290
2

SUIDAE LEXICON

GRAECE ET LATINE.

TOMI ALTERIUS

PARS PRIOR. (K—Ω.)

altera affix. col. 1744

ΣΟΥΙΔΑΣ.

SUIDAE LEXICON

GRAECE ET LATINE.

AD FIDEM OPTIMORUM LIBRORUM EXACTUM

POST

THOMAM GAISFORDUM

RECENSUIT

ET ANNOTATIONE CRITICA INSTRUXIT

GODOFREDUS BERNHARDY.

ALMA COLLEGE
483
LIBRARY
Su37
Alma, California

TOMUS ALTER.

HALIS ET BRUNSVIGAE
SUMPTIBUS SCHWETSCHKIORUM.
(M. BRUHN.)
A. 1853.

39179

SUIDAE LEXICON

GRAECE ET LATINE

AD FIDEM OPTIMORUM LIBRORUM EMENDATUM

TOMUS QUINTUS

EDIDERUNT

GODOFREDUS BERNHARDY

TOMUS ALTER

BERLINI ET QUEDLINBURGI

SUMPTIBUS BUCHHANDLUNGIS

MDCCCXXXIII

SUIDAE LEXICON

GRAECE ET LATINE.

VOLUMEN SECUNDUM.

SUIDAE LEXICON

GRAECE ET LATINE

Σ Ο Υ Ι Δ Α Σ.

Κ.

T. II. p. 210. **Κ**αβάδης. ὄνομα κύριον.

Καββαλίς. ὁ καταβαλών. οἷον ἀπὸ κάπης ἄλις ἐσθίων. κλίνεται δὲ καββαλῖνος. ἔγκειται δὲ ἡ κάπη καὶ τὸ ἅλις. περίττωμα γάρ ἐστι τῶν ἀπὸ κάπης ἐσθιόντων ἀλόγων.

Καββαλών. καταβαλών. [Ἀμειψίας Μοιχοῖς· Καὶ σὺ μὲν ἦλθες; καββαλὼν τριώβολον.]

Κάβαξ. πανοῦργος.

Κάβαισος. ἄπληστος. κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον.

Καβειρών. πόλις. Καὶ Κάβειροι, ὄνομα ἐθνους. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας.

Καβησός. πόλις. καὶ Καβησόθεν, ἀπὸ Καβησοῦ πόλεως.

Κάβος. εἶδος μέτρου. καὶ παροιμία· Κάβου κάβος.

Καβύλη. χώρα τῆς Θρᾴκης, ἱδρυμένη πρὸς τῷ Τάξῳ ποταμῷ, κατὰ μέσον τῆς Θρᾴκης.

Κάγκανον. ξηρόν.

Καγχάζει. ἀθρόως γελᾷ. Εὐνάπιος· Οἱ δὲ Οὖνοι πλατὺ καγχάσαντες ᾤχοντο. καὶ Σοφοκλῆς·

Πάντων καγχαζόντων γλώσσαις.

τουτέστι, βλασφημούντων. †Ὁ δὲ κατὰ θυμὸν

---

1. *Καβάδης* | Est nomen regis Persarum, de quo videndus est Agathias IV, 27. sqq. *Küst.* 2. *Καβαλλί*, E. *Καββαλλίς* B. Med. *Καββασαλί*, V. Ceterum Arcadius p. 31. *τὸ μέντοι καβαλλὶς βαρύνεται.* *ὁ καταβαλών*] Del. *ὁ καταβαλών*, quippe quae male repetita sunt ex sequente articulo. *Toup.* MS. Vid. Meursii Gloss. G. B. in *Καβαλίς*. *Hemst.* Vide etiam Du Cangium. Ceterum minus recte Toupium coniecisse patet ex Etymol. M. p. 482, 18. *Gaisf.* Cui reddendum *Καβάλλης* e Gudiano Hesychioque, Suidae vero *ὁ καταβάλλων.* 3. *καββαλλίνος* | *καβαλλίνος* E. *καββαλινος* dedi cum * V. B. Med. *ἔγκειται δὲ — ἐσθιόντων ἀλ.* | Locum hunc Suidae descripsit Eustath. in Odyss. *α'.* p. 1406, 12. ut Pearsonus observavit. *Küst.* In novissimis diversum a priore notationem agnoscimus: quasi qui multum stercoris deiciat. 4. *κάπη* | *κώπη* B. E. item *κώπης* B. 6. *ὁ* ante *καταβαλών* omisi cum B. V. E. Mox *Ἀμειψίαν* V. Hoc cum iis quae sequuntur usque ad *τριώβολον* om. Med. (dedit Ald.): eximium documentum, ista de v. *Ἀναβυχήναι* fuisse repetita. 7. *κάββαλε* | Cum Porto potius legerim *καββαλών*. *Küst.* Parum Toupius l. p. 300. profecit, qui spondeum scilicet *καὶ σὺ* productione brevis ante liquidam excusaret. De medela versus dictum in v. *Ἀναβυχήναι.* Interim dedi *καββαλών* cum A. *κάββαλες* Gaisf. cum B. V. E. Ceterum etiam *κάββαλε* glossae locum potuit habere, ductum ex Il. *δ.* 343. *ι.* 206. contra *καββαλεῖν* Zon. p. 1163. 8. Agnoscunt Etym. M. et Phot. 9. *Καβαισιος* | Potius *Κάβαισος*, ut legitur apud Hesychium | Zon. et Etym. M.] et in lexico Photii *Küst.* Sic V. 10. *καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον*] Locum hunc egregie illustrat Pollux VI, 43. *καὶ κάβασον δὲ ἐκάλουν τὸν περὶ τὴν τροφὴν ἄπληστον· ὥσπερ οἱ νῦν τὸν παλυπότην πίθον. Küst.* Olim similia forsan post v. *Πίθῳ* exciderant. *πίθον*] Hanc vocem, quae in prioribus edit. desideratur, ex Mss. Pariss. et lexico Photii revocavi. *Küst.* Suppleverat e suo MS. H. Stephanus in Thesauro. 11. *Καβειρών* suspectum habeo, Mox *Κάβειρος* E. Videns Lobeck. Agl. II. p. 1218 – 20. Quae hanc gl. excipiebant, *Κάβης. ὁ λάρος, διὰ τὸ ἀδηφάγον. κάβη γὰρ ἡ τροφή. Εὐφορίων· Τῆς οὐδ' αὖθναι, οὐδὲ κρυεροὶ κάβηκες*, cum A. B. V. E. delevit Gaisf. Invexit leviter immutata Med. ex Etymol. M. p. 493, 48.

1. *Καβησόθεν*] Homerus Il. *ν'.* 363. *Καβασόθεν . . Καβασοῦ* V. 3. *καὶ παροιμία* add. A. B. V. E. Tum *κάβος κάβου* vulg. 5. *Καβύλη*] Ex Harpocratione. *Καβήλη* V. Recte vero *χωρίον* cum Harp. Photius, qui mox *ἱδρυμένον*, ubi Med. *ἵδρυμα.* 7. *ξύλον ξηρόν* Lex. Bachm. p. 265. Glossa Homerica: v. Il. *φ'.* 364. 8. Gl. *Καγχάζει* hic omissam V. addit post *Κακόνοιαν.* Ibid. inseri, *Κάγχαζεν Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπεπάτει. Εὐνάπιος* ed. Boiss. (qui *καγχάζοντες* scripsit) fr. 60. Nieb. p. 105. *Οἱ δὴ* vulg. 9. *Οὖνοι* | *Ἕδνοῦχοι* V. *οὖν οἱ* Ald. – *καὶ* ante *Σοφοκλῆς* add. V. E. *Σοφοκλῆς — ἐβρυχᾶτο* omissa Med. protulit Ald. Indicium haud spernendum interpolationis, quam exemplum Anonymi confirmat. *Σοφοκλῆς* Ai. 199.

Καβάδης. Nomen proprium. *Καββαλίς.* Qui plurimum devorat: quasi dicas, qui e praesepi satis edat. declinatur *καββαλῖνος.* vocabulum autem illud compositum est ex *κάπη* et *ἅλις.* est enim excrementum brutorum e praesepi comedentium. *Καββαλών.* Pro *καταβαλών.* [Amipsias Mocchis: *Et tu quidem venisti, persoluto triobolo.*] *Κάβαξ.* Astutus. *Κάβαισος.* Homo insatiabilis. *κάβος* enim mensura est frumentaria. Sic hominem ebriosum vocamus dolium. *Καβειρών.* Urbis nomen. Et Cabiri, nomen gentis; item daemones sic appellantur. *Καβησός.* Cabesus, urbs. Et *Καβησόθεν*, ex urbe Cabeso. *Κάβος.* Mensurae genus. Unde proverbium: cabus cabi. *Καβύλη.* Cabyle, locus Thraciae, situs ad Taxum fluvium, in Thracia mediterranea. *Κάγκανον.* Aridum. *Καγχάζει.* Effuse ridet. Eunapius: *Hunni vero cachinnantes abierunt.* Sophocles: *Dum omnes cachinnantur linguis.* hoc est, dum male loquuntur. *Is vero per iram reni-*

ἐνεκάγχαζε, ἠγανάκτει δὲ πρὸς τὸν ἀέρα, καὶ συνεχῶς ἐβρυχᾶτο. Καὶ Καγχασμός, ὁ ἔκχυτος γέλως.

Κάγχρυς. τὰς κριθάς. Καὶ καγχρυδίας ἄρτος. κάγχρυς οὖν, τὰς ἀληλεσμένας κριθάς.

Κάδης. ἁγιασμός. Καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

Καδίσκος. ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ 217 δι᾽καστᾶι, οὕτως ἐκαλεῖτο. Φρύνιχος Μούσαις·

Ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι
ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ᾽ ἀπολλὺς ὁδί.

Καδμεία. ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις. *

Καδμεία γυνὴ καὶ Καδμεία νίκη, διὰ διφθόγγου. Καδμία δὲ χώρα, διὰ τοῦ ῑ. οἱ δὲ καὶ τοῦτο διὰ διφθόγγου γράφουσι.

Καδμεία νίκη. λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικώντων. οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες ὕστερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἠττήθησαν· οἱ δὲ ὅτι Οἰδίπους τὸ αἴνιγμα λύσας, ἔπαθλον τὴν μητέρα ἔγημε. τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν. ὡς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν Ἄρειαν κρήνην τηροῦντα δράκοντα ἐθήτευσεν Ἄρει ὀκτὼ ἔτη. Καδμεία νίκη. ἀποδιδόασι τὴν ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης· ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες ἀμφότεροι ἀπώλοντο. ἕτεροι δέ φασιν αὐτὴν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν νικώντων μὲν τοὺς πολεμίους, πλείονας δὲ τῶν οἰκείων ἀποβαλλόντων.

Καδμεῖος. ὁ Θηβαῖος.

Καδμείωνος.

---

1. ἐνεκάγχαζε] Leg. ἀνακάγχαζε. Nisi potius legendum sit, Ὁ δὲ κατὰ θυμὸν μὲν ἐκ. Videtur autem Eunapii. *Hemst.* ἐνεκάγκασεν A. ἐνεκάγχασεν E. ἐνεκάγχασε B. Istis sive scripturis sive suspicionibus nullus hic locus concessus: nisi forte *κατὰ θυμόν*, quod significare debet *per iram*, libet cum *ἐκάγχαζε* sociare. Quae sequuntur *ἠγανάκτει πρὸς τὸν ἀέρα*, iis adhibenda quae diximus in v. *Ἀέρα Δαίρειν* et in Dionys. Perieg. 1155. 4. *Κάγχρυς*] Alias *κάχρυς*, absque *γ*, haec vox scribitur, ut infra suo loco. *Küst.* post Portum. Vide Pierson. in Moer. p. 213. *Καγχρὺ* V. E. 6. *Κάδδης*] *Κάδης* A. B. V. E. et in exemplo, *ἁγιασμός*] *ἁγία* B. V. E. *ἁγι*ᾳ A. Vid. Etymol. M. p. 483. et Zon. p. 1150. *Καὶ συσσείσει* K.] Psalm. XXVIII, 7. *Λᾶδ* super *καὶ* * V. 8. *Καδίσκος*] Huc spectant verba Scholiastae Aristoph. Vesp. 320. *τοὺς καδίσκους*] *τοὺς ἐν τῷ δικασηρίῳ κάδους, ἐν οἷς τὰς ψήφους καθίσαν, ὑποκοριστικῶς λέγει.* Erant autem duo in iudiciis cadi, quorum unus dicebatur *κύριος*, in quem calculi *κύριοι*, tam absolventes quam damnantes, mittebantur. Alter vero *ἄκυρος*, in quem mittebantur calculi *ἄκυροι*, sive quorum nulla in percensendis suffragiis ratio habebatur. Erant autem calculorum alii pleni, alii vero perforati: quorum illi absolvebant, hi vero damnabant. Clare haec omnia docet Schol. Aristoph. Vesp. 981. *Küst.* Haec Harpocratio. *ἐψηφηφόρουν* etiam Zon. p. 1141. *ἐψηφοφόρουν* quod A. V. Photius et Harpocr. dederunt, probarat Oudend. in Thom. M. p. 479. 9. *οὕτω καλεῖται*] *οὕτως ἐκαλεῖτο* A. B. V. E. Photius; *οὕτως ἔλεγον* Harp. *Φρύνιχος — ὁδί* Med. omissa subiecit Ald. 12. *Καδμεία*] Uberiora Harpocratio: cum Suida Photius hac in gl. et v. *Καδμεία νίκη* consentit. Sed collato Moschop. *π. σχ.* p. 112. apparet haec cum continuis, inserto *καί*, sociandа fuisse. 15. *τοῦτο καὶ* Med.

1. *Καδμεία νίκη*] Vide Zenobium aliosque paroemiographos. *Küst.* Stobaeus p. 103. Wesseling. in Diodor. T. I. p. 413. Nicetas p. 50. *Toup.* MS. Adde Boisson. in Aristaen. p. 664. [et in Anecd. T. II. p. 254.] Diodor. Exc. Mai p. 46. *Gaisf.* Et Schol. Aristid. p. 188. Fr. Mirum quod Arrianus Bithyniacis (Eust. in Il. *β'*. p. 361. *δ'*. p. 490.) formulam de victoria usurpavit splendida. *κακῶς*] *ἐπὶ κακῷ* A. Photius, *ἐπὶ κακῶν* V. Male Arsenius p. 315. 2. *νικώντων*] *συνόντων* A. 3. *ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων*] Sic habent MSS. Pariss. [et Phot.]. In prioribus vero editt. [et B. E.] male excusum est *ἐπὶ τῶν Ἐπ. Küst.* 5. *δὲ* ante *καὶ* omisi cum B. V. Phot. 6. *ὁ τὰ περὶ τῶν Θηβῶν συντάξας*] Existimo anonymum hunc esse Lysimachum, quem *Thebaica* scripsisse, et in illis multa paradoxa de Cadmo tradidisse testatur eruditus enarrator Apoll. Rhod. ad lib. III, 1177. sq. *Küst.* De quo videndus Valck. in Schol. E. Phoen. 26. Id si probaremus, Lysimachi nomen esset reponendum. Sed malim in v. *αὐτός* reliquias eius vocis agnoscere, quam cum aliis in locis, tum in Suidae v. *Μακάρων νῆσοι* licuit mire detortam revocare, *Armenidae* dico memoriam, cuius Thebaica tetigerunt Müller. Orchom. p. 481. et Meinek. in Euphor. p. 116. *τῶν* ante *Θηβῶν* omisi cum B. E. Phot. 7. *ἐθήτευσεν*] *θητεύσας* Phot. 8. *ὀκτὼ*] Immo singularem annum heroico mori (v. Schol Apollon. I, 865. coll. Plat. Legg. IX. p. 869. E.) convenienter tradit Hellanicus fr. 26. *Καδμείαν νίκην*] *Καδμεία νίκη* dedcum V. E. Ceterum post *τὴν* desideres *παροιμίαν*: nisi cum Zenobio legendum *ταύτην*. Praeterea Vaticanus liber Schottii p. 95. satis demonstrat haec cum superiore parte quondam fuisse coniunctissima: quo fit ut suspicer verisimillimam esse Hesychii fere scripturam, *τὴν δὲ Καδμείαν νίκην ἀποδιδόασιν ἐπὶ τ. ἀ. νίκης· οἱ μέν, ἐπεὶ Ἐτ.* 14. *Θηβαῖος*] *Ἀθηναῖος* V. Unde facilis ad intelligendum error satis consuetus, quo *Ἀθηναῖος* et *Θηβαῖος* permutantur: cf. vel vv. *Ἀνεπαρίσασαν* et *Αὐτόχθονες* atque Tayl. in Demosth. Lept. T. III. p. 209. Schaef. In Schol. Dionys. Thr. p. 783. *Ἀρχίνου παρὰ Θηβαίοις* quomodo sanandum sit neminem fugit. 15. Om. edd. ante Gaisf. Desideratur apud Herodian. Epim. p. 195. sq.

---

debat, indignabundus in auras saeviebat, dentibus assidue frendebat. Et *Καγχασμός*, cachinnus. *Κάγχρυς*. Hordeum. Et *καγχρυδίας ἄρτος*, hordeaceus panis. *Κάγχρυς* igitur, hordeum molitum. *Κάδης*. Id quod est sanctificatio. *Et concutiet Dominus desertum Cades.* *Καδίσκος*. Vas quoddam, in quod iudices calculos mittebant, ita vocabatur. Phrynichus *Musis: Ecce, cape calculum. atque cadiscus uterque tibi praesto, hic quidem absolvens, ille vero condemnans.* *Καδμεία*, Thebanorum arx, et *Καδμεία γυνή*, item *Καδμεία νίκη*, per diphthongum scribuntur. *Καδμία* vero regio per *ῑ*. quamquam sunt qui hoc etiam per diphthongum scribant. *Καδμεία νίκη*. Cadmea victoria: dictum de iis qui cum damno suo vincant. Id explicantes alii dicunt Thebanos victores ab Epigonis postea victos fuisse; alii vero Oedipum aenigmate soluto matrem suam tanquam victoriae praemium uxorem duxisse. Omnino dicitur de rebus nullius usus. At * rerum Thebaicarum scriptor tradit illud inde natum esse, quod Cadmus interfecto dracone, qui fontem Martium custodiebat, Marti octo annos servierit. *Καδμεία νίκη*. Id proverbium quidam interpretantur de perniciosa victoria. Eteocles enim et Polymices singulari proelio congressi simul perierunt. alii vero dicunt hoc ad eos pertinere, qui hostes quidem vicerunt, sed longe plures suorum amiserunt. *Καδμεῖος*. Civis Thebanus. *Καδμείωνος*.

Κάδμος. ὁ Μιλήσιος, εὑρετὴς τῶν γραμμάτων. ἐν Ἐπιγράμματι Ζήνωνος·

Εἰ δὲ πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; ὃν καὶ ὁ Κάδμος
κεῖνος, ἀφ' οὗ γραπτὰν Ἕλλας ἔχει σελίδα.

Κάδμος, Πανδίονος, Μιλήσιος, ἱστορικός, ὃς πρῶτος κατά τινας συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μικρῷ νεώτερος Ὀρφέως. συνέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίοις δ'.

Ὅτι τὸν Κάδμον φασὶ πρῶτον ἐς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι τὰ γράμματα, ἅπερ πρῶτοι Φοίνικες ἐφεῦρον.

Κάδμος, Ἀρχελάου, Μιλήσιος, ἱστορικὸς νεώτερος. τινὲς δὲ καὶ Ἀυκῖνον Κάδμον ἀνέγραψαν. ἴσως οὖν ἐστιν ἕτερος. Ἔγραψε δὲ ταῦτα· Λύσιν ἐρωτικῶν δ'. καὶ Ἀττικὰς Ἱστορίας ις'.

Κάδος. μέτρον οἰνηρόν.

Τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσοὺς ἱερώσατο τούσδε
ἐμπλήσας οἴνου πρωτοχύτοιο κάδους·

ἐν Ἐπιγράμματι.

Καδουίας. βασιλεὺς Σκυθῶν.

Κάειρα. πόλις, καὶ ὄνομα κύριον.

Κάιν, ὁ τοῦ Ἄβελ ἀδελφός, ὃς πλεονέκτης ἦν· ὁ δὲ Ἄβελ δικαιοσύνης ἐπεμελεῖτο. καὶ ὁ Κάιν κτείνας τὸν Ἄβελ ἔκρυψε τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, λαθεῖν ἐντεῦθεν οἰόμενος. καὶ μετὰ τὴν καταδίκην χειρόνως ἐβίω, ἅρπαξ καὶ πλεονέκτης γενόμενος μέτρα καὶ στάθμια καὶ ὅρους γῆς ἐπενόησε, καὶ πόλιν κτίσας εἰς ἓν συνελθεῖν τοὺς οἰκείους ἠνάγκασε, καὶ οἱ ἐκ γένους αὐτοῦ εἰς πολέμους ἑαυτοὺς ἀπησχόλουν.

Ὅτι εἴρηταί τισιν ὡς ὁ Κάιν ἐκ τῆς τοῦ Διαβόλου σπορᾶς ἐγένετο, καὶ μισήσας τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν Ἄβελ, τοῦτον ἀνεῖλεν. εἴρηται δὲ περὶ τούτου καὶ χρῆσις τοῦ Κυρίου ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις

---

1. ὁ *Μιλήσιος*] Errorem in hoc Suidae loco viri docti iam ante notarunt, et recte monuerunt Cadmum illum, qui litteras invenisse dicitur, Phoenicem fuisse, non Milesium. Vide Menag. in Laert. VII, 30. *Küst.* In hoc et seq. articulo manifesta confusio Cadmi Phoenicis cum Milesio: v. etiam Clintoni Fast. Hellen. I. p. 369. Nimirum irrepsit ὁ *Μιλήσιος* e glossis sequentibus. Eadem tamen appellatio recurrit in Schol. Dionys. Thr. p. 781. 2. *ἐν Ἐπιγράμματι Ζήνωνος*] Epigramma illud integrum exhibet Laertius VII, 30. [Anth. Pal. VII, 117.] Observandum autem est Epigramma istud non esse ipsius Zenonis, ut Suidas hic affirmare videtur, sed a Zenodoto Stoico de Zenone conscriptum, ut ex dicto loco Laertii patet. Quare ne ipsum Suidam *ἀβλεψίας* huius rem peragam, existimo excidisse hic praepositionem *περί*, et initio scriptum fuisse, *ἐν Ἐπιγράμματι περὶ Ζήνωνος. Küst.* Emendatio Menagii. Frustra: vide vel v. *Καθεῖναι. ἐν* om. Med., omisso etiam disticho, quod accessit in Ald. 3. *Εἰ δὲ πάτρα*] *οἱ δὲ πάντα* E. *δν καὶ Κάδμος*] Scribe, ut apud Laertium, *ἣν καὶ ὁ Κάδμος*, et subintellige *Φοίνιξ*: vel ut Menagius tentabat, *ἔνθεν ὁ Κάδμος. Küst.* Porsonus in Eurip. Ph. 1613. *Εἰ δὲ πάτρᾳ Φοῖνιξ σύ, τίς ὁ φθόνος; οὐ καὶ ὁ Κάδμος Κεῖνος — σελίδα; ὁ* addidi cum * V. Desunt *κεῖνος ἀφ'* A. in lacuna. 6. De Cadmis fere consentit *Eudocia* p. 267. 7. *πρῶτος κατά τινας συγγρ.*] Vide Küst. in v. *Ἱστορῆσαι.* 8. *Ὀρφέως* om. A. in lacuna. 11. *ἅπερ πρῶτοι*] ..... *ῶτοι* A. 14. *Ἀυκῖνον*] An legendum est *Λύκιον*, i. e. *Lycium.* Certe patriam Cadmi vocabulo isto indicare velle Suidas videtur. *Küst. καὶ Α. καὶ Κ.* Eudocia. Itaque *καὶ* transposui, quod Med. ante *Κάδμον* legebat, vulgg. edd. clam omiserant. *λυκκῖνον κάδμον* V. Subesse videtur: *τινὲς δὲ Αυκίνου Κάδμον νέον* (sive *νεώτερον*) *ἀνέγραψαν.* 15. *ἔγραφε* V. *γέγραφε* A. 16. *παθῶν ἐν βιβλίοις ιδ'*] *βιβλίων δ'.* B. E. *βιβλίων ιδ'.* Med. *παθῶν* omisso *βιβλί̃* δ'. V. „Vulg. dedit Aldus, cum A. fere concordans, ubi tamen *τέσσαρσιν*, non *ιδ'.*" *Gaisf.* Qui vellem argumenta librorum istorum verbo tetigisset: nam quod in Latinis erat, *Scripsit Remedia amoris*, alius crediderit ab homine Graeco talia provenisse. Suspicor esse reponendum *Συλλογὴν ἐρωτικῶν*: interim nihil reliqui nisi δ', quamquam postea habet Eudocia *ἐν βιβλίοις ις'.* 17. Uberius Schol. Luciani Hermot. 83.

1. *Τρισσῶν — ἐν Ἐπιγρ.* omissa Med. dedit Aldus: is cum * V. *ἐν Ἐπιγράμματι*, quod vulgg. edd. tacite post *οἰνηρόν* reposuerant, disticho subiecit. 3. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Leonidae Tar. XVIII, 3. 4. (cf. v. *Δράγματα*) Anthol. Pal. VI, 44. 4. Vide v. *Ἀνάχαρσις.* 5. *Κάειρα*] Hom. Il. δ'. 142. *ὄνομα κύριον. καὶ πόλις*] *πόλις, καὶ ὄνομα κύριον* A. V. E. Sed *πόλις* istud non habeo quo referam nisi ad *Κάβειρα.* 7. *καὶ ὁ Κάιν — Ὅτι* om. Med. sola. 10. *καὶ ἅρπαξ* vulg. 14. *Ὅτι*] *ὡ τῆς καινοτομίας. ὅτι* B. V. E. 16. *γὰρ*] *δὲ* A. B. V. 17. *χρῆσ* V. *εἴρ. δὲ καὶ χρ. τοῦ κῦ περὶ τούτου*, omissis *πρὸς τοὺς Ἰουδαίους*, E.

Κάδμος. Cadmus [Milesius], litterarum inventor. In Epigrammate de Zenone: *Si tamen originem habet Phoeniciam, numquid est invidiae? Fuitne Phoenix ille Cadmus, cui Graecia litteras debet?* *Κάδμος.* Cadmus, Pandionis F. Milesius, historicus, qui primus, quorundam e sententia, historiam orationi solutae scripsit, Orpheo paulo iunior. Scripsit Origines Mileti et totius Ioniae libris IV. † Cadmum aiunt primum litteras in Graeciam intulisse, quas primi Phoenices invenerunt. *Κάδμος.* Cadmus, Archelai F. Milesius, historicus iunior. Quidam Cadmum quendam Lycini F. tradiderunt. Videndum igitur ne diversus sit. Scripsit Collectionem rerum amatoriarum, libris IV. item Historias Atticas, libris XIV. *Κάδος.* Mensura vinaria. In Epigrammate: *Pro numero trium vinearum tres hosce cados Deo dicavit, vino primum expresso repletos.* *Καδουίας.* Caduias, rex Scytharum. *Κάειρα.* Urbis nomen; item nomen proprium. *Κάιν.* Cain, Abelis frater, homo fuit alieni appetens, cum Abel esset iustitiae studiosus. Cain autem, occiso fratre, cadaver eius occultavit, hoc modo facinus suum clam fore putans. Iam post iudicium deterius vixit; qui cum esset homo rapax et avarus, mensuras, pondera, limites agrorum excogitavit; urbe etiam condita, omnes suos eo convenire iussit; et qui ex illius genere descenderant, rebus se bellicis exercebant. Quidam aiunt Cain ex semine Diaboli natum fuisse, et propter odium erga fratrem Abel eum sustulisse, qua de re Christi etiam dictum ad Iudaeos in Euangeliis extat:

πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Ὑμεῖς τέκνα ἐστὲ τοῦ Διαβόλου. ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἐστίν, ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Τί δηλοῖ τό, Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάιν ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει; τοιαύτην ἔχει τὴν λύσιν· ἕκαστος τῷ ἑαυτοῦ ἁμαρτήματι ἀποθανεῖται. ὁ δὲ φόνον κατάρξας καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ ἁμαρτήματος ὑφηγητὴς γενόμενος, ἑπταπλασίως τιμωρηθήσεται, τουτέστι πολλαπλασίως. σύνηθες γὰρ τῇ Γραφῇ τῷ ἀριθμῷ τούτῳ ἀπροσδιορίστως κεχρῆσθαι· καὶ ἔστιν ἀδιορίστου πλήθους σημαντικόν. ὡς τό, Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα. καί, Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά. καί, Οὐ, λέγω σοι, ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. Τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι τῶν ἐν βίῳ πονηρῶν ἐπάγει τὴν ἀνάπαυσιν, τὸ δὲ ζῆν ἐν φόβῳ καὶ λύπῃ μυρίους ἐπάγει τοὺς ἐν συναισθήσει θανάτους. τρέμων οὖν καὶ στένων ὁ Κάιν, ὥσπερ δαίμονι κάτοχος, ἐν ἐπιληψίᾳ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ διῆγε, τοῦτο πρὸς τὸ μὴ ἀναιρεθῆναι ὑπό τινος λαβὼν τὸ σημεῖον. Ἐκδικούμενα δέ, εἴτε τὰ παρὰ τῷ Κάιν ἡμαρτημένα λέγοις, εὑρήσεις ἑπτά· εἴτε παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ ῥηθέντα, οὐδ' οὕτως ἀποτεύξῃ τῆς ἐννοίας. ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρὰ τοῦ Κάιν τετολμημένοις πρῶτον ἁμάρτημα φθόνος ἐπὶ τῇ προτιμήσει Ἄβελ. δεύτερον δόλος, μεθ' οὗ διελέχθη τῷ ἀδελφῷ, εἰπών, Διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον. τρίτον φόνος, προσθήκη τοῦ κακοῦ. τέταρτον, ὅτι καὶ ἀδελφοῦ φόνος. πέμπτον, ὅτι καὶ πρῶτος φονεὺς πονηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλιπών. ἕκτον, ὅτι γονεῦσι πένθος ἐνεποίησεν. ἕβδομον, ὅτι Θεὸν ἐψεύσατο, εἰπών, Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀδελφόν. Αἱ δὲ εἰς κόλασιν αὐτῷ παρὰ τῆς θείας δίκης τιμωρίαι εἰσὶν αὗται. πρώτη κόλασις· Ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἀπὸ σοῦ. δευτέρα· Ἐργᾷ τὴν γῆν. τρίτη· Καὶ οὐ προσθήσει δοῦναί σοι τὴν ἰσχὺν αὐτῆς. τετάρτη μετὰ τῆς πέμπτης συνεζευγμένη μάστιξ· Στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. ἕκτη, ἣν αὐτὸς ἀπεκάλυψεν ὁ Κάιν, εἰπών· Εἰ ἐκβαλεῖς με νῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι. ἡ βαρυτάτη κόλασις ὁ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ χωρισμὸς τοῖς σωφρονοῦσιν. ἑβδόμη, τὸ μὴ κρύπτεσθαι 219 τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ σημείῳ προδήλῳ πᾶσι προκεκηρύχθαι διὰ τοῦ στεναγμοῦ καὶ τοῦ τρόμου. Πᾶς οὖν (φησὶ) ὁ νῦν τὸν κατὰ σοῦ φόνον ἀποτολμήσας, κακῶν σε τῶν κατὰ τὸν παρόντα βίον ἀπαλλάξας, τὴν κατὰ σοῦ παραλύσει τιμωρίαν. διό φησι· Καὶ ἔθετο Κύριος σημεῖον τῷ Κάιν, τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὑρίσκοντα αὐτόν.

Καθαγιάζεται. ἀφιεροῦται.

---

1. Ὑμεῖς] Euang. Ioann. VIII, 44. ἐστὶ mendum vulg. 3. Τί δηλοῖ τό, Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάιν ἑπτ.] Haec et omnia quae sequuntur usque ad finem articuli huius desunt in edit. Mediolanensi. *Küst.* Dedit Aldus, et agnoscunt MSS. omnes. A. V. in margg. praefigunt Ἀπορία. Sumpta sunt ex Catena in Genes. IV, 15. *Gaisf.* 5. τοιαύτην ἔχει τὴν λύσιν om. B. E. λύσις A. marg. 7. τοῦ ἁμαρτήματος om. V. 9. γὰρ om. V. τῇ γραφῇ om. B. E. 10. πλῆθος V. Cf. v. Ἑπταπλασίονα. 12. V. Sam. I, 2, 5. 13. ἐρώτησις καὶ οὐ λ. V. καὶ τὸ οὐ λ. E. Vide Matth. XVIII, 22. ἑπτάκις] ἑπτὰ B. E. 14. τῷ ante βίῳ omisi cum B. V. E. et Aldo. 21. λέγεις E. 22. τοῦ om. B. V. 24. πρῶτον om. B. E. ἁμαρτήματα E. 25. τοῦ Ἄβελ B. E. qui om. δεύτερον, τρίτον, usque ad ἕβδομον: hoc quidem etiam * V. δεύτερος edd. ante Gaisf.

1. τῷ ἀδελφῷ] αὐτῷ E. 2. φόνος] καὶ ὁ φόνος τοῦ ἀδελφοῦ add. E. 4. καταλιπὼν τῷ βίῳ E. V. 8. πρώτη] πρῶτον V. et sic in seqq. 11. μάστιγξ B. Ald. 12. τῆς γῆς om. B. 13. ἀπὸ τῆς γῆς] ἀπὸ σοῦ B. E. V. 15. τοῦ om. *V. 19. Πᾶς] πῶς E. κατὰ σοῦ] κατ' αὐτοῦ B. E. 22. Καὶ om. *V. ὁ ante Κύριος] ὁ omisi cum B. V. E. 25. Zon. p. 1167. et Phot.

Vos, inquit, *filii estis Diaboli: et pater vester ab initio homicida est, quemadmodum pater eius.* Quid illud sibi vult? *Qui Cain occiderit, septuplum luet.* Id hoc modo solvitur: Suo quisque peccato morietur. Qui vero primus caedem commiserit, aliisque peccati auctor fuerit, septuplum luet: hoc est, multiplices poenas dabit. Solet enim S. Scriptura hoc numero indefinite uti: quippe quo multitudo indefinita significetur. Ut, *Vicinis nostris septuplum redde.* Et, *Sterilis septem liberos peperit.* Et, *Non*, inquam, *septies, sed septuagies septies.* Et mors quidem malorum, quibus vita obnoxia est, requiem affert; sed in dolore et metu vivere infinitarum mortium instar est. Cain igitur tremens et gemens, quasi a daemone vexatus, terroribus subitis per totam vitam agitabatur, quo signum acceperat nunquam fore ut a quoquam interficeretur. Poenas vero, sive Cain peccata dicas, septem inveneris; sive dicas, quae a Deo contra eum pronunciata sunt, ne sic quidem ab vera sententia aberrabis. Nam in Cain facinoribus primum peccatum est invidia, propter Abelem ipsi praelatum. Secundum, dolus, cum his verbis fratrem alloquitur: *Exeamus in campum.* Tertium, caedes, additamentum mali. Quartum, fratris caedes. Quintum, quod primus homicida malum vitae exemplum reliquit. Sextum, quod parentibus luctum attulerit. Septimum, quod Deo mentitus est dicto, *Nescio ubi sit frater.* Poenarum vero quae sunt a divina Iustitia ipsi inflictae, prima haec, *Maledicta sit terra coram te.* Secunda, *Terram coles.* Tertia, *Neque in posterum pari fecunditate fructus tibi producet.* Quarta coniuncta est cum quinta, *Gemens et tremens in terra vives.* Sexta, quam ipse Cain patefecit, dicens: *Si me nunc eieceris ex terra, et ab vultu tuo absconditus fuero.* hominibus enim probis et modestis gravissima poena est separari a Deo. Septima, quod illa poena non occultabatur, sed expresso fiebat signo, gemitu nimirum et tremore, ad omnes manifesto. Quare significat: quisquis caedem adversus te pararit, cum malis te per vitam praesentem sit liberaturus, poenas tuas dissolvet. Hoc consilio inquit: *Et posuit Deus signum in Cain, ut ne quis, in quem forte incidisset, eum occideret.* Καθαγιάζεται. Consecratur.

Καθαγίσω. καύσω, καθιερώσω.

Καθαλάμενος. καταπηδήσας. Ὁ δὲ καθαλάμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τὸ ξίφος ἕλκυσας παίει αὐτόν.

Κάθαμμα λύεις. ἐπὶ τῶν δύσλυτόν τι λύειν ἐπιχειρούντων. ἀπὸ τῆς ἁμάξης Μίδου. λόγιον γὰρ τοῖς Φρυξὶν ἐκπεπτώκει, τῆς κομισάσης τὸν Μίδαν ἁμάξης εἴ τις ἐπιλύσειε τὸν δεσμόν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξειν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσε.

Καθάπαξ. παντελῶς, συλλήβδην. λέγεται καὶ καθάπαν. Καθάπαν γε μὴν αὐτοὺς ἐκπολεμεῖν οὐκ ἔδοξεν.

Καθαπτός. ἐνδεδυμένος. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Νεβρῶν δοραῖς καθαπτός.

ὡς ταρακτύς. τὸ δὲ ἑτέρως λεγόμενον δηλοῖ τὸ οἷον καθάπτεσθαι.

Καθαρίζω. αἰτιατικῇ.

Καθᾶραι.

Κάθαρμα. Οὐ φθείρῃ κάθαρμα, εἶπε, καὶ ἐκποδὼν ἡμῖν ἄπει; Ἀριστοφάνης. Ὑπὲρ δὲ καθαρμοῦ πόλεως ἀνήρουν ἐστολισμένον τινά, ὃν ἐκάλουν κάθαρμα.

Καθαρῶς. ἀκριβῶς, σαφῶς. Εἴ τι ἐν Πέρσαις καθαρὸν ἦν ξυγκαλέσας, ἐς πάντας ἐξήνεγκε περὶ τούτων.

Καθάρσιον. ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου

---

1. *Καθαγίσω*] Vid. not. in Hesych. Boissonad. in Eunap. p. 296. Wyttenbach. in eundem p. 176. *Gaisf.* Pertinet ad Aristoph. Lys. 238. ἀφιερώσω] *καθιερώσω* dedi cum Schol. Arist. A. *V. Hesych. et Zon. p. 1167. adde Phot. v. *Καθάπτω*. 2. *Καθαλάμενος*] Xen. Hist. Gr. IV, 5, 7. *καθαλόμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου*. Leg. *καθαλάμενος*. *Toup.* Exemplum om. Med. dedit Ald. cum Zonara, ubi *καθαλλόμενος* bis. 5. *Κάθαμμα*] In prioribus editt. [et B. E.] pessime legitur *κάθαρμα*: cuius loco *κάθαμμα* ex 2 MSS. Pariss. reposui. *Küst.* Vid. Schol. Eurip. Hipp. 671. unde haec consarcinavit Suidas. *Toup.* MS. Eodem respexit Sophocles Antig. 40. Ceterum de fabula vide vel Arriani Exped. II, 3. *δύσκολον* pro *δύσλυτον* Med. sola: hoc etiam Hesychio reddendum. 7. *ἐκπέπτωκε* E. Leniter corrigendum Zenobii IV, 46. *ἐπεπτώκει*. Vocem in oraculorum responsis satis celebratam illustrant Eunapium interpretantes Boisson. p. 539. et Wyttenb. p. 225. Mox *περὶ τῆς* legendum cum Zenob. 9. *ἄρξει* E. 10. Sic Hesychius: *συντόμως* inserit Zon. p. 1179. 11. Exemplum om. Med. sola. 13. *Ἀριστοφάνης Βατράχοις* v. 1243. ubi *νευρῶν* Ald. Haec cum seqq. om. Med. sola, Zonar. p. 1141. tantum novissima, *ὡς — καθάπτεσθαι*.

4. Om. vulg. Iungenda gl. *Καθᾶραι*, quae scribebatur *καθάραι*. 6. Noli versum Aristophanis anquirere qualemcunque. Nam quod extabat *Ἀριστοφάνης φησίν*, ubi hoc cum V. omisimus, id aperte referendum ad Comici Ran. 746. qui grammaticis quasi fundum doctae commentationis praebuit. Itaque superior dictio pedestri cuipiam scriptori videtur esse tribuenda. *φθείρῃ*] *φθείρει* V. E. Ceterum *Οὐ φθείρῃ — φησὶν* om. Med. sola. 7. *Ὑπὲρ δὲ καθαρμοῦ*] Enarrator Com. ad Plut. 454. *Καθάρματα ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ καθάρσει λιμοῦ τινος ἢ τινος ἑτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς θεοῖς*. Plura hac de re vide infra v. *Φαρμακός*. *Küst.* *καθαρισμοῦ* sola Med. et posteriore loco (nam repetit *Ὑπὲρ — κάθαρμα* post *καὶ βάρη*) Aldus: recte, si Schol. Aristophanis audimus. *ὃν ἐκάλουν κάθαρμα*] In prioribus editt. (Mediol. excepta) [et A. B. V. E.] post vocem *κάθαρμα* haec addita sunt: *Κἄτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. Διχῶς ἀναγινώσκεται· ὑφ' ἕν, καὶ πάλιν ἀπόστροφος ἐν τῷ ῤ, ἵνα ᾖ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. οἱ δὲ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκοντες ἐξηγοῦνται οὕτως.* [*σκανδάληθρ' ἱστὰς* addit E.] *ἡ μὲν λέξις πεποίηται παρὰ τὰ πέταυρα τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. ὁ δὲ νοῦς· ἀνελκύσας ἐπὶ τοῦ βήματος συνηγόρους ἑαυτῷ καὶ θηρευτὰς λόγων ἐρωτᾷ ἡμᾶς.* [*οὕτω γὰρ τὸ ὑπερβατόν· εἶτ' ἀνελκύσας σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐρωτᾷ ἡμᾶς* addunt A. B. V. E. Ald.] *σκανδάληθρα δὲ λέγονται* [*λέγεται* * V.] *τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξυλάρια* [*ξύλα* E.], *εἰς ἃ ἐρείδει, ἅπερ* [*ὥσπερ* B. E.] *Ἀρχίλοχος λέγει* [hoc om. A. B. V. E. Ald.] *ῥόπτρον. ἐνταῦθα οὖν λέγει ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη*. Sed haec omnia cum absque ullo iudicio ex Scholiasta Aristoph. Acharn. 687. huc translata sint, nec sive sensum verborum sive seriem litterarum spectes, locum hic habere possint, in textum recipienda non putavi, praesertim cum et ab editione Mediolanensi ea abesse cernerem. *Küst.* 10. *Εἴ τι ἐν Πέρσαις . . . περὶ τούτων*] Verba Procopii B. Pers. II, 3. p. 94. Desunt soli Med., neque immerito, cum ista referenda sint ad gl. *Καθαρόν*: et Albertius quidem in Hesych. caput articuli putabat intercidisse. Ceterum ad significatum *floris* vel *delectus* quae spectent, Toupius quaedam congregavit, iungenda illa nostris in Dionys. 352. „Dexippus p. 4. 50. Theocrit. *καθαρῷ ἀργυρίῳ*. Procop. Goth. p. 187. Hinc emend. in Arc. Hist. p. 11. ubi male Alemannus. Legend. *γεγενημένοι Χοσρόῃ, καὶ εἴ τι καθαρόν*. Sic p. 45. *εἴ τι δόκιμον*. Appian. p. 826. Herodot. p. 264. Philo II. p. 537. *τὸ καθαρώτατον τοῦ δήμου*. Tacitus Annal. I. p. 60. *Si quid castrorum maxime sincerum.*" 13. *Καθάρσιον*] Haec ex Harpocratione. Vid. Hemsterhus. in Lucian. D. M. I, 1. *ἔθος ἦν Ἀθήνησι*] Insignis est hanc in rem locus apud Schol. Aristoph. Acharn. 44. Iul. Pollux VIII, 104. *Ἐκάθαιρον χοιριδίοις μικροῖς οἱ ἐστίαχοι τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ θέατρον. καθάρσιον δὲ τοῦτο καὶ χοιρίδιον ἐκαλεῖτο.* Vide etiam Hesych. v. *Κάθαρμα* et infra v. *Περιστίαρχος*. *Küst.*

Καθαγίσω. Comburam, consecrabo. *Καθαλάμενος*. Qui desiliit. *Ille cum de equo desiliisset, cum stricto gladio percussit.* *Κάθαμμα λύεις*. *Nodum solvis*: de iis qui rem difficilem solvere aggrediuntur. ductum a curru Midae. oraculum enim Phrygibus editum erat, siqui nodum eius currus solvisset, quo Midas olim vehebatur, Asiae regem futurum, eum Alexander solvit. *Καθάπαξ*. Omnino, summatim. dicitur etiam *καθάπαν*. *Eos tamen prorsus debellare non placuit.* *Καθαπτός*. Indutus. Aristophanes *Ranis*: *Hinnulorum pellibus indutus.* Formatum est ut *ταρακτός*. Altera enim scribendi ratio significat id quod vestiri potest. *Καθαρίζω*. Aptum accusativo. *Καθᾶραι*. Et *Κάθαρμα*. *Non in malam rem abibis, scelus, et procul hinc a nobis recedes?* Aristophanes. Solebant autem civitatis expiandae gratia hominem quendam vestibus ornatum occidere, quem vocabant *κάθαρμα*. *Καθαρῶς*: Accurate, plane. *Quicquid floris extabat inter Persas, eos cum convocasset, ad omnes de hoc negotio rettulit.* *Καθάρσιον*. Victima lustralis. Mos erat Atheniensium, ut parvis porcellis, quos *καθάρσια* vocabant, lustrarent concionem theatra denique uni-

συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι, ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστείχειν ἢ ἀπὸ τῆς ἑστίας.

Καθαρσιώτερα. λαμπρότερα. *Καθαρσιώτερα ταῦθ' ὑπάρχει καὶ πολυτελέστερα.*

Κάθαρσις γυναικῶν μανεισῶν. ζήτει ἐν τῷ *Βάκις.*

"*Καθ' αὑτοῦ Βελλεροφόντης.* ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπιφερόντων.

*Καθ' αὑτό. δι' αὑτό. ἑτέρου ἕνεκεν. δι' ἄλλο. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀντίθεσις λαμβάνεται αὐτῷ ἐκ τῶν ποιητικῶν αἰτίων, ἡ δὲ δευτέρα ἐκ τῶν τελικῶν· οἷον, καθ' αὑτὸ μὲν ἐχομεν τὸ ὁρᾶν, τὸν δὲ πλοῦτον οὐ καθ' αὑτὸ ἀλλὰ δι' ἄλλο. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἀντιθέσεως. τὴν γὰρ ἀρετὴν δι' αὑτὸ ἐπιτηδεύομεν καὶ οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκα· κἂν γὰρ μὴ ᾖ ἀμοιβή, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐπιτηδευτέα ἐστί· τὴν μέντοι ἰσχὺν οὐ δι' αὐτὴν ἐχομεν, ἀλλ' ἑτέρου ἕνεκα. Εἴ τι μὲν οὖν δι' αὑτό, τοῦτο πάντως καὶ καθ' ἑαυτό· οὐκ εἴ τι δὲ καθ' αὑτό, τοῦτο πάντως καὶ δι' αὑτό. οἷον, δι' αὑτὸ τῇ ψυχῇ ἡ ἀρετή, καὶ ἔστι καθ' αὑτό. τὸ γὰρ ποιητικὸν αἴτιον τῆς ἀρετῆς ἐν αὐτῇ ἐστι τῇ ψυχῇ. οὐ δεῖται γὰρ ἑτέρου ἔξωθεν εἰς κατόρθωσιν τῆς ἀρετῆς. ὁμοίως καὶ τῷ σώματι δι' αὑτό ἐστιν ἡ ὑγεία ἀγαθόν. διὸ καὶ καθ' αὑτό. οὐ μὴν καὶ καθ' αὑτό, πάντως καὶ δι' αὑτό. καθ' αὑτὸ μὲν γὰρ τῇ ψυχῇ τὸ ὁρᾶν, οὐ μὴν δι' αὑτό, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν ἢ διὰ τὸ σώζεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τι μὲν δι' ἄλλο, τοῦτο πάντως καὶ ἑτέρου ἕνεκεν· οὐκ ἐμπαλιν δέ. ὁ γὰρ πλοῦτος διὰ τὴν ἐμπορίαν μὲν ἢ διά τι τοιοῦτον, καὶ ἑτέρου δὲ ἕνεκέν ἐστι· τῆς ἀρετῆς γὰρ πολλάκις χάριν· τὸ μέντοι ὁρᾶν ἢ τὸ ὑγιαίνειν ἑτέρου μὲν ἕνεκεν, οὐκέτι δὲ δι' ἄλλο, ἀλλὰ καθ' αὑτό. Ἀντίκειται μὲν οὖν τῷ μὲν καθ' αὑτὸ τὸ δι' ἄλλο, τῷ δὲ δι' αὐτὸ τὸ ἑτέρου ἕνεκεν. ἐνδέχεται μέντοι τὸ καθ' αὑτὸ δι' ἄλλο εἶναι κατὰ συμβεβηκός. τὸ γὰρ ὑγιαίνειν καθ' ἑαυτὸ μὲν ὑπάρχει τῷ σώματι, γένοιτο δὲ δι' ἄλλο καὶ κατὰ συμβεβηκός· οἷον διὰ τὸν ἰατρὸν τὸν ὑφελόμενον τοῦ σώματος τὸ λυμαῖνον. ὃ μὲν γὰρ τὰ βλάπτοντα κωλύει, ἡ δὲ φύσις τοῦ ὀχλοῦντος ἀπαλλαγεῖσα τὴν κατὰ φύσιν ὑγείαν ἐργάζεται. καὶ ἡ ἀρετή, αἱρετὸν οὖσα δι' αὑτό, γένοιτ' ἂν κατὰ συμβεβηκὸς τῆς εὐκλείας ἕνεκεν, καὶ εἴποι ἄν τις διὰ τὴν εὔκλειαν τὴν ἀρε-

---

3. *περιστείχειν*] *περιστίχειν* A. V. Med. *περιστιχεῖν* Photii MS. 5. Locum Polybii XI,9,5. primus dedit Aldus. 6. *ὑπάρχειν* B. V. E. *ὑπάρχῃ* Polyb. 7. *μανεισῶν* sola Med. Reliqui libri *μαινουσῶν*. *ζήτει ἐν τῷ Βάκις*] Accesserunt haec ex A. B. V. E. qui statim omittunt ab edd. praeter Gaisf. prodita: *Θεόπομπος ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος.* 9. *Καθ' αὑτοῦ Βελλεροφόντης*] Breviter haec Diogenian. V,45. sive Arsen. p. 316. exposuerunt, copiosius Append. Vat. II, 29. ad fidem Zenob. II, 87. 11. *Καθ' αὑτό*] Hunc articulum, ni fallor, ex Alexandro Aphrodis. in Topica descripsit Suidas. *Küst.* Ad summam brevitatem redegit Zon. p. 1158. Ceterum in media columna V. extare monet Gron. „*ζήτει ἐν τῷ ἀπόδειξις.* *καθ' αὑτὸ* × *δι' αὑτὸ* *ἑτέρου ἕνεκεν* × *δι' ἄλλο.* Sic A. *Καθ' αὑτό. δι' αὑτό. ἑτέρου ἕνεκεν. δι' ἄλλο* V. Dedi horum consensui, ut reciperem edd. omissa, *ἑτέρου ἕνεκεν. δι' ἄλλο.* Eodem etiam subsequens v. 14. varietas referenda. 13. *αἰτιῶν*, opinor, *V. δὲ om. A. ἡ δευτέρα δὲ *V. 14. *οἷον καθ' αὑτὸ μὲν* et quae sequuntur usque ad finem articuli desunt soli Med. *οἷον καθ' . . . ἑτέρου ἕνεκεν. δι' ἄλλο. αὐτὸ μὲν* E. et ut videtur B. 15. *δὲ* addidi cum *V. 20. *οὐκ εἴ καὶ τι — δι' αὑτὸ* om. V. 22. *αὐτῷ*] *ἑαυτὸ* (sic) om. A. B.

5. Distinguebatur post *πάντως*: hoc om. E. Ceterum deficiunt quaedam post *μήν*. *καὶ* ante *καθ' αὑτὸ* B. 7. *δὲ* om. vulg. 9. *διὰ* post *πλοῦτος* om. E. 12. *ἀλλὰ — ἄλλο* om. E. 16. *ἑαυτὸ*] *αὐτὸ* V. E. 17. *γένοιτο*] Desideratur *ἄν*. 18. *λυμᾶνον* V. 23. *ἕνεκα* E.

---

versos populi conventus. hoc autem curabant ii qui dicebantur *περιστίαρχοι*, sic vocati vel a circumeundo, id quod est *περιστείχειν*, vel a foco. *Καθαρσιώτερα.* Puriora. *Haec sunt splendidiora et magnificentiora.* *Κάθαρσις γυναικ.* Lustratio mulierum insanientium: de qua vide v. *Βάκις.* *Καθ' αὑτοῦ Βελλερ.* *Contra se ipsum Bellerophontes.* De iis qui sibi ipsi mala arcessunt. *Καθ' αὑτό. Per se. Propter se. Alterius causa. Propter aliud.* Ac primam quidem relationem sumit Aristoteles ab causis efficientibus, secundam vero a finalibus. Ut, visum quidem per se habemus, divitias vero non propter se, sed propter aliud. Item in altera relatione. virtuti enim studemus propter ipsam, non autem alius rei causa. quamvis enim nulla sit eius remuneratio, tamen ipsa propter ipsam est exercenda. vires autem non propter ipsas habemus, sed alterius causa. Si quid igitur habemus propter se, hoc etiam omnino per se. Non etiam vicissim, si quid per se, hoc etiam omnino propter se. velut animus virtutem habet tam propter se quam per se. nam causa virtutis effectrix inest in ipso animo, quippe qui non requirat externum adminiculum ad virtutem perficiendam. similiter etiam sanitas bonum est corpori propter ipsam: ita per se quoque. Non tamen quicquid per se, omnino etiam est propter se. nam per se quidem anima habet visum; non tamen propter ipsum, sed propter virtutem aut propter salutem. Similiter etiam si quid propter aliud est, hoc omnino alterius etiam causa: non autem contra. nam divitiae propter mercaturam quidem sunt aut propter aliquid huiusmodi; sed etiam alterius causa. virtutem enim saepe iuvant. sed visus aut sanitas alterius quidem causa est, non item propter aliud, sed per se. Igitur ei quod est per se opponitur id quod est propter aliud; ei vero quod est propter se, id quod est alterius gratia. Fieri tamen potest ut id quod est per se propter aliud sit per accidens. nam sanitas cum per se corpori sit expetenda, tamen etiam propter aliud potest per accidens esse: velut propter medicum, qui de corpore causas mali sustulit. medicus enim removet ea quae nocent; natura autem cum a molestia liberata est, sanitatem secundum naturam efficit. Item virtus, cum per se sit expetenda, per accidens etiam bonae existimationis causa fieri potest. quando quidem dixeris virtutem esse

τὴν εἶναι, ἀλλ' οὐ καθ' αὐτό, κατὰ συμβεβηκός δέ. ὁμοίως καὶ τὴν ὑγείαν, διὰ αὐτὴν οὖσαν τῷ σώματι αἱρετόν, εἴποι ἄν τις ἑτέρου ἕνεκεν κατὰ συμβεβηκὸς εἶναι, τοῦ πράττειν τάδε ἢ τάδε.

Καθαιρήσετε. καθελεῖτε. καὶ Θουκυδίδης καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους.

Καθαιρήσονται. καταλήψονται.

Καθαίρω. αἰτιατικῇ.

Καθεδεῖσθαι. καὶ Καθεδοῦνται, καθεσθήσονται.

221 "*Καθέδρα.* ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδῃ.

Καθεκάστην. Καθέκαστα δὲ ἐπίῤῥημα.

Καθελών. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελών, ἤτοι ἀποκτείνας. καὶ Στησίχορος δὲ καὶ Σοφοκλῆς οὕτως ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι.

Καθελῶ σε. αἰτιατικῇ.

Καθέντες. καταγαγόντες.

Καθέξει. κρατήσει.

Κάθες. χάλασον.

Καθεστάναι. *Καθεστημένος.* ἐπιτετραμμένος. Καθεσταμένος ἐπὶ τῆς γάζης. τεταγμένος. Καὶ αὖθις· Καὶ φυλάσσειν μὲν τῶν καθεσταμένων οὐδὲν ἧξίου. τουτέστι, τῶν ἤδη τελεσθέντων.

Καθεστηκός. Τὸ πᾶν θύελλα ἐγεγόνει, ὥστε τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

Καθεστώς.

Καθεστῶτα. ἡρεμοῦντα. Ἤρξαντο τὰ καθεστῶτα κινεῖν.

Καθεστῶτι. ἡσύχῳ, ἀταράχῳ. Ἐπηρμένῳ δὲ ἤσην ἄμφω ταῖς ἐλπίσι, καὶ οἷω οὐκέτι ἐν τῷ καθεστῶτι βιοτεύειν τρόπῳ.

Καθεστώτων νόμων. τῶν ὡρισμένων. Ἥδονται γὰρ τῇ τῶν καθεστώτων κινήσει. φυλατομένων.

Κάθετος. ὁ καθειμένος εἰς τὸ πέλαγος ἀμνός. οὕτω Λυσίας καὶ Μελίτων.

Καθεικέναι. καὶ Καθεικώς, πέμψας.

Καθεῖλον. κατέβαλον.

Καθειμένην. κεχαλασμένην.

---

2. ὑγείαν, om. A. et Aldo, supplevit Portus. διὰ τὴν οὖσαν V. 5. *Καθαιρήσεται: καθελεῖται.*] Legere malim, καθαιρήσειε, καθελεῖτε, in activo. Cum enim *αι* et *ε* eodem sono pronunciarentur, saepe contigit ut librarii alterum pro altero in veterum libris scriberent. *Küst.* Sic A. B. V. E. cum Zon. p. 1164. et Photio, qui οὐ καθελεῖτε Θουκ. Zonaras οὕτως Θουκ. Atticistarum hanc esse observationem persuadet etiam Antiattic. p. 80. doctrina. καὶ — πλείους om. sola Med. Θουκυδίδης III, 13. 7. Sic Photius et Zon. p. 1165. 8. Om. vulg. 9. καθεσθήσονται] Sic recte habent MSS. Pariss. et Lexicum Photii [cum L. Bachm. p. 265. et Hesychio]. In prioribus vero editt. male excusum est καθεστήσονται. *Küst.* Om. Med. sola. Doctissime de hoc Atticistarum monito Zonaras p. 1170. 11. παρὰ Θουκυδίδῃ II, 18. 12. V. nos in v. Ἀν' ἑκάστην. Praestat Καθ' ἑκάστην. 13. Δημοσθένης] Locum Demosthenis attulimus supra v. Ἢ ἐν ὀδῷ καθελών, ubi vide quae notavimus. *Küst.* D. in Aristocr. p. 637. Glossa paulo plenior apud Harpocrationem. 14. καὶ ἕτεροι ante οὕτως om. A. B. V. E. Omnia post Σοφοκλῆς desunt Photio. καὶ Στησ. δὲ καὶ Σοφ. om. Med. supplevit Ald. Differt aliquid Zon. p. 1165. 16. Om. vulg. 18. Glossa Homerica. 19. Κάθες] κάθε B. V. 20. Om. vulg. Id si probum est, coire debebit cum gl. continua.

1. Zon. p. 1165. 2. καὶ αὖθις cum seqq. om. Med. prodidit Ald. 5. Τὸ πᾶν δὲ θύελλα ἐγεγ.] Fragmentum leviter compilatum ex eo loco, qui continetur v. Θύελλα sive v. Στρόβιλος. Θύελλα δὲ V. Itaque δὲ omisi cum A. 7. Om. sola Med. Küst. et ut videtur V. 8. Zon. p. 1165. Ἤρξαντο] Verba Polybii II, 13. Imitationem Procopii Pers. I. Διὸ δὴ οὔτε νόμον τινὰ εὐπειθῶς ἔγραφεν, οὐδέ τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελεν observavit *Toup.* Deest Med. soli. 10. Ἐπηρμένῳ δὲ ἤσην] Locus Agathiae I, 7. p. 19. Deest Med. soli. 11. δὲ] L. γε. 12. καθεστηκότι] καθεστῶτι B. V. E. βιωτεύειν A. Ald. 13. *K.* ὡρισμένων. καθεστώτων τῶν νόμων Zon. p. 1165. νόμων igitur ad interpretationem rettulerim. 14. Ἥδονται γὰρ τῇ τῶν καθεστ.] Agathias I, 5. p. 16. οἱ γὰρ δὴ ἄλλοι ἥδοντο μὲν καὶ οἵ . . . τῇ τ. κ. κ., quae desunt soli Med. φυλατομένων Suidae interpretationem esse monet Küst. 16. Κάθετος] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium. Huc spectant ea, quae habet Photius in Lexico: Κάθετον. ἔστι μὲν γραμμή τις παρὰ τοῖς γεωμέτραις. σημαίνει δὲ καὶ βοῦν τινα καθιέμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ θυσίᾳ τῷ Ποσειδῶνι. Küst. καθιέμενος Harp. Mox Reinesius quo pacto στάμνος (i. e. urna, hydria) voluerit reponere non assequor. 18. καὶ om. sola Med. 20. Ernestius temere Καθιεμένην, quo glossam sacram extunderet ad A. A. XI, 5. revocandam.

---

propter bonam existimationem, non per se; verum id per accidens. Eodem modo dixerit aliquis etiam sanitatem, cum per se sit corpori expetenda, alterius causa fieri per accidens: nimirum quo haec vel illa agas. *Καθαιρήσετε.* Destructis. Sic Thucydides et reliquorum magna pars. *Καθαιρήσονται.* Corripient. *Καθαίρω.* Aptum accusativo. *Καθεδεῖσθαι.* Et *Καθεδοῦνται*, sedebunt. *Καθέδρα.* Mora, apud Thucydidem. *Καθεκάστην.* Καθέκαστα vero adverbium. *Καθελών.* Apud Demosthenem qui sustulit vel interfecit. Sic etiam Stesichorus et Sophocles hanc vocem usurparunt. *Καθελῶ.* Aptum accusativo. *Καθέντες.* Qui demiserunt. *Καθέξει.* Continebit. *Κάθες.* Laxa. *Καθεστάναι.* *Καθεσταμένος.* Praefectus. *Praepositus gazae*: id est praefectus. Et alibi: *Nihil quidem rerum iam transacturum serrare rolebat.* *Καθεστηκός.* *Procella cuncta opplerverat, adeo ut coelum a nocte nihil differret.* *Καθεστῶτα.* Quietus rerum status. *Quietum rerum statum turbare coeperunt.* *Καθεστῶτι.* Quieto, tranquillo. *Quorum uterque cum esset ad spes erectus, neque praesentem rerum statum amplius aequo animo ferebat.* *Καθεστώτων.* Legum, constitutionum, morum. *Gaudebant enim rebus novis et praesentis status immutatione.* *Κάθετος.* Agnus, qui in mare demittitur. Sic Lysias et Melito. *Καθεικέναι.* Et *Καθεικώς*, qui demisit. *Καθεῖλον.* Deiecerunt. *Καθειμένην.* Demissam.

Καθεῖναι. ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι. Ἀντισθένης· Φασὶ πρῶτον πώγωνα καθεῖναι, καὶ βάκτρῳ καὶ πήρᾳ χρήσασθαι.

Καθεῖντο. ἐκρέμαντο.

Καθ' εἱρμόν.

Καθείς. ἐμβαλών, χαλάσας. *Καθείς τε τὴν χεῖρα ἐς τὴν πήραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπιστολήν.*

Καθεῖσαι τὰς κόμας ἐθεοκλύτουν. ἀντὶ τοῦ, καταβαλοῦσαι, ἐξαπλώσασαι. *Καθεῖσαι τὰς κόμας τὰς παλαιὰς ἐκείνας ἐκάλουν Ἥλιόν τε καὶ Δίκην.*

Καθεῖτο. Ἰώσηπος· Ἔνθα καθεῖτό τις ὁπλιτικὴ μοῖρα φρουροῦσα τὴν ἐμβολήν.

Καθηγοῦμαι. δοτικῇ. *Καθηγοῦμαι ταύταις εἰς τὸν λιμένα.*

Καθηδυπαθῶ. γενικῇ. *Καθηδυπαθῶν τοῦ* 222 *βίου. Αἰτιατικῇ δέ· Τὸν τῆς ἐξουσίας καιρὸν καθηδυπαθοῦντα ἱκανῶς.*

Κάθη. καθέζῃ.

Καθήγνισμαι. κεκάθαρμαι.

Καθῆκαν. προεβάλοντο. Οἱ δὲ ἐπ' ἐξαπάτῃ Ῥωμαίων *καθῆκαν* τὸν λόγον.

Καθῆκαν. ἐχάλασαν.

Καθῆκόν φασι πρῶτον ὠνομακέναι Ζήνωνα τὸν Κιτιέα, καὶ λόγον περὶ αὐτοῦ πεποιηκέναι.

Καθῆκον. ὅτι καθῆκόν φασιν εἶναι, ὃ προαχθὲν εὔλογόν τε ἴσχει ἀπολογισμόν· οἷον τὸ ἀκόλουθον ἐν ζωῇ, ὅπερ καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ ζῷα διατείνει· ὁρᾶσθαι γὰρ καὶ ἐπὶ τούτων καθήκοντα. κατά τινας εἶκειν τῆς προσονομασίας εἰλημμένης. ἐνέργημα δ' αὐτὸ εἶναι ταῖς κατὰ φύσιν κατασκευαῖς οἰκεῖον. τῶν γὰρ καθ' ὁρμὴν ἐνεργουμένων τὰ μὲν καθήκοντα εἶναι, τὰ δὲ παρὰ τὸ καθῆκον. καθήκοντα μὲν οὖν εἶναι, ὅσα λόγῳ πρέπει ποιεῖν· ὡς ἔχει γονεῖς τιμᾶν, ἀδελφούς, πατρίδα, συμπεριφέρεσθαι φίλοις· παρὰ τὸ καθῆκον, ὅσα μὴ αἱρεῖ λόγος, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα, γονέων ἀμελεῖν, ἀδελφῶν ἀφροντιστεῖν, φίλοις μὴ συνδιατίθεσθαι, πατρίδος ὑπερορᾶν, καὶ τὰ παραπλήσια· οὔτε καθήκοντα οὔτε παρὰ τὸ καθῆκον, ὅσα οὔτε αἱρεῖ

1. *Ἀντισθένην φασὶ*] Male hic Suidas ad Antisthenem ea refert, quae apud Laertium VI, 13. non de Antisthene, sed Diodoro Aspendio dicuntur, ut bene observavit Pearsonus. *Küst.* Deest exemplum soli Med. Recte vero Suidas, cui reddidimus ex * V. *Ἀντισθένης*: hoc est, Diogenes in Antisthene. Contulit Aristoph. Eccl. 99. et Thom. M. p. 484. *Toup.* MS. 4. Cf. Damasc. ap. Phot. Bibl. p. 343. b. 5. *κατὰ ἡρμοσμένην ἀκολουθίαν* post *εἱρμόν* omisi cum A. B. V. E. Glossa suspecta, quam cum aliis quibusdam de gl. *Εἱρμολόγιον* iam expulimus. 6. *χαλάσας — ἐπιστολήν* om. E. *Καθείς — ἐπιστολὴν* om. B. et Med. sola, haec quidem etiam gl. *Καθεῖσαι.* Fragmentum iisdem nominibus extat sub v. *Ἀναιρεῖται*: quod ad Eunapium coll. v. *Στέατα* referebat *Toup.* MS. 8. *ἐθελοκλήτουν* V. qui mox *ἐξαπλώσασθαι.* 9. *Καθεῖσαι*] Pleniora leguntur in *Ἰσηλίκων*, ubi et *παλαιὰς* retinetur. An *πολιάς? Hemst. τ. κ. τ. π. ε. ἐκάλουν* (l. *ἐθεοκλύτουν*) *ἥλιόν τε καὶ δίκην* sunt verba seqq. illa quae leguntur voc. *Ἰσηλίκων.* Videntur Aeliani verba. *Valck.* Fugit duumviros Batavos, Suidae sermonem, id quod saepius accidit (vide vel v. *Τριτάλαντον*), distractum interpolatumque fuisse. Scribendum enim: *Καθεῖσαι τὰς κόμας τὰς παλαιὰς ἐκείνας ἐθεοκλύτουν Ἥ. τε καὶ Δ. ἀντὶ τοῦ κ. ἐξ.* 12. *Ἰώσηπος*] De Bello Iud. V, 2, 3. p. 908. sed ubi pro *καθεῖτο* hodie legitur *καθῆστο*, ut vir quidam doctus ad marginem codicis Pearsoniani recte notaverat. *Küst.* Mox *τις* omisso *φρουροῦσα* B. E. *βολήν* sola Med. 16. *Καθηδυπαθῶν*] *Καθηδυπαθῶ* A. B. V. E. qui in exemplo *καθηδυπαθεῖν. Καθηδυπαθῶν*] Locus Basilii Hom. ad Div. p. 60. C. annotante Hemsterhusio in Luciani D. Mortt. XII, 6. T. I. p. 389. qui *τὸν βίον* vel invito Suida reponebat. 17. *Τὸν τῆς ἐξουσίας*] Synesius de Regno p. 6. *καθηδυπαθεῖ τὴν ἐξουσίαν.* et p. 105. *Toup.* MS. Ceterum haec glossa cum duabus sequentibus adeo litterarum ordini repugnant, ut suspicionem possint movere. 19. V. Antiattic. p. 100. *καθέζῃ* | *καθήσαι* addit E.

1. Cf. Tittm. in Zon. p. 1166. Cf. Demosth. in Aphob. p. 858. 3. V. Hesychius. *ἐχάλασαν*] *κατέβαλον* Photius. Utrumque iungit Hesychius. Vid. Lucae Ev. V, 19. Act. Apost. IX, 25. *Gaisf.* 4. *Καθῆκόν φασι πρῶτον* et quae sequuntur verba sunt Diogenis Laertii VII, 25. et 107. seqq. *τὸν Ζήνωνα ἰὸν*] *Ζήνωνα* * V. Prius *τὸν* abieci. 6. *ὅτι* om. sola Med. *προαχθέν*] Vocabuli huius frequens quidem apud Stoicos usus est; sed cum significatio eius sensui loci huius non conveniat, levissima mutatione scribendum puto *πραχθέν. Küst.* praeeunte Menagio, firmante vero scriptura *προαχθὲν* Med. solius, quae mox om. *ὁρᾶσθαι — ἀπαγορεύει.* 10. *κατά τινας εἴκειν τῆς προσον.*] Locus emendandus e Diogene: *Κατωνομάσθαι δὲ οὕτως ἀπὸ πρώτου Ζήνωνος τὸ καθῆκον, ἀπὸ τοῦ κατά τινας ἥκειν. προσονομασίας*] *προσονομίας* B. E. 11. *εἶναι* om. vulg. 13. *τὸ καθῆκον*] Subiicienda cum Menagio, *τὰ δὲ οὔτε καθήκοντα οὔτε παρὰ τὸ καθῆκον.* 14. *μὲν εἶναι*] *μὲν οὖν εἶναι* A. B. V. E. *λόγῳ πρέπει*] *λόγος αἱρεῖ* Diog. Qui mox *παρὰ τὸ καθῆκον δέ.* 19. *πατρίδα* Diog. *οὔτε δὲ καθ.* Diog.

Καθεῖναι. Demittere. In Antisthenis Vita: *Aiunt eum barbam primum promisisse, et baculo peraque usum esse.* *Καθεῖντο.* Suspensi erant. *Καθ' εἱρμόν.* *Καθείς.* Iniiciens, submittens. *Et manu in peram demissa sustulit epistolam.* *Καθεῖσαι.* *Canis illis solutis grandaevae mulieres Solem et Iustitiam invocabant.* Id est, deiectis, promissis. *Καθεῖτο.* Iosephus: *Ubi pars quaedam militum armatorum subsederat, aditum custodiens.* *Καθηγοῦμαι.* Aptum dativo. *His viam in portum praeeo.* *Καθηδυπαθῶ.* Aptum genitivo. *Vitam per voluptates transigens.* Item accusativo. *Illum magistratus sui tempus in voluptatibus consumpsisse.* *Κάθη.* Sedes. *Καθήγνισμαι.* Purgatus sum. *Καθῆκαν.* Sparserunt. *Illi vero rumorem sparserunt, quo Romanos deciperent.* *Καθῆκαν.* Demiserunt. *Καθῆκον.* Aiunt Zenonem Citiéum primum hanc vocem protulisse, librumque de eo scripsisse. *Καθῆκον* id esse dicunt, quod cur factum sit ratio probabilis reddi queat: velut quod in vita consequens est, quod quidem ad plantas etiam et animalia extendatur; nam et in illis officia cerni. Nomen autem a Zenone inde ductum fuisse, quod ad aliquos pertineat, ab eo quod est *ἥκειν κατά τινας*, *Καθῆκον* autem esse actionem statui naturae convenientem. nam ex iis quae secundum appetitum agantur alia quidem esse officia, alia vero praeter officium fieri. eorum autem officia tradunt quaecunque ratio facienda vicerit: velut honorare parentes, fratres, patriam, morem gerere amicis. praeter officium vero, quae ratio respuat: qualia sunt haec, parentes negligere, fratres non curare, amicorum moribus et ingenio sese non accommodare, patriam despicere et similia. neque officia vero neque praeter officium, ea quae ratio fieri neque vetet

λόγος πράττειν οὔτε ἀπαγορεύει· οἷον, κάρφος ἀνελέσθαι, γραφεῖον κρατεῖν, στλεγγίδα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. καὶ τὰ μὲν εἶναι καθήκοντα ἄνευ περιστάσεως· ὡς τάδε, ἀγνείας ἐπιμελεῖσθαι καὶ αἰσθητηρίων καὶ τὰ ὅμοια· κατὰ περίστασιν δέ, τὸ πηροῦν ἑαυτὸν καὶ τὴν κτῆσιν διαῤῥιπτεῖν, ἀνάλογον δὲ καὶ τῶν παρὰ τὸ καθῆκον. [*Πολύβιος· Τολμῶσι πέρα τοῦ δέοντος, καὶ ποιοῦσι παρὰ τὸ καθῆκον.*] ἔτι τῶν καθηκόντων τὰ μὲν ἀεὶ καθήκει, τὰ δὲ οὐκ ἀεί. καὶ ἀεὶ μὲν καθήκει * * τὸ ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι καὶ περιπατεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ καθῆκον. ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς μέσοις τι καθῆκον, ὡς τὸ πείθεσθαι τοὺς παῖδας τοῖς παιδαγωγοῖς.

Καθήκοντα. Δημοσθένης ἐν ἑνδεκάτῳ Φιλιππικῶν φησιν· Ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ τὰ ἥκοντα.

Καθηκόντως. δεόντως, πρεπόντως.

Καθηκούσαις. διεκτρεχούσαις. Ξενοφῶν· Ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον.

Καθήκω. γενικῆ.

Καθημαξευμένος. τετριμμένος, ἐγγεγυμνασμένος. Αἰλιανός· Γύναιον ἐκ Συρίας, καθημαξευμένον ‖ ὑπὸ παντὸς τοῦ προσιόντος. ἑταίρα γὰρ 223 ἦν ἐμφανὴς καὶ τῶν ἐν τοῖς μίμοις δι' ἀκολασίαν περιπαθεστέρα, τοῖς τε φαινομένοις ἐς τὴν κοινὴν ὄψιν σχήμασιν ἐκκαλουμένη τοὺς ὁρῶντας ἐς τὰ πάθη τοῦ σώματος, καὶ κατατείνουσα τὸν δῆμον καὶ ὅσον μετὰ τοῦ δήμου πρὸς συώδη τινὰ καὶ μανικὴν ἀσέλγειαν.

Κάθημαι.

Καθήμενον πεδίον. τὸ ὁμαλόν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐς καθήμενον πεδίον ἐστρατοπεδεύοντο.

Καθ' ἡμέραν.

Καθήρει. τοῦ ἀξιώματος κατέσπα. Ὁ δὲ Τραϊανὸς οὔτε ἐφθόνει οὔτε καθήρει τινά, ἀλλὰ πάνυ πάντας τοὺς ἀγαθοὺς ἐτίμα. διὰ τοῦτο οὔτε ἐφοβεῖτό τινα οὔτε ἐμίσει.

Καθήρηντο τὰς γνώμας. ἀντὶ τοῦ, εἰς δειλίαν ἐνέπιπτον. Οἱ δὲ πλέονες καθήρηντο τὰς γνώμας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τῆς πίστεως τῆς πρὸς βασιλέας ὑπὸ τοῦ περιδεοῦς ἀφίσταντο.

Καθῆσθαι. καὶ Καθῆστο, ἐκαθέζετο.

---

1. *λόγῳ — ἀπαγορεύειν*] V. hoc quidem silente Gron. 2. *γραφεῖον*] ζήτει γραφεῖ B. *γραφεῖ* V. E. *γραφῇ* Med. sola. *στελεγγίδα* V. 4. *ἀγνείας*] *ὑγιείας* Diog. 7. *καὶ τὸ*] *καὶ τῶν* A. B. V. E. Diog. Mox *περὶ* sola Med. *Πολύβιος· Τολμῶσι πέρα τοῦ δέοντος, καὶ ποιοῦσι παρὰ τὸ καθῆκον*] Haec verba uncis inclusi, quoniam alieno loco posita sunt et sensum seriemque orationis interrumpunt. *Küst.* 10. *καὶ ἀεὶ μὲν καθήκει τὸ ἐρωτᾶν*] Locus e Diogene redintegrandus: *καὶ ἀεὶ μὲν καθήκει τὸ κατ' ἀρετὴν ζῆν· οὐκ ἀεὶ δὲ τὸ ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι.* 11. *καὶ περιπατεῖν* om. vulg. 16. *Καθήκοντα. Δημοσθένης*] Ex Harpocratione. *ἑνδεκάτῳ Φιλ.*] Philipp. IV. p. 141, 11. *Φιλιππικῷ* * V. Phot. 17. *τὰ* om. A. V. E. agnoscit Photius. 19. Etym. M. p. 483. Hesych. et Phot. 20. *διεκτροχούσαις*] *διεκτρεχούσαις* B. V. E. Zon. p. 1166. *διεκτροχαζούσας* Abresch. in A. Soc. Traiect. I. p. 232. *Ξενοφῶν* Anab. IV, 3, 11. ubi *τὸν ποταμόν*. 21. *τὸν* om. * V. 22. Om. vulg.

1. *Καθημαξευμένος*] *κατημαξευμένος* Lex. Bachm. p. 273. Etym. M. p. 497. Zon. p. 1172. et Photius, vetustam observationem secuti, quam inculcat Eust. in Il. σ'. p. 1156. De quo dictum in Dionys. Perieg. p. 568. Vide tamen Valek. in Callim. Elegg. p. 299. 2. *καθημαξευμένον*] *καὶ καθ* A. 7. *κατατείνουσα*] *κατακτείνουσα* B. E. *κατακινοῦσα* coni. Valckenarius, immemor Platonis Reip. I. p. 329. C. Sed illa *καὶ ὅσον μετὰ τοῦ δήμου* vereor ut sana sint. 8. *ὑώδη* V. 10. Om. vulg. 11. Tuetur Hesychius. Non persuadet Coraes in Heliodor. p. 65. *καθειμένον* vel adversus ordinem litterarum reponens. Cf. Iacobs. in Achill. Tat. p. 396. et Anth. Pal. p. 561. *Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι*] Locus Theophyl. Simocatt. V, 10. monente Abresch. Diluc. Thucyd. Auct. p. 338. 14. *Ὁ δὲ Τραϊανὸς*] Locus Dionis Cass. LXVIII, 6. 19. *Οἱ δὲ πλείονες καθήρηντο τὰς γν.*] Fragmentum hoc Polybio assignat Casaubonus. *Küst.* Vide Polybii fr. gr. 79. *πλείονες* vulg. 21. *βασιλέας*] *βασιλέα* E. quod malebat Schweighäuserus, expressit interpretatio Küsteri. 22. *Καθῆστο*] Il. *ά*. 569. Vide vel Zon. p. 1164.

---

neque postulet: ut festucam tollere, stilum tenere aut strigilem et his similia. Item officiorum alia esse molestiae expertia, alia cum ea coniuncta. molestiae quidem expertia, velut curare valetudinem, et instrumenta sensuum et his similia. cum molestia vero coniuncta, vel ut se ipsum mutilare et rem familiarem proiicere. eadem est ratio eorum, quae sunt praeter officium. Praeterea officiorum alia semper facere convenit, alia non semper. et semper quidem facere convenit, [secundum virtutem vivere. non vero semper,] interrogare, respondere, ambulare et similia. eadem eorum est ratio quae sunt praeter officium. Ceterum in rebus etiam mediis quoddam est officium, ut, pueros obtemperare paedagogis. *Καθήκοντα.* Demosthenes XI. Philippica: *Qui facere nolebat id quod officii eius erat.* *Καθηκόντως.* Convenienter, decenter. *Καθηκούσαις.* Pertinentibus. Xenophon: *In saxis ad eum locum pertinentibus.* *Καθημαξευμένος.* Multum versatus, exercitatus. Aelianus: *Muliercula ex Syria, a quolibet adeunte suprata. erat enim professa meretrix, et affectus mimicis artificibus lascivius exprimens, gestibusque sub oculos cadentibus spectatores in pruritum corporis provocans, populumque et qui cum populo erant ad suillam et furiosam libidinem contentius inflammans.* *Καθήμενον πεδίον.* Campus planus et supinus. *Romani vero in planitie castra posuerunt.* *Καθ' ἡμέραν.* *Καθήρει.* Dignitate movebat. *Traianus vero neque cuiquam invidebat, nec dignitate privabat, sed omnes bonos magno in pretio habebat. ita factum est ut nec timeret quemquam neque odisset.* *Καθήρηντο τὰς γνώμας.* Animo conciderant. *Maior autem pars in tantum animo conciderat, ut propter metum a fide erga regem deficerent.* *Καθῆσθαι.* Et *Καθῆστο*, sedebat.

Καθιγμένος. καθελών, φθάσας. Ὁ δὲ βασιλεὺς καθιγμένος καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν.

Καθιγνίσαι. νεκροῖς θῦσαι.

Κάθιδρος. κεκμηκώς.

Καθίδρυσαν. ἀσφαλῶς κατῴκισαν. Καὶ θύσαντες καθίδρυσαν τὰς πόλεις. Τραϊαναὶ μὲν δὴ ἐπώνυμος ἑκατέρα ἦν.

Καθιδρυνθέντες.

Καθιδρύσασθαι. βεβαιῶσαι. Ἐκπέμπει γοῦν τοὺς περὶ συμβάσεως λόγους, δυνατοὺς καθιδρύσασθαι κεχειροτονηκὼς πρεσβευτάς.

Καθιεροῖ. θεῷ ἀνατίθησι.

Καθίεσαν. κατῆλθον.

Καθιζάνει. ἐγκάθηται.

Καθίζεσθε. καταπήξατε.

Καθίει. ἐνέβαλεν, ἐπεχείρει λέγειν. Ὁ δὲ καθίει πεῖραν εἰς τὸν ἄνδρα, οἰόμενος αὐτὸν ἕξειν κοινωνὸν ὧν ὥρμηται.

Καθίει. ἀντὶ τοῦ κατάφερε, ἢ ἐπίθες τῷ τρυβλίῳ. ἀντὶ τοῦ, χάλα αὐτά.

Καθιείς. ἀντὶ τοῦ καταβαλών, ἐναρξάμενος. Ὁ δὲ πεῖραν καθιεὶς καὶ ἐπιβουλεύων ἐλέγξαι πανταχόθεν, τὰ τοῦ λέβητος καὶ τῆς χελώνης καὶ τοῦ ἀρνοῦ ἐν Λυδοῖς ἐπαλαμᾶτο.

Καθιείς. ἐπιπέμπων. Ὁ δὲ ψευδεῖς ἀγγελίας διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεὶς εἴθιζεν αὐτοὺς ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι.

Καθίζω. αἰτιατικῇ.

Καθίκετο. καθήψατο.

Καθικνεῖται. γενικῇ. ἅπτεται. Ὁ δὲ μίαν τῶν σχιζῶν ἀνελόμενος, καθικνεῖται ταδελφοῦ· καὶ 224 ὁ μὲν νεκρὸς ἔκειτο.

Καθικόμενοι. καθαψάμενοι. Πολύβιος·

---

1. θέλων] Puto scribendum esse κατελθών. Hesychius: Καθιγμένον, κατελθόντα, καταντήσαντα, φθάσαντα. Küst. Scribendum, ἑλθών, φθάσας. Quod vel ex Hesychio patet. Toup. I. p. 302. praeeunte H. Steph. in ind. Thesauri. Sed legendum fuit καθελών cum V. Photio et Lex. Bachm. p. 265. Locus Polybianus inter fr. gr. 80. 2. ἐπιβολῆς] Sic habent MSS. Pariss. In prioribus vero edidit. [et B. E.] minus recte excusum est ἐπιβουλῆς. Küst. ἐγένετο] ἐγίνετο dedi cum A. V. 3. Καθιγνίσαι] Pessime. Scribe καθαγίσαι, idque suo loco redde. Küst. Leg. καθαγνίσαι. Vide nos ad v. Ἁγαγνίσας. Toup. MS. cum Hemsterhusio. Sic V. marg. καθιγνύσαι *V. καθιγνῦσαι Photius et Lex. Bachm. p. 265. 5. Κάθιδρως] Recte Hesych. et Phot. κάθιδρος. Ieremias VIII, 6. ὡς ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ. Toup. MS. Id reposui cum Zon. p. 1141. et Lex. Bachm. 8. ἐπώνυμον] ἐπώνυμος dedi cum B. V. E. ἑκατέρα edd. vulgg. 9. Om. vulg. Καθιδρυνθέντες Gaisf., tacita scriptura Med. καθιδρυθέντες. Sed debebat gl. cum proxima coniungi. 10. Ἐκπέμπει γοῦν τοὺς περὶ συμβιβάσεως λ.] De loci sententia desperabat Küsterus. „Verba si redigas in hunc ordinem, sensus erit intellectu minime difficilis: Ἐκπέμπει γοῦν κεχειροτονηκὼς πρεσβευτὰς δυνατοὺς καθιδρύσασθαι τοὺς περὶ συμβιβάσεως λόγους." Hemst. Haec sunt verba Theophylacti Simocattae Histor. III, 15. ubi legitur, τοὺς περὶ συμβάσεως λόγους. Toup. συμβάσεως dedi cum V. ἐμπέμπει B. E. ἐκπέμπει V. 13. V. Lobeck. in Phryn. p. 192. 14. Sic Zon. p. 1166. Vereor tamen ut huic significationi possit ab idoneis locis (vide quos indicavit Lobeck. l. l. p. 398.) fides sua conciliari. Hic quantum verborum interciderit, altera Zonarae gl. p. 221. demonstrabit: Ἀνῆσαν. ἀνῆρχοντο. Ἀνέσαν δέ, ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν, τ. 15. καθιζάνη V. Post hanc gl. Edd. vett. Καθίζεσθαι. 16. Om. sola Med. καταπήξατε] καταπήξαντες V. E. Glossa controversa: v. Tittm. in Zon. p. 1166. 17. Καθίει] Vid. Kuhn. in Aeliani V. H. II, 13. et in ind. v. Καθίημι. Hemst. Expunge cum Zon. p. 1167. istud λέγειν, quod haud scio an formula καθεῖναι λόγον non possit defendi.

3. ἀντὶ τοῦ om. V. ἢ ἐπίθες τῷ τρυβλίῳ] Haec nihil ad rem faciunt, et incaute ex aliquo Scholiasta, ut multa alia apud Suidam, descripta videntur. Küst. Vidit Bosius Animadv. p. 160. haec ad Aristoph. Av. 387. esse referenda, cuius a Schol. nunc mutilo fluxerunt. 6. Ὁ δὲ πεῖραν καθιεὶς καὶ ἐπιβ.] Fragmentum hoc referendum est ad historiam illam, quam de Croeso narrat Herodotus I, 48. Küst. 8. ἐν μυχοῖς] Mihi suspectum non esset, nisi ἐν Λυδοῖς legissem in optimo Cod. MS. Leidensi. Valck. in Adoniaz. p. 290. Idem in marg. „Suspicor id petitum ex epitome Herodoti." ἐνδυδοις A. ἐνδυδοῖς B. V. E. Color dictionis Aelianum prodit. Adde v. Ἐπαλαμᾶτο. 9. πέμπων] ἐπιπέμπων A. V. Zon. p. 1167. Ὁ δὲ ψευδεῖς] Locus integrior in v. Προσκόπων servatus, e Dionis Cassii scilicet Excerptis depromptus: nam Xiphilinus LXVIII, 23. multum orationis nitori detraxit. 10. εἴθιζεν] ἤθιζεν ἀεὶ E. 12. Gl. om. vulg. αἰτιατικῇ] καθίζει δικαστήριον addit E. 13. Καθίκετο] Soph. Oed. R. 809. Schol. Platon. p. 465. Καθικέσθαι. καθάψασθαι. 14. καθάπτεται Lex. Bachm. 15. καθικνεῖται] καθικνεῖται A. *V. 17. καθαψάμενοι] καθιστάμενοι vulg. V. Zon. p. 1167. Καθικόμενος. καθαψάμενος E. Πολύβιος] Fr. Vat. XV, 2. sive T. V. p. 91. Fr. gr. 81. ubi Schweighäus. dedit πάντας.

Καθιγμένος. Potitus, consecutus. *Rex autem, hoc etiam negotio feliciter confecto, castra movere coepit.* *Καθιγνίσαι.* Mortuos piare. *Κάθιδρος.* Defatigatus. *Καθίδρυσαν.* Diligenter condiderunt. *Sacrificioque peracto urbes condiderunt, quarum utrique nomen Traianae imposuerunt.* *Καθιδρυνθέντες.* *Καθιδρύσασθαι.* Confirmare. *Deinde misit pacis condiciones, legatis destinatis, qui foederis ad pacta confirmanda viderentur idonei.* *Καθιεροῖ.* Deo dicat. *Καθίεσαν.* [Demittebant. *Κατῆεσαν* autem,] descenderunt. *Καθιζάνει.* Insidet. *Καθίζεσθε.* Defigite. *Καθίει.* Demittebat, intentabat. *Ille vero virum tentavit, putans se consiliorum suorum eum socium esse habiturum.* *Καθίει.* Demitte, vel patinae impone. id est, manibus emitte. *Καθιείς.* Qui tentavit, periclitatus. *Ille vero periculum facturus, an deum arguere posset, in Lydia testudinem cum carnibus agninis in aereo lebete coquere instituit.* *Καθιείς.* Spargens. *Ille cum falsos rumores ab exploratoribus identidem sparsi iuberet, milites paulatim coegit ordine et composite facere.* *Καθίζω.* Aptum accusativo. *Καθίκετο.* Attigit. *Καθικνεῖται.* Genitivo iungitur: percutit. *Ille vero frusto ligni fissi fratrem percussit, qui illico mortuus corruit.* *Καθικόμενοι.* Qui propositum attigerunt. Poly-

Πάντες μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς καὶ φίλους προσαγορεύουσι καὶ συμμάχους τοὺς κοινωνήσαντας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων· καθικόμενοι δὲ τῶν πράξεων παραπόδας οὐ συμμαχικῶς ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται τοῖς πιστεύσασι.

Καθίκωμαι. αὐθυπότακτον.

Καθιλαρεύσμαι. γενικῇ.

Καθίμησε. κατήντλησε.

Καθιμῶσι. χαλῶσι. Καὶ *Καθιμῆσαι*, χαλάσαι σχοινίον ἢ τι τοιοῦτον.

Καθιππάζεσθαι. συνελαύνειν, ἐρίζειν, συντρέχειν. Ὁ δὲ *Βίων* ὁ σοφιστὴς ποικίλος ἦν, πλείστας ἀφορμὰς δεδωκὼς τοῖς βουλομένοις καθιππάζεσθαι φιλοσοφίας.

Καθίστα. ἑτοίμαζε.

Καθιστάμενος. πρὸς τὸ βέλτιον μετάγων. Ὁ δὲ Καῖσαρ εἰς τὴν Ἀσίαν ἦλθε, τὰ τῶν ὑπηκόων καὶ τῶν Πάρθων ἅμα καθιστάμενος. Καὶ αὖθις· Πολεμοῦντί τε αὐτῷ καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν καθιστημένῳ συγγενόμενος· φησὶ Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

Καθίστατο. ἐπεμελεῖτο, ἐφρόντιζεν. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ ξυνενεχθέντα εὐθὺς καθίστατο ἐς τὸν πόλεμον.

Καθόδοις. ἀγωγαῖς, περιόδοις.

Καθολικῶς. καθόλου.

Καθόρμια. περιθέματα.

Καθοσιούμενος. ἀντὶ τοῦ πληροφορῶν. Ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τῆς ἀρχῆς παραλύσει, τῷ τε Μαξιμίνῳ καθοσιούμενος, ἀθροίσας στρατὸν ἦκεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα.

Καθοσιωθεῖσαι. ἀνατεθεῖσαι. Ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδὲν παθεῖν αὐτὰς κακὸν τοὺς θεοὺς ἐγγυητὰς ἔσεσθαι, οἷς καθοσιωθεῖσαι τὰς ἱκεσίας ποιήσονται πρὸς τὸν ὕπατον.

Καθοσίωσις. δικαίωσις, κατάκρισις. παρὰ τὸ κατὰ τοῦ ὁσίου γίνεσθαι, ἤτοι τοῦ βασιλέως.

Ὅτι ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Σύμμαχος ἀπὸ ὑπάτων εἰς τὸν τύραννον Μάξιμον βασιλικὸν λόγον διεξῆλθε, καὶ δεδιὼς τὸ τῆς καθο-

---

2. Scribendum, *τοὺς κοινωνήσαντας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων.* Denique recte, *καθικόμενοι δὲ τῶν πράξεων.* Quemadmodum legitur apud Polyb. V. p. 623. *Ἵν Φίλιππος, εἰ μὴ πτοηθεὶς ἀλόγως ἔφυγε, τῶν περὶ τὴν Ἰλλυρίδα πράξεων μάλιστ' ἂν τότε καθίκετο.* Toup. III. p. 104. *τοὺς* addidi cum libro Vat. 3. *παραπόδας οὐ συμμαχικῶς*] Horum pars repetitur v. *Παραπόδας.* 6. Om. vulg. *αὐθυπατικῶς* * V. 7. *δοτικῇ*] Edidi *γενικῇ* cum * V. Idem probavi *καθιλαρεύομαι* auctore Leone Diac. III, 9. cum * V. *καθιλαρεύομαι*, reliqui *Καθιλαρύνω. δοτικῇ. Καθιλαρεύομαι. γενικῇ* (*Καθιλαρεύομαι. γεν.* om. vulg.) praeberent. Nam gl. *Καθιλαρύνω* profectam ab varia scriptura vel illud arguit, quod Leid. eam post *Καθιμῶσι* inculcavit. 8. *κατήντησε* * V. 11. Zon. p. 1167. 12. *Ὁ δὲ Βίων ὁ σοφιστὴς*] Verba Diogenis Laertii IV, 47. unde leg. *Βίων σοφιστής.* 14. *τῆς φιλοσοφίας*] *τῆς* om. A. B. E. * V. Med. Diog. Addidisse videtur vulg. 15. Glossa Hom. Il. *ζ.* 202. 16. *ἐπὶ*] *πρὸς* A. B. E. Zon. p. 1167. om. autem * V. 17. *εἰς* om. B. E. Med. 19. Excidit *τὰ* ante *περί.*

4. Pertinet ad Nehem. VI, 4. V. Zon. p. 1150. et Hesych. De vicibus in re medica dictum mirabatur Bernardus in Nonn. I. p. 138. 5. *Καθολικῶς*] *Καθολικός* V. *τελείως* addit E. 6. *Καθόρμια*] Hos. II, 13. Vid. Alb. in Hesych. 7. Hunc vocisque *καθοσίωσις* significatum diligenter exposuit Spanhemius in Aristoph. Plut. 661. 8. *Ὁ δὲ ἀγανακτήσας*] Haec sunt verba Herodiani VII, 9. p. 602. ut Pearsonus observavit. *Küst.* Herodiani verba sunt: *ὁ δὲ πρός τε ταῦτα ἀγανακτήσας τῷ τε Μαξιμίνῳ καθοσιούμενος, — πάντα τὸν στρατὸν συναθροίσας — κατῆλθεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα.* *τῇ* om. V. 11. *Ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδὲν*] Locus hic apud Dionysium Halicarnass. VIII, 43. p. 515. (unde eum Suidas descripsit, ut Portus recte observavit) sic legitur: *Τοῦ δὲ μηδὲν αὐταῖς συμβήσεσθαι δεινὸν ἐγγυητὰς ἀπέφαινον ἑσομένους, θεοὺς μὲν πρῶτον, οἷς καθοσιωθεῖσαι τὰς ἱκεσίας ποιήσονται· ἔπειτα τὸν ἄνδρα αὐτόν, πρὸς ὃν ἐμελλον πορεύεσθαι κτλ.* *Küst.* 12. *αὐτοὺς* B. E. Med. 14. Novissimis *πρὸς τὸν ὕπατον* si fidendum, oratio significatur ad Consules habita. 15. *δικαίωσις*] Sic Photius, Zon. et Lex. Seg., omisso *κατάκρισις.* Mox *Καθοσίωσις* tacite Gaisf. inculcavit ante *παρά*: *καθίωσις* * V. Dicit crimen laesae maiestatis: vide quae congessit, Spanhemianis addenda, Reiskius in Const. Cerim. p. 435. sq. Eustathius in Il. *ζ.* p. 647. *καὶ ἡ καθοσίωσις δὲ καὶ ἡ καθωσιωμένη ὁσιότητά τε παρὰ τοῖς παλαιοῖς δηλοῦσι καὶ πίστιν καὶ ἀντίθεσιν δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον κατὰ τῶν ὁσίων τῷ θεῷ βασιλέων.* 18. *ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως*] Vide Socratem Histor. Eccles. V, 14. ubi eadem de Symmacho historia narratur. *Küst.* *Ὅτι* add. Gaisf. tacite, quod aguoscit * V. 20. *δεδιὼς*] *δεδοικὼς* E.

---

bius: *Reges enim amicos et socios vocant omnes eos, quibus adiutoribus propositis suis in consequendis usi sunt; postquam vero illis potiti sunt, e vestigio non ut socios sed ut servos tyrannice tractant eos qui fidem ipsorum coluerant.* *Καθίκωμαι.* Unus e subiunctivis absolutis. *Καθιλαρεύομαι.* Aptum genitivo. *Καθίμησε.* Hausit. *Καθιμῶσι.* Demittunt. Et *Καθιμῆσαι*, demittere funem vel aliquid huiusmodi. *Καθιππάζεσθαι.* Equitatum immittere, contendere, concurrere. *Bion autem sophista ingenio erat vario, plurimasque philosophiam exagitare volentibus occasiones praebebat.* *Καθίστα.* Para. *Καθιστάμενος.* In melius mutans. *Caesar autem in Asiam profectus tam populorum sibi subiectorum quam Parthorum res composuit.* Et alibi: *Qui cum eo fuerat, cum et bellum gereret et res imperii ordinaret.* quae Critonis sunt in *Geticis.* *Καθίστατο.* Curabat, meditabatur. *Rex autem auditis iis quae acciderant statim ad bellum sese componebat.* *Καθόδοις.* Temporum cursibus, periodis. *Καθολικῶς.* Generaliter. *Καθόρμια.* Monilia. *Καθοσιούμενος.* Devotus. *Ille vero indignatus successorem sibi mitti, et Maximino devotus, exercitu collecto Carthaginem contendit.* *Καθοσιωθεῖσαι.* Consecratae. *Eas vero nihil mali passuras esse deos sponsores dabant, quippe quorum praesidio tutae preces essent adhibiturae.* *Καθοσίωσις.* Animadversio, condemnatio in iudicio maiestatis, inde dicta, quod crimen extitit in Augustum sive Imperatorem. *Sub Theodosio Romanorum Imperatore Symmachus, vir consularis, orationem de laudibus Maximi tyranni habuit: cumque eam ob causam*

σιώσεως ἔγκλημα, τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν σηκοῖς προσκαταφεύγει· ὃν ὁ Θεοδόσιος πάσης φιλανθρωπίας ἠξίωσε. Καὶ αὖθις περὶ Χριστοῦ· Τοῖς γὰρ νόμοις αὐτὸν παρεδώκαμεν, καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν.

Καθόσον. ἐπίρρημα.

225 ‖ *Καθωσιωμένος.* ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος. *Καθωσιωμένος.* ἔννομος, κόσμιος, τίμιος. Οὐράνιος ὁ καθωσιωμένος Μαγιστριανὸς εὐσεβῆ γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιε- 10 πισκόπῳ Καλανδίωνι. Καὶ *Καθωσιῶσθαι.*

Καθωραΐζεται. σεμνύνεται.

Καθ' οἶμον. καθ' ὁδόν.

Καθυβρίζω. αἰτιατικῇ.

Καθ' ὕδατος γράφειν. ἐπὶ τῶν μάτην 15 πονούντων.

Καθυλακτῶ σου.

[*Καθ' ὕπαρ.*]

Καθυπερηκόντισαν. ὑπερεβάλοντο, ἐνίκησαν.

Καθύπερθεν. ὑπεράνωθεν.

Καθυπέρτερον. μεῖζον.

[*Καθ' ὕπνους.* λύσις ὀνείρου.

Ὄναρ καθ' ὕπνους νητρεκὲς λαλεῖν τόδε.
Θανὼν καθ' ὕπνους φροντίδων ἔσῃ δίχα.
Γελῶν καθ' ὕπνους δυσφόρους ἕξεις τρόπους.
Κλαίων καθ' ὕπνους παγχαρὴς πάντως ἔσῃ.]

Καθυπουλεύω. αἰτιατικῇ.

Καθυφεῖντο. ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν εἰς ὄλεθρον. Πολλοὶ δὲ καὶ καθυφεῖντο ἑαυτοὺς ὁλοσχερῶς διὰ τὴν ἐνδειαν καὶ συνέχειαν τῶν πόνων.

Καθυφῆκεν. ἐνδέδωκεν, ὑποκατέβη.

Καθυφίεντο. ἀντηλλάττοντο, καταπροεδίδοσαν. Οἱ δὲ τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου υἱοὶ δώρων καὶ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον.

Κακὰ κακῶν. Διοκλῆς Βάκχῃ·

---

1. προσκαταφεύγει] καταφεύγει V. qui mox κατηξίωσε. 3. Τοῖς γὰρ νόμοις] Haec verba leguntur in Excerptis ex Ioh. Antiocheno, ab Valesio editis, p. 809. unde Suidas ea descripsit. Vide etiam infra v. *Νέρων*, ubi eadem repetuntur. *Küst.* νόμοις] Sic recte legitur in 2 MSS. Pariss. [* V.] itemque apud Iohannem Antiochenum loco laudato. In prioribus vero editt. [et B. E.] male excusum est γινομένοις. *Küst.* 6. Om. vulg. Vide Thom. M. 7. *Καθωσιωμένος.*] Sequentem gl. ab hac seiunxi cum A. V. In E. sic legitur: *Καθωσιωμένος· ἔννομος, κόσμιος, ἐγγεγραμμένος, ἀνακείμενος, τίμιος. Gaisf.* Nempe καὶ extabat post ἐγγεγραμμένος. Cf. Etym. M. p. 483. Hesychius et Phot. Ceterum κόσμιος om. vulg. 9. *Οὐράνιος*] Portus existimabat οὐράνιος hic significare *coelestis*, cum sit nomen proprium viri, ut dubitare nos non sinit Suidas infra v. *Μαγιστριανός*, ubi locus hic repetitur. *Küst.* Scilicet e nostro derivatus. ὁ καθωσιωμένος Μαγιστριανός] *Μαγιστριανὸς* erat nomen dignitatis et officii: quo qui fungebantur appellari solebant *καθωσιωμένοι*. Vide Ducangium in Glossario Graeco vv. *Καθωσιωμένος* et *Μαγιστριανός*. *Küst.* 11. *Καλενδίωνι*] Hic erat episcopus Antiochiae: de quo vide Euagrium Hist. Eccles. III, 16. *Küst.* *Καλανδίωνι* A. V. Med. sola cum Euagr. *Κλαυδίωνι* E. 13. *Καθ' οἶμον.*] Secundum canones grammaticos scribendum foret *κατ' οἶμον*. Sed hoc series litterarum respuit. Quare legendum fortasse est *καθόμον*, quod reperitur apud Hesychium. Vide Bentleium in Fragm. Callim. 293. *Küst.* Vulg. retinet Albert. in Hesych. quem vide. Habet etiam Lex. Seg. *Gaisf.* Immo ap. Bachm. p. 266. *Κάθοιμον. κάθοδον.* Suidam satis tuentur et Lucianus Alex. 53. et Arcadius p. 199. τὸ *οἶμος, οἰμῶ δασύνεται.* Atque hinc sponte nascitur explicatio vocis *προοίμιον*. 14. Om. vulg., post gl. seq. transposuit Gaisf. 15. Hanc gl. post *Καθυλακτῶ* habet *V. qui in marg. *παροιμία*. Formulam tractarunt Schol. Luciani Catapl. 21. intpp. Propert. I, 21, 10. Huschkius Anal. critt. p. 64. Boisson. in Anecd. I. p. 394. II. p. 381. coll. Suida vv. *Εἰς τέφραν — Εἰς ὕδωρ γράφειν.* 18. *Καθ' ὕπαρ.*] Dedi *καθ' ὕπαρ*: v. Lobeck. in Phryn. p. 423. Om. vulg., ante *Καθυλακτῶ* posuit Gaisf., post *Καθυπερηκόντισαν* *V. Addit E. τὸ ἐναντίον τοῦ καθ' ὕπνους.*

1. *Καθυπερηκόντισαν*] Pertinet ad Aristoph. Av. 829. 3. *ὑπεράνωθεν* (v. Hesych. et Phot.) Lexicis recipiendum e libris grammaticorum, ut Paraphr. Il. γ'. 337. 5. Gl. reiicit * V. post *Καθυφῆκεν.* λύσις cum seqq. habet A. in marg. *Ὄναρ — δίχα* om. E. *Θανὼν — δίχα* om. B. Tertium et quartum versum transposuit * V. 6. *Ὄναρ*] Nicephorus Oneir. *Ὄναρ ὀνείρους νητρεκὲς πέλει λέγειν.* 7. *Θανὼν καθ' ὕπνους, φροντ.*] Hic et duo sequentes versus ad somniorum interpretationem pertinentes leguntur apud Astrampsychum. *Küst.* Partim etiam apud Nicephorum, qui *Γελῶν ἐν ὕπνῳ.* 9. *πάντως ἔσῃ*] *ἔσῃ λίαν* E. 10. Glossa suspecta. 12. *Πολλοὶ δὲ καθυφεῖντο*] Verba Polybii III, 60, 4. *καὶ* om. vulg. 14. V. Eust. in Il. *ά.* p. 131. *ἐνέδωκεν*] *ἐνδέδωκεν* dedi cum Hesychio, B. V. et sola Med. *ἐκδέδωκεν* Lex. Seg. et Photius, qui deinde legit *ὑπεκατέβη.* 15. *κατεπροδίδοσαν*] *καταπροεδίδοσαν* dedi cum A. Om. Zon. p. 1167. 16. *Οἱ δὲ τοῦ Σαμουὴλ*] Iosephi Antiq. Iud. VI, 3, 3. Vid. Hemsterhus. in Luciani Iud. Voc. 3. et Tittm. in Zon. p. 1163. 18. *Διοκλῆς Βάκχῃ*] Scribendum videtur, *Διοκλῆς Βάκχαις.* Dioclis Bacchas laudat Suidas v. *Διοκλῆς.* Laudat et Pollux X, 78. Deinde scribe, *Ἰλιννεῖ τε κακὰ κακῶν ὑμᾶς. Convicia multa in vos congeram.* Notanda locutio *κακὰ κακῶν*: quomodo locutus est Sophocles Oed. C. 1234. item nescio quis apud Plutarch. de Consol. ad Apollon. p. 115. Confer etiam Sophoclis Philoct. 66. *Toup.* III. p. 101. multis etiam comicam dictionem *πλύνειν κακοῖς* exsecutus, post intpp. Aristoph. Pluti 1062.

---

timeret, ne maiestatis reus ageretur, ad ecclesiarum sacella confugit; quem Theodosius humaniter admodum tractavit. Et alibi de Christo: *Ex praescripto legum eum iudicavimus, nec deliquimus quicquam adversus maiestatem principis.* *Καθόσον.* Adverbium. *Καθωσιωμένος.* Devotus, inscriptus. item legitimus, decorus, honoratus. *Uranius, devotus Magistrianus, pias litteras reddidit sanctissimo Archiepiscopo Calandioni.* Et *Καθωσιῶσθαι.* *Καθωραΐζεται.* Gloriatur. *Καθ' οἶμον.* In itinere. *Καθυβρίζω.* Aptum accusativo. *Καθ' ὕδατος γράφειν. In aqua scribere*: de iis dictum, qui frustra laborant. *Καθυλακτῶ σου.* [*Καθ' ὕπαρ.*] *Καθυπερηκόντισαν.* Superarunt, vicerunt. *Καθύπερθεν.* Desuper. *Καθυπέρτερον.* Praestabilius. [*Καθ' ὕπνους.* Somniorum explicationes: *Verum est somnium, in somnis ista loqui. Cum mori te somniaveris, curarum expers eris. Ridens in somnis, animo eris tristi. Plorans in somnis, valde gaudebis.*] *Καθυπουλεύω.* Aptum accusativo. *Καθυφεῖντο.* In exitium ruebant. *Multi autem se ipsi voluntarium in exitium coniiciebant, ut qui rerum penuria laborarent et continuis laboribus vexarentur.* *Καθυφῆκεν.* Remisit, concessit. *Καθυφίεντο.* Commutabant, prodebant. *Filii autem Samuelis prophetae, donis foedisque muneribus corrupti, iustitiam prodebant.* *Κακὰ κακῶν. Mala malorum.* Diocles

Πλυνεῖ τε κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.

Κακανδρία. δειλία. Σοφοκλῆς·

Τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
σέ, φίλτατ' Αἴαν.

Τεῦκρός φησι περὶ τῆς τοῦ Αἴαντος τελευτῆς.

Κακεντρέχεια. ἡ πονηρία.

Κακεργέτησι. κακοεργοῖς.

Κακκείοντες. κατακοιμηθησόμενοι.

Κἀκεροντίας. Ἀριστοφάνης·

Ἀνωρτάλιζες κἀκεροντίας.

ἀντὶ τοῦ μετεωρίζου, μέγα ἐφρόνεις. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφορούντων ἡ λέξις.

Κάκη. κακία. οὕτως Πλάτων. Αἰλιανός· Ὅστις τάξιν ἔλιπε, θανατοῖ ἄρα ὁ νομοθέτης αὐτόν, κάκῃ τὴν στάσιν ἣν ἐτάχθη προδόντα. Αἰλιανὸς Ποικίλῃ Ἱστορίᾳ· Οὐδεὶς οἰκέτης μνημονεύεται κάκῃ εἴξας προδοῦναι τὸν δεσπότην. Καὶ αὖθις· Ἀνάγκης καλούσης μὴ εἶκειν κάκῃ.

Κάκκη. ἔχει δὲ καὶ τὸ κακέμφατον· ἡ ἀκαθαρσία, καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα. Ἀριστοφάνης· 226

Ἀπὸ μὲν κάκκης ῥῖν' ἀπέχων.

Κακηγορῶ. αἰτιατικῇ. Καὶ κακημορῶ αἰτιατικῇ.

Κακὴ μὲν ὄψις. κόμμα παροιμίας.

Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες·

Μένανδρος Σικυωνίῳ.

Κακία. Ἀνάλογον ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι. αἱ μὲν γάρ εἰσι πρῶται, αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας. οἷον ἀφροσύνη, δειλία, ἀδικία, ἀκολασία, ἀκρασία, βραδύνοια, κακοβουλία. εἰσὶ δὲ ἀγνοίας αἱ κακίαι. τὰ δὲ μετέχοντα τῶν κακιῶν, αἴτε πράξεις αἱ κατὰ κακίαν καὶ οἱ φαῦλοι. ἐπιγεννήματα δὲ δυσθυμία, δυσφροσύνη καὶ τὰ ὅμοια.

Κακία δέ ἐστιν ἡ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδὴ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

---

1. *Πλυνεῖτε κακὰ*] *πλυνεῖ τε* diremptis vocibus sola Med., *πλύνει τε τὰ κακὰ* Photius, unde *τὰ* assumendum monet Porsonus ad Toup. IV. p. 502. De formula *τὰ κακὰ τῶν κακῶν*, quam Pherecrateis *τὰ καλὰ τῶν καλῶν* non debebat Meinekius Qu. Sc. II. p. 33. adhibere, dictum in Syntaxi Gr. p. 154. 2. *δειλίᾳ*] *δῃ*$^{\lambda\iota}$ E. Σοφοκλῆς Aiac. 1014. sq. 3. *κακανδρίᾳ* *V. 4. *Αἴας* Sophoclis libri. 5. *ἐπὶ τῇ . . τελευτῇ*] *περὶ* A. *παρὰ* V. *περὶ τῆς — τελευτῆς* B. E. (hoc *V.) *τελευτ*$^{\alpha}$ V. *τελευ*$^{\tau\varsigma}$ A. 6. *Κακεντρέχεια*] Polyb. IV, 87, 4. Hanc gl. cum v. *Κακεργέτησι* om. *V. 7. *Κακοεργέτισσ* Zon. p. 1151. *Κακεργετίσι* E. qui addit, *Κακεργάτιδος ψυχῆς. τὰ κακὰ ἐργαζομένης.* 8. *Κακκείοντες*] Il. ά. 606. 9. *Κἀκεροντίας*] Haec componenda cum v. *Ἐκεροντίας.* Ἀριστοφάνης Equ. 1349. 11. *ἐμετεωρίζου*] *μετεωρίζου* dedi cum Zon. p. 1171. B. V. E. et v. *Ἀνορταλίζειν*: quamquam exemplum afferre non habeo praeter v. *Ἀνεφυσῶντο.* Compares tamen *προοιμιάζετο* in v. *Ἀνεβάλλετο.* 12. *ζῴων* post *κερατοφορούντων* om. A. B. V. E. et Zon. 13. *ουτω* vulg. ab Aldo. *Πλάτων*] Consentit cum Timaeo p. 152. et Photio. 14. *ἔλειπε*] *ἔλιπε* dedi cum E. 15. *λιπόντα*] *προδόντα* A. B. V. E. Vid. Wesseling. in Petiti Legg. Att. p. 666. et lib. *der Att. Prozess* p. 364. 16. *Ποικ. Ἱστ.*] Non opinor in eo libro qui hodieque superest. Omnino videtur in Aeliani memoria repetita nonnihil esse commissum. 18. *Ἀνάγκης*] Locum integriorem ut videtur Aeliani praestat v. *Εὐερμία*, unde reponas *εἶκων*.

1. *Κάκκη*] Breviter excerpta de Schol. in Aristoph. Pac. v. 161. mox laudatum. *δὲ* om. Schol. Ven. *ἀκαθαρσία*] *κάθαρσις* B. E. 2. *ἀποπάτημα*] *ἀπὸ τοῦ πάτμα* V. 4. *τὴν ῥῖν'* Aristoph. 5. Om. vulg. Post *Κακηγορῶ* tacite Gaisf. add. *αἰτιατικῇ*: et *Κακηγορέω. αἰτ.* quidem *V. Sed nihili vox *κακημορῶ*, cuius in locum suspicor esse sufficiendum *κατηγορῶ*. 7. *κόμμα παροιμίας*] *κόμμα. παροιμία* Photius. 8. *Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλ.*] Senarius hic proverbialis Philemoni tribuitur apud Stobaeum Tit. VI. *περὶ δειλίας.* Idem etiam legitur apud Diogenianum [V, 89.], sed corrupte: apud eum enim pro *ἐν δὲ δειλίᾳ* ex Suida et Stobaeo rescribendum est *ἐν δὲ δειλαῖαι.* Grotius in Excerptis proverbium hoc sic exhibet: *Καλὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες.* Sed altera lectio *κακή*, quae Suidae, Stobaei et Diogeniani consensu firmatur, temere reficienda non est: praesertim cum et ea sensum commodum et minime ineptum pariat. Vide omnino Gatakerum in Adversar. Miscell. Posthumis c. 12. ubi de sensu proverbii huius prolixe disputat. *Küst.* Grotii lectionem Toupius I. p. 304. probabat, coll. Il. γ'. 45. *φάντες ἀρισῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ' · ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή*: reiecit Meinek. in Menand. p. 155. *φρένες*] *φθο*$^{\nu}$ E. 10. *Κακία*] Haec et quae sequuntur usque ad *τὰ ὅμοια* haud diligenter transcripta sunt e Diog. Laert. VII, 93. 95. A. et *V. in margg. *ζήτει ἐν τῷ Ἀρετή.* 11. *γάρ* om. B. E. *οἷον ἀφροσ.*] Locus e Diogenis oratione redintegrandus: *οἷον ἀφροσύνην μὲν καὶ δειλίαν καὶ ἀδικίαν καὶ ἀκολασίαν ἐν ταῖς πρώτοις, ἀκρασίαν δὲ καὶ βραδύνοιαν καὶ κακοβουλίαν ἐν ταῖς ὑπὸ ταύτας.* 13. *εἰσὶ δὲ ἀγνοίας αἱ κ.* perverse mutilata de Laertii verbis. 18. *Ἀποστόλῳ*] Ut Rom. I, 29. Vide Zon. p. 1158. ubi *καὶ* reponendum ante *κακοήθειαν*.

Bacchis: *Malaque plurima in vos effundet.* *Κακανδρία.* Timiditas. Sophocles, ubi Teucer dicit de Aiacis morte: *Qui propter timiditatem et ignaviam te, carissime Aiax, prodiderim.* *Κακεντρέχεια.* Improbitas. *Κακεργέτησι.* Maleficis. *Κακκείοντες.* Dormituri. *Κἀκεροντίας.* Aristophanes: *Subsultabas et cornua sumebas.* id est, fastu te efferebas et magnifice de te sentiebas. translatio ducta est ab animalibus cornigeris. *Κάκη.* De ignavia dixit Plato. Aelianus: *Quisquis aciem deseruerit, eum legislator morte multat, ut qui per ignaviam decesserit statione, quam obtinuerat.* Aelianus *Varia Historia*: *Nullus serrus dominum ignavia ductus prodidisse memoratur.* Et alibi: *Necessitate vocante haud ignaviae morigerans.* *Κάκκη.* Est vox obscena, significans sordes et foetidum excrementum. Aristophanes: *A stercore nares avertens.* *Κακηγορῶ*, item *κατηγορῶ*, aptum accusativo. *Κακὴ μὲν ὄψις.* Est pars proverbii [, quod integrum effert] Menander *Sicyonio*: *Et facies turpis et ignava mens intus.* *Κακία.* Vitiorum eadem est ratio, quae virtutum. nam alia quidem sunt prima, alia vero his subiecta. velut in illis imprudentia, timiditas, iniustitia, intemperantia; his vero subiecta sunt incontinentia, ingenii tarditas, consiliorum perversitas. Vitia autem ab ignorantia oriuntur. Vitiorum fiunt participes tum actiones malae tum homines mali. Horum accessiones sunt moeror, animi angor et similia. † Apud Apostolum *κακία* significat studium alios laedendi.

Κακία. διώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. ἢ ὄντως κακία, οἷον πορνεία, μοιχεία, πλεονεξία, ἐπιορκία, καταλαλιά. λιμὸς δὲ καὶ λοιμός, θάνατοι καὶ νόσοι καὶ τἄλλα, οὐκ ἔστι κακά, διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἴτια γίνεται. καὶ περὶ ταύτης φησὶν ὁ Προφήτης· Οὐκ ἔστι κακία ἐν πόλει, ἣν Κύριος οὐκ ἐποίησε.

Κακιζόμενοι. ταπεινούμενοι.

Κακίζω. αἰτιατικῇ.

Κάκιθος. ὁ κακιζόμενος.

Κακίονος. τοῦ χείρονος.

Κακοδαίμων. ὁ θεῷ ἐπαχθής, καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ. Αἰλιανός· Ἀνὴρ Εὐφρόνιος, κακοδαίμων ἀνήρ, καὶ ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς Ἐπικούρου φλυαρίαις καὶ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἰρύσατο δύο, ἄθεός τε καὶ ἀκόλαστος εἶναι.

Κακοέπεια. βλασφημία.

Κακοζηλία. Καλλίνικος ἔγραψεν ὁ Σύρος περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς.

Κακοηθέστατα. ἐπὶ κλειδίων λέγεται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

Οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου.
νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς .. ἐδίδαξε θριπήδεστα.

Κακοήθεια. ἡ κακοτροπία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ. 227

Κακοήθης. κακότροπος. Ἢ καὶ ἄλλως κακοήθως αὐτὸς διακληθείη.

Κακόθρους. διάβολος.

Ἡ ζαμενὴς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ.

Κακόνοι. ἐχθροὶ καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης·

Ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

Καὶ αὖθις· Κακόνουν φωραθέντα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις τοῦτον ἐλαθῆναι.

Κακοπάθεια. ἡ ταλαιπωρία.

Κακοπινέστατον. τὸ πίνος ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδέας, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἤθους λαμβάνεται. ἐνταῦθα

---

1. *Κακία. διώνυμος*] Videntur haec, ut proxime praecedentia, in compendium redacta ex Chrys. Serm. Daem. non gubern. Mundum T. V. p. 708. B. *Abresch.* in A. Soc. Traiect. I. p. 233. praeeunte Suicero. Adde Zon. p. 1151. 2. *ἐπιορκία*] *καὶ ἐπιορκία* A. V. 3. *θάνατος* Zon. 4. *καὶ τἄλλα* om. E. 5. *ὁ Προφήτης*] Amos III, 6. 8. Pertinet forsan ad Thucyd. I, 105. 9. Om. vulg. 10. *Κάκιθος*] Vocem hanc agnoscit etiam Etymologus [cum aliis apud Tittm. in Zon. p. 1145.]. Sed in MS. Paris. B. exaratum est *κάκιστος*. *Küst.* Quid reponendum fuerit docet Arcadius p. 49. *τὸ δὲ βοηθὸς καὶ κακηθὸς ὁ κάκιστος ὀξύνεται.* A quo non multum recedit *κακηθές* Nicandri Ther. 152. Tertiam formam praestat Hesychius *κακιθής*. *κακιζόμενος*] *καθιζόμενος* A 11. *Κακίων, κακίονος*] *Κακίονος τοῦ* A. V. et sine *τοῦ* B. E. 14. *ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς Ἐπικ. φλ.*] Haec et quae sequuntur extant etiam in v. *Εἰρύσατο*, ubi legitur *ὃς ἔχαιρεν*. 18. *Κακοζηλία*] Haec fluxerunt ab v. *Καλλίνικος*. Ceterum *καλοζηλίας* V. 20. *κλειδῶν* E. Attigit etiam Eust. in Il. ρ'. p. 1108. Mox expectabamus *λέγει*. *Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις* v. 427. sqq. Locus hinc transcriptus in v. *Λακωνικαί*.

2. *αὐτοὶ* ante *φοροῦσι* vulg. additum omisi cum A. B. V. E. Med. 4. *οὖν* om. V. E. *ἦν* om. Ald. 5. *ποιησαμέναις* E. * V. 6. *νῦν δ' οὗτος*] Aristophanes: *Νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ᾠκόιρηψ Εὐριπίδης Ἐδίδαξε θριπήδεσθ' ἔχειν σφραγίδια.* Quorum partem Küst. in v. *Λακωνικαί* infersit. *αὐτὰς*] *αὐτοὺς* A. V. E. *θριπήδεστα*] Sic dedi cum Küst. et Ox. quem silet Gaisf. *θηπιδέσια* Med. *θριπηδέσταια* A. V. E. Gaisf. De re quaedam annotavit Küst. in v. *Θριπηδέστατα*. 7. *ἡ* om. A. Apostoli locus est Rom. I, 29. V. Zon. p. 1158. Tum E. *καὶ κακοήθης ὁ κακόιροπος*. 9. *Ἢ καὶ ἄλλως κακοήθως αὐτὸς διακληθείη*] Quis lacerum hoc et corruptum *ἀποσπασμάτιον* interpretari queat? *Küst.* Post *ἄλλως* distinguit * V. Equidem nihil video nisi *διαβληθείη* corrigendum esse. 12. *Ἡ ζαμενὴς*] Sophoclis versus Ai. 137. sq. repetitus sub v. *Ζαμενής*. 13. *ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἑ. Σοφοκλῆς* E. quocum reliquorum librorum scripturam *κακόθρους ἐκ Δαναῶν* correxi. 15. *Ἀριστοφάνης* Pac. 500. 18. *τούτου*] *τοῦτον* A. 20. *Κακοπινέστατον*] Ex Schol. Sophoclis Ai. 381. *πῖνος* edd. ante Gaisf. *πίνον* * V. *πίνον* V. *τὸν πίνον* Schol ubi omittuntur *λαμβάνεται* et *σημαίνει*.

Κακία. Vox duplicis significatus. interdum enim perfectum est vitium, ut scortatio, adulterium, avaritia, periurium, obtrectatio. fames vero et pestilentia et mortes morbique et similia, mala non sunt, quia nobis saepe bonorum sunt causae. Hoc igitur sensu Propheta vocem accipit, cum dicit: *Non est in urbe malum, cuius Dominus non sit auctor.* *Κακιζόμενοι*. Demisse agentes. *Κακίζω*. Aptum accusativo. *Κάκιθος*. Qui vituperatur. *Κακίων, κακίονος*. Peior. *Κακοδαίμων*. Deo invisus, et cuius animus affectibus est perturbatus. *Euphronius, vir infelix, qui nugis Epicuri oblectaretur, duo ex illis mala hauserat, ut impius pariter et intemperans esset.* *Κακοέπεια*. Maledicentia. *Κακοζηλία*. Callinicus Syrus scripsit librum de perversitate dictionis. *Κακοηθέστατα*. De clavibus usurpavit Aristophanes *Thesmophoriazusis*: *Nam viri iam parvas claves ipsi ferunt occultas, omnium malignissimas easque Laconicas, ternis aptas dentibus. nam antea quidem licebat furtim aperire ianuam, empto trium obolorum annulo; nunc autem iste sigillorum tineis corrosorum usum docuit.* *Κακοήθεια*. Maliguitas morum apud Apostolum. *Κακοήθης*. Malignus. *Κακόθρους*. Calumniator. *Aut cum infestus et maledicus rumor a Danais contra te sparsus fuerit.* *Κακόνοι*. Inimici, qui mentem iniquam significant. Aristophanes: *Nimirum maleroli quidam sunt inter nos.* Et alibi: *Malevolum eum deprehensum cum uxore et liberis expulsum fuisse.* *Κακοπάθεια*. Aerumna. *Κακοπινέστατον*. Nomen *πίνος* interdum de specie corporis accipitur, interdum vero de moribus animi. hic

οὖν τὸν κακοήθη σημαίνει· ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρίμμα, κακοπινέστατον, ῥυπαρόν. πινῶδες γάρ, ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ καὶ οὐ καθαρόν, ἄλλοτε ἄλλα νοῶν.

[Ὡς ἄνδρ' ἑλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει·
οὐκ οἶδεν αἴρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
εἰδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἶλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρὴ ποιεῖν;]

Κακορρήμων. καὶ οὐδετέρως τὸ κακορρῆμον.

Κακορραφίαι. κακοσυνθέσεις.

Κακορροθεῖ. κακῶς ἀγορεύει. Ἀριστοφάνης· Ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ.

Κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο οὗτος, εἰ μὴ καὶ προαπόλωλε τῆς ἀρᾶς, ὡς ἄξιός γε ἦν ἔργον γεγονέναι τοῦ πρώην χειμῶνος. † Ἐνετολμήσατο γὰρ ὁ παλαμναῖος κακὸν κακῷ μείζονι σβέσαι.

Κακοτεχνιῶν. δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἑλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν.

Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν· ταύτην τὴν παροιμίαν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζῴου φασὶν εἰρῆσθαι, ὅτι οὔτε αὐτὸ βρωτόν ἐστιν, οὔτε τὸ ᾠὸν ὃ ἔχει. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος, πρῶτον διδάξαντος τέχνην ῥητορικήν. ὑπὸ γὰρ τούτου, ὥς φασι, μαθητής, Τισίας ὄνομα, μισθὸν ἀπαιτούμενος, εἰς τὸ δικαστήριον εἶπεν· Εἰ μέν με νικήσειας, οὐδὲν μεμάθηκα· εἰ δὲ ἥττηθήσῃ, οὐ κομίσῃ τοὺς μισθούς. θαυμάσαντες οὖν οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίου, ἐπεφώνουν, Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν. 228

Κακοῦργοι. οἱ λῃσταί, οἱ ἐνεδρευταί. Ὁ δὲ λαθὼν ἑαυτὸν παρῆλθε σὺν τῷ ξίφει, ὅπερ ἐπήγετο διὰ τοὺς κακούργους τοὺς κατὰ τὴν ὁδόν.

Κακουργῶ. αἰτιατικῇ.

Κακόχαρτον. κακοῖς χαίροντα.

Κακόσχολος. ὁ πονηρός.

Κακῶν. Ὅτι ἀναίτιος τῶν κακῶν ὁ θεός. κακὰ δὲ κυρίως ὀνομάζομεν, οὐχ ἃ τῶν πολλῶν ὀνομάζειν φίλον τισίν, ἀλλὰ κακίαν καὶ ἀκολασίαν καὶ

---

1. δὲ] οὖν A. B. V. E. Schol. τὸν κακοήθη σημαίνει] ἐπὶ τοῦ ἤθους λαμβάνεται· σημαίνει γὰρ τὸν κακοήθη E. 2. κακοπινέστατον, ῥυπαρόν] κακορύπαρον Schol. Neutrum satisfacit. 5. Ὡς ἄνδρ' ἑλὼν ἰσχ.] Haec quae uncis inclusa sunt in versione praetermisi, quoniam nihil ad hunc locum faciunt, et ex Sophoclis Philoct. 945 – 49. temere et absque iudicio huc translata sunt. *Küst.* Annotatio lectoris, qui descriptionem ingenii veteratorii luculentis versibus comprobaret. Similem fraudem videas sub v. *Ἀκροσφαλεῖς.* μ' ante *ἰσχυρὸν* insersit vulg. 6. Meliorem scripturam praebet v. *Καπνοῦ σκιά.* 8. ὧδ' om. A. B. V. E. οὐδ' ἀνέσχοντ' Med. 9. ποεῖν A. V. 10. *Κακορρήμων.*] Glossa suspecta, cum praesertim ordini litterarum adversetur. 11. *Κακορραφίαι*] Ex Scholiasta Homeri Il. ὁ. 16. sed ubi pro *κακοσυνθέσεις* legitur *κακοσυνθέσιαι. Küst.* Hoc reponendum cum Hesychio et Zon. p. 1150. nihil mutante Photio. V. Lobeck. Phryn. p. 501. 12. *Ἀριστοφάνης* Acharn. 552. (576.) 14. *Κακὸς κακῶς*] Usque ad *χειμῶνος* Synesii est Ep. 129. p. 165. C. *Hemst.* 16. *Ἐνετολμήσατο* et quae sequuntur Aeliani dictionem esse monstrat v. *Παλαμναῖος.* Hunc igitur locum qui subiecit, formulam significavit *κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι*, quam post Phrynichum Seg. p. 48. attigit Lobeck. in Aiac. 360. 18. *Κακοτεχνιῶν*] Sic Harpocratio et Photius, coll. Lex. Rhet. p. 268. sive Schol. Plat. p. 458. *ἣν οἱ ἑλόντες . . . ἐδίδοσαν*] Insignis est hanc in rem locus apud Demosthenem in Oratione contra Euergum et Mnesibulum p. 1139. Ex hoc loco Demosthenis discimus actionem *τῶν ψευδομαρτυριῶν* diversam fuisse ab actione *τῶν κακοτεχνιῶν.* Illa enim dabatur adversus ipsos falsos testes, haec vero adversus eos qui falsos testes produxerant. Vide etiam eundem oratorem in Timoth. p. 1201. *Küst.* Vide librum *der Att. Prozess* p. 386. 19. *παρεχομένου* * V.

1. *Κακοῦ κόρακος*] Eadem Zenob. IV, 82. Arsenius vero p. 313. sq. plerumque facit cum Prolegg. in Hermogenem. Vide Spengelii *συναγ. τεχν.* p. 26. sq. Huc respicit v. *Κόραξ.* 4. *τίκτει*] *ἔχει* A. B. E. * V. *ὃ ἔχει* om. Zenobius, qui supra *αὐτὸς βρωτός.* 5. *πρῶτου*] *πρῶτον* A. B. V. E. 6. ὁ ante *μαθητὴς* omisi cum A. B. V. E. et Zenob. Idem cum * V. *φασι* pro *φασιν.* Mox ante *Τισίας* omisi *αὐτοῦ* cum iisdem et B. V. E. Porro *Τισίας ὄνομα* om. V. 7. *εἰς*] *καὶ εἰσαγόμενος εἰς* Zenobius, etiam in seqq. paulo meliora secutus. 9. *οὖν*] *δὲ* E. om. V. E. 10. *ἐπεφώνησαν* Zenob. 13. *λαθών*] Hanc lectionem ex MSS. Pariss revocavi. In prioribus enim editt. minus recte excusum est *λαβών. Küst.* Mendosum tamen aut *ἑαυτὸν* aut *παρῆλθε.* 15. Om. vulg. 16. Pertinere videtur ad Hesiodi ἔ. 28. Cf. Etym. M. p. 484. Zon. p. 1155. in eumque Tittm. p. 1142. 17. Cf. Gronov. in Gell. I, 3. Glossa suspecta. 18. *Ὅτι* tacite Gaisf. add., habet * V. *ὁ θεὸς τῶν κακῶν*] *τῶν κακῶν ὁ θεός* A. E. * V. 20. *τισὶ φίλον*] *φίλον τισί* (ν) dedi cum A. V.

---

igitur significat malignis moribus praeditum, id est, assentatorem, veteratorem, hominem artibus sordidis. *Πινῶδες* enim significat, quod mentem non habet probam, nec sinceram, nunc hoc nunc illud moliens. *Κακορρήμων.* Et in neutro *κακορρῆμον.* *Κακορραφίαι.* Malae fraudes. *Κακορροθεῖ.* Maledicit. Aristophanes: *Totam nostram civitatem maledictis insectatur.* *Κακὸς κακῶς ἀπ. Malus iste male percat, nisi iam ante imprecationem meam periit, qui dignus fuerit, ut superiore hieme periret.* † *Ausus est enim sceleratus ille malo maiore malum extinguere.* *Κακοτεχνιῶν.* Est nomen actionis, quae dabatur adversus eum, qui testes falsi testimonii convictos produxerat. *Κακοῦ κόρακος κακ. Mali corvi malum ovum.* Hoc proverbium alii dictum putant a corvo animali, quia neque ipse neque ovum quod parit esui est. alii vero a Corace, oratore Syracusano, qui primus artem oratoriam docuit. qui cum a discipulo Tisia mercedem pactam postularet, Tisias in iudicio dixit: Si me viceris, nihil didici; sin victus fueris, nihil accipies. Iudices igitur adolescentis argutias admirati exclamarunt: *Mali corvi malum ovum.* *Κακοῦργοι.* Latrones, insidiatores. *Ille vero imprudens praeterit cum gladio, quem secum habebat propter latrones, qui vias infestas reddebant.* *Κακουργῶ.* Aptum accusativo. *Κακόχαρτον.* Malis gaudentem. *Κακόσχολος.* Improbus. *Κακῶν.* Deus non est malorum causa. mala vero proprie vocamus, non ea quae vulgus plerumque sic appellare solet, sed vitium, intemperantiam, caetera delicta,

τὰς ἄλλας παρανομίας ὑφ' ἡμῶν ἀνθεξουσίως τολμωμένας. ἡμεῖς γὰρ τούτων αἴτιοι, οὐχ ὁ τἀναντία νομοθετήσας θεός.

Κακῶν πανήγυρις. ἐπὶ μεγίστων. *Πισίδης*·

Καὶ πάντες ὥσπερ ἐν κακῶν πανηγύρει,
ἄλλος κατ' ἄλλην συμφορὰν ἐδυστύχει.

Κακώσεως. δίκης ἐστὶν ὄνομα, ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Ὑπερίδης.

Κακῶς εἰδότες. ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ Εἰρήνης.

Κάκτανε. καταφόνευσον.

Κακοῖς ἐπισωρεύων κακά. Ὦχος ὁ Πέρσης Αἴγυπτον ἠνδραποδίσατο, καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἄπιν, καὶ κατέκοψε τὴν Μέμφιν, κακοῖς ἐπισωρεύων κακά.

Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὁμίχλην. ἐπὶ τῶν κατὰ ἀξίαν τιμωρουμένων.

Κακύνειν τὸν πηλόν. τουτέστι, τὸν ἄξιον ὕβρεως ὑβρίζειν.

Κακχεῦσαι. καταβαλεῖν.

Κᾶλα. τὰ ξύλα.

Καλαβρία. νῆσος πλησίον Τροιζῆνος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη.

Καλάβροψ. βουκολικὴ ῥάβδος, βαρυτέρα οὖσα τῇ κεφαλῇ ἀπὸ τοῦ κάτω ῥέπειν. Φιλόστρατος· Εὐθύνειν τὸ θηρίον καλάβροπι, ἣν ὁρᾷς αὐτὸν ἐμβάλλοντα τῷ θηρίῳ ὡς ἄγκυραν.

Καλὰ δὴ παταγεῖς. ἀντὶ τοῦ λέγεις.

Κάλαϊς. ὄνομα κύριον. Καὶ *Καλάινον χρῶμα.* [*Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι.*]

---

4. *ἐπὶ πλήθους κακῶν* Arsenius p. 315. *Πισίδης*] Fr. Foggin. 109. 6. *κακῶ* * V. 8. *Κακώσεως*] Ex Harpocratione. Vide quae post Petitum Heraldus adv. Salmas. III, 14. VII, 23. et scriptores libri *der Att. Prozess* pp. 269. 287. sqq. disputarunt. Causam huius generis coniugialem Suidas affert in v. *Κώδιον*. 9. *διδομένη* (—*νης*) inserit Lex. Rhet. p. 269. nescit etiam Photius. 11. *Δημοσθένης* pp. 732, 20. 1332, 13. *Λυσίας* in Agor. p. 510. 13. *Κακῶς εἰδότες*] Sic cum Harpocratione Photius. *Ἰσοκράτης* p. 165. C. Steph. „Utuntur eadem dictione alii multi. Plat. Euthythr. p. 49. A. Xenoph. Cyr. II. p. 142. Theoph. Simoc. IV, 13." *Abresch.* 14. *τῆς* ante *Εἰρήνης* om. A. B. E. Harpocr. et Phot. 15. *Κάκτανε*] Il. ζ. 164. 16. *Ὦχος*] Sic in duobus MSS. Pariss. scriptum repperi. Priores vero editt. [et B. E.] minus recte exhibent *Ἰῶχος*. Vide supra v. *Ἄσωτο*. *Küst.* Horum partem attigit Aelian. Hist. A. X, 28.

1. *κατέσκαψε*] *κατέκοψε* A. B. E. *V. Med. Mutavit Bas. 3. *Κακοὶ τῆς πονηρίας*] *τῆς τιμωρίας* Diogenianus V, 99. 5. *Κακύνειν*] Copiosius Zon. p. 1171. Dissimilia v. *Καπηλίς*. 7. *Κακχεῦσαι*] Om. A. agnoscit Zon. p. 1171. *κακχέει* ut videtur Sappho fr. 48. 9. *Καλαβρία*] Sic Harpocratio et Photius, quibuscum *Καλαυρία* legendum. Vide de consueta horum nominum permutatione nos in Dionys. 499. *χώρα* *V. marg. 11. *Καλάβροψ*] Om. ut videtur *V. Photius recte *Καλαῦροψ*. Vid. intpp. Hesychii et Tittm. in Zon. p. 1150. *καλαύροψ*: *βουκολικὴ ῥάβδος* Lex. Bachm. p. 267. Item e Philostrato reponendum *καλαύροπι*. Mox facile perspicitur *ἀπὸ τοῦ* retrahendum esse post *ῥάβδος*. Vide vel Etym. M. p. 485. et Zon. p. 1155. Nisi malumus: *βαρυτέρα* (*μακροτέρα* Etym. Gud.) *οὖσα τῇ κεφαλῇ, ἀπὸ τοῦ κάτω τὸ κᾶλον ῥέπειν*. Differt Schol. Luciani D. D. XX, 5. 12. *Φιλόστρατος* de Vita Apoll. II, 11. p. 60. *Φιλόστρατος* post *καλάβροπι* collocant A. B. V. E. 13. *εὐθύνει*] *εὐθύνειν* dedi cum Philostr. et V. E. *ὁρᾷς αὐτὸν*] *ὁρᾷ σαυτὸν* B. E. 15. *Καλὰ δὴ*] Vid. Plato in Euthyd. p. 293. D. *Hemst.* Vidit Heindorfius *παταγεῖς* mendosam esse scripturam Platonici *πάντ' ἄγεις*. Cum Hesychio vero scribendum *καλὰ λέγεις*: nihil mutat Photius. 17. *Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι*] Sic in omnibus editt. absque interpunctione locus hic legitur: quod tamen me adducere non potest, ut credam Aeschylum drama composuisse, *ποικίλα χρώματα* inscriptum, quoniam nemo veterum, quantum memini, eius mentionem facit. Existimo igitur punctum post *Αἰσχύλος* esse ponendum, et reliqua inducenda, quoniam nihil ad rem faciunt, et ut sexcenta alia apud Suidam temere textui inserta videntur. Idem iudicandum censeo de loco qui paulo post sequitur v. *Κάλλη*, ubi Aeschylus *ἐν ποικίλοις κάλλεσι* citatur. *Küst.* Hoc non patitur Lambertus Bos in Animadv. ad Scriptores Graecos c. XL. (p. 164.) et non Aeschylum tragicum, Atheniensem, sed Aeschylum mathematicum a Suida designari, eumque auctorem libri *ποικίλα χρώματα* fuisse scribit, auctore Meursio in Bibliotheca Graeca. Ab utroque abit Fabricius B. G. II, 16, 2. et *ποικίλα χρώματα* potius tribuenda putat Aeschylo Alexandrino, cuius Amphitruo et *Μεσσηνικὰ ἔπη* ab Athenaeo allegantur. Liceat mihi dissentire ab viris eruditissimis. Nihil certius est, quam verba *ἐν ποικίλοις κάλλεσι*, quae Suidas in *Κάλλη* laudat, esse Aeschyli tragici. Stephanus in suo exemplari Suidae adnotaverat, *apud Etymologum est totus versus*. Est ibi in v. *Κάλλαια*: *καὶ Αἰσχύλος, ἐν ποικίλοις γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν*, et ex eo in Fragmentis Aeschyli p. 649. ed. Stanl. Sed non erat cur hoc inter fragmenta poetae referretur, quod legitur in illius Agam. 933. *Ἓν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσι βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου*. Quid hic sint *κάλλη* satis intelligitur ex eo, quod Clytaemnestra v. 919. ancillas iubet Agamemnoni parare *πορφυρόστρωτον πόρον εἰς δῶμα*, *stragulis*

---

quae nostra sponte committimus. horum enim nos sumus auctores, non Deus, qui contraria praecepit. *Κακῶν πανήγυρις.* De rerum cumulo. Pisides: *Et omnes tanquam in malorum conciliabulo alius cum alia calamitate conflictabantur.* *Κακώσεως.* Malae tractationis actio, quae dabatur feminis heredibus adversus maritos, et parentibus adversus liberos, et pupillorum defensoribus adversus tutores. Sic Demosthenes, Lysias, Hyperides. *Κακῶς εἰδότες.* Ignorantes. Isocrates in oratione *de Pace*. *Κάκτανε.* Interfice. *Κακοῖς ἐπισ.* Malis cumulans mala. *Ochus Persa Aegyptum in servitutem redegit, et Apidem interfecit, et Memphin evertit, mala malis accumulans.* *Κακοὶ τῆς πον. Mali faecem improbitatis bibunt.* Dicitur in eos qui merito poenas luunt. *Κακύνειν τὸν πηλόν. Turbare lutum:* id est, hominem contumelia dignum vexare. *Κακχεῦσαι.* Humi fundere. *Κᾶλα.* Ligna. *Καλαβρία.* Calauria, insula prope Troezenem, quae olim vocabatur Irene. *Καλάβροψ.* Pastoralis virga, sic dicta, quod superiore sui parte, ubi gravior est, deorsum vergit. Philostratus: *Feram pedo regit, quod illi tanquam ancoram vides eum iniecisse.* *Καλὰ δὴ παταγεῖς.* Praeclara loqueris. *Κάλαϊς.* Nomen proprium. Et *Καλάϊνον* de colore veneto. [Aeschylus.]

Καλαμᾶται. τρυγᾷ τὰ ὠνωτέρω τῶν ἐλαιῶν, ἢ κατεσθίει.

220 *Καλαμητομίης. ἐν Ἐπιγράμμασι·*

Ἀλλὰ καὶ αὖθις
ἐκ καλαμητομίης ἀμβλὺ φέροι δρέπανον.

Καλάμη. ὁ στάχυς τοῦ σίτου.

Καλάμη. ἀπὸ κάλου, τοῦ ξύλου· αὐτὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως.

Καλαμίνθη. εἶδος βοτάνης, ἥτις καὶ ὄφεις ἐλαύνει καιομένη. Ἀριστοφάνης·

Σὺ δέ γ' ὄζοις καλαμίνθης.
ὄφεως ἐλατική.

Καλαμίτης. ἢ ἐπὶ τῆς καλάμης τοῦ σίτου· ἢ κύριον ὄνομα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου· Ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ ἥρωι. Καὶ θηλυκὸν ἡ καλαμῖτις.

Δισσοὺς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν.
ἀντὶ τοῦ ἐφίλησεν.

Καλαμώμενος. σταχυολογῶν. καλάμη γὰρ ὁ στάχυς τοῦ σίτου. Καὶ Καλαμῶνται, πλεονεκτοῦσι.

Καλαμῶνος.

Καλαμῶνται. αἰτιατικῇ.

Κάλανος, Ἰνδὸς ἐκ τῶν Βραχμάνων· οὕτω δὲ πάντα σοφὸν οἱ Ἰνδοὶ προσαγορεύουσιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, ἐπειδὴ ἐτελεύτησε παρόντος αὐτοῦ ἐν Ἰνδίᾳ, ἐπιτάφιον ἀγῶνα συντελέσας, καὶ ἀκρατοποτὰς ἀμιλληθῆναι παρεσκεύασε, διὰ τὴν παρ' Ἰνδοῖς φιλοινίαν. οὗτος ἀπόκρισιν ἔδωκεν Ἀλεξάνδρῳ πρὸς πᾶσαν ἐρώτησιν εὔστοχον.

---

purpureis viam ad domum sternere. Et ex Hesychio, Suida et Etymologo, qui *κάλλη* exponunt *πορφυρᾶ ἱμάτια.* Loca eorum collegit et partim emendavit Bochartus Hieroz. part. II. lib. V. c. 10. Sed fugit eius diligentiam hoc Hesychii: *Καλλαί, τὰ βαπτὰ ἴρια.* Arnaldus Lectt. Gr. I, 11. pro *ἴρια* recte *ἔρια*, et ita laudaverat Salmasius in Solinum p. 167. ed. Trai., quam coniecturam confirmant et simul in Hesychio non *καλλαὶ* neque *κάλλαια*, ut ibidem Salmasius, sed *κάλλη* scribendum ostendunt haec Etymologi in *Κάλαθος*: *κάλλη δέ εἰσι τὰ βεβαμμένα ἔρια.* Et in *Κάλλη*: *κάλλη, τὰ ἄνθη, ἢ τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια, ἢ τὰ βαπτὰ ἔρια.* Ex his iam patet verba Suidae *ἐν ποικίλοις κάλλεσι*, quae in *Κάλλη* leguntur, delenda non esse. Sed quid faciemus illis, quae in *Κάλαϊς* scribuntur, *Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι*, quae viri docti pro titulo scripti alicuius habuerunt? Suspicor *χρώμασι* esse interpretationem vocis *κάλλεσι*, et Suidam, fortassis quod illa apud Aeschylum *ποικίλα κάλλη* callaini coloris fuisse putabat, scripsisse: *Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις κάλλεσι, χρώμασι*, vel *τουτέστι χρώμασι*: vel his locis quaedam confuse annotata, et quae ad *κάλλη* pertinebant, sub *Κάλαϊς* posita fuisse: quod etiam alibi iis, qui lexicon Suidae collegerunt, usu venit. Quicquid est, vix dubito quin Suidas hic quoque respexerit ad ea quae deinde in *κάλλη* ex Aeschylo laudat. *Duker.* [teste Piersono in Moerin p. 210.] Obss. Misc. III. p. 92. Probabiliter Dukerus, qui duplicem pannum in eandem annotationem censuerit esse digerendum. Itaque his *καὶ Καλάινον χρῶμα*, quae inter Aeschyli fr. 383. receperunt, succedant posteriora *καὶ κέραμος καλάινος*, expulsis *Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι.* Etym. M. p. 486. post Eupolin et Aeschylum laudatos: *ἔνθα* (l. *ἔνθεν*) *καὶ τὸ καλλάινον· ἔστι δὲ χρῶμα ἀνθηρὸν ἢ τὸ βένετον χρῶμα οὕτω λεγόμενον. ἐξ οὗ καὶ κέραμος καλλάινος.* Cf. Eust. in Il. χ. p. 1278. Ceterum ne mirere *χρώμασι* pro *κάλλεσι* scribi potuisse, Piersonus e Lex. Paris. etiam *γράμμασι* commemoravit.

1. *Καλαμᾶται*] Glossa sacra: vid. annott. in Hesych. *ἀνώτερα* V. Mox omisi *μέρη* cum A. B. E. **V. ἐλαῶν* B. V. E. 3. *ἐν Ἐπιγράμμασι*] Philippi Thessalon. distichum (repetitum ex v. *Ἀμβλύ*) Anth. Pal. VI, 36. *Ἐπιγράμμασι* diserte **V.* 4. Leg. *αὖτις.* 5. *φέροι*] *φέρει* denuo Gaisf. cum A. B. V. E. Pal. 6. Affert Gaisf. Schol. Gregor. Naz. apud Bastium: *Καλάμη ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς ῥίζης μέχρι τοῦ στάχυος αὐλός, γόνασι συνεχέσιν ἐζωσμένος, οὗ τὸ κατακειπόμενον ὑπὸ τῶν θεριζόντων, ἡ παρ' ἡμῖν καλαμήστρα, καλάμη νῦν εἴρηται, βαρυτόνως ἀναγνωστέον.* 6. *κάλου*] *τοῦ κάλου* B. V. E. *ἀπὸ καλάμου αὐτοῦ τοῦ ξύλου* Etym. Gud. p. 294, 30. 9. *ὄφις*] *ὄφεις* A. V. E. 10. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 675. (644.) 11. *ὄζεις*] *ὄξεις* E. *ὄζοις* edidi cum V. Sed legendum, *σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμ.* 12. *ἐλαστικόν*] *ἐλατικὴ* A. Novissimis caret Schol. Arist. 14. *Δημοσθένης* p. 270, 10. 15. *Καὶ τῷ*] *Ἐν τῷ* A. cum Demosthene. *κλισίῳ*] Priores editt. [et B. V. E.] pessime habent *ἡλισίῳ*, cuius loco *κλισίῳ* ex Paris. A. et Demosthene reposui. Notandum autem est *κλίσιον* hic significare cellam meretriciam, quoniam Demosthenes ibi loquitur de matre Aeschinis, quae prima aetate corpore quaestum fecisse, et in taberna prope sacellum Calamitae herois pudicitiam prostituisse dicebatur. Apollonius *ἐν τῇ εἰς Αἰσχίνην ἐξηγήσει: Μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἢ ὡς ἔνιοι Γλαυκίδος, ἣν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἠταιρηκέναι, καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου Ἥρῳ.* En, quod Demosthenes *κλίσιον*, Apollonius appellat *οἴκημα*, quo nomine lupanar apud Graecos significari notissimum est. *Küst.* Mox *τῷ* ante *Καλαμίτῃ* add. A. B. V. E. Ceterum Calamitae, quem heroum catalogo Appar. Crit. ad Demosth. T. V. p. 192. eximit Schaeferus, praeter alios patrocinatur *Κυαμίτης ἥρως*, quod ipsum nomen Petitus Legg. Att. p. 475. obtrudebat, adversante Küstero. 16. *καμῆτις*, in exemplo *καλαμῆτιν* V.

1. Versus Leonidae Tar. LXV, 5. Anth. Pal. VII, 198. ubi *διπλοῦς* MS. cum v. *Ἐφίλατο.* 3. Novissima lectoribus deberi manifestum. 4. V. Sirac. 33, 20. 5. V. Zon. p. 1171. 7. 8. Om. vulg. 9. Hanc gl. post *Καλάσιρις* transposuit **V.* 12. *αὐτοῦ* om. E. 13. *ἀκρατωπόταις* V. 14. *οὗτος*] *οὗτος δὲ* B. E.

Καλαμᾶται. Summas olearum partes vindemiat vel comedit. *Καλαμητομίης.* In Epigrammate: *Sed et posthac a segete demessa falcem reportet obtusam.* *Καλάμη.* Frumenti spica. *Καλάμη.* Dictum ab eo quod est lignum (*κᾶλον*): id vero ab voce *καῦσις.* *Καλαμίνθη.* Genus herbae, quae cum uritur serpentes fugat. Aristophanes: *Tu vero redoleas calamintham.* vim habet fugandi serpentes. *Καλαμίτης.* Vel sumpta vox ab culmo frumenti: vel est nomen proprium. Demosthenes in oratione pro Corona: *In lupanari prope Calamiten Heroem.* Et femininum *καλαμῖτις.* *Per biennium dilexit* [*cicadam*] *spicis gaudentem.* *Καλαμώμενος.* Spicas legens. nam *καλάμη* est frumenti spica. Et *καλαμῶνται*, alios defraudant. *Καλαμῶνος.* *Καλαμῶνται.* Aptum accusativo. *Κάλανος.* Calanus, Indus, unus ex Brachmanibus (sic autem quemvis sapientem Indi vocant), qui cum mortem obisset Alexandro Macedone in India versante, hic in eius honorem funebres ludos instituit, et vini potores bibendo inter se certare iussit, propter Indorum vinositatem. hic ad omnes quaestiones Alexandro apte respondit.

Κᾶλα παλαίθετα. ξηρὰ ξύλα, ἐκ πολλοῦ ἀποτεθέντα χρόνου, κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον, ἐξ οὗ καὶ καλόπους, ὁ ξύλινος πούς.

Καλάσιρις. χιτὼν πλατύς. οὕτως Αἰγύπτιοι. Καὶ ὄνομα κύριον.

Καλλάτις. πόλις.

Κάλλαια. οἱ πώγωνες τῶν ἀλεκτρυόνων.

Χῶπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.

Κάλλαισχρος. ὄνομα κύριον.

Κάλλη. τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια. Καὶ κέραμος καλάινος. Αἰσχύλος·

Ἐν ποικίλοις κάλλεσι.

Καλήμεναι. καλεῖν.

Καλήσιος. ὄνομα κύριον.

Καλητορίδης.

Καλιά. νοσσιά, ἢ οἶκος ξύλινος, κυρίως· κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα, ἐξ ὧν σύγκειται. ἐν Ἐπιγράμματι·

Πανός τ' ἠχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή.

μακρὸν τὸ ῑ.

Καλλιάνειρα.

Καλλίας, Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Λυσιμάχου· ὃς ἐπεκλήθη Σχοινίων, διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. οὗ δράματα, Αἰγύπτιοι, Ἀταλάντη, Κύκλωπες, Πεδῆται, Βάτραχοι, Σχολάζοντες.

Καλλίας, ὁ Λακκόπλουτος ἐπικληθείς, στρατηγῶν πρὸς Ἀρταξέρξην τοὺς ἐπὶ Κίμωνος τῶν σπονδῶν ἐβεβαίωσεν ὅρους· καθ' ὃν εἰσβαλόντες Λακεδαιμόνιοι, Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου

---

1. *Κᾶλα π.*] V. Ruhnk. in Callimachi fr. 459. p. 580. cuius haec est dictio. 3. V. Etym. M. p. 486, 6. 4. *Καλάσιρις*] Herodotus II, 81. *Ἐνδεδύκασι δὲ κιτῶνας λινέους, περὶ τὰ σκέλεα θυσσανωτούς, οὓς καλέουσι καλασίρις.* Vide etiam Hesych. h. v. *Küst.* *πλατύς*] Leg. *πλατύσημος* ex Hesych. et Schol. Aristoph. Av. 1294. i. e. tunica laticlavia. Poll. VII, 71. tunica fimbriata. *Reines.* Eodem modo Suidam emendat Iablonskius Opp. T. I. p. 102. *πλατύς* etiam [Zon. p. 1143. et] Photius, qui addit *δῆμος πολεμικός.* Unde Albert. in Hesych. corrigit, *πλατύσημος πολεμικός. Gaisf.* 5. *ὄνομα κύριον*] In Heliodori Aethiopicis. *Hemst.* 6. *Καλλάτις*] *Καλλώτις* E. *Καλάτις* *V. Cf. v. *Καικίλιος*, et Sylb. in Etym. p. 29. Mox Gaisf. delevit gl. *Καλαῦροψ ἡ ποιμενικὴ ῥάβδος*, cum A. B. E. Ascripsit vero de V. Gronovius „*Καλαβρία* etc. quae supra, nisi quod *Τρυζῆνος*, et sequitur *Καλάβροψ* ut supra." 8. Versus Aristoph. Equ. 500. *χ' ὥπως* B. E. Med. *οὐχ ὅπως τὰ κεφάλαι' ἀ. πάλιν ἢ. π.* V. et Ox. Edebatur *χὥσπερ.* 9. *Κάλλαισχρος*] Est nomen philosophi, cuius meminit Philostr. de Vitt. Soph. p. 587. *Küst.* Immo et unus ex triginta tyrannis. Vid. Dionys. Hal. II. p. 71. *Toup.* MS. Mirum hos Callaeschri, qui Critiae pater fuit, non esse recordatos: vide vel Heind. in Plat. Charm. 3. 11. *Αἰσχύλος ἐν ποικ. κάλλεσι*] Vide quae annotavimus in v. *Κάλαϊς*, coll. Polluce VII. 63. Ceterum ordo rerum est perturbatus, quemadmodum in Etym. M. vv. *Κάλλη* et *Κάλλαια.* „Haec sine dubio pertinent ad Aeschyli locum in Agam. 932. Quare non videntur inducenda quae supra leguntur in *Κάλαϊς*, sed potius utrobique iungenda, hoc pacto: *Αἰ. ἐν ποικίλοις κάλλεσι· ἐν ποικίλοις χρώμασι*: quod posterius interpretandi causa sit additum. Facile tamen liquet plura deesse, atque eiusmodi fere qualia dedit Etymol. p. 486, 45." *Hemst.* 13. *Καλήμεναι*] Il. κ'. 125. 14. *Καλήσιος*] Il. ζ'. 18. *Καλήσιον* B. E.

1. *Καλητορίδης*] Sic nomen hoc in MSS. Pariss. scriptum repperi. Priores vero editt. habent *Καλτορίδης. Küst.* Vid. Il. ν'. 541. 2. *κυρίως* addidi cum B. V. Photio et Lex. Bachm. p. 267. Adde Hesychium, Etym. M. p. 485. sive Schol. Hesiodi ἔ. 409. Schol. Apollon. I, 170. et Zon. p. 1155. coll. Moer. p. 223. 3. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Crinagorae VII, 3. Anth. Pal. VI, 253. unde refingatur v. *Πίνυς.* 6 *Καλλιάνειρα*] Il. σ'. 24. 8. *Σχοινίων*] Vid. fr. Comici antiqui (f. Cratini) apud Hephaestion. c. XV, 13. *Gaisf.* Cuius verba haud perspicua sunt haecce: *πανὶ φορητά, πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ χορῷ, | πλὴν Ξενίου νόμοισι καὶ Σχοινίωνος, ὦ Χάρον.* 9. *Ἀταλάντη*] Fabulae huius nomen corruptum est apud Zenob. Centur. IV, 67. ubi legitur *Καλλίας ἐν Ἀταλεσῃ.* Rescribendum enim est *ἐν Ἀταλάντῃ*, ut monuit Meursius in Bibliotheca Attica. *Küst.* 10. *Κύκλωπες*] Meminerunt huius fabulae Pollux, Athenaeus et Suidas supra v. *Ἀράχνη. Küst.* Cf. Meinek. Qu. Sc. II. p. 50. *Πεδῆται*] Fabulam hanc praeter Athenaeum, Diogenem Laertium, Etymologum et Pollucem, laudat etiam enarrator Comici ad Av. (31. 151.), sed ubi corrupte legitur *ἐν Παιδήταις. Küst.* *Σχολάζοντες*] Addunt A. B. V. E. Med. a Küst. reiecta: *ζήτει περὶ Καλλίου ἐν τῷ Ἀριστείδῃ.* 11. *Καλλίας, ὁ Λακκόπλουτος*] Quare Callias hic *Λακκόπλουτος* cognominatus fuerit, docet Plutarchus Aristide p. 321. quem consule. Vide etiam infra v. *Λακκόπλουτον. Küst.* *Καλλίας πλουσιώτατος Ἀθηναίων* Plutarch. *π. Φιλοπλουτ.* p. 527. B. De tribus Calliis vid. Gronov. Obss. IV, 5. Callias hic fuit filius Hipponici, Plut. in Alcib. 7. Athen. XII. p. 537. *Reines.* Fusius Calliarum gentem explicavit Clavierius. *στρατηγῶν*] Non placet haec vox. Mallem Suidas dixisset *πρεσβεύσας πρὸς Ἀρταξέρξην*, i. e. *legatione functus ad Artaxerxem.* Persis enim a Cimone victis Athenienses pacem cum Artaxerxe inierunt, Callia legationem illam obeunte, ut testatur Plutarchus Cimone p. 487. et Diodorus XII, 4. *Küst.* Ubi vid. Wesselingius, addito Meiero de bon. damn. p. 117. Verum haud scio an *στρατηγῶν τοὺς ὅρους* (v. Polyb. IX, 25. et Plutarch. de garrul. p. 506. E.) artem hominis describat, quem fama ferebat (Demosth. F. L. p. 429. *ὅτι δῶρα λαβεῖν ἔδοξε πρεσβεύσας*) Persicis muneribus fuisse corruptum. 12. *ἐπὶ Κίμωνος*] Antiquissimus MS. Paris. habet *ἐπὶ Κόνωνος*: sed minus recte. Vide Plutarchum loco ante laudato. *Küst.* *κήμωνος* V. 13. *ὅρκους*] *ὅρους* dedi cum A. B. E. *V. Videas vel v. *Κίμων.* *καθ' ὧν*] Male priores editt. habent *καθ' ὧν*: cuius loco *καθ' ὃν* ex Paris. A. reposui. *Küst.* *καθ' ὧ* *V. Locus mendosus: nec facile perspexeris, quid expeditio Plistonactis ad Calliam pertinuerit. *εἰσβαλόντες Λακεδ.*] Vide Thucydidem I, 114. *Küst.* Id quartodecimo ante bellum Peloponnesiacum anno contigisse definit idem II, 21. *εἰσβάλλοντες* V.

Κᾶλα παλαίθετα. Ligna sicca, quae a longo tempore sepositа fuerant. *κᾶλον* enim lignum. unde *καλόπους*, pes ligneus. *Καλάσιρις.* Tunica lata, sic Aegyptii. Item nomen proprium. *Καλλάτις.* Urbs. *Κάλλαια.* Gallorum barbae. *Ac vide ut galli barbam depastus redeas. Κάλλαισχρος.* Nomen proprium. *Κάλλη.* Purpureae vestes. Et vas purpura litum. Aeschylus: *In stragulis variegatis. Καλήμεναι.* Vocare. *Καλήσιος.* Nomen proprium. *Καλητορίδης. Καλιά.* Nidus. vel proprie lignea domus. *κᾶλα* enim ligna sunt, ex quibus aedificium construitur. In Epigrammate: *Ac Panis frondibus pineis revincti domus vocalis. Καλλιάνειρα. Καλλίας.* Atheniensis, Comicus, Lysimachi filius, qui cognomento dictus est *Schoenion*, quod eius pater fuit restio. Fabulae eius sunt, *Aegyptius, Atalanta, Cyclopes, Pedetae, Ranae, Scholazontes. Καλλίας.* Callias, *Laccoplutus* cognominatus, qui cum Artaxerxe callide pactus imperii fines sub Cimone sancitos confirmavit. Huius tempore Lacedaemonii, Plistoanacte Pausa-

βασιλεύοντος, ἐδῃώσαντο τὴν Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον, ἔτι τῆς πεντηκονταετίας οὔσης, ἥτις ἤρχετο μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, ἔληγε δὲ εἰς ἅλωσιν Σάμου καὶ ἀρχὴν τῶν Κερκυραϊκῶν.

Ὅτι Καλλίας, ὁ Συρακούσιος δικαίως καὶ προσηκόντως κατηγορίας ἀξιωθείη· ἀναληφθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἀγαθοκλέους, καὶ δώρων μεγάλων ἀποδόμενος τὴν προφῆτιν τῆς ἀληθείας ἱστορίαν, οὐ διαλέλοιπεν ἀδίκως ἐγκωμιάζων τὸν μισθοδότην. οὐκ ὀλίγων γὰρ αὐτῷ πεπραγμένων πρὸς ἀσεβείας θεῶν καὶ παρανομίας ἀνθρώπων, φησὶν ὁ συγγραφεὺς αὐτὸν εὐσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ πολὺ τοὺς ἄλλους ὑπερβεβηκέναι. καθόλου δὲ καθάπερ Ἀγαθοκλῆς ἀφαιρούμενος τὰ τῶν πολιτῶν ἐδωρεῖτο τῷ συγγραφεῖ μηδὲν προσήκοντα παρὰ τὸ δίκαιον, οὕτως ὁ θαυμαστὸς ἱστοριογράφος ἐχαρίζετο διὰ τῆς γραφῆς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ τῷ δυνάστῃ. ῥᾴδιον δ' ἦν οἶμαι πρὸς ἄμειψιν χάριτος τῷ γραφεῖ τῶν ἐγκωμίων μὴ λειφθῆναι τῆς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους δωροδοκίας.

Καλλίας πτεροῤῥυεῖ. κωμῳδεῖται Καλλίας ὡς ἀπολέσας πάντα τὰ χρήματα.

Ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ συκοφαντίας τίλλεται.

αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

πένης γὰρ ἐγένετο τὰ πατρῷα καταναλώσας εἰς πόρνας. Καὶ καλλίου, πιθήκου. τὰ δυσχερῆ γὰρ τῶν ὀνομάτων εὐφημότερον εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ προφέρεσθαι. καὶ τὸν πίθηκον οὖν καλλίαν προσηγόρευσαν. Ἀείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου· Ἀλλ', οἶμαι, ὥσπερ οἱ τοὺς καλλίας ἐν τοῖς οἴκοις τρέφοντες. τουτέστι πιθήκους. οὕτω δὲ καὶ τὰς Ἐριννύας Εὐμενίδας λέγουσι. 231

Καλλιγόλας, οὕτως ἐκαλεῖτο Γάιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπειδὴ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας τὰ πολλὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐτρέφετο, καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς ἐχρῆτο ὑποδήμασιν. ἐκ τῶν καλλίγων οὖν Καλλιγόλαν αὐτὸν ὠνόμασαν. Ἡ Καλλιγόλας ὁ Γάιος, διὰ τὸ ἐν στρατοπέδῳ γεννηθῆναι· ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ Θείων Ἐναργειῶν.

Καλλιγύναικα. τὴν καλὰς ἔχουσαν γυναῖκας.

Καλλιερεῖσθαι. ἐπὶ τοῦ θύειν ἔντομα. Ἡρόδοτος. Καὶ Καλλιέρημα, θυσία εὐπρόσδεκτος.

---

2. *τῆς πεντηκονταετίας οὔσης*] Vide Thucyd. I, 118. *Küst.* Cuius locus cum parum conveniat in Suidae narrationem, tum nihil perversius fieri potest interpretatione Küsteriana: *durante adhuc quinquaginta annorum spatio.* Ad litterarum quidem similitudinem prope accedit *τῆς πεντηκοντούτιδος οὔσης. πεντηετίας* V. 4. *καὶ ἀρχὴν τῶν Κερκ.*] Sic recte legitur in Paris. A. Duo vero reliqui MSS. [sic B. E. *ἀρχόν* V.] uti et priores editt. omnes male exhibent *ἀρχόντων Κερκ. Küst.* 6. *Καλλίας ὁ Συρακούσιος*] Haec et omnia quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Diodori, quae leguntur apud Constantinum in Excerptis ab Valesio editis p. 261. [ed. Wessel. T. II. p. 561.] *Küst.* De Callia, rerum Agathoclis scriptore, v. Clint. F. H. II. p. 488. Ab hoc diversus fuit Callias Syracusanus, de quo Plutarch. Demosth. 5. Vitt. dec. Oratt. p. 844. C. *Ὅτι* tacite Gaisf. cum * V. *Συρακούσιος* A. 9. *ἀληθ ἱστορίας* V. *οὐκ ἀπολέλοιπεν* Excerpt. 13. *ἑαυτὸν* Med. 14. *ὑπερβεβληκέναι* Exc. 19. *γραφεῖῳ* Exc. 22. *Καλλίας πτεροῤῥυεῖ*] Ductum ex Aristoph. Av. 286. cuius deinceps afferuntur v. 287. sq.

1. *ὑπὸ συκοφαντίας*] Scribendum ex Aristoph. *ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν.* 5. *πένης γὰρ ἐγένετο τὰ πατρ.*] Vide Athen. XII. p. 537. *Küst.* Plura Meinekius Qu. Scen. I. p. 52. sqq. *πατρῷα*] *πρῶτα* E. 6. *πιθήκου*] Vid. Lex. Seg. ap. Bekker. pp. 190, 20. 275, 6. Hesych. v. *Καλλίας*, ibique cit. Hellad. ap. Photii Bibl. p. 874. Pindaricum Pyth. II, 132. notum est, *πίθων παρὰ παισὶν αἰεὶ καλός. Gaisf.* Id quod Huschkius cum alibi tractavit, tum Analectis litter. p. 308. sq. 9. *Πυθέου* B. E. 11. *τοὺς* ante *πιθήκους* omisi cum A. E. * V. 13. *Καλλιγούλας* B. Vid. Dion. Cass. LVII, 5. et Salm. in H. Aug. T. II. p. 233. 16. *Καλλιγούλαν*] *καλλιγόλαν* dedi cum E. qui mox *ἐν τῷ στρατοπέδῳ* et *ἐνεργειῶν*. 20. *Καλλιγύναικα*] Il. *β'*. 683. 21. E Gloss. Herodoti VII, 134. 167. *τὰ ἔντομα*] *τὰ* om. A. B. V. E.

---

niae filio regnante, irruptione in Atticam facta Eleusinem et campum Thriasium devastarunt, cum adhuc durarent quinquaginta annorum induciae, quae post pugnam Plataeensem coeptae tum desierunt cum Samus est capta bellique Corcyraici initium evenit. *Καλλίας*. Callias Syracusanus iure meritoque in reprehensionem incurrerit. is enim cum ab Agathocle receptus fuisset, magnoque auctoramento interpretem veritatis historiam vendidisset, nullum laudandi muneratoris sui finem fecit. etenim Agathocles cum haud raro divina humanaque iura violarit, tamen scriptor iste pietate et humanitate eum reliquis mortalibus multum praestitisse contendit. denique quantum Agathocles bona civibus per vim adempta nullo iure huic scriptori donabat: ita eximius hic annalium conditor laudes omnes in Agathoclem scriptis suis conferebat. Caeterum meo iudicio haud difficile erat, in vicem acceptae gratiae beneficia regia laudationibus compensare. *Καλλίας πτεροῤῥυεῖ*. Ridetur a Comicis Callias, quippe qui omnem pecuniam disperdidisset. *Cum enim nobilis sit, et ab sycophantis vellitur, et feminae praeterea pennas eius expilant.* Ad paupertatem enim redactus est patrimonio in meretrices profuso. Et *καλλίου*, simii. Attici enim rebus turpibus honestiora nomina solent imponere: item simium *καλλίαν* appellant. Dinarchus in oratione contra Pytheam: *Sed, ut opinor, eorum more qui simios domi alunt.* Eandem ob causam Furias appellant Eumenides. *Καλλιγόλας*. Caligula. sic vocatus est Gaius Romanorum Imperator, quod a puero plerumque in castris educatus militaribus calceis utebatur. a caligis enim eum appellarunt Caligulam. Vel, Gaius vocatus est Caligula, quod in castris natus est, teste Aeliani libro qui est *de manifestis divinae potentiae argumentis*. *Καλλιγύναικα*. Formosarum mulieram genitricem. *Καλλιερεῖσθαι*. Victimas immolare: ut apud Herodotum. Et *Καλλιέρημα*, sacrificium deo gratum.

Καλλιερῶ. ῥῆμα. τὸ δεύτερον, καλλιερεῖς. Τὸ δὲ ὄνομα καλλιέρημα. ἔστι δὲ ἕκαστον θῦμα θεῷ φίλον. Καὶ Χριστιανοὶ μὲν τότε καλλιεροῦσιν, ὅταν ἑαυτοὺς τῷ θεῷ προσαγάγωσι, πνεῦμα γεγενημένοι συντετριμμένον καὶ καρδία τεταπεινωμένη· Ἕλληνες δὲ τότε καλλιερεῖν νομίζουσιν, ὅταν δαίμονί τινι θύσαντες αἰσίων ἐπιτύχωσι σημείων ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου. καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα, ὅταν τῷ δαίμονι τὸ θῦμα ᾖ φίλον διὰ τῶν ἐπιφαινομένων ἀπατηλῶν σημείων.

Καλλικέλαδος. εὔφωνος, εὐόμιλος.

Καλλικολώνη. τόπος τῆς Ἴδης.

Θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

Καλλικόμος. σοφός, ποιητής.

Καλλίκων. ὄνομα κύριον. Μιλήσιος τὸ γένος· διεβεβόητο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ.

Καλλικρατίδης. ὄνομα κύριον. ἔσχε δὲ ἀδελφὸν Ἐμπεδοκλέα.

Καλλικύριοι. οἱ ἀντὶ τῶν Γεωμόρων ἐν Συρακούσαις γενόμενοι, πολλοί τινες τὸ πλῆθος. δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων, ὡς Τίμαιος ἐν ᾧ ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλοὺς Καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταυτὸ συνελθεῖν πανταδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ, ὅμοιοι τοῖς Λακεδαιμονίων Εἵλωσι καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς Πενέσταις καὶ παρὰ Κρησὶ Κλαρώταις. Καὶ παροιμία· Καλλικυρίων πλείους. τοῦτο ἐλέγετο, εἴποτε πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι. οἱ γὰρ Καλλικύριοι δοῦλοι ἦσαν, πλείους τῶν κυρίων αὐτῶν, ὥστε καὶ αὐτοὺς ἐξέβαλον.

Καλλίμαχος, Ἀθηναῖος. οὗτος εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον εὑρέθη ἐπὶ δοράτων ἱστάμενος νεκρός.

Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας, Κυρηναῖος, γραμματικός, μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασέως, γραμματικοῦ, γαμετὴν ἐσχηκὼς τὴν 232
Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου θυγατέρα. Ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος, ὁ γράψας

1. *Καλλιερῶ*] Pertinet locus ad Gregor. Naz. Stelit. II. p. 87. ubi Schol. inter alia: *καλλιερεῖν γοῦν ἔλεγον, ἡνίκα τῶν ἱερείων καλῶν καὶ αἰσίων ἐτύγχανον. Hemst.* in Schol. Aristoph. Pluti p, 463. 3. *τότε καλλιεροῦσιν*] Sic habent MSS. Pariss. [et Portus]. In prioribus vero editt. minus recte legitur *τῷτε θεῷ καλλιεροῦσιν.* Pro *τῷτε* enim manifestum est scribi debere *τότε* et deinde vox *θεῷ* est supervacanea, quoniam Graeci *καλλιερεῖν* absolute ponere solent. *Küst.* 7. *τινι* om. * V. 12. *τῆς* add. A. B. V. E. 13. *Θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ*] Haec sunt verba Homeri Il. *υ.* 53. sed ubi hodie legitur *θέων ἐπὶ Καλλ.* i. e. *currens in Callicolone.* Utramque tamen lectionem iam olim receptam fuisse docet Scholiasta ad eum locum, quem vide. *Küst.* 14. *Καλλικόμος. σοφός*] Nullius sensus haec sunt. Fons, unde sunt petita, est in Aristoph. Pac. 797. *Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων Τὸν σοφὸν ποιητὴν Ὑμνεῖν. Abresch.* A. Soc. Traiect. I. p. 233. Haec nescio quis mendose descripta videtur ab v. *Δαμώματα* petisse. 15. *Καλλίκων*] Nescio an corrupte pro *Καλλικῶν.* Vid. infra in v. *Καλλικῶν* tamen Eustath. in Od. *κ'.* p. 1669 = 413, 21. *Gaisf. Μιλήσιος — ὄνομα κύριον* addidit V. 17. *Καλλικρατίδης*] Vide v. *Ἐμπεδοκλῆς.* 18. *Ἐμπεδοκλέους* E. 19. *Καλλικύριοι*] Hi *Κυλλύριοι* vocantur ab Herodoto VII, 155. quem vide. Hesychius eosdem *Κιλλικυρίους* appellat v. *Κιλλικύριοι. Küst.* Vid. Valcken. in Herodotum sive Ruhnk. in Tim. p. 214. *Γεωμόρων*] *Geomori* sive *Gamori* appellati fuerunt Syracusani illi, quos Callicyrii servi sedibus suis expulerunt, ut testis est Herodotus loco laudato. Eustath. in Il. *β'.* p. 295. *τοὺς Κιλλικυρίους* Cretae assignat, non vero Syracusis, ut hic Suidas. *Küst.* Vid. Valesius in Diodor. Wessel. T. II. p. 549.

1. *Συρακόσσαις* et *Συρακοσσίων* Photius, eadem tradens ad *Κλαρώταις* usque. 2. *Τίμαιος* apud Göller. p. 215. qui ad explicationem dicti nihil contulit. 5. *Ἀριστοτέλης*] *Ἀριστο* E. *Συρρακουσίων* A. 6. *τοῖς παρὰ Λακεδαιμονίοις* Phot. *παρὰ*] *τοῖς παρὰ* E. 7. *Κλαρώταις*] *Ἡλαρώταις* A. B. V. (*ἡλαρώτας*, omisso *καί*, *V.) E. Med. *κλαρότας* dedi cum Photii MS. Edebatur etiam *Κρησίν.* 8. *παροιμία*] Zenob. IV, 54. 9. *ἐμφῆναι* V. 12. *Καλλίμαχος, Ἀθηναῖος*] Plut. Cat. Mai. 1. Eum fuisse polemarchum Athenis, et cum Epizelo ac Cynaegiro *συστρατιώτην* in pugna Marathonia, depictumque cum iis in porticu varia dicit Aelian. H. A. IX, 38. cf. Pausan. Eliac. I, 6. *Καλλίμαχος πολλοῖς περιπεπαρμένος δόρασι, καὶ νεκρὸς ἐστάθη.* [Adde Suid. v. *Ἱππίας Τύρ.*] Est apud Stobaeum I, 3. carmen in hunc, quod lege: dicitur enim de eo, *μοῦνος ἀνὴρ σύλησεν ὅλον στρατόν. Reines.* Vide vel intpp. Herod. VI, 114. 13. *Περσῶν*] *τῶν Περσῶν* E. 15. Notitiam de utroque Callimacho breviter tradidit *Eudocia* p. 269. *υἱὸς Βάττου*] Fama consensu doctorum hominum tacite propagata: quam vereor ne Callimachus ille toties Battiades dictus pepererit. Immo Callimachi nomen parenti filioque commune fuisse docet huius Epigr. XXII. unde Callimachum avum nescio quomodo Clint. F. H. T. II. p. 507. eruebat. *Μεσάτμας*] Nomen, ut puto, Graecis inauditum: quid si *Μεγατίμας*? Haec soror Callimachi, ut ex proximo articulo patet, idem quod mater habere nomen potuit. *Hemst.* 18. *Θυγατέρος* V. (*Θυγατρὸς* * V.)

Καλλιερῶ. Verbum, cuius secunda persona *καλλιερεῖς*: unde nomen ductum *καλλιέρημα*, quodcunque sacrificium, quo litatur. Et Christiani quidem tunc litant, cum se ipsi deo offerunt spiritu contrito et corde summisso; gentiles vero tunc se litare putant, cum daemonum alicui immolantibus laeta in extis signa apparent. id quod vocant *καλλιέρημα*, cum ex fallacibus signis conficiunt sacrificium daemoni gratum esse. *Καλλικέλαδος.* Grata sonans, suavis. *Καλλικολώνη.* Locus Idae. *In Callicolone deorum. Καλλικόμος.* [Gratiarum crinitarum poetam sapientem*.] *Καλλίκων* Nomen proprium hominis Milesii, qui morum malignitate fuit infamis. *Καλλικρατίδης.* Nomen viri, qui fratrem habuit Empedoclem. *Καλλικύριοι.* Hi geomororum locum Syracusis occuparunt; quorum ingens erat multitudo: iidem autem exulum erant servi, ut auctor est Timaeus lib. VI. unde Callicyrii in significationem maximae hominum multitudinis evaluerunt. Sic autem vocati sunt, quod ex variis locis confluxerant, ut Aristoteles in *Syracusanorum Republica* tradit. Similes erant Lacedaemoniorum Helotibus, Thessalorum Penestis, Cretensium Clarotis. Et proverbium, *Plures Callicyriis*: quod de magna multitudine usurpabant. Callicyrii enim servi dominis numero praestabant: quo factum ut eos tandem expellerent. *Καλλίμαχος.* Callimachus, Atheniensis, hic in bello contra Persas gesto mortuus hastae innitens inventus est. *Καλλίμαχος.* Callimachus, Batti et Mesatmae F. Cyrenaeus, grammaticus, discipulus Hermocratis Iasensis, grammatici. Uxorem habuit Euphratis Syracusani filiam: sororis autem eius filius fuit Callimachus iunior,

περὶ νήσων δι' ἐπῶν. Οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καί ἐστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ω. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῆ τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσῖνι, κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου, Ὀλυμπιάδος ρκζ', ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. Τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἰοῦς ἄφιξις, Σεμέλη, Ἄργους οἰκισμοί, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, Ἐλπίδες, Σατυρικὰ δράματα, Τραγῳδίαι, Κωμῳδίαι, Μέλη, Ἶβις· ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν, εἰς τινα Ἶβιν, γενόμενον ἐχθρὸν Καλλιμάχου, ἣν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά· Μουσεῖον, Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων καὶ ὧν συνέγραψαν, ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ', Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, Πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, Μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις, Κτίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι, Περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, Περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων, Περὶ μετονομασίας ἰχθύων, Περὶ ἀνέμων, Περὶ ὀρνέων, Περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν, Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή.

Καλλίμαχος Κυρηναῖος, ἐποποιός, ἀδελφιδοῦς τοῦ προτέρου, υἱὸς Στασήνορος, καὶ Μεγατίμας τῆς ἀδελφῆς Καλλιμάχου.

Καλλιμένης.

Κάλλιμος. ὁ καλός.

Καλλίνικος. Γαΐου, ὃ καὶ Σουητώριος ἐπικληθείς, σοφιστής, Σύρος· ὡς δέ τινες, Ἄραβιος· τὸ δὲ ἀληθὲς Πετραῖος· σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις.

---

4. ὠ] ὀκτωκόσια A. ἦν ὀκτακόσια inter vss. * V. Mox brevissime Eudocia: ἐπὶ (ἀπὸ) Πτολεμαίου Φιλαδέλφου μέχρι τοῦ Εὐεργέτου παρέτεινε. 5. συσταθῆ] συσταθῆναι correxerunt Portus et Küsterus. 8. Ὀλυμπιὰς δὲ ἦν ρκζ'] Ὀλυμπιάδος δὲ ἑκατοστὴς ἑβδόμης A. Ὀλυμπιάδος δὲ ρκζ'. V. B. E. *Gaisf.* Qui debebat etiam ἧς excludere: nos δὲ omisimus cum * V. Ceterum grande vitium iste numerus contraxit, cum et Callimachus Ol. 127. quando Zenodotus, Aratus, Lycophro florerent, admodum fuerit adolescens, et Euergetes Ol. 133, 2. ad imperium accesserit: vide Weichertum de Apollonio commentantem p. 22. et Clintoni F. H. II. p. 15. Corruptionem vero talem esse, ut nisi melioribus subsidiis non posse tolli videatur, hinc intelligi licet, quod extrema illa ἧς — τῆς βασιλείας nihil ad sententiam conferunt. 10. *Τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων*] De scriptis Callimachi vide Meursium in Helladii Besantinoi Chrestomathiam, et praecipue Bentleium in Callimachum p. 305. seqq., qui accuratum scriptorum eius catalogum nobis exhibet. *Küst.* Index Suidae temerarius variisque flagitiis maculatus. 12. οἰκισμός V. probabiliter, quamquam titulus fuit nullus. Ἀρκαδίαι V. E. 14. Ἴβος E. Mox Ἶβον V. 16. τοῦ ante *Καλλιμάχου* omisi cum A.

1. κ' καὶ ρ'] εἴκοσι καὶ ἑκατόν A. 2. *διδασκάλων*] Probo coniecturam Pearsoni, qui legendum suspicatur *διδασκαλιῶν*. Non enim Callimacho propositum erat ipsos poetas dramaticos, sed fabulas eorum recensere, ut ex locis auctorum, ubi operis istius mentio fit, haud dubie colligitur. *Küst.* Error mirificus, ipsis tituli vocibus refutatus; etsi Meinekio Qu. Sc. III. p. 4. nullam movit dubitationem: Ruhnkenius in Callim. p. 470. ubi merito novissima haec volumina unum in corpus iussit conflari, quid censuerit incertum. Neque vero Ionsius probandus, qui *διδασκάλων* ad poetarum indicem referebat de S. H. P. p. 165. Nam *διδασκαλιῶν* recte se habebit, modo *πίναξ* adiungatur, quod parum apte cum recensu glossarum coire videtur. Iam in promptu positum nomen, quod ad complendam superiorem sententiam desiderabamus, *συνταγμάτων* scilicet, cui nullum ego locum in glossarum interpretatione puto concedi posse (Erotianus quidem, ut hoc utar, summatim Hippocrateos libros in extrema praefatione designavit): ita sponte subnascitur eius libri significatio, qui ferebatur *Πίναξ παντοδαπῶν συγγραμμάτων*. Quibus concessis verborum haecce facies emergit: *Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν . . . γενομένων* [*συγγραφέων καὶ*] *συνταγμάτων. Διδασκαλιῶν πίναξ.* [*Περὶ*] *τῶν Δημ. γλωσσῶν. Μηνῶν προ.* 3. *Δημοκρίτου*] Δημοκράτους A. * V. *Δημοκράτου* V. 6. καὶ post ποταμῶν om. A. E. * V. 8. *Περὶ ἀνέμων*] V. Eratosth. p. 165. 9 *Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπ.*] Legenda omnino sunt, quae de hoc opere observavit Bentleius in Callimachum p. 327. seqq. *Küst.* 10. τόπον E. 12. *προτέρου*] πρότερον B. Med. Mox Στασίνορος A. 14. Om. vulg. 15. *Κάλλιμος*] Glossa Homerica. 16. *Καλλίνικος*] Sub Constantino [immo sub Gallieno] vixit. Vid. vv. *Ἰουλιανὸς Δόμνου et Γενέθλιος. Hemst. Eudocia* p. 268. Σουτώριος] Σβυητώριος A. V. Σουκτώριος B. E. Med. Mutavit Aldus.

---

qui de Insulis oratione poetica scripsit. Tantae fuit industriae, ut et quovis metri genere carmina scripserit et oratione soluta plurima composuerit: adeo ut libri eius numerum octingentorum superent. Vixit temporibus Ptolemaei Philadelphi, cui antequam commendatus est, litteras in exiguo vico Alexandriae Eleusine docuit. vitam usque ad Ptolemaeum Euergeten produxit, cum ageretur Olympias CXXVII. cuius anno secundo ille regnum suscepit. Ex libris eius hos ascripsi: Ius adventus. Semele. Argivorum origines. Arcadia. Glaucus. Elpides. Fabulae Satyricae. Tragoediae. Comoediae. Carmina. Ibis: in quo poemate Callimachus obscuritatem affectarat stilumque maledicum strinxerat in Ibin quendam, inimicum suum, qui fuit Apollonius, Argonauticorum scriptor. Museum. Indices eorum qui singulis in disciplinis claruerunt, eorumque quae scripserunt, libris CXX. Tabula et descriptio auctorum, ab initio et secundum seriem temporum deducta. Index vocum doctarum ac librorum Democriti. Nomina mensium apud singulas gentes et urbes. Origines insularum et urbium, earumque nominum vicissitudines. De fluminibus Europae. Mirabilia et incredibilia Peloponnesi et Italiae. De mutatis piscium nominibus. De ventis. De avibus. De fluminibus orbis terrarum. Miraculorum quae per totum orbem terrarum sparsa sunt collectio. *Καλλίμαχος*. Callimachus Cyrenaeus, epicus poeta, superioris ex sorore nepos, filius Stasenoris et Megatimae, quae soror fuit Callimachi. *Καλλιμένης*. *Κάλλιμος*. Pulcher. *Καλλίνικος*. Callinicus, Gaii filius, Suetorius cognomine, Sophista, Syrus vel (ut alii tradunt) Arabs, sed revera Petraeus. docuit Athenis. scripsit

ἔγραψε πρὸς Λοῦπον περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς, Προσφωνητικὸν Γαληνῷ, Πρὸς Κλεοπάτραν, Περὶ τῶν καθ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία δέκα, Πρὸς τὰς φιλοσόφους αἱρέσεις, Περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως· καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.

Καλινδούμενοι. κυλιόμενοι.

Καλλίνικος. ὁ Ἡρακλῆς.

Καλλιόπη. ὄνομα θεᾶς.

Κάλλιος. ὄνομα κύριον.

Καλλιπάρηος. ἡ καλὰς παρειὰς ἔχουσα.

233 Κάλλιππος, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητής· ὃς ἐν Συρακούσαις ἀνῃρέθη τυραννεῖν ἐπιχειρήσας. πονηρὸς οὗτος ἱστόρηται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ καὶ Λίωνος τοῦ Συρακουσίου προδότης.

Καλλιρόην. κρήνην.

Καλλίροον. καλῶς ῥέοντα.

Καλλισθένης. Λημοτίμου· οἱ δὲ Καλλισθένους· Ὀλύνθιος, μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιαδοῦς· ὃν ἔδωκεν ἑπέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὁ δ' ἐν γαλεάγρᾳ σιδηρᾷ βαλὼν ἀνεῖλεν ἅμα Νεάρχῳ τῷ τραγικῷ, διότι συνεβούλευε μὴ ἐπιζητεῖν ὑπὸ Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δὲ αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα Ἀλεξάνδρῳ ἀνῃρῆσθαί φασιν ἅμα Νεάρχῳ. Εὐθὺς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. καὶ φέρεται λόγος, ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἴαμβος οὗτος·

Καὶ φθειριῶσαν, ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης·

περὶ τῆς ἰαμβικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἠμέλητο πάνυ.

Καλλιστεῖα.

---

1. *Λοῦππον*] *Λοῦπον* A. *κακοζηλίας*] Vide v. *Κακοζηλία*. 2. *Γαληνῷ*] *Γαληνῶ* A. *Γαλήνω* B. V. E. Edd. ante Küst., qui tacite secutus est emendationem Ionsii Hist. Phil. III, 14, 5. nostri tamen loci memor in v. *Μινουκιανός*. Equidem dedi *Γαληνῷ*. Ceterum cf. Trebell. Poll. Gall. 11. 4. *φιλοσόφους*] *φιλοσόφους* edidi cum A. E. *ἀνανεώσεως* quo tendat non assequor. 6. *Καλινδούμενοι*] Vid. v. *Δραστήριον*. Plato Theaet. p. 149. Philostorgius p. 538. *Toup.* MS. Vid. Bergler. in Alciphron. I, 23. Hemsterhus. in Luciani Nigrin. 30. *Gaisf.* Adde, si placet, Wyttenb. in Phaed. p. 209. 7. *Καλλίνικος*] Vide vel Schol. Pind. Ol. IX, 1. et Reiff. in Artemid. p. 380. Ceterum gl. sedes invertenda. 8. *Μούσης*] *θεᾶς* A. B. V. E. 9. *Κάλλιος*] An leg. *Καλλίνος*? Menag. in Diogen. V, 52. *Hemst.* Immo *Καλλιόπιος*. *ὄνομα κύριον*] *καὶ καλλιόπιος ὀνόματα κύρια* E. 10. Glossa Homerica: *Καλλιπάρηος* * V. 11. *Κάλλιππος*] *Καλλίππου τέχνη* Aristot. Rhet. II, 23, 21. *Reines.* Memorabilis dissensus *Eudociae* p. 272. *Κάλλιππος . . Σωκρατικὸς μαθητής. φέρονται αὐτοῦ διάλογοι τρεῖς, Ἑβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ· ἔστι δὲ τῶν ἐν ᾅδου διήγησις· καὶ ἄλλα τινά.* Sed *Πλάτωνος* vindicat Diogenes III, 46. 12. *ὃς ἐν Συρακούσαις*] Vide Athenaeum XI. p. 508. *Küst.* 13. *παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ*] In Dione p. 981. sq. *Küst.* 16. *Καλλιρόην. κρήνην*] Sic Photius. *Καλλιρόη: κρήνη* V. *Καλλιρόη: κρήνη* A. Addunt edd. *ἡ ἐν Ἀθήναις, ἥτις πρότερον Ἐννεάκρουνος ἐκαλεῖτο.* Vid. Schol. Platon. p. 251. (464.) Duker. in Thucyd. II, 15. *Gaisf.* Interpolatio ducta ex v. *Ἐννεάκρουνον*. Nondum tamen omnis ut videtur corruptio sublata. Nam continua gl., quamquam est manifesto Homerica, cum ne ad Od. ρ'. 206. quidem possit accommodari, suspicor et ex indiciis V. et praecunte Zonara (p. 1150. *Καλλιρόη. πηγὴ καλῶς ῥέουσα*) restituendum esse: *Καλλιρόην. πηγὴν τὴν καλῶς ῥέουσαν*. Ceterum v. Eust. in Od. ε. p. 1545.

1. *Καλλίροον*] *Καλλίρροον* A. 2. *Καλλισθένης, Λημοτ.*] De hoc Callisthene vide Meursium in Chalcidium p. 34. ubi accuratum scriptorum eius catalogum, quorum quidem apud veteres mentio fit, exhibet. *Küst.* 3. *ἀνεψιαδοῦς*] Natus sc. ex eius consobrina Hero, Plut. Alex. 55. *Reines. ἀνεψιαδοῦς* B. V. E. 4. *ἑπέσθαι Ἀλεξ.*] Accitum fuisse ab Alexandro ad prodenda eius acta memorine narrat Justin. XII. p. 143. cf. Val. Max. V, 2. Laert. V, 1. ut Suidas. *Reines.* 5. *σιδηρᾷ βαλών*] Leoni tandem obiectum dicit Laert. V, 5. Val. Max. IX, 3. *Callisthenes mori iussus.* Tatianus *λόγῳ πρὸς Ἕλληνας* de Alexandro: *ὅστις Ἀριστοτελικὸς πάνυ τὸν ἑαυτοῦ φίλον, διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι αὐτὸν προσκυνεῖν, καθείρξας ὥσπερ ἄρκτον ἢ πάρδαλιν περιέφερε.* cf. Justin. XII. p. 149. et XV. p. 178. Philostrat. de V. Apollon. VII, 2. Plutarch. Alex. 55. Arrian. Anab. IV. p. 272. Curt. VIII, 9. Seneca Suas. I. occidisse Alex. dicit Callisthenem ob intempestivos et liberos sales. cf. Valer. Max. VII, 2. Theophrastus interitum sodalis sui Callisthenis deploravit: scripsit enim *Καλλισθένην ἢ περὶ πένθους* librum, quem etiam citat Alex. Aphrod. de Anima l. II. *Reines.* Vide *Ste-Croix Examen* p. 362 – 65. Locorum istorum partem dederat Küsterus. 6. *Νεάρχῳ*] l. *Νεόφρονι*. Vid. v. *Νεόφρων*. *Reines.* Sed vide Elmsleium ad Argum. Euripid. Med. p. 237. ed. sec. *Αἰσχύλον* memorat Schol. Luciani ID. M. XIV, 4.] T. I. p. 397. ubi vid. Hemsterhus. *Gaisf.* Is non improbat Suidam, etsi Nearchum tragicum cognovimus nullum. Haud dubie legendum *Νεόφρονι*. *αὐτῷ* post *διότι* omisi cum A. *ζητεῖν* E. 8. *Ἀλεξάνδρῳ*] *αὐτὸν Ἀλεξάνδρῳ* B. V. 9. *ἦν δὲ* post *Νεάρχῳ* omisi cum A. B. *V. Oratio tamen neque continua, neque iis accommodata quae tradit Diogenes V, 39. 11. *ὑπερβλύσεως* et *ἐκβράσεως* hoc saltem auctore lexicis reddenda. 16. *Καλλιστεῖα*] Sic vocabatur certamen, quo feminae apud Lesbios de formae praestantia contendebant, ut me docuit Scholiasta Homeri Il. ι. 129. *Παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλους γυναικῶν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει, λεγόμενος καλλιστεῖα. Küst.* Addas Athen. XIII. p. 610. A.

---

ad Lupum de affectatione oratoria. Allocutionem ad Gallienum. Ad Cleopatram. Rerum Alexandrinarum lib. X. Adversus Philosophorum sectas. De Romanorum renovatione: item alia quaedam encomia et orationes. *Καλινδούμενοι.* Qui volvuntur. *Καλλίνικος.* Cognomen Herculis. *Καλλιόπη.* Nomen Musae. *Κάλλιος.* Nomen proprium. *Καλλιπάρηος.* Genis decora. *Κάλλιππος.* Callippus, Atheniensis, philosophus, Platonis discipulus, qui Syracusis tyrannidem affectans interemptus est. Hic apud Plutarchum improbus et Dionis Syracusani proditor fuisse traditur. *Καλλιρόην.* Fontem pulchre decurrentem. *Καλλίροον.* *Καλλισθένης,* Callisthenes, Demotimi, vel ut alii Callisthenis filius, Olynthius, discipulus Aristotelis, eiusque consobrinus, quem is Alexandro Macedoni comitem dedit. ille tamen una cum Nearcho tragico in ferrea cavea inclusum interfecit, quod ipsi suadebat, ut ne ab Atheniensibus se dominum vocari pateretur. sunt vero qui dicant eum cum Nearcho occisum fuisse propter insidias Alexandro structas. hic tum extemporali facultate dicendi valuit, tum motu actuoso. idem pediculis obrutus scatuisse eoque morbo vitam finisse dicitur: id quod etiam senarius hic testatur: *Et pediculis scatentem, ut olim Callisthenes.* ubi loquitur poeta de arte medica, quam penitus negligi significare vult. *Καλλιστεῖα.*

Τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριάπῳ
νεβρίδα καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην.

Καλλίσφυρος. ἡ καλοὺς πόδας ἔχουσα.

Καλλιφάνης, ὁ Παραβρύκοντος. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων πολυμάθειαν. οὗτος γὰρ ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν καὶ λόγων συγγεγραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων στίχων ἀπαγγέλλων πολυμαθείας δόξαν προσεποιεῖτο.

Καλοκαγαθία. ἀγαθότης.

Καλόν. τὸ τελέως σύμμετρον.

Καλὸν πρᾶγμα καλεῖ, ὅτι πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν συμμέτρως ἔχον. εἴδη δὲ τοῦ καλοῦ δ'· δίκαιον, ἀνδρεῖον, κόσμιον, ἐπιστημονικόν· ἐν γὰρ τοῖσδε τὰς καλὰς πράξεις συντελεῖσθαι. ἀνάλογον δὲ καὶ τοῦ αἰσχροῦ εἴδη δ'· ἄδικον, δειλόν, ἄκοσμον, ἄφρον. λέγεται καλὸν τὸ ἐπαινετοὺς παρεχόμενον τοὺς ἔχοντας ἀγαθὸν ἐπαίνου ἄξιον· ἑτέρως τὸ εὖ πεφυκέναι πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον, καὶ τὸ ἐπικοσμοῦν, ὅταν λέγωμεν μόνον τὸν σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι. λέγουσι δὲ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι, εἶναι δὲ τοῦτο ἀρετὴν καὶ τὸ μετέχον ἀρετῆς. ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πᾶν ἀγαθὸν καλὸν εἶναι, καὶ τῷ ἰσοδυναμεῖν τὸ καλὸν τῷ ἀγαθῷ. δοκεῖ δὲ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσα εἶναι, καὶ πᾶν ἀγαθὸν ἐπ' ἄκρον αἱρετόν, καὶ μήτε ἄνεσιν μήτε ἐπίτασιν ἐπιδέχεσθαι. καλὸν δέ ἐστι καὶ τὸ δι' ὄψεως ἢ δι' ἀκοῆς ἡδύ.

Κᾶλον. τὸ ξύλον. τὸν κάλω δὲ Ἀττικῶς.

Καλοπόδιον. σκυτικὸν ἐργαλεῖον.

Καλόπους. ἀπὸ μέρους καλή.

Κάλλος. συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν ἐν ἡμῖν μερῶν, προσώπου, τραχήλου, χειρῶν, τῶν ἄλλων μερῶν, ἃ ὕστερά ἐστι τῶν πρώτων δυνάμεων. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ δεικνύοιτο ἂν ἡ ἰσχὺς αἱρετωτέρα τοῦ κάλλους. πρῶτα γὰρ τὰ ὁμοιομερῆ ἐν ἡμῖν, ἐν οἷς ἡ ἰσχύς, τῶν ἀνομοιομερῶν, ἐν οἷς τὸ κάλλος. ἕκαστον γὰρ τῶν ἀνομοιομερῶν ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν σύγκειται· οἷον τὸ πρόσωπον ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων καὶ σαρκῶν. διὸ καὶ συναναιρεῖται μὲν ἀναιρουμένων, οὐ συναναιρεῖ δὲ ἀναιρούμενον.

---

1. Distichum Hedyli VI, 7. Anth. Pal. VI, 292. partim in v. *Προχόῳ* traductum. τὰ om. B. E. *Πριήπῳ*] *Πριάπῳ* A. B. E. Anth. Pal. 3. *Καλλίσφυρος*] Od. ε. 333. 5. *πολυμαθίαν* et *πολυμαθίας* E. *σύτος γὰρ ἀρχὰς* et quae sequuntur, Pearsono praeeunte, monuit Küst. ex Athen. I. p. 4. C. esse deprompta. 6. *λόγων*] *πολλῶν* add. A. *καὶ λόγων* om. Ath. 9. Antiquissimus vocis auctor Aristophanes Daetal. 1. 10. *Καλόν. τὸ τελέως*] Haec sunt verba Laertii VII, 100. *Küst.* Ubi *τὸ τέλειον ἀγαθὸν* (sic vulgg. edd., codd. quidam *τὸ τελέως ἀγαθὸν*)· — *ἢ τὸ τελέως σύμμετρον. τελέως* dedi cum A. *V. 11. *Καλὸν πρᾶγμα*] Haec leguntur apud Laertium VII, 99. *Küst.* *ὅτι* ante *καλεῖ* Gaisf. tacite, firmante *V. Nos ordinem invertimus, vel Diogenem secuti: *καλεῖ* sc. *Ζήνων τὸ ἀγαθόν.* Ceterum non diffiteor utramque glossam sic mihi concinnandam videri: *Καλόν. τὸ τελέως σύμμετρον καλεῖ, ὅτι . . . ἔχον.* 12. *σύμμετρον* E. *ἔχει* Diog. *εἴδη δὲ τοῦ καλοῦ δ'* et quae sequuntur usque ad *ἐπίτασιν ἐπιδέχεσθαι*, verba Laertii VII, 100. 16. *καλὸν καὶ τὸ* E. *καλὸν μοναχῶς μὲν τὸ* Diog. 18. *δὲ* omisi post *ἑτέρως* cum A. *V. 20. καὶ ante *καλὸν* om. B. Diog. edd. vett. *τὸ σοφὸν* Med. addens post *εἶναι*: *λέγουσι δὲ μόνον τὸ σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι*, a Küst. reiecta. Sed praeterea *λέγουσι . . . ἀγαθὸν εἶναι* om. *V.

2. *ὅπερ*] *ᾧ . . τὸ* Diog. 3. *εἶναι καλὸν*] *καλὸν εἶναι* A. E. *V. Laert. Tum *καὶ τῷ* A. Hoc assumpto recepimus *ἰσοδυναμεῖν* e Diogene, qui mox *τῷ καλῷ τὸ ἀγαθόν.* Edd. *καὶ τὸ ἰσοδύναμον. *τῷ ἀγαθῷ — καὶ πᾶν* om. V. Immo *δοκεῖ — πᾶν* om. *V. supra legens *ἀγαθόν.* 6. *δέχεσθαι* E. *ἐπιδέχεται* Med. *καὶ* om. B. V. E. 8. *τὰ κάλω*] *τὸν κάλω* V. An *τὸν κάλων? Gaisf. Interim recepi novicium illud (oportuit enim dici *τὸ κάλω* de genitivi forma) *τὸν κάλω.* Cf. Eust. in Od. ε. p. 1534. 9. *Καλοπόδιον*] Vid. Iungerm in Polluc. X, 141. 10. *Καλόπους*] *καλοπούς: εὐσφθάλμους* Hesych. 11. *Κάλλος. συμμετρία*] Haec et quae sequuntur descripta sunt ex Alexandro Aphrod. in Topica p. 124. *Küst.* *ὁμοιομερῶν*] Scribendum est *ἀνομοιομερῶν*, uti recte legitur apud Alex. Aphrod. loco laudato. *Küst.* 20. *οὐ συναναιρεῖ δὲ ἀναιρ.*] In Paris. A. [et V.] sic scriptum est: *οὐ συναναιρεῖται δὲ μὴ ἀναιρουμένων.* Sed altera lectio praeferenda est, quam et Alex. Aphrodisiensis agnoscit. *Küst.* *συναναιρεῖται δὲ ἀναιρουμένου* B. *ἀναιρούμενα* Alex.

Quare de pulchritudinis praestantia iudicanti Priapo pellem hanc cervinam et gutturnium dedicavit. *Καλλίσφυρος.* Pulchris pedibus insignis. *Καλλιφάνης.* Calliphanes, Parabrycontis filius, de iis dictum qui falsam variae eruditionis speciem iactant. hic enim dum multorum poematum et orationum initia ad tres usque vel quattuor versus recitat, variae doctrinae laudem affectabat. *Καλοκαγαθία.* Bonitas. *Καλόν.* Quicquid apte concinnatum est. *Καλὸν πρᾶγμα.* [Sic Stoici bonum] vocant, quod a concinna dispositione propriis usibus est accommodatum. Honesti vero species sunt quattuor: iustitia, fortitudo, temperantia, scientia. his enim honestas actiones consummari dicunt. Pari etiam ratione turpitudinis quattuor sunt species: iniustitia, timiditas, intemperantia, stultitia. Honestum partim illud dicitur quod eos qui hoc praediti sunt laudabiles reddit; partim sic appellatur habilitas naturalis ad munus suum exsequendum; item, quod ornat et decens est: velut cum dicimus, solum sapientem esse bonum honestumque *καὶ καλόν.* dicunt autem id solum, quod honestum est, esse bonum: hoc autem esse virtutem et quod virtutis sit particeps, id quod perinde est ac si dicant, omne bonum esse honestum, et honestum idem valere quod bonum. Statuunt autem omnia bona esse paria et omne bonum summopere esse appetendum, idque nec remitti posse neque intendi. *Καλὸν* etiam vocatur id quod visu et auditu iucundum est. *Κᾶλον.* Lignum. *κάλω* vero Attice formatum est. *Καλοπόδιον.* Instrumentum sutorium. *Καλόπους.* Per synecdochen partis, pulchra. *Κάλλος.* Pulchritudo est concinna partium dissimilium compositio, ut faciei, colli, manuum, ceterorum membrorum, quae primis facultatibus posteriora sunt. eadem autem ratione demonstrari queat, robur esse magis expetendum quam pulchritudinem: similes enim partes, in quibus robur consistit, priores sunt dissimilibus. unaquaeque enim partium dissimilium e similibus constat: velut facies ex ossibus, nervis, carnibus; quibus sublatis et ipsa tollitur: non contra.

Καλὸς κἀγαθός. λέγεται κατὰ συναλοιφήν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός. Καὶ καλὸς ὁ ἐρώμενος. Καὶ ἦν τῷ μὲν ἐραστῇ Μέλητος ὄνομα, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας. Τὸ μὲν καλὸς ἐπὶ τῆς ἐν σώματι ὥρας, τὸ δὲ ἀγαθὸς ἐπὶ τῆς ἐν ψυχῇ.

[Ὅτι ἀπὸ συντάξεως ὀνόματα γίνεται· καλὸς καὶ ἀγαθός, καλοκαγαθία· θεὸς καὶ ἐχθρός, θεοεχθρία.

Καλοῦ εἴδη τρία· δίκαιον, ἀνδρεῖον, ἐπιστημονικόν.]

Καλούμεθ' αὐτάς. ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήριον ἄξομεν.

Καλούμενός τε καὶ ἄκλητος ὁ θεὸς παρέσται. χρησμὸς δοθεὶς Λακεδαιμονίοις.

Καλώδιον. σχοινίον.

Καλώνδας. ὄνομα κύριον.

Καλλωπίζομαι. δοτικῇ.

Καλλώπισμα.

Κάλως. σχοινίον. καὶ παροιμία· πάντα κάλων κινεῖν. τροπικῶς ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ λέγει. ἁπλοῦν σε δεῖ τὰ ὅρμενα· τουτέστι, πάντα κινεῖν, ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. Καὶ κάλως, κάλω, Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Μία μέν ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.
ἀπὸ εὐθείας τῆς κάλως.

Καλῶς. ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως παρὰ Θουκυδίδῃ· Οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν. τουτέστι τὸ ληστεύειν. οὔτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐλελήθουν, ἢ ἔκλεπτον νυκτός, οὔτε μετὰ φόνων ἐποίουν τὴν ληστείαν.

Καλῶ σε. αἰτιατικῇ.

Καλῶς. τοῦτο ἐπὶ παραιτήσει καὶ ἀρνήσει χρῶνται. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου πρὸς Εὐριπίδην, 235

Ἐπίθες καὶ σὺ δὴ λιβανωτόν,
ἐπήγαγε,
Καλῶς·
ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.

διὸ λέγει ὁ Διόνυσος·

Ἰδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν;
Εἰ καὶ τὰ λοιπὰ προσέσχε καλῶς τε καὶ εὖ.

Καλπάζειν. τὸ ἁβρῶς βαδίζειν.

---

1. Sic Photius. *κατὰ συναλοιφήν*] Contra Suidam disputat Wesselingius Diatr. de Iudaeorum Archont. p. 11. *Gaisf.* 3. *Καὶ ἦν*] Locus Aeliani: vide v. *Μέλητος*. Unde confirmatur *Μέλητος*, quod praebet V: nam reliqui libri *Μέλιτος*. Ceterum ista sapiunt observationem insiticiam: nec putamus, abiectis etiam illis, quae cancellis nos circumscripsimus, ad conditorem lexici quicquam redire praeter haec, *Καλὸς κἀγαθός — καὶ ἀγαθός. τὸ μὲν καλὸς — ἐν ψυχῇ.* 6. *Ὅτι ἀπὸ συντάξεως*] Observationem ex v. *Ἀνημιωβολιαῖα* ductam recens accessisse vel eius repetitio post v. *Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς* arguit. *Ὅτι* Gaisf. tacite cum *V. *γίνεται*] *γίνονται* A. E. Tum *οἷον καλὸς* E. 9. *Καλοῦ εἴδη τρία*] Vide paulo ante v. *Καλόν*, ubi rectius quattuor, non ut hic tres tantum species honesti recensentur. *Küst.* 11. *Καλούμεθα αὐτούς*] Scribe *Καλούμεθ' αὐτάς*. Quomodo recte legitur apud Aristoph. Eccles. 859. (892.) unde haec verba decerpsit Suidas. Quae sequuntur sunt verba Scholiastae, sed quae hodie cum multis aliis desiderantur. *Toup. Καλούμεθ' αὐτάς* A. V. *κ. αὐτοῦ* E. *αὐτάς* ut videtur Ox. 13. *Καλούμενος τε καὶ ἄκλ.*] Vide quae diximus supra v. *Ἄκλητος*. *Küst.* 14. *δοθεὶς*] *ἐστι δοθεὶς τοῖς* E. 15. *Καλώδιον*] Aristoph. Vesp. 378. In fine addit V. *καὶ κάλως κάλω Ἀττικῶς.* 16. *Καλώνδας*] Vide vv. *Ἄρατος* et *Ἀρχίλοχος*. 17. 18. Om. vulg. 19. *καὶ ἡ παροιμία* V. De proverbio Toupius quaedam in v. *Πάντα κάλων σείειν*: quibus adde Schaeferiana in Bos. p. 250. Ceterum haec magnam partem fluxerunt a Schol. Aristoph. Eq. 753. 20. *κινεῖν* om. B. E. *λέγεται*] *λέγει* A. V. Schol. Arist. ubi *ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ λέγει.* 21. *κινεῖν*] *κινῶν* B. V. E pr. Mox *γενέσθαι* A.

2. *Ἀριστοφάνης Βατράχοις* v. 121. 3. *γὰρ* post *μέν*, omissum etiam v. *Θράνιον*, inseruerant vulgg. edd. 5. *Καλῶς. ἀντὶ τοῦ εὐσ.*] E Schol. Thucydidis I, 5. 10. Om. vulg., neque iniuria. 11. *Καλῶς*] Partim e Schol. Aristoph. Ran. 914. Cf. Phrynich. Segu. p. 49. Ceterum quae Küsterus dixit de formula *καλῶς* sive *benigne* gratiam recusantis, ea nihil attinuit repeti post annotationem Valck. in Phoen. 406. *τούτῳ*] *τοῦτο* A. V. E. edd. vett. Mutavit Portus. Vid. Elmsleium in Schol. Soph. Oed. Tyr. 1. *Gaisf.* 12. *γὰρ δὴ*] *δὴ* omisi cum A. V. Nam videtur illud ad Aristophanis dictum esse revocandum, ubi legendum, nisi fallor, [*Ὠτᾶν,*] *ἐπίθες καὶ δὴ σὺ λιβανωτόν.* 19. *εἰσί*] *σοι* cum V. Gaisf. 20. *Εἰ καὶ τὰ λ.*] In versione stellulis notavit Küsterus, ut sibi non intellecta: vertit Hemsterhusius, *Etsi quod ad cetera recte sane attendit mentemque adhibuit.* Rariorem formulam *καλῶς τε καὶ εὖ* confirmat Heind. in Pl. Cratyl. 122. 21. *Καλπάζειν*] *ἅρρως* male Zon. p. 1171. Attigit Salmasius in Iul. Capitolini Maxim. p. 11.

Καλὸς κἀγαθός. Per synaloephen sic dicitur, non *καλὸς καὶ ἀγαθός.* Et *καλός*, amasius. *Et amatori nomen erat Meletus, amato autem Timagoras.* Et *καλὸς* quidem de corporis, *ἀγαθὸς* vero de animi pulchritudine dicitur. [Nomina saepe componuntur: ut e *καλὸς* et *ἀγαθὸς* fit *καλοκαγαθία*, e *θεὸς* et *ἐχθρὸς θεοεχθρία.* Honesti tres sunt species, iustitia, fortitudo, scientia. *Καλοῦμεθ' αὐτάς.* In ius eas vocabimus. *Καλούμενος. Vocatus et invocatus deus aderit.* Oraculum Lacedaemoniis redditum. *Καλώδιον.* Funiculus. *Καλώνδας.* Nomen proprium. *Καλλωπίζομαι.* Aptum dativo. *Καλλώπισμα. Κάλως.* Funis. Et proverbium, *omnem funem movere*, per translationem a malo navis ductam. Oportet te explicare vela: id est, omnia tentare, ut eum superes. Et *κάλως, κάλω*, Attice. Aristophanes Ranis: *Una quidem ratio constat scabello et laqueo. Καλῶς.* Pie et humaniter apud Thucydidem. *Quibus decorum erat atque legitimum eam vitam exercere.* Veteres enim praedones neque bovem aratorem abigebant, neque noctu furabantur, neque latrocinia sua caedibus infamia reddebant. *Καλῶ σε.* Aptum accusativo. *Καλῶς.* Hoc adverbio utimur, cum aliquid recusamus vel negamus. iam cum Bacchus ad Euripidem dixisset: *Impone tu quoque tus*, Euripides subiungit: *Recte. sunt enim alii dii, quibus vota facio.* quare Bacchus respondet: *Suntne tibi privi quidam novae monetae?* † *Etiamsi mentem diligenter et ut oportet ad ceteras res advertit.* *Καλπάζειν.* Molliter incedere.

Κάλπις. ὑδρία.

Καλοί. Ἀριστοφάνης·

Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφον· Ἀθηναῖοι καλοί.

Ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως· ὃ δεῖνα καλός.

Καλυδών, Καλυδῶνος. πόλις. Καὶ Καλυδώνιος πορθμός.

Κάλυκας. σύριγγας. ῥόδα κεκαλυμμένα.

Κάλυμνος. ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος. ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδῶνος μετήγαγε τὸ σπέρμα. Ὁ Ἀπολλόδωρός φησι λέγεσθαι Καλύδνας, ὡς καλύβας.

Καλλύνων. Χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τοῦ καπηλείου, καὶ τοῦ τὰ βάθρα καλλύνειν, καὶ τοὔδαφος κορεῖν.

Κάλλυντρα. κόσμητρα. Ἀντὶ δὲ τοῦ δόρατος κάλλυντρον φέρων, καὶ κύσκινον ἀντὶ τῆς ἀσπίδος, καὶ κόφινον ἀντὶ κράνους, ἐπὶ ὄνου καθήμενος.

Κάλυξ. ἄνθος ῥόδου μεμυκός.

Καλύπτω. αἰτιατικῇ.

Καλυψώ. ὄνομα κύριον· ἢ μὴ ἁπλῆ, καλύπτουσα δὲ τὸ διανοούμενον. δολόεσσαν γὰρ λέγει αὐτὴν Ὅμηρος.

Κάμαξ. χάραξ, ὀρθὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. Οἱ δὲ Πάρθοι στρέφουσιν ὀπίσω τοὺς ἵππους, περὶ τοῖς αὐτῶν αὐχέσι τὰς κάμακας ἐλίξαντες. Καὶ αὖθις·

Μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένη κάμακας. 236

Οἱ δὲ βάρβαροι δρεπανηφόρῳ κάμακι τὸ σχοινίον, ᾧ εἶχετο ἡ ναῦς, διακόπτουσι. Ζήτει καὶ ἐν τῷ Χιλιοστύς.

Καμάρινα καὶ Γέλα πόλεις Σικελίας. Καὶ Καμαριναῖος, ὁ πολίτης.

Καμαρίνοι. ὄνομα ἔθνους.

---

1. *κάλπη* Phot. Lex. Bachm. p. 267. et Zon. p. 1156. qui formulam epimerismi hic obscuratam fuisse docet. *ὑδρία*] *ἰδρύα* V. qui inter vss. *ἤγουν τὸ καρδήριον.* (*κυρδήριον* *V.) 2. *Καλός* E. *Ἀριστοφάνης* Acharn. 144. 3. *τείχοις* V. et sic infra, *τεῖχος* * V. *ἔγραφον*] immo *ἔγραφ'*. Mox *Ἀθηναίοις καλός* A. B. V. *Ἀθηναῖοι καλός* E. 4. *τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τ.*] De hoc more veterum notanda sunt verba Eustathii in Il. ζ'. p. 633. *Χρήσιμον δὲ εἰς τὸν παρόντα τόπον καὶ τὸ παλαιὸν ἔθος, καθ' ὃ δένδροις ὅσα καὶ πίναξιν ἐνεκόλαπτον οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν φιλουμένων ὀνόματα, ὡς ἔστι περ ἔρωτες ἢ νύμφαι ὀρειναὶ τοῦτο ἐποίουν· οἷον, ἡ δεῖνα καλή, ὁ δεῖνα καλός. ὅθεν λαβὼν Εὐριπίδης ἔφη τό, μὴ ἂν ἀγαθὰς εἰπεῖν τὰς γυναῖκας, οὐδ' εἰ περὶ τούτου τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις πεύκην.* Ad eundem morem referenda sunt verba illa Comici Vesp. 97. *Καὶ νὴ Δί', ἂν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον Τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Λῆμον καλόν.* Enarrator ad eum locum: *Ἐπέγραφον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ τῶν καλῶν ὀνόματα οὕτως· ὁ δεῖνα καλός. ἔγραφον δὲ καὶ ἐν τοίχοις καὶ ἐν θύραις καὶ ὅπου τύχῃ.* Ceterum ad morem illum veterum, de quo diximus, pertinet etiam quod de Phidia refertur, eum nempe in digito Iovis Olympii inscripsisse *Παντάρκης καλός*: ut testis est Suidas infra v. *Ῥαμνουσία.* Vide eundem v. *Ὁ δεῖνα καλός.* *Küst.* Adde Valck. in Callim. p. 211. et Böttigerum *Griech. Vasengem.* 3. p. 67. sqq. 5. *φύλλοις* etiam Schol. Aristoph. Apparet *φλοιοῖς* dicendum fuisse. 6. *καλός*] *καλῶς* E. *ὁ καλός* V. 7. *Καλυδώνιος πορθμός*] Vid. Bergler. in Alciphr. I, 18. *Gaisf.* 9. Pertinet ad Homeri Il. σ'. 401. ubi v. Schol. *ῥόδα κεκαλυμμένα* om. Photius et Lex. Seg. 10. *Κάλυμνος*] Eadem refert Etym. M. 11. *ἐκ Καλυδῶνος*] Sic habent omnes editiones. Sed scribendum est *Καλυδνῶν*, ut apud Etymologum. *Küst.* *μετήγαγε*] *μετήνεγκε τὸ σπέρμα. Νήσους περὶ Καλυδνάς· ὡς ὁ Ἀπολλόδ.* Etymol. Postrema spectant Il. β'. 677. ubi Schol. Ven. *Καλύδνας. ὡς καλάθας ἀναγνωστέον.* 12. *Ὁ Ἀπολλόδωρος*] *ὡς Ἀπολλόδωρος* A. E. *ὡς ὁ Ἀπ.* V. Latet *ἃς Ἀπ.* 14. *Χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τοῦ καπ.*] Locus ex integra Eunapii narratione decerptus, quam exhibet v. *Ῥουφῖνος.* 15. *τοῦ τὰ βάθρα* tacite Küsterus: *τούτου βάθρα* libri. *καλλύνων* V. (*καλλύνω* *V.) E. 16. *κορεῖν*] *ἤγουν φιλοκαλλεῖν* inter verss. V. 17. *Κάλλυντρα*] *κάλλωτρα* B. E. *κάλυντρα* Med. cum Photio. 18. *ἀντὶ τοῦ ἀσπίδα* B. E. Med.

4. Om. vulg. 5. *Καλυψώ*] Eadem fere habet Etym. M., Suidae tamen, si recte sentio, parum consentanea. *θεᾶς*] *κύριον* A. V. E. 6. *τὸ* om. B. E. 7. *Ὅμηρος* Od. η'. 245. Quae subsequebantur glossae: *Κάλχη. βοτάνη τις, δι' ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. Καλχαίνειν. κατὰ βάθος μερίμνᾶν. καὶ κάλχη, ἡ πορφύρα. ὅθεν καὶ πορφύρειν, τὸ μερίμνᾶν*: delevit Gaisf. cum A. B. V. E. ut depromptas ex Etymol. M. sive Zon. pp. 1152. 1171. 8. V. Eust. in Il. σ'. p. 1163. 9. *στέφουσιν* A. B. V. E. Med. 10. *περὶ ταῖς* * V. 12. Versus Mnasalcae Ep. IV, 4. Anthol. Pal. VI, 125. 14. *Ζήτει* tacite Gaisf. addidit cum *V. 16. *Καμαρίνα* edd. ante Gaisf. *Γέλα*] *Γέλα* A. V. E. Horum priora sumpta sunt ex Schol. Aristoph. Acharn. 606. repetitaque sub v. *Γέλα*. 18. *Καμαρίνοι*] *Καμαρίνος* E. Haud scio an obscura gens *Καμαριτῶν* significetur, de qua diximus in Dionys. 700.

Κάλπις. Situla. *Καλοί. Aristophanes: In parietibus scribebat: Athenienses pulchri.* Proprium erat amatorum, nomina eorum quos amabant in parietibus aut arboribus aut corticibus arborum scribere hunc in modum: *Hic vel ille formosus.* *Καλυδών.* Calydon, urbs. Et Calydonium fretum. *Κάλυκας.* Circulos, vel rosas calycibus tectas. *Κάλυμνος.* Frumentum Aegyptium: pro *Καλύμνιος.* Philadelphus enim ex insulis Calydnis semen in Aegyptum transtulit. Apollodorus tradit *Καλύδνας* dici ut *καλύβας.* *Καλλύνων. Qui nuper admodum ex caupona profugerant, ubi scamna mundarant et pavimentum verrerant.* *Κάλλυντρα*, Scopae. *Pro hasta scopas, pro clipeo cribrum, pro galea cophinum ferens et asino insidens.* *Κάλυξ.* Flos rosae conclusus. *Καλύπτω.* Aptum accusativo. *Καλυψώ.* Nomen Deae, sic vocatae, quod non esset simplex, sed mentem suam dissimularet. Homerus enim eam dolosam vocat. *Κάμαξ.* Palus, lignum rectum. est generis feminini. *Parthi vero equos retro convertunt, circa cervices perticas rotantes.* Et alibi: *Quae [saxa] innumera hastasque longas excepi.* † *Barbari vero pertica falcata funem, quo navis retinebatur, scindunt.* Vide etiam in v. *Χιλιοστύς.* *Καμάρινα* et *Γέλα*, urbes Siciliae. Et Camarinaeus, Camarinae civis. *Καμαρίνοι.* Nomen gentis.

Καμασσηνός. ἐθνικόν.

Καματηρούς. κεκοπιακότας. *Μήπως καματηροὺς καὶ πνευστιῶντας ἀκμῆσι παραδῷ τοῖς βαρβάροις.*

Κάμεια. ὄνομα πόλεως.

Καμειραία ἰσχάς. Βάβριος·

Μικρὸν δ' ἐπισχών, εὖτ' ἔσωθεν ἐκκύψας
ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίας —.

Ὅτι Ἀναξανδρίδης ὁ Ῥόδιος ἐκ Καμείρου ἦν.

Καμηλαύκιον. Ῥωμαίων ἡ λέξις. ῥηθείη δ' ἂν καὶ Ἑλληνιστὶ παρὰ τὸ τὸ καῦμα ἐλαύνειν.

Κάμηλος. τὸ ζῷον. Ἀριστοφάνης·

Πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν ἐξέπτατο;
ἐπεὶ διὰ καμήλων ἦλθον οἱ Μῆδοι εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Καὶ καμηλίτης βοῦς οὕτω καλούμενος. Κάμιλος δὲ τὸ παχὺ σχοινίον.

Κάμιλλος. ὄνομα κύριον. ὁ Ῥωμαίων στρατηγός. ζήτει ἐν τῷ Ἀχίλλειος εὐχή.

Κάμινος.

Κάμιρος. ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως.

Κάμνειν. ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσεῖν λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων.

Εἴδωλα καμόντων.

προσλαβὸν δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι, οἷον· Ἀπέκαμον νουθετῶν, κάμνων, παραινῶν.

Καμμονίη. ἡ ἐκ μονομεροῦς νίκη.

Καμόντων. τῶν νεκρῶν.

Εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
ὀλκάς.

Κάμμορος. ὁ ταλαίπωρος.

Καμπανία. χώρα.

Κάμπη.

Καμπιδήκτωρ.

Κάμπιος δρόμος. δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.

---

1. Cf. Sturz. in Empedocl. p. 606. *Καμασηνή* Arcadius p. 111. de quo v. Röther. in Lydum p. 150. 2. *Μήπως καματηροὺς*] Locus, quod Toupius monuit, Arriani Exped. Alex. V, 16, 2. nonnullis immutatis. 5. Huic gl. subiecit *Κάμπη* *V. 6. *Καμειραία*] *Καμηραία* E. bis. *Βάβριος* ed. Tyrwh. p. 40. 7. *εὖτ' ἔσωθεν ἐκκύψας*] Legendum, *εἰ' ἔσωθεν ἐκκύψας. Toup.* I. p. 305. assentiente Gaisf. Sed hos refellit narratio Bodleiani codicis apud Tyrwh. p. 11. coll. Fur. CXXI. 9. *Ὅτι Ἀναξανδρίδης*] Repetita de v. *Ἀναξανδρίδης. Ὅτι Ἀ.* clam Gaisf. cum *V. *Ἀναξ. δὲ* reliqui. 10. *Καμηλαύκιον*] Vide Schol. Aristoph. Acharn. 438. *Küst.* Ibi *καμελαύκιον.* Vid. Du Cang. Gl. Gr. et Suicer. Thes. Eccl. in v. *Gaisf.* Addas Etym. M. p. 487. 11. *τὸ* alterum add. *V. 12. *ἀχθοφόρον* ante *ζῷον* om. A. B. V. E. Etym. M. p. 487. f. *Ἀριστοφάνης* Av. 280. 13. *Μῆδος*] *ἦγουν Τοῦρκος* inter vss. V. qui mox supra *ἐξέπτατο* habet *ἐπέτασεν.* 15. *Κάμιλος δὲ*] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1030. Huc spectant verba illa Theophylacti in Matth. XIX. *Τινὲς δὲ κάμηλον οὐ τὸ ζῷόν φασιν, ἀλλὰ τὸ παχὺ σχοινίον, ᾧ χρῶνται οἱ ναῦται πρὸς τὸ ῥίπτειν τὰς ἀγκύρας.* Locum hunc acceptum refero Pearsono. *Küst.* 17. *Κάμιλλος*] Om. B. E. Glossam superiori iungendam esse docet Herodian. Epimer. p. 176. 18. *ζήτει* tacite Gaisf. addidit cum *V.

1. Om. vulg. 2. *Κάμιρος*] Haec quo tendant significarit vel Eust. in Il. *β'*. p. 315. Deest gl. B. E. 3. *Κάμνειν. ἐπὶ τοῦ ποιεῖν* et quae sequuntur, leguntur etiam apud Etymologum. 4. *νοσεῖν*] *καὶ κοπιᾶν* addit E. *δὲ* ante *καὶ* om. A. B. V. E. Interim maiorem distinctionem sustulimus ante *λέγεται* positam. 5. *Εἴδωλα καμόντων*] Homerus Od. *λ'*. 476. 6. *προσλαβὼν* V. Med. *προσλαμβάνον* Etym. 8. *νουθετῶν, κάμνων, παραινῶν*] *κάμνων, νουθετῶν* B. *νουθετῶν καὶ κάμνων νουθετῶν* E. Quibus collatis cum Etym. scriptura manifestum fit esse reponendum: *Ἀπέκαμον νουθετῶν· καὶ· Ἀποκάμνω παραινῶν.* 9. *Καμμονίη*] Ex Schol. Homeri Il. *χ'*. 257. coll. *ψ'*. 661. ubi legendum *ἀλλ' ἡ ἐκ πολέμων.* 11. *Εἰ καί σοι βέβριθεν*] Versus Archiae Ep. XXXIV, 3. Anthol. Pal. VII, 68. Sed glossam cum *V. reponat post v. *παραινῶν*, haec quin lectorum diligentia subiecerit haud dubitamus. 13. Glossa Homerica, de qua cf. Eust. in Od. *ά*. p. 1389. 15. *Κάμπη*] Amos IV, 9. *Καὶ ἔφαγεν ἡ κάμπη.* Ubi Vat. *κάμπη.* Fort. supplend. *Κάμπη: Βροῦχος.* Suidas supra: *Βροῦχος: κάμπη.* Procop. p. 334. *Toup.* MS. Vide Arcad. p. 113. 16. *Καμπιδήκτωρ*] Miseret me Porti, qui voce hac erucarum morsorem vel devoratorem significari putabat, quasi a *κάμπη* et *δάκνω*: cum dictum sit pro eo quem Latini *campidoctorem* appellant (unde *καμπιδούκτωρ* potius a Suida dici debuisset): de cuius vocis significatione vide Valesium in Amm. Marcell. XV, 3, 10. *Küst.* *Καπιδίκτωρ* V. Vox mendosa, quam imperitis hominibus acceptam referimus, si quidem *V. hanc gl. sequenti postponit. 17. *Κάμπιος δρόμος*] Scholiasta Aristoph. Pac. 904. *Κάμπιος δρόμος, οὐκ εὐθὺς καὶ ἁπλοῦς, ἀλλὰ καμπὰς ἔχων.* Hinc Suidas sua mutuatus est. *Küst.* Eadem Photius, Hesychius et Zenob. IV, 47.

Καμασσηνός. Nomen gentile. *Καματηρούς.* Defatigatos. *Ne milites defatigatos barbaris integris obiiceret.* *Κάμεια.* Nomen urbis. *Καμειραία ἰσχάς.* Camiraea ficus. Babrius: *Paulisper autem moratus, cum capite exserto gustaturus esset ficus Camiraeas.* — Anaxandrides Rhodius erat Camiraeus. *Καμηλαύκιον.* Vox Latina. Potest tamen etiam Graeca notatione deduci ab eo quod est *καῦμα ἐλαύνειν* [aestum propulsare]. *Κάμηλος.* Camelus. Aristophanes: *Quomodo sine camelo, Medus cum sit, huc advolavit?* Medi enim camelis vecti in Graeciam venerunt. Et bos Camelites, ita vocatus. *Κάμιλος* vero per *ῑ* crassus funis. *Κάμιλλος.* Nomen Imperatoris Romani. Quaere sub v. *Ἀχίλλειος εὐχή.* *Κάμινος.* *Κάμιρος.* Nomen proprium. Est nomen urbis. *Κάμνειν.* Facere et elaborare. item de aegrotis dicitur et de mortuis. *Umbrae defunctorum.* Cum autem praepositionem *ἀπὸ* assumit, significat defatigari, molestiae succumbere, animum despondere; ut: *Defatigatus sum admonendo:* et, *Defeci inter hortandum.* *Καμμονίη.* Victoria singulari certamine reportata. [*Καμόντων.* Mortuorum. *Quamvis cymba tua referta sit umbris mortuorum.*] *Κάμμορος.* Aerumnosus. *Καμπανία.* Campania, regio. *Κάμπη.* *Καμπιδήκτωρ.* Campidoctor. *Κάμπιος δρόμος.* Erant quidam cursus, *κάμπιοι* vocati, qui non erant recti simplicesque, sed flexuosi.

Κάμπτω. Ὠδὰς ἔκαμπτεν, ὁπόσας ὁ Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφε.

Κάμπτω σε. αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ μαλακίζω τὴν ψυχήν σου.

237 *Καμπύλα τόξα.* Ὅμηρος. συνέμιξε τὸν κατὰ τοῦ τόξου λόγον τῷ κατὰ τῶν βελῶν. καμπύλα μὲν γὰρ τὰ τόξα, τοντέστιν ἐπικαμπῆ· πεπιεῶτα δὲ ἄλλυδις ἄλλη τὰ βέλη. ὡς κοΐνιξ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον, καὶ κοτύλη ὁμοίως.

Καμπυλιάζειν. κάμπτειν καὶ στρέφειν.

Καννάβη.

Καναστραῖα. κοῖλά τινα ἀγγεῖα.

Καναχηδόν. μετὰ κτύπου.

Κανδάκη. ἡ τῶν Αἰθιόπων βασίλισσα. καὶ ζήτει ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου ἱστορίᾳ.

Κανδήλα. παρὰ τὸ καίειν δῆλα.

Κάνδυλος. βρῶμα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος σκευαζόμενον· ὡς καὶ ἀβυρτάκη ἐρύκων βρῶμα. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀκρόδρυα.

Κάνδυς. χιτὼν Περσικός. Ἀποδύσαντες δὲ τὸν κάνδυν, καὶ τὰς ἀναξυρίδας ἐξελκύσαντες, καὶ τὸν πῖλον ἀφελόντες.

Κάνναις καὶ καλάμαις χρῶνται οἱ Νομάδες εἰς τὴν σκηνοποιίαν.

Κάνεον. τὸ κανίσκιον. καὶ Κάνειον, ὁμοίως.

Κάνης. ὁ ψίαθος. καὶ κλίνεται κάνητος.

Κανηφόροι. Φιλόχορός φησιν ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο

---

1. *Κάμπτω*] *Κάμπω* V. mox *ἔκαμπεν* et *ἐλύγιζε*, sed *ἐλίγυζε* *V. *κάμπτεις ἀντὶ τοῦ θραύεις* Phot. *Ὠδὰς ἔκαμπτεν*] Haec sunt verba Philostrati de Vita Apollon. IV, 39. ubi verba fiunt de citharoedo quodam, qui Romae carmina Neronis mercede cantare solebat. Significat hic autem *κάμπτειν* in cantandis carminibus vocem varie inflectere, et molli quadam modulatione uti, quod facere solent illi, qui artis suae peritiam ostendere volunt. Hesychius: *Κάμπτειν, τὸ ἐν τῇ ᾠδῇ καμπὰς ποιεῖν.* Respexit grammaticus ille, uti et Philostratus, ad locum illum Aristoph. Nub. 966. *Εἴ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπήν, Οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν, ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους, Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων. Küst. καὶ κακῶς ἔστρεφε* Philostr. 3. *Κάμπτω σε*] Attigit Boissonnad. in Eunap. p. 459. 5. *Καμπύλα τόξα. Ὅμηρος*] Homerus cum aliis locis tum Il. *γ'*. 17. Suidas autem sua petiit ab Schol. Ven. *συνέμιξε*] Interprete Küstero, qui sensum potius quam verba se spectasse profitebatur: *Vocabulum τόξα pro sagittis posuit, et tamen epithetum ei tribuit, quod arcui proprie convenit. καμπύλα enim, id est incurva, de arcu proprie dicitur. at illa, πεπτωκότα δ' ἄλλυδις ἄλλη, non arcui sed sagittis conveniunt. Eodem modo choenix et mensura dicitur et res mensurata: et cotyle pariter.* 6. *λύγον* A. 7. *τόξα*] *τὰ τόξα* V. et Schol. Ven. *πεπτωκότα*] *πεπηγότα* A. E. *πεπηγότα* V. (*πεπηγότα* *V.) et fortasse B. *πεπτεῶτα* dedi cum Schol. Ven. 8. *ἄλλη*] *ἄλλα* E. *μέτρον*] *μετροῦν* Schol. Ven. et Eust. 11. Glossam suspectam om. vulg. *Κάνάβη* Med. 12. *Καναστραῖα*] *Καναστρέα* V. Emendandum opinor *κάναστρα*. Vide Polluc. X, 85. 86. 13. *κατὰ κτύπου*] *μετὰ κτύπου* *V. B. Med. Zon. p. 1179. *μετὰ κτύπων* E. 15. *ζήτει*] *ἔστιν* *V. qui cum hanc gl. ante v. *Καναστραῖα* reponat, serius eam accessisse coarguit.

1. *Κανδήλα*] *Κανδῆλα* *V. cf. Orionem qui dicitur p. 178. *κανδῆλας πρίω* Athen. XV. p. 701. B. 2. *Κάνδυλος. βρῶμα διὰ μέλιτος καὶ γάλ.*] Vocabulum hoc Photius in Lexico sic exponit: *Κάνδυλος* (*Κάνδυτος*). *σκευασία ὀψοποιικὴ μετὰ γάλακτος καὶ στέαιος καὶ μέλιτος. ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Athenaeus XII. p. 516. D. idem edulium vocat *κάνδαυλον*, idque ex Hegesippo sic describit: *Γίνεσθαι δ' αὐτόν φησιν ὁ Ταραντῖνος Ἡγήσιππος ἐξ ἐφθοῦ κρέως καὶ κνησιοῦ ἄρτου καὶ Φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος.* Alii cibum hunc *κόνδυλον* appellant, secuti auctoritatem Aristophanis Pac. 122. ubi inter alia et haec leguntur: *Κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.* Sed illi mentem Comici non sunt assecuti. Is enim cum *κάνδυλον* dicere debuisset, praeter expectationem *κόνδυλον* dixit: quod lepidum genus iocandi Aristophani perquam familiare esse constat. Hoc si Florenti Christiano ad dictum locum Comici in mentem venisset, haud puto eum diu dubitaturum fuisse, utrum edulium hoc *κάνδυλος* an vero *κόνδυλος* appellatum fuerit. *Küst.* Addantur Pollux VI, 69. et Eust. in Il. *δ'*. p. 1144. 3. *ἀβυρτάκη*] *ἀρυτάκη* V. *ἐρύκων*] Florens Christianus loco laudato scribendum putat *ἐρεικτῶν*, i. e. *e leguminibus fresis*: quod non displicet. Nam vulgata lectio *ἐρύκων* manifeste corrupta est. *Küst.* Lege *Περσικὸν βρῶμα*. Eadem emendatio adhibenda est Etymologo p. 488, 54. *Hemst.* Ubi quod extat *ἔροικον*, id ad scripturam *βαρβαρικὸν* perducere videtur. 4. *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀκρόδρυα*] Sed ibi legitur *κάνδυν*, non *κάνδυλον*. Quare existimo verba haec ad sequentia pertinere, et legi debere post vocem *ἀμελόντες*. *Küst.* Cuius errorem in v. *Ἀκρόδρυα* refutavimus. Ceterum quod editum erat *ἔστιν* Gaisf. tacite mutavit. *V. tantum in marg. *ζήτει ἐν τῷ Ἀκρόδ.* 8. *καλάμοις* Schneiderus in Lexico. Livius ubi de mapalibus tradit XXX, 3. *Numidae praecipue arundine textis storeaque pars maxima tectis — habitabant.* Cf. Sallustii Iug. 18. et si placet Diod. V, 21. 10. *Κάνεον* item Zonarae p. 1162. reddendum. *κανίσχιον* E. *κάνειον*: v. Odyss. *ξ'*. 355. 12. *Κάνης*] Apud Etymologum v. *Κάναθρον* pro *κάνης* scriptum est *κάνη*. *Küst.* Addas ibidem v. *Ἰσκάντης*. Certissimum tamen *κάνης*, auctore Polluce, de quo v. Hemst. in X, 90. 13. *Κανηφόροι*] Eadem habent Photius et Harpocratio. Cf. Schol. Lucian. D. D. XX, 16. Adde quos laudavit Kiessling in Lycurgi fr. p. 44. *Φιλόχορος* ed. Sieb. p. 24. *φιλόχωρος* E. et Photii MS. 15. *ἐφ' ᾧ* V pr. cum Photio et Harpocr. Pal. aliisque libris. Tum *ἀπέκειτο* A.

Κάμπτω. Cantica modulabatur, quae Nero vario vocis flexu cantare solebat. Κάμπτω. Flecto te, aptum accusativo. id est, animum tuum mollio. *Καμπύλα τόξα.* Sic Homerus: qui rationem arcus ad sagittas transtulit; nimirum arcus est incurvus, quo pertinet *καμπύλα:* verum ista, *hic illic dispersa*, sagittis tantum conveniunt. Eodem modo tum choenix tum cotyle pariter de mensura dicitur et re mensurata. *Καμπυλιάζειν.* Flectere et vertere. *Καννάβη. Καναστραῖα.* Vasa quaedam concava. *Καναχηδόν.* Cum strepitu. *Κανδάκη.* Candace, Aethiopum regina. de qua videas Alexandri historiam. *Κανδήλα.* Candela.: sic dicta, quod clarum lumen praebeat. *Κάνδυλος.* Edulium, quod ex melle et lacte conficitur: ut abyrtace, cibus barbaricus. Adeas v. *Ἀκρόδρυα. Κάνδυς.* Vestis Persica. *Cum autem candyn exuissent, et femoralia ei detraxissent, pileumque abstulissent. Κάνναις.* Cannis et arundinibus utuntur Numidae ad mapalia facienda. *Κάνεον* et *Κάνειον.* Canistrum. *Κάνης, κάνητος.* Storea. *Κανηφόροι.* Philochorus tradit Erichthonio regnante virgines nobiles primum lectas fuisse, quae Panathenaeis et in aliis pompis Minervae canistra ferrent, in

τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

Κάνθαρος, Ἀθηναῖος, κωμικός. μνημονεύεται τούτου δράματα, Μήδεια, Τηρεύς, Συμμαχίαι, Μύρμηκες, Ἀηδόνες.

Κάνθαρος. παρὰ τὸ κάνθωνα, τουτέστι τὸν ὄνον, καὶ παρὰ τὸν ὀρόν, τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι ὁ κάνθαρος οὕτω τίκτεται· ἐπὰν εὕρῃ ὄνου κόπρον στρογγύλην, μένει κυλίων τοῖς ποσὶ καὶ ἐν τῷ κυλίειν ἀποσπερμαίνει· καὶ ἐκ τούτου ὁ κάνθαρος τὸ ζῷον γίνεται. ὅθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν 238 ἔχει παρὰ τὸν κάνθωνα καὶ ‖ τὸν ὀρόν, τουτέστι τὸ σπέρμα· κάνθωρός τις ὤν. ἢ παρὰ τὸν θορόν, ὃ δηλοῖ τὸ σπέρμα. ἢ ὁ θορὼν περὶ τὸν κάνθωνα, ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν κόπρον τοῦ ὄνου. ἢ ἐκ τοῦ κάνθωνος ὀρούων. Κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. Κάνθαρος δὲ τὸ ζῷον, καὶ ὄνομα λιμένος ἐν Ἀθήναις, καὶ εἶδος ποτηρίου.

Ὅτι κάνθαρος θῆλυς οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται.

Κανθάρου μελάντερος. παροιμία. Μένανδρος Θησαυρῷ. Καί, Κανθάρου σοφώτερος, ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων.

Κανθήλη. πόλις.

Κανθήλιος. βραδὺς νοῆσαι, ἢ ἀφυής, ἢ ὄνος μέγας. Ξενοφῶν λέγει, ὅτι ἐν Βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μεῖον ἢ πλεθριαῖοι τὸ μέγεθος γίνονται· οἳ δὴ πιεζόμενοι ἀπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται, ὥςπερ ὄνοι κανθήλιοι. Καὶ Πολύβιος· Ἐν γὰρ τοῖς ἐπιδεδεμένοις φορτίοις τὰ κανθήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὄπισθεν, προθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοὺς πεζούς. οὗ γενομένου συνέβη παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον γενήσεσθαι τὸ πρόβλημα.

Κάνθων. ὄνος.

Κανόνιον. οὕτω καλεῖται ἡ οἱαδήποτε πραγματεία, κἂν πλειόνων τυγχάνῃ πτυχίων ἢ στίχων ἢ παγινῶν. Στίχον δὲ τὸν κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενον, ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενον. Σελίδιον δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

Κανονίς. ἐργαλεῖον καλλιγραφικόν. ἐν Ἐπιγράμμασι·

---

3. Sic *Eudocia* p. 269. cum hac conclusione, καὶ ἄλλα τινά. Quae de Cantharo constant perpauca, dedit Meinek. Qu. Scen. II. p. 57. 4. *Συμμαχίαι*] *Συμμαχία* Porsonus Adverss. p. 298. 6. *Κάνθαρος. παρὰ τὴν*] Ex Schol. copiosissimo sive Veneto Aristoph. Pac. 81. *τὸν κάνθωνα*] *τὸ κάνθωνα* V. qui mox *τὸ ὀρόν*. 7. *ὀρόν*] Legebat *θορόν* cum Schol. vulg. (nam Schol. Ven. *ὄρον*, mox *ὄρον*, tertio loco *θορόν*) Küsterus, parum animadverso notationis artificio. *σπέρμα*] Apostol. X, 74. *ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῷόν ἐστι. οπίσω δὲ εἰς τὴν σφαῖραν, ἣν κυλίει* etc. Aelian. H. A. X, 15. et alia quaedam affert Reines. 8. *εὗροι* E. 13. *κάνθορος*] *ἢ κάνθορος* Reines. *κάνθαρος* V. et Ald. Dedi *κάνθωρος* cum A. B. E. Med. quo propius accedit *καθὸ ὄρος* Schol. *ἢ παρὰ — σπέρμα* om. E. 14. Expungendum *ἢ* ante *ὁ* cum Schol. *θορὼν περὶ*] *θορῶν παρὰ* Schol. *θορὼν πρὸς* A. *θορῶν* V. om. *περί*. Mox *παρὰ* Schol. 15. *ὁ ἐκ*] *ὁ* om. V. Schol. 16. *ὀρούων*] *ὀροῦ* V. Etym. M. p. 489. *Κάνθαρος, παρὰ τὸ ἔνθος* (l. *κάνθος* sive *ὄνθος*) *ἢ κόπρος καὶ τὸ ὀρούω τὸ ὁρμῶ*. 17. *ὄνομα λιμένος*] Vide Schol. Aristoph. Pac. 144. *Küst.* Vid. Meurs. Eleusin. c. 7. et de Popp. Att. in *Πειραιεύς*, et infra in *Ναξιουργὴς κάνθαρος*. — *ὄνομα λιμένος*: Plut. in Phoc. meminit. *Reines.* *Ἀθήνησι*] *Ἀθήναις* A. E. 19. *Κάνθαρος θῆλυς*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 7. *Küst.* *Ὅτι* tacite praefixit Gaisf. cum *V. 21. *Παροιμία Κανθ. μελάντερον* * V. Cum vulg. Photius, qui turbavit olim Meinekium in Menand. p. 83.

1. Uberior Zenob. IV, 65. sive Macarius apud editorem Arsenii p. 316. 4. Similia Schol. Platon. p. 378. et Photius. *ἢ ὄνος μέγας. Ξενοφῶν*] Haec et quae sequuntur sumpta sunt e Schol. Aristoph. Vesp. 170. 5. *Ξενοφῶν* Cyrop. VII, 5, 11. cuius loci sententiam repetit v. *Πλέθρον*. *ὅτι* Gaisf. tacite add. cum Schol. et * V. 6. *πλεθριαῖον* B. *οἳ δὴ πιεζόμενοι ὑπὸ βάρους ἄνω κυρτ.*] Vide quae de sensu huius loci erudite disputat Gatakerus Adversar. Miscell. I, 2. *Küst.* 7. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* dedi cum A. B. V. E. Schol. 8. *Πολύβιος* T. V. p. 35. ubi Schweighäuserus correxit *Σὺν γὰρ τοῖς*. 12. *γενέσθαι*] Sic Küsterus e Schol. Restitui *γενήσεσθαι* A. V. E. Med., nam *συνέβη* ex obliqua oratione detortum opinor. Mox *τὸ* omitte cum Schol. 13. *Κάνθων*] *Κάνθωνος* B. E. Med. 14. *Κανόνιον*] Id est scapus: vid. Salmas. in Vopisc. p. 699. 703. 16. *ἢ παγινῶν*] *ἤγουν παγινῶν* A. V. E. Apparet haec ab interpretatione verborum *ἢ σελιδίων* fluxisse. *τὸν κατὰ*] *τὸ κατὰ* V. Epr. 17. *ἐπὶ δεξιὰ*] *ἐ. δεξιῶν* A. B. E. *ἐπιδεξιὸν* A. V. item in v. *Στίχος*, ubi haec particula repetitur. 20. *Κανωνίς* Med. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic diserte *V.) Philippi Thessal. XVII, 3. Anthol. Pal. VI, 62.

---

quibus inerat supellex sacrificiis idonea. *Κάνθαρος*. Cantharus, Atheniensis, Comicus. Huius fabulae memorantur *Medea*, *Tereus*, *Foedera*, *Formicae*, *Luscinae*. *Κάνθαρος*. Scarabaeus. dictus vel a nomine *κάνθων*, id est asinus, et *ὀρός*, id est semen. aiunt enim scarabaeum hunc in modum generari. invento asini stercore rotundo in eo manet, pedibus ruspans, et inter ruspandum semen emittit, ex quo scarabaeus nascitur: unde etiam nomen habet, quod ductum est ab appellationibus asini et seminis: quasi dicas asini semen. vel a nomine *θορός*, quod semen significat: quasi qui circa stercus asini saliat. vel qui ex asino prodeat. *Κάνθων* autem proprie asinus, *κάνθαρος* vero scarabaeus. item portus Athenis sic vocatur et genus poculi. — Scarabaeus femina non existit, sed omnes mares gignuntur. *Κανθάρου μελ. Scarabaeo nigrior*: proverbium apud Menandrum *Thesauro*. Et, *Scarabaeo callidior*: de improbis et malignis dictum. *Κανθήλη*. Urbs. *Κανθήλιος*. Tardus ad intelligendum, vel hebes, vel asinus magnus. Xenophon tradit *Babylone palmas non minores iugeri magnitudine nasci: quae cum onere premantur, sursum eas curvari, velut faciunt asini clitellarii.* Et Polybius: *Nam clitellas quas cum colligatis sarcinis a tergo habebant, pedites capere et ante se ponere iussit. quod cum fecissent, munimentum omni vallo firmius effecerunt.* *Κάνθων*. Asinus. *Κανόνιον*. Ita liber quilibet vocatur, quamvis sit plurium tabellarum vel versuum vel paginarum. Versum autem dico qui est secundum communem consuetudinem, qui a sinistra dextrorsum legitur. Pagellam vero, quicquid a parte superiore ad inferiorem legitur. *Κανονίς*. Instrumentum

Καὶ κανοῦδ' ὑπάτην.

[Κάννος καὶ Βύβλις. ὄνομα κύριον· ἀμφότεροι δυστυχήσαντες.]

Κανοῦν. κανίσκιον. παρὰ τὴν τῶν Διονυσίων ἑορτὴν Ἀθήνησιν αἱ εὐγενίδες ἐκανηφόρουν. ἦν δὲ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ, ἐφ' ὧν τὰς ἀπαρχὰς πάντων ἐτίθεσαν, κανοῦν δὲ ἀπὸ τοῦ κνεῖν. ἐν τῷ κανῷ γὰρ ἐκρύπτετο ἡ μάχαιρα καὶ ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς σιέμμασι.

Κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας πλανώμεθα ζητοῦντες τύπον ἀπράγμονα.

τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν, ἵνα οἰκήσαντες ἐπὶ τῇ ἱδρύσει θύσωσι. χύτραις γὰρ ἵδρυον. οἱ δέ φασιν ὅτι ἀμυντήρια τῶν ὀρέων ἐβάσταζον, ἀντὶ ὅπλου μὲν κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας χύτραν, ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς, τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν.

Κάνωβος. ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως.

239 *Κάνωπος. ὁ ἐν Αἰγύπτῳ. Ποτὲ ὡς λόγος Χαλδαῖοι τὸν ἴδιον θεόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ πῦρ, ἀποσεμνύοντες πανταχοῦ περιέφερον· ὥστε τοῖς θεοῖς πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν συμβεβληκέναι, καὶ τὸν νικῶντα ἐκεῖνον παρὰ πάντων νομίζεσθαι θεόν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ θεοὶ ἀπὸ χαλκοῦ ἢ ἀργύρου ἢ ξύλου ἢ λίθου ἢ ἄλλης τοιαύτης ὕλης ἐτύγχανον ἱδρυμένοι, ἡ δὲ τοιαύτη ὕλη εὐχερῶς ὑπὸ τοῦ πυρὸς διεφθείρετο· ὥστε πανταχοῦ τὸ πῦρ ἀναγκαίως νικᾶν. τοῦτο ἀκούσας ὁ ἱερεὺς τοῦ Κανώπου πανοῦργόν τι τοιοῦτον ἐνεθυμήθη. ὑδρίαι ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Αἰγύπτου εἰώθασι γίνεσθαι ὀστράκιναι, τρήσεις ἔχουσαι λεπτὰς συνεχεῖς, ὥστε διὰ τῶν τρήσεων ἐκείνων το τεθολωμένον ὕδωρ διυλιζόμενον ἀποδίδοσθαι καθαρώτατον. ἐκ τούτων τῶν ὑδριῶν μίαν λαβὼν ὁ τοῦ Κανώπου ἱερεὺς καὶ τὰς τρήσεις ἐκείνας ἀποφράξας κηρῷ καὶ διαφόροις ζωγραφήσας χρώμασι, πληρώσας ὕδατος ἔστησεν ὡς θεόν· καὶ ἀποτεμὼν παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλήν, ὅπερ ἐλέγετο Μενελάου τινὸς κυβερνήτου γεγενῆσθαι, ἐπιμελῶς ἐπιθεὶς ἥρμοσεν αὐτὴν τῷ ἀγάλματι. παρεγένοντο μετὰ ταῦτα οἱ Χαλδαῖοι· ἀνήφθη τὸ πῦρ, καὶ ὁ κηρὸς δι' οὗ αἱ τρήσεις ἐτύγχανον πεφραγμέναι διελύετο. τῆς δὲ ὑδρίας ἱδρώσης καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης, ἐσβέννυτο τὸ πῦρ. οὕτω τε τῇ πανουργίᾳ τοῦ ἱερέως ὁ Κάνωπος τῶν Χαλδαίων νικητὴς ἀνεδείχθη· καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν ὡς θεὸς ἐτιμᾶτο.*

---

2. *Κάννος καὶ Βύβλος. ὄνομα κύριον*] Lege *Καῦνος καὶ Βύβλις. ὀνόματα κύρια.* De his vide Ovidium Metamorph. lib. IX. qui incestum et infelicem amorem Byblidis erga fratrem suum Caunum prolixe et eleganter describit. *Küst.* Absurdam narrationem infersit aliquis collectam ex vv. *Βύβλις* et *Καύνιος ἔρως*, lectione minus castigata. Quam cum *V. in gl. *Κανοῦν* reposuerit post *ἐτίθεσαν*, interim uncis eam notavi. *Καῦνος* E. *Βύβλις* B. V. E. *ὀνόματα κύρια* dederunt B. E. *V. quibus nollem obtemperasset Gaisf. Nam glossae conditor sic scripserat: *Κάννος. ὄνομα κύριον καὶ Βύβλις.* 4. *Κανοῦν. κανίσκιον*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 241. unde recipiendum *κατὰ τὴν τ. Δ.* 5. *εὐγενίδες*] *γυναῖκες* addunt B. E. *V. *παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις αἱ εὐγενεῖς παρθένοι* Schol. *εὐγενίς* Lobeckius in Phryn. p. 452. quam in Aiac. p. 368. aptius firmavit. 7. *κανοῦν δὲ*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 948. *κνεῖν*] Lege *καίνειν*, ut apud Etymologum. *Küst.* Et Schol. Ven. 8. *σολαῖς* *V. Ceterum expungendum prius *καί*. 9. *Ἀριστοφάνης· Κανοῦν δ'*] Av. 43. 44. Sed *Ἀριστοφάνης* illud omisi cum A. B. E. *V. Med. cuius loco post *ἀπράγμονα* dederunt *Σοφοκλῆς* A. B. V., ipsum *Ἀριστοφάνης* Med. 10. *ἔχοντες*] *ἔχοντε* V. E. 12. *οἰκίσαντες*] *οἰκήσαντες* A. V. E. Med. Schol. Tum rectius *ἐν τῇ* Schol. Quae sequuntur de verbis Scholiorum leniter sunt deflexa. 14. *ἀμυντήριον* *V. 19. *Κάνωπος*] Rufinus Hist. Eccl. XI, 26. *Reines.* Indicavit etiam Jablonski Panth. Aegypt. III. p. 143. Similia Cedrenus p. 325. ed. Paris. *Gaisf.* De Rufino dixit Creuzerus Dionyso p. 116. sqq. Quae olim in v. *Πῦρ* extabant, de Persis nonnulla hic fuisse proposita significant. 20. *ὅπερ*] *ὅσπερ* E. 22. *πασῶν*] *πᾶσι* E. Med.

3. *ἀπὸ*] *ὑπὸ* A. B. E. *V. 5. *τοῦ Κανώπου ἱερεὺς*] *ἱερεῦς τοῦ Κανώπου* dedi cum A. V. 12. *διαφόροις ζωγραφήσας*] *διαζωγραφήσας διαφόροις* E. 22. *Κάνωπος*] *Κανώπου τοῦ* E. *ὁ Κάνωπος* A. V.

---

scriptorium. In Epigrammate: *Et regulam summam.* *Κάννος.* Cannus et Byblus. Nomina propria virorum, quorum uterque fuit infelix. *Κανοῦν.* Canistrum. In festo Bacchanalium Athenis virgines nobiles canistra aurea ferebant, in quibus primitias omnium frugum ponebant. *Κανοῦν* vero dictum est a *καίνειν*, quod est occidere: in canistro enim gladius molis et corollis occultabatur. [Aristophanes:] *Canistrum autem gestantes et ollam cum ramis myrteis vagamur, quaerentes locum a turbis remotum.* hi res ad sacrificium necessarias ferunt, ut urbe condita dedicationis gratia sacrificent. ollis enim in dedicationibus uti solebant veteres. alii vero dicunt eos ad propulsandam avium vim ista gestasse, et quidem canistrum pro clipeo, et ollam pro galea: ne aves advolantes eos rostris infestarent: ramos vero myrteos, ut aves abigerent. *Κάνωβος.* Canobus, nomen proprium et viri et urbis. *Κάνωπος.* Canopus, deus Aegyptiorum. Chaldaei olim, ut fertur, deum suum, qui est ignis, ubique circumferebant, potentiam eius magnifice sic extollentes, ut cum omnium gentium diis in certamen committerent, quique eum vicisset, ab omnibus deus iudicaretur. cum igitur ceterarum gentium dii ex aere vel argento vel ligno vel lapide vel simili materia, quae igne facile consumebatur, facti essent, ignem ubique vincere necesse erat. Quo audito Canopi sacerdos huiusmodi quid callide commentus est. hydriae ficiles, minutis continuisque foraminibus plenae, in Aegypto confieri solebant, ut per foramina illa aqua turbida percolata redderetur limpida. harum hydriarum unam Canopi sacerdos, aqua repletam, postquam eius foramina cera obturarat, varliisque coloribus depictam ut deum in medio statuit: cumque caput veteris simulacri, quod cuiusdam apud Menelaum gubernatoris fuisse dicebatur, amputasset, id fictili accurate adaptavit. Venerunt postea Chaldaei: accensus est ignis; eius autem calore cera, qua obturata erant foramina, liquescere coepit. hydria igitur sudante, cum aqua per foramina defluceret, ignis exstinctus est. Sic igitur callido sacerdotis commento Canopus victor e certamine discessit, et ex eo tempore ut deus cultus est.

Ὅτι ὁ ἑκατὸν σταδίους ἀπέχων Κανώβου καὶ ὁ ἕνα, ἐπίσης οὔκ εἰσιν ἐν Κανώβῳ· οὕτω καὶ πλέον καὶ ἔλαττον ἁμάρτημα ἐπίσης οὔκ εἰσιν ἐν τῷ κατορθοῦν. ζήτει σαφέστερον ἐν τῷ Ἀμπλάκημα.

Κἄν τι σφαλῆτ' ἐξ ἀξίου γοῦν. Ἀριστοφάνης. ζήτει ἐν τῷ Ἀπὸ καλοῦ ξύλου.

Κἀξ αὐτοῦ.

Κάωνος.

Κάππα διπλοῦν. ἀντὶ τοῦ κακά. Τρία κάππα κάκιστα· Καππαδοκία, Κρήτη καὶ Κιλικία.

Καππάδοξ. μόνον τῶν εἰς ωξ διὰ τοῦ ο μικροῦ. λέγεται δὲ καὶ Καππαδόκης ἡ εὐθεῖα. καὶ Καππαδόκιον τέρας.

Καπανῆται.

Κάππαρις. εἶδος βοτάνης, ἧς ὁ καρπὸς ἰατροῖς δοκεῖ εἶναι ὀφέλιμος. Ὁ δὲ Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ὠμὸν κάππαριν, καθάπερ Σωκράτης τὸν κύνα. [Κάππαρις. παρὰ τὸ ἐν τοῦ καπύειν αἴρεσθαι.]

Καπειωλεῖον τὸ ἱερόν. Καπειωλίου δέ.

Κάπηθεν καὶ Καπίσιριον.

Καπηλεύω. αἰτιατικῇ.

Καπηλείας. ἐμπορίας. Καὶ Καπηλεῖον.

Καπηλικῶς. ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς. ἐπεὶ οἱ καπηλοι ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν.

Καπηλίς. παρὰ τὸ καπύειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος· ὄθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἐμπηλος οὖσα, ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν.

Κάπηλος, μεταβολεύς, πραγματευτής.

---

1. Ὅτι Gaisf. cum *V. ὁ ἑκατὸν σταδίους et quae sequuntur verba Diogenis petita sunt ex v. Ἀμπλάκημα. ἑκατὸν] δὼ V. 2. ἔστιν] εἶσιν A. B. V. E. et sic mox. 4. Ζήτει σαφ. tacite cum *V. Gaisfordus: reliqui σαφ. δὲ ἔστιν. 5. τοῦ ξύλου post γοῦν ut videtur a Küst. adiecta delevi cum A. B. V. E. Med. Ἀριστοφάνης Ran. 744. Vid. v. ἄξιον. 6. ζήτει tacite add. Gaisf. cum *V. qui om. Ἀπό. 7. 8. Neglexit vulg. Κάωνος quidem incompertum. 9. κακα] κακά A. V. E. Τρία κάππα κάκιστα· Καππαδ.] Constantinus Porphyrog. lib. 1. Them. 2. διαφέρομαι δὲ παρὰ πᾶσιν ἐπὶ κακοήθειᾳ τὸ τῶν Καππαδόκων γένος, ὡς καὶ παροιμίαν περὶ αὐτῶν ἐξενεχθῆναι τοιαύτην· Τρία κάππα κάκιστα Καππαδοκία, Κρήτη, Κιλικία. Affert deinde hanc in rem duo Epigrammata vetera, quae etiam leguntur Anthol. II, 43. Küst. Attigit Vossius in Catull. p. 34. Haec post gl. seq. V. reponit. 12. ωξ] οξ V. Accuratius haec eloquitur Etym. M. p. 490. coll. p. 552. Mox μικροῦ γοῦν ἐστιν E. qui infra om. ἡ εὐθεῖα et Καππαδόκιον. 14. Καππαδόκιον τέρας, dictum Gregorii Nazianzeni, de quo monuit Tittm. in Zon. p. 1159. 15. Om. vulg. Vox ut videtur ad aurigas Thessalicos referenda.

1. ἰατροῖς om. E. 2. Ὁ δὲ Ζήνων] Haec sunt verba Laertii VII, 32. Idem etiam de Zenone refert Athen. IX. p. 370. Küst. Κιτιεὺς] Κιτιεὺς V. E. ὄμνυε E. 4. Κάππαρις] Notatio Etym. M. p. 490. quam Suida dignior. Glossam ut repudiemus et *V. facit ista post v. Καπειωλεῖον apponens, et interpolatio continua verborum ab eodem fonte derivata. Statim quae similiter in Etym. M. et Zon. p. 1147. leguntur, κάπειος, σορός, θήκη, τάφρος. παρὰ τὸ ὀκέλλω, ὀκάσειος καὶ κάπειος, Gaisf. delevit cum A. B. V. E. Ceterum τοῦ ante κάππαρι om. B. E. 5. Καπειωλεῖον] Καπειωλεῖον A. V. Differt Zon. p. 1150. Καπειώλιον. ἱερὸν —. Καπειωλεῖον δὲ ὁ ἀγὼν δίμοιρον. Apud Suidam collatis Stephano Byz. v. Καπειώλιον et Bekk. Anecd. p. 1343. non dubito quin restituendum sit: Καπειωλιεῖον. τὸ ἱερὸν (h. e. aedes dei cuiuspiam Capitolini). Καπειωλίου δέ. Mox Gaisf. delevit cum MSS. Κάπη: ἡ φάτνη. παρὰ τὸ κάπτειν, τὸ ἐσθίειν· κάπος δὲ ἐστι τὸ πετίμα· ἢ ἀπὸ τῶν διαθριστῶν τῶν ἵππων καταπνιγομένη. ἢ παρὰ τὸ ξακάζθαι καὶ κεκοιλάνθαι: quae legi praestat in Etym. M. sive Zon. p. 1154. Ceterum gl. seqq. hunc in ordinem disposuit V.: Κάππαρις: Κἄπειτα καὶ ἔπειτα: Καπηλεῖς: Καπηλικῶς: Κάπηθεν: Καπηλεύω. 6. 7. Om. vulg. Καπίσιριον aut perperam irrepsit aut a praescripto quodam epimerismi pependit. 9. Καπηλικῶς] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1064. πανουργικῶς] Sic recte habet Scholiasta Aristophanis. In prioribus vero edit. [et B. V. E.] pessime legitur σανηγυρικῶς. Küst. 10. ὀνθυλεύουσι] Hunc ipsum locum Suidae, sed tacito eius nomine, adducit Eustathius in Il. φ'. p. 1320, 13, 14. ut Portus etiam observavit. Küst. Vid. idem in v. Ὄνθος. 11. Quae v. σαπρὸν subsequebantur, Οἱ καπηλοι ὑμῶν θολοῦσι τὸν οἶνον, omisi cum V. Hemsterhusius in Aristoph. Plut. p. 397. ista rettulit ad interpretationem Iesaiae I, 22. ubi nunc in versione Graeca, Οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι: nos Dobraeum probamus, qui expungi iusserit tanquam diversam superioris membri scripturam, ubi ὀνθυλεύουσι abierit in μονθυλεύουσι. „Lege δολοῦσι (inquit). Immo totum emblema nihil est nisi annotatio variae lectionis μονθυλεύουσι." 12. Καπηλίς] Depromptus est hic locus ex Scholiis in Aristophanis Plutum 435. sed auctioribus iis et haud paulo melioribus quam quae nunc habemus. Deducitur autem vox καπηλὶς sive κάπηλος ἀπὸ τοῦ πηλοῦ, ab vino scilicet vel vendendo, vel corrumpendo, vel ab utroque denique. Hesychius: Πηλός, οἶνος. Ἴωνες. Sophocles apud Etymol. Mag. v. Κάπηλος· Πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων ευρρώστου. Toup. I. p. 306. sq.

---

† Qui centum stadiis abest a Canobo quique uno tantum, aeque non sunt in Canobo: sic etiam qui maius quique minus peccat, aequa absunt a recta faciendi ratione. Haec clarius traduntur in v. Ἀμπλάκημα. Κἄν τι σφαλ. Et si quid peccaritis, ex nobiliori saltem ligno. Aristophanes. Vide in v. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου. Κἀξ αὐτοῦ. Κάωνος. Κάππα διπλοῦν. De flagitiis dictum. Tria cappa sunt pessima: Cappadocia scilicet, Creta et Cilicia. Καππάδοξ. Hoc nomen solum inter desinentia in ωξ per ο scribitur. dicitur etiam Καππαδόκης in recto casu. Et Cappadocium monstrum. Καπανῆται. Κάππαρις. Capparis, genus herbae, cuius fructus medicis videtur utilis esse. † Xeno Cittieus per cupparim iurabat, ut Socrates per canem. [Κάπηθεν. Inde dicta, quod ex campo tollatur.] Καπειωλεῖον. Templum Iovis. Contra Καπιτώλιον. Κάπηθεν. Καπίσιριον. Καπηλεύω. Aptum accusativo. Καπηλείας. Artis cauponariae. Et Καπηλεῖον. Καπηλικῶς. Fraudulenter. Cauponos enim adulterare vinum, vappam cum eo miscentes. Καπηλίς. Sic dicta, quod vinum adulteret. πηλὸς enim vinum, unde etiam vitis dicta est ἄμπελος, quasi ἐμπηλος, i. e. quae vinum in se continet. Κάπηλος. Caupo, negotiator,

Κάπηλος ἀσπίδων.
ὁ μεταβόλος παντὸς πράγματος.

Κάπηλος. ἓν ἀνθ' ἑνός τινες οἴονται εἶναι· οἷον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ. ** οἰνηφόρος ἐκ τῶν πηλῶν· ὁ μέντοι οἶνος οὐκ ἔστι πηλός. πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ ὁ οἶνος ἐγγίνεται; καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἰνοπώλης, καὶ ἕτερον κάπηλος. καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντάς τι καπήλους ἔλεγον. Ἔστι δὲ καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν ταῖς Ἀκεστρίαις. Ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα κάπηλα καλεῖ·

Κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

Καπήρια. εἶδος πλακοῦντος· τὰ παρ' ἡμῖν καπύρια.

Καπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ προσθήκην σχήσειν.

Καπίστριον. ἡ τοῦ ἵππου φορβειά. κάπουτ γὰρ Ῥωμαϊκῶς ἡ κεφαλή· καὶ ἐξ αὐτοῦ καπίστριον.

Καπιτώλιον. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ κτίσαι τὸ Παλάτιον ἔκτισε καὶ τὸ Καπιτώλιον, ὅ ἐστι κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἐν ᾧ καὶ τὸ Παλλάδιον ἀπέθετο λαβὼν ἀπὸ τῆς πόλεως Σίλβης. Σατούρνιον δὲ πρότερον ἐκαλεῖτο· ὕστερον δὲ Καπιτώλιον ἐκ τῆς φανείσης ὀρυττομένων τῶν θεμελίων ἐν τῇ γῇ κεφαλῆς σώματος νεοσφαγοῦς.

Καπίτων. Λύκιος, ἱστορικός. οὗτος ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ, βιβλία η΄. Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, Ῥωμαϊστὶ ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

Κάπνη. ἡ καπνοδόκη. Ἀριστοφάνης·

Τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;

1. Κάπηλος ἀσπίδων] Aristoph. Pac. 451. Καὶ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων. Hunc ipsum locum Comici Suidas in mente habuit. *Kust.* 2. ὁ μεταβόλος] Hanc lectionem ex MSS. Pariss. revocavi. In prioribus enim editt. male legitur ὁ μεταβόλος. *Kust.* ἡ μεταβολὴ E. Haec subsequentibus hunc opinor in modum, Zonara p. 1147. praeeunte, iungenda sunt: ὁ μεταβόλος π. πρ. καὶ οἰνοπώλης. Novissimis tamen facile caremus, si quidem glossa continua prorsus ex Etym. M. p. 490. videtur esse transcripta. 3. Κάπηλος. ἓν ἀνθ' ἑνός τινες οἴονται εἶναι· οἷον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφ.] Locus hic ita legendus et supplendus est: Κάπηλος. Ἓν ἀνθ' ἑνός τινες οἴονται εἶναι πηλὸν καὶ οἶνον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλέους· Πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τερθρεύεται. Ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς οἰνηφόρος etc. Vide Etymologum v. Κάπηλος. Haec cum scripsissem, incidi in Gatakeri Adversar. Miscell. Posth. c. V. ubi locum hunc Suidae a viro doctissimo recte emendatum et expositum esse video. *Kust.* Male. Supplendum in Suida, κάπηλος οἰνοπώλης, ἓν ἀνθ' ἑνὸς etc. ut patet ex Etymolog. *Hemst.* τινος B. E. 4. Mox pro οἷον desiderabam οἰόμενοι. Σοφοκλεῖ] Σοφοκλῆς V. Hinc patet supplendum esse ex Etymologo, Σοφοκλεῖ· πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τερθρεύεται. ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς τὸν etc. *Gaisf.* 6. οἶνος] ὁ οἶνος A. B. V. E. ἐγγίνεται] Praestat ἐγχεῖται cum Etym. 7. κάπηλος] καπηλεῖον Etym. Illud Etym. Gud. 8. Ἔστι δὲ — Ἀκεστρίαις om. Etym. editum, codicem tamen Barocc. ea servare monet Bekk. in Anecd. p. 1404. Huc contulit Barkerus locum Etym. M. p. 573. f. ὅπερ μεγεθὸν Σώφρονα λέγοντα, Ψομοπώλας ἀεὶ καπήλους παρέχεται. 9. Σώφρονι] Σώφρονα V. 10. κάπηλα] καπήλεια vel καπηλεῖα B. V. E. Med. 11. Aeschyli fr. 339. προσφέρων] Sic libri Suidae cum Etymologo ed. et MS. Dorvill. Unus Etymol. MS. Paris. (et cod. Traiect. apud Schwenk. in Aesch. S. Th. 548.) praebet προσφέρων. Etymol. Gud. προσφέροντα. *Gaisf.* προσφέρων cum aliis legi iussit Valck. A. Crit. in N. F. p. 410. 14. Hanc gl. posteriori subiicit * V. δοκῶ] Legendum esse δοκεῖ sensus suadet. *Küst.* Decerptus est hic locus ex Aristoph. Lysist. 660. ubi legitur δοκεῖ. *Toup.*

1. φορβιά] φορβεία A. V. E. Scripsi φορβειά cum * V. Vide Etym. M. p. 798, 31. et ipsum gl. Φορβειάν. 4. ἔκτισε καὶ τὸ Καπιτώλιον] Hoc falsum puto, quoniam alii scriptores Capitolium a Tarquinio exstructum esse tradunt. *Küst.* Quae praegressa sunt sic videntur refingenda coll. v. Παλλάντιον: Ὁ Ῥωμ. μετὰ τὸ κατασκευάσαι τὸ πολιτικὸν ἔκτισε καὶ τὸ Κ. 5. τὸ Παλλάδιον] Vide Holstenium in Stephanum v. Λάρδανος. *Küst.* λαβὼν] ἀπέθετο λαβὼν A. B. V. E. Gaisf. ἀπέθετο sumpsi a Chronicorum scriptoribus iisque editionibus, de quibus continuo monebitur. 6. Ἄλβης] σιλβῆς A. B. V. E. Med. Et sic reposui cum Chronico Alexandrino s. Paschali, quod p. 109. 110. similia cum Suida tradit. Edidit quidem Ἄλβης Du Cangius, sed ex edd. Suidae. Chronici MSS. Σίλβης habere patet ex eius nota et ex Holsten. in Steph. *Gaisf.* Adde Io. Malal. p. 171. Σατούρνιον A. V. Σατούρνιον E. ἀπέθετο σατούρνιον Med. ἀπέθετο. Σατούρνιον vulg. 11. Ἰσαυρικὰ, βιβλία η΄] Plures Isauricorum libros quam octo a Capitone scriptos falsse discimus ex Stephano Byzantio, qui eius operis librum XV. citat in v. Ψιμάδα. Quare Pearsoni (immo Valesii in Exc. Peiresc. p. 115.) coniecturam probo, qui hoc loco pro η scribendum suspicatur ιη΄. *Küst.* Sic etiam Reinesius. Nihil mutat *Eudocia* p. 267. Non multum ab illa coniectura recedit scriptura ζη΄ E. Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτρ.] Vide Küst. in v. Ἀρίσαστιν. 12. Λίβιον Ῥωμαῖον τὸν Πατάβιον Eudoc. 14. Κάπνη] ἡ κάπνη B. E. Ἀριστοφάνης Vesp. 143. 15. ψοφεῖ A. B. V. E.

propola rerum quarumlibet. *Propola clipeorum.* Κάπηλος. Quidam οἶνος et πηλὸς idem omnino significare putant, nitentes auctoritate Sophoclis, qui vocabulo πηλὸς de vino frequenter uti solet. Differt tamen οἶνος a πηλός: neque voci κάπηλος significationem vini inesse crediderim, quoniam aliud est οἰνοπώλης, aliud vero κάπηλος. In genere enim vocant καπήλους, quicunque vendunt. Ceterum vocabulum hoc apud Sophronem etiam in *Acestriis* reperitur. Aeschylus vero omnia subdola vocat κάπηλα. *Dolosas afferens artes.* Καπήρια. Genus placentae: quae apud nos καπύρια vocantur. Καπιδώσειν μοι δ. *Et videtur mihi res incrementum esse nactura.* Καπίστριον. Equi capistrum. Quod enim Graecis est κεφαλή, id Latini *caput* vocant: unde καπίστριον dictum. Καπιτώλιον. Romulus Palatio condito Capitolium etiam condidit, quo significatur urbis caput: in quo Palladium reposuit ex urbe Silva translatum. Ante mons ille vocabatur Saturnius, postea vero Capitolium, a capite hominis recens occisi, quod ibi inter fundamenta locanda dicunt inventum esse. Καπίτων. Capito, Lycius, historicus. Hic Isaurica libris VIII. scripsit, et Eutropii, qui Livium scriptorem Romanum in compendium redegit, Epitomen Graece vertit. Idem etiam de Lycia et Pamphylia scripsit. Κάπνη. Caminus. Aristophanes: *Quidnam igitur caminus strepit?*

241 Καπνίας οἶνος. ὃς γίνεται ἐν Βενεβεντῷ τῆς Ἰταλίας. καὶ καπνία ἄμπελος, ἡ μέλαινα.

Καπνίας, ποιητής, ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων.

Καπνοῦ σκιά. ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν.

Κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
εἴδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἶλέν με.

Λέγεται ὁ καπνὸς καὶ ἀμενηνός. καὶ παροιμία, Καπνὸν εἶναι ἡγούμην· ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ οὐδενὸς ἀξίων.

Καπρίαι, αἱ ἐντὸς τῶν πτερυγωμάτων τῆς φύσεως τῶν καμήλων ἐπανεστῶσαι σάρκες, ἃς τέμνουσιν, ὁπόταν εἰς πόλεμον ἐξίωσιν. οὐκέτι γὰρ συνουσιάζουσι.

Κάπρος. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Κάπρος Ἐρυμάνθιος. Ἀρύοπες, ἔθνος περὶ τὴν Πυθῶνα ἄδικον, ὃ Ἡρακλῆς μετῴκισεν. ὅτε γὰρ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν, ἐζήτει αὐτοὺς τροφήν· οἱ δὲ οὐκ ἔδωκαν.

Καπρῶντας. ὁρμητικῶς ἐχοντας πρὸς συνουσίαν.

Καπύη. ὄνομα πόλεως μεγίστης. Ἡ δὲ Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, τῷ βάρει συνεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις.

Κάρ. Ἀριστοφάνης·

Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανούνται φράτορες.

Κάραμβις. τόπος τις.

Καραδοκεῖ, προσδοκᾷ, κατασκοπεῖ. παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ δοκεύειν, ἤγουν ἐμβλέπειν καὶ ἐπιτηρεῖν καὶ ἐλπίζειν, ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν ἐκδεχόμενον. μήποτε δὲ τὸ κέαρ ἐγκειται. τὸ γὰρ καρηβαρεῖν, ἤτοι καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν ἢ παραβάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. τινὲς δὲ ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κάτω κάρα ἐπιφέρειν τὸ καραδοκεῖν, παρατίθενται Λίφιλον λέγοντα·

---

1. Καπνίας οἶνος] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 151. Vide etiam Athenaeum lib. I. p. 31. et Maussacum in Dissertat. Crit. circa finem. *Küst.* Βενεβεντῷ] A. marg. *Βενεβεντὸν λέγουσι πνευμάτων βίαν*, quae olim post v. *Βενεβεντός* extabant, et paulo post, *περὶ καπνιζομένων ζήτει ἐν τῷ Θυμιᾶν.* Eadem V. post gl. seq., nisi quod *V. post *εἶλέν με* praebet, *λύσις ὀνείρου περὶ καπνιζομένου ζήτει ἐν τῷ θυμιᾶν.* 3. Καπνίας, ποιητής, ὁ μηδὲν λαμπρ.] Optime Photius in Lexico: *Καπνίας· Ἐφαντίδης· διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν.* Ecphantides enim Comicus cognominatus fuit *Capnias*, quod poemata obscura et rancida scriberet. Enarrator Comici in Vesp. 151. *Τὸν ὑπεκλυόμενον οἰνόν φασί τινες καπνίαν λέγεσθαι. ἐν δὲ τοῖς περὶ Κρητῶν διαίρεσίαι, ἢ τὸ ἀπόθετον ἢ καὶ παλαιόν. διὸ Ἐφαντίδην Καπνίαν καλοῦσιν.* Hesychius: *Καπνίας· Ἐφαντίδης ὁ τῆς καμῳδίας ποιητὴς Καπνίας ἐπεκαλεῖτο, διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν.* Quare et Suidas de Ecphantide Comico hic intelligi debet, vel potius nomen *Ἐφαντίδης*, quod negligentia librariorum omissum videtur, huic loco restituendum est. Vide Maussacum in Dissert. Crit. circa finem. *Küst.* Adde Näkium Choeril. p. 51. sq. 5. *Κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρ.*] Sophocl. Philoct. 946 — 48. Vide v. *Κακοπινέστατον.* 8. *καὶ παροιμία· Καπνὸν εἶναι ἡγ.*] Sic locum hunc ex Paris. A. emendavi. In prioribus enim editt. [B. E. *V.] vitiose legitur: *καὶ παρὰ καπνὸν εἶναι ἡγούμην. Küst.* Poterat meliorem scripturam etiam v. *Ἀμενηνός* confirmare, quo novissima huius glossae pars traducta est. Ceterum v. Aristoph. Nub. 329. 9. *οὐδαμινῶν*] *μηδαμινῶν* E. *μηδενὸς*] *οὐδενὸς* revocavi cum v. *Ἀμενηνός* et A. E. 11. *Καπρίαι*] Aristotelem de Histor. Anim. IX, 50. (37.) annotavit Portus, monens etiam Aristotelem *καπρία* exhibere. Ipsum *Καπρίαι* A. B. V. E. 12. *Ἐπανεστῶσαι*] *Ἐπανεστῶσα* dedi cum B. V. E. 15. *Κάπρος*] *Κάπρος. ζήτει παρακάτω τὸ αἰδ. τ. ἀ.* V. 16. *Ἀρύοπες, ἔθνος*] Locus transcriptus ex v. *Ἀρύοπες.* 18. *ἐζήτει*] Immo *ἐξήτει.*

1. Καπρῶντας] Vide Hesych. v. *Ἀφροδισία ἄγρα. Küst.* Sic Photius. 3. *Ἡ δὲ Καπύη*] Fragmentum, Ursino iudice, Polybii: vid. Schweigh. T. V. p. 32. 6. *Ἀριστοφάνης*] Av. 769. sq. 11. *Κάραμβις*] Vide vel Dionys. Perieg. 151. ab Etym. Gud. laudatum. *Κάραβις* B. V. E. Med. 12. *παρὰ Προδότῳ* voci *προσδοκᾷ* subiuncta delevit Gaisf. cum A. B. V. E. *παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ* et quae sequuntur vereor ne sint ex Etym. M. p. 490. invecta: nam quod novissima *παραβάλλονται κιλ.* ibi deficiunt, Bekkerus ea complevit in Anecd. p. 1445. 13. *τὸ* om. V. Sed *ἐμβλέπειν καὶ* ex errore huc delata suspicor. 15. *κέαρ*] Sic habent 2 MSS. Pariss. itemque Etymologus. In prioribus vero editt. [et B. E.] minus recte legitur *ἔαρ. Küst.* *τὸ δὲ*] *τὸ γὰρ* A. V. *τὸ μὲν γὰρ* Etym. 17. *τινὲς δὲ*] *Τιμαχίδας δὲ* Etym. 18. *τοῦ κάτω*] *τὸ κάτω* V. Quo recepto superest ut *παρὰ* suppleatur. Mox post *καραδοκεῖν* interpunctionem maximam refinxi.

Καπνίας. Capnias vinum, quod nascitur Beneventi in Italia. Et *καπνία ἄμπελος*, vitis nigra. *Καπνίας.* Sic vocatus [Ecphantides] poeta, cuius obscurum esset dicendi genus. *Καπνοῦ σκιά. Fumi umbra*: dictum de rebus valde exilibus. *Et nescit se interficere mortuum vel fumi umbram, simulacrum hominis: non enim viribus integrum me superasset.* Fumus etiam dicitur *ἀμενηνός.* Et proverbium: *Fumum esse putabam.* quod dicitur de rebus nullius pretii aut loci. *Καπρίαι.* Sic appellantur carnes in extremis cameli genitalibus prominentes, quas amputant, cum ad bellum proficiscuntur. quo facto non amplius coeunt. *Κάπρος.* Genitale viri. *Κάπρος Ἐρυμάνθιος.* Aper Erymanthius. *Dryopes, gens iniusta, circa Pythonem habitans, quam Hercules in alias sedes migrare iussit. cum enim aprum Erymanthium portaret, cibum ab illis petit: quem Dryopes negarunt.* *Καπρῶντας.* Venerem vehementer appetentes. *Καπύη.* Nomen urbis maximae. *Capua autem cum ad Carthaginienses defecisset, pondere suo etiam alias urbes secum traxit.* *Κάρ.* Aristophanes: *Si quis vero servus est et Car, Execestidae instar, pappos apud nos generet, ut in numerum tribulium recipiatur.* *Κάραμβις.* Loci nomen. *Καραδοκεῖ.* Expectat, speculatur. dictum quasi quis exerto capite notet, observet et speret, vel prospiciat aliquid et expectet ore prominenti. Videndum tamen ne latitet vox *κέαρ*: nam *καρηβαρεῖν* significat caput obrietate gravatum inclinare. Quidam autem ut demonstrent *καραδοκεῖν* dictum esse quasi *κάτω κάρα φέρειν*, allegant Diphili dictum:

Τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαρανόμησεν.

Καραδοκήσοντα. Ἡρόδοτος· Ὁ δὲ πέμπει εἰς Δελφοὺς Κάδμον, καραδοκήσοντα τὴν μάχην ἥ πεσεῖται.

842 Κάρανος, εἷς τῶν Ἡρακλειδῶν, στρατολογήσας ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν ἄδοξον οὖσαν τότε, καὶ ἐβασίλευσε, καὶ διαδοχῇ κέχρηται μέχρι Φιλίππου. Ἀμύντας δὲ ὁ Φιλίππου πατὴρ Εὐρυδίκην Ἰλλυρίδα γήμας ἔσχε παῖδας Ἀλέξανδρον, Περδίκκαν, Φίλιππον· οὓς ἔνιοι καὶ ὑποβεβλῆσθαι τὴν Εὐρυδίκην φασί. πολεμήσας δὲ Θηβαίοις ὅμηρον ἔδωκε νέον ὄντα τὸν Φίλιππον· οὗ γενέσθαι Θηβαῖόν τινα Παμμένην ὄνομα ἐραστήν, ὥς φασιν. Ἀμύντου δὲ τελευτήσαντος Παυσανίας φυγαδευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πρότερον κατελθὼν ἐβιάσατο τοὺς παῖδας, καὶ κατέσχε τὴν ἀρχήν. Εὐρυδίκη δὲ Ἀθηναίων στρατηγῷ διατρίβοντι περὶ τὴν Μακεδονίαν χρησαμένη συμμάχῳ τὸν Παυσανίαν ἐκβάλλει. Ἕως μὲν οὖν ἦρχον οἱ πρεσβύτεροι, οὐδὲν ἐνεωτερίζετο· Φίλιππος δὲ ἄρξας δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονὼς πολλοὺς κατεστρέφετο βαρβάρους τε καὶ Ἕλληνας, ἔλαβε δὲ καὶ Ἀθηναίων Ἀμφίπολιν, καὶ Θετταλίαν ὑφ' ἑαυτῷ ἐποιήσατο, καὶ τὰς Χαλκιδικὰς πόλεις δύο καὶ τριάκοντα, ὧν ἐπρώτευον Ὄλυνθιοι· οἷς Ποτίδαιαν ἀφελόμενος Ἀθηναίων ἐδωρήσατο, ἀπατῶν αὐτούς. ὅμως δὲ βοηθοὺς ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι ναῦς μ' καὶ Χάρητα στρατηγόν· οὗ χειμῶνι ἀπολειφθέντος, προδόντων δὲ τὴν Ὄλυνθον Εὐθυκράτους καὶ Λασθένους, τὴν μὲν ἀνάστατον ἐποίησε, τὰς δὲ ἄλλας πόλεις εἶλεν· Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς περισωθέντας πολίτας ἐποιήσαντο. Μεθωναίοις δὲ τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης πολεμῶν, τὸν ὀφθαλμὸν ἐπηρώθη, Ἀστέρος τινὸς ὄνομα βαλόντος αὐτὸν βέλει, ἐπιγράψαντός τε τῷ βέλει·

Ἀστὴρ Φιλίππῳ θανάσιμον πέμπει βέλος.
πρὸς ὃν ἀντιγράψας ἔπεμψε βέλος ὁ Φίλιππος·
Ἀστέρα Φίλιππος ἢν λάβῃ κρεμήσεται.

καὶ ὑποσχόμενος εἰρήνην, ἐξήτησε καὶ λαβὼν ἐκρέμασεν. Εἶλε δὲ καὶ Κερσοβλέπτην, Θρᾳκῶν βασιλέα καὶ φίλον Ἀθηναίων, καὶ Ἀλόνησον ἔλαβε καὶ ἄλλας πόλεις· μεθ' ἃς ὁ πόλεμος ὁ Φωκικὸς συνέστη.

Καρανούσθω. τελειούσθω.

[*Κᾶρες.* ὄνομα ἔθνους.]

---

1. Diphili senarius nonnihil corruptus est, sed ita tamen ut nullo negotio redintegrari possit. Rescribe, *Τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαραδοκήσαμεν: Noctem illam totam expectantes transegimus.* Ea est vis verbi *διακαραδοκεῖν*: quod quidem rarissimum est. *Toup.* I. p. 310. cui praeierat Küsteri, de hoc loco desperantis, interpretatio: *Noctem illam sperando et expectando transegimus.* Toupio assentiuntur Ruhnkenius in Tim. p. 152. et Abresch. in Cattieri Methodum p. 76. quos Meinekius in Philem. p. 363. ignoravit. Ceterum *διεκαρανόμηνεν* Etym. 2. Ἡρόδοτος VII, 163. 3. ἢ *V. 5. V. Syncell. p. 373. sive 498. 6. ἄδοξον] ἔνδοξον A. B. V. E. Med. 8. ὁ Φιλίππου πατὴρ] ὁ πατὴρ ὁ Φιλίππου V. 13. *Παμμένην] Παρμένην* B. E. Vide quem Gaisf. laudat Wesseling. in Diod. XVI, 34. cui adhibendus Valckenarius Oratt. p. 229. sq. 17. στρατηγῷ] Is Iphicrates fuit, ut constat ex Aeschine *περὶ παραπρεσβείας* [pp. 31. 32.]. *Hemst.* Adde Wesseling. in Diod. S. XVI, 2. *Gaisf.*

2. ὃς — Ἀθηναίους] Vide Libanium in argumento Olynthiac. 1. *Küst.* ὃ — Ἀθηναίων A. B. V. E. ubi mox om. [post ἐδωρήσατο] *ταύτην αὐτοῖς.* Fortasse leg. *Οἷς Ποτίδαιαν ἀφελόμενος Ἀθηναίων ἐδωρήσατο, ἀπ. Gaisf.* Obsecutus sum libris, assumpta etiam emendatione *οἷς*, quam litterarum similitudine (OIC) obscuratam fuisse nemo non intelligit. 5. χειμῶνος V. Mox ἀπολειφθέντος cum *V. ἀπολειφθέντός ceteri. 6. πόλιν Ὄλυνθον] πόλιν om. A. B. E. *V. 8. ἄλλας] ἄλλας πόλεις A. 11. *Ἀστέρος*] Ptolem. Heph. ap. Phot. c. 190. Reinesius, Wesselingium in Diod. XVI, 34. Gaisf. attulerunt. 13. ἐπιπέμπει] πέμπει A. V. 19. μεθ' ἃς] μεθ' ἃς ὁ B. V. E. Gaisf. cum A. *μεθ' ἃ ὁ.* Nolui breviloquentiam illam in voce μετὰ tritissimam aspernari, de qua post alios dixit Lobeck. Aglaoph. p. 1191. Latinum usum paucis adhuc observatum diligenter firmavit Peerlkamp. in Horat. p. 92. 21. *Καρανούσθω*] Sic habent 2 MSS. Pariss., itemque Lexicon Photii et Hesychius. In prioribus vero editt. [et B. E.] legitur *καραισάσθω*, quod corruptum esse non dubito. *Küst.* 22. Gl. superiori praemisit *V. *Κᾶκας. ὅ. ἔ.* Id quo valeat ignoro; sed huius glossae, quam idem liber omittit, cum et sedes incerta sit (v. in v. *Κάρειψ*) et ordo perversus, satis habui uncis eam notasse. *ἔθνους*] Addit E. *Καὶ Καρία ὄνομα τόπου.*

Noctem illam capite demisso transegimus. Καραδοκήσοντα. Herodotus: *Ille vero Delphos mittit Cadmum, observaturum, quem exitum esset pugna habitura. Κάρανος.* Caranus, unus ex Heraclidis, exercitu ex Graecia collecto in Macedoniam tunc obscuram venit, regnoque potitus successores habuit usque ad Philippum. Amyntas vero, Philippi pater, Eurydice Illyria ducta, filios ex ea suscepit Alexandrum, Perdiccam et Philippum, quos quidam ab Eurydice suppositos esse ferunt. Bello autem conflato Thebanis Philippum adolescentulum obsidem dedit: quem a Pammene quodam Thebano adamatum contendunt. Amynta vero mortuo, Pausanias ab eo in exilium ante pulsus domum reversus est, regnumque pueris vi ereptum ipse occupavit. Eurydice vero ducis Atheniensium in finibus Macedoniae tunc commorantis usa auxilio, Pausaniam regno eiecit. Quamdiu igitur natu maiores regno praefuerunt, nihil est novatum. Philippus vero cum anno aetatis XXII regno potitus esset, multos et barbaros et Graecos subegit, Atheniensibus etiam Amphipolin eripuit, Thessaliamque in potestatem suam redegit, et XXXII urbes Chalcidicas cepit, quarum principes erant Olynthii. his Potidaeam Atheniensibus ereptam donavit, ut eos falsa hac amicitiae specie deciperet. Nihilominus Athenienses XL naves Charete duce auxilio illis miserunt: quo tempestate impedito Philippus Olynthum ab Euthycrate et Lasthene proditam evertit; reliquas autem urbes cepit. Athenienses tamen eos qui ex urbe capta evaserant, civitate donarunt. Bellum vero cum Methonaeis in Thracia gerenti Aster quidam sagitta (cui inscripserat: Aster Philippo telum letiferum mittit) oculum excussit. Cui Philippus rescribens sagittam misit cum hac inscriptione: Asterem Philippus si ceperit, cruci affiget. Promissa igitur pace Aster ut ipsi dederetur postulavit, deditumque cruci affixit. Cepit etiam Cersoblepten, Thracum regem, et Atheniensibus amicum; idemque Halonesum et alias urbes in potestatem redegit; postea bellum Phocicum conflatum est. *Καρανούσθω.* Conficiatur. [*Κᾶρες.* Nomen gentis.]

Καρατομεῖται. ἀποκεφαλίζεται.

Καρβάσιναι. εἶδος ὑποδήματος. Ἐπειδὴ ἀπέλειπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβάσινα εἶχον ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν.

Κάρβων, κάρβωνος.

Κάρδαμα. ἐπισχετικὰ οὖρων τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος. καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι. Φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.

Καρδαμίς. εἶδος λαχάνου.

243 ‖*Καρδία.* πόλις Θρᾴκης. καὶ Καρδιανοί, οἱ πολῖται. Καὶ ὄνομα πελάγους.

Καρδία. Ὅτι τὰ ἔνυδρα καρδίαν οὐκ ἔχει, οὐδὲ πνεύμονα. ὅσα δὲ πνεύμονα ἔχει, τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καταψύχεται τὸ ἐντὸς θερμόν, δι' αὐτῆς εἰσιόντος τοῦ ἀέρος. οἱ δὲ ἰχθύες διὰ τῶν βραγχίων καταψύχουσι τὸ ἐντὸς θερμόν, συσπέλλοντες αὐτὰ καὶ εἰσδεχόμενοι τὸ ὕδωρ, ὥστε οὐ δέονται πνεύμονος. καὶ ἄλλως οὐδὲ πάνυ δέονται τὰ ἔνυδρα τοῦ εἰσιέναι ἐξωθεν τὸ ὑγρὸν ἵνα ἐμψύξῃ· τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτοῖς περικείμενον αὐτῇ τῇ ἁφῇ τὴν ἔμψυξιν ἐργάζεται. ἡ καρδία δὲ πρώτως τῆς ἐμψύξεως δεῖται· πηγὴ γάρ ἐστι τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τοῖς ζῴοις ἡ καρδία· διὰ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ πνεύμων. διὰ μὲν οὖν τῆς εἰσπνοῆς ἐμψύχεται ἡ καρδία· διὰ δὲ τῆς ἐκπνοῆς τὰ λιγνυώδη περιττώματα ἀποκρίνεται. ἐπιπολὺ δὲ ἀπνευστὶ οὐ δυνάμεθα διαλέγεσθαι, διὰ τὸ δαπανᾶσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἐν τῷ θώρακι. δεύμεθα οὖν πρότερον εἰσπνεῦσαι ἄλλο εἰς χορηγίαν τῆς φωνῆς. Ἅμα δὲ εἰσπνεῖν τε καὶ διαλέγεσθαι ἀδύνατον· ἐπεὶ μηδὲ εἰσπνεῖν τε καὶ ἐκπνεῖν· ἐναντία γάρ. διὰ τοῦτο καὶ οἱ τραγῳδοὶ ἐκτείνειν μέλλοντες τὰ μέλη, πολὺ πρότερον εἰσπνέουσι πνεῦμα, καὶ οὕτως ἄρχονται φωνεῖν, ἵνα ἐξαρκέσῃ αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐκπνοήν. Ὅτι καρδία τῆς ἀρετῆς ἐστιν ἡ ἐλεημοσύνη. *Καρδία,* ὅτι οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιωγμός.

Καρδιαλγίαι. λῦπαι καρδίας.

Καρδιουλκία. τὸ τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων.

Καρδιοφύλαξ, παρὰ Ῥωμαίοις χάλκωμα σπι-

---

1. V. Lobeck. in Phryn. p. 341. 2. *Καρβάτιναι*] *Καρβάσιναι* A. B. V. E pr. novicia scribendi ratione. *Ἐπειδὴ ἀπέλειπε — βοῶν*] Locus Xenophontis Anab. IV, 5, 14. liberius conformatus. 3. *ἀπέλιπε* E. Scribendum *ἐπέλιπε*. *καρβάτιναι αὐτοῖς ἦσαν πεποιημέναι*] *καρβάσινα εἶχον* A. B. V. *καρβάσιναι ἦσαν πεποιημέναι . . . βοῶν. Ξενοφῶν* E. Tum B. V. E. et (in lacuna quidem, omissis *λύσις ἀνέρου*) Med. *Λύσις ἀνέρων· ἄνθρωπι βαίνειν ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην:* quem versum expulimus supra post gl. *Ἀνθρακες* collocatum. 6. *Κάρδαμα*] Sumptus locus ex Schol. Aristoph. Thesm. 616. Huius tamen et subsequentis glossae fides vacillat: quarum hanc omittit, priorem ante v. *Καρδιαλγίαι* reponit *V. *οὖρων*] *οὖν* B. E. 7. *φησὶ* B. 8. *Φυλάττονται*] Schol. Arist. *ὅτι μὲν γὰρ χρῶνται καὶ Ξενοφῶν φησι· Φυλάττονται πολλὰ οὐρεῖν, ὥσπερ καὶ πτύειν καὶ ἀπομύττεσθαι.* Vide Xenoph. Cyrop. I, 2, 16. 12. *καὶ ὄνομα πελάγους* quo spectent ignoro: nisi forte sinus Cardianus indicatur, de quo Eust. in Il. *ω*. p. 1340. Hesychius tamen cum praebeat, *Καρδίας θαλάσσης. τοῦ βυθοῦ*, quae pertinent ad illa Ionae II, 4. *ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης*: praestat haec inter glossas sacras referri. 13. *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V. *ἔχει*] *ἔχουσι* V. et sic infra. 21. *τῇ* om. Med. *ἐργάζεται*] *ἀπεργάζεται* V.

1. *πρώτη* E. *πρώτω* Ald. *ψύξεως*] *ἐμψύξεως* A. B. V. E. De re cf. Schneid. in Aristot. H. A. T. IV. p. 308. 5. *λιγνυώδη περιττώματα*] Alexand. Aphrodis. Probl. I. p. 255, 18. ed. Sylb. affert Gaisf. 7. *δαπᾶσθαι* Med. 14. *πρὸς*] *περὶ* B. V. E. Med. Fortasse leg. *τὰ περί.* Ὅτι praefixit Gaisf. tacite. Item versu continuo cum *V. 15. *Καρδία*] Huc faciunt verba illa Erotiani (p. 194.): *Καρδίαν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ τῆς γαστρὸς στόμα, ὃν καὶ στόμαχον κοινῶς καλοῦμεν. καρδιώττειν οὖν καὶ καρδιαλγεῖν λέγεται τὸ μετὰ ναυτίας καὶ ὀδύνης ἀνιᾶσθαι τὸν στόμαχον· καὶ καρδιωγμὸς ἐντεῦθεν, ἀντὶ τοῦ ὁ τοῦ στομάχου δηγμός. Küst.* Hausit Suidas ex Schol. Thucyd. II, 49. *Gaisf.* Repetuntur haec in v. *Στόμαχος*, unde *ἰατροὶ* assumendum post *οἱ παλαιοί.* 18. Sic Hesych. et Phot. 19. *τὰς*] *τὸ τὰς* invito Photio dedi cum A. Vocabulum artis haruspicinae. Hesychius: *Καρδιουλκίαι. πύλαι καρδίας. τὰς καρδίας εἵλκον τῶν θυμάτων.* Locus affectus, cuius sententiam sic iuvat instaurare: *πύλαι ἐλέγοντο αἱ τῆς καρδίας ὁδοί. καὶ διὰ τούτων τ. κ. κτλ.* 21. *Καρδιοφύλαξ. παρὰ Ῥωμαίοις χάλκ.*] Hic locus depromptus est ex Polybii lib. VI. c. 21. (23, 15.) ubi armatura militum Romanorum describitur. *Küst.* Suidam cum Polybio contendit Kühn. in Polluc. I, 134.

Καρατομεῖται. Cui caput amputatur. *Καρβάσιναι.* Genus calceamenti. *Postquam veteres calcei defecerant, carbatinis uti coeperunt, quas ex corio bobus recens detracto conficerent.* *Κάρβων.* Genitivus *Κάρβωνος.* *Κάρδαμα.* Nasturtium urinam inhibet et salivam: quam ob causam Persas eo uti tradunt. *Cavent enim ne multum expuant vel mingant vel emungant.* *Καρδαμίς.* Oleris genus. *Καρδία.* Urbs Thraciae: cuius cives vocantur Cardiani. Item nomen maris. *Καρδία.* Aquatica neque cor neque pulmonem habent. Quaecunque vero pulmonem habent, eorum calorem internum aspera arteria refrigerat, aere per eam attracto. Pisces vero per branchias, quas aqua admissa claudunt, internum calorem refrigerant: ut pulmone non indigeant. Ceteroquin aquaticis nihil opus ut humorem extrinsecus refrigerationis causa recipiant, aqua enim circumdans ipso tactu ea refrigerat. Cor autem potissimum refrigeratione indiget: quippe qui fons caloris sit animalibus insiti; eiusque gratia pulmo datus est. Per attractionem igitur aeris cor refrigeratur; per expirationem autem fuliginosa secernuntur excrementa. Neque sine respiratione diu loqui possumus, eo quod spiritus pectori inclusus consumitur. prius igitur alio nobis opus est aere, quem attrahamus vocis sustentandae gratia. neque licet simul aerem attrahere et loqui quando ne aerem quidem haurire et expirare: quae sibi sunt contraria. Itaque tragoedi cum prolixiora carmina sunt recitaturi, multo prius hausto spiritu, qui expirationi sufficiat, tum demum incipiunt eloqui. *Καρδία.* Cor virtutis est misericordia. — Stomachum antiqui vocabant cor. Hinc etiam *καρδιωγμὸς* dictus est stomachi dolor. *Καρδιαλγίαι.* Cordis dolores. *Καρδιουλκία.* Cum in victimis cor diffinditur. *Καρδιοφύλαξ.* Sic apud Romanos vo-

θαμιαῖον πάντη πάντως, ὃ προεστίθεντο πρὸ τῶν στέρνων. οἱ δὲ ἀντὶ τούτου ἀλυσειδωτοὺς χιτῶνας περιεστίθεντο περὶ τοὺς θώρακας.

Καρδιωσάμενος. τῶν θυομένων τοῖς θεοῖς ἱερείων ἀφηροῦντο τὰς καρδίας, κἂν ὅλα τὰ ἱερεῖα ἐμέλλον ὁλοκαυτοῦν, καὶ τῇ καλουμένῃ πιμελῇ καλύψαντες, οὕτως ἐπετίθεσαν τῷ πυρί. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ καρδιωσάμενος.

Καρδιώττειν. τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιῶται· ὃ ἡμεῖς βουλιμιᾶν. Ἀπολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν. Καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγουσι.

Κάρδοπος. ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. μαγὶς, ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους ἔματτον, ἢ σκαφίδιον, ἐν ᾧ ἀναμάττειν καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἄλφιτα. Θηλυκῶς ἡ κάρδοπος. Ἀριστοφάνης. Τὴν κάρδοπον ἀρσενικῶς καλεῖς, ὥσπερ Κλεώνυμον ἀρσενικῶς καλοῦσί τινες. γυναικώδης γὰρ ἦν.

Καρδοῦχοι. σφενδονῆται ἄριστοι. 744

Κάρεψ.

Καρήατος. τῆς κεφαλῆς.

Καρηβαρία. ἡ μέθη.

Καρηβαρῶν. τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου.

Κάρηνα. ἀκρόπολις.

Καρηνός. ἐθνικόν.

Κάρης, κάρητος.

Καρηφαρίτης. ὁ χυδαῖος οἶνος καὶ μὴ ἀνθοσμίας. ζήτει ἐν τῷ Ἀνθοσμίας.

[Κάρθαια. τόπος τις.

Καρθάγενναι.]

Καρία. [τόπος τις.] καὶ ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν. ὅθεν καὶ κέρατα.

Καριαθιαρείμ. τόπος. Ἑβραϊκὴ δὲ ἡ λέξις.

---

1. *προεστίθεντο*] *προετίθεντο* A. E. 2. *ἁλυσιδωτοὺς χιτῶνας*] Rescribe ex Polybio, *ἁλυσιδωτοὺς περιετίθεντο θώρακας*. *Küst.* *ἁλυσειδωτοὺς* dedi cum A. E. de quo vide glossam ipsam. 4. Brevius Etym. M. p. 492. sive Lex. Rhet. p. 275. 9. *Καρδιώττειν*] *Καρδιώττει* V. Nihil mutat Photius. Cf. Pollux II, 217. et Aelius Dionysius ap. Eust. in Od. δ'. p. 1508. 10. *βουλιμιᾶν*] Id e sequentibus irrepsit. Reponendum, quod vulgus usurpavit, *λιμώττειν* ex v. *Βουλιμιᾶν*. *Ἀπολλόδωρος* ed. Reyn. p. 441. 12. *λέγειν*] *λέγει* V. E. 13. *Ξενοφῶν* Anab. IV, 5, 7. 8. 14. *πολλοὶ — λέγουσι* om. V. quorum loco *εἶδος λαχάνου* *V. 15. *μάκτρα*] Schol. Platon. p. 381. vel potius Hesych. v. *Καρδιόπιον*. Addit Gaisf. in Add. Artemid. V, 58. *ἐπὶ μάκτρας τῆς λεγομένης καρδόπου*. 17. *Ἀριστοφάνης. Τὴν κάρδοπον ἀρσ.*] Pendent haec a Schol. Aristoph. Nub. 669. sq.

1. Perperam haec distinguebantur: *ὥσπερ Κλεώνυμον. ἀρσενικῶς —*. 2. *δέον θηλυκῶς* quae post *τινες* edebantur, superiori *καλεῖς* Schol. adiungit, omisi cum A. B. V. E. 3. *Καρδοῦχοι. σφενδ.*] Vide Stephanum Byzantium v. *Καρδοῦχοι*. *Küst.* Indicare videtur Suidas locum Xenophontis Exped. Cyri lib. IV, 2. ubi de *Carduchis* ita scribit: *Οὐδὲν γὰρ ἄλλο εἶχον ἢ τόξα καὶ σφενδόνας. ἄριστοι δὲ τοξόται ἦσαν. — εἶκον δὲ τὰς νεύρας, ὁπότε τοξεύοιεν, πρὸς τὸ κάτω τοῦ τόξου, τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες. Τοup.* Strabo XVI. p. 747. *Reines. Καρδοῦχοι* Med. 4. *Κάρεψ*] *Κάρους* A. *Κάρωψ* E. Miram gl. om. vulg. Addunt B. V. *Κᾶρες ὄνομα ἔθνους*. 5. *Καρήατος*] Il. ψ'. 44. 7. *βαρούμενος*] Sic habent MSS. Pariss. itemque lexicum Photii: in prioribus vero edit. male legitur *καρούμενος*. *Küst.* Cui accedunt Schol. Luciani Epp. Saturn. 28. Zon. p. 1172. et Lex. Bachm. p. 268. Potissimum vero consulendus Eust. in Od. γ'. p. 1461. 9. *Κάρηνα. ἀκρόπολις*] Scribendum est *Κάρηνα πόλεων. ἀκροπόλεις*. Respexit enim Suidas ad locum illum Poetae Il. β'. 117. *ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα*. Scholiasta: *Κάρηνα. ἀκροπόλεις. ἐξ οὗ τὰ βασίλεια. Küst.* Huc accedit Bacchylidem *πολίων κρήδεμνα*, de quo dubitabat Neuius p. 45. V. Eustath. p. 189. Ceterum non opus adiungi *πόλεων*: Hesychius, *Κάρηνα. ἄκρα — τείχη*: cum Etym. M. p. 491. *ἀκρόπολις* tuentur Zon. p. 1162. et Photius. 10. *Καρηνός. ἐθνικὸν*] An potius *Καρηναῖος*. Vide Stephanum Byzantium v. *Καρήνη*. *Küst.* Volui Suidas *Καρρηνός*, ad Carras Mesopotamenas referendum. 11. Om. vulg. Homericorum interpretum commentum: v. Eustath. in Il. ὁ. p. 1006. coll. ψ' p. 700. 12. *Καρηβαρίτης*] Scribe *Καρηβαρίης*, ut recte supra v. *Ἀνθοσμίας*. *Küst.* Unde haec observatio est transcripta. 13. *ζήτει* add. clam Gaisf. cum *V. item in v. *Καρίδας*. 14. Gl. *Κάρθαια* post v. *Καρῖνος*, ut ordo litterarum postulabat, *V. qui de v. *Καρθάγενναι* silet. Accedit quod idem *V. *Καρίδας* continuae glossae postponit. Haec recentiorum lectorum additamenta si delerimus, sex vel quattuor minimum glossae ad auctores suos redierint. 15. *Καρθάγενναι*] *Κάρθα γένναι* A. Om. vulg. Addit E. *πόλις τῆς Λιβύης*. 16. *τόπος τις. καὶ* om. E. *τις* om. V. Non dubium quin illa *τόπος τις* ad superiorem glossam sint retrahenda. Quae sequuntur fluxerunt ab v. *Ἀκαριαῖον*. 18. *Καριαθιαρείμ*] *Καρισθιαρείμ* E. Vid. Ioseph. A. I. VI, 1, 4. VII, 4, 2. *Gaisf.*

---

cabatur pectorale, duodecim ab omni parte digitorum, qua pectus muniebant. Alii vero loco pectoralis loricas hamis consertas induebant. *Καρδιωσάμενος*. Victimis, quae diis immolabantur, corda eximebant, quamvis integras victimas crematuri essent, eaque pinguedine tecta in ignem imponebant: id quod *καρδιώσασθαι* vocabatur. *Καρδιώττειν*. Apud Siceliotas significat cordis dolorem sentire: quod apud nos *βουλιμιᾶν*. Apollodorus libro sexto de Epicharmo auctor est, Siceliotas *καρδιώττειν* dicere si cuius stomachus fame vellicatur, quod Xenophon *βουλιμιᾶν* vocat. Et *εὐκάρδια* vulgo appellantur ea, quae stomacho conducunt. *Κάρδοπος*. Mactra in qua panes pinsebantur. Vel alveus, in quo farinam subigebant et miscebant. Dicitur genere feminino *ἡ κάρδοπος*, ut apud Aristophanem. Vocem *κάρδοπον* genere masculino profers, ut Cleonymum quidam genere masculino pronunciant. Scilicet Cleonymus iste fuit effeminatus. *Καρδοῦχοι*. Funditores praestantissimi. *Κάρεψ*. *Καρήατος*. Capitis. *Καρηβαρία*. Temulentia. *Καρηβαρῶν*. Cuius caput ebrietate gravatum est. *Κάρηνα*. Arx urbis. *Καρηνός*. Nomen gentile. *Κάρης, κάρητος*. *Καρηφαρίτης*. Vinum nullius pretii, quod suavi caret odore. Vide in v. *Ἀνθοσμίας*. [*Κάρθαια*. Loci cuiusdam nomen. *Καρθάγενναι*.] *Καρία*. Caria, regio. Item docta significatione ponitur, ut sit caput. hinc dictum etiam *κέρατα*. *Καριαθιαρείμ*. Locus ita dictus, vox scilicet Hebraica.

Καρίδας. Ὅτι Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος μυριάδας ἀργυρίου κατανάλωσεν ἐς τὴν γαστέρα ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων. ζήτει ἐν τῷ Ἀπίκιος.

Καρικῇ Μούσῃ. τῇ θρηνώδει. δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνῳδοί τινες εἶναι, καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. Καὶ παροιμία, Καρικὸς αἶνος.

Καρικὸν θῦμα. ἐπὶ τῶν ἄσαρκα ἢ ἄβρωτα μέλη θυόντων. οἱ γὰρ Κᾶρες κύνα θύουσιν. [Εὐνάπιος.]

Καρίνη γυνή.

Καρῖνος, Κάρου τοῦ βασιλέως υἱός, γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος, ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα· οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε. Παίδων μὲν γάρ οἱ γεγονότων ὕβρεις διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν, ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. ὁ δὲ ἐγκλήματά τε ἀνέπλαττε καὶ ἐδίκαζε τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ τῶν δικαζομένων οὐδεὶς ἐσώζετο· ὅπουγε πολλῆς οὔσης καὶ ἀδιηγήτου τῆς φθορᾶς, παρανηλίσκοντό τινες τῶν εὐδαιμόνων, ὥσπερ ἐν κοινοῖς δείπνοις ἀλεκτορίδες, ἐς τὴν Καρίνου τρυφήν. μεμνῆσθαι δὲ τῶν κατακοπτομένων ἔφασκε, τῶν μὲν ὡς οὐκ ἐπήνεσαν αὐτοῦ τὸ κάλλος, τῶν δὲ ὅτι λέγοντα, ὅτε ἦν μειράκιον, οὐκ ἐθαύμασαν ὡς ἐβούλετο· ἀπώλλυντο δέ τινες καὶ γελάσαντες ἐναντίον αὐτοῦ ποτε. καὶ πάντα ἦν αὐτοῦ βαρύτερα διοσημίας, καὶ ἐλύττα ἐν μέσοις τοῖς ὑπηκόοις. Οὗτος ὁ Καρῖνος βασιλεύσας πρᾶγμα μὲν ἐς κοινὸν ὄφελος φέρον οὐδὲν εἰργάσατο, τρυφῇ δὲ καὶ ἐκδεδιητημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων, κατά τι προσκεκρουκέναι νομισθέντων αὐτῷ. βαρυνομένων δὲ πάντων ἐπὶ τῇ πικρᾷ τυραννίδι συναναμιχθείσῃ

---

1. Ὅτι tacite Gaisf. cum *V. Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος] Haec et quae sequuntur descripta sunt ex Athen. lib. I. p. 7. eademque leguntur supra v. Ἀπίκιος et infra v. Κιντούροις. Küst. Huc potius e superiore loco traducta. πολλὰς μυριάδας ἀργυρίου] Sic habet Paris. A. [*V.] At in prioribus edit. minus recte legitur μυριάδα ἀργυρίου. Küst. πολλὰς om. B. V. E. denuo abieci. 2. καταναλώσειν] κατανάλωσεν A. V. E. Med. Mox ἐς τὴν γαστέρα om. A. ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας] Scriptum oportuit ἐν Μιντούρναις τῆς Καμπανίας. 4. Ἀπίκιος] Addunt A. V. Ὅτι [hoc om. *V.] ἀλιεὺς ἰδὼν ἐν χειμῶνι πολύπους, εἶπεν, εἰ μὴ κολυμβήσω, πεινήσω. 4. Καρικῇ Μούσῃ] Glossa Platonica: v. Schol. Platon. p. 452. coll. Schol. Aristoph. Ran. 1337. Quattuor novissimas voces ignorat Photius. 6. οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι] Sic Cares vocat Homerus II. β'. 767. ad quem locum Suidas respexit. Küst. 9. Καρικὸς αἶνος] Hanc lectionem ex MSS. Pariss. revocavi. Priores enim editt. habent Καρικὸς οἶνος, quod corruptum esse non dubito. Küst. Illud firmat Walzianus Schol. in Theonis Progymn. c. 3. (qui μύθους Καρικοὺς tradit) prolatus. 11. Caricas canes inter generosas exhibuit Pollux V, 37. De proverbio quaedam Vat. App. II, 26. ubi supplendum Κᾶρες. 12. Εὐνάπιος] Haec vox alieno loco posita est, pertinetque ad articulum sequentem Καρῖνος, quoniam omnia, quae Suidas de Carino ibi refert, ex Eunapio sumpta sunt. Küst. Εὐνάπιος om. A. Boissonadus tamen in Eunap. fr. 5. p. 493. admisit. 14. V. Menand. Meinekii p. 91. 15. Καρῖνος. Κάρου] Totum hunc articulum ex Eunapio depromptum esse discimus ex vv. Ἐγκύκλιον et Μακρῷ, ubi fragmenta loci huius praefixo Eunapii nomine leguntur. Küst. Habet Boissonadus p. 491. sq. Nieb. p. 99. 17. ἐς τυραννίδα. οὕτω καὶ τοὔνομα τ.] Locus hic est mutilus, qui ex voce Μακρῷ sic suppleri debet: ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα. οὕτω καὶ τοὔνομα etc. Küst. Praeceperat Reinesius V. L. I, 5. 18. Παίδων — ἁμαρτάνειν] Repetuntur v. Ὕβρις. οἱ γεγονότων] Probo coniecturam Wolfii, qui legendum suspicatur εὖ γεγονότων. Küst. Recepit Boissonadus: sed usurparat Casaubonus, qui nostrum locum contulit cum Vopisci Car. 16.

2. τοιαῦτα] I., τὰ τοιαῦτα. 5. παρηναλίσκοντο] παρανηλίσκοντο A. V. 7. τρυφήν] τροφήν V. τῶν] Malim αὐτῶν. ὅτι] ὡς A. V. om. B. E. 9. ὅτι λέγοντα] ὅτι om. B. E. qui mox τὸ μειράκιον. 10. ἀπώλλοντο V. 11. καὶ πάντα] Novissima repetuntur in v. Διοσημία: unde cum E. ascivi διοσημίας: reliqui διοσημείας. Mox λύττα V. ἡ λύττα E. 13. Οὗτος ὁ Καρῖνος — πυράτονος.] Ex Ioannis Antiocheni Excerptis Vales. p. 834. Monuit praeter alios Toupius I. p. 312. 14. φέρων] φέρον A. B. V. E, Exc.

Καρίδας. Apicius Romanus multa drachmarum millia in ventrem insumpsit, Minturnis in Campania multas squillas comedens. Quaere in v. Ἀπίκιος. Καρικῇ Μούσῃ. Carica Musa, id est lugubri. feruntur enim Cares ad tristem musicam apti esse, et alienos mortuos mercede lugere. Sunt vero qui accipiant id de barbara et obscura: quia Cares barbare loquebantur. Et proverbium: Carica fabula. Καρικὸν θῦμα. Dicitur de iis qui victimas macilentas et minime esculentas immolant. Cares enim canes immolebant. [Eunapius.] Καρίνη γυνή. Καρῖνος. Carinus, Cari Imperatoris filius, adeptus potestatem arbitratu suo quidvis agendi, tantus tyrannus evasit, ut ipsum nomen tyrannidis factis longe superarit. Puerorum enim nobilium corruptiones propter crebram consuetudinem non amplius habebantur crimina, quoniam eiusmodi flagitiis pollui solemne ipsi putabatur et quotidianum. Idem etiam falsa crimina comminiscebatur, et ipse ius dicebat iis qui laesi essent, neque ullus litigantium incolumis evadebat: cum praesertim inter multas et innumeras caedes quidam ex opulentioribus, veluti in communibus epulis gallinae, animi et voluptatis gratia a Carino consumerentur. horum alios ideo caesos esse dicebat, quod formam ipsius non laudassent: alios, quod se adolescentulum, cum declamaret, non essent tantum admirati, quantum vellet. occidebantur etiam nonnulli, quod coram ipso risissent. omnino cuncta eius facinora quavis tempestate graviora erant, et in subditorum coetu furebat. — Hic Carinus quamdiu regnavit, nihil fecit, quod ad utilitatem reip. quicquam conferret; sed deliciis et vitae molli totum se dedens luxum interpolabat caedibus hominum innocentium, qui aliqua in re ipsum offendisse viderentur. Proinde omnes acerbam illam tyrannidem, cum iuvenili temeritate iunctam (omnia enim negligenter et abs-

νεότητι, καὶ πάντα ἐκμελῶς καὶ δίχα λογισμοῦ πράττοντος.

Καρκάδονα. τοῦτο λέγεται Χάροντος δάνειον, συναγόμενον ἐκ τοῦ ὀβολοῦ τοῦ συγκηδευομένου τοῖς τελευτῶσιν· οὐχ ὡς ἔνιοι πλανώμενοι βοτάνης ὄνομά φασιν εἶναι.

Καρκαίρω. ἠχῶ. ζήτει ἐν τῷ Ψαμμοκοσιογάργαρα.

Καρκῖνος, Ἀκραγαντῖνος, τραγικός. Καὶ Καρκίνος, Θεοδέκτου ἢ Ξενοκλέους, Ἀθηναῖος, τραγικός. δράματα ἐδίδαξεν ρξ'· ἐνίκησε δὲ ἁ. ἤκμαζε κατὰ τὴν ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακεδόνος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἀχιλλεύς, Σεμέλη, ἡ ἀρχή, ὡς Ἀθηναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Λυσίας· Ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι (φησὶν) αἱ κύνες. Καὶ ὅταν ὁ σῖτος ῥιζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαί φασι. Φερεκράτης·

Ὁπόταν σχολάζῃς νῆψον, ἵνα τὰ λήια συγκαρκινωθῇ.

Λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν, ὃ νῦν καρκίνωμα λέγεται· εὑρίσκεται δὲ πολλάκις. καὶ κύριον ὄνομα.

Καρκίνος λαγῶν αἱρεῖ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Καρκίνος, ποιητὴς Ἀττικός. σκώπτει δέ τις Καρκίνου παῖδας οὕτως·

Ὀρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ἀρχησταί, ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκυίσματα, μηχανοδίφας.
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ,
γαλῆν τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

λέγει δὲ ὄρτυγας μὲν διὰ τὸ ἐριστικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. Οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένους, ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς. Γυλιαύχενας δέ, τουτέστι μακροτραχήλους. γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα ἐπίμηκες· κολοβὸν

---

2. *πράττοντος*] *πραττούσῃ* Excerpta. Post h. v. inserit V. *Κάρθαια: τόπος τις.* Cf. nos supra in v. *Κάρθαια.* 3. *Καρκάδοντα*] In Lexico Photii itemque in 2 MSS. Pariss. [A. V.] scriptum est *καρκάδανα*: quarum lectionum utra praeferenda sit haud facile dictu est, quoniam de voce illa nihil alibi me legisse memini. *Kust.* Hemsterhusius in Luciani Dial. M. XXII, 1. „*Καρκαδόνα* etsi iuxta cum aliis ignorem, suspicor tamen ex Pherecratis Comici Crapatalis desumptam: Cuperus certe in Num. Ant. Expl. p. 235. labitur, quando minus diligenter inspectis grammatici verbis illud ipsius oboli funebris esse nomen opinabatur." Suspicio eo verisimilior, quod Pherecratem in Crapatalis voces effuticias commentum esse videmus, velut *κακκάβους* et *φωδία*. o

Mox *χάρι* V. qui infra om. *ὄνομά φασιν εἶναι.* Dicendum erat *Χάροντος*: quamquam orationis color alia quaedam menda subesse arguit. 4. *ἐκ τοῦ ὀβολοῦ* | De obolo, qui mortuis olim viatici loco addi solebat, vide supra v. *Δεπάκη.* *Kust.* 7. *ζήτει* tacite Gaisf. cum *V. 9. *Καρκίνος, Ἀκραγ. ἰρ.*] Horum partem decerpsit *Eudocia* p. 270. Priorem poetum sine dubio significavit, ubi decem scenarios eius recitat, Diodorus V, 5. *Καρκίνος μὲν γὰρ ὁ τῶν τραγῳδῶν ποιητὴς, πλειστάκις ἐν ταῖς Συρακούσαις παρεπιδεδημηκὼς, καὶ τὴν τῶν ἐγχωρίων τεθεαμένος σπουδὴν περὶ τὰς θυσίας καὶ πανηγύρεις τῆς τε Λήμητρος καὶ Κόρης.* Dubitavit tamen et memoriam Diogenis Laert. II, 63. de Carcino Dionysii comite huc revocavit, qui de Atheniensi tragico pleraque collegit, Meinekius Comm. Miscell. p. 24. sqq. Ceterum *μαρκῖνος* B. E. (*μαρκῖνος* *V.) *μαρκῖνος* V. 12. *ἤκμαε*] *ἤκμαζε δὲ* E. 14. *Σεμέλη*] *Σεμέλητα* B. *Σεμέλητα* V. *ὡς Ἀθήναιος*] Locus Athenaei, quem Suidas respexit, extat Dipnosoph. XIII. p. 559. sed ubi Athenaeus non dicit fabulam, cui *Semele* nomen erat, appellatam etiam fuisse *Ἀρχή*, sed verba eius haec sunt: *Καρκῖνος δὲ ὁ τραγικὸς ἐν Σεμέλῃ, ἧς ἀρχή, Ὦ νύκτες, φησί.* Hinc ergo patet Suidam verba Athenaei obiter tantum inspexisse; qui ideo recte notatur a Stanleio in Aeschyli Choeph. p. 822. *Kust.* Istam lacuniam neque vetustam habeo neque satis castigatam. 16. *Λυσίας· Ἐλυμαίνοντο*] Cum Harpocratione et Photio. 17. Hesychius: *Καρκινοῦται, ὅταν ῥιζοῦται ὁ σῖτος καὶ σκληρύνεται.* 18. *Φερεκράτης* om. B. *Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις* apud Poll. VII, 150. *Ἵνα τὰ λήια συγκαρκινωθῇ.*

1. *νῆψον* etiam Photius et Harp. libri. *νῖψον*, *irriga*, emendatio Valesii. 4. Novissima sic iungebantur: *εὑρίσκεται δὲ πολλάκις καὶ κύριον ὄνομα.* 6. Diogenianus V, 96. 8. *Καρκῖνος ποιητὴς — τις* om. V. mox etiam *οὗτος* 10. *Ὀρτυγας οἰκογενεῖς*] Versus Aristophanis Pac. 785. sqq. sub finem breviati: quorum interpretationes, e Scholiis Aristophanicis illas derivatas, huc lectores magnam partem transtulerunt ex v. *Σφυράδες.* *γλιαύχενας* V. 11. *μηχανοδίφας* *V. *οὐ γὰρ* A. 15. *Καρκῖνος ποιητὴς ἦν· οἰκογενῆς δέ. ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένους ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς. ὄρτυγας διὰ τὸ ἐριστικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες* V. (marg. *V. *Καρκῖνος ποιητὴς ἦν*) *τοιοῦτοι*] *τοιοῦτον* B. 17. *γυλιαύχενας — μακροτραχήλους*] *γυλιαύχενος — μακροτράχηλος* V.

---

que ratione faciebat) iniquo ferebant animo. *Καρκάδονα.* Sic vocabatur Charonis vectigal, compositum ad oboli normam, qui una cum mortuis sepeliebatur. Falluntur autem qui herbae nomen esse tradant. *Καρκαίρω.* Sono. Quaeras vocem *Ψαμμοκοσιογάργαρα.* *Καρκῖνος.* Carcinus, Agrigentinus, tragicus. Item Carcinus, Theodectis vel Xenoclis filius, Atheniensis, tragicus. Fabulas edidit CLX: vicit una. Floruit Olympiade centesima, ante regnum Philippi Macedonis. Ex fabulis eius sunt, Achilles et Semele, de qua tradit Athenaeus in *Dipnosophistis.* — Lysias: *Cancrum enim meum* (inquit) *canes ingressi corruperunt.* Et cum frumentum in terra radices egit, id *κεκαρκινῶσθαι* dicunt. Pherecrates: *Cum otiosus es, irriga, ut segetes radices agant in terra.* Dicitur cancer etiam morbus quidam corporis, qui nunc *καρκίνωμα* vocatur: cuius frequens est mentio. nomen significat etiam proprium. *Καρκῖνος. Cancer leporem capit*: de rebus dictum quae fieri nequeunt. *Καρκῖνος*, Carcinus, poeta Atticus, cuius liberos his cavillis quidam exagitat: *Coturnices domi nutritas, saltatores longum collum habentes, pumiliones, stercorum caprinorum refrimenta, portentorum inventores. dicebat enim eorum pater, felem praeter spem reperi strangulasse fabulam.* Coturnices eos vocat, quod essent contentiosi: tales enim sunt coturnices. *Οἰκογενεῖς* hic significat domi et in umbra educatos; quasi dicas aves domi nutritas. *Γυλιαύχενας*, longum collum habentes: *γύλιος* est enim sportae militaris genus ex viminibus contextum et oblongum. Quibus consenta-

οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα, τὸν δὲ τράχηλον μακρόν. ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος· ὡς μικροὺς οὖν καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. Ναννοφυεῖς δέ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ || ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἵννοι. Ὀρχηστὰς δέ, εἰςέφερε γὰρ αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. Σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινοὺς καὶ μικρούς. σφυράδες δέ εἰσι τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. ἢ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύτας οὖν ἀπεικάζει αὐτούς· μᾶλλον δὲ οὐδὲ ταύτας, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτμήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ· ἢ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. Μηχανοδίφας δὲ ἀπὸ μέρους. Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰςάγειν ἐν τοῖς δράμασιν· ὃν Πλάτων δωδεκαμήχανόν φησιν. ἢ ἐπειδὴ πολλάκις ὡς τραγῳδοὶ μηχανικὰ εἰςέφερον, ἡνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ πατὴρ δὲ δρᾶμα ἐποίησε Μύας. παρὰ προσδοκίαν, τουτέστι μετὰ μόχθου. Γαλῆν δὲ εἶπεν ἀπάγξαι, διότι αἱ γαλαὶ νυκτὸς πνίγουσι τοὺς μύας.

Καρκίνου ποιήματα. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ. ἀντὶ τοῦ αἰνιγματώδη. ὁ γὰρ Καρκίνος Ὀρέστην ὑπὸ Ἰλίου ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

Κάρμηλος. τὸ ὄρος. καὶ Καρμήλιον ὄρος.

Καρμητίς. πόλις οὕτω καλουμένη.

Καρνεάδης, Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκώμου, φιλόσοφος, ἀφ' οὗπερ ἡ νέα Ἀκαδημία ἤρξατο. φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ τὴν σελήνην ἐκλιπεῖν, καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι.

Καρνεάδης ἕτερος, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀναξαγόρου.

[Κάστωρ, Ῥόδιος, ἢ ὡς τινες Γαλάτης, ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν Μασσαλιώτης, ῥήτωρ· ὃς ἐκλήθη Φιλορώμαιος. Γήμας δὲ οὗτος Ληοτίαρου

---

1. αὐτοῖς post εἶναι omisi cum V. Schol. et v. *Σφυράδες*. *μικρόν* Med. 3. *ὡς μικροὺς*] *εἰς μικροὺς* V. qui mox om. *οὖν*. Ceterum illud *εἰς* non videtur relinquendum. Schol. Platon. Apol. in cod. Clark. [p. 330. ed. Bekker.] *σκώπτειν εἰς σκυτέα*, et [p. 331.] *ἀποσκώπτει εἰς συκοφάντην, εἰς αὐχμηρὸν καὶ πένητα*. Infra v. *Κατασιλᾷ*: τοῦτο *εἰς Κινησίαν ἀποσκώπτει*. v. *Ἄπρεος*: *ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς μαλακίαν*. *Gaisf.* Qui quod talibus suam in rem abutitur, parum se memorem dictionis ulteriorisostendit, quae offendit ipsum Bentleium ad Millium p. 10. praeter alios Bährium in Clesiam p. 93. Sed vide quae collegit Lennepius in Phal. p. 368. nobisque dicta de Eratosth. p. 120. Interim *ὡς* reduxi: neutrum enim probandum videri demonstratum in v. *Σφυράδες*. *γογγυλώδεις*] *στρογγυλώδεις* E. 4. *πατρὶ*] *πανὶ* A. E. Med. De quo monuit Florens in Pac. 791. 6. *Ἵννοι*] *Ἰννοι* A. V. E. sive *Ἰνικοί*, quod confirmatur vv. *Νάννος*, *Ἵννοι*, *Σφυράδες*, *Ἵππα* Schol. Ven. *αὐτοὶ* Med. 9. *αἰγῶν*] *ἀνῶν* E. 14. *Μηχανοδήφας* * V. 15. *ὁ Καρκίνος*] *ὁ Καρκίνου* quod cum Schol. reponi iussit Küsterus, praestat A. in v. *Σφυράδες* deteriora secutus. *φησὶ Καρκίνου* V.

1. *παρὰ προσδοκίαν· τουτέστι μετὰ μόχθου*] Supple ex Scholiasta Aristophanis: *Παρὰ προσδοκίαν· τουτέστιν, ὃ μετὰ μόχθου συνεγράψατο. Küst.* 4. *Καρκίνου ποιήματα*] Sic Photius: ubi desunt *ἀντὶ τοῦ*. *Μένανδρος* p. 183. *ψευδηρακλῆς* E. 6. *ὑπὸ Ἰλίου*] Redeat syllaba quam scioli superfluam censuit, *ὑπὸ μὲν Ἰλίου*. Corrigo *Μενελάου*. Huc opinor spectare fragmentum quod in Carcino praebet Harpocratio, *Νεῦ κἀγὼ ξίφος ἔβαπτον*. In tragoediis eius non memoratur Orestes. *Valck.* *ὑπὸ Μενελάου* item Hemsterhusius. *ἀπὸ* A. B. V. E. Med. Photii MS. Quod autem *ἡλίου* Photius scripsit, inde *Ἀπόλλωνος* elicuit Dobraeus in Addend. p. 710. 9. *τὸ ὄρος* om. E. qui mox *Καρμήλ*. Mox *τὸ* ante *ὄρος* om. A. V. Sustinilimus etiam virgulam post *Καρμήλιον*. 11. *Καρνεάδης, Λίβυς*] Imagini eius marmoreae ap. Fulv. Ursin. inscr. *Καρνεάδης Φιλοκώμου Κυρηναῖος*. *Reines.* 12. *Φιλοκώμου Eudocia* p. 272. 13. *ἤρξατο Ἀκαδημία*] *Ἀκαδημία ἤρξατο* A. V. *τελευτήσαντος*] Diogen. Laert. IV, 64. et Menag. *Henst.* V. margo habet *ψεῦδος*. 14. *ἐκλιπεῖν* V. 17. *μαθητὴς Ἀναξ.*] Dubium hoc: vixit enim hic Carneades cum Aristotele, nisi intelligas Anaxagoram rhetorem Isocrateum, Laert. II. Anaxag. ad extr. *Reines.* Mirifice. 18. *Κάστωρ, Ῥόδιος*] Mirum hanc glossam, cum iisdem verbis suo loco repetatur, sedem alienam invasisse, nec libro quoquam repudiari. 20. *φιλορώμαιος* A. *Ληοτίαρου*] *Ληοτίαρχου* V.

---

neum est ut reliquum corpus omnino habuerint curtum, collum vero longum. vel cervices fere nullas habentes, quemadmodum gylius. ridet igitur eos ut parvos et graciles. saltabant autem in patris usus. *Nannophyeis* eos vocat, quia homines curti et iusto breviores vocantur nani: ut equi parvi et exigui hinni. *Orchestas*, quia pater eos in fabulis saltantes introducebat. *Sphyradon* autem *apoknismata* staturae eorum brevitatem indicat: *sphyras* enim (quod caprarum et ovium stercus significat) fabae magnitudinem habet. illis igitur Carcini filios assimilat: immo ne illis quidem, sed potius earum segmentis et frustis. ridet igitur eos propter staturae brevitatem: nam parvae rei partem minutulum quid oportet esse vel potius nihil. *Mechanodiphas* eosdem appellat, a parte totum intelligens. Xenocles enim Carcini filius multis machinis ad percellendos spectatores in fabulis usus fuisse videtur: quem ideo Plato *dodekemichanon* appellat. vel quia tragoedorum more saepius machinas adhibebant, cum deos in coelum ascendentes et inde descendentes imitari vellent. Pater autem fabulam *Mures* conscripserat: quam a fele dicit strangulatam, quia feles noctu mures suffocant. *Karkinou poiemata*, Carcini poemata, id est obscura. Menander in *Falso Hercule* Carcinus enim Orestem, ab illo eadem matris fateri coactum, obscuris verbis respondentem facit. *Karmelos*. Montis nomen. Et Mons Carmelus. *Karmetis*, Urbs ita vocata. *Karneades*. Carneades, Afer Cyrenaeus, Philocomi F., philosophus, novae Academiae auctor: quo mortuo lunam defecisse et solem obscuratum fuisse tradunt. *Karneades heteros*. Carneades alter, Atheniensis, philosophus, Anaxagorae discipulus. [*Kastor*. Castor, Rhodius, vel, aliis auctoribus, Gallograecus, aut ut alii falso existimarunt Massiliensis, orator, Philoromanus cognominatus. Hic cum du-

τοῦ συγκλητικοῦ Θυγατέρα, ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι διέβαλεν. Ἔγραψε δὲ Ἀναγραφὴν [Βαβυλῶνος καὶ] τῶν Θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις δύο, Χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ Περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε', Περὶ πεδίων β', Περὶ τοῦ Νείλου, Τέχνην ῥητορικήν, καὶ ἕτερα.]

Καρνείωνος.

Κάρνιος. Ἀπόλλωνος.

[Κάρνεια. Ἀπόλλωνος ἑορτὴ παρὰ Λακεδαιμονίοις.]

Καρρόθεν. ἀπὸ τοῦ κρείττονος.

Καρρόον. κατὰ τὸ ῥοῦμα.

Κάρος. ἡ ἐξ οἰνοποσίας ἐγγινομένη μέθη καὶ παραφορά.

Καρωθείς. βαρηθεὶς τῇ κεφαλῇ. Ὁ δὲ Λαβὶδ βάλλει ἐπὶ τὸν Γολιὰθ εἰς τὸ μέτωπον, καὶ διῆλθεν ἕως τοῦ ἐγκεφάλου· ὡς εὐθὺς καρωθέντα πεσεῖν ἐπὶ [1] τὴν ὄψιν. Καὶ κεκαρωμένος. Ὁ δὲ τὴν καρδίαν ταῖς τιμαῖς ἤδη κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὁδόν.

Κάρρων. λωριστὶ ὁ κρείττων. Καὶ Καρρόθεν, ἀπὸ τοῦ κρείττονος. Δαμάσκιος γὰρ λέγει περὶ Ἰσιδώρου· Ὠμην αὐτὸν κεκραγέναι καταβάντα εἰς γένεσιν, ἐγὼ δὲ καρρόθεν ἐνθάδε ἀφικόμην.

Καρπαλίμως. ταχέως.

Καρπασινοί. κορτῖναι.

Καρπαία. εἶδος ὀρχήσεως. οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει. λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης.

Καρπίζουσιν. ποτίζουσιν, εὔκαρπα ποιοῦσι.

Κάρπιμος τόπος.

Καρπός. ἡ ἐπικαρπία· καὶ τὸ μέρος τῶν χειρῶν. δύο γὰρ σημαίνει.

Καρπὸς καὶ περικάρπιον διαφέρει. καρπὸς μέν ἐστι κυρίως αἱ κεγχραμίδες τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες· περικάρπιον δὲ τὸ περικεχυμένον ἰούσιος ὑγρὸν μετὰ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ δέρματος.

---

3. Ἀναγραφὴν Βαβυλῶνος καὶ τῶν Θαλασσοκρατησάντων | Sic locum hunc ex Paris. B. supplevi, qui in prioribus editt. ita legitur: Ἀναγραφὴν τῶν Θαλασσοκρ., omissis duabus illis vocibus Βαβυλῶνος καί. In Pariss. A. et C. [id est A. E.] vox Βαβυλῶνος quidem desideratur, at lacuna post ἀναγραφὴν relicta est, certo indicio, excidisse ibi vocem aliquam, quam B. recte retinuit. Küst. Βαβυλῶνος καὶ suum librum B. cum V. om. tradit Gaisf. καὶ tantum habent D. *V. Parum probabilis tituli ratio, praesertim in tali rerum iunctura. Nos uncos admovimus. 8. Om. vulg. Scribebatur Καρνειῶνος. Sed ista perturbata fuisse saltem ordo litterarum significat: quamquam quod gl. Κάρνια om. B. E. *V. inde non multum invamur. Καρνίωνος Callimacheum h. Iov. 24. an huc referendum sit dubito; nunc locum sic placet instaurari: Καρνείων, Καρνείωνος. Κάρνιος δέ. Ἀπόλλωνος ὀνόματος. 9. Κάρνιος | Κάρνειος sive Καρνεῖος Reinesius. Ἀπόλλων | Ἀπόλλωνος A. B. V. E. Vide vel Schol. Theocriti V, 83. 12. Καρρόθεν. ἀπὸ κρείττονος | Repetitur infra v. Κάρρων. τοῦ adiecerunt A. B. V. E. 13. Καρρόον | H. μ'. 33. Καρρόων *V. 15. καταφορά Wakefieldus Silv. Crit. II. p. 81. 16. βαρηθεὶς | βαρηθὶς quod dedi cum Photio, Cyrillo et B. V. satis id firmat praeter grammaticorum locos Parthen. p. 27. ed. Legr. τὴν κεφαλὴν E. 16. Ὁ δὲ Λαβὶδ — ἐπὶ τὴν ὄψιν | Verba Iosephi Antiq. Iud. VI, 9, 5. 18. τοῦ ἐγκεφάλου | Add. ex Iosepho τὸ βληθέν. ὥστε εὐθέως E. 19. κεκαρωμένος. | καρωμένος V.

1. ταῖς τιμαῖς | Puto legendum ταῖς λύπαις. Küst. F. τιμωρίαις Sed vide Hesych. v. Τιμή. Iamblich. ap. Phot. p. 237. μέλιτι καρωθέντες. Quare reddo, honoribus obcaecatus, sopitus. Vid. v. Μυριάκινος. Toup. MS. Cuius iudicium secutus orationem Eunapio assignavit Boissonadus Fr. 34. 2. εἰς τὴν ὁδὸν vitii suspectum, etsi licet haec ad Rufini caedem referre. Mirum Wakefieldi commentum Silv. Crit. II. p. 82. reponentis τὸν ἄδον: qui potuit opera faciliore τὸν ᾅδην, vel potius εἰς τὴν ἐσχάτην ὁδόν. 3. Κάρρων | Hoeschel. in Photii Bibl. p. 371, 30. Hemst. De hoc egregie Valck. in Adoniaz. p. 303. sq. 4. γὰρ unde pendeat ignoro. 8. Καρπασινοί. κορτῖναι | Portus locum hunc frustra sollicitat. Καρπασινοὶ enim dictum est pro καρβατινοί, a carbasus. Κορτῖναι vero significat cortinas sive antaeas: qua voce, licet Latina, recentiores Graeci etiam usi sunt. Küst. Sic Photius. 9. οὗτος *V. Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει | VI, 1, 7. Schneid. sive V, 9. „Vide etiam Athen. I. p. 15. qui idem genus saltationis verbis Xenophontis describit." Küst. 10. ταύτης | αὐτῆς E. repugnante Photio. 11. Καρπίζουσιν. ποτίζουσιν εὔκαρπα ν. | Eadem Hesychius et Photius. Apte Gaisf. contulit Eurip. Bacch. 405. βαρβάρου πατρωίου ῥοαῖ καρπίζουσιν ἔναυρον. 13. Similiter Schol. Psalmi 127, 2. quo utitur Bielius in Hesych. 15. καρπὸς μὲν γάρ ἐστι κυρ | Vide Theophr. Hist. Plant. I, 3. Küst. 16. γάρ post μέν omisi cum B. V. E. Mox εἶσι malis. κεγχραμίδες | κρεγχραμίδες B. E. 17. ἐλαῶν V. E. περικάρπιον] ἐπικάρπιον A.

---

sissot Deiotari Senatoris filiam, ab ipso cum uxore sublatus est, quod eius apud Caesarem criminatus esset. Scripsit [descriptionem Babylonis, et] catalogum eorum qui maris imperium obtinuerunt, libris duobus. De peccatis in chronologia. De argumentis oratoris libros v. De persuadendi ratione. De Nilo. Artem Rhetoricam: et alia.] Καρνείων. item Κάρνιος. Apollinis nomen. [Κάρνια. Carnia, sacra Apollinis apud Lacedaemonios.] Καρρόθεν. A praestantiore. Καρρόον. Secundo flumine. Κάρος. Violentia et ab vino submatum delirium. Καρωθείς. Capite gravatus. *David autem Goliathi frontem ita percussit, ut cum lapis ad cerebrum usque penetraret, confestim ictu illo sopitus pronus procideret.* Et κεκαρωμένος. *Ille vero cum animus esset honoribus inebriatus, ad navissimum iter se convertit.* Κάρρων. Melior, Dorice dictum. Et Καρρόθεν, ab melioribus. Damascius ubi de Isidoro dicit: *Existimabam eum, cum in mundum demitteretur, exclamasse: ego vero ex meliore loco huc descendi.* Καρπαλίμως. Celeriter. Καρπασινοί. Cortinae. Καρπαία. Saltationis genus: cuius modum descripsit Xenophon in *Expeditione Cyri.* Καρπίζουσι. Rigant, fecunda faciunt. Κάρπιμος τόπος. Καρπός. Fructus. item pars manus: quae duo nomen significat. Καρπὸς et περικάρπιον differunt. nam καρπὸς proprie sunt grana ficus et olivarum ossicula; περικάρπιον vero caro his circumfusa cum abiente pellicula.

[Καρποῦ δίκη. τῷ βλάψαντι καρποὺς δίκας ἐπετίθουν.] Καρποῦ δίκη. οἱ γῆς ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης αὐτοῖς λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἶτα ἑλόντες λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρπίας. τοῦτο καρποῦ δίκη καλεῖται. καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς· Εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ, καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου· ὥσπερ νῦν οὗτός σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται.

Καρποῦμαι. αἰτιατικῇ.

Καρποφορῶ. δοτικῇ.

Κάρπωμα. θυσία, προσφορά.

Καρσίως. πλαγίως, καὶ ἐγκαρσίως.

Κάρτα. λίαν, ἢ μεγάλως. Ληΐζεται γὰρ ἡ Κολχὶς κάρτα κομιδῇ, καὶ ἄσχετον ἦν τὸ κακόν. ἐχήρευε γὰρ τοῦ στρατηγήσαντος.

Κάρτα ἐπαφρόδιτος.

Κάρτα. ἐκ τῶν Σοφοκλέους. Αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον·

Τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν,
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.

Κάρταλλος. Ἀρχὰς ἅλωνός μου καὶ ληνοῦ προσφέρω Χριστῷ· καρτάλλων δὲ βοτρύων τῷ Παρακλήτῳ. κόφινος ὀξὺς τὰ κάτω.

Καρτερία. ἡ ἐπιστήμη ἢ ἕξις ὧν ἐμμενετέον καὶ μή, καὶ οὐδετέρων.

Καρτερός. ὁ δυνάμενός τινος κρατεῖν. Ὁ δὲ ἐδύνατο καρτερὸς εἶναι τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐνέδωκε ταύτην τῷ βασιλεῖ. καὶ αὖθις· Τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν, ἧστινος οἱ Νισιβηνοὶ καρτεροὶ εἶναι, ἐνδιδόντες. καὶ αὖθις· Καὶ αὐτὸς ἐγώ, ἐν ᾧ ἔτι Ἀρμενίας καρτερὸς ἦν. — Καὶ μάχης καρτερᾶς γενομένης, διαφθείρεται πᾶσα ἡ στρατιὰ τῷ Ἀντιόχῳ. πρὸς δοτικὴν ἡ σύνταξις. Καρτερός. ὁ ἐγκρατής. Ὅπερ οὐκ ἦν νόμιμον δρᾶσθαι ἐν γῇ, ἧστινος Ῥωμαῖοι ἐκ παλαιοῦ καρτεροί εἰσιν. ἀντὶ τοῦ κύριοι, ἐγκρατεῖς.

Καρτερῶ. δοτικῇ.

Καρτερόνυχας. ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας.

---

1. Om. *V. perversam litis istius descriptionem, quam ex Hesychii similiumve fontibus non ambiguum recens invectam fuisse. Vide potissimum librum *der Att. Prozess* p. 750. 2. οἱ ἀμφισβητοῦντες] οἱ γ' ἀμφισβητοῦντες A. B. V. E. Restituit Gaisf. οἱ γῆς ἀμφ. ex Photio. 4. περὶ] καὶ περὶ A. B. V. E. Photius. 5. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημ. — δικάζεται] Ex Harpocratione. Praegressum καὶ cum ipsum haec superioribus assuta fuisse doceat, tum Photius monstrat, καρποῦ δίκην pro glossa inculcans. 7. ἔχεις edd. vett. 10. οὗτος] οὕτω B. E. οὕτως V. Photii MS. 11. 12. Om. vulg. 13. Κάρπωμα] Sic Photius. Sapit istud glossam sacram, cuius admonent intpp. Hesychii. 15. λίαν ἢ μεγ.] Sic Schol. Platon. p. 420. Phot. et Hesychius. Ληΐζεται parum credibile cum ἦν sociari potuisse. 17. Immo τοῦ στρατηγήσαντος. 18. Κάρτα ἐπαφρόδιτος] Hanc lectionem ex optimo Paris. A. revocavi. In prioribus enim editt. [et B. V. E.] nullo sensu scriptum est Κάρτα ἐπ' Ἀφροδίτης. Küst. 19. Κάρτα] Κάρπαι[a] V. Hoc est, Κάρτα. τὰ ἐκ τῶν Σοφ. Sophoclis Ai. 554. sq.

1. γὰρ] δὲ E. 2. μάθῃς] μάθοις B. V. E. quod praestat. 3. Κάρταλλος] Deuteron. 26, 4. κάρταλλος, κόφινος, κανοῦν, vasa magmentaria Varr. de L. L. IV, 22. *Reines.* Alia dederunt interpretes Hesychii. 6. Καρτερία. ἡ ἐπιστήμη] Ex Diogen. Laert. VII, 93. 8. Καρτερὸς aptum genitivo tam peculiare videtur Arriano fuisse (v. Eust. in Il. α. p. 20 et in Dionys. 391. ex vulgg. libris), ut horum locorum unum ad scriptorem illum rerum Asiaticarum referre possis. Attigit usum Valck. in Adoniaz. p. 386. sq. καὶ ante ὁ omisi cum V. Quod si tueri velis, interpretationes sic fuerint confundendae: K. ὁ ἐγκρατής, καὶ ὁ δυν. τ. κρ. 11. Νισιβηνὸς A. Mox ἐπιδώσοντες E. 12. ἔτι] ἔτι ᾧ E. Tum Ἀρμενία V. 14. φθείρεται] διαφθείρεται A. V. Leg. f. γενομένης, διαφθείρεται Gaisf. Malim δὴ γενομένης: interim recipi διαφθείρεται. 15. πρὸς δοτ. ἡ σύντ.] Om. vulg. annotationem lectorum quorundam, cui similes attulimus in v. Ἀντιλαμβάνεσθαι. Adde v. Ἀντιτάττεται sub finem et Κατα. δοτικὴν] δοτικῇ A. V. E. 19. Om. vulg. 20. Καρτερόνυχας] Κρατερώνυχας Hom. Il. ε. 329. ubi eadem Schol. cum Photio. Glossam post Καρύανδα et Κάρυα habet *V.

[Καρποῦ δίκη. Actionem frugum in eum intendebant, qui fruges laesisset.] Καρποῦ δίκη. Qui litigant cum aliquo de agro, quem ad se pertinere dicunt, possessoribus eius litem intendunt. deinde cum eos peregerunt, aliam de usu fructu actionem instituunt, quae καρποῦ δίκη appellatur. Lysias in oratione contra Demosthenem de tutela: *Si quid habes, de quo adolescens iste accusandus tibi videatur, isque tuarum rerum aliquid possidet, secundum leges iudicio cum eo contendas; ita ut si de agro lis sit, καρποῦ, si de domo, ἐνοικίου actionem instituas; quemadmodum iste nunc tibi tutelae dicam scribit.* Καρποῦμαι. Aptum accusativo. Καρποφορῶ. Aptum dativo. Κάρπωμα. Sacrificium, oblatio. Καρσίως. Oblique. Item ἐγκαρσίως. Κάρτα. Valde, vehementer. *Ingentes enim ex Colchide praedae agebantur, nec malum poterat amplius sustineri: belli enim duce carebat.* Κάρτα ἐπαφρόδιτος. Κάρτα. Aiax apud Sophoclem ad filium suum inquit: *Nihil enim intelligere malum est doloris expers, donec gaudium una cum tristitia didiceris.* Κάρταλλος. Cophinus deorsum in acutum desinens. *Areae meae et torcularis primitias offero Christo, cophinum vero uvarum Paracleto.* Καρτερία. Scientia vel usus rerum, quae toleranter vel secus ferendae sunt, vel neutram in partem. Καρτερός. Qui rei alicuius potiri potest. *Ille cum urbem tenere posset, tamen eam regi dedidit.* Et alibi: *Et urbem et regionem, quantam Nisibeni tenent, dedituri.* Alio loco: *Et ipse ergo, dum adhuc Armeniae dominus eram.* *Et cum acre proelium commissum esset, totus exercitus Antiochi deletus est.* Καρτερός. Rei dominus. *Quod fieri nefas erat in terra, cuius possessionem Romani iam inde ab antiquis temporibus tenent.* Καρτερῶ. Aptum dativo. Καρτερόνυχας. Firmis ungulis aptos.

Καρτερώτατος.

Κάρυα. τὸ δένδρον. κάρυα δὲ ὁ καρπός.

Καρύανδα. πόλις Καρίας.

Καρυκεύων. ἀρτύων, ἡδύνων.

Καρυκεία. ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν.

Καρύκη. ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον· βρῶμα Λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἐδεσμάτων· ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνταράττειν τε καὶ ἀναδεύειν καρυκεύειν φασί. Καὶ Καρυκοποιεῖν, τὸ κοσμεῖν ποικίλῳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον. καρυκεύματα γὰρ τὰ ἡδύσματα καὶ ἀρτύματα. καὶ Καρύκη, ἡ κοιλία, ἣν νῦν μονθυλευτὴν καλοῦσι. Καὶ παροιμία· Μήτε Λυδῶν καρύκας, μήτε μαστίγων ψόφους.

Καρφαλέον. ξηρόν. καὶ Καρχαλέον, κατὰ ξηρόν.

Κάρφη. ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος. Διφθέρας δὲ εἶχον σκεπάσματα, ἐνεπίμπλασαν χόρτου κούφου. εἶτα συνῆγον καὶ συνέσπων τὰς διφθέρας, ὡς μὴ ἅπτεσθαι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ. λέγεται δὲ θηλυκῶς. Ἀρριανός· Καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐμπιπλάμεναι καὶ ἡ ὄχθη αὐτῶν πλήρης φαινομένη οὐκ εἴα ἀρέσκειν τὸν Πῶρον. λέγεται καὶ οὐδετέρως τὸ κάρφος, τῷ κάρφει.

Καρχαλέος. ὁ ξηρός.

Καρχαρόδοντα. Ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι, λέων, κύων, πάρδαλις. ἀετίδες καὶ ἰχθύων γένος, ἃ σαρκοφάγα εἰσί.

Καρχαρόδους. τραχεῖς ὀδόντας ἔχων. Καὶ κάρχαρον, τὸ τραχύ.

---

3. Καρύανδα] Sic Harpocratio. Scribebatur Καρυάνδα. Vide vel Strab. XIV. p. 658. 4. ἀρτύων E. Cum libris Photius. 5. ἡδύτης] ἡ quod vulg. neglexit, servant etiam Hesychius, Photius et Lex. Bachm. p. 268. 6. Καρύκη ἔδεσμα ἐκ πολλ.] Vide Athenaeum XII. p. 516. Küst. Alia collegit Meineke in Menand. p. 170. sq. Ceterum compara Lex. Bachm. p. 268 et Schol. Luciani Tim. 54. coll. Ruhnkenio praef. in Hesych. p. 18. (Bekk. Anecd. p. 1096.) Quattuor superiores voces apud Photium, subsequentes ad φασί usque apud Hesychium exstant. 9. Καὶ καρυκοποιεῖν et quae sequuntur sunt Schol. Aristoph. Equ. 342. 12. μονθυλευτὴν] De significatione huius vocis vide Casaub. in Athen. I, 4. Küst. Id profectum a corrupta scriptura Scholiorum μονθυλευτήν. παροιμία] Vid. Zenob. V, 3. Supplendus tetrameter trochaicus ope Schol. Aeschyli Pers. 41 καὶ τὸ περιφερόμενον· μήτε μοι Λυδῶν καρ. κτλ. Novissimis caret Schol. Aristoph. 14. Item Photius. Pertinet ad vetustam dubitationem de loco Il. φ'. 541. Cf. Villois. in Apollon. p. 885.

2. σκεπάσματα ἐνεπίπλασαν χόρτου] Lege σκεπάσματα, ἃ ἐνέπλησαν χόρτου. Küst. Distinxit Aldus post σκεπάσματα. Hanc Xenophontis Anab. I, 5, 10. orationem esse monuit Wakefieldus Silv. Crit. III. p. 145. Inde ἃς asciví, quod ipsum Gaisf. desiderabat. ἐνεπίπλασαν] ἐπίμπλασαν dedi cum V. Editum non firmatur nisi uno Xenophontis libro. 3. τὰς διφθέρας aut irrepsit ex interpretatione aut Suidas, quod solet, id perspicuitatis causa interpolavit. Nec quae sequuntur λέγεται δὲ θηλυκῶς, apte posita sunt. 5. Ἀρριανός Expedit. Alex. V, 9, 5. 7. Πῶρον] Antea male legebatur (cum MSS) πόρον: quod Portus alveum fluvii significare putabat, cum sit nomen proprium Indorum regis, qui Porus appellabatur. Küst. δὲ καὶ] δὲ om. A, B, V, E. Haec cum superioribus sic coniungenda: λέγεται δὲ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Tum οὐδέτερον V. 10. Καρχαρόδοντα, ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1014. Vide etiam Aristotelem Histor. Anim. lib. II, 1. p. 482 et supra v. Ἀμφόδοντα. Küst. Addit Gaisf. Aeliani N. A. XI, 37. Καρχαρόδοντα δέ, στρογγύλους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας καὶ ὀξεῖς, λέων, κύων, λέων, πάρδαλις· ταῦτα μέντοι καὶ θηρευτικά ἐστι. 12. ἀετίδες] Sic etiam legitur apud Enarratorem Comici. Sed ut verum fatear, vocem istam suspectam habeo, quoniam non memini me usquam de isto genere animalis aliquid legisse. Küst. Descriptus est hic locus, ut recte monuit Küsterus, ex Schol. Aristoph. Equ. 1014. qui eandem scripturam praefert quam noster Suidas. Sed uterque foedissime corruptus est, reclamante licet Iacobo Gronovio Mutilat. Suid. p. 20. qui novum quoddam animal, credo, hic intelligendum existimavit, quod Africa non novit. Suidas v. Πελαργιδεῖς· πελαργοὶ νεοσσοί, ὥσπερ ἀετιδεῖς οἱ τῶν ἀετῶν. Sed ista vox ἀετίδες nullum locum hic habet. Tu vero noli dubitare quin hoc monstrum nobis satis feliciter fuerit procuratum, atque adeo locus ita legendus atque instaurandus sit: λέων, κύων, πάρδαλις, καὶ εἴ τι ἄλλο· καὶ ἰχθύων γένος, ἃ σαρκοφάγα εἰσί. Ista locutus est noster infra vv. Ἀλώπηξ ζῷον, Στενόδοντα ζῷα· Κερκόλδων. Artemidorus III. p. 168. Καὶ γυναῖκες δὲ καὶ αἱ λεγόμεναι ἐλαίδες (leg. ἐριτίδες) καὶ εἴ τι ἄλλο θηρίον. Nihil verius hac emendatione. Quod vero addit Suidas, καὶ ἰχθύων γένος, ἃ σαρκοφάγα εἰσί: notandum pisces in universum fere omnes καρχαρόδοντας esse: id quod docet Aristoteles H. A. II. p. 33. οἱ γὰρ ἰχθῦς ἅπαντες σχεδὸν καρχαρόδοντές εἰσι. Toup. I. p. 313. Tota via ab vero aberravit haec coniectura. Legendum enim πάρδαλις, ἔτι δὲ καὶ ἰχθύων γένη, ἅπερ ἐστί: quomodo Toupianarum Emendationum exemplari suo adscripserat Musgravius. Mox ἐριτίδες in Artemidoro legerat L. Bosius Observ. p. 65. Porson ad Toup. IV. p. 453. ignorans idem paulo ante Tyrwhittum ib. p. 20. proposuisse. Ceterum Iacobs. in Eurip. p. 80. emendabat ἀκανθίδες pro ἀετίδες. Non silendum Zon. p. 1148. sive Etym. M. p. 493. desinere in v. πάρδαλις. 13. εἰσί] οὕτω λέγονται addit E.

Καρτερώτατος. Κάρυα, Nux arbor. Κάρυα vero nuces. Καρύανδα. Urbs Cariae. Καρυκεύων. Condiens, delicate apparans. Καρυκεία. Condimenta iusculorum. Καρύκη. Edulium ex multis rebus compositum: quippe cibus Lydius ex sanguine et aliis esculentis confectus. unde etiam, quod est confundere et commiscere, καρυκεύειν dicunt. Et Καρυκοποιεῖν, orationem pigmentis quasi verborum ornare. καρυκεύματα enim appellantur condimenta ciborum. Et Καρύκη, venter, quem nunc farturam vocant. Et proverbium: Neque Lydorum carycas neque flagellorum strepitus. Καρφαλέον. Aridum. Et Καρχαλέον, idem. Κάρφη. Festuca, gramen siccum. Pelles quas pro tegumentis habebant, arido gramine repletas constrinxerunt, ne aqua materiam inclusam tangeret. Arrianus: Et pelles, stramentis repletae, et conspectus militum, quibus tota ripa videretur obsessa, anxium ac sollicitum Porum tenebant. Dicitur et genere feminino κάρφη et neutro κάρφος. Καρχαλέος. Siccus. Καρχαρόδοντα. Sic vocantur animalia, quae dentes habent rotundos et pectinatim inter se coeuntes, ut leo, canis, pardus, porro quaecunque piscium genera sunt carnivora. Καρχαρόδους. Asperos dentes habens. Et Κάρχαρον, asperum.

Καὶ κάρχαρόν τι μειδήσας,
σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ, φησί, τῶν ἰατρείων,
κεφαλὴν λυκείου φάρυγος ἐξελεῖν σώαν.
ἐν Μυθικοῖς.

Καρχέδημος ὁ γλάμων. Ἀριστοφάνης λέγει περὶ αὐτοῦ.

Καρχηδών, πόλις Λιβύης, μεγίστη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων καὶ δυναμικωτάτη εὐγχανεν οὖσα, ἥτις καὶ Βύρσα ἐκαλεῖτο, ἀπὸ ἱστορίας. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀφρικανός.

Καρχηδών. ἡ Ἀφρική· ἐξ ἧς ὥρμᾶτο ὁ μέγας Κυπριανός. ταύτην Σκηπίων καθεῖλεν εἰς ἔδαφος. ἡ μετὰ τὸν πρῶτον συνοικισμὸν ἑπτακόσια ἔτη κρατήσασα τῶν περιοίκων.

Κασαλβάδες. ἑταῖραι. τουτέστιν, ἀεὶ ἐπὶ τέγους καὶ οἰκήματος ἑστῶσαι γυναῖκες, ἐπὶ μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομένοις ἑαυτάς.

Κασαλβάς. πόρνη. κασάλβαι δὲ εἴρηνται ἀφ' οὗ ποιοῦσι· καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστάς, σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσι. παρὰ τὸ καλεῖν οὖν καὶ τὸ σοβεῖν.

Κασαλβάσω. λοιδορήσω. Ἀριστοφάνης·

Κασαλβάσω τοὺς ἐν Ἥλῳ στρατηγούς.

Κασάνδρα.

Κασαυρίοις, ἢ κασαλβίοις. τουτέστι, τοῖς πορνείοις. Ἀριστοφάνης·

Ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀτόπιστον δρύσων.

Κασσία. ὄνομα πόλεως. σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ Ἰώβ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀρωματικοῦ. καὶ Λαβὶδ· Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία.

Κασίγνητος. Ἀδελφὸς γνήσιος. κασίγνητοι δὲ κοινότερον οἱ συγγενεῖς· ὁ δὲ Ὅμηρος τοὺς ἀνεψιοὺς εἶπε κασιγνήτους.

Ἕκτωρ δὲ κασίγνητος.

Κασσιέπεια. ἡ καλλονή. καὶ ὄνομα κύριον.

Κάσιον ὄρος. πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. Καὶ Κάσιος Ζεύς. ἐνθα Τραιανὸς ἀνέθηκε κρατῆρας ἀργυροῦς καὶ κέρας βοὸς παμμέγεθες κεχρυσωμένον, ἀκροθίνια τῆς κατὰ Γετῶν νίκης. καὶ Ἐπιγράμματα ἐν τοῖς ἀναθήμασιν Ἀδριανῷ πεποιημένα·

---

1. *Καὶ κάρχαρόν τι μειδιάσας*] Versus hi choliambici deprompti sunt ex Babrio. *Küst.* *μειδήσας* B. *V. et omnes ante Küst. editiones, quarum ignarus illud coniecit Tyrwhittus de Babrio p. 34. *κάρχαρόν τι μειδιάσας* ti nescio quo modo Porsonus Adv. p. 308. 2. *μισθὸς ἀρκεῖ*] *μισθὸν ἀρκεῖν* E. 3. *φάρυγγος*] Metri gratia scribendum est *φάρυγος*. *Küst.* Recepit tacite Gaisf. post Tyrwh. *ἐξελθεῖν* B. *V. 5. Ἀριστοφάνης* Ran. 595. Vide v. *Γλάμων*. 11. *ἡ Ἀφρική*] Scribe, *ἡ τῆς Ἀφρικῆς*. Vide tamen v. *Ἀφρικανός*. *Küst.* Omnia male consarcinata. 12. *Σκηπίων*] *Σκηπίων* A. V. *ἦγουν ῥάβδος* V. inter vss. 13. *συνωκισμὸν* E. 15. *Κασαλβάδες. ἑταῖραι — καὶ τὸ σοβεῖν*] Ex Scholiasta Aristophanis Equ. 354. 18. *κασάλβαι*] Lege *κασαλβάδες*, ut apud Enarratorem Comici. *Küst.* Praeterea haec *Κασαλβάς. πόρνη* et quae sequuntur conflata sunt e Schol. Aristoph. Eccl. 1098. Compares Eust. in Il. ζ. p. 741. Zon. p. 1157. et Etym. M. p. 493. 19. *καλοῦσαι* B. E. Mox *ἔχουσι* E.

1. *Ἀριστοφάνης* Equ. 354. 3. *Κασσάνδρα*] *Κασάνδρα* A. B. E pr. *V. 4. *Κασαυρίοις*] *Κασαυρίοις* B. E. *V, cui Gaisf. in Add. astruxit Artemid. 1, 78. *γυναιξὶ δὲ ἑταίραις ταῖς ἐπὶ κασαυρίοις ἑστώσαις. *Κασαυρίοις* MS. Scheri in Pollux. VI, 188. 5. *Ἀριστοφάνης* Equ. 1290. Vide etiam v. *Ἀφρᾴδης*. *Küst.* 8. Gl. post v. *Κασίγνητος* ponit *V. 9. *θυγατρὸς τοῦ Ἰώβ*] Vide supra v. *Ἰώβ*. *Küst.* 10. *ἀρωματικόν* E. *Λαβίδ* Psalm. XLIV. *στακτὴ*] *καὶ στακτὴ* A. B. V. E. 11. *κασσία*] Addit A. marg. *ἡ κασσία φλοιός τίς ἐστι λεπτότατος καὶ εὐώδης ξυλώδει κάρφει περιτυνόμενος*: quae Zon. p. 1152. tradit. 12. *κασίγνητοι δὲ*] *δὲ* om. B. E, *V. Vid. Schol. Ven. Il. ϛ. 545. *Gaisf.* 15. *Ἕκτωρ δὲ κασίγνητος*] Locus ad quem Suidas respexit, extat apud Homerum Il. ζ. 430. sed ibi *κασίγνητος* non significat *ἀνεψιόν* sed *ἀδελφόν*. *Küst.* Locus mutilatus: quippe Homerus, *Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, ἠδὲ κασ.* 17. *πρὸς τῷ Εὐφράτῃ*] Scribendum est *πρὸς τῷ Ἡλουσίῳ*. Duplex enim a geographis memoratur mons Casius; alter in Aegypto, ad Pelusium; et alter in Seleucia prope Antiochiam: in quorum priore erat templum Iovis Casii, cuius Suidas hic mentionem facit. *Küst.* *πρὸς τῷ Θούρῃ* Reimarus in Dion. Cass. LXVIII, 25. recte, si severitatem doctrinae exigimus. De Iove Casio dictum in Dionys. Perieg. 880. 20. *καὶ ἐν τῶν*] *τῶν* omisi cum A. B. E. *καὶ Ἐπιτάμματα ἐν τοῖς ἀναθήμασιν Ἀδρ. πεπ.*] Scribendum puto, *καὶ Ἐπιγράμμα εἰς τὰ ἀναθήματα Ἀδριανῷ πεποιημένον Küst. *Ἐπίγραμμα — πεποιημένον* legebat Salmasius in Spartiani Hadr. c. 14. p. 133. ratus *ἐν τοῖς ἀναθήμασι* dici pro *εἰς τὰ ἀναθήματα*. Hoc nisi *Τραιανοῦ* ponamus intercidisse, quemadmodum est in lemmate codicis Palatini, *Ἀδριανοῦ ἐν τοῖς ἀναθήμασι Τραϊανοῦ Καίσαρος*, non potest concedi. Equidem opinor caput illud Anthologiae significari, quo continentur *Ἀναθηματικά*.

Ex Fabulis: *Et asperis dentibus exsertis ridens, Sat magnam, inquit, pro medicina tulisti mercedem, quod caput ex lupi faucibus saltum extraxeris.* *Καρχέδημος ὁ γλ.* Huius Archedemi meminit Aristophanes. *Καρχηδών.* Carthago, urbs Africae, omnium in orbe terrarum urbium maxima et potentissima fuit: quae et Byrsa de quodam evento appellata est. Quaere sub v. *Ἀφρικανός*. *Καρχηδών.* Carthago, urbs Africae: ex qua magnus ille Cyprianus prodiit. Hanc Scipio evertit: quae per DCC annos, postquam primum est condita, finitimis imperavit. *Κασαλβάδες.* Meretrices, hoc est, mulieres, quae semper in cella et fornice prostant, venalem corporis sui usum omnibus praebentes. *Κασαλβάς.* Meretrix. *Κασαλβάδες* vero dictae sunt ab eo quod faciunt, vocant enim amatores, cum nullos habent; quos vero habent, abigunt alios admissurae. dictae igitur sunt ab *καλεῖν* et *σοβεῖν*. *Κασαλβάσω.* Convitiis insectabor. Aristophanes: *Convitiabor belli Pyliaci duces.* *Κασάνδρα.* *Κασαυρίοις*, vel *κασαλβίοις*. Lupanaribus. Aristophanes: *In lupanaribus linguas foedissimum rorem.* *Κασσία*, Cassia. Nomen urbis, item nomen proprium filiae Iobi, significat item aromatis genus. David: *Myrrha et stacte et cassia.* *Κασίγνητος.* Frater germanus, communiter vero *κασίγνητοι* vocantur cognati. Homerus vero consobrinos sic vocavit. *Hector, tu mihi fratris es loco.* *Κασσιέπεια.* Pulchritudo, item nomen proprium. *Κάσιον ὄρος.* Casius mons ad Euphratem. Et Casius Iuppiter, cui Traianus argenteos crateres et maximum cornu bovis inauratum, primitias victoriae de Getis reportatae dedicavit. extat in haec donaria Hadriani Epigramma:

Ζηνὶ τόδ' Αἰνεάδης Κασίῳ Τραϊανὸς ἄγαλμα,
κοίρανος ἀνθρώπων κοιράνῳ ἀθανάτων
ἄνθετο.

[Ὅτι οἱ Κάσιοι Ἡλουσιῶται φυσικῇ τέχνῃ ἅμματα ἐπλεκον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. καί, Κασίῃ ἴσον ἅμματα δεσμά. ἐν Ἐπιγράμματι·

Χρύσεος ἀφαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας
Ζεύς, διαδὺς λαυλιὰς χαλκελάτους θαλάμους.]

Κασσιώπη. ὄνομα κύριον.

Κάσις. ἀδελφός.

Κασσίτερος.

Κάσος. Ῥωμαίων γοῦν ὁ νικήσας τὴν μονομάχην ἀνεδεῖτο στεφάνῳ ἀγρώστεως· καὶ ἦν Κάσος ἅμαχος· φησὶν Ἀλλιανός.

Κασσωρίς. πύρνη, ἑταίρα.

Κάσπια ὄρη, καὶ Κάσπιαι πύλαι. Ὅτι ἔστιν ἐκεῖ θάλασσα ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ Ὠκεανοῦ· καὶ τὸ μὲν στενότατον αὐτῆς Κάσπιαι πύλαι καλοῦνται, τὸ δὲ λοιπὸν Ὑρκανία θάλασσα. περιοικεῖται δὲ βαρβάροις ἔθνεσιν.

Κασπίῳ λίθῳ. Οἱ Κάσπιοι εἶχον ἀγχέμαχα δόρατα, τεθηγμένα λίθῳ Κασπίῳ, ὃν ὀξυτατόν τε φασὶ τρῶσαι καὶ τινα ἰὸν ἐμποιεῖν τῷ τραύματι ὀλέθριον.

Καστάλια. πηγὴ ἦν ἐν τῇ καλουμένῃ Δάφνῃ· ἐν ᾗ ἐλέγετο παρεδρεύειν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ χρησμολογεῖν, αὔρας καὶ πνοῆς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδιδομένης. ἐξ ὧν οἱ περὶ τὴν πηγὴν ἔλεγον, ἅπερ οἱ δαίμονες ἔλεγον.

Καστανάια. πόλις.

Καστάνειον.

Καστόρειον μέλος. τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζῴου.

Καστορίδων. κυνῶν.

Σοὶ γὰρ Καστορίδων ὑλακὰ . . .
εὔαδε.

---

1. *Ζηνὶ τόδ' Αἰνεάδης* | Hadriani Ep. I. pr. continuatum in v. *Αἶτα*, Anthol. Pal. VI, 332. *τόδ'* A. B. V. E. Med. 4. *Ὅτι οἱ Κάσιοι — θαλάμους* * V. subiecit glossae *Κασσιέπεια*. Mirum editores fugisse, quod in promptu positum, observationem temere repetitam esse ex v. *Ἅμματα*. Notavit tamen Küst. in novissimis, *ἐν Ἐπιγράμματι· Χρύσεος ἀφ.*] „Haec nihil ad hunc locum faciunt, sed pertinent ad vocem *Ἅμμα*." 5. *καὶ Κασίῃ ἴσον ἅμματα δεσμά* | Scribendum puto, *καὶ Κασιωτικὰ ἅμματα, ἢ δεσμά*. Proverbium enim erat *Κασιωτικὸν ἅμμα*, ut ex Diogeniano patet. *Küst. δεσμὰ* est explicatio *τοῦ ἅμματα. Tonp.* MS. Pars versus: *Καὶ — Κασίῃ ἴσον ἅμματι δεσμά. Hemst.* Interim tutius est coniungi, *καὶ Ἅμματα, δεσμά. Κασσίῃ* V. *Κασσίῃ* E. 7. *ἀφαύστοιο* | *ἀθραύστοιο* V. *κορείας* Med. *Μοκ-θαλάμους* B. E. 10. Simile mendum *Κασσώπη* et *Κασσωπαῖοι* apud Strab. VII. p. 324. Vide Wessel. in Anton. Itin. p. 521. 12. *Κασσίτερος* | *Κασίτερος* V. *κασσίτερος* Eust. in Il. Λ'. p. 829. tribuit *τοῖς μεθ' Ὅμηρον*. 13. *γοῦν* | *οὖν* A. 14. *Κάσος* | Hanc vocem habeo suspectam. *Küst.* Nec immerito. Scribendum utique *Κάσσος*. Intelligit Aelianus A. Cornelium Cossum, cuius nomen non incelebre in historia Romana. Livius IV, 20. *Longe maximum triumphi spectaculum fuit, Cossus spolia opima regis interfecti gerens.* Plutarchus in Marcello (c. 8.): *Πρῶτος μὲν γὰρ ἀνήνεγκε σκῦλα Ῥωμύλος ἀπὸ Ἄκρωνος τοῦ Καινινήτου· δεύτερος δὲ Κόσσος Κορνήλιος ἀπὸ Τολουμνίου Τυβήρου· μετὰ δὲ τούτους Μάρκελλος ἀπὸ Βριτομάρτου βασιλέως Γαλατῶν· μετὰ δὲ Μάρκελλον οὐδεὶς.* Quae totidem fere verbis leguntur etiam apud eundem in Romulo. Atque hinc congruendus venit scriptor nescio quis apud Suidam in v. *Ὅπιμα*: *Ὁ δὲ Κόσσος τὸν βασιλέα Γάλλον ἀπεκτόνως, τὰ σκῦλα τῷ Διὶ ἀνέθηκε.* Ubi de Cosso dicuntur, quae non nisi ad Marcellum pertinebant. Neque enim Cossus Gallorum regem interfecit, sed Marcellus: quod ex modo dictis patet. Ceterum ad hunc locum Aelianî respexisse videtur Suidas infra: *Μονομάχη. ἡ μονομαχία. Tonp.* I. p. 314. Nihil tamen oratio continet quod ad rationes spoliorum opimorum revocandum videatur. 16. *Κασσωρίς* | Lycophr. 1385. Vide Etym. M. p. 493. Zon. p. 1152. 17. V. nos in Dionys. Perieg. 1035. *Ὅτι* tacite Gaisf. cum * V. 18. *ἐκβολῆς* B. E.

4. Horum nihil Herodotus VII, 67. 6. *ἐμποιεῖν* * V. 8. *Καστανάια* | Similia habet Nonnus in Gregorium Naz. p. 165. ed. Montac. *Gaisf.* Uberius haec narrat *Eudocia* p. 251. 11. *παρὰ* | *περὶ* dedi cum * V. B. E. Med. Praeterea cum Eudocia legendum, *οἱ περὶ τὴν πηγὴν ἰοῦσες, ἅπερ ὁ δαίμων ἤθελεν.* 13. *Κασιανάια* | Photius in Lexico nomen huius urbis per η et absque diphthongo scribit. Verba eius haec sunt: *Καστανέα, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ. ἐκ τῶν περιμαχήτων δένδρων. ἢ ἀπὸ τῆς Νύμφης.* Vide etiam Etymologum. *Küst.* V. Wessel. in Herod. VII, 183. 14. *Καστάνειον* | Est adiectivum, ab urbe *Καστανέα* deductum. Etymologus: *Καστανέα, πόλις Μαγνησίας· ὅθεν καὶ τὰ καστάνεια κάρυα. Küst.* 15. *Καστόρειον μέλος. τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζῴου*] Negatur hic Suidas, qui carmen quod *Καστόρειον* dicebatur a castore animali appellatum falsse tradit, cum a deo Castore nomen acceperit, ut recte monuit Meursius de Orchestra circum finem. *Küst.* Pendent haec ab epimerismi lege, quam facillime licet sic instaurare: *Καστόρειον μέλος. Καστόριον δὲ τὸ . . . ζῷον.* 17. *ὑλακὰ κυνῶν* | *κυνῶν ὑλακὰ* E. *κυνῶν* om. A. B. V. Versus Agathiae XXVIII, 3. Anthol. Pal. VI, 167. integrandus ex v. *Τρίσιμος*.

Traianus Aeneades Iovi Casio hoc simulacrum, rex hominum regi immortalium dedicavit.] Casii Pelusiotae naturali quadam solertia nodos implicare norunt, trabibus trabes nectendo. * * In Epigrammate: *Aureus intactae rupit nodum virginitatis Iuppiter, ad aereos Danaae thalamos penetrans.*] *Κασσιώπη*. Nomen proprium. *Κάσις*. Frater. *Κασσίτερος*. , , *Κάσος. Quisquis igitur Romanorum singulari certamine vicisset, gramínea corona coronabatur, eratque Cæsus invictus.* Aeliani dictio. *Κασσωρίς* Scortum, meretrix. *Κάσσια ὄρη*. Montes, item Caspiae portae. Est ibi mare, quod ex Oceano in locum illum irrupit: cuius angustissima pars portae Caspiae vocantur, reliqua vero mare Hyrcanium. ubi quae circumhabitant gentes sunt omnes barbarae. *Κασπίῳ λίθῳ. Caspii habebant hastas, quibus cominus pugnabant, cuspide ex lapide Caspio praefixas, quem et acerrime vulnerare et lethale quoddam venenum vulneribus instillare tradunt.* *Καστάλια*. Fons Castalius, erat ad Daphnen, quae vocabatur: ubi Apollo sedem suam habere et oracula edere ferebatur, aura et halitu ex aqua ascendente, unde qui circa fontem illum habitabant, dicebant quae daemones suggerebant. *Καστανάια*. Nomen urbis. *Καστάνειον*. *Καστόρειον μέλος*. Cantilena quaedam, et castoreum, a castore animali dictum. *Καστορίδων*. Canum. *Tibi enim Castorearum latratus canum placet.*

Καστόριον. εἶδος βαφῆς ἀπὸ τῆς κογχύλης.

Καστωλός. ὄνομα κύριον.

Κάστωρ, Ῥόδιος, ἢ ὡς τινες Γαλάτης, ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν Μασσαλιώτης, ῥήτωρ· ὃς ἐκλήθη Φιλορώμαιος. γήμας δὲ οὗτος Δηιοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα, ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι διέβαλεν. Ἔγραψε δὲ Ἀναγραφὴν [Βαβυλῶνος καὶ] τῶν Θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β', Χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ Περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις έ, Περὶ πειθοῦς β', Περὶ τοῦ Νείλου, Τέχνην ῥητορικήν· καὶ ἕτερα.

Ζήτει περὶ ἀγαλμάτων Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἐν τῷ Διόσκουροι.

Καστρεύσαντες. Καστρεύσαντες δὲ ἑαυτοὺς περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον, διὰ παρακλήσεως πείθειν ἐνόμιζον.

Κάστρον. κατὰ Ῥωμαίους παρεμβολὴ ἀσφαλής.

Κᾆτα. κυρίως ἐξ, ἐπί, ἐκ, ἀπό. ἢ ἀντὶ τοῦ εἶτα. Κᾆτ' ἐπειδὰν ὑπεκβάντες ποιήσωνται τὴν ὁρμήν, σοὶ δῆτα μελήσει. — Κᾆτα ἐσκήψατο μεθύειν· ἀντὶ τοῦ ὑπεκρίθη. 251

Κατάβα. ἀντὶ τοῦ κατάβηθι. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Κατάβα πανοῦργε.

μόνως γὰρ λέγεσθαι ἀξιοῦσί τινες τὸ κατάβηθι. Καὶ Καταβαίνειν, τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν. Ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος.

Κατάβαλε. οἷον ῥῖψον, ἄφες, κατάθου.

Καταβάλλω. αἰτιατικῇ.

[Καταβαίνω σου. γενικῇ.]

Καταβελεῖς. πολλῶν βελῶν βολὰς δεξάμενοι.

Καταβλακεύω. αἰτιατικῇ.

Καταβοή. μέμψις, κατηγορία. Ὁ δὲ οὐχ ἧκιστα ἐπιμέμφεται αὐτῷ, καὶ καταβοὴν πεποίηται τἀνδρὸς οὐκ ἐλαχίστην.

Καταβολή. περιοδικὴ λῆψις πυρετοῦ. Τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ καταβολῆς συνερεισάντων τοῖς

---

1. Καστόριον] Κασιόριον E. 3. Κάστωρ, Ῥόδιος] Eadem leguntur supra post v. Καρνεάδης. De Castore dixerunt post Ios. Scaligerum in Euseb. p. 18. a. 56. b. Heynius in Apollod. p. 353. Clint. F. H. T. II. p. 546. Eadem, nonnullis tamen praetermissis, Eudocia p. 268. 4. ὃς ἐκλήθη — καὶ ἕτερα] ἔγραψε διάφορα E. 6. Strabo XII. p. 568. τὸ τοῦ Κάστορος βασίλειον τοῦ Σαωκονδαρίου, ἐν ᾧ γαμβρὸν ὄντα ἰούιον ἀπέσφαξε Δηιόταρος καὶ τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ. 7. διέβαλλεν V. 8. Haec suspecta nobis videri supra professi sumus. 10. βιβλίοις Ϛ'] βιβλίοις πέντε A. βιβλίοις έ B. *V. 11. Κάστορος Ῥοδίου ῥήτορος τοῦ καὶ φιλορωμαίου artem rhetoricam nuper edidit Walzius in Rhett. Gr. T. III. p. 712. sqq. 12. Ζήτει] Sic A. Ὅτι V. Neutrum edd. ante Gaisf. 14. Καστρατεύσαντες, καταστρεύσαντες * V. 15. διὰ παρακλήσεως om. E. 19. Κᾆτα. κυρίως. ἐξ, ἐπί] Locus hic ita scribendus est: Κατά. ἐνίοτε ἐξ, ἐπί. Κᾆτα δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ εἶτα. Küst. Κατά Photius cum Lex. Bachm. p. 268. Alterum Lex. Seg. ap. Bekker. p. 268. Κατά· ἐξ, ἐπί, διά. Haud vanam esse Küsteri coniecturam demonstrat Hesychius: Κατά. πρόθεσις. ἀντὶ τοῦ ἐξ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπό, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς. Quibus inter se comparatis efficitur κυρίως aut mendosum aut loco esse motum. His multo planiora sunt novissima, ἢ ἀντὶ τοῦ εἶτα: v. Apollon. de Coniunct. p. 496. sive Schol. Dionys. Thr. p. 969. Heind. in Pl. Phaed. 89. Ceterum ἀπὸ addiderunt A. B. E. *V. Phot. Lex. Seg. Mox εἶτα κᾆτα V.

1. σοὶ δῆτα μελ.] Opinor, σοὶ δὴ τἆλλα μελήσει. 2. ἀντὶ τοῦ ὑπ.] Haec quae pertinent ad ἐσκήψατο (vide vel v. Καρτερός) addunt A. B. V. E. Post ὑπεκρίθη Med. Κατανδρίζομαι καὶ καταβαίνω γενικῇ, Gaisf. tacite Κατανδρίζομαι. γενικῇ: quae infra verius extant. Merito delevit Küst. 3. Ἀριστοφάνης Βατράχοις v. 35. 7. Cf. Antiattic. p. 81. 8. Ἐνταῦθα] Ex Damascio: cuius locus integer repetendus ab v. Ἀναλκις. 10. Καταβαλε] Καταβαλε A. B. E. Photius. In fine κατάθου addidi cum V. et Photio. 11. Om. vulg. 12. Recte om. vulg., neque advocatur *V. 13. Καταβελείς. πολλῶν .. δεξάμενος.] Ad hunc locum ne verbum quidem interpretes. Sed vox primaria corrupta est. Scribendum sine dubio: Καταβελής. Verbum, quod rarius est, usurpat Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. II, 42. et V, 24. ἤδη δὲ καταβελὴς ὢν καὶ τραυμάτων πλῆθος ἐν πολλοῖς μέρεσι τοῦ σώματος ἔχων. Atque ad hunc vel illum locum respexisse videtur Suidas. Toup. Καταβελής E. Recepi

o

Καταβελεῖς cum *V. Mox δεξάμεναι A. δεξαμ *V. δεξάμενος Edd. 14. Om. vulg. 15. V. Thucyd. I, 73. VIII, 85. Ὁ δὲ οὐχ ἧκιστα] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 122. Toup. Exc. Legg. ed. Nieb. p. 369. ubi vulg. καταβολὴν etiam Suidas redarguit. 16. αὐτῷ] αὐτῶν B. E. *V. τῷ Ζίχ Menander. 17. τοῦ ἀνδρὸς] τἀνδρὸς A. V. 18. περιοδικὴ λῆψις] Oratio Timaei p. 154. sive Photii: sed diligentius Schol. Plat. p. 334. Turbas huius articuli verbosa disceptatione pertractavit Schweighäus. Opusc. T. II. p. 173 – 187. Primum autem exemplum iunge tertio et quarto: quod viderat etiam Hemsterhusius. Τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ καταβ.] Fragmentum, Valesio auctore, relatum inter Polybii Fr. gramm. 84. Ibi pro ἐκ καταβολῆς Schweighäuser. legendum contendit ἐκ μεταβολῆς, id est, agmine converso. 19. συνερισάντων] συνερεισάντων V. ut Valesius emendarat.

Καστόριον. Genus tincturae ex conchylio. Καστωλός. Nomen proprium. Κάστωρ. Castor, Rhodius, vel ut quidam aiunt Galata, vel ut alii falso existimant Massiliensis, orator: qui dictus est Philoromaeus. Hic uxore ducta Deiotari Romani senatoris filia, ab hoc una cum uxore sublatus est, quod ipsum apud Caesarem criminatus esset. Scripsit commentarium [Babylonis et] illorum qui maris imperium obtinuerunt, libris duobus. De peccatis circa chronologiam. De argumentis oratoriis libros novem. De persuadendi ratione libros duos. De Nilo. Artem Rhetoricam; et alia. † De Castoris et Pollucis simulacris vide v. Διόσκουροι. Καστρεύσαντες δὲ ἑαυτ. Cum consedissent circum Archiepiscopum, putabant fore ut eum adhortatione sua flecterent. Κάστρον. Castra, secundum Romanos. Κᾆτα. Proprie varios praepositionem habet significatus; interdum etiam extat de eo quod est tum. Deinde postquam clam elapsi impetum fecerint, tibi res tunc curae erit. Alibi: Deinde simulavit se ebrium esse. Κατάβα. Descende. Aristophanes Ranis: Descende nequam. [Quidam id improbant] eiusque loco κατάβηθι dici iubent. Et καταβαίνειν, in certamen descendere. Illuc in certamen descendit. Καταβαλε. Proiice, dimitte, depone. Καταβάλλω. Aptum accusativo. Καταβελεῖς. Qui multorum iaculorum ictus exceperunt. Καταβλακεύω. Aptum accusativo. Καταβοή. Accusatio, incusatio. Ille vero graviter eum incusat, et in hominem non leviter invectus est. Καταβολή. Febris statis temporibus in orbem redieus. [Ἐκ καταβολῆς] Macedonibus autem

βαρβάροις, εὐθέως ἐκκλίναντες ἔφευγον. Καταβολή. Δημοσθένης δ' Φιλιππικῷ· Ὡςπερ περίοδος ἡ καταβολὴ πυρετοῦ. ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεταί τις καταβολή, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προϊέναι χρόνῳ· καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦντι τῶν χρημάτων.

Καταβολή. καινούργησις. Ἐκ καταβολῆς πεντήκοντα ναῦς ναυπηγήσασθαι· πεντήκοντα δὲ ὑπαρχουσῶν κατελθεῖν ἐκ τῶν νεωρίων. Πολύβιος. Οἱ δὲ πειραταὶ θεασάμενοι τὸν ἐπίπλουν τῶν Ῥωμαϊκῶν πλοίων, ἐκ καταβολῆς ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. Λέγεται δὲ καὶ θυσία, περίοδος, τελετή.

Καταβοᾶ. τὸ κατακραυγάζω. γενικῇ.

Καταβόστρυχος. ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος.

Καταβραβευέτω. καταλογιζέσθω, κατακρινέτω, καταγωνιζέσθω. τὸ ἄλλου ἀγωνιζομένου ἄλλον στεφανοῦσθαι λέγει ὁ Ἀπόστολος καταβραβεύεσθαι.

Καταβροντῶ. γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Καταβροχθίσας. ἐκροφήσας, καταπιών. ἐπὶ δὲ τῶν ἀθρόως ῥοφουμένων καὶ ἀπλήστως λέγεται τὸ καταβροχθίσας.

Ἐγὼ δ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας . . . .
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας.

Κατάγελως.

Ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς; 252

καὶ ἡ δοτικὴ τῷ καταγέλωτι. Καὶ καταγελῶ σου, γενικῆ.

Καταγγέλλω. γενικῆ. Μήποτέ σου καταγγείλῃ ἐπὶ τοῦ νομοθέτου. Λοτικῇ δέ· Εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμέρα καταγγέλλει τοῖς ἰδίοις ἐκ τῶν νηστειῶν.

Καταγγέλτους. Οἱ δὲ ἔλεγον ἀπαλλαγῆναι αὐτούς, πρὶν καταγγέλτους τισὶν ὅτι πάρεισι γενέσθαι.

Καταγέμων. δαψιλῶς ἔχων. Ὁ δὲ λείας καταγέμων ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

---

2. Δημοσθένης Philipp. III. p. 118. δ' Φιλιππικῶν] ἐν δ'. Φ. B. E. numerus deest Photio. Φιλιππικῷ dedi cum *V. Photio et Harpocratione, qui haecce, Καταβολή. Δημοσθένης — τῶν χρημάτων suppeditavit. 4. τις καὶ] καὶ om. A. V. Phot. Harpocr. 5. περιέναι Schweigh. καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολ.] Portus rescribendum putabat καθάπερ οἱ δανεισταῖς τὰς καταβ. sed male. Locum enim, qui recte se habet, non intellexit, cuius sensus hic est: vocabulum καταβολὴ dici de re, quae statis temporibus in orbem redit, per metaphoram ductam ab eranistis, qui olim stato tempore, id est, singulis mensibus, symbolas suas in arcam communem conferebant. Harpocratio: Ἐρανιστὴς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, καὶ τὴν φορὰν ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρων. Hinc uti pensio ἔρανος erat menstrua, ita etiam singulis mensibus disceptabantur lites, quae forte inter eranistas ortae erant: ut discimus ex Harpocratione v. Ἔμμηνοι et Polluce lib. VIII, 63. 101. Küst. Add. Etym. M. v. Ἄλογοι p. 17. 6. χρωμάτων *V. 7. Ἐκ καταβολῆς πεντήκοντα ναῦς ναυπ.] Fragmentum Polybii gramm. 82. 9. κατελθεῖν] καθέλκειν Schweighäus. Idem merito poscebat τῶν ὑπαρχουσῶν vel ὑπαρχούσας. νεωρίων] νεῶν E. 11. ἐκ καταβολῆς] Denuo Schweigh. ἐκ μεταβολῆς, cum olim in vulg. haesisset etiam Portus. 12. δὲ καὶ] καὶ om. V. Θυσία, τελετή similiter Hesychius. His subiicit *V. Κατὰ βραχύ. 14. Καταβόστρυχος] Respexit Eurip. Ph. 148. Aristaenet. p. 272. Toup. MS. Etym. M. p. 494. Κατὰ βόστρυχος *V. Post hanc gl. extabant: Καταβραβεύω. αἰτιατικῇ, quae omisi cum A. *V. 15. Καταβραβευέσθω] Scribendum potius arbitror καταβραβευέτω, quoniam Suidas proculdubio respexit ad locum illum Pauli ad Coloss. II, 18. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω. Küst. Καταβραβευέτω. αἰτιατικῇ A. V. et ut videtur B. Accedunt Lex. Bachm. p. 268. Zon. p. 1175. et Photius. Caput gl. om. E. Vide Suiceri Thes. Eccles. in v. et inpp. Hesychii. καταλογιζέσθω] Hoc nihil ad rem. Rectius scribetur παραλογιζέσθω, i. e. fraudet. Küst. Sic Zonaras. 16. τὸ ἄλλου ἀγωνιζομένου] Eodem modo vocem καταβραβεύειν in laudato loco Pauli exponit Theophylactus p. 654. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω· τουτέστιν ἐπηρεαζέτω. καταβραβεύειν γάρ ἐστιν, ὅταν ἕτερος μὲν νικᾷ, ἕτερος δὲ λαμβάνῃ τὸ βραβεῖον. Küst. Post hanc gl. edd. vett. dederant: Καταβραχύ. κατ' ὀλίγον: post gl. Καταβροντῶ, quam vulg. neglexit, Gaisf. ea collocavit, idemque uncis sepsit illa κατ' ὀλίγον, ut quae „om. A. B. E. et ni fallor V." Delevi cum *V. 19. καὶ αἰτιατικῇ om. *V. recte, opinor. Vide tamen Eunapii fr. 32. ed. Boiss.

1. Καταβροχθίσας. ἐκροφήσας, καταπ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 356. ubi legitur ἐκροφούντων pro ῥοφουμένων. ἐκροφήσας — καταβροχθίσας om. A. 4. Ἐγὼ δ' ἤνυστρον βοὸς ἢ κοιλ.] Integri versus Aristophanis sunt hi: Ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν Καταβροχθίσας κἄπ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος Λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω. Quod olim edebatur ἢ κοιλίαν, praebuerunt καὶ κοιλίαν A. B. V. E. et v. Ἤνυστρον. Ceterum huic gl. subiecit *V. Καταβαίνω σου. γενικῇ. Vide v. Κατανδρίζομαι. 7. Κατάγελως. ὀνειδισμός, ἐξουδένωσις: Zon. p. 1144. 8. Aristophanes Ach. 1094. (1125.) 18. Refert colorem Polybii, quem vide XIV, 10.

---

pugnam cum barbaris denuo repetentibus, confestim illi fugam capessiverunt. Καταβολή. Demosthenes *Philippica IX, Quemadmodum invasio morbi vel febris statis vicibus rediens.* De morbis periodicis dicitur etiam καταβολή, quod stato tempore in orbem redeunt: sicut eranistae collatis sumptibus epulantur. Καταβολή. Novi operis fundamentum. *Polybius: A fundamento quinquaginta naves aedificari [decretum], quinquaginta vero de iis quas iam haberent e navalibus in mare deduci.* Idem: *Piratae vero conspicati Romanae classis adventum, tum demum se recipere coeperunt.* Dicitur etiam καταβολή sacrificium, circuitus, initiorum ritus. Καταβοᾶ. Cum clamore invehi. Aptum genitivo. Καταβόστρυχος. Capillis tectus. Καταβραβευέτω. Fraudet .condemnet, devincat. Cum alio certante alius coronatur, id Apostolus vocat καταβραβεύεσθαι. Καταβροντῶ. Binis casibus aptum. Καταβροχθίσας. Qui absorpsit, qui deglutivit, omnino dicitur de iis quae avide deglutiuntur. *Ego vero cum ventrem bovinum vel suillum devoraro, disserendo victos oratores profligabo.* Κατάγελως. *Nonne haec effuso hominum risu digna sunt?* Et in dative, καταγέλωτι. Et καταγελῶ, aptum genitivo. Καταγγέλλω. Genitivo iunctum: *Ne te forte ad legislatorem deferat.* Interdum dativo: *Laetitiae et gaudii dies suis finem ieiuniorum annunciat.* Καταγγέλτους. Denunciatos. *Illi vero iusserunt eos discedere, priusquam ipsorum adventus ulli indicatus esset.* Καταγέμων. Refertus. *Ille vero praeda onustus in urbem rediit.*

Καταγευσθείς. τῇ γεύσει νικηθείς.

Κατάγειν. Ἄνδρας ἐπιφανεῖς στεφηφορεῖν, καὶ στεφάνους κατάγειν, τέκνων αὐτοῖς ἀπολωλότων. *Κατάγειν* καὶ τὸ τοὺς πεφευγότας εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀποκαθιστᾶν. Ὁ δὲ ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας.

Κατάγειν τὰ πλοῖα. Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῷ. ἀντὶ τοῦ ληΐζεσθαι καὶ κακοῦν, καὶ μὴ ἐᾶν τοὺς πλέοντας ὅποι βούλοιντο πλεῖν, ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς ληστεύουσι κατάγειν.

Κατάγειον οἴκημα. καὶ κατάγειοι, ὑπὸ γῆν. Αἱ δ' οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι.

Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαρύτερον, καὶ τοῦ Κινύρου πλουσιώτερον, καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερον· ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ, Ἷς παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν πολυχρονίων λεγόμενον. Ὁ δὲ Τιθωνὸς ὑπέργηρως γενόμενος κατ' εὐχὴν εἰς τέττιγα μετέβαλε. Κινύρας δέ, ἀπόγονος Φαρνάκης, βασιλεὺς Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλος δέ, Ἀσσυρίων βασιλεύς, ἐπ' ἀχολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιοὺς ἐτελεύτησε.

Καταγιγαρτίσαι. συνουσιάσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γιγάρτων βαλεῖν καὶ καταμηρίσαι. τὸ δὲ ῥῆμα πρόσκαιρον, ἵνα ἀπὸ τῶν γιγάρτων τὸ μύριον ἢ πεπλασμένον· οὐ γὰρ διαπαντὸς συνουσιάσαι δηλοῖ τὸ καταγιγαρτίσαι. ἢ καταθλῖψαι. γίγαρτα δὲ τὰ τῆς σταφυλῆς ὀσπριώδη. Ἀριστοφάνης·

εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑληφόρον
μέσην λαβόντ' ἄραντα κατα-
βαλόντα καταγιγαρτίσαι.

Καταγινέων. καταλύων, Ἡρόδοτος.

Καταγινώσκω. γενικῇ. Καταγινώσκω σου ῥᾳθυμίαν πολλὴν καὶ νωθρότητα.

Καταγλωττίζειν. τὸ βλασφημεῖν. ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσι·

---

1. Sic Photius. 2. *περιφανεῖς*] *ἐπιφανεῖς* A. V. 5. *Ὁ δὲ*] *καὶ* E. Locus Xenophontis Anab. I, 1, 7. Ipsum nomen *Ξενοφῶν* sub finem adiectum cum omiserint A. B. V. ante exemplum collocet E. expungendum duxi. 7. *Κατάγειν τὰ πλοῖα*.] Ex Harpocratione. Articulum post v. *Καταδικασάμενος* reponit *V. *Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῶν*] Intelligenda hic est oratio illa, quae hodie *περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ* inscribitur. In ea enim p. 36. [92, 11.] locus ille extat, ad quem Suidas hic respexit. *Küst.* Gaisf. addit Wesselingium in Diod. XX, 82. *Φιλιππικῷ* cum *V. et Phot. 8. *βιάζεσθαι* Harpocr. 11. Ordinem glossarum inverti cum *V. Scilicet *Κατάγειον* praemittebatur articulis *Καταγευσθείς* et *Κατάγειν*. Edd. *Κατάγαιον οἴκημα καὶ κατάγειον*: quasi Phrynichi Seg. p. 47. *Κατάγειον, οὐχὶ κατάγαιον διὰ τῆς αι διφθόγγου* praeceptum (de quo Lobeck. in Phryn. p. 297.) confutaretur. Nos cum *V. scripturam ipsi litterarum ordini consentaneam reduximus: *κατάγαιοι* etiam B. Qui sequitur locus est Xenophontis Anab. IV, 5, 25. 13. *Καταγηράσαις Τιθωνοῦ — ὃς παῖδες οἱ γέροντες*] Haec verba leguntur apud Iulianum Imperatorem Epist. LIX. in fine; eadem repetuntur infra v. *Σαρδαναπάλους*. *Küst.* Nempe hoc e loco transcripta. Ceterum haec Iulianus: *εἰη δὲ καί σε περὶ ταῦτα τριβόμενον καταγηράσαι, καὶ τοῦ Τιθ. τε βαρύτερόν τε κτλ. Καταγηράσεις* V. Mox *βαρύτερον* A. *βαθύτερον* Edd. *καὶ τοῦ* om. v. *Σαρδαναπάλους*. Deinde *καὶ τοῦ Σ. τρυφερώτερον* Iulianus. 17. *λεγομένη*] *λεγόμενον* dedi cum B. V. E. 18. *μετέβαλε*] *μετέβαλλε* B. *μετεβλήθη* E. *Κινύρας δέ, ἀπόγονος Φαρνάκους*] Sic locum hunc ex Paris. A. restitui. In prioribus enim editt. corrupte legitur *Κινύρας δέ, ἐπίγονος Φαρνάκης*. *Küst.* Lucian. ς κου Rhet. Pr. c. 11. *Toup.* *Φαρνα* A. *Φαρμάκ* V. *Φαριάκους* B. *Φαρνάκους* *V. *Φαριάκης* E. *ἀπόγονος Φαρνάκου βασιλέως Κυπρ.* in v. *Σαρδαναπάλους*. „Sed retinendum *Φαρνάκης* cum edd. vett. patebit consulenti Wesselingium] in Hierocl. Synecd. p. 708. Heyn. in Apollod. III, 14, 3. Prov. Vat. App. III, 91. *ἀπόγονος φάρμη βασιλέως*. Portus coni. *Φαρνάκους βασιλέως.*" *Gaisf.* Satis audacter Hamakerus Miscell. Phoenic. p. 198. *Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνάκης*, nixus ille Hesychianis: *Κιννύρας, Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνακῆς παῖς, βασιλεὺς Κυπρίων.*

1. *διαφέρων*] *διαφέρει* V. 2. Meliora v. *Σαρδαναπάλους*: *βασ. ὃς ἐπ' ἀκολ. κ. τρ. δ. κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν.* 4. *Καταγιγαρτίσαι*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 274. 5. *καταμηρίσαι*] *καταμυρίσαι* *V. *διαμηρίσαι* Schol. 7. *διαπαντὸς*] *πάντως* Schol. 9. *τὰ τῆς*] *τὰ ἐντὸς τῆς* Schol., in novissimis minus concinnus. *ὀσπριώδη*] Puto legendum esse *ὀστώδη*. *Küst.* *Ἀριστοφάνης* Acharn. 274. Locus uno senario defectus, quem vide sub v. *Φελλέα*. 11. *ὑληφόρον* Ox. (quem Gaisf. silet) cum vv. *Ὑληφόρον* et *Ὡρικῶς*: Edd. *ὑλοφόρον*. 12. *ἄραντα*] *καταβαλόντα* servant A. B. V. E. Med. 14. *Καταγινέων*] *Κατωνέων* B. E. *Ἡρόδοτος*] E Gloss. VI, 75. 15. Glossam *V. subiicit articulo *Καταγλωττίζειν*: nec dubium quin ea cum plerisque de genere syntactico serius accesserit. 16. *πολλὴν καὶ νωθρότητα*] *ἀπὸ γενικῆς γὰρ εἰς αἰτιατικὴν* E. Post v. *νωθρότητα* mirifica gl. prostabat, *Κατὰ γλῶσσαν. ζήτει ἐν τῷ Ἀχαριαῖος* (Gaisf. tacite *Ἀχαριαῖον*, praefixo *ζήτει*, cum *V.): quam in *V. gl. *Καταγλωττίσματα* subiectam cum Küstero delevi. 17. *ἐν Ἀχαρνεῦσι* v. 358. (379.)

Καταγευσθείς. Gustu superatus. *Κατάγειν*. *Viros illustres coronas gestasse, easque domum reportasse, quamvis liberi illorum obissent.* *Κατάγειν* significat etiam exules in patriam deducere. *Ille vero exules in patriam reducere conabatur.* *Κατάγειν τὰ πλοῖα*, quod Demosthenes *Philippica octava* dixit, est latrocinia facere et mare infestare, nec sinere navigantes eo quo velint navigare, sed in portus praedonum abducere. *Κατάγειον οἴκημα*. et *κατάγειοι*, subterraneae. *Aedes vero erant subterraneae.* *Καταγηράσαις Τιθ. Senectus tibi contingat longaevior quam Tithono; opulentiori futuro quam Cinyras et molliori quam Sardanapalus: ut in te vere dici possit proverbium, Senes bis pueri.* de longaevis hoc dictum. Tithonus autem cum ad summam senectutem pervenisset, ex voto in cicadam mutatus est. Cinyras vero rex Cypriorum, a Pharnace oriundus, valde opulentus fuit. Sardanapalus denique, rex Assyriorum, totam vitam ad obitum usque in voluptatibus et deliciis transegit. *Καταγιγαρτίσαι*. Coire. vel in acinos rusticos aliquam prosternere et permolere. verbum autem ex hominis moribus confictum, ut ab aciuis pudenda intelligantur. non enim *καταγιγαρτίσαι* omnino permolere significat. vel comprimere. *γίγαρτα* vero acinorum vinaceorum ossa significat. Aristophanes: *Ancillam nubilem, dum in silva ligna colligit, mediam corripere, elatamque humi prosternere et permolere.* *Καταγινέων*. Divertens. Herodotus. *Καταγινώσκω*. Genitivo iungitur. *Magnae te negligentiae et socordiae condemno.* *Καταγλωττίζειν*. Maledicere. Ari-

Ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου.

253 Καταγλωττίσματα. περίεργα φιλήματα, καταπάσματα, παντοῖαι μυραλοιφίαι, ἢ περιλαλήματα· ἢ εἶδος φιλήματος περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα· ἢ κολάκευμα.

Κάταγμα. ἐρίου κατάσπασμα, ἢ μήρυμα.

Καταγνῶναι καὶ ἐπιγνῶναι ταύτην διενηνοχέναι φασίν, ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι ἰδίως ἐπὶ διαβολῆ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν Ἀθηναῖοι· γνῶναι δέ, χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως, τὸ μαθεῖν. καταγνοὺς οὖν, οἱονεὶ καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος.

Καταγοητεύων. αἰτιατικῇ· ἀπατῶν.

Κατάγονται. ξενοδοχοῦνται. Καὶ ἐν αὐτῷ κατάγονται, καὶ ξενίων τυχόντες ἐπανῆλθον.

Καταγορεύω σου. γενικῇ.

Καταγωγή. παρὰ Ἡροδότῳ πανδοκεῖον.

Καταγωγῆς. ἀναπαύλης, δεξιώσεως. Ὁ δὲ εἴς τινος πανδοκέως ἐλθὼν ἠξίου τυχεῖν καταγωγῆς. ὁ δὲ ἐδέξατο καὶ πῦρ ἐξέκαυσε.

Καταγωνίζεσθαι. αἰτιατικῇ· νικᾶν.

Κατάγραπτος. ποικίλος.

Καταγράφων. προμηθούμενος, προξενῶν. Αἰλιανός· Ὁ τοίνυν Διονύσιος καταγράφων ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα ὑπὲρ τῆς κόρης, ἢ χρυσίον πάμπολυ, ἣν ἀπόλοιτο αὐτή.

Καταδακρύω σου. γενικῇ.

Καταδακτυλικός. ἀντὶ τοῦ συνουσιαστικὸς κατὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ πρωκτοῦ.

---

1. *καταγλώττιζέ* *V. Cum Suida Photius. 2. *Καταγλωττίσματα. περίεργα φιλ.*] Egregium supplementum Schol. Aristoph. Nub. 52. a quo superiora absunt, positis tantum his: *Αἰσχρῶν φιλημάτων καὶ περιεργοτέρων. ἢ εἶδος αἰσχροῦ φιλήματος τὸ καταγλώττισμα.* Ubi cum illis *αἰσχροῦ φιλήματος* diversitatem scripturae *αἰσχρῶν φιλημάτων* contineri promptum sit intelligere, tum assumpta Ald. lectione *αἰσχρῶν φιλημάτων περιεργότερον* locus sic iuvandus: * * *ἢ εἶδος αἰσχρῶν φιλημάτων περιεργότερον τὸ καταγλ.* Hinc Suidas saltem *αἰσχρῶν* recuperabit. Supra cum Lex. Bachm. p. 268. ponendum *τὰ περίεργα φ.*, quamquam cum Suida facit Photius Hesychius etiam *τὰ ἐρωτικὰ καὶ περίεργα φιλήματα.* Ceterum *καταπάσπασματα* *V. qui habuisse videtur v. l. *κατασπάσματα:* neutrum tamen satisfacit, malimque legi *καταπλάσματα.* 3. *περιλαλήματα*] *περιλαλείμματα* mendum edd. Bas. et Porti: castigarat Gataker. in Marc. Anton. I, 7. p. 12. 5. His subdit *V. *Καταγλυκαίνω. αἰτιατικῇ.* 6. *κατάπασμα*] In Lexico Photii [et Bachm. cum Hesych.] legitur *κατάσπασμα*, uti et hic legendum est. Huc spectant verba illa Hesychii: *Μήρισμα* (lege *μήρυσμα*) *. κάταγμα, ἢ σπάσμα ἐρίου. Küst.* Recte Photius *κατάσπασμα.* Soph. Trach. 701. *σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην*: quod mox *κάταγμα* vocat, ubi Schol. *αἴγειον μήρυμα. Toup.* MS. *σπάσμα* Timaeus p. 153. ubi vid. Ruhnkenius. *Κατάγματα* in Aristoph. Lys. 583. Schol. interpretatur *κατασπάσματα.* Non dubitavi Suidam corrigere. *Gaisf.* *μήρυμα*] *μήνυμα* B. E. *μύρημα* V. 7. *γνῶναι*] *ἐπιγνῶναι* A. B. V. E. Schol. Aristoph. Similiter Hesychius: *Καταγνῶναι. ἐπιγνῶναι, μεμῖφθαι.* 9. *λέγουσιν Ἀθηναῖοι*] Scribe, *λέγουσιν οἱ παλαιοί.* Quomodo recte legitur apud Schol. Aristoph. Equ. 46. unde haec verba descripsit Suidas. *Toup.* Mox cum nemo non *γνῶναι* mendosum esse perspiciat, Schol. Arist. haec verborum defectu laborare ostendit: unde inserenda, *τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ γνωρίσαι.* 12. *Καταγοητεύων*] V. Io. Antiocheni Exc. p. 797. et Schol. Luciani D. D. XVI, 1. Addit Toupius Procop. p. 301. *αἰτιατικῇ* om. Photius et Hesychius. 13. *Κατάγονται*] *Κατάγοντα*: *ξενοδοκοῦντα* V.

2. *Ἡροδότῳ*] Gloss. I, 181. 3. *Ὁ δὲ —*] Ad eandem historiam spectat locus in v. *Ζώνη* servatus, praeter alios ibidem comparatos. 4. *πανδοκεῖον* E pr. 6. *αἰτιατικῇ* nescit Photius. Vid. Lex. de Synt. p. 154. 8. *Καταγράφων*] Eadem ex Aeliano loquendi formula in *Λύκος χανών· Κατέγραφον· Τοσούτῳ θεῷ. Hemst.* Adde v. *Τολμήεντι.* Miror autem *προμηθούμενος* interpretationem, cui aliquantum praestat *προθυμούμενος.* 10. *ἢ χρυσίον πάμπολυ, ἣν ἀπόλοιτο αὐτή*] Aeliani locus corruptus est, atque ita rescribendus: *ἢ χρυσίον πάμπολυ, ἣν ἀπόδοιτο αὐτήν. Dionysius igitur ingens pretium pro redimenda puella sibi pollicitus, aut magnam auri vim, si eam vendidisset.* Ceterum hoc fragmentum nonnihil ampliari poterit ex Suida v. *Κούφη.* Locum integrum apponam, idque eo libentius, quod nostra emendatio exinde nonnihil lucis atque auctoritatis acquiret. *Διονύσιος τοίνυν ὁμα, ἔμπορος τὸ ἐπιήδευμα, δολιχεύσας πολλάκις πολλοὺς πλοῦς, περιβάλλεται πλοῦτον εὖ μάλα ἀδρόν, καὶ πορφυρίδα τῆς Μαιωτίδος ἐκνουφίσας, τοῦ κέρδους ὑποθήγοντος, ὠνεῖται κόρην Κολχίδα, ἣν ἐληίσαντο Μάχλυες, ἔθνος τῶν ἐκεῖ βαρβάρων. Ὁ τοίνυν Διονύσιος καταγράφων ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα ὑπὲρ τῆς κόρης, ἢ χρυσίον πάμπολυ, ἣν ἀπόδοιτο αὐτήν.* Ita concinnandus iste locus. Reliqua desiderantur. Huc facit Appuleius Metamorph. VII. p. 191. *Quin ego censeo deducendam eam ad quampiam civitatem ibique venumdandam. Nec enim levi pretio distrahi poterit talis aetatula. Nam et ipse quosdam lenones cognitos habeo, quorum poterit unus magnis talentis, ut arbitror, puellam istam praestinare. Toup.* III. p. 105. Displicet in Toupii commento species soloecismi, quam Aeliano tribuere nolim. Locus criticis felicioribus committendus. Fuit cum ipse coniectarem, *ἵνα ἀπόδοιτο αὐτήν.* 13. *Καταδακτυλικός*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1378. Confer Hesychium v. *Σιφνιάζειν. Küst. ἀντὶ τοῦ* add. A. V. 14. *τὸν δακτυλίον*] *τοῦ δακτυλίου* A. Schol. *τῶν δακτυλίου* *V. (*τὸν* Ald.) *τῶν δακτυλίων* E. Med.

---

stophanes *Acharnensibus*: *Falsis maledictis me insectatus est.* *Καταγλωττίσματα.* Oscula lasciva, odores fragantes, unguenta omnis generis, vel confabulationes, vel blanditiae. *Κάταγμα.* Lanae globulus, vel glomus. *Καταγνῶναι* et *ἐπιγνῶναι* hac ratione differunt, quod *καταγνῶναι* Athenienses dicunt de calumnia et improbitate, alterum vero [de discendo. *γνῶναι* vero] sine praepositione *κατά*, cognoscere. *καταγνοὺς* ergo, quasi qui aliquid iniqui cognovit et intellexit. *Καταγοητεύων.* Accusativo iungitur: praestigiis fallens. *Κατάγονται.* Hospitio excipiuntur. *Ad hospitium illud devertunt, et acceptis muneribus domum redierunt.* *Καταγορεύω σου.* Genitivo iungitur. *Καταγωγή.* Apud Herodotum deversorium publicum. *Καταγωγῆς.* Quietis, humanitatis. *Ille vero cauponis domum ingressus petiit ut hospitio exciperetur. admisit ille, ignemque accendit.* *Καταγωνίζεσθαι.* Aptum accusativo: vincere. *Κατάγραπτος.* Variis coloribus pictus. *Καταγράφων.* Praeclara sibi mente depingens, procurans. Aelianus: *Dionysius igitur ingens pretium pro redimenda puella sibi pollicitus, aut magnam auri vim.* * * *Καταδακρύω σου.* Genitivo iungitur. *Καταδακτυλικός.* In nefandam et praeposteram venerem pronus.

Κατὰ δάκτυλον. εἶδος ἀριθμητικὸν ἢ γεωμετρικόν· ἢ ῥυθμοῦ καὶ κρούματος τὸ κατὰ δάκτυλον, ᾧ ἐχρῶντο οἱ αὐλοῦντες πρὸ τοῦ νόμου.

Καταδαρθάνειν. κατακοιμίζεσθαι. κυρίως δὲ καταδαρθεῖν ἐστι τὸ ἐν δέρμασι κατακοιμηθῆναι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν.

βαρυτόνως δὲ οἱ Ἀττικοὶ καταδάρθειν. καὶ Αἰλιανός· Καὶ καταδαρθόντι οἱ τῶν τις ἱερέων ἐδόκει λέγειν μίαν εἶναι σωτηρίας ὁδὸν τῷ ἀνδρὶ καὶ ἓν τῶν ἐφεστώτων κακῶν φάρμακον.

Καταδεδέσθαι. ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκῳ. Λείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ.

Καταδεύσει. φυράσει, μαλάξει. Αἰλιανός· Εἴπερ || οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας, καὶ 254
τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλασάμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις.

Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε [πολλήν]. ἐμίσησε, κατεφρόνησεν. Ὅμηρος·

Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.

Καταδείσας. φοβηθείς. Καὶ Καταδεῖται, φοβεῖται.

Καταδημαγωγῶ. αἰτιατικῇ.

Καταδημοβορῆσαι. καταφαγεῖν.

Κατὰ δήμους δικασταί. οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ', καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον, ὕστερον δὲ γεγόνασι μ'.

---

1. *Κατὰ δάκτυλον*] E Scholio Aristoph. Nub. 651. nunc ope Suidae castigatiori. Sed excidit in membro superiore *μέτρον*, cum *εἶδος* ad genitivos *ῥυθμοῦ καὶ κρούματος* referendum sit. 2. *καὶ κρούματος τὸ κατὰ δάκτυλον*] *Τὸ κατὰ δάκτυλον κροῦμα* vel *δακτυλικὸν κροῦμα* videtur appellatum fuisse canticum, quod solis tantum fidibus absque voce humana canebatur. Id colligo ex verbis his Pollucis IV, 66. *τὸ μέντοι τῶν ψιλῶν κιθαριστῶν ὄργανον, ὃ καὶ Πυθικὸν ὀνομάζεται, δακτυλικόν τινες κεκλήκασι. Ψιλοὶ κιθαρισταὶ* enim hic appellantur, qui cithara tantum, non etiam voce canunt. *Küst.* Hanc interpretationem minus esse veram et genuinam, colligi potest ex ipsis verbis Suidae quae sequuntur, *ᾧ ἐχρῶντο οἱ αὐλοῦντες πρὸ τοῦ νόμου.* Si enim tibicines eo genere rhythmi utebantur, quomodo potest dici id fidibus cani, quod non est *αὐλούντων* sed *κιθαριζόντων?* Esse autem tibicinum proprium rhythmum secundum dactylum, firmant etiam alii. Schol. Aristoph. Nub. 652. *κρούματος εἶδος κατὰ δάκτυλον, ᾧ χρῶνται οἱ αὐληταί.* Hesych. in v. *Δάκτυλος: οὕτω καλεῖται ῥυθμοῦ εἶδος καὶ κρούματος. χρῶνται δὲ αὐτῷ μάλιστα οἱ ἀθληταί.* Ubi pro *ἀθληταὶ* legendum esse *αὐληταὶ* dixi in *Observ. Miscell.* Plutarch. quoque de Musica p. 1133. *χρησάμενος τῷ ἁρματίῳ καὶ τῷ κατὰ δάκτυλον εἴδει*: loquitur ibi de Olympo discipulo Marsyae praeclari tibicinis. *Bos.* Pollux a Küstero prolatus quo spectet demonstrabit Strabo IX. p. 421. Suidas autem sive Scholiastes Aristophanis ad prooemia citharoedorum respicit, epicis versibus circumscripta: v. Plutarch. de Mus. p. 1132. D. 4. *Καταδαρθάνειν. κατακοιμίζεσθαι*] Ex Schol. Aristoph. in Pluti v. 527. mox allatum, ubi bis *καταδαρθεῖν.* Photius *κατακοιμᾶσθαι. κυρίως δὲ*] *δὲ* om. V. 5. *καταδαρθάνειν*] *καταδαρθεῖν* dedi cum V. et Schol. Cf. Zon. p. 1176. Mox *κοιμηθῆναι* E. Schol. 8. *Ἀττικοὶ καὶ*] *καὶ* omisit cum A. B. E. *V. 9. *καταδαρθόντι*] *Καὶ καταδ.* A. B. V. E. 10. *μίαν*] *μὴ* E. 12. *Καταδεδέσθαι*] Ex Harpocratione. Significat hic autem *καταδεδέσθαι*, non ut Portus putavit, *venenum haurire et eius viribus quasi vinctum teneri*, quod ineptum est; sed *incantationibus magicis defixum esse, veneficio devinciri. καταδεδέσθαι* enim apud Graecos verbum est artis magicae proprium, uti apud Latinos *defigere* et *obligare.* Glossae veteres: *Defixiones, νεκυομαντίαι, κατάδεσμος.* Plura vide apud Salmasium in Exercitt. Plin. p. 766. *Küst.* Synesius Ep. 121. *ἐπῳδὰς καὶ καταδέσμους καὶ ἐρωτικὰς κατανάγκας. Toup.* MS. 13. *δεδέσθαι*] *καὶ δεδέσθαι* A. B. V. E. Harpocr. et Photius. Duo tamen Harp. libri, *ἀντὶ τοῦ καταδεδέσθαι φ. πεφαρμακεῦσθαι.* Mox lexicographi *φαρμάκοις. Πυθέου*] *Πυθαίου* B. V. et MS. Phot. 15. *Καταδεύση. φυράσῃ, μαλάξῃ*] *Καταδεύσει. φυράσει, μαλάξει* A. E. *Καταδεύσῃ* V. B.

1. *Εἴπερ οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλ. καταφλ.*] Idem fragmentum legitur supra v. *Ἀναδεύειν.* Vide etiam infra vv. *Στίγματα* et *Ταινίαι. Küst.* 3. *καταδεύσῃ*] *ἀναδεύσει* A. E. *ἀναδεύσῃ* V. *ἀναδεύσει* etiam vv. *Ἀναδεύσει* et *Στίγματα.* Ideoque reposui: quamquam hac lectione recepta exemplum non congruit cum capite glossae. *Gaisf.* Scilicet locus nescio quo casu depravari coeptus hanc sedem invasit, partim etiam in v. *Ταινίαι.* Itaque veram scripturam ipsi revocavimus. 5. *καταδήσῃ*] *καταδήσει* A. V. *καταδύσει* E. 6. *Κατὰ δὲ φρόνιν*] Verba Homeri Od. δ'. 258. ubi Schol. in alia omnia discedunt. 7. *Ὅμηρος*] Quae hic repetunt A. V. E. Med. *καὶ κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν*, non debebant edd. vulgg. aspernari. Scilicet supra *πολλήν*, ut formulae minus consentaneum, cum Photio delendum atque Hesychio. 9. *Καταδείσας. φοβηθείς*] Hesychius vocem hanc active exponit, *φοβήσας.* Sic enim apud eum pro *βοηθήσας* legendum est. Vide eundem v. *Δεδεῖσαι. Küst.* Nihil in his mutat Photius. In Hesychio haeremus, cum glossa subsequatur haecce, *Καταδήσας, φοβηθείς. Καταδεῖται*] Ab verbo inusitato *δέεσθαι*, et per reduplicationem *δεδέεσθαι*, quod *timere* significat. Hesychius: *Δεδέεσθαι, εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι.* Idem *Δέδειε, φοβοῦ. Küst.* 11. Om. vulg. 12. Vide Il. σ'. 301. Apud Hesychium (*Καταδημοπερίσαι. μερίσαι δήμῳ*) scribendum esse *Καταδημοβορῆσαι. μ. δ.* apparet. 13. *Κατὰ δήμους δικασταί*] Cum Harpocratione et Photio. 14. *μὲν* om. *V. Cf. Pollux VIII, 100.

Κατὰ δάκτυλον. Modus quidam computandi, item geometriae, vel rhythmi et cantici: quo utebantur tibicines ante nomum. *Καταδαρθάνειν.* Dormire, proprie autem *καταδαρθεῖν* est in pellibus dormire. Aristophanes *Pluto*: *Praeterea non poteris vel in cubili dormire.* Attici autem cum accentu gravi dicunt etiam *καταδαρθεῖν.* Aelianus: *Ipsi dormienti quidam sacerdotum dicere videbatur, unam viro salutis viam unumque imminentium malorum remedium superesse. Καταδεδέσθαι.* Incantationibus magicis defixum esse, et veneficio devinciri. Dinarchus Accusatione adversus Pytheam. *Καταδεύσει.* Miscuerit, mollierit. Aelianus: *Quod si libris Epicuri crematis cinerem impiarum et effeminatarum litterarum humida cera miscebit, ventremque cum toto pectore illitum linteolis obligabit. Κατὰ δὲ φρ.* Homerus: *Et ingentem horum contemptum ostendit. Καταδείσας.* Metuens. Et *Καταδεῖται*, metuit. *Καταδημαγωγῶ.* Aptum accusativo. *Καταδημοβορῆσαι.* Consumere. *Κατὰ δήμους δικασταί.* Sic dicebantur iudices, qui singulos pagos obeuntes ius dicebant; initio quidem numero XXX; postea vero XL.

Καταδηοῦν. κατακόπτειν, καταπραιδεύειν.

Καταδιαιτήσω. καταδικάσω, κατακρινῶ. Εἰ δέ γ' ἐς τοὐναντίον ὀφθήσεται ἀδίκως ἐπεγκαλῶν, αὐτὸς ἐγὼ καταδιαιτήσω τοῦ Σαρακηνοῦ.

Καταδιέλεσθε. μερίσατε.

Καταδιιστᾶσι. καταχωρίζουσι.

[*Καταδικάζω σε.* αἰτιατικῇ. γενικῇ δέ· Αἱ γυναῖκες κατεδίκαζον ἡμῶν.]

Καταδικασάμενος. ἀντὶ τοῦ νικήσας καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως.

Καταδιώκω. αἰτιατικῇ.

Καταδολεσχῶ. γενικῇ.

Κατάδουπος. καταῤῥάκτης, ἢ ψόφος.

Καταδύεται. δοτικῇ· καταβυθίζεται, κρύπτεται. Ξυγκαλύπτειν μέντοι τὸ ἔργον τοῦτο ἐν σπουδῇ εἶχε, καταδυομένη τοῖς οἰκείοις ἐπιτηδεύμασι.

Καταδυναστεύω. γενικῇ· Οὐκ ἄξιον τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν καταδυναστεύειν. αἰτιατικῇ δέ· Καταδυναστεύειν τὸν πένητα· ὁ ἅγιος Βασίλειός φησιν.

Καταδύνοντα. κρύπτοντα.

Καταδύς. κατακρυβείς, κατακαλυφθείς. Ὁ δὲ καταδὺς ἐς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν διεπέμπετο πρὸς Γαϊάναν.

Καταδύσαντες τὰς ναῦς. παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἐπὶ τοῦ τρώσαντες, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες.

Καταδύσεις. φωλεούς, ὑπονόμους, σπήλαια.

Κατὰ ζυγόν. Ὡς ἂν ἐκ τοσούτου πλήθους κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν οἱονεὶ μονομαχικῆς τινος συνεστώσης φιλοτιμίας. Ζυγὸς γὰρ τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος.

Καταείννυον. ἐκάλυπτον.

Καταείσατο. κατηνέχθη.

Κατάιξ. καταιγίς.

Ἥδ' ἀπὸ Μηρισοῖο θοὴ Βορέαο κατάιξ.

ἤτοι ἀπὸ τῆς Θράκης.

---

1. κατακόπτειν] κατασκώπτειν E. Mex καταπαιδεύειν B. E. 3. Εἰ δέ γ' ἐς] Ex Menandro in Excerptis Hoeschelii p. 84. *Toup.* Exc. Legg. ed. Nieb. p. 293. 5. Καταδιέλεσθε] Respexit Psalm. XLVII, 14. καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς. Et sic quoque corrig. Hesychius, qui habet καταδιέλεσθαι. Polyb. p. 183. καταδιελέσθαι πόλεις. *Toup.* 7. Καταδικάζω] Post v. Καταδολεσχῶ (sic) *V. post gl. seq. ponit A. Locus redintegrandus ex Etym. Gud. p. 591. Καταδικάζω, γενικῇ· αἱ γυναῖκες κατεδίκαζον ἡμῶν βοῶσαι, αἰτιατικῇ δέ· σταυρωθῆναί σε κατεδίκασαν. Verum haec cum similibus a Suida abhorrent. 9. Καταδικασάμενος] Ex Harpocratione: item Photius. 12. 13. Om. vulg., neque immerito, si quis ordinem glossarum hunc in *V. institutum spectare velit: Καταδικασάμενος· Καταδολεσχῶ· Καταδιώκω· Καταδικάζω. 14. Himerius Orat. VIII, 5. ἢ δὲ τῆς Μερόης ἠχὴ καὶ τῶν Καταδούπων ὁ κτύπος. Cui praeierat Herodotus II, 17. 15. Καταδύεται] Procop. Arc. hist. p. 46. ibid. p. 90. κατεδύετο ita leg. vulg. κατεδέετο. Xenoph. Cyr. Exp. p. 326. 327. Vide v. Περιδεῖν. *Toup.* MS. δοτικῇ om. Photius. Nihil nisi κατακρύπτεται Zon. p. 1175. 18. Καταδυναστεύει] Καταδυναστεύω A. B. V. E. Eadem extant in Etym. Gud. p. 591. Exempla congessisse Wesselingium in Diod. XIII, 73. monet Gaisf.

1. Καταδυναστεύων] Καταδυναστεύειν A. B. V. E. Etym. τὸν πένητα] πτωχὸν καὶ πένητα Etym. 4. Locus Eunapii fragmentis adiiciendus, cuius indicium facit Gainae nomen. 6. διεπέμπετο] Pro διεπέμπετο π. Γ. in v. Ὀδύσσεια legimus τὸν βίον ἤνυε. *Hemst.* Γαϊάναν, quod Suidas alibi Γαϊανᾶν vel Γαϊνᾶν, probabiliter scribendum Γαΐναν. 7. Καταδύσαντες τὰς ναῦς] Ex Scholiasta Thucydidis I, 54. 8. καὶ] δὲ A. Recepit Gaisf. parum animadverso Schol. consilio, qui rariorem significatum annotavit. V. Valck. in Herod. VI, 17. δὲ τοῦ βαπτίσαντες] ἐπὶ τοῦ βύσαντες B. E. fortasse cum *V. quem secutus ἐπὶ post δὲ ascivi. 11. Ὡς ἂν ἐκ τοσούτου] Haec sunt verba Polybii lib. I, 45. *Küst.* 12. καὶ ζυγὸν] κατὰ ζυγὸν A. B. V. E. Med. Utrumque coniunxit Gaisf. μοναχικῆς V. μονομαχικῆς συνεστώσης περὶ τοὺς ἀγωνιζομένους τῆς φιλοτ. Polyb. Tum συνεστάσης B. 13. Cf. v. Ζυγός. 15. Καταείννυον] Respexit Suidas ad Hom. Il. ψ'. 135. ὑριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον. Adde Etym. M. p. 494. f. 16. Καταείσατο. κατηνέχθη] Ex Schol. Homeri Il. λ'. 358. 17. Edd. Κατάϊξ. 18. Ἥδ' ἀπὸ Μηρισοῖο] Depromptus est hic versus ex poeta aliquo, qui hodie in desideratis est. Quin et, quod nemo vidit, non uno mendo dehonestatus est. Rescribendum utique: Ἥ δ' ἀπὸ Μηριζοῖο θοὴ βορέαο κατάϊξ. Est autem Μήριζος mons Thraciae; Hierocli in Synecdemo Μόριζος, Plinio *Merisus*; [Plinius H. N. IV, 11. p. 207. inter Thraciae montes numerat *Meritum*, qui non alius videtur ac *Merisus*. *Hemst.*] sed Constantinus in Thematibus recte admodum Μήριζον vocat. Quam quidem scripturam satis confirmat hexametri nostri modulus. Videtur autem vel Apollonii vel Callimachi esse: nam utriusque plurima desiderantur. Quod et Ruhnkenio [in Callimachi fr. 481. cf. Ern. in h. Dian. 114.] visum. *Toup.* I. p. 315.

Καταδηοῦν. Vastare, populari. *Καταδιαιτήσω.* Condemnabo, reum peragam. *Sin contra visus fuerit iniuste criminari, ego ipse Saracenum condemnabo.* *Καταδιέλεσθε.* Dividite. *Καταδιιστᾶσι.* Separant. [*Καταδικάζω σε.* Cum accusativo. item cum genitivo. *Mulieres nos condemnabant.*] *Καταδικασάμενος.* Qui iudicio vicit, et condemnationem alicuius ab iudicibus impetravit. Isaeus contra Dioclem de iniuria. *Καταδιώκω.* Aptum accusativo. *Καταδολεσχῶ.* Cum genitivo. *Κατάδουπος.* Cataracta, sive sonitus [fluvii decidentis]. *Καταδύεται.* Cum dativo: submergitur, occultatur. *Occultare tamen hoc facinus valde studebat, studiis suis quasi immersa.* *Καταδυναστεύει.* Genitivo iungitur. *Non decet pauperes et tenuiores iniusta tyrannide opprimere.* Item cum accusativo. S. Basilius: *Pauperem violenter opprimens.* *Καταδύνοντα.* Occultantem. *Καταδύς.* Qui latebras subiit. *Ille cum Ulixis instar multiplices in machinas induisset, ad Gaianam dimissus est.* *Καταδύσαντες τὰς ναῦς.* Apud Thucydidem, ubi de navibus laceratis est, non autem demersis. *Καταδύσεις.* Latebras, cuniculos, speluncas. *Κατὰ ζυγόν.* *Cum e tanta multitudine passim vir cum viro, ordo cum ordine pari ardore dimicarent, ac fieri solet in singulari certamine.* *Ζυγὸς* in Tacticis vocatur series militum secundum longitudinem coniugatorum. *Καταείννυον.* Tegebant. *Καταείσατο.* Delatus est. *Κατάϊξ.* Procella. *At vehemens Boreas a Thracia spirans.*

Καταθαῤῥῶ σου. γενικῆ.

Καταθέειν. κατατρέχειν. Οἱ δὲ Γήπαιδες, ἐπεὶ οὔπω ὁ τῆς μάχης ἐνειστήκει καιρός, πείθουσιν αὐτοὺς καταθεῖν μεταξὺ τὴν Ῥωμαίων χώραν, πάρεργον τῆς σφετέρας ἀκαιρίας πεποιημένοι τὴν ἐς Ῥωμαίους ἐπιβουλήν.

Καταθέλξας. ἐξαπατήσας. Καταθέλξας γὰρ αὐτοὺς δεινότητι τρόπων, ὡς δυνάμενος τὸν ἄνδρα πρὸς σφᾶς μετατιθέναι.

Καταθεμένους. ἀποβαλόντας. Μὴ πρότερον τῆς εἰς αὐτὸν εἰσόδου τυχεῖν, ἢ καταθεμένους τὰ ὅπλα.

Καταθέω σε. αἰτιατικῆ. Οὗτος δὲ κατέθεε τὸν οἰκεῖον χῶρον.

Καταθέω σου. γενικῆ.

Καταθεῶτο. βλέποιτο.

Καταθέσει. καταπαύσει, καταλήξει. Ἢ λήψονται αὐτὸν ἐπὶ καταθέσει τοῦ πολέμου.

Καταθεῖ. κατατρέχει.

Κατὰ θεῖον. τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον ὤφθαι. καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γινομένων, τουτέστιν εὐκαίρως ἐπιφαινομένων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνίδιον βουλομένοις μὲν μὴ προσδοκήσασι δὲ ἐπεφάνη, εἶπεν·

Ὁδὶ προσέρχεται
ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν.

Καταθλήσαντες. καταγωνισάμενοι.

[Καταθλῶ. αἰτιατικῆ.

Κατάθου.

Καταθρασύνω. γενικῆ.

Καταθρηνῶ. αἰτιατικῆ.]

Καταθρήσομεν. κατασκοπήσομεν.

Καταθρώσκοντα. καταπηδῶντα. Ἡρόδοτος· Καταθρώσκοντα δὲ τὴν αἱμασιὴν τὸν μηρὸν σπασθῆναι.

Καταθύμιον. κατὰ ψυχήν, εὐάρεστον. Καταθύμιος θάνατος παρ' Ὁμήρῳ οὐχ ὁ ἐπιθυμητικός, ἀλλ' ἐνθύμιος.

Κατὰ κάθετον. τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα. Λάκκος ἦν χειροποίητος πρὸς ὕδατος συναγωγήν, ἔχων τὴν μὲν κάθετον οὐκ ἐλάττω πλέθρου, τὴν δὲ διάμετρον πλεῖον ἢ δυεῖν πλέθρων.

Κατακαλῶν. ἐπιμελῶς ἐκζητῶν. Πολύβιος· Ὁ δὲ Περσεὺς ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν εὐθέως Ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο, κατακα-

---

1. Om. vulg. 2. Menandri ut videtur narratio. 3. *ἐνεστήκει*] *ἐνειστήκει* A. B. V. E. 7. *Καταθέλξας. ἐξαπατήσας*] Vide quae notavimus supra ad v. *Θέλγει. Küst.* 8. *τρόπου*] *τρόπων* A. 13. *κατέθεε τὸν*] *κατέθει* A. *οὗτος δὲ οὐ κατέθ.* V. secundum Gronov. Mutilatt. p. 22. illud tamen *οὐ* non agnoscit collatio mea. *Gaisf.* 14. *χῶρον* ex V. non enotatum. Utramque gl. *Καταθέω* neglexit vulg. 16. Immo *βλέποι* cum Hesychio. 17. *Ἢ λήψονται*] Ex Menandro historico, opinor. Vid. v. *Κτηματίην. Toup.* MS. Haec omiserat interpretatio Küsteri; nos sententiam iisdem quibus Hemsterhusius verbis expressimus. 20. *Κατὰ θεῖον*] Ex Schol. Aristophanis in Equitum locum infra positum 147. 21. *κατὰ τὸ θεῖον* V.

6. Quattuor glossas quas uncis inclusimus om. vulg. Med. eas sic disposuit: *Καταθλῶ· Καταθρηνῶ· Κατάθου· Καταθρασύνω.* Contra *V. qui siletur de vv. *Καταθλήσαντες* (cuius auctores Photius et Hesychius) et *Κατάθου*, post *ἀγοράν* collocavit gl. *Καταθρασύνω· Καταθλῶ.* Deinde fluxam esse fidem v. *Καταθρηνῶ*, quam gl. *Καταθρήσομεν* *V. subiungit, mox evincemus. 9. *Καταθρηνῶ*] *Καταθρήσω* A. Iam Zon. p. 1174. cum praebeat, *Καταθρήσωμεν, θεωρήσωμεν*, apparet *καταθρήσω* expuncta glossa ad varietatem scripturae esse revocandum, cum librarius inter versus emendare vellet *καταθρήσωμεν.* Photius tenet *Καταθρήσομεν.* 11. *Ἡρόδοτος*] VI, 134. 12. *τὴν μηρὸν* Edd. vulgg. 14. *Καταθύμιον*] Vid. in v. *Κονδυλίσας. Hemst.* Glossa Hom. Od. *χ'*. 392. 15. *παρ' Ὁμήρῳ* Il. *κ'*. 383. ubi v. Schol. Ven. 17. *Τὰ — διαστήματα*] Sic Photius: *τὸ — διάστημα* Zon. p. 1160. et similiter Gudianum p. 304. *ὑπὸ ὕψους* V. 21. *Κατακαλῶν*] *Καταναλῶν* V. 22. *Ὁ δὲ Περσεὺς*] Haec et quae sequuntur *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur ea descripsit. Vide etiam vv. *Δημοκοπεῖν* et *Περσεύς. Küst.* in Collectaneis Constantini ab Valesio editis p. 125. unde Suidas Vid. ed. Schweighäus. XXVI, 5.

Καταθέειν. Incursionibus populari. *Gepidae vero, quia pugnae tempus nondum instabat, ipsis persuadent, ut interea Romanorum agrum incursionibus vexarent; cum eo tempore nihil aliud moliri possent, insidias adversus Romanos machinati.* *Καταθέλξας.* Qui decepit. *Cum enim eos morum gravitate decepisset, quasi virum illum ad partes suas traducere posset.* *Καταθεμένους.* Deponentes. *Eos non prius ad ipsum accessuros esse, quam arma deposuissent.* *Καταθέω.* Tam accusativo iungitur quam genitivo. *Hic autem propriam regionem infestabat.* *Καταθεῶτο.* Contemplaretur. *Καταθέσει.* Depositione, fine. *Aut accipient illum ea condicione, ut bellum ponatur.* *Καταθεῖ.* Incursionibus infestat. *Κατὰ θεῖον.* Siqui ex improviso et repente apparebant, eos divinitus apparuisse dicebant. de rebus quoque quae subito acciderent, idem dici solebat. quoniam igitur etiam isiciarius volentibus quidem, sed non expectantibus repente apparuerat, Comicus dicit: *At huc quasi divinitus missus in forum descendit.* *Καταθλήσαντες.* Qui certamine superarunt. *Καταθρήσομεν.* Speculabimur. *Καταθρώσκοντα.* Desilientem. Herodotus: *De maceria desilientem femur eum lacerasse.* *Καταθύμιον.* Quod volupe est, gratum. Apud Homerum vero *καταθύμιος θάνατος* non dicitur mors animo grata, sed quam animo volvimus. *Κατὰ κάθετον.* Intervalla a summo ad imum directa. *Cisterna erat manu facta, qua aqua colligeretur, profunda non minus iugero, ad diametrum vero maior duobus iugeris.* *Κατακαλῶν.* Solicite evocans. Polybius: *Perseus vero, renovata cum populo Romano amicitia, confestim Graecos sibi conciliare omnibus modis coepit. nam quotquot aeris alieni causa aut iudicio condemnati solum ver-*

λῶν ἐς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας· καὶ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς εἴς τε Δῆλον καὶ Δελφούς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς κατα- πορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδήν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε.

Κατακᾶσα. κατωφερής, ἢ ἀξία τοῦ κατακυθῆναι· ἢ ὅτι κάσον τὸ σπέρμα τοῦ ἀνδρός. ὅθεν καὶ κασίγνητος.

Κατακαυχῶμαι. γενικῇ.

Κατακαχρύσαι. ῥῆξαι, ψοφῆσαι, ποιῆσαι. ἀπὸ τῶν φρυγομένων κριθῶν.

256 ‖Κατακαίνειν. ἀναιρεῖν, φονεύειν. Ὁ δὲ τοξότης ἠφίει βέλος, εὔστοχος ὢν τοσούτους κατα- καίνειν, ὅσα ἠφίει βέλη· Εὐνάπιός φησι.

Κατακαίνων. ἀναιρῶν, πλήττων. Τοὺς μὲν κατακαίνων ἐν χερσί, τοὺς δὲ πλήττων, τοὺς δὲ φοβήσας. καὶ Ξενοφῶν· Τοὺς μὲν κατακαίνοντες, τοὺς δὲ καταδιώξαντες.

Κατακεκλίσθαι καὶ κατακεῖσθαι ἐπὶ τραπέζης· ἀνακεῖσθαι δὲ ἐπὶ ἀνδριάντων.

Κατακέλευσον. ἀντὶ τοῦ σιωπὴν κήρυξον. οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις σιωπᾶν παραγγέλλειν εἰώθασι, σιώπα λέγοντες καὶ ἄκουε καὶ τὰ ὅμοια. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὦ τρισμάκαρ, ὦ κλεινότατε, ὦ σοφώτατε,
ὦ γλαφυρώτατε.
ἐπεὶ οὐκ ἤκουέ φησιν,
ὦ κατακέλευσον,
ὥςπερ τοῖς ἐρέσσουσι· καὶ ὦ λέγει παύσασθαι παρακέλευσαί μοι.

Κατακερτομεῖν. καταχλευάζειν. αἰτιατικῇ.

Κατακεχρημένης. παραλόγως καὶ ἀφειδῶς ἀπολαυούσης. Τῇ τε κουφότητι τοῦ ἀνδρὸς κατακεχρημένης.

Κατακηλοῦσαν. αἰτιατικῇ· θέλγουσαν, πραΰνουσαν.

Κατακλείς, κατακλεῖδος. ἡ τοῦ τραχήλου.

---

1. τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας] Sic etiam legitur apud Constantinum. Sed infra v. *Περσεύς* rectius scriptum est τοὺς διὰ τὰ χρέα φεύγοντας. *Küst.* Quod secus est: nec mutationi locus. Nam ut alios inferioris aevi taceam, Homerus Il. *ι*. 448. φεύγων νείκεα πατρός, item Herod. VII, 214. φεύγοντα τὸν Ἐπιάλτην ταύτην τὴν αἰτίην, alii apud Valck. in E. Hipp. 35. 4. προγραφὰς] γραφὰς E. εἴς τε Δῆλον καὶ Δελφούς] Apud Constantinum post Δελφοὺς additur, καὶ τὸ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἱερόν. *Küst.* 8. Κατακάσα] Callimachus apud Etymol. v. Ψίθυρ (fr. 184.): Σκύλλα γυνὴ κατακᾶσα καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα. Ad hunc locum respexit Suidas. Confer nos infra v. Κρέκα. Toup. κατακᾶσα Etym. Gud. et V. E. Κατακάσα interpretantur etiam Hesychius et Etym. M. p. 494. Quorum in hoc cum extet, ἢ παρὰ τὸ καταχέεσθαι ἐπὶ παντί, talem fere sententiam ad complendam interpretationem, quam Suidas tertio loco posuit, opinor desiderari. Mox κατακαῆναι E. 11. Om. vulg., nec laudatur *V. 12. Κατακαχρύσαι] Hesychius: Κατακαχρύσω. ῥήξω· ἐπεὶ αἱ κριθαὶ φρυγόμεναι ῥήγνυνται. τινὲς δὲ συνταράξω, καταχώσω. Similiter Photius et Pausaniam secutus Eust. in Od. σ'. p. 1835. Κατακεχρύσαι Med. vitium correxit Portus. ποιῆσαι] ψόφον ποιῆσαι Arnaldus Lectt. Gr. p. 125. probabilius Piersono, qui coniecit πτίσαι in Moerin p. 213. Glossa cum aperte speciem dicti comici prae se ferat, cuius sententiam vel Stratonici iocularis vox apud Athen. VIII. p. 349. E. significet, reponi malim ἀποπατῆσαι. 14. V. Bastii Ep. Crit. p. 226. sq. 16. ὅσα] ὅποσα E. Mox βέλος V. Εὐνάπιος] Fr. 1. ed. Boissonad. sive p. 100. Nieb. 17. Τοὺς μὲν — πλήττων om. V. 19. Ξενοφῶν Anab. IV, 2, 5. ubi Suidae ope iam repositum κατακανόντες pro ἀποκτείναντες.

1. Κατακεκλίσθαι] Sic ex MSS. Pariss. rescripsi. In prioribus enim editt. male legitur κατακεκλεῖσθαι. *Küst.* Haec repetita sunt ex v. Ἀνακεῖσθαι. 3. Κατακέλευσον] Aristoph. Av. 1273. Ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε, Ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε, Ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον. Ex Scholiis ad eum locum sic apud Suidam rescribendum est: Ἐπειδὴ πολλάκις εἴρηται ὦ, καὶ οὐκ ἐπίσχει αὐτὸν ὁ Πεισθέταιρος, ὁ ἄγγελός φησι, κατακέλευσον, ὥςπερ τοῖς ἐρέσσουσι, καὶ ὦ (λέγει) παύσασθαι παρακέλευσαί μοι. *Küst.* Eundem verborum ordinem secutus est Ravennas: Aristophanis locum om. Ox. quem silet Gaisf. Suidae certe reddendum ὦ τρισμακάρι'. 4. σιωπὴν παρ.] σιωπὴν καταγγέλλειν Schol. 11. λέγουσι] λέγει A. Schol. λεγ' V. 13. αἰτιατικῇ. καταχλευάζειν *V. αἰτιατικῇ ignorat Photius. 18. αἰτιατικῇ om. cum Photio. 20. Κατάκλεις haud scio an vitio Etym. M. p. 495. Vox potissimum ab metricis celebrata.

---

terant, quique ob maiestatis crimina Macedonia excesserant, universos in Macedoniam evocavit, edictis in insula Delo ac Delphis palam propositis, quibus non solum impunitatem sed etiam bonorum omnium restitutionem cum fructibus ex eo tempore, ex quo quisque exulaverat, postliminio redeuntibus concedebat. Κατακᾶσα. In Venerem prona. vel digna quae comburatur. fortasse quod κάσον dicitur semen viri. unde fluxit etiam κασίγνητος. Κατακαυχῶμαι. Aptum genitivo. Κατακαχρύσαι. Frangere, strepitum efficere. translatio ducta ab hordeo tosto. Κατακαίνειν. Interficere, occidere. Eunapius: *Sagittarius autem sagittam emisit, qui iaculandi peritia tot homines interficeret, quot sagittas emitteret.* Κατακαίνων. Occidens, percutiens. *Alios quidem manibus occidens, alios percutiens, alios vero terrens.* Et Xenophon: *Alios quidem occidentes, alios vero persequentes.* Κατακεκλίσθαι et κατακεῖσθαι significat mensae accumbere: ἀνακεῖσθαι vero pertinet ad statuas. Κατακέλευσον. Silentium impera. celeustae enim saepe silentium imperare solent, dicentes, tace, audi, et similia. Aristophanes *Avibus*: *O beate! o clarissime! o sapientissime! o elegantissime!* postquam autem ille loquentem non inhibuerat, *Silentium* (ait) *mihi impera*: quasi remiges forent adhortandi. Κατακερτομεῖν, Deridere. accusativo iungitur. Κατακεχρημένης. Temere et immodice abutentis. *Cumque hominis illius levitate abuteretur.* Κατακηλοῦσαν. Demulcentem, delinientem. accusativo iungitur. Κατακλείς, κατακλεῖδος. Clavicula cervicis

Κατακληρουχῶ. αἰτιατικῇ.

Κατακλινής. ἐπὶ κλίνης ἀνακείμενος. *Ὁ δὲ ἔτυχε τότε κατακλινὴς ὢν καὶ μαλακιζόμενος.*

Κατάκλιτα. κλίνας, θρόνους εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτηδείους.

Κατακλῶθές τε βαρεῖαι. αἱ κατακλώθουσαι καὶ καταμοιροῦσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. Καὶ Κατακλώθη, ἡ εἱμαρμένη.

Καταάκλυζε. κατακλύζεσθαι ποίησον· ὅ ἐστι γέμισον ὕδατος. *Ἀριστοφάνης·*

Καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ.

Κατακολουθῶ. δοτικῇ.

Κατακοντίζω σε. ἐπὶ πολέμου μετὰ αἰτιατικῆς.

Κατακορής. ἄχρι κόρου ἐσθίων. *Σιτίοις καὶ ποτῷ κατακορὴς οὐδαμῇ γέγονεν, ἀλλὰ σχεδὸν ἄκρῳ δακτύλῳ γευσάμενος ἀπηλλάττετο.*

Κατακορὴς ξυνουσία. ἐπιπλεονάζουσα.

Ἐν τῷ διάπλῳ τούτῳ κατακορὴς γενομένη τῷ πάθει.

Κατὰ κόρρης παίει αὐτόν.

Κατακόρου. ἀπλήστου. *Ἅτε τοῦ τῶν γυ-* 257
ναικῶν γένους καὶ λάλου καὶ κατάκορου ὄντος.

Κατακούω. γενικῇ.

Κατακωκῦσαι. θρηνῆσαι.

Κατὰ κῶλον. κατὰ λέξεις.

Κατακωμῳδῶ. αἰτιατικῇ.

Κατακωχή. ἡ κατάσχεσις. *Καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς ὥρας. Καὶ αὐθις· Τὴν δὲ εἶναι θείαν κατακωχὴν ἠρέμα διανοίγουσαν καὶ ἀποκαθαίρουσαν τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα. Κατακωχή. ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή. Τὴν βίβλον Ηρόκλου τὴν Μητρῳακὴν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται, ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ θεοῦ [ἐξέφηνεν ἅπασαν]. Κατακωχή. Εἷς ἀνήρ, ὅνπερ ἄνηκεν ἡ ἐξ Ἄρεως κατακωχή, ἐμονομάχει.*

---

1. Dictio Polybiana. 6. *Κατακλῶθές τε βαρ.*] Ex Schol. Homeri Od. ἡ. 197. 10. *Ἀριστοφάνης* Pac. 828. ubi *πύελον* Ox. 13. Om. vulg. 14. *Κατακοντίζω, αἰτιατικῇ* *V. Non assequor istud *ἐπὶ πολέμου*. 15. Quae gl. *Κατακοντίζω* excipiebant, *Κατακονιλίζω, αἰτιατικῇ*, delevi cum V. E. „Scribendum est *κατακονδυλίζω*, idque suo loco reddendum." *Küst.* Recte. Vide Aeschin. p. 84, 21. *Toup.* MS. 16. *Σιτίοις καὶ ποτῷ κατακορὴς*] Haec sunt verba Procopii Histor. Arc. 13. *Küst.* 19. *συνουσία*] *ξυνουσία* A. *V. Photius.

1. *Ἐν τῷ διάπλῳ τούτῳ*] Haec sunt verba Procopii Histor. Arc. 1. p. 3. *Küst.* *τῷ* om. V. 3. *Κατὰ κόρρης*] Superiori glossae praemisit *V. Vide vel Eust. in Il. γ'. p. 947. 4. „Hinc ascriptum in summa ora V. *ζήτει τὴν χρῆσιν πλατύτερον ἐν τῇ κατωχρεῖ ἐμπροσθεν." *Gron.* *Ἅτε τοῦ τῶν γυναικῶν*] Haec sunt verba Polybii in Excerptis ab Valesio editis p. 154. *Küst.* 6. Om. vulg. Vide Heind. in Plat. Soph. 70. addito Lex. de Synt. p. 154. 8. *λέξιν*] *λέξεις* A. B. V. E. Photius et Lex. Bachm. p. 269. 9. *Κατακωμῳδεῖται*] *Κατακωμῳδῶ. αἰτιατικῇ* A. V. *αἰτιατικῇ* neglexerat vulg. 11. *Καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον. Ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς ὥρας*] Hemsterhusius in Luciani Nigrinum [c. 23.] emendabat, *πρὸς τὴν κατακωχὴν τῆς χώρας*. Quo nihil verius. Sed ne sic quidem salva res est. Obstat enim vox *χωρίον*, quae neutiquam interpretatio esse potest *τοῦ κατακωχή*. Nos pulcherrimam *ῥῆσιν* Suidae restituimus. Repono certissime: *Κατακωχή. ἡ κατάσχεσις. Καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς χώρας. Natura loci pro munimento erat.* Optime rem explicabat Harpocratio, et post eum Suidas: *Ἐπιτείχισμα, τὸ τειχιζόμενον κατά τινων χωρίον, ὅθεν ἦν τοὺς ἐπιτειχισθέντας κακῶς ποιεῖν. Toup.* I. p. 316. Si distinctionem hanc probabis, retinebis *ὥρας*, et interpretabere *καιροὺς ὡραίους. Gaisf.* Nondum tamen locus est persanatus, in quo displiceat vel *αὐτὸ* vel *τὸ χωρίον*, ex interpretatione ut videtur profectum. 11. *καὶ αὐθις* = *ὅμοιως* *V. post *ἐμονομάχει*, omissis *Κατακωχή. ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή*: id quod satis demonstrat complura hic aut turbata aut interpolatione congesta fuisse. 12. *Τὴν δὲ εἶναι θείαν*] Hoc fragmentum legitur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio p. 337. a. (1033.) ut Pearsonus observavit. *Küst.* 13. *ψυχῆς*] *διανοίας* V. post v. *Κατισχνώθη*, ubi *V. repetit verba *καὶ αὐθις* et quae sequuntur usque ad *ἐμονομάχει*. Vide Wyttenb. in Plut. S. N. V. p. 94. sq. 14. *Τὴν βίβλον Ηρωκλου τὴν*] Locus depromptus est ex Marini Vita Procli c. 33. quem integriorem praestat v. *Ηρόκλος*. 17. *τὴν περὶ τὴν θεὸν* in v. *Ηρόκλος*. Supra *ὡς κἂν εὐθείας* *V. *ἐξέφηνεν ἅπασαν*] Duae hae voces in prioribus edd. [et MSS.] desunt, quas supplendi sensus gratia loco huic addidi ex ipso Suida v. *Ηρόκλος*, ubi fragmentum hoc repetitur. *Küst.* Scriptor more suo videtur neglexisse, quae nihil ad ipsius demonstrationem facere putaret.

Κατακληρουχῶ. Accusativo iungitur. *Κατακλινής*. In lecto decumbens. *Ille vero tunc aeger in lecto decumbebat.* *Κατάκλιτα*. Lectos, accubita. *Κατακλῶθες*. *Gravesque Parcae*: ut quae stamina ducant et suum cuique fatum dispensent. Et *Κατακλώθη*, fatum. *Κατάκλυζε*. Inunda, aquâ reple. Aristophanes: *Cum salium irriparis, aqua tibi calefaciendo.* *Κατακολουθῶ*. Aptum dativo. *Κατακοντίζω σε*. Cum accusativo: iaculis te conficio. *Κατακορής*. Qui ad satietatem usque comedit. *Cibo et potu nunquam ad satietatem utebatur, sed fere summo tantum digito cibis degustatis abibat.* *Κατακορὴς ξυνουσία*. Frequens. *In illa uxoriatione incredibili amore flagrare coepit.* *Κατὰ κόρρης*. Alapam ipsi infligit. *Κατακόρου*. Inexplebilis. *Quippe cum sexus muliebris sit natura garrulus et immoderatus.* *Κατακούω*. Aptum genitivo. *Κατακωκῦσαι*. Lugere. *Κατὰ κῶλον*. Membratim. *Κατακωμῳδῶ*. Aptum accusativo. *Κατακωχή*. Detentio. *Et ipsum praesidium munimento fuit ad coercendam regionem impositum.* Et alibi: *Divinum hunc esse affiatum, paulatim aperientem et oculos mentis purgantem.* *Κατακωχὴ* quidam accipiunt de instinctu numinis. *Si quis librum Procli, quem de Matre Deorum conscripsit, in manus sumpserit; videbit eum omnia quae ad Deae illius cultum et sacra pertinent non sine afflatu divino exposuisse.* *Κατακωχή. Unus vir Martis afflatu incitatus singulari certamine pugnabat.*

Κατακώχιμοι. Μένουσι χρόνον ὑπόσυχνον τοῖς αὐλήμασι κατακώχιμοι. τουτέστιν ἅλωτοί.

Κατάκρας. ἐπίρρημα. Θουκυδίδης· Ὁ δὲ Βρασίδας ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατάκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν. Καὶ αὖθις· Ἐλπίσαντες τὴν πόλιν ἔχεσθαι κατάκρας, παραδιδόασι σφᾶς αὐτούς. ἀντὶ τοῦ ἐξ ὁλοκλήρου. Κατάκρας. ἐπίρρημα. διόλου, παντελῶς. Ὁ δὲ ἔλεγε μηδὲν ἔτι λείπεσθαι φυλακτήριον, τὸ μὴ οὐ κατάκρας ἁλῶναι τὴν πόλιν. Εἰ μήποτε εἴη κατ' ἄκρας πόλεως, ἀντὶ τοῦ κατ' ἀκροπόλεως.

Κατὰ κράτος.

Κατακρατῶ σου. γενικῆ.

Κατακραυγάζω σου. γενικῆ.

Κατάκρηθεν. κατὰ κεφαλῆς.

Κατακρίνω. αἰτιατικῆ.

Κατακροῶμαι. γενικῆ.

Κατακροτεῖ. ἄγαν ἐπαινεῖ.

Καταλαβεῖν. εἴρηται καὶ ἐπὶ τάχους ποδῶν τὸ καταλαβεῖν, ὅταν λέγωμεν· Ὁ δὲ τὸν φεύγοντα διώξας κατέλαβεν. οἱ δὲ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. Ἀντιφῶν· Μὴ ἀναίτιον καταλαβόντες τὸν αἴτιον.

Καταλαλιά. ἡ εἴς τινας ὑπό τινων βλασφημία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Καταλαλῶ. γενικῆ. ἐπὶ ἐμψύχων. Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις. καί, Κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον. ἐπὶ δὲ ἀψύχων αἰτιατικῆ. Μὴ καταλάλει τὸν γειτνιῶντα, ἀλλὰ μᾶλλον τίμα.

Καταλαμβάνω. αἰτιατικῆ.

Καταλάμπω. αἰτιατικῆ.

Καταλλάττω. αἰτιατικῆ.

Καταλεγέσθω. καταταττέσθω.

Καταλέγω. γενικῆ.

Καταλεύσιμον. τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι εἶπε Λείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου.

Καταλείβει. καταστάζει.

Καταληίζεται. διαρπάζει.

Κατάλληλον. ἁρμόδιον.

Καταλλήλως. ἀκολούθως, ἁρμοζόντως. 258

Καταληπτικός. προκαταλαμβανόμενος τοὺς ἀκούοντας, ὥστε θόρυβον μὴ κινῆσαι.

Καταληρῶ. γενικῆ.

Κατάληψις. γνῶσις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

ὑπο

1. *Μένουσι*] Ex Synesii Dione p. 62. B. monente Piersono in Moerin p. 221. Mox *ἐπίσυχνον* E. 3. Cf. Eust. in Il. β'. p. 361, 5. et Valck. in E. Phoen. 1183. *Θουκυδίδης* IV, 112. 10. *τὴν πόλιν*] His subiicit *V. *Κατάκρηθεν. κατὰ κεφαλῆς.* 11. *καὶ ἄκροπόλεως*] *καὶ* om. A. 12. *Κατὰ κράτος*] Quae glossae pro interpretatione addebantur, *κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν*, omisi cum A. B. V. horum vice *λίαν καὶ μετὰ πολλῆς ἐξουσίας* E. Ceterum haec nolim pro singulari glossa haberi, cum *κατὰ κράτος* explicatio sit adverbii *κατάκρας*. Etym. M. p. 494. *Καιάκρας, ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος.* Nihil enim obest glossa Hesychiana: *Κατακράτος. ἰσχυρῶς, τελείως*, et infra *Κατὰ κράτος. ἄρδην, φοράδην, παντελῶς, σφόδρα*: idem enim grammaticus, *Κατ' ἄκρης. κατὰ κορυφῆς, κατὰ κράτος.* 13. Gl. om. vulg., post gl. *Καταλαβεῖν* reponit *V. Idem *V. om. gl. *Κατακραυγάζω.* 15. *Κατακρῆθεν*] Il. π'. 548. Vid. Ruhnken. in H. Cer. 182. Scripsi *κατάκρηθεν* cum *V. 16. *αἰτιατικῆ* etiam Lex. de Synt. p. 152. Hanc glossae *Κατακροῶμαι* postponit *V. Utramque nescit vulg., et posteriorem quidem Gaisf. clam subiecit glossae *Κατακροτεῖ*. 21. *ὡς δὲ*] *οἱ δὲ* A. B. V. E.

2. *Ἀποστόλῳ*] Vid. 2 Cor. 12, 20. 3. *Καταλαλῶ*] Diodor. Sic. p. 438. Polyb. 1106. *κατελάλουν τὸ δόγμα*, et 334. *Toup.* MS. Ineptam observationem e commentariis infimi aevi ductam esse manifestum. Accedit ut *V. eam gl. *Καταληίζεται* subiecerit. 3. *Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις*] Ps. XLIX. 4. *Κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ*] Haec sunt verba Psalmographi LXXVII, 19. *Toup.* 8. 9. 11. Om. vulg., servat vel *V. *Καταλλάττω* glossae *Καταλεγέσθω* postposuit Gaisf. 10. *Καταλλάττομαι* Lex. de Synt. p. 151. Vid. Hemsterh. in Thom. M. p. 109. sq. 12. Om. vulg., ante v. *Καταλεγέσθω* habet *V. *αἰτιατικῆ* tacite nescio quam fidem secutus Gaisfordus, quem refutat locus Deuteronomici Lex. de Synt. p. 153. f. prolatus: item Eustathius Opusc. p. 109, 24. genitivum usurpavit, et Schol. Soph. El. 126. *καταλέγειν ἄλλης γυναικός.* 13. *ἄξιον τοῦ κατ.*] Cf. v. *Λευσήρ.* *καταλευσθῆναι*] *λίθοις* add. Photius. 16. Om. vulg. Servat Hesychius cum Photio et Zon. p. 1174. 17. *Κατάλληλον*] Xiphilin. p. 1177. Infra v. *Μιαιγαμίαι. Toup.* MS. 18. Habent post Aristotelem grammatici. 19. *Καταληπτικός.* *ὁ προκ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1377. *ὁ* om. A. B. V. E. Med. Schol. 21. Om. vulg. 22. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις* v. 317. Cf. v. *Περίλεξις.*

Κατακώχιμοι. Detenti. *Non exiguum tempus ibi remanent, suavi tibiarum cantu capti.* *Κατάκρας.* Adverbium. penitus, omnino. Thucydides: *Brasidas autem edita urbis loca aggressus est, quippe quam totam ita capere vellet, ut eam tuto retinere posset.* Et alibi: *Rati totam urbem ab hostibus occupatam esse, se dedidernnt.* † *Ille vero negabat ullum amplius propugnaculum esse reliquum, quo minus tota urbs caperetur.* Nisi forte scribendum *κατ' ἄκρας πόλεως*, i. e. in arce. [*Κατακρατῶ. Κατακραυγάζω.* Utrumque genitivo aptum.] *Κατακρῆθεν.* A capite. [*Κατακρίνω.* Aptum accusativo. *Κατακροῶμαι.* Aptum genitivo.] *Κατακροτεῖ.* Applaudit. *Καταλαβεῖν.* Verbum hoc de celeritate pedum etiam usurpatur; ut cum dicimus: *Illè vero fugientem assecutus est.* Apud oratores vero etiam *punire* significat. Antiphon: *Ne innocentem tanquam sontem puniant.* *Καταλαλιά.* Apud Apostolum ita vocatur maledicentia. *Καταλαλῶ.* Obtrecto, genitivo iunctum de animatis dicitur. *Sedens fratri tuo obtrectabas.* Et, *Contra Deum locuti sunt et dixerunt.* Accusativo vero iunctum inanimatis tribuitur. *Ne obtrecta vicino, sed eum potius honora.* *Καταλαμβάνω.* Aptum accusativo. item *Καταλάμπω* et *Καταλλάττω.* *Καταλεγέσθω.* Recenseatur. *Καταλέγω.* Aptum genitivo. *Καταλεύσιμον.* Sic Dinarchus in oratione contra Lycurgum vocat eum, quem lapidibus obrui par fuit. *Καταλείβει.* Destillat. *Καταληίζεται.* Diripit. *Κατάλληλον.* Conveniens. *Καταλλήλως.* Consequenter, convenienter. *Καταληπτικός.* Qui occupat auditores, ne tumultum excitent. *Κατάληψις.* Com-

Καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν. μουσικῶς δὲ ταῦτα εἶπε. λέγουσι γὰρ κατάληψιν, ἐπειδὰν καταλάβωσι τῷ πλήκτρῳ ἢ τοῖς δακτύλοις τὰς χορδὰς πλήξαντες, ὡς καὶ ἀποτείνεσθαι τὸν φθόγγον.

Κατάληψις. τὸ εὑρίσκειν τέχνην.

Καταλιμπάνω σε. ἀφίημί σε.

Καταλίπωμεν. αὐθυπότακτον.

Καταλογάδην. τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα.

Καταλογεύς. Ἀθηναίων συνεψηφισμένων ἑπτακισχιλίοις τῶν ἀστῶν ἐγχειρίσασθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, ἦσάν τινες οἱ τοὺς εἰς τοῦτο ἐπιτηδείους καταλέξοντες· καὶ τοῦτο εἰκότως κληθῆναι καταλογίσασθαι. καὶ καταλογεὺς ὁ εἰς τοῦτο τεταγμένος.

Καταλογίζομαι. αἰτιατικῇ.

Καταλογιεῖται. καταριθμήσει.

Κατάλογος. ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι, καὶ ἡ ἐξαρίθμησις. ὁ πίναξ ἐφ' οὗ ἐνέγραφον τῶν ἐκστρατευομένων τὰ ὀνόματα. Ἀριστοφάνης·

Ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται.

ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλου σπουδήν. Ὁ δὲ Τραϊανὸς δύο στρατεύματα, καὶ τοῦ μεγάλου καταλόγου καὶ ξενικά. † Τὴν γάρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ καταλόγου ἐῶ νῦν· οὕτω φησὶν Ἀλιανός.

Καταλογῶ σου. γενικῇ.

Καταλούῃ. καταναλίσκεις. Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλούῃ μου τὸν βίον.

ἔθος γὰρ ἦν μετὰ τὸ ἐκκομισθῆναι τὸ σῶμα καθαρμοῦ χάριν ἀπολούεσθαι τοὺς οἰκείους τοῦ τεθνεῶτος. ἢ εἰς τρυφὴν καταναλίσκεις. βίον δὲ τὴν περιουσίαν λέγει νῦν. ἢ εἰς τὰ λουτρὰ καταναλίσκεις· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων. τὴν δὲ κατὰ πρόθεσιν ἐπιτατικῶς λαμβάνουσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ καταφαγεῖν.

Καταλοφάδια. κατὰ τοῦ τραχήλου.

Καταλοχίσαι. εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Καταλύειν τὸν δῆμον. ἀντὶ τοῦ βλάπτειν.

Καταλύσας. καταστρέψας, ἀφανίσας, ἢ εὐωχηθείς. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου κατενέξεως. οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλῦσαι.

---

1. *Καὶ περίλεξιν*] καὶ τερατείαν καὶ π. E. 3. καταλάβωσι καὶ ἀποτείνωσι τὸν φθόγγον Schol. Arist. 7. ἀφίημι] ἀφι A. B. V. quod haud scio an tenendum sit. 8. Om. vulg. 9. *Καταλογάδην*] Schol. Platon. p. 453. cum Hesychio. 10. *Καταλογεύς*] Etymolog. p. 495, 9. 732, 44. Vales. in Harpocr. p. 181. *Hemst.* Lex. Rhetor. pp. 190. 270. 11. ἑπτακισχιλίοις] Leg. πεντακισχιλίοις. Vid. Thucyd. VIII, 98. Nescio an grammaticus respexerit Lysiam c. Polystrat. p. 159, 7. ed. Steph. ὅστις ὑμῶν ψηφισαμένων πεντακισχιλίοις παραδοῦναι τὰ πράγματα, καταλογεὺς ὤν, ἐννεακισχιλίους κατέλεξεν. *Gaisf.* Nihil huius generis habet Photius. 12. τινες om. V. 13. εἰκότως] Immo εἰκός. 14. καὶ om. *V. 16. Om. vulg. Ac dubitationem movet *V. haec consocians: *Καταλογίζομαι. αἰτιατικῇ. Καταλογῶ σου. γενικῇ.* 18. *Κατάλογος*] Superiora usque ad ἐξαρίθμησις cum Hesychio et Photio, sequentia debentur Scholiis in Aristophanem. Affert Gaisf. Wesselingium in Diod. XI, 84. 20. ἐνέγραφον] ἐνεγράφη A. Ἀριστοφάνης Equ. 1374. sq. (1366.)

1. Ὁ δὲ Τρ.] Arriani, Parthicorum scriptoris, locus. 2. τοῦ μεγάλου] τῶν με V. 3. Τὴν γάρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ τοῦ κατάλ.] Idem fragmentum Aeliani legitur supra v. Ἐκ καταλόγου. *Küst.* ἐκ τοῦ] τοῦ omisi cum E. *V. 5. Om. vulg. Vid. in v. *Καταλογίζομαι*. Exemplum praebet Parthenius c. 23. 6. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 836. sq. Νεφέλαις omisi cum A. B. V. E. Ceterum Suidas Aristophanis Scholia descripsit minus turbata quam quae hodie leguntur. 11. καταναλίσκεις] καταναλίσκειν V. καταναλίσκεις τὴν περιουσίαν Schol. Arist. 13. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐκχυνομένων ὑδάτων ἐν τοῖς βαλανείοις Schol. 14. ἐπιτατικῶς λαμβάνουσιν] ἐπιταττικῶς ἐμβάλλουσιν E. ἐπιτ. λαμβάνεται V. 16. *Καταλοφάδια*] Od. κ'. 169. *Καταλοφαδεια* sic Photius. Glossam hanc et continuam transponit *V. 19. *Καταλύειν τ. δ.*] Aristoph. Eccl. 453. Vid. Herald. adv. Salmas. III, 9. et III, 16, 16. *Gaisf.* 20. Fuse intpp. Hesychii. 21. τάττεται δὲ] Huc spectant verba Photii: Καταλῦσαι, τὸν ἀπαγξάμενον καθελεῖν. 22. κυρίως om. A. retinet Photius.

---

prehensio. Aristophanes *Nubibus*: *Et garrulitatem et fallaciam et cognitionem.* Haec musicorum more dixit, illi enim *κατάληψιν* vocant, cum plectro vel digitis chordas pulsantes sonum excitant. *Καταληρῶ.* Aptum genitivo. *Κατάληψις.* Artis inventio. *Καταλιμπάνω σε.* Dimitto te. *Καταλίπωμεν.* Unus e subiunctivis absolutis. *Καταλογάδην.* Oratione prosa. *Καταλογεύς.* Cum Atheniensibus communi consensu decrevissent septem millibus civium reipub. totius administrationem mandare, fuerunt quidam qui viros ad hoc munus idoneos deligerent. id ergo vocabant *καταλογίσασθαι.* *Καταλογεὺς* autem dicebatur, qui huic muneri praesset. *Καταλογίζομαι.* Aptum accusativo. *Καταλογιεῖται.* Recensebit. *Κατάλογος.* Descriptio eorum quibus militandum erat: tabula, cui militum nomina inscribebantur. Aristophanes: *Deinde nemo civium in numerum relatus in alterius gratiam alio transcribetur.*

† *Traianus autem duos exercitus, tam ex legionariis militibus quam peregrinis [eduxit].* Aelianus: *Nam reliquam multitudinem et eos qui in numeros relati sunt, silentio nunc praetereo.* *Καταλογῶ.* Aptum genitivo. *Καταλούῃ.* Consumis. Aristophanes: *Tu vero tanquam mortui facultates meas eluis.* Moris enim erat ut necessarii defuncti elato cadavere lustrationis causa se lavarent. vel luxu consumis: *βίον* vero hic vocat facultates. vel in balnea profundis: per figuram ab aquis ductam. Praepositionem autem *κατὰ* hic sensu intendendi sumunt, ut in verbo *καταφαγεῖν.* *Καταλοφάδια.* In cervice. *Καταλοχίσαι.* Milites in cohortes distribuere. *Καταλύειν τὸν δῆμον.* Imperium populare evertere. *Καταλύσας.* Qui evertit, qui delevit. vel qui convivatus est. dicitur etiam de eo, qui postquam se strangulavit, laqueo solvitur. non enim de eo proprie dicendum *κατενεγκεῖν*, sed *καταλῦσαι*.

Καταλῦσαι. παρὰ Θουκυδίδῃ ἐπὶ τῶν ὀχουμένων ἐπὶ ἅρματος. κατάγειν δὲ ἐπὶ νηός.

Κατάλυσις. ἡ οἰκία. *Πολύβιος·* Τῷ δὲ ἐπὶ
259 τὴν ‖ Ῥωμαϊκὴν κατάλυσιν ἐπιγράψαντι τοῦτο θάνατον ὥρισεν Ἀννίβας τὴν ζημίαν.

Καταλύω. αἰτιατικῇ.

Καταλυττῶ. γενικῇ.

Καταμαλάττω. αἰτιατικῇ.

Καταμανθάνω. αἰτιατικῇ.

Καταμαρτυρῶ σου. γενικῇ.

Καταμάχομαι. αἰτιατικῇ.

Καταμαίνομαί σου.

Καταμέμφομαι. δοτικῇ· Καὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ ὅροις καταμεμφόμενοι. αἰτιατικῇ δέ· *Πολλὰ τὸν βασιλέα Εὐμένη καταμεμψάμενοι.*

Καταμειδιῶν. γενικῇ· καταφρονῶν. Ὁ δὲ μηδὲν εἰπὼν τοῖς ἐρευνῶσιν ἀνεσταυρώθη, τοῦ θανάτου καταμειδιῶν.

Καταμηλῶσαι. λέγεται τὸ μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμόν· ὡς ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμοῦντες, τὸν δάκτυλον καθιέντες εἰς τὸν λαιμόν.

[*Καταμήλην.* μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ μήλην καθεῖναί που. ἦν δὲ καὶ παροιμία τις ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων. λέγεται δὲ καταμηλοῦν καὶ τὸ βάπτειν ἔρια, ὅταν πιέζηται κινούμενα.]

Κατὰ μῆρ' ἐκάη. κατεκάη τὰ μηριαῖα ὀστᾶ.

Καταμησάμενος. ἐπιβαλών, ἐπικαταχέας. Ἰώσηπος· Ὁ δὲ περιῤῥήξας τὴν ἐσθῆτα, καὶ καταμησάμενος τῆς κεφαλῆς κόνιν.

Καταμνημονεύω. αἰτιατικῇ.

Καταμόνας. ἐπίῤῥημα. καὶ Καταμοναχῶ, αἰτιατικῇ.

Καταμωκώμενός μου. χλευαζόμενος.

Καταμωλωπίζω.

Καταμυθεύω. αἰτιατικῇ.

---

1. *Καταλῦσαι*] Caput gl. om. A. *παρὰ Θουκυδίδῃ*] Ex Schol. Thucyd. I, 138. ut Portus etiam observavit. *Küst.* 3. *Πολύβιος· Τῷ δὲ ἐπὶ τὴν Ῥωμ.*] Hoc fragmentum legitur apud Polybium VIII, 26. *Küst.* Sive c. 33, 5. Vide Valcken. Opusc. T. II. p. 332. et Pierson. in Moer. p. 241. 4. *ἐπιγράψαντι*] *καταγράψαντι* E. Mox *τούτω* B. E. Med. *ταυτὸ τοῦτο* Polyb. 6. Gl. *Καταλύω* nescit Med., hanc cum tribus seqq. om. vulg. 8. *Καταμαλάττω καὶ καταμανθάνω. αἰτιατικῇ* Med. 10. Glossarum hunc ordinem exhibuit *V. *Καταμέρος· Καταμέμφομαι· Καταλυσις· Καταμαρτυρῶ σου Καταμάχομαι*: et novicium *Καταμαί σου.* 11. Om. vulg. 12. *Καταμαίνομαι*] Ioseph. B. I. p. 307. *Toup.* MS. Quae sequebantur, *Καταμέρος. ἐπίῤῥημα*, delevi cum B. E. et sola Med. 14. *Πολλὰ τὸν βασιλέα Εὐμ. καταμ.*] Hoc fragmentum Polybio tribuit Valesius. *Küst.* 16. *ἤγουν καταφρονῶν*] *ἤγουν* om. A. B. V. E. *γενικῇ* post *καταφρονῶν* *V. *Ὁ δὲ μηδὲν*] Ex Iosephi B. I. III, 13. [7, 33.] *καὶ μηδὲν διὰ πυρὸς ἐξερευνῶσι τοῖς πολεμίοις περὶ τῶν ἔνδον εἰπὼν κτλ.* exemplum esse decerptum monuit Bos. 17. *ἐσταυρώθη*] *ἀνεσταυρώθη* V. cum Iosepho.

1. *Καταμηλῶσαι*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1147. *τὸ τὴν μήλην* Schol. *καθίεσθαι*] *καθίζεσθαι* A. V. E. 3. *τὸν δάκτυλον κτλ.* desiderantur apud Schol. 4. *Καταμήλην. μηλῶσαι κτλ.*] Hic articulus in prioribus editt. [et MSS.] repugnante litterarum serie post v. *Καταμησάμενος* legitur, quem in hac edit. sedi suae restituimus. Ceterum pro *Καταμήλην. μηλῶσαι* legendum est *καταμηλῶσαι*, vel, ut Schol. Aristoph. habet, *Καταμηλῶσαι. καταμηλοῦν ἐστι τὸ μήλην καθ. Küst. Κατὰ μίλην* A. B. V. E. et mox *μιλῶσαι* et *μίλην* (*μίλιν* E.). Hinc apparet quare in his libris haec gl. post *Καταμησάμενος* ponatur. Sed leg. videtur *Καταμηλῶν* cum Photio. *Gaisf.* Arguunt haec fraudem serioris aevi, cum observationes undique congestae de vv. *μήλη, μηλοῦν, καταμιλοῦν* etiam pronunciando depravatis in Suidam inveherentur. 6. *τὰ ἄδηλα*] *τὰ* om. A. E. *λέγεται*] *λέγουσι* V. Mox *καταμιλοῦν* A. E. *V. 9. *Κατὰ μῆρ' ἐκάη*] Glossa Homeri Il. *ά*. 464. *μηραῖα* *V. 11. *Ἰώσηπος· Ὁ δὲ περιῤῥήξας*] Fragmentum hoc extat apud Iosephum lib. III. de Bello Iud. p. 825. [II, 21, 3.] sed ubi pro *καταμησάμενος* rectius legitur *καταπασάμενος. Küst* .Pace vi cl. dixerim verbum *καταμήσασθαι* usitatum hoc sensu esse apud Iosephum. Sic p. 802. eiusdem libri [II, 15, 4.]: *τοὺς δὲ ἀρχιερεῖς αὐτοὺς ἦν ἰδεῖν καταμωμένους μὲν τῆς κεφαλῆς κόνιν, γυμνοὺς δὲ τὰ στέρνα τῶν ἐσθήτων περιῤῥηγμένων.* Unde coniicio hic etiam olim lectum ita ut a Suida citatum est, *καταμησάμενος. Bos.* Attigit Wesselingius in Diodor. I, 72. 13. 14. Utramque gl. om. vulg. *ἐπίῤῥημα* nescit Gaisf. cum *V. Contra reiiciendum *καί*. Porro *καταμοναχεῖν τινα* nisi firmare licuerit, mecum scripseris *Καταμονομαχῶ*, quod Plutarchus usurpat. Huic *V. subiecit *Κατάμφω*. 16. *Καταμωκώμενος*] Plutarch. in Demetrio p. 894. *καταμωκώμενος τοῦ ἀνθρώπου.* Synes. Calvit. Enc. (p. 73. A.) *καταμωκῶνται τοῦ δήμου. Toup.* MS. *μου* addiderunt B. V. E. 18. Om. vulg. Sed diversum in ordinem glossas hasce *V. redegit: *Καταναγκάζω· Καταλίσκω· Καταμυθεύω· Κατανάλωσε· Καταμύουσι· Καταναρκῶ· Κατὰ ναῦν· Καταναμαχῶ· Κατανάγκη· Κατανδρίζεσθαι· Καταναστάς.* En documentum operae satis insigne, quam lectores in Suida collocupletando posuerunt. Harum glossarum *Καταμυθεύω, Καταναλίσκω, Κατανδρίζεσθαι* om. vulg.

Καταλῦσαι. Apud Thucydidem de iis qui curru vehuntur. *Κατάγειν* vero de iis qui navi appellunt. *Κατάλυσις.* Domus. Polybius: *Quod si quis eum titulum Romanae domus foribus inscripsisset, id capital fore Hannibal constituit.* *Καταλύω*, Aptum accusativo. *Καταλυττῶ.* Aptum genitivo. *Καταμαλάττω.* Aptum accusativo. item *Καταμανθάνω.* *Καταμαρτυρῶ σου.* Genitivo iungitur. *Καταμάχομαι.* Aptum accusativo. *Καταμαίνομαί σου.* *Καταμέμφομαι.* Dativo iungitur: *Et ipsa Dei decreta reprehendentes.* Item accusativo: *De rege Eumene valde conquesti.* *Καταμειδιῶν.* Genitivo iungitur. Contemnens. *Ille vero nihil iis confessus, qui in ipsum inquirerent, cruci affixus est, mortem deridens.* *Καταμηλῶσαι.* Hoc verbum dicitur, cum medicus specillum in guttur immittit; quemadmodum faciunt etiam qui vomunt, digitum in guttur immittentes. [*Καταμήλην.* Sic medici vocant specillum aliquo immittere. Est etiam proverbium de iis dictum, qui res obscuras coniectura assequuntur. *Καταμηλοῦν* etiam significat tingere lanas, cum agitatae premuntur.] *Κατὰ μῆρ' ἐκάη.* Ossa femorum combusta sunt. *Καταμησάμενος.* Qui iniecit, qui infudit. Iosephus: *Ille vero cum vestem dilacerasset, et caput pulvere aspersisset.* *Καταμνημονεύω.* Aptum accusativo. item *Καταμοναχῶ.* *Καταμόνας.* Adverbium. *Καταμωκώμενος.* Deridens. aptum genitivo. *Καταμωλωπίζω.* *Καταμυθεύω.* Aptum accusativo.

Καταπατῶ. αἰτιατικῇ.

Καταπαύω. αἰτιατικῇ.

Κατάπαυσις. ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. *Λαβίδ*· *Εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.*

Κατάπαυσις. ἡ τοῦ σαββάτου, ἐν ᾗ ὁ Θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ καθ' ἣν Ἰουδαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία.

Καταπαίζω σου. γενικῇ.

Καταπέλτης. εἶδος κολαστηρίου. Καὶ *Καταπελτάσουσιν*, ἀντὶ τοῦ ἀκοντίσουσι, καταπολεμήσουσι. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς, ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφιᾶσιν. ἢ καταδραμοῦνται. πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρά, μὴ ἔχουσα ἱμάντα. Καὶ *Καταπελταφέται*, οἱ ταῦτα πέμποντες. *Ἵστη* δὲ προμάχους, ξύλα παχέα ἔχοντας διπήχεα σεσιδηρωμένα, ἃ ἔμελλον ὡς καταπέλτας ἐκ χειρὸς εἰς τοὺς ἐλέφαντας προσκολλᾶν. Ὁ δὲ Λογοθέτης λέγει ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θύρσου μαρτυρίῳ· *Λεσμοῖς χειρῶν, καταπέλταις ποδῶν.*

Καταπέπτωκεν. ἐπτώθη.

Καταπέρτερος.

Καταπεσών. ἀντὶ τοῦ φοβούμενος.

Καταπέττει. καταράττει, καταβάλλει.

Καταπεφρόντικα. εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνάλωσα, εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

[*Τὸ ἱμάτιον ἀπώλεσας;*]

Ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.

πρὸς τὸν υἱὸν λέγει ὁ πρεσβύτης.

Καταπειθές. πειθήνιον. Ἄλλως τε ἀτάσθαλον εἶναι, καὶ οὐδαμῇ καταπειθὲς τοῖς ἐξηγουμένοις.

Καταπειράζω. γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Καταπῆγας. τὰ πηγνύμενα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασιν. Ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα οὐχ οἱά τε ἦν καταπῆγας 262
δέχεσθαι, ὑφ' ὧν ἔδει συνέχεσθαι τὰ ἐπὶ τοῦ ῥεύματος καθιέμενα.

Καταπηδῶ. αἰτιατικῇ.

Καταπημήνειε. καταβλάψειε.

Κατὰ πῆχυν ἐπεδίδου. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ κρείττω προκοπτόντων. Ὁ δὲ φιλόσοφος ἀνεμπόδιστος

---

1. 2. Om. vulg. *Καταπατῶ καὶ καταπαύω* alt. Med. Posteriorem gl. voci *Κατάπαυσις* subiungit *V. 3. *Λαβίδ* Psalm. XCIV, 12. ubi legitur, *εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατ.*, uti et hic apud Suidam legendum est. *Küst.* Eadem Theodoreti explicatio. 4. *Εἰσελεύσομαι*] *εἰσελεύσονται* A. B. V. *αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου* E. 5. *Κατάπαυσις*] Ex Io. Chrysost. Hom. VI. ad Hebr. III, 11. *ἡ τοῦ σ. ἡμέρα*] *καὶ ἡ τοῦ* E. *ἡμέρα* om. A. B. V. 6. *κατέπαυσεν* om. E. Mox *καθ'* om. V. 9. Cf. Sallier. in Thom. M. p. 218. 10. *εἶδος κολαστ.*] V. intpp. Hesychii. *Καταπελτάσουσιν*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 159. *Küst.* 15. *Ἵστη δὲ — προσκολλᾶν*] Haec sunt verba Appiani in Libyc. (c. 41.) p. 35. eademque leguntur supra v. *Ἀφάπτειν*. *Küst.* 16. *διπήχη*] *διπήχεα* A. V. *διπηχαῖα* E. 18. *προσκολλᾶν*] Pessime. Ex Appiano enim rescribendum est *ἀφήσειν*. Vide quae notavimus supra in v. *Ἀφάπτειν*. *Küst.* Et mendi huius repetitio et ipsa loci ratio faciunt ut Appiani auctoritatem ab lectoribus ex glossa superiore depromptam opiner. 21. *ἐπιώθη*] *ἐπιοήθη* Hemsterhusius et Valckenarius. Extat tamen *κατεπιώθη* in Constantini Porph. Cerim. p. 438.

1. *Καταπέρτερος*] *Καταπέρπερος* Photius, quomodo coniecerat Portus. V. Fabricius in Sextum p. 227. 2. *Καταπεσών*] Ad Aristoph. Av. 89. spectare Suidam vidit Toupius. 3. *Καταπέττει*] *Καταπίπτει* B. E. *καταταράττει*] Sic habet Paris. A. itemque [sola] editio Mediolanensis. At in ceteris editt. minus recte, ut puto, legitur *καταράττει*. *Küst.* Hoc tamen firmat v. *Κατασείει*, nec probare dubitavi. 4. *Καταπεφρόντικα. εἰς τοὺς*] Ex Schol. Aristophanis in versum mox allatum Nub. 856. 5. *ἀνήλωσα* E. *ἠνάλωσα* Schol. 7. *Τὸ ἱμάτιον ἀπώλεσας* quae dici debuerant *ἱμάτιον ἀπ.*, om. E. et Med. sola. Uncis haec inclusi. 10. Damascii locus, ut opinor. 11. *οὐδαμῇ*] *οὐδαμοῦ* E. 13. 18. Om. vulg. Priorem tamen glossam sic inculcat *V. post v. *Κατὰ πόδα*: *Καταπειράζω. γενικῇ.* 19. *Καταπημήνειε. καταβλάψειε*] *Καταπημήνεις. καταβλάψεις* Gaisf. sine MS. nota posuit. Cum edd. Photius et Hesychius. 20. *Κατὰ πῆχυν ἐπεδίδου*] Damascius apud Photium p. 1057. (346. b.) *Οὐ γὰρ ἐπιδιδόναι ῥᾳδίως, οὐδὲ ἦν αὔξεσθαι κατὰ πῆχυν, ὥσπερ Θεόδωρος ὁ Ἀσιναῖος. Κατὰ πῆχυν αὔξεσθαι* hic significat *magnis auctibus crescere*, et *brevi tempore plurimum proficere*: quod etiam *πήχεσιν αὔξεσθαι* Graeci vocant. Vide paroemiographos. *Küst.* Silent proverbiorum scriptores. Equidem opinor scriptores aevi labentis, qui hanc elegantiam affectarunt, figuram a cubitis illis duxisse, quibus incrementa Nili constat explorata fuisse: v. Wessel. in Diod. I, 36. Welck. in Philostr. Im. I, 5. 21. *Ὁ δὲ φιλόσοφος*] Idem locus, demptis quattuor novissimis vocibus, legitur etiam in v. *Ἐπίδοσιν*: unde petendum *φιλοσοφῶν*. Fortasse ponendum quoque *ἀνεμποδίστως*.

Κατάπαυσις. Terra promissionis. David: *In quietem meam intrabunt*. *Κατάπαυσις*. Dies Sabbati, qua deus ab omnibus operibus suis requievit, et qua Iudaei in terram promissam ingressi sunt. Significat etiam regnum coelorum. *Καταπαίζω σου*. Genitivo iungitur. *Καταπέλτης*. Catapulta, genus instrumenti sontibus puniendis. Et *καταπελτάσουσι*, iacula emittent, debellabunt. pelta enim machina, ex qua iacula et alia tela mittuntur. vel incursionibus infestabunt. pelta enim parvum scutum, loro carens. Et *καταπελταφέται* appellantur qui eiusmodi tela emittunt. *In fronte autem statuit milites, sudibus crassis, bicubitalibus ferratisque armatos, quas tanquam catapultas in elephantos cominus emitterent.* Logothetes autem in martyrio S. Thyrsi inquit: *Vinculis manuum et catapultis pedum.* *Καταπέπτωκεν*. Decidit. *Καταπέρπερος*. *Καταπεσών*. Metuens. *Καταπέττει*. Deiicit, prosternit. *Καταπεφρόντικα*. In disciplinas et artes impendi. Aristophanes *Nubibus*: *Pallium amisisti? Non amisi, sed in disciplinam impendi.* senis ad filium oratio. *Καταπειθές*. Obsequens. *Ceteroquin id praefractum esse, neque proclive ad interpretandum.* *Καταπειράζω*. Aptum tam genitivo quam accusativo. *Καταπῆγας*. Ligna in aquis defixa. *Quia in imo fundo pali defigi non poterant, quibus contineri oportebat, quae in flumen demittebantur.* *Καταπηδῶ*. Aptum accusativo. *Καταπημήνειε*. Laeserit. *Κατὰ πῆχυν ἐπεδίδου*. *Cubito proficiebat.* Dicitur de iis qui in melius proficiunt. *Ille autem in philosophia nihil*

εἰς ἐπίδοσιν διετέλει, καὶ ἐπεδίδου κατὰ πῆχυν ὡς φάναι ἀτεχνῶς, ἄχρι τοῦ πανικοῦ δυστυχήματος.

Καταπίονα. λιπαρά.

Καταπλῆγες. κατεπτηχότες. Τούτων δὲ γενομένων οἱ ἐναντίοι καταπλῆγες ἦσαν.

Καταπλήξ. ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Θεόπομπος·

Ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην.

Καταπληστεύω. γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Καταπλήττω. αἰτιατικῇ.

Κατὰ πόδα. παραυτά, κατὰ τάξιν.

Κατὰ ποδὸς βάσιν. παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ μικρόν τι πραττόντων καὶ κατὰ τέχνην, καὶ μὴ ἀθρόως.

Καταπολαύω. γενικῇ.

Καταπολεμῶ σε.

Καταπολιτεύομαί σε. καταπολιτεύω σοι δὲ δοτικῇ.

Καταποντωθῆναι. κινδυνεῦσαι.

Καταπορευθέντων. ἐπανόδου τυχόντων τῶν φυγάδων. Πολύβιος· Ἦν οὐχ οἷόν τε ἀναλαβεῖν, μὴ οὐχὶ καταπορευθέντων τῶν πεφυγαδευμένων.

Καταπορνεύω. γενικῇ.

Κατὰ ποσόν. πλεονάκις.

Καταπότης. λάρυγξ.

Καταπραγματεύω καὶ καταπραγματεύομαι. γενικῇ.

Καταπρησθῇ. κατακαυθῇ. Κελεύσαντος Κύρου, ἵνα καταπρησθῇ ζῶν.

Καταπροήσεται. καταπροδώσει. Ὠμοσάτην ὅσοι δεινότατοι Χριστιανοῖς ὅρκοι ὀνομάζονται, μή ποτε ἀλλήλων καταπροήσεσθαι ἄχρι τῶν ἐς ὄλεθρον φερόντων κινδύνων.

---

2. ἄχρι τοῦ πανικοῦ] Rescribendum proculdubio: ἄχρι τοῦ πανοικίου δυστυχήματος. Locus ita vertendus est: *Ille autem in philosophiae studio, nullis impedimentis retardatus, cubito, ut aiunt, identidem proficiebat, usque ad calamitatem illam, quae totam eius domum oppressit.* Nihil, opinor, certius hac emendatione. De Isidoro autem philosopho hic agi videtur, de quo Damascius apud Photium p. 1032. ὑποπεσὼν δὲ συμφορᾷ δημευούσῃ τὰ ὄντα. Quod de hac ipsa calamitate, quam πανοίκιον vocat Suidas, accipiendum. *Toup.* I. p. 316. Item πανοικὶ vel potius πανοικίου Hemsterhusius; accessitque Toupio Boissonadus in Marin. p. 121. qui quidem ἀτεχνῶς maluit iungi cum φάναι. 3. Καταπίονα. λιπαρά] Male hic Suidas ex duabus vocibus unam conflavit. Respexit enim proculdubio ad locum illum Homeri Il. ά. 40. κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα. Ubi praepositio κατὰ non est iungenda voci πίονα, sed pertinet ad verbum ἔκηα. *Küst.* Vide vel Hesychium; cum Suida Photius. 4. κατεπεπτηχότες] οἱ κ. E. κατεπτηχότες V. Id recepi; quamquam πέπτηχα est apud Lucian. Rhet. praec. 13. Mox καταπλῆγες *V. 6. Καταπλήξ. ὁ συνεχῶς πεπλημ.] Haec et quae sequuntur Harpocrationis sunt. „Interpres nec sensus nec Graecismi rationem habuit. Ita enim vertit: *Sed Lucina quidem a mulieribus assidue arte percussa veniam ipsis dat.* Sensus autem verborum, si modo sana sint, eiusdem esse videtur: *Lucinam ita obtundi a mulieribus, ut nesciat utique quid agat; id tamen eis condonare.* Sed illud καταπλὴξ τὴν τέχνην nove dictum esse puto. Adde quod de mulieribus *parturientibus* hic sermo est: quod tamen in Graecis neutiquam comparet. Quare nullus dubito quin hunc locum ita, fausta et favente Critice, recte restituerim: Ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει Ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τῶν λεχῶν. Καταπλὴξ ὑπὸ τῶν λεχῶν: a *mulieribus parturientibus percussa et fatigata.* Ceterum ad hunc locum Theopompi manifeste respexit Schol. Sophocl. Elect. 5. [sive Philemo p. 50.] qui et subtiliter satis, ut mos est istorum hominum, rem explicat et enarrat: Καταπλὴξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. καὶ καταπλὴξ εἰλείθυια, ἡ πληγὰς συνεχεῖς ἔχουσα. ἐσὶ δὲ εἰλείθυιαι οἱ τόκοι καὶ αἱ ἔρροροι τῶν τόκων θεαί. *Toup.* I. p. 318. Editum satis tuetur Aristoph. Eccl. 385. τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐσι τὴν τέχνην; 10. 11. Om. vulg. Sed καταπληστεύω cuius sit auctoritatis ignoro; Καταπληγεύω, opinor, *V. glossas transponens. 12. Κατὰ πόδα] Schol. Platon. p. 372. Κατὰ πόδας Zon. p. 1180. Cf. Plato Polit. p. 270. A. ἐπὶ σμικροτάτου βαῖνον ποδὸς ἰέναι. 16. 17. Om. vulg. In Καταπολεμῶ v. Lex. de Synt. p. 149.

1. Καταπολιτεύομαι] Synes. p. 68. τὰ πλήθη καταπολιτευόμενοι. *Toup.* MS. Cf. Lex. de Synt. p. 149. καταπολιτεύω] καταπολιτεύομαι B. E. 3. Paulo integrior Zon. p. 1178. Καταποντωθῆναι. ἀντὶ τοῦ καταποντισθῆναι. τῶν Ἀττικῶν δέ ἐστι. Posterior verbi species multo tritior: v. Lobeck. in Aiac. p. 346. Cf. Dorv. in Charit. p. 238. 5. Πολύβιος Fr. gramm. 85. 7. Om. vulg. 8. πόσον Edd. cum Hesychio. Accentum om. Phot. Glossam post Καταπραγματεύω reiecit *V. 10. V. Lex. de Synt. p. 152. 12. Καταπρησθῇ] καταπρηθῇ A. item in exemplo. Κελεύσαντος] Ad Croesum non dubito quin haec pertineant. Vid. Exc. Nicol. Damasc. p. 455. 457. *Hemst.* 13. Post ζῶν E. addit ὁ Κροῖσος. 14. Καταπροήσεσθαι. καταπροδώσειν] Καταπροήσεται. καταπροδώσει A. B. V. E. Ὠμοσάτην ὅσοι] Hoc fragmentum depromptum est ex Procopii Histor. Arc. c. 2. p. 7. idemque legitur supra v. Δεινοί. *Küst.* ὠμοτάτην A. ὁμοσάτην B. V. ὠμωσάτην E. 16. ἀλλήλων] ἀλλήλω A. V. E. 17. κινδύνων] Haec vox in prioribus editt. [et A. B. V. E.] deest, quam ex Procopio revocavi. *Küst.*

---

impeditus cubito, ut aiunt, prorsus succrescere pergebat, usque ad illam calamitatem, quae domum eius evertit. Καταπίονα. Pinguia. Καταπλῆγες. Metu perculsi. *His autem factis adversarios metus percellere coepit.* Καταπλήξ. Assidue percussus. Theopompus: *Sed Lucina quidem, quamquam eam mulieres parturientes obtundunt assidue, tamen veniam ipsis dat.* Καταπληστεύω. Binis casibus aptum. Καταπλήττω. Iungitur accusativo. Κατὰ πόδα. E vestigio, ordine. Κατὰ ποδὸς βάσιν. *Lento gradu*: proverbium de iis dictum, qui paulatim aliquid agunt et secundum artem, non uno impetu. Καταπολαύω. Aptum genitivo. Καταπολεμῶ σε. Καταπολιτεύομαι. Cum accusativo. At καταπολιτεύω σοι, cum dativo. Καταποντωθῆναι. Periclitari. Καταπορευθέντων. De exulibus, quibus potestas in patriam redeundi facta. Polybius: *Quae recuperari non poterat, nisi exulibus patriae restitutis.* Καταπορνεύω. Aptum genitivo. Κατὰ ποσόν. Saepius. Καταπότης. Guttur. Καταπραγματεύω et καταπραγματεύομαι. Cum genitivo. Καταπρησθῇ. Combureretur. *Cum edixisset Cyrus, ut vivus combureretur.* Καταπροήσεται. Prodet. *Iurisiurandi, quod sanctissimum apud Christianos habetur, religione fidem suam astrinxerunt, nunquam se invicem desertures esse, etiamsi extremum vitae periculum subeundum foret.*

Κατάῤῥησις. κατάγνωσις.

Καταρητορεύω.

[Καταριπόω.]

Κατὰ ῥοῦν. κατὰ τρόπον καὶ εὐθεῖαν. Πλήρης τε γὰρ ἡ σελήνη ἐτύγχανεν οὖσα, καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν διὰ πάσης τῆς νυκτὸς κατιέναι κατὰ ῥοῦν.

Καταρῶμαι. αἰτιατικῇ. Οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρανται. δοτικῇ δέ· Οὐ γὰρ τοῖς πρώτως ἐπαινέσασιν ἡμᾶς καταράσομαι.

Καταρτίζω. αἰτιατικῇ· τελειῶ.

Καταρτύσων. παρασκευάσων, εὐτρεπίσων. Σοφοκλῆς·

Ὡς πρός τι λέξων, ἢ καταρτύσων μολεῖν;

καὶ Ὅμηρος·

Κλυταιμνήστρα δόλον ἤρτυε.

Καταρχάς.

Κατάρχω σου. γενικῇ.

Κατασείει. αἰτιατικῇ· καταράττει, καταβάλλει.

Κατασίνεσθαι. καταβλάπτεσθαι.

Κατασκαφεῖ. δοτική.

Κατασκεδάζειν. γενικῇ. Ἔθος ἦν Θρᾴκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πίωσι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὅσον δύνωνται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν. οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως. μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις. καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· Ἀναστὰς ὁ Σεύθης συνέπιε, καὶ συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας.

---

2. *Καταῤῥητορεύω*] Agathias p. 145. Eustath. de Ism. Amor. p. 161. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. (p. 186.) *Toup.* MS. Addi potuit inter alios Plutarchus. Sed praestat scriptura *V. et Med. *Καταρητορεύω*. 3. *Καταριπόω*] *Καταρρυπόω* A. *καταρύπω* B. E. *Καταριπάω* V. *καταρπόω* quod nihil est nisi corruptela verbi *κατερριπόω*, sincerum esse demonstrat ipsa gl. *Κατερείπω*. Ante superiorem vocem posuit Gaisf. 4. V. Wessel. in Diod. III, 34. Cf. Schol. Luciani Iov. Trag. 50. *κατὰ τρόπον* confirmavit Abresch. in Hesych. v. *Κατάτροπον*. 5. *τε γὰρ*] *τε* om. V. 6. *τῆς νυκτὸς*] *τῆς* om. A. 7. *αἰτιατικῇ*] *δοτικῇ*. *κατὰ αἰτ. δέ· οἱ κ. σε κ.* V. omissis *δοτικῇ δέ*. *κατήρανται*] *κεκατήρανται* A. B. V. Med. Locus est libri Numer. XXIV, 9. 11. Cf. v. *Κατηρτίσω*. 12. *Σοφοκλῆς* Oed. Col. 71. 13. *μόλοι*] *μολεῖν* A. B. E. *V. Med. 14. *Ὅμηρος* Od. Λ. 439. Scribendum *Κλυταιμνήστρη*.

1. Hanc et seq. gl. om. vulg. *Καταρχάς*] *Καταρχή* A. *Καταρχαί* V. Glossa suspecta. 3. *Κατασείει. αἰτ.*] Haec a sequentibus male divulsa sunt, quoniam vel ex ordine litterarum patet, una et continua serie [nempe Med. ad diversam gl. referebat *Καταράττει, καταβάλλει*] legendum esse. *Κατασείει. αἰτιατικῇ. καταῤῥάττει, καταβάλλει.* Hesychius *κατασείειν* exponit *ταράσσειν*: et *κατασείσειεν, καταταράξειεν*. Quare et hic apud Suidam pro *καταῤῥάττει* fortasse legendum est *καταταράττει*. *Küst.* Edidit Gaisf. (qui haec unam in glossam conflavit) *καταράττει* cum Photio et B. V. Med. *ἐν ἀρχῇ καταράσσει* E. Cf. v. *Καταπέπτει. αἰτιατικῇ* om. Phot., hoc et *καταράττει* nescit Zon. p. 1174. „Synes. p. 77. *τὸν πίνυλον κατασείοντι*. Idem Ep. p. 35. ed. Morel. Philemo in *Φάσμα*, ubi leg. *κατασείσας ὑμῖν, ostentabat.*" *Toup.* MS. 5. *καταβλάπτεσθαι*] Probandum *καταβλάπτειν* cum E. et Hesychio. 6. Om. vulg. *δοτικῇ* Ald. Gaisf. 7. *Κατασκευάζειν* Med. 9. *δύνωνται*] *δύνανται* E. et Photius. *καταχέωσι*] *καταχέειν* E. 11. *οὕτω*] *μέμνηται τούτου* E. *τῇ ζ'*] *τῷ ἑβδόμῳ* A. V. *τῷ ζ.* *V. Photius. *τῇ ἡ* E. Mox *τοῦ* omisi cum A. E. 12. *μέμνηται — συνέπιε* om. E. *ὁ μέγας Πλάτων*] Locus Platonis ad quem Suidas respicit, extat lib. I. de Legg. p. 637. *Σκύθαι δὲ καὶ Θρᾷκες ἀκράτῳ παντάπασι χρώμενοι, γυναῖκές τε καὶ αὐτοί, καὶ κατὰ τῶν ἱματίων καταχεόμενοι κλισιῶν καὶ εὐθαιμονίαν ἐπιτηδείαν ἐπιτηδεύειν νενομίκασι.* Eundem locum Platonis adducit Athenaeus lib. X. p. 432. sed ubi liber XI. Platonis *de Legibus* citatur. vel ipsius Athenaei vel librariorum errore, quoniam, ut diximus, locus iste libro primo *Legum* extat. *Küst.* 14. *Ἀνασταὶς ὡς εὐθὺς συνέπιε*] Pessime. Rescribendum enim est ex Xenophonte. *ἀναστὰς ὁ Σεύθης συνεξέπιε*. Quae autem sequuntur, nec apud Xenophontem nec Suidam satis emendata sunt, quae sic legenda puto: *καὶ συγκατεσκεδάσατο εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας.* Apud Xenophontem hodie male legitur, *καὶ συγκατεσκέδασε τῷ μετ' αὐτοῦ*: quo mendo etiam laborat Athenaeus lib. IV. p. 151. qui eundem locum Xenophontis ibi adducit. *Küst.* Perperam omnino vir doctissimus. Nec quicquam melius Hutchinsonus ad locum p. 210. Utrumque scilicet fefellit vis verbi *Κατασκεδάζειν*. Atqui aperte Suidas: *Κατασκεδάζειν. γενικῇ*: quod ad veram lectionem quasi manu ducit. Apud Xenoph. Exped. Cyri VII. 3, 32. ita legitur: *Ἀνασταὶς ὁ Σεύθης συνεξέπιε, καὶ συγκατεσκέδασε τῷ μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. Quod reliquum erat vini in convivas effudit.* Unde certissima se offert emendatio: *συγκατεσκέδασε τῶν μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. Quod reliquum erat vini in convivas effudit.* Quod et vidit, ut postea animadverti, Piersonus in Moerin p. 217. Huc alludere videtur Lucian. in Symposio: *Καὶ ἅμα, ἔτυχε γὰρ πίνων, ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἦν ἐν τῇ κύλικι, περὶ ἡμᾶς σχεδόν, κατεσκέδασεν αὐτοῖν. Quod reliquum iste locus. Quod reliquum erat poculo, dimidium fere, in eos effudit.* Antiphanes in Aliptria apud Athenaeum III. 35. p. 123. *Ἐὰν δὲ τοὐργαστήριον ποιῆτε περιβόητον, κατασκεδῶ, νὴ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μεγίστην Ἀρύταιναν ὑμῶν.* Plutarchus de liberorum educatione ed. Lips. 1748. *Ἀριστοφάνους δὲ ὅτι τας Νεφέλας ἐξέφερε, παντοίως πᾶσαν ὕβριν αὐτοῦ κατασκεδαννύντος. Toup.* Praeterea Gaisf. conferri iubet Heinsium in Sil. Ital. XI, 302. *εὐδὶς*] *εὐθὺ* ... A. *εὐθὺς* *V. Non dubitavi reponere *ὁ Σεύθης*. 15. *τὸ μετ'*] *τὸ* om. A. V. E. *τὸ μετ'* om. Photius. Qui omnes mox addunt *τό*, quod Gaisf. dedit ante *κέρας*. In fine addit E. *ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις*. Statim addit V. *Κατασκελετούμενα* (*Κατεσκελ.* *V.), *καταλελειπτισμένα, ἐξηνθηκότα* (*ἐξησθενηκότα* *V.). *ὁ δὲ* .... (sic in lacuna) *κατασκελετούμενα*: in marg. *κατασκελετούμενα δὲ ὁ ἑνεστώς*. Item Photius cum Lex. Bachm. p. 271. *Κατασκελετούμενα. λελειπτυσμένα, ἐξησθενηκότα*. Sed haec idoneam tenent sedem infra post v. *Κατεσκέλιζε*, unde sunt repetita.

Κατάῤῥησις. Condemnatio. *Καταρητορεύω. Κατὰ ῥοῦν.* Secundo flumine, recta via. *Nam et luna erat plena, nec difficile erat per totam noctem secundo flumine descendere. Καταρῶμαι.* Accusativo iungitur: *Qui te execrantur, ipsi execrationi obnoxii sunt.* item dativo: *Haud enim execrabor eos, qui nos primum laudarunt. Καταρτίζω.* Accusativo iungitur: perficio. *Καταρτύσων.* Instructurus, paraturus. Sophocles: *Cuius rei nunciandae vel expediendae gratia eum ire vis?* Et Homerus: *Clytaemnestra dolum instruxit.* *Κατάρχω.* Aptum genitivo. *Κατασείει.* Accusativo iungitur: concutit, prosternit. *Κατασίνεσθαι.* Laedere. *Κατάσκαφεῖ.* Dativus. *Κατασκεδάζειν.* Genitivo iungitur. Mos Thracum erat in conviviis, ut postquam convivae tantum vini bibissent, quantum potuissent, vini reliquias in compotorum vestes effunderent; quod dicebant *κατασκεδάζειν*. sic Xenophon libro VII. *de Expedit. Cyri.* Huius moris meminit etiam magnus Plato in *Legibus*. Xenophontis verba sunt haec: *Cum autem surrexisset Seuthes, simul ebibit corneum poculum, et reliquum vini in compotorum vestes effudit.*

Κατασκευάζειν. παρὰ Ἀριστοτέλει τὸ καθόλου δεικνύναι, ἀλλὰ μὴ ἀναιρεῖν τὸ τιθέμενον. μάλιστα γὰρ κατασκευάζειν ἐπὶ τοῦ καταφατικῶς τιθεμένου λέγεται. Ἀδικώτατον δὲ καὶ κακοπραγμονέστατον περὶ τὰς τῶν φίλων κατασκευάς.

Κατασκηνῶ. αἰτιατικῇ.

Κατασκήψαντος. ἐμπεσόντος.

Κατασκιδναμένη. κατασκορπιζομένη.

265 *Κατασκιρτῶ. γενικῇ.*

Κατασκυθρωπῶ. γενικῇ.

Κατὰ σκοπόν. κατὰ τὸ προκείμενον, δέον.

Κατασοβαρεύομαι. γενικῇ.

Κατασοβεῖται. καταδιώκεται. Καὶ Κατασοβήσονται, καταδιωχθήσονται.

Κατασοφισθεῖσα. χλευασθεῖσα.

Κατασοφισόμεθα. αἰτιατικῇ· τεχνασόμεθα, μηχανῇ τινι κακώσομεν. Κατασοφιστεύω δὲ γενικῇ.

Κατασπάζομαι. αἰτιατικῇ.

Κατασπᾶν. ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν τοῦτο λέγεται. παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκειν τὸ γάλα.

Κατασπαταλῶ. αἰτιατικῇ.

Κατασπέρχων. σπουδάζων.

Κατασπεύσαντα. κακῶς βουλευθέντα, ἐχθρὰ βουλευσάμενον. Αἴτιον δὲ τούτων Εὐφήμιον, οἷα εἰς πολιτείαν καὶ εἰς βασιλείαν κατασπεύσαντα, καὶ τοῖς τυράννοῦσι συμφραξάμενον.

Κατασπείρας. ἀρχὴν κακῶν παρασχών. τὸ γὰρ σπείρας ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον.

Ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις·
Σοφοκλῆς.

Κατασπείρω. τὸ φυτεύω. γενικῇ.

Κατὰ σπουδήν. μετὰ συντεταμένης προθυμίας. Εἰποῦσα ταῦτα ἐδόκει κατὰ σπουδὴν εὐθὺ Λιβάνου τοῦ ὄρους ἀναδραμεῖν.

Κατασπώμενος. καθελκόμενος.

Καταστάζω. γενικῇ.

Καταστάς. προβληθείς, προχειρισθείς. Ὁ δὲ Ἐσδρίαυγος ὑπὲρ πάντων καταστὰς ἔλεξεν ὧδε.

---

3. *καταφατικῶς*] *καταφατικοῦ* B. E. 4. *Ἀδικώτατον δὲ καὶ κακοπραγμονέστατον περὶ τὰς τῶν φ.*] Ut ex brevi hoc et lacero fragmento sensus aliquis eliciatur, existimo pro *φίλων* legendum esse *φιλοσόφων*. Videntur enim verba haec intelligenda esse de homine quodam contentioso et maligno, qui axiomata et sententias philosophorum identidem vellicare et carpere solebat. *Küst.* 5. *περὶ τὰς — κατασκευάς*] *αἱ περὶ τὰ — κατασκευαί* E. Unde Hermannus sagaciter eliciebat, *αἱ περιτταὶ τ. φ. κατασκευαί*: quod sequendum opinarer, si maior esset istius codicis auctoritas. Accedit ut significatio lemmatis (velut *καὶ Κατασκευή*) interciderit, quo sententia referretur. Itaque proprietatem vocis (v. Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 579.) spectantibus facile talis interpretatio subnascatur: *nullis maleficiis aut sceleribus abstinuisse, si familiares essent ornandi.* Nunc proprium nomen recondi videtur. Ceterum locus Diodori fragm. Vatic. p. 123. sic, ut puto, redintegrandus: *καὶ περὶ* [*φανῶς τοὺς*] *χάρακας καὶ τὰς κατασκευὰς ἐνέπρησε.* 6. 9. Om. vulg. 8. *σκορπιζομένη* Photius et Lex. Bachm. Hesychius vero: *Κατασκιδναμένης. κατασκορπιζομένης.* 10. *Κατασκυθρωπῶ* cum duabus gl. seqq. om. sola Med. *Κατασκυθρωπῶν* vulg. 11. *δέον*] Opinor *καὶ δέον.* 12. *Κατασοβαρεύομαι*] Laertius in Diog. VI, 24. Iosephus B. I. p. 219. Toup. MS. Accedit Menander Exc. Legg. p. 429. *γενικῇ*] *δοτικῇ* E. *γενικῇ* in marg. 15. Subiungit Hesychius *τεχνασθεῖσα.* 16. *Κατασοφισόμεθα*] Ad Exod. I, 10. rettulit Suicerus. *αἰτιατικῇ* om. Photius. 17. *δὲ* om. *V. 19. Om. vulg. 20. *Κατασπᾶν. ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλ. βρ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 715. *Κατάσπη* E.

1. *λέγεται*] *γίνεται* B. E. *κατασπᾶν λέγουσι καὶ ἐφέλκειν τὸ γάλα* Schol. 3. *Κατασπαταλῶ*] Amos VI, 4. et alios afferunt intpp. Hesychii. 4. *Κατασπέρχων*] Aristoph. Ach. 1187. 6. *Αἴτιον δὲ*] *αἴτιον γὰρ* V. Haec cum apud scriptores rerum ecclesiasticarum frustra quaerantur, crediderim ad Priscum esse referenda. *τούτων Εὐφήμιον*] *τούτου ἐφ' ἡμῖν* E. 8. *συμφραξάμενον*] *συμφραξάμενον* A. B. V. E. 9 *Κατασπείρας*] Ex Schol. Sophoclis in Aiacis versum mox allatum 1005. ubi legitur *ἢ τὸ σπείρας.* 14. *μετὰ συντεταμένης προθυμίας*] Sic recte legitur in Paris. A. Reliqui vero MSS. ut et editt. omnes, quae nostram praecesserunt, corrupte exhibent *μετὰ συντετριμμένης προθυμίας. Küst. ἐπιτεταμένης* E marg. 16. *τοὺς ὄρους* *V. *καταδραμεῖν*] *ἀναδραμεῖν* A. V. Cf. v. *Βρύει.* 18. Om. vulg. Post v. *Καταστάς* reponunt *V. et Med. 19. V. Blomf. gloss. Perss. 300. *Ὁ δὲ Ἐσδρίαυγος*] Idem locus repetitur in v. *Ἐσδρίαβος*, ubi sub finem *ἔλεξε τάδε.*

Κατασκευάζειν. Apud Aristotelem significat aliquid generaliter demonstrare, non autem confutare id quod ab altero affirmatur. nam praecipue *κατασκευάζειν* pertinet ad certam affirmationem. *Iniustissimum et maxime malignum in machinationibus*. *Κατασκηνῶ.* Aptum accusativo. *Κατασκήψαντος.* Cum impetu delati. *Κατασκιδναμένη.* Dissipata. *Κατασκιρτῶ.* Genitivo iungitur. item *Κατασκυθρωπῶ.* *Κατὰ σκοπόν.* Secundum propositum, prout decet. *Κατασοβαρεύομαι.* Genitivo iungitur. *Κατασοβεῖται.* Abigitur. Et *Κατασοβήσονται*, abigentur. *Κατασοφισθεῖσα.* Callide delusa. *Κατασοφισόμεθα.* Accusativo iungitur: machinabimur, arte aliqua decipiemus. *Κατασοφιστεύω* vero genitivo iungitur. *Κατασπάζομαι.* Aptum accusativo. *Κατασπᾶν.* Proprie dicitur de infantibus lactentibus, quod lac ex mammis sugunt et hauriunt. *Κατασπαταλῶ.* Aptum accusativo. *Κατασπέρχων.* Festinans. *Κατασπεύσαντα.* Qui male consuluit, sive inimicum consilium dedit. *Horum auctorem dicebant esse Euphemium, quod malo consilio rempublicam et regnum circumvenisset et tyrannis sese adiunxisset.* *Κατασπείρας.* Qui malorum auctor extitit: *σπείρας* enim de malorum multitudine dicitur. Sophocles: *Quot dolorum interitus tuus causa mihi extitit.* *Κατασπείρω.* Genitivo iungitur. *Κατὰ σπουδήν.* Intento studio. *His dictis videbatur festinanter et recta ad montem Libanum escendere.* *Κατασπώμενος.* Qui detrahitur. *Καταστάζω.* Aptum genitivo. *Καταστάς.* Constitutus, delectus. *Esdriaugus vero omnium nomine delectus ita dixit.*

Καταστασιάζεσθαι. αἰτιατικῇ. παραβλάπτεσθαι. Καταστασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν ἀπεφαίνετο παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλήτου.

Κατάστασις. ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι, ὅπερ οἱ καταστα θέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει. οὕτω Λυσίας. ἀλλὰ καὶ Εὔπολίς φησιν·

Οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρεσβῦτα, τὴν κατάστασιν
τήνδε λαμβάνων ἄφνω, πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικήν.

ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο. ἀπῄτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

Καταστάτης. Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.

ἀντὶ τοῦ εὐτρεπιστήν.

Καταστέλλω. αἰτιατικῇ· καταπραΰνω.

Καταστενάζω. γενικῇ.

Κατάστεψον πέδον. ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκετηριῶν ἀφηγοῦ.

Τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστεψας πέδον. 266

Στέμματα ἔλεγον καὶ τὰ ἔρια.

Ὧι στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν θεά.

Καταστείλας. ἀντὶ τοῦ κατασιγάσας. Ὁ δὲ τῇ χειρὶ καταστείλας τὸν θόρυβον αὐτῶν ἔφη.

Καταστήσονται. ἀποδείξουσιν. Ὅπως φύλαρχον τοῖς Ὁμηρίταις καταστήσονται τοῦτον.

Καταστολή. ἡ στολή.

Κατὰ στόμα. κατὰ τὴν ἀρχήν· μεταφορικῶς.

Καταστοχάζεται. γενικῇ· κατὰ σκοποῦ βλέπει, κατὰ σκοποῦ βάλλει.

Καταστράπτω. γενικῇ.

[*Καταστρατεύω.* γενικῇ.]

Καταστρατηγῶ. αἰτιατικῇ.

[*Καταστρατοπεδεύω.* γενικῇ.]

Καταστρέφω. αἰτιατικῇ. Καὶ Καταστρέψαντες, τελευτήσαντες.

Καταστρηνιῶ. γενικῇ.

---

1. παραβλάπτεσθαι om. edd. ante Gaisf., firmant A. V. 2. Κατασιασάζεσθαι] Locus Diodori Exc. Legatt. T. II. p. 631, 40. ἑαυτῶν] ἑαυτὸν B. V. E. et Diod. 5. Κατάστασις. ἔοικεν] Haec, et quae sequuntur ex Harpocratione descripta sunt. Küst. Consentit Photius. 6. οἱ καταστα θέντες] καταστα θέντες οἱ A. 7. Λυσίας pro Mantith. p. 146, 10. (574. Rsk.) 11. ἄφνω] ἀφ' οὗ E. 13. ἱππευσάντων] ἱππευόντων E pr. 16. Σοφοκλῆς Electr. 72. 19. 20. Om. vulg. καταπραΰνω ne ex *V. quidem enotatum.

1. Κατάστεψον πέδον] Ex Sophocl. Oedip. Colon. 467. Sed notandum est apud Sophoclem pro κατάστεψον πέδον hodie legi κατέστειψας πέδον: quae lectionum diversitas a Scholiasta etiam observata est. Verba Sophoclis loco laudato haec sunt: Θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε διαμόνων, ἐφ' ἃς Τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστειψας πέδον. Scholiasta locum illum sic exponit: Κατέστειψας. κατεβάτευσας, ἀπὸ τοῦ στείβω. γράφεται καὶ κατάστεψον, ἤγουν μεθ' ἱκετηρίων ἀφηγοῦ. Ἄλλως. Κατάστεψον. καθικέτευσον, μετὰ ἱκετηριῶν ἀφίκου. ἐὰν δὲ γράφηται κατέστειψας, οἷον κατεβάτευσας, ὃ καὶ πιθανώτερον. διὰ αὐτὸ γὰρ τοῦτο κελεύουσιν αὐτῷ καθαίρεσθαι, ὅτι εἰς ἄβατον ἐπέβη τόπον τοῦ ἱεροῦ τῶν Σεμνῶν. Scholiastae igitur verisimilius videtur Sophoclem scripsisse κατέστειψας, eamque lectionem prae altera probat et amplectitur: quae et nobis verior videtur, propter rationem, quam Scholiasta hoc loco reddit. Küst. Κατάστρεψον *V. ἀντὶ τοῦ — ἀφηγοῦ om. A. 3. καὶ καταστέψας] κατέστειψας V. Id cum libris quibusdam Soph. recepi. 4. στέμματα δὲ] δὲ om. A. B. V. E. Observatio Schol. Soph. Oed. Col. 475. 5. Ὧι στέμματα] Euripid. Orest. 12. 6. Καταστείλας] Restituenda haec vox auctori vitae Homeri p. 361. ed. Gale, ubi male καταγγέλλοντα pro καταστέλλοντα. Act. XIX, 34. Vid. v. Ὠιδηκός. Toup. MS. 8. Locus, opinor, petitus ab Exc. Legationum. 9. Ὁμηρίταις] ὁμοίταις E. καταστήσονται] καταστήσωνται Gaisf. cum A. B. E. *V. 10. Glossa sacra: vide vel Suicerum. 11. Κατὰ στόμα] Il. ὁ. 389. Eadem Photius et Hesychius. 13. Sic Photius ex eoque refingendus Hesychius; sed κ. στόχου βάλλει Lex. Bachm. p. 271. 14. 15. 17. Om. vulg. Sed Καταστράπτω. αἰτιατικῇ Med. Cui favet Plutarch. Timol. 28. κατηστραπτε τὰς ὄψεις. Incertam tamen fidem harum glossarum reddit *V. Καταστρατεύω subiiciens glossae Καταστρέφω, Καταστρατοπεδεύω autem glossae Καταστρηνιῶ. Illud quidem dici debuit Καταστρατεύομαι, verbo autem καταστρατοπεδεύω mireris genitivum ascribi. 16. Καταστρατηγῶ] V. Wessel. in Diod. XI, 43. 19. τελευτήσαντες addidit Aldus, agnoscit Photius. 20. Καταστρηνιῶ] Pauli I. Ep. Tim. 5, 11. Portus. Vid. Suiceri Thes. Eccl.

Καταστασιάζεσθαι. Factionibus et seditionibus premi: aptum accusativo. *Nunc praeter omne ius se factione Senatus opprimi contendebat.* *Κατάστασις.* Catastasis apparet esse pecunia, quam ex aerario accipiebant, qui in equitum numerum asciscebantur, ad rem ornandam. sic Lysias; accedit Eupolis: *Peccasti, senex, equestre qui stipendium repente capias, antequam artem equestrem didiceris.* Hanc vero pecuniam, postquam equo publico mereri desierant, phylarchis repetentibus reddebant, cum in ipsorum locum alii substituerentur. *Καταστάτης.* Instaurator. Sophocles: *Iure hereditario dominum et familiae instauratorem.* *Καταστέλλω.* Deprimo: aptum accusativo. *Καταστενάζω.* Aptum genitivo. *Κατάστεψον πέδον.* Id est, cum ramis supplicibus lana velatis accede. [Alii legunt κατέστειψας:] *Ad quas primum accessisti, quarumque nemus supplex adiisti.* *Στέμματα* lanas etiam vocabant. *Cui Dea lanis carminatis fatalia fila duxit.* *Καταστείλας.* Qui compescuit. *Ille vero cum tumultum manu sedasset, dixit.* *Καταστήσονται.* Designabunt. *Ut hunc Homeritis phylarchum constituant.* *Καταστολή.* Amictus. *Κατὰ στόμα.* In principio. metaphorice. *Καταστοχάζεται.* Genitivo iungitur: ad scopum collimat, scopum petit. *Καταστράπτω.* Aptum genitivo. [item Καταστρατεύω.] *Καταστρατηγῶ.* Accusativo iungitur. [*Καταστρατοπεδεύω.* Aptum genitivo.] *Καταστρέφω.* Accusativo iungitur. Et *Καταστρέψαντες*, qui vitam finierunt. *Καταστρηνιῶ.* Genitivo iungitur.

Καταστροφή. τέλος.

Καταστοιχειῶ. γενικῇ.

Κατὰ σφέας. καθ' ἑαυτούς.

Κατασχεδιάσω. γενικῇ· καταφλυαρήσω, ψεύσομαι. Ἐγὼ δὲ φρουρᾶς μείζονος δέομαι, εἰ κατασχεδιάσω τοῦ Θεοῦ· Ἰώσηπος.

Κατάσχῃ. αἰτιατικῇ. ἀνθυπότακτον. Καὶ οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς, παρελύθην τοὺς τόνους ἀθρόον τοῦ σώματος.

Κατὰ σχολήν. ἀντὶ τοῦ μόλις, ἢ ἀψοφητί.

Κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνῃ.

Κατάτασις. ἡ ἔπειξις, ἡ σφοδρότης. Ὁ δὲ τούτους συλλαβὼν αἰκίζεται λύμῃ πάσῃ καὶ κατατάσει.

Καταταχῆσαι. προφθάσαι. Μήτε καταταχῆσαι δυναμένην.

Καταταχήσων. τῷ τάχει ὑπερβαλῶν. Πολύβιος· Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥρμησεν ὡς καταταχήσων, καταπροτερούμενος δε τῶν ἐπιβατικῶν (ἀντὶ τοῦ νικώμενος) ἐγένετο ὑποχείριος.

Κατατάχος.

Καταταχούμενοι. Κατεπειγόμενοι. Καταταχούμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ καιροῦ ἠναγκάσθησαν ὑπομένειν τὸν ἐπίπλουν.

Κατετεθήπεσαν. κατεθαύμασαν, ἐξεπλάγησαν.

Κατατέλεα. παρὰ Ἡροδότῳ τὰ ἀναλώματα, καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχαῖς, καὶ τὸ συντελεῖν εἰς τάγμα.

Κατατεμῶ σε τοῖς ἱππεῦσιν ἐς καττύματα. 267
Καττύματα δέ ἐστι δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρά, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.

Κατατείνας ἐρῶ. ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι. Πολιτείας δευτέρῳ· Διὸ κατατείνας

---

1. Hanc et seq. glossam, vulg. omissam, transponit Gaisf. 2. *Καταστοιχιῶ* *V. Neutrum sitis munitum. 3. *Κατὰ σφέας*] Il. β'. 366. 5. *Ἐγὼ δὲ φρουρᾶς*] Haec sunt verba Iosephi lib. III. de Bello Iud. (8,9.) p. 854. ut Pearsonus observavit. *Küst.* Locus integer extat in v. *Ἰώσηπος*. 7. *αἰτιατικῇ* addunt A. B. E. *Καὶ οὐ κατ.*] Locus Nili Eremitae in Narratt. p. 106. *Καὶ οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς παρελύθην ἀθρόως τοὺς τόνους τοῦ σώματος· καὶ καταπεσὼν ἀχανὴς ἐκείμην χαμαί, τεθνάναι τοῖς πολλοῖς νομισθείς.* Nostra sententia quondam repetebatur in v. *Οὐ κατασχών*: unde colligitur *ἀθρόον* post *παρελύθην* collocandum fuisse. Küsterus ibi haec observavit: „Henr. Stephanus Schediasm. VI,1. testatur se historicum quendam Graecum ineditum habuisse (cuius nomen in codice suo, fugiente prima littera, fuerit *ELAOY*), apud quem hunc ipsum locum Suidae reppererit. Addit ibidem litteram illam fugientem sibi visam fuisse *Γ*: in quo vir doctissimus fallitur. Nomen enim scriptoris illius, qui post id tempus in lucem prodiit, est *Νεῖλος*." 10. *ἢ ἀψοφ.*] *καὶ ἄψοφ.* A. *ἢ* tenet Schol. Rav. Aristoph. *πρᾴως καὶ λάθρα· οὕτως Ἀριστοφάνης* Photius. 11. Versus Aristoph. Eccles. 48. 12. *Κατάστασις*] L. *κατάτασις*, et sic litterarum ordo postulat. Vid. v. *Κατατείνας*. Philo II. p. 599. *κατατάσεις ὅλης τῆς ψυχῆς*. Restituenda vox *κατάτασις* Platoni apud Etymol. M. v. *Ἐξειλῆσαι*, et sic Sylburg. Vid. v. *Λύμη*, ubi recte legitur *κατατάσει*, quomodo conieceram. Dion. Hal. Ant. p. 455. Est autem ex Aeliano opinor: id quod liquet quodammodo ex Suida in v. *Στρεβλούμενος*. *Toup.* I. p. 321. *Κατάτασις*. Vid. in v. *Λύμη*. *Hemst.* *ῆσαι*

Κατάτασις firmavit V. ubi mox *ἔπηξις*. 14. *Καταταχῆσαι*] *Καταχυναι* E. *Μήτε καταταχῆσαι*] Polyb. p. 281. idem p. 774. *οὐ δυνάμενος καταταχεῖν*, et p. 1065. *οὔτε καταταχῆσαι δυνατόν*. et p. 148. *Toup.* MS. Polybio tribuit Valckenarius. In fine *δυναμένη* E. 16. *ὑπερβαλών* Edd. *Πολύβιος· Τὸ μὲν οὖν πρ.*] Locum hunc Suidas mutilavit, qui apud ipsum Polybium I, 47. recte sic legitur: *Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥρμησεν ὡς καταταχήσων· τῇ δὲ τοῦ πληρώματος κατασκευῇ καταλαμβανόμενος, τέλος ἐπιστρέψας ἠναγκάσθη συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις. καταπροτερούμενος δὲ τοῖς ἐπιβατικοῖς διά τε το πλῆθος καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριος. Küst.* 17. *καταταχήσων*] *ὡς καταταχήσων* A. V.

1. *ἐπιβατῶν* E. *ἀντὶ τοῦ νικώμενος*] Haec verba, quae spectant ad interpretationem v. *καταπροτερούμενος*, leguntur in MSS. et edd. post *ἐπιβατικῶν*. Qui sub finem loci ea coniecit, Gaisfordus immemor fuit vel v. *Ἀπεδειλία*. Similis accidit perturbatio in v. *Ἀντέρως*. 3. *Κατατάχος*] *ταχέως* addit E. 4. *κατεπειγόμενοι*, vulg. omissum, agnoscunt etiam A. B. V. E. *Καταταχούμενοι*] Diodor. Sic. XIV, 72. p. 698. *Toup.* MS. Polybio, quae Casauboni fuit sententia, locus ascriptus inter Fr. gramm. 86. 5. *μένειν*] *ὑπομένειν* dedi cum A. *V. 7. *κατεθαύμαζον* Hesychius, cui reddenda gl. *Κατατεθηπέναι* pro *Κατατεθήπειν*. 9. *Κατατέλεα*] Sic legitur in MSS. Pariss. [et V.] At priores editt. minus recte exhibent *κατατέλεια*. *Küst.* Praeierat Henr. Steph. Ind. Thesauri. Mirus error, ductus ille e Glossis Herod. I, 103. *ἀναλώματα*] *ἀνηλώματα* V. 12. *Κατατεμῶ σέ τοῖς ἱππ. ἐς κατ.*] Dictio Aristoph. Acharn. 300. eademque repetuntur infra v. *Κάττυμα*. *Küst.* Non dubito quin haec invaserint ex v. *Κάττυμα*. 13. *ἐστι*] *εἰσι* E. 16. *ἐρῶ* om. V. Id significat alteram glossam fuisse oblitteratam, quam Photius servavit: *Κατατείνας*. *συντείνας*. 17. *Πολιτείας* II. p. 358. D. „Pro *διεξελεύσομαι* Schol. MS. Paris. ad p. 367. B. habet *διεξέρχομαι*." *Gaisf.*

Καταστροφή. Finis. *Καταστοιχειῶ*. Aptum genitivo. *Κατὰ σφέας*. Per se. *Κατασχεδιάσω*. Genitivo iungitur: contra aliquem deblaterabo, mentiar. Iosephus: *Ego vero artiore custodia dignus sum, si contra Deum mentiar.* *Κατάσχῃ*. Subiunctivus absolutus, aptus accusativo. *Cum autem gaudium continere non possem, nervi toto corpore subito resoluti sunt.* *Κατὰ σχολήν*. Aegre. vel sine strepitu. *Sola sine strepitu ab viro egredi.* *Κατάτασις*. Acceleratio, contentio. *Ille vero hos comprehensos omni suppliciorum genere foede laceravit.* *Καταταχῆσαι*. Celeritate antevertere. *Cum neque celeritate posset antevertere.* *Καταταχήσων*. Celeritate superaturus. Polybius: *Primo igitur celeritate navigandi erumpere tentavit: sed cum a milite classiario vinceretur, in hostium potestatem redactus est.* *Κατατάχος*. *Καταταχούμενοι*. Qui celeritate opprimuntur. *Cum tempus eos oppressisset, hostium adventum expectare coacti sunt.* *Κατετεθήπεσαν*. Admirati sunt, obstupuerunt. *Κατατέλεα*. Apud Herodotum ita vocantur sumptus; item magistratuum consessus; et ordini alicui ascriptum esse. *Κατατεμῶ σε τοῖς ἱππ. Dissecandum te in soleas equitibus dabo.* *Καττύματα* sunt frusta corii durioris, quae sandaliis reliquisque calceis subiici solent. *Κατατείνας ἐρῶ*. Prolixa ratione utar. Sic [Plato] *de Republica* lib. II. [Et *Κατατεινόμενος*, tormentis crucia-

ἐρῶ. — Ὁ δὲ στρεβλούμενος καὶ κατατεινόμενος ταλη θῆ λέγει. καὶ αὖθις· Καὶ κατατεινομένω ταῖς στρέβλαις ὑπὲρ τοῦ κατειπεῖν τοὺς συνεγνωκότας. οἱ δὲ ἐμπρίσαντες τοὺς ὀδόντας, τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ γεγόνασι κρείττους.

Κατατείνουσαν. μακρότητα παρέχουσαν. Χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένοις, ἔρημόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσαν ἰέναι.

Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. Ἔοικε νόμος περὶ ὠνίων κεῖσθαι, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος γοῦν ἐν τοῖς περὶ νόμων φησὶ δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνουμένους.

Κατατίθημι. δοτικῇ.

Κατατιλᾷ.

Ἡ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπάδων.

κατετίλησε γὰρ τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων. τοῦτο δὲ εἰς Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιὸν ἀποσκώπτει· οὗτος γὰρ ᾄδων κατετίλησε τῆς Ἑκάτης ἢ ὅτι εἰσήνεγκε δρᾶμα, καὶ κατετίλησεν αὐτῆς· ἢ ἐπειδὴ ἠρυφίασε ποίημα γράψας εἰς Ἑκάτην.

[ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει.]

Κατὰ τὸ καρτερόν. ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς. Ἀριστοφάνης·

Καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

Κατὰ τὸ καρτερόν. ἀντὶ τοῦ καρτερῶς. Καὶ δὴ συμμίξας ἐμάχετο κατὰ τὸ καρτερόν· οὐχ ἥττόν τε ἔσχε τῷ πολέμῳ.

Κατατολμῶ. γενικῇ.

Κατατομή. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους· Καὶ καθήμενος ὑποκάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ. καὶ Φιλόχορος· Καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρας.

---

1. Excidit lemma *Κατατεινόμενος*. Sequitur Aeliani locus temere decerptus, quem integrum praestat v. *Στρεβλούμενος*. 2. *Καὶ κατατεινομένῳ ταῖς στρ.*] Legendum potius puto: *Καὶ κατατεινόμενοι ταῖς στρέβλαις, ὑπὲρ τοῦ κατειπεῖν τοὺς συνεγνωκότας, ἐμπρίσαντες.* *Küst.* Edit. Mediolan. [sola] *κατατεινομένω ταῖς στρέβλαις.* Recte. Nam de *uno* atque *altero* hic agi videtur. Numerus autem dualis saepius fraudi fuit viris eruditis, de quo nos ad Suidam v. *Ἐναίσιμος*. Ceterum vocem *κατατεινόμενος* usurpat Demosthenes in Olympiod. p. 692. *Καὶ ὁ ἄνθρωπος κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου προσωμολόγησε καὶ τὰς ἑβδομήκοντα μνᾶς εἰληφέναι, Κόνωνος ὑπελόμενος.* *Toup.* III. p. 107. Adde Niclas. in Antig. Caryst. p. 29. Sed probabilius *κατείτεινε μὲν οὖν* Hemsterhusius. 4. *ἐμπρίσαντες*] Priores edit. [et E] habent *ἐμπρήσαντες*, per η, sed male. Vera enim lectio est *ἐμπρίσαντες*, quam non solum MSS. Pariss. confirmant, sed etiam ipse Suidas supra v. *Ἐμπρίσαντες*, ubi pars fragmenti huius repetitur. *Küst.* 7. *Χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψ.*] Haec sunt verba Procopii lib. I. de Bello Pers. c. 20. *Küst.* *ἔδοξαν* V. 9. *Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν ἔοικε. νόμος π*] Lege et distingue, *Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. ἔοικεν ὁ νόμος περὶ ὠνίων κεῖσθαι.* Vide Harpocrationem, ex quo Suidas sua descripsit. Consule etiam Petit. de Legg. Att. p. 401. *Küst.* 10. *κεῖται*] *κεῖσθαι* reposuit Gaisf. ex Harpocratione sive Photio. Mox *ὃς κελεύει ... ἀγορᾷ* conflata videntur ex Hyperidis loco, quem Harpocratio praemisit. 11. *ἐν* om. Ald. Mox post *φησὶ* colo distinguebant edd. 12. *δυεῖν* A. 15. *Κατατίθημι*] Om. vulg. *Κατατίθεμαι* E. Illud firmat Lex. de Synt. p. 151. 17. *Ἡ κατατιλᾷ*] Aristophanis Ran. 359. Quae sequuntur sumpta sunt e Scholiis in Aristophanem longe diversis ab iis quae nunc habemus.

4. *δρᾶμα*] Post h. v. lacunula in A. *δρᾶμα τον* (*την* * V.) *καὶ* V. *αὐτὴν*] *αὐτῆς* A. In his quoque latet corruptela. 5. *ἠρυφίασε*] Quid voce hac corrupta facias? Portus legendum putabat *ἠρυθρίασε*: sed quomodo vox illa sensui loci huius accommodari queat non video. Omnino gravius quoddam mendum in locum hunc irrepsit, quod absque ope meliorum codicum haud facile quis sanet. *Küst.* *οὐκ ἐρυθρίασε* sic Toupius MS. Cum voci *ἀποτρώγει* subiiciant A. B. V. E. Med. *Κατατιλᾷ τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων*, primum non dubito quin illa *τῶν .. μυστηρίων* ad superiora sint retrahenda, deinde tali fere coniectura licet aliquam efficere sententiam, *ἢ ἐπειδὴ κατεφλυάρησε τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων, ποιήματα.* Hermannus coniecit *ἐγυφυρίασε*. Lepidissima tamen existeret interpretatio, si quidem Schol. traderet Cinesiae fabulam explosam fuisse, quando deam videretur stercoribus quasi foedasse. 6. Versus Ranarum 360. aut inducendus, ut ab lectoribus invectus, qui versus poetarum frequenter in Suida praeter usum glossarum locupletare studuerint, aut alteri versui subiungendus, id quod propter communem Cinesiae irrisionem possis praeferre. 9. *Ἀριστοφάνης* Acharn. 598. (622.) 11. *ἰσχυρῶς καὶ καρτερῶς*] *ἰσχυρῶς καὶ* om. A. B. V. E. 12. *οὐχ ἥττόν τε* cum parum concinne sint posita, opinabar hanc fere Eunapii, si forte, dictionem olim extitisse: *Καὶ δὴ ... καρτερόν· ὁ δὲ Χαριέττων ἀντέσχε τῷ πολέμῳ.* 14. *Κατατολμῶ. γεν.* om. vulg. Rariora huius structurae exempla praebet Wessel. in Diod. III, 3. 15. *Κατατομή*] Ex Harpocratione. Cf. Lex. Rhet. p. 270. 16. *Καὶ καθήμενος*] *διαθέμενος* E. *ὑποκάτω*] *κάτω* Harpocr. et Photius. 17. *Φιλόχορος* ed. Sieb. p. 62.

---

tus.] *Ille vero tormentis cruciatus et laceratus vera fatetur.* Et alibi: *At illi cum tormentis subiicerentur, ut conscios indicarent, dentibus infrendentes cruciatibus cogi non potuerunt, ut tyranno parerent.* *Κατατείνουσαν.* Prolixam. *Molestum iis esse videbatur, postquam in aliam regionem pervenissent, per solitudines longum iter facere.* *Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψ.* In foro ne mentiuntor. Videtur lex de rebus venalibus lata esse, quae in foro fidem praestare iubeat. Theophrastus quidem in libris de Legibus scribit, *Agoranomis duas has res curae esse debere, ut et omnia decenter et ordine in foro fiant, et ut tam emptores quam venditores a mendacio abstineant.* *Κατατίθημι.* Aptum dativo. *Κατατιλᾷ. Aut qui conspurcat Hecataea, choris cyclis succinens.* Conspurcavit enim Hecates mysteria. Cinesiam poetam dithyrambicum hic exagitat Aristophanes, qui Hecaten conspurcavit, vel in fabula, quam edidit, vel poemate contra eam scripto. *Κατὰ τὸ καρτερόν.* Fortiter. Aristophanes: *Et navibus et pedibus, totis prorsus viribus.* *Κατὰ τὸ καρτερόν* Strenue. *Et manus cum hoste conserens strenue pugnavit, neque deteriore condicione rem in proelio gessit.* *Κατατομή.* Hyperides in oratione contra Demosthenem: *Et sedens infra sub incisura.* Et Philochorus: *Et in ipso rupis pariete inscripsit.*

Κατατοξεύω. αἰτιατικῇ.

Κατὰ τὸ πρὸς Ῥωμαίους ἔχθος Λιβύων καὶ Γαλατῶν Ῥωμαίων συνισταμένων.

Κατατωθάζω. αἰτιατικῇ.

Κατατραυματίζω σε.

Κατατρεχόντων. ληιζομένων, πορθούντων. Τῶν δὲ Οὔννων τὰς Ῥωμαϊκὰς πόλεις κατατρεχόντων, πολλὰς παραστήσασθαι πόλεις. — Καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν πυρπολοῦντας καταδραμεῖν.

268 ‖ *Κατατρέχω. ἐπὶ μὲν ἐμψύχων, γενικῇ. Κατατρέχω νεβρῶν. ἐπὶ δὲ ἀψύχων, αἰτιατικῇ. Κατατρέχει Αἴγυπτον, ληίζεται Συρίαν.*

Κατατρίψειν. καταδαπανήσειν, χρονιεῖν. Οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ πόλεμον ἀτελῆ καταλείποντι περὶ τῶν ἐκείνῃ πόλεων πραγματεύεσθαι, δεδοικότι μὴ κατατρίψειεν ἅπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον οὐ πολὺν ὄντα, περὶ τὰς ἐλάττους ἀσχολούμενος πράξεις.

Κατατροποῦμαι. αἰτιατικῇ.

Κατατρυφή. καταφυγή.

Ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατατρυφήν.

ἀντὶ τοῦ ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν.

Κατατρυφῶ. γενικῇ.

Κατατρύχειν. ἔλαττον πιέζειν. Οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν κατατρύχειν ἑαυτοὺς μερίμναις ταῖς κινδύνους οὐκ ἐχούσαις.

Καταυγάζω.

Καταυθαδίζω. γενικῇ.

Καταυλούμενοι. αἰτιατικῇ· χλευαζόμενοι. Ἀφῃρέθησαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν τειχῶν, γελώμενοί τε καὶ καταυλούμενοι.

---

1. Unum *Κατατοξεύω* Hesychius. Om. vulg. Siletur *V. Is glossarum ordinem hunc instituit: *Κατατωθάζω· Κατὰ τὸ πρ. Ῥωμ.· Κατατρέχω· Καταυραυματίζω· Κατατρεχόντων.* 3. *Ῥωμαίων*] Vel delenda est vox ista, vel, ut Porto videtur, scribendum est *κατὰ Ῥωμαίων*. *Küst.* Illud probandum. 5. *Κατατραυματίζω*] Vox Herod. Thuc. Polyb. 7. *Οὔνων*] *Οὔννων* A. E. *V. 11. *Καταιρέχω*] Eadem observatio Etym. Gud. p. 591. et in Boisson. Anecd. T. II. p. 361. Contra Lex. de Synt. p. 152. *Κατέδραμον. ἐπὶ βλάβης, γενικῇ. Καταιρέχων* E. item infra; qui mox *νευρῶν*. „Schol. in Soph. Ai. 103. *καταιρέχει τοῦ Ὀδυσσέως*. Athenaeus p. 1." *Toup.* MS. 12. V. Wessel. in Diod. II, 44. 15. *Οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ πόλ.*] Fragmentum hoc Polybio tribuit Valesius. *Küst.* 16. *ἐν ἐκείνῃ*] *ἐν* om. A. B. E. *V. Med. *ἐν* ut videtur Küst. addidit.

4. Om. vulg. Vocem Scholiastis haud ignotam tetigimus in v. *Ἀλέξανδρος* p. 201, 7. Vide Schol. Aesch. Prom. *ά.* 351. Perss. 41. 6. *Κατατρυφή. καταφυγή*] Cave credas lector *κατατρυφὴ* unquam significare posse *καταφυγή*: sed ita statuendum est, vocem posteriorem esse prioris emendationem, non vero interpretationem. Cum enim doctus aliquis librarius animadvertisset, Suidam locum hunc excerpisse ex scriptore aliquo, in quo pro *καταφυγὴ* mendose exaratum erat *κατατρυφή*, veram lectionem ad marginem codicis sui annotavit, quae postea in textum irrepsit. Simili modo Suidas interpolatus est supra v. *Θέλγει*, ut lectorem ibi monuimus. Sed interpolationis huius longe plura apud Hesychium reperiuntur exempla, ex quibus invitante hic occasione pauca tantum in medium proferam. *Ἔζελεν, ἔβαλεν, ἔλαβεν.* Hic mendum latet in voce *ἔλαβεν*: cuius loco cum doctus aliquis librarius vidisset legendum esse *ἔβαλεν*, emendationem illam ad marginem notavit, quae postea in textum irrepsit, manente itidem lectione vitiosa. Hesychius suo loco: *Ζέλλειν, βάλλειν.* Unde apparet *ἔβαλεν* veram esse interpretationem vocis *ἔζελεν*. *Ἐξευετησίας*: *ἐξ εὐδαιμονίας*. *Ἐξ εὐηγεσίης*: *ἐξ εὐδαιμονίας*. Hic *ἐξ εὐηγεσίης* est emendatio *τοῦ ἐξευετησίας*, quod corruptum est. Hesychius suo loco: *Εὐηγεσίη, εὐαρχία. εἰ μὲν δασέως, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· εἰ δὲ ψιλῶς, εὐδαιμονία. Θαρνεύει, ὀχλεύει, ὀχεύει.* Hic *ὀχλεύει* est a manu correctoris, qui vocem praecedentem *ὀχλεύει* corruptam esse videbat. *Οὐκ ἔξωροι: οὐκ ἄκαιροι, οὐκ ἄκληροι.* Mendo laborat *ἄκληροι*, cuius emendatio est *ἄκαιροι*. *Küst.* Quod de hoc loco statuendum censuit vir doctissimus, nauci non est. Eandem tamen cantilenam canit infra ad v. *Ὡρακιάσας*. Lambertus Bos [Animadv. ad Scr. Gr. p. 162.] malebat, *Καταιροπή. καταφυγή.* Perperam uterque. Repone, *Κατακρυφή. καταφυγή.* Respexit noster ad Sophoclis Oedip. Col. 218. *Toup.* I. p. 321. Error scriptoris extra controversiam positus; sed causam tamen erroris aegre licet assequi, cum nulla huiusmodi labes sit e codd. Sophoclis consignata. Malim igitur novissima lectorum incuriae tribuere: quibus demptis superest glossa *Κατατρυφή. καταφυγή.* Nimirum *καταφυγὴ* citerioris aevi scriptoribus fuit *secessus* vel *amoenitas*: v. Wyttenb. in Eunap. p. 88. 6. *καταφυγή*] *κατα ἡν φυγή καταφυγή* V. qui mox *κατατρυφ°* et *ἀποφυγεῖν*. 8. Om. vulg. *Κατατρυφῶ, κατασπαιλῶ* Hesychius. 9. *ἔλαττον πιέζειν*] Scribendum puto, *βλάπτειν, πιέζειν*, vel simile quid. Lectio enim vulgata manifesto mendo laborat. *Küst.* Reponendum sine dubio: *Κατατρύχειν: ἐλαττοῦν, πιέζειν.* Quo quidem verbo, ut alios taceam, utitur Polybius III. p. 334. *Βουλόμενος ἅμα μὲν ἀφορισμένου πλήθους ἐλαττοῦν ἀεὶ τοὺς ὑπεναντίους*: *Adversarios atterere et diminuere. Toup.* I. p. 322. 11. *οὐκ* ante *ἐχούσαις* om. V. 12. *Καταυγάζω* transponit *V. post *Καταυλούμενοι*. 13. Om. vulg. Sed dicendum erat *Καταυθαδίζομαι* cum Menandro Exc. Legg. p. 407. Ceterum v. Albert. in Hesych. v. *Καταυγάσας*. 14. *αἰτιατικῇ* perperam irrepsit.

Κατατοξεύω. Aptum accusativo. *Κατὰ τὸ πρὸς Ῥωμ. Cum Afri et Galli ob odium in Romanos seditionem adversus eos movissent.* *Κατατωθάζω.* Accusativo iungitur. *Κατατραυματίζω.* Aptum accusativo. *Κατατρεχόντων.* Incursionibus vastantium, populantium. *Cum autem Hunni ditionem Romanam incursionibus vexarent, multas urbes eos in potestatem suam redegisse. † Et impressione facta totam urbem igne vastasse.* *Κατατρέχω.* Cum de animatis dicitur, genitivum asciscit, ut *Hinnulos incurso.* cum vero de inanimatis, accusativum; ut: *Aegyptum incursionibus vastat, Syriam populatur.* *Κατατρίψειν.* Tempus consumpturum esse. *Non enim consultum ipsi videbatur bellum infectum in Etruria relinquere, et circa urbes istius regionis occupari, dum metuit, ne totum imperii sui tempus, quod breve erat, in negotiis minoris momenti consumeret.* *Κατατροποῦμαι.* Aptum accusativo. *Κατατρυφή.* Effugium. *Sed dicam: haud enim effugium habeo.* Id est, excusare me non possum, ne dicam. *Κατατρυφῶ.* Aptum genitivo. *Κατατρύχειν.* Atterere, premere. *Non est virorum, curis extra discrimen positis cruciari.* *Καταυγάζω.* *Καταυθαδίζω.* Aptum genitivo. *Καταυλούμενοι.* Accusativo iungitur: qui irridentur. *Lacedaemonii cum irrisione et ludibrio muris spoliati sunt.*

Κάταυχμον. Ἦν δὲ τὸ φρούριον τῷ καταύχμῳ τῆς ὑδρεύσεως ἄλωτὸν τοῖς πολεμίοις.

Καταφαγεῖν, καταπιεῖν. Φαγεῖν διαφέρει τοῦ καταφαγεῖν· φαγεῖν μὲν τὸ τάξει, καταφαγεῖν δὲ τὸ ἀθρόως, καταπιεῖν δὲ τὸ μηδὲ μασώμενον ἐσθίειν.

Καταφάναι. κατειπεῖν.

Καταφαντὸν ἢ ἀποφαντόν. ζήτει ἐν τῷ Ἄξίωμα.

Κατάφασις. πρόῤῥησις διὰ συγκαταθέσεως.

Καταφάσκει. προλέγει, ἐπινεύει.

Καταφιλονεικῶ. αἰτιατικῇ.

Καταφιλοσοφῶν. γενικῇ· διὰ τῆς σιγῆς νικῶν.

Καταφλυαρῶ. γενικῇ.

Καταφορικῶς. σφοδρῶς.

Καταφωρᾶν. ἐλέγχειν.

Κατάφωρος. φανερός.

Καταφωτίζω. αἰτιατικῇ.

Καταφρόνησιν. ὁ Θουκυδίδης τὴν ὑπερφρόνησίν φησιν· ἐπίτασιν γὰρ ἡ κατὰ πρόθεσις σημαίνει. οἷον, οὐ δύνασθε εἰπεῖν, ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οἷον ἀξυνεσίαν, μαλακίαν, ἀμέλειαν, 269
οὐ πολεμοῦμεν, ἀλλὰ διὰ τὴν καταφρόνησιν· ὃ ἔστι, διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν καὶ οἷον ὑπερφρονεῖν. καταφρόνησιν γὰρ τὴν ἀφροσύνην λέγει.

Καταφρονῶ. γενικῇ.

Καταφρυάττομαι. γενικῇ.

Καταχαλῶ σου. γενικῇ.

Καταχαίρων. Ἡρόδοτος· Πάρεστι δ' εἰκάζειν, εἴτε εὐνοίη ταῦτα ἐποίησας, εἴτε καταχαίρων. περὶ Δημαρήτου.

Καταχέω σου. γενικῇ.

Κατὰ χεῖρας. εὐκόλως.

Κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χειρῶν, οὐδ' ἐπὶ χεῖρας, οὐδὲ ἄλλως πως. καὶ τὸ ῥᾷστον πάντων καὶ εὐχερέστατον, κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν. οὕτω Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν·

---

1. Ἦν δὲ τὸ φρούριον τῷ καταύχμῳ τῆς ὑδρεύσεως ἁλ.] Haec Suidas mala fide excerpsit ex Theophylacto Simocatta, apud quem lib. V. c. 4. locus iste sic legitur: Ἐχυρώτατον γὰρ τὸ ἄστυ, καὶ ὑπὸ τῆς ἐριδος περιφουρούμενον, καὶ ἥκιστα τοῖς πολεμίοις ἁλωτόν, τῷ καταύχμῳ τῆς ὑδρεύσεως πεφυκὸς πρὸς πολιορκίαν ἀπρόσιτον. Hinc apparet longe alium esse loci huius sensum, quam quem Suidae verba praeferunt. *Küst.* 3. *Φαγεῖν — τὸ ἀθρόως*] Ex Schol. Ven. Aristoph. Pac. 5. unde principium sic instaurandum videtur, *Καταφαγεῖν, καταπιεῖν, φαγεῖν διαφέρει*, cum Schol. praebeat, *ἄλλο φαγεῖν καὶ ἄλλο καταφαγεῖν καὶ ἄλλο καταπιεῖν.* 4. *γὰρ τὸ*] Om. E. Equidem *γὰρ* omisi cum A. B. 5. *καὶ τὸ μὴ*] *τὸ μήτε* A. *καὶ* om. E. *καὶ τὸ μήτε* B. V. *τὸ μηδὲ* Gaisf. cum Schol. Veneto. *μασώμενον*] *μασώμενον* A. V. 8. Iure vulg. om., post v. *Κατάφασις* dedit *V. 10. *πρόῤῥησις*] Ante scriptum erat [ut in Lex. Bachm. p. 272.] *πρόσρησις*: cuius loco substitui *πρόῤῥησις*, quod in MSS. [et Photio] reperitur. *Küst.* Haud scio an *πρόσρησις* retinendum sit, quod enunciati vel praedicamenti significatum habet in Plat. Cratyli p. 423. E. Polit. p. 258. A. *συγκαθέσεως* *V. 12. Om. vulg., post gl. *Καταφονεύω* posuit *V. Vocis auctoritatem desideramus. 13. *γενικῇ* nesciunt Photius et Gud. p. 304. Ignorat etiam Hesychius: *Καταφιλοσοφήσαντες, διὰ τῆς σιγῆς νικήσαντες.* 15. Om. vulg., post gl. *Καταφορικῶς* habet *V. Post *γενικῇ* quae extabant, *Καταφονεύω. αἰτιατικῇ*, propter ipsum librorum dissensum expunxi. *Καταφονεύω*] *καταφονεύει* B. E. Med. *Καταφωνῶ* A. et (qui gl. post *Κατάφωρος* ponit) *V. cum idem liber *Καταφονεύω. αἰτ.* inculcarit post *Καταφάσκει.* 16. *Καταφρονικῶς* Ald. Post *σφοδρῶς* habent *Καταφρονῶ. αἰτιατικῇ* B. E. Med. 17. *Καταφωρᾶν*] *Καταφορᾶν* E. Glossarum istarum talem ordinem instituit *V. *Καταφρόνησιν· Καταφρονῶ· Καταφρυάττομαι· Καταφωρᾶν· Καταφωτίζω· Κατάφωρος· Καταφωνῶ· Καταλαλῶ σοῦ. γενικῇ· Καταχαίρων.* 18. *Κατάφωρος*] Simocat. p. 113. *Toup.* MS. Item Plutarchus. 19. *Καταφωτίζω*] Om. vulg. Post h. gl. extabant auctore Aldo, *Καταφθορά. ὁ αἰώνιος θάνατος, ἢ ὁ ἐν ἀνομίαις βίος καὶ παραβάσεσιν. ὡς τό· Ὁ λαὸς ἐφθάρη ἐν ἀνομίαις* (v. Psalm. 48, 9.), quae non agnoscunt B. V. E. in marg. habet A., integriora proposuerat idem Aldus in v. *Διαφθορά.*

1. *Καταφρόνησιν. ὁ Θουκυδίδης*] Haec et quae sequuntur descripta sunt ex Scholiasta Thucydidis in I, 122. *Küst.* 4. *ἀμέλειαν, μαλακίαν*] *μαλακίαν, ἀμέλειαν* A. V. 6. *ὑπερφρόνησιν λέγει. ἤγουν τὴν ἀφροσύνην*] *ἀφροσύνην λέγει* A. B. V. 9. *Καταφρυάττομαι*] Vid. v. *Ἅρματος.* Phot. Ep. p. 78. Philemon. Apoll. Lex. p. 844. *Toup.* MS. Quem vide T. II. p. 222. 10. *Καταχαλῶ*] Om. *V. quem glossam quandam *Καταλαλῶ σου. γενικῇ* praebere dictum in v. *Καταφωρᾶν.* 11. Ἡρόδοτος VII, 239. 12. *εἴτε* *V. *εἴτ'* ceteri. *εὐνοίη*] *εὐνοία* B. E. Med. *ἐποίησε* interpolatio vulg. ex Herodoto ducta. Mox ibidem *καὶ* post *εἴτε* extabat. 13. *Δημαρίτου* *V. 14. Gl. post *Καταχεῖται* repetit *V. 15. Hesychius: *Κατὰ χεῖρα. ἕτοιμα, εὐχερῆ, ἢ ὃ νῦν πρὸς χεῖρα. καὶ εἰς πολλὰ χρήσιμος οἰκείης.* In his adhibendus Plutarch. Comp. Philop. et Flam. 2. *κατὰ χεῖρα τοίνυν Φιλοποίμενος μὲν ἔργα πολλά.* 16. *Κατὰ χειρὸς ὕδωρ*] Vide quae notavimus supra in v. *Ἀπόνιπτρον. Küst.* V. intpp. Moeridis p. 236. 17. *καὶ τὸ ῥᾷστον*] *τὸ δὲ ῥᾷστα* B. E.

Κάταυχμον. Castellum autem propter aquae penuriam ab hostibus facile capi poterat. Καταφαγεῖν, Καταπιεῖν et *Φαγεῖν* sic inter se difierunt, ut *φαγεῖν* significet modice edere, *καταφαγεῖν* avide devorare, *καταπιεῖν* autem cibum ne mansum quidem deglutire. *Καταφάναι.* De re affirmare. *Κατάφασις.* Enunciatio cum assensu. *Καταφάσκει.* Enunciat, annuit. *Καταφιλονεικῶ.* Aptum accusativo. *Καταφιλοσοφῶν.* Genitivo aptum: silentio vincens aliquem. *Καταφλυαρῶ.* Aptum genitivo. *Καταφορικῶς.* Vehementer. *Καταφωρᾶν.* Convincere. *Κατάφωρος.* Manifestus. *Καταφωτίζω.* Aptum accusativo. *Καταφρόνησιν.* Thucydides ita vocat despicientiam: nam *κατὰ* praepositio sic habet vim intendendi. sensus autem est: non potestis dicere, nos propter haec tria, insipientiam, ignaviam, negligentiam, non pugnare, sed propter nimiam confidentiam et superbiam. *καταφρόνησιν* enim hic vocat insipientiam. *Καταφρονῶ.* Cum genitivo. *Καταφρυάττομαι.* Cum genitivo. *Καταχαλῶ σου.* Cum genitivo. *Καταχαίρων.* Herodotus, ubi de Demarato dicit: *Licet autem coniicere, utrum benevolentia adductus haec fecerit, an ut insultaret.* *Καταχέω.* Genitivo iungitur. *Κατὰ χεῖρας.* Facile. *Κατὰ χειρὸς ὕδωρ.* Sic veteres, non *κατὰ χειρῶν*, neque *ἐπὶ χεῖρας* aut alio quoquam modo. omnino quicquid omnium facillimum et maxime obvium appellabant *κατὰ χειρὸς ὕδωρ.* Te-

Εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός.

Φέρε παῖ στέφανον· — κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω τις.

ὁ δὲ λέγει·

Λειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί.

τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου μέθης καὶ θέρμης.

Καταχειροτονίαν. ἔθος ἦν Ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ γίνεσθαι. εἰ δέ τις καταχειροτονηθείη, οὗτος εἰσήγετο εἰς δικαστήριον. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης καὶ Θεόφραστος.

Καταχειροτονῶ. γενικῆ.

Καταχεῖταί μου ἀήρ.

Κατάχει τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκείῳ. Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος, ἵνα λαμπρότερος γένηται. εἰσὶ γάρ τινες, οἳ ἐν ἐλαίῳ ὁρῶντες μαντεύονται. σημήχει οὖν τὴν ἀσπίδα, καταχέων τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῆς χαλκῆς πτυχός· εἶτα φαιδρυνθείσης αὐτῆς, ἐνοπτριζόμενος εἰς αὐτὴν λέγει· ὁρῶ ἐν αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φεύγοντα, καὶ οἷον μὴ δυνάμενον ὁρᾶν τὴν ἀσπίδα, διὰ τὴν ἔκλαμψιν. καὶ Ὅμηρος·

Ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείης κόρυθος ἀπολαμπομένης.

Εἶπες ἂν τὸν Βάκχον οὕτως ἰδεῖν διακείμενον, τοῦ μάστιξι μᾶλλον ἢ ἄνθεσιν ἐαρινοῖς καταχέεσθαι.

Καταχήνη. κατάγελως. Ἀριστοφάνης·

Δημοτική γ' ἡ γνώμη, καὶ καταχήνη
Ἑλλήνων σεμνοτέρων ἔσται [πολλὴ] καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων. 270

---

1. *Εἰρήνη μὲν πρῶτον πάντων*] Est versus anapaesticus, quem etiam citat Athenaeus lib. VI. p. 268. ubi integrum locum Telecli-dis refert. *Küst.* *πάντων*] ἁπάντων A. B. V. E. Photius et Athenaeus. 2. *χειρὸς*] χειρῶν Photius. 3. *Φέρε, παῖ, στέφανον*] Aristoph. Av. 463. *Φέρε, παῖ, στέφανον· καταχεῖσθαι Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. Λειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;* Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic [in novissimis] descripsit. *Küst.* Haec in epitomen redacta sub v. *Στέφανος* ai iterantur. 6. *Λειπνήσειν*] *δειπνήσας* E. *δειπνήσας* B. 8. *ἀπό τε τῆς τοῦ οἴνου μέθης καὶ θερμ.*] Cum Wolfio legere malim, *ἀπό τε τῆς τοῦ οἴνου θερμότητος καὶ μέθης.* Verba enim haec transposita videntur. Apud Schol. [et in v. *Στέφανος*] hodie legitur, *ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης. Küst.* *τὲ* omissum cum A. B. V. E. In fine *θέρμης* A. V. pro *θερμότητος.* 10. *Καταχειροτονίαν*] Ex Harpocratione. Vide etiam infra v. *Κατεχειροτόνησε. Küst.* Cf. Etym. M. p. 481. 11. *προσβολὰς* B. E. 12. *γίνεσθαι*] *τίθεσθαι* Harpocr., mox *εἰ δέ τινος.* 13. *τὸ δικαστήριον*] τὸ om. A. V. et Harpocr. Pal. 15. Om. vulg. 16. Tolerabilis scriptura, quamquam auctorem habemus incompertum. Fuit tamen cum dictionem comicam, haud difficulter illam oblitteratam, agnovisse mihi viderer, *καταχεῖταί μου λῆρος.* Cf. v. *Χάος.* 17. *Κατάχει τοὔλαιον*] Aristoph. Acharn. 1127. *Κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ. Ἑνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.* Vide ibi veterem enarratorem, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.*

2. *λαμπρότερος*] *λαμπροτέρα* Schol. 5. *εἰς αὐτὴν* om. E. *πρὸς αὐτὸν* Schol. 6. *καὶ* om. Schol. 7. *ἔλλαμψιν* Schol. 8. *Ὅμηρος*] Homeri Il. *ν'*. 340. locus leviter prolatus: *Ὅσσε δ' ἄμερδεν Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπο λαμπομενάων.* Schol. nihil nisi *Ὅσσε δ' ἄμερδε.* 10. *χαλκείης* E. 11. *Εἶπεν ἂν τὸν Βάκχον οὕτως ἰδ. — ἐαρινοῖς*] Nescio quid sibi voluerit is, qui verba haec praecedentibus adtexuit, quoniam nec apud Scholiastam Aristophanis leguntur, nec ad locum hunc quicquam faciunt. *Küst.* Qui sub finem neglexerat *καταχέεσθαι. εἶπες* V. id probavi: nam desideratur in edita scriptura *εἶπεν ἄν τις.* In reliquis malim emendari: *οὕτως ἰδὼν διακείμενον* [*δοκεῖν αὐτὸν* vel *δοκοῦντα*] *μάστιξι κτλ.* Aliam viam Hermannus indicavit, quam etsi duae potissimum rationes premere videntur, altera quod binas annotationes intervallo XVI. versuum diremptas in unam coisse minus sit probabile, deinde quod neque *καταχεῖσθαι* repetitum vel minus tritum *καταχέεσθαι* nec *μάστιξι* forte fortuna potuit Scholiorum in orationem irrepere: eam tamen equidem ingenio tanto dignissimam habeo. Itaque Suidam primum sic refingit: *εἶπεν οὖν τὸν Λάμαχον οὕτως ἰδεῖν διακείμενον, ὥστε μάστιξι μᾶλλον ἢ ἄνθεσιν ἐαρινοῖς καταχέεσθαι.* Deinde his tanquam indiciis *στιχομυθίας* usus, quae iam unius versus defectu post v. 1141. (1109.) laboret, rationem poetae hunc in modum instituit redintegrare: *ΛΑ. τὴν ἀσπίδ' αἴρου καὶ βάδιζ' ὦ παῖ λαβών.* | *νίφει· βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.* | *ΔΙΚ. αἴρου τὸ δεῖπνον, [καὶ λαβὼν τάδ'] ἠρινὰ* | *ἄνθη κατάχει μου·*] *συμποτικὰ τὰ πράγματα.* 14. Vocis huius notionem unus aperuit Hesychius, formidinem sive larvam informem, quae ad invidiam arcendam solita fuerit suspendi, tradens esse significatam: de quo multus est Lobeckius Aglaoph. II. p. 970. sqq. Comoediam nescio cuius *Καταχήνας* memoravit Inscr. Att. n. 229. Quos Hadriani libros Spartianus c. 16. obscurissimos attigit, eos ipsos *Καταχάνας* inscriptos fuisse suo loco demonstrabimus. *Ἀριστοφάνης* Eccles. 658. sq. 15. *δ'* Ox. a Gaisf. praeteritus. 16. *πολλὴ* om. A. V. E.

---

leclides *Amphictyonibus*: *Pax quidem primum omnium constabat tanquam aqua, quae convivis ministratur.* [Aristophanes:] *Huc, puer, coronam affer; alius aquam manibus lavandis ministret.* ubi alius reponit: *An coenaturi sumus? ecquid aliud?* olim enim convivae coronis capita cingebant, cranium refrigerantes, ne inebriarentur, neu vino nimis incalescerent. *Καταχειροτονίαν.* Moris erat Athenis, ut magistratus et sycophantae deferrentur ad populum, qui suffragiis de iis statueret. quod si quis a populo damnatus esset, is in iudicium introducebatur. sic Demosthenes, Hyperides, Theophrastus. *Καταχειροτονῶ.* Aptum genitivo. *Καταχεῖταί μου ἀήρ. Κατάχει τοὔλαιον.* Aristophanes: *Infunde oleum in aereum scutum.* id est, in umbilicum clipei, ut splendidior fiat. sunt enim quidam, qui oleo inspecto futura divinant. absterso igitur clipeo, oleum in aereum umbonem infundit; qui postquam exsplenduit, in eum ut speculum intuens dicit: video in eo senem metu fugientem, et quasi ad splendorem clipei conniventem. Homerus: *Oculos autem perstrinxit fulgor, ab aerea galea repercussus. — Dixisset aliquis Bacchi talem habitum conspicatus, flagellis magis quam vernis floribus eum perfundi. Καταχήνη.* Derisio. Aristophanes: *Popularis profecto est haec sententia, et insigniter deridebuntur, qui gravitatem affectant et annulos gemmis ornatos gestant.*

Καταχλευάζω σε. γενικῇ δέ· Κατάχλευάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων οἱ στασιώδεις.

Καταχορδῶ.

Καταχορεύω. γενικῇ.

Καταχρεμψαμένη. καταπτύσασα.

Καταχωνεύω. αἰτιατικῇ.

Καταχρῶμαι. δοτικῇ.

Καταχρωννῦσα.

Κατάχυσμα. ζωμός, παρὰ τὸ χέεσθαι· οἷον κατάχυμα.

Καταχύσματα. ἔθος ἦν Ἀθήνησιν, ὅτε νεώνητος οἰκέτης εἰςάγοιτο εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν δέσποιναν ἰσχάδων καὶ καρύων πλῆθος καταχεῖν αὐτοῦ· ἃ καταχύσματα ἐκάλουν. φασὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρῶτον πρεσβευόντων καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τοῦτο γίνεσθαι, ὅτε πρῶτον τοῦτο ἐποίουν. Καταχύσματα. ἔθος ἦν παῦ Ἀθηναίοις, τῶν νεωνήτων δούλων τῶν πρῶτον εἰςιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἁπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαί τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο, καὶ τοῦ νυμφίου παρὰ τὴν ἑστίαν τραγήματα κατέχεον, εἰς σημεῖον εὐετηρίας· ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν ἐν Ἡδυχάρει·

Φέρε σὺ τὰ καταχύσματα
ταχέως κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης.
Εὖ πάνυ λέγεις.
σύγκειται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τρωγαλίων καὶ ἰσχάδων καὶ καρύων, ἅπερ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἰοῦσ' εἴσω κομίσω τὰ καταχύσματα,
ὥςπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

Καταψαίρουσι. κινοῦνται.

Καταψευδομαρτυρησάμενος. ἀντὶ τοῦ, παρασχὼν τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυρήσαντας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

Καταψεύδομαι. γενικῇ.

Καταψήσας. τῇ χειρὶ ὁμαλίσας. Πολύβιος· Τοὺς δὲ παῖδας καθ' ἕνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας θαῤῥεῖν ἐκέλευε. καὶ Φιλόστρατος· Καὶ τὸ καταψῆσαι τοῦ ἵππου τὰ ὦτα καὶ τὴν χαίτην.

Καταψηφίζεται. γενικῇ· κατακρίνει.

---

1. Uberius Etym. Gud. p. 591. 3. 4. 6. 7. 8. Om. vulg. Sed aliter disposuit *V. *Καταχωνεύω· Καταχρῶμαι· Καταχωννῦσα· Καταχορδῶ· Καταχορεύω.* Praeterea *Καταχρωννύσασα* Med. 5. *Καταχρεμψαμένη. καταπτ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 815. 9. *Κατάχυσμα*] Schol. Aristoph. Av. 535. ubi desunt quae subsequuntur, *οὐδὲν πλέον ἢ κατάχυσμα* (l. *καταχυμα*), *ὥςτε ἀπὸ τούτου καὶ τὰ καταχύσματα λέγεσθαι.* Ceterum hanc observationem glossis *Καταχύσματα* subiicit *V. 12. *εἰςήγετο*] *εἰςάγοιτο* A. B. V. E. Photius. 13. *πλῆθος*] *πλῆθος* om. B. inter vss. habet E. Tum *κατασχεῖν* V. 15. *ἐπὶ τῶν*] *ἐπιόντων* V. Unde coniicias, *καὶ ἐπιόντων θεωρίαν.* Sed *τῶν ἀπὸ θεωρίας* Harpocr. (11.) 17. *Καταχύσματα. ἔθος*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 768. Vide etiam Harpocrationem h. v. itemque Demosthenem orat. I. contra Steph. p. 617. qui moris huius mentionem facit his verbis: *Ἀλλ' αὐτὸς μὲν οὐκ ὤκνησε τὴν δέσποιναν γῆμαι, καὶ ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχεε τόθ', ἡνίχ' ἐωνήθη, ταύτῃ συνοικεῖν.* Küst. Harum posterior pars a Scholiis Arist. pendet, e superioribus quaedam epitomae Harp. deberi videntur. *Ἀθηναίοις*] *παῦ Ἀθηναίοις* dedi cum B. V. E. *παῦ αὐτοῖς* Schol. 18. *νέων ἢ τῶν*] *νεωνήτων* Valckenar. Animadv. in Ammon. p. 124. e Schol. Aristoph. Vitium sustulerat Petavius in Themist. p. 527. *τοῦ πρώτου εἰςιόντος*] *τῶν πρώτως εἰςιόντων* A. *τῶν πρῶτον εἰςιόντων* V. et Schol. Aristoph. 20. *καὶ τοῦ ν.*] *ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ν.* Schol., unde mox collato Hesychio leg. etiam *περὶ τ. ἑ.*

1. *καταχέειν*] *κατέχεον* dedi cum V. Schol. Id significat orationis initium esse mendosum, ex eodem Schol. sic refingendum: *πρὸς τὸ ἔθος τὸ παῦ Ἀθηναίοις· τῶν* [*γὰρ*] *νεων. εὐετηρίας*] *εὐκτηρίας* V. *εὐπορίας* Schol. 2. *Ἡδυχάρει*] *ἐν Ἡδυχάρει* A. V. Schol. 4. *τοῦ νυμφίου*] *τοῦ* om. V. 5. *Εὖ πάνυ λέγεις* quibus Schol. caret, germana sint an ab Aristoph. Plut. 800. fluxerint ambiguum. 7. *ἰσχάδων*] *καὶ ἰσχάδων* dedi cum A. V. 9. *Φέρε νῦν* ante *ἰοῦσ'* omisi cum A. B. V. *τὰ καταχύσματα*] Expungendus articulus. 10. *ὀφθαλμοῖς*] *ἀνδράσιν* A. V. *ἐγὼ* om. B. *V. 11. V. Hesychius et Photius. 12. *Καταψευδομαρτυρησάμενος*] Ex Harpocratione. Pertinet ad Demosth. in Aphob. p. 846. 13. *τὰ ψευδῆ*] *καταψευδῆ* V. Mox Harp. libri meliores *μαρτυρήσοντας.* 14. *περὶ στεφάνου*] *κατὰ στεφάνου* A. B. V. Photius et Harpocr. *Καταψευδομαρτυρηθεὶς* extat in ipso I. Orat. c. Steph. initio. Cf. Taylor. in Demosth. de Cor. p. 178. Reisk. 15. Om. vulg. *Καταψευδόμενος* *V. *καταψευδόμενος τῆς ἐκείνου γλώττης* Philostr. V. Soph. I, 18, 4. 16. *Πολύβιος* X, 18, 3. 17. *καθ' ἕνα*] *πρὸς ἕνα* B. E pr. 18. *Φιλόστρατος* de Vita Apoll. II, 11. 19. *καὶ* post *ἵππου* om. A. B. V. Mox Philostr. *ἢ τὴν χαίτην.* 20. *γενικῇ* om. *V. cum Hesychio et Zon. p. 1174. ubi legendum *κατακρίνει.*

Καταχλευάζω. Cum accusativo. item cum genitivo: *Homines vero seditiosi pacificos sermones irridebant.* *Καταχορδῶ. Καταχορεύω.* Aptum genitivo. *Καταχρεμψαμένη.* Conspuens. *Καταχωνεύω.* Aptum accusativo. *Καταχρῶμαι.* Cum dativo. *Καταχρωννῦσα. Κατάχυσμα.* Iusculum. ab verbo *χέεσθαι*: quasi dicas *κατάχυμα.* *Καταχύσματα.* Mos erat Athenis, ut servus novicius cum domum primum intraret, dominus vel domina ficus vel nuces in eum effunderet: quae *καταχύσματα* vocabant. Idem etiam legatis, cum primam legationem obirent, et theoris factitatum fuisse tradunt. *Καταχύσματα.* Mos erat apud Athenienses, ut in novicios servos, cum domum primum ingrederentur, vel in eos omnes, de quibus boni aliquid ominari vellent, item in sponsum iuxta focum bellaria effunderent, ad indicandam rerum omnium abundantiam: id quod Theopompus etiam *Hedychare* testatur his verbis: *Affer celeriter bellaria, eaque effunde in sponsum et sponsam. Recte dicis.* Constabant autem ista catachysmata ex palmulis, collybis, bellariis, ficubus, nucibus, quae conservi diripiebant. Aristophanes *Pluto*: *Age igitur, domum nunc ingressa catachysmata noviciis velut oculis afferam.* *Καταψαίρουσι.* Moventur. *Καταψευδομαρτυρησάμενος.* Dicitur de eo qui falsos testes produxit. Adde Demosthenem in oratione contra Stephanum. *Καταψεύδομαι.* Aptum genitivo. *Καταψήσας.* Qui manu demulsit. Polybius; *Singulos vero pueros ad se adductos manu demulsit, et bono animo esse iussit.* Et Philostratus: *Et equi aures et iubam manu permulcere.* *Καταψηφίζεται*, Genitivo iungitur: condemnat,

Καταψήχω· τρίβω καὶ ὁμαλίζω.

Καταψῶν. καταπραΰνων. Ἀριστοφάνης·

Καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥςπερ πωλίον.

ὥςπερ πῶλον καταψῶντες ταῖς χερσὶν ὁμαλίζοντες.

Καταψύχω. αἰτιατικῇ.

Καταιβάτης Ζεὺς παρ' Ἀθηναίοις· παρὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς. ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῶν γυναικῶν.

271 ‖*Κατ' αἶγας ἀγρίας*. παροιμία λεγομένη ἐπὶ κατάρας· κατ' αἶγας ἀγρίας τρέπειν τὰ κακά.

Καταιγίζω. αἰτιατικῇ· τὸ βρέχω.

Καταιγίς. ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη. ἢ τὰ σφοδρὰ πνεύματα καταιγίδες.

Καταίγισας. κατασχίσας. οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν, ἵνα μή τις ἄρῃ.

Καταιδεῖ. καταισχύνει.

Καταιθαλώσω. καταπρήσω, κατακαύσω.

Καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς.

Καταινέσαντος. συγκαταθεμένου. Τοῦ δὲ καταινέσαντος τὸ νῦν εἶναι, κατίασιν ὑπόσπονδοι. καὶ Πολύβιος· Ὀλίγοι δέ τινες ἦσαν οἱ καταινέσαντες, οἱ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον. λέγεται δὲ καταινοῦντες ἀντὶ τοῦ συγκατατιθέμενοι. καὶ Σοφοκλῆς·

Καὶ καταίνεσον,

μήποτε προδώσειν τάςδ' ἑκών.

Καταιονῶσι. βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλείφουσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος καμάτων λύσεως ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς καταιονήσεων (ὅ ἐστι καταντλήσεων). αἱ γὰρ ἐμβάσεις, περικεχυμένου πάντοθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φράττουσι τὴν τῶν ἱδρώτων ἔκκρισιν, καθάπερ ἂν εἴ τις ἡθμὸς εἰς ὕδωρ βληθείς.

Καταιρεόμενος. Ὡς δὲ φεύγων κατελαμβά-

---

1. *Καταψήχω*] Themist. p. 190. Hard. *πῶλον καταψίχειν*, leg. *καταψήχειν*. Dio Chrys. p. 133. *Toup.* MS. *Καταψύχω* E. Med. In fine *αἰτιατικῇ* omisi cum A. B. E. *V. id debebatur Aldo. 2. *Ἀριστοφάνης* Pac. 74. 4. Aut legendum cum Schol. *ὁμαλίζομεν* aut *ὁμαλίζουσεν*. 5. Om. edd. ante Gaisf., tenet *V. 6. *Καταιβάτης Ζεὺς*] Aristoph. Pac. 42. *Τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς Καταιβάτου*. Vide ibi veterem enarratorem, cuius verba Suidas hic descripsit. Ceterum verum est, si sensum spectes, Iovem *Καταιβάτην* dici *παρὰ τὸ καταβιβάζειν τὸν κεραυνόν*, quoniam Iuppiter fulminans sic apud Athenienses appellabatur: at si rationem etymologiae habere velis, idem falsum est. A *καταβιβάζειν* enim non potest deduci *καταιβάτης*, sed *καταβιβαστής*. Quare simpliciter dicendum est, Iovem *Καταιβάτην* dici a *καταβαίνειν*, i. e. *descendere*, quod, cum fulmina coelo caderent, ipse Iuppiter descendere vulgari sermone diceretur: eodem modo, quo regem adesse dicere solemus, cum exercitus eius adest. *Küst.* 7. *τὸν κεραυνόν*] *τοὺς κεραυνούς* A. V. Schol. Etym. M. p. 494. 8. *γυναικῶν*] *τῶν γυναικῶν* A. V. Schol. *τῶν χθονίων γυναικῶν* Schol. Venet. 9. *Κατ' αἶγας*] Vid. Bochart. Hieroz. I. p. 661, 30. *Hemst.* Uberiora Hesychius; attigit Diogen. V, 49. *αἶγας* om. V. 10. *τὰ* ante *κακά* om. V. Significatur Philostr. Heroic. p. 711. 11. Cf. v. *Αἰγίζειν* et Blomf. gloss. S. Th. 63. *βρέχω* pro interpretatione propositum miror. 13. *ἢ — καταιγίδες* om. Photius et Hesychius sive Zon. p. 1152. 15. *οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τοῖς θεοῖς*] Ex Hesychio post *ἀνατιθέντες* addenda est vox *ἱμάτια*, quae incuria librariorum procul dubio excidit. Vide quae diximus supra in v. *Ἀγρεῖγμα*. *Küst.* Ubi morem vetustum, res quae diis dedicandae essent mutilandi, ne usui humano possent amplius inservire, illustraturus tum hanc glossam attulit tum Schol. Arist. Equ. 845. Satis est post *ἀνατιθέντες* inseri *τὶ* cum Photio. 17. *Καταιδῇ. καταισχύνῃ*] *Καταιδεῖ. καταισχύνει* A. B. V. E. Photius et Lex. Bachm. p. 269.

2. Versus Aristoph. Av. 1240. *ἀετοῖσι* librorum scripturam castigavi. 3. *Καταινέσαντος*] *Καταινέσαντες* V. *συγκαταθεμένου* B. „Hunc locum non intellexit interpres. Ita enim reddit: *Cum autem assensu suo rem probasset, fide data et accepta in urbem redeunt.* Atqui *τὸ νῦν εἶναι* est *in praesentia*. Quare locum Suidae interpretandum esse censeo: *Cum vero assensum suum pro tempore dedisset, fide data et accepta in urbem redeunt.* Est autem hoc fragmentum Polybio, si quid iudico, assignandum." *Toup.* 5. *Πολύβιος*] *καὶ Πολύβιος* dedi cum A. V. Polybii Fr. Gramm. 12. Locus redintegrandus ex v. *Ἀλογιστία*. 7. *συγκαταθέμενοι*] *συγκαταιθέμενοι* A. V. *καὶ* addidi cum *V. *Σοφοκλῆς* Oed. Colon. 1633. 10. *Καταιονοῦσι*] *Καταιονῶσι* probavi cum V. Photio et Lex. Bachm. Quicquid enim exemplorum formam *καταιονεῖν* ostendere videtur, id corrigendum opinor: v. Pierson. in Moer. p. 73. et Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 550. Add. Etym. M. pp. 348. 422. f. et v. *Κατηγόατο*. 11. *Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος καμάτων λ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Athenaei lib. I. p. 24. ut Pearsonus etiam monuit. *Küst.* Locus cum similibus ex Athenaeo (velut factum est in v. *Ἀκήματα*) lectorum opera subiunctus: quibus debetur etiam interpretatio *ὅ ἐστι καταντλήσεων*. *τρόπος*] *τόπος* B. E. Med. 12. *κεφαλῆς*] *κεφαλῇ* Med. *κεφαλὴν* A. *κεφαλῶν* V. *κεφάλων* *V. 16. *βληθείη* Athen. 17. Locus Herodoti VI, 29. *πέσῃ* *V.

Καταψήχω. Permulceo et tero. *Καταψῶν*. Manu demulcens. Aristophanes: *Et ipse manu demulcens velut pullum equinum*, tanquam qui pullum equinum manibus permulcent. *Καταψύχω*. Aptum accusativo. *Καταιβάτης Ζεύς*. Sic apud Athenienses appellabatur Iuppiter fulminans: a deiiciendis fulminibus. vel quod propter amorem mulierum e coelo descenderet. *Κατ' αἶγας ἀγρίας*. Proverbium in execratione dictum, ut in capras feras mala convertamus. *Καταιγίζω*. Accusativo iungitur: rigo. *Καταιγίς*. Impetus venti vehementis; item procella. omnino vehementes venti *καταιγίδες* vocantur. *Καταίγισας*. Qui dilaceravit. vestes enim quae diis dedicantur, scindi solent, ne quis eas auferat. *Καταιδεῖ*. Erubescis. *Καταιθαλώσω*. Comburam, cremabo. *Igniferis aquilis comburam*. *Καταινέσαντος*. Illius, qui assensu suo aliquid probavit. *Cum autem assensum suum ille pro tempore praebuisset, fide data et accepta redeunt.* Polybius: *Pauci autem fuerunt qui probarent, plerisque obnitentibus.* Et *Καταινοῦντες*, consentientes. Sophocles: *Et promitte mihi, te nunquam has volentem deserturum esse.* *Καταιονῶσι*. Rigant, perfundunt, ungunt. *Est etiam alia lassitudinis pellendae ratio, ut caput aqua perfundatur. aqua enim soliorum, meatibus cutis undique circumfusa, sudoris exitum occludit, haud secus ac si colum in aquam immittas.* *Καταιρεόμενος*. *Cum au-*

νετο ὑπὸ ἀνδρὸς Πέρσεω, καὶ ὡς καταιρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι.

Καταίροντες. καταπλέοντες.

Κατ' αἶσαν. κατὰ τὸ προσῆκον.

Καταισχύνω. αἰτιατικῇ. καὶ Καταισχῦναι.

Καταιτιῶμαι. αἰτιατικῇ.

Καταῖτυξ. εἶδος περικεφαλαίας, μὴ ἐχούσης λόφον, κατωφερής.

Κατεάγη. καὶ Κατεαγότα, κεκλασμένα.

Κατεαγότων. Αὕτη τοίνυν ἡ προθυμία ἐνίοις τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων καὶ ἅμα διεφθαρμένων τὰς διανοίας ἐπὶ κωμῳδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα πολύν.

Κατεβαυκάλησε. κατεκοίμισε.

Κατεβλακευμένως. βραδέως καὶ τρυφερῶς. βλὰξ γάρ ἐστιν ὁ μαλθακευόμενος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα. καὶ βλακεία ἡ μεθ' ὑπεροψίας ὁμιλία.

Κατεβόα. κατηγόρει, ἐμέμφετο. Πολλὰ δὲ τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν αὐτοκρατόρων κατεβόα.

Κατεβρόχθισε. κατέπιε.

Κατεγήρασαν. ἐχρονοτρίβησαν. Καὶ αἵ γε πεμφθεῖσαι κατεγήρασαν ἐν τῇ Τροίᾳ, τῶν διαδύχων μὴ ἀφικνουμένων.

Κατεγκαλῶ. γενικῇ.

Κατεγκρατεύομαι. αἰτιατικῇ.

Κατεγλώττιζε. κατεφλυάρει, κατηγόρει, ἐλοιδόρει.

Κατεγλωττισμένον. Ἀριστοφάνης·

Θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον.

ἀντὶ τοῦ πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον. γλῶττα δέ ἐστι καὶ ἡ λέξις. κυρίως δὲ κατεγλωτισμένον ἐστὶ τὸ ἔγγλωττον φίλημα. Καὶ Φιλόστρατος· Ὁ δὲ Ἀπολ-

---

2. Ἡρόδοτος sub finem adiectum omisi cum A. B. V. ἀπὸ τοῦ αὖρω Ἡρόδοτος E. Med. 3. Καταίροντες] Vid. Hemsterhus. in Luciani Iud. Vocal. 2. *Gaisf.* Sic Photius et Hesychius: *Καταίρονιος* Schol. Luciani. Cf. Ruhnk. in Tim. p. 152. sq. Fragm. Lex. ap. Herm. 179. Etym. Gud. p. 303. 4. Κατ' αἶσαν] Il. γ'. 59. ubi v. Schol. Sic Hesychius, quamquam corruptus, sub gl. *Κατ' αἶανόν*. 5. Hanc et seq. gl. transponit *V., utramque om. vulg. Hic quidem nihil nisi *Καταισχύναι* Med. 7. Καταῖτυξ] Pertinent grammaticorum explicationes ad locum Hom. Il. κ'. 258. περικεφαλαιας V. 8. περιφανῆ] καταφ' A. καταφανῆ B. E. corr. *κατωφανής* V. Reposuit *κατωφερής* Gaisf. ex Photio: quamquam aptius fuerit *κατωφεροῦς* cum Etym. M. p. 494, 29. 9. Κατεάγη] Aristoph. Vesp. 1419. 10. Κατεαγότων] *Κατεαγόντων* bis B. E. *Αὕτη τοίνυν*] Hic locus decerptus est ex Damascio in Vita Isidori, ut nos docet Photius in Excerptis p. 1045. (341.) Hinc autem Excerpta Photiana, quae manifesto laborant, nonnihil suppleri atque ampliari poterant. *Toup.* Quod in principio extat *αὕτη τοίνυν ἡ προθυμία*, manifestae debetur interpolationi, cum in fine sint reponenda *τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόῤῥητα* cum Photio et Suida v. Ὦτα *κατεαγότα* sive v. *Τὰ ὦτα*, supra nihil nisi *ἤδη τοίνυν*. 12. *κωμωδίᾳ* V. 13. Κατεβαυκάλησε] *Κατεβαυκάλησε* dedi cum A. V. et Hesychio. Tum *κατεκοίμησεν* Photius. 14. Καταβεβλακευμένως. βραδέως καὶ τρυφ.] Haec et quae sequuntur descripta sunt ex enarratore Comici in Plut. 325. *Küst.* Ordo litterarum scribi iubet *Κατεβλακευμένως*. *Hemst.* Priorem iambici partem correxit Bentleius in fr. Callimachi 233. Vid. Budaei Comm. p. 77. qui citat *καταβεβλακευμένως*, et H. Steph. I. p. 743. qui scribit *κατεβλακευμένως*. De voce *βλὰξ* Eustath. in Hom. Od. ά. p. 39, 45. *Burn.* *Κατεβεβλακευμένως* *V. *Κατεβλακευμένως* V. quod Porsonus etiam firmat per Ox. Vid. Aristaenetum Boissonadii p. 608.

1. Κατεβόα] Citat Toupius Photii Bibl. p. 1076. *Καταβοῶν δὲ τῶν αἰσθήσεων πάντων, μᾶλλον τῶν ἄλλων τῆς ἁπτικῆς κατεβόα.* Qui subiicitur locus, nisi fallor, ad Iosephum pertinet. 4. Κατεβρόχθισε] Aristoph. Av. 503. Item Hesychius. 5. Virgines Locrenses videntur significari, de quibus compares quae collegit Meinek. in Euphor. p. 23. sq. 8. 9. Om. vulg. *Κατεγκρατεύομαι* vox incomperta. 10. Κατέγλωττιζε] Pertinet ad Aristoph. Ach. 379. Cf. v. *Καταγλωττίζειν*. Sic Photius; similiter Hesychius. 12. Ἀριστοφάνης Thesmoph. 138. 13. Καὶ Ἠλ.] καὶ omisi cum A. V. E. *καταγλωτ.* *V. 14. *ἀντὶ τοῦ πολλαῖς γλώσσαις μεμιγμένον*] Haec interpretatio non convenit loco Aristophanis, quem Suidas hic adducit, quoniam ibi *κατεγλωτισμένον* potius significat *illecebras et suavia mera spirans*; quam significationem ab vocabulo isto non esse alienam nemo negabit, cui in mentem venerit Graecos omnem odorum et unguentorum suavitatem, itemque oscula mollia et lasciva *καταγλωττίσματα* appellare, ut testis est Suidas supra v. *Καταγλωττίσματα*. Ceteroqui fateor *κατεγλωττισμένον* interdum eam habere significationem, quam Suidas ei hic tribuit; eoque sensu manifeste capitur ab Eunapio in Vita Libanii [p. 99.]: *Παιδείας ὑπερβολὴν καὶ ἀναγνώσεως ἔστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς λόγοις, λέξεσι κατεγλωττισμέναις ἐντυγχάνοντα: quisquis in dictiones peregrinas et inusitatas* [*ab eo usurpatas*] *inciderit.* Hunc locum acceptum refero Thomae Reinesio, qui eum Varr. Lectt. III. p. 428. adducit, ut hanc ipsam vocis *κατεγλωττισμένον* significationem probet. *Küst.* His assentiuntur Olearius in Philostratum et Piersonus in Moer. p. 224. Nihil huc facit a Gaisf. laudatus Bastius in Addend. ad Gregor. p. 906. Crederem fortasse, si res ageretur vocis *κατάγλωττος*, de qua dixit Iacobs. in Anthol. T. VIII. p. 7. Nunc flores artis sophisticae putem ab Eunapio tangi. *μεμιγμένον*] *καταμεμιγμένον* Schol. Rav. Aristoph. 15. *κατεγλωττισμένον ἐστὶ*] Quae subsequebantur *ἀντὶ τοῦ πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον*. ἡ om. A. B. V. E. et Schol. Aristoph. 16. *Φιλόστρατος* de Vita Apollon. I, 17.

---

tem fugiens comprehenderetur a Persa, et detractus in eo esset ut ab illo confoderetur. Καταίροντες. Ad terram appellentes. Κατ' αἶσαν. Convenienter. Καταισχύνω. Aptum accusativo. item Καταιτιῶμαι. Καταῖτυξ. Genus galeae, quae crista caret, depressioris. Κατεάγη. Et Κατεαγότα, fracta. Κατεαγότων. *Haec igitur alacritas quibusdam illorum, quorum tam aures quam mentes deliciis erant fractae corruptaeque, in iocum et risum vertit.* Κατεβαυκάλησε. Consopiit. Κατεβλακευμένως. Tarde, delicate. βλὰξ est enim ille qui corporis actione molli se movet. Et βλακεία, superbia in consuetudine vulgari. Κατεβόα. Accusabat, conquerebatur. *In populum autem Romanum et Imperatores magno cum clamore invehebatur.* Κατεβρόχθισε. Deglutiit. Κατεγήρασαν. Diu morati sunt. *Et quae missae fuerant in agro Troiano consenuerunt, quod successores non venerant.* Κατεγκαλῶ. Aptum genitivo. Κατεγκρατεύομαι. Aptum accusativo. Κατεγλώττιζε. Deblaterabat, accusabat, conviciabatur. Κατεγλωττισμένον. Aristophanes: *Carmen molle et suavitatem spirans.* significat multis vocibus obscuris mixtum. γλῶττα enim interdum extat de voce inusitata. vel proprie osculum lascivum. Et Philostratus: *Apollonius autem*

λώνιος λόγων ἰδέαν ἐπήσκησεν, οὐ τὴν διθυραμβώδη καὶ φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασιν, οὐδ' αὖ κατεγλωττισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσαν· ἀηδὲς γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν μετρίαν Ἀτθίδα ἡγεῖτο· οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἐδίδου, οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους, οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσεν, οὔτε περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους· ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος, ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα (ἔλεγε) καὶ δοκεῖ μοι καὶ ποῖ φέρεσθε; καὶ χρὴ εἰδέναι. καὶ δόξαι βραχεῖαι καὶ ἀδαμάντιναι, κύριά τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκότα τοῖς πράγμασι· καὶ τὰ λεγόμενα ἦχὼ εἶχεν, ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θεμιστευόμενα.

Κατεγοήτευσε.

Κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. ἀντὶ τοῦ ἔπειτα μετὰ ταῦτα ἐγὼ ἐξηγέρθην. ἐπὶ τῶν ψευδομένων. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου· ναυμαχήσας κατέδυσα ναῦς ιγ'· ἐπιφέρει ὁ Ἡρακλῆς· κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην· σκώπτων Διόνυσον, καὶ ἐγὼ (φησὶν) ἀνέστην ἐξ ὀνείρων, δηλῶν ὅτι ταῦτα ὕναρ ἔπραξεν. οἱ δὲ τὸν Διόνυσόν φασι ταῦτα λέγειν, ὡς τῶν ἐπίτηδες ψευδομένων ἐπιλεγόντων τοῦτο, καθὸ δηλούντων ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον.

Κατέγραφον. Πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Συβαρῖται κατέγραφον ἑαυτοῖς εὐδαιμονίαν δι' αἰῶνος. μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν τῶν φρενῶν ἐς τοσοῦτον, ὡς ἀνθρώπους προτιμῆσαί ποτε θεῶν.

Κατεγγυᾶν. παραδιδόναι. Καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα γυναῖκα αὐτῷ κατεγγυᾶν· αἱρεῖσθαι οὖν, ὃ βούλεται, συγγενείας τε καὶ δουλείας, καὶ ῥᾳδίως τεύξεσθαι τοῦ νομισθέντος ἀμείνονος.

Κατεδάρθη. κατεκοιμήθη.

Κατεδαφίζω. αἰτιατικῇ.

Κατέδει. ἐδέσμει. Ἴωσηπος· Καὶ κατέδει τοῦτον τοῖς κλήμασι κατὰ τὸ ἰσχυρότατον.

Ἠκατεδηδεσμένος. καταβεβρωμένος. 273

Κατεδηδοκώς. καταβεβρωκώς.

Κατεδημαγώγησε. κατεστρατήγησε καὶ ἦρξε τοῦ δήμου. Ἀρριανός· Τῷ τε στρατηγήματι τῷδε μάλιστα φιλανθρώπῳ φανέντι κατεδημαγώγησεν, οὐκ ἀπιστεῖν αὐτῷ καὶ πολεμοῦντι τοὺς περιοίκους.

Κατεδιήτησε. κατεδίκασε.

Κατεδόξαζον. ἀπείκαζον, ἐνόμιζον. Τοὺς δὲ περισωθέντας κατεδόξαζον εἶναι περὶ διςχιλίους.

---

1. *τὴν* om. Philostr. 3. *καταγλωττισμένην* *V. *ὑπεραττικίζουσαν*] *ὑπερακοντίζουσαν* B. E. 4. *μετρίαν*] *τὴν μέριαν* A. B. E. V. et Philostr. 8. Vide v. *Ἀδάμας*. 11. *καὶ τὰ λεγόμενα*] Haec verba leguntur etiam supra vv. *Ἠχώ* et *Θεμιστεύσαντος*. *Küst.* 12. *σκήπτρου*] *σκηπτοῦ*, *fulmine*, tum hic tum in v. *Θεμιστεύσαντος* frustra Reinesius. 13. Interpretatur Hesychius, *ἠπάτησε*, *κατεμάντευσεν*. 14. *Κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 51. 15. *ἐγὼ μετὰ ταῦτα*] *μ. τ. ἐγὼ* dedi cum A. V. 16. *εἰρηκότος γὰρ*] Apud Aristophanem loco laudato aliter hodie legitur: quem confer. *Küst.* Mira observatio. Hinc resarcienda horum laudatio sub v. *Ἐξηγρόμην*. *κατέδυσα*] *καιέδησα* A. V. 21. *λεγόντων*] *ἐπιλεγόντων* A. B. V. Schol. *καθὸ δηλούντων*] Vel scribendum est *καὶ δηλούντων*, vel ut enarrator Comici habet *καθὸ δηλοῦται*. *Küst.* Accedit huc v. *Ἐξηγρόμην*: unde recipiendum etiam *ἐφ̓ικει*.

1. *Πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Συβαρ.*] Fragmenti huius sensus pendet ex oraculo Sybaritis olim reddito, quod exhibet Stephanus Byzantius v. *Σύβαρις*. Vide etiam supra v. *Ἄμυρις μαίνεται*. *Küst.* Haec Aeliani stilum plane redolent, et sumpta videntur ex eius libris *περὶ Προνοίας*. *Hemst.* Quem conferas in v. *Καταγράφων*. *δὲ — Συβαρῖται*] *γὰρ — Συβαρεῖται* V. qui mox om. *ἄν*. 3. *μὴ γὰρ ἂν — προτιμῆσαί ποτε θεῶν*] Haec repetuntur in v. *Ἐκπλεύσειν*, ubi *ποτὲ* collocatum post *ἐκπλεύσειν*. 6. *κατεγγυᾷ*] *κατεγγυᾶν* A. V. Mox *τεύξασθαι* A. 9. *Κατεδάρθη*] *Κατέδαρθε* Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 557. firmantibus Photio et Schol. Platon. p. 332. *Κατέδαρθεν*. *κατεκοιμήθη*. Vid. infra v. *Κατέδραθε*. 11. *Κατέδει*] *κατέδυ*[*ε*]*ι* E. qui mox *ἰσχυρότερον*. *Ἰώσηπος* Antiquit. Iud. V, 8, 11. ubi de Samsone et Dalila verba fiunt. 13. *Κατεδηδεσμένος*] Vide Schol. Platon. p. 382. 14. *Κατεδηδοκώς*] Aristoph. Pac. 386. Superiori gl. praefigit *V. Possis: *Κατεδηδοκώς*. *καταβ*. *καὶ Κατεδηδεσμένος*, *καταβεβρ*. Habet haec Hesychius. 15. Gl. *Κατεδημαγώγησε* et *Κατεδιήτησε* transponit *V. 20. *κατεδίκασε*] *κατηγωνίσατο* Lex. Bachm. p. 272. *κατέκρινεν* Hesychius. 21. *Κατεδόξαζον*] V. *Εἰκότα*. *Toup.* MS. *ἀποίκαζον* *V.*

---

usus est dicendi genere, non dithyrambico, nec poeticis vocabulis tumescente; neque etiam molli et nimis Attico (abusum enim Atticarum venerum usum insuavem ducebat); neque subtilitatem in dicendo neque prolixitatem affectabat; neque simulate loquentem quisquam audiit, neque coram auditoribus sese iactantem: sed tanquam ex tripode, cum loqueretur, Novi, et Videtur mihi, et Quo ruitis? et Oportet scire. praeterea sententiae illius breves erant et quasi adamantinae, verbis propriis et convenientibus utentis. unde factum ut eius voces auctoritatem quandam, tanquam a principe dicta, prae se ferrent. Κατεγοήτευσε. Κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. Deinde vero experrectus sum. dicitur in eos qui mentiuntur. cum Bacchus dixisset, *In pugna navali submersimus tredecim naves*, Hercules subiicit: *dein ipse experrectus sum*; quasi qui somnium vidisset, deridens Bacchum, et indicans illum haec in somnis fecisse. secundum alios vero a Bacho haec dicuntur, quod qui de industria mentiuntur, hoc subiicere soleant, significantes dicta sua somniis esse similia. *Κατέγραφον. Sybaritae autem his auditis perpetuam felicitatem sibi promiserunt. nunquam enim se eo dementiae progressuros existimabant, ut homines diis anteponerent. Κατεγγυᾶν.* Despondere. *Matrem suam etiam in matrimonium ipsi se tradere: licere igitur eligere quod velit, vel affinitatem vel servitutem. facile enim potiturum esse eo, quod pro meliore reputasset. Κατεδάρθη.* Consopitus est. *Κατεδαφίζω. Κατέδει.* Vinciebat. Iosephus: *Et sarmentis quam artissime vinxit. Κατεδηδεσμένος.* Devoratus. *Κατεδηδοκώς.* Qui comedit. *Κατεδημαγώγησε.* Populi favorem sibi conciliavit, apud populum gratia poluit. Arrianus: *Hoc autem strategemate, quod humanitatis plenum videbatur, magnam sibi gratiam conciliavit, ita ut ne vicinos quidem bello petenti diffiderent. Κατεδιήτησε.* Condemnavit. *Κατεδόξαζον.* Coniiciebant, existimabant. *Qui vero mortem evasissent, circiter bis mille esse putabant.*

Κατέδων. κατεσθίων.

Κατέδραθε. κατεκοιμήθη.

Κατέδραμον. αἰτιατικῇ.

Κατέδυ. Ὁ δὲ ἐν Καρχηδόνι τὸν βίον κατέστρεψε καὶ ἐνταῦθα κατέδυ.

Κατέθεον. ἐξεπόρθουν, ἐληίζοντο. Οἱ δὲ Κελτοὶ κατέθεον τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν.

Κατέθει. κατέτρεχε.

Κατέθορε. κατεπήδησε.

Κατεκάλει. Ὁ δὲ πανταχόθεν κατεκάλει τοὺς περισωζομένους τῶν Ἀθηναίων. ἀντὶ τοῦ ἐφώνει.

Κατέκανεν. ἀνεῖλεν, ἐφόνευσε. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Κῦρος ἄρκτον ποτὲ ἐπιφερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπάσθη ἀπὸ τοῦ ἵππου, καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς ἔτι εἶχε· τέλος δὲ κατέκανε.

Κατ' ἐκεῖνο δὴ καιροῦ, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς ἐτεθνήκει.

Κατεκήλησαν. κατεπράυναν.

Κατεκλίνομεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεκλίνομεν. οὕτως Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα — καθωσιώθη — κατεκλίνομεν τὸν Πλοῦτον, ὥςπερ εἰκὸς ἦν. ἢ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀνά.

Κατέλαβεν. προέλαβεν, ἐπέσχε τῆς ὁρμῆς. Καί σφεας Ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφίῃ, χρήμασι δοὺς πολλὰ καὶ τὴν αὐτοῦ ἀδελφεήν.

Κατελάσας. συνουσιάσας. ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων.

Κατέλεκτο. κατεκοιμήθη.

Κατέλευσαν. ἐλίθασαν.

Κατέληξε. κατέπαυσε.

Κατέλυεν. ἔμενεν. Εἰς τὸ δωμάτιον, οὗ δὴ κατέλυε, γεγονότα.

Κατεμελίτωσεν. ἡδύνιος ἐπλήρωσεν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

Κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. Ὁ ποτὲ ζηλωτὸς καὶ περίβλεπτος, νῦν ὅρκος γέγονα τοῖς πάλαι θαυμάζουσι. κατὰ γὰρ τῶν ἐμῶν ὀμνύουσι συμφορῶν.

Κατεμωκῶντο. ἐχλεύαζον. Οἱ δὲ τὴν ματαίαν αὐτῶν κατεμωκῶντο πολιορκίαν.

Κατεμπορεύομαι. γενικῇ.

---

1. *V. Il. ζ. 202.* 2. *Κατέδραθε*] *Καιέδραθε* A. V. et Photius. Rectius glossam Homericam proposuit Hesychius: *Καιέδραθον* (vulg. *-θεν*). *κατεκοιμήθησαν.* 3. *Κατέδραμον*] *Κατέδραθον* A. Om. vulg., post *Κατέδων* habet * V. 4. Integriora Hesychius. 6. *Οἱ δὲ Κελτοὶ*] Ducta sententia ex v. *Κελτοί.* 8. *κατέτρεχε*] *κατέτρεχον* V. 9. *Κατέθορε*] Initium gl. Gaisf. fecit cum A. et Photio: nam *Κατέθει — κατεπήδησε* coierant olim in unam seriem. Meliora docebant vel Hesychius et Photius. 13. *Ξενοφῶν* Anab. I, 9, 6. 14. *ἔτρεσεν*] *ἔτρωσεν* B. E pr. 15. *ὑπὸ τοῦ ἵππου*] Lege *ἀπὸ τοῦ ἵππου*, ut apud Xenophontem. *Küst.* Sic A. B. V. E. 16. *τὰς ὠτ. φανερὰς εἶχε· τέλος δὲ κατέκτανε* Xenoph. 18. *Κατ' ἐκεῖνο δὴ . . . ἐτεθνήκει*] Haec verba non reperiuntur apud Xenophontem, quae proinde loco huic temere assuta crediderim. *Küst.* Haec novum seiunctumque a praecedentibus articulum faciunt. *Hemst.* Novus statuendus articulus. *Κατ' ἐκεῖνο* etc. Quibus verbis, sunt enim decerpta ex historico quodam Gr., docere voluit Suidas, *κατ' ἐκεῖνο καιροῦ* dici pro *κατ' ἐκεῖνον χρόνον*, vel *ἐν ἐκείνῳ χρόνῳ* vel *καιρῷ*. *Bos.* Animadv. ad Scr. Gr. p. 162. Distinctione separavit Med., seiunxit a superioribus V. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 279. 20. Cf. Alb. in Hesych. v. *Κατεκήλησε.* 22. *Ἀττικῶς*] *Ἀττικοί* A. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 660 — 62.

1. *Ἐπεὶ — καθωσιώθη* accesserunt ex A. B. V. 4. *ἐπέλαβεν* | *προέλαβεν* probavi cum A. V. *προσέλαβεν* * V. 5. *Καί σφεας*] Locus Herodoti V, 21. 7. *Κατελάσας. συνουσιάσας* | Hoc sensu vox ista accipitur apud Aristoph. Pac. 710. et Eccles. 1074. *Küst.* 9. *Κατέλεκτο*] Homerus Il. ί 662. et alibi. 10. *Κατέλευσαν* | Vid. *Οὐχ οὑτὸν τ' ἀνέσχοντο. Hemst.* Frequentat Herodotus. Diversa Harpocrationis glossa. Cf. Wessel. in Diod. XIII, 87. 14. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι*] V. 225. 16. *Οἷον* om. V. 17. *Κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.* | Respexit Suidas ad Psalm. CI, 8. *Καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.* Quod et recte monuit vir summus in Casaubonianis. Quae vero sequuntur, videntur esse ex commentatore aliquo in locum Psalmographi. *Toup.* Est interpretatio Theodoreti. V. marg. *Lâd.* 20. *ματαίαν*] Hanc lectionem ex antiquissimo Paris. A. revocavi: cuius loco in duobus aliis MSS. [B. V. E.] et in omnibus edit. praecedentibus inepte scriptum est *μάζαν*. *Küst.* 22. Om. vulg., ante v. *Κατεμωκῶντο* collocavit Gaisf. cum * V. *κατεμπορεύομαι* ignorant Lexica.

Κατέδων. Comedens. *Κατέδραθε.* Obdormivit. *Κατέδραμον.* Aptum accusativo. *Κατέδυ. Ille vero vitam Carthagine finiit, et ibi sepultus est. Κατέθεον.* Infestabant, populabantur. *Galli vero agrum Albanorum populabantur. Κατέθει.* Decurrebat. *Κατέθορε.* Desiliit. *Κατεκάλει.* Inclamabat. *Ille vero undique convocabat Athenienses, qui incolumes evaserant. Κατέκανεν.* Occidit, interfecit. Xenophon: *Cyrus autem ursum aliquando irruentem non extimuit, sed cum eo congressus et ex equo detractus ea vulnera accepit, quorum etiam cicatrices adhuc habebat; tandem vero ursum occidit. Κατ' ἐκεῖνο δὴ κ. Eo ipso tempore, quo rex obiit. Κατεκήλησαν.* Deliniebant. *Κατεκλίνομεν.* In lecto reclinavimus: Attice. Aristophanes *Pluto*: *Postquam in altaribus liba consecraveramus, in lecto reclinavimus Plutum, ut par erat.* praepositio *κατὰ* hic posita pro *ἀνά. Κατέλαβεν.* Occupavit, impetum repressit. *Ipsos autem Alexander arte repressit, datis multis pecuniis et sorore. Κατελάσας.* Qui cum femina coit. propric de brutis dictum. *Κατέλεκτο.* Decubuit. *Κατέλευσαν.* Lapidibus obruerunt. *Κατέληξε.* Desiit. *Κατέλυεν.* Devertebat. *Cum ad cubiculum accessisset, ubi deverterat. Κατεμελίτωσεν.* Suavitate replevit. Aristophanes *Aribus*: *Quanta cantus suavitate totam silvam replevit. Κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. Per me iurabant.* Id est, ego quondam felicissimus et dignitate conspicuus, nunc iusiurandum factus sum illis, qui me ante suspiciebant. per meas enim calamitates iurant. *Κατεμωκῶντο.* Deridebant. *Illi vero vanam illorum obsidionem deridebant. Κατεμπορεύομαι.* Aptum genitivo.

274 "*Κατέναντι.*

Κατενεμήσατο. κατέφαγε.

Κατενήνεκται.

Κατ' ἐνόπλιον. εἶδος ῥυθμοῦ, πρὸς ὃν ὠρχοῦντο σείοντες τὰ ὅπλα. ἢ ἐνόπλιος, ὁ ἀμφίμακρος· ὃς καὶ κουρητικὸς καλεῖται, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ τὰ εἰς τοὺς Κούρητας γινόμενα μέλη τούτῳ τῷ ῥυθμῷ γίνεσθαι.

Κατένωπα. εἰς πρόσωπον.

Κατεντευκτήν. κατεντυγχάνουσαν. καὶ Κατεντευκτής, κατήγορος. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰώβ· Ἵνα τί με ἔθου κατεντευκτήν σου; οὐκ αὐτὸς κατὰ Θεοῦ ἐτύγχανε· μὴ γένοιτο· τίνι γὰρ εἶχεν ἐντυγχάνειν; ἀλλὰ λέγει, ἵνα τί δι' ἐμὲ τὸ ὄνομά σου βλασφημεῖται; ἐδεδίει γὰρ τὴν παρὰ Θεοῦ ἐγκατάλειψιν.

Κατεντευχθέντα. κατεντυχηθέντα.

Κατεντυγχάνω. δοτικῆ.

Κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος. Προμηθῶς βουλευσάμενοι. Διὸ κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος παρητήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρέσβεντὰς εἰς τὴν Ῥόδον, συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας.

Κατεξανιστάμενος. Τούτους δὲ δωροφορῶν καὶ κατεξανιστάμενος τοῖς χορηγίοις ἑτοίμως παρεσκεύασε συναγωνιστάς. καὶ κατεξανίσταμαι, γενικῆ.

Κατεπαγγέλλω. δοτικῆ.

Κατεπάδουσα. πρὸς αὐτὸν αἱμύλως διομιλοῦσα. Ἡ δὲ κατεπάδουσα συνεχῶς τοῦ βασιλέως τὴν τοῦ Καίσαρος ἐς αὐτὸν εὔνοιαν, ταχὺ μάλα διαθέλγουσα τὸν βασιλέα τοῖς λόγοις πατρὸς ἐς τὸν Ἰούλιον διάθεσιν ἐνέφυσε τῷ βασιλεῖ. καὶ μετὰ δοτικῆς.

Κατεπάλαισε. κατηγωνίσατο, κατεπολέμησε.

Κατεπάλμενος. ἐφορμήσας. δύο προθέσεις παρείληφεν Ὅμηρος, κατὰ καὶ ἐπί.

Κατεπαμύνω. αἰτιατικῆ.

Κατεπανίσταμαι. γενικῆ.

Κατεπαίρομαι. γενικῆ.

Κατεπερπερεύετο. ἐχαριεντίζετο. πέρπε-

---

1. *Κατέναντι*] Post v. *Κατενήνεκται* habet *V. Interpretationem *ἐναντίον* omisi cum A. B. V. 2. *Κατενεμήσατο*] Item Hesychius: qui respiciunt ad Psalm. 79, 14. *ἐβοσκήθη* Zon. p. 1175. 3. *Κατενήνεγκται* Med. *κατήχθη* interpretationem omisi cum A. V. *ἤχθη* E. in brevi lacuna. 4. *Κατ' ἐνόπλιον. εἶδος*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 651. *κατ' ἐνόπλιος* B. V. cum Schol. Vict. et Dracone p. 139. 6. *κουρητικός*] *κουρητὸς* V. *Κρητικὸς* Schol. Qui mox: *ἀπὸ τοῦ εἰς τοὺς Κούρητας ἀεὶ γινομένου* (olim *ἀναγομένου*) *μέλους*. 9. *Κατενῶπα*] Il. ό. 320. *Κατενώπα* Med. Quod correxi. Zon. p. 1157. *κατὰ πρόσοψιν*, Hesychius *κατ' ὄψιν*. 10. *κατεντυγχάνουσαν*] *κατεντυγχάνοντα* quod Schleusnerus in Lex. V. T. malebat, firmat Hesychius, adversante Photio. 11. *Ἵνα τί με ἔθου*] Iobi c. VII. circa finem. 13. *ἐτύγχανε*] *ἐντεύγχανε* *V. 15. *τὴν παρὰ Θεοῦ ἐγκατάλειψιν*] Sic locum hunc ex MSS. emendavi, qui in prioribus editt. ita legitur, *τὴν περὶ* [sic B. E.] *Θεοῦ ἐγκατάλειψιν* [sic V.]. *Küst.* 16. *Κατεντευχθέντα*] Sic etiam legitur in Lexico Photii. At Hesychius habet, *κατευχθέντα*, *κατεντυχηθέντα*: cui lectioni litterarum series refragatur. *Küst.* *κατεντυχηθέντα* incertum cuius ad analogiae speciem referatur. 17. Om. vulg. 18. Similem usum Diodorus, Plutarchus, alii serioris aevi receperunt: cf. Wessel. in Diod. XVII, 21. Quo spectat etiam *Κατεξανάστασις*, illustratum a Toupio in Longin. 7, 3. 19. *Διὸ κατεξαναστάντες τοῦ μέλλ.*] Fragmentum Polybii inter Histor. 53.

4. *κατεξανιστάμενος*] Scribe *κατεξ. τῶν ἐχθρῶν, τοῖς χορηγίοις. Toup.* MS. Ne hac quidem licentia concinnam orationem effeceris. Praeterea nondum accusativum vidi verbo *δωροφορῶν* adiunctum. Huic tamen remedium fuerit paratum, modo corrigatur *δορυφορῶν*: v. Plat. Rep. IX. p. 573. D. Itaque superest ut *κατεξανιστάμενος* ad significatum transitivum revocemus, quamquam nec sollicitandi notionem in tot exemplis me legere memini et genitivum constanter subiici, non intelligentia loci suppleri certum habeo. *ἑτοίμως*] An *ἑτοίμους*? *Hemst.* 5. *παρεσκεύασε*] *παρεσκεύασαι* B. *καὶ κατεξανίσταμαι — δοτικῆ* om. vulg. 11. *τοῖς λόγοις πρὸς τὴν*] Scribe *τοῖς λόγοις, προσηνῆ. Toup.* MS. *πρὸς τὴν*] $\overline{\pi\rho\grave{o}\varsigma}$ A. V. E. *πρὸς* B. *τὴν* omisi cum MSS., nec dubitavi *πατρὸς* reponere. Sed locum male habitum acutiores expedient. Interim monemus *τὸν βασιλέα* per interpolationem irrepsisse. 12. *ἐνεφύσησε*] *ἐνέφυσε* A. B. V. *καὶ μετὰ δοτικῆς* iure, opinor, neglexit vulg. 14. *Κατεπάλαισε*] Aristoph. Ach. 710. 15. *Κατεπάλμενος*] Homerus Il. Λ'. 94. Cf. Schol. Apollon. II, 583. 16. *ἐπί*] Addit Schol. Ven. *τῆς ἑτέρας ἀρκούσης*. 17. 18. 19. Om. vulg. Duas priores glossas ignorant Lexicographi nostri, secundam tantum *V. agnoscit: *κατεπαίρομαι* sermonis est Byzantini.

Κατέναντι. *Κατενεμήσατο.* Devoravit. *Κατενήνεκται.* *Κατ' ἐνόπλιον.* Genus rhythmi, ad quem saltabant arma quatientes. vel *ἐνόπλιος* est pes amphimacer, qui vocatur item Cureticus, quod carmina quae in Curetes componebantur, illo genere rhythmi semper constabant. *Κατένωπα.* In conspectu. *Κατεντευκτήν.* Accusantem. Et *Κατεντευκτής*, accusator. De Iob dicitur: *Quare effecisti, ut tibi maledicerem?* Num igitur ipse Deo maledicebat? absit: cur enim malediceret? sed sensus est: quare propter me nomen tuum conviciis proscinditur? metuebat enim ne a Deo desereretur. *Κατεντευχθέντα.* Eum qui accusatus est. *Κατεντυγχάνω.* Aptum dativo. *Κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος.* Qui adversus futura prudenter sese praeparaverunt. *Quare cum futura prudenter prospexissent, rogarunt Prytanes, ut Rhodum legatos mitterent, qui in libertate tuenda ipsos adiuvarent.* *Κατεξανιστάμενος.* *Hos vero solicitans et in adversarios sumptibus promptos certaminis socios sibi paravit* Aptum genitivo. *Κατεπαγγέλλω.* Aptum dativo. *Κατεπάδουσα.* Blandis verbis cum aliquo colloquens. *Illa vero cum regi blandis verbis Caesaris erga ipsum benevolentiam frequenter commemorasset, ei paternum quendam affectum erga Iulium blanditiis suis facile inspiravit.* *Κατεπάλαισε.* Certamine vicit, bello superavit. *Κατεπάλμενος.* Qui in aliquem irruit. verbum hoc Homerus ex duabus praepositionibus *κατὰ* et *ἐπὶ* composuit. *Κατεπαμύνω.* Aptum accusativo. *Κατεπανίσταμαι.* Aptum genitivo. item *Κατεπαίρομαι.* *Κατεπερπερεύετο.* Lepide iocabatur. *πέρπερος*

ρος γὰρ ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος, ὁ λάλος καὶ προπετὴς καὶ μηδὲν μετὰ λογισμοῦ ποιῶν.

Κατεπίμπρατο.

Κατεπλάγη. αἰτιατικῇ.

Κατεπτήχασι. συνεστάλησαν.

Κατεπίττωσαν. πίσσῃ ἔχρισαν. Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν κατεπίττωσαν καὶ ἀπέκτειναν καταπρησθέντα.

Κατεπιχειρῶ. γενικῇ.

Κατεπόθη. διὰ τοῦ ō μικροῦ.

Κατέῤῥαξας. κατὰ τοῦ ἐδάφους ἔβαλες. μεταφορικὸς ὁ λόγος. *Λαβίδ*· Ἐπάρας κατέῤῥαξάς με.

Κατεργάζεται. ἀναιρεῖ, φονεύει. Ὁ δὲ τῇ αἰχμῇ διαπείρων τὸ μετάφρενον κατεργάζεται.

Κατεργάσασθαι. ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι. *Θουκυδίδης.*

275 ‖Κατερεύγομαι. γενικῇ.

Κατέρεψεν. ἐστέγασεν, ἢ ἐστεφάνωσε.

Κατερεῖν. διαλοιδορήσασθαι. Ἢ μὴν συγκρύψειν τὸ πρῶτον, καὶ μὴ κατερεῖν, ἢν μὴ ἀρέσκῃ.

Κατερείπω. αἰτιατικῇ. Καταριπόω δέ.

[Κατερῤῥυηκυιῶν γυναικῶν, καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. ζήτει ἐν τῷ Φενάκῃ.]

Κατεριθευομένου. Τὸ δ' ἐναντίον κατεριθευομένου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς χώρας ἀπεχομένου καὶ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐξακριβοῦντος ἐπιμελῶς, ἐλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις, κατολιγωρήσαντες τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας.

Κατερῤῥικνωμένον. συνεστραμμένον, καμπύλον γενόμενον, ἐῤῥυτιδωμένον.

Κατερῤῥινημένοις. εὐτελέσιν, ἢ κατεξεσμένοις. ῥίνη γὰρ ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ᾧ ῥινοῦσιν. ἢ εὐτελέσιν, ὅτι ἐξευτελίζομεν τῇ ῥίνῃ. Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου·

Ἀστεῖόν τι λέξαι καὶ κατερῤῥινημένον.

Κατεριπώσει. δοτική. ἡ εὐθεῖα κατερίπωσις.

Κατερῤῥύηκεν. ἐσάπη, ἠφάνισται.

Κατέσβη. ἐσβέσθη, ἐπαύσατο.

---

1. ὁ] οἷον v. *Πέρπερος*, quae hinc est deprompta. Polybius consociavit *λάλος καὶ πέρπερος*. 3. *κατεκαίετο* interpretationem omisi cum A. B. V. *κατεκάη* E. 4. Om. vulg. Atque pervertit haec cum subsequenti glossa litterarum ordinem. 6. *Κατεπίττωσαν*] Dion. Chrys. p. 530. *Toup.* MS. *πίττῃ*] *πίσσῃ* A. V. 9. 10. Om. vulg. De forma *κατεπόθη* fusius Etym. M. p. 496. et Zon. p. 1178. 12. *Λαβίδ*· Ἐπάρας *κατέῤῥαξάς με*] Psalm. CI, 11. ad quem locum Theodoretus p. 799. *Ὑψηλὸν γάρ με δείξας καὶ περίβλεπτον ἀποφήνας, ἐξαίφνης ἀπέῤῥιψας. τὸ γὰρ κατέῤῥαξας ἐκ μεταφορᾶς τέθεικε τῶν ἐπαιρόντων εἰς ὕψος τι καὶ κατὰ τοῦ ἐδάφους καταῤῥηγνύντων.* Küst. *Λαβίδ* om. V. *με*] om. B. V. E. 13. Integrum locum praestat v. Ἀναπήλας. Hanc glossae *Κατεργάσασθαι* postposuit *V. 15. *καταπονῆσαι*] An potius *ταπεινῶσαι*? Sic enim Scholiasta Thucydidis vocem hanc duobus in locis [VI, 11. 33.] interpretatur. Küst. In *καταπονῆσαι* consentit Photius. Ad Thucyd. IV. 85. spectare putabat Schleusnerus. 19. *Κατερεῖν*] Themist. p. 147. ed. Hard. Aristoph. Ran. 301. Mox del. *τό. Toup.* MS. Mireris interpretationem subiici *διαλοιδορήσασθαι*. Accedit corruptio dictionis *τὸ πρῶτον*. Hermannus tamen verisimiliter *συγκύψειν*. 20. *καὶ μὴ*] *καὶ* om. V.

1. *Καταβάλλω*] *αἰτιατικῇ* A. V. *καταβάλλω* punctis notatum E. „Verbum *καταβάλλω* omissum est in omnibus fere codd. Pariss., nonnulli legunt *Κατερείπω. αἰτιατικῇ.*" *Bastius* Ep. Crit. p. 58. *Κατεριπόω*] *καταριπόω* A. V. E. Cf. gl. *Καταριπόω*: cuius usum firmavit Hasius in Leon. Diac. p. 209. 2. *Κατερῤῥυηκυιῶν γυναικῶν*] Locum hunc mutilavit Suidas, quem integrum leges apud Scholiastam Aristoph. in Plut. 271. Küst. Immo lectorum sedulitati haec debentur, qui barbarum istud *ἀπατουσῶν* (*ἀπαιτοῦσι* E.) ex v. *Φενάκη* patienter derivarunt. Uncis haec inclusi, quae repugnant etiam ordini litterarum. 3. *ζήτει* add. tacite Gaisf. cum *V. 5. *Τὸ δ' ἐναντίον κατεριθ. τοῦ βασ.*] Fragmentum hoc Polybio tribuit Valesius. Küst. Non persuadet, cui temere id factum videtur, Schweighäus. in fr. gr. 87. 7. *ἐξακριβοῦντος*] *ἐξακριβοῦντες* B. et E pr. *αὐτῶν*

8. *κατολιγωρήσαντες*] Immo *καὶ κατολιγ.* 9. *σφῶν αὐτῶν*] *ἑαυτῶν* dedi cum A. B. V. *σφῶν* E. 10. *Κατερῤῥικνωμένον*] *Κατερικνωμένον* B. V. E. Med. Similiter Hesychius: *Κατερῤῥίκνωσε. κατέῤῥηξεν.* Mox *ἐρυτειδωμένον* V. *ἐῤῥυτειδωμένον* *V. 14. Desinit in *εὐτελέσιν* Photius. Exciderunt post *κατεξεσμένοις* quae glossam Aristophanicam introducerent, *καὶ Κατερῤῥινημένον, ἐξεσμένον*. Vide vel Hesychium. Nam continua petita sunt ex Schol. Aristoph. Ran. 931. unde mox scribendum *ἢ εὐτελές*. 14. *ῥινί*] *ῥίνῃ* A. B. V. E. Med. Küsterus tacite tum hoc ex Schol. Aristoph. mutavit, tum *καὶ* inseruit post *λέξαι*, de quo silet Gaisf. Cf. v. *Ἀστεῖα*. 17. *δοτικῇ* Med. Cf. v. *Κατασκαφεῖ*. *ἡ* ante *κατερίπωσις* om. A. Vocis exemplum requirimus. 19. Sic Hesychius, omisso *ἠφάνισται*. Zon. p. 1175. *Κατερῤῥύη. ἠφανίσθη.*

---

est enim inani fastu inflatus, loquax, et temerarius omniaque incousulto agens. *Κατεπίμπρατο. Κατεπλάγη.* Aptum accusativo. *Κατεπτήχασι.* Trepidarunt. *Κατεπίττωσαν.* Pice unxerunt. *Et ipsorum liberos pice inunctos combusserunt. Κατεπιχειρῶ.* Aptum genitivo. *Κατεπόθη.* Per ō litteram. *Κατέῤῥαξας.* Humi prostravisti. David: *In altum elatum humi me prostravisti.* oratio metaphorica. *Κατεργάζεται.* Occidit, interficit. *Ille vero hasta per tergum adacta eum interfecit. Κατεργάσασθαι.* Vires debilitare. Thucydides. *Κατερεύγομαι.* Genitivo iungitur. *Κατέρεψεν.* Texit, vel coronavit. *Κατερεῖν.* Conviciis insectari. *Affirmabat se rem silentio tecturum, et nisi placuisset, non enunciaturum. Κατερείπω.* Aptum accusativo, *Κατεριπόω* vero per ī. [*Κατερῤῥυηκυιῶν γυναικ.* Mulierum, ex quarum capite capilli defluxerunt, quaeque decipiant asciticiae comae ornatu. Quaere in v. *Φενάκη.*] *Κατεριθευομένου. Rege vero contrariam sententiam tuente, cum et regionem intactam relinqueret et in iure tribuendo diligenter versaretur, animi sensim remittere coeperunt, neque securitati suae prospicere. Κατερῤῥικνωμένον.* Contractum, incurvatum, corrugatum. *Κατερῤῥινημένοις.* Vilibus, vel limatis [Et *Κατερῤῥινημένον.* Politum.] *ῥίνη* est enim lima, qua aliquid limamus, vel contemptum, quod lima res deterimus. Aristophanes ubi de Euripide dicit: *Lepidum aliquid et limatum esse dicturum. Κατεριπώσει.* Dativus, a casu recto qui est *κατερίπωσις. Κατερῤῥύηκεν.* Putredine corruptum est, evanuit. *Κατέσβη.* Extinctus est, cessavit.

Κατέσειε. *λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων. Καὶ Κατεσείσθη, ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. Ἀλλιανός· Καὶ παραχρῆμα ἡ οἰκία κατεσείσθη πρηνής.*

Κατσήμαινεν. *ἔλεγεν. Ὁ δὲ τοῖς προσπλέουσι βαρβάροις κατεσήμαινεν, ἐς λόγους αὐτῶν ἐθέλειν ἰέναι.* † *Καί πού τις αὐτῷ κατεσημήνατο δωμάτιον τὰ τιμιώτατα ἔχον.*

Κατεσικέλιζε. *κατήσθιε Σικελικὸν τυρόν.*

Κατεσκελετευμένα. *λελεπτυσμένα, ἐξησθενηκότα. Κατασκελετούμενα δὲ ὁ ἐνεστώς.*

Κατεσκειρωμένη. *πεπαλαιωμένη.*

Κατέσκηψε. *κατέσχε.*

Κατεσκληκώς. *κατεξηραμμένος. Τῷ γε μὴν κατεσκληκότι τοῦ βίου καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἠθῶν οὕτω δυνηθέντες, ὥστε οὐκ ἐλάχιστα καὶ οὗτοι πλήθη περιεβάλοντο, ἀσκητήρια συσιησάμενοι.*

Κατεσκληκώς. *ἐξίτηλος, τεταλαιπωρημένος.*

Κατεσπάσθαι. *κατενηνέχθαι. Ὁ δὲ εἰς τοῦτο ἔφη ὑπὸ τῶν συμφορῶν κατεσπάσθαι, ὡς μὴ ἂν αὐτοῦ ἕνεκα Ῥωμαίους καταλύσασθαι τόνδε τὸν πόλεμον.* 270

Κατέσπερχε. *προετρέπετο, παρεκελεύετο, συνεβούλευε, συνώθει. Λογισμὸς δὲ αὐτὸν ἐκεῖνος κατέσπερχεν, ἀνθρώπους ἀκολάστους φύσιν τοὺς Τυρρηνούς, πολεμίων ἐφοδον μηδαμῆ μηδαμῶς ὑφορωμένους, ὑβρίζειν καὶ ῥᾳστωνεύειν.*

Κατεσπίλασεν. *ἀπροσδοκήτως ἐπεφάνη. Ὁ δὲ ἀδοκήτως τοῖς βαρβάροις ἐωθινὸς κατεσπίλασε, καὶ εὐδοκίμει τῷ δόρατι.*

Κατεσπόδησε. *κατέκοψεν.*

Ἕτερα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησε.
καὶ Κατεσπόδωσεν ὁμοίως.

Κατεστιγμένον. *πεποικιλμένον.*

Κατεστόρεσε. *κατέστρωσε.*

---

1. *Κατέσειε. λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς πότοις προπ.* | Athenaeus X,8. p. 431. *Κατασείειν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις ὑποπιπτόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων.* Ex hoc ipso loco Athenaei Suidam sua descripsisse apparet. *Küst.* Glossa Menandrea: v. Meinek. p. 4. Ceterum *ἐν τοῖς* A. V. Athen. et Photius. 2. *προπινόντων*] Athenaeus habet *ὑποπιπτόντων*: at priores edit. *ἀποπινόντων*: cuius loco MSS. Pariss. [et Photius] exhibent *προπινόντων*, quam lectionem ceteris praetuli. *κατασείειν* enim non dicitur de illis, qui vino graves titubant et frequenter cadunt; sed de iis qui alios propinationibus ad potandum invitant et ad ebrietatem usque bibere cogunt, donec vino gravati caput declinent et humi cadant, si ingredi conentur. *Küst.* An *ὑποπινόντων*? *Hemst.* Hunc ita sequor, ut *κατασείειν* hominis vino perculsi profligatique statum opiner significari. 7. *αὐτῶν* | *αὐτὸν* Gaisf. cum A. Malim *αὐτοῖς*. 9. *ἔχον* | *ἔχων* V. 10. *Κατεσικέλιζε* | Aristoph. Vesp. 906. *Ἀποδρᾶς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν Κατεσικέλιζε.* *τυρόν* | *πυρόν* librorum scripturam correxit Küster. 11. Dixit de hoc verbo Morus in Longin. 2. Nove Schol. Aristoph. Ran. 153. *κατεσκελετευκώς* dixit intransitive. 12. Vide sub finem gl. *Κατασκιδάζειν*. 13. *Κατεσκειρώμενη* | *Κατεσκιρωμένη* A. *V. Photius pr. et Lex. Bachm. p. 272. quam scripturam vel propter litterarum legem probavi. *Κατεσκιρωμένη* E. Med. et Photius corr. Ambigua Hesychii scriptura, *Κατεσκιρωμένης. πεπαλαιωμένης.* 15. Vocis *κατεσκληκώς* usum elegantiorem lectissime Piersonus monstravit in Moer. p. 50. *κατεξηραμένος* Med. Nolim equidem locis hanc in rem congestis ab Lobeck. in Phryn. p. 34. fidere. Cf. v. *Ἀπεσκληκώς*. Ceterum Georg. Lecapenus ap. Matth. p. 68. *Κατεσκληκυῖαν. ἀντὶ τοῦ κατεξηραμένον.* cui similiter mox *Κατεσκληκυῖαν* Photius. Theodoretus autem T. III. pp. 1170. 1292. quod praebet *κατεσκληκυῖαν*, *κατεσκληκυῖαν*, apparet in his verbum *κατασκληκύω* esse reponendum. *Τῷ γε μὴν κατεσκληκότι τοῦ βίου καὶ τῇ εἰς μετρ.* | Fragmentum hoc longe auctius legitur supra v. *Ἐλεύσιος*. *Küst.* Damascio tribuebat *Toup.* 18. *περιεβάλλοντο* | *περιεβάλοντο* dedi cum A. qui mox *ἀσκητ*. Reiect scripturam editam *ἀσκητήριον*, quam refutat v. *Ἐλεύσιος*.

1. *Κατεσκληκτευμένος* | Legendum est vel *Κατεσκληκένος* vel *κατεσκελετευμένος*. Prius perplacet. *Hemst.* Hanc interpretationum trigam opinor ab gl. *Κατεσκληκώς* distractam fuisse. 3. *κατηνέχθαι* vulg. 5. *καταλύσασθαι* | *καταλύσωσθαι* dedi cum A. V. 6. *Κατέσπερχε* | *Κατάσπερχε* A. 9. *κατέσπερχεν* | *συνέσπερχεν* V. qui mox *Τυρηνούς*. Post *φύσιν* excidisse videtur *ὄντας*. 10. *μηδαμῶς* | *μηδαμῇ μηδαμῶς* A. B. V. 12. *Κατεσπίλασεν* | Hoc verbo usus est Theoph. Simocatta VII,3. *Küst.* Quem locum vide sub v. *Σπιλάδες*. Tertium ex l. IV. c. 5. affert Etym. M. v. *Καταπιλίζοντες*. Nostri sedes incomperta. 16. *Ἕταιρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησε*] Depromptus est hic locus ex Aristoph. Thesmoph. 567. ubi ita legitur: *Οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν.* Intelligendus autem poeta de morte Agamemnonis, quem securi percussit uxor Clytaemnestra. Erat autem Clytaemnestra Aegistho pro uxore. Hinc *ἑταίραν* vocat Suidas. *Toup.* Schol. Rav. in Thesm. locum: *Κατεσπόδησε. κατέκοψεν. τοῦτο δὲ διὰ τὴν Κλυταιμνήστραν, οὐκ ἀπὸ ἱστορίας.* Versum om. Ox. quem silet Gaisf. Ceterum *ἑτέρα* A. B. V. quomodo Suidam (memoriter scilicet laudantem) scripsisse censuit Porsonus ad Toupium IV. p. 453. 18. Cf. Iacobs. in Philostr. p. 706. 19. *ἐπράνυε* adicit Zon. p. 1174.

Κατέσειε. Dicitur de iis qui per propinationes de gradu deiiciuntur. figura ducta est ab fructibus decutiendis. Et *κατεσείσθη*, corruit. Aelianus: *Et confestim praeceps domus corruit.* *Κατεσήμαινεν.* Dicebat. *Ille vero barbaris appellentibus significavit, se cum ipsis colloqui velle.* † **Tum forte quidam illi indicavit conclave, in quo res pretiosissimae reconditae erant.* *Κατεσικέλιζε.* Caseum Siculum devorabat. *Κατεσκελετευμένα.* Attenuata, debilitata. *Κατασκελετούμενα* vero participium est praesens. *Κατεσκειρωμένη.* Senio confecta. *Κατέσκηψε.* Cum impetu irruit. *Κατεσκληκώς.* Exsiccatus. *Duro vivendi genere et simulata morum modestia magnam auctoritatem cum essent adepti, multos sectatores sibi conciliarunt, et pergulas constituerunt.* *Κατεσκληκτευμένος.* Tabe consumptus, aerumnis confectus. *Κατεσπάσθαι.* Detractum esse. *Ille vero dicebat se a calamitatibus in eum rerum statum redactum esse, ut sua causa Romani bellum hoc non essent deposituri.* *Κατέσπερχε.* Urgebat, incitabat, adhortabatur, impellebat. *Illa vero cogitatio eum impellebat, Tyrrhenos homines natura intemperantes, hostium adventum minime suspicantes, luxui et otio indulgere.* *Κατεσπίλασεν.* Ex improviso apparuit. *Ille vero praeter expectationem barbaris mane apparuit, et hasta fortiter pugnavit.* *Κατεσπόδησε.* Concidit. *Alia coniugem securi concidit.* et eodem significatu *Κατεσπόδωσεν.* *Κατεστιγμένον.* Notis compunctum. *Κατεστόρεσε.* Constravit.

Κατεστρατοπέδευσε. κατέδραμε πολεμικῶς.

Κατεστυγημένος. μεμισημένος.

Κατεσχημένος. κάτοχος. Στρατιώτης δὲ ἄρα τις ἐοικὼς κατεσχημένῳ εἰσεπήδησε, καὶ ἀνιχνεύσας ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλήν.

Κατέσχον. προσωρμίσθησαν. Πολύβιος· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνήχθησαν τριακοσίαις ναυσί, καὶ κατέσχον εἰς Μεσσήνην, ὅθεν ἀναχθέντες ἔπλεον. λέγεται δὲ καὶ προσέσχον. Προσέσχον τῷ Λιλυβαίῳ· ὁ αὐτὸς Πολύβιος. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Πόπλιος κατέσχε τῆς Αἰτωλίας εἰς Ναύπακτον.

Κατετάχησε. κατέσπευσε.

Κατέτεινε. πλεῖστον ἠνία. Καὶ οὐδὲν ἦν εἴς τινα ἔμβραχυ ἀγαθόν, ὃ μὴ ἐκείνου κατέτεινε τὴν ψυχήν.

Κατέτεινε. σφοδρῶς ἔτυπτε, διήγειρε πρὸς πόνον. Καὶ τοὺς μὲν ἐπῆνει σφόδρα, τοὺς δὲ κατέτεινε ταῖς κολάσεσι.

Κατέτρεχεν. ἐπόρθει, ἐλῃίζετο, ἐδῄου. Ὁ δὲ κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Θρᾳκῶν χώραν.

Κάτευγμα. κατάρα.

Κατευδοκήσας. Ὁ δὲ κατευδοκήσας τῷ νεανίσκῳ κατὰ τὴν ἀπάντησιν, τοῦτον ἀπέλυσε παραχρῆμα ἐς τὸ Πέργαμον.

Κατευθικτήσας. ἐπιτυχών.

Κατεύθυνεν. ἐπέτυχε. Δαβίδ· Λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. καὶ κατευθύνθη.

Κατευμαρίζων. κατευχειρίζων.

Κατευμεγεθεῖν. γενικῇ· καταδυναστεύειν.

Κατευνάζεται. κατακοιμίζεται.

Κατευωχοῦμαι. αἰτιατικῇ.

Κατεύχεσθαι. τὸ καταρᾶσθαι. οὕτω Πλάτων. καὶ Σοφοκλῆς·

Κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα τάδε.

ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι. καὶ Αἰλιανός· Αἱ δὲ κατεξάμεναι τὸν χῶρον πάντα ἐκεῖνον Λακωνικῷ αἵματι ἐπικλυσθῆναι, ἑαυτὰς ἀπέσφαξαν. Κατεύχομαι δὲ τὸ ὑπερεύχομαι, γενικῇ. 277

Κατ' εὐχὴν αὐτῷ γενέσθαι. Ὁ δὲ στρατηγὸς νομίζων αὐτῷ κατ' εὐχὴν γενέσθαι τὴν τῶν Ἀχαιῶν ὁρμήν, προσῆγεν ὡς ἐπὶ τὸν πόλεμον.

---

1. Inter sacras glossas referebat Tittm. in Zon. p. 1175. sive Bielius in Hesychium. 3. *Κατεστυγημένος. μεμισημένος*] *Κατεστυγημένοι. μεμισημένοι* E. *Κατεστυγημένον. μεμισημένον* Zon. p. 1172. Repugnat Photius. 4. *Κατεσχημένοι. κάτοχοι*] *Κατεσχημένος. κάτοχος* A. 7. *Πολύβιος*] Locus cum particula continua legitur in Polybii lib. I, 25. 11. *Ὁ δὲ Πόπλιος*] Polyb. Fr. hist. 50. 13. *Κατετάχησε*] Polybius III, 16. *Διεψεύσθησαν δὲ τοῖς λογισμοῖς· κατετάχησε γὰρ αὐτοὺς Ἀννίβας.* Quo respexisse videtur Suidas. *Toup.* Integrum locum videas sub v. *Διεψευσμένοι.* 14. *Καὶ οὐδὲν*] Fragmentum repetitum sub v. *Ἔμβραχυ.* 15. *τὴν ἐκείνου*] *τὴν* om. B. V. E. Mox *τὴν* addidit A. 18. *ἐπῄνει*] *ἐπόνει* E.

1. *Κάτευγμα*] *Κατάτευγμα* B. E. *V. 2. *Κατευδοκήσας*] *κατευδοκεῖν ἐν πᾶσι* Iamb. in Vit. Pythag. 18. *Reines.* *Ὁ δὲ κατευδοκήσας τῷ νεαν.*] Hoc fragmentum Polybio adscribit Valesius. *Küst.* Fr. hist. 37. 5. E Maccab. II, 14, 43. 6. *Δαβίδ*] Psalm. 100, 7. 7. *καὶ Κατευθύνθη* om. vulg. 9. Sic Photius: *κατευχειρίζων* tamen vox nihili. Lege *καταχειρίζων.* Hesychius glossa suspecta: *Κατεξευμαρίζοντος. κατευθύνοντος.* Idem inferiore loco habet *εὐχερίζοντες.* 10. *γενικῇ*] Om. Photius. Idem praeceptum grammatici de verb. constr. ap. Herm. p. 398. Exemplum praebet Leo Diac. VI, 3. 11. *Κατευνάζεται*] Arrian. p. 328. Anthol. p. 371. *Toup.* MS. 12. Om. vulg., post v. *Κατεύχεσθαι* reponit *V. Exemplum habet Plut. de Is. et Os. p. 363. C. 13. *τὸ καταρᾶσθαι*] Haec interpretatio in prioribus editt. deest, quam ex MSS. Pariss. [et *V. cum Phot.] revocavi. *Küst.* *Πλάτων* Legg. XI. p. 394. E. 14. *Σοφοκλῆς* Oed. R. 246. Post *κατεύχομαι* add. *δὲ* A. V. 16. *Αἱ δὲ κατεξάμεναι*] Videtur fragmentum hoc intelligendum esse de Scedasi filiabus, de quibus vide Plutarchum in Vita Pelopidae. *Küst.* 19. *ἐπεύχομαι*] *Κατεύχομαι* cum A. B. V. recipiendum duxi: nisi forte genitivum verbo *ἐπεύχομαι* aptum licuerit exemplis firmare. Ambiguum huccine locus sit referendus Antiatt. p. 104. *Κατεύχεσθαι. ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ. ἀντὶ τοῦ εὔχεσθαι. Φιλιππίδης Ἀδωνιαζούσαις.* 20. *αὐτῷ* bis vulg. *Ὁ δὲ στρατηγὸς*] Haec sunt verba Polybii XI, 11. ut Iac. Gronovius observavit. *Küst.* Polybius haec: *Ὁ δὲ Μιχανίδας . . νομίζων ὡσανεὶ κατ' εὐχὴν αὐτῷ γίγνεσθαι τὴν τ. Ἀ. ὁρμήν κτλ.* 21. *προσῆγεν ὡς ἐπὶ τὸν πόλεμον*] Apud Polybium legitur, *προῆγεν ὡς ἐπὶ τὴν Μαντίνειαν*: unde patet locum hunc a Suida interpolatum esse. *Küst.*

Κατεστρατοπέδευσε. Hostilibus incursionibus vastavit. *Κατεστυγημένος.* Invisus. *Κατεσχημένος.* Numine afflatus. *Quidam autem miles fanatico similis irrupit, et postquam invenerat, caput eius amputavit.* *Κατέσχον.* In portum appulerunt. Polybius: *Romani vero cum CCC. navibus portu solverunt, ac Messanam appulerunt: unde progressi navigabant.* dicitur etiam *προσέσχον.* Idem Polybius: *Ad Lilybaeum appulerunt.* Et iterum: *Publius autem Naupactum urbem Aetoliae appulit.* *Κατετάχησε.* Celeritate praevenit. *Κατέτεινε.* Magno dolore afficiebat. *Et nullum vel minimum bonum erat in quoquam, quin eius animum excruciaret.* *Κατέτεινε.* Valde verberabat, ad laborem excitabat. *Et alios quidem valde laudabat, alios vero cruciatibus afficiebat.* *Κατέτρεχεν.* Incursionibus infestabat, populabatur, vastabat. *Ille vero Illyriorum et Thracum regionem incursionibus infestabat.* *Κάτευγμα.* Dirae. *Κατευδοκήσας.* *Qui cum adolescentem obviam sibi venientem collaudasset, eum statim Pergamum dimisit.* *Κατευθικτήσας.* Qui scopum feriit. *Κατεύθυνεν.* Successum habuit. David: *Qui iniusta loquitur, non gaudet felici successu coram oculis meis.* Et *Κατευθύνθη.* *Κατευμαρίζων.* Facile tractans. *Κατευμεγεθεῖν.* Potentia superare: aptum genitivo. *Κατευνάζεται.* Sopitur. *Κατευωχοῦμαι.* Aptum accusativo. *Κατεύχεσθαι.* Mala imprecari. Sic Plato; item Sophocles: *Exitium imprecor illi qui haec fecit.* Et Aelianus: *Illae vero precatae, ut tota illa regio Laconico sanguine inundaretur, se ipsas occiderunt.* Cum autem significat, pro aliquo precor, iungitur genitivo. *Κατ' εὐχὴν. αὐτῷ γεν. Praetor vero existimans impetum illum Achaeorum ex voto sibi evenisse, copias ad bellum eduxit.*

Κατεφοίνιξας. κατέβαψας.

Κατεφύγγανον. κατέφευγον. Οἱ δὲ εἰς τὰς Θρᾳκίας πόλεις κατεφύγγανον.

Κατεφύοντο. κατέτρεχον.

Κατέχει. κατέχεεν, ἐπέρρει. Ὁ δὲ πολλὴν κατέχει τούτου κουφολογίαν. ἀντὶ τοῦ ἐλοιδόρει. καὶ αὖθις· Λήσαντες ὀπίσω τὰς χεῖρας, κατέχεον πολλοῦ τοῦ γάλακτος. πρὸς γενικὴν ἡ σύνταξις.

Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. Καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία διαφέρει. καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο οὕτως. ἔλεγεν ὁ κήρυξ· ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτειναν τὰς χεῖρας· καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. ἀποχειροτονία δὲ οὕτως· ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κήρυξ, ποῖαι πλείους εἰσί, πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἢ μή. καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὑρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. Ἔτι τοίνυν παρατείνοντος τοῦ λόγου τοῦ πρέσβεως, Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν. † Ὁ δὲ οὔτε ἐψηφίζετο οὔτε κατεχειροτόνει, καίπερ ἐπιστάτης ὤν.

Κατεχλαίνωσε. χλαίναις ἐστόλισεν. Ὁ δὲ Μηνᾶς ἠμφιάσέ τε καὶ κατεχλαίνωσε τὸ στρατιωτικόν. ἡ γὰρ χρονία τριβὴ καὶ τὸ τραχὺ τῶν χώρων κατεδαπάνησεν αὐτοῖς τὰ ἱμάτια.

Κατεχλεύαζεν. ὕβριζε διὰ λόγων, κατεγέλα. Ἄλλα τε πολλὰ κατεχλεύαζε καὶ κατεκερτόμει τοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, μάλιστα ἅπασιν ὀνειδίζων μαλακίαν καὶ δειλίαν.

Κατεχόρδησεν. ἀνεῖλεν, ἐξηνάριξεν. Εἶτα τῶν φρενῶν ἐξέπλευσε, καὶ μανεὶς ἑαυτὸν μαχαίρᾳ κατεχόρδησε.

Κατεχόρευεν. ἐπέχαιρεν. Ὁ δὲ κατεχόρευε τῶν Ῥωμαϊκῶν συμφορῶν, καὶ τοσοῦτον ἐφυστέριζε τῶν διώξεων, ὅσον πεισθῆναι καὶ καταμαθεῖν ὅτι μηδεὶς ἐν τῇ πόλει λέλειπται.

---

1. Idem Hesychius. 4. *Κατεφύοντο. κατέτρεχον*] Haec litura digna esse puto, quoniam duae hae voces nullo modo *ἐκ παραλλήλου* sibi invicem respondere possunt. *Küst. κατέτρεχον, convicīis incessebant. Hemst.* non improbante Hermanno. Servant Lex. Bachm. p. 273. et Photius. Glossae si qua fides habenda, non profecto rerum civilium contentio videtur significari, sed incrementum capillorum desuper effusorum. Accedit Hesychius: *Κατεπιφύεται. κατατρέχει.* 8. *πολὺ κατέχεον τοῦ γάλακτος*] Repono: *πολὺ τοῦ γάλακτος κατέχεον αὐτοῦ.* Vox *αὐτοῦ* ad sensum loci et mentem glossographi plane necessaria est. De victima autem humana et lactis libamine hic agi videtur. *Toup.* I. p. 326. Paulo propius ad veterem scripturam accedet, *πολὺ κατέχεον αὐτοῦ γάλακτος Porson.* IV. p. 453. *κατέχεον πολλοῦ τ. γ.* A. V. 10. Haec fere cum Etym. M. p. 481, 44. omissis quae inter utrumque *ἀποχειροτονία* sunt interiecta. Integra dedit Schol. Bavar. in Demosth. Mid. sub principium: unde ponendum fuisse colligitur *Κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ.* 11. *ἀποχειροτονίας*] *καὶ ἀποχειροτονία* A. E. Schol. Bav., idque voluit Etym. M. *καὶ ἀποχειροτονία καὶ διαχειροτονία* Photius et Lex. Seg. 12. *καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγ.*] Vide Harpocrationem v. *Διαχειροτονία*, et ibi Valesium. *Küst.* Eadem fere Schol. Platon. p. 465. *ἐγίνετο*] *ἐγένετο* B. V. E. Schol. Plat. et Bav. Phot. Lex. Seg. 13. *ἔλεγεν ὁ κήρυξ* om. B. E. 14. *ἐξέτειναν* E. Etym. 15. *πρῶτον* om. Etym. M. 18. *τοῦτο* quod omisi post *ἐκαλεῖτο* cum A. B. V. Schol. Plat. et Bav., tuentur Lexicographi.

2. *ἐκεῖ*] *ἐκείνων* Schol. Plat. *ἐκείνη* Petit. Legg. Att. p. 307. cum Etym. M., cuius tamen codex Dorvill. *ἐκεῖ* cum Photio et Lex. Seg. *παρατείνοντος* B. Mox *τοῦ λόγου*, cum accusativus flagitetur, mireris ab libris retineri. 4. *Ὁ δὲ οὔτε*] Haec ad Socratem pertinent. Vide Aeschin. Dial. III. p. 146. et quae notavi. Aelian. V. H. III, 17. *Hemst.* Quem vide in Luciani Timon. 44. Simillimum dictum irrepsit supra in v. *Ἐπιτακτοί*: ubi quod legitur *ἐψήφιζε*, utrobique dicendum erat *ἐπεψήφιζε*. 7. *ἠμφίασε*] *ἠμφίεσε* B. V. E. *ἤμφιε* *V. Ceterum notabilis vox *ἀμφιέζειν* Plutarchi C. Gracchi 2. 10. *διὰ λόγων — κατεχλεύαζε καὶ* om. V. 14. *ἐξενάριξεν*] *ἐξηνάριξεν* dedi cum *V. *Εἶτα τῶν φρενῶν*] Ex Theopompi Epitome Herodoti parum probabiliter repetebat Wesselingius in Herodot. VI, 75. quem sequitur Frommel. in Creuzeri Meletem. T. III. p. 163. Probo Hemsterhusium, qui rettulit ad Aelianum in v. *Ἐξέπλευσεν*, ubi persimilis extat dictio. *Κατεχόρδησε*, quamvis novicii sit coloris, tuetur Toupius in Longin. 31, 2. 16. *ἐπέχαιρεν* om. vulg. 19. *πειθῆσαι*] *πεισθῆ* V. quod Gronovius legit *πείσθειν*: ego *πεισθῆναι* recepi. Ceterum *πυθέσθαι* Wolfius, probante Porto.

Κατεφοίνιξας. Cruentasti. *Κατεφύγγανον*. Confugiebant. *Illi vero in urbes Thracicas confugiebant. Κατεφύοντο*. Insurgebant. *Κατέχει*. Effundebat, profundebat. *Ille multa inania verba temere in eum effundebat.* id est, convicīis eum insectabatur. Et alibi: *Cum manus eius a tergo religassent, multum lactis in eum effuderunt.* ubi genitivus adiungitur. *Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ*. Eum condemnarunt. *Καταχειροτονία* vero differt ab *ἀποχειροτονία*. illa sic instituebatur. cum vox praeconis esset audita: cui Midias criminis reus esse videtur, manum tollat; qui vellent, manum extendebant: idque vocabatur *καταχειροτονία*. contra sic *ἀποχειροτανία*: cui Midias non videtur criminis reus esse, manum tollat. tum nonnulli manum extendebant: idque dicebatur *ἀποχειροτονία*. postea manus numerabantur, praecone dispiciente, utrius partis plures essent manus, illorumne qui affirmarent criminis reum esse, an eorum qui negarent. quae igitur pars plures habebat manus, eius sententia vincebat. *Nondum igitur finita legati oratione, Romani eum condemnarunt.* † *Ille vero populum neque in suffragia mittebat neque damnabat, quamvis concioni praeesset. Κατεχλαίνωσε*. Laenis vestivit. *Menas vero milites vestibus et laenis vestivit, quoniam diuturna mora et locorum asperitas vestimenta eorum consumpserant. Κατεχλεύαζεν* Dictis contumeliosis insectabatur, deridebat. *Multis etiam aliis verbis milites deridebat dictisque contumeliosis insectabatur, mollitiem praecipue et ignaviam omnibus exprobrans. Κατεχόρδησεν*. Occidit, interfecit. *Postea vero sana mente amissa et furore correptus gladio se interfecit. Κατεχόρευεν*. Insultabat. *Ille vero Romanorum calamitatibus insultans occasionem hostes persequendi in tantum neglexit, ut certus nuncius ei suffecerit, neminem in urbe relictum esse.*

Κατέχουσι δ' ἐρωτες ἐμὰς πόλεις. λείπει ἀνθρώπους. ἀντὶ τοῦ, ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.

Κατέχω σε. αἰτιατικῇ.

Κατέχρωζεν. Ὁ δὲ ἐν μέσῳ τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐ μόνον τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε καὶ τοῖς τυχοῦσι λίαν κατεδήμευεν, ἀλλὰ καὶ πικρῶς ἐπέπληττεν.

278 ‖Κατεχρῶντο. ἀνῄρουν, ἐφόνευον. Ἄλλοι ἑαυτοὺς κατεχρῶντο. αὐθένται ἐγίνοντο.

Κατέψα. τῇ χειρὶ ὡμάλιζε.

Κατεψηφίσατο. κατέκρινε, κατεδίκασεν. Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ Ἀδὰμ τοὺς ἱδρῶτας καὶ τοὺς πόνους κατεψηφίσατο· ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φάγῃ.

Κατειλημμένον. κατεχόμενον, κυκλωθέντα. Ὡς ἑώρα ἑαυτὸν τοῖς κινδύνοις κατειλημμένον, γράφει ᾠδάς.

Κατειλωτισμένος. καταδεδουλωμένος. ἐκ τοῦ εἴλως εἴλωτος, ὃ σημαίνει τὸν δοῦλον.

Κατεῖπε. γενικῇ· κατηγόρησεν. Οὐ δικαίως ὀργίζῃ τῇ γυναικί. οὐ γαρ σοῦ κατεῖπεν, ἀλλὰ τοῦ δεσμοφύλακος. καὶ αὖθις· Μαθόντα ὅτι κατεῖποι αὐτοῦ Ὀφέλλιος, καὶ Βασίλειος πεισθείη τοῖς λόγοις.

Κατεί(πῃ. γενικῇ· κατηγορήσῃ. Ἐδεδίει γὰρ ἡ γυνή, μὴ κατεί(πῃ αὐτῆς.

Κατειργάσατο. κατηγωνίσατο.

Κατειρωνεύεται. γενικῇ· μεγαλοφρονεῖ, ὑποκρίνεται. Τὰ οἰκεῖα ἐξαίρων καὶ κατειρωνευόμενος τῆς τῶν ἀπείρων ἀγνοίας. καὶ αὖθις· Ἐδόκει γὰρ κατειρωνευόμενος ὁ Χοσρόης ἀντέχεσθαι Μαυρικίου.

Κατηγορευκότα. κατειπόντα.

Κατηγόρημα. κατηγόρημά ἐστι τὸ κατά τινος ἀγορευόμενον, ἢ πρᾶγμα συντακτὸν περί τινος ἢ τινων. ἐν γὰρ τῷ περὶ πραγμάτων καὶ σημαινομένων τύπῳ τέτακται ὁ περὶ λεκτῶν, αὐτοτελῶν, ἀξιωμάτων καὶ συλλογισμῶν λόγος, καὶ ὁ περὶ ἐλλιπῶν, κατηγορημάτων, καὶ ὀρθῶν καὶ ὑπτίων. λεκτὸν δέ φασι τὸ κατὰ φαντασίαν λογικὴν ὑφιστάμενον. τῶν δὲ λεκτῶν τὰ μέν εἰσιν ἐλλιπῆ, οἷον γράφει. ἐπιζητοῦμεν γάρ, τίς; τὰ δὲ αὐτοτελῆ καὶ ἀπηρτισμένην ἔχοντα τὴν διάνοιαν, οἷον γράφει ὅ

---

1. *Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμὰς πόλεις*] Aristoph. Av. 1316. *Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.* Quomodo et scribendum est apud Suidam, qui Scholiastam Comici pro more compilavit. *Toup.* 4. Hanc gl. cum seq. prorsus neglexit Küsterus. Silet. *V. 7. Observandum illud *Κατεδήμευεν.* 9. *Ἄλλοι ἑαυτοὺς κατεχρῶντο*] Fragmentum hoc depromptum est ex Dione in Excerptis ab Ursino editis, p. 399. *Toup.* 11. *Κατέψα*] Gl. collocat *V. post v. *Κατεψηφίσατο.* Vide vv. *Καταψήσας* et *Καταψῶν.* 12. *κατεδίκασεν* om. B. E. 15. Edd. *φαγῇ.* 17. *αὐτὸν* *V. 19. *Κατειλωτισμένος*] Κατειλατισμένος A. Deest gl. V. silente Gronovio. In fine *παρὰ Λακεδαιμονίοις* omisi cum A. B. E. 22. *κατεῖπεν*] *προεῖπεν* V.

2. *βασιλεὺς*] *βασίλειος* probavi cum V. 4. *κατηγορήσῃ*] *κατηγορήσει* V. 6. *ἐκώλυε* addit Hesychius. 7. *Κατειρωνεύεται*] Ioseph. B. I. p. 273. Appian. p. 345. Simocatta p. 100. Porphyr. de Abst. IV. de Essaeis, *κατειρωνευόμενοι τῶν τῆς βασάνους προσφερόντων. Toup.* MS. 8. *ὑποκρίνεται*] Photius omisso *γενικῇ* addit cum Lex. Seg. *δολιεύεται. μέγα φρονεῖ* Hesychius, Zon. p. 1174. nihil nisi *ὑποκρίνεται.* 9. *τῆς τῶν ἀπείρων — κατειρωνευόμενος* ab reliquis libris neglecta supplevit V. Itaque libenter Abreschium excusamus, qui verborum distinctionem hanc instituerit A. Soc. Traiect. I. p. 234. *ὑποκρίνεται τὰ οἰκεῖα ἐξαίρων. Καὶ κατειρ. Ἐδόκει*] Ex Theophylacti Simocatt. Exc. Legg. p. 54. (p. 181. ed. Paris.) desumptum esse hoc fragmentum monuit Abreschius: unde leg. *κατειρωνευόμενος τῆς ὀσίας τοῦ αὐτοκράτορος Μαυρικίου μνήμης.* 13. *κατηγόρημά ἐστι* et quae sequuntur verba sunt Diogenis VII, 63. 64. parum diligenter excerpta. 16. *τόπῳ — ἀξιωμάτων* om. V. *λεκτῶν αὐτοτελῶν ἀξιωμάτων*] *λ. καὶ αὐτοτελῶν καὶ ἀ.* Diog. 17. *λόγος*] Hanc vocem editt. praecedentes [et B.] ignorant, quam ex Paris. A. et Laertio revocavi. *Küst. ἐλλειπῶν*] *ἐλλιπῶν* A. B. E. *ἐλλιπῶν τε καὶ κατ.* Diog. 18. *καὶ ὑπτίων*] Et haec in prioribus editt. desunt, quae itidem ex MSS. Pariss. [*V.] et Laertio loco huic restitui. *Küst.* 19. *λεκτὸν*] *λεκτέον* A. V. E. Med. 20. *τῶν δὲ λεκτῶν*] Diogenes plenius, *τῶν δὲ λεκτῶν τὰ μὲν λέγουσιν εἶναι αὐτοτελῆ οἱ Στωικοί, τὰ δ' ἐλλιπῆ. ἐλλιπῆ μὲν οὖν ἐστι τὰ ἀναπάρτιστον ἔχοντα τὴν ἐκφοράν. ἐλλειπῆ*] *ἐλλιπῆ* A. B. V. 21. *ζητοῦμεν*] *ἐπιζητοῦμεν* A. B. V. Diog. *καὶ ἀπηρτισμένην*] *καὶ* expungendum: *αὐτοτελῆ δ' ἐστὶ τὰ ἀπηρτισμένην ἔχοντα τὴν ἐκφοράν* Diog.

Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμ. Ascita voce *ἄνθρωποι* hic sensus existit: homines urbis meae amore tenentur. *Κατέχω.* Aptum accusativo. *Κατέχρωζεν. Is autem cum in publico disputaret, non solum dignitatem artis dehonestabat eamque hominibus infimi loci evulgabat, sed etiam acerbe reprehendebat* * *. *Κατεχρῶντο.* Interficiebant, trucidabant. *Alii sibi ipsi manus intentabant. Κατέψα.* Manu demulcebat. *Κατεψηφίσατο.* Condemnavit, iniunxit. *Deus enim Adam ad labores et sudores damnavit, dicens: in sudore vultus tui panem comedes. Κατειλημμένον.* Interceptum, circumdatum. *Cum autem videret se periculis circumdatum, carmina scripsit. Κατειλωτισμένος.* In servitutem redactus. ab *εἴλως, εἴλωτος*, quod servum significat. *Κατεῖπε.* Genitivo iungitur: accusavit. *Iniuste irasceris mulieri. non enim te accusavit, sed carceris custodem.* Et alibi: *Cum cognovisset, Ophellium eum accusare, et Basilium eius verbis fidem habere. Κατεί(πῃ.* Genitivo iungitur: accusaret. *Femina enim metuebat, ne ipsam accusaret. Κατειργάσατο.* Subegit. *Κατειρωνεύεται.* Genitivo: magnifice de se sentit, simulat. *Res domesticas extollens et stultitiam imperitorum cavillatus.* Et alibi: *Videbatur enim Chosroes per simulationem Mauritii memoriam vindicare. Κατηγορευκότα.* Illum qui accusavit. *Κατηγορήματα. Κατηγόρημα* est id quod de aliquo enunciatur, aut res de aliquo aliquibusve composita. in loco enim, qui agit de rebus et significatis, collocatur oratio de effatis, tam perfectis, ut axiomatis et syllogismis, quam imperfectis, ut praedicamentis, iisque tam rectis quam supinis. *Λεκτὸν* autem dicunt esse id quod visione rationis participe constituitur. eorum autem quae effata dicuntur, alia sunt imperfecta, ut *scribit*: quaerimus enim, *quis*? alia perfecta quaeque plenam habeant sententiam, ut *Socrates scri-*

Σωκράτης. ἐν μὲν τοῖς ἐλλιπέσι λεκτοῖς τέτακται τὰ κατηγορήματα· ἐν δὲ τοῖς αὐτοτελέσι τὰ ἀξιώματα καὶ οἱ συλλογισμοὶ καὶ τὰ ἐρωτήματα καὶ τὰ πύσματα.

Κατηγορίας ἔχω. ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. Δημοσθένης περὶ τοῦ Στεφάνου. Κατηγορεῖ δὲ αὐτῶν Καλλίξενος δημαγωγὸς καὶ συκοφάντης.

Ἡ κατηγορία παρὰ φιλοσόφοις ἢ ἐπὶ πλέον λέγεται καὶ γίνεται ἢ ἐπίσης· ἐπ' ἔλαττον δὲ οὐδέποτε. καὶ ἐπὶ πλέον μέν, ὅτε τὰ καθολικώτερα κατηγοροῦνται τῶν μερικωτέρων. καθολικώτερα οὖν εἰσι τὰ ἐπάνω, μερικώτερα δὲ τὰ ὑποκάτω. κατηγορία δέ ἐστιν οἷον προσηγορία τις ἁπλῶς λεγομένη· εἰσὶ δὲ αἱ πᾶσαι δέκα, ἤγουν γενικώτατα γένη, ὑφ' ἃς ἀναφέρεται πᾶσα φωνή· Οὐσία, Ποσόν, Ποιόν, Πρός τι, Ποῦ, Πότε, Ποιεῖν, Πάσχειν, Κεῖσθαι, Ἔχειν. τούτων ἡ μὲν Οὐσία ἐστὶν ὑποκειμένη, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐννέα ἐν ὑποκειμένῳ.

270 Κατηγορῶ σου. γενικῇ. Κατηγορῶ δὲ τὸ δεικνίω, αἰτιατικῇ. Λαγὼς κατηγορεῖ τὸν αὐτοῦ φωλεόν.

Κατήδεσαν. κατήσχυναν.

Κατηδολέσχησά σου. ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ ἐμακρολόγησα, ἐφλυάρησα.

Κατηθλημένων. ἐγγεγυμνασμένων. Ἄγοντες ἐκ τῶν ἐπιλέκτων καὶ κατηθλημένων ἐν τοῖς πολέμοις στρατιωτῶν τέσσαρα τάγματα ἐντελῆ.

Κατήκοε. ἀκροατά. Ὦ μεγίστη θεῶν καὶ τῶν σῶν κατήκοε θεραπόντων. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο κατήκοοι.

Κατηκόντισε. Τῆς Λυσίου ψυχῆς κατηκόντισε.

Κατήλιφα. μεσόδμην. Ἀριστοφάνης·
Ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν.

Κατηλοημένη. συντετριμμένη.

Κατηλωκυῖα. κρατηθεῖσα.

Κατήλυσιν. ἐπέλευσιν, κάθοδον.
Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν . . . .
. . . . ἐρημαίην ἤλυθεν ὑπὸ σπιλάδα.

Κατήλυσις. ἡ πόρνη.

Κατηναρισμένας. ἐπὶ τῆς λείας ἐχρήσατο Σοφοκλῆς. καὶ ἔστιν ἄκυρον. τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρίζειν· ὅτι τὰ ἔναρα σκῦλα, παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ ἐντὸς αὐτῶν εἶναι ἡμᾶς. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ τοιοῦτον·

---

1. ἐλλιπέσι] ἐλλιπέσι A. B. V. λεκτοῖς addit V. cum Diogene, unde scribendum μὲν οὖν. 5. Κατηγορίας ἔχω — Στεφάνου] Sic Photius et Antiattic. p. 102. His male adhaeret exemplum e Lexico nescio quo syntactico (cf. Lex. Bekk. p. 149.) petitum. 6. Δημοσθένης] Locus ut solet apud Antiatticistam perperam laudatus, cuius nulla iam vestigia in Oratione de Corona. 7. Καλλίξενος *V. καὶ συκοφάντης] καὶ om. B. V. E. Med. 8. Κατηγορία παρὰ φιλοσόφοις ἢ ἐπὶ πλ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli, legisse me arbitor apud Alexandrum Aphrodis. in Topica Aristotelis. Küst. ἡ κατηγορία A. B. V. 10. κατηγοροῦνται] κατηγορῶνται A. 11. μερικωτέρων] μερικωτάτων A. *V. Cf. Schol. in Hermog. T. IV. p. 3. 12. τὰ ἐπάνω] τῶν ἐπάνω V. 13. λεγομένη ἁπλῶς] ἁπλῶς λεγομένη A. V. 14. αἱ πᾶσαι] αἱ om. A. B. V. ὑφ' ἃ] ὑφ' ἃς A. B. V. E. 18. ἐν ὑποκειμένῳ] ἐνυποκείμεναι A. V. 19. Κατηγορῶ σου] Schol. [recentissimum] Sophocl. Ai. 907. Κατηγορῶ σου ἀγαθὰ ἢ φαῦλα, ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν. κατηγορεῖν δὲ τὸ παριστᾶν καὶ δεικνύειν, μετὰ αἰτιατικῆς μόνης λέγεται. Küst. Vid. Abresch. in Aeschyl. II, 4. p. 273. Gaisf. Adde Boisson. Anecd. II. p. 351. 20. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ A. V. E. 22. Κατήδεσαν] Themist. p. 191. ed. Hard. κατήδεσε τὸν θεὸν τῇ εὐχῇ, impetravit a deo. Agathias p. 146. Toup. MS. Habent Photius et Zon. p. 1174.

1. Κατηδολέσχησα] Iulian. Ep. XII. p. 381. D. Suid. in Διατεθρυλλημένος. Hemst. Iuliani locum indicavit Toupius, conferens Plutarch. II. p. 503. B. Vid. Wyttenbach. in eundem scriptorem p. 22. A. Gaisf. 3. Locus Dionysii Halic. fr. Ambr. I. XIII. extr. 6. μέγιστε] μεγίστη A. V. E. 9. Τῆς] τοῦ V. 11. Ἀριστοφάνης Ran. 574. 12. Cf. Schol. Luciani Icaromen. 15. Adde intpp. Hesychii v. Κατηλόκισται. 14. Glossa suspecta. 16. Χειμερίην νιφετοῖο] Simonidis in Anthol. Pal. VI, 217. Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἠνίκ' ἀλύξας Γάλλος ἐρημαίην ἦλυθ' ὑπὸ σπιλάδα. νιφετοῖο] νιφάεσσι E pr. 18. πόρνη] πορεία corrigit Koenius in Gregor. p. 526. πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν κατηλύσεως dixit Diodorus XII, 75. ab Wesselingio correctus. 19. Κατηναρισμένας] Ex Schol. Sophocl. Ai. 26. Attigit etiam Hesychius. Κατεϊναρισμένας E. 22. Ὁμήρῳ] Il. φ'. 485. Ὁμήρου V. τοιοῦτο] τοιοῦτον A. B. V. E.

---

bit. et in imperfectis quidem ponuntur praedicamenta; in perfectis vero axiomata, syllogismi, interrogationes, percontationes. *Κατηγορίας ἔχω.* Accusor. Demosthenes pro Corona. *Callixenus autem demagogus et sycophanta illos accusat.* *Κατηγορία.* Categoria apud philosophos aut latius patet quam res, aut rei par est, at nunquam est angustior. Et latius quidem patet, cum universalia praedicantur de particularibus: universalia autem sunt superiora, particularia vero inferiora. *Κατηγορία* vero simpliciter est quasi appellatio quaedam. sunt autem decem categoriae, sive summa rerum genera quibus omnis vox subiicitur: Substantia, Quando, Actio, Passio, Situs, Habitus. ex his Substantia est subiectum, reliquae vero novem subiecto insunt. *Κατηγορῶ σου.* Genitivo iungitur. cum autem aptum est accusativo, id est quod manifestum facio. *Lepus lustrum suum prodit.* *Κατήδεσαν.* Dedecorarunt. *Κατηδολέσχησά σου.* Multa verba contra te deblateravi et effutivi. *Κατηθλημένων.* Exercitatorum. *Militum delectorum et in rebus bellicis exercitatorum integras quattuor legiones adducentes.* *Κατήκοε.* Qui audis. *O maxima deorum, quae cultores tuos audis.* Et alibi: *Illi vero postea dicto fuerunt audientes.* *Κατηκόντισε. Adversus Lysiae animam iaculatus est.* *Κατήλιφα.* Superiorem contignationem. Aristophanes: *Edita domus celeriter escendimus.* *Κατηλοημένη.* Contusa. *Κατηλωκυῖα* Capta. *Κατήλυσιν.* Descensum, adventum. *Hibernum nivis impetum fugiens desertam subiit rupem.* *Κατήλυσις.* Iter. *Κατηναρισμένας.* Sophocles hac voce de caede pecudum improprie usus est. nam *ἐναρίζειν* proprie significat spoliare: quia *ἔναρα* sunt spolia, inde dicta quod nobis apta sint nostrumque corpus ambiant. Huic etiam simile illud apud Homerum:

Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν.
πῶς γὰρ οἷόν τέ ἐστι σκυλεύειν τοὺς λέοντας, εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων τὸ σκυλεύειν; Καλλίμαχος ἐπὶ τῆς λεοντείου δορᾶς·

Τὸ δὲ σκύλος ἀνδρὶ καλύπτρη
γιγνόμενον νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα.

Κατηονᾶτο. ἐλούετο.

Κατηρράχθη. ἔπεσε, περιετράπη. Ἐπιῤῥήγνυται βροντὴ βιαιοτάτη, καὶ τὸ πανδοκεῖον κατηρράχθη.

Κατηργηκέναι. ἀνενέργητον εἶναι. Τὸν δὲ καθήμενον περὶ τὰ Τύανα κατηργηκέναι καὶ καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς.

Κατήρεε. κατελάμβανε.

Κατῆρε. κατέπλευσε.

Κατηρεφέα. κατεστεγασμένα.

Μέλλουσι γὰρ . . .
ἐνταῦθά σε πέμψειν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ὑμνήσεις κακά.

Κατηρέψασθε. Ἀριστοφάνης·

Ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς.

τουτέστι, νουνεχῶς ἐσκεπάσθητε.

Κατηρτίσω. ἐτελείωσας.

Κατηρτυκότα. Ὅτι γνώμονα ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα τῷ ὄνῳ, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον, τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον.

[Κατήσατο τῶν λόγων. ἐκ τοῦ ᾄδω.]

Κάττης, κάττου. ὁ κατοικίδιος αἴλουρος.

Κατησφαλίσθαι.

Κατησχυμμένος.

Κατηύχοντο. κατηρῶντο. Κατηύχοντό τε τοὺς ταῦτα δρῶντας ἀχόρους τε καὶ ἀτάφους κυσὶ καὶ ὄρνισιν ἐκριφῆναι, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μὴ ὑποδέξασθαι σὺν εὐμενείᾳ.

Κατήφεια. σκυθρωπότης. Καὶ Κατηφής.

Κατηφόνες. συγγενοὶ ἢ ἀναίσχυντοι.

---

3. *πῶς γὰρ οἷόν τέ ἐστι — ζῴων τὸ ακ.*] Haec verba cum praecedentibus non cohaerent, quae proinde collocanda puto post fragmentum Callimachi, quod Suidas statim subiungit. *Küst.* Cum Suida concordat Schol. Soph. Sed desiderantur nonnulla, quibus sub fide dicti Callimachei doceretur pelles caesarum etiam ferarum tanquam spolia sive *σκῦλα* gestatas fuisse. Schol. Ven. in Iliadis versum: *φονεύειν ἢ σκυλεύειν· περιάπτεται γὰρ νεβρίδας. Ἀλκμάν· Ἐπαμμένα περὶ δέρματα θηρῶν. σημειοῦνται δέ τινες ὅτι ἔναρα ἐπὶ ἀλόγων ζῴων οὐκ ἔστιν.* 4. *Καλλίμαχος* fragm. 142. 5. *λεοντείου*] *λεοντίου* Med. et E. *λεοντείας* Schol. Soph. 6. *σκύλος* | *σκύλον* Schol. Mox *γενόμενον* E. *γινόμενον* *V. 8. *Κατηονᾶτο*] Sic recte habent MSS. Pariss., cuius loco in prioribus editt. vitiose legitur *κατηρᾶτο*. Est autem *κατηονᾶτο* a *κατααονάω*, quod significat *perfundo, aspergo*, ut Lexica vulgata docent. Vide etiam supra v. *Κατααονῶαι*. *Küst.* *Κατηονεῖτο* E. Zon. p. 1179. sive Etym. M. p. 497. *Κατηόνων. κατήνεικον.* 9. Scribendum *Κατηράχθη*. *Ἐπιῤῥήγνυται* | Aeliani fragmentum, indice Valckenario. Cf. v. *Καταγωγῆς*. 12. *Τὸν δὲ καθήμενον περὶ τὰ Τύανα* | Fragmentum hoc ad Polybium refert Valesius. *Küst.* Fr. hist. 69. 15. Corrige mendum *κατέλαβε* Zon. p. 1179. 16. *Κατῆρε*] Item Timaeus p. 152. 17. Glossae sedes incerta: nam discrepant loci Homerici. 18. *Μέλλουσι γὰρ ἐνταῦθά σε πέμψειν*] Emendanda e Sophoclis Electr. 379. sqq. *Μέλλουσι γάρ σ', εἰ ταῖνδε μὴ λήξεις γόων, Ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου Φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ Στέγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.* Locus forsan ab lectoribus intrusus.

2. *κακά. Σοφοκλῆς*] *Σοφοκλῆς* delevi cum A. B. V. 3. *Ἀριστοφάνης* Vesp. 1285. (1334.) 6. *Κατηρτίσω*] Matth. XXI, 16. Ep. ad Hebr. X, 6. *Hemst.* Pluribus glossam sacram disseruit Albert. in Hesych. 7. *Κατηρτυκότα* | Vide quae disputavimus in v. *Ἀβολήτωρ*: unde derivata est tam haec glossa quam v. *Γνώμονα*. *Ὅτι* tacite Gaisf. add. cum *V. Ceterum quae diserte manum produnt interpolantem, τὸν δὲ αὐτὸν* et seqq. omisit Küsterus. 10. Om. vulg., post v. *Κάττης* reposuit *V., reponendaque foret glossa, nisi facile suspicaremur haec de copiosa sententia esse delibata. 11. *Κάττης* | Vid. v. *Σπαιάλη. Toup.* MS. *Κάττος* *V. qui gl. subiicit voci *Κατησχυμμένος*. 12. *Κατησφαλίσθαι*] *Κατηφαλίσθω* V. 13. *Κατησχυμμένος* | Psalm. LXXIII, 21. *Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμμένος.* Huc spectasse videtur Suidas. Confer Nostrum v. *Ἐληλεγμένον*. *Toup.* *Κατησχυμένος* V. *κατηισχυμένη* E. Med. Ceterum Toupium redarguit Zon. p. 1176. *Κατισχυμένος. κεκραιπηκός. Κατησχυμμένος δὲ ὁ ἄξιος αἰσχύνης, η.* Unde licet etiam de fonte huius glossae existimare. 14. *Κατηύχοντό τε τοὺς ταῦτα δρ.* | Fragmentum hoc esse Aeliani patet ex voce *Ἐκατήσας*. *Küst.* *κατηύχοντο τοῖς τοὺς τ. δρῶντες* V. 15. *ἀχώρους* | Fortasse legendum est *ἀώρους*, i. e. *immaturos morte defunctos*. *Küst.* Male sollicitari probisimam vocem et in hac imprecandi formula propriam docebit Hesychius in *Ἄχωρος*. *Hemst.* 17. *σὺν*] Ante hanc v. opinor *θεοὺς* eiusdemve sententiae nomen excidisse. 18. *σκυθρωπότης* A. Mox post *Κατηφής* omisi *σκυθρωπός* cum A. B. V. Quam gl. uberius persequitur Zon. p. 1148. 19. *Κατηφόνες*] Glossa Hom. Il. ω. 253.

Profecto satius est in montibus feras occidere. quomodo enim de leonibus valeat *σκυλεύειν*, nisi etiam de brutis animalibus usurpetur? Iam Callimachus voce *σκύλος* de pelle leonina usus est: *Exuviae vero tegumentum viro adversus nivem et munimentum telorum.* *Κατηονᾶτο*. Lavabatur. *Κατηῤῥάχθη*. Cecidit, eversum est. *Tum tonitru maximo cum fragore decidit, atque caupona corruit.* *Κατηργηκέναι*. Otiosum esse. *Illum autem ad Tyana sedentem tempus otio trivisse, et rei bene gerendae opportunitates neglexisse.* *Κατήρεε*. Comprehendebat. *Κατῆρε*. In portum appulit. *Κατηρεφέα*. Contecta. *Statuerunt enim te eo mittere, ubi lucem solis nunquam sis aspectura, sed in loco undique clauso rivens longius ab hac terra deflebis mala.* *Κατηρέψασθε*. Tectae estis. Aristophanes: *Quam bene et provide tegumentum vobis apparastis.* *Κατηρτίσω*. Perfecisti. *Κατηρτυκότα*. Sic vocabant dentem indicem, quem asinus emittit, cuius indicio aetas eius cognoscebatur. [*Κατήσατο τῶν λόγων.*] *Κάττης*. Felis domesticus. *Κατησφαλίσθαι*. *Κατησχυμμένος*. *Κατηύχοντο*. Imprecabantur. *Et scelerum horum auctoribus imprecati sunt, ut quietae sedis immunes et insepulti canibus altitibusque proicerentur, neque deus animas eorum benigne susciperet.* *Κατήφεια*. Tristitia vultus. Et *κατηφής*. *Κατηφόνες*. Tristes, vel impudentes.

Κατήχθη. ἐς τὴν πατρίδα ἐπανῆκε. *Κατήχθη* τε γὰρ ὁ Ἀντίπατρος καὶ ἔτυχε γάμου περιφανοῦς καὶ πλούτου, καὶ παῖδας ἔσχε, καὶ ἐς γῆρας ἀφίκετο εὔποτμόν τε καὶ ἀξιόζηλον.

Κατηχθημένος. βεβαρημένος.

Κατηχῶν. αἰτιατικῇ· προτρεπόμενος, παραινῶν. *Πισίδης*·

Κρατῶν ἐνὶ μάχαις καὶ κατηχῶν ἐν μάχαις.

Κατηχῶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἠχῶ, γενικῇ. *Κατηχεῖ* τῶν πόρων. καί, *κατήχησε* τῆς οἰκίας.

Κατ' ἰδίαν.

Καττίδιος καὶ *Καττιδιανός.* ὀνόματα κύρια.

Κάτιμεν. κατερχόμεθα.

Κατ' ἴσον αὐτῷ μεμηνώς.

Κατισχυμένος. κεκρατημένος.

Κατισχύω. γενικῇ.

Κατισχνώθη. ἐξηράνθη, ἐλεπτύνθη.

Κατισχνοῖ. καταλεπτύνει.

Κατ' ἴχνος.

Κατοδύρομαι. αἰτιατικῇ.

Κατολιγωρῶ. γενικῇ.

Κατολισθανόντων. κινουμένων, ἐμπιπτόντων. Τῶν δὲ Ῥωμαίων κατολισθανόντων ἐς δάκρυα, καὶ περιαλγούντων ἐπὶ τῷ πάθει. καὶ αὖθις· *Κλεοπάτρα*, εἰς ἣν κατολισθάνει τῶν Πτολεμαίων ἡ διαδοχή.

Κατομνύς. ἐμπεδῶν, βεβαιῶν. Προσετίθει δὲ καὶ ὅρκον, τῆς ἐμῆς κατομνὺς κεφαλῆς, ἣν πολλὰ ἐφίλει.

Κατομόσαι. Ἀπὸ μόνου γε τοῦ τὸν Θεὸν ἀπομόσαι ἢ κατομόσαι.

Κατ' ὄναρ οὐ χρὴ λέγειν· βάρβαρον γὰρ παντελῶς· ἀλλὰ ὄναρ, καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους, καὶ ἐνύπνιον.

Κατόπιν. μετὰ ταῦτα, ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν ἰέναι. Ἀλλὰ κατόπιν ἦκε τοῦ καιροῦ. οὐ γὰρ οἷός τε ἐγένετο τοῦτο διανύσαι ἐς τέλεον. † Γίνεται κατόπιν τὸ Ῥωμαϊκὸν τῆς προτέρας εὐκλείας διαγωνίζεσθαι. Καί, Τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς κατόπιν τίθεσθαι πάντα.

---

2. *περιφανοῦς*] *περιφανείας* E. qui mox om. *ἀφίκετο*. 5. *καταβεβαρημένος* Photius, *βεβαρυμένος* Med. Quam formam tuentur Theocr. 17, 61. et Aristot. Probl. 30, 1. Ceterum corrigenda Hesychii glossa *Κατηχθισμένον*. 6. Schol. Luciani Asin. 48. Dixit de hoc verbo etiam Wyttenb. in Posidon. p. 284. 7. *Πισίδης*] Fr. Foggin. 111. 8. *ἐνὶ*] *ἐν* A. V. E. 11. *ἰδίως* interpretationem omisi cum A. B. V. E. 12. *Καττίδιος*] Gataker. in Marc. Antonin. IV, 50. ubi pro *Καδικιανὸς* tentat *Καττιδιανός*. *Hemst.* Suspicor his nominibus esse sufficienda *Κατίλιος καὶ Κατιλιανός*. 13. Gl. subiicit voci *Κατισχύω* * V. 14. *μεμηνώς*] *μεμηκὼς* V. Mox interpretationem *ἐπίσης* omisi cum A. B. E. *V. 15. *Κατισχυμένος*] *Κατισχημένος* A. V. E. Expectabam *κατισχυόμενος*, multum illud frequentatum: v. Wessel. in Diod. I, 71. Editum tuetur Zon. p. 1176. 16. Om. vulg. 18. *Κατισχνοῖ*] *Κατισχνεῖ* V. Hesych. sive Photius, *Κατισχνοῦν, καταλεπτύνειν*. V. Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 818. Huic glossae superiorem postposuit * V. Differt Zon. p. 1178. Tum *λεπτύνει* B. E. 19. *κατα πόδας* interpretationem omisi cum A. B. V. Post h. v. habet V. *Κατακωχή: εἰς ἀνήρ — ἐμονομάχει. καὶ αὖθις· τὴν δὲ — διανοίας ὄμματα.* De quo supra tum suo loco dictum, tum in v. *Κατακόρου*. 20. Om. vulg.

1. Om. vulg. Glossam *Κατολιγώρησαν* exhibuit Zon. p. 1174. 2. *Κατολισθαινόντων*] *Κατολισθανόντων* A. V. et sic in exemplis. Vide Bastii Ep. Crit. p. 249. *κινουμένων*] Ut haec interpretatio locum habeat, praecedere debet *κατολισθαινόντων ἐς δάκρυα*. Sic enim a consequenti expositio haec vera esse potest: quoniam illi qui miseratione moventur, lacrimari solent. Certe soli voci *κατολισθαινόντων* interpretationem illam respondere non posse manifestum est. Suidam autem, cum haec scriberet, in animo habuisse *κατολισθαινόντων ἐς δάκρυα*, ex exemplo, quod subiungitur, patet. *Küst.* 5. *Πτολεμαίων*] Sic recte habet Paris. A. In reliquis vero Pariss. [et B. V. E.] itemque in omnibus editt. praecedentibus male legitur *πολεμίων*. *Küst.* 7. *βεβαιῶν, ἐμπεδῶν* * V. 10. *Ἀπὸ μόνου γε τοῦ τὸν Θεὸν κατομόσαι ἢ ἀπομόσαι*] Ex Synesii Epist. CLIII. p. 291. haec decerpta esse vidit Küsterus: quem locum integrum, Gaisf. monente, habet Suidas v. *Φθάσειε*. Exemplum om. V. *ἀπομόσαι ἢ κατομόσαι* A. B. *κατομόσαι ἢ ἀπομόσαι* E. et Med. *ἢ ἀπομόσαι* neglexit vulg. 12. *Κατ' ὄναρ*] Atticistarum placitum tractavit Lobeck. in Phrynichum p. 421. sqq. 13. *ἐν ὕπνοις*] *ἔνυπνον* A. B. *ἐνύπνιον* V. et Photius, in reliquis consentiens. 15. *μετὰ ταῦτα*] Hucusque Timaeus p. 154. *μετὰ τοῦτο* Etym. M. p. 497. 16. *εἶναι*] *ἰέναι* Photius, recte. 17. *Γίνεται κατόπιν*] Locus Theophylacti Simocatt. III, 15. notante Abreschio. Qui cum ignoret verbum *διαγωνίζεσθαι*, id aut interpreti cuidam imperito deberi videtur aut sedem suam in continuo fragmento habuisse.

Κατήχθη. In patriam rediit. *Antipater enim in patriam reversus uxorem illustri genere natam et divitem duxit, liberisque ex ea susceptis vitam felicem et beatam ad seram usque senectutem produxit.* *Κατηχθημένος.* Gravatus. *Κατηχῶν.* Accusativo iungitur: incitans, adhortans. Pisides: *In proeliis strenue tum pugnans tum adhortans.* *Κατηχῶ* vero, cum significat resono, genitivum asciscit. ut: *Resonat per poros*, et, *Per domum personuit.* *Κατ' ἰδίαν.* *Καττίδιος* et *Καττιδιανός.* Nomina propria. *Κάτιμεν.* Descendimus. *Κατ' ἴσον αὐτῷ μεμ.* *Κατισχυμένος.* Vi victus. *Κατισχύω.* Aptum genitivo. *Κατισχνώθη.* Attenuatus est, exsiccatus est. *Κατισχνοῖ.* Extenuat. *Κατ' ἴχνος.* *Κατοδύρομαι.* Aptum accusativo. *Κατολιγωρῶ.* Aptum genitivo. *Κατολισθανόντων.* Commotorum, incidentium. *Romanis autem in lacrimas prorumpentibus, et illam cladem graviter ferentibus.* Et alibi: *Cleopatra, ad quam successio Ptolemaeorum devolvitur.* *Κατομνύς.* Sancte iurans, iureiurando confirmans. *Addidit etiam iusiurandum, per meum caput iurans, quod multum dilexerat.* *Κατομόσαι.* Deierare. *Hoc solo confirmati, quod* [*more Platonico*] *deos iurando affirmant vel negant.* *Κατ' ὄναρ.* Cave dicas *κατ' ὄναρ*, quod omnino barbarum est: sed *ὄναρ*, sive *κατὰ τοὺς ὕπνους*, sive *ἐνύπνιον.* *Κατόπιν.* Postea. dictum ab eo quod est *ὄπισθεν ἰέναι*, a tergo ire. *Sed post opportunum tempus advenerat: neque enim rem perficere prorsus potuit.* † *Romani pristinam gloriam fortitudinis bellicae amiserunt.* Et: *Honestati et virtuti omnia postponere.*

Κατόπτης. ἐπιτηρητής. *Ἀλλά τις ἴτω καιόπτης ἀπαγγελίαν ἡμῖν σαφῆ τῶν ἐνεστηκότων ποιησόμενος.*

Κατοργᾶν. ὑπερακμάζειν.

Κατ' ὄρεσφιν. ἐν τοῖς ὄρεσι.

[*Κατορθῶ.* αἰτιατικῇ.]

Κατορώρυκται. κατακέχωσται.

Κατορυκτός, τόπος.

Κατορύττω. αἰτιατικῇ.

Κατ' ὀρφναίαν. τὴν σκοτεινήν.

Κατορχοῦμαι. γενικῇ.

[*Κατοσφραίνομαι.* γενικῇ.]

Κατουδαίους. ζῶντες ἐν τῷ ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

[*Κατουδέν.*]

Κατ' οὐράν. κατόπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.

Κατουρῶσαν. οὐρίῳ ἀνέμῳ χρησάμενον. *Τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τοὺς ἱστοὺς καὶ κατουρῶσαν ἀπεχώρει.*

Κατοφρυῶ. γενικῇ.

Κάτοχος. κεκρατημένος. *Κάτοχος ἤδη τῷ πόθῳ τούτῳ γεγενημένη, καὶ διαφανὴς ἐρωτόληπτος οὐσα, οὐδὲν ἔτι κώλυμα ἔβλεπε.*

Κάτω. ἐπίρρημα τοπικόν.

Κατώγειον. ἐπὶ ὑηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ καὶ ω μεγάλου, ὁ ἀνώγεως καὶ ἡ ἀνώγεως. καὶ τὸ ἀνώγεων. καὶ κατώγεων. κατώγειον δέ.

Κάτωθε. χωρὶς τοῦ ν παρὰ Λωριεῦσι. καὶ *Πίνδαρος ὁμοίως·*

Ἀγρόθε γὰρ νέομαι παρὰ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας.

Κατωθούμενος. ἀνατρεπόμενος.

Κατωκάρα. οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι. *Ἀριστοφάνης·*

---

1. *Ἀλλά τις ἴτω* | Haec sunt verba Iosephi Antiq. Iud. XVIII, 9, 2. p. 907. ubi legitur, *Ἀλλά τις προσίτω κατόπτης. Toup. εἴτω* *V. 2. *ποιησόμενος* | *ποιησάμενος* A. B. E. V. Med. Correxit Portus. 4. *Κατοργᾶν* | Agnoscunt Hesych. et Photius. *Κατεργᾶν* V. 5. *Κατ' ὄρεσφιν* | Il. Λ'. 493. 6. Gl. om. vulg., post v. *Κατόπτης* collocavit *V. 7. Hanc Hesychii, Photii, Suidae glossam concordantem Piersonus in Moer. p. 240. referebat ad Plat. Euthydemum. 8. Sine dubio haec iungenda, quippe de sententia copiosiore ducta: velut in Etym. M. p. 665. extat, *περιωπή, ὁ κάτοπτος τόπος.* 9. Om. vulg. 10. *Κατ' ὀρφναίαν* | Hesych. *Κατορφνᾶται. σκοτεινὴν ποιεῖ.* Photius: *Κατ' ὀρφναίαν. κατὰ τὴν σκοτεινήν.* Suspiceris vocem extitisse singularem *κατορφναῖος.* 12. Om. vulg., post v. *Κατ' οὐράν* collocavit *V. 13. *Κατουδαίους* | *Κατουδαίους* A. E. V. et sic infra sub gl. *ἔστιν*] *ζῆτει* tacite Gaisf. cum *V. 15. *Κατ' οὐδέν* Aldo debetur, om. vulg. Quae hinc subsequebatur glossa, *Κατουλάς* (*Κατουλάξ* Med.), *ἡ σκοτεινὴ νύξ· διὰ τὸ ὅλην αὐτὴν εἶναι. οἷον* (Apollon. Rhod. IV, 1695.), *Νὺξ ἐφόβει, ἥνπερ τε κατουλάδα κικλήσκουσι:* eam cum nesciant A. B. (siletur V.) insertam scilicet ab editore Mediol. e Zon. p. 1157. sive Etym. M. p. 497. expunxi. Küsterus ubi Photium descripsit, *Κατουλάδα. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ· Ὑπείχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι. τὴν καιλλονὴν καὶ κατεργοῦσαν* et quae sequuntur: Locum hunc, inquit, dignum iudicavi, quem cum lectore communicarem, tum propter fragmentum Sophoclis, quod nusquam alibi tam integrum extat; tum quia ex eo emendari potest enarrator Apollonii Rhod. IV, 1695. qui idem fragmentum Sophoclis, quamvis mutilum, adducens, fabulam *Naupactus* pro *Nauplius* laudat. Verba eius haec sunt: *Κατουλάδα. σκοτεινὴ νὺξ κατουλὰς λέγεται· παρὰ τὸ ὅλου. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ· Νυκτὶ κατουλάδι.* Diligentissimus Meursius loci huius auctoritate adductus inter fabulas Sophoclis *Naupactum* etiam recenset. Sed cum fabulae eius nusquam alibi apud veteres extet mentio, *Nauplium* vero Sophoclis plures scriptores laudent: potior hic est apud me auctoritas Photii, ex quo proinde Scholiastam Apollonii emendandum et *Naupactum* ex censu fabularum Sophoclis expungendum esse censeo. *Küst.* 17. *Κατουρῶσαν* | *καὶ κατουρῶσαν* A. B. E. V. *χρησαμένην* | Ut interpretatio respondeat capiti articuli, scribendum est *χρησάμενον*, quoniam *κατουρῶσαν* est generis neutrius, a masculino *κατουρώσας*, ut Portus etiam monuit. *Küst. χρησάμενον* A.

1. *Τὸ δὲ λοιπὸν* | Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I, 61. ut I. Gronovius observavit. *Küst.* 2. *ἀπεχώρησε* V. 3. Haec rectius sunt pronunciata sub v. *Κατωρυῶσθαι.* 4. *Κάτοχος* | Heliodor. p. 192. Simocatta p. 156. ubi male *κάτοικος τῇ μέθῃ. Toup.* MS. Lucian. in Rhet. Prace. 4. *κάτοχος ἐκ Μουσῶν γινόμενος Reines.* Addit Albert. in Hesychium praeter alios Cuperi Observ. III, 12. p. 305. *Κάτοχος ἤδη τῷ πόθῳ* | Haec sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 1. *Küst.* 5. *τούτου* | *τούτῳ* A. V. E pr. Procop. *διαφανὴς* | *διαφανῶς* cum Procopio Reinesius. 8. *Κατώγειον* | Illustrantur haec v. *Ἀνώγειον*: quamquam apparet ipsam observationem aliunde transcriptam fuisse; quippe quae parum ad glossam nostram conducat. In capite quidem reponendum videtur *Κατώγεων.* 10. *ἀνώγεων* | *ἀνώγεω* V. Quae subsequuntur om. vulg. Tum *καὶ* ante *κατώγεων* neglexit Gaisf. et ut videtur *V. 11. *Κάτωθε* | *Κάτωθεν* V. Nihil huic observationi tribuit Apollon. de Adv. p. 603. 12. *Πίνδαρος* | Pyth. IV, 180. ubi leg. *Ἀντρόθε*, deinde *πάρ.* „Fragmentum hoc ideo ad vocem *κάτωθε* Suidas rettulit, quoniam *ἀγρόθε* apud Dorienses sine *ν* scribitur, perinde ut *κάτωθε.*" *Küst.* Mox *ὁμοίως* addunt A. B. V. 13. *νέομαι* | *νέομα* debetur uni V. 15. *Κατωθούμενος* | Sic Hesychius et Photius. *Καταθούμενος* E. m. sec. 16. *Κατωκάρα* | Recte notavit Koenius in Gregor. de Dial. Att. s. LX. pleniora Suidam invenisse Scholia in Aristoph. Pac. 152. Acharn. 944. Ad Pac. 152. e MS. dedit Bekkerus: *ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν κατωκάρα λέγεται Ἀττικῶς, οὐ δημοσθένους ἀλλ' ὑφ' ἕν. Πίνδαρος· Οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσιν δέδενται.* Ceterum verba *Ἀριστοφάνης — ὑφ' ἕν*, quae in edd. post Agathiae fragmentum reperiuntur, ante fragmentum Pindari reposui cum A. V. *Gaisf.* Qui tacite delevit *καὶ* ante *Ἀριστοφάνης* cum *V. 17. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 915. (944.)

Κατόπτης. Speculator, explorator. *Sed eat aliquis explorator, qui certum de praesenti rerum statu nuncium afferat.* *Κατοργᾶν.* Valde vigere. *Κατ' ὄρεσφιν.* In montibus. *Κατορώρυκται.* Defossum est. *Κατορυκτός.* Defossus in loco. *Κατορύττω.* Aptum accusativo. *Κατ' ὀρφναίαν.* Per obscuram. *Κατορχοῦμαι.* Genitivo iungitur. *Κατουδαίους.* Quaere sub v. *Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.* *Κατ' οὐράν.* A cauda, à tergo. *Κατουρῶσαν.* Secundo vento utens. *Reliqua vero multitudo velis explicatis et vento secundo aspirante discessit.* *Κατοφρυῶ.* Genitivo iungitur. *Κάτοχος.* Captus. *Cum vero hoc amore palam capta iam esset, nullum amplius impedimentum videbat.* *Κάτω.* Adverbium loci. *Κατώγειον.* Per *ει* scribitur. At *ἀνώγεως*, tam in masculino et feminino quam neutro *ἀνώγεων*, per *ε* et *ω*: item *κατώγεων.* *Κάτωθε.* Praeter *ν* apud Dorienses scribitur; | ac similiter *ἀντρόθε* | Pindarus: *Rure venio a Charicio et Philyra.* *Κατωθούμενος.* Deturbatus. *Κατωκάρα.* Attici una voce pronunciant. Aristophanes:

Εἴπερ ἐκ ποδῶν κατωκάρα κρέμαιτο.

ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς. τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πεσεῖν κατωκάρα λέγεται παρ' Ἀττικοῖς, οὐ διηρημένως ἀλλ' ὑφ' ἕν. Πίνδαρος·

Οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται.

Ἀγαθίας· Οἱ δὲ ἐκ τοῦ πρανοῦς ὑποφερόμενοι καὶ ἐς τὴν θάλατταν κατωκάρα ἐμπίπτοντες ἀπώλλυν-
282 *το. καὶ* || *αὖθις Ἀριστοφάνης·*

Κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται·

περὶ κανθάρου λέγων.

Κατωκοδόμησεν. Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κετέκλεισεν εἰς οἴκημα καὶ ἀπέκτεινε.

Κατώλισθον. κατέπεσον.

Κατωμαδόν. κατὰ τῶν ὤμων. Ἰώσηπος· Ὁ δὲ Σαμψὼν ἀράμενος τὰς πύλας καὶ τὰς φλιὰς κατωμαδὸν εἰς τὸ ὄρος φέρων κατατίθησι.

Κάτων, στρατηγὸς Ῥωμαίων· ὃς νέος μὲν ἦν ἔτι πάμπαν, αὐστηρὸς δὲ καὶ φιλόπονος, συνέσει τε γνώμης καὶ δεινότητι λόγων ἀριπρεπής, ὥστε αὐτὸν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι Δημοσθένην, πυνθανόμενοι τὸν ἄριστον ἐν τοῖς Ἕλλησι ῥήτορα γενέσθαι Δημοσθένην. — Λέγεται Κάτωνα τὸν πρεσβύτην, ἐρομένου τινός, ἣν ἔχει γνώμην περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι πραγμάτων καὶ περὶ τοῦ Σκηπίωνος, εἰπεῖν·

Οἷος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσι.

Κατωνάκη. ἱμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος, τουτέστι διφθέραν, περιερραμμένον. δοκοῦσι δὲ ἀμφιέσασθαι τοῦτο, τῶν τυράννων ἐπαναγκασάντων τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς ἄστυ οἱ πολῖται. μέχρι γὰρ τῶν γονάτων ἦν διῆκον. Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππία καὶ ξυμμάχους.

καὶ γὰρ καὶ τῶν Θετταλῶν οἱ πλεῖστοι ἐβοήθουν Ἱππίᾳ.

Κατωνάκης. δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτών.

Κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

τὰς δούλας φησί.

Κατώρης. ὄνομα κύριον.

Κατωρχήσαντο. κατεχάρησαν, ἐπαίξαν.

---

1. *κρέμαιτο*] *κρέματο* B. E. Med. 2. *ἐπὶ κεφαλῆς*] *ἐπὶ κεφαλήν* V. bis: *κατὰ κεφαλῆς* B. *V. *γὰρ* post *τὸ* om. A. B. V. *κεφαλὴν* *V. 4. *Πίνδαρος*] Existimo nomen hoc a librario aliquo temere in textum intrusum esse, quoniam quae sequuntur haud sane Pindaricum quid spirant, sed videntur esse verba scriptoris cuiusdam prosaici. *Küst.* Vid. Pindari Fr. inc. CXIX. (134.) Oratio, qua Herculis et Cercopum res videntur explicatae fuisse, talis forsitan erat: *τοὶ μὲν οὖν κατωκάρα δισμοῖς δέδεντο.* 6. *Ἀγαθίας*] Lib. II, 3. (p. 37.) *ὑποφερόμενοι*] Sic recte habent MSS. Pariss. et Agathias. At in prioribus editt. corrupte et nullo sensu legitur *ὑποφαινόμενοι*. *Küst.* 7. *θάλασσαν* cum V. Gaisf. *ἐκπίπτοντες* rectius Agath. *ἀπώλοντο*] *ἀπώλλυντο* A. B. E. V. 8. *αὖθις* om. *V. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 152. 9. *Κατωκάρα*] *κατωκάρα δὲ* B. E. 11. *Κατωκοδόμησεν*] Item Photius cum Harpocratione. Cf. v. *Ἀναγυράσιος.* *Ἰσαῖος*] Vide Schömannum p. 399. sq. 14. *Ἰώσηπος*] Antiqu. Iud. V, 8, 10. indiligenter allatus. 15. *φλειὰς* Med. 17. *Κάτων, στρατηγὸς — Δημοσθένην*] Haec sunt verba Appiani Iber. (c. 39.) p. 464. 465. *Küst.* 18. *πάμπαν ἔτι*] *ἔτι πάμπαν* A. V. 20. *Δημοσθένην*] Similem Diodori locum contulit Vales. in Diod. Exc. T. II. p. 605. ed. Wessel. 22. *γεγενῆσθαι* Applan. *Λέγεται Κάτωνα τὸν πρεσβ.*] Confer cum hoc loco ea quae leguntur apud Suidam supra v. *Ἀίσσουσι*. *Küst.* Aliquantum differt oratio Diodori fr. Vatic. XXXII, 6.

1. *πρεσβύτερον*] *πρεσβύτην* probavi cum A. B. E. V. *ἔχει*] *ἔχοι* Gaisf. cum V. 3. *Σκιπίωνος*] *Σκηπίωνος* A. 4. Versus Homeri Od. *κ'*. 495. leniter detortus. 5. *Κατωνάκαι. — περιῤῥαμμένον*] Ex Schol. Aristoph. Eccles. 719. *Küst.* *Κατωνάκη* A. *V. Ante h. v. *Κατανάγκη* B. E. Med., quae glossa supra est posita. 6. *περιῤῥαμμένον*] *περιερραμμένον* A. et fere Schol. Vulgatum fluxit a typographica forma Med. perperam accepta: *προσερῤῥαμμένον* probabiliter Hesychius. 7. *ἀμφιέσθαι* mendum vulg. Similiter v. *Ὀζειν*. Aptius haec Hesychius pronunciavit: *δ. δὲ τοῦτο ἀμφιέσασθαι Ἀθηναίους τῶν περὶ Πεισίστρατον τυράννων ἐπαναγκασάντων κτλ.* Cf. Mülleri Dor. II. p. 41. 9. *τὸ ἄστυ* Hesych. 10. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 1153. sqq. 11. *ἴσθ'*] *οἶσθ'* A. E pr. et Med. 12. *κατωνάκας* B. E. 14. *πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππία*] Apud Aristophanem hodie male legitur *πολλοὺς δ' ἑτέρους ἱππίους*: qui proinde ex hoc loco Suidae emendandus est. *Küst.* *ἱππίαν* B. E. *ἱππείαν* V. *Ἱππίᾳ* mendum Gaisf. 17. E Schol. Aristoph. tam supra laudato quam in Ecclesiazusas. 19. *Κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλ.*] Aristoph. Eccles. 752. 22. Glossa sacra: de qua vid. intpp. Hesychii. *κατέπαιξαν* Lex. Bachm. p. 274.

Si ex pedibus suspendatur, capite terram spectante. nam pronum in caput cadere Attici vocant *κατωκάρα*, idque non duabus sed una voce scriptum. Pindarus: *Illi capite deorsum pendente vinculis continebantur.* Agathias: *Illi vero in praeceps delati pronique in mare provoluti perierunt.* Et iterum Aristophanes ubi de cantharo dicit: *In caput praecipitem me datum fallet.* *Κατωκοδόμησεν.* Parietibus struxit et necavit. Isaeus. *Κατώλισθον.* Deciderunt. *Κατωμαδόν.* In humeros. Iosephus: *Samson vero portas et postes cum in humeros sustulisset, in montem portavit ibique deposuit.* *Κάτων.* Cato, imperator Romanorum, iuvenis quidem admodum erat, sed severus et laboris patiens, tantaque prudentia et eloquentia praeditus, ut a Romanis vocaretur Demosthenes, qui intellexissent oratorum Graecorum praestantissimum fuisse Demosthenem. † Cato maior interroganti cuidam, quid de rebus Carthaginiensium et Scipione sentiret, respondisse fertur: *Solus sapit, reliqui vero ut umbrae vagantur.* *Κατωνάκη.* Vestis est, cui in parte ima pellis caprina vel ovilla assuta est. videntur autem Athenienses vestem hanc gestasse a tyrannis coacti, qui per habitus vilitatem cives ad urbem accedere prohiberent, nam ad genua usque pertinebat. Aristophanes: *Illudne tempus, Athenienses, nescitis, cum vos catonacis indutos Lacedaemonii armis iuvarent, ac multis Thessalis Hippiaeque sociis occisis et mercenariis [liberarunt?]* Plerique enim etiam Thessalorum Hippiae opem ferebant. *Κατωνάκης.* Servilis et illiberalis tunica. *Catonaca pudendum depilatum habentes.* ubi servas intelligit. *Κατώρης.* Nomen proprium. *Κατωρχήσαντο.* Insultarunt, illuserunt.

Κατωφαγᾶς. ὁ καταφαγᾶς. κωμῳδεῖται γοῦν ὡς πολυφάγος ὁ Κλεώνυμος, ὅτι κάτω νεύων ἔτρωγε. κατωφαγᾶς δὲ ὄρνεόν ἐστιν οὕτω καλούμενον, ὀρύσσων τὰ σπέρματα. καὶ ὅτε μὲν βαρύνεται, ἐστὶν ἐπίθετον· ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν.

Κατωφρυῶσθαι. γενικῇ.

Κατοικιδίους. τοὺς ἐπ' οἴκου ὄντας. Κα-
283 τοικιδίους δὲ || καὶ σχολαίους καὶ ἥττον ὠμιληκότας πολέμοις.

Κατοικτείρω. αἰτιατικῇ.

Κατοικτίζετο. οἴκτου τυχεῖν ἠξίου, ἐλέους κυρῆσαι. Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων καταστὰς κατοικτίζετο. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ τῇ φωνῇ κατοικτιζόμενος ἐλεῆσαι σφᾶς παρεκάλει.

Κατοιμώξας. καταμεμψάμενος. Πολύβιος· Καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸν κατοιμώξας, ὅτι παρὰ μικρὸν ἔλθοι τοῦ λαβεῖν τὸν Ἄτταλον ὑποχείριον. ἢ καταιτιασάμενος, οἱμοι λέγων.

Κατοιόμενος. ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν ὑπερηφάνως.

Κάτοισθα. γινώσκεις, ἐπίστασαι. Σοφοκλῆς·

Οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι;

τουτέστιν, οὐκ ἐν τούτῳ εἰμί, ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν. ἢ οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω ἐγὼ ἐπαρκεῖν, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν ἐπὶ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν.

Κατοιχομένου. νεκροῦ, τεθνεῶτος.

Καττύεται. ἀντὶ τοῦ συντίθεται, συῤῥάπτεται. Ἀριστοφάνης·

Οἰδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοὔνθ' ὅθεν πάλαι κατ-
τύεται.

ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων.

Καττύει. εὐτρεπίζει, συῤῥάπτει, κασσύει. Τὸν δὲ Βαρὰμ τεσσαράκοντα χιλιάσι καττύειν τὸν πόλεμον ἔλεγον. καττύω γὰρ τὸ δόλους ῥάπτω.

Κάττυμα. ἀπάτη, δόλος. Ἀριστοφάνης·

---

1. *Κατωφαγᾶς*] Aristophanis Av. 289. *Ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;* ubi quae vetus enarrator praebet, iis Suidas paulo copiosior est. *Κατωφαγάς. ὁ καταφαγάς* Med. *οὖν*] *γοῦν* A. B. *γ' οὖν* *V. 4. *ὀρύσσον*] *ὀρύσσων* dedi cum A.*V. *βαρύνεται*] *ὀξύνεται* reponebat Boissonad. in Herodian. p. 284. commotus scriptura Pollucis atque Phrynichi mendosa *καταφαγάς*. Equidem in hac re etiam cum Lobeckio dissentio, quod propria Doriensium nomina, tenore perispomeno, velut *Μηνᾶς* et *Κλονᾶς*, ab vocibus contumeliosis in *ᾶς* deflexis (*τρέσας*, *χέσας*, *ψύλας*) instar plurimarum, quibus omnino homines Peloponnesii eorumque sequaces ingenium ac singularem proprietatem signabant (cf. Valck. in E. Ph. 120. et Lobeck. Phryn. p. 638. sq.), accentu barytono puto fuisse distincta. Nihil enim miramur, cum Alexandrinorum atque citerioris aevi consuetudo glisceret, *δακνᾶς*, *φαγᾶς* (v. Arcad. p. 21.) *καταφαγᾶς* (pro *καταφυγᾶς* reddendum Choerobosco p. 1186.), et si quidem id licet ponere *γλαμᾶς* (v. Homer. Epimer. p. 167.) cum similibus increbruisse. 7. *Κατωφρυῶσθαι*] *Κατωφρυᾶσθαι* B. E. Gl. om. vulg. 8. *οἴκου*] *οἴκῳ* probavi cum A. B. E. V. Id significat umbraticos, quem in sensum usurpavit *κατοικίδιος* Lucianus Conscr. hist. 37. Similiter *κάτοικος* de domesticis rebus dictum ostendit inscriptio ap. *Letronne recherches p. serv. — de l'Egypte* p. 315. *Κατοικιδίους δὲ*] Locus Dionysii Halic. ex fragm. Ambros. l. XIII. extr. 10. *τοῖς* ante *πολέμοις* expunxi cum Dionysio et *V. B. E. Med. 11. Om. vulg. 12. *ἢ* ante *ἐλέους* quod invitis libris posuerat Küsterus, etsi locum nondum opiner esse persanatum, tamen delevi. Ceterum *ἐλέους* et similia merito reiecit L. Dindorf. in Diod. III, 18. quamquam nostrum tuentur exempla Scholiorum in Aeschylum et Sophoclem. 13. *Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ*] Locus Herodoti III, 156. 16. *Πολύβιος*] T. V. p. 38. ed. Schweigh. Mireris tamen *καταμεμψάμενος* esse pro interpretatione.

1. *Κατοιόμενος*] Pertinet ad Habacuc. II, 5. Hemsterhusius pro *ὀνομάζων* scripsit *νομίζων*, Zon. p. 1173. et Phavorino praeeuntibus. Editum tenet Photius, qui in fine cum Lex. Bachm. p. 274. *φυσῶν· ὑπερήφανος*. Zonaras vero *φυσῶν καὶ ὑπερηφανεύόμενος*. 3. *Σοφοκλῆς*] Ai. 589. sq. 4. *Οὐ* om. *V. 5. *ὡς οὐδὲν*] *ὡς* om. A. B. *ἀρκεῖν εἶναι εἰμ'* *V. 8. *ἢ οὐκέτι*] *ἢ* cum A. B. E. frustra om. Gaisf. Corrigendus Schol. qui *ὡς οὐκέτι*. Ceterum superiora repetuntur sub v. *Ὀφειλέτης*. 9. *τῶν θεῶν*] *τοῖς θεοῖς* E. 10. V. Zon. p. 1176. sive Hesych. v. *Κατοιχομένων*. 11. *συντίθεται*] *συντίθενται* E. m. sec. repugnante Hesychio. *ῥάπτεται*] *συῤῥάπτεται* A. *V. *συῤῥάπτονται* V. *ῥάπτονται* E. *ῥάπτει* Schol. Arist. 12. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 314. 13. *ταῦθ'* *V. 16. *συῤῥάπτει*] *συῤῥάπτει κασσύει* dedi cum A. B. V. (siletur *V.) E. Lex. Bachm. et Photio, quorum hic *καττύει*, uterque neglecto *εὐτρεπίζει*. 17. *Τὸν δὲ Βαρὰμ τεσσαρ.*] Fragmentum hoc depromptum est ex Theophylacto Simocatta (V, 9.). *Küst.* Cuius exempli quinque priores voces om. *V. Plures tamen aevi labentis auctores Hasius excitavit in Leon. Diac. p. 191. *Βαρὰμ*] *ἀβραὰμ* ex V. afferri miror. 18. *καὶ τὸ*] *γὰρ τὸ* A. B. E. *V. Mox *δούλους* V. 19. Item Hesychius. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 283. (301.) Recurrunt haec sub v. *Κατατεμῶ*.

Κατωφαγᾶς. Vorax. Cleonymum sic Aristophanes perstringit, ut hominem voracem, quod inclinato capite comedere solebat. *κατωφαγᾶς* etiam nomen est avis cuiusdam, quae semina rostro effodit. Id cum habet gravem, est epitheton; cum circumflectitur autem, nomen proprium. fortasse dictum est ab verbo *καταφαγεῖν*. *Κατωφρυῶσθαι.* Aptum genitivo. *Κατοικιδίους.* Domi desidentes. *Homines domi semper desidentes et otiosos et bellis minime assuetos.* *Κατοικτείρω.* Aptum accusativo. *Κατοικτίζετο.* Misericordiam implorabat, flebilem orationem persequebatur. *Ille vero ad magistratus Babyloniorum adductus, calamitatem suam deplorabat.* Et alibi: *Ille vero condicionem suam deplorans eos orabat, ut sui miserarentur.* *Κατοιμώξας.* Conquestus. Polybius; *Cum autem valde de eo conquestus esset, quod parum afuit quin Attalum in potestatem suam redigeret.* vel qui incusavit suspirans. *Κατοιόμενος.* De se magnifice sentiens et fastu se inflans. *Κάτοισθα.* Cognoscis, scis. Sophocles: *Nescisne me deorum causa non amplius esse obstrictum, ut cuiquam opituler?* Id est, non est is rerum mearum status, ut auxilium deorum amplius requiram, quoniam vitam non magni facio. vel, nihil amplius diis praestare, nec quicquam in eorum honorem facere teneor. *Κατοιχομένου.* Mortui, defuncti. *Καττύεται.* Componitur, consuitur. Aristophanes: *Novi ego, unde istaec consuta sint iamdudum omnia.* translatio ducta est a calceis. *Καττύει.* Parat, consuit. *Dicebant autem Varamum cum quadraginta millibus hominum parare bellum.* *Καττύω* enim significat dolos struere. *Κάττυμα.* Fraus, dolus. Aristophanes:

Ὃν ἐγὼ κατατεμῶ τοῖς ἱππεῦσιν εἰς καττύματα.

Καττύματα δέ ἐστι δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρά, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.

Καυδώ. νῆσος πλησίον Κρήτης, ἔνθα μέγιστοι ὄναγροι γίνονται.

Καύθωνος, τοῦ μαλθακοῦ.

Καυκίον παρ' ἡμῖν· κύλιξ δὲ παρὰ σοφοῖς.

Καύκωνες. ὄνομα ἔθνους. Ἐγγὺς δὲ τοὺς ἐπιβουλεύοντας εἶναι Καύκωνάς τε καὶ Λέλεγας Ὁμηρικούς, Πελασγοὺς δὲ οὐδαμοῦ οὐδὲ δίους· εἰρήσθω γὰρ ἐν καιρῷ ἐμοὶ τόδε.

Καυλός. τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.

Καυλῶ. καυλήσω. Ἐκκεκαυληκότα. τῶν λαχάνων πάντα ἐκκεκαυληκότα.

Καυλωνία. χώρα.

Καυνάκης. ὁ ἀγών· ἢ εἶδος ἱματίου, ὅπερ καὶ Περσίδα καλοῦσιν. οἱ δὲ σισύραν Θυμαιτίδα, ὅπερ ἔοικε Μορύχου σάγματι. σάγμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. 284

Καύνιος ἔρως. ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Καῦνος γὰρ καὶ Βύβλις ἀδελφοὶ ἐδυστύχησαν.

Καυσία. εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

Καυσίη, ἢ τοπάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον ὅπλον,
καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Καύσωνος. θέρμης.

Καυστειρός, καυτηρὸς δέ.

Κάυστρος. ποταμός.

Καὐτήν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἄνθετο δέρμα λέοντος . . . . . .
Τεῦκρος Ἄραψ, καὐτὴν ἀγρότιν αἰγανέαν.

Καυχᾷ. οἱ λοιποὶ ῥήτορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας αὐχεῖν λέγουσι, Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ Μαν-

---

1. ποτε ἐς καττύματα] ποτε om. A.B.V.E. Tum εἰς A. E. Hoc et ἐγὼ electis legendum τοῖσιν ἱππεῦσι. 5. ὑποβάλλονται] ὑποβάλλεται A.V. et Schol. Luciani Catapl. 20. cum gl. superiore. 6. Καυδώ: quae reliquis vocatur Γαῦδος. Cf. Bornem. in Xenoph. Anab. I, 5, 2. Καυδὸς θηλυκὸν Arcadius p. 48. 9. Καυκίον] Vid. Scal. de re num. p. 57. Caucum. Reines. Καυίον *V. τοῖς σοφοῖς] τοῖς om. A.B.V.E. 12. οὐδαμοῦ οὐδὲ Δίους] Ridicule Interpres: *Pelasgos vero vel Dios.* Qui debuit recordari versus Homerici Il. κ'. 429. καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί. Huc quisquis argutulam suam doctrinam iactavit, quae potissimum Aelianum sapit, cum lusu quodam litterarum, nisi fallor, respexit: Πελασγοὺς δὲ οὐδαμοῦ (vel οὐδαμῆ) μὰ Δία δίους. Hermanno nihil praeter οὐδαμῶς videbatur opus esse. 14. Καυλός] Glossam diligentius exsequuntur Hesychius et Zon. p. 1149. 15. Glossam satis suspectam *V. sequenti postponit. 16. πάντων] πάντα A.B.V.E. Sed subsequi debuit τὰ ἐκκ. 17. Καυλωνία] Vid. vel Wesseling. in Diod. XIV, 103. 18. Καυνάκης] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1117. Priorem partem ineptus homo traduxit in v. Μόρυχος. Oratio quamquam misere constipata potest intelligi, modo recedamus ab istis ὁ ἀγών, quae ne Schol. quidem agnoscit. Infra tamen cum extet glossa *Γαυνάκας ἀμπεχόμενον*, attuleritque Clemens Alex. Paedag. II, 9. τοὺς γαυνάκας τοὺς πολυτιμήτους, numquid dubitamus emendare ὁ γαυνάκης. εἶδος κτλ.? 19. Θυμαΐδα Ox. a Gaisf. praetermissus.

1. Μορύπου *V. 3. Καύνιος ἔρος] De infelici amore Cauni et Byblidis legendus est Parthenius Erot. c. XI. et Ovid. Metamorph. lib. IX. Vide etiam supra vv. Βύβλις et Κάννος. Küst. Vide Hesychium et Diogen. V, 71. 4. ἐπιθυμιῶν] ἐπιθυμῶν V. Post h. gl. delevit Gaisf. cum A.B.V.E. quae ex Etymol. M. p. 493. sive Zon. p. 1149. Med. derivavit, Καῦρος. ὁ κοῦφος ταῖς φρεσίν· οἱονεὶ αὐρός τις ὤν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καῦρος. 6. Vide praeter alios Iacobs. in Anthol. T. VIII. p. 294. et Eckhel. D. N. I. 2. p. 126. ὡς τιάρα subiunxit Photius, ὡς καὶ τ. Lex. Rhet. p. 269. 8. Versus Antipatri Thessal. X. pr. Anthol. Pal. VI, 335. „Vid. Etymolog. p. 487, 52." *Hemst.* conferendus in Callim. p. 498. Μακεδόσιν A.E. item in v. Σκέπανον, ubi hoc distichum repetitur. 11. Καύσωνος] Vid. Herod. Epimer. p. 196. 12. Καυστειρός, καυτηρὸς δέ] Sic A.B.V.E. In vett. edd. nihil nisi Καυτηρὸς post Κάυστρος, ubi repetit V. om. vulg. Καυτειρός *V. 13. ὄνομα ποταμοῦ] ποταμός A.*V. 14. καὶ αὐτήν inter versus *V. ἐν Ἐπιγράμματι] Silentiarii, quod ex v. Ἀγρότας huc transcriptum videtur, Anthol. Pal. VI, 57. 17. Καυχᾷ] Lex. Rhet. p. 275. Καυχᾷ: αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι. Λυκοῦργος (Λυκόφρων male Etym. M. p. 494.) δὲ ἐπὶ φαύλοις κέχρηται, ὡς (f. ἃ) τοὺς ἀκούοντας αἰσχύνεσθαι. Hinc δὲ post Λυκοῦργος sufficiendum.

Quem ego equitibus dabo secandum in soleas. Κάττυματα sunt enim coria crassiora et duriora, quae sandaliis ceterisque calceis subiiciuntur. Καυδώ. Caudo, insula prope Cretam, in qua maximi onagri nascuntur. Καύθωνος. Mollis. Καυκίον. Caucium apud nos vocatur, quod ab eruditis dicitur calix. Καύκωνες. Caucones, nomen gentis. *Prope autem esse Cauconas et Lelegas Homericos, qui ipsis insidiarentur; nusquam vero Pelasgos divinos: hoc enim tempestive cum venia mihi dictum esto.* Καυλός. Extrema hastae pars. Καυλῶ. Et Ἐκκεκαυληκότα. Quaecunque olera caulem emiserunt. Καυλωνία. Caulonia, regio. Καυνάκης. Gaunaces, vel genus vestis, quam et Persidem vocant, alii vero sisyram Thymaetidem, quae est similis Morychi sagmati. sagma vero est theca scuti. Καύνιος ἔρως. *Caunius amor.* dictum de amoribus infelicibus. Caunus enim et soror eius Byblis infelices fuerunt. Καυσία. Causia. Genus pilei barbarici, quo caput tegitur. *Causia quae ante Macedonibus aptum fuisti tegumentum, tam nivem propulsans quam galeam in bello praestans.* Καύσωνος. Caloris. Καυστειρός, contra καυτηρός. Κάυστρος. Nomen fluvii. Καὐτήν. In Epigrammate: *Teucer Arabs pellem hanc leonis suspendit una cum ipso iaculo.* Καυχᾷ. Ceteri oratores eodem sensu vocem usurpant αὐχεῖν, illa tamen usus est Lycurgus in *oratione*

τειῶν ἐχρήσατο τῇ λέξει· Δεῖ δὲ τἆλλα ἐν δημοκρατίᾳ σοι εἰπεῖν, ἑνὸς δ' οὐκ ἔστι σοι· κακῶς γὰρ αὐτοῦ προέστης· ἐφ' οἷς καυχᾷ, οἱ ἄλλοι αἰσχύνονται.

Καυχώμενος. μεγαληγορῶν.

Κάφος. τὸ πνεῦμα, κατὰ διάλεκτον. καὶ Ὅμηρος·

Κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Καφώρης. Τὸ τῆς καφώρης μίσησον δολερὸν καὶ κερδῷον. λέγουσι δὲ τὴν ἀλώπεκα.

Καφύη. ὄνομα πόλεως.

Κἄχεζεν. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπεπάτει.

Καχέκται. Ταῖς δὲ ἀληθείαις ὑπῆρχον ἐν αὐτοῖς καχέκται μεταβολῆς οἰκεῖοι.

Καχεξία. Καὶ Καχεκτοῦντες, κακῶς τὴν ἕξιν διατεθειμένοι, ἀσθενοῦντες. Πολύβιος· Ὁ δὲ Περσεὺς προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον ἐξελύετο τῇ ψυχῇ, καθάπερ οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν. ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν ἐγγίζει καὶ δέοι κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, οὐχ ὑπέμεινε τῇ ψυχῇ.

Καχλάζει. ταράττεται, φλεγμαίνει, βράττει.

Κάχληκες. λίθακες ἐν τοῖς ὕδασιν. Ἡρεῖτο δὲ ὁπόσον κάχληκος τοῦ ἐμφερομένου τοῖς ἐδάφεσι. Καὶ Κάχληξ, εἶδος ζωυφίου τινός.

Καχρύων.

. . Ἐσκίρτα, πεπόρδει, . .

ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον.

Κάχρυς. τὰς κριθάς. Ἀριστοφάνης·

Πίνονθ', ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν. 285

τουτέστι, καθάπερ τινὰ γυναῖκα ἀλοῦσαν κριθάς.

Καχυποτοπεῖσθαι. τὸ τέλειον, κακὰ ὑπονοεῖσθαι. παρ' Ἀριστοφάνει.

Καχυπότοπος. καχύποπτος. τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπονοῆσαι..

Κάψα. κίστη, ἢ θήκη.

Καί. σύνδεσμος συμπλεκτικός.

---

1. *δημοκρατίᾳ*] *δημοκράτει* V. qui mox *καλῶς*. Oratio salebrosa, nec satis integra. Equidem eam in sententiam, quam Latine proposui, Lycurgum tentabam: *Δεῖ δὲ τἆλλα μὲν * ἐν δημοκρατίᾳ σιωπᾶν, ἑνὸς δ' οὐκ ἔστι σοι καλῶς παραιτεῖσθαι, οὗ προέστης· ἐφ' οἷς κτλ.* Genitivum quidem similiter a *παραιτεῖσθαι* aptum firmant Lucianus Abdic. 13. 19. et Philostr. Heroic. p. 697. Postea Hermannus talem medendi rationem mecum communicavit: *δεῖ δὲ τἆλλ', ἃ ἐν δημοκρατίᾳ, σοὶ εἰπεῖν· „ἑνὸς δ' οὐκ ἔστι σοῦ". κακῶς γὰρ αὐτοῦ προέστης*, vel potius *κακῶς γὰρ αὐτῶν προεστώς, ἐφ' οἷς καυχᾷ, οἱ ἄλλοι αἰσχύνονται.* Nimirum suspicabatur vir ingeniosissimus Lycurgum ut solebat versiculi partem *ἑνὸς δ' οὐκ ἔστι σοῦ* usurpasse, hac sententia: de reliquis abs te commissis in democratia licet illud pronunciare, *non tuam unius esse rempublicam.* Quibus expensis nulla videtur dubitatio superesse quin reponamus: *οὗ προεστὼς καυχᾷ, ἐφ' οἷς ἄλλοι αἰσχύνονται.* Sic primarius sensus lucem suam recuperabit, quam perversa collocatio verborum obruerat. 4. Glossas sic concinnavit * V. *Καφύη· Κάφος· Καυχώμενος· Καφώρης.* 5. *Ὅμηρος*] Il. *ε'*. 698. 7. *κακῶς* neglexit vulg. 8. *Καφώρη*] *Καφώρης* A. V. *Καφάρης* B. E. et in exemplo. „*Σκαφώρη* inter vulpium nomina recenset Aelianus N. A. VII, 47." *Gaisf.* *μίσησον*] *μισητὸν* V. etiam apud Gronov. Rec. mutil. p. 24. Dubites haeccine prosario scriptori an Babrio sint tribuenda. 10. *Καφύη*] Vid. *Κύδας. Hemst.* 11. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 82. *καὶ* adiecit A. 13. Oratio ut videtur Polybii. *Ταῖς*] *τοῖς* E. *αὐτῇ*] *αὐτοῖς* A. B. E. 16. *διατεθειμένοι*] *διατιθέμενοι* V. *Πολύβιος* XXIX, 6, 14. *Ὁ δὲ Περσεὺς προσαγ.*] His affinia sunt quae supra leguntur de Perseo v. *Ἀπέδει λία. Küst.* 17. *προαγόμενος* E. Med. Tum *πρὸς τὸν χ.* V.

1. *ἤγγιζε*] *ἐγγίζει* A. B. E. Med. *ἐγγίζοι* Gaisf. cum V. Sed optativo nullus est locus, si quidem oratio fiat de Perseo. Sed imaginem athletarum ornari cum et sermonis arguat redundantia et particula *γάρ*, praetulimus *ἐγγίζει*: quo probato sequitur ut refingendum sit *ὑπέμειναν*. 4. *Ἡρεῖτο δὲ ὁπόσον κάχλ.*] Idem fragmentum legitur etiam supra v. *Ἡρεῖτο. Küst.* Haec leguntur etiam supra v. *Ἡρεῖτο*. Interpres autem non intellexit. Ita enim reddit, *Cepit autem tantum glareae, quantum sufficeret sternendo pavimento. Κάχληξ ἐμφερόμενος τοῖς ἐδάφεσι* est *glarea* sive *calculi, qui in fundo fluvii circumferuntur.* Sunt autem verba, ut videtur, alicuius Commentatoris in I. Samuel. XVII, 40. Sed hoc ariolari est. Nostram autem interpretationem unice firmat Iosephus Antiq. Iud. V, 1. *Πορευτὸς ἔδοξεν ὁ ποταμός, τοῦ μὲν βάθους ἐπεσχημένου, τοῦ δὲ κάχληκος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κειμένου. Toup.* 6. Hesychius: *Κάχληκος· τοῦ κόχλου.* 8. *Ἔσκιρτα, ἀπεπόρδει*] Aristoph. Vesp. 1345, 46. quos versus integros vide sub v. *Ἐνήλατο*. Quod libri servant *ἀπεπόρδει*, olim etiam in *Παροιμιώτατος* vulgatum, interim scripsi *πεπόρδει*, cum praestaret *ἐπεπόρδει*. 10. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 1362. *ᾄδειν τε πίνονθ', ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.* 13. Hanc et seq. gl. transponit * V. *τέλειον*] *τέλεια* A. *ὑπονοεῖσθαι*] Immo potius *ὑποτοπεῖσθαι. Küst. ὑπονοεῖν* Schol. Rav. 14. *παρ' Ἀριστοφάνει*] Ran. 988. 15. *Καχυπότοπος*] Plato Rep. p. 224. Philo II. p. 570. ubi male *καχυπόνου*. Aristot. Rhet. p. 300. *Toup.* MS. Vid. Heindorf. in Platon. p. 240. E. ubi *καχυποτόπους* MSS. meliores. *Gaisf.* 17. *Κάψα*] Vid. intpp. Hesychii v. *Καμψία* sive *Κάμψα*.

---

de divinationibus: Oportet autem cetera, ut in democratia, silentio transigere, unum autem tibi non licet merito recusare, quod ad magistratum tuum attinet: quippe de iis gloriaris, quae aliis pudorem iniiciunt. *Καυχώμενος.* Qui gloriatur. *Κάφος.* Spiritus, secundum dialectum quandam. Et Homerus: *Animam infeliciter compressam.* *Καφώρης.* Vulpis. *Vulpis dolosum et fraudulentum ingenium odio prosequere.* *Καφύη.* Nomen urbis. *Κἄχεζεν.* Et cacabat. Aristophanes. *Καχέκται. Revera autem inter eos erant homines turbulenti rerumque novarum cupidi.* *Καχεξία.* Et *Καχεκτοῦντες*, corpore affecti, infirmi. Polybius: *Perseus vero, cum appropinquaret periculum et ad labores esset accedendum, animum despondebat, instar athletarum corpore minus validorum: cum enim discrimen instat et de summa rerum decernendum est, animo solent illi cadere.* *Καχλάζει.* Turbatur, tumet, ebullit. *Κάχληκες.* Qui in aquis reperiuntur lapilli. *Delegit autem quantum potuit glareae, quae in solo fluviorum circumfertur.* Et *Κάχληξ*, genus animalculi. *Καχρύων. Saltabat, pedebat, ut asellus hordeo pastus.* *Κάχρυς.* Hordeum. Aristophanes: *Inter bibendum, ut mulier facit, quae hordeum molit.* *Καχυποτοπεῖσθαι.* Apud Aristophanem. Integrum est, *κακὰ ὑποτοπεῖσθαι.* *Καχυπότοπος.* Qui mala suspicatur. nam *τοπάσαι* suspicari significat. *Κάψα.* Cista, vel theca. *Καί.* Con-

Καιάδας. παρὰ Λάκωσι βασιλικὴ φρουρὰ καὶ Σικελιώταις. παρὰ δὲ Πέρσαις οἴκημα μεστὸν τέφρας. παρὰ δὲ Αἰθίοψιν οἱ κακοῦργοι χρυσαῖς ἀλύσεσιν ἐδέδεντο. εἰς δὲ τὸν Καιάδαν εἰώθασιν οἱ Λάκωνες τοὺς κακούργους ῥίπτειν.

Καὶ δή. ἤδη.

Καὶ ἐν Θεῶν ἀγορᾷ. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν κακηγορούντων εἴρηται ἡ παροιμία. Θεῶν γὰρ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν Ἐλευσῖνι.

Καικίας. ὁ ἄνεμος.

Καικίλιος, Σικελιώτης, Καλαντιανός· Κάλαντις δὲ πόλις Σικελίας· ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, καὶ ἕως Ἀδριανοῦ, καὶ ἀπὸ δούλων, ὥς τινες ἱστορήκασι, καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαῖος. Βιβλία δὲ αὐτοῦ πολλά· Κατὰ Φρυγῶν, δύο· [ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον] ἀπόδειξις τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λέξιν καλλιῤῥημοσύνης· ἔστι δὲ Ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχεῖον· Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος· Τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς

1. *Καιάδας*] Vide supra v. *Βάραθρον*, et infra v. *Κεάδας*. Confer etiam P. Leopard. Emend. XIII, 14. et Meurs. Miscellan. Lacon. III, 7. *Küst.* Heliodor. Aethiop. IX. p. 408. *Hemst.* Caput gl. om. V. 2. *Σικελιώτης* V. Desideratur *καὶ παρὰ Σικ. οἴκημα*] Sic Attici *κατ' εὐφημίαν* vocabant carcerem. Helladius apud Photium p. 1593. *Ὅτι τὸ μὴ λέγειν δύσφημα πᾶσι τοῖς παλαιοῖς μὲν φροντὶς ἦν, μάλιστα δὲ τοῖς Ἀθηναίοις. διὸ καὶ τὸ δεσμωτήριον οἴκημα ἐκάλουν, καὶ τὸν δήμιον κοινὸν κτλ. Küst.* Nihil haec observatio facit ad grammaticum, qui varia suppliciorum genera tanquam in cumulum coniecit. 3. *χρυσαῖς ἀλύσεσι*] Vid. intpp. Herodoti III, 23. 4. *Καιάδαν*] Plutarch. Ag. et Cleom. p. 803. *τὴν καλ. Δεκάδα*, ubi leg. *καλ. δὲ Καιάδαν. Toup. MS.* Vide intpp. Thucyd. I, 134. 6. *λοιπὸν ἤδη*] *λοιπὸν* om. A. B. V. Photius, *Καὶ δή. ὡς δή.* et post *Καινοτάφια*: *Καὶ δή. ἤδη.* Hesych. *Καὶ δή. ἐπὶ τοῦ ἤδη.* V. Herm. in Vig. n. 301. 7. *Καὶ ἐν Θεῶν ἀγορᾷ*] In Vaticana Proverbiorum Appendice (II, 24.) proverbium hoc plenius sic exponitur: *Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν κατηγορούντων* (lege *κακηγορούντων*, ut hic recte apud Suidam). *εἴρηται καὶ ἡ παροιμία, ὅτι καὶ ἐν ἀγορῇ Θεῶν δυσφημήσειαν. Θεῶν ἀγορὰ τόπος ἐν Ἐλευσῖνι· εἰσίασι δ' εἰς αὐτὸν πάντες εὐφήμως.* Hinc apparet proverbium hoc dici de hominibus impurae et immodestae linguae et qui ne in locis quidem sacris, ubi linguis favendum est, a maledictis et verbis male ominatis temperare possunt. Vide etiam supra v. *Θεῶν ἀγορά. Küst. ἐπὶ τῶν — ἀγορὰ* om. V. 8. *Θεῶν δὲ*] *Θεῶν γὰρ* probavi cum A. B. Respicit enim ad licentiam pompae Eleusiniae. 10. *Καικίας*] Leg. *Καϊκίας* a Caico fluvio. Vid. Salmas. Plin. Exerc. f. 1259. *Reines.* Huius generis quaedam extant apud intpp. Hesych. v. *Καΐκίνης.* Haec cum inferiore glossa *Κάικος* continuanda fuisse si minus Photius (*Καικίας: ἄνεμος ἀπὸ Καΐκου τοῦ ἐν Μυσίᾳ ποταμοῦ*), evincit certe Etym. M. p. 497. *Καικίας. Κάικός ἐστιν ὄνομα ποταμοῦ. ὅθεν καὶ Καικίας κτλ.* Vide vel Aristoph. Equ. 435.

1. *Καικίλιος*] *Κεκίλιος* A. B. E. et Med., quae cum post v. *Κεκιβδήλευται* glossam posuisset, huc Aldus sub scriptura *Καικίλιος* retraxit. Eadem ratio firmatur vv. *Ἑρμαγόρας* et *Τιμαγένης* et Rhet. Gr. T. IV. p. 59. Ceterum *Καικίλιος — ἄλλα πλεῖστα* descripsit *Eudocia* p. 268. *Καλλαντιανός· Κάλλαντις δὲ πόλις Σικελίας*] Lucas Holstenius in Stephanum v. *Καλὴ ἀκτή* recte monuit scribendum hic esse, *Καλακτῖνος· Καλάκτη δὲ πόλις Σικελίας.* Athenaeus enim lib. VII. c. 21. Caecilii huius mentionem faciens, patriam eius scribit fuisse *Καλὴν ἀκτήν*: quae erat urbs Siciliae, ut vel ex Herodoto patet lib. VI, 22. Ab Herodoto non discrepat Stephanus Byzantius v. *Καλὴ ἀκτή*: si modo *σφάλμα*, quo codices eius hodie corrupti sunt, emendetur, et pro *πόλις Κρητῶν* reponatur *πόλις Σικελῶν*, uti apud eum reponendum esse recte monuit modo laudatus Holstenius. Pro *Καλὴ ἀκτὴ* autem contracte etiam dicebatur *Καλάκτη*, cuius gentile est *Καλακτῖνος*, ut ex Diodoro et veteribus nummis constat. Hinc autem patet falli Meursium, qui in Bibliotheca Graeca ex uno Caecilio duos fecit, alterum Callantianum ex Suida corrupto, et alterum Caloaetitēn ex Athenaeo recensens: cum ex iis quae ante dicta sunt apparere putem, et Suidam et Athenaeum de uno eodemque Caecilio intelligendos esse. *Küst. Καλλατιανός* B. V. E pr. Idem mendi genus tractavit Wessel. in Diod. XII, 29. cf. Zumpt. in Cic. Verr. p. 518. Interim scripsi cum *V. et Eudocia *Καλαντιανός· Κάλαντις.* 3. *ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ἕως Ἀδρ.*] Haec si vera sunt, oportet Caecilium *τριγέροντος* Nestoris aetatem superasse, quoniam inter obitum Augusti et initia Adriani anni plus centum interiecti sunt. *Küst.* Toupius in Longin. de Subl. ipso principio, ubi libros Caecilii diligenter recenset: „Mihi verisimile est confudisse Suidam, ut solet, duos Caecilios, unum sub Augusto, alterum sub Adriano; quibus et tertium adiunxit, Q. Caecilium nempe, famosissimum illum Verris quaestorem. Atque de hoc postremo intelligendus Suidas, cum dicit fuisse Iudaeum." In novissimis sine dubio Toupius, Vossio praeeunte, verissime sensit; quamquam addubitavit Krügerus (*Ueber das Leben des Thucyd.* p. 34.), qui fidem Caecilii rhetoris frustra diffamavit. Sed in memoria Hadriani, cuius temporibus Caecilium videas nullum ascribi, haeremus, istamque narrationem non magis integram quam emendatam esse suspicamur. Nimirum etiam continua *κατὰ Φρυγῶν*, cuiusmodi locus ab argumento rhetorico fuit seiunctissimus, labem apparet traxisse. 8. *ἔστι δὲ κατὰ στοιχ. — καλλιῤῥημοσύνης*] Vel haec omnia, tanquam scholium iuducenda sunt, et post *Φρυγῶν, δύο*, continuo legendum est, *ἔτι δὲ* (non *ἔστι δέ*) *ἐκλογὴ κτλ.*, vel si relinquenda sunt, pro *ἔστι δὲ* scribendum est *ἔτι δέ*, quoniam verisimile non videtur, Caecilium in opere contra Phryges de elegantia vocabulorum secundum ordinem alphabeticum egisse. Mallem autem ea ex textu eiicere, quoniam videntur esse scholium ad verba illa, quae proxime sequuntur, *ἔτι δὲ ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχεῖον. Küst.* Qui recte perspexit orationem esse turbatam. Iam Eudocia cum haec aliter digesserit, *ἀποδείξεις τοῦ . . . καλλιῤῥημοσύνης· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον*: nunc quidem intelligi licet e repetitione membri continui suborta fuisse *ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον.* Verum illa *ἀπόδειξις τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λ. κ.* neque probabiliter sunt composita neque libri, quem index Suidae praefixus *ἐκλογὴν λέξεων* tradit, iustam significant inscriptionem: nisi forte sermonem credimus talem extitisse, *Ἐκλογὴ λέξεων· ἔστι δὲ ἀπόδειξις τοῦ * πᾶσαν λέξιν καλλιῤῥημοσύνης, κατὰ στοιχεῖον.* Hermannus haec coniectabat: *κατὰ Φ. δύο. ἀπόδειξις καλορημοσύνης* (Med. sola *καλλορρ.*) *τοῦ εἰρ. π. λέξιν. ἔστι δὲ κτλ. Demonstratio, elegantiam dicendi publicis vocibus, non innovatis contineri.* 9. *Σύγκρισις — ῥητόρων* om. B. E. et sola Med. cf. Plut. Demosth. 3.

iunctio copulativa. *Καιάδας.* Apud Lacones et Siceliotas sic vocatur custodia regia; apud Persas domus plena cineribus; apud Aethiopes vero maledici aureis catenis vinciebantur. Lacones autem sontes in Caeadam coniicere solebant. *Καὶ δή.* Commodum. *Καὶ ἐν Θεῶν ἀγορᾷ.* Proverbium de hominibus supra modum maledicis dicitur. est autem *Θεῶν ἀγορὰ* locus ad Eleusinem. *Καικίας.* Nomen venti. *Καικίλιος,* Caecilius, Siculus, Calactinus (Calacte est enim urbs Siciliae), rhetor, qui Romae eloquentiam sub Caesare Augusto usque ad Hadrianum docuit, libertinus, ut quidam tradunt, et initio Archagathus vocatus, fidem secutus Iudaeorum. Libros scripsit plurimos. Contra Phryges, duos. Eclogam vocum: qua elegantias secundum ordinem alphabeticum recenset. Comparationem Demosthenis et Ciceronis. Quaenam sit differentia inter sti-

ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ· Περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν δέκα ῥητόρων· Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου· Περὶ Δημοσθένους, ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ ποῖοι νόθοι· Περὶ τῶν καθ' ἱστορίαν ἢ παρ' ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι· καὶ ἄλλα πλεῖστα. [Πῶς δὲ Ἰουδαῖος τοῦτο θαυμάζω. Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.]

Κάικος. ὄνομα ποταμοῦ.

Καὶ μήν. ἀλλὰ μήν.

Καιναί. πόλις.

286 ‖ *Καινεύς.* ὄνομα κύριον.

Καινίζεται. καὶ καινίζω σε, αἰτιατικῇ.

Καινόν. τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον. Κενὸν δέ, τὸ μάταιον, διὰ τοῦ ε̄ ψιλοῦ.

Καινοπρεπές. Μηχάνημά τι καινοπρεπὲς ἐτεκτήνατο λαθραίως, γλύψας δοκῶν μεγάλων τὸ μῆκος, καὶ ταύτας καθενώσας ἐνείς τε μίαν ἅλυσιν ταῖς γλυφαῖς, διήκουσαν ἐς πάσας, μολίβδῳ τὸ τούτων κένωμα ἔπλησε, καὶ ταχυεργῶς λίαν ἀποκλείει τὰς ὄχθας διὰ τοῦ ποταμοῦ ἑκατέρωθεν σκευάσας δαρείους· ἐν οἷς βοήθειαν ἀποχρῶσαν βαλὼν ἐστέρει τὴν πόλιν τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀγωγίμων.

Καινός. ὁ νέος.

Καινὸς γνώμην. ἀντὶ τοῦ νέαν γνώμην εἰσηγούμενος.

Καινὸς γνώμην, καινῶν ἔργων ἐγχειρητής.

Καινός. Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ, ὃς τοῖς νεωτέροις ἁρμόττει πράγμασιν. οὕτως δὲ καὶ Ἔφορος.

[*Καινοτάφια.* κενά εἰσιν ἐλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ· ἤτοι τὰ μὴ ἔχοντα ἔνδοθι νεκρόν.]

---

1. *χαρακτῆρος*] τοῦ χαρακτῆρος A. V. Ald. et Eudocia. 2. *Σύγκρισιν*] σύγκρισις V. et sola Med. *Δημοσθένου* *V. 4. *κατὰ* Med. *ἢ παρ' ἱστορίαν* neglexit Gaisf. 6. *Πῶς δὲ Ἰουδαῖος τοῦτο θαυμάζω. Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.*] Ineptam hominis curiosi vocem quam Eudocia non invenerat, servant E. V. cum edd. vett. Breviter *Πῶς δὲ Ἰουδαῖος θαυμάζω* A. *Τοῦτο δὲ θαυμάζω, πῶς Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά* Küsterus tacite, Gronovio castigatus. Vidit tamen quisquis fuit auctor observationis, tantam artis rhetoricae doctrinam ab Iudaeo nimium abhorrere. 8. *Κάϊκος* Edd. Vide vel Zon. p. 1145. Apparet glossam perperam esse collocatam: vide nos sub v. *Καικίας*. 9. Item Photius. 10. *Καιναί*] *Καινίνη* em. Schurzfleischius Notit. Bibl. Vinar. p. 233. *Gaisf.* *πόλεις* *V. 11. *Καινεύς*] Vid. Schol. Platon. p. 459. Etym. M. p. 497. vel Herodiani Epimer. p. 63. 12. *Καινίζεται*] Vid. Abresch. in Aeschyl. II, 19. p. 369. et Valck. in Herod. II, 100. Gl. neglexit vulg. 13. *τὸν νεωστὶ*] *τὸ νεωστὶ* A. B. V. Post *κατεσκευασμένον* delevit Gaisf. *καὶ τὸ παράδοξον* cum A. B. V. quamquam *V. siletur. 15. *καινοπρεπεῖς καὶ καινευρέτους* nova ratione pronunciavit Io. Siceliota in Rhet. T. VII. p. 458. 16. *λαθραθαίως* *V. forsan *λαθριδίως*. *μεγάλων δοκῶν*] *δοκῶν μεγάλων* A.

2. *μολύβδῳ*] *μολίβδῳ* A. V. 3. *καὶ ταχυεργῶς*] *καὶ* om. B. E. V. Med. Mox *ἀποκλύει* Med. 4. *δι' αὐτοῦ τοῦ*] *διὰ τοῦ* recepi cum V. *ποταμοῦ*] Sic habet Paris. A. At in prioribus editt. [et B. E. V.] male legitur *τόπου*. *Küst.* 5. *δαρείους*] Vox haec in mendo cubat, quam emendare non est proclive, quoniam auctor, ex quo fragmentum hoc depromptum est, ignoratur, vel plane forsan intercidit. Ego interim, cum aliud non succurreret, *πύργους* in versione expressi. *Küst.* Hunc locum, cuius sensus satis obvius est, corruptum esse facile vidit vir doctissimus. Sed medicina deerat. Eam vero tibi ita praestandam esse censuerim: *ἑκατέρωθεν σκευάσας βάρεις*. De qua voce adeundi Etymol. M., Suidas, Ammonius et ad eum doctissimus Valckenarius. Optime, ut solet, Hesychius: *Βάρις, πλοῖον, ἢ τεῖχος, ἢ στοά, ἢ πύργος.* Intelligendae autem hic turres ligneae, quae utraque parte fluvii positae commeatum urbis interceperunt. Rem satis manifestam dabit Procopius Goth. III. p. 282. qui huic loco plane geminus germanus est: *Λοκοὺς ἐξαγαν μακρὰς ἐκ τῆς ἑτέρας ὄχθης ἄχρι ἐς τὴν ἑτέραν ἐξικνουμένας ἐνταῦθα ἐς γεφύρας κατέθετο σχῆμα, πύργους τε δύο ξυλίνους παρ' ἑκατέραν τὴν ὄχθην τεκτηνάμενος φυλακτήριον κατεστήσατο μαχίμων ἀνδρῶν, ὡς μηκέτι ἀκάτοις τισὶν ἢ πλοίοις ἄλλοις ἐκ τοῦ πόρου ἀναγομένοις ἐς τὴν πόλιν ἐξιτητὰ εἴη.* Confer etiam Procopium infra p. 284. ubi de turribus hisce ligneis agit. *Toup.* I. p. 327. Quem fugit Is. Vossii et Albertii in Hesych. v. *Λαρεῖος* sententia palos intelligentium. Opinor significari quas dicimus *Blockhäuser*. Gronovii coniectura fuit *δουρείους*: Hermannus *δαρείους* vitio librariorum ex v. *πύργους* subnatum putabat. *οἷς*] *αἷς* B. E. Med. 8. *ὁ νέος*] Notabilis dictio Polybii *καινοὶ καὶ νέοι* V, 75, 4. 9. *Καινὸς γνώμην*] A priore gl. seiunxi, et mox *καινὸς γνώμην* addidi ex A. B. E. V. edd. ante Küster. *Gaisf.* *Καινὸς — εἰσηγούμενος* omisisse videtur *V. „Utrumque fragmentum depromptum est ex Aristoph. Av. 259. *Ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς, Καινὸς γνώμην Καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.* Ubi Schol. *Καινὸς γνώμην. νέαν γνώμην ἐξηγούμενος.* Imo recte Suidas *εἰσηγούμενος.* Est autem *γνώμην εἰσηγεῖσθαι, novam sententiam in medium proferre*: de quo consulendi rhetores Graeci." *Toup.* 12. *Καινός. Ἰσοκράτης*] Ex Harpocratione, cuius tamen oratio paulo aliter sonat: *Καινῶς, Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ, οἷον ὡς τοῖς ν. ἁρμόττειν πρ.* Vid. Panegyr. p. 42. D. Quae Isocratis vox paulum detorta proponitur in Rhetorum T. V. p. 455. Cum Suida concordat Photius. 13. *οὕτω*] *οὗτος* B. E. Ceterum gl. omittere videtur *V. 14. *Καινοτάφια*] Sic Zon. p. 1161. et Photius; nec dissimiliter Hesychius, *Κενοτάφια* repouens post *καινός*: *Κενοτάφια* A. V. Med. Glossam ex v. *Κενοτάφια* temere invectam delevit Küsterus: ac si quid licet e silentio Gronovii existimare, nescit *V. Ceterum *ἔνδοθεν* tacite Gaisf.

---

lium Atticum et Asianum. De charactere decem oratorum. Comparationem Demosthenis et Aeschinis. De Demosthenis orationibus tam germanis quam spuriis. De iis quae ab oratoribus vel secundum vel praeter historiae veritatem dicta sint. Omnino quamplurima. [Miror autem Iudaeum (incredibile dictu) rerum Graecarum adeo peritum fuisse.] *Κάικος.* Caïcus, nomen fluvii. *Καὶ μήν.* Atqui. *Καιναί.* Caenae, urbs. *Καινεύς.* Nomen proprium. *Καινίζεται.* Et *Καινίζω*, aptum accusativo. *Καινόν.* Recens confectum. *Κενὸν* vero, per ε̄, vanum. *Καινοπρεπές. Machinam quandam novae structurae clam fabricavit, longas perforans trabes easque coniungens; et immissa framinibus catena, quae per omnes trabes transibat, cavitatem earum plumbo replerit, et sic utramque ripam fluvii brevi admodum tempore interclusit, exstructisque utrimque turribus, in quibus praesidium satis firmum collocatum erat, urbem commeatibus, qui mari subvehebantur, privavit.* *Καινός.* Novus. *Καινὸς γνώμην.* Qui novae sententiae auctor est. *Novae sententiae auctor operumque novorum architectus.* *Καινός.* Apud Isocratem accipitur de eo qui rebus novis aptus est. sic etiam Ephorus.

Καινοτομεῖ. αἰτιατικῇ· καινουργεῖ. Ὅτι τὸ καινοτομεῖν ἐπὶ τοῦ ἄρχειν. Ἀριστοφάνης·

Τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι. καινοτομία.

Καινοῦν. παρὰ Ἡροδότῳ τὸ λόγῳ τῷ καινῷ χρήσασθαι.

Καινουργισμός. ἡ ἀνακαίνισις καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμόρφωσις.

Καινόφιλον λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί.

Καινῶς. ἀντὶ τοῦ παραδόξως.

Καίνυτο. ἐνίκα.

Καιόμενος. ἀπὸ τοῦ καίω, τὸ φλέγω.

Καίω σε. αἰτιατικῇ.

Καίρια. τὰ συμφέροντα.

Τίνι γάρ ποτ', ὦ φίλα γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος;
τίνι φρονοῦντι καίρια;

ἀντὶ τοῦ, παρὰ τίνος ἀκούσαιμι τὰ συμφέροντα; οὕτω Σοφοκλῆς. καὶ πάλιν·

Ἦ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;

καὶ αὖθις·

Καιρὸν δ' ἐφήκεις.

ἀντὶ τοῦ ἐπικαίρως ἥκεις. Ἐπελθεῖν εὔστοχος, ἀναχωρῆσαι καίριος, ἐνεδρεῦσαι τεχνίτης, μάχης ἐργάτης.

[Καιρὸς λέγεται ὁ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικημάτων συναγόμενος ἀριθμὸς παρὰ θεοῦ, καὶ προκαλούμενος ἕως καιροῦ.]

Καιριώτατα. ἐπικινδυνότατα, θανάσιμα.

Καιρός. [Σοφοκλῆς·]

Καιρὸς γὰρ ὅσπερ ἀνδράσι
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἑκάστου πράγματος τὸ καίριον καὶ 287
χρησιμώτατον ὁ καιρός ἐστιν· ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται, ὡς ἰατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον, ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο. τὸ γὰρ καλὸν μὴ καλῶς γινόμενον οὐ καλόν. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Ἰουστινιανός, εἴτε ὑπὸ γήρως τὰ καίρια οὐ φρονῶν, εἴτε ἄλλως ἔμελλε τὴν ὀρθογνώμονα περὶ Χριστοῦ δόξαν διακυκήσειν, εἰ μὴ ᾤχετο ἐξ ἀνθρώπων.

Καιρός. καιροὺς ἡ γραφὴ καλεῖ τὰς συμφοράς. Καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

---

1. *αἰτιατικῇ* nescit Photius. *Ὅτι* Gaisf. tacite cum *V. 2. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 580. *Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι. Küst.* Quem fefellit iste hominis ineptissimi fetus, qui nescio quid observationis corrasit ex v. *Ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς.* 3. *καινοτομία*] Sic A. *καινο*$^{\tau\mu}$ V. *καινοτομεῖν* *V. *τοῦτο ἡ καινοτομία* B.E. Med. Om. vulg. Sed Gaisf. hoc pro singulari glossa posuit, quod ad interpretationem Aristophanei versus erat referendum. Aliorsum spectat Zon. p. 1154. 5. *Ἡροδότῳ*] E gloss. in II, 100. *τῷ λόγῳ* A. 7. *Καινουργισμός*] *Καινουργησμός* A. 9. *Καινόφιλος καινόφιλον*] *Καινόφιλος* om. A.V. et Photius. 12. *Καίνυτο*] Hom. Od. *γ'*. 282. 14. Huic glossae *Καίρια* subiunxit *V. sic pergens: *Καίριον. εὔκαιρον.* (quae Gaisf. attulit in v. *Καιρὸς λέγεται*) *καὶ Καιρὸς λέγεται — καιροῦ. Σοφοκλῆς κτλ.* 15. *ἔγκαιρα ἢ συμφέροντα*] *τὰ συμφέροντα* A.B.V. 16. *φίλα*] *φίλα* A. 17. *πρόφρων*] *πρόσφορον* A.V. 19. *ἀντὶ τοῦ — καίρια* om. E. 20. *Σοφοκλῆς*] Elect. 226 — 28. Locum om. Ox., item tertium Sophoclis dictum. *οὕτω Σοφ.* om. Med. sola. *καὶ πάλιν — καίρια* hic om. A. V. (*V. quidem nihil nisi *καὶ πάλιν* fertur ignorare) post gl. seq. collocarunt. Itaque fides huius additamenti infringitur. 21. *Ἦ δρᾶν ἀμείνων εὑρ.*] Sophocl. Ai. 120.

1. *Καιρὸν δ' ἐφήκεις*] Sophocl. Ai. 34. 2. *Ἐπελθεῖν εὔστοχος, ἀναχ.*] Haec sunt verba Dionis de rege Decebalo, ut monuimus etiam supra v. *Δεινός*, ubi fragmentum hoc auctius legitur. *Küst.* Ubi minus apte *ἐνέδρας τεχν.* 4. *Καιρός*] Gl. om. B.E. Med., prodidit Aldus. Satis eam refutat ordo litterarum. 7. *ἐγκαιρότατα, ἐπικινδυνότατα*] Delevit Gaisf. *ἐγκαιρότατα* cum A. B.E.V. et Photio. Cf. Hesych. v. *Καίρια*. 8. *Σοφοκλῆς*] Electr. 75. 76. *Ἀριστοφάνης* A.V. Unde conficitur editum esse abiiciendum. Neque *Σοφοκλῆς* in v. *Ἐπιστάτης* extat, ubi eadem recurrit observatio, eamque praestant Scholia Sophoclea, demptis tamen novissimis, quae cum reliquis Suidas ex integriore Scholiorum exemplo videtur petiisse. 16. *καλῶς*] *καλὸν* B. *μὴ καιρίως* coniectura Wakefieldi Silv. crit. III. p. 34. 17. *Ὁ δὲ Ἰουστιν.*] Ex Menandro, opinor. *Toup.* MS. Similis quaedam observatio Menandri Exc. p. 283. 18. *ἄλλως*] *ἄλλα* B.E. 21. *Καιρός — αἰῶνα*] Oratio Theodoreti in Ps. LXXX, 16.

Καινοτομεῖ. Res novas molitur: aptum accusativo. Aristophanes: *Res novas excogitare nobis est instar imperii.* *Καινοῦν.* Apud Herodotum significat verbis novum institutum auspicari. *Καινουργισμός.* Restauratio et renovatio, qua rebus pristina pulcritudo restituitur. *Καινόφιλον* vocant eum qui varius est in amicorum usu. *Καινῶς.* Mirabiliter. *Καίνυτο.* Vincebat. *Καιόμενος.* A *καίω*, quod est uro. *Καίω.* Aptum accusativo. *Καίρια.* Opportuna, vel utilia. *Nam a quo tandem, carae sodales, prudens et opportunum consilium libens audiam?* id est, ex quo audiam ea quae mihi expediunt. sic Sophocles. Et iterum: *Aut quis hoc viro praestantiorem egit in rebus gravissimis?* Et iterum: *Opportune venisti.* † *Opportuno tempore et invadere hostem et recedere callidus, idemque artifex insidiarum struendi, strenuus pugnae.* [*Καιρός.* Sic in sacris litteris dicitur numerus ex multitudine scelerum apud Deum collectus, et ad tempus eius iram provocans.] *Καιριώτατα.* Periculosissima, letalia. *Καιρός.* [Sophocles:] *Tempus enim, unde negotia hominum quaecunque praecipue gubernantur.* id est, in omnibus rebus nihil est utilius quam temporis opportunitas. nam vel optima si intempestive fiunt, non placent: velut si medicus aegroto naturam istius morbi exponat, aut si quis apud ebrios de temperantia disserat. bonum enim, quod non bene fit, non est bonum. Et alibi: *Iustinianus vero, sive propter senectutem minus diiudicaret quid e re esset, sive aliter germanam Christi religionem perturbaturus erat, nisi antea e vivis excessisset.* *Καιρός.* Sacra scriptura *καιροὺς* vocat calamitates *Et ipsorum tempus erit in ae-*

† *Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου. ἀντὶ τοῦ . . . . . .*

Καιροσέων δ' ἀθονέων ἀπολείβεται ὑγρόν. εὖ κεκαιρωμένων. καίρωμα δέ ἐστι τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ στήμονι παρὰ τὸν μίτον, ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι τοὺς στήμονας.

Καιροφυλακῆσαι. καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. Ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν ἀναζευγνύναι, καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν, μηδὲ καιροφυλακεῖν.

Καιροφυλάκιον.

Καιρωστρίδες. αἱ ὑφάντριαι. καίρωσις γὰρ ἡ πλοκὴ τοῦ μίτου.

Καῖσαρ Ἰούλιος, ὁ πρῶτος μοναρχήσας. ἔγραψε μετάφρασιν τῶν Ἀράτου Φαινομένων, Τέχνην γραμματικὴν Ῥωμαϊκῶς.

Καῖσαρ Αὔγουστος, ὁ καὶ Σεβαστὸς καὶ Ὀκταβιανὸς ἐπικληθείς. ἔγραψε περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ βιβλία ιγ'.

Καῖσαρ Τιβέριος. ἔγραψεν Ἐπιγράμματα, καὶ Τέχνην ῥητορικήν.

Καισαρ. οὕτως ὀνομάζονται οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς, ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος, τοῦ μὴ γεννηθέντος. τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ Θ' μηνί, ταύτην ἀνατεμόντες ἐξέβαλον αὐτόν· καὶ οὕτως ἐκάλεσαν. κατὰ γὰρ τὴν Ῥωμαίων γλῶσσαν Καῖσαρ ἀνατομὴ λέγεται.

Ὅτι ἐπὶ Ῥωμαίων τῶν πάλαι ὁ δῆμος ἦρχεν· αὖθις οἱ ὀλίγοι, καὶ τὰ τελευταῖα ἐς μοναρχίαν κατέστη Ῥωμαίοις τὰ πράγματα, ἐξέτι Καίσαρος τοῦ πρώτου μοναρχήσαντος καὶ βασιλεύσαντος. καὶ ἀστασίαστα διετέλει τὰ κοινὰ ἄχρι ἐς Μάρκον Ἀντωνῖνον Ῥωμαίων ἄρχοντα· ἐπεὶ δὲ ὁ τούτου παῖς ὁ Κόμοδος, τὴν φύσιν οὐ πάνυ φρενήρης καὶ φιληδονίας ἧττων γενόμενος καὶ οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολέμια καὶ φιλόψυχος, δολοφονηθεὶς ὑπό τινων κατελύθη, ἐπαναστάσεις τε συνεχέσταται ἐγένοντο. . .

Καισαρεύς.

Καισάρεια, ἡ μητρόπολις, ἀπὸ Καίσαρος Τιβερίου Ὀκταβίου· ἣν ἀφείλετο Ἀρχέλαον, πρότερον Μάζακα ἐπονομαζομένην, ἔπειτα Καισάρειαν 288 *κληθεῖσαν τῇ ἰδίᾳ προσηγορίᾳ.*

---

1. *Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου*] Respexit noster ad Genes. VI, 13. *Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου. Tempus adest, quo omnes homines delendi sunt. Toup.* *ἀντὶ τοῦ . . . .*, Sic A. E. V. et *V. quidem in lacuna. Similiter in v. *Στρίγγες*. 3. *Καιροσέων δ' ἀθονέων ἀπολείβεται ὑγρ.*] Homer. Od. *η*. 107. Quod sub finem versus extabat *ἔλαιον* omisi cum A. E. V. Med. 4. *καιρώμα* *V. *καίρωμα δέ* et quae sequuntur praeter alia suppeditarunt Scholia in locum Homeri. 7. *Καιροφυλακῆσαι*] Vid. v. *Λόχμη*. *Toup.* MS. Videndus potissimum Lobeck. Phryn. p. 574. sq. Multo sunt infrequentiora *καιροσκοπῶ* (v. Iacobs. in Philostr. p. 666.) et *καιροτηρῶ*, de quo dixit Wessel. in Diod. XIII, 22. Ceterum v. Hesychius, Photius et Zon. p. 1176. 10. *Καιροφυλάκιον*] Id servarunt V. et Photius. 11. *Καιρωστρίδες*] *Καιροστρίδες* edd. vett. Vid. Alb. in Hesychium. 13. *Καῖσαρ Ἰούλιος*] Haec quae semel legi praestabat, repetita sunt ex v. *Γάϊος Ἰούλιος*. 16. *Καισαρ Ἰουλ., ὁ καὶ Σεβ*] Haec ipsa de v. *Αὔγουστος* delibata sunt. *ὁ καὶ*] *καὶ ὁ* V. 19. *Eudocia* p. 270. De epigrammatis Tiberii nihil nisi auctoritatem Suidae attulit Iacobs. in Anthol. T. XIII. p. 962. Artem tamen rhetoricam non dubito ad Tiberium Rhetorem referre. 21. *Καῖσαρ — λέγεται*] Eadem fere Cedrenus p. 165. ed. Paris. *Gaisf.*

4. *αὐτὸν Καίσαρα* post *ἐκάλεσαν* omisi cum A. B. V. Vide praeter alios Io. Lydum de menss. p. 256. et Etym. M. p. 498. *φωνὴν*] *γλῶσσαν* A. B. V. 6. *Ὅτι* tacite Gaisf. praefixit cum *V. 7. *τελευταῖα*] *τελευτὰ* V. 10. *ἄχρις*] *ἄχρι* dedi cum A. E. V. 11. *Ῥωμαίων*] *Ῥωμαίοι* V. Post *ἄρχοντα* E. addit *ἦλθεν*. 12. *Κόμμοδος*] *ὁ Κόμοδος* A. E. *V. *ὁ Κόμμοδος* B. V. *Κόμοδος* Med. *καὶ* post *φρενήρης* om. vulg. 13. *τοι*] *τι* probavi cum B. V. 15. *ἐπαναστάσεις*] *ἐπαναστάσις τε* A. B. E. V. Tum *συνεχέσταται* ex V. recepi: *συνεχεῖς* Edd. *συνεχέσταιοι* E. 17. *Καισαρεύς* continuis iungendum docent Herod. Epim. p. 63. et Etym. M. p. 498. 19. *ἣν ἀφείλετο Ἀρχέλαον, πρότερον Μάζ.*] Eutropius in Breviario: *Archelai Cappadocis regnum in provinciae formam redegit* (Tiberius scilicet), *et maximam civitatem appellari suo nomine iussit, quae nunc Caesarea dicitur, cum Mazaca antea vocaretur.* Hunc ipsum locum Suidas vertisse videtur: vel potius sua descripsit ex Graeco interprete Eutropii, non eo quem hodie habemus, sed alio antiquiore, qui nunc intercidit. Extant enim et alia apud Suidam loca, ex Eutropio ad verbum versa, ut alibi [vid. in v. *Ἀμύσσειν*] lectorem monemus. *Küst.* 20. *Μάζακα*] *Μάζα καὶ* V. Steph. v. *Καισάρεια*: *Μάζακα δὲ ἡ Καππαδοκίας ἐκαλεῖτο Καισάρεια.* Uberius istam nominis mutationem tradit Suidas v. *Τιβέριος Ὀκταβίου.*

---

ternum. † *Ultimum tempus generis humani venit coram me. Καιροσέων δ' ἀθον. Bene textis autem ex linteis destillat humidum oleum. Καιροσέων* enim, licliis egregie contextorum. *καίρωμα* autem est filum, quod staminibus per licia intexitur, ne stamina confundantur. *Καιροφυλακῆσαι.* Occasionem captare. *Ille vero cum omissis aliis negotiis castra movere iussit, simul vetans tempora captare. Καιροφυλάκιον. Καιρωστρίδες.* Textrices, *καίρωσις* est enim staminis cum subtemine connexio. *Καῖσαρ Ἰούλιος.* Iulius Caesar, primus Romanorum Imperator. Scripsit metaphrasin Phaenomenorum Arati. Item Artem grammaticam, Latine. *Καῖσαρ Αὔγουστος.* Caesar Augustus, cognomento Octavianus. De vita propria rebusque a se gestis lib. XIII. scripsit. *Καισαρ Τιβέριος.* Caesar Tiberius. Scripsit Epigrammata et Artem Rhetoricam. *Καῖσαρ.* Caesar. sic vocantur Imperatores Romanorum, ab Iulio Caesare, qui partu in locum editus non est. matre enim nono mense mortua, ex utero caesus prodiit: unde dictus est *Caesar.* † Apud priscos Romanos populus imperabat; postea optimates; tandem vero respublica in unius potestatem redacta est, ex quo Iulius Caesar solus imperium obtinuit. inde tranquilla res Romana permansit usque ad Marcum Antoninum Imperatorem. postquam vero Commodus eius filius, homo vecors et voluptatibus admodum addictus, bellator minime strenuus et ignavus animo, per insidias interiit, tum creberrimi motus extiterunt, * * *Καισαρεύς. Καισάρεια.* Caesarea metropolis, a Tiberio Caesare, Octavii filio, appellata; quam is Archelao ademit, et suo nomine Caesaream vocavit, cum antea appellaretur Mazaca.

Καισάρειος, ὁ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀδελφός. ἔγραψε διάφορα, καὶ κατὰ Ἑλλήνων.

Καίσωνος. ὄνομα κύριον.

Καίστωνος. ὄνομα κύριον.

Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. ἀντὶ τοῦ, ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις.

Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. Πεισίστρατος, ὥς φασιν, ὁ τύραννος δεκάτας τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς Ἀθηναίους. παριὼν δὲ ἐσθ' ὅτε καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ λιθώδεις τόπους, ἤρετο αὐτόν, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὀδύνας καὶ σφακέλους. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ, ἀτέλειαν τῆς δεκάτης δέδωκε· καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

Καὶ τάχα ἴμεν. καὶ ταχέως πορευόμεθα.

[*Καίοιτο*. ὑπάρχοιτο.]

Καὶ τὸ τοῦ λύκου. φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κύνα τῶν ποιμενικῶν προβάτων ἐσθίοντα, εἰπεῖν· Ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόση κραυγὴ ἐγίγνετο ἄν;

Καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ. τουτέστιν, οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον.

Καὶ χερσί. καὶ ἔργοις.

Κεάδαν. Βαράθρόν ἐστι τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται Ἀθήνησι καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ, ὥςπερ εἰς τὸν Κεάδαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Κέαρ. τὴν καρδίαν φησὶν Ἀριστοφάνης·

Ἐφ' ᾧγε τὸ κέαρ εὐφράνθην.

Κέαται. κεῖνται.

Κέβης, Θηβαῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. Διάλογοι δὲ αὐτοῦ φέρονται τρεῖς, Ἑβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ· ἔστι δὲ τῶν ἐν ᾅδου διήγησις· καὶ ἄλλα τινά.

---

1. *Καισάρειος*] Caesarius pater Eudoxii, martyr sub Maximiano. Vid. supr. *Εὐδόξιος*. *Reines.* *Καισάριος* A. B. item libri sub v. *Γρηγόριος Ναζιανζοῦ*. 4. *Καίστωνος* videtur a correctione glossae superioris esse profectum. 5. *Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκ.*] Aristoph. Ran. 715. ubi vide Schol. Vide etiam infra v. *Κῦμα*. *Küst.* Inde haec ascita fuisse vel neglectus litterarum ordo significat. 7. *Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. Πεισίστρ.*] Totum hunc locum ex Zenobio [IV, 76.] Suidas descripsit. Vide etiam infra v. *Σφακελισμός*, ubi eadem repetuntur. *Küst.* *σφάκελλοι* B. *V. Vide Diodori Siculi Exc. Vaticana p. 29. et notam Dindorfii p. 31. *Gaisf.* Haud supervacuum monere haec ad formam versus paroemiaci esse revocanda: *σφάκελοι ποιοῦσ' ἀτέλειαν*. 13. *ὀδύνας καὶ σφακέλους*] Adde ex Zenobio et ipso Suida v. *Σφακελισμός*: *καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει*. *Küst.* Sed longe venustius Diodorus: *ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ μέλειν, τούτων γὰρ τὸ μέρος Πεισιστράτῳ διδόναι*. *σφακέλλους* *V. 17. *Καὶ τάχα*] Sic Photius et Timaeus p. 151. Legendum *ἴωμεν* et *πορευώμεθα*: v. Ruhnkenium. In E. pr. *πορευσόμεθα*. Post hanc glossam: *Καίοιτο*] Sic A. V. Vid. infra *Κέοιτο*. *Gaisf.* Qui huc retraxit glossam fugitivam, *Καίοιτο*. *ὑπάρχοιτο*, sive ut ea post *Καὶ χερσί* legebatur, *Κέοιτο*. *ὑπάρχοιτο* (sic pro *ὑπάρχοι* B. E. Photius). Neutra cum litterarum ordinem sequatur, posteriorem omisi cum A. V. alteram vel ipsa sententia refutatam satis habui cancellis sepire.

1. *Καὶ τὸ τοῦ λύκου*] Vid. locus Platonis Phaedr. p. 272. C. ibique Schol. 2. *ἢ καὶ κύνα*] Sic A. et pro v. l. V. *ἢ καὶ λύκαιναν* B. E. V. Med. Neutrum habuit vulg. 4. *ἐγγίνετο* *V. 5. *Καίτοι σ' οὐκ*] Aristoph. Lys. 905. *οὐ* ante *φιλῶ* om. A. 7. Sic Photius et Hesychius. Opinor grammaticos respexisse ad formulam vetustam maximeque solennem (Aeschin. c. Ctesiph. p. 69. *βοηθήσειν καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει*, coll. F. Leg. p. 43. et Lycurg. in Leocr. p. 165. extr. *κτείνειν τὸν τὴν πατρίδα προδιδόντα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ χειρὶ καὶ ψήφῳ*), quam suos in usus convertit Aeschylus Agam. 111. *ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι*. 8. *Κεάδας*] Vide paulo ante v. *Καιάδας*. *Küst.* Haec cum pulvisculo de v. *Βάραθρον* esse transcripta tum orationis conclusio docet, tum ipsa scripturae diversitas, unde *Κεάδαν* in capite glossae reponi par fuit. Nimirum praebuere *Κεάδαν* V. *Κεώδαν* B. E. *Κεώδας* Med. 9. *ἐνεβάλλοντο*] *ἐβάλλοντο* A. *ἐμβάλλονται* dedi cum V. et v. *Βάραθρον*. 10. *Καιάδαν* | *Κεάδαν* A. V. *Κεώδαν* B. 12. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 5. Quod subsequebatur *ἔγ' ᾧθ'* omisi cum Zon. p. 1191. A. B. E. *V. Med. 14. *Κέαται*] Il. *λ'*. 659. Zon. p. 1193. Apud Hesychium *κεῖται* reliquerunt editores. 16. *Διάλογοι δὲ αὐτοῦ* — *Πίναξ*] Ex Laertio. *Küst.* II, 125. 17. *Πίναξ*] Hodie adhuc sub nomine Cebetis *Tabula* quaedam circumfertur; sed quae vitae humanae, non vero eorum, quae apud inferos fiunt, descriptionem continet. Unde dubium videri potest, an *Tabula* illa vere Cebetis sit: vel saltem, an Suidas de eadem *Tabula* hic intelligendus sit, quae hodie in manibus eruditorum versatur. Sed hac de re videndus omnino Samuel Petitus *Miscellan.* lib. IV. c. 4. *Küst.* In hac ut videtur lectoris annotatione Hemsterhusius nescio cur desiderarit, *Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἐν Ἅιδου διήγησις*.

Καισάρειος. Caesarius, Gregorii Theologi frater. Scripsit varia: item contra Graecos. *Καίσωνος*. Caesonis. Nomen proprium. *Καίστωνος*. Caestonis. Nomen proprium. *Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμ. Praesertim cum fluctus nos ulnis suis quasi amplectantur.* Id est, in multis periculis constituti. *Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτ. Et sphaceli dant immunitatem.* Pisistratus tyrannus, ut aiunt, decimas frugum ab Atheniensibus exigebat. Hic igitur cum aliquando praeteriens senem quendam rupes et loca saxosa fodientem videret, ex eo quaesivit, quos fructus inde referret? Cui is respondit: *Dolorem et sphacelos*; [*et horum decimas Pisistratus exigit.*] Admiratus igitur tyrannus hominis in dicendo libertatem, decimarum immunitatem ei concessit: unde Athenienses proverbio hoc uti coeperunt. *Καὶ τάχα ἴμεν*. Et celeriter imus. *Καὶ τὸ τοῦ λύκου. Et illud lupi* [*dictum.*] Aiunt lupum, cum videret pastorem vel canem de ovibus gregis comedentem, dixisse: *Id ego si facerem, quantus clamor excitaretur? Καίτοι σ' οὐκ ἐρ. Quamvis negem, te mihi non amari.* Id est, amorem meum non celo. *Καὶ χερσί*. Et factis. *Κεάδαν*. Barathrum est locus profundus, in quem Athenis malefici et capite damnati coniiciebantur; ut apud Lacedaemonios in Ceadam. *Κέαρ*. Sic Aristophanes cor dixit. *Qua de causa cor meum gaudio sit perfusum.* *Κέαται*. Iacent. *Κέβης*. Cebes, Thebanus, philosophus, Socratis discipulus. Huius tres circumferuntur dialogi: *Septima*, *Phrynichus*, *Tabula*. quarum haec continet narrationem rerum infernarum. item alia quaedam.

Κέβρηνα, πόλις Τρωάδος, Κυμαίων ἄποικος.

Κέγκλος, εἶδος ὀρνέου θαλασσίου.

Κεγχραμίδες. τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαῶν οἱ πυρῆνες λέγονται κεγχραμίδες.

Κεγχρέα.

Κεγχρεαί. ὄνομα τόπου.

Κεγχρεών. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γραφῇ· Κἄπειτ' ἐπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς 289 ‖ *ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον κέγχρον.*

Κεχρήτισι.

Καὶ νάρδῳ ψαφαρῇ, κεγχρήτισιν ἰσχάσιν ἀμφί.

Κεγχρίνης. εἶδος ὀρνέου, ὃ λέγεται μηδόλως διψᾶν. ἢ εἶδος ὄφεως.

Κεδάζω. σκορπίζω.

Κεδίκιος. ὄνομα κύριον.

Κεδνός. συνετός, σώφρων, ἢ φρόνιμος. Αἴας·

Καὶγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὕπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.

Κεδρωσία. ὄνομα πόλεως.

Κέδροι. δένδρα ὑψίκομα καὶ ἄκαρπα· αἷς ἀπεικάζει Δαβὶδ τὴν εἰδωλολατρίαν.

Κέθη. ὄνομα κύριον.

Κέθηγος. ὄνομα κύριον.

Κεκαδησόμεθα. φροντίσομεν.

Κεκαθίσθαι. ἐκ τοῦ καθίζω.

Κεκασμένον. κεκοσμημένον.

Κεκαυτηριασμένος. μὴ ἔχων ὑγιῆ τὴν συνείδησιν.

---

1. *Κέβρηνα, καὶ Κέβρην, πόλις τῆς Τρωάδος, Κυμ. ἀπ.* | Ex Harpocratione. *Küst. Κέβρινα* A. B. Photius et Harpocratio Pal. Cum iisdem Gaisf. delevit *καὶ Κέβρην*: *καὶ* omisit E. Grammatici spectarunt locum Demosth. in Aristocr. p. 671, 9. *τῆς Τρωάδος* | *τῆς* om. A. B. V. Photius. 2. *Κέγκλος* | *Κέγκλης* Med. Illud Gaisf. restituit in v. *Ἡμερινὰ ζῷα*. Alias eiusdem nominis corruptiones suppeditant vv. *Κιγκλός* et *Κίγκαλος*. 3. *Κεγχρις μίδες* | Immo *κεγχραμίδες*. *Küst.* Utitur Theophil. ad Autol. p. 142. *ἐκ συκῆς κεγχραμίδος γίνεσθαι συκῆν*. *Toup. MS. Κεγχραμίδες* A. B. E. V. et Zon. p. 1188. (qui *τῶν συκῶν καὶ τῶν ἐλαιῶν*) quod reponebat etiam Gataker us in Anton. X, 17. a Gaisf. laudatus. *λέγονται κεγχραμίδες* addunt A. *V. invito Zonara. 5. Κεγχρέα* | Diodor. Sic. IV, 72. ubi v. Wesseling. *Gaisf.* Addas Heynium in Apollod. p. 341. Ista tamen cum ad Cenchreum sive Cychreum heroem referantur, Zonaras p. 1188. (*Κεγχρέα. πόλις. καὶ Κεγχρεαι. τόπος*) docet civitatis Cenchrearum *διπτογραφίαν* proponi. Nam *Κεγχρέα* sive *Κεγχρεά*, quamquam rarius, usurpatum fuisse persuadet Wassius mox laudandus. 6. *Κεγχρεαί* | Vid. Wass. in Thucyd. VIII, 10. *Gaisf.* Adde Siebel. in Pausan. II, 1, 5. 7. *Κεγχρεών* | Photius: *Κεγχρεών. τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἡ ἀργυρῖτις ἐκαθαίρετο κέγχρος, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀργυρίων ἀναφερομένη ἄμμος*. Adde Lex. Rhet. p. 271. *Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Παντ. παραγρ.* | P. 974. 8. *παραγραφῇ* | *γραφῇ* A. B. E. V. Med. Photius et Harpocratio Pal. cum libris optimis. Debuit igitur mendum vetustum conservari. *Κἄπειτα* *V. et Phot. 10. *καθαριστήριον* | Sic etiam legitur in Lexico Photii inedito. Sed malim *ἐργαστήριον*. *Küst.* 12. *Κεγχρήτισι* | *Κεγχρήτισι* bis A. B. E. et Anthol. Palat. *Κεγχρήτοισι* V. 13. *Καὶ νάρδῳ* | Versus Philippi Thess. X, 5. Anthol. Pal. VI, 231. *νάρδος* editum in Anthologia, cui concinit *ψαφαρὴ* scriptura MS. Pal. *ψαφανῇ* *V. 15. *Κεγχρίνης* | Vid. vv. *Γαμψώνυχα* et *Ἐπιρυχίδα*, ubi *Κεγχρὶς*. Idem fortasse *Κεχρὶς* Aristoph. Av. 306. ubi v. Dindorf. *Gaisf.* Equidem illa *εἶδος — ἢ* (a Zon. p. 1181. confirmata) lectoribus incautis opinor esse tribuenda. Huc referendus Hesychius: *Κεγχρὶς. ὀρνέου εἶδος*. Iam vero cum continua *ὃ λέγεται μηδόλως διψᾶν* diserte memorarit Aristoteles de Gener. III, 1. in cenchridis descriptione, facile colligitur binas glossas *Κεγχρίνης* et *Κεγχρὶς* in unam coaluisse. 16. *εἶδος ὄφεως*] Vid. Nicand. Ther. 463. et Schneiderum in eum locum. *Gaisf.*

1. *Κεδάζω*] Zon. p. 1193. Delevit Gaisf. quae h. v. sequebantur, *καὶ σκεδάζω, καὶ διασκεδάζω*, cum A. B. V. item quae post gl. *Κεδίκιος*: *κέδμαια, τὰ χρόνια ἀλγήματα λέγει ὁ Ἱπποκράτης*, cum A. B. V. invecta scilicet e Zonara. 2. *Κεδίκιος* | Eam scripturam in Appiani fragm. T. I. p. 80. temere delebat Schweighäuserus: v. Dionysii fr. Ambros. XIII, 7. 8. Huius tamen in l. IX, 28. nunc *Καιδίκιος* vulgatur. 4. Versus Sophocl. Ai. 661 — 63. *Ἐγὼ* | *καὶγὼ* A. B. E. Med. 5. *δυσμενεστάτου* | *βροτῶν* addunt A. B. E. *βροτῶς* Ald. Seq. vs. om. A. V. 7. *πόλεως* sine dubio natum e compendio perperam accepto. 8. Zon. p. 1188. *δένδρα*] *δένδρη* V. 9. *Δαβὶδ* | Ps. XXVIII, 5. *φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει κύριος τοὺς κέδρους τοῦ Λιβάνου*. Ubi Theodoretus: *Σημαίνει διὰ τούτων τῶν λόγων τὴν τῶν εἰδώλων καταλυσιν. ἐπειδὴ γὰρ ὑψηλὰ ἦν πάλαι τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη, καρπὸν οὐδένα τοῖς σεβομένοις ἀφέλιμον, ταῖς τοῦ Λιβάνου κέδροις ἀπείκασε τοῦτο, εἰ ὑψηλαὶ μέν εἰσιν, ἐδώδιμον δὲ καρπὸν οὐ παρέχουσι φέριν*. Mox *εἰδωλολατρίαν* cum A. V. dedimus: *εἰδωλολατρείαν* Edd. Cf. v. *Ἀβραάμ*. 10. Prodigium glossae. 12. *Κεκαδησόμεθα. φροντ.* | Hoc sensu vox ista capitur apud Homerum Il. *Ψ*. 353. ubi Scholiasta: *Κεκαδησόμεθα, λυπησόμεθα, φροντιοῦμεν*. *Küst.* Statim Gaisf. cum A. B. V. E. duplicem glossam delevit ex Etym. M. p. 499. sive Zon. pp. 1195, 97. intrusam: *λυπηθησόμεθα. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχάζω, ἀχαδῶ, χαδῶ. Κεκάδοντο. αντὶ τοῦ ὑπεχώρησαν. Ὅμηρος* (Il. *ό*. 574.)· *Ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο. ἀπὸ τοῦ χάζω, τὸ ὑποχωρῶ, ὁ μέσος β' ἀόριστος ἐχάδομην, ἐχάδοντο· τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ποιητικῷ, κεκάδοντο*. 13. Om. vulg. 14. *Κεκασμένον* | Od. *δ'*. 725. Aristoph. Eq. 682. *Gaisf.* 15. *Κεκαυτηριασμένος. μὴ ἔχων ὑγ.*] Respexit Suidas ad locum illum 1. ad Tim. IV, 2. *Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν*. *Küst.* Similiter Hesychius v. *Κεκαυτηριασμένοι*. Hinc emendandus Zon. p. 1194. *ὑγιᾶ*] *ὑγιῆ* A. E. Photius.

Κέβρηνα. Cebren, urbs Troadis, Cumanorum colonia. *Κέγκλος*. Genus avis marinae. *Κεγχραμίδες*. Sic vocantur ficus grana et olivarum nuclei. *Κεγχρέα*. *Κεγχρεαί*. Cenchreae, nomen loci. *Κεγχρεών*. Officina, in qua grana metallorum exsiccabant. Demosthenes in Exceptione adversus Pantaenetum: *Deinde persuasit servis meis, ut in cenchreone considerent*. *Κεχρήτισι*. *Et nardus tenuis, granis ficuum milio consimilium repleta*. *Κεγχρίνης*. Genus avis, quae nunquam sitire dicitur. vel genus serpentis. *Κεδάζω*. Dissipo. *Κεδίκιος*. Nomen proprium. *Κεδνός*. Intelligens, temperans. vel prudens. Aiax Sophoclis: *Ego enim, ex quo donum hoc ab Hectore mihi inimicissimo accepi, nihil ab Argivis egregii consecutus sum*. *Κεδρωσία*. Nomen urbis. *Κέδροι* Cedri, arbores procerae et steriles: quibus David idololatriam comparat. *Κέθη*. Nomen proprium. *Κέθηγος*. Nomen proprium. *Κεκαδησόμεθα*. Curabimus. *Κεκαθίσθαι*. Ab eo quod est *καθίζω*. *Κεκασμένον*. Ornatum. *Κεκαυτηριασμένος*. Non habens sanam conscientiam.

Κεκαινοπεποιημένοι. Ἵνα μὴ ὦσιν ἐκδιψοι καὶ προεκλελυμένοι, ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ κεκαινοπεποιημένοι. τουτέστιν ὑγιεῖς.

Κεκαφηότα. ἐκπνεύσαντα.

Κεκιβδήλευται. διαβέβληται, κατέγνωσται, ἀποδεδοκίμασται, νενόθευται.

Κεκίλιος. ὄνομα κύριον. ζήτει τοῦτο πλατύτερον εἰς τὸ καὶ δίφθογγον ὀπίσω.

Κεκινέαται. κεκίνηται.

Κεκλάγξω, καὶ κεκλάγξομαι. ἀντὶ τοῦ ὑλακτήσω. ἐπὶ τῶν κυνῶν.

Κέκλεικα. ἠσφάλισα.

Κεκλήατο. ἐκ τοῦ καλῶ, καλέσω.

Κεκληγότες. κράζοντες.

Κέκληκα. ἐκάλεσα.

200 ‖ **Κεκλίαται.** ἐκ τοῦ κλίνω. Καὶ κέκλικα, ὁμοίως.

Κεκλιμένος. περιεχόμενος.

Κεκλόμενος. παρακελευόμενος.

Κεκλοφέναι. κλέψαι, ὑφελέσθαι.

Κεκλωσμένα ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης. ἀμεταποίητα.

Κεκμηκώς. κάμνων. καὶ χωρὶς τοῦ κ. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομήδεσιν ἄνθετο Μούσαις,
γήραϊ κεκμηκὼς ὄμματα καὶ παλάμας.

Κεκολουμένος. ἀδυνάτως ἔχων, ἀμηχανῶν.

Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος ἔδραμε θυμῷ
ἐς προτέρην ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.

ἢ κεκολουμένος, ἐκτετηγμένος.

Κεκομψευμένος. σεμνός, ἢ ἀστεῖος, ἢ ἐκκαλλώπιστος.

Κεκονιαμένοις. ἀσβέστῳ κεχρισμένοις. Οἶνος δὲ ἦν, ὃν ἐν λάκκοις κονιατοῖς εἶχον· Ξενοφῶν φησι.

---

1. *Καινοπεποιημένον*] *Κεκαινοπεποιημένοι* A. B. E. quod restituendum vidit Porsonus ad Toup. IV. p. 455. *Κεκαινοπεποιημένον* *V. *καινοπεποιημένοι* Med. *Ἵνα μὴ ὦσιν ἔκδιψοι*] Haec verba leguntur etiam supra v. *Ἐκπαθεῖς*. Interpretatio vero, quam affert Suidas, plane ridicula est. *Ἐκπαθεῖς. ὑγιεῖς, ἐκτὸς πάθους.* Ad utrumque tamen locum silent interpretes. Legendum proculdubio: *εὐπαθεῖς καὶ καινοπεποιημένοι, bene curati et refecti: fresh and in good spirits.* Sed nihil muto. Ita Alciphron in Epist. II, 4. p. 244. edit. Bergler. *Μὰ τὴν Καλλιγένειαν ἐν ᾗ νῦν εἰμι κατέχαιρον, Μένανδρε, ἐκπαθὴς ὑπὸ ἡδονῆς γινομένη.* Ubi vide editorem. De praepositionis *ἐκ* duplici et diversa vi consulas Valcken. Diatrib. in Euripidem p. 197. *Toup.* 2. *καὶ καινοπεποιημένοι*] *καὶ κεκαινοπεποιημένοι* A. *κεκαινοπεποιημένοι* B. E. V. 4. *Κεκαφηότα*] Hom. Il. *ε'*. 698. Cf. v. *Κάφος*, quae vox Hesychio reddenda sub v. *Κεκαφηότα*. 5. Item Photius. 7. *Κεκίλιος*] Sic A. V. Integram historiam h. l. dant B. E. *Gaisf.* Vide supra v. *Καικίλιος*. Om. vulg. *τοῦτον πλατυτέρως . . . ὀπίσω φησί* *V. 9. *κεκίνηται*] Item Zonar. p. 1197. Sed *κεκίνηνται* cum Etymol. M. p. 499. et codem Zon. p. 1195. reponendum. Ceterum versus apud Zonaram, *οἱ δέ μευ ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι πάντες κεκινέαται*, Hipponactis fuit, auctore libello Hom. Epimer. p. 288. 10. *Κεκλάγξω — κεκλάγξομαι*] Aristoph. Vesp. 964. sq. Unde restituendum tum h. l. *κεκλάγγω*, tum *κεκλαγγὼς* Plutarcho Timol. 26. extr. 13. *Κεκλήατο*] Il. *κ'*. 195. Om. glossam vulg. Ista quidem *ἐκ τοῦ καλῶ καλέσω* Zon. p. 1198. rettulit ad gl. *Κέκληκα*. 16. *Κεκλίαται*] Il. *π'*. 68. *κεῖνται* interpretatur Hesychius. 18. *Κεκλιμένος. περιεχόμενος*] Homerus Il. *ό*. 740. *Πόντῳ κεκλιμένοι ἑκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης.* Ubi Scholiasta: *Πόντῳ κεκλιμένοι. παρακεκλιμένοι τῇ θαλάσσῃ, περιεχόμενοι. Küst.* Afferre debuit Il. *ε'*. 709. vel *φ'*. 549.

1. *Κεκλόμενος*] Il. *π'*. 525. vel Soph. Oed. R. 159. 2. *ὑφελέσθαι* nescit Zon. p. 1194. 3. *ὑπὸ τῆς εἱμ. ἀμεταποίητα* om. B. E. *ὑπὸ τῆς* cum continuis omnia nescit *V. Vocem *ἀμεταποίητα* sequebatur versus incaute huc pertractus, *Νενησμένα κραιῶν δὲ προσδόκα λύπας*. Quae cum etiam A. in marg. coniecerit, expunximus; accedit *V. in marg. notans, *Λύσις ὀνείρου*: ut antiquitus nihil praeter glossam *Κεκλωσμένα* videatur extitisse. *Νενησμένα κρ.* | Versus hic oneirocriticus legitur apud Astrampsychum: qui ideo in hunc locum translatus est, quia *τὸ νενησμένα* idem significat quod *κεκλωσμένα*. *Küst. κραιῶν δὲ* om. B. E. 5. *ἐκ τοῦ κάμνω*] *κάμνων* A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 274. (ubi accedunt *γεγηρακώς, κεκοπιακώς*). *χωρὶς τοῦ κ*] Observatio non magis probanda quam superior illa sub v. *Ἀπεδημηκότες*. *ἐν Ἐπιγράμμασι*] Pauli Silentiarii LII, 9. 10. Anthol. Pal. VI, 66. *Ἐπιγράμμασι* diserte *V. 7. *Καλλιμένης*] *Καλλιμέλης* A. *φιλομήδεσιν*] Anthol. rectius *φιλομειδέσιν*. 9. *γήραϊ*] *γῆρας* B. *γήραος* E. *κεκμηκὼς*] *κεκμηὼς* Anthol. et sic repperisse videtur Suidas. *Gaisf.* Id nondum apparet. Mox *παλάμην* verius Anthol. 11. *Τηξιμελεῖ νούσῳ*] Philippi Thessal. XXV, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 234. 12. *προτέρην — μαρτυρίην*] *πρότερον — μαρτύριον* E. 13. Haec disticho debuerant praemitti. Cf. Zon. p. 1194. 14. *ἐκκαλλώπιστος*] Scribe *εὐκαλλώπιστος*, ut habet Photius in Lexico inedito. *Küst.* Sic Lex. Bachm. p. 274. *κεκαλλωπισμένος* tamen Zon. p. 1193. Vid. Ruhnken. in Tim. p. 155. 16. *Κεκονιμένοις*] Repraesentavi hic lectionem duorum meliorum MSS. Pariss., qui non solum hoc loco, sed etiam in sequentibus, ubi priores editt. *κεκονιαμένος* ingerunt, constanter *κεκονιμένος* exhibent. *Küst.* Iure refragabantur Abreschius in Hesychium et Tittmannus. *Κεκονιμένοις* A. B. V. Med. Zon. p. 1195. id quod ex Ev. Matth. 23, 27. Ernestius repetierat. Mox *κεχρημένοις* A. V. 17. *κονιάτοις* *V. *Ξενοφῶν*] Anab. IV, 2, 22. *Οἶνος δὲ πολὺς ἦν, ὥστε ἐν λ. κ. ε.*

Κεκαινοπεποιημένοι. Viribus restaurati. ***Ne siti confecti et defatigati, sed sani essent et integri.*** ***Κεκαφηότα.*** Eum qui animam agebat. ***Κεκιβδήλευται.*** Vituperatus est, damnatus est, reprobatus est, adulteratus est. ***Κεκίλιος.*** Nomen proprium: de quo plura quaeras sub *Καί* diphthongo. ***Κεκινέαται.*** Moti sunt. ***Κεκλάγξω***, et ***κεκλάγξομαι.*** Latrabo. de canibus dicitur. ***Κέκλεικα.*** Clausi. ***Κεκλήατο.*** Ab eo quod est *καλῶ*. ***Κεκληγότες.*** Vociferantes. ***Κέκληκα.*** Vocavi. ***Κεκλίαται.*** Item ***κέκλικα.*** Ab eo quod est *κλίνω*. ***Κεκλιμένος.*** Accubans. ***Κεκλόμενος.*** Adhortans. ***Κεκλοφέναι.*** Furatum esse, surripuisse. ***Κεκλωσμένα ὑπὸ τῆς εἱμ.*** Fatum immutabile. ***Κεκμηκώς.*** Defatigatus. Et sine *κ*. In Epigrammate: ***Hic Callimenes risus amantibus Musis dedicavit, postquam senium eius oculorum et artificii vigorem hebetavit.*** ***Κεκολουμένος.*** Mutilatus, debilitatus. ***Tabifico morbo debilitatus fortia facinora quondam ab se edita animo repetiit.*** vel ***κεκολουμένος***, tabefactus. ***Κεκομψευμένος.*** Fastuosus, vel urbanus, vel in elegantiis sese iactans. ***Κεκονιαμένοις.*** Calce illitis. Xenophon: ***Vinum erat, quod in cisternis opere albario inductis servabant.***

Κεκονιμένος. σπουδάζων πάνυ, καὶ σχεδὸν κόνεως πεπληρωμένος.

Ὅς ἂν
μὴ πρῶτα πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος.

ἀντὶ τοῦ, ἔτι τοῦ κνέφους ὄντος. Καὶ αὖθις·

Ἀλλὰ σιδηρείου κεκονιμένη ἐκ πολέμοιο.

Πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην δίαιταν ἔλεγον οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες κεκονῖσθαι τὴν τῶν ὀσπρίων. ἀντὶ τοῦ ἐνεθίζεσθαι. σημαίνει δὲ τὸ κεκονῖσθαι καὶ *ἀντὶ τοῦ* κυλίεσθαι.

Κεκονιμένων. σπευδόντων, ἔτι τὴν κόνιν τοῖς ποσὶ περιφερόντων. Δύο νεανίσκων κεκονιμένων, καὶ ἀγγελίαν ἀπαγγειλάντων.

Κεκότητο. ὤργιστο. Καὶ Κεκοτηότες.

Κεκωδωνισμένος. ἐξητασμένος. ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων. Καὶ διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν.

Κεκωφῆσθαι. κωφὸν γεγονέναι.

Κεκραγμόν. τὴν βοὴν Ἀττικοί. Χοῖρον αὐτίκα ἐκ τοῦ πύργου ἐπικρεμάσαντες, τὸν κίνδυνον τὸν ἐκ τοῦ ἐλέφαντος διέφυγον. κεκραγμὸν γάρ τινα σκαιὸν ὁ χοῖρος ἠρτημένος ἠφίει· ὥπερ ὁ ἐλέφας ἀχθόμενος ἀνεχαίτιζε. 201

Κέκραχθι. κρᾶξον.

Κεκράκτης. μεγαλόφωνος. Ἀριστοφάνης·

Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

Ποταμὸς δὲ Ἀττικὸς ὁ Κυκλοβόρος, χειμάῤῥους. τὴν κακοφωνίαν οὖν εἰκασε τοῦ ποταμοῦ τῷ ἤχῳ. καὶ ἀλλαχοῦ·

Ἅρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

---

1. Κεκονιμένος] Κεκονιαμένος B. E. Med. „Vide Hemsterhus. in Lucian. Tim. c. 45." *Gaisf.* Adde potissimum Valck. in Theocr. I, 30. Ceterum e Zon. p. 1194. haud temere colligas vv. Κεκονιμένος et Κεκονιμένων olim accurate fuisse iunctas. 3. Ὅς ἂν μὴ πρῶτα] Aristoph. Eccles. 289. Ἀπείλησε γὰρ Ὁ Θεσμοθέτης, ὃς ἂν μὴ πρὸ πάνυ τοῦ κνέφους Ἥκῃ κεκονισμένος etc. Ceterum utrumque dicitur, et κεκονισμένος et κεκονιμένος. Illud a κονίζω, hoc a κονίω. Küst. 5. ἥκει] ἥκῃ A. V. 6. τουτέστιν] ἀντὶ τοῦ dedi cum A. V. ἀντὶ τοῦ πρώ Schol. Arist. Cf. v. Πρώ. 7. Ἀλλὰ σιδ.] Versus Hegesippi III, 3. Anthol. Pal. VI, 124. unde leg. πολλὰ σιδηρείου. κεκονισμένη] κεκονιμένη A. κεκονιαμένη B. E. V. κεκονημένα Anthol. Pal. 8. Πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην] Pertinet ad Dan. I, 12. *Gaisf.* 9. κεκονίσθαι] βεκονίσθαι V. κεκονεῖσθαι E. κεκονιᾶσθαι Med. ἐνεθίζεσθαι] ἐνειθίζεσθαι A. B. E. V. id est ἐνειθίσθαι. 10. κεκονίσθαι] Sic duo MSS. Pariss. Cuius loco priores editt. minus recte exhibent κεκονιᾶσθαι. Küst. βεκονίσθαι V. κενονεῖσθαι E. τὸ κυλίεσθαι] ἀντὶ τοῦ κυλίσθαι A. V. Edita scriptura cum sensum incertum ac dilutiorem efficiat, manifesto vero palaestricus usus in verbo κονίεσθαι tritissimus (v. Wyttenb. in Plutarch. T. VI. p. 437. sq.) innuatur, non dubitavimus ἀντὶ τοῦ ita probare, ut sententia fere talis compleatur, similitudine vocum ut videtur obscurata: σημαίνει δὲ τὸ κεκονῖσθαι καὶ παλαίειν, ἀντὶ τοῦ ἐν παλαίστρᾳ κυλίεσθαι 12. Κεκονιαμένων] Med. 14. καὶ τὴν] τὴν om. A. B. E. V. καὶ om. Med. et *V. Pertinent haec ad Romanorum de Castoribus fabulam: vide vel Dionys. A. R. VI, 13. Tribuas Aeliano. 15. Κεκότητο] Κεκοτήοτο A. καὶ clam Gaisf. add. cum *V. Olim Κεκοτηκότες pro singulari glossa habebatur. 16. Κεκωδωνισμένος. ἐξητασμ.] Vide vv. Ἀκωδώνιστον, Διακωδωνίσω, Διεκωδώνισε, Ἐκωδωνίζοντο et Κωδωνίσαι. Küst. Zon. p. 1194. et Photius.

1. Ἀριστοφάνης Λυσιστρ.] V. 486. 4. Κεκωφῶσθαι] Κεκωφῆσθαι A. B. E. V. κεκωφεῖσθαι Photius Lex. m. pr. „Damascium Photii p. 1069. citat Toupius. Vide Porsonum in Eurip. Orest. 1279." *Gaisf.* 5. Ἀττικοί] Om. Photius, recte. Vid. Sallier. in Moerin p. 226. 8. ἀφίει] ἠφίει A. et Zon. p. 1182. 9. Κέκραχθι] Κέκραθι Zon. p. 1193. A. E. V. et edd. ante Küst., qui Porti emendationem tacite recepit. „Vid. Aristoph. Vesp. 198. Thesm. 699." *Gaisf.* 11. Ἀριστοφάνης] Equ. 137. ubi Κυκλοβόρου *V. 13. Ποταμὸς δὲ Ἀττικὸς ὁ Κυκλοβ. χειμάῤῥους] Locus hic ex Scholiasta ad modo indicatum locum Aristophanis sic supplendus est: Ποτ. δὲ Ἀττ ὁ Κυκλοβόρος, οὐκ ἀεί, οὐδὲ διὰ παντὸς ῥέων, ἀλλὰ χειμάῤῥους. Küst. Aliud Scholion descripsit Suidas, non id quod indicavit Küsterus; scil. ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς χειμάῤῥους ὁ Κυκλοβόρος, ὑπὸ Ἀθηναίων χωσθείς. τὴν κακοφωνίαν οὖν τοῦ Κλέωνος εἴκασε τῷ ἤχῳ τοῦ ποταμοῦ. *Gaisf.* Eodem ubi respicit Schol. Vesp. 34. perperam vulgatur εἰς τὸ ἀρπακτικὸν τοῦ Κλέωνος, ubi κρακτικὸν iam confirmat liber Venetus. ποτὲ hic et infra V. item Ἀττικῶς *V. Κυκλοβόρος] Κυβόριος V. κυκλοβόριος A. 15. καὶ ἀλλαχοῦ cum seqq. delevit Küsterus. „Pro ἅρπαξ κεκράκτης etc. alium versum citat Scholiastes, ᾤμην δ' ἐγὼ τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι." *Gaisf.* Ubi Brunckius pravis numeris ἔγωγε reposuit, cum deberet καθιέναι. Possit aliquis suspicari Suidam in novissimis καὶ ἀλλαχοῦ substitisse, cum Cyclobori haud raram mentionem videatur Comicus (cf. fragm. 275.) iniecisse. Sed verisimilius alterum illum Aristophanis versum ita haustum fuisse, ut primarium dictum, Ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων, in varias partes distraheretur. Cuius erroris documenta praestabit annotatio in v. Τριπάλαντον. Adde v. Κυκλόβορος.

Κεκονιμένος. Valde festinans, et propemodum pulvere repletus. *Qui non mane multo luce adhuc crepera festino gradu venerit.* Et alibi: *Multum ferreo ex bello pulverulenta.* † *Eiusmodi enim victus generi, esui leguminum, se assuetos esse dicebant tres sancti pueri.* Eadem autem vox etiam in pulvere luctari significat. *Κεκονιμένων.* Festinantibus, ac pulverem in pedibus adhuc circumferentibus. *Duobus adolescentibus properantibus, et nuncium illum elocutis.* *Κεκότητο.* Iratus erat. Et *Κεκοτηότες.* *Κεκωδωνισμένος.* Exploratus. translatio ducta est ab iis qui vigilias sono tintinnabulorum explorant. Et *διακωδωνίσαι*, explorare. Aristophanes *Lysistrata*: *Nam turpe fuerit hanc rem citra quaestionem relinquere.* *Κεκωφῆσθαι.* Surdum esse factum. *Κεκραγμόν.* Sic Attici clamorem vocant. *Cum autem porcum e turri statim suspendissent, periculum ab elephanto imminens effugerunt. porcus enim pendens ingratum edebat grunnitum, quo elephas offensus sessores deiecit.* *Κέκραχθι.* Vociferare. *Κεκράκτης.* Magna voce vociferans. Aristophanes: *Rapax, vociferator, Cyclobori vocem habens.* Cyclobonus est fluvius Atticae, torrentis modo fluens. improbam igitur vocem fluvii sono assimilavit. Et alibi: [*Opinabar sane Cycloborum deferri.*]

*Κεκραμένον τρία καὶ δύο. τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις.** Ἀριστοφάνης·*

Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

Ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.

βούλεται δηλοῦν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος.

Κεκραμένη σπονδή. ἣν ἔθυον μόνῳ τῷ Ἑρμῇ, διότι, ὥς φασι, καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεται.

Κεκράξομαι. οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας καὶ συντόνου καὶ σπουδαίας εὐχῆς. Λαβίδ· Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι.

Κεκραιπαληκώς. εὐφραμμένος.

Κεκρηγέναι ἢ κεκραγέναι.

Κεκριγότες Ἰλλυριοί. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες. κεκριγότες οὖν διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γιγνόμενος.

Κεκριμένον. ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένον.

Κεκροπίδης. ὁ τοῦ Κέκροπος υἱός.

Κεκροπίς. μία τῶν ἐν Ἀθήνῃσι δέκα φυλῶν.

Κεκροπίς. Ἀθῆναι, ἀπὸ Κέκροπος. Καὶ Κεκροπίδαι, οἱ Ἀθηναῖοι.

Κέκροψ, Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, ᾤκησε τὰς Ἀθήνας· ὅθεν καὶ Κεκροπίδαι. τινὲς δέ φασι τοῦτον καὶ διφυῆ γεγενῆσθαι, τὰ μὲν ἄνω ἀνδρός, τὰ δὲ κάτω γυναικός· οἱ δὲ θηρίου. ἕτεροι δέ, ὅτι νόμους ἐξεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δέ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναιξί, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδός, αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, καὶ

---

1. *ἐπιδεχόμενον ὕδατος*] *ὕδατος ἐπιδεχόμενον* A. V. Schol. 2. *καὶ οἴνου*] *οἴνου δὲ* V. Schol. *ἀρίστη κρᾶσις* E. marg. In his si minus ipse Suidas sub v. *Πόμα*, certe Scholiastes poterat lacunam verborum evincere: *ἀρίστη κρᾶσις* [*οἴνου δύο μέρη καὶ ὕδατος τρία*]. 3. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 1184. [1192, 94.] ubi pro *ἔγχεε* rectius legitur *ἔχε καί*: quam lectionem enim agnoscunt 2 MSS. Pariss. Vide etiam infra v. *Πόμα κεκραμένον*. *Küst.* 4. *Ἔγχεε*] *ἔχε καὶ* A.E. Mox *δύω* A. 5. *ἐνετριτάνισε* B.E. 6. *βούλεται δὲ*] *δὲ* om. A.E.V. 7. *τρία μέρη δύνασθαι*] *δύνασθαι τρία μέτρα* A. Suid. in v. *Πόμα* et Schol. *δύνασθαι τρία μέρη* *V. 8. *Κεκραμένη σπονδή*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1133. Vid. infra *Κύλιξ* et *Οἶμοι*. *Gaisf.* 10. *ἄρχει, καὶ διὰ τοῦτο*] *καὶ διὰ τοῦτο* om. A.B.E.V. Suid. v. *Οἶμοι δὲ κύλικος* et Schol., servato tamen *καί* (ut fere Suid. v. *Κύλιξ*), omisso *τάς*. Is autem cum observationem istam sic conformarit, *καὶ φαμὲν ὅτι καὶ τῶν ζώντων — δέχεται*, promptum est arbitrari quondam *δὲ* post *διότι* extitisse. Nos interim *καὶ* expunximus. 12. *Λαβίδ*] Psalm. XXIX, 10. *Küst.* Potius Psalm. XXVII, 1. Theodoretum in eum locum compilavit Suidas. *Gaisf.* praeeunte Ernestio. 14. *Κεκραιπαληκώς. ηὐφραμμένος*] Psalm. LXXVII, 65. *Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου.* Ad hunc locum respexit Suidas. *Toup.* *Κεκραιπαλικώς* *V. *εὐφραμμένος* A.B.E.V. Hesychius et Photius, *ηὐφραμένος* Med. 15. Om. vulg. Hesychius: *Κεκρηγότα. κεκραγότα.* Zon. p. 1197. *Κεκρηγέναι. ἀντὶ τοῦ κεκραγέναι.* 16. *Κεκριγότες Ἰλλυριοί*] Ex Schol. Aristoph. Av. 1520. Auctiora praestat v. *Ἰλλυριοί*.

1. Repetuntur haec sub v. *Κρίγη*. Differt aliquantum Zon. p. 1195. 5. *Ἀθήνησι*] *ἐν Ἀθήνησι* A.B.E.V. Photius. 6. *αἱ Ἀθῆναι*] *αἱ* om. A. Idem mox *τοῦ* ante *Κέκροπος*. Ceterum comparandus Herodotus VIII, 44. Paene Hesychium praetermiseram, nondum ab criticis restitutum: *Κεκροπίδας. Ἀθηναίους, τοὺς ἀπώκισας* MS. *ἀπόκισας*. Legendum *τοὺς ἀπὸ Σάιδος*: v. Scholia in Aristid. p. 9. sive T. III. p. 17. 8. *Κέκροψ, Αἰγύπτιος*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 773. *ᾤκησε*] *ᾤκισε* V. et *συνῴκισε* quidem Toupius I. p. 334. quem vide posthac de v. *στοιχεῖν* disserentem. Illud tamen huic loco convenientius. 9. Post *Κεκροπίδαι* delevi commentum satis insulsum, *οἱ Ἀθηναῖοι ἢ οἱ τῆς Κεκροπίδος φυλῆς*, cum A.B.V. *ὅθεν οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδαι* Schol. 10. *τὰ δὲ κάτω μέρη*] Hinc supplendus est Scholiasta Aristophanis loco laudato. *Küst.* Exciderunt enim *γυναικός· οἱ δέ*. Vicissim Suidae haec reddenda: *οἱ μὲν ὅτι τὰ μὲν ἄνω ἀνδρὸς εἶχε*, nisi malumus *ἔχοντα* subiicere. 11. *κάτω μέρη*] *μέρη* om. A.B.E.*V. *θηρίου*] *θηρίον* hic serpentem significat. Fingebant enim veteres, Cecropem parte inferiore corporis in serpentem vel draconem desiisse. Hesychius: *Δρακοντίδης. Τὸν Κέκροπα Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν.* Locus Aristophanis, ad quem Hesychius respexit, extat in Vesp. 436. ubi Comicus inquit: *Ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδη.* Scholiasta ad eum locum: *Εἰσὶ δέ οἵ φασι τὸν Κέκροπα διφυᾶ γεγονέναι, καὶ τὰ κάτω ὄφεως ἐσχηκέναι. Küst.* Mox *νόμους πολλοὺς* Schol. Sed talis scriptor debuit aliam dicendi rationem sequi: *ὅτι ν. ἐξεῦρε καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ ἀγρ. κτλ.* 13. *ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομ.*] Vide Athenaeum init. lib. XIII. et Tzetzem Chil. V, 662. *Küst.* Vid. infra v. *Προμηθεύς* et Tzetz. in Lycophr. 111. *Reines.* 14. *ἐκ τούτων*] *ἐκ τούτου* A.B. 15. *πατρὸς — παιδὸς — παιδὸς — πατρὸς*] *παιδὸς — πατρὸς — πατρὸς — παιδὸς* A.V. Schol. Mox quod doctissimis viris offensionem movit *φανερῶς* om. V. Refingendum opinor: *νόμους θέμενος, ὡς δεῖ συγγίνεσθαι αὐταῖς.* Nam *φανερῶς* ex superioribus immigravit.

Κεκραμένον τρ. Poculum tribus et duabus portionibus mixtum, quod tres aquae partes, duas vini recipit: quae est optima temperandi ratio. Aristophanes: *En quod bibas, vinum tribus et duabus portionibus mixtum. Ipsa enim Minerva ternis vicibus miscuit.* Significare vult, Minervam tale vinum fecisse, quod tres aquae partes ferre posset. *Κεκραμένη σπονδή.* Mixta libatio: quam soli Mercurio libabant, quoniam ille, ut aiunt, et viventibus et mortuis imperat, eamque ob causam ab utrisque honore afficitur. *Κεκράξομαι.* Non est accipiendum de clamore, sed de animi studio et intensa seriaque precatione ad Deum. David: *Ad te, Domine, vociferabor.* *Κεκραιπαληκώς.* Qui genio indulsit. *Κεκρηγέναι* vel *κεκραγέναι.* *Κεκριγότες Ἰλλ.* Aristophanes. id est, stridorem quendam edentes: propterea quod Illyriorum sermo non esset planus. *κρίγη* est enim stridor, quem morientes dentibus edunt. *Κεκριμένον.* Decretum. *Κεκροπίδης.* Cecropis filius. *Κεκροπίς.* Cecropis, una ex decem tribubus Atticorum. *Κεκροπίς.* Athenae: dictae ab Cecrope. Et Cecropidae, Athenienses. *Κέκροψ.* Cecrops, genere Aegyptius, Athenas coloniam deduxit: unde Athenienses Cecropidae dicti sunt. Quidam autem aiunt eum fuisse biformem, superne virum, inferne feminam, vel, ut alii, serpentem. Id autem nonnulli inde explicant, quod legibus inventis homines a feritate ad mansuetudinem traduxerit. Alii vero, quod cum viri promiscue cum feminis concumberent, et propterea nec pater filium nec filius patrem nosset, ipse lege lata viros palam con-

μιᾷ στοιχεῖν, καὶ σχεδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρός, εἰκότως διφυὴς ἐκλήθη.

202 Καὶ ‖ ἐν Ἐπιγράμματι·

Τὸν τραγικῆς μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον.

Κεκρύφαλον. κεκρύφατον, σαβακάθιον, σουδάριον. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Κεκρύφαλοι σφίγγουσι τεὴν τρίχα· τήκομαι οἴστρῳ.

καὶ αὖθις·

Τόν τε φιλοπλέκτοιο κόμας σφιγκτῆρα Φιλαινὶς

βαπτὸν ἁλὸς πολιῆς ἄνθεσι κεκρύφαλον.

καὶ αὖθις·

Πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρύφαλον.

[Καὶ κοιλία τις τῶν μηρυκιζόντων ζῴων.]

Κεκτημένης. τῆς δεσποίνης. Ἀριστοφάνης·

Τὸν ἄνδρ' ὅπου 'στὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

Κεκοισυρῶσθαι. πεποικίλθαι.

Κεκυφότες. καὶ Κύψας. Ἀριστοφάνης περὶ καινθάρου φησίν·

Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει.

διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προκείμενοι δοκοῦσιν ἁπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν.

Κελαδεινή. κυνηγός, θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας ποιοῦσα. Καὶ Κελαδεινός, ὁ ἠχητικός.

Κελαδείτω.

Κελαδήματα. ἠχήματα.

---

1. *μιᾷ στοιχεῖν*] Scribe *μιᾶς τυχεῖν*, ut recte legitur apud Scholiastam Aristoph. in Plutum. *Küst.* Quam probat Scholiastae lectionem Küsterus, eam utique improbat Hemsterhusius, cui unice placet Suidae lectio. Id vero pro certo affirmaverim, nec hunc nec illum verum vidisse. Utraque enim lectio putida est et inepta. Rescribo, idque eleganter: *ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, καὶ ἕνα μιᾷ συνοικεῖν. Ipse lege lata viros sine metu et legitime cum feminis concumbere, et singulos unam tantum mulierem habere iussit.* Epictetus apud Stobaeum p. 131. de Platone: *Οὐ γαμεῖν κελεύων, καὶ συνοικεῖν ἕνα μιᾷ εἶτα κοινὰς εἶναι βούλεται τὰς γυναῖκας. Neque enim dum uxorem ducere iubet, et unum cum una habitare, inde communes vult esse mulieres.* Porro idem de Cecrope narrat Athenaeus lib. XIII. p. 555. *Ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μίαν ἐνὶ ἔζευξεν, ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων, καὶ κοινογαμίων ὄντων.* Atque ita intelligendus Iustin. II, 6. *Ante Deucalionis tempora regem habuere Cecropem; quem, ut omnis antiquitas fabulosa est, biformem tradidere, quia primus marem feminae (ἕνα μιᾷ) matrimonio iunxit.* Quae formula Graecis usitatissima, vide an restituenda sit Laertio in Socrate: *Βουληθέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὔξῆσαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μὲν ἀστὴν μίαν, παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξ ἑτέρας.* Repono, *γαμεῖν μὲν ἕνα ἀστὴν μίαν.* [Lege, *γαμεῖν μὲν ἕκαστον ἀστὴν μίαν.* Confer Herodotum II, 92. *Καὶ γυναικὶ μιῇ ἕκαστος αὐτέων συνοικεῖ, κατάπερ Ἕλληνες.* — Hic locus ex Laertio legitur apud Suidam v. *Λειπανδρεῖν.*] Huc eleganter alludit Antipater in Epigrammate Anthol. lib. VI. p. 547. *Πᾶσαι δ' ἀσιαὶ ἔσαν καὶ ἑταιρίδες, ἀλλὰ τυχοῦσαι Κύπριδος εὐρήτου, νῦν ἑνός εἰσι μία.* Quod vero Suidas, sive potius librarius, *στοιχεῖν* pro *συνοικεῖν* scripserit, idem fere modo supra fecerat. Nam ubi legitur, *Κέκροψ ᾤκησε τὰς Ἀθήνας*, legendum sine dubio, *συνῴκισε τὰς Ἀθήνας.* Nempe Cecrops Atticae incolas hic illic dispersos in urbem coegit, et ut una habitarent primus fecit. Quod *πόλιν συνοικίζειν* dicunt Graeci. Polybius XVII. p. 1072. *Ἀυσιμαχεὶς δὲ παραλόγως ἀναστάτους γεγονότας ὑπὸ Θρᾳκῶν, οὐκ ἀδικεῖν Ῥωμαίους κατάγων καὶ συνοικίζων.* Toup. I. p. 333. sq. Mirificum elegantiae studium, quod vel Schol. Arist. Ran. 819. potuit refrenare. Recte Hemsterhusium secuti sunt Valck. in Schol. A. A. 21, 24. et Koenius in Gregor. p. 371. sq. 3. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Simmiae I, 2. Anthol. Pal. VII, 21. 4. *Τόν*] *τῆς* B. E. 5. *κεκρύφιον*] *κεκρύφαντον* Du Cang. Gl. in *Σαβακάθιον. Hemst. κεκρύφαντον, σαββακάθιον* Photius et Lex. Bachm. p. 275. *κροκύφαντον* legendum videtur cum Etym. M. p. 539. *σαβακάθιον* etiam Hesychius. De *κεκρυφάλῳ* vide Böttigerum *d. Aldobr. Hochzeit* p. 150. sq. Ceterum nihil nisi *σουδάριον, κεφαλοδέσμιον* Zon. p. 1191. 6. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Pauli Silentiarii XXXIV, 1. Anthol. Pal. V, 260. 7. *Κεκρύφαλον* E. 10. *Τόν τε φιλοπλέκτοιο*] Antipatri Sidon. XXI, 3, 4. Anthol. Pal. VI, 206. Mireris abesse *τόν τε* A. B. E. V. 12. *κεκρύφαλον*] Huc *κεφαλοδέσμιον* subdunt B. V. neglectis quae sub finem glossae extabant, *κεφαλοδέσμιον. Καὶ κοιλία τις τῶν μ, ζῴων.* Iam *κεφαλοδέσμιον* istud post Archiae versum appositum cum A. ignoret, tum vocem ab omni parte labefactatam induximus, tum novissimorum originem uncis notavimus. *κεκρύφαλον* — *ῥύτορα* om. E. qui mox *Κεκρύφαλον: κεφαλοδέσμιον* — *ζῴων. Πορφύρεον* — *κεκρύφαλον.* Similiter *καὶ αὖθις* — *κεκρύφαλον* Med. post *ζῴων.* 14. *Πορφύρεον χαίτης*] Versus Archiae Ep. V, 2. Anthol. Pal. VI, 207. *χαίτας* dedi cum v. *Ῥύτορα* et B. *V. Med. ῥήτορα* Med. Ceterum cf. Antiphan. ap. Ath. XV. p. 681. C. et ap. Phot. v. *Στίμην.* 15. *κοιλία τις*] Schol. in Nicand. Ther. 580. *οἱ δὲ τῶν μηρυκωμένων ζῴων τρεῖς τὰς κοιλίας λέγοντες, τὴν μὲν πρώτην ἤνυστρον καλοῦσι, τὴν δὲ δευτέραν ἐχῖνον, τὴν δὲ τρίτην κεκρύφαλον.* Cf. Suid. v. *Ἤνυστρον. μηρυκιζόντων*] *μηρικιζόντων* E. Med. *μηρυκαζόντων* Hesychius.

1. *Κεκτημένης*] Cf. Antiatt. p. 102. emendatus ab Meinek. Qu. Scen. II. p. 10. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 1118. 3. *Κεκοισυρῶσθαι*] Vide infra v. *Κοισύρα. Küst.* Zon. p. 1194. Adde v. *Ἐγκεκοισυρωμένην. Hesychius: Κεκοισυρωμένη. ἐκπεπληγμένη(?), περιεσταλμένη.* Eodem suspicor alterum glossam spectare: *Κεκυσῶσθαι* (l. *Κεκοισυρῶσθαι*). *ἐκτετιμῆσθαι.* 4. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 33. Quae sequuntur praebuit Schol. Ven. 12. *Κελαδεινή*] Est Epithetum Dianae apud Homerum Il. *υ'*. 70. ad quem locum Suidas hic respexit. *Küst.* Vid. *Eudocia* p. 253. 14. *Κελαδείτω*] Aristoph. Thesm. 44. Om. vulg. 15. *Κελαδήματα*] Aristoph. Nub. 282.

---

cumbere, et unam tantum feminam nuptiis sibi iungere iusserit; cumque duas quasi naturas, patris et matris, invenisset, iure eum biformem vocatum esse. Et in Epigrammate: *Illam Tragicae Musae stellam Cecropiam.* *Κεκρύφαλον.* Reticulum capitis, vinculum capillorum, sudarium. In Epigrammate: *Vittae comam tuam vinciunt; tabesco amore.* Et iterum: *Atque hoc reticulum pigmento muricis tinctum, quo plexilis comae capitis vincitur, Philaenis* [*dedicavit.*] Et alibi: *Purpureum hoc reticulum, comae custodem.* [Significat etiam ventrem quendam ruminantium animalium. *Κεκτημένης.* Dominae. Aristophanes: *Dic, ubi sit maritus dominae meae.* *Κεκοισυρῶσθαι.* Ornatum esse. *Κεκυφότες.* Item *Κύψας.* Aristophanes de scarabaeo inquit: *Quam prono capite execrabilis iste vorat.* Ex ipso corporis habitu maximam eius arguit aviditatem. inter homines enim et pecudes qui corpore maxime prono cibis imminent et incumbunt, immoderate et avide vorare videntur. *Κελαδεινή.* [Diana] venatrix, sive strepitum in venationibus ciens. Et *Κελαδεινός*, strepitum edens. *Κελαδείτω.* *Κελαδήματα.* Soni.

Κελάδησαν. ἔβόησαν.
Κελαδοῦσιν. ἠχοῦσι.
Σάλπιγξ ... ἄγκειμαι .. Τριτωνίδι κούρᾳ
δῶρον, ἐριβρύχων παυσαμένη κελάδων.
τουτέστι θορύβων.

Κελαρύζει. μετὰ ἦχου ῥεῖ. Ἡ μὲν κάμηλος ἐγεύετο τοῦ χιλοῦ. ὁ δὲ ἔπινε ποτὸν τοῦ ποτοῦ ἀκούσιον, καὶ ἅτε κάτωθεν τοῦ πνεύματος ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένου, ὡς φάρυγξ ἐκελάρυζεν.

Κελαιναί. τόπος, μεθόριον Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. [Καὶ πόλις τῆς Φρυγίας.]

293 ‖*Κελαινεφές.* μελανονεφές.

Κελαινόν. μέλαν. ἐν Ἐπιγράμματι·
Καὶ γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥεέθρου.

Κελαινός. μέλας.

Κελαινοφαής. ἀντὶ τοῦ μέλαινα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·
Ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς ὄρφνη.

Κελαινώπαν. οἷον οὐκ ἐν φανερῷ, ἀλλ' ἐν σκότῳ ἤδη βλεπόμενον, καὶ μέλανα, καὶ οἷον κεκρυμμένον, καὶ δόλιον.
Καὶ κελαινὸν θυμὸν ἐφυβρίζει
ὁ πολύτλας ἀνήρ.
ἤτοι ὁ Αἴας.
Κελέβη. κόγχη, ἡ λεκάνη, ἢ τοιοῦτον σκεῦος, ἐν ᾧ δυνατὸν νίψασθαι πόδας.
Ἐκ δ' ἔχεεν κελέβῃ, μετὰ δ' αὖ κεραὸς ἠφύσαθ' ἄλλο.

Κέλεαι. κελεύεις.

---

1. *καὶ Κελάδησαν*] Il. φ'. 542. *καὶ* editum tacite Gaisf. abiecit cum *V. In fine delevit *ἀφαιρέσει τοῦ ε* Gaisf. cum A.B.V. et Photio. Dubites tamen an interciderit glossa *Κέλαδος.* 2. *ἢ θόρυβον ἐμποιοῦσι* subiiecit Zon. p.1196. 3. *Σάλπιγξ ἄγκειμαι*] Locus Antipatri Sidon. XI, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 159. *ἀγκειμαι*] Si recte habet Paris. A. At in reliquis MSS. ut et in prioribus editt. omnibus vitiose legitur *ἔγκειμαι. Küst.* 6. *Κελαρίζει*] *Κελαρύζει* A.B.V. Zon. p. 1196. Lex. Bachm. p. 275. et Hesychius. Pertinet ad Il. φ'. 261. *Ἡ μὲν κάμηλος*] Deceptus est hic locus, ni plurimum fallor, ex Iamblicho in Babylonicis: id quod collegisse videor ex Excerptis a Photio editis p. 244. Multa autem hic peccata esse video tum in Graecis, tum in Latinis. Primum legendum videtur, *Κελαρύζει*: quae vox Homerica est. Dicitur autem *κελαρύζειν* de murmure aquarum. Hesychius: *Κελαρύζει, ἠχεῖ, φωνεῖ, ἢ συνεχῶς ῥεῖ.* Confer etiam Etymol. M. in v. et Schol. Theocrit. *ά.* 1. Respexerunt omnes ad Homer. Il. *φ'.* 261. *Κατειβόμενον κελαρύζει Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ.* Deinde scribe, *ἐγεύετο τοῦ χιλοῦ. Χιλὸς* est *pabulum iumentorum*: illud autem *χυλοῦ* plane ridiculum est. In iis quae sequuntur librarii alicuius emendatiunculam agnosco. *Ὁ δὲ ἔπινε ποτὸν — τοῦ ποτοῦ.* Sed neutrum verum est. Scribendum, *ἔπινε τοῦ ποταμοῦ.* Plutarchus in Pompeio: *Καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐπὶ στόμα δεδιψηκὼς ἔπινε τοῦ ποταμοῦ.* Quin et legendum, *ἔπινε τοῦ ποταμοῦ ἀκούσιος.* Bibebat autem *ἀκούσιος*, quia nihil habebat melius, quod biberet. Quod fecit Pompeius supra. Denique verba illa *ὡς φάρυγξ*, vitii manifesta sunt. Scribendum, *ἀσφάραγος ἐκελάρυζε.* Hesych. *Ἀσφάραγος, φάρυγξ.* [Lege *ἡ φάρυγξ ἐκελάρυζε.* Vide nos in Suidam v. *Βορβορυγμός*, unde hoc fragmentum ampliari queat.] — Quare locum integrum, qui hactenus depravatissimus fuit, ita tandem legendum atque interpretandum esse contendo: *Κελαρύζει. μετὰ ἦχου ῥεῖ. Ἡ μὲν κάμηλος ἐγεύετο τοῦ χιλοῦ. Ὁ δὲ ἔπινε τοῦ ποταμοῦ ἀκούσιος, καὶ ἅτε κάτωθεν τοῦ πνεύματος ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένου, ἀσφάραγος ἐκελάρυζε.* Videtur autem noster anonymus respexisse ad Epigramma Nestoris apud Anthol. lib. I. p. 67. in Pythium draconem: *Αὐτὰρ ὁ διψήσας ποταμῷ ὑπέθηκε γένειον. Πᾶς δ' ἄρα Κηφισὸς εἴσω ῥέεν· ἀραλέον δὲ ἀνθερεὼν κελάρυζε.* Ceterum hinc corrigendus scriptor apud Suidam v. *Λαφύξας*, qui huic nostro simillimus est: *Οἱ δὲ Πέρσαι φρέασι περιτυχόντες, λαφύττουσιν ἁπληστότερον, καὶ ἐς μέγα κακὸν ἀποκλίνουσι, τῆς κοιλίας αὐτοῖς τῇ ἀθρόᾳ τοῦ ὕδατος ἐμβολῇ διενεγκεῖν οὐκ ἐχούσης τοῦ ἐπιφορτισθέντος ὕδατος τὴν ἀντίληψιν.* Haec sensum nullum habent. Scribendum proculdubio: *τῇ ἀθρόᾳ τοῦ πνεύματος ἐμβολῇ.* Ita locutus est Plutarch. de Placit. Philosoph. IV, 16. Quae locutio restituenda Longino *περὶ Ὕψους* §. 33. *Κἀκεῖνα τῇ ἐμβολῇ τοῦ δαιμονίου πνεύματος, ἣν ὑπὸ νόμον τάξαι δύσκολον. Toup.* II. p. 7. coll. I. p. 335. De reliquis libenter accedimus, non de sententia verborum *ὁ δὲ ἔπινε ποτὸν τοῦ ποτοῦ ἀκοίσιον*, cui ne *ἀκούσιος* quidem conveniat. Non enim invitus, quisquis fuit, sitim explebat, sed avidus et impetu correptus vehementiore. Hanc igitur difficultatem aliis expediendam remittimus. 7. *χυλοῦ*] *χιλοῦ* A. 8. *ὠθούμενον* B. 10. *ἐκελάριζε*] *ἐκελάρυζεν* A. B. V. item A. in v. *Βορβορυγμός.* 11. *Κελαιναί*] Recte, si pro urbe Phrygiae accipiatur. Male vero, si pro oppido in extremis Boeotiae et Atticae finibus sito. Tunc enim *Μελαιναὶ* potius scribendum. Vide Holstenium et Berkelium in Stephanum Byzantium v. *Μελαινεῖς*, et nos supra in v. *Ἀπατούρια. Küst.* Observatio sine dubio ex v. *Ἀπατούρια*, quae minutatim in varias diffluxit glossas, derivata. Huic vero paulo doctior homo subiecit novissima, *καὶ πόλις τῆς Φρυγίας*, quae cum A.B.V. delevi. 13. *Κελαινεφές*] Glossa Homerica: velut Il. *β'.* 412. 14. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Damocharidis II, 3. Anthol. Pal. VI, 63. 15. *δοχῆα*] *δοχεῖα* B.E.V. et Anthol.

3. *Βατράχοις*] V. 1338. 5. *Κελαινώπαν*] Ex Schol. Sophocl. Ai. 954. 8. *Καὶ κελαινὸν*] *Ἴδ ὦ κελαινώπαν* Sophocles: *καὶ κελαινῶ θυμὸν φλυαρίζει* *V. Omnia post *δόλιον* neglexit vulg. Certe delendum istud commentum *ἤτοι ὁ Αἴας.* 11. *Κελέβη*] *Κελεὴ* A.E.V. bis. Cf. Sylb. in Etym. M. p. 30. Glossam adhuc post v. *Κελεστικός* collocari solitam cum *V. iustam in sedem retraxi. 13. *Ἐκ δ' ἔχεεν κελέβῃ, μετὰ δ' αὖ κ.*] Vide infra v. *Κεράς. Küst.* Ex Euphorione, opinor. Vide Schol. Theocr. II, 2. *Toup.* MS. Editiones *κελέβη*. Compares Euphor. fr. 72. *κελέβη ἀποήφυσας ὕδωρ.* Ceterum vidit Schneiderus in Lexico *μετὰ κέρας* in unam vocem esse conflanda. 15. *Κέλεαι*] Il. *ά.* 74. *Κέλεε* *V.

Κελάδησαν. Vociferati sunt. *Κελαδοῦσιν.* Resonant. [Et *Κέλαδος.*] *Hic ego tuba suspensa sum, donum Dianae virgini, postquam resonantem clangorem edere desii.* ubi *Κελάδων* est tumultuum. *Κελαρύζει.* Cum sono fluit. *Camelus quidem pabulo vescebatur. ille vero invitus de fluvio bibebat, et cum flatus inferne propelleretur, aqua superne delata, guttur eius resonabat. Κελαιναί.* Celaenae, locus in extremis Attici et Boeotiae finibus situs. *Κελαινεφές.* Atras nubes conciens. *Κελαινόν.* Atrum. In Epigrammate: *Et vascula, quibus atramentum scriptorium contineri solet. Κελαινός.* Niger. *Κελαινοφαής.* Nigra. Aristophanes *Ranis*: *O noctis obscura caligo. Κελαινώπαν.* Non palam apparentem, sed in tenebris latentem, et atrum, quasi absconditum et insidiosum. *Profecto mente tenebricosa reniget homo laboriosissimus. Κελέβη.* Concha, patina. vel vas, in quo pedes lavari possunt. *Liquorem cum e celebe fudisset, aliud deinde temperamentum hausit. Κέλεαι.* Iubes.

Κελεζηνή, χώρα τῶν Ἀρμενίων, πλησίον Μελιτηνῆς, ἣ παρ' ἡμῖν Κελτζηνὴ ὀνομάζεται.

Κελέοντες. κυρίως μὲν κελέοντες καλοῦνται οἱ ἰνόποδες, Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασε.

Κελεύς. ὄνομα κύριον.

Κελεστικός. ὄνομα κύριον.

Κελευθήτησι. τοῦτ' ἐστιν ὁδοιπόροις.

Ἡροίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν ἀοιδός· ἐν Ἐπιγράμματι.

Κελεύω. δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Οὐκ ἐπὶ μειζόνων μόνον κεῖται παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων.

Κελευστής, τριήραρχος, πρωρεύς. καὶ ὁ μὲν τριήραρχος ἄρχει τῆς νηὸς καὶ τοῦ πληρώματος· ἔστι δὲ κατ' ἐκλογὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. ἄρχει δὲ ὁ πρωρεὺς τῶν κωπηλατῶν. οἱ δὲ κελευσταὶ τούτων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν. μεγίστην δὲ παρέχονται χρείαν οἱ κελευσταί. καὶ γὰρ ἵνα τοὺς ἄρτους δεόντως πέττωσι, καὶ συντελῶσι τὸ μέτρον ἐν τῷ δειπνεῖν οἱ κωπηλάται, τούτοις ἐστὶν ἐπιμελὲς· οἴνου, κρέως, ἐλαίου, πάντων τῶν τοιούτων, ἵνα ταῦτα τηροῦντες καθ' ἡμέραν τὸ ἐπιβάλλον ἔχωσι τοῦ διδομένου πρὸς τὴν χρείαν. Ἀρριανός· Οἱ κελευσταὶ καθ' ἑκάστην ναῦν τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἐνέδοσαν.

Κελευτιόων. παρακελευόμενος.

Κελῆρες. Ὁ μὲν ἔφθη ὑπερβῆναι ταῖς μακραῖς || ναυσίν, οἱ δὲ κελῆρες, τοῦ θεοῦ συσκοτά- 204
ζοντος, ἐπεζήτουν τὸ φῶς.

Κέλης. ὁ μόνος ἵππος, ὁ γυμνός, ἢ καὶ ὁ σελλάριος. Συνωρὶς δέ, δύο ἵπποι συνεζευγμένοι.

Κέλης. εἶδος πλοιαρίου μικροῦ. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι.

καὶ ἵππος δὲ κέλης ὁ γυμνός. λέγει οὖν ὅτι ἐν πλοίῳ εἰσὶν ἐρχόμεναι, καὶ οὐχ ἁπλοῦν. Ἐν Ἐπιγράμματι·

---

2. ἣ — κελζηνὴ ὀνομαζομένη] ἣ — κελτζηνὴ ὀνομάζεται A. reposuit. 4. οἱ ἰνόποδες] Legendum est οἱ ἰστόποδες, ut Portus etiam monuit. Scholiasta MS. in Theocrit. XVIII, 34. Ἕταμ' ἐκ κελεόντων. ἤγουν ἐκ τοῦ ἱστοποδῶν. τέμνεται γὰρ τὸ ὕφασμα ἐκ τοῦ ἱστοῦ, ὅταν τελεσθῇ. Küst. ἰνόποδες item Photius; ἱστόποδες ex emendatione Harpocratio cum Etym. M. p. 502. item Photius in altera glossa. ἐν τῇ . . γραφῇ] ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ Harpocratio. Δημοσθένην] τὸν Δημ. A. *V. Photius. 6. Κελεός] Vid. Aristoph. Ach. 48. aliique sive Boissonado in Eunap. p. 384. sive Wernsdorfio in Philen p. 48. laudati. Statim post κύριον Gaisf. delevit καὶ ὄρνεον ταχύτατον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κέλλειν, τὸ ταχέως βαδίζειν, cum A. B. E. V. quae Med. petierat ab Etymol. M. 8. τοῦτό ἐστιν Med. 9. ἀοιδός] ἀοιδὴς B. ἀηδὴς E. 10. ἐν Ἐπιγράμματι] Leonidae Tarent. LX, 3. Anthol. Pal. VI, 120. Cf. v. Ἡροίκιος. 12. Θουκυδίδῃ] Observatio e Schol. Thucyd. I, 42. petita. 14. Κελευστής] Quem Graeci κελευστήν, eum Latini *hortatorem remigum*, vel *portisculum* vocant. Vide Grammaticos et Glossas veteres. Küst. πρωρεύς] κελευστὴς addit V. 17. καὶ τῶν] καὶ om. A. B. V.

1. οἴνου, κρέως, ἐλ.] Locus hic videtur esse mutilus, quem sic suppleo, αὐτοῖς δὲ μέλει καὶ οἴνου etc. Küst. Lenior tamen ratio, ut illis καὶ γὰρ — οἱ κωπηλάται ad superiora relatis oratio sic fere procedat: ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ἐπιμελὲς, οἴνου κιλ. 3. καὶ πάντων] καὶ omisi cum A. E. V. Med. 5. Ἀρριανός· Καθ' ἑκάστην ναῦν τὸ ἔνδ.] Loco huic similis est alius eiusdem Arriani lib. VI. de Expedit. Alex. p. 383. Τῶν κελευστῶν ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ. Küst. 6. Οἱ κελευσταὶ addidit V. quod ex ipsa gl. Ἐνδόσιμον potuerat depromi. 8. Κελευτιόων] II, ν'. 125. 9. Κελῆρες] Celeres. Vide Salmas. in Lamprid. Comm. p. 476. Toup. MS. Nihil Salmasius, quod intelligentiam vocis Κελῆρες iuvet. Ὁ μὲν ἔφθη ὑπερβ.] Ex mutilo hoc et lacero fragmento vix sensum aliquem elicere potuimus. Portus pro κελῆρες legendum putabat κέλητες: quod, ut in re incerta, nec probo nec repudio. Küst. 10. τοῦ θεοῦ συσκιάζοντος dictio Polybiana. Ceterum captavit scriptor in vocum συσκοτάζοντος et φῶς relatione nescio quid acuminis, quod praeclare significarat Aeschyli locus Agam. 22. distinctione obscuratus: ὦ χαῖρε λαμπτὴρ, νυκτὸς ἡμερήσιον φάος πιφαύσκων. 12. Ἵππος] Statim delevit καὶ ὁ ἐπὶ τούτου φερόμενος Gaisf. cum A. B. V. Eadem fere recurrebant in v. Συνωρίς. ὁ σελλάριος, ὁ γυμνός] ὁ γυμνός, ἢ καὶ ὁ σελλάριος A. B. V. καὶ γεγυμνωμένος ἢ καὶ σελλάριος Zon. p. 1182. ὁ καβαλλάριος Herod. Epim. p. 62. ὁ μονοκάβαλλος add. Zon. Mox δύο om. V. 14. Ἀριστοφάνης] Lysistr. 59. 60. Ad intelligentiam loci potissimum conferat Eccles. 38. Nam fefellit ambiguitas figurae tum Scholiastas tum Lexicographos, qui κέλης navigii nomen ex Lysistrata protulerunt. 15. ἐκεῖνό] ἐκεῖναί A. B. V. 16. ὄρθριαι] ὄρθιαι A. B. E. V. Med. 18. καὶ οὐχ ἁπλοῦν] Nonnihil corrupta sunt atque ita scribenda: καὶ οὐκ ἄπλουν. Est autem ἄπλουν ἔρχεσθαι, *pedibus iter facere*. Subintelligitur enim ὁδόν: quod Graecis perquam familiare est. Toup. I. p. 338. Commentum Toupio dignissimum. Latet mentio Salaminiae sive Parali: nisi forte haec subiungenda vocibus καὶ δόλιον in gl. Κελαινώπαν, auctore Scholiasta Soph. Nunc tamen haec litura refingi praestat, quae ignorat etiam Schol. Aristoph. ἐν Ἐπιγράμματι] Meleagri LXXVII, 1. Anthol. Pal. V, 204.

Κελεζηνή. Celezene, Armeniorum regio, prope Melitenen: quae a nobis Celtzene vocatur.] *Κελέοντες*. Proprie sic vocantur ligna, quae telam extendunt. Antiphon autem in defensione adversus Demosthenis accusationem sic appellavit recta ligna. *Κελεός*. Nomen proprium. *Κελεστικός*. Nomen proprium. *Κελευθήτησι*. Viatoribus. In Epigrammate: *Quae viatoribus gratis cano*. *Κελεύω*. Dativo et accusativo iungitur. Dicitur autem apud Thucydidem non solum de maioribus, sed etiam minoribus. *Κελευστής, τριήραρχος, πρωρεύς*. Horum trierarcha navi omnibusque qui ea vehuntur praeest; isque ex civibus deligitur. Proreta vero remigibus imperat. Celeustae vero et his et militibus classiariis. iique maximum usum nautis praebent. his enim curae est, ut panes recte pinsantur, et remigibus iustum ciborum demensum detur. [iidem curam gerunt] vini, carnis, olei omniumque huiusmodi rerum, ut ea servantes quotidie debitam habeant portionem eius quod ad usum necessarium praebetur. Arrianus: *In singulis navibus celeustae signo dato remiges cohortati sunt*. *Κελευτιόων*. Adhortans. *Κελῆρες*. *Ille quidem longis navibus ocius antevertit, celoces vero tenebris ingruentibus salutem sibi quaerebant*. *Κέλης*. Equus singularis. item equus nudus, vel sellaris. *Συνωρὶς* vero dicitur biga equorum iunctorum. *Κέλης*. Celox, genus parvi navigii. Aristophanes: *Sed illas probe novi primo mane in caballis esse transvectas*. item *κέλης* equus singularis. dicit igitur Comicus eas navi vectas venire. In Epigrammate:

Οὐκέτι Τιμάριον τὸ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος
πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίην.

ἐστι δὲ εἶδος πλοίου.

Ὅτι τὸ κελητίζειν πρὸ τοῦ Ὁμήρου.

Κελητίζειν. κέλητα ἐλαύνειν. Ὅμηρος·

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς.

Κέλης. ὁ σελλάριος.

Κελήτιον. μικρὸν πλοιάριον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ᾧ εἰς ἀνὴρ ἐπικάθηται.

Κέλωρ, κέλωρος. ὄνομα κύριον.

Κελσῖνος, Εὐδώρου, Κασταβαλεύς, φιλόσοφος. ἔγραψε Συναγωγὴν δογμάτων πάσης αἱρέσεως φιλοσόφου· καὶ ἕτερα.

Κελτίβηρες ἴδιον ἔχουσι κατὰ τὸν πόλεμον. πιεζομένων γὰρ τῶν πεζῶν, παρακαταβάντες καὶ ἐν τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους ἔχοντες προσηρτημένους, τούτους πήξαντες, πειθαρχεῖν ποιοῦσι τοὺς ἵππους.

Κελτοί. ὄνομα ἔθνους, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί· οἳ ἀμφὶ τὸν Ῥῆνον ποταμὸν εἰσιν· οἳ κατέθεον τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν, οὓς καὶ Σήνωνας καλοῦσιν.

Ὅτι Κελτοὶ κατὰ Ῥωμαίων ἐστράτευσαν. ἀνὴρ δέ τις τῶν Κελτῶν ἡγεμονικός, τό τε σῶμα ἐκπρεπὴς καὶ τὸν θυμὸν ἀλκιμώτατος, προελθὼν τοῦ οἰκείου πλήθους ἐς μονομαχίαν προὐκαλεῖτο τῶν ἐναντίων τὸν ἄριστον. Βαλέριος δέ τις ἡγεμὼν φάλαγγος ὑπέστη τὸ ἀγώνισμα, καὶ θεία δέ τινι μοίρᾳ κατὰ γνώμην ἀποβάντος ἔτυχε τοῦ βουλεύματος. ἐπεὶ γὰρ προῆλθε τοῦ οἰκείου τάγματος ὁπλισάμενος, κόραξ προσιζάνει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀνδρὸς βραχίονι· ἀντιπρόσωπος δὲ τῷ Κελτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα φερόμενος, καὶ τοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπικαλύπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφύλακτον τῷ Βαλερίῳ τὸν πολέμιον παραδέδωκεν· ὁμοῦ τήν τε νίκην τῷ ἀνδρὶ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐπωνυμίαν χαρισάμενος. Κορβῖνος γὰρ δὴ τοὐντεῦθεν ἐπεκλήθη, τῆς τε μαρτυρηθείσης ἀρετῆς ἕνεκα παρὰ τὰ καθεστηκότα Ῥωμαίοις νόμιμα τῆς ὑπατικῆς ἀρχῆς ἔτι μειράκιον ὢν τυγχάνει. 295

Κέλυφος. τὸ λέπυρον τοῦ ᾠοῦ. Ὅτι τὰς βαλάνους ἐσθίοντες τὰ κελύφη ἔκαιον.

1. τὸ πρὶν] Vera lectio est τοῦ πρίν. Quin et legendum εἰρεσίῃ. *Timarium, quae antea fuerat venusta, solida, et succi plena, non amplius Veneris remigio est idonea. Non amplius fert corpus Veneris remigio πλωτόν. Toup.* Quem decepit interpretatio Latina: *Non amplius Timarium fert nitidam ante et bene compactam navigationique aptam celocem, Veneris remigium.* 2. εἰρεσίην] εἰρεσίου E. 3. Ista haud scio an cum gl. *Κελητίζειν*, Etym. M. auctore, sint contribuenda. 4. Observatio mirifica, quae tollenda potius quam castiganda videtur. 5. Ὅμηρος] Il. ὁ. 679. 7. Κέλης. ὁ σελλάριος] Vide Salmasium in Ael. Lamprid. Heliogab. p. 799. *Küst.* Fugit hunc aut glossam, quippe perperam collocatam, esse relegandam, aut frustum quasi copiosae narrationis de v. *Κελητίζειν* superesse, quam ex Homericis Scholiis sive Etym. M. p. 502. licet redintegrare. 8. Κελήτιον] Ex Schol. Thucyd. I, 53. *Gaisf.* Zon. p. 1191. 10. Κέλωρ, Κέλωρος. ὄνομα κ.] Aliter Hesychius: quem vide. *Küst.* Is habet: ἔγγονος, υἱός. ἐκτομίας, γάλλος, σπάδων. Iam Zon. p. 1182. cum diversis in glossis haec tradat, *Κέλωρ. κύριον. ἢ ὁ παῖς. Κέλκοις. συάγροις*: significari licet, quantum locus noster adulterinis copiis olim fuerit locupletatus. Ac primum me iudice ὄνομα κύριον ut solebant lectores interpolarunt: v. Herodian. Epimer. p. 193. coll. p. 62. Alibi Zon. p. 1187. *Κέλωρ. ὁ κελλάριος.* Statim vero Gaisf. delevit *Κελκοις. συάγροις, καὶ ὁ παῖς*, cum A. B. E. V. In ea gl. Küsterus: „An legendum est, *Κέλμις. σύαγρος*? Vide Hesych. v. *Κέλμις.*" 11. Κελσῖνος] An est, quem Celsum vocat Augustinus praef. l. De Haeres. ad Q. et sex non parvis voluminibus opiniones omnium philosophorum, qui sectas condiderunt, ad sua usque tempora absolvisse scribit? *Reines.* Κασταβαλεύς] Κασταβασιλεύς V. Κασταβαλάς B. E. 13. *φιλοσόφων Eudocia* p. 272. omissis καὶ ἕτερα. 14. Κελτίβηρες ἴδιον ἔχουσι κατὰ τὸν πολ.] Fragmentum hoc plenius legitur supra v. Ἴδιον. *Küst.* Polyb. Fr. Hist. 13. 15. *πιεζομένων γὰρ τῶν πεζῶν παρακ.*] Confer Diodorum Siculum lib. V. [c. 33.] p. 310. *Küst.* 20. ποταμὸν εἰσιν] οἰκοῦσιν E. ποτὲ pro ποταμὸν B. V. cf. v. Κεκράκης. Mox particula horum traducta est in v. Κατέθεον.

1. Οὗτοι οἱ] Ὅτι A. *Περὶ τῶν Κελτῶν.* Ὅτι οὗτοι οἱ V. Nescio an sequens fr. Dioni Cassio tribuendum sit. Vid. Maii Excerpta Vaticana T. II. p. 534. *Gaisf.* 2. Κελτῶν om. V. significans αὐτῶν ἡγεμονικός legendum esse. εὐπρεπὴς] ἐκπρεπὴς dedi cum A. B. E. V. 4. προεκαλεῖτο] προυκαλεῖτο A. B. V. 5. Βαλέριος] γαλέριος A. B. E. *V. 8. ἐπεὶ γὰρ προῆλθε — ἐπεκλήθη] Haec totidem paene verbis leguntur etiam supra v. Ἀμύσσειν. *Küst.* 10. ἀντιπρόσωπος] ἀντὶ προσώπου V. 13. Βαλερίῳ] Γαλερίῳ A. 16. τοὐντεῦθεν] τὸ ἐντεῦθεν V. 20. V. Zon. p. 1182. τὸ λέπιον Lex. Bachm. p. 275. τὸ λέπος Etym. Gud. p. 314. Ὅτι οἱ] οἱ om. A. V. Ὅτι οἱ om. E. in lacuna.

Non amplius Timarium, quae olim equo splendissimo se praebuit vehiculum, apta est celeri Veneris remigio. Significat *κέλης* genus navis. — *Κελητίζειν*, i. e. equis desultoriis uti, ante Homerum usitatum fuit. *Κελητίζειν.* Equo singulari vehi. Homerus: *Ut cum vir, qui equis desultoriis vehi optime novit.* [*Κέλης.* Equus sellaris.] *Κελήτιον.* Parva navis. per translationem ductam ab equo celete, cui unus vir insidet. *Κέλωρ.* Celor, Celoris, nomen proprium. *Κελσῖνος.* Celsinus, Eudori filius, Castabalensis, philosophus. Scripsit Collectionem, in qua omnium sectarum philosopharum placita recenset; item alia. *Κελτίβηρες. Celtiberi hoc habent in bello proprium, ut cum pedites eorum ab hoste premuntur, ex equis descendentes paxillos, qui loris equorum appensi sunt, humi defigant, eosque loco suo manere cogant.* *Κελτοί.* Nomen gentis. hi etiam Germani vocantur, qui flumen Rhenum accolunt, terramque Albanorum hostiliter invaserunt; eosdem etiam Senones vocant. — Celtae bellum Romanis intulerunt: inter quos vir quidam, ordinum dux, excellens tam corporis specie quam animi fortitudine praestantissimus, e cohorte sua in medium processit, hostiumque fortissimum ad singulare certamen provocavit. Valerius igitur tribunus militum certamini sese obtulit, et singulari quodam casu, qui divinitus tunc accidebat, victoriam reportavit. postquam enim e cohorte sua in medium armatus processit, corvus in dextro eius brachio consedit, qui in Gallum pugnantem involans unguibusque faciem lanians et alis oculos obtegens, hostem impune feriendum Valerio praebuit, eique cum victoria cognomen etiam ab eventu dedit. Corvinus enim inde appellatus est; idemque propter tam illustre virtutis documentum praeter morem apud Romanos receptum adolescens adhuc Consul creatus est. *Κέλυφος.* Ovi putamen. — Qui

Κελύφει. τῇ περικεφαλαίᾳ. ἢ εὐθεῖα τὸ κέλυφος. κελύφη δέ, θηλυκόν.

Κεμάς, κεμάδος. ἔλαφος, ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ· κοιμάς τις ὤν.

Εἰ δ' ὡς ἐκ πελάγους ἐρρύσαο Λᾶμιν, ἄνασσα,
κἠκ πενίης, Θύσει χρυσόκερων κεμάδα.

Κέμυρος. ὄνομα κύριον.

Κέναν δρον. κενὸν ἄνδρα.

Κενδεβαῖος. ὄνομα κύριον.

Κενεβρίων. θνησιμαίων. κενέβρια γὰρ τὰ νεκριμαῖα, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων.

Κενεμβατεῖν. εἰς κενὰ βαίνειν, κενὰ ἐπιχειρεῖν.

Κενεόν καὶ κενόν. μάταιον.

Πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
καὶ αὖθις·

Οὐ δῆτα· μήπω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή.
ἀντὶ τοῦ, συνέσεως κούφη. Καὶ κενεὸς ὁμοίως.

Κενεών. ὁ περὶ τὸν λαγόνα τόπος. κενὸς γάρ ἐστιν ὀστέων.

Κενῆς. ἐστερημένης, κεκενωμένης.

Μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ.
οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρόν, ὁπότε ἔρημοι
τῶν μητέρων γίνονται οἱ σκύμνοι.

Κενινήτης. ἀπὸ τόπου.

Κενθίππη.

Κενοδοξία. ματαία τις περὶ ἑαυτοῦ οἴησις.

Κενόν. ἀνθρώπων ἔρημον. Σοφοκλῆς πρὸς Οἰδίποντ·

Ἀλλ' εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρα-
τεῖς,
ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενὸν κρατεῖν.
ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἔρημος, ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

Κενῶν φάους. τυφλῶν.

Κενοσπουδία. ματαία σπουδή. καὶ Κενόσπουδος, ὁ ἐπὶ ματαίοις σπουδαίος.

Κενοτάφια. τινά εἰσιν ἐλισσόμενα, ὡς τύπος νεκροῦ, μὴ ἔχοντα ἔνδον νεκρόν.

1. *Κελύφη*] *Κελύφει* B. E. 3. Sic Etym. M. et Zon. p. 1188. 5. Distichum Philippi Thessal. X, 7. 8. Anthol. Pal. VI, 231. *ἐρρύσαο* | *ἐρρύσατο* V. 7. *Κέμυρις*] *Κέμυρος* A. V. 8. *Κέναν δρος, κενὸς ἀνήρ* | *Κέναν δρον, κενὸν ἄνδρα* A. B. Lex. Seg. et Photius; *κενὸς ἀνδρός* Schaef. in Gregor. p. 413. „Malim *κενὸν ἀνδρῶν*. Et sic Suicerus, quem vide. Adde Aeschyl. Pers. 123." *Gaisf.* 10. *Κενεβρίων. θνησιμ.* | Ex Schol. Aristoph. Av. 538. *κενέβρια* Med. 11. *νεκριμαῖα* | *θνησιμαία* inter vss. E. *στοιχείων* | *τῶν στ.* A. *στοιχείου* V. *στοιχείου* Schol. 12. *Κενεμβατεῖν*] Plutarch. II. p. 336. *Τουρν.* v. *Σκαιεμβατεῖν. Hemst.* Vid. Suic. Infra v. *Μένανδρος Προυτίκιῳ. Gaisf.* Adde Schol. Luciani Gall. 26. *ἐπιβαίνειν* Etym. Gud. p. 314. *ἐμβαίνειν* Zon. p. 1196. 14. *ποιητικῶς τὸ κενὸν καὶ*] *καὶ κενόν* A. B. V. indicatus ab Gronovio Rec. mutil. p. 25. Breviter *Κενεόν*: *μάταιον* Photius et Lex. Seg. 15. *Πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς* | Sophocl. Ai. 971. 16. *καὶ αὖθις* om. A. 17. *Οὐ*

δῆτα μήπω] Sophocl. Electr. 403. *εἶην* | *εἴη* B. V. Tum *κενὴ* A. B. *κενὸς* V. 18. *ἐστερημένη*] *κούφη. καὶ κενεὸς ὁμοίως* A. V. et, *ὁμοίως* omisso, B. *ἐστερημένη . καὶ κενεὸς ὁμοίως* E. et quae *κενὸς* praebet Med. 19. *Κενεών*] Vid. Schol. brev. B. f. 857. *τοὺς λαγόνας*] *τὸν λαγόνα* A. V. Zon. p. 1183. et Photius. Tum *τόπον* V.

1. *κεκενωμένης ματαίας*] *ματαίας* om. A. B. E. V. et Schol. Soph. ubi *ἐστερημένης τῆς συζύγου*. 2. *Μήτις ὡς κενῆς σκ.*] Sophocl. Ai. 986. 3. *σκύμνον* E. 5. *γίνονται*] *γένωνται* A. V. Sed tum praecedere debebat *ὀλὰ' ἄν*. *Gaisf.* De hoc quidem nolim solicitus esse; sed siletur *V. 6. Debuit *Κανενήτης*. 7. *Κενθίππη*] Est nomen loci. Vide Etymologum. *Küst.* 8. *Κενοδοξία*] Glossa sacra: v. Zon. p. 1188. ibique Tittm. *περὶ ἑαυτοῦ* om. E. 9. *Κενὸν ἀνθρώπων. ἔρημον*] *Κενόν: ἀνθρώπων ἔρημον* A. *V. *Σοφοκλῆς*] Oedip. R. 54 — 57. 11. *Ὡς*] *ἀλλ'* A. B. E. Med. Illud Küst. tacite ad exempla Soph. refinxit. *κρατεῖν* *V. 12. *κενῆς*] *κενὸν* A. B. E. V. Med. Huius lectionis iam nullum in libris Soph. vestigium. 16. Hanc et seq. gl. transpositam voci *Κενοφωντίας* subiicit *V. 18. *σπουδαῖος* | *σπουδαίως* A. B. E. V. 19. *τινά* | *κενά* sub v. *Καινοτάφια. ἦσαν* | *εἶσιν* A. B. *V. et Lex. Bachm. p. 266. in gl. *Καινοτάφια*, omissis *μὴ . . νεκρόν. ἑλισσόμενα*] Bochartus Hierozoic. part. I. lib. II. c. 51. legendum censet *πλασσόμενα*, a quo non dissentio: *ἑλισσόμενα* enim stare non potest. *Küst.* Editam scripturam, incertum quo successu, sed Dorvillio in Charit. p. 354. suffragante, vindicabat Albert. Gloss. Gr. p. 162. sive in Hesych. v. *Κενοτάφια* p. 109. „Bynkershoekius Obss. Iur. Rom. I, 5. p. 27. pro *τύπος* maluit *τόπος* vel *τάφος*. Sed nihil mutandum: praeterquam enim quod *ἑλισσόμενα* et *τύπος* agnoscant Cyrilli, Photii aliorumque lexica, quid *ἑλισσόμενα ὡς τόπος* vel *τάφος* sonet non assequor. Voluit nimirum Suidas *κενοτάφια* non tantum esse monumenta *τὰ μὴ ἔχοντα ἔνδοθι νεκρόν*, sed et talia quae ad instar mortui sint involuta fasciis: *pupas* vocant. In quo respicitur ad singularem historiam I. Sam. 19, 13. 16." Huic astipulabatur etiam *Hemsterhusius*: „*τόπος* vel *τάφος* Bynkersh. Obs. I. B. I, 5. p. 27. Nihil mutandum: expone, *fasciae quaedam erant convolutae, ut imaginem referrent mortui.* Sine dubio haec pertinent ad *κενοτάφια* Graecorum interpretum I. Regg. XIX, 13. 16." Praeterea Toupius ascripserat Rigaltium in Onosand. p. 27. Superest ut in eandem sententiam distinctione sublata iungamus. *Κενοτάφια τινά εἶσιν ἑλ.* 20. *ἔχοντα* | *ἔχοντα ἔνδον* A. *ἔχοντα ἐνδοθι* sub v. *Καινοτάφια*, *ἔχοντα ἐνα* B. V. *ἤτοι τὰ μὴ ἔχοντα ἐνδοθεν νεκρόν* coniectura Gronovii. Is supra nos fefellit in v. *Καινοτάφια*, qui hoc loco tradat: „in MS. ponitur post *Καινὸς γυάμων*, et pro *τινὰ ἦσαν* est *κενὰ εἶναι* et *τύπῳ* pro *τύπος*."

glandes comedebant, putamina earum urebant. *Κελύφει*. Galea. Rectus casus est *κέλυφος*. Sed *κελύφη* est generis feminini. *Κεμάς*. Bimulus cervi, in spelunca dormiens: quasi dicas *κοιμάς*. *Quod si, ut ex mari Damin servasti, Regina, ita a paupertate liberaris, immolabit tibi cervum cornibus auratis.* *Κέμυρος*. Nomen proprium. *Κέναν δρον*. Viris vacuum. *Κενδεβαῖος*. Nomen proprium. *Κενεβρίων*. Morticinorum. *κενέβρια* enim vocantur morticina, quasi dicas *νεκριμαῖα*, per litterarum transpositionem. *Κένεμβαιτεῖν*. Vanis inhiare, res futiles aggredi. *Κενεόν*, sive *κενόν*. Vanum. *Proinde manibus defuncti Vlixes insultet.* Et iterum: *Absit ut adeo sim sanae mentis rana.* hoc est, sana mente destituta. Similiter *Κενεός*. *Κενεών*. Locus qui est circa ilia: sic dictus, quod ab ossibus vacat. *Κενῆς*. Orbatae, vacuae. *Ne quis inimicorum ut orbae catulum leaenae eum auferat.* Venatores enim tempus observant, quo catuli leonum praesentia matrum destituti sunt. *Κενινήτης*. Caeninetes, a loco dictus. *Κενθίππη*. *Κενοδοξία*. Vana quaedam de se opinio. *Κενόν*. Vacuum hominibus. Sophocles, ubi sacerdos ad *Oedipum*: *Si enim in hac terra regnaturus es, ut nunc regnas; praestat incolis frequentem eam habere, quam desertae imperare. neque enim ullus aut turris usus aut navis, demptis habitatoribus.* *Κενῶν φάους*. Caecorum. *Κενοσπουδία*. Studium inane. Et *Κενόσπουδος*, qui graviter rebus inanibus studet. *Κενοτάφια*. Cenotaphia sunt species convolutae, instar mortuorum, cum nullum cadaver recondant.

Κενότερος. ἐλαφρότερος, κουφότερος. Τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρείας καὶ τὸ θεραπευτικόν.

Κενοῦμαι. γενικῆ.

Κενοφωνίας. ματαιοφωνίας, ἀσεβείας, ἤγουν αἱρετικάς. Καὶ Κενοφωνῶ.

Κένσαι. ἐπιπλῆξαι.

206 [1]*Κενταυρικῶς.* ἀγροίκως, ἀκόσμως, ὑβριστικῶς· ὅτι καὶ οἱ Κένταυροι ὑβρισταί· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς. εἰρωνεύεται γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακὸς καὶ τρυφηλός. [2]Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς Κενταυρικῶς ἐνῆλατο.

Καὶ αὖθις· Οἵους οὔτε τοὺς Κενταύρους τοὺς τὸ Πήλιον ἔχοντας, οὔτε τοὺς Λαιστρυγόνας τοὺς τὸ Λεοντῖνον πεδίον οἰκήσαντας.

Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν.

Κεντηνάριον.

[*Κεντήματα.*]

Κεντιλίων σχολῆς. εἶδος ἀξιώματος.

Κέντορος. τοῦ τοὺς ἵππους κεντοῦντος.

Κεντῶ. αἰτιατικῆ.

Κεντών, κεντῶνος. Ῥωμαϊστί. Καὶ Κεντώνιον.

Κέντρα. τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα.

Κέντρα διωξικέλευθα.

Κεντρηνεκέες. καὶ Κεντρηνεκής, ὁ κέντρῳ πλησσόμενος.

Κέντριον. τὸ βουκέντριον.

Κεντρίσας τὸν ἵππον.

Κεντρότυπος. ὁ μοχθηρός· ἢ ὁ ἡνίοχος, παρὰ τὸ κεντεῖν τοὺς ἵππους.

Κέντρων. τουτέστι χαλεπὸς καὶ φρικτός. καθὸ καὶ τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπους καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τοὺς ἵππους τύπτοντας. ἢ κέντρων, ὁ ἐκ πολλῶν συνερράμμενος. ἐπεὶ τοιαῦτα τοῖς ὑποζυγίοις συρράπτοντες καλοῦσι κέντρωνας· ὡςαύτως καὶ λόγους ἐκ διαφόρων συνειλεγμένους καὶ ἕνα

---

1. *Κενότερος*] *κενώτερος* edd. ante Küster. *κουφότερος*] *ὁ κουφότερος* A. V. *Τὸ κενώσιμον*] Haec et seqq. delevit Küsterus: quae quo valeant ignoramus. *Κενώσιμον φάρμακον* apposuit Moschop. *π. σχ.* p. 37. 2. *καὶ* om. A. V. 3. Om. vulg., siletur *V. 4. *Κενοφωνίας*] Attulit Tittm. in Zon. p. 1188. sive Alb. in Hesychium 1 Tim. VI, 20. 2 Tim. II, 16. Plura Suiceri Thesaur. Eccles. Eadem Photius. *ἀσεβείας*] *ἀσεβεῖς φωνάς* Portus. Sed *ἀσεβείας* dicta fuisse crimina maiestatis docet Dio Cassius LXVI, 9. Mox comparandus Zon. p. 1191. 5. *Καὶ Κενοφωνῶ* om. vulg. 6. *Κένσαι*] Il. *ψ*. 337. 7. *Κενταυρικῶς*] Ex Schol. in versum mox allatum Aristoph. Ran. 38. *ἀγροίκως* nescit Schol., habent Hesych. et Phot. 10. *τρυφηλός*] Sic recte habent MSS. Pariss. At priores editt. [et B. E. V.] pessime *τυφλός*. *Küst.* 14. *Οἵους οὔτε τοὺς Κενταύρους*] Fragmentum hoc legitur in Collectaneis Constantini [ex Polybio] ab Valesio editis, p. 22. unde id Suidas descripsit. *Küst.* 17. De his uberrime Arsenius p. 318. Similiter *κέντει τὸν πῶλον, κεντρίσας τὸν πῶλον* attulit Etym. Gud. p. 314. Quae post *νύσσαν* extabant, *σπεῦδε δηλονότι ἐπὶ τὸ προκείμενον*, omisi cum A. B. V. 18. Interpretationem *νομισμάτων ποσότης* omisi cum A. B. V. „Vide Du Cang. Gl. Gr. in v. Etymol. Gud. p. 314. *Κεντηνάριον. λίτραι ρ'. κέντουμ γὰρ Ῥωμαῖοι τὰ ρ' φασιν.*" *Gaisf.* Adde Labbaei Glossas nomicas. 19. Om. vulg., nec frustra. *Κεντήματα. ζημιώματα* Hesychius.

1. *Κεντηλίων σχολῆς*] Sic etiam legitur in Glossis Basilicorum. At praestat scribere *Γεντηλίων* vel *Γεντιλίων σχολῆς*. Intelligit enim Suidas Scholam illam, quae dicebatur *Gentilium*. Vide Dufrenium in Glossario Latino v. *Gentilis*. *Küst.* Item in Gl. Gr. v. *Γεντήλιος*. *Κεντιλίων* A. V. 2. *Κέντωρος* Med. *κεντοῦντος*] *κεντῶντος* dedi cum A. B. Med. *κεντάω* usurpat Aristoteles. 3. Om. vulg. 6. Post *πλῆκτρα* delevi *καί* cum A. *V. 7. *Κέντρα διωξικέλευθα*] Dictum Philodemi Ep. XXVII, 1. Anthol. Pal. VI, 246. Adde v. *Κημός*. 8. *Κεντρηνεκέες*] Il. *ε*. 752. *ϑ*. 396. 10. *κέντριον* hoc tenore Etym. M. p. 503. Mox *βούκεντρον* expectabam, quod praestat Eust. in Il. *ψ*. p. 1308. et Gudianum p. 314. 11. Vide supra in v. *Κέντει*. 12. *Κεντροτύπος. ὁ μοχθ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 449. *Küst.* Is potius in v. *Κέντρων* erat afferendus; neque praebet alia quam quae mox Suidas: *καθὸ καὶ τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπους καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τύπτοντας*. Iam Etym. M. p. 503. cum tradat, *Κεντρότυπτον, τὸν μαστιγίαν*, suspicor olim talem differentiam tenoris esse demonstratam: *Κεντρότυπος. ὁ μοχθηρός. Κεντροτύπος δέ, ὁ ἡνίοχος κτλ.* Ceterum *Κεντροτύπος* Edd. vulgg. 13. *κεντεῖν*] *κεντρεῖν* B. E. *V. Med. Huic glossae Gronovius monuit *V. subiecisse: *Κ÷ τοῦτο τὸ σημεῖον κέντρον δηλοῖ*, quae Gaisf. in gl. *Κέντρων* protulit. 14. *Κέντρων. τουτέστι χαλεπὸς καὶ φρ.*] Confer Scholiastam Aristophanis loco modo laudato: apud quem eadem fere leguntur, sed alio ordine. *Küst.* *φρικτός*] *φυκτός* E pr. *φρυκτός* V. Med. Addas etiam tertium, *κεκεντρωμένος* ex Schol. extremo, ubi tollenda *ὁ κεκ. καὶ φρικτός*. 16. *πλήττοντας*] *τύπτοντας* A. B. V. E. marg. et Schol. Aristoph. *κέντρων*] Ad h. v. in marg. exhibet A. *÷ τοῦτο τὸ σημεῖον κέντρον δηλοῖ*. [De V. videas in v. *Κεντροτύπος*.] Post antecedentem gl. in Med. et Ald. breve spatium est, deinde seq. *τοῦτο τὸ σημ. κ. δ.* Aperte desideratur nota, qualem ex MSS. proposuimus. *Gaisf.* 17. *ἐκ πολλῶν*] *ἐν πολλοῖς* V.

Κενότερος. Inanior, levior. — Pars doctrinae medicae, quae ad evacuationem refertur et corpus persanat. *Κενοῦμαι.* Aptum genitivo. *Κενοφωνίας.* Voces vanas et futiles, impia dicta, sive haeretica. Et *Κενοφωνῶ.* *Κένσαι.* Stimulasse. *Κενταυρικῶς.* Rustice, immodeste, insolenter. Centauri enim fuerunt insolentes. alii vero vocem illam accipiunt pro molliter. Hercules enim Bacchum cavillatur, quod is erat mollis et effeminatus. Aristophanes *Ranis*: *Quis iannam pulsavit? quam insolenter foribus insultavit?* Et alibi: *Quales neque Centauros, qui Pelium incoluere, neque Laestrygones, qui Leontinos campos tenuerunt, fuisse constat.* *Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν.* Stimula equum iuxta metam. *Κεντηνάριον.* [*Κεντήματα.*] *Κεντηλίων σχολῆς.* Scholae Gentilium, dignitatis genus. *Κέντορος.* Equos stimulantis. *Κεντῶ.* Aptum accusativo. *Κεντών,* Latine, cento. Et *Κεντώνιον.* *Κέντρα.* Stimuli equorum. *Stimuli cursum incitantes.* *Κεντρηνεκέες.* Et *Κεντρηνεκής,* stimulo punctus. *Κέντριον.* Boum stimulus. *Κεντρίσας τὸν ἵππον.* *Κεντρότυπος.* Improbus. vel auriga: sic dictus, quod equos stimulat. *Κέντρων.* Saevus et horrendus. nam etiam aurigas *κεντροτύπους* vocamus, ideo quod stimulis equos pungunt. Vel *κέντρων,* cento, ex multis frustis consutus: qualia sunt stragula iumentorum, sic vocata. similiter scripta, ex diversis locis consarcinata, quibus unum ar-

σκοπὸν ἀπαρτίζοντας, οἷά εἰσι τὰ Ὁμηρόκεντρα. οἱ δὲ τὸν λοίδορον ἀκούουσιν· οἷον κεντροτύπον. ἢ κέντρων, ὁ κλέπτης· διὰ τὸ βασανιζομένοις τοῖς κλέπταις καὶ κέντρα προσφέρεσθαι.

Κέντρα καὶ τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα. Διελάσας τὸν ἵππον, καὶ τὰ κέντρα προσβαλών, παρεῖναι διὰ ταχέων.

Κεντυρίων. ἑκατόνταρχος.

Κενοὶ κενὰ λογίζονται. παροιμία. Ἀρχίας γὰρ Κύπρον βουλόμενος προδοῦναι Δημητρίῳ καὶ φωραθεὶς καλωδίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπεπετασμένων ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. τῷ γὰρ ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας κενοὶ κενὰ λογίζονται. καὶ γὰρ ἐκεῖνος δόξας πεντακόσια τάλαντα προσλήψεσθαι, καὶ τὰ προϋπάρχοντα προσαπώλεσε. Καὶ αὖθις Ἀριστο- 297
φάνης·

Ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον κενῇ κοιλίᾳ,
ἐκθεῖ πλέᾳ.

τουτέστιν ἐκ τῆς πόλεως.

Κέπφος. εἶδος ὀρνέου ὀξυτάτου. Ὅτι κοῦφόν ἐστι καὶ ἐπιπλέον τοῖς κύμασιν.

Ὦ κέπφε. ἀντὶ τοῦ, ὦ εὐτελέστατε καὶ λάλε. φασὶ γὰρ τὸν κέπφον τοιοῦτον εἶναι. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν. ὁ γὰρ κέπφος ἀφρὸν ἐσθίει θαλάσσιον· οἱ δὲ παῖδες τῶν ἁλιέων ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν, εἶτα ἐγγυτάτω, εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρὸν καὶ εὐχερῶς ἀγρεύουσι.

---

1. Ὁμηρόκεντρα proferunt etiam Etym. M. p. 503. et Eust. in Il. ψ'. p. 1308. extr. 2. Huc refertur κέντρον, acute dictum: quem usum tetigit Iacobs. in Anthol. T. IX. p. 333. Notabilius vero, si recte se habet, κέντρου pro κέντει apud Dion. Chrys. T. II. p. 126. 3. Haec facile referuntur ad Sophoclis Cedal. fr. 3. μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι. 5. Observatio perperam invecta. 8. Κεντυρίων] Sic MSS. Pariss. [et Hesych. Phot. Lex. Bachm. p. 275.] At priores editt. minus recte Κεντηρίων, quod vel ordo alphabeti respuit. Küst. Id unde fluxerit monstrat Gudianum p. 315. Κεντυρίωνες. μανδάτωρες. Κεντηρίων. ἑκατόνταρχος. Confusio scilicet ab errore palaeographico profecta librariis imposuit. Cf. Zon. p. 1183. ὁ ἑκατόνταρχος] ὁ om. A. et Glossae nomicae. 9. Κενοὶ κενὰ] Hoc proverbio utitur Polybius in Excerptis Maii p. 459. Gaisf. Ἀρχίας γὰρ Κύπρον βουλόμενος προδ.] Haec et quae sequuntur sunt verba Polybii, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 170. unde ea Suidas deprompsit. Vide etiam supra vv. Ἀρχίας et Αὐλαία. Küst. Polyb. XXXIII, 3. 11. τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπεπ.] Haec mendo laborant. Vel enim scribendum est τῶν τῆς αὐλῆς περιπετασμάτων: vel, τῆς παραπεπετασμένης αὐλαίας, ut legitur supra v. Αὐλαία. Küst. Ex ista glossa videntur etiam assumenda, καὶ φωρ. λαβὼν καλώδιον ἐκ τῆς π. αὐλαίας ἑ. ἀ. 14. προσλήψεσθαι] προλήψεσθαι V. μὴ προσλ. B.*V. καὶ τὰ ὑπάρχοντα προσαπ.] Scribe et supple, καὶ τὰ προϋπάρχοντα χρήματα καὶ τὸ πνεῦμα προσαπέβαλε. Sic enim legitur apud Constantinum loco laudato, et apud ipsum Suidam supra v. Ἀρχίας. Küst. Et suppeditarunt προϋπάρχοντα A. *V.

1. Ἀριστοφάνης] Equ. 281. 3. Aristophanis versum si minus ipsa glossae sedes, certe tum perversitas interpretationis ἐκ τῆς πόλεως (i. e. πολιτείας), tum verba Comici negligenter allata (quae sic erant laudanda, κενῇ τῇ κοιλίᾳ Ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ) planissime demonstrant haec ex v. Ἐκθεῖ compilata fuisse. 4. ἔξεισι πλέᾳ] πλέα: γράφεται ἐκεῖ πλεαι A. V. ἐκεῖ πλέα B. E. Lege ἐκθεῖ πλέᾳ i. e. ἐκθεῖ pro ἔξεισι. Statim delevi Κενοῖ. τουτέστι κενὸν ποιεῖ. ὅθεν καὶ τὸ ἐκένωσε, cum A. B. E. V. Gaisf. Non dubitavimus ἔξεισι proscribere, quod ipsum in v. Ἐκθεῖ extat pro interpretatione. 6. Κέπφος. εἶδος ὀρνέου· ὁ λεγόμενος λάρος] Sic etiam habent omnes edd. praecedentes. At in MSS. Pariss. ut et in Lexico Photii inedito nulla lari fit mentio, sed locus hic ita legitur: Κέπφος: εἶδος ὀρνέου ὀξυτάτου. Hanc lectionem probo, quoniam κέπφος et λάρος sunt aves diversae, quamvis similes, ut patet ex Aristotele Histor. Anim. VIII, 3. itemque Scholiasta Nicandri Alexipharm. 166. Küst. Vid. Schol. Arat. p. 116. Toup. MS. ὀρνέου ὀξυτάτου· [ὀξύτατον *V.] ὅτι κοῦφόν ἐστι A. V. ὁ. ὀξυτάτου. ἐστι B. ὅ. ὀξυ . κοῦφόν ἐστι καὶ E. εἶδος ὀρνέου ὀξύτατον Photius, εἶδος ὀρνέου ὀξυτάτου Lex. Seg. cum γρ. ὀξυόπου in marg. Etymol. M. Κέπφος. ἀπὸ τοῦ ὀρνέου, ὅ ἐστι κοῦφον καὶ ἐπιπλέον τοῖς ὕδασι. Gaisf. Reliquae edd. ἔστι δὲ κοῦφον καὶ ἐπ. τ. κ. 8. Ὦ κέπφε. ἀντὶ τοῦ, ὦ εὐτελ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 913. unde Suidas supplendus est. Küst. τοῦ om. *V. εὐτελέστατε] Legere malim εὐηθέστατε. Erat enim cepphus avis admodum stulta et deceptu facilis, ut non solum patet ex hoc ipso loco Suidae, sed etiam ex Schol. Aristoph. Pac. 1067. qui cepphum εὐηθὲς ζῷον vocat. Vide etiam vocem sequentem Κεπφωθεῖς. Küst. Εὐηθέστατε quamquam et coniectura minime sit absurda, et voces eas facile permutari pateat Hesychium et Suidam conferenti in Βλιτάδας, necessarium tamen non puto. Hemsterhusius in Plutum. Sed in ipso Scholio vereor ut edita, φασὶ γὰρ τὸν κέπφον εὐτελέστατον καὶ λάλον· ὄρνεον γὰρ ἄφρον, immunia sint ab erroribus librariorum, qui languidam verborum repetitionem loco veteris ut opinor scripturae confecerint, φασὶ γὰρ τὸν κέπφον τοιοῦτον εἶναι ὄρνεον. 11. Θαλάττιον] Θαλάσσιον A. 13. εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρ.] Hic locus supplendus est ex Scholiasta Aristoph. loco ante laudato. Küst. Nihil esse supplendum monuit Hemsterhusius; quamquam est Scholiastae liberalior oratio.

---

gumentum absolvatur, centones vocant: quales sunt centones Homerici. alii hominem maledicum sic vocant, quasi qui stimulis verborum pungat. Vel *κέντρων*, fur: quod furibus, qui tormentis subiiciuntur, stimuli etiam admoventur. *Κέντρα* etiam vocantur equorum stimuli. *Concitato equo calcaribusque admotis, celeriter adesse.* *Κεντυρίων*. Centurio. *Κενοὶ κενὰ λογίζονται. Vani vana cogitant.* proverbium. *Archias enim cum Cyprum Demetrio prodere vellet, deprehensus funiculo aulaei oppansi se suspendit. revera enim homines vani, cupiditatibus decepti, vana animo agitant. velut ille quingenta talenta se lucraturum sperans, etiam quas antea possidebat opes amisit.* Et alibi Aristophanes: *Qui cum vacuo ventre Prytaneum ingressus pleno inde procurrat.* id est ex rerum publicarum administratione. *Κέπφος*. Species avis velocissimae. est autem levis et fluctibus innatat. *O cepphe.* id est, stultissime et loquax. cepphum enim talem esse dicunt. dicitur autem hoc proverbium de hominibus stultis. cepphus enim spumam marinam edit. quamobrem piscatores primum procul stantes spumam ei proiiciunt; deinde propius accedunt; denique manu edendam porrigentes facile eum capiunt.

Κεπφωθείς. ἐπαρθείς, ἐρεθισθείς, ὀξέως ἐλαυνόμενος.

Κέρα ἀγλαέ. οὐ τὴν τρίχα ψιλῶς· ἀλλ' ἐμπλοκῆς τι γένος, ἐπὶ κέρατος τρόπον ἐμπλεκόμενον. ἔπλεκον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τέττιγας. καὶ παρ' Ὁμήρῳ·

Πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.

Καλλωπιζόμενος τῇ τοξικῇ· ἢ τῇ τριχώσει. κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν τρίχωσιν ἐκάλουν.

Κεραβάτης. ὁ ἐπὶ τῶν κεράτων βαίνων.

Κεραΐζει. πορθεῖ, ἀναιρεῖ, διαρπάζει.

Κεράμεως πλοῦτος. ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος.

Κεραμεύειν. κοινῶς ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ καὶ κεραμέως πατὴρ ὁ Κέφαλος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά.

Κεραμεικός. τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς καὶ Καλλίστρατος περὶ Ἀθηναίων συγγράμμασί φασιν οὕτως· Ἔστι δὲ καὶ δῆμος Κεραμεικός. εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσαι ἐπιγράφάς, ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν.

[Ὅτι Ἀνάχαρσις Σκύθης, φιλόσοφος, εὗρεν ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμεικὸν τροχόν.]

Κεραμεικός. τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλός, ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἔτος λαμπάδος χοροῦ ἀγῶνα. ὑπάρχειν δὲ ἐκεῖσε πύργον ὑψηλόν· ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν 298 λαμπάδα, καὶ ὅταν ἀφῶσιν, ἀφεῖναι αὐτὸν κάτω.

---

1. *Κεπφωθείς*] Vox haec legitur Proverb. VII, 22. *Ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς.* i. e. *Ille vero* (iuvenis) *eam* (adulteram) *sequitur deceptus et inescatus.* Ad hunc locum Suidas fortasse respexit. *Küst.* Respexit Suidas ad locum incerti auctoris, quem habes infra v. *Ὑψηλοτέρας. Toup. Hemst.* Hunc locum si Porsonus in promptu habuisset, qui suspicabatur *ἐπαρθὲς* ab interpretibus esse profectum in v. *Ἐμοί ι' ἐπιστολάς*, rem suam paulo firmius poterat obtinere. Cf. Hesychius. 2. *ἐλαυνόμενος* etiam Photius: *λαμβανόμενος* V. 3. *Κέρα ἀγλαέ*] Nota haec referenda est ad locum illum Homeri Il. λ'. 385. *Τοξόται, λωβητήρ, κέρα ἀγλαέ, παρθενοπῖπα.* Vide in eum locum grammaticos. *Küst.* Suidas in compendium Schol. Ven. redegit, cuius verba sunt: *Κέρᾳ οὐ τῇ τριχὶ ψιλῶς, ἀλλ' ἐμπλοκῆς τι γένος εἰς* (id Suidae reddendum pro *ἐπὶ*) *κέρατος τρόπον ἀνεπλέκοντο οἱ ἀρχαῖοι. Σώφρων· Κορώνας ἀνδούμενοι. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τέττιγας ἐνεπλέκοντο· καὶ παρ' Ὁμήρῳ· Πλοχμοί θ' οἳ χ. τ. κ. ἀ.*

ἔνιοι δέ, τῷ τόξῳ ἀγαλλόμενε. Κέρ' Med. 4. *ἐμπλεκόμενον*] *ἐμπλεκόμενος* A. B. E. *ἐμπλεκόμεν* Med. 5. *ἔπλεκον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τέτ.*] Vide infra v. *Τεττιγοφόροι. Küst.* 6. *παρ' Ὁμήρῳ*] Il. ρ'. 52. 7. *Πλοχμοί θ' οἳ*] *Πλογμός θ' ὃς* V. *Πλοχμοῖς θ' οἷς* *V. 9. *Καλλωπιζόμενος τῇ τοξ. — ἐκάλουν*] Haec sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Homeri Il. λ'. 385. *Küst.* Prior explicatio Aristarcho probabatur: v. Apollon. Lex. p. 394. 10. *παλαιοὶ*] *πεζοὶ* B. E. V. et sola Med. Latere videtur populi nomen. 11. *Κεραβάτης*] Vide paulo inferius v. *Κεροβάτης. Küst. Κερεβάτης* V. Vox nullius fidei: quamquam agnoscit eam Zon. p. 1185. 13. *Κεραμέως πλοῦτος*] Diogenianus VI, 97. *ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ ἀβεβαίων καὶ εὐθραύστων.* 15. *Κεραμεύειν. κοινῶς*] Aristoph. Eccles. 253. *Τὰ τρυβλία Κακῶς κεραμεύειν· τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς*: ubi vide Schol. *Küst.* Lege cum Schol. *ἀπὸ κοινοῦ.* Ceterum mireris *κεραμεύει* olim in Arist. Av. 1525. immigrasse, ubi nunc restitutum est *ταμεύει*. *κατεργάζεσθαι*] *ἐργάζεσθαι* V.

1. *κεραμέως πατὴρ*] Scribe *κεραμέως πατρός*: ut apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. *Küst.* 3. *Κεραμεικός*] Schol. Aristoph. Av. 395. *Hemst.* Praeterea servat *Ἔστι δὲ* et quae sequuntur Schol. Equ. 769. 5. *Καλλίστρατος ἐν τοῖς*] *Καλλιστράτης* A. B. E. V. *Καλλίστρατος* *V. *Καλλιστράτης* vel *Καλλικράτης* libri quidam Harpocrationis. Reiecimus istud *ἐν τοῖς. φοντες*

Ἀθηνῶν recte Schol. *συγγράμμασι*] *συγγράμματα* E. Unde probabiliter elicimus *συγγράφων*. Omnino dubium an Callistratus Aristophaneus singularem de Athenis commentarium ediderit, quem concedit Clinton. F. H. II. p. 530. *φασιν*] *φασιν οὕτως* A. B. E. V. et edd. ante Küster. Id profecto haud temere inculcatum revocavimus, ut ipsa Callistrati oratio introduceretur. Huic vero consentaneum fuit ut et post *Μενεκλῆς* distingueretur et *φησίν*, centies cum *φασὶν* permutatum, reponeretur. Verumtamen cum Harpocrationi laudetur *Καλλίστρατος ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν* (semel *Ἀθηναίων* in v. *Ἑρμαῖ*), non temerarius fuerit coniector, qui Suidae formulam eandem redditurus sit, *ὡς Μενεκλῆς ἢ Καλλίστρατος.* Ceterum discrepat aliquantum Scholiastes: *καλεῖται δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος ἅπας Κεραμεικός. ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς δῆμος. βαδίζουσι δὲ ἔνθεν καὶ ἐντεῦθέν εἰσι στῆλαι ἐπὶ τοῖς δ. τ.* A quibus novissima dirimuntur interpositis quibusdam, quae parum ad rem faciant. 7. *τεθαμμένοις*] *τεθραμμένοις* V. 8. Corrige mendum Scholii in Equites, *ποῦ ἓκ. τέθαπται.* 9. Observationem ex v. *Ἀνάχαρσις* invectam fuisse vel mendum in scriptura vocis *κεραμεικὸν* (v. Toupius III. p. 109.) arguit. Omisit etiam Küsterus interpretationem Latinam. *ὁ φιλόσοφος*] *ὁ* om. A. *V. 11. *Κεραμεικός. τόπος*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 131. Vide etiam supra v. *Εἶναι. Küst.* 12. *λαμπάδος χοροῦ ἀγῶνα*] Scribe *λαμπαδοῦχον ἀγῶνα*: ut apud Enarratorem Comici loco laudato. *Küst.* 13. *ὑψηλὸν πύργον*] *πύργον ὑψηλόν* A. V. 15. *ἀφεθῶσιν. ἀφῶσιν* A. Id necessario probandum erat, nisi peiorem Scholii scripturam adoptaremus, *καὶ ὅταν οἱ πρῶτοι λαμπαδίζοντες ἀφεθῶσιν.* Mox *αὐτὸ* B. E.

Κεπφωθείς. Elatus, irritatus, celeriter vectus. *Κέρα ἀγλαέ.* Vocem *κέρας* non simpliciter intelligit de coma; sed comam cornus instar inflexam et intortam. atque Athenienses etiam cicadas innectebant capillis. Et apud Homerum: *Cicinni, qui auro et argento constricti erant.* Vel, qui sese iactat in arte sagittandi. vel propter comam: veteres enim *κέρας* vocabant comam. *Κεραβάτης.* Cornipes. *Κεραΐζει.* Populatur, interficit, diripit. *Κεραμέως πλοῦτος.* Opes figuli: id est infirmae nec stabiles. *Κεραμεύειν.* Universe significat profligare. erat autem Cephalus filius figuli. *κεραμεύειν* etiam dicebant, si quis rempublicam damno afficeret. *Κεραμεικός.* Ceramicus, locus Athenis, in quo sepeliebantur qui in bello caesi fuerant, ut tradit Menecles sive Callistratus libris rerum Atticarum, his verbis: *Est etiam Ceramicus pagus: ibi columnae utrimque erectae sunt in honorem publice sepultorum, additis inscriptionibus, ubi quisque obierit. Κεραμεικός.* Ceramicus, locus editus in Attica, ubi quotannis ludi celebrabantur, in quibus qui certabant, faces accensas gestabant. ibi vero dicunt altam esse turrim, in quam Bacchum ascendere iubet atque lampadem observare, ut cum fax missa

Κεραμεικοί. δύο ἦσαν Κεραμεικοί· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἐθαπτον δημοσίᾳ, καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον.

Κεραμεικοί. δύο τόποι Ἀθήνησιν. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ προειστήκεισαν αἱ πόρναι.

Κεράμειον ἀγγεῖον. τὸ δὲ κύριον κεράμιον, διὰ τοῦ ῑ, εἰ μὴ πρόςκειται τὸ ἀγγεῖον. καὶ κεράμεια τεύχη.

Κεραμικὴ μάστιξ. ὀστρακισμός.

Κεραμίς. δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἡ Κεραμίς. εἴληφε δὲ τοὔνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης, καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρωι.

Κεραμωτόν. τακτικὴ διάταξις· ὅπερ ἐποίουν Ῥωμαῖοι ἐν παιδιᾶς μέρει.

Κεραννύουσι. κιρνῶσιν. Ὑπερίδης.

Κεραόν. τέλειον.

Κεραοξόος. ὁ τὰ κέρατα ἐργαζόμενος. ἐν Ἐπιγράμματι·

Νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τέκτων.

Κέραρε.

Κέρας. τὸ τοῦ πολέμου μέρος, καὶ τοῦ τόξου.

Κέρας, κέρως, κέρᾳ. ἐπὶ τῆς παρατάξεως· Θουκυδίδης ἡ· Τοῦ εὐωνύμου κέρως. ἐν τῇ αὐτῇ· Καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ. καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως.

Κέρας. ἡ ἰσχὺς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζῴων τῶν καθωπλισμένων τοῖς κέρασι, καὶ τούτοις ἀμυνομένων.

Κέρας Ἀμαλθείας. ζήτει ἐν τῷ Ἀμαλθείας κέρας.

Κέρας. ἰσχυρόν τι δηλοῖ καὶ μόνιμον. Δαβίδ· Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

Κέρας τοῦ δικαίου. οὕτως ἐκάλεσε τὸ εὐσεβὲς φρόνημα. τουτέστι, περίβλεπτος ἔσται.

Κεράς. ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ κεραστικῶς.

---

1. *Κεραμεικοί. δύο ἦσαν Κεραμ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 769. *Küst.* Eadem Harpocratio et Moschopul. *π. σχ.* p. 38. brevius vero Timaeus p. 155. 5. Abiectis quae nescit etiam Scholiastes Aristophanis, *Κεραμεικοί. δύο τόποι Ἀθήνησιν*, continua superiori glossae sunt contribuenda. Agnoscere tamen videtur *Eudocia*, quae varias observationes in cinnum conflavit p. 256. *Κεραμεικοί. τόποι δύο τινὲς ἦσαν Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενοι, ὧν ὁ μὲν — ἔλεγον. ἦσαν δὲ ἔνθεν — ποῦ ἕκαστος τέθαπται. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἦσάν τε καὶ προεστήκεσαν αἱ πόρναι.* 6. Edd. *εἱστήκεισαν*: signatum vocabulum *προεστήκεσαν* Schol. et Eudocia praestant. Interim dedi *προειστήκεισαν* cum V. *αἱ πόρναι* | Sic etiam Photius et Schol. Aristoph. Schol. Platon. p. 39. (329.) *Τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα καὶ αἱ πόρναι* (*οἱ πόρνοι* MS. Reg. et ed. Bekker. et MS. Hesychii) *προειστήκεισαν* (*προεστήκεσαν* MS.). *εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔξω τείχους, ὁ δὲ ἐντός.* Pergit MS. Reg. *Λέγονται δὲ καὶ κεραμεικαί, πλατεῖαι πληγαί. ἀγὼν γὰρ ἐν τῷ Κεραμεικῷ, ἐν ᾧ τύπτουσι χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας καὶ τοὺς ἄλλους ἀγωνιστὰς γέλωτος χάριν. Λέγεται δὲ κεραμεὺς ὁ τῶν Ἀθηναίων νομοθέτης Λυκοῦργος. Καὶ κεραμεικὴ μάστιξ, ἡ δι' ὀστράκου· μάστιξ μὲν γὰρ δια τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν, κεραμεικὴ (δὲ) διὰ τοῦ (τὸ) ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι.* His similia habet Hesychius. *Gaisf.* 7. Distinguebatur inde ab Aldo post *Κεράμειον*. 8. *κεράμεια τ.*] *κεραμεία ἡ τέχνη* Pollux VII, 161. *Hemst.* Is fortasse *τέχνη* repositurus erat, quod praestat Moschop. *π. σχ.* p. 37. 10. *Κεραμικὴ μάστιξ* | Plenius haec explicat Hesychius, quem vide. *Küst.* *Κεραμεικὴ* E. et sola Med. Mox *μάστιγξ* A. 11. *Κεραμίς* | Immo *Κεραμεῖς*. Vide Harpocrationem, ex quo Suidas. *Küst.* *Κεραμεῖς* Menag. in Diog. Laert. V, 57. item Moschopulus l. l. Cum vulg. Photius bis. 14. *Κεραμωτόν* | Vid. *Σημαία*. *Toup.* MS. Vide Lipsium Poliorc. I, 5. T. III. p. 477. infra Küstero laudatum. 15. Post *μέρει* versus extabat, *Βαίνων κεράμους δυςμενῶν βλάβας φύγοις*: quem expunxi, cum A. in marg. teneat, ante *Κεράμειον* collocarit *V. „Scribe, *βαίνων δὲ κεράμοις* etc. ut apud Astrampsychum, ex quo versus hic oneirocriticus depromptus est." *Küst.* *Λύσις ὀνείρου* praef. V. Mox *φύγης* A. B. V. 16. *Κεραννύουσι* | Antiatticista p. 103. *Κεραννύουσιν: οὐ κιρνᾶσιν, ὡς οἴονται.* Cf. Pors. in E. Med. 744. 17. Glossa Homerica: v. Il. *γ'*. 24. 18. *ἐν Ἐπιγράμματι* | Simmiae I, 3. Anthol. Pal. VI, 113.

3. *Κέραιρε* | *Κέραρε* A. B. E. ut postulat litterarum series. *Κεραιρε* V. Falsa scriptura, quae refertur ad Il. *ι'*. 203. Cf. v. *Κέραιρε*. Tum *Κίρνα* interpretationem om. B. V. E. 4. *τὸ μέρος τῆς φάλαγγος ἐν τῷ πολέμῳ* | *τὸ τοῦ πολέμου μέρος* A. B. E. Photius et Lex. Bachm. p. 275. f. Mox Photius *καὶ τόξον*. 7. *Θουκυδίδης οἱ* | *Θουκυδίδης ἡ* A. Photii MS. Repone *Θουκυδίδης ἡ* cum Photii ed. Scil. VIII, 42. Seq. locus est c. 35. eiusdem libri. *Gaisf.* Immo c. 25. 8. *οἱ* om. *V. 9. *οὕτω* inde ab Aldo vulgatum. 10. *Κέρας. ἡ ἰσχὺς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἐκ μεταφ.* | Haec Suidas descripsisse videtur ex Theodoreto in Psalmum LXXXIX, 17. p. 753. quem vide. *Küst.* Immo in Ps. CXI, 9. monente Ernestio. Istum significatum abunde firmavit Boiss. Anecd. T. IV. p. 385. 12. *ἀμυνομένων* | *τοὺς ἐπιόντας* addit Theod. 13. *Ἀμαλθίας* bis E. *ζήτει* tacite Gaisf. cum * V. 15. *Κέρας. ἰσχυρόν τι δηλοῖ καὶ μόνιμον*] Haec sunt verba Theodoreti in Psalm. CXXXI, 17, p. 980. *Küst.* 17. *Κέρας τοῦ δικαίου. οὕτως ἐκ.* | Respexit Suidas ad Psalm. LXXIV, 11. in quem locum vide Theodoretum p. 697. cuius interpretationem Suidas hic secutus est. *Küst.*

---

fuerit, ipse se praecipitet. *Κεραμεικοί.* Ceramici duo erant: alter in urbe, alter extra urbem: ubi etiam publice sepeliebant eos, qui in bello ceciderant, et funebres laudationes habebant. [*Κεραμεικοί.* Duo loca Athenis:] in priore vero meretrices prostabant. *Κεράμειον.* Vas [significans figlinum, per *ει* scribitur.] at proprie *Κεράμιον*, per *ι*: nisi addatur *ἀγγεῖον*. Et *Κεράμεια τεύχη*, vasa figlina. *Κεραμικὴ μάστιξ.* Ostracismus. *Κεραμίς.* Ceramis est pagus tribus Acamantidis: sic dictus ab arte figlina, et quod Ceramo cuidam heroi ibi sacrificabant. *Κεραμωτόν.* Genus aciei, qua Romani per ludum utebantur. *Κεραννύουσι.* Miscent. Hyperides. *Κεραόν.* Perfectum. *Κεραοξόος.* Qui cornua polit. In Epigrammate: *Nunc vero me Nicomacho faber cornua poliens aptavit.* *Κέραρε.* *Κέρας.* Pars exercitus. item pars arcus. *Κέρας, κέρως, κέρᾳ.* Thucydides hac voce de acie utitur *in octavo: qui erant in sinistro cornu.* et in eodem libro: *Argivi suo ipsorum cornu.* omninoque sic in reliquis. *Κέρας.* Hac voce in sacra scriptura robur significatur: per translationem ductam ab animalibus, quae cornibus armati sunt, iisque vim propulsant. *Κέρας Ἀμαλθείας.* Quaere in *Ἀμαλθείας κέρας*. *Κέρας.* Id robustum et stabile quid significat. David: *Illic exoriri faciam cornu Davidis.* *Κέρας τοῦ δικαίου.* Cornu iusti vocavit pium animum. hoc est, illustris erit. *Κεράς.* Adverbium: facta

Μετὰ δ' αὖ κερὰς ἠφύσατ' ἄλλο.
ὁ δὲ νοῦς· ἀπὸ τοῦ κεράσματος ἄλλο ἤντλησεν ἀπὸ τοῦ ἄγγους, ἐν ᾧ ἦν.

Κεράσας. κεράσαι δέ.

200 *Κεραςβόλα. τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς σκληροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα, τῇ μὲν χροιᾷ μέλανα, στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις· ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὴν κατασποράν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ ἀντιτύπτειν. ὅταν οὖν λέγῃ κεραςβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί.*

Κερασοῦς. πόλις Ἑλληνὶς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, Σινωπέων ἄποικος.

[*Ὅτι Καρία ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν. ὅθεν καὶ κέρατα.*]

Κερασφόρους. κερατοφόρους.

Κεραύνια. ὄρη.

Κεραυνός. ἔξαψις σφοδρὰ μετὰ πολλῆς βίας πίπτουσα ἐπὶ γῆς, νεφῶν παρατριβομένων, ἢ ῥηγνυμένων. οἱ δὲ συστροφὴν πυρώδους ἀέρος βιαίως καταφερομένην. Οὐκ ἀναιρεῖ δὲ ὁ κεραυνός, ἀλλ' ἐπιφλέγει. Κεραυνός, ἡ ἀστραπή. παροιμία. Ἀριστοφάνης·

Εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν,
οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἰσ' ἐπίορκοι.

Τῶν δὲ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται, οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύντες, οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται.

Κεραυνοί. ἀστραπαί.

Ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός, ἢ ποῦ φαέθων

---

1. *Μετὰ δ' αὖ κερὰς ἠφ.*] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. *Κελεβη.* **Küst.** 2. *ἀπὸ τοῦ κεράσματος* quid sit in tali verborum iunctura dubito. Expectabam vero *κέρασμα.* 4. *Κεράσας*] *κεράσαν* B. E. V. Med. Obscuram glossam om. vulg. 5. *Κεραςβόλα*] Quid sit *κεραςβόλον* clarius exponit Etymologus, quem vide. Obiter hic emendo Hesychium, apud quem v. *Κεραςβόλα* pro *τὰ ἑψητὰ ὄσπρια*, addita negatione scribendum est *τὰ μὴ ἑψητὰ ὄσπρια.* Veterum enim rusticorum opinio erat, semina quae cornu tetigissent, dura evadere, et elixando emolliri non posse: quam superstitionem ridet Theophrastus de Caus. Plant. IV, 14. **Küst.** Vid. Ruhnken. in Tim. p. 155. sqq. „Schol. Platonis p. 232. [454.] *Κεραςβόλους ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ὀσπρίοις συμφυομένων σκληροκόκκων* (sic MS. C. C. C. non *σκληρῶν κόκκων*) *τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις καὶ σκληροὺς ταῖς γνώμαις φησίν. οὗτοι οὖν οἱ κόκκοι σκληροί τέ εἰσι καὶ μέλανες, στρογγύλοι, ἰσομεγέθεις κέγχροις, οἳ συνεψόμενοι τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκονται. εἴρηνται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασποράν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ ἀντιτύπτειν, καὶ διὰ τοῦτο κεραςβόλους* (sic C. C. C. vulgo *κεραςβόλα*) *κληθῆναι.*" **Gaisf.** *ἐν τοῖς σκληροῖς*] In Lexico Photii scriptum est *ἐν τοῖς πυροῖς*: quae lectio sine dubio praeferenda est. **Küst.** *πυροῖς* etiam Lex. Bachm. p. 276. et Schol. Platon.: *ὀλύροις* coniecerat Kühnius in Polluc. I, 223. 6. *χροιᾷ μέλανα*] *χροᾷ μέλαινα* V. *τῇ μὲν — μέλανα* om. E. 8. *ἀπὸ τοῦ τὴν κατασποράν*] Legendum est *ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν σποράν*: quod et Portus monuit Deinde pro *καὶ τὸ ἄροτρον* scribo, *καὶ τὸν ἄροτον* (repetita *ἀπὸ κοινοῦ* praepositione *κατά*), id est, inter arandum. **Küst.** Accessit Kühnius. 10. *ἐμβεβλῆσθαι* Kühnius. Quo nihil opus esse demonstravimus in v. *Ἀλσὶν διασμηχθείς.* *ἀντιπίπτειν*] *ἀντιτύπτειν* A. V. Phot. Lex. Seg. Schol. Platon. *ὅταν οὖν λέγῃ κεραςβ.*] Videtur hic omissum esse nomen Platonis. Certum enim est respexisse hic Suidam ad locum illum philosophi, qui extat initio libri IX. de Legibus: *Μή τις ἐγγίγνηται τῶν πολιτῶν ἡμῖν οἷον κεραςβόλος· ὃς ἀτειράμων εἰς τοσοῦτον γίγνοιτ' ἄν, ὥστε μὴ τήκεσθαι καθάπερ ἐκεῖνα τὰ σπέρματα πυρί.* **Küst.** Hic quam Platonici dicti fecit interpretationem, eam repetiit Ruhnkenius p. 156. 13. *Κερασοῦς*] E Xenoph. Anab. V, 3, 2. 15. *Κερά. ἡ κεφ.*] MSS. Pariss. habent *καρία*: quae lectio vera est, quamvis litterarum series adversetur. Sic enim et supra legitur v. *Ἀκραιαῖον* et v. *Καρία*: quae loca confer. **Küst.** *Ὅτι Καρία* A. V. *Καρία* B. E. Ineptissimam doctrinam uncis notavi. *γλῶσσαν*] *γλῶτταν* A.

1. *Κερασφόρους*] Gl. servavit V. Photius, Hesychius et Lex. Seg. *Κερασφόρος*: *κερατοφόρος.* Gaisf. *κρατοφόρους.* Lexicis accedat *κερατηφόρος* e Procli in Hesiodi *ἔ.* 527. 3. *Κεραυνός. ἔξαψις σφ. — βιαίως καταφερομένη*] Haec sunt verba Laertii VII, 154. ut Pearsonus etiam observavit. **Küst.** Farrago diversissimarum observationum. 5. *συστροφὴν*] *συσιροφὴν* A. V. Id cum sermonis indoles efflagitaret, non dubitavi meam coniecturam *καταφερομένην* huic accommodare. 6. *Οὐκ ἀναιρεῖ*] Schol. Aristoph. Nub. 395. unde reponendum *περιφλέγει.* Ceterum post *ἐπιφλέγει* collocavit *V. glossam *Κεραύνια.* 7. *Κεραυνός* haud frustra novae glossae caput constituit *V. *παροιμία* quod tacite Küst. delevit, si dubitas quorsum tendat, monstrabit v. *Σίμων.* Nolim enim *παρ' Ὁμήρῳ* refingi. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 398. sq. Notandum autem est, tam apud Aristophanem quam hic apud Suidam syllabam in priore versu redundare, et proinde post *πῶς* efficiendum esse *δῆτ'*, quoniam vox illa salvo sensu abesse potest. **Küst.** *Ἀριστοφάνους* *V. 9. *Εἴπερ*] *εἰ* A. B. V. *πῶς δῆτ'* | *ὁ κεραυνὸς πῶς* A. B. E. V. *πῶς* Gaisf. cum Med. *Σίμων' ἐνέπρησεν οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον*] *Σίμωνα καὶ Κλεώνυμον καὶ Θέωρον ἐνέπρησεν* A. B. V. et fere E. ubi *οὐκ ἐνέπρησεν.* Scriptura haud contemnenda, quae annotationem de Aristophanis versu ex gl. *Σίμων* temere congestam arguat. 11. *σφόδρα γ'*] *σφόδ'* A. V. Med. et Gaisf. 13. *Τῶν δὲ κεραυνῶν*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 663. **Küst.** Vid. Tzetz. in Lycoph. p. 68. **Reines.** 14. *οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύντες* om. Schol. Aristoph. „Conf. Etymol. M. p. 819, 7." **Gaisf.** 15. Satis credibile haec ex v. *Φαέθων* esse descripta. 16. *Ποῦ ποτε κεραυνοὶ*] Sophocl. Electr. 823 — 26.

---

mixtione. *Postea vero alium liquorem, quem miscuerat, hausit.* Sensus est: facta mixtione liquorem hausit ex vase, in quo ille erat. *Κεράσας*: contra *κεράσαι.* *Κεραςβόλα.* Semina dura et quae cum frumento et leguminibus una nascuntur, colore nigra et rotunda, magnitudine granis milii paria; quae cum aliis leguminibus cocta non emolliantur. dicta vero sunt inde, quod inter seminandum et arandum cornua boum tangunt et in ea incidunt. Cum igitur [Plato] *κεραςβόλους* dicit, intelligit homines indoctos et contumaces, et qui legibus non obtemperent. *Κερασοῦς.* Cerasus, urbs Graeca, iuxta mare sita, Sinopensium colonia. [*Καρία.* Vox minus usitata, significans caput. unde dictum etiam *Κέρατα.*] *Κερασφόρους.* Cornigeros. *Κεραύνια.* Ceraunii montes. *Κεραυνός.* Fulmen est ardor vehemens, cum magno impetu in terram decidens, nubibus inter se attritis aut ruptis. alii vero dicunt esse turbinem aeris igniti, violenter in terram decidentem. Fulmen autem non occidit, sed adurit. *Κεραυνός*, fulgur. Aristophanes: *Si Iuppiter fulmine ferit periuros, quin igne coelesti consumpsit Simonem, Cleonymum, Theorum, quamvis valde periuros?* Fulminum alia vocantur *καταιβάται*, alia *ψολόεντες*, h. e. quae tacta perdunt; alia *ἀργῆτες.* *Κεραυνοί.* Fulmina. *Ubi tandem fulmina Iovis, aut ubi iubar*

ἥλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἕκηλοι;
οἷον, οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν.

Κέρβερος.

Κερδαλέος. ποικίλος, πανοῦργος. Κερδαλέη γὰρ ἡ ἀλώπηξ, καὶ κερδώ. Καὶ Κερδαλεώτερος διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Κερδαλεόφρων. δολιόβουλος, σκολιὰ βουλευόμενος.

Κερδᾶναι.

Κερδάνη. αἰτιατικῇ· αὐθυπότακτον. Κερδανεῖ δέ.

Κέρδιον. κρεῖττον, ὠφελιμώτερον.

Κερδισός. ὄνομα πόλεως.

Κέρδιστος. πανουργότατος.

Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον.

Εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
καὶ τῶν ἀσέπτων ἕρξεται,
καὶ τῶν ἀθίκτων ἕξεται· ματαίων δὲ
300 Τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη
ἕρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;

τουτέστι, τίς ἂν ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράττοντος;

Κερδοσύνη. πανουργία.

Κερδώ. ὑποκοριστικῶς ἡ ἀλώπηξ· ὡς Εἰδοθέα Εἰδώ, Ὑψιπύλη Ὑψώ.

Κερδῷος θεός. ὁ Ἑρμῆς· ὡς κέρδους ποιητικός. καὶ ἄγγελον δὲ αὐτὸν καλοῦσι καὶ κλῶπα. διὸ καὶ μάρσιππον αὐτὸν ποιοῦσι βαστάζειν. καὶ ἔφορον αὐτὸν τοῦ λόγου καὶ τῆς κλοπῆς, καὶ ἐμπολαῖον, ἤγουν κέρδους ἔφορον.

Κεραία. τὸ πλάγιον τοῦ ἱστοῦ. Πολύβιος· Καθελόμενος τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς κεραίας, ἐξευξε τούτοις βιαίως πρὸς ἀλλήλας.

Κέραιρε. κίρνα.

Κερεάλιος. ὄνομα κύριον.

[Κερήννης. ὄνομα κύριον.]

Κερρίς. ὄνομα ἰχθύος.

Κερκάσωρος. ὄνομα πόλεως.

Κερκίδας. εἷς ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων.

Κερκίδες.

Κερκίς. ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον. καὶ εἶδος κυρίως φυτοῦ εὐανξοῦς.

Κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα.

Κερκόλυρα, ὄνομα τόπου.

---

1. ἅλιος] ἥλιος A. E. Med. ἠέλιος B. εἰ] οἳ A. E. Med. Mox καὶ κρύπτουσιν B. 4. Κέρβερος] Interpretationem κύων ὁ ἐν ᾅδου μυθευόμενος Gaisf. delevit cum A. B. E. V. 6. γὰρ] Immo καὶ vel δέ. Hactenus etiam Photius et Zon. p. 1184. Καὶ Κερδαλεώτερος cum seqq. neglexit vulg. 10. Κερδᾶναι quod *V. collocavit ante Κερδισός, om. vulg., item mox αἰτιατικῇ. Mireris κερδάνῃ inter verba αὐθυπότακτα habitum fuisse. 14. Glossa suspecta. 15. Κέρδιστος] Il. ζ'. 153. 16. Diogenian. V, 42. Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον. ἐπὶ τῶν διά τι κέρδος αἰσχύνην προσποριζόντων ἑαυτοῖς καὶ μὴ ἐπιστρεφομένων ταύτης. Adiicit Zenob. IV, 67. auctorem Calliam in Atalante. Vulgari sententiae, quasi locus communis ageretur, lectores in partem contrariam subiecerunt versus Sophoclis Oed. R. 889 – 894. 19. ἢ τῶν] καὶ τῶν A. E. V. Med. Mutavit Küst. cum libris Sophoclis: idemque continuo ματάζων posuit, recte quidem; sed praefracte ματαίων δὲ A. B. E. V. Med. retinent. 20. τοῦτοις] τοῖσδ' A. B. E. V. Med. Illud fraudi Küst. debebatur. 21. ψυχᾶς E. V. Med. 23. πράσσοντος] πράττοντος A. V. πράττων Schol. Soph.

2. Κερδώ. ὑποκοριστικῶς] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1065. Küst. Cf. Etym. M. p. 505. augendum e Gud. p. 316. 4. Κερδῷος] Desumpta haec videntur ex Schol. ad Gregor. Naz. III. p. 108. A. Vid. Eliae Cretensis Comm. p. 393. B. Gaisf. Attigit Eudocia p. 256. ποιητικός Med. 6. διὸ] διὸ καὶ A. B. E. V. Med. 8. ἐμπόλαιον] Sic rescripsi auctoritate MStorum Pariss., cum ante male legeretur ἐμπόλεων [ἐμπόλεμον E.]. Vide quae notavimus supra in vocem Ἐμπολαῖος. Küst. Scripsimus ἐμπολαῖον. 9. ἰσιοῦ] ἰσῦμοῦ E. Πολύβιος] XIV, 10, 11. 10. καθελόμενος V. 12. Κέραιρε] Vulgata scriptura Il. ι. 203. Vid. in v. Κέραιε. 14. Κερήννης] Glossam om. V. Non dubito quin Κερυνείας vox (v. Siebel. in Pausan. VII, 25, 3.) huic corruptioni locum dederit. 15. Κερρίς] Κερίς V. 16. Κερκάσωρος] Herodot. II, 15. et alibi. 17. Κερκίδας] Ex Harpocratione: qui locum spectavit Demosth. de Coron. p. 324, 9. Cf. Polyb. XVII, 14. „Leg. Κερκιδᾶς. Vid. Harpocr. de eo. Καιὰ τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν Athen. VIII. 347. Poeta est, cuius iambos citat idem XII. 554. Cercidam νομοθέτην τῶν Ἀρκάδων librum I. et II. Iliados sepulchro suo inferri iussisse Ptol. Hephaest. Καιν. ἱστ. lib. V. ap. Photium c. 190. tradit. Ἀνὴρ Μεγαλοπολίτης ἐξ Ἀρκαδίας, Κερκιδᾶς ὄνομα, Aelian. V. H. XIII, 20. et Polyb. II, 48. Reines. His similia habere Menagium in Diog. VI, 76. monuit Gaisf. De rebus atque carminibus Cercidae nuper commentationem academicam scripsit Meinekius. ἦν om. *V. tuetur Photius. 19. Κερκίδες tacite dedit Gaisf. cum *V. 21. φυτοῦ] Photius φυτὸν αἰγείρῳ ὅμοιον. εὐαυξοῦς] Sic Paris A. At priores edd. [et E. V.] male εὐαξοῦς. Küst. 22. Κερκίδα δ' εὐποίητον] Verba Antipatri Sidon. XXII, 5. Anthol. Pal. VI, 174. Cf. v. Μίτος. 23. ὄνομα τόπου] Zonaras p. 1190.

Solis, si haec intuentes placide dissimulant? id est, si horum impietatem in lucem non proferunt. Κέρβερος. Κερδαλέος. Callidus, astutus. Vulpes etiam vocatur κερδαλέη et κερδώ. Et Κερδαλεώτερος, cum ω scribendum. Κερδαλεόφρων. Dolosus, dolosa consilia agitans. Κερδᾶναι. Κερδάνη. Aptum accusativo; unus ex aoristis absolutis. Contra Κερδανεῖ. Κέρδιον. Melius, utilius. Κερδισός. Nomen urbis. Κέρδιστος. Callidissimus. Κέρδος αἰσχ. Lucrum ignominia est melius. *Nisi quaestum iuste fecerit, et ab impiis facinoribus abstinuerit, vel si eo vanitatis processerit, ut non tangendis manum iniiciat: quis tandem est hominum, qui ad haec animo suo tela arcere amplius velit.* id est, quisnam ab eo qui talia facit poenas propulsabit? Κερδοσύνη. Calliditas. Κερδώ. Vulpes, diminutive: ut Εἰδοθέα Εἰδώ, Ὑψιπύλη Ὑψώ. Κερδῷος θεός. Sic vocatur Mercurius, tanquam lucri auctor. Eundem etiam nuncium vocant, et furem, marsupium ei tribuentes; itemque orationis et furti et lucri praesidem. Κεραία. Antenna mali. Polybius: *Cum navium malos et antennas demisisset, firmiter haec colligavit.* Κέραιρε. Misce. Κερεάλιος. Nomen proprium. [Κερήννης. Nomen proprium.] Κερρίς. Nomen piscis. Κερκάσωρος. Nomen urbis. Κερκίδας. Cercidas. unus erat eorum qui Macedonum partibus favebant. Κερκίδες. Κερκίς. Instrumentum textorium. item arboris procerae species. *Pectinem affabre factum, quasi lusciniam.* Κερκόλυρα. Nomen loci.

Κέρκος. ἡ τῶν ἑρπετῶν οὐρὰ καὶ παντὸς ζῴου. παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἕρπειν. Ἀριστοφάνης·

Ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῴ.

τὴν οὐρὰν τοῦ λαγωοῦ. ἔστι δὲ ἁπαλὸν καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τοῦ λαγωοῦ, ὥστε ἀντὶ σπόγγου χρήσασθαι, ὥστε τὰς λήμας περιψῆν· τουτέστι, καταμάσσειν, ἀποσπογγίζειν.

Κέρκος. ἡ οὐρά. Λιεβίβαζε δὲ τοὺς ἵππεῖς, ἑκάστου τῶν ἱππέων ἐκ τῆς κέρκου πεζοῦ προσηρτημένου.

Κέρκουρος. νηὸς εἶδος. *Κέρκουροι* καὶ μυοπάρωνες καὶ λέμβοι εἴδη πλοίων. καὶ παροιμία· κέρκουρος ἐν λαχάνοις. ἔστι δὲ λάχανόν τι ἄγριον καὶ εὐτελές, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία.

Κέρκωπες. δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς, πᾶσαν ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι, καὶ ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν ἔργων δεινότητος οὕτως ἐπονομαζόμενοι. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν Πάσσαλος ἐλέγετο, ὁ δὲ Ἄκμων. ἡ δὲ μήτηρ Μεμνονὶς ταῦτα ὁρῶσα ἔλεγε, μὴ περιτυχεῖν Μελάμπυγῳ· τουτέστι τῷ Ἡρακλεῖ. Φησὶ δὲ αὐτοὺς ὁ Ξεναγόρας εἰς πιθήκους μεταμορφωθῆναι διὰ τὴν κακοήθειαν, καὶ τὰς Πιθηκούσας ἀπ' αὐτῶν ὀνομασθῆναι νήσους. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Κάνδουλος καὶ Ἄτλας. Οὗτοι οἱ Κέρκωπες 301
Θείας καὶ Ὠκεανοῦ· οὓς φασιν ἀπολιθωθῆναι, διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἀπατῆσαι τὸν Δία. ἢ δὲ παροιμία κερκωπίζειν· ἣν ὁ Χρύσιππος ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκῳ ζῴων φησὶ μετενηνέχθαι.

Κέρκωπες. πανοῦργοι, δόλιοι, ἀπατεῶνες, κόλακες· οἵ, καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. φασὶ δὲ τοὺς Κέρκωπας γενέσθαι,

Ψεύστας, ἠπεροπῆας, ἀμήχανά τ' ἔργ' ἐάσαντας,
ἐξαπατητῆρας· πολλὴν δ' ἐπὶ γαῖαν ἰόντες,
ἀνθρώπους ἀπάτασκον, ἀλώμενοι ἤματα πάντα.

Κερκωπίζειν. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προσσαινόντων τῇ κέρκῳ ζῴων μετήνεγκται. ἄμεινον δὲ

5. σπόγγων] σπόγγου A. V. E pr. Schol. σπόγγῳ B. 6. καὶ] ὥστε A. B. E. V. Schol. περιψᾶν] περιψεῖν B. E. V. Gaisf. περιψῆν Schol. recte. Idem vitium cum lacinia huius narrationis irrepsit in v. *Περιψεῖν*. 8. *Λιεβίβαζε*] *διεβίβασε* V. Mox δὲ addunt A. B. E. V. 9. πεζοῦ] Immo *πεζόν*. 11. *Κέρκουρος*] Memnon apud Phot. Bibl. p. 736. *τῶν δὲ μικροτέρων νηῶν πενηκοντέρων τε καὶ κερκούρων ἀριθμὸς ἦν οὐκ ὀλίγος.* Arrian. p. 446. *Toup.* MS. *νηὸς εἶδος*] Ex Gl. Herodot. VII, 97. 13. *Καὶ κέρκουρος ἐν λαχ.*] Infra rectius, *Κόρχορος ἐν λαχάνοις*. Sic enim vocabatur olus, quod proverbio huic locum dedit. Vide Theophrastum Histor. Plant. VII, 7. et ibi Bodaeum a Stapel. *Küst.* *καὶ* omisi cum V. Ceterum novissima debentur operae lectorum studiosorum, quos exemplum mendosum sive v. *Κόρχορος* sive alius grammatici fefellerat. *ἔστι δὲ* om. A. E. V. Mox *καὶ* om. E. V. 15. *δύο ἀδελφοὶ*] Nonnus *Συναγ. ἱστορ.* in Gregor. Naz. p. 140. *Δύο τινὲς ἀδελφοὶ κατὰ γῆν πᾶσαν ἀδικίαν ἐνδεικνύμενοι ἐλέγοντο Κέκροπες, ἐκ τῆς τῶν ἔργων δριμύτητος τὴν ἐπωνυμίαν λαχόντες. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐλέγετο Πάσσαλος, ὁ δ' ἕτερος Ἄκλημων, ὡς φησι Δῖος ὁ ὑπομνηματιστής. τούτους δὲ ἡ μήτηρ, Μήμωνις τῷ ὀνόματι, ἑωρακυῖα κατὰ γῆν πολλὰ δεινὰ ἐργαζομένους αὐτούς, εἶπε μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ.* Vid. supra v. *Εὐρύβατος*. *Gaisf.* Candulus, Harpocrationi *Ἀνδοῦλος*, et Atlas, aliis Passalus et Echemus, vid. infra *Μελαμπύγου τύχοις* et Diod. Sic. IV, 31. *Reines.* Cercopum fabulas disceptavit Lobeck. Aglaoph. p. 1296 – 1308. 18. *ἐλέγετο*] Sic habet Paris. A. At in ceteris MSS. [sic B. E. V.] ut et in prioribus editt. omnibus male legitur *ἐγίνετο*. *Küst.* 20. *Φησὶ δὲ αὐτοὺς ὁ Ξεναγόρας εἰς πιθ. — καὶ Ἄτλας*] Ex Harpocratione: unde hausit etiam Apostolius XI, 24. *φησὶ γὰρ* Med. et mox *τὰς Πιθήκους*.

4. *Κανδοῦλος*] *Ἀνδοῦλος καὶ Ἄτλαντος* Harpocrat. et Phot. *Ἄτης* *V. 5. *ὥς φασιν ἄλλοι ἐκ* ante *Θείας* omisi cum A. B. E. V. Oratio tamen imperfecta. 7. *Χρύσιππος*] V. Eberti Diss. Sic. p. 114. 8. *τῇ κέρκῳ*] *τὴν κέρκον* Med. et E m. sec. item Zenob. IV, 50. Similiter Orus ap. Zon. p. 1186. 10. *κόλακες*] Vid. Menag. in Diog. Laert. IX, 114. *Gaisf.* Similem vero sensum eloquitur Etym. M. p. 506. 12. *φασὶ δὲ*] *δὲ* om. A. V. Hactenus Photius. 14. *Ψεύστας, ἠπεροπῆας, ἀμ.*] Hi tres hexametri desumpti sunt ex Homeri Cercopibus, ut ex Harpocratione colligi potest. *Küst.* *ἔργ' ἐάσαντας*] Vocem *ἐάσαντας* sensus omnino respuit, cuius loco legere praestat *ἀνύσαντας*. *Küst.* Improspere Reinesius *ἔργα δράσαντας*. Longius recedit Lobeckii p. 1397. coniectura *ἔργα δαίντας*. Sed fortasse latet singularis vocis fabrica: quasi ludere velis *ἐργασιῶντας*. 16. *ἰόντες*] *ἰόντας* B. E. V. Mox huic glossae tacite subiecit Gaisf. *Κερκώπη*, quod Med. posuit ante v. *Κερκωπίζοντες*. Eam glossam interpretantur Hesychius et Photius, matrem Cercopum hoc nomine Zon. p. 1186. sive Etym. M. p. 506. edidit. 19. *Κερκωπίζειν*] Addit V. *ζητεῖ ὀπίσω ἐν τῷ Κερκωπίδης πλατύτερον.* Voluit *Κεκροπίδης*. Nam Gronovius: „MS. iam praemisit post *Κεκροπίδης*." Vide Zenob. IV, 50. et Arsen. p. 318. *προσσαινόντων*] *προσαινόντων* mendum A. et Edd. vett. correxit Portus.

Κέρκος. Cauda reptilium et reliquorum animalium. a *σκαίρειν* et *ἕρπειν*. Aristophanes: *En, accipe caudam leporinam.* Lana autem leporis tam est delicata et mollis, ut spongiarum loco utantur ad abstergendum humorem, qui ex oculis manat. *Κέρκος.* Cauda. *Traiecit equites, quorum singulis pedes ex cauda equi adhaerebat.* *Κέρκουρος.* Navis genus. Cercuri et myoparones et lembi sunt genera navium. [Et proverbium: *cercurus inter olera.* est autem cercurus olus agreste et vile, quod proverbio locum dedit.] *Κέρκωπες.* Cercopes. Hi duo fratres fuerunt, nullum non iniustitiae genus patrantes, et Cercopes vocati a summis fraudum facinoribus; quorum uni Passalus, alteri Acmon nomen erat. mater vero Memnonis haec videns iussit eos cavere, ne in Melampygum, i. e. Herculem incide-rent. Xenagoras eos in simios mutatos fuisse tradit, propter morum improbitatem, et Pithecusas insulas ab iis nomen accepisse. Nomina autem eorum sunt Candulus et Atlas. Hi Cercopes ex Thia et Oceano nati sunt; quos aiunt in lapides mutatos fuisse, quod Iovem fallere conati essent. Proverbium autem est, *Cercopissare*: quod Chrysippus dictum esse putat ab iis animalibus quae cauda blandiuntur. *Κέρκωπες.* Callidi, dolosi, impostores, adulatores: qui, ut vulpes canes venaticos decipiunt, sic astutia verborum simpliciores fallunt. Aiunt autem Cercopes fuisse *mendaces, impostores, audacia facinora patrantes, et fallendi arte instructos. multas enim regiones peragrantes decipiebant homines, vagamque semper vitam agebant.* *Κερκωπίζειν.* Proverbium hoc translatum est ab iis animalibus quae cauda blandiuntur. sed praestat

λέγειν αὐτὴν ἀπὸ Κερκώπων, οὓς περὶ τὴν Λυδίαν ἱστοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀηδεῖς γενέσθαι.

Κερκωπίζοντες. χλευάζοντες, μωκίζοντες, ὡς οἱ πίθηκοι.

Κέρκωψ, κέρκωπος. ἀπατεών. ἢ γένος πιθήκου. Κέκροψ δὲ Κέκροπος.

Κερκυόνη.

Κερκυών. ὄνομα ληστοῦ, ὅστις διῆγε περὶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τοὺς παρερχομένους ἠνάγκαζε παλαίειν αὐτῷ.

Ὅτι τὰ νῦν λεγομένη Κέρκυρα Φαιακία τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο, χώρα τῶν Φαιάκων.

Κέρματα. τὰ λεπτότατα. Ἐπὶ γὰρ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, τῶν ἀργυραμοιβῶν πρότερον δέκα καὶ σ' ὀβολούς, οὓς φόλλεις καλοῦσιν, ὑπὲρ ἑνὸς στατῆρος χρυσοῦ προϊέσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα, π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος δίδοσθαι τοὺς ὀβολοὺς διετάξατο, χρυσοῦ ἕκτην ἀποτεμόμενος μοῖραν.

Κερματίζει. εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. Καὶ κατακερματιώντων, εἰς λεπτὰ διακεκομμένων. Καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων. Καὶ Κατακερματίζει. Ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ζώνης τοὺς χρυσοῦς δαρεικούς, κατακερματίσαι θέλων καὶ διαλύσασθαι τῷ πανδοκεῖ.

Κεροβάτης. ὁ Πάν· ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου· διὸ καὶ αἰγιβότης καὶ τραγοβάμων καλεῖται. ἢ ὅτι κέρατα ἔχει. ἢ τὴν βάσιν ἔχει κερατίνον· ἱστορεῖται γὰρ τὰ κάτω τράγου ἔχων· ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν κερατοβάτης. ἢ ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων. ἢ ὁ ἐπὶ κέρατα βαίνων. Καλαμοφθόγγῳ δὲ παίζων· διότι οἱ ἀρχαῖοι

5. *πίθηκοι*] *πίθηκες* B.E. 6. Hinc perversa Zon. p. 1181. glossa castiganda. Is mox *πιθήκων*. Photius *κέρκωπος* omisit. 9. *Κερκυών*] Vid. Hygin. fab. 187. Paus. Arcad. f. 239. et Plut. Thes. 11. *Reines*. Accurate Schol. Platon. p. 452. et Luciani Iov. trag. 21. 12. *Κέρκυρα ἡ νῆσος, τὰ νῦν λεγομένη*] *Ὅτι* (*Ὅτι* om. E.) *τὰ νῦν λεγομένη* (*λεγόμενα* A.E. *V.) *Κέρκυρα* A. E.V. Vide v. *Φαιακία*. *πρότερον*] *τὸ πρότερον* A.B.V. 14. *Κέρματα*] *Κέρμα* V. *Ἐπὶ γὰρ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, τῶν ἀργυραμ.*] Fragmentum hoc depromptum est ex Procopii Histor. Arc. c. 25. ubi tamen nonnulla aliter leguntur. Vide etiam Salmasium de Usuris c. 17. p. 406. et 503. qui locum hunc illustrat. *Küst.* Frustra hic quaesieris vocem *κέρματα*. Sed Procopii locus videtur esse decerptus ad artem trapezitarum notandam, quorum negotium plerumque in argento permutando cernebatur, quod est *κερματίζειν*. Cf. Pollux VII, 170. IX, 87 – 89. Atque videmus ipsum *κέρματα* secundarium quendam lucri significatum et compensationis ascivisse, quem disertius Aristoph. Plut. 379. Demosth. in Mid. p. 549. f. Pausan. VII, 7, 3. confirmant. 15. *βασιλέως*] *τοῦ βασιλέως* A.E. 16. *φόλεις*] *φόλλεις* A.

5. *Κερματίζει*] Sic agit editio Cantabrigiensis, ut et hanc glossam cum sententiae explicatione et aliam huic verbo inhaerentem cum suis expositionibus iunctim ponat, nempe *κατακερματιώντων*, et tunc adiiciat glossam tertiam per compositum *κατακερματίζει*: tali scilicet modo, ut clarius per ipsos oculos haec accipiuntur: *Κερματίζει, εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. Καὶ κατακερματιώντων, εἰς λεπτὰ διακεκομμένων. Καὶ κατακερματίζει.* Nec male. Sed nescio quomodo intercedit aliquid, quod videtur ab Suida ipso venisse, quod priores editiones religiose servarunt, nempe ut post voces *εἰς λεπτὰ διακεκομμένων* procedant haec, *καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων*. Unde occasio videtur oriri melius de hoc loco cogitandi, cum certe istud *κατακερματιώντων* sit vanum, etsi concoquere et silentio praeterire potuerit tantus Suidae et Graecarum observationum incubator: et vanior significatio, quam explicandi gratia ab eo appositam et modo a me productam vides. Compositum Suidas illustrat in postremo *κατακερματίζει*, et id satis est, ut illud *κατακερματιώντων* non requiratur. Unde istud *κατα* deleri debet vitiose repetitum per similes litteras, et Suidas scripsit *Κερματίζει, εἰς πολλὰ διαιρεῖ. Καὶ κερματίων, τῶν εἰς λεπτὰ διακεκομμένων. Καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων. Καὶ κατακερματίζει.* Media illa sunt verba auctoris alicuius ad usum vocis *Κερμάτια*. Ne quid taceam, in MS. Lugdunensi plane scribitur *κατακερματίων των*, ut secet in duo. *Gronovius* Mutilat. p. 27. sq. En specimen facundiae Gronovianae. Verum interpretatio *εἰς λεπτὰ διακεκομμένων* cum ad participium quam nomen referri praestet, malim locum sic constitui: *Κερματίζει. εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. καὶ κεκερματισμένων, εἰς λεπτὰ διακεκομμένων* (cf. Aristoph. fr. 24.). *καὶ Κερματίων. Καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη λεπτῶν* (infra *μικρῶν* sub v. *Κεφάλαιον*) *κερματίων*. 8. Aeliani sine dubio fragmentum, iungendum illud v. *Ζώνη*. Vidit etiam Porsonus. 11. *Κεροβάτης. ὁ Πάν· — ἐντέριναι ἦσαν*] Haec sunt verba Scholiastae Aristoph. Ran. 232. *Küst.* *Κεροβάτας* Photius. 12. *τράγους* V. *αἰγιβότης*] Cum Porto legere malim *αἰγοβάτης*. *Küst.* *αἰγιβάτης* Hemsterhusius: cui favet similium exemplorum analogia apud Lobeck. Phryn. p. 686. 13. *κέρατα ἔχων* A.V. Deinde requiritur *ἢ ὅτι*. Mox *ἔχων κεράτινον* *V. *κεράτιον* E. ubi legendum cum Hesychio et Schol. *κερατίνην*. 15. *κεροβάτης*] *κερατοβάτης* dedimus cum Hesychio et A.E.V. Mox *ἢ ὁ ἐπὶ — βαίνων* om. A. 16. *τὰ κέρατα*] *κέρατα* dedi cum B.E.*V. *κέρατος* Schol. 17. *Καλαμόφθογγα* legendum cum Aristoph.

---

id deducere a Cercopibus, quos circa Lydiam fuisse tradunt, homines valde fallaces et molestos. *Κερκωπίζοντες*. Subsannantes, deridentes, ut simiae. *Κέρκωψ, κέρκωπος*. Impostor. vel simiae genus. *Κέκροψ* vero per *ὁ*. *Κερκυόνη*. *Κερκυών*. Nomen latronis, qui prope Eleusinem degebat, et praetereuntes cogebat secum luctari. *Κέρκυρα*. Corcyra insula, quae nunc ita vocatur, olim Phaeacia vocabatur, quippe Phaeacum regio. *Κέρματα*. Minutissima aera. *Sub Imperatore Iustiniano, cum prius argentarii ducentos et decem obolos, quos folles vocant, pro uno auri statere dare solerent iis quibuscum negotia contraherent, ipse privati compendii studio centum tantum et octoginta obolos pro uno statere dari iussit, sexta auri parte detracta.* *Κερματίζει*. In minutas partes dividit. Et *Κερματίων*, aeris minuti. *Et ingens caput ex aere minutissimo collectum est.* Et *Κατακερματίζει*, in minutam monetam redigit. *E zona daricos aureos deprompsit, quos minutioribus nummis permutare vellet, ut cauponi debitum solveret.* *Κεροβάτης*. Ita vocatur Pan, quod ungulas hirci habere creditur. quamobrem etiam *αἰγιβότης* et *τραγοβάμων* appellatur. vel quod cornua habet. vel quod ungulis corneis incedit: dicitur enim parte inferiore corporis hirco similis esse. quare a pedibus appellatus est *κεροβάτης*. vel qui in summos montium vertices ascendit. vel qui corneis pedibus incedit. Mox *arundine canens* dicitur, quod veteres

καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. ἤδεσαν μὲν γὰρ τὸ κέρας, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν· ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι καὶ νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι ἦσαν. Καὶ παροιμία·

Λὸς τόξα κερουλκά.

302 ‖Κερόεσσα. ἡ συμπλεκτική. Καὶ κερόεις, ὁ συμπλεκτικός.

Κερουλκός. ὁ Ἀπόλλων.

Κερωτή. μιτωτή.

Κερωφόρος.

Κέρσει. κόψει.

Κερσοβλέπτης. παῖς ἦν Κότυος, καὶ νεώτατος ὢν βασιλεὺς κατεστάθη Θρᾴκης ὑπὸ τοῦ πατρός.

Ὅτι Ἀμάδοκος, ὁ υἱὸς Ἀμαδόκου, ἦλθε Φιλίππῳ συμμαχήσων εἰς τὸν κατὰ Κερσοβλέπτου πόλεμον.

Κερτόμιος. ἐρεθιστικός.

Πολλάκι δὲ κρέξασα πολύθροον, οἷά τις ἠχώ, κέρτομον ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν.

Ἐκέλευον ἐκκομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου, καὶ τὸν ὑμέναιον ᾄδουσῶν γυναικῶν.

Κερτομῶ. τὸ χλευάζω. πρὸς αἰτιατικὴν τὴν σύνταξιν. Πολλοὶ δὲ τοῦτον ἐκερτόμουν ὡς γαστρίμαργον.

Κερτομῶν. χλευάζων, ἐρεθίζων, σκώπτων.

Κεροίαξ.

Κέσκος οὐκ ἦν. πόλις ἐν Κιλικίᾳ, καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς Ἄνους ὄνομα. διόπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας Κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν.

Κεστὸν ἱμάντα. ποικίλον ἱμάντα· ᾧ πάντα

---

1. *καλάμῳ*] καλάμου V. 5. *παροιμία*] Sic habent MSS. Pariss. At in prioribus editt. legitur *παρ' Εὐριπίδῃ*, quod probare non possum. *Küst.* Fastidienda non videtur vulgata lectio: nam praeterquam quod proverbii speciem nullam habeant, revera sunt Euripidis Or. 268. Suspicor autem loco mota et pertinere ad *Κερουλκός*. *Hemst.* Male priscam lectionem *παρ' Εὐριπίδῃ* Küsterus, licet ex MSS. in *παροιμία* mutavit. *Porson.* Praef. Eurip. Hec. p. VIII. Suspicor *παρ' Εὐριπίδῃ* correctionem eius esse qui ed. Mediol. procuravit. Cum MSS. Pariss. conveniunt ceteri. *Gaisf.* Idem tamen in Add. significabat nisil sese istis *καὶ παροιμία* tribuere, laudato Küst. in v. *Χοᾶ*. In his nihil certius quam quod Hemsterhusius posuit, versiculum *Λὸς τόξα* [*μοι*] *κερουλκά* referendum fuisse ad gl. *Κερουλκός*, quam diserte tractavit Hesychius. 7. *Κερόεσσα*] Vide supra v. *Κέρα ἀγλαέ*. *Küst.* 10. *Κερωτή*] Scribe *καιρωτή*, eamque vocem suo loco redde. Vide supra v. *Καιροσέων*. *Küst.* 11. *Κερωφόρος*] *Κερωφόρος* recipiendum fuit cum Herod. Epimer. p. 206. et A.B. 12. *κόψει*] *κύψει* B.E.Med. 13. *Κερσοβλέπτης. — ὑπὸ τοῦ πατρός*] Ex Harpocratione. Cersobleptae autem huius aliquoties meminit Demosthenes in oratione adversus Aristocratem, et alibi. *Küst.* *μὲν ἦν*] *μὲν* omisi cum A. *ἦν* om. *V. Mox *Κότυος* E. *νεώτερος*] *νεώτατος* A.V. Photius et Harpocr. 14. *κατεστάθη*] *κατέστη* B.E.Med. Mox *Θρᾴκης* om. V. post *πατρὸς* collocat Photius cum Harpocr. 15. *Ἀμάδοκος, ὁ υἱὸς Ἀμαδ.*] Et huius Amadoci mentionem facit Demosthenes in modo laudata oratione adversus Aristocratem p. 430. Vide etiam Harpocrationem v. *Ἀμάδοκος*. *Küst.* *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V. Hanc de Amadoco narrationem ex v. *Ἀμάδοκος* esse transcriptam facile constat. 16. *Κερσοβλέπτου*] *κατὰ Κερσοβλέπτου* V. cum v. *Ἀμάδοκος*.

2. *Πολλάκι δὴ κρέξασα*] Versus Archiae in Anthol. Pal. VII, 191. qui copiosiores extant in v. *Ἀντῳδή*. *δὲ* A. V. Med. Anthol. Tum *κράξασα* B.E.Med. *κεκράξασα* V. 4. *Ἐκέλευον ἐκκομισθῆναι μετὰ χορ.*] Vide supra v. *Λάς*, ubi fragmentum hoc [Aeliani] auctius legitur. *Küst.* 7. *τὴν σύνταξιν*] *τὴν* om. A. Legendum igitur *σύνταξις*. 11. *Κεροίαξ*] *Κάροιον* emendavit Du Cangius Gl. Gr. v. *Κάροια*. Vid. Bast. in Gregor. de Dial. p. 361. [qui *κάροιον* duce Parisino libro correxit.] Delevi statim, *τὸ κοινῶς κάβοιον*, cum A.B.E.V. quorum ult. in *κάροιον* mutat Hemsterhus. in Polluc. X, 133. *Gaisf.* *κάρια* explicat Schol. Luciani Navig. 4. 12. *Κέσκος. ἦν*] *Κέσκος οὐκ ἦν* A.B.E.V. *Κεσκότην: πόλις* Photius. Obtemperavi codicibus, qui proverbialem formulam „Cescus deerat" afferre visi sunt. *Κέσκον οἰκεῖν* pro lemmate Schottus p. 457. 13. *ποταμὸς Ἄνους ὄνομα*] Quamvis sic etiam habeant MSS. Pariss. itemque Photius in Lexico inedito [is tamen *νοῦς* in textu, *ἄνους* in marg.], putem tamen mendum in locum hunc irrepsisse, et legendum esse, *ποταμὸς ᾧ Νοῦς ὄνομα*. Pausanias enim in Arcadicis [VIII, 38, 7. cuius locus alienus] et Eustathius in Odyss. *ά*. p. 1392, 19. fluvium hunc *Νοῦν* vocant, ut olim etiam monuit Hartungus Decur. III. c. 2. sect. 17. quem vide. *Küst.* qui Schottum tacite descripsit. „*Νοῦς* ex Hesych. et Eustath. Voss. de Idol. II, 73." *Reines.* *ποταμὸς Νοῦς ὄνομα* suadebat etiam Schaefer. in Gregor. p. 413. *οἱ κωμικοὶ*] Hanc lectionem ex MSS. Pariss. et Lexico Photii inedito revocavi, cuius loco priores editt. [et E.] habent *οἱ ποιηταί*. *Küst.* 14. *οὐκ ἔχειν φασί*] *φασὶν οὐκ ἔχειν* A.V. et Photius. „Zenobius IV, 51. ita scriptus est in MS. Paris. 1773. *Κέσκον οἰκεῖς: πόλις Παμφυλίας ἀνοήτων. ἀφ' οὗ παροιμία γέγονε, πόλις κέσκον οὐκ ἔχουσα.*" *Gaisf.* Similiter Hesychius, cuius scriptura cum aliis nominibus displiceat, tum desideramus *Νοῦς* in illis, *Κέσκος. πόλις κέσκον οὐκ ἔχουσα. καὶ ποταμὸς Κιλικίας*: ubi malebam, *Κέσκος πόλις Κιλικίας, Νοῦν ἔχουσα ποταμόν*, item in continuis, *ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε, Κέσκον οὐκ ἔχεις*. Ceterum *οὐκ* Erasmus delebat, eumque secutus Schottus, quamquam is codicem suum opponebat. Secus Diogen. V, 52. *Κέσκων πόλις. ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες τῇ πόλει τοιοῦτοι.* 16. *Κεστὸν ἱμάντα*] Locus hic Suidae intelligendus est de cingulo Veneris, quod describit Homerus Il. *ξ*. 214. *Küst.* *ποικίλον*] Add. *ἱμάντα* cum A. *V. et Photio.

---

arundine loco cornus utebantur. nam cornu quidem notum iis erat, sed nomen eius ad antiquum usum referebant: item ut chordas nunc dicimus, quae sunt ex nervis factae, cum olim essent ex intestinis. Et apud Euripidem: *Da arcus cornu trahentes.* *Κερόεσσα*. Capillos habens intortos. Similiter *Κερόεις*, masculinum. *Κερουλκός*. Epithetum Apollinis. *Κερωτή*. Texta. *Κερωφόρος*. *Κέρσει*. Abscindet. *Κερσοβλέπτης*. Cersobleptes, filius erat Cotyis, et quamvis natu minimus, a patre tamen Thraciae rex constitutus est. † Amadocus Amadoci filius ad Philippum venit, auxilium ei latu-

rus in bello contra Cersobleptem. *Κερτόμιος*. Irritans. *Pica quae saepe garriens multas instar echus voces effudi, sonum auditum ore reddens ludibunda.* † *Iusserunt eum efferri cum nuptiali et ridicula pompa, mulieribus hymenaeum canentibus.* *Κερτομῶ*. Derideo. cum accusativo construitur. *Multi vero eum deridebant ut gulosum.* *Κερτομῶν*. Subsannans, irritans, deridens. *Κεροίαξ*. *Κέσκος οὐκ ἦν*. Cescus urbs in Cilicia; iuxta quam fluebat amnis Nus vocatus. quare Comici hominem mente carentem per iocum negant habere Cescum. *Κεστὸν ἱμάντα*. Cingulum acu pi-

ἐμυθεύετο ἐννυπάρχειν τὰ πρὸς ἀπάτην θελκτήρια.

Κεστός. ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς· ἢ ἔνδυμα Ἀφροδίτης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ κέστοῦ φωνεῦσα μαγώτερα.

ἀντὶ τοῦ θελκτικώτερα. Καὶ αὖθις·

Χείλεα δὲ δροσόεντα καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη
ἦθεος ἁρμονίη κεστὸς ἔφυ Παφίης.

Ζήτει ἐν τῷ Ἀφρικανός, ὃς ἔγραψε τοὺς κεστούς.

Κεστρᾶν τεμάχη. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Οὐχ οἱ αὐτοὶ τοῖς κεστρεῦσιν ἰχθύσιν αἱ κεστρέαι· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς μυραίνας κέστρας ἀξιοῦσι καλεῖν, οἱ δὲ οὐ ταύτας, ἀλλά τι διάφορον ἄλλο γένος ἰχθύων. νῦν μέντοι κεστρεῖς καλοῦμεν τοὺς κεφά-
303 λους. Τὸ λεγόμενον τέμαχος μεγάλων κεστρῶν, τουτέστι τιμίων καὶ λαμπρῶν ἰχθύων. τὸ δὲ τέμαχος καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ πυρῶν οὐκέτι. Καὶ παροιμία· Κεστρεὺς νηστεύει. ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μέν, ἧττον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο αὐτό, καὶ μηδὲν πλέον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀποφερομένων· ἐπεὶ καὶ ὁ ἰχθὺς καθαρός ἐστι.

Κεστρέαι. εἶδος ἰχθύων αἱ κεστρέαι. τὸ δὲ ἀρσενικὸν κεστρεύς, κεστρέως. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀφύων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀφύα.

Κεστρεύς. ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος.

Κεστρεῖς. νήστεις ἐκάλουν, καὶ κεχηνότας, καὶ πεινῶντας. λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνος ἀπέχεται. νέμεται δὲ ἰλύν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Περὶ Ζῴων. καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖ καταδυόμενος εἰς τὴν ἰλὺν καὶ ἧττόν τι φέρεται, [ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος.]

Κεστρῖνος. εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεστρέως.

---

1. ἐννυπάρχειν] ὑπάρχειν E. 3. Κεστός — ἐνδύματα] Sumpta videntur ex Schol. in Gregor. Nazianz. Vid. Eliae Cretens. Comment. p. 386. A. *Gaisf.* 4. ἢ ἔνδυμα] οἷον ἔνδυμα Photius et Lex. Bachm. p. 276. 5. τὰ τῶν] τὰ omisi cum B. E. *V. Utrumque servat Zon. p. 1184. φαντασιώδη] Portus hanc vocem inepte reddiderat *imaginaria*; nos *ad ostentationem comparata*. Φαντασία enim interdum significat pompam, vel splendidum apparatum, quo se homines ambitiosi ostentant et conspiciendos praebent: ut pluribus exemplis demonstrat Suicerus in Thesauro ecclesiastico. *Küst.* Vid. Salmas. in Lamprid. Alex. Sev. p. 940. Add. Etym. M. p. 506. 6. ἐν Ἐπιγράμματι] Philodemi X, 3. Anthol. Pal. V, 121. 7. Ἢ κεστοῦ] καὶ κεστοῦ A. V. Anthol. κεστοῦ B. E. 9. Χείλεα δὲ δροσόεντα] Distichum Pauli Silentiarii XVII, 7. 8. Anthol. Pal. V, 270. 11. Clausulam om. vulg., siletur *V. Ζήτει tacite praemisit Gaisf. 12. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 338. Cuius Scholia usque ad v. οὐκέτι Suidas decerpsit. 13. κεστρεῦσιν] ἰχθύσιν addunt A. B. V. Schol. κέστραι] κεστρέαι A. E. V. Schol. 14. ἀξιοῦσι κέστρας] κέστρας ἀξιοῦσι (quod ipsi Schol. reddendum, ubi corrigas etiam vulgatum ἄλλοι μὲν) dedi cum A. V. ἀ. κεστρᾶς B. 16. κεστρεῖς] κεστρᾶς E. 17. ὧν τὸ λεγ.] ὧν om. A. B. E. V. Mox τέμαχος cum V. recepi, paulo quidem praestabilius edito τεμάχιον. Sed pluralem servavit v. Τεμάχη. 18. τιμίων καὶ λαμπρῶν] τιμίοις καὶ λαμπροῖς B. E. V. τὸ δὲ τέμαχος] Locus hic ex Enarratore Comici sic emendandus et supplendus est, ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ κρεῶν δὲ οὐκέτι. Vide etiam infra v. Τεμάχη *Küst.* Ibi quidem ἐπὶ πισῶν legitur, praegressis ἐπὶ κρεῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἐπὶ πλακούντων. Ac τέμαχος κρεῶν Pollux VI, 33. concessit, Phrynichus Segu. p. 65. negavit, cuius doctrinam utcunque firmat Lobeckius p. 22. Apud Suidam quidem non dubito quin πυρῶν istud refingendum sit τυρῶν.

1. πυρῶν] πυρώνων E. Mox δὲ omisi cum A. B. V. quod post ἐπὶ videtur poni debuisse. 2. Κεστρεὺς νηστεύει] Hanc cum diversa explicatione (Diogen. V, 53.) dedit Zenobius IV, 52. 3. μὲν om. E. V. τοῦτο] τοῦτο αὐτό A. E. V. et Phot. 6. θηλυκῶς αἱ κ.] θηλυκῶς A. E. V. 8. καὶ ἔστιν Edd. ante Gaisf., qui tacite καὶ ζήτει cum *V. 10. νῆστις *V. 11. λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. οὗτος γὰρ π.] Locus hic non solum in omnibus editt. sed etiam in ipsis MSS. est mutilus, qui ex Lexico Photii inedito sic supplendus est: Λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. καὶ ἡ παροιμία· Κεστρεὺς νηστεύσεις. εἴρηται ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μέν, ἧττον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος· οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων κτλ. Sic pulchre omnia cohaerent. *Küst.* 13. μόνος τούτου] τούτου om. A. B. E. V. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῴων] lib. VIII, 4, 2. 14. ταλαιπωρεῖται] ταλαιπωρεῖ A. V. Photius. Legendum videtur ταλαιπωρεῖ τε. ὅτε τι ταλαιπωρεῖται *V. 15. ἧττον] ἠτίον τι A. B. E. V. Med. Photius. ἧττον τέ Ald. Addunt in fine A. B. E. V. et Edd. vett. ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος, quae cum huic loco parum conveniant, merito delevit Küsterus. 17. Ex Harpocratione. 18. κεστρέως] κεστραῖος V.

---

ctum; cui omnes illecebras ad fallendum comparatas inesse fingebant. *Κεστός*. Cingulum acu pictum et variegatum: velut amiculum Veneris. abusive vero quaevis mulierum vestimenta ad ostentationem comparata. In Epigrammate: *Et verba loquens, ipso cesto magis illecebrosa.* Et alibi: *Labra autem roscida et mellea illa morum suavitas tibi contigit pro cingulo Veneris.* Quaere sub *Ἀφρικανός*, qui Cestos scripsit. *Κεστρᾶν τεμάχη*. Aristophanes *Nubibus*. *Κεστρέαι* autem non sunt iidem pisces qui *κεστρεῖς*: sed alii cestras vocant muraenas; alii vero non has, sed diversum quoddam piscium genus. nunc quidem *κεστρεῖς* vocamus *cephalos*. Iam quod dicitur *τέμαχος μεγάλων κεστρῶν*, id significat, piscium magni pretii et splendidorum. *τέμαχος* autem et de piscibus dicitur et de placenta; non autem de caseo. Et proverbium: *Cestreus ieiunat.* dicitur de iis qui cum iustitiam colant, deteriore ob id ipsum sunt condicione, neque ullam inde utilitatem capiunt: quoniam idem ille piscis a devorandis aliis abstinet. *Κεστρέαι*. Genus piscis. sed masculinum est *κεστρεὺς κεστρέως*. item apuarum genus: vide sub v. *Ἀφύα*. *Κεστρεύς*. Piscis, qui nunc cephalus vocatur. *Κεστρεῖς*. Cestreos vocabant ieiunos, et hiantes, et esurientes. hi enim pisces sunt voraces. [Et proverbium: *Cestreus ieiunabis.* ** ductum a pisce cestreo,] qui cum omnes alii pisces sese mutuo devorent, solus abstinet. pascitur autem limo, ut Aristoteles in libris *de Animalibus* tradit. Et certum est eum molestias agere, dum limum subit, et deteriore esse condicione. *Κεστρῖνος*. Genus piscis. viden-

Κέστρος. ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα κατὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον. τὸ δὲ βέλος τοιοῦτον διπάλαιστον ἦν, ἴσον ἔχον τὸν αὐλίσκον τῇ προβολῇ. τούτῳ ξύλον ἐνήρμοστο, τῷ μὲν μήκει σπιθαμιαῖον, τῷ δὲ πάχει δακτυλιαίαν ἔχον τὴν διάμετρον. εἰς δὲ τούτου τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα, βραχέα παντελῶς. τοῦτο δυεῖν κάλων ἀνίσων ὑπαρχόντων τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλίζετο τῶν κάλων εὐλύτως. λοιπὸν ἐν μὲν τῇ περιαγωγῇ τεταμένων τούτων ἔμενεν· ὅτε δὲ παραλυθείη θάτερον τῶν κάλων, κατὰ τὴν ἄφεσιν ἐκπίπτον ἐκ τῆς ἀγκύλης καθαπερεὶ μολυβδὶς ἐκ τῆς σφενδόνης φέρεται, καὶ προσπίπτον μετὰ βιαίας πληγῆς κακῶς διετίθει τοὺς συγκυρήσαντας.

Κεύθειν. κρύπτειν.

Κευθήμων. φωλεῶν, ἀποκρύφων τόπων.

Κευθῆνες. οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.

Κευθμώνων. κρυπτῶν τόπων, ἐνδοτάτων.

Κευθωνύμου κλέος, ἢ αἶσχος. ἐπὶ τῶν αἴσχιον κλέος ἐχόντων ἢ ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα· ἢ δυσωνύμου.

Κεφάλαια. τὰ χρήματα.

‖*Κεφάλαιον.* ὁ Ἀπόστολος Παῦλός φησι· 304
Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις. Κεφάλαιον ἀεὶ τὸ μέγιστον λέγεται. καὶ αὖθις· Μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κερματίων. Τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξή, κεφάλαια νέ· ὁ δὲ Μάρκος τίτλους μή, κεφάλαια λ ζ· ὁ δὲ Λουκᾶς τίτλους πγ, κεφάλαια τμή· καὶ ὁ Ἰωάννης τίτλους ιή, κεφάλαια σλβ.

Κεφάλαιον. ἔνιοι τῶν ῥᾳθύμως ἐντετυχηκότων τοῖς ὑπὸ τῶν δέκα ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις τὸ κεφάλαιον οἰόντται παρειλῆφθαι ἐπὶ πράγματος καὶ λόγου μόνου· ὡς παρὰ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησι-

---

1. *Κέστρος. ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα κατὰ τὸν Περσ.*] Insigne hoc fragmentum Valesius recte, ut puto, ad Polybium refert; qui bene etiam observavit, Livium in fine libri XLIII. hunc ipsum locum Polybii his verbis expressisse: *Maxime cestrosphendonis vulnerabantur. Hoc in bello novum genus teli inventum est. Bipalme spiculum hastili semicubitali infixum erat, crassitudine digiti. Huic ad libramen pennae tres, velut sagittis solet, circumdabantur. Funda media duo funalia imparia habebat. Cum maiori sinu libratum fuuditor rotaret, excussum velut glans emicabat.* Haec Livius suo more liberius vertit, omissis etiam quibusdam, quae forsan non intelligebat, vel saltem quae non sine magna difficultate verti posse animadvertebat. *Küst.* Vid. Polyb. XXVII,9. 2. *τοιοῦτο* *V. Lege *τοῦτο*: nisi satis est ante *διπάλαιστον* distinxisse. *διπάλαιστρον* V. 3. *προβολῇ*] *προσβολῇ* A. 4. *σπιθαμιαίαν*] *σπιθαμιαῖον* dedi cum E. probatum Schweighäusero, qui mox *κώλων* ter scripsit, cum Lipsio. 7. *τοῦτο*] *τούτω* A. *τούτων* B. E. V. 13. *φέρεται — διετίθει* sociari miramur: *ἐφέρετο* Schweigh. 16. *Κευθήμων*] Vox haec corrupta est, cuius loco vel *κευθέων* scribendum est (a *κεύθεα*), vel *κευθμῶν*, vel, ut paulo post, *κευθμώνων*. *Küst.* Eadem Photius et Lex. Bachm. p. 277. ubi deest *τόπων*. 17. *Κευθῆνες*] *Κευθῦνές* B.

1. *Κευθμώνων*] *Κευθμόνων* B. Mox *τόπων* additum cum A. B. E. V. et Photio. Mox *ἐνδοτάτω* E. 2. *Κευθωνύμου*] *Κυθωνύμου αἶσχος. αἴσχιον κλέος ἔχοντος* Zenob. IV,72. qui Suida longe copiosior est. 3. *ἢ οὖν*] *ὦν* expunxi cum A. B. E. V. Sed legendum e Zenobio *ἢ οὔ*. 4. *δυσωνύμων*] *δυσωνύμου* A. B. E. V. 5. *Κεφάλαια. τὰ χρήματα*] Artemidorus I,18. *Καὶ γὰρ τὰ χρήματα κεφάλαια καλεῖται.* Ad hunc locum Suidas respexit. *Küst.* 6. *ὁ Ἀπόστολος Παῦλός φησι*] Ad Hebr. VIII,1. *Küst.* 7. *Κεφάλαιον ἀεὶ τὸ μέγιστον λέγεται*] Haec sunt verba Theophylacti ad modo indicatum locum Epistolae ad Hebraeos: quorum sensus ut clarius pateat, plura hic ex commentatore illo describam. *Κεφάλαιον ἀεὶ τὸ μέγιστον λέγεται. ὅταν γὰρ τις ἐν ὀλίγῳ τὰ κυριώτερά παραλαβεῖν μέλλῃ, ἐν κεφαλαίῳ φησὶ ποιεῖσθαι τὸν λόγον· ὥσπερ καὶ ἡ κεφαλὴ μικρὰ οὖσα τὸ κυριώτερόν ἐστι τοῦ σώματος. φησὶν οὖν καὶ νῦν ὁ Ἀπόστολος, Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· τουτέστιν, ἵνα εἴπω τὸ μέγιστον καὶ συνεκτικώτερον. Küst.* 8. *Μέγα κεφάλαιον*] Vid. v. *Σκοτιαῖος*, et Gronov. Mutilat. p. 28. *Toup.* MS. Locus Iamblichi, supra propositus sub v. *Κερματίζει*. *μετὰ* V. Mox *διὰ* ante *μικρῶν*, quod E. cum edd. vett. servat, om. A. B. V. Ceterum praeferenda scripturae varietas *λεπτῶν*, cui similis interpretatio suffecta in Aristoph. Ran. 696. 9. *Τίτλος διαφέρει κεφ.*] Quattuor Euangelia in *titulos* et *κεφάλαια*, i. e. *capitula*, olim divisa fuisse constat. *Tituli* erant sectiones maiores; *capitula* vero minores: de quibus praeter alios vide Croium in Observatt. ad Nov. Testam. *Küst.* Usque ad *Μάρκος* om. V. Vid. Wetstein. Prolegg. p. 70. *Gaisf.* 10. *ξή — Μάρκος τίτλους* om. *V. 11. *κεφάλαια λ ζ*] Locum hunc Suidae mendo laborare iam ante viri docti recte observarunt. Verum enim esse non potest, Marcum plures habuisse titulos quam capitula, quoniam in reliquis Euangelistis numerus capitulorum longe excedit numerum titulorum. Quare cum Ammonius, qui Euangelia in pericopas et capita divisit, Marco capitula CCXXXV tribuat, numerum hunc Suidae restituendum, et *σλέ* pro *λ ζ* scribendum esse certum est. *Küst.* Observatio sine dubio petita ex v. *Τίτλος*, quae membratim per vv. *Μάρκος*, *Ματθαῖος*, *Λουκᾶς* et *Ἰωάννης* fusa est. 14. *ἐντετυχηκότων*] *συντετυχηκότων* E pr. 15. *ὑπὸ*] *ἐπὶ* Edd. ante Küsterum, qui Porti dedi emendationem. 17. *παρὰ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος*] P. 88,8. Steph. Locus non satis accurate relatus.

---

dum vero ne differat ab eo qui *κεστρεὺς* vocatur. *Κέστρος.* Cestrus. Novum fuit hoc inventum belli contra Persen gesti. telum vero istud erat bipalme, cuius tubus aequalis erat prominenti ferro. huic insertum erat hastile, longitudinem habens palmi, crassitiem vero digiti; cuius medio infixae erant tres pinnae ligneae admodum breves. funda vero cum duo latera haberet imparia, horum in medio telum illigabatur summa facilitate. cum igitur latera circumagerentur, iis intensis telum manebat. altero tamen latere dimisso, excussum velut glans ex funda emicabat, et valido ictu incidens graviter vulnerabat quos percussisset. *Κεύθειν.* Occultare. *Κευθήμων.* Lustrorum, latibulorum. *Κευθῆνες.* Daemones inferni. *Κευθμώνων.* Locorum subterraneorum, penetralium. *Κευθωνύμου κλέος.* Cenothonymi fama vel probrum. de iis qui maiore laborant infamia quam ut eorum nomen celari queat. vel de nominibus mali ominis. *Κεφάλαια.* Summa pecuniae. *Κεφάλαιον.* Paulus Apostolus dicit: *Eorum autem quae dicimus haec est summa.* Maximum quodque semper dicitur caput. Et alibi: *Ex minutis nummulis magna summa coacta est.* Titulus differt a capite. Matthaeus enim habet titulos 68. capita vero 345. Marcus titulos 48. capita 236. Lucas titulos 83. capita 348. Et Ioannes titulos 18. capita 232. *Κεφάλαιον.* Quidam cum negligenter legissent orationes a decem oratoribus scriptas, *κεφάλαιον* de re et oratione tantum dici putarunt; ut

φῶντος· Δι' ἔνδειαν μὲν χρημάτων οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν· διὰ δὲ ἐννέα τάλαντα ἀργυρίου, πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων, ἡ πρᾶξις οὐ γεγένηται. σὺ δὲ πλουτεῖς, καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς, καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ. Παρείληπται δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίου τὸ κεφάλαιον· ὡς ὁ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· Καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν.

Κεφάλαιον. παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμματος καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον.

Κεφαλαίῳ. ἀδρῷ. Ἀριστοφάνης·

Ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θενὼν ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.

ἀντὶ τοῦ ἀδρῷ. καὶ ἐν Νεφέλαις·

Οὐδ' [ἂν] ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον
τῆς ῥαφανίδος,
οὐδ' [ἂν] ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν.

κεφάλαιόν ἐστι τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. οὐκ ἔτερμον δὲ κατὰ μῆκος ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα.

Κεφαλαίωσον. συντόμισον, συνάγαγε.

Κεφαλή. παρὰ τὸ κεκυφῶσθαι, ἤγουν κεκάμφθαι. καὶ οἱ ἰατροὶ τὸ σκάφιον αὐτὸ καλοῦσι. καὶ Ἱπποκράτης δὲ κύβητον. Μακεδόνες δὲ κέβην, τὸ β ἀντὶ τοῦ φ λαμβάνοντες, ὡς ἐπὶ Φερενίκης, Βερενίκης.

Κεφαλῆθεν. δῆμος Ἀκαμαντίδος ἡ Κεφαλή.

Κεφαλήν, Κεφαλῆνος κλίνεται. Καὶ Κεφαλ- 308
ληνία, χώρα.

Κεφαλίων, ἢ Κεφάλων, Γεργίθιος, ῥήτωρ καὶ ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν δυναστῶν, καὶ βίῳ ἐν Σι-

---

1. *μὲν οὖν*] οὖν om. A. B. V. *τοῖς Θηβαίοις* om. A. *τοῖς* om. B. E. V. 3. *ἀργυρίου*] *ἀργύρου* V. 4. *γεγένηται*] *γένηται* V. 5. *σεαυτοῦ*] *ἑαυτοῦ* A. B. V. Scripsi *σαυτοῦ* cum libris Aeschinis. 6. *τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ*] Adde ex Aeschine ad complendam sententiam, *οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν*. *Küst.* 7. *ὁ Αἰσχίνης*] ὁ om. A. 8. *Κτησιφῶντος*] P. 68, 26. Steph. 10. *τῆς*] *τὰς* A. E. *V. edd. ante Küster. 11. *Κεφάλαια*] *Κεφάλαιον* B. V. Photius: quod postulat litterarum ordo. *γράμματος*] *ἐπιγράμματος* Photius. 12. *ἐν τῷ* om. Med. 13. *Δημοσθένης*] Ut in p. 815. *Ἀριστοφάνης* | Ran. 862. 17. *θένων*] *θαίνων* A. *θεύνων* B. E. Med. *θέων* V. Scripsi *θενών*. 18. *ἐν Νεφέλαις*] V. 981.

1. *Οὐδ' ἂν ἐλέσθαι*] *οὐδ' ἔδεσθαι* A. B. E. V. *οὐδ' ἔλεσθαι* Edd. vett. Item versu seq. *ἂν* om. A. B. E. V. Edd. vett. Eandem varietatem praebet v. *Ῥαφανίς*: unde videtur posterior glossae pars, cui male convenit cum v. *Κεφαλαίῳ*, ascita fuisse. 5. *ἔτερμον*] *ἔτερνον* dedi cum A. *ἔτιμον* E. 6. *ῥαφανῖδα*] Addunt MSS. et Edd. ante Küsterum *ῥαφανὶς ἄνηθον*. 7. Pertinet gl. ad Sirac. 35, 8. *συντόμησον* | *συντόμισον* probavi cum Photio et Cyrillo: *συντόμως* Hesych. Contra Lobeck. Phryn. p. 590. „Etiam hic *συντομεῦσαι*, quod s. v. *Ἀποσχεδιάσαι* occurrit, restituendum esse puto." 8. *κεκάμφθαι*] Sic recte habet Paris. A. [*V.] cuius loco in reliquis MSS. [E.] et in prioribus editt. male legitur *κεκαῦθαι*. *Küst.* *κεκάφθαι* A. 9. *τὸ σκαφεῖον*] *τὸ σκάφιον* recepi cum A. *τὸ* om. B. *V. . . . . *τὸ* E. Schol. Arist. Av. 807. *σκάφιον, πῖνον, καὶ εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς* — *καὶ ἰατρικὸν ἐπίδεσμον*. Displicet tamen *αὐτό*. 10. *ὁ Ἱπποκράτης* *V. Pollux II, 141. *καὶ κύβητον εἶπεν ὡς Ἱπποκράτης*: cf. Galeni Lex. Hippocr. p. 508. *κέβην*] Scribe *κέβλην*, quod per syncopen factum est ex *κεφαλήν*, ut testatur Etymologus. *Küst.* V. Sturz. de D. Maced. p. 31. 13. *Κεφαλῆθεν. δῆμος Ἀκαμ.*] Uberiora Harpocratio, quem decerpsit etiam Photius. Adde Schol. Arist. 476. 14. *Κεφαλήν*] *Κεφαλῖς* E m. sec. item mox *Κεφαλίδος* E. De his quid decernendum sit ostendat vel Eust. in Dionys. 431. Sed videtur Sophocles ap. Philem. p. 155. dixisse, *ὦ ξεῖνε Κεφαλήν*. *Κεφαλῆτα* vulg. 16. *Κεφαλίων, ἢ Κεφάλων, Γεργήθιος*] Male hic Suidam Cephalaeonem, qui sub Adriano vixit, cum Cephalone Gergithio, multo antiquiore, confundere monuit Vossius de Histor. Gr. II, 12. quem vide. *Küst.* Lege Leon. Allat. de Patr. Homeri c. 1. *Küst. in Addend.* Reines. Ep. ad Hofm. p. 8. Ios. Scaliger in Gr. Euseb. p. 415. *Hemst.* *Κεφαλίων* Phot. Bibl. cod. 68. Athenaeus p. 164. *Toup.* MS. Suidas, si recesseris a patriae indicio *Γεργήθιος*, nihil peccavit: nam Cephalaeonis nomen iam e Photio sublatum est. Tenendum vero cum Heynio, Cephalonem sive Cephalionem, Gergithium, Troicorum scriptorem nescio quam antiquum, fuisse diversum ab rerum historicarum auctore compendiario, quas non sine fuco dialecti Ionicae novem libris explicatas Sopater in epitomen redegit. De quo vide diligenter tradentem Lobeck. Aglaoph. II. p. 995 — 97. *Γεργήθιος*] *Γεργήθιος* A. V. 18. *ἐβίωσεν*] *ἐβίω* scripsi cum E. *V. Photius: *ὅτι δὲ διατρίβων ἐν Σικελίᾳ φυγῆς ἕνεκα τὴν ἱστορίαν συνέταξεν ἀλλοφαίνεται.*

---

apud Aeschinem in oratione contra Ctesiphontem: *Ob penuriam pecuniae nonne milites conducticii arcem Thebanis non tradiderunt, propter novem autem talenta, cum omnes Arcades exiissent, res confecta non est? Tu vero opibus affluis, et abunde voluptatibus tuis potes suppeditare: et quod rei caput est, aurum quidem regium penes istum, [pericula vero penes vos sunt.]* *Κεφάλαιον* tamen etiam de pecunia dicitur; ut apud eundem Aeschinem in oratione contra Ctesiphontem: *Et usuram muneris, quo Demosthenes corrumpi se siverat, persolverunt ei drachmam pro mna singulis mensibus pendentes, donec sortem ei reddiderunt.* *Κεφάλαια.* Haec vox et de scripto et oratione et pecunia dicitur. sic Aeschines in oratione contra Ctesiphontem, et Demosthenes contra Aphobum. *Κεφαλαίῳ.* Robusto. Aristophanes: *Ne capitali verbo per iram tempora tua percutiens, Telephum profliget.* Et in *Nubibus*: *Neque inter coenandum caput raphani sumere licebat, neque anethum senioribus praeripere.* Caput raphani vocatur pars illa caulis, quae foliis proxima est. olim autem raphanum non secabant in longitudinem, ut nunc fit, sed in orbem. *Κεφαλαίωσον.* In summam redige, colligе. *Κεφαλή.* Dictum est ab verbo *κεκυφῶσθαι*, quod significat incurvatum esse. medici item vocant, quod vulgo est *σκάφιον*: et Hippocrates *κύβητον*. Macedones vero *κέβλην*; *β* pro *φ* posito, ut pro *Φερενίκη* dicunt *Βερενίκη*. *Κεφαλῆθεν.* Cephale pagus est tribus Acamantidis. *Κεφαλήν.* Declinatur *Κεφαλῆνος*. Et Cephallenia, regio. *Κεφαλίων.* Cephallo sive Cephalo, Gergethius, rhetor et historicus, qui fuit Hadriani temporibus, et patria propter principum odium relicta vitam egit in Sicilia.

κελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις ϑ', ἅτινα ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ· Μελέτας τε ῥητορικάς, καὶ ἄλλα τινά.

Κεφαλὶς βιβλίου. ὅπερ τινὲς εἴλημά φασιν. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ.

Κεφαλισμός. Κεφαλισμοὺς λέγει Ἀριστοτέλης τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς. διὰ γὰρ τῆς περὶ τούτων γυμνασίας καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοὶ κατὰ μετάβασιν γνωρίζονται. ἀπὸ γὰρ τοῦ δὶς δύο, τέσσαρα, γνωρίζεται ὁ δὶς κ', μ'· καὶ ὁ εἰκοσάκις κ', υ'· καὶ ὁ διακοσιοντάκις εἰκοσι, τετρακισχίλια· καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Κέφαλος, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ος πρῶτος προοίμια καὶ ἐπιλόγους προσέϑηκε. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ἀναρχίας. Κέφαλος οὗτος ἔσχε ϑυγατέρα τὴν Οἶην.

Κεφρήν. ὄνομα κύριον.

Κεχανδότα. χωροῦντα.

Κεχαρηότα. χαίροντα.

Κεχαρισμένε. πεφιλημένε. Ὁ δὲ καὶ μᾶλλον μέγα ἐφρόνει, κεχαρισμένου τοῦ δώρου τῷ ϑεῷ γεγενημένου.

Κεχαρισμένως. εἰς χάριν αὐτῷ πάντα ποιεῖν.

Κεχαροίατο. χαρεῖεν.

Κεχειρωμένοι. ἡττημένοι.

Κέχηνα. ἐν ἴσῳ τῷ προσδέχομαι, ἢ δέομαι.

Κεχήνατε. ἐξαπατᾶσθε, ἐννεοί ἐστε.

Κεχηναίων πόλις. ἡ τῶν Ἀθηναίων· ὡς ληρούντων αὐτῶν. ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι ἔλαβε τὸ ὄνομα· ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων.

Κέχηνεν ὥςπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. Ἀριστοφάνης. Ἐμποδίζων, ἀντὶ τοῦ μασώμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν σῦκα λαμβάνοντα χάσκειν.

---

2. *ἐπιγράφει* | Sic rescripsi pro *ἐπιγράφουσι*, auctoritate Paris. A. *Küst.* 3. *καὶ ἄλλα πολλά Eudocia* p. 268. in reliquis cum Suida consentiens. 4. *Κεφαλὶς βιβλίου. ὅπερ τινὲς εἴλημά φασ.*] Theodoretus in Psalm. XXXIX, 7. p. 550. *Τὴν κεφαλίδα εἴλημα εἰρήκασιν Ἀκύλας τε καὶ Σύμμαχος. οὕτω δὲ τὰς ϑείας γραφὰς μέχρι καὶ τήμερον Ἰουδαῖοι κατασκευάζειν εἰώϑασι.* Huc Suidas respexit. *Küst.* I. Drusius Fragm. Vett. Intt. Gr. Genes. I, 1. *Hemst.* 6. *Κεφαλισμοὺς*] Ex Alexand. Aphrodis. in Topica p. 279. *Gaisf.* 8. *περὶ*] *παρὰ* E pr. qui mox *ἡ* pro *οἱ*. 11. *ὁ δὶς*] *καὶ δὶς* A. 12. *διακοσιάκις*] *διακοσιοντάκις* A. *V. Alexand. vox lexicographis ignota. *διακοσιαντάκις* E. Med. 13. *τὰ ἑξῆς*] *τὰ* om. A. B. *V. Med., videtur Küst. infersisse. *καὶ — ὁμοίως* om. E. 14. *Κέφαλος, Ἀθηναῖος, ῥήτ.*] De hoc vide Tzetzem Chil. V, 34. *Küst.* Addit Gaisf. Ruhnk. Hist. Crit. Orat. Gr. p. XLI. Consentit *Eudocia* p. 269. 15. *συντέθεικε*] *προσέθηκε* A. B. E. V. *προστέθεικε* *V. Legendum opinor *προσέθηκε. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ἀναρχίας*] Sic locum hunc ex MSS. Pariss. rescripsi, qui in prioribus editt. sic legitur: *γέγονε δὲ πρὸ τῆς ἀναρχίας οἱ. *Küst.* Huius scripturam inde Spengelius *συναγ. τεχν* p. 105. refutabat, quod dudum ante triginta viros Antiphon prodidisset tum Prooemia tum Epilogos. Verum etsi credideris, a scriptore haud imprudenti talem notationem, *γέγονε πρὸ τῆς ἀναρχίας οἱ*, proficisci potuisse, cum anarchia fere octoginta annorum intervallo distet ab Olymp. LXXV. illud tamen prorsus fidem excedit, ipsis Atticae demagogiae primordiis hominem extitisse facundum, qui componendis prooemiis et epilogis operam navaret. Immo debet sola anarchiae memoria huc valere, ut Cephalum agnoscamus, oratorem a Demosthene celebratum, Thrasybuli Lysiaeque socium, quem de morum integritate toties Rhetores Graeci iusserunt in certamen cum Aristophonte descendere. Nihil igitur reliquum est quam ut Cephalum quempiam aetate paulo vetustiorem sumamus, cui laus inventi rhetorici tribuatur. Hunc interdum a comicis poetis suspicere fuisse significatum: velut si Porsonum et Elmsleium probamus, ab Aristoph. Acharn. 299. et Plat. ap. Plutarch. Praec. pol. p. 801. B. Sed ambiguum est quod Athenaeus tradit XIII. p. 592. C. *ἤτιητο δὲ καὶ ὁ Λυσίας Ἀγγίδος τῆς ἑταίρας, ἧς ἐγραύνεν ἐγκώμιον Κέφαλος ὁ ῥήτωρ*: ubi cum Cephalo consociavit Alcidamantem. Ceterum *οἱ* (*οἱ Ὀλυμπιάδος* Eudocia) subortum opinor a compendio vocis *ὅτι*, quae referretur ad novissima, *Ὅτι Κέφαλος... Οἶην.* 16. *Κέφαλος δὲ*] *δὲ* om. A. E. V. 17. *τὴν Οἶην*] Male hic ponuntur: nam ad Cephalum pertinent illum vetustiorem Procridis maritum: vid. in *Οἶϑεν* et Harpocrat. *Hemst.* Fefellit etiam Ruhnkenium ista narratio, quam lectores videntur ab v. *Οἶϑεν* petisse.

1. *Κεφρήν*] Est nomen tyranni Aegyptii, cuius meminit Synesius Epist. LVIII. p. 201. *Küst.* 2. *Κεχανδότα*] Il. *ψ'*. 268. 3. *Κεχαρηότα*] Il. *ή*. 312. 4. Glossa Homerica: velut Il. *έ*. 243. 7. *Κεχαρισμένος*] *Κεχαρισμένως* A. V. et Photius. *Κεχαρισμένα* Lex. Seg. *Κεχαρισμένης* B. *αὐτῶν*] *αὐτῷ* A. *ποιῶν*] Dedi *ποιεῖν* cum V. Photio et Lex. Seg. Adde Phryn. Segu. p. 44. *Κεχαρισμένως ϑύειν. τὸ μετὰ χάριτός τινος καὶ εὐφροσύνης.* 8. *Κεχαροίατο*] Il. *ά*. 256. *χαροῖεν*] *χαρεῖεν* A. et Schol. Hom. *χαίροιεν* Hesychius. 9. Subiicit Hesychius *κεκρατημένοι*. 10. *Κέχηνα. ἐν ἴσῳ τὸ προσδέχομαι ἢ δ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 30. *Küst.* *τὸ προσδέχομαι ἢ δέομαι*] *τῷ προσδέομαι ἢ δέχομαι* A. *τῷ* etiam Schol. 11. *Κεχήνατε*] Ex Schol. Aristoph. Ach. 133. *Abresch.* *ἐξαπατᾶσθε*] Hanc lectionem ex Paris. A. revocavi, cuius loco in ceteris MSS. Pariss. [sic B. E.] et editt. praecedentibus minus recte legitur *ἐξαρτᾶσθε. *Küst.* *ἐξαπᾶσθε* V. qui mox *ἐννεοί*. 12. *Κεχηναίων πόλις. ἡ τῶν Ἀθην. ὡς ληρ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1260. *Küst.* 13. *ἔλαβε*] *ἔλαβον* B. E. 15. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 752. ubi vide Scholiastam. *Küst.* 16. *μασσώμενος*] *μασώμενος* A. V. 17. *τὰ σῦκα*] *τὰ* om. A. B. *V. *τὸν τὰ* om. Schol. *τὸ νόημα καταλαμβάνοντα* E.

Scripsit variarum historiarum libros IX. quos *Musas* inscribit, dialecto Ionica. item declamationes rhetoricas; et alia. *Κεφαλὶς βιβλίου.* Sic quidam volumen libri vocant. *In volumine libri de me scriptum est.* *Κεφαλισμός.* Aristoteles *κεφαλισμοὺς* vocat primorum numerorum usque ad decem multiplicationes. qui enim in iis exercitati sunt, etiam sequentium et maiorum et iis similium numerorum multiplicationes per gradus cognoscunt. nam ex bis binis, quae faciunt quattuor, cognoscitur bis vicena facere XL; et vicies vicena CD; et ducenties vicena quattuor millia; et sic deinceps in reliquis. *Κέφαλος.* Cephalus, Atheniensis, orator demagogus; qui primus prooemia et epilogos composuit. vixit temporibus anarchiae. idem habuit filiam Oeam. *Κεφρήν.* Nomen proprium. *Κεχανδότα.* Capientem. *Κεχαρηότα.* Gaudentem. *Κεχαρισμένε.* Dilecte. *Ille vero maiores animo spiritus concipiebat, quod donum illud deo gratum fuisset.* *Κεχαρισμένως.* Quicquid in alicuius gratiam fit. *Κεχαροίατο.* Laetentur. *Κεχειρωμένοι.* Victi. *Κέχηνα.* Id quod est expecto, vel indigeo. *Κεχήνατε.* Decipimini, stupetis. *Κεχηναίων.* Hiantium urbs, id est, Atheniensium; sic dicta ab hiando: quasi qui nugis inhiarent, ut sublimes vanasque spes animis conciperent. *Κέχηνεν ὥςπ. Hiat tanquam ficus aperto ore excipiens.* Aristophanes. ubi *ἐμποδίζων* est mandens. vel hoc dictum, quod qui ficus capiunt, ore hiant.

Κεχήνη. ἡ συναίρεσις τοῦ κεχήνη Ἀττική. τὸ γὰρ ε̄ καὶ ᾱ εἰς η̄ συναιροῦσι· καί ἐστι συναλοιφὴ ἀπὸ τοῦ κεχήνεα. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι
206 κεχήνασι. δύναται δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων τῶν ἔτι νεοττῶν, τὴν τροφὴν προσδεχομένων καὶ κεχηνότων. οἷον οὖν τροφή μοι ἦν τὸ ἀκοῦσαί τι τῶν Αἰσχύλου.

Κεχηνότες. χαύνως ὁρῶντες.

Κεχηνότες. μωροί. μὴ περιπέτεσθε, ὦ μωροὶ κεχηνότες. Τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων παραλαμβάνεται. Ἀριστοφάνης·

Μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες.

Κεχολώσεται. ὀργισθήσεται.

Κεχωσμένος.

Κέχρημαι. δοτικῇ.

Κεχρησμῳδημένων. μεμαντευμένων.

Κεῖθεν. καὶ κεῖθι, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. καὶ κεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

Κεῖμαι.

Κειμένους. κολαζομένους. Ἀριστοφάνης Βατρύχοις·

Ἐν δὲ τούτῳ κειμένους.

Κειμήλια. κτήματα, ἢ ἀποκείμενα χρήματα.

Κεῖος ἀνήρ, ἀπὸ τῆς Κέω πολίτης. Καὶ Κίος δέ, παραθαλάσσιος τόπος. Καὶ Κιώτης, ὁ πολίτης.

Κεῖο. εὐκτικῶς. κείω δὲ τὸ κοιμῶμαι.

Κείρει. ἐσθίει, κατεσθίει.

Κειρία. εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι, ᾧ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν·

Οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

κειρίον δὲ τὸ σχοινίον.

Κειρία. ἡ σπαργάνωσις.

Κειριάδης. Ἱπποθοωντίδος.

Κειτούκειτος. Οὐλπιανός, εἷς τῶν δειπνοσοφιστῶν. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συνεχῶς προβάλλειν, εἰ κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου· καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός· καὶ εἰ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίμου βρώματος· σύαγρός τε εἰ κεῖται ἐπὶ τοῦ συός. καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον, μηδενὸς ἀποτρώγειν, πρὶν εἰπεῖν, κεῖται ἢ οὐ κεῖται.

---

1. *Κεχήνη.* ἡ συναίρεσις] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 10. *Küst.* 2. *συναλιφὴ* V. Haec breviter Photius. 3. *οἱ*] *οἱ δὲ* A. B. E. V. Schol. 5. *τῶν τὴν*] *ιῶν* om. A. B. E. V. et Schol. 8. V. Aristoph. Ran. 1000. 11. *Ἀριστοφάνης*] Av. 166. Eadem agnoscit Schol. praeter illepidam paraphrasin *μὴ . . . κεχηνότες:* quam Iunius induxerat, probante Gronov. Rec. mutil. p. 28. Ac novissima quidem vox erat tollenda. 12. *πανταχῇ*] *ταχὺ* E. 13. *Κεχολώσεται*] Il. *ά*. 139. 14. 15. Om. vulg. 17. *καὶ* ante *κεῖσε* om. *V. 19. Om. vulg. 20. *Κειμένους. κατακειμένους ἢ*] Delevit *κατακειμένους ἢ* Gaisf. cum A. B. E. V. *κολαζομένους*] Si vocem *κειμένους* per se spectes, falsum est, eam idem significare posse quod *κολαζομένους*. At in loco illo Aristophanis, ad quem nota haec Suidae referenda est, vox ista a consequenti eam significationem habet, quoniam Comicus ibi loquitur de hominibus impiis, quos post mortem apud inferos in coeno iacere et volutari dicit. Vide ipsum Aristophanem Ran. 146. *Küst.*

2. Glossa Homerica. *Κειμήλια. ἀπόθετα χρήματα* Apollon. Lex. p. 390. Etym. M. et Hesychius, etiam post v. *Κίμβαντες. χρήματα* om. E. agnoscit Photius. Cf. Herod. Epimer. p. 66. 3. *Κίος* *V. *πολίτης. ἀπὸ τῆς Κέω*] *ἀνὴρ ἀπὸ τῆς Κέω πολίτης* A. B. V. Sed legendum *Κεῖος ἀνήρ, ὁ ἀπὸ τῆς Κέω* cum Herod. l. l. Et *ὁ* quidem praestat Schol. Plat. p. 466. Deest gl. E. Mox *καὶ* delendum ante *Κίος*. 4. *Κιώτης*] *Κιότης* V. *ὁ ἀπὸ τούτου*] *ὁ πολίτης* A. V. 6. *γὰρ*] *δὲ* A. E. V. 7. *κόπτει, ἐσθίει*] *κόπτει* om. A. B. E. V. Photius. Cf. Hesychius. Sed agnoscunt Schol. Il. *λ'*. 560. et Herod. Epimer. p. 66. cf. Zon. pp. 1189. 1196. 8. *Κειρία. εἶδος*] Ex Schol. Aristoph. Av. 817. *Küst.* Plutarch. Alcib. p. 198. *ὅπως μαλακώτερον καθεύδοι, κειρίαις ἀλλὰ μὴ σανίσι τῶν στρωμάτων ἐπιβαλλομένοις. Toup.* MS. 11. *χαμευνῆ*] Apud Aristophanem loco laudato hodie legitur *χαμεύνην*. Sed scribendum potius existimo *χαμεύνης*, ut referatur ad vocem *κειρίαν*, et constructio sit, *κειρίαν χαμεύνης*, i. e. *vinculum vel funem lecti vilioris et humilioris*. Alludit enim Comicus ad vocem *σπάρτον*, quasi dixisset: adeo invisa mihi est Sparta, ut ne sparteum quidem habeam funem, quo vel vilissimum lectum vinciam. Hoc significare vult Didymus apud Scholiastam, cum ait, *οὐδὲ σπάρτον ἔχων, ᾧ χρησαίμην*. Sic enim ibi scribendum est pro *οὐδ' ἄσπαρτον. Küst.* Scripsi *χαμεύνη* cum v. *Χαμεύνης*: scil. *Σπάρτην ἂν θείμην*. 12. Neglexit vulg., nec frustra. 13. *Κειρία*] *Κειρίασις* Pricaeus in Ev. Luc. II, 7. quod ascripserat etiam Gronovius. 14. *Κειριάδης. Ἱππόθ.*] Ex Harpocratione supplenda haec, *Κειριάδαι δῆμος τῆς* ante *Ἱπποθοωντίδος*. Photius *Κειριάδαι δῆμος Ἱπποθοωντίδος*. 15. *Κειτούκειτος. Οὐλπιανός, εἷς τῶν Δειπν.*] Haec descripta sunt ex praefatione, quam anonymus quidam Athenaeo praefixit. *Küst.* Incondita narratio, quam lectores etiam sub v. *Δειπνοσοφισταί* repetierunt. 18. *ἢ μήτρα*] *εἰ μ.* A. B. V.

Κεχήνη. Verbum hoc Attice contractum est. Attici enim *ε̄* et *ᾱ* in *η̄* contrahunt: estque synaloephe ex *κεχήνεα*. Qui autem vehementer in rem intenti sunt, hiare solent. potest etiam translatio ducta esse a pullis avium, qui hianti ore cibum expectant. quasi dicatur: cibi instar mihi erat, versus aliquot Aeschyli audire. *Κεχηνότες.* Ignave spectantes. *Κεχηνότες.* Stulti. Aristophanes: *Ne ubique circumvolitate, stultorum instar hiantes.* fatui enim hiare dicuntur. *Κεχολώσεται.* Irascetur. *Κεχωσμένος.* *Κέχρημαι.* Aptum dativo. *Κεχρησμῳδημένων.* Ab oraculo praedictorum. *Κεῖθεν.* Illinc. Et *Κεῖθι*, illic. Et *Κεῖσε*, illuc. *Κεῖμαι. Κειμένους.* Qui puniuntur. Aristophanes *Ranis*: *In hoc autem iacentes.* *Κειμήλια.* Res pretiosae, vel opes reconditae. *Κεῖος.* Ceus, civis urbis Cei. Cius vero urbs maritima, cuius civis dicitur Ciotes. *Κεῖο.* Est optativi modi. nam *κείω* est dormio. *Κείρει.* Edit, comedit. *Κειρία.* Genus zonae ex iunco confectum, loro simile; qua lectos vinciunt. Aristophanes *Avibus*: *Immo vero ne grabbatulo quidem, si modo iorum adsit.* Funis autem est *κειρίον.* *Κειρία.* Involutio per fascias. *Κειριάδης.* E pago tribus Hippothoontidis. *Κειτούκειτος.* Ulpianus, unus Dipnosophistarum: sic vocatus, quod assidue quaereret, an hora ponatur (i. e. *κεῖται*) pro parte diei, item an *μέθυσος* dicatur de viro ebrio, an *μήτρα* de edulio, *σύαγρος* de apro. Idem de nullo cibo edere solebat, nisi prius dixisset, *κεῖται ἢ οὐ κεῖται*, extare vel non extare.

Κηδάρ. δεύτερος τοῦ Ἰσμαὴλ υἱός. οἱ δὲ τούτου ἀπόγονοι μέχρι τήμερον οὐ πόρρω τῆς Βαβυλῶνος ἐσκήνωνται.

Κήδεα. κακά.

Κηδεμονία. πρόνοια. Καὶ Κηδεμών, φροντιστής, ἐπιμελητής, προνοητής.

Κηδεός. ὁ νεκρός.

Κηδεστής. ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος ἢ πενθερός. οὐ μόνον δὲ ὁ διδοὺς ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων.

Οὐ χρῆν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.

307 ‖ *Κήδεται.* γενικῇ. φροντίζει, βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται.

Κηδεύειν. φροντίζειν, ἢ θάπτειν. Αἰλιανός· Καὶ ἄλλως αὐτοῦ παλλακίδι ἐπιμανείς, ὡς ἤδη θεραπαίνῃ, τὸν ἄθλιον ἐν νεκροῖς ἠρίθμουν. καὶ οἵγε κηδόμενοι τοῦ ἀνδρὸς ὠδύροντό τε αὐτὸν καὶ θεοὺς ἐκάλουν συμμάχους, καὶ πρὸ πάντων Σάραπιν.

Κηδεία. ταφή, ἐκφορά.

Κήδειν. κακοῦν, λυπεῖν.

Κηδείους. οἰκείους, προσφιλεῖς.

Κηδήσαντες, θεραπεύσαντες, ἢ λυπήσαντες.

Κήδομαί σου. φροντίζω. Κήδω δὲ σέ, λυπῶ.

Κῆδος. ἢ συναλλαγὴ τοῦ γάμου ἢ τοῦ πένθους· καὶ ἡ λύπη, ὅτι καίεσθαι ποιεῖ. Ἐς κῆδος γὰρ ἀλλήλοις ξυνηλθέτην εὐθύς. Καὶ αὖθις· Τισσαφέρνης δὲ κηδεύσας Ἀρταξέρξῃ, καὶ τὴν σατραπείαν λαβὼν τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ.

Κηδωλός. ὁ φροντίζων καὶ κηδόμενος ὅλων.

Κηδωνίδης, Κηδωνίδου. οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίᾳ ἀνυπερβλήτῳ, ὡς Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος.

Κῆεν. ἔκαιεν.

Κηκάς. ὁ λοίδορος. Καὶ Κηκασμός.

Κηκείδης, διθυράμβων ποιητὴς πάνυ ἀρχαῖος. μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Πανόπταις, καὶ Ἀριστοφάνης·

Ἀρχαῖά γε καὶ Λιπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα

καὶ Κηκείδου.

Κηκίς. ὀξύτης· ἢ κηκίς, βαμματικὸν στύμμα·

---

1. *Κηδάρ*] Ex Theodoreto in Ps. CXIX, 5. Cf. Zon. p. 1202. 2. *σήμερον*] *τήμερον* E. V. Theodoret. 3. *ἐσκήνηνται*] *ἐσκήνωνται* B. V. Theodoret. Statim Gaisf. delevit *καὶ Κηδάρ, τὶς τόπος ἀφεγγής*, cum A. B. E. V. 6. *καὶ προνοητής*] *καὶ* om. A. B. *V. et Photius, qui nescit *ἐπιμελητής*. 7. Pertinet ad Il. *ψ'*. 160. 9. *οὐ μόνον*] Ex Schol. Aristoph. Thesm. 74. ubi pro *τὸ σημεῖον* Gaisf. legi iubet *σημείωσαι* vel *σημειωτέον*. *διδοὺς*] *ἐκδιδοὺς* Schol. Cf. Zon. p. 1203. 10. Versus Aristoph. Thesmoph. 74. (80.) *χρῆν* *V. cum libris Aristoph. Reliqui *χρή*. 11. *Κήδεται*] Il. *β'*. 27. et al. Zon. p. 1206. *Κήδεται. φροντίζει.* Ignorat *γενικῇ* Photius. 14. *τῇ αὐτοῦ*] *τῇ* Küst. clam interpolavit. Fragmenti superior pars vehementer est afflicta, nec potuit locus ut nunc se habet glossae *Κηδεύειν* subiici. Equidem sententiam fere talem optabam: *Καὶ δειλαίως ἔκειτο αὐτοῦ τῇ παλλακίδι (ἐπι-) περιπλακείς. ὡς δὲ εἶδον οἱ θεραπευτῆρες, τὸν ἄθλιον κτλ.* 16. *αὐτὸν*] *αὐτῷ* E. 19. *Κήδειν*] Il. *φ'*. 369. *καλοῦν* *V. 20. *Κηδείους*] Il. *τ'*. 294.

2. *Κήδομαί σου*] V. Aristoph. Equ. 1347. *φροντίζω σου*] *σου* om. A. V. *λυπῶ*] Med. compendium vocis *ἤγουν* sive *ἤτοι* praemisit, Ald. *ἤως* 3. *Κῆδος*] Vid. Schol. Platon. p. 421. Principium habet Zon. p. 1205. 4. *Ἐς κῆδος γὰρ ἀλλήλοις συνηλθ.*] Fragmentum hoc legitur apud Procopium Histor. Arc. c. 4. *Küst.* 5. *συνηλθέτην*] *ξυνηλθέτην* A. E. V. *Καὶ αὖθις·*] Exemplum male collocatum. *Τισσαφέρνης*] *Τισαφέρνης* A. Gaisf. conferri iussit Diodor. XIV, 26. et ibi Wesselingium. 6. *Ἀρταξέρξην* E. 8. *Κηδωλός*] *Κηδολός* E. Tum vulgarem ordinem *κηδόμενος καὶ φροντίζων* mutavi cum A. *V. 9. *Κηδωνίδης — ὡς Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος*] Aeschines in Orat. contra Timarchum p. 8. *Ἐὰν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπιδείξω ὑπερβαίνων τούσδε τοὺς ἀγοίους ἄνδρας, Κηδωνίδην καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θέρσανδρον.* Ad hunc locum Suidas respexit. Vide etiam Harpocrationem. *Küst.* *τεθρυλλημένος*] *τεθρυλημένος* recte Photius et Parisinus Harpocr. 11. *Θέσανδρος* V. 12. Pertinere videtur ad Il. *ά*. 462. *ἔκαυσεν* Zon. p. 1206. 13. *Κηκὰς* Nicand. Alex. 185. *Κηκασμός* Lycophr. 692. *Toup. MS.* Delevit statim Gaisf. *ἡ λοιδορία* cum A. B. V. quae Herod. Epimer. p. 65. est explicatio. Vide potissimum Etym. M. p. 510. 14. *Κηκείδιος*] Scribe *Κηκείδης*. In loco enim illo Aristoph. quem Suidas hic adducit, *Κηκείδου* est a recto *Κηκείδης*. *Küst. Κηκίδιος* Gaisf. cum A. B. V. Probavi cum E. *Κηκείδης*. *Κηδίδης* Photius. Tum *θυράμβων* B. E. 16. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 984. 17. *γε* om. A. V. Mox lege *Λιπολιώδη*. 19. *Κηκείδου*] *κηκιδίου* A. et Gaisf. *κηκειδίου* B. V. *Κηδίου* *V. Statim delevit Gaisf. *καὶ Βουφονίων* cum A. B. V. 20. *βαμματικὸν*] *βάμμα τι καὶ* Harpocratio et Photius. „Et sic fere Etymol. p. 510, 53. Nam MS. Dorvill. *βάμμα τι καὶ σύστημά τι.* Ibi servandum *κλινῶν* patebit legenti Demosth. c. Aphob. p. 816." *Gaisf.* *στύμμα*] *τύμμα* V.

Κηδάρ. Cedar, secundus Ismaelis filius: cuius posteri ad hunc usque diem non procul Babylone habitant. *Κήδεα.* Mala. *Κηδεμονία.* Providentia. Et *Κηδεμών*, qui rei curam gerit eique prospicit. *Κηδεός.* Mortuus. *Κηδεστής.* Affinis, vel socer. item qui filiam accipit. *Non oportuit te rem celare, cum sis gener meus.* *Κήδεται.* Genitivo iungitur: curat, opitulatur, prospicit. *Κηδεύειν.* Curare, vel sepelire. Aelianus: *Ac misere iacebat concubinam amplexus; quem sacerdotes repertum inter mortuos infelicem numerabant. qui autem curam corporis gerebant, eum et deflebant et deorum, imprimis Serapidis, opem implorabant.* *Κηδεία.* Sepultura, funus. *Κήδειν.* Malo afficere, vexare. *Κηδείους.* Necessarios, dilectos. *Κηδήσαντες.* Qui curarunt, vel qui laeserunt. *Κήδομαί σου.* Tui curam gero. Sed *κήδω*, laedo te. *Κῆδος.* Affinitas, vel luctus, vel dolor. dictum, quod nos quodammodo urit. *Statim enim affinitas inter eos contracta est.* Et alibi: *Tissaphernes autem, ducta Artaxerxis filia, satrapiam maritimam adeptus est.* *Κηδωλός.* Qui universorum curam gerit. *Κηδωνίδης.* Hic famosissimus erat paedico, ut Autoclides et Thersander. *Κῆεν.* Cremabat. *Κηκάς.* Maledicus. Et *Κηκασμός.* *Κηκείδης.* Cecides, poeta dithyrambicus valde antiquus. eius meminere Cratinus *Panoptis*, et Aristophanes: *Antiqua narras et Dipoliis consona et plena cicadis Cecideque et Buphoniis.* *Κηκίς.*

ἢ καρπὸς τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. καὶ οὐδετέρως κηκίδιον.

Κῆλα. βέλη. ὁτὲ δὲ σημεῖα.

Κηλέῳ. καυστικῷ πυρί.

Κηλέστης. ὁ ἀπατεών.

Κηληθμός. ἀπάτη. ἀπὸ τοῦ χαλῶ χαληθμός, καὶ τροπῇ κληηθμός. καὶ κήλημα ὁμοίως.

Κήλησις. πειθὼ μετὰ τέρψεως· ἢ διὰ λόγων ἡδονὴ κατακηλοῦσα· καὶ ἡσυχία σὺν ἡδονῇ. ἀπὸ τοῦ χαλῶ.

Κηλητήρια ᾄσματα. θελκτικὰ μέλη. Γράψαντας ἐς τοὺς ιβ' θεοὺς χρῆναι ταῦτα ᾄδεσθαι, οἱονεὶ τῶν παρόντων κακῶν κηλητήρια.

Κηλήτης.

Κηλῖδα.

308 Κηλιδωτόν. ἐρύπωμένον.

Κηλίς, κηλῖδος. Ῥύπος, μῶμος, χρῶμα, μορφή, ἕλκος, οὐλή. Ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ τῶν Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο.

Κῆλον. τὸ ξύλινον βέλος.

Κηλώνειον. τὸ γεράνιον.

Κηλούμενος. τερπόμενος, φλεγόμενος, οἷον αὐλοῖς καὶ ἡδυφωνίαις. κηλῶ γὰρ τὸ ὑπ' αὐλὸν ᾄδομαι.

Κηλῶ. βλάπτω, ἀπατῶ.

Κήλων. ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν.

Κηλώνιον. ὁ ἵππος.

Κημὸν καταμηλῶν. Ἀριστοφάνης·

Ἔπειτ' ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν,
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου.

Καταμηλοῦν λέγουσι τὸ τὴν μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμόν· ὡς ποιοῦσιν οἱ ἐμοῦντες. τὸ δὲ ὅλον βούλεται ὅτι καταψηφιζόμενος αὐτῶν καὶ καταδικάζων ἀναγκάζω ἐμεῖν τὰς κλοπάς.

---

xi

1. *καρπὸς*] *ὀπὸς* Photius. Mox *τις δρυός* Harp. 2. *κηκίδιον*] *κίδιον* V. *κυκίδιον* E. Hinc emergit verisimilis emendatio *κίκι*: v. Plat. Tim. p. 60. Sed *κηκίδιον. τὸ τοῦ μέλανος* Zon. p. 1205. ac diserte *κικίδιον* Etym. Gud. p. 322, 6. 3. Hanc glossam et, si credimus, *Κηλάς* post *Κηλιδωτόν* posuit *V. *Κῆλα*] Il. *ά*. 53. Sic Etym. M. p. 510. Mox glossam *Κηλάς, ἀλώπηξ*, om. A. B. V. 4. *Κηλέῳ*] Sic in MSS. Pariss. [et *V.] recte legitur pro *κηλαίῳ*, quod priores editt. habent. *Küst.* Il. *ϑ'*. 217. Debebat esse *Κηλέῳ πυρί*. Vide tamen v. *Ἀνδρομέοιο*. 5. Zon. p. 1202. 6. *χαληθμός*] *χληθμός* E. V. 7. *τροπῇ τοῦ χ εἰς κ καὶ τοῦ ω εἰς η*] *τροπῇ* A. V. *κήλημα*: v. Ibycus in Schol. Plat. p. 329. et Eurip. Tro. 893. 8. *ἡ διὰ λόγων ἡδονὴ κατακηλ.*] Eodem modo describitur *κήλησις* apud Laertium in Zenone segm. 114. *Κήλησις μέν ἐστιν ἡδονὴ δι' ὤτων κατακηλοῦσα*. Huc Suidam respexisse puto. *Küst.* Legendum certe *καὶ διὰ λ.* Sed parum aptus verbi *κατακηλεῖν* usus, ubi *κήλησις* erat explicandum. Librorum autem scripturis inter se collatis satis apparet scribendum fuisse *καταχαλῶσα*. Eam vocem usurpavit etiam Schol. Thucyd. I, 94. 9. *κατακηλοῦσα*] *κατακηλῶσα* E. *κατακλῶσα* B. *κατακλῶσθαι* V. *ἡσυχία σὺν ἡδονῇ*] Explicatio Etym. M. p. 510. et Schol. in Od. *λ'*. 334. *ν'*. 2. 11. *Γράψαντας ἑαυτούς*] Ita puto legendum, *γράψαντας εἰς τους ιβ' θεους χρῆναι ταῦτα ᾄδεσθαι οἱονεὶ τῶν παρόντων κακῶν κηλητήρια*. Cod. Ald. ad Istam coniecturam nos deduxit, quamvis vox *Κηλητήρια* sit ab illa *κακῶν* separata, ut novum principium. Bas. cod. hoc omisit. *Portus.* Qui quam divinavit rationem, eam V. auctore comprobavi. 14. *Κηλήτης*] Hesych. *Ἐχεκήλην, κηλήτην*. Ubi vid. Küst. Procop. Arc. Hist. p. 78. *μεγάλην κήλην ἔχεις* — ex Comico aliquo. *Toup.* MS. Synesii Ep. IV. p. 162. B. *Hemst.* V. Dio Cass. 73, 2. et Herodianus Epim. p. 181. Interpretationem *ὁ κεχαλασμένος τὰ ἐντὸς* omisi cum B. V. Adde Zon. p. 1204. 15. *Κηλῖδα*] *Κηλῖδα* A. Tum delevit Gaisf. *ῥύπον* cum A. B. V. 17. *κηλῖδος* nescit Photius. *χρῶμα* om. Photius et Lex. Bachm. p. 277. *μορφὴ*] *μομφὴ* idem Lex. 18. *Ὥσπερ*] Aeliani nomine praefixo plura leguntur in *Τιτανῶδες: Hemst.* Om. E. Locus cum ex v. *Τιτανῶδες* facillime posset resarciri, tum v. *Προσετρίψατο* debuit etiam persuadere, ut scripturam editam *προσετρίψαντο* desereremus.

4. *Κηλώνειον*] *Κηλόνειον* V. *Κηλόνιον* B. et Moschop. *π. σχ.* p. 57. Vid. Wesseling. in Herod. I, 193. Mox *γεράνειον* V. 5. *Θελγόμενος*] *φλεγόμενος* A. B. E. V. Photius et Lex. Bachm. 6. *κηλοῦμαι*] *κηλῶ* A. B. E. V. Med. Mox *αὐλὸν* A. B. V. Edd. *αὐλῶν*. Quamvis incertus consilii, vulgarem tamen scripturam utrobique deserui. Nimirum latitare videtur notatio quaedam reconditi vel glossematici generis, cuius vestigia monstrat Suid. v. *Χαλίμα* sive Etym. M. p. 805. Ignorat ista Photius. 9. *Κήλων*] Cratinus Hephaest. c. 10. Etymolog. v. *Βαβάκης*. Vid. Dorvillii not. in Hephaestionem. *Gaisf.* V. Wessel. in Herod. I, 192. 10. *Ἵππος ἐπιβατόριος*] *ὁ Ἵππος* A. B. E. V. *Ἵππος* *V. Itaque certissimum videtur orationem sic esse refingendam: *Κήλων. ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν Ἵππος. Κηλώνιον*. Ceterum v. Zon. p. 1205. 11. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 1147. ubi seqq. habet Schol. 14. Sub finem omisimus quae Küst. videtur interpolasse, *κημὸν καταμηλῶν* cum A. B. E. V. Med. Hic vero defectus verborum maxime necessariorum cum aliquam fraudem arguere possit, tum observatio in verbo *καταμηλῶσαι* (quod prior glossa *Καταμηλῶσαι* iisdem fere nominibus exposuerat) prorsus occupata vincit articulum ab Aristophanis lectoribus esse subiectum. 15. *δὲ* ante *λέγουσι* om. A. E. V. Mox *μύλην* E. 17. *τὸ ὅλον οὖν βούλεται* Schol. Cui hinc reddendum *καταδικάζων*.

Acumen. vel pigmentum astringens. item fructus quercus ad tincturam aptus. et genere neutro *κηκίδιον*. *Κῆλα*. Tela. interdum etiam signa. *Κηλέῳ πυρί*. Igne grassanti. *Κηλέστης*. Deceptor. *Κληθμός*. Fallacia. Ab *χαλῶ* fit *χληθμός*, et mutationibus litterarum *κληθμός*. Et *κήλημα* similiter. *Κήλησις*. Vis blanda persuasionis, voluptas animum verbis demulcens, et quies grata. ab *χαλῶ*. *Κηλητήρια ᾄσματα*. Carminum lenocinia. *Cum in honorem duodecim deorum carmina fecissent, ea cani iussit praesentium malorum delenimenta*. *Κηλήτης*. *Κηλῖδα*. *Κηλιδωτόν*. Sordidum. *Κηλίς*. Sordes, probrum, color, forma, ulcus, cicatrix. *Tanquam genere Titanum orti, vitae hominum opprobrium aspersit*. *Κῆλον*. Telum ligneum. *Κηλώνειον*. Tolleno. *Κηλούμενος*. Qui delectatur, qui tibiis et suavi cantu delenitur. *κηλῶ* enim significat ad tibiam exultare. *Κηλῶ*. Laedo, fallo. *Κήλων*. Equus in venerem praeceps. *Κηλώνιον*. *Κημὸν καταμηλῶν*. Aristophanes: *Deinde eos rursus evomere cogo, quaecunque mihi surripuerint*. *Καταμηλοῦν* est specillum in guttur immittere, quod facere solent ii qui vomunt. unde sensus efficitur: suffragio meo damnatos rursus furta eos evomere cogo.

Κημός. εἶδος χαλινοῦ· ἢ φιμός.

Κέντρα διωξικέλευθα φιλορρώθωνά τε κημόν.

Κημός. πλέγμα κωνοειδές, δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον. Ἀριστοφάνης·

Κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς.

καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον, καὶ γυναικεῖον προκόσμημα, καὶ αἱ αὐλητικαὶ φορβειαί, καὶ κρίκου τι γένος, καὶ πόα τις, καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θρᾳξίν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ ἀμφίτρητον ὑπεικτὰν κημόν.

καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον μηχάνημα.

Κηναῖος. ὁ Ζεύς.

Κῆνσος. τὸ νόμισμα, ἐτήσιον τέλος. παρὰ τὸ καίνω, τὸ κόπτω.

Κῆνσος. οὕτω τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ Ῥωμαῖοι τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλήθους προσαγορεύουσι.

Κήνσωρ. τιμητὴς παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ἐξεταστής τις τῶν πολιτικῶν διαιτημάτων, πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιότροπον ἑκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων τὸν βίον.

Κηώδης. ὁ τεθυμιαμένος. Καὶ Κηώεντι, εὐώδει, τεθυμιαμένῳ.

Αἰεὶ κηώεντι μύρῳ τὸ διάβροχον ὀστεῦν,
καὶ λιπαραὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι. 309
καὶ κηώεις.

Κηπαία. ἢ ἐν τῷ κήπῳ παγίς.

Κηπεύω. Κηπεία, Κηπίον δὲ οὐδετέρως.

Κῆπος. εἶδος κουρᾶς. δύο γάρ εἰσι κουραί, σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν σκάφιον τὸ ἐν χρῷ, ὁ δὲ κῆπος τὸ προμετώπῳ κεκοσμῆσθαι. Ἀριστοφάνης·

Οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
Σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

Κῆπος. πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη.

---

1. Sic Photius. 2. *Κέντρα διωξικέλευθα*] Versus Philodemi Ep. XXVI, 1. Anthol. Pal. VI, 246. Cf. v. *Κέντρα*. 3. *Κημός. πλέγμα κων.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1147. Confer eundem Scholiastam in Vesp. *Küst.* 4. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 786. Mox *ἐπὶ* add. V. et quem Gaisf. silet Ox. 7. *προκόσμιον*] Sic E. cum edd. ante Gaisf. *προκόσμημα* A. B. V. Hesychius, Photius et Schol. *αὐλητικαὶ φορβειαί*] αὐλ. καὶ φ. Med. *αὐλικαὶ φορβιαί* E. *κρίκου*] Sic habent 2 MSS. Pariss. [et *V.] itemque Lexicum Photii ineditum; cuius loco non solum in omnibus editt. praecedentibus [et B.], sed etiam apud Scholiastam Aristophanis [in edd. vulgg.] male legitur *κρίνου*. *Küst.* 9. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Q. Maecii VI, 1. Anthol. Pal. VI, 233. Epigrammatis memoria perperam interpretationis ab Scholiis acceptae tenorem interpellat. Haec usque ad finem nescit Photius. 10. *ἀμφίτρητον*] ἀμφίτριτον A. *ὑπηκτάν*] In Anthologia scriptum est *ὑπεικτάν*. Sed neutra lectio placet. Portus scribendum putabat *ἐπεκτάν*: quod amplectar, donec melius quid in mentem venerit. *Küst.* *ὑπεικτὰν* A. B. E. V. Iacobsius e scriptura Pal. *υπηκτὰν* probabiliter *ὑπακτήν*: ipse malebam *ὑπειρκτάν* sive *ὑπερκτάν*. 13. *Κηναῖος. ὁ Ζεύς*] Vide Stephanum Byzantium v. *Κάναι*, et ibi Berkelium. *Küst.* Sophocl. Trach. 241. Schol. Trach. 1174. Valcken. Diss. de Schol. ined. p. 126. [Opusc. II. p. 129. perperam a Toupio reprehensus] ubi male *καὶ ναῖος* legit. *Toup.* MS. Vid. Rutgersii Varr. Lectt. II. p. 92. *Gaisf.* Addas Creuzeri Melett. p. 17. 14. *Κῆνσος. τὸ νόμισμα*] Notatur hic Suidas a Casaubono Exercit. XVI. contra Baronium, num. 10. *Küst.* Sed vidit Salmas. in Lampridii Sever. p. 961. non certum pecuniae genus intelligi, sed omnem quae tributi nomine solveretur. Adde Perizonii Dissertt. Septem p. 322. *παρὰ τὸ καίνω, τὸ κόπτω*] Quis hic non rideat ineptam *περιεργίαν* grammatici nostri, qui vocis Latinae etymologiam ex Graeca lingua arcessit. *Küst.* 16. *γλώσσῃ*] *γλώττῃ* dedi cum A.

4. *τεθυμιαμένος*] Sic MSS. Pariss. cuius loco priores editt. [et B. E. Schol. Hom.] minus recte habent *τεθυμιασμένος*. Idem dictum velim de voce *τεθυμιαμένῳ*, quae paulo post sequitur. *Küst.* *οἶκος* addunt E. Med. *ὁ μεμυρισμένος οἶκος* Herod. Epimer. p. 66. Statim *καὶ εὐώδης* omissum cum A. B. V. *Κηώεντι*] Vid. Il. *γ'*. 382. 6. *Αἰεὶ κηώεντι*] Distichum Antipatri Sidon. LXXXIII, 9. 10. unde legendum *ἧς ἔτι κηώεντι*. *ὀστοῦν*] *ὀστεῦν* V. Anthol. 7. *ἄσθμα*] *ἄσμα* E. Pentametrum repetit v. *Θυόεν*. 8. Om. vulg. 9. *παγίς*] Non repudio: videndum tamen an legi praestet *πλαγία* pro *παγίς*, sc. *θύρα*. *Hemst.* [Quem conf. in Append. in Lucian. p. 16.] *πυλίς*, vid. Poll. *Κηπαία θύρα* I, 76. et IX, 13. *posticum* Emper. ad Cod. Middoth. c. 1. e Gal. de Nat. II, 6. *τῇ κηπαίᾳ ἀναχωρεῖν*, *per horti posticum abscedere*. Polemon ad Zenonem Citieum: *οὐ λανθάνεις, ὦ Ζήνων, ταῖς κηπαίαις παρειρξέων θύραις*, ap. Schott. III, 22. *Reines.* *παγὶς* MSS. *παγὶς ἱσταμένη* Zonaras p. 1205. *πυλὶς* dedit Portus cum ed. Bas. 10. Om. vulg. *κηπαία* Med. 11. *Κῆπος. εἶδος κουρᾶς*] Ex Schol. in Aristophanis versus infra laudatos Av. 807. sqq. 13. *τὸ*] *τῷ* E. V. Tum *πρὸ μετώπου* Schol. Expectabamus *προμετωπιδίῳ*. 15. *ὡς*] *ᾧ* A. Mox *συγγεγραμμένον* V. 17. *κοψίχῳ*] *κομψίχων* A. B. E. *κομψείων* V. *κοψείων* *V. *κομψίω* Med. Mox *καὶ* pro *γὲ* Ox. *ἀποτετιλμένος* A. *ἀποτέτιλμαι* B. E. Hinc refingas v. *Σκάφιον*. 18. *Κῆπος*] Ex Harpocratione. Legendum autem *Κῆποι* post Valesium docet Wesseling. in Diod. XX, 24. *Gaisf.* Cum Suida Photius. Post *καλουμένη* Gaisf. delevit *Καὶ κῆπος, ὁ τῶν λαχάνων καὶ τῶν δένδρων*, cum A. B. E. V.

Κημός. Camus, genus freni, vel capistrum. *Calcaria ad cursum incitantia, et camum naribus adhaerentem.* *Κημός*. Vas vimineum instar coni, per quod iudices calculum in cadum immittunt. Aristophanes: *Et astem camis.* Item fiscella, qua equorum os obturatur; et ornamentum muliebre; et capistra tibicinum; et circuli quoddam genus; et herba nescio quae; et leguminis species apud Thraces. item machina quaedam ignifera. In Epigrammate: *Et utrimque perforatum astringentemque camum.* *Κηναῖος*. Epithetum Iovis. *Κῆνσος*. Nummus, annuum tributum. ab verbo *καίνω*, quod est caedo. *Κῆνσος*. Sic Romani lingua sua populi censum vocant. *Κήνσωρ*. Censor apud Romanos, exactor civilium propositorum, qui inquirebat in civium mores, eosque ad modestiam et antiquam virtutem revocabat. *Κηώδης*. Odoratus. Et *Κηώεντι*, suavem odorem spiranti, fragranti. *Cuius os adhuc perfusum est et odoratis unguentis suavem odorem comae nitidae spirant.* *Κηπαία*. Ianua hortensis. *Κηπεύω. Κηπεία*: contra neutrius generis *Κηπίον*. *Κῆπος*. Tonsurae genus. duo enim sunt tonsurae genera, *σκάφιον* et *κῆπος*. quorum illud est, cum capilli ad cutem usque raduntur; *κῆπος* vero, cum capillis asciticiis frons ornatur. Aristophanes: *Scin cui maxime similis sis habitu pennato? anseri pessime depicto. Tu vero copsicho, cui pennae evulsae sint omnes.* *Κῆπος*. Cepus, urbs ad Bosporum ita vocata.

*Κῆρ. ἡ ψυχή· καὶ ἡ θανατηφόρος μοῖρα. καὶ Κῆρες, θανατηφόροι μοῖραι, ἤτοι αἱ καῆναι ἐπιφέρουσαι. καὶ ἐν ᾅδου ποταμῷ Πυριφλεγέθοντι καὶ Ἀχέροντι καὶ Κωκυτῷ. *ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ φλέγειν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη εἰς αὐτὸν ῥεῖν, ὁ δὲ ἀπὸ τῶν ὀρηνῶν καὶ κωκυτῶν. κωκυτὸς δέ ἐστι φωνῆς μίμησις ὀρηνούντων. λέγουσι δὲ καὶ Ἀλίβαντά τινα εἶναι ποταμόν· ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν, καὶ μηδὲ λιβάδα ὑπάρχειν, ἤγουν ἰκμάδα. καὶ τὸ ὄξος δὲ ἀλίβαντά φασιν, ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι. Κῆρ δὲ ἡ ψυχή· διότι διὰ πυρός ἐστι. τὸ γὰρ ἔμψυτον θερμὸν τοῦτο ψυχή.*

Εἶμὶ δὲ Κὴρ τυμβοῦχος· ὁ δὲ κτείνας με Κόροιβος.

Κῆρας. θανάτου καὶ φθορᾶς αἰτίους. Ἀξιῶν αὐτοὺς πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης, ὡς ὄντας κῆρας πόλεών τε καὶ πολιτείας· νῦν δὲ στεφανῶν αὐτοὺς καὶ παράδειγμα τιθέμενος γενναίου βίου καὶ σώφρονος.

Κηρεσιφόρητος. ὁ τὸν θάνατον φέρων.

Κήριθος. πόλις.

Κήρινθος. ὄνομα κύριον.

Κήρινον ἐκμαγεῖον. ἡ φαντασία τοῦ νοός. Καὶ κήρινος. Καὶ ἐκηριώθην, ἀντὶ τοῦ ἐσκοτώθην, ἢ διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην.

Κηρόθι. ἐκ ψυχῆς.

Κηροῦ εὐπλαστότερος. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων. Τῷ δὲ Ἀσκληπιοδότῳ σπουδὴ ἦν εἰς τὸ χρωματικὸν καὶ διατονικὸν εἶδος τῆς μουσικῆς· ὥστε τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ὄργανα τῆς φύσεως εὐπλαστότερα κηροῦ διετίθετο, καὶ μετερρύθμιζεν εἰς ὅ τι ἐβούλετο καὶ ἡ χρεία παρῆν·

---

1. ἡ bis neglexit Gaisf. Continuxit grammaticus, quae reliqui distinguenda esse viderunt: v. Schol. Il. Υ'. 70. sive Apollon. Lex. p. 397. et Hesychius. Itaque conicias olim hanc extitisse scripturam: *κὴρ δὲ ἡ θ. μοῖρα.* Ceterum *καὶ* om. Photius. 2. *αἱ θανατηφόροι μοῖραι*] Haec desunt in prioribus editt. [et E.], quae ex MSS. Pariss. revocavi. *Küst.* Accedit Lex. Bachm. p. 277. *αἱ* om. A. V. *καῆναι*] leg. *καρῆναι*, i. e. *vastationem*, *trucidationem*, hoc enim *κείρειν* est quod *σχίζειν*. *Reines.* 3. *τῷ ᾅδου*] *τῷ* om. A. B. E. V. 4. *ἀπάγουσαι*] Haec vox deest in MSS. Pariss. *Küst.* Librarii scilicet non raro ea praetermittunt, quae non intelligunt. Scribendum autem *ἀποπνίγουσαι*. De qua emendatione non est quod dubitemus. Scriptor nescio quis apud Suid. in v. *Σκευή*: *Τὰ δὲ πολλὰ τῶν θηρίων εἰς βάθος νηξάμενα, τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς τὰς σκευὰς ἐμπεσούσης, ἀπεγνίγη.* Iamblichus in Babylonicis apud Photium p. 244. *Καὶ τέλος ὁ μηνυτὴς ἐναποπνίγεται τῷ ποταμῷ.* Notanda vero etymologia illa bella, *Κῆρες, ἤτοι αἱ καῆναι ἐπιφέρουσαι.* Quemadmodum etiam habet Etymol. M. in v. *Toup.* I. p. 342. *ἀπάγουσαι τούτων* quod edd. post *κωκυτῷ* interpolarunt, omisi cum A. B. E. V. Iam Etymol. M. p. 511. cum tradat, *καὶ ἐν ᾅδου ποταμοί, Πυριφλεγέθων καὶ Ἀχέρων· ἐκ τοῦ καῆναι*: nominativi Gaisfordo videbantur in Suida esse reponendi. Diversam ingressus viam Hermannus verba sic constituebat: *ἤτοι αἱ καῆναι ἐπιφέρουσαι ἐν ᾅδου ποταμῷ Πυριφλεγέθοντι. καὶ αἱ Ἀχέροντι καὶ Κωκυτῷ ἐπάγουσαι, ὧν ὁ μὲν κτλ.* Recte quidem ille *καὶ* deleto *ὧν* supplebat. Sed nolim integritatem huius glossae praestare, quae variis annotationibus est turbata. *πυρὶ φλέγειν*] *πυρὶ* omisi cum A. E. V. 5. *ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη*] cf. Porphyr. ap. Stobaeum Ecl. Phys. I. 40. f. 129. ex Apollodori l. 20. de Diis. *Reines.* Vide vel Blomf. gloss. Agam. 1535. 6. *τοῦ κωκυτοῦ*] *κωκυτῶν* dedi cum A. *τοῦ* om. V. 7. Cf. v. *Ἀλίβας*: unde successit futilis observatio, *καὶ τὸ ὄξος — οἶνός ἐστι*, quae repetebatur etiam sub v. *Ὄξει*. 11. *ἡ ψυχή*] *ἡ* om. A. V. *διὰ πυρός*] *διάπορος* A. ut videtur. Itaque dubitavi reponere verisimilius illud *διάπυρος*. 13. *Εἶμὶ δὲ*] Anthol. Pal. VII, 154, 3. Quem versiculum fuse persecutus est *Chardon de la Rochette Mélanges* T. I. p. 94. sqq. *κὴρ* Edd. *τυμβούλου*] *τυμβοῦλος* A. B. E. V. Med. *τυμβοῦχος* repositum ex Anthol. Commutari $\overline{\lambda}$ et $\overline{\chi}$ Gaisf. docet exemplo v. *Ὄνος λύρας*. 15. *Ἀξιῶν αὐτοὺς πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλ.*] Haec sunt verba Synesii in Dione p. 38. Vide etiam supra v. *Βάλλων Σωκράτη*. *Küst.*

4. *Κηρεσιφόρητος*] Spectat ad Il. Υ'. 527. Vid. Ruhnkenius Ep. Crit. I. p. 56. a Tollio in Apollon. p. 397. sq. descriptus. 6. V. Il. *β'*. 538. Haec cum superiore glossa sic confanda: *Κήρινθος. πόλις. καὶ ὄνομα κύριον.* 7. *Κήρινον ἐκμαγεῖον. ἡ φαντασία τοῦ νοός*] Haec referenda sunt ad philosophiam Stoicorum, qui phantasiam comparabant cum imagine, quae cerae impressa est, ut discimus ex Laert. VII, 45. *Küst.* Themist. Or. VIII. p. 105. A. *Hemst.* Damascius in vita Isidori apud Photium p. 1029. *Καὶ οὐχὶ αἱ αἰσθήσεις μόναι, ἀλλὰ τὸ κήρινον ἐκμαγεῖον ἡ φαντασία.* Ad hunc locum Suidas respexit. Eadem locutione utitur Menander in Excerptis Hoeschelii p. 119. *Καὶ τὰ μὲν κυριώτερα ξυνειλημένα τε καὶ κατασφαλισθέντα ἐκμαγείοις κηρίνοις. Toup.* Apparet locum respici nobilissimum Platonis Theaetet. p. 191. C. ubi v. Heind. 8. *ἐκηριώθην*] *ἐκκριώθην* *V. Eadem extant sub v. *Ἐκηριώθην*. Hesych. *Κηριοῦσθαι. ἐκπλήττεσθαι.* Mox *Κηριωθῆναι. ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι.* 10. *Κηρόθι*] Glossa Homerica: v. Il. *ί*. 300. V. Zon. p. 1207. 11. *Κηροῦ*] Aelian. Nat. An. XVII, 9. *Toup.* MS. Platonis Rep. IX. p. 588. citavit Schottus in Prov. p. 457. 12. *Τῷ δὲ Ἀσκληπιοδότῳ σπουδὴ ἦν εἰς τὸ χρωμ.*] Fragmentum hoc depromptum est ex Damascio de vita Isidori philosophi. Vide etiam supra v. *Ἀσκληπιόδοτος*. *Küst.* *δὲ* om. A. *ἦν* om. *V. 15. *μετερρύθμιζεν*] *μετερέμιζεν* E. 16. *εἰς* om. V. *ἐς**V. *ἠβούλετο* V. quicum mox *ἡ χρεία* scripsi (i. e. *καὶ εἰς ὅτι ἡ χρ. π.*): nam editum *εἰ χρεία* iusto durius esse videbatur.

Κῆρ. Anima. item letiferum fatum. Et *Κῆρες*, letifera fata: quasi quae efficiant, ut homines ardeant apud inferos in fluvio Pyriphlegethonte, Acheronte, Cocyto. horum fluviorum primus ita dictus est, quod igne ardeat; secundus, quod dolores in eum confluant; tertius a lamentis et ciulatibus: *κωκυτὸς* enim imitatio vocis lamentantium. dicunt vero etiam Alibantem quendam fluvium illic esse, sic dictum, quod omnia exsiccet, et ne guttam quidem humoris relinquat. [Acetum quoque vocant *ἀλίβαντα*, quod vinum est mortuum.] *Κὴρ* vero est anima, quod ignea est. calor enim insitus est anima. *Sum vero Dira sepulcri custos: at qui me interfecit est Coroebus.* *Κῆρας.* Mortis et perniciei auctores. *Nunc dignos censens, qui tanquam civitatum et rerumpublicarum pestes terra marique exterminentur; nunc eosdem coronans, et tanquam praeclarae temperantisque vitae exemplum aliis proponens.* *Κηρεσιφόρητος.* Mortem afferens. *Κήριθος.* Urbs. *Κήρινθος.* Nomen proprium. *Κήρινον ἐκμαγεῖον.* Species animo impressa. Et *Κήρινος.* Et *Ἐκηριώθην*, vertigine correptus sum. vel metu expallui cerae instar. *Κηρόθι.* Ex animo. *Κηροῦ εὐπλαστότερος.* Cera tractabilior: de iis qui faciles sunt ad agendum. *Asclepiodotus chromatico et diatonico generi musicae studebat. quare vocem suam et naturalia eius instrumenta cera sequaciora reddebat, et quocunque modo vellet et quacunque in re opus esset, apte inflectebat.*

ὥστε καὶ ζῴων ἁπάντων μιμεῖσθαι καὶ τῶν ἄλλων κτύπων τὰς ἀπηχήσεις.

Κηροφορεῖν. κηρία φέρειν.

Κηρωτή.

Κηρύκαινα. Θήλεια. καὶ κηρυκαίνας ἐκάλουν Ἀλεξανδρεῖς γυναῖκας, αἵτινες εἰς τὰς αὐλὰς παριοῦσαι καὶ τὰς συνοικίας, ἐφ' ᾧτε συναγείρειν τὰ μιάσματα, καὶ ἀποφέρειν εἰς θάλασσαν, ἅπερ ἐκάλουν φυλάκια.

Κηρυκεύω. δοτικῇ.

Κήρυκες. γένος ἐν Ἀθήναις, ὠνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ.

Κηρυκεία. ὃ διδόμενος μισθὸς κήρυξιν ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράξεσιν. οὕτως Ἰσαῖος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κηρύκευσιν. λέγεται καὶ οὐδετέρως κηρύκειον, ὃ ἐπὶ τῇ κηρύξει μισθός. ὃ παρ' ἡμῖν μήνυτρον λέγεται. Καὶ Κηρύκειον, ὄρος Ἐφέσου.

Κηρύκειον. Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις, συναντῶν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι, διασαφοῦντες ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν.

Κηρύκειον. σκῆπτρον. ᾧ ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει.

Κηρύκειον. ξύλον, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους ἀλλήλοις κειμένους· ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἀπέρχονται. σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου· τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἶδος τῶν ὄφεων, τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα. ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ.

Κηρύκειος γραφή.

Κηρυκίνη ῥάβδος. ἡ τοῦ Ἑρμοῦ.

Κηρύλος. ὁ ἄρρην ἀλκυών, ὃς ἐν ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. Εὐφρόνιός φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν,

Βάλε δή, βάλε, κηρύλος εἴην·

τοὺς δὲ Ἀττικοὺς κείρυλον, τοὺς δὲ ἄρρενας γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. καὶ μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτισται. ὁ δὲ Σπορ-
γίλος ἦν κουρεύς. μνημονεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς·

Τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.

---

4. V. Herod. Epim. p. 320. Om. vulg. 5. *Κηρύκαινα*] Aristoph. Eccl. 718. *Θήλεια* om. B. E. *κηρυκαίνας*] *κηρυκίνας* A. *κηρυκίνας* B. E. V. et edd. ante Küst. Photius *Κηρυκίνην: γυναῖκα κηρύττουσαν λέγουσιν.* 6. *Ἀλεξανδρεῖς*] Sic Bas. *Ἀλεξάνδροι* A. B. E. Med. 9. *φυλάκια*] Vid. Küst. in v. *Φυλάκια.* 10. Om. vulg. Debuit ordo glossarum inverti. Cf. Lex. de Syntaxi p. 153. 11. *Κήρυκες*] Vid. Poll. IV, 22. et Meurs. Att. Lectt. V, 33. Orti *ἀπὸ τῶν πατρωφόρων καὶ Αἰγυπτίων* Diod. I. I. Censebantur in numero coquorum et victimariorum Athen. XIV. c. 79. *Reines.* Vide potissimum Bossler. de gentibus Att. sacerdot. p. 27. sqq. Hanc et continuam glossam praebuit Harpocratio. 13. *μισθὸς*] Lex. Seg. Bekkeri p. 255. *Κηρύκεια τὰ τῷ κήρυκι διδόμενα ὑπὲρ τοῦ κηρύττειν τὰ τέλη πιπρασκόμενα.* 14. *πράξεσιν*] Lege *πράσεσιν* cum Harp. 15. *δὲ καὶ*] *δὲ* om. A. E. V. *κηρύκειον*] *Κηρύκιον* A. et E pr. Varietas scripturae minus certa: v. Boisson. in Aristaen. p. 626. Zon. p. 1206. *κηρύκιον δὲ πᾶσα ῥάβδος, ῡ*: ubi quaedam Tittm. Addas Etym. M. p. 511. *ἰστέον ὅτι ἔστι καὶ κηρύκιον διὰ τοῦ ῡ· ὅπερ ἐπὶ μόνης τῆς ῥάβδου λέγεται τοῦ Ἑρμοῦ.* Indidem reponendum apud Nostrum *οὐδετέρως κηρύκεια.* 17. *Κηρύκιον ὄνομα λόφου*, de quo fabulam expromunt Hesychius, Etym. M. et Theognostus Bekk. p. 1389. His subiecit *V. *Κηρύκειος γρ.* Vide mox glossam ante *Κηρυκίνη* repositam. 18. *Κηρύκειον*] *Κηρύκιον* A. et Hesych. *Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβ.*] Fragmentum hoc consarcinatum est ex Polyb. III, 52. ut Iac. Gronovius recte observavit. Vide etiam infra v. *Σύνθημα. Küst.* Hanc gl. post v. *Κηρυκίνη* posuit *V. 19. *συναντῶν* E. qui mox *ἔχουσι* m. sec. 20. *διασαφοῦντας*] *διασαφοῦντες* A. B. E. V. quibus debetur *μηδέν* in fine additum.

1. *ἦ*] Lege *καὶ* cum Hesychio. *ἐφ' ᾧ*] *ἐφ' ὃ* probavi cum A. B. *V. 3. *ξύλον*] Ex Schol. Thucydid. I, 53. Vid. Fed. Morell. Schol. in Dion. Chrys. p. 25. *Gaisf.* 6. *αὐτοὺς*] *αὐτοῖς* E. 7. *ἀπήρχοντο*] *ἀπέρχονται* A. B. E. V. Schol. Thuc. *ἀπέρχοιντο* Med. 11. Om. vulg. Vide supra in v. 17. 12. *Κηρυκίνη. ῥάβδος* Zon. p. 1205. 16. Versus Alcmanis fr. XII. iisdem litteris consignatus ab Apollonio de Coniunct. p. 522. Paulo ante quaedam apparet intercidisse, quibus Dorici poetae dictum succederet. *Βάλλε — βάλλε*] *βάλε* bis A. B. E. V. Tum *δή* V. pro *δέ.* 17. *κήρυλον*] Scribe *κείρυλον*, ut habet Scholiasta Aristoph. loco laudato. *Küst.* Et sic A. B. V. Adde glossam Photii *Κείρυλοι. τοὺς δὲ ἄρρενας γηράσκοντας αἱ θήλ.*] Idem testatur Antigonus Caryst. c. 27. his verbis: *Τῶν δὲ ἀλκυόνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται. ὅτ' ἂν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσι, καὶ μηκέτι δύνωνται πέτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι.* Vide etiam Aelian. Histor. Anim. VII, 17. *Küst.* 19. *δὲ*] *γὰρ* E. V. Med. Cf. v. *Σποργίλος.* 22. *κουρεῖον*] *κουρείων* E.

---

adeo ut omnium animalium voces et alios sonos quoscunque imitari posset. *Κηροφορεῖν.* Favos ferre. *Κηρωτή.* *Κηρύκαινα.* Alexandrini *κηρυκαίνας* vocabant eas feminas, quae aulas et aedes ingressae sordes muliebres colligebant, et in mare asportabant. *Κηρυκεύω.* Aptum dativo. *Κήρυκες.* Ceryces, familia Attica, a Ceryce Mercurii filio sic appellata. *Κηρυκεία.* Merces quae datur praeconibus pro opera in venditionibus praestita. sic Isaeus. Significat etiam ipsum praeconis officium. dicitur item genere neutro *κηρύκειον*, merces praeconi danda: quae apud nos *μήνυτρον* appellatur. Et *Κηρύκειον*, mons Ephesi. *Κηρύκειον. Apud barbaros pacis signum erat, cum coronis et ramis olivae obviam procedere; ut apud Graecos caduceum. tum significabant se advenisse, nec facturos cuiquam iniuriam, neque ab aliis passuros.* *Κηρύκειον.* Sceptrum. vel locus, in quem ascendentes praecones edicunt. *Κηρύκειον.* Caduceum. baculus erat, duobus utrimque serpentibus implicatum, qui adversa facie se mutuo contuerentur; hunc caduceatores ferebant, ne violarentur ab illis, quos adibant. rectus autem baculus signum erat rectae rationis; species autem serpentum, qui utrimque apparebant, significabat exercitus sibi invicem oppositos. recta enim ratio per utrumque vadit medium. *Κηρύκειος γραφή.* *Κηρυκίνη ῥάβδος.* Virga Mercurii. *Κηρύλος.* Cerylus, mas alcyon, qui in coitu moritur. Euphronius ait sic Dores dicere, Atticos vero *κείρυλος. Age vero, age: utinam sim cerylus.* mares autem senio confectos feminae alis gestant. videndum autem ne formatum sit a *κείρειν.* Sporgilus vero erat tonsor, cuius meminit Plato *Sophistis*: *Sporgili officina, domus inimicissima.*

Κῆρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβυς ἐν εἰρήνῃ.

Κῆρυξ. ὁ ἀλεκτρυών. τρίτον δὲ ᾄδει.

Κηρύττω. αἰτιατικῇ.

Κησιφῶν. ὄνομα κύριον.

Κῆσος. ὄνομα ποταμοῦ.

Κῆτος. θαλάσσιον θηρίον πολυειδές. Ἔστι γὰρ λέων, ζύγαινα, πάρδαλις, φύσαλος, πρῆστις, ἡ λεγομένη μάλλη, ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι· καὶ κριός, ἰδεῖν ἐχθρὸν ζῷον.

Κηττοῖ. δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Κῆυξ. εἶδος ἱέρακος. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Κηφάς. ὄνομα κύριον.

Κηφεύς. ὄνομα κύριον.

Κηφηὶς γῆ. ἡ τοῦ Κηφέως.

311 *Κηφήν. ἡ ἀγρία μέλισσα, ἀργός, ἄπρακτος, μετέωρος.*

Ὅτι Βελισάριος ξὺν γέλωτι εἶπεν· Οὐ δίκαιον, τοὺς κηφῆνας μὲν ὑφ' ἑτέρων πόνῳ μεγάλῳ ἀπόλλυσθαι, ἄλλους δὲ τοῦ μέλιτος οὐδεμιᾷ ταλαιπωρίᾳ ὀνίνασθαι. τοῦτο δὲ εἶπε, φυλάσσων τὴν λείαν, ὅπως ἀξίως διανέμοιτο. Καὶ Κηφήνεσσι κοθούροις, τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. οὗροι γὰρ οἱ φύλακες. κόθουροι οὖν οἱ τὰς θύρας φυλάσσοντες. λέγεται δὲ ἐκ τούτου καὶ ἄνθρωπος, ὁ μηδὲν δρᾶν δυνάμενος.

Κηφισίς, Κηφισίδος. ἡ λίμνη.

Κηφισόδημος, Ἀθηναῖος, λάλος ῥήτωρ, δεινὸς περὶ τὰς δίκας, ἀντιπολιτευόμενος Περικλεῖ. Σκυθῶν δὲ ἐρημία, ἡ ἀγριότης, ὁ ὄλεθρος. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν φέρονται οἱ Σκύθαι.

Κηφισόδοτος. οὗτος Ἀλωπεκόννησον πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη, καὶ κριθεὶς ἑάλω, καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα.

Κηφισόδωρος, Ἀθηναῖος, τραγικὸς τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας. ἔστιν αὐτοῦ τῶν δραμάτων Ἀντιλαΐς, Ἀμαζόνες, Τροφώνιος, Ὑς.

Κηφισόδωρος, ἄλλος μὲν ὃς κεκωμῴδηται

---

2. *τρίτον δὲ ᾄδει*] Nempe praeco ter clamabat *Ἀκούετε λεώς*: hinc intelligendus iste locus. Ad gallicinium euangelistae respexit. Toup. MS. 3. Om. vulg. 4. Nomen corruptum ex v. *Κηφισῶν*. Glossam sequenti postponit *V. 6. *Κῆτος* post *Κηττοῖ* posuit *V. *Ἔστι γὰρ λέων, ζύγαινα, πάρδ.*] Haec et quae sequuntur, sunt verba Aeliani Histor. Anim. IX, 49. *Küst.* 7. *ζύγαινα*] Leg. *ὕαινα*. *Reines.* *φύσαλος*] *φύσαμος* A. B. E. V. et edd. ante Küst. 8. *μάλλη*] Apud Aelianum loco laudato legitur *μαλθη*, ut etiam hic apud Suidam legendum est. *Küst.* 10. *Κηττοῖ*] *Κηττοί* Harpocratio et Moschop. *π. σχ.* p. 57. *Κητός* Photius. 11. *Κῆϋξ*] Sic reposui auctoritate Paris. A. [*V.] cuius loco antea male legebatur *κῆρυξ*. *Küst.* *κήρυξ* E. 13. 14. Sic tacite Gaisf. cum *V. Superiores editores *Κηφάς, καὶ Κηφεύς. ὄνομα κύριον.* 15. 16. Transponit *V. Pertinet ad Nicandri Alex. 100. cf. Zon. p. 1205. 16. *ἄπρακτος*] *ἀπρόκοπος* Photius. 18. *Βελισάριος*] Fragmentum hoc legitur apud Procopium de Bello Goth. II, 7. *Küst.* *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V. 19. *ἀπόλλυσθαι*] Paulus Leop. Emend. XVI, 13. emendat *ἀπελαύνεσθαι*: cuius coniecturam non puto esse spernendam. *Küst.*

2. *ὀνίνασθαι*] *ἀνίνασθαι* B. *ἀνήνασθαι* E. Mox *τὰς λείας* E pr. 3. *Κηφήνεσσι κοθούροις*] Hesiodus *Ἔργ.* 304. *κηφήνεσι κοθούροισι* A. E. V. *κουθούροισι* B. *κηφῆνες κουθούροισι* MS. Photii m. pr. Horum pleraque Timaeus p. 157. 5. *κόθουροι*] Pessime. Scribendum enim est *θυρωροί*, ut recte legitur in Lexico Photii inedito. *Küst.* *κούθουροι* A. B. V. 6. *ἐκ τούτου — δυνάμενος*] Similia Schol. Platon. p. 415. coll. p. 456. Cf. Ruhnk. in Tim. p. 158. 8. *Κηφισίς, Κηφισίδος*] Sic *V. Reliqui *Κηφησίς, Κηφησίδος*. Vid. Il. *έ*. 709. 9. *Κηφισόδημος, Ἀθην.*] Huius Cephisodemi mentionem facit Aristoph. Acharn. 707. *Τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ*. Vide ibi Scholiastam. Alius autem videtur esse Cephisodemus, cuius meminit enarrator eiusdem Comici in Av. 1294. *Küst.* Eadem *Eudocia* p. 269. 10. *ἀντιπολιτευόμενος Περικλεῖ*] Haec in Scholiis aliter disposita vereor ne de Thucydide Periclis adversario tradita fuerint. 11. *Σκυθῶν — Σκύθαι* quae e Schol. Aristoph. eadem qua sub v. *Κηρύλος* memoria Sporgili socordia sunt descripta, delevit Küsterus. *καὶ ὄλεθρος* A. 12. Lege, Scholiis auctoribus, *φερόμενοι αἴτιοι ἑαυτοῖς ὀλέθρου γίνονται*. 13. *Κηφισόδοτος*] Ex Harpocratione. 16. *Κηφισόδωρος*] Cephisodorus, Isocratis discipulus, Aristotelem calumniatus est, *ὡς τρυφερὸν καὶ τένθην*, ex Aristocle VII. de philos. Euseb. Pr. Eu. XIV, 2. Athen. I, 60. Cephisodorus inter *πλάνους ἐνδόξους* nominatur ab Athen. I, 20. *Reines.* Nihil Isocrateus facit ad Cephisodorum comicum. *τραγικός*] Videtur hic Suidas Cephisodorum Tragicum pro Comico nobis obtrudere, cum Tragici huius nominis nemo, quantum sciam, inter veteres mentionem fecerit: Cephisodorum Comicum vero laudent Athenaeus initio libri XI. et Iul. Pollux IV, 24. Praeterea nomina fabularum, quas Suidas hic Cephisodoro tribuit, Comoediae potius quam Tragoediae convenire videntur. *Küst.* Vid. Meinekii Qu. Scen. II. p. 74. sive Clintoni Fast. Hellen. a. 402. *Eudocia* p. 270. post *τραγῳδίας* habet, *φέρεται αὐτοῦ δράματα Ἀμαζόνες, Τροφώνιος, Ὑς*. 17. *Ἀντιλαΐς, Ἀμαζ.*] Fabularum harum nomina Suidas hausit ex Athenaeo. *Küst.* Sed Antilaidem nullus memoravit. 18. *Ὑς*] *υἱός* V. 19. Haec ex Harpocratione decerpta sunt.

Κῆρυξ. Caduceator in bello: *πρέσβυς* vero legatus in pace. *Κῆρυξ.* Gallus gallinaceus: qui ter canit. *Κηρύττω.* Aptum accusativo. *Κησιφῶν.* Nomen proprium. *Κῆσος.* Nomen fluvii. *Κῆτος.* Bellua marina, cuius plures sunt species: *veluti leo, libella, pardalis, physalus, prestis, maltha, quae difficulter superari potest, et aries, animal aspectu truculentum.* *Κηττοῖ.* Pagus tribus Leontidis. *Κῆυξ.* Genus accipitris. significat etiam nomen proprium. *Κηφάς*, et *Κηφεύς.* Nomina propria. *Κηφηὶς γῆ.* Terra Cepheia. *Κηφήν.* Fucus, item homo otiosus, ignavus, inani spe elatus. *Belisarius cum risu dixit, non esse aequum fucos quidem ab aliis magno negotio pelli, alios autem melle nullo labore frui. Hoc autem dixit, servans praedam, ut iuste distribueretur.* Et *Κηφήνεσσι κοθούροις*, fucis sedentibus et apum exitum observantibus. *οὗροι* enim sunt custodes: unde *θυρωροὶ* dicuntur ianuarum custodes. Hinc autem fucus etiam ignavus homo dicitur. *Κηφισίς.* Cephisis, palus. *Κηφισόδημος.* Cephisodemus, Atheniensis, orator loquax, et peritus causarum patronus: qui in republica Periclis adversarius fuit. *Σκυθῶν ἐρημία* vero, hoc est, barbaries et pestis. nam Scythae curribus vehebantur. *Κηφισόδοτος.* Cephisodotus. huic Alopeconnesum obsidenti abrogatum est imperium, damnatoque ab iudicibus quinque talentorum multa irrogata est. *Κηφισόδωρος.* Cephisodorus, Atheniensis, antiquae tragoediae poeta. ex eius fabulis sunt Antilais, Amazones, Trophonius, Sus. *Κηφισόδωρος.* Cephisodorus alius, qui tanquam stupidus ab

ὡς ὀνώδης· ἕτερος δὲ ὁ ὕπαρχος, ὃς ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφῶντος ἀπέθανε.

Κηφισσός. ποταμός.

Κηφισοφῶν. ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης·

Εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις,
ταυτὶ δέ ποτ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν;
Ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.

Κηφόν. ἀργύριον.

Κῆχος.

Κιανοί. οἱ τῆς Κίου· οὓς Προυσίας παραspονδῆσαι ἠθέλησε διά τινας αἰτίας.

Κίβαλος. ὁ ληστής.

Κιβδηλία. ὁ ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπος. τοντέστι, μοχθηρία καὶ ζηλοτυπία. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κιβδηλεύεται, παρὰ τὸ ὑπὸ Κίοις δεδομένον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Πολλὴν ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

Κιβδηλιῶντες. ὠχροί.

Κίβδηλον. οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον ἢ ἀδόκιμον νόμισμα καὶ παρακοπέν. Νόμων ιά· Ὁ μὲν δοῦλος φερέσθω τὸ κιβδηλευθέν, καὶ Πισίδης·

Πραγμάτων πάντως δύο 312
κίβδηλός ἐστιν ἐργάτης εἷς, ὡς λόγος.

Κίβδηλον μέν ἐστιν, ὅταν ἔχῃ ἐπιφάνειαν ὡς ἀστεῖον, ἢ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ. παρὰ τὸ κεύθειν τὸ δῆλον, ἢ παρὰ τὸ Χίος καὶ τὸ βδελυκτόν· ἀπὸ ἱστορίας. Ὁ Κροῖσος κιβδήλοις ταῖς ἐφ' ἑαυτοῦ ἀκοαῖς μένων, καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρῴαν θάλπων τε καὶ περισκέπων καὶ περιστέλλων. † *Κίβδηλον* δὲ ἄρα κακὸν δοῦλοι ὡς εἰσὶν ἐν τῇ Κλεοπάτρᾳ ἀνεφάνη.

Κίβησις. ἡ κιβωτός.

Κίβος. κιβώτιον.

Κιβωτός. λάρναξ, κίστη.

Κιβωτός καὶ κίστις διαφέρει· ὅτι ἡ μὲν κίστις εἰς ὑποδοχὴν ἐστιν ἐδεσμάτων, ἡ δὲ κιβωτὸς ἱματίων καὶ χρημάτων.

---

1. ὀνώδης] Vid. Athen. IX. p. 409. F. *Gaisf.* Voluit Timoclis locum p. 407. F. qui cum lacuna sit defectus, dubitamus an huc possit referri. Harpocrationis libri plerique *νωθής.* ἕτερος δὲ ὁ ὕπαρχος] Huius Cephisodori mentionem facit Pausanias in Arcadicis c. 9. ex quo patet pro ὕπαρχος hic apud Suidam scribendum esse ἵππαρχος. Ait enim Pausanias, οὗτος δὲ τηνικαῦτα Ἀθηναίοις ἐτύγχανεν ἱππαρχῶν. *Küst.* ὕπαρχος etiam Harpocratio. 3. *Κηφισός* V. et Hesychius. Cf. nos in Dionys. Perieg. pp. 604. 636. ὄνομα ποταμοῦ] ποταμός A. V. 4. Ἀριστοφάνης] Ran. 1472—74. 7. πότερ' δέ ποτ'] librorum scripturam Küst. clam diffinxit. 9. *Κηφόν*] De hac voce amplius cogitandum censeo. Suspecta enim mihi videtur. *Küst.* *Κηφὸν ἀργ.* iunctim *V. Fortasse locus ope Etym. M. p. 524. sic constituendus: *Κῆφι. Αἰγυπτιακόν.* 10. *Κῆχος*] Om. vulg. Vid. Eratosth. p. 227. sq. Herod. Epimer. p. 66. *ἀντὶ τοῦ πρὸ μικροῦ.* Nuper accessit observatio Hom. Epimerism. p. 344. *κῆχος· δηλοῖ δὲ τὸ δήπου· συντάσσεται αὐτῷ τὸ ποῖ, ὡς Φερεκράτης· Ποῖ κῆχος; Ἔγγὺς ἡμερῶν γε τεττάρων.* 11. *Κιανοί*] Vid. Polyb. XV, 21. seqq. 13. *Κίβαλος. διάκονος* Hesychius. 14. *Κιβδηλία*] Ex Schol. in Aristophanis versum Av. 158. mox laudatum. *Κιβδηλεία* A. V pr. 15. ἅμα δὲ ὅτι τὰ] Locus hic ex Scholiasta Aristophanis ita emendandus est: ἅμα δὲ καὶ ὅτι τὰ νομίσματα κιβδηλα λέγεται, διὰ τὸ ὑπὸ Χίων δεδηλῆσθαι. *Küst.* *ὑποκιὸς* Schol. Ald. *νομίσματα*] *ὀνόματα* V. 16. *δεδομένον*] *δεδημένον* V. 18. Lege *πολλήν γ'.* Dictum in suam rem convertit Eust. in Dionys. 95. *κιβδηλείαν* A. 19. *Κιβδηλιῶντες*] Cf. Aristot. Probl. I, 5. et Hesychius. *Κιβδηλιῶντας.* *ὠχριῶντας* Photius. Continuae glossae hanc postposuit *V.

1. *Κίβδηλον*] Locos Platonis collegit Ruhnkenius in Tim. p. 158. 2. *Νόμων*] *νόμοις* B. E. *ἐνδεκάτῳ* diserte *V. Est XI. p. 917. 3. *φορείσθω*] *φερέσθω* A. Photius et Plato. *φορέσθω* B. E. V. *Πισίδης*] Fr. Foggin. 112. Et Pisidae versus ignorat Photius et quae extant post v. *τρόπῳ.* 8. *βδελυκτόν*] *βδέλεον* E. 9. *ἀπὸ ἱστορίας*] Schol. Aristoph. Av. 158. *Ἀθηναῖοι γὰρ καὶ Χῖοι ἀλλήλοις ἐμάχοντο. διὸ τὰ Χίων νομίσματα μετὰ τοῦ χ στοιχείου Ἀθηναῖοι ἐγχαράξαντες ἀπεστρέφοντο, καὶ ἐκάλουν αὐτὰ χλβδηλα, ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄντα. παραλαβοῦσα δὲ ἡ συνήθεια τὴν φωνῆν, τὸ δεδολωμένον νόμισμα κιβδηλον ὠνόμασεν, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ εὐγλωττότερον. Küst.* Vid. Schol. in Gregor. Naz. Stelit. I. p. 7. *Gaisf.* Cf. Etym. M. p. 512. sive Zon. p. 1213. 10. *μένων* non ambiguum quin corruptioni debeatur; accedit *ἐφ' ἑαυτοῦ*, cum dicendum fuisset *περὶ ἑαυτοῦ.* Ceterum significat incertus scriptor, qui sonum Aeliani refert, Croesum adulteratis vocibus (cf. Thuc. I, 20.) assentatorum totum se dedisse. Non magni foret moliminis *νέμων*, modo *πάντα* vel simile nomen adesset. 14. *Κίβησις*] Schol. Theocr. I, 53. *Toup.* MS. Vid. G. I. Vossii Etymol. in *Cibus. Hemst.* *Κίβησις* etiam Orio p. 87. Sed recte *Κίβισις* Swindenus in Obss. Misc. Nov. III. p. 85. et Ernest. in Callim. p. 508. 15. *τὸ κιβώτιον*] *τι κιβώτιον* E. *κιβώτιον* A. *ὃ σημαίνει τὴν τροφήν* Orus ap. Zon. p. 1210. sive Etym. M. p. 512. 17. *Κιβωτός*] Doctrina Schol. Arist. Equ. 1208. Differt autem Ammonius p. 82. Ex utroque legas *κίστη.*

---

comicis perstringebatur. Item alius, magister equitum, qui cum Gryllo Xenophontis filio ad Mantineam occubuit. *Κηφισσός.* Nomen fluvii. *Κηφισοφῶν.* Nomen proprium. Aristophanes: *Euge, Palamedes, ingenium sapientissimum. haeccine ipse invenisti an Cephisophon? Ego solus; acetabula vero Cephisophon.* *Κηφόν.* Argentum. *Κῆχος.* *Κιανοί.* Cives urbis Cii; quibus Prusias ob aliquas causas bellum contra foedus inferre voluit. *Κίβαλος.* Praedo. *Κιβδηλία.* Argenti sordes. per figuram improbitas et zelotypia. inde dictum, quod numismata a Chiis adulterabantur. Aristophanes *Aribus*: *Multum fallaciae et fraudis ex vita sustulisti.* *Κιβδηλιῶντες.* Pallidi. *Κίβδηλον.* Ita vocabant numisma spurium et adulterinum. Plato *Legum XI. Servus ferat quod adulteratum fuerit.* Et Pisides: *Rerum omnino duarum adulterinus est machinator unus, ut rumor est.* *Κίβδηλον.* Sic vocatur, quod extrinsecus quidem pulchram prae se fert speciem, sed malo ingenio praeditum est. dictum ab eo quod occultat manifestum. vel ab nomine *Χῖος*, et *βδελυκτόν*, id est, abominandum: quod ab historia quadam ductum est. *Croesus falsis adulatorum vocibus gaudens, et paternum regnum fovens et communiens et exornans † Cleopatra documento fuit, servos esse infidum hominum genus.* *Κίβησις.* Cista. *Κίβος.* Cistula. *Κιβωτός.* Arca, cista. *Κιβωτός* et *κίστις* differunt. *κίστις* est enim vas, in quo cibi reponuntur. *κιβωτὸς* autem arca, in qua vestimenta et pecunia reconduntur.

Κιγηλός. ὁ πτωχός. ἀπὸ ὀρνέου τινὸς θαλασσίου οὕτω καλουμένου. ἐστι δὲ ζῷον ἀσθενές, ὥστε μηδὲ ἰδίαν καλιὰν ποιεῖν, ἐν ταῖς ἑτέρων δὲ τίκτειν. κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά.

Κίγκαλος. εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. καὶ παροιμία· *Πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου.*

Κιγκλιδάριοι. ἀπὸ τῆς κιγκλίδος. οἷς δὴ τὰ ἀρχεῖα ἐπεφρόντιστο, τῆς τε ἄλλης εὐκοσμίας πέρι, καὶ ὅπως μὴ χύδην ἅπασι τοῖς βουλομένοις εἰσιτέα εἴη.

Κιγκλίδας. ἰδίως τὰς διπλᾶς θύρας, ἅστινας δικλίδας φασίν. ἢ κιγκλὶς ἡ ὀπή, δι' ἧς ἡ κλεὶς πέμπεται.

Κιγκλίδες. αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ὁ κάγκελος, ἢ τοῦ ἱεροῦ οἴκου.

Κιγκλίζει. σαλεύει, μοχλεύει, ἦχον ποιεῖ, κινεῖ.

Κίγκλος. ὄρνεον τὴν ὀσφῦν πολλὰ κινοῦν, ὅ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν. ἐστι δὲ σφόδρα λεπτόν. καί, πτωχότερος κίγκλου· παροιμία, ἣ κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι.

Κιγχάνειν. τὸ ἐπεξιέναι οἱ περὶ Σόλωνα.

Κιδαλίη. νῆσος.

Κίδαρις. περίθεμα κεφαλῆς ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα· ἤτοι εἶδος καμηλαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται· τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι περικράνιον πιλίον, ἢ στέφανον, ἢ φακιόλιον, ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν, ἢ τὸ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

Κίδναται. σκορπίζεται.

[1]*Κιθάρα.* ἡ λύρα. 313

Κιθαραοιδότατος.

Παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·

[2]*Ἀριστοφάνης φησί.*

Κίθαρος. ἰχθῦς ποιός· λέγεται καὶ τὸ στῆθος.

Κιθαιρών. ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ.

Κικέρων. ὁ ῥήτωρ· περὶ οὗ γέγραπται ἐν τῷ φ στοιχείῳ περὶ Φολονίας τῆς Ἀντωνίου γυναικός.

---

1. *Κιγηλός*] Scribe *κίγκλος*, ut paulo post. Aelianus Histor. Anim. XII, 9. Ὁ δὲ κίγκλος ζῷόν ἐστι πτηνόν, ἀσθενὲς τὸ κατόπιν. καὶ διὰ τοῦτό φασι μηδὲ ἰδίᾳ μηδὲ καθ' αὑτὸν δυνάμενον αὐτὸν νεοττιὰν συμπλέξαι, ἐν τοῖς ἄλλοις δὲ τίκτειν. ἔνθεν καὶ τοὺς πτωχοὺς κίγκλους ἐκάλουν αἱ τῶν ἀγροίκων παροιμίαι. κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά. Hinc Suidam sua hausisse apparet. *Küst.* *Κίγκλος* B. E. 3. ὥστε] ὡς A. 4. τίκτει E. 6. κινδάλου vitiose v. *Λεβηρίς*. Cf. v. *Πτωχοῦ*. *Κίγκαλος* tamen vix ausis tueri. Accedit ut *V. post gl. *Κιννάμωμον* inserat, *Κίγκαλος*. καὶ παροιμία — καὶ κιγκάλου: quo fides huius articuli labefactatur. 8. *Κιγκλιδάριοι*] Hi a Latinis vocantur *cancellarii*; de cuius vocis significatione et etymologia prolixe disputat *ὁ πάνυ* Salmasius in Flav. Vopisc. [p. 800. sqq.] quem vide. *Küst.* οἷς δὴ τὰ ἀρχεῖα] Haec sunt verba Agathiae lib. I, 19. p. 31. *Küst.* 9. ἀρχαῖα B. E. Tum *πεφρόντιστο* A. 10. εἰσιτέα B. E. 12. *Κιγκλίδας*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 638. Mox *τινες* V. 15. Principium habet Harpocratio. *κάγκελος*] *κάγκελλος* Gaisf. cum V. Lex. Bachm. p. 278. sive Photius: *Κιγκλίς: ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελος· ἤτοι τοῦ ἱεροῦ οἴκου.* Schol. Arist. Vesp. 124. *κιγκλὶς γὰρ ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἣν καὶ καγκελωτὴν καλοῦσι.* Zon. p. 1210. *τὸ τοῦ δ. κάγκελον*, ubi *ὁ τ. δ. κάγγελος* Hesychius. 19. *Κίγκλος*] Vid. Küster. in v. *Κιγηλός* et Schneid. in Aristot. H. A. T. IV. p. 86. sq. *πολλὰ τὴν ὀσφῦν*] *τὴν ὀσφῦν πολλὰ* A. V, Photius.

1. *πτωχότερος*] *ἢ πτωχότερος* A. E. V. Med. et Photius. Miror scripturam perversam a Gaisf. revocari potuisse. Nam articulus aut retrahendus ad v. *παροιμία* aut e compendio v. *καί* subortus videtur. Velut in loco qui nunc in manus incidit Xenophontis Oecon. 3, 13. *παῖδα νέαν μάλιστα ἢ καὶ ὡς ἠδύνατο ἐλάχιστα ἑωρακυῖαν*, ἢ manifesto spurium est. 2. *Μένανδρος* p. 76. 3. Item Photius. 6. *καμηλαυκίου*] *καμηλαυκίου* dedi cum V. *καλαμαυκίου* Photius. *Καμαλαυκίου* Lex. Bachm. p. 278. „*καμαλαυκίου* Lex. MS. apud Osann. Auct. Lex. Gr. p. 72. Vid. Du Cangii Gl. Gr. in v." *Gaisf.* Adde ipsum Suid. v. *Καμηλαύκιον*. Zon. p. 1211. *καμελαύκιον*. *νοεῖται*] Melius apud Photium in Lexico inedito *καλεῖται*. *Küst.* In Photio legitur *νοεῖτε*. 7. *πίλινον*] *πίλιον* A. B. E. V. Scripsi *πίλιον*. Emendandus etiam Hesychius, cui demendum insuper *περικράνιον* male repetitum ante *περίθεμα*. *ποικίλον ἢ στεφάνιον* Lex. Bachm. 8. *φακιόλιον*] Fasciam vel vittam, qua caput cingeretur, ostendit esse dictam Salmas. in Vopisci Aurel. p. 584. 10. V. Il. *ψ'*. 227. 11. *ὄργανον μουσικόν, ἢ λύρα*] Delevi *ὄργανον μουσικὸν ἢ* cum A. B. E. V. *Gaisf.* Is tacite neglexit *ἡ* cum vulg. 12. *Κιθαραοιδότατον*] *Κιθαροιδότατος* A. E. V. In exemplo *κιθαροιδότατον* V. 13. *Παῖδας ἐφύτευσας*] Aristoph. Vesp. 1316—18. 17. *Κίθαρός. ἰχθῦς π.*] Vide Athenaeum lib. VII. p. 305. *Küst.* *κιθαρός* *V. Scripsi cum Photio *κίθαρος*: item *ἰχθῦς*, idque constanter. *στῆθος*] Multa Foesius Oecon. Hippocr. a. Gaisf. laudatus. 20. *Φουλβίας*] *Φολονίας* A. V. et sic infra in v. *Φολονίας* B. E. *Φιλωνίας* Med. *Φολβίας* *V.

Κιγηλός. Mendicus. dictum ab ave quadam marina, quae sic vocatur. est autem animal adeo infirmum, ut ne nidum quidem sibi struere possit, sed in alienis pariat. eadem caudam motat. *Κίγκαλος.* Genus aviculae gracilis et macilentae. inde proverbium: *Pauperior leberide et cinclo.* *Κιγκλιδάριοι.* Cancellarii, sic dicti a cancellis: qui archiva curabant, providebantque ne qui tumultus existeret, neve cuilibet volenti ingrediendi potestas esset. *Κιγκλίδας* Ita proprie vocant duplices fores, quas quidam *δικλίδας* appellant. vel *κιγκλὶς* foramen, per quod clavis immittitur. *Κιγκλίδες.* Cancellatae fores tribunalium. vel cancelli conclavis sacri. *Κιγκλίζει.* Quassat, vecte molitur, sonum edit, movet. *Κίγκλος.* Avicula caudam crebro movens, quam nonnulli motacillam vocant. est autem valde gracilis. Et proverbium: *Pauperior cinclo*; quo usus est Menander *Thaide.* *Κιγχάνειν.* Hac voce usus est Solo de iure persequendo. *Κιδαλίη.* Cidalia, insula. *Κίδαρις.* Cidaris, tegmen capitis. vel textum e pilis. vel genus camelaucii, quod etiam tiara vocatur. quidam vero dicunt cidarin esse tegumentum cranii ex lana coactili confectum, vel coronam, vel fasciam, vel pileum regum Persarum, vel strophium, quod sacerdotes gestant. *Κίδναται.* Dissipatur. *Κιθάρα.* Lyra. *Κιθαραοιδότατον.* Aristophanes: *Liberos procreasti, artifices praestantissimos. quorum primus est homo omnibus amicus virque sapientissimus, cithara canendi peritissimus, quem gratia comitatur.* *Κίθαρος.* Piscis quidam. item pectus. *Κιθαιρών.* Mons in Boeotia. *Κικέρων.* Cicero, orator, de quo dictum est infra in littera *φ*, ubi agitur de Fulvia Antonii uxore.

Κίκι. εἶδος ἐλαίου. Ἐλαίῳ κικίνῳ ἀναμίξαντες.

Κικίλιος, Ἀργεῖος, ἐποποιός, Ἁλιευτικὰ γεγραφώς· καὶ Νουμήνιος Ἡρακλεώτης, Παγκράτης Ἀρκάς, Ποσειδώνιος Κορίνθιος, Ὀππιανὸς Κίλιξ. Καταλογάδην δὲ ἔγραψαν οὗτοι· Σέλευκος Ταρσεύς, Λεωνίδης Βυζάντιος, Ἀγαθοκλῆς Ἀτράκιος.

Κίκιννος.

Ναὶ μὰ τὸν εὐέρωτα Τιμοῦς φιλέρωτα κίκινον.

Καὶ Ἀριστοφάνης·

Ὡς ἐγὼ
τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ
πολλῶν κικίννους νεανιῶν
καὶ σχῆμα κεὐρυπρωκτίαν.

Κίκις. ὄνομα κύριον. ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου.

Κικλήσκουσι. καλοῦσι.

Κικόνεον. ὄρνεον.

Κικονία χώρα. καὶ Κικόνιος οἶνος.

Κίκυς. ἀρσενικόν, ὁ ἀσθενής. κίκυς δὲ θηλυκόν, ἡ ἰσχύς.

Κίλλης. ὄνομα κύριον.

Κιλλίβαντες. τρισκελῆ ἐστί τινα ξύλα, ἐφ' ὧν τιθέασι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες. Ἀριστοφάνης·

Τοὺς κιλλίβαντας οἷσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

Κιλίκια. τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα ὑφάσματα.

Κιλίκιος ὄλεθρος. οἱ γὰρ Κίλικες ληστείαις χρώμενοι ἐπ' ὠμότητι διεβέβληντο.

Κιλίκιος τράγος. ὁ δασύς. τοιοῦτοι γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια λέγονται.

Ὅτι οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ διεβέβληντο. ὅθεν καὶ τὸ ἐγκιλικεύεται, ‖ ἀντὶ τοῦ κακοηθεύεται. ἐγ- 314
κιλικίζειν γὰρ τὸ κακοηθίζεσθαι.

Κιλικισμόν. ὁ Θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ παροινίας φόνον λέγει.

Κιλίκων. ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ, τοῦ Μέροπος,

---

1. *Κίκι*] Vide Iablonski Voc. Aegypt. Opusc. T. I. p. 110. et not. in Hesych. *Gaisf.* 3. Meliora *Eudocia* p. 270. praetermissis quae nihil attinent ad Cicilium: *Κικίλιος — γεγραφώς· καὶ Περιήγησιν Ἑλλάδος, καὶ ἄλλα. Ἁλιευτικὰ γεγραφώς· καὶ Νουμήνιος Ἡρακλ.*] Eosdem Halieuticorum scriptores, excepto ultimo, Agathocle Atracio, recenset Athenaeus lib. I. p. 13. ex quo Suidam locum hunc descripsisse non dubito. *Küst.* 4. *Νουμήνιος* A. *Ἡρακλεώτης*] *Ἡρακλεώτης* probavi cum Ath. et V. 8. *Κίκιννος*] *Κίκινος* B. E. V. Med. Item *κίκινον* E. V. 9. *εὐέρωτα*] Metri gratia scribendum est *εὐέρατον. Küst.* Immo *εὐπλόκαμον* e Meleagri Ep. LXVI, 1. Anthol. Pal. V, 197. 11. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1104. sqq. (1062.) 13. *νομίζω τοὐμὸν*] *τοὐμὸν νομίζω* A. V. item v. *Κύκνος*, ubi loci maior pars affertur. 15. *καὶ εὐρυπρ.*] *καὶ* om. *V. Scripsi *κεὐρυπρωκτίαν.* 16. Huius nomen a nemine puto commemorari. Immo vero Etym. M. p. 513. sub finem v. *Κίθαρος* sublecit: *σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου.* 17. *Κικλήσκουσι*] Il. *β'*. 813. 18. *Κικόνειον*] *Κικόνεον* A. *V. Med. *Κικόνιον* B. E. Gaisf. Illud reponendum fuit; nisi quis mallet v. *Κικονία* proximae glossae cum *V. praemittere. Mox *Κικώνιος* Med. 19. Quae subsequebantur glossae e Zon. p. 1215. invectae, *Κικυμώσσειν. τυφλώττειν. Κικύω. ταχύνω, ἰσχύω*: eas omisi cum A. B. V. E.

1. *ἀρσενικῶς*] *ἀρσενικόν* dedi cum A. *ὁ ἀσθενής*] Scribendum est *ὁ εὐσθενής*: quod et Portus monuit. *Küst.* *θηλυκῶς*] *θηλυκόν* cum A. 3. *Κίλλης*] *Κίλλας* auriga Pelopis: ex interpr. Olympicarum rerum Pausan. Eliac. I. p. 157. (V, 10, 2.) *Reines.* Sed intpp. vetusti Il. *ά.* 38. constanter *Κίλλος.* 4. *Κιλλίβαντες. τρισκελῆ*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1121. „*Κιλλίβαντα τρισκελῆ* Schol. Platon. p. 47." *Gaisf.* 7. *καλλίβαντας οἷσε* *V. 8. *τῶν τριχῶν*] *τῶν* om. A. B. E. *V. quod infra libri retinent, omittit vero Diogenianus cum Arsenio. „Vid. Du Cangii Gl. in *Κιλίκιον.* Infra in *Κιλίκιος τράγος.*" *Gaisf.* 9. *Κιλίκιος ὄλεθρος*] Ex Zenobio [IV, 53.] *Küst.* Vid. Menag. in Laert. IX, 84. *Gaisf.* Cf. v. *Ἐγκιλικίζεται.* 11. Similiter Diogen. V, 54. Vat. App. II, 32. Arsen. p. 319. Apud Hesychium in v. *Κιλίκειοι λόγοι* male commixta sunt, quae sic erant separanda: *Κιλίκειοι τράγοι. δασεῖς. καὶ τὰ κτλ.* 12. *καὶ* om. *V. *τῶν* delendum cum libris supra laudatis, Hesychio et Zon. p. 1208. 13. *καλοῦνται*] *λέγονται* A. B. V. et Zonaras. 14. *Ὅτι οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ διεβ.*] Huc spectat proverbium, *Τρία κάππα κάκιστα*: de quo vide paroemiographos. *Küst.* Haec repetita sunt ex v. *Ἐγκιλικίζεται*, quod ipsum restidum pro *ἐγκιλικεύεται.* 17. Glossarum hunc ordinem *V. instituit: *Κίλιος· Κιλικισμόν· Κιλίκων· Κιλίσσης· Κιλλικών· Κίλιξ.* 18. *παροινίας*] *παρανομίας* Photius, itemque sub v. *Κίλικι λιμῷ.* 19. *Κιλίκων*] Fuerunt qui *Κιλικῶν* optarent, immemores illi generis vocabulorum olim per vitam communem latissime fusi, quo dicaces et urbani homines nimiam vel corporis vel ingenii proprietatem notabant. Id Herodianus *π. μον. λέξ.* p. 12. universe perstrinxit, nuper etiam Fritzsch. de Arist. Babyl. p. 22. Iam ut pervulgata mittam, *γάστρων, κεφάλων, φύσκων*, componenda sunt *πίθων, κάνθων, πόσθων, ψύθων, μίνθων* (Philodem. de vit. col. 21.): *σκίρτων, ναύσων, γλίσχρων, στίγων.* Unum fortasse superest *ἀμνοκῶν*, quod hunc in ordinem cogi nequeat. *Κιλίκων* restituendum etiam continuae glossae, ubi *Κιλλικών* tacite vulgg. cum libris quibusdam Aristophanis, *Κιλλικῶν* Med. *Καλλικῶν* Suid. v. *Πονηροῖς.*

Κίκι. Genus olei. *Cum id oleo cicino miscuissent.* *Κικίλιος.* Cicilius, Argivus, poeta epicus, qui *Halieutica* scripsit: ut etiam Numenius Heracleota, Pancrates Arcas, Posidonius Corinthius, Oppianus Cilix. Oratione vero soluta de eodem argumento scripserunt Seleucus Tarsensis, Leonides Byzantius, Agathocles Atracius. *Κίκιννος. Per nitidum et amantibus iucundum Timonis cincinnum.* Et Aristophanes: *Existimo senectutem meam praestare multorum iuvenum cincinnis et cultui et late hiantibus culis.* *Κίκις.* Nomen proprium: frater Alcaei. *Κικλήσκουσι.* Vocant. *Κικόνεον.* Avis quaedam. *Κικονία χώρα.* Et *Κικόνιος οἶνος.* *Κίκυς.* Significat robustus, cum est generis masculini. at cum est generis feminini, robur. *Κίλλης.* Nomen proprium. *Κιλλίβαντες.* Ligna quaedam tribus pedibus fulta, quibus milites, cum de pugna fatigati requiescere volunt, clipeos imponunt. Aristophanes: *Affer huc, puer, cillibantes clipei.* *Κιλίκια.* Cilicia, sive vestimenta ex pilis texta. *Κιλίκιος ὄλεθρος.* Cilicium exitium. Cilices enim propter crudelitatem in latrociniis exercendis infames erant. *Κιλίκιος τράγος.* Hircus Cilicius. id est hirsutus. tales enim sunt hirci de Cilicia. hinc etiam vestimenta ex pilis contexta cilicia vocantur. — Cilices propter morum improbitatem male audiebant. unde dictum est *ἐγκιλικεύεται*, i. e. improbo est ingenio. *ἐγκιλικίζειν* enim significat, improbum esse. *Κιλικισμόν.* Sic Theopompus historicus vocat caedem ab ebrietate profectam. *Κιλίκων.* Cilico, cognomen Achaei, Meropis

ἀπὸ τροφοῦ Κιλίσσης· ὃς τὴν πατρίδα Μίλητον προδέδωκε τοῖς Πριηνεῦσι, καὶ τὸν βασιλέως στρατηγόν. παρόσον Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ ὠμότητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη Κιλίκων. Φερεκράτης·

Ἀεί ποθ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί.

ὥστε καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ εἰρῆσθαι· Ἀγαθὰ Κιλίκων. λείπει τὸ ἔχει.

Κιλλικών.

Οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικών. οὗτος παρέδωκε τὴν Σάμον. ὥςει εἶπεν· οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πονηρίᾳ γὰρ ἐτεθρύλλητο ὁ Κιλλικών, ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινων, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα ἀγαθά. καὶ ἔστι παροιμία· πάντα ἀγαθά, ὡς ἐφη Κιλλικών. ὕστερον μέντοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰςῆλθεν ὠνησόμενος κρέα· κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε, πόθεν κόψαι θέλει· προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα ἀπέκοψε, καὶ εἶπε· ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν.

Κίλιξ. ὄνομα κύριον.

Κίλιος. ὄνομα κύριον.

Κιλίσσης. τῆς τροφοῦ Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος.

Κιμβέρινον ἐνδύσομαι. εἶδος ἱματίου, ἀπὸ τόπου. Ἀριστοφάνης·

Κιμβέρινον ἐνδύσομαι.

Κίμβικα. σφηκία, ἢ μελίσσια, ἢ μικρολογίαι, ἢ διαστροφή.

Κίμβρος. ὁ ληστής. καὶ Κίμβρων. Ὁ δὲ τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων ἀψαυστεῖν ἐκέλευεν, ἕως ἡμέρα γένηται, πολύχρυσα εἶναι δοκῶν.

Κιμμέριοι. οἱ Βοσπορηνοί. ζήτει ἐν τῷ Γύγης.

Κιμωλία. λευκὴ γῆ.

Κίμωλος. ὄνομα νήσου.

Κίμων, Μιλτιάδου, ἐπὶ τοὺς σὺν Θεμιστοκλεῖ

---

1. *Κιλίσσης*] Κιλικίσσης A. Nihil mutant libri sub v. *Κιλίσσης*. Vereor tamen ne quis de inferiore loco petierit ista *ἀπὸ τροφοῦ Κιλίσσης*. Quamquam id additamentum agnoscunt veteres quidam in Schol. Veneto Arist. 2. *προδέδωκε*] προὔδωκεν Photius. *καὶ τὸν βασιλέως στρατ.*] Sic quidem habet optimus Paris. A. sed minus recte. Sensus enim requirit, ut scribatur *καὶ τῷ βασιλέως στρατηγῷ*: vel ut habet Hesychius, *τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς*. In prioribus editt. [et B. E.] corruptissime excusum est, *καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν*. *Küst.* *βασιλέα στρατηγῶν* Photius. *τὸν βασιλέως στρατηγῶν* V. Locus mendosior quam ut leviore mutatione sanari possit. 3. *παρόσον*] *ἢ παρόσον* Photius: i. e. *καὶ παρόσον*. Mox *οἱ* ante *Κίλικες* omisi cum A. V. Photio. 6. *ἐγκιλικίζουσιν*] *ἐκκιλικίζουσι* V. et Photii MS. qui in his desinit. 7. *Εὔπορος δὲ ἦν* post *θεοί* inculcata, sive de v. *Ἀγαθά* deprompta sunt, sive lectoribus debentur parum ingeniosis, quos dicti popularis acumen fugerit, delevi cum A. E. *Ἀγαθὰ Κιλίκων*]. Vide supra h. v. 10. *Οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλ.*] Ex Aristoph. in Pac. 362. ubi vide Scholiastam, qui eandem, quam hic Suidas, de Cilicone historiam narrat. Ceterum totus hic locus repetitur infra v. *Πονηροῖς*, ubi *Καλλιφῶν* vocatur, qui hic est *Κιλικών*. *Küst.* 11. *Σάμον*] *οἱ δὲ Μίλητον* add. v. *Πονηροῖς*, *ἢ Μίλητον* Schol. Ven., alterum deinceps. 12. *τεθρύλληται* v. *Πονηροῖς*. 13. *ὁ* om. A. *ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριην.*] Hinc omnes proditores vocabantur *Κιλίκωνες*, ut testatur Hesychius v. *Δημοκλεῖδαι*. *Küst.* Item Reinesius. 14. *τινῶν πολλάκις αὐτοῦ*] *πολλάκις αὐτοῦ τινῶν* A. V. Schol. et infra Suidas. 15. *τἀγαθά*] *ἀγαθά* A. E. V. Schol. et infra Suid. Item mox A. B. E. V. Med. 16. Post *ἀγαθά* supplendum *ποιῶ* monemus etiam in v. *Πονηροῖς*. 17. *μέντοι*] *μέντι* V.

1. *προτείναντα* E pr. 5. *Κιλίσσης*] Vid. supra v. *Κιλικών*. 6. *Κιμβέρινον*] Scribe *Κιμβερικόν*. Sic enim genus hoc vestis appellatur ab Aristophane Lysistr. 52. unde locum hunc deprompsit Suidas. Huc accedit auctoritas Hesychii, qui itidem *Κιμβερικὸν* scribit. At Polluci vestis eadem dicitur *Κιμβαρικόν*. *Küst.* Monuerat Iungerm. in Polluc. VII, 49. *Κιμμέρινον* bis A. *Κιμμερικόν* Photius. Mox apparet *ἐνδύσομαι* male repetitum esse. 9. *Κίμβικα*] Hesych. rectius *Κιμβία*, qui tamen male habet *σκυφία* pro *σφηκία*. *Toup.* MS. Experiamur an Suidam iuvare liceat: nam quae feruntur et mire corrupta et ab imperito homine, ni fallor, interpolata, *Κίμβικα*, *σφηκία*, *ἢ μελίσσια*, *ἢ μικρολογία*, quanto formam ornatiorem accipient, si tali modo constituas: *Κιμβεία*, vel *Κιμβικεία*, *σκιφία*, *ἢ μικρολογία*, *ἢ διαστροφή*. *Κιμβεία* scripseris an *κιμβικεία* nihil admodum refert. — Unde vero *σφηκία* processerint et male sedulae manus adsumentum *ἢ μελίσσια*, non erit operosum expedire, dummodo supponas *σκιφία* primum abiisse in *σκηφία*, deinde litteris, ut labes labem trahit, perversis in *σφηκία*. *Hemsterh.* in Aristoph. Plut. p. 191. Photius *σφικία· ἢ μέλισσα*. Lex. Bachm. p. 278. *Κιμβικία*, *σφηκία ἢ μέλισσα*. 10. *διαστροφή*] Statim Gaisf. delevit, *ὅθεν καὶ κίμβιξ, ὁ λίαν μικρολόγος περὶ χρήματα*, cum A. B. E. V. 11. Prior glossa apud Zon. p. 1208. *Ὁ δὲ τοῖς*] Appiani, cuius nomen additum in v. *Ἀψαύστως*. *Hemst.* Ed. Schweigh. T. I. p. 87. Locus ex altera glossa videtur ascitus fuisse. 13. *ἡμέρας* V. 14. *Βοσπόρειοι*] *Βοσπορηνοί* A. *Βοσπορη* V. *Βοοσπορηται* *V. *ἔστιν*] *ζήτει* tacite Gaisf. cum *V. 16. *Κιμωλία. ἡ λευκὴ γῆ*] Vide infra v. *Κλειγένης*. *Küst.* *ἡ λευκὴ*] *ἡ* omisi cum v. *Κλειγένης* et A. E. 18. *Μιλτιάδης* V. et E pr.

---

filii, [sic dicti a nutrice Cilissa]: qui patriam Miletum Prienensibus et regis duci prodidit. vocatus est autem Cilico, quia Cilices improbitatis et crudelitatis fama laborabant. Pherecrates: *Semper fere deos cilicissantes experimur.* Hinc locum dedit proverbio, *Bona Cilico.* intelligendum *affert.* *Κιλλικών. Nihil mali facio, nisi quod olim Cillico.* Hic Samum olim prodidit, perinde igitur est ac si dixisset, nihil mali facio, sed res sacras expilo. iste enim Cillico infamis erat improbitate, ut qui Miletum Prienensibus prodidisset. quibusdam autem ex eo quaerentibus, quid ageret, respondit: *Omnia bona.* Hinc ortum est proverbium: *Omnia bona, ut aiebat Cillico.* Tandem vero, cum Theagenis cuiusdam aedes carnes empturus ingressus esset, ac monstrare iussus, qua scindi sibi vellet, manum extendisset, eam Theagenes amputavit, dicens: *Hac manu aliam urbem posthac non prodes.* *Κίλιξ.* Nomen proprium. *Κίλιος.* Nomen proprium. *Κιλίσσης.* Nutricis Achaei, Meropis filii. *Κιμβέρινον ἐνδύσομαι.* Cimberinum genus vestimenti, a loco ita vocatum. Aristophanes: *Cimberinum induam.* *Κίμβικα.* Sordida diligentia, vel tenacitas, vel perversitas. *Κίμβρος.* Latro. Et *Κίμβρων. Ille praecepit, ut corpora Cimbrorum intacta relinquerent, donec dies illucesceret, existimans esse auro refertissima.* *Κιμμέριοι.* Bospori accolae. Vide sub v. *Γύγης.* *Κιμωλία γῆ.* Terra alba. *Κίμωλος.* Nomen insulae. *Κίμων.* Cimon, Mil-

κατελθόντας βαρβάρους ἐστρατήγησε, καὶ πλεύσας εἰς Κύπρον καὶ Παμφυλίαν ἐπολέμησε, καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυσὶ καὶ πεζῷ νικᾷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. οὗτος ἔταξε καὶ τοὺς ὅρους τοῖς βαρβάροις· ἐκτός τε γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδονέων καὶ Φασηλίδος· πόλις δὲ αὕτη τῆς Παμφυλίας· ναῦν
315. Μηδικὴν μὴ || πλεῖν νόμῳ πολέμου, μηδὲ ἵππου δρόμον ἡμέρας ἐντὸς ἐπὶ θάλατταν καταβαίνειν βασιλέα· αὐτονόμους τε εἶναι τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ. ἐν Κιτίῳ δὲ τῆς Κύπρου τελευτᾷ.

Κίμων, Ἀθηναῖος. οὗτος τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς διεβλήθη πρὸς τοὺς πολίτας, καὶ διὰ τοῦτο ἐξωστρακίσθη πρὸς τῶν Ἀθηναίων. Οὗτος ἔγραψεν Ἱπποσκοπικόν, βιβλίον θαυμάσιον.

Κιμώνεια λείψανα. καὶ Κιμώνειον, ἱερὸν τοῦ Κίμωνος.

Κιννάβαρι, κινναβάρεως.

Κιννα βευμάτων. ζήτει ἐν τῷ Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους.

Κίνναβος. τὸ εἴδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. Ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι πολλοί.

Κινάβρα. κυρίως ἡ τῶν κυνῶν βρῶσις, κυνοβόρα τις οὖσα. καὶ ἡ δυσωδία τῶν μασχαλῶν, ἢ τῶν αἰγῶν.

Κιναβρώντων αἰγῶν. τῶν δυσοσμίαν ποιούντων ἐκ τῶν μασχαλῶν.

Κίναδος. ἡ ἀλώπηξ.

Ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;
Αἴας φησὶ περὶ Ὀδυσσέως.

Κίναδος. εἰδός τι θηρίου. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου· Τοῦτο δὲ φύσει κίναδός ἐστι τἀνθρώπιον. Πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι, ἰδίως δέ τὴν ἀλώπεκα. Κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. Ἰδίως δέ φασι Σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν.

Κιννάμωμον. Ἡρόδοτος λέγει ὄρνιθας φέ-

---

3. *νικᾷ*] Diod. XII, 60. Thucyd. I, 112. *Reines.* 5. *ἐκτός γε* *V. 8. *δρόμον ἡμέρας*] Diodor. XII, 4. cf. Aelian. V. H. IX, 32. *Reines.* *θαλάττης*] θάλατταν A. *V. *βασιλέα· αὐτονόμους*] *βασιλείας αὐτονόμας* B. *βασιλέας* quidem *V. 9. *τοὺς*] *καὶ τοὺς* B. E. *V. 10. *Κυτίῳ*] *Κιτίῳ* A. V. Vide vel Thucyd. I, 112. *Κιτίῳ* Hemsterhusius. 11. *Ἐλπινίκη συγκ.*] Athen. XIII. 589. *Reines.* Vid. Rutgersii Varr. Lectt. I. p. 38. *Gaisf.* 13. *ἐξωστρακίσθη*] *ὠστρακίσθη* A. V. Sed *ἐξωστρακίσθη* infra in *Ὀστρακισμός*, conf. Andocid. c. Alcib. p. 33, 25. *Gaisf.* *Οὗτος ἔγραψεν Ἱπποσκοπικὸν βιβλ.*] Non puto spernendam esse coniecturam Pearsoni, qui Cimonem cum Simone a Suida hic confundi suspicatur. Simonem enim quendam de re equestri scripsisse testatur Xenophon initio libri *περὶ Ἱππικῆς*: eiusdemque mentio fit Hippiatr. p. 3. *Küst.* Vid. Arrian. Exped. p. 470. [VII, 13, 10. ubi quidem pictor affertur Cimo vel potius Mico.] *Toup.* MS. Vid. supr. *Ἄιψυρτος*, et infr. *Τρίλλη*, ubi Simonem pro Cimone vocat. *Reines.* Apparet haec imperito homini deberi, qui cum deprehendisset in v. *Ἄιψυρτος* haec, *ἔγραψε καὶ Κίμων Ἀθηναῖος Ἱ. βιβλίον θαυμάσιον*, ut erant affecta pertraxit ad Cimonem Miltiadis. *βιβλίον*] *βίον* B. E pr. 15. *Κιμώνεια*] Plutarch. Cimon. p. 491. C. *Hemst.* *Κιμώνειον τεῖχος* est Cecropia. Vid. Meurs. Var. l. [Lectt. Att. V, 32.] *Κιμώνεια μνήματα* Plutarch. Cimon. 19. *Reines.* *Κιμώνεια. ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἐν οἷς ἀπελάτους καὶ ἐπαίνοντο* Photius ac similiter Hesychius. Mox lege *Κιμώνιον* cum Schol. Soph. Oed. C. 489. 17. Post v. *Κίνναβος* habet *V. Cf. Zon. p. 1214. 18. *Κιννα βευμάτων*] Photius: *Κιναβευμάτων: πονηρευμάτων.* Nominativum habet Hesychius. *ἔστιν*] *ζήτει* tacite Gaisf. cum *V. *Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους*] *ἀπακροφυσιολόγους* A. B. E. V. Med.

1. *Κίνναβος — γράφοντες*] Omnia repetita ex v. *Ἀπ' ἀκροφυσίων*: ubi sub finem *κέχρηνται πολλοί*, omisso *Ἀριστοφάνης*. Hemsterhusius *κάναβος*: cf. Iacobs. in Anthol. T. IX. p. 482. 5. *Κινάβρα. κυρίως ἡ*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 294. Ceterum Tzetzes Chil. XIII, 476. *κινάβραν* cibum caprorum significare scribit, neseio quo auctore. *Küst.* *κυνοβορά* Schol. 8. *τῶν αἰγῶν*] *ἢ τῶν αἰγῶν* A. Schol. Aristoph. Cf. Tittm. in Zon. p. 1211. 8. *Κιναβρώντων αἰγῶν*] Et haec leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. *Küst.* *δυσοσμίαν ἀποπεμπουσῶν*] Hinc corrige Schol. Aristoph. Plut. 266. *δυσωδίαν ἀποπέμποντα*, ubi male Küster. et Hemsterhus. *Toup.* MS. Male. Nam *ποιούντων* A. B. E. V. cum Schol. Aristoph. *Gaisf.* 10. *Κίναδος*] *Κίναιδος* quod in libris quibusdam Demosthenis occurrit, E m. sec. Utraque glossa debuit in unam confluri. 11. Versus Sophoclis Aiac. 103. quem Suidas derivavit e Schol. Aristoph. Huc pertinent etiam quae mox alienum locum invaserunt, *κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ*. Ceterum utrobique legendum *πανοῦργος*. 13. *Κίναδος. εἶδός τι*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 447. *ὡς ὁ*] *ὡς καὶ* A. V. *καὶ* Schol. *Δημοσθένης*] P. 307. 14. *τοῦ* addidi cum A. V. *φύσει*] *καὶ φύσει* Schol. cum Demosthene. 16. *ἰδίως*] Haec ex Harpocratione et Photio. Obscurius Etym. M. p. 514. 18. *κίναιδον* Oudend. in Thom. M. p. 534. 19. *Κινάμωμον*] *Κιννάμωμον* A. V. *Ἡρόδοτος*] Lib. III, 111. *ὄρνιθας δὲ λέγουσι μεγάλας φορέειν ταῦτα τὰ κάρφεα, τὰ ἡμεῖς ἀπὸ Φοινίκων μαθόντες κιννάμωμον καλέομεν.* Ex his etiam ab Etym. M. p. 514. ascriptis Suidas est castigandus.

---

tiadis filius, adversus barbaros, qui cum Themistocle in Graeciam venerant, exercitum duxit, in Cyprum et Pamphyliam cum classe profectus, cum Persis bellum gessit, ad Eurymedontem fluvium tam navalibus quam pedestribus copiis uno die vicit. hic etiam certos limites barbaris constituit, cauto ne extra Cyaneas et Chelidonias et Phaselidem (urbs haec Pamphyliae est) navis bellica Persarum navigaret: neve intra tantum spatium, quantum equus uno die conficere posset, rex Persarum ad mare descenderet; et ut Graeci in Asia liberi suique iuris essent. Obiit Citii in Cypro. *Κίμων.* Cimon, Atheniensis. hic cum sorore Elpinice concubuit: qua de causa cum male apud cives audire coepisset, ostracismo ab iis urbe pulsus est. [Scripsit Hipposcopicum, librum admirabilem.] *Κιμώνεια λείψανα.* Et *Κιμώνειον*, Cimonis templum. *Κιννάβαρι.* Cinnabari. *Κιναβευμάτων.* Vide supra v. *Ἀπ' ἀκροφυσίων.* *Κίνναβος.* Simulacrum, quod statuarii et pictores, cum aliquid fingunt et pingunt, intuentur et exemplar sibi proponunt. Aristophanes et alii multi. *Κινάβρα.* Proprie cibus canum: quasi dicas *κυνοβόρα.* Item foetor, quem alae vel caprae emittunt. *Κιναβρώντων αἰγῶν.* Caprarum, quarum alae foetorem exhalant. *Κίναδος.* Vulpes. Aiax ubi de Ulixe inquit: *Rogasne, ubi sit ista vulpes exitio dignissima?* *Κίναδος.* Species ferae bestiae. Callidus instar vulpis. Demosthenes in oratione de Corona: *Hic vero homuncio sua natura est vulpecula.* Atque cum omnem feram sic vocari contendunt, tum peculiariter vulpem. inprimis autem Siculos vulpem sic vocare tradunt. *Κινάμωμον.* Cinamomum. Herodotus ait cannas cinamomi

ρειν ταῦτα τὰ κάρφη· ἡμεῖς δὲ παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω.

Κινδαψός. ὄρνις τις.

Κινδυνεύει. ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει. ἢ Κινδυνεύειν, τὸ πολέμου μετέχειν. Ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ τὸ κινδυνεύειν ἔχουσιν, ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις οὔσης τῆς ἐπιχειρήσεως. † Οὐκ ἀξιοῦντες ἐν ἀνδρὸς εὐγενοῦς ψυχῇ κινδυνεύειν τὸ κοινόν.

Κίνδυνον ἀναῤῥῖψαι λέγουσι, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων.

Κίναιδα, καὶ κιναιδία, ἡ ἀναισχυντία. Ὅτι ὁ τῆς Κλεοπάτρας κίναιδος Χελιδὼν ἐκαλεῖτο.

Κίναιδος. ἀσελγής, μαλακός. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὡς μεγάλου κιναίδου.

Κιναῖος. ὄνομα τόπου.

316 ‖Κινέας. εἷς ἦν τῶν προϊεμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα.

Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος δυςῶδες τριβόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀλεξίκακον. ἄλλοι δὲ ὀνόγυρον τὸ τοιοῦτον φυτὸν ὀνομάζουσι.

Κινησίας. ὄνομα κύριον. οὗτος ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ διετεθρύλητο. ἦν δὲ διθυραμβοποιός.

Κίνησις. Ὅτι τῆς κατὰ τόπον κινήσεως ἐν μὲν ἀνθρώποις ὁ νοῦς αἴτιος· αὐτὸς γὰρ κινεῖ τὸ ζῷον· ἐν δὲ ἀλόγοις ἡ αἴσθησις. ἕτερον δέ ἐστι παρὰ ταῦτα τὸ κατὰ τόπον κινητικόν· τὸ γὰρ ὀρεκτικὸν τῆς κατὰ τόπον κινήσεως αἴτιον. τοῦτο δὲ διάφορόν ἐστι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς λογικαῖς δυνάμεσίν ἐστιν ἡ ὄρεξις καὶ ἐν ταῖς ἀλόγοις. Ὅτι κινεῖσθαί ἐστι καὶ τὸ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου. Ὅτι τὰ κύκλῳ κινούμενα ἄφαρτα. Καὶ ἄλλως περὶ κινήσεως. οὐκ ἐστι, φησί, τῇ βώλῳ τὸ κινεῖσθαι κατὰ φύσιν ἐπὶ τὰ κάτω, οὐδὲ τῷ πυρὶ τὸ φέρεσθαι πρὸς τὰ

---

3. ὄρνις τις] ὄργανον ποιόν Photius, εἶδος ὀρνέου Zon. p. 1209. Utramque significationem agnoscit Hesychius. 4. ἐγγίζει] Cum Timaeo p. 159. 7. Οὐκ ἀξιοῦντες] Haec superioribus olim coniuncta seiungi iussit Schweighäus. Opusc. II. p. 210. ἀξιοῦντος V. E. 9. Κίνδυνον ἀναῤῥῖψαι] Vid. Duker. in Thucyd. IV, 85. *Gaisf.* Cf. vv. Ἀναῤῥιπτεῖν et Ἀνέῤῥιπτον. 11. Κίναιδα] Schol. Platon. p. 353. κιναίδα ἡ πόρνη. Post ἀναισχυντία Gaisf. delevit, quae habet Zonaras p. 1208. in Κίναιδος, ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ αἰδοῖα, cum A. B. E. V. 12. Ὁ τῆς] Vid. Χελιδόνας. *Hemst.* Inde hanc observationem esse deprompta ostendit ὅτι, quod Gaisf. tacite praefixit cum *V. 13. Κίναιδος] Vid. Schol. Plat. l. l. ἐν Ἐπιγράμματι] Asclepiadae XXVII, 6. Anthol. Pal. V, 181. unde restituas leniter deflexum ὦ μ. κινάδους. „Hoc exemplum referri debet ad v. Κίναδος, de quo Suidas, Etymol. Mag. Schol. Theocr. V, 25. Elegantissime Arrianus in Indicis p. 524. Καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέους λέγουσιν· ἐπελθόντα αὐτὸν ἱδέαν γῆν καὶ θάλασσαν, καὶ καθάραντα ὅτιπερ κακὸν κίναδος, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσσῃ κόσμον γυναικήιον." *Toup.* MS. Dudum haec post Ὀδυσσέως transferri iusserat Oudend. in Tho. M. p. 535. 16. Glossa suspecta. 17. Κινέας. εἷς ἦν τῶν προϊεμ.] Ex Harpocratione. Cineae autem huius inter proditores meminit Demosthenes in Oratione de Corona p. 354. (324.) ad quem locum Harpocratio respexit. *Küst.*

1. Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον] Vide v. Ἀνάγυρος. Παροιμία praemisit *V. qui glossam subiecit voci Κινησίας. Illuc scilicet haec fluxerunt, quae similiter repetita sunt in v. Ὀνόγυρος. 2. φυτὸν] τὸ φυὸν A. B. E. V. 3. ἄλλοι δὲ ὀνόγυρον] At ὀνάγυρος planta est ab anagyro diversa. Vide Bodaeum a Stapel in Theophr. de Hist. Plant. p. 609. *Küst.* 5. Κινησίας. ὄνομα κ.] De hoc Cinesia plura habet Harpocratio: quem vide. Eundem in fabulis suis aliquoties perstringit Aristophanes. *Küst.* Athen. XII. 551. refert de impietate Cinesiae e Lysiae rhet. Ὑπὲρ Φανίου παρανόμων ἐπιγραφομένῳ λόγῳ. Apud Platonem in Comoedia exagitatur. Plut. Sympos. VII. 8. *Reines.* Hominem habitu corporis macilento, pessimis carminibus modisque musicae, moribus, impietate, ignavia, consiliis facinorosis infamem oratores ac poetae certatim perstrinxerunt acerbissime: vide quae collegit Athenaeus p. 551. additis Plat. Gorg. p. 501. E. Aristoph. Ran. 153. 368. 1474. Av. 1372. sqq. Lys. 838. sqq. Lysi. p. 708. Plut. de glor. Athen. p. 348. B. de Mus. p. 1141. E. 6. διεθρυλλεῖτο] διετεθρύλλητο A. V. διεθρύλλητο B. E corr. διεθρυλεῖτο Photius et Harpocrat. Pal. et Paris. Scripsi διετεθρύλητο. διθυραμβοποιός] Vid. infr. in Πυῤῥίχαις. Athen. l. l. et Aelian. V. H. X. 6. qui eum κυκλίων χορῶν poetam vocat cum Athenaeo. *Reines.* 8. Ὅτι tacite Gaisf. cum *V. 11. τόπον] τὸν τόπον B. V. 14. Ὅτι κινεῖσθαι — ἄφθαρτα accedunt ex A. B. V. ἐστὶ τὸ μ. τ. ἔκτοπον *V. 16. Καὶ ἄλλως π. κ.] Κίνησις *V. idem tamen post φθίσιν habet ἄλλως περὶ κινήσεως. Minio scripta in marg. superiore A. Ἄλλως περὶ κινήσεως.

ἡ κίνησις — ἡ κίνησις

ἢ κατὰ τόπον ἢ κατ' ἀλλοίωσιν ἢ κατ' αὔξησιν ἢ κατὰ φθίσιν αὔξησις μείωσις φορὰ ἀλλοίωσις γένεσις φθορά

Similia habent B. E. V. Cf. v. Μεταβολή. 17. οὐκ ἔστι τῇ — στάσις τίς ἐστι] Haec sunt verba Philoponi in librum I. Aristot. de Anima, B. 7. *Küst.* Ubi haec cum magna scripturae diversitate leguntur.

---

ab avibus afferri, easque ab nobis vocari nomine a Phoenicibus accepto. Κινδαψός. Avis quaedam. Κινδυνεύει. Non multum abest. Vel Κινδυνεύειν, in belli discrimine versari. *Sed dubitant, sitne alea subeunda, cum pugnae committendae arbitrium sit penes hostes.* † *Dedignantes in unius viri fortis vita rempublicam periclitari.* Κίνδυνον ἀναῤῥῖψαι. Graeci dicunt per translationem a tesseris ductam. Κίναιδα et κιναιδία. Cinaedorum impudicitia. — Cleopatrae cinaedus vocabatur Chelido. Κίναιδος. Impudicus, mollis. Et in Epigrammate: *O magnum cinaedum.* Κιναῖος. Nomen loci. Κινέας. Cineas, unus eorum qui Philippo res Thessalorum prodiderunt. Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. De his dicitur qui sibi ipsi mala arcessunt. est enim anagyrus planta, quae si teratur, malum odorem spirat; item remedium morborum. alii plantam hanc onogyrum vocant. Κινησίας. Nomen proprium. Hic propter impietatem et iniustitiam male audiebat. erat autem poeta dithyrambicus. Κίνησις. Motus localis in hominibus causa est mens (ipsa enim animal movet), in brutis vero sensus. Est etiam alia praeter has motus localis causa; nimirum appetitus, qui varius est, et tam facultatibus ratione praeditis quam brutis inest. — Motus etiam existit, cum res alium ex alio locum mutant. — Quae per orbem aguntur interitu vacant. — *Aliter de motu.* Non est, inquit [Aristoteles,] glebae naturale moveri deorsum, neque

ἄνω· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεως ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν· ἀλλ' ἐξωθεν ὑπ' ἄλλου κινούμενα. ἕκαστον γὰρ τῶν στοιχείων ἐν τῇ ὁλότητι τῇ ἑαυτοῦ ἕστηκεν. αἱ γὰρ ὁλότητες ἑστάναι βούλονται, ἢ κύκλῳ κινεῖσθαι· διότι καὶ ἡ κύκλῳ κίνησις στάσις τίς ἐστι. καὶ κατὰ φύσιν μὲν ἡ βῶλος κινουμένη, τῇ οἰκείᾳ ὁλότητι ἀκίνητος· καὶ τόδε τὸ πῦρ τῇ οἰκείᾳ σφαίρᾳ. ἐπειδὰν δὲ ἐν τῷ παρὰ φύσιν ἡ βῶλος ἢ τὸ ὕδωρ ἢ ὅδε ὁ ἀὴρ γένηται, πρὸς τὴν ἑκάστου ὁλότητα αὐτοῦ ἐπείγεται, τὴν προσήκουσαν στάσιν ἀπολαβεῖν ζητοῦντα· ὑπὸ γάρ τινος ἔξωθεν βίας ἐκστάντα τοῦ κατὰ φύσιν κινεῖται τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ὁδόν. ἐν ὅσῳ δὲ κινεῖται, ἅτε ἐν ἀλλοτρίῳ ὑπάρχοντα τόπῳ, καὶ τῆς ἰδίας ὁλότητος παρὰ φύσιν ἐστερημένα. οὐκοῦν οὐ φύσει ἡ ἐπὶ τὸν κατὰ φύσιν τόπον κίνησις· ἐκινοῦντο γὰρ ἂν ταύτας τὰς κινήσεις καὶ αἱ ὁλότητες. οὕτω μὲν οὖν αἱ τοιαῦται τῶν μερῶν κινήσεις οὐ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὁδοὶ ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν. δύναται δὲ ἄλλως κατὰ φύσιν λέγεσθαι· ὥσπερ λέγομεν καὶ τὴν ὑγίανσιν κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν δὲ τὴν οἷον νόσανσιν· ὅτι ἡ μὲν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ἄγει, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν. τὸ γὰρ πρώτως κινοῦν, εἰ μὲν σῶμα εἴη, καὶ αὐτὸ κινεῖται. κινεῖ γὰρ καὶ ἡ βακτηρία τὴν θύραν, κατὴν βακτηρίαν ἡ χείρ, οὐδ' αὐτὴ μένουσα ἀκίνητος, ἀλλὰ κινουμένη. ἂν δὲ τὸ πρώτως κινοῦν ἀσώματον ᾖ, οὐδεμία ἀνάγκη καὶ αὐτὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ ἕτερον κινεῖν. ἐπεὶ καὶ τὸ θεῖον κινοῦν τὸ πᾶν, ἀκίνητόν ἐστιν, ἑστῶσαν ἔχον καὶ οὐσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν. ἄλλως τε δὲ οὐδὲν τῶν ὀρεκτῶν κινοῦν || κινεῖται· ὥσπερ οὐδὲ τὸ κάλλος, πολλάκις 317
τὸν ἐραστὴν κινοῦν, οὐ κινεῖται· οὐδὲ ἡ εἰκὼν κινοῦσα τὸν εἰς αὐτὴν ἀφορῶντα· καὶ ἕτερα τοιαῦτα.

Ὅτι Πλάτων αὐτοκίνητον λέγων τὴν ψυχήν, οὐ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν λέγει. Ὅτι ἡ ψυχὴ μεταβάλλει πολλάκις ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ, ὡς ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι τόδε εἰς τὸ εἰδέναι. εἰ δὲ μεταβάλλει, καὶ κινεῖται. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη κίνησις καὶ μεταβολὴ γένεσίς τις· ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς οὐσίας γένεσις.

Διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείας. ἡ μὲν γὰρ κίνησις ἀτελής ἐστιν ἐνέργεια, ἡ δὲ ἐνέργεια ἀθρόα ἐστί. διὸ καὶ τὰ θεῖα ἄνευ δυνάμεως ἐνέργειαί εἰσι. ζητεῖται δέ, πότερον δύο εἰσὶν αἱ κινήσεις ἐν τῷ κινοῦντι καὶ κινουμένῳ ἢ μία. καὶ τίνος ἂν εἴη ἡ κίνησις, τοῦ κινοῦντος ἢ τοῦ κινουμένου; καί φασιν ὅτι τοῦ κινουμένου. ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὃ ἐκ τοῦ

---

2. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς cum A.*V. 8. ἡ βῶλος ἢ τὸ ὕδωρ — ἀπολαβεῖν ζητοῦντα] Sic locum hunc ex MSS. Pariss. in integrum restitui, qui in prioribus editt. sic legitur: Ἡ βῶλος (κινηθῇ, τότε κινεῖσθαι λέγεται καὶ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου) ἢ τὸ ὕδωρ, ἢ ὅδε ὁ ἀὴρ γένηται, πρὸς τὴν ἑκάστου ὁλότητα αὐτοῦ ἐπείγεται, τὴν προσήκουσαν (τὰ κύκλῳ κινούμενα ἄφθαρτον) στάσιν ἀπολαβεῖν ζητοῦντα. Sed verba quae duobus semicirculis inclusi, a librariis nescio quid somniantibus vel ex margine vel ex cerebro suo temere in textum intrusa esse, non solum MSS. arguunt, sed etiam sensus, quippe qui iis omnino repugnat. *Küst.* 11. ζητοῦντα] ζητοῦν A.B.*V. 12. κινεῖται τὴν ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν ὁδόν] Scribendum est ex Philopono, πάλιν κινεῖται τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ὁδόν. *Küst.* Ac praebuerunt ἐπὶ τὸ A.B.V. mox κατὰ V. quamquam nihil nisi omittit τὰ *V. 13. ᾧ δὴ] ὁδῷ A.B. ὁδῷ δὲ V. ὅσῳ δὲ Philop. ᾧ δὲ E. Sed aliena ab hoc loco particula δέ. 16. φύσιν] φύσει V. 18. μερῶν] ἡμερῶν B.E. 20. κινεῖσθαι] λέγεσθαι A.B.V. Philop. Requiritur etiam τὸ κατὰ φύσιν. λεγόμενον *V. ὑγείαν τὴν] ὑγίανσιν A.B.E.V. Philop. ὑγείανσιν Med. (quod peperit vulg.), item mox περὶ φύσιν Ald. bis. 21. νόσανσιν, cuius insolentiam οἷον mitigare debebat, novavit Aristot. Phys. V, 7. ἡ μὲν γὰρ] ὅτι ἡ μὲν A.V. Philop. γὰρ om. B.E.

1. γὰρ ἡ] γάρ καὶ ἡ A. *V. 2. οὐκ] οὐδ' A.V. 4. αὐτὸ] αὐτὴ V. 6. οὐσίαν] τὴν οὐσίαν V. 11. Ὅτι tacite Gaisf. cum *V. Copiosissime Hermias in Plat. Phaedr. p. 115. sqq. 16. οὐχ om. E. 17. Διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείας.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli descripta sunt ex Philopono in lib. I. Aristotelis de Anima, C. 6. *Küst.* 18. ἔστιν om. E. 21. κίνησις] ἡ κίνησις dedi cum A.B. 23. ἐκεῖνο E.

---

igni sursum ferri: neque enim talis motionis principium in se habent, sed extrinsecus ab alio moventur. unumquodque enim elementum in suo toto quiescit: quippe tota vel stare volunt vel in orbem moveri; est autem motio in orbem quies quaedam. Iam secundum naturam suam gleba dum movetur, in suo toto manet immobilis; quemadmodum hic ignis in sua sphaera. cum vero gleba vel aqua vel hic aer extra locum naturalem existit, singula ad totum suum tendunt, et quieti naturali restitui cupiunt. nam ab vi quadam externa ex loco naturali pulsa moventur ea via, quae est secundum naturam. quando quidem sic moventur, ut quae in alieno loco existant, et toto suo contra naturam privata sint. Non igitur motus ille secundum naturam est, quo res ad locum naturalem tendunt (alioquin enim ipsa tota sic moverentur), sed viae ad id quod est secundum naturam. Potest tamen etiam motus ille naturae consentaneus dici: eo nimirum sensu, quo dicimus sanitatem esse secundum naturam, morbum vero contra naturam. illa ducit ad id quod est secundum naturam, hic vero ad id quod est contra naturam. id enim quod primum movet, si quidem corpus sit, ipsum etiam movetur. movet enim baculus ianuam, et baculum manus, quae non manet immota. sed ipsa movetur. quod si primum movens sit incorporeum, nihil necesse est ipsum quoque moveri, dum alterum movet. nam deus, qui universum movet, ipse est immotus, utpote stabilem habens essentiam et facultatem et actionem. praeterea nihil eorum quae appetuntur, quamvis moveat, ideo movetur: ut néque pulchritudo movetur, quamvis amatorem saepe moveat; neque imago, quae intuentem movet; et id genus alia. — Plato cum animam dicit per se moveri, non intelligit motum localem. — Anima saepe mutationem subit, a potentia ad actum transiens: velut ab ignoratione rei ad eius scientiam. quod si mutationem subit, eadem movetur. huiusmodi autem motus et mutatio generatio quaedam est; sed non simpliciter essentiae generatio. — Differt motio ab actione. nam motio est actio imperfecta, cum actio sit perfecta. quare etiam in deo actio est sine potentia. Quaeritur autem, utrum duae sint motiones in eo qui movet et movetur, an una? et utrius sit motio, moventisne an eius qui

ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον προβαίνων, οὐχ ὁ κινῶν· ὡς ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ ἔχει καὶ διδασκάλου. μία γὰρ ἡ κίνησις ἐπ' ἀμφοῖν, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, τελευτῶσα δὲ εἰς τὸν μαθητήν. ὥστε καὶ ἡ ψυχὴ κινεῖται. μεταβάλλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον, καὶ οὐκ ἔχει τὴν ἐνέργειαν ἀθρόαν, οὐδέ ἐστιν ἄνευ δυνάμεως. ἄλλως τε ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, ἐν τούτοις καὶ χρόνος· ἐν οἷς δὲ χρόνος, ἐν τούτοις καὶ κίνησις· καὶ γὰρ ἐπαλλάττουσι ταῦτα. διὸ καὶ ἐν οἷς κίνησις, ἐν τούτοις καὶ χρόνος. ἔστι δὲ ἐν ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον· κίνησις ἄρα. ὅτι δὲ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, [προφανές.] μέτεισι γοῦν ἀπὸ προτάσεως ἐπὶ συμπέρασμα· καὶ οὐ πάντα ἅμα γινώσκει, ἀλλ' ἄλλο πρὸ ἄλλου· οὐδὲ πάντων ἅμα ὢν οἷδε τὴν προχείρισιν ποιεῖται, ἀλλὰ τοῦ μὲν πρότερον, τοῦ δὲ ὕστερον· καὶ καθόλου μέτεισιν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς κακίαν, καὶ ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς γνῶσιν. καλῶς οὖν αὐτῇ ὁ Πλάτων ἀπένειμεν τὸ αὐτοκίνητον. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἀκίνητον ταύτην εἰπὼν οὐ ταύτην εἶπε τὴν κίνησιν μὴ προσεῖναι αὐτῇ, ἀλλὰ μηδεμίαν τῶν φυσικῶν καὶ συνεγνωσμένων ἡμῖν κινήσεων. καὶ γὰρ οὔτε αὔξεται οὔτε μειοῦται, οὔτε κατὰ ποιότητα ἢ ποσότητα μεταβάλλει, ἀλλὰ κατ' ἄλλας τινὰς κινήσεις, τὰς νοητικὰς καὶ μάλιστα ζωτικάς. κινεῖται δὲ ἡ ψυχὴ κατὰ ἀλλοίωσιν, ὡς ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἰς ἕξιν μεταβάλλουσα, ἐξ ἀνεπιστημοσύνης εἰς ἐπιστήμην. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης μὴ κινεῖσθαι ταύτην ἔφησεν, ὡς πρὸς τὰς σωματικὰς κινήσεις ἀποβλέπων. εἰ γὰρ κινεῖται ἡ ψυχὴ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ** ὑπάρχοι ἂν καὶ τόπος αὐτῇ. πᾶσαι γὰρ αἱ κινήσεις ἐν τόπῳ· δηλονότι αἱ σωματικαί· πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σῶμά ἐστι.

Κίνησον τὸν ὀνόγυρον. ὁ ὀνόγυρος εἶδος λυγώδους φυτοῦ. ὅθεν δηλοῖ ὅτι τὰς μάστιγας κίνησον.

Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. τοῦτο ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην || βοήθειαν κινούντων τέτακται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν, οἳ τὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἱερὰν ἄγκυραν ἔχουσιν. ἢ ἀπὸ τῶν πεττευόντων· παρ' αὐτοῖς γὰρ κεῖται ψῆφος ἱερά. 318

1. *προβαίνων*] *προβαίνει* E. 2. *τοῦ διδασκάλου*] *τοῦ* delevi cum A. V. Vide mox *τὸ πρότερον καὶ ὕστερον*. Cf. Hermias l. l. p. 118. f. 7. *ὅλως οὐδὲ*] *ὅλως* omisi cum A. B. E. V. Mox *ἐστιν* addidi cum B. E. V. Med. quod neglexerat Ald. 11. *τὸ ὕστερον*] *τὸ* tum hoc loco tum in versu continuo delevi cum A. E. V. Tum *ἐν τῇ ψυχῇ* om. V. 13. *προφανές*] Hanc vocem sensus supplendi gratia ex Philopono addidi, quae in prioribus editt. [et MSS.] desideratur. *Küst.* Poterat lenius *φανερόν*. 14. *συμπέρασμα*] *συμπεράσματα* A. B. V. et inter vss. E. qui in textu *πρότασιν*. Innui videtur *συμπέρασμά τι*. 16. *προχείρησιν*] *προχείρισιν* A. Vocem a nobis etiam in v. *Ἐπίστασθαι* restitutam mireris Lexicographis ignorari, cum satis eam firmarit Hasius in Leon. Diac. p. 228. 19. *ἀπένειμεν αὐτῇ ὁ Πλάτων*] *ὁ Πλάτων ἀπένειμεν αὐτῇ* dedi cum A. *αὐτοκίνητον*] Scribe [cum A. E.] *ἀκίνητον*. Sic enim recte Philoponus. *Küst.* Addas vel Hermiam supra laudatum. Haec Philoponus longe aliter pronunciavit.

8. *μὴ*] *μηδὲ* A. 10. *μὴ κατὰ συμβεβηκὸς*] Hic locus ex Philopono sic supplendus est: *μὴ κατὰ συμβεβηκὸς φύσει ἂν ὑπάρχοι κίνησις αὐτῇ. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τόπος. Küst. μὴ* om. E. *ὑπάρχῃ* V. 11. *αἱ κινήσεις*] om. A. E. 14. *Κίνησον τὸν ὀνόγυρον*] Vide supra vv. *Ἀνάγυρον* et *Κινεῖς*, et Hesychium v. *Ἀναγυράσιος Küst.* *ὁ* om. E. 17. *Κινήσω τὸν*] Vid. Schol. Platon. p. 451. coll. 453. Cf. v. *Τὸν ἀφ' ἱερᾶς*. 18. *ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν*] Male. Proverbium enim hoc non est ductum a nautis, qui extrema necessitate compulsi ancoram sacram iacere solent, sed ab iis qui calculis ludunt. Habebant enim veteres tabulam, denis lineis distinctam, utrimque quinis; in quarum medio alia erat linea, quae dicebatur *sacra*. Per has lineas movebantur calculi, usque ad mediam; ad quam qui pervenerat, ultima necessitate compulsus, et ad incitas redactus, calculum inde movebat, in quo suprema ipsi spes sita erat. Quod si enim et hunc perdidisset, nullo auxilio relicto, manus victori dare cogebatur. Hinc ortum est proverbium, *Κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς*: quod praecise dictum est pro *κινεῖν τὸν πεσσὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς*. Pollux lib. IX. c. 7. *Τῶν δὲ πέντε ἑκατέρωθεν γραμμῶν μέση τις ἦν, ἱερὰ καλουμένη· καὶ ὁ τὸν ἐκεῖθεν κινῶν πεττὸν παροιμίαν ἔποιει, κινῶ τὸν ἀφ' ἱερᾶς.* Plura de hoc argumento legere licet apud Salmasium in Flav. Vopiscum. *Küst. ἐκ μεταφορᾶς — ἄγκυραν ἔχουσιν* merito nescit Schol. Plat. 21. *γὰρ* om. *V. *κεῖται*] An *καλεῖται*? *Hemst.* Schol. Plat. *παρὰ τούτοις γὰρ κεῖταί τις ψῆφος οἷον ἱερὰ καὶ ἀκίνητος, θεῶν νομιζομένη, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν Ἀρχεσίλᾳ.* Adde v. *Ἀφ' ἱερᾶς*.

movetur? Affirmant autem eius esse qui movetur. is est enim qui ab imperfecto progrediatur ad perfectum, non qui movet: uti se res habet in discipulo et magistro. unus est enim in utroque motus, qui a magistro profectus in discipulo desinat. Ita anima quoque movetur. nam ab imperfecto transit ad perfectum, neque habet actionem omnino perfectam, neque caret potentia. accedit ut in quibus prius et posterius, in iis etiam sit tempus; in quibus vero tempus, in iis etiam motio. haec enim inter se reciprocantur. quamobrem in quibus est motio, in iis etiam est tempus. in anima autem est prius et posterius: est igitur motio. esse autem in anima prius et posterius manifestum est. nam a propositione ad conclusionem transit; neque omnia simul cognoscit, sed aliud ante aliud; neque omnia quae novit, simul tractat, sed aliud quidem prius, aliud posterius: et, ut universe dicam, ab virtute ad vitium, ab ignorantia ad scientiam transit. itaque recte Plato eam per se moveri affirmat. accedit etiam Aristoteles, qui cum animam moveri negat, non hanc motionem ab ea abiudicavit, sed qualemcunque motionem naturalem nobisque cognitam. neque enim ea augetur aut imminuitur; neque qualitatis aut quantitatis mutationem subit, sed alias habet motiones, quae intellectuales sunt et maxime vitales. Movetur autem anima, cum mutationem subit: ut cum a dispositione transit ad habitum, ab ignorantia ad scientiam. Aristoteles autem eam moveri negat, ad corporeas motiones respiciens. si enim anima, inquit, non movetur per accidens, natura habebit motum; si hoc, etiam locum. omnes enim motiones corporum in loco fiunt. quicquid est enim in loco, corpus est. *Κίνησον τὸν ὀνόγυρον.* Onogyrus est species viminis. unde sensus existit, move flagella. *Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. A sacra movebo calculum.* dicitur de iis qui extremum auxilium tentant: per figuram sive ab nautis ductam, qui omnem salutis suae spem in sacra ancora repositam habent, sive ab iis qui calculis ludunt.

Κίνιφος. ὁ ποικίλος.

Κινὸμενος. κινούμενος.

Κινῶ. αἰτιατικῇ.

Κινώπετα. τὰ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενα ἑρπετά.

Κινωπή.

[*Κινστέρνα.* Ὅτι τὴν Μωκισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ Δίκορος κτίζει.

Κιντούροις. Ὅτι Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος ἱκανὰς μυριάδας ἀργυρίου κατανάλωσεν εἰς τὴν γαστέρα, ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων.]

Κινύρα. ὄργανον μουσικόν, ἢ κιθάρα. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα.

Κινύρας. ὄνομα κύριον.

Κιννυρή. οἰκτρά, θρηνητική.

Κιννυρόμεθα. θρηνοῦμεν.

Κιννυρομένη. ὀδυρομένη, θρηνοῦσα.

Καί σε κιννυρομέναν ὁπότ' ἀθρόος ἦλθε δαΐζων,
ἤριπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἀσθμα πυρός.

Κινύφειος. ὄνομα ποταμοῦ.

Κιονίς. μικρὰ κίων.

Κιονόκρανον. τὸ ἄκρον τοῦ κίονος.

Κίος. ἐμπόριόν τι.

Κιῤῥαῖον πεδίον. Κίῤῥα πόλις ἀπέχουσα Δελφῶν λ' σταδίους. ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κιῤῥαῖον πεδίον καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει. καὶ Κιῤῥαῖος, ὁ πολίτης.

Κίῤῥις. ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ὄνομα κύριον, καὶ ἰχθῦς ποιός.

Κιρκαῖον πεδίον. τῆς Κίρκης. Καὶ Κιρκαῖος τόπος.

Κίρκη. ἡ κιρνῶσα τὰ φάρμακα. ἢ παρὰ τὴν

---

1. Zon. p. 1210. Glossa tamen suspecta. 2. Agnoscit Zon. p. 1215. Neque vero dubitamus quin glossa referatur ad formam *κινύμενος*. Adeas modo Etym. M. p. 514. 3. 5. Om. vulg. 4. *Κινώπετα*] Ex Scholiasta Nicandri Theriac. 27. Adde Zon. p. 1214. et Etym. M. p. 513. f. 6. *ὅτι τὴν Μωκισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς Ἀναστ.*] Idem testatur Codinus de Orig. CPol. num. CV. qui insuper addit cisternam hanc nomen accepisse a sancto Mocio. Vide etiam supra v. *Ἀναστάσιος*. *Küst.* Apertum illinc glossam inficetam esse derivatam; quo minus etiam peiorem observationem de nomine *Κιντούροις* ex v. *Ἀπίκιος* irrepsisse mireris. Utramque *V. subiecit v. *Κινύρας*. *Μωκησίαν* A. 8. *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V. 9. *κατηνάλωσεν*] *κατανάλωσεν* A. 10. *ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας*] Uti multis aliis in locis, ita et hic corrupti codices Suidae imposuerunt. Apud Athenaeum enim lib. I. p. 7. unde locus hic depromptus est, pro *Κιντούροις* hodie recte legitur *Μιντούρναις*, et pro *Γαλατίας*, *Καμπανίας*: ut monuimus etiam supra v. *Ἀπίκιος*. *Küst.* 11. *ὄργανον μουσικόν* agnoscit Zon. p. 1211. Sed merito notationem istam *ἀπὸ τοῦ κ. τὰ ν.* nescit Photius. 13. *Κινύρας. ὁ. κύριον*] Athen. X. 456. Clem. Paed. III, 6. *ἐὰν δὲ ἄρα πλουτῇ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον.* Iulian. Ep. ad Dionys. *τοῦ Κινύρου πλουσιώτερος.* Tragoedia Cinyras saltata a Neoptolemo in ludis, in quibus Philippus Mac. a Pausania est occisus, Suet. in Caio 17. Ios. XIX, 1. Ovid. Metam. X, 299. Hygin. fab. 58. 164. *Reines.* Cf. v. *Καταγηράσαις*. Quae subsequebantur, *Θείαντος παῖς, βασιλέως Κύπρου, ζάπλουτος· ὃν φασιν ἀμιλλώμενον τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς οἷα μουσικῆς τεχνίτην, ἀπολωλέναι. διὸ καὶ Κινύρας ἐκλήθη, παρωνύμως τῇ κινύρᾳ*: delevi cum A. B. E. *V. Contulit Gaisf. Schol. Ven. Il. λ'. 20. Adde Heynii Obss. in Apollod. p. 325. 14. *Κινυρή*] *Κινυρή* A. B. V. Hesychius. Vid. Photius, Etym. M. p. 514. et Lex. Bachm. p. 278. Cf. Il. ρ'. 5. 15. *Κινυρόμεθα*] Schol. Apoll. Rh. I, 292. *Κινύρειο. ἐθρήνει· κυρίως δὲ κινύρεσθαί ἐστιν ἐπὶ βοός, καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. Reines.* Spectat Suidas ad Aristoph. Equ. 11.

ων

1. Distichum Antipatri Sidon. LXIII, 5. 6. Anthol. Pal. VII, 210. *κινυρομέναν*] *κινυρομένων* A. B. *V. Med. *κινυρομένην* E. Mox *ἦθε* A. Tum *ἤρειπεν* E. *λαῦρον* A. V. *λάβρου* E. 4. *Κινύφιος*] *Κινύφειος* dedi cum A. B. V. Sed ad illa *ὄνομα ποταμοῦ* debuit *Κίνυψ* adiici. Vid. intpp. Virgilii Georg. III, 312. 5. Post proximam glossam habet *V. 6. *Κιονόκρανον*] Xenophon Hist. Gr. p. 521. *πίπτει τὸ κιονόκρανον ἀπὸ τοῦ κίονος.* Hunc respexit forsan Suidas. *Toup.* MS. Diligenter post Tittm. in Zon. p. 1214. tractavit Boissonadus in *Notices et Extr.* T. X. p. 187. sq. 7. *ἐμπόριόν τι*] Statim Gaisf. delevit *πόλεως Μυσίας· ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου τῆς ἀποικίας τῶν Μιλησίων. τὸ ἐθνικὸν Κιανός*, cum A. B. E. V. quippe petita a Zonara p. 1212. sive Etym. M. p. 512. 8. Supplendum *ἐστὶν* post *πόλις* cum Harpocratione et Photio. Praeterea distinctionem consuetam, *Κίῤῥα. πόλις, ἀπέχουσα Δ.* immutavi. Cf. Moschop. *π σχ.* p. 57. 9. *λ' σταδίους*] Harpocratio habet *π' σταδίους*, i. e. LXXX. stadia: et sic legendum contendit Meursius Lect. Attic. II, 2. *Küst.* Immo Harpocratio *τριάκοντα.* Consentit Photius. Harpocrationem et Suidam ex Strabone corrigit Meursius. *Gaisf.* *Αἰσχίνης*] Contra Ctesiph. p. 68. 12. *Κίρης*] *Κίῤῥις* A. B. E. V. *Κίῤῥις. ζῷον* Zon. p. 1209. Supra *Κερῤῥίς. ὄνομα ἰχθύος.* Distinxit haec Etym. M. p. 515. *Κίῤῥις. ὁ ἰχθῦς· — κερὶς δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. κίῤῥις, εἶδος ἑρακος.* Piscis nomen apud Oppianum est *κιῤῥίς.* Ceterum ut *ὄνομα κύριον* facile traducimus sive ad fabulosam Cirin, sive ad Adonidem, quem etiam Choeroboscus p. 1389. commemoravit, ita haeremus in fluvii nomine. 14. *τὸ τῆς*] *τὸ* om. A. E. *V. Mox *Κιῤῥαῖος* V. Post *Κιρκαῖος* virgula distinguebatur. Vid. Apollon. Rhod. III, 200. et Eust. in Dionys. 692.

---

apud hos enim extat calculus quidam sacer. *Κίνιφος.* Variegatus. *Κινόμενος.* Qui movetur. *Κινῶ.* Aptum accusativo. *Κινώπετα.* Reptilia: quae in solo moveantur. *Κινωπή.* [*Κινστέρνα.* Mocisiam cisternam Anastasius Dicorus Imperator condidit. *Κιντούροις.* Apicius Romanus multa drachmarum millia in ventrem insumpsit, Cinturis in Galatia multas squillas comedens.] *Κινύρα.* Instrumentum musicum. vel cithara. dictum ab movendis nervis. *Κινύρας.* Cinyras. Nomen proprium. *Κιννυρή.* Miserabilis, lugubris. *Κιννυρόμεθα.* Lugemus. *Κιννυρομένη.* Flebiliter gemens, lamentans. *Et confertim ut te flebiliter gementem perditura prosiluit, incidit rapidam flammam ignis in foco lucentem.* *Κινύφειος.* Nomen fluvii. *Κιονίς.* Parva columna. *Κιονόκρανον.* Caput columnae. *Κίος.* Emporium quoddam. *Κιῤῥαῖον πεδίον.* Cirrha urbs XXX. stadia Delphis abest. apparet igitur ab Aeschine Cirrhaeum campum vocari, qui huic urbi adiacebat. Et Cirrhaeus, eius urbis civis. *Κίῤῥις.* Nomen fluvii. item nomen proprium. item piscis quidam. *Κιρκαῖον πεδίον.* Circes campus. Et Circaeus locus quidam. *Κίρκη.* Circe. Sic dicta a miscen-

κερκίδα· κερκὶς δὲ παρὰ τὸ κρέκω. τὰς δὲ παιπαλώσας γυναῖκας Κίρκας φαμέν.

319 ‖*Κίρκον. ἱέρακα, ἢ οὐράν, ἢ κωπηλάτην.*

Κίρκον τ' εὐόλπαν φιλοκαμπέα·

ἐν Ἐπιγράμματι.

Κιρνῶ. δοτικῇ.

Κιρρόν. πυρρόν. Καὶ ὁ κιρρὸς οἶνος πέττει ῥᾷον, ξηραντικὸς ὤν.

Κίρρος. ὄνομα κύριον.

Κίς. ὄνομα κύριον, ὁ πατὴρ τοῦ Σαούλ, τοῦ πρώτου βασιλέως Ἑβραίων.

Κίς κιός. ὁ σκώληξ.

Κισσηίς. ἡ τοῦ Κισσέως θυγάτηρ.

Κίσσηρις.

Λύχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον.

καὶ αὖθις·

Τρηχαλέην τε λίθον, δονάκων εὐθηγέα κόσμον.

Κισσηροειδές.

Κισσηφερής.

Κισσία. χώρα.

Κίσσιρις. εἶδος ὀρνέου.

Κισθήνη. ὄρος τῆς Θρᾴκης.

Κισσῶ. τὸ μεθ' ἡδονῆς συλλαμβάνω. Λαβίδ· Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Κίστη. ἡ θήκη.

Καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον·

ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ πληθυντικὸν κίσται.

Κίστη καὶ κίστις, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται, ἢ ἱμάτιά τινα. τὸ τ ἀντὶ τοῦ θ· κίσθη γάρ. Οἱ δὲ τετραγώνους κίστας ἐτεκτήναντο, πρὸς ἀνδρῶν ὑποδοχήν.

Κίστις τῇ κίστει. Κιστὶς δὲ ὀξυτόνως, κιστίδος, παρὰ Ἀριστοφάνει.

---

1. *κερκὶς — κρέκω* servarunt A. B. V. Med. (*δὲ* om. Med. *κέρκω* A. B. Med.) et Etym. Gud. p. 323. *παιπαλώσας*] *παιπαλώδεις* in ea v. consentiente Etymol. p. 515, 7. *Hemst.* *πεπαλώσας* Med. Totam glossam ex Etym. M. transcriptam opinor. 3. *οὐράν*] Haec interpretatio pertinet ad vocem *κέρκον*, non *κίρκον*. *Küst.* Habet Photius, ignorat Zon. p. 1209. 4. *Κίρκον ἔτ'*] *Κίρκον τ'* A. B. E. V. et Anthol. Küsterus ubi epigramma tunc ineditum copiosius illustrat: „*κίρκος εὐόλπης* est vas olearium curvum et inflexum, sic dictum a similitudine accipitris, adunc um rostrum habentis. omnia enim curva et aduncа a Graecis appellabantur *κίρκοι*, auctore Hesychio." Iacobsius, Reiskio praecunte, cogitabat de annulo. Equidem satis habeo Theophr. H. Pl. IV. 2, 7. (ubi v. Schneid. T. III. p. 288.) attulisse, si forte huius aliquis possit usus existere. Sed neque de huius vocis interpretatione neque de constituendo *εὐόλπῃ* tuto licet decernere. 5. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Phaniae II, 3. Anthol. Pal. VI, 294. Mox sequebantur: *Λύσις ὀνείρου· Κίρκους κιτασχών, οὗ θέλεις πάντως τύχοις. Χειρὸς μετασθεὶς κίρκος ἄρχουσι βλάβη.* Ea resecui, quippe quae teneat A. in marg. *Νικηφόρ*ου *πατριάρχ* V. Nunc hi senarii leguntur apud Astrampsychum: ubi minus recte *θέλοις*. Praeterea *τύχῃς* et mox *βλάβης* E. Post *τύχοις* *V. *καὶ ἄλλο*, Med. *καὶ αὖθις* addunt. 6. Om. vulg. 7. *Καὶ ὁ κιρρὸς*] Musitheus Athenaei I. p. 32. D. *ὁ δὲ κιρρὸς ξηρὸς καὶ τῶν οἰνίων πεπτικώτερος. Gaisf.* 8. *ξαντικός* *V. 10. *πατὴρ Σαούλ* *V. 12. Post *σκώληξ* Gaisf. delevit *Κισσεύς, ὁ Διόνυσος*, cum A. B. E. 13. *Κισσηίς*] Il. ζ'. 299. 14. Immo *Κίσηριν*, ad Philippi versum illud pertrahendum. Sed nullam huic glossae, quam licet e Zon. p. 1212. resarciri, fidem habemus, cum praesertim *V. ordinem vocum satis diversum (*Κισθήνη· Κισσηρεὺς· Κισσηροειδές· Κίσσηρις· Κισσία· Κίσσιρις· Κίσσιρις*) secutus nihil antiquitus extitisse coarguat nisi forte *Κισσία* et *Κίσσιρις* sive *Κίσσιρις*. 15. Philippi Thessal. XVII, 4. dictum in Anthol. Pal. VI, 62. 17. *Τρηχαλέην τε*] Versus Damocharidis Ep. II, 5. Anthol. Pal. VI, 63. propter argumenti similitudinem adiectus.

2. *Κισσηφερής* E. Schneiderі emendationem *Κισσηρεφής* in Lex. Gr. prolatam confirmat *V. qui *Κισσηροειδές* postponat. 4. *Κίσσιρις*] Sic Moschop. *π. σχ.* p. 197. *Κίσσιβις* B. *Κίσσιβις. Κίσσιρις* *V. et Med. *Κίσιρνις* Hesych. 5. *Κισθήνη* recte unus *V. comprobante Harpocratione sive Photio. Reliqui libri *Κισσήνη*. V. intpp. Isocr. Paneg. 41. 6. V. Herodiani Epim. p. 64 *Λαβίδ*] Psalm. L, 5. 10. Vox Pauli Silentiarii LI, 9. Anth. Pal. VI, 65. 11. *Ἐπιγράμμασι* diserte libri. *καὶ πλ, κίσται* om. vulg. *τὸ πληθυντικὸν* Med. *πληθυντικὸν* *V. Id praetuli scripturae Gaisf. *πληθυντική*. 12. *κίστις*] *κοίτης* Photius. Verum fortasse *κοιτίς*. Lucian. Epist. Saturn. 21. *ἐν κοιτίσι καὶ κίσταις*. Ubi Schol. eadem fere habet quae Suidas. Scholiasten citant Toupius et Hemsterhusius. *Gaisf.* *κοίτη* tuetur Etym. M. p. 524. *ἀγγεῖον, ἐν ᾧ*] Confer Schol. Aristoph. Ach. 1137. et Suidam supra v. *Κιβωτός*. *Küst.* Addit Gaisf. Schol. Od. ζ'. 76. 13. *τινα*] *τί τινα* *V. Parum aptum istud *τινά*, quod nescit Hesychius. In reliquis cf. Etym. Gud. p. 324. 17. *παρὰ Ἀριστοφάνει*] Apud Aristoph. Acharn. 1137. (1105.) hodie scriptum est *κίστις κιστίδος*, cum acuto in penultima, non vero in ultima. *Küst.* Olim ordine perverso *παρ' Ἀριστοφάνει κιστίδος: κιστίδος, παρ' Ἀριστοφάνει* A. B. *V.

---

dis venenis. vel ab radio textorio, qui dictus est ab verbo *κρέκω*. Feminas autem malarum artium peritas *Κίρκας* appellamus. *Κίρκον*. Accipitrem. vel caudam. vel remigem. In Epigrammate: *Et annulum flexus amantem.* *Κιρνῶ*. Aptum dativo. *Κιρρόν*. Rufum. Vinum flavum facilius concoquit cibos, quia vim habet exsiccandi. *Κίρρος*. Nomen proprium. *Κίς*. Nomen proprium. Fuit pater Saulis, primi regis Hebraeorum. *Κίς, κιός*. Vermis. *Κισσηίς*. Filia Cissei. *Κίσσηρις*. *Pumicem, aridum et foraminibus plenum maris lapidem.* Et alibi: *Et lapidem asperum, calamis bene acuendis praesidium.* *Κισσηροειδές*. *Κισσηφερής*. *Κισσία*, Cissia, regio. *Κίσσιρις*. Avis genus. *Κισθήνη*. Mons Thraciae. *Κισσῶ*. Cum voluptate concipio. David: *Ecce enim in iniquitatibus sum conceptus, et in peccatis mater mea me peperit.* *Κίστη*. Cista. In Epigrammate: *Et cistam multorum foraminum, quae atramentum continet.* Et pluralis forma *κίσται*. *Κίστη* et *κίστις*. Vas, in quo cibi reponuntur, vel vestimenta. littera *τ* posita pro *θ*: oportuit enim *κίσθη*. *Illi vero quadratas cistas fabricarunt, ad viros suscipiendos.* *Κίστις*. Apud Aristophanem vero legitur *κιστίς*

Κιστοφόρος. ἔοικε δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διονύσου καὶ ταῖν Θεαῖν.

320 ‖*Κισσύβιον.* ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον κυρίως. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Κισσοῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος.

Κίττα. ἡ κίσσα. Ὅτι τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν ταῖς τῶν ἀνθρώπων, δύναται μιμεῖσθαι τὴν διάλεκτον· οἷον κίτται καὶ ψιττακοὶ καὶ τὰ ὅμοια.

Κιτιεύς. ἀπὸ τόπου. *Κίτιον* γὰρ πόλις Κύπρου· ἔνθεν καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς.

Κίτιον.

Κιττός. ὁ κισσός.

Κιττοφόρος. ἐνίοτε μετὰ τοῦ σ γράφουσι.

Κιττῶντες. ἐπιθυμοῦντες. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν κυουσῶν γυναικῶν, καὶ ἐπειδὴ ἀδδηφάγον τὸ ὄρνεον ἡ κίττα καὶ περίεργον εἰς ἐπιθυμίαν.

Οὕτω κιττῶμαι διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

Κίτρον. ὁ καρπός.

Κῖοι. Κίος νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων, παρῳκειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν. ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσι.

Κιφησοφῶν. δοῦλος ἦν οὗτος.

Κιχείω. καταλάβω.

Κίχλη. εἶδος ὀρνέου.

---

1. *Κιστοφόρος. ἔοικε δὲ τὰς κίστας ἱερ.*] Sic etiam legitur apud Photium in Lexico inedito. Sed Harpocratio in diversa abit, quippe apud quem locus hic ita concipitur: *Κιττοφόρος· ἔνιοι διὰ δύο σσ γράφουσι, κισσοφόρος. τὰς γὰρ λεγομένας κίσσας ἱερὰς εἶναι ἔλεγον τοῦ Διονύσου καὶ ταῖν Θεαῖν.* In codice tamen Fed. Morelli etiam legebatur *κίσσας* et *κισσοφόρος*, testibus Maussaco et Valesio: quam lectionem veram esse existimo. Uti enim olim in variis pompis et festis canistra ferri solebant a puellis, quae inde *κανηφόροι* dicebantur: sic etiam in festo Bacchi et Cereris cistae olim gestatae fuisse videntur. Quo spectat, quod Pausanias in Arcadicis p. 495. simulacrum Cereris apud Oncinos cultae manu dextra facem et sinistra *cistam* gestasse scribit: quod opinionem hanc non parum confirmat. Non quidem me latet Maussacum in Dissertatione Critica aliter sentire: quippe qui vulgatam lectionem Harpocrationis sequens locum hunc exponit de piscibus *cissis*, quos Baccho sacros fuisse, et qui eos ferrent *κισσοφόρους* dictos fuisse putat. Sed cum nec ipse de veritate huius sententiae plene persuasus sit, nec argumentis irrefutabilibus rem evincat, cuilibet licere puto absque nota temeritatis a tanto viro dissentire. *Küst.* Vid. Ruben. ad nummum Augusti de Asia recepta p. 268. *Reines.* Adeantur Ernestius in Cl. Cic. v. Cistophorus et Eckhel. D. N. IV. p. 352. sqq. 2. *τοῦ Διονύσου*] *τοῦ* om. A.] *V.] Photius. Mox *τῶν θεῶν* A. Ceterum male seiunxit [immo continua proposuit] Photius, et post Photium Suidas (vid. infra *Κιττοφόρος*), quae unius glossae ambitu apud Harpocrationem comprehenduntur. Is igitur in MS. Pal. sic: *Κιττοφόρος: ἔνιοι δὲ μετὰ τοῦ σ γράφουσιν Κισσοφόρος· ἔοικεν δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διονυσίου καὶ ταῖν θεαῖν.* Utrumque *κισσοφόρος* et *κιττοφόρος* habent codd. Demosthenis p. 313. *Gaisf.* *Κισσοφόρος* merito probavit Lobeck. Aglaoph. I. p. 647. Eodem pertinet Lex. Rhet. p. 272. 3. *Κισσύβιον. ἐκ κισσίνου*] Vide Athen. lib. XI. p. 477. *Küst.* *κισσίνου*] *κισσουίνου* B. E. V. Med. *κισυβίνου* Photius. *κισσυκίνου* Lex. Bachm. p. 278. *κισίνου* Apollonius Lex. p. 400. 4. *ἐν Ἐπιγράμμασι*] Leonidae Tar. XXX, 4. Anthol. Pal. VI, 154. *Ἐπιγράμμασι* diserte *V. 5. *Βρομίῳ*] *Βρομέῳ* B. *Βρομαίῳ* E. *πολυπλακέος*] *πολυπλανέος* B. E. V. Anthol. 6. *τῶν πτηνῶν ὅσα*] Hoc fragmentum legitur etiam supra v. *Γλῶττα.* *Küst.* *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V. 8. *ταῖς τῶν ἀνθρώπων, δύναται μιμεῖσθαι τὴν τούτων διάλ.*] Sic locum hunc ex Paris. A. emendavi et supplevi, qui in prioribus editt. [et B.] sic legitur, *τὴν τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον.* *Küst.* *τὴν* etiam E. *μιμεῖσθαι τὴν τούτων* om. V. *τούτων* omisi cum A. E. 11. *Κίτιον*] Seqq. habet Schol. Thucydid. I, 112. *Gaisf.* *πόλις*] *πολὺ* V. 13. Om. vulg. *Κίττιον* Med. *τόπος* addit Zon. p. 1214. 14. *Κιττός*] *Κιττίς* B.

1. *σσ*] *σ* E. V. Photius. *σῖγμα* B. Haec avulsa sunt ab v. *Κισσοφόρος.* 2. *Κιττῶντες*] Ex Scholiis Aristoph. Pac. 496. minus copiosa. *ἡ* om. A. Lege cum Schol. *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κ. γ.* 5. *Οὕτω κιττῶμαι δὴ τῶν σαν.*] Aristoph. Vesp. 368. *Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* *κιττῶμαι*] *κιττόμαι* E. *δὴ τῶν*] *διὰ τῶν* A. V. et quem Gaisf. silet Ox. cum v. *Χοιρίναι.* 7. V. Herodiani Epimer. p. 64. 8. *Κίος*] Cum vulg. Photius. *Κίοι* A. V. Gaisf. Verum haec cum Harpocrationis, cui summa debetur observationis, epitome Darmstadina contendenti (ubi verba leguntur haecce, *Κεῖοι οἱ ἀπὸ Κέω. Λυσίας. Κέως μὲν κτλ.*) sponte *Κίος* supplementum apparuit. Nec dissimiliter Valckenarius ex Harpocratione legebat, *Κεῖοι: Κέως νῆσος μέν.* Constat autem tum Aristophanis dicterio (Ran. 997. *οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος*, unde ducta videtur Pollucis doctrina VII, 204. *Χῖος, ὃν καὶ Κῖον ἐκάλουν*), tum aliorum exemplis et librariorum erroribus (v. Herod. VIII, 1. 46. Plut. Aristid. 2. et quos attulit Astius in Plat. Remp. p. 615.) *Κῖος* et *Κεῖος* tenui discrimine habita fuisse. Ceterum *Κίος* insulae nomen etsi commenticium est, a magistris tamen id probatum evincit Moschop. *π. σχ.* p. 112. (coll. p. 58.) *Κίος νῆσος, παροξύτονον. Κῖος δέ, ὁ ἀπὸ ταύτης τῆς νήσου, προπεπερισπωμένως.* *παρακειμένη*] *περικειμένη* V. 10. V. Strab. VIII. p. 356. 12. *Κιφισοφῶν*] Scribe *Κηφισοφῶν* per *η*, et suo loco pone. Eius aliquoties meminit Aristophanes. *Küst.* Hic quaedam excidisse videtur ex Schol. Aristoph. Ran. 975. revocanda. *Hemst.* *Κιφησοφῶν* A. B. E. V. Med. Cf. v. *Κησιφῶν.* 13. *Κιχείω*] Il. *ά.* 26. 14. *Κίχλα*] *Κίχλαι* A. V. Reposui *κίχλη*, Grammatico Herm. p. 322. et Philem. p. 67. magis obtemperandum ratus quam Lex. Seg. p. 470. *καὶ διὰ τοῦ ᾱ καὶ διὰ τοῦ η λέγουσι —, ὡς κίχλα κίχλη.*

κιστίδος, cum acuto in ultima. *Κιστοφόρος.* Cistas Baccho et Divis utrisque sacras fuisse apparet. *Κισσύβιον.* Proprie poculum ex ligno hederaceo confectum. In Epigrammate: *Hederae Bacchicae lateque serpentis ramum.* *Κίττα.* Pica. *Quaecunque aves linguam et mandibulas habent humanis similes, sermonem hominum imitari possunt: ut picae, psittaci, aliae similes.* *Κιτιεύς.* Citiensis. ab loco ductum. Citium enim urbs Cypri: a qua dictus est Zeno Citiens. *Κιττός.* Hedera. *Κιττοφόρος.* Interdum scribitur per *σ*. *Κιττῶντες.* Concupiscentes. translatio ducta est a gravidis mulieribus, picae similiter concupiscentibus, quae vorax est et in temerarium appetitum proclivis. *Adeo cupio per iudicum tabulata cum calculis ambulare.* *Κίτρον.* Malum citreum. *Κῖοι.* Cius insula una e Cycladibus, Atticae vicina: cuius nomine Lysias urbem in ea sitam appellavit. Sed etiam alii oratores nominibus insularum urbes saepe appellant. *Κιφησοφῶν.* Hic erat servus. *Κιχείω.* Invenero. *Κίχλη.* Genus avis.

Κιχλίζειν. τὸ λιπαροὺς ὄρτυγας ἐσθίειν, ἢ τὸ γελᾶν ἀτάκτως. ἐν Ἐπιγράμματι·

Κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἑεῖσα.

Κιχλισμός. ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως.

Κιχρᾷ. δανείζει.

Κλαγγή. ποιά τις φωνὴ ὀρνέου· καὶ ἐνοπή· ἤχων ὀνόματα.

Κλαγγηδόν. μετὰ κραυγῆς.

Κλάδεσι. κλάδοις. ἀπ' εὐθείας τῆς κλάδος, ὡς τέκος. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει.

καὶ κλαδί, δοτική.

Κλαζομενάς τ' ἐξέβαλεν.

Κλάειν. συγγνάζειν, ὀδύρεσθαι. Ὁ δὲ Θύσας Ἐπικούρῳ καὶ δόξαις ταῖς ἐκείνου κλάειν ἔλεγε.

321 ‖ *Κλάειν ἐῶσι.* καταφρονοῦσι, παρ' οὐδὲν λογίζονται.

Κλαρῶται. μέτοικοι· ὡς Μαριανδυνοὶ ἐν Ἡρακλείᾳ, καὶ Εἵλωτες ἐν Λακεδαίμονι, καὶ ἐν Θετταλίᾳ Πενέσται, καὶ Καλλικύριοι ἐν Συρακούσαις.

Κλασιβώλακα. τὸν τὰς βώλους λεαίνοντα.

Χαλκὸν ἀροτρητὴν κλασιβώλακα νειοτομῆα.

Κλαστάσεις. πατήσεις, παλαίσεις, καταπονήσεις, ὑποτάξεις. κλονήσεις, διασείσεις· οἱ δέ, κραυγάσεις· βέλτιον δὲ κλάσεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιτεμνομένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ἀριστοφάνης·

Βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις.

Κλάτιος. ὄνομα κύριον. Αἰλιανός· Αὐτόχρημα πηδῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, τὴν ναῦν Ἀσδρούβα φεύγειν ἐπειγομένην, χεῖρας ἐπιβαλὼν εἶχετο ἐρρωμένως τῆς πρύμνης ὁ Κλάτιος ὄνομα.

Κλαυδιανός, Ἀλεξανδρεύς, ἐποποιὸς νεώτερος· γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου τῶν βασιλέων.

---

1. *Κιχλίζειν*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 979. *λιπαρὰς* B. Σ. *ὄρτυγας*] Quomodo ὄρτυγας? Sed malim *κίχλας*. *Reines.* ὄρτυγας ἐ. ἤγουν κίχλας Schol. Rav. 2. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Macedonii VII, 1. Anthol. Pal. V, 245. 3. *Κιχλίζεις*] *Κιχλίζων εἰς* B. E. *V. 5. *Κιχλισμός*] Vid. Bergler. et Wagner. in Alciphr. I, 33. *Gaisf.* Adde intpp. v. *Γιγλισμός*. 6. *Κιχρᾷ*] Vid. Alb. in Hesych. v. *Κιχρήσει*. 7. *Κλαγγή*] Utriusque vocis commemoratio spectat ad versum Il. γ'. 2. sub v. *Ἐνοπή* allatum (v. Etym. M. p. 516.): *Τρῶνες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς.* 9. *Κλαγγηδόν*] Il. β'. 463. 11. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι*] V. 242. 12. *κλάδεσσι*] *κλάδεσι* A. B. E. V. et quem Gaisf. silet Ox. 13. *δοτική*] *δίδοται* A. B. E. V. et Edd. ante Küst., qui tacite sumpsit emendationem Porti. is etiam Lysist. 633. attulerat. Vide praeter alios Choerobosc. p. 1226. et Gramm. Herm. p. 349. 14. *Κλαζομενάς τ' ἐξέβαλεν*] Herodotus I, 16. de Alyatte Lydiae rege inquit: *Οὗτος Κιμμερίους ἐκ τῆς Ἀσίης ἐξήλασε, Σμύρνην τε τὴν ὑπὸ Κολοφῶνος κτισθεῖσαν εἷλεν, ἐς Κλαζομενάς τ' ἐσέβαλεν.* Ad hunc locum Suidas respexit. *Küst. ἐσέβαλλεν* B. V. Statim Gaisf. delevit *ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰς Κλαζομενάς*, cum A. B. E. V. Quo ipso fides totius glossae convellitur. 15. *Ὁ δὲ Θύσας*] Ex Aeliano. *Hemst.* Firmatur coniectura ex v. *Ἐπίκουρος*, ubi sub finem extant haec: *Εἶτα ἀνέθορεν, Ἐπικούρῳ καὶ ταῖς ἐκείνου δόξαις κλ. λ.* 18. Post *λογίζονται* Gaisf. delevit cum A. B. E. V. *Κλάρια. τὰ ψέλλια*: quae debentur Zon. p. 1220. cf. Boisson. Anecd. III. p. 221. Ad eam gl. notavit Toupius, Plutarch. Ag. et Cleom. p. 801. *Κολλάρια*, Hesych. *Κλαρά.* 19. *Κλαρῶται*] Confer Eustathium in Homerum pp. 295. 1024. et 1090. *Küst. Κλαρόται* A. B. V. E pr. Photii MS. Etym. M. p. 660, 25. *λακρόται* MS. Pollucis III, 83. *Μαριανδυνός* B. E pr.

2. *Καλλικύριοι*] Vide supra h. v. Photius in Lexico inedito habet *Κιλλικύριοι*: et sic Hesychius in serie sua. Herodotus vero VII, 155. eosdem *Κυλλυρίους* vocat. *Küst.* 4. *βώλους*] *βούλους* B. 5. *Χαλκὸν ἀροτρήτην*] Agathiae XXX, 1. Anthol. Pal. VI, 41. *χαρκὸν* V. Tum *ἀροτρίτην* A. Libri *ἀροτρήτην*. *νειοτομία* E. 6. *Κλαστάσεις. πατήσεις*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 166. Unde demonstrari licet verborum ordinem sic esse concinnandum: *Πατήσεις. παλαίσεις, καταπονήσεις. Κλαστάσεις. ὑποτάξεις, κλονήσεις, διασείσεις.* Facessant igitur tres voces superiores, quas Scholiorum lectores incaute videntur immiscuisse. 8. *κλάσεις*] Id est, *amputabis* Graecis enim *κλᾶν* et *κλαδεύειν* significat *vitem putare*, vel *palmites abscindere*. Photius: *Κλᾶν ἄμπελον, τὸ τέμνειν.* Hesychius: *Κλᾶν: Τέμνειν ἀμπέλους· ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν.* Enarrator Comici in Equ. 166. *Κλαστήριον, τὸ δρέπανον, ᾧ κλαδεύουσι καὶ ξύλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Küst.* V. Hemst. in Add. ad Tho. M. p. 535. 9. *τεμνομένων*] *περιτεμνομένων* A. V. 13. *Αὐτόχρημα πηδῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμ.*] Idem fragmentum legitur etiam supra v. *Αὐτόχρημα. Küst.* Non dubito quin locus inde sit repetitus. Mox in accusativis istis *τὴν ναῦν . . ἐπειγομένην* desiderabam participium *ἰδών*. 16. *πρύμνης*] *ποίμνης* E. 17. *Κλαυδιανός*] Vales. in Euagrium p. 274. *Toup. Hemst.* Eadem *Eudocia* p. 270.

Κιχλίζειν. Pingues coturnices edere, vel immodeste ridere. In Epigrammate: *Cachinnaris lascivum risum, nuptiarum praenuncium, edens.* *Κιχλισμός.* Lascivus et effusus risus. *Κιχρᾷ.* Feneratur. *Κλαγγή.* Vox quaedam avium; item *ἐνοπή*: sonorum nomina. *Κλαγγηδόν.* Cum clamore. *Κλάδεσι.* Ramis. ab recto *κλάδος*, ut *τέκος*. Aristophanes *Avibus*: *In hederae ramis sedem habent.* Et *κλαδί*, dativus. *Κλαζομενάς τ' ἐσέβαλεν.* Clazomenas cum exercitu invasit. *Κλάειν.* Flere, plorare. *Ille vero diis sacrificans Epicurum eiusque opiniones plorare iussit.* *Κλάειν ἐῶσι.* Contemnunt, nihili faciunt. *Κλαρῶται.* Clarotae, inquilini: ut Mariandyni Heracleae, Helotes Lacedaemone, et in Thessalia Penestae, Callicyrii Syracusis. *Κλασιβώλακα.* Frangentem glebas. *Vomerem aereum, glebas in novalibus arandis proscindentem.* *Κλαστάσεις.* Conculcabis, profligabis, fatigabis, subiges, quassabis, concuties. secundum alios vero clamabis. sed praestat interpretari, amputabis. per metaphoram ductam a palmitibus, qui in vitibus amputantur. Aristophanes: *Senatum conculcabis et belli duces amputabis.* *Κλάτιος.* Nomen proprium. Aelianus: *Clatius quidam nomine, plane limites ille, quod est in proverbio, transiliens, navi Hasdrubae fugere properanti manum iniecit, et puppim valide retinuit.* *Κλαυδιανός.* Claudianus, Alexandrinus, poeta heroicus recentior, Arcadii et Honorii Imperatorum temporibus vixit.

Κλαύδιος, ἐξ ἰδιώτου αὐτοκράτωρ ἐγένετο, τὴν μὲν ψυχὴν οὐ φαῦλος, ἀλλὰ καὶ ἐν παιδείᾳ ἤσκητο, ὥστε καὶ συγγράψαι τινά· τὸ δὲ δὴ σῶμα νοσώδης, ὥστε καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶ τρέμειν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ φωνήματι ἐσφάλλετο, καὶ οὐ πάντα ὅσα εἰς τὸ συνέδριον εἰσέφερεν, αὐτὸς ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ τῷ ταμίᾳ ὥς γε πλήθει ἀναλέγεσθαι ἐδίδου· ὅσα δ' αὐτὸς ἀνεγίνωσκε, καθήμενος ὡς τὸ πολὺ ἐπελέγετο. καὶ μέντοι καὶ δίφρῳ καταστέγῳ πρῶτος Ῥωμαίων ἐχρήσατο. οὐ μέντοι καὶ διὰ ταῦτα οὕτως, ὅσον ὑπὸ τῶν ἐξελευθέρων καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν, αἷς συνῆν, ἐκακύνετο. περιφανέστατα γὰρ ἐγυναικοκρατήθη, ἅτε ἐκ παίδων ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ἐν φόβῳ τραφείς· καὶ διὰ τοῦτο ἐπιπλέον τῆς ἀληθείας εὐήθειαν προσεποιεῖτο, ὅπερ που καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε. καὶ πολὺν μὲν χρόνον τῇ τιτθῇ καὶ τῇ μητρὶ συνδιαιτηθεὶς καὶ συνουσίαις γυναικῶν πλείοσι γενόμενος, οὐδὲν ἐλευθεροπρεπὲς ἐκέκτητο. ἐπετίθεντο δὲ αὐτῷ ἔν τε τοῖς συμποσίοις καὶ ἐν ταῖς συμμίξεσι. πάνυ γὰρ ἁπλήστως ἐν ἀμφοτέροις διέκειτο, καὶ ἦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ εὐάλωτος. πρὸς δὲ καὶ δειλίαν εἶχεν, ὑφ' ἧς πολλάκις ἐκπληττόμενος οὐδὲν τῶν προσηκόντων ἐξελογίζετο. ἐκεῖνόν τε γὰρ ἐκφοβοῦντες ἐξεκαρποῦντο καὶ τοῖς ἄλλοις δέος ἐνέβαλλον. οὗτος οὖν τοιοῦτος ὢν οὐκ 322 ὀλίγα δεόντως ἔπραττεν, ὁσάκις ἔξω τῶν εἰρημένων παθῶν ἐγίνετο.

Ὅτι Κλαύδιος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, νόμον προὔθηκε, μὴ δύνασθαι βουλευτὴν ὑπὲρ ἑπτὰ σημείων τῆς πόλεως ὁδεύειν, χωρὶς τῆς τοῦ βασιλέως κελεύσεως. ἐπειδὴ δέ καί τινες τοὺς δούλους ἀῤῥωστοῦντας οὐδεμιᾶς ἠξίουν θεραπείας, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν οἰκιῶν ἐδίωκον, ἐνομοθέτησε πάντας τοὺς ἐκ τοῦ τοιούτου περιγενομένους ἐλευθέρους εἶναι. ἀπηγόρευσε δὲ καὶ τὸ καθήμενόν τινα ἐπὶ ἅρματος διὰ τῆς πόλεως ἐλαύνειν.

Ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ στασιασάντων τῶν Ἰουδαίων κατὰ Χριστιανῶν, ἄρχοντα ἐπέστησεν αὐτοῖς Κλαύδιον Φήλικα, κελεύσας αὐτῷ τιμωρεῖσθαι τούτους. τῶν δὲ εἰς τὰ ἱερὰ ἀθροιζομένων,

---

1. Κλαύδιος, ἐξ ἰδιώτου αὐτοκράτωρ ἐγένετο, τὴν μὲν ψυχ.] Haec et quae sequuntur αὐτολεξεὶ paene leguntur apud Dionem in Claudio [LX,2.]: itemque apud Ioannem Antiochenum in Excerptis ab Valesio editis p. 805. sq., ex quorum alterutro proinde locum hunc Suidas descripsit. *Küst.* Non potest dubitari quin Dio pleraque suppeditarit. 3. δὲ] δὲ δὴ A.B.V. 5. φονήματι] φρονήματι V. Exc., ubi Valesius p. 117. „Lege φωνήματι ex Dione." 6. ἐξέφερεν A. qui καὶ addit post αὐτός. 9. δίφρῳ καταστέγῳ πρῶτος Ῥωμ.] Vide Lipsium Elect. I, 19. qui praeter alia veterum scriptorum loca, in quibus de sellis et lecticis agitur, etiam hunc ad examen revocat. *Küst.* 10. πρώτως V. 12. ὑπό τε] τε omisi cum A. et Exc. 14. ἀσφαλείᾳ] νοσηλείᾳ Dio, quod reponi iussit Valesius. 16. που] τοῦτο A.B.E.V. edd. ante Küsterum, qui tacite mutavit cum Dione et Exc. 17. Recte τηθῇ Exc. Indidem petendum ἐν ante συνουσίαις. 18. πλέον συγγενόμενος] πλείοσι γενόμενος A.V. Exc. πλέοσι γ. B. 19. αὐτῷ] αὐτὸ V. Mox τοῖς om. E.

1. καὶ] καὶ ἦν A.*V. Exc. 2. εἶχεν] εἶπεν V. Tum ἐφ' οἷς E. Med. 6. τῶν δεόντων] δεόντως A.B.E.V. καὶ δεόντως Exc. καὶ τῶν δεόντως Dio. 8. τῶν Ῥωμαίων] τῶν om. A.V. 9. ὑπὲρ ἑπτὰ σημ.] Dio LII. extr. et Tacit. XII. non licuisse senatori lege Augusti urbe in provinciam, excepta Sicilia et Gallia Narbonensi, exire, nisi impetrata venia dicit. Vid. Cuiac. Obss. VI, 35. *Reines.* σημεία] σημείων A.B.E.V. Id reposui, praesertim ipsa structurae novitate permotus: quamquam genitivus ille σημείων ὁδεύειν vulgarem sequitur analogiam (cf. Poll. I, 131. ὁδοῦ μακροτέρας κατανύειν), ὑπὲρ autem interdum ad notionem adverbialem redit, v. Lob. in Phryn. p. 410. 11. V. Fabric. in Dion. LX. not. 276. Personus conferri iussit *Iortin Disc. III. on Christianity* p. 138. 12. ἀλλὰ] ἀλλὰ γὰρ probavi cum A.B.E.V. Formulam per citerius aevum propagatam non multum ab v. δὲ discrepasse supra monitum in v. Ἀλλὰ γάρ. Cuius usum vel abusum licet ex horum locis dignoscere: Aeliani V. H. III, 17. (ubi v. Periz.) Arriani Exp. VI, 5. VII, 3, 2. 7. Plut. de Mus. pr. et pp. 1131. F. 1146. E. Exc. Legg. Prisci pp. 208. 219. et Menandri pp. 299. 415. qui praeter alia sibi concessit p. 352. οἱ δὲ ἀλλὰ γάρ. 17. Ὅτι tacite Gaisf. cum *V. ἐπὶ αὐτοῦ στασιασάντων] Non capio verba nugatoris illius, quisquis fuit, ap. Suidam in Κλαύδιος, inquit Scaliger in Euseb. an. 2044. *Reines.* 18. Χριστιανούς B.V. Mox Κλαύδιος recte Brotier. in Tacit. T. II. p. 393. ed. 4to. 19. Φοίλικα] Φήλικα A.B.E.V. Hemsterhusius affert Glandorp. Onomast. Rom. p. 92, 44.

Κλαύδιος. Claudius, ex homine privato Imperator, ingenio fuit minime spernendo, et disciplinis adeo excultus, ut etiam libros quosdam scripserit. ceterum valetudine corporis infirma usus est, capite et manibus trementibus, unde impediebatur etiam lingua et titubabat. hinc non omnia, quae ad Senatum referebat, ipse legebat, sed quaestoribus legenda plerumque dabat. ipse vero sedens plerumque legere solebat. primus etiam Romanorum sella operta usus est. ceterum non tam ob haec quam ob libertos et mulieres, quibus consuerat, male audiebat. prorsus enim mulieribus addictissimus vixit: quippe qui a puero in morbis et metu educatus fuisset, atque ideo stultitiam de industria simulasset, ut ipse aliquando confessus est. praeterea qui diu cum avia et matre sua versatus esset, multarumque mulierum contubernio esset usus, nihil ingenuo homine dignum prae se ferebat. maxime autem eum illae aggrediebantur tum in compotationibus tum in Venere: quibus vitiis immodice deditus tunc facillime circumveniebatur. Inerat etiam timiditas, qua saepe perculsus nihil sani consilii capiebat. proinde ubi cum conterruerant, omnia ab eo impetrabant, et ceteris ingentem metum incutiebant. Quamvis autem talis fere esset, multa tamen recte fecit, quoties huiusmodi affectibus vacuus esset. Κλαύδιος. Claudius, Imperator Romanorum, legem tulit, ne Senatori ultra septimum lapidem iniussu Imperatoris ab Urbe proficisci liceret. idem cum quidam servos aegrotantes prorsus negligerent, atque aedibus etiam eiicerent, omnes qui a morbo evasissent, liberos esse iussit. cavit etiam, ne quis curru sedens per urbem veheretur. Cum sub eo Iudaei seditionem contra Christianos movissent, Claudius Felicem iis praefecit, quos ulciscereturc. cum autem Iudaei in templum convenissent,

φωνῆς ἤκουσαν ἐκ τῶν ἀδύτων, λεγούσης, μεθιστάμεθα τῶν ἐντεῦθεν. καὶ τοῦτο γέγονε τρίτον· ἐξ οὗ πανωλεθρίᾳ διεφθάρησαν.

Κλαυσιᾷ. κυρίως τὸ ἠχεῖν αὐτοματὶ τὸ θύριον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ.

Κλαίειν. θρηνεῖν.

Κλεάνθης, ὁ Κάσσιος χρηματίσας, Φανίου, Ἄσσιος, μαθητὴς Κράτητος, εἶτα Ζήνωνος, οὗ καὶ διάδοχος γέγονε· διδάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου τοῦ Σολέως καὶ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. οὗτος πρότερον ἦν πύκτης· ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας ἠράσθη φιλοσοφίας, καὶ τοσοῦτον γέγονε φιλόπονος, ὡς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι. μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθῷ, καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν. ὅθεν ἐπωνομάσθη καὶ Φρεάντλης. ἔγραψε δὲ πάνυ πολλά.

Κλεανθίς. ὄνομα θηλυκόν.

Κλεαρίς. φυλή.

Κλέαρχος, Σολεύς· ἔγραψε διάφορα. Καὶ Κλέαρχος ὁ Ποντικός, νέος ὢν εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, ἀκούσαι Πλάτωνος. καὶ λέγων φιλοσοφίας διψῆν, ὀλίγα οἱ συγγενόμενος, ἦν γὰρ θεοῖς ἐχθρός, ὄναρ ὁρᾷ ὅδε ὁ Κλέαρχος γυναῖκά τινα, λέγουσαν πρὸς αὐτόν· Ἄπιθι τῆς Ἀκαδημίας, καὶ φεῦγε φιλοσοφίαν· οὐ γάρ σοι θέμις ἐπαυρέσθαι αὐτῆς· ὁρᾷ γὰρ πρὸς σὲ ἐχθιστον. ὧν ἀκούσας ἐπάνεισιν εἰς τὴν στρατείαν. φθόνῳ δὲ ἐπικλυσθεὶς ἐκπλεῖ τῆς οἴκοθεν, καὶ φυγὰς ἁλώμενος ἔρχεται πρὸς Μιθριδάτην, καὶ στρατοπεδευόμενος παρ' αὐτῷ ἐπηνεῖτο. οὐ μὴν μετὰ μακρὸν ἐκπίπτουσιν οἱ Ἡρακλεῶται εἰς στάσιν βαρεῖαν· εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμβάσεις βουλόμενοι, προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὐθις ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον. ἐπειδὴ δὲ κλητὸς παρεγένετο, καταλύσας ἔν τινι τῶν σταθμῶν τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ, ὄναρ ὁρᾷ παλαιὸν Ἡρακλεωτῶν τύραννον, Εὐώπιον ὄνομα, λέγοντα αὐτῷ, ὅτι δεῖ τυραννῆσαί σε τῆς πατρίδος. προσέταττε δὲ καὶ οὐ-

1. *φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν ἀδ. λέγουσα*] De tempore, quo vox haec audita fuerit, non consentiunt scriptores: aliis tempore Passionis Dominicae, aliis sub Claudio, ut hic Suidas, aliis vero tempore excidii Hierosolymitani prodigium illud accidisse referentibus: de quo argumento vide quae disputat Scaliger in Eusebium p. 186. *Küst.* Putavit hic, quisquis fuit, hanc vocem auditam fuisse tempore passionis, quod volunt Euseb. Hieronymus et Baronius an. 34. an. 128. it. tempore excidii. — Vid. de illa voce, quae anno sexto ante excidium urbis audita fuit, Ioseph. VI, 31. *Reines.* *φωνῆς ἤκουσαν — λεγούσης* A. B. E. V. *Μεθιστώμεθα* Scaligeri coniecturam (interpres, *Migremus hinc*) receperat Gaisf. Sane Iosephus, *μεταβαίνωμεν ἐντεῦθεν*, Hieronymus, *transeamus ex his sedibus*: sed Tacitus vulgatis favet, *audita maior humana vox, excedere deos.* 3. *πανωλεθρίᾳ* V. 4. *Κλαυσιᾶν*] *Κλαυσιᾷ* A. *V. 5. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 1099. sq. 8. Post *θρηνεῖν* delevit Gaisf. *οἱ δὲ Ἀττικοὶ κλάειν*, cum A. B. E. V. Ipse continuam glossam, id est Astrampsychi versiculum, *Κλαίων καθ' ὕπνους παγχαρὴς πάντως ἔσῃ*, delevi cum A. *Λύσις ὀνείρου Κλ.* V. Ibidem *μεθ' ὕπνους* B. V. 9. *ὁ Κάσσιος χρηματίσας, Φανίου, Ἄσσιος*] Menagius in Diog. VII, 168. corrigit, *χρηματίσας Φανίου, ὁ Ἄσσιος.* Eudocia horum pleraque p. 272. dedit, ab istis exorsa, *Κλεάνθης εἰς ἦν καὶ αὐτὸς τῶν κυνικῶν φιλοσόφων Κάσσιος μαθητὴς Κρ. Ἄσσιος* non dubium quin correctioni vocis mendosae *Κάσσιος* fuerit appositum. 15. *ὥςτε*] *ὡς καὶ* A. B. V. Quae sequuntur redeunt in v. *Φρεάντλης.* 16. *ἤντλη* V. 17. *μεθ' ἡμέραν δὲ* Suidas infra cum Diogene. *μεθ' ἡμέρας* *V. 20. *Κλέανθις* vulg.

3. *Κλέαρχος ὁ Ποντικός*] Cum hoc loco Suidae conferenda omnino sunt, quae de eodem Clearcho ex Memnone refert Photius Cod. CCXXIV. p. 704. 705. *Küst.* Ex Aeliano *περὶ Προνοίας* suspicor desumpta. *Hemst.* Vid. Wesseling. in Diod. XV, 81. *Gaisf.* 4. Reduxi pristinam verborum distinctionem. Nam Edd. vulgg. *Πλάτωνος, καὶ λέγων φ. διψῆν. ὀλίγα οἱ συγγ.*, ubi *δὲ* post *ὀλίγα* requiritur. 7. *Ἄπιθι — ἔχθιστον*] Particula hinc in v. *Ἐπαύρασθαι* transcripta. 8. *ἐπαύρασθαι*] *ἐπαύρεσθαι* A. B. E. V. Med. Gaisf. 9. *ἐπάνεισι πρὸς* V. 10. *στρατείαν*] Fort. *Θρᾳκίαν* vel *Ἡρακλείαν. Hemst.* *εἰς τὴν στρατείαν* videndum ne loco suo mota sint. Praeterea hiat oratio, neque iustam exilii causam afferunt illa *φθόνῳ δὲ ἐπικλυσθείς.* Certe refingendum *φόνῳ.* 12. *στρατοπεδευσάμενος*] *στρατοπεδευόμενος* A. V. 13. *ἐμπίπτουσιν*] *ἐκπίπτουσιν* dedi cum A. V. id est, in fluctus scopulosque turbarum civilium illiduntur. Similiter Plut. Themist. 6. *τῆς ἡγεμονίας εἰς ἐκεῖνον ἐκπεσούσης.* *Ἡρακλεῶται*] *Ἡρακλειῶται* B. et inter vss. E. 15. *συμβιβάσεις*] *συμβιβάσεις* B. E. Med. 16. *ἐπειδὴ*] *ἐπεὶ* V. Tum *κλητὸς* A. B. V. *κληθεὶς* Editiones. Mox malim *παρεγίνετο.* 18. *τὸν πάλαι*] *παλαιὸν* recepi cum A. *πάλιν* E. Med. *πάλαι* B. V. 19. *Εὐώπιον*] *Εὐοπίονα* A. Neutrum satisfacit.

vox ex adytis audita est, dicens: *Migramus hinc.* id vero tribus vicibus accidit: ex quo tempore internecione deleti sunt. *Κλαυσιᾷ.* Proprie dicitur de ianua, quae sponte crepat. Aristophanes *Pluto*: *Sed profecto ianua sua sponte sic stridulum concrepuit.* *Κλαίειν.* Flere. *Κλεάνθης.* Cleanthes, Phaniae filius, Assius, discipulus Cratetis, deinde Zenonis, cuius etiam successor fuit, magister vero Chrysippi philosophi, Solensis, et Antigoni regis. hic cum antea pugil esset, Athenas profectus amore philosophiae captus est; idemque adeo laboriosus fuit, ut alter Hercules diceretur. cum enim non haberet unde viveret, noctu mercede aquam hauriebat, interdiu vero disciplinis et libris vacabat: unde etiam dictus est Phreantles. scripsit plurima. *Κλεανθίς.* Nomen mulieris. *Κλεαρίς.* Tribus ita vocata. *Κλέαρχος.* Clearchus, Solensis, varia scripsit. Et Clearchus Ponticus, admodum iuvenis Athenas profectus est, audiendi Platonis causa. qui cum diceret se philosophiam sitire, non diu cum ea versatus (erat enim diis inimicus) in somnis vidit mulierem sibi dicentem: *Excede Academia, et relinque philosophiam, qua frui tibi fas non est; infenso enim vultu te intuetur.* quibus auditis in patriam rediit. caedibus autem obrutus domo discessit, vagusque et exul ad Mithridatem pervenit, apud quem commorans laudem meruit. non multo vero post gravis seditio inter Heracleotas exorta est: qui cum in amicitiam et concordiam redire vellent, Clearchum pacis restituendae moderatorem elegerunt. is igitur vocatus in patriam rediit; cumque in itinere ad mansionem quandam divertisset, Euopium, Heracleotarum quondam tyrannum, in somnis vidit, sibi dicentem: *Oportet te patriae tuae tyrannum fieri.* philosophiam tamen

τος φιλοσοφίαν φυλάττεσθαι αὐτόν. ὑπεμνήσθη καὶ τούτων τοίνυν ἐκ τῆς προρρήσεως τῆς Ἀθήνησιν. ἐγκρατὴς δ' οὖν τῶν κοινῶν γενόμενος, ὠμότατός τε ἦν καὶ εἰς ὑπεροψίαν ἐξαφθεὶς ἄμαχον τοῦ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει, προσκυνεῖσθαι δὲ καὶ ταῖς τῶν Ὀλυμπίων γεραίρεσθαι τιμαῖς ἠξίου, καὶ στολὰς ἤσθητο θεοῖς συνήθεις, καὶ τοῖς ἀγάλμασι τοῖς ἐκείνων ἐπιπρεπούσας· τόν τε υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ Κεραυνὸν ἐκάλεσεν. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἡ δίκη· εἶτα δὲ ἡ χεὶρ ἡ Χίωνος· ὅσπερ οὖν ἦν ἑταῖρος Πλάτωνος, καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ, καὶ τὸ μισοτύραννον ἐκ τῆς ἐκείνου ἑστίας σπασάμενος ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα. κοινωνὸ δέ οἱ τῆς καλῆς πράξεως γενέσθαι λέγονται Λεωνίδης τε καὶ Ἀντίθεος, φιλοσόφω καὶ τώδε ἄνδρε. ὅπως δὲ ἔδωκε δίκην ἀνθ' ὧν ἐτόλμησεν, εἴρηται.

Κλεαίνετος.

Κλέμματα. Καθημέραν κλέμματα ποιούμενος. ἀντὶ τοῦ, φωράματα προτιθέμενος τοῖς ἑαυτοῦ θρέμμασι.

Κλεόβιος. ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων.

Κλεοβουλίνη, Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ. ἔγραψεν ἔπη, καὶ γρίφους, καὶ τὸ ᾄδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἴνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή·

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἑκάστῳ

παῖδες τριάκοντα.

*Κλεόβουλος, Εὐαγόρου, Λίνδιος, εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν, ῥώμῃ καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν, μετέσχε τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἐγένετο δὲ αὐτῷ θυγάτηρ Κλεοβουλίνη, ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. οὗτος ἔγραψεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια. Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε· „Ἄμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν.“ ἔλεγέ τε, „τὸν φίλον δεῖν εὐεργετεῖν, ὅπως μᾶλλον ᾖ φίλος· τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν.“ „Εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος, ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ.“ „Τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν.“ Ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ἔτη βιοὺς ὁ. ἀπεφήνατο, „Πάντων μέτρον ἄριστον.“ καὶ Σόλωνι ἐπέστειλεν οὕτω· „Πολλοὶ μέν τινές εἰσιν ἑταῖροι καὶ οἶκος πάντη· φαμὶ

1. *φυλάσσεσθαι* E. Mox *τοίνυν* om. V. 4. *εἰς ὑπεροψίαν*] Haec Suidas etiam habet in *Ἄμαχον*, ubi et *ἐξαφθείς*, quae lectio proba. *Hemst.* 6. *δὲ* om. V. 8. *ἐπιτρεπούσας* *V. Sed vide de v. *ἐπιπρέπω* Iacobs. in Philostr. p. 337. sq. 9. *Κεραυνὸν*] Plutarch. de Fort. Alex. p. 338. B. a Reinesio commemoratus: *ὅπου καὶ Κλέαρχος Ἡρακλείας τύραννος γενόμενος σκῆπτρον ἐφόρει, καὶ τῶν υἱῶν ἕνα Κεραυνὸν ὠνόμασε.* 10. *πρῶτον μὲν ἡ δίκη*] Hanc dicendi figuram praeierat Aeschylus: v. Agam. 911. 1617. S. Th. 630. Omnino quicquid iuste sancteque peractum est, Graeci solent ad Dicen rerum humanarum moderatricem et auspicem constanter revocare. *ἡ Χίωνος*] *Χιονίδος* A. V. *ἡ Χιονίδος* B. E. *ἡ Χιονίδου* *V. 13. *ἀσπασάμενος*] Legendum esse *σπασάμενος* Portus recte monuit. *Küst.* *σπασάμενος* A. *παυσάμενος* B. E. V. Elegans sed rarior dicendi formula, praesertim in genere medio; nam *ἔσπασεν ἄμυστιν* et similiter Aeschyl. Cho. 528. Eur. Cycl. 417. 571. *χαρακτῆρα σπάσωμεν* Dio Chrys. T. I. p. 167. *ῥίζαν σπάσας* etiam Lycophr. 623. *κοινωνοὶ*] *κοινωνὸ* B. E. *κοινωνῶ* V. 14. *Λεωνίδης*] Memnon *Λέοντα καὶ Εὐξένωνα* appellat: item auctores caedis Chiona, Leonem, *Εὐξένωνα* et ceteros non paucos. *Reines.* 15. *τώδε*] *τώδε τὼ* E. 16. *δίκην ἔδωκε δικαίαν*] *ἔδωκε δίκην* A. *ἔδωκε δίκας* B. V. Post *εἴρηται* desideres loci significationem, quo fuerint haec copiosius explicata. 17. *Κλεαίνετος*] Aristoph. Equ. 577. Thuc. III, 36. Xenoph. Anab. V, 1, 17. Hanc et seq. glossam transponit *V. 19. *προτιθέμενος*] *προστιθέμενος* A. *ποιούμενος* B. E. 21. Glossa satis obscura.

1. *Κλεοβουλίνη*] Diogen. Laert. I, 89. et Menag. Plutarch. II. p. 145. E. 148. C. 401. B. *Hemst.* De ea, quod hospitibus paternis pedes laverit, Clem. Strom. IV. p. 224. *Reines.* *Κλεοβουλίνα* V. *Κλεοβούλη Eudocia* p. 272. ubi de hac deque parente Cleobulo tradit usque ad v. *τρισχίλια*. 2. *ἔγραψεν* om. V. item ante *ᾄσματα* om. *V. 3. *αἴνιγμα*] Anth. Pal. XIV, 101. 4. Correxerunt illic viri docti *δέ θ' ἑκάστῳ*, mox *τριήκοντά*. Eudocia *ἑκάστων*. 9. Durum istud *τέ*, quod meliorem habet locum apud Diog. I, 89. *ῥώμῃ δὲ καὶ κάλλει διαφέρειν, μετασχεῖν τε κτλ.* 10. *Κλεοβούλη*] Lege *Κλεοβουλίνη*, ut recte ante. *Küst.* Sic A. B. V. Illud servat Etym. Gud. p. 326. 12. *γρίφια* Eudocia. 14. *βροτοῖσιν*] *ἐν βροτοῖσιν* A. B. E. V. et Diog. I, 91. 15. *δεῖ* *V. 19. *οὗτος* ante *ἀπεφήνατο* delevi cum A. B. *V. et Diog. 20. *Σόλων* A. 21. *τινές*] Lege cum Casaubono *τίν.* *οἶκος*] *οἶκοι* B. E. Mox *φησὶ* E.

idem eum cavere iussit: quibus dictis in memoriam sibi revocavit, quod Athenis ipsi praedictum fuerat. rerum autem potitus crudeliter admodum imperavit, et intolerabili fastu inflatus condicionisque humanae oblitus adorari se divinosque honores sibi haberi praecepit. vestes etiam induit diis proprias et decora, quibus horum simulacra solent exornari: praeterea filium suum Fulmen appellavit. Tandem eum interficit primum vindicta Iustitiae, deinde manus Chionis: qui cum familiaris et auditor Platonis per aliquod tempus fuisset, et odium tyrannorum ex eius institutione hausisset, patriam liberavit. huius autem praeclari facinoris socii fuisse dicuntur Leonides et Antitheus, ipsi quoque philosophi. qua autem ratione scelerum suorum poenas dederit, dictum est. *Κλεαίνετος. Κλέμματα. Quotidie furta faciens.* id est, pecudibus suis quotidie furta praebens. *Κλεόβιος.* Nomen sacerdotis idolorum. *Κλεοβουλίνη.* Cleobulina, Lindia, Cleobuli sapientis filia. scripsit versus, griphos, et celebre illud aenigma in annum, cuius initium: *Est pater, duodecim habens filias, quarum singulis sunt filiae triginta.* *Κλεόβουλος.* Cleobulus, Euagorae filius, Lindius, unus septem Sapientum, viribus corporis et formae praestantia inter aequales suos excellens; qui Aegyptiorum etiam philosophia institutus est. filiam habuit Cleobulinam, quae aenigmata versibus hexametris scripsit. hic cantica et griphos ad versuum tria millia scripsit. Inter dicta eius clarissima haec praecipue celebrabantur: *Imperitia maiorem mortalium partem tenet.* dictitabat *amico benefaciendum esse, quo magis fieret amicus; ex inimico vero faciendum amicum. In rebus secundis ne efferaris fastu; neve in adversis animum desponderas. Fortunae vicissitudines fortiter ferre scito.* Obiit senex, anno aetatis LXX. Dixit etiam, *modum esse omnium rerum optimum.* Idem ad Solonem haec perscripsit: *Multi quidem tibi sunt amici et ubique domus. verum ego Soloni in-*

δ' ἐγὼ ποτνιωτάταν ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον. δαμοκρατεῖ μὲν οὖν, καὶ ἃ νᾶσος πελαγία."

Κλεοδαῖος. ὄνομα κύριον.

Κλεόκριτος. οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κιναιδος καὶ ξένος καὶ δυσγενὴς καὶ Κυβέλης υἱός· ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ παρῆσαν. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναίδων ἡ παροιμία.

Κλεόμβροτος. ὄνομα κύριον.

Κλεομένης. οὗτός ἐστιν ὁ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλοπάτορι ἐπιβουλὴν τεκτηνάμενος· ὃς κακῶς μετήλλαξε τὸν βίον, ἀνὴρ γενόμενος καὶ πρὸς τὰς ὁμιλίας ἐπιδέξιος καὶ πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυής, καὶ συλλήβδην ἡγεμονικὸς καὶ βασιλικὸς τῇ φύσει. Ἔστι περὶ τούτου ἐν τῷ Ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζειν.

Κλεομήδης Ἀστυπαλαιεὺς Κίκιον τὸν Ἐπιδαύριον ἀπέκτεινεν ἐν τῇ πυγμῇ, καὶ ἀφῃρημένος τὴν νίκην ἔκφρων ἐγένετο ὑπὸ τῆς λύπης, καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Ἀστυπάλλαιαν. διδασκαλείῳ δὲ ἐπιστάς, ἐν ᾧ παῖδες ἦσαν ξ', ἀνατρέπει τὸν κίονα, ὃς τὸν ὄροφον εἶχεν. ἐμπεσόντος δὲ τοῦ ὀρόφου καὶ πάντας ἀποκτείναντος, καταλιθούμενος ὑπὸ τῶν ἀστῶν κατέφυγεν εἰς ἱερόν, καὶ ἐμβὰς εἰς κιβωτὸν καὶ τὸ ἐπίθεμα ἐφελκυσάμενος κάματον τοῖς Ἀστυπαλαιεῦσι παρεῖχε. τέλος τὰ ξύλα τῆς κιβωτοῦ καταῤῥήξαντες οὐδένα εὗρον.

Κλεόνικος. ὄνομα κύριον.

Κλεόξενος καὶ Δημόκλειτος ἔγραψαν περὶ πυρσῶν· ὧν τὴν πραγματείαν ἐπεξειργάσατο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ὡς λέγει ἐν τοῖς ἱστορουμένοις.

Κλεόπας. ὄνομα κύριον.

Κλεοπάτρα.

---

1. ποτνιωτάταν] Casaubonus in Laertium emendabat ποτ' ἀνανιωτάταν, ab ἀνάνιος, i. e. *molestiae expers*. Sed praestat fortasse scribere ποθεινοτάταν: quae coniectura Menagio etiam in Laertium, et ante eum Porto placuit. *Küst.* Menagio et Küstero placebat ποθεινοτάταν: quae Porti emendatio est; nec inepta quidem ea. Epigramm. Anthol. I. p. 109. Τόσσον ἄλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη: adde Dionys. Halicarn. XI, 9. p. 661. et Clem. Alexand. in Paedag. II, 10. p. 239. Sed Suidae lectio exquisitior et nescio quomodo elegantior est. Quin et Laertius habet δαμοκρατεομέναν. Quare locus ita scribendus videtur: Φαμὶ δὲ ἐγὼ ποτνιωτάταν ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον δαμοκρατευμέναν. *Verum ego censeo Soloni commodissimam atque acceptissimam fore Lindum, quae civitas est libera. Toup.* I. p. 345. Probabiliter Koenius ποτανεσιάταν in Gregor. p. 196. Voci ποτνιωτάταν imposuit μακαρίαν V. Sed certissimum δαμοκρατευμέναν: ubi Küsterus δαμοκρατεῖται coniecit, δαμοκρατεῖν A. B. E. V. δημοκρατεῖν *V. 3. V. Valck. in Herod. VI, 52. 4. Κλεόκριτος] Haec paulo copiosiora sunt iis quae nunc continentur Schol. in Aristoph. Ran. 1485. et Av. 877. 5. Κυβέλης] Κύλης V. Κλεόκριτος ὁ τῶν μυστῶν κῆρυξ affertur Xenoph. Hell. II, 4, 20. 7. ἦν δὲ] οὗτός τε E. Mox proverbium mireris significari, cuius nulla hoc quidem loco vestigia. Videndum vero ne sententia reiicienda sit ad v. Κλεισθένην ὁρῶ. 8. κιναίων A. 9. Κλεόμβροτος] De Cleombrotis varia neque recondita Reinesius congessit, quae repeti noluimus. 10. Πτολεμαῖος V. 11. ὃς κακῶς μετήλλαξε τὸν βίον, ἀνὴρ γεν.] Locum hunc ex Polybii Histor. V, 39. Suidas descripsit. *Küst.* 14. τὴν φύσιν] Dedi τῇ φύσει cum B. V. Polyb. 15. Novissima debentur lectoribus incautis, qui mendum Κλεομένους in gl. Ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζων (sic repone) sine suspicione tenuerunt. 17. Κλεομήδης Ἀστυπαλαιεὺς] Historia haec et ipsa etiam verba leguntur apud Pausaniam lib. VI, 9. unde Suidas. *Küst.* Addunt Reinesius Euseb. Praep. Euang. V, 34. Orig. in Cels. p. 186. Theodor. Therap. VIII. Cyrill. Alex. in Iulian., Gaisfordus Plut. Romul. 28. Κίκιον] Κίκκον B. E. V. Ἴκκον Pausanias.

1. ἀφῃρημένος τὴν νίκην] ἀφῃρημένος V. i. e. ἀφῃρημένος. 7. ἐμβὰς] ἀναβὰς E. 8. Ἀστυπαλεῦσι *V. 11. Κλεώνικος Edd. ante Gaisf. 12. Δημόκλειτος] Δημόκριτος E. περὶ πυρσῶν] In prioribus editt. [et A. B. E. cum *Eudocia* p. 267.] pessime legitur περὶ Περσῶν, cuius loco scribendum esse περὶ πυρσῶν recte olim monuit Paulus Leopardus Emend. V, 11. Scripserant enim Cleoxenus et Democlitus, non de Persis, ut Wolfius et Portus vulgata lectione decepti existimarunt, sed de ratione dandi per faces signi, ut constat ex Polybio, qui in Eclogis lib. X, 41. 42. de variis πυρσείας modis agens, non solum testatur Cleoxenum et Democlitum de hoc argumento scripsisse, sed etiam addit se modum πυρσείας ab illis excogitatum et inventum correxisse. Verba Historici haec sunt [c. 45, 6.]: Ὁ δὲ τελευταῖος ἐπινοηθεὶς διὰ Κλεοξένου ἢ Δημοκλείτου, τυχὼν δὲ τῆς ἐξεργασίας δι' ἡμῶν, ἐστὶ μὲν ὡρισμένος καὶ πᾶν τὸ κατεπεῖγον δυναμένος ἀκριβῶς διασαφεῖν. Ad hunc ipsum locum Suidas respexit. Praeterea περὶ πυρσῶν olim etiam scripserat Aeneas, ut testatur Polybius ibidem, et ex eo Suidas supra v. Αἰνείας. *Küst.*

---

cundissimam fore Lindum affirmo, insulam procul a continenti sitam, cuius populus liber est et sui iuris. Κλεοδαῖος. Nomen proprium. Κλεόκριτος. Cleocritus. hic ut effeminatus et impudicus et peregrinus et ignobilis et Cybeles filius ab comicis perstringebatur. mysteriis enim Cybeles homines molles intererant. idem etiam facie avem referebat. * proverbium igitur illud de impudicis dicitur. Κλεόμβροτος. Nomen proprium. Κλεομένης. Cleomenes. Hic ob structas Ptolemaeo Philopatori insidias male periit: vir tum in vitae consuetudine dexteritatis singularis, tum ad seria negotia tractanda natus, et, ut verbo dicam, ad ducis vel regis munia obeunda natura factus. [De hoc vide etiam supra v. Ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζειν.] Κλεομήδης. Cleomedes Astypalaeensis Iccum Epidaurium in pugilatu occidit, et ereptam sibi victoriam dolens ad furorem conversus cum Astypalaeam redisset, ludum litterarium, in quo erant LX pueri, ingressus columnam, qua tectum sustinebatur, convulsit. oppressis igitur ruina pueris, cum cives eum lapidibus peterent, in templum confugit et in arcam se abdidit, attracto operculo: quod Astypalaeenses amovere diu frustra conati cum arcam tandem effregissent, neminem in ea invenerunt. Κλεόνικος. Nomen proprium. Κλεόξενος. Cleoxenus et Democlitus scripserunt de facibus militaribus. horum opus Polybius Megalopolites correxit, ut ipse in historia sua refert. Κλεόπας. Nomen proprium. Κλεοπάτρα.

Κλέος. δόξα.

Κλεοφῶν, Ἀθηναῖος, τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἠριγόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Περσίς, Τήλεφος.

Κλέων, ὁ Κλεαινέτου, ἐπὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν χρονιζούσης τῆς πολιορκίας ἀπεστάλη, μανιώδης ἀνήρ, βυρσοδέψου παῖς· ὃς ἀντεπολιτεύσατο Νικίᾳ τῷ Νικηράτου. πολλὰ δὲ ἐργασάμενος ἔργα, ὕστερον εἰς Θρᾴκην ἀποσταλεὶς στρατηγὸς πολλὰς προσεκτήσατο πόλεις. ἐν Ἀμφιπόλει δὲ γενόμενος Λακεδαιμονίοις ἐπολέμει, Βρασίδου στρατηγοῦντος αὐτῶν. οὗ καὶ μαχόμενος ὑπὸ Μυρκινίου πελτασταῦ βληθεὶς ἀπέθανε.

Κλεωναί. ὄνομα τόπου· ἔνθα διέτριβεν ὁ λέων, ὃν ἀνεῖλεν ὁ Ἡρακλῆς.

Κλεωναίου χάρωνος. τοῦ χαροποῦ λέοντος.

Κλεώνη. ὄνομα τόπου περὶ τὴν Νεμέαν.

Κλεωνίδης. ὄνομα κύριον.

Κλεώνυμος. οὗτος ῥίψασπις ἐγένετο. Ἀριστοφάνης·

Εἴ τις ἐπιθυμεῖ ταξιαρχεῖν, ἐν ταῖς μάχαις
πάσχοι γε τοιαῦθ', οἷάπερ Κλεώνυμος.

Καὶ παροιμία· Κλεωνύμου δειλότερος. Ἀριστοφάνης·

Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν ἰδοῦσαι,
. . . . ἔλαφοι ἐγένοντο.

δειλὸς γὰρ ἦν. ὑπόγυον δὲ εἶπε, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος. μεῖζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει.

Κλέπτειν. αἰτιατικῇ. τὸ τὰ ἀλλότρια λάθρα ἀφαιρεῖσθαι, τὸ παραλογίζεσθαι.

Κλέπτης. ὁ τὰ ἀλλότρια ἀφαιρούμενος, παρὰ τὸ κλέπτω, τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ κλέπτω, τὸ παραλογίζομαι. Ὅμηρος·

---

1. *δόξα*] *τὴν φαύλην δόξαν Ἀριστοφάνης* Photius. Adde Schol. Plat. p. 446. 2. *Κλεοφῶν*] *Κλεοφῶν Ἀλκιβιάδην ἐγράφετο*, Himer. ex Propemptic. in Flavian. (Ecl. 36,15.) loquens de eo, quod semper viri magni invidiam fuerint passi. Plutarch. de Rep. ger. II. p. 805. *Reines.* Apparet haec ad demagogum illum spectare, de quo laudasse satis est Meinek. Qu. Scen. II. p. 17. sq. De tragico consentit *Eudocia* p. 270. Adde quae protulerunt intpp. Aristot. Poet. II, 5. XXII, 2. *τῶν δραμάτων αὐτοῦ*] Praeter fabulas, quarum Suidas hic meminit, scripserat etiam Cleophon *Μανδράβουλον*, cuius mentio extat apud Aristotelem Sophist. Elench. I, 14. *Küst.* 3. *αὐτοῦ*] *αὐτῷ* B. om. V. 4. *Ἠριγόνη*] *Ἠριγίνη* B. E. Med. *Περσεύς* Eudoc. Mox *Τήλιφος* B. 6. *Κλέων ὁ Κλεαινέτου*] De hoc Cleone eiusque rebus gestis vide Thucydidem lib. IV. Eundem Aristophanes cum alibi in fabulis suis, tum praecipue in Equitibus sale comico perfricuit. *Küst.* Vid. Schol. Luciani Tim. 30. Alienum ab hoc loco res Cleonis fuse disserere. *τὴν καὶ*] *τὴν* om. A. E. V. Mox *βακτηρίαν* V. 8. *βυρσοδέψου*] *ὑρσοδέψου* V. 13. *Μυρκινίου*] Thucyd. V, 10. Suidae indiligentiam notat Davisius in Max. Tyr. V, 4. 15. *Κλεώνδων* critici tolerarunt in Hesych. v. *Κλεώνδαις*, ubi scribendum fuit *Κλεωνῶν*. Ceterum cf. Etym. M. p. 517. *ὁ* om. V. 17. *χάρωνος*] Id est *leonis*. Hesychius: *Χάρων· ὁ λέων. ἀπὸ τῆς χαροπότητος. Küst.* Sic etiam Etymol. cf. Tzetz. in Lycophr. 455. *Gaisf.* Adde Meinek. in Euphor. p. 111. Frustum ut videtur docti poetae sic facile numeris dactylicis accommodetur: *Κλεωναίοιο χάρωνος. χαρωποῦ* V.

3. *οὗτος ῥίψασπις ἐγένετο*] Id ipsum ex Aristophane constat, qui non solum in locis a Suida hic memoratis, sed etiam alibi Cleonymum eam ob causam perstringit. In Equ. 1369. *Τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.* Scholiasta: *Δειλὸς γὰρ καὶ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος.* In Vesp. 16. *Ἐδόκουν αἰτὸν Καταπτάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ, Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν.* Et in eadem fabula 590. *Χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής.* Scholiasta in eum locum: *Κολακώνυμον δὲ εἶπε τὸν Κλεώνυμον. εἴρηται δὲ ὅτι κόλαξ καὶ ῥίψασπις.* Item Av. 290. *Πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;* Scholiasta: *Οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον. τὸν τῆς περικεφαλαίας. ὡς ῥίψασπις καὶ δειλὸς διαβάλλεται Κλεώνυμος.* Et Pac. 677. *Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως Ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.* De Cleonymo enim ibi loquitur Comicus. *Küst.* *Ἀριστοφάνης*] Pac. 443. *Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις Πάσχοι γε τοιαῦθ', οἷάπερ Κλεώνυμος.* Ubi Suidas saltem cum optimis libris pristinam interpolationem repudiat, *ὦ πότνια γ', ἐν ταῖς μάχαις.* 6. *πάσχει*] *πάσχοι* B. Med. 7. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 352. *Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι, Ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.* Scholiasta in eum locum: *τοῦτον ὡς δειλὸν καὶ ἐπὶ τῆς παρατάξεως ῥίψαντα τὴν ἀσπίδα οἵ τε ἄλλοι κωμῳδοὶ διαβάλλουσι πάντες, καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶν ὁ αὐτός. Küst. Ἀριστοφάνης* om. V. Mox delevi quae fraudi Med. debebantur, *αὗται — χθὲς — διὰ τοῦτ'* cum A. B. E. V. 10. *ὑπόγυον δὲ εἶπε, τῷ καιρῷ χρ.*] Locus hic est mutilus, qui ex Scholiasta in modo indicatum locum Aristophanis sic suppleri debet: *Τὸ δὲ χθὲς προσέθηκεν, ὡς ὑπόγυιον τοῦ Κλεωνύμου ῥιψάσπιδος γεγενημένου, τῷ καιρῷ χρώμενος. Küst.* 12. *ὑπόγυα*] *ὑπόγεια* V. Unde sumendum *ὑπόγυια*: cf. Piers. in Moer. p. 378. sq. 13. *τὰ τὸ* mendum vulg. Gaisfordus tamen: „*τὸ τὰ* A. E." 15. Observationum farrago diversissimarum. Similem quidem notationem habet Zon. p. 1216. 16. *τὸ ἐπιθυμῶ*] Supplendum ex Hesych. v. *Κλέψαι*: *τῶν ἀλλοτρίων.* Idem in v. *Κλωπωμένη* ubi explicat *τὸ προθυμεῖσθαι*, restituatur etiam *τὸ κλέπτειν.* 17. *Ὅμηρος*] Il. *α'*. 132.

Κλέος. Gloria. *Κλεοφῶν.* Cleophon, Atheniensis, tragicus. huius inter fabulas hae sunt: *Actaeon*, *Amphiaraus*, *Achilles*, *Bacchae*, *Dexamenus*, *Erigone*, *Thyestes*, *Leucippus*, *Persis*, *Telephus.* *Κλέων.* Cleo, Cleaeneti filius, cum Pyli sive Sphacteriae obsidio diutius protraheretur, eo missus est, homo furiosus, coriarii filius; qui in republica adversatus est Niciae, Nicerati filio. multis autem rebus gestis, tandem in Thraciam missus imperator multas urbes in suam potestatem redegit. Amphipolin vero profectus cum Lacedaemoniis, quorum dux erat Brasidas, bellum gessit: ubi etiam in pugna a Myrcinio cetrato percussus obiit. *Κλεωναί.* Nomen loci, ubi lustra habebat leo, quem Hercules sustulit. *Κλεωναίου χάρωνος.* Fulvi (i. e. leonis) Cleonaei. *Κλεώνη.* Nomen loci circa Nemeam. *Κλεωνίδης.* Nomen proprium. *Κλεώνυμος.* Cleonymus. hic in pugna clipeum abiecit. Aristophanes: *Si quis ordinēs cupit ducere, idem in bellis ei accidat, quod Cleonymo.* hinc proverbium: *Cleonymo timidior.* Aristophanes: *Hae Cleonymum, qui clipeum obiecit, conspicatae formam induerunt cervinam.* erat enim timidus. dixit vero *χθές*, ut Cleonymum nuper admodum abiecisse clipeum innueret, quo maius temporis istius mentione facta dedecus eius videretur. quippe mala recentia solent esse graviora. *Κλέπτειν.* Aptum accusativo: aliena clam surripere, deripere. *Κλέπτης.* Qui res alienas surripit: a *κλέπτω*, quod est concupi-

Μὴ κλέπτε νόῳ.

κλέπτης δὲ ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. λέγεται δὲ κλέπτης καὶ ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ κλέψας. καὶ αὖθις· Κλέπτων ἄρα καὶ ἀφανίζων τὴν ὑπόνοιαν. Ὅτι τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἡ κλοπή, εἰ μὴ φωραθεὶς ὁ κλέπτων ὑπῆρχεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Εἶγε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κόσμιόν ἐστι· τὸ κλέπτειν.

Κλέπτης μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

παρῴδηται παρὰ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου·

Σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,

σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

Κλεπτόμενοι. ἀπατώμενοι. Ἔπεμπεν αὐτῷ δῶρα, γνοὺς κλέπτην ὄντα καὶ καταδεέστερον τῆς ἐγκεχειρισμένης πίστεως.

Κλέπτον οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης·

Ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει·

οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.

Κλεψιποτῶ. τὸ φειδομένως πίνω καὶ φενακίζω τὸν συμπότην. Αὐτή γε μὴν κλεψιποτοῦσα καὶ σωφρονοῦσα.

*Κλεψύδρα. ἡ πηγή· διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημ- 326
μυρεῖν, ποτὲ δὲ ἐνδεῖν.*

Κλεψύδρα. ὄργανον ἀστρολογικόν, ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται. καὶ ὄνομα ἑταίρας. καὶ δικαστήριον ἡ κλεψύδρα καὶ ἀγγεῖον ἔχον μικροτάτην ὀπὴν περὶ τὸν πυθμένα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μεστὸν ὕδατος ἐτίθετο, πρὸς ὃ ἔλεγον οἱ ῥήτορες.

Κλεψυδροῦν. τὸ δικαστήριον.

Κλειγένης ὁ μικρός,

ὁ πονηρότατος βαλανεύς, ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου

ψευδονίτρου τε κονίας,

καὶ κιμωλίας γῆς.

Κυκησιτέφρου· κυκώσης τέφραν μεμιγμένην τῷ νίτρῳ. Κιμωλία δέ, λευκὴ γῆ. λέγει οὖν ὅτι πονηρότατός ἐστι πάσης γῆς, ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, Κιμωλίας καὶ τέφρας καὶ λοιπῆς τοιαύτης. ὡς βαλανέα δὲ αὐτὸν εἰσάγει, μικρὸν τὸ σῶμα.

Κλειδημίδης. ὄνομα κύριον. Καὶ Κλείδημος, ὁμοίως.

---

2. *κλέπτης — τὴν ὑπόνοιαν* omnia neglexit vulg., silente Gaisf. 3. *κλέψας*] Sic B.E.*V.Med. *βλάψας* A.V. Id est, dissimulans sive hominum oculis subducens: cf. Wytt. in Plut. T. VI. p. 884. *καὶ αὖθις*] Vide sub v. *Κλεπτόμενοι*. 4. *Ὅτι τὸ π.*] Ex Schol. in versum, qui olim ferebatur, mox laudatum Aristoph. Plut. 566. *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V. 7. *Νὴ τὸν Δί' εἶγε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν*] *εἶγε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ* A.B.V. In *νὴ τὸν Δί'* siletur *V. *δεῖ* ignorat a Gaisf. praetermissus Ox. *πῶς οὐ κόσμιόν ἐστι τὸ κλέπτειν* E.*V. 8. *τὸ κλέπτειν δηλαδή*] *δηλαδή* om. A.B.E.V. 9. Versus Aristoph. Equ. 1256. 10. Dicendum erat cum Schol. Arist. *παρῴδησε τὰ παρὰ Ἀ. Εὐρ. παρὰ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου*] V. 179. 180. 11. *Θνήσκω σὲ δ'*] *Θνήσκω* om. A.B.E.V. Schol. 12. *μὲν* om. A.B.E.*V. 13. *Ἔπεμπεν — πίστεως*] Exemplum nisi fallor supra in v. *Κλέπτης* ante *καὶ αὖθις* collocandum. 16. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 935. sq. (895.)

1. *Κλεψύδρα. ἡ πηγή*] De hoc fonte audiendus est Schol. Aristoph. Av. 1693. *Κλεψύδρα, κρήνη ἐν Ἀκροπόλει, ἧς Ἴστρος ἐν τῇ β' μέμνηται, τὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμενος. οὕτως δὲ ὠνόμασται, ἐπειδὴ ἀρχομένων τῶν ἐτησίων πληροῦται, παυομένων δὲ λήγει, ὁμοίως τῷ Νείλῳ· ὥσπερ καὶ τὴν ἐν Δήλῳ κρήνην.* Confer etiam Hesychium. *Küst.* Deest gl. V. 4. *μετροῦνται*] Hactenus Photius et Etym. M. p. 517. *ἑταίρας*] Athen. XIII. p. 567. D. *καὶ δικαστήριον ἡ κλεψ.*] Haec ita accipienda non sunt, quasi vox *κλεψύδρα* simpliciter et sensu grammatico per *δικαστήριον* exponi posset: sed respexit Suidas ad locum illum Comici in Vesp. 93. *Ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.* Ibi enim Scholiasta *κλεψύδραν* interpretatur *δικαστήριον*: quae expositio vera est, si sensum istius loci, non vero, si propriam nominis significationem spectes. Vide Petavium in Synesium p. 210. *Küst.* 5. *ἀγγεῖον, ἔχον μικροτ. — οἱ ῥήτορες*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 693. cf. Schol. Vesp. 93. *ἔχει* V. 7. *πρὸς ὃ ἔλεγον οἱ ῥήτορες*] Vide quae notavimus supra in v. *Διαμεμετρημένη ἡμέρα. Küst.* 8. *Κλεψυδροῦν. τὸ δικαστήριον*] Vide quae diximus paulo ante ad verba illa Suidae, *καὶ δικαστήριον ἡ κλεψύδρα. Küst.* Vox ab errore profecta. 9. *Κλειγένης ὁ μικρός*] Aristoph. Ran. 719—22. Repetitum *Κλειγένης*, quod Gaisf. tacite uncis notavit. delevi cum Med. et *V. Ceterum dubites, haeccine de v. *Κυκησιτέφρου* nostrum in locum invaserint an contra. 10. *βαλανεύς*] *βανεύς* V. qui mox *ψευδομίθρου*. 15. *ἡ λευκὴ*] *ἡ* om. A.B.E. item in v. *Κιμωλία*. 16. *τῆς γῆς* E.V. 18. *εἰσάγω* Med. Aperte hiat in his oratio. 20. *Κλειδημίδης*] V. Schol. Arist. Ran. 803. *Κλείδημος*] Clarus Atthidis scriptor, de quo v. Siebel. p. XII. sqq. Item parasiti nomen apud Aelian. N.A. IX, 7. 21. *ὁμοίως*] Post h. v. B.E.V. et A. marg. Astrampsychi versum inculcant, *Αὔσις ὀνείρου. Κλεῖδας κρατεῖν δὲ σύνθεσιν δηλοῖ τρόπων.*

---

sco. significat etiam id quod fallo. Homerus: *Noli me astutia mentis fallere.* Dicitur vero *κλέπτης* ab eo quod est *καλύπτειν*: item siquis cum alterius damno furatur. Alibi: *Suspicionem suam premens et occultans.* Olim furtum non erat infame, nisi fur in ipso furto deprehensus fuisset. Aristophanes *Pluto*: *Si furem oportet latere, quomodo furtum non videatur esse honestum?* † *Fur quidem non magis, at fortasse magis fortunatus.* Versus hic per parodiam expressus est ex loco illo Euripidis *Alcestide*: *Te vero alia habebit mulier, non quidem illa castior, at fortasse felicior.* *Κλεπτόμενοι.* Qui decipiuntur. *Misit ei dona, sciens eum esse furem et infidum in iis quae eius curae commissa erant.* *Κλέπτον*, genere neutro. Aristophanes: *Ut furtiva tuetur; ut renidens sperat fore ut me decipiat.* *Κλεψιποτῶ.* Parce bibo, et compotorem fallo. *Ipsa tamen parce bibens et modestam agens.* *Κλεψύδρα.* Clepsydra, fons quidam, dictus quod nunc exundat, interdum vero deficit. *Κλεψύδρα.* Clepsydra, instrumentum astrologicum, quo horas metimur. item nomen meretricis. item locus iudicii. et vas, in fundo minimum foramen habens, quod aqua plenum in iudicio ponebatur; ad cuius mensuram oratores causas orabant. *Κλεψυδροῦν.* Iudicium. *Κλειγένης. Cligenes ille parvus, balneatorum omnium pessimus, qui pulverem ex cinere et falso nitro mixtum et cretam tractant.* *Κυκησιτέφρου* est, macerantis cinerem nitro mixtum. *Κιμωλία* vero, terra alba sive creta. dicit igitur illum esse peiorem quavis terra, quam balneatores tractant, creta, cinere vel reliqua tali. eum vero describit ut balneatorem, exiguo corpore praeditum. *Κλειδημίδης.* Nomen proprium. item Clidemus.

Κλειδίον.

Κλεῖε πηκτὰ δωμάτων. ἀντὶ τοῦ κλεῖε τὰς θύρας. Ὅμηρος·

Θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.

Κλείθροις. κλειδώμασι.

Κλείμαξ, καὶ κλειμακισμός. πάλαισμα ποιόν.

Κλειμήδης. ὄνομα κύριον.

Κλεινίας. ὄνομα κύριον. Ὅτι Κλεινίου παῖς ὁ Ἀλκιβιάδης.

Κλεινός. ἔνδοξος· ἀπὸ τοῦ κλέους.

Κλείω. αἰτιατικῇ· τὸ δοξάζω, καὶ τὸ ἀποκλείω, καὶ ἀσφαλίζω.

Κλειώ. ὄνομα κύριον θηλυκόν.

Κλείς, κλειδός. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς κλεῖς.

Κλεισθένην ὁρῶ. Ἀριστοφάνης. Οὗτος ἀεὶ ἐξυρᾶτο. λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἀεὶ ξυρωμένων. ἦν δὲ Σιβυρτίου· καὶ τοῦτο ἔπραττε διὰ τὸ νέος φαίνεσθαι ἀεί. τοῦτο ἔπραττε καὶ Στράτων.

Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
τοιόνδε δὴ πίθηκε τὸν πώγων' ἔχων
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
Κλεισθένης. [Ἀριστοφάνης·] 327
Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν
ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
ὡς γυναικώδης γὰρ διεβέβλητο Κλεισθένης.

Κλεισθένους ἀκρατέστερος. οὗτος ἐπὶ κιναιδίᾳ διεβέβλητο, καὶ ἐγυναικίζετο. καὶ Κρατῖνος·

Ληρεῖς ἔχων·

γράφων αὐτὸν ἐν ἐπεισοδίῳ·

γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων.

Κλείσιον. τόπος, ἐν ᾧ ἵστανται οἱ βόες.

Κλεῖσον. κατάκλεισον.

Κλεισοῦραι. οὕτω καλοῦνται τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων τῇ πατρίῳ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ.

Κλείσοφος. Ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες Κλεισόφους τε

---

1. Glossa perperam subnata: cf. Moschop. *π. σχ.* p. 100. 2. *Κλεῖε πηκτὰ δωμάτων*] Aristoph. Acharn. 478. *σωμάτων* B.E. 3. *Ὅμηρος*] Il. *ι.* 475. quem versum Schol. Arist. excitavit. 4. *πυκνῶς* E.V. 6. *Κλείμαξ, καὶ Κλειμακισμός*] Rectius *κλίμαξ, καὶ κλιμακισμός*, per *ῑ*. Vide supra v. *Διακλιμακίσας*. Küst. 7. *Κλειμήδης*] Malo *Κλεινιάδης*: qua ratione modo *Κλειδημίδης* et *Κλείδημος*. Hemst. Nomen ut opinor ex ipsa v. *Κλείδημος* an *Κλειδημίδης* depravatum. 8. *καὶ Κλεινίας, οὗ υἱὸς*] *Κλεινίας. ὄνομα κύριον. Ὅτι Κλεινίου παῖς* A. V. et fere E. 11. *αἰτιατικῇ* nescit Zon. p. 1221. Mox *ἀσφαλίζω καὶ ἀποκλείω* *V. *ἀποκλείω καὶ* om. E. *Κλείω τὸ ἀσφαλίζω* Herod. Epimer. p. 67. unde corrigas *σφαλίζω* apud eundem p. 249. Cf. Moschop. *π. σχ.* p. 100. 13. *μιᾶς τῶν Μουσῶν*] *κύριον θηλυκόν* A. B. V. Deest gl. E. Cum vulg. Moschopulus 14. *ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν*] *τὸ πλ.* A.V. 16. *Κλεισθένην ὁρῶ*] In proverbii formam ut videtur redactum ex Aristoph. Thesm. 242. Seqq. e Scholiis integrioribus videntur fluxisse.

1. Versus Aristoph. Acharn. 119. sqq. 2. Cum v. *Στράτων* lege *τοιόνδε δ' ὦ πίθηκε*. 5. *Ἀριστοφάνης*] Av. 833 — 35. Cum pro *Ἀριστοφάνης* A. B. E. V. Med. habeant *Σοφοκλῆς*, illud pro spurio habendum duxi. 6. *γένοιτ'*] *ἔτι γένοιτ'* A. V. Mox addendum *ἄν*. 7. *νυνὶ* E. pro *γυνή*. 8. *ἔστηκ' ἔχουσα*] *ἑστηκὲν ἔχων* A. B. E. *V. Med. 10. *οὗτος ἐπὶ κιναιδίᾳ*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 354. 11. *Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ λέγων οὕτως· Ληρεῖς* Schol. 12. *Ληρεῖς ἔχων, γράφων αὖτ' ἐν ἐπεισοδίῳ, γελοῖος*] Producat mihi aliquis integram Cratini fabulam, et fragmentum hoc illustrare et emendare conabor. Dura, inquiet aliquis, condicio. At nostra longe durior, si lector a nobis exigere velit, ut ex corruptis et laceris fragmentorum reliquiis verum auctorum sensum semper eruamus. Küst. Lege cum Piersono in Moerin p. 391. *Ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων.* Cetera sunt grammatici Cratinum haec in Episodio dixisse indicantis. *Porsonus* tum in Toup. IV. p. 455. ubi Toupii commentum explosit inficetissimum, tum in *Tracts* p. 234. Simile fuit Bentleii iudicium. *αὖτ'*] *αὐτὸν* A. *αὐτῷ* V. *αὐτὸς* Schol. Parisini scripturam ut verisimillimam tum vulgato praeposui, quod parum grammaticorum mori conveniat, tum Piersoni coniecturae *ταῦτ'*. Is deinceps: „Episodium in *Comoedia* quid sit norunt eruditi." Ego me nescire libere confiteor. Sed *ἐπεισόδιος* cum de rebus ad pompam et ostentationem comparatis (cf. Plut. Cat. mai. 18. extr. Lucull. 40.) dicatur, *ἐν ἐπεισοδίῳ* ad scenam quandam eccyclematis vel similem accessionem externam videtur referri. 14. *Κλεισθένη* Schol. Videndum ne lateat *Κλεισθένει*, iungendum illud voci *κυβεύων*. 15. *Κλείσιον*] Vid. Pierson. in Moerin p. 228. sq. *ἵστανται* etiam Zon. p. 1220. *ἵσταντο* V. 17. *Κλεισοῦραι. οὕτω καλοῦνται*] Haec sunt verba Theophylacti Simocattae lib. VII. c. 14. Küst. *τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβ.*] Vide Dufrenium in Glossario Graeco, qui multa auctorum loca ad probandam hanc vocis *κλεισοῦραι* significationem congessit. Illis addo locum ex Eustathio in Il. *β'*. p. 207. *Ξυνοχὴ δηλοῖ παρὰ τῷ ποιητῇ τὴν ἀπὸ πλατέος εἰς στενὸν σύμπτωσιν· ὅπου ξυνοχὰς λέγει ὁδοῦ· ταυτὸν δὲ εἰπεῖν Κλεισούρας καὶ στενότητας.* Küst. Addatur Eustath. in Dionys. 294. 19. *Κλείσοφος*] De Clisopho Selymbriano, Philippi Maced. parasito, vid. Athen. VI. 248. *Reines.* *Ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες Κλεισόφους ᾄδουσι καὶ Θήρ.*] Confer Suidam supra vv. *Βομβοῦσι, Διώνυμον, Δεινόν.* Hos tres helluones nominat etiam Aelianus Histor. Anim. IX, 7. quae ratio impulit Kühnium, ut fragmentum hoc Aeliano adscriberet. Küst. Accessit etiam Wyttenbach. in Plutarch. T. VI. p. 465. ubi res famosissimorum parasitorum tractavit. Adde Meinek. in Menandr. p. 99.

Κλειδίον. Κλεῖε πηκτὰ δωμάτων. Claude fores aedium. Homerus: *Fores firmiter compactas.* *Κλείθροις.* Claustris. *Κλείμαξ*, et *Κλειμακισμός.* Luctae genus. *Κλειμήδης.* Nomen proprium. *Κλεινίας.* Nomen proprium. Huius filius fuit Alcibiades. *Κλεινός.* Illustris: ab v. *κλέος.* *Κλείω.* Aptum accusativo: celebro. item claudo, et munio. *Κλείς, κλειδός.* In plurali *κλεῖς.* *Κλεισθένην ὁρῶ.* Aristophanes. dicitur de iis qui semper raduntur. hic enim Clisthenes, Sibyrtii filius, quotidie radebatur, ut iuvenis semper videretur. idem etiam Strato faciebat. *O podicem habens rasum prompti consilii, taline cum barba cumque eunuchi habitu ad nos venisti? Hic vero quis est? nonne Strato? Κλεισθένης.* Clisthenes. Aristophanes: *Quomodo tandem adhuc civitas esse possit bene constituta, in qua Dea femina stat armis ornata, Clisthenes vero radium agit textorium?* Clisthenes enim propter mores effeminatos differebatur. *Κλεισθένους ἀκρ.* Clisthene libidinosior. hic propter impudicitiam male audiebat, et feminarum mollitiem imitabatur. Et Cratinus his vocibus usus, in episodio hominem introducens: *Nugaris, ridiculus erit Clisthenes alea ludens.* *Κλείσιον.* Locus in quo stant boves. *Κλεῖσον.* Claude. *Κλεισοῦραι.* Sic patrio Romanorum sermone vocantur montium claustra. *Κλείσο-*

ᾄδουσι καὶ Θήρωνας καὶ Στρουθίας καὶ Χαιρεφῶντας, ἀνθρώπους ἐσθίειν εἰδότας εἰς κόρον, καὶ δεινοὺς γαστέρα δέ, φέρε καὶ ἡμεῖς καί τι παίσωμεν, παρασίτου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ.

Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

Κλείταρχος.

Κλειτή. ἔνδοξος. σημαίνει καὶ ὄνομα γυναικὸς Ἀμαζόνος.

Κλειτόμαχος, Θηβαῖος, ἐν Ἰσθμῷ τοὺς παλαιστὰς καὶ πύκτας καὶ παγκρατιαστὰς ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς ἐνίκησε, καὶ ἐν Πυθοῖ τοὺς παγκρατιαστάς. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ δεύτερος ὢν μετὰ Θάσιον, ἐπὶ παγκρατίῳ τε ἀνηγορεύθη καὶ πυγμῇ, ἐπάλαισε δὲ καὶ Ἠλείῳ Κάπρῳ, καὶ ἐπαγκρατίασεν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς αὐτῆς. νικήσαντος δὲ τοῦ Κάπρου ἔλεγεν ὁ Κλειτόμαχος, ὡς δίκαιον ἦν, εἰ εἰσεκαλέσαντο εἰς τὸ παγκράτιον, πρὶν ἢ λαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πυγμῇ τραύματα. ἐσκληθέντος οὖν τοῦ παγκρατίου, κρατηθεὶς ὑπὸ Κάπρου, ὅμως ἐχρήσατο πρὸς τοὺς πύκτας ἐρρωμένως καὶ ἀκμῆτι τῷ σώματι, καὶ μόνος μιᾶς ἡμέρας εἵληφε πάλης καὶ παγκρατίου στέφανον· ἐν μὲν παγκρατίῳ τὸν εἰρημένον Κλειτόμαχον, ἐν δὲ πάλῃ τὸν Παιάνιον καταγωνισάμενος, ἄνδρα πολλοὺς εἰληφότα στεφάνους. ὥστε μετὰ μεγάλων πόνων καὶ ἰσχυρᾶς ταλαιπωρίας ἐγένοντο αὐτῷ αἱ νῖκαι.

Κλειτοριάζειν. τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου.

Κλεῖτος. ὁ Ξενοφάντου. οὗτος ἐπὶ κόμῃ ἐσκώπτετο. οἱ δὲ Ἱερώνυμόν φασι, τὸν διθυραμβοποιόν· ὃς Ξενοφάντου μὲν ἦν υἱός, περὶ παῖδας δὲ ἄγαν ἐπτόητο. λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα· ὥσπερ οἱ Κένταυροι τὸ τῶν ἵππων μέρος. Κλειτὸς δέ, ὁ ἔνδοξος. 328

Κλήδην.

---

3. *γαστέρα* | *δὲ* addunt A. B. E. V. Med. Hoc si utimur, certe scribendum *καὶ δεινοὺς δὲ κατὰ γαστέρα*. Verum orationem partim detruncatam esse partim extenuatam apparebit hunc locum contendentibus cum vv. *Διώνυμον* et *Δεινόν*. Quibus in summam coactis opinor Aelianum fere haec reliquisse: *Ἐπεὶ δὲ διώνυμοι κόλακες καὶ κεκηρυγμένοι περιηγοῦσιν ἡμᾶς, καὶ οἱ περὶ τὴν Διονυσίου βαμβουνίας τράπεζαν — κόλακες σὺν ἑτέροις, καὶ ὅδε παρὰ Ῥωμαίοις Ἄλβιος ὄνομα, καὶ ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες ᾄδουσιν ἀνθρώπους ἐσθίειν βλέπονιες εἰς κόρον καὶ δεινοὺς δὲ κατὰ γαστέρα· λέγω δὴ Κλεισόφους τε καὶ Θήρωνας καὶ Στρουθίας καὶ Χαιρεφῶνιας· φέρε καὶ ἡμεῖς τι καὶ* (id eruendum ex v. *Ἡμεδαπός*: cf. Iacobs. in Aelian. III, 30.) *παίσωμεν, παρασίτου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ.* 5. *Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακ.* | Vide Schol. Aristoph. Vesp. 1238. qui eam poetriam Thessalam fuisse perhibet. *Küst.* Suidas h. l. descripsit Schol. in Lysist. 1239. annotante Toupio. Eadem *Eudocia* p. 270. Lesbiam vocat Hesychius. 7. *Κλείταρχος*] Clitarchus *ἐν τῇ περὶ γλωττῶν* Athen. II. 69. et al. locis. *Reines.* Vid. supra v. *Ἔχετον*. Clitarchum glossographum laudat Aspasius in Aristot. Ethic. Nicom. p. 58. *Gaisf.* Mireris ab his scriptorem rerum Alexandri praetermissum. 9. *μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων*] *Ἀμαζόνος* A. 10. *Κλειτόμαχος, Θηβαῖος*] Totum hunc locum consarcinavit Suidas ex Pausaniae lib. VI. [c. 15.] p. 372. 373. ubi eadem historia et ipsa etiam verba, quamvis ordine diverso, leguntur. *Küst.* Adde Polybii fragm. Vat. XXVII, 2. 13. *μετὰ τὸν Θάσιον Θεαγένην* Pausan. 14. *δὲ καὶ*] *δὲ* Gaisf. om. cum A. B. E. Sine dubio scribendum *καὶ ἐπάλαισεν Ἠλείῳ*. Mox *Ἠλεία* E. V. 16. *Κάπρου*] *τοῦ Κάπρου* dedi cum V. praeeunte Pausania. 17. Legendum *εἰσκαλέσαντο*.

2. *ὁμοίως* | B. E. Med. 3. *ἐρρωμένως καὶ ἀκμῆτι τοῦ σώματος*] Rescribe ex Pausania, *θυμῷ τε ἐρρωμένῳ καὶ ἀκμῆτι τῷ σώματι*. *Küst.* *τῷ σώματι* A. V. Interim reposuimus etiam *ἀκμῆτι*. *καὶ μόνος μιᾶς ἡμέρας εἵληφε — αἱ νῖκαι*] Pessime Suidas verba haec ad historiam de Clitomacho refert, quae apud Pausaniam haud paulo intervallo disiuncta ab iis, quae hic apud Suidam proxime praecedunt, de Capro, non vero Clitomacho dicuntur. Vide ipsum Pausaniam. *Küst.* Profecto Suidas mortalium fuit stupidissimus sensusque communis expers, si, quae de Capro tradebantur, ad Clitomachum potuisset traducere, subiunctis tamen plane contrariis, *ἐν μὲν παγκρατίῳ τὸν εἰρημένον Κλειτόμαχον*. Apertissimum vero lectores additamentum quoddam ex Pausaniae c. 15. extremo deprompsisse, quo scilicet Clitomachi memoria locupletior extaret. 10. Vide v. *Μύριον*. Uberius Etym. M. v. *Κλειτόριον*. 12. *Κλεῖτος. ὁ Ξενοφάντου*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 347. *Küst.* *ὁ Ξενοφάντου* expunge cum Schol. 15. *ὥσπερ οἱ Κέν.* A. Ceteri *ὡς καὶ οἱ Κ.* Quos improbavi, motus etiam indicio quodam Schol. *λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα. ἐπεὶ οὖν καὶ οἱ Ἱπποκένταυροι* (l. *Κένταυροι*) *λάσιον εἶχον τοῦ σώματος τὸ τῶν ἵππων μέρος, ὥστε καὶ ὁ πρὸς τοὺς Λαπίθας πόλεμος δι' ἀκρασίαν ἔρωτος αὐτοῖς συνέστη, κτλ.* Haud frustra Ernestius defectam esse sententiam post *μέρος* divinabat; sed intercidisse pauca, quae Suidas arguit ante *ἐπεὶ οὖν* extitisse. Illuc igitur *ὥστε* (i. e. *ὥσπερ*) retrahendum: quo summoto sua orationi sanitas constabit. 18. *Κλήδην*] *Κληδών*. *Κληδὼν* A. *Κληδὼν* B. Om. vulg., tuetur *V. Uberius Zon. p. 1222. cf. Appollon. Lex. p. 401.

---

pos. Quia Graeci celebrant Clisophos, Therones, Struthias, Charerephontes, homines voracissimos et ventris inexplebilis; age nos quoque ludamus aliquid, nostratis parasiti mentionem facientes. *Κλειταγόρα*. Clitagora, poetria Laconica: cuius meminit Aristophanes *Danaïdibus*. *Κλείταρχος*. *Κλειτή*. Illustris. est etiam nomen unius ex Amazonibus. *Κλειτόμαχος*. Clitomachus Thebanus in Isthmo luctatores et pugiles et quinquertiones eodem die vicit, et in Pythiis quinquertiones. Olympiae vero alter post Thasium pancratio et pugilatu victor renunciatus est. luctatus est etiam cum Eleo Capro, et pancratio certavit eodem die, victore autem Capro, Clitomachus dixit aequum esse ad pancratium se vocari, priusquam in lucta vulnera accepisset. facta igitur potestate pancratio certandi, a Capro superatus nihilominus invicto corporis robore adversus pugiles usus est. Caper autem uno die luctae et pancratii coronam accepit: in pancratio de Clitomacho, quem diximus, in lucta vero Paeanio superato, qui multas palmas meruerat. itaque non sine magnis laboribus et molestiis victorias adeptus est. *Κλειτοριάζειν*. Muliebre pudendum lascive attrectare. *Κλεῖτος*. Clitus, Xenophanti filius, ob comae studium deridebatur. alii dicunt perstringi Hieronymum, poetam dithyrambicum, Xenophanti filium, qui puerorum insano flagrabat amore et hirsuto erat corpore: tanquam Centauri, qua parte equos referebant. *Κλειτος* vero, illustris. *Κλήδην*.

Κληδών. φήμη, μαντεία. Καὶ κληδονισμοί, αἱ διὰ τῶν λόγων παρατηρήσεις.

Κλήθρη. ὄνομα δένδρου. Καὶ κλῆθρον, τὸ φυτόν.

Κλῆδα. οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης.

Κλήζω. καλῶ.

Κλήσατε. ὑμνήσατε.

Κλῆσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλεῖσαι. Καὶ κλῆδα οὕτως.

Κλημακτήρων. δυσχερειῶν. Χωρὶς γὰρ ἐγκοπῶν καὶ κλημακτήρων οὐχ οἷόν τ' ἦν ἐπιβαίνειν.

Κληματίς. ἡ ἄμπελος.

Κλήμης, ἱστορικός· ἔγραψε Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας· καὶ πρὸς Ἱερώννυμον περὶ τῶν Ἰσοκρατικῶν σχημάτων· καὶ ἄλλα.

Κληρονομοῦσα. ἡ ἐκκλησία κοινῶς· ἰδικῶς δὲ ἡ κατ' εὐσέβειαν ζῶσα ψυχή.

Κληρονομῶ. τὸ κατεξουσιάζω, τὸ κτῶμαι. Τοσούτων ἐκληρονόμουν οἱ Ῥωμαῖοι κτημάτων, ὅσων σωμάτων ὁ πόλεμος.

Κληρονομῶ. ὅτε σημαίνει τὸ μετέχω καὶ λαμβάνω, γενικῆ. ὡς τό· Ταύτης γε τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ. καί· Ὅς γε κεκληρονόμηκας τῶν φίλων τοῦ κηδεστοῦ. Αἰτιατικῇ δέ· ὡς τό· Μέχρι τίνος κληρονομήσετε τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου; καί· Οὐκ ἔφθη κληρονομῆσαι τὸν οὐρανόν. ἀντὶ τοῦ εὑρεῖν καὶ οἰκῆσαι.

Κλῆρος. τόπος, κτῆμα.

Κλῆρος. οὐσία, ἢ λαχμός. λέγεται κλῆρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων. Κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία.

Κλῆρος. μέτρον γῆς. Ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ, οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες.

Φωσφόρος ὦ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἕσταθι κλήρων,
Ἄρτεμι.

Ὅτι Ἰακὼβ τοὺς ιβ' ἐσχηκὼς υἱούς, ἀπὸ τοῦ Βενιαμὶν ἀρξάμενος ἀριθμεῖν καὶ εὑρὼν τὸν Λευὶ δέκατον, τῷ Θεῷ τοῦτον προσήγαγεν, ἀποδεκατώσας

1. Κληδών] Vid. Herod. Epimer. p. 67. Admonuit Gaisf. docte disputantis Wyttenbachii in Iulian. p. 60 = 153. κληδονισμοί] Esaias II, 6. Toup. MS. 2. διὰ] δὴ V. 3. Κλήθρη] Od. ε. 64. 239. Descripsit arborem Theophr. H. Pl. III, 14, 3. 5. Κλῆδα] Vid. Koen. in Gregor. pp. 100. 377. Thucydidis quidem mentio non prorsus ad κλῆδα facit, sed ad voces cognatas. Iam quae facillima fuerit suspicio, haec οὕτω καὶ οἱ τρ. καὶ Θ. ad inferiorem glossam Κλῆσαι referenda fuisse, eam cum ordo litterarum neglectus, tum planissime Photius confirmat. Quo probato nullus iam locus articulo Κλῆδα. Cf. Homer. Epimer. pp. 224. 226. 6. Sic optimus liber Zon. p. 1221. Verum hae glossae continuandae erant. 8. Κλῆσαι — κλεῖσαι] Fortasse leg. Κλείσι — κλεῖσι. Conf. Hesych. Vide tamen Od. φ'. 236. 241. Gaisf. Scripsi Κλῆσαι, item κλῆδα, similiterque supra. V. intpp. Gregor. p. 584. οὕτως οὐ κλεῖσαι. καὶ κλῆδα] οὐ (καὶ V.) κλεῖσαι. καὶ κλῆδα οὕτως A. B. V. καὶ κλῆδα om. vulg. 10. Κλημακτήρων. δυσχερ.] Ineptissime. Vide supra v. Ἐγκοπή, ubi locum hunc illustramus et emendamus. Küst. Apparet hanc gl. illinc cum mendo κλημακτήρων esse transcriptam. Ipsum tamen Κλημακτήρ agnoscit Hesychius. Ceterum δυσχερειῶν refertur ad interpretandum ἐγκοπῶν. Mox Astrampsychi versum, Κλῆμα κραιήσας ἐγκαλεῖσθαι προσδόκα, quem A. in marg. habet, *V. post Κληματίς collocavit, praefixo Λύσις ὀνείρου, delevi. 12. Κληματίς vereor ut rectum sit: κλῆμα κλήματος affert Herod. Epimer. p. 67. Verius Moschop. π. σχ p. 100. Κληματίδες, τὰ ἀποκεκομμένα τῶν κλημάτων. 13. Κλήμης, ἱστορικός] Huius Clementis rara apud veteres extat mentio. Laudat eum aliquoties noster et Etymologus v. Σάλη. Küst. Eadem Eudocia p. 267. Clementem grammaticum ab Suida cum historico confusum esse censet Ruhnkenius praef. in Tim. p. x. Adde Eberti Diss. Sic. p. 130. τοὺς Ῥωμαίων] τοὺς omisi cum A. B. E. V. Nimirum inscriptio libri significatur, Βασιλεῖς καὶ Αὐτοκράτορες Ῥωμαίων. 15. Ἰσοκράτους Eudocia. 18. τὸ κτῶμαι om. E. 19. Τοσούτων] Ex Theophylact. Simocatt. II, 6. Küst. τοσοῦτον *V. qui omittit οἱ Ῥωμαῖοι.

1. τὸ λαμβάνω καὶ μετέχω, omisso γενικῆ, *V. 2. Ταύτης γε] Demosth. F. Legat. p. 444, 12. unde leg. ταύτης γὰρ οὐκέτ' ἐγὼ τ. αἰσχ. κλ. 3. Ὅς γε] Demosth. de Cor. p. 329, 15. ὅς γε κεκληρονόμηκας μὲν τῶν Φίλωνος τοῦ κηδεστοῦ χρημάτων πλείονων ἢ πέντε ταλάντων. In φίλων cum Suida consentit Lex. Seg. p. 150. ubi loci Demosthenis extant. 5. κληρονομήσετε] κληρονομήσετε A. B. V. 8. Κλῆρος. τόπος, κτῆμα. Κλῆρος. οὐσία] Sic MSS. et Edd. ante Küst. Is haec exhibuit: Κλῆρος. κτῆμα, οὐσία. Idem mox delevit Κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία, de quo Gaisf. conferri iubet Suicer. in Thes. Eccles. Firmat editam scripturam Lex. Bachm. p. 279. 9. λαχμός] λαγχμός V. Photii MS. a pr. m., quae scriptura confusio est duarum lectionum λαχμὸς et λαγμός. Schol. Platonis p. 221. κλῆρός ἐστι κλημάτων οὐσία τις, ἢ λαχμός, ubi MS. C. C. C. pro λαχμὸς habet λαγμός. Gaisf. Vide Schol. Platon. p. 448. et Apollon. Lex. p. 400. sq. 12. Κλῆρος καὶ μέτρον γ. Photius. κληροῦχοι] V. Moschop. π. σχ. p. 99. 15. Versus Diotimi Ep. II. pr. Anthol. Pal. VI, 267. ἑστᾶθι B. ἑπιάθι E. V. ἔσταθι cod. Pal. ἵσταθι edd. ante Gaisf. 18. Ὅτι Gaisf. tacite cum *V. 19. Λευὶ] βενιαμὶν E pr. 20. ἀποδεκατώσας] ἀποδεκάτω σοι V.

Κληδών. Omen, augurium. Et Κληδονισμοί, captationes ominum ex verbis. Κλήθρη. Nomen arboris. Et κλῆθρον, planta quaedam. Κλῆδα. Hac voce et tragici utuntur et Thucydides. Κλήζω. Voco. Κλήσατε. Cantate. Κλῆσαι. Sic antiqui dicunt, non κλεῖσαι. item Κλῆδα. Κλημακτήρων. Scalarum. *Non enim sine incisuris in saxo et scalis petram ascendere licebat.* Κληματίς. Vitis. Κλήμης. Clemens, historicus, scripsit de Romanorum regibus et imperatoribus; et ad Hieronymum de figuris Isocratis; et alia. Κληρονομοῦσα. Generaliter sic vocatur Ecclesia; specialiter autem anima pie vivens. Κληρονομῶ. Iure hereditatis possideo, acquiro. *Romani tot possessiones acquirebant, quot mancipia bellum.* Κληρονομῶ. Cum significat particeps sum et consequor, genitivo iungitur. Ut: *Huius dedecoris particeps sum.* et: *Qui partem pecuniarum de Philone affine tuo cepisti.* Item accusativo, ut: *Quousque possidebitis montem meum sanctum?* et: *Non licuit ei coelum consequi.* id est, eius incolam fieri. Κλῆρος. Possessio, bona, facultates, vel sors. Κλῆρος etiam vocatur coetus Diaconorum et Presbyterorum. item hereditas. Κλῆρος. Mensura terrae. Hinc κληροῦχοι dicuntur, qui fundos et agros dimensos et sorte divisos possident. *O Lucifera, salutis auctor, Diana, consistas in terra Palladi sacra* — Iacob, XII. filiorum pater, cum eos a Beniamin numerare incepisset, et Levi decimum repperisset,

καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτόν· Πάντα ὅσα ἄν μοι δῷς, δεκάτην ἀποδεκατώσω σοι. διὰ τοῦτο ἐνδύσας τὸν Λευὶ στολὴν ἱερατείας, θυσίας προσήνεγκε τῷ Θεῷ ἐν Βεθήλ. Κἀντεῦθεν οἱ μὲν τῇ κατὰ νόμον θυσίᾳ τε καὶ λειτουργίᾳ προσεδρεύοντες Λευῖται κέκληνται· οἱ δὲ κατὰ τὴν τῆς θείας χάριτος ἱερουργίαν Κληρικοὶ προσηγορεύθησαν, διὰ τὸ γεγράφθαι· Οὐκ ἔσται τοῖς Λευίταις κλῆρος ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ. ὁ γὰρ Κύριος μερὶς αὐτῶν καὶ κλῆρος. Κλήρους δὲ ὁ Λαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολὰς καλεῖ, πλοῦτον καὶ πενίαν, δουλείαν καὶ δεσποτείαν, εἰρήνην καὶ πόλεμον. Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου.

Κλῆρος Ἑρμοῦ. συνηθείᾳ ἀρχαίᾳ ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν· καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ Θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ τὸν Θεόν. Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

Κληρωτήρια. αἱ κληρωτικαὶ ἀρχαί, αἱ κληρώτιδες. Ἀριστοφάνης:

Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; Εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω,

(κληρώτιδα·)

κἄτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἄν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπήει χαίρων ἐν ποίῳ γράμματι δειπνεῖ.
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοὰν ἀκολουθεῖν
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' εἰς τὴν παρὰ ταύτην·
τοὺς δὲ τὸ κάππ' εἰς τὴν στοὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν.
Ἵνα κάπτωσιν; Μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. Ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ ἐξελκυσθῇ, καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἐξελῶσιν ἅπαντες.
Ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο παρ' ἡμῖν·
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν·
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾷδα λαβών.

Κληρουχήσαντες.

Κληροῦχον. μέτοχον, κεκληρωμένην, κλῆρον ἐσχηκυῖαν. Σοφοκλῆς·

Αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον.

καὶ Ἀππιανός· Βολοῦσκοι δὲ τοῖς πταίσμασι τῶν γειτόνων οὐ καταπλαγέντες ἐστράτευον ἐπὶ

---

2. *Πάντα ὅσα*] Genes. XXVIII, 22. 4. *τὸν Λευὶ*] *τὸν* om. A. 5. *Βεθήλ*] *Βηθλεέμ* E pr. 9. *Οὐκ ἔσται τοῖς Λευίταις κλ.*] Deuteron. X, 9. et XVIII, 2. *Küst.* 11. *Κλήρους δὲ ὁ Λαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μεταβ.*] Haec sunt verba Theodoreti in Ps. XXX, 16. p. 511. *Küst.* 15. *Ἑρμοῦ*] *ἑμοῦ* B. E. V. Med. 16. *ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν. καὶ πρ.*] Huc pertinent verba Scholiastae Aristophanis Pac. 364. *Οἱ γὰρ κλῆροι Ἑρμοῦ δοκοῦσιν εἶναι· ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον κληρούμενον Ἑρμῆν, φησί, καλεῖν δεῖ.* Confer Hesychium v. *Ἑρμοῦ κλῆρος. Küst.* 17. *ἐξήρουν*] Sic Küsterus cum Photio. *ἐξήρει* A. B. E. V. Med. id est *ἐξηρεῖτο.* Tum *τοῦτον* E. V. 19. *θεόν*] *τὸν θεόν* A. B. E. V. *ἐν Αἰόλῳ*] Fr. 27. 20. *ἔθους*] *ἔθνους* B. E. 21. *κληρωταὶ* V. *κληρώτιδες*] *κληρότριδες* A. *κληρώτριδες* V. 23. *Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; εἰς τὴν ἀγορὰν καταθ.*] Versus hic et qui sequuntur emendandi et distinguendi sunt ex Aristophanis Ecclesiaz. 677. (708. sqq.) unde totus hic locus excerptus est. Ceterum iudicium compilatoris hic requiro. Minime enim necessarium erat unius vocis *κληρωτήρια* gratia omnes istos versus ex Aristophane huc afferre: quorum primus tantum ad rem facit; reliqui vero sunt prorsus supervacanei et ab instituto omnino alieni. *Küst.* Vide quae diximus in v. *Κλειτόμαχος.* 25. *κληρώτιδα*] *κληρώτριδα* A. B. E. Hanc vocem *V., *Κληρώσω* Med. caput novae glossae fecerunt. Mox libri ante Gaisf. *καταστήσασα.*

3. *ἀπήει*] *ἀπήῃ* E. *ἀπίῃ* et mox *ἐν ὁποίῳ* Aristoph. 5. *βῆτα* Edd., item *θῆτα* et *κάππα.* Mox lege bis *στοιάν.* 7. *βασίλειαν* mendum vulg. Tum *δειπνήσαντας* B. E. 8. *ταύτην*] *θῆτας θήτειον* addunt A. B. E. V. Med., haec tamen *θήτειον.* 9. Lege *τοὺς δ' ἐκ τοῦ κ.* 11. *κάμπτωσι*] *κάπτωσι* A. V. et Gaisf. 12. *ὅτῳ*] *οὕτω* A. B. E. V. Med. 13. *καθὸ* Edd. 14. *ἀπελῶσιν* Aristoph. Mox *ἅπαντας* E pr. 15. *ἔσται* Aristoph. libri meliores. 16. *πάντα* om. V. qui infra *ἅπεισον*, ubi *ἅπεισι* Edd. 21. *Σοφοκλῆς*] Ai. 507. sq. 24. *Ἀππιανός*] T. I. p. 30. ed. Schweigh.

---

hunc Deo consecravit, decimis et liberorum et omnium facultatum suarum oblatis ex voto, quod in fuga fecerat. itaque cum Levi sacerdotali veste induisset, Deo Bethele sacrificavit. inde qui victimis ex lege immolandis et ministerio sacro vacant, Levitae dicuntur. ii autem qui ex divina gratia sacra administrant, appellantur Clerici, eo quod scriptum est: *Non erit Levitis sors inter filios Israel. Dominus enim erit illorum portio et sors.* David autem ubi dicit, *In manibus tuis sortes meae*, sortes vocat rerum vicissitudines: divitias et paupertatem, servitutem et dominationem, pacem et bellum. *Κλῆρος Ἑρμοῦ.* Sors Mercurii. Vetusto more receptum erat, ut sortientes in urnam folium olivae coniicerent, quod Mercurium vocabant, et in eius dei honorem primum educerent. altera sors eius erat, qui deum subsequebatur. Euripides in Aeolo consuetudinis huius meminit. *Κληρωτήρια.* Magistratus qui sortitioni praesunt. vel urnae sortium capaces. Aristophanes: *Urnas vero quem in usum vertes? In foro collocabo, quibus iuxta Harmodium dispositis omnes sortientur, donec sortito laetus quisque discedat, edoctus quonam in conclavi sit coenaturus. ac debebunt qui B tenuerant, ad epulas porticum regiam adire; qui Θ, huic propinquam; qui K, porticum frumentariam. Ut vorent? Immo vero ut ibi coenent. Quod si cui nulla sors epulandi obtigerit, hos omnes abigent. Verum id in res nostras minime cadit; cunctis enim lautissima quaeque praestabimus: ut singuli per crapulam in coronis ac sumpta face discessuri sint.* *Κληρουχήσαντες. Κληροῦχον.* Participem, sortitam, sorte consecutam. Sophocles: *Revereare autem matrem multos annos sortitam.* Et Appianus: *Volsci vero vicinorum cladibus minime*

Ῥωμαίους, καὶ ἐπολιόρκουν τοὺς αὐτῶν κληρούχους.

Κληρούχους. γεωργούς.

Κληροῦχοι. Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστοις διανεμοῦντας. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν ἥντινα δήποτε κατὰ κληρουχίαν. πῶς γάρ; οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν μὴ ἐπιθημοῦντα Ἀθήνησι τριηραρχεῖν.

Κλῆροι. αἱ δύο διαθῆκαι. τὸ δέ· Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κληρων· τὸ διηνεκῶς αὐταῖς προσεδρεύειν.

330 Κλητεύει. εἰς δικαστήριον καλεῖ ἅμα μάρτυσι τῆς παραγγελίας, οὓς κλήτορας ὠνόμαζον. Καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσοντα.

τουτέστι, μαρτυρήσοντα ὅτι καλῶ αὐτὸν εἰς δικαστήριον.

Κλητή. ἡ κεκαλεσμένη.

Κλητῆρα.

Προκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ,
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους, βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.

Κλητῆρες. μάρτυρες.

Κλητὴρ λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Κλητὴρ εἶμι νησιωτικός.

τουτέστιν, ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων. καὶ αὖθις·

Κλητῆρί τ' εἰς ἄχυρον ἀποδεδρακότι.

Κλητῆρες καὶ Κλητεύειν. Κλητῆρες, οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοί τισιν. ἔδει γὰρ παρεῖναί τινας ὥσπερ

---

1. τοὺς αὐτῶν] τοὺς om. A.B.V. 3. γεωργούς] Ἡρόδοτος addit V. Gl. Herodot. V, 77. contulit Gaisf. 4. Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο] Ex Harpocratione. Huc egregie faciunt verba Libanii in argumento ad orationem Demosthenis de Chersoneso: Ἡ μὲν γὰρ Χερρόνησος ἡ πρὸς Θρᾴκην τῶν Ἀθηναίων κτῆμα ἀρχαῖον· εἰς δὲ ταύτην ἀπέστειλαν κατὰ τοὺς Φιλίππου καιροὺς κληρούχους ἑαυτῶν. ἔθος δὲ ἦν παλαιὸν τοῦτο τοῖς Ἀθηναίοις, ὅσοι πένητες ἦσαν αὐτῶν καὶ ἀκτήμονες οἶκοι, τούτους πέμπειν ἐποίκους εἰς τὰς ἔξω πόλεις τὰς ἑαυτῶν· καὶ ἐλάμβανον οἱ πεμπόμενοι ὅπλα τε ἐκ τοῦ δημοσίου καὶ ἐφόδιον. Küst. Addit Gaisf. Wesselingium in Diod. XV, 23. 5. κλήρους] Sic recte in Harpocratione et Lexico Photii inedito. At priores editt. [et A.B.E.V.] male habent κληρούχους. Küst. 6. διανεμοῦντας] διανέμοντας Photius. Immo διανέμοντες, vel cum Harp. διανεμοῦντες. 7. Πανηγυρικῷ] τῷ πανηγυρικῷ dedi cum A. Vid. p. 63. A. Steph. sive c. 31. 8. Συμμοριῶν] τῶν συμμοριῶν B. Harp. et Photius. κληρουχικὰ] Subintellige σώματα. Locus Demosthenis, ad quem Suidas (vel potius Harpocratio, ex quo Suidas) respexit, p. 74. (182.) sic habet: Ἐὰν γὰρ τοῦτο ἀποδείξητε τὸ πλῆθος, ἡγοῦμαι τῶν ἐπικλήρων καὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν κληρουχικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ εἴ τις ἀδύνατος ἀφαιρεθέντων, ἔσεσθαι χίλια καὶ διακόσια ταῦτα ὑμῖν σώματα. Küst. τὰ ἐκ τῶν πεμφθέντων Med. Ipsum πεμφθέντων B.E. 10. οὐ γὰρ addunt A.B.E.V. cum Photio. Mox μὴ om. A.B.E.Med. 12. Κλῆροι. αἱ δύο διαθῆκαι] Haec Suidas sumpsit ex Theodoreto in Psalmum LXVII, 14. Κλήρους δὲ καλεῖ (Δαβὶδ) τὰς δύο διαθήκας. λέγει τοίνυν ἐν ἑκατέρᾳ διδασκαλίᾳ, προσέλθετε καὶ ὄψεσθε τὴν παντοδαπὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριν. οὐχ ἁπλῶς μέντοι προσελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διηνεκῶς προσεδρεῦσαι προσέταξε· τοῦτο γὰρ ἐκάλεσε κοιμηθῆναι, ὡς τοῦ καθεύδοντος ἀκινήτου μένοντος. Haec Suidae lucem fenerantur. Küst. 15. Κλητεύει] Lex. Bachm. p. 279. Κλητεύειν. εἰς δικαστήριον καλεῖν ἅμα μάρτυσι πιστοῖς τῆς παραγγελίας, οὓς κλητῆρας ὠνόμαζον. Unde recipiendum et κλητῆρας et πιστοῖς, quo ducit V. μάρτυς τοῖς. „Vid. Herald. adv. Salmas. p. 487." Gaisf. Add. d. Att. Prox. p. 576. μάρτυσι] μάρτυς B.E. edd. ante Küst. Correxit Portus. 17. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 1218. sq. 18. Ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ] ὅτ' ἔμ' αὖ γ' B. ὅτε τ' ἐμαυτὸν V. οὕνεκα νυνὶ] ἕνεκα A.B.V. οὕνεκα *V. Itaque νυνὶ videtur Med. ex Aristophane sumpsisse. 19. ἕλκω σε] ἕλκωσι B.V.

3. κεκαλεσμένη] Sic habent omnes editt. sed mendose procul dubio. Legendum enim est, κεκλημένη. Küst. MS. [V.] ἡ κεκαλησμένη. Lege κεκαλημένη. Valck. Portus κεκαλημένη vel κεκλημένη. Zonaras p. 1218. Κλήτη. ἡ καλεστὴ καὶ ἡ ἐξοχωτάτη: ubi grammaticus respicit Exod. XII, 16. 5. Προκαλουμαι] Lege προσκαλοῦμαι, ut recte apud Aristophanem Vesp. 1397. (1446—48.) unde locus hic excerptus est. Küst. 8. Κλητῆρες] Vid. Salmas. Def. Misc. p. 858. et Herald. ad Ius Att. et Rom. Obss. VI, 12. n. 19. Reines. Vide potissimum Ruhnk. in Tim. p. 160. 10. Κλητὴρ λέγεται] Ex Schol. in versum Aristoph. Av. 1422. infra laudatum, sed alienum in locum traducta. 11. πάντας etiam Schol., idque ferendum. 13. νησιωτικος] κνησιτῆρες E. νησιτῆρες B. In quam vocem uterque desinit. 16. εἰς ἄχυρον] Scribe εἰς ἀχυρῶνας, ut legitur apud Aristophanem Vesp. 1301. (1350.) Küst. Mox ἀποδρακότι V. 17. Κλητῆρες, οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δ.] Ex Harpocratione: in quem vide Valesium. Confer etiam Petitum in Leges Attic. p. 314. et Suidam supra v. Ἀπρόσκλητος. Küst. Qui glossae caput neglexit. 18. προσκαλοῦνται] προκαλοῦνται A.B.E.V. Iidem mox προκλήσεως cum edd. ante Küst. Similiter libri Harp. et Photius. 19. Horum supplementum petas ab Lex. Rhet. p. 268.

---

territi bellum Romanis intulerunt, eorumque colonos obsederunt. Κληρούχους. Agricolas. Κληροῦχοι. Sic vocabantur, quos Athenienses in urbes bello captas mittebant, ut singulis agros sorte distribuerent. sic Isocrates in *Panegyrico.* Demosthenes vero in oratione *de Symmoriis* κληρουχικὰ videtur appellare eos, qui in quamcunque aliam regionem coloni mittuntur. quid enim? potuitne fieri ut qui non degeret Athenis, trierarchiae munere fungeretur? Κλῆροι. Duo Testamenta vocantur. *Si in medio sortium dormiatis.* id est, si assiduae illorum lectioni incumbatis. Κλητεύει. In ius vocat, adhibitis citationis testibus, quos κλήτορας vocabant. Aristophanes *Nubibus: Quando meae pecuniae causa te traho, litem antestaturum.* Κλητή. Vocata. Κλητῆρα. *Quisquis es, ad aediles in ius te voco mercium laesarum, testem citationis Chaerephontem istum adducens.* Κλητῆρες. Testes. Κλητὴρ. Sic appellatur, qui reos in ius vocat. item testis. Aristophanes *Avibus: Sum apparitor insulanus, reos citans.* id est, homines insulanos calumniis vexo et in ius voco. Et iterum: *Viatori, qui in paleas aufugit.* Κλητῆρες. Sic appellantur, qui reos citant. oportebat enim adesse

μάρτυρας τῆς προσκλήσεως. Κλητεῦσαι δέ ἐστι τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος. λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου.

Κλῆτος. δόξα.

Κλητός. ὁ κεκλημένος καὶ μὴ αὐθαίρετος ἥκων. Χρωμένοις Λακεδαιμονίοις περὶ πολέμου καὶ κλητὸς ὁ θεὸς ἔφη καὶ ἄκλητος ἥξειν· καὶ πολεμοῦσι κατὰ κράτος νίκην ἔσεσθαι.

Κλήτωρ.

Κλητώριον. ἡ βασιλικὴ τράπεζα.

Κλίβανος. ἡ κάμινος. Ἑστία καὶ κλίβανος ἔοικε γυναικὶ διὰ τὸ δέχεσθαι τὰ πρὸς τὸν βίον εὔχρηστα. πυρὸς δέ εἰσι δεκτικά.

Κλίμα. τόπος.

Κλιμάζει. Λείναρχος· Ὅταν οὖν κλιμάζῃ καὶ παράγῃ τοὺς νόμους. ἀντὶ τοῦ παρακλίνῃ καὶ τρέπῃ. μήποτε δεῖ γράφειν βλιμάζῃ, ἀντὶ τοῦ θλίβει καὶ βιάζεται.

Κλίμακες. ξύλα ὀρθά. Διόδωρος· Ἐξῆς δ' ἐκομίζοντο κλίμακες ὡ, παντευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι. καὶ Ξενοφῶν· Οἱ δὲ ἄνθρωποι κατέβαινον κατὰ κλίμακας εἰς τὰς καταγείους οἰκίας.

Κλιμακίζειν. μέμνηται Λείναρχος ἐν τῇ 331 ὑπὲρ Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ, λέγων· Οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους. ἔστιν δὲ οἷον παράγει καὶ διαστρέφει· ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος, ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. καὶ Ἀριστοφάνης·

Βασάνιζε πάντα τρόπον· ἐν κλίμακι
δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τἄλλα, πλὴν
πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον, μηδὲ γητείῳ νέῳ.

Κλιμακόεσσαν. κλίμακα ἔχουσαν ὑψηλήν.

Κλίμαξ. ἡ σκάλα.

Κλίνη. τὸ κραββάτιον.

Κλίνθη. ἐκλίθη.

---

2. δὲ καὶ] καὶ om. A.V. et Photius. κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητ.] Vide supra v. Ἐκκλητευθῆναι. Küst. V. Lex. Rhet. p. 272. 7. Κλῆτος. δόξα] Fortasse corrupte pro Κλειτὸς ὁ ἔνδοξος, quemadmodum habet Hesychius. Gaisf. Nihil opus: v. Tittm. in Zon. p. 1220. 9. Χρωμένοις Λακεδαιμονίοις περὶ πολ.] Historia est apud Thucydidem lib. I. Confer etiam Nostrum supra vv. Ἄκλητος et Καλούμενος. Küst. 12. Om. vulg. 13. Κλητώριον] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Graeco. Küst. Hesych. v. Κήτιον. Toup. Adde Boisson. in Anecd. IV. p. 387. Κλητώριον A.B.E.V. Med. δόξα ἢ τράπεζα] δόξα ἢ om. A.B.E.V. et Herod. Epimer. p. 67. Cf. Etym. Gud. p. 328, 24. 14. καὶ κλίβανος ἔοικε γυναικὶ διὰ τὸ δέχ.] Locus hic ad somniorum interpretationem pertinet, qui legitur apud Artemidorum II, 10. ut Pearsonus recte observavit. Küst. Ἑστία edd. inde ab Aldo perperam ad glossam pertrahebant. 16. Novissima πυρὸς δέ εἰσι δεκτικά aut deleuda aut interpreti relinquenda. 18. Κλιμάζει] Ex Harpocratione. Pro κλιμάζει autem in Paris. A. legitur κλιμακίζει. Küst. Κλιμακίζει. κλιμάζει V. 19. παρακλίνῃ] παρακλίνει A. παρατρέπῃ] παρατρέπει *V. τρέπῃ E. Photius. τρέπει A.V. Tacite mutavit Küsterus ex Harpocr. Utrobique restituendus indicativus, modo continua scriptura, οὗτος [οὖν] κλιμακίζει (vel ὅτε οὖν οὗτος κλ.), veram Dinarchi manum servarit: quo librorum indicia perspicue ducunt. 20. δὲ δεῖ] δὲ om. A.V. tenet Photius. βλιμάζῃ] βλιμάζει A.*V. κλιμάζει V. βλιμάζειν ἀντὶ τοῦ θλίβειν Photius. Vide Lex. Rhet. p. 221.

1. Κλίμακες] Wesseling. in Diodor. II. p. 645. κάμακες. Toup. Nimirum Wesselingius in Diodori fragmento κάμακες restituebat, cuius locum κλίμακες per calami lapsum invasisset. Credibile tamen κλίμαξ de militari lectica vel feretro dictum fuisse: cf. Hesychii glossa licet mendosa Κλιματηφόρος. 3. Ξενοφῶν] Anab. IV, 5, 25. 5. Κλιμακίζειν] Καμακίζειν V. Cf. Lex. Seg. p. 272. 6. εἰσηγορία] Legendum esse συνηγορίᾳ recte monuerunt Valesius in Harpocrationem et Meursius Lectt. Attic. V, 24. Küst. εἰσηγορία A.B.V.E corr. et Photius. 7. δὲ] οὖν E. 9. Hinc facile restituitur Etym. M. p. 200. 10. Ἀριστοφάνης] Ran. 633 — 637. βασάνιζε praefixum ad sententiam complendam. 13. δίρων] δαίρων A.B.E corr. et v. Βασανίζειν, ubi locus repetitur cum versuum auctario. 18. Κλιμακόεσσαν] Ita nonnulli codd. Homeri Il. β'. 729. ubi cum melioribus legitur κλωμακόεσσαν. 19. κοινῶς σκάλα] Vocem hanc Latinam Graeci recentiores adoptarunt. Vide supra v. Λίκρανα. Küst. κοινῶς om. A.B.E.V. Tum σκαλ^α A. ἡ σκάλα Herod. Epimer. p. 67. et Zon. p. 1219. 20. κραββα^τ A. Vid. Herod. Epimer. p. 66. 21. Κλίνθη] Il. ψ'. 232. Cf. Hesychius.

---

quosdam testes, cum quis in ius vocaretur. *Κλητεῦσαι* vero est, vocationis in ius esse testem: ut Isaeus. *Κλητεύεσθαι* et *ἐκκλητεύεσθαι* dicitur etiam de testibus, qui ad testimonium perhibendum in ius venire recusant. in hos autem multa mille drachmarum statuta erat, auctore Isaeo in oratione pro Pythone de violato patrocinio. *Κλῆτος*. Gloria. *Κλητός*. Vocatus, neque ultro veniens. *Lacedaemoniis oraculum de bello consulentibus deus respondit, se et vocatum et invocatum venturum, eosque victoriam reportaturos esse, si fortiter pugnassent.* *Κλήτωρ*. *Κλητώριον*. Regia mensa. *Κλίβανος*. Caminus. *Focus et caminus similis est mulieri, propterea quod res ad vitam utiles recipiunt.* ignem enim capiunt. *Κλίμα*. Locus. *Κλιμάζει*. Dinarchus: *Cum igitur leges torquet et pervertit.* Sed videndum ne scribendum sit *βλιμάζῃ*: i. e. premit et violat. *Κλίμακες*. Ligna recta. Diodorus: *Postea vero allatae sunt octogintae scalae, ex quibus arma varia et pretiosa suspensa erant.* Et Xenophon: *Homines vero per scalas in domos subterraneas descendebant.* *Κλιμακίζειν*. Meminit verbi Dinarchus in defensione Aeschinis: *Hic leges torquet*: id est pervertit et corrumpit. fortasse nomen deductum est a quodam instrumento, quo hominum corpora in quaestionibus torquentur. Aristophanes: *Crucia eum quovis modo: ad scalam alligans, suspendens, flagello caedens, excorians, distorquens, acetum in nares infundens, lateres imponens; nihil non admove tormentorum: modo ne porro eum verberes, neve recenti getio.* *Κλιμακόεσσαν*. Altos gradus habentem. *Κλίμαξ*. Scala. *Κλίνη*. Lectus. *Κλίνθη*. Inclinatus est.

Κλινίς. βάθριόν τι ἢ κλινὶς ἐκτεταμένον.

Ἔγκυκλον. Τοντὶ λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

Καὶ κλινίδιον ὑποκοριστικῶς.

Κλινοκοσμοῦντα Διονύσιον. ζήτει ἐν τῷ *Δαιτρός.*

Κλισία. ἢ σκηνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης.

Λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίη δέ μοί ἐστιν ἑτοίμη.

Κλισία. ἢ καθέδρα. *Κλίσια τὰ κουβούκλεια.*

Κλισιάδες. Θύραι δίπτυχοι, ἢ σκηναί. καὶ *Κλίσιον*, ὄνομα τόπου.

Κλίσις. ἢ κατ' ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν ἢ ἐπὶ τὰ δεξιὰ *κλίσις. Ἐφ' ἕνα κλίσις*, ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ *κλίσις. Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστὶ* καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

Κλίσις. ἢ πρόκλισις, παραγγελία εἰς κρίσιν. οὕτω Δημοσθένης.

Κλισμός. ἢ καθέδρα.

Κλιτόριον. πόλις Ἀρκαδίας.

Κλίτος. μέρος πλάγιον. *Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου·* ὁ Ψαλμῳδός φησι.

Κλίτωρ, Κλίτωρος. ὄνομα κύριον.

Κλιτύς. τὸ ἀπόκλιμα, καὶ ἡ ἐξοχὴ τῶν ὀρῶν. καὶ *Κλιτύες.*

Κλόνιος. ὄνομα κύριον.

Κλόνος. Θόρυβος, τάραχος. *Ταραχὴν δὲ καὶ κλόνον ἐνεποίει τοῖς πράγμασιν οὐκ ἀπὸ μικρῶν ἀφορμῶν ἀνιστάμενα τὰ Γερμανικὰ κινήματα.*

Κλοπαί. παραλογισμοί. *Καὶ κλαπέντες, ἀντὶ τοῦ* ‖ *ἐξαπατηθέντες. Οἱ δὲ τὸ ἀκριβὲς μὴ εἰδότες,* 332 *ἀλλὰ τῇ πρώτῃ κλαπέντες ὄψει, ἔτι πλείονας τῶν ὄντων οἰηθέντες, τοῖς οἰκείοις διαγγέλλουσι.*

Κλοπιμαῖος.

Κλοποφορῶ. τὸ ἐν κλοπείᾳ φέρω.

Κλώδωνες. αἱ Βάκχαι τοῦ Διονύσου παρὰ

1. ἢ κλινὶς εἰς τεταμένον] Vel verba haec sunt corrupta et mutila; vel saltem supervacanea et temere in hunc locum intrusa. Haud enim pervideo, quomodo ea sensui huius loci accommodari queant. *Küst.* Corrupta verba facile restitui possunt, et levi mutatione, legendo, *βάθριόν τι ἢ κλινὶς ἐκτεταμένον*, h. e. *ἡ κλινίς ἐστι βάθριόν τι ἐκτεταμένον. Bos.* Animadv. ad Scr. Gr. p. 164. *ἐκτεταμένον* etiam Porsonus, *εἰστεταμένον* Schol. Aristoph. Thesm. *ἡ κλινὶς* Gaisf. recepit; nos *εἰστεταμένον* istud, quod verbum Graecis fuit inauditum (nam quod est in Schol. Arist. Nub. 726. *εἰστείνοντες*, scribendum videtur *ἐκτείνοντες*), in tanta mutationis facilitate noluimus tueri. 2. Versus Aristoph. Thesmoph. 267. *Ἔγκυλον* A. Scribendum: *Φέρ' ἔγκυκλον. Τουτὶ λάβ' ἀπὸ τ. κλ.* Cf. v. *Ἔγκυκλον.* 4. *ἔστιν*] *ζήτει* tacite Gaisf. 7. Hexametrum non dubito ad fabulam referre, cuius tres versus excerpsit Suid. v. *Ἑταιρείη. Λέξομαι* om. V. Tum *μυχαιτάτῳ* A. B. E. *μυχωτάτῳ* *V. *μυχάντῳ* Med. Deinde *ἐστὶν δέ μοι* E. 9. *κουβούκλεια*] Sic habent editt. antiquissimae Mediolanensis et Aldina; itemque Phavorinus, et 2 MSS. Pariss. B. et C. At in optimo A. scriptum est *βουκόλια*: cum qua interpretatione vide num componi possit quod legitur supra: *Κλείσιον. τόπος, ἐν ᾧ ἵστανται οἱ βόες.* Certe *κλεῖσιον* et *κλίσιον* idem est, quoniam *ι* et *ει* a grammaticis fere semper confundi constat. Quo autem referas *τὸ κουβίζια*, quod editt. Basileensis et Genevensis exhibent? Ego quidem illarum editt. fidem, ubi a ceteris discrepant, nullo loco habeo, quoniam saepe deprehendi, eas absque ulla MSStorum auctoritate a temeraria manu interpolatas esse: quod vellem cum alii viri docti observassent, tum praecipue Dufrenius, quem in Glossario Graeco duas istas editiones, non consultis antiquioribus et melioribus, fere semper secutum esse video. *Küst. βουκόλια* quale sit docet Aldi scriptura *τάκου βούκλεια.* Desideramus vero *δὲ* post *Κλίσια.* Huc etiam seqq. *καὶ Κλίσιον, ὅ. τ.* referenda videntur. 10. *Κλισιάδες*] Herodot. IX, 9. Vid. Wyttenbach. in Plutarch. II. p. 360. A. *Gaisf.* Qui *καὶ* neglexit. *Κλισίον* Edd. De his copiose Moschop. *π. σχ.* p. 99. 12. Ex Arriani Tact. p. 54. ed. Blancard. 13. *Κλίσις ἐπὶ δόρυ*] Vide Aelianum in Tactic. c. 32. *Küst.* Tactic. apud Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 509. *Ἐπὶ δόρυ ἐστὶ κλίσις, ἢ ἐπιδεξία κλίσις. Ἐφηνία ἐστὶ κλίσις, ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις. Ἐπ' ἀσπίδος ἐστὶ κλίσις, ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως. Gaisf.* Formulas illas tractarunt Coraes in Theophr. p. 319. sq. et Blomf. gloss. Agam. 115. 14. *Ἐφ' ἕνα*] Lege *ἐφ' ἡνίαν.* In seqq. distinctionem post *δεξιὰ κλίσις* et *ἐπ' ἀ. κλίσις* duce *V. mutavit Gaisf. Qua deceptus Küsterus: „καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστ. Haec verba (inquit) tanquam supervacanea obelo fodienda sunt." 17. *Κλίσις. ἡ πρόκλισις*] Pessime. Scribendum enim est, *Κλῆσις, ἡ πρόσκλησις*: idque suo loco ponendum. Vide supra v. *Ἀπρόσκλητον. Küst. κλῆσις* et *πρόκλησις* Harpocr. *πρόσκλισις* Photius. Significatur locus Aristocrateae Demosth. p. 640, 25. 18. *Δημοσθένους* *V.

1. Herod. Epim. p. 67. 2. *Κλιτώριον*] *Κλιτόριον* B. E. V. *Κλιτήριον* Med. 3. *πλάγιον*] *ἀριστερόν* inter vss. B. Theodoretus: *Ἀντὶ τοῦ κλίτους σου, ὁ Σύμμαχος καὶ ὁ Ἀκύλας ἐκ πλαγίου τεθείκασιν.* Nudum *τὸ μέρος* Herod. Epimer. p. 67. et Zon. p. 1220. *Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου*] Psalm. XC, 7. *Küst.* 5. Om. *V. 7. *καὶ κλίνεται κλιτύς* Herod. Epim. p. 67. *καὶ Κλιτύες* om. vulg., agnoscit Hesychius. 8. *Κλιτάνιος καὶ Κλόνιος. ὀνόματα κύρια*] *Κλόνιος. ὄνομα κύριον* A. B. E. V. 9. *Ταραχὴν δὲ*] Hoc fragmentum Polybio tribuit Valckenarius, nescio quo pacto. 12. *Κλοπίαι* *V. 16. *Κλοπιμαῖος*] *Κλωπιμαῖος* B. E. *Κλοπιαῖον πρᾶγμα* Herod. Epim. p. 71. f. 17. *Κλοποφορῶ*] *Κλωποφορῶ* A. B. E. Sed v. Genes. XXXI, 26. et Zon. p. 1219. Mox *κλωπείᾳ* A. B. E. *κλοπίᾳ* *V. *κλοπίᾳ* *V. Cf. Lobeck. Phryn. p. 591. Ante h. gl. in V. *Κλωπιτεύω· κλοτοπεύω δέ.* Vide v. *Κλωπεύω.* 18. *Κλώδονες*] Vide Polyaen. Strat. p. 310. *Toup.* MS. *Κλώδωνες* A. De quo satis collectum et in v. *Μιμαλλόνας*, unde refinximus editam scripturam *Μιμαλόνες*, et ab interpretibus Hesychii. Gl. post v. *Κλώζεται* posuit *V.

Κλινίς. Sic dicitur sellula porrecta. *Affer encyclum. Hocce de lectica sumas.* Et *κλινίδιον*, diminutive. *Κλινοκοσμοῦντα Διονύσιον.* Vide in voce *Δαιτρός. Κλισία.* Tentorium dicitur etiam de lecto. *Cubabo in domus recessu, ubi lectus mihi paratus est. Κλισία.* Sedes. At *Κλίσια*, cubicula. *Κλισιάδες.* Fores duplices, vel tentoria. Et *Κλίσιον*, vox habitationis. *Κλίσις.* Motus qui viritim fit. *Κλίσις ἐπὶ δόρυ.* Sic dicitur conversio ad dextram: ut conversio ad sinistram appellatur et *ἐφ' ἕνα κλίσις* et *κλίσις ἐπ' ἀσπίδα. Κλίσις.* Vocatio in ius, citatio. sic Demosthenes. *Κλισμός.* Sedes. *Κλιτόριον.* Urbs Arcadiae. *Κλίτος.* Latus obliquum. *A latere tuo cadet*: ait Psalmista. *Κλίτωρ.* Nomen propium. *Κλιτύς.* Declivitas, et acumen montium. item *Κλιτύες. Κλόνιος.* Nomen proprium. *Κλόνος.* Turba, tumultus. *Motus vero Germanici, non a parvis orti principiis, rempublicam haud leviter turbabant. Κλοπαί.* Imposturae. Et *Κλαπέντες*, decepti. *Illi autem cum verum ignorarent, primo aspectu decepti longeque plures esse putantes quam erant, rem suis renunciarunt. Κλοπιμαῖος. Κλοποφορῶ.* Per furtum aufero. *Κλώ-*

Μακεδόσιν· αἱ κληθεῖσαι ὕστερον Μιμαλλόνες ἀπὸ τῆς μιμήσεως.

Κλώζεται. Κλώζεται καὶ συρίττεται· ἔστι δὲ ὅπη καὶ λίθοις βάλλεται.

Κλώθει. κατασπᾷ, ἐπιμερίζει.

Κλωθώ. ἡ μία τῶν Μοιρῶν. τρεῖς γάρ εἰσι, Κλωθώ, Λάχεσις, Ἄτροπος.

Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖς ἠδύνατο καὶ μεμανῖα εὑρέμεναι Κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα.

Κλώθω δέ, τὸ νήθω.

[Κλών, κλωνός. Τοῦ δένδρου ὁ βλαστός. Καὶ ἐκλώνισε, κλῶνας ἔκοψε.]

Κλωπᾶς. ὄνομα κύριον.

Κλωπεύω. κλέπτω. Καὶ κλωπεία ἐξ αὐτοῦ, καὶ κλωπιτεύω. Κλοτοπεύω δέ.

Τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς ἐν Κλωπιδῶν. ἡ γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς. διαβάλλει δέ τινας ὁ Ἀριστοφάνης ὡς ληστὰς καὶ κλέπτας. ληστὰι γὰρ οἱ Αἰτωλοί.

Κλωστήρ. ὁ ἄτρακτος, καὶ τὸ νῆμα.

Κλώψ. κλέπτης. Ξενοφῶν· Εἰσὶ γυμνῆτες τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν κλωπῶν. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάου δὲ φίλους.

Κλοιός. περιτραχήλιος δεσμός. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὡς δ' ἴδ' ὁμοίην εἰκόνα, παντοίῳ σχήματι φαινομένην, κλοιὸν ἔχων πέλας ἦλθε, λέγων Λεύκωνι, κελεύειν τῷ κυνὶ καὶ βαίνειν· πείθε γὰρ ὡς ὑλάων.

Κλυδώνιον. κῦμα. καὶ κλύδωνα ἄμφω. Θουκυδίδης β'. Καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν. Καὶ κλυδώνισμα. Καὶ κλυδωνῶ ῥῆμα, καὶ κλυδωνίζω.

Κλύει. ἀκούει.

Καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον, τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων. Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεὶς οὐκ ἂν ἁμάρτοις.

ΙΙκαὶ Σοφοκλῆς· 333

---

3. Κλώζεται] Photius in Lexico inedito: Κλώζειν, ἐκβάλλειν τῇ γλώσσῃ ἠχοῦντα. καὶ κλωγμὸν τὴν φωνὴν ἔλεγον ταύτην. ὑποσύροντες γὰρ τὴν γλῶτταν καὶ πλήσσοντες τὸν οὐρανίσκον ποιὸν ἦχον ἀπετέλουν. Vide etiam supra v. Ἐκκλώζεται. Küst. Om. verbum A. Κλώζεται καὶ συρ.] Ex Synesio p. 106. C. Hemst. Ubi nuperus editor vellem ὅπη probasset. 5. V. Hesychius. 8. Distichum inter adesp. DCXVIII, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 148. ἐν θνητοῖσιν ἐδύνατο] Metri gratia scribendum est ἐν θνητοῖσι δυνήσατο: ut recte legitur in Anthologia. Küst. Recepimus θνητοῖς ἠδύνατο cum v. Μεμανῖα: et ἠδύνατο quidem A. E. V. 10. Κλώθω — νήθω om. V. 11. Κλών] Vid. Τεθηλότα. Hemst. Deest gl. V. ante v. Κλώθει posuit *V. omissis τοῦ — ἔκοψε. Profectam ab epimerismis docet Herod. p. 72. Adde Zon. p. 1217. Ἐκλώνισεν extat sub v. Ἐκλόνησεν. 13. Κλωπᾶς] Eu. Ioan. XIX, 25. Gaisf. 14. καὶ κλωπεία ἐξ αὐτοῦ καὶ κλωπιτεύω] κλωπεία καὶ κλωπιτεία V. 15. Κλωπιτεύω, Κλοτοπεύω δέ. Hic posui cum A. Vulgo | post Αἰτωλοί, ubi Küsterus: „Κλοτοπεύω] Sic habent MSS. Pariss. At priores Edd. mendose κλοπετεύω.“] leguntur tanquam altera glossa: et κλοποτεύω vel κλοπετεύω pro κλοτοπεύω. Seqq. in A. Κλωστὴρ — κλωπῶν. Κλωπιτεύω, ἡ μὲν χεὶρ — Αἰτωλοί. Κλώψ ἐν ἐπιγρ. Gaisf. Confirmat Zon. p. 1222. Supra post Κλοπιμαῖος posuit V. Pertinent haec ad Il. τ'. 149. 16. Versus Aristoph. Equ. 79. τὼ μὲν χεὶρ' Med. ἡ μὲν χεὶρ A. B. V. Mox ὁ δὲ νοῦς A. V. Edebatur ὁ νοῦς δ': quod etiam apud Aristophanem cum optimis libris debuit repudiari. Tum ἐγκλωπιδῶν A. 18. ἡ γενικὴ] Αἰτικὴ A. Haec usque ad fin. gl. om. V. nec Scholia nostra suppeditant. Mox τινας suo loco motum apparet. 20. Κλωστήρ] Anthol. Pal. VI, 160. πολυρρόιβδητον ἄτρακτον, Κλωστῆρα στρεπτᾶς εὔδρομον ἁρπεδόνας. Vid. supra v. Ἄτρακτος. Gaisf. 21. ὁ κλέπτης] ὁ om. A. E. Illud Herod. Epim. p. 72. et Zonaras. Ξενοφῶν] De Expedit. Cyri IV, 6, 17. ubi sic legitur: Οἱ γὰρ γυμνῆται τῶν ἑψομένων ἡμῖν κλοπῶν ἔλαβόν τινας ἐνεδρεύσαντες τούτων. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Küst. Contra γυμνῆτες et κλοπῶν nunc in Xenophonte reposita.

1. καὶ] κλῶψ A. ἐν Ἐπιγράμματι] Theodoridae IV, 2. Anthol. Pal. VI, 157. Cf. v. Σάου. 3. βάλλε] βάλε A. 4. ἐπιτραχήλιος Herod. Epimer. p. 74. ἐν Ἐπιγράμματι] Macedonii XXVII, 3—6. Anthol. Pal. VI, 175. 8. Λεύκωνι Edd. 11. Κλυδώνιον] Κλυδώνιον κυκῶ A. Κλυδώνιον κυκᾷ B. E. V. Med. Κλυδώνιον. κῦμα Photius et Gaisf. 12. ἐν β'. *V. Καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλ.] Fragmentum hoc legitur apud Thucyd. II, 84. sed ubi scriptum est κλυδωνίῳ. Küst. 14. V. Zon. p. 1221. Supra Κλυδωνισμός comprobavit Herod. Epim. p. 266. 16. Καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξ.] Sophocl. Ai. 151—55. 17. λέξαντος] λέγοντος A. B. V. et quem Gaisf. silet Ox. 18. ἄχεσι Edd. 19. Τῶν γὰρ et seqq. accesserunt ex A. B. V. 21. καὶ αὖθις] αὖθις omisi cum A. B. *V. Id arguit Sophoclis nomen invectum fuisse. Σοφοκλῆς] Ai. 850.

δωνες. Bacchae apud Macedones; quae postea Mimallones ab imitatione sunt appellatae. Κλώζεται. Exploditur et sibilis excipitur; interdum etiam lapidibus petitur. Κλώθει. Filum deducit, destinat. Κλωθώ. Clotho, una ex Parcis. tres enim sunt, Clotho, Lachesis, Atropos. Haud enim Clotho, quamvis vellet, inter homines alterum reperire potuit, qui eum interficeret. Κλώθω vero, neo. [Κλών. Surculus. Et Ἐκλώνισε, ramos amputavit.] Κλωπᾶς. Nomen proprium. Κλωπεύω. Furor. Unde κλωπεία furtum: et κλωπιτεύω, furor. contra κλοτοπεύω. Cuius manus sunt inter Aetolos, mens vero inter Clopidas. ubi genitivum posuit pro dativo. hos autem perstringit Aristophanes ut latrones et fures. Aetoli enim latrocinari solebant. Κλωστήρ. Fusus. item filum. Κλώψ. Fur. Xenophon: Milites enim leviter armati fures quosdam ex iis qui nos sequuntur ceperunt. Et in Epigrammate: Fures sagitta ferias, serves autem amicos. Κλοιός. Collare. In Epigrammate: Ut autem imaginem inter varias formas similem esse vidit, collare tenens propius accessit, dixitque Leuconi, iuberet etiam canem incedere: quippe canis simulacrum latrantis illum fefellerat. Κλυδώνιον, et κλύδωνα. Fluctum. Thucydides libro II. Cum remos agitato fluctibus mari attollere non possent. Et Κλυδώνισμα, idem. Verba κλυδωνῶ et κλυδωνίζω. Κλύει. Audit. Et quisquis audit, magis gaudet ipso dicente, grarissimis tuis malis insultans. nam summa capita petens scopum facile ferias. Alibi:

Ἥπου τάλαινα τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν,
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.

Κλῦθι. ἐπάκουσον.

Κλύμενος. οὕτω λέγεται ὁ Ἅιδης· ἢ ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτόν, ἢ ὁ ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὅς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα,
καὶ τὸν ἀμείλικτον θυμὸν ἔθελξε λύρᾳ.

περὶ Ὀρφέως. καὶ αὖθις·

Ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένου πεπόταται
καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα Περσεφόνης.

Κλύω. μανθάνω.

Κλυστήρ. τὸ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. Κλυστῆρα προθέμενος ὑπεξήγαγε τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς τὰ σκύβαλα.

Κλυταιμνήστρα. ὄνομα κύριον.

Κλυτίδης. ὄνομα κύριον.

Κλύτιος.

[*Κλυτοτέχνης. ὁ Ἥφαιστος· ὡς ἔνδοξον ἔχων τὴν χαλκευτικήν. ὥςπερ λέγεται ὁ αὐτὸς καὶ ἀιθαλόεις θεός, ὁ χαλκεύς.*]

Κνακόν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

Κνᾶν. κόπτειν, ξέειν. Λαβὼν δελτίον δίπτυχον ἐκέλευσε τὸν κηρὸν κνᾶν. ἀντὶ τοῦ ξέειν.

Κνάπτω. Πρὸς Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον ἐλθών τις φιλοσοφῆσαι, μήτε γεωμετρικὴν μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκώς, τοῦτον εἰπεῖν· Παρ' ἐμοὶ πόκος οὐ κνάπτεται.

Κνάφος. ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους κτείνουσιν. ὅμοιον δέ ἐστι κναφικῷ κτενί.

Κνάφος. παρὰ Ἡροδότῳ ἄκανθα, ἔλκουσα ἱμάτια. Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ κναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες τὰ ἱμάτια ἔκναπτον. ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος.

Κναφεύς. παρὰ τὸ κνῶ, τὸ ξύω. Ὅμηρος·

Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
κνήστι χαλκείῃ.

γναφεὺς δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν, ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γανόν, τὸ λαμπρόν. καὶ ἔστι τὸ μὲν διὰ τοῦ γ κοινόν, τὸ δὲ διὰ τοῦ κ Ἀττικόν. καὶ Ἀριστοφάνης·

---

2. ἥσει] εἴση V. 4. *Κλύμενος*] Athen. XIV. 624. initium hymni in Cererem tale: *Λάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοιο ἄλοχον Μελίβοιαν. Reines.* Vid. N. Heins. in Ovid. F. VI, 757. 6. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Damageti V, 7. 8. Anthol. Pal. VII, 9. 7. *βαρὺ*] *βαρὺ καὶ* B. *βαρὺ κὲ* E. sed erasum. 8. *ἀμείλικτον*] Leg. *ἀκήλητον.* Vid. supra v. *Ἀκήλητον. Toup.* MS. Irrepsit illud ex versu superiore. 9. *καὶ αὖθις* cum seqq. om. V. silente Gron. 10. Distichum Aristodici II, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 189. *λειμῶνα* A. E. 13. *Κλυστῆρα*] Ex Artemidoro. Vide Triller. in Thom. M. p. 505. qui recte *προσθέμενος. Toup.* MS. Artemidorum V, 79. notavit etiam Hemsterhusius. 16. *κύριον*] Quae sequebantur: *ἡ γυνὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος*, omiserunt A. B. V. Cf. Herod. Epimer. p. 74. 17. 18. Om. vulg. Siletur *V. De utroque nomine Reinesius, quae noluimus augere: „*Κλυτίδαι* (vel *Κλυτιάδαι* Philost. p. 108. ed. Olear.) familia aruspicina nobilis Elide. Vid. Pausan. Eliac. II, 17. *Κλύτιος*] Unus ex Argonautis, Apoll. Rh. I, 227. *Κλύτιος* Alcmaeonis filius, Amphiarai nepos, Pausan. l. l. vid. ibi plura. Vates Troianus, ut Lampon, Cassandra, Christodorus Theb. in l. *ἀγαλμάτων*: *Εἱστήκει Κλύτιος μὲν ἀμήχανος· εἶχε δὲ δοιὰς Χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.* De eodem vide locum Appuleii de Daem. Socrat. I. f. 9." 19. *Κλυτοτέχνης*] Est epithetum Vulcani, quod apud Homerum diversis in locis legitur. *Küst.* Gl. om. V. ὁ] ὡς A. Et sic supra v. *Αἰθαλόεις θεός.* 22. *Κνᾶκον* Edd. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Agathiae XXIX, 4. Anthol. Pal. VI, 32. Cf. v. *Ἴξαλος.*

2. *Λαβὼν δελτίον δίπτ.*] Herodotus lib. VII. in fine: *Δελτίον δίπτυχον λαβὼν τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε, καὶ ἔπειτα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ δελτίου ἔγραψε τὴν τοῦ βασιλέως γνώμην.* Et paulo post: *Ἐπιφρασθεῖσα αὐτή, τὸν κηρὸν κνᾶν κελεύουσα*, etc. Ex hoc loco praesens fragmentum Suidas consarcinavit. *Küst.* 4. *Πρὸς Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον ἐλθ.*] Idem refert Laertius in Xenocrate, segm. 10. Ceterum pro *ἐλθών τις — μεμαθηκώς* legendum potius est, *ἐλθόντος τινὸς — μεμαθηκότος*: vel nominativus hic positus est pro genitivo; quod tamen insoleus est. *Küst.* 5. *γεωμετρίαν*] *γεωμετρικὴν* A. V. „et sic Codex MS. Laertii, qui mox *ἀστρονομικήν.*" *Gaisf.* 7. *κόπος* B. E. 8. *Κνάφος*] Sic Timaeus p. 160. 9. *ὅμοιον*] *ὅμοιον δέ* A. V. Timaeus et Photius. Post h. gl. Gaisf. delevit *Κνάφος. ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια*, cum A. B. V. petita a Zon. p. 1224. sive Harpocratione. 11. *Ἡροδότῳ*] Gl. Herodot. I, 92. 12. *τὸ παλαιὸν οἱ κναφ. — ἐλέγετο κνάφος*] Haec *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Hesychium v. *Ἐπικνάφων. Küst.* Prov. Vat. App. I, 88. *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V. 15. *Κναφεύς*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 166. *Küst.* Adde Harpocrat. v. *Γναφεύς. Gaisf.* *Ὅμηρος*] Il. *λ'*. 639. 20. *γανόν*] *γάνος* Schol. et Harpocr. Statim *καὶ λαμπρόν* A. *καὶ τὸ λαμπρόν* B. E. Med. 21. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 436 — 38. *καὶ* praefixi cum A. B. E. *Ἀριστοφάνης — ποτέ* om. V.

Profecto infelix cum famam istam audiet, ingenti eiulatu totam urbem replebit. *Κλῦθι.* Audi. *Κλύμενος.* Ita vocatur Pluto: vel quod omnes ad se vocat, vel quod ab omnibus auditur. In Epigrammate: *Qui duram immitis Plutonis mentem et implacabilem animum lyra demulsit.* de Orpheo haec dicuntur. Et alibi: *Iam enim in prata Plutonis et roscidos aureae Proserpinae flores evolavit.* *Κλύω.* Disco. *Κλυστήρ.* Instrumentum medicum. *Admoto clystere excrementa ex ventre suo eduxit.* *Κλυταιμνήστρα.* Nomen proprium. *Κλυτοτέχνης.* Vulcanus dictus, ut qui clarus sit arte fabrili. idem etiam vocatur deus fuliginosus, utpote faber aerarius. *Κνακόν.* In Epigrammate: *Fulvum et barbatum hunc dedicavit hircum.* *Κνᾶν.* Scindere, radere. *Sumptis pugillaribus iussit ceram abradi.* *Κνάπτω. Cum ad Xenocratem philosophiae discendae gratia venisset, qui et geometriae et astronomiae rudis esset, illum dixisse ferunt: apud me lana non carminatur.* *Κνάφος.* Instrumentum quoddam undique stimulos habens, quo sontes excruciati necantur. est autem pectini fullonio simile. *Κνάφος.* Apud Herodotum sic vocatur spina, qua vestes pectuntur. olim enim fullones collecto spinarum acervo vestes poliebant. acervus autem ille vocabatur *κνάφος.* *Κναφεύς.* A *κνῶ*, id quod est rado, polio. Homerus: *Et desuper caprinum rasit caseum radula aerea.* *Γναφεὺς* vero dictum in politura vestium, ab eo quod est *γανόν*, sive splendidum. et *γναφεὺς* quidem per *γ̄* est commune, *κναφεὺς* vero Atticum. Aristophanes:

Ἦν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς
χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
πλευρῖτις ἂν ὑμῶν οὐδένα βλάψοι ποτέ.

Κναιόμενον. καταπονούμενον.

334 *Κναίω.* κόπτω.

Κνέφαλον. τύλη.

Κνέφας. σκότος, νύξ. κλίνεται δὲ κνέφατος. [*Ὁ δὲ διαφεὶς τοὺς ἡγεμόνας ἐκίνει τὴν πρωτοπορίαν, κνέφατος ἄρτι γενομένου.*]

Κνεφαῖος. σκοτεινός, ἀόρατος. ὀρθρία, ἑωθινή. *Ἀριστοφάνης·*

Κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμην.

Καὶ Κνεφαῖος ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σκότον. Ὁ δὲ διαναστὰς κνεφαῖος καὶ παραφυλάξας, τοῦ ζεύγους τῶν βοῶν ἐπελάβετο.

Κνέφει. σκότει. ἀπὸ τῆς κνέφος εὐθείας. οὕτως *Αἰλιανός.*

[*Οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω*
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον ἀλλὰ . . . .
ἀπὸ ληκυθίου σον τοὺς προλόγους διαφθερῶ.]

Κνῇ. κόπτει. καὶ *Ὅμηρος·*

Κνῇ τυρόν.

Κνηκίας. ὁ λύκος. *Βάβριος ἐν τοῖς μυθικοῖς·*

Ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
τὸν κνηκίαν χάσκοντα λακτίσας φεύγει.

τουτέστι, τὸν λύκον.

Κνηκίς. ἡ νεφελώδης ζώνη, τὸ μικρὸν νέφος.

Οὐδέ ποθι κνηκὶς ὑπεφαίνετο, πέπτατο δ' αἰθήρ.

Κνήμη. τὸ κοῖλον τοῦ σκέλους.

Κνημίς. τὸ ὑπόδημα.

Κνημοί. ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν.

Ὁππότε μιν κνημούς τε κατὰ λασίους τε χαράδρας.

Κνησείοντα. ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι.

Κνησθείην, κνῆσμα, καὶ κνησμονή, καὶ κνησμός· ἐκ τοῦ κνήθω.

Κνηστιῶντες τὰς ἀκοάς. ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες ἀκούειν.

Κνῆστις. μάχαιρα. *Ὅμηρος·*

Κνήστι χαλκείῃ.

καὶ ἐν *Ἐπιγράμματι·*

Καὶ τὰν εὐχάλκωτον ἐύγναπτόν τε κρεάγραν,
καὶ κνῆστιν.

---

1. *Ἦν γὰρ* omissum A.B.E.Med., quod Küst. videtur infersisse, delevi. 3. *πλευρῖτις*] *πληρῦτις* E pr. *ὑμῶν οὐδέν' ἂν*] *ἂν ὑμῶν οὐδένα* A.E. Ox. Med. *βλέψοι* E. Cum ipsum *βλάψοι*, tum comparatio gl. *Τετραστατήρου* docet esse restituendum: *πλευρῖτις ὑμῶν (ἡμῶν) οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.* 4. *Κναιόμενον*] *Κνεόμενον* Photius, *Κνεομένων* Hesychius. 6. *Κνέφαλον*] Vide supra v. *Γνάφαλοι. Küst.* 8. *Ὁ δὲ διαφεὶς τοὺς ἡγεμ.*] Haec sunt verba Polybii lib. VIII. c. 21. [28.] eademque leguntur supra v. *Διαφείς. Küst.* Quamquam ibi hodie novissima desiderantur. Sed suspicionem movet inde fluxisse locum, quod om. V. *πρωτοπορίαν*] *πρωτοπορείαν* E. Polyb. 9. *γινομένου*] *γενομένου* A. Polyb. 10. *ὀρθρία, ἑωθινός*] *ὀρθρία, ἑωθινή* A.B. E.V.Med. 11. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 1364. 13. *Ὁ δὲ διαναστὰς κνεφαῖος καὶ παραφ.*] Verba haec ex Aeliano deprompta esse discimus ex ipso Suida infra v. *Τιμωροῦντος*, ubi fragmentum hoc longe auctius producitur. *Küst.* Om. V. 16. *Κνέφει*] Vid. *Χερνῆτις. Hemst.* Cf. v. *Ἅμα κνέφει*. *σκότει* A.V. Seqq. om.V. 18. *Οὐ κατ' ἔπος*] Aristoph. Ran. 1209—11. Haec ad v. *Κνίζω* pertinere monet Portus; ut aliena Küsterus tacite delevit. Petita sunt ab v. *Ληκύθιον*. Ceterum *ἀλλ'* Gaisf. 21. *κόπτει*] *σκόπτει* A.B. *σκώπτει* E. Legendum *ἔκοπτε* cum Schol. Plat. p. 333. *ἐπέκοπτε* Etym. M. p. 522. Hesychius tamen. *Κνεῖ. κόπτει.* Tum *καὶ* om. E. *Ὅμηρος*] Il. *λ'*. 639.

1. *Βάβριος*] Apud Tyrwhitt. p. 89. 2. *κἀνίης*] *καν῀ς* A. 5. *Κνηκίς*] Plutarch. II. p. 581. et 951. *Toup.* MS. Photius: *Κνηκίδας: ὡς ἡμεῖς, τὰς τὸν χειμῶνα σημαινούσας νεφέλας. νεφελώσης* B. *κνέφος*] Scribe *νέφος.* Vide Hesychium v. *Κνῆκις. Küst. νέφος* A.V. 6. *Οὐδέποθι*] Lego *οὐδέποθ' ἡ κνηκίς.* Ex Callimacho, opinor. *Toup.* MS. *Οὐδέποθ'* ἡ A. Versum om. V. Contulit Gaisf. Hom. Od. *υ'*. 114. *οὐδέ ποθι νέφος ἐστί*: quo minus debuit *Οὐδέποθ' ἡ* in ordinem recipere. *ὑπεφαίνετο*] Hesych. *Κνῆκις ἐπενήνοθε. μελανία τις τῷ σώματι. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν νεφῶν εἶπον.* Ubi diversi poetae locus significatur. 9. *τὸ ὑπόδημα*] Sic A.B.E.V. Vulgabatur: *τὸ περιτιθέμενον τοῖς ποσὶν ὑπὸ τῇ κνήμῃ ὑπόδημα.* 10. *ὀρέων*] *ὀρῶν* dedi cum A.*V. 11. Versus Erycii Ep. III, 3. Anthol. Pal. VI, 255. 13. *Κνησειοντα*] *Κνησιῶντα* Photius. Et sic Plato Gorg. p. 494. C. quo gl. referendam esse patet ex Schol. p. 121. ubi *ὃ ἔστι κνήθεσθαι* om. MS. Clark. qui in Platonis contextu *κνησιωνια. Gaisf.* 15. *κνησμός, ἐκ τοῦ κνήθω*: v. Herodiani Epim. p. 180. coll. 68. Cf. Wytt. in Plut. T. VI. p. 480. Hinc refingendus Zon. p. 1225. *Κνησθεῖεν. ἐκ τοῦ κνήθω. καὶ κνήσας.* Possis *κνῆσις*, de quo Wyttenb. l. l. p. 1013. 17. *Κνηστιῶντες*] Iulian. p. 435. 2 Timoth. IV, 3. Hesych. v. *Κνηθόμενοι. Toup.* MS. Ut *κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν* apud Paulum 2 ad Tim. IV, 3. *Hemst.* 19. *Ὅμηρος*] Il. *λ'*. 640. 21. *καὶ ἐν Ἐπιγράμματι*] Leonidae Tar. XIV, 5. Anthol. Pal. VI, 305. Haec cum seqq. om. V.

Si enim fullones indigentibus praebuerint laenas circa ipsum solstitium hibernum, nemo vestrum lateris dolore unquam laborarit. *Κναιόμενον.* Fatigatum. *Κναίω.* Tundo. *Κνέφαλον.* Tomentum. *Κνέφας.* Tenebrae, nox. Declinatur *κνέφατος.* [*Ille vero dimissis ducibus, ubi iam contenebrasset, primum agmen movit.*] *Κνεφαῖος.* Obscurus, tenebricosus. Matutina, quae mane aliquid facit. Aristophanes: *Ut crepera adhuc luce in foro venderem.* Et *Κνεφαῖος ἦλθεν*, sub noctis tenebras venit. *Ille vero cum prima luce surrexisset, captata temporis opportunitate, iugum boum retinuit.* *Κνέφει.* Crepusculo, ab recto *κνέφος.* sic Aelianus. *Κνῇ.* Radit. Homerus: *Radit caseum.* *Κνηκίας.* Lupus. Babrius in Fabulis: *Ille vero laboribus et omni molestia liberatus rutilum* (hoc est lupum) *hiantem calcibus repellens fugit.* *Κνηκίς.* Zona tenuis, parva nubes. *Nusquam nubecula apparebat, sed apertum et sudum erat coelum.* *Κνήμη.* Tibia cruris. *Κνημίς.* Calceamentum. *Κνημοί.* Montium iuga. *Cum eum in montium iugis et densis praecipitiis* [*conspexisset.*] *Κνησείοντα.* Prurientem. *Κνησθείην, κνῆσμα, κνησμονή, κνησμός*: ab verbo *κνήθω.* *Κνηστιῶντες τὰς ἀκοάς.* Qui cupidi sunt audiendi. *Κνῆστις.* Radula. Homerus: *Radula aerea.* Et in Epigrammate: *Et aeream flexilemque fuscinam culinariam et radulam.*

Κνήφην λοιμώδη συνέβη γενέσθαι ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξί.

Κνίδη. βοτάνη. καὶ Κνίδειος καρπός, τῆς κνίδης.

Κνίζων. λυπῶν, ἢ τέμνων. παρὰ τὸ κνῶ, τὸ κόπτω. [τοῦτο δὲ παρὰ τὸ] κνῶ, κνήθω, καὶ κνίζω, τὸ ἐξ ἐπιπολῆς καὶ ἰσχνῶς ξύω.

Ἀλλ' ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσων.

335 *Κνίζων. Ἀκύλας, ἐρεύνων· Θεόδοτος, χαράσσων· Σύμμαχος, ἔχων ἢ συλλέγων.*

Κνίσσα. ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις. Καὶ κνισσάριον, τὸ μικρὸν λίπος. Καὶ κνίσσησιν, ἀναθυμιάσεσιν.

Κνίσσης. λίπους, ἀναθυμιάσεως. Τῆς δὲ κνίσσης διαδοσίμου γενομένης καὶ προσπεσούσης, ἤτησε τοῦ κρέως.

Κνίσματα. σπαράγματα.

Καὶ τὰ ποθεύντων
κνίσματα, καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη.

Κνίψ. ζωύφιον. ἢ γενικὴ τοῦ κνιπὸς μετέστη εἰς εὐθεῖαν, καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα.

Κνώδαλον. ζῷον μικρόν, θηρίον. κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον· ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ξίφη τὰ πολλῶν κνωδάλων λαιμητόμα.

Κνώδαλον. τὸ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενον ζῷον. Κινώπετον δέ, τὸ χερσαῖον, τὸ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενον ἑρπετόν.

Κνώδοντος. τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους, τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν. ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τὸ ξίφος δηλοῖ.

Πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας;

---

1. *Κνηφην λοιμώδη συνέβη γεν.*] Integrum locum habes supra v. *Ἀφροδίτη*. *Küst.* *συνέβη* om. A. *γενέσθαι συνέβη* *V. 3. *Κνίδειος*] *κνίδειος* A. B. V. Integrior glossa Zonarae p. 1223. *Κνίδιος. τοπικόν. κνίδειος δὲ καρπός, διφθογγον τὸ δεῖ. ὁ τῆς κνίδου*] *τῆς κνίδης* A. et ut videtur E. 5. *Κνίζων. αἰτιατικῇ*] *αἰτιατικῆ* omisi cum *V. 6. *δὲ* om. A. Immo *τοῦτο δὲ παρὰ* inutiliter repetita deleri praestat cum *V. item *τό*. *κνῶ. ἐξ οὗ κνήθω καὶ κνίζω*] *κνῶ κνήθω κνίζω* probavi cum A. *κνῶ τὸ κινῶ· κνῶ κνήθω καὶ κν.* B. *κνῶ τὸ κένω· κνῶ κνήσω* [*καὶ* add. *V.] *κνίζω* V. „An leg. *τοῦτο παρὰ τὸ κνάω, κνήθω*?" *Gaisf.* Qui parum expendit ab ipso laudatum Eustath. in Od. *ν'*. p. 1746. sive Etym. M. v. *Κνυζηθμός* et Gud. p. 331, 16. Obtemperandum fuit libro A. servato tamen *καί*. 7. *ἐπιπολῆς* E. *ἰσχνῶς*] *ἰσχυρῶς* A. 8. Versus Apollonidae V, 3. Anthol. Pal. VI, 238. 10. *Κνίζων. Ἀκύλας, ἐρ.*] Nota haec referenda est ad locum illum Amos VII, 14. *Ἀλλ' αἰπόλος ἤμην, κνίζων συκάμινα.* Eo enim loco vocem Hebraicam בלס, quam LXX. interpr. reddiderunt *κνίζων*, Aquila interpretatus erat *ἐρευνῶν*, Theodotion *χαράσσων*, et Symmachus, *ἔχων* vel *συλλέγων*: ut Theodoretus, et ex eo Suidas lectorem hic docet. *Küst.* *Χαράσσων, χωρακῶν*. Ita est in Fragm. vet. interpr. ap. Drus. et in ed. Sixtina. *Reines.* Conf. Carpzov. Crit. Sacr. p. 562. *Gaisf.* Differt explicatio Zon. p. 1225, 26. *Θεόδοτος*] Leg. *Θεοδοτίων* cum Theodoreto. 12. *Κνίσσα*] Vid. Schol. Il. *ά*. 317. Schol. Victor. Aristoph. Equ. 1317. *Gaisf.* Idem in v. *κνισσάριον* attulit Eustath. in Il. *ά*. p. 134 = 101, 31. Consentit Zon. p. 1225. 14. *κνίσσησιν*] *κνίσεσιν* Photii MS. h. e. *κνίσαισιν*. 15. *Κνίσσης*] *κνίσης* Photii MS. Apollon. Lex. p. 408. et Hesychius. Spectat ad Il. *ά*. 66. 16. *διαδοσίμου*] *ἀναδοσίμου* V.

1. *Κνίσματα*] Alciphro p. 122. ubi Bergler. *Toup.* MS. 2. Versus Pompeii Iun. II, 5. 6. Anthol. Pal. VII, 219. paulo pleniores in v. *Ζηλώματα*. *ποθούντων*] *ποθεύντων* B. V. Anthol. Mox *λίχνον* V. 4. *μεταπίπτει*] *μετέστη* A. B. V. Photius. Seq. gl. *Κνίσαρ. ὁ ξυρός*, delevi cum A. B. E. V. ubi *ξηρός* Med. Adsuta est ex Zonara, ubi tamen editum *Κνόσαρ*. *Gaisf.* 6. *Θηρίον. κυρίως*] *κυρίου* V. *κυρίον* *V. 7. *καὶ τὸ*] *καὶ* om. V. et mox *ἐν Ἐπιγράμματι*. 9. Versus Philippi Thessal. XIII, 1. Anthol. Pal. VI, 101. *ξίφει* B. V. Mox *λαιμοτόμα* B. E. 10. *Κνώδαλον. τὸ ἐν τῇ ἁλὶ κιν.*] Observant grammatici *κνώδαλον* proprie de bestia marina dici: abusive vero etiam de reliquis animalibus. Etymologus: *Κνώδαλα: κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάσσης ζῷα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων*. Hesychius: *Κνώδαλα: κυρίως τὰ θαλάττια θηρία*. Scholiasta Homeri Od. *ρ'*. 317. *Κνώδαλον: κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον θηρίον*. Scholiasta Nicandri Ther. 98. *Κνώδαλα. κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια· παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἁλί*. Sed observatiuncula illa nullius est ponderis et momenti: *κνώδαλον* enim generalem habet significationem, et tam de bestiis terrestribus quam marinis proprie dicitur, ut ex poetis constat. Induxit autem grammaticos in hanc opinionem etymologia illa, *τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἁλί*, quae ipsis in voce *κνώδαλον* latere videbatur: quod tamen merum somnium esse quis non videt? *Küst.* Cum reliquis grammaticis Apollon. p. 407. sq. Schol. Platon. p. 464. et Zon. p. 1225. Aliter Eustath. in Dionys. Perieg. 544. *Κινώπετα δέ ἐστιν, ὧν ἡ κίνησις ἐν τῷ πέτεσθαι*. Post *Κνώδαλον* V. addit *τὸ θαλάσσιον*. *κινόπετον* E. 11. *πεδίῳ*] *πέδῳ* dedi cum B. V. Vide supra v. *Κινώπετα*. 14. *ἀπὸ δὲ τοῦ* cum seqq. om. V. *ὅλον ξίφος*] *ὅλον* om. A. B. E. *Σοφοκλῆς* post *δηλοῖ* omisi cum A. B. E. Med. „Obiter moneo in Schol. Soph. reponendum videri *μέρους* pro *ἄκρου*." *Gaisf.* Nihil opinor ibi mutandum. Choeroboscus p. 1394. *κνώδοντος* interpretatur *ἀντὶ τοῦ ξίφους*. 15. Versus Soph. Ai. 1024 — 26. *πυκνοῦ*] *πικροῦ* A. B. 16. *αἰόλου* om. A, B. *αἰώλου* E. *ὦ* Edd. 17. *ἐξέπραξας*] *ἐξέπνευσας* A. Huic *Σοφοκλῆς* subiecit Med.

Κνήφην λοιμ. Scabiem pestiferam aliquando feminis Romanorum accidi se ferunt. *Κνίδη.* Urtica. Et *Κνίδειος καρπός*, fructus urticae. *Κνίζων.* Accusativo iungitur: dolore afficiens, vel secans. a *κνῶ*, scindo. quod fluxit a *κνῶ*: unde *κνήθω* et *κνίζω*, in superficie et leviter rado. *Sed aratro tenuem agellum stringenti proscindens.* *Κνίζων.* Aquila interpretatur, scrutans; Theodotio, secans; Symmachus, habens vel colligens. *Κνίσσα.* Nidor victimarum idolis immolatarum. Et *κνισσάριον*, parvus nidor. Et *Κνίσσησιν*, nidoribus. *Κνίσσης.* Nidoris, pinguedinis. *Nidore autem per aerem disperso et longius delato, carnis frustum petiit.* *Κνίσματα.* Vellicationes. *Et amantium vellicationes, et arcanorum consciam lucernam aspernata.* *Κνίψ.* Animaculum. Genitivus *κνιπὸς* transiit in nominativum, significans eum qui tenuiter vivit. *Κνώδαλον.* Animal parvum, bestia: proprie quidem marina, interdum etiam terrestris. In Epigrammate: *Cultros qui multarum bestiarum guttur secuerunt.* *Κνώδαλον.* Animal quod in mari movetur. *Κινώπειον* vero reptile, quod in terra movetur. *Κνώδοντος.* Mucronis gladii, cuius acies in caedibus valet. a parte vero totus gladius dicitur. *Quomodo te avellam ab acerbo hoc et agili gladio, miser, unde vita tibi erepta est?*

Κνώμενος. γαργαλιζόμενος.

Κνώσσιος. ὄνομα κύριον, καὶ ὁ πολίτης. Κνωσσὸς γὰρ πόλις ἐν τῇ Κρήτῃ.

Κνώσσω. τὸ κοιμῶμαι. Λούκουλλος δὲ ὁ Ῥωμαῖος, τὸν Μιθριδάτην καταστρεψάμενος, καὶ προσσχὼν τῇ Τρῳάδι, καὶ σκηνῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος, ἤκουσε χρησμοῦ τοιοῦδε·

Τί κνώσσεις, μεγάθυμε λέον, νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς.

καὶ ὃς ἐξαναστὰς καὶ πυθόμενος ὡς εἴη πλησίον ὁ βασιλεύς, ἐπιπεσὼν διαφθείρει αὐτόν.

Κνώσσουσαν. κοιμωμένην. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τὴν φύλακα κνώσσουσαν ὑπέκφυγον.

Κνυζηθμός. ἡ τῶν κυνῶν ὑλακὴ ὀδυρτική· ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή.

"*Κνυζημάτων*. παρὰ Ἡροδότῳ. τουτέστι, τῶν γοερῶν ἀποφθεγμάτων. 336

Κνυζῶ. ἀπὸ τοῦ κόνυζα, κονύζω, κνυζῶ. ἔνθεν καὶ κνυζηθμός· ὡς μυκῶ, μυκηθμός· [ἡ τῶν κυνῶν ὑλακὴ ὀδυρτική.] καὶ αὖθις· Κνύζοιέν τε οἱ κύνες, ἀγχοῦ τῆς ὕλης γενόμενοι.

Κνυζόμενον. στένοντα. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων. Ὁ δὲ κύνας ἐκ τῆς ἐπάλξεως ἀπεξήρτα, ὥστε τοὺς φύλακας κνυζομένων αὐτῶν μὴ καθεύδειν.

Κνυζώσω. ἀπρεπεῖς ποιήσω.

Κνῦμα. ὁ ἠρεμαῖος κνησμός.

Ὑποδυμένη,
ἤκουσά τοι τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων.

Κοάλεμος. ματαιόφρων. κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι. καὶ ὁ ἠλίθιος καὶ ἀνόητος κοάλεμος. ἐγκει-

---

1. V. Herod. Epim. p. 72. *Κνώμενοι* Zon. p. 1226. 2. *Κνώσιος* Med. *κύριον* om. *V. item *γάρ*. Mox abiiciendum *καί*. Variat aliquantum Zon. p. 1224. *πολίτης*. *ἀπὸ Κνωσσοῦ*] *ἀπὸ Κνωσσοῦ* om. A. B. E. V. 4. *Λούκουλλος δὲ ὁ Ῥωμ.*] Idem fragmentum legitur infra v. *Λούκουλλος*. *Küst.* *Λούκουτος* V. Mox *ὁ* om. E. quod desideratur post *Ῥωμαῖος*. 5. *τὴν Μιθριδάτου*] *τὸν Μιθριδάτην* A. B. E. V. *καταστρεψάμενος*] Lego *καταστρεψόμενος*. Falsum enim est Lucullum debellato Mithridate regnum eius subegisse: quod post eum Pompeius fecit, ut ex historia constat. *Küst.* Repugnat orationis forma. Sed debuit Küstero illud constare, locum nostrum parum diligenter ex v. *Λούκουλλος* esse decerptum. 6. *προσχὼν* Edd. *περὶ*] *παρὰ* A. ut videtur, cum v. *Λούκουλλος*. 8. *λέων*] *λέον* A. B. *V. et E m. sec. Mox *τι* V. 10. *πειθόμενος*] Scribe *πυθόμενος*. *Küst.* Sic A. B. E. V. 12. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Agathiae VIII, 11. Anthol. Pal. V, 294. Haec cum seqq. om. V. 14. *ὑπέκφυγον*] *ὑπέφυγον* B. E. Statim glossam e Zon. p. 1223. petitam, *Κνώψ. ὁ τυφλός*, Gaisf. delevit cum A. B. E. V. 15. *Κνυζηθμός. ἡ τῶν κυνῶν ὑλακὴ ὀδυρτ. ἡ ἀσαφ.*] Locum hunc ex MSS. Pariss. ampliavi et supplevi, quem priores editt. mutilum sic exhibent: *Κνυζηθμός. ἡ τῶν κυνῶν βοή. Küst.* Invertendae voces *ὑλακὴ ὀδυρτική*. 16. *ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή*] Hesychius in serie sua [et Lex. Bachm. p. 284.]: *Κυζηθμός, ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή*. Sed legendum ibi est *κνυζηθμός*: ut hic apud Suidam. *Küst.* Cum Zon. p. 1223. Cf. Schol. Od. *π'*. 163.

1. *Ἡροδότῳ*] Gl. II. 2. 2. *γόερῶν* A. E. V. Med. *γοερᾶν* mendum vulg. 3. V. Etym. M. v. *Κνυζηθμός* et Eust. in Od. *ν*. p. 1746. *π'*. p. 1798. Atque haud scio an glossa, parum illa tenorem litterarum servans, voci *Κνυζηθμός* subiungenda sit. 4. *ἡ τῶν — καὶ αὖθις* om. V. silente Gron. Cum huius libri auctoritas, tum imperita verborum collocatio satis arguit illa *ἡ τῶν κυνῶν ὑλακὴ ὀδυρτική* e superioribus esse temere repetita. Superest alterum mendum: nam *καὶ αἴθις*, exemplo nullo praegresso, novissimam glossae partem demonstrat ad finem v. *Κνυζόμενον* fuisse pertrahendum. 5. *ὀδυρτική*] *ὑλακὴ ὀδυρτική* A. *ὑλακὴ* post *ἔνθεν* Med. 7. *Κνυζόμενον*] *κνυζώμενον* B. et deinceps, cum Phot. m. sec. Ceterum v. Iacobs. in Aelian. I, 8. 8. *ἀπεξήρτα*] *ἀπεσκήρτα* V. *ἐκ τ. ἐπαλλάξεως ἀπσκήρτα* *V. Vox mendosa, cuius loco probabiliter restituas *ἀνεξήρτα*. 11. *Κνυζίσω*] Immo *κνυζώσω*. Respexit enim ad locum illum Homeri Il. [Od.] *ν'*. 401. *Κνυζώσω δέ τοι ὅσσε, πάρος περικαλλὲ' ἐόντα*. Scholiasta in eum locum: *Κνυζώσω. ἀπρεπεῖς καὶ ῥυσοὺς ποιήσω. Küst. κνυζώσω* A. B. V. (*κνυζήσω* *V.) E. cum iisdemque Gaisf. in fine delevit *λυπήσω*. 12. *Κνῦμα*] Est a *κνύω*: quod Hesychius interpretatur *κνήθω, ξύω*. Significat igitur *κνῦμα scalptionem*, sive sonum, qui editur, cum digitis aliquid scalpimus: quo posteriori sensu vox ista capienda est in subiuncto loco Aristophanis. *Küst.* Mox *κνυσμός* A. *χνασμός* Schol. h. e. *χνανσμός*. 14. *τὸ κνῦμα*] Apud Aristophanem Eccles. 36. unde fragmentum hoc Suidas deprompsit, hodie legitur *τὸ κνίσμα*: sed cuius loco olim scriptum fuisse *κνῦμα* non solum ex hoc loco Suidae discimus, sed etiam ex Eustathio in Homerum, apud quem p. 1746, 7. Herodianus grammaticus eandem lectionem in loco hoc Comici agnoscit. Ait enim Eustathius: *ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος κνύω καὶ κνῦμα τῶν δακτύλων προφέρει (Ἡρωδιανὸς) ἐκ τοῦ Κωμικοῦ*. Manifestum est Herodianum ad ipsum illum locum Aristophanis, quem Suidas hic citat, respexisse. *Küst.* 16. *Κοάλεμος*] Plut. Cimon. 4. *Κίμωνι προσεοικὼς τὴν φύσιν. ὃν δ' εὐήθειάν φασι Κοάλεμον προσαγορευθῆναι. Reines. Κοάλεμος. ματαιόφρων* Timaeus p. 160. *κοεῖν*] *κοκεῖν* A. B. E. V. Med. *κοχεῖν* *V. *κονεῖν* Schol. Victor. Arist. Similiter Hesychius *Κοφεῖ. αἰσθάνεται, νοεῖ*. 16. *ὁ ἀνόητος*] *ὁ* omisi cum A. V. *ἔγκειται τῇ λέξει — κοάλεμος λέγεται*] Ex Scholiasta Aristoph. in Equ. 198. ubi pro *ἠλέματον* legitur *ἠλεόν*. *Küst.* Illud Schol. Vict.

Κνώμενος. Qui titillatur. *Κνώσσιος*. Nomen civis. Cnossus enim urbs Cretae. *Κνώσσω*. Dormio. *Lucullus Romanus, qui Mithridatem devicit, cum ad agrum Troianum appulisset, et prope delubrum Veneris tenderet, hanc in somnis vocem audiit: Quid dormis, magnanime leo? hinnuli tibi propinqui sunt. Ille igitur cum surrexisset, audito regem esse propinquum, eum aggressus profligavit. Κνώσσουσαν*. Dormientem. In Epigrammate: *Custodem dormientem effugi. Κνυζηθμός*. Ululatus canum. *Κνυζημάτων*. Apud Herodotum: lugubrium vocum. *Κνυζῶ*. A *κόνυζα, κονύζω, κνυζῶ*. unde *κνυζηθμός*, ut a *μυκῶ, μυκηθμός*. Et alibi: *Latrentque canes, prope silvam ingressi. Κνυζόμενον*. Gementem. per translationem ductam a canum catulis. *Ille vero canes e pinnis murorum suspendit, ut vigiles illis ululantibus dormire non possent. Κνυζώσω*. Deformabo. *Κνῦμα*. Lenis scalpentium sonus. *Cum calceos induerem, audivi te digitis scalpentem. Κοάλεμος*. Qui vana sentit. *κοεῖν* enim significat intelligere. unde *κοάλεμος*, fa-

ται τῇ λέξει τὸ ἠλέματον, ἤγουν τὸ μάταιον, καὶ τὸ κοεῖν, ὃ ἔστι νοεῖν. ὁ οὖν ἀνόητος καὶ μάτην νοῶν κοάλεμος λέγεται. Κοάλεμοι παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ ἠλέματα κοοῦντες καὶ νοοῦντες.

Κοβαλεύειν. τὸ μεταστρέφειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον.

Κοβαλεία. οὕτως ἐλέγετο ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιά. καὶ κόβαλος, ὁ ταύτῃ χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ. Φιλόχορος δευτέρῳ Ἀτθίδος· Οὐ γὰρ * ἔνιοι λέγουσι βωμολόχον τινὰ καὶ κύβαλον γενέσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ Ζῴων Ἱστορίας τὸν ὠτὸν φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον ἁλίσκεσθαι.

Κόβαλος. ἀνελεύθερος, πανοῦργος. ὁ λῃστής· ἀπὸ τῆς κοπίδος· ἢ ὁ κακότεχνος, κόβαλα γάρ ἐστι τὰ κακά. Καὶ κοβαλεία, ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνθρώπου κολακεία. ** τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφορεῖς. Ἀριστοφάνης·

Ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

ἀντὶ τοῦ λῃστεύει. οἱ δὲ κόβαλον τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν.

[Κόβελμος.]

Κόγχη. κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα.

Κόγχην. τὸ ἐλάχιστον λέγουσι. Καὶ κόγχης ἄξιον, τὸ οὐδενὸς ἄξιον. Καὶ κόγχην διελεῖν, ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων. οἷον· Ταυτόν ἐστι τόδε τῷ κόγχην διελεῖν.

Κογχύλη. Ὅτι ὥσπερ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν 337
πεζῶν οἱ γῦπες καὶ οἱ κύνες πόρρωθεν τῶν ὀσμῶν ἀντιλαμβάνονται, διὰ τὴν δίοσμον τοῦ ἀέρος δύναμιν· οὕτω καὶ τῶν ἐνύδρων, διὰ τὸ εἶναι καὶ ἐν ὕδατι τὴν δύναμιν ταύτην, πόρρωθεν τῶν ὀσμῶν οἱ ἰχθύες ἀντιλαμβάνονται. καὶ αἱ κογχύλαι γοῦν, ὄψιν οὐκ ἔχουσαι, φαίνονται δελέατι ἐφεπόμεναι. ὁμοίως καὶ οἱ κροκόδειλοι, τῶν κρεῶν παρὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος κρεμαμένων, ἐφέπονται αὐτοῖς.

---

1. ἤγουν] ἤτοι A. 2. ὁ οὖν] τουτέστιν V. Id praestabilius, modo *κοάλεμος λέγεται* abiiciantur, quibus ὅς praefixit *V. Cf. Zon. p. 1227. 3. Κοάλεμοι — καὶ νοοῦντες] Et haec leguntur apud Schol. Aristoph. Equ. 631. *Küst.* Desunt V. 5. μεταστρέφειν] μεταφέρειν (i. e. baiulare) legendum cum Etym. M. p. 524, 28. 7. Κοβαλεία. οὕτως ἐλέγετο ἡ πρ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 414. et Harpocratione. *Κοβαλία* Med. item infra. 9. ἔοικε et seqq. om. V. συνωνυμεῖν] συνώνυμον A. Schol. Photius et Harp. Φιλόχορος ed. Sieb. p. 22. 10. Ὃν γὰρ ἔνιοι λέγουσι βωμολ.] Locus hic ex Scholiasta Aristoph. sic emendandus est: *Οὐ γάρ, ὡς ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον νομιστέον τὸν Διόνυσον.* Et sic habet Harpocratio. *Küst.* Οὐ A. Photius. ἔνιοι] ὃ ἔνιοι dedit editor Photii, cuius MS. concordat cum Suida, item Harpocr. Pal., ubi ὥσπερ ἔνιοι edd. 11. γενέσθαι om. Schol. γίνεσθαι Harp. 12. ἐν δευτέρῳ ζῴων ἱστ.] Immo ἐν ὀγδόῳ (c. 14, 6.), ut Maussacus etiam monuit. *Küst.* ἐν ζ'. Photius, ἐν ἡ Harpocr. τὸν ὠτὸν φησι κόβ.] Vide infra v. Ὠτος. *Küst.* 15. Κόβαλος] Supr. Ἀνδροκόβαλος. *Reines.* λῃστής] ὁ λῃστής dedi cum A. V. Cf. Zon. p. 1227. 17. Καὶ κοβαλεία cum seqq. om. V. 18. Τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφ.] Locus hic ex Schol. Aristoph. Eq. 270. sic scribendus et supplendus est: *Κόβαλοι γὰρ οἱ λῃσταί. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ κορυνηφόρους καλοῦσιν.* *Küst.* Fugit hunc memoria v. Ὑπέρχεται, ubi non solum singulis membris, quae nostra sub glossa sunt disiecta, sua constat integritas, sed etiam ipsum κορυνηφορεῖς optimis libris confirmatur. Ceterum v. Lob. Aglaoph. p. 1323. sq.

1. ἐκκοβαλικεύεται cum Suidas sive Schol. vetus interpretetur λῃστεύει, mirum scripturae Toupianae κἀκκοβαλικεύεται, quam Bentleii commento χὡσπερεὶ nollem esse posthabitam, nulla vestigia superesse. 2. κόβαλον libri constanter; quod mireris nusquam scribi κοβαλείαν. 4. Κόβελμος] Κόβλεμος A. B. E. Deest V. „Corrupte videtur scriptum pro Κοάλεμος." *Gaisf.* Equidem opinabar pro Κοβαλικεύμασι. 5. Κόγχη] Solam gl. praebent A. B. E. Κόγχη. κογχύλη ὅθεν ἡ πορφύρα probavi cum V. (ubi om. καὶ κόγχην — διελεῖν) et Photio: nam ceteri libri Κογχύλη, ὅθεν ἡ π. pro singulari glossa collocabant post τῷ κόγχην διελεῖν, ubi V. ap. Gaisf. agnoscit Κογχύλη, *V. etiam πορύρα κογχύλη. Illic igitur unum Κογχύλη reliquimus. 6. κόγχης ἄξιον] V. Arsen. p. 320. item Hesychius: Κόγχης. ἐπὶ τοῦ ἄξιον οὐτέλειαν ἐτίθεσαν. Deletis ἐπὶ τοῦ, quae de superiore glossa irrepserant, legas: Κόγχης ἄξιον. τὸ εὐτελέστατον ἐτίθεσαν. 7. κόγχην διελεῖν] Teleclides Athenaei III. p. 87. A. ab viris doctis laudatus, ubi MSS. κόγχη. Adde Vat. App. II, 33. et Hesychium. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίων Photius. 10. Vide supra v. Κόγχη. ὥσπερ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν πεζ.] Haec et quae sequuntur sunt verba Philoponi in lib. II. Aristotelis de Anima, M. III. b. *Küst.* Ὅτι tacite Gaisf. cum *V. 14. ὕδατι] ὕδασι E. Med. Mox τὴν δύναμιν om V. 15. καὶ αἱ et seqq. om. V. γοῦν pro οὖν A. B. 17. παρὰ] περὶ B. E. Med. ὑπὲρ legendum cum Philop., qui ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος cum A. pro τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν.

---

tuus et insipiens. apparet autem huic vocabulo subesse tum ἠλέματον, i. e. vanum, tum κοεῖν i. e. intelligere. fatuus igitur et vana mente praeditus dicitur *κοάλεμος*. Apud Aristophanem *κοάλεμοι* dicuntur homines stulta mente praediti. *Κοβαλεύειν*. Aliena paulatim ad se pretio traducere. *Κοβαλεία*. Sic vocabatur lusus simulatus et fallax. Et *Κόβαλος*, qui ioco tali utitur. videtur autem idem significare quod *βωμολόχος*. Philochorus libro secundo *de Rebus Atticis*: *Non enim, ut quidam aiunt, Bacchum scurram et mimum fuisse existimandum est.* Aristoteles vero libro secundo *Historiae Animalium* Otum ait, lusus amantem et omnia conantem imitari, capi, dum saltantes imitetur. *Κόβαλος*. Illiberalis, astutus, latro. ab voce *κοπίς*. vel fraudulentus. *κόβαλα* enim dicuntur mala. Et *Κοβαλεία*, improbi hominis assentatio. Eosdem etiam *κορυνηφόρους* vocant. Aristophanes: *Tanquam senes nos fraudibus circumvenit.* Quidam vero *κόβαλον* vocant lusum fallacem. [*Κόβελμος*.] *Κόγχη*. Conchylium, unde purpura ducitur. *Κόγχην*. Concham vocant id quod est minimum. Et, Concha dignum: quod est nullius pretii. Et, Concham dividere: de iis dicitur qui temere aliquid faciunt. Ut: *Perinde hoc est ac si concham dividas.* *Κογχύλη*. Sicut inter aves et quadrupedes vultures et canes eminus odores sentiunt, propterea quod aer odores diffundit: sic etiam inter aquatica, quod aquae vis eadem, pisces eminus sentiunt odores. praesertim conchylia, quamvis visu careant, escam sequi constat. sic etiam crocodili carnes in aquae superficie natantes sectantur.

Κοδάλου χοῖνιξ. παροιμία, ἐπὶ τῶν μείζοσι μέτροις κεχρημένων.

Κοδομήιον. καμινευτικόν.

Κοδράντης. τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο.

Κοδράτος, Ῥωμαῖος ἱστορικός. ἔγραψεν Ἰάδι διαλέκτῳ ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις ιέ, ἐπιγραφὴν δὲ Χιλιετηρίδα, καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας υἱοῦ Καίσαρος.

Κοδρίτης. ἄρτος.

Κοδρομήνη. ὄνομα τόπου.

Κόδροι. ἐθνικόν.

Κόθορνος. ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον. Ἀριστοφάνης·

Τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;
οἷον, τί ὑποδησάμενος πάρει;

Οὕτως ἐκαλεῖτο Θηραμένης, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κείου. εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ στρεφομένου συνεχῶς. οὗτος γὰρ καὶ τοῖς λ' συνέσπευδε καὶ τῷ πλήθει. Ὅτι ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδέσεις ἁρμόττει.

Κόθουρος. ὁ κρύπτων.

Κοθωκίδης. ὄνομα κύριον.

Κοῖ κοΐ.

Κόιντος. ὄνομα κύριον.

Κοκκιανὸς ὁ Δίων. ὄνομα κύριον.

Κόκκος, ῥήτωρ, Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἰσοκράτους. λόγους ῥητορικούς.

Κόκκυ. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ταχύ.

Κοκκύαι. αἱ πρόγονοι.

Ἀφ' ὑμέων κοκκύῃσι καθημένη ἀρχαίῃσι.

---

1. *Κοδάλου*] Diogenianus scribit *Κωδάλου*, per ω. *Küst.* v. *Κωδαλοῦχος. Hemst. Κνωδάλου* Diogenian. V, 69. in MS. Schotti. *Κωδάλου* item Hesychius. Videtur proverbium a tibicine fluxisse, cuius Hippponactem meminisse dicit Ath. XIV. p. 624. B. *παρὰ δὲ Ἱππώνακτι Κώδαλος.* 3. *Κοδημήιον*] Potius *κοδομήιον:* quod Ionicum est pro *κοδομεῖον.* Vide Pollucem et Hesychium. *Küst. Κοδομήιον* A. B. *V. 4. Κοδράντης*] Occurrit haec vox Matth. V, 26. Confer Hesychium h. v. et Frid. Gronovii Mantissam Pecuniae Veteris c. 3. — *τὸ πᾶν*] Proprie *κοδράντης* non est ipsum totum, sed minima pars totius. Quare qui ad quadrantem solvit, totam summam solvere intelligitur: quod ipsum Suidas hic innuere vult. *Küst.* Copiosius Zon. p. 1227. et Hesychius. 5. *Κοδράτος, Ῥωμ.*] De hoc vide Vossium lib. II. de Hist. Gr. c. 16. et Salmasium in Iulium Capitolinum in Vero. [Omnino intpp. Hist. Aug. I. p. 427.] *Küst.* Nomen eius *Κουάδρατος* scribitur in Zosim. V. p. 332, 11. *Hemst.* Adde Lobeck. Aglaoph. p. 998. 6. *ἐπέγραψε*] *ἐπιγραφὴν* A. *ἐπιγραφὴ* V. *ἐπιγράφει* *V. 7. Χιλιετηρίδα*] Hoc opus Vossius et Salmasius signari putant a Stephano Byzantio, qui v. *Ἀνθιον* Quadrati *Ῥωμαϊκὴν χιλιάδα*, et v. *Ὀξύβιοι* eiusdem *Ῥωμαϊκὴν χιλιαρχίαν* laudat. *Küst.* 8. *ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμμ.*] Immo potius *ἕως Φιλίππου.* Annus enim millesimus ab V. C. incidit in imperium Philippi, a quo propterea ludos seculares celebratos fuisse constat. *Küst.* 9. *Κοδρίτης. ἄρτος*] Portus recte monuit legendum esse *κοδράτος ἄρτος*, ex Athenaeo, qui lib. III. p. 114. inter alia et haec scribit: *Βλωμιλίους τε ἄρτους ὀνομάζεσθαι λέγει τοὺς ἔχοντας ἐντομάς, οὓς Ῥωμαῖοι κοδράτους λέγουσι. Küst.* 10. *Κοδρομίνη* *V. quod parum iuvat. 11. *ἐθνικοί* V. Vereor ne compendii cuiusdam interpretatio perversa hoc fuderit, cum expectaremus, *Κόδρος. ὄνομα κύριον.* Cf. Herod. Epimer. p. 70. 12. *Ἀριστοφάνης*] Av. 991. *Τίς ἠπίνοια; τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;*

1. *καὶ Θηραμένης*] Vide nos supra in v. *Θηραμένης. Küst. Καθηραμένης* A. *καὶ* omisi cum V. qui mox *Κίου* ap. Gron. 3. *γὰρ* om. A. 4. *Ὅτι — ἐφαρμόττει* om. V. „Leguntur haec in Schol. Aristoph. Ran. 546." *Gaisf.* Adde Hesychium. 5. *πρὸς τὰς ὑποδήσεις ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ*] *ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδέσεις* A. Schol. ubi vulgatur *ὑποδύσεις.* Gaisf. *γυναιξίν. ἐφαρμόττει*] *ἁρμόττει* A. B. Schol. 6. *Κόθουρος*] Est notissimum epithetum fuci apud Hesiodum. *Küst. τὴν οὐρὰν* addi debet post *κρύπτων.* Vide *Κούθουρος. Hemst.* Vide supra laudatos in v. *Κηφήν.* Haud tamen scio an ὁ *κρύπτων* eodem tendat quo ὁ *κλέπτης* apud Zon. p. 1228. 7. *Κοθωκίδης*] Vide Meurs. de Pop. Att. v. *Κοθωκίδαι. Küst.* Et Schol. Aristoph. Thesm. 620. 8. *Κοῖ κοΐ*] Aristoph. Ach. 766. *Κοικοί* A. B. E. Siletur *V. Om. vulg. 10. Κοκκιανὸς ὁ Δίων*] Vide supra v. *Δίων. Küst.* 11. Huius memoria propemodum exolevit; quo magis eum mireris cum Andocide sociari a Quintil. XII, 10, 21. de quo loco nihil statuit Ruhnk. Hist. crit. Oratt. Gr. p. 64. 13. *Κοκκῶ. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ταχεῖ*] Scribe, *Κόκκυ. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ταχύ.* Vide Etymologum. *Küst.* Sic A. B. V. Epr. *Κόκκω* *V. Antiattic. p. 105, 22. *Κόκκυ. οὐδὲ κόκκυ. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ βραχύ.* Piersonus *βραχύ* pro *ταχύ* reponere maluit in Moerin p. 331. probante Ruhnkenio in Hesych. Mihi haec non multum videntur discrepare, praesertim Aristophanis locum Ran. 1404. intuenti. 15. *Ἀφ' ὑμέων κοκκ.*] Portus emendat et legit: *Πὰρ δ' ὑμέων κοκύῃσι καθημένη ἀρχαίῃσι.* Sic saltem metrum se recte habet. *Küst.* Idem *Κοκύας* et *Κοκκύας.* Est autem vox Ionibus peculiaris. Etym. M. *Κοκκύας, ὁ πρόγονος. ἔστι δὲ Ἰωνικὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ τοὺς ἤδη κεκομμένους.* Legendum, *κεκαμμένους, senio incurvatos.* Hesych. *Κοκκύαι, οἱ πάπποι, καὶ οἱ πρόγονοι.* Ita legendum ex ordine litterarum, non *Κοκκίαι.* Epigr. Anthol. lib. I. p. 40. *Τηλόθι δ' ἴαχε δρυὸς πέλεκυν· κοκύαι γὰρ ἔλεξαν Ἁμῖν ὡς πρότεραι ματέρες ἔντι δρύες.* Hexameter autem, quem laudat Suidas, depravatus est; nec satisfacit Porti emendatio. Repono: *Εὐφήμως κοκύῃσι παρημένη ἀρχαίῃσι. Modeste, ut virginem decet, veteribus assidens aviis.* De voce *εὐφήμως* consulendi viri docti in Homer. Hymn. in Apoll. 171. inprimis Ruhnkenius in Epistola ad Valckenarium. Recte autem scripsimus *παρημένη.* Homer. Il. *ά.* 488. *νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι.* Ubi Schol. *παρήμενος, παρακαθήμενος. Toup.* I. p. 352. Haud firmior ad persuadendum Iacobsii suspicio, qui *Εὐφορίων* latere putabat in Anthol. T. VIII. p. 205. *ὑμέων*] *ὑμαίων* B. E. *ἀρχαίῃσι*] *ἀρχαίης* B. E. *ἀρχαι ης,* A.

Κοδάλου χοῖνιξ. Proverbium de iis qui maioribus mensuris utuntur. *Κοδομήιον.* Quod pertinet ad caminum. *Κοδράντης.* Totum, vel duo minuta. *Κοδράτος.* Quadratus, Romanus, historicus. scripsit Ionica dialecto historiam Romanam libris XV. eamque inscripsit *Chilieterida*, quae complexa est historiam ab Roma condita usque ad Alexandrum Imperatorem, Mammaeae filium. *Κοδρίτης.* Panis quadratus. *Κοδρομήνη.* Nomen loci. *Κόδροι.* Nomen gentile. *Κόθορνος.* Calceamentum ambidextrum. Aristophanes: *Quid iste cothurnus ad tuum iter facit?* id est, quid ita cothurnatus ades? Cothurnus etiam vocabatur Theramenes, Atheniensis orator, Prodici Cei discipulus. id enim dicitur in hominem versatilem et levem. hic enim et XXX. Tyrannis et populo favebat. Cothurnus tam viris convenit quam mulieribus. *Κόθουρος.* Occultans aculeos. *Κοθωκίδης.* Nomen proprium. *Κοῖ. Κόιντος.* Nomen proprium. *Κοκκιανὸς ὁ Δίων.* Nomen proprium. *Κόκκος.* Coccus, orator Atheniensis, Isocratis discipulus. scripsit orationes. *Κόκκυ.* Attice, minutulum temporis. *Κοκκύαι.* Aviae. *Prope antiquas arias sedens.*

Κοκκύζω. *φωνῶ*.

Κοκκύσω. *σύνθημα δώσω*.

Κοκκύμηλα. *εἶδος ὀπωρῶν· τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βερίκοκκα*.

338 [1]*Κόκκυξ*. *εἶδος ὀρνέου· ὁ παρ' ἡμῖν κοῦκκος*.

[*Κόκλης*. [3]*Ἐπηρώθη Ὁράτιος ὁ Ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἐπεκλήθη Κόκλης. τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὀκουλοῦμ καλοῦσι Ῥωμαῖοι*.]

Κόλα. *ἡ γαστήρ*. * *ταῖς κόλαις*.

Κόλαβος. *ὁ μικρὸς ψωμός*.

Κολλάβους. *τοὺς ἄρτους, τοὺς ἐοικότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου, ἢ ἄρτου μικροῦ· παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι. Κόλλαβοι γὰρ τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια*.

Κολαβρισθείη. *χλευασθείη, ἐκτιναχθείη, ἀτιμασθείη. κόλαβρος γὰρ ὁ μικρὸς χοῖρος. ἀντὶ τοῦ, οὐδενὸς λόγου ἄξιος νομισθείη*.

Κολάζω. *αἰτιατικῇ*.

Κολακεύω. *αἰτιατικῇ*.

Κολακεία. *ἡ ἀπάτη*.

[*Κολάκρετον*. *Ἀριστοφάνης·*

Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοι,
πλὴν τοῦ κολακρέτου γάλα πίνειν.]

Κόλαξ. *ἀπατεών*.

Κολασσαεύς. *ἀπὸ τόπου. Καὶ Κολοσσαεῖς, οἱ Ῥόδιοι· οἵτινες ἀνέστησαν ἐν τῇ νήσῳ χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ ἡλίου, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν Κολοσσόν, ἐπὶ Σελεύκου τοῦ Νικάνορος υἱοῦ, διαδό-*

---

1. Phrynichus Segu. p. 21. *Ἀίδειν ἀλεκτρυόνας. Ἀττικῶς. τὸ δὲ κοκκύζειν κωμικοὶ λέγουσιν.* Eadem uberius tradit Hesychius. 2. *Κοκκύσω*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1427. 3. *Κοκκύμηλα*] Vid. Salmas. in Solin. p. 426. Du Cangii Gl. Gr. v. *Βερέκοκκον. Gaisf.* 4. *βερεκόκοκκα* *V. *βερόκκια* Artemid. I, 73. ubi Reiskius emendavit *βερεκόκκια*. 6. *Ὁράτιος*] *Ὡράτιος* A. Ipsa vox *ἐπηρώθη* arguit glossam ex v. *Ἐξεκόπη* derivatam esse: quam cum V. ignoret, uncis eam notavi. 9. *ταῖς κόλαις*] Sic A.*V. ap. Gron. Rec. Mutil. p. 44. *ταῖς κόλασι* B.E. et edd. ante Küst. qui haec omisit. „Fortasse respicit Aristoph. Equ. 453. ubi *τοῖς κόλοις*" *Gaisf.* Is coniunxerat voces ab Aldo recte distinctas. Ceterum excidit saltem *καί*: ac mirer si quis communierit istud *ταῖς κόλαις*. Vellemus vero diligentius esset tum de notione v. *κόλον* (quod de lateribus vel inguinibus dictum colligimus, cf. Vossii Etym. L. L. v. Colicus), explicatum, tum de familia nominum, quae haud liquidis rationibus ab illa radice pullularunt, vel ad eandem redire visa sunt. Velut Lobeck. in Phryn. p. 79. *κολετρᾶν* interpretabatur, ut esset culum verberare, cum deberet ad *κόλος* revocare, i. e. comminuere et membratim lacerare. 11. *Κολλάβους. τοὺς ἄρτους, τοὺς ἐοικ.*] Et haec excerpta sunt ex Scholiasta Aristoph. Ran. 510. *Küst.* Affertur a Gaisf. Pollux I, 248. *Κολάβους* *V. 13. *παρὰ τὸ* et seqq. om. V. 14. *κολοβοῦσθαι* Zon. p. 1229. *Κόλλαβοι — ἐπιτόνια* ex Timaeo, ubi vid. Ruhnk. p. 161. Adde Schol. Luciani D. D. VII, 4. et Platonis p. 414.

1. *Κολαβρισθείη*] Voce hac usi sunt LXX. interpretes Iobi V, 4. *Κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων*. Olympiodorus in illum locum: *τουτέστιν, ἐπιτριβείησαν, ἐξευτελισθείησαν*. [Cf. Zon. p. 1244.] Et rursus: *Εὐτελεῖς νομισθήσονται, καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξιοι, ἀλλοτρίαις θύραις προφθειρόμενοι, καὶ ταῦτα τῶν ἐλατόνων*. Huc etiam referendum est illud Hesychii: *Καλαβρισθείησαν, χλευασθείησαν*. Ubi nota primam istius vocis syllabam per *ᾱ* scribi. Apud eundem tamen alibi per *ω*: *Κωλαβρισθείησαν: κοπηθείησαν, ποδοκοπηθείησαν*. Ubi, quod obiter moneo, *ποδοκοπηθείησαν* est vocis praecedentis emendatio, non autem nova *τοῦ κολαβρίζειν* explicatio: de quo interpolationis genere alibi plura diximus. Vel si haec coniectura minus placeat (quam tamen veram esse existimo), pro *κοπηθείησαν* legi potest *μωκηθείησαν: κολαβρίζεσθαι* enim a grammaticis exponitur *χλευάζεσθαι*, cui *μωκᾶσθαι* significatione respondet. Ceterum Bochartus Hieroz. part. I. p. 707. recte monuit *κολαβρίζεσθαι* apud Hellenistas significare *contemni*, quod porcello, qui *κόλαβρος* dicebatur, et a quo *κολαβρίζεσθαι* deductum est, apud Iudaeos nihil esset contemptius. *Küst.* Dicitur *κολαβρίζειν, κωλαβρίζειν*, et *καλαβρίζειν*: quod postremum restituendum Athen. VIII. p. 364. *Οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς θύειν καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις, λοιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναιξίν, καλαβρίζουσι τοὺς οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς*. Ita scribendus iste locus, qui insignis est. Vulgo igitur *καλαμυρίζουσι*. Quod magnum Casaubonum torsit. *Toup.* Nescio quem in usum compararit Reinesius *κολάβρους*, obscenae cantilenae nomen, apud Athen. IV. p. 164. et XV. p. 697. item Hesychium in v. *Καλαβίς*. 2. *καὶ κάλαβρος* post *γὰρ* omisi cum A.B.*V. *χοῖρος*] An leg. *σχοῖνος*, ut inde Calabricas, vinculorum genus, appellatas fuisse colligi possit? *Reines.* *Κολοβρός. ὁ μ. χοῖρος* Zon. p. 1230. *ἀντὶ τοῦ* cum seqq. om. V. 4. 5. Om. vulg. Siletur V. *Κολακεία* tacite glossae *Κολάζω* subiecit Gaisf. 7. *Κολάκρετον*] Miror hic stuporem compilatoris, qui cum in subiuncto loco Aristophanis reperiret *κολακρέτου*, vel potius *κωλακρέτου* per *ω*, existimavit casum eius rectum esse *κολάκρετον* vel *κολάκρετος*, qui est *κωλακρέτης*. Vide infra v. *Κωλακρέται*. *Küst.* Immo Küsteri iudicium miramur, qui culpam talis portenti voluerit in Suidam suum conferre. Fraudem vero vel *V. coarguit, glossam post v. *Κολασσαεύς* reponens. Itaque notavi. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 742 — 44. 10. Eiiciendum *τοῦ*. 11. *ἀπαταιῶν* *V. 12. *Κολασσαεῖς*] MS. Paris. A. habet *Κολοσσαεῖς*: quod praeferendum est. *Küst.* Praegressum *καὶ* om *V. Quae facile persuadent glossam *Κολοσσαεῖς* suo loco motam fuisse, praemissa magistrorum observatione, *Κολασσαεύς. ἀπὸ τόπου*. Cf. Eust. in Dionys. Perieg. 504. 15. *διαδόχου*] Haec vox deest in prioribus editt. [et B.E.V.], quam fide optimi Paris. A. loco huic restitui. *Küst.* Id propemodum assecutus erat Scaliger infra laudandus: „In verbis Suidae *υἱοῦ* perperam pro *διαδόχου* legitur."

Κοκκύζω. Cano. *Κοκκύσω*. Signum dabo. *Κοκκύμηλα*. Genus mali, quod apud nos *βερίκοκκα* vocatur. *Κόκκυξ*. Cuculus, genus avis, quam nos *κοῦκκον* vocamus. [*Κόκλης*. Horatius Romanus cum alterum oculum amisisset, vocatus est Cocles. quem enim Graeci *ὀφθαλμόν*, Romani dicunt *oculum*.] *Κόλα*. Venter. Et *Κόλαις*. *Κόλαβος*. Parva buccella. *Κολλάβους*. Sic vocant panes, qui forma sunt similes citharae verticillis. alii vero genus placentae quadratae, vel parvi panis: quod ex frustis maioribus conficeretur. *Κόλλαβοι* vero verticilli sunt, quibus nervi intenduntur. *Κολαβρισθείη*. Derideatur, explodatur, ignominia notetur. *κόλαβρος* enim parvus est porcellus. vel nullo in pretio habeatur. *Κολάζω*. Aptum accusativo. item *Κολακεύω*. *Κολακεία*. Fraus. [*Κολάκρετον*. Aristophanes: *Et nunc sane omnia tibi praebebo, quae iubes: modo ne hac Colacretae bibere velis.*] *Κόλαξ*. Impostor. *Κολασσαεύς*. Colassensis: a loco. Et Colassenses, qui Rhodii sunt: qui in insula statuam aeream Solis erexerunt, eamque propter magni-

χον Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. ἐν Ἐπιγράμματι·

Αὐτῷ σοι πρὸς Ὄλυμπον ἐμακύναντο Κολοσσὸν

. τόνδε Ῥόδου ναέται Λωρίδος, Ἀέλιε,
χάλκεον, ἠνίκα κῦμα κατευνάσαντες Ἐννοῦς
ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις.

Κολαινίς. ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος· ἀπὸ Κολαίνου, τοῦ κτίσαντος τὸ ἱερόν· ἢ διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου κολαινίς.

[Κολλεκτάριος. ἀργυραμοιβός, ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος· τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης, κολλεκτάριος.]

Κολεόπτερον. εἶδος ζωυφίου πτηνοῦ. παρὰ τὸ ὡς ἐν κουλεῷ τὰ πτερὰ συνέχειν τῷ ἐλύτρῳ.

Κολεός. ἢ ξιφοθήκη.

Κολετρῶσι. κατὰ τοῦ κόλου τύπτουσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Τὸν δείλαιον κολετρῶσ' ἀεί.

ἢ καταπατοῦσιν· ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας καταπατούντων. οἱ δέ, τὸ ἐνάλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ.

Κολιάς. ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κόλου ὠνομασμένη. καὶ ἔστιν αὐτόθι Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλιάδος.

Κόλλιξ. ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ κολλούριον ἀπὸ τοῦ κολοβόν. καὶ πληθυντικῶς κόλλικες, ἀρσενικῶς, παρὰ Ἀριστοφάνει, ἄρτοι.

Κολοβόν. τὸ ἐλλεῖπον. καὶ Κολοβός, ὁ σιμός.

Κολοβόῤῥιν. ὁ μικρόῤῥιν. Καὶ Κολοβώματα.

Κολοκτρυών. γένος τι Περσικὸν ἀττελέβοις ὁμοιόν ἐστι.

Κολόκυμα. τὸ κωφὸν κῦμα, καὶ μὴ ἐπικαχλάζον.

Ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν· Ἀριστοφάνης.

Κολοκύντη. μαρίκη. Καὶ παροιμία· Κολοκύντης ὑγιέστερος.

Κόλον. κενόν, μάταιον, κολοβόν. Ὅμηρος·

Πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ.

---

1. ἐν Ἐπιγράμματι] Adesp. CCXXXVIII. pr. Anth. Pal. VI, 171. 3. Αὐτῷ σοι πρὸς Ὄλυμπον ἐμακ.] Epigramma hoc legitur Anthol. V, 1. Vide etiam Scaligerum in Euseb. p. 137. *Küst.* Monuit ille δυσμενέων ἔναρα manubias dici bellicarum opum, quas Demetrius rex dereliquerat. ἐμακύναντο] ἐμακύνατο A.*V. Anthol. Sed ἀνίκα nemo. 5. Ἠέλιε V. 8. Κολαινίς. ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος. ἀπὸ Κολ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 873. *Küst.* E Scholiis tamen diversis ab iis quae hodie teruntur. Meursium de Popp. Att. p. 80. commemoravit Reinesius. 9. τὸ τὸν] τὸν om. A. 10. ἔστι δὲ et seqq. om. V. 12. Κολλεκτάριος] Vide supra v. Ἀργυραμοιβός. *Küst.* Demonstrat vel novissima vox κολλεκτάριος haec prorsus de gl. Ἀργυραμοιβός esse transcripta. Accedit ut V. omittat, silente Gronovio. Eadem praestant Glossae Nomicae. Κολεκτάριος A. bis. 13. ἀργυροπράτης] Vide Salmasium de Trapezit. Foenore p. 553. et seq. *Küst.* 14. Post hanc gl. *V. marg. περὶ μηλόνθου λεγομένου καὶ τοῦ κανθάρου. 15. Κολεόπτερον] Vide paulo inferius v. Κολοιόπτερα. *Küst.* 16. κολεῷ] κουλεῷ A. B. V. E pr. 17. Κολεός] V. Lob. in Aiac. 729. 18. Ex Scholiis in Aristophanis versum mox laudatum 552. Cf. Hesychius. κατὰ κώλου] κατὰ τοῦ κόλου vel κόλλου A. V. κ. κόλου B. 20. Τοῦτον τὸν δ.] Τοῦτον om. A. B. *V. quorum hic κολετρῶσιν.

1. ἀπὸ τῶν — κοιλίᾳ om. V. 3. Κολιά] Κολιάς B. E. V. „Gl. sumpta ex Harpocratione, ubi recte Κωλιάς, et mox κώλου. Sed notandum in cod. Harpocrat. Pal. a pr. m. scriptum esse Κολιάς et κόλου. Conf. Schol. Aristoph. Lysist. 2." *Gaisf.* Κωλιάς restituebat Duker. in Arist. Nub. 52. ἀπο τοῦ] ἐκ μεταφορᾶς τοῦ A. B. V. 5. Κωλιάδος] Vide Schol. Aristoph. Nub. 52. *Küst.* Κολιάδος V. 6. Κόλιξ] Vide Athen. lib. III. p. 112. *Küst.* Κόλλιξ A. κολούριον] κολλούριον A. B. V. ἀπὸ τοῦ κολοβόν] Lege ἐπὶ τοῦ κολοβόν. Lectio enim vulgata inepta est et sensui contraria. Vide paulo post v. Κολούρια. *Küst.* Recte Koenius in Gregor. p. 550. ἐπὶ τοῦ κολλάβου. Cum editis Zon. p. 1240. 7. πληθυντικῶς om. V. κόλικες] κόλλικες A. 8. παρὰ Ἀριστοφάνει] Ran. 584. [de quo loco vid. Schäfer. in Gregor. l. l.] Idem in Acharn. 872. Ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον. Ubi Scholiasta: Κόλιξ. εἶδος ἄρτου περιφεροῦς. *Küst.* 9. σημός *V. 10. Κολοβόῤῥιν] Levitic. XXI, 18. *Toup.* MS. καὶ Κολοβώματα om. vulg. Κολοβρώματα V. 11. Κολεκτρυών] Κολοκτρυών A. V. Κολοτρύων E. Hesychius: Κολοκτρύων. ἀπὸ τοῦ κολοποῦ (l. κολοβοῦ) ἀλεκτρυόνος μεγάλου γέγονεν. „Schol. Aristoph. Ran. 963. Ἱππαλεκτρυόνα. γράφεται κολεκτρυόνα, ὡς γένος τι λάβρης Περσικὸν αὐτῷ ὅμοιον. Qui ex Suida emendandus videtur." *Gaisf.* Immo contra se habet: ac divinavit Is. Vossius Κολαλεκτρυὼν olim extitisse. Ceterum ἀττελέβοις ὁμοιόν ἐστι om. V. 13. Κολόκυμα] Ex Schol. Aristoph. Equ. 689. Ceterum locum hunc Suidae, sed sine auctoris nomine, citat Eustathius in Odyss. ε. p. 1539, 54. Ὅτι δὲ ταυτὸν κολόκυμα καὶ κωφὸν κῦμα, δηλοῖ ὁ γράψας· Κολόκυμα, κωφὸν κῦμα καὶ μὴ ἐπικαχλάζον. *Küst.* Vide Schol. Il. ξ'. 16. ἐπικαχλάζον] ἐπιχλάζον B. Seqq. om. V. 17. Proverbium usurpavit Sophro ap. Etym. M. p. 774. de quo v. Valck. in Adoniaz. p. 200. sq. 19. Ὅμηρος] Il. π'. 117. 20. αὔτως Edd. χερσὶ] χερὶ B. χειρὶ V.

---

tudinem vocarunt Colossum, temporibus Seleuci Nicanoris, qui successit Alexandro Magno. In Epigrammate: *Hunc tibi Colossum aeneum, Sol, Rhodii a Doribus oriundi ad coelum eduxerunt, postquam fluctu belli sopito patriam hostium spoliis ornarunt.* Κολαινίς. Epithetum Dianae: a Colaeno, qui templum ei condidit. vel quod Agamemno mutila sacra deae immolavit. est etiam avis quaedam. [Κολλεκτάριος. Qui nummos viliores et minutiores argento permutat. mensarius, argentarius.] Κολεόπτερον. Animalculum volucre: sic dictum, quod alae eius involucro quodam tanquam vagina reconduntur. Κολεός. Vagina gladii. Κολετρῶσι. Ventrem verberant. Aristophanes *Nubibus*: *Miserum semper conculcant.* vel profligant: ductum ab iis qui oleas calcant. Secundum alios autem, ventri insultare. Κολιάς. Maritimum Atticae promontorium, a membro sic dictum: ubi est Veneris Coliadis templum. Κόλιξ. Panis quidam. unde etiam κολούριον, de collabo dictum. Et numero plurali, κόλικες, panes: apud Aristophanem; quod est generis masculini. Κολοβόν, Mutilum. Et Κολοβός, simus. Κολοβόῤῥιν. Naso mutilatus. Et Κολοβώματα. Κολοκτρυών. Genus quoddam, locustis Persicis consimile. Κολόκυμα. Fluctus surdus ac leni murmure cachinnans. Aristophanes: *Fluctus surdos movens, omniaque miscens et perturbans.* Κολοκύντη. Cucurbita. Et proverbium: Cucurbita sanior. Κόλον. Inane, vanum, mutilum. Homerus: *Temere manibus*

καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Τοῦτο . . τὸ δίπηχυ κόλον κέρας Οὐμβρακιώτης
βουμολγὸς ταύρου κλάσσας ἀτιμαγέλου.

Κολοσσός. ἄγαλμα. Ὥσπερ ὁ Ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὢν οὐκ ἔστιν ἐράσμιος· οὕτως οὐδὲ Σεβαστιανὸς διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ἦν.

Κολοσύρτης καὶ κολοσυρτός. θόρυβος, μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως καὶ εἰς ἠέρα ἰκνουμένης· τὸ γὰρ κοῖλον κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κόλων συρόμενος κονιορτός.

Κολούεται. ἐμποδίζεται. Καὶ παρεκάλει τὴν πατρίδα σώζειν, ὅπλα λαβόντας, καὶ ὑβριστὴν δῆμον κολούειν. ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζειν.

Κολούει. χρεοκοπεῖ, ἐλαττοῖ. Ὁρῶν τοὺς παῖδας ἐκδιαιτωμένους, τοὺς δὲ στρατιώτας πολλὰ κακὰ δρῶντας, ἀπῆρε, τοὺς μὲν ἵνα ἐπιῤῥώσῃ, τοὺς δὲ κολούσηται.

Κόλουθος, Λυκοπολίτης, Θηβαῖος, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλέως Ἀναστασίου. ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις ς', καὶ Ἐγκώμια δι' ἐπῶν, καὶ Περσικά.

Κόλουρα. τὰ μὴ ἔχοντα ἢ τὰ κολοβὴν ἔχοντα 341
κέρκον· ἅπερ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται. καθόλου γὰρ εἰ μὴ ἦν τέλειον καὶ ὑγιές, οὐκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτὴν . . .
. . . κέρκον οὐκ ἔχει.

Κολουραία πέτρα. κοίλη, κεκαμμένη, ἢ στρογγύλη, παρὰ Καλλιμάχῳ.

Κολλούρια. τὰ κολοβὰς ἔχοντα τὰς οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτων καὶ ἐπὶ ἰατρικῶν φαρμάκων λέγεται.

---

1. καὶ ἐν Ἐπιγρ. cum seqq. om. V. Versus Erycii III. pr. Anthol. Pal. VI, 255. unde supplendum Σάων. 2. Τοῦτο τὸ δίπηχυ κόλον κ.] τοῦτο τὸ δικέρας Med. τοῦτο τὸ διπηχύκολον κέρας Ald. Mox οὐβρακιώτης edd. ante Gaisf. qui tacite οὐμβρακιώτης: id quod infra sub glossa singulari recurrit. Ceterum in fine *V. Κολώνεια. ὄνομα τόπου. 4. Lege κλάσσεν ἀτ. 5. Ὥσπερ ὁ Ῥοδίων Κολοσσ.] Integrum locum scriptoris anonymi, ex quo fragmentum hoc decerptum est, producit Suidas infra v. Σεβαστιανός. Küst. Deest locus V. Vid. Eunap. fr. 22. sive Nieb. p. 111. 6. ἦν] ἔστιν A. 7. οὕτως οὐδὲ Σεβαστιανὸς διὰ τὸ ἀφιλοχρ.] Ex ipso Suida infra v. Σεβαστιανός patet locum hunc ita legendum et supplendum esse: Οὕτως οὐδὲ Σεβαστιανὸς διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὢν χάριν ἔσχε. Küst. Σεβαστειανὸς A. 9. Κολοσύρτης καὶ κολοσυρτός. θόρυβος, μεγ.] Eadem habet Etymologus. Küst. μεγάλης A. 10. ἄερα] ἠέρα E. V. Sic etiam Etymologus, qui praeterea ἰκνευμένης. Sed Etymologum praestat plenius apponere: Κολοσυρτός. ἡ τῶν φρυγάνων κόνις, ὁ συρφετός· κόλα γὰρ τὰ φρύγανα· ἀπὸ τοῦ τὰ κόλα σύρειν· Νεοπτόλεμος, Μεγάλως — ἰκνευμένης. Apparet hinc verba Μεγάλως — ἰκνευμένης scriptoris nescio cuius antiqui Neoptolemi esse. Gaisf. Verum istam suspicionem, ne quid dicam de Neoptolemo grammatico, prorsus Etym. Gud. p. 334. evertit, ubi iusta dialecti ratione scriptum εἰς ἀέρα ἰκνουμένης. 11. τὸ γὰρ κοῖλον et seqq. om. V. 12. κόλων] An potius κάλων? Eustath. in Il. μ'. p. 896. Κολοσυρτὸς δὲ κυρίως κτύπος, ὁ ἀπὸ κάλων, ἤγουν ξύλων συρομένων ἐν ὄρει. Subiungit tamen: ἕτεροι δὲ τὴν ἐκ φρυγάνων συρομένων αἰρομένην κόνιν οὕτω καλοῦσι. κόλα γάρ φασι τὰ φρύγανα. Küst. 13. Κολούεται] Vid. Schol. Platon. p. 99. Gaisf. Καὶ παρεκάλει et seqq. om. V. 16. χρεωκοπεῖ] χρεοκοπεῖ A. V.

1. Haec sic erant pronuncianda: ἀπῆρεν, ἵνα τοὺς μὲν κτλ. 3. Eudocia p. 271. 4. Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως] βασιλέως Ἀναστασίου A. E. V. 5. Καλυδωνικὰ] Καλυδωνιακὰ dedi cum V. et Eudocia. Ceterum Küsterus: „Praeter opera a Suida hic recensita scripsit etiam Coluthus poema de Raptu Helenae, quod hodie adhuc extat." In contrariam partem Lennepius praef. in Coluth. p. XIV. Lips. e Suidae silentio argumentabatur. 7. Κόλουρα] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 785. Vide etiam Bochartum in Hieroz. part. I. p. 524. Küst. ἔχοντα κέρκον — ἔχοντα οὐράν] ἔχοντα — ἔχοντα κέρκον probavi cum A. 8. καθόλου γὰρ et seqq. om. V. 10. Ἀριστοφάνης] Apud Aristophanem Ach. 750, 751. locus hic ita legitur: Ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί. Σὰ μέν; πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; Κέρκον οὐκ ἔχει. Küst. 12. ἔχων] ἔχει B. E. 14. παρὰ Καλλιμάχῳ] Locum Callimachi, ad quem Suidas respexit, profert Tzetzes in Lycophronem p. 79. Ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης, ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν ἔθετο ξίφος καὶ ὑποδήματα, ὥς φησι Πλούταρχος, καὶ Καλλίμαχος λέγων· Ἔργα δέ μιν Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι. Vide omnino Bentleium in Fragm. Callim. LXVI. et Meursium in Theseo c. 3. Küst. 15. Κολούρια] Κολλούρια A. V. Mox τὰς addiderunt A. *V. et Etym. M. p. 526. ubi eadem leguntur. 16. τοῦτο δὲ καὶ]·Immo κολλύρια. Vid. Κολλύρα. Κόλιξ. Hemst. Confundit κολλύρας s. κολλύρια, qui panes sunt, et κολούρια, quae sunt oculorum medicamenta, Dioscor. V, 115. *Rotunda coluria* ap. Sidon. II. Ep. 2. pilae sunt e multis lapidibus compositae: Salmas. Plin. Exerc. f. 1333. Κολούρια vocarunt medicamenta oblonga et rotunda, fistulis, naribus, ano immittenda, nomen habentia a columnis dimidiatis vel rotundis pilastris, quae Graeci vocant κολούρια. Salmas. Plin. Exerc. f. 924. et Antyllus c. περὶ κολλουρίων, eius locum citat Oribas. Collect. X. 23. *Reines.* Addit ibi Müllerus Foesii Oecon. Hippocr. v. Κολλούριον. Ceterum haec omisit *V.

---

hastam vibrabat mutilam. Et in Epigrammate: *Bicubitale hoc et mutilum cornu tauri, qui armentorum desertor fuit, Ambraciota bubulcus fregit.* Κολοσσός. Statua. *Ut Rhodiorum Colossus propter magnitudinem terribilis est, non amabilis: sic etiam Sebastianus pecuniae contemptu tantum admirationem excitabat.* Κολοσύρτης et κολοσυρτός. Tumultus, quo densus pulvis excitatur et sursum ascendit. quod enim cavum est, id etiam sursum tollitur. praestat vero a cremiis vocem repeti, quibus dum humi raptantur, pulvis excitatur. Κολούεται. Coercetur. *Et hortabatur illos, ut armis sumptis patriam servarent, et insolentem populum coercerent.* Κολούει. Debita rescindit, minuit. *Videns filios quidem dissolute viventes, milites vero multa mala facientes, discessit, ut hos confirmaret, illos vero coerceret.* Κόλουθος. Coluthus, Lycopolita, Thebanus, poeta epicus: qui vixit temporibus Anastasii Imperatoris. scripsit Calydoniaca libris sex. Encomia, versibus. Item Persica. Κόλουρα. Quae cauda carent, vel quae caudam habent mutilatam: qualia diis non sacrificantur. nulla enim victima diis immolabatur, quin esset integra et sana. Aristophanes: *Sed neque ad sacrificium apta est, quia caudam non habet.* Κολουραία πέτρα. Rupes cava, incurva, vel rotunda, apud Callimachum. Κολλούρια. Mutilas caudas habentia. sed et de panibus et de medicamentis vox dicitur.

Κολοφών. τὸ πέρας, τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.

Κολοφωνία. εἶδός τι παρόμοιον πίσσῃ.

Κολοφώνιος. ὄνομα κύριον.

Κόλλοψ. ἡ χορδή. Καὶ κόλλοπας.

Κολλῶμαι. δοτικῇ.

Κολλώμενος.

Κολωνάων, καὶ νησιάων. παραλόγως ἐχρήσατο Καλλίμαχος. οὐ γὰρ παράγεται ἀπὸ τῆς κολώνης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κολωνοῦ.

Κολωνέτας. οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μισθωτούς, ἐπειδὴ περὶ τὸν Κολωνὸν εἱστήκεσαν, ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς· ἔνθα τὸ Ἡφαίστειον καὶ τὸ Εὐρυσάκιόν ἐστιν. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος Κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερόν· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων.

Κολώνεια. ὄνομα τόπου.

Κολώνη. πόλις μεγάλη. Ὁ δὲ ἐπὶ κολώνης τινὸς ἱδρύσας τοὺς περὶ αὐτὸν ἱππεῖς τοῦ χάρακος τὴν θέσιν ἐσκόπει.

Κολωνός. γῆς ἀνάστημα, τόπος ὑψηλός. Προκόπιος· Ἐπειδὰν δὲ εἰς τὸν τοῦ ὄρους κολωνὸν ἵκωνται, ἐνταῦθα ἡσυχάζοντας τὸ λοιπὸν διανυκτερεύειν. Ἀρριανός· Καθεώρων κολωνοὺς λίθων πολλαχοῦ τοῦ ὄρους νενεμημένους, τοὺς μὲν μείζους, τοὺς δὲ ἐλάττους· οὓς εἰκαζον ἐκ τοῦ πεδίου συνενηνέχθαι. ἦν γὰρ οὐ φύσει ἄλιθον οὐδὲ εὔγειον τὸ πεδίον, ἀλλ' οἷον εἰκασθῆναι ἐκκεκαθαρμένον.

Κολωός. θόρυβος.

Κολπίζω.

Κόλπος. ἐπὶ Θεοῦ, ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός· χεὶρ δέ, ἡ ἐνέργεια. Ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου;

Κολοιόπτερα ζῷα. ὁ κάνθαρος καὶ ἡ μηλολόνθη καὶ εἴ τι ἄλλο.

---

1. *πέρας*] V. Schol. Plat. p. 359. Vid. quae collegit Astius in Plat. Legg. II, 14. post intpp. Hesychii. 2. *δὲ καὶ*] *καὶ* om. A.B. E.V. *ἐπὶ μεγάλων κακῶν*] Theoph. Simoc. I, 3. *Μετὰ γὰρ τηλικούτου κολοφῶνα κακοῦ, οἷά πως ἀγωνοθέται καθήμενοι.* Nescio an Suidas huc respexerit. *Küst.* Multa huiusmodi collegit Suicerus in Thes. Eccles. *Gaisf.* 3. *Κολοφωνία*] Portus nescio quid somnians *Κολοφωνία* nomen piscis alicuius esse existimabat, cum significet speciem quandam resinae: cuius meminit Plinius XIV, 20. *Küst.* Dioscorides I, 92. a Gaisf. laudatus: *Γίνεται δὲ ῥητίνη ὑγρὰ πιτυίνη καὶ πευκίνη, κομιζομένη ἀπὸ Γαλλίας καὶ Τυῤῥηνίας· καὶ ἀπὸ Κολοφῶνος δὲ πάλαι ποτὲ ἐκομίζετο, ἔνθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε Κολοφωνία κληθεῖσα.* Deest gl. A. Habet Zon. p. 1235. 6. Om. vulg. Siletur *V. 7. Om. vulg. 8. *νησάων*] Usus est hoc genitivo Callimachus hymno in Delum 66. et 275. ut Portus observavit. *Küst.* Vid. Ernest. in H. Del. 66. 9. *Καλλίμαχος*] Locum Callimachi suppeditat ineditus Homeri Scholiastes Od. ξ'. 199. *Ἐκ με Κολωνάων τις ὁμέστιος ἤγαγε δήμου τῶν ἑτάρων.* Codicis scripturam *ἐκ μὲν — τῶν ἑτέρων* leviter emendavi. *Porsonus.* *τῆς κολώνης*] *τῆς* om. A.B. 11. *Κολωνέτας. οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μισθ.*] Harpocratio, ex quo Suidas, habet *κολωνίτας*, per *ι*. Et sic Pollux: quem vide lib. VII. c. 30. Confer etiam Hesych. vv. *Κολωνός* et *Οὗ' ἦλθες. Küst. Κολωνέτας* Harpocr. Pal. *Κολωναίτας* autem optimi libri. 12. *περὶ τὸν κολωνὸν*] *παρὰ τῷ κολωνῷ εἱστήκεισαν* et mox *Εὐρυσάκειον* Harpocr. *περὶ τῶν κολωνῶν* Pal. 13. *Ἡφαιστεῖον* Edd. 14. *ἐκαλεῖτο* cum seqq. om. V. 15. *τὸ*] *τὸ τοῦ* A.B.E. Harp. 16. *οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων*] Pollux loco laudato: *Δύο γάρ ὄντων τῶν Κολωνῶν, ὁ μὲν ἵππος* (lege *ἵππιος*) *ἐκαλεῖτο· οὗ μέμνηνται ὡς Οἰδίποδος εἰς αὐτὸν καταφυγόντος* Pausanias in Atticis p. 58. *Δείκνυται δὲ καὶ χῶρος, καλούμενος Κολωνὸς Ἵππιος, ἔνθα τῆς Ἀττικῆς πρῶτον ἐλθεῖν λέγουσιν Οἰδίποδα.* Vide etiam Anonymum in argumento Oedipi in Colono. *Küst.* 18. *Κολώνεια*] Om. V. de quo vide v. *Κόλον*.

1. Apparet haec defecta esse, neque cum exemplo convenire. Vide vel Hesychium. Ceterum *πόλις μεγάλη* ad notationem Latinae vocis *colonia* spectare videtur, quam Graeci nugis domesticis ornarunt: velut Charax ap. Etym. p. 525. quem locum disserunt Valesius Emend. IV, 12. *Ὁ δὲ ἐπὶ* et seqq. om. V.. 4. Cf. Apollon. Lex. p. 409. *Προκόπιος*] Lib. II. Vandal. c. 12. *Küst.* Hunc locum om. V. *τόπος ὑψηλός* cum seqq. om. *V. illud quidem agnoscit Zon. p. 1230. 6. *ἡσυχάζοντες*] Sic corr. E. Sed *ἡσυχάζοντας* e Procopio repositum. *ἡσυχάζοντα* A. *ἡσυχάζοντο* B. 8. *πολλαχοῦ τοῦ ὄρους νενεμημένους*] Recribendum *πολλαχοῦ τοῦ ὄρους νενημένους. Acervos lapidum hic illic per montem congestos.* Arrian. Exped. Alex. lib. VI. *Οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ ψάμμῳ πολλῇ τε καὶ ὁμοίᾳ πάντη νενημένη, ὅτῳ τεκμηριώσονται τὴν ὁρόν.* Xenoph. Exped. Cyri V, 4, 16. *Εὕρισκον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων.* Toup. I. p. 353. 10. Haec repetuntur v. *Ἄλιθον*. 12. *Κολωός*] Vid. *Ἐκολώα. Reines.* ὁ ante *θόρυβος* om. A.E. Cf. Schol. Il. *α'*. 575. et Hesychius. Huc pertinet Herod. Epim. p. 70. *κολούω, τὸ θορυβῶ*: lege *κολοιῶ*. 13. Om. vulg. 14. *Κόλπος. ἐπὶ Θεοῦ, ὁ τῶν ἀγαθῶν θησ.*] Ex Theodoreto in Psalm. LXXII, 11. p. 691. *Küst.* 17. *Κολοιόπτερα*] Vide paulo ante v. *Κολεόπτερον. Küst.* Quae sequebantur *καὶ κολεόπτερα* ad emendandum *κολοιόπτερα* proposita delevi cum A.B.V. quorum V. *κυλεόπτερα* inter vss. *μηλολίνθη* A. *μιληλόνθη* *V.

Κολοφών. Finis, magna et excelsa summitas. item de magnis malis dicitur. *Κολοφωνία*. Genus resinae, pici simile. *Κολοφώνιος*. Nomen proprium. *Κόλλοψ*. Chorda. Et *κόλλοπας*. *Κολλῶμαι*. Aptum dativo. *Κολλώμενος*. *Κολωνάων*, et *νησιάων*. His Callimachus nove usus est: neque enim nominativus est *κολώνη*, sed *κολωνός*. *Κολωνέτας*. Colonetas. Sic vocabant mercenarios, quod ad tumulum stare solebant, qui est prope forum; ubi et Vulcani et Eurysacis est templum. hic autem tumulus vocabatur Forensis. erat autem alter ad fanum Neptuni: qui Collis equitum fuisse videtur. *Κολώνεια*. Nomen loci. *Κολώνη*. Urbs magna. [Item collis.] *Ille vero equitibus in colle quodam collocatis, castrorum situm spectabat.* *Κολωνός*. Terrae tumulus, locus excelsus. Procopius: *Cum autem in montis verticem pervenerint, illic reliquum temporis quietos pernoctare.* Arrianus: *Videbant acervos lapidum in variis montis partibus congestos, alios maiores, alios vero minores: quos ex planitie collectos esse suspicabantur. erat enim campus ille natura lapidosus, nec bonum habens solum, sed ut coniici poterat, a lapidibus purgatus.* *Κολωός*. Tumultus. *Κολπίζω*. *Κόλπος*. Cum de deo dicitur, idem valet ac bonorum thesaurus. manus vero, actionis efficacia. *Cur avertis manum tuam a medio sinus tui?* *Κολοιόπτερα ζῷα*. Animalia, quorum alae vaginis tectae sunt: ut scarabaeus, melolonthe, similia.

Κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἱζάνει. φιλάλληλον γὰρ
341 *τὸ ζῷον* ‖ *καὶ συναγελαστικόν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων.*

Κολοιούς. ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν.

[*Κόλυβα. σῖτος ἑψητός.*]

Κολυβιστής. τραπεζίτης.

Κόλυθρον. εἶδος φυτοῦ.

[*Κολυμβάτα. ἐν τῷ Γεργέριμον ζήτει.*]

Κολυμβήθρα. ὁ κόλυμβος. [*κόλυμβος δέ, ὁ τοῦ λουτροῦ.*]

Κολύμβων. εἶδος νομίσματος.

Κολλύρα. εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος, ὃν τοῖς παιδίοις διδόασιν. ἢ εἶδος πλακοῦντος. Καὶ κολλυρίζω, τὸ τὰς λαλάγγας τηγανίζω. καὶ ἐπιχωρίως κολλούρια, τὰ λαλάγγια.

Κολυτεύς, παρὰ Λουκιανῷ εἰς τὸ Τίμων ἢ Μισάνθρωπος. Κολυτεὺς δὲ δῆμος τῆς Αἰγηίδος.

Κολχική. ἡ Λαζική.

Κομᾷ. γαυριᾷ, μέγα φρονεῖ, στεφανοῦται, χλοηφορεῖ, τριχῶν ὑπερβολῇ κοσμεῖται, ἢ περιουσίᾳ χρημάτων μεγαλαυχεῖ.

Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσιν.

ἀντὶ τοῦ τρυφῶσι, πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ἔλεγον ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν καὶ γαυριᾶσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ τὸ ταῖς θριξὶ κομᾶν.

Κόμμα. Ἀριστοφάνης·

---

1. *Κολοιὸς*] V. Schol. Platon. p. 395. Attulit Gaisf. intpp. Aristaeneti p. 403. quibus iungatur Wyttenb. in Plat. T. VI. p. 644. 3. *τοῖς* om. V. 4. Exspectabamus *ὄνομα*. 5. *Κόλυβα*] Vid. Heins. Exercitt. sacr. III, 12. *Reines.* Glossam ex infimo sermone haustam om. V. agnoscit Zon. p. 1240. Vide quem Gaisf. protulit Boissonad. in Herodian. p. 299. Mox *σῖτα ἑψητά* B. 6. *Κολυβιστής*] Lege *Κολλυβιστής* cum Zon. p. 1230. De voce collegit quaedam Albertius in Hesychium. 7. *φυτοῦ*] *φυτῶν* *V. *συκῆς* Zonaras p. 1240. ubi Athen. III. p. 76. praeter alios laudat Tittmannus. Gaisfordus gl. *Κολυμβάδα*, in qua *V. siletur, tacite uncis inclusit. 9. *Κολυμβήθρα*] Plato Rep. V. p. 453. D. *Burn.* *εἰς κολυμβήθραν μύρου* Alexis ap. Ath. I. p. 18. C. *κόλυμβος*] Hac voce Latini etiam pro *natatione* vel *piscina* usi sunt. Aelius Lampridius in Heliogabalo c. 23. *Marinae aquae colymbos exhibuit: in mediterraneis locis maxime.* Ad quem locum Salmasius sequentia notat: „Colymbus, *κόλυμβος*. Nam ita Graecis natatio. *Κόλυμβος* pro *κολύμβησις*, *ἀπὸ τοῦ κολυμβᾶν*: ut *πλάνος*, *error*, *ἀπὸ τοῦ πλανᾶν*, *μῖμος* pro *μίμησις*, *ἀπὸ τοῦ μιμεῖν*. Sic *ῥέμβος*, *ἀπὸ τοῦ ῥέμβειν*: sic *δῖνος*, *δίνησις*, *βάδος*, *βάδισις*, et similia. Graecus Epigrammatarius: *Εἷς δὲ κόλυμβον Ἦκε χέρας.* Hinc Latini *colymbum* pro piscina vel natatione. Prudentius de fonte: *Nunc pretiosa ruit per marmora, lubricatque clivum, Donec virenti fluctuet colymbo.* Ita vocat aquae conceptelam. Isidorus in Glossis: *Colymbus, locus ubi vestes mundantur.* Lege apud Isidorum, *lacus, ubi vestes mundantur.*" Haec Salmasius. *Küst.* *κόλυμβος δέ, ὁ τοῦ λουτροῦ*] Verba haec intelligenda sunt de frigidaria, quae piscinam habebat, in qua veteres corporis abluendi gratia natare solebant. Vide Salmasium in Fl. Vopisci Carinum p. 809. *Küst.* Qui demonstrare debuit, quid interesset *ὁ κόλυμβος* inter et *ὁ τοῦ λουτροῦ*. Nunc cum *δὲ* om. A. ipsamque sententiam *κόλυμβος ὁ τοῦ λουτροῦ* V. post *νομίσματος* reponat, apertum haec in marginem fuisse coniecta, quo *κόλυμβος* illud suum haberet explicatum. Interim uncis distinxi. 11. *Κολύμβων*] Salmasius de Usuris c. 17. legit *κόλλυβον*: quod probo. *Küst.* Simile mendum apud Polluc. IX, 72. ubi v. Hemsterh. *Κόλλυβον* Lex. Bachm. p. 280. ac memorabilis huius error, qui paulo supra pro *κολλυβιστής* exhibeat *κολυμβήτης*. Adde Schol. Arist. Pac. 1199. *νομισμάτων* *V. 12. *Κολλύρα. εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρ.*] Schol. Aristoph. Pac. 122. *Κολλύρα, τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου. τινὲς δὲ τὴν κολλύραν εἶδος ἄρτου, ὃ τοῖς παιδίοις διδόασιν.* Vide etiam Athen. III. p. 111. *Küst.* *ἄρτου*] *ἄρτου μικροῦ* V. qui statim om. *ἢ ὁ μικρὸς — πλακοῦντος καί*, item *τὸ τὰς λαλάγγας*, et mox *ἐπιχωρίως*.

2. *τὰ λαλάγγια*] V. Peyron. in Etymol. p. 1070. 3. *Λουκιανῷ*] Timon. c. 50. „*εἰς τὸ Τίμων*] Menagius in Laert. III, 4. reponit *ὅθεν ὁ Τίμων ὁ μισάνθρωπος*. Sed vulg. bene se habent. Idem *Κολυττεύς* et *Κολυτὸς δέ. Κολυτεύς* E." *Gaisf.* His fidem habuerit qui volet: ego vero miseram orationem ab interpolatione profectam arbitror. Non multum iuvat *τὸν Τίμων* *V. 4. *Κολυτεύς*] Scribe *Κολυτός*, ut apud Harpocrationem et Hesychium. *Κολυτεὺς* enim est nomen *δημότου: Κολυτὸς* vero ipsius populi sive *δήμου*. *Küst.* Vid. Meurs. Pop. Att. p. 54. *Reines.* Videas infra v. *Κωλυτεύς*. *ὁ* ante *δῆμος* om. A. B. V. 5. *Κολχική. ἡ Λαζική*] Vide Agathiam lib. II. p. 55. *Küst.* 6. *Κομᾷ. γαυριᾷ. μέγα φρ.*] Aristoph. Plut. 170. *Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;* Ubi Scholiasta: *Κομᾷ δὲ εἶπε, τουτέστι σεμνύνεται τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπὸ τῶν μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ κόμῃ.* Vide etiam paulo post v. *Κομήσῃς*. *Küst.* *μεγαλοφρονεῖ* Hesychius. 7. *χλοηφορεῖ*] Infeliciter Portus: *Gramen fert, gramineam coronam gestat.* Non videbat enim vocem hanc intelligendam esse de arboribus, quae frondibus et foliis vestitae sunt. eas enim Graeci *κομᾶν* dicunt: quod ipsum Suidas significare volens *κομᾶν* per *χλοηφορεῖν* hic exposuit. *Küst.* Cf. Valck. in E. Hipp. 210. *ἢ περιουσίᾳ*] *ἢ πλουτεῖ* V. ubi desunt reliqua glossae. 9. *Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι*] Aristoph. Equ. 577. ubi vide veterem Enarratorem, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* *φθονεῖσθ'* cum A. B. E. Med. reduxit Gaisf., quem potuit vel v. *Λιακεκναισμένη* deterrere. Tum *ὑμῖν* A. E. Med. 11. *γαυριοῦσθαι*] *γαυριᾶσθαι* A. *γαυροῦσθαι* Schol. probabiliter. 12. *κομᾶν*] Perperam omissa sunt novissima *εἰ, τιμὴν συγκεχώρηται αὐτοῖς*. 13. *Ἀριστοφάνης*] Plut. 863. Scholiasta in eum locum: *Κόμμα, εἶδος φαύλου νομίσματος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συστήματος, πονηροῦ κόμματος εἶπεν. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιβδήλων νομισμάτων, διὰ τὸ ὀλίγον μὲν ἔχειν χρυσόν, πλείονα δὲ χαλκόν.* Hinc Suidas supplendus est. *Küst.*

Κολοιὸς ποτὶ κολ. Graculus iuxta graculum sedet. animal enim istud generis sui amans est et sociabile. dicitur autem de iis qui cum similibus versantur. *Κολοιούς*. Nomen parvarum avium. [*Κόλυβα*. Frumentum coctum.] *Κολυβιστής*. Mensarius. *Κόλυθρον*. Plantae genus. [*Κολυμβάδα*. Quaere in v. *Γεργέριμον*.] *Κολυμβήθρα*. Piscina. *Κολύμβων*. Genus numismatis. *Κολλύρα*. Genus panis. vel parvus panis, quem pueris dant. vel placentae genus. Et *Κολλυρίζω*, lalanges in sartagine frigo. et vernaculo sermone lalangia eadem sunt quae colluria. *Κολυτεύς*. Extat apud Lucianum in *Timone* sive *Misanthropo*. *Κολυτὸς* vero pagus est tribus Aegeidis. *Κολχική*. Eadem quae Lazica. *Κομᾷ*. Superbit. magnifice sentit, coronas gestat, frondibus luxuriat, nimiam comam alit, vel in opum abundantia se iactat. *Ne invidete nobis studium deliciarum.* quod enim *κομᾶν* dicebant, id est delicias facere, superbire, magnifice sentire, praeserţim capillos prolixos alere. *Κόμμα*. Aristophanes:

Ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων, ἐξ ὅλου χρυσίου ἀποκεκομμένου. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, φαύλου συστήματος. πονηρὸν κόμμα, ὃ παρακεκομμένος ἄργυρος.

Κομμαγηνή. ὄνομα τόπου. καὶ Κομμαγηνός, ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Κόμανα. πόλις, ἔνθα ὁ Χρυσόστομος ἐτάφη πρῶτον.

Κομάρους. Θηλυκῶς· ἀρσενικῶς δὲ κοτίνους. εἴδη δὲ δένδρων ταῦτα.

342 ‖ *Κόμματα, καὶ κυρήβια. τὰ μὲν κυρήβιά ἐστι τὰ πίτυρα, τὰ δὲ κόμματα ἔοικε μέρη τινὰ ἢ τῆς καλάμης, ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον αὐτὸν ἐν τῷ στάχυι γινομένων, ἢ τῶν ἀνθερίκων.*

Κομβέντον.

Κόμβος. Ὁ κόμβος τῶν δύο χειριδίων, ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον.

Κομβώματα. τὰ καλλωπίσματα.

Κομενταρίσιος.

[Κομεντίολος. ὄνομα κύριον. Ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παραυτίκα, καὶ Κομεντίολον ὁ βασιλεὺς στρατηγὸν ἀνίστησι.]

Κομείτην. ἐπιμελείας ἠξίουν.

Κόμη. ἐν Ἰὼβ ὁ Κύριος· Καὶ ἔσπερον τὸν ἀστέρα ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτόν. κόμην τὴν ὑπερβολὴν τῆς λάμψεως λέγει καὶ τὴν εὐπρέπειαν.

Κόμη. ἢ θρὶξ τῆς κεφαλῆς.

Κόμης. ὁ λαοῦ ἄρχων. καὶ κλίνεται κόμητος.

Κομήσης. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς.

ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανήσῃς· παρὰ τὸ τοὺς κομῶντας καυχητιᾶν. Εἰ καὶ ἀληθεύεις, φησί, μὴ μέγα φρονήσῃς· οὐδὲν γὰρ ἧττον τὰ αὐτὰ πείσῃ. Ἐκόμων δὲ οἱ φιλόσοφοι, ἢ διὰ καρτερίαν ἢ διὰ σμικρολογίαν.

Ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτε·
φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

---

2. *νομισμάτων*] Editio Mediol. male *ὀνομάτων*. *Küst.* *ἐξ ὅλου χρ.*] Addita negatione legendum est, *οὐκ ἐξ ὅλου χρ.*, quod et Portus monuit. *Küst.* Perperam. Legendum *ἐξ ὀλίγου χρυσίου*. Schol. Aristoph. *ὀλίγον χρυσόν*, scil. *ὑπόχαλκον*. *Toup.* *ἐξ ὀλίγου χρυσίου κεκομμένων*, vel *ἐπικεκομμένων* Hemsterhusius in Plutum. Possis etiam *ἐκ χιβδήλου χρυσίου*, praefixo *τῶν*. Sed altius reconditum ulcus nondum expedio. 3. *ἀποκεκομμένων*] *ἀποκεκομμένου* A. B. E. Med. Quorum scripturam interim reduxi. *κεκομμένου* V. *ἀντὶ τοῦ* cum seqq. om. V. 4. *ἢ παραχ.*] *ὁ παραχ.* A. E. Haec tum Scholiastes diligentius coagmentavit, tum Suidae v. *Πονηροῖς*. 6. *ὁ ἀπὸ* addiderunt A. B. V. 9. *Κομάρους*] Vide Bodaeum a Stapel in Theophr. Hist. Plant. lib. III. p. 242. *Küst.* Apollonius de Syntaxi p. 149. *Toup.* MS. Ex Schol. Aristoph. Av. 621. esse petita monuit Abreschius. *ἀρσενικὸν* A. Tum *κοτίνους* E. 10. *δένδρα* V. 11. *Κόμματα, καὶ κυρ.*] Ex Harpocratione. 14. *γινομένων*] *γενομένων* B. E. V. Harpocr. Pal. 15. *Κομβέντον*] *Κομβέντιον* A. *Κόμβετον* V. 16. *Κόμβος*] Vide Dufresnium in Glossario Graeco. *Küst.* Exemplum vocis male sub v. *Κόσυμβος* repetitur: unde colligas, Hesychio firmante, scripturam hanc integram fuisse: *Κόμβος καὶ Κόσυμβος*. 18. *Κομβύματα*] Scribe *Κομβώματα*, ut recte apud Hesychium. *Küst.* Oecumen. in 1. Petr. V, 5. *Ἐγκομβώσασθε τὴν ταπεινοφροσύνην* exponit *ἐνειλήσασθε, περιβάλεσθε*. In Hesych. etiam est *Κοσύμβη· δεσμός, ἀνάδεσμα* etc. Ego legerim *Κομβοδεσμός, ἀναδ.* et *ἀπὸ τοῦ ἐγκομβοῦσθαι* pro *καὶ τὸ ἐγκομβ.* Infra est vera lectio *κόσυμβος ἢ κοσύμβη*, quod Atticis *κρώβυλος*. *Reines.* *κομβώματα* V. *κομβήματα* E. Vid. Gataker. Adv. Misc. p. 228. G. [Küst. in v. *Ἐγκομβώσασθαι*] *Gaisf.* 19. *Κομενταρίσιος*] Delevit Gaisf. interpretationem *ὄνομα κύριον* cum A. B. E. *V. Vide Hesychium et Zon. p. 1231. potissimum vero Etym. M. p. 527. et Glossas nomicas.

1. Gl. om. V. nec dubito quin ea deprompta sit ex v. *Ἀποχειροτονεῖται*. *Ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτ.*] Fragmentum hoc legitur apud Theoph. Simocattam lib. III. c. 5. in fin. et init. c. 6. idemque producitur a Suida supra v. *Ἀποχειροτονεῖται*. *Küst.* 4. *Κομείτην*] Lege *κομήτην* a *κομᾶν*. *Valck.* Male. Spectat fortasse Il. *Ψ'*. 113. quem locum citat etiam Tittmannus in Zonaram. (p. 1245.) Hesychius: *Κομεῖν· ἐπιμελείας ἀξιοῦν*. Ubi v. not. *Gaisf.* Item Etym. M. p. 526. 5. *ἐν Ἰὼβ*] C. 38, 32. sed ubi hodie pro *ἐπὶ κόμης* in quibusdam exemplaribus minus recte legitur *ἐπὶ κώμης*, per *ω*. *Küst.* 6. *αὐτόν* om. *V. *αὐτὰ* Hiob: unde liquet *τὸν ἀστέρα* per interpretationem irrepsisse. 9. V. Herodiani Epimer. p. 69. et Boisson. Anecd. IV. p. 386. Gl. post v. *Κομήσης* habet *V. 10. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 572. 12. *τὸ κομῶντας*] *τὸ τοὺς κομῶντας* A. V. *παρὰ τοὺς κομῶντας* simpliciter Schol. 13. *Εἰ καὶ ἀληθεύεις — γράφουσιν*, et mox *ἢ διὰ καρτερίαν* etc. om. V. Saltem delevi cum A. B. ineptam quae post *πείσῃ* extabat observationem, quam nec Scholiastes agnoscit, *τινὲς δὲ κομπάσῃς γράφουσιν*. 14. *Ἐκόμων δὲ οἱ φιλόσοφοι, ἢ διὰ καρτ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 833. *Küst.* Ubi quae leguntur, — *διὰ καρτερίαν. ὁ δέ φησιν ὅτι οὐ δι' ἀρετὴν ἐποίουν, ἀλλὰ διὰ σμικρολογίαν*, inde nemo vitium sustulit manifestum. Scribe *οἱ δέ φασιν*.

Apparet eum commatis esse mali. translatio ducta a nummis, qui non ex solido auro percussi sunt. quasi dicas esse ex improborum genere. *πονηρὸν κόμμα* enim dicitur de moneta adulterata. *Κομμαγηνή.* Nomen regionis. huius incola Commagenus. *Κόμανα.* Urbs, in qua Chrysostomus primum sepultus est. *Κομάρους.* Feminino genere; masculino vero est oleaster. sunt arborum genera. *Κόμματα*, et *κυρήβια*. *Κυρήβια* sunt furfures. *κόμματα* vero videntur esse partes vel culmi, vel folliculorum, qui grana frumenti in spica tegunt, vel aristarum. *Κομβέντον.* *Κόμβος. Duarum parrarum manicarum nodus, cum quis eas circa collum ligarit.* *Κομβώματα.* Ornamenta. *Κομενταρίσιος.* [*Κομεντίολος.* Nomen proprium. *Confestim autem imperium abrogatur Philippico, et Imperator Commentiolum belli ducem substituit.*] *Κομείτην.* Cura dignum censuerunt. *Κόμη.* Apud Iobum Dominus dicit: *Et Hesperum coma prehensa duces?* ubi comam vocat lucidissimum eius fulgorem et splendorem. *Κόμη.* Capillus. *Κόμης.* Comes, populi princeps. declinatur *Κόμητος*. *Κομήσης.* Superbias. Aristophanes *Pluto*: *Ne propterea superbias.* quod qui comam alunt, superbire solent. Quamvis, inquit, verum dicas, ne tamen propterea fastum concipias: nihilominus enim eandem poenam patieris. — Philosophi autem comam alebant, vel propter durum genus vivendi, vel illiberalitate. Aristophanes *Nubibus*: *Quorum nemo per parsimoniam unquam sese iussit tonderi.*

*Κομῆται. ἀστέρες· οἷον * πωγωνίας καὶ λαμπαδίας πυρὰ ὑφεστῶτα, παχέος ἀέρος εἰς τὸν αἰθερώδη τόπον ἀνενεχθέντος. σέλας πυρὸς ἀθρόου ἔξαψις, περιφερομένου ταχέως καὶ φαντασίαν μήκους ἐμφαίνοντος. Ὅτι τῶν παρὰ φύσιν τέσσαρές εἰσι ποιότητες ἀστέρων· κομήτης, οὗ τὸ κάτω λεπτότατον, τὸ δὲ ἄνω ἥπλωται ὡς ἐπὶ κόμης. δοκίας, οὗ τὸ ὅλον λεπτὸν ὡς ἐπὶ δόρατος. πωγωνίας, οὗ τὸ κάτω μὲν ἥπλωται, τὸ δὲ ἄνω στενότερον. βόθυνος, ἡνίκα δοκεῖ βάθος ἔχειν ὧς ὅ φαινόμενος ἀστήρ. Καὶ παροιμία· Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ. . . τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ τριμέτρου συνάρμοσον· οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ ὄνομα.*

[Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται.]

343 **Κόμμι. καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον.*

Κομιάτων. ἐξαίτησιν λαμβάνων τοῦ ἀφεθῆναι.

Κομιδῆ. λίαν, παντελῶς, ὁλοσχερῶς, εἰλικρινῶς, παντάπασι, τελείως.

Κομιδή. ἡ ἀνάσωσις. Ἡρόδοτος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἄφιξις, ἡ δίοδος. Πολύβιος· Τῆς εἰς τοὔμπροσθεν κομιδῆς καὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς ἀπέστη.

Κομιδήν. ἐπιμέλειαν· καὶ τὸ ἀπολαβεῖν τι τῶν προσηκόντων κομιδὴν ἐκάλεσαν οἱ ῥήτορες.

Κομμίδιον.

Κόμιζε. ἐπιμελοῦ.

Κομίζεται. ἀντὶ τοῦ ἔχει.

Ἂν ἡ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.

Κομιστικὰ πλοῖα. οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ τύραννοι τὰ ληφθέντα λάφυρα· ὡς Ὑπερίδης δηλοῖ.

Κόμοδα. δόσις ἐπὶ σεισμοῦ παρεχομένη.

Κόμοδος, βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς ὑπό τινος τύχης ἐλαυνόμενος ἐς τοσοῦτον μανίας καὶ παροινίας προὐχώρησεν, ὡς τὴν ἰδίαν προσηγορίαν παρατήσασθαι, Ἡρακλέα δὲ καὶ Διὸς υἱὸν ὀνομάζε-

1. *Κομῆται. ἀστέρες· οἷον πωγων.*] Scribe: *Κομῆται. ἀστέρες. ὅτι κομῆται καὶ πωγωνίας* etc. Vide Laertium VII, 152. ex quo locus hic usque ad verba illa *μήκους ἐμφαίνοντος* a Suida excerptus est. *Küst.* Interim colon removi post *λαμπαδίας* positum. 2. *πυρὰ ὑφεστῶτα, παχέος ἀέρος εἰς τὸν αἰθερ.*] Locum hunc ex Paris. A. emendavi et supplevi, qui in prioribus editt. male sic legitur: *Πυρὸς ὑφεστῶτος εἰς τὸν αἰθερώδη*. Apud Laertium loco laudato pro *παχέος* minus recte legitur *πάχους*. *Küst.* *παχέος ἀέρος* ignorant B.E.V. *πυρὸς ὑφεστῶτος* E. m. sec. 3. Supplendum *δὲ* post *σέλας*. 4. *ἔξαψις περιφερομένου*] *ἔξαψιν ἐν ἀέρι φερομένου* Laertius, id quod reponendum: v. Kapp. in librum de Mundo p. 139. 5. *παρὰ*] *περὶ* B. 6. *κάτω — ἄνω*] *ἄνω — κάτω* V. Mox *δὲ* om. *V. 7. *ὡς ἐπὶ δόρατος*] Vetus MS. *ὡς δόρυ. Reines.* 8. *δοκίας*] Vox mendosa: scribe *δοκίς*. 9. *στενότερον*] *στενώτερον* E. Med. Mox *δοκῇ* B. 10. Expungendum *ὡς*. 11. *Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὗ. τὸ δὲ ἀκροτ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Synesii in Encom. Calvit. p. 85. ubi scriptor ille, ut comatos vituperet, inter alia tritum illum versiculum affert, *Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψηνίζεται*. Id est, *Nullus est comatus, quin sit impudicus*. Sed cum vox ultima obscena sit, prae verecundia eam omisit Synesius, iubens ipsum lectorem versui addere, quod ei desit. *Küst.* *κομήτης* om. B.E. 14. Restituendum *καὶ πρᾶγμα* tum e Synesio tum e posteriore glossa. 15. Integrum senarium nihil nisi complementum esse dicti superioris docet hinc derivata gl. *Ψηνίζω: Οὐδεὶς . . . οὐ ψηνίζεται. Ὅστις οὔ*. Ubi vides *Ψηνίζεται*, cum versiculus in voce *οὔ* substitisset, e margine petitum immigrasse. Similia quaedam fulcra prodit Apostolius XV, 5. Ceterum *ψηφίζεται* V. qui supra lacunam post *οὐ* posuit. 16. *ἐξηραμένον* V. Vid. Schol. Platon. p. 399. 18. *Κομιάτων. ἐξαίτησιν λαμβάνων τοῦ ἀφεθ.*] Scribe, *Κομίατον* et *λαμβάνειν*, ut apud Hesychium. Vide etiam Meursium et Dufresnium in Glossariis Graecis. *Küst.* *Κομμέατον* Portus. *κομίατον* Lex. Bachm. p. 280. *ἐξαίτησιν*] *ἐξήτησιν* B.E.

1. *Κομιδῆ*] Conf. Schol. Platon. p. 377. et Ruhnk. in Tim. p. 163. *πάνυ* ante *λίαν* Lex. Bachm. 3. *Ἡρόδοτος*] Gl. in IV, 134. quem locum neglexit Schweigh. Ind. 4. *ἄφιξις*] *ἄφιξις, ἡ δίοδος* A.B.E. *ἄφιξις ἡσίοδος* V. et edd. ante Küst. qui neglexit. *Πολύβιος*] Fr. gr. 89. Om. cum exemplo V. 6. *ἐπιμέλειαν*] Glossa Homerica: vide vel Il. *Θ'*. 186. coll. Schol. Il. *ψ'* 411. Mox *καὶ τοῦ* Med. 8. *Κομμίδιον*] *Κομίδιον* cum *V. tacite Gaisf., om. vulg. Zon. p. 1240. *Κομίδιον. τὸ τοῦ δένδρου δάκρυον*. 9. *Κόμιζε*] Il. *ζ'*. 490. 10. *αἰτιατικῇ* post *Κομίζεται* omisi cum *V. 11. Versus Sophocl. Oedip. R. 580. Deest V. *ἂν* A.E.Med. et ut videtur B. quos Gaisf. sequitur. 12. *Κομιστικὰ πλοῖα.*] Ex Harpocratione. *ἐκαλοῦντο*] *ἐκαλεῖτο* A.V. et Harpocr. Pal. 13. *ἐκόμιζον*] Sic Küst. cum A. V. et Harpocr. Pal. *ἐκομίζοντο* B.E.Med. 15. *Κόμοδα. δόσις*] Sic etiam Glossae Basilicae. Sunt tamen qui *σεισμοῦ* legendum putent *σιτισμοῦ*. Vide Dufresnium in Glossario Latino v. *Commodum*. *Küst.* Recte explicuit Kühn. in Pausan. VIII. p. 689. Lips. Mil. Rom. V, 19. quem sequitur Chimentill. de hon. Bissell. p. 204. *Hemst.* Vide Casaubon. in Strabon. p. 931. ed. Amst. 900. ed. Oxon. *Gaisf.* Nihil Kühnius excogitavit, quin id Lipsii animum advertisset. Scribendum *σιτισμοῦ. . ἐπὶ τοῦ*] *τοῦ* om. A.B.V. 16. *Κόμοδος, βασιλεὺς*] Omnia haec de Commodo Suidas descripsit ab Ioanne Antiocheno in Excerptis ab Valesio editis p. 822. 19. *δὲ*] *τε* Exc., ubi mox *τὴν προσηγορίαν*.

Κομῆται. Stellae crinitae. Has ferunt atque pogonias et lampadias esse ardores ex aere crassiore constantes, qui locum aethereum petat. *σέλας* autem inflammationem ignis collecti, qui celeriter et longo tractu feratur. — Stellarum quae praeter naturam apparent quattuor sunt genera: *Cometes*, cuius infima pars est gracilis, summa vero dilatatur, ut in coma; *docias*, qui totus est gracilis et oblongus instar hastae; *pogonias*, cuius inferior pars dilatatur, superior est angustior; *bothynus*, cum stella quae apparet profunda esse videtur. — Et proverbium: *Nullus est comatus, quin* [*sit impudicus.*] *Extremam vero versus partem tu ipse ad trimetri numerum accommoda. haudquaquam enim ego rem et nomen istud nefandum dixerim*. *Κόμμι*. Tus. item lacrima arborum concreta. *Κομιάτων*. Commeatus sive potestas abeundi. *Κομιδῆ*. Valde, prorsus, omnino, penitus, perfecte. *Κομιδή*. Receptus in aliquem locum. Herodotus. Item, profectio, iter. Polybius: *A consilio ulterius proficiscendi et a toto illo conatu destitit*. *Κομιδήν*. Curam. Oratores etiam hac voce usi sunt, si qui res debitas recipiunt. *Κόμιζε*. Curam gere. *Κομίζεται*. Habet. *Quaecunque voluerit, a me impetrat*. *Κομιστικὰ πλοῖα*. Sic vocabantur naves, quibus tyranni capta spolia asportabant: ut Hyperides declarat. *Κόμοδα*. Munificentia quae in frumentatione praestatur. *Κόμοδος*. Commodus, Romanorum Imperator: qui furore quodam agitatus eo dementiae simul atque insolentiae progressus est, ut spreto nomine suo Herculem se Iovisque filium appellaret;

σθαι, τούς τε μῆνας ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὰς προηγορίας προσέταξεν οὕτως· Ἀμαζόνιος, Κόμοδος, Αὔγουστος, Ἡράκλειος, Ῥωμαῖος, Ὑπεραίρων, Ἀνίκητος, Εὐσεβής, Εὐτυχής, Λούκιος, Αἴλιος, Αὐρήλιος. ἀποδυσάμενός τε τὸ Ῥωμαίων σχῆμα, λεοντῆν ὑπεστρώννυτο καὶ ῥόπαλον ἐπεφέρετο, οὕτω τε θηρίοις καὶ ἀνθρώποις δημοσίᾳ ἐμονομάχει, εὐστόχως κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀκοντίζων καὶ παρὰ πάντων θαυμαζόμενος. ἐπειδὴν δὲ εἰς πολλὴν μιαιφονίαν ἐτράπη, πάντας ἀφειδῶς τοὺς ἀθλίους καὶ λελωβημένους ἄνδρας ἐς τὸ θέατρον συναγαγών, δρακοντοειδῆ τέ τινα περιθεὶς ἐκ γονάτων φάσματα, ὡς γίγαντας τῷ ῥοπάλῳ κατειργάσατο. καθεύδων δὲ ἐν τοῖς μονομαχείοις, ἐκεῖθεν ἐς τὰς πανηγύρεις πρὸς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπαντώμενος, ἐκ πάντων μὲν κακῶς διεβάλλετο, ὥστε καὶ τὴν Μαρκίαν, ἣν εἶχε παλλακῶν τιμιωτάτην, καταγνῶναι αὐτοῦ καὶ ἀπαγορεῦσαι τὰ πραττόμενα. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱκέτευον αὐτὸν μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν.

Κομμονητόριον. ἐπιστολὴ προστακτική, ἀποστελλομένη εἰς χώρας.

Κομμός. περίεργος κόσμησις. Ἠγεῖτο γυναικῶν μυρία πληθὺς μετὰ κομμοῦ καὶ ὀλολυγῆς. τουτέστι, γόου καὶ ὀδυρμοῦ.

Κομμοῦσθαι. καλλωπίζεσθαι περιέργως καὶ γυναικωδῶς. οὕτως Εὔπολις. 344

Κομῶσα. ἀνθοῦσα. * Πλούτῳ κομῶντες.

Κομμωτής. καλλωπιστής.

Κομμωτίζω. ἐπιμελοῦμαι.

Κομμωτικαί. ἀπὸ τοῦ κόμπου· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κόπτω.* κομμός, ὁ κεκομμένων τριχῶν κόσμος. κομμωτικὸς δὲ ὁ ἐκ περιεργίας κόσμος. καὶ κομμωτικόν, οὐδετέρως.

Κομμώτρια. ἐμπλέκτρια, ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας.

Κόμπαρος. ὃς συνέζευκται εἰς ὑπηρεσίαν τινί, ὁμοίως τὴν αὐτὴν ἐκτελῶν χρείαν.

Κομπολακύθου. ματαιοκόμπου καὶ κομπώδους. παραπεποιημένον δέ ἐστι καὶ παραπεπλα-

1. *τούς τε μῆνας ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὰς πρ.*] Vide omnino Casaubonum et Salmasium in Aelium Lampridium Commodo p. 505. 506. *Küst.* 2. *Ἀμαζόνειος*] *Ἀμαζόνιος* A. B. V. Exc. Mox *Αὔγουστος, Κόμοδος* V. 5. *ἀπυδησάμενος* V. *τε*] *τοι* E. 8. *εὐστόχως τε* Exc. *παρὰ*] *περὶ* V. 9. *ἐπειδὰν* libri. 12. *γονάτων φάσματα*] *τῶν γονάτων ὑφάσματα* Exc. 14. *δὲ* om. V. 14. *ἐς*] *πρὸς* A. Post *πανηγύρεις* Exc. add. *καὶ ἑορτάς.* 18. *τὰ πραττόμενα*] *τοῖς πραττομένοις* Exc. 19. *μηδὲν ἀνάξιον*] *μηδένα ἄξιον* V.

1. *Κομμονητήριον*] Vide Dufresnium in Glossario Graeco. *Küst.* *Κομμονητόριον* A. V. Lex. Seg. *Κομμονιτήριον* Zon. p. 1240. 2. *χώρας*] *χεῖρας* V. 3. *Κομμός. περίεργος*] Aliud docet interpretatio, aliud ῥῆσις allata. Quod Suidae non inusitatum est. Ceterum hoc fragmentum depromptum est ex Nicolao Damasceno in Excerptis ab Valesio editis, p. 457. quod viros doctos latuit. *Toup.* Haec ex Nic. Damascii Hist. Univ. VII. p. 309. esse descripta dicit Grotius Ep. 110. ad Gallos p. 254. Coni. Porti, esse versus iambicos, est inepta. *Reines.* *Κομμός — κόσμησις* habet Lex. Bachm. Et nonnulla quidem intercidisse persuadent turbae propinquarum glossarum: vide v. *Κομμωτικαί.* 8. *Κομῶσα. ἀνθοῦσα. Πλούτῳ κομ.*] Sic locum hunc auctoritate MStorum Pariss. rescripsi et distinxi, qui in prioribus editt. ita legitur: *Κομῶσα. Ἀνθοῦσα πλούτῳ. καὶ κομῶντες. Küst.* Recte *Κομῶσα ἀνθ. πλούτῳ.* Simocatt. p. 84. et 129. *Toup.* MS. Recte Küsterum distinxisse demonstrat haec glossa Lex. Bachm. p. 281. *Κομῶσα. ἀνθοῦσα.* Seqq. an exemplum contineretur, etiam Gaisf. dubitabat: ignorat *V. Accedit ut Etym. Gud. p. 335. (coll. 336, 27.) *κομᾶν ἐπὶ πλούτου* in explicatione verbi protulerit. 9. V. Reimarus in Dion. Cass. LXXVIII, 13. 10. Immo *Κομμωτίζομαι*, vox Synesii. *τὸ ἐπιμελοῦμαι*] *τὸ* om. A.*V. *ἐπιμελοῦμαι τὰς παρειὰς τῷ ψιμμυθίῳ* Zon. p. 1245. 11. *Κομμωτικαί*] Seqq. quae praeter ordinem litterarum distrahebantur usque ad *οὐδετέρως* in unam gl. A. coniunxit, firmante Schol. Luciani Amor. 9. Praeterea *καὶ* supplendum ante *κομμός*: v. Etym. M. p. 526, 39. 12. *κεκομμένων*] *κεκαμμένων* B. 13. *κομμωτικὸς*] *κομμωτικὸς δὲ* recepi cum A. et Schol. Mox desiderabam *κοσμῶν.* Quamquam *κομμωτικὸς κόσμος* extat apud Hermogenem, quem inter alios apposuit Hemsterh. in Plut. p. 399. *καὶ κομμ. οὐδ.* om. V. 15. *Κομμώτρια*] Helladii Chrestom. p. 4. *Toup.* MS. Videndus Pierson. in Moer. p. 238. Sumpta ex Schol. Aristoph. Eccles. 732. cf. Schol. Platon. p. 399. *ἡ κοσμοῦσα*] *ἢ κοσμοῦσα* Schol. male. Hesychius sub duplici glossa, sed distracta: *Κομμώτρια. ἡ πλέκτρια· ἡ κοσμοῦσα τὰς τρίχας καὶ ψιλοῦσα.* Vide Etym. M. p. 528. 17. *Κόμπαρος*] Vox Latina *Compar.* Vid. Du Cangii Gl. 18. *Κομπίνα*] Inter glossas Graeco-barbaras reperio quidem vocem *κομβίνα*, sed non *κομπίνα.* An ergo et hic *κομβίνα* scribendum est? Vide Dufresnium in Glossario Graeco. *Küst.* Delevi vocem cum V. post *χρείαν* subiectam. 19. *Κομπολακύθου. ματαιοκ.*] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Scholiasta Aristoph. Acharn. 589. *Küst.*

idem menses de nomine suo vocari iuberet in hunc modum: Amazonius, Commodus, Augustus, Herculeus, Romanus, Exuperatorius, Invictus, Pius, Felix, Lucius, Aelius, Aurelius. et vero cultu Romanorum deposito leonis exuvias induebat, et clavam gestabat, quibuscum contra bestias aut cum gladiatoribus palam pugnabat: eximia quidem in iaculando dexteritate, adeo ut omnibus admirationi esset. Sed postquam ad caedes et crudelitatem conversus est, qui in urbe essent mutili ac debiles cunctos in theatrum conductos, cum figuras quasdam draconum genibus eorum alligasset, perinde ac gigantes clava percussos interemit. Cum autem pernoctaret in ludo gladiatorio, atque inde ad sacrificium procederet occurrente Senatu: magnam ex ea re invidiam contraxit, adeo ut Marcia, quam e concubinis summo in honore habebat, id consilium improbaret penitus ac damnaret. Sed alii etiam multi Commodum orabant, ut ne quid indignum maiestate imperii Romani admitteret. *Κομμονητόριον.* Epistola continens mandata, quae in provincias mittitur. *Κομμός.* Affectatus ornatus. [Item planctus, lamentatio.] *Praeibat mulierum infinita multitudo cum planctu et eiulatu.* *Κομμοῦσθαι.* Curiose formam ornare, ut mulieres solent. sic Eupolis. *Κομῶσα.* Florens. * Divitiis superbientes. *Κομμωτής.* Qui formam ornat. *Κομμωτίζω.* Curiosius orno. *Κομμωτικαί.* Ducta vox ab eo quod est *κόμπος*, alii vero a *κόπτω*, nimirum *κομμὸς* est cultus comae inflexae. unde *κομμωτικὸς* curiosus est formae ornatus. et *κομμωτικόν*, genere neutro. *Κομμώτρια.* Comptrix, quae mulieres ornat. *Κόμπαρος.* Qui ministerii obeundi causa cum altero iunctus est, et eodem officio fungitur. *Κομπολακύθου.* Inani verborum apparatu

σμένον τὸ ὄνομα. ἀπὸ τοῦ λακεῖν γὰρ ἐν παραγώγῳ γέγονε τὸ ληκύθιον. ληκυθίζειν γὰρ τὸ μεῖζον βοᾶν καὶ ψοφεῖν. ἦχον γὰρ ἀποτελεῖ καὶ ἡ λήκυθος, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ πεφύσηται. πάντα δὲ τὰ πεφυσημένα κόμπον ποιεῖ. ἀπὸ γοῦν τοῦ κόμπου καὶ τῆς ληκύθου συντέθειται.

Κόμπος. ἀλαζονεία, ἔπαρσις. *Πέφυρτο δὲ τῇ δεήσει κόμπος βαρβαρικὸς καὶ ἔμφασις εὐτυχίας.*

Κομποφακελορρήμονα. ἀντὶ τοῦ βαρυρρήμονα. φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα φορτία διὰ ξύλων.

Κόμπῳ. ἐπάρσει, κενοδοξίᾳ. [*Ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον τῷ τοιῷδε κόμπῳ ἐχρήσαντο.*]

Κομψευόμενοι. ἀλαζονευόμενοι. *Πεφώραντα δὲ ὅμως τῇ πείρᾳ κομψευόμενοι τὴν ἐπωνυμίαν. περὶ ἱστοριογράφων ὁ λόγος.*

Κομψευριπικῶς. πανούργως κατὰ Εὐριπίδην. [*Αἰλιανὸς περὶ ἀσεβῶν βασιλέων λήθῃ παραδοθέντων φησί. Καὶ Ἀριστοφάνης·*

Ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιῇ;]

Κομψεία. ἐλαφρία, ἀστειότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία.

Κομψόν. περίτρανον, περίλαλον, πανοῦργον, ἀπατητικόν, πιθανόν, τεχνικόν· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀγαθὸν καὶ σπουδαῖον. *Ὁ δὲ τὸ τῶν ἀτυχημάτων οὐ φέρων κομψὸν αἰσχίσταις ὕβρεσι τὸν Βαρὰμ ἐξουθένησε, γυναικείᾳ ἐσθῆτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·*

Πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ. 345
τουτέστι, πιθανὸν καὶ εὔχαριν ἐν συνόδῳ καὶ τῇ πρὸς τοὺς ἑταίρους κοινωνίᾳ. Ἀριστοφάνης·

Οὕμὸς δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

ἀντὶ τοῦ ἀστεῖος. Κλειτοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμῳδεῖτο. νῦν δὲ ὡς παλίμβολον καὶ πανοῦργον βούλεται αὐτὸν ἀποδεῖξαι. Διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς, ἐκ χρόνου κομψῶς μεμεριμνημένον. † Καὶ εἴ τις αὐτοὺς ἀποθανεῖν δὶς λέγοι, οὐκ ἂν φανείη κομψός, ἀλλὰ τῶν συνετωτέρων. Καὶ αὖθις·

Τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.

---

1. *γὰρ ἐν παραγώγῳ — πεφύσηται* quae Aldo debentur, om. B. E. Med. *καὶ αὐτὴ* om. V. 2. *ληκωΐζειν*] Lege *ληκυθίζειν*, ut apud Enarratorem Comici loco laudato. *Küst.* Prope verum *ληκυΐζειν* A. V. item infra post *Λήκυθος*. 4. *δὲ*] Om. V. *γὰρ* Schol. 5. *ἀπὸ γοῦν — συντέθειται* om. V. *οὖν* Schol. 6. *συντίθεται*] *συντέθειται* A. B. *συνέθηκεν* Schol. 10. *Κομποφακελορρήμονα*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 863. 11. *τῶν ξύλων*] *διὰ ξύλων* A. B. E. V. Med. Reiecimus interpolationem Küsteri e Schol. petitam. V. Meinek. in Menandr. p. 307. 12. *Ἔστι τεκμηριῶσαι*] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoescheliі p. 127. [Nieb. p. 380. f.] Confer etiam Suidam v. *Ὑπαινιττόμενοι*, ubi idem fragmentum legitur. *Toup.* Deest exemplum V. Sub finem legendum *ἐχρήσαντο κόμπῳ*. 15. *Πεφώραντα* cum seqq. om. V. Similis Menandri dictio Exc. Legg. p. 355. 18. *Κομψευριπικῶς*] Aristoph. Equ. 18. *Εἰποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπιδικῶς*. Huc Suidas respexit. Sed notandum est apud Aristophanem repugnante metro hodie legi *κομψευριπιδικῶς*, cuius loco ex Suida scribendum est *κομψευριπικῶς*: quamvis, quod ad sensum attinet, nulla sit inter utramque lectionem differentia. Licet enim Comicus vel metri vel ioci gratia *κομψευριπικῶς* dixerit, ita tamen intelligendus est, ac si *κομψευριπιδικῶς* dixisset: quoniam Euripidem hic perstringere voluit, ut ex Scholiis discimus. *Küst.* *πανούργως*] *παρέργως* B. 19. *Αἰλιανὸς περὶ ἀσεβῶν βασιλέων λήθῃ παραδ. φ.*] Haec nihil sane ad rem faciunt, nec scio, quomodo in hunc locum irrepserint. *Küst.* Haec cum seqq. om. V. Corrupta haec esse vel ad aliam glossam (nimirum v. *Κομψός*) referri Perizonius suspicabatur. 20. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1357. (1308.)

1. *Κομψεία. ἐλαφρία, ἀστειότ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 195. *Küst.* Ubi Ruhnkenius in Hesychium emendabat *γλαφυρία*. Nihil desiderarunt intpp. Moer. p. 237. 3. *Κομψόν — τεχνικόν*] Et haec leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. *Küst.* Adde Timaeum p. 161. Schol. Platon. p. 399. et Schol. Greg. Naz. MS. Paris. f. 203. ap. Gaisf. *κομψοὺς*] *δύο ἡ λέξις σημαίνει· ἐπί τε ἐπαίνου τὸν εὐπιεθῆ καὶ προσηνῆ, ἐπί τε ψόγου τὸν πανοῦργον καὶ καμπύλον καὶ τὴν διάνοιαν διεστραμμένον. ἀμφότερα δὲ ἀπὸ τοῦ κάμπτω εἴρηται.* 5. *εὐτυχημάτων οὐ φέρων κομψὸν*] Ed. Mediol. [cum A. B. V. E.] *ἀτυχημάτων*. Recte. *Τὸ τῶν ἀτυχημάτων κομψὸν* est *fortunae ludum*. Interpretes non intellexerunt. Est autem depromptus hic locus ex Simocat. III, 8. cuius verba apponam: *Ταῦτα διαγνοὺς ὁ Ὁρμίσδας καὶ τὸ τῶν ἀτυχημάτων οὐ φέρων κομψὸν αἰσχίσταις ὕβρεσι τὸν Βαρὰμ ἐξουθένησε, γυναικείας ἐσθῆτας ἐπαθλα τῆς ἀδοξίας κληροδοτήσας αὐτῷ.* Hinc illustrandus atque supplendus noster Suidas. *Toup.* *ἀτυχημάτων* A. B. E. V. Med. 6. *Βαβρὰμ*] *Βαρὰμ* A. *βαρὰν* E. *βάρβαρον* V. 7. *γυναικὶ* *V. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 645. Seqq. om. V. Item *Πρῶτον μὲν — Ἀριστοφάνης* om. A. 11. *ἑταίρους*] Lege cum Schol. Aristoph. *ἑτέρους. Ἀριστοφάνης*] Ran. 977. 16. *ψυχῆς*] *ψυχῶν* E. qui mox *κομψόν*. 17. *Καὶ εἴ τις — συνετωτέρων*] Tacite delevit Küsterus. 20. Versus Aristoph. Thesmoph. 99.

---

se iactantis et gloriantis. vocabulum hoc deflexum est et formatum ab nomine *ληκύθιον*, quod a *λακεῖν* deducitur. hinc *ληκυθίζειν*, clare vociferari et sonum edere. nam etiam ampulla sonum reddit, quia turgida est. omnia enim inflata et turgida sonum edunt. ex *κόμπος* igitur et *λήκυθος* vox composita est. *Κόμπος*. Iactantia, fastus. [*Precibus mixta erat iactantia barbarica et secundae fortunae ostentatio.*] *Κομποφακελορρήμονα*. Fasces quasi verborum iactantem. *φάκελοι* enim fasces sunt lignorum. *Κόμπῳ*. Fastu, inani iactantia. *Licet autem coniectare, hos tali iactantia usos esse, quod subobscure significarent se habere terram ferri feracem.* *Κομψευόμενοι*. Gloriantes. *Experientia tamen convicti sunt cognomine isto temere gloriari.* ubi de historicis verba fiunt. *Κομψευριπικῶς*. Callide ad exemplum Euripidis. [Aelianus de regibus impiis oblivioni traditis usurpavit. Et Aristophanes: *Quare superbis, et elegantiam affectas?*] *Κομψεία*. Levitas, urbanitas, festivitas, iactantia. *Κομψόν*. Perspicuum, garrulum, astutum, fallax, probabile, artificiosum. interdum etiam bonum et honestum. *Ille vero cum fortunae ludum pulchre ferre nesciret, foedissimis contumeliis Varamum affecit, et veste muliebri indutum.* Aristophanes *Nubibus*: *Principio quidem, ut festivus sis in convictu.* Idem: *Meus vero Clitophon et Theramenes ille lepidus.* Clitophon vero ut ignavus a comicis perstringebatur: quem hoc loco mutabilem et astutum esse significare vult. *Recitata oratione de anima, quam diu ante egregie praemeditatus fuerat.* † *Et si quis eos affirmarit bis obiisse, non ille dicax habeatur, sed unus ex prudentioribus.* Et alibi: *Res lepida, et moribus tuis valde congrua.*

Κόναβος. ψόφος, ἦχος.

Ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον.

περὶ Λακαίνης γυναικὸς ὁ λόγος.

Κοννᾶς. μέθυσος αὐλητής. καὶ παροιμία·

Κοννᾶς στέφανον μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς.

ὃς εἰς τὰ συμπόσια παρῆν ἀεὶ ἐστεμμένος. ἢ ὅτι Ὀλυμπιονίκης γενόμενος πένης ἦν, μηδὲν ἕτερον ἢ κότινον ἔχων. ἢ ὅτι αὐλητὴς ἦν ἄριστος, πενιχρός, πολλάκις στεφανωθείς· ἐφ' οὗ Κρατῖνος εἶπεν·

Ἔσθιε καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν, ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ φιλοστέφανός σε φιλήσῃ.

λέγει δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέπω τετιμῆσθαι.

Κόνδυ. ποτήριον.

Κονδυλίσας. κονδύλοις πλήξας. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς παῖδα νίπτρα προσφέροντα οὐ καταθύμια κονδυλίσας ἀπέκτεινε.

Κόνδυλον. *τὸ ἐκολάφισαν αὐτὸν ὡς ἔοικεν ἐντεῦθεν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. ὃ δὲ κόλαφός ἐστι παρ' Ἐπιχάρμῳ. Ἀριστοφάνης·

Ἦν ὁ παῖς οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου.

ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν αἰτεῖν.

Κονία. ὁ κονιορτός, νίτρον, ῥύπος.

Ἔλουσαν ἡμᾶς . . . ἄνευ κονίας·

Ἀριστοφάνης. Καὶ οὐδετέρως κόνιον. καὶ κονίῃσι. καὶ κονιορτοῦνται. καὶ κονιωμένους, κόνεως πεπληρωμένους.

Κονιαταί. οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες.

---

1. Zon. p. 1231. Mox quaedam desiderantur. 2. Ἀφριόεν κοναβηδὸν] Versus Antipatri Thessal. XXVI, 5. Anthol. Pal. VII, 531. item allatus in v. Ἀφριόεν. 5. Κοννᾶς μὲν στέφανον] Aristoph. Equ. 531. Ὥςπερ Κοννᾶς στέφανον μὲν ἔχων οἶνον, δίψῃ δ' ἀπολωλώς. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Ceterum allusit hic Aristophanes ad proverbium illud: *Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχων, δίψει δ' ἀπολωλώς.* Vide supra v. *Δελφός. Küst.* Alio sermonis tenore fere eadem *Eudocia* p. 261. στέφανον μὲν Eudocia cum V. 7. ὃς εἰς τὰ συμπόσια] Haec et quae sequuntur sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* Vellem is Scholia purgando Suidae adhibuisset. Sic enim scribendum, expulso *Κοννᾶς: μέθυσος αὐλητής, ὃς . . . ἐστεμμένος. καὶ παροιμία· στέφανον . . . δίψει δ' ἀπολωλώς.* 10. περὶ οὗ] ἐφ' οὗ A. B. E. V. Med. Schol. 12. Ἔσθιε — σε] ἔσθι — σοι E. 14. φιλοστέφανός σε φιλήσῃ] πολυστέφανος νικήσει Schol. et Eudoc. φιλήσει B. V. Parodia est Hesiodi Opp. 297. Ἐργάζευ Πέρση, δίον γένος, ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' ἐυστέφανος Δημήτηρ.

1. Κόνδυ] Gl. invexit Aldus, om. B. E. Agnoscit Herod. Epimer. p. 70. Ceterum v. intpp. Hesychii. 3. παῖδα] Cyathus Oenei pincerna, quem Hercules pugno percussum interfecit. Schol. Apoll. Rhod. I, 1212. *Hemst.* Etiam Calchantem vatem pugno occidit Hercules, et Achilles Thersitem. Vid. Tzetz. in Lycophr. 978. sqq. *Reines.* Vide Heynium in Apollod. p. 192. νίπτρα] νίκτα B. E. 5. τὸ ἐκολάφισαν] Similia his habere Pausaniam in Lexico testatur Eustath. Od. ρ'. p. 1817 = 627, 42. Ἐκεῖθεν δὲ καὶ κόλαφος παρ' Ἐπιχάρμῳ, καὶ τὸ ἐκολάφισαν ἐντεῦθεν Παυσανίας φησίν. Ἀττικοὶ δὲ τὸν κόλαφον κόνδυλόν φασι διὰ τοῦ δ̄. Epicharmi locum citat Etymologus p. 525, 7. *Gaisf.* Hinc tantum lucramur, ut defectum verborum in ipso glossae principio perspiciamus. 7. Ἀριστοφάνης] Aristoph. Pac. 122. *Κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.* Vide ibi Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic compilavit. *Küst.* Qui rettulit nomen ad Pacis versum, cum deberet ad fragmentum continuum. 8. Ἦν ὁ παῖς] Integrum senarium servavit Schol. Ven. *εἰ δ' οἶνον αἰτεῖ, κονδύλους αὐτῷ δίδου.* Scribendum tamen ἂν δ' οἶνον αἰτῇ, *κονδύλους αὐτῷ δ.* cum gl. Ἂν οἶνον αἰτῇ. Nam ὁ παῖς debetur interpretibus. 10. *Κονία.* ὁ κονιορτός. νίτρον, ῥύπος] Sic recte habent MSS. Pariss. At in prioribus editt. locus hic ita legitur: *Κονία.* ὁ κονιορτός. *Κονίτρον.* ῥύπος. Male nimirum unus articulus in duos divisus est, et quae coniungenda erant dirempta sunt: quod ipsum non paucis aliis quoque in locis apud Suidam contigit. *Küst.* νίτρον] Cum *κονία* apud Graecos etiam significet lixivium sive lomentum, et omne *σμῆγμα*, quo sordes eluuntur et absterguntur, mirum non est vocem istam a Suida per *νίτρον* hic exponi. Nitrum enim esse *ῥυπτικόν*, id est, abstergendi et eluendi sordes vim habere, nemo ignorat. LXX. interpretes Ier. II, 22. *Καὶ ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ, καὶ πληθύνῃς σεαυτοῦ πόαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ.* Hieronymus in illum locum: *Pro herba* borith, *quam nos ut in Hebraeo posita est vertimus, LXX. transtulerunt πόαν, ut significarent herbam fullonum, quae iuxta ritum provinciae Palaestinae in virentibus et humectis locis nascitur, et ad lavandas sordes eandem vim habet, quam et nitrum.* Vide eundem in Prov. XXV. 20. Isidorus in Glossis: *Nitrum, lumentum.* id est, *lomentum*: sive id, quo sordes eluuntur. Hinc autem apparet pro *κονίτρον*, quod aliae editt. exhibent, in MSS. Pariss. recte legi *νίτρον. Küst. νίτρον, ῥύπος* sunt ex Schol. Aristoph. Lys. 12. ,, κοινίας] *κονίας* B. E." Sic Gaisf., quasi reliqui codices excuperentur. Atqui *κοινίας* mendum est Küst. 13. Ἀριστοφάνης] Decerpta ex vss. Lysistr. 469, 70. *Κονίῃσι*] V. Etym. Gud. p. 336. f. Hinc supplendus Zon. p. 1246. *Κονίῃσι. κονιορτὸν ποιήσει.* Lege *Κονίῃσι. καὶ Κονιορτοῦνται, κονιορτὸν ποιήσει.*

ε

14. καὶ κον.] καὶ om. E. V. καὶ κονιωμένους] *και κ.* E. h. e. *κεκονιωμένους.* 16. Κονιάται] Deest gl. V. Cf. Hesych. Scripsi *Κονιαταί.*

Κόναβος. Strepitus, sonus. *Ore spumans et dentibus cum sonitu infrendens.* de femina Lacaena haec dicuntur. *Κοννᾶς.* Connas, temulentus tibicen, qui ad convivia coronatus semper accedebat. ad instar proverbii: *coronam quidem gestans, at siti enectus.* vel quia pauper erat, licet Olympia vicisset; quippe nihil habens praeter coronam ex oleastro factam. vel quia tibicen erat optimus, sed pauper, quique coronatus saepe fuisset. de hoc Cratinus: *Comede, ventrique tuo indulge, ut fames tibi inimica sit, Connas vero coronis gaudens tetiamet.* idem vero tradit ei post tot victorias nullum honorem habitum fuisse. *Κόνδυ.* Poculum. *Κονδυλίσας.* Qui pugnis percussit. *Hercules autem puerum, qui minus commode aquam afferret, pugno necavit. Κόνδυλον.* [Quod vulgo *κόλαφον* dicunt:] unde *ἐκολάφισαν* Atticos usurpasse liquet. vocabulum vero *κόλαφος* extat apud Epicharmum. Aristophanes: *Si vinum petierit, alapam ipsi da.* dictum scilicet ut assuefaciamus pueros, ne quid supervacui petant. *Κονία.* Cinis, nitrum, sordes. Aristophanes: *Lararunt nos sine cinere.* Et neutro genere *κόνιον.* item *κονίῃσι, κονιορτοῦνται, κονιωμένους*, pulvere repletos. *Κονιαταί.* Qui parietes dealbant.

Κόνιον. βοτάνη δηλητήριος. διὰ τοῦ ō μικροῦ διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου.

346 ‖ *Πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἁπλῶς σὺ ἐδέξω·*
αὐτοὶ δ' ἐξέπιον τοῦτο τεῷ στόματι.

Κονιόπους. πολυσχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν πόδα, ἀλλὰ καταπασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνεως. ἢ δὲ κόνις ἀπὸ τῆς χύσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ κόπτω· ἢ διακεκομμένη γῆ. γράφεται δὲ καὶ κονίποδα· τουτέστι, στενὸν σανδάλιον, οὗ διὰ τὴν στενότητα ὁ ποῦς ἐκονιορτοῦτο.

Κονιορτός. Ἀσκοὺς πλείστους ἐξότι μάλιστα πληρώσας κονιορτοῦ φέρειν ἔδωκεν ἑκάστῳ ἀνδρί· καὶ κατὰ τὴν συμπλοκὴν τοὺς ἀσκοὺς τῆς αἰθάλης νύττειν μαχαιριδίοις.

Κονιορτωσάμενον. κόνιν ἐπιβαλόμενον. Κονιορτωσάμενον καὶ τὸν ἐκ πορείας κατὰ σπουδὴν ἐρχόμενον ἐπιφαίνοντα.

Κονίω. χρίω.

Κόνις, κόνεως, τῇ κόνει.

Κονίσαλος. κονιορτός. ἢ Κονίσαλος, δαίμων πριαπώδης· ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι. καὶ Κονισάλεος.

Κόνισαι. γυμνάσθητι. Καὶ κεκονῖσθαι, τὸ γυμνάζεσθαι.

Κονίσουσι. κόνιν ἐγεροῦσι.

Κονίστρα.

Οὐδ' αὖ κονίστρας εἰς τὸ ῥίψαι τοὺς πόνους.

κονίστρα, παλαίστρα ἢ κυλίστρα.

ω ει ω

1. *Κόνειον*] Vel ex serie litterarum patet, Suidam scribere voluisse vel debuisse *κόνιον*, per ī. *Küst.* *Κονιον* B. E. V. *κονειον* A. 3. *Πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνειον μὲν ἁπλ.*] Apud Laertium lib. II, 46. [Anthol. Pal. VII, 96.] ubi idem Epigramma legitur, hexameter hic ita conceptus est: *Πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κώνειον ἁπλῶς μὲν ἐδέξω.* Salmasius tamen in Inscript. Herod. Attic. p. 65. testatur, in omnibus vetustis exemplaribus Laertii eundem versum sic legi: *Πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνῖον μὲν ἁπλῶς σὺ ἐδέξω.* Sic et Suidas in suis exemplaribus scriptum invenit, ut ex hoc loco patet. Vulgatam tamen lectionem Laertii praetulerim. *Küst.* *πρὸς γὰρ Ἀθηναίων* om. V. Tum *κόνιον* A. E. V. Atque hunc ipsum versum tangit observatio, quondam in marginem coniecta, *διὰ τοῦ ō μ. διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου.* 5. *τοῦτό γε τῷ*] Lege *τοῦτο τεῷ*. *Küst.* Et sic A. V. *γε* om. B. E. 6. *Κονιόπους*] Hesychius habet *Κονίπους*: quam lectionem confirmat auctoritas Aristoph. Eccles. 843. *Küst.* *πολυσχεδὲς* V. et Etymol. Dorv. Dedimus exempla vocis *πολυσχιδὴς* in Dionys. Perieg. p. 699. 7. *τὸν πόδα*] *τὸ σῶμα* Etymol. *καταπασσόμενον*] Sic recte habent MSS. Pariss. [*V.] et Etymologus. At priores editt. [et E.] male *καταπλασσόμενον*. *Küst.* 8. *ἢ ἀπὸ . . . γῆ*] Haec abhorrent ab interpretatione glossae, quippe quae referantur ad notationem v. *κόνις*: vide easdem fere voces ap. Etym. M. p. 528. 9. *διακεκομμένη*] Hanc lectionem ex MSS. revocavi: cuius loco in prioribus editt. mendose scriptum est *διακεκαυμένη*. Lectionem MStorum non solum confirmat sensus, sed etiam Etymologus v. *Κονία*, quem vide. *Küst.* *κατακεκομμένη* Zon. p. 1236. 10. *κονίποδα*] Refertur ad Aristoph. Eccles. 843. ubi Schol. *στενὸν σανδάλιον*. 12. *Κονιορτόν. Ἀσκοὺς πλείστους*] *Κονιορτὸς ἀπείστους ἐξότι μάλιστα* A. *Κονιορτὸς ἀσκοὺς πλείστους ἐξέτι* V. *Κονιορτόν. ἀσκοὺς πλ. ἐς ὅτι* vel *ἐξότι* *V. B. et edd. ante Küst. qui *ἐξότε μάλιστα* neglexit. Dedi *Κονιορτός*. Gaisf. *ἐς ὅτι*. Sed ipsam orationis speciem haud mediocriter mutat v. *Αἰθάλη*: *Ἀσκοὺς πληρώσας κονιορτοῦ, κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐκέλευσε τὰ ταμιεῖα τῆς αἰθάλης μαχαιριδίοις διατιτρᾶν*. Hinc primum lucramur tum *ἐκέλευσε*, tum *διατιτρᾶν*, quod cum reliquis sic licet consociare, *νύττειν μαχαιριδίοις καὶ διατιτρᾶν*: deinde quod magnam habet offensionem *τοὺς ἀσκοὺς τῆς αἰθάλης*, praegresso *ἀσκοὺς . . . κονιορτοῦ*, quamquam id v. *Διατιτρᾶν* firmare videtur, in eo et interpretationem *τοὺς ἀσκοὺς* germano *τὰ ταμιεῖα* (id est receptacula) posthabebimus, et quod superest *τῆς αἰθάλης* sic fere cum *κονιορτοῦ* coibit, *κονιορτοῦ τε καὶ αἰθάλης*. Ceterum ipsa formula *πλείστους ἐξότι*, Agathiae, Menandro similibusque scriptoribus celebrata, hunc quoque locum arguit ad aevum Byzantinum esse revocandum. Ad horum vero similitudinem accuratissime fragmentum accedit in v. *Ἀπόμοιρα*.

1. *ἐπιβαλλόμενον*] Scripsi cum *V. *ἐπιβαλόμενον*. 2. Exemplum delevit Küsterus. *Κονιορτωσάμενος* B. E. *ἐκ πορείας*] *τὸν ἐκ πορείας* A. B. 5. Om. vulg. *τῇ κόνει* nescit *V. 6. *Κονίσσαλος*] *Κονίσαλος* bis A. B. V. Vide vel Schol. II. *γ'*. 13. et Herod. Epimer. p. 70. *Κονίσσαλος, δαίμων*] Ex Schol. Aristoph. Lysistr. 981. *Küst.* *Λαίμων πριαπώδης* Strab. XIII. 588. *Οὐ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαπον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς Ἀττικοῖς Ὀρθάνῃ, καὶ Κονισσάλῳ, καὶ Τύχωνι*. Vid. Gyrald. f. 62. Plat. in Phaone apud Athen. X. 441. *Κονισσάλῳ δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν*. Timoclis fabulam Conissalum citat Suid. infra in *Τιμοκλῆς*. *Reines.* 8. *καὶ Κονισάλεος* om. vulg. *κ. Κονισσάλεος* Med. 9. *Κόνισαι*] Aristoph. Eccles. 1212. (1168.) Monuit Abresch. *κονίσθαι*] *κεκονίσθαι* A. B. *κονίσθαι* E. Med. Küsterus adoptavit tacite correctionem Porti. Desunt haec V. Refinxi tenorem: cf. supra v. *Κεκονιμένος*. 11. *Κονίσουσι*] *Κονίσσουσι* A. V. Spectat Il. *ξ'*. 145. *κονιορτὸν ἐγείρουσι* Lex. Seg. et *ἐγείρουσι* quidem A. B. quod non frustra posuerunt. Haec enim pro fragmentis habenda copiosae disputationis, quam praestat Etym. M. p. 528. 12. *Κονίστρα*] Eustath. Il. *γ'*. p. 289, 34. Poëta cit. a Suida v. *Ἄξεινος*. *Burn.* V. Salmas. in Solin. p. 336. 13. *πόνους*] Senarius nonnihil corruptus est. Scribendum, *Οὐδ' αὖ κονίστρας εἰς τὸ ῥύψαι τοὺς πόνους*. Quae vox est *κονίστρας* propria. Hesych. *Ῥύψαι, σμῆσαι, σμῆξαι, πλῦναι*. Est autem Pisidae hic versiculus: quod collegisse videor ex Suida v. *Αἰετός*. Ubi sequentes huius scriptoris senarii leguntur: *Οἷς οὔτε δίψης ἐστὶν ἥττων ἡ φύσις, Οὐδ' αὖ κονίστρας ἐνδεὴς ἡ στερρότης, Ἀλλ' εἰσὶ δίψης καὶ κρύους ἀνώτεροι*. Quae ex Aeliano hausisse videtur, Hist. Animal. II, 26. *Οὐδέποτε αἰετὸς οὔτε πηγῆς δεῖται, οὔτε γλίχεται κονίστρας, ἀλλὰ καὶ δίψους ἀμείνων ἐστί, καὶ καμάτου φάρμακον οὐκ ἀναμένει ποτόθεν ἕξωθεν*. *Toup.* I. p. 354. 15. Zon. p. 1236.

Κόνιον. Cicuta, herba venenata. per ō scribitur propter metrum versus. *Nam ab Atheniensibus nihil nisi cicutam accepisti, sed ipsi eam tuo ebiberunt ore.* *Κονιόπους*. Calceamentum multas scissuras habens, nec totum tegens pedem; ideoque pulvere conspersum. *κόνις* vero dictum ab eo quod est *χύσις*; vel a *καίνω*, quod est concido: quasi sit terra comminuta. Invenitur etiam *κονίποδα*, quod est artum sandalium: propter cuius angustias pes pulvere conspergebatur. *Κονιορτός*. *Utres plurimos, quantum congeri potuit, pulvere et favilla repletos unicuique viro ferendos dedit, eosque in proelio cultris tundi iussit.* *Κονιορτωσάμενον*. Qui pulverem iniecit. *Cum pulverem excitasset, ac talem se praeberet, qui de itinere festinanter veniret.* *Κονίω*. Illino. *Κονίσαλος*. Pulvis. Vel daemon Priapeius: sic dictus, quod ne in pulvere quidem cum feminis coire pigretur. Et *Κονισάλεος*. *Κόνισαι*. Exerce te. Et *Κεκονῖσθαι*, exerceri. *Κονίσουσι*. Pulverem excitabunt. *Κονίστρα*. Palaestra. *Neque palaestra* [*ei opus est*,] *ut labores abstergeat.* Est enim *κονίστρα* palaestra vel volutabrum.

Κόνος ἀρτοξύη. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνταποδιδόντων.

Κονοσκογκόλορος. ὁ Ἑλληνιστὶ ὀνομαζόμενος Σαρδανάπαλος· ὃς τὰ γυναικεῖα φρονῶν καὶ περὶ τρυφὰς ἀσχολούμενος κατελύθη ὑπὸ Ἀρβάκου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ, ἀναγκασθεὶς ἑλθεῖν εἰς ἐκούσιον θάνατον, καὶ σὺν τοῖς βασιλείοις ἑαυτὸν κατακαῦσαι. ὁ δὲ Ἀρβάκης οὗτος καὶ τὴν βασιλείαν εἰς Μήδους μετέθηκεν.

Κόννους. Ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρέποντα, τοῖς μὲν παισὶ κόννους καὶ ψέλλια, τοῖς δὲ νεανίσκοις δραμβὰς καὶ μαχαίρας· Πολύβιός φησι.

Κόννου ψῆφον. ἐπὶ τῶν οὐδενὸς ἀξίων. ὁ δὲ Κόννος[11] λυρῳδὸς ἦν, ὥς τινές φασιν, τῶν ἀφώνων· ὡς δέ τινες, κιθαρῳδός. 347

Κονῶ. τὸ ἀγωνιῶ.

Κονσιστώριον. θεῖον συνέδριον.

[*Κονσούλους.* αὐτοκράτορας αὐτοὺς οἱ τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες ὠνόμασαν, οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας Ὑπάτους προσηγορεύκασιν. ζήτει ἐν τῷ Ὕπατοι πλατύτερον.]

Κόντῳ πλεῖν. παροιμία. ἤγουν προσηκόν τως ζῆν.

Κόξα. τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος.

---

1. *παροιμία* A. in marg. De quo proverbio nihil constat. 3. *Κονοσκογκόλορος*] Aliter Eusebius in Chronico Num. MCLXXVIII. et Georgius Syncellus p. 165. qui Sardanapalum *Θωνοσακογκόλορος* vocatum fuisse testantur. *Küst.* 7. *κατακαῦσαι ἑαυτὸν*] *ἑαυτὸν κατακαῦσαι* A.V. 9. *μετέθηκεν εἰς Μήδους*] *εἰς Μήδους μετέθηκεν* *V. 10. *Ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι*] Haec sunt verba Polybii lib. X. c. 18. sed apud quem pro *δραμβὰς* legitur *ῥαμβάς*. 11. *κόννους*] Quo vocem hanc referas, quae nec a Suida hic exponitur, nec apud alium quenquam grammaticorum legitur? Certe Casaubonus eam suspectam habuit, quippe qui apud Polybium loco laudato eam asterisco notavit, vertitque *inunculas*: quasi legeretur *ἐλκόνας*. *Küst.* In Polybio ita legitur: *Τότε καὶ γένη καὶ καθ' ἡλικίαν ἑκάστοις ἐδωρεῖτο τὰ πρέποντα. ταῖς μὲν παισὶ κόνους καὶ ψέλλια, τοῖς δὲ νεανίσκοις ῥαμβὰς καὶ μαχαίρας.* Ubi vocem *κόνους* minus intellexerunt viri doctissimi. Est autem *κόνος* sive *κόννος*, quod iam moneo, ornamentum muliebre, quod auribus scilicet appendebatur, a forma ita dictum, quia conum sive *κῶνον* referebat. [Confer Clement. Alexand. Cohort. ad Gent. p. 15. ubi vide Potter.] Idem enim *κόνος*, *κόννος* et *κῶνος*. [Hesychius: *Ἰσοράβιον κόννον.* Vide infra in v. *Κιπασσις.*] Significat autem quicquid fastigiatum sit aut in acutum exeat: quod vel ex Hesychio liquet. Hinc de barba, puellarum mammis, pini arboris fructu ceterisque *τοῦτον τοῦ σχήματος* usurpatur. Hesych. *Κῶνοι, οἱ στρόβιλοι.* Atqui *στρόβιλοι* sunt ornamenta muliebria. — Quare corrigendus omnino Suidas ex Polybio: *ταῖς μὲν παισὶ κόνους καὶ ψέλλια.* Et locus ita vertendus: *Convenientia unicuique pro aetate et sexu munuscula divisit: puellis inaures et armillas, adolescentibus vero cultros et gladios.* Ceterum pene oblitus sum monere legendum, *ῥαμβὰς καὶ μαχαίρας.* Hesychius, grammaticorum longe doctissimus: *Ῥαμβή, κοπίς, μάχαιρα. Toup.* I. p. 356. *ἐλοιδορεῖτο* B.V.E pr. 13. *Κόννου ψῆφος*] Nullus dubito, quin proverbium hoc initio conceptum fuerit *Κόννου ψάφος.* Docent enim grammatici Connum, qui proverbio isti locum dedit, fuisse fidicinem: cui quatenus tali, nemo *ψῆφον* tribuat, sed *ψάφον*. Neque sententiae huic obstat auctoritas Aristophanis, apud quem in Vesp. 673. *Κόννου ψῆφος* legitur. Nam Comicus iste, de iudicibus ibi loquens, risus movendi gratia pro *Κόννου ψάφον* praeter expectationem *Κόννου ψῆφον* dixit: quo genere ioci Aristophanem frequenter uti solere, nemo ignorare potest, qui lepidissimum istum poetam vel a limine salutaverit. Quare miror veteres grammaticos hoc non observasse, sed omnes auctoritatem Aristophanis absque iudicio secutos proverbium hoc extulisse *Κόννου ψῆφος*, quod *Κόννου ψάφος*, ut diximus, initio conceptum fuisse nulli dubitamus. *Küst.* *ψῆφον* A.B.E. *νόφον* emend. Schottus in Suidae Prov. VIII, 78. Küsterum apparet causae suae rationibus parum idoneis servisse. *μηδενὸς*] *οὐδενὸς* A.B.E.V.

1. *ὁ δὲ Κόννος λυρῳδὸς ἦν*] Vetus Enarrator in modo indicatum locum Aristophanis: *Κόννος κιθαρῳδὸς ἦν νέος. ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. Καλλίστρατος δὲ παροιμίαν φησί, Κόννου θρίον· παῖζει. Εὐφρόνιος δέ, ὅτι ἐλέχθη διὰ τὸ ἡδύν τινα τὸν Κόννον εἶναι, οἱ δὲ Κόννον λέγουσι τὸν κιθαριστήν.* Ab hoc Conno citharoedo diversus erat *Κοννᾶς* fidicen: de quo vide Schol. Aristoph. Equ. 531. et Suidam supra v. *Κοννᾶς*. Hoc autem ideo moneo, ut obiter emendem Hesychium, apud quem pro *Κόννις, ἀλείτης*, scribendum est, *Κοννᾶς, αὐλητής*: de cuius emendationis veritate nemini dubium relinquetur, qui Suidam v. *Κοννᾶς* cum hoc loco Hesychii conferre voluerit. *Küst.* A Conno musicam didicit Socrates. Max. Tyr. S. 22. *Reines.* Connus iste notissimus tum per Platonem (vide vel Euthyd. 4.), tum Amipsiae fabula, de qua v. Meinekii Qu. Scen. II. p. 44. 3. *το*] *τῷ* A. 4. V. infra v. *Κωναιοτώριον.* 5. *Κονσούλους. αὐτοκράτορας αὐτοὺς οἱ τῶν Ῥωμ. πολῖται*] Locum hunc ita legendum puto: *Κονσούλους. αὐτοκράτορας. οὕτως τοὺς τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντας* etc. Vide v. *Ὕπατοι. Küst.* Melius ille Suidae consulturus, si glossam diserte prolatam *Ὕπατοι* adiisset, unde haec temere corrasa sunt. Quisquis igitur ista suffuratus est, primum a principio glossae illius descripsit, *οἱ τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες*, mox ab extremis, ut erat homo perspicax, sumpsit *αὐτοκράτορας αὐτοὺς ὠνόμασαν, οἷα δὴ κιλ.*, quae posthac in unum quasi tenorem redacta sunt.

Ac ne dubitemus, accessit V. germanam servans scripturam *οἱ τὴν τῶν Ῥ. πολι διοικοῦντες*: quam recipiendam duxi, licet reliquis male concordantem. Ceterum haec uncis notavi, cum *V. post v. *Κόυρις* reponat. 9. *ζήτει* Gaisf. tacite. 11. *Κόντῳ πλεῖν*] Vide Henr. Stephanum in Animadv. ad Adag. Erasm. p. 19. 20. *Küst.* Stephanum laudarat Schottus in Suidae Prov. VIII, 79. *προσηκόντως ζῆν* item Hesychius et Vat. App. II, 34. *ἤγουν*] *οἷον* A.B.*V. Neutrum in proverbiorum interpretatione locum habet. Latet fortasse *ὃ σημαίνει*. Mox glossam e Zon. p. 1236. inculcatam, *Κόντζα. ῥοπάνη τις*, Gaisf. delevit cum A.B.V.E. 13. *μέρος*] *μέρους* A.B.Med.

Κόνος ἀρτοξύη. Proverbium de iis qui par pari referunt. *Κονοσκογκόλορος.* Graece Sardanapalus. hic muliebri vir animo et luxui deditus regno spoliatus est ab Arbace belli duce: a quo cum ad voluntariam mortem adactus esset, ipse cum regia se cremavit. Idem Arbaces etiam imperium ad Medos transtulit. *Κόννους.* Polybius: *Convenientia unicuique aetati munuscula divisit: puellis inaures et armillas, adolescentibus vero cultros et gladios.* *Κόννου ψῆφος.* Connus calculus. de nullius pretii rebus dicitur. Connus autem, ut quidam tradunt, lyricen fuit parum vocalis, vel, ut alii, citharoedus. *Κονῶ.* Dimico. *Κονσιστώριον.* Synedrium sacrum. [*Κονσούλους.* Penes quos erat reip. administrandae potestas: sic Romani summos magistratus vocabant, quasi dicas viros in consiliis et sententiis dicendis praestantissimos. hos Graeci postea ob summam eorum potestatem *Ὑπάτους* vocarunt. In voce *Ὕπατοι* hac de re plenius agitur. *Κόντῳ πλεῖν.* Proverbium. id est, convenienter vivere. *Κόξα.* Posterior genu pars.

Κόορτις. Ῥωμαϊκὴ σπεῖρα. Ἄθρους ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ τέτταρας κοόρτις.

*Κοππατίας ἵππους ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάραγται τὸ κ στοιχεῖον· ὡς σαμφόρας, τοὺς ἐγκεχαραγμένους τὸ σ καὶ τὸ ν χαρασσόμενον σὰν ἔλεγον· αἱ δὲ χαράξεις αὗται ἔτι καὶ νῦν σώζονται ἐπὶ τοῖς ἵπποις. συζευγνυμένου γὰρ τοῦ κ καὶ τοῦ σ τὸ σχῆμα τοῦ Ϡ ** ἀριθμοῦ καταναοεῖσθαι· οὐ προηγεῖται τὸ κόππα· παρὰ γὰρ τοῖς γραμματισταῖς οὕτω διδάσκεται, καὶ καλεῖται κόππα τὸ ϛ. τινὲς δὲ κοππατίαν ἐξηγήσαντο τὸν κόπιονα ταῖς ὁπλαῖς τὸ ἔδαφος· οὐ δεόντως ὑποτιθέμενοι. οὐδὲ γὰρ Βουκεφάλας καλοῦμεν διὰ τὸ μορφὴν τοιαύτην ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τὸ οὕτω κεχαράχθαι· οἷος οἶμαι καὶ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἵππος ἦν, ᾧ τελευτήσαντι τὴν Βουκέφαλον Ἀλεξάνδρειαν ἔκτισεν, ἐντάφιον αὐτῷ τῆς ἀρετῆς χαριζόμενος πόλιν.*

Κοπιοδόρπιον. τρύφος τι.

Κοπίς. ἡ μάχαιρα.

Οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
ἀλδεσθεὶς ἔργον.

*περὶ βοὸς ὁ λόγος. Ὁ δὲ παίεται κοπίδι τὴν κεφαλήν, ὡς οὐ βιωσόμενος. **

Κόπις. ὁ λάλος, ὁ ῥήτωρ.

*Κοπρία. ὁ πηλός. * Καὶ Ἀριστοφάνης·*

Κοπροφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.
ἀντὶ τοῦ, εἰ λαλήσεις, κόπρον σου καταφορήσω. τουτέστι, κόπρου πληρώσω.

[*Κόπριος ἀνήρ. ὡς ἀπὸ δήμου· λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον. ἢ κηπουρός· παρὰ τὴν κόπρον.*]

Κόπτοντες. Τὰ ὑποζύγια κόπτοντες, οὕτω 348
τῇ ἀπορίᾳ ἀντεῖχον. ἀντὶ τοῦ, χρώμενοι τούτοις πρὸς ἐδωδήν.

---

1. *Ἄθρους* | Polybius XI, 33, 1. 3. *Κοππατίας ἵππους* | Ex Enarratore Comici Nub. 23. in quibus tamen multa peccata sunt, ut iamdudum monuerunt Scaliger et Salmasius: ille in notis in Eusebium p. 116. hic vero in Exercitt. Plin. p. 627. quorum scrinia hic non compilabo. *Küst.* 4. *κ στοιχεῖον* | Apud Suidam repone cum Salmasio ϛ *σημεῖον*. Mox cum Schol. a criticis leviter castigato scribendum: *τοὺς ἐγκεχαραγμένους τὸ Ϡ. τὸ γὰρ ϡ καὶ τὸ π χαρασσ. σαμπὶ ἔλεγον.* 5. *καὶ ν χαρασσόμενον ἄλλοις. σὰν γὰρ ἐκείνους ἔλ.* | Apud Enarratorem Comici loco laudato legitur *τὸ γὰρ ϡ καὶ τὸ π χαρασσόμενον σὰν ἔλεγον.* Sed neutra lectio sanum sensum habet. *Küst.* Delevit Gaisf. *ἄλλοις* et *γὰρ ἐκείνους* cum A. B. V. taciteque *τὸ* cum *V. addidit. 6. *αἱ δὲ χαράξεις*] *τινὲς δὲ κοππατίαν καλοῦσι τὸν κόπιονα τῇ ὁπλῇ τὸ ἔδαφος* V. (qua de scriptura silet Gron.) ubi reliqua desunt. 7. *συζευγνύμενον γὰρ τὸ κ τῷ σ* | *συζευγνυμένου γὰρ τοῦ κ καὶ τοῦ σ* A. B. Legendum *τοῦ π καὶ τοῦ ϡ τὸ σχ. τοῦ Ϡ ἀρ.* Saltem *σχῆμα* illud, libris invitis, ad sententiae usum conformavi. Quamquam ne sic quidem aut Suidas aut Aristophanis interpres videtur esse restitutus: nam quid *ἀριθμοῦ* ad naturam episemi, quidve *δύναια νοεῖσθαι* ad figuram stata quotidianaque ratione compositam? Immo hausit lacuna demonstrationem numeri, cuius ipsa vestigia (*ὃ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἐνενήκοντα νοεῖσθαι*) servat et *καταναοεῖσθαι* et deinceps expulsum *ἐνενήκοντα*. 8. *καταναοεῖσθαι δίδωσιν* | *δίδωσιν* om. A. B. E pr. cuius loco Gaisf. *δύναται* e Schol. interposuit. 9. *ϡ* | *κόππα* scripsi cum A. qui mox om. *γάρ. καὶ παρὰ γρ.* Schol. *γραμματισταῖς*] *γραμματισταὶ* de *calculonibus* Salmasius interpretatur in Tertull. de Pallio p. 468. Schol. tamen *γραμματικοῖς.* 10. *κόππα ἐνενήκοντα* | Sic edd. vulgg. et Schol.: *τὸ κόππα τὸ ϛ* A. et omisso priore *τὸ* Med. *κόππα τὸ ἐνν.* B. E. 12. *οὐ δεόντως*] Recte Schol. *οὐδὲν ὄντως. Βουκεφάλους*] *Βουκεφάλας* restitui cum A. B. E. Med. 14. Lege cum Schol. *οὕτως ἐγκεχαράχθαι.* 16. *Βουκέφαλον Ἀλεξάνδρειαν* | Alii urbem ab Alexandro in Bucephali memoriam conditam rectius *Βουκεφάλειαν* vocant. Vide Strabonem, Stephanum et Hesychium. Quid autem hic sibi velit *Ἀλεξάνδρειαν* non video. *Küst.* *ὃς τελευτήσαντος τοῦ Βουκεφάλου Ἀλεξ.* Schol. 17. *αὐτῷ*] *αὐτοῦ* B. E.

1. *Κοπιοδόρπιον*] Athenaeus lib. IV. p. 138. testatur, apud Lacedaemonios genus quoddam coenae usitatum fuisse, *κοπὶς* vocatum: de quo locum hunc Suidae intelligendum esse puto. *Küst.* Mireris hunc fugisse, quod Schrevelius in Hesychium perspexit, legendum esse: *Κόπις. δόρπιον, τρύφος τι.* Küstero repugnavit etiam Barkerus in Etym. M. p. 887. *Κοπιοδόσπιος* *V. 3. *Οὐ φονίην*] Versus Adaei Ep. III, 2. Anthol. Pal. VI, 228. integriores sub v. *Τετρυμένον*: unde leg. *ἔργων*. Desunt haec V. 6. *ἔτι*] *εἶναι* A. B. E. et edd. ante Küsterum, qui *ἔτι* videtur mutuatus ex versione Porti, *victurus diutius*. Nos id sustulimus, opinati nomen scriptoris v. *εἶναι* recondi. 7. *Κόπις. ὁ λάλος* | Vide Eustathium in Odyss. ξ'. p. 1749, 28. et praecipue Etymologum. *Küst.* Vid. Euripid. Hec. 134. *Toup.* MS. Cleodemus Peripateticus, *σύγχρονος* Luciano: non *στωμύλον*, non *ἐλεγκτικόν*, *ἔργους αὐτὸν καὶ κοπίδα οἱ μαθηταὶ καλοῦσιν* Lucian. Sympos. p. 344. Lycophr. 1464. *Μελαγκοιλρας κόπις*: ibi Tzetz. *κόπις ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπτις καὶ κόπις ἢ ὁ ἔμπειρος. Reines.* Adde Herod. Epimer. p. 70. 8. *Ἀριστοφάνης* | Equ. 295. Hic tamen versus cum parum conveniat in gl. *Κοπρία*, quaedam intercidisse putabimus, quae spectarent ad v. *Κοπροφορῶ*. 12. *Κόπριος ἀνήρ* | Eadem fisdem vocibus continentur in v. *Ἀνὴρ Κόπριος*: quae cum V. omittat, delere potius quam notare debueram. Ceterum hinc explicanda Hesychii glossa: *Κόπριος. τῆς Κόπρου.* Sustuli tamen cum eodem V. alteram interpolationem, Astrampsychi versiculos tres, *Κόπρῳ καθισθεὶς ζημίας ἕξεις τρόπους. Ἢν πεπλευκὼς τοῦ νοὸς νόει βλάβην. Ἔκδηλός ἐστι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος.* quos in margine habet A. 15. *Τὰ ὑποζύγια*] Similia Xenophon Anab. II, 1, 6. *Gaisf.*

Κόορτις. Cohors apud Romanos. *Ducens ex castris quattuor integras cohortes.* *Κοππατίας.* Sic equos vocabant, qui notati erant elemento Koppa: ut Samphoras eos, qui Sampi notam habebant. hae autem notae hodieque solent equis inuri. Pi vero coniunctum cum Sigma notam Sampi constituit, numerique DCCCC habet vim: quam quae praecedit, eam Koppa grammatistae docent vocari, et significatum numeri XC habere. Quidam vero *Κοππαίαν* interpretantur equum, qui solum ungulis tundit: temere quidem coniectantes. nam ne Bucephalos quidem vocamus equos, qui bovis caput habent, sed quibus talis nota insita est: qualis etiam, ut opinor, fuit Alexandri Macedonis equus, cui mortuo Alexandriam condidit, hoc honore virtuti eius habito, ut urbem pro monumento exstrueret. *Κοπιοδόρπιον.* Coena. frustum. *Κοπὶς.* Culter. *Cruentae securi subiicere veritus est, laborum memor.* de bove ibi verba fiunt. *Ille vero securi caput feritur, ut qui non amplius victurus esset.* *Κόπις.* Loquax, orator. *Κοπρία.* Stercus. * Et Aristophanes: *Si vel mussitaris, stercore te inquinabo.* id est, si quid locutus fueris, stercore iniecto te replebo. [*Κόπριος ἀνήρ.* Quasi a pago vocatus. intelligit autem eum qui stercora colligit. vel hortulanus.] *Κόπτοντες.* Caedentes. *Iumenta caedentes, sic famem tolerarunt.* id est, iumentis cibi loco utentes.

Κόπτω. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν.

ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρουόντων τὸ κόπτειν λέγεται· ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψοφεῖν. ἱκανῶς δὲ τοῦτο διέστειλε Μένανδρος· ἐπὶ μὲν τῶν ἐξωθεν λέγων,

Κόψω τὴν θύραν.

ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν·

Ἀλλ' ἐψόφει καί τις τὴν θύραν ἐξιών.

Εἰ νὴ Λία τὰς γνάθους αὐτῶν δὶς ἢ τρὶς ἔκοψεν, ὥςπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον.

καὶ αὖθις·

Λάβετέ μου θοἰμάτιον· κόψω Βουπάλῳ τὸν ὀφθαλμόν.

Κορακήσιον.

Κορακίας. μέλας.

Κορακῖνος. εἶδος ἰχθύος.

Κόραξ. εἶδος ὀρνέου. Καὶ ὁ ῥήτωρ, ὁ τῆς ῥητορικῆς εὑρετής, περὶ οὗ καὶ τό, Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν, εἰρημένον. ἐστι δὲ καὶ εἶδος μηχανήματος.

Κόραξ ὑδρεύει. ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινων τυγχανόντων.

Κοράττειν. τὸ ἄγαν προσμένειν καὶ λιπαρεῖν. ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας κοράκων περιπετομένων καὶ μὴ ἀποχωρούντων.

Κορβανᾶς. παρὰ Ἰουδαίοις ὁ ἱερὸς θησαυρός. Πιλάτος τὸν ἱερὸν θησαυρὸν εἰς καταγωγὰς ὑδάτων καταναλίσκων ταραχὴν ἐκίνησε. κατῆγε δὲ ἀπὸ τετρακοσίων σταδίων. καὶ παραστήσας στρατιώτας, πολλοὺς ἀπέκτεινεν.

Κορβῖνος. ὁ Βαλέριος. ἀπὸ τοῦ κόρακος· κόρβους γὰρ καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς κόρακας, καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ κρώζειν· ἐπεὶ ὁ κόραξ ἐν τῇ πρὸς Κελτὸν μονομαχίᾳ συνέπραξε. καὶ ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Ἀμύσσειν.

Κορδακίζει. αἰσχρὰ ὀρχεῖται. κόρδαξ γὰρ εἶδος ὀρχήσεως κωμικῆς. Καὶ ὁ κορδακισμός.

---

1. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 132. ubi vide Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 3. *ἐπὶ*] *ἐπὶ μὲν* A. B. V. Cum iisdem omissum *τὴν θύραν* post *ἔξωθεν*. 4. *ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψοφεῖν*] Huc pertinent verba Helladii apud Photium: *Ὅτι τούτου χάριν κόπτουσι παρὰ τοῖς Κωμικοῖς οἱ ἐξιόντες τὰς θύρας, διότι οὐχ, ὡς παῦ ἡμῖν νυνί, τὸ παλαιὸν ἀνεῴγοντο αἱ θύραι, ἀλλ' ἐναντίῳ τρόπῳ. ἔξωθεν γὰρ αὐτὰς ἀναπέπτοντες ἐνδοθεν ἐξήσαν. πρότερον δὲ τῇ χειρὶ ψόφον ἐποίουν κρούοντες, ἐπὶ τῷ γνῶναι τοὺς ἐπὶ τῶν θυρῶν, καὶ φυλάξασθαι, μὴ πληγεὶς ἑστὼς λάθῃ, τῶν θυρῶν ὠθουμένων ἄφνω.* Thomas Magister: *Ψοφεῖ μέντοι ἔνδοθεν, οὐ κροτεῖ.* Ammonius: *Κόπτει καὶ ψοφεῖ διαφέρει. Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ὁ ἔξωθεν· ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσωθεν ἐξιών. Küst.* ἱκανῶς et seqq. om. V. *διέστειλε τοῦτο* | *τοῦτο διέστειλε* dedi cum A. *τοῦτο* om. Schol. 5. *ἔξωθεν*] *ἔξω* Schol. 8. *Ἀλλ' ἐψόφει καί τις τὴν θ.* | Metri gratia scribendum est: *Ἀλλ' ἐψόφει καὶ τὴν θύραν τις ἐξιών.* Vel sic: *Ἀλλ' ἐψόφησε τὴν θύραν τις ἐξιών. Küst. ἐψόφησε τὴν θύραν* Schol. sine *τις*. Alteram Küsteri emendationem probavit Bentleius. V. Menand. Meinek. p. 255. Equidem malebam: *Ἀλλὰ ψοφεῖ γὰρ τὴν θ. τις ἐξιών.* 9. *Εἰ νὴ Λία τὰς γν.* | Versus Aristoph. Lysistr. 360. sq. tetrametri, parum accurate propositi. Novissima repetuntur in v. *Βούπαλος.* 13. *Λάβετε* | Versus Hipponactis ed. Welck. fr. LVIII. 15. *Κορακήσιον*] In Lycia. Vid. Eustath. Od. *ν'* p. 1746 = 524, 42. *Gaisf.* Om. vulg. 16. *μέλας*] *κολοιός* addebat Sopingius in Hesychium. 17. *Κορακῖνος. εἶδος ἰχθ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1048. *Küst.* 18. *Κόραξ. εἶδος ὀρνέου. καὶ ὁ ῥήτωρ*] Alexander Aphrodis. in Topica p. 61. *Τὸ κόραξ ὄνομα οὐ τὸ εἶδος τὸ τοῦ ὀρνέου μόνον ἐσήμηνεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ῥήτορα.* Huius Coracis Rhetoris meminit etiam Quintil. III, 1. Scholiastes Hermogenis in *Prolegomenis*, et Sextus Empiricus adversus Mathematicos p. 81. *Küst.* Vide v. *Κακοῦ κόρακος.* Attigit *Eudocia* p. 269.

1. *εἰρημένον ᾠόν*] *ᾠὸν εἰρημένον* A. B. V. *ἐστι* et seqq. om. *V. δὲ καὶ*] *καὶ* om. A, *εἶδος μηχ.*] Vid. Polyb. I, 22. seqq. Alia pete ex Hemsterh. in Lucian. Necyom. 11. *Gaisf.* 3. *Κόραξ ὑδρεύει* [Vid. Zenob. IV, 56. *δυσχερῶν τινῶν* Hesychius, hinc refingendus. Uterque *ὑδρεύσει. τινος*] *τινῶν* probavi cum A. B. V. 5. *Κοράττειν*] Vide Hesychium v. *Κοράξαι. Küst.* Usus vocis incompertus. *προσκαστερεῖν*] *προσμένειν* A. B. V. 6. *περιπεττομένων* V. reliquis omissis. 8. *Κορβανᾶς. παρὰ Ἰουδαίοις ἱερὸς θησαυρός. Πιλάτος ἱερὸν θησαυρ.*] Iosephus de Bello Iud. II, 9, 4. p. 789. *Μετὰ δὲ ταῦτα ταραχὴν ἔτερον ἐκίνει (Πιλάτος,) τὸν ἱερὸν θησαυρὸν (καλεῖται δὲ Κορβωνᾶς) εἰς καταγωγὴν ὑδάτων καταναλίσκων, κατῆγε δὲ ἀπὸ τετρακοσίων σταδίων* etc. Hinc Suidam sua descripsisse apparet. *Küst. Κορβωνᾶς* edd. ante Küsterum, qui suos et Iosephi libros secutus est; *Κορβωνᾶς* Herod. Epimer. p. 70. et Zon. p. 1229. qui deinceps p. 1233. *Κορβανᾶς.* V. Albert. in Gloss. Gr. p. 14. *ἱερὸς*] *ὁ ἱερὸς* A. B. 11. *παραστήσας* | *περιστήσας* A. 14. V. Zon. p. 1233. 16. *συνέπραττε* | *συνέπραξε* A. B. V. *καὶ ζήτει* et seqq. om. *V. 18. Κορδακίζει. αἰσχρῶς ὀρχ.*] Vide Enarratorem Comici in Nub. 540. ad verba illa Comici, *Οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν. Küst.* Recepimus *αἰσχρὰ* cum B. V. Lex. Bachm. p. 281. et Hesych. v. *Κορδακίζουσα.* Vulg. Zon. p. 1247. Hesychii glossa *Κορασσεῖ. ὀρχεῖται* ad eandem rationem videtur revocanda; si quidem legendum *Κορδαξεῖ.* 19. *ὁ κορδακισμός*] *ὁ* om. V. Post h. gl. parva lacuna est in A. E.

Κόπτω. Pulso. Aristophanes *Nubibus*: *Quin pulso ianuam?* De iis qui extrinsecus fores pulsant, dicitur *κόπτειν.* de iis contra qui intus, *ψοφεῖν.* Id satis aperte distinxit Menander, de tis qui foris sunt dicens, *Pulsabo fores*; at de iis qui intus sunt: *Sed aliquis ex aedibus prodibit, nam ostium crepuit.* | Aristophanes: | *At profecto si quis illis maxillas bis vel ter percusserit, ut Bupalo, vocem non habeant.* Et alibi: *Accipite pallium meum, ut Bupalo oculos eruam.* *Κορακήσιον. Κορακίας.* Niger. *Κορακῖνος.* Genus piscis. *Κόραξ.* Corvus. Item orator, rhetorices inventor. in hunc etiam dictum est illud: *Mali corvi malum ovum.* Est etiam machinae genus. *Κόραξ ὑδρεύει.* Corvus aquatur. de iis qui difficulter aliquid consequuntur. *Κοράττειν.* In aliqua re persistere et perseverare. per translationem ductam a corvis, circa fores volitantibus, neque inde recedentibus. *Κορβανᾶς.* Apud Iudaeos sacer thesaurus. *Pilatus sacro thesauro in aquaeductus consumpto seditionem excitavit. deduxerat autem aquam a stadiis CD. quare militibus arcessitis multos occidit.* *Κορβῖνος.* Corvinus. Sic dictus est Valerius, a corvo (quos enim Graeci *κόρακας*, Latini *corvos* vocant, ductum illud forsan ab voce *κρώζειν*); quod corvo opem ferente Gallum singulari certamine vicisset. Quaere historiam in v. *Ἀμύσσειν.* *Κορδακίζει.* Turpiter saltat. cordax enim comicae saltationis genus est: quae etiam dicitur cordacismus.

Κορδυαῖοι. ὄνομα ἔθνους.

Κορδύλη. πᾶν τὸ ἐξέχον καὶ συνεστραμμένον. καὶ ὁ παρὰ τὸν ὦμον δεσμός. καὶ παροιμία, Κορδύλης οὐκ ἄξιος.

Κορέας. πόλις.

340 Κορείας. παρθενίας. ἐν Ἐπιγράμματι·

Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἄμμα κορείας.

Κορεῖν. κοσμεῖν βίβλους, ἢ σαίρειν.

Κόρη. ἡ Περσεφόνη. Δηὼ δὲ ἡ Δημήτηρ.

Κόρη. ἡ παρθένος. παρὰ τὸ κορῶ, τὸ καθαίρω. καὶ κόρη, ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ, δι' ἧς τὸ ὑγρὸν προβέβληται, ὥστε δι' αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὁρατῶν. κόρη δ' ἂν λέγοιτο καὶ τὸ τρῆμα τὸ ἐν τῷ ῥαγοειδεῖ χιτῶνι· παρὰ τὸ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα, χόρη τις οὖσα καὶ κόρη. κόρη οὖν τὸ τρῆμα τοῦ ῥαγοειδοῦς, καὶ τὸ διὰ τοῦ νεύρου προϊὸν ὀπτικὸν πνεῦμα. τὸ δὲ ἐπὶ ταύτῃ δέρμα κερατοειδὴς χιτών. ὅταν οὖν παχυνθῇ οὗτος, ἢ ἀπὸ οὐλῶν τινων ἐκ τραυμάτων ἐνσκιρωθεισῶν ἐν αὐτῷ, συμβαίνει τὸ μὴ ὁρᾶν. οὕτω καὶ ἡ μῆνιγξ παθοῦσα τὸ μὴ ἀκούειν.

Ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν Ἰουδαίων ἐβασίλευσε Μολοσσῶν Ἅιδης, ὃς ἔσχε θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσε Κόρην· τὰς γὰρ εὐπρεπεῖς γυναῖκας οἱ Μολοσσοὶ κόρας ἐκάλουν. ταύτην ἐφίλησεν ὁ Πειρίθους, καὶ ἐβουλήθη νυκτὸς ἁρπάσαι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἅιδης ἔδησεν ὃν εἶχε πρὸ τῆς θύρας κύνα, ὃν ἐκάλει διὰ τὸ μέγεθος Τρικέρβερον, καὶ ἐλθόντα κατὰ σύνταξιν τὸν Πειρίθουν διεχρήσατο· ἐξελθούσης δὲ τῆς κόρης πρὸς βοήθειαν, καὶ αὐτὴν διεχρήσατο. περὶ ἧς φασιν ὅτι ὁ Πλούτων αὐτὴν ἥρπασε.

Λέγεται δὲ κόρη, καὶ κόρος ὁ νεώτατος· ἀπὸ τοῦ κορῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι· πολλῆς γὰρ ἐπιμελείας δέονται οἱ νεώτεροι. καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁμοίως. Νεωκόρος δὲ οὐχ ὁ σαρῶν τὸν νεών, ἀλλ' ὁ ἐπιμελούμενος αὐτοῦ.

Κόρημα. τὸ σάρον, τὸ κόσμητρον.

Μὴ ἐκκόρει τὴν Ἑλλάδα.

ἀντὶ τοῦ, ἔρημον οἰκητόρων ποιῶν διὰ τῶν πολέμων. ἦν δὲ καὶ ἁρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις, ὥς που καὶ Μένανδρός φησιν·

---

1. V. Reimarus in Dion. Cass. LXVIII, 26. 2. *Κορδύλη*] Confer omnino Etymologum v. *Ἐγκεκορδυλημένος*. *Küst.* Et Schol. Aristoph. Nub. 10. Eadem fere Append. Vat. II, 27. *συνεστραμμένον*] Hesychius: *Κορθέλαι, συστραφαί, σωροί.* Puto Grammaticum istum corruptam lectionem secutum *κορθέλαι* pro *κορδύλαι* scripsisse. *Küst.* *διεστραμμένον* Prov. App. et mox *περὶ τὸν ὦμον*. 6. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Silentiarii, de quo dictum in v. *Ἄμματα*. 8. *Κορεῖν*] V. supr. *Ἀκόρητος*. *Reines.* Zon. p. 1247. *σαρεῖν* (i. e. *σαροῦν*) Lex. Bachm. p. 281. 11. *ὑγρὸν*] *τὸ ὑγρὸν* A. B. E. V. 13. *κόρη δ' ἂν λέγοιτο καὶ τὸ τρῆμα ἐν τῷ ῥαγ.*] Cum hoc loco conferendus est Philoponus in lib. II. Aristot. de Anima, K. VI. b. *Küst.* Similia Zon. p. 1237. *ἐν τῷ*] *τὸ ἐν τῷ* A. V. *καὶ ἐν τῷ* B. 15. *ὁρατικὸν*] *διορατικὸν* dedi cum A. B. E. V. et Zonara. Vulgatum tamen tuetur Etym. M. p. 529. 16. *τοῦ ῥαγοειδοῦς*] *τῆς ῥαγοειδοῦς* A. 18. *κερατοειδὲς* B. *ἢ* tollendum, nisi forte alterum verbum intercidit. 19. *ἐνσκιρωθεισῶν ἐν αὐτῷ* om. V. 20. *μῆνιξ* E. *ἡ μήνιγξ παθοῦσα*] Constructio potius requirit, ut scribatur, *τῆς μήνιγγος παθούσης*. *Küst.* Oratio concisior quam mendosior.

1. *Ὅτι*] *Κόρη ἡ Περσεφόνη. Ὅτι* V. *ἐβασίλευσε Μολοσσῶν Ἅιδης, ὃς ἔσχε θυγατ.*] Eandem de Hade et Proserpina fabulam referunt Cedrenus, Ioannes Malala et Tzetzes. *Küst.* 3. *κόρην Περσεφόνην*] *κόρην* om. A. Delevi *Περσεφόνην*. *Gaisf.* Agnoscit tamen Malelas. 7. *Τρικέρβερον*] *Κέρβερον* V. 8. *σύναξιν* *V. 9. *κόρης*] *τῆς κόρης* A. B. E. V. 12. *δὲ καὶ*] *καὶ* om. A. B. E. V. 14. *καὶ ἐπὶ τοῦ — αὐτοῦ*] *καὶ οἱ ὀφθαλμοί· ἐξ οὗ καὶ νεώκορος ὁ ἐπιμελούμενος τοῦ νεῶ* V. 15. *Νεωκόρος*] Vide Hesychium v. *Σηκοκόρος*. *Küst.* Adde v. *Νεωκόρος*. 17. *τὸ σάρον* om. B. E. edidit Aldus. Hesychius: *Κόρημα. κάλλυντρον. ὅ τινες σάρον.* Habent etiam Phrynichus Segu. p. 14. et Etym. M. p. 529. *τὸ σάρωμα* Zon. p. 1241. 18. *Μὴ ἐκκόρει τὴν Ἑλλάδα*] Scribe, *μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα*. Apud Aristoph. vero Pac. 59. unde haec Suidae verba deprompta sunt, hodie legitur, *μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα*. Sed lectio Suidae magis placet. *Küst.* Apparet integrum versum apponendum fuisse, *Κατάθου τὸ κόρημα, μὴκκόρει τὴν Ἑ.* Ceterum *κόρει* Ox. quem silet Gaisf. 19. *ἔρημον ποιῶν*] Lege, *ἔρημον μὴ ποίει*, ut habet Scholiasta in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* *ποιῶν οἰκητόρων*] *οἰκητόρων ποιῶν* A. V. Mox *τὸν πόλεμον* Schol. Aristoph. 21. *Μένανδρος*] P. 279. Repetitur dictio sub v. *Ἐκκορηθείης*.

Κορδυαῖοι. Nomen gentis. *Κορδύλη*. Quidquid est eminens et convolutum. item vinculum ex humero dependens. Et proverbium: *Ne cordyla quidem dignus est*. *Κορέας*. Urbs. *Κορείας*. Virginitatis. In Epigrammate: *Aureus intactae discidit nodum virginitatis*. *Κορεῖν*. Purgare scopis, verrere. *Κόρη*. Proserpina. *Δηὼ* vero Ceres. *Κόρη*. Virgo. ab verbo *κορῶ*, id est purgo. Item *κόρη*, pupilla oculi, cui adiacet humor, per quem res externas visu percipimus. *Κόρη* etiam dici potest foramen illud, quod est in tunica oculi, quae *ῥαγοειδὴς* vocatur, quod per eam fluat spiritus, cui facultas videndi inest: quasi dicas *χόρη* *κόρη* igitur est foramen tunicae, quae *ῥαγοειδὴς* dicitur; item spiritus, videndi facultate praeditus, qui per nervum prodit. quae autem supra eam est pellicula, tunica cornea vocatur. haec cum crassescit ob cicatrices quasdam ex vulneribus natas et in ea induratas, tum existit ut non videamus. sic etiam cum membrana laeditur, auditu privamur. — Temporibus Iudicum apud Iudaeos Molossorum rex fuit Hades, qui filiam habuit, quam vocavit Coren. formosas enim mulieres Molossi vocabant *κόρας*. hanc amavit Pirithous, noctuque rapere decreverat. quo cognito Hades pater canem, quem habebat, a magnitudine Tricerberum vocatum, ante fores alligavit: qui Pirithoum ex constituto venientem necavit. cum autem etiam Core ad auxilium ferendum exisset, et ipsam dilaceravit: quam a Plutone raptam fuisse tradunt. — Dicitur autem et *κόρη* puella, et *κόρος* puer: a *κορῶ*, id quod est curo. pueri enim magna cura indigent. *κόρη* etiam de oculo dicitur. *Νεωκόρος* vero non dicitur is qui templum verrit, sed qui curam eius gerit. *Κόρημα*. Scopae, quibus verrimus et purgamus locum. *Ne verre Graeciam*. id est, ne per bella habitatoribus eam vacuam reddas. erat autem etiam imprecatio quaedam apud veteres usitata:

Ἐκκορηθείης σύ γε.
ἀντὶ τοῦ, ἄρδην ἀπολεσθείης.
Κόρης, Κόρητος. ὄνομα κύριον.
Κόρης, κόρεως. ἀρσενικῶς, διὰ τοῦ η. Ἀριστοφάνης. κόρις δὲ κόριδος, θηλυκῶς.
Κορήσατε. ἐπιμελήθητε.
Κορησός. ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ. Καὶ Κορησία, πόλις.
[Κοριαννοῖ. Φερεκράτης κέχρηται.
350 ‖Κορρίδης. ὁ Σόλων ἐκέκλητο πατρωνυμικῶς.]
Κορικῶς. γυναικικῶς, ὡς κόρη.
Κορίννα, Ἀχελωδώρου καὶ Προκρατίας, Θηβαία ἢ Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος· ἐπωνόμαστο δὲ Μυῖα· λυρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λόγος, Πίνδαρον. ἔγραψε βιβλία πέντε, καὶ Ἐπιγράμματα, καὶ Νόμους λυρικούς. [Κορίννα Θεσπία, λυρική. οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκασι. Νόμους λυρικούς.] Κορίννα νεωτέρα, Θηβαία, λυρική, ἡ καὶ Μυῖα κληθεῖσα.
Κορινθικόν.

---

1. Ἐκκορηθείης σύ γε. ἀντὶ τοῦ, ἄρδην ἀπολ.] Huc spectat nota illa Hesychii: *Λεωκόνιτος, λεωλέθριος, ἢ λεωκόρητος, παντελῶς ἐξολοθρευόμενος.* Ubi nota *λεωκόνιτος* esse vocem nihili, vel ab ipso Hesychio ex mendoso codice excerptam, vel a librariis corruptam: cuius emendatio est *λεωκόρητος*. Saepe enim in Hesychio contigit, ut emendationes, ad marginem prius annotatae, in textum postea receptae fuerint: quod alibi pluribus probavi. *Küst.* ἐκκορισθείης V. 4. Κόρης] Viri docti in Phrynich. p. 308. emendant *Κόρις*, et mox *διὰ τοῦ ε*. Sed ei correctioni litterarum ordo adversatur. Choeroboscus in Theodosium in ind. Anecd. Bekkeri v. *Κόρις*: *Ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰς κόριδας θηλυκῶς. ἀρσενικῶς γὰρ λέγεται καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται, οἷον ὁ κόρις τοῦ κόρεως. ἰστέον δὲ ὅτι σπανίως εὑρίσκεται καὶ διὰ τοῦ δος κλινόμενον. Gaisf.* Gl. om. *V. neque huius contemnerim silentium. Discrepat enim Moschop. π. σχ. p. 61. *Κόρις δὲ ἀρσενικῶς, ζωύφιόν τι κάκοσμον. τοῦτο δὲ διὰ τοῦ ῑ γράφεται, καὶ κλίνεται κόρεως.* Omnino si haec ab indicibus ut videtur epimerismorum fluxerunt, recte corrigas: *Κόρης, Κόρητος. ὅ. κ. Κόρις δὲ κόρεως. ἀρσενικῶς, διὰ τοῦ ῑ. Ἀριστοφάνης.* Quo satisfactum fuerit etiam Küsteri dubitationi. Ἀριστοφάνης] Ubi? Certe *κόρης*, per *η*, apud Comicum, si bene memini, hodie nusquam comparet. In Pluto quidem 441. legitur genitivus pluralis *κόρεων*: sed quod a recto singulari *κόρις* potius deduxerim. Idem etiam dictum velim de nominativo plurali *κόρεις*, qui occurrit apud eundem Comicum Nub. 634. *Küst.* ἀρσενικόν A. 5. κόριδος, θηλυκῶς] θηλυκὸν *κόριδος* A. 6. Κορήσατε] Od. ν. 149. Vide Tittm. in Zon. p. 1247. 7. Κορησός — πόλις] Κορητὸς ὄνομα ποταμοῦ V. Deleas ἢ ποταμοῦ, ut e diversitate scripturae subnatum. Cf. Schneid. in Xenoph. Hell. I, 2, 7. καὶ Κ. πόλις om. *V. 9. Κοριάννοι] Scripserat Pherecrates fabulam, *Κορίαννοι* vocatam: quod Suidam hic innuere voluisse puto. *Küst.* Attulit Gaisf. Meinekii Quaest. Scen. Spec. II. p. 36. „*Κοριαννώ*, cui a meretrice nomen inditum esse constat ex Athen. XIII. p. 567. C. plerumque corrupto elogio laudatur, velut Grammat. Seg. I. p. 345. *Φερεκράτης Κοριάννοις* pro *Κοριαννοῖ*. Idem vitium ibid. p. 406. 412. 418. apud Suid. v. *Ἀνυδρευσασθαι*, aliisque locis permultis, quibus omnibus *Κοριαννοῖ* restituendum est, contra ac Dorvillio visum est ad Hephaest. p. 101. male comparanti Plauti *Menaechmos* et Cratini *Archilochos*. Eodem errore, ut videtur, Suidas, *Κορίαννοι: Φερεκράτης κέχρηται*, ubi frustra Hemsterhus. in Polluc. II. p. 1369. corrigit *Κοριαννώ*." Item infra v. *Κραπατάλλοις: Φερεκράτης λέγει.* Gl. post v. *Κορινθικόν* posuit *V. ac parum his fiduciae inesse demonstrat interpolatio, quam infra removimus: *Φερεκράτης Πετάλῃ γράφει.* 10. Κορρίδης. ὁ Σόλων ἐκ] Altum hac de re apud reliquos scriptores silentium. Quare vellem Suidas auctorem suum prodidisset. *Küst.* Leg. *Κοδρίδης*, a Codro scilicet, uti monuit Hemsterhus. in Lucian. [D. Mortt. XX, 4.] p. 416. Plutarch. in Solon. Aelian. V. H. XIII, 1. *Toup.* MS. Notavi glossam, quam om. V. Item quae gl. sequebatur, *Κοριθαλής. ἡ δάφνη. Καὶ κόρος, ὁ κλάδος. καὶ κορεῖν, τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν*, eam om. A. B. E. V. repetitam de Zon. v. *Κοριθαλίς* p. 1238.

1. V. Hesychius, coll. Lobeck. in Phryn. p. 74. 2. Κορίννα, Ἀχελ.] In prioribus edd. [et E.] inter voces *Κορίννα* et *Ἀχελοδώρου* haec interiecta sunt: *λυρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις.* Sed verba ista tanquam supervacanea delere non dubitavi, tum quia in MSS. Pariss. desunt, tum quia hoc ipso loco paulo post repetuntur. *Küst.* Agnoscit *Eudocia* paria referens de Corinnis p. 270. eaque referuntur ad cumulum illum testimoniorum super Corinna, qui hoc loco prostat. Ceterum nullus *Κόριννα*. Ἀχελοδώρου] *Ἀχελωοδώρου* dedi cum A. V. *Ἀρχελοδώρου* Eudocia. 4. ἐνίκησε — Πίνδ.] Vid. infr. *Πίνδαρος. Reines.* 5. ἔγραψε βιβλ.] De scriptis Corinnae huius vide Meursium in Bibliotheca Graeca: qui tamen omisit eius *Παρθένια*, quorum mentionem facit Enarrator Comici in Acharn. 720. Praeterea Corinnam absque nomine operis laudat Eustathius in Homerum p. 266. 824. et 1654. quod itidem a Meursio observatum non fuit. *Küst.* Attigit Welcker. in Meletem. Creuzeri T. II. p. 10. seqq. Certissima correctione Pindaro Parthenia reddidit Pierson. in Moer. p. 70. 6. *Νόμους λυρικούς*] Portus, *leges Lyricas*. Inepte prorsus. *Νόμοι* enim *λυρικοὶ* erant cantica vel carmina, quae ad lyram canebantur: ut docte ostendit Salmasius in Iulium Capitol. p. 264. quem consule. *Küst.* Κορίννα Θεσπία] Ortum debere existimo alteram hanc Corinnam scholio sic fere concepto: *Θεσπία· Κορίννα.* i. e. pro *Θέσπεια* usa est Corinna. Fluxerat autem haec glossa ex iis, quae apud Stephan. Byz. v. *Θέσπεια*, Dracon. Straton. p. 47. et Eustath. Il. β'. 266, 5. leguntur: *Θέσπεια καὶ Θέσπια διὰ τοῦ ῑ καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννῃ.* — Cetera οἱ δὲ Κορινθίαν ad etymologicas quisquilias ablego. Sunt haec scholia e diversis locis congesta. *Welcker.* p. 16. Cuius posterior suspicio alteram probabilitate vincit. Narrationes de Corinna, ut fit apud Suidam, variis e commentariis petitae iuncturam aptam desiderant, neque ad concordiam et criticae severitatis normam revocatae sunt. Nunc cum desit prior gl. V. eam saltem notavi. 8. *νεωτέρα* interpolationi tribuit Welckerus.

Everraris utique. id est, funditus pereas. *Κόρης.* Nomen proprium. *Κόρης, κόρεως.* Generis masculini, cum per *η* scribitur: ut apud Aristophanem. at *κόρις, κόριδος*, generis feminini. *Κορήσατε.* Curate. *Κορησός.* Nomen loci, vel fluvii. Et Coresia, urbs. [*Κοριάννοῖ.* Hac voce Pherecrates usus est. *Κορρίδης.* Solonis nomen, respectu generis paterni.] *Κορικῶς.* Feminarum more, puellae more. *Κορίννα.* Corinna, Acheloodori et Procratiae filia, Thebana vel Tanagraea, discipula Myrtidis, Myia cognominata, lyrica: quam ferunt quinquies Pindarum vicisse. scripsit libros v. item Epigrammata, et cantica lyrica. [*Κορίννα.* Corinna Thespia, lyrica: quam alii Corinthiam dixerunt. scripsit Nomos lyricos.] *Κορίννα νεωτ.* Corinna iunior, Thebana, lyrica, eademque Myia vocata. *Κορινθικόν.* Corinthiacum.

Οὐδέποτ' ἀμήσαντι Κορινθικόν· οὔποτε πικρᾶς
τῆς ἀφιλοσταχύου γευσαμένῳ πενίης.

Κόρινν ος, Ἰλιεύς, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὁμήρου, ὧς τισιν ἔδοξε· καὶ πρῶτος γράψας τὴν Ἰλιάδα, ἔτι τῶν Τρωικῶν συνισταμένων. ἦν δὲ Παλαμήδους μαθητὴς καὶ ἔγραψε τοῖς ὑπὸ Παλαμήδους εὑρεθεῖσι Λωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε δὲ καὶ τὸν Λαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον· ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὁμηρον, καὶ ἐντάξαι τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις.

Κοριολάνοι. ἐθνικόν.

Κόριον. κοράσιον μικρόν.

Κορθύεται. κορυφοῦται, αὔξεται, ὑψοῦται, ἐπαίρεται. Καὶ κόρθυς, τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. Ὁ δὲ ποιήσας ἐξ ἄμμου κόρθυν καὶ ἐξάρας τῆς γῆς οὐκ ἐπὶ πολύ, πάλιν τῷ ποδὶ καταστρώσας αὖθις τὸ δάπεδον ὁμαλὲς ἐποίησε.

Κορκορυγάς. βοάς, ταραχάς, θορύβους.
Λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς,
ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.

Οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
τινὰ κορκορυγὴν ἐκύκων.
ἀντὶ τοῦ, ταραχὰς ἐκίνουν.

Κορκορυγμοί. ταραχαί.

Κορνηλία. ὄνομα κύριον. Καὶ Κορνήλιος Ἐπίσκοπος· ὃς διεκρίθη Ναυάτου. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ναυάτος.

Κορνοῦτος. Λύω συγγραφέα Ῥωμαίων ἥστην, Τίτος Λίβιος, οὗ διαῤῥεῖ πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα, καὶ Κορνοῦτος. πλούσιον μὲν οὖν ἀκούω καὶ ἄπαιδα τοῦτον, σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα. τοσαύτη δὲ ἦν ἡ διαφορότης ἐς τούσδε τοὺς ἄνδρας τῶν ἀκροωμένων, ὡς τοῦ μὲν Κορνούτου παμπλείστους ἀκούειν, θεραπείᾳ τε καὶ κολακείᾳ τοῦ ἀνδρὸς συῤῥέοντας, καὶ διὰ τὴν ἀπαιδίαν, ἐλπίδι κληρονομίας· τοῦ γε μὴν Λιβίου ὀλίγους, ἀλλὰ ὧν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ. * καὶ ταῦτα μὲν ἐπράττετο. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατός τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τούτου φύλαξ καὶ ὀπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια, μήτε χρημάτων δεόμενοι μηδὲ μὴν ὀνειροπολοῦντες ἐκ κλήρου διαδοχήν, μήτ' ἄλλῳ τῳ 351

1. *Οὐδέποτ' ἀμήσαντι Κορ.*] Non alius huius loci sensus esse potest, quam virum illum, de quo in Epigrammate proposito verba fiunt, nec fuisse divitem nec pauperem, sed mediocri sorte contentum vixisse. Nam *ἀμήσαντι Κορινθικὸν* accipiendum est de messe larga et ubere; eique simile est illud Horatianum: *Si proprio condidit horreo, Quicquid de Libycis verritur areis.* Ager enim Corinthius olim fertilis habebatur, ut vel ex proverbio illo constat: *Εἴη μοι τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Küst.* Distichum Macedonii XXVIII. b. extr. Anthol. Pal. VI, 40. supra magnam partem allatum in v. *Ἀμήσαντες. μικρᾶς* *V. Continuo glossam e Zon. p. 1236. sive Etym. M. p. 529. petitam, *Κόρινθος. ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Μαραθῶνος, ἢ ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Πέλοπος*, cum A. B. E. V. delevit Gaisf. 4. *Κόρινν ος*] Schol. Nicand. Ther. (15.) p. 3. ubi male *Κόρινος. Toup.* MS. Ibi *Κόρινα* Schneiderus emendavit. Habet *Eudocia* p. 271. 5. *ὧς τισιν ἔδοξε* et mox *ἔτι —ἦν δὲ* om. V. *τὴν* om. Eudocia. 7. *καὶ ἔγραψε— βιβλίοις*] *οὗτος ἔγραψε καὶ τὸν Λαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον. ἐξ οὗ ἔλαβε τὰς ἁρμὰς Ὅμηρος τῆς ποιήσεως.* V. 8. *καὶ*] *δὲ καὶ* A. E. 13. Zon. p. 1241. et Etym. M. p. 530. Adde Schol. Dionys. Thr. p. 856. 14. *Κορθύεται*] Il. *ι*. 7. Cf. Zon. p. 1247. *Κορθύνεται* Lex. Seg. 19. *Ἀριστοφάνης* post *θορύβους* omisi cum V. quod post *καλῶμεν* ponunt E. Med. 20. Versus Aristoph. Pac. 981. sq. 21. *ἵνα Λυσιμ. — ἐκίνουν* om. V.

1. *Οἱ ταῖς*] Aristoph. Lysist. 490. sq. Mox ante *τινὰ* supplendum *ἀεί*. 4. *κορκορυγμός* extat apud Lucian. Philopatr. 3. *κορκορύγημα* vitiose Zon. p. 1242. *ταραγμοί*] *ταραχαί* A. V. Lex. Seg. 6. *ὃς διεκρίθη* et seqq. om. V. 8. *Κορνοῦτος. Λύω συγγραφέα Ῥωμ.*] Miror unde haec Suidas. Certe ex nullo, ut puto, scriptorum, qui quidem hodie adhuc extant. *Küst.* Vid. Casaubon. in Inscr. Sat. V. Persii. Stilus Aelianum plane videtur prodere. Conf. de Anim. II, 26. *Hemst.* Quem vide in Lucian. Dial. Mortt. V, 2. De Aeliano Valckenarius et Toupius I. p. 356. accedunt, hic quidem eandem Aeliani formulam II, 26. *ἄπρατός τε καὶ ἀδέκαστος* comparans. *δίω* ut videtur libri. *συγγραφέε*] *συγγραφέες* V. *Ῥωμαίω*] *Ῥωμαίων* dedi cum A. B. Om. V. 9. Formulam repetit v. *Διαῤῥεῖν*. 10. *πλούσιον*] Horum partem iterat v. *Σπουδαῖος. πλούσιος καὶ ἄπαις, σπουδαῖος δὲ οὐκ ἦν* V. *οὖν* om. A. 11. *δὲ οὐδὲν*] Lege *δ' ἐς οὐδέν. Valck.* 16. *ὧν τι ὄφ.*] Vid. *Ὄφελος. Hemst.* Inde *παιδείας* asciscendum post *εὐγλωττίᾳ*. 17. *εὐγλωττίᾳ*] *ἐν εὐγλωττίᾳ* A. V. 18. *ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατός τε καὶ ἀδέκαστος*] Est locus longe elegantissimus, atque ex Aeliano proculdubio depromptus: quod ex stilo satis manifestum est. — Repetuntur autem nonnulla huius *ῥήσεως* infra vv. *Ὀπαδός* et *Ὄφελος. Toup.* l. l. 19. *φύλαξ*] Sic recte MSS. At priores editt. [et E.] inepte *φάλαγξ. Küst.* 21. *τὴν ἐκ*] *τὴν* omisi cum A. E. V. Med. *μήτ' ἄλλῳ — ἁλισκόμενοι* om. V. qui mox om. *καὶ ἐξεκάλυψαν.*

Illi, qui nunquam Corinthiacam segetem messuit, neque amaram et spicarum expertem gustavit paupertatem. *Κόρινν ος*. Corinnus, Iliensis, poeta heroicus, Homero ut quidam putant antiquior: qui primus Iliadem scripsit, durante adhuc bello Traiano. fuit autem Palamedis discipulus, et Doricis litteris a Palamede inventis opus exaravit. scripsit etiam bellum Dardani adversus Paphlagonas: ut Homerus totum poematis sui argumentum ab eo sumpserit, et in libros suos transtulerit. *Κοριολάνοι*. Nomen gentile. *Κόριον*. Parva puella. *Κορθύεται*. In altum tollitur, augetur, extollitur, in altum effertur. Et *Κόρθυς*, tumulus. *Cum autem tumulum ex arena ad modicam altitudinem excitasset, eundem mox pede rursus complanavit et solo aequavit.* *Κορκορυγάς*. Clamores, turbas, tumultus. *Solve bella et tumultus, ut te Lysimacham appellemus.* † *Qui ad magistratus aspirabant, tumultu et clamore omnia miscebant.* *Κορκορυγμοί*. Tumultus. *Κορνηλία*. Nomen proprium. Et Cornelius Episcopus, qui a Novati communione recessit. Quaere in v. *Ναυάτος.* *Κορνοῦτος*. Duo Romani historici fuerunt, Titus Livius, cuius nomen magna fama propagatum est et celebritate, et Cornutus. hunc autem audio divitem quidem fuisse et liberorum expertem, nihil vero praeclari habuisse. Tantum autem fuit auditorum discrimen in his viris audiendis, ut Cornutum quidem quam plurimi audirent, et obsequii et assentationis causa ad hunc virum confluentes, et propter hereditatis spem, quod nullos liberos haberet; Livium vero pauci, sed quorum aliquis erat usus, et qui animi elegantia et facundia litterarum praestabant. et haec quidem tunc ita fiebant. Tempus vero, quod nec pretio nec largitionibus corrumpitur, et huius custos et comes et inspectrix Veritas, nec pecuniis indigentes, neque hereditatis successionem

αἰσχρῷ καὶ κιβδήλῳ τε καὶ καπήλῳ καὶ ἥκιστα ἐλευθέρῳ ἁλισκόμενοι, τὸν μὲν ἀνέφηναν καὶ ἐξεκάλυψαν, ὥσπερ κεκρυμμένον θησαυρὸν καὶ κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά, τὸ τοῦ Ὁμήρου, τοῦτον τὸν Λίβιον· τοῦ δὲ πλουσίου καὶ μέντοι καὶ περιῤῥεομένου τοῖς χρήμασι λήθην κατέχεαν τοῦ Κορνούτου. καὶ ἴσασιν ἤ τις ἢ οὐδείς αὐτόν.

Οὗτος ὁ Κορνοῦτος Λεπτίτης φιλόσοφος· Λεπτὶς δὲ πόλις Λιβύης· γεγονὼς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀναιρεθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ. ἔγραψε πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικά.

Κοροκόσμια. τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα.

Κοροπλάθοι. οἱ τοὺς κόρους πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ. τουτέστι τὰ ζῷα πάντα. οἱ κατασκευίζοντες εἰδώλια βριαχέα ἐκ πηλοῦ πάντων ζῴων, οἷς ἐξαπατᾶσθαι τὰ παιδάρια εἰώθεν, οὗτος κοροπλάθος καλεῖται. Κοροπλάθους λέγουσι τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος ἢ κηροῦ, ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας ἢ κούρους.

Κόρος. ὄνομα κύριον.

Κόρωμνα. πόλις.

Κορώνεως. ὡς φιβάλεως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ καὶ κοράκειον λέγουσιν. ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα.

Κορώνεια. τόπος.

Κορώνη. διάφορα σημαίνει· καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου. Ἔδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορώνης τετριχῶσθαι.

Κορώνην· τὸ ἄκρον τοῦ τόξου· ἢ πλήρωσιν.

Κορώνη τὸν σκορπίον. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

Κορωνίς. ἀκρώρεια, ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰ- 352
κοδομῆς ἐπίθεμα. στεφάνου τὸ κεφάλαιον.

Κορωνῶν. γαυριῶν. Καὶ Ἐκορώνα, ἐγαυρία.

---

4. *Τίτον Λίβιον*] *τοῦτον τὸν Λίβιον* A. B. E. V. commendatum ab Valck. in Adoniaz. p. 260. 6. *κατεχέαντο*] *κατέχεαν* dedi cum Valckenario, qui recte confert v. *Λήθην* sive *Ἔμπηρα*. 7. *καὶ ἴσασιν — αὐτὸν* om. V. 8. *Οὗτος ὁ Κορνοῦτος*] De hoc Cornuto vide Vossium in opere de Hist. Lat. et Meursium in Bibliotheca Graeca. De eodem lectu digna habet Valesius in Eusebii Histor. Eccles. VI, 19. cuius verba hic describam. „Cornutus Afer, Leptitanus, Romae philosophiam docuit Claudii Neronisque temporibus. Scripsit multa tum de philosophia, tum de eloquentia, ut refert Suidas. Huic Persius quintam Satyram tanquam magistro suo dedicavit. Eius liber de Graecorum Theologia citatur ab auctore Etymologici in voce *Ζεύς*. Is ipse est liber, qui primum ab Aldo Manutio Graece est editus sub nomine Phornuti, cum Cornutus scribi debeat, ut docet auctor Etymologici. Quippe locus ille, qui citatur in Etymologico, extat hodie apud Phornutum in capite primo. Hunc libellum olim MS. vidimus in Bibliotheca Memmiana; sed nullum erat nomen auctoris. Ex eo autem libro apparet Cornutum allegorias sectatum fuisse. Quare Porphyrius merito illum recenset inter philosophos, qui tropologicum sensum adamarunt. Eiusdem libri meminit Theodoritus in libro secundo de Curatione Graecarum affectionum: *Κορνοῦτος δὲ ὁ φιλόσοφος τὴν Ἑλληνικὴν θεολογίαν ξυντέθεικε.*" Haec Valesius. *Küst.* Hanc de Cornuto particulam tenet *Eudocia* p. 273. Vidit autem Reimarus in Dion. Cass. LXII. p. 1025. ab vv. *Οὗτος ὁ Κορν* novam glossae partem auspicandum fuisse: idemque legit *πρὸς αὐτοῦ*, firmantibus A. V. nam edd. vett. *ποὸ αὐτοῦ*. Ceterum similia cf. in v. *Μουσώνιος*. *ἡ δὲ Λεπτὶς*] *Λεπτὶς δὲ* A. V. 10. *ἔγραψε δὲ*] *δὲ* om. A. 11. *ῥητορικά*] Ad librum rhetoricum Lacharis commentarius videtur referendus, de quo dictum in v. *Λαχάρης*. 12. *Κοροκόσμια*] Ex hoc loco Suidae supple Hesychium v. *Κοροκόσμια*. *Küst.* Vid. Antiattic. p. 102. 14. *Κοροπλάθοι — γύψῳ*] Ex Timaeo, ubi vid. Ruhnk. p. 166. 15. *κηρῷ, ἢ γύψῳ*] Malim *ἐκ κηροῦ ἢ γύψου*. *Küst.* Sic Etym. M. p. 530. Dissentiunt tamen Ruhnkenius et Schaef. in Long. p. 341. nec Timaeus addicit. *πάντα* om. V. qui mox iure om. *οἷς ἐξαπατ.* usque ad fin. gl. Quamquam *οἷς . . . παιδάρια* firmat Lex. Rhet. p. 275. 18. *Κοροπλάθους λέγουσι τοὺς ἐκ π.*] Ex Harpocratione.

3. *Κόρος. ὄνομα κύριον*] Haec mireris dicta, quorum originem e tabula quadam Epimerismorum leviter usurpata possis explicare. Cf. Herod. Epim. p. 70. 4. *Κόρωμνα*] Vid. *Κρώμνα. Hemst.* *Κόρομνα* A. Glossa mendosa. 5. *Κορώνεως*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 627. *φιβάλεως*] Sic recte habet Scholiasta Aristophanis loco laudato. At priores editt. [et A. B. E. V.] male *φιάλεως*. Vide infra v. *Φιβάλις*. *Küst.* Adde Choerobosc. p. 1197. 6. *ταύτην δὲ* om. V. *κοράκιον*] *κοράκειον* A. B. V. Schol. Illud tamen praestabilius. 10. *Ἔδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορ.*] Haec sunt verba Artemidori lib. V. p. 264. *Küst.* Tractavit haec Hermannus de Aesch. Danaid. p. IX. 12. *Κορώνην*] Il. δ'. 111. 13. *Κορώνη τὸν σκ.*] Eadem paroemiographi et Hesychius ubi v. annot. 15. *Κορωνίς*] *Ὃν κορωνίδα τῷ λόγῳ Λίων ἐπέθηκεν* Synes. Φ. ἐγκ. p. 83. D. *Hemst.* V. Zon. p. 1237. 17. *Κορωνῶν*] Malim *κορωνιῶν*, ut habet Hesychius in serie sua. Verbum enim est *κορωνιάω*, non *κορωνάω*, ut patet vel ex ipso Suida supra v. *Ἐκορωνία*. Apud eundem Hesychium alibi invenias, *Κοριῶντα, γαυρούμενον*, sed male. Scribendum enim est *κορωνιῶντα*. *Küst.*

---

somniantes, neque ulla re turpi et adulterina et sordida vel minus liberali se capi patientes, alterum quidem ostenderunt et in lucem protulerunt, tanquam occultum thesaurum, et multis bonis ut Homeri verbis utar refertum, illum inquam Livium, alteri vero, diviti et pecuniis circumfluenti Cornuto, oblivionem offuderunt: adeo ut vix unus eum norit. — Idem Cornutus fuit Leptitanus philosophus (Leptis vero urbs Africae), qui Romae vixit sub Nerone, et imperio eius interiit una cum Musonio. scripsit multa philosopha et rhetorica. *Κοροκόσμια*. Puellarum ornamenta. *Κοροπλάθοι*. Qui pupas, id est effigies quorumvis animalium ex cera vel gypso fingunt. qui sigilla quorumvis animalium ex luto conficiunt, quibus pueri vel puellae decipiuntur, *κοροπλάθοι* vocantur. *Κοροπλάθους* vocant eos, qui ex luto vel cera vel alia huiusmodi materia pupas fingunt. *Κόρος*. Nomen proprium. *Κόρωμνα*. Urbs. *Κορώνεως*. Ut *φιβάλεως*. est autem genus ficus, quam etiam *κοράκιον* vocant: quod fructus colore corvum refert. *Κορώνεια*. Locus. *Κορώνη*. Cum alia significat, tum extremam pudendi partem. *Visus est sibi quidam pudendum habere ad extremam usque partem pilosum.* *Κορώνην*. Summam arcus partem. vel complementum. *Κορώνη τὸν σκορπίον*. Cornix scorpium. de iis qui res difficiles et noxias aggrediuntur. *Κορωνίς*. Summitas, vel quod ultimum aedificio imponitur. coronae caput. *Κορωνῶν*. Superbiens. Et *Ἐκορώνα*, superbiebat.

Κόρσην. κρόταφον.

Κορσιαί. πόλις Βοιωτίας.

[Κόρβοι. παρὰ Ῥωμαίοις οἱ κόρακες. καὶ Κόρβιος ἐκλήθη ὁ Λεύκιος, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐκ τοῦ κόρακος.]

Κόροιβος. ὄνομα κύριον. καὶ μωρός τις, μετρῶν τὰ κύματα. Καλλίμαχος·

Τὸν ὄγδοον ὥστε Κόροιβον.

Κορύβαντες. ἔνιοι τοὺς Κούρητας καὶ τοὺς Κορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπειλήφασιν. ἦσαν δὲ Διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες· τινὲς δὲ αὐτοὺς δέκα φασίν, ἄλλοι ἐννέα. ἦσαν δὲ τῆς Ῥέας παῖδες. Καὶ Κορύβας ὁ αὐτὸς τοῖς Κούρησιν, οἳ ἦσαν τροφεῖς τοῦ Διὸς καὶ διδάσκαλοι, καὶ τῆς Ῥέας ὀπαδοί.

Κορυβαντείων. μαινομένων, ἐνθουσιώντων. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ Κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ῥόπτρων.

Κορυβαντιᾷ. μαίνεται, ἢ ὀρχεῖται, ἢ δαιμονᾷ. καὶ Συγκορυβαντιάσαντες, συμμανέντες. Ὁ δὲ στρατὸς συγκορυβαντιάσαντες καὶ ἐπαλαλάξαντες ἅπαντες καὶ τοῖς ὅπλοις ἐπιδουπήσαντες ἐσήλαντο ἐς τὸν ποταμόν. Καὶ κορυβαντιῶν, ἐνθουσιῶν, μαινόμενος.

Κορυδαλός. εἶδος ὀρνέου.

Κόρυδοι. ὄρτυξιν ὅμοιοι ὄρνιθες.

Κόρυζα. καὶ Κορυζῶν, μεμωραμένος, ἢ μυξάζων. καὶ κορυζῶντα.

Κόρυθα. περικεφαλαίαν.

Κορυθαίολος.

Κόρυκος. ὁ θύλακος. Ὅτι Ἀττήλας Μεδιόλανον πολυάνθρωπον εὑρὼν πόλιν, ὡς εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, Σκύθας δὲ πρὸ τῶν αὐτῶν ποδῶν· ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν ζωγραφεῖν ἐπὶ θάκου, τοὺς δὲ

---

1. *Κόρσην*] Il. δ'. 502. 2. *Κορσίαι* Harpocratio, cuius ad scripturam alii propius accedunt: v. Siebel. in Pausan. IX, 24, 5. *πόλις*] *πόλεις* B. 3. *Κόρβοι*] Haec ex v. *Ἀμύσσειν* sive *Κορβῖνος* compilata locum alienum invaserunt. Mox *Κορβῖνος* erat scribendum. 5. *ὑπὸ τοῦ*] *ἐκ τοῦ* A. B. V. *ἀπὸ τοῦ* E. 6. *Κόροιβος*] Vid. *Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον*, *Κῆρ*. *Hemst.* Coroebus Mygdonides Virg. Aen. II. *Μύγδονος υἱὸς* Eurip. in Rheso et Pausan. Phoc. 17. Coroebi cuiusdam etiam supra in *Κὴρ* fit mentio, qui Tymbulum occiderat. Coroebus architectus, qui *τελεστήριον* Eleusine condidit Plutarch. Pericl. p. 139. *Reines.* Archon Athen. Diodor. Sic. XX, 73. ubi vid. Wessel. De tribus Coroebis fuse agit Ruschkius Anal. Crit. p. 189. seqq. Ceterum in Lex. Bachmanni p. 281, 24. pro *κόρυκος* repone *Κόροιβος*. *Gaisf.* Cf. Zon. p. 1233. Copiose fabulam de Coroebi stultitia persequitur Schol. Luciani Philopseud. 3. 7. *Καλλίμαχος*] Fr. 307. 8. *ὥστε*] *ὥστι* A. B. E. *V. Med. Quae sequebantur, Ὅτι* (ὁ sola Med.) *Βουταλίων καὶ Κόροιβος καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβλητο. Ἀριστοφάνης*, perperam ex v. *Βουταλίων* derivata, itemque olim post v. *Μελιτιανός* interpolata, delevi cum V. 9. *Κορύβαντες. ἔνιοι*] Ex Schol. Aristoph. Lysist. 558. Gl. post v. *Κορυβαντείων* posuit *V. 10. *Κορύβαντας*] *τοὺς Κορύβαντας* A. B. E. V. Med., *τοὺς* neglexit vulg. *ἦσαν δὲ*] *δὲ* om. V. 12. *Ῥέας παῖδες*] Sic etiam habet [cum omnibus MSS. Gaisf.] Schol. in Lysist. loco modo laudato. At in MSS. Pariss. inveni *Ῥέας ὀπαδοί*: quam lectionem non puto temere esse damnandam. *Küst.* Nimirum hic ipse librariorum error sententiam confirmat *καὶ Κορύβας — ὀπαδοί* (ubi edd. vett. et E. *παῖδες* pro *ὀπαδοί*), quam Küsterus tacite neglexit, a Gronovio Rec. mutil. p. 30. castigatus. Sed perspexit ille his eandem doctrinam contineri, quam a simili fonte repetitam (v. Schol. Plat. p. 377.) lectores suos in usus decerpserant. Ceterum *Κορύβας ὁ αὐτὸς* omnes. 14. *τοῦ* om. *V. 17. Versus Phalaeci Ep. III, 3. Anthol. Pal. VI, 165. repetitus sub v. *Ταχήματα*. *ἰαχημάτων* V. *ἰσχύματα* E pr. *ἰσχύματα*, item *χαλκήρεα* B. V. Med. *ἰαχήματα* Ald.

1. *ἠχεῖ* post *μαίνεται* omisi cum B. E. V. et Lex. Seg. Nescit etiam Etym. M. p. 531. Cf. Ruhnkenium in Tim. p. 163. sq. Hinc supplendus Hesychius: *Κορυβαντιᾷ. ἐντελεῖται*. L. *ἐν τελετῇ μαίνεται. δαιμονᾷ*] *δαιμονίζεται* Lex. Bachm. p. 281. 2. *καὶ συγκορυβαντιάσαντες* et seqq. om. V. 5. *ἐνθουσιῶν*] Haec vox in prioribus editt. deest: sed eandem agnoscunt 2 MSS. Pariss. *Küst.* Differt Zon. p. 1247. 7. *Κορυδαλός*] Eandem avem *κορυδὸν* vocat Aristoph. Av. 472. *Ὃς ἔφασκε λέγων κόρυδον πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι.* Scholiasta in eum locum: *Τὸν δὲ κόρυδον ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι. Küst.* 8. *Κόρυδοι*] Cum Schol. Platon. p. 368. et Timaeo, ubi vid. Ruhnk. p. 164. et Lobeck. in Phryn. p. 338. sq. 9. *Κόρυζα. καὶ Κορυζῶν*] Scriptura librorum falsa, quam facile corrigemus adhibito Schol. Plat. p. 397. *Κορυζῶντα, μωραίνοντα, μυξάζοντα. κόρυζα γὰρ ἡ μύξα.* Haec enim Suidae esse reddenda firmat et Schol. Luciani Iov. Trag. 15. sive Lex. Bachm. p. 281. et ipsa scriptura *καὶ Κορυζῶντα*, quam a Küst. neglectam apparet tanquam varietatem lectionis illis *καὶ Κορυζῶν* appositam fuisse. Alium in v. *κόρυζα* sequitur explicatum Zon. p. 1238. Dictionem explicuit Ruhnk. in Tim. p. 164. sq. *μεμωραμένος*] *μεμωραμένος* A. E. V. Med. Lex. Seg. Mirabilem formam comprobant Hesychius et Schol. Luciani Conscr. hist. 31. *Κόρυζα ἡ μεμωραμένη καὶ μυξῶσα.* Tum *μυξόζων* B. *μυζώζων* E. V. Lex. Seg. 12. Quae sequebantur *Ἕκτωρ παρ' Ὁμήρῳ. ὁ συστρέφων τὴν κόρυθα, ἤγουν ὁ εἰδήμων καὶ γενναῖος περὶ τὰ πολεμικά*, omisi cum A. B. V. Cf. Zon. p. 1233. et Etym. M. p. 531. 13. *Κόρυκος*] Vide infra v. *Κωρύκιον*. *Küst.* *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V. 14. *εὑρὼν*] *ἑλὼν* legendum esse patet ex hoc loco plenius adducto in *Μεδιόλανον*. *Hemst.* Indidem etiam *μὲν* petendum ante *Ῥωμαίων*: mox post *ποδῶν* saltem *κειμένους*. 17. *θρόνου*] *θάκου* A. B. V. Gaisf. Sed malui *θάκου* cum MSS. in v. *Μεδιόλανον*, ubi melior extat scriptura *κορύκους*. Praeterea Oudend. in Tho. M. p. 432. inde iusserat ascisci *ζητήσας ζωγράφον ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν ζ.* (immo *γράφειν*) *ἐπὶ θάκου*. Universam annotationem non dubitamus ab altera glossa derivare.

Κόρσην. Tempus capitis. *Κορσιαί*. Urbs Boeotiae. *Κόρβοι*. Corvos vocant Romani, quos Graeci *κόρακας*. Et Corvinus appellatus est L. Valerius, quod corvus eum in pugna adversus Gallum adiuvisset. *Κόροιβος*. Nomen proprium. item stultus quidam, qui fluctus metiebatur. Callimachus: *Octavum quasi Coroebum.* *Κορύβαντες*. Quidam existimarunt Curetes et Corybantes eosdem esse. fuerunt autem Iovis nutricii et custodes: eosque alii decem, alii novem fuisse dicunt. iidem etiam Rheae comites fuerunt. *Κορυβαντείων*. Corybanteorum, insanorum. In Epigrammate: *Et clavae aereae, quarum ictu Corybantes sonos concitant.* *Κορυβαντιᾷ*. Insanit, saltat, vel spiritu daemonis afflatus est. Et *Συγκορυβαντιάσαντες*, insania simul correpti. *Milites vero quasi furore simul correpti, sublato clamore et arma concrepantes, in fluvium omnes insilierunt.* Et *Κορυβαντιῶν*, insaniens, spiritu numinis afflatus. *Κορυδαλός*. Avis genus. *Κόρυδοι*. Aves coturnicibus similes. *Κορυζῶν* vel *Κορυζῶντα*, de stupido vel fatuo malae pituitae. *κόρυζα* enim mucus narium. *Κόρυθα*. Galeam. *Κορυθαίολος*. *Κόρυκος*. Saccus. *Attila cum Mediolanum, urbem hominum numero abundantem, cepisset, et in pictura vidisset Romanorum Imperatores in aureis soliis sedentes, Scythas vero genibus eorum*

Ῥωμαίων βασιλεῖς κορύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ χρυσὸν χέειν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Κόρυμβοι. κλῶνες· ἢ ἄκροι. ἐν Ἐπιγράμματι·

Μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρηβαρέοντα κορύμβους,

ἢ μαστὸν νεαρῆς ὄρθιον ἡλικίης.

Κόμην τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην.

Κορύνη. ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος· οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές.

Κορυνήτης. ὄνομα κύριον.

Κορυνηφόροι. οἱ ξύλων κορύνας ἔχοντες εἵποντο τῷ βασιλεῖ ὄπισθεν.

Κόρυς. ἢ περικεφαλαία.

Κορυστήν. ὁπλίτην.

Κορύφαλος. εἶδος ὄρνιθος.

Κορυφαῖος. ὁ πρῶτος τῶν χορευτῶν.

Κορυφοῦται. ὑψοῦται, ἐπαίρεται.

Κόρχορος. ἄγριον λάχανον εὐτελές. διὸ καὶ ἡ παροιμία· Κόρχορος ἐν λαχάνοις. ἔνιοι ἰχθῦν ποιὸν τὸν κόρχορον ἀποδιδόασιν, ὡς τὸν ἵππουρον· καὶ ὡς εὐτελὲς ἔδεσμα. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀναξίων ἡ παροιμία καὶ ταπεινῶν, μεταποιουμένων δὲ τιμῆς ἢ καθ' ἑαυτοὺς μείζονος.

Κόσσας. δίκαιος ἀνήρ. καὶ παροιμία· Τοὺς Κόσσα λόγους. Κόσσας γὰρ ἐγένετο δίκαιος ἀνήρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς Σαλαμινίους, καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας. νικήσαντες δὲ οὐ μετέδωκαν, καὶ ταῦτα συμβουλεύοντος τοῦ Κόσσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν, ἀνθ' ὧν λοιμῷ περιπεσόντες τοῦ Κόσσου λόγους ἐπήνουν.

Κόσσια. ζήτει ἐν τῷ Ψαμμοκοσιογάργαρα.

Κοσκινηδόν. δίκην κοσκίνου. καὶ παροιμία· Κοσκίνῳ ὕδωρ περιφέρεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Κοσκυλμάτια. τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα.

Κοσκυλματίοις.

Ἐθώπευεν, ἐξηπάτα

---

3. ἢ delendum videtur. Quamquam ἄκρα Lex. Bachm. p. 282. ἐν Ἐπιγράμματι] Pauli Silentiar. VIII, 3. 4. Anthol. Pal. V, 258. Haec et seqq. om. V. 5. *Μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρ.* | Alloquitur hic aliquis amicam suam, quam licet aetate provectiorem puellis tamen et adolescentulis se praeferre dicit. *Μῆλα* hic significat mammas, et *κόρυμβοι* partes earum prominentes sive papillas. Quicquid enim in aliqua re prominet vel eminet, Graeci *κόρυμβον* appellant, ut ex Hesychio aliisque grammaticis constat. *Küst.* Lege *κορύμβοις.* 7. Lege *μαζὸν* cum Paulo. 8. *Κόμην*] Ex Nic. Damasc. p. 450. ed. Vales. Vid. vv. *Στρόφιον* et *Μάγνης*, ubi auctius legitur. *Toup.* Similiter fere Hemsterhusius. Praestat autem *στροφίῳ.* 9. *ξύλον*] Gl. in Herodot. II, 63. Adde Zon. p. 1238. et Hesychium. 11. *Κορυνήτης* | *Μωλύχων, ἔνθα ὁ Λυκοῦργος τὸν Κορυνήτην ἀνεῖλε, τόπος.* Hesych. *Reines.* Vid. Il. η. 9. 12. *Κορυνηφόροι*] Herodotus I, 59. *Ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἐξαπατηθεὶς ἔδωκέν οἱ τῶν ἀστῶν καταλέξας ἄνδρας τούτους, οἳ δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο Πεισιστράτου, κορυνηφόροι δέ. ξύλων γὰρ κορύνας ἔχοντες εἵποντό οἱ ὄπισθεν.* Huc Suidas respexit, ut Portus recte monuit. Praeterea apud Sicyonios olim genus quoddam servorum *κορυνηφόροι* appellabatur, ut testatur Stephanus Byzantius v. *Λίος. Küst. Κορυνηφόροι* *V. 14. V. Zon. p. 1236. 15. *Κορυστήν*] Il. δ'. 457. 16. *Κορύφαλος*] Steph. ind. Thesauri: „*Κορύφαλος* affertur pro *Κορυδαλός.*" Recte hic suspicatur glossam ad *Κορυδαλός* esse revocandam. 18. *Κορυφοῦται*] Il. δ'. 426. 19. *Κόρχορος. ἄγριον λάχ.*] Vide supra v. *Κέρχουρος. Küst.* Unde suppiendum *καὶ* ante *εὐτελές.* Item *καὶ* in proverbio requiri, ut paroemiaci forma efficiatur, demonstrat Hephaestio p. 46. Quamquam mancam etiam versiculorum speciem in usu vulgari extitisse significat proverbium agricolarum apud Theophr. H. Pl. VIII, 7, 6. *ἕως φέρει, οὐχὶ ἄρουρα.* Ceterum idem Theophr. VII, 7, 2. *ἐν οἷς καὶ παροιμιαζόμενός ἐστι διὰ πικρότητα κόρχορος.* Schol. Nicandri Ther. 626. *Τὸ δὲ κόρχορον εἶδος λαχάνου εὐτελοῦς. ὅθεν καὶ παροιμία· καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοις: l. λαχάνοισι.* 20. *ἰχθῦν ποιόν*] Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 239. et Hesych. v. *Κόρχορος.*

1. *ἵππουρον*] *ἵππερον* B. E. 3. *εὐτελῶν*] *ταπεινῶν* A. B. V. E marg. Mox *δὲ* om. A. 5. *Κόσσας. δίκαιος ἀνήρ*] Vide infra v. *Τοὺς Κόσα λόγους. Küst.* 11. *καὶ ταῦτα*] *καὶ* neglexit Küst. reprehensus a Gron. Rec. mutil. p. 47. Tum *συμβουλεύσαντος* V. *τοῦ Κόσσου*] *τοὺς Κόσσου* A. B. E. V. 14. Om. vulg. Siletur *V. Saltem legendum *Κόσια.* 15. *καὶ παροιμία* et seqq. om. V. Vide Luciani Tim. 3. et Boisson. Anecd. T. I. pp. 395. 398. 16. *ἐπιφέρει*] *περιφέρεις* A. B. *περιφέρει* E m. sec. qui pr. *ἐπιρρέει.* 16. *Κοσκυλμάτια*] *Κοσκυλμάτιον* A. B. Mox *μικρότατα* V. 18. *Κοσκυλματίοις ἐθώπ.*] Aristoph. Equ. 47. *Ὁ βυρσοπαιρλαγὼν ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην Ἡράλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα Κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων· Ὦ δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν· Ἔνθου, ῥόφησον, ἔντραγ'. ἔχε τριώβολον. Βούλει παραθῶ σοι δόρπον;* etc. Vide ibi Scholiastam. *Küst. Κοσκυλματίοις ἐθώπευεν* tanquam glossam edd. praefigebant. *Κοσκυλμάτια* et *Κοσκυλματίοις* seorsim Hesychius: cuius interpretationes sunt hae, *κολακευματίοις, ἢ παραλογισμοῖς.*

---

advolutos: iussit se depingi sedentem in solio, Romanorum vero Imperatores saccos humeris portantes, et aurum ante pedes suos effundentes. *Κόρυμβοι.* Corymbi, vel rami. In Epigrammate: *Malo mammas tuas flaccidas et pendulas, quam sororiantes aetatis iuvenilis.* † *Comam alens aureo vinculo fastigiatam.* *Κορύνη.* Clava. secundum alios gladius. vel lignum incurvum. *Κορυνήτης.* Nomen proprium. *Κορυνηφόροι.* Clavigeri. satellites, qui ligneas clavas gestantes regem sequebantur. *Κόρυς.* Galea. *Κορυστήν.* Gravis armaturae militem. *Κορύφαλος.* Genus avis. *Κορυφαῖος.* Chororum dux. *Κορυφοῦται.* In altum tollitur, effertur. *Κόρχορος.* Olus agreste et vile. unde proverbium: *Corchorus inter olera.* quidam corchorum interpretantur piscem quendam, instar hippuri. item vile quoddam edulium. dicitur autem proverbium de hominibus contemptis, maiores tamen honores affectantibus quam pro meritis suis. *Κόσσας.* Cossas, vir iustus. Et proverbium: *Cossae dicta.* Cossas enim fuit vir iustus, genere Pellenensis. Pellenenses vero bellum cum Salaminiis gerentes vicinorum opem implorarunt, polliciti se agri bello capti partem daturos esse. victores vero facti nihil ipsis dederunt, quamvis Cossas ipsis suaderet, ut pactis starent. cum vero eam ob causam pestilentia eos invasisset, Cossae dicta laudarunt. *Κοσκινηδόν.* Instar cribri. Et proverbium: *Cribro aquam haurit.* de rebus quae fieri nequeunt. *Κοσκυλμάτια.* Coriorum minutissima praesegmina. *Κοσκυλματίοις. Vilissimis blandimentis*

κοσκυλματίοις τισί, τοιαυτὶ λέγων·
ἔνθου, ῥόφησον, ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον;

Κοσμᾶς. ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων, σύγχρονος Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ. ζήτει ἐν τῷ Ἰωάννης.

Κοσμεῖ. διατάττει.

Κόσμει. ἐπιμελοῦ. Κόσμει ἂν ἔλαχες Σπάρταν. κἀγώ μοι δοκῶ τὴν εἱμαρμένην ἀγαπήσειν τε καὶ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτοῦ, ἡγούμενος ἀγώνισμα τοῦτο προκεῖσθαι τῷ βίῳ καὶ βάσανον, εἰ μηδὲ ἀτυχοῦσαν ἀπολιμπάνω φιλοσοφίαν.

Κοσμείτην. κοσμείτωσαν.

Κοσμησάμενος. διαταξάμενος.

Κοσμήτορες. διατάκται, ἡγεμόνες.

Κοσμιότης. εὐταξία.

Κοσμιότης καὶ σωφροσύνη οὐ μόνον εἰσὶν 364 ἀπαλλαγαὶ καὶ ἀφαιρέσεις τῶν ἀντικειμένων πονηριῶν, ἀκοσμίας καὶ ἀκολασίας, ἀλλὰ ζωαὶ ἐνεργεῖς καὶ αὐτοθελεῖς. καὶ ἡ μὲν ἐπιστρέφει τὰ χείρω ἐν ἡμῖν πρὸς τὰ κρείττω, ἡ δὲ ὅσα πάθη ἐστὶ τῆς ψυχῆς, τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα· ἐκγόνους τε ἑαυτῶν ἀρετὰς ἐν ταῖς τῶν πλησιαζόντων ψυχαῖς ἀποτίκτουσαι.

Κόσμος. τάξις. καὶ Ἡρόδοτος· Οἱ δὲ Πέρσαι ἡσσηθέντες ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ. τουτέστι τάξει.

Κόσμος. τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημά τε καὶ σύγκραμα· ὃς πλήρωμά ἐστι τῶν εἰδῶν. ἐπεὶ δὲ ἔδει μηδὲν τῶν εἰδῶν φθείρεσθαι, ἵνα μὴ ἀτελὲς ᾖ τὸ πᾶν, ἀδύνατον δὲ ἦν τὰ αὐτὰ μένειν τῷ ἀριθμῷ, γεννητά τε ὄντα καὶ φθαρτά, μετέχει καὶ ταῦτα τῆς ἀιδιότητος ὡς ἠδύνατο· διότι καὶ πάντα ἐφίεται τῆς τοῦ πρώτου ἀιδιότητος ὡς οἰκείας ἀρχῆς, καὶ μετέχει ταύτης ἕκαστον κατὰ τὰ ἑαυτοῦ μέτρα. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ σκοπιμώτατον ἔργον τῆς φύσεως, τὸ τῶν φυσικῶν ἕκαστον γεννῆσαι ἄλλο, οἷόν ἐστιν αὐτό. καὶ ἐπειδὴ δεόμεθα γενήσεως, ἡ δὲ γεννητικὴ δύναμις ἐν ὡρισμένῳ γίνεται μεγέθει, διὰ τοῦτο δεόμεθα τῆς αὐξήσεως. ἐπειδὴ δὲ ἡ αὔξησις διὰ τροφῆς γίνεται, τῆς ἀρεπτικῆς πάλιν δεόμεθα δυνάμεως. διὰ τοῦτο τοίνυν μετέχομεν τῶν φυσικῶν δυνάμεων καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλογα. ὥστε ὅταν μὲν ἐνεργῶμεν κατὰ τὰς δυνάμεις ταύτας, ὡς φυτὰ ἐνεργοῦμεν· ὅταν δὲ κατὰ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν, ὡς ἄλογα ζῷα· ὡς ἄνθρωποι δὲ ἐνεργοῦμεν τότε, ὅτε τῷ λόγῳ κεχρήμεθα. διὸ καὶ

---

2. ἔχε] ἔσχε A. B. E. 3. βούλη] mendum vulg. 4. Κοσμᾶς] Deest gl. V. 5. ζήτει tacite Gaisf. 7. Κόσμει ἂν ἔλαχες Σπ.] Haec et quae sequuntur sunt verba Synesii Epist. C. p. 239. Küst. Clarissimum Euripidis dictum usurparunt etiam Theod. Metoch. p. 17. et Theod. Hyrtac. Epp. 46 61. 87. ἂν] ἦν A. V. 12. Κοσμείτωσαν] κοσμήτωσαν A.*V. Suppleas particulam καί. 13. V. Il. β'. 806. Habet Hesychius. 14. διατάκτορες Lex. Bachm. p. 282. Cf. Paraphr. Villois. Il. γ'. 236. 16. Κοσμιότης καὶ σωφροσύνη] Aristoph. Plut. 563. Περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῶν κἀναδιδάξω, Ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ. Gaisf. 17. ἀφαιρήσεις] ἀφαιρέσεις A. V. 18. ἐναργεῖς] ἐνεργεῖς A. B. E. V. 19. ἐπιστρέφει] ἀποστρέφει V. 22. ἑαυτῶν om. E. Legendum αὐτῶν, si haec proximis apta sunt. Mox εὑρετὰς A. quicum in fine correximus editum ἀποτίκτουσα: quae significatio est orationem esse imperfectam.

1. Ἡρόδοτος] Lib. III, 13. sed ubi de Aegyptiis, non autem Persis haec dicuntur: ut Portus recte monuit. Küst. Fallitur uterque. Respexit Suidas ad IX, 65. Toup. MS. Posterior locus cum nimium recedat, haud scio an error ille, toties hoc in genere contestatus, Suidae merito tribuatur. 4. τὸ — σύστημα] Similiter Diodorus apud Menag. Laert. VII, 137. quem vide etiam in s. 138. Gaisf. 5. σύγκραμα] συγκέρασμα B. E. et inter vss. V. σύγκριμα A. V. ὃς πλήρωμά ἐστι τῶν εἰδῶν — κινδυνεύουσιν ἀποδενδρωθῆναι] Haec omnia Pearsonus ex Damascio deprompta esse coniiciebat. Sed fallitur vir incomparabilis. Sunt enim descripta ex Philopono in lib. I. Aristot. de Anima, A. 2. a. b. ubi totus iste locus αὐτολεξεὶ legitur. Küst. 7. ἀδύνατα] ἀδύνατον A. B. V. 8. γεννητά] γενητά A. E. V. 12. τὸ — μέτρον] τὰ — μέτρα A. et Philop. τὰ — μέτρου V. τοῦ — μέτρου B. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ σκοπιμώτατον ἔργον τῆς φ.] His similia leguntur supra v. Γεννητική. Küst. 14. ἄλλο] ἄλλη V. Mox αὐτῷ B. 19. τῶν φυσικῶν δ. μετέχομεν] μετέχομεν τῶν φ. δ. A.*V. Philop. 20. κατὰ τὰς] κατὰ om. V. 23. ἐνεργοῦμεν] τότε add. A. μόνον δὲ ὡς ἄνθρωποι ἐνεργοῦμεν, ὅταν τ. λ. χρώμεθα Philop.

---

assentabatur, eumque decipiebat dicens: Comede, sorbe, accipe triobolum. Vin' apponam tibi coenam? **Κοσμᾶς.** Cosmas, Hierosolymitanus, aequalis Ioannis Damasceni. quaere sub voce Ἰωάννης. **Κοσμεῖ.** Ordinat. **Κόσμει.** Cura. *Quam nactus es Spartam, eam orna. ego quidem mihi videor fatum meum aequo animo laturus et meam ipsius Spartam ornaturus esse, existimans certamen hoc et experimentum vitae propositum esse, si ne infelicem quidem philosophiam deseram.* **Κοσμείτην.** Et **Κοσμείτωσαν.** **Κοσμησάμενος.** Qui disposuit. **Κοσμήτορες.** Qui aciem instruunt, duces. **Κοσμιότης.** Modestia. **Κοσμιότης.** Modestia et temperantia non solum sunt remotiones et ablationes oppositorum vitiorum, immodestiae et intemperantiae; sed etiam vitae rationes actuosae et liberae. et altera quidem in nobis deteriora convertit ad meliora; altera vero omnes animi perturbationes ordinat et moderatur: quarum utraque virtutes a se procreatas in familiarium suorum animis gignit. **Κόσμος.** Ordo. Herodotus: *Persae autem victi nullo ordine fugerunt.* **Κόσμος.** Mundus est compago et temperamentum ex coelo, terra iisque quae sunt in horum medio; et copia formarum. quia vero nullam speciem perire decebat, ne rerum universitas esset imperfecta; neque fieri poterat, ut eadem numero permanerent, quae nata et caduca sunt, haec quoque ut potuerunt aeternitatem participarunt. quamobrem omnia aeternitatem primi, ut proprii principii, expetunt, eiusque secundum suam mensuram unumquodque est particeps. atqui hoc est illud opus, quod natura sibi tanquam scopum praecipue proposuit, ut unaquaeque res naturalis aliam sui similem gignat. quoniam autem generationis indigemus, generationis facultas cum in magnitudine definita versetur, rursum indigemus incremento. quia vero incrementum fit per cibum, facultate etiam altrici indigemus. idcirco naturalium facultatum sumus participes, et nos et animalia bruta. quare cum secundum has facultates agimus, ut stirpes agimus; cum vero secundum iram et cupiditatem, ut bruta animalia. ut

ἀστείως λίαν ὁ Πλωτῖνος εἶπεν, ὡς ὅσοι ἐμμανῶς κατὰ τὰς ὑρεπτικὰς δυνάμεις ἐνεργοῦσιν, οὗτοι κινδυνεύουσιν ἀποδενδρωθῆναι.

Σημαίνει δὲ ὁ κόσμος τέσσαρα· εὐπρέπειαν, τόδε τὸ πᾶν, τὴν τάξιν, τὸ πλῆθος παρὰ τῇ γραφῇ. Αἰλιανός· Ἡ δὲ Κλεοπάτρα καὶ ἄλλα εἰργάσατο ἀσεβείας ἐχόμενα, ἅ μοι σιγῶντι κόσμον φέρει. τουτέστιν εὐπρέπειαν.

Ἄλλως Κόσμος. Ὅτι οἱ Στωικοὶ τὸν κόσμον τριχῶς εἶναι λέγουσιν· αὐτόν τε τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἐκ τῆς ἁπάσης οὐσίας ἰδιοποιόν· ὃς δὴ ἄφθαρτός ἐστι καὶ ἀγέννητος, δημιουργὸς ὢν τῆς διακοσμήσεως, κατὰ χρόνου ποιὰς περιόδους ἀναλίσκων εἰς ἑαυτὸν τὴν ἅπασαν οὐσίαν καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ γεννῶν· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν διακόσμησιν τῶν ἀστέρων κόσμον εἶναι λέγουσι· καὶ τρίτον τὸ συνεστηκὸς ἐξ ἀμφοῖν. καὶ ἔστι κόσμος ὁ ἰδιοποιὸς τῆς τῶν ὅλων οὐσίας· ἢ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν
355 αὐτοῖς φύσεων· ἢ σύστημα ἐκ στοιχείων καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἕνεκά του. τὸν δὴ κόσμον οἰκεῖσθαι κατὰ νοῦν καὶ πρόνοιαν, εἰς ἅπαν αὐτοῦ μέρος διήκοντος τοῦ νοῦ, καθάπερ ἐφ' ἡμῶν τῆς ψυχῆς, δι' ὧν μὲν μᾶλλον, δι' ὧν δὲ ἧττον. δι' ὧν μὲν * ὡς ἕξις κεχώρηκεν, ὡς διὰ τῶν ὀστῶν καὶ τῶν νεύρων· δι' ὧν δὲ ὡς νοῦς, ὡς διὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ. οὕτω δὴ τὸν ὅλον κόσμον, ὡς ζῷον ὄντα, ἡγεμονικὸν ἔχειν τὸν αἰθέρα, καὶ χωρεῖν διὰ τῶν ἐν ἀέρι καὶ διὰ τῶν ζῴων ἁπάντων καὶ φυτῶν καθ' ἕξιν. καὶ ἕνα εἶναι τὸν κόσμον, καὶ τοῦτον πεπερασμένον, σχῆμα ἔχοντα σφαιροειδές. πρὸς γὰρ τὴν κίνησιν ἁρμοδιώτατον τοῦτο. ἔξωθεν δ' αὐτοῦ τὸ κενὸν εἶναι περικεχυμένον, ἄπειρον, ὥσπερ ἀσώματον. ἀσώματον δὲ τὸ οἷόν τε κατέχεσθαι ὑπὸ σωμάτων, οὐ κατεχόμενον. ἐν δὲ τῷ κόσμῳ μηδὲν εἶναι κενόν, ἀλλ' ἡνῶσθαι αὐτόν. τοῦτο γὰρ ἀναγκάζει τὴν τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια συντονίαν καὶ σύμπνοιαν.

Κόσσος. τὸ ῥάπισμα.

Κοστόβαρος. ὄνομα κύριον.

Κόσυμβος, καὶ κοσύμβη. ἀνάδεσμος, ἢ χι-

---

1. ἀστείως] Philoponus loco laudato θείως. Sed lectionem Suidae praetulerim. *Küst.* λίαν om. V. 7. ἅ μοι σιγῶντι κόσμον φ.] Inepte Portus: *Quae mihi tacenti ferunt ornatum.* Verte: *Quae tacere verecundiam meam decet.* *Küst.* Respexit Aelianus ad Sophoclis Aiac. 295. *Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.* Huc facit Libanius in Moroso p. 310. Σὺ δὲ (εἶπον) εἰ μὴ ἐμὲ ἀλλὰ κἂν τὸν σοφώτατον ποιητὴν αἰσχύνθητι λέγοντα, *Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει*, Atque huc referendus Plautus in Rudente IV, 4. *Eo tacent, quia tacita bona est mulier semper quam loquens.* Huc spectat Menander apud Apostol. XXI, 16. qui ita emendandus est: Ὦ παῖ, σώπα· πολλ' ἔχει σιγὴ καλά. *Toup.* 9. Κόσμος. Οἱ Στωικοὶ τὸν κόσμον τριχῶς εἶναι λέγ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Laertii Zenone, lib. VII. 137. et 138. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Ἄλλοι et Ὅτι Gaisf. tacite addidit cum *V. 10. καὶ post Θεόν cum Laert. expungendum. 11. ἁπάσης] ἐκ τῆς ἁπάσης A. B. E. V. Laert. ἰδιοποιόν] Apud Laertium hodie legitur ἰδίως ποιόν. Sed utrumque mendosum esse videtur: eiusque loco fortasse legendum est εἰδοποιόν, ut Wolfius existimabat. *Küst.* ἰδιοποιόν Casaubon. et Menag. 13. χρόνου ποιὰς] χρονοποιὰς V. χρόνων π. Laert. 14. αὐτοῦ] αὐτῶν V. 15. ἀστέρων] ἀστείων B. E. 17. ἰδιοποιός] Et hic Wolfius scribendum censet εἰδοποιός: quam lectionem et ipse et Portus in versione secuti sunt. *Küst.* ἰδίως ποιὸς Laert. ὁ om. V. 19. ἢ σύστημα ἐκ στοιχείων καὶ ἀνθρ. καὶ τῶν ἕνεκά του] Rescribe ex Laertio: ἢ σύσημα ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἕνεκα τούτων γεγονότων. *Küst.*

3. καὶ δι' ὧν] καὶ omisi cum A. B. V. Addendum γὰρ post μέν. 6. ὡς ζῷον ὄντα] Adde ex Laertio, καὶ ἔμψυχον καὶ λογικόν. *Küst.* Insuper ὡς delendum. 8. καθ' ἕξιν] διὰ δὲ τῆς γῆς αὐτῆς κ. ἕξιν Diog. 10. πρὸς γὰρ — τοῦτο, et mox ἀσώματον — κατεχόμενον om. V. 12. κενὸν] Priores editt. et A. B. E. V. pessime habent κέντρον: cuius loco κενὸν ex Laertio reposui. *Küst.* ὥσπερ] Lege cum Diog. ὅπερ. 15. ἀναγκάζειν] ἀναγκάζει A. B. E. V. Med. 18. Κόσσος] Meursius in Gl. Graecobarb. Du Cang. Gl. Hesych. habet Κοττεῖν. τύπτειν . . . . Hinc κοσσοτράπεζος iudice Küstero apud Suid. in Παράσιτος. *Hemst.* Similiter Bast. Ep. Crit. p. 181. Gl. om. V. silente Gron. Uberius Zon. p. 1234. ῥάπισμα B. 19. Κοστόβαρος] Ap. Iosephum Archaeol. in rebus Herodis. *Reines.* XV, 7, 9. 20. Κόσυμβος — χιτὼν κροσσωτός] Interpres Graecus Exod. XXVIII, 4. Χιτῶνα κοσυμβωτὸν vocat: quod perinde est. Callimachus in Dian. 12. λεγνωτὸν χιτῶνα: quem locum laudat Erotianus in v. Τὰ λέγνα Atque hinc emendandus Phalaecus in Epigrammate ap. Athen. X. p. 440. Κροσσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα Τόνδε, Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεώ. Vulgo legitur, χρυσωτὸν χιτῶνα. *Toup.* De hoc multa intpp. Hesychii. Addit Ernestius in Gl. Sacr. Esai. III, 17. ad eumque locum Basilium M. T. I. p. 920. κροσσὸς ἢ ὁ ἀνάδεσμος Zon. p. 1233. „Pollux II, 30. κοσύμβην dicit esse, quem Attici vocant Κρώβυλον." *Reines.*

---

homines vero agimus, cum ratione utimur. quare Plotinus perfacete dixit, qui facultatibus altricibus immoderate addicti sint, eos in periculo versari, ne arborescant. — Κόσμος autem quattuor habet significatus: decus, hoc universum, ordinem, multitudinem in Sacra Scriptura. Aelianus: *Cleopatra vero etiam alia facinora impietatis plena fecit, quae mihi tacere decorum esse videtur.* Κόσμος. Stoici mundum triplicem esse dicunt: ipsum deum et omnis essentiae formatorem, qui est interitus et ortus expers, ut ordinis omnium rerum opifex, qui certis temporum intervallis omnem essentiam in se consumit et rursus ex se gignit. item mundum esse dicunt stellarum ordinem. tertium, id quod ex utrisque constat. estque mundus informator essentia rerum universarum, vel compages ex coelo, terra, denique naturis, quae in his continentur. vel compages e diis, hominibus iisque rebus, quae horum ad usum referuntur, conflata. mundum autem mente et providentia regi dicunt, per omnes eius partes mente diffusa, quemadmodum est in nobis anima; in aliis quidem magis, in aliis vero minus. nam per alias partes transit ut habitus, velut per ossa et nervos; per alias vero ut mens, velut per principem animae partem. sic igitur totum mundum, tanquam animal, principem partem dicunt aetherem habere, qui per aerem et omnia animalia et stirpes tanquam habitus transeat; et unum esse mundum, cumque finitum, figura globosa. haec enim figura ad motum est aptissima. extra vero mundum dicunt circumfusum esse vacuum immensum, quod sit incorporeum. incorporeum vero esse, quod a corporibus occupari possit, quamvis ipsum non occupetur. in ipso vero mundo nihil esse vacuum, sed unitum esse. hoc enim necessario flagitare coelestium cum terrenis consensionem et conspirationem. Κόσσος. Alapa. Κοστόβαρος. Nomen proprium. Κόσυμβος,

τῶν κροσσωτός. [Ὁ κόμβος τῶν δύο χειριδίων ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον.]

Κοτταβίζει. οἶνον ποτηρίῳ ἀναῤῥιπτεῖ· ὃ ἐποίουν οἱ οἰωνιζόμενοι.

Κοτταβίζειν. παίζειν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας, αἷς καλοῦνται λαταγεῖα, ἀνερῥίπτουν ἐμβάλλοντές τι πόμα· καὶ εἰ ἐγένετο μείζων ψόφος, εὐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι. Κότταβος δὲ λέγεται τὸ λεῖμμα τοῦ ποτηρίου, ὃ ἐνέβαλλον εἰς τὰς λαταγάς. ἦν δὲ παίγνιον παρ' Ἀθηναίοις τοιοῦτον. ῥάβδος μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἑτέρα ἐπάνω αὐτῆς, κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίου· εἶχε δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρτημένας, καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν πλαστίγγων, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριὰς χαλκοῦς κεχρυσωμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πᾶς τῶν παιζόντων ἀνίστατο, ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου, καὶ μήκοθεν ἱστάμενος ἐπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σταγόνα εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ, καὶ κατελθοῦσα κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου, καὶ ποιήσῃ ἦχον. καὶ εἰ μὲν μὴ ἐκχυθῇ ἐκ τοῦ οἴνου, ἐνίκα καὶ ἤδει, ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μή, ἡττᾶτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριὰς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ μάνης.

Κόττταβος. λάταξ. χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην· εἶτα εἰς μικρὰ ‖ ποτήρια ἐμβάλλοντες, ἀπὸ ὕψους ἐῤῥί- 356
πτουν, ἐπὶ τῷ ψόφον ἀποτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κόττταβος· ἐπηνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν· καὶ μεθυσοκότταβοι οἱ τοῦτο ἐργαζόμενοι.

Κόττας. ὄνομα κύριον. ὃς ἐχρήσατο τῷ ὅπλῳ, ὃ τραγόλας ἐλέγετο· μεθ' οὗ οὕτω βίαιον ἀφῆκε πληγήν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ ὑώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι.

Κοτεσσάμενος. ὀργισθείς.

Κοτίδειον. ὄνομα πόλεως.

---

1. Ὁ κόμβος] Suspicor haec verba exemplum esse, ideoque litteris minoribus exprimenda curavi. Delevit ea Küsterus. Habet Suidas supra v. *Κόμβος*. Vocem *Κόμβος* agnoscit Hesychius, et per *Κόσυμβος* interpretatur. *Gaisf.* Recte Küsterus. Nimirum illa significatuum cognatio causam attulit interpolationis: cf. Reisk. in Constant. p. 487. sq. 3. οἶνον] Sic recte habent MSS. Pariss. [*V.] et Hesych. v. *Κοτταβίζει*. At priores editt. male οἶον. *Küst.* 4. οἰωνιζόμενοι] οἰνιζόμενοι Gaisf. cum A. B. E. οἱ om. V. Lex. Seg. 5. Κοτταβίζειν] De cottabo quid indictum? Aut cui non dictus hic Hylas? Vide praeter alios Athen. lib. XV. init. et Ianum Parrhas. Epist. 36. Ceterum totum hunc locum descripsit Suidas ex Schol. Aristoph. Pac. 342. *Küst.* 6. λαταγεῖα] Id agnoscit glossa suo loco reposita: *λάταγες* Schol. Ibidem *ἐνέῤῥιπτον*: sed *ἀνέῤῥιπτον* Ven. 7. τὸ πόμα] τι πόμα reduximus ex A. B. E. V. Med. ἐγίνετο] ἐγένετο A. B. V. Schol. Mox ὑπὲρ V. 9. λεῖμμα] Legendum est *λεῖμμα* (i. e. *λείψανον*, sive *reliquiae*), ut recte monuit Florens Christianus in Aristoph. Pac. *Κότταβος* enim praeter alia etiam significabat vini reliquias, quae epoto poculo *ὑπὸ τῶν κοτταβιζόντων* in vas aereum vel cottabium mittebantur. Sic vocem hanc accepit Hesychius in corrupto illo loco: *Λαταγή, κροτάλῳ τῷ ἀποῤῥιπτομένῳ ἀπὸ τῶν ποτηρίων καὶ ἦχον ἀποτελοῦντι.* Ibi enim cum viris doctis legendum esse non dubito: *Λάταγι, κοτυάβῳ, τῷ ἀποῤῥιπτομένῳ* etc. Eodem etiam sensu vox haec accipitur in fragmento Antiphanis, quod extat apud Athen. lib. XI. p. 487. *Küst.* λεῖμμα A. B. E. V. 11. μικρὰ] μακρὰ Beck. Comment. Societ. Phil. Lips. I. 1. p. 102. ubi de cottabo. *Burn.* Non Beckius, sed Groddeck. *Antiquar. Versuche* p. 287. μακρὰ A m. sec. et Schol. γῇ] χειρί A. Mox κειμένη V. pro κινουμένη 14. ἀνδριὰς] ἦν add. Schol. 16. πάντων παιζόντων] πᾶς τῶν π. Gaisf. cum Schol. ἀνίστατό τις] τις om. A. B. V. 19. καὶ κατέλθῃ addunt A. B. E. V. et Schol. Mox κρούσει et ποιήσει V.

3. ἦν] εἰ A. B. E. V. Id interim posui: nam cum εἰ μὲν χυθῇ τοῦ Schol. praebeat, lenis ratio sententiae instaurandae, εἰ μὲν ἦχει τὸ ἐκχυθὲν τοῦ οἴνου. Satis apte Hesychius: ὁ δὲ ἐπιτυχὼν μάλιστα τῷ ψόφῳ ἐνίκα. Nihil in Suidae scriptura desiderabat Groddeckius l. l. p. 261. 6. μάνης] Athenaeus loco laudato: *Καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοτυάβου ἐφεστηκός, ἀφ' οὗ* (lege *ἐφ' ὃν*) *τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον.* Hinc emendo Hesychium, apud quem in serie sua hodie sic legitur: *Μανήσεις, τὰς λάταγας.* Scribo et suppleo: *Μάνης, εἰς ὃν τὰς λάταγας ἔπεμπον.* *Küst.* 7. Κ. λάταξ] Ex Schol. Aristoph. Ach. 524. quae repetuntur sub v. *Μεθυσοκότταβοι.* 9. ἐμβαλόντες inferior gl. cum Schol. 10. ὃς ἐκαλεῖτο κόττταβος] Huc spectat illud Hesychii: *Λάταξ, ψοφος, κότταβος, ὁ ἀπὸ ποτηρίου γενόμενος.* *Küst.* 12. μεθυσοκόταβοι ἐκαλοῦντο] Vide infra v. *Λάταξ.* *Küst.* ἐκαλοῦντο om. A. B. E. V. 13. ὃς ἐχρήσατο] ὁ Κόττας ἐχρήσατο V. Quae ipsa scriptura valet ad fidem huius glossae convellendam, quam ex v. *Τραγόλας* traductam esse mihi facile persuasi. 14. ἀφεῖει] ἀφῆκε A. B. E. V. et infra v. *Τραγόλας*. 18. Κοτεσσάμενος] Il. ε 177. Κοτισάμενος E. κοτεσάμενος A. V. 19. Κοτίδιον] Κοτίδειον A. V. Κοτιάειον Lobeck. in Phrynich. p. 371. cuius emendationem certissimam videtur Hemsterhusius occupasse. Alteram scribendi rationem praebet v. *Κοτυάειον*.

---

et *κοσύμβη*. Fibula. vel tunica fimbriata. Κοτταβίζει. Cottabo ludit. id est, vinum ex poculo in altum iacit: quod ominis captandi gratia facere solebant. Κοτταβίζειν. Cottabo ludere. liquorem enim in altum iaciebant, ut caderet in aereas phialas, quae *λαταγεῖα* vocabantur: quo si maior strepitus ederetur, ab amasiis se amari putabant. Cottabus autem vocabatur potus reliquum, quod in latagas mittebant. Lusus apud Athenienses erat huiusmodi. bacillus humi defigebatur, eique alter imponebatur, qui ut in libella movebatur. ex hoc binae pendebant lances: sub quibus duo crateres aqua pleni positi erant, et sub aqua sigillum aeneum inauratum. haec fiebant in symposiis: tunc singuli ludentes surgebant, et phialam aliquis dum tenet mero plenam, eminus stans omne vinum uno impetu in lancem fundebat, ut repleta mergeretur et vergeret, et caput sigilli sub aqua latentis feriens sonum ederet. et si quidem vinum prorsus effusum sonaret, ille vincebat, et se ab amica amari coniiciebat; sin minus, vincebatur. sigillum vero sub aqua latens vocabatur manes. Κόττταβος. Cottabus, sive aerea phiala, quam inter coenandum ponebant vino plenam. ex hac deinde vinum in minora pocula ex loco altiore effundebant, ut strepitus ederetur, qui *κοττταβος* dicebatur. laudabatur autem qui maiorem strepitum edidisset. hoc qui agebant, methysocottabi vocabantur. Κόττας. Cotta, nomen proprium viri, qui telo utebatur, quod tragula vocabatur: quo adeo violentum ictum inferebat, ut hominem eo percussum per thoracem et per latera traiiceret et terrae affigeret. Κοτεσσάμενος. Iratus. Κοτίδειον. Co-

Κοτιεῖ. φθονεῖ, ζηλοῖ.

Κότινος. ἀγριέλαιος· ἢ ὄνομα βοτάνης. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ τὰν ἐκ κοτίνοιο καλαύροπα, τάν ποτε τῆνος
πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χερὸς ἠκροβόλει.

Κοτινοτράγα. κότινον ἐσθίοντα, τοντέστιν ἀγριέλαιον.

Κοτίνου στεφάνῳ. οὐ κοτίνῳ οἱ νικῶντες ἐστέφοντο, ἀλλὰ καλλιστεφάνῳ· ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις· ἔξω γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά. ὁ δὲ ἐκφαυλίζων ἔφη κοτίνῳ. καὶ Ἀριστοτέλης κατὰ λέξιν οὕτω φησὶ περὶ αὐτῆς· Ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ἔξω γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά· ἀφίησί τε τοὺς πτόρθους, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους. ἀπὸ ταύ-

της λαβὼν καρπὸν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίασιν· ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς ἐδίδοντο. ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἴλισσὸν ποταμόν· περιφκοδόμηται δέ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ θιγόντι αὐτῆς. ἀπὸ ταύτης ἔφερον λαβόντες Ἠλεῖοι τῶν ἀθλητῶν τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς στεφάνους. Καὶ αὐθις· Ἀκούσας δὲ ὁ Ξέρξης, ὅτι περὶ κοτίνου τοσοῦτον ὑφίστανται πόνον οἱ Ἕλληνες, πῶς ἂν (εἶπεν) ὑπὲρ ἐλευθερίας οὗτοι μάχοιντο;

Κότος. ὀργή, ἢ φθόνος. ἢ ὁ ἀδηφάγος. Οὔκουν ἐδέχετο αὐτοὺς τὸ μαντεῖον, τοῦ θεοῦ μηνιῶντος αὐτοῖς. καὶ λιπαρούντων μαθεῖν καὶ δεομένων τὴν αἰτίαν τοῦ κότου, ὀψέ ποτε χρῆσαι.

Κοτυάειον. μητρόπολις.

Κοτύλαι. τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα.

Κοτύλαιον. ὄρος τὸ ἐν Εὐβοίᾳ· ἀπὸ Κοτύλου καλούμενον, τοῦ κατασχόντος αὐτό. 357

---

1. Mendum glossae: reponas *Κοτέει*. Cf. Hesychius, qui *Κοτέει. ὀργίζεται, καὶ ὑπωπιᾷ*, mox vitiose, *Κοτιεῖ, φθονεῖ, ζηλοῖ*. 2. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Zonae IV, 3. Anthol. Pal. VI, 106. 4. *καλαύροπα*] *καυλόροπα* E. Tum *πὰν τότε* A. Lege cum Anthol. *τὰν πόκα*. 6. *πολλάκις* E. *χειρὸς* A. V. *ἠκροβόλος* V. 7. *Κοτινοτράγα*] Vox haec legitur apud Aristoph. Av. 241. ad quem locum Suidas respexit. *Küst.* 9. *Κοτίνου — τοὺς στεφάνους*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 586. *Κοτίνῳ* Med. *στεφάνου* A. 11. *ἀλλ'* om. *V. 12. *ὁ δὲ ἐκφαυλίζων — καρπὸν* om. V. qui deinde pergit, *ἣν ἐφύτευσεν Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Εἵλισσόν*, mediis omissis. *κοτίνῳ*] *κοτίνου* Gaisf. cum E. et Schol. Immo supplendum *στεφανοῦσθαι*. 13. *Ἀριστοτέλης*] *Ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων* p. 704. ubi philosophi verba haec sunt: *Ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία· καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. ταύτης δὲ πάντα τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις ἐναντία πέφυκεν. ἔξω γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ χλωρά. ἀφίησί τε τοὺς πτόρθους, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους. ἀπὸ ταύτης δὲ φυτὸν λαβὼν ὁ Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίασιν, ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται. ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἴλισσὸν ποταμόν, σταδίους ἑξήκοντα τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα. περιφκοδόμηται δέ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ θιγόντι αὐτῆς ἐστιν. ἀπὸ ταύτης δὲ τὸ φυτὸν λαβόντες ἐφύτευσαν Ἠλεῖοι ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τοὺς στεφάνους ἀπ' αὐτῆς ἔδωκαν.* Hinc Suidas supplendus est. Ceterum pro *ἔξω γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐντὸς* apud Aristotelem legendum videtur, *ἔξω γὰρ οὐκ, ἀλλ' ἐντός*. Nisi enim sic scribas, callistephanus nihil differet ab vulgata olea: contra quam Aristoteles hic inculcat. Vel si haec emendatio non placeat, pro *χλωρά*, quod statim sequitur, scribendum erit *λευκά*, ut Suidas hic habet. Deinde in verbis illis, *σταδίους ἑξήκοντα τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα*, Scholiasta Theocriti Idyll. IV, 7. pro *ἑξήκοντα* olim legit *ὀκτώ*. ait enim, *Ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οὗτος (Ὀλυμπικὸς στέφανος), ἐκ τῆς καλλιστοῦς ἢ καλλιστεφάνου ἐλαίας γενόμενος δίδοται, ἥτις ἀπέχει σταδίων ὀκτὼ* (adde *τοῦ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ*), *ὥς φησιν Ἀριστοτέλης*. Respexit certe ad hunc ipsum locum Aristotelis. Sed non dubito, quin Scholiasta ex Aristotele emendandus sit. Nam *ἑξήκοντα* etiam legitur apud Scholiastam Aristophanis, loco ante laudato. *Küst.* Singula Hemsterhusius accurate disseruit. Qui quod de nomine Panthei dubitavit, fecit ante proditum Schol. Vratisl. Pind. Ol. III, 60. 16. *ἔξω γὰρ — λευκὰ* om. Schol. Ea merito Hemsterhusius ita concedebat, ut praegressa *ταύτης — ἔφη κοτίνου* (immo membrum illud *ἔξω . . . τὰ λευκά*) delerentur. 17. *τοὺς* om. A.

1. *καρπὸν* om. Schol. qui mox *δίδονται. ἔστι . . περὶ τ.* 3. *Ἑλισσὸν* *V. *περιφκοδόμητο*] *πετιφκοδόμηται* A. B. *V. Schol. *περιφκοδομεῖται* V. Mox *ἀπὸ ταύτης — καὶ αὖθις* om. V. 7. *Ἀκούσας ὁ Ξέρξης, ὅτι περὶ κοτίνου τοσ.*] Simile quid de Tigrane Medorum duce narrat Herodotus VIII, 26. Is enim cum audivisset, Graecos Olympiae tanta contentione et alacritate de corona oleagina certare, in haec verba erupit: *Παπαί, Μαρδόνιε, κοίους ἐπ' ἄνδρας ἤγαγες μαχεσομένους ἡμέας, οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς. Küst.* *δὲ* addidi cum V. qui mox *ἐμάχοιντο*. Supra *πόνον ὑφίστανται* *V. 10. *ἢ ὁ ἀδηφάγος*] Quid haec ad vocem *κότος*? An dicemus grammaticum nostrum in animo habuisse vocem *κόρος*? Sed statuat lector. *Küst.* *ἀδδηφάγος* A. Eadem Lex. Bachm. p. 282. quae videntur ad diversam glossam pertinuisse. 11. *Οὔκουν* et seqq. om. V. 15. *Κοτυάειον*] Sic habent MSS. Pariss. [et *V.] At priores editt. minus recte *Κοτυάνειον*. Erat autem Cotyaeum urbs Phrygiae, testibus geographis. *Küst.* V. Zon. p. 1241. Cf. nos in Dionys. Perieg. p. 946. 17. *Κοτύλαιον*] Ex Harpocratione. 18. *καλούμενον*] *καλουμένου* *V. B. E. Med.

---

tiaeium, nomen urbis. *Κοτιεῖ*. Invidet, irascitur. *Κότινος*. Oleaster, vel nomen herbae. In Epigrammate: *Et ex oleastro factum pedum, quod ille quondam saepe rotatum manu iaculari solebat.* *Κοτινοτράγα*. Oleastrum edentes. *κότινος* est enim oleaster. *Κοτίνου στεφάνῳ*. Victores non coronabantur oleastro, sed callistephano. huius autem folia, contra quam aliarum olearum folia, sunt extrinsecus alba, non intrinsecus. ille vero contemptus gratia oleastro dicit coronari. et Aristoteles ad verbum de callistephano sic tradit: *In Pantheo est olea, callistephanus dicta, cuius folia contra aliarum olearum indolem extrinsecus, non intrinsecus sunt alba. eadem ramos producit, ut myrtus, coronis faciendis aptos. ex hac Hercules surculum decerptum Olympiae plantavit: unde athletis coronae dabantur. stabat autem iuxta fluvium Ilissum, muro circumdata; magnaque poena erat illis proposita, qui eam violassent. hinc Elei athletarum Olympiae certantium coronas sumebant.* Et alibi: *Xerxes autem cum audisset, Graecos oleastri gratia tantum laborem suscipere: quam strenue, inquit, pro libertate isti pugnabunt.* *Κότος*. Ira, vel invidia. vel vorax. *Oraculum vero eos non admisit, quod Deus ipsis iratus esset. his vero perseverantibus et irae causam quaerentibus, sero tandem respondisse ferunt.* *Κοτυάειον*. Cotyaeum, metropolis. *Κοτύλαι*. Cavitates quae sunt in pedibus. *Κοτύλαιον*. Cotylaeum, mons in

Κοτύλη. ὃ νῦν καλοῦσιν ἡμίξεστον· παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὴν ὕλην. εἶδος ποτηρίου ὁμωνύμου τῷ ἀγγείῳ τῷ ὑγρῷ, ὡς χοϊνιξ. καὶ εἶδος μέτρου. καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὀστέου, ἔνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ στρέφεται. καὶ ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν, ἣν πρῶτος ἐφεῦρε Πρωταγόρας· φορμοφόρος γὰρ ἦν.

Κοτυληδόν. ἐν ταῖς κοτύλαις. Καὶ κοτυληδονόφιν.

Κοτυληδόνες. αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι.

Κοτυλήρυτον. πολύ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύεσθαι, ὃ ἔστι κοίλῳ τινί.

Κοτύωρα. πόλις Ἑλληνίς, Σινωπέων ἄποικος. καὶ οἱ πολῖται Κοτυωρῖται. ἢ νῦν παρὰ πόλοις Κύτωρα λεγομένη.

[Κότυς. δαίμων παρὰ Κορινθίοις τιμώμενος, ἔφορος τῶν αἰσχρῶν. Ὅθεν οἱ Κλεισθέναι καὶ Τίμαρχοι καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, καὶ εἰ μὴ πρὸς ἀργύριον δέ, ἀλλὰ πρός ἄλλο τι, καὶ εἰ μὴ πρὸς μηδὲν ὅτιοῦν, ἀλλὰ διὰ

1. Κοτύλη] De variis vocis κοτύλη significationibus vide omnino Athenaeum lib. XI. p. 478. 479. Küst. ὃ νῦν — μέτρου] Descripsit hunc locum Suidas ex Schol. Aristoph. Plut. 436. sed auctioribus quidem iis, ut videtur, quam quae nunc habemus. Sunt autem haec misere divulsa a se invicem et corrupta, quae partim auctoritate Scholiastae, partim sententiae ductu ita in integrum restituenda esse censeo. Κοτύλη. εἶδος μέτρου, ὃ νῦν καλοῦσιν ἡμίξεστον. ἐστι δὲ ἀγγεῖον δεκτικὸν τῶν ὑγρῶν, ὡς χοῖνιξ. καὶ εἶδος ποτηρίου ὁμωνύμου τῷ ἀγγείῳ. Recte autem restituimus, ἀγγεῖον δεκτικὸν τῶν ὑγρῶν. Suidas v. Ὀξίς· Ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. Athenaeus XI. p. 490. Καὶ γὰρ τοῦτο τῆς ξηρᾶς τροφῆς δεκτικὸν ἀγγεῖον. Ita legendus iste locus. Vulgo τῆς ἑτέρας τροφῆς· quod virum eruditissimum admodum exercitum habuit. Toup. I. p. 357. 3. τῷ ὑγρῷ] Puto scribendum τῶν ὑγρῶν. Küst. Recte quidem: neque opus tanta molitione, qua Toupio nihil visum est verius aut simplicius fieri. Qui si glossae superioris Καμπύλη τόξα recordatus fuisset, facile perspexisset post χοϊνιξ intercidisse τὸ μετρούμενον. Quamquam Schol. Aristoph. εἶδός ἐστι μέτρου in principio glossae ponit, reliqua ignorans; ac si Zon. p. 1238. audias, καὶ κοτύλη εἶδος ποτηρίου καὶ μέτρου, omnia praeter emendationem leniter processerint. 4. ὀστέου] ὀστέου τοῦ μηροῦ V. Sed vide Hesychium. 5. καὶ ἐφ' ἧς τὰ φορτία βοστάζουσιν] Male. Haec enim non pertinent ad vocem κοτύλη, sed τύλη, ut clare patet ex Laertio, apud quem in Protagora s. 53. sic legitur: καὶ πρῶτος τὴν καλουμένην τύλην, ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν, εὗρε (Πρωταγόρας,) ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. φορμοφόρος γὰρ ἦν. Hinc Suidas sua mutuatus est: sed qui pro τύλη in codice suo male scriptum repperit κοτύλη. Est autem τύλη pulvillus, sive cesticillus, quem baiuli humeris vel capiti imponere solebant, quo commodius onera ferrent. Küst. ἐφ' ἧς] ἐφ' οἷς A. V. E pr. 6. φορμοφόρος] Sic habent MSS. Pariss., quam lectionem non solum confirmat Laertius loco laudato, sed etiam ipse Suidas infra v. Φορμοφόρος. In prioribus editt. autem vox ista temere mutata est in φορτοφόρος: quae interpolatio proculdubio profecta est ab illis, qui φορμοφόρος, quod baiulum notat, falso de mendo suspectum habebant, eiusque significationem ignorabant. Φορμοφόρον autem baiulum, ut dixi, a Graecis appellari iamdudum monuit Casaub. in Athen. VIII, 13. in fin. ubi simul rationem huius appellationis docet. Küst. 8. κοτυληδονόφιν] Od. ε. 433. 10. Κοτυληδόνες] Item Hesychius. Vid. Hemsterhus. in Luciani Dial. Marin. IV, 3.

1. Κοτυλήρυτον] Respexit ad locum illum Homeri Il. ψ'. 34. Πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα. Scholiasta κοτυλήρυτον ibi sic exponit: Τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ κοτύλῃ ἀρύσασθαι. κοτύλην δὲ πᾶν τὸ κοῖλον ἔλεγον· ὥστε καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς κοτύλην λέγεσθαι. Huc faciunt verba illa Apollodori apud Athenaeum lib. IX. p. 479. Πᾶν δὲ τὸ κοῖλον κοτύλην ἐκάλουν οἱ παλαιοί, ὡς καὶ τὸ τῶν χειρῶν κοῖλον. ὅθεν καὶ κοτυλήρυτον αἷμα, τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυσθῆναι δυνάμενον. Küst. Κοτυλήῤῥυτον A. cum Apollon. Lex. p. 415. Eadem Hesychius et Zon. p. 1241. 3. Κοτύωρα] Xenoph. Anab. V, 5. ἄποικοι V. silet Gron. „Et sic videtur reponendum: nam Xenophon, Κοτύωρα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἀποίκους." Gaisf. 4. Κοτυωρῖται] Κοτυωρικοί A. B. V. Illud Xenophon. Mox παρὰ πολλοῖς om. V. 6. Κότυς. δαίμων παρὰ Κορ.] Vide Angelum Politianum Miscell. c. 10. Küst. Cotytto habuit in mente, quisquis aut hanc apud Suidam sive Schol. Monac. Synesii finxit observationem aut quam Hesychius de Baptis Eupolidis exhibuit. Nam σεμνὰ Κότυς quod Aeschylus ap. Strab. X. p. 470. usurpavit, id ad genus declinationis brevioris videtur esse referendum. Ceterum cf. Buttm. Mythol. II. p. 160. sq. 7. Ὅθεν οἱ Κλεισθέναι καὶ Τίμαρχοι καὶ πάντ.] Haec et quae sequuntur sunt verba Synesii in Encom. Calvit. p. 85. sed quae nihil ad rem faciunt, quoniam vox Κότυς, quae ex Synesio interpretanda erat, in iis non comparet. Ea autem occurrit in hisce verbis, quae proxime apud Synesium sequuntur: Ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀντικρυς οὐτοι· καίτοι νικᾶν νομίζουσιν, ὡς ταυτῃ μάλιστα τὸ θῆλυ τοῦ γένους ἐκμιμησόμενοι. ὅστις δὲ λάθρα μέν ἐστι πονηρός, δημοσίᾳ δὲ κἂν ἐξομόσαιτο, καὶ οὐδὲν ἄλλο παρέχεται γνώρισμα τοῦ θνασώτης εἶναι τῆς Κότυος. Haec sola ad institutum Suidae facere poterant: quae proinde non absque supina negligentia ab eo praetermissa esse quivis facile videt. Küst. Immo negligentem se praebuit Küsterus, quem fugeret a Suidae lectoribus orationem Synesii per binas glossas Θνασώτης et Κότυς ita fuisse discerptam, ut neutri loco iusta particula tribueretur. Tertiam laciniam suscepit v. Ἐξομόσαιτο Iam cum *V. videremus haec glossae Κοτίνου στεφάνῳ subiecisse, non dubitavimus uncos admovere. 9. εἰ] οἱ A. E. Med. καὶ εἰ — θηλυδρίαι om. V. καὶ εἰ — ὁτιοῦν ἀλλὰ om. v. Θνασώτης. Superest mendum, quamvis leve. Nam illa καὶ εἰ μὴ πρὸς ἀργύριον δέ, quae prorsus a Graeca consuetudine recedunt, aut scribenda sunt, εἰ δὲ μὴ πρὸς ἀργύριον, aut quod verisimilius, καὶ εἰ μὴ π. ἀργύριόν γε. Hanc particularum societatem, olim a nobis in Dionys. Perieg. p. 937. sq. firmatam, inprimis Polybio (Exc. Vat. XII, 2. σχεδὸν γὰρ πάντες, εἰ δὲ μή γε οἱ πλείους, coll. III, 58, 2. et al.) reperimus placuisse: cui iungantur Diod. XIII, 85. Dionys. A. R. XVIII, 22. Dio Chrys. T. I. p. 460. Apollon. de Adv. p. 620. Dio Cass. XLVII, 14. ne dicam medicos et Constantini Cerimoniale vel similis notae libros. 10. εἰ] οἱ A. B. E. μηδοτιοῦν optimi libri Synesii.

Euboea: dictus a Cotylo, qui eum inhabitarat. Κοτύλη. Cotyle, quam nunc semisextarium vocant, sic dicta, quod in ea sita sit ὕλη, i. e. materia. est autem genus poculi, eodem praeditum nomine, quo vas quoddam liquidorum: ut choenix aridorum nomen et mensurae. item ossis sinus, in quem caput femoris inseritur. item pulvillus, super quo onera feruntur; quem primus invenit Protagoras. erat enim baiulus. Κοτυληδόν. Cotylarum instar. Et Κοτυληδονόφιν. Κοτυληδόνες. Polypodum cirri. Κοτυλήρυτον. Tam copiose manans, ut cava manu hauriri possit. Κοτύωρα. Urbs Graeca, Sinopensium colonia. cuius cives Cotyoritae. nunc vulgo Cytora vocatur. [Κότυς. Daemon, qui apud Corinthios colitur, foedae libidinis praeses. *Uude Clisthenae, Timarchi, ceteri, quibus pudicitia argento venalis est; vel nisi argento, alia ta-*

τὴν ἐξάγιστον ἡδονήν· καθάπαξ οἱ ϑηλυδρίαι τριχῶν πλάσται πάντες εἰσί.]

Κότυς. ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιόλογος, καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας διαφέρων· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν πάντα μᾶλλον ἢ Θρᾷξ· καὶ γὰρ νήπτης ὑπῆρχε, καὶ πραότητα καὶ βάθος ὑπέφαινεν ἐλεύθερον.

Κότυς. οὗτος ἄρξας Θρᾴκης ἔτη κδ', τὰ μὲν πρῶτα ἐν τρυφαῖς καὶ ἡδυπαθείαις ἦν· αὔξησιν δὲ λαμβανούσης αὐτοῦ τῆς εὐπραγίας, εἰς ὠμότητα καὶ ὀργὴν ἐξηνέχθη, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, διακόψαι μέσην, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.

Κούβρικος. ὁ ἐν τῇ συνηθείᾳ κουκούβρικος λεγόμενος. ζήτει ἐν τῷ Μάνης.

Κούθουρον. τὸν κούντουρον. εἴρηνται δὲ καὶ οἱ κηφῆνες κούθουροι, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ἑαυτῶν οὐράν. ἢ ὅτι ἄκεντροι.

338 ‖ Κουλλούριον. εἶδος μελιττούτης.

Κοῦρε. Ῥωμαϊστὶ τρέχε· ἐνθεν καὶ κουρσῶρες.

Κουρεώτης. ὁ κουρεύς, καὶ κουρεῖς, πληϑυντικῶς. Κουρεῶτις δὲ ἑορτὴ τῶν Ἀπατουρίων ἡ τρίτη· ἐν ᾗ οἱ κοῦροι ἀποκειρόμενοι εἰς τοὺς φράτορας ἐγγράφονται. καὶ ζήτει τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ἐν τῷ Ἀπατούρια.

Κουρεῖα. καὶ κουρεῖον, ὁ τόπος, ἐν ᾧ κουρεύονται. Καὶ κουριῶντα τὰς τρίχας.

Κούρητας. νέους.

Κουρῆτες. ὄνομα ἔθνους.

Κουρήτων στόμα. ἐδόκουν γὰρ οὗτοι μάντεις εἶναι. οἱ δὲ ϑεσπιῳδὸν στόμα.

Κουρίας. ὁ ἔσωθεν κεκομμένος τὰς τρίχας. Καὶ κουριάω, κουριῶ, τὸ κουρεύω.

Κουρίδιον. τὸν ἐκ παρθενίας μεμνηστευμένον. Ἀνεμιμνήσκετο ὡς τὸν κουρίδιον αὐτῆς ἄνδρα ἀνέλοι. † Σὺν τῷ κουριδίῳ γαμέτῃ εἰς Ἔφεσον ἦλθε.

Κουρίζουσα. νεάζουσα. Καὶ Κουρίζων, νέος ὑπάρχων. Ὁ δὲ τὰ ὅπλα ἀναλαβών, ἃ κουρίζων

---

2. *τριχοπλάσται* vel e tribus Suidae glossis restituendum. *πάντες* om. *V. 3. *Κότυς. ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιόλ.*] Haec sunt verba Polybii, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 126. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* Quae ad hunc spectant collegit Iacobs. in Anthol. T. VIII. p. 293. 4. *ἔτι δὲ καὶ*] *καὶ* om. *V. 5. *Θρᾷξ ὤν*] *ὤν* om. A. B. V. Exc. 7. *ἐλευθέριον*] *ἐλεύθερον* probavi cum A. V. 8. *Κότυς*] Ex Harpocratione. Confer etiam Athenaeum lib. XII. p. 531. *Küst.* 9. *ἐν τρυφαῖς*] *καὶ τρυφαῖς* A. 11. *ὀργὴν*] *εἰς ὀργὴν* V. *ὡς καὶ*] *ὡς* om. E. Med. Mox *τὴν γυναῖκα μέσην διακόψαι* (δ. *μέσην* *V.) V. ceteris omissis. 12. *διακόψαι μέσην, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξ.*] Idem refert Athenaeus p. 532. his verbis: *Ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτος (Κότυς,) ποτὲ καὶ ζηλοτυπήσας τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὴν ἄνθρωπον, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος. *Küst.* 13. *ἀρξάμενος*] *ἀρξάμενον* A. Harpocr. Pal. 14. Gl. posteriori subiecit *V. *ὁ ἐν*] *ὃς ἐν* B. *κουκούβρικος*] *κουκούβρικας* A. B. E. Seqq. om. V. 15. *ζήτει* pro *ἔστιν* tacite Gaisf. 16. *τὸν κούντουρον*] *τὸ κούντουρον* A. B. E. *τὸν κόντουρον* *V. 17. Vide var. lect. gl. *Κηφήν*. 19. *μελιττούτης*] *μελιττούτης* A. B.

1. Hanc gl. om. vulg., item mox *καὶ κουρεῖς πληθυντικῶς*: illud quidem Aldo praeeunte; ubi *Κοῦβδε* *V. *Κούρσωρες* Gaisf. Ceterum nescias haec an posterior gl. *Κουρσῶρες* sit abiicienda. 2. *Κουρεώτης*] Haec pessime sunt affecta. Suspicabar: *Κουρεύς. ὁ κουρευτής. καὶ κουρεῖς πλ. Κουρ. δὲ ἑ.* 5. *καὶ ζήτει* et seqq. om. *V. 6. Post *Ἀπατούρια* cum A. B. E. *V. delevi glossam *Κουράλιον. χλόη μέν ἐστιν ἐν τῇ θαλάττῃ, πρὸς ἀέρα δὲ ἐξενεχθὲν εἰς λίθου στερρότητα μεταπήγνυται.* Ibi Toupius: „Haec sunt verba Basilii in Hexaëmeron Homil. VII. p. 95. Est autem *Κουράλιον* sive *Κοράλιον* nihil aliud quam *κόρη ἁλός, nympha marina* sive *filia maris*. Alii aliter deducunt: de quo Salmasius in Solinum p. 63. Sed hoc verum. *Κόραν λίμνας* vocat nescio quis in Epigramm. Anthol. Cephalae p. 43." *Ὅτι τὸ κουράλιον* Med. 7. *κουρεῖον*] *κορεῖον* E. Mox *ὁ* om. A. 8. *κουρειῶντα* *V. B. E. Med. *Καὶ κουρ. τ. τρ.* marg. V. post *ἐγγράφονται* in v. *Κουρεώτης*. Cf. Hesych. v. *Κουριῶν*. 9. *Κούρητας*] Il. τ'. 193. Edd. *Κουρῆτας*. De vocis tenore Hesychius accurate praecepit; item Apollonius et Etym. M. p. 534. 11. *Κουρήτων στόμα*] Vide Zenobium [IV, 61.] aliosque paroemiographos. *Küst.* Hesychius recte suppletus: *Κουρήτων στόμα. ἐδόκουν γὰρ οὗτοι εἶναι μάντεις. οἷον, ϑεσπιῳδὸν στόμα.* 13. *Κουρίας*] Tetigit Lob. in Phryn. p. 60. 14. *κουριάω*] Cum insolens prorsus sit, *κουριᾶν* idem significare quod *κουρεύειν*, nescio an Suidae id affirmanti temere hic credendum sit. *Küst.* *κουρεύω*] Addit V. *ὡς τὸ καθαρεύω καθαρειῶ*. Id arguit supra *τὸ κουρεύω* e simili quadam observatione natum esse. Aptus Zon. p. 1247. *Κουριῶ. ἐπιθυμῶ κουρευθῆναι.* 15. *Κουρίδιον*] Glossa Homerica: vid. Il. *ε'*. 414. 17. *ἀνέλοι*] *ἀνέλῃ* A. B. E. V. Seq. exemplum om. V. *Σὺν τῷ κουρ.*] Ex Polybio. *Toup.* MS. 18. *Κουρίζουσα*] *Κορίζουσα* A. 19. *Ὁ δὲ τὰ ὅπλα ἀναλαβών, ἃ κουρίζων φορέεσκε*] Ex quo auctore haec descripserit Suidas, mihi incompertum est. Respexit autem, quisquis fuerit, ad Hom. Od. *χ'*. 185. *Τῇ ἑτέρῃ χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν, Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρύ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ Λαέρτεω ἥρωος, ὅ κουρίζων φορέεσκε.* Hinc eleganter nescio quis in Epigrammate in Constantinum Anthol. lib. V. p. 542. *Ἀλλ' ἔτι κουρίζων τε καὶ ἄχνοος ἄνδρας ἐνίκας, Ἴλικας ἠβήσας, γηραλέος δὲ νέους.* *Toup.*

---

men aliqua re; vel si nulla prorsus, at execrandae saltem libidinis gratia: et ut uno verbo dicam, effeminati omnes comam fingunt et ornant.] *Κότυς.* Cotys vir fuit cum specie ipsa, tum militari fortitudine insignis, praeterea ingenio prorsus Thracum dissimilis: quippe qui sobrietatem, clementiam, animi altitudinem ingenuo homine dignam prae se ferret. *Κότυς.* Cotys in Thracia regnavit annos XXIV. et initio quidem luxui et voluptatibus indulsit; postea vero cum felicitas eius cresceret, crudelis etiam et iracundus evasit, adeo ut uxorem suam, ex qua liberos susceperat, mediam dissecaret, a pudendis initio facto. *Κούβρικος.* Idem qui vulgo cucubricus vocatur. vide sub voce *Μάνης*. *Κούθουρον.* Idem quod *κούντουρον*. dicuntur sic etiam fuci, quod caudam occultant. vel quod aculeis carent. *Κουλλούριον.* Genus placentae mellitae. *Κοῦρε.* Latine, id quod est *τρέχε*: unde *κουρσῶρες*. *Κουρεώτης.* Tonsor. At *Κουρεῶτις*, tertius dies festi Apaturiorum, quo pueri tonsi albo phratorum inscribebantur. primum autem et secundum diem quaere sub v. *Ἀπατούρια*. *Κουρεῖα.* Et *κουρεῖον*, tonstrina. Et *κουριῶντα τὰς τρίχας*, hominem capillis luxuriantem. *Κούρητας.* Iuvenes. *Κουρῆτες.* Nomen gentis. Et, Curetum os: Curetes enim existimabantur esse vates. alii vero explicant, os fatidicum. *Κουρίας.* Cui capillus tonsus est. Et *Κουριάω*, tondeo. *Κουρίδιον.* Virum, cui in iuventate femina nubit. *Recordabatur, quomodo virum interfecisset, quem iuvenem duxerat.* † *Cum marito, quem iuvenem duxerat, Ephesum venit.* *Κουρίζουσα.* Quae

φορέεσκε, τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο περικαλύπτει σῶμα. Καὶ Κουρίζω, τὰ τῶν νέων φρονῶ.

Κουρίξ. ἐκσπᾶν τριχῶν.

Κουριόσσου. ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἑλκόμενος ὑπὸ τοῦ κουριόσσου τῆς πόλεως ἐν μέσῃ μετέωρος. λέγεται δὲ γῆ γῆς κουφοτέρα, οὐκ οὖσα ἁπλῶς κούφη· καὶ πῦρ πυρὸς βαρύτερον ὂν οὐκ ἔστιν ἁπλῶς βαρύ. κοῦφον γάρ ἐστι τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἄνω τόπον. λέγεται δὲ κούφη γῆ, τῷ εὐβαστακτοτέρα εἶναι καὶ ῥᾷον ἀναβιβάζεσθαι· καὶ τὸ πῦρ βαρύ, τὸ ῥᾷον κάτω ἐπόμενον. καὶ λέγονται ταῦτα καθ' ὁμοιότητα, ἀλλ' οὐ κυρίως.

Κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν ψυχὴν ἀτάλλων.

τουτέστι, κούφῃ καὶ ἁπαλῇ ζωῇ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύνανται φέρειν, οὔτε καύσωνα οὔτε ἄνεμον. ὁ Αἴας φησὶ πρὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ. Καὶ Ἐκκουφίσας, ἀντὶ τοῦ ἀφικόμενος, ἐκπλεύσας. Διονύσιος τοὔνομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα, δολιχεύσας πολλάκις πολλοὺς

Κοῦστος. φύλαξ.

Κουστωδία. τὸ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικείμενον στράτευμα, σύστημα στρατιωτικόν, στῖφος.

Κούφη γῆ τοῦτον καλύπτοι. ἀντὶ τοῦ μετέωρος. λέγεται δὲ γῆ γῆς κουφοτέρα, οὐκ οὖσα ἁπλῶς κούφη· καὶ πῦρ πυρὸς βαρύτερον ὂν οὐκ ἔστιν ἁπλῶς βαρύ. κοῦφον γάρ ἐστι τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἄνω τόπον. λέγεται δὲ κούφη γῆ, τῷ εὐβαστακτοτέρα εἶναι καὶ ῥᾷον ἀναβιβάζεσθαι· καὶ τὸ πῦρ βαρύ, τὸ ῥᾷον κάτω ἐπόμενον. καὶ λέγονται ταῦτα καθ' ὁμοιότητα, ἀλλ' οὐ κυρίως. 359

Κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν ψυχὴν ἀτάλλων.

τουτέστι, κούφῃ καὶ ἁπαλῇ ζωῇ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύνανται φέρειν, οὔτε καύσωνα οὔτε ἄνεμον. ὁ Αἴας φησὶ πρὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ. Καὶ Ἐκκουφίσας, ἀντὶ τοῦ ἀφικόμενος, ἐκπλεύσας. Διονύσιος τοὔνομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα, δολιχεύσας πολλάκις πολλοὺς

---

1. *φορέεσκε* B.E. Med. 3. *ἐκσπᾶν τριχῶν*] Portus corrigit, *ἐκ τῶν τριχῶν*: quod probo. Confer Etymologum et Hesychium. *Küst.* Hom. Od. *χ'*. 188. ubi vid. Schol. *Toup.* Nihil mutandum: infinitivus enim haud infrequens in glossis adverbiorum. Apollon. Lex. p. 414. *σημαίνει δὲ τὸ τῆς κόρρης λαβέσθαι.* 4. *Κουριόσσου*] Est vox Graeco-barbara: de qua vide Dufresnium in utroque Glossario. *Küst.* Adde Salmas. in Spart. Hadr. p. 106. Deest gl. V. 7. *Κουρίων*] *Κουρίου* A.V. *κουριον* B. *προτέκτωρ*] *πρωτίκτωρ* A.B.V. *προτίκτωρ* *V.E. 9. *Κουρόσυνον. τὸ ὑπὲρ τῆς κουρ.*] Male Suidas vocem hanc exponit. Saltem locus Epigrammatis, quem adducit, nihil ad interpretationem eius facit: quoniam in eo *κουρόσυνον* vel significat *puerilem* vel *detonsum*, ut sensus aperte ostendit. *Küst.* *κουρόσυνον*] Schol. MS. in Gregor. Naz. p. 238. ed. Bas. *κουρόσυνα: τὰ κατὰ τὰς κουρὰς ὥς τινες, ἢ μᾶλλον τὰ ἐν οἷς ἐν τοῖς κούροις καὶ νέοις τὰ μειράκια ἐναπογραφόμενοι κατετάττοντο, καὶ ἔθει Ἀττικῷ πολιτογραφοῦντες ἐώρταζον. Gaisf.* Nescio quid Küst. desiderarit. V. Lipsii Exc. in Tac. A. XIV, 15. coll. Hesych. vv. *Κουρεῶτις* et *Οἰνιστήρια*. 10. *ἐν Ἐπιγράμμασι* diserte *V. 11. *Καλῷ σὺν τέττιγι*] Theodoridae Ep. VI. pr. Anthol. Pal. VI, 156. *Χρισθενέω*] *χρίσε νε* A. *χρισθενέως* V. (de quo secus Iacobs.) *χρίσθε νέω* B.E. *χαρισθενέος* repositum ex Anthol. 13. *Κουροτρόφος*] Haec a vet. Schol. fuerunt notata in Aristoph. Thesm. 307. *Hemst.* Cf. Od. *ι*. 27. et al. In his Siebel. in Pausan. I, 22. annotationem cuiuspiam Atthidographi latere putabat. *Κουροτρόφος γῆ*] Vide Spanhemium in Callimachum p. 321. *Küst.* Huc referendus Hesychius: *Κ. παιδοτρόφος. ὑφ' ἑτέρων ἡ Δημήτηρ.* 14. *τὸ πρῶτον*] *τὸ* omisi cum A.E.V. Mox *καταστῆσαι — προθύειν* om. V. 18. *Κουρσῶρες*] Vide v. *Κοῦρε*. Addit Gaisf. Suiceri Thesaur. Eccl.

2. *τὸ δεσμωτήριον. ἢ τὸ τῷ δ.* Lex. Bachm. p. 282. f. 3. *στρατιωτικὸν*] *στρατιωτικῶν* V. Hoc si utendum sit, scripseris deleto *στράτευμα*: *τὸ τῷ δεσμ. ἐπικείμενον σύστημα στρατιωτῶν. στῖφος.* Sed cum Zon. p. 1238. servet *στράτευμα*, tum Labbei Glossae iungunt *στρατιωτικὸν στῖφος*. Mox quae subsequebatur glossa, *Κουτριγούρους. Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἄδικον αὐτοῖς ἀπεκάλει τὴν ἐς Κουτριγούρους ἀπραγμοσύνην*, eam utpote depromptam ex v. *Ἀπραγμοσύνη* cum V. delevi. 4. *καλύπτοι*] *καλύπτῃ* Gaisf. cum A. *καλύπτει* B.E.V. Formulam solennem illustrat Kirchmann. de Fun. III, 9. Vide vel Eurip. Alc. 463. 5. *λέγεται — κυρίως* om. V. 6. *β. οὐκ ὄν*] *β. οὐκ ἔστιν* A.B.E. Utrumque iungendum duxi. 7. *δὲ*] *γὰρ* A.B.E. Mox *τὸ* E. 10. *κάτω ῥᾷον*] *ῥᾷον κάτω* dedi cum A. 12. Versus Sophocl. Ai. 558. sq. Cf. v. *Ἀτάλλων*. *πνεύμασι* edd. 15. *τῶν μικρῶν φυτῶν* Schol. 16. *Αἴας*] *καὶ ὁ Αἴας* A.B. *ὁ Αἴας* V. 17. *Καὶ ἐκκουφίσας — βαρβάρων* om. V. *μεν ἐκκουφ.* Med. sola. 18. *Διονύσιος τοὔνομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτ.*] Ex Suida supra v. *Δολιχεύουσι* discimus fragmentum hoc ex Aeliano depromptum esse. *Küst.* Vid. Toupius in v. *Καταγράφων*. Ceterum lege cum altera glossa *πολλοὺς πολλάκις*.

---

puellaris est aetatis. Et *Κουρίζων*, iuvenis, adolescens. *Ille vero sumptis armis, quae adolescens gestarat, corpus illud senio gravatum iis induit.* Et *Κουρίζω*, iuvenilia sequor. *Κουρίξ*. Capillis prehensis. *Κουριόσσου*. Curiosi. Ex vita Chrysostomi: *Cum autem traheretur a Curioso urbis per mediam urbem.* *Κουρίων*. Nomen proprium viri, qui erat Protector. *Κοῦρος*. Adolescens. *Κουρόσυνον*. Sacrificium pro tonsa coma praestitum. In Epigrammate: *Cum pulchra cicada Charisthenis capillum hunc puerilem* [*dedicavit*]. *Κουροτρόφος*. Puerorum altrix. *Κουροτρόφος γῆ*. Huic aiunt primum Erichthonium sacrificium in Arce fecisse, eique aram posuisse, ut gratiam Telluri referret pro suppeditatis alimentis. legem etiam tulisse ferunt, ut qui deo alicui sacra faceret, huic primum sacrificarent. *Κουρσῶρες*. Cursores. Curre enim idem significat quod *τρέχε*. *Κοῦστος*. Custos. *Κουστωδία*. Cohors militum, qui carcerem custodiunt, caterva militum, globus hominum. *Κούφη γῆ τοῦτον καλ.* Levis terra hunc tegat. Dicitur terra terra levior, quamvis non sit simpliciter levis; item ignis igne gravior, cum non sit simpliciter gravis. leve enim, quod sua natura in superiorem locum fertur. iam terra levis dicitur, quae portantem minus gravat, et facilius deorsum tendit. haec autem per similitudinem quandam, non autem proprie ita dicuntur. *Lenes venti te permulceant, quo incremento tenellum corpus succrescat.* id est, molli et delicata vita: per translationem ductam a plantis teneris, quae neque vehementem aestum nec ventum ferre possunt. his Aiax filium suum alloquitur. Et *Ἐκκουφίσας*, qui pervenit, qui enavigavit. *Dionysius quidam mercator, qui spe lucri impulsus*

πλοῦς, τοῦ κέρδους ὑποθήγοντος, καὶ πορρωτέρω τῆς Μαιώτιδος ἐκκυφίσας, ὠνεῖται κόρην Κόλχον, ἣν ἐλήϊσαντο Μάχλυες, ἔθνος τῶν ἐκεῖ βαρβάρων.

Κουφότερος κονιορτοῦ, καὶ ἀσθενέστερος.

Κόφινος. ἀγγεῖον πλεκτόν.

Κοχλιάριον. τὸ παρ' ἡμῖν.

Κοχλίας. ὁδὸς εἰς ἑκάτερον περιηγμένη. Κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτῷ, σίαλον ἀναπτύων.

Κοχλίδιον. εἶδος ζωυφίου.

Κόψιχος. εἶδος ἰχθύος.

Κόψιχος. ἐπὶ ὀρνέων. Κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων.

Κόψιχος. εἶδος ὀρνέου.

Σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

σκάφιον δὲ εἶδος κουρᾶς. Ὅτι οἱ κόψιχοι ᾠοτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ᾠά. οἱ οὖν ὀρνιθοθῆραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι, πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν· ἢ ἵνα μὴ κορυζῶσιν· ἢ ὅτι μετὰ τὸ σφάξαι πτερὰ ἐμβάλλουσιν, ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμάμενους ὁραθῆναι πᾶσι.

Κῶας. ἡ τοῦ προβάτου δορά.

Κωβάλῳ. ἡ λέξις παρὰ Ἀριστοφάνει.

Κωβῖτις. εἶδος ἀφύας. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀφύα.

Κωβιός. ὁ ἰχθῦς. 369

Κωδαλοῦχος. μέτρον γῆς.

Κώδεια. εἶδος φυτοῦ, ἢ τῆς μήκωνος κεφαλή. Περίδης καὶ Ἀριστοφάνης.

Κωδίκελλος. δέρμα προβάτου.

Κώδιξ, κώδικος.

Κώδιον. προβάτειον δέρμα. Ἀριστοφάνης·

Εἰ μή σε μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.

γενοίμην (φησὶν) ἐς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κώδιον,

2. *Κολχίδα*] *Κόλχον* dedi cum A. B. E. Latet, opinor, *Κόλχιν*, quod usurpavit Aelianus N. A. VII, 15. Mox *Μάχρυες* A. 4. *καὶ* ortum opinor e compendio, velut *οἰον*. 6. *Κόφινος*] Vide et corrige Moerida v. *Ἀβρίχος*. Plutarch. Pompeio p. 644. *Κόφινον κοπρίων*. Nicol. Damasc. p. 520. ed. Vales. Hesych. v. *Κάρταλλος*. *Toup.* MS. 7. *τὸ παρ' ἡμῖν*] *ταγηνοστρόφιον* addit Lobeck. in Phrynich. p. 321. citans Polluc. VI, 89. Sed nihil videtur addendum. Dixit Phryn. App. Sophist. p. 51, 9. *Λέγριον*: *τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενον κοχλιάριον*. Hunc aut similem grammaticum excerpens Suidas hodiernum usum, ut saepe alibi, notavit, antiquum vel potius Atticum neglexit. *Gaisf.* Huius defensionem patet ex periculo esse petitam. Zonaras quidem (eoque longe disertius Etym. Gud. p. 342.) *κοχλιάριον* posuit pro glossa singulari; non dubito tamen haec cum seqq. sic copulare: *Κοχλίας. ὁδὸς εἰς ἑ. περιηγμένη, τὸ παρ' ἡμῖν κοχλιάριον.* 8. *ὁδὸς*] Vid. H. Steph. Ind. Thesauri. Exemplum cum grammatici explanatione non quadrat. Post gl. seq. delevi *Κοχώνη. τὸ ὑπὸ τὸ αἰδοῖον μέρος, τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης τῶν ἰσχίων, τὸ κοινῶς καλούμενον μεσόσκελον. Ἀριστοφάνης*, cum A. B. E. V. Conf. Schol. Aristoph. Equ. 422. *Gaisf.* Inde refingenda Zonarae glossa p. 1213. *εἰς* om. V. *Κοχλίας αὐτομάτως βαδ.*] Haec sunt verba Polybii [XII, 13, 11.] apud Constantinum in Collectaneis ab Valesio editis p. 53. unde ea Suidas descripsit. Vide etiam infra v. *Σίαλος*. *Küst.* Locus ut videtur serius adiectus. 10. Lege cum glossa posteriore, *σιαλὸν ἀποπτύων*. 12. *Κόψυχος*] *Κόψιχος* A. B. V. E corr. Mox *ἰχθύου* V. 13. *Κόψυχος*] *Κόψιχος* A. B. V. E corr. Item in gl. seq. Mox *ὀρνέου* E. Tum *ἐπὶ ἰχθύων* om. V. Commentum illud grammatici, quod ad dialectorum rationem erat transferendum, diiudicavit Hemsterhus. in Luciani Iud. Voc. 8. praeter alios allatus ab intpp. Hesychii: *Κόψιχος. εἶδος ὀρνέου, ὃ κοσσυφος παρ ἐνίων λέγεται.* 15. *Σὺ δὲ κοψίχῳ*] Aristoph. Av. 807. *Σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ*. Repete *ἀπὸ κοινοῦ, ἔοικας*: quod ibi paulo ante praecedit. *Küst.* Cf. v. *Σκάριον*. 17. *Ὅτι οἱ κόψυχοι*] Schol. Aristoph. Av. 1081. *Küst.* *κόψιχοι*] *κόψικες* A. B. V. *κόψιχες* *V. *κόψυχες* E. Tum *ὠοτοκοῦντες* A.

5. *Κῶας*] *Κύνας* V. 6. *ἡ λέξις παρὰ Ἀριστοφ.*] Sed apud eum legitur *κόβαλος*, per *ο*. *Küst.* Idem Hesychii mendum in v. *Κώβαλα*. 7. *Κωβῖτις*] *Κωβῆτις* A. B. V. et Hesychius; *Κωβίτης* Med. *καὶ . . . Ἀφύα* om. *V. *ἔστιν*] *ζήτει* tacite Gaisf. 9. *Κωδαλοῦχος*] Nescio an vox haec detorta sit ex proverbio illo *Κοδάλου χοῖνιξ*: de quo vide Suidam supra. *Küst.* Sic fere H. Steph. in Ind. Thesauri. Id liquido demonstrat Zon. p. 1273. *Κωδαλοῦ. μέτρον γῆς. Κωδαλοῦχος. χοῖνιξ, μέτρον.* Adde Hesych. v. *Κωδάλου χοῖνιξ*. 10. *Κωδία*] Vide Harpocrationem. *Küst.* *Κώδεια* scripsi cum A. B. V. De quo dixerunt intpp. Hesych. v. *Κωδία* sive Tittm. in Zon. p. 1276. Adde Mitscherl. in Hom. h. Cer. 13. *Κώδυα* Photius. *κωδύα* Harpocr. Pal. et ut opinor Parisinus. 12. *δέρμα προβάτου*] Suavissimum est quod apud Suidam legitur, *Κωδίκελλος: δέρμα προβάτου*, quasi *ἀπὸ τοῦ κωδίου* derivetur. *Petav.* in Themist. IV. p. 552. ed. 1618. Puto verba *δέρμα προβάτου* pertinere ad *κώδια*, omissum ante *Κωδίκελλος*. *Boissonad.* in Herodian. p. 71. Addit Gaisf. Etymolog. Gud. p. 357. *Κωδίκελλος: ἐκ τοῦ κώδιον τὸ δέρμα γίνεται κωδίκελλος.* Immo iungenda *Κωδίκελλος. καὶ Κώδιξ κώδικος*, reiectis istis *δέρμα προβάτου*, quae ab interpretatione vocis *Κώδιον* profecta locum alienum invaserunt. Nam Choeroboscus Bekk. p. 1393. sic legendus: *Κῶδιξ κώδικος. ἀπὸ τοῦ κωδίου*. Ceterum *Κώδιξ. ὁ χάρτης* Zon. p. 1273. 14. *προβάτου*] *προβάτειον* A. B. V. Lex. Bachm. p. 286. Photius. Illius tamen scripturae vetustatem demonstrat consensus librorum in versu subsequenti. *Ἀριστοφάνης* addiderunt A. *V. 15. Legendum *Εἴ σε μὴ μισῶ, γεν.* cum Aristoph. Equ. 402. *Κρατίνου*] *προβάτου* A. B. E. V. 16. *Μορσίμω* Med. 18. *γενοίμην φησὶν* et quae sequuntur verba sunt Scholiorum in locum Aristophanis.

longinqua maria saepe emensus erat, cum ultra Maeotidem enavigasset, puellam Colchicam emit, quam barbari eius loci, Machlyes dicti, rapuerant. *Κουφότερος κονιορτοῦ*. Pulvere levior. *Κόφινος*. Vas vimineum. *Κοχλιάριον*. Cochleare. *Κοχλίας*. Via in utramque partem circumducta. *Testudo sponte incedens et saliram expuens in pompa ei praeibat.* *Κοχλίδιον*. Parva cochlea. *Κόψιχος*. Genus piscis. *Κόψιχος*. Est genus avis. *Κόσσυφος* vero piscis. *Κόψιχος*. Genus avis. *Tu vero similis es copsicho, pennis in modum scaphii evulsis.* *σκάφιον* vero est genus tonsurae. Copsichi quae pepererunt ova, rostris tundere solent. quare aucupes iis inserunt pennas, quarum mollitie rostra retundantur. vel ne pituita iis noceat. vel quia, postquam iugulati sunt, pennae iis inseruntur. ut ex iis pendentes ab omnibus conspiciantur. *Κῶας*. Ovina pellis. *Κωβάλῳ*. Vox apud Aristophanem legitur. *Κωβῖτις*. Genus apuae. vide sub v. *Ἀφύα*. *Κώβιός*. Gobius, piscis. *Κωδαλοῦχος*. Terrae mensura. *Κώδεια*. Plantae genus, papaveris caput. Hyperides et Aristophanes. *Κωδίκελλος*. [Pellis ovina.] Et *Κώδιξ*. *Κώδιον*. Pellis ovina. Aristophanes: *Nisi te odio prosequar, sim apud Cratinum vellus, et discam accinere Morsimi tragoediam.* Fiam, inquit, in Cratini domo vellus.

ὥστε μου κατουρεῖν ἐκεῖνον, εἰ μή σε μισῶ. ὡς ἐνουρητὴν οὖν καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. ὅθεν καὶ παροξυνθεὶς ἐκεῖνος, καίτοι τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀποστὰς καὶ συγγράφειν, πάλιν ἀγωνίζεται, καὶ γράφει δρᾶμα τὴν Πυτίνην, ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν μέθην. οἰκονομίᾳ δὲ κέχρηται τοιαύτῃ. τὴν κωμῳδίαν ἐπλάσατο ὁ Κρατῖνος εἶναι αὐτοῦ γυναῖκα, καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν, καὶ κακώσεως αὐτοῦ δίκην λαβεῖν· φίλους δὲ παρατυχόντας τοῦ Κρατίνου δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς ποιεῖσθαι, καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτᾶν τὴν αἰτίαν· τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ, ὅτι μὴ κωμῳδεῖ μηκέτι, μηδὲ συγγράφει, σχολάζει δὲ τῇ μέθῃ. ἦν δὲ ὁ Κρατῖνος τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, πρεσβύτερος Ἀριστοφάνους, τῶν δοκίμων ἄγαν.

Κώδων. παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ᾄδειν.

Κωδωνίσαι. ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται. εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον, τοὺς κώδωνας ψοφοῦντες. [καὶ ζήτει ἐν τῷ Διακωδωνίσαι.] Καὶ Κωδωνίζω, φημίζω. [καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀκωδώνιστον.]

Κωδωνοφαλαροπώλους. κώδωσιν εἰς τὰ φάλαρα χρωμένους.

Οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς,
Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.

Κωδωνοφορεῖται. ἀντὶ τοῦ, δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων φρουρά.

Κώδων. καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. Σοφοκλῆς·

Χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.

πολλὰ δέ εἰσιν εἴδη σαλπίγγων· Λιβυστικαί, Αἰγύπτιαι, Τυρσηνικαί. πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν Τυρσηνικὴν σάλπιγγα. διὰ τοῦτό φησι, Τυρσηνικῆς.

Κωδωνοφορῶν. οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον, καὶ τούτους ἐψόφουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα, καὶ ἵνα οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται. Ἀριστοφάνης·

Κωδωνοφορῶν περίτρεχε.

Κώεα. τὰ δέρματα. Καὶ κώεσι.

Κᾶεν.

---

1. μου] με V. Mox ἐκείνου E. 3. ὅθεν καὶ] ὅπερ μοι δοκεῖ Schol. 4. ἀγωνίζεται καὶ om. Schol. 9. κακώσεως αὐτοῦ δίκην λαβεῖν] Scribe, κακώσεως αὐτῷ δίκην λαχεῖν. Küst. αὐτοῦ δ. λαγχάνειν Schol. αὐτῆς V. 10. παρατυχόντας] Recte περιτυχόντας Schol. idemque mox προπετὲς περιποιῆσαι. 12. τὴν] τὸν B.E. κωμῳδοῖ, ἢ μηκέτι σχολάζοι prave Schol. mediis omissis. Ab iisdem Scholiis abest observatio, ἦν δὲ . . . τῶν δοκίμων ἄγαν, quae studiosi hominis ingenium sapit. 14. ἀρχῆς *V. κωμῳδίας πρεσβύτερος Ἀριστοφάνους] κωμῳδὸς Ἀριστοφ V. omissis τῶν δοκίμων ἄγαν: vide tamen mox sub v. Κωδωνίσαι. Post ἄγαν cum V. delevi historiolam ex v. Ἀναξαγόρας transcriptam: Ὅτι Ἀναξαγόρας Ὀλυμπίασιν, ὁπότε ἥκιστα ὗοι (ὗει E.), προελθὼν ὑπὸ κωδίῳ ἐς τὸ στάδιον, ἐπὶ προῤῥήσει ὄμβρου λέγεται τοῦτο πεπραχέναι. Ubi Küsterus: „Pearsonus ad oram Suidae sequentia hic notaverat: *Haec habet Laertius: sed aliis plane verbis. Aliunde igitur Suidas hausit.* Non recordabatur nimirum vir eruditissimus, locum hunc extare apud Philostratum de Vit. Apoll. lib. I. c. 2. unde eum Suidas descripsit." 16. ᾄδειν] Statim Gaisf. delevit cum A.B.E.V., Κωδωνεών. ἐν ᾧ οἱ κώδωνες. 17. ἵππων] δοκίμων ἄγαν addit V. Mox μετήνεκται A. μετενήνεγται Gaisf. cum sola Med. μετῆκται sub v. Ἀκωδώνιστον. Similiter Schol. Aristoph. Ran. 78. 20. τοὺς κωδ.] τοὺς δὲ κώδ. B.E. ψοφοῦντες] ψοφοῦν A.B.E.V. edd. ante Küst. ψοφοῦντας Photii MS. καὶ ζήτει] Sic bis A.B.E. καὶ ἔστιν bis Med. Quorum cum nihil nisi καὶ κωδωνίζω, φημίζω V. praestet, annotationem ipsa perturbatione damnatam interim satis habui notasse.

1. Κωδωνοφαλαροπώλους] Κωδωνοφαλαροχρωμένους reliquis omissis V. 3. Οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς] Haec sunt verba Aristoph. Ran. 994. in quem locum Scholiasta: Κωδωνοφαλαροπώλους. Ἀπολλώνιός φησιν ὅτι παρήνεγκε χρωμένους κώδωσί τινας. κώδωνας ἐν τοῖς φαλάροις καὶ χαλινοῖς τῶν ἵππων ἔχοντας. Küst. ἐξέπληττεν αὐτάς A.B.E. Med. 6. Κωδωνοφορεῖται] E Schol. Aristoph. Av. 1160. Cf. Dio Cass. LIV, 4. 8. Κώδων. καλεῖται] Ex Schol. Sophocl. Ai. 17. Expungendum καί. 9. Σοφοκλῆς — Τυρσηνικῆς om. V. et Ox. ap. Pors. ὡς Τυρσηνικῆς om. A.B. Cf. v. Εὐφήμου. 12. Τυῤῥηνικαί] Τυρσηνικαί A. et Schol. πρῶτος δὲ] δὲ om. A.E.V. Tum Ἀρχώνδ° V. 14. διὰ τοῦτό et seqq. om. V. silente Gron. 15. Κωδωνοφορῶν] Ex Schol. Aristoph. Av. 843. Vid. quae congesserunt intpp. Thucyd. IV, 135. et Hesychius. 16. περιπολοῦντες καὶ περισκοποῦντες] περιπολοῦντες καὶ om. A.B.V. Schol. 17. τούτους] διὰ τούτων Schol. 21. Κώεα] Il. ί. 661. Κώεσι Od. γ'. 38. 22. Vocem nihili delevit Küst. Sed arguit Κωεῖν ex *V. enotatum cubilia mendi in κοεῖν esse quaerenda.

---

ut ab illo permingar, nisi te odio persequar. Cratinum igitur ut lecti perminctorem et temulentum perstringit. quamobrem etiam commotus ille, quamvis a certamine et scriptione destitisset, denuo certare coepit, scripsitque fabulam *Pytinen* in se ipsum et ebrietatem: in qua tali usus est oeconomia. finxit Comoediam uxorem suam esse, quae divortium secum facere, et malae tractationis crimen ipsi velit intentare. amicos autem Cratini, qui forte aderant, eam rogare, ne quid temere faciat; et inimicitiae causam quaerere. illam vero de eo conqueri, quod nullas comoedias amplius ageret neque scriberet, sed ebrietati vacaret. Hic Cratinus fuit antiquae poeta comoediae, Aristophane vetustior, et poeta optimae notae. Κώδων. Sic dictum, quod resonat inter movendum. Κωδωνίσαι. Explorare. translatio ducta est ab equis. solent enim generosos equos sono tintinnabulorum explorare, an strepitum bellicum expavescant. Vide in vv. Διακωδωνίσαι et Ἀκωδώνιστον. Et Κωδωνίζω, celebro. Κωδωνοφαλαροπώλους. Nolas phaleris equorum addentes. *Neque perterrefeci eos, Cycnos et Memnones imitans, nolis equorum insignes.* Κωδωνοφορεῖται. Dicitur de custodibus, qui tintinnabulis explorantur. Κώδων. Ita etiam vocatur latior pars tubae. Sophocles: *Tanquam tubae Tyrrhenicae aereum os habentis.* Multa autem sunt tubarum genera: Libysticae, Aegyptiae, Tyrrhenicae. Primus autem Archondas Heraclidis opem ferens Tyrrhenicam tubam ad Graecos attulit. propterea dicit Tyrrhenicae. Κωδωνοφορῶν. Qui vigilias lustrabant, dicti circuitores, ad vigiles accedentes nolis sonum edebant, quo deprehenderent, si quis dormiret; et ut custodes iis voce responderent. Aristophanes: *Nolas ferens circumi.* Κώεα. Vellera. Et κώεσι. Κᾶεν.

Κῶθος. εἶδος ἰχθύος.

Κώθων. εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ μονώτου. δοκεῖ δὲ καὶ στρατιωτικὸν εἶναι. καὶ ὄνομα τοῦ Λεωσθένους πατρός. Ἀππιανός· Ἔφερε δὲ δᾷδα συγκεκομμένην, καὶ θεῖον ἐν κώθωσι.

Κώθωνες. εἴδη ποτηρίων, ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται, ὀστράκινα· ὃν ἐρισκὸν καλοῦσι πλυτάριον. ἤτοι Λακωνικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. τὴν εὐτέλειαν δὲ δείκνυσι τῶν τε ναυτικῶν τῶν τε στρατιωτικῶν σιτίων, ὅτι εὐτελῆ οἱ στρατιῶται ἔφερον.

Κωθωνίδης. ὄνομα κύριον.

Κωθωνίσαι. μεθύσαι. Ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας.

Ὅτι Ὅμηρος τῷ μὲν αἱμορῥαγοῦντι Πριάμνειον παραδίδωσι, τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ τὸν ἡδὺν πότον.

Κώκαλος. ὄνομα κύριον.

Κωκυτός. ὄνομα ποταμοῦ· ἢ Θρῆνος, ἢ ὀδυρμός, κοπετός. Ἀγαθίας· Τούτων δὲ γεγονότων κωκυτὸς ἐπεῖχε μυρίος, οἰμωγαί τε ἠκούοντο θαμιναὶ καὶ φθέγμα θρηνῶδες καὶ διωλύγιον.

Κῶλα. τὰ τῆς σφενδόνης ἑκάτερα μέρη.

Ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐύστροφα κῶλα τιταίνων
Ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος.

Κῶλα. τὰ ὀστᾶ. Ἡ δὲ κάμηλος ὑφῆκε τὰ

---

1. *Κῶθος*] Athenaeus VII. p. 309. C. et Etym. M. p. 730, 33. *Κῶνος* V. *Κῶθυ. κωβιός* Hesych. 3. *δοκεῖ δὲ καὶ στρατιωτικόν. καὶ ὄνομα*] In prioribus editt. locus hic absque distinctione sic legitur: *δοκεῖ δὲ καὶ στρατιωτικὸν ὄνομα.* At male. Punctum enim ponendum est post *στρατιωτικόν*, ut in MSS. Pariss., et *ἀπὸ κοινοῦ* repetendum est *ποτήριον*: ut sit sensus, vocem *κώθων* etiam significare poculum quoddam, quo milites uti solebant. Vide vocem sequentem. *Küst.* Mihi hoc totum *δοκεῖ δὲ καὶ στρ. εἶναι* recens spirare videtur additamentum: quorum in vicem succedant e sequentibus *καὶ στρατιωτικοῦ*. Apud Hesychium orationem sic reconcinnarim: *καὶ κεράμειον, εἶδος ποτηρίου μόνωτον.* *εἶναι* addit V. *καὶ* om. E. 4. *Ἀππιανός· Ἔφερε δὲ δᾷδα συγκεκομμ.*] Locus hic mendosus est et mutilus, qui apud Appianum in Libyc. p. 127. (c. 125.) sic legitur: *Ῥωμαῖοι δ' ἑτέρας ἐργασάμενοι μηχανὰς χώματα ἤγειρον ἀντιμέτωπα τοῖς πύργοις· δᾳδάς τε συγκεκομισμένοι καὶ θεῖον ἐν κώθωσι καὶ πίσσαν, ἐπ' αὐτοὺς ἐσφενδόνων.* Hinc non solum Suidas emendandus est, sed etiam Scholiasta Aristoph. Equ. 597. apud quem idem fragmentum Appiani aeque mendose legitur. *Küst.* Merito Schweighäuserus recepit illud *δᾳδά τε συγκεκομμένην.* Praeterea videtur *ἔφερε* petitum esse ex verbis *δᾳδας ἔφερον* c. 124. 5. *συγκεκομμένην*] *τε ἀφῶδες* (*τραφῶδες* *V.) *πῦρ* addit V. 6. *Κώθωνες. εἴδη ποτηρίων, ἃ ἑλ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 1094. Confer etiam in Equ. 597. ubi eadem fere leguntur. *Küst.* 7. *ὃν ἐρισκὸν* et seqq. om. V. Quorum priora *ὃν . . πλυτάριον* iungenda sunt, Scholio praeeunte, cum superioribus *εἶδος π. Λ. μονώτου*, abiicienda autem *ἤτοι Λακωνικοῦ*. Ceterum reponendum, opinor, *ἐρικτὸν πλυτάριον*, id est, *κύλιξ ῥαβδωτὴ* sive *ῥοπαλωτή*, guttus striatus, cuiusmodi formas nostrates etiam plebeii retinuerunt. Mox *στρατηγικοῦ* pro *στρατιωτικοῦ* A. 10. *τὴν εὐτέλειαν*] Male haec decerpta. Schol. Equ. 597. *διὰ δὲ τοῦ σκορόδου καὶ κρομμύου τὴν εὐτ. δ.* In fine servavi cum A. Med. et Schol. *ὅτι εὐτελῆ οἱ στρατιῶται ἔφερον*, edd. vulgg. omissa.

1. *Κωθωνίσαι*] Sic Schol. Aristoph. Pac. 1094. Hesychius et Photius. Dicendum erat *κωθωνίσασθαι*: v. Eubulus ap. Ath. I. p. 23. A. et Eunap. Exc. p. 92. *Ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἐφ' ἡμέρας*] Haec sunt verba Polybii [XXIV, 5, 9.] de Dinocrate Messenio, quae leguntur in Collectaneis Constantini ab Valesio editis p. 117. unde Suidas ea descripsit. Vide etiam supra v. *Λεινοκράτης. Küst.* 2. *ἐφ' ἡμέρας*] Scribe cum edit. Mediol. [et A.*V. E.] *ἀφ' ἡμέρας.* Quomodo recte legitur apud Polybium in Excerptis Valesii p. 117. et apud Schol. Aristoph. Pac. 1094. ex quo hunc locum descripsit Suidas. Huc accedit Plutarchus in Dione (c. 41.): *Ὁ γὰρ Νύψιος ὁρῶν οὐδὲν ὑγιαῖνον ἐν τῇ πόλει μέρος, ἀλλὰ τὸν μὲν ὄχλον αὐλήμασι καὶ μέθαις εἰς νύκτα βαθεῖαν ἀφ' ἡμέρας κατεχόμενον, τοὺς δὲ στρατηγοὺς ἐπιτερπομένους τε τούτῳ τῷ πανηγυρισμῷ, καὶ προσάγειν ἀνάγκην μεθύουσιν ἀνθρώποις ὀχνοῦνιας, κτλ.* Confer nos in Suidam part. III. p. 267. (115.) *Toup.* II. p. 268. 3. *Ὅμηρος τῷ μὲν αἱμορῥαγοῦντι Πρ.*] Eadem leguntur apud Athen. lib. I. p. 10. ut Pearsonus monuit. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 4. *ἡδὺν πότον*] Apud Athen. loco laudato una voce legitur *ἡδύποτον*. Et sic apud Homerum Odyss. *β'*. 340. ad quem locum nota haec Suidae, vel potius Athenaei, referenda est. *Küst.* 6. *Κωκυτός. ὄνομα ποτ. ἢ ὁ Θρῆνος· ἢ ὀδυρμ. κοπετός*] Locum hunc ex MSS. Pariss. in integrum restitui, qui in prioribus editt. sic legitur: *Κωκυτός. ὄνομα ποταμοῦ· ἢ ὁ Θρῆνος· ἢ ὀδυρμός. Κωπετός. Ἀγαθίας.* Male nimirum unus articulus in duos ibi diremptus est, et quae coniungenda erant, librariorum inscitia vel negligentia a se invicem separavit. *κοπετὸς* enim non posse esse novi articuli initium, sed referendum esse ad vocem *κωκυτός*, ut eius interpretationem, tum ex sensu et exemplo subiuncto, tum etiam ex ordine alphabeti liquet. Quamvis enim in prioribus editt. pro *κοπετὸς* scriptum sit *κωπετός*, per *ω*, nec sic tamen vox illa ad seriem respondet, ut ex articulis sequentibus patet. Ne dicam *κωπετὸς* omnino esse vitiosum et *ἀδόκιμον*, cum et usus et etymologiae ratio manifeste evincant scribendum esse *κοπετός*. Nec opponat hic mihi quisquam Hesychium, apud quem in serie sua *κωπετὸς* per *ω* hodie occurrit. Quis enim nescit grammaticum istum plurimas voces spurias et corruptas alba, quod aiunt, linea in farraginem suam rettulisse: adeo ut non videam, quomodo ei ulla fides haberi possit, cum quid affirmat, cui usus et auctoritas meliorum scriptorum veterum manifeste repugnant. *Küst.* *ὁ Θρῆνος*] *ὁ* om. A.*V. Photius. *ἢ ὀδυρμός, κοπετός*] *κοπετός, ὀδυρμός* Photius. Cf. v. *Κῆρ.* 7. *Ἀγαθίας*] Lib. I, 13. p. 23. *Küst.* 10. *ἑκάτερα*] Leg. *κατώτερα. Reines.* Male. 11. Versus aliquoties adhibiti (cf. vv. *Ἀποθεν* et *Ῥινόν*) Antipatri Sidon. Ep. CV, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 172. 12. *ἄπωθε*] *ἄποθεν* A. B. *ἀποθε* *V. *ἄπωθεν* E.

Κῶθος. Genus piscis. *Κώθων.* Genus poculi Laconici, unam ansam habentis. videtur id militare fuisse. Item nomen patris Leosthenis. Appianus: *Faces in unum locum comportarunt, et sulphur in cothonibus.* *Κώθωνες.* Genera poculorum fictilium, quae militibus praebebantur; quod *ἐρισκὸν πλυτάριον* vocant, vel genus poculi Laconici et militaris. nautae autem habebant cothonas, quod aquam ad certam mensuram accipiebant. hinc autem nauticorum et militarium ciborum vilitatem monstrat, quod milites vilia secum portabant. *Κωθωνίδης.* Nomen proprium. *Κωθωνίσαι.* Poculis indulgere. *Amoribus et poculis de die indulgens.* Homerus ei, cui sanguis ex corpore erupit, vinum Pramnium praebet; qui largius bibit, ei vinum suave. *Κώκαλος.* Nomen proprium. *Κωκυτός:* Nomen fluvii. vel luctus, lamentatio, planctus. Agathias: *Cum haec autem fierent, ingens ortus est luctus, eiulatibusque et tristibus lamentis omnia personuerunt.* *Κῶλα.* Fundae habenae. *Fundae saxa iaculantis bene tortas habenas intendens nubem volucrum Alcimenes longe arcui.* *Κῶλα.* Ossa.

κῶλα, καὶ ἑαυτὴν ἐκάθισεν εἰς τὰ στέρνα. Καὶ αὖθις·

Ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.

Κῶλα τοῦ ζεύγματος. Συμβαίνει γὰρ τοὺς Σελευκεῖς κρατεῖν θατέρου τῶν κώλων τοῦ ζεύγματος.

362 Κωλακρέται. οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων. Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.

Κωλακρέτης. Ὅτι νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν, ἃ εἰσιν οἷον δέρματα καὶ κωλαῖ.

Κωλῆ. τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων, τοῦ λεγομένου κωλῆνος. ἔστι δὲ ἱερὸς Ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζῴων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οἵμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον.

τὰς ἀγκύλας φησίν, αἳ ὀστώδεις εἰσί. διαβάλλει οὖν ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς θύοντας.

Κωλῆνον. τὸ κωλίκιον.

Κώληπα. τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος, ἢ κόξα. καὶ κώληξ, ἡ ἰγνύη, τὸ ὀστοῦν.

Κωλιάδος κεραμῆες. Κωλιάς, τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα σκεύη πλάττονται. λέγει οὖν ὅτι ὅσοι ἐπὶ τροχοὺς φέρονται (τροχὸν δὲ τὸν σκευοπλαστικὸν λέγει), τουτέστιν, ὅσαι πρὸς σκευοπλασίαν ἐπιτήδειαι, πασῶν ἡ Κωλιάδος κρείσσων· ὥστε καὶ βάπτεσθαι ὑπὸ τῆς μίλτου. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἐγκείμενος, ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Κωλιοί.

Κωλιάς. ναός ἐστι τῆς Ἀφροδίτης οὕτω καλούμενος, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν προσηγορίαν λαβών. νεανίας γάρ τις Ἀττικός, ἅλους ὑπὸ Τυρρηνῶν καὶ δεσμώτης δουλεύων, παραυτὰ ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἔχοντος καὶ ἀπολυσάσης, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκείαν. οὕτως ἐλευθερωθεὶς καὶ εὐχαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ τῆς σωτηρίας ἐπὶ

1. *Καὶ αὖθις* et seqq. om. V. 3. *Ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετ.*] Distichum Meleagri Ep. CXI, 3. Anthol. Pal. VII, 196. 5. *αἰθίοπι*] *αἴθοπι* A. *αἴθωπι* E. *αἰθοπικλίζεις* Med. correctus ab Aldo. 9. *Κωλακρέται*] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 693. quibus adhaerent illa *Ὅτι νόμος . . . καὶ κωλαῖ* (Edd. *κωλαί*), male distracta sub gl. *Κωλακρέτης*. Eadem Photius et Timaeus p. 171. Cf. Schol. Arist. Av. 1540. et Lex. Rhet. p. 275. 10. *Ἀριστοφάνης* et seqq. om. V. 13. *λέληθεν*] *λέληθας* B. E. Med. 14. *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V. 17. *Κωλῆ. τὰ ἐμπρόσθια*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1129. *Küst.* Hic locus sic in ordinem meliorem est redigendus: *Κωλῆς, τοῦ λεγομένου κωλῆνος· κωλαῖ* (quomodo in Scholiis etiam pro *κῶλα* legendum esse vidit H. Steph. Thes. L. G. II. p. 527. G.) *τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων· ἔστι δὲ ἱερὸς* etc. *Hemsterh.* in Aristoph. Plut. p. 427. Scripsi *Κωλῆ*. 18. *κωλῆνος*] *κώληκος* Schol.

1. *οὖν*] *δὲ* A. 3. *Κωλῆνον*] Malim *κωλήνιον*: a *κωλήν*. *Küst.* Malim: *Κωλήπιον. τὸ κωλήκιον*: ut haec ad continuam gl. referantur. 4. *Κώληπα*] Vide Salmasium in Tertulliani Pallium p. 220. *Küst.* Immo p. 262. Est glossa Homerica Il. *ψ'*. 726. Hemsterhusius in Plut. p. 428. ubi scripturas attulit V. a Gron. praetermissas, *Κώληπτα. τὰ ὀ. τ. γονάτου μέρος*, et mox *κώληξ*, sic pergit: „Ex quibus ita legendum opinabar: *Καλήπα* (nisi malis *κωλήπια*) *τὰ ὀπίσω τοῦ γονάτου, μηρὸς ἡ κόξα·* quamquam Lex. MS. quo Du Cangius est usus in *Κόξα*, vulgatis astipuletur: *γόνατον* autem vergentis est Graeciae; *κώληξ* scribas an *κώληψ* oppido paulum differt, nisi quod hac in parte membranarum veterum auctoritati cedendum putem." *Κώλωπα* E. Mox *μέρους* A. In *γονατίου* consentiunt Photius et Lex. Seg. 5. *κώληψ*] *κώληξ* probavi cum A. V. *σκώληψ* B. E. *κώληξ σημαίνει τὸν ἀστράγαλον* Cod. Havn. Etym.: v. Annott. in Etym. p. 941. Contra Schol. Nicandri Ther. 424. *Κώληπος. ἤγουν τοῦ ἀστραγάλου.* 7. *ἔνθα σκεύη πλάττονται*] Plutarchus *ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀκούειν* p. 42. *Ὁμοίος ἐστὶ μὴ βουλομένῳ πιεῖν ἀντίδοτον, ἂν μὴ τὸ ἀγγεῖον ἐκ τῆς Ἀττικῆς Κωλιάδος ᾖ κεκεραμευμένον. Küst.* De fabrica figulina ad Coliadem neque Valckenarius in Herod. V, 88. neque Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 361. alios testes producere potuit praeter Suidam et Eratosthenis fragmentum p. 201. 8. *ὅσοι* libri. *τὸν*] *τὸ* A. 9. *σκευοπλαστίαν*] *σκευοπλασίαν* A. B. V. Fugit vox lexicographos. 10. *Κωλιάς*] *Κωλιάδος* A. E. V. Mox *βλάπτεσθαι* A. 11. Item Hesychius: quocum mox legendum *Κωλιεῖς*. Praeterea cum Photio reponas *ἐκκείμενος*: eodemque mendo liberandus Polyb. XIV, 9. 14. *Κωλιάς. ναός ἐστι τῆς*] Cum hoc loco Suidae conferendus est Schol. Aristoph. Nub. 52. *Küst.* Plane cum MS. Rav. consentit Suidas usque ad *κατεπονεῖτο*. Satis negligenter Etym. M. p. 550. 17. *καὶ δεσμώτης*] *δεσμῷ* Schol. Aristoph. Rav. Nihil differt *δεθεὶς τῶν κώλων*, quod nollem ab Hermanno reiectum esset. *παρ' αὐτοῖς*] *παραυτὰ* dedi cum A. B. E. V. ad continua translatum. Om. Schol. Aristoph. 19. *οἰκείαν*] *οἰκίαν* E. V. Schol. Rav., ubi quod accedit *τοῦ ἔχοντος*, id e superioribus repetitum omitti debuit. Tum *οὕτως ἐλευθερωθεὶς* om. V. Distinxi post *οἰκείαν* cum Schol. 20. *τῆς σωτηρίας . . . ἡρπάγη* om. Schol. Rav. *ἀποδιδοὺς ἐπὶ*] *ἐπὶ* dedi cum B. E. V. *ἀπὸ* A.

Camelus autem summisit genua, et in pectus subsedit. Et alibi: *Summis insidens foliis, pedibus pectinatim inter se iunctis et fusco corpore, cantu sonum lyrae imitaris.* *Κῶλα*. Pontis partes. *Accidit enim ut Seleucienses alteram pontis partem tenerent.* *Κωλακρέται*. Dispensatores mercedis iudicialis et pecuniae in deos impendendae. Aristophanes: *Tu vero Colacretae inhias, cum rerum gerendarum modus te lateat.* [*Κωλακρέτης*.] Mos erat, ut sacerdotes sacrificii reliquias acciperent: quae erant pelles et armi. *Κωλῆ*. Anteriores partes victimae, sive armi. brachium vero brutorum Mercurio sacrum est. Aristophanes *Pluto*: *Heu victimarum armos, quos antea comedebam.* ubi iuncturas intelligit, quae ex ossibus constant. perstringit igitur Athenienses ut ossa diis immolantes. *Κωλῆνον*. Tibia. *Κώληπα*. Posterior genu pars, coxa. Et *κώληξ*, poples, os. *Κωλιάδος κεραμῆες*. Colias est locus Atticae, ubi vasa finguntur. dicit igitur inter omnes terras, quae rotae admoveantur (intelligit autem rotam figulinam), sive ex quibus vasa fingi possunt, Coliadem esse optimam: ita ut minio etiam tingatur. locus autem ille in acutum prominet, ut situ membrum hominis referat. et incolae vocantur Colii. *Κωλιάς*. Colias, Veneris templum ita vocatum ab historia quadam. Quidam enim adolescens Atticus, captus a Tyrrhenis, et vinctus in servitutem redactus, cum filia domini statim in amorem eius rapta fuisset eumque solvisset, li-

τῆς ἀκτῆς, ἀφ' ἧς ἡρπάγη, ναὸν ἐκτίσατο. Κωλιάδα δὲ προσηγόρευσε τὸν τόπον ἀπὸ τῶν κώλων, ἃ ἐν τοῖς δεσμοῖς κατεπονεῖτο. οἱ δέ, ὅτι Ἴωνος θύοντος ἱερεῖον κωλῆς ἱεράξ ἥρπασε, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐκάθισεν. ὅθεν ὁ τόπος Κωλιὰς ἐκλήθη. μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ.

Κωλιπαίγνιον.

Κῶλον. παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι ὅλον τὸ ὀστοῦν. ἔνθεν καὶ σκώληξ κατὰ ἀντίφρασιν.

Κῶλον: μόριον λόγου, ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συνιστάμενον. τὰς συλλαβὰς γὰρ τέμνουσι καὶ τὰ κῶλα τῶν νοημάτων. κῶλον οὖν ὁ ἀπηρτισμένην ἔννοιαν ἔχων στίχος.

303 Κωλώτης. ἀσκαλαβώτης. Βάβριος·

Σοφῆς ἀράχνης ἴσιὸν εὗρε κωλώτης,
καὶ λεπτὸν ἐνέδυ φᾶρος ἐκτεμὼν τοίχου.

Καὶ Κωλώτης, ὁ Λιύνσος.

Κωλυβδαίνω.

Κωλύδαινα.

Κωλύμη. κώλυμα, κώλυσις, ἐμπόδιον. ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου.

Κωλύω. αἰτιατικῇ. Καὶ Κωλυσάνεμος. ζήτει ἐν τῷ Ἄπνους. καὶ Κωλυσανέμας. ζήτει ἐν τῷ Ἐμπεδοκλῆς.

Κωλυπεύς. δῆμος τῆς Αἰγηίδος.

Κῶμα. κοίμημα. Ἀλέξανδρος δὲ πλήρης ὢν ἐκ συμποσίου ἐπὶ κῶμον ἦλθεν εἰς Ἀντιπάτρου, οἱ πάντες οἱ φίλοι παρακληθείς.

Κωμάζει. κῶμον ἢ δρᾶμα ᾄδει, ὑβρίζει.

Κωμάρχης. ὁ τῶν πόλεων ἄρχων παρὰ Ξενοφῶντι.

Κωμάσαι. Ὁ δὲ Μάρκος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐβούλετο ἀπολυθεὶς τοῦ πολέμου πρὸς Λυσιτανοὺς μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον, καὶ (τὸ λεγόμενον)

1. ἐκήρασεν E. Praestat ἱδρύσατο cum Schol. 2. ὠνόμασε· τουτέστιν] προσηγόρευσε τὸν τόπον A. B. V. Schol. προσηγόρευσε E marg. 3. ὅτι Ἴωνος θύοντος ἱερ.] Scholiasta Aristophanis loco laudato paulo aliter haec narrat. ait enim: ἔνιοι δέ, Ἴωνος θύοντος κόρακα ἁρπάσαι κωλῆν, καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἀποθέσθαι. ὅθεν οὕτως ὠνομάσθη. Küst. Corrigi placet, ἱερεῖον, κωλῆν ἱέραξ, aut potius, θύοντος, ἱερεῖον κωλῆν ἱερ. Hemst. p. 428. Posteriorem rationem iure Larcherus adoptat Mém. sur Venus p. 154. a Gaisf. indicatus. 4. ἐξήρπασε] ἥρπασε recepi cum V. 6. μέμνηται — Ἑκάλῃ] παρὰ πολλοῖς V. quod vóci ἐκλήθη subiunctum habet *V. 7. Obscuram gl. om. vulg., silet *V. Statim cum V. expunxi, Κωλοβάθρου. τῆς λεγομένης κλάπας παρὰ πολλοῖς. Qui temere posuit, Κολοβάθρου. ἡ λεγομένη κλάπα παρὰ πολλοῖς, Küsterus annotationem proposuit clam e Salmasii copiis in Spartiani Carac. 4. p. 713. confectam: „Hanc vocem non reperio in Thesauro Stephani; quod miror, cum sit vox rarioris quidem usus, sed tamen δόκιμος et bonae notae. Significat autem grallas, ut vel ex hoc loco Nonii patet: Grallatores sunt collobathrarii. Scribe colobathrarii. Artemidorus lib. III. c. 15. Κολόβαθρα ὑποδέξασθαι δοκεῖν, τοῖς μὲν πανούργοις διαβολὰς σημαίνει, καὶ γὰρ προσδέεται τὰ κολοβάθρα τοῖς ποσί, καὶ τὸν περίπατον ἀλλοιοῖ. Recte ibi interpres κολόβαθρα grallas exponit." 9. ὅθεν καὶ σκώληξ κατὰ ἀντ.] Lege et ride. Haec enim inepta sunt. Küst. Etym. M. p. 719, 44. Σκώληξ. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κῶλον, ἤγουν ὀστέον, καὶ ἀντίφρασιν. · ἔνθεν A. B. V. 10. Κῶλον] Vid. Ernesti Lexica Technologica: cf. Zon. p. 1277. sive Etym. M. p. 550. 12. κῶλον] κῶλος A. B. V. et Etym. Gud. p. 357. 13. ἔχων ἔννοιαν *V. 14. V. Hesychius. Βάβριος] Fr. p. 44. apud Tyrwhitt. 172. Knoch. 16. φᾶρος A. E. Med.

1. 2. Om. vulg., nec dubium quin hae varietates sint eiusdem vocabuli. Κωλύδαινα] Fortasse pro Κολύβδαινα. V. H. Steph. Ind. Thesauri. Gaisf. Κωλύβδαινος, ὁ κίνδυνος Zon. p. 1274. 3. ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου] Usus est hac voce Thucydides 1, 92. Οὐδὲ γὰρ ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμης παραινέσαι δῆθεν τῷ κοινῷ ἐπρεσβεύσαντο. Scholiasta in eum locum: Ἐπὶ κωλύμῃ, κωλύσει. ἰδία δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου. Huc Suidas respexit. Küst. V. Albert. in Hesych. Adde κωλυμός ex Hom. Epimer. p. 298. Θουκυδίδειος A. Photio repugnante. 5. Hanc glossarum congeriem Küst. delevit, nec frustra: Gronovius quidem nihil ascripsit nisi Κωλύω. Ceterum Gaisf. tacite ζήτει, cum Med. posterius omittat, altero loco dederit ἔστιν. 8. Κωλυπεύς] Sic habent MSS. Pariss. sed male. Scribendum enim est Κωλυτιεὺς vel potius Κολυτιεύς, per ὁ, ut legitur apud Harpocrationem et ipsum Suidam supra. Priores editt. habent Κωλυπές: quod longius a vera lectione recedit. Ceterum Κωλυτιεὺς non est nomen ipsius populi, ut Suidas hic male; sed τοῦ δημότου, sive popularis. Populus enim vocabatur Κωλυτὸς vel potius Κολυτός, ut popularis Κολυτιεύς. Küst. Priores edd. Schol. Aristoph. Plut. 550. Κωλυτικῶς. Eiusmodi scriptura peperit errorem Suidae Κωλυπές, unde natus est auctore Meursio in Rel. Att. novus et ignorabilis Atticae regionis demus. Ex parte Küsterus ope MSS. Pariss. maculam abstersit: Suidas deceptus dederat, Κωλυπιεύς. Κωλυπὸς δ. pro Κολυτιεύς. Κολυτός. Hemsterh. in Aristoph. Plut. p. 165. 9. Κῶμα. κοίμημα] Schol. Apollon. Rhod. II, 205. Κώμασι, ὕπνῳ, ἐκλύσει. καὶ ἔστι κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ κοίμημα· ὡς οἴημα, οἶμα· καὶ δόμημα, δῶμα. καὶ τροπῇ τῆς οἱ διφθόγγου εἰς ω κῶμα. Küst. Ἀλέξανδρος] Vidit Gaisf. hoc exemplum ad v. Κῶμος fuisse referendum. Cf. v. Κῶμος ἡ μέθη. 10. οἱ πάντες] καὶ πάντες Toupius, praeeunte Porto, qui praeterea παρακληθέντες. Manifesto legendum, οἱ πάντες οἱ φ. παρεκλήθησαν. Et οἱ quidem recepi cum *V. 12. Κωμάζει] Vide Alb. in Hesych. 13. Ξενοφῶντι] Anab. IV, 5, 10. et passim. 15. Ὁ δὲ Μάρκος Ῥωμ.] Fragmentum hic Polybio tribuit Valesius. Vide etiam supra v. Ἀνδρωνῖτις. Küst. Ῥωμαίων] ὁ Ῥωμαίων A. B. E. V. ὑπολυθεὶς Med. Mox desiderantur quaedam in τοῦ πολέμου. 17. μεταβαλεῖν] μεταλαβεῖν dedi cum A. B. *V. Id est, novum bellum induere: cf. Hemsterh. Append. in Lucian. p. 15.

bertate recuperata domum rediit, et Veneri solutus gratiam referens in litore, unde raptus fuerat, templum condidit. Coliadem autem nominavit ab membris, quae in vinculis graviter constricta fuerant, alii vero dicunt, Ione sacrificante accipitrem partem anteriorem victimae rapuisse, in illoque loco deposuisse: qui sit inde dictus Colias. huius rei meminit etiam Callimachus in *Hecale*. Κωλιπαίγνιον. Κῶλον. Dictum, quod in membro situm est totum os, unde etiam σκώληξ per antiphrasin dictum. Κῶλον. Pars orationis, ex duabus aut etiam pluribus partibus constans. syllabas enim et membra sententiarum dividunt. κῶλον igitur est versus integer et perfectam sententiam continens. Κωλώτης. Stellio. Babrius: *Sapientis aranеae telam invenit stellio, et tenuem induit vestem a pariete resectam.* Et Colotes, Bacchi cognomen. Κωλυβδαίνω. Κωλύδαινα. Κωλύμη. Impedimentum, mora: vox Thucydidis. Κωλύω. Κωλυπεύς. Pagus tribus Aegeidis. Κῶμα. Somnus. *Alexander autem vino epulisque repletus ad Antipatrum comessatum irit, quo omnes amici erant invitati.* Κωμάζει. Commessationem lascivam canit, lascivit. Κωμάρχης. Urbium praefectus, apud Xenophontem. Κωμάσαι. *Marcus vero, dux Romanorum, [priori] bello defunctus Lusitanis bellum inferre voluit, et*

ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι. Καὶ αὖθις· Ὁ Ἀπολλώνιος ἔφη· Ψηφίσωμεν ὧδε ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου τοῦ Θησέως. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισεν, ὁ δὲ οὔ. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀφροδισίων ἥττητο, οὐδὲ ἔρως εἰς αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας.

Κωμάσομαι. ἀσελγῶς διατεθήσομαι. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἦν γάρ με κτείνῃς, τότε παύσομαι· ἢν δέ μ' ἀφῇς ζῆν,
καὶ διαθῇς τούτων χείρονα, κωμάσομαι.

Κωμαστής. ὁ τρυφῶν μετ' ᾠδῆς ἀσελγοῦς.

Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα ῥᾴγας ἀπέκτεινεν τῷδ' ἐπὶ θειλοπέδῳ.

Κώμη. εἰς ἣν ἐκοιμῶντο ἀπὸ τῶν ἔργων ἀνιόντες· ἢ χώμη, οἷον ἀνάχωμά τι· κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐδάφους. Καὶ κωμῆται, οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες. Καὶ Ἐκώμασεν, ἀντὶ τοῦ παρεγένετο.

Ὀρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα
οὕτω πάντα γυνὴ καὶ νέκυς ἐβλέπετο.

Καὶ παροιμία· ἧς ἐκώμασεν. ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων.

[Κωμηδόν. πᾶσα πόλις.]

Κώμην. οἱ πλεῖστοι τὸν στενωπὸν καὶ τὴν οἷον γειτνίασιν· οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κώμας φασὶ προσαγορεύεσθαι. Καὶ κωμήτας, τοὺς δημότας ἐν τῇ πόλει, καὶ οἷον ‖ ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ 364
μοίρᾳ τῆς πόλεως οἰκοῦντας. οὕτως Ἀριστοφάνης. εἴρηκε δὲ καὶ Θουκυδίδης κώμας τοὺς δήμους ἐν πρώτῃ· Κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκηθεῖσα.

Κωμῆται. καὶ οἱ γείτονες· κώμη γὰρ ἡ γειτονία. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ·

---

2. Ὁ Ἀπολλώνιος ἔφη· Ψηφίσ.] Fragmentum hoc legitur apud Philostratum VI, 2. (3.) ut Pearsonus monuit. Vide etiam infra v. *Τιμασίων*, ubi locus hic repetitur. *Küst.* Locus parum diligenter relatus: nam et legendum *Ψηφισώμεθα ὦ ἄνδρες* et expungenda sunt ὁ δὲ οὔ. 4. τοῦ Θησέως] τοῦ om. A.E. 6. α. ἐκώμαζεν | α. εἰσεκώμαζεν Gaisf. cum A.B.E.V. Clemens Alex. p. 241. quem supra Toupius ascripsit, *τῇ γυναικωνίτιδι εἰσεκώμασεν*. Sed Philostratus et v. *Τιμασίων* cum in scriptura ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν consentiant, eodem errorem librariorum speciosum revocavimus; nisi forte placet οὐδ' εἰσεκώμαζεν. 7. ἀτέκτου V. Novissima redeunt sub v. Ἄτεγκτος. Mox Gaisf. cum Med. revocarat, quae Küsterus clam abiecerat rustice ab Gronov. Rec. mutil. p. 31. acceptus: καὶ αὖθις· Ἐπὶ τῷ κομᾶς καὶ κομῆς εἶναι προσποιῇ; „ Seqq. delevit Küsterus: et iure quidem, nihil enim ad h. gl. spectant. Desumpta sunt ex Aristoph. Vesp. 1308. ubi pro *κομᾶς καὶ* grammaticus legerat *κωμᾶσαι*, quod ipsum praebet V. *κωμ* A. *κωμᾶς* E." *Gaisf.* 9. ἐν Ἐπιγράμματι] Cum sqq. om. *V. Sunt Asclepiadae XXVI, 3. 4. Anthol. Pal. V, 64. 14. Κωμαστής] Aristoph. Nub. 606. Schol. MS. in Gregor. Naz. *Κωμαστής*] Κῶμος καὶ τὸ παίγνιον καὶ ὁ ἔπαινος· ἐξ οὗ καὶ ἐγκώμιον εἴρηται, καὶ ἡ μέθη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκ μέθης ἀσέλγεια. διαστέλλει καὶ ὁ ἀπόστολος· Μὴ κώμοις καὶ μέθαις. καὶ Θεόκριτος· Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ πορείᾳ πορεύομαι. *Gaisf.* Qui statim *Κώμαυλος* versibus pro glossa praefixit. *Κώμαλος* *V. 15. *Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδ.*] Epigr. adesp. CXXX. pr. Anthol. Pal. VI, 169. 16. *θηλοπέδῳ* *V. 17. *ἐκοιμῶντο*] *ἐνοικοῦντο* E. Cf. Zon. p. 1276.

2. Vide gl. *Ἐκώμασεν*. 3. Versus Philippi Thessal. Ep. LXXIX, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 186. Mox *πάντα* om. V. Med. 6. *ἧς ἐκώμασεν*] V. Diogen. VIII, 60. Vat. App. IV, 28. Arsen. p. 459. 8. *πᾶσα πόλις*] *σὺν πάσῃ τῇ πόλει* Zonaras. Deest gl. A. qui paulo tamen infra *Κωμῆδὸν πᾶσα πόλις* in marg. qui et post *Κωμῆται* inserit *Κωμηδόνα πᾶσα πόλις*. Vocem *κωμηδὸν* habet Diodorus Sic. V, 6. *Σικανοὶ τὸ παλαιὸν κωμηδὸν ᾤκουν. Gaisf.* Neglexit ille hoc loco (nam apposuit Gronoviana post v. *Κωμικός*) de V. tradere, quem dudum Gron. Rec. mutil. p. 31. monuit glossarum hunc ordinem instituisse: *Κωμὸς μεθυστικός· Κώμην· Κωμῆται· Κωμηδόν· Κωμῆτις· Κωμικός· Κῶμος ἡ μέθη.* Hanc igitur gl. notavi. 11. *ἐν τῇ πόλει*] *τοὺς δημότας* praefigunt codices, quod Med. reposuerat post *οἷον*. Küsterus *τοὺς δημότας ἐν τῇ . . . οἰκοῦντας*. Ceterum Gaisf. *ἐν* cum A. B. V. Photio: maluimus *ἐν τῇ* E.*V. *καὶ οἷον* et seqq. om. V. 14. *δὲ*] *δὲ καὶ* A. B. E. Phot. *Θουκυδίδης*] Nescio an Suidas respexerit ad locum illum Thucydidis lib. I, 5. *Προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις καὶ κατὰ κώμας οἰκουμέναις.* Sed ibi *κώμη* non significat *δῆμον* sive populum, sed vicum sive pagum. *Küst.* Respexit haud dubie Thucyd. I, 10. unde et manifestum est in Suida pro *οἰκηθεῖσα* legendum *οἰκισθεῖσα*. Pariliter Demosth. Fals. Leg. p. 216. ed. Paris. *διῳκισμένοι κατὰ κώμας*. Diod. Sic. II. p. 85. ed. H. Steph. *κατὰ κώμας διῴκισεν αὐτούς*, et p. 87. *μεταγαγὼν τὰς κώμας εἰς τοὺς εὐθέτους τόπους*, ubi evidenter *κῶμαι* sunt *δῆμοι*. *Observ. Misc.* T. III. p. 147. *τοὺς δήμους κώμας*] *κώμας τοὺς δήμους* A. B. Phot. 17. Arguit istud *καί*, cum praesertim Babrii versiculus ad alium significatum referatur, alteram quandam explicationem intercidisse. 18. *Ἑκάλει* *V.

---

quod vulgo dici solet, relicto conclavi virorum ad feminarum devertere. Et alibi: *Apollonius vero dixit: Decernamus ei coronam pudicitiae, vel supra Hippolytum Thesei filium. is enim Venerem contumelia affecit; contra quam hic: ideoque libido venerea nunquam eum solicitavit, neque amor ad eum accessit: sed erat ingenio ab omni elegantia et illecebris alieno.* *Κωμάσομαι.* Intemperanter me geram. in Epigrammate: *Si enim me interfeceris, tunc cessabo; sin me siveris vivere, et tractes his deterius, comessabor.* *Κωμαστής.* Qui delicias agit inter lascivas cantiones. *Κώμαυλος. Rusticus echinum conspicatus uvas in dorso ferentem hac in area interfecit.* *Κώμη.* Locus, in quo rustici ab opere reversi dormiunt. vel dicta quasi *χώμη*, tanquam locus aggestus, si comparetur cum solo plano. Et *Ἐκώμασεν*, accessit. *Luctus hymenaeo se immiscuit; miseraque illa, vixdum femina, mortua conspiciebatur.* Et proverbium: *Sus comessata est.* de iis qui immodeste et indecore aliquid agunt. [*Κωμηδόν.* Oppidatim.] *Κώμην.* Plerique sic appellant vicum et quasi viciniam. alii vero populos in urbe habitantes sic appellari tradunt. Et *Κωμήτας*, homines qui in urbe degunt, populares, sive qui in eadem urbis regione et parte habitant. sic Aristophanes. Et Thucydides lib. I. *κώμας* vocavit pagos: *More prisco pagatim inhabitata.* *Κωμῆται.* Vicini. *κώμη* est enim vicinia. Callimachus *Hecale*:

Τοῦτο γὰρ αὐτῇ
κωμῆται κάλεον περιαγέες.
Βάβριος·
Ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξόανον εἶχε κωμήτης.
[*Κωμῆται. κωμήτας οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀμφόδου καὶ τόπου ἔλεγον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·*
Τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κρυμνώδη κατανίφοι.]
Κωμῆτις, θηλυκῶς, ἡ γείτων. Κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα. ἔνθεν καὶ ἐπικωμάσαι. Ἀριστοφάνης·
Ἡλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται·
ὡς Ἀυσιστράτη φησί.
Κωμικός. ὁ ποιητής· καὶ κωμικὸν δορυφόρημα.
Κῶμος. ἡ μέθη. καὶ ὁ ὀρχησμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ στενὸς τόπος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοίμημα.
Κῶμος, μεθυστικὸς αὐλός, ἐγχρονίζοντος τοῦ οἴνου ἐρεθίζων τὴν ἡδυπάθειαν, καὶ θέατρον ἄσχημον ποιῶν τὸ συμπόσιον, κυμβάλοις τισὶ καὶ ὀργάνοις καταθέλγων τοὺς δαιτυμόνας. καὶ αὖθις· Ὃς εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους. † Ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθύων ἄνθρωπος, οὐκ ἀγροίκως τῆς φωνῆς ἔχων· Φιλόστρατος.
Κωμῳδεῖν. σκώπτειν.
Κωμῳδίαι. ὕβρεις, διασυρμοί, ἐμπαίγματα.
Καὶ κωμῳδός, [ὁ ταῦτα ποιῶν.]
Κωμῳδιοποιούς. ὁ σκώμματά τινα εἰσάγων κατά τινος.
Κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί.
Ἀριστοφάνης.
Κωμῶν. τῶν χωρίων. ἢ εὐθεῖα, κώμη.
Κῶμοι. ᾠδαί, ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.
Κωμύδριον. τὸ μικρὸν χωρίον.

---

1. αὐτῇ] αὐτῆς A. αὐτῶ E. „αὐτὴν κωμῆται. *Hoc illam* (Hecalen) *nomine vocabant vicini circumhabitantes.*" *Hemst.* Haud frustra: idemque Ruhnk. in Callim. p. 430. Mox *κάλλιον* E. 2. *κάλεον περιαγέες*] Ultimum verbum est corruptum, nec habeo quomodo sanem. *Ernest.* in Callimach. p. 572. Atqui vera lectio in aprico est. Scribendum, *περιηγέες*. Callimach. Hymn. in Del. 198. *Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας*, *Cycladas visura circumiacentes*: sive, ut ait Mela, *in orbem iacentes*. Ceterum ad hunc ipsum locum Callimachi in *Hecale* respexit Plutarchus in Theseo: *Ἔθυον γὰρ Ἑκαλήσιον οἱ πέριξ δῆμοι συνιόντες Ἑκαλείῳ Διί, καὶ τὴν Ἑκάλην ἐτίμων Ἑκαλήνην ὑποκοριζόμενοι.* Ubi recte, ut videtur, Ruhnkenius, *Ἑκάλινναν*. Iidem autem *οἱ πέριξ δῆμοι* Plutarcho, ac *κωμῆται περιηγέες* Callimacho, *circumcirca vicini*. Quare locus ita legendus atque ampliandus videtur: *Ἑκάλινναν· τοῦτο γὰρ αὐτὴν Κωμῆται κάλεον περιηγέες. Toup.* I. p. 359. 3. *Βάβριος*] Fr. p. 39. Tyrwh. 173. Knoch. 4. *ἐπιθεὶς*] *περιθεὶς* V. *εἶχε*] *ἦγε* Hemsterhusius. 5. *Κωμήτας*] *Κωμῆται* A. Gl. om. Ox. V. E. invexit Aldus: uncis equidem inclusi. 6. *Ἀριστοφάνης Νέφεσι*] V. 962. *Τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανίφοι.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* *νεφ*ε A. Gaisf. reposuit *Νεφέλαις*. 8. *ἢ καὶ κρυμνώδη*] *εἰ καὶ κρημνώδη* A. Hoc etiam gl. *Κρημνώδη*: ceterum reposui *κεἰ*. „Paris. A. habet *κρημνώδη*, per *η*. Sed vera lectio est *κριμνώδη*, quam hodie vulgatae editt. Aristophanis exhibent. *Küst.* 10. *Κωμῆτις*] Ex Schol. Aristoph. Lysist. 5. Ceterum haec collocavi cum A. *V. post gl. *Κωμῆται*, cui adhaerebant post v. *κωμήτης*, praefixo *καί*, quod ignorant A. *V. Horum partem Photius dedit sub gl. *Κωμήτης*. *Κῶμαι*] *κῶμα* A. B. E. *V. Tum *γὰρ* om. A. 11. *Ἀριστοφάνης*] Ipso Lysistratae principio v. 5. 13. *Ἀυσιστράτη*] *Ἀυσίστρατος* A. B. E. *V. Edd. vett. Correxit Portus cum Iungerm. in Polluc. IX, 11. 14. *ποιητὴς τῆς κωμῳδίας*] *ποιητής, καὶ κωμικὸν δορυφόρημα* A. B. E. V. *π. τῆς κωμ. καὶ κωμικὸν δορυφόρημα* addunt edd. ante Küster. Praeterea reponendum cum Herod. Epim. p. 71. *Κωμικὸς ποιητής*. Ceterum inusitata *δορυφορήματος* memoria in genere comico. 16. *ἡ μέθη*] V. Boisson. in Herod. p. 71. item in *Notices et Extraits* T. XI. p. 121. *ὀρχησμός*] Scribe *ὀρχηθμός*. *Küst.* ὁ om. A. Schol. Platon. p. 189. [sive Photius] *Κῶμοι: ᾠδαί, ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης*. Vid. Herald. adv. Salmas. VI, 7. *Gaisf.* Et intpp. Hesychii. Scripsi cum *V. *ὀρχησμός*. 17. *καὶ ὁ στενὸς τόπος*] Pessime. Haec interpretatio enim pertinet ad vocem *κώμη*, non *κῶμος*. Vide paulo ante v. *Κώμην*. *Küst.* *καὶ τὸ κοίμ.*] Confundit hic Grammaticus *κῶμα* cum *κῶμος*, *Küst.* 'Vide supra v. *Κῶμα*.

1. *Κῶμός ἐστι*] Distinxi et *ἐστι* omisi cum A. *Κῶμος* inter *αὐλήσεων ὀνομασίας* ponit Athenaeus XIV. p. 618. C. *Gaisf.* Sed suspectum h. l. *αὐλός*, praesertim iunctis *κυμβάλοις . . . καταθέλγων*. Haec enim omnis oratio maiorem quandam notionem pollicetur, quam exposuit Welckerus in Philostr. p. 202. sqq. *τοῦ* om. A. 4. *καὶ αὖθις*] Haec suo loco demota. 5. *περὶ ἔρωτας*] *εἰς ἔρωτα* A. *εἰς* etiam V. *περὶ* om. B. E. Med. quod addidit Küsterus, suadente Porto. *Ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθ.*] Nescio quid Porto in mentem venerit, qui fragmentum hoc in senarios iambicos redigere conatus est: cum tamen Suidas expresse hic testetur verba ista esse Philostrati, quem oratione prosa, non vero ligata scripsisse quis ignorat. Extat autem fragmentum hoc apud Philostratum lib. IV. de Vit. Apoll. c. 13. *Küst.* 6. *τῆς* om. *V. 8. *Κωμῳδεῖν*] Cum Timaeo p. 171. 10. *κωμῳδός, ὁ ταῦτα ποιῶν*] *Κωμῳδὸς* (*ἡ* E. V.) *κωμῳδία* A. B. E. V. Incerta huius observationis fides. Fortasse *καὶ κωμῳδία*: v. Zon. p. 1276. 13. *Κωμῳδολειχῶν*] *Κωμωδολοιχῶν* A pr. B. E. *κωμοδολογχῶν* A m. sec. 14. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1358. 15. *ἡ κώμη*] *ἡ* om. A. 16. *ὀρχήσεις*] *ἢ ὀρχήσεις* A. Photius et Lex. Seg. 17. *Κωμύδριον*] Sic 2 MSS. Pariss. At priores editt. [et E.] minus recte *κωμῴδριον*. *Küst.* Cf. Zon. p. 1277.

Babrius: *Paganus quidam asinum imposito simulacro circumducebat.* [*Κωμῆται*. Sic ab antiquis appellabantur, qui in eodem vico et loco habitabant. Aristophanes *Nubibus*: *In eodem vico habitantes, nudos et confertos, etiamsi nix farinae in modum decideret.*] *Κωμῆτις*, genere feminino, vicina. *κῶμαι* enim appellantur vici: unde etiam *ἐπικωμάσαι* dictum est. Aristophanes, ubi Lysistrata dicit: *Sed mea vicina huc domo exit.* *Κωμικός*. Poeta comicus. item *Κωμικὸν δορυφόρημα*. *Κῶμος*. Ebrietas. item saltatio. item vicus. significat etiam somnum. *Κῶμος* etiam est tibia ad ebrietatem et largiorem potum invitans et voluptatis amorem in nobis excitans et convivium foedum spectaculum reddens, cymbalis etiam quibusdam aliisque instrumentis musicis convivas demulcens. Et alibi: *Qui amoribus et comessationibus indulgebat.* Philostratus: *Ad convivium accessit homo ebrius, haud ineleganti voce praeditus.* *Κωμῳδεῖν*. Comice perstringere. *Κωμῳδίαι*. Dicta contumeliosa, irrisiones, verba, quibus aliquis perstringitur et deridetur. Et *Κωμῳδός*. *Κωμῳδιοποιούς*. Qui aliquem in scena perstringit. *Κωμῳδολοιχῶν περὶ τ. Comica adulatione beatis semper palpans.* Aristophanes. *Κωμῶν*. Vicorum, a recto casu *κώμη*. *Κῶμοι*. Carmina, saltationes ebriorum. *Κωμύδριον*. Oppidulum.

Κώμυθα. δέσμην χόρτου. Οἱ δὲ ξυνδήσαντες τοὺς καλάμους καλωδίοις τε καὶ τολύπαις κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο. ἢ εὐθεῖα ὁ κώμυθος.

Κωνειαζομέναις. θανάσιμον φάρμακον πινούσαις. κώνειον γὰρ θανάσιμον δηλητήριον.

Κωνῆσαι πίθον.

Κωνοειδὲς σχῆμα τοιοῦτον οἷον στροβιλοειδές. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

365 *Ἢ κὴν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κωνία μαστῶν*
ἕστηκεν.

Κῶνον. καὶ οἶνον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·
Κῶνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.

Κωνοφόροι. θυρσοφόροι. κῶνος δὲ λέγεται ὁ βοτρυοειδὴς τοῦ στροβίλου καρπός, ὃν ἔφερον αἱ γυναῖκες βαστάζουσαι ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς, ἐπειδὴ ὅμοιον τῷ σχήματι τὸν κῶνον τῇ τοῦ ἀνθρώπου καρδίᾳ, ἐπιστάτην δέ φασιν Ἕλληνες τῆς τῶν ἀνθρώπων καρδίας τὸν Διόνυσον. οἰκείῳ οὖν τινι μυστηρίῳ τοῦτο ἐποίουν.

Καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρον κάμακα.

Κωνώπη. ὄνομα πόλεως.

Κώνωψ. θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ. εἶδος μυίας.

Κωνσιστώριον. παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέδριον καὶ τὸ σύστημα, ἔνθα περὶ τῶν
5 *ἐπειγόντων βουλεύονται.*

Κῶνσος. ὄνομα κύριον.

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. οὗτος ἐξ ἀφανῶν τίκτεται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ, γνωρισθεὶς δὲ τῷ πατρὶ κατά τινας γνωρίμους τρόπους· ὃς κατά τινα
10 *τύχην ἔγνω τοὺς τόπους καταλιπεῖν, ἐν οἷς διέτριβεν, ἐξορμῆσαι δὲ πρὸς τὸν πατέρα Κωνστάντιον, ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις ἔθνεσιν ὄντα καὶ Βρεταννίᾳ συνεχέστερον ἐνδημοῦντα. θεασάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ χειροτονεῖ βασιλέα, τοὺς ἐκ τῆς Θεοδώρας*
15 *υἱεῖς καταλιπών, ἰδὼν αὐτὸν εὖ ἔχοντα σώματος. δύο δὲ καὶ ἑξήκοντα καὶ τριακοσίων ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων ἐνιαυτῶν, Κωνσταντῖνος τὴν νέαν Ῥώμην ἀνίστησι.*

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, βασιλεύς. περὶ
20 *οὗ γράφει Εὐνάπιος φληνάφους, καὶ παρῆκα αὐτὰ αἰδοῖ τοῦ ἀνδρός.*

Κωνσταντῖνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς

---

1. *Κώμυθα*] *Κώμυθον* A. et V m. sec. *Κώμωθα* *V. pr., *Κώμωθον* m. sec. *Κώμυθας* B. *Κώμυθα: δέσμη* Photius, corrigendus ope Hesychii. Pendet gl. a Theocr. IV, 18. *Οἱ δὲ ξυνδήσαντες τοὺς καλ.*] Fragmentum hoc legitur apud Agathiam lib. V, 21. p. 167. idemque repetitur infra v. *Τολυπεύειν. Küst. τὰς καλ.* Med. 3. *ὁ κώμυθος* A. V. *ὁ κώμηθος* *V. *ἡ κώμυθα* edd. vett. Ineptam observationem *ἡ εὐθ. ἡ κ.* delevit Küsterus. Hoc loco quid fuerit praecipiendum docent Etym. M. p. 532. Moschop. *π. σχ.* p. 63. Draco p. 33. sive Bekkeri Anecd. p. 1208. Diserte tamen Zon. p. 1274. *Κώμυθος. ἡ δέσμη τοῦ χόρτου.* 4. Menandri fabula: v. Meinek. Qu. Scen. III. p. 9. Cf. intpp. Strab. X. p. 327. 6. *Κωνῆσαι*] Sic Hesych. et Etym. M. Rectius Zon. p. 1278. *Κωνίσαι. πίθον πισσῶσαι.* 7. *Κωνοειδές. σχῆμα* Photius et Edd. Correximus ex Herod. Epimer. p. 71. Non moror Hesychium (*Κωνοειδῆ. τούτου τοῦ σχήματος*) aut Zon. p. 1278. *Κωνοειδές. τὸ ἀπὸ πλατέος εἰς ὀξὺ λῆγον.* Aptius Etym. M. p. 551. *Κῶνός ἐστι τὸ στροβιλοειδές, τὸ ἀπὸ πλατείας βάσεως εἰς ὀξὺ λῆγον.* 8. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Philodemi XVIII, 3. Anthol. Pal. V, 13. Locum plenius in v. *Λύγδινα* citari monet Hemsterh. Desunt haec cum exemplo V. 9. *Κὴν*] *Κἐν* sic nova ratione Gaisf. cum A. B. E. Mox *κώνεια* A. ceteri *κώνια*. 12. *Ἀριστοφάνης Βατράχοις*] V. 512. Eadem observatio Etym. M. p. 551. 17. *τὸ σχῆμα τοῦ κώνου*] *τῷ σχήματι τὸν κῶνον* A. B. E. V. 18. *Ἕλληνες* om. *V. 19. *καρδίας* om. V. 21. *Καὶ θύρσου χλοερὸν*] Phalaeci Ep. III, 4. Anthol. Pal. VI, 165. *κάμακα*] *κάμμα* B. E.

1. *παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ*] V. 538. ubi vide Schol. et Hemsterh. 3. *Κωνσιστώριον*] Vide supra v. *Κονσιστώριον. Küst. Κωνσιστόριον* V. qui in fine *βουλεύεται*. 8. *τίκτεται* om. V. *γνωρισθεὶς δὲ — τρόπους τῷ πατρί*] *γνωρισθεὶς δὲ τῷ πατρὶ — τρόπους* A. *V. 12. *Βρετανίᾳ*] *Βρεττανίᾳ* V. 15. *υἱοὺς* A pr. 17. *μοναρχίας*] *μονομαχίας* A. Mox *Κωνσταντῖνον* V. 20. *γράφει*] *ἔγραφε* A. qui hunc articulum sequenti postposuit. *φληνάφους*] Photius Bibl. Cod. 77. Eunapius *τοὺς μὲν εὐσεβείᾳ τὴν βασιλείαν κοσμήσαντας παντὶ τρόπῳ καὶ ἀνέδην κακίζων διασύρει, καὶ μάλιστά γε τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον.* Horum nihil iam superest, nisi forte tenuem locum spectamus Exc. p. 61. *αὐτοὺς*] *αὐτὰ* probavi cum A. *αὐτὸν* B. V. *αὐτοὺς* E. 22. *Κωνσταντῖνος*] *Κῶν* sic A.

Κώμυθα. Fasciculum foeni. *Illi vero cum arundines funibus et lana carpta colligassent, crates complures confecerunt. Κωνειαζομέναις.* Cicutam bibentibus. cicuta enim venenum letale. *Κωνῆσαι πίθον. Κωνοειδές.* Coni vel nucis pineae figuram habens. in Epigrammate: *Et in pectoribus adhuc marmorei illi mammarum ambitus turgent. Κῶνον.* Id est, *καὶ οἶνον.* Aristophanes *Ranis: Et vinum miscebat dulcissimum. Κωνοφόροι.* Thyrsigeri. conus autem vocatur fructus pini racemosus, quem mulieres in sacris Bacchi gestabant. nux enim pinea figuram habet similem humano cordi, cuius Bacchum esse praesidem Graeci dicunt. ob singularem igitur et mysticam rationem illud faciebant. *Et thyrsi viridem coniferamque perticam. Κωνώπη.* Nomen urbis. *Κώνωψ.* Culex. generis feminini apud Aristophanem *Pluto. Κωνσιστώριον.* Consistorium apud Romanos vocatur consessus et collegium, in quo de rebus urgentibus consultatur. *Κῶνσος.* Nomen proprium. *Κωνσταντῖνος.* Constantinus Magnus, ex matre obscura Imperatori Constantio natus, qui filium ex notis quibusdam agnovit. hic cum decrevisset relinquere locos, in quibus versabatur, profectus est ad patrem Constantium, qui plerumque apud Transalpinas gentes et in Britannia commorabatur. pater autem eum contemplatus Imperatorem designat, praeteritis filiis ex Theodora susceptis, quod videbat ipsum esse corpore robusto. Constantinus autem annis 362. ab Augusti Caesaris monarchia novam Romam condidit. *Κωνσταντῖνος.* Constantinus Magnus, Imperator: de quo quae Eunapius nugas scripsit, eas ob reverentiam erga virum praetermisi. *Κωνσταντῖνος.* Constantinus, Romanorum Impe-

Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου τοῦ Ἰσαύρου. Ἐκ Λέοντος ἀνεφύη ποικιλότροπος πάρδαλις· ἐκ σπέρματος ὄφεως ἀσπὶς δεινὴ καὶ ὄφις πετόμενος· ἐκ Λὰν Ἀντίχριστος. οὗτος τὴν πατρῴαν βασιλείαν τε καὶ ἀσέβειαν διαδεξάμενος, καὶ ἀσελγείαις καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσι καὶ ἄλλοις τοιούτοις ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ σχολάζων, ἐξαίρετον ὄργανον καὶ λίαν ἐπιτήδειον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκάλου γέγονε τοῦ Διαβόλου. καὶ γὰρ εἰς τοσαύτην ἀπόνοιαν καὶ παραπληξίαν ἐξώκειλεν, ὡς καὶ θεσμὸν ἐπὶ λαοῦ καθολικὸν ἐκθέσθαι, μὴ λέγεσθαί τινα τῶν θεραπόντων Κυρίου τοπαράπαν ἅγιον, ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα τούτων εὑρισκόμενα διαπτύεσθαι· καὶ μηδὲ πρεσβείαν αὐτῶν ἐξαιτεῖν· οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσιν. εἶτα προσθεὶς ὁ παμβέβηλος λέγει, μηδὲ τῆς Μαρίας ἐπικαλεῖσθω τις πρεσβείαν. οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν τινι· μηδ' αὖ πάλιν Θεοτόκος αὐτὴ ὀνομαζέσθω. καὶ δὴ λαβὼν ἐν χειρὶ βαλάντιον πλῆρες χρυσίου καὶ ὑποδείξας [11] αὐτὸ πᾶσιν ἤρετο, τίνος ἄξιόν ἐστι· τῶν δέ, πολλοῦ, εἰπόντων, κενώσας τὸ χρυσίον πάλιν ἤρετο, τίνος ἐστὶν ἄξιον· καὶ λέγουσιν, οὐδενός. οὕτως, ἔφη, καὶ ἡ Μαρία· οὐδὲ γὰρ Θεοτόκον ὀνομάζεσθαι ὁ ἄθεος ἠξίου. ἕως μὲν γὰρ εἶχε τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτῇ, τετιμημένη ὑπῆρχεν· ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον ἀπέτεκεν, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχε. Φεῦ τῆς τολμηρᾶς δυσφημίας τοῦ Σαρακηνοπίστου καὶ Ἰουδαιόφρονος. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐτίμα, καὶ ἀνθρωποθυσίας ἀνέφερε πέραν τῆς πόλεως, ἔνθα ὁ τῆς ἁγίας Μαύρας ναός· ὅνπερ ἐδαφίσας καὶ φονευτήριον ποιήσας Μαύραν ὠνόμασε τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ νύκτωρ ἐπετέλει θυσίας, καὶ παῖδας κατέσφαττε. Καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγιασθὲν τοῦ Φλαμίου παιδάριον, ὅπερ ἐν παραβύστῳ θύσαντος αὐτοῦ τοῦτο ὁ Θεὸς ἔκδηλον ἐποίησεν.

Κωνστάντιος, καὶ Κώνστας, καὶ Κωνσταντῖνος· υἱοὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

Κωνσταντινούπολις. Ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις τοσοῦτον τῶν ἄλλων ἁπασῶν μείζων, ὅσον τῆς Ῥώμης ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ· ἧς τὸ δευτέραν τετάχθαι μακρῷ βέλτιον ἐμοιγε φαίνεται, ἢ τὸ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πρώτην νομίζεσθαι.

Ὅτι τριακόσιοι ἑξήκοντα ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλύθεισαν ἐνιαυτοὶ τῇ

---

1. Ἐκ Λέοντος δὲ ἀνεφύη ποικ.] Totus hic locus αὐτολεξεὶ paene etiam legitur apud Cedrenum p. 459. quem confer. *Küst.* δὲ om. A. B. E. V. 5. καὶ] τε καὶ A. 6. πονηροῖς ἐπιτηδεύμασι] ἐπιτηδεύμασι πονηροῖς A. τοιούτοις ἐπιτηδεύμασι dedi cum V. 8. τοῦ πατρὸς] Seqq. sic leguntur in V. (quorum perpauca Gron. exsignavit) τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ διαβόλου γέγονεν. οὗτος καὶ θεσμὸν ἔθετο μὴ λέγεσθαι τοὺς θεράποντας τοῦ Χριστοῦ ἁγίους καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν ὑβρίζεσθαι καὶ διαπτύεσθαι, μὴ δὲ τῆς Μαρίας πρεσβεύειν ἐπικαλεῖσθαι, οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν· ἐπετέλει δὲ θυσίας τῇ Ἀφροδίτῃ σφάττων παῖδας εἰς τὸν λεγόμενον τόπον Μαύραν, ἤγουν τῆς ἁγίας μάρτυρος Μαύρας, ὃν φονευτήριον ἀπειργάσατο, καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγὲν τοῦ φλαμίου παιδάριον, ὅπερ ἔκδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν. Hinc interim τοῦ ante *Διαβόλου* sumpsi. 12. τῶν] τὸν A. Mox *Κυρίου* om. B. E. 14. οὐδὲν γὰρ] ἔλεγεν addit Cedrenus. 18. αὕτη Θεοτόκος] Θεοτόκος αὐτὴ recepi ex A.

1. οὐδὲ γὰρ] οὐ γὰρ A. B. ἄθλιος] ἄθεος probavi cum A. B. 2. ἑαυτῇ] αὐτῇ A. 5. βλασφημίας] δυσφημίας dedi cum A. B. 7. ὁ τῆς] ὁ om. A. E. Mox ἐκδαφίσας A. 12. τοῦ Φλαβίου] σου φλαμίου A. B. E. Φλαμίου probavi cum V. παραβύστῳ] ἐν παραβύστῳ A. B. E. Med. 13. ἐποίησεν ἔκδηλον] ἔκδηλον ἐποίησεν A. 14. Annotatio non suo loco proposita; nec melius se habent glossae continuae. Eadem fere A. post v. *Κωνσταντινούπολις* repetiit, quo auctore denuo Gaisf. exhibuit haec: *Κωνστάντιος καὶ Κώνστας καὶ Κωνσταντῖνος· οἱ υἱοὶ τοῦ μεγάλου Κῶν.* 16. *Αὕτη τοσοῦτον τῶν ἄλλων ἐστὶν ἁπασ. — πρώτην νομίζεσθαι*] Haec sunt verba Iuliani Imperatoris Orat. I. p. 14. (8. ed. Lips.) ut Pearsonius etiam observavit. *Küst.* Ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις τοσοῦτον A. 17. ἐστὶν ἁπασῶν] ἐστὶν omisi cum A. Iulianus quidem *πόλιν τε ἐπώνυμον αὐτοῦ κατέσησεν . . τῶν ἄλλων ἁπ. μείζονα. ἁπασῶν πόλεων μείζων* B. V. 18. ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ] ἐλαττοῦται V. ubi desunt ἧς — νομίζεσθαι. 19. καὶ βέλτιον] καὶ om. A. τῶν] τὸ τῶν A. B. E. Utrumque Iulianus, qui habet *μείζονα καὶ πρώτην ν.* 21. Τξ' χρόνοι] Editt. Mediolanensis et Aldina habent τζ' χρόνοι. Sed ei lectioni temporum ratio repugnat. Plures enim annos ab initio imperii Augusti usque ad Constantinum quam CCCVII. effluxisse constat. Quare altera lectio, quam editt. Basileensis et Genevensis exhibent, ut rationibus chronologicis magis consentanea, praeferenda est. *Küst.* Ὅτι τριακόσιοι ἑξήκοντα A. omisso χρόνοι, sed addito ἐνιαυτοὶ post *διεληλύθεισαν*: Ὅτι etiam *V. 22. μοναρχίας* om. V.

---

rator, Leonis Iconomachi Isauri filius. Ex Leone vero nata est versuta pardalis; ex serpentis semine aspis atrox et volaticus serpens; ex Dan Antichristus. hic paterni imperii et impietatis successor, et foedis voluptatibus, daemonum invocationibus, aliis multis erroribus gaudens iisque addictus, patri suo et praeceptori diabolo eximium et maxime commodum instrumentum extitit. eo enim amentiae et insaniae progressus est, ut legem etiam universalem populo proposuerit, ne quis prorsus servorum Domini sanctus diceretur; iusseritque etiam eorum reliquias repertas conspui; neve ipsorum intercessio peteretur. negabat enim eos quicquam posse. deinde profanus ille pergens edixit, ne quis ne Mariae quidem intercessionem imploraret; haud enim (inquit) quemquam iuvare potest; neve eadem Deipara vocaretur. itaque crumenam auri plenam in manus sumptam omnibus monstravit et quaesivit, quanti illa fieret. cum illi respondissent, magni: rursus effuso auro quaesivit, quanti illa fieret. responso, nullius esse pretii: Sic etiam, inquit, Maria. haud enim impius ille Deiparam vocari voluit. quamdiu enim in se Christum habebat, honorata erat; postquam autem eum peperit, nihil ab aliis mulieribus differebat. O audacem blasphemiam hominis Saracenorum fidem et Iudaicam religionem secuti! Venerem enim colebat, et humanas hostias ultra urbem ei immolabat, ubi erat S. Maurae templum: quod ille solo aequavit, et Mauram vocavit carnificinam, quam in eo loco fecit, ibique etiam noctu sacra peragebat, et pueros mactabat. hoc autem testatur ille Flamii puer, in sacrificio iugulatus, cuius caedem, quamvis in occulto patratam, Deus tamen manifestam fecit. Κωνστάντιος. Constantius, Constans, Constantinus: filii Constantini Magni. Κωνσταντινούπολις. *Constantinopolis tanto maior est reliquis omnibus urbibus, quanto minor urbe Roma esse videtur: a qua secundam numerari longe melius mihi quidem esse videtur, quam ceterarum omnium primam existimari.* † Anni CCCLX. ab Augusti Caesaris imperio praeterie-

πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ· καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἤδη πρὸς πέρας ἀφιγμένων, Κωνσταντῖνος ὁ Κωνσταντίου παῖς ἐπιλαβόμενος τῶν σκήπτρων τὴν νέαν ἀνίστησιν Ῥώμην. ἀπὸ δὲ τῆς κτίσεως τῆς νέας Ῥώμης μέχρι τῶν κατεχόντων τὰ σκῆπτρα Ῥωμαίων Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου τῶν Πορφυρογεννήτων, ἔτη. . .

Κῶνοι. στρόβιλοι. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς γῆς.

Κῶος πρὸς Χῖον. ὁ μὲν γὰρ Χῖος εὐδύνατο ἓν· ὁ δὲ Κῶος ἓξ.

Κῶπα καὶ κώπεα. ὁ περιτραχήλιος κόσμος.

Κωπαΐς. ἡ ἔγχελυς. Κωπαΐς, λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν ᾗ μεγάλαι ἐγχέλεις γίνονται. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος.

Κώπας. πόλις.

Κώπη. ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυναμένη. Καὶ κωπῆεν, καὶ κωπήεις, καὶ κωπήεντος· ἀπὸ τῆς κώπης.

Κωπηλασία. καὶ κωπηλατῶ.

Κωπῆρες πλοῖον. ὡς ἡμεῖς· καὶ Θουκυδίδης ἐν δ'. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ κωπήρει.

[11] Κωπώνιος. ὄνομα κύριον. 367

Κωρυκαῖος. Θεόν τινα παρεισάγουσιν οἱ κωμικοὶ ἐπακροώμενον, ἀπὸ παροιμίας τινός. Κώρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ' ᾧ πόλις Ἀττάλεια· ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μηδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων ἐπὶ τὴν ἄκραν ληστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμέσιν ὁρμοῦντας κατηκροῶντο, καὶ τοῖς λησταῖς ἀπήγγελλον, καὶ τίνες εἰσὶ καὶ ποῖ πλέουσιν. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία·

Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο.

---

1. εἰς τέλος] ἤδη πρὸς πέρας A. ἤδη εἰς πέρας Gaisf. 2. Κωνσταντίνου] Κωνσταντίου A. B. Med. 3. τῶν σκήπτρων ἐπιλαβόμενος τὴν Ῥώμην τὴν νέαν ἀνίστησιν] ἐπιλαβόμενος τῶν σκήπτρων τὴν νέαν ἀνίστησιν Ῥώμην A. 4. τῆς κτίσεως] τῆς om. A. V. τῆς βασιλείας Ῥωμαίων] τῆς βασιλείας om. A. B. V. Pro βασιλείας Ῥωμαίων E. praebet κατεχόντων. 7. ἔτη] In omnibus editt. numerus annorum excidit: qui defectus tamen ex temporum historia facile suppleri potest. Si enim epochae huius initium ducatur ab eo tempore, quo Constantinopolis a Constantino M. condi coepta est, eiusque finis statuatur in eo anno, quo Basilius et Constantinus Porphyrogennetae imperare coeperunt (quod factum anno Christi 975), scribendum erit ἔτη χνα', i. e. anni 651. Quamvis enim de anno, quo Constantinopolis a Constantino aedificari coeperit, variae sint auctorum sententiae, sequor tamen opinionem illorum, qui aerae istius initium ad annum Christi CCCXXIV. vel CCCXXV. referunt: de quo argumento legenda omnino sunt, quae docte disputat Spanhemius in Iulianum p. 69. et seqq. *Küst.* Idem adeundus in v. Ἀδάμ. Post ἔτη lacuna in A. V. 8. Κῶνοι. στρόβιλοι] Κῶνος· στρόβιλος V. (στρόβλος *V.) ἀποσκίασμα τῆς γῆς] Conf. Plutarch. de fac. in orb. Lunae p. 932. E. 933. B. *Gaisf.* 10. ἓν — ἓξ] Sic Bas. ἔνδον — ἔξω A. B. E. V. Med. errore notabili, quem primus in clarissimum locum Zenobii IV, 74. correxit Schottus. Rem extra controversiam posuit grammaticorum consensus, Pollucis IX, 100. Schol. Plat. p. 320. Eust. in Il. ψ'. p. 1289. f. sive Od. ά. p. 1397. et Hesychii v. Κῶος Χῖον. Ceterum hanc proverbii speciem in suspicionem commenti videtur adduxisse Welckerus *Rhein. Mus.* I. p. 568. 11. Κῶπα] Vox ciorioris Graecitatis. In glossarium eam intulit Du Cangius, nulla tamen auctoritate munitam. Mox Κωπαία A. *V. *Gaisf.* 12. Κωπαΐς. ἡ ἔγχ.] Hunc locum consarcinavit Suidas ex Scholiasta Aristophanis Acharn. 880. et Pac. 1005. Confer etiam Athen. lib. VII. p. 297. qui de anguillis Copaidibus plura habet. *Küst.* Hic et sequens articulus coniuncti leguntur in edd. Ego separavi cum A. Photii MS. Κωπαίδες: ἐγχέλυες, nec plura. Κωπαίδες simpliciter pro anguillis usurpabant nonnunquam veteres: v. c. Strattis Athen. VII. p. 327. E. Lucian. Lexiph. 6. *Gaisf.* Nempe gl. ille distraxit καὶ cum A. *V. omisso post ἔγχελυς. Vide Hesychium. 15. Κώπας] Il. β'. 502. Κωπάς edd. 16. λαβὴ] λαβὶς V. ubi om. ἡ κόπτειν δυναμένη, quae praestat Etym. M. p. 551.

2. κώπης] τῆς κώπης A. 4. ὡς ἡμεῖς καὶ delevit Küsterus: quae habet Photius cum Suidae libris. Plutarchus Anton. 65. etiam absolute posuit κωπήρει. Θουκυδίδης] IV, 118. 6. Immo Κοπώνιος: vide vel Appiani B. C. IV, 40. 7. Κωρυκαῖος] Confer Stephanum Byzantium v. Κώρυκος et Zenobium Centur. IV, 75. *Küst.* Quorum Zenobius longe scitius Suida proverbium explicavit. 8. ἐπακροώμενον B. E. 9. Παμφυλίας] Item Zenobius. Immo Κιλικίας: vid. Wesseling. in Hierocl. Synecd. p. 679. Simile vitium insederat Eust. in Dionys. 855. 10. Ἀττάλεια] Ἀτταλία Photius. 12. ἐπὶ om. Phot. 13. ὁρμοῦντας] ὁρμῶντας A. B. E. V. Illud Photius: idque tacite dedit Küsterus ex emend. Porti. Mox ἀπήγγελον A. item sub finem articuli. 15. ὅθεν] ὅθεν καὶ A. Phot. 16. Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρ] Vide infra v. Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρ. *Küst.* Recte Gaisf. ἄρ', quamquam ὁ om. Photius, aptiusque scribatur ἄρα Κωρυκαῖος, si quidem unum de Corycaeis dici putamus; mox legendum ἠκροάσατο diximus in Eustath. p. 950.

---

rant; cum veteris Romae rebus iam ad finem peractis Constantinus Constantii filius, imperio potitus, novam Romam condidit. ab nova vero Roma condita usque ad Basilium et Constantinum Porphyrogennetos, imperii sceptra tenentes, anni [sunt DCLI.]. Κῶνοι. Pineae nucis. item terrae umbra. Κῶος πρὸς Χῖον. Cous ad Chium. Chius enim valebat unum; Cous vero sex. Κῶπα et κώπεα. Ornamenta colli. Κωπαΐς. Epithetum anguillae. Et Copais, lacus in Boeotia, in quo magnae anguillae nascuntur. est etiam eius nominis. Κώπας. Urbs. Κώπη. Manubrium ensis: quasi quae verberare queat. Et Κωπῆεν, κωπήεις, κωπήεντος, a κώπη deducta. Κωπηλασία. Et κωπηλατῶ. Κωπῆρες πλοῖον. Prout nos dicimus navigium, quod remis agitur. sic Thucydides libro IV. Et dativus κωπήρει. Κωπώνιος. Nomen proprium. Κωρυκαῖος. Corycaeum quendam deum comici introducunt, auscultantem quae dicantur. quod sumptum a quodam proverbio. Corycus enim est Pamphyliae promontorium, iuxta quod est urbs Attalia. huius cives, ne ipsi a piratis ad illud promontorium appellentibus male tractarentur, mutatis vestibus accedentes ad eos, qui in aliis portubus stationem habebant, subauscultabant latronibusque renunciabant, et quinam essent et quo navigarent. unde proverbium: *Hunc utique Corycaeus auscultabat.*

οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσιν. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ. Διώξιππος Θησαυρῷ·

Μὴ κατακούσειεν δέμας
ὁ Κωρυκαῖος. Ἀλλὰ μὴν κατακήκοα
κατακολουθῶν ἔνδοθέν σου.

ὁ δὲ Ἔφορος ἐν γ'. Ὑπ' ἄκρᾳ (φησὶν) ᾤκουν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι ἀνατεινούσῃ εἰς πέλαγος, σύμμικτοί τινες κατασκευασάμενοι πολισμάτιον, γείτονες Μυοννήσῳ. τοῖς οὖν ὁρμοῦσιν ἐμπόροις προσῆεσαν, ὡς ὠνούμενοι ἢ σύμπλοοι· εἶτα μαθόντες, τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλέουσι, τοῖς Μυοννησίοις ἀπήγγελλον. κἀκεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς. ἐλάμβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων.

Κωρύκιον. Κώρυκος, θυλάκιον, τὸ παρ' ἡμῖν βουλγίδιον. ἢ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

Κῶς. ἡ νῆσος, ὅθεν ἦν Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός· ἥτις καὶ Μεροπὶς λέγεται.

Κωτίλη· ἡ λόγοις ἀπατῶσα. Καὶ Κωτίλος, πανοῦργος, ἢ κόλαξ, ἢ ἀπατεών.

Ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χὠ μετ' ἀοιδῆς
ψαλμός.

Καὶ Λαβὶδ κωτίλοις κέχρηται λόγοις, φενακίσαι πειρώμενος. φησὶ γάρ· Τῷ στόματι αὐτῶν ηὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.

Κωτίλλω. πανουργεύομαι, λαλῶ. Βάβριος·

Τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαίνην
ἔπεισεν ἐλθεῖν δὶς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην.

Κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη. ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα, τὰ ψιθυριζόμενα.

Κωφὴν Κωφῆνος, ὄνομα ποταμοῦ.

Κωφῆς. Λαβίδ· Ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς. οὐ τῆς κατὰ φύσιν κωφευούσης, ἀλλὰ βυούσης τὰ ὦτα, καὶ ἀπωθουμένης τὴν ἐπῳδήν.

---

1. οἱ δὲ] κωμικοὶ addunt A.B.V. Phot. omissis οἱ κωμικοὶ post εἰσάγουσιν. 2. Μένανδρος] Διώξιππος vel Διάξιππος A.E. Διόξιππος Photius MS. Correxit etiam Meinek. Comm. Miscell. p. 34. 18. μὴ om. *V. κατακούσειε] Sic habent MSS. Pariss. At in prioribus editt. legitur κατακρύψειε: quod mendosum esse non dubito. Deinde pro δέμας, quod proxime sequitur, lego δέ μου. Metrum autem huius loci prorsus turbatum est, quod in integrum restitui nequit, cum fabula Dexippi, ex qua fragmentum hoc depromptum est, hodie non extet. Küst. Dexippum Comicum Graecia non novit. Scribendum Διώξιππος. Quomodo recte exhibet Photius. Dioxippum Comicum laudant Suidas et Athenaeus. Locus autem ita nullo negotio numeris suis est restituendus: — Α. Μὴ κατακούσειεν δέ μου Ὁ Κωρυκαῖος. Β. Ἀλλὰ μὴν κατακήκοα Σοῦ, κατακολουθῶν ἔνδοθεν. Toup. I. p. 360. In novissimis eum secutus est Photii editor. Neutra ratio mihi satis probabilis visa: nam cum in extremis vel repetitum κατὰ displiceat, tum in superiore parte, si quis proverbii speciem diligentius expendat, non votum sed solicitudinem quandam indicari debuisse constiterit. Hic quidem non dubitanter repono, Μὴ κατήκουσεν δέ μου ὁ Κωρυκαῖος: mox subiit coniectare, Ἀλλὰ μὴν κατακήκοα τὰ πάντ' ἀκολουθῶν ἔνδοθέν σου. 6. Ἔφορος] P. 138. ap. Marx. 9. τοῖς οὖν] οὖν om. B.E. Mox ὁρμῶσιν A.V. Med. Photius. ὁρμῆσιν B. et E pr. 10. ὠνούμενοι ἢ] Sic Bas. ἐωνούμενοι A.B.E.V. Med. Photius. Possis ὡσεὶ ὠνούμενοι. 11. πλέουσι] πλέουσι A.B.E.V. Photius, πλέουσιν Gaisf. Tum ἀπήγγελον A. 14. Κωρύκιον] Vid. in Μεδιόλανον. Hemst. Lacuna brevis post h. v. in A. Id significat duplicem glossam, firmante quidem Hesychio, ponendam fuisse, priorem Κωρύκιον sive Κωρυκίδιον, cuius explicatum ab eodem Hesychio petas, alteram Κώρυκος, quam editores ad interpretationem superioris vocis referebant. Praeterea Κωρύκιον om. *V. παρ' ἡμῖν om. V. qui statim βουλγίδιον. 15. ἄρτου] ἄρτων A. 16. ὅθεν] ὅθεν ἦν A. 17. Haec olim gl. Μερόπη subiiciebantur.

2. ὁ πανοῦργος] ὁ om. A. *V. Photius. ἢ post κόλαξ om. *V. et Photius. 3. Versus adesp. Ep. DCLX, 3. Anthol. Pal. VII, ὠδος 221. Horum quaedam redeunt sub v. Λαμυρόν. χὠ μετ' ἀοιδῆς] χ' ὡ μετὰ τοῦ οἰδᾶς ψαλμος καὶ Λᾶδ. A. ἀοιδοῦς (ἀοιδᾶς V.) ψαλμωδός B.E.V. ψαλμός addidit Gaisf. Mox κωτίλλων A. κωτίλων V. 6. κωτίλοις] Haec ab lectoribus exornata mirifice Theodoreti sermonem cum vocibus Psalmographi conflarunt, quae nihil ad glossam faciunt: Theodoretus enim in Ps. LXI, 5. Κωτίλοις μὲν κέχρηνται λόγοις, φενακίσαι βουλόμενοι· ἀλλ' ὅλεθρον ἔνδον ἔχουσι κεκρυμμένον. Itaque saltem legendum κέχρηνται et πειρώμενοι. Uberius haec tractavit Ernest. Gloss. Suid. p. 169. Valckenarius quidem in Adoniaz. p. 379. καὶ Λαβὶδ ad inferiorem locum reiecit, proxima Aeliano tribuens. 8. τῇ δὲ καρδίᾳ] καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν A. 9. Βάβριος] Fr. p. 42. Tyrwh. 143. Knoch. 10. Τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχ.] Idem fragmentum Babrii legitur etiam supra v. Ἀχαΐνη. Küst. 11. ἔπεισιν B.E. 12. Κωφὰ] Sophocl. Oed. R. 290. παλαιὰ Edd. Reliqua sunt Schol. 13. τὰ addidit A. 14. Κωφὴν] Eius meminit Philostratus de Vit. Apoll. II, 3. Küst. Zon. p. 1275. ποταμός] ὄνομα ποταμοῦ A. Deest et haec gl. et seq. V. quem silet Gron. 15. Λαβίδ] Psalm. LVII, 5. 16. κωφευούσης om. *V. 17. ὠθουμένης] ἀπωθουμένης A. Theodoretus: προσφυῶς αὐτὸν ἀσπίδι παρέβαλλεν, οὐ κωφευούσῃ κατὰ φύσιν, ἀλλὰ καὶ βυούσῃ τὰ ὦτα, καὶ τῆς ἐπῳδῆς ἀπωθουμένῃ τὴν προσβολήν.

Comici autem Corycaeum Deum introducunt. Menander *Enchiridio.* Dioxippus *Thesauro*: *Ne tamen Corycaeus me audierit. Immo vero audivi, intro te secutus.* Ephorus vero lib. III. *Sub promontorio*, inquit, *in pelagus prominenti habitabant qui vocantur Corycaei, convenae quidam, oppidulo condito, vicini Myonneso. ad mercatores autem in portu stationem habentes accedebant, quasi merces empturi vel una navigaturi. deinde cum cognovissent et quid veherent et quo navigaturi essent, id Myonnesiis renunciabant. illi vero eos invadebant. accipiebant autem et ipsi Corycaei partem quandam pretii, quo se redimebant capti.* Κωρύκιον. Et Κώρυκος, crumena, quod apud nos bulga vocatur. sive vas viminеum panibus reponendis. Κῶς. Cos, insula. unde Hippocrates medicus. eadem etiam Meropis vocatur. Κωτίλη. Verbis blandis decipiens. Et Κωτίλος, astutus, assentator, impostor. *Extinctae sunt blandae illae veneres et cum cantu citharae sonus.* Et David: dicit enim, *Ore suo benedicentes, corde mala quaeque mihi imprecabantur*; id est, blandis usi sunt verbis, decipere me conantes. Κωτίλλω. Verbis astutis fallo, garrio. Babrius: *Talibus verbis decipiens cervae persuasit, ut bis in eandem mortem irrueret.* Κωφὰ καὶ παλ. Verba frigida et minime clara; obscure prolata. Κωφήν. Cophen, fluvius. Κωφῆς. David: *Ut aspidis surdae.* id est, non eius quae natura sit surda, sed quae obturet

Κωφόν. ἄηχον, ἀσθενές, ἀμβλύ.

Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος.

κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀκοὴν ἐπὶ τὴν ἀφήν.

Κωφότερος κίχλης. παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφωνότερος κίχλης.

368 "*Κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος. περὶ Τορώνην τῆς Θρᾴκης καλεῖταί τις κωφὸς λιμήν. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρόσον ἐν Τορώνῃ τῆς Θρᾴκης λιμὴν στενὰς ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.*

Κωχεύει. συνουσιάζει.

Κραδαίνων. σείων, δονῶν, σαλεύων.

Κράδη. συκῆ· ἔστι δὲ καὶ μηχανή.

Ἥσθιον δὲ τὰς κράδας.

οἱ Λακεδαιμόνιοι. τουτέστι κατέκοπτον.

Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
* * * *ᾄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ*
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
ἀπὸ ἑνὸς δένδρου τὰ ἄλλα πάντα ἐμφαίνει.

Κράζω. δοτικῇ.

Κρᾶθις. ὄνομα ποταμοῦ.

Κράμβη. κοράμβλη τις οὖσα, ἡ ἀμβλύνουσα τὸ διορατικόν. βέλτιον δὲ ἡ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα. ὅθεν καὶ πρώτη ἐν συμποσίῳ δίδοται, καὶ παρ' ἄμπελον οὐ φυτεύεται. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων ἐφθὰς κράμβας ἤσθιον, διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἴνῳ. [φησὶ δὲ καὶ Ἀλκείδας·

Ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας.

οἷον, ἡδυτάτου, ξηροτάτου.]

Κραμβοτάτου. ἡδυτάτου, ξηροτάτου. ἔπαιξε δὲ Ἀριστοφάνης ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας.

---

1. V. Schol. Plat. p. 458. et Wessel. in Diod. III, 51. 2. *Κωφὸν γὰρ βέλος*] Homerus Il. Λ'. 390. *Küst.* 3. Schol. Ven. *ἐπὶ τὸ κατὰ τὴν ἀφὴν κωφόν.* 6. *λέγεται καὶ*] καὶ om. A. B. E. Med. et Photius. Küstero tamen favet Zenob. IV, 66. ubi male *ἐν Διονύσῳ*: v. Meinek. Qu. Scen. III. p. 20. 7. *Τορωναίου*] *Τορωναι* A. *Τορωνε°* V. *Τορωνέου* B. *Τορωνέος* Photius. 8. *λιμὴν κωφός*] *κωφὸς λιμήν* A. V. Photius. 10. *ὁ ἐν*] *ὁ* omisi cum A. 11. *τὰς*] *τοὺς* A. Contra *τῆς* E. pro *τοῖς*. *καταρσεις*] Zenobius habet *καταῤῥεύσεις*: minus recte. *Küst.* Zenobius IV, 68. *Κωφότερον του Τορωναίου λιμένος*] *Λιμήν ἐστιν ἐπὶ Τορώνῃ τῆς Θρᾴκης, στενὰς δὲ ἔχει δύο μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καταῤῥεύσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοὺς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.* Quae sic leguntur in MS. Paris. *οὗτος περὶ Τορώνην ἐστὶ τῆς Θρᾴκης, στενὰς ἔχων καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, πρὸς τὸ μὴ ἀκούεσθαι ἐν αὐτοῖς τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.* Hemsterhusius in Luciani Timon. 51. ita Zenobium refingit: *Κωφότερος τοῦ Τορωναίου* (vel *Τορωναίων*) *λιμένος*] *Λιμήν ἐστιν ἐπὶ Τ. τ. Θ. ταινίας δὲ ἔχει δ. μ. τ. α. τ. π. καταῤῥούσας* (vel *καθηκούσας* vel potius *κατατεινούσας*), *ὡς μὴ ἀ. τοῖς ἐν κ. τ. λ. Gaisf. κατάρρεις* defenderit vel Thucyd. IV, 26. 13. Post *ἦχον* Gaisf. delevit cum A. V. *Παρὰ κωφῷ πέρδεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.* Deinceps ipse glossam induxi ex v. *Ἄτρακτον* descriptam, cuius solum nomen *Κώχ* in marg. A. habeat, exemplo praetermisso: *Κώχ. ὄνομα κύριον. Μένανδρος· Ὁ δὲ ἐπειοξάζετο κατὰ τοῦ βαρβάρου, καὶ μάλα εὐστοχώτατα τὸ κέρας ἐκτείνας ἀφίησι τὸν ἄτρακτον κατὰ τοῦ Κώχ.* 14. *Κωχεύει*] Vocem hanc suspectam habeo, eamque ex *ὀχεύειν* (quod idem ac *συνουσιάζειν* significare notum est) detortam et corruptam esse existimo. Cum enim apud poetam aliquem forte scriptum esset *κὀχεύουσιν* pro *καὶ ὀχεύουσιν*, grammatici ex duabus illis vocibus unam effecisse videntur: quomodo Hesychium et Suidam non raro peccasse haud sane ignorant, qui lexica illorum triverunt. *Küst.* *κωχεύει* A. B. E. V. Adde Zon. 1280. *κωχέει* *V. Mox omisi *Κράββατος* cum A. 16. *Κράδη*] Vid. in *Ταυτὸν ἐποίησε. Hemst.* 17. *Ἥσθιον δὲ*] Aristoph. Pac. 626. *Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήσθιον.* Plura inde pete, ut loci huius sensum assequaris. *Küst.* Schol. descripsit Suidas. 18. *Λακεδαιμόνιοι*] *οἱ Λακ.* A. Distinxi post *κράδας*.

1. *Οἱ μὲν οὖν τέττιγες ἐπὶ τῶν κραδῶν*] Locus hic apud Aristoph. Av. 39. sic legitur et distinguitur: *Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν', ἢ δύο, Ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ Ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* *μὲν οὖν*] *μὲν* B. *μὲν γὰρ* A. V. *μὲν γὰρ οὖν* dedi cum *V. Mox *ἐπὶ τῶν κραδῶν* quae Gaisf. inseruit ante *ᾄδουσιν*, admotis uncis, omisi cum A. *μῆνα* Edd. 3. *δοκῶν* Med. 4. *ἑνὸς οὖν*] *οὖν* omisi cum A. V. 5. Om. vulg. Siletur *V. 7. *Κράμβη*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 536. Superiora habet Zon. p. 1252. 8. *δὲ*] *γὰρ* V. 9. *συμποσίοις*] *συμποσίῳ* A. Schol. Cf. Artemidor. I, 67. 10. *καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμ.*] Idem testatur Athen. l. I. circa finem. *Küst.* 12. *φησὶ δὲ* et seqq. om. V. Additamentum magistelli. *Ἀλκείδας*] *Ἀλκει°* A. *Ἀλκι°ς* E. Haud promptum statuere quid hoc portento faciendum sit. Mox uncis inclusa Gaisf. recepit quae in margg. A. V. praeburant, *Ὅτι ἡ ἄμπελος κράμβῃ μόνῃ οὐ περιπλέκεται.* 17. *Κραμβοτάτη. ἡδυτάτη, ξηροτάτη*] *Κραμβοτάτου: ἡδυτάτου, ξηροτάτου* A. Sunt ex iisdem Schol. Aristoph. *ἔπαιξε* cum rell. om. V. Huc referendus Hesychius: *Κράμβον. καπυρόν τινα γέλωτα καὶ ξηρόν φασιν. ἢ τὴν κράμβην. Κραμβότατον. καπυρώτατον.*

---

aures et incantationem repellat. *Κωφόν.* Strepitu carens, infirmum, obtusum. *Infirmum enim telum hominis imbellis.* per translationem ab auditu ad tactum. *Κωφότερος κίχλης.* Surdior turdo. Eubulus *Dionysio* dicit etiam, *Magis mutus quam turdus.* *Κωφότερος τοῦ Τορ. Surdior portu Toronaeo.* ad Toronen urbem Thraciae portus quidam vocatur surdus. hoc autem proverbium inde ductum, quod portus ille longos et angustos habet aditus, adeo ut strepitus maris in eo non exaudiatur. *Κωχεύει.* Concumbit. *Κραδαίνων.* Quatiens, agitans, vibrans. *Κράδη.* Ficus. item machina quaedam. *Devorabant autem ficus.* id est, Lacones eas exscindebant. *Cicadae quidem unum mensem aut duos in ramis ficuum cantant, Athenienses vero semper in iudiciis canunt totam vitam.* ubi nomine unius arboris reliquas omnes significat. *Κράζω.* Iungitur dativo. *Κρᾶθις.* Nomen fluvii. *Κράμβη.* Crambe: dicta quasi *κοράμβλη*, id est, quae visum hebetet. Sed praestat causam inde repeti, quod ebrietati resistat. quamobrem etiam in conviviis prima datur, nec prope vitem plantatur. Aegyptii quoque ante ceteros cibos crambas elixas comedebant, ne vino inebriarentur. [Et Aristophanes: *Sententias perquam facetas dulci coquebat ore.* ubi *κραμβοτάτου* significat id quod est suavissimi, vel aridissimi.] *Κραμβοτάτου.* Dulcissimi, siccissimi. per iocum autem Aristophanes vocem finxit, a crambe deductam.

αὐτοσχέδιος γὰρ ἦν περὶ τὰ δράματα Κράτης. ἢ τὸ καπυρὸν ἢ τὸ χρηστότατον.

Κραναῶν. τῶν Ἀθηνῶν· διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγειον· ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως. Καὶ κραναῶν πετρῶν, τῶν τραχέων. Ἀριστοφάνης·

Ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;

Κρανέα. εἶδος φυτοῦ.

Κράνεια. ἐκ κρανείας δόρυ. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἔσταθι τῇδε κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων.

369 ‖ Κρανείας καρπός.

Κράνειον. φυτόν, καὶ τὸ γυμνάσιον. καὶ κράνειος καρπός· κρανίον δὲ τόπος, καὶ ἡ κεφαλή.

Κράνος. περικεφαλαία. [ἡ δοτικὴ τῷ κράνει· καὶ τὸ πληθυντικὸν κράνη.]

Κράντορες. ἡγεμόνες.

Βουχίλου κράντορες Ἀρκαδίης.

[Κραπατάλλοις. Φερεκράτης λέγει.]

Κρασί. κεφαλαῖς.

Κρᾶσις. μῖξις οἴνου καὶ θερμοῦ· καὶ ἡ ἐνέργεια δὲ τοῦ κιρνῶντος. Ἀλλιανός· Καὶ πιεῖν ἐδίδου, κράσει δικαίᾳ μὴ κιρνῶν· ὥρεγε δὲ μὴ αἰτοῦντι, καὶ φιλοφρονούμενος ἀκαίρως, καὶ περιττὰ δεῖπνα παρατίθησι.

Κράσπεδα ὄρους. οἱ πρόποδες· τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα.

Κράσπεδον. τὸ ἱμάτιον τοῦ ἱερέως. παρὰ τὸ εἰς τὸ πέδον ἐγγίζειν.

Κράστις. ἡ πόα.

Κραταιός. ἰσχυρός.

Κραταίπεδον.

Κρατερός. ὄνομα κύριον. ὁ Μακεδών· ὃς ἦν μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πρόσω ὄγκου βασιλικοῦ, τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐσταλτο, πλὴν τοῦ διαδήματος· καὶ τοῖς συγγινομένοις οἷος σὺν ἐπιεικείᾳ καὶ τοῦ σεμνοῦ προσόντος φιλοφρονέστατος δόξαι, καὶ πιθανώτατος τῷ ἐπαγωγῷ τῶν λόγων· ὡς συμβάλλουσι τῇ τε σμικρότητι τοῦ Ἀντιπάτρου σώματος καὶ τῇ φαυλότητι· ἐπὶ τούτοις τῷ ἀπροσμίκτῳ καὶ ἀνημέρῳ ἐς τοὺς ὑπηκόους. * θεραπεύειν τὸν Κρατερὸν κατὰ βασιλέα, καὶ ἐν ἐπαίνοις ἄγοντας κατὰ τὸ εἰκός, οἷα δὴ στρατη-

1. Κρα[τ] A. ἢ τὸ] ἢ διὰ τὸ καπυρόν. ἀπὸ τοῦ χρηστοτάτου Schol. Mox τὸ ante χρηστότατον addidit A. 3. Κραναῶν. τῶν Ἀθην.] Ex Schol. Aristoph. Av. 123. Ἀθηνῶν] Ἀθηναίων A. B. E. V. Med. Mox V. habet in marg. καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας. 8. Κρανεία libri bis. 9. Distichum Anytes I. pr. Anthol. Pal. VI, 123. κρανανείᾳ *V. 11. φόνον] φόνου B. E. δαΐων] Sic recte Anthol. At priores editt. [et A. B. E. V.] male habent δαΐδων. Küst. δηΐων Anthol. 12. Delenda glossa. Κράνειος. καρπός Zon. p. 1248. 13. καὶ] ἡ V. om. *V. τὸ γυμνάσιον] Vid. Ruhnk. in Tim. p. 167. sq. Mox praeceptum sequitur epimerismorum. 15. Κράνος. οὐδετέρως] οὐδετέρως omisi cum A. Neque melius se habent ἡ δοτικὴ et seqq. quae ος om. V. 16. τὰ ante κράνη om. A. 18. Βουχίλου κράντορες] Myrini Ep. I, 2. Anthol. Pal. VI, 108. βρουχίλον E. 19. Κραπατάλλοις] Haec A. in marg. ubi φησί pro λέγει. Ceterum Κραπατάλλοις omnes. Vera lectio est Κραπατάλοις. Vide Porsoni Adversar. p. 295. Delevit h. gl. Küsterus. Gaisf. Recte Küsterus, quamquam *V. adversante: vide gl. Κοριαννοί. 21. ὕδατος] θερμ^ῦ A. θερμοῦ B. V. Seqq. om. V. 22. ἐνέργεια] δὲ addunt A. B. E.

1. μὴ αἰτοῦντι] Sic habet Paris. A. At priores editt. [et B. E.] μοι αἰτοῦντι: quod minus placet. Küst. 2. ἀκαίρως] Et hanc lectionem ex optimo Paris. A. revocavi: cuius loco priores editt. [et B. E.] exhibent ἄκρως; sed quod sensui huius fragmenti haud aeque quadrat. Küst. καὶ ante φιλοφρονούμενος omnes ante Küster. Dubites utrum καὶ sit expungendum. 4. Κράσπεδα] Xenoph. Hist. Gr. IV, 6, 8. κράσπεδα τῶν ὀρῶν. Epigr. apud Merrick. in Tryphiod. Toup. Vid. Διαμησάμενος. Hemst. Cf. Eurip. Thes. VIII. 6. τὸ ἱμάτιον] Vid. Suiceri Thes. Eccles. 7. πέδον] τὸ πέδον A. B. E. *V. cf. Zon. p. 1255. 8. Κράστις] Κράστης A. Vid. Hesych. v. Κράστιν et Piers. in Moer. p. 212. 10. Κραταίπεδον] Od. ψ'. 46. Vide Hesychium. Gl. post v. Κράσπεδον posuit *V. 11. Κρατερός] Nescio an hic articulus desumptus sit ex deperdito Arriani opere περὶ τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον. Vid. Photii Bibl. cod. XCII. p. 221. Gaisf. ὄνομα κύριον om. *V. Ceterum sunt ista fragmenta quaedam narrationis perpetuae. 13. σκευῆς] Vid. v. Σκευή Toup. Adde v. Ὄγκος. 15. συγγινομένοις] συγγινομένοις A. V. 17. πιθανώτατος] πιθανοτ^ῳ V. 19. Salebras dictionis in his ἐπὶ τούτοις . . . θεραπεύειν ita removebimus, primum ut universum membrum ὡς συμβάλλουσι — ἐς τοὺς ὑπηκόους, quae unam efficiunt enunciationem, praegressis adiungamus; deinde suppleamus ὥστε ante θεραπεύειν. Interim maiorem distinctionem cum Med. post ὑπηκόους feci. 20. εἰς A. 22. ἄγοντας] ἄγοντα E. στραιηγὸν *V.

Crates enim ex tempore fabulas suas componebat. vel significat aridum, vel optimum. Κραναῶν. Sic vocabantur Athenae, propter asperitatem et sterilitatem soli. vel ab rege Cranao. Et Κραναῶν πετρῶν, asperarum rupium. Aristophanes: *An maiorem Athenis quaeris urbem?* Κρανέα. Plantae genus, cornus. Κράνεια. Hasta ex corno facta. in Epigrammate: *Hic consiste hasta cornea, quae multos homines interfecisti, neque amplius aerea tua cuspis sanguinem hostilem stillet.* Κρανείας καρπός. Κράνειον. Cornus arbor. item Gymnasium quoddam. Et Κράνειος καρπός. Κρανίον vero locus quidam, item caput. Κράνος. Galea. Κράντορες. Duces. *Pascuis abundantis principes Arcadiae.* [Κραπατάλλοις. Dictio Pherecratis.] Κρασί. Capitibus. Κρᾶσις. Vini et calidi mixtio. item ipsa miscentis actio. Aelianus: *Et potum non probe temperatum praebebat, eumque non petenti porrigebat, et intempestiva hospitalitate supervacuas epulas apponebat.* Κράσπεδα ὄρους. Extremae partes montis. vel partes montis in planitiem desinentes. Κράσπεδον. Vestis sacerdotis: sic dicta, quod ad solum usque pertineat. Κράστις. Herba quaedam. Κραταιός. Robustus. Κραταίπεδον. Κρατερός. Nomen proprium. Craterus, Macedo, qui fuit vir aspectu maximus, nec procul a fastigio regio, et splendore vestitus excellens, et omnino nihil ab Alexandri ornamento differens, excepto diademate. in consuetudine autem videbatur esse humanissimus, quod ad eius gravitatem comitas accedebat et benignitate sermonis quosvis sibi conciliabat: praesertim si homines eum exigerent ad Antipatrum corpore parvum et deformem, praeterea inhumanum et asperum in subditos. * ita fiebat ut Craterum tanquam regem colerent, et quod par erat laudibus ornarent, ut imperatorum fortissimum

γῶν τὸν εὐτολμότατον καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων συνετώτατον, δεύτερον τῇ προτιμήσει μετὰ Ἀλέξανδρον ἀναμφιλόγως ἄγειν. Κίνησίς τε οὖν δὴ ἦν ἐπὶ τούτῳ τῆς στρατιᾶς συμπάσης, Κρατερὸν μὲν οἷα βασιλέα ἐς τὸ ἐπιφανὲς θεραπευούσης, καὶ ἑκάστων ἀπαξιούντων ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ἄμφω τετάχθαι, Ἀντιπάτρῳ δὲ κατ' οὐδὲν ἐθελόντων πείθεσθαι. Εὐμένης δὲ κατὰ τὸν πόλεμον εὑρὼν τὸ Κρατεροῦ σῶμα κείμενον ἔτι ἔμπνουν, καταπηδῆσαί τε ἀπὸ τοῦ ἵππου λέγεται αὐτὸν καὶ κατολοφύρασθαι, ἐπιμαρτυρόμενον ἀνδρείαν τε τὴν Κρατεροῦ καὶ σύνεσιν καὶ τὸ ἄγαν ἴλεων τοῦ τρόπου καὶ ἐς φιλίαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνεπίπλαστον, ὅσον τε πλούτου ἀνέραστον καὶ ὀρθῇ δικαιοσύνῃ σύντροφον. κράτιστος δὲ ἄρα οὗτος, ὅτου τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις τῷ ἐπαίνῳ ξυμφωνούσης ἔχει. ἐντίμως δὲ καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκήδευσεν. ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα Κρατερῷ ἀγαθὴν δόξαν. πεπίστευται δὲ σωφρονέστατος γενέσθαι καὶ πρᾴτατος καὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιότατος, οἷα δὴ τὸ φιλέταιρον φύσει κτησάμενος καὶ ἐπιτηδεύσας.

Κράτεια. ὄνομα πόλεως.

Κρατεῖν. νικᾶν. Τὸν δὲ λαγωὸν κρατεῖν τῷ δρόμῳ τῶν διωκόντων.

Κρατήρ. τρεῖς κρατῆρας ἵστασαν ἐν τῷ δείπνῳ· ἀ Ἑρμῇ, β' Χαρισίῳ, γ' Διὶ Σωτῆρι. Καὶ παροιμία· κρατὴρ δικῶν. ἀντὶ τοῦ, δοχεῖον κακῶν.

Κράτης, Ἀθηναῖος, κωμικός· οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος, ποιητὴς ἐπῶν. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσιν ζ'. Γείτονες, Ἥρωες, Θηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμιοι. ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά.

Κράτης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα τρία, Θησαυρός, Ὄρνιθες, Φιλάργυρος.

Κράτης, Ἀσκώνδου, Θηβαῖος, φιλόσοφος Κυνικός, μαθητὴς Διογένους καὶ Βρύσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ· ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτῃ, εἰπών, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δήμῳ δοῦναι· εἰ δὲ μή, τοῖς παισί. γήμας δὲ

1. καὶ neglexit vulg. 3. οὖν δὴ B. E. V. Med. οὖν δὲ mendum vulg. δὴ οὖν A. 4. τοῦτο V. paulo post βασιλέως. 8. Εὐμένης δὲ] Apparet haud pauca inter hanc et superiorem sententiam interiecta fuisse. Κρατεροῦ] Καρτεροῦ A. et sic infra. 9. τε om. V. idem λέγεται ἀπὸ τοῦ ἵππου, si Gaisf. assequor. 10. καὶ αὐτὸ κατολοφύρασθαι καὶ ἐπιμαρτύρομαι εἰπεῖν] αὐτὸν καὶ κατολοφύρεσθαι (κατολοφύρασθαι m. sec.) ἐπιμαρτυρόμενον A. αὐτὸν καὶ κατολοφύρασθαι B. καὶ κατολοφύρασθαι ἐπιμαρτύρομαι ἀνδρείαν E. καὶ κατολοφύρασθαι V. omissis ἐπιμαρτυρόμενον — ἔχει. 12. καὶ ἐς φιλίαν — σύντροφον] Haec vitiis haud mediocribus laborant. 15. τῆς ἀρετῆς] τῆς om. A. qui mox ξυμφωνούσης: reliqui συμφωνούσης. Infeliciter Portus coniecit τὸν ἔπαινον συμφωνοῦσιν. Lege τῶν ἐπαίνων ξυμφώνησιν ἔχει. 16. ἐντίμως — κηδεῦσαι in margine *V. 17. τε καὶ] δὲ καὶ A. B. *V. ἐκήδευσεν] κηδεῦσαι V. qui om. ἔχει — πεπίστευται δέ. 19. γενέσθαι] δὲ V. qui mox φίλος ἦν βέβαιος.

3. Zon. p. 1253. Bis Etym. M. attigit, nulla explicatione iuncta. 4. Τὸν] τὸν δὲ A. E. V. Med. 6. ἵστασαν] ἱστᾶσιν inter vss. A. 7. Χαρισίῳ] Χάρισιν Hemsterhusius. Gaisf. laudat Turneb. Adv. XXI, 13. Attigit Osannus *Beiträge zur — Litt.* I. p. 104. In his nullam ordinis nominumve constantiam expectet, qui vel Piersoni locos in Moer. p. 72. expenderit vel illam Platonis significationem Legg. VII. p. 807. A. σπείσαντας τόν τε ἄρχοντα καὶ τοὺς ἄλλους, οἷς ἂν τυγχάνῃ θεοῖς ἢ τότε νύξ τε καὶ ἡμέρα καθιερωμένη. 8. κρατὴρ δικῶν] Scribendum est κρατὴρ κακῶν, ut legitur apud Aristoph. Acharn. 935. ad quem locum Suidas respexit. *Küst.* 9. De utroque quem sibi finxerunt Cratete consentit *Eudocia* p. 271. 10. δράματα] δράματα δὲ A. V. εἰσιν ζ'] Immo plures Crates hic fabulas scripsit, ut vel ex catalogo illo patet, quem texuit Meursius in Bibliotheca Attica. *Küst.* εἰσὶν ϛ' A. Nomen comoediae Τόλμας excidisse coniicit Iungerm. in Polluc. IX, 53. Verumtamen indicem fabularum, quibus Cratetis nomen grammatici an librarii praefixerunt, quibusque memoriam trium argumentorum continuam, licet satis dubiam, addere debemus, nemo satis tuto expedierit. Cf. Meinek. Qu. Scen. I. p. 29. 12. ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά merito ignorat Eudocia. 13. κωμικὸς ἕτερος] ἕτερος om. A. B. V. E. 14. Κράτης Ἀσκώνδου] Cf. omnino Laert. VI. *Reines.* Ἀσκώνδου — Ἀχαιοῦ alio loco ponit V. post κατεποντωσε τὴν οὐσίαν tanquam peculiarem glossam posuit *V. 19. παῖδες αὐτῷ] αὐτῷ om. V. 20. παισὶν αὐτοῦ] παισὶν αὐτοῖς A. παισί dedi cum V.

et rerum bellicarum peritissimum, eumque citra dubitationem in honore secundum ab Alexandro locum tenere iudicarent. Motus igitur posthac excitatus est in castris, cum universus exercitus Craterum ut regem aperte coleret, et singuli utrumque in pari dignitate collocari dedignarentur, Antipatro vero in nulla re parere vellent. Eumenes autem cum in proelio Crateri corpus iacens et adhuc spirans invenisset, de equo desiluisse eiusque fortunam deplorasse fertur, contestans fortitudinem Crateri, prudentiam, singularem ingenii benignitatem, sinceram amicitiam, insignem ab opibus expetendis abstinentiam, nativum incorruptae iustitiae studium. optimus igitur ille habendus est, cuius virtus apud ipsos adversarios consentienti voce celebratur. idem etiam corpus eius honorifice et magnifice sepulturae mandavit. igitur haec quoque Crateri bonam existimationem ornant. habitus praeterea est temperantissimus, clementissimus, in amicitia constantissimus, ut et natura ad amicitiam colendam propensus et usu firmatus. Κράτεια. Nomen urbis. Κρατεῖν. Vincere. *Leporem autem cursu vincere persequentes.* Κρατήρ. Tres crateras in coena statuebant: primum Mercurio; secundum Gratiis; tertium Iovi Servatori. Et proverbium: *Crater malorum.* id est receptaculum malorum. Κράτης. Crates, Atheniensis, comicus, cuius frater fuit Epilycus, poeta epicus. fabulae ipsius sunt septem: *Vicini*, *Heroes*, *Ferae*, *Lamia*, *Vincti*, *Samii*. quaedam etiam oratione soluta scripsit. Κράτης. Crates, Atheniensis, comicus alter, qui et ipse temporibus antiquae comoediae vixit. tres extant eius fabulae, *Thesaurus*, *Aves*, *Avarus*. Κράτης. Crates, Ascondae F. Thebanus, Philosophus Cynicus, discipulus Diogenis et Brysonis Achaei; qui suis facultatibus in pecuniam redactis pecuniam argentario dedit, mandans ut, si filii ipsius philosopharentur, eam reipublicae daret; sin minus, liberis. cum

Ἱππαρχίαν τὴν Μαρωνεῖτιν, κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε. παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριγ' Ὀλυμπιάδος. ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανοίκτης, διὰ τὸ ἁδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντὸς οὗπερ ἠβούλετο οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν·

Ἐλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης.

ἔγραψε φιλόσοφα. Ὅτι Κράτης εἶπεν·

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος·
εἰ δὲ μή, βρόχος.

Οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, ὡς λέγει Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως.

Κράτης, Τιμοκράτους, Μαλλώτης, φιλόσοφος Στωικός· ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικὸς καὶ Κριτικός, διὰ τὴν καὶ περὶ τοὺς γραμματικοὺς καὶ ποιητικοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν· σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. συνέταξε διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ἐν βιβλίοις ϑ'. καὶ ἄλλα.

Κρατήτειος. ὁ τοῦ Κράτητος.

Κρατῖνος, Καλλιμήδους, Ἀθηναῖος, κωμικός, λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα· φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἠττημένος. ἦν δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κα'. ἐνίκησε δὲ ϑ'. 371

Κράτιστα. ἀντὶ τοῦ αἱρετώτερον ἢ βέλτιον.

Κρατύναι.

Κρατυντήρια ἔγραψε Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης βιβλίον, ὅπερ ἐστὶν ἐπικριτικὸν πάντων τῶν γραφέντων αὐτῷ βιβλίων.

---

1. *Μαρωνεῖτιν*] *Μαρωνῖτιν* A. et Clem. Strom. IV. p. 619. *Μαρωνίτην* V. *κυνογαμίαν* om. B. E. 2. *Πασικλέα*] De alio Pasicle, praeceptore Stilponis, qui fuit frater Cratetis, vid. v. *Στίλπων. Reines.* *ἦν δὲ — Ὀλυμπιάδος* V. sub finem articuli coniecit. 4. *διὰ τὸ — εἰσέρχεσθαι*] *διὰ δὲ τὸ — ἐπεισιέναι* A. et gl. *Θυρεπανοίκτης. εἰσιέναι* Diog. 7. Aliam senarii formam Simplicius effinxit: vide diligenter haec tradentem Boissonadum in *Notices et Extraits* T. X. p. 164. Cf. Arsen. p. 322. 8. *ἔγραψε φιλόσοφα* om. V. et mox *μὴ τοῦτο δύναται*. *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V. 9. Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρ.*] Anthol. I, 27. [IX, 497.] *Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος. Ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ, Θεραπεία σοι τολοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.* Eosdem versus habet etiam Stobaeus. Clemens Alexandr. Strom. lib. II. p. 302. *Οὗτος* (*Κράτης*) *ἐν ἄλλοις εὐθυβολημόνως γράφει, τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκατασχέτου ὁρμῆς κατάπλασμα εἶναι λιμόν· εἰ δὲ μή, βρόχον.* Quae praeterea Menagius in Laert. VI, 86. hanc in rem congessit, hic non repetam: contentus annotasse loca auctorum ab eo praetermissa. *Küst.* 10. *εἰ δὲ μὴ τοῦτο δύναται*] *ἂν δὲ μὴ δὲ τούτῳ δύνασαι* A. *ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνῃ χρῆσθαι* Laert. Iam cum *μὴ τοῦτο δ.* V. omiserit, apertam interpolationem *τοῦτο δύναται* removi. 11. *κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν*] Crates ille Thebanus, homo quondam ditissimus, cum ad philosophandum Athenas pergeret, magnum auri pondus abiecit, nec putavit se simul posse et virtutes et divitias possidere. Hieron. de Instit. Mon. cf. Philostrat. Vit. Apollon. I, 13. et Sarisber. Polycr. VII, 13. et Pet. Blesensis f. 9. *Reines. κατεπόντισε* A pr. *ὡς λέγει* et seqq. om. V. Saltem post *Τυανέως* omisi cum A. *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀναξαγόρας.* 14. *Eudocia* p. 273. *Τιμοκράτους . . Στωικός* om. *V. qui post *ἄλλα* proposuit *Κράτης Τιμοκράτους . . . Ὁμηρικός.*

1. *περὶ*] *καὶ περὶ* A. B. E. *V. 3. *ἐπὶ τοῦ*] *τοῦ* omisi cum A. 4. *συνέταξε διόρθωσιν Ἰλ.*] Scripsit hic Crates et alia, quae recenset Meursius in Bibliotheca Attica. Omisit autem ibi opus eius *περὶ λιμένων*, quod laudatur Eustathio in Odyss. *ι*. p. 1613, 39. *Küst. διόρθωσιν*] Sic Bas. *δὲ ὄρθωσιν* A. B. E. V. Med. Mox *ἐν* om. A. *V. Malim *βιβλία*. 6. *Κρατήτειος*] Cauta magis quam inepta dici mercetur Porti versio, *qui est Cratetis*, quia intelligi in ea commode possit *filius*; sed quam reprobans Heumann. Poecil. T. III. p. 634. suppleri vult *grammaticus*. Sectatorem designaturi Graeci facere id solent per *τοὺς περὶ τόν*, veluti *οἱ περὶ Ἀρκεσίλαον Ἀκαδημαϊκοί*, aut per generale nomen sectae cum *ἀπὸ* vel *ἐξ*, tanquam *οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς*, *Ἐπικούρου, ἐκ τοῦ περιπάτου καὶ τῆς στοᾶς*: velut Athen. IX. p. 387. D. *Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἀριστοφάνειος*, ibid. F. *Ἑρμιππος ὁ Καλλιμάχειος*: vel simpliciter *ῥήτωρ Ἰσοκράτειος* in Diog. Laert. IV, 23. et II, 15. vel plenissime, ut *Βίων — Θεοδώρειος ἀπὸ τῆς αἱρέσεως ἐπικαλούμενος* IV, 23. Apud Suid. alia ellipsis locum habere nequit, quam v. *υἱός*. Atque sic *ὁ Κλειτείους* in Platon. Gorg. p. 295. D. est Alcibiades *ὁ τοῦ Κλεινίου. Abresch.* 7. *Κρατῖνος*] Eadem omissis *φιλοπότης . . . κωμῳδίας Eudocia* p. 271. 8. *φιλοπότης*] Ut bibax notatur ab Aristophane Pac. 699. *Τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; Ἀπέθανεν, Ὅσ' οἱ λάκωνες ἐνέβαλον. Τί παθών; Ὅτι, Ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο Ἰδὼν πίθον κατωγυίμενον οἴνου πλέων.* Scholiasta ad eum locum: *Φιλοπότην δὲ πάλιν διαβάλλει τὸν Κρατῖνον.* Praeterea temulentia Cratini perstringitur in veteri Epigrammate, quod legitur apud Athen. II. p. 39. Vide etiam notabilem hanc in rem locum apud Suidam supra v. *Κώδιον. Küst. φιλοποτίας* V. Aliam Cratini notam ex v. *Ἐπιτοῦ δειλότερος* observavit Hemsterhusius. 10. *δράματα κα'.*] Sic habent omnes editt. sed male. Plures enim fabulas quam XXI. Cratinum scripsisse ex veterum monumentis constat. Vide Meursium in Bibliotheca Attica, qui XXXVI. eius poetae dramata recenset. *Küst.* Falso: vide vel Meinek. Qu. Scen. I. p. 22. sqq. Quem miror p. 18. ex Schol. Arist. Eq. 525. colligesse, quas victorias Cratinus reportarit, eas *παμψηφεὶ* fuisse partas. 11. *Κράτιστα*] Deest gl. V. Nescio an pertineat ad Aristoph. Eq. 30. *Gaisf.* Statim omisi glossam cum V. (silente Gron.) quam A. in marg. reposuit: *Κρατῶ. ἐπὶ τοῦ κυριεύω, γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ, ὅτε σημαίνει τὸ νικῶ. Καὶ μάχας ἐκράτησεν οὐκ ὀλίγας.* 12. Om. vulg. Siletur *V. 13. *Κρατυντήρια. ἔγραψε Δημ.*] Ex Laertio: quem vide in Democrito (47.). *Küst.* Vide Fabric. in Sext. Emp. adv. Math. VII, 136. *Ἀβδηρίτης*] *Ἀὐδηρίτης* E. ut solet. 14. *ἐπικριτικὰ* Diog. 15. *αὐτῷ*] *αὐτῷ* A.

---

autem duxisset uxorem Hipparchiam Maronitidem, nuptias suas caninum matrimonium vocavit. ex ea vero suscepit filium Pasiclem. vixit Olympiade CXIII. cognominatusque est *Θυρεπανοίκτης*, quod in cuiusvis domum audacter ingrederetur. Hic agrum suum cum ovibus pascendis reliquisset, in edito stans loco dixit: *Manumittit Cratetem Thebanum Crates.* Scripsit libros philosophos. Idem Crates dixit: *Amorem sedat fames; sin minus, tempus: si ne hoc quidem, laqueus.* Hic pecuniam suam in mare proiecit, ut ait Philostratus Lemnius in vita Apollonii Tyanensis. *Κράτης.* Crates, Timocratis F. Mallotes, philosophus Stoicus, qui cognomento vocatus est Homericus et Criticus, ob studium rei grammaticae et poeticae: aequalis Aristarchi grammatici, tempore Ptolemaei Philometoris. scripsit recensionem Iliadis et Odysseae libris IX. et alia. *Κρατήτειος.* Sectator Cratetis. *Κρατῖνος.* Cratinus, Callimedis F. Atheniensis, comicus, genere dicendi splendido et luculento usus est. idem poculis et puerorum amoribus deditus fuit. vixit tempore comoediae antiquae. scripsit fabulas XXI. vicitque novies. *Κράτιστα.* Optabilius vel melius. *Κρατύναι.* *Κρατυντήρια.* Democritus Abderita scripsit hoc indice librum, in

Κραυαλλίδαι, ἢ Κραυγαλλίδαι. ἢ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώρα.

Κραυγή. ἐπὶ τῶν εὐχομένων ἢ μετὰ προθυμίας καὶ σπουδαίας διανοίας ἱκετεία.

Κραυγὴ Σοδόμων. ἢ μυσαρωτάτη καὶ λυσσώδης αὕτη παρὰ φύσιν ἁμαρτία, ὑπὸ Σοδομιτῶν διαπραττομένη, ὥσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη, καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ. καὶ ὁ μακροθυμήσας ὕστερον διὰ τὸ ἀμετανόητον αὐτῶν καὶ ἀνεπίστροφον τῆς ἀδιακρίτου καὶ ἀκολάστου γνώμης, ἐπάξας μάλα δικαίως τὴν τιμωρίαν, ἔφασκε, Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρός με.

Κραῦρα. νόσος περὶ τὰς ὗς γινομένη. τρία δέ ἐστι πάθη· βράγχη, κραῦρα, διάῤῥοια.

Κραῦρον. ξηρόν, καπυρόν, εὔθραυστον.

Κραίνουσι. τελειοῦσι, πληροῦσι, βασιλεύουσι, κυριεύουσι.

Κραιπαλᾶν. ἐπὶ τοῦ ἀλαζονεύεσθαι. Τὸν δὲ Σέσωστριν ἐπὶ τοσοῦτον κραιπαλᾶν, ὥστε ἁρμάμαξαν συμπήξασθαι χρυσοκόλλητον, λίθους τε τιμίους ταύτῃ περιβαλεῖν, καὶ ἐφιζάνων ζευγνύειν τοὺς ἡττημένους βασιλεῖς.

Κραιπαλαίκωμος. μετωνυμικῶς, ὁ κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος.

Κραιπάλη. ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός. Καὶ Κραιπαλῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα, μεθύοντα· ἀπὸ τοῦ κάρα πάλλειν τοὺς μεθύοντας. ἢ ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι τῶν καιρίων.

Κραιπαλώδης. Τῆς ψυχῆς τὰ ἐλαττώματα κατηπίσταντο, εἴτε κραιπαλώδης τις εἴη καὶ μέθυσος, εἴτε φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς αἰδοίοις ἔχων τὸν ἐγκέφαλον.

‖*Κραιπνός. ταχύς.* 372

Κρεάγρα.

Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτονὶ
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;

ἐπὶ τῶν πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γραῶν.

Κρεάγρα. μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὁμοῦ κρεάγρᾳ τῇ σιδηροδακτύλῳ.

Κρέας. οὕτω καλοῦσι τὸ σῶμα οἱ Ἀττικοί.

Εἰ μὴ περὶ τῶν κρεῶν νεναυμάχηκε.

Κρέας. καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ ὄρνιθος ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·

---

1. *Κραυαλλίδαι, ἢ Κραυγ.*] *Κραβαλλῖδαι ἢ Κραγαλλῖδαι* A. *Κραβαλλίδαι ἢ κραυγαλλίδαι* B. *Κρ. ἢ Κραγαλλῖδαι* V. *Κραγγαλλίδαι* *V. *Κραναλλίδαι ἢ Κραγαλλίδαι* Photius et Harpocr. MSS. Pal. et Paris. 3. *Κραυγή*] Deest gl. V. Sumpta est ex Theodoreto in Ps. V, 3. Sustuli distinctionem post *εὐχομένων*. 5. *Κραυγὴ Σοδόμων*] Genes. XVIII, 20. *λυσσώδης*] Sic habent MSS. Pariss. [et *V.]. At editt. Mediol. et Ald. corrupte *δυσσώδης*: quod in sequentibus editt. absque auctoritate λυσ
MStorum in *δυσώδης* mutatum est. *Küst.* *δυσώδης* E. 12. *γομόρας* A. Favet ipsa v. *Γόμορα*, repugnat v. *Σόδομα*. 14. *Κραῦρα*] *Κραῦγα* V. hic et infra. 15. Post *διάῤῥοια* delevi cum A. V. *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Διάῤῥοια*: nempe haec ipsa glossa illinc est profecta. 16. *καπυρόν*] *κατάπυρον* Lex. Bachm. p. 283. Illud firmat Photius. *εὔθραυστον*] *εὔθραστον* A. *V. Vid. Ruhnk. in Tim. p. 168. 17. V. Od. τ'. 567. sive θ'. 391. Adde Hesychium. 18. *καὶ κυριεύουσι*] *καὶ* omisi cum A. 19. *Τὸν δὲ Σέσωστριν*] Ex Theophylact. Simocatt. VI, 11. *Küst.* Oratio breviter conformata. Eadem narratio Menandri Exc. p. 355. 22. *καὶ ἐφιζάνων ζευγνύειν τοὺς ἡττ.*] Vide Diodorum Siculum lib. I. p. 53. *Küst.*

1. Lege *Κραιπαλόκωμος* cum Schol. Aristoph. Ran. 218. 4. *κραιπαλῶντα — ἀτακτοῦντα καὶ μεθύοντα*] *Κραιπαλῶν — ἀτακτῶν — μεθύων* A. *καὶ* omisi cum *V. E. et Schol. Aristoph. Plut. 298. *ἀπὸ τοῦ — μεθύοντας* om. Schol. Aristoph. Vid. Ruhnk. in Tim. p. 166. 5. *τὸ κάρα*] *τὸ* omisi cum A. *V. Cf. Etym. M. p. 536. et Zon. p. 1252. 6. *καιρίων* *V. 7. *Τῆς ψυχῆς*] Aeliano tribuit Valckenarius. 8. *κατηπίσταιο*] *κατηπίσταντο* A. B. E. V. Med. Mox *ἢ φιλήδονος* E. 12. Glossa non dubito quin transcripta sit ex v. *Ἐξόν*. 13. *Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κ.*] Aristoph. Eccles. 1037 — 39. 14. *ἐξὸν*] *ἐξ ὧν* B. E. *V. *γραΐδιον*] *γράδιον* A. B. V. 17. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Philippi XIII, 6. Anthol. Pal. VI, 101. 19. *κρεάγρῃ*] *κρεάγραι* A. *κρεάγρα* V. Med. *σιδηροδακτύλῳ*] Quae sequuntur in edd. ante Küst. *Ὅτι* (om. *V. et Med.) *ὁ Ἑρμῆς δειλακρίων ἐλέγετο ὡς λίχνος· κρεαδίων γὰρ ἐπιδεικνυμένων αὐτῷ καιήρχετο αὐτίκα*, ex v. *Δειλάκρα* repetita, habent A. V. in marg. 21. *Εἰ μὴ περὶ τῶν κρεῶν νεναυμ.*] Aristoph. Ran. 193. *Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν*. Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* 22. *ἐπὶ*] *καὶ ἐπὶ* A. B. 23. *Ἀριστοφάνης Νεφ.*] V. 338.

---

quo omnia scripta sua ad censuram revocat. *Κραυαλλίδαι.* Craaullidae sive Craugallidae. regio Phocidis prope Cirrham. *Κραυγή.* In precantibus dicuntur preces supplices, quae insigni cum studio et mentis intentione fiunt. *Κραυγὴ Σοδόμων.* Clamor Sodomorum. Illud maxime detestandum et foedissimum naturaeque contrarium peccatum, quod a Sodomitis commissum est, quasi vox quaedam protrusa et magnitudinem impietatis in aures Domini Sabaoth inclamans: qui cum diu patienter eos pertulisset, tandem, quod nullam poenitentiam agebant, nec flagitiosum et intemperantem animum mutabant, inflictis iustissime poenis dixit: *Clamor Sodomorum et Gomorrhae multiplex pervenit ad me.* *Κραῦρα.* Morbus sues infestans. tria autem in his sunt morborum genera, raucedo, struma, diarrhoea. *Κραῦρον.* Siccum, aridum, fragile. *Κραίνουσι.* Perficiunt, implent, regnant, dominantur. *Κραιπαλᾶν.* Insolenter agere. *Sesostrin autem eo insolentiae aiunt esse progressum, ut in curru aureis clavis compacto et pretiosis lapillis ornato sedens reges ab se victos iugo submiserit.* *Κραιπαλαίκωμος.* Metonymice, carmen quod inter potandum canitur. *Κραιπάλη.* Crapula: quasi palpitatio, quae ex largiore vini potu oritur. Et *Κραιπαλῶντα*, temulentum, ebrium. dictum inde quod ebriis caput palpitat. vel quod ebrii decorum non observent. *Κραιπαλώδης.* Crapulae deditus. *Animi vitia pernorant, sive quis crapulae deditus esset et ebriosus, sive voluptatibus addictus et in pudendis gerens cerebrum.* *Κραιπνός.* Velox. *Κρεάγρα. Quare harpagones ad cados emamus, cum liceat demissa hac vetula ex puteis cados extrahere?* dicitur de vetulis impudicis et lascivis. *Κρεάγρα.* Fuscina culinaria. in Epigrammate: *Una cum fuscina culinaria ferreis digitis apta.* *Κρέας.* Sic Attici corpus vocant. *Nisi in navali proelio pro carnibus pugnaverit.* *Κρέας.* Apud Aristophanem *Nubibus*

Κρέα τ' ὀρνίθεια.

Κρέκα. τὴν τρίχα.

Πορφυρέην ἵμησε κρέκα.

ἀντὶ τοῦ ἔκοψε.

Κρέκειν. καὶ Κρεκόντων, κρουόντων τὴν κιθάραν, ἐγγιζόντων.

Κρέκουσα. αὐλοῦσα. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσ' αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς.

κυρίως δὲ κρέκειν τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Ζηνοφίλα, λιγὺ κρέκεις τι μέλος.

Κρέκω. τὸ ἠχῶ.

Ἀλλ' ὅκα δὴ πλάκτρῳ Λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς.

Καὶ Ἀριστοφάνης·

Τοιάδε κύκνοι
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
κρέκοντες ἴαχον.

Κρεμάθρα. μετέωρόν τι κατασκεύασμα, ἐν ᾧ ἐτίθεσαν τὰ περιττεύοντα ὄψα. κρεμάθρα δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἀεὶ κρεμαμένην μετέωρον εἶναι. εἰσάγει δὲ Ἀριστοφάνης τὸν Σωκράτην ἐπὶ κρεμάθρας καθήμενον, γελοίου χάριν, ὡς μετεωρολέσχην.

Κρεμόω. κρεμάσω.

Κρεμάσαι τὴν ἀσπίδα.

ἀντὶ τοῦ εἰρηνεῦσαι. ἐν γὰρ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες.

Κρέξ. ὄρνεον δυσοιώνιστον τοῖς γαμοῦσιν, ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον. κρεκὸς κλίνεται.

Κρεωδαισία. ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. Καὶ κρεωδαίτης· καὶ κρεωδότης· καὶ κρεωδόχον ἀγγεῖον.

Κρεώδης ἱερουργία. ἡ διὰ κρεῶν θυσία.

Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. ἀντὶ τοῦ σεαυτῷ. *Καὶ κρεωθοινία. Κρεωφαγία· καὶ Κρεωπώλης.*

Κρεώφυλος, Ἀστυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἰσυρήσαν Ὁμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί. οἱ δὲ φίλον μόνον γενονέναι αὐ-

---

1. Post *ὀρνίθεια* delevi, quae A. in marg. posuit, *Κρέα χελώνης. ἔστιν ἐν τῷ, ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν.* 3. *Πορφυρέην*] Intelligendum hoc hemistichium de Scylla, quae patri Niso *purpureum crinem* desecuit: de quo Pausanias in Atticis et Apollodorus III, 14. *Ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν· ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύτης ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ, ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα ἁρπασθεῖσα Μίνωος ἔχειλε τὴν τρίχα.* Est autem hoc fragmentum ex Callimachi Hecale desumptum: quod et res et stilus indicat. Confer Etym. v. *Φθίνῳ*. Ceterum notanda vox *κρέκα*, quam haud temere alibi reperias. *Toup.* III. p. 116. Scylla patris Nisi. Vid. Propert. III, 17, 22. *Hemst.* Malim haec ad Parthenium referri, de quo vid. Schol. sive Eust. in Dionys. 420. *Πορφυρέην* A. 7. *αὐλοῦσα*] Hanc vocem agnoscunt MSS. Pariss. Sed eadem desit in prioribus editt. *Küst.* Hinc corrigatur mendum Schol. *λαλοῦσα.* *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι*] Ver. 687. sq. 11. *δὲ* | *γὰρ* A. *ἐν Ἐπιγράμματι* | Meleagri LXXXVII, 2. Anthol. Pal. V, 139. 13. *λιγὺ* | Corruptionis sedes: *λί γὰρ* V. *λιγέαν* Anthol. Ex utroque coire videtur *λιγυρᾶν*, i. e. *λιγειῶν Μουσῶν*. 15. *Ἀλλ' ὅκα δὴ πλ.* | Pauli Silentiar. XLVIII, 4. Anthol. Pal. VI, 54. 16. *Ἀριστοφάνης*] Av. 771. unde locus hic Suidae emendandus est. *Küst.* 19. *κρέκοντος* mendum vulg. *ἴαχον*] *ἤαχον* A. B. E. V. Statim cum A. delevi glossam: *Κρέμ. ἄρχων Βουλγάρων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Βουλγαροι.* Quorum *καὶ ἔστιν* et seqq. om. V. 20. *Κρεμάθρα* | Vid. Schol. Aristoph. Nub. 218. *σκεύασμα* | Dedi *κατασκεύασμα* cum A. *V. σκεῦος* Schol.

5. *Κρεμόω. κρεμάσω*] Recte, *κρεμόω, κρεμάσω.* Confer Schol. Homeri Iliad. *ή.* 83. Quae sequuntur sunt verba Scholiastae Aristoph. Acharn. 58. *Ὧιδες Πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν, ὅτις ἡμῖν ἤθελε Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.* Quemadmodum et apud Suidam scribendum est. *Toup.* Excidit *καὶ* ante *Κρεμάσαι*. 9. *Κρέξ*] Ex Gl. Herodot. II, 76. Mox *τοῖς* om. A. V. *ὀξὺ πάνυ τὸ* | Ex Schol. Aristoph. Av. 1138. *Küst.* 10. *ῥύγχος* V. *ῥύγχους* *V. 12. *Κρεωδαισία. Κρεωδαισία δὲ ἡ κρεωφαγία μέγα καὶ διφθόγγων* Zon. p. 1253. Idem p. 1258. *Κρεωδοτῶ. κρεωδαιτῶ δὲ μέγα καὶ διφθόγγων. Κρεωνομῶ.* *Καὶ κρεωδαίτης*] Plutarch. Lys. (23.) p. 447. *Toup.* Huius vocis depravatio est *κρεωδότης*. Ceterum huc revocandum erat, quod alienum locum invasit, *κρεωδοσία* cum vocibus continuis. Seqq. om. A. 13. *κρεωδόχον*] Schol. Il. *ε'*. 206. *Κρεῖον, κρεωδόχον ἀγγεῖον.* Vid. infra v. *Κρεῖον*. *Gaisf.* *κρεοδόχον* Zon. p. 1255. 16. *Κρέων*] Soph. Oed. R. 379. *Κρέων — Κρεωπώλης* omnia delet vulg. 18. *Κρεωπώλης*] *Κρεωπάλης* B. E. Decst A. Affert Herod. Epimer. p. 206. Vide horum pleraque disceptantem Lob. Phryn. p. 693. sq. 19. *Κρεώφυλος*] Vid. Schol. Platon. p. 421. et *Eudocia* p. 271.

---

abusive de avibus dictum: *Et carnes avium.* *Κρέκα*. Comam. *Purpuream resecuit comam.* *Κρέκειν*. Et *Κρεκόντων*, citharam pulsantium. item appropinquantium. *Κρέκουσα*, Tibia canens. Aristophanes *Avibus*: *Age vero, quae suavi tibiae quasi cantu et modulationibus vernis aures permulces.* proprie autem *κρέκειν* significat citharam pulsare. Et in Epigrammate: *Zenophila carmen argutum cithara canis.* *Κρέκω*. Resono. *Sed cum plectro pulsata Locrensis resonuit testudo.* Et Aristophanes: *Cygni mixtum clamorem simul strepentes celebrabant.* *Κρεμάθρα*. Pensile quoddam vas, in quo opsoniorum reliquiae opponebantur. dictum inde quod id semper in sublimi suspensum est. introducit autem Aristophanes Socratem in calatho pensili sedentem, risus movendi causa, ut de rebus sublimibus garrientem. *Κρεμόω*. Suspendam. *Suspendere clipeum.* id est, pace gaudere. tempore pacis enim clipei suspenduntur. *Κρέξ*. Avis inauspicata nuptiis, quae rostrum valde acutum et serratum habet. declinatur, *κρεκός*. *Κρεωδαισία*. Carnium distributio. Et *κρεωδαίτης*, *κρεωδότης*. *Κρεωδόχον ἀγγεῖον*. Vas carnes recipiens. *Κρεώδης ἱερουργία*. Sacrificium quo carnes immolantur. *Κρέων δέ. Creon tibi nullum affert damnum, sed ipse tibi.* *Κρεωθοινία*. *Κρεωφαγία* et *Κρεωπώλης*. *Κρεώφυλος*. Creophylus, Astyclis F. Chius vel Samius, poeta epicus: quem nonnulli Homeri generum fuisse tradunt; alii vero dicunt eum Ho-

τὸν Ὁμήρου λέγουσι, καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἅλωσιν.

Κρεῖον. τὸ κρεωδύχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ κρέας, κρέον, καὶ κρεῖον, καὶ κρεῖος.

Κρείων. βασιλεὺς ἢ ἄρχων, κρατῶν μεγάλως.

Κρείττονος. τοῦ Θεοῦ. Προνοίᾳ δὲ δή τινι τοῦ κρείττονος, στοχαζόμενος τοῦ συνοίσοντος, τὰ τοιάδε ἐπετέλει ὁ Καῖσαρ.

Κρείσσων δόξης ἀτίμου εὐτέλεια εὐκλεής, καὶ σμικροπρεποῦς ἀρχῆς μεγαλοφυὴς μετριότης, καὶ ὕψους ἐπισφαλοῦς ταπεινότης ἀκίνδυνος.

Κρήγυον. ἀληθές, ἀγαθόν, καλογήρυον. γῆρυς γὰρ ἡ φωνή.

Κρήδεμνον. κεφαλοδέσμιον, ἢ μαφόριον.

Κρηθεύς. ὄνομα κύριον. Καὶ Κρηθηὶς νύμφη.

Κρήμνη. ῥηματικὸν ἐκ τοῦ κρήμνημι· ὡς ἵστη.

Κρημνίσαι. ἐκ τοῦ κρημνίζω.

Κρημνοκοπεῖν. κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι, μεγάλας λέξεις ποιεῖν.

Κρημνός. φάραγξ. Ἀριστοφάνης·

Κρημνοὺς ἐρείδων.

τουτέστι, κρημνοὺς ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων. ἀπὸ τοῦ ἑλασίμβροτα εἶληφε, καὶ ταῦτα ὑπέρογκα. Ὅμηρος καὶ τὴν ὄχθην κρημνὸν λέγει· ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί.

Κρημνώδη κατανίφοι. εἰ μὲν διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ μεγάλα· εἰ δὲ διὰ τοῦ ι . . . . . κρίμνα εἶδος ἀλεύρου, ἐξ οὗ ἡ παιπάλη γίνεται, τουτέστι τὸ ἄλευρον. καὶ τὸ λευκαίνειν παλύνειν. Ὅμηρος·

---

1. καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχ.] Notabilis est hanc in rem locus apud Eustathium in Il. β'. p. 330. quem integrum hic describere non gravabor: Ἐπόρθησεν ὁ Ἡρακλῆς τὴν Οἰχαλίαν, εἰς ἣν δοκεῖ γράψαι καὶ Ὅμηρος· ὡς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας, ὅτι Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενίᾳ ποτὲ δεξάμενος τὸν Ὅμηρον ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν· τοιοῦτον, ἔσχεν εἰς ἀνιδόσιν ἐξ Ὁμήρου, τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτῷ, ἀλλὰ τῷ φίλῳ Κρεωφύλῳ, οἷον ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἅλωσις. τινὲς δὲ ἀνάπαλίν φασι Κρεώφυλον μὲν γράψαι, Ὁμήρῳ δὲ ἐπιγράψῃ τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν. διὸ καὶ Καλλίμαχος ὑποδηλῶν, ὅτι Κρεώφυλος Ὁμήρῳ ἐπονομάσας τὸ ποίημα, οὐ τὸν Ὅμηρον ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκθήσεσθαι, ὡς δῆθεν ὁμηρίζοντα, γράφει ἐν Ἐπιγράμμασι οὕτω· Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον Λεξάμενον — Ὁμήριον δὲ καλεῦμαι Γράμμα. Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα. Epigramma Callimachi quod mutilum hic adducit Eustathius, integrum legitur apud Strabonem lib. XIV. p. 638. et apud Sextum Empiricum I, 2. ut observavit Bentleius in Epigramma Callimachi VI. ad quem lectorem remitto. Ceterum ab hoc Creophylo diversus est ille, quem Athenaeus ἐν Ἐφεσίων ὄρους citat. *Küst.* Vid. Procli Chrestomath. p. 466. praeter aliosque Heyn. in Il. T. VIII. p. 807. sq. 3. Post ἅλωσιν extabat glossa ex v. *Ἀραπέιης* repetita: *Κρεσιφόντης* (*Κρεωσφόντης* B. E.). ὄνομα κύριον. ἦν δὲ πανοῦργος. καὶ γὰρ βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε, κληρουμένων περὶ Μεσσήνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀραπέιης κλῆρος. Delevi cum A. καὶ ἔστιν et seqq. om. *V. qui gl. post *Κρείων* coniecit. 4. *Κρεῖον* | Ex Schol. Il. ι'. 206. cf. Etym. M. p. 536. sq. 5. Resectis inutilibus lege *κρέον καὶ κρεῖον*. 7. Glossam ante v. *Κρεῖον* habet A. 8. στοχαζόμενος] Menander hist. p. 91. τοῦ συνοίσοντος ἐν μαλίστα στοχασάμενος. *Toup.* MS. 10. *Κρείσσων*] Ex Damascio, opinor, depromptum, ut ex stilo apparet. *Toup.* Aeliano tribuit Valckenarius. 11. *μικροπρεποῦς* A. 13. *Κρήγυον. ἀληθές, ἀγαθ.*] Helladius apud Photium p. 1585. Ὅτι κρήγυον τὸ ἀληθὲς εἴρηται, καρδιγγυόν τι ὄν. οἱ γὰρ ἀληθῶς τι πράττειν μέλλοντες ἐγγυῶνται τοῦτο, τῇ κεφαλῇ κατανεύοντες. οἱ δὲ κρήγυον οὐ τὸ ἀληθές, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν σημαίνειν φασί, καρήγιον ἐτυμολογοῦντες· οἷον ἡδύνον τὸ κῆρ, τουτέστι τὴν ψυχήν. ἡδύνειν γὰρ πέφυκε τὴν ψυχὴν τὸ ἀγαθόν. Confer etiam Etymologum. *Küst.* Item Schol. Il. α'. 106. Novam dedit notationem Suidas, καλογήρυον. γῆρυς γὰρ ἡ φωνή, quam ignorat Photius. 15. *Κρήδεμνον*] Il. χ'. 470. ubi Schol. *κειραλόδεσμον*. Alterum habet Eustath. ib. p. 1280, 61. *Κρήδεμνον δὲ τὸ μαφόριον*: de qua voce vid. Du Cangii Gloss. v. *Μαφόριον*.

1. *Κρηθεύς*] *Κρηθὲς* A. *Κρηθηὶς*] V. Herod. Epimer. p. 69. 2. *Κρήμνη*] Vid. Etym. M. p. 537. et Pierson. in Moerin p. 208. *ῥηματικὸν* | *ἐκρήμνα* Zon. p. 1258. 3. Om. vulg. *αἰτιατικῇ* post *Κρημνίσαι* omisi cum *V. 4. *Κρημνοκομπεῖν* | *Κρημνοκοπεῖν* A. V. Photius. Vox ab uno Suida prolata: cui simile *Κομπηγορεῖν*, a Schneidero addubitatum, apud Tzetz. in Hesiod. p. 10. 6. *φάραξ* E. V. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 625. ubi vide Scholiastam, ex quo Suidas supplendus est. *Küst.* Nempe *κρημνοὺς* expulso scribendum: *τουτέστιν, ἐγκλήματα ὑπέρογκα ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἑλ. εἴληφε.* 9. *τοῦ ἑλαίμβροτα* | *τῶν ἐλασιμβρότων* E. omisso mox *ὑπέρογκα*. 10. *Ὅμηρος*] Il. φ'. 244. 11. *κρημνοί*] Mox cum *V. delevi versum Astrampsychi, quem A. in marg. habet: *Κρημνοῦ πεσόντα δυστυχῆ δηλοῖ τύχην.* 12. *Κρημνώδη κατανίφοι* | Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. *κριμνώδη*, per *ι*: uti etiam hodie legitur apud Aristoph. Nub. 962. unde locus hic depromptus est. Fateor equidem *κριμνώδη* sensus gratia praeferendum esse: attamen hic apud Suidam *κρημνώδη* per *η* scribi debere litterarum series ostendit. *Küst.* *κριμνώδη* B m. sec. *κατανίφει* A. V. Vide supra v. *Κωμᾶται*. 13. *μεγάλως* | *μεγάλα* A. E. *εἰ δὲ διὰ τοῦ ι* | Hic quaedam desiderantur. *Küst.* Sequitur lacuna in V. Suppleas e Schol. *παχέα δίκην κρίμνων. κρίμνα δὲ κτλ.* Cf. v. *Κρίμνον*. 14. *παιπάλη*] *παπάλη* V. 15. *τοῦ ἀλεύρου* | Locus hic est mutilus, quem sic suppleri posse existimo: *τουτέστι, τοῦ ἀλεύρου τὸ λευκόταιον. τὸ γὰρ λευκαίνειν* etc. *Küst.* *τὸ ἄλευρον* A. B. E. V. quod in Schol. Rav. male scribitur *τοῦτο ἄλευρον*. *Ὅμηρος*] Il. κ'. 7.

---

meri tantum amicum fuisse; a quo, cum eum hospitio excepisset, poema *Oechaliae Excidium* acceperit. *Κρεῖον.* Ahenum, carnibus recipiendis. ab nomine *κρέας* fit *κρέον*, deinde *κρεῖον* et *κρεῖος*. *Κρείων.* Rex, vel princeps, late imperans. *Κρείττονος.* Dei. *Quadam enim Dei providentia Caesar haec faciebat, prudenter assecutus quod profuturum erat.* *Κρείσσων δόξης ἀτ. Condicio vilis cum bona existimatione iuncta praestat gloriae infami, imperio obscuro mediocritas magnifica, humilitas tuta fastigio periculis obnoxio.* *Κρήγυον.* Verum, bonum, suavem edens vocem: *γῆρυς* enim vox. *Κρήδεμνον.* Vitta capitis, vel maphorium. *Κρηθεύς.* Nomen proprium. Et Cretheis Nympha. *Κρήμνη.* Est a *κρήμνημι*, suspendo: ut *ἵστη*. *Κρημνίσαι.* Ab verbo *κρημνίζω*. *Κρημνοκοπεῖν.* Iactare, gloriari, arroganter loqui. *Κρημνός.* Praecipitium. Aristophanes: *Ingentia verborum pondera magno nisu eiaculans.* Homerus etiam ripam *κρημνὸν* vocat: omnia enim excelsa appellantur *κρημνοί*. *Κρημνώδη κατανίφοι.* Si per *η* scribitur, significat ingentes nivis grumos; sin per *ῑ* [densos nivis flocos, furfuris instar]. *κρίμνα* enim genus est farinae, unde pollen fit. Et *παλύνειν* significat albefacere. Homerus:

Ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας.

Κρημνοί. ἐξέχοντες τόποι. Καὶ κρημνοποιόν
374 *φησιν Ἀριστοφάνης τὸν* ‖ *Αἰσχύλον, ὡς μεγάλας λέξεις ποιοῦντα.*

Κρῆναι.

Ἀλλὰ καὶ τήνδε αὐτῷ ἐγγυάλιξον
κρῆναι εὐκλειῶς δῆριν Ἀχαιμενίην.

Κρηναῖον ὕδωρ.

Κρήνη. ἡ πηγή. κάρα, καρήνη, κρήνη. κορυφὴ γὰρ τοῦ ῥεύματος. ἢ κόρη τοῦ νάματος· καὶ γὰρ θυγατέρας αὐτάς φασι. Κρηνίς.

Κρηπιδούμενος, ἀντὶ τοῦ ὑποδούμενος τὰς κρηπῖδας. Ἤρετο πρῶτον τὸν Λεσχίδην τὸν ποιητήν, μεταξὺ κρηπιδούμενος.

Κρηπίς. θεμέλιος, ἢ εἶδος ὑποδήματος· ὑποβάθρα ἢ τοὺς πόδας κρατοῦσα.

Κρῆσσα. ἡ Κρητικὴ γυνή.

Κρησέρα. τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων. ἔστι δὲ διερρωγός. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
τοῦτο δὲ λέγει ὡς πρὸς γραῦν.

Κρήσιος. Κρητικός. Τοὺς Κᾶρας θαλαττοκρατῆσαι λέγεται μετὰ Μίνω τὸν Κρήσιον.

Κρησσός.

Κρηστωνία.

Κρηστωρεύς.

Κρησφύγετα. τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στενά, καὶ ὀχυρώματα. καὶ καταφυγή. οἱ δέ φασιν ὅτι Κρηταιεῖς τοὺς νησιώτας ἅμα Μίνῳ τῷ βασιλεῖ θαλαττοκρατοῦντες ἔφυγον εἰς σπήλαιά τινα. ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.

Κρῆτα. τὸν ἀπὸ τῆς Κρήτης.

Κρηταιεύς. καὶ Κρηταιεῖς, ἀπὸ εὐθείας τῆς Κρηταιεύς.

Κρήτη. νῆσος.

Κρητίζειν. τὸ ψεύδεσθαι. Ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπεὶς τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον αὐτῷ ἐξείλετο. Καὶ ἑτέρα παροιμία· Κρητίζειν πρὸς Κρῆτας. ἐπειδὴ ψεῦσται καὶ ἀπατεῶνές εἰσι.

Κρητικόν. εἶδος χιτῶνος. Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως.

---

1. *πέν τε* *V. 3. *τὸν Αἰσχύλον Ἀριστοφάνης* | *Ἀριστοφάνης τὸν Αἰσχύλον* A. B. et, nisi quod *Αἰσχίων*, V. Aristophanis locus est Nub. 1371. 6. *Ἀλλὰ καὶ τήνδε αὐτῷ* | Epigr. Hadriani I, 7. Anthol. Pal. VI, 332. *Ἀλλὰ σύ οἱ καὶ τήνδε, Κελαινεφές, ἐγγυάλιξον Κρῆναι ἐυκλειῶς δῆριν Ἀχαιμενίην.* 8. Post *ὕδωρ* omisi cum A. V. *Καὶ κρηναῖος ποτός*, dictionem illam Sophocleam (Phil. 21. Trach. 14.), quam ignorat etiam Herod. Epimer. p. 68. 9. *κάρα*] *κάρη* E. *κάρει* B. Etymol. Gud. p. 345. f. *ἀπὸ τοῦ κάρα καὶ κορυφὴν εἶναι τοῦ ῥεύματος, καὶ* (i. ἢ) *κόρη νάματος· καὶ γὰρ αἱ κρῆναι θυγατέρες τῶν ποταμῶν εἰσι.* 11. *Κρηνίς* om. vulg., servat *V. 13. *Λεσχίδην*] *τὸν Λεσχίδην* A. E. *V. 15. *Θεμέλιον*] *Θεμέλιος* A. B. Lex. Bachm. p. 283. et Photius. Mox cum *ὑποβάθρα* sub finem articuli legeretur, Gaisf. ordinem mutavit cum A. Photius nihil agnoscit praeter *ὑποβάθρα*. Zon. p. 1253. *Θεμέλιον. ὑποβάθρα. καὶ εἶδος ὑποδήματος.* 17. Quae post *γυνή* extabant ex v. *Κρισσαία* repetita, *καὶ Κρής. καὶ Κρησσαία (Κρησαῖα V.) θάλασσα. Κρισσαῖος (Κρισαῖος B. V.)* *δὲ κόλπος*, omisi cum A. 18. *Κρησέρα*] De voce hac vide omnino Etymologum. *Küst. κηφίνων* A. 19. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 1026. (983.)

1. *Κρήσιος*] *Κρήσιος* dedi cum A. B. E. V. item mox cum *V. Exemplum tetigit Wesseling. in Diod. V, 84. 3. *Κρησσός* et *Κρηστωνία* om., ni fallor, A. V. *Gaisf.* Siletur *V. qui firmat commentum illud glossae *Κρηστωρεύς*, om. vulg. 6. *Κρησφύγετα*] Lex. Bachm. p. 283. Similiter Schol. Luciani Apol. p. Merc. Cond. 11. Differt Zon. p. 1256. Dionys. Hal. p. 211. Toupius, *κρησφύγετα τοῖς ἐκγόνοις* ex Aeliani N. A. XIII, 5. Gaisf. attulerunt. *στενά*] Sic habent omnes editt. sed male. Ex Hesychio [qui quidem *στεγνά*] enim rescribendum est *στεγανά*: ut Portus etiam monuit. *Küst. στενὰ* et Photii MS. (ubi ed. *στεγνά*) et Lex. Seg. Vid. Kuhn. in Polluc. I, 10. 7. *ὀχυρώματα*] Vid. Gl. Herodoti V, 124. *καὶ καταφυγή* om. Photius. 8. *τοὺς Κρητιαεῖς οἱ νησιῶται* | *Κρησαεῖς τοὺς νησιώτας* A. V. *Κρητιαεῖς τοὺς νησιώτας* B. E. *V. *Κρῆτες τοὺς νησιώτας* Photius et Lex. Bachm., cuius MS. *Κρῆτας τοὺς ν.* Eustathius in Od. *λ'*. p. 1688. *ἐξεκάθηρε λησιῶν τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ φεύγοντες τοῦτον ἐκάλουν κρησφύγετα τὰς καταγωγὰς τῆς ἐκ τοῦ τοιούτου Κρῆτος φυγῆς αὐτῶν. Θαλαττοκρατοῦντας*] *Θαλαττοκρατοῦντες* A. B. E. *V. *Θαλαττοκρατοῦνται* recte Photius et Lex. Seg. Aut mendosum est *ἔφυγον*, cum expellendi notio requiratur, aut ordo verborum per synchysin talis instituendus, *οἱ δὲ φασι τοὺς νησιώτας ὅτι Κρηταεῖς . . . ἔφυγον*: velut dixit Menander historicus p. 415. *Χοσρόην μὲν γὰρ — ἔφη ὡς . . . ἔπραξεν ἄν.* 12. *πληθυντικῶς*] *ἀπὸ εὐθείας τῆς Κρηταιεύς* A. B. V. et fere E. Vide Callim. h. Dian. 205. 15. *Κρητίζειν*] Vide Meursium in Creta p. 143. *Küst.* Vid. Zenob. IV, 62. et Plut. Lysand. 20. infra v. *Πρὸς Κρῆτα κρητίζων.* 19. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 736. 20. *τὸν Κρητικὸν*] *τὸ Κρ.* A. B. V. Ox. E. commendatum a Toup. I. p. 363.

Cum agri alba nive conspersi sunt. *Κρημνοί.* Eminentes montium partes. Et Aristophanes Aeschylum vocat *κρημνοποιόν*, tanquam verborum pondera iactantem. *Κρῆναι.* *Sed et hoc bellum Persicum feliciter et cum gloria ei conficiendum praebe.* *Κρηναῖον ὕδωρ.* *Κρήνη.* Fons. formatum est a *κάρα*: unde fit *καρήνη*, *κρήνη*. fons enim caput est fluminis. vel *κρήνη* est quasi *κόρη τοῦ νάματος*: nam fontes etiam nymphas vocant. *Κρηνές.* *Κρηπιδούμενος.* Qui crepidas induit. *Primum interrogavit Leschiden poetam, dum crepidas induit.* *Κρηπίς.* Fundamentum. item calceamenti genus, quasi fulcrum pedibus subiectum. *Κρῆσσα.* Mulier Cretica. *Κρησέρα.* Calathorum tegmen. Aristophanes: *Sed non iam calathorum tegumentum quaerimus.* hoc autem ad vetulam dicitur. *Κρήσιος.* Cretensis. *Cares maris imperium obtinuisse feruntur post Minoem Cretensem.* *Κρησσός.* *Κρηστωνία.* *Κρηστωρεύς.* *Κρησφύγετα.* Loca munita adversus tempestates, castella, perfugium. nonnulli dicunt insulanos, cum metuerent Cretenses, penes quos sub Minoe rege maris imperium erat, in speluncas quasdam se recepisse, easque *κρησφύγετα* appellatas fuisse. *Κρῆτα.* Cretensem. *Κρηταιεύς.* item *Κρηταιεῖς.* *Κρήτη.* Creta insula. *Κρητίζειν.* Cretensium more mentiri. cum enim Idomeneo commissa fuisset aeris inter spolia inventi distributio, is optimum sibi delegit. Et aliud proverbium: *Cretizare cum Cretensibus.* Cretenses enim mendaces erant et impostores. *Κρητικόν.* Genus tunicae. Aristophanes: *Tu vero Creticum cito exue.*

Κρητικόν. τὸ ἀπὸ τῆς Κρήτης.

Κρητικός. ῥυθμός ἐστιν οὕτω καλούμενος. Ἀριστοφάνης·

Ὑπανακινεῖν Κρητικῶς τὼ πόδε.

Κρητῖνος.

Κρῖ. ἡ κριθή. καὶ Ὅμηρος·

Κρῖ λευκόν.

Κρίβανον. οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι κριθῶν βαῦνον. τοντέστι, κάμινον. Καὶ ἄρτος κριβανίτης, ὁ ἐν κριβάνῳ ‖ ὠπτημένος. κρίβανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος, ὃ ἔστι κάμινος. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' ἐξένιζε· παρετίθει δ' ἡμῖν . .
βοῦς κριβανίτας.

Ἀρριανός· Οἱ δὲ ξένια ἔφερον θύννους ἐν κριβάνοισιν ὀπτούς.

Κρίβανος. ὁ φοῦρνος.

Κρίγη. ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Ὡςπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες.

Κριθή. τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον. τὸ δὲ γυναικεῖον μύρτον. Καὶ κριθίδιον, ὑποκοριστικῶς.

Κριθοτράγων. κριθοφάγων.

Κριθωτή. πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, κατοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων.

Κρίκε. συνεσχέθη.

Κρίκος. τὸ κρικέλλιον.

Κρίματα. αἱ οἰκονομίαι. Λαβίδ· Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν. τοντέστι, δικαίως οἰκονομῶν. Καὶ τὰ ὑπὸ Θεοῦ γινόμενα θαύματα.

Κριμισός. ὄνομα ποταμοῦ.

Κρίμνον. διὰ τοῦ ῑ, ἡ κριθή. παρ' Ὁμήρῳ δὲ κατὰ ἀποκοπὴν λέγεται κρῖ·

Ἑστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι.

Καὶ πολύκριμνος ἡ πολύκριθος. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχων ἅλα, καὶ δύο κρίμνα.

Καὶ Βάβριος·

Ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
ὑφ' ἣν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω.
κρίμνον δὲ τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου.

---

1. Glossam habet *V. marg. ἀπὸ] τὸ ἀπὸ A. Suppleas cum Photio βραχὺ ἱμάτιον. 3. Ἀριστοφάνης] Eccles. 1200. (1157.) Cf. v. *Μέλος*. 4. ὑπανακινεῖ *Κρητικῶ* Ox. Post *Κρητικῶς* addendum *οὖν*. 5. *Καὶ Κρηφαγία* post *Κρητῖνος* omisi cum A. V. 6. Ὅμηρος] Il. ε'. 196. 8. *Κρίβανον. οἱ Ἀττικοὶ λέγ.*] Ex Schol. vetustiore Aristoph. Acharn. 86. λέγουσι] λέγουσιν οἷον Photius, *οἱονεὶ* in diversa oratione etiam Schol. 12. *Εἶτα ἐξένιζε· παρετ.*] Locus hic ex Aristophane sic rescribendus et distinguendus est: *Εἶτ' ἐξένιζε· παρετίθει δ' ἡμῖν ὄλους Ἐκ κριβάνου βοῦς.* Vide etiam Athenaeum lib. IV. p. 130. qui eundem locum Aristophanis adducit. *Küst.* *Εἶτα* libri. Sed vulgarem scripturam, id est *καὶ κριβανίτας* Küsteri vel *βοῦς καὶ κριβανίτας* Med. cum B. E., a corruptione vocis *ὅλους* fluxisse docet etiam *βοῦς κριβανίτας* A. V. quod *ὁπτοὺς ἐκ κριβάνου βοῦς* refinxit E. marg. Itaque noli dubitare quin Suidas reliquerit *ὅλους ἐκ κριβάνου βοῦς*. 14. *Ἀρριανός*] De Rebus Indicis p. 562. *Küst.* C. 28. *θύννους* | *θαύνους* V. *κριβάνοις*] *κριβάνοισιν* A. E. V. Schol. et Arr. 16. *φοῦρνος*] Quae sequuntur in edd. ante Gaisf. *Καὶ παροιμία· Ἄννος κρίβανον. ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων. Ἄννος γὰρ Αἰγύπτιος εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὀπτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον*, habet in marg. A. om. V. et magna ex parte E. Scilicet ex v. *Ἄννος Κρίβανον* repetita. 17. *Κρίγη καὶ τρισμός*] *καὶ τρισμὸς* om. A. B. E. V. Schol. Aristoph. et, unde haec profecta sunt, Suidas v. *Κεκριγότες*. Itaque frustra *κριγμὸς* tentabat Portus, probante Küstero, quod ipsum praestat Zon. p. 1250. alterum tamen agnoscens p. 1254. 18. *Ἀριστοφάνης*] Av. 1520. 20. *Κριθή. τὸ τῶν ἀνδρ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 965. ubi tamen pro *μύρτον* legitur *βύσσον* [immo *βύρσον*]: minus recte ut puto. *Μύρτον* enim membrum muliebre significare ex grammaticis notum est: *βύσσος* autem significare haud sane alibi me legisse memini. *Küst.* Vid. Hesych. v. *Βύττος* et Suid. v. *Σάραβον. Toup. MS.* 21. *κριθίδιον*] *κριθίδιον* A. V.

1. *Κριθοτράγων*] Aristoph. Av. 234. 2. *Κριθωτή*] Ex Harpocratione. 5. *Κρίκε*] De hac voce vide omnino Etymolog. *Küst.* V. Il. π'. 470. *συνεσχέθη* etiam Zon. p. 1258. *συνεχέθη* A. *συνηχήθη* Martinus apud Albert. in Hesychium, *συνεχύθη* Tittmannus. 6. *Κρίκος*] *Κρίκα* V. Cf. Zon. p. 1249. 7. *οἰκονομίαι*] V. addit *Κρῖμα*. Seqq. usque ad *οἰκονομῶν* sunt ex Ps. IX, 17. cum explicatione Theodoreti. 9. Post *θαύματα* delevi *ἔστιν ἐν τῷ Δικαιώματα* cum V. Habet A. in marg. 10. *Κριμισός*] *Κριμνισος* A. *Κριμνησός* V. cuius scripturae servavit indicia locus laceratus Etym. Gud. p. 347. 40. *Κριμισὸς δὲ κωμητὸς πόλις.* „Vide quae disputavit Cluverius de h. v. Sicil. p. 266." *Gaisf.* Potissimum vero Heyn. in Virg. A. V, 38. 11. *Ὁμήρῳ δὲ*] *δὲ* om. A. E. V. Vid. Il. ε'. 196. Cf. v. *Κρημνώδη*. Utraque glossa collata licet emendare Boisson. Anecd. IV. p. 388. *κρίμνος δέ ἐστιν ἡ κριθή. πλὴν τοῦ κρήμνος τὸ χάος*: similiterque Zon. p. 1249. 12. *λέγεται*] *λέγεται κρῖ· ἑστᾶσι* (*ἑστῶσι* A.) A. B. E. V. 13. *λεπτὸν* Med. *ἐρεπόμενοι* *V. Ceterum v. Zon. p. 1256. 14. *πολύκριθος ἡ πολύκριμνος*] *πολύκριμνος ἡ πολύκριθος* A. B. V. *καὶ ἐν Ἐπιγρ.* tacite Gaisf. cum *V. 16. Versus Leonidae Alex. XXX, 3. Anthol. Pal. VI, 302. 19. *Ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξ.*] Fragmentum hoc Babrii referendum est ad fabulam de mure rustico et urbano, quam habes apud Horat. lib. II. Sat. 10. *Küst.* Apud Tyrwhitt. p. 40. Knoch. p. 167. 21. *κρίμνον*] *δὲ* addunt A. V.

Κρητικόν. Creticum. *Κρητικός.* Creticus vocatur rhythmus quidam. Aristophanes: *Cretice pedes lente movere.* *Κρητῖνος.* *Κρῖ.* Hordeum. Homerus: *Hordeum album.* *Κρίβανον.* Attici sic vocant furnum, in quo hordeum coquitur. Et *Κριβανίτης* panis ille qui in clibano coquitur. *κρίβανος* vero compositum est ex *κρῖ*, hordeum, et *βαῦνος*, quod est caminus. Aristophanes: *Deinde nobis hospitio exceptis apposuit integros boves in clibano assatos.* Arrianus: *Illi vero xeniorum loco afferebant thynnos in clibanis assatos.* *Κρίβανος.* Furnus. *Κρίγη.* Stridor, quem morientes dentibus edunt. Aristophanes: *Ut Illyrii stridentes.* *Κριθή.* Membrum virile. at muliebre vocatur *μύρτον*. Et *κριθίδιον*, diminutivum. *Κριθοτράγων.* Hordeum comedentium. *Κριθωτή.* Urbs Chersonesi, ab Atheniensibus cum Miltiade illuc profectis condita. *Κρίκε.* Stridorem edidit. *Κρίκος.* Annulus. *Κρίματα.* Iudicia. David: *Dominus cognoscitur iuste iudicans.* sive res hominum iuste gubernans. *Κρίματα* etiam vocantur miranda Dei opera. *Κριμισός.* Nomen fluvii. *Κρίμνον.* Per ῑ, hordeum. apud Homerum vero per apocopen dicitur *κρῖ*. *Hordeum album comedentes.* Et *πολύκριμνος*, hordeo abundans. in Epigrammate: *Senex ille sua sorte contentus, qui salem habet et duo grana hordei.* Et Babrius: *Ego vero a tenui gleba non recedam, sub qua hordeum securus et absque metu comedere possim.* *Κρίνον* autem crassior farinae pars est.

Κρινάμενος. ἐπιλεξάμενος.

Κρίνε. δίκαζε.

Κρίνεσι στεφανοῖς. τοντέστιν, αἱ λοιδορίαι αἱ παρὰ σοῦ στέφανοί μοί εἰσιν ἐκ κρίνων. κέκλιται δὲ ἀπὸ τοῦ τὸ κρίνος, ὡς τὸ τεῖχος. οἱ δὲ φασι μεταπλασμὸν εἶναι.

Κρῖνις. ἱερεὺς Ἀπόλλωνος.

Κρίνον. τὸ ἄνθος. ἀπὸ τῆς διακρίσεως. διὸ καὶ τὰ τῆς διακρίσεως λέγεται κρίνον εὐμάρωνον καὶ ταχὺ διαπῖπτον. διὸ καὶ ἡ κολόκυνθα κρίνον
370 *λέγεται, καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν. αὕτη δὲ ἡ κολόκυνθα Μηδικόν ἐστιν ὄνομα.*

Κρῖνόν μοι Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην.

Κρινωνία. ὁ τῶν κρίνων λειμών.

Κριοκοπεῖν. τὸ τοῖς κριοῖς τοῖς μηχανικοῖς πολιορκεῖν. Οἱ δὲ τοὺς πύργους κριοκοπεῖν ἐπεχείρησαν.

Κριός. δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Καὶ Κριόθεν, ἐπίῤῥημα, ἢ Κριῆθεν.

Κριός. τὸ μηχάνημα τὸ πολιορκητικόν. καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι προσπίπτει τε ῥύμῃ καὶ πάλιν ἐπανέρχεται, καὶ τοῦτο συνεχῶς ὥσπερ μαχόμενον ποιεῖ. ἔστι δὲ κεραία μεγάλη κριοειδής, καὶ αὐτῆς τὸ πρόῤῥον τῆς ἐμβολῆς σεσιδήρωται ἐπὶ πολύ, ὥστε μήτε ἀποκαυλίζεσθαι μήτε ἐμπίπρασθαι.

Ὅτι προτομὴ λέγεται τὸ πρόσθεν μέρος. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑπερμεγέθης ἰσιῳ νηὸς παραπλησίαν ἐστόμωται δὲ παχεῖ σιδήρῳ καὶ' ἄκρον ἐς κριοῦ προτομήν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένος. κατασωρεῖται δὲ κάλοις μέσοις ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγγος ἑτέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ἐπισηριγμένος, ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ καιόμενον, τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ προσανέχοντι σιδήρῳ· καὶ οὐδεὶς οὕτω

---

1. *Κρινάμενος* | Il. *ι*. 521. *Κρινόμενος* A. *Κρινομενος* E. Tum *κοιμᾶ. Κρινα δ.* A. marg. 2. *Κρίνε* | Om. V. 3. *Κρίνεσι στεφανοῖς* | Aristoph. Nub. 914. 7. *Κρῖνις. ἱερεὺς Ἀπολ.* | De eo vide Scholiastam Homeri in Il. *ά*. 39. *Kust.* Eadem Herod. Epimer. p. 68. Scripsi *Κρῖνις*. 8. *Κρίνον* | Eadem fere habet Etymol. Gud. p. 347, 46. *Κρίνον ἀπὸ τοῦ διακρίνειν· διὸ καὶ τὰ τοῦ διακρίνειν λέγεται κρίνον εὐμάρωνον ὑπῖπτον καὶ ταχὺ ἀποπίπτει. διὸ καὶ λέγεται κρίνον καὶ ἡ κολόκυνθα· ἐκ γὰρ τοῦ κρίνειν λέγεται ἡ κολόκυνθα, ἀλλ' ἀποπίπτει. διὸ τοὺς πτωχοὺς καὶ νεκροὺς κρίνα. αὕτη δὲ ἡ κολόκυνθα Μηδικόν ἐστιν ὄνομα.* 10. *κρίνον κολόκυνθα* om. V. Schneid. in Theophr. T. III. p. 513. „Si *κολόκυνθα* genus cucurbitae eodem vocabulo fuit appellatum, uti refert Suidas, id ad florem cucurbitae album et forma fere similem referendum est." 11. *καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν* | Huc spectat proverbium, *κρίνον γυναίοις*: quod a paroemiographis quidem praetermissum est, sed extat apud Iulianum Orat. VI. p. 341. ubi vide Petavium. *Kust.* 13. *Κρίνόν μοι* | Psalm. XXV, 1. 14. Post *ἐπορεύθην* omisi cum V. quae A. in marg. habet: *Κρίνα δὲ τὸ δικάζω (κατιδτάζω* A.). *Κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.* Est locus Matth. XIX, 28. Cf. Georg. Lecap. p. 68. 15. *λειμών* | Statim Gaisf. delevit annotationem ex v. *Ῥοδωνιά* haustam, *ὥσπερ ῥοδωνία, ὁ τῶν ῥόδων· καὶ ἰωνιά, ὁ τῶν ἰων*, cum A. B. E. V. 17. *Οἱ δὲ τοὺς πύργους κριοκ.* | Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I. c. 42. *Kust.*

1. *Κριός*] Meursius in libello de Popp. Att. rescribendum monet *Κριᾶα*: quem vide. *Kust.* *Κριὸς* Schol. Aristoph. *Κριόθεν* | Scribe *Κριῶθεν*: ut recte habet Schol. Aristoph. Av. 646. unde Suidas. *Kust.* 2. *Κριῆθεν* | Non dubito quin Suidas initio scripserit *Θριῆθεν*, et respexerit ad locum illum Comici Av. 646. *Ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πειθέταιρος. Τῷ δὲ τί; Εὐκλείδης Θριῆθεν.* Ibi enim vetus Enarrator, quem grammaticus noster hic sequitur, non *Θριῆθεν*, sed *Κριῶθεν* olim legit: quamvis *Θριῆθεν* etiam in quibusdam exemplaribus exaratum fuisse idem simul observet. Hanc igitur lectionum diversitatem et Suidas hic innuere voluit: apud quem proinde Meursius de Popp. Att. v. *Κριᾶα* pro *Κριῶθεν* male reponendum putat *Κριῶθεν*. *Kust.* 3. *καὶ τὸ* | *καὶ* om. A. *μηχάνημα* | Conf. Veget. IV. Vitruv. X, 17. Procop. Bell. Goth. IV. p. 334. *Reines.* Vid. Bell. Goth. I, 21. *Gaisf.* 8. *ἀποκαυλίζεσθαι* | *ἀπαυλίζεσθαι* V. 9. *προτομὴ — τύπτει* om. V. *Ὅτι* tacite Gaisf. Dubites hunccine in locum an in v. *Προτομή* irrepserit appendicula. *εμπρησθαι* | *πρῆσθαι* A. B. omisso *αὐτοῦ* post *μέσος*. 10. *δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἰσιῳ νηὸς παραπλ.* | Tota haec descriptio arietis bellici sumpta est ex Iosepho de Bello Iud. III, 9. p. 843. [III, 7, 19.] eademque repetitur infra v. *Προτομή*: ut Pearsonus etiam observaverat. *Kust.* 11. *νηὸς* | *ἰσικὸς* A. *σιδήρῳ παχεῖ* | *παχεῖ σιδήρῳ* A. 12. *ἀφ' οὗ* | *ἀφ' ἧς* A. 13. *τετυπωμένος* scribitur in v. *Προτομή*. *κάλοι* B. E. *μέσοις* | Lego *μέσος*. 14. *ἑτέρας* | Sic recte Iosephus, et ipse Suidas infra v. *Προτομή*. At priores edit. | et A. B. E. | male *ἑκατέρας*. *Kust.* 15. *ἐπισηριγμένος* B. Mox scribendum *ἀνωθούμενος δέ*. 16. *καὶ τῶν* | *καὶ* om. A. B. E. 17. *ἀθρόως* om. E. *ἀναπρησάντων* | Lege *ἐπιβρισάντων*, ut habet Iosephus loco laudato et ipse Suidas infra v. *Προτομή*. *Kust.* *ἐπιβρισάντων* A. *ἐπιπρησάντων* E. 18. *προσανέχοντι* | Recte *προσπέχοντι* Iosephus.

Κρινάμενος. Qui delegit. *Κρίνε.* Iudica. *Κρίνεσι στεφανοῖς. Lilliis me coronas.* hoc est, quae in me effundis convicia, sunt mihi coronarum instar ex lilliis contextarum. est autem a nominativo *κρίνος*, ut *τεῖχος*. alii vero dicunt esse metaplasmum. *Κρῖνις.* Apollinis sacerdos. *Κρίνον.* Lilium. sic dictum *ἀπὸ τῆς διακρίσεως*. Quare etiam *τὰ τῆς διακρίσεως* vocatur lilium, quod facile marcescuit et celeriter decidit. ideo etiam cucurbita vocatur lilium. et pauperes etiam vocantur lilia. *κολόκυνθα* vero nomen est Medicum. *Κρῖνόν μοι Κύρ. Iudica mihi Domine, quoniam in simplicitate mea ambulavi.* *Κρινωνία.* Liliorum pratum. *Κριοκοπεῖν.* Arietibus bellicis oppugnare. *Illi autem turres arietibus tundere coeperunt.* *Κριός.* Pagus Atticae. Et *Κριόθεν* vel *Κριῆθεν*, adverbium. *Κριός.* Machina bellica obsidendis urbibus: sic dicta, quod magna vi incidit, et deinde retrocedens ictum iterat, idque crebro facit quasi pugnans. est autem trabe ingens, arieti similis, et rostrum habens, cuius pars prominens longo ferro munita est, ne frangatur vel comburatur. — Pars eius anterior vocatur *προτομή*. Aries autem hac ratione fabricatus est. trabs est ingens, malo navis similis, quae in parte summa crasso ferro munita, et ad arietis similitudinem (unde etiam nomen accepit) efficta est. medius autem ex trabe alia velut ex libra funibus suspensus pendet, firmis palis utrimque fultus: idemque a magno virorum numero retrorsum actus, et

καρτερὸς πύργος ἢ περίβολος πλατύς, ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσειε· τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης καθαιρεῖ τὰ τείχη.

Κριός. ὁ τὸ κάρα ἱέμενος. Ὡς ὁ κορύπτων ἤλασν ὀπίσω. Καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστάσεσι κριὸς καλεῖται τὸ κεράμιον τὸ πρῶτον, ᾧ τὰ λοιπὰ ἐπιτηρεῖται.

Κριὸς ἀσελγόκερως. τὸν μεγαλόκερών φησι Πλάτων ὁ κωμικός. τὸ γὰρ ἀσελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολάστων ἐλάμβανον οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων.

Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας φασὶ κυρίττειν τοὺς θρεψαμένους ὃ ἔστι πλήττειν.

Κριοῦ διακονία. παρὰ τὴν παροιμίαν· 377
Κριὸς τὰ τροφεῖα. κυρίττει γὰρ τοὺς τρέφοντας.

Κριωεύς. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριώα.

Κρίσσα. ὄνομα πόλεως, καὶ ἰχθύος.

Κρίσαμις. Κῶος. οὗτος ἦν πολυθρέμματος. τούτῳ φασὶν ἔγχελυν τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἁρπάζειν, καὶ τὸν Κίσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα παγγενῆ ἀπολέσθαι.

Κρισσαία θάλασσα, καὶ Κρισσαῖος κόλπος.

Κρίσεως. δοκιμασίας, ἀκολουθίας. Ἀλκιμανός·

---

1. *πύργος καρτερὸς*] *καρτερὸς πύργος* A. *ὃς κἂν τὰς πρώτας πλ.*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. [et B. E.] *ὃς οὐκ ἂν τὰς πρ.* quod non placet. Iosephus loco laudato habet, *ὃς καὶ τὰς πρ.* [Immo *ὃς κἂν . . . ἐνέγκαι, κατισχύει τῆς ἐπιμονῆς*] At Suidas infra v. *Προτομή*: *ὃς ἂν τὰς πρ.*, secundum quam lectionem locus hic ita vertendus erit: *qui vel primos ictus sustinere possit.* Quomodocunque vero scribas, locus hic non satis cohaerere videtur cum iis quae sequuntur: in quo proinde vertendo sensus potius quam verborum rationem habui. *Küst.* 3. *καθαιρεῖται*] *καθαιρεῖ* A. B. 4. *τὸ κάρα*] *τῷ κάρᾳ* E. et ut videtur B. *τῷ κέρατι* Etymol. Gud. p. 347, 17. Tum *ὡς ὃ κε ῥύπτων* E. *ὡς ὁ κορύπτων* Etym. Gud. Non intelligo hoc quicquid est scriptoris cuiuspiam fragmentum. 5. *Καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστ.*] Locus hic mendosus et obscurus, quem ita interpretatus sum, ac si pro *οἰνικαῖς* legeretur *ὠνικαῖς*. Ex lectione enim vulgata, quae ne Graeca quidem est, sensum nullum elicere potui. *Küst.* *Ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστάσεσι* L. Bos exponit *in venditionibus vinariis*, Animadv. p. 140. [immo 165.] Heraclid. in Polit. Aphytaeorum: *Φασὶ δέ ποτε ξένον πριάμενον οἶνον μὴ ἀναλαβεῖν, ἐπιζητοῦντος αὐτὸν τοῦ πλοῦ· καταλιπεῖν δὲ αὐτὸν ἐν τῇ ἀποστάσει οὐδενὶ παραδόντα:* ubi sane locum videtur significare publicum, in quo vinum vendebatur; nam quod Cragius dedit *in abitu* prorsus alienum est. An huc pertineat *ἀπόστασις ἔργων* apud Phrynichum p. 50. non facile dixero. *Hemst.* Locus integerrimus, si quis alius et *ἑλληνικώτατος*. Quod et recte adnotavit Bos in Suidam. Sed sensum huius loci nemo vidit. *Αἱ οἰνικαὶ ἀποστάσεις*, quod omnes fugit, sunt *cellae vinariae.* Schol. Aristoph. Equit. 997. *Μέγονται δὲ ξυνοικίαι καὶ αἱ μικραὶ οἰκίαι καὶ ἀποστάσεις.* Atque ita intelligendus Strabo lib. XVII. *Εἶτα τὸ Καισάριον καὶ τὸ Ἐμπορεῖον καὶ αἱ ἀποστάσεις.* Heraclides in libello *περὶ πολιτειῶν*, cap. de Aphytaeis: *Δικαίως καὶ σωφρόνως βιοῦσι· καὶ ἀλλοτρίων οὐ θιγγάνουσιν, ἀνερριμένων τῶν θυρῶν. φασὶ δέ ποτε — ἐν τῇ ἀποστάσει οὐδενὶ παραδόντα.* — Quare Suidae locum, qui neutiquam sollicitandus est, ita tandem interpretandum esse censeo: *Et in cellis vinariis, testa prima, ex qua reliquae aestimantur, Κριὸς appellatur. Toup.* I. p. 364. Huic ut solet nihil suo commento verius esse videbatur. Equidem tabernas vel vicum vinarium sive quod hodie fertur *Bazar* intelligo. Vide dicta in v. *Ἀπεμπολή*. 7. *ἐπιτηρεῖται*] *ἐνήρεισται* Etym. Gud. 8. *Κριὸς ἀσελγ.*] Hesychius uberrime haec persecutus etiam illa tradidit: *ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς.* 12. Proverbium *Κριοῦ τροφεῖα ἐκτίνειν* usurpavit Libanius de Vita sua T. I. p. 24. Attigit Valck. in E. Phoen. 44. 13. *ἀχαρίστων*] Pergit Photius: *ἐπὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσιν.* Ac similiter Arsenius p. 323. et Hesychius.

3. *παρὰ*] *περὶ* A. Debuerant haec cum glossa superiore conflari. Ceterum Hesychius arguit hoc proverbium a fabulari puerorum doctrina esse profectum. 5. *Κριωεύς*] Ex Harpocratione. *Κριῶα*] *Κριὼ* A. *Κριώα* dedi cum Harp. et Photio. 6. *καὶ ἰχθύος* om. A. *καὶ ἰχθῦς* *V. 7. *Κρίσσαμις. Κῶος. οὗτος ἦν πολυθρ.*] Eadem leguntur apud Zenobium et Hesychium: sed quorum prior pro *Κρίσσαμις* habet *Κίσσαμις. Küst. Κρίσαμις* dedi cum Hesychio et A. item infra. 8. *Θεῖν καὶ τὸ κάλλιστον*] *Θεῖν καὶ* Gaisf. delevit cum A. E. V. et Photio. Tum *γὰρ* addunt A. B. E. V. post *τό*. „*Θεῖν*] *ἐλθεῖν*: nam longius abesset *φανῆναι*, quod tamen cum Zenobio et Hesychio magis congruit." *Hemst.* 10. *καὶ ὄναρ*] *καὶ* om. A. E. V. Phot. Hesych. 11. *παγγενῆ*] Sic etiam Zenobius et Hesychius. At Photius in Lexico rectius *παγγενεί*: quod dictum est eodem modo quo *πανδημεί, πανοικεί*, et similia. *Küst.* 12. *Κρισαῖος κόλπος, Κρισσαία δὲ θάλασσα*] *Κρισσαία θάλασσα, καὶ Κρισσαῖος κόλπος* A. *Κρ. Θ. καὶ κρ. κόλπος δέ* V. Quae similiter extiterant sub v. *Κρῆσσα*. Immo cum Herod. Epim. p. 68. *Κρισαῖος τῆς θαλάσσης.* Zon. p. 1256. *Κρισσαῖον πέλαγος.* 13. *ἀκολουθίας*] Sic etiam legitur in Lexico Photii inedito, sed mendose, ut puto. Scribendum enim potius existimo *ἀληθείας. Küst.* Imperite admodum vir doctissimus. Ita enim locuti sunt Graeci recentiores. Hesych. *Κρίσιν, ἀκολουθίαν.* Theodoret. Hist. Eccles. II, 16. *Διόπερ εἴ σου δοκεῖ εὐσεβείᾳ, κριτήριον συναθῆναι κέλευσον, καὶ εἰ ὀρθείη Ἀθανάσιος ἄξιος καθαίρεσης, τότε κατὰ τὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τύπον ἐξενεχθήσεται ἡ κατ' αὐτοῦ ψῆφος.* Hinc Photius Epist. II. p. 56. *Παρὰ τὴν παραδοθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν, contra regulas ecclesiasticas. Toup.* I. p. 365. *Ἀλκιμανός* cum seqq. om. V. Aeliani fragmentum compares cum eiusdem simillimo sub v. *Ὑγρῶς.*

---

ab iisdem rursus magno impetu antrorsum impulsus muros ferreo rostro tundit: neque ulla est turris tam valida, nec muri adeo crassi qui quamquam primos impetus ferre possint, crebro tamen repetitis ictibus non evertantur. *Κριός.* Dictum quod acies caput iactat. *Ut eorum petens retro pellebat.* Item *κριὸς* in vinariis horreis appellatur maximum vas, ex quo reliqua aestimantur. *Κριὸς ἀσελγόκερως.* Sic a Platone Comico vocatur aries magna habens cornua. *ἀσελγὲς* enim apud veteres non solum de intemperantibus et lascivis dicebatur, sed etiam de magnis. *Κριὸς τροφ. Aries mercedem pro alimentis persolvit.* proverbium in ingratos. aiunt enim arietes, postquam enutriti sunt, cornu petere eos qui aluerant ipsos. *Κριοῦ διακονία.* Arietis ministerium. dictum ad exemplum illius proverbii: *Aries mercedem pro alimentis.* aries enim cornibus petit, a quibus alitur. *Κριωεύς.* Crioa est pagus tribus Antiochidis. *Κρίσσα.* Crissa. Nomen urbis et piscis. *Κρίσαμις.* Crisamis, Cous, pecoris dives erat. hic cum anguillam quae pulcherrimam ovem ei rapuerat, occidisset, anguillam in somnis ei apparuisse seque sepeliri iussisse tradunt. quod cum ille neglexisset, cum toto genere interisse fertur. *Κρισσαία θάλασσα.* Crissaeum mare. item Crissaeus sinus. *Κρίσεως.* Iudicii, regulae. Aelianus:

Κρίσεως δ' ὡς ἐν ἀκολάστοις εὐθείας οὐ διήμαρτε περὶ τὴν αἵρεσιν τῆς μιμάδος. σὺν κάλλει γὰρ λαμπρῷ τοῦ σώματος ποικίλως ἤσκητο τὴν εὐαπάτητον παιδείαν. Καὶ αὖθις· Τοσοῦτον προέλαβε τῇ φυγῇ πῆς κρίσεως τῆς περὶ τὴν μάχην.

Κρίσις. ἐξέτασις, ψῆφος, βάσανος.

Κρίσκης. ὄνομα κύριον.

Κριτικόν. τὸ κρίσιμον.

Κριτός. ὁ κρινόμενος. Κριτός, ἐπίλεκτος, καὶ ὁ κρινόμενος. Κριτὴς δέ, ὁ κρίνων.

Κρίτων, [3]Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής· ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην, καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογίαν.

Κρίτων, Ἱεριώτης· πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία· ἱστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά, Συρακουσῶν Κτίσιν, Περσικά, [Σικελικά,] Συρακουσῶν Περιήγησιν, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

Κρίτων, Νάξιος, ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀκταετηρίδα· ἣν Εὐδοξίου φασί.

[11]Κρόβυζοι. ὄνομα ἔθνους. 3-8

Κροβύζου ζεῦγος. ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ σπενδομένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κροβύζου τινὸς πορνοβοσκοῦ, δύο ἐχόντος ἑταίρας ἐπὶ ὀλέθρῳ πολλῶν. Κροβύζου οὖν ζεῦγος ἐπὶ διασυρμῷ δύο ὁμονοούντων· οὓς πρότερον τοῦ ἀναπνεῖν φασιν ἢ τοῦ κακουργεῖν παύσασθαι.

Κροαίνων. τοῖς ποσὶ κρούων, ἢ ἐπιθυμῶν.

Κρόκη. ῥοδάνη. Καὶ κροκύφαντος· ὅτι διὰ

---

3. εὐαπάτητον] εὐαπάτητον mutandum videtur in εὐαπατηλόν: ubi cogitandum de illa ἀπάτῃ, qua nos falli volumus in iis artibus, ubi σοφώτερος ὁ ἀπατηθεὶς τοῦ μὴ ἀπατηθέντος, ut est in nobili dicto Gorgiae ap. Plutarch. T. II. p. 348. C. Conf. Spanhem. in Aristoph. Ran. 941. *Iacobs.* in Wolfii Anal. T. I. p. 106. 4. Καὶ αὖθις] Cum seqq. tacite delevit Küsterus. Habent edd. cum A. B. E. Siletur *V. 6. Quae post βάσανος extabant, Ὅτι φασὶν οἱ ἔξω, ἡ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βασανιζέτω. καὶ (inter καὶ et ζήτει grandem lacunam posuit sola Med.) ζήτει τὰ λοιπὰ ἐν τῷ Ἀμφισβήτησις, ab A. in marg. conjecta, delevi cum V. 7. Κρίσκης] Κρίσκος E. Lege Κρήσκης: v. Boisson. in Herod. p. 297. Post κύριον extabat mirifica narratio, quam gl. Μοῦσκος diserta laudatio arguit satis vetustam esse: Πρίσκος ὄνομα τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· ὃν κατακτείνει ἄκριτον, ἤδη τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξιωθέντα τιμῆς, εἰς ὑποψίαν ἐλθόντα τοῦ Φαύστῃ τῇ μητρυιᾷ συνεῖναι, τοῦ τῆς φύσεως θεσμοῦ μηδένα λόγον ποιησάμενος. τῆς δὲ Κωνσταντίνου μητρὸς Ἑλένης ἐπὶ τῷ τηλικούτῳ πάθει δυσχεραινούσης, παραμυθούμενος αὐτὴν ὥσπερ ὁ Κωνσταντῖνος κακῷ τὸ κακὸν ἴάσατο μεῖζον. βαλανεῖον γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκπυρώσας, τούτῳ τὴν Φαύσταν ἐναποθέμενος ἐξήγαγε νεκράν. ζητητέον δὲ εἰ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι τοῦτο ἐποίησε. Eam expunxi, cum A. in marg. posuerit. Πρίσκος δὲ] Κρίσπος est apud Zosimum [II, 29.] p. 684. unde totum hunc locum Suidas descripsit, ut Pearsonus recte observavit. Vide etiam infra v. Πρίσκος. *Küst.* Κρίσπος esse legendum docuit Rad. Forner. Rec. Quotid. I, 26. itaque sine dubio scripsit Suidas, ut satis ex serie litterarum patet: nam separanda sunt Κρίσκης ὄνομα κ. quae nihil ad sequentem articulum pertinent, ac deinceps Κρίσπος ὄνομα etc. δὲ insertum a librariis, qui iunxerunt diversa. De re ipsa vide Apollin. Sidon. V. Ep. et Sirmond. p. 561. *Hemst.* δὲ om. B. V. ζητητέον δὲ] καὶ ζ' εἰ A. Mox αὐτὸν post βαπτισθῆναι V. βαπτισθῆναι αὐτὸν τοῦτο γέγονε A. 8. Post κρίσιμον delevi cum A. V. glossam ex v. Λεξίος invectam: Κριτίας (Κρίτιος Med.). Τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως ἐπαξίως τυγχάνει ὁ Θηραμένης ἐν τῇ τελευτῇ, Κριτίου κρίναντος αὐτόν. 9. καὶ ὁ ἐπίλεκτος] Κριτὸς ἐπίλεκτος, καὶ ὁ κρινόμενος A. V. Cf. Schol. vulg. Il. ἡ. 434. 11. Κρίτων, Ἀθην.] De hoc et eius scriptis vide Laert. lib. II. *Küst.* Eadem *Eudocia* p. 273. 14. Post ἀπολογίαν omisi cum A. V. quae ex v. Γεσοί erant derivata, Κρίτων. ἔγραψε Γετικά, sive quae B. E. praestant Κρίτων ἐγραψεν ἐν τοῖς Γετικοῖς. Mireris tamen in continua glossa Geticorum nullam iniectam esse mentionem, quae Suidas sex locis protulerit, Stephanus in v. Γετία memorarit. 15. De his Critonibus *Eudocia* p. 267. πόλις δὲ αὕτη Μακεδονίας] πόλε δὲ Μακε[δ] A. αὕτη om. V.

1. Παλληνικά] Παλληνιακά dedi cum A. V. Hoc indice libros edidit etiam Hegesippus. Mox Συῤῥακουσῶν V. bis. 2. Σικελικά] Σικελιακά A. om. V. et Eudocia. 6. Εὐδοξίου] Lege abiecta littera Εὐδόξου. *Hemst.* 7. De Crobyzis locos congessit Albert. in Hesychium. 8. Κροβύζου ζεῦγος] Zenobius et Diogenianus habent Κροβύλου ζεῦγος. At Hesychius Κρωβύλου ζεῦγος, per ω: quae lectio prae reliquis placet. *Küst.* Item Κρωβύλου ζ. pro singulari glossa apud Suidam extabat. 9. σπενδομένων] δύο Gaisf. addidit ex A. V. Equidem desiderabam συνδυαζομένων. δὲ om. A. 12. τοῦ] τὸ A. 14. Κροαίνων. τοῖς π.] Hom. Il. ζ'. 507. de equo ait: Λεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων. Scholiasta in eum locum: Κροαίνων· ἐπικρούων τοῖς ποσίν. ἢ ἐπιθυμῶν. ἢ χρεμετίζων. *Küst.* ἐπιθυμῶν] Hoc sensu v. Κροαίνειν utebatur Archilochus, teste Schol. Ven. Statim delevi ἢ πηδῶν. κροαίνειν καὶ πεδίον, cum A. B. E. V. [V. Zon. p. 1259.] Omisi etiam cum iisdem MSS. Κροκάλη. ὁ αἰγιαλός. *Gaisf.* Hactenus etiam Hesychius. 15. ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται] Sic locum hunc emendavi ex Schol. Aristoph. Vesp. 1137. In prioribus enim editt. [et B. E.] pessime legitur, διὰ κρόκου ὑποφαίνεται. *Küst.* διάκροκος ὑποφαίνεται A. διὰ κρο[κ] ὑποφ. V. διὰ κρόκου ὑφαίνεται Etym. Gud. p. 348.

A recto autem iudicio, ut in rebus venereis, non aberravit circa electionem mimae. nam cum eximia corporis pulchritudine praedita esset, tum egregie norat artificia variis illecebris decipiendi. Et alibi: *Adeo ille probationem refugit, quae per proeltium erat instituenda.* Κρίσις. Exploratio, suffragium, iudicium. Κρίσκης. Crescens. nomen proprium. Κριτικόν. Criticum. Κριτός. Iudicatus. item delectus. Κριτὴς vero, iudex. Κρίτων. Crito, Atheniensis, philosophus, Socratis discipulus et sincerus amicus: cui etiam omnia necessaria suppeditavit. scripsit Socratis defensionem. Κρίτων. Crito, Pieriotes (Pieria autem est urbs Macedoniae), historicus. scripsit Palleniaca, Syracusarum Origines, Persica, [Res Siculas,] Syracusarum descriptionem, De Macedonum imperio. Κρίτων. Crito, Naxius, historicus. scripsit Octaeteridem, quam Eudoxi dicunt esse. Κρόβυζοι. Nomen gentis. Κροβύζου ζεῦγος. Crobyzi biga. dicitur de iis qui per malitiam et improbitatem ineunt societatem. ductum est a Crobyzo quodam lenone, qui duas meretrices in multorum perniciem alebat. Crobyzi igitur biga dicitur ad irridendam duorum concordiam, quos aiunt prius respirandi quam male faciendi finem facturos esse. Κροαίνων. Pedibus pulsans. vel cupiens. Κρόκη. Trama. Et Κροκύφαντος, dictum a κρόκη

κρόκης ὑφαίνεται. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κεκρύφαλον αὐτό φασιν· ὅτι κρύπτει τὸν φάλον, ὃ ἔστιν, ἐξοχὴ τῆς κεφαλῆς.

Κροκόδειλος. εἶδος ζῴου.

Κροκωτός. ἱμάτιον Διονυσιακόν. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἰμ' ἀποσοβεῖν τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.

ἐφόρει γὰρ καὶ κροκωτὸν καὶ λεοντῆν, ὡς Ἡρακλῆς. τοῦτο γὰρ ἦν φόρημα τῷ Ἡρακλεῖ. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. ἐφόρει δὲ τὴν λεοντῆν, ἵνα φοβερὸς ᾖ. Κροκωτός. εἶδος χιτῶνος. Ὁ δὲ ἤσθητο κροκωτὸν χιτῶνα, ὑπὲρ τοῦ πλείονας εἰς αὐτὸν ἐπιστρέφειν.

Κροκύλεια. ὄνομα πόλεως.

Κρομμωνία.

Κρόμμυα ἐσθίειν. ἴσον τῷ κλαίειν. Ἀλυάττῃ γὰρ πέμψαντι πρὸς Βίαντα τὸν σοφόν, ἵνα θᾶττον παρ' αὐτὸν ἥκοι, Ἐγὼ (φησὶν) Ἀλυάττῃ κελεύω κρόμμυα ἐσθίειν. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδῃ.

ἀντὶ τοῦ, κλαύσῃ καὶ χωρὶς κρομμύων· ἤγουν δακρύσεις. Καὶ ἑτέρα παροιμία· Κρομμύων ὀσφραίνεσθαι. ἐπὶ τῶν κλαιόντων.

Κρομμυοξυρεγμίας. ἀντὶ τοῦ ἀπεψίας. δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ τῶν κρομμύων οὖν καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συντέθεικε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώθασι κομίζειν εἰς τὸν πόλεμον. διὸ καὶ ὁ γύλιος ἐκ τούτων δυσώδης. ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος, ἐκ διαφόρων ὄψων τε καὶ ζωμῶν ὀξίδος σύμμικτόν τινα ὀσμὴν ὄδωδε.

Κρόνια. ἑορτὴ ἀγομένη Κρόνῳ καὶ μητρὶ τῶν 379
Θεῶν.

Κρονικαὶ λῆμαι. παροιμία· ὥςπερ τό, χύτραις λημῶν καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων.

Κρονικαῖς γνώμαις λημῶν τὴν φρένα. ἤγουν, ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένε τὸ φρονεῖν. τουτέστιν ἀμβλυωπῶν. λήμη δέ ἐστι τὸ πεπηγὸς δά-

---

1. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κ.] οἱ δὲ Ἀττικοὶ κεκρύφαλον αὐτὸν καλοῦσιν Etym. M, p. 539. 2. τὸν φάλον] τὸ φάλον A.B.E.V. 3. κεφαλῆς] τῆς κεφαλῆς probavi cum V. et Etymologicis. Mox cum A. V. delevi, ἡ αἰτιατικὴ τὴν κρόκα. Ubi Hemsterhusius: „Κρόκα et κρόκες in Antipatri Ep. quod supra Küsterus edidit in v. *Καυσία*. Vid. in Ἰώκά τε δακ." 5. Κροκωτόν] Κροκωτός A.B.E.V. Ἀριστοφάνης] Ran. 45. ubi pro ἀποσοβεῖν legitur ἀποσοβῆσαι: uti et hic metri gratia apud Suidam scribendum est. *Küst.* 9. ἐπὶ κροκωτῷ λεοντῆν] καὶ κροκωτὸν καὶ λ. A. et sic, ut videtur, B.V. καὶ κροκω[τ] λ. ὁ Ἡρ. E. ἐπὶ om. Med. 10. φόρημα] φόρεμα E.V. Med. Schol. δὲ] γὰρ A. 12. Post ᾖ cum A. V. delevi interpolationem ex v. Γαλῆ χιτῶν profectam: Καὶ παροιμία· Τὸν κροκωτὸν ἡ γαλῆ. Attigit Zon. p. 1250. Ὁ δὲ ἤσθητο] Idem locus extat in v. Ἤσθητο. 14. Post ἐπιστρέφειν cum V.E. delevi: Ὅτι (hoc Gaisf.) ὁ μὲν οὖν κροκωτὸς ἔνδυμά ἐστι. τὸ δὲ ἐγκύκλον, ἱμάτιον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐγκύκλον. Habet A. in margine. 15. Κροκύλεια] Il. β'. 638. 16. Voluit Κρομμυωνία. 17. Κρόμμυα] Κρόμυα A. bis. Ἀλυάττην γὰρ πέμψαντα πρ. — κόμμυα ἐσθίειν] Haec Suidas sumpsit ex Laertio in Biante. *Küst.* Ἀλυάττῃ — πέμψαντι A.B.V. Itaque Küsterus: „Ne oratio sit ἀνακόλουθος, legendum est, Ἀλυάττου γὰρ πέμψαντος, vel Ἀλυάττῃ γὰρ πέμψαντι, ut habet Laertius." 19. ἤκῃ] ἥκοι A.V. ἴκῃ E pr., ἵκοι m. sec. 20. Ἀριστοφάνης] Lysistr. 799.

1. κρόμμυον τἄρ A. 2. ἤγουν] ἀντὶ τοῦ A. V. post δακρύσεις addit A. καὶ χωρὶς κρομμύων, Schol. καὶ χωρὶς τοῦ κρόμμυον ἐσθίειν. 3. Κρομμύων ὀσφραίνεσθαι] Aristoph. Ran. 667. 5. Κρομμυοξυρεγμίας — εἰς τὸν πόλεμον] Ex Schol. Aristoph. Pac. 528. *Küst.* 6. τοιαύτη] ἡ τοιαύτη B.E. V. Schol. 7. συντέθεικε] συντέθειξε A. συνέθηκε Schol. 8. εἰς τὸν πόλεμον] Apud Enarratorem Comici loco laudato hodie legitur εἰς τὸν ποιόν. Sed alteram lectionem praetulerim, ob ea quae apud nostrum sequuntur. *Küst.* πόλεμον ed. Bekker. τὸν om. A.B.*V. 9. τούτου] τούτων A.V. 10. ἐγκαλυπτόμενος in suspicionem adduxit Brunckius. 13. τῇ μητρὶ τῶν θεῶν] Ea sunt Opalia. Vid. Lipsii Saturn. I, 3. *Reines.* τῇ omisi cum B.V. collato Photio. Quod ad partem posteriorem spectet nihil habet Buttmannus in commentatione notissima. 15. Κρονικαὶ λῆμαι] Vid. Hesychius et Schol. Aristoph. Plut. 581. coll. v. Λήμη. χύτραις λημῶν] Vid. Schol. Aristoph. Nub. 326. 18. Κρονικαῖς γνώμαις λημ.] Aristoph. Plut. 581. Ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* τὰς φρένας] τὴν φρένα A.B.E.V. quod Suidae in usum quasi formulae quadrare visum est.

---

trama et ὑφαίνειν texere. alii vero id a κεκρύφαλος deducunt: quod tegat φάλον, id est, verticem capitis. Κροκόδειλος. Genus animalis. Κροκωτός. Vestimentum Bacchicum. Aristophanes: *At a risu temperare mihi nequeo, videns pellem leoninam crocoto superinductam.* crocoto enim superinduxerat pellem leoninam, ut Hercules, cuius id proprium erat gestamen. dicitur autem proverbium hoc de rebus dissimilibus. gestabat autem pellem leoninam, ut terrorem aspicientibus incuteret. Κροκωτός. Genus tunicae. *Ille autem indutus erat crocoto, ut plurium oculos in se converteret.* Κροκύλεια. Nomen urbis. Κρομμωνία. Κρόμμυα ἐσθίειν. Cepas edere. id est lacrimari. *Cum Alyattes Biantem sapientem arcesseret, et celeriter ad se venire iubaret: Ego, inquit, Alyattem cepas edere iubeo.* Et Aristophanes: *ergo cepam non edes.* id est, lacrimaberis vel sine cepis. Et aliud proverbium: Cepas olfacere. dictum de iis qui lacrimantur. Κρομμυοξυρεγμίας. Cruditatis. acer enim et foetidus est iste ructus. ex nominibus igitur κρόμμυον, ὀξὺς et ἐρυγὴ vocabulum hoc poeta composuit. cepas autem milites ad bellum euntes secum ferre solent. quare etiam sporta militaris malum inde odorem contrahit. vel etiam quia gylius, diu tectus, ob varia opsonia et iura mixtum quendam et acrem odorem redolet. Κρόνια. Festum quod in honorem Saturni et Matris Deorum celebrabatur. Κρονικαὶ λῆμαι. Proverbium, simile illi, Ollas et cucurbitas lippiens. dictum de hominibus coecutientibus. Κρονικαῖς γν. Casca stultitia mentem obscuratam habens, vel coecutiens. λήμη au-

κρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τό, τετυφλωμένε τὰς φρένας· ὥςπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες.

Κρονικώτερα. ἀρχαιότερα, μωρότερα. καὶ Ἀριστοφάνης·

Καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν Κρόνους
τὸν νοῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

Κρόνιον ὄμμα. τοῦ Κρόνου.

Κρονίων ὄζων. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων;

τουτέστιν, ἀρχαϊσμοῦ γέμων καὶ μωρίας. ἤτοι ὅτι ἑορτή τις παλαιὰ ἤγετο τῷ Κρόνῳ, ἢ ὅτι τὰ παλαιὰ πάντα καὶ εὐήθη Κρόνια ἐκάλουν. Καὶ Κρόνους, τοὺς λήρους.

Κρόνιππος. ὁ μέγας λῆρος· κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἵππου.

Σὺ δ' εἶ κρόνιππος.

ἢ ὑβριστής, τρυφητής, πόρνος.

Κρόνου πυγή. τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας.

Κρόσσας. κλιμακίδας. ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀποδίδωσιν τὰς τῶν ἐπάλξεων στεφάνας, οἱονεὶ κεφαλίδας, ἐν δὲ τοῖς περὶ ναυστάθμου κλίμακας.

Κροσσός. ὁ μαλλός.

Κροσσωτοῖς χρυσοῖς. τοῖς διαφόροις χαρίσμασιν τῶν τὴν ἐκκλησίαν κοσμούντων ἱερῶν ἀνδρῶν. διῄρηνται γὰρ οἱ κροσσοί, καὶ πάλιν ἥνωνται.

Κρόταλον. ἰδίως ὁ σχιζόμενος κάλαμος, καὶ κατασκευαζόμενος ἐπίτηδες ὥςτε ἠχεῖν, εἴ τις αὐτὸν δονοίη ταῖς χερσί, καθάπερ κρότον ἀποτελῶν. Τρανὸς οὖν ἔσῃ (φησὶ) καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος, καθάπερ τὰ κρόταλα· ἀντὶ τοῦ εὔγλωττος, εὔστομος.

Κρόταλος. ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ εὔγλωττος καὶ εὔστομος, ὡς τὰ κρόταλα. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ νῦν καλοῦμαι
θηλυμανής, καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον.

ἔστι δὲ κάλαμος ἐσχισμένος.

Κρόταφος. τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ τοῦ βιβλίου τὸ ὄπισθεν μέρος. Κατὰ τὸν κρόταφον τῆς

---

3. ὥςπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες ἐν ὀφθ.] Plenius et rectius Enarrator Comici: ὥςπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. *Küst.* τῶν ὀφθαλμιώντων etiam in v. Λήμη consignatum est. Sed praestabat ut ἐν ὀφθαλμοῖς post ἔχοντες omitteretur cum A. B. V. 4. Κρονικώτερα] Vid. Schol. Platon. p. 319. καὶ ante Ἀριστοφ. tacite Gaisf. cum *V. 5. Ἀριστοφάνης] Vesp. 1520. sq. (1471.) 6. ἔφη Ox. Mox ἀποδείξεις Med. 8. ὀλίγῳ] ὀλίγον A. B. V. 9. De hac glossa commentatus est Coraes in Heliodor. p. 90. 10. Ἀριστοφάνης] Nub. 397. Addidere Νεφέλαις A. B. V. 11. ὦ Edd. vulgg. καὶ Κρονίων] καὶ om. A. V. 13. παλαιὰ] παλαιὰ πάντα A. B. E. V. 14. Κρόνους] Vide partem gl. Κρονικώτερα. 16. Κρόνιππος] Schol. Aristoph. Nub. 1066. *Hemst.* Huius generis selectiora quaedam protulit Phrynichus Segu. p. 46. 20. Κρόνου πυγή] Item Hesychius.

1. Κρόσσας. κλιμακ.] Confer Etymologum, qui vocem hanc plenius exponit. *Küst.* Schol. Ven. Il. μ'. 258. Κρόσσας ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασι κεφαλίδας, ἐν δὲ τοῖς περὶ τοῦ ναυστάθμου κλίμακας. Conf. in Il. ξ'. 35. *Gaisf.* V. Hesychius sive Apollonius p. 419. et Zon. p. 1254. 3. τοῖς περὶ ναυστάθμου] Etym. ἐν τοῖς περὶ ναυστάθμου διαλέξεσιν, vel potius διαλέγεται cum Gudiano. Posteriorem interpretationem Aristarcho probatam fuisse docent grammatici, cuius singularis extiterat Achaicorum castrorum enarratio. Cf. Lehrs. de stud. Aristarchi p. 231. 4. ὁ μαλλός] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. [et E. V.] male ὁμαλός. *Küst.* μαλός constat saepissime scriptum esse pro μαλλός, de quo dictum in Dionys. 1033. 5. Κροσσωτοῖς] Lege sine interpunctione Κροσσωτοῖς χρυσοῖς, quod occurrit apud Graecos interpretes Ps. XLIV, 13. *Hemst.* Theodoretus in eum locum: ἐκ πολλῶν δὲ πνευματικῶν ἀνθρώπων δεχομένων διάφορα χαρίσματα ἡ ἐκκλησία συνέστηκεν· εἰκότως κροσσωτοῖς ἀπείκασε χρυσοῖς τὴν τῶν χαρισμάτων διαίρεσιν. διῄρηνται γὰρ ἀπ' ἀλλήλων οἱ κροσσοὶ καὶ πάλιν ἥνωνται, ὡς τῆς αὐτῆς ἐξηρτημένοι στολῆς. 6. τῶν om. *V. 9. Κρόταλον. ἰδίως ὁ σχιζ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 259. 10. κατασκευαζόμενος] μετασκευαζόμενος B. E. V. Edd. ante Küst. 11. δονοίη] δοίη V. κρότον] κρόταλον A. B. E. V. Edd. ante Küsterum, qui tacite monitus a Porto correxit ex Schol. Aristoph. „Vid. notata in Ciceron. Or. in Pison. c. 9." *Gaisf.* 13. ὥςπερ κρόταλον] καθάπερ τὰ κρόταλα A. B. V. καθάπερ κρόταλον Schol. 15. Κρόταλος] Glossa, si recesseris ab Epigrammatis laudatione, nihil nisi superiorem doctrinam repetit paulum fucatam. Itaque parum operae pretium fecit Küsterus, qui novissima ἔστι . . ἐσχισμένος tacite deleverit. 16. ἐν Ἐπιγράμματι] Rufini XIV, 1. Anthol. Pal. V, 19. unde legendum νῦν δὲ καλ. Seqq. om. V. 18. ἢ νῦν] καὶ νῦν A. cum gl. δισκεύων: ἢ νῦν. Med. sola. 19. ἔστι δὲ καὶ κ. Med. 21. βιβλίου] τοῦ βιβλίου A. B. E. V. Med. Καὶ τὸν] κατὰ τὸν V. Id recipiendum fuisse nemo non intelligit, quo verborum ratio grammatica constaret.

---

tem est lacrima spissata, quae oculis adhaerens laedit. significat igitur, mentem occaecatam habens, velut qui lemas habent. Κρονικώτερα. Antiquiora, stultiora. Aristophanes: *Et se probaturum dicit, tragoedos stultae esse mentis, contra quos paulo post saltatione certaturus sit.* Κρόνιον ὄμμα. Oculus Saturni. Κρονίων ὄζων. Aristophanes *Nubibus*: *Et quomodo, o stulte et Saturnia redolens.* id est, antiquitatem redolens et stultitiae plenus. hoc autem dictum, quod festum quoddam in Saturni honorem celebrabatur, vel quod res antiquas et stultas Saturnias vocabant. item Κρόνους, fatuos. Κρόνιππος. Valde fatuus: vox enim ἵππος intensionem significat. *Tu vero es valde fatuus.* vel iniurius, luxui deditus, impudicus. Κρόνου πυγή. Saturni podex. id est, vetus et insipida caro.

Κρόσσας. Scalas. In commentariis quidem redditur, murorum pinnae, sive summum fastigium. in disputatione vero de Graecorum castris, scalae. Κροσσός. Villus. Κροσσωτοῖς χρ. Variis donis sacrorum virorum Ecclesiam ornantium. fimbriae enim dividuntur ac rursus coeunt. Κρόταλον. Proprie calamus fissus, et sic concinnatus, ut sonum quasi crepitaculi edat, si quis eum manibus quatiat. Vocem igitur claram, inquit, et distinctam habebis ut crepitaculum. id est, homo linguae expeditae et promptus in loquendo. Κρόταλος. Est generis masculini: promptus linguae et expeditus in loquendo, instar crepitaculi. in Epigrammate: *Nunc vero mulierosum me vocant, et iam discus mihi pro crepitaculo.* Κρόταφος. Tempus, pars capitis. item pars posterior libri.

βίβλου ἐμβαλόντες ἐκμαρτύριον, διά τινος ἐσχηματισμένου τὴν τέχνην τῶν τὰ τοιαῦτα γραφόντων.

380 Κροτήσατε. ἐπαινέσατε ταῖς χερσί· νενικηκότων γὰρ ὁ κρότος.

Κροτοθορύβου. Παιὰν ἄναξ, φίλον Λεοντάριον, οἷου κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας ἀναγνόντας σου τὸ ἐπιστόλιον.

Κροτωνιάτης. τοῦ Κρότωνος.

Κρότωνος ὑγιέστερος. τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζῴου δέχεσθαι. τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπήν, ἀλλ' εἶναι λίαν ὁμαλῶς, διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν, ὑγιέστερος κρότωνος. κρότων δέ ἐστι ζῷον, τὸ ἐν τοῖς βουσὶ καὶ κυσὶ γινόμενον.

Κροτώνων. κυνείων φθειρῶν.

Κρουνηδόν.

Κρουνοχυτρολήραιον εἶ. ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ. κρουνὸς γὰρ τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέον. λῆρον δὲ τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ καὶ τοῦ λῃρεῖν καὶ τῆς χύτρας, ἀναισθήτου οὔσης· ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸν ἀναίσθητον καὶ περισσολόγον.

Κρουσιδημῶν. κατακρούων τῇ βοῇ· ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρουόμενος τῇ βοῇ. ἔστι δὲ παρακρουσόμενον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων.

Κροῦσις. ἤτοι δοκιμασία· ἐπεὶ τὰ σαθρὰ τῶν σκευῶν κροτούμενα δοκιμάζεται· ἢ ἅρπαγή.

Κρώβυλος. ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων. καὶ ὁ πλόκαμος, ὃν διέβαλλον οἱ τὸν χρυσοῦν τέττιγα φοροῦντες, ἀνάθημα, κόσμος ὁ ἐκ τριχῶν πεπλεγμένος. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἅλικες αἵ τε κόμαι καὶ ὁ κρώβυλος, ἃς ἀπὸ Φοίβῳ
πέξατο μολπαστᾷ κῶμος ὁ τετραέτης.

Ξενοφῶν· Εἶχον δὲ κράνη σκύτινα, οἷάπερ τὰ Παφλαγονικά, κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον, ἐγγυτάτω τιαροειδῆ.

---

1. ἐς μαρτύριον] Sic Bas. Sed ἐκμαρτύριον A. B. E. V. Med. Cuius vocis significatus (v. Ammon. p. 48.) an hanc in sententiam quadret dubitamus. 3. Κροτήσατε] Vid. Ps. XLVI, 1. ibique Theodoretus et Hesychius, ubi delendum prius χερσίν. 5. Παιὰν ἄναξ, φίλον Λεοντ.] Locus hic legitur apud Laertium in Epicuro, segm. 5. unde eum Suidas deprompsit. *Küst.* Wyttenbach. in Plutarch. T. II. p. 45. F. affert Gaisf. 6. ἀναγνόντας σου] ἀναγνόντι σοι A. B. E. V. et sic collatio MS. Diogenis ap. Gaisf. ἀναγνόντας σοι edd. ante Küst. 9. Κρότωνος ὑγιέστερος. τοῦτο . . . βουσὶ γινόμενον] Sic quoque Suidas infra v. Ὑγιέστερος. Proverbii huius mentio extat in Epigrammate apud Anthol. lib. I. p. 86. — Atque hinc argutia Epigrammatistae notanda: οἷα κρότων ὑγιής. Nam κρότων, *pediculus caninus*: ζωύφιον τὸ ἐν τοῖς κυσὶ vocat Suidas. Schol. Hom. Odyss. ρ'. 300. Κυνοραϊστέων] Τῶν κροτώνων· τινὲς δὲ λέγουσιν ἄλλα ζῷα ἐγγίνεσθαι, ἃ λέγεται κυνοραῖσται, κροτώνων. Eustathius dicit ab his animalculis iuxta quosdam *proverbium* ortum esse Ὑγιέστερος Κρότωνος, quod tamen ipse potius ad urbem Crotonem refert, ἐν παρεκβολαῖς in Dionys. 369. *Toup.* Zenob. VI, 27. τοῦτο δεῖ Photius. 11. ὁμαλὸν] ὁμαλῶς reduxi veterem scripturam A. B. E. V. Med. ὁμαλός Photius, omisso λίαν. 13. κρότων] V. Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 454. ζωύφιον] ζῷον A. B. E. V. et Hesychius. κυσὶ καὶ βουσὶ] βουσὶ καὶ κυσὶ dedi cum A. *V. Mox γενόμενον A. B. V. γενώμενον E m. sec. 15. Sic Photius. 16. Om. vulg. 17. Κρουνοχυτρολήραιον εἶ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 89.

1. τῆς χύτρας] τῆς om. A. E. V. 4. Κρουσιδημῶν. κατακρούων τῇ β.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 855, sed ubi legitur κρούων τῇ βουλῇ. *Küst.* 5. παρακρουσόμενον quid sit nemo facile demonstrarit. Scholiastes cum μέτρον addat, in promptu apud utrumque reponendum esse παρὰ τὸ κρουσιμετρεῖν: cf. Pollux IV, 169. et Misc. Obss. N. I. p. 86. Photius: Κρουσιδημῶν. ἀντὶ τοῦ κρουσιμετρῶν. 8. Κροῦσις] Ex Schol. Aristoph. Nub. 317. Adde Hesychium, et quod extat apud Plut. praec. polit. p. 802. E. κρουστικὴ ἕξις. σαθρὰ] σαθρῶα A. qui mox ἡ pro ἤ. 9. ἅρπαγή] Scribe ἁπάτη: ut recte apud Enarratorem Comici loco laudato. *Küst.* 10. Κρώβυλος] Κρώβυλλος A. V. Cf. Hesychius. De habitu crobylorum multa docti disputarunt (v. Thiersch. A. Mon. T. III. p. 277. sq.), non sine rerum diversissimarum perturbatione, velut Hemsterhusius Append. in Lucian. p. 45. quamquam perspecte Winckelmannus H. A. V, 1, 14. explicarat. 11. διέβαλλον] Scribendum puto, διέλαβον, i. e. *interstinxerunt*. *Küst.* Desiderabat Iacobs. in Anthol. T. VIII. p. 121. ὃν περόνῃ διέβαλον. Quos mireris alterum mendum latuisse, defectum vocis Ἀττικοὶ post οἱ. Neque placet τὸν in tali scriptura. 12. κόσμος ὁ ἐκ] ἐκ A. B. E. V. κόσμος om. vulg. Nos igitur τῶν deleto etiam κόσμος expunximus post πεπλεγμένος addi solitum. 13. ἐν Ἐπιγράμματι] Theodoridae V. pr. Anthol. Pal. VI, 155. 14. Ἅλικες] ἅλικος B. E. Med. 15. Φοίβου] Φοίβῳ A. V. E pr. 16. πλέξατο] πέξατο A. B. Tum μελπαστᾷ A. 17. Ξενοφῶν] Anab. V, 4, 13.

Postquam tergo libri sigillum impresserant, ope hominis usi, qui artem talia pingendi callide imitaretur. Κροτήσατε. Applaudite manibus. victores enim plausu prosequimur. *Κροτοθορύβου. O rex Apollo, caxum Leontiolum, quanto plausu nos repleveristi, cum litterulas tuas legeremus.* Κροτωνιάτης. Crotoniates. Κρότωνος ὑγιέστερος. Crotone salubrior. proverbium intelligendum est de crotone animali. id enim ubique sui est simile, neque ullam habet scissuram, sed est undique planum: unde ortum est proverbium illud, *Crotone salubrior.* croton autem est animalculum, quod in canibus et bobus gignitur. Κροτώνων Ricinorum. Κρουνηδόν. Κρουνοχυτρολήραιον εἶ. Nugas deblateras. κρουνὸς enim id est quod copiose et sine delectu confertimque manat. λῆρος autem est futile. hanc igitur vocem ex κρουνός, λῃρεῖν et χύτρα, re bruta, composuit: ut omnia simul iuncta significent hominem stupidum et intempestive garrulum. Κρουσιδημῶν. Populum clamore fallens et decipiens. dictum ad normam vocis κρουσιμετρεῖν, quae cadit in decipientes per falsas mensuras. Κροῦσις. Exploratio: translatio inde ducta, quod vasa putrida pulsu explorantur. vel fraus. Κρώβυλος. Coma puerilis. et cincinnus, quem Attici aureis cicadis intercipiebant. coma singulari modo religata. capilli ornatus gratia plexi. in Epigrammate: *Aequales sunt aetate et comae hae et crobylus, quae Phoebo cantori quadriennis puer tondenda curavit.* Xenophon: *Habebant autem galeas coriaceas, quales sunt Paphlagonicae, in quarum medio erat spira tortilis, quamproxime*

Κρωβύλος. κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστι κατὰ Θουκυδίδην. Κρωβύλος. πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν· κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. καὶ Θουκυδίδης· Κρωβύλους ἀναδούμενοι.

Κρωγμός. ἡ βοή.

381 *Κρώζει. ὡς κόραξ ἢ κορώνη κράζει.*

Ἧδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

εἰς τοὐπίσω ἄπελθε. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. πάλιν γάρ, τὸ εἰς τοὐπίσω·

Παλίντονα τόξα τιταίνων.

Καὶ αὖθις·

Οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις.

ἐπὶ τῶν μάτην θρυλούντων, ὡς αἱ κορῶναι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,

ζητεῖς μεταλαβεῖν.

Καὶ αὖθις·

Τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξαις.

ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν δυσοιωνίστων.

Κρώζουσιν. βοῶσι.

Κρώμνα. ὄνομα πόλεως.

Κρῶσσος. ὄνομα κύριον.

Κρωσσός. ἡ ὑδρία, ἀγγεῖον ὑδροφορικόν. Καὶ κρώσσιον, ἡ στάμνος.

Κροῖσος, Λυδὸς μὲν ἦν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ. οὗτος πρῶτος βαρβάρων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγήν, τοὺς δὲ φίλους προσεποιήσατο. πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι. τὸ γὰρ Κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν ἀφικόμενον, Κροίσου ἐὸν πρεσβύτερον, οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγή.

Κροῖσος, Λυδῶν βασιλεύς, υἱὸς Ἀλυάττου· ὃς τὸ πρότερον ἄρχειν ἔλαχεν Ἀδραμυττείου καὶ Θήβης πεδίου. στρατεύσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Καρίαν, περιήγγειλε τοῖς ἑαυτοῦ τὸν στρατὸν ἄγειν ἐς Σάρδεις, ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ, ὅστις ἦν τῶν αὐτοῦ πρεσβύτατος παίδων. ὁ δὲ ὡς φασιν ὑπὸ ἀκολασίας οὐχ οἷός τε ἦν· καί πως διεβέβλητο πρὸς

---

1. *Κρωβύλος*] Cf. Harpocr. et supr. *Ἐνέρσει.* Clem. Paedag. II. 10. Agnon. adolescens scripsit ad Alex. M. se velle ipsi comparare *Κρώβυλον, εὐδοκιμούντα ἐν Κορίνθῳ* puerum, Plut. Alex. 22. *Reines.* Cum seqq. agnoscit Photius. *κύριον* | *κοινῶς* A. *κυρίως* Photius et Harpocr. Om. glossam V. 2. *Κρωβύλος — ἐπὶ παίδων* | Ex Scholiasta Thucydidis I, 6. *Küst.* Adde Schol. Arist. Vesp. 1259. Attigit Zon. p. 1252. 3. *ἐπ' ἀνδρῶν οὕτω* | *τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν* A. et Phot. *κόρυμβος* | Leg. *κόσυμβος* e Polluc. II, 30. *Reines.* 5. *Θουκυδίδης* | Apud Thucydidem lib. I. c. 6. sic legitur: *Χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαίσαντο φοροῦντες καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.* Hinc Suidas emendandus est. *Küst.* Om. V. cum seqq., habet tamen *Κρωβύλοις ἀναδούμενοι* post gl. *Κρῶσσος.* Quae post *ἀναδούμενοι* extabant, *καὶ ἐνέρσει ποικίλων κρωβύλων ἢ κρώβυλον παρ' Ἀθηναίοις τὸ προσέλημμα*, omisi cum Photio et A. V. Cf. v. *Ὑδρίαν.* Mox etiam gl. *Κρωβύλου ζεῦγος* (vide supra v. *Κροβύζου ζεῦγος*) omisi cum eodem A. Ceterum in vocibus *τὸ προσέλημμα* Küsterus: „Scribe, *τὸ τῆς κεφαλῆς περιέλημμα.* Vide supra v. *Ἐγκεκορδυλημένος.*" 7. *ἢ κορώνη* | *ἢ* om. B.E. *κρώζει*] *κράζει* A. V. Lex. Bachm. p. 284. Hesychius, Zon. p. 1259. et Photius. Cf. Reimarus in Dion. LXXVIII. 8. 9. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι*] V. 2. Haec cum seqq. om. V. 10. *εἰς* | *τὸ εἰς* A. B. 11. Dictio Il. *γ'*. 266. Quam delevit Küsterus. 13. *Οὐκ οἶδ'* | Planissima depravatio sincerae lectionis *Σὺ μὲν οἶδ'*. Vitium tamen abiit in v. *Οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις.* 14. *Θρυλλούντων*] *Θρυλούντων* A. 15. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 369. 16. *Σὺ* | *σοῦ* A. 20. *Τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρ.*] Aristoph. Lysistr. 506.

1. *Κρώζουσιν*] Huc cum A. glossam retraxi, quae post v. *Κρωγμός* ferebatur. *ἀπὸ ἀνυόχων βοῶσι*] *βοῶσι* A. 2. *Κρώμνα* | Vid. Il. *β'*. 855. et Apollon. II, 942. *Κρώμνος* E. 4. *Κρωσσός*] Vid. H. Steph. Ind. Thesauri. 5. *Κρωσσίον* Zon. p. 1257. 6. *Κροῖσος* | Haec magnam partem sunt Herodoti I, 6. 8. *πρῶτος* | *πρῶτον* A. 10. *προσεποιήσατο* | Huic olim subiunctum *Ἡρόδοτος* omiserunt A. B. V. 11. *Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν*] *ἦσαν* E. *ἑλ.* dedi cum A. *πάντες* E. *ἦσαν ἑλ.* Herod. 14. *πολίων*] *πόλιων* A. *πολέων* E. Med. Tum *ἐξ* om. V. 15. *Κροῖσος, Λυδῶν βασιλεύς, υἱὸς Ἀλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Nicolai Damasceni, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis pp. 453. 454. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* 17. *Βήβης πεδίου*] Scribe *Θήβης πεδίου:* ut legitur supra v. *Ἀλυάττης* et apud Nicolaum Damascenum loco laudato. *Küst.* *Θήβης* A. B. E. V. *στρατεύσαντος — περιήγγειλε* | Ipsa verborum stribligo ut fit manum breviatoris prodit. 18. *παρήγγειλε*] *περιήγγειλε* probavi cum A. V. et Excerptis. Mox *αὐτοῦ* V. 20. *πρεσβύτερος*] *πρεσβύτατος* Exc. et v. *Ἀλυάττης.* *πρεσβυτ* A. *ὁ*] *οἱ* B.E. Mox *ὃς* B. Tum *ἀπὸ* B.E.

---

tiarae formam referens. *Κρωβύλος.* Proprie capillus intortus apud Thucydidem. — Capillorum nodus in metam fastigiatus. hic in viris appellabatur *κρωβύλος*: in mulieribus *κόρυμβος*: in pueris *σκορπίος.* Thucydides: *Capillos plexos interquentes.* *Κρωγμός.* Corvorum vox. *Κρώζει.* Crocitat ut corvus vel cornix. Aristophanes *Avibus*: *Haec autem retro crocitat.* *πάλιν* enim hic significat retro, ut apud Homerum: *Nervum retractum tendens.* Et iterum: *Pulchre scio quid crocites.* dicitur de iis qui temere garriunt ut cornices. Aristophanes *Pluto*: *Scio equidem quare crocites. furti enim mei particeps esse cupis.* Et iterum: *Hoc quidem, vetula, tibi crocites.* translatio ducta est ab avibus infausti ominis. *Κρώζουσιν.* Clamant. *Κρώμνα.* Nomen urbis. *Κρῶσσος.* Nomen proprium. *Κρωσσός.* Hydria, vas, quo aqua hauritur. Et *κρώσσιον*, urna. *Κροῖσος.* Croesus, genere Lydus, filius Alyattis, et rex gentium cis Halyn fluvium habitantium. hic primus barbarorum, quos scimus, Graecorum alios subegit et tributum sibi pendere coegit, alios amicitia sibi iunxit. sed ante Croesi regnum omnes Graeci erant liberi. nam Cimmeriorum exercitus qui in Ioniam venit, Croeso antiquior, urbes non subegit, sed incursionibus tantum infestavit. *Κροῖσος.* Croesus, Lydorum rex, Alyattis filius, qui ante Adrammyttii et Thebes campo praefectus erat. huius pater cum Caribus bellum inferre vellet, filiis suis, inter quos etiam Croeso natu maximo, mandavit ut copias Sardes adducerent. at Croesus per intemperantiam segnis admodum et alioqui sinistra apud patrem

τὸν πατέρα. βουλόμενος δὲ ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας, καὶ ἀπορῶν ὁπόθεν μισθώσαιτο ἐπικούρους, μισθωτοῖς γὰρ ἐχρῶ το, ἦλθεν ἐπὶ Ἀλυάττην τὸν ἔμπορον πλουσιώτατον Λυδῶν ὄντα, δανείζεσθαι βουλόμενος. ὁ δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἀναμένειν ἐκέλευσε πρὸ τῶν θυρῶν ἄχρι λούσηται· μετὰ δὲ ἐντυγχάνοντι ἀποκρίνεται, ὅτι πολλοὶ παῖδες εἶεν Ἀλυάττῃ, οἷς πᾶσιν εἰ δεήσει τὸ ἀργύριον διδόναι, οὐκ ἐξαρκέσει· οὔκουν δοῦναι δεομένῳ. Κροῖσον δὲ ἀποτυχόντα τἀνθρώπου ἐς Ἔφεσον ἀφικέσθαι κατὰ ζήτησιν ἀργυρίου. καὶ τότε μὲν εὔξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι, εἰ βασιλεύσειε, τὸν οἶκον ἅπαντα καθιερῶσαι τοῦ ἐμπόρου. ἦν δέ τις Κροίσῳ φίλος, Ἴων ὄνομα,* υἱὸς Θεοχαρίδου εὐ μάλα εὐπόρου. οὗτος εὐδηΘη τοῦ πατρὸς χρυσίου, καὶ τυχὼν δίδωσι Κροίσῳ. ὁ δὲ ὕστερον βασιλεὺς γενόμενος ἅμαξαν ἐδωκεν αὐτῷ μεστὴν χρυσίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἐμπόρου τῇ Ἀρτέμιδι καθιέρωσε.

Κροῖσος, Λυδῶν βασιλεύς, νομίζων ἑαυτὸν πλουσιώτατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, μεταπεμψάμενος Σόλωνα τὸν Ἀθηναῖον, ἄνδρα σοφόν, ἐπέδειξεν αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς καὶ τἆλλα τοῦ πλούτου, καὶ ἠρώτησεν αὐτόν, Τίνα εὐδαίμονα πάντων ἀνθρώπων νενόμικας; ὁ δὲ ἔφη, Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον, ζήσαντα εὐτυχῶς, καὶ ἀποθανόντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχόμενον. πυνθανομένου δὲ αὐτόν, τίνα οὖν μετὰ Τέλλον, ὁ δὲ ἔφη, Κλέοβιν καὶ Βίτωνα, τὸ γένος Ἀργείους, οἵτινες τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεανοῦς ἦ Κυδίππης ἱερωμένης, καὶ μελλούσης πομπεύειν τῇ πατρίῳ ἑορτῇ ἐπὶ ἁπήνης μέχρι τεμένους τῆς Ἥρας, χρονιζόντων τῶν ὑποζυγίων, ὑποθέντες τοὺς ἰδίους αὐχένας οἱ παῖδες τὴν ἁπήνην εἵλκυσαν, καὶ ἤγαγον τὴν μητέρα ἐπὶ τὸ τέμενος. εὐξαμένης δὲ ἐκείνης τῇ Ἥρᾳ, γενέσθαι αὐτῆς τοῖς παισὶν ὅτι κάλλιστον ἀνθρώποις, τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ εὑρέθησαν ἀμφότεροι τετελευτηκότες.

Κροῖσος. Ὅτι Κροῖσος, βασιλεὺς Λυδῶν, καταδυναστεύσας τῆς Ἀσίας ἐν ὑπερβάλλοντι πλούτῳ, ὑπερηφάνει πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀσσυρίων, καὶ γράφει Κύρῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων οὕτως· Ἐπιτρέπομέν σοι παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας, ἡμετέρας τε οὔσης ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς ἡμῶν διαφερούσης ὅροις. οὐ γὰρ ὑποστήσῃ ἐπανισταμένων ἡμῶν κατὰ σοῦ, οὐδὲ πρὸς τὴν τοσαύτην ἡμῶν εὐτυχίαν ἀνθέξῃ. ὁ δὲ Κῦρος ἀντέγραψεν οὕτως· Εἰ μὲν ὁ πᾶς κόσμος οὐκ ἀρκεῖ σοι, τοσαύτην ἔχοντι φαντασίαν, καλῶς ἡμῖν ταῦτα λέγεις· εἰ δὲ τοσαύτης γῆς δεσπόζων, καὶ τῆς ἡμετέρας ἐρᾷς, οὐκ ἄν σοι πρὸς τὸν καθ' ἡμῶν ἀγῶνα ἡ τῆς τύχης εὔροια διαμεί-

1. δὲ om. V. τῷδε addiderunt A.B.E.V. Exc. 2. τὰς] τῆς A. qui mox ὁπόθεν cum Exc. pro ὅθεν. 3. ἐπικούρους *V. omissis μισθωτοῖς γὰρ ἐχρ. ἐχρῶτο] ἐχρῶντο A. et Exc. 4. ἐπὶ Ἀλυάττην τὸν ἔμπορον] Nicolaus Damascenus habet ἐπὶ Σαδυάττην τὸν ἔπαρχον. Küst. 5. δανείζεσθαι] δανείσασθαι E pr. πρῶτον μὲν αὐτὸν] αὐτὸν μὲν πρῶτον Gaisf. cum A. Scripsi cum Exc. αὐτὸν πρ. μέν. 6. ἐμμένειν] ἀναμένειν A.V. 8. δεήσοι ἄν] δεήσει recepimus ex V. Sed legendum etiam cum Excerptis αὐτὸν ἀργύριον. 12. βασιλεύσειε] βασιλεύσειαν A. Mox καθιερώσειν Exc. 14. Κροίσῳ] Κροῖσος V. Ἰωνόνος] Rectius apud Nicolaum Damascenum, Ἴων ὄνομα. Küst. Ἰωνόννος B.E.V. Ἰωνάνος Med. Librariis imposuisse compendium nominis ὄνομα vidit Gaisf. Sed reddendum cum Exc. ἀνὴρ Ἴων, ὄνομα Παμφάης. Tum Θεοδαρίδου B.E. 15. δοῦναι οἱ χρυσίον] χρυσίου A.E.V. et ut videtur B. χιλίους σιατῆρας δοῦναί οἱ Exc. Atque haec fere putamus intercidisse, suffecto ex inferiore membro χρυσίου. 22. Σόλωνα] In ima p. scripta habet A. Ὅτι Αἰλιανὸς περὶ Κροίσου ἔφη· ὁ δὲ ἀνηνέγκατο ἄρα στενάξας καὶ ἐς τρὶς ἐκάλεσε Σόλωνα: scilicet ex v. Ἀνηνέγκατο repetita. 24. εὐδαίμονα] Immo εὐδαιμονέστατον.

1. ὑπὲρ] περὶ B. 2. δὲ οὖν B.E. Tum αὐτοῦ A.B. Tum τίνα δὲ E. Mox adieci ὁ δὲ ex A.B. 11. ἀνθρώποις] ἀνθρώπων A.B.E. Edd. ante Küst. 13. Κροῖσος βασιλεὺς] Eadem fere, sed alio verborum ornatu leguntur in I. Malela p. 194. Hemst. Cedrenum p. 136. ed. Paris. addit Gaisf., qui tacite praefixit Ὅτι. Haec usque ad ἐχρησμοδοτήθη οὕτως om. V. Etiam superiora Κρ. Λυδῶν βασιλεύς et seqq. om. *V. 20. ἀνέξῃ] ἀνθέξῃ A. 25. διαμείνοι] Legendum videtur διαμείναι.

fama erat. sed cum re ipsa haec crimina diluere vellet, ceterum ad conducendum militem (mercenariis enim militibus utebatur) pecunia non suppeteret, Sadyatten mercatorem Lydorum ditissimum adit. is vero primum ante fores eum operiri iussit, dum lavisset. deinde respondet, multos esse liberos Alyatti, quibus pecunia si danda esset, non suffecturum. quare petenti nihil se daturum. Croesum igitur, cum ab homine nihil impetrasset, Ephesum conquirendae pecuniae causa adisse ferunt. cum etiam votum faceret Dianae, si rex fieret, se omnia mercatoris illius bona sei consecraturum. erat autem illic quidam Croesi amicus, Ion nomine, filius Theocharidis, hominis valde opulenti. is patrem rogavit, ut sibi aurum daret: acceptumque dedit Croeso. ille igitur postea rex factus Ioni plaustrum auri plenum dedit, mercatoris autem bona Dianae consecravit. Κροῖσος. Croesus, Lydorum rex, existimans se ditissimum et beatissimum esse, Solonem Atheniensem, virum sapientem, arcessivit, cui cum suos thesauros et divitias ostendisset, ex eo quaesivit, quemnam omnium mortalium se beatiorem putaret? Ille vero, Tellum, inquit, Atheniensem, qui feliciter vixit, et pro patria pugnans obiit. Cum autem rex quaereret, quem igitur post Tellum? Cleobin (inquit) et Bitonem, Argivos genere: quorum cum mater Theano (vel Cydippe) sacerdos esset, et ad Iunonis templum solenni pompa ritu patrio esset curru vectura, cum iumenta cessarent, ipsi filii iugum subeuntes currum traxerunt, et matrem in templum perduxerunt. cum autem illa Iunonem orasset, ut filiis suis id largiretur, quod in rebus humanis esset pulcherrimum, sequenti nocte ambo mortui sunt inventi. Κροῖσος. Croesus, rex Lydorum, cum immensis opibus Asiam in suam potestatem redegisset, cum omnibus Assyriorum regibus superbe egit. sic igitur Cyro Assyriorum regi scripsit: Permittimus tibi excedere regno, quod et initio nostrum erat et ad nostros fines pertinet. haud enim par nobis eris, cum bellum tibi intulerimus, neque tantam potestatem nostram feres. cui Cyrus ita rescripsit: Si quidem totus mundus tibi non sufficit, tantas opes habenti, recte nobis ista dicis. sin tot terrarum dominus nostram etiam regionem appetis, fortuna tibi contra nos pugna-

νοι. καὶ ταῦτα γράψας Κῦρος ἐβούλετο πρὸς τὴν Ἰνδικὴν χώραν μετοικεῖν, καὶ φυγεῖν τὴν ὠμότητα τοῦ Κροίσου. ἀλλ' ἡ τούτου γυνὴ Βαρδάνη, ἐωρακυῖα τὸν Κῦρον ταῦτα βουλευόμενον, εἶπεν αὐτῷ ζητῆσαι τὸν Δανιήλ, τὸν αὐτῇ καὶ Λαρεῖῳ προφητεύσαντα πολλάκις, καὶ παρ' αὐτοῦ μαθεῖν, τί δεῖ πρᾶξαι πρὸς τὸν Κροίσου πόλεμον. ὅπερ ἀκούσας ὁ Κῦρος μετεπέμψατο τὸν ἄνδρα· καὶ μεμαθηκὼς παρ' αὐτοῦ, ὡς νικήσει τὸν Κροῖσον, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκεύαζεν. ὁμοίως δὲ καὶ Κροῖσος εἰς τὸ μαντεῖον ἔπεμψε· καὶ ἐχρησμοδοτήθη οὕτως·

Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης,
καὶ κωφοῦ συνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.
ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρίνοιο χελώνης,
ἑψομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέασιν,
ἡ χαλκὸς μὲν ὑπέρκειται, χαλκὸς δ' ὑπόκειται.

Γνοὺς δὲ ὡς ἐνεπαίχθη, πάλιν στέλλει· καὶ ἀνεῖλεν ἡ Πυθία·

Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν κατα-
λύσει.

καὶ κατέλυσε τὴν ἑαυτοῦ. ὁ δὲ Κῦρος τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἰουδαίων ἀπέλυσε, καὶ κτίζει τὴν Ἱερουσαλήμ.

Κρύβδην. λαθραίως.

‖ *Κρυμός.* ψύξις. 383

Εἰς δὲ σ', ἄνασσα,
τοίην χὼ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ.

Κρυόεσσα. φρικώδης.

[*Κρύος, κρύους, κρύει.*]

Κρύπτεια.

Κρύσταλλος.

Κρυφαίως. ἀντὶ τοῦ κρύφα.

Κρύφιοι. οἱ πονηροὶ λογισμοί. Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με.

Κρυψίνους. δόλιος, πανοῦργος. Ἦν δὲ ἐχέμυθος καὶ κρυψίνους.

Κρύψις. μέθοδος, δι' ἧς οἷόν τε λανθάνειν συλλογιζόμενον τὸ προκείμενον. χρηστέον δὲ προτάσεσι τὸν κρυπτικῶς ἐρωτῶντα· ὥστε ἠρωτημένων πασῶν ὧν προτάσεων, δι' ὧν δείκνυται τὸ προκείμενον, καὶ τοῦ ἐσχάτου ἐπὶ τοῖς ἠρωτημένοις

---

1. ἠβούλετο] ἐβούλετο dedi cum A. 7. ὁ Κῦρος ἀκούσας] ἀκούσας ὁ Κῦρος dedi cum A. 9. Κροῖσον] Κροῖσον, τοῦτο μαθών A. 12. Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀρ.] Idem oraculum recitat etiam Herodotus lib. I, 47. ubi versus tertius sic legitur: Ὀσμὴ δ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρὴ οἷα χελώνης. Sed putem potius sic scribendum esse: Ὀσμὴ δ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρίνοιο χελώνης. Nam κραταιρίνοιο, quod Suidas habet, metro versus repugnat. Est autem κραταιρίνος χελώνη testudo duro vel firmo corio tecta: a κραταιὸς firmus, et ῥῖνος corium. *Küst.* Erravit Albert. in Misc. Obss. IX. p. 154. Versus istos post τὴν Ἱερουσαλὴμ collocavit *V. cum hac annotatione, χρησμὸς Κροίσου. 14. συνίημι] ξυνίημι A. Tum λαλεῦντος E. 15. ὀσμὴ δ' ἐς φρένας ἦλθε μευ] ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε A. B. V. et fere E. qui retinet ἦλθε. Mox omnes κρατερίνοιο. 16. κρέασιν] Metri gratia scribe κρέασσιν: ut habet Herodotus. *Küst.* 17. ἡ χαλκὸς μὲν ὑπ.] Hic versus apud Herodotum rectius sic legitur: ἡ χαλκὸς μὲν ὑπέρτρωται, χαλκὸν δ' ἔπεισται. *Küst.* χαλκους sic E m. sec. In fine ὑπόκειται A. B. E. V. ἔπεισται Edd. ante Gaisf. 18. Γνοὺς δὲ — Πυθία om. V. 20. διαβὰς] ποταμὸν addit B.

4. κρυφίως, λαθραίως] κρυφίως om. A. B. E. *V. Cf. Herod. Epim. p. 75. 6. Εἰς δὲ σ', ἄνασσα] Versus Antiphili Ep. VIII, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 252. unde leg. εἰς σὲ δ'. 8. Κρυόεσσα] H. ε. 740. V. Hesychius. 9. ψύχος] κρύους, κρύει A. B. E. ψύχος κρύους, κρύει edd. ante Küster. Deest gl. V. Cf. Herod. Epim. p. 74. f. 10. Κρυπτεία] Plutarch. in Lycurg. 28. ex Aristotele dicit fuisse unum ex institutis Lycurgi, quo magistratus ex iuvenibus solertissimos mitterent ex urbe in agros, qui latentes interdiu, noctu ilotas invaderent. *Reines.* Κρύπτια Med. Om. vulg. Vid. Schol. Platon. p. 450. Qui quod supra posuit τὰ κρύπτια, id τὸ κρύπτιε scribendum docet Agathias V, 19. p. 320. Contra κρύπτεια reponendum in Schol Rav. Arist. Thesm. 600. ubi extat κρύπτια παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ, deinde etiam καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχή τις κρύπτεια, refingendum illud κρυπτεῖαι. Ceterum locis veterum excussis cryptiam ad novissimam educationis apud Lacedaemonios partem ita relatam fuisse, ut iuvenes non sine multis incommodis ipsi sibi victum pararent, ostendit Köchlyi commentatio edita Lips. 1835. 11. Κρύσταλλος] Explicationem petas a Timaeo p. 210. aut Zon. p. 1251. 13. Λαβὸ· Ἐκ] Psalm. XVIII, 13. Δαὸ habet A. in marg. om. V. Itaque delevi. In fine B. E. Med. addunt καὶ κρύφιον. 15. Zon. p. 1251. Apud Hesychium deleta gl. Κρυφίνους reliquis interpretationibus accedat Ὕπουλος. Ἦν δὲ ἐχέμυθος καὶ κρυψ.] Fragmentum hoc [Damascii] auctius legitur supra v. Ἐχέμυθος. Vide etiam v. Βαθυγνώμων. *Küst.* 17. Κρύψις] Pertinent haec ad Aristot. Topic. VIII, 1. Usque ad προκείμενον habet Alexand. Aphrodis. p. 252. *Gaisf.* λανθάνειν] λαμβάνειν V. 19. ἐρωτῶνια] ἐρῶντα B. E. ἐροῦντα Med. Mox ἠρωτημένον B.

---

ture non amplius aspirabit. Cyrus autem his scriptis in Indiam migrare statuerat, ut Croesi crudelitatem effugeret. eius autem uxor Bardane cum Cyrum animadvertisset ista consilia agitantem, monuit ut Danielem quaereret, qui ipsi et Dario saepe multa praedixisset, ex eoque cognosceret, quid de bello Croesi statuendum esset. quo audito Cyrus virum arcessit: ex quo cum se victorem Croesi fore didicisset, bellum parare coepit. similiter etiam Croesus ad Oraculum misit; cui hoc responsum datum est: *Novi ego et numerum arenae et mensuram maris; mutumque intelligo, et non loquentem audio. Nidorem autem sentio duae testudinis, elivae in aeno et cum carnibus agninis: cui aes substratum est et impositum.* Cum vero se delusum videns terum Oraculum adiret hoc accepit responsum: *Croesus Halyn trailiciens magnum imperium evertet.* suum autem evertit. Cyrus vero Iudaeis captivitate liberatis Hierosolyma instauravit. Κρύβδην. Clam. Κρυμός. Frigus. *In tuam vero gratiam, Regina, cum talis sis, vel nivosa hiems fructus edit.* Κρυόεσσα. Rigida. [Κρύος.] Κρύπτεια. Κρύσταλλος. Κρυφαίως. Clam. Κρύφιοι λογισμοί. Cogitationes malae. *Ab occultis meis purga me.* Κρυψίνους. Qui est mentis absconditae, dolosus. *Erat autem taciturnus et mentis absconditae.* Κρύψις. Methodus, qua quis occultare possit id, quod sibi proposuit concludendum. propositionibus autem utendum est, si quis occulte aliquid ex altero quaerit; ita ut interrogatis omnibus propositionibus, per quas propositum demonstratur, et novissima peracta, cum sequitur

ἑπόμενον συμπέρασμα τοῦ ῥηθέντος, ἄδηλον ὂν πῶς τοῦτο συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων, καὶ ζητεῖν τὸν ἀποκρινόμενον, διὰ τί τοῦτο ἐπιφέρει τοῖς κειμένοις.

Κτέαρ. κτῆμα.

Κτεάτισσα. ἐκτησάμην.

Κτένα. τὸ πύξινον καλλυντρον τῶν τριχῶν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἷδε τῶν *

τριχῶν σαγηνευτῆρα, πύξινον κτένα.

καὶ οὐδετέρως κτένιον.

Κτεριοῦσι. θάψουσι.

Κτείνω. τὸ φονεύω.

Κτείς. τὸ ἐφήβαιον, καὶ τὸ τῶν τριχῶν κάλλυντρον. Καλλίμαχος·

Οὐδ' οἷσιν ἐπὶ κτενὸς ἔσκον ἔθειραι.

Καὶ αὖθις·

Καὶ κτένα κοσμοκόμην.

Κτηδόνες. τριόδοντες ἰχθύες, καὶ θηρίδια, καὶ ἐπ' εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

Κτηματίτην. τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα. οὕτως Λυκοῦργος. Καὶ κτῆμα ἐπὶ οἰκέτου. Ὁ δὲ διελέγετο αὐτῷ, καὶ ἠξίου κτῆμα αὐτῶν σφῶν γεγονότα, πᾶν ὅ τι ἂν δύνηται πρὸς κατάθεσιν τοῦ πολέμου ἐργάσασθαι.

Κτῆνος. τὸ ζῷον.

Κτησείδιον. τὸ μικρὸν κτῆμα.

Κτησίας, Κτησιάρχου ἢ Κτησιόχου, Κνίδιος, ἰατρός· ὃς ἰάτρευσεν ἐν Πέρσαις Ἀρταξέρξην τὸν Μνήμονα κληθέντα, καὶ συνέγραψε Περσικὰ ἐν βιβλίοις κ' καὶ τρισί.

Κτήσιος. ὁ Ζεύς.

Κτησίου Διός. τὸν Κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμιείοις ἱδρύοντο.

Κτησιφῶν. εἷς τῶν δέκα πρέσβεων, τῶν μετὰ Δη||μοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων. ἕτερος δ' ἂν εἴη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένει· καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ. 384

Κτιδέη. ἡ περικεφαλαία.

Κτίλος. ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

Κτινύω. φονεύω.

Κτίσις. τὸ κτίσμα. ἐκ τοῦ κτίζω.

Κτῶμαι. αἰτιατικῇ.

---

6. *Κτεάτισα*] Il. π'. 57. Zon. p. 1262. *Κτέτισα* (item *ἐκτισάμην*) *V. *Κτεάτισσα* tacite Gaisf. 7. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Leonidae Tar. V, 5. Anthol. Pal. VI, 211. unde legendum *ἠδὲ τὸν πλατὺν τριχῶν*. 11. *τὸ κτένιον*] *τὸ* om. A. V. Gaisfordus *κτείνιον*. Vide Hesychium. 12. *Κτεριοῦσι*] Il. λ'. 455. 13. *Κτείνω. αἰτιατικῇ*] *αἰτιατικῇ* omisi cum A. V. Cf. Herod. Epimer. pp. 69. 246. *τὸ φονεύω* om. *V. 14. *Κτείς*] V. Etym. M. p. 542. *κάλλυντρον*] *κάλυντρον* A. *κάλλεντρον* V. 15. *Καλλίμαχος*] Fragm. 308. *Οὐδ' οἷσιν* suspectum habeo: quo recondi videtur probabilis scriptura *οὐλοι ὅσοισιν*. 18. *Καὶ κτένα κοσμοκ.*] Philippi Thessal. XVIII, 3. Anthol. Pal. VI, 247. 19. *τριόδοντες*] *τριόδοι* Photius et MS. Lex. Seg. *θηρίδια*] *θηρία* V. Mox *αἱ* post *καὶ* omisi cum A. B. E. *V. et Photio; habet Lex. Seg. De hoc significatu disputavit Schneid. in Theophr. T. III. p. 419. sq.

2. *κατάθεσιν*] Vid. supra v. *Καταθέσει. Toup. Κατάρεσιν* *V. 5. *Κτησίδιον*] *Κτησείδιον* A. B. E. V. Edd. ante Küster. Zon. p. 1261. et Herod. Epimer. p. 239. Exemplum Arrianus praebet Epictet. I, 1, 10. 6. *Κτησίας*] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. et Meursium in Bibliotheca Graeca. *Küst. Eudocia* p. 268. Gaisf. laudavit Scaligeri Animadv. in Euseb. p. 122. et Clintoni Fast. Hellen. ad A. 398. 8. *Μνήμονα κληθέντα*] Sic Bas. *ἀμείνονι κληθέντι* A. *ἀμείνονα κληθέντα* B. E. Med. et Eudocia. *ἄμεινα κλ.* V. *Περσικὰ*] Ex hoc opere Excerpta habentur apud Photium. *Küst.* 11. *Κτησίου Διός. Ὅτι τὸν Κτ.*] Ex Harpocratione. De Iove Ctesio autem et ritu, quo simulacra eius dedicari solebant, vide Casaub. in Athen. lib. XI. c. 6. et Valesium in notas Maussaci ad Harpocr. v. *Κτησίου*. Vide etiam supra v. *Ζεὺς Κτήσιος. Küst.* Adde Tittm. in Zon. p. 1260. Inprimis annotandi sunt loci Antiphontis p. 113. Isaei de her. Cir. 16. Athen. XI. p. 473. C. *Ὅτι τὸν*] *ὅτι* om. A. *V. Photius et Harpocr. *ταμιείοις*] *ταμείοις* A. V. Photii MS. 13. *Κτησιφῶν*] Ex Harpocratione. *δέκα*] Sic recte Harpocratio et Paris. A. [cum Phot.]. At priores editt. [et B. E. *V.] male *δώδεκα. Küst.* 15. *στεφάνου*] *τοῦ στεφάνου* A. Phot. 18. *Κτιδέη. ἡ περικεφ.*] Respexit Suidas ad Homeri Il. κ'. 335. *Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην* —. Sed ibi nonnulla exemplaria olim habuerunt. *Κρατὶ δ' ἐπ' ἰκτιδέην*: quod magis placet. Mustela enim apud Graecos non vocatur *κτὶς* sed *ἰκτίς*: unde et *ἰκτιδέη* dicendum videtur, non vero *κτιδέη*. Hesychius tamen *κτιδέη* etiam agnoscit: quem confer. *Küst.* Qui neglexit v. 458. quo Schol. Ven. usi sunt ad tuendam librorum scripturam. Statim Gaisf. delevit e Zon. p. 1261. invecta, *ἐξ ἰκτῖδος δέρματος. ἰκτὶς δὲ ζῷον γαλῇ παραπλήσιον*, cum A. B. E. V. 19. *Κτίλος*] Il. γ'. 196. 20. *φονεύω, κτείνω*] *κτείνω* om. A. B. E. V. Cf. Herod. Epimer. pp. 69. 246. et Zon. p. 1260. 22. Om. vulg. Silet *V. *Κτῶ. τὸ κτῶμαι* Zon. p. 1262.

---

tandem conclusio, obscurum sit, quomodo haec conclusio e supra positis colligatur, et respondens quaerat, cur conclusio talis inferatur ex iis quae posita sunt. *Κτέαρ.* Possessio. *Κτεάτισσα.* Acquisivi. *Κτένα* Pectinem buxeum. In Epigrammate: *Et capillorum verriculatorem buxeum pectinem.* *Κτεριοῦσι.* Sepelient. *Κτείνω.* Occido. *Κτείς.* Pubes. item pecten. Callimachus: *Neque illi, quibus in inguine erant pili.* Et alibi: *Et pectinem capillis comendis.* *Κτηδόνες* Pisces tridentes, parvae bestiae. item directae lignorum fibrae. *Κτηματίτην.* Multa bona possidentem. sic Lycurgus. Et *κτῆμα* ponitur de servo. *Ille vero cum eo colloqueba*tur, *rogans, ut quoniam ipsorum servus fuisset, pro virili omnia faceret, quae ad bellum sedandum valerent.* *Κτῆνος.* Pecus. *Κτησείδιον.* Praediolum. *Κτησίας.* Ctesias, Ctesiarchi sive Ctesiochi filius, Cnidius, medicus, qui apud Persas curavit Artaxerxem, cognomento Memorem. scripsit Persica libris XXIII. *Κτήσιος.* Epithetum Iovis. *Κτησίου Διός.* Iovis Ctesii simulacrum in cellis penuariis collocari solebat. *Κτησιφῶν.* Ctesiphon, unus e decem legatis, qui cum Demosthene et Aeschine legationem obierunt. Ille vero qui decretum de corona Demostheni danda scripsit, contra quem etiam Aeschinis extat oratio, diversus fuerit. *Κτιδέη.* Galea. *Κτίλος.* Aries, ovium dux. *Κτινύω.* Caedo. *Κτίσις.* Opus conditum. ab verbo *κτίζω*. *Κτῶ-*

Κτώμενος. συνάγων.

Κτυπεῖ. κομπάζει, μεγαλορρήμονεῖ. Ὁ δὲ τῇ διηγήσει κτυπεῖν νομίσας τὸν ἄνδρα φησίν· Ἀγνοεῖς, ὦ πάτερ, τῆς ἐρημικῆς ὁδοῦ τὸ ἀνήμερον, τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐπιτηδείων τὸ ἄπορον.

Κοίας. ὁ στρογγύλος λίθος.

Κοιαίστωρ. τὴν τοῦ κοιαίστωρος διέπων ἀρχήν· ἣν οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἀναζητεῖν ὧδε λελέχθαι παρὰ Ῥωμαίοις.

Κοικύλλεις. περιβλέπῃ, ἢ κακοτεχνεῖς.

Τί αὖ σὺ κυρκανᾷς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων; περιττὸν τὸ ἔχων Ἀττικῶς.

Κοῖλα. τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα.

Κοιλάδα κλαυθμῶνος. ἐν ᾧ φανεὶς ἄγγελος τὴν τοῦ λαοῦ ἤλεγξε παρανομίαν, καὶ εἰς κλαυθμὸν τὸ πλῆθος ἐκίνησε. κυρίως δὲ καὶ ἀληθῶς ὁ παρὼν βίος.

Κοιλάδα σκηνῶν. τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν, ὡς ἔρημον γεγενημένην, καὶ ποιμενικὰς τηνικαῦτα σκηνὰς δεξαμένην.

Κοιλάς. τὸ πλῆθος, ἢ τὸ βάθος.

Κοιλέμβολον καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ δίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

Κοιλία.

Κοῖλον. βαθύ. Οὕτω δὲ ἦν ἄρα μέτριος καὶ λιτός, ὡς μηδὲ κοῖλον ἀργύρου εἰς πλῆθος κεκτῆσθαι.

Κοιλόσυρτος. ὁ χωλός.

Κοίλου κρατῆρος. τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς· ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτνῃ κοιλώματα κρατῆρες καλοῦνται. Σοφοκλῆς·

Κοίλου πέλας κρατῆρος.

Κοιλῶπις. βαθεῖα.

Ἴδρις ἀνὴρ κοιλῶπιν ὀρειάδα δύσατο πέτραν.

---

2. *Ὁ δὲ τῇ* et seqq. om. V. 4. *παῖ*] *πὲρ* A.B.E.Med. i. e. *πάτερ*. Mutavit Bas. 5. *τε ἐν τόπῳ*] *ἐν τῷ τόπῳ* A. Neutrum apparet sanum esse. *τε* om. B.E. Med. 6. *λίθος* om. A.B.E.V. Voce *Κοία* usus est Antimachus, teste Etymol. p. 770, 10. *Gaisf.* Antimachi versum attulerunt etiam Hom. Epimer. p. 401. sic restituendum: *κοίας ἐκ χειρῶν σκόπελον μέτα ῥιπάζουσι.* Nostro loco *λίθος* defenditur Herod. Epim. p. 74. Cf. Boiss. Anecd. IV. p. 384. Sed rectius se habet oratio Hesychii: *Κοίας. σφαίρας, ἢ λίθους.* 7. *Τὴν τοῦ κοιαίστωρος*] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 132. *Toup.* Ex Iustini Legat. ad Pers. p. 105.E. (157. ed. Paris.) *Abresch.* Ed. Nieb. p. 390. ubi legitur *κοιαίστωρος*. Comparandus Theophyl. I, 1. 10. *περιβλέπεις*] *περιβλέπῃ* A.B.E.V. Med. Schol. Aristoph. *τὸ κοικύλλειν φασὶν ἐπὶ τοῦ περιβλέπεσθαι δύναται ἐνθάδε.* Habet *περιβλεπόμενον* etiam Hesychius. Medium genus huius verbi haud pauci usurparunt, velut Plutarch. Cat. min. 37. Arrian. Epict. I, 29, 59. Appian. T. I. p. 50. Gaisf. *περιβλέπει.* 11. *Τί αὖ σὺ κυρκαν.*] Aristoph. Thesmoph. 859. Sed pro *κυρκανᾷς* metri gratia scribendum *κυκανᾷς*, absque ῥ. Utrumque enim dicitur, et *κυκανᾶν* et *κυρκανᾶν*: vel *κυκνᾶν* et *κυρκνᾶν*, per *υ*. Etymologus: *Κυκνᾷ. ἀπὸ τοῦ κυκῶ, τὸ ταράσσω. ἐὰν δὲ κυρκνῶ, πλεονασμῷ τοῦ ῥ. Küst.* *αὖ*] *οὖν* E. *καὶ τί*] *ἢ τί* A.V. 12. *περιττὸν δὲ*] *δὲ* om. A.V. 13. *Κοῖλα*] Hesychius et Eustathius *κῦλα*, per *ῡ*, quos vide. *Küst.* Debebat ille paulo graviorem animadversionem ex Hesychio ducere: ista scilicet *Κῦλα* [*γὰρ*] *τὰ ὑποκάτω* (Hesych. *ἐπάνω*) . . . *μῆλα* referuntur ad interpretationem verbi *κοικύλλειν.* 15. *Κοιλάδα κλαυθμῶνος. τὸν τόπον λέγει, ἐν ᾧ φ.*] Ex Theodoreto in Psalm. LXXXIII, 7. p. 734. *Küst.* *τὸν τόπον λέγει* omisi cum A.B.E.V. *ὁ τόπος* Theodor.

1. *Κοιλάδα σκηνῶν*] Psalm. LIX, 8. *Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.* Vide in eum locum Theodoretum, cuius verba Suidas hic itidem descripsit. *Küst.* 3. Post *δεξαμένην* omisi cum A.V. *Κοιλᾶναι. κοῖλον ποιῆσαι.* 4. *τὸ πλῆθος*] Haec interpretatio mihi omnino suspecta est: de qua proinde peritus lector cogitet velim. Legerem *τὸ πεδίον*, nisi id ab vulgata lectione nimis recederet. Hesychius: *Κοιλάδες, πεδία, λιβάδες. Küst.* *πλῆθος* est certissime corruptum. Non tamen legerim ego *πεδίον*, sed *πλάτος*. Haec interpretatio commoda est et vera, parum enim ab vulgata lectione recedit. Infra in interpretatione alterius vocis haec duo *πλάτος* et *βάθος* etiam coniunxit Suidas in v. *Κύτος*: *ὄγκος, χώρημα, βάθος, πλάτος. Bos.* Animadv. p. 165. item Toupius IV. p. 159. Ceterum Herod. Epim. p. 74. *ὁ βαθὺς τόπος.* 5. *Κοιλέμβολον*] Vid. Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 512. ubi *ἀντίστομος* pro *δίστομος. Gaisf.* 8. Om. vulg. 10. *μηδὲ κοῖλον*] Vid. v. *Παῦπερ*, ubi auctius legitur hoc fragmentum. *Toup.* 12. *Κοιλόσυρτος. ὁ χωλός*] Duplici mendo locus hic inquinatus est. Nam et pro *κοιλόσυρτος* scribi debebat *κολοσυρτός*, ut recte supra: et pro *ὁ χωλὸς ὄχλος*. Ultimum miror non observatum fuisse ab Henrico Stephano et Porto: qui tam boni stomachi fuerunt, ut lectionem hanc concoxerint eamque sine ulla censura dimiserint. Confer Hesychium v. *Κολοσυρτός. Küst.* 13. *Κοίλου κρατῆρος. τοῦ μυχοῦ. τὰ γὰρ κ.*] Ex Schol. Sophoci. Oed. Col. 1593. 15. *Αἴτνης*] *ἐν τῇ Αἴτνῃ* A.V. Schol. 16. *πέλας*] *πέρας* A. *πτέλας* B.E. Med. 18. *Ἴδρις ἀνὴρ*] Antipatri Sidon. XXVII, 5. Anthol. Pal. VI, 219. Statim post h. gl. Gaisf. delevit cum A. *Κοιλιδιᾶν. οἷον τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν οἴδειν. Θεόκριτος· Ληθὰ κοιλιδιόωντι*, ubi *Κυλιδιᾶν* B. et E m. sec. Item in fine *Κοιλιδιόωντο. Κοιλιδιόων*[τ] V. Vid. infra v. *Κυλοιδιόων*: id enim sive *κοιλοιδιᾶν* erat reponendum: v. Ruhnk. in Tim. p. 169. Hemsterhusius citat Casaubon. in Athen. I. p. 23, 49.

μαι. Aptum accusativo. *Κτώμενος.* Acquirens. *Κτυπεῖ.* Gloriatur, se iactat. *Ille vero ratus hominem per iactationem ista narrare, ignoras, inquit, pater, quam desertum et omnis cultus expers sit iter istud, et quanta sit rerum necessariarum in isto loco inopia.* *Κοίας.* Rotundus lapis. *Κοιαίστωρ. Quaestoris dignitatem administrans: quam apud Romanos a quaerendo sic appellatam puto.* *Κοικύλλεις.* Circumspicis, vel malis artibus uteris. *Quas turbas rursus moves, aut quas fraudes machinaris?* ubi *ἔχων* Attice redundat. *Κοῖλα* enim cavitates, quae subsunt palpebris et referunt velut mala vultus. *Κοιλάδα κλαυθμ.* Vallem fletus vocat locum, in quo Angelus populo apparens iniquitatem eius redarguit, lacrimasque ei excussit. proprie autem et vere sic appellatur praesens vita. *Κοιλαδα σκηνῶν.* Vallem tabernaculorum. id est, terram Israelitarum, utpote desertam et quae tantum mapalia haberet. *Κοιλάς.* Multitudo, vel profunditas. *Κοιλέμβολον.* Sic vocatur diphalangia, quae sequentia cornua coniungit, praecedentia vero disiungit. *Κοιλία.* *Κοῖλον.* Profundum. *Adeo autem erat moderatus et frugalis, ut ne argenteorum quidem vasorum magnam copiam possideret.* *Κοιλόσυρτος.* Tumultus. *Κοιλοῦ κρατῆρος.* Penetralis. sic enim cava loca per translationem vocabant. unde etiam Aetnae cavitates vocantur crateres: Sophocles: *Cavum prope craterem.* *Κοιλῶπις.* Profunda. *Vi-*

385 ‖*Κοιμίσαι τὸν λύχνον. Νικοφῶν Πανδώρᾳ. Καὶ κοιμίσαι ἐπὶ θανάτου Σοφοκλῆς·*

Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι.

καὶ Ὅμηρος·

Κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

Κοιμῶ, τὸ ὑπνῶ. Κοιμίζω δέ, τὸ καταπαύω.

*Κοινὰ τὰ τῶν φίλων. Τίμαιός φησιν ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθε τοὺς ταύτην κατοικοῦντας ἀδιανέμητα κεκτῆσθαι. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς. * * Οὐ δήπου τὰ χρήματα λέγειν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν. Κοινὰ τὰ τῶν φίλων. φασὶν ὅτι τοὺς προσιόντας Πυθαγόρᾳ μαθητὰς ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος, κοινὰς τὰς οὐσίας ποιεῖσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία.*

Κοιναὶ ἔννοιαι. Ὅτι εἴ ποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν νοητῶν, ἀλλ' οὐ καθ' αὑτήν, ἀλλὰ τῷ νῷ συμπλακεῖσα· ὥσπερ καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν συλλογίζεται, συμπλακεῖσα τῇ φαντασίᾳ. τούτου τοίνυν τοῦ νοῦ εἰ μὴ μετέχομεν οἱ πολλοί, ἀλλ' ἴχνη τινὰ καὶ ἐνδάλματα διαβέβηκεν εἰς ἡμᾶς. ταῦτα δέ εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι, αἱ διὰ πάντων χωροῦσαι, ἐνδάλματα τοῦ νοῦ εἰσιν ἐναργῶς. διὸ καὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης τὸν νοῦν καλοῦσιν, ᾧτινι τὰ νοητὰ γινώσκομεν. Ὅτι ἡ λογικὴ ψυχὴ συνουσιωμένους ἔχει τοὺς λόγους τῶν πραγμάτων ἐν ἑαυτῇ. διὰ δὲ τὸ καταδεδυκέναι ἐν τῇ ὕλῃ, οἷον ἐγκαταχωσθεῖσα, ὡς ὁ ἐν τῇ τέφρᾳ κρυπτόμενος σπινθήρ. ὥσπερ οὖν ὅταν τις μικρὸν τὴν τέφραν ὀρύξῃ, ὁ σπινθὴρ εὐθὺς ἀναλάμπει, καὶ οὐχ ὁ διορύξας τὸν σπινθῆρα ἐποίησε· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ δόξα ἐρεθιζομένη ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως προβάλλει τοὺς λόγους τῶν ὄντων. οὕτω καὶ τοὺς διδασκάλους φασὶ μὴ τὴν γνῶσιν ἡμῖν ἐντιθέναι, ἀλλὰ τὴν ἐνοῦσαν ἡμῖν καὶ οἷον κρυπτομένην ἐκφαίνειν. καὶ ταῦτά εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι, τὰ τοῦ νοῦ ἀποσκιάσματα. πᾶν γὰρ ὅπερ ἴσμεν κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ταῦτα κατὰ κοινὴν ἔννοιαν ἴσμεν· ἃ δὲ δείξεως δεῖται εἰς τὸ γνωσθῆναι, τούτων τὰ συμπεράσματα χωρὶς ἀποδείξεως ἔργον ἐστὶ τῆς δόξης εἰδέναι.

---

1. *Κοιμίσαι*] *Κοιμῆσαι* A. Id quodammodo defendit Aeschylus Agam. 603. *κοιμῶντες φλόγα.* Sed diserte Pollux VII, 178. *καὶ τὸ κατασβέσαι τὸν λύχνον, ὃ νῦν κοιμίσαι καὶ κατακοιμίσαι λέγουσι*: quorum *κατακοιμίσαι τὸν λύχνον* attulit Phrynichus Segu. p. 46. *Πανδώρᾳ*] Priores editt. habent *Πανδάρῳ*. MSS. Pariss. [et E. V.] *Πανδώρῳ*. Sed vera lectio est *Πανδώρᾳ*, ut patet ex Polluce, Athenaeo et ipso Suida infra v. *Νικόφρων*. *Küst.* Cf. Meinek. Qu. Sc. II. p. 59 sq. 2. *Καὶ κοιμίσαι*] *καὶ* om. B. V. *κοιμῆσαι* A. V. Mox *θανάτῳ* Med. *Σοφοκλῆς* Ai. 832. 4. *Ὅμηρος*] Il. Λ'. 241. 6. *Κοιμῶ*] Quae sequebantur *ἢ κοιμῶμαι* omiserunt A. B. E. V. Mox *αἰτιατικῇ* post *δέ* omisi cum A. *V. 7. *Κοιναὶ*] Consentiens horum explicatio legitur apud Schol. Platon. p. 319. ubi *Τίμαιος ἐν τῇ έ* vel *ιέ*. Vide Gölleri Tim. p. 218. Usum dictionis attigit Boissonadus in *Notices et Extr.* T. XI. p. 31. 9. *Πυθαγόρας* om. E. Mox *ἀνέπειρε* V. *ἀνέσπειρε* *V. 11. *Μένανδρος*] Meinek. p. 8. *Οὐ δήπου τὰ*] Haec in versus digessit Grotius, sed frustra et invitis Musis. Quod et recte animadvertit in Menandrum Bentleius. Sunt autem verba Iuliani Orat. VII. p. 245. ubi ita loquitur: *Καὶ τῇ παροιμίᾳ* (*Πυθαγόρας*) *παρέσχε τὴν ἀρχήν, καὶ τὸ λέγεσθαι κοινὰ τὰ τῶν φίλων ἔδωκε τῷ βίῳ· οὐ δήπου τὰ χρήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν.* Toup. Hinc sequitur principium huius sententiae defecisse, quod haud scio an per similitudinem superiorum nominum fuerit interceptum. 12. *λέγειν*] *λέγει* Gaisf. cum V. Neutrum probabile, sed restituendum *λέγων*, si quidem istud verbum toleramus. 13. *φύσεως* E. pro *φρονήσεως*. *Κοινὰ*] Similiter Zenobius IV, 79. ubi plura Schottus. 17. *εἴ ποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν ν.*] Haec et quae sequuntur sumpta sunt ex Philopono in lib. I. Aristot. de Anima, A. 1. b. et A. 2. a. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* *Ὅτι* praefixit Gaisf. cum *V. 18. *οὐ*] *ἀλλ' οὐ* A. B. E. V. Philop.

1. *ἀλλ' ἴχνη — ἔννοιαι* om. A. 3. *ἃ ἐνδάλματα*] *ἐνδάλματα τοῦ* A. E. Philop. Itaque *εἰσὶν* ante *ἐναργῶς* scribendum *οὖσαι* vel *ὄντα*. Haec et seqq. usque ad finem gl. om. V. 4. *ἀρχὴν*] *ἀρχῆς* A. 5. *ἡ λογικὴ δὲ*] *Ὅτι ἡ λογικὴ* A. *δὲ* om. E. 7. *ὕλῃ*] *τῇ ὕλῃ* A. B. E. Philop. Tum *οἱονεὶ κατεχώσθησαν* reponendum cum Philop. 11. *ἐποίησε*] Addit Philop. *ἀλλὰ μόνον τὰ ἐμποδίζοντα ἔπαυσεν, τοῦτον τὸν τρόπον κτλ.* 15. *ἐνοῦσαν*] *οὖσαν ἐν* Philop. *ἐμφαίνειν*] *ἐκφαίνειν* A. Philop. Post h. v. multa omisit Suidas. 17. *κρεῖττον*] *κρειττόνως* Philop.

---

prudens cavam et montanam subiit petram. *Κοιμίσαι τὸν λύχνον.* Exstinguere lucernam. Nicophon *Pandora.* Et *κοιμίσαι*, sopire; de morte dixit Sophocles: *Animarum ad inferos deductor Mercurius ut leni morte me sopiat.* Et Homerus: *Dormivit aereum somnum.* *Κοιμῶ.* Dormio. *Κοιμίζω* vero, sopio. *Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.* Amicis omnia communia. Timaeus proverbium hoc usurpatum fuisse dicit in Magna Graecia, quo tempore Pythagoras incolis eius persuadebat, ut bona omnia indivisa haberent. usus est hoc proverbio Menander *Adelphis.* *Profecto non solum externa bona, sed etiam mentis et studiorum communionem intelligens.* *Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.* Aiunt Pythagoram philosophum discipulis, quos institueret, persuadere solitum fuisse, ut fortunas suas facerent communes. unde natum proverbium. *Κοιναὶ ἔννοιαι.* Notiones communes. Cum mens aliquid concludit de rebus intelligibilibus, non per se id facit, sed cum mente coniuncta: quemadmodum eadem de rebus sensilibus concludit cum phantasia coniuncta. huius igitur mentis si nos hominum vulgus participes non sumus, at quaedam eius vestigia et simulacra ad nos pervenerunt. ea autem sunt notiones communes, quae omnes homines pervadunt, et evidentia sunt mentis simulacra. quamobrem scientiae principium mentem vocant, qua quae intellectui subiiciuntur cognoscimus. anima vero rationalis natura sibi insitas habet rationes rerum. sed quia materiae immersa est, eae velut obrutae sunt, ut scintilla in cinere delitescens. velut igitur cum cinerem paulum fodicaris, scintilla statim emicat; neque ille qui fodicavit scintillam fecit: sic etiam opinio a sensu irritata rationes rerum profert. pariter magistros non inserere nobis cognitionem dicunt, sed insitam nobis et veluti latentem aperire. hae igitur notiones communes sunt velut umbrae quaedam mentis. quicquid enim supra ullam demonstrationem scimus, id per notionem communem scimus. quae vero demonstratione indigent ut cognoscantur, eorum conclusiones sine demonstratione scire opinionis est.

Κοινεῖον. πορνεῖον.

Κοινοδημεί. τὸ δημόσιον.

Κοινοδήμιον. τὸ τῷ δήμῳ κοινόν.

Κοινολεχής. ὁ μοιχός.

386 *Κοινολογία. ἡ κοινὴ διάλεκτος. Κοινῇ δέ, ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπίνῃ, μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ.*

Ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορᾷ πεπληγμένος.

Κοινολογῶ. δοτικῇ.

Κοινόν. τὸ ἀκάθαρτον, ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλέον τῶν λοιπῶν.

Κοινὸν δὲ τετραχῶς λέγεται· ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαιρετόν, ὡς ἡ κληρονχουμένη γῆ· ἢ τὸ ἀδιαίρετον, ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον· ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον, εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, ὡς ἐν θεάτρῳ τόπος ἢ ἐν βαλανείῳ· ἢ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος. Κοινὰ δὲ καὶ ἀμέριστά εἰσιν ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· αἵ τε γραφαὶ καὶ αἱ ὑπερκόσμιαι δυνάμεις, ἥλιός τε καὶ σελήνη, καὶ πᾶς ὁ τῶν ἀστέρων χορὸς καὶ αὐτὸς ὁ ἀήρ, κοινὰ καὶ ἀμέριστα ὅλα διόλου. γῆ τε καὶ ὕδωρ, χρυσός τε καὶ ἄργυρος καὶ πᾶσα ἡ μεταλλικὴ φύσις καὶ δρυοτομικὴ ὕλη, κοινὰ μέν εἰσιν, ἀλλ' ὅμως μεριστὰ γέγονε τῇ τῆς πλεονεξίας ὀρέξει. παρθενία δὲ καὶ ἀγαμία καὶ ἱερωσύνη καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Θεοῦ τοιουτότροπα χαρίσματα, οὔτε κοινὰ οὔτ' αὖ μεριστά. οὐ γάρ εἰσι τοῦ μέρους τῶν κοινῶν ἢ τῶν μεριστῶν.

Κοινὸν γραμματεῖον, καὶ ληξιαρχικόν. τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ [εἰσαγόμενοι] εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννητάς· τὸ δὲ ληξιαρχικόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι.

Κοινὸς Ἑρμῆς. φασὶν ὅτι κλεπτίστατος γενόμενος ὁ Ἑρμῆς κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φώρια, καὶ τοῖς κατὰ μόνας κλέπτουσιν ἐπάναγκες εἶναι πρὸς τοὺς κοινοὺς διανέμεσθαι. οἱ δὲ ὅτι τὸν λόγον ἔχων κοινωνικὸν ὁ Ἑρμῆς ἐποίησε πάντα δι' αὐτοῦ.

*Κοινῶνας. κοινωνούς. Ξενοφῶν· Ἀκροθίνια τοῖς θεοῖς καὶ τεμένη ὁ Κῦρος ἐκέλευσεν ἐξελεῖν, * * οὕσπερ κοινῶνας ἐνομίζετο τῶν καταπεπραγμέ-*

---

1. *Κοινεῖον*] Artemidorus I, 80. *Hemst.* *Κοινίον* Hesychius; *καπηλεῖον* addit Zon. p. 1240. 3. *Κοινοδήμιον*] Hesychius sive Zonaras: *Κοινοδήμιον. τὸ δημόσιον.* Etiamsi absque Hesychio esset, tamen appareret praegressam interpretationem *τὸ δημόσιον* ad inferiorem locum esse detrudendam. Ceterum *κοινοδημεί* auctor sim ut expungatur. Nimirum illud impositum erat voci *κοινοδήμιον*, ut altera scripturae ratio *κοινοδημεῖον* significaretur. *δήμῳ*] *δημοσίῳ* B. E. Med. 4. *Κοινολεχής. ὁ κοινὸν λέχος ἐπὶ μοιχείας ποιούμενος*] Sic habent omnes excusi. At brevius MSS. [sic A. B. V.] *Κοινολεχής. ὁ μοιχός. Küst.* Vid. Soph. Electr. 97. 5. *Κοινῇ*] *Κοινῇ* A. qui in reliquis etiam dativos exhibet. Ceterum apparet haec alienum in locum esse coniecta. 6. *ἀντὶ τοῦ* om. A. *ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπίνῃ* om. Schol. Aristoph. *μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ*] Haec interpretatio non convenit *τῷ κοινῇ*, sed *καινῇ*: quas duas voces grammaticus noster hic confundit. *Küst.* Publica et communis calamitas, quae adeo *μεγάλη* et *θαυμαστή*, quanquam *καινῇ* sensui Aristophanis melius conveniat. *Toup.* MS. 7. *Ἐγὼ δὲ κοινῇ*] Aristoph. Thesmoph. 186. Ceterum pro *κοινῇ*, ut et Aristophanes et Suidas habent, Bisetus mallet *καινῇ*. *Küst.* 8. *Κοινολογῶ*] Om. vulg. Certe scribendum fuit *Κοινολογοῦμαι*: vide Tittm. in Zon. p. 1243. Qui quos auctores affert, iis addendi Herod. VI, 23. et Polyb. fr. Vat. XXIX, 2. 9. *Κοινόν*] Vid. Alb. in Hesych. et Schleusneri Lex. N. T. *τὸ ἀκάθαρτον* Zon. p. 1240. 11. *Κοινόν*] *δὲ* addit A. Vid. I. Damascen. Dial. LXV. T. I. p. 66. *Gaisf.* 12. Lege cum Zon. p. 1239. *ἀδιαιρέτως*. 15. *ὡς ὁ*] *ὁ* om. A. B. E. V. Mox *τόπος* om. V. Utrumque servat Zonaras, qui superiora paulo copiosius edidit.

2. Immo *γῆ δέ*. 3. *μεταλλικὴ*] *ἡ μεταλλικὴ* dedi cum A. Mox *δριοτομικὴ* V. 5. *παρθενία καὶ ἀγαμία δὲ* *V. Med. 9. *καὶ ληξιαρχικόν*] Vide infra v. *Ληξιαρχικόν. Küst.* Gl. Harpocrationis. 10. *εἰς ὃ ἐνεγράφοντο*] Vide supra v. *Ἀπατούρια. Küst.* *οἱ εἰς*] *εἰσαγόμενοι* Gaisf. supplevit cum Harpocr. sive Photio: *οἱ* om. Med. 11. *καὶ γεννητὰς* om. V. *γεννέτας* Med. *τὸ δὲ ληξ.* — *ἐγγραφόμενοι*] *οἱ δὲ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι τὸ ληξιαρχικὸν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο* B. E. V. *τὸ δὲ ληξ. εἰς ὃ ἐνγραφόμενοι, εἰς τοὺς δήμους* edd. ante Küst. 13. *Κοινὸς Ἑρμῆς*] Horum partem habent Vat. App. II, 22. et Diogen. V, 38. Locos collegit Wesseling. in Diod. V, 75. 14. *Ἑρμῆς*] *ὁ Ἑρμῆς* A. 16. *κοινοὺς*] Malim *κοινωνούς. Hemst.* Sic etiam Toupius in v. *Ἀπολαχεῖν*. 17. *ὁ Ἑρμῆς κοινωνικὸν*] *κοινωνικὸν ὁ Ἑρμῆς* posui cum B. V. 18. V. Pollux VIII, 134. *Ξενοφῶν*] De Instit. Cyri lib. VII. [5. 35.] p. 192. unde locus hic ita supplendus est: *Ἀκροθίνια τοῖς θεοῖς καὶ τεμένη ἐκέλευσεν ἐξελεῖν. ἐκ τούτου δὲ καὶ οἰκίας διελοῦσθαι καὶ ἀρχεῖα τούτοις, οὕσπερ* etc. Notandum autem est, pro *κοινῶνας* (cuius vocis gratia locum hunc attulit Suidas) apud Xenophontem hodie legi *κοινωνούς*. *Küst.*

Κοινεῖον. Lupanar. [*Κοινοδημεί.* Publicum.] *Κοινοδήμιον.* Quod populo commune est. *Κοινολεχής.* Adulter. *Κοινολογία.* Lingua communis. *Κοινῇ* vero, id quod est humana, magna et admiranda. *Ego vero communi calamitate percussus.* *Κοινολογῶ.* Aptum dativo. *Κοινόν.* Immundum. vel quod nihil prae ceteris praecipui habet. *Κοινόν.* Commune quadruplex est. vel quod in partes dividi potest, ut terra quae sorte distribuitur. vel quod est indivisum, sed cuius usus est omnibus communis. vel quod occupanti quidem cedit, post autem rursus fit commune, ut locus in theatro vel balneo. vel quod indivise ab omnibus simul et eodem modo intelligitur, ut vox praeconis. Communia vero et indivisa sunt Pater, Filius, Spiritus S. et Scriptura sacra, et supramundanae potestates, Sol et Luna et omnis stellarum chorus, et ipse aer. terra vero et aqua et aurum et argentum et omnia metalla, itemque silvae et nemora communia quidem sunt, sed tamen propter avaritiam hominum dividi coeperunt. contra virginitas, coelibatus, sacerdotium, cetera huiusmodi Dei dona, neque sunt communia neque dividi possunt. *Κοινὸν γραμμ.* Tabula communis et Lexiarchicum. Communis dicebatur ea, cui inscribebantur nomina illorum, qui in Phratorum et Gennetarum numerum referebantur, Lexiarchicum vero, cui inscribebantur, qui inter populares referebantur. *Κοινὸς Ἑρμῆς.* Communis Mercurius. aiunt Mercurium, qui furacissimus erat, omnia furta ita esse communia, ut qui sibi soli furentur, iis necesse sit cum sociis furta partiri. alii vero dicunt Mercurium, cum orationem habeat sociabilem, eius ope homines fecisse communionis amantes. *Κοινῶνας.* Socios. Xenophon: *Spoliorum primitias et lucos Cyrus diis servari iussit.* [*reliqua vero inter eos divisit,*] *quos rerum gestarum socios fuisse pu-*

νων. Καὶ αὖθις· Τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἄξειν, καὶ ὅσοι κοινῶνες αὐτῷ τῆς φυγῆς ἐγένοντο.

Κοινωνικόν. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν κοινωνικοὺς λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν νέμοντας ἀδελφούς· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λειτουργεῖν, οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἕνα τριηραρχεῖν οὐκ ἐξήρκουν. τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἐκουσίαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἤ τινος ἄλλου· ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας.

Κοινωφελής. ὁ πάντας ὠφελῶν.

Κοινοῖ. μιαίνει.

387 Κοιόλης. ὁ ἱερεύς.

Κοῖος. ὁ πατὴρ Λητοῦς. παρὰ τὸ κοεῖν, ὃ ἔστι νοεῖν καὶ συνιέναι· ἤγουν ὁ συνετός.

Κοίρανος. βασιλεύς, ἄρχων.

Κοισύρα. γυνὴ Ἀθήνησιν εὐγενὴς καὶ πλουσία, μήτηρ Μεγακλέους. * Λάμαχος. Ἀλκμαίωνος γαμετή, ἥτις ἐπὶ βλακείᾳ διαβεβόητο. Καὶ Κοισυροῦται, κοσμεῖται, ἢ τὰ τῆς Κοισύρας φρονεῖ.

Κοίτη. καὶ κοιταῖος, ὁ κατὰ τὴν ὥραν τῆς κοίτης ἐρχόμενος. Ὁ δὲ παρήγγειλεν ἔρχεσθαι κοιταίους.

[Κοιτίλας. ἐκ τοῦ Κοίτη.]

Κοῖτις. ἢ μικρὰ κίστη, Ἀττικῶς. τὴν γὰρ κίστην λέγουσιν. ἔστι δὲ ἐν αἷς κοιταζόμεναι αἱ γυναῖκες ἀπετίθεντο τὰ χρυσία.

Κοῖτος. κοίμημα.

Κοιτών, κοιτῶνος.

Κύαθος. ἀντλητήριον, μέτρον ὑγροῦ, οὐγγιῶν β'. ἢ κοχλιάριον. Ἀριστοφάνης·

Κύαθον αἰτήσεις τάχα.

---

1. ἄξει] ἄξειν A.V. 2. αὐτοῦ] αὐτῷ A.B.E. Med. Mox τῆς φύσεως E. 3. Κοινωνικόν. Δημοσθ.] Ex Harpocratione: apud quem pro κοινωνικόν rectius legitur κοινωνικῶν. Küst. Δημοσθένης] P. 182,16. περὶ τῶν] τῶν om. A. 4. λέγει] ἂν λέγοι Harpocr. qui ἔχοντας pro νέμοντας. 7. τριηραρχεῖν] τριηράρχην A.V. Harpocr. Pal. ap. Gaisf. 8. περὶ] ἡ περὶ A. 11. Κοινωφελής] Damascius ap. Phot. p. 1055. Toup. Sive v. Κατανωτίσασθαι. 12. Κοινοῖ] Vid. Matthaei Eu. XV, 11. Κοινεῖ Med. 13. Κοιόλης] Item Hesychius et Moschop. π. σχ. p. 5. Analogiam tamen a Piersono in Moer. p. 279. significatam si respicimus, fatendum vocis notationem admodum esse tenebricosam. 14. Κοῖος] Hesiod. Theog. 134. Opinor haec esse descripta ex Etym. M. p. 523,47. Redeunt in Crameri Anecd. II. p. 453. ὃ ἐστιν edd. vulgg.

1. Κοισύρα. γυνὴ Ἀθήν. εὐγ.] Enarrator Comici in Acharn. 614. Κοισύρα ἐγένετο Ἀθήνησιν εὐγενὴς γυνὴ καὶ πλουσία, μήτηρ τοῦ Μεγακλέους· ὃς καταβεβρωκὼς τὴν οὐσίαν καὶ ὕστερον πεπλουτηκὼς ἐκ τοῦ τὰ κοινὰ πράσσειν λέγεται. Idem Enarrator in Nub. 798. Μεγακλῆς Κοισύρας ἦν υἱός· ἥτις ἦν ὑπερβαίνουσα γένει καὶ πλούτῳ. ἦν δὲ ἐξ Ἐρετρίας. διὸ καὶ κοισυροῦσθαι τὸ μέγα φρονεῖν παρ' Ἐρετριεῦσι. Vide etiam supra v. Ἐγκεκοισυρωμένην, et Tzetzem Chil. I. c. 5. Küst. 2. Μεγακλέους καὶ Λαμάχου, Ἀλκμαίωνος γαμετή] Sic edd. cum *Eudocia* p. 261. et A corr., nam pr. scripsit Λάμαχος, de ceteris Gaisf. dubitabat. Μεγ. Λάμαχος — γαμετῆς B. Μεγ. Λάμαχος Ἀλκμήνωνος γαμετῆς V. Μεγ. Λαμάχους Ἀλκμαίωνος γαμετῆς E. Unde Gaisf. μήτηρ Μεγακλέους. [Κοισύρας] καὶ Λάμαχος. Ἀλκμαίωνος γαμετῆς κτλ. Sed καὶ fide destitutum expungere malui; quamquam istud Λάμαχος senarium esse interceptum arguit. καὶ Λαμάχου] Fallitur hic Suidas. Non enim Coesyra Lamachi etiam mater fuit, sed tantum Megaclis. Errandi occasionem Nostro praebuit locus ille Aristophanis Acharnens. 614. Οὐ φασίν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος. ubi καὶ Λάμαχος non est iungendum τῷ ὁ Κοισύρας, sed separatim legi debet. Loquitur enim ibi Comicus de duobus diversis viris, Megacle nimirum et Lamacho: quorum priorem intelligit, cum ait, ὁ Κοισύρας. Coesyrae enim filium Megaclem fuisse expresse testatur vetus enarrator Comici nostri, cuius loca huc pertinentia in nota praecedente adduximus. At Lamachum quoque eiusdem fuisse filium, non solum nemo veterum prodidit, sed contrarium etiam evincitur ex ipso illo loco Aristophanis, quem paulo ante attulimus. Küst. Si ad codd. lectiones animum attendisset Küsterus, facile, opinor, perspexisset Aristophanis locum ex Acharn. quem ipse indicaverat, a lexicographo citari. Omnia recte procedent, inserto quod exciderat, v. Κοισύρας. Vel vv. Κοισύρας καὶ Λάμαχος alterius glossae caput conficiunt. Gaisf. Qui debuit saltem etiam ὁ praefigere. 3. διεβεβόητο] Dedi διαβεβόητο cum A.*V. 4. κοσμεῖται] καὶ κοσμ. A m. s. B.E.V. Eudocia. 6. Ὁ δὲ παρήγγειλεν ἔρχεσθαι κοιταίους] Videtur Grammaticus noster fragmentum hoc consarcinasse ex loco illo Polybii V, 17. Δηλῶν τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ δεήσει πάντας μετὰ τῶν ὅπλων κοιταίους ἐν τῇ τῶν Τεγεατῶν γίνεσθαι πόλει. Casaubonus ibi κοιταίους γίνεσθα simpliciter pro *manere* vel *pernoctare* accepit. Küst. Polybii Schweighäus. Fr. gr. 88. 8. Mendosam glossam om. vulg., post Κοῖτις posuit *V. 9. Κοῖτις] Arrian. Exp. p. 162. Eunap. Aedes. p. 53. Toup. MS. Κοιτίς Hesychius. μικρὴ] A. Mox κίστις V. et inter vss. E. Tum Ἀττικῶς om. E. κίστην] κίστιν *V. 10. ἐν ᾗ] ἐν αἷς A.B.E.V. et Etym. M. p. 524. ubi αἱ ante γυναῖκες extat, quod sub eorundem codicum fide Gaisf. non debuit delere. Similiter Crameri Anecd. II. p. 456. 11. χρυσεῖα] χρυσία A.V. et Etym. Gud. p. 333. cum Anecd. Crameri; nam χρήματα Etym. M. 13. V. Herod. Epimer. p. 74. Gl. om. vulg. Ceterum v. Lobeck. in Phryn. p. 252. sq. 14. ὑγροῦ] ὑγρόν Photius, qui mox ὀγκιῶν: ubi A. *V. habent vocis compendium, quod apud Hesychium abiit in σταγών. 15. Ἀριστοφάνης] Lysistr. 445.

---

tabat. Et alibi: *Caput et illius allaturum et omnium, quotquot fugae illius participes fuissent.* Κοινωνικόν. Demosthenes in oratione de Symmoriis κοινωνικοὺς fortasse vocat fratres, qui bona indivisa habent: quorum pater quidem munera publica obire poterat, heredes vero eius sumptibus suis singuli triremem instruere non poterant. vel eos forsan qui voluntariam inter se inierunt societatem, vel mercaturae vel rei cuiuspiam alius: quorum singuli totum bonorum communium censum non habebant. Κοινωφελής. Qui omnibus prodest. Κοινοῖ. Iuquinat. Κοιόλης. Sacerdos. Κοῖος. Coeus, pater Latonae. ab verbo κοεῖν, id est intelligere. vel sapiens. Κοίρανος. Rex, princeps. Κοισύρα. Coesyra, mulier Athenis nobilis et dives, mater Megaclis, Alcmaeonis uxor, quae propter mollitiem vitae male audiebat. Et Κοισυροῦται, ornatur, vel ingenio Coesyrae praedita est. Κοίτη. Et Κοιταῖος, qui tempore eo venit, quo homines cubitum ire solent. *Ille autem eos nocte intempesta venire iussit.* Κοῖτις. Parva cista. Attice. cistam enim vocant κοῖτιν: in qua mulieres cubitum euntes mundum suum aureum reponunt. Κοῖτος. Somnus. Κοιτών. Κύαθος. Vas liquori hauriendo aptum. mensura liquidi, duas continens uncias. vel cochleare. Aristophanes: *Cyathum statim petes.*

ἵνα προσθῇς ταῖς γνάθοις· οὕτως ὑπωπιασθήσῃ καὶ τυφθήσῃ ὑφ' ἡμῶν. γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ, καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι, καὶ θεραπεύουσι. κύαθος οὖν παρὰ τὸ χύω, χύαθος καὶ κύαθος.

*Κυαμεῦσαι. κυάμῳ ψηφοφορῆσαι, ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί.

*Κύαμος. εἶδος ὀσπρίου.

Κυαμοτρώξ. ὁ δικαστής, τρεφόμενος ὑπὸ κυάμων. πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τῶν ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῶν ψηφιζόντων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων τοὺς διδόντας πλέον. καὶ αὖθις·

Κρινεῖ δὲ τούτους οὐ κυαμοτρωξ Ἀττικός.

*Κυάμους τρώγων. δικάζων. ἢ ἵνα μὴ κοιμηθῇς· γέρων γὰρ εἶ.

*Κυανέμβολοι. αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῷ βεβαμμένους· ὡς μιλτοπάρηοι, αἱ μεμιλτωμέναι. ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν. κυανὸν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ.

[1]Κυάνεοι. μέλανες. 388

*Κυανανγῆ πετάσματα ὑποβαλλόμεναι, ὥςπερ ἔθος ἦν τοῖς ἐν πένθει οὖσι.

*Κυανοχαίτης. μελανόθριξ, πορφυρόθριξ, ὁ Ποσειδῶν.

*Κυανώτατος. μελανώτατος.

*Κυάρας. ὄνομα κύριον.

*Κύβδα.

Ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα.

ἀντὶ τοῦ κύφοντα.

*Κύβεθρον. θήκην μελισσῶν.

*Κυβέλη. ἡ Ῥέα. παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη· ὀρεία γὰρ ἡ θεός· διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δέ, μῆτερ Κλεοκρίτου, παρ' ὑπόνοιαν εἶπε, βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς κίναιδος καὶ ξένος καὶ δυσγενὴς καὶ Κυβέλης υἱός· ἐπεὶ ἐν τοῖς μυ-

---

1. προσθῇς] προσθήσῃς Schol. Aristoph. ὑποπιασθ.] L. ὑπωπιασθήσῃ: quod et vidit vir doctus [Berglerus] in Misc. Lips. VI. 655. vid. Suid. in Ὑπωπιάζω. Toup. ὑπωπιασθήσῃ A. οὕτως — ἡμῶν om. Schol. Aristoph. ubi mox θεραπεύεται. Extrema καὶ κύαθος accedunt ex A. E. V. 3. καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδ. καὶ θερ.] Huc facit locus ille Aristophanis Pac. 541. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένοι Ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι. Scholiasta in eum locum: Ὑπωπιασμένοι. σφοδρῶς πληγεῖσαι ὑπὸ τοῦ πολέμου. Et paulo post: Καὶ κυάθοις. τοῖς γὰρ χαλκοῖς ὀξυβάφοις τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες ἀφανῆ ποιοῦσι. τοιούτοις γὰρ τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν ἐθεράπευον μώλωπας. Haec Suidam egregie illustrant. Küst. προσκολλοῦσι Med. Lege προσφλῶσι cum v. Ὑπωπιασμέναι: quod verbum fugit lexicographos. 6. Κυαμεῦσαι. κυάμῳ ψηφ.] Vide supra v. Διαφρυκτοῦν et v. Ἵνα μὴ φάγῃ. Küst. Gl. Timaei p. 168. ψηφηφορῆσαι] ψηφοφορῆσαι B. E. V. Timaeus et Photius. Vide supra v. Καδίσκος, infra v. Ψηφοφορία, et conf. Lobeck. Phrynich. p. 652. 9. Κυαμοτρώξ] Ex Schol. Aristoph. Equ. 41. Küst. Is videndus in v. Ἵνα μὴ φάγῃ, coll. v. Διαφρυκτοῦν. Gl. post v. Κυάμους τρώγων posuit *V. δικαστής] Lege δικαστικός. 10. πρὸ γὰρ . . τῶν ψήφων] ἐπεὶ ἀντὶ ψ. Schol. εὑρέσεως] ὁρίσεως E. κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειρ.] Vide Petitum de Legg. Attic. p. 219. Küst. 12. ψηφιζόντων] ψηφιζομένων Schol. recte. 13. καὶ χειροτονούντων τοὺς διδ. πλ.] Locus hic est mutilus, qui ex Scholiasta Aristophanis sic supplendus est: καὶ χειροτ. τοὺς διδ. πλ. οὕτως ὠνόμασε τὸν δῆμον τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον. Küst. 15. Ἀττικός] Ἀττικῶς E. V. 17. γὰρ εἶ] Scribe, γέρων γὰρ ἦν. Quomodo recte legitur apud Schol. Aristoph. Lysist. 537. ex quo haec verba descripsit Suidas. Toup. 18. Κυανέμβολοι. αἱ τοὺς ἐμβ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 551. Küst. κοιανῷ *V. 19. μιλτοπάρειοι] μιλτοπάρηοι A. *V. Schol. Aristoph. μιλτοπάροικοι B. Vid. Il. β'. 637.

1. τὴν θάλασσαν] τὴν om. A. V. κυανοῦν] κυανὸν A. V. Schol. 3. Κύανοι] Κυάνεοι A. B. E. V. Med. Photius et Lex. Bachm. p. 284. Post μέλανες edd. addunt ἦγουν, deletum cum A. B. V. Ceterum Hesychius: Κυανέων. Μαύρων, Αἰθιόπων. 4. Κυανανγῆ] Apparet indicium lemmatis Κυανανγής intercidisse. πετάσματα] Sic A. B. E. V. edd. ante Küsterum, qui tacite dedit περιπετάσματα, coniecturam Porti secutus. 6. Il. ύ. 144. 9. Glossa suspecta. 11. Ἐξελῶ σε τῇ πηγῇ] Aristophanes Equ. 364. Ἐγὼ δέ τ' ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Küst. πηγῇ] πυγῇ V. et ut videtur Ox. 13. Κύβεθρον] Vid. infra v. Κυψέλη et Hesychius. 14. Κυβέλη. ἡ Ῥέα. παρὰ τὰ Κύβ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 877. παρὰ τὰ] παρὰ τὸ E. V. ὀρεία γὰρ ἡ θεός] Vide infra v. Ὀρεία. Küst. 16. μῆτερ] μέλος A. μέρος B. E. *V. Edd. vett. Mox καθ' ὑπόνοιαν A. 17. στρουθόποδα — μεγαλόπουν] στρουθόπαιδα — μεγαλόποδα A. 19. καὶ ξένος om. A. ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ ξένος καὶ δυσγενὴς κίναιδος καὶ ξένος καὶ δυσγ. V. Diversa produnt Schol. Aristophanis edita, in quibus novissimorum Κυβέλης υἱός nulla sunt vestigia. Neque dubitandum quin mox lemmate Κυβέλης υἱός expuncto reliqua sub eandem glossam cogi debeant. Neque moror vanissimam proverbii significationem, εἴρηται . . . ἡ παροιμία.

---

ut eum nempe maxillis admoveas: adeo sugillaberis et verberaberis a nobis. tumoribus enim ita mederi solebant, ut cyathis comprimerent, quos aqua calida replessent. κύαθος autem dictus est quasi χύαθος: a χύω. Κυαμεῦσαι. Faba suffragium ferre: qua Senatores utebantur. Κύαμος. Genus leguminis. Κυαμοτρώξ. Iudiciis intentus, qui fabis victitat. ante calculos enim inventos in comitiis, in quibus magistratus creabantur, fabis uti solebant. quasi igitur suffragia ferentes pecuniam acciperent, et eos qui plus dedissent eligere solerent, [Aristophanes κυαμοτρώξ dixit.] Et iterum: *Non iudicabit eos arrosor fabarum Atticus.* Κυάμους τρώγων. Fabas rodens. vel [fabae tibi edendae sunt,] ne dormias. senex enim erat. Κυανέμβολοι. Naves rostris apta coeruleis: ut μιλτοπάρηοι vocantur naves miniatae. vel, quae mare rostris secant. aqua enim maris est coerulea. Κυάνεοι. Nigri. *Quae pallis atratis induebantur, ut lugentibus mos est.* Κυανοχαίτης. Nigram vel purpuream comam habens. epithetum Neptuni. Κυανώτατος. Nigerrimus. Κυάρας. Nomen proprium. Κύβδα. Pronum. *Extraham te natibus foras, capite inclinato.* Κύβεθρον. Aptum receptaculum. Κυβέλη. Cybele, sive Rhea, sic dicta a Cybelis montibus. est enim Dea montana. hinc etiam in biga leonum vehitur. *Mater Cleocriti* vero praeter expectationem dixit Comicus, volens eum perstringere, ut magnos et crassos pedes habentem. ab comicis autem traducebatur ut

στηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρεισιν. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναίδων ἡ παροιμία.

Κυβέλης υἱός. ὁ Κλεόκριτος, ὃς ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος.

Κυβελείοις. τοῖς τῆς Ῥέας. Κυβέλη γὰρ ἡ Ῥέα. Γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι.

Κύβελα γὰρ ὄρη Φρυγίας, ἔνθα ἐτιμᾶτο.

Κυβερνήτης. ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμών.

Κυβερνῶ. αἰτιατικῇ.

Κυβεύειν. κύβον ῥίπτειν, εἰς κίνδυνον προπηδᾶν. Μὴ παραβάλλεσθαι μηδὲ κυβεύειν τῷ βίῳ.

Κυβεία. πανουργία.

Κύβειρος. ὁ ἀναιδής.

Κυβήβη. ἡ Θεῶν μήτηρ. ** κυβιστᾶν. κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ῥίπτειν. Ὅμηρος·

Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν.

ἐπεὶ οἱ μανιώδεις περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένου τοιοῦτοι γίνονται. ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν Θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν. αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μυεῖσθαι γίνεται. ἔστι δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς Θεῶν.

Κυβηλίσαι. πελεκίσαι. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. Καὶ ἀγερσικύβηλις, ὁ Θύτης. Κρατῖνος Ἀραπέτισιν ἐπὶ Λάμπωνος εἶπε τὸν ἀγύρτην, καὶ κυβηλιστήν.

Κύβητος.

Κυβίοις. κλάδοις τοῖς δακτυλικοῖς.

Κυβίστησις. ἡ συστροφή. Καὶ κυβιστᾶν.

Κυβιστητήρ. ὀρχησμός. Καὶ κυβιστητία, ἡ ὄρχησις.

---

2. ὀρνιθώδης] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet στρουθώδης. Küst. 6. Κυβελείοις, τοῖς τῆς Ῥέας· Κυβέλη γὰρ ἡ Ῥέα.] Synesius in Calvit. Encom. p. 86. Πολλὴν οἶμαι τοὺς ἐν τοῖς Κυβελείοις αὐτῷ τοὺς καταγώτας ὑπὲρ τοῦ λόγου χάριν εἰδέναι. Ad hunc locum proculdubio respexit Suidas. Toup. Κυβελείοις A. B. E. V. Med. 7. Γαλλαίῳ Κυβ.] Rhiani Ep. IX, 3. Anthol. Pal. VI, 173. Cf. v. Γαλλαῖον. Γαλλαῖον *V. 8. ὄρη Φρυγίας] Vid. quos Gaisf. laudat Hemsterhus. in Luciani Iud. Voc. 7. et Schol. ab Iacobsio in Anthol. Palat. p. 162. proditum. Adde N. Heinsium in Virg. A. III, 111. 9. ὁ τοῦ] ὅτι V. 10. Om. vulg. Siletur *V. 11. Κυβεύω — ῥίπτω — προπηδῶ] Κυβεύειν — ῥίπτειν — προπηδᾶν A. V. 12. Μὴ παραβάλλεσθαι καὶ κυβ.] Vide paulo inferius v. Κύβος. Küst. παραβάλεσθαι B. παραβαλλάσθαι Porsonus Adversa. p. 316. formulam senarii versus concinnaturus: quem fugit oratio Polybii. Mox καὶ om. B. E. V. μὴ δὲ A. 14. Cf. ex Ephes. IV, 16. ducta. 15. Κύβειρος] Zon. p. 1263. Κύβειρος B. E. 16. κυβιστᾶν] Lege κυβηβᾶν, totumque hunc articulum cum voce praecedente connecte. Photius in Lexico inedito: Κυβηβᾶν, μαίνεσθαι, ἐνθουσιᾶν. Haec pulchre conveniunt iis, quae paulo post apud Suidam sequuntur: ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν Θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσι. Nihil sane emendatione nostra clarius est. Hesychius: Κυβηβᾷ (male hodie κυβᾶκαι), θεοφορεῖται, κορυβαντιᾷ. Vide etiam Etymologum v. Κυβήβειν. A κυβηβᾶν deducitur κύβηβος: i. e. ut Photius in Lexico interpretatur, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν Θεῶν, θεοφόρητος. Hinc emenda Hesychium, apud quem male hodie legitur, Κύβικος, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν Θεῶν. Scribendum enim est, Κύβηβος, ὁ κατεχόμενος etc. Küst. Male Küsterus. Sunt haec confusa atque ex pluribus articulis conflata. Scil. Κύμβαχος. Κυβηβᾶν. Κυβιστᾶν κ. τ. ε. κ. ῥ. Vid. Etymol. v. Κύμβαχος, ubi male Κυβητιᾶν pro Κυβηβᾶν. Toup. MS. Series litterarum poscit ut legamus cum Etymologo et Zonara (p. 1270.) Κυβήβειν. Etym. Gud. Κυβήβη, κυρίως τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κύπτον. Gaisf. Duplicem usum huius Etymologici comparatio praebet. Ac primum id demonstrat glossam cum superiore debuisse conflari, quod et articulorum ordo poscebat et A. *V. diserte perscripserunt. Accedit glossa quamquam exilis in Crameri Anecd. II. p. 453. Κυβήβη. κυρίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν κτλ. Deinde κυβιστᾶν quo pacto sit invectum apparet, cum Etym. Gud. et Zonaras glossas Κυβήβειν (Κυβήβη) et Κυβιστᾶν eodem tenore perpetuent. Praeterea post v. Κυβίοις omisi cum A. V. et ut videtur B. Κυβιστᾶν. κολυμβᾶν. καταχρηστικῶς. 17. κεφαλῆς] κεφαλὴν A. V. Etym. adversante Zon.

1. Κύμβαχος] Il. ε. 686. 5. αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μυεῖσθαι γ.] Etymologus rectius, αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τοῖς μύσταις γίνεται. Küst. 8. Κυβηλίσαι] Κυβηλῆσαι V. Tum πελεκῆσαι B. V. et Photius. 9. ἀγερσικύβηλις, ὁ Θύτης. Κρατῖνος Ἀραπ.] Vide Hesychium v. Ἀγερσικύβηλις ubi eadem leguntur. Küst. 10. Ἀραπέτισιν] Ἀραπέτησιν A. V. δραπέτισιν E. Mox Hesychii vestigia secutus repono, τὸν αὐτὸν δὲ ἀγύρτην καὶ κυβ. 11. Κυβηλιστήν] Hesychius: Κυβηλίκων τρόπων. Κυβηλιστὰς καὶ κοβαλοὺς. τοὺς κακούργους λέγει. Quae sic consociandа videntur: Κυβ. τρ. καὶ Κυβηλιστὰς τοὺς κοβάλους καὶ κακούργους λέγει. 12. Κύβητος] Vide v. Κεφαλή. 14. Καὶ κυβιστήσειν om. vulg., servat *V. κυβιστήσειαν B. E. V. 16. ὀρχησμός] Immo potius ὀρχηστήρ: ut Portus etiam monuit. Küst. Sic Zonaras.» Possis etiam ad superiorem glossam revocare. Accedit idem Zon. p. 1266. Κυβίστησις. συστροφή, ὄρχησις. κυβιστητεία] κυβιστητία A. κυβιστία Zon. p. 1266. et *V. Illud quamquam dubitans recepi.

---

cinaedus, peregrinus, ignobilis et Cybeles filius: ideo quod mysteriis Rheae homines intererant molles. praeterea vultu avem referebat. proverbium igitur istud in cinaedos dictum est. [Κυβέλης υἱός.] Cleocritus, qui ab comicis perstringebatur ut cinaedus et effeminatus. Κυβελείοις. Ad Cybelen pertinentibus. Cybele est enim Rhea. *Qualem ululatum Galli Cybeles sacerdotes edunt.* Cybela enim montes sunt Phrygiae, ubi Cybele colebatur. Κυβερνήτης. Navis gubernator. Κυβερνῶ. Aptum accusativo. Κυβεύειν. Aleam lacere, in periculum irruere. *Non temere periculum adire, nec dubiae fortunae aleae vitam committere.* Κυβεία. Calliditas. Κύβειρος. Impudens. Κυβήβη. Deorum mater. *κυβιστᾶν enim proprie in caput provolvi. Homerus: *Prono capite in pulverem excussus.* furiosi enim, morbo quodam capitis correpti, tales sunt. unde etiam matrem deorum a furore illo Κυβήβην vocant. nam qui sacris initiantur, iis causam furoris affert. est etiam in Phrygia templum Matris deorum. Κυβηλίσαι. Securi percutere. κύβηλις enim securis est. Et Ἀγερσικύβηλις, sacrificus. sic Cratinus in *Fugitivis* Lamponem vocavit; item agyrtam et cybelisten. Κύβητος. Κυβίοις. Ramis palmae. Κυβίστησις. Saltatio in caput. Κυβιστητήρ. Qui in caput saltat. Et κυβιστητία, saltatio.

Κύβον. Τοῦ στρατηγοῦ ἀδύνατα ἐχοντος κύβον ἀναρρῖψαι πολέμου τοσοῦτον.

Κύβος. πᾶν τετράγωνον. Κύβος, ὁ κυκλόθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος. τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κυλισθῆναι κυβισιῆσαι ἔλεγον. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Οἶδ' ὅτι ῥιπτῶ
πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς.

Καὶ ἐγκυβιστᾶν τοῖς πράγμασι, τὸ ῥιψοκινδύνως τι πράττειν, καὶ ἐπιλέγειν, ἐρρίφθω κύβος. Πολύβιος· Οἱ μὲν ἀλογιστίαν καὶ μανίαν ἔφασαν εἶναι τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ. τουτέστι, παραλόγως τι πράττειν καὶ ῥιψοκινδύνως.

Κυδάζεται. λοιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. Ἐπίχαρμος ἐν Ἀμύκῳ·

Ἄμυκε, μὴ κύδαζέ μοι τὸν πρεσβύτην ἀδελφόν.

Καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ·

Οὗτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι.

ἀρσενικὸν δὲ ὁ κῦδος ἐπὶ τῆς ὕβρεως.

[Κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.]

Κυδαθηναιεύς. δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Πανδιονίδος τὸ Κυδαθήναιον, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναιεύς.

Κυδάλιμον. ἔνδοξον, τίμιον, εὐπρεπές.

Κυδαντίδης. δῆμος τῆς Αἰγηίδος Κυδαντίδαι.

[Κύδας ὁ Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καφύης ἦν· ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης.]

Κυδιάνειρα. ἔνδοξος.

Κύδιμος. ἔνδοξος.

Κυδιόων. γαυριῶν.

Κύδιστος. ἔνδοξος.

Κύδνιον ῥεῦμα. Κύδνος ὄνομα ποταμοῦ. Ποταμός τε αὐτοὺς διαῤῥεῖ Κύδνος, ᾧ παρακάθηνται οἱ Ταρσεῖς, καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι, μεθύοντες τῷ ὕδατι.

---

1. *Τοῦ στρατηγοῦ ἀδύνατα ἔχ.*] Idem fragmentum legitur etiam supra v. *Ἀδύνατα*. *Küst.* 2. *τοσούτου*] τοσοῦτον A. V. et pro v. l. E. 3. *πᾶν — ἔχων* recte coniunxit Zon. p. 1263. *ἀπὸ τοῦ — ἔχειν*] *ὁ — ἔχων* A. B. V. et Etym. M. p. 543. ubi rectius *κύκλωθεν*. Seqq. om. V. (silente Gron.) quae suppeditavit Etym. 4. *κυφότητος*] *κουφότητος* Etym. Suidam defendit Heynius in Apollod. T. I. p. 449. 5. *κεφαλὴν*] *κεφαλὴν* A. B. Etym. 6. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Philodemi XVI, 3. 4. Anthol. Pal. V, 25. Mox *ἐπὶ κεφαλῆς* A. 11. *Οἱ μὲν ἀλογισίαν καὶ μανίαν ἔφ.*] Vide supra v. *Ἀλογισία*, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* Fr. Gr. 12. Vide quae collegit Wesseling. in Diod. XVI, 78. 14. *Κυδάζεται*] Ex Schol. Sophocl. Aiac. 722. *λοιδορεῖται*] *λοιδορεῖ* A. B. E. *V. Med. adversantibus Schol. et Zon. p. 1271. 16. *Ἄμυκε*] Castoris hoc esse dictum facile patet. *Hemst.* *πρεσβύτην ἀδελφόν*] *πρεσβύτερον ἀδελφεόν* Schol. Fragmentum tetrametri trochaici, cuius integritatem non satis tuto licet restituere.

1. *κυδάζεσθαι*] *κυδάζεται* E. Med. *δεῖ κυδάζεσθαι· τί γάρ;* Schol. 2. *ἀρσενικὸν*] *ἀρσενικῶς* Schol. Dein libri *κύδος*. Cf. Schol. Aristoph. Nub. 616. Mox *περὶ τῆς ὕβρεως* A. B. V. quae desunt E. Med. Continuo *καὶ Σοφοκλῆς* omisi cum A. B. V. unde conficitur versum Sophocleum expellendum esse. *καὶ Σοφοκλῆς· Κυδάζεται τοῖς π.*] Locum hunc Sophoclis adducit etiam vetus interpres Apollonii Rhodii I, 1337. ut probet *κυδάζεσθαι* significare conviciari et maledicere. Verba eius haec sunt: *Ἐκυδάσατο. ἐλοιδόρησε. κύδος γὰρ ἀρσενικῶς ἡ λοιδορία παρὰ Συρακουσίοις. Σοφοκλῆς Αἴαντι Μασιγοφόρῳ· Κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.* Küst. Item Etym. M. p. 325. 4. *Κυδαθηναιεύς*] Ex Harpocratione. Cf. Schol. Platon. p. 373. et Aristoph. Vesp. 890. *τῆς* om. V. 5. *τὸ Κυδαθήναιον*] Sic locum hunc emendavi ex Stephano Byzantio et Harpocratione, cum antea male legeretur *καὶ Κυδαθηναίων*. Küst. Photius: *δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος· ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς.* Legendum videtur: *ἀπὸ δ. τῆς Ἀττικῆς. δῆμος δὲ φ. τ. Π. τὸ Κυδαθήναιον. Κυδαθηναιεὺς ἢ Κυδαθηναῖος*] *ἢ Κυδαθηναῖος* omiserunt A. B. V. 7. *εὐπρεπές, τίμιον*] Ordinem verborum inverti cum Photio et *V. 8. *Κυδαντίδης. δῆμος τῆς Αἰγηίδος*] Vide Stephanum Byzantium et Harpocrationem. Küst. Cuius in ed. excidit *τῆς*. 9. *Κύδας ὁ Ἀρκὰς ἐκ π.*] Ut locum hunc recte intelligas legendus est Suidas supra v. *Βάκις*. Küst. Nempe huius glossae origo illinc repetenda, quam om. *V. in margine habere dicitur V. Accedit frandis indicium *Κύδας*. *ὁ δὲ Ἀρκὰς* a Gaisf. editum cum A. 10. *καὶ* ante *Κύδας* add. A. V. *Ἀλήτης*] *Ἀλύτης* scripsit Scriverius in Martial. X, 83. p. 251. sed festinando in hunc errorem, ut puto, lapsus. Constat enim e v. *Βάκις* rectum esse *Ἀλήτης*. Vid. I. Frid. Gronov. Diatr. in Stat. c. LII. *Hemst.* 11. Glossa Homerica. 13. *Κυδιάων*] Il. *β'* 579. 14. *Κύδιστος*] Hoc loco posuit Gaisf. cum A. B. V. Scribebatur enim sub v. *Κύδιμος: καὶ κύδιστος τὸ αὐτό*. Rectius tamen *ὁ ἐνδοξότατος* Schol. Vict. Arist. Nub. 616. 15. *Κύδνος* sola Med. *τὸ τοῦ Κύδνου*] *Κύδνος* ὄνομα A. B. V. Rem illustravimus in Dionys. 868. 16. *Ποταμός τε αὐτοὺς διαῤῥεῖ Κύδν.*] Fragmentum hoc depromptum est ex Philostrato de Vit. Apoll. I, 5. idemque auctius legitur supra v. *Εὐθύδημος*. Küst. *Κύδνος*] Haec vox in prioribus editt. [et MSS.] incuria librariorum omissa est, quam ex Philostrato loco huic restitui. *Küst.* 17. *οἱ ὑγρότεροι τῶν ὀρνίθων*] *τῶν ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι* A. V. et v. *Εὐθύδημος: οἱ ὑγροὶ* Philostratus.

(in caput. *Κύβον. Cum imperator tanti belli aleam iacere non posset.* *Κύβος*. Omne quadratum. dictum quod ab omni parte basin habet. Apollodorus vero tradit inde dictum, quod inter iaciendum pronus quasi in caput provolvatur. id enim *κυβισῆσαι* vocabant. Et in Epigrammate: *Novi me nullam non de capite aleam iacere.* Et *ἐγκυβιστᾶν τοῖς πράγμασι*, praecipiti temeritate rem aliquam aggredi, et exclamare, iacta sit alea. Polybius: *Illi temeritatem et insaniam esse dicebant, temere caput periculis obiicere et dubiae aleae vitam committere.* id est inconsulto et temere aliquid agere. *Κυδάζεται*. Conviciis proscinditur, contumelia afficitur. Epicharmus *Amyco*: *Amyce, ne convicitis insectare fratrem meum natu maiorem.* Et Aeschylus *Iphigenia*: *Mulieribus non est maledicendum.* *Κῦδος* autem cum significat contumeliam, est generis masculini. [Sophocles: *Ab omnibus Argivis conviciis proscinditur.*] *Κυδαθηναιεύς*. Cydathenaeum est pagus tribus Pandionidae, cuius popularis dicitur *Κυδαθηναιεύς*. *Κυδάλιμον*. Gloriosum, decorum, honoratum. *Κυδαντίδης*. Cydantidae pagus tribus Aegeidis. [*Κύδας*. Cydas, Arcas, ex urbe Caphya oriundus; idemque dictus Aletes.] *Κυδιάνειρα*. Illustris. *Κύδιμος*. Illustris. *Κυδιόων*. Exultans. *Κύδιστος*. Illustris. *Κύδνιον ῥεῦμα*. Cydnus nomen amnis. *Et fluvius Cydnus eos interfluit, iuxta quem Tarsenses sedent ebrii aqua velut aves*

Κῦδος. γαῦρος, δύναμις, δόξα, φήμη.

390 ‖*Κῦδος. λοιδορία, ἀρσενικῶς. Καὶ παροιμία· Κύδου δίκην ὀφείλειν. ἐπὶ τῶν συκοφαντησάντων.*

Κυδωνιάτης, καὶ Κυδωνίτης. ἀπὸ τόπου.

Κυδώνιον. εἶδος ὀπώρας.

Κύδωνος.

Κυδρούμενον. Ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τοῦ καιροῦ πομπεύοντα, ἀβρὸν καὶ κυδρούμενον καὶ θρυπτόμενον.

Κυδοιδοπᾶν. συνταράσσειν. τινὲς δὲ ἐξ ἑκατέρου τὸ πράττειν· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κυκᾶν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ὀρθῶς· ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.

Κυδοίμεον. ἐθορύβουν. Καὶ κυδοιμήσων, ὁμοίως.

Κυδοιμός. θόρυβος, τάραχος.

Κύει. γεννᾷ· ἢ ἐν γαστρὶ ἔχει.

[Κυρῖνος. οὕτως Ἰούλιός τις Πρόκλος ἐπλάσατο κεκλῆσθαι ἀκηκοέναι Ῥωμύλον.]

Κύινδα. ἡ νῦν λεγομένη Ἀνάζαρβα, πόλις ἐν Κιλικίᾳ. ἐλέγετο δὲ καὶ Διοκαισάρεια. ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Ἀνάζαρβα.

Κυίσκω. γεννῶ.

Κυζικηνοὶ στατῆρες. διεβεβόητο οὗτοι ὡς εὖ κεχαραγμένοι. πρόσωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος· ἐπὶ δὲ θατέρου προτομὴ λέοντος.

Κυθέρεια. οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὡς Ἡσίοδός φησιν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφίησι. διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ἔχει τὴν δύναμιν. τὴν Λαΐδα τὴν ἑταίραν φασί·

Τὴν Θηνὴν Κυθέρειαν, ἐφ' ᾗ μνηστῆρες ἄγανοὶ πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος.

Κύθηρα. ὄνομα πόλεως.

Κυθήρηθεν. ἀπὸ τῶν Κυθήρων.

Κυθήρειος.

Κύθηρον δῆμος τῆς Πανδιονίδος.

---

1. *γαῦρος*] Id non opinor pro nomine habitum fuisse. Quamquam non ausim *γαυρίωσις* inferre, deterrimo Schol. Eur. Hec. 622. oblatum. 2. *Κῦδος. λοιδορ.*] Vide paulo ante v. *Κυδάζεται. Küst.* Iterum scripsi *κῦδος*. 3. *Κύδου δίκην*] Zenobius IV,70. in MS. Paris. ap. Gaisf.: *Κύδους ἐκτετικέναι. Ὅταν λοιδορίαν ἐκτίσῃ τις ἐπὶ μηδενὶ ἀξίως συκοφαντούμενος. κύδος γὰρ ἡ λοιδορία, καὶ κυδάζειν τὸ λοιδορεῖν.* Mox *ἐπὶ τῶν* om. A. B. E. *V. Photius.* 6. Vide Hesychium. 7. *Κύδωνος*] *Κύδων* et *Ονάτας*, adversarii Pythagorae, Laert. in Socr. p. 83. et Pythag. p. 426. *Reines.* Vide supra proverbium *Α�εί τις ἐν Κύδωνος.* Om. vulg. 8. *Ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τοῦ καιροῦ κυδρ.*] Integrum locum scriptoris anonymi, ex quo fragmentum hoc decerptum est, adducit Suidas supra v. *Βάρβιος*, post v. *Βάρδιστοι. Küst.* 9. *κυδρούμενον καὶ πομπεύοντα, ἀβρὸν*] *πομπεύοντα, ἀβρὸν καὶ κυδρούμενον* A. V. cum v. *Βάρβιος.* 11. *Κυδοιδοπᾶν. συνταρ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 616. Cuius opo locus sic restituendus: *οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ κυκᾶν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. γίνεται δὲ ἐξ ἑκατέρου τὸ παράττειν.* Ad eandemque normam etiam Scholiastae orationem placet componi. *συνταράττειν*] *συνταράσσειν* A. 16. *Κυδοίμεον*] Il. *λ'*. 324. *Κυδοιμήσων*] Il. *ό*. 136. 18. *τάραχος, θόρυβος*] *θόρυβος, ταραχή* Zon. p. 1262. et Hesychius: *θόρυβος, τάραχος* dedi cum Photio et *V. 19. Post *ἔχει* quod extabat *Κυρῖνος*, tacite delevit Gaisf., om. *V. Mireris tamen alteram glossam *Κυρῖνος* praeter ordinem litterarum agnosci: quam quidem uncis notavi.

1. *Ἰούλιός τις Πάτροκλος*] Legendum est *Ἰούλιος Πρόκουλος*, auctore Livio lib. I. ut Portus etiam monuit. *Küst. Πρόκλος* A. V. 3. *νῦν ἡ*] *ἡ νῦν* A. B. E. *V. *ζήτει* et seqq. om. V. Mox *Ἀνάζαρβος* cum E. Gaisf. dederat, qui nihil mutavit in v. *Διοκαισάρεια.* De Cyindis vide Wesselingium in Diod. XVIII, 62. et Meinek. in Menand. p. 13. 7. *Κυζικηνοὶ στατῆρες*] Huiusmodi stateres hodie adhuc extant in cimeliothecis principum et antiquariorum, eiusque ectypum exhibet Begerus in Thesauro Brandenburg. part. I. p. 490. ad quem lectorem remitto. *Küst.* Photius: *Κυζικηνοὶ στατῆρες. οἱ καλοί, μητέρα θεῶν ἔχοντες.* Plura intpp. Hesychii. Ceterum huic glossae locus non suus concessus. 10. *Κυθέρεια*] Integrior locus extat in Schol. Mediol. Od. *δ'*. 288. Cf. Hesychius et Etym. M. p. 543. Eadem usque ad *δύναμιν* Photius. *ὡς Ἡσίοδός φησιν*] Theog. 198. Etymologiam Hesiodi praeter alios grammaticos sequitur Scholiasta Homeri Odyss. *δ'*. 288. *Κυθηρείης. ἐπεὶ Κυθήροις προσηνέχθη. Κύθηρα δὲ νῆσος τῆς Λακωνικῆς. Küst.* 11. *ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρ.*] Vetera Scholia in Theogoniam Hesiodi 192. *Κύθηρά ἐστι πόλις Κύπρου. εἴρηται δὲ Κύθηρα παρὰ τὸ κεύθειν καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρόν, ἤγουν τὸν ἔρωτα.* Et paulo post: *Κυθέρεια, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τοὺς ἐραστάς. Küst.* Mox ope Scholiorum Mediolanensium sermo sic redintegrandus est: *ἔχουσα τὸν πάσης ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρτημένον ἱμάντα, οἷον τὸν ἔρωτα κτλ.* 13. *φησί*] *φασί* A. B. E. 14. Distichum Antipatri Sidon. LXXXIII. 5. 6. Anthol. Pal. VII, 218. 18. *Κυθήριος*] *Κυθήριος* dedi cum A. B. *V. Photio. Vide vel v. *Φιλόξενος.* Nec refert quicquam illuc an ad *Κύθηρον* Atticum pagum id traducatur, cuius in memoria Harpocratio posuit *Κυθήριος.*

---

humidioribus locis gaudentes. *Κῦδος.* Potentia, gloria, fama. *Κῦδος.* Convicium. est generis masculini. Et proverbium: *Maledicentiae poenam debet.* dictum de calumniatoribus. *Κυδωνιάτης.* Cydoniates et Cydonites, nomina localia. *Κυδώνιον.* Genus fructus. *Κύδωνος. Κυδρούμενον.* Superbientem. *Illo igitur tempore tanquam in solenni pompa molliter et cum fastu incedentem et delicias facientem.* *Κυδοιδοπᾶν.* Conturbare. si per *κ* scribitur, deducetur ab verbo *κυκᾶν*: sin per *δ*, a nomine *κυδοιμός.* Aristophanes: *Nihil recte vos facere, sed sursum et deorsum omnia confundere.* *Κυδοίμεον.* Tumultuabantur. Et *Κυδοιμήσων*, tumultuaturus. *Κυδοιμός.* Tumultus, turba. *Κύει.* Parit. vel in utero gerit. *[Κυρῖνος.* Quirinus. ita Iulius quidam Proculus finxit se audisse Romulum appellari.] *Κύινδα.* Cyinda, quae nunc vocatur Anazarba, urbs Ciliciae; ante dicta Diocaesarea. quaere historiam in voce *Ἀνάζαρβα. Κυίσκω.* Pario. *Κυζικηνοὶ στατῆρες.* Cyziceni stateres celebres erant, quod eleganter essent percussi. nota autem eorum [in una parte] erat facies muliebris, in altera facies leonis. *Κυθέρεια.* Cytherea, ita dicta, non quod ad Cythera appulerit, quae Hesiodi fuit sententia; sed quod in se occultatum habet amorem, quem omnibus immittit. cestus enim eius hac vi praeditus est. De Laide meretrice: *Mortalem Venerem, quam plures proci incliti ambierunt, quam ipsam Helenam.* *Κύθηρα.* Nomen urbis. *Κυθήρηθεν.* Ex Cytheris. *Κυθήριος. Κύθηρον.* Pagus tribus Pandionidae.

Κυθνείδης. ὄνομα κύριον.

Κύθνιοι. Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων.

Κυθνώδης συμφορά. οὕτω λέγεται ἡ μεγάλη συμφορά. οὕτω γὰρ οἱ Κύθνιοι κακῶς διετέθησαν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος.

Κυκᾷ. ταράττει. Καὶ Κυκήσω, ἀντὶ τοῦ ταράξω, θορυβήσω. ἐν Ἐπιγράμματι·

301 Μυριόπουν σκολόπενδραν ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθεὶς
πόντος Ἰαπύγων ἔβρασ' ἐπὶ σκοπέλους.

Κυκαίνω.

Κυκεών. πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιρνάμενον.

Κυκειῶ. ἐκ τοῦ κυκάω, κυκῶ.

Κυκήθρα. ταραχή, συμφορά, σκυθρωπότης.

Κυκησιτέφρου. ταραττούσης τὴν τέφραν. Ἀριστοφάνης·

Κλειγένης ὁ μικρός,
ὁ πονηρότατος βαλανεύς, ὁπόσοι κρατοῦσι
κυκησιτέφρου
ψευδονίτρου τε κονίας
καὶ κιμωλίας γῆς.

Τῆς κυκώσης τέφραν μεμιγμένην τῷ νίτρῳ. Κιμωλία δέ, λευκὴ γῆ. λέγει δὲ ὅτι πονηρός ἐστι πάσης γῆς, ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, Κιμωλίας, τέφρας καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης.

Κύκλα. τροχούς.

Κυκλάμινος.

Κυκλεύς, Κυκλέως. ὄνομα κύριον.

Κυκλήσομεν. ἀναζεύξομεν.

Κύκλια. τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα ταῦτα κύκλια ἔλεγον. Ἀριστοφάνης·

Κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά.

τουτέστι, μέλη, ὕμνους, παιᾶνας, προοῴδια, παρθένια.

Κυκλιοδιδάσκαλος. πρῶτος Λάσος ὁ Ἑρμιονεὺς τοὺς κυκλίους χοροὺς ἔστησε.

Κυκλίων τε χορῶν ᾠσματοκάμπτας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οἱ παλαιοὶ διαφθορὰν τῆς μουσικῆς ἡγοῦντο εἶναι τοὺς διθυράμβους. Καὶ καθάπτεται αὐτῶν λέγων·

---

2. *Κύθνιοι* om. vulg. Sub finem *νήσων* omisi cum A. et Photio. 4. *οὗτοι γὰρ οἱ Κύθνιοι κακῶς διετ. ὑπὸ Ἀμφιτρ.*] Helladius Besantin. apud Photium cod. CCLXXIX. *Ἄργους γάρ ἦν χωρίον τι, καλούμενον Κύθνιον, οὗ τοὺς ἄνδρας ποτὲ Ἀμφιτρύων ἀνεῖλε πάντας, πλὴν ὀλίγων πάνυ.* Confer etiam Zenobium [IV. 83.]. *Küst.* Vide intpp. Hesychii. *οὕτω* A. E. et, imposito o, *V. 8. *Μυριόπουν σκολόπ.*] Distichum Theodoridae I. pr. Anthol. Pal. VI, 222. repetitum sub v. *Ἔβρασεν.* 11. *Κυκαίνω*] Commentum glossae. 12. *Κυκεών*] Vid. Schol. Platon. p. 402. et Herod. Epim. p. 73. *κιρνώμενον* Photius. 14. *Κυκειῶ*] V. Il. *λ'*. 624. 641. Cf. Zon. p. 1263. et Hesychius. 17. *Ἀριστοφάνης*] Versibus Ran. 719 — 22. supra propositis in v. *Κλειγένης.*

1. *ψευδονίτρου τε κονίας*] *ψευδολίτρου τε κονίης* V. *κοινίης* *V. 4. *λέγεται*] *λέγει* A. B. E. V. Mox *τῆς γῆς* scripsit Gaisf. *ὅτι πονηρός*] Lege *ὅτι πονηρότατος*, ut apud Scholiastam in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* 7. *Κύκλα*] Il. *έ*. 722. 8. *Κυκλάμινος*] *εἶδος βοτάνης* interpretationem a Zon. p. 1263. petitam omiserunt A. B. V. Deest gl. E. Plura suppeditabunt Photius et Hesychius. 9. *Κυκλεύς*] Vide v. *Ἀρίων.* 10. *Κυκλήσομεν*] *Κυκλήσωμεν. ἀναζεύξομεν* A. V. Silet Gronov. Alterum recte tuentur Zon. p. 1272. et Photius. Vide Il. *ή*. 332. *ἀναζεύξομεν*] Mira interpretatio vocis *κυκλήσομεν*. Rectius Scholiasta Homeri Il. *ή*. 332. *Κυκλήσομεν. ἐφ' ἁμαξῶν οἴσομεν. κύκλα γὰρ οἱ τροχοί. Küst.* Ita verbo *κυκλεῖ* utitur Sophocles in insigni fragmento apud Dionys. Halic. I. p. 38. quem locum viri docti frustra sollicitant. Sophocles perpetuus imitator Homeri. *Toup.* MS. Eadem Photius. Gaisfordus *ἀναζεύξομεν* pro corrupto habuit, cum scribendum fuisset *ἀμάξαις ἄξομεν.* Lege cum Zon. et Etym. M. *ἐφ' ἁμαξῶν ἄξομεν.* Hinc intellectus patet etiam glossae Hesychianae, *Κυκήσωμεν. ἐπανάξομεν.* 11. *Κύκλια. τὰ τὴν αὐτ. ὑπ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 919. Mirifica vero interpretatio, nisi *μέλη* accesserit infra positum, ubi Scholiastes ignorat. Idem: *κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη τὰ ἐπεκτεταμένα.* 14. *προοῴδια, παρθένια*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *προοῳδὰς παρθένων.* Ceterum pro *παρθένια* scribere praestat *παρθενεῖα*, ut legitur apud Aristophanem eiusque Scholiastam loco laudato. *Küst. προοωδίας παρθ'* V. *προσωδ' παρθεν* E. Ceterum lege *προοῴδια*, ipso Suida auctore sub illa voce. 15. *Κυκλιοδιδάσκαλος*] Ex Schol. Aristoph. Av. 1403. Ad orationis integritatem haec fere desiderantur: *Κ. διθυραμβοποιός. πρῶτος δὲ Λάσος κτλ.* Mox *Λάγος* A. V. E. Med. nec melius *ἑρμηνεὺς* A. B. *V. E. Med. 17. *Κυκλίων τε χορῶν*] Aristoph. Nub. 332. *ἀσματοκάμπας* A. E. V. *ἀσματοκάπτας* B. 18. *διαφθορὰν*] *διαφορὰν* B. V. E. Med. 19. *ἡγοῦντο*] *ἡγοῦνται* A. Mox legere praestat *τοὺς διθυραμβοποιούς. διθυράμβους*] Addit V. *διθυραμβοποιοὶ γὰρ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐγκυκλίων χορῶν ἦσαν οἵτοι, ἦγουν περὶ Κινησίαν καὶ Κλεομένην καὶ Φιλόξενον*, omissis infra *ἢ τοὺς περὶ — διδάσκαλοι.* Gronovius nihil monet nisi deesse *τῶν γὰρ — διδάσκαλοι*, prolato etiam *ἦγουν τοὺς π.* Scribendum *εἰς τοὺς π. καθάπτεται*] *προελθὼν καθάπτεται* Schol.

Κυθνείδης. Nomen proprium. *Κύθνιοι.* A Cythno, insula una e Cycladibus. *Κυθνώδης συμφορά.* Cythnica calamitas. id est magna. Cythnii enim ab Amphitryone plurimis malis affecti sunt. *Κυκᾷ.* Turbat. Et *Κυκήσω*, turbabo, confundam. In Epigrammate: *Multis pedibus aptam scolopendram ab Orione turbatus pontus Iapygum eiecit in scopulos.* *Κυκαίνω. Κυκεών.* Portio multifariam mixta. *Κυκειῶ.* A *κυκάω, κυκῶ. Κυκήθρα.* Turba, calamitas, tristitia. *Κυκησιτέφρου.* Cinerem miscentis. Aristophanes: *Cligenes ille pusillus, balneatorum omnium pessimus, qui tractant cinerem, ex falso nitro et creta mixtum.* *Κυκησιτέφρου* est, turbantis cinerem nitro mixtum. terra vero Cimolia est creta. dicit autem illum longe deteriorem esse omni terra, quam balneatores tractent: creta nimirum, cinere et reliqua huiuscemodi. *Κύκλα.* Rotas. *Κυκλάμινος. Κυκλεύς.* Cycleus, nomen proprium. *Κυκλήσομεν.* Curribus vehemus. *Κύκλια.* Quae eiusdem erant argumenti carmina *κύκλια* vocabantur. Aristophanes: *Cycliaque multa et praeclara.* id est, hymnos, paeanes, prosodia, carmina virginalia. *Κυκλιοδιδάσκαλος.* Dithyramborum magister. Primus Lasus Hermionensis cyclios choros instituit. *Κυκλίων τε χορῶν ᾠσμ. Qui in Cyclios choros carmina detorquent.* Aristophanes *Nubibus.* antiqui putabant dithyrambis musicam corrumpi. idem eos perstringit hac ora-

Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπήν,
οἵας οἱ νῦν . . ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

Καὶ Καλλίμαχος δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινόμενος οὕτω πως αὐτῶν καθάπτεται·

Νόθαι δ' ἠνθησαν ἀοιδαί.

ἢ τοὺς περὶ Κινησίαν καὶ Κλεομένην καὶ Φιλόξενον αἰνίττεται, ὄντας διθυραμβοποιούς. σοφιστὰς δὲ εἶναι βούλεται καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς. τῶν γὰρ κυκλίων χορῶν ἦσαν οὗτοι διδάσκαλοι. διὰ δὲ τὸ ἁρμονίᾳ μὴ ὑποπίπτειν αὐτῶν τὰ συγγράμματα, καμπὰς ἔχουσι πλείονας, ἃς οἱ μουσικοὶ στροφὰς καὶ ἀντιστρόφους καὶ ἐπῳδοὺς καλοῦσι. διὸ καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνειστήκει τὰ χορικά.

392 Κυκλοβόρος. ποταμὸς τῆν Ἀττικῆς, χειμάῤῥους. ἐπὶ τῶν κακοφώνων ὁ λόγος, διὰ τὸν ἦχον τοῦ ποταμοῦ. Ἀριστοφάνης·

Ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

Κυκλόθεν.

Κυκλοφορεῖται. κατὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται.

Κυκλῶ. αἰτιατικῇ.

Κύκλωπες. ἄγριοι ἄνθρωποι. Καὶ Κυκλώπειον βλέμμα. σημαίνει δὲ καὶ ὄρος.

Κύκλωσις. παρατάξεως εἶδος. Λείξαντες ἐν ἡμέρα μιᾷ καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας, παρὰ τὴν χρείαν τοῦ πολέμου τὴν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἄσκησιν ἐνδειξάμενοι.

Κύκλοι ἐν τῷ οὐρανῷ ε'. Ἀρκτικός, ὁ ἀεὶ φαινόμενος· Χειμερινός· Τροπικὸς θερινός· Ἰσημερινός· Ἀνταρκτικὸς ἀφανής. λέγονται δὲ παράλληλοι, καθότι οὐ συννεύουσιν εἰς ἀλλήλους· γράφονται μέντοι περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. ὁ δὲ Ζωδιακὸς λοξός ἐστιν, ὡς αἴτιος τοῖς παραλλήλοις.

---

1. *Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολ.*] Versus Aristoph. Nub. 966. iidemque adducuntur a Suida supra v. *Βωμολοχεύσαιτο*. Küst. *κάμψειέ* plerique ut videtur libri. 3. Post *νῦν* quae interpolabantur *τὰς κατὰ Φρῦνιν* omisi cum A. B. V. E. Med. *δυσκολοκάμπους* *V. 6. *Καλλίμαχος*] Fr. 279. 12. *διὰ δὲ*] Lege cum Scholiis: *ἀσματοκάμπτας δὲ ὅτι διὰ τὸ ἁρμ.* 13. *αὐτῶν*] *αὐτῷ* A. 15. *καὶ ἀντιστρόφους καὶ ἐπῳδούς*] Scribe *καὶ ἀντιστροφὰς καὶ ἐπῳδάς*. Küst. Ceterum *καλοῦσι* ante *στροφὰς* *V. 17. *Κυκλόωρος* *V. *Κυκλόβορος* Photius. *ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, χειμ.*] Locus est mutilus, qui ex Scholiasta Aristophanis Equ. 137. unde locum hunc descripsit Suidas, sic supplendus est: *Ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, οὐκ ἀεὶ οὐδὲ διὰ παντὸς ῥέων, ἀλλὰ χειμάῤῥους.* Vide etiam supra v. *Κεκράκτης*. Küst. Nihil his supplementis indigemus. Hesychius: *ποταμός. τινὲς δὲ χαράδραν μετὰ ψόφου ῥέουσαν.* 18. *διὰ*] *διὰ δὲ* A. V.

1. *Ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβ.*] Plutarchus *ἐν Πολιτικοῖς Παραγγέλμασι* p. 804. *Λεῖ δὲ καὶ φωνῆς εὐεξία καὶ πνεύματος ῥώμη πρὸς οὐ φαῦλον, ἀλλὰ πάμμαχον ἀγῶνα τὸν τῆς πολιτείας ἠθικότατα κομίζειν τὸν λόγον, ὡς μὴ πολλάκις ἀπαγορεύοντα καὶ σβεννύμενον ὑπερβάλοι τις αὐτὸν Ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.* Küst. 3. Om. vulg. 6. Om. vulg. Silentur *V. 7. *Κυκλώπειον κλέμμα*] Sic habent MSS. Pariss. itemque duae editt. antiquissimae, Mediolanensis et Veneta. At in editt. Basiliensi et Genevensi excusum est *βλέμμα*, nulla auctoritate manuscriptorum, sed quia lectio illa editoribus melior esse videbatur: quae temeritas nullo modo ferenda est. Küst. Secuti sunt Had. Iunii sententiam in Adagiis. Certe facilius intelligi potest quid sit *Κυκλώπειον βλέμμα* quam *κλέμμα*. Hemst. Recepi *βλέμμα* disertam V. scripturam. 8. *ὄρος*] *Κυκλώπειον ὄρος ἐν Λιβύῃ* Etym. M. p. 544, 10. sive Gud. p. 353. et Choeroboscus in Cram. Anecd. II. p. 231. 9. *Λείξαντες*] Hoc exemplum delevit Küsterus. In extr. [pro *ἐνδειξάμενος*] Portus malit *ἐνδειξάμενοι*. [Id ab *V. oblatum probavi.] *Κύκλωσιν*, notante H. Iunio apud Gronovium, habet Polybius III, 65. nil praeterea, quod huic loco lucem affundat. Gaisf. Dubites an exemplo lemma singulare fuerit praemissum. Posterioris quidem membri, cuius indicium post *ἀνδρείας* virgulam posuimus, sententiam vel *ἐπὶ τῆς ἐξουσίας* formula (cf. Schaef. Melett. p. 83.) satis declarat: *usum rerum militarium umbratilem et quasi arbitrarium in ipsis belli necessitatibus luculente fuisse comprobatum.* Reliquorum tamen scripturam incertam duco, quamquam suspicari licet aliquam verborum *δείξαντες ὑπερβολὴν ἀνδρίας* * *καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δεῖ* cohaerentiam extitisse. 13. *Κύκλοι ἐν τῷ οὐρανῷ ε'. Ἀρκτ.*] Haec sunt verba Laertii VII, 155. Küst. Hinc Diogeni *τὸν* reddendum post *ἀρκτικόν*. 14. *Χειμερινός*] Scribe *Τροπικὸς χειμερινός*: ut apud Laertium loco laudato. Küst. Immo diverso nominum ordine legendum cum Schaef. in Bos. p. 239. *Χειμερινὸς τροπικός· Τροπικὸς θερινός.* 17. *περὶ . . κέντρον*] *περὶ αὐτὸ* V. Ceterum *κ* A. pro *κέντρον*. 18. *ὡς αἴτιος τοῖς παραλλήλοις*] Emenda ex Laertio, *ὡς ἐπιὼν τοὺς παραλλήλους*. Küst. Fallitur Küsterus. Proculdubio scripsit noster: *ὡς ἀντίος τοῖς παραλλήλοις. Zodiacus vero obliquus est, quippe qui parallelos secat.* Diodorus Siculus I, 98. *Τόν τε Οἰνοπίδην ὁμοίως συνδιατρίψαντα τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἀστρολόγοις μαθεῖν ἄλλα τε καὶ μάλιστα τὸν ἡλιακὸν κύκλον, ὡς λοξὴν μὲν ἔχει τὴν πορείαν, ἐναντίαν δὲ τοῖς ἄλλοις ἄστροις τὴν φορὰν ποιεῖται. Toup. I. p. 370.

---

tione: *Si quis autem eorum scurriliter locutus esset, vel in cantando vocem deflexisset, quemadmodum hodie difficiles istas modulandi rationes instituunt, multis ille verberibus caedebatur, ut qui musicam artem corrumperet.* Callimachus etiam his verbis eos perstringit: *Spuriae vero cantilenae florebant.* Cinesiam autem et Cleomenem et Philoxenum, qui poetae dithyrambici erant, oblique notat. ipsos autem poetas Dithyrambicos inter sophistas refert. hi enim Cyclicorum chororum erant magistri. *ἀσματοκάμπτας* autem dicit, cum illorum scripta sub harmoniam non caderent, ideoque flexus haberent plures, quos musici vocant strophas, antistophas, epodas. quare etiam in tragoedias chori sunt instituti. *Κυκλοβόρος*. Cycloborus, fluvius Atticae torrens. dicitur de hominibus ingrati soni: propter torrentis illius strepitum. Aristophanes: *Rapax, vociferator, Cycloborī sonum habens.* *Κυκλόθεν*. *Κυκλοφορεῖται*. In orbem agitur, circumagitur. *Κυκλῶ*. Aptum accusativo. *Κύκλωπες*. Cyclopes, homines feri. Et Cyclopius oculus. Cyclopium etiam montis nomen. *Κύκλωσις*. Genus aciei. *Cum eodem die in hostibus circumveniendis excellentissimam virtutem confirmassent, ita ut exercitationem, quam domi pro arbitrio instituerant, in necessitatibus belli probarent.* *Κύκλοι*. Circuli in coelo sunt quinque: Arcticus, qui semper apparet; Tropicus hibernus; Tropicus aestivus; Aequinoctialis; Antarcticus nunquam apparens. dicuntur vero paralleli, quod se invicem non attingunt; quamvis circa idem centrum describantur. Zodiacus vero obliquus est, ut qui pa-

Κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι, ἐν οἷς ἐπωλοῦντό τινες· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλῳ περιεστάναι τοὺς πωλουμένους.

Κύκνειον. τὸ τοῦ κύκνου μέλος.

Κύκνος. ὄρνεον φιλῳδόν.

Κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελῳάμενον.
Κύκνου πολιώτεραι δὴ
αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων
καὶ τῶνδε γνώμην νεανικὴν ἔχειν· ὡς ἐγὼ
*τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι * ἢ*
πολλῶν κικίννους νεανιῶν,
καὶ σχῆμα καὶ εὐρυπρωκτίαν.

Κυκώμενος. ταραττόμενος.

*Κύλλαρος. Ἵππος Κάστορος. παρὰ τὸ κέλλειν· ὁ ταχύς. Στησίχορός φησι τὸν Ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς Λιοσκούροις Φλόγεον καὶ Ἄρπαγον, ὠκέα τέκνα Ποδάργας, * καὶ Κύλλαρον.*

Κυλικεῖον. ἡ θήκη τῶν ποτηρίων.

Κυλίνδει. κυλίει, ἐπιφέρει.

Κύλινδρος.

Κυλλήνη. ὄνομα πόλεως. Καὶ Κυλλήνιος, ὁ Ἑρμῆς.

Κυλιβήνη. ἡ ἄκαρπος κράμβη.

Κύλιξ. φιάλη, ποτήριον. λέγεται δὲ καὶ Κυλίκιον, χεῖλος ἀποκεκρουσμένον, κεκλασμένον. Καὶ ἐπικυλίκιοι ἐξηγήσεις. Οἷα δὴ· ἐν στιβάσι καὶ κύλικι ἐς τὸ ἀβρότερον ἀνακεκλιμένοις ἐπιπεσὼν ἔκτεινε. Καὶ αὖθις·

Καὶ σταγόνα σπονδῖτιν, ἀεὶ θυέεσσιν ὀπηδόν, 303
τὴν κύλικος βαιῷ πυθμένι κευθομένην.

Κύλιξ ῥοπαλωτή. τὸ παρὰ πολλοῖς διακλύ-

---

1. *Κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τ.*] Ex Harpocratione. 2. *περιστάναι*] Id etsi vulg. mendum est, *περιεστάναι* tamen non affertur nisi ex V. E. Med. Photio et Harpocr. *περιεπᾶται* A. 4. *Κύκνειον*] Vide Iuliani Ep. XVII. *Κύκλειον* V. ubi mox *κύκλου*. 6. *Κύκνον*] Leonidae Tar. LXXX. pr. (cuius integrum distichum praebet v. *Ὑμεναίων*) Anthol. Pal. VII, 19. Mox *μεμψάμενον* Med. 7. *Κύκνου πολιώτεραι δὴ αἶδ' ἐπανθ.*] Aristoph. Vesp. 1059. (1100.) sed quae apud ipsum Comicum emendatius leguntur. Inde igitur illorum correctionem pete. *Küst.* *πολιώτεροι δὴ οἶδ'* A. B. E. V. Med. Mox *τρίχας* A. B. E. V. Med. 8. Libri *ἐπανθοῦσι*. 10. *καὶ τῶνδε*] Lege *δεῖ τῶνδε ῥώμην*. 11. Post *εἶναι* supplendum *κρεῖττον*, vel cum gl. *Κίκιννος*. 13. Lege *κεὐρυπρωκτίαν*. 14. *Κυκώμενος*] *Κυκάμενος* B. E. Vide Il. φ'. 235. 16. *Στησίχορός φησι τὸν Ἑρμ.*] Locus hic apud Etymologum [et fere Cram. Anecd. II. p. 456.] sic legitur: *Στησίχορος τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησὶ τοῖς Λιοσκούροις Φλόγεον καὶ Ἄρπαγον, ὠκέα τέκνα Ποδάργης. Ἥραν δ' Ἐξάλιθον καὶ Κύλλαρον.* Hinc igitur Suidas supplendus est. *Küst.* Illic Hemsterhusius in Lucian. D. D. XXVI, 1. reponebat *δὲ Ξάνθον καὶ Κ.* Ceterum quae Etym. Gud. p. 353. quamvis mendosa subiecit, *Ἥραν δ' ἑλιόμενος παρὰ σιδήρῳ τῶν ἐπισώτρων*, in iis agnoscere licet Stesichoream dictionem, *ἑλισσομένους παρ' ἐπισώτρων*.

1. *ὠκέα τέκνα*] Sic recte Paris. A. [*V.] itemque Etymologus. At priores editt. male *ὠκέας τέκνον*. *Küst.* *τέκνον* B. E. 3. *Κυλικεῖον*] V. Athen. XI. p. 460. 4. *Κυλίνδει*] Glossa Homerica. *Κυινδεῖ* Photius. 6. *ὄνομα τόπου ἢ πόλεως*] *ὄνομα πόλεως* dedi cum A. *V. cf. Moschop. π. σχ. p. 4. *ὄνομα τόπου* B. Vide vel Schol. Il. β'. 603. et Aristoph. Equ. 1079. Ceterum glossa perperam est posita. 8. *Κυλιβήνη*] *Κυλίβη* A. V. *κυλίβηνος* E. Glossae fidem etiam ordo litterarum suspectam reddit; adde quod huic vocem *Κυλικεῖον* subiecit *V. Interim repone *Κυλίνη*: v. Boisson. Anecd. T. IV. p. 383. Quo concesso satis fit probabile glossas *Κυλίνη* et *Κυλλήνη* olim épimerismi lege fuisse coniunctas. 9. *λέγεται δὲ καὶ κυλίκιον, χεῖλος ἀποκεκρ.*] Nota haec referenda est ad locum illum Aristoph. Acharnens. 458. *Ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον Κυλίσκιον, τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.* Scholiasta in eum locum: *Κυλίσκιον. ποτήριον. γράφεται δὲ καὶ κυλίκειον. Ἀποκεκρουσμένον δέ, ἀποκεκλασμένον.* Hinc ergo Suidas supplendus et emendandus est. *Küst.* Eadem ratione versus profertur in v. *Ἀποκεκρουσμένον*. Itaque bis ponendum fuit *Κυλίκιον*. *δὲ καὶ*] *δὲ* om. A. qui mox *κυλίκειον*. 11. *ἐπικυλίκιοι ἐξηγήσεις*] Sic A. B. V. *καὶ κυλίκιος ἐξήγησις* E. Med. Neglexit Küst. „*Κυλίκιος ἐξήγησις*] Dicitur ut *ἐπὶ κύλικι λέγων*. Plato in Convivio, *οὕτως οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι, οὔτε τι ᾄδομεν; Ἐπὶ τοῦ ποτηρίου λέγειν* dixit Theophr. Char. 20. Athen. I, 1. vocat *ἐπικυλικείους λόγους* confabulationes inter pocula. Idem XI. *κυλικολογεῖν* s. *κυλικηγορεῖν* loquitur de poculis. An hinc exponendus et corrigendus Hesych. *κυλίκιοι λόγοι?* Appuleius Metam. II. *Iam illatis luminibus epularis sermo percrebuit, iam risus affluens et ioci liberales.*" *Reines.* Apparet *ἐξηγήσεις* esse mendosum, neque exemplum accurate huic praescripto convenire. Saltem lucramur scripturam meliorem *καὶ ἐπὶ κύλικι*. 12. *ἀνακεκλιμένοις*] *ἐπικεκλιμένοις* A. 14. Distichum Gaetulici Ep. III, 7. 8. Anthol. Pal. VI, 190. Cf. v. *Σπονδή*. *Καὶ* om. A. Mox *θέεσσιν* A. B. V. 15. *τῆς*] *τὴν* A. 16. *Κύλιξ ῥοπαλωτή*] Quid sit *κύλιξ ῥοπαλωτή* viros eruditissimos latuit. Sylburgius putat esse *calicem in clavam formatum*; Küsterus *calicem virgatum, sive lineis quibusdam distinctum*. Alii hoc, alii illud: iuxta omnes. Atqui Suidas *τὸ διακλύστηρον* interpretatur. Quae vox nulla est. Scribendum *διακλυστήριον*· ut *ποτήριον, ψυκτήριον, λουτήριον*, atque alia eiusdem notae vocabula. Quemadmodum et recte exhibere video editionem Mediolan. Est autem *διακλυστήριον* vas magnum, quo vel pocula lavabant vel vinum temperabant. *Ψυκτῆρα* sive *ψυκτήριον* vocabant Graeci antiquiores. — Quare pro certo ponendum *κύλικα ῥοπαλωτήν*, quam *διακλυστήριον* vocat Suidas, ex qua vinum *ἐψυγμένον* bibebat Commodus, nihil aliud esse quam *poculum ligneum*

---

rallelos secet. *Κύκλοι.* Circuli vocabantur loca, in quibus aliqui venumibant: sic dicta, quod orbem exhibebant illi qui prostarent. *Κύκνειον.* Cantus cygni. *Κύκνος.* Cygnus, avis cantus amans. *Cygnum, qui carmina Musis digna cecinit.* *Κύκνου πολ. Pili hi capitis mei iam magis cani sunt quam cygni. sed tamen vel in hac effeta aetate iuvenilem animum gero. nam senectutem meam multorum iuvenum cincinnis et cultui et lato culo praestare iudico.* *Κυκώμενος.* Turbatus. *Κύλλαρος.* Cyllarus, equus Castoris: dictus ab verbo *κέλλειν*, quasi velox. Stesichorus ait Mercurium Dioscuris dedisse Phlogeum et Harpagum, veloces filios Podarges, [Iunonem vero Xanthum] et Cyllarum. *Κυλικεῖον.* Theca poculorum. *Κυλίνδει.* Volutat, infert. *Κύλινδρος.* *Κυλλήνη.* Cyllene, nomen urbis. Et Cyllenius, epithetum Mercurii. *Κυλιβήνη.* Brassica sterilis. *Κύλιξ.* Calix, poculum. dicitur etiam *κυλίκιον*. *Exiguum poculum, cuius labrum fractum est.* † *Utpote in homines delicatius in toris reclinatos et poculis indulgentes irruens eos interfecit.* Et alibi: *Et guttam in libationibus consuetam, sacrificiis semper amicam, in parvo fundo calicis latentem.* *Κύλιξ*

στηρον. Κόμοδος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ ἀγωνίᾳ καμών, κύλικι ῥοπαλωτῇ παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν ἅμυστὶ ἔπιεν· ἐφ' ᾧ παραχρῆμα πάντες τοῦτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι ἐξεβόησαν, Ζήσειας. Καὶ αὖθις·

Οἶμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
τῷ Ἑρμῇ μόνῳ ἔθυον κεκραμένην σπονδήν, διὰ τὸ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχειν, καὶ παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεσθαι.

Ἔστι δὲ καὶ ὅρκος ὁ ἐπὶ τῆς κύλικος οὗτος·

Οὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τοὐμῷ πείσομαι·
εἰ δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,
κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.
οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά·
οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.

Κυλίω.

Κυλίχνιον. ἐκπωμα· ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς βάλλουσι τὰ πάσματα.

Κυλλοπόδιον. ἐπὶ κλητικῆς.

Κυλλός. ὁ πεπηρωμένος. Κυλλοὺς δὲ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν· ὁμοίως καὶ χωλοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Εὔπολις·

Ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα.

Λέγεται καὶ Κύλλου Πήρα, τόπος οὕτω καλούμενος ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἔστι δὲ καὶ κρήνη, ἀφ' ἧς τὰς στερίφας φασὶ πίνειν γυναῖκας, ἵνα συλλαμβάνωσι.

Κυλλός. ὁ πεπηρωμένος, οὐ μόνον πόδα ἀλλὰ καὶ χεῖρα· ὁμοίως χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός. οἱ δὲ κύλλον ἀναγινώσκουσιν, ὡς κύκνον. τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὡς ὁ Ποιητής·

Ὄρσεο Κυλλοπόδιον.

---

amplum, *ex ῥοπάλων* scilicet confectum. Est autem *ῥόπαλον baculus* sive *bacillus ligneus*: *τὸ ξυλον ἢ ῥάβδον* interpretantur grammatici. Suidas: *Ῥόπαλα. τὰ ξύλα.* Hinc *κύλιξ ῥοπαλωτή*, *poculum ex bacillis ligneis constructum.* Nostri vocant, *a can.* Quod nautis plerumque in usu est. Atque hoc poculo, quod satis amplum esse solet, se proluebat Commodus. Quod omnino verum est. *Toup.* I. p. 372. Mirificum commentum, quod uni Toupio probari potuit. *διακλύσιηρον* diserte ed. Med. et rell. omnes, quicquid contra dicat Toupius. *Gaisf.*

1. *Κόμμοδος ὁ βασιλεὺς — ἐξεβόησαν, Ζήσειας*] Haec leguntur apud Xiphilinum in Epit. Dionis p. 382. eademque recitat Suidas supra v. *Ἅμυστί. Küst.* *Κόμοδος* A. E. *V. *ἐπὶ*] Alibi *ἐν*. 2. *ῥοπάλωι τῆι* A. omisso *εἰωθός*. 7. *Οἶμοι δὲ κύλικος*] Aristoph. Plut. 1135. *δὲ* om. A. V. 8. *τῷ Ἑρμῇ μόνῳ ἔθυον κεκρ.*] Eadem habet Suidas supra v. *Κεκραμένη σπονδή*. *Küst.* 9. *καὶ — δέχεσθαι* accedunt ex A. 11. *ἐπὶ*] *ὁ ἐπὶ* A. V. 12. *Οὐδέποθ' ἑκοῦσα ἀνδρὶ τοὐμῷ π.*] Ex Aristoph. Lysistr. 225. ubi versus secundus rectius sic legitur: *Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.* Confer etiam Nostrum infra in *Τυρόκνησις Küst. τἀνδρὶ* A. idemque *σπείσομαι*. 13. *βιάζεται*] *βιάζηται* A. *V. Id recepi, cum in praegressis scribendum sit, ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν.* 14. *πράξω* Med. Deinde *προσκυνήσομαι* B. E. V. Med. 15. *ἀντενῶ* A. *ἀτενῶ* B. V. Med. 18. *ἐμπλῇθ' ἡ κύλιξ* recentt. Aristophanis exempla.

1. *Κυλίω* om. vulg. Siletur *V. Alteram tamen glossam, quam Med. a Zon. p. 1267. petierat, *Κυλίχναι. λεκάνιδες, τρυβλία, ἢ φιάλαι*, omiserunt A. B. V. E. Ubi sic Küsterus: „Eadem habet Etymologus. Theophylactus Simoc. I, 10. *Ἡ δὲ πόλις ἐπανηγύριζεν ἐν ἡμέραις ἑπτά, ἀργυρέοις τε ἐστιφάνωτο σκεύεσι. κοῖλαί τε πίνακες καὶ λεκανίδες καὶ κυλίχναι καὶ τρυβλία μαγίδες τε καὶ κανᾶ, πλοῦτος Ῥωμαϊκὸς διεκέχυτο.* Credere quis possit locum hunc Suidae inde desumptum esse." 2. *Κυλίχνιον*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 902. Cf. Zon. p. 1267. et qui in Hesychii gl. *Κυλιχνίδες* allati sunt. 4. *πάσματα*] Vocis usum medicum a lexicographis spretum tractavit Bernardus in Nonn. I. p. 94. 5. *Κυλλοπόδιον*] Est vox Homerica Il. *φ'*. 331. *Küst.* 6. *Κυλλοὺς δὲ οἱ Ἀττικοὶ*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1081. *Küst.* *οἱ* om. A. E. *V. Mox *ἐπὶ τῶν* ante *χειρῶν* om. A. item *τὴν* ante *χεῖρα* (ubi *τοὺς χείρε τὴν* Med. *τοὺς τὴν χεῖρα τὴν* Ald.): consentiente Schol. 11. *στερίφους*] *στερίφας* A. B. V. E pr. Cf. App. Vat. II, 38. 13. *Κυλλός. ὁ πεπ.*] Hanc gl. superiori postposui cum A. B. *Κυλλός — κύκνον* sola subiecisse fertur *V. quamquam Gaisf. tradit ibi *τινὲς τὸ μὲν κυλλὸν — Ὄρνισι* post *συλλαμβάνωσι* sequi. 14. *ὁμοίως δὲ χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρ.*] Eustathius in Il. *β'*. p. 206. *Ὅτι δὲ τὸ χωλὸν καὶ ἐπὶ χειρὸς τίθεται, Ῥητορικοῦ Λεξικοῦ ἔστι παρασημείωσις. Küst.* Horum pars repetitur sub v. *Χωλός*. Ceterum quod Gaisf. in Add. supra coniungi iussit *χειρῶν ὁμοίως*, item in nostram dictionem cadit. *δὲ*] *καὶ* A. om. V. Equidem expunxi. 15. *κύλλον — κύκνον*] *κύλλου — κύκνου* A. *κύλλον — κύκλου* B. E. Hic locus in memoriam revocat glossam Hesychii: *Κύδνος. κίκνος.* Ubi quaedam interciderunt; *κύκνος* autem adhibendum illustrandae accentus rationi, quam observari iussit etiam Arcadius pp. 58. 62. idemque *κύλλος* scribi praecepit p. 56. 16. *καὶ τὸ μὲν κυλλὸν*] Ex Enarratore Comici in Av. 1379. *Küst.* *καὶ* delevi cum A. *V. (qui *τινὲς* habere dicitur) prior quidem mox cum Schol. *ἔτασσον* pro *τάττουσιν*. 18. *κυλλοποδιόνων* *V.*

ῥοπαλωτή. Poculum virgatum: quod vulgo diaclysterum vocatur. *Commodus Imperator Romanorum, cum in certamine defatigaretur, vinum dulce refrigeratum, quod femina in poculo virgato praebebat, uno haustu ebibit. quo facto confestim omnes more in conviviis solito exclamarunt, Vivas.* Et alibi: *Heu poculum vini pari portione cum aqua temperati.* Soli Mercurio vinum aqua mixtum libabant, quod et viventibus et mortuis praeesset, et ab utrisque honoraretur. Est etiam iusiurandum ad calicem, his conceptum: *Nunquam volens marito meo parebo. quod si me vi cogat invitam, male mei copiam praebebo, neque contra movebo corpus, neque sursum tollam Persica, neque tanquam leaena in tyrocnestide stabo. Haec me facturam sancte promittens, ex hoc poculo bibam. quod si fidem fefellero, calix aqua repleatur.* *Κυλίω. Κυλίχνιον.* Poculum, quod nunc pyxidium vocant. habent autem medici parvas pyxides, in quibus remedia vulneribus aspergenda reponunt. *Κυλλοπόδιον.* Est vocativus. *Κυλλός.* Mancus. Attici hanc vocem et de pedibus et de manibus usurpant. item *χωλοὺς* vocant eos qui debiles habent manus. Eupolis: *Te altera manu admodum claudum esse non dicis.* Dicitur etiam *Κύλλου Πήρα*: qui est locus ita dictus in Attica. est etiam fons, ex quo steriles feminas bibere dicunt, ut concipiant. *Κυλλός.* Mutilus. quod tam de pede quam manu usurpatur. sic etiam *χωλὸς* et de pede et de manu dicitur. alii vero legunt *κύλλον*, instar vocis *κύκνον*. Et *κυλλὸς* quidem de pede dicitur; ut apud Poetam: *Surge claudicans pedibus.*

τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρός, ὡς Εὔπολις·

Ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ᾽ οὐ λέγεις.

ἢ ἐπειδὴ πολὺ παρ᾽ αὐτοῖς ἐστι τὸ ποδὶ λευκῷ, ποδὶ κούφῳ, πόδα τιθείς, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Κυλλοῦ Πήραν. ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ· ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη, ἐξ ἧς
394 αἱ πιοῦσαι ‖ εὐτοκοῦσιν, καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς Καλλίαν αὐτήν φησιν. οἱ δὲ Κυλλουπήραν. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν ἐστὼς ἐπὶ θατέρου ποδὸς προΐτεινε τὸν λελωβημένον καὶ κυλλόν, ὥσπερ οὖν μαρτυρόμενος καὶ ἐμφαίνων, οἷα ἐπεπόνθει.

Κυλώνειον ἄγος. ἀπὸ Κύλωνος· ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεάς, ἀποσπάσαντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν Περικλέα τὸν Ἀθηναῖον ἀπέκτειναν.

Κυλοιδιόων. τὰ κύλα οἰδῶν· ἔστι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Θεόκριτος·

Ληθὰ κοιλοιδιόωντα.

Κῦμα. Ἀριστοφάνης·

Καὶ ταῦτ᾽ ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

ἀντὶ τοῦ, ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις. [Ὅτι τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ αἴγες λέγεται. ἐξ οὗ καὶ ἐπαιγίζω, ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς πνέω.]

Κυμάτια. αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς.

Κυματίας. ὁ κυματώδης.

Κυματωγή. Ἀγαθίας· Νῆες φορτίδες μεγάλαι πρὸς τῇ κυματωγῇ τῆς Θαλάττης καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Φάσιδος ἐφορμοῦσαι μετεώρους εἶχον τὰς ἀκάτους καὶ ἀμφ᾽ αὐτὰ ἤδη που τὰ καρχήσια τῶν ἱστῶν ἀνιμηθείσας. — Οἱ δὲ ἐπορεύοντο τὴν αὐτὴν τῷ ποταμῷ, διὰ τῆς κυματωγῆς βρέχοντες τοὺς πόδας, ὅπου μηδὲ ἴχνος ἔμελλε συμβαίνειν.

Κύματος ἄκρον ἄωτον. ὁ ἀφρός.

Κύμβαλα. θυμελικὰ παίγνια. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ κύμβαλ᾽ ὀξύδουπα, κοιλοχείλεα.

Κύμβαχος. ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας.

---

1. τὸ χωλὸν] τὸ δὲ χ. A. B. V. E. τῆς ante χειρός addit A. Cf. Philemo p. 209. 2. Ex altera versus Eupolidei laudatione sequi videtur ut reponamus, Ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν ἑτ. χεῖρα Med. 6. Κύλλου πήραν] Glossam Aristophanicam esse docet Hesychius. 9. Καλλίαν] Photius καλιάν. 10. Κυλλοπήραν] Κύλλου π. probavi cum A. V. κύκλου π. B. κυκλοῦσι π. E. κολλοπήραν Photius. 12. Αἰλιανός] Huius auctoritas superiori glossae debuit adhaerere. 15. ἀπὸ Κύλωνος] Historiam narrat Thucyd. I, 126. et Schol. Aristoph. Equ. 443. Küst. ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης Ol. 35. Cic. Legg. II, 11. *Cylonium scelus.* Idem in Or. c. Sall. 6. iungit Cylones, impudicos, sacrilegos. *Reines.* 17. οἱ περὶ τὸν Περικλέα Ἀθην.] Sed hoc falsum est. Pericles enim post tempus illud vixit, quo piaculum Cylonium contigit, ut clare patet ex Thucydide. Quare cum Pearsono scribendum putem, οἱ πρὸ τοῦ Περικλέους Ἀθην. vel, οἱ πρόγονοι τοῦ Περικλέους. Küst. Haec repetita sunt ex v. Περικλῆς Ἀθην. τὸν ante Ἀθηναῖον add. A. B. V. 19. Κυλοιδιόων] Vide supra vv. Κοῖλα et Κοιλιδιᾶν. Küst. κοῖλα] Timaeus p. 169. ubi vid. Ruhnk. κῦλα V. κύλα editus Photius. κοῖλα bis Phot. MS. et Timaeus. ἔστι δὲ] ὅ ἐστι A. qui om. Θεόκριτος et seqq. 21. κοιλοιδιόωντα] Scribe κυλοιδιόωντες, ut recte apud Theocritum I, 38. Küst.

1. Ἀριστοφάνης] Ran. 716. Vide etiam supra v. Καὶ ταῦτ᾽ ἔχοντες. Küst. Hoc omne quicquid est glossae a studiosis hominibus arbitror esse profectum. 4. τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθ.] Haec sunt verba Artemidori lib. II. c. 12. quae etiam leguntur supra v. Αἴγες Küst. Deest hic locus V. Ὅτι tacite Gaisf. 5. λέγεται] λέγονται A. 6. Κυμάτια] Vid. infra v. Πεζίτια, sive Hesychius et Pollux VII, 122. ubi cf. intpp. 8. Κυματίας] Κυματίης ποταμὸς Herodot. II, 111. ἄνεμος VIII, 118. Gaisf. Adde Aeschyli Suppl. 549. 9. Κυματωγή] Κυματωγῇ A. Vid. Gloss. Herodot. IV, 196. et Wessel. in Herod. IX, 100. Ἀγαθίας] III, 21. p. 97. 12. δήπου minus recte Agath. edd. 13. ἀνιμηθείσας] ἀνεμηθείσας A. 16. Κύματος] Alcman apud Aristoph. Schol. Av. 251. κύματος ἄνθος. Toup. MS. Gl. post superiorem posui cum A. V. quippe nefas visum indicia variorum temporum oblitterare. 17. ἐν Ἐπιγράμματι] Philippi Thessal. VI, 2. Anthol. Pal. VI, 94. 19. κοιλοχείλεα] κοιλογχείλεα B. E. κοιλιγχείλεα Med. 20. Κύμβαχος] Il. ε. 586. Sub finem ἔχων omisi cum A. et Photio. Praeterea ne πεσὼν quidem agnoscit Hesychius. Idem vero cum Zon. p. 1263. ἐπὶ κεφαλῆς: nihil omnino mutat Photius. Statim glossas Κύμβη. ἡ κεφαλή. Κύμβαι. πλοῖα περιφερῆ παρὰ Ῥωμαίοις omiserunt A. B. V. E. petitas a Zon. p. 1267, 68.

Χωλὸς vero de manu etiam usurpatur; ut apud Eupolin: *Non dicis altera manu eum mancum esse.* Vel quia frequentantur a poetis ποδὶ λευκῷ, ποδὶ κούφῳ, πόδα τιθείς, ideo voci πόδα addidit κυλλόν. Aristophanes *Avibus.* Κυλλοῦ Πήραν. Cylli Peram. Pera locus est prope Hymettum, in quo templum est Veneris, et fons, cuius ea est vis, ut mulieres ex eo bibentes facile pariant, et steriles fiant fecundae. Cratinus vero in *Mollibus* hunc fontem Calliam vocat. alii vero Κύλλου πήραν dicunt. proverbium autem istud dicitur de iis, qui arte aliqua naturae vim faciunt. Aelianus: *Gallus gallinaceus vero, alteri pedi insistens, mutilum alterum et claudum porrigebat, quasi testificans et ostendens, quae passus esset.* Κυλώνειον ἄγος. Cylonium piaculum. dictum a Cylone: qui cum in Furiarum templum confugisset, eum vi inde abstractum maiores Periclis interfecerunt. Κυλοιδιόων. Oculos tumentes habens. κύλα enim dicuntur cavitates sub oculis. Theocritus: *Diu oculis tumentes.* Κῦμα. Aristophanes: *Idque in fluctuum ulnis haerentes.* id est, in multis periculis et necessitatibus versantes. [Magni fluctus vulgo appellantur αἴγες. unde ἐπαιγίζω, vehementer spiro.] Κυμάτια. Apud fabros lignarios et lapicidas sic vocantur prominentiae quaedam. Κυματίας. Fluctibus agitatus. Κυματωγή. Agathias: *Naves onerariae maiores ad litus maris appulsae, et ad ostia usque Phasidis provectae habebant acatos in sublimi suspensas et ad ipsa usque carchesia malorum subductas. † Illi vero secundum flumen ibant, in ripa pedes rigantes, ubi ne vestigium quidem reperturus quisquam erat.* Κύματος ἄκρον ἄωτον. Id est spuma. Κύμβαλα. Instrumenta musica, quae in scenis adhiberi solent. In Epigrammate: *Et cymbala acutum sonantia, cavis labris apta.* Κύμβαχος. In ca-

395 *Κυμβία. τὰ μαζία τῶν χρυσίων.*

Κύμβιον. εἶδός τι ἐκπώματος ἐπίμηκες καὶ στενὸν καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβιον.

Κυμαίνει. ταράσσει· καὶ ἐπὶ τοῦ ζέειν.

Αἶψα δὲ κυμαίνουσαν ἀπαίνυτο χυτρίδα κοίλην.

Αἰλιανός· Ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου κυμαίνεται αὐτῷ, καὶ φλέγεται, καὶ ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ἦν.

Κυμαῖος. ἀπὸ τῆς Κύμης. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Κύμη δὲ ὄνομα πόλεως.

Κυμίνδιος. ὁ ἀετός. καὶ κύμινδος.

Κύμινον. εἶδος βοτάνης.

Κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον. Ἀριστοφάνης·

Τὸ γὰρ ὑίδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον, κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον.

Κυμοδόκη καὶ Κυμοθόη. ὀνόματα θεῶν ἁλίων.

Κυμοτόμος. περὶ τὰς γεφύρας οἰκοδόμημα τρίγωνον, τὸ ὀξὺ ἔχον ἔμπροσθεν ἐν τριγώνῳ σχήματι, ὃ δὴ οἱ μηχανοποιοὶ κυματόμον καλοῦσιν, ἐμβόλῳ νηὸς μακρᾶς ἀπεικασμένον· ὅπερ ὁ τῶν Ἀβάρων Χαγάνος ἐτεκτήνατο, γεφυρώσας τὸν ποταμὸν καὶ ἐς τὴν περὶ Λαρδανίαν ὄχθην διαβιβάσας τὸν στρατόν.

Κύνα δέρειν δεδαρμένην. τὸ τοῦ Φερεκράτους. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλο πασχόντων αὖθις ἐφ' οἷς πεπόνθασιν ἢ παροιμία.

Κύννα καὶ Σαλαβακχώ. ὀνόματα θαυμαζομένων παρ' Ἀθήνησιν ἑταιρῶν. Ἀριστοφάνης·

Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον·
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἑλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν·

περὶ Κλέωνός φησι.

*Κυνάμυια. ἀναιδεστάτη.. παρεσχημάτικε τὸ

---

2. *Κύμβιον*] Immo *Κυμβίον*: vide vel Athen. XI. p. 481. sq. *ἐκπώματος* E. Photius. 3. *ὃ καλεῖται κύμβιον* om. E. *κύμβη* Photius pro *κύμβιον*. 5. Sic Photius. *Κυμαίνεται. ταράσσεται* Hesychius et Zon. p. 1271. 6. *Αἶψα*] Ex Apollonio, opinor, vel Callimacho: v. *Κατάϊξ* et *Κοκύαι*. Vid. fragm. Callimachi Bentl. 178. qui versus huc referendus. *Toup.* III. p. 182. 8. *Ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου αὐτοῦ κυμ.*] Fragmentum hoc Aeliani ampliari potest ex ipso Suida supra vv. *Ἀκράτωρ* et *Ἐσήλατο*. *Küst.* *ὅμως* om. V. *πόθου κυμ. αὐτῷ* A. *πόθου αὐτῆς* V. 10. *ἦν* addunt A. V. Id si pro germano habemus, non potest huc fragmentum pertrahi, quod continetur v. *Ἀκράτωρ*. 11. V. Herod. Epimer. p. 73. 13. *Κυμίνδιος*] *Κυμινδος. ὁ ἀετός* Zonaras p. 1264. H. Stephanus malebat *κύμινδις*, quod ad Il. ξ'. 291. referretur; sed obest ipsa interpretationis ratio. Cuius emendationem probans verisimilius tamen locum eum, quem grammatici tetigisse viderentur, Tittmannus attulit Aristoph. Av. 1181. *γύψ, κύμινδις, αἰετός*. Poterant igitur haec sufficere: *Κύμινδις. ὄρνεον. Ἀριστοφάνης Κύμινδις, ἀετός*. 15. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1397. (1348.) 17. *ὑΐδιον*] *ὑίδιον* E. Med. *ὑίδιον* E. Med. *κἄστι*] *καὶ τὶ* A. B. E. *καί τι* Ox. et Med. 19. *Κυμοδόκη*] Hesiod. Theog. 252. *Κυμοδόη* ib. 245. 21. *Κυμοτόμος*] *Κυμοτόμον* A. corr. *περὶ τὰς γεφύρας οἰκοδόμημα τρίγ.*] Haec et quae sequuntur apud Simocattam me legisse memini, quamvis librum et caput nunc in memoriam mihi revocare nequeam. *Küst.* De Theophylacto Küsterum opinor coniectura fefellit. Suspicor vero haec a Menandro perscripta fuisse: quem conferas similia tradentem p. 333.

2. *μηχανοποιοὶ*] *κυματοποιοὶ* V pr. *μηχανοποιοὶ ἢ κυματοποιοὶ* Med. *κυματοποιοὶ κυματόμον* B. 5. *Λαρδανίαν*] In MS. A. legitur *Bardανίαν* *Küst.* 7. *Κύνα δέρειν δεδαρμ.*] Huic proverbio simile est illud, quod legitur supra, *Ἐκδεδαρμένον δέρεις*. *Küst.* Aristoph. Lys. 158. *τὸ τοῦ Φερεκράτους* quae Comici verba sunt, cum per ordinem litterarum praefigi nequeant, studiosis Suidae lectoribus opinor esse remittenda. Eadem in Schol. Lys. 155. irrepserunt. 9. *ἄλλο*] *ἄλλως* male Schol. 11. *θαυμαζομένων*] *θαυμαζόμενα* V. Ox. *τῶν θαυμαζομένων* Schol. Equ. 762. Tum *παρ'* ante *Ἀθήνησιν* A. Ox. *V. Id spernere noluimus, quamquam similitudo formulae *ἐν Ἀθήνησι* (v. Bastii Ep. Crit. p. 189.) parum iuvat. Dixit tamen Eunapius V. Soph. p. 11. *ἐπ' Ἀθήνησι*. 12. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 753. Idem in Vesp. 1026. *Θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι, Οὗ δεινόταται*, et quae hic apud Suidam sequuntur. *Küst.* 13. *πρῶτον*] *πρῶτα* A. 15. *Κύννην* A. 17. *κολάκων*] *κολάζων* V. 21. *Κυνάμυια. ἀναιδεστ.*] Respexit Suidas ad locum illum Homeri Il. φ'. 394. *Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεοὺς ἐριδι ξυνελαύνεις*. Scholiasta in eum locum: *Κυνόμυια. ἀναιδὴς ὡς μυῖα. ἐκ δύο ἀναιδῶν τελείων, τοῦ τε κυνὸς καὶ τῆς μυίας, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδείας. Küst.* Ita cognominata est meretrix Attica Nicion, Athen. IV. 157. *Reines.* *Κυνόμυια* B. E. Med. cum Zon. p. 1267. Eadem verba Schol. Ven. Homeri, ubi *ἐσχημάτισε* pro *παρεσχημάτικε*.

---

put nixus et sursum pedes habens. *Κυμβία*. Vasorum aureorum mammillae. *Κύμβιον*. Poculi quoddam genus oblongum et angustum figuraque simile navigio, quod cymbium vocatur. *Κυμαίνει*. Turbat. item fervere. *Confestim autem ollam cavam bullientem abstulit.* Aelianus: *Animus tamen eius desiderio aestuat et ardet, neque sui compos est.* *Κυμαῖος*. Cumanus. est etiam nomen proprium. Cuma vero nomen est urbis. *Κυμίνδιος*. [Aristophanes: *Cymindis,*] *aquila.* *Κύμινον*. Herbae genus. *Κυμινοπρ.* Aristophanes: *Filiolus enim me observat, qui est morosus, cuminique sector et nasturtii scalptor.* *Κυμοδόκη καὶ Κυμ.* Cymodoce et Cymothoe, nomina dearum marinarum. *Κυμοτόμος*. Aedificium in pontibus triangulare, et a parte anteriore desinens in acumen instar trianguli, quod machinarum fabri *κυματόμον* vocant, estque navis oblongae rostro simile: quod Abarorum dux Chaganus fabricavit, cum fluvium ponte iungeret, et exercitum in Dardaniam traiiceret. *Κύνα δέρειν δεδαρμ.* Pherecratis illud: canem excoriatum excoriare. quo genus obscenae figurae significatur. dictum proverbium, si qui quae antea passi fuerant, iterum patiuntur. *Κύννα καὶ Σαλαβ.* Cynna et Salabaccho, nomina famosarum meretricum Athenis. Aristophanes, ubi de Cleone dixit: *Et primum quidem omnium aggredior monstrum asperis dentibus insigne: cuius oculi terribilis Cynnae radios micabant, caput autem centum aqulatorum perditum abiturorum capita circumlambebant.* *Κυνάμυια*. Impudentissima. nomen hoc poeta

ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας. ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής, ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα.

Κύνας βοτῆρας. ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον· τοὺς ποιμενικοὺς κύνας. οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηνὴν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἔξω τινὰς ἀναιρεῖ.

Κυναίγειρος, Ἀθηναῖος, Εὐφορίωνος, Αἰσχύλου δὲ ἀδελφός, τῆς στρατηγίδος ἐπελάβετο
396 νηὸς τῶν || Περσῶν ἤδη φευγούσης, καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκοπεὶς ἐπέβαλε τὴν ἀριστεράν, ἧς καὶ αὐτῆς ἀποκοπείσης ἐτελεύτα πεσών.

Κυναῖος. ὁ ἀναιδής.

Κυνέας. τὰς περικεφαλαίας, ἤτοι τὰς ἀπὸ κυνείων δερμάτων γιγνομένας· ἢ ἀπὸ Κυνός τινος κατασκευάσαντος πρῶτον. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας οὕτως· Οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες.

Κυνέη. περικεφαλαία, τῶν ἀγροίκων φόρημα. φασὶ δὲ ὅτι τὸ πρότερον ἀπὸ κυνείων δερμάτων ἐγίνοντο.

Κύνειος δορά.

Κύνειρον.

Κυνῆ. Ἀριστοφάνης·

Πλοῖον ἢ κυνῆ.

ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. πλοῖον μέν, καθὸ ἐπτέρωνται αἱ τριήρεις καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὥσπερ κῶπαι· κυνῆ δέ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἑρμῆς ἄγγελος ὤν. καὶ οἱ Πέλοπες δὲ κυνῆν τὸν πέτασόν φασι.

Κυνήγιον. Ὅτι ἐν τῷ Κυνηγίῳ καλουμένῳ ἐῤῥιπτοῦντο οἱ βιοθάνατοι. ἦσαν δέ τινες ἐκεῖσε στῆλαι. Καὶ ἀπελθὼν Θεόδωρος ὁ Ἀναγνώστης μετὰ Ἱμερίου Χαρτουλαρίου εἶδεν ἐκεῖσε στήλην μικρὰν τῷ μήκει, καὶ πλατεῖαν καὶ παχεῖαν πάνυ. ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος, φησὶν ὁ Ἱμέριος, θαύμαζε,

3. Κυνασβοτῆρας] Sophocl. Ai. 297. ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον Suidas sibi habet peculiare, reliqua cum Schol. Soph. communia. Neque unicam dictionem quasi per semicirculi figuram voluit effici, sed cavit ille ne quis virgula βοτῆρας separaret. Itaque cum Hermanno diremi. 5. τινὰς non satis intelligo. Equidem ποίμνας expectabam. Cf. tamen Ai. 27. 6. Κυναίγειρος] Historia, quam Suidas de Cynaegiro hic narrat, ex Herodoto deprompta est. Küst. Vid. infr. Λεωνίδης. Conf. Val. Max. III, 2, 22. Plut. in Parall. ab init. Aelian. H. An. VII, 38. Anthol. II, 147. Κυναίγειρον ναύμαχον: iungit Othryadae Iustin. II. Herod. VI, 114. Max. Tyr. Serm. XXXV. Laert. in Solon. 1. 2. et Amm. Marcell. XXIV, 6. Reines. 11. Κυναῖος] Mendum glossae pro Κύνεος. Item Hesychius laborat post γ. Κυνέουν. 12. Κυνέας] Κυνᾶς Photius corr., κύνας pr. περικεφαλαίας Photius: περικεφαλέας libri ante Gaisf. Vide Lex. Rhet. p. 274. 13. γινομένας] γιγνομένας A. 14. πρῶτον] πρώ[τ] Photii MS. πρώτου ed. cum Lex. Rhet. ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας] P. 1377, 11. 15. κυνᾶς] Hodie apud Demosthenem male legitur κύνας: quo mendo Wolfius deceptus locum illum oratoris de canibus Boeotiis accipiendum putavit. Küst. Βοιωτίας] Hanc lectionem ex Demosthene Suidae restitui. In prioribus enim editt. [cum A. B. V. E. et Photio] pessime excusum est σιωπάς: quod mendum iam ante etiam notatum fuit a P. Leopardo Emendatt. XVI, 12. itemque Valesio in Harpocrationem [p. 144.] v. Ὅτι διαμαρτάνει. Portus vulgatam lectionem secutus locum hunc sic verterat: *Qui silentium pro galeis habent.* Inepte omnino et ridicule. Nos errorem istum ex versione sustulimus, et verum in ea sensum expressimus. Ceterum galeae Boeotiae olim erant celebres, earumque crebra apud veteres scriptores fit mentio. Photius: Κυνῆ Βοιωτία: ἐπεὶ ἐκεῖ καλαὶ γίγνονται αἱ κυναῖ. Hesychius: Κυνῆ Βοιωτία. ἐγένοντο γὰρ διάφοροι. ἀλλ' αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν. Theophrastus lib. III. Histor. Plant. c. 10. de abiete: Ἔχει δὲ πτέρυγας τὸ φύλλον καὶ ἐπ' ἔλαττον, ὥστε καὶ τὴν ὅλην μορφὴν εἶναι κυκλοειδῆ καὶ παρόμοιον μάλιστα ταῖς Βοιωτίαις κυνέαις. Locum hunc Theophrasti observavit et ante Valesius in Harpocrationem loco ante laudato; cui eum acceptum referimus. Küst. 17. περικεφαλαία] Ex Schol. Aristoph. Nub. 269.

1. ἐγένοντο E. 4. Κύνειρον] Eustath. Od. ρ'. p. 1822 = 633, 48. ὡς δὲ κύων καὶ τῇ κωμῳδίᾳ ἐνέιηξε σκῶμμα γυναικεῖον, τὴν εἰρημένην Κύνειραν, ἤγουν τὴν τὸν κύνα εἰρύουσαν, ὅπερ ἐστὶν ἐφελκομένην, ὃν δὴ κύνα χοῖρον ἄλλη κωμῳδία φησὶν κτλ. Theognostus MS. Barocc. 50. f. 19. Κύνειρον, ἁπαλόν. Gaisf. Theognostus nuper a Cramero editus p. 21, 23. Om. vulg. 5. Ἀριστοφάνης] Av. 1203. ubi integer versus sic habet: Ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον ἢ κυνῆ; Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas descripsit. Küst. 8. ἐπτέρωνται] ἐπαίρονται V. ἐπτέρωται καὶ τὰ πτερὰ διαπέταται (l. διατέταται) ὡς κώπη Schol. 10. οἱ Πέλοπες] Scribendum esse οἱ Πελοποννήσιοι ex Enarratore Comici patet. Küst. 11. τὸν πέτασον] τὴν πέτασον A. V. 12. ἐν τῷ Κυνηγίῳ καλουμένῳ ἐῤῥιπτοῦντο οἱ βιοθ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli αὐτολεξεὶ paene etiam leguntur apud Codinum de Origin. Constantinopolit. num. 36. Ceterum tota haec historia de morte Himerii Chartularii tam a Suida quam Codino deprompta est ex Theodoro Anagnosta, eademque prolixius extat in Collectaneis Anonymi de Antiquitatibus Constantinopolit. a Lambecio editis p. 90. Küst. Sive in Originum rerumque CP. auctoribus a Combefisio collectis p. 11. ubi haud paucis auctior extat narratio. Ὅτι tacite Gaisf. cum *V. lacunam posuit Med. Κυνηγείῳ] κυνηγίῳ A. V. et Anonymus; item infra. 13. ἐκεῖ *V. 17. ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος, φησὶν ὁ Ἱμέριος· θαύμαζε, ἔφη, ὅτι ὁ κτ.] Locus hic mendosus est et mutilus, quem Lambecius in Codinum ex cod. Vatic. sic in integrum restituit: Ἐμοῦ δὲ (φησὶν ὁ Θεόδωρος) θαυμάζοντος, ἔφη [immo φησὶν] ὁ Ἱμέριος καὶ αὐτὸς θαυμάζων, ὅτις ὁ κτίσας τὸ Κυνήγιόν ἐστι. Küst.

composuit ex κύων et μυῖα. canis enim impudens, musca vero audax. Κύνας βοτῆρας. Una voce legendum: canes pastorales. non enim hominem intra tentorium, sed foris aliquos occidit. Κυναίγειρος. Cynaegirus, Atheniensis, Euphorionis F. Aeschyli frater, praetoriam navem Persarum iam fugientem apprehendit, amputataque dextra sinistram iniecit; qua et ipsa recisa mortuus concidit. Κυναῖος. Impudens. Κυνέας. Galeas: sic dictas, vel quod ex pellibus caninis conficiebantur, vel quod Canis quidam primus illarum inventor fuit. meminit earum Demosthenes in oratione contra Neaeram his verbis: *Galeas Boeotias gestantes.* Κυνέη. Galea, quam rustici gestare solebant. aiunt autem olim ex pellibus caninis eam confici solitam fuisse. Κύνειος δορά. Κύνειρον. Κυνῆ. Galea. Aristophanes: *Navis an galea?* dicitur de rebus ambiguis. navis quidem, quia triremes alatae quasi sunt, remis instar alarum expansis. galea vero, quia habebat galerum pro galea: ut Mercurius, deorum nuncium agens. et Peloponnesii etiam petasum vocant κυνῆν. Κυνήγιον. In Cynegium, locum sic vocatum, olim violenta morte perempti proiiciebantur, eoque in loco statuae quaedam positae erant. huc Theodorus Anagnostes cum Himerio Chartulario ingressus vidit statuam minutam, sed valde latam et crassam. me igitur eam admirante,

ἐφη, ὅτι ὁ κτίσας τὸ κυνήγιόν ἐστιν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος, Μαξιμῖνος ὁ κτίσας καὶ Ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας· παρευθὺ πεσεῖν τὴν στήλην ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ὕψους, καὶ δοῦναι τῷ Ἱμερίῳ καὶ θανατῶσαι. ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν φυγόντος, καὶ καταγγέλλοντος τὸ πραχθέν, ἀπίστούντων πάντων ὅρκοις τοῦτο ἐβεβαίωσα. οἱ οὖν οἰκεῖοι τοῦ τελευτήσαντος καί τινες τοῦ βασιλέως σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ, καὶ πρὸ τοῦ τὸ πτῶμα ἰδεῖν τοῦ ἀνδρὸς τὸ πτῶμα τῆς στήλης ἐθαύμαζον. Ἰωάννης δέ τις φιλόσοφος ἔφη, ὅτι εὗρον ὑπὸ τούτου τοῦ ζωδίου ἐνδοξον ἄνδρα τεθνηξόμενον. ἐξ οὗ Φιλιππικὸς ὁ βασιλεὺς πληροφορηθεὶς τοῦτο τὸ ζώδιον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καταχωσθῆναι ἐκέλευσε.

Κυνηδόν. ὡς κύων. Ἡ δὲ ἀγανακτήσασα καὶ κυνηδὸν ὑποπλησθεῖσα τοῦ θυμοῦ, τοῖς ὀδοῦσιν 397
ἐμφῦσα εἰς τὸ σκέλος εἶτα μηδὲν ἀδικοῦντα χωλὸν εἰργάσατο.

Κυνήεις. Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτω λεγόμενος, ὃν ἱδρύσατο Κύννις, Ἀπόλλωνος καὶ Παρνηθίας νύμφης, ὡς Σωκράτης ἐν ιβ'· *Θεμένης τῆς Λητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἁρπασθῆναι. τοῦ κυνηθμοῦ γὰρ αἰσθομένους κύνας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρί. ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Ὑμηττῷ ἀπὸ τῶν κυνῶν. Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν οὕτω γράφει· Τὸ δὲ Κυνήειόν ἐστιν Ἀπόλλωνος Κυνηείου, τὸ ἐκ τοῦ Θυννείου γινόμενον· τοῦτο δέ ἐστι τὸ Θυννεῖον ἀλήσιον· καὶ γίνεται πρόσοδος μεγάλη. ταύτην ἡ πόλις εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Κυνηείῳ ἀλήσιον Δημήτριος ὁ βασιλεύς.

2. *Μαξιμιανὸς* Anon. 4. *κροῦσαι τὸν Ἱμέριον*] *δοῦναι τῷ Ἱμερίῳ* dedi cum A. et Collect. Anon. Quod *διδόναι* idem quod *κρούειν*, i. e. *affligere*, *ad terram prosternere*, alicubi apud Codinum significare monet Lambecius, contradixit Combefisius p. 49. „Id certe detortius: quod reddidi, *impingere*, ac velut ictum dare, longe aptius nec quicquam remotum a nativa eius vocis significatione. Quod in Codini locis aliquot accusandi casus est, vel librarii error est, vel barbara eius aetatis locutio, quae illo casu tota gaudet." Nos interim libris obtemperandum statuimus. *καὶ θανατῶσαι*] Auctor nescio quis de Origin. Constantinopol. Parisiis editus eandem fabulam narrat. Respexisse autem videtur ad Epigramma [VII.] Callimachi, ubi adolescens haud dissimili quidem fato occubuisse dicitur. Uterque eandem lectionem exhibet, *στήλην μικράν*. *Toup.* I. p. 371. Haec Toupium locutum opinor, quo maiore cum venia laboranti scilicet Callimacho succurreret: nam Constantinopolitanum hominem, cum veram vel quasi veram historiam quamque suis oculis usurpasset litteris mandaret, ad Callimachi doctrinam respexisse quis sanus crediderit? 7. *τοῦτο*] *τούτοις* A. 10. *πῶμα* bis *V. 13. *ὑφ' οὗ*] *ἐξ οὗ* A. B. E. *V. 15. Quae post *ἐκέλευσε* extabant, *Κυνηγός. ζήτει ἐν τῷ Ἄρατος. Κυνηδόν. ἔστιν ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ*, delevi cum A. V. Siletur *V.

2. *ἀδικοῦντα*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *ἀδικοῦντι*. *Küst.* 4. *Κυνήεις. Ἀπόλλων Ἀθ.*] Eadem habet Photius in Lexico inedito. Vide etiam Meursium Lect. Attic. I, 3. Ceterum qui hic a Suida Apollo *Κυνήεις* vocatur, ab aliis *Κυνειος* vel *Κύνιος* dicitur. *Küst.* *Κύννειος* et *τὸ Κύννειον* rectius legetur secundum solennes formandi leges: sic enim *Ἴσις Ἴσειον*, *Ἄδωνις Ἀδώνειον*, *Ἄνουβις Ἀνούβειον*. *Hemst.* *Κύνειος* A. Photius. *κυνίειος* E pr. *Ἀπόλλωνος Κυννείου* mentio fieri videtur in lapide Corinthio (Corp. Inscr. I. n. 1102.), qui *Κυννίου* minus recte scribitur in Polyb. XXXII, 25. item Hesychius: *Κύννιος. Ἀπόλλωνος ἐπίθετον.* *οὕτως* clam Gaisf. cum Photio. 5. *Κύννις*] *Κύνης* Photius: *ἀπὸ Κύννου ἢ Κυννίδου ἥρωος* Etym. M. sive Lex. Rhet. p. 274. Itaque recte se habebit *Κύννης*. *Παρνηθείας*] *Παρνηθίας* A. Phot. 6. *θεμένης τ. Λ.*] Hic quaedam deficere ex structura orationis perturbata facile intelligi potest. *Hemst.* Idem mox: „An rescribendum *τοῦ κυ. γὰρ αἰσθ. τῆς κυνὸς τοὺς ποιμένας ἀνασ.* Tamen ne sic quidem pro integris haec habenda sunt." Photius: *ὑπὸ κυνῶν ἁρπασθῆναι τοῦ κνύζειν· τοὺς γὰρ αἰσθομένους κτλ.* Defectum in Socratis oratione, si quidem Socratem Argivum opinamur istam fabulam tradidisse, satis habui significasse. Hermannus tamen *ἁρπασθῆναι* iungit cum *θεμένης: ut raptarentur.* Praeterea quae sequuntur *ἐν Ὑμηττῷ* flagitant aliquid additamenti, quod ad Cynneum vel deum Cynneum referatur. Neque potuit *Κράτης* sine particula quapiam afferri. Ceterum in Cratetis loco servavimus interpretationem Küsterianam. 8. *αἰσθομένας* A. 11. *Ἀπόλλωνος Κυνηείου*] Adde ex Lexico Photii inedito *ἱερόν*. *Küst.* Photius collocatione verborum minus apta *ἐστὶν Ἀπ. ἱερὸν Κυννείου*. Videtur apud Suidam *ἐστὶν* ex inferioribus allatum effecisse ut *ἱερὸν* expelleretur. *κυννήειον — κυννείου* Med. Mox *οὗ* videtur perisse. 12. *τοῦτο δὲ*] Suspicor refingi oportere, *τούτου δὲ* (*τοῦ ἱεροῦ*) *ἐστι τὸ Θυννεῖον πλησίον*, *nam prope illud templum est forum thynnorum. Hemst.* Nihil refingendum nisi *Κύννειον*, quippe cuius in locum *Θυννεῖον* (*Θυνεῖον* Med.) successerit ab sono praegressae vocis insinuatum. 13. *ἀλήσιον*] *Ἀλῆσι* Photius, *ἀλήσει* m. pr. De quo non licet decernere, nisi posterius illud *Ἀλήσιον* vel *Ἀλησίου* probabiliter sit diiudicatum. Necdum vectigal de thynnis vidi prolatum. 15. *ἀλήσιον Δημήτριος ὁ βασ.*] Quomodo verba haec cum praecedentibus cohaereant, vel quis eorum sit sensus, non video. Quare eruditus lector de hoc loco cogitet. *Küst.* Et hic fortasse legi debet, *τῷ Κυνείῳ· πλησίον Δημήτριος ὁ β. prope est statua Demetrii regis. Hemst.* *Ἀλησίου* Photius et A. E. V. *ἀλυσίου* B. Tum *δημήτριον* Med. *Hermannus* locum post *Κυνηείου* sic resarciebat: [*ἀναλίσκεται δὲ εἰς τὰς θυσίας τὰς τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Κυνείου*] *τὸ ἐκ τοῦ θυννείου γινόμενον. τοῦτο . . . θυννεῖον Ἀλῆσι· — τῷ Κυνείῳ Ἀλῆσι, οὗ Δημ. ὁ βασιλεύς*: quorum novissimis statua Demetrii significaretur.

Himerius, quisnam, inquit, Cynegium condidit? tum ego: Maximinus condidit, Aristides vero dimensus est. quo dicto protinus statua illa ex alto delapsa Himerium afflixit, ut extemplo moreretur. me autem perterrito, et ad templum confugiente, et quod acciderat nunciante, nemo id credidit, antequam iureiurando confirmarem. praeter cognatos igitur perempti etiam Imperatoris familiares mecum ad Cynegium abierunt, et antequam Himerium prostratum animadverterant, statuae casum admirati sunt. ceterum Ioannes quidam philosophus se scriptum invenisse dixit, fore ut isto signo clarus quidam vir opprimeretur. quibus commotus Philippicus Imperator signum illud eodem in loco terra obrui iussit. *Κυνηδόν.* More canis. *Illa vero indignabunda et more canis ira accensa, dentibus in crus infixis virum qui nullam ipsi iniuriam fecerat, claudum reddidit. Κυνήεις.* Cyneius Apollo Athenis sic dictus, cuius fanum dedicavit Cynnis, Apollinis et Parnethiae Nymphae filius, ut scribit Socrates lib. XII. Latonam natos infantes exposuisse, quos canes rapuerint. canes enim et pastores, audito vagitu, eos matri restituisse, in Hymetto igitur a canibus dictus est. Crates in libro *de Sacrificiis Atheniensium* sic scribit: *Κυνήειον vero est Apollinis Cynii templum, eo loco conditum, ubi olim thynni videbantur. intelligo autem thynneum Alesium: unde ingens olim vectigal ad rempublicam redibat; quod civitas Apollini assignavit, ut ei sacrificia inde fierent.*

Κυνίδαι. γένος τι παρ᾽ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενον.

Κυνίδιον. τὸ μικρὸν κυνάριον.

[*Κυνικὴ φιλοσοφία*. ἐν τῷ Ἀντισθένης.]

Κυνίσκας. τὰς κύνας ὥςπερ φιαλίσκας.

Κυνισμός. εὔτονος ἐπ᾽ ἀρετὴν ὁδός. Καί, Κυνιεῖν δεῖ τοὺς σπουδαίους.

Κυνισμός. αἵρεσις φιλοσόφων. ὁ δὲ ὁρισμὸς αὐτοῦ, σύντομος ἐπ᾽ ἀρετὴν ὁδός. τέλος δὲ τοῦ κυνισμοῦ τὸ κατ᾽ ἀρετὴν ζῆν, ὡς Διογένης καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. ἤρεσκε δ᾽ αὐτοῖς λιτῶς βιοῦν, αὐτάρκεσι χρωμένοις σιτίοις, πλούτου καὶ δόξης καὶ εὐγενείας καταφρονεῖν. ἔνιοι δὲ βοτάναις καὶ ὕδατι ψυχρῷ ἐχρῶντο, σκέπαις τε ταῖς τυχούσαις καὶ πίθοις, καὶ ἔφασκον θεοῦ μὲν ἴδιον εἶναι τὸ μηδενὸς δεῖσθαι, τῶν δὲ θεῷ ὁμοίων τὸ ὀλίγων χρῄζειν. ἀρέσκει δ᾽ αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρετὴν διδακτὴν εἶναι καὶ ἀναπόβλητον.

Κυνθιάδες. ἐν Ἐπιγράμματι·

Κυνθιάδες θαρσεῖτε, τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς
Ἔχεμμα
κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ᾽ Ἀρτέμιδι.

Καὶ Κυνθίαν.

Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν·
Ἀριστοφάνης.

Κυνοκέφαλος. ὁ Κλέων ἑαυτὸν οὕτω καλεῖ. ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον, ὁποῖος ἦν ὁ παρ᾽ Ἡσιόδῳ Γηρυονεύς·

Χρυσάωρ ἔτεκε τρικέφαλον Γηρυονῆα.

τουτέστιν, ἰταμὸς καὶ ἀναιδὴς καὶ ἁρπακτικός.

Ἦ *Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον*. ἀντὶ τοῦ, τύπτησω σε καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύων ἰχθῦς ποιός. ἅμα δὲ οἷον κυνείῳ δέρματί σε παίσω· ἔστι γὰρ τραχύτατον. οὐδετέρως δὲ τὸ νῶτον. 308

Κυνόμυια. ἡ ἀναιδής.

---

1. *Κυνίδαι*. *γένος τι παρ᾽ Ἀθην*.] Ex Harpocratione. Vide etiam Meurs. Lect. Attic. I, 3. *Küst.* *Κυννίδαι* Hesychius, Photius et Harpocr. Pal. 3. *Κυνίδιον*] Aristoph. Ach. 541. 4. Tacite Gaisf. uncis notavit. 6. *κύνας*] *τὰς κυνας* A. V. Schol. Aristoph. Ran. 1403. ubi novissima sunt pleniora, *ὡς φιάλας καὶ φιαλίσκας*. 7. *Κυνισμός*. *εὔτονος ἐπ᾽ ἀρετ*.] Laertius in Menedemo segm. 104. *Ὅθεν καὶ τὸν κυνισμὸν εἰρήκασι* (*Στωικοὶ*) *σύντομον ἐπ᾽ ἀρετὴν ὁδόν*. Idem in Zenone Cit. segm. 121. *Κυνιεῖν τε τὸν σοφόν*. *εἶναι γὰρ τὸν κυνισμὸν σύντομον ἐπ᾽ ἀρετὴν ὁδόν*. Haec duo Laertii loca Suidas respexit. Confer etiam Iulian. Orat. VII. p. 419. [225. ed. Spanh.] *Küst.* Minus apte haec e Diogene decerpta sunt et ordine non suo collocata. Nisi forte cum *δεῖν τοῖς σπουδαίοις* A. B. V. E. praebeant, opinamur vocibus fere sic in ordinem redactis, *Κυνιεῖν δέ*. *εἶναι γὰρ τοῖς σπουδαίοις τὸν κυνισμὸν σύντομον ἐπ᾽ ἀρετὴν ὁδόν*, novissima similitudine dicti et praegressi et subsequentis obruta fuisse. 10. *τέλος δὲ τοῦ κυνισμοῦ τὸ κατ᾽ ἀρ*.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Laertii in Menedemo 105. *Küst.* Verba partim in epitomen coacta. 11. Diogenis mentio abest ab Laertio, qui post *πίθοις* inseruit *καθάπερ Διογένης*. 12. *Κιτιεύς*] *Κιτιεύς* A. E. *Κητιεύς* V. Mox *βιῶναι* *V. *βιῶν* V. 14. *καταφρονεῖν*] Lege cum Diog. *καταφρονοῦσιν*. 16. *θεοῦ γὰρ ἴδιον*] *θεοῦ* (*θεῶν* V.) *μὲν ἴδιον εἶναι* A. V. *θ. μὲν ἴδιον* B. E. 17. *θεοῖς* Diog. 18. *καὶ τὸ*] *τὸ* omisi cum A. V. et Diogene. *διδακτὴν τὴν ἀρετὴν εἶναι καὶ ἀναπόβλ*.] Laertius loco laudato sic habet: *διδακτὴν τὴν ἀρετὴν εἶναι, καὶ ἀναπόβλητον ὑπάρχειν*. *Küst.* *τὴν ἀρετὴν διδακτὴν* A. V.

1. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Callimachi Epigr. LXXIII. pr. Anthol. Pal. VI, 121. ubi pro *Κυνθιάδες* legitur *Κυνθίδες*, ut Portus etiam monuit. *Küst.* 3. *Ἔχεμμα* Edd. ante Gaisf. 5. *Κυνθίαν*. *Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις φησίν*] *Ἀριστοφάνης ἐν νεφ. φ.* om. h. l. A. V. *ἐν νεφ. φ.* om. *V. in fine gl. ponunt A. E. De voce *φησίν* silet Gaisf. qui sub finem edidit *Aristr. Nεφέλαις*. Favet huic v. *Ὑψικέρατα πέτραν*, unde haec fluxisse videntur; sed Med. cum scribat, *Ἀριστοφάνης . . . πέτραν ἐν Νεφέλαις φησίν*, nihil reliquimus praeter *Ἀριστοφάνης*. 8. *Ἀριστοφάνης ἐν Νεφ*.] V. 592. sq. 9. *Κυνοκέφαλος*. *ὁ Κλέων*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 414. *καλεῖ*] *καλεῖται* A. ubi latet *ἀντὶ τοῦ*, quo caret Schol. 12. *Χρυσάωρ ἔτεκε τρ*.] Portus recte monuit versum hunc ex Hesiodo [Theog. 287.] sic restituendum esse: *Χρυσάωρ δ᾽ ἔ. τρικάρηνον Γηρυονῆα*. *Küst.* Errorem attigit etiam Ruhnken. Ep. Crit. II. p. 256. 14. *Κυνοκοπήσω*] Aristoph. Equ. 289. 16. *ἔστι γὰρ*] *ἔστι δὲ* V. qui mox *δερματίσαι*. *ἅμα δὲ οἷον*] *ἅμα δὲ καὶ* Schol. Saltem *οἷον* illud post *ποιός* erat collocandum. 19. *Κυνόμυια*] Vid. supra v. *Κυνάμυια*. *Κυνάμυβα* V. Hanc glossam sequebatur glossa deterrima, *Κυνώπιδα* (*Κυνόπιδα* Gaisf. cum V.). *ἀναίσχυντον*. Omisi cum A. et *V. *ἀναίσχυντος* Med. Photius *Κυνοπίς*. *ἀναιδής*: item *Κυνόπιδος*. *ἀναιδοῦς*. Vide infra v. *Κυνώπιδος*.

Κυνίδαι. Gens quaedam apud Athenienses ita vocata. *Κυνίδιον*. Parvus canis. [*Κυνικὴ φιλ*. Vide v. *Ἀντισθένης*.] *Κυνίσκας*. Catellas. dictum eodem modo ut *φιαλίσκας*. *Κυνισμός*. *Cynismus est compendiaria ad virtutem via*. Et: *Bonos viros Cynice vivere oportet*. *Κυνισμός*. Cynismus, secta philosophorum, cuius definitio est, ut sit compendiaria ad virtutem via. finis autem philosophiae Cynicae est, secundum virtutem vivere: ut Diogenes et Zeno Citieus fecerunt. placebat autem iis frugaliter vivere, eoque victu contentos esse, qui naturae desideriis sufficeret; divitias vero, gloriam, nobilitatem contemnere. quidam vero etiam herbis et aqua frigida utebantur, et in tectis vilissimis doliisque habitabant, dicentes, solius dei esse nulla re indigere; quam paucissimis vero, qui dei similes essent. inter placita illorum hoc quoque erat, virtutem doceri neque amitti posse. *Κυνθιάδες*. In Epigrammate: *Ferae montis Cynthi, bono estote animo. Cretensis enim Echemmae arcus in Ortygia Dianae suspensus est*. Item *Κυνθίαν*. Aristophanes: *Qui Cynthiam petram tenes*. *Κυνοκέφαλος*. Ita Cleo se ipse vocat, ut trucem ostendat et impudentem: qualis erat Geryoneus apud Hesiodum. *Chrysaor vero genuit tricipitem Geryoneum*. notat igitur hominem audacem, impudentem et rapacem. *Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον*. *Verberabo dorsum tuum tanquam canis*. hoc dicit ut coquus. est enim piscis quidam, canis vocatus. significat igitur simul etiam: loro ex pelle canina confecto te verberabo. id enim durissimum est. *Νῶτον* vero est generis neutrius. *Κυνόμυια*. Mu-

Κυνοραισταί. κρότωνες οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες.

Κυνοραιστέων. ῥῆμα.

Κυνόσαργες. ἔν τι τῶν παρ᾽ Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Κυνόσαργες. Κυνόσαργες. τόπος ἐστὶ παρ᾽ Ἀθηναίοις καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους, κατ᾽ αἰτίαν τοιαύτην. Λίδυμος ὁ Ἀθηναῖος ἔθυεν ἐν τῇ ἑστίᾳ· εἶτα κύων λευκὸς παρὼν ἥρπασε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἴς τινα τόπον· ὁ δὲ περιδεὴς ἦν. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεός, ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο, Ἡρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἱδρύσασθαι. ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐγυμνάζοντο, οἱ μήτε πρὸς πατρὸς μήτε πρὸς μητρὸς πολῖται.

Κυνὸς σῆμα. Ὀδυσσεὺς κατὰ τὸν ἀπόπλουν παραπλεύσας εἰς Μαρώνειαν καὶ μὴ συγχωρούμενος τῶν νεῶν ἀποβῆναι, διακρίνεται τούτοις πολέμῳ, καὶ λαμβάνει τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἅπαντα. ἐκεῖ δὲ τὴν Ἑκάβην καταρωμένην τῷ στρατῷ καὶ θορύβους κινοῦσαν λίθων βολαῖς ἀνεῖλε, καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν καλύπτει, ὀνομάσας τὸν τόπον Κυνὸς σῆμα.

Κυνόσημον. χωρίον τῆς Χερρονήσου, ἐνθα λόγος τὴν Ἑκάβην μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν ἀγομένην αἰχμάλωτον κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὴν ἀφεῖσαν τελευτῆσαι τὸν βίον.

Κυνοσουρία.

Κυνοῦχος. ὃ τὸν κύνα κρατῶν δεσμός.

Κῶλπαν ἀστιλέγγιστον, ἀχάλκωτόν τε κυνοῦχον.

Κυνοφθαλμίζεται. ἀναιδῶς ἐμβλέπει.

Κυνώπιδος. ἀναιδοῦς. 399

Κύντιος Κικιννάτος δικτάτωρ. οὗτος πολλαῖς μὲν καὶ πρότερον ἐνήθλησε στρατιαῖς, ἀρχαῖς τε καὶ τιμαῖς Ῥωμαϊκαῖς πολλάκις κεκοσμημένος. οὕτω δὲ ἦν μέτριος καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ κα-

---

1. *Κυνοραισταί*] Vide Reines. Varr. Lectt. p. 152. Triller. Obss. Critt. p. 6. Schol. Od. ρ. 300. *Toup.* MS. Ap. Aristot. Hist. An. V, 25. *Κυνορραῖσται.* Lancinastae Scal. in H. A. V. 271. *Reines.* Addatur Eust. in Dionys. 369. Sustuli distinctionem post *κρότωνες* factam. 2. *ἐκπιπίζοντες*] Sic Photius: *ἐκπιέζοντες* Lex. Bachm. p. 285. *ἐκμυζῶντες* Zon. p. 1264. *πιπίζοντες* Hesychius. 3. *Κυνοραιστέων*] Sic A. B. V. E. *Κυνοραιστέω* edd. ante Küsterum, qui gl. omisit [a Gronov. Rec. mutil. p. 33. castigatus]. Zonaras: *Κυνοραιστέων: κακῶς ἐκπνέων.* Hinc constat, opinor, fuisse qui in Od. ρ. 300. *κυνοραιστέων* pro participio caperent. *Gaisf.* Talem alicubi sententiam extitisse adeo fidem superare videtur, ut ne Zonaras quidem, etiamsi huius de glossa prorsus liqueret, persuasionem possit extorquere. *Ῥῆμα* commentis librariorum opinor esse ascribendum. Hesychius: *Κυνοραιστέων. τῶν κροτώνων. ἀπὸ τοῦ ῥαίειν, ὃ ἔστι φθείρειν.* 4. *Κυνόσαργες*] Ex Harpocratione. Vide etiam supra vv. *Ἐς Κυνόσαργες* et *Εἰς Κυνόσαργες:* et Ulpianum in Orat. Demosth. contra Timocratem p. 266. *Küst.* Adde Fritzsch. de Aristoph. Daetal. p. 28. sq. 5. *Κυνόσαργες ἦν*] *ἦν* om. A. Phot. Harpocr. *τόπος τις*] *τις* om. A. B. V. E. Lex. Seg. Phot. Conf. Schol. Platon. p. 464. Plura congessit Menag. in Laert. VII, 13. *Gaisf.* 7. *Λίδυμος*] Scribe *Λίομος*, ut scribendum esse recte monuit Meursius Athen. Attic. I, 2. *Küst.* *ἔθυεν τῇ* V. 9. *ἀπελθὼν*] *ἀπέθετο* A. Photius et Lex. Seg., quod ipsum post *τόπον* olim extabat. 11. *ἀπέθετο*] *ὁ κύων* addit Photius. 13. *ὁ Ἡρακλῆς*] *καὶ ὁ Ἡρακλῆς* A. V. Phot. 14. *ἐγυμνάζοντο*] Supra v. *Ἐς Κυνόσαργες* Suidas habet *ἐκρίνοντο*, ut Portus etiam monuit. *Küst.* *ἐτελοῦντο* Photius et Lex. Seg. Cf. Arsenius p. 324. 14. *μητρὸς — πατρὸς*] *πατρὸς — μητρὸς* A. *V. Phot. 16. *Κυνὸς σῆμα*] Vid. Polluc. V, 45. *Reines.* Attigit etiam Brunckius in Eur. Hec. 1257. Eodem spectat *μείναντες ἐπὶ Κυνὶ ἐν Ἑλλησπόντῳ* Demosth. c. Lacr. p. 927.

3. *περὶ*] *παρὰ* A. 9. *Κυνοσουρία*] Vide Hesychium v. *Κυνόσουρα.* *Küst.* Photius: *Κυνόσουρα. φυλὴ Λακωνική.* De Cynosuria regione multus est Schol. Luciani Icaromen. 18. 10. *Κυνοῦχος. ὁ τὸν κύνα κρατ.*] In fragmento Epigrammatis, quod subiungitur, *κυνοῦχος* significare collare canis contra Suidam contendit Ianus Vlitius in eruditis notis ad Gratii Cyneg. p. 259. quem confer. Sed quid si vocem illam hic interpretemur, marsupium vel crumenam? Ea certe significatio a loco hoc non foret aliena. Photius in Lexico inedito: *Κυνοῦχος. βαλάντιον ἢ θύλακος.* Vide etiam Hesychium. *Küst.* *κύνα*] *μύλον* A. 11. *Κῶλπαν ἀστιλέγγιστον*] Versus Leonidae Tar. XI, 3. Anthol. Pal. VI, 298. *Κόλπαν* A. *Κώλπαν* edd. ante Gaisf. 13. *Κυνοφθαλμίζεται*] Simocatta p. 98. *Toup.* Vid. Theophyl. IV, 6. *ἐμβλέπει* etiam Hesychius: *βλέπει* A. Qui subsequebatur Astrampsychi senarius, *Κυνῶν ὀλαγμὸς ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην*, eum delevi, quippe in margg. A. et V. coniectum, omissum *V. 14. *Κυνώπιδος*] Il. γ'. 180. Cf. supra dicta post v. *Κυνώπιδα.* 15. *Κύντιος Κικίννατος δικτ.*] Totus hic locus extat apud Ioannem Antiochenum in Excerptis ab Valesio editis p. 789. unde Suidas deprompsit. *Küst.* Glossam post v. *Κύων παρ᾽ ἐ.* posuerunt A. V. quo fides huius additamenti convellitur. *Κικινάτος* Med. 16. *ἐνήθλησε στρατιαῖς, ἀρχαῖς τε καὶ τιμαῖς Ῥωμ.*] Locum hunc ex Ioanne Antiocheno supplevi, qui in prioribus editt. [et MSS.] mutilus sic legitur, *ἐνήθλησε στρατιαῖς. πολλάκις δὲ κεκοσμημένος. Küst.*

---

sca canina, id est impudens. *Κυνοραισταί.* Ricini, canum sanguinem exsugentes. Item *Κυνοραιστέων.* *Κυνόσαργες.* Cynosarges erat unum ex gymnasiis apud Athenienses. *Κυνόσαργες.* Locus quidam apud Athenienses et Herculis templum; cui nomen hinc petitum est. cum Diomus Atheniensis in foco sacrificaret, canis albus accedens victimam rapuit, raptamque in loco quodam deposuit. illi autem eam ob rem solicito deus respondit, quem in locum canis victimam detulisset, ibi aram Herculi erigendam esse. hinc dictum est Cynosarges. quoniam vero Hercules nothus putabatur, nothi ibi sese exercebant, qui neque paterno neque materno genere cives essent. *Κυνὸς σῆμα.* Ulixes cum in reditu vellet ad Maroneam appellere, sed ab loci incolis ex navibus egredi prohiberetur, proelio cum iis commisso bonis illorum omnibus potitus est. ibi Hecubam, exercitum diris devoventem et turbas excitantem, lapidum ictibus necavit et iuxta mare tumulavit, eumque locum Canis sepulcrum vocavit. *Κυνόσημον.* Locus in Chersoneso, ubi Hecuba, capto Ilio cum in captivitatem abduceretur, in mare se praecipitasse et ita vitam finisse dicitur. *Κυνοσουρία.* *Κυνοῦχος.* Vinculum quo canis retinetur. *Et ampullam olearium nitoris expertem et collare canis aere defectum.* *Κυνοφθαλμίζεται.* Impudenter intuetur. *Κυνώπιδος.* Impudentis. *Κύντιος Κικιννάτος δικτ.* Quintius Cincinnatus Dictator. hic et bellicae virtutis suae illustria saepe dedit specimina, et in toga plures magistratus cum laude gessit. ad haec ea sobrietate et parsimonia vixit, ut paupere casa ac

λύβη λυπρᾷ καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν, τὸν αὐτουργόν τε ἀγαπᾶν βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος ἔτυχε πρὸς ἀρότρῳ πονούμενος. ὅτε δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν οἱ τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς κομίζοντες, ἀπονιψάμενός τε τὰ σύμβολα πρὸ ἑστιάσεως τῇ οἰκείᾳ δυνάμει τοῖς πολεμίοις ἐπιγίνεται, φόνον τε πολὺν τῶν ἐναντίων ἐργασάμενος ἐπάνεισιν ἐνδεκάτῃ μετὰ τὴν ἔξοδον ἡμέρᾳ, τοὺς μὲν οἰκείους τοῦ περιστάντος κινδύνου λυσάμενος, τῶν δὲ πολεμίων διαρπάσας τὸν χάρακα· καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ἐναντίων δέσμιον ἐπὶ τὴν πομπὴν κατάγει τὴν ἐπινίκιον.

Κύων ἐπὶ δεσμά. ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. ὁμοία τῇ, καὶ Βοῦς ἐπὶ δεσμά.

Κύων ἐπὶ φάτνην. παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων μήτε ἄλλους ἐώντων.

Κύων Μολοττικός.

Ὅπου τὰ ποιήματα αὐτῷ κύων τις ἐδόκει συμποεῖν Μολοττικός.

Κύων παρ' ἐντέροις. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ ἀνωφελῶν· δύσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ καὶ δυσκατάποτα.

Κύπασσις. κόσμος γυναικεῖος. Ἐνδεδυμένος κύπασσιν φοινικοῦν ποδήρη.

Εὐθύσανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπασσιν Ἄτθὶς παρθενίων θῆκεν ὕπερθε θυρῶν.

Κύπασσις. οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἶδός φασι τὸν κύπασσιν, οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου.

Κύπελλον. ποτήριον, κισσύβιον. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ ταῦτα βοτηρικὰ Πανὶ κύπελλα ἄγκειται, δίψης φάρμακ' ἀλεξίκακα.

---

2. τε ἀγαπᾶν] ἀγαπᾶν τε A.V. Mox ἔτυχε om. V. 5. ἀπονιψάμενός τε τὰ σύμβολα] Quaedam hic deesse manifestissimum est, etsi apud Suidam, qui hunc locum refert in *Κύντιος*, eodem legatur modo. Suppleri autem lacuna hoc pacto videtur posse, ἀπονιψάμενος δὲ καὶ δεξάμενος τὰ σύμβολα: quod egregie confirmat Livius III,26. *Ibi ab legatis seu fossam fodiens, seu cum araret, operi certe rustico intentus, salute data invicem redditaque rogatus, ut, quod bene verteret ipsi reique publicae, togatus mandata senatus audiret, togam propere e tugurio proferre uxorem Raciliam iubet. qua simul absterso sudore ac pulvere relatus processit, dictatorem eum gratulantes consalutant.* Addit Cedrenus Quintium dictatorem salutatum, postquam praetextam sumpsit, paulisper moratum haec dixisse: *Ergo agellus noster hoc anno erit inaratus, et periculum famis domino subeundum.* Valesius in Collectanea Constantini p. 115. 7. ἐνδεκάτῃ] Ioannes Antiochenus habet ἑκκαιδεκάτῃ. Küst. Mox ἡμέραν Med. 8. οἰκείους] οἰκειοτέρους E. Med. 13. ἑαυτοὺς] εἰς ἑαυτοὺς V. 14. ἐπιδόντων] ἐπιδιδόντων A. B. E. *V. cum Hesychio, invito Zenob. IV,73. ἐμβαλλόντων Diogen. V,68. Mox καὶ om. vulg. Sub finem addita καὶ ἡ κλητικὴ ὦ κύον A.V. omiserunt. 16. *Κύων ἐπὶ φ.*] Vid. in *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόν. Hemst.* φάτνῃ] Sic Lex. Rhet. p. 276. φάτνην A.B.V.E. Med. Photius. ἐν φάτνῃ Macarius ap. Walz. in Arsen. p. 324. Posterius ἐπὶ om. A.

1. *Ὅπου τὰ ποιήματα αὐτῷ*] Laertius de Polemone lib. IV,20. *Ἴλν δὲ καὶ φιλοσοφοκλῆς, καὶ μάλισια ἐν ἐκείνοις, ὅπου, κατὰ τον Κωμικόν, τὰ ποιήματα αὐτῷ Κύων τις ἐδόκει συμποιεῖν Μολοττικός.* Hinc Suidas sua deprompsit, quod et a Pearsono observatum fuit. Küst. *Ὅπου* alienum esse arbitror a Comici sententia, quam decere videntur haec, ᾧ τὰ ποιήματα. 2. συμποιεῖν] συμποεῖν dedi cum A.V. 3. Cf. Diogenian. V,67. Hesychius et Lex. Rhet. p. 276. 6. γὰρ om. *V. *ἄχρηστα γὰρ ταῦτα καὶ δύσβρωτα κτλ.* Macarius. 7. κόσμος] Omphales tunica, cum Herculem lecto suo acciperet, vocatur a Diotimo in Epigr. *ἁβρὸς κύπασσις. Reines.* Eundem locum annotavit Salmasius in Tertull. de Pall. p. 301. 8. ποδήρη] Haec significatio haud mediocriter torsit Iacobsium in Anthol. T. VII. p. 59. sq. de vocis explicatione commentantem. Qui cum tunicam succinctam putaret ab Ione tragico ap. Polluc. VII,60. *Ἱραχὺς λίνου κύπασσις ἐς μηρὸν μέσον ἐσταλμένος* describi, contra quam Suidae testis memoravit talarem, aliquantum ille dubitabat, utrius scriptoris auctoritatem aspernaretur, dein bina cypassidum genera fuisse sumebat; nisi forte ποδήρη de fimbriata intelligeretur. Equidem nullam inter Anonymum Suidae atque Ionem deprehendi repugnantiam, cum ipsam dictionem *ἐς μηρὸν μέσον ἐσταλμένος*, cuius in veste mediocri perexiguus fuisset usus, arbitrer ad modum subducendi cypassidis referri. 9. Εὐθύσανον] Sic recte habet optimus Paris. A. At in reliquis MSS. et prioribus editt. omnibus mendose legitur εὐθύνον. Küst. Leonidae Tar. II. pr. Anthol. Pal. VI,202. 13. τὴν κύπασσιν] τὸν κ. A. et Harpocratio, cui haec gl. debetur. 17. Καὶ ταῦτα βοτηρικὰ] Thyilli (Thalli) versus III,3. Anthol. Pal. VI,170. Mox ἔγκειται Med. ἄγκυται *V.

---

paucis agri iugeribus contentus esset, manumque ipse operi rusticoi adhiberet. qui cum dictator esset creatus, legati qui insignia dictaturae ad eum deferebant, deprehenderunt illum in aratro occupatum. igitur absterso sudore ac pulvere cum insignia magistratus induisset, protinus ut erat impransus Romam venit, ductoque in hostem exercitu et ingenti caede facta victor undecimo post profectionem die reversus est, cum et cives ab imminenti periculo liberasset et hostium castra diripuisset, ipsumque adeo hostium ducem prae se ad triumphum duceret. *Κύων ἐπὶ δεσμά.* Canis in vincula. dicitur de iis qui se ipsi ad supplicium dedunt. Simile illud, Bos in vincula. *Κύων.* Canis ad praesepe. dicitur de iis qui neque ipsi re aliqua utuntur nec sinunt alios uti. *Κύων Μολοττ.* Canis Molossicus. *Ubi quasi canis Molossicus quidam ipsum in poematis componendis adiuvisse videretur.* *Κύων παρ' ἐντ.* Canis iuxta intestina. proverbium de iis qui rebus appositis frui non possunt. vel de rebus prorsus inutilibus. canis enim haud facile intestina devorare vel deglutire potest. *Κύπασσις.* Muliebris ornatus. *Indutus cypassin, puniceam vestem talarem.* † *Zonam tibi fimbriis ornatam simulque cypassin istum Atthis in templo deae virginis suspendit.* *Κύπασσις.* Glossographi dicunt cypassin esse genus vestis: alii quidem muliebris, alii vero virilis. *Κύπελλον.* Poculum, cissybium. In Epigrammate: *Et haec pastoralia pocula Pani dicata sunt, ex quibus biben-*

Κύπειρον. εἶδος βοτάνης.

Κυπριάζουσαι. ἀνθοῦσαι.

Κύπρις. ἐπίθετον Ἀφροδίτης· κυόπορίς τις οὖσα. ἢ αὐτὴ λέγεται καὶ Κυθέρεια, παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας.

Κυπρόθεμις. ὄνομα κύριον. ὃν κατέστησε Τιγράνης φρούραρχον Σάμου, βασιλέως ὕπαρχος.

Κυπτάζειν. διατρίβειν, στραγγεύειν, ἀναβάλλειν. Ὁ δὲ ἐς ἅμαξαν χόρτου πλήρη ἐκρύφθη, καὶ οὕτως ἐς τὸ ἄστυ ἐσεκομίσθη, ἅτε μηδενὸς ἐλπίσαντος ἐνταῦθά τινα κυπτάζειν.

Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; περιττὸν τὸ ἔχων, Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ τὸ περί τι πονεῖσθαι.

Κυρβασίαν. κεφαλὴν ἀλέκτορος.

Κύρβας, Κύρβαντος. ἐθνικόν.

Κύρβασις. ἔνιοι μὲν τιάραν, ἣ οἱ μὲν βασιλεῖς τῶν Περσῶν ὀρθῇ ἐχρῶντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένῃ. καὶ περικεφαλαίας εἶδος καὶ πίλου.

Κύρβεις. τρίγωνοι πίνακες, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ πολιτικοί. καὶ Ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους, καὶ τετράγωνοι. Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας, ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι κύρβεις· ὥσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· Ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις, ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλίδι.

Κύρβεις. αἱ τὰς τῶν θεῶν ἑορτὰς ἔχουσαι· κρύβιές τινες οὖσαι· ἐν αἷς τὰ τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα ἔδει εἶναι. Ἀσκληπιάδης, ὅτι ἀπὸ Κύρ-

---

1. *Κύπειρον*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 245. Huic glossae, cum ante v. *Κύπελλον* poneretur, ordinem suum restituit A. Cetterum *Κύπειρον* A.B. *Κύπαιρον*, si compendii rationem perspexi, *V pr. 2. *Κυπριάζουσαι*] Hesychius [Zon. p. 1272. Lex. Bachm. p. 285.] et Photius in Lexico inedito rectius *κυπρίζουσαι*. Deductum est enim verbum hoc a nomine *κύπρις*, quod praeter alia etiam *florem* significat. Eustathius in Odyss. p. 227. ed. Bas. Ὅμφακες αἱ τὸ ἄνθος ἢ τὴν κύπριν μεταβάλλουσαι: quem locum observavit Sopingius in Hesychium. A *κυπρίζειν* autem descendit *κυπρισμός*, quod itidem *florem* notat. Vide eundem Eustathium in Il. ῥ. p. 1095, 24. *Küst.* 3. *κυόπορις*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *κυόπωρις* per ω. *Küst.* Vide Etym. M. p. 546, 32. 4. *κεύθειν*] *κύθειν* B.E. Med. Vide v. *Κυθέρεια*. Quae post ἔρωτες extabant in edd. et in marg. A. Ὅτι οἱ Κύπριοι βόες ἀναισθητότεροι (ἀναίσθητοι A.B.) τῶν ἄλλων. φασὶ γὰρ αὐτοὺς κοπροφαγεῖν. καὶ ζήτει τὴν παροιμίαν ἐν τῷ Βοῦς Κύπριος (βοῦς ἐπὶ σωρῷ A.B.E. Med.), delevi cum V. 6. *Κυπρόθεμις*] Ex Harpocratione. 8. *Κυπτάζειν*] Κυπτάζει A. στραγγεύειν] Vide quae de hac voce notavimus supra v. Ἡ δεῖ χελώνης. *Küst.* στρατεύειν V. 9. ἐκρύφη A. *V. 11. ἐλπίζοντος] ἐλπίσαντος dedi cum A. 12. Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύρ.] Aristoph. Nub. 509. Eundem locum Aristophanis adducit etiam Ammonius v. *Κύπτειν*: Κύπτειν καὶ Κυπτάζειν διαφέρει. κύπτειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπικάμπτεσθαι τῷ σώματι, κυπτάζειν δέ ἐστι τὸ στραγγεύεσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; *Küst.* 14. περί τι om. V. 15. *Κυρβασίαν*] Pollux X, 36. de pileo Persico. *Reines.* Pendent haec ab Aristoph. Av. 487. Adde v. *Κύρβεις*. Hesychius κορυφὴ ἀλέκτορος. 16. *Κύρβας*] V. Etym. M. p. 547. Hesychius: *Κύρβαντες. Κορύβαντες.* 17. *Κύρβασις. ἔνιοι μὲν τιάραν*] *Κυρβασία. τιάρα* Photius, qui mox om. *τῶν Περσῶν*. Cf. gl. Herodot. VII, 64.

2. *καὶ περικεφαλαίας εἶδος*] Vide Herodotum lib. VII, 64. ad quem Suidam hic respexisse puto. *Küst.* 3. *Κύρβεις*] Priora sumpta sunt ex Schol. Platon. p. 38. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 297. *Gaisf.* 4. *καὶ πολιτικοί*] Sic recte MSS. Pariss. At in prioribus editt. [et B. E.] *καὶ* male omissum est: de quo mendo iamdudum ante lectorem monuit Salmasius de Modo Usur. p. 98. quem consule. *Küst.* *τῶν ἱερῶν καὶ πολιτικῶν νόμων* (l. *νόμοι*) *ἐγγεγρ. ἦσαν* Zon. p. 1268. Cf. v. Ἄξονες. Sed illa ut nunc sunt posita *καὶ πολιτικοί* parum satisfaciunt: ut saltem articulus cum Photio videatur inserendus fuisse. 6. *δὲ* om. *V. ἔχοντες om. V. Rectius ὄντες desideres post *τετράγωνοι*. *τὰς δὲ*] *τοὺς* A.V. Phot. *τοὺς δὲ* B.E. Med. Quae sequuntur Harpocrationis sunt usque ad *τῇ βασιλίδι*. 7. *Ἀπολλόδωρος*] Fragm. ed. Heyn. p. 396. sq. 9. *στήλας*] Huc spectat insignis locus apud Scholiastam Apollon. Rhod. in lib. IV. Argon. 280. Vide etiam Enarratorem Comici in Nub. 447. et in Av. 1354. itemque Harpocrationem, Ammonium, Thomam Magistrum, Etymologum et alios. *Küst.* Adde Ruhnk. in Tim. p. 170. *εἰς ὕψος παρατάσεως*] Malim *εἰς ὕψος ἀναβάσεως*, ut habet Schol. Aristoph. Nub. 447. *Küst.* *παραστάσεως* Photius et Harpocr. Pal. *ἀναστάσεως* Harpocr. editus; *πετάσεως* V. Veram lectionem Gaisf. habuit, quam Harpocrationi Bekkerus reddidit, *ἀνατάσεως*. 11. *τὴν κυρβασίαν*] *τὴν* om. A.E. *V. Phot. 13. *Ἀναγράψαντες*] *ἀναγράψαντας* A.E. *V. Harpocr. Pal. *τὰς*] *τοὺς* A.B.V. E. Phot. 14. *βασιλείᾳ* Harpocr. 15. *Κύρβεις*] Vid. Etym. M. p. 547. et Crameri Anecd. T. II. p. 455. *ἑορτὰς*] *τελετὰς* E. 16. *κύρβιές*] *κρύβιές* dedi cum B. V. *κυρβασιαὶ ἢ κρύβιες* grammaticus Crameri. *ἐν αἷς τὰ τῶν θ.*] Rectius Etymologus, *ἐπεὶ τὰ τῶν θεῶν. *Küst.* Mox lege *δεῖ*. 17. *Ἀσκληπιάδης — ἀναγινωσκόντων* om. V. *Ἀσκληπιάδης — πλὴν ὅτι* om. *V. *Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς τῶν Ἀξόνων Ἐξηγητικοῖς* apud Etym. Gud. p. 355. Addendum etiam *δέ*. *Κύρβιος*] *Κύρβεως* A.B.E. Etym.

---

tes sitim levant. *Κύπειρον.* Genus herbae. *Κυπριάζουσαι.* Florentes. *Κύπρις.* Cypris, epithetum Veneris: quasi dicas partus auctorem. eadem etiam dicitur *Κυθέρεια*, quod amores occultet. *Κυπρόθεμις.* Nomen proprium viri, quem Tigranes, regis satrapa, praesidio Sami praefecit. *Κυπτάζειν.* Morari, cunctari, differre. *Ille autem in plaustro tectus foeno in urbem importatus est, nemine suspicante, ibi quemquam occultatum esse.* Aristophanes *Nubibus*: *Quid moraris iuxta ianuam?* ubi ἔχων Attice redundat. Item in aliqua re occupari. *Κυρβασίαν.* Cristam galli. *Κύρβας.* Cyrbas, Cyrbantis, gentile nomen. *Κύρβασις.* Nonnulli aiunt esse tiaram, qua reges Persarum recta utebantur, duces autem inclinata. est et galeae et pilei genus. *Κύρβεις.* Tabulae triangulares, in quibus leges de rebus sacris et civilibus inscriptae erant. Ἄξονες vero vocabantur tabulae quadratae, quae leges de rebus privatis scriptas continebant. Apollodorus dicit in Cyrbibus leges fuisse scriptas, easque fuisse lapideas, et erectas stetisse; ita ut a stando quidem appellarentur *στῆλαι*, *κύρβεις* autem, quod surgentes in acumen desinerent, instar tiarae capitis, quae *κυρβασία* vocatur. Aristoteles in *Athenienssium Republica*: *Cum leges cyrbibus inscripsissent, eas in porticu Regia collocarunt.* *Κύρβεις.* Tabulae quae deorum festa continebant; dictae quasi *κρύβιες*: deorum enim sacra occultari oportet. Asclepiades vero tradit eas a Cyrbi

βεως τοῦ τὰς οὐσίας ὁρίσαντος, ὡς φησι Φανίας ὁ Ἐφέσιος· ἀπὸ τοῦ ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. Ἐρατοσθένης δὲ τριγώνους αὐτάς φησιν εἶναι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίας εἶναί φησι τοῖς ἄξοσι· πλὴν ὅτι οἱ μὲν ἄξονες νόμους, αἱ δὲ κύρβεις οὐσίας εἶχον. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκεύασμα τοιοῦτον· πλινθίον τι μέγα, ἀνδρόμηκες, ἡρμοσμένα ἔχον τετράγωνα ξύλα, τὰς πλευρὰς πλατείας
301 ἔχοντα καὶ γραμμάτων πλήρεις· ‖ ἑκατέρωθεν δὲ κνώδακας, ὥστε κινεῖσθαι καὶ μεταστρέφεσθαι ὑπὸ τῶν ἀναγινωσκόντων. Καὶ παροιμία· κύρβεις κακῶν. σανίδες εἰσὶ παρ' Ἀθηναίοις τετράγωνοι, ἐν αἷς τοὺς νόμους ἔγραφον, καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐποίουν. ἐπὶ τοίνυν τῶν σφόδρα πονηρῶν ἡ παροιμία.

Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένας. ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων. ἐκείνων γὰρ εὕρημά φησι καὶ Ἀπολλόδωρος.

Κύρβις. περίεργος, ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἕνεκα γὰρ μνήμης ἀνέγραφον εἰς τὰς κύρβιας. ἦν δὲ σανίς, ἔνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι ἦσαν. ἢ οὕτως· ἡδέως ἂν ὁτιοῦν ὑπομείναιμι, ἵνα δόξω τοῖς πολλοῖς λόγων ἔμπειρος εἶναι καὶ νόμους εἰδέναι.

Κυρεῖ. τυγχάνει.

Κυρεία. ἡ ἐξουσία.

Κύρειον στράτευμα. Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ φησιν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκὸς ἐπὶ Ξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κύρειος θρόνος. ὁ τοῦ Κύρου.

Κυρηβάσει. κυρηβασία λέγεται ἡ διὰ κεράτων μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις γίνεται. ἢ αἱ πλήξεις τῶν τράγων. Ἀριστοφάνης·

---

1. *τὰς οὐσίας*] Sic etiam habet Etymologus: sed male. Scribendum enim est *θυσίας*, ut recte monuit Salmasius de Modo Usur. p. 99. In Cyrbibus enim leges de religione et sacris publicis scriptae erant, ut ex grammaticis constat. Uti autem hic *οὐσίας* pro *θυσίας* scriptum est, sic contra in prioribus editt. Suidae *θυσίαν* pro *οὐσίαν* male legitur supra v. *Ἐδήμευσαν*, ut lectorem ibi monuimus. Est enim inter duas istas voces, si mainusculis litteris scribantur, ingens affinitas: quae ratio est, quare eas librarii non raro inter se confundant. *Küst.* 2. *Ἐφέσιος*] Leg. *Ἐρέσιος*: vid. *Φανίας*. *Hemst.* Praeierat Meursius in Solone c. 24. annotante Reinesio. *ἢ ἀπὸ τοῦ*] *ἀπὸ τούτου* A. B. E. *ἀπὸ τοῦ* dedi cum Gudiano et gramm. Cram. 3. *Ἐρατοσθένης*] De cuius sententia vide quae diximus Eratosth. p. 211. sq. 6. *οὐσίας*] Et hic *θυσίας* scribendum est. *Küst.* 7. *τοιοῦτον*] *τοιοῦτο* A. 10. *κνώδακας*] Sic duo MSS. Pariss. [*V. et grammat. Cram. cum Gudiano.] At priores editt. [et B. E.] *κνώδοντας*: quod merito damnat Salmasius de Modo Usur. p. 102. cuius verba adducere operae pretium erit. „Perperam apud Suidam scribitur *κνώδοντας* pro *κνώδακας*. Alii enim *κνώδοντες*, alii *κνώδακες*. Graecis *κνώδων* est *ensis mucro*; unde et pro ense a poetis usurpatur. At *cnodax*, qua voce etiam utitur Vitruvius, fibula est ferrea, velut subscudica, in capitibus axium vel scaporum affixa et applumbata, per quam in armillis scapi vel axes versantur. *Κνωδάκων* mentio in hoc sensu apud Heronem. Utrumque tamen ab eadem origine fluere videtur. Nam *κνώδων* est mucro teli: *κνώδαξ* acutum quid e ferro, ut fibula ferrea, quae immittitur in armillam. Hesychius: *Κνώδαξ, κέντρον ἄξονος, γνώμων.* Ita scribendum. *Ἄξων* certe non est, nisi sit versatilis, id est, ligneus circa tabulas habeat, quae per *cnodacas* in axe versentur." Haec Salmasius. Eadem vox restituenda etiam est Etymologo, apud quem male hodie legitur *δόνακας*. *Küst.* 11. *Καὶ παροιμία* et seqq. *V. posuit ante *οἱ μὲν ἄξονες*. 12. *τετράγωνοι*] Immo *τρίγωνοι*, ut est apud Zenobium [IV, 77.] ex quo Suidas. Cyrbes enim triquetras fuisse, non vero quadratas, plures scriptores testantur. *Küst.* Zenobius in MS. Paris. ap. Gaisf. *Κύρβεις σανίδες τρίγωνοι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἐν αἷς τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων ἔγραιρον τιμωρίας, ἔγραφον δὲ καὶ τοὺς νόμους.* Breviter Diogen. V, 72. 14. *ἐποίουν*] Haec vox supervacanea est, nec agnoscit eam Zenobius: quam proinde per me deleas licet. *Küst.* Opinor eam ex inferiore voce *πονηρῶν* detortam esse. 15. *πονηρῶν*] *πονηρευομένων* Zenob. 16. *Κύρβεις οὖν — Ἀπολλόδωρος*] Misera lacinia nescio unde consarcinata. Diversa enim Photius: *ἢ κατασκειρῶσθαι ὡς Ἀπολλόδωρος· Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων.*

1. *ἀνατεταμένα* *V. idem mox *ἐκείνων εὕρημα*. 3. *Κύρβις. ὁ περίεργος*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 447. *Küst.* *ὁ* omisi cum A. V. E. Med. Mox post *λαθεῖν* addas *ἢ μνήμων* cum Schol. 6. *ὑπομείναιμι*] *ὑπομείναι* Aldus et sequaces ante Küst. 9. V. Zon. p. 1267. 10. *Κύρειον στράτ.*] *Κυρεῖον* Harpocratio. *Ἰσοκράτης*] P. 70. E. *Κύρου στρατεύματι*. Conf. Sturzii Lex. Xenoph. v. *Κυρεῖοι*, Coralum in Isocrat. II. p. 52. *Gaisf.* Isocratis libri plerique *Κύρου στρατοπέδῳ*. 12. *ἐπὶ Ξέρξην*] Scribendum esse *Ἀρταξέρξην* ex historia constat. Vide Xenophontem *Ἀναβ.* lib. I. p. 243. *Küst.* *Ἀρταξέρξην* Harpocr. et Photius. 14. *κυρηβασία λέγ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 272. 15. *ἢ πλῆξις*] *αἱ πλήξεις* A. B. V. *ἢ ἔκπληξις* E. *κυρηβάσεις γὰρ λέγονται αἱ πλήξεις τῶν τρ.* Schol.

---

quodam, qui sacrificiorum rationem ad certas leges revocarit, appellatas esse, ut auctor est Phanias Ephesius: ibi enim litteris haec confirmata fuisse. Eratosthenes vero Cyrbes triangulas fuisse ait. Aristophanes autem eas Axibus similes fuisse dicit: hoc discrimine, quod Axes continerent leges; Cyrbes vero ritus sacrificiorum. utraque autem hoc modo fabricata erant. abacus erat ingens, viri magnitudine, cui aptata erant ligna quadrata, quae latera lata et litterarum plena habebant. utrimque vero erant fibulae ferreae, ut a lectoribus moveri et versari possent. Hinc proverbium: *Cyrbes malorum.* erant enim *Κύρβεις* apud Athenienses tabulae quadratae, in quibus leges et poenae maleficorum perscriptae erant. dictum igitur hoc proverbium de hominibus insigniter malis. *Κύρβεις* autem dictae sunt, quod fastigium earum in acumen desinebat. vel de Corybantibus, quorum inventum esse Cyrbes etiam Apollodorus testatur. *Κύρβις.* Homo curiosus, quem nemo latere potest. vel qui memoria pollet. nam memoriae gratia leges in Cyrbibus inscribebantur. Cyrbes enim erant tabulae, in quibus leges scriptae. vel sic: Libenter quidvis pati paratus sum, ut dicendi peritus et legum consultus plebi videar. *Κυρεῖ.* Existit. *Κυρεία.* Potestas. *Κύρειον στράτευμα.* Sic apud Isocratem in *Panegyrico* vocatur exercitus, qui cum Cyro adversus Artaxerxem fratrem eius profectus est. *Κύρειος θρόνος.* Cyri thronus. *Κυρηβάσει. Κυρηβασία* dicitur pugna, quae

Εἰ δ' ἐκκλίνει γε δευρὶ πρὸς σκέλος κυρηβάσει.

ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ σκέλος μαχεῖται. ἢ διαπεσεῖται, ἐὰν ὑποσταλῇ ἢ φύγῃ.

Κυρηβάσιος.

Κυρήβια. πίτυρα καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα, τὰ ἄχυρα, ἢ τῶν πυρῶν· ἢ ἔνθα αἱ κάγχρυς φρύγονται. κάγχρυς δέ εἰσιν αἱ ἀληλεσμέναι κριθαί.

Κυρήβιος. ἀπὸ τόπου.

Κυρηβίων, καὶ Κυρηβίωνος. ἐπώνυμόν ἐστιν Ἐπικράτους, τοῦ Λισχίνου κηδεστοῦ.

Κύρημα. ἐπίτευγμα, συγκύρημα, ἔρμαιον.

Κυρηναῖος. ἀπὸ Κυρήνης.

Κυρηνίτης. ἀπὸ τόπου.

402 ‖ *Κυρία. ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. Καὶ κυρία, ἡ ὡρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα. Ἀθρόον τε ἐν αὐτῇ τῇ κυρίᾳ ἐπιπεσόντες τοῖς ἡγεμόσι, πάντας ἀπέκτειναν. Καὶ Κυριώτατον, τὸ τελεώτατον. Πολύβιος· Κυριώτατον ἦν τὸν πόλεμον φυγεῖν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας.*

Κυρία. ἐκκλησίας οἱ πρυτάνεις συνῆγον, τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ἢ τὴν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ· τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. ἐν δὲ τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἳ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας, καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο.

Κυριεύω. γενικῇ.

Κύριλλος, διάκονος ἐν Ἡλιουπόλει τῇ πρὸς τῷ Λιβάνῳ· ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου πολλὰ εἴδωλα συνέτριψεν. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ τούτου τὴν γαστέρα διατεμόντες, τοῦ ἥπατος ἀπεγεύσαντο.

---

1. *Εἰ δ' ἐκκλίνει γε δ.*] Scribe, *Ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ πρὸς σκέλος κυρηβάσει.* Sic enim legitur apud Aristophanem loco laudato. *Küst.* *ἐκκλίνει* *V. *ἐκκλίνοι* A. *δευρὶ* editores utriusque scriptoris ad superiora rettulerant. Immo contribuendum illud cum seqq. *πρὸς σκέλος* si minus *παρεπιγραφὴ* apposita, certe sententia verborum declarat: *sin victus recesserit, corruet ille ventrem percussus, quem iam ferimus.* *πρὸς τὸ*] *τὸ* om. A. B. V. E. 3. *ἀντὶ τοῦ*] *ἂν* A. E. *V. *κλέος* E. idem cum *V. *μαχῆται* et *διαπεσῆται*. 5. Om. vulg. *Κυρβασί* *V. 6. *Κυρήβια. πίτυρα*] Apud Schol. Aristoph. Equ. 253. unde haec Suidas descripsit, rectius sic legitur: *Κυρήβια. τὰ πίτυρα καὶ ἄχυρα τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν.* Vide etiam supra v. *Κόμματα*. *Küst.* Usque ad *ἀποβρέγματα* Photius. Credibile haec olim sic fuisse concinnata: *τὰ πίτυρα καὶ ἄχυρα τῶν πυρῶν, ἢ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα.* Quorum novissima posuit Hesychius. 8. *ἀληλεσμέναι*] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet *λελεπισμέναι*: uti etiam hic apud Suidam scribendum videtur. Supra tamen v. *Κάγχρυς* itidem legitur *ἀληλεσμένα*. *Küst.* *ἀλεσκόμεναι* E. Ceterum *κάχρυς* bis *V. 11. *Κυρηβίων*] Ex Harpocratione. *Küst.* Ulpian. in Demosth. Or. *Παραπρεσβ.* (p. 433, 21. Reisk.) *καὶ τοῦ καταράτου Κυρηβίωνος τὸ μὲν ὄνομα Ἐπικράτης, τὸ δὲ Κυρηβίωνος Ἀττικῶς. λέγει δὲ τὸ κάθαρμα καὶ εὐτελές. κυρήβια γὰρ τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ σίτου λέγουσι.* Themist. in Orat. *Πῶς τῷ φιλοσόφῳ λεκτέον: Οὔτε τοὺς φιλοσόφους μὴ διαλέγεσθαι τοῖς πολλοῖς, ὅτι ἐν τοῖς πολλοῖς ὁ Μαμμακύθης καὶ ὁ Κυρηβίων οὐκ ὀνήσαιτο ἐπὶ τοῦ λόγου.* Meurs. Att. Lectt. I, 4. *Reines.* *καὶ* reduximus ante *Κυρηβίωνος* cum A. V. E. Med. 13. *Κύρημα*] Vide paulo inferius v. *Κύρμα*. *Küst.* 14. V. Zon. p. 1264. Post *Κυρήνης* delevi cum V. (agnoscit *V. omisso *Ὅτι*) quae ex v. *Ἀρίστιππος* profecta post seq. gl. E. cum Med. posuit, in marginem A. coniecit: *Ὅτι ἡ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις* (*αἵρησις* vulg.) *ἀπὸ Ἀριστίππου φιλοσόφου ἤρξατο.* 15. *Κυρηνίτης*] *Κυρηνήνης* B. V. Glossa suspecta. 16. V. Hesych. v. *Κυρίας*. 17. *κυρία — ἡμέρα*] Synes. Ep. p. 251. ed. Morel. *ἡ κυρία παρεῖναι δοκεῖ, dies mortis.* Eurip. Alc. 156. *ἡμέραν τὴν κυρίαν.* Appian. p. 608. Procop. p. 93. *ἐπεὶ δ' ἡ κυρία παρῆν, the day appointed.* Herod. V, 50. *κυρίᾳ ἡμέρᾳ.* Toup. MS.

2. *ἀπέκτειναν*] *ἀπέκτειναν* A. B. V. E. Med. Deinde cf. v. *Κυρίως*. 3. *Κυριώτατον οὖν τὸν πόλ.*] Fragmentum hoc Polybii adducit etiam Suidas supra v. *Ἐρύκειν*. Sed ibi pro *φυγεῖν* legitur *ἐρύκειν*. *Küst.* Idque nostro loco restituendum. *ἦν* A. V. 4. *τῆς* om. edd. ante Gaisf., tenet *V. 5. *Κυρία ἐκκλησία*] Ex Harpocratione. Vide etiam supra v. *Ἐκκλησία κυρία* et Petitum de Legg. Attic. p. 196. *Küst.* Adde Polluc. VIII, 95. Append. Photii p. 672. et Schöm. de Comit. p. 29. sqq. *ἐκκλησίας* A. Phot. MS. et Harpocrat. Pal. Sed reponendum *Κυρίας ἐκκλησίας*, cum scriptura Gaisfordiana vix possit explicari. Ceterum glossarum ordinem *V. instituit hunc: *Κύριλλος· Κυρίως· Κυρία· Κύριος· Κυριακῆς· Κυρίασι· Κυρσίλος· Κυρκανάν.* 6. *ἢ τὴν*] Lege cum Harp. *τὴν μέν*. 7. *ἦν*] *ᾗ* A. Phot. Harpocr. *τετράκις* om. *V. 9. *εἰ*] *οἳ* A. B. V. E. Phot. Harpocr. 11. *τῆς εἰσαγγ.* A. *V. Med. Post *ἐποιοῦντο* delevi cum A. V. inutiliter apposita: *Κυριακὴ μεγάλη. περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ Λύτῃ.* 13. Om. vulg. 14. *Κύριλλος, διάκονος ἐν Ἡλιουπ.*] Haec Suidas sumpsit ex Theodoreti Histor. Eccles. III, 7. *Küst.* *Κυριλλ ἱερομαρ*[1] A. in marg. *Ἡλιοπόλει*] *Ἡλιουπόλει* A. B. V. E. Med. 17. Post *ἀπεγεύσαντο* glossam ex v. *Γλῶσσα ταμείου* temere descriptam cum A. V. removi hanc: *Κυρῖνος. ὄνομα κύριον, ὁ σωτήρ. ἐλέγετο δὲ καὶ γλῶσσα ταμείου, ἣν ἔσχεν ἐκ βασιλέως.*

---

cornibus inter brutas animantes committitur. vel ictus hircorum. Kristophanes: *Sin vero recesserit, crura huc ictus vehementer offendet.* id est, crure pugnabit. vel prosternetur, si recesserit, vel fugerit. *Κυρηβάσιος. Κυρήβια.* Furfures et paleae hordei vel tritici exuviae. vel locus, ubi torretur hordeum decorticatum. *Κυρήβιος.* Nomen a loco dictum. *Κυρηβίων.* Cognomen est Epicratis, Aeschinis affinis. *Κύρημα*, Sors, casus fortuitus, lucrum insperatum. *Κυρηναῖος.* Cyrenaeus. *Κυρηνίτης.* Cyrenites. *Κυρία.* Naturalis potestas. Item *κυρία ἡμέρα*, statutus et praescriptus dies. *Repente autem et simul die statuto in duces irruerunt eosque interfecerunt.* Et *Κυριώτατον*, praestantissimum. *Praecipuum vero videbatur, bellum a Macedonia propulsare.* *Κυρία ἐκκλησία.* Prytanes Senatum et populum convocabant; et Senatum quidem quotidie, nisi quis dies nefastus esset; populum vero quater intra spatium cuiusque prytaniae convocabant. in his statis comitiis magistratus abrogabatur iis, qui munere suo non recte fungi videbantur. eodem etiam die de custodia regionis consultabatur, item siqui publice nomen alicuius deferre vellent, accusationem instituere licebat. *Κυριεύω.* *Κύριλλος.* Cyrillus, Diaconus Heliopoli ad Libanum sita. hic sub Constantino M. multa idola confregit. at sub Iuliano ventrem eius dissec-

Κύριος. κυρίως ὁ κεκριμένος καὶ βέβαιος.

Κυρίως. τὸ ἀναγκαίως. καὶ κυρίως καὶ τὸ ἁπλῶς ταυτὸν σημαίνει. ὃ γὰρ λέγων ἁπλῶς τὸν γηρῶντα πολιοῦσθαι, ἢ πάντα ἄνθρωπον πενταδάκτυλον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως εἶπε. Καὶ Κυριώτατον, τὸ ἀναγκαιότατον.

Κυρίσσει. κέρατι τύπτει.

Κυρισίκης. ἐπώνυμον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Κυρίτων. ὄνομα κύριον.

Κυρκανᾶν. ταράττειν, κινεῖν.

Ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως.

Κύρμα. ἐπίτευγμα, παρὰ τὸ κυρεῖν· ἢ ἔντευγμα καὶ σπάραγμα τοῦ νοῦ.

Κύρνος. ὄνομα κύριον.

Κῦρος. ἐπιτυχία. Σοφοκλῆς·

Πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.

ἐπιτευκτικὴ καὶ κυρία.

Κῦρος. ἐξουσία.

Κῦρος, Πανοπολίτης, ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἔπαρχος πραιτωρίων καὶ ἔπαρχος πόλεως προεβλήθη· καὶ 403
γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετή, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον, φιλοεπὴς οὖσα. ἀλλὰ αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαείῳ τῆς Φρυγίας, καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ βασιλέως.

Κῦρος, ὁ βασιλεύς, πατρὸς μὲν δὴ λέγεται γενέσθαι Καμβύσεω Περσῶν βασιλέως· ὁ δὲ Καμβύσης οὗτος τοῦ Περσειδῶν γένους, οἱ δὲ Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως κληίζονται· μητρὸς δὲ Μανδάνης. ἦν δὲ ἡ Μανδάνη Ἀστυάγους θυγάτηρ, τοῦ Μήδων γενομένου βασιλέως. φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται καὶ ἄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων εἶδος μὲν

---

1. κεκριμένος] κεκρυμμένος B. V. E pr. κεκριμμένος Med. Ceterum κυρίως vereor ut iustam sedem obtineat. Me iudice hoc ad continuam glossam sic transferendum: *Κυρίως. βεβαίως.* [Vide Hesychium.] καὶ τὸ ἀναγκαίως. *Κυρίως καὶ ἁπλῶς i. o.* 3. ταυτὸ] ταυτὸν dedi cum A. V. ὁ γὰρ λέγων ἁπλῶς — πενταδάκτυλον εἶναι] Ex Alexandro Aphrod. in Topic. p. 95. ex quo hunc ipsum locum longe auctiorem adducit Suidas supra v. *Ἀναγκαῖον. Küst.* Equidem in exemplo posteriore desidero *κυρίως.* 4. γέροντα] γηρῶντα A. B. V. 7. *Κυρίσσει καὶ κυρίττει*] καὶ κυρίττει om. A. V. Phot. 8. *Κυρισίκης*] Deest gl. A. 9. Ignorare videtur *V. Continuo vide sub v. *Κυρσίλος.* 10. *Κυρκανᾶν* | Vide supra v. *Κοικύλλεις. Küst. κυκᾶν, ταράττειν* Photius; similiterque Hesychius. 11. Ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ] Aristoph. Thesmoph. 434, 35. τούτῳ V. et quem silet Gaisf. Ox. 12. ἡμᾶς om. A. B. E. Med. ἀμωσγέπως] διόλου inter vss. *V. 13. *Κύρμα*] Vid. Schol. Aristoph. Av. 430. *Hemst.* Eadem habet Schol. Aristoph. Av. 430. neque discrepat ed. Med. nisi quod apud Schol. male pro *ἐπίτευγμα* legatur *ἐπιτατικὸν* pro *ἐπίτευκτον* aut *ἐπιτευκτικόν.* Bene Küsterus vitioso *τοῦ νοῦ* substituendum vidit *τῶν κυνῶν. Ahresch. ἐπίτευγμα*] *ἐπίταγμα* A. *ἐπιτύχημα* Zon. p. 1269. et Etym. M. p. 548. Mox praestat *κύρειν.* 14. *σπάραγμα τοῦ νοῦ*] Vel duas postremas voculas, utpote nihil ad rem facientes, dele: vel scribe *σπάραγμα κυνῶν.* Homerus Il. ρ'. 272. *Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηίων κυσὶ κύρμα γενέσθαι. Küst.* Nisi latet *τῶν ἀνθρώπων* Apollon. Lex. p. 425. *ἔντευγμα καὶ συγκύρημα.* 16. *Σοφοκλῆς*] Electr. 919. 17. *κακῶν* Med. 18. *ἐπιτευκτικὴ*] *ἐπιτακτικὴ* A.

1. *Κῦρος*] *Κῦρος δὲ ἡ ἐξουσία ἐξ οὗ καὶ ἀκυρότατος* V. in marg. Cf. Herod. Epimer. p. 73. 2. *Κῦρος, Πανοπολ.*] Huius Cyri poetae mentionem facit Euagrius Histor. Eccles. I, 19. his verbis: *Τότε φασὶ καὶ Κλαυδιανὸν καὶ Κῦρον τοὺς ποιητὰς ἀναδειχθῆναι· Κῦρον δὲ καὶ πρὸς τὸν μέγιστον τῶν ὑπάρχων ἀναβῆναι θρόνον, ὃν ὕπαρχον τῆς αὐλῆς οἱ πρὸ ἡμῶν κεκλήκασι· καὶ τῶν ἑσπερίων ἐξηγήσασθαι δυνάμεων, Καρχηδόνος ὑπὸ Βανδίλων κρατηθείσης, Γιζερίχου τε τῶν βαρβάρων ἡγουμένου.* Eiusdem ex Prisco Thracc historico meminit etiam auctor Chronici Alexandrini sub Olymp. CCCVII. [p. 588.] qui praeterea refert, eum absente Hierosolymis Eudocia imperatrice, insidiis inimicorum circumventum, Smyrnam relegatum fuisse: in quo discrepat a Suida, qui eundem Cotyaeum, quae est urbs Phrygiae, relegatum fuisse scribit, ut sacris ibi praeesset. Haec quae de Cyro poeta diximus iam ante etiam observata fuerunt a Reinesio Varr. Lectt. III. p. 561. qui praeterea monet extare adhuc Cyri huius epigramma *εἰς μαῖαν* lib. III. Anthol. c. 12. et aliud *εἰς βαλανεῖον* lib. IV. c. 18. *Küst.* Adde Iacobs. Anim. in Anthol. T. XIII. p. 879. *Κῦρος — προεβλήθη Eudocia* p. 271. *Πανοπολίτης*] Πανοπλίτης B. E. Med. 4. *πόλεως*] πόλεων B. E. Med. 8. *βασιλέως*] Addit A. in marg. *Οὗτος κτίζει τὸν ναὸν τῆς Θκου τὸν λεγόμενον τὰ Κύρου.* 12. *Κῦρος. ὁ βασ. πατρὸς — τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα*] Haec sunt verba Xenophontis lib. I. Cyrop. c. 2. ut Pearsonus monuit. *Küst.* 13. *γενέσθαι ὁ Κῦρος*] ὁ Κῦρος omisi cum A. *V. 15. *κληίζονται* om. *V. 16. ἡ δὲ Μανδάνη Ἀστυάγους ἦν*] ἦν δὲ ἡ Μανδάνη Ἀστυάγους dedi cum A.

---

cuerunt et iecur degustarunt. *Κύριος.* Proprie decretus et ratus. *Κυρίως.* Quicquid fit necessario. *Κυρίως* et *ἁπλῶς* idem significant. qui enim dicit senem *ἁπλῶς* canescere, et singulos homines quinque digitos habere, *ἁπλῶς* ita ponit ut sit necessario. Et *Κυριώτατον*, maxime necessarium. *Κυρίσσει.* Cornu ferit. *Κυρισίκης.* Cognomen S. Eustratii. *Κυρίτων.* Nomen proprium. *Κυρκανᾶν.* Turbare, movere. *Mihi quidem sic videtur, nos perniciem huic aliquam quocunque modo machinari.* *Κύρμα.* Res forte inventa. ab eo quod est *κυρεῖν.* vel praeda, quae a bestiis dilaceratur. *Κύρνος.* Nomen proprium. *Κῦρος.* Rei consequendae facultas, felix successus. Sophocles: *Hic autem dies multorum bonorum facultas nobis erit.* id est, fortunatus et faustus. *Κῦρος.* Potestas. *Κῦρος.* Cyrus, Panopolita, poeta: vixit sub Imperatore Theodosio iuniore, a quo Praefectus Praetorii et Urbis creatus est; fuitque Consularis et Patricius. nam Eudocia regina, Theodosii uxor, poeseos amans, Cyrum in summo pretio habuit. quae cum ab aula secessisset et in Orientem profecta Hierosolymis commoraretur, Cyrus insidiis circumventus Cotyaeum urbem Phrygiae relegatus est, ut sacris ibi praeesset; vitamque produxit usque ad Leonem Imperatorem. *Κῦρος.* Cyrus, rex, patre quidem natus fertur Cambyse, Persarum rege, qui ex genere Persidarum ortus erat (Persidae vero vocabantur, qui Perseum generis auctorem haberent), matre vero Mandane, quae erat filia Astyagis, Medorum regis. hic Cyrus natura ita comparatus fuisse fertur, qualem barbari

κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος καὶ φιλομαθέστατος, ὥστε πάντα μὲν πόνον ἀνατλῆναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα. — Κῦρος δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ τῆς βασιλείας παιδιὰν διαπραττόμενος σὺν μειρακίοις τὸ κῦρος εἰληφέναι.

Οὗτος ὁ Κῦρος φιλοσοφίας εἰ καί τις ἄλλος ἔμπειρος ἦν, ἥντινα παρὰ τοῖς μάγοις ἐπαιδεύθη· δικαιοσύνην τε καὶ ἀλήθειαν ἐδιδάχθη κατὰ δή τινας πατρίους νόμους καθεστῶτας Περσῶν τοῖς ἀρίστοις.

Κῦρος. Ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου ἔλεγον οἱ Πέρσαι, ὡς Λαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος, Καμβύσης δὲ δεσπότης, Κῦρος δὲ πατήρ· ὁ μὲν ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ πράγματα· ὁ δὲ χαλεπός τε ἦν καὶ ὀλίγωρος· ὁ δὲ ὅτι ἤπιός τε καὶ ἀγαθά σφι * ἐμηχανήσατο.

Κυρωνίδαι. γένος ἐστὶν ὠνομασμένον ἀπὸ Κύρωνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναί φασι τοῦ Κρόκωνος· παρὸ καὶ ἐντιμοτέρους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνιδῶν. τριχῆ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι, Κυρωνίδας, Φιλιεῖς καὶ Περιθοίδας.

Κυρσάνιε. νεανία, ἔφηβε. ἢ εὐτελέστατε. κυρσὸς γὰρ εὐτελὲς λάχανον. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους.

Κυρσίλος. ὄνομα κύριον. ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, διότι ὑπακούειν Πέρσαις προὐτρέπετο.

Κυρτὴ καὶ κοίλη παράταξις καὶ ἐπικάμπιος εἰς τοὐπίσω τε καὶ πρόσω, ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτὸν ἢ ἐπικαμπές· καὶ τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὐπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἴδη αὐτῆς γίνεται ἕξ, ἑκάστης τῶν τριῶν ἢ εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω. 404

Κύρτωμα. ἡ λεγομένη καμάρα. Κύρτωμα γὰρ τοῖς πάλαι ἀνθρώποις ὑπὲρ τῆς δεξαμενῆς σκιᾶς ἕνεκα ἐπεποίητο.

Κυροῖ.

Κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτε.

τὸ κυρῶ περισπωμένως ἡ συνήθεια καὶ Ἀττικοί. ἐν

---

1. *κάλλιστος*] *κάλλιστον* V. *καὶ φιλομαθέστατος*] Adde e Xenophonte *καὶ φιλοτιμότατος*. *Küst.* 2. *ἀνατλῆναι*] *ἀντλῆναι* B. *ἂν τλῆναι* E. 4. *βασιλείας παιδιὰν*] Vid. Herodot. I, 114. Eadem notatio quae infra post *ἀρίστοις* afferebatur vocibus immutatis, *Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλίνδᾳ* (sic pro *βασιλίνδᾳ* correxit Ebertus Diss. Sic. p. 49.) *λεγομένῃ παιδιᾷ κυριεῦσαι τῶν ἡλίκων*, delevi cum A. V. 5. *διαπραττόμενος*] *διαπραττόμενον* A. 7. *Οὗτος φιλοσοφίας εἰ καί τις ἄλλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur apud Nicol. Damascenum in Excerptis ab Valesio editis p. 454. unde ea Suidas deprompsit. *Küst.* *Οὗτος ὁ Κῦρος* A. 12. *διὰ τὴν ἐπίταξιν*] Haec esse verba Herodoti III, 89. monuit Küsterus. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 15. *χαλεπός*] Praefigendum, quod vel Herodotus firmat, *ὅτι*. 16. *σφι*] *σφι τὰ* B. E. *V. Med. id est *σφι πάντα*, quod Herodotus habet. 18. *Κυρωνίδαι. γένος ἐστὶν ὠνομ.*] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur *Κοιρωνίδαι*, per diphthongum *οῖ*. *Küst.* Cum Suida Photius. Vid. Ruhnken. Hist. Crit. Or. Gr. p. LXXVI. et Kiessling. de Lycurgi fragm. p. 115.

1. *Κυρονίδων* vulg. *Κυρωνίδων* ceteri. 2. *Φυλιεῖς καὶ Περιθοίδας*] Harpocratio habet *Φιλιεῖς καὶ Περιθοίδας*. *Küst.* Sic Photius. *φιλιεῖς* A. B. E. *V. *Φλυεῖς* coniectabat Meier. de gentilit. Att. p. 47. 3. *Κυρσάνιε. νεανία, ἔφηβε*] Ex Schol. Aristoph. Lysistr. 982. *Κῆρυξ ἐγών, ὦ κυρσάνιε, ναὶ τὼ σιώ.* Lacon ibi Laconice loquens introducitur. Photius in Lexico inedito: *Κυρσάνια, Λάκωνες τὰ μειράκια. Küst. εὐτελέστατον* Med. 7. *Κυρσίλος*] Huius meminit Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte, ut vel ex Harpocratione constat, cuius vestigia Suidas hic secutus est. *Küst.* Post *Κυρίτων* posuerunt A. V. post v. *Κυρήνη* Photius. *Κυρσίλος* Med. 8. *προὐτρέπετο*] *κατέθετο* V. 9. *Κυρτὴ*] V. Montfauconi Bibl. Coislin. p. 513. sive Appendix Suidae sub finem: coll. v. *Ἐπικαμπὴς παράταξις*. 11. *τούτου*] *τοῦτο* A. B. V. E. Med. sola et Coisl. 13. *αὐτοῦ*] Photius *αὐτῆς*, ut referatur ad *παράταξις*. *Küst.* Sic Coislin. *γίνονται*] *γίνεται* A. V. Coisl. *γίνεσθαι* Append. Suidae. *ἐκ*] *ἑκάστης* Coisl. *ἐκ τῆς* A. V. 15. *Κύρτωμα γὰρ τοῖς π.*] Pleniorem huius loci sensum pete ex Procopio de Bello Goth. II, 27. unde haec Suidas excerpsit. *Küst.* 18. *Κυρεῖ*] *Κυροῖ* A. B. V. item in exemplo. „Scholiasta Sophoclis olim legit *κύροι*, ut ex verbis eius subiunctis colligitur." *Küst.* Ordo postulat *κυροῖ*, ut bis Ox. *Porson.* Adv. p. 187. 19. *Κἀνήρετ' ἔν τῳ πρ.*] Sophocl. Ai. 314. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* *Κἀνείρετ'* A. V. *ἐν τῷ* scripsi cum Med. 20. *καὶ Ἀττικοὶ*] *καὶ Ἀττικοὶ βαρύνουσιν αὐτό. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς βαρύνουσι Ἀττικοὶ* Med.

---

etiamnum celebrant, ut et specie corporis esset pulcherrimus, et ingenio praeditus humanissimo doctrinaeque cupidissimo; adeo ut quosvis labores patienter toleraret, et nullum non periculum gloriae causa adiret. — Cyrus autem vocatus est, quod a pueris ludum regni ludentibus potestas regia ad eum est delata. — Idem et philosophiae si quis alius peritus fuit, quam ab Magis perdidicerat, et in disciplina iustitiae et veritatis institutus est, ex more institutoque optimatum apud Persas. *Κῦρος.* Propter imperata tributa Persae dicebant Darium fuisse cauponem, Cambysen dominum, Cyrum patrem. quorum ille omnia cauponabatur, secundus saevus erat et rempublicam negligenter tractabat, Cyrus autem clemens et Persis multorum honorum auctor extitit. *Κυρωνίδαι.* Cyronidae, familia quaedam, denominata a Cyrone, quem aiunt fuisse nothum Croconis fratrem. quamobrem etiam Croconidae Cyronidis honoratiores habebantur. tribus autem nominibus eos appellant, Cyronidas, Philienses, Perithoedas. *Κυρσάνιε.* Iuvenis, ephebe. vel significat vilissimum. *κυρσὸς* enim est olus quoddam vile. *Κυρσανίους* autem Lacones vocant adolescentes, item abiectos homines. *Κυρσίλος.* Nomen proprium viri, quem Athenienses lapidibus obruerunt, cum iis suaderet ut Persis parerent. *Κυρτὴ καὶ κ.* Convexa et cava acies et incurva, tam in posteriorem quam anteriorem partem, vocatur ea, quae cavum os habet vel incurvum, idque ut dictum est vel in posteriorem vel anteriorem partem. quare genera eius fiunt sex, cum uniuscuiusque trium illarum figura vel in posteriorem vel anteriorem partem convertatur. *Κύρτωμα.* Camera. *Fornix enim loci obumbrandi gratia aquae receptaculo olim impositus erat.* *Κυροῖ. Et percontabatur, quo loco res eius essent.* *κυρῶ* usus et Attici circumflectunt. in

δὲ τοῖς εὐκτικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ Ἀττικοὶ μετὰ ἐκτάσεως τοῦ υ, κύροι λέγοντες ἀντὶ τοῦ κυροίη. κεῖται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὁριστικοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ.

Κύσον με. φίλησόν με. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

ἐπὶ πίστει καὶ συνθήκαις διδόναι τὰς δεξιὰς ἀλλήλοις εἰώθασιν. ὑπὲρ οὖν τοῦ πεισθῆναι τὸν νεανίαν ὁ πρεσβύτης ταύτην ἀξιοῖ παρ' αὐτοῦ πίστιν λαβεῖν.

Κύστιν. οὐρήθραν, ἐφήβιον, ὑπογάστριον. τὴν κοιλίαν, τὴν φύσαν. εἴρηται δὲ φύσα ἀπὸ τοῦ πάσχειν πεφυκέναι.

Κύτταρος. τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος, ἡ τῆς βαλάνου πυελίς· ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ῥοιᾶς· ἢ ἡ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελὶς καὶ κατάτρησις· ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ· λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανόν, ὥςπερ τοῦ ᾠοῦ τὴν λεπίδα. τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον. Κύτταρος. αἱ τῶν κηρίων καὶ σφηκῶν κατατρήσεις. Θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον τὴν προάνθησιν τῆς πίτυος, ἥτις ἐστὶν ὡς στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρῶν, ξηραινόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἀγγειῶδές φησι κύτταρον οὐρανοῦ. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις·

Πόσθιον
τῷ σῷ προςόμοιον, στρεβλὸν ὥςπερ κύτταρον.

Κυταία. πόλις. Καὶ Κυταιίδος.

Κύταιον. τόπος τις.

Κύτη. ὄνομα πόλεως.

Κύτος. ὄγκος, χώρημα, βάθος. [Καὶ περικυτώσαντες.] Τὸ δὲ ῞ κύτος τῶν πλοίων κοντοῖς κατεστόρεσε, πρὸς εὐμαρῆ στάσιν τῶν ἵππων.

Κυτωρίς. τόπος παραθαλάσσιος.

Κυτώσαντες. τὸ κύτος περικαλύψαντες. Βοείῳ δέρματι περικυτώσαντες.

---

1. αὐτὸ om. vulg., servat *V. 2. κυροίη] κῦροι A. κεῖται δὲ καὶ . . . παρὰ Σοφ.] νῦν δὲ . . . κεῖται Schol. 5. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 81. Κῦσόν με bis Edd. 8. συνθήκῃ] συνθήκαις A. V. Schol. 9. οὖν] αὖ V. 12. Κύστιν — ὑπογάστριον] Haec Photius et Lex. Seg. Mox lege ἐφήβαιον. 13. τὴν κοιλίαν] At κύστιν et κοιλίαν distinguit Enarrator Comici in Nub. 404. κύστις δὲ κοιλίας διενήνοχε. τὸ μὲν γὰρ τῆς ὑγρᾶς περιττώσεως δεκτικὸν μόριον ὀνομάζεται κύστις, τὸ δὲ τῆς ξηρᾶς κοιλία· ὡς Ἀριστοτέλης περὶ Ζῴων ἱστορίας α'. Recte. Küst. ἀπὸ τοῦ — πεφυκέναι] ἀφ' οὗ — πέφυκε Schol. recte. Notationem illam εἴρηται et seqq. delevit Küst. 15. Κύτταρος. τὸ πῶμα τῆς βαλ.] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1106. Primam sententiam repetit v. Λέων. πόμα Med. σῶμα Schol. Thesmoph. 16. ἢ τὸ προεξάνθημα — μυελὶς propter eiusdem vocis geminationem om. Schol. Aristoph. 18. μυελὶς] πυελὶς A. E. Med. et Photius. ἢ τὸ ὑψηλότατον — λεπίδα] Haec addidit etiam Schol. Venetus in Pac. 198.

1. τὸ κοιλ. καὶ μυχαίτατον] Eodem sane tenore haec in Scholio Vesparum succedunt, omissis illis αἱ τ. κ. καὶ σφ. κατατρήσεις: sed aptius paulo concinnavit Schol. Pacis Venetus, quem adhibebimus, ut annotationes in duplicem Aristophanis locum (quo ducit etiam infra positum ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης) conscriptas distinguamus. Itaque prior particula, quae ad Vespas refertur, inde ab voce κατάτρησις sic est continuanda: κύτταροι γὰρ αἱ τῶν κηρ. καὶ σφ. κατατρήσεις· Θεόφραστος — ἀποπίπτει. Subsequitur interpretatio e Pac. 198. ducta: Κύτταρον. ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ, ἢ τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον· λέγουσι γὰρ κοῖλον . . . τὴν λεπίδα. οἷον οὖν ἀγγειῶδές φησι κ. οὐρανοῦ. Ubi Schol. Ven. οἳ οὖν ἀγγειῶδες. κύτταρον δὲ οὐρανοῦ λέγοι ἂν νυνὶ τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον. Interim Gaisfordus cum praegressis recte Κύτταρον οὐρανοῦ conflavit, quae caput novae glossae efficiebant. 2. Κύτταρος. αἱ τῶν κηρίων καὶ σφ.] Et haec leguntur apud eundem Scholiastam loco modo laudato. Confer etiam Hesychium v. Κύτταρος. Küst. σφηκῶν] σφηκίων Schol. Ven. 3. Θεόφραστος] Histor. Plant. III, 3, 8. ubi vide Schneiderum T. III. p. 145. 5. μικρῶν *V. Ceterum Schol. Ven. Θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει προάνθησίν τινα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος, ἥτις ἐστὶν ὥςπερ μικρὸς [στάχυς] ἐκ μεγάλων πυρῶν. ξηραινομένης δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. πυρῶν] πυρήνων Photius. 6. ἀγγειῶδές vulg. 8. Θεσμοφοριαζούσαις] V. 516. Ubi Schol. satis laceratus: Θεόφραστος [τὴν προάνθησίν] φησι τῆς πίτυος καὶ τῆς πεύκης. Reliqua tamen vix collatis Scholiis in Pacem expediuntur; quamquam Photius similem fere narrationis ordinem retinuisse videtur. 11. Κυταιίδος] Referendum ad Apollon. II, 399. Cuius Scholiastes ostendit fere haec subiici debuisse, Κύταια γὰρ πόλις [Κολχίδος], abiectis glossis Κύταιον et Κύτη. 14. πλάτος post βάθος omisi cum A. V. Hesychio, Photio et Lex. Seg. Quod Epimerismis debebatur: v. Herodian. p. 73. καὶ περικυτώσαντες] Sic A. V. καὶ περικυτώσαντι B. E. Med. Om. vulg. Qui Küsterum castigavit Gronovius Rec. mutil. p. 33. probabiliter iussit haec ad gl. Κυτώσαντες reiici. Sed nisi firmum exemplum verbi κυτῶ afferatur, equidem studiosos homines crediderim ex v. Τύμπανα petisse dictionem βοείῳ (ταυρείῳ) δέρματι περικυτώσαντες, quam glossae Κύτος ut fit insererent, adiecta interpretatione τὸ κύτος περικαλύψαντες. Itaque scribendum post ἵππων: καὶ Περικυτώσαντες. τὸ κ. περικαλύψαντες. Ταυρείῳ δ. π. 17. Κύτωρις. ὄνομα ποταμοῦ Zon. p. 1265. Κύτωρος scribendum fuisse demonstrant Homerus, Apollonius, alii.

---

optativis tamen Attici gravem accentum ponunt, ῡ producto κύροι dicentes pro κυροίη. hic vero κυροῖ pro indicativo positum est. Κύσον με. Osculare me. Aristophanes *Nubibus*: *Osculare me et dextram porrige.* fidem et foedera datis dextris veteres confirmare solebant. quare senex, ut adolescens fidem ipsi habeat, hanc ab illa fidem accipere cupit. Κύστιν. Urinae receptaculum, pubem, imum ventrem, ventrem, vesicam. Κύτταρος. Glandis operculum, sive id cui glans inclusa est. glandis cellula. vel mali granati primus flos. vel cellula et foramen in favis apum. vel summa coeli pars. dicunt enim coelum esse cavum et convexum, ut putamen ovi. intimus recessus et penetrale. Κύτταρος. Favorum foramina vesparumque cellulae. Theophrastus vero proprie sic appellat primum florem pinus, qui est velut spica parva in frumento prominens. hic arefactus in folliculum abit et decidit. Aristophanes igitur quasi vasculum appellat κύτταρον οὐρανοῦ. idem in *Thesmophoriazusis*: *Parvus penis, tuo persimilis et tortus instar strobili.* Κυταία. Urbs. Et Cytaeidis. Κύταιον. Locus quidam. Κύτη. Nomen urbis. Κύτος. Amplitudo, capacitas, profunditas. *Alveum vero navis contis constravit, ut commodam equis stationem pararet.* Κυτωρίς. Locus maritimus. Κυτώσαντες. Qui cavitatem alvei texerunt. [Et Περικυτώ-

Κυφαλέα.

Ἐπεὶ τάχ' ἂν ἡ πολυκαμπὴς
ἰξὺς κεὶς ἀίδαν ᾄχετο κυφαλέα.

[*κεκυρτωμένη.*]

Κυφαλέος. ὁ κεκυρτωμένος.

[*Κυφανισμός. ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος.*]

Κῦφι. τοῦτο Μάνεθως ὁ Αἰγύπτιος κατεσκεύαζεν· οὐκ οἶδα δὲ τίς ἡ κατασκευασία αὐτοῦ.

Κυφόν. κεκυμμένον. Ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν ἂν γένοιτο. ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐκαταφρονήτων, χρησίμων δέ.

Κυφός. κεκυρτωμένος. Καὶ πάγκυφος ἐλαία, ἡ κατακεκυμμένη. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ κυφὰς καρῖδας· ἀριθμήσει δέ σοι αὐτός.

Κύφωνες. ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ εὔρωσιν ἀνακύψαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;
κύφων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιόν, οἱ δὲ καλιὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφανισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. Ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρ' οὐδὲν ποιήσηται, δεδέσθω ἐν κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν εἴκοσι, ἐπιβρεόμενος μέλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι, ἵνα ἢ μελίτταις καὶ μυίαις δεῖπνον. τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος κατὰ κρημνῶν ὠθεῖσθαι, στολὴν γυναικείαν περιβαλόντας.

Κυψέλη. οἰνηρὸν σκεῦος. Ἅμα τῷ σιδήρῳ καὶ ταῖς οἰνηραῖς κυψέλαις συγκομιζόμενος.

Κυψέλη. κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτός. Αἱ δὲ μέλιτται ἐκπεφωλεύκεισαν ὥς περ ἐν κυψέλῃ τῷ φωλεῷ. τὸ μέλι δὲ ἐλείβετο κατὰ τῶν κεφαλῶν. 406

2. Ἐπεὶ] Phaniae versus Ep. IV, 7. Anthol. Pal. VI, 297. 4. *κεκυρτωμένη*] *κεκυρτωμένος* A. B. V. Med. Itaque haud scio an interpretatio prorsus abiicienda fuerit. Quid quod ipsa glossa *Κυφαλέος* vacillat, quam *V. post *Κυφανισμός* reponat. 6. *Κυφανισμός*] Hesychius rectius *κυφωνισμὸς* per ω: uti etiam Schol. Aristoph. Plut. 476. Vide paulo post v. *Κύφων*. *Küst.* Totum est futile et male conflatum ex Schol. Aristoph. Plut. 476. *Hemst.* Interim uncis notavi. Post h. gl. quae extabant, *Κύφελλα. τὰ νέφη, οἱονεὶ κρύφελλα, τὰ ἀποκρύπτοντα τὴν σελήνην. Ἐτιμήγη δὲ κύφελλα. Καλλίμαχος δὲ τὰ κούφως ἐλαυνόμενα*, quippe descripta e Zon. p. 1270. omittunt A. B. V. E. Cf. Etymol. Gud. p. 356. 8. *Κῦφι*] Vide infra v. *Μάνεθως*, ubi *κυφίον* appellatur, quod hic est *κῦφι*. *Küst.* Conf. Athen. II. p. 66. F. et Iablonski Voc. Aegypt. Opusc. T. I. p. 117. *Gaisf.* Non dubium quin haec ex v. *Μάνεθως* irrepserint; novissima quidem, satis illa stolida, nescit *V. 9. *οὐκ οἶδα*] *ζήτει* A. Mox *κατασκεύη* E pr. 10. *κυφὸν ἂν γένοιτο*] Salmasius de Modo Usur. p. 814. monet legendum esse. *κύφων ἂν γένοιτο*, i. e. *nervus* vel *vinculum ligneum fiat*. Eius verba adduximus supra v. *Ἐκ παντὸς ξύλου*, quem locum confer. *Küst.* Glossam apparet ex illo superiore loco fuisse repetitam. Ceterum *Κυφόν. κεκ.* agnoscit Photius. 11. *κατὰ τό*] *κατὰ* om. A. B. V. Posuit A. in marg. *εὕροι ὁ θεός*: idem in marg. inf. *Κύφωμα, τὸ κύρτωμα, ὅπερ καὶ λόρδωμα λέγεται.* 13. *πάγκυφος ἐλαία*] Aristophanis vox ap. Polluc. VI, 163. fr. 664. 14. *κατακεκυμμένη*] Photius recte *κατακεκαμμένη*. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Asclepiadae XXVIII, 3. Anthol. Pal. V, 185. 15. Edd. *καρίδας*. 16. *Κύφωνες, ξύλα — δεσμίους κύφειν*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 476. *Küst.* Adde Schol. Luciani Pseudolog. 17. et v. *Γραμματοκύφων*. *εἰσὶν*] *ἦσαν* A. V. *ἐσιν* Schol.

3. *καλιόν*] Scribe *καλὸν* per ō, ut apud Scholiastam Aristophanis. *Küst.* *καλιὸν* A. V. Vide Hemsterh. Quae ὁ nesciunt edd. ante Gaisf., servat *V. 4. *λέγεται*] *τάσσεται* A. V. Schol. Illud olim superioribus adhaerebat; sed addendum etiam *δέ*, mox *τῶν* post *πάντων*, firmante Hesychio. Photius: *χρῶνται δὲ ἤδη τῇ λέξει καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν*. 5. *κυφανισμὸς*] Scholiasta Aristophanis loco laudato [et Hesychius] rectius *κυφωνισμὸς* per ω, ut et paulo ante monuimus. *Küst.* 6. *Ἀρχίλοχος*] Fragm. 101. Vide Hemsterh. in Tho. M. p. 140. *Ἀρχίλοχος — ὀλέθριος* om. V. *κύφων εἴρηται*] *εἴρηται κύφων* A. et Schol., unde sumendum *δὲ* post *εἴρηται*. 7. *δεσμοὺς* V. 8. *Ἐὰν δέ τις θρ.*] Fragmentum hoc est pars amplae eclogae, quam Suidas ex Aeliano adducit supra v. *Ἐπίκουρος*: unde pleniorem huius loci sensum pete. *Küst.* Omnia haec om. V. 9. *δεδέσθω*] *δεδέσθαι* B. E. 10. *γάλακτι*] *γάλακτος* A. 12. *κατὰ κρημνῶν ὠθεῖσθαι, στολὴν γυναικ. περιβαλ.*] Supra v. *Ἐπίκουρος* rectius legitur *κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖσθω, στολὴν γυναικείαν περιβληθείς*. *Küst.* *καὶ κρημνῶν* A. 14. *Κυψέλη*] Gl. om. V. *σιδήρῳ*] *σιτηρῷ* commentum Is. Vossii in Hesychium. 15. *συγκομιζόμενον* E. 16. *κυβέρτιον*] Hesychius habet *κύβερτον*. Sed malim *κύβεθρον*. Hesychius suo loco, *Κύβεθρα. τὰ τῶν μελισσῶν*. Subintellige *ἀγγεῖα* vel simile quid. Photius in Lexico: *Κύβεθρον. θήκη μελισσῶν*. Vide etiam Nostrum supra v. *Κύβεθρον*. *Küst.* *Κυβέρτιον* etiam Photius et Lex. Bachm. p. 286. 17. *ἡ ὁπὴ τοῦ ὠτός*] Sic habent omnes editt. sed male. Scribendum enim est *ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτός*, ut recte habet Photius in Lexico inedito. *Küst.* *ὀπὴ* etiam Lex. Seg. *Αἱ δὲ μέλ.*] Locus ut suspicor ex Iamblichi Babyloniacis depromptus: vide quae diximus in v. *Ἀκέραιος*. *ἐκπεφωλεύκεισαν*] *ἐμπεφωλεύκεισαν* Hemsterhusius. Vide Bernardum in Nonn. II. p. 196.

σανιες.] *Cum pellem bubulam circumposuissent.* *Κυφαλέα.* Incurva. *Nam fortasse sinuosus lumbus vel ad Orcum descendisset incurvatus.* *Κυφαλέος.* Incurvatus. [*Κυφανισμός.* Dicitur de suppliciis. id est, malus et perniciosus.] *Κῦφι.* Hoc Manethos Aegyptius confecit. quaenam autem eius conficiendi ratio fuerit ignoro. *Κυφόν.* Incurvum. *Ex omni ligno fiat vinculum ligneum.* de rebus dictum, quae cum speciem habeant contemnendam, tamen utiles sunt. *Κυφός.* Gibbosus. Et *πάγκυφος ἐλαία*, olea penitus incurvata. In Epigrammate: *Et incurvas squillas, quas ipse tibi numerabit.* *Κύφωνες.* Ligna quae cervicibus damnatorum imponuntur, ut de caput erigere possint. Aristophanes *Pluto*: *O tympana et nervi, non feretis opem?* *Κύφων* vero est vinculum ligneum, quod alii quidem *κλοιόν*, alii vero *καλιὸν* vocant. hinc etiam homo malus *κύφων* vocatur: id quod de rebus omnibus molestis et perniciosis dicitur; item *κυφωνισμὸς* de suppliciis. Archilochus etiam hac voce hominem improbum et perniciosum notat. *Κύφων* autem dictus est ab eo quod est *κύφειν*: quod vinctos cernuare cogit. *Si quis vero eo temeritatis processerit, ut legem flocci faciat, prope praetorium per viginti dies nervo vinciatur, nudusque melle et lacte perfundatur, ut apibus et muscis esca fiat. post id autem temporis multebri veste indutus de rupe praecipitetur.* *Κυψέλη.* Vas vinarium. *Una cum ferro et vinariis cypselis comportatus.* *Κυψέλη.* Alveare apum. item foramen auris. *Apes vero in caverna tanquam in alveari favos finxerunt, adeo ut mel in capita de-*

Κυψέλη ἑξμέδιμνος. ἓξ μεδίμνους χωροῦσα. κυψέλη δὲ σκεῦος δεκτικὸν κριθῶν ἢ πυρῶν. οὕτω δὲ εἴρηται διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἕλην· ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. Ἀριστοφάνης·

Ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον
βαλόντος ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ ἑστάθη κολοσσός, ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν. *Κυψέλου δέ φασι τὸ ἀνάθημα,* ὡς Ἀγακλυτὸς ἐν τῇ π' Ὀλυμπιάδι φησὶν οὕτως· Ναὸς τῆς Ἥρας παλαιός, ἀνάθημα Σκιλλουντίων· οὗτοι δέ εἰσιν Ἠλείων. ἔνεστι δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίου. φασὶ γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθίων τυραννεύσειε, τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκατον ἔτος ἀνιερώσειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰσπραξάμενον κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν. Δίδυμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσὸν φησι Περίανδρον, ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους ἐπισχεῖν τοὺς Κορινθίους. καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Καιρῶν β' λέγει οὕτως· Ἕτεροι δ' εἰς ἀνδρωδέστερα καταδαπανῶντες, οἷον στρατιὰς ἐξάγοντες καὶ πολέμους ἐπαναιρούμενοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος. ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον ᾤετο δεῖν τὰ τῶν ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐφόδιον τοῖς ἐπιβουλεύουσιν. ἐοίκασι δὲ καὶ αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ τῶν Κυψελιδῶν κολοσσὸς καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν διάνοιαν. Φέρεται δέ τι καὶ Ἐπίγραμμα τοῦ κολοσσοῦ·

Αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός·
ἑξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.

ὑπὲρ Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικὸς οὕτω προσφέρεται·

Νάξιός εἰμι ἐγώ, παγχρύσιός εἰμι κολοσσός·
ἑξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.

Κυψελόβυστον. τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον.

---

1. *Κυψέλη ἑξμέδιμνος*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 630. 2. *δεκτικὸν*] *δεκτικῶν* A. E pr. Mox *κριθῶν ἢ πυρῶν* dedi cum A. *V. quamquam vulgarem scripturam *πυρῶν ἢ κριθῶν* sequitur Schol. 4. *σκυψελίδα* *V. 5. *ὠσὶ ῥύπος*] Alex. Aphrodis. Probl. 63. et Cassius Probl. 32. *κυψέλην* vocant sordes aurium. *Reines.* Adde Herod. Epimer. p. 73. f. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 631, 32. 7. *ἐμβαλόντες*] *βαλόντες* A. B. E. *V. Ox. Med. id est omnium librorum scripturam reduxi, si forte vestigia rectae lectionis argueret; non enim acquiescimus in illo quod Aristophaneum ferunt *λίθον ἐμβαλόντες*. 8. *Κυψελιδῶν — Πλάτων ἐν Φαίδρῳ*] Platonis verba p. 236. B. *τῶν δὲ λοιπῶν ἕτερα πλείω καὶ πλείονος ἄξια εἰπὼν τῶν Λυσίου παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι.* Ubi quaedam collegit Heindorfius. *Πλάτων* om. Photius. 9. *σφυρήλατος*] *σφυρήματος* V. 11. *Κυψέλου*] *Κυψέλην* B. E. His glossam *Κυψελόβυστον* praefixit *V. Idem mox *Ἀγακλυτόν*. Photius *Ἀγάκλυτος*. 12. *ὃς ἐν*] *ὃς* om. A. B. Med. *ὃς — Ὀλυμπιάδι* om. V. *τῇ π' Ὀλυμπιάδι*] *τῷ περὶ Ὀλυμπίας* legendum cum Photio. Ceterum *ὡς — οὕτως* cum parum recte coniungantur, suspicor scribendum *καὶ Ἀγακλ.* 13. *Σκιλλουντίων*] *Σκιλουντίων* A. E. Med. 14. *χρυσοῦς*] *χρυσὸς* A. Deinde *Κυψέλου*, ut infra, A. 16. *τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθ.*] Aliter rem narrat Aristoteles Oeconom. II. circa initium, quem confer. *Küst.* Vid. Menag. in Laertii locum infra Küstero laudatum I, 96. *τυραννήσειε*] *τυραννεύσειε* A. B. Photius. *τυραννήσει* E.

1. *κατασκευάσαι τὸν κολοσσόν*] Confer Laertium in Periandro, qui aliam causam refert, quare Periander colossum Olympiae fabricaverit. *Küst.* 5. *στρατοὺς* mendum vulg., *στρατιὰς* libri: *στρατείας* Photius. 6. *ἐπαναιρούμενοι*] *ἐπαναιρόμενοι* E. 9. *ἐφόδιον*] *ἐφόδια* Photius. 11. *καὶ πάντα — διάνοιαν* om. V. 13. *Ἐπίγραμμα*] Inter incerta CXCIII. *τοῦ κολοσσοῦ* om. V. 14. *Αὐτὸς ἐγὼ*] *εἰμὶ ἐγὼ* Photius. *χρυσοῦς* om. A. 17. *εἰμὶ ἐγὼ Νάξιος* A. V. E. Med. *εἰμὶ ἐγὼ ναῦος* Photius. 19. *Κυψελόβυστον*] V. Schol. Luciani Lexiph. 1. Gl. om. V. de quo vide sub v. *Κυψελιδῶν*.

---

stillaret. Κυψέλη ἑξμέδ. Cypsela sex medimnos capiens. est autem *κυψέλη* vas, quo triticum vel hordeum continetur: sic dictum quod eius *ἕλη*, id est splendor, sit occultatus. est enim obscurum. differt autem a *κυψελίς*, quae vox sordes aurium significat. Aristophanes: *Nam mihi quoque lapide conjecto sex medimnorum capacem fregerunt cypselam. Κυψελιδῶν ἀνάθημα.* Meminit Plato in *Phaedro.* iuxta Cypselidarum donarium Olympiae stabat colossus malleo fabricatus, non ille a Cypselidis dedicatus. alii vero donarium eum Cypselidarum fuisse aiunt, ut Agaclytus in libro *de Olympia: Antiquum Iunonis templum, a Scilluntiis, colonis Eleorum dedicatum. ibi colossus est aureus, donarium Cypseli Corinthii. tradunt enim Cypselum vovisse, si Corinthi regnum adeptus fuisset, omnium bona post decennium se consecraturum esse; eumque exactis bonorum omnium decimis colossum malleo ductum fabricandum curasse.* Didymus vero tradit colossum a Periandro factum fuisse, ut Corinthiorum luxui et audaciae modum poneret. sic enim Theophrastus libro secundo *de Temporibus: Alii vero pecuniam in res magis viriles impendunt, ut qui exercitus educunt et bella suscipiunt: quemadmodum etiam Dionysius Tyrannus fecit. is enim non solum alienas sed etiam suas opes consumendas esse putabat, ne alios ad insidias sibi struendas invitaret. licet autem colligi tam Pyramides in Aegypto quam Cypselidarum colossum et omnia huiusmodi opera eodem consilio confecta fuisse.* Fertur etiam Epigramma quoddam in colossum hoc: *Ipse ego colossus sum aureus, et malleo ductus. utinam funditus pereat Cypselidarum genus.* Apellas autem Ponticus Epigramma hoc ita profert: *Naxius sum ego et totus ex auro fabricatus colossus. utinam funditus pereat Cypselidarum genus. Κυψελόβυστον.* Sordibus tectum.

Λ.

Λάας. λίθος. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Πολυτρήτου τ' ἀπὸ πέτρης
λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆγε γένυν καλάμου.

Λάας. λίθος. καὶ λάου, λίθου. ἀπὸ τῆς λάος εὐθείας, γενομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λᾶος.

Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς.
Λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
λάου βραχὺς ὀκλάσας.

4407 ‖*Λαβαῖς. ἐπαφαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεσι. Λαβὰς δὲ ἀμφιστόμους, τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος, ἤτοι τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐστομωμένας· ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι· ἢ τὰς πρόσωπά τινα θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας.*

Ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
τουτέστιν, ἔρεψον καὶ τῶν κρατήρων τὴν κεφαλήν.
Ὅτι Βαγώας ὁ Αἰγύπτιος ἔσφαξεν Ὄχον τὸν Πέρσην, καὶ τὰ μὲν κρέατα ἔφαγε, τὰ δὲ ὀστέα μαχαιρῶν εἰργάσατο λαβάς. Καὶ αὖθις· Λαβαὶ φιλοσοφίας ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρική.

Λαβεῖν τιμωρίαν. ἐκδικηθῆναι.

Λάβη. αὐθυπότακτον.

Λαβίνιος. ὄνομα κύριον.

Λαβραγόρην. σφοδρῶς δημηγοροῦντα.

Λάβραξ. εἶδος ἰχθύος. Καὶ παροιμία· Λάβρακας Μιλησίους. τὴν δὲ προσηγορίαν πεποίηται, διότι κέχηνεν αὐτοῦ τὸ στόμα, καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει· ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἁλίσκεται. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακες καὶ πλεῖστοι. Μίλητος δὲ πόλις Ἀσίας, ἔνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες, διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ Μιλησίοις.

Λαβρότατος.

Λαβρώνιον. εἶδος ἐκπώματος. Καὶ Λαβρώνιος.

Λαβύρινθος. κοχλιοειδὴς τόπος· λέγεται δὲ

---

1. *ἐν Ἐπιγράμμασι*] Iuliani Aegypt. X, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 67. *Ἐπιγράμμασι* etiam *V. 4. *Λάας*] V. vel Crameri Anecd. II. p. 388. 6. *Λᾶος ὑπαὶ ῥιπ.*] *λ. ὑπὸ ῥ.* Hom. Il. *μ'*. 462. item Schol. Soph. 7. *Λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου λ.*] Sophoclis Oedip. Col. 196. *λέχριος* A. *λέγχρεος* *V. 9. *Λαβαῖς*] Cf. Schol. Luciani Hermot. 73. 10. *Λαβὰς δὲ ἀμφιστόμους*] Ex Schol. Sophoclis in eum locum qui subsequitur Oedip. Col. 473. 14. *κρᾶτ' ἔρεψον*] *κατέρεψον* A. B. V. E. Med. *τὴν κεφαλὴν τῶν κρατήρων*] *τῶν κρατήρων τὴν κεφαλήν* A. V. Schol. 16. *Βαγώας*] Vid. Aelian. V. H. VI, 8. qui refert Artaxerxem Ochum a Bagoa *ἀναιρεθέντα καὶ κατακοπέντα ταῖς αἰλούροις παραβληθῆναι*, et Scheffer. Suid. in *Ὄχος*. *Hemst.* *Ὅτι* tacite Gaisf. 18. *Λαβαὶ φιλοσοφίας ἀριθμ. καὶ γεωμ.*] Laertius in vita Xenocratis, sect. 10. *Πρὸς δὲ τὸν μήτε μουσικὴν μήτε γεωμετρίαν μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκότα, βουλόμενον δὲ παρ' αὐτὸν φοιτᾶν· Πορεύου, ἔφη· λαβὰς γὰρ οὐκ ἔχεις φιλοσοφίας.* Küst.

2. Om. vulg. 4. *Λαβραγόρην*] Est vox Homerica Il. *ψ'*. 479. quam vetus Scholiasta ibi exponit, *προπετῆ ἐν τοῖς λόγοις. τουτέστι λάβρον καὶ θρασύν.* Küst. Adde Zon. p. 1279. *σφοδρὸν* A. *δημηγοροῦντα* etiam Photius. *δημογοροῦντα* Lex. Seg. 5. *παροιμία*] *ἐπὶ τῶν λαιμάργων*, quae Arsenius habet p. 330. 6. *τὴν δὲ προσηγορίαν*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 360. Cf. Athen. VII. p. 310. sq. 10. *Μίλητος δὲ — γίνονται λάβρακες*] Recens annotatio, quam Arsenius et Schol. ignorant. 12. *τὴν* om. *V. et Arsenius. 16. *Λαβρώτατος*] Pearsonus ad oram Suidae sui hic notaverat, in MS. Florentino post *λαβρώνιος* [ut apud Hesychium] addi *σφοδρότατος*. Küst. *Λαβρότατος* A. B. V. 17. *Λαβρώνιον. εἶδος ἐκπ.*] De hoc poculi genere vide Athen. lib. XI. p. 486. Küst. Immo p. 484. Mox *καὶ λαβρώνιος* om. A. *ὁ λαβρώνιος* eiusdem vasis nomen firmat comicorum usus ab Athenaeo demonstratus. Cf. Schol. Clem. Alex. p. 121. 19. *κοχλοειδὴς* A. et Photius corr., item Etym. Gud. p. 359. f. Sed *κοχλιοειδής* (v. Zon. p. 1280. et Hesych.) satis vindicavit Schaeferus in Argum. Soph. Trachiniarum. Mox *λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀφύκτων λόγων* Etym. M. p. 554. sive Cram. Anecd. II. p. 385. f.

Λάας. Lapis. In Epigrammate: *Et lapidem a petra foraminibus plena avulsum, qui obtusum calami rostrum acuebat.* *Λάας*. Lapis. Et *λάου*, lapidis; ab recto *λάος*, qui formatus est a genitivo *λᾶος*. *Ab iactu lapidis. — Oblique stans ad extremum lapidem, genibus parumper flexis.* *Λαβαῖς*. Manubriis, ansis, incusationibus. *Λαβὰς ἀμφιστόμους*, ansas crateris, utrimque in acutum desinentes, vel quae sunt ab utraque oris parte, vel quae utrimque ferarum facies habent. *Quorum caput tege et ansas ancipites. — Bagoas Aegyptius Ochum Persam iugulavit, eiusque carnes comedit, ex ossibus autem gladiorum manubria fecit.* (Et iterum: *Philosophiae ansae sunt arithmetica et geometria.* *Λαβεῖν τιμωρίαν*. Sumere poenas. *Λάβη*. Subiunctivus absolutus. *Λαβίνιος*. Nomen proprium. *Λαβραγόρην*. Effuse loquacem. *Λάβραξ*. Lupus, piscis genus. hinc proverbium: *Labraces Milesios*. sic autem appellatus est piscis, quod os eius hiat, et praedam rapide avideque deglutit. unde facile capitur. in urbe autem Asiae Mileto maximi et plurimi huiusmodi pisces gignuntur, propter lacum, qui ibi in mare exit. pisces enim aqua dulci gaudentes in lacum ex mari ascendunt, eamque ob causam apud Milesios frequentes sunt. *Λαβρότατος*. *Λαβρώνιον*. Genus poculi. item *λαβρώνιος*. *Λαβύρινθος*. Locus co-

ἐπὶ τῶν φλυάρων· παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν, ἢ παρὰ τὸ πολλοῖς λόγων κύκλοις κεχρῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν Ἀντριάδων Νυμφῶν ἀνάθημα·

Εἰν ἁλὶ λαβύρινθε, τύ μοι λέγε, τίς σ' ἀνέθηκεν
ἀγρέμιον πολιῆς ἐξ ἁλὸς εὑράμενος;

Λάγανα. πλακουντάρια, ὡς καπυρώδη· παρὰ τὸ λαγαρόν. καί·

Λαγαριζόμενον καὶ τρώγοντα τὸ μηδέν.

Καὶ Λαβὶδ θύσας ἐπὶ τῇ τῆς κιβωτοῦ μεταθέσει, γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι καὶ νηπίοις διέδωκε κολλουρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ λαγανιστὸν καὶ μερίδα θύματος.

4108 ‖ Λαγαρόν. ὑπόκενον. Ἐμηχανῶντο δὲ ὅσα λαγαρότητι ἢ ἀπαλότητι πρὸς τὰς τοξείας ἀντήρκει. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ λαγαρὸν δειρῇ δέρμα περικρέμαται.

καὶ αὖθις·

Σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδάκων λαγαρὸν ποπάνευμα πρόκειται.

Λαγαριζόμενον. Ἀριστοφάνης·

Ὡς ἤσθηνται τὸν σύρφακα . . .
ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

Λάγειον αἷμα. τὸ τοῦ λαγωοῦ.

Λαγίδης. ὁ τοῦ λαγωοῦ.

Λαγίσκα. ἑταίρα τις, ἧς Λυσίας μνημονεύει.

Λαγνεία. πορνεία.

Λάγνης. ἀρσενικῶς, ἀντὶ τοῦ λάγνος.

Λάγνος. πόρνος, αἰσχρός, κατωφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Λαγόβαρδος. ἐθνικόν.

Λαγόβιος. ὄνομα κύριον.

Λαγόνος.

Λαγορία. ὄνομα πόλεως.

---

1. *παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν* | Haec etymologia est inepta et merito explodenda. *Küst.* Seqq. desunt Photio. Aliud quid produnt loci, quos Iacobs. in Anthol. T. XII. p. 180. collegit. 2. *πολλοῖς — κύκλοις* | πολλοὺς — κύκλους B. E pr. *V. Lex. Coisl. ap. Montfaucon. p. 235, attulit Gaisf. Adde Tzetzae Exeg. in Il. p. 12. Nihil mutat Hesychius. 5. *Εἰν ἁλὶ λαβ.*] Theodoridae Ep. II, 1. Anthol. Pal. VI, 224. 8. *Λάγανα* | Priores edittt. habent *λάγαρα*. At MSS. Pariss. itemque Photius in Lexico et Hesychius *λάγανα*: quod praeferendum putavi. *Küst.* *ὡς καπυρώδη* | Hesychius habet [cum Lex. Bachm. p. 287. idemque mendum tollendum ex Schol. Aristoph. Acharn. 1091.] *ὡς πυρώδη*, eodem sensu. Portus legendum putabat *ὡς παπυρώδη*: sed frustra. Lectio enim vulgata Suidae, quam etiam confirmat Photius in Lexico inedito, recte se habet. Erant namque *λάγανα* placentae in sartagine frixae, ut ex Hesychio discimus: quas proinde recte quis *καπυρώδεις*, i. e. *ferventes*, dixerit. *Küst.* *καπυρώδη* A. *παπυρώδη* firmat Etym. Gud. p. 360. Obest tamen *λάγανον τὸ καπύριον* Pselli in Boisson. Aned. III. p. 222. 9. *λαγαρόν* | *λαγαρί* A. *λαγαρὸ* B. V. Med. *λαγαρῦ* E. Lectio suspecta. 10. *Καὶ λαγαρυζόμενον*] Aristoph. Vesp. 672. *Ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.* Vide ibi interpretes. *Küst.* *λαγαριζόμενον* A. B. quod praeferendum duxi. *λαγυρίζοντα* V. Ceterum dubites huncine an posteriorem in locum Aristophanei dicti memoria sit a studiosis invecta. 11. *Καὶ Λαβὶδ θύσας ἐπὶ τ.* | Historia extat II. Sam. c. VI. *Küst.* 12. *κολλουρία δ' ἄρτου*] Scribe *κολλουρίδα ἄρτου* vel *κολλυρίδα*: ut habent LXX Interpr. loco laudato. *Küst.* *κολλουρίδ'* A. V. Scripsi *κολλουρίδα* cum *V. 13. *λαχανιστόν*] Vel scribe, *λάγανον ἀπὸ τηγάνου*, ut habent LXX Interpr., vel *λάγανον τηγανιστὸν* ut Iosephus. [VII, 4, 2.] *Küst.* *λαγανιστὸν* A. B. V. E. Gaisfordus probabiliter ex Iosepho *λάγανον τηγανιστὸν* reponi iussit. 16. *ἀπαλότητι* | Sic habent 2 MSS. Pariss. At priores edittt. [et E.] minus recte, *ἀπλότητι*. *Küst.* Orationem tamen non adducor ut pro integra habeam. 17. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic etiam *V.) Pauli Silentiarii X, 6. Anthol. Pal. V, 264.

2. *Σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδ.*] Philippi Thessal. Ep. X, 3. Anthol. Pal. VI, 231. 4. *Λαγαρυζόμενον*] Λαγαριζόμενον A. et ut Gaisf. putat V. Vide supra v. *Λάγανα*. *Ἀριστοφάνης* | Vesp. 693. sq. Eadem in gl. *Τραγαλίζοντα* traducta sunt. Prior versus, partim comparata v. *Ἀποθηνται*, sic complendus: *οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἤσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον.* 6. *κιθαρίου*] *κηθαρίου* V. Mox *ἐκτραγαλίζοντα* B. E. omisso *καί*. 8. Zon. p. 1288. 9. *Λαγίδης*] Si Theocritum respexit XVII, 14. reponendum fortasse *Λαγοῦ* pro *λαγωοῦ*. In Schol. ad eum locum unus saltem MS. pro *Λαγοῦ* praebet *λαγωοῦ*. Zonaras: *Λαγίδα: ὁ τοῦ Λαγοῦ παῖς.* [Ubi *Λαγίδης* legendum vel cum Cram. Anecd. II. p. 235.] In Suida *Λαγοῦ* reponit Tittmannus. *Gaisf.* *Λαγιδεὺς* scribendum esse monuimus in v. *Ἀλεκτορίδες*: id quod praecepit Huschkius Anall. critt. ad Anthol. p. 102. 10. *Λαγίσκα*] Athenaeus p. 570. *Toup.* MS. Lysiae locus extat apud Athen. p. 586. E. *τις ἦν ἧς μνημονεύει Λυσίας*] *τις. Ἀναίας μνημονεύει* A. *τις, ἧς Ἀναίας μνημονεύει* *V. Phot. et Harpocratio Pal. 12. *ὁ λάγνος*] ὁ om. A. Cf. v. *Καταπύγων* et Lobeck. in Phryn. p. 184. 15. Immo *Λαγγόβαρδος* cum Zon. p. 1280. Cf. v. *Λογγίβαρδος*. 16. Eandem glossam *V. repetit post v. *Λαγώδιον*. 17. Om. vulg. 18. *Λαγορία*] *Λαγαρία* Steph. Byz.

---

chicae instar tortuosus. dicitur etiam de garrulis, quasi qui ianuam non recipiant. vel quod multis verborum ambagibus utuntur. item vocatur cochlea, quae Nymphis Antriadibus dedicata erat: *Cochlea marina, die mihi, quis te praedam ex cano mari captam dedicavit?* *Λάγανα*. Placentae ferventes, tractae similes. dictae de tenui forma. *Et laganis vescentem et ciborum fumos comedentem.* † *Et David propter arcae translationem sacrificio peracto, feminis et viris et pueris distribuit parvos panes et eschariten et placentas in sartagine frixas et frustum victimae immolatae.* *Λαγαρόν*. Inane. *Talia vero excogitabant, quorum levitas et mollities sagittis resistere posset.* Et in Epigrammate: *Et tenuis circa collum pellis pendet.* Et in alio Epigrammate: *Tibi enim super assulas tenuis placenta proponitur.* *Λαγαριζόμενον*. Aristophanes: *Ut senserunt plebeculam ex acetabulis genio indulgentem et nihilo vescentem.* *Λάγειον αἷμα*. Leporinus sanguis. *Λαγίδης*. Leporis catulus. *Λαγίσκα*. Meretrix quaedam, cuius meminit Lysias. *Λαγνεία*. Impudicitia. *Λάγνης*. Est generis masculini, id quod *λάγνος*. *Λάγνος*. Cinaedus, impudicus, in venerem pronus. *Λαγόβαρδος*. Longobardus, nomen gentis. *Λαγόβιος*. Nomen proprium. *Λαγόνος*. *Λαγορία*. Nomen urbis.

Λάγος. ὄνομα κύριον. ὃς Ἀρσινόην ἔγημε τὴν Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος μητέρα. τοῦτον δὲ τὸν Πτολεμαῖον οὐδέν οἱ προσήκοντα ἐξέθηκεν ἄρα ὁ *Λάγος* ἐπ' ἀσπίδος χαλκῆς. διαῤῥεῖ δὲ λόγος ἐκ Μακεδονίας, ὃς λέγει ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα, ἀποστέγειν αὐτοῦ καὶ τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα, καὶ ὅτε ὗοι τὸν πολὺν ὑετόν· τούς γε μὴν ἀγελαίους φοβεῖν ὄρνιθας, διασπᾶν δὲ ὄρτυγας, καὶ τὸ αἷμα αὐτῷ παρέχειν τροφὴν ὡς γάλα.

Λαγωβολεῖον. ἐν ᾧ τοὺς λαγωοὺς ἀγρεύουσι.

Λαγώδιον.

Λαγῷ πεινῶντι καὶ πλακοῦντες εἰς σῦκα. Παροιμία πρὸς τοὺς τὰ ἐν ἀνάγκῃ πολυτελῆ λογιζομένους.

Λαγὼς καθεύδων. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. λέγεται καὶ λαγώς, λαγωοῦ. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, οὐτάοντα λαγών.

Λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν. παροιμία. δειλὸν γὰρ τὸ ζῷον ὁ λαγώς. ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγὼς ἐλέχθη· καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν. παροιμία δέ τίς ἐστιν, ὁ λαγὼς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς, καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων τατομένη. καὶ παροιμία, ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών, ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων. οἱ γὰρ Καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες καὶ λαγωοὺς οὐκ ἔχοντες, ἐπηγάγοντο· οἱ πολλοὶ γενόμενοι ἐλυμαίνοντο τοὺς καρπούς.

Λαγῴοις. τοῖς τοῦ λαγωοῦ κρέασιν. Ἀριστοφάνης·

Ἐξ ὧν δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἐν λαγῴοις
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν.

Λάγυνος. ὁ πανδεκτικός.

Λάγυνος.

Κύπριδι κεῖσο, λάγυνε μεθυσφαλές, αὐτίκα δῶρον
κεῖσο, κασιγνήτη νεκταρέης κύλικος
βακχείας, ὑγρόφθογγε, συνέστιε δαιτὸς ἐΐσης,
στειναύχην, ψήφου συμβολικῆς θύγατερ,
ἑνητοῖς αὐτοδίδακτε διήκονε, μύστι φιλούντων
ἡδίστη, δείπνων ὅπλον ἑτοιμότατον.

Λάδωνος. Ποταμὸς Ἀρκαδίας.

[*Λάειν.* βλέπειν. Καὶ ἀλαός, ὁ τυφλός.]

Λάειος φόνος. ὁ τοῦ Λαΐου.

---

3. *ἐξέθηκεν ἄρα ὁ Λαγος*] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. [et E.] corrupte, *ἐξέθηκεν ἄρα, ὡς λόγος.* *Küst.* 4. *ὁ λόγος*] *ὁ* om. A. V. 6. *ὑποτείνοντα*] Potius *ὑπερτείνοντα.* Si enim alas substravit, quomodo se in sublime levare et ab infante radios solis arcere potuit? *Küst.* *ἑαυτὸν αἰωρ.*] *ἑαυτὸν ἀπαιωροῦντα* legitur in v. *Ἄκρατον.* 7. *τὴν*] *καὶ τὴν* A. V. *ὗει*] *ὗοι* A. V. 9. *δὲ* om. V. 13. Displicet dictio *εἰς σῦκα.* 14. Qui legebatur post *λογιζομένους* versus Astrampsychi, *Φανεὶς ὁ λαγὼς δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους*, ab A. in marginem coniectus, eum delevi cum V. 17. *καθεύδειν*] *ἢ πανουργευομένων* add. Arsenius p. 330. 19. *Τὸν ταχύπουν*] Distichum Meleagri CXX, 1. Anthol. Pal. VII, 207. 21. *λαγών*] *λαγώνα* A. V. E. Med. 23. *ὁ* ante *Ῥηγῖνος* om. Arsenius p. 331. 24. *καὶ*] *καὶ γὰρ* A. V. Photius et Arsenius. Ceterum cf. v. *Ῥηγίνους* et Hesychius. 25. *τὸν*] *τὴν* A. B. V. E. Photius.

6. *γινόμενοι*] *γενόμενοι* A. B. Id reposui vel cum v. *Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών.* 8. *Λαγῴοις. τοῖς τοῦ λαγοῦ κρ.*] Vide Casaub. in Athen. lib. IX. c. 14. *Küst.* Adde Pierson. in Moer. p. 247. *λαγοῦ*] *λαγωοῦ* dedi cum A. V. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 707. (729.) *Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις Καὶ στεφάνοισι παντοδαποῖσι.* *Küst.* Bis adieci *ν* paragogicum. 10. *Ἐξ ὧν — μυριάδες*] *ἔξω — μυριάδων* V. Quorum in *ἐξ ὧν* sive *ἔξω* nihil nisi *Σφηξί* latet. 15. *Κύπριδι κεῖσο*] Epigramma Marci Argentarii XXI. Anthol. Pal. VI, 248. 17. *κεῖσο* om. A. B. V. E. Med. 23. *Λάδων*] *Λάδωνα* A. V. id est *Λάδωνος.* Quod recepi: vide vel gl. *Μαίονος.* 24. *Λάειν*] Deest gl. V. quam cum probabile sit ex v. *Ἀλαός* traductam fuisse, notandam putavi. 25. Immo *Λαίειος.* Cum hac glossa *V. coniunxit inferiora, *Λάϊος. ὁ Θηβαίων βασιλεύς*, omissis *ἐν τῷ Οἰδίπους.*

Λάγος. Nomen proprium viri, qui Arsinoen, Ptolemaei Servatoris matrem, uxorem duxit. *Hunc Ptolemaeum Lagus, quasi ex se non genitum, in aereo clipeo exposuit. inter Macedones vero fama vulgavit, aquilam accessisse, alisque se levantem expansis et nimium solis ardorem ab eo prohibuisse, et cum plueret pluviam; aves quoque rapaces ab eo abegisse, coturnices vero dilacerasse, earumque sanguinem ut lac ei praebuisse.* *Λαγωβολεῖον.* Pedum, quo venatores venantur lepores. *Λαγώδιον.* *Λαγῷ πειν. Lepori esurienti etiam placentae sunt ficuum loco.* proverbium de iis dictum, qui necessariis summum pretium statuunt. *Λαγὼς καθεύδων.* Lepus dormiens. de iis qui se dormire simulant. dicitur etiam *λαγώς, λαγωοῦ.* Et in Epigrammate: *Me catulum adhuc velocem, matris ab ubere raptum, auritum leporem.* *Λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν. Lepus pro carnibus.* proverbium. lepus est enim animal timidum. unde Rheginus dictus est lepus; et Rheginos Comici propter timiditatem ridebant. proverbium igitur est: *Lepus de carnibus currit*: quod dicitur de iis, qui de vita periclitantur, deque ea conservanda summo studio laborant. Et aliud proverbium: *Carpathius leporem.* quod dicitur de iis, qui malum ipsi sibi arcessunt. Carpathii enim cum insulam incolerent, neque lepores haberent, eos aliunde importarunt: qui aucto tandem numero fruges laeserunt. *Λαγῴοις.* Carnibus leporinis. Aristophanes: *Duo myriades popularium laute viverent, leporinis carnibus vescentes, et coronis omnis generis redimiti.* *Λάγυνος.* Lagena. *Λάγυνος.* [Epigramma:] *Veneri iamiam donarium, dicata sis, lagena vino inebrians; soror calicis nectarei et Bacchici; vini infusi sonum reddens; contubernalis et comes convivii aequalis; angustum guttur habens; calculi symbolici filia; mortalium ministra a te ipsa edocta; amantium socia suavissima; coenarum instrumentum expeditissimum.* *Λάδωνος.* Arcadiae fluvius. *Λάειν.* Videre. Et *ἀλαός*, coecus. *Λάειος φόνος.* Laii caedes.

Λάιγγες. οἱ μικροὶ λίθοι.

Λάϊνον ἔσσο χιτῶνα. λιθόλευστος ἐγεγόνεις.

[*Λάιος.* ὁ Θηβῶν βασιλεύς. ἐν τῷ Οἰδίπους.

Λαΐς, Λαΐδος. ἡ ἑταιρίς. ἔστιν ἐν τῷ Χελώνη.]

Λάθε βιώσας. Τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος ἔργῳ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λάθε βιώσας· ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμ' ἂν εἰδέναι οἷον λέγω.

Λαθικηδέα μαζόν. λήθην κήδους τῷ παιδὶ ἐμποιοῦντα.

Λαθικηδής. ὁ λήθην κακῶν ποιῶν.

Λάθωμαι. γενικῇ.

Λαθραίως, καὶ λαθρηδά, καὶ λαθρηδόν. ἀντὶ τοῦ κρύφα.

Λακάνη. τὸ μὲν κοινὸν λακάνη· παρὰ τὸ λά ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνειν. πλατὺ γάρ. τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη.

Λάκαινα κύων. Σοφοκλῆς·

Κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὐρινος βάσις.

Λάκαιον ὕδωρ. τὸ ἀπὸ λακαίνης.

Λακεδαίμονος.

Ἄλλη Λακέρεια. ὄνομα πόλεως. 410

Λακέρυζα κορώνη. ἡ μεγάλα κρώζουσα.

Λακερύζεσθαι. λογοποιεῖσθαι, ἢ λοιδορεῖσθαι.

Λακίδας πεπλωμάτων. τὰ διερρωγότα ἱμάτια, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Λακιδέας. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ Λακιδέας περίφευγε.

---

1. *Λάιγγες* | Od. ε'. 433. 2. *Λάϊνον ἔσσο χιτ.* | Respexit Suidas ad locum illum Homeri Il. γ'. 57. *Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, κακῶν ἕνεχ' ὅσσα ἔοργας.* Vetus Scholiasta *λάϊνον χιτῶνα* ibi exponit, *τὸν θώρακα ὡς λίθος ἀκληρὸν καὶ ἀτιγανόν. ἄρρηκτον. ἄθρανστον.* Sed interpretatio ista parum facit ad mentem poetae, quam melius mihi declarare videtur Suidas, qui verba ista de lapidatione intelligit. Apud Graecos enim qui re aliqua circumdatur et operitur, eleganter eam *induere* dicitur: quo sensu mortui qui sepeliuntur terram inducre dicuntur. Hesychius: *Ἐπίδυσασθαι γῆν, ταφῆναι.* Sic aquam induere dicuntur qui aquam subeunt, et in ea se condunt. Apollonius Rhodius I, 1326. de Glauco: *Κῦμ' ἀλίαστον ἐφύσσατο, νειόθι δύψας.* Proprie *fluctus induit*: id est, mare subiit. Plura exempla brevitatis gratia adducere supersedeo. *Küst.* Vide Valck. in Herod. VII, 139. Blomf. in Aesch. Agam. 845. 4. *Λαΐς* | Gl. om. A. habet tamen *Λαΐδος* in marg. Quattuor novissimas voces om. *V. Item cancellis sepsi. „Capta urbe Hyccaris in Sicilia adhuc puella in Peloponnesum Corinthum est delata Ol. XCII. Plutarch. Nic. 15. Athen. XIII. p. 588. Synes. Ep. 3. Schol. Aristoph. Plut. Pausan. Corinth. 2." *Reines.* 6. *Τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ βεβ.* | Locum hunc ex Paris. A. emendavi, qui in prioribus edit. [et B. E.] male sic legitur et distinguitur: *Τοῦτο ἐν παροιμίᾳ λέγεται. εἰωθότος ἔργῳ καὶ* etc. Lectionem codicis confirmat ipse Suidas infra v. *Σαραπίων*, ubi locus hic repetitur. *Küst.* Locus mutilus est, atque ita scribendus: *Τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λάθε βιώσας· ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων, οὔτε τῶν νεωτέρων οὔτε τῶν πρεσβυτέρων, ἐλπίσαιμι ἂν εἰδέναι οἷον λέγω.* Ita enim legitur apud ipsum Suidam v. *Σαραπίων*, ubi auctior atque emendatior extat hic locus. Sunt autem verba Damascii in vita Isidori, ut recte vidit Küsterus, de Sarapione, viro optimo et vere antiquissimo. Respexisse autem videtur Damascius, quod nemo vidit, ad Marinum in vita Procli c. 15. *Καὶ ταῦτα πάντα δρῶν καὶ κατὰ ταῦτα ζῶν τοσοῦτον ἐλάνθανεν, ὅσον οὐδὲ οἱ Πυθαγόρειοι, τὸ λάθε βιώσας παράγγελμα τοῦ καθηγεμόνος ἀσάλευτον φυλάττοντες. Tomp.* 8. *τότε* om. V. 9. *εἰδέναι* om. E. 11. *Λαθικηδέα μαζόν* | Hom. Il. χ'. 83. *τὸν* ante *λαθικηδέα* habet A. *κήδους* | *λύπης* A. *δόκης* B. E. Med. *δέκης* *V. *ιῶν κακῶν* Hesychius. 13. *ἐμποιῶν* | *ποιῶν* dedi cum A. B. V. *ποιούμενος* Zon. p. 1281. 14. Om. vulg. Siletur *V.

1. *Λακάνη* | Schol. Aristoph. Av. 1142. *Hemst.* Glossam omissam B. E. invexit Aldus; eademque infra repetebatur sub v. *Λεκάνη.* 4. *Σοφοκλῆς*] Ai. 8. 6. *Λακαίον ὕδωρ. τὸ ἀπὸ λακ.* | Scribendum puto, *Λακκαῖον ὕδωρ. τὸ ἀπὸ λάκκου. Küst.* Zonaras p. 1288. *Λάκκαιον ὕδωρ.* Apparet sinceram vocem a praegresso *Λακαίνης* haustam fuisse. Ceterum exempla v. *Λακκαῖον* praebet H. Steph. Ind. Thes. *τὸ* om. V. 7. Post *Λακεδαίμονος* quae extabant, *καὶ Λακεδαιμόνιοι. ἐν τῷ Λάϊς καὶ Ἀριστοφάνης*, delevi cum A. V. 8. V. Zon. p. 1284. et Crameri Anecd. II. p. 236. f. Glossam *V. post v. *Λακερύζεσθαι* collocavit. 9. *Λακέρυζα* | Hoc epitheto cornicem insignit Aristoph. Av. 610. ad quem locum Suidas fortasse respexit. *Küst.* Hesiod. γ' *Ἔργ.* 745. *μεγάλως*] *μεγάλα* V. Photius, Lex. Bachm. p. 287. Hesych. *μ* A. *μέγα κράζουσα* Schol. Platon. p. 428. *κράζουσα* item E pr. Phot. Lex. Seg. Hesych. 13. *παρὰ Ἀριστοφάνει* | Acharn. 422. (398.) sed ubi legitur *Λακίδας πέπλων. Küst.* Accedit *πέπλων λακίσματα* Eurip. Troad. 497. Attigit Wessel. in Diod. XIV, 72. *Ἀριστοφάνη* Med. 14. *Λακιδέας* | Infra v. *Φρῦνος* Suidas | in edd. vett. | habet *Λαδικέας*: quam lectionem confirmat Synesius Epist. CXXVII. qui eundem versum hexametrum adducit, addito hoc pentametro: *Καὶ κύνα λυσσητῆρα καὶ πάλι Λαδικέας.* Est autem *Λαδικέας* nomen gentile, a recto *Λαδικεύς*, ut patet ex dicto loco Synesii, qui Epigramma hoc affert, ut Euthalium quendam Ladicensem perstringat, cuius frandes

---

Λάιγγες. Parvi lapides. *Λάϊνον ἔσσο χιτῶνα.* Lapideam induisses tunicam. id est, lapidibus obrutus esses. [*Λάιος.* Laius, Thebarum rex. Vide sub voce *Οἰδίπους.* *Λαΐς.* Nomen meretricis. Vide sub v. *Χελώνη.*] *Λάθε βιώσας. Proverbium illud, quod vulgo circumfertur, Latenter vive, opere ipso ita confirmavit, ut neminem hominum tum viventium ac ne seniorum quidem putem novisse eum, quem dico.* *Λαθικηδέα μαζόν.* Mammam, quae infanti doloris oblivionem affert. *Λαθικηδής.* Malorum oblivionem afferens. *Λάθωμαι.* Aptum genitivo. *Λαθραίως, λαθρηδά, λαθρηδόν.* Occulte. *Λακάνη.* Sic secundum dialectum communem dicitur: a particula *λα*, quae vim habet intendendi, et verbo *χαίνειν*, hiare. est enim vas latum. Attici vero dicunt *λεκάνη.* *Λάκαινα κύων.* Sophocles: *Tanquam Lacaenae canis ingressus sagacitar odorantis.* *Λάκαιον ὕδωρ.* Aqua cisternina. *Λακεδαίμονος.* *Λακέρεια.* Nomen urbis. *Λακέρυζα κορώνη.* Crebro crocitans cornix. *Λακερύζεσθαι.* Garrire, vel conviciari. *Λακίδας πεπλωμάτων.* Laceras vestes: apud Aristophanem. *Λακιδέας.* In Epigrammate: *Aspidem, rubetam, serpentem et La-*

Λακίνιον. ὄρος Κρότωνος. Καὶ Λακινία, τόπος.

Λάκισμα. σχίσμα. Εὗρον τὸν χιτῶνα ἠμαγμένον καὶ λελακισμένον. ἀντὶ τοῦ ἐσχισμένον.

Λακίσματα μελῶν. τὰ τῶν σαρκῶν ἀποσχίσματα. Καὶ αὖθις· Εἶτα οἱ Τοῦρκοι περιέφερον τὸ φυλλῶδες τοῦ λιβάνου τῇ φλογὶ λακιζόμενον.

Λακκόπλουτον. Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ξέρξην ἡττηθέντα ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν· ἐσταθμευκότος δέ τινος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος, τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, ἐμβαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντος ὕστερον ἀνασώσειν ἐπανελθόντας. οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν.

Λακκόπρωκτος. Ἀριστοφάνης·

Ὦ λακκόπρωκτε. Πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;

Λάκκος. Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά· καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν.

Λάκκος. ὁ θάνατος· ἐπειδὴ λάκκῳ παραπλησίως ὁ τάφος ὀρύττεται. Λαβίδ· Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Καὶ τοὺς μεγάλους κινδύνους οὕτως ἔθος ὀνομάζειν τῇ θείᾳ γραφῇ. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας.

Λακωνίζω. τὰ τῶν Λακώνων φρονῶ. Οἱ μὲν ἠττικίκασιν, οἱ δὲ λελακωνίκασιν. Λακωνίζειν δέ, παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

Λακωνικαί. ἀνδρεῖα ὑποδήματα.

Ποῦ τὸ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικαί;

---

et imposturas ibi describit. Indo autem suspicor ipsum Synesium Epigrammatis huius auctorem esse: a quo proinde locum hunc Suidas sumpserit; quem et multa alia ab eodem fragmenta mutuatum esse passim in notis nostris monemus. *Küst.* Λαδικέας B.E. Vid. Epigr. inc. CCCXCIII. b.

1. *Λακίνιον*] Vide vel Eust. in Dionys. 371. *Λακινία, τόπος*] Error grammatici, qui forte templum *Ἥρας Λακινίας* (v. Annot. in Dionys. p. 613.) vidisset memorari. *Λακινία* posuit gramm. Crameri Anecd. II. p. 236. 3. *Λάκισμα. — ἐσχισμένον*] Sic A. B. V. Med. et fere E. *Λακίσματα μελῶν· τὰ τῶν σαρκῶν ἀποσχίσματα* (*ἀποσχίσμα* Ald.). *Εὗρον — ἐσχισμένον. Λακίσματα* (hoc om. Küst.) *καὶ αὖθις· εἶτα* Aldus cum sequacibus. Apparet autem ordinem exemplorum perversum esse, quae muniendo *λακίζω* debuerint inservire. Huius verbi nihil fere superesse videtur praeter formas participiorum et adiectivum *λακιστός*, quod tragicus apud Lucianum Reviv. 2. (*λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον*, quo respexit Theod. Prodromus in *Notices et Extr.* T. VI. p. 553.) et Antiphanes ap. Ath. VII. p. 303. F. usurparunt. 5. *μελῶν. τὰ τῶν σαρκῶν ἀποσχίσματα* om. Med. *μελῶν* om. Zon. p. 1288. Quod marg. E. habet *Θεόλογος*, id recte animadversum est, cum dictio referatur ad Gregorii Naz. Or. XXII. p. 404. D. 6. *Εἶτα οἱ Τοῦρκοι*] Haec sunt verba Menandri in Excerptis ab Hoeschelio editis p. 127. *Toup.* Ed. Nieb. p. 381. 8. *Λακκόπλουτον*] Confer Hesych. hac voce. *Küst.* Vide Plutarch. in Aristid. p. 321. *Toup.* Bergleorum et Wagnerum in Alciphr. I, 9. p. 52. attulit Gaisf. Aliam rationem instituit Schol. Arist. Nub. 64. Quam lexicographi praestant narrationem, eam cum leviter immutatam Heraclides ap. Athen. XII. p. 536. sq. ad Hipponicum rettulerit, omnem perturbationem inde probabile fit fluxisse, quod Callias huius filius primus cognomen *Λακκόπλουτος* est adeptus. *Καλλίαν*] Vid. supra *Ἀριστείδης* et *Καλλίας*, et Plut. in Pericle 24. in Alcib. 8. in Aristid. 5. *Reines.* 10. *Σαλαμῖνα*] *Σαλαμῖνι* dedi cum A. *V. Photio. Mox ἐς* pro *ἐξ* A. 13. *ἐμβαλεῖν*] *λαβεῖν* (id est *βαλεῖν*) Photius. 15. *ἐλπίζοντας*] *ἐλπίζοντος* A. V. Photius. *ἐλπίζοντος* E. 18. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 1333, 34. Versuum ordo inversus, quem accuratius servavit v. *Μιαρὰ κεφαλή*. Atque haud scio an qui nunc posteriorem tenet locum serius accesserit.

1. *Πάττε* bis A. B. 2. *οἶσθ'*] *οἶδ'* A. B. V. Mox *καὶ κακὰ* A. B. V. *καὶ* om. E. et edd. ante Küsterum, qui dedit *δὴ κακά*. 3. *Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι*] Ex Schol. Aristoph. Eccl. 154. *οἱ ἄλλοι τῶν Ἑ.*] *τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς* Photius: qui mox *εὐρυχωρῆ* et *κονιῶντες αὐτά*, infra *ὑποδέχονται*. 8. *Λάκκος. ὁ θάνατος — ὀρύττεται*] Haec sumpta sunt ex Theodoreto in Psalm. XXVII, 1. *Küst.* 12. Qui post *ταλαιπωρίας* extabat versus Astrampsychi, *Λάκκῳ καθεῖναι σαυτὸν οὐ καλὸν τόδε*, ab A. in marg. coniectus, eum delevi cum V. 14. *Λακωνίζειν δέ*] V. Hesychius et Photius in v. *Κυσολάκων*. 15. *Ἀριστοφάνης*] Fragm. 322. 17. *Λακωνικαί. — ποῦ λακωνικαί*] Haec deprompsit Suidas ex Schol. Aristoph. Vesp. 1153. Senarius autem iste extat apud Aristoph. Thesmoph. 149. ubi recte legitur, *Καὶ ποῦ πέος;* Poteris etiam scribere, *Ποῦ δὲ τὸ πέος*: quomodo legitur apud Suidam v. *Πέος*. Ceterum vocem *Λακωνικαὶ* usurpat Comicus in Eccles. 538. *αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ ᾠχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί, χὴ βακτηρία;* Ita scribendus iste locus. *Toup.* 18. *Ποῦ τὸ πέος;*] Scribe *Καὶ ποῦ πέος*, ut legitur apud Aristoph. Thesmoph. 149. *Küst.*

---

dicenses fuge. *Λακίνιον.* Mons Crotonis. Et Lacinia, locus. *Λάκισμα.* Scissura. *Λακίσματα μελῶν.* Membra dilacerata. *Λελακισμένον* idem valet quod discissum. *Invenerunt tunicam cruentatam et dilaceratam.* Et iterum: *Deinde Turcae folia turis circumferebant, dum flammis ea diffinduntur.* *Λακκόπλουτον.* Laccoplutum Calliam Atheniensem tali de causa vocatum ferunt. cum Xerxes in proelio navali ad Salamina victus Athenis fugeret, Persa quidam, Calliae hospitio usus, supellectilem suam ibi reliquit. cum vero barbari praecipiti fuga discederent, servi Persae magnum auri pondus in cisternam coniecerunt, sperantis se postea reversos id recepturos esse. sed spes eos fefellit. prius enim Callias auro illo potitus est. *Λακκόπρωκτος.* Aristophanes: *O cinaede! Perge me conspergere rosis. an ignoras me cum voluptate audire maledicta?* *Λάκκος.* Athenienses ceterique Graeci cisternas subterraneas, admodum capaces, easque vel rotundas vel quadratas faciebant, quas cum tectorio induissent, vinum illic et oleum recondebant: quas *λάκκους* vocabant. *Λάκκος.* Mors. sepulcrum enim instar fossae excavatur. David: *Et similis ero illis, qui in sepulcrum descendunt.* Magna etiam pericula S. Scriptura sic vocare solet. *Et eduxit me ex fossa miseriae.* *Λακωνίζω.* Laconum partibus faveo. *Alii quidem Atheniensium, alii vero Laconum partibus faverunt.* *Λακωνίζειν* etiam significat puerorum amoribus addictum esse: ut apud Aristophanem in *Thesmophoriazusis posterioribus.* *Λακωνικαί.* Calceamenta virilia. *Ubi est penis? ubi laena?*

411 [1] *Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·*

Τοί τε Λάκωνες

πέπλοι.

Λακωνικαὶ κλεῖδες. περιβόητοι δέ εἰσιν αὗται. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης·

Οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
. . φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου·
νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς . . .
ἐδίδαξε θριπηδέστατ' ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένους.

τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλανά φησιν εἶναι. Μένανδρος Μισουμέναις·

Λακωνικὴ κλείς ἐστιν, ὡς ἔοικέ μοι,
περιοιστέα.

φησὶν ὅτι ἔξωθεν περικλείεται, μοχλοῦ περιτιθεμένου ἢ τινος τοιούτου· ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι.

Λακωνικὴ τάξις. ἢ κατὰ τοὺς ἄνω πολέμους ἀρίστη τῶν πρόσθεν γενέσθαι δοκεῖ. εἰς πεντηκοστύας καὶ ἐνωμοτίας καὶ μοίρας διηροῦντο αἱ τάξεις· καὶ ἦν ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῆς ἐνωμοτίας ἀνδρῶν ε' καὶ κ'.

Λακωνικὸν τρόπον. περαίνειν, ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ Λάκωνες.

Λακωνικούς. ὁ στερρούς, ἀνδρεῖος. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Λάκωνες. καὶ [ἐπίρρημα] Λακωνικὸν πνέων, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν· ἢ τὰ Λακώνων φρονῶν.

Λακωνικῶς ταῦτα καὶ συντόμως λέγω. ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Λάκωνες.

Λακωνισμούς. ἢ πρὸς τοὺς Λάκωνας οἰκειότητος· ὥσπερ ἀττικισμὸς ἢ πρὸς τοὺς Ἀττικούς.

Λακρατίδης. οὗτος ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθήνησιν. ἦρχε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Λαρείου, ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα Λακρατίδας ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης·

Παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται.
ὃ ἔστι, διὰ τὸ γῆρας οὐχ οἷόστε εἰμὶ θᾶττον βαδίζειν.

---

1. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Hedyli VI, 1. Anthol. Pal. VI, 292. 3. *τοί*] τοῖς V. Recipiendum autem vel cum vv. *Μίτρα* et *Ἀλουργά* videbatur *πέπλοι*, cuius loco quod e novissima praegressi nominis syllaba procusum erat *εὔπεπλοι* vel *ἔὐπεπλοι*, nimis illud patienter editores pertulerunt. 5. *Λακωνικαὶ κλεῖδες*] Observatio leviter e Schol. Arist. Thesm. 428. confecta: *περιβόητοί εἰσιν αἱ Λακωνικαὶ κλεῖδες*. Ceterum *ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης· περιβόητοι δέ εἰσιν αὗται· οἱ γὰρ* V. et Med. Unde colligi licet illam annotationem *ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης* pro adventicia habendam esse. 6. *ὁ αὐτὸς Ἀριστοφ.*] Thesmoph. 428. De toto autem hoc loco Aristophanis consule Salmasium in Exercitt. Plin. p. 654. 655. *Küst.* 8. *αὖτοὶ* item in v. *Κακοηθέστατα* ante *φοροῦσι* positum omisi cum A. B. V. E. Med. 9. *τρεῖς* om. B. V. E. 10. *ὑποῖξαι*] *ὑποῖξε* A. 12. *οὗτος αὐτοὺς*] *οὕτως αὐτὸς* V. Tum *ὠκότριψ Εὐριπίδης* inculcarunt vulgg. edd. 13. *θριπηδέστατα*] Vide nos supra ad v. *Θριπηδέστατον*. *Küst.* *σφραγίδα* V. E. 16. *Μισουμέναις*] *Μισουμένῳ* legendum cum Schol. Aristoph. Thesm. V. Meinek. Menand. p. 120. ubi neglectum est *περιοιστέα*. 19. *φησὶν*] *καί φασιν* lege cum Schol. 22. Hesychius: *Λάκων. εἶδος παρὰ ταχτικοῖς*. Vide Suidae Append. in v. *Ἐξελιγμῶν*, ed. Küst. p. 715. et Müller. Dor. II. p. 235. 246.

2. *μοίρας*] Immo *μόρας*. 5. *τὸ περαίνειν*] Addit Hesychius *καὶ παιδεραστεῖν*, quod est *τοῦ περαίνειν* interpretatio. Lacones enim ob paederastiam male audiebant: unde *λακωνίζειν* de paediconibus dici solebat. Hesychius v. *Κυσολάκων*: *Τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι λακωνίζειν ἔλεγον*. Sed haec nota sunt. *Küst.* *τὸ* omisi cum *V. B. E. Med. Arsenio p. 331. et Photio: agnoscit Hesychius. Tum *περιραίνειν* V. *ἤγουν*] A. B. V. E. Photius. 7. Vide quos attulit Müller. Dor. II. p. 287. 8. *ἀνδρεῖος*] *ὁ ἀνδρεῖος* A. Vide Hesychium. 9. *καὶ ἐπίρρημα*] Sic libri; omisit Küsterus; *καὶ* addunt A. et Aldus, *καὶ κ'* Med. Vidit Gronovius Rec. mutil. p. 34. haec ad gl. *Λακωνικῶς* revocanda fuisse. Interim uncis separavi. *Λακωνικὸν πν.*] Aristoph. Lysist. 276. 11. *Λακωνικῶς*] Iuliani verba [Ep. LIX.] p. 445. C. *Γλώττῃ τῇ Λακωνικῇ τῇ συντόμῳ* Firmus Ep. 43. *Hemst.* *λέγω* Suidae additamentum. 13. *Λακωνισμούς*] Glossam ab V. omissam notavi, quam credibile videtur ab v. *Ἀττικισμούς* esse profectam. 15. *Λακρατίδης*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 219. Quae pressius sequitur *Eudocia* p. 274. 18. *Λακρατίδας*] *Λακρατίδου* Schol. Photius tamen: *Λακρατίδας: τὰ κατειψυγμένα*. Disertius vero Hesychius: *τὰ ψυχρὰ βουλόμενος δηλοῦν*. 20. *Παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκ.*] Ut metrum huius versus suppleatur, ex Aristophane addendum est *καί*, et sic scribendum: *Καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται*. *Küst.*

---

ubi Laconicae? Aristophanes *Thesmophoriazusis*. Et in Epigrammate: *Et Laconicae vestes*. *Λακωνικαὶ κλεῖδες*. Claves Laconicae: quae celebres erant. Idem Aristophanes: *Nam viri ipsi iam ferunt claves quasdam occultas maximeque malignas, Laconicas nimirum, aptas illas ternis dentibus. ante enim nobis licebat saltem clam aperire ianuam, facto digitulo triobolari. nunc autem verna iste Euripides docuit eos signacula, ligni corrosi figura impressa, foribus appendere.* Antiquas nimirum claves unum dentem tantum habuisse tradunt. Menander *Misumeno*: *Clavis Laconica, quantum intelligo, mihi est circumferenda.* qua extrinsecus ianuam claudi dicunt, opposito vecte vel simili repagulo: quo minus ab iis qui intus sunt aperiri possit. *Λακωνικὴ τάξις*. Acies Laconica, quae in bellis superiorum temporum praestantissima omnium habebatur. dividebantur autem ordines in Pentecostyas, Enomotias, Moras: minimus autem numerus Enomotiae erat militum XXV. *Λακωνικὸν τρόπον*. More Laconum pueros subigere. vel copiam sui hospitibus praebere. Lacones enim uxores suas minime custodiunt. *Λακωνικούς*. Id est durus, fortis. tales enim erant Lacones. Et: *Laconicum spirans.* id est virile. vel partes Laconum secutus. *Λακωνικῶς ταῦτα καὶ συντ. Laconice haec et breviter dico.* id est, viriliter. tales enim erant Lacones. *Λακωνισμούς*. Studium erga Lacones: ut Atticismus, studium erga Atticos. *Λακρατίδης*. Hic temporibus Darii Athenis Archon fuit, sub quo cum plurimae nives decidissent frigore omnia constricta erant, adeo ut nemo prodire posset. hinc omnia frigida vocabant Lacratidas. Aristophanes: *Seni Lacratidae crus gravatur.* id est, propter sene-

Λάκτιν. τὴν λεγομένην κώταλιν, τορύνην, ὃ ἔστι ζωμήρυσιν.

Εὐεργέα λάκτιν.

Λακύδης, Ἀλεξάνδρου Κυρηναίου, φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας Ἀκαδημίας κατῆρξεν. ἔγραψε φιλόσοφα, καὶ περὶ φύσεως.

Λαλαγεῦσαν. ἐμμελῶς φωνοῦσαν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν᾽ ἀχὼ
πρὸς νόμον ἁμετέρας τρέψε λυροκτυπίας.

412 *Λαλάγημα*. τὸ ἀναφώνημα, τὸ ἦχημα.

Ἰρήν σοι θαλάμην, ζωάγρια, καὶ λαλάγημα
. . . ἀντίθεμαι.

Λαλέοντος. λαλοῦντος.

Λαλητέος.

Ἅπασ᾽ Ἀχαιὶς μνῆμα σόν γ᾽, Εὐριπίδη·
οὔκουν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

Λαλιά. ἡ δημηγορία. Ἦν δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικὸς τῶν ὀνομάτων καὶ παῤῥησιαστὴς ἱκανῶς.

Λαλίστατον. τὸ κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὔγλωττος καὶ ὁ εὔφωνότατος.

Λαλίστερον. ἀδολεσχέστερον, φλυαρότερον.

Λαλῶ. δοτικῇ.

Λαμάχων. Λάμαχος, Ἀθηναίων στρατηγὸς διψοκίνδυνος· ὃν ὅτε εἰς Σικελίαν ἔπλεον οἱ Ἀθηναῖοι ἐχειροτόνησαν μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ Νικίου. ἦν δὲ καὶ φιλοπόλεμος. Ἀριστοφάνης·

Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυτῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
πολλῷ γὰρ ἐσθ᾽ ἥδιον.

Λάμεχ. δύο Λάμεχ ἡ γραφὴ μέμνηται, ἑνὸς μὲν τοῦ ἀπὸ Κάιν, ἑνὸς δὲ τοῦ πατρὸς Ἐνώχ. γεγένηται δὲ Νῶε διὰ Λάμεχ, οὐκ ἐκ τοῦ ἀπὸ Κάιν τοῦ καὶ πεφονευκότος ἄνδρα τε καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα, καὶ ὡς δύο φόνους πεποιηκὼς καὶ τῶν δύο

---

1. κώταλιν] σκύταλιν. Vid. Etymolog. p. 555,18. Nicand. Ther. 109. vid. Schol. *Hemst.* Albertio in Hesychium vox κώταλιν corrupta videtur e σκυτάλην. E contrario Larcherus *Remarques Critiques sur l'Etymol. M.* p. 208. in Etymol. ex Eustathio κώταλιν pro σκυτάλην legendum censet. Eiusdem sententiae Ducangius est in Gl. Gr. ubi κώταλις, senioris Graecitatis vox, vertitur, *tudicula*, *cochlear maius*. *Bastius* Comm. Palaeg. p. 898. Arcadius p. 35. cum praeceperit, λάκτις ἡ τρυγών, promptum est suspicari κωτίλην subesse, avis illud loquacissimae cognomen. Eandem ad rationem Hesychius, opinor, revocandus, quem parum iuvit Lobeckius in Phryn. p. 257. Λακτρίς. καὶ Λάκτις. κώπη, τορύνη. Id est: Λακτίς. τορύνη. καὶ Λάκτις, κωτίλη. Fatendum tamen κώταλιν diserte proferri ab Eust. in Od. λ'. p. 1675,56. neque vero miror eam stridentis instrumenti fuisse appellationem. ἢ τορύνην] ἢ om. A.B.E. *V. 3. Εὐεργέα λάκτιν] Callimachi fr. 178. 4. Λακύδης] Vide Laertium, in eumque Menag. IV, 59. 5. ἔγραψε] ἔγραψε δὲ A. 7. φωνοῦσαν] φρονοῦσαν V. idemque mox ἄγλεσιν. 9. Τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν] Distichum Pauli Silentiarii XLVIII, 9.10. Anthol. Pal. VI, 54. 12. ἀναφώνημα] ᾄφωνημα A. πρῶτον φώνημα V. Mox τὸ addunt A.V. 13. Ἰρήν σοι θαλ.] Dioscoridis Ep. XI. extr. Anthol. Pal. VI, 220. 15. Om. vulg. 17. Ἅπασ᾽ Ἀχαιὶς μν.] Anthol. Pal. VII, 47. Ad h. v. A. in margine, V. post v. Λαμάχων: λήβω (ὅτι τὸ λίβω V.) τὸ λαμβάνω ἐπὶ (μὲν add. V.) τῶν ἐνεργητικῶν αἰτιατικῇ, quibus addit V. ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν δοτικῇ. σόν γ᾽] γ᾽ om. A.V.E. Med. 19. Ἦν δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλ.] Haec sunt verba Laertii lib. IV, 33. *Küst.*

3. Λαλίστατον] Euripid. Cycl. 314. et corrige Hesych. Male Reisk. Misc. Lips. VI. 278. *Toup.* MS. Vid. quem Gaisf. laudat Ruhnken. Ep. Crit. II. p. 135. Post σοφόν desiderantur καὶ Λαλίστατος. Ac diserte Etym. Gud. p. 361. Λαλίστατος. ὁ κατὰ λόγον σοφός. λέγειαι δὲ καὶ ὁ εὔγλωττος καὶ ὁ εὔφωνος. Brevissime tamen Zon. p. 1288. Λαλίστατον. εὔγλωττον, εὔφωνον: contra Hesychius, Λαλίστατον. κατὰ λόγον σοφόν. Nihil mutat Photius. 4. ὁ posterius om. A. 5. Λαλίστερον] Etymol. M. v. Αἰδοιέστατος: Λαλίστερόν σ᾽ εὗρηκα καὶ πτωχίστερον. Ita leg. ob metrum. Vid. v. Πτωχίστερος. *Toup.* MS. De loco Etymologici videndus Dobraeus Aristoph. p. 244. φλυαρώτερον librorum error: nescit Photius, item Hesychius (scribens ἀδολεσχότερον), transposuit *V. 6. Om. vulg. 7. Λαμάχων] Λάμαχος ὁ Ἀθηναῖος nominatur cum Socrate et Ephialte ab Aelian. V. H. II, 43. *Reines.* Ex Schol. Aristoph. Acharn. 269. *Küst.* 8. διψοκίνδυνος] Ei tamen πρᾳότητα tribuit Plutarch. in Nicia 12. uti Alcibiadi τόλμαν et Niciae εὐλάβειαν. *Reines.* Ἀθηναῖοι] οἱ Ἀθηναῖοι A. *V. Schol. 9. Νικίου καὶ Ἀλκιβιάδου] Ἀλκιβιάδου καὶ Νικίου A. Schol. 10. καὶ omitte cum Schol. 14. Post ἥδιον omisi cum A.V. Λαμβάνω. γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ. Καὶ κόσμον ἡ πρὶν ἀκοσμία λαμβάνει. 16. ἑτέρου] ἑνὸς A.B.V. γεγένηται δὲ] γεγέννηται γὰρ A. 17. τοῦ] τοῦ καὶ A. 18. τε καὶ] τε om. V. 19. πεποιηκότος] πεποιηκὼς B.V.

---

ctutem celeriter incedere nequeo. *Λάκτιν*. Idem quod trullam, qua ius hauritur. *Pulchre elaboratam trullam.* *Λακύδης*. Lacydes, Alexandri Cyrenaei F. philosophus, qui fuit novae Academiae auctor. Scripsit Philosopha. item de Natura. *Λαλαγεῦσαν*. Modulantem. In Epigrammate: *Qua autem voce prius agreste carmen in saltibus cantillabat, eam numeris lyrae nostrae accommodavit.* *Λαλάγημα*. Vox, sonus. *Sacrum tibi thalamum, praemium pro vita conservata, et tympanum hoc dedico.* *Λαλέοντος*. Loquentis. *Λαλητέος*. *Universa Graecia monumentum tuum est Euripides. non igitur taceberis, sed perpetuo celebraberis.* *Λαλιά*. Loquela. *Arcesilaus autem in loquendo singulas voces distincte proferebat, et in dicendo admodum liber erat.* *Λαλίστατον*. Loquacissimum. dicitur etiam λαλίστατος qui facundia pollet et maxime vocalis est. *Λαλίστερον*. Loquaciorem, magis garrulum. *Λαμάχων*. Lamachus, dux Atheniensium, in periculis adeundis valde temerarius, quem Athenienses, cum in Siciliam expeditionem facerent, cum Nicia et Alcibiade ducem crearunt. hic belli fuit amantissimus. Aristophanes: *Foedus mihi pactus, omissis turbis et proeliis et Lamachis. longe enim iucundius est.* *Λάμεχ*. Duorum Lamech Scriptura meminit: unius quidem, qui genus a Cain duxit, alterius vero, qui fuit Enochi pater. Noe vero non natus est ex Cain, qui interfecit et virum et adolescentem in vibicem, et quasi duas cae-

τὰς γυναῖκας εἰληφὼς Ἐλδὰν καὶ Σελλὰν ἑαυτοῦ καταμέμφεται, ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἄξιον εἶναι κολάσεως. ἐκ μὲν τοῦ Κάιν, φησίν, ἐκδεδίκηται ἑπτάκις, ἐκ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. κολάζεται μειζόνως, διότι τῇ πτώσει τοῦ προημαρτηκότος οὐκ ἐσωφρονίσθη. τοῦ δικαίου γὰρ Ἐνὼχ ἀδελφοὺς ἀνεῖλε, τοῦ πίστει διὰ τοῦτο προσευξαμένου μὴ ἰδεῖν τοιοῦτον θάνατον, καὶ ἀκουσθεὶς μετετέθη. ἦν δὲ ὁ Ἐνὼχ ἐκ τοῦ δικαίου Σήθ, ἐξ οὗ ὁ Χριστὸς κατάγεται γενεαλογούμενος ὑπὸ Λουκᾶ. ἐσπούδαζεν οὖν τῶν ἀσεβῶν τὸ σπέρμα τῶν δικαίων ἐξᾶραι τὸ γένος, ἐπειδὴ βδέλυγμα ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια. καὶ γὰρ τὸ γένος καὶ σπέρμα τοῦ μὲν Κάιν κατηράθη, τοῦ δὲ Σὴθ εὐλογήθη. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ Θεὸς ἐπιμιξίαν γενέσθαι τῶν δικαίων τὸ γένος πρὸς τὸ τῶν ἀσεβῶν, ἀλλ' ἐξαλειφθῆναι. ἐπεὶ οὖν ἐφόνευον καὶ ἐλάμβανον τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐξαίσια τέρατα ἐτίκτοντο οἱ γίγαντες· δι' οὓς καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐλθὼν πάντας ἄρδην ἀπώλεσε. μόνος δὲ Νῶε δίκαιος εὑρεθεὶς ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ ἐφυλάχθη.

Λάμια. ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Λοῦρις ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι, μιχθέντος δὲ αὐτῇ Διὸς ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένην ἃ ἔτεκεν ἀπολλύναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἁρπάζουσαν διαφθείρειν. Ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ·

Πλήσας γὰρ ἔφθειρεν ἐκ παρατάξεως ποθεν
τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας.

Λάμια. θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν, λαίμια καὶ λάμια. Ἀριστοφάνης·

---

1. *εἰληφότος*] εἰληφὼς A. B. V. Utrosque nominativos restitui. *ποιηκὼς καὶ . . . εἰληφὼς Ε. καὶ Σ. ἑαυτοῦ καταμέμφεται.* haec: *Σελλὰν ἑαυτοῦ* A. *σελὰν ἑαυτοῦ* V. Hoc iam receptum: nam Edd. *ἑαυτόν*, item *Σελάν. σελάν· ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ* B. 2. *καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά φησιν*] καὶ et *φησὶν* delevi cum A. B. V. quorum V. in *φησὶν* silet Gaisf. 4. *κολάζεται ουν*] οὖν omisi cum A. B. V. Dubites quae qua in sede vocula perierit. Paulo infra *ἀπόκρυφον* scriptum in marg. A. 9. Sic tacite Gaisf. cum *V. Nam reliquae Edd. ἦν δὲ ἐκ τοῦ δ. Σὴθ ὁ Ἐνώχ.* Sed ὁ om. *V. 10. ἐσπούδαζε* libri praeter *V. 11. ἐξάραι*] *ἐξᾶραι* A. qui mox *ἐπειδὴ γάρ.* 13. *σπέρμα*] *τὸ σπέρμα* A. 15. *ἐπιμιξίαν — ἀσεβῶν*] Horum ordo institutus ex A. V. Olim enim Edd. *τὸ δικαίων γένος πρὸς τὸ τῶν ἀσεβῶν ἐπιμιξίαν γενέσθαι.* Sed laborat etiamnum accusativorum structura, cui sic medearis: *— τῶν δικαίων πρὸς τὸ τῶν ἀσ. γένος.*

2. *ἐλθὼν — ἀπώλεσε* om. V. *πάντας ἄ. ἀπ.* om. *V. *μόνος δὲ δίκαιος εὑρεθεὶς . . . αὐτοῦ ὁ Νῶε*] *μόνος εὕρηται δίκαιος Νῶε ἐν τ. γ. ἀ. διὸ καὶ ἐφυλάχθη* A. *μόνος δὲ νῶε δίκαιος εὑρ. ἐν τῇ γ. ἀ.* V. Interim *Νῶε* superiorem in locum retraxi. 4. *Λάμια — ἁρπάζουσαν διαφθείρειν*] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1030. Idem in Pac. 757. fusius de Lamia haec tradit: *Λέγεται ἡ Λάμια Βήλου καὶ Λιβύης θυγάτηρ. ταύτης ἐρασθῆναι τὸν Δία φασί· μεταγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἀπὸ Λιβύης εἰς Ἰταλίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Λαμία προσαγορεύεται. ἔνθεν* (l. *ἔνθα*) *αὐτῇ συνελθὼν ὁ Ζεὺς οὐκ ἔλαθε τὴν Ἥραν· ἧτις ζηλοτυποῦσα τὴν Λάμιαν τὰ γινόμενα αὐτῆς τέκνα ἀνῄρει. ἡ δὲ ἀποθνησκόντων αὐτῆς τῶν παιδίων βαρυθυμοῦσα, τὰ τῶν ἄλλων παιδία διὰ φθόνον ἀποκλέπτουσα ἀνῄρει. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τίτθας, ἐκβουσάς τὰ βρέφη, καλεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὴν Λάμιαν.* Eadem fere de Lamia narrat Diodorus: vide Wesseling. in XX, 41. Adiecit Gaisfordus Schol. Aristid. p. 19. ed. Fromm., quem occuparat Valck. in Theocr. Adon. p. 347. *ἐν τῇ Λιβύῃ* | *ἐν Λιβύῃ* E. *Λοῦρις*] Sic habent 2 MSS. Par. At prior. editt. minus recte *Λῶρις. Küst.* De Duride Samio exponunt docti; eum tamen Libyca scripsisse nusquam legi. In fabulis est Lamiam coecam canere oculis in vasculum reconditis, cum vero prodeat, eos resumere: Plutarch. *Περὶ Πολυπραγμ.* p. 515. F. Narrationem de Lamia homines alliciente in amorem vid. ap. Philostrat. V. A. IV. p. 165. Diod. Sic. XX. p. 778. Ad Menaenam, urbem Siciliae, antrum esse, in quo Lamia habitasse dicebatur, vid. Faz. de Reb. Sic. X. dec. 12. Lamiae filiam Scyllam dixit Stesich. *ἐν τῇ Σκύλλῃ*, Schol. Apollon. IV, 828. *Reines.* 5. *Λιβυκῶν* vereor ne compendio debeatur, cum *Λιβυης* vel *ἐν Λιβύῃ* esset significatum. 6. *δὲ αὐτῇ*] *δὲ* om. A. Mox *ζηλοτυπουμένη* E. 7. *ἐκ τῆς*] *ἀπὸ τῆς* A. B. V. Schol. Photius et Arsenius p. 332. 9. *ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ Ἕλλ.*] Historiam prolixe narrat Diodorus Siculus lib. XVIII. *Küst.* 12. *Μένανδρος*] *δὲ* addit A. Ed. Meinek. p. 23. 14. *Πλήσας*] *πλήσας* A. B. E. Phot. *πάσας* male Arsenius. Illud quo spectet ambiguum in tanta sensus obscuritate. *ἔφθειρεν*] *ἔφερεν* Photius. Scribendum *ἔφθειρ'*. Mox participium desideramus. 16. *Λάμια — καὶ λάμια*] V. Etym. M. p. 555, 50. Notationem etsi Schol. tueatur, sed in annotationis principio collocatam, hanc tamen in sedem irrepsisse crediderim, cum praesertim *V. integram glossam v. *Λαμπάδιον* subiecerit. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1030. et Pac. 757. Utrobique enim locus hic legitur. *Küst.*

---

des fecit, et duorum uxores duxit, Eldam et Sellam: qui se ipse incusat, et poena septuagies septupla dignum esse pronunciat. de Cain quidem, inquit, poenae sumptae sunt septies, de Lamech vero septuagies septies. gravius igitur punitur, quod casu illius, qui prius peccarat, non sit factus sapientior. nam Enoch Iusti fratres sustulit, qui propterea fide Deum oravit, ut ne talem mortem videret; exauditus autem in coelum translatus est. fuit autem ex Iusto Seth oriundus Enoch, a quo Christi genus Lucas deducit. impiorum igitur semen piorum genus delere studuit: nam Dei cultus est peccatori res abominanda. quamobrem genus Cain et semen est maledictum, Seth vero benedictum. neque Deus passus est cum iustorum genus impiorum commisceri; sed deleri. quoniam igitur homines occidebant, et occisorum uxores ducebant, immania monstra Gigantes nati sunt: propter quos etiam diluvium exortum omnes perdidit. solus vero Noe in sua gente iustus inventus est et servatus. *Λάμια.* Duris libro secundo rerum Libycarum scribit Lamiam mulierem formosam in Libya fuisse; sed cum Iuppiter cum ea rem habuisset, per Iunonis invidiam liberos, quos pepererat, perisse. quo moerore prorsus eam deformem evasisse, aliorumque liberos rapere et occidere solitam fuisse. Est etiam urbs Thessaliae, unde profecti Graeci post Alexandri mortem, cum Atheniensibus ducibus libertatem sibi vindicarent, Antipatrum vicerunt. Menander *Androgyno*: *Percussas enim acie instructa omnes quae fuerunt in urbe Lamia profligavit.* *Λάμια.* Bellua quaedam, sic dicta, quod magnum guttur haberet: quasi *λαίμια.* Aristophanes:

Φώκης δ' ὀσμήν, λαμίας δ' ὄρχεις ἁπλύτους. διαστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. εἰδωλοποιεῖ δέ τινας ὄρχεις λαμίας· ἦλυ γάρ.

Λάμος. πόλις Λαιστρυγόνων.

Λαμπαδεύεσθαι. Ἀριστόγονος οὖν, Διονύσου μύστης, λαμπαδεύεσθαι μέλλων, εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

Λαμπάδιον. ὃ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν. οὕτω Δείναρχος καὶ Πλάτων.

Λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν. οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειρίδιον· οἱ δὲ ἐπιδέσμου εἶδος· οἱ δὲ τὸν νάρθηκα τῶν ἰατρῶν τὸν ναρθηκίζοντα τὸ σφυρόν· οἱ δὲ τὰ ἔμματα. Ἀριστοφάνης·

Λαμπάδια περὶ τὸ σφυρόν·
ἠνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον.

Ὅτι Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς τετρωμένους ἐν πολέμῳ ἐθεράπευεν. ἐπιλειπόντων δὲ σφᾶς τῶν ἐπιδέσμων, οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο, ἀλλ' εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν.

Λαμπάδος. τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος, Παναθηναίοις, Ἡφαιστείοις καὶ Προμηθείοις. Ἴστρος δέ φησι λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους Ἡφαίστῳ θύοντας, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντος τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους.

Λαμπετόωντι. λάμποντι.

Λαμπηδόνος.

Λαμπήνη. ἅμαξα βασιλική· ἧρδιον περιφανές, ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν.

Λαμπιτώ. 414

Ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἵω Λαμπιτώ.
ἀντὶ τοῦ, ὡς οἶομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἡ Λαμπιτώ.

---

1. *Φώκης*] κωφῆς A. Mox δ' εἶχεν ὀσμήν A. B. V. E. Med. Tum *Λαμίας — Λαμίας* om. V. ap. Gaisf. δ' *ὄρχεις — λαμίας* om. *V. δ' *ὄρχεις ἁπλύτους*] *ὄρχεις ἀπολύτους* A. B. E. Med. *ἀπλύτους*] Sic recte Aristophanes loco laudato. At priores editt. male *ἀπολύτους*. *Küst.* 2. *διαστικοὶ* A. 4. *πόλις*] Potius rex. Lamus, rex Laestrygonum, et Lamia, nomina Punica. Tota fabula de Lamia est Libyca. Vid. Bochart. Geogr. Sacr. part. II. lib. 1. c. 33. p. 652. *Reines.* Huic glossae praefixit *V. *καὶ Λάμος πόλις Λαιστρυγόνων.* Idem mox *πόλεως.* Quae repetitio duplicem olim fuisse glossam arguit, cuiusmodi habet Hesychius: *Λάμος. ἡ χώρα τῶν Λαιστρυγόνων. ἢ ἐπιχώριός τις ἥρως, ἀφ' οὗ ἡ χώρα ὠνομάσθη.* Vide Schol. Od. κ'. 81. 5. *Λαμπαδεύεσθαι*] Vid. Wesseling. in Diodor. XX, 7. p. 410. *Toup.* Deest gl. A. quae perperam infra sub v. *Λαπαδεύεσθαι* inculcabatur. Pars huius fragmenti, quod Aelianum auctorem prodit, legitur in v. *Παρείθη.* Ceterum eadem ratione vocem usurpavit Schol. Soph. Oed. C. 1047. 8. *ἡ λαμπάς*] *ὃ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν* A. Photius et Harpocr. Pal. Mox *καὶ Πλάτων* om. V. Huius ex loco Rep. I. p. 328. A. intelligas *οὕτω* ad usum vocis *λαμπὰς* referri. 10. *Λαμπάδια περὶ*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1176. *Küst. Λαμπάδιον* A. V. 11. *χειρίδιον*] Sic habent omnes editt. itemque Enarrator Comici loco laudato. Sed eius loco in Lexico Photii inedito rectius legi puto *ἐρίδιον*, quod est diminutivum ab *ἔριον*, *lana.* Sed operae pretium erit ipsa verba Photii adscribere: *Λαμπάδιον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἔρια οἰσυπηρά. οἱ μὲν τὸ λεπτὸν ἐρίδιον, ᾧ καταδεῖται τὰ κατάγματα· οἱ δὲ δεσμοῦ τι γένος· οἱ δὲ τὴν κοίνικα, εἰς ἣν καθιᾶσι τὴν κνήμην οἱ ἀφηρημένοι τὸν πόδα· οἱ δὲ νάρθηκα καὶ καλάμους, οἷς δεσμοῦσι τοὺς τὴν κνήμην κατάξαντας.* Haec utique bonae notae sunt. *Küst. λεπρὸν χοιρίδιον* Schol. *χειρίδιον* reponi iussit Wesselingius in Hesychium. Vide tamen v. *Κόμβος.* 12. *νάρθηκα*] *νάρεγκα τῶν ἰ. τὸν ὀρυγκίζοντα τὸν σ. — ἔμματα* Schol. 13. *τὰ*] *οἱ δὲ τὰ* A. B. V. E. Med. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 1139. sq. (1176.) 14. *Λαμπάδια*] *λαμπάδα* A. B. V. E. 15. *ἀνὴρ τέτρωται*] *ἀνήρηται τέτρωκε* V. *ἴσως ἀνήρηται* A. marg. Scripsi *ἀνήρ.* 16. *Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν πολέμῳ τετρ.*] Haec Suidas sumpsit ex Dione, apud quem in Traiano [LXVIII, 8.] p. 341. sic legitur: *Ὁ Τραϊανὸς πολλοὺς μὲν τῶν οἰκείων τραυματίας ἐπεῖδε, πολλοὺς δὲ τῶν πολεμίων ἀπέκτεινεν· ὅτε καὶ ἐπιλιπόντων τῶν ἐπιδέσμων οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ ἐσθῆτος λέγεται φείσασθαι, ἀλλ' ἐς τὰ λαμπάδια ταύτην καταδεσμεῖν.* Pro *καταδεσμεῖν* Suidas olim legit *κατατεμεῖν*, quae lectio praestat. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *ἐν πολέμῳ τετρωμένους*] *τετρωμένους ἐν πολέμῳ* posui cum A. *V.

3. *κατέτεμνε* *V. Mox quae legebantur ineptissime traducta ex v. *Φρυκτός*, *Ὅτι* (hoc add. A. *V.) *ἡ διὰ τῶν δᾴδων γινομένη (ἐν πολέμοις add. A.) λαμπὰς φρυκτὸς καλεῖται*, delevi, cum A. in marg. habeat. 4. *Λαμπάδος καὶ λαμπάσι*] *καὶ λαμπάσι* om. A. et Photius. *τρεῖς ἄγουσιν ἑορτὰς Ἀθην.*] Scholiasta Aristophanis in Ranas 131. *Λαμπαδηδρομίαι δὲ γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κεραμεικῷ· Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως.* Idem 1119. *Ὁ τῆς λαμπάδος ἀγὼν Ἀθήνησιν ἦγετο· Προμήθεια, Ἡφαίστεια, Παναθήναια.* Scribendum est in casu sexto, *Προμηθείοις*, etc. Vide etiam Pausaniam in Atticis p. 58. et Nostrum supra v. *Κεραμεικός. Küst.* Cf. Lex. Rhet. p. 228. quaeque collegit Böckh. *d. Staatsh. d. Ath.* I. p. 496. sq. *λαμπάδας* Harpocr. Supra Edd. *ἑορτὰς Ἀθηναῖοι*: nos cum *V. et Photio. 5. *Ἡφαιστείοις — Προμηθείοις*] *Ἡφαιστίοις — Προμηθίοις* A. V. Phot. *ὑφεστήοις* pr. *ὑφεστίοις* ex em. Photii MS. 8. *κατανοήσαντα* Harpocr. *διδάξαι*] *διδάξας* A. 10. *Λαμπετόωντι*] Il. *ά.* 104. 12. *Λαμπήνη*] *Λαπήνη*, quod infra male repetitur, *V. Vide intpp. Hesychii. Glossa sacra. *ἧρδιον*] Videtur potius scribendum esse *ἤρδιον*, ut supra v. *Ἤρδιον*: ubi haec ipsa leguntur. *ἤρδιον* autem est vox Graeco-barbara, quam per translationem litterarum dictam esse puto pro *ῥήδιον*, i. e. *rheda. Küst. ἤρδιον* A. B. V. E. Photius. 15. *Ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἵω Λαμπ.*] Aristoph. Lysistr. 997. sed ubi legitur *οἵῳ*, cum circumflexo in ultima. *Küst.*

Phocae odorem, Lamiae vero testiculos illotos indutus. testiculi enim efficaces sunt. quo fingit quasi Lamiae testes, quamquam ea fuit mulier. *Λάμος.* Urbs Laestrygonum. *Λαμπαδεύεσθαι. Aristogonus igitur Bacchi sacerdos, cum lampade decursurus paralysi dextrarum partium correptus est. Λαμπάδιον.* Lampas. ita Dinarchus et Plato. *Λαμπάδια περὶ τὸ σφ.* Alii *λαμπάδιον* interpretantur lanam tenuem; alii fasciae genus; alii ferulam medicorum, quae pedis malleolo admovetur; alii pannos, qui vulneribus inducuntur. Aristophanes: *Fascias ad obligandum malleolum: vir enim fossam transiliens ad sudem allisit.* † *Traianus Imperator milites in bello vulneratos curabat. deficientibus vero fasciis ipse ne suae quidem vesti pepercit, sed eam totam in fasciolas dissecuit. Λαμπάδος.* Athenienses tria solennia lampadum celebrabant, Panathenaeis, Vulcanalibus, Prometheis. Ister vero tradit Athenienses lampadem primos adhibuisse, cum Vulcano sacrificium facerent, in memoriam eius qui ignis usum inventum alios docuerat. *Λαμπετόωντι.* Splendenti. *Λαμπηδόνος. Λαμπήνη.* Currus regius, reda illustris, currus tectus. *Λαμπιτώ. Sed principium quidem est Lampito, ut puto.* id

Λάμπων ὄμνυσι τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τινα. πρῶτοι Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὀμνύναι. Ῥαδάμανθυς δὲ πρῶτος οὐκ εἴα ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν, χρησμολόγος καὶ μάντις· ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν Ἀθηναίων περιάπτουσιν. ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαντικοῦ ὀρνέου. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν μετὰ ὅρκου ἐξαπατώντων τινά.

Λαμπραί. δῆμος τῆς Ἐρεχθηίδος. δύο δέ εἰσι Λαμπραί· αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν.

Λαμπρειμονῶ. ὥςπερ καὶ τὸ λευχειμονῶ.

Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθαράν.

Λαμπρίας, Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως υἱός. ἔγραψε Πίνακα, ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.

Λαμπροείμων. λαμπροφορῶν.

Λαμπροφόροι. Ἀριστοφάνης·

Οἱ γὰρ ἄνδρες ὥςπερ λαμπροφόροι ὄντες ἀποκεκύφαμεν.

οἱ γὰρ λυχνοφοροῦντες κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον.

Λαμπρόψυχος. ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος.

Λαμπρῶς. τὸ φανερῶς, οὐ τὸ ἐνδόξως. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· Καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν· καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς παλαιοῖς. καὶ αὖθις· Καὶ τὴν ἀπέρατον καλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς ἔλυε.

Λαμπρύνομαι. δοτικῇ.

Λαμπρυνομένων. ἀντὶ τοῦ καυχωμένων καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι.

Λαμπτῆρες. οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι.

Ἡνίχ' ἑσπεροι
λαμπτῆρες οὐκ ἐτ' ἦθον.

Λαμπτρίς.

Λαμυρόν. εὔλαλον, εὐτράπελον, καταπληκτικόν, τερπνόν. ἐν Ἐπιγράμματι·

---

1. *Λάμπων ὄμν.*] Aristoph. Av. 524. *Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τίς τι.* Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* *ἐξαπατᾷ — ἐπετήδευσαν* om. V. 2. *οἱ Σωκρατικοὶ* Schol. 3. *Ῥαδάμανθυς δὲ πρ.*] Confer Nostrum infra vv. *Ῥαδαμάνθυος* et *Χῆνα*. *Küst.* *ὁ Ῥαδάμ.* *V. 5. *ὁ δὲ Λάμπων*] Huius Lamponis Aristophanes non solum loco paulo ante laudato meminit, sed etiam in eadem fabula v. 989. his verbis: *Μήτ' ἦν Λάμπων ᾖ, μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείθης.* *Küst.* Vid. *Kυβηλίσαι. Hemst. Λάμπων θύτης* Plut. in Pericl. 6. Ap. Appuleium Lampus. Exagitatur in comoedia ap. Cratin. [Athen. VIII. p. 344. E.] Plut. Sympos. lib. VII, 8. *Reines.* Adde Aristot. Rhet. III, 18. *καὶ χρησμολόγος*] *καὶ* omisi cum A. V. E. Med. Servat Schol. In Antiattic. p. 96. verba ut videtur lacunosa *μάντις γὰρ . . ἦν καὶ χρησμοὺς ἐξηγεῖτο* resarciri licet insertis *καὶ θύτης.* 6. *ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικ.*] Vide Hesychium v. *Θουριομάντεις* et Nostrum eadem voce. *Küst.* 8. *εἴρηται — τινά*] Merito haec nescit Schol. 10. *Λαμπραί*] *Λαμπραί* Harpocrat. et Photius bis, quorum hic supra posuit *Λαμπραί.* Atque veram scripturam antiquitus in exemplis Suidae extitisse significat *V. glossam post v. *Λαμπρίς* reponens. *δύο*] *δύο δέ* A. V. Phot. 11. *καθύπερθεν* quid sit demonstravimus in Dionys. Perieg. 423. 13. *Λαμπρειμονῶ*] Deest gl. A. 15. *Λαμπρίας*] Eadem *Eudocia* p. 283. 16. *ἔγραψε πίνακα*] Hic catalogus Lampriae, sed posteriore sui parte mutilus, hodie adhuc extat. *Küst.* *ὧν*] *ὃν* A. V. 19. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 1002. sed ubi sic legitur: *Ἂν γὰρ τὰν πόλιν Ἅιπερ λυχνοφοριῶντες ἀποκεκύψαμες.* Lacon ibi Dorice loquens introducitur. *Küst.* Integra glossa ex v. *Ἀποκεκύφαμεν* descripta.

4. *Λαμπρόψυχος*] Sic *λαμπροὶ τὰ φρονήματα* iuventus Messeniorum apud Pausan. p. 314. ubi scripsit, *αἱρετώτερα* Messenii *ἀφίστασθαι πάντως ἐγίγνωσκον* a Lacedaemoniis, *ἐνῆγον δὲ οὐχ ἥκιστα ἐς τοῦτο οἱ νεώτεροι, πολέμου μὲν ἔτι ἀπείρως ἔχοντες, λαμπροὶ δὲ ὄντες τὰ φρονήματα.* *Abresch.* 5. *Λαμπρῶς. τὸ φαν.*] Scholiasta Thucydidis in lib. II. c. 7. *Λαμπρῶς. τὸ φανερῶς, ἀναμφισβητήτως.* Sic etiam vox *λαμπρὰ* accipitur in loco hoc Sophoclis Trach. 1176. *Ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον.* Scholiasta: *Λαμπρά. φανερά, σαφῆ, πρόδηλα.* *Küst.* Haud dissimilis est locus Polybii IV, 57. extr. 6. *παρὰ Θουκυδίδῃ*] Lib. II. c. 7. 7. *παλαιοῖς*] *τοῖς παλαιοῖς* A. V. E. Photius. 8. *Καὶ τὴν ἀπέρατον καλ.*] Fragmentum hoc legitur apud Procopium de Bello Pers. lib. II. c. 5. idemque adducit Suidas supra v. *Ἀπέρατον.* *Küst.* Ubi legitur *παρέλυσεν. ἀπέραντον* V. Med. 10. Om. vulg. 11. *Λαμπρυνομένων*] Schol. Aristophanis Equ. 554. *Abresch.* 15. *Ἡνίχ' ἑσπεροι λαμπτ.*] Sophocl. Ai. 285. sq. Cf. v. *Ἄχρας νυκτός.* 16. *ἦθον*] *ἦλθον* V. Ox. 17. *Λαμπτρίς*] *Λαμπρίς* *V. Suspicabatur Gaisf. hanc corruptionem esse vocis *Λαμπτρίδες*: de quo sufficiant Harpocratio et Photius. Quamquam nihil vetat *Λαμπουρίς* vel *Λαμπυρίς* glossam posuisse. Sed quae subsequebantur, *Λαμψακηνῶν. περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς μήνιδος Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ Ἀναξιμένης*, delevi cum A. 18. *Λαμυρόν*] Synes. p. 36. Eunap. p. 40. *Toup.* MS. *καταπληκτικόν*] Vid. Ruhnken. Ep. Crit. I. p. 89. [173.] Lobeck. Phryn. p. 291. *Gaisf.* Non silendus Hemsterh. in Thom. M. p. 569. 19. *τερπνόν* ignorat Hesychius. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Meleagri I, 1. Anthol. Pal. V, 180.

---

est, Lampito, ut arbitror, dissidii huius auctor fuit. *Λάμπων ὄμν. Lampo iurat anserem, cum aliquem decipit.* Primi Socratici sic iurare instituerunt. Rhadamanthus vero primus vetabat per deos iusiurandum fieri; sed per anserem, canem, arietem, similia, iurari volebat. Lampo autem erat sacrificulus et haruspex et vates; quem nonnulli ducem fuisse aiunt etiam coloniae, ab Atheniensibus Sybarin missae. iurabat autem per anserem, ut avem divinationi aptam. dictum igitur de iis qui iureiurando interposito aliquem fallunt. *Λαμπραί.* Pagus tribus Erechtheidis. duae autem sunt Lamptrae: una maritima, altera vero superior. *Λαμπρειμονῶ.* Eodem modo dictum quo *λευχειμονῶ.* *Λαμπρὰν ἡμ.* Graeci diem clarum sic vocant, non *καθαράν.* *Λαμπρίας.* Lamprias, Plutarchi Chaeronensis filius. contexuit Indicem omnium operum, quae pater ipsius de Graeca et Romana historia scripsit. *Λαμπροείμων.* Splendidam vestem gestans. *Λαμπροφόροι.* Aristophanes: *Nos viri enim cernui incedimus, ut qui lucernas ferunt.* qui enim lucernam ferunt, corpore solent propter ventum curvo incedere. *Λαμπρόψυχος.* Magnanimus. *Λαμπρῶς.* Aperte: non autem cum gloria. sic apud Thucydidem: *Foedere manifeste rupto.* item apud reliquos scriptores veteres. Et alibi: *Et manifeste violavit pacem, quae aeterna dicebatur.* *Λαμπρύνομαι.* Aptum dativo. *Λαμπρυνομένων.* Sese iactantium et curribus vincentium. *Λαμπτῆρες.* Lucernae in domo accensae. *Cum lucernae vespertinae non amplius arderent.* *Λαμπτρίς.* *Λαμυρόν.*

415 Βροτολοιγὸς Ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾷ.
Καὶ αὖθις·
Ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα, . . .
καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις.
καὶ Λαμυρώτερον.
Λὰξ ἐντείνων. λακτίσματι τύπτων. λὰξ δέ ἐστιν ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιὸς ψόφος.
Λαξευτήριον. ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. λαοξόος γὰρ ὁ οἰκοδόμος.
Λάξιν. μέξιν, μερισμόν, κλῆρον. Ἡρόδοτος.
Λὰξ ποδὶ κινήσας. τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.
Λαοσσόος. ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα.
Λάπαθον. ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον κενωτικὸν γαστρός. ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι, κενῶσαι. Ὅμηρος·
Νέων ἀλάπαξε φάλαγγας.
ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου.
Λαπίθης. ὄνομα κύριον. καὶ Λαπίθαι, τὸ πληθυντικόν.
Λαπήνη. ἡ ἅμαξα.
Λαπιστής. ψεύστης, προπετής.
Λαπίστρια. μετεωριζομένη, ῥεμβομένη, θέλουσα εὐωχεῖσθαι.
Λάπτειν. τὸ ἐκκενοῦν. Καὶ Λάπτοντες, τῇ γλώσσῃ πίνοντες.
Λαρινεύειν. τὸ σιτεύειν.
Λαρινοὶ βόες. οἱ ἐν Ἠπείρῳ, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου, κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς· ὡς Λύ-

2. *πικρὰ*] In prioribus editt. [*V. et E pr.] ut et in Anthol. Epigrammatum loco laudato legitur *πυκνά*. Sed nos hic excudi curavimus *πικρά*, non solum propter auctoritatem manuscriptorum Pariss., in quibus ita exaratum est; sed etiam quia lectio ista multo plus acuminis habet quam altera. Risus enim amoris eleganter dicitur amarus, quod amor, licet initio blandiatur, postea tamen eos, quos laqueis suis irretivit, misere cruciet multisque molestiis afficiat. *Küst.* 4. *Ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα*] Versus in compendium redacti ex Epigr. adesp. DCLX. (ex v. *Κωτίλη* redintegrandi) Anthol. Pal. VII, 221. 6. *καὶ λαμυρώτερον*] *καὶ* om. A. Vid. Timon Athenaei VII. p. 279. F. apud Bakium in Cleomed. p. 346. *Gaisf.* Is tacite cum Küstero omisit glossam ed. Med. *Λανθάνω. αἰτιατικῇ.* 7. Usque ad *τύπτων* Hesychius. Cf. Zon. p. 1292. ubi Tittmannus comparavit Synesii Ep. 104. *οὐδὲ πὺξ ἐντενεῖν οὐδὲ λὰξ ἐναλεῖσθαι τῶν ἐπιεικεστέρων τινί.* 8. *τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν*] *τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς* A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 268. 9. *Λαξευτήριον*] Sic Eudemus. Vid. Miscell. Lips. V. p. 236. ubi tamen *λαξόος*. *Toup.* MS. Glossa sacra: v. Zon. p. 1289. Hesychius et Etym. M. p. 556. Add. Anecd. Cram. T. II. p. 460. 11. *Ἡρόδοτος*] Gl. IV, 21. unde *λῆξιν* pro *μέξιν* in Suida reponi iussit Ruhnkenius Epp. Critt. p. 130. 12. *Λὰξ ποδὶ κιν.*] Homerus Il. *κ'*. 158. *Küst.* Similiter Hesychius. Apollonius Lex. p. 431. voluit, opinor, *τῷ πλατεῖ μέρει τοῦ ποδὸς νύξας*. Rectius tamen Schol. Hom. cum Etym. M. p. 556. *τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ τοῦ ποδός.* 14. *Λαοσσόος*] Il. *ν'*. 128. Scripsi *Λαοσσόος* cum *V. Etym. M. Phot. Hesych. Lex. Bachm. p. 288. et Apollon. p. 432. Quae subsequebantur, *Λαπαδεύεσθαι. Ἀριστογένης οὖν, Διονύσου μύστης, λαπαδεύεσθαι μέλλων, εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρεῖθη μέρη*, repetita quidem ex v. *Λαμπαδεύεσθαι*, nefas duxi tueri. Nimirum invexerat Aldus, servant autem ut videtur codices. Ceterum *Λαμπαδεύεσθαι* V. bis. Mox *Ἀριστογένης* om. B. E. *Ἀριστοφ^ες. Ἀριστογ^ε* V. 15. *Λάπαθον*] Vid. Schol. Il. *ε'*. 166. *Toup.* MS. Horum pars redit sub v. *Ἀλαπάξαι*, nec dissimilis est Eustathii atque Athenaei VIII. p. 362. extr. doctrina sive Zon. pp. 1285. 1291. *ὄρυγμα* om. A. Hunc significatum nunc Atticis nunc Democrato tribuit Etym. M. pp. 57. 556.

2. *Ὅμηρος*] Il. *λ'*. 503. *νέων δ' ἀλάπαξε φ.* 4. *ἐκίνου* A. *ἐκείνου* Photii MS. 5. Glossam *V. superiori praemisit. 7. *Λαπήνη*] Vide supra v. *Λαμπήνη*. *Küst.* Glossa perperam repetita. 8. *Λαπιστής*] Zon. p. 1282. Glossa sacra. 9. Eadem Hesychius et Photius. 12. *πίνοντες· οἱ κύνες*] Legendum videtur, *πίνοντες ὡς οἱ κύνες*, *more canum bibentes*. Respexit autem Suidas ad Homeri Il. *π'*. 161. *Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ.* Ad quem locum Scholiastes: *Ἄλλως· λάπτοντες, λείχοντες. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν γλώττης, ὅταν πίνωσι.* Nimirum alii legebant *λάπτοντες*, alii *λάψοντες*. Noster infra: *Λάψοντες. ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν. οἱ γὰρ αἵματος ἐμπεφορημένοι καὶ διὰ δίψαν ὁρμῶντες ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι τὸ παράστημα.* Quae ex Scholiis antiquis in Homerum proculdubio petita sunt. Elegans autem locutio, *ἐν τῇ κρήνῃ ἔχειν τὸ παράστημα*. Agathias in Anthol. lib. III. p. 381. *Καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον.* Athenaeus IV. p. 164. *Ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχετε.* Anthippus apud eundem IX. p. 404. *ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός, Ἱρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.* Quintus Calaber lib. XIV. 387. — *ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ θυμὸν ἔχον· κηδέων γὰρ ἀπὸ πρόσθε νήπιον ἦτορ.* Auctor *ἀνώνυμος* apud Suidam v. *Κραιπαλώδης*: — *ἐν τοῖς αἰδοίοις ἔχων τὸν ἐγκέφαλον*. Confer Straton. in Epigr. N. 249. et Hesychium v. *Λιγδαρεοχίται*: de quo nos in Theocritum. Hinc obiter corrigendus et explicandus est Dio Chrysost. in Orat. VIII. p. 133. — *τοὺς νοῦν ἔχοντας ἐν ἀλὶ καὶ θαλάσσῃ. Piscatores. Toup.* I. p. 380. Mirificus eruditionis abusus. *οἱ κύνες* delevi cum A. B. V. Praegressa tamen *τῇ γλώσσῃ πίνοντες* vereor ut pro sanis et apte pronunciatis possint haberi, quamquam tuetur Hesychius. Mihi quaedam per eiusdem vocis similitudinem excidisse videntur, sic fere ad normam Etym. M. p. 556. f. revocanda: *καὶ Λάπτοντες γλώσσῃσι, πίνοντες καὶ οἷον προσκείμενοι τῷ ὕδατι τῇ γλώσσῃ.* 13. Glossula, opinor, ex v. *Λαρινοί* confecta. 14. *Λαρινοὶ βόες. οἱ ἐν Ἠπ.*] Confer Enarratorem Comici in Pac. 924. ex quo haec omnia *αὐτολεξεὶ* paene Suidas descripsit. Vide etiam Athen. lib. IX. p. 376. *Küst. Λαρῖνοι* A. *Λαρίνου*] *Λαρινοῦ* Schol. *Λαρείνου* Photius, qui cum Arsenio desinit in v. *σιτεύειν*. 15. *κλέψαντος*] *τοῦ ἐν Ἠπείρῳ κλέψαντος* Arsenius p. 332.

Loquax, facetum, terribile, iucundum. In Epigrammate: *Mortalium pestis Amor igneas sagittas abiicit, et blandis oculis amarum ridet.* Et alibi: *Extinctae sunt suaves illae veneres, et poculorum iucundae propinationes.* Et *Λαμυρώτερον. Λὰξ ἐντείνων*. Calcibus percutiens. *Λὰξ* vero dicitur strepitus quidam digitorum pedis. *Λαξευτήριον*. Instrumentum quo lapides poliuntur. *Λαοξόος* enim dicitur lapicida. *Λάξιν*. Portionem, partem, sortem. Herodotus. *Λὰξ ποδὶ κινήσας*. Planta pedis impellens. *Λαοσσόος*. Populorum servatrix. *Λάπαθον*. Fossa ad insidias feris struendas facta. item olus alvo evacuandae. unde *λαπάξαι*, evacuare. Homerus: *Iuvenum vastabat phalanges.* *Λαπίθης*. Nomen proprium. Et pluralis, Lapithae. *Λαπήνη*. Currus. *Λαπιστής*. Mendax, temerarius. *Λαπίστρια*. Inconstans, vaga, epulari cupiens. *Λάπτειν*. Evacuare. Et *Λάπτοντες*, lambendo bibentes. *Λαρινεύειν*. Saginare. *Λαρινοὶ βόες*. Larini boves, qui sunt in Epiro: sic dicti a Larino bubulco, qui boves Herculis,

κος ὁ Ῥηγῖνος· ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε. Πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναί τινας τῷ Λωδωναίῳ Διΐ. Ἀπολλόδωρος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς λαρινούς· λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Ζητῶ τι λαρινὸν ἔπος,
ὃ τὴν τούτων θραύσει ψυχήν.

ἀντὶ τοῦ μέγα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. ἀπὸ Λαρίνου τινὸς βουκόλου ταύτην τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι. εἰσὶ δέ τινες οἳ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ῥι συλλαβὴν δασύνουσιν, ἵν' ᾖ λαρινούς, τοὺς μεγαλορίνους. ἐν δὲ τῇ Χαονίᾳ φασὶ τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ Κεστρινοὺς καλοῦσιν. ἢ οἱ μεγάλοι καὶ εὐτραφεῖς· ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου. Ἡρῳδιανὸς ὀξυτόνως ὡς ἀληθινός.

416 Λαρινός. ὁ ἡδύς.

Λάρισσα. ὄνομα πόλεως.

Λάρκος. πλέγμα τι κοφινῶδες ἢ ψιαθῶδες, ἐν ᾧ φέρονται ἄνθρακες.

Ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐπετίλησεν ὥσπερ σηπία.

ἀντὶ τοῦ, τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιᾶς ἐπαφῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ σηπία τὸν θολόν. θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπίαι ἐναφιᾶσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς μέλανος, ταράττειν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσι. λάρκος οὖν ὁ φορμός, ὁ κόφινος.

Λάρναξ. σορὸς ἢ κιβωτός. Ῥίμος καὶ Κερεάλιος ἐς τὴν Ῥωμαίων ἐξέβαλον· πρῶτον μὲν ἐς λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν, δι' ἀγγέλων τινῶν, καὶ ἐς ἀῤῥίχους ὀπώρας ἐχούσας ἢ καλάμους ὀρνιθευτῶν τὰ γράμματα ἐμβαλόντες.

Λαρόν. χλιαρόν, προσηνές, ἡδύ.

Καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

Λάρος κεχηνώς· ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν καὶ ἀδηφάγον.

---

1. ὁ Ῥηγῖνος] ὁ om. A. utrumque habet Photius. *Γηρυόνου*] *Γηρυόνους* B.E. *προύνους* V. 3. αὖ τοὺς] αὐτοὺς B.E. αὖ om. Photius. 4. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] V. 465. — *Ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι, Ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν.* Scholiasta in eum locum: *Λαρινόν. ὡς ἐπὶ βοὸς δὲ τοῦτό φησιν· ὡς ἐν Λαρίσσῃ μεγάλων βοῶν γενομένων. ἔστι δὲ πόλις Θεσπρωτίας. Ἄλλως. Λαρινόν, λιπαρόν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέγονται γὰρ τινες λαρινοὶ βόες, οἱ λιπαροί. ἢ μεγάλοι, ἀπὸ Λαρινοῦ τινος νομέως εὐμεγέθους. νέμονται δὲ τὴν Ἤπειρον, οὐσαι τῶν Γηρυόνος βοῶν ἀπόγονοι.* Küst. 7. ὃ — ψυχὴν om. V. 10. ἐσχηκέναι] Vacillat oratio per omissionem vocum quarundam: non enim sufficere videtur ἔσχηκότος. Immo haec ad superiora fuerant retrahenda, duce Scholiaste, *Λύκος μὲν ὁ Ῥηγῖνος . . . φησὶν ἀπὸ Λαρινοῦ τινος βουκόλου ταύτην αὐτοὺς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι.* Nempe his continuat ille mox proposita, *εἰσὶ δέ τινες κτλ.* εἰσὶ — καλεῖσθαι οἱ δὲ] τινὲς δὲ V. παρὰ] περὶ Ald. τὸν λάρον Schol. 12. λαρινούς] λαρίνους B.V.E. Med. Mox μεγαλορίνους B. *V. 13. Cf. Eust. in Il. φ'. p. 1243. τῇ Χαονίᾳ] V. Aelian. N. A. XII, 11. coll. Hecataeo apud Arrian. Exp. II, 16. 15. βουκόλου addunt A.B.V.E. Ἡρῳδιανὸς et seqq. om. V. In novissimis adhibendus Arcadius p. 65, 23. 19. Λάρκος. πλέγμα τι κοφ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 332. Küst. Paulo aliter Harpocratio, quicum Photius consentit. 20. φέρουσι τοὺς ἄνθρακας Schol.

1. Ὁ λάρκος δημ.] Aristoph. Acharn. 314. 2. Ὑπὸ τοῦ] Aristoph. Ach. 331. sq. (349.) Vide vv. Ἐπετίλησεν et Μαρίλη. ὑπὸ τοῦ — θηρῶσι om. V. Unde colligas partem posteriorem adventiciam esse. τῆς μαρίων B.E. 3. ἐπετίλησεν Suidas constanter: nam ἐνετίλησεν Aristophanis libri. 4. σποδιᾶς ἐπαφῆκεν] σπουδιᾶς ἀφῆκεν E. σ. ἀφῆκεν Med. omisso τῶν ante ἀνθράκων. 5. τὸν θολόν] τὸ μέλαν Schol. qui mox ἐπαφιᾶσιν. 10. Λάρναξ] Salmasius in Solin. p. 848. A. Hemst. Ῥίμος καὶ Κερεάλιος ἐς τὴν Ῥωμ.] Fragmentum hoc consarcinavit Suidas ex Dione in Vitellio p. 315. [LXV, 18.] ubi sic legitur: Οὗτοι γὰρ (nempe Primus et Cerealis) πρῶτον μὲν δι' ἀγγέλων τινῶν ἐς τε λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν καὶ ἐς ἀῤῥίχους ὀπώρας ἔχοντας ἢ καὶ καλάμους ὀρνιθευτῶν τὰ γράμματα ἐμβάλλοντες, πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δρώμενα ἐμάνθανον, καὶ πρὸς ἐκεῖνα ἐβουλεύοντο. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Küst. Ῥίμαμος ὁ κερ. A.B.V. Med. et ut videtur E. 11. Ῥώμην *V. ἐξέβαλον] ἐσέβαλε A.B.V.E. Med. 16. Καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτ.] Simonidis Ep. LI, 9. Anthol. Pal. VII, 24. Vide v. Γεραιός. τέγγει A. Mox ὁ γηραιὸς λαρώτερον μαλακὸν ἔπνεον Med. ἔπνεον *V. 18. Λάρος κεχ.] Aristoph. Equ. 962. Vid. Hemsterhus. in Luciani Tim. 12. Arsenius p. 332. 20. ἀδηφάγον] ἀδηφάγον A.*V.

---

cum Geryonis boves abigeret, furatus est, auctore Lyco Rhegino. Proxenus vero tradit ipsum Herculem boves quosdam Iovi Dodonaeo dedicasse. Apollodorus hoc nomine dicit appellari boves bene saginatos. *λαρινεύειν* enim saginare significat. Aristophanes *Avibus*: *Quaero pingue aliquod verbum, quod animum horum confringat.* ubi *λαρινὸν* est magnum: per translationem ductam a bobus, quos aliqui a bubulco Larino sic appellatos esse tradunt. Sunt tamen qui eos a *λάρος* sic dictos esse velint. alii autem syllabam ῥι cum spiritu aspero scribunt: ut *λαρινοὺς* sit idem quod *μεγαλορίνους*. In Chaonia autem eiusmodi boves esse dicunt; quos etiam Cestrinos vocant. vel magni et pingues: a Larino bubulco. Herodianus vocem hanc scribit cum acuto, ut *ἀληθινός*. Λαρινός. Dulcis. Λάρισσα. Nomen urbis. Λάρκος. Vas quoddam, in modum cophini vel storeae plexum, quo carbones feruntur. *Larcus iste popularis meus est.* [Et iterum:] *Propter metum vero larcus hic favillam densam mihi incacavit tanquam sepia.* id est larcus cinerem carbonum in tanta trepidatione mihi aspersit, ut atramentum sepia. sepiae enim ab venatoribus pressae atramentum nativum emittunt, ut locum sibi vicinum turbidum reddant, neve ab venatoribus conspici possint. *λάρκος* igitur est storea, cophinus. Λάρναξ. Capulus, vel arca. *Primus et Cerealis cum exercitu Romam contenderunt, primum quidem per nuncios, deinde vero per litteras, quas in capsas mortuorum et calathos fructibus onustos vel calamos aucupatorios iniecerant, [omnium certiores facti].* Λαρόν. Tepidum, iucundum, suave. *Ipsumque semper riget humidus ros, quo suaviorem odorem senex ille molli svirabat ore.* Λάρος κεχηνώς. Larus hians. dicitur

Λάρος ἐν ἕλεσι. παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

Λαρότερος. ἡδύτερος.

Λαρυγγίζειν. τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν πε- 5 ριεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Καὶ *Λαρυγγίζουσι,* βοῶσιν. Οἱ δὲ κόρακες περιιπτάμενοι ἄνω καὶ κάτω, θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσι. 10

Λαρυγγιῶ. καταβοήσομαι, φησί, τῶν ἄλλων ῥητόρων· ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ, καὶ κατασιγάσω τοὺς ῥήτορας. τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε φωνὴν προΐεσθαι.

Λάσανα. οἱ χυτρόποδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα, 15 ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

Λάσια. λασέα.

Λασιόκωφος. ὁ λίαν κωφός· οἷον λάσια τὰ ὦτα || ἔχων, ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθη- 417 τεῖν.

Λάσιοι. πολύτριχοι, ἢ συνετοί.

Λασίοις. περὶ Φιλοκτήτου ὁ λόγος·

Οὗτος πρωτογόνων ἴσως
οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρίων.

Λάσθη. Αἰλιανός· Λέγουσι δὲ ὅτι οὐδὲ προσθέτους οὐδὲ ἐπακτοὺς κόμας ἐκ τῆς ὕβρεως καὶ λάσθης ἐς τὴν χρείαν παρελάμβανεν, ἀλλὰ ἃς εἶχε συμφυεῖς ἀσκῶν καὶ ἐκτείνων. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Μεσσήνιοι σὺν λάσθῃ καὶ γέλωτι, ὥςπερ ἄθυρμα τῶν Σπαρτιατῶν, τὰ πρῶτα τοῦ Διὸς ἀναθήματα διέσπειραν.

Λάσος, Χαρβίνου, Ἑρμιονεύς, πόλεως τῆς

---

1. ἕλεσι] *Νεμέσει* Photius. Mox *Λαρώτερος* Med. 4. *Λαρυγγίζειν. τὸ πλατ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Schol. Greg. Naz. Stelit. p. 23. *λαρυγγίζειν δέ ἐστι τὸ τὸν λάρυγγα πρὸς εὐφημίαν ἄγειν, ἢ μελέτῃ ἤ τισι κλύσμασιν.* Ibid. p. 96. *τὸ δὲ λαρυγγίζειν μίμησίς ἐστι φωνῆς, ὅταν τις τερπόμενος οἷς λέγει, ἐπι . . . ησι πως τῇ φωνῇ, καὶ στενοῖ αὐτήν. Gaisf.* Adde Schol. Hermog. T. VII. p. 964. et in Luciani Rhett. praec. 19. item Pierson. in Moer. p. 436. Zon. p. 1291. hinc emendandus: *ἀλλὰ περιεργότερον — χρῆσθαι καὶ ἐπιτηδεύειν.* 6. *Δημοσθένης*] P. 323, 1. 7. *κατὰ Κτησ.* mendose Photius. 8. *Οἱ δὲ κόρακες*] Horum pars leg. in *Ἀσέλγεια. Hemst.* In his vereor ut repetitum *κόρακες* intemeratum sit. 11. *Λαρυγγιῶ. καταβ.*] Ex Schol. Aristoph. Equit. 357. *Küst.* Hinc *Λαρυγγᾶς ἢ Λαυρακόρας* Isaac. Porphyr. in Char. Graecor. et Troian. de Palamede, Rutgers. V. L. c. ult. p. 512. *Reines.* 13. *τοὺς*] *αὐτοὺς* B.E. 14. Quae sequebantur, *Λάρυγξ, λάρυγγος. Φάρυγξ δὲ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί,* ex v. *Φάρυγξ* repetita, delevi cum V. Habet A. in margine, ubi novissima sic scripta sunt, *οἱ πολλοὶ δὲ φάρυγξ φάρυγγος γράφουσιν.* 15. *Λάσανα. οἱ χυτρόπ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 893. 18. *Λασιόκωφος*] Occurrit vox ista apud Platonem in Phaedro p. 347. [p. 253. E.] et Synesium in Encom. Calvit. p. 67. quod ideo moneo, quia Henr. Stephanus in Thesauro suo vocis huius nullum affert exemplum. *Küst.* Platoni dudum restitutum est *λάσιος, κωφός,* quamquam Suidam nihil temere finxisse cum alii libri arguunt, tum codicis Clarkiani consensus. Gl. habet Photius. *οἷον λάγια* *V.

3. *Λάσιοι*] Vid. Schol. Il. *α'*. 189. sive Eustath. p. 79. 4. Gl. *Λασίοις* post v. *Λάσθη* reposuit *V. 5. *Οὗτος πρωτογόνων*] Sophocl. Philoct. 180. sqq. 6. *ἤκων*] Sic E. et edd., quam librorum quasi scripturam in Sophoclem Brunckius intulerat, probante Porsono. Sed *οἴκων* A. B. V. et Sophoclis exempla. 11. *Αἰλιανός*] Sic optimus Paris. A. cuius loco reliqui MSS. itemque priores editt. omnes pessime exhibent *αἷμα*: quod mendum proculdubio ex scripturae compendio, quo nomen *Αἰλιανὸς* in quibusdam codicibus exaratum erat, ortum est. Hinc autem discimus fragmentum hoc Aeliano restituendum esse: cuius nemo ante vel levissimam suspicionem habere potuisset. *Küst.* 12. Duplex *οὐδὲ* haud male dictionem Aeliani fucatissimam decere videtur. Mox *ἐπάκτους* Med. *κόμας*] *κώμας* V. Mox *λάσθην* B. E. Med. 14. *ἐκτείνων*] An *κτενίζων*? *Hemst.* Nihil hoc differt ab vulgari scriptura. Ceterum suppleveris *διετέλει.* 15. Haec ad Herodotea *ἐπὶ γέλωτί τε καὶ λάσθῃ* VI, 67. apparet esse composita. Res autem cum manifesto referatur ad tripodas, quos Lacedaemonii circum Iovis Ithomatae aram collocarant (v. Pausan. IV, 12, 6.), *τὰ πρῶτα* tamen non magis quam *διέσπειραν* quadrare videtur. Fuit igitur cum illis *τὰ πρῶτα τοῦ* recondi opinarer *τὰ Ἰθωμάτου.* Mox etiam *διέσυραν* accommodatius duco. 17. *διέσπειραν*] *διέσπειρεν* B. V. 18. *Λάσος, Χαρβίνου, Ἑρμ.*] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1401. De Laso autem hoc vide etiam Meursium in notis ad Aristoxenum [p. 141.] et Menagium in Laert. I. segm. 42. Confer etiam Nostrum supra v. *Κυκλιοδιδάσκαλος. Küst.* Memorabile nomen *Χαρβίνου*, id est *Χαρίνου*, inserta digammo, velut accidit in *ἔρβως*. Itaque removendum *Χαβρίνου* ab loco Diogenis. *Ἑρμιονεὺς*] *ἑρμηνεὺς* B. E.

---

de hominibus rapacibus et furacibus: larus enim est avis rapax et vorax. *Λάρος ἐν ἕλεσι.* Proverbium de iis qui cito aliquid reddunt. *Λαρότερος.* Dulcior. *Λαρυγγίζειν.* Guttur dilatare, neque voce naturali contentum esse, sed nimia quadam arte sonum gutturis adiuvare. Demosthenes in oratione contra Ctesiphontem. Et *Λαρυγγίζουσι,* clamant. *Corvi autem sursum et deorsum volantes, tumultuantes petulanterque vociferantes, magna voce crocitant.* *Λαρυγγιῶ.* Magnis clamoribus, inquit, oratores obtundam. vel guttur iis praecidam, et sic tacere cogam. gutture enim secto vox emitti nequit. *Λάσανα.* Ollae pedibus innixae et vasa culinaria, in quibus Senatui post sacrificia carnes parantur. *Λάσια.* Hirsuta. *Λασιόκωφος.* Valde surdus: quasi dicas, aures hirsutas habens, adeo ut nihil audiat aut sentiat. *Λάσιοι.* Hirsuti. vel cordati. *Λασίοις.* Sophocles de Philoctete inquit: *Iste antiquitate et claritate generis nulli forsan secundus, rerum quae ad vitam degendam omnium pertinent expers, iacet solus, procul ab aliis hominibus, inter maculosas vel hirsutas bestias.* *Λάσθη.* Aelianus: *Dicunt vero eum non eo insolentiae vel contemptus processisse, ut comis asciticiis et peregrinis uteretur, sed quas a natura habebat, eum excoluisse et compsisse.* Et iterum: *Messenii vero cum contemptu et irrisione prima Iovis donaria, ut ludicra Spartanorum, dissiparunt.* *Λάσος.* Lasus, Charini F. Hermio-

Ἀχαΐας, γεγονὼς κατὰ τὴν νη΄ Ὀλυμπιάδα, ὅτε Λαρεῖος ὁ Ὑστάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ΄ σοφοῖς ἀντὶ Περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε, καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους.

Λαστανροκάκκαβον. βρῶμά τί ἐστι παρὰ Χρυσίππῳ εἰρημένον, ἐν τῷ Περὶ Καλοῦ καὶ ἡδονῆς· ὡς ἂν τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ οὔσης περιεργοτέρας.

Λάσταυρος. πόρνος, δασὺς τὸν ταῦρον, λασιόταυρός τις ὤν· ὁ δασὺς τὸν ταῦρον. Εἴ τις ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἢ βαρβάροις λάσταυρος τὸν τρόπον, οὗτοι πάντες ἑταῖροι τοῦ βασιλέως ἦσαν.

Λαταγεῖα. καὶ θηλυκὸν λαταγάς.

Λάταξ. ἡ μεγάλη σταγών. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τοὺς δὲ μεθυστὰς
καλλείψω, λατάγων πλέγμασι τερπομένους.

Λατῖνοι. οἱ νῦν Ῥωμαῖοι. Τήλεφος γὰρ υἱὸς 418
Ἡρακλέους, ὁ ἐπικληθεὶς Λατῖνος, μετωνόμασε
τοὺς πάλαι Κητίους λεγομένους Λατίνους. Ἰταλοὶ
δὲ οὗτοι πάλιν προσηγορεύθησαν ἐκ τινος Ἰταλοῦ,

1. *νη΄ Ὀλυμπ.*] Sic habent MSS. Pariss. itemque Enarrator Comici loco laudato. At in prioribus editt. [et V.] numerus prior incuria librariorum omissus est: quod mendum iam ante etiam a Meursio in Aristoxenum aliisque viris doctis observatum fuerat. Ceterum totum hunc locum Suidae, aeque ac multa alia, Scaliger in Collectanea sua Historica, secundum seriem Olympiadum digesta, αὐτολεξεὶ transtulit: quod ideo moneo, ne quis forte cum viris doctissimis, Meursio, Vossio, Ionsio aliisque putet, Collectanea ista ab antiquo aliquo scriptore compilata fuisse, ex quibus Suidas forsan sua hauserit. Sane ipse Scaliger in fine notarum ad Graeca Eusebiana p. 431. (edit. Amstelod. 1658.) se Collectaneorum istorum esse auctorem his verbis expresse testatur: *Postremo συναγωγὴν ἱστορικὴν* (is enim Collectaneorum istorum est titulus) *a nobis partim ex editis, partim ex nondum editis scriptoribus collectam quae non solum ad Eusebiana, sed etiam ad memoriam veteris historiae illustrandam magno praesidio erit*, etc. Quare miror viros doctissimos illud ignorasse: qui quoties Collectanea illa Historica citant, semper Anonymum in descriptione Olympiadum laudare solent. Sed haec obiter. *Küst.* Fugit haec animadversio Küsteri Valckenarium, ubi vulgarem doctorum errorem de Anagraphe Olympiadum refutat, in Adoniaz. p. 269. Küsterum tamen occupavit Stanleius in Aesch. Choeph. princ. „Cf. Voss. de Scient. Math. c. 20. et 59. qui tamen l. de Poetis Gr. c. 4. refert ad Ol. ο΄. h. e. LXX. hoc enim ex Herod. VII, 6. cognosci posse; et sic Bullialdus in Theonis Smyrnaei Math. c. 12." *Reines.* Vid. Clinton. F. H. a. 503. 2. *τινὲς — Περιάνδρου*] Laert. l. c. *Λάσον Χαρμαντίδου, ἢ Σισυμβρίνου, ἢ ὡς Ἀριστόξενος Χαβρίνου. Ἑρμιονέα*: sunt qui putent Laertium lapsum esse. et credidisse a Laso distinctum esse Hermioneum. quod non est verisimile, ut tanta supinitate fuerit. In eodem errore fuit Tzetz. ad Lycophr. in Prolegg., qui e Laso Chabrino et Hermionensi tres distinctos facit. *Reines.* Fecisse is videtur, sed vere non fecit. Vid. quae a nobis ibi sunt observata in ed. Schol. Tzetzarum, et Athen. VIII. c. 20. et X. 455. *Müller.* 3. *πρῶτος*] *πρῶτον* E. Sunt qui Scholiasten sive Suidam erroris insimulent, nulla opinor causa idonea. Primus enim Lasus res musicas ad formulam doctrinae revocavit (v. Böckh. de metris Pind. p. 2.). quam ille miris modis novarat: v. Plut. de mus. p. 1141. C. Quo refertur illud ab Hesychio proditum *Λασίσματα*. 4. Sic Gaisf. tacite cum *V. Nam ceteri *ἔγραψε λόγον*. *διθύραμβον*] Meminit Aelian. Nat. An. VII, 47. ubi male Laso tribuunt quae sunt Aeliani. Vid. v. *Ἀρίων*. *Toup.* MS. 5. *ἐριστικοὺς*] Id quo faciat obscurum: nisi forte suspicamur peculiarem chororum speciem instar canticorum amoebaeorum designari. 7. *Λαστανροκάκκαβον*] An *Λαστανροκάμκκον? Hemst.* Athenaei Epit. l. p. 9. C. *τὸ παρὰ πολλοῖς λαστανροκάκκαβον καλούμενον βρῶμα, ὡς φησι Χρύσιππος, οὗ ἡ κατασκευὴ περιεργοτέρα.* Eadem fere Eustath. Od. μ΄. p. 1724 = 492, 14. *Gaisf.* In Athenaei Epitome desideratur inscriptio libri Chrysippei. 11. *Λάσταυρος*] Vid. Bergler. et Wagner. in Alciphron. Ep. I, 37. p. 225. *Gaisf.* *ταῦρον*] Haec vox membrum virile vel penem aliquando significat: quo sensu hic etiam accipi debet. Vide supra v. *Ἀτανρώτη*. *Küst.*

1. *τὸν* om. *V. Posteriori quidem parti convenit ut secundum Hesychium scribamus, *ὁ δασὺς τὸν ὄρρον*. *Εἴ τις ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἢ τοῖς βαρβ.*] Haec sunt verba Theopompi historici, quae leguntur apud Polybium in Collectaneis Constantini Imperatoris ab Valesio editis p. 21. unde ea Suidas descripsit. Idem fragmentum Theopompi apud Athenaeum lib. IV. p. 167. paulo plenius sic legitur: *Ἀλλ' εἴ τις ἦν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἢ βαρβάροις λάσταυρος ἢ βδελυρὸς ἢ θρασὺς τὸν τρόπον, οὗτοι σχεδὸν ἅπαντες εἰς Μακεδονίαν ἀθροισθέντες ἑταῖροι Φιλίππου προσηγορεύοντο.* Plura ibidem ex Theopompo adducit Athenaeus, quae apud ipsum legi possunt. *Küst.* 2. *τοῖς βαρβάροις*] *τοῖς* om. V. 4. *Λαταγεῖα*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *λαταγεία*, quae vox apud Graecos in usu non est. Quid autem significet *λαταγεῖον* (unde pluralis *λαταγεῖα*). disces ex ipso Suida supra v. *Κοτταβίζειν*. *Küst.* *καὶ θ΄. λαταγάς*] Immo *λάταγας*: vide supra v. *Κότταβος*. *καὶ* om. A. *θηλυκὸν καὶ λ.* Med.: quo fides huius additionis infringitur. 5. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Agathiae IX, 5. Anthol. Pal. V, 296. 7. *καλείψω*] Sic recte 2 MSS. Pariss. At priores editt. [et E.] *καλύψω*: quam lectionem vel lex metri mendosam esse arguit. Intelligendum est autem fragmentum hoc, quod Portus non viderat, de illis qui inter pocula cottabo ludebant: quos Graeci una voce *μεθυσοκοττάβους* appellabant. *Λάταγες* enim dicebantur vini vel potus reliquiae, quae a cottabizantibus ex poculo in pelvim vel aeream phialam effundebantur et cadendo strepitum aliquem edebant: ex qua re illi qui amicas habebant, omen quoddam captare solebant. Vide Nostrum supra vv. *Κοτταβίζειν* et *Κότταβος*, ubi plura hac de re legere licet. *Küst.* Adde Crameri Anecd. II. p. 459. *πλήγμασι*] *πλέγμασι* B. V. E. Med. item codex Palatinus (*γρ. πνεύμασι*): *παίγμασι* Iacobsius. 8. *Λατῖνοι. οἱ νῦν Ῥωμαῖοι. Τήλεφος γὰρ υἱὸς Ἡρακλ.*] Haec inepta omnino sunt, et ex putidis lacunis hausta; quibus gemina legas apud Cedrenum et Ioannem Malalam. *Küst.* 9. *Ἡρακλέους*] *Ἡρακλέος* V. Mox *καὶ ἐπικλ.* A. 10. *Κητίους*] Hos Cedrenus p. 140. vocat *Κητιαίους*, Ioannes Malala vero *Σκιτίνους*: quae nomina vetus historia omnino ignorat. *Küst.* *Κιτιαίους* Dindorfius p. 162. *λεγομένους νῦν*] *νῦν* omisi cum A. B. V. *Ἰταλοῦ*] *Ἰταλίου* A.

nensis, ex Hermione urbe Achaiae. vixit Olympiade LVIII. regnante Dario Hystaspis filio. quidam eum loco Periandri VII. Sapientibus annumerant. scripsit primus librum de Musica; idemque dithyrambum in certamina introduxit et concertativum dicendi genus instituit. *Λαστανροκάκκαβον*. Apud Chrysippum in libro de Honestate et Voluptate sic vocatur edulium quoddam, quasi deliciae ad conficiendum operosiores. *Λάσταυρος*. Impudicus. proprie, qui penem hirsutum habet: quasi dicas *λασιόταυρος*. *Si quis inter Graecos vel barbaros impudicus esset, illi omnes regis sodales erant.* *Λαταγεῖα*. Et femininum *λαταγάς*. *Λάταξ*. Gutta maior. in Epigrammate: *Temulentos autem strepitu cottabi gaudentes relinquam.* *Λατῖνοι*. Latini, qui nunc Romani. Telephus enim Herculis filius, cognomento Latinus, eos qui olim Cetii vo-

δυναστεύσαντος τῆς χώρας. Αἰνείου δὲ καταλαβόντος τὴν δύσιν ἐκλήθησαν Αἰνεάδαι· μεθ' ὃν Ῥωμαῖοι πάντες μετωνομάσθησαν, ἀπὸ Ῥωμύλου λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν.

Λατρεία. δουλεία ἐπὶ μισθῷ. Σοφοκλῆς·

Οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.

[Λάτρις. θεράπαινα, δούλη, προσαῖτις.

Λείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν· ὃς τάδ' ὄρεια
ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.]

Λάτρις. τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ ι. εἰδωλολάτρης δὲ διὰ τοῦ η, ἐν συνθέσει.

Λάτρον. ὁ μισθός. λατρεία γὰρ δουλεία ἐπὶ μισθῷ. λάτρις δὲ διὰ τοῦ ι.

Λάτριν ἄγειν παλίνορσον ἀεικέα τῷ κεραμῆι.

Λατύπη. λιθουργική. ἢ τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου.

Λαυκανίη. ὁ λαιμός.

Λαύρα. δημόσιος στενωπός, ἄμφοδος, ῥύμη· δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. ἢ λαύρα ἡ στενὴ ῥύμη, ἔνθα πᾶσα ἀκαθαρσία. ἢ ὁ ῥυπαρὸς τόπος.

Λαυρέντια. ὄνομα πόλεως.

Λαύρειον. τόπος Ἀττικῆς, ποιῶν μέταλλα.

Λαφυγμός. ἢ ἀδηφαγία, καὶ ἡ πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτέλεια· τουτέστιν, ἐκδεδιητημένη, πολυτελὴς τρυφή, τὸ ἁπλήστως ἐσθίειν. Εὔπολις ἐν Κόλαξι·

Λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ.

Καὶ Ὅμηρος·

Καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.

Λαφύξας. διασπαράξας, ἀφειδῶς θοινησάμενος. Αἰλιανός· Οὗτοι οἱ ἀετοὶ λαφύξουσι τῶν ἐλε-

---

4. Post ἐπωνυμίαν motus librorum indiciis expunxi haec: *Λατρεύω. τὸ τιμῶ· αἰτιατικῇ. ὡς τό, Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα. Δοτικῇ δὲ ἐπὶ τοῦ θύω. ὡς τό, Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ.* Glossam enim habet A. in marg., omissis ὡς τὸ — κτίσαντα, idemque mox *λατρεύειν δὲ δοτικῇ* omissis *ἐπὶ τοῦ θύω*. Contra haec V. post v. *Λάτρις* reposita sic consignavit: *Λατρεύω. δοτικῇ. τὸ σεύομαι. λατρεύω δὲ τὸ τιμῶ αἰτιατικῇ, ὡς τὸ οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.* Ceterum annotarat Toupius: „Uterque locus ad Scripturam sacram referendus est. Hic ad Epist. ad Hebraeos IX, 14. ille ad Pauli Epist. ad Roman. I, 25. ubi tamen legitur, *Ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.* Quod lector eruditus notabit." 5. *Σοφοκλῆς* addunt A. B. V. ap. Valck. Animadv. ad Ammon. p. 99. 6. *Οἵας λατρείας*] Sophocl. Ai. 503. *αἵας λατρ.* A. V. Vide v. *Ζῆλος*. 7. *Λάτρις*] *Λάτρης, λάτρου. θηλυκὸν δὲ λάτρις* Edd. *Λάτρις λάτρου* V. E. Mox *ἡ λάτρις* V. teste Valcken. l. l. qui haec subiecit: „Alterum *Λάτρης* non agnovit Suidas, et praeferenda MS. lectio, modo sede sua turbetur *λάτρου*, quod ubi semel prima vox fuit depravata, a sciolo invectum. Forsan Suidas scripserat: *Λάτρις, λάτριδος, ὁ. θ. δὲ ἡ λάτρις.*" Vocis *λάτρης* nullum extare exemplum monet H. Steph. Thes. T. II. p. 603. D. frustra renitente Abreschio: quamquam id in grammaticorum libris (v. Crameri Anecd. II. p. 362.) deprehenditur. Glossam om. A. Nos superiores voces, quas Photius, Lex. Bachm. et Etym. Gud. p. 363. ignorant, Gaisfordo probante reiecimus, uncis etiam glossae superstiti appositis. Nempe haec unam fere seriem debebant pertexere: *Λάτρις. θεράπαινα, δούλη, προσαῖτις. θηλυκόν. τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ ι. Εἰδωλολάτρης κτλ.* 8. *Λείσας*] Simonidis fr. CVIII, 9, 10. Anthol. Pal. VI, 217. Cf. v. *Ὄρεια*. Mox *θεοῖς* B. E. Med. *ὃς τάδ' ὄρεια*] *ὃς τάδε Ῥείᾳ* liber Palatinus. 11. *συνθέσει*] *συναγωγῇ* V. 12. *Λάτρον*] Vid. Callimachus in v. *Ἄστρια* et Varro L. L. VII, 52. (p. 91. Bip.) Horum qui olim fuerit ordo, significant Etym. M. p. 557. Gud. p. 363. et Cram. Anecd. II. p. 362. *λατρεία γὰρ ἡ*] *λατρεία δὲ* V. *ἡ* om. A. V. E. *ἐπὶ μισθῷ δουλεία*] *δουλεία ἐπὶ μισθῷ* nos cum A. V. 14. *τῷ κεραμῆι ἰῶτα* V. 15. *Λατύπη*] Male vertunt, *Femina lapidum caedendorum perita.* Subaud. *τέχνη*. Cyrill. p. 208. *τέχνῃ τῇ λατυπικῇ*. Vide Hesych. Toup. MS.

1. *Λαυκανίη*] Vid. Il. *χ'*. 325. 2. *Λαύρα*] De hac voce vide quae observat Casaubonus in Athen. lib. XII. c. 10. *Küst.* Adde Piers. in Moer. p. 252. et Schaef. in Gregor. p. 506. item Sturz. de Dial. Maced. p. 78. *λάβρα* consueta librariis ratione Lex. Bachm. p. 287. *ἄμφοδος*] Haec vox *vicum* significat: quod ideo moneo, quia Portus eam male *bivium* reddiderat. *Küst.* Vid. Gl. Herodoti I, 180. 3. *ἡ στενὴ — ἀκαθαρσία*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 98. Mox *ἡ* omisso novam glossam eamque post *Λαύρειον* collocatam instituit *V. 4. Post *τόπος* omisi cum A. V. *Καὶ Λαύρα, ἡ στενὴ κατοικία τῶν μοναχῶν. λαύρα οὖν παρὰ τὸ ῥέειν ἐν αὐτῇ τοὺς λαούς.* Valesium in Euagrium I, 21. conferri iussit Küsterus. Post *μοναχῶν* inserunt B. E. Med. *καί ἐστιν ἐν τῇ Οὐδὸς ἐς λαύρην.* 5. *Λαυρέντια*] *Λαβρεντία* A. *Λαύρεντον* poni debuit. 6. *Λαύρειον*] Vide supra v. *Γλαὺξ ἵπταται. Küst.* Aristid. I. p. 101. ubi Schol. *Λαύριον. Toup.* MS. *Ἀττικῆς*] *Ἀττικός* B. V. E. Med. Mox *μέταλλον* A. B. V. Photius, *τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ ἀργύρεια ἦν μέταλλα.* Statim omissa sunt cum A. V. *Λαφρία. βαθεῖα. Τῇ τριχὶ κομῶντα, καὶ γηραιὸν πολιᾷ. Πλοῦτον εἶναι τὴν Λαφρίαν Ἄρτεμιν*: quae homines male seduli deprompserant ex v. *Βαθεῖα*. 7. *Λαφυγμός. ἡ ἀδηφαγία*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 52. *Küst. ἀδηφαγία* A. V. *περὶ*] *πρὸς* A. V. E. Med. Mox *καὶ* ante *πολυτελὴς* omisi cum A. V. E. Med. 9. *τροφή*] *τρυφή* dedi cum A. B. et E. m. sec. Mox Gaisfordo videbatur *λαφύσσειν* excidisse. Sed Schol. *λαφυγμὸν γὰρ λέγει τὸ ἁπλ. ἔ.* 12. *Καὶ Ὅμηρος*] Il. *λ'*. 176. 13. *καὶ ἓν κατὰ* Med. 14. *Λαφύξας*] Lycophr. Cass. 321. et *συλλαφύξαντες* v. 1267. *Reines.* Sic Hesychius, Photius, Zonaras, Etym. Gud. p. 363. 15. *λαφύξουσι*] *λαφύζουσι* *V. *φυλάξουσι* E.

---

cabantur, mutato nomine vocavit Latinos. hi vero rursus vocati sunt Itali, nomine cuiusdam Itali, qui regionis illius principatum obtinuit. cum autem Aeneas occidentem occupasset, vocati sunt Aeneadae; post quem omnes Romani mutato nomine vocati sunt: quod nomen a Romulo acceperunt. *Λατρεία*. Servitus mercenaria. Sophocles: *Ad quam servitutem ex quanta felicitate redacta est.* [*Λάτρις*. Ancilla, famula, mendica. *Metuens semivirum Deae famulum, qui flavos cincinnos suspendit.*] *Λάτρις*. Simplex per ι scribitur. At *εἰδωλολάτρης* compositum per η. *Λάτρον*. Merces quae mercenariis datur. *λατρεία* enim servitus est mercenaria. *Λάτρις* vero per ι scribitur. *Famulam ex fuga retractam ad figulum reducere.* *Λατύπη*. Materia lapidum caedendorum, vel tenue fragmentum lapidis. *Λαυκανίη*. Guttur. *Λαύρα*. Via publica, vicus, per quem turba quasi fluit. vel angustus vicus, ubi est omne sordium genus. vel locus sordidus. *Λαυρέντια*. Nomen urbis. *Λαύρειον*. Laurium, locus Atticae, metalla producens. *Λαφυγμός*. Voracitas et victus delicatus et sumptuosus, gula inexplebilis. Eupolis *Adulatoribus*: *Fortiter in gulam cibos demittit.* Et Homerus: *Viscera omnia deglutit.* *Λαφύξας*. Qui dilaceravit, qui avide devoravit. Aelianus: *Hae vero aquilae viscera elephantorum*

φάντων τὰ σπλάγχνα. δείξας τὰς σημαίας. Οἱ δὲ
419 Πέρσαι || φρέασι περιτυγχάντες, λαφύττουσιν ἁπληστότερον, καὶ ἐς μέγα κακοῦ ἀποκλίνουσι, τῆς κοιλίας αὐτοῖς τῇ ἀθρόᾳ τοῦ ὕδατος ἐμβολῇ διενεγκεῖν οὐκ ἐχούσης τοῦ ἐπιφορτισθέντος ὕδατος τὴν ἀντίληψιν.

Λάφυρα. τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα· τὰ δὲ τῶν τεθνεώτων αὐτῶν σκῦλα λέγεται.

Λαφύστιος. ὁ λαίμαργος.

Λαχανεία.

Λαχανηρόν.

Λαχανίζεσθαι. ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν· ὡς ξυλίζεσθαι καὶ φρυγανίζεσθαι.

Λαχάνωνος.

Λαχάνοις. τοῖς λαχανοπωλίοις.

Λαχάρης, Λαχάρους, Ἀθηναῖος, σοφιστής· μαθητὴς Ἡρακλέωνος Ἀθηναίου· διδάσκαλος δὲ πλείστων, ἐνδόξων δέ, Εὐστεφίου καὶ Νικολάου καὶ Ἀστερίου· ἀκμάσας ἐπί τε Μαρκιανοῦ καὶ Λέοντος τῶν βασιλέων. ἔγραψε Περὶ κώλου καὶ κόμματος καὶ περιόδου, Διαλέξεις, Ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, Ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον. Ὅτι ὁ Λαχάρης ὁ σοφιστὴς βραδύτερος μὲν ἦν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετήν, φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής· ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν, ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτήσατο.

Λάχεια γῆ. βραχεῖα.

Λαχεῖν δίκην. δικάσασθαι.

1. *δείξας τὰς σημαίας*] Haec ad orationem ducis Romani apparet referri, cuius vocem scriptor indicat de signis interpretandam esse. *Οἱ δὲ Πέρσαι*] Depromptus est hic locus ex Theophyl. Simocattae Histor. II, 5. de quo nos in Suidam v. *Κελαρύζει*. Graeca ita vertenda sunt: *Persae autem in fontes incidentes et avidius haurientes in malum non minimum incurrunt; quia venter eorum, propter vim aquae ingruentis, aquam ingestam ferre non poterat. Toup.* 2. *περιπεσόντες* Theophyl. 4. *αὐτῆς* Med. 5. *ἀντίληψιν*] *ἀντίτασιν* V. *ἀντιλ^{ιν}* E. 7. Vide v. *Σκῦλα*. 8. Tollendum *τῶν* cum Photio, Hesychio et Etym. Gud. p. 363. *αὐτῶν* om. Zon. p. 1289. 10. *Λαφύστιος*] Zon. p. 1282. Lycophronis dictio. 12. *Λαχανηρόν. τὸ τῶν λαχάνων* Zon. p. 1289. 14. *ξυλίζεσθαι*] Immo *τὸ ξυλ.* 15. *Λαχάνωνος*] Sic A. V. Post *Λαχανηρόν* reponit *V.

1. *Λαχάνοις. τοῖς λαχανοπωλίοις*] Alexis apud Athenaeum lib. VIII. p. 338. *ὥστε γίνεται Ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη*. Ubi *ἐν τοῖς λαχάνοις* est *in foro ubi olera venduntur. In the herb-market.* Confer quae scripsimus in Curis Poster. ad Theocrit. p. 28. Atque ad hunc locum Comici respexisse videtur Suidas. *Toup.* Immo respexit Aristoph. Lys. 556. ut patet e Schol. *Gaisf.* Poterat etiam ad Arist. Thesm. 463. referre. *τοῖς λαχανοπωλίοις*] Sic recte MSS. Pariss. [et *V.] At priores editt. τοῖς λαχανοπώλοις*: quod mendosum est. Significat hic enim *λαχάνοις, in foro, in quo olera venduntur*: eodem modo quo *ἐν μύρῳ* apud Atticos dicitur pro *ἐν μυροπωλείῳ, ἐν χύτραις* pro *ἐν χυτροπωλείῳ, ἐν ἰχθύσι* pro *ἐν ἰχθυοπωλείῳ*, et sexcenta alia huius generis. Vide nos supra in v. *Λείγμα*. *Küst.* Adiungebatur exemplum, a falsariis item in v. *Μὰ τὰ λάχανα* intrusum, quod utrobique nescit V. habet A. in marg. *Ὅτι πολλὴν εὐρυχίαν ἐπιδεικνύμενοι πρὸς λάχανα ὀμνύουσι, μὰ τὰ λάχανα καὶ μὰ τὰ καλὰ λέγοντες*. Ubi *μὰ τὰ κακὰ* editum Gaisf. correxit cum altera glossa et A. Eidem debebatur *Ὅτι*. 2. *Λαχάρης*] Huius Lacharis sophistae cum laude meminit Marinus in Vita Procli c. 11. ubi inter alia ait eum in eloquentia tantae omnibus admirationi fuisse, quantae in arte poetica Homerus fuerit. De eodem Lachare iudicium Damascii habes apud Photium p. 1045. et plenius apud ipsum Suidam infra v. *Σουπηριανός*: qui locus omnino conferendus est. *Küst.* Alterius mentio in *Ἔγκειται*. Meminit in *Νικόλαος Μύρων. Μητροφάνης ἔκγονος Λιχάρους. Σουπηριανός. Hemst. Λαχάρης — στοιχεῖον* agnoscit *Eudocia* p. 280. *Λαχάρους*] *λάχους* V. om. A. 3. *σοφιστοῦ Ἀθηναίου*] *σοφιστοῦ* om. A. B. V. E. 6. *ἔγραψε*] *δὲ* addit V. *περὶ κώλου καὶ κόμματος*] Hunc librum attulit Schol. Hermog. T. VII. p. 930. (accedit *καὶ περιόδου* in Rhetorum T. III. p. 719. coll. 721. sq.) unde licet etiam sententiam illorum *κατὰ Κορνοῦτον* perspicere, quae non ad libros historicos sed ad rhetoricam quandam artem debuerunt referri. 9. *ὁ Λαχάρης ὁ σοφιστὴς βραδ.*] Hic locus longe auctior repetitur infra v. *Σουπηριανός*: ubi monemus eclogam hanc ex Damascio depromptam esse. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 12. Sic scripsi cum A. Nam Edd. *ὅσγε τὰς ὄψεις . . . ἀνεκτήσατο, ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἦν ὁ ἀνήρ* (*ὁ* om. *V.): quae repugnant glossae posteriori. 14. *Λάχεια*] Usus est hac voce Homerus Odyss. *ι'*. 116. *Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὶξ λιμένος τετάνυσται*. Scholiasta in eum locum: *Λάχεια. εὔγειος καὶ εὔσκαφος· λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι δυναμένη*. Eodem modo vocem hanc exponit Hesychius. Notandum tamen est apud Homerum dicto pro *ἔπειτα λάχεια* minima mutatione etiam legi posse, *ἔπειτ' ἐλάχεια*: ab *ἐλαχὺς parvus*, cuius *θηλυκὸν* est *ἐλάχεια* vel *ἐλαχεῖα*. Et sane sic olim apud Poetam quosdam legisse colligo ex modo laudato Hesychio, qui voce *Ἐλαχία* haec habet: *Ἐλαχία* (scribe *ἐλαχεῖα* vel *ἐλάχεια*). *μικρά, ἢ βαθύγειος καὶ εὔγειος*. Ibi enim grammaticus iste duas diversas lectiones dicti loci Homerici, *ἐλάχεια* et *λάχεια*, in mente habuisse videtur; quoniam interpretatio *μικρὰ* respondet quidem voci *ἐλάχεια*: at *βαθύγειος καὶ εὔγειος* referendum est ad *λάχεια*. Solent enim interdum grammatici uni voci diversissimas tribuere significationes, respicientes ad locum aliquem scriptoris, in quo vox aliqua diversimode legitur: quamvis, quae est illorum *ἀκρισία* vel negligentia, diversas illas lectiones non exprimant. Sic hoc loco Suidas *λάχεια* interpretatur *βραχεῖα*, respiciens, ut puto, ad dictum locum Homeri, in quo pro *λάχεια*, ut ante monuimus, quidam olim legerunt *ἐλάχεια*, quod recte exponas *βραχεῖα*: quamvis eadem interpretatio minime conveniat voci *λάχεια*. Haec est de loco hoc coniectura nostra: qua si quis meliorem attulerit, ei libenter dociles arrigemus aures. Confer nos supra in v. *Ἐλάχεια*. *Küst.* 15. *Λαχεῖν δίκην*] Vid. Ruhnken. in Tim. p. 173. Schol. Plat. p. 240. Fischer. in Platon. Euthyphr. c. 5. p. 22. *Gaisf.*

devorabunt. monstrans signa bellica. *Persae cum in fontes incidissent, avidius aquam hauserunt; quo magnum sibi contraxerunt malum, quod venter eorum propter vim humoris immodicam non iam posset ingestam aquam tolerare. Λάφυρα*, Spolia quae hostibus adhuc viventibus detrahuntur; at quae mortuis, *σκῦλα*. *Λαφύστιος*, Gulosus. *Λαχανεία. Λαχανηρόν. Λαχανίζεσθαι*. Olera colligere: ut *ξυλίζεσθαι*, ligna colligere, *φρυγανίζεσθαι*, cremia colligere. *Λαχάνωνος. Λαχάνοις*. Foris, ubi olera veneunt. *Λαχαρης*. Lachares, Lacharis F. Atheniensis, Sophista, discipulus Heracleonis Sophistae; magister cum aliorum multorum, tum qui prae reliquis clari habentur, Eustephii, Nicolai, Asterii. floruit temporibus Marciani et Leonis Imperatorum. scripsit de Colo et Commate et Periodo. Dissertationes, Explicationes secundum Cornutum. Eclogas Rhetoricas secundum ordinem alphabeti. *Lachares Sophista in disciplinis tardior quidem erat, at si licet ex vultu existimare liberalis et honestus in appetendo virtutem, philosophus potius quam sophista appellandus: qui ceteroqui diis ita carus fuit, ut visum amissum recuperarit. Λάχεια γῆ*. Terra exigua. *Λαχεῖν δί-*

Λάχνη. τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός.

Λαχνήεντα. δασέα, τετριχωμένα. καὶ Λαχνήεις, ὁ δασύς.

Λάχος. μοῖρα. Ἐν οἷς ἦν καὶ συὸς ἀγρίου μέγα λάχος. λέγεται δὲ καὶ πρόλαχος, ἡ πρώτη μερίς. καὶ αὖθις ἐν Μύθοις·

Τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι.

καὶ αὖθις·

Σφαίρας δὲ λάχος κονίησιν ἐμίχθη.

Λαχών. κληρωσάμενος. Ἀριστοφάνης·

Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίειν.

τουτέστι, πρὶν κληρωθῆναι, πρὶν χειροτονηθῆναι, πρὸ διανομῆς ἁρπάζειν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

Λάψαι. τῇ γλώττῃ πιεῖν.

Λάψοντες. ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν. οἱ γὰρ αἵματος ἐμπεφορημένοι καὶ διὰ δίψαν ὁρμῶντες ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι τὸ παράστημα.

Λαιά. ἀριστερά, ἢ κολοβά.

Λαιδρός. ὁ θρασύς.

Λαίεται. καταλύεται.

Λαιετόν. τὸ ἀρχεῖον.

Λαίθαργος. λαθροδήκτης.

Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

παροιμία ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα.

Λαιθυράζω. χλευάζω.

Λαικάζω. ἀπατῶ.

Λαικαστής. ὁ πόρνος. Ἀριστοφάνης·

Λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.

τουτέστι τοὺς πόρνους. ὁ αὐτός·

Κάμπτει δὲ νέας ἀψῖδας ἐπῶν,
τὰ δὲ τορνεύει, καὶ γογγυλίζει,
καὶ λαικάζει.

καὶ λαικάστρια, ἡ πόρνη.

Λαίλας. ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος.

Λαῖλαψ. μετ' ἀνέμων ὄμβρος καὶ σκότος.

---

1. *τρίχωσις*] *πύκνωσις* Schol. Il. β'. 219. *θαλάσσης*] *κεφαλῆς* Photius, adversante vel Zon. p. 1286. Grammaticum vero corruptela quadam scripturae captum confudisse *λάχνη* et *ἄχνη* monuit Albertius in Hesychium. 3. *Λαχνήεντα*] Il. σ'. 415. Mox *τετριχωμένα* V. Tum *καὶ* addidi, omissis quae post *δασύς* extabant *καὶ λάχνος ὁ αὐτός*, auctore A. Ubi *ὁ δασύς* *V. et Photius. 5. *μοῖρα* | *ἢ μοῖρα* Med. 7. *καὶ αὖθις* irrepserunt ex inferiore loco. 8. *Τοῦτο μὲν οὖν*] Leonis est: *Primam tollo* Phaedr. I. 5. *Hemst.* Vide Babr. Knoch. p. 203. *λάχος*] *μέρος* ex interpretatione addunt A. B. V. Vide Ruhnken. in Tim. p. 173. 10. *Σφαίρας*] *σφαῖρα* A. B. V. Med. Mox *κονίησι* A. B. E. 11. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 258. ubi Schol. 17. *Λάπτοντες*] Suspicor ob explicationem legendum *λαιμέοντες*. *Valck.* Nihil mutandum Gaisf. intellexit, cum propter locum Il. π'. 161. tum propter Schol. Ven. magna ex parte a Suida descriptum. 18. *ὁρμῶντες*] L. *λάψοντες*. Vid. *Ledeb. Toup.* MS. Frustra. 19. *ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι*] *ἐπὶ τὴν κρήνην σώζουσι* recte Schol. Horum ignarus quae Toupius sit commentus, vide supra posita in v. *Λάπτοντες*. Quae sub finem extabant, *ἐστι πλατύτερον ἐν τῷ Ἀπολάψεις*, delevi cum A. *V.

1. *κολοβά*] *κολοβιὰ* V. *κολόβιον* Photius et Lex. Seg. Id quo spectet Hesychius indicat: *Λαιδιον. ἀριστερόν, εὐώνυμον. Λαῖδος. λῆδος. τριβώνιον.* 2. *Λαιδρός*] Exempla dedit Ruhnk. Ep. Crit. I. p. 88. 3. *Λαίεται*] Vox est suspecta, quamvis sic etiam habeat Hesychius. An forte legendum est *λύεται*. *Küst.* Non ego crediderim vitium esse in priore voce *Λαίεται*, sed in posteriore leg. *καταλεύεται, lapidatur.* Est enim *λαίεται* a *λᾶς, lapis.* Idem hoc mendum est apud Hesychium in hac voce, ubi *Λαίεται, καταλύεται. ἀπὸ τοῦ λαός.* Lege cum Palmerio, *Λαίεται, καταλεύεται· ἀπὸ τοῦ λαός. Bos.* Animadv. ad Scr. Gr. p. 166. *κλύεται* Theognostus saepius afferendus p. 9. 4. *Λαιετόν*] L. *Λάϊτον τὸ ἀρχεῖον.* Vid. Gothofred. in Cod. Theodos. XX, 12. p. 436. *Hemst.* Eandem fecit emendationem Ruhnkenius Ep. Crit. I. p. 87. (coll. Küstero in v. *Λειτουργία*) post H. Steph. Ind. Thesauri. Quibus cum accedant Theognostus p. 9. et Zon. p. 1288. *λαίετον τὸ ἀρχεῖον*, hoc saltem librorum scripturae *ἀρχαῖον* praetuli. Nam ipsum *λάϊτον* olim suo loco extitisse demonstrat Theognostus infra tradens paulo corruptiora: *λαιτὸν τὸ ἀχρεῖον*, quod Zonaras scripsit *λαιτρόν*. 5. *Λαίθαργος*] Vide infra v. *Λήθαργος. Küst.* 6. *Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κ.*] Schol. Aristoph. Equ. 1028. *Κέχρω σαίνων. τῇ οὐρᾷ σαίνων· οἷον ὑποτρέχων καὶ κολακεύων. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν· Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ. ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα.* Hinc Suidas sua mutuatus est. Vide etiam infra v. *Σαίνεσθαι. Küst.* Vocem *λαίθαργος* reiecit Blomf. gloss. S. Th. 379. 9. *Λαιθυράζω*] Sic Zon. p. 1292. Hesych. *Λαιθαρίζειν.* Theognostus in Cram. Anecd. II. p. 9. *λαιθυρίζω τὸ διὰ τοῦ στόματος ψόφον τελεῖν ἐπὶ τῷ μαστῷ*: ac similiter Zon. p. 1290. 10. Cf. Zon. p. 1292. 11. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 79. Cuius Scholiis reliqua debentur. 13. *πόρνους*] *τοὺς πόρνους* A. V. 14. *Κάμπτει δὲ νέας ἀψ.*] Aristoph. Thesmoph. 58 59. 62. 15. *τὰ*] *τὸ* V. E. Tum *τορεύη* A. *τορείη* E. V. Ox. Med. 17. *λαικάστρια*] *λαικάστρεια* E. Med. 18. *Λαίλας. ὁ μὴ ἐκ γ.*] Hesychius: *ὁ τύραννος. ὑπὸ Ανδῶν. Küst.* *ἀλλ' ἐπιθέμενος* addidere Theognostus p. 9. et Zon. p. 1281. 19. *Λαῖλαψ*] Scripsi bis *λαῖλαψ*. Apud Hesychium relictum est vocis prodigium *Λαιλάπειος*, id est, *Λαῖλαψ, ὑετός.* *ὁ μετ'*] *ὁ* omisi cum A. E. et Photio. Cf. Zon. p. 1287.

κην. Intentare litem. *Λάχνη*. Lanugo. item spuma maris. *Λαχνήεντα*. Villosa, hirsuta, Et *Λαχνήεις*, villosus. *Λάχος*. Portio. *Inter quae erat et aprî magnum frustum.* Dicitur etiam *πρόλαχος*, prima pars. Alibi in Fabulis: *Hanc igitur primam partem auferam ipse.* Et alio loco: *Sphaerae autem pars cum pulvere mixta est.* *Λαχών*. Sortito adeptus. Aristophanes: *Rempublicam devoras, priusquam magistratum sortitus sis.* id est, prinsquam sorte creatus vel designatus sis magistratus. ante factam distributionem rapis. metaphora ducta est ab iis qui in conviviis cibos, antequam distribuantur, rapiunt. *Λάψαι*. Lambendo bibere. *Λάψοντες*. Lambere cupientes. sanguine enim repleti et ob sitim cum impetu ad fontem ruentes animum recreant. *Λαιά*. Laeva. vel mutila. *Λαιδρός*. Audax. *Λαίεται*. Dissolvitur. *Λαιετόν*. Antiquarium. *Λαίθαργος*. Clam mordens. *Blandiris, dum mordes, atque canis instar furtim dentes destringis.* proverbium in eos dictum qui sub falsa amicitiae specie clam alicui insidiantur. *Λαιθυράζω*. Irrideo. *Λαικάζω*. Decipio. *Λαικαστής*. Impudicus. Aristophanes: *Impudicos et cinaedos.* Idem: *Curvat vero novos anfractus verborum, item alia tornat et rotundat et impudice versatur.* Et *λαικάστρια*. meretrix. *Λαίλας*. Qui non est genere tyrannus. *Λαῖ-*

Ὁ δὲ οἱά τις λαῖλαψ ἐπιθαλάττιος ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε. Καὶ αὖθις·

Λαίλαπι βορρᾶίῃ κλασθὲν ἐπεῖδε κέρας.

τῇ ἐκ τοῦ βορρᾶ.

Λαίλιος. ὄνομα κύριον.

Λαῖμα. τὸ αἷμα. παραπεποίηται δὲ παρὰ τὸ λαιμόν. οἱ δὲ λαῖμα, τουτέστιν ὅρμημα. ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ ἐκτόλμων οὕτω λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Κἄτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν

421 *‖πρὸς τὸ λαῖμα τοῦ καμήλου*

Ναιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

Λαῖμα. τὸ ἱερόν, θῦμα.

Λαιμαργία, ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

Λαιμάσσω. ἀμέτρως ἐσθίω.

Λαιμοπέδη. δι' ἧς δεσμεῖται ὁ κύων. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ τὰν εὐρίνων λαιμοπέδαν σκυλάκων.

Λαιμωδῶ. δραπετεύω.

Λαιμώρη. ἡ λαμυρίς.

Λαίνιλλα.

Λαιόν. τὸ ἀριστερόν.

Λαιπάνης.

Λαισήιον. μικρὰ ἀσπίς.

Λαισίνη. ὄνομα πόλεως, καὶ κύριον.

Λαίσθη. αἰσχύνη.

Λαίσκαπρος. ὁ λάγνος.

Λαισκίδης.

Λαισποδίας εἴ τὴν φύσιν. ἀντὶ τοῦ, τὴν κνήμην ἔχειν σαθράν. Λαισποδίας γὰρ καὶ Λαμα-

---

1. *Ὁ δὲ οἱά τις λαῖλαψ ἐπιθαλ.*] Fragmentum hoc descripsit Suidas ex Theophyl. Simocat. lib. II. c. 7. *Küst.* Adde v. *Σκηπτός. ἐπιθαλάττιος* | *ἐπὶ θαλάττης* A. 2. *ἐνεφοίτησε* Theophylactus, hinc corrigendus: cui haud scio an reddendum sit etiam *ἐξαπιναίως*. 3. *Λαίλαπι βορρ.* | Diodori Sard. I, 2. Anthol. Pal. VI, 245. Cf. v. *Βορᾶς*. *βορέῃ*] *βορρᾶίῃ* A.V. Mox post *βορρᾶ* omisi cum A.V. *Καὶ θηλυκῶς. Λαίλαψ ἐπεισπεσοῦσα δεινή.* 6. *Λαῖμα. τὸ αἷμα. παραπ.* | Ex Enarratore Comici in Av. 1562. Ceterum vir doctus, qui nunc in emendando et illustrando Aristophane occupatus est, sequentem notam in locum hunc Suidae mecum communicavit. „Vox *λαῖμα* a Suida desumpta est ex Aristophanis Avibus p. 613. et e Scholiis ad *πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου*. Sed, ut uno verbo dicam, corruptus est locus Aristophanis. Legendum enim, *πρὸς τὸ δ' αἷμα τῆς καμήλου*, non *λαῖμα*. Nam in magica *ψυχαγωγίᾳ*, quam irridet Aristophanes in hac strophe et antistrophe, ut satis notum est, animae defunctorum ad sanguinem victimarum bibendum assurgunt. Comicus autem hoc in loco Homeri locum perstringit, ubi Ulysses animas evocat: occurrit autem Odyss. *Κ*. 227. *Αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο.* Mutatio *τοῦ .Ιδ* in *Αλ* facilis et vulgata est. Quamobrem *δ' αἷμα* est vera lectio, non *λαῖμα*. Aestuant Scholiastae, nec hilum proficiunt, quoniam haec non animadvertebant: et novam inde vocem Suidas confecit, dum illos compilaret." Haec vir doctus: cuius tamen sententiae quo minus subscribam, obstat, quod non videam, quomodo particula *δὲ* locum hic habere possit, sive eam cum articulo *τὸ* contungas, sive ab eodem separes. Si enim separes, ut vir doctus velle videtur, significabit *autem*, et verba Aristophanis sic vertenda erunt, *ad sanguinem autem cameli.* Sed tunc potius Graece scribi debebat, *πρὸς δὲ τὸ αἷμα*, vel *πρὸς τὸ αἷμα δέ*: ne dicam sensui huius loci *autem* minime convenire. Sin *δὲ* cum articulo *τὸ* coniungas, erit *τόδε*, *hoc*, et verba Aristophanis sic Latine reddenda erunt, *ad hunc sanguinem cameli.* Sed hoc sensu Graeca potius sic concipi debebunt, *πρὸς τόδε τὸ αἷμα*, non vero *πρὸς τόδ' αἷμα*. Haec nisi mihi obstarent, fateor me pedibus in sententiam viri docti iturum esse. Nam et mutatio *τοῦ .Λ* in *Α* et vicissim *Α* in *.Λ* propter affinitatem utriusque litterae facilis est et frequens: et *λαῖμα* est vox prorsus insolens et insuitata, eamque ob causam obscurae significationis: at contra *αἷμα* non solum est vox notissima, sed etiam sensui huius loci optime convenit. Nihilominus *λαῖμα* non puto temere esse reiiciendum, quamvis sit vox insolens, et quae forsan nusquam alibi reperiatur. Nam multa passim apud veteres scriptores occurrunt *ἅπαξ λεγόμενα*, de quorum significatione et etymologia veteribus grammaticis simpliciter credendum est. *Küst.* *τὸν* | *τὸ* A.V. Schol. 7. *λαῖμα*] Scribe *λῆμα* per *η*. *Küst.* *ἔτι*] *ἤγουν* *V. 9. *εὐτόλμων* | *ἐκτόλμων* A.B.V.E. Vocabulum lexicis inserendum. *Ὄρνισι* | V. 1549 – 51. 10. *ἀνῆλθ'*] *ἀνῆλθεν* A.*V. Med. Mox *αὐτῶν* V. 11. *λαῖμα* | *λαῖτμα* A. *τοῦ καμήλου*] Scribe *τῆς καμήλου*: ut apud Aristophanem loco laudato. *Küst.* 13. *λαῖγμα τὸ ἱερόν* Theognostus p. 9. Zon. p. 1288. Distinctionem feci post *ἱερόν*.

1. *ἐν Ἐπιγράμματι* | Leonidae Tar. XXXIV, 6. Anthol. Pal. VI, 35. 3. *εὐρίνων λαιμοπέδην*] *εὐρινον λαιμοπέδαν* A.B.V. *εὔρινον* etiam E. Med., silente Gronovio. 5. 6. Item Theogn. p. 9. 8. *Λαιπάνης*] *Λαιπάνις* V. Om. vulg. 9. *Λαισήιον* | Vid. Schol. Il. *ε'*. 453. Etym. M. p. 558. Zon. p. 1289. 10. *καὶ κύριον* omitte cum Zon. p. 1284. et Theogn. p. 9. *πόλις καὶ ὄνομα κ.* *V. 11. *Λαίσθη* | Fort. leg. *Λάσθη*. *Valck.* Ad eandem vocem id referendum vidit etiam Ruhnkenius Ep. Crit. I. p. 87. Conf. Gl. Herodot. VI, 67. *Λαίσθη. ἡ ἀκολασία* Zon. p. 1284. 12. V. Ruhnk. Ep. Crit. p. 172. 13. *Λαισκίδης* | *ὁ βούπαις* Theognostus p. 9. *Λαΐσκίδης. ὁ β.* Zon. p. 1281. 14. *Λαισποδιάσθαι τὴν φύσιν*] Scribe *Λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν*, ut legitur apud Aristoph. Av. 1568. *Küst.* *λαισποδίασαι* A.B.E. (et ni fallor V.) Ox. quos secutus Gaisf. verum reposuit, a Küstero illud in Latinis exhibitum. 15. *κνήμην*] *τὴν κνήμην* reposui cum Schol. et V. Mox *ἔχει* A. unde consequitur *ἔχεις*. *Λαισποδίας γὰρ καὶ Λαμ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* Vid. Eunapius V. Libanii. [p. 99. ed. Boisson.] Vales. in Harpocrat. p. 72. *Toup.* MS. *Λαισποδίας* ap. Eupolin Plutarch. Symp. VII, 8. *Reines.* *Λαισποδίας ἀνδρωνύμιος (-μον) ἑνὸς τῶν Ἀθήνησιν ἐπιφανῶν* Theognostus p. 9. *Λαμασέας*] *Λαμασίας* A.

λαιψ. Turbo procellosus et caligo. *Ille vero procellae marinae aut violenti fulminis instar subito irruit.* Et alibi: *Procella borealis fractas vidit antennas.* *Λαίλιος.* Nomen proprium. *Λαῖμα.* Sanguis. ductum est a *λαιμός*, id est guttur. alii vero scribunt *λῆμα*, i. e. impetus. quidam adhuc Asianorum vocem hanc de impudentibus et audacibus etiam dicunt. Aristophanes *Avibus: Deinde vero ex inferis ad sanguinem cameli ascendit Chaerephon vespertilio.* *Λαῖμα.* Sacrum, victima. *Λαιμαργία.* Vehemens vorandi cupiditas. *Λαιμάσσω.* Immoderate comedo. *Λαιμοπέδη.* Collare canis. In Epigrammate: *Et sagacium collare catulorum.* *Λαιμωδῶ.* Aufugio. *Λαιμώρη.* Loquax. *Λαίνιλλα.* *Λαιόν.* Laevum. *Λαιπάνης.* *Λαισήιον.* Parvum scutum. *Λαισίνη.* Nomen urbis et feminae. *Λαίσθη.* Dedecus. *Λαίσκαπρος.* Libidinosus. *Λαισκίδης.* *Λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν.* Laespodias es natura. id est,

σίας ὡς κακόκνημοι διεβάλλοντο. τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδίαν καὶ στρατηγῆσαί φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ. ἦν δὲ καὶ φιλόδικος. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινάς· διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον. ἢ ὡς Ἰξίων ἐν ταῖς λέξεσιν, ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὥστε καὶ κτήνη σποδεῖν.

Λαιστόν. τὸ ἀχθεινόν.

Λαιστρόν. πρυτανεῖον.

Λαιστρυγονία. πόλις. Λαιστρυγόνος. [ὄνομα πόλεως.]

Λαῖτμα. κῦμα, καὶ βάθος.

Λαιφάνεια. ὄνομα πόλεως.

Λαίφη. θηλυκῶς, ἡ χλανίς.

Λιερὴν ἀπεσείσατο λαίφην.

Λαῖφος, ἅρμενον, ἱστίον, ἱμάτιον· καὶ ἡ δοτικὴ τῷ λαίφει.

Λαίφυρον. τὸ ἀσθενές.

Λαιψηρόν. ταχύ, ἐλαφρόν. Λάκωνες τὸ ἠμίξηρον.

Λεάντειραν. τὴν λεαίνουσαν.

Καρκίνα τε σπειροῦχα, λεάντειράν τε κίσηριν.

Λέαρχος. 422

Λεβάδεια. ὄνομα πόλεως.

Λεββαῖος. ὄνομα κύριον. ὁ Ἀπόστολος.

Λέβεδος. πόλις.

[Λέβερνοι. πλοῖα πολεμικά, τριήρεις, νῆες.]

Λεβηναῖον. ἱερόν.

Λεβηρίς. τὸ γῆρας, ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις. καὶ παροιμία· Τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κινδάλου. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου ἀσάρκου καὶ λεπτοῦ. ἄλλως δὲ γυμνότερος. φασὶ γὰρ ὅτι Λεβηρὶς πένης ἐγένετο· ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία μετήχθη.

Λέβης. σκεῦος μαγειρικόν· λέγεται δὲ καὶ κάδος. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ ὁ λέβης ἐπὶ τιμωρίᾳ κεῖται. καὶ Ἰεζεκιὴλ λέβητα ἐκάλεσε τὴν Ἱερουσαλήμ· κρέα δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας· πῦρ δὲ τὸν Βαβυλώνιον· ζωμὸν δὲ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν· οὗ ἐπιλελοιπότος κατεκαίετο τὰ κρέα.

1. τοῦτον] τοιοῦτον V. 2. ἐν τῷ *V. Θουκυδίδης] VIII, 86. adde VI, 105. 4. αἰτίας] Leg. αἰκίας. Toup. MS. Fugit hunc saepius αἰτίαν ad morbos referri: v. Boissonadianas editt. Aristaeneti p. 414. f. et Syntipae p. 178. 7. Λαιστόν] Id pro Ἄλαστον Ruhnkenio positum esse videbatur. Equidem cum corruptelas illas in v. Λαιστόν prolatas intueor, non dubito refingere Λ. τὸ ἀρχεῖον. 8. Λαιστρόν. πρυτ.] Haec mihi suspecta sunt. Vide Hesychium vv. Λαῖστρον et Λάιπον. Küst. Λαιτον mihi videtur vera scriptio. Valck. Sic Ruhnken. Ep. Crit. I. p. 87. praeeunte H. Steph. Ind. Thesauri: adde supra dicta in v. Λαιστόν. Zon. p. 1288. sive Theognostus p. 9. λαιτρὸν τὸ πρυτανεῖον. 9. πόλις] V. Odyss. ε'. 82. Statim omiserunt A. B. V. ἡ χώρα. Λαισρυγών δέ. Verum quae sequuntur ὄνομα πόλεως, ubi πόλις E. interpolavit, quis tulerit? quandoquidem Λαισρυγόνος refertur ad Od. κ'. 106. θυγατέρι ἰφθίμῃ Λαισρυγόνος Ἀντιφάτao. Itaque notavimus ista ὄνομα πόλεως, quae quidem ad scripturae diversitatem πόλις recidere vel gl. Λαισίνη et Λεβάδεια demonstrant. 13. ἡ χλαμύς] Sic habent omnes eddit. At MSS. Pariss. χλανίς, i. e. laena. Küst. Id probavi. Theognostus p. 9. λαῖφος ἡ χλαῖνα. 14. Λιερὴν ἀπεσείσατο λ.] Est fragmentum Callimachi [Fr. 245.], teste Etymologo v. Λιερός. Küst. 15. Λαῖφος] Haec Gaisf. cum A. V. Ceteri enim: οὐδετέρως δὲ τὰ ἅρμενα. ἡ εὐθεῖα τὸ λαῖφος, ἤγουν τὸ ἅρμενον, ἢ ἱστίον, ἱματιον. 17. Λαίφυρον] Sic Zon. p. 1290. Hic quoque ratio fefellit Ruhnkenium Ep. Crit. I. p. 87. qui Ἀήσυρον putarit a Suida detortum fuisse. Glossam expungendam eiusque interpretationem ad glossam continuam referri docet Theognostus Crameri p. 9. λαιψηρὸν (MS. λαιφηρὸν) τὸ ἀσθενὲς ἢ τὸ ταχύ. Photius post ἐλαφρόν habet κοῦφον. 18. Λαιψηρόν] Confundit, opinor, λαιψηρὸν et λειψηρόν. Ita enim vocabant forsan Lacones id quod est semisiccum. Toup. MS.

2. Καρκίνα τε σπειρ.] Versus Phaniae Ep. III, 5. Anthol. Pal. VI, 295. In explicandis vero Καρκίνα τε σπειροῦχα (Καρκίνω τε σπείροιχα Med.) varia post Portum molitus est Küsterus, quae recoqui nihil attinuit. 4. Λεβάδεια] Vide Hesychium. Eandem urbem Harpocratio vocat Λεμβάδεια. Küst. Λεβάδεια. πόλις V. Addit E. post ὄνομα: καὶ ἡ δοτικὴ λεβαδ ἀπὸ πόλεως, quae Med. sic post Λεβάδεια consignavit: καὶ ἡ δοτικὴ Λεβαδία ὄνομα πόλεως. Infra scriptum Λιβαδεία. 5. Λεβαῖος *V. ὁ Ἀπόστολος] ὁ ἀπὸ πόλεως V. Gl. om. A. Vid. Matth. X, 3. 7. Λέβερνοι] Vide infra v. Λίβερνα. Küst. Gl. post Λεγεντία ponit V. om. A. uncis ego notavi. 8. Gl. ante v. Λεββαῖος habet *V. Cf. Tzschuck. in Strab. X. p. 257. 10. κινδάλου] Lege κιγκάλου, ut recte supra v. Κίγκαλος. Confer etiam Aelianum Hist. Anim. XII, 9. qui eandem avem κίγκλον vocat. Küst. Vid. Hemsterhus. in Polluc. X, 188. p. 1380. qui cum pro τυφλότερος ipsum reponeret γυμνότερος, inductis illis ἄλλως δὲ γυμνότερος, parum tribuit disertae animadversioni gl. Γυμνότερος. 12. Post γυμνότερος delevi cum A. V. quae ducta sunt ex v. Γυμνότερος: Καὶ ἑτέρα παροιμία· Γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος. πένης τις] τις omisi cum A. B. *V. 13. ἡ neglexit vulg. 15. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ ὁ λέβης ἐπὶ τιμωρ.] Haec et quae sequuntur sunt verba Theodoreti in Psalm. LIX, 10. p. 628. ubi explicat verba illa Psalmi, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Küst. 16. Ἰεζεκιὴλ] Cap. XI. Küst. 17. τὴν Βαβυλῶνα] τὸν Βαβυλώνιον A. B. V. E. Theodoret. 19. Post hanc gl. omisi cum A. quae V. post Λέγω reposuit: Λεβητωνάριον. χιτὼν μοναχικός, ἐκ τριχῶν συντεθειμένος· κατὰ τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν τῶν Ἱρουσαέων. Ubi Küsterus: „Vide Dufrenium in Glossario Graeco v. Λεβητών, et in Glossario Latino v. Levitonarium."

crus habes putridum. Laespodias enim et Damasias de malis cruribus a Comicis perstringebantur. hunc Laespodiam Thucydides libro VIII. etiam ducem exercitus fuisse ait; idem et litium amans erat, et tibias habebat vitiosas: quamobrem pallium ad crura usque demittebat. Ixio tamen in Lexico tradit sic dici hominem libidini venereae adeo deditum, ut iumenta etiam subigat. Λαιστόν. Molestum. Λαιστρόν. Prytaneum. Λαιστρυγονία. Nomen urbis. Λαιστρυγόνος. Λαῖτμα. Fluctus, profunditas. Λαιφάνεια. Nomen urbis. Λαίφη. Chlamys. generis feminini. Madidam excussit chlamydem. Λαῖφος autem armamentum, velum, pallium: unde dativus λαίφει. Λαίφυρον. Imbecillum. Λαιψηρόν. Citum, leve. apud Lacones vero id quod est semisiccum. Λεάντειραν. Polientem. Et forcipem, et pumicem aptum laevigando. Λέαρχος. Λεβάδεια. Nomen urbis. Λεββαῖος. Lebbaeus. nomen proprium Apostoli. Λέβεδος. Urbs. Λέβερνοι. Naves bellicae, triremes, Liburnicae. Λεβηναῖον. Templum Lebenaeum. Λεβηρίς. Exuviae serpentis, quas serpens exuit. Proverbium: Caecior leberide et cincalo. est autem cincalus genus avis macilentae et exilis. alibi tamen extat, Nudior leberide. dicunt enim fuisse pauperem quendam, Leberidem vocatum, a quo proverbium ortum sit. Λέβης. Vas culinarium: quod ipsum cadus dicitur. In S. Scriptura vero lebes dicitur de supplicio: et Ezechiel lebetem vocavit Hierosolyma; carnes eius incolas; iguem Babylonium; ius denique victum necessarium: quo deficiente carnes cremabantur.

Λεγεντία. κατὰ Ῥωμαίους ἀμνηστία, βασιλικὴ χάρις.

Λεγεών. παρὰ Ῥωμαίοις ἑξακισχίλιοι στρατιῶται.

Λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί.
ὁ νοῦς· σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν, ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας σου ἀκούω, διὰ τὴν δυσμένειαν.

Λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοᾶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ, ἀναγγέλλεις μοι χαρᾶς ἄξιον, ὥστε βοᾶν τῇ χαρᾷ νικώμενον.

Λέγω. τὸ λαλῶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετρῶ καὶ τὸ κοιμῶμαι καὶ τὸ συλλέγω καὶ τὸ λαγχάνω. ἀπὸ οὖν τοῦ λέξω μέλλοντος λέξω ἐνεστώς· ἔνθεν λέξετο· καὶ ὄρσω ὄρσεο.

Λέαινα. ζῷον, θηρίον. καὶ Ἀριστοφάνης·

Οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
ἀντὶ τοῦ, ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ ἑταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν ἐλεφάντινοι λέοντες ἐγλύφοντο. λέγει οὖν ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ὀκλάζοντες δὲ ἦσαν οἱ λέοντες, ἵνα μὴ ἀποθραύοιντο. 423

Λεηλασία. αἰχμαλωσία.

Λεηλατῆσαι. ἐκπορθῆσαι. Καὶ Λεηλατεῖ, ληστεύει, ἁρπάζει.

Λεκάνια. λεκανίδια.

Λεκάνια καὶ λεκανίδες τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων καὶ ἐκπέταλα.

Καί μοι λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
καὶ Ἀριστοφάνης·
Δότε μοι λεκάνην.

---

1. *Λεκεντία. κατὰ Ῥωμαίους ἀμνησιεία, βασιλ.*] Haec etiam leguntur in Glossis Basilicorum. *Küst.* Leg. *Λεγεντία.* Ea littera scriptum in MS. A. Gl. Nom. Depravatum videtur ex *Indulgentia. Hemst.* *Λεγεντία* A. B. V. E. Ceterum in Glossis Nomicis ordine litterarum firmatur *λεκεντία.* Mox *ἀμνηστία* A. 5. *Λέγειν σὺ*] Sophocl. Oedip. R. 545. sq. Haec vereor ne ex v. *Λεινός* irrepserint. *δ' ἐγὼ*] *ἐγὼ δὲ* A. 6. *σεῦ* V. 9. *Λέγεις μοι χαράν*] Aristoph. Plut. 637. Mox *βοᾶν* recte cum A. E. Med. Gaisf. pro *βοάν*, quod ne in Comico quidem ferri debebat. 10. *ἐν Πλούτῳ*] *ἐν* om. A. E. Mox *ἀναγγέλεις* A. V. *ἀπαγγέλλεις* Schol. 11. *χαράν, ὥστε ἐκ ταύτης νικώμενον βοᾶν*] *χαρᾶς ἄξιον, ὥστε* (*ὥσπερ* A.) *βοᾶν τῇ χαρᾷ νικώμενον* A. V. *χ. ἄξιον, ὥστε καὶ β. χαρᾷ νικ.* Schol. Ceterum *ηδόμενον* E. pro *νικώμενον.* 12. *σημαίνει· καὶ τὸ μετρῶ δὲ*] *σημαίνει δὲ καὶ τὸ μ.* A. V. E. Cf. Cram. Anecd. II. p. 388. ac potissimum Zon. p. 1300. et Etym. Gud. p. 364. 14. *λέξω*] *λέξω λέξεο ὡς καὶ ἀπὸ* E. 15. *καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρσω ὄρσεο*] Haec nihil ad rem faciunt: quae proinde per me deleas licet. *Küst.* Hoc exemplo firmare voluit Suidas ab verborum futuris facta esse aliquando alia verba, ut sc. a futuro *λέξω* verbi *λέγω* factum praesens aliud *λέξω*, unde apud poetam *λέξετο*: sic etiam ab verbi *ὄρω*, *excito*, futuro Aeolico *ὄρσω* factum imperativum poetic. *ὄρσεο.* Cave itaque haec deleas. *Bos.* Animadv. p. 166. *ἀπὸ τοῦ* delevi cum A. B. *V. Quibus sublatis non amplius indigemus Gaisfordi coniectura *ὡς ἀπὸ τοῦ.* Quae subsequebantur, *Λέγω καὶ τὸ οἰκοδομῶ. καὶ Διαλέγουσαν, διοικοδομοῦσαν. καὶ Διαλέγουσι, διορύττουσι. Θουκυδίδης*, repetita ex v. *Διαλέγουσαν*, abieci cum A. V. *Küsterus* haec ascripserat: „Huc spectat nota illa Hesychii: *Ἀναλέγειν, ἀνοικοδομεῖν, ἀναγινώσκειν.* Vide etiam supra v. *Ἐγκατελέγησαν* et infra v. *Διθολόγοι.*" Idemque mox: „Eadem habet Suidas supra v. *Διαλέγουσαν*, ubi nos vide." 16. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 232. ubi Schol. eadem plane habet, quae hic Suidas. Vide etiam infra v. *Τυρόκνησις. Küst.* Non dubito quin illinc omnia nostrum in locum sint traducta, cui parum ista animadversio conveniat.

1. *τυροκνήστιδι*] *τυροκνήστιδος* reposui cum Photio et Suida v. *Τυρόκνησις*: quam Aristophanis scripturam continuo praestat A. *τυροκνίστιδι* et mox *τυροκνῆστιν* Med., ubi edebatur *τυροκνῆστις.* 4. *ἐλέφαντες καὶ λέοντες*] *ἐλεφαντ' λέοντ'* A. *καὶ* om. B. E. *V. Dedit Gaisf. *ἐλεφάντινοι λέοντες* cum Schol. idemque restituit inferiori glossae. 6. *τυροκνήστιδι*] *τυροκνήστιδος* A. Novissima *ὀκλάζοντες δὲ . . . μὴ (μοι *V.) ἀποθραύοιντο* superiori *ἐγλύφοντο* sic continuanda fuisse docet posterior glossa: *ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἑστῶτες γλύφοιντο.* Post hanc gl. Gaisfordus dederat cum A. V. *Λεάνας καὶ Λεήνας.* Ceteri cum B. E. *Λεαίνω καὶ λεάνας καὶ λεήνας αἰτιατικῆ.* Hoc quicquid est observationis delevi cum Küstero, coarguente vel ordine litterarum. Cf. v. *Λεπτύνω.* 10. Post *ἁρπάζει* cum A. V. expunxi quae ex v. *Λακάνη* erant inculcata: *Λεκάνη. τὸ μὲν κοινὸν λακάνη. παρὰ τὸ λᾶ ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ χαίνειν· πλατὺ γάρ. τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη.* 11. *Λεκάνια καὶ λεκανίδια καὶ λεκανίδες*] Sic vulgo. Mutavi cum A. V. E. Corrige Photium et Lex. Seg. qui praebent *Λεκάρια.* Et sic corrige Polluc. VI, 85. X, 86. *Gaisf.* Posterior glossa e Schol. Aristoph. Ach. 1109. ducta. Ceterum *V. prius *καὶ* servasse dicitur. Ipse locum cum intentius perpendissem, parum credibilis esse videbatur interpretatio *λεκανίδια*: nimirum vetustis scriptoribus probabantur *λεκάνη* et *λεκάνιον*, reliquis *λεκάνη* et *λεκανίς*: vide vel Theophyl. I, 11. Itaque suspicor olim hanc glossae speciem extitisse: *Λεκάναι καὶ λεκάνια καὶ λεκανίδες.* Consulatur etiam Photius in vv. *Λεκανείς, Λεκάνη, Λέκος*, apud quem nullum *λεκανιδίων* vestigium. 12. *ὀξυβάφων*] *ὀξεοβάφων* A. B. V. E. Med. Illud Schol. Aristoph. 14. *Καί μοι λεκάνιον τῶν λαγ.*] Aristoph. Acharn. 1078. (1109.) *τῶν λαγῴων δὸς*] *δὸς τῶν λαγῴων* A. V. E. Med. Id fluxit ab similitudine verborum, quae Schol. prodidit, *κρατῆρα πεπληρωμένον τῶν λαγῴων κρεῶν.* 15. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 907.

Λεγεντία. Licentia lingua Latina vocatur amnestia, gratia regia. *Λεγεών.* Legio apud Romanos, sex millibus militum constans. *Λέγειν σὺ δειν. Tu quidem eloquentia polles, ego vero haud aequis te audio auribus, quoniam te mihi inimicum et infestum expertus sum.* id est: Tu quidem in dicendo versatus es; at ego invitus te audio, quod inimico erga me sis animo. *Λέγεις μοι χαρ. Laetum nuncium mihi affers, adeo ut gaudio exclamem.* Aristophanes *Pluto.* *Λέγω.* Loquor. item significat quod est metior, dormio, colligo, sortior. ab futuro igitur *λέξω* fit praesens *λέξω*: unde *λέξετο*, cubabat, velut *ὄρσεο* ab *ὄρσω.* *Λέαινα.* Leaena. Aristophanes: *Non stabo tanquam leaena in tyrocnestide.* significatur autem figura quaedam venerea et obscena. *τυρόκνησις* autem est culter. in manubriis vero gladiorum leones eburnei sculpebantur. ait igitur, Non stabo moecha ad placitum viri, ut leaena in tyrocnestide. leones autem ingeniculati erant, ne frangerentur. *Λεηλασία.* Praedae abactio. *Λεηλατῆσαι.* Praedam abigere. Et *Λεηλατεῖ*, praedatur, populatur, diripit. *Λεκάνια*, sive *λεκανίδες.* Acetabula maiora et patentia, patellae. Aristophanes: *Et mihi patellam da carnis leporinae.* Idem alibi: *En*,

ἰδοῦ, χωρεῖ τὸ κακόν, δότε μοι λεκάνην· ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψυχρολογίας ἐμέσω· χολὴ γάρ μοι ἐπιπλέει διὰ τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Λεκιθοπώλης. ἀρσενικὸν διὰ τοῦ η· θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι, γυνὴ πωλοῦσα ᾠά.

Λέκιθος. εἶδος ὀσπρίου, ὃ καλεῖται πισσός, διὰ τὸ ἐοικέναι τὴν χρόαν λεκίθῳ ᾠοῦ. ἀπὸ μέρους οὖν τὴν ὀσπριόπωλιν δηλοῖ. καὶ ἐν τῇ Λυσιστράτῃ·

Νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός.

[*Λέκτροις. κοίταις. Καὶ λέκτρον, ἡ κοίτη.*]

Λεκτός. ἐπίλεκτος.

Οἵδε τ' ἠϑέων
λεκτοί·

Σοφοκλῆς.

Λέλακας. ἀντὶ τοῦ κέκραγας. λακεῖν γὰρ τὸ φωνεῖν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ.

Λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.

καί·

Λάκε δ' ὀστέα.

καί,

Λεινὸν λελακυῖα.

Λελάχωσι. θάψωσι.

Λέλεγες. ἔθνος.

Λελειουργημένα. κεκαλλωπισμένα.

Λελῆσθαι. ἐπιλελῆσθαι.

Λελιημένος. προθυμούμενος.

Λέλογχεν. ἔτυχεν, ἀπήλαυσε. Καὶ λελογχώς, λαχών.

Λέμμα. λέπισμα.

Λέμβον. μικρὸν πλοῖον. Ἑτέρους δὲ ἐν χειμῶνι σφοδρῷ λέμβοις ἐξέπεμψαν. καὶ αὖθις· Πλεῖν δὲ [11] λέμβοις λ', καὶ πολεμεῖν τοῖς Αἰτωλοῖς 424
κατὰ θάλατταν. ἢ δοτικὴ τῷ λέμβει.

Λέμωνος.

Λέντιον. τὸ παρ' ἡμῖν.

Λεξείδιον.

---

1. *ἴνʼ ἐμέσω. ναυτιῶ γὰρ ὑπὸ τῆς ἐ. ψ. καὶ χολή μοι ἐπιπλ.*] *ἴδου* (sic; siletur *V.) *χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λεκάνην ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐ. ψ. ἐμήσω, χολὴ γάρ μοι* A. V. et fere B. Quae si recte se habent, repetuntur Aristophanis dicta, quibus interpretatio *ὡς ναυτιῶν* et quae sequuntur arte succedant. Verum Schol. cum pro lemmate praefixerit *δότε μοι λεκάνην*, longe probabilius abiecto *ἰδοῦ* reponendum fuisse: *καὶ Ἀριστοφάνης· Χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην. ὡς ναυτ.* 4. *Λεκιθοπώλης*] Haec ex parte spectant ad Aristoph. Plut. 427. 5. Cf. Zon. p. 1295. 6. *Λέκιθος. εἶδος*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 427. sed ubi pro *πισσός* legitur *πίσον*. *Küst.* 8. *δηλοῖ τὴν ὀσπριοπώλιν*] *τὴν ὀσπριοπώλειν δηλοῖ* A. *ἐν τῇ Λυσιστράτῃ*] V. 561. 10. *Νὴ Δί'*] *νὴ τὸν Δί'* A. B. V. E. Med. Schol. 11. *ἴδον*] *εἶδον* A. V. E. Med. Deinde *χαλκὸν* V. 14. *Λέκτροις*] *Λέκτραις* B. E. Med. item *V. omisso quod post *Λέκτρον* edebatur *ἐνικῶς*. Gaisf. post v. *Λεκάνια* prodit hanc glossam in A. V. extare: *Λέκταις. κοίταις. καὶ λέκτρον, κοίτη.* Vide Photium. Interim annotationem male collocatam uncis separavi. 16. *δέ τ'*] *δέθ'* A. *V. *δ' ἐπ'* E. *οἵ δέ τ' ἠϑέων* Med. *οἱ δέ τ' ἠϑέων* edd. vulgg. 18. *Σοφοκλῆς*] Oedip. R. 19. Nomen post *ἐπίλεκτος* posuit vulg. 19. *Λέλακας*] Ex Schol. Aristoph. Ach. 409. esse petita monuerat Portus. *λακεῖν*] *ληκεῖν* B. V. et E pr. 20. *παρὰ τῷ Ποιητῇ*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. [et E pr.] male *παρὰ τοῖς ποιηταῖς*. Intelligitur hic enim Homerus: quippe ex quo loca, quae Suidas hic subiungit, deprompta sunt. *Küst.* Il. υ'. 277. ν'. 616. Od. μ'. 85.

6. *Λελάχωσι. θάψωσι*] Apud Homerum aliquoties legitur *λελάχωσι πυρός*: idque dicitur de cadaveribus mortuorum rogo imponendis vel cremandis. Ad ea igitur loca Suidas fortasse hic respexit: sed qui male *λελάχωσι* exponit *θάψωσι*, cum vox illa nude posita nihil aliud significet, quam *participem faciant*. Quare notam hanc a Suida sic concipi oportebat: *Λελάχωσι πυρός. καύσωσι.* Vel, *Λελάχωσι ταφῆς. θάψωσι. Küst.* Eadem ille repetiit in Hesychium. Compara tamen similem breviloquentiam v. *Ἀνδρομέοιο.* Eadem Zon. p. 1300. 7. *Λέλεγες*] Vide vel Il. κ'. 429. 8. *Λελειουργημένα*] *Λελιουργμένα* Photius. *Λελεπτουργημένα* quasi Lobeckii coniecturam in Addendis profert Gaisf. 10. *Λελιημένος*] Il. δ'. 465. 13. *Λέμμα*] Synes. p. 70. Toupius, Schol. Platon. p. 209. et Gl. Victor. Aristoph. Av. 674. Gaisfordus ascripserunt. Adde Plat. Tim. p. 76. A. a Photio significatum et Pierson. in Moer. p. 243. 14. *Λέμβος*] *Λέμβον* A. V. E. Photius et Lex. Seg. 16. *Πλεῖν δὲ λέμβοις λ', καὶ πολ.*] Haec sunt verba Polybii IV, 29. ubi locum integrum vide. *Küst.* 17. *οὐδετέρως* post *λέμβει* praetermisi cum A. V. E. Vide Bastii Ep. Crit. p. 79. Inter *οὐδέτερα* Zon. p. 1297. retulit *λέμβος. τὸ μικρὸν πλοιάριον.* 18. Om. vulg. 19. *Λέντιον*] Vox haec *linteum* significat, et apud scriptores ecclesiasticos frequens est, ut ostendit Dufrenius in Glossario Graeco: ad quem lectorem remitto. *Küst.* Cf. Etym. p. 366. Refertur ad Eu. Ioh. XIII, 4. 5. 20. *Λεξείδιον*] Suidam Boissonadus in Eunap. p. 409. ad huius dictionem respexisse suspicabatur. Id mireris editori Herod. Epimer. p. 239. excidere potuisse: cf. Theodosii Gramm. p. 70. Choerob. in Cram. Anecd. II. p. 238. et Zon. p. 1299. Ceterum gl. habet V. in marg.

---

latius malum grassatur: date mihi pelvim. frigida enim oratio eius nauseam mihi movet, adeo ut bilis stomacho meo innatet ob illius dicta. *Λεκιθοπώλης.* Cum est generis masculini, scribitur per η. at in feminino dicitur *λεκιθόπωλις*, per ι, ovorum venditrix. *Λέκιθος.* Genus leguminis, quod etiam pisum vocatur sic dictum, quod vitellum ovi colore refert. a parte igitur Aristophanes leguminum venditricem vocat. idem in *Lysistrata: Per Iovem, vidi comatum virum, tribus praefectum, cum equo insidens pisum ab vetula sumptum in aereum petasum coniiceret.* [*Λέκτροις.* Lectis. Et *Λέκτρον*, lectus.] *Λεκτός.* Delectus. Sophocles: *Alii vero adolescentium delecti.* *Λέλακας.* Clamasti. *λακεῖν* enim significat sonum edere. reperitur etiam apud Homerum: ut, *Crepuit vero clipeus sub ipsa.* et, *Crepuerunt autem ossa.* et, *Terribilem sonum edens.* *Λελάχωσι.* Sepeliant. *Λέλεγες.* Gens. *Λελειουργημένα.* Exornata. *Λελῆσθαι.* Oblitum esse. *Λελιημένος.* Cupidus. *Λέλογχεν.* Sortitus est, adeptus est. Et *Λελογχώς*, sortitus. *Λέμμα.* Tegmen. *Λέμβος.* Parvum navigium. *Alios vero, cum vehemens esset tempestas, lembis emiserunt.* Et alibi: *Triginta lemborum classe bellum cum Aetolis mari gerere.* dicitur in dativo *τῷ λέμβει*. *Λέμωνος.* *Λέντιον.* Nostro usu linteum. *Λεξείδιον.*

Λεοννάτος, στρατηγὸς Μακεδονίας, κατὰ γένος προσήκων Φιλίππου μητρί, συντραφεὶς δὲ Ἀλεξάνδρῳ κατὰ τὸ τῆς τροφῆς ἐπιτήδειον καὶ τοῦ γένους καὶ κατὰ μέγεθος μέντοι καὶ κάλλος τοῦ σώματος τιμῆς μετεῖχεν. ὅθεν αὐτῷ καὶ ζῶντος Ἀλεξάνδρου τό τε φρόνημα ὑπέρογκον ἦν καὶ τις ἀβρότης Περσικὴ κατά τε τὴν τῶν ὅπλων λαμπρότητα καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν εἰς τὴν τῶν πολεμίων οὐκ ἀφανῶς ἐπετηδεύετο. τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου καὶ ζῆλον ἐποιεῖτο, εἰκάζων αὐτὸν πρὸς τὰ βασιλικὰ τῷ τε ἁφέτῳ καὶ ἀνειμένῳ τῆς κόμης καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ, ᾗ οὐ πρόσω τοῦ Περσικοῦ τρόπου ἤσκητο αὐτῷ. ἵπποι τε Νισαῖοι, οἱ δὲ Φάσιδος ἄπο, χρυσοχάλινοι σύμπαντες, προετετάχατο τῆς τάξεως, ἐκπρέποντες τοῖς καλλωπίσμασι. ἐπήγγυντο δὲ αὐτῷ καὶ σκηναὶ μεγαλοπρεπεῖς, καὶ ὅπλα κάλλει ὑπερφέροντα, εἵπετο καὶ τὸ τῶν ἑταίρων ἄγημα.

Λέοντα ξυρᾷς. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων.

Λεοντείδης. καὶ λεόντειον βρύχημα.

Λεοντῆ. ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.

Λεόντιος, Τριπόλεως τῆς Λυδίας ἐπίσκοπος, Μυσὸς τὸ γένος τῶν πρὸς τῷ Ἴστρῳ κατῳκημένων, οὓς ἀγχεμάχους Ὅμηρος καλεῖ. [Τὸν τοιοῦτον Λεόντιον προσεταιρίζεται ὁ κακόφρων Φιλοστόργιος ἐν τῇ βίβλῳ αὐτοῦ, ὡς ὁμόφρονα τῆς Ἀρειανικῆς αὐτοῦ κακοφροσύνης.] ὃς παῖδα ἕνα ἐσχηκὼς ἐπειδὴ μὴ χρηστὰς ἐλπίδας αὐτὸν ὑποφαίνοντα πρὸς ἀρετὴν εἶδεν, εὐξάμενος, ὥς φασιν, ἔτι μειράκιον ὄντα ἐποίησεν ἀποθανεῖν· κάλλιστον ἡγησάμενος τὸ πρὸ αἰσχροῦ τινος καταλύσασθαι τὸν βίον, τῶν σφαλερῶν κατὰ τὸν βίον ὀλίσθων ἔξω γενόμενον. Κανόνα δὲ αὐτὸν ἐκάλουν τῆς ἐκκλησίας. ἦν δὲ ἐλεύθερος τὴν γνώμην ἐπίσης εἰς πάντας καὶ παρρησιαστικός. καί ποτε συνόδου γενομένης, Εὐσεβίας τῆς Κωνσταντίου γυναικὸς εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρονήματος καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσκυνουμένης, μόνος οὗτος παρὰ φαῦλον αὐτὴν τιθέμενος οἴκοι ἔμενεν. ἡ δὲ διὰ τοῦτο ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα πέμπει πρὸς αὐτόν, αἰτιωμένη καὶ ὑποσχέσεσι κολακεύουσα, ὡς ἐκκλησίαν σοι μεγίστην ἐγερῶ, καὶ χρήματα ἐπιδα- 425
ψιλεύσομαι, εἰ ἀφίκοιο πρός με. ὁ δὲ ἀντεδήλωσε· Τούτων μὲν εἴ τι βουληθείης τελέσασθαι, ὦ βασίλεια, οὐκ ἐμοὶ μᾶλλον ἢ τῇ σῇ ψυχῇ ἴσθι χαριουμέ-

1. *Λεοννάτος*] *Λεόννατος* A. B. V. E. Gaisfordo hic locus ex Arriani libris *περὶ τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον* desumptus esse videbatur, probabiliter quidem, si compares similem orationis structuram in v. *Κρατερός*. Quamquam nihil vetat de Dexippo cogitare, praesertim si quis affectatam illam elegantiam intueatur, qualis etiam in dictione *Φάσιδος ἄπο* cernitur. Arriani Exped. libb. 6. 7. Curt. l. 10. Iustin. l. 13. laudat Reinesius. 5. *αὐτοῦ*] *αὐτῷ* A. 7. *κατά γε* *V. 8. *ἐς τὴν πολεμίων* *V. 13. *ἀπὸ Φάσιδος χρυσοχάλινοι*] *φάσιδος ἀποχρυσοχάλινοι* A. *φάσιδες ἀποχρυσοχάλινοι* B. V. E. Med. Mox *ἐκτρέποντες* V. 17. *δὲ καὶ*] *δὲ* om. A. B. V. Hanc scripturam si recte interpretamur, verbum videtur intercidisse ad *ὅπλα* referendum, velut *ἠμπείχετο*, transpositis etiam *καὶ εἵπετο*. 18. *ξυρεῖς*] *ξυρᾷς* A. V. Photius, *ξηρᾶς* B. Cf. Ast. in Plat. Remp. p. 365. atque de verbo *ξυρῶ* disserentem Lobeck. in Phryn. p. 205. addito Choeroboseo ap. Bekk. in Etym. M. p. 753. Mox *λεγομένη* om. A. habet Photius. Subsequebatur glossarum biga: *Λέοντας ἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας. Λεοντέα δορά. Ὁ δὲ τὴν λεοντέαν αὐτίκα περιεβάλλετο.* Harum priorem, qui fuit Astrampsychi versiculus, om. V. habet A. in marg. Praefigit B. *Λύσις ὀνείρου*, addit in fine cum Med. (ubi deest *ζήτει*) *ζήτει περὶ λέοντος ἐν τῷ Φριξότριχα.* Posteriorem ignorant A. B. V. 21. *Λεοντίδης*] *Λεοντείδης* A. V. 23. *Λεόντιος, Τριπ.*] Totum hunc articulum ex Philostorgii Historia Ecclesiastica, ex qua excerpta tantum quaedam hodie supersunt, depromptum esse putat Valesius: qui proinde locum hunc ad calcem Philostorgii inter fragmenta illius scriptoris refert. *Küst.*

2. *Τὸν τοιοῦτον — κακοφροσύνης ὡς* om. B. V. E. primus dedit Aldus, ope libri A. 5. *αὐτοῦ*] *ἀντὶ τοῦ* Aldus. *ὡς οὗτος*] *ὃς* dedi cum A. 7. *εἶδε* Edd. 8. *κάλλιστον — γενόμενον* om. V. 13. *Εὐσεβείας*] *Εὐσεβίας* A. Med. 14. *Κωνσταντίνου* *V. 16. *αὐτὴν* om. E. 18. *θυμοῖς*] *θυμικοῖς* E. 22. *βασίλισσα*] *βασίλεια* dedi cum A. V. E. Med. 23. *σῇ*] *σαυτοῦ* (sine acc.) A.

Λεοννάτος. Leonnatus, dux Macedonum, cognatus matris Philippi, cum Alexandro educatus, tum ob consuetudinem generis, tum vero ob proceritatem et pulchritudinem corporis honoratus. itaque et vivo Alexandro spiritus sumebat, et vitam agebat more Persico delicatam, cum armorum splendore, tum reliquo cultu, haud obscura hostium aemulatione. Alexandro vero defuncto eam rem sibi laudi etiam ducebat, seque regio cultu ornabat, qui non multum a Persico abhorreret, cum promisso et effuso capillo, tum reliquo apparatu. erant et equi Nisaei et Phasiani, omnes aureis frenis ornati, ante aciem collocati, excellentibus ornamentis insignes. defigebantur etiam ei tentoria magnifica, et arma pulchritudine praestantia, et sequebantur amicorum sodalitas. *Λέοντα ξυρᾷς*. Leonem tondes. proverbium in eos dictum qui res aggrediuntur, quae fieri nequeunt. *Λεοντείδης*. Et *Λεόντειον βρύχημα*. *Λεοντῆ*. Pellis leonina. *Λεόντιος*. Leontius, Tripolis Lydiae Episcopus, natione Mysus, ex iis, qui ad Istrum habitant, quos Homerus cominus pugnantes vocat. [Hunc Leontium vecors ille Philostorgius admiratus sibi adiungit in suo libro, tanquam approbatorem suae Arianae insaniae.] Leontius iste, cum unicum haberet filium, postquam animadvertit ipsum non bonam spem in virtutis studio prae se ferre, precatus, ut adhuc adolescentulus ille obiret, dicitur effecisse ut moreretur, pulcherrimum ratus, eum ante perpetratum aliquod turpe facinus finire vitam, lubricis vitae casibus ereptum. hunc autem Ecclesiae regulam vocabant. fuit autem animo ingenuo aequaliter erga omnes et in loquendo liber. cum igitur quondam concilium cogeretur, Eusebiam Constantii uxorem, superbia elatam, omnibus Episcopis adorantibus, hic solus eam contemnens domi manebat. illa vero, propterea inflammata ira animoque graviter indignata, ad eum mittit quosdam, de ipso conquerens, et pollicitationibus hominem ad se assentatorie alliciens, dicens, se maximam Ecclesiam ipsi excitaturam, et pecunias abunde suppeditaturam esse, si se conveniret. tum ille sic ei respondit: Horum quidem si quid, Imperatrix, exequi velis, scias te non magis mihi quam animae tuae gratificaturam.

νη· εἰ δὲ θελήσειας ὡς ἀφικέσθαι πρὸς σέ, ὡς τῆς ἐπισκόποις πρεπούσης αἰδοῦς φυλαχθησομένης, ἵν' εἰςέλθοιμι μὲν ἐγώ, σὺ δ' αὐτίκα τοῦ θρόνου τοῦ ὑψηλοῦ καταβᾶσα μετ' αἰδοῦς ὑπαντήσειας ἐμοί, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπόσχοις ταῖς ἐμαῖς χερσὶν εὐλογιῶν ἀξιουμένη· κἄπειτα καθεσθείην μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἂν ἑστήκοις αἰδουμένη, ἡνίκα δοίην τὸ σύνθημα· εἰ οὕτως αἰρήσῃ, ἀφικοίμην παρὰ σέ· εἰ δ' ἕτερον τρόπον, οὐχ οὕτω πολλὰ δώσεις, οὐδ' οὕτω μεγάλα δυνήσῃ, ὡς ἡμᾶς τῆς προσηκούσης τιμῆς τοῖς ἐπισκόποις καθυφιεμένους εἰς τὸν θεῖον ἐξυβρίσαι τῆς ἱερωσύνης θεσμόν. ταῦτα ὡς ἀπηγγέλθη, ἀναπίμπραται τὴν ψυχήν, οὐκ ἀνασχετὸν ποιουμένη πρὸς Λεοντίου τοιούτους δέξασθαι λόγους, καὶ πολλὰ διοιδήσασα καὶ παθηναμένη, καὶ πολλὰ ἐκ γυναικείας ἀκροχόλου καὶ κούφης ἀπειλήσασα διανοίας καὶ τἀνδρὶ διηγησαμένη, πρὸς τιμωρίαν ἐξώρμα. ὁ δὲ μᾶλλον ἐπήνεσε τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης, καὶ τὴν γυναῖκα παρήνεγκε τῆς ὀργῆς, καὶ ἀποπέμπει εἰς τὴν γυναικωνῖτιν. καί ποτε μεταξὺ προκαθημένου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἄρχειν καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἐθέλοντος, οἱ μὲν πολλοὶ πῶν ὅ τι φήσειεν ἐκρότουν καὶ ἐθαύμαζον, ἄριστα εἰρῆσθαι διοριζόμενοι· ὁ δὲ ἐσιώπα. ὡς δὲ ἤρετο αὐτὸν ὁ βασιλεύς, τί σιωπᾷ μόνος τῶν πάντων, θαυμάζω, ἔφη, ὅπως ἕτερα διέπειν ταχθεὶς ἑτέροις ἐπιχειρεῖς· στρατιωτικῶν μὲν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων προεστηκώς, ἐπισκόποις δὲ περὶ τῶν εἰς μόνους ἐπισκόπους ἡκόντων διαταττόμενος. τὸν δὲ βασιλέα καταιδεσθέντα παύσασθαι τῆς ἐν τοῖς τοιούτοις ἤδη διακελεύσεως. τοιοῦτος ἦν ὁ Λεόντιος ἐλευθέριος.

Λεόντιος, Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, ἑαυτὸν ἐξέτεμε· καὶ ἦν καὶ τἆλλα βέβηλος· καὶ Ἀέτιος ὁ Εὐνομίου διδάσκαλος, ὃς τὴν Ἀρείου βλασφημίαν ταῖς ἐπινοίαις ἐπηύξησε.

Λεόντιος. καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετικός. ἔγραψε καὶ κατ' αὐτοῦ Φώτιος ὁ πατριάρχης. οὗτος γὰρ περὶ τοῦ ὁμοουσίου διελέχθη πρὸς Φλαβιανὸν τολμηρὰ καὶ βλάσφημα ληρωδήματα.

Λεόντιος μοναχός. οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν· προφητικῇ χάριτι τὰς ἐπικρύψεις τῶν γραφῶν ἐμφανεῖς ποιῶν πολλοὺς εἶχε τῶν σπουδαίων παρ' αὐτὸν φοιτῶντας. ἀλυόντων δέ τινων ἐπὶ τοῖς κατὰ τῆς ἐκκλησίας παρὰ τοῦ βασιλέως τερατευομένοις, οὐ δεῖ ξενίζεσθαι, ἔλεγεν, ἐπὶ τοῖς δρωμένοις παρὰ ἀνθρώπου ἐξ ἀνθρώπων τε τὸ ἄρχειν ἠρημένου, ὁπότε καὶ Σαοὺλ ὁ ψήφῳ Θεοῦ βασιλεύσας Ἀβιμέλεχ καὶ τοὺς υἱεῖς ὄντας ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου διεχρή-

1. ἀφικέσθαι] ὡς ἀφικέσθαι reposui cum A. B. V. τῆς τοῖς] τῆς om. V. E. τοῖς delevi cum A. B. 2. φυλαχθησομένης αἰδοῦς] αἰδοῦς φυλαχθησομένης A. V. 5. ὑπόσχῃς] ὑπόσχοις A. B. V. E. 6. μὲν ἂν] μὲν αὖ B. E. ἂν delevi cum V. 7. ἂν ἑστήκοις] ἀνεστήκεις V. ἂν ἑστήκεις E. Med. Opinor σὺ δ' ἂρ' ἑστήκοις. κελεύσαιμι] κελεύσοιμι E. 8. καθευδουμένη A. B. καθαιδουμένη V. 10. πολλὰ] πολλὰ πολλὰ V. mox omissis ὡς ἡμᾶς — θεσμόν. 14. γνώμην] ψυχήν A. οὐκ ἀνασχετὸν — λόγους om. V. 15. ἡγουμένη] ποιουμένη A. Id recipiendum fuisse demonstrat vel Thucyd. I, 118. 19. ἐλευθερίαν] ἐλεύθερον V. qui mox om. παρήνεγκε τῆς ὀργῆς καί. 23. τῶν ἐκκλησιῶν] καὶ τῶν ἐκκλησιῶν dedi cum A. 24. καὶ ἐθαύμαζον om. V. 25. ἤρετο] εἴρετο V.

1. σιωπᾷς] σιωπᾷ A. V. Mox μόνος τῶν ἁπάντων om. *V. πάντων A. 2. ὅπως] ὅτι εἰς A pr.? 3. ἐπιχειρεῖς] ἐπιχειρεῖς. καὶ οὕτως ἔπεισεν ἀπέχειν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων V. omissis ceteris. 7. Non aptus articuli usus. 9. ἑαυτὸν ἐξέτεμε] Rem pluribus narrat Theodoretus Histor. Eccles. lib. II. c. 24. Küst. 10. τ' ἄλλα] καὶ τἆλλα A. *V. 14. ὁ Πατριάρχης] ὁ om. A. 16. ληρωδήματα lexicis addendum. 17. Λεόντιος μοναχός] Sophron. ap. Phot. c. 231. Reines. 18. προφητικῇ δὲ] δὲ om. A. E. *V. id tollendum ratus aptam verborum iuncturam aliis relinquo integrandam. 19. πρὸς αὐτὸν] παρ' αὐτὸν A. V. 24. Θεοῦ om. B. E. Med. sola. τὸν Ἀβιμέλεχ] τὸν om. A. B. E. Med. πρὸ ιμέλεχ V. id est ἄβιμέλεχ. 25. μαχαίρᾳ διεχρήσατο] διεχρήσατο μαχαίρᾳ A. V.

quod si me volueris ad te venire, conservata reverentia episcopis debita, ut ego quidem ingrediar, tu vero statim de sublimi solio degressa cum reverentia mihi procedas obviam, ut caput meis manibus supponas, benedictionem acceptura; deinde vero ego quidem sedeam, tu vero stes verecunde, cum iussero, signo dato, sessura: sic si facere volueris, ad te veniam. sin vero alio modo te gesseris, non tam multa dabis, nec poteris adeo magna praestare, ut nos remittentes de honore episcopis debito sacerdotii divinam legem per contemptionem violemus. quae cum mulieri renunciata fuissent, illius animus ira confestim exarsit, ut quae non ferendum putaret, quod tale responsum ab Leontio tulisset, et vehementer intumescens ira graviterque conquesta, multa per muliebrem iracundiam et ingenii levitatem minitata rem ad maritum detulit, quem ad supplicium de Leontio sumendum instigaret. ille vero ingenuam Leontii mentem magis laudavit, et uxorem abduxit ab ira, eamque placatam in gynaeceum ablegavit. Item aliquando Constantio inter episcopos praesidente, quasi qui Ecclesiis imperare vellet, plerique quidquid ille dixisset cum plausu et admiratione excipiebant et comprobabant, id optime dictum esse affirmantes. hic vero tacebat. quem cum Imperator interrogasset, quid ita solus taces? Miror, inquit, quomodo rebus aliis administrandis praefectus alias aggrediaris et tractare velis. nam rebus quidem bellicis et civilibus es praefectus, episcopis vero ea praescribis, quae ad solos episcopos pertinent. Imperatorem autem verecundia motum in posterum ab huiusmodi edictis abstinuisse ferunt. talis fuit ingenuus ille Leontius. Λεόντιος. Leontius, Antiochenus Episcopus, se ipsum exsecuit, vir cetera quoque profanus: ut etiam Aetius Eunomii magister, qui Arii blasphemiam suis argutiis adauxit. Λεόντιος. Hic quoque Leontius Antiochiae fuit haereticus: contra quem Photius Patriarcha scripsit. hic enim de Homoousio disputavit cum Flaviano, audacia et blasphema deliramenta proferens. Λεόντιος μοναχός. Leontius Monachus: sub Zenone vixit. hic cum prophetica gratia occultos Scripturae locos declararet, multos viros bonos habuit, qui frequenter ipsum conveniebant. cum vero quidam graviter indignarentur de iis quae Imperator adversus Ecclesiam portentose faciebat: Non, inquit, sunt miranda, quae fiunt ab homine, et ab eo qui ab hominibus imperium accepit; quandoquidem etiam Saul, Dei suffragio rex creatus, Abimelech eiusque filios in domo Domini

426 σατο μαχαίρᾳ. διαπορούντων δὲ τῶν ἄλλων, καὶ οἰομένων μεταβεβλῆσθαι τὴν φύσιν αὐτοῦ ἐξ ἡμέρου εἰς ἀγρίαν, διὰ τὸ τὰ πρῶτα τῆς βασιλείας πρᾶξαί τέ τινα καὶ ὑποσχέσθαι ἕτερα τῶν εἰς χρηστὰ τεινόντων· οὐ μεταβέβληται, ἔφη, τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐνδέδεικται ἐν εὐδαιμονίᾳ τὴν κακίαν, πολὺν χρόνον διὰ τὸν φόβον τοῦ Ἴλλου ἡσυχασθεῖσαν. Ἀναγινωσκομένης δὲ βίβλου Κλήμεντος τοῦ Στρωματέως, καὶ φθάσαντος χωρίον, ἐν ᾧ τοὺς ἄνδρας ἀποσκώπτει, τοὺς ἑταιρικῶς τὰς ὄψεις ὑπογράφοντας καὶ βάπτοντας τὰς τρίχας, εἰπόντος τοῦ Λεοντίου, Ἆρά γέ ἐστί τις τοῦ βασιλέως ἄτερ ὁ τὰς τρίχας βάπτων καὶ φυκούμενος τὰς ὄψεις; ὑποτυχών, Ἄλλος, ἔφη, μοναχός. ἡμεῖς περὶ ἀνθρώπου διεπορήσαμεν, εἴ γε ὅλως ἀνέχεται κοσμήσει τὴν φύσιν ἐναλλάττειν· οὐ μήν γε τοῦτο διελάβομεν ποιεῖν τὸν βασιλέα. ἀλλ' εὐτρόχως μὲν λίαν οἱ μοναχοὶ ἀπέσκωψαν τοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν εἰς τὴν τῶν θηλειῶν πειρωμένους μετεγγράφειν. ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους καὶ τῶν παλαιῶν πλεῖστοι ἀπεστράφησαν ὡς οὐ βεβαίους, πολλοὺς μὲν ἔστιν εὑρεῖν ἐν ἱστορίαις· ἐκδηλότερον δὲ Φίλιππον τὸν τοκέα Ἀλεξάνδρου. ἐπεὶ γὰρ Ἀντίπατρόν τινα τῶν φίλων τάξας εἰς τοὺς δικαστάς, τὸν πώγωνα καταβαπτόμενον εἶδε καὶ τὴν κόμην, ἐξανέστησεν εἰπών, τὸν ἄπιστον ἐν θριξὶ μὴ νομίζειν ἐν πράγμασιν ἀξιόπιστον ὑπάρχειν.

Λεωγόρας. ὄνομα κύριον· ὃς ἦν πατὴρ Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος.

Λεωδάμας. ὄνομα κύριον.

Λεωκόριον. τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ ἱστορίας. ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττική, καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγή. Λεὼς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν· καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον.

Λεωκόριον. ἡρῷον ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ. Λεὼς γὰρ ὁ Ὀρφέως υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους ἐτίμησαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡρῴῳ.

---

3. διὰ τὸ τὰ] διατὸ τὰ A. Mox illud τινὰ nisi post καὶ transponimus, inserto etiam ἄξια post βασιλείας, gravior labes hunc locum insedit. 6. εὐδαιμονίᾳ] εὐδαίμονα V. 7. τοῦ Ἴλλου τὸν φόβον] τὸν φόβον τοῦ Ἴλλου A. V. 8. Ἀναγινωσκομένης] ἀναγινωσκομένου B. E. ἀναγινώσκοντος δὲ βίβλον Med. 13. βάπτων om. B. Mox κυφούμενος A. 15. ὅλως ἠπορήσαμεν] διηπορήσαμεν A. 17. ποιεῖν om. V. 20. οἱ πλεῖστοι] οἱ om. A.

6. νόμιζε] νομίζειν A. Et sic Plutarchus Apophth. p. 178. F. Statim deleri cum A. Λεοντίσκος. Ἴσν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος, ἐκ Σικελίας, Ἀκροχειρίτης οὕτω καλούμενος. λαμβανόμενος γὰρ ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀντιαγωνιστοῦ κατέκλα, καὶ οὐ πρότερον ἦφίει, πρὶν αἴσθοιτο ἀπαγορεύοντος. οὗτος δὲ καὶ ἐπάλαιε: qui ea habet tamen in marg. omissis λαμβανόμενος — ἀπαγορεύοντος. Male huc illatus est articulus ex v. Ἀκροχειρίζεσθαι. ἀπαγορεύσαντος V. pro ἀπαγορεύοντος. Gaisf. Illa narratio cum a Pausania referretur ad Sostratum, homo quidam parum perspicax huc traduxit, specie quapiam verborum deceptus, quod Pausanias Leontiscum prodidit νικᾶν κλῶντα τοὺς δακτύλους. 8. Λεωγόρας] De hoc plura vide infra v. Φασιανοί. Küst. Ex Schol. Aristoph. Nub. 109. Ἀνδοκίδου] Ἀνδρονίκου E. 10. Λεωδάμας] Eius ἐρώμενος Μισγόλας. Vid. infra h. v. Vid. item supra Hegesander. Reines. Vide vel Ruhnk. hist. crit. Oratt. p. 63. 11. Λεωκόριον. τόπος τῆς Ἀττ.] Ex Schol. Thucyd. I, 20. Huc apprime faciunt verba Aeliani Var. Hist. XII, 28. Λεωκόριον Ἀθήνησιν ἐκλήθη τὸ τέμενος τῶν Λεὼ θυγατέρων, Πραξιθέας καὶ Θεόπης καὶ Εὐβούλης. ταύτας δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηνᾶς ἀναιρεθῆναι λόγος ἔχει, ἐπιδόντος αὐτὰς τοῦ Λεὼ εἰς τὸν χρησμὸν Δελφικόν. ἔλεγε γὰρ μὴ ἂν ἄλλως σωθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἐκεῖναι σφαγιασθεῖεν. Plura de Leocorio et filiarum Lei historia congesserunt Meursius in Ceramico c. 17. et Leopardus Emendatt. XIX, 23. Küst. τὸ Λεωκόριον τῶν τοῦ Λεὼ θυγατέρων ἐστὶν ἱερὸν Athenis. Theodoret. VIII. Θεραπ. καὶ τούτων ἱερὸν ἐγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ καλούμενον Λεωκόριον. Hieronym. in Iovinian. I. Chalcidecus quoque illa filia Leo, virgo perpetua, pestilentium patriae scribitur spontanea morte solvisse. Scaliger in Euseb. p. 186. tres filias Λεὼ se sponte morti obtulisse ait, et errare igitur Hieronymum. Cf. Aelian. V. H. XII, 28. Παρὰ τὸ Λεωκόριον in urbe occisus ab Harmodio et Aristogitone Hipparchus, Thucyd. I. et VI. Ab isto tribus Leontis nomen habuit. Reines. 12. τοῦ λιμοῦ] τῶν δεινῶν A. B. V. Schol. Thuc. Arsen. 17. ὁ om. *V. Orphei filium perhibuit etiam Lex. Rhet. p. 277. 18. Φασιθέαν] Hanc Aelianus loco laudato Πραξιθέαν vocat. Küst. Φρασιθέαν Photius in duplici glossa et Arsenius p. 333. 19. ἔτι παρθένους] Praestat ἔτι παρθένους οὔσας.

---

gladio confecit. aliis vero dubitantibus, quibus ingenium eius ex mansueto saevum esse factum videretur, quod in imperii principio quaedam fecisset et promisisset, quae ad bonum tenderent: Non mutavit, inquit, naturam, sed in secundis rebus improbitatem demonstravit, longo tempore propter Illi metum dissimulatam. Idem cum quidam Clementis Stromatei librum legeret, et incidisset in locum, in quo deridet viros, qui faciem meretricio more pingunt et capillos tingunt, dixissetque Leontius: Ecquis vero praeter Imperatorem est, qui capillos tingat et faciem fucet? ille subiiciens, Alius, inquit, monachus. nos omnino de homine dubitavimus, num quis plane naturam sustineret ornatu mutare; nequaquam tamen hoc Imperatorem facere putavimus. sed facetissime profecto monachi deriserunt eos, qui virilem naturam in muliebrem transformare conantur. quod enim tales homines plurimi de priscis illis aversati fuerint ut inconstantes, ex multis historiarum documentis apparet. sed illud Philippi, qui fuit Alexandri pater, exemplum est insigne. cum enim Antipatrum quendam de suis amicis, quem in iudicum numerum retulerat, vidisset tingere et fucare barbam et comam, ab iudicio removit, dicens: In capillis infidum, in rebus gerendis fide dignum esse noli putare. Λεωγόρας. Leogoras. nomen proprium viri, qui fuit pater Andocidis oratoris. Λεωδάμας. Nomen proprium. Λεωκόριον. Leocorium, locus Atticae, sic dictus ab historia quadam. cum enim Attica aliquando fame laboraret, oraculum caede puellae famem propulsandam esse respondit. Leus igitur quidam filias suas ultro praebuit: unde locus ille vocatus est Leocorium. Λεωκόριον. Leocorium, sacellum in medio Ceramico. Leos enim Orphei F. filium habuit Cylanthum, filias vero tres, Pasitheam, Theopen, Eubulen: quas pro patria iugulatas adhuc virgines Athenienses sacello honorarunt.

Λεωκράτης. καὶ κλίνεται εἰς ους.

Λεώκριτος.

Εἴ τις πτερώσας Λεώκριτον Κινησίᾳ,
427 *ᾖροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.*

ὡς λεπτὸς ὢν σφόδρα ὁ Κινησίας κωμῳδεῖται, καὶ ὡς ξένος καὶ ὡς κόλαξ. ἐμνήσθη δὲ τῶν δύο ὡς ὁμοφρονούντων. ἦ ὅτι ὁ Κινησίας λεπτὸς ἦν, ὁ δὲ Λεώκριτος μοχθηρός. φησὶν οὖν ὅτι, εἴ τις ἀντὶ πτερῶν Λεωκρίτῳ Κινησίαν περιβάλοι, ὥστε φέρεσθαι μεταρσίους, συμβήσεται αὐτοὺς ὀλέσθαι ἀεροφορήτους γενομένους.

Λέων, Λέοντος, Βυζάντιος, φιλόσοφος Περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητὴς Πλάτωνος, ἢ ὥς τινες Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον, βιβλίοις ζ', Τευθραντικόν, Περὶ Θησαίου, Τὸν ἱερὸν πόλεμον, Περὶ στάσεων, Τὰ κατ' Ἀλέξανδρον.

Οὗτος ἦν σφόδρα παχύς· καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους γέλωτα ἐκίνησε, καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ γέλωτος, Τί, ἔφη, ὦ Ἀθηναῖοι γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα, καὶ ὁμονοοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφερομέ-

3. *Εἴ τις πτερώσας Λεώκρ.*] Aristoph. Ran. 1485. sed ubi pro *Λεώκριτος* legitur *Κλεόκριτος*. *Küst.* Supra tamen dictus ille *Κλεόκριτος*. 5. *σφόδρα ὢν* Schol. Arist. 6. *τῶν δύο*] *τῶν* om. V. 9. *περιβάλλοι*] *περιβάλοι* A. B. V. *παραβάλοι* Schol. 10. *αὐροφορήτους* Schol. 12. *Λέων — Ἀλέξανδρον Eudocia* p. 283.

3. *βιβλίοις ζ'* om. V. *Τευθρανικόν*] Sic habent omnes editt. At Paris. A. habet *Τευθραντικόν*: et duo reliqui *Τεθραυντικόν*. *Küst.* Rectum est *Τευθραντικόν* MS. a Teuthrante Mysiae rege, cui Telephus successit. *Hemst.* *Τευθραντικόν* A. B. *Τεθραντικόν* V. *Τυθραντικόν* *V. *Περὶ Θησάλου*] Duo MSS. Pariss. habent *περὶ Θησαίου*. *Küst.* *Περὶ Θησάλου* sine dubio corruptum. Meursius Gloss. Gr. Barb. in *Θήσαλον*, *περὶ θησάλων* insigni errore, a quo sibi nec Du Cangius cavit in Gloss. M. et I. Gr. quasi *θήσαλον* ortum a Latino *bessalis* ea lateris cocti significatione Graecis quo tempore vixit Leo Byzantinus fuisset notum. *Hemst.* *Θησαίου* A. V. om. E. in lacuna. Suspicor latitare nomen regis *Θρησιάδου*. 4. *Περὶ στάσεων* om. E. *Τὰ κατ' Ἀλέξανδρον*] Quem Alexandrum hic intelligemus? An eum, qui *Magnus* cognominatus est? Sic videtur. Sed tunc Suidas ipse secum pugnabit, quippe qui paulo post refert, Leonem hunc, vivente adhuc Philippo, spontaneo suspendio vitam finivisse. Confer Vossium de Hist. Gr. *Küst.* *Ἀλεξάνδρου* *V. Miramur hoc demum indicio Küsterum admonitum fuisse, ut Leonem philosophum a Byzantiorum oratore distingueret. Nihil enim moramur, quod hunc admodum iuvenem Philostratus narrat Platonis scholam adiisse. Nos vero librorum istorum indicem ad alterum quempiam Leonem, natu Byzantium, transferri iubemus, quem memoria rhetoris Alabandensis circumscripsit atque turbavit, arguente vel Leidensis scriptura. Accedant igitur alterius commentariis etiam illi quibus tradidit *τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων καὶ Βοιωτῶν*: librum contra *περὶ στάσεων* rhetori par est ut relinquamus. 6. *πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους γέλωτα ἐκ.*] Historiam hanc paulo aliter narrat Plutarchus *ἐν Πολιτικοῖς παραγγ.* p. 804. cuius haec sunt verba: *Ὁ Βυζάντιος Λέων ἦκε δή ποτε τοῖς Ἀθηναίοις στασιάζουσι διαλεξόμενος· ὀφθεὶς δὲ μικρὸς καὶ γελασθείς, Τί δέ, εἶπεν, εἰ τὴν γυναῖκά μου ἐθέασασθε μόλις ἐξικνουμένην πρὸς τὸ γόνυ; Πλείων οὖν ἐγένετο γέλως. Ἀλλ' ἡμᾶς, ἔφη, μικροὺς οὕτως ὄντας, ὅταν διαφερώμεθα πρὸς ἀλλήλους, ἡ Βυζαντίων πόλις οὐ χωρεῖ.* Cum Suida vero consentit Philostratus lib. I. de Vitis Sophist. p. 490. vel potius cum Philostrato Suidas, quippe qui ex eo sua descripsit. Certe illa *ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα*, usque ad illa, *ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ*, sunt ipsissima Philostrati verba. *Küst.* Vide Athenaeum p. 550. qui eadem fere habet de Pythone. Sed, opinor, corrigendus Athenaeus et legendum, *Καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ ἱστορεῖ ὡς Λέων ὁ πολίτης αὐτοῦ.* Vid. et de isto Leone Plutarch. II. p. 88. E. [add. Sympos. II. p. 633. C.] Recte *τοιοῦτος*. Plutarch. p. 192. *τοῖς πολυσάρκοις ἐπολέμει καί τινα τοιοῦτον ἀπήλασε τῆς στρατιᾶς Toup.* MS. Haud frustra Toupius contendit Athenaeum esse mendosum. Nimirum Pythonem Byzantium constat legationem ad Athenienses obisse (v. Fabricius in Sext. Emp. p. 297.) clarissimam eamque perturbandis duorum Byzantiorum facundia potentium negotiis satis opportunam; Leonis industriam in domesticis rebus suorum civium unice positam fuisse videmus. Praeterea quae desipientis foret argumentatio, ut publicus orator risum componeret Atheniensium allata coniugii mentione vel maxime ridicula: eam apparet peridoneam extitisse, si quidem Leoni discordiae civiles essent compescendae. Cuius rei indicium, ut Athenaeum mittamus, habet Philostratus, loco illud non suo propositum: *καὶ πρεσβεύων δὲ παρ' Ἀθηναίοις ὁ Λέων οὗτος, ἐστασίαζε μὲν πολὺν ἤδη χρόνον ἡ πόλις καὶ παρὰ τὰ ἤθη ἐπολιτεύετο*: atqui tum intemperantiae crimine Byzantios flagrasse haud pauci scriptores testantur (v. Meinek. in Menand. p. 26. sq.), quorum unus Athenaeus X. p. 442. C. sive Aelianus V. H. III, 14. quem nominavit Leonidam imperatorem, eum nihil suspicor ab Leone nostro discrepare. Hunc item decet et dictum a Plutarcho proditum (Nic. 22. *οὐχ ὅμοιε φρονῶν οἷς ὕστερον ὁ Βυζάντιος Λέων εἶπε πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας· Βούλομαι γὰρ* (ἔφη) *μᾶλλον ὑφ' ὑμῶν ἢ μεθ' ὑμῶν ἀποθανεῖν*) et eventus mortis ab ipso sponte susceptus. De Athenaeo tamen non libet definire, cum et errorem ille potuerit rerum quadam similitudine commisisse, et correctio praesto sit haud violenta, quam Epitomes scriptura commendat, *καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ, ἢ ὡς ἱστορεῖται Λέων ὁ πολίτης αὐτοῦ* (nisi forte Leo historicus advocabatur, *ἢ Λέων, ὡς Λέων ἱστορεῖ ὁ π. αὐτοῦ*). Omnibus igitur perpensis saltem obtinebimus, Atheniensium nomen ab Leonis memoria prorsus esse removendum. 7. *γέλωτα*] *τε* addit A. *καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν*] Haec Philostratus ignorat, quae sub finem narrationis oportuit collocari. 9. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* restitui cum A. B. V. E. Med. 10. Sic Gaisf. tacite cum *V. Nam ceteri *γελᾶτε ὦ Ἀθηναῖοι. τοιοῦτος*] *τοσοῦτος* A. B. V. E. et Philostratus. Aristoph. Equ. 416. *τοσοῦτος ἐκτραφείην.*

Λεωκράτης. Declinatur in genitivo *Λεωκράτους*. *Λεώκριτος. Si quis Leocrito Cinesiam alarum loco applicet, utrumque aurae in mare auferant.* Cinesias ut homo valde gracilis et peregrinus et adulator ab Comicis perstringebatur. horum autem duorum meminit ut hominum, qui voluntatibus inter se consentirent. vel quod Cinesias esset gracilis, Leocritus vero improbus. dicit igitur, si quis Cinesiam Cleocrito alarum loco applicuerit, fore ut sublimes evecti et ab aere ablati ambo dispereant. *Λέων.* Leo, Leonis filius, Byzantius, philosophus Peripateticus et Sophista, Platonis discipulus, vel ut quidam tradunt Aristotelis. scripsit res Philippicas et Byzantinas libris VII. Teuthranicum. De Besaeo. Sacrum bellum. De Statibus. Res gestas Alexandri. Hic legatus Athenas missus, cum admodum obesus esset, Atheniensibus risum movit. quo nihil turbatus, legationem peragens, Quid, inquit, ridetis, Athenienses? meamne obesitatem? atqui est mihi uxor longe obesior:

νους δὲ οὐδὲ ἡ οἰκία. καὶ εἰς ἓν ἦλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ἁρμοσθεὶς ὑπὸ τοῦ Λέοντος, σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. οὗτος ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φιλίππον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου διεβλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς, ἐχούσης οὕτως· Εἰ τοσαῦτα χρήματα παρεῖχον Λέοντι, ὁπόσα με ἠτεῖτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὸ Βυζάντιον. ταῦτα ἀκούσαντος τοῦ δήμου καὶ ἐπισυστάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς μή πως λιθόλευστος παρ' αὐτῶν γένηται, ἑαυτὸν ἤγξε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων κερδάνας ὁ δείλαιος.

Λέων, Ἀλαβανδεύς, ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ', Λυκιακὰ ἐν βιβλίοις β', Τέχνην, Περὶ στάσεων, Τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων καὶ Βοιωτῶν.

Λέων, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Μακέλλης· ὃς ἔδοξε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ἀπάντων εὐτυχέστατος εἶναι, καὶ φοβερὸς ἅπασι τοῖς τε ὑπ' ἐκείνου τὴν βασιλείαν τελοῦσι, καὶ τῶν βαρβάρων αὖ- 20 τῶν ὅσοις εἰς φήμην ἀφίκετο. καὶ ταύτην μὲν τοῖς πολλοῖς καταλέλοιπε τὴν δόξαν. Ἐγὼ δέ, φησὶ Μάλχος, εὐτυχίαν οὐκ οἶμαι, εἴ τις τῶν ἀρχομένων τὰ ὄντα διασυλῶν, καὶ μισθούμενος ἀεὶ συκο-

φάντας εἰς τοῦτο, καὶ κατηγορῶν αὐτός, ὅτε μὴ ἄλλον ἀνηύρισκε, καὶ τὸν χρυσὸν ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς συλλεξάμενος ἑαυτῷ μόνῳ κατάθοιτο, ἐρήμους μὲν τὰς πόλεις ἥσπερ ἔμπροσθεν εἶχον εὐπορίας ποιήσας, ὡς μηκέτι τοὺς φόρους, οὓς ἐτέλουν, δύνασθαι μετ' εὐχερείας ἀπενεγκεῖν. καὶ ἁπλῶς πάσης κακίας ἀπισχυρίζεται ὁ Μάλχος γενέσθαι αὐτὸν καταγώγιον· ὃς γε καὶ Ὑπερέχιον τὸν γραμματικὸν ἐφυγάδευσέ ποτε, καὶ τῷ Εὐλογίῳ τῷ φιλοσόφῳ σιτηρέσιον εἰπὼν δοθῆναι, τινὸς τῶν εὐνούχων λέγοντος, ὅτι ταῦτα εἰς στρατιώτας προσήκοι δαπανᾶσθαι, εἶπεν· Εἴθε γένοιτο ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ χρόνου, ὥστε τὰ τῶν στραιωτῶν εἰς διδασκάλους παρέχεσθαι. ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀκάκιος ἐγένετο παντριάρχης. 428

Λέων. οὗτος στρατηγὸς ἐπέμφθη παρὰ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου κατὰ τῶν βαρβάρων· εὔκολος ὢν καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος. ἦν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνδρεῖον ἐπὶ τούτῳ συνηναγκασμένον, πλείους ἔχειν παλλακίδας τῶν στρατιωτῶν, καὶ πλείονα πίνειν ἢ ὅσα πάντες ἄνθρωποι πίνουσι.

Λέων, λέων σοι γέγονεν ἐκμαγμα σόν,
τά τ' ἄλλ' ἅπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

---

1. *καὶ εἰς ἓν — Βυζάντιον* | Sic V.: *Ὅρα ὅτι ὁ Φίλιππος ἀπακρουόμενος παρὰ τοῦ Λέοντος διέβαλεν αὐτὸν πρὸς τοὺς Βυζαντίους, γράψας ὅτι εἰ χρήματων ἤθελον ἐλεῖν τὰ Βυζάντιον ὅσοα με Λέων ᾔτειτο ἐκ πρώτου ἐκτλαβον.* 2. *σοφῶς* | *σαφῶς* A. B. 3. *οὗτος δὲ ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον ἐκ τοῦ Βυζ.* | Historiam de Philippo, Byzantium tempore Leonis huius obsidente, sed ab obsidione illa repulso, pluribus narrat Hesychius Milesius de Originibus CPolitanis p. 49. 50. (§. 26. 27.) quem vide. *Küst.* Cf. Steph. Byz. v. *Βόσπορος* sive Eust. in Dionys. Perieg. 140. extr. Facetiis potius Leonis quam vi repulsum fuisse Philippum tradit Philostratus. *δὲ ὁ* | *δὲ* om. A. 4. *ἐκ τοῦ* | *ἀπὸ τοῦ* A. B. 9. *ἐπισυστάντος* V. *μὴ* | *μήπως* A. qui *παρ' αὐτῶν* addit post *λιθ.* Utrumque recepi. 10. *ἀπήγξε* | *ἤγξε* A. B. V. 11. *ἀποκερδάνας* | *κερδάνας* A. B. V. 13. *Λέων, Ἀλαβανδεύς* | Eadem *Eudocia* p. 281. *ἔγραψε* | Haec usque ad finem V. inserunt glossae continuae post *αὐτῶν*. Vide nos in glossa superiore. 14. *ἐν βιβλίοις β'* om. V. 15. *Βοιωτῶν* | *Θηβαίων* E pr. 22. *τὴν δόξαν* | *τὴν* om. A. B. V. Quo deleto consentaneum scribi, *καὶ τοιαύτην μὲν ἐν τ. π. κτλ. φησὶ* | *φημὶ* B. E. 23. *Μάλχος* | Nieb. p. 269. sq.

7. *ἀπισχυρίζετο* | *ἀπισχυρίζεται* A. 9. *καί ποτε* | *ποτε καὶ* A. Quae sequuntur ea facile colligitur aut ab alio quodam fonte esse profecta aut aptiorem locum apud Malchum invenisse. 14. *προσήκει* | *προσήκοι* A. 16. *οὗτος στρατηγὸς* | Eunapio tribuit Boissonadus fr. 38. Habet Niebuhr. p. 114. 17. *εὔκολος* | *εὐκολώτερος* supra in v. *Εὐπαράγωγος*. 19. *ἐπὶ τούτῳ συνηναγκασμένον* | Portus *συνεναγκάμενον*. *Küst.* Fortasse *συνηναγκασμένον*. *Hemst.* Probante Hermanno. *ἐπὶ ταύτῃ* codices. Mox *συνηγκασμένον* A. *συνηναγκασμένος* B. E. *συναναγκασμένος* V. Nondum huic verbo medela reperta. 21. *οἱ ἄνθρωποι* | *οἱ* om. A. B. V. 22. *Λέων σοι γέγονεν ἐκμ.* | Ex Aristoph. Thesmoph. 521. ubi versus primus sic legitur: *Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὖ*

---

atque concordes nos lectulus capit, dissentientes vero ne tota quidem domus. hoc opportuno dicto effecit, ut consentiret populus Atheniensis. Idem cum Philippum a Byzantio repelleret, ab illo talibus litteris est in suspicionem adductus: Si tantam Leoni pecuniam dedissem, quantam a me postulavit, primo impetu Byzantium cepissem. quibus auditis populus cum ad Leonis aedes concurrisset, veritus ille, ne lapidibus obrueretur, se suspendit miser, nullo fructu sapientiae et eloquentiae suae percepto. *Λέων*. Leo, Alabandensis, rhetor. scripsit Caricorum libros IV. Lyciacorum libros II. Artem Rhetoricam. De Statibus. Bellum sacrum Phocensium et Boeotorum. *Λέων*. Leo Macelles, Imperator Romanorum, omnium Imperatorum, qui ante ipsum fuerant, felicissimus esse visus atque formidabilis omnibus, tam ipsius imperio subiectis populis, quam barbaris iis, ad quos eius fama pervenisset. et hanc quidem de se opinionem ad vulgus propagavit. Ego vero, inquit Malchus, felicitatem non existimo, si quis populorum imperio suo parentium fortunas deripiens, et ad hoc sycophantas semper mercede conducens, et ipse accusans, cum alios non invenisset, et aurum ex universo terrarum orbe collectum sibi soli recondidit, et urbes rerum copia, quam prius habebant, spolians, ut non possint amplius facile pendere tributa, quae pendebant. denique Malchus affirmat illum omnis improbitatis deversorium fuisse, qui Hyperechium etiam grammaticum in exilium egerit. Cum autem aliquando Eulogio philosopho stipendium dari iussisset, et quidam ex Eunuchis dixisset, hanc pecuniam in milites impendendam esse, dixit: Utinam aetate mea contingat, ut stipendia militum in doctores conferantur. Eius temporibus fuit Acacius Patriarcha. *Λέων*. Leo. Hic ab Eutropio Eunucho belli dux missus est contra barbaros. Fuit autem homo facilis ac levis, et ob studium ebrietatis facilis deceptu. Suam enim fortitudinem in hoc contulerat, ut plures haberet concubinas quam milites; et plus biberet quam omnes homines. *Λέων*. *Leo tibi natus est, ipsa effigies tua, cum aliis omnibus, tum peniculus tuo per-*

ἐπὶ τῶν μοιχευομένων καὶ τικτουσῶν γυναικῶν. κύτταρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος.

Λεωνᾶς, σοφιστής, Ἴσαυρος τὸ γένος, εὐδοκιμῶν ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων· ὃς Πρόκλῳ οὐ μόνον τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐκοινώνησεν, ἀλλὰ καὶ σύνοικον ἔχειν ἠξίου, καὶ συνδιαιτᾶσθαι γυναικὶ καὶ τέκνοις παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα γνήσιον καὶ τοῦτον γενόμενον. γ ὡριμον δὲ αὐτὸν ἐποίει καὶ τοῖς τὰς ἡνίας ἔχουσι τῆς Αἰγύπτου.

Λεωνίδεω δῶρα.

Λεωνίδης, Λακεδαιμονίων βασιλεύς, Ἀναξανδρίδου, ἀφ' Ἡρακλέους ϰ βασιλεύς. οὗτος ἡγεμὼν τῶν εἰς Θερμοπύλας ἁπαντησάντων Ἑλλήνων ἦν. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ λέγεται τὸν Ἡρακλέα ἀποθέμενον τὸ σῶμα ἀποθεωθῆναι. Λεωνίδης δὲ ἀπαγγελθέντος, ὅτι τοξευόντων τῶν Περσῶν ὁ ἥλιος ἀφανὴς γίνεται· Θαῤῥῶμεν, ἔφη, ὅτι ὑπὸ σκιᾷ μαχησόμεθα. ἀριστοποιουμένοις δὲ τοῖς στρατιώταις, Ἀριστᾶτε, ἐφη, ὡς ἐν ᾅδου δειπνήσοντες. ἐπελθόντος δὲ τοῦ βασιλέως, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλῆθος εὐλαβηθέντες ἔφυγον, Θηβαῖοι δὲ ἠθρόμολησαν· οὓς λαβὼν ἔστιξε βασιλεὺς σὺν στρατιώταις τριακοσίοις Σπαρτιάταις. ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδου ἐπίγραμμα·

Ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Οὗτος ὁ Λεωνίδης περὶ Θερμοπύλας ἅμα τριακοσίοις ἀντέστη Ξέρξῃ. καὶ ἀριστεύων ἐτελεύτησε, κυκλωθεὶς ἐκ προδοσίας, Ἐφιάλτου τινὸς δείξαντος Πέρσαις τὴν διὰ τῶν ὀρῶν ὁδόν. Ὁ δὲ Μακεδὼν ἐκεῖνος, εἴτε Λεωνίδης τὸ φρόνημα ἢ Καλλίμαχος ἢ Κυναίγειρος, ἀρκέσει δὲ τὸ Ῥωμαῖον ἀποκαλεῖν, ὡς τῶν λόγων τῶν ἰατρικῶν ὑπήσθετο, ἤρετο, εἰ τὸ Ῥωμαϊκὸν εἴη νενικηκός.

Λεωπετρία. λεῖος λίθος. Λυνατόν ἐστιν ἀπό τινος λεωπετρίας ἀπόβασιν ποιησαμένους ἐκ θαλάττης εἰς τὴν Χερρόνησον κατὰ νώτου γενέσθαι τῶν πολεμίων.

εἶγμα σόν. Sed metrum claudicat, quod ut fulciat Scaliger, pro αὖτ' εἶγμα legit αὖτ' ἔγμα: Portus, αὐτό τ' ἔιγμα. Sed retinenda est lectio Suidae ἔχμαγμα, et versus hic ita scribendus, *Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὖτ' ἔχμαγμα σόν.* Apud Aristophanem enim olim scriptum fuisse ἔχμαγμα clare patet ex Polluce, qui lib. VIII. c. 8. hunc ipsum locum Aristophanis, quamvis neglecta lege metri, adducit, ut probet Comicum istum voce ἔχμαγμα usum esse. Huc accedit auctoritas Eustathii, qui in Odyss. τ'. p. 1857, 16. itidem locum hunc Comici citat, ut ostendat ἔχμαγμα apud veteres idem significasse quod ἐχμαγεῖον. *Küst.*

1. ἐπὶ τῶν — γυναικῶν annotationem ineptissimam, post ἔχμαγμα σόν collocarunt A. *V. Med. Quibus sublatis nihil praeter ea relinquitur, quae suppeditat v. Ποσθίον: librorum autem indicia si putamus esse sequenda, hoc totum quicquid est glossae lectoribus deberi pronunciabimus. 4. Λεωνᾶς, σοφιστής, Ἴσαυρος τὸ γ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Marini in Vita Procli, c. 8. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* De Leona priorem sententiam habet *Eudocia* p. 281. εὐδοκιμῶν] δοκιμῶν V. 10. τὰς ἡνίας] ἡνίας vulg. τοῖς om. E. 11. Λεωνίδεω δῶρα] Ex Antholog. p. 555. [Pal. VI, 191.] Vid. supra v. Ἀχραιφνοῦς. *Toup.* MS. Ceterum δορα *V. 12. Ἀναξανδρίδου] Ἀναξανδρίδος B. ἀναξανδρίδης E. Med. 13. ἡ βασιλεύς] Sic habent omnes editt. At in 2 MSS. Pariss. exaratum est κ' βασιλεύς, id est, *Rex vigesimus*: quae lectio rationibus chronologicis magis convenit. *Küst.* ϰ, A. ϰ V. Vide Herod. VII, 204. 14. ἁπαντησάντων] Ἑλλήνων addunt A. V. 18. σκιᾶν] σκιᾷ A. Gaisf. contulit Stobaeum VII, 46. adde Valck. in Herod. VII, 226. μαχεσόμεθα] μαχησόμεθα A. V. μαχούμεθα Stobaeus.

1. Ξέρξου] τοῦ βασιλέως A. B. V. 3. σὺν στρατιώταις τριακοσίοις Σπαρτ.] Haec verba ut supervacanea delenda puto. *Küst.* Haec patet eum in locum coniicienda fuisse, quem nunc tenent ἅμα τριακοσίοις. 5. ἐπίγραμμα om. E. et sola Med. Quae subsequebantur, partim ex Anthol. Pal. VII, 248. petita, *Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο Ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες (τέτταρες Med.). καὶ ἕτερον ἐπὶ δυσὶν ἀδελφοῖς*: delevi cum A. B. V. 6. Ὦ ξεῖν' ἀγγ.] Simonidis fr. XXVII. Anthol. Pal. VII, 249. ξυν *V. ἀγγέλειν] ἄγγελε A. B. V. 9. Θερμοπύλας] φακτηρίαν A. σφακτησίαν B. E. V. σφακτηρίαν *V. Med. Hermannus coniecit, *περὶ Θερμοπυλας φυλακτήριον*. 12. τοῖς Πέρσαις] τοῖς omisi cum A. *V. ὀρῶν] ὄπῶν A. B. V. Post ὁδόν delevi *καὶ ἠγησαμένου αὐτῶν νυκτός* cum A. B. *V. Ὁ δὲ Μακεδὼν ἐκεῖνος, εἴτε Λεωνίδ.] Ex Theophylact. Simoc. lib. II. c. 6. *Küst.* ἢ Λεωνίδας Theoph. 14. Ῥωμαίων *V. 15. τῶν λόγων τῶν ἰατρικῶν] τὸν λόγον τὸν ἰατρικὸν V. Tum ὑπήσθετο A. B. E. ὑπόσθετο V. ὑπησθάνετο Theoph. hinc corrigendus. εἰ] εἰς A. Mox νεανικός V. 17. Glossa sacra: v. Heinsius in Hesychium. 19. χερόννησον Med.

---

similis est, incurvus instar cyttari. dictum in feminas adulteras, quae pariunt. κύτταρος autem est operculum, cui glans insidet. Λεωνᾶς. Leonas, Sophista, natione Isaurus, celeber inter eiusdem artis professores Alexandriae: qui non solum Proclum eruditionis suae participem fecit, sed etiam contubernalem ascivit, et cum uxore et liberis suis tam familiariter vivere iussit, ac si germanus ipsius filius esset. idem etiam effecit, ut principibus in Aegypto viris innotesceret. Λεωνίδεω δῶρα. Leonidae, Lacedaemoniorum rex, Anaxandridae filius, ab Hercule vicesimus. hic fuit dux Graecorum, qui ad Thermopylas restiterunt: quo in loco Hercules deposito corpore deus esse factus perhibetur. Idem, cum ei nunciaretur, per sagittarum Persicarum multitudinem obscurari solem: *Bono animo*, inquit, *estote: sub umbra enim pugnabimus.* Militibus prandentibus, *Ita prandete*, inquit, *tanquam apud inferos coenaturi.* Xerxe autem adventante, ceteri quidem omnes hostium multitudine perterriti fugerunt, Thebani vero ad hostes transfugerunt: quos Rex captos notis compunxit. In Leonidam hoc epigramma scriptum est: *O hospes nuncia Lacedaemoniis, nos hic iacere, iussis illorum obsequentes.* Hic Leonidas cum CCC. militibus ad Thermopylas Xerxi restitit, et fortiter pugnans occubuit, hostibus proditus et ab iis circumventus, postquam Ephialtes quidam Persis noctu viam per montes ostenderat. *At Macedo ille, sive animi fortitudine Leonidam referens, sive Callimachum sive Cynaegirum (Romanum certe sufficiet eum vocare), cum medicorum sermones intellexisset, quaesivit, an Romani vicissent.* Λεωπετρία. Saxum glabrum. *Possumus a glabra aliqua petra descensu fa-*

Λεωργός. Αἰσχύλος·

Πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι.
περὶ Προμηθέως. τουτέστιν ὁ πάντολμος, ὁ ὑπὲρ τοῦ λεῶ ἀποθνήσκων.

Λεώς. ὁ λαός, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς.

Λεωσθένης, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. οὗτος ἐν τῷ πρὸς τοὺς Μακεδόνας πολέμῳ προθυμίᾳ χρησάμενος τοῦ καιροῦ προθυμοτέρᾳ καὶ τῇ παραπεσούσῃ εὐπραγίᾳ κατὰ τῶν πολεμίων ἐπεξιὼν τήν τε ἐμβολὴν ἀφειδῆ ποιεῖται, καὶ λίθῳ πληγεὶς πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀφυλάκτως ἐπὶ τῆς παρατάξεως πίπτει.

Λεώστρατος. ὄνομα κύριον.

Λεωτροφίδης. οὗτος χλωρὸς ἦν καὶ λεπτός, ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι, ὡς Κινησίας τῶν σφόδρα λεπτῶν· καὶ κοῦφος ἦν διθυραμβοποιὸς ὁ Λεωτροφίδης. Ἕρμιππος·

*Ἀνάπηρά σοι θύουσι * βοίδια,*
Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.

Λεωτυχίδης. ὁ τοῦ Λεωτύχου.

Λεωφόρος. ὁδὸς δημοσία.

Λεωχάρης, Λεωχάρους.

Λέπαδνα. οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων, ἢ στηθιαῖοι λῶροι.

Λέπας. ἀκρωτήριον. Λεπὰς δὲ κογχυλίου εἶδος, ὃ ταῖς πέτραις προσπήγνυται, δυσαποσπάστως ἔχον, ἐπειδάν τις αὐτοῦ βουληθείῃ λαβεῖν. εὐεπίφορος δ' ἐστὶ τῷ λεπὰς ὁ Ἀριστοφάνης. παρ' ὑπόνοιαν· ὥςπερ λεπὰς πέτρᾳ, οὕτως ἡ γραῦς τῷ μειρακίῳ. λεπὰς δὲ εἶδος ἰχθύος. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὅς τόδε ναίεις
εὐστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας.
τουτέστιν ἀκρωτήριον.

---

1. *Αἰσχύλος*] In Prometheo Vincto 5. in quem locum vetus Scholiasta: *Λεωργὸν τὸν Προμηθέα λέγει, τὸν ὀφείλοντα ἔργον λάσιν ἢ λίθοις· οἱονεὶ τὸν ἔχοντα ἔργον τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ἔργα καὶ βουλεύματα. ἢ τὸν τοὺς λαοὺς ἐργασάμενον, ἤγουν τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος. οὗτος γὰρ μυθεύεται πλάσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἄλλως. λεωργόν, τὸν τοῖς λαοῖς ἔργα παρασχόντα διὰ τοῦ πυρός. ἢ τὸν ἄξιον γενέσθαι ἔργον καὶ παρανάλωμα λάων, τοῦτ' ἔστι λίθων. Ἄλλως. λεωργόν, τὸν λαῶν ἔργον ὀφείλοντα γενέσθαι.* Hesychius: *Λεωργόν, κακοῦργον, πανοῦργον, ἀνδροφόνον.* Etymologus: *Λεωργός, ὁ τῶν ἀνθρώπων πλάστης. ἐπίθετον Προμηθέως παρὰ Αἰσχύλῳ.* Haec interpretatio mihi prae ceteris placet. *Küst.* Constat eam esse reiiciendam. Similis ratio compositionis in vernaculo *Gaudieb.* 2. *Τόνδε πρὸς πέτραις*] Duas priores omisi cum A. B. V. *τόνδε* E. ponit post *ὑψηλοκρήμνοις.* Mox *ὀχμάσαι* V. 4. *Προμηθέος* V. *τὸν πάντολμον, τὸν — λαοῦ ἀποθνήσκοντα*] *ὁ πάντολμος ὁ — λεὼ ἀποθνήσκων* A. B. V. Post *ἀποθνήσκων* delevi cum A. B. *V. *ἢ τὸν λαοῖς παρασχόντα τὸ ἐργάζεσθαι διὰ τοῦ πυρός.* 6. Eadem Hesychius et Photius. 7. *Λεωσθένης*] Vid. *Κώθων.* Diodor. Sic. XVIII. p. 267, 12. *Hemst.* Addit Gaisf. Arrian. Phot. cod. 92. p. 217. 9. *παραπεσούσῃ*] *περιπεσούσῃ* A. 10. *εὐπραξίᾳ*] *εὐπραγίᾳ* A. B. V. 11. *ἀφειδοῖ* *V. 14. *Λεωτροφίδης. οὗτος χλ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 1406. 16. *καὶ*] Immo *ἤ*, quippe in explicatione diversa. *κούφων*] *κοῦφος* A. B. V. *διθυραμβοποιὸς δὲ ἦν*] *δὲ ἦν* om. V. et ut videtur A. cum Schol.

1. *Ἀνάπηρά σοι θ.*] Locus hic apud Scholiastam Aristophanis loco laudato sic legitur et distinguitur: *Ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια, Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος* Sic etiam apud Suidam scribendum est. Idem fragmentum Hermippi paulo auctius adducit Athenaeus lib. XII. p. 551. ubi sic legitur: *Φησὶ δ' οὕτως ὁ Ἕρμιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον ποιούμενος· Νῦν οἱ πενόμενοι Ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.* Ceterum in editt. prioribus versus posterior male a superioribus divulsus et separatim positus est, quasi novus esset articulus: cum ex Scholiasta Aristophanis et Athenaeo clare appareat eum cum superioribus connectendum esse, utpote partem fragmenti, quod ex Hermippo hic adducitur. *Küst. βοΐδια* edd. 2. *λεπτότερα*] *λεπτότερος* B. E. Med. 5. *Λεωχάρεως* *V. 6. *Λέπαδνα*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 765. haec fluxisse plures monuerunt. Cf. Blomf. gloss. Perss. 197. Post *λῶροι* delevi cum A. V. *Λέπαργε. ἐστιν ἐν τῷ, Ἀνά σοι τάδε πάντα λέπαργε.* Med. *ἀνά σοι δὲ πάντα λ. τάδε.* 8. *Λεπὰς δὲ κοχλίου εἶδος*] Ex Schol. Aristoph. in Plut. 1097. *Küst. κοχλίου*] *κογχυλίου* A. V. De scripturis Leid. monuerunt Valcken. Animadv. ad Ammon. p. 140. et Hemsterhusius p. 412. 10. *ἐπειδάν τις αὐτὸ βουληθείῃ λαβεῖν. εὐεπίφορος δ' ἐστὶν εἰς τὸ λεπὰς ὁ Ἀριστ.*] Locum hunc partim ex MSS. partim ex Scholiasta Aristophanis emendavi, qui in prioribus editt. pessime sic legitur et distinguitur: *δυσαποσπάστως ἔχον. ἐπειδάν τις δ' αὐτὸ βουληθείῃ λαβεῖν, οὐκ εὐεπίφορόν ἐστι. τῷ λεπὰς ὁ Ἀριστοφάνης παρ' ὑπόνοιαν.* Omnia hic turbata sunt et confusa. *Küst. αὐτὸ*] *αὐτοῦ* A. B. V. et Schol. ante Hemsterh. editus. Id reponendum duxi. Nos: *danach greifen.* Nam diversae notionis est *αὐτοῦ λαβέσθαι. εὐεπίφορος δ'*] *δ'* om. B. E. *οὐκ εὐεπίφορόν* Med. 11. *ἐστὶν εἰς τὸ*] *ἔστι τῷ* A. V. E. Med. id est, si recte interpretor, *ἐπὶ τῷ*, quam structurae rationem offert Schol. Arist. Ran. 919. Itaque scribendum *ἐπὶ τὸ* cum Hemsterhusio. *τῷ μειρακίῳ προσίσχεται*] *πέτρᾳ οὕτως ἡ γραῦς τῷ μειρακίῳ* A. B. V. Delevimus etiam *προσίσχεται.* 13. *ἔστι δὲ καὶ λεπὰς*] *λεπὰς δὲ* A. V. *καὶ ἐν Ἐπιγράμματι*] Adesp. CXXVIII. Anthol. Pal. VI, 23. Redit pentameter sub v. *Ἀστιβές.* 17. *τουτέστιν ἀκρωτήριον*] *ἢ καὶ τὸ ἀ. φησι* E.

---

cto e mari in Chersonesum a tergo hostes adoriri. *Λεωργός.* Aeschylus de Prometheo: *Flagitium ad rupes excelsas et praecipites alligare.* *Λεωργός*, i. e. ad quaevis audenda paratus, et pro populo moriturus. *Λεώς.* Attice, pro communi *λαός*, populus. *Λεωσθένης.* Leosthenes, dux Atheniensium. hic in bello adversus Macedones cupidius quam par erat et tempus postulabat oblatam rei adversus hostes bene gerendae occasionem arripiens, incautius in hostem impetum fecit, et dum nullam salutis suae rationem habet, lapide percussus in acie cecidit. *Λεώστρατος.* Nomen proprium. *Λεωτροφίδης.* Leotrophides. hic pallidus erat et gracilis, ut avi similis esset, et pariter atque Cinesias valde macilentus. Leotrophides erat poeta dithyramborum vanissimus. Hermippus: *Mutilas tibi immolant buculas, macilentiores Leotrophide et Thumantide.* *Λεωτυχίδης.* Leotychi filius. *Λεωφόρος.* Publica via. *Λεωχάρης, ους.* *Λέπαδνα.* Equorum capistra, vel lora pectoralia. *Λέπας.* Promontorium. *Λεπὰς* vero genus ostrei, quod firmiter saxis adhaerens haud facile avelli potest, si quis id capere voluerit. Aristophanes autem creber est in voce *λεπάς.* itaque praeter expectationem dixit, *Tanquam ostreum saxo, ita haec vetula haesit adolescenti.* Est etiam *λεπὰς* genus piscis. In Epigrammate: *Qui promonto-*

Λεπαστή. εἶδος ποτηρίου μεῖζον ἢ κύλιξ· ἢ ὁ πίθος. Ἀριστοφάνης·

Φήσεις, ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.

Λεπιδωτοὶ ἰχθύες. πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος, ἔξω τῶν σελαχίων.

Λέπρα. εἶδος νόσου. Μάλχος· Λέπρα δὲ ἐπήνθει τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

Λέπρεον. τῆς Τριφυλίας πόλις. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος ὄρους. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν νόσῳ χρήσασθαι λέπρᾳ. οὐδετέρως τὸ Λέπρεον. Ἀριστοφάνης δὲ ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε, τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον, ἀντὶ τοῦ, τὸν τῆς Ἠλιδος. οὕτω δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν λέπειν· διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς. πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι καὶ διαλεύκους, ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεις λεπριῶσι.

Λέπρεος. Ἀριστοφάνης·

Βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
οὗτος εἶχε λέπραν, ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν. ἦν δὲ καὶ κακοπράγμων καὶ ὀψοφάγος καὶ λάλος.

Νὴ τὸν θεόν, ὃς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

Λεπρίνης. ὄνομα κύριον.

Λεπτὰ ξαίνεις. ἐπὶ τῶν πενιχρῶς διαγόντων τὸν βίον.

Λεπτὰ πλοῖα. τὰ μικρά. Θουκυδίδης ἐν ἡ.

Λεπτή τις ἐλπὶς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἡ παροιμία.

Λεπτὴν πλέκει. λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν πενήτων. οἷον, ἀκριβῆ, στενήν, ἀσθενῆ. ἔνθεν καὶ λεπτολόγος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα.

τουτέστιν ἐρεύνα.

Λεπτόγεα. κακὸς ἀγρός. Λεπτὴ γῆ, μὴ λιπαρά. Καὶ λεπτόγεως.

---

1. *Λεπαστής*] Priores editt. habent *λεπαστή*: quam lectionem licet confirmet Athenaeus lib. XI. p. 484. 485. (ubi genus hoc poculi pluribus describitur) malui tamen sequi auctoritatem manuscriptorum Pariss. quae exhibent *λεπαστής*. *Küst.* Interim restitui *Λεπαστή*. Cf. Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 121. Nam poterat verisimilius haberi *λεπαστίς*, si quidem id Lobeckio (in Phryn. p. 256.) inter paronyma referenti concederetur, quod fide destitutum esse repperimus. *μείζονος*] *μείζονʼ* A. B. V. Schol. Aristoph. 2. *Ἀριστοφάνης*] In Pac. 905. (916.) 5. *πλὴν*] *ἔξω* A. V. 6. *Λέπρα*] Haec vox extra litterarum seriem posita est, quae suo loco reddenda est. *Küst.* Id factum auctoribus A. B. V. Extabat scilicet glossa ante v. *Λεπαστής*. 8. *Λέπραιον*] *Λέπρεον* A. B. V. et sic infra. Vid. Duker. in Thucyd. V, 31. Wass. ibid. c. 34. *Gaisf.* 9. *ἀπὸ τῶν*] *ἀπὸ τοῦ* B. E. Photius, *ἀπὸ* *V. Haec quidem notatio debuit infra post *λεπριῶσι* collocari. 10. *λέπρᾳ χρ. νόσῳ*] *νόσῳ χρ. λέπρᾳ* A. V. Photius. 11. *Ἀριστοφάνης*] Av. 149. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 13. *αὐτῶν*] *αὐτὸ* Schol. *λέπειν*] Sic etiam habet Scholiasta Aristophanis loco laudato. Sed quid hoc? Omnino vox ista corrupta est: cuius loco fortasse scribi debet *λευκὴν εἶναι*. *Küst.* Lege *λεπρᾶν*, vel ut Schol. 149. *λεπριᾶν*. Schol. Theocr. I, 40. ubi corrig. Aristoph. leg. *λεπρὰν εἶναι*. *Toup.* MS. Mihi visus est doctus interpres ad vocem *λέπας* allusisse. 16. *τοῖς τὰς*] *τοῖς* om. A. V. E. 17. *Λέπρεος*] *Λέπριος* E m. sec. qui mox *βδελύττεσθαι*. Cf. v. *Βδελύττομαι*: cuius glossae tantus est cum nostra consensus, ut alteram ab altera deriuatam sit verisimillimum. Equidem superiorem illam damnandam censeo, cuius copiae nihil valeant ad interpretandum *βδελύττομαι*. Ceterum abiicienda videtur posterior Aristophanis laudatio, in qua reponendum *νὴ τοὺς θεούς*. 19. *δὲ*] *γὰρ* male Schol. Arist., mox recte perscriptus.

1. *ἦν δὲ καὶ*] *καὶ* om. vulg. *ὀψοφάγος*] De Lepreo, qui cum Hercule contenderat de voracitate, et victo ab eo, vid. Athen. X. p. 411. filio Cauconis et Astydameae. Lepream vocat Aelian. V. H. I, 24. Glauconis filium. Pausan. Eliac. I, 5. *Λέπρεον τοῦ Ἠυργέως*. Callimachus in Iov. 39. *Ἱπολίεθρον Λέπρειον*. *Reines.* 5. Post *κύριον* omisi cum A. V. *Λεπρός. ἔστιν ἐν τῷ Ἀγορανομίας*. 6. *Λεπτὰ*] *Λεπρὰ* V. E. *παροιμία* praefixit *V. Tum *ξένεις* *V. E. Med. 8. *Λεπρὰ* *V. *Θουκυδίδης*] Fallitur de libro octavo: vide Duker. in VII, 40. Haec novissima om. V. tenet Photius. 9. *Λεπτή τις ἐλπ.*] Aristoph. Equ. 1249. V. Arsenius p. 333. Cf. Porson. in E. Or. 68. 11. *Παροιμία λεπτὴν πλ.* *V. qui haec post v. *Λεπτολογία* reposuit. *παροιμία λεγομένη*] *λεγόμενόν τι* A. B. E. Photius et Arsenius p. 334. 12. *ἀσθενῆ, στενήν*] *στενήν, ἀσθενῆ* A. *V. Photius et Arsenius. Similiter Hesychius. 13. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 739. Haec parum apte superioribus adhaerent. Vide quae sequitur gl. *Λεπτολογία*. 17. Vide v. *Περιφρονεῖν*. *τοῦτο ἐρ.* *V. 18. *Λεπτόγεα*] Hesychius rectius, *λεπτόγεων, κακὸς ἀγρός*, etc. *Küst.* Malebam *λεπτόγεια*. *κακὸς*] *λεπτὸς* V. *μὴ λιπαρά*] *λυπρά* Photius: apud quem *λεπτὴ γῆ* pro interpretatione proditur. Immo scribendum cum Hesychio: *ἢ λεπτὴ γῆ καὶ μὴ λιπαρά*.

---

rium hoc incolis, mergorum piscibus insidiantium commodam sedem. *Λεπαστή*. Lepaste, genus poculi maioris quam calix. vel dolium. Aristophanes: *Dices demum, cum ebiberis vini novi lepasten.* *Λεπιδωτοὶ ἰχθύες*. Squamati pisces, omne piscium genus, exceptis selachiis. *Λέπρα*. Morbi genus. Malchus: *Lepra autem facies eius obsita erat.* *Λέπρεον*. Lepreum, urbs Triphyliae, sic dicta ab adiacente aspero monte. alii vero dicunt eam sic appellatam, quod eius conditores lepra laborarint. Neutro genere dicitur *Λέπρεον*. Aristophanes vero genere masculino dixit, *Lepreum Elidis*. sic autem dicta propter regionis asperitatem, in qua urbs ista sita est. eminus enim ex montibus conspicitur; dicunturque esse illic rupes varii coloris et albicantes, similes illis quorum facies lepra obsita est. *Λέπρεος*. Aristophanes: *Profecto quamvis non visum detestor tamen Lepreum ob Melanthium.* Hic lepra laborabat, et ab comicis propter mollitiem perstringebatur. erat etiam homo improbus et heluo et garrulus. *Λεπρίνης*. Nomen proprium. *Λεπτὰ ξαίνεις*. Tenuia carminas. dicitur de iis qui pauperem vitam degunt. *Λεπτὰ πλοῖα*. Parva navigia. Thucydides libro VIII. *Λεπτή τις ἐλπ. Tenuis est spes, qua vehimur.* proverbium hoc dictum in rebus difficilibus. *Λεπτὴν πλέκει*. Tenuem nectit. proverbium de pauperibus dictum. Item subtilem, exiguam, infirmam. inde *λεπτολόγος*. Aristophanes *Nubibus*: *Et subtile commentum cohibens paulatim et attente rem considera.* id est, scrutare. *Λεπτόγεα*. Ager maligunus, solum parum ferax et minime pingue. Et

Λεπτολογία. Οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἐδίδου, οὐδὲ
431 *διῆγε* ‖ *τοὺς λόγους· περὶ Ἀπολλωνίου γράφει Φι-*
λόστρατος ὁ Λήμνιος. Ἑρμιππος Λημόταις.

Λεπτολογεῖν ἤδη ζητῶ καὶ περὶ καπνοῦ στε-
νολεσχεῖν.

ἀντὶ τοῦ, περὶ τοῦ μηδενὸς καὶ κενῶν πραγμάτων.
διασυρμοῦ δὲ χάριν τῶν φιλοσόφων, ὡς ἰσχνὰ ζη-
τούντων ζητήματα.

Σύ τε λεπτοτάτων λήρων.

τουτέστι, συνετωτάτων καὶ δυσπαρακολουθήτων
λόγων.

Λεπτόμιτον φάρος. τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

Λεπτυσμός. Λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βά-
θος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ ις' ἀνδρῶν
ἐλάττους γίνωνται.

Λεπυρόν. ὀξυτόνως. σημαίνει δὲ ἢ τὸ τοῦ
ᾠοῦ ἢ τὸ τῆς ῥοιᾶς ἐπικάλυμμα.

Λέρνη | Θεατῶν. ἀντὶ τοῦ, κακῶν θέατρον.
Κρατῖνος. οἱ μὲν διὰ τὴν Ὕδραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς
Ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. ὁ γὰρ Δα-
ναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν
ἀπέθετο, καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσε τὰ δυσ-
οιώνιστα ἐκεῖ ῥίπτειν. οἱ δέ, Λέρνη κακῶν.

Λερόν. τὸ λεῖον.

Λέσβιος. ὁ ἀπὸ τῆς Λέσβου νήσου.

Λεσβίων ἄξια. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

Λεσβίσαι. μολῦναι τὸ στόμα. Λέσβιοι γὰρ
διεβάλλοντο ἐπὶ αἰσχρότητι. Ἀριστοφάνης·

Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας.

Λεσβώναξ, Μυτιληναῖος, φιλόσοφος, γεγο-
νὼς ἐπὶ Αὐγούστου, πατὴρ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσό-
φου. ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.

Λέσχαι. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους,
ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Ὅμηρος·

---

1. *Οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἐδίδου, οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους*] Haec sunt verba Philostrati in Vita Apoll. lib. I. c. 13. eademque leguntur supra v. *Κατεγλωττισμένον*. **Küst.** 2. *λόγους*] Addit V. *παροιμ. λεπτὴν πλέκει τοῦτον ἑρεύνα. περὶ ἀπολλ. κτλ.* Aliter Gronovius: vide nos in annotatione continua. 3. *Ἑρμιππος Δημόταις*] Quid ista hic sibi velint non video. Verba enim quae sequuntur, deprompta sunt ex Aristoph. Nub. 319. ubi tamen paulo aliter sic legitur: *Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν*. **Küst.** Suidas videtur Photium respexisse, qui hanc gl. praebet, *Λεπτολογίαν. Ἑρμιππος Δημόταις.* Verba igitur *Ἑρμιππος Δημόταις* referenda sunt ad caput glossae, non ad versum qui sequitur. Adde Antiatticistam Bekkeri p. 106, 26. *Gaisf.* Accuratius de his iudicium potuit institui, si mentem vir eruditus aut ad eam fraudem convertisset, quae continuo in v. *Λευκὴ ἡμέρα* locum occupavit, aut ad observationem Pollucis II, 123. *ἡ δὲ κωμῳδία λεπτολόγος εἴρηκε καὶ λεπτολογεῖν καὶ λεπτολογία.* Nimirum manus admovit homo sedulus, qui huic dicendi formulae exempla conquireret ex Aristophanis Nubibus; eorumque unum est quod perperam in gl. *Λεπτὴν πλέκει* discessit: commonstrante *V. ubi gl. *Λεπτὴν πλέκει* et *Λεπτολογία* cohaerent artissime. Quibus expulsis cum dicto Philostrateo, cuius ipsas voces *οὐδὲ . . . τοὺς λόγους* *V. ignorat, iam pristina glossae species emergit, vetustis testibus comprobata: *Λεπτολογία. Ἑρμιππος Δημόταις.* 4. *ζητῶ*] *ζητῶν* A. 7. *λέγει* post *φιλοσόφων* expunxi cum A. B. V. E. Med. Praeterea corrigendum esse *ὡς τῶν φιλοσόφων ἰ. ζ. ζ.* evincit Schol. Aristoph. 9. *Σύ τ' ὦ λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ*] Aristoph. ibid. 358. *Χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές, ὦ θηραιὰ λόγων φιλομούσων, Σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ*. **Küst.** *σύ τε* A. B. V. Mox *ἱερεῦ* omisi cum A. B. V. 10. *τουτέστιν ἀσυνετωτάτων*] *τουτέστι συνετωτάτων* A. B. V. Schol. 12. *Λεπτόμιτον φ.*] Photius, Hesychius et Zon. p. 1297. Euripid. Androm. 831. *Λεπτόμιτι* *V. Mox cum A. V. et Küstero delevi glossam a Gaisf. revocatam, *Λεπτύνω καὶ λεπτύναι.* Vide quae supra extiterat glossa *Λεαίνω.* 13. *Λεπτυσμός*] Bibl. Coislin. p. 513. 14. *ἀντὶ τῶν ις'*] *ἀντὶς* A. *ἀντὶ ις* V. E. *ἀντὶ δεκαὲξ* Coisl. *ἀντὶ ις' τυχὸν ἀνδρῶν* Appendix Suidae, recte. 16. *Λεπυρόν*] Photius *λέπυρον*, cum accentu in antepenultima. Vide Etymologum v. *Ἔλειψε*. **Küst.** *τὸ τοῦ*] *τὸ* om. A. 17. *τὸ* ante *τῆς* praebent A. B. V. E. Med.

1. *Λέρνη Θεατῶν. ἀντὶ τοῦ, κακῶν θ.*] Clarius Hesychius: *Λέρνη Θεατῶν. παροιμία τίς ἐστιν Ἀργολική, Λέρνη κακῶν, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον. τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλον. Λέρνην οὖν Θεατῶν ἔφη ὁ Κρατῖνος τὸ θέατρον, διὰ τὸ σύμμικτον καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν.* Hinc discimus *Λέρνη Θεατῶν* fuisse tantum parodiam proverbii *Λέρνη κακῶν*, qua usus fuit Cratinus: et proinde falli eos, qui id tritum vulgi sermone proverbium fuisse existimant. **Küst.** Docet Arsenius p. 334. assumptis iis, quae sub finem coniecta sunt, scribendum fuisse: *Λέρνη Θεατῶν, καὶ Λέρνη κακῶν. ἀντὶ τοῦ κακὸν θέατρον. Κρατ.* Quo allusit Photii scriptura: *ἀντίκακον θέατρον. Κρατ.* Ceterum Cratini sententiam perspicue declarat Hesychius. 4. *ἐν τῇ Λέρνῃ*] Hic ponunt A. *V. et Photius, quae olim post *Αἰγυπτιαδῶν* legebantur. *Αἰγυπτιάδων* *V. et grammatici quidam. 5. *δυσοιώνιστα*] *δεισαι* corrupte Photius. 7. *Λερόν*] Immo *λευρόν*. Vide vel Zon. p. 1298. 9. Hesychius et Arsenius p. 334. *Λεσβίων ἄξιαν* Zenob. IV, 88. *A. ἄξία* Photius. 10. Cf. Arsenius p. 334. quaeque congesta sunt in Hesych. v. *Λεσβιάζειν. μολῦναι τὸ στόμα*] Graeci hanc foeditatem alias vocant *αἰσχρουργίαν*, Latini *irrumare* et *fellare*; ut ex Martiale aliisque constat. **Küst.** 11. *ἐπ' αἰσχρότητι* om. Photius. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1386. (1337.) 13. Eadem *Eudocia*

Λεπτόγεως. *Λεπτολογία.* Philostratus Lemnius de Apollonio: *Neque de rebus subtilibus disputare, nec prolixas orationes habere solebat.* Et Hermippus *Curialibus. Animus iam gestit de rebus subtilibus disputare et de fumo vitilitigare.* id est, de nihilo et rebus inanibus. haec autem dicit, ut irrideat philosophos, tanquam circa frivolas quaestiones occupatos. [Idem Aristophanes:] *Et tu subtilissimarum nugarum.* id est, rerum subtilissimarum et quas nemo facile possit assequi. *Λεπτόμιτον φάρος.* Tenui filo contextum pallium. *Λεπτυσμός.* In Tacticis dicitur, cum phalangis profunditas contrahitur, et pro XVI. viris pauciores in una serie collocantur. *Λεπυρόν.* Cum acuto in ultima: vel ovi vel mali granati putamen. *Λέρνη Θεατῶν.* Lerna spectatorum. id est, theatrum malorum. Cratinus. alii hoc dictum putant propter Hydram; alii vero, quod Argivi sordes eo coniecerint. Danaus enim capita filiorum Aegypti in Lernam proiecit, et, ut verisimile videtur, quaevis purgamenta ludibrii gratia eo coniici iussit. alii vero scribunt, Lerna malorum. *Λερόν.* Politum. *Λέσβιος.* Qui est ex insula Lesbo. *Λεσβίων ἄξια.* Lesbiis digna. proverbium de rebus irritis. *Λεσβίσαι.* Os nefanda obscenitate polluere. Lesbii enim fellandi turpitudine male audiebant. Aristophanes: *Cum iam ore morigeratura esses convivis.* *Λεσβώναξ.* Lesbonax, Mytilenaeus, philosophus, qui vixit Augusti temporibus; pater Potamonis philosophi. scripsit plurimos libros philosophos. *Λέσχαι.* Sic vocabantur publica quaedam loca, in quibus homines otiosi desi-

Οὐκ ἐθέλεις εὕδειν χαλκήιον ἐς δόμον ἐλθών,
ἠέ που ἐς λέσχην;

Κλεάνθης δέ φησιν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας, ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι, καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλωνα παρ' ἐνίοις Λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι. Λέσχαι καὶ ποιήματα Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ, μέτρῳ Φαλαικίῳ ἤτοι Σαπφικῷ γραφέντα.

Λέσχη. πολλὴ ὁμιλία, φλυαρία. τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο. οὕτω φησὶ
432 καὶ ‖ Ἱεροκλῆς ἐν ἀ Φιλοσοφουμένων. Ἡρόδοτος· Καίτοι γενομένης λέσχης, ὃς γένοιτο αὐτῶν ἄριστος.

Ἐμνήσθην ὀσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που,
ξεῖν' Ἁλικαρνησεῦ, τετράπαλαι σποδιή·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες.

Λέσχη δὲ παρὰ Ἡσιόδῳ ἡ κάμινος.

Λεσχηνεία. ὕβρις. Καὶ Λεσχηνίτης, [ὁ ὑβριστής.]

Λεσχίδης, ἐπῶν ποιητής· ὃς συνεστράτευσεν Εὐμενεῖ τῷ βασιλεῖ· ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ Πυθίας ὁ συγγραφεὺς καὶ Μένανδρος ἰατρός.

Λευγαλέας. ὀλεθρίους, χαλεπάς.

Ὡς σε μετ' εὐχωλαῖς ἐκαλέσσατο, λευγαλέας τοι
κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων.

Καὶ λευγαλέος, ὁ χαλεπός.

Λευί. ὄνομα κύριον, οὗ ἡ φυλὴ ἱερατείας τάξιν ἐπλήρου. Καὶ Λευίτης, ὁ ἱερεύς.

Λευιαθάν. δράκων. Νοῦς δὲ μέγας Ἀσσύ-

---

p. 283. De Lesbonacte, Potamonis patre (vide v. *Ποτάμων*), Luciani locus de Saltat. 69. intelligendus. Cf. Plehn. Lesbiac. p. 217. Mox libri *Μιτυληναῖος*. 16. *λέσχας ἔλεγον δημ.*] Ex Harpocratione. Cf. Valck. in Ammon. p. 211. sq. 17. *Ὁμήρος*] Odyss. σ'. 327.

1. *Οὐκ ἐθέλεις*] *οὐ θέλεις* B. V. Med. Cram. Anecd. II. p. 497. Photii MS. et unus Harp. Legendum *οὐδ' ἐθέλεις*. 5. *Ἀπόλλωνα*] *Ἀπόλλω* V. Phot. Harpocr. Pal. *Λεσχηνόριον*] Sic MSS. Pariss. et Harpocratio. At priores editt. male *Λεσχηνόριον*. Vide Meursium in Lycophron. 543. *Küst.* Sic Phurnutus de Nat. D. p. 228. Plutarch. de *ει* apud Delphos p. 385. B. *Toup.* MS. *Λέσχην ὅριον* Photius. *λεσχηβόριον* Harpocr. Pal. *λέσχην ὅριον* alii MSS. 6. *καὶ τὰ*] *τὰ* omisi cum A. V. E. Mox *Ἡρακλείου* A. B. V. E pr. De quo singularis extat narratio v. *Ἡρακλείδης*. 7. *φαλαικείῳ*] *φαλαικίῳ* dedi cum A. 12. Idem Hierocles laudatus Arsenio p. 334. *Ἡρόδοτος*] Lib. IX, 71. 13. *γενομένης*] *γινομένης* B. E. 14. *Ἐμνήσθην ὀσσάκις ἀμφ.*] Est Epigramma Callimachi [II.] in Heraclitum, quod integrum legitur apud Laertium in Heraclito: ut Pearsonus observaverat. *Küst.*

1. *Ἁλικαρνασσεῦ*] *ἁλικαρνησεῦ* A. *ἁλικαρνασεῦ* V. E. 3. *Ἡσιόδῳ*] Opp. 491. 4. *Λεσχηνεία*] Vid. *Ὀνειρολεσχία. Hemst.* *Λεσχηνίτης*] *Λεσχηνότης* A. *Λεσχηνώτης* Diog. Laert. I, 43. ubi vid. Menag. Conf. H. Steph. Thes. II. p. 685. B. C. Mox *ὁ ὑβριστής* om. A. *Gaisf.* Qui novissima uncis inclusit. *Λεσχηνώτης* cum etiam Theognostus Cram. p. 44. f. posuerit, non dubito quin Suidae id reddendum sit. 6. *Λεσχίδης*] Vid. in v. *Κρημιδούμενος. Hemst.* Eadem *Eudocia* p. 282. 7. *Εὐμενεῖ*] Scribe *Εὐμένει*, cum acuto in penultima. *Küst.* Fallitur. 8. *Πυθίας*] Sic habent 2 MSS. Pariss. At priores editt. [cum Eudocia] *Πυθώας*, quod minus placet. *Küst.* *Πυθόας* B. E. „An est Pytheas Massiliensis? Sane tempora conveniunt. Hunc autem Strabo II. 104. inter Dicaearchum et Eratosthenem locat." *Reines.* Vide Clintoni F. H. T. III. p. 564. Coniectura parum verisimilis, nec suspicione vacat nomen Pythiae. 9. *Μένανδρος*] *μέγας* V. Tum *ὁ* ante *ἰατρός* om. A. V. E. 11. *Ὥστε*] Niciae Ep. III, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 270. *ὥσσε* Gaisf. cum Pal. A. B. V. unde Iacobsius elicuit *ἅ σε*. *τοι* etiam Pal. Nam Anthologiae editores *οἱ*. 13. *ὁ χαλεπός*] *ὀλέθριος, χαλεπός* Zon. p. 1239. 16. *Νοῦς μέγας Ἀσσ.*] Totus hic locus erat admodum obscurus, cuius tenebras nemo discutiat, quin prius investigaverit auctorem, unde Suidas ista descripsit. Quare quaerat diligens lector. Nos enim omnia praestare non possumus. *Küst.* Videor equidem mihi invenisse, unde haec hauserit Suidas. Non est mihi dubium, quin respexerit is ad locum Iobi, qui est in Vatic. c. XL. (in Ald. XXVIII.) v. 20. *An extrahes Leviathanem hamo, et in fune demerges linguam eius?* Graecus interpres vertit: *Ἆξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ῥῖνα αὐτοῦ*; ubi pro *ἄξεις δὲ δράκοντα* Symmachus vertit *ἑλκύσεις δὲ Λευιαθάν*, servata voce Hebraea. Draconem autem dici Leviathan a multiplici flexu probat Bochartus ex Arabismo Hieroz. II, 5, 16. Hinc Suidas *Λευιαθὰν* primo exponit *δράκων*. Quod vero dein exponat, *νοῦς μέγας Ἀσσύριος* etc. hoc habet ex Patribus quibusdam, qui per Leviathan mystice intellexerunt Diabolum, serpentem illum antiquum, Draconem magnum, sc. in Catena Graecorum Patrum in Iobum p. 566. Olympiodorus in Protheoria c. XXVIII. agens de voce Leviathan inter alia habet, *ὅτι δὲ εἰς τὸν ἀποστάτην δράκοντα τὸν νοῦν τὸν μέγαν τῶν Ἀσσυρίων, τουτέστι τὸν Σατανᾶν καλῶς ἀναφέρεται τὰ γεγραμμένα*. En tibi eadem fere verba, quae hic habet Suidas. Quod vero spectaverit Suidas locum illum Iobi, insuper patet ex sequentibus, *ὃν ἕλκει τῷ τῆς θεότητος ἀγκίστρῳ*. Apud Iobum enim est *ἄξεις δὲ δράκοντα* (vel ut Symmachus, *ἑλκύσεις δὲ Λευιαθὰν*) *ἐν ἀγκίστρῳ*. Accedit quod Suidas noster infra in v. *Ψελίῳ*: *Ψελίῳ*, inquit, *περιοχῇ. ὁ Κύριος ἐν Ἰὼβ περὶ τοῦ δράκοντος, τουτέστι τοῦ διαβόλου· ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ*. *Bos.* Animadv. ad Script. Gr. p. 167. sq. *νοῦς δὲ* A. V. Particulam malim cum sequentibus *τῇ καρδίᾳ* coniungi. Nondum tamen omnis est dubitatio remota: velut *ὃν* ante *ἕλκει* non habet quo referatur.

---

dere solebant. Homerus: *Non vis dormire, in domum fabri ferrarii vel lescham ingressus?* Cleanthes vero dicit leschas Apollini dicatas esse, easque exedris esse similes, ipsum etiam Apollinem a quibusdam Leschenorium vocari. *Λέσχαι* etiam vocantur poemata Heraclidis Pontici, metro Phalaecio vel Sapphico scripta. *Λέσχη*. Crebra confabulatio, futilis sermocinatio. olim sedes et loca, in quae homines de rebus philosophis disputandi gratia convenire solebant, dicebantur *λέσχαι*. sic etiam Hierocles libro primo *Philosophumenorum*. Herodotus: *Orta etiam inter eos disceptatione, quis illorum fortissimus fuisset. — Memini, quoties ambo colloquendo solem condiderimus. at tu quidem, opinor, hospes Halicarnassensis, iam pridem cinis iaces; sed vivit musa tua.* Apud Hesiodum vero *λέσχη* vocatur caminus. *Λεσχηνεία*. Contumelia. Et *Λεσχηνίτης*, qui aliquem conviciis afficit. *Λεσχίδης*. Leschides, poeta epicus, regis Eumenis in expeditionibus bellicis comes, poetarum clarissimus. huius consuetudine etiam usus est Pythias historicus et Menander medicus. *Λευγαλέας*. Exitiosas, molestas. *Quae te precibus invocavit, letiferos utique dolores a partu eius longe arceres.* Et *Λευγαλέος*, molestus. *Λευί*. Nomen proprium viri, cuius tribus sacerdotii munere fungebatur. Et *Λευίτης*, sacerdos. *Λευιαθάν*. Draco.

ριος, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ἐμφωλεύοντα· ὃν ἕλκει τῷ τῆς θεότητος ἀγκίστρῳ, τῷ κεκρυμμένῳ σώματι, οἱά τινι σκώληκι.

Λευκανία. ὁ λαιμός.

Λευκαρίωνος. ὄνομα κύριον.

Λευκάς. νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἠπείρου κειμένη.

Λευκαὶ φρένες. μαινόμεναι, ἢ λαμπραί· καὶ ἀγαθαί, ἢ ἥμεροι.

Λεύκη. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· Τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ. ἐστέφοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Ἀχέροντι. ὅθεν καὶ Ἀχερωΐδα καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὁμήρῳ.

Λεύκη. παρὰ Ἡροδότῳ πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα.

Λευκὴ ἀκτή. πλειόνων ὄντων Λευκῶν, Λυσίας τῆς ἐν Προποντίδι μνημονεύει.

Λευκὴ ἡμέρα. ἡ ἀγαθή, καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. Εὔπολις Κόλαξι.

Ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.

Λευκὴ ἡμέρα. ἡ ἀγαθή. ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς λεγούσης, Τῶν εἰς φαρέτραν. Φύλαρχος γάρ 433
φησι τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας, καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὑρεθείησαν πολλαὶ λευκαί, εὐδαιμονίζειν τὸν ἀπογενόμενον. ὅθεν ἡ παροιμία.

Λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι. παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.

Λευκὴ στάθμη. ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Σοφοκλῆς Κιδαλίωνι·

---

1. *Λευκανία*] *Λευκανίας* E. Med. Vid. supra v. *Λαυκανίη*. Heynium in Il. χ'. 325. addit *Gaisf.* 5. *Λευκαρίων*] *Λευκαρίωνος* dedi cum A. 6. *Λευκάς*] Ex Harpocratione. Mox *πρὸ* om. B. E. 7. *Λευκαὶ φρένες*] Vide Heynium in Pind. Pyth. IV, 194. 8. *ἢ ἀγαθαί*] *καὶ ἀγαθαί* A. B. V. E. et Photius, qui om. *ἢ λαμπραί*. Eaedem interpretationes Hesychii. Cf. Phrynich. Segu. p. 50. 9. *Λεύκη. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησ.*] Ex Harpocratione. 10. *μαράθρῳ*] *μαράθῳ* Med. Photius et Harpocr. cum Demosthenis libris p. 313, 24. Vide potissimum Lex. Rhet. p. 279. 13. *τὸν τῆς*] *τὸ τῆς* A. et Photii MS. 14. *φασὶ*] *φησὶ* B. V. Photii MS. Harpocr. Pal. *Ἀχερωΐδα*] *Ἀχεροΐδα* Photii MS. et Harpocr. Pal. 15. *παρ' Ὁμήρῳ*] Il. ν'. 389. ubi Scholiasta haec notat: *Ἀχερωΐς. ἡ λεύκη. παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τῶν καπνιζόντων κομισθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλέους, στεφαμένου αὐτῇ ἐπὶ τῇ τοῦ Κερβέρου νίκῃ.* Idem et alii tradunt. *Küst.* 16. *Ἡροδότῳ*] Gl. in I, 138. Cf. v. *Ἀλφούς*. 18. *Λευκὴ ἀκτή*] Ex Harpocratione.

2. *Σοφοκλῆς*] *Εὔπολις Κόλαξιν* A. B. V. Photius. Gaisfordus ut *Σοφοκλῆς* quamquam uncis inclusum tueretur, usus est Antiatticista p. 106. f. *Λευκὴν ἡμέραν. τὴν ἀγαθήν. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.* Nos id abiecimus, ac Sophoclis dictum ex Aiac. 672. sq. ab lectoribus ascriptum fuisse supra monuimus in v. *Ἀπτολογία*. 5. *Λευκὴ ἡ. ἡ ἀγαθή*] Vid. quae collecta sunt in Annot. ad Aristaenetum p. 408. ed. Boissonad. *Gaisf.* Videndus praeter Blomfieldum etiam Hemsterhusius in Lucian. p. 460. A. et in Callim. h. Del. 128. Novam explicationem attulit Plutarchus Pericl. 27. 6. *Φύλαρχος γάρ φησι τοὺς Σκύθας μέλλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Zenobium in Adagio [VI, 13.] *Τὰς ἐν τῇ φαρέτρᾳ ψηφῖδας*: quem confer. Vide etiam Nostrum infra v. *Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν*: ubi hic ipse locus repetitur. *Küst.* 7. *Σκύθας*] Haec vox, quae totius sententiae cardo est, in prioribus editt. deest: quam ex 2 MSS. Pariss. revocavi. *Küst.* 9. *διαγόντες* Zenobius, quod in posteriore glossa vulgari solebat. Ibidem *ψηφίδα*. 12. *πολλαί*] Immo *πλείους* cum inferiore glossa et Zenobio. 13. *ἀπογενόμενον*] *ἀπογεννώμενον* E. Mox *καὶ* post *ὅθεν* om. cum A. V. E. 15. *Λευκὴν μάζαν*] Alludit Lucianus *Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων*· [c. 17.] *Λευκοῦ ποτε ἄρτου ἐμφορηθείς*. Idem in aliis etiam locis album panem in deliciis fuisse testatur. *Schott.* p. 472. *φυρῶ σοι*] Sic Hesychius, Photius et Diogenian. VI, 12. *φυρῶσι* V. et Arsen. p. 334. 17. *Λευκὴ στάθμη*] Vide Liban. Ep. ed. Wolf. p. 540. ubi locus Sophoclis ex Eustathio. Vid. Hesych. in v. [et intpp.] *Toup.* MS. Adde Schol. Platon. p. 89. [323.] Simplicius in Aristot. de Coelo fol. 210. in MS. Colleg. Nov. *ἐγὼ περὶ τὰς τοιαύτας ζητήσεις, εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, λευκή τίς εἰμι σταθμὴ κατὰ τὴν παροιμίαν*. In alia omnia abit ed. Ald. p. 98. b. *Gaisf.* Haec breviavit Arsenius p. 334. Cf. intpp. Aristaen. p. 603. Integram proverbii formam merito Schol. Platonis fuisse tradit hanc, *ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη*, item Zenob. IV, 89. Eandem explicationem ab Lexicis Rhetoricis petiit Eustathius bis, a Schotto p. 473. excitatus. 18. *ἢ ἐπὶ τῶν*] Aptius Schol. *κἂν τούτῳ*. 19. *Κιδαλίωνι*] Sic etiam Photius. Vide Cedalionis fr. I.

---

mens magna Assyria, copiae hostiles. hunc in corde terrae latitantem deus hamo suo trahit, occulto corpore pro esca ei obiecto. *Λευκανία*. Guttur. *Λευκαρίωνος*. Nomen proprium. *Λευκάς*. Insula ante Epirum sita. *Λευκαὶ φρένες*. Mens insana, vel splendida, vel bona et mansueta. *Λεύκη*. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte: *Coronatos maratho et populo alba*. qui enim sacris Bacchi initiabantur, populi albae foliis coronabantur, quod et arbor ista infernalis esset, et infernalis item Bacchus, Proserpinae filius. populum autem ad Acherontem fluvium natam primum esse perhibent: eaque causa tradunt ab Homero *Ἀχερωΐδα* vocari. *Λεύκη*. Alba vitiligo, apud Herodotum: morbi genus, quod totum corpus invadit. *Λευκὴ ἀκτή*. Cum plures sint Leucae, Lysias eius meminit quae est in Propontide. *Λευκὴ ἡμέρα*. Candida dies. id est, laeta. Eupolis *Adulatoribus*. *Cedit vero noctis obscurae cursus diei candidis equis vectae, ut luceat orbi.* *Λευκὴ ἡμέρα*. Dies candida. id est, bona et felix. id referendum ad alterum proverbium: *Calculorum in pharetram missorum.* Phylarchus enim auctor est, Scythas cubitum ituros capere pharetram, et, si quidem diem illum praeter molestiam transegerint, calculum album in eam iniicere; sin secus, nigrum. quod si quis moriatur, pharetram in medium proferri, calculosque numerari: et si plures albi reperiantur, defunctum beatum iudicari. unde natum esse proverbium. *Λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι*. Album mazam tibi subigo. proverbium de iis qui magna pollicentur. *Λευκὴ στάθμη*. Alba amussis. proverbium de iis qui rem incertam incerto signo notant. aut de iis qui nihil intelligunt. Sophocles *Cedalione*:

Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

ἐν λευκῷ γὰρ λευκὴ στάθμη οὐδὲν δύναται δεικνύναι. στάθμη δέ ἐστι σπάρτος τεκτονική.

Λευκή τις ἀνεπήδησ᾽ ὅμοιος Νικίᾳ.

οὗτος γυναικώδης ἦν ὁ Νικίας.

Λευκὴ ψῆφος. παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων.

Λευκίνη πέτρα.

Λεύκιος, Δημαράτου τοῦ Κορινθίου υἱός. οὗτος εἰς Ῥώμην ὥρμησε, πιστεύων αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι, πεπεισμένος οὐδενὸς ἔλαττον ἕξειν ἐν τῇ πολιτείᾳ διά τινας ἀφορμάς· ἔχων γυναῖκα χρησίμην τά τ᾽ ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν πραγματικὴν εὐφυᾶ συνεργόν. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τυχὼν τῆς πολιτείας εὐθέως ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν. ταχὺ δὲ καὶ διὰ τὴν χορηγίαν καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἐπιδεξιότητα, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐκ παίδων ἀγωγὴν ἁρμόσας τῷ προεστῶτι, μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε καὶ πίστεως παρ᾽ αὐτῷ. χρόνου δὲ προϊόντος εἰς τοῦτο ἦλθε παραδοχῆς, ὥστε συνοικεῖν καὶ συγχειρίζειν τῷ Μαρκίῳ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. ἐν δὲ τούτοις ἐπ᾽ ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος, καὶ συνεργῶν καὶ συγκατασκευάζων τοῖς δεομένοις ἀεί τι τῶν χρησίμων, ἅμα δὲ καὶ τῇ τοῦ βίου χορηγίᾳ μεγαλοψύχως εἰς τὸ δέον ἑκάστοτε καὶ σὺν καιρῷ χρώμενος, ἐν πολλοῖς μὲν ἀπετίθετο χάριν, ἐν πᾶσι δ᾽ εὔνοιαν ἐνεργάσατο καὶ φήμην ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ, καὶ τῆς βασιλείας ἔτυχε.

Λεύκιος Αἰμίλιος, ὁ Περσέα νικήσας, κύριος γενόμενος τῆς Μακεδόνων βασιλείας· ἐν ᾗ τῆς ἄλλης χωρὶς κατασκευῆς καὶ χορηγίας, ἐν αὐτοῖς εὑρέθη τοῖς θησαυροῖς ἀργυρίου καὶ χρυσίου πλείω τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων· οὐχ οἷον ἐπεθύμησε τούτων τινός, ‖ ἀλλ᾽ οὐδ᾽ αὐτόπτης ἐβουλήθη γενέσθαι, δι᾽ ἑτέρων δὲ τὸν χειρισμὸν ἐποιήσατο τῶν προειρημένων· καίτοι κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, τὸ δ᾽ ἐναντίον ἐλλείπων μᾶλλον. μεταλλάξαντος γοῦν αὐτοῦ τὸν βίον οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ πολέμου, βουληθέντες οἱ κατὰ φύσιν υἱοὶ Πόπλιος Σκηπίων καὶ Κόιντος Μάξιμος ἀποδοῦναι τῇ γυναικὶ τὴν φερνήν, κ᾽ τάλαντα καὶ πέντε, ἐπὶ τοσοῦτον ἐδυσχρηστήθησαν, ὡς οὐδ᾽ εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ τὴν ἐνδοχίαν ἀπέδοντο καὶ τὰ σώματα, καὶ σὺν τούτοις καί τινας τῶν κτήσεων. 434

2. λευκῇ στάθμῃ A. 5. Λευκή τις] Sic MSS. Pariss. At priores editt. Λευκήτης: quam lectionem lex metri repudiat. Est enim versus iambicus. Küst. Est Aristoph. Eccl. 428. (449.) ubi λευκός. Monuit Toupius. Gaisf. Quem miror non vidisse mendum librorum, cum scribendum esset Λευκός τις. 7. εὐδαιμόνως] εὐδαιμόνων A. V. Verba ἢ δυστυχῶς quamquam tenet Hesychius, recte tamen uncis inclusit Schottus, ignoratque Diogen. VI, 9. Subest diversitas scripturae εὐτυχῶς. 9. Λευκίνη] Deest gl. V. Silet Gronovius. 10. Λεύκιος, Δημαράτου τοῦ Κορινθ.] Totus hic articulus extat in Collectaneis Constantini Imperatoris, ab Valesio editis, p. 9. unde cum Suidas descripsit. Küst. Polyb. VI, 2, 10. 14. πραγματικὴν om. Exc. 15. παραγενόμενος et quae sequuntur post βασιλείας in gl. seq. V. transposuit. 18. ἐπιδεξιότητ° V. Primus hanc vocem usurpavit Aeschines F. Leg. §. 47. 19. ἀγωγὴν] ἀναγωγὴν B. V. E. Med. 20. ἀποδοχῆς om. A. 21. παρ᾽ αὐτῷ A. et Exc. παρ᾽ αὐτοῦ Edd. 22. συνδιοικεῖν] συνοικεῖν A. B. V. E. Edd. ante Küsterum, qui tacite dedit correctionem Porti, Valesio probatam. συγχειρίζειν] Sic recte 2 MSS. Pariss. At priores editt. [et B. E.] male συγχρονίζειν: cuius loco legendum esse συγχειρίζειν Portus quoque recte coniecerat. Küst. Malim tamen συνδιαχειρίζειν. 23. Μαρκίῳ] Μακαρίῳ B. Med. Om. E. in lacuna. Mox τὰ om. B.

5. τὴν χάριν] τὴν om. A. B. E. Praeterea desiderabam κατετίθετο. 8. Λεύκιος Αἰμίλιος, ὁ Περσ. — καὶ σὺν τούτοις καί τινας τῶν κτήσεων] Et hic locus αὐτολεξεὶ legitur in iisdem Collectaneis Constantini Imperatoris p. 98. Küst. Polyb. XVIII, 18, 4. καὶ κύριος] καὶ omisi cum A. B. V. 12. ἑξακισχιλίων] ἓξ Med. 14. τὸν χειρισμὸν] τῶν χειρισμῶν V. τῶν προειρημένων ἐποιήσατο] ἐποιήσατο τῶν προειρημένων A. et Excerpta. 16. ἐλλείπων] ἐλλεῖπον V. 19. Πούπλιος Σκιπίων] Πόπλιος Σκηπίων A. 20. Post φερνήν A. ἤγουν τὴν προῖκα ignorat, ἤγουν προῖκα legit *V. 21. ὡς] ὥστ᾽ Exc. 22. μὴ καὶ] καὶ omisi cum A. B. *V. ἐνδουχίαν] De hac voce vide nos supra in v. Ἐνδυομενία. Küst. 23. καί τινας] ἔτι τινὰς Exc.

Quid verba tua significent, non magis colligere possum, quam si albo lapidi alba amussis applicetur. in albo enim amussis alba nihil demonstrare potest. στάθμη vero funiculus est fabrorum lignariorum. *Λευκή τις ἀνεπ. Albus quidam prosiluit similis Niciae.* hic Nicias effeminatus erat. *Λευκὴ ψῆφος.* Albus calculus. proverbium de iis qui feliciter vivunt. *Λεύκιος.* Lucius, Demarati Corinthii filius. hic Romam se contulit, et in se ipso et in operibus suis magnam spem collocans, easque ob causas nulli se in republica inferiorem fore confidebat. uxorem quoque habebat cum in ceteris utilem, tum ad res agendas consilio et industria praeditam. Romam igitur ingressus atque civitate donatus statim ad regis obsequium sese accommodavit: mox per liberalitatem et ingenii dexteritatem, maxime vero propter liberalem a puero institutionem brevi maximam gratiam atque auctoritatem apud regem est consecutus. progressu vero temporis eo gratiae processit, ut cum Marcio una habitaret ac regni negotia administraret. qua ille administratione cum omnium civium utilitati prospiceret, ac singulos, qui ab eo quidpiam postularent, gratia atque opera sua adiuvaret, ac divitiis suis pro loco ac tempore magnifice uteretur, multos sibi devinctos beneficiis tenebat, benevolentiam vero ac laudem virtutis apud omnes sibi comparavit: quocirca regnum adeptus est. *Λεύκιος Αἰμίλιος.* Lucius Aemilius, is qui Perseum vicit, regno Macedonum potitus, in quo praeter reliquam supellectilem et ceteras opes auri argentique plus sex millia talentum in thesauris ipsis reperta sunt, non modo nihil ex iis concupivit, sed ne ipse quidem ea spectare dignatus, per alios cuncta administravit: tametsi rei familiaris amplam copiam non haberet, verum inopia laboraret. etenim cum haud multo post Persicum illud bellum e vita abisset, P. Scipio et Q. Maximus naturales eius filii cum uxori dotem quinque ac viginti talenta restituere vellent, tanta difficultate pecuniae laborarunt, ut prorsus tandem id nomen dissolvere non potuerint, nisi domestica supellectile et mancipiis et praeterea aliquot praediis prius distractis. —

Κάλλιστον οὖν σημεῖον κατέλιπε τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως ἀποθανών. ὁ γὰρ πλεῖστον μὲν τῶν καθ' αὑτὸν ἐξ Ἰβηρίας χρυσὸν εἰς τὴν Ῥώμην μετενηνοχώς, μεγίστων δὲ θησαυρῶν κύριος γενόμενος ἐν Μακεδονίᾳ, τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν ἴδιον βίον, ὥστε μὴ δύνασθαι τὴν φερνὴν τῇ γυναικὶ διαλῦσαι πᾶσαν ἐκ τῶν ἐπίπλων, εἰ μὴ τῶν ἐγγείων τινὰς προσαπέδοτο κτήσεων.

Λευκοθέη. ὄνομα κύριον.

Λευκόν. Ὅτι καὶ τὸ λευκὸν ὁμώνυμον, ὥςπερ τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον τὸ λευκὸν χρῶμα σημαίνει, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν ποιότητα· τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φωνῆς, τὸ ποιεῖν. λευκὴ γὰρ λέγεται φωνὴ ἡ εὐήκοος· εὐήκοος δέ ἐστιν ἡ τὴν ἀκοὴν σφοδρῶς καὶ ταχέως ἀλλοιοῦσα. ὁμοίως καὶ τὸ ὀξὺ δεικνύοιτ' ἂν ὁμώνυμον.

Λευκόνιον. ὄνομα τόπου.

Λευκονοιεύς. δῆμος τῆς Λεοντίδος οἱ Λευκόνοι.

Λευκοπύγους. δειλούς, ὡς μελαμπύγους, τοὺς ἀνδρείους.

Λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα.

Λευκόχρως. λευκὸν τὸ σῶμα ἔχων. ἐν Ἐπιγράμματι·

Λάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλῇ σύριγγι μελίσδων.

Λευκώλενος. λευκοβραχίων.

Λεύκωμα. τοῖχος γύψῳ ἀλληλιμμένος, πρὸς γραφὴν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήδειος.

Λεύκων, Ἀγνώς, γεγονὼς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα, Ὄνος ἀσκοφόρος, Φράτορες.

Λεῦκτρα. χωρίον Βοιώτιον περὶ Θεσπιάς.

Λεύσετε. ὁρᾶτε, βλέπετε. 435

Λευστήρ. Ὁ δὲ παλαμναῖος καὶ λευστὴρ ἐκεῖνος ἠτήσεν ἐπωνυμίαν λαβεῖν Εὐτυχής. ὁ καταλευσθῆναι ἄξιος, τουτέστι λιθοβοληθῆναι. καὶ Αἰλιανός

---

1. *Κάλλιστον οὖν σημεῖον κατέλιπε τῆς ἑαυτοῦ πρ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli itidem deprompta sunt ex ante laudatis Collectaneis Constantini Imperatoris p. 146. *Küst.* 3. *κατενηνοχώς*] *μετενηνοχώς* A. cum Excerptis. 5. *βίον*] *ἴδιον βίον* V. et Exc. 7. *ἐγγείων*] *ἐγγίων* B. *ἐγγύων* Med. 9. *Λευκοθέα*] *Λευκοθέη* A. V. Od. *ε*. 334. 10. *τὸ λευκὸν ὁμώνυμον, ὥςπερ τὸ ἀγαθ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Alexandri Aphrodis. in lib. I. Topic. p. 57. *Küst.* Ὅτι *καὶ* tacite Gaisf. praefixit cum *V. 13. *τὸ ποιεῖν*] *ὑπὸ τὸ π.* Alex. *λευκὴ*] Vid. Casaub. in Athenaeum IX, 7. Anthol. p. 201. *Toup.* MS. *λευκὴ φωνὴ* primus quod sciam posuit Aristoteles Top. I, 13, 4. 17. Glossa cum sequenti coniungenda. Scribendum etiam *Λευκόνοιον*. 18. *Λευκονοιεύς*] Ex Harpocratione. Vox autem haec varie scribitur. Nam apud Demosthenem est *Λευκονοεύς*, apud Plutarchum *Λευκονεύς*, apud Varinum *Λευκονοιεύς*. Vide Meursium de Popp. Att. et Rutgersium Varr. Lectt. V, 4. *Küst.* *Λευκονοιεύς* A. B. E. Harpocr. Photius: *Λευκόνιον: δῆμος Λεοντίδος· οἱ καὶ Λευκόνοι.* Quod Demosthenes pp. 818. 927. 1215. habet *Λευκονοεύς*, merito probavit Böckhius in Corp. Inscr. I. p. 151. *οἱ Λευκόνοι*] *Λευκόνοιον* Harpocrat. *Λευκονοιεῖς* Rutgersius.

1. *Λευκοπύγους*] Vide infra vv. *Μελαμπύγου* et *Οὐδὲν λευκῶν*. Eadem Hesychius. 3. *Λευκοὺς λίθους ἔχ.*] Hunc versum ad Astrampsychi Oneirocritica refert Meursius, quamvis in iis non extet. Ego *ἐπέχω*. Immo nego esse Astrampsychi. Est enim Euripidis, et pro *λίνους* legendum est *λίθους*. Vide v. *Λίθων χοιί*. *Pearsonus.* *λίνους*] *λίθους* A. B. V. E. 5. *σῶμα*] *τὸ σῶμα* A. Tum *ἔχον* V. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Theocriti II, 1. Anthol. Pal. VI, 177. 9. *Λευκώλενος*] Glossa Homerica. 10. *Λεύκωμα*] Vid. Demosth. c. Timocrat. in lege p. 787, 11. *Gaisf.* 11. *πολιτικῶν πραγμάτων*] *τινῶν πολιτικῶν* Photius. Nihil mutat Lex. Rhet. p. 277. 12. V. *Eudocia* p. 282. Ἀγνώς] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. [et E.] *ἄγνος*: quod manifeste mendosum est. Wolfius legendum putabat *Ἀγνούσιος*: quod non displicet. Erat enim *Ἄγνους* populus Atticae, cuius *ἐθνικὸν* est *Ἀγνούσιος*. At *Ἀγνὼς* esse gentile urbis vel regionis in Graecia olim sitae nullus quod sciam auctor tradidit. *Küst.* Consentit Cod. Lugd. Bat. Verte *Ignotus*: sc. non constabat nec traditum ab veteribus erat, quis et unde domo foret. *Hemst.* Nec *Ἀγνὼς* nec *Ἀγνούσιος* placet. Hoc enim ineptum, illud ineptissimum est. Puto veram scripturam esse *Ἀγνῶς*, i. e *Ἀγνωνος*. Ut *Leuco* filius fuerit *Agnonis*. *Agno* autem nomen non incelebre in Peloponnesiacis: de quo Thucydides consulendus. Deinde [cum Porto] distingue, Ὄνος *ἀσκοφόρος*, *Φράτορες*. Quod et Fabricio placuisse video. Leuconem *ἐν Φράτερσι* sive *Φράτορσι* praeter Athenaeum laudat Hesychius v. *Πάππος*. Alterius autem fabulae titulus, ut dixi, fuit Ὄνος *ἀσκοφόρος*. Asini ad onera gestanda inprimis idonei et veteribus usitati. Hinc proverbium: *Ἄλλα μὲν ὁ Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων*. De quo inepte Suidas v. *Ἄλλα* et ceteri Paroemiographi. *Toup.* I. p. 382. probante Meinekio Quaest. Scen. II. p. 51. *Ἀγνός* Eudocia. 14. *Φράτορες*] Fabulam hanc laudat Athen. lib. VIII. p. 343. *Küst.* *ὄνος ἀσκόφορες, φράτορες* Med. Scribendum *Φρατέρες*. 15. *Λεῦκτρα. χωρίον Βοιώτ.*] Ex Harpocratione. *παρὰ Θεσπιάς* B. E. Med. Statim gl. *Λευρά. λεπτά* omittunt A. B. V. 16. *Λεύσετε*] Il. *α*. 120. Item Hesychius. 19. *καὶ Αἰλιανός* om. V, Vocem *λευστῆρα*

Pulcherrimum igitur morum suorum testimonium post mortem reliquit. nam cum unus sui temporis plurimam pecuniam ex manubiis Hispaniae in aerarium populi Romani intulisset, ac maximarum opum in Macedonia compos fuisset, eiusmodi facultates reliquit, ut supellectilis auctione facta redigi non potuerit, unde dos uxori eius redderetur, nisi praeterea etiam fundi aliquot venditi fuissent. *Λευκοθέη.* Nomen proprium. *Λευκόν.* Est vox homonyma, ut appellatio boni. cum enim de corpore dicitur, album colorem significat, qui referri debet ad qualitatem. cum vero de voce, actionem significat. candida enim vox dicitur ea, quae facile exaudiri potest. talis autem quae est. vehementer et celeriter auditum afficit. eodem modo demonstrari potest *ὀξὺ* esse homonymum. *Λευκόνιον.* Nomen loci. *Λευκονοιεύς.* Leuconoensis. e pago tribus Leontiae. *Λευκοπύγους.* Timidos. Ut *μελαμπύγους* dicunt fortes. *Λευκοὺς λίθ. Nigros lapides habentes valde superbiunt.* *Λευκόχρως.* Album corpus habens. In Epigrammate: *Daphnis candidum habens corpus, et pulchra fistula suaviter canens.* *Λευκώλενος.* Alba brachia habens. *Λεύκωμα.* Paries gypso illitus, cui res civiles apte inscribi possunt. *Λεύκων.* Leuco, Agnusius, Peloponnesiacis temporibus vixit. ex ipsius fabulis sunt, *Asinus utrifer*, *Phrateres*. *Λεῦκτρα.* Locus in Boeotia prope Thespias. *Λεύσετε.* Videtis, spectatis. *Λευστήρ.* Dignus qui lapidibus obruatur. *At sceleratus ille*

νός· Ἵνα τὸν τῶν κακῶν αἴτιον καὶ λευστῆρα ἀφανίσωσι.

Λευχείμων. συστέλλει. λευκοφόρος.

Λευχηπατίας. δειλός. συμβαίνει γάρ τι περὶ τὸ ἦπαρ ἐπί τινων, ὃ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ. ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν εἴρηται.

Λέχαιον. ἐπίνειον Κορινθίων.

Λεχεποίην. λέχη ποιοῦντα, ἤτοι ψιάθους.

Λέχος. συνουσία, κοίτη, μῖξις. λέχει δοτική.

Λεχώ. ἡ ἀρτίτοκος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Οὔνεκά οἱ πρηεῖα λεχοῖ δισσὰς ὑπερέσχες
χεῖρας, ἄτερ τόξου πότνια νισσομένη.

Λεχώια. τὰ ἐπὶ τῇ λοχείᾳ συμβαίνοντα.

Ἀλλὰ κόραι τῇ παιδὶ λεχώια δῶρα φέρουσαι,
θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

Λέχριος. πλάγιος.

Καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ.

Λεῖα. παρὰ Θουκυδίδῃ τὰ λιτά, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑφαντῶν καὶ πεποικιλμένων.

Λεῖα. ὁμαλὴ ὁδός. καὶ ἡ λαφυραγωγία. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Λειανέω. λεῖον ποιήσω.

Λείας. προίδας ἀπὸ πολεμίων. Καὶ λείας, τὰ ποίμνια, τὰ βοσκήματα, παρὰ Σοφοκλεῖ·

[Ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν
λείας ἁπάσας.]

ἔνθεν καὶ ληστὴς κατὰ τὸ κύριον. καὶ Ὅμηρος·

Ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσαμεν ἤλιθα πολλήν.

Καὶ αὖθις· Πολλὰ μὲν λάφυρα, πολλὴν δὲ λείαν περιεβάλλοντο. Καὶ Ληίζω, τὸ προιδεύω. καὶ ἀλλαχοῦ Ὅμηρος·

Ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα.

καὶ αὖθις· Σκυθῶν ἐπιδραμόντων τὴν Ῥωμαίων χώραν, καὶ πολλὴν λείαν πορασυράντων, ὁ βασιλεὺς Οὐαλεντιανὸς ὀργισθεὶς καὶ βοήσας μειζόνως, ἐρράγη τὰ τῆς φωνῆς αἴτια καὶ ἐτελεύτησε.

Λείβεται. τοῖς δακρύοις διάβροχος γίνεται. Ἀριστοφάνης·

Ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος.

---

frequentavit Aelianus: vid. N. A. V, 15. et Schneid. ibid. *Gaisf.* Eiusdem opinor etiam superiorem esse dictionem. Qui si vitam Sullae tetigit, his adiungi potest fragmentum in v. *Λείβει* allatum.

3. *λευχείμονος. συστέλλει γάρ*] *συστε* A. B. V. Vid. Etym. M. p. 810. coll. annot. in v. *Ἀλίτημα*. Hoc ipsum tamen Photius ignorat. 4. *ὁ εὐήθης* explicatio Phrynichi Segu. p. 51. *συμβαίνει*] *σημαίνει* Hemsterhusius, et sic V. Nihil differt Zenobius IV, 87. 7. *Λέχαιον*] Sic etiam Harpocratio: ex quo Suidas. At Hesychius *Λεύχαιον*, quod corruptum esse existimo. Nam *Λέχαιον* locus hic vocatur non solum ab Harpocratione et Suida, sed etiam Strabone et Pausania. *Küst.* 8. *Λεχεποίην. λέχη π.*] Non placet interpretatio Suidae. Melius Scholiasta Homeri in Il. *β'*. 697. *Λεχεποίην. βαθείας βοτάνας ἔχουσαν, ἀφ' ὧν ἦν καὶ λέχος καταστῆσαι· τουτέστι κοίτην.* Cum hoc facit Hesychius: quem confer. *Küst.* Adde Il. *δ'*. 383. „Homerus *βαθύζοιον* vocat *λεχεποίην* i. e. coitus stimulatorem iuncum, s. iunci semen, Sext. Empir. adv. Mathem. (p. 285. ed. Fabric.)" *Reines.* 9. *ἡ δοτικὴ τῷ λέχει*] *τῷ λέχει ἡ δοτική* *V. *λέχει δοτικῇ* A. E. His interim usi sumus: nam praestabat ista prorsus cum Photio deleri. 10. *Λεχώ*] V. Pierson. in Moer. p. 247. *ἐν Ἐπιγράμμασι* diserte *V. 11. *Οὔνεκά οἱ πρηεῖα*] Phaedimi III, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 271. 12. *νισομένην* Med. *νισομένη* Ald. et *V. 13. *συμβαίνοντα*] Sic habent MSS. Pariss. [et *V.] At in edit. Mediol. vox ista deest; et editt. reliquae eius loco habent *συμβάλοντα* (sic Ald.) vel *συμβάλλοντα*. *Küst.* 14. *Ἀλλὰ κόραι*] Dioscoridis Ep. XXXI, 5. 6. Anthol. Pal. VII, 166. 18. *Καὶ διαδὺς λέχρ.*] Vide infra v. *Λώπην*, ubi fragmentum hoc auctius legitur. *Küst.* Dictum Agathiae VIII, 10. Anthol. Pal. V, 294. 19. *Λεῖα. παρὰ Θουκυδίδῃ τὰ λιτά*] Ex Schol. Thucyd. II, 97. *Küst.*

1. Zon. p. 1296. 3. *Λειανέω*] Il. *ὁ*. 261. 4. Initium habet Photius. 5. *παρὰ Σοφοκλεῖ*] Ai. 26. sq. Sophoclis versus om. V. Ox. Iam cum inferiora *ἔνθεν — πολλήν* A. continuo post *Σοφοκλεῖ* reposuerit, apparet per fraudem lectorum, id quod saepius in annotationibus accidit e Scholiis poetarum derivatis, dictionem Sophoclis subtextam fuisse. Quamobrem uncis distinxi. 7. *ἁπάσας καὶ κατειναρισμένας*] *ἁ. καὶ κατην.* B. Cf. gl. *Κατηναρισμένας. καὶ κατ.* delevi cum A. 8. *ὅθεν*] *ἔνθεν* A. B. V. Schol. Soph. *Ὅμηρος*] Il. *λ'*. 676. ubi legitur *συνελάσσαμεν*, uti et hic apud Suidam legendum est. *Küst.* Recte Schol. Soph. 10. *καὶ αὖθις — προιδεύω*] Haec accesserunt ex A. *Πολλὰ μὲν*] Similis dictio sub v. *Περιεβάλοντο* extat: unde probabile fit aoristum esse praeferendum. 12. *ἀλλαχοῦ*] *Ὅμηρος* addit A. 13. *Ληιστοὶ μὲν γάρ τε*] Il. *ι*. 406. 17. *αἴτια* om. E. Cedrenus p. 312. ed. Paris. *ἐκ δὲ τῆς τάσεως καὶ τοῦ κρότου τῶν χειρῶν φλεβὸς ῥαγείσης, καὶ πλείστου ἀναδοθέντος αἵματος, ἐν τινι φρουρίῳ Γαλλίας θνήσκει.* Vid. Vales. in Ammian. Marcell. XXX, 6, 3. *Gaisf.* 18. Iungebantur *Λείβεται τοῖς δακρύοις*. 19. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 327. sed ubi legitur, *ὁ δ' Ἱπποδάμου Küst.* 20. *Ἱππόδαμος*] *Ἱπποδάμου* A. Mox *θυόμενος* A pr.

---

et dignus qui lapidibus obrueretur Fausti cognomen sibi dari postulavit. Item Aelianus: *Ut malorum auctorem et exitio dignum e medio tolleret.* *Λευχείμων.* Albis vestibus indutus. In casibus obliquis corripitur penultima. *Λευχηπατίας.* Formidolosus. quorundam enim hominum hepati vitium accidit, quod eos timidos reddit. de talibus igitur hoc dicitur. *Λέχαιον.* Navale Corinthiorum. *Λεχεποίην.* Lectos vel storeas facientem. *Λέχος.* Coitus, concubitus. dativus est *λέχει*. *Λεχώ.* Puerpera. In Epigrammate: *Quoniam eam parientem propitia ambabus adiuvisti manibus, sine arcu, veneranda, progressa.* *Λεχώια.* Puerperis convenientia. *Sed virgines puellae huic ut puerperae munera afferentes, calidas in frigidum lacrimas fundite tumulum.* *Λέχριος.* Obliquus. *Et oblique in thalamum penetrans.* *Λεῖα.* Apud Thucydidem significat laevia: quo distinguuntur, quae texta sunt et variegata. *Λεία ὁδός.* Via plana. item praeda. est etiam nomen proprium. *Λειανέω.* Planum faciam. *Λείας.* Praedas de hostibus abactas. Item *Λείας*, pecorum greges, armenta, apud Sophoclem. [*Caesas enim recens invenimus omnes pecudes.*] Unde etiam *λῃστής*, i. e. praedo, proprie dictus. Et Homerus: *Praedam ex campo plurimam abegimus.* Alibi: *Multum et spoliorum et praedae reportabant.* Et *Ληίζω*, praedor. Iterum Homerus: *Boves enim et pingues oves ut praeda abigi possunt.* Alibi: *Cum Scythae in agrum Romanum incursionem fecissent, et ingentem praedam inde abegissent, Imperator Valentinianus iratus et vehementius vociferans ruptis instrumentis vocis obiit.* *Λείβεται.* Lacrimis perfunditur. Aristophanes: *At Hippodami filius haec videns lacrimis*

οὗτος ὁ Ἱππόδαμος ἐν Πειραιεῖ κατῴκει, καὶ τὴν
436 οἰκίαν δημοσίαν ἀνῆκε. πικρῶς οὖν λέγει πρὸς
Κλέωνα, ὅτι σὺ μὲν σφετερίζῃ καὶ κερδαίνεις, ὁ δὲ
εὐνούστατος τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς δακρύοις,
ὁρῶν σε καρπούμενον τὰ τῆς πόλεως ἀναξίως.

Λείβει. βάλλει, στάζει. Ὁ δὲ φθειρσὶν ἐκζέ-
σας ἐσθιόμενός τε καὶ κατὰ μικρὰ λειβόμενος ἀπο-
θνήσκει.

Λείβηθρα. ὄνομα πόλεως. Λείβηθρον δὲ
ὀχετὸς ὑδραγωγικός.

Λεῖκνον. κόσμος Βακχικός.

Ἥδὲ φορηθὲν
πολλάκι μιτροδέτου λεῖκνον ὕπερθε κόμης·

ἐν Ἐπιγράμματι.

Λεῖκνον. τὸ πτύον.

Λεῖμμα. τὸ κατάλειμμα.

Λείμαξ, λείμακος. ὁ σύμφυτος τύπος, ὁ κῆ-
πος. [Καὶ Λειμακέστεροι, οἱ σύμφυτοι καὶ σύνδεν-
δροι τόποι.]

Λειμών, λειμῶνος. ἀνθηρὸς τόπος.

Λειμωνήρης βοτάνη. ἢ ἐν τῷ λειμῶνι.

Λειμωνία βοτάνη. Καὶ λειμωνῖτις.

Λεῖξαι. οὕτως ἐκαλοῦντο στρατιῶται. τοῦτο
δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἐργαστικῶν καὶ παραστρατευο-
μένων ἀνθρώπων, ὃ πάσης τάξεως ἐκτὸς ὑπάρχον
οὔτε χιλιάρχου λόγον οὔτε στρατηγοῦ ἐποιεῖτο, διὰ
τὸ μὴ γινώσκεσθαι τῷ κερδαίνειν ἐκ παντὸς τρό-
που, δικαίως καὶ ἀδίκως. διόπερ ἀπερίσπαστον ὂν
πᾶν γένος ἐπινοεῖ κακίας, καὶ πᾶσαν εἰσφέρεται μη-
χανὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἱκανὸν δ' ὑπάρχον οὔτε
πρὸς τὰς πολεμικὰς ἐπιβολὰς οὔτε πρὸς τὰς καθ'
αὐτῶν, διὰ τὸ μήθ' ὅπλα μήτε πίστιν ἔχειν, ἀναγ-
κάζεται κοινοῦσθαι τοῖς στρατιώταις, καὶ συνα-
ποδεικνύειν τούτοις τὰς ἐπινοίας, χάριν τοῦ προς-
λαμβάνειν τὴν ἐκ τούτων ἐπικουρίαν, καὶ χρῆσθαι
συνεργοῖς τούτοις κερδῶν καὶ φόνων. καὶ ἐγένοντο
πάντες λίχνοι, καὶ πᾶν ἐπληρώθη τὸ στράτευμα
ῥᾳδιουργίας καὶ πονηρίας. ὅθεν καὶ λειξούρα.

Λειόβατος. ὁ ὁμαλὸς τόπος.

Λειομίτου. ἐν Ἐπιγράμματι·

---

1. *οὗτος ὁ Ἱππόδαμος ἐν Πειρ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* ὁ Ἱππ. om. Schol. 2. *ἀφῆκε*] *ἀνῆκε* A.V. Schol. 4. *εὐνούστατος*] *ὢν* adde cum Schol. *δακρύοις*] *τοῖς δ.* A.V. *τοῖς δάκρυσιν* Schol. 6. *Λείβει*] *αἰτιατικῇ* addunt B.E. *βάλλει*] Sic habent MSS. Pariss. [cum *V. et Photio] itemque editt. Mediol. et Aldina. At editt. Basil. et Genev. *βλύει*: quae est interpolatio editorum. *Küst.* Ὁ δὲ] Exemplum om. V. *ἐκζέσας*] Sic recte MSS. Pariss. At editt. Mediol. et Aldina male *ἐξηζίσας*: nec melius reliquae *ἐξεζίσας*. *Küst.* Cf. supra dicta in v. *Λευστήρ*. 9. *πόλεως*] Item sub v. *Ὀρφεύς*, consentiente Schol. Lycophr. 410. Satius fuit *τόπον* dici vel *ὄρος*. 10. *ὑδραγωγικός*] Sic Photius: *ὑδραγωγός* Eustath. in Il. φ'. p. 1236 = 1323, 18. a Gaisf. laudatus. 11. *Λεῖκνον*] Confer Nostrum infra v. *Λίκνον*. *Küst.* Eandem scripturam bis secutus est Hesychius. *λεικὴ* Zon. p. 1296. Post v. *Λεῖμμα* gl. posuit *V. 12. *Ἥδὲ φορηθὲν πολλ.*] Phalaeci III, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 165. ubi *λίκνον*. *φθονηθὲν* B.E. Med. 13. *μιτροδότου* Med. 19. *λειμακέστεροι*] Inepte. Scribendum enim est *λείμακες*. *Küst.* Fallitur vir doctissimus. Erotianus: *Λειμακέστεροι καὶ Λειμακώδεις λέγονται οἱ λιμνώδεις καὶ κατάφυτοι καὶ ὁμαλοὶ τόποι.* Ita scribendus iste locus. Hippocrates de Aëre p. 289. *Εἰσὶ γὰρ φύσιες αἱ μὲν ὄρεσιν ἐοικυῖαι δενδρώδεσί τε καὶ ἀφύδροισι, αἱ δὲ λεπτοῖσί τε καὶ ἐνύδροις, αἱ δὲ λειμακεστέροις τε καὶ ἑλώδεσι.* Toup. III. p. 128. Erotianum occuparat Wesseling. in Herodot. IV, 47. Arnaldus autem Lectt. Gr. p. 90. correxerat *Λείμακες, οτεροὶ ἢ σύμφυτοι κ. σ. τ.* Verum *Καὶ λ. — τόποι* om. A. post *Λειμωνία* ponit V. Itaque nunc satis habuimus uncis notasse. 20. *ὁ ἀνθηρὸς*] *ὁ* omisi cum A.E. *τόπος ἀνθηρός* Zon. p. 1294.

1. *Λειμωνήρης*] *Λειμονόρης* B.E. Mox *λειμνῶ* A. 2. *Λειμωνία. βοτάνη* Edd. Haec cum superioribus videntur sic iungenda: *καὶ λειμωνία, καὶ λειμωνῖτις.* Quamquam nihil vetat posterius *βοτάνη* expungi. 3. *Λεῖξαι. οὕτως ἐκαλοῦντο στρ.*] Totum hunc locum Fulv. Ursinus et Casaubonus inter fragmenta Polybiana referunt. *Küst.* 6. *λόγον*] *λόγου* B.E. 7. *τῷ κερδ.*] Leg. *εἰ μὴ τῷ κερδ.* vel *διὰ τὸ μηδὲν γινώσκειν, εἰ μὴ τὸ κερ.* Ed. Med. habet *τό*: fort. *τοῦ κ. Toup.* MS. *τὸ κ.* etiam B. E. Locus nondum restitutus; equidem sufficere putabam *συγγινώσκεσθαι: propterea quod illi nullam veniam lucris concedebant quacunque machina paratis.* 11. *ἐπιβολὰς*] Sic A. quod Portus coniectarat: *ἐπιβουλὰς* B.V.E. Med. Mox *καθ' ἑαυτόν* V. 14. *προσλαμβάνειν*] *προπ* V. 15. *καὶ χρῆσθαι — φόνων*] *εἰς κέρδη καὶ φόνους* V. 18. *καὶ πονηρίας* om. V. *λειξούρα*] Leg. *Λειξουρία, luxuria.* [Cf. Zon. p. 1296.] Vid. Meurs. in Leon. Tact. c. 20. *λειξουρευόμενοι* c. 20. p. 83. *στρατιῶται. Reines.* Vocem geminavit Med. Hesychius: *Λειξοῦρα. τὸ δῶρον. ἐκ τοῦ λείχω.* 19. *Λειόβατος. παρὰ τὸ λεῖον. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος* Anecd. Cram. II. p. 237. ac partim Photius cum Hesychio; *ὁμαλὸς* Zon. p. 1294. Post hanc gl. Gaisf. tacite posuit, quae reliqui post v. *Λειομίτου*: *Λειοκυμονοῦσιν αἱ νῆες.* Silet Gronovius; nos expunximus.

---

oculos rigat. hic Hippodamus in Piraeeo habitans domum suam reipublicae donavit. acerbe igitur Cleonem perstringens ait: tu quidem aliena in proprium usum convertis, et privata compendia curas, at ille reipublicae amantissimus lacrimis oculos rigat, videns te bona civitatis iniuste consumere. *Λείβει.* Libat, stillat. *Ille autem pediculis scatuit; quibus paulatim consumatus, corpore sensim diffluente, mortuus est.* *Λείβηθρα.* Nomen urbis. *Λείβηθρον* vero, aquae ductus. *Λεῖκνον.* Vannus sacris Bacchicis idonea. In Epigrammate: *Et vannus saepe supra comam mitra vinctam gestata.* *Λεῖκνον.* Ventilabrum. *Λεῖμμα.* Reliquiae. *Λείμαξ.* Locus arboribus consitus, hortus. [Et *Λειμακέστεροι*, loca arboribus consita.] *Λειμών.* Pratum, locus floribus plenus. *Λειμωνήρης. Λειμωνία.* Vel *Λειμωνῖτις.* Herba pratensis. *Λεῖξαι.* Lixae. sic vocabatur genus hominum operariorum et castra sequentium: quod cum esset extra omnem ordinem, nec tribuni militaris nec ducis ullam curam agebat, quia non cognoscebatur, quaestum quovis modo per fas et nefas consectans. quare cum id nulla re distrahatur, omne genus improbitatis excogitat, et ad hanc rem quidvis machinatur. sed cum neque ad bellicas aggressiones satis virium habeat, quod neque arma nec fidem habet: ideo cogitur cum militibus res communicare, et sua consilia his simul declarare, ut horum auxilium assumat, et quaestus et caedium adiutoribus utatur. itaque facti sunt omnes ligurritores, et totus exercitus temeritate et improbitate repletus est. hinc etiam dicitur *λειξούρα.* *Λειόβατος.* Locus aequalis. *Λειομίτου.* In Epigrammate:

Παλλάδος ἱστοπόνου λειομίτου κάμακος.
Λεῖον. πρᾷον. Ἀριστοφάνης·
Μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξῃς,
ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοις,
εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις,
ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκὸς
λάβῃς.

437 *Λειόφυτον. ὁμαλόδερμον.*
Λειώδης. ὁ ὁμαλός. καὶ ὄνομα κύριον.
Λειώσας. διακόψας.
Λειπανδρεῖν. Βουληθέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μὲν ἀστὴν μίαν, παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξ ἑτέρας. ὅθεν τοῦτο ποιῆσαι καὶ Σωκράτην.
Λείπεσθαι. ἡττᾶσθαι. Πολύβιος· Πάντων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων μεγίστην ῥοπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζομένων.
Λειποθυμία.
Λειπόκρεως. ὁ ἰσχνότατος.
Λειπομαρτυρίου δίκη. τοῖς ἐπισταμένοις τι τῶν πεπραγμένων, καὶ μαρτυρήσειν ὑπεσχημένοις ἐν δικαστηρίῳ, εἶτα δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν, ἐλάγχανον δίκην· κἂν μὲν ἥλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν· εἰ δὲ μὴ ἕλοι ὁ διώκων, πρόστιμον ἐτίθετο δραχμή.
Λείπομαι. γενικῇ καὶ δοτικῇ.
Λειπόμεθα. ἡττήμεθα. Ἅμα τῷ τὸν στρατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὄχλοις, ὅτι λειπόμεθα μάχῃ μεγάλῃ, τηλικαύτην συνέβη γενέσθαι διατροπήν. [καὶ σύνταξις·] Ἑάλωσαν δὲ αἰχμάλωτοι δισχίλιοι, λείποντες διακοσίων.

1. *Παλλάδος ἱστοπόνου λειομ.*] Philippi Thessal. XVIII, 2. Anthol. Pal. VI, 247. 2. *τὸ ὁμαλὸν τὸ πρᾷον*] *τὸ ὁμαλὸν τὸ* om. A. B. V. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 1008—1014. Quos versus repetit v. *Ἱστίοις*. Cf. Lobeck. in Ai. 674. ed. alt. 3. Legendum *ἀντιλέξεις*. 5. *ἱστίοισιν* edd. vulgg. 6. *μᾶλλον* alterum om. A. B. V. E. Med. 9. *λάβῃς*] *λάβοις* E. 10. *Λειόφυλλον φύλλον*] *Λειόφυλον φ.* A. *Λειόφυτον φ.* V. *ὁμαλόδερμον*] Haec interpretatio potius convenit voci *λειόφλοιον* quam *λειόφυλλον*: quod et a Porto monitum fuit. *Küst.* Huic satisfactum meliore scriptura, quamquam vetustis testibus destituta, *λειόφυτον*, quod recepimus expuncto *φύλλον*: id enim olim pro varia lectione syllabis *φυτον* impositum esse videtur. 11. *καὶ ὄνομα κύριον*] Nullum videtur nominis istius exemplum praeter Odyss. *φ'*. 144. 168. extare. Repetiit haec grammaticus in Cram. Anecd. II. p. 237. (ubi scriptum *Λειόδης*) et longe gravioris momenti homo, Choeroboscus in uberrima disputatione p. 1243. cf. Etym. M. p. 562. Poterit igitur Suidas suum obtinere; quamquam aperta patet via, qua fraudem annotationis liceat indagare: scilicet Gaisfordus tacite cum *V. subiecerat, *Λειώκριτος* (id est, quod supra extitit, *Λεώκριτος*). *ὄνομα κύριον*. Itaque suspicamur tres illas voces inde subnatas fuisse, quod binae glossae coaluerant. 12. *Λειώσας*] Sic etiam Photius. Id corruptum et ex v. *Ἀμώσας* detortum habuit Küsterus Diatr. p. 50. 13. *Λειπανδρεῖν*] *Λειπανδρεῖον* B. E. Med. *Λειπανοδρεῖον* V. *Βουληθέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λειπ.*] Haec sunt verba Laertii II, 26. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Addidit Reinesius Athen. XIII. p. 602. 15. *ἀστὴν*] Toupius desiderabat *ἕκαστον ἀστήν*, parum caute. Quem audias in v. *Κέκροψ* disserentem, sive II. p. 128. *ἐξ ἑτέρας*] Sic habet antiquissimus A. itemque Laertius loco laudato. At priores editt. [et B. V.] minus recte *ἑταίρας*. *Küst.* Id quod probabilius visum Luzacio de digam. Socr. p. 80. 17. *Πολύβιος*] Fr. gr. 91. Deest locus V.

4. *Λειποθυμία* om. A. 5. V. Herod. Epimer. pp. 78. 264. 6. *Λειπομαρτυρίου δίκη*] Huc egregie faciunt verba Photii in Lexico inedito: *Λειπομαρτύριον, ἀδικήματος εἶδος, ἐφ' ᾧ γραφὴ ἦν, εἴ τις ἐκλείποι μαρτυρίαν. ἔοικεν δέ πως τὸ ἐκκλητεύειν· πλὴν ὅτι ὁ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν θελήσας μαρτυρεῖν ἐξεκλητεύετο, ὁ δὲ ὑποσχόμενος μὲν ἐκλιπὼν δὲ λειπομαρτυρίου ἐκρίνετο. ὥςπερ καὶ ὁ μὲν μηδόλως στρατευσάμενος ἀστρατείας· ὁ δὲ στρατευσάμενος μὲν λιπὼν δὲ τὴν τάξιν λειποταξίας.* Confer etiam Pollucem et Petitum de Legg. Attic. p. 357. *Küst.* Vid. Herald. Animadv. in Salmas. p. 488. *Gaisf.* 7. *πεπραγμένων καὶ* om. B. E. Med. *μαρτυρήσειν*] *μάρτυσιν* Photius in altera gl. *ὑπεσχημένοις*] *ὑπεσχημένων* E. Med. 9. *ἐτιμῶντο*] *ἐπετιμῶντο* V. qui mox *ἕλοι*. 11. *δραχμή*] *δραχμὴν* E. et edd. ante Küst. cum Photio. 12. Om. vulg. Siletur *V. Dativum annotavit Lex. de Synt. p. 155. 13. *Ἅμα τῷ τὸν στρατ.*] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 85. *Küst.* 15. *διατροπὴν καὶ σύνταξιν*] *διατροπ καὶ συν* A. Ac Gaisf. praefixit cum *V. exemplo posteriori, *καὶ συν*, incertus ut opinor consilii; nam suspicabatur legendum *καὶ συντάσσεται γενικῇ* vel *σημείωσαι σύνταξιν* vel aliud consimile. Gronovius coniecit *συντριβήν*, nec diversus abiit Küsterus. „*καὶ σύνταξιν*] Hae duae voces apud Polybium desunt: unde patet eas esse a manu interpolatoris; qui fortasse scripserat *συντάραξιν*. *σύνταξιν* enim nihil ad rem facit, nec significatione respondere potest voci praecedenti *διατροπήν*. Ceterum in MSS. Pariss. per compendium exaratum erat *συν*, posito *τ* super *ν* cum accentu, unde librarii, ambigua illa et captiosa scribendi ratione decepti, *σύνταξιν* effecerunt; cum, ut diximus, *συντάραξιν* potius legendum sit: quod et Portus viderat." Nos variis exemplis edocti, velut quae glossis *Ἀποθάνωμεν, Αἰτιῶδες, Παροιλίγον, Τέλος* continentur, formulam illam lectoribus sive librariis ascribendam opinamur, qui singulares structurae rationes observari iuberent. Ceterum *παρατροπὴν* E. 17. *λειπόντων*] *λείποντες* A. B. V.

Palladis textricis perticas tenuibus filis circumvolutas. *Λεῖον.* Aristophanes: *Ne iratus contradicas, sed vela contrahens eorumque summa tantum parte utens magis magis promone navem, et observa, quando vento leni aspirante mare tranquillum fuerit et placidum.* *Λειόφυτον.* Laevem corticem habens. *Λειώδης.* Laevis. Item nomen proprium. *Λειώσας.* Qui dissecuit. *Λειπανδρεῖν. Athenienses cum in virorum penuria populi multitudinem augere vellent, decrevisse ut singuli quidem unam civem ducerent, ex alia tamen muliere liceret etium liberos procreare. quare et Socratem idem fecisse tradunt.* *Λείπεσθαι.* Vinci. Polybius: *In rebus bellicis tam ad cladem quam ad victoriam maximum omnium momentum afferunt eorum qui pugnant animi.* *Λειποθυμία.* Deliquium animi. *Λειπόκρεως.* Macilentus. *Λειπομαρτυρίου δίκη.* Deserti testimonii actio. Qui facti alicuius gnari testimonium se in iudicio dicturos esse promiserant, id si postea subterfugissent, dica iis scribebatur: quod si convicti fuissent, pro merito multabantur; sin actor causa cecidisset, multae nomine drachmam solvebat. *Λείπομαι.* Aptum genitivo et dativo. *Λειπόμεθα.* Victi sumus. *Simulac dux ad circumfusam turbam dixit, Magna pugna victi sumus: tanta repente animorum consternatio consecuta est.* † *Capti autem*

Λειποναῦται. Ἐδογματοποιήσαντο δὲ τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα λειποναύτας γεγονότας ἀναζητῆσαι, καὶ τὰς χεῖρας ἀποκόψαι πάντων.

Λειπόνεως. λειπόνεω κλίνεται.

Λειποτάκτης. ὁ φυγάς. Καὶ λειποτακτῶ, τὴν τάξιν καταλιμπάνω.

Λειποταξίου. Ἀγαθίας· Ὁ δὲ αἰσχρόν τι ἡγεῖτο καὶ ἀγεννές, εἰ πολέμου ξυνεστηκότος αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν λειποταξίου ἁλοῖεν. — Ὅτι Ἡράκλειος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς λειποταξίου ποιὰς τοὺς πλανήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο.

Λειποσιτῶ.

Λειποστράτιον. τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι. Καὶ Λειποστράτιος, ὁ τὴν στρατιὰν καταλιμπάνων.

Λειποψυχῶ.

Λειπώδινος. γίνεται ἐκ τοῦ ὠδίν.

Λείρια. τὰ ἄνθη, ἢ κρίνα.

Ἡ μούνη Χαρίτων λείρια δρεψαμένη.

Λειριόεντα· ἁπαλά· παρὰ τὴν λειότητα, λείριον γὰρ τὸ ἄνθος· προσηνῆ, τερπνά, ἡδέα. 438

[Λείριον. κοινῶς τὸ ἄνθος, καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί.]

Λειριόεσσα. ἐπιθυμητική.

Λειρόφθαλμος. ὁ προσηνεῖς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

Λειτουργίας. ὑπηρεσίας.

Λειτουργική. κυρίως μὲν ἡ ἱερατική· καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλική.

Λειτουργία. κυρίως ἡ δημοσία ὑπηρεσία· παρὰ τὸ λήϊτον καὶ τὸ ἔργον. Πισίδης·

Ὅπως ὑφέξει τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων ἅπασαν ἁπλῶς ψυχικὴν λειτουργίαν.

Καὶ λειτουργῶ δοτικῆ.

Λειχήν, λειχῆνος. εἶδος ψώρας.

Λείψανον. τὸ κατάλειμμα.

Λειψυδρία. ἡ λεῖψις τοῦ ὕδατος.

---

1. Ἐδογματοποιήσατο] ἐδογματοποιήσαντο A. V. 5. Vide Plutarch. de Fort. Alex. extr. et de Fato p. 569. 6. τὸ τὴν] τὸ om. A. V. E. Cf. glossam infra deletam Λιποτάκτης. 7. Λειποταξίου] De his et similibus in re militari litibus v. d. Att. Prosz. p. 364. Schol. Platon. p. 458. Λειποταξίου δίκη ἐστὶ γραφὴ κατὰ τοῦ στρατευσαμένου μέν, λιπόντος δὲ τὸ στρατόπεδον καὶ τὴν τάξιν αὐτοῦ. Statim addunt A. V. καὶ λειποτάκτης ὁ φυγοπόλεμος (φιλοπόλεμος V.). Ἀγαθίας] Lib. II. (7.) p. 43. ubi legitur, εἰ γε πολέμου τοσούτου ξυνεστηκότος αὐτός τε καὶ ὁ ἀμφ' αὐτὸν στρατὸς λειποταξίου ἁλοῖεν. Küst. 8. καὶ ἀγεννὲς ἡγεῖτο] ἡγεῖτο καὶ ἀγεννές A. qui mox ξυνεστηκότος pro συνεστηκότος. Praeterea intercidit εἶναι ante ἡγεῖτο. αὐτός γε] αὐτός τε A. V. 10. Ἡράκλειος ὁ Ῥωμαίων στρατ.] Haec sunt verba Theophylacti Simoc. lib. II. cap. ult. in fin. Küst. Ὅτι Gaisf. tacite cum *V. στρατηγὸς] βασιλεὺς V. 14. Λειποστράτιον] V. Schol. in Thucyd. I, 99. Cf. Lex. Seg. p. 436.

15. στρατιὰν] στρατείαν V. καταλιπών] καταλιμπάνων A. καταλείπων E. 17. Om. vulg. 18. γίνεται — ὠδίν] Sic fere A. V. Ceteri οὐκ ἔστιν εὐθεῖα, ἀλλὰ γενική. ἐκ τοῦ ὠδὶν γὰρ ὠδῖνος γίνεται. Sed ὠδίς *V.

1. Ἡ μούνη] Versus Pompeii Iun. II, 2. Anthol. Pal. VII, 219. 2. Λειριόεντα] Glossa Homerica: v. Il. ν'. 830. Consentit autem Photius. Debuerunt tamen quae sequuntur sic cum Hesychio et Apollonii Lex. p. 434. collocari: λείριον γὰρ τὸ ἄνθος. παρὰ τὴν λειότητα. 4. Λείριον. καὶ κοινῶς τὸ ἄνθ.] Eadem repetuntur infra v. Λίριον. Küst. Item Photius v. Λίριον. Glossa tamen hoc quam altero loco tutior. Deest autem A. post Λείριον superiorem glossam posuit *V. καὶ om. E. τὸ ἄνθος τοῦ νάρκισσον] τὸν Νάρκισσον B. V. Cf. Phrynich. Seg. p. 50. 6. Λειριόεσσα] Il. γ'. 152. ἐπιθυμητική] Etymologus rectius ἐπιθυμητή. Küst. 7. Vide v. Λιρός cum Boisson. Anecd. III. p. 222. Zon. p. 1294. Etym. Gud. p. 364. 9. Glossa sacra, sed perperam posita. 11. ἡ δουλική] Sic Photius: καὶ ἡ δουλικὴ ὑπηρεσία Zon. p. 1297. 13. λήϊτον] Sic recte MSS. Pariss. [et *V.]. At priores editt. λήϊον. Lectionem manuscriptorum confirmat Etymologus v. Λειτουργός, ubi inter alia et haec habet: τὸ γὰρ πρυτανεῖον, ἤγουν τὸ δημόσιον, λήϊτον ἐκαλεῖτο. Photius in Lexico inedito: Λήϊτον. δημόσιον. Hesychius: Λητιτουργεῖν. λήϊτον γὰρ τὸ δημόσιον· λειτουργεῖν. Idem alibi: Λαϊτῶν. τῶν δημοσίων τόπων. Et proxime ante, Λάϊπον. ἐρχεῖον. Scribe Λάϊτον. Küst. Adde Zon. p. 1301. sive Etym. Gud. p. 365. Cram. Anecd. II. p. 237. et Lex. Rhet. p. 277. Πισίδης] Fr. Foggin. 114. 14. Ὅπως ὑφέξῃ τῶν χρ.] Locum hunc ἀνερμήνευτον reliqui, quoniam sensus eius prorsus obscurus est, nec ex tam brevi fragmento auctoris mentem divinare potuimus. Sciendum autem est pleraque fragmenta Pisidis, quae apud Suidam leguntur, propter brevitatem esse admodum obscura, quibus lux afferri nequit, quoniam opus scriptoris illius, ex quo ea Suidas descripsit, hodie intercidit: ut et alibi lectorem me monuisse memini. Küst. Non vidit Küsterus hosce iambos aliquantulum interpolatos non differre a superioribus qui leguntur in v. Ἐπείκτης. Habentur autem integri et suo ordine dispositi in Hexaemero v. 1481. 1482. et 1487. Foggin. Is debuit afferre, quod est gravissimum, tres Pisidae versus (in ed. Commel. 1451, 52, 56.) esse conflatos hosce: Ὅπως ὑφέξει τοῖς ἐπείκταις ἀγγέλοις Τοὺς συλλογισμοὺς τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων, — Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς ψυχικὴν λειτουργίαν. Ceterum ὑφέξει A. 16. Om. Küst. καὶ om. *V. V. Lex. de Synt. p. 155. 19. Zon. p. 1297. Post ὕδατος omisi Λήβω. τὸ λαμβάνω cum A. V. Ea habet A. in marg. ante Λιλιά. Post λαμβάνω addunt etiam

---

sunt bis mille, minus ducentis. Λειποναῦται. *Edixerunt autem, ut desertores militiae navalis per totam Graeciam investigarentur omniumque manus reciderentur.* Λειπόνεως, in genitivo λειπόνεω. Λειποτάκτης. Desertor aciei. Et Λειποτακτῶ, ordines desero. Λειποταξίου. Agathias: *Ille vero turpe et probrosum putabat, si tanto bello conflato et ipse et milites sui tanquam desertores ordinum accusarentur.* † *Heraclius dux Romanorum poenas desertae aciei exegit ab militibus Romanis, qui hinc et inde vagabantur.* Λειποσιτῶ. Λειποστράτιον. Desertio militiae. Et Λειποστράτιος, desertor militiae. Λειποψυχῶ. Λειπώδινος. Ab ὠδὶν ductum. Λείρια. Flores, vel lilia. *Quae sola Gratiarum flores decerpsit.* Λειριόεντα. Tenera, blanda, iucunda, suavia. λείριον enim (quod dictum est a λεῖος) est lilium. [Λείριον. Generaliter florem, speciatim florem narcissi sic vocant Attici.] Λειριόεσσα. Amabilis. Λειρόφθαλμος. Blandos habens oculos. Λειτουργίας. Ministeria. Λειτουργική. Proprie dicitur de re quae ad liturgiam sacram, abusive vero, quae ad quodvis ministerium pertinet. Λειτουργία. Proprie vocatur ministerium publicum. ab λήϊτον et ἔργον. Pisides: *Ut rationes reddat debitorum et fenoris, et omnis plane muneris ingeniorum.* Et Λειτουργῶ, aptum dativo. Λειχήν. Impetigo. Λείψανον. Reliquiae. Λειψυδρία. Defectus aquae.

Ληγατάριος. εἶδος ἄρχοντος παρὰ Ῥωμαίοις. Καὶ ληγάτον, τὸ ἐν διαθήκαις λιμπανόμενον παρὰ Ῥωμαίοις.

Λῆγε. παύου.

Ληδάριον. Θέριστρον. ἄλλως. εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Ἀριστοφάνης·

Καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.

Λήδας υἱέε. Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Λήδη. ὄνομα κύριον.

Λήδιον. τὸ τριβώνιον.

Λήθαργος. ἐπιλήσμων.

Λήθαργος κύων. ὁ προσσαίνων μὲν λάθρα δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἵππων οἱ μὲν ἀμελεῖς καὶ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροὶ λήθαργοι καλοῦνται. ἔστι δὲ καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ.

Ληθεδανός.

Ληθεδόνος. ὄνομα πηγῆς.

Ληθεδών. λήθη. λήθη δέ ἐστιν ἀποβολὴ ἐπιστήμης. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἔργα δὲ φώτων
ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα.

Λήθη. Ὁ δὲ τοὺς θείους ἐξηγητὰς ἀπεγράφετο μάλα ἀκριβῶς, εἰς τὸ τῆς λήθης γῆρας, ὡς ἔφη ὁ Πλάτων, ὑπομνήματα καταλείπων ἑαυτῷ καὶ ἀποθησαυριζόμενος. — Ἀλήθην κυνῶν. — *Λήθην* 439 ἐμποιούντων φαρμάκων. — Τῶν τετολμημένων σφίσι λήθην καταχέαντες. ἀντὶ τοῦ, τολμητίαι γενόμενοι.

Λῆθος. ὄνομα κύριον.

Ληθότης. ἡ ἐπιλησμοσύνη.

Λήθω. λανθάνω. Καὶ λήσομεν ὁμοίως.

Λήια. σιτοφόρα πεδία, χωράφια.

---

deteriorem annotationem, a Küstero sublatam, B. E. Med. τὸ λήβω ἐπὶ μὲν (τῶν Med.) ἐνεργητικῶν αἰτιατικῇ συντάσσεται, ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν γενικῇ.

1. εἶδος ἄρχοντος] Confundit hic Suidas *ληγάτος* cum *ληγατάριος*. Legatus enim erat genus magistratus, et quidem militaris, apud Romanos; non autem legatarius: ut cuilibet notum est. *Küst.* Vid. Ducang. in v. *Λεγάτον* et sqq. cum Gloss. Nom. v. *Λεγάτον*. 3. Post Ῥωμαίοις omisi cum A. V. *Καὶ ἐληγάτευσεν, ἀπένειμε.* Vide v. Ἐληγάτευσε. 4. *γενικῇ* post *Λῆγε* delevi cum A. Cf. Phot. et Hesych. „Repone *παύου* pro *παῦε* in Schol. Il. *ά*. 210." *Gaisf.* 5. *Ληδάριον. Θέριστρον*] *Θερίστριον* Schol. Aristoph. Av. 716. *ἢ εὐτελὲς κτλ.* 11. Glossarum ordinem *V. instituit hunc: *Λήθαργος· Ληθεδόνος· Ληθεδανός· Ληθεδών· Λήθη· Λήθαργος κύων.* Utramque glossam *Λήθαργος* consociavit Hesychius. 12. *Λήθαργος*] Vide supra v. *Λαίθαργος*. *Küst.* Hippomenis canis *Λήθαργος* nomine Pollux V, 46. 47. *Reines.* *προσσαίνων*] Sic melius Paris. A. [et Hesychius] quam priores editt. [et B. V.] quae habent *προσαίνων*. *Küst.* 13. *μὲν ἀμελεῖς καὶ*] Haec absunt ab Hesychio, quae quidem ab vocis *ἀβλεμεῖς* corruptione vel scribendi diversitate putem fluxisse. Zenobius IV, 90. nihil agnoscit praeter *νωθροί*.

2. *λήθη — ἐπιστήμης*] Debet Suidas hanc definitionem Platoni Phaedr. p. 383. E. quae eidem in Conv. p. 330. A. *ἐπιστήμης ἔξοδος*, itemque *μνήμης ἔξοδος* in Phil. p. 81. F. *Abresch.* Cf. Stallb. in Phileb. 65. Debuit haec definitio cum glossa continua iungi. 3. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Tullii Lanr. III, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 17. 6. *Ὁ δὲ τοὺς θείους ἐξηγ.*] Fragmentum hoc ex Damascio depromptum esse suspicor. *Küst.* Depromptus est hic locus, ut recte suspicatus est vir doctissimus, ex Damascio in Vita Isidori, ut discimus ex Photio in Excerptis p. 1056. [345. extr.] Emendatio autem Porti minime necessaria est. Alio quidem modo hunc locum expressit Clemens Alexand. Strom. lib. I. p. 322. atque ex eo Eusebius Eccles. Hist. V, 11. *Ἤδη δὲ οὐ γραφὴ εἰς ἐπίδειξιν τετεχνασμένη ἥδε ἡ πραγματεία, ἀλλά μοι ὑπομνήματα εἰς γῆρας θησαυρίζεται λήθης φάρμακον.* Sed utroque verior Damascius, qui ipsa Platonis verba, ut videtur, nobis exhibet. Intelligendum autem per *τὸ τῆς λήθης γῆρας* nihil aliud quam *senectutem oblitiosam.* Sic noster poeta: *An old age of pain*: i. e. *a painful old age.* Toup. I. p. 385. Cf. Porson. in Toup. IV. p. 458. 7. *εἰς τὸ τῆς λήθης γ.*] Cum Porto scribere malim, *εἰς τὴν τοῦ γήρως λήθην. Küst.* Reprehensus ille etiam Lobeckio in Phryn. p. 55. 8. *Πλάτων*] Plato Phaedr. p. 276. D. *Ὅταν δὲ γράφῃ ἑαυτῷ τε ὑπομνήματα θησαυριζόμενος, εἰς τὸ τῆς λήθης γῆρας ἐὰν ἔχηται*: ubi vid. Heindorfius. 9. *Λήθην*] Hic et sequens articulus vulgo tanquam glossarum capita exhibentur. Ego ut exempla v. *Λήθη* posui. Nescio an recte. *Gaisf.* De his certius constaret, si quidem *Λήθην κυνῶν* emendatus essent prodita. Nam tertium illud *λήθην ἐμποιούντων φαρμάκων* opinor referendum ad glossam quampiam *Ληθεδανῶν φαρμάκων*: v. Tittm. in Zon. p. 1305. Quid quod Photius eas voces tanquam interpretando *λήθην κυνῶν* posuit. 10. *Τῶν τετολμ.*] Locus redintegrandus ex v. Ἔμπηρα. 12. Post *γενόμενοι* cum A. delevi glossam negligenter confectam: *Λήθης πεδίον. ἐπὶ τῶν ἐδυνάτων.* Ubi Küsterus cum alia monuit, Suidae scilicet negligentiam perstringens, tum haec: „*Λήθης πεδίον. ἐπὶ τῶν ἐδυν.*] Proverbium hoc Suidas confecit ex Scholiasta Aristophanis in verba illa Comici Ran. 188. *Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον; ἢ 'ς ὄνου πόκας;* Sed qui ipsa verba Scholiastae inspexerit, deprehendet alucinationem compilatoris: qui ea, quae a Scholiasta de proverbio *Ὄνου πόκες* dicuntur, male ad *Λήθης πεδίον* refert." Quem fugit scribendum fuisse *ἀνηνύτων*: cf. v. *Ἀνάπαυλαν.* 13. *Λῆθος* om. V. Glossa suspecta, Zon. p. 1302. cognita. Neque multum tribuerim voci *Ληθότης.* 15. Post *ἐπιλησμοσύνη* Küst. in contextu neglexit, quae posuit in Latinis: *Λήθω . . . ὁμοίως.* Ubi *λήσομαι* B. E. et edd. ante Gaisf. Mox omissa sunt cum A. V. *Λήθουσι γάρ τοι κανέων* (*καὶ ἀνέμων* Med.) *διέξοδοι Θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ. ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου Σοφοκλέους. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Διέξοδοι.* Quorum ipsa novissima clamant haec ex v. *Διέξοδοι* petita fuisse. 16. Zon. p. 1305. *χωράφια*] Vocem munierunt Ducangius in Gloss. v. et Boisson. in Nicet. Eugen. p. 140. Primus si credimus usurpavit Theophrastus T. I. p. 828.

Ληγατάριος. Legatarius. apud Romanos species magistratus. Et *Ληγάτον*, legatum, id quod in testamento relictum est. *Λῆγε.* Desine. *Ληδάριον.* Vestimentum aestivum, vel vilis vestis aestiva. Aristophanes: *Et vestimentum aestivum emere.* *Λήδας υἱέε.* Id est, Castor et Pollux. *Λήδη.* Nomen proprium. *Λήδιον.* Pallium attritum. *Λήθαργος.* Obliviosus. *Λήθαργος κύων.* Canis qui cauda quidem blanditur, clam autem mordet. equi etiam ignavi et infirmi et segnes *λήθαργοι* vocantur. est etiam morbus quidam cum febre. *Ληθεδανός.* *Ληθεδόνος.* Nomen fontis. *Ληθεδών.* Oblivio. est autem amissio scientiae. In Epigrammate: *Talia autem facta virorum oblivione cito oblitterantur.* *Λήθη.* *Ille vero divinos interpretes admodum accurate describebat; in futuram oblivionem senectutis, ut aiebat Plato, commentarios sibi relinquens et recondens.* — *Oblivionem canum.* — *Medicamentorum oblivionem afferentium.* † *Et facinorum perpetratorum oblivionem sibi offundentes.* id est, temeraria audacia quidvis facere aggressi. *Λῆθος.* Nomen proprium. *Ληθότης.* Oblivio. *Λήθω.* Lateo. Et *Λήσομεν*, latebimus. *Λήια.* Segetes, campi frugiferi.

Ληιβότειρα. καὶ ληιβοτείρης. ληιβοτὴρ δὲ ὁ ἄγριος σῦς.

Ληίδα. τὴν λαφυραγωγίαν.

Ληίζεται. αἰχμαλωτίζει, διαρπάζει, πορθεῖ, ἐρημοῖ. ἴσως δε καὶ ἐν παθητικῷ σημαινομένῳ λέγεται.

Λήηναν. ὡμάλισαν.

Ληίνιος.

Λήιον. εὐτελὲς κολόβιον.

Ληίσατο. ἐμερίσατο, ἢ ἐλαφυραγώγησε.

Ληισθείς. λῃστευθείς. Καὶ λῃστικόν, τάγμα καὶ πλῆθος· λῃστρικὸν δέ, κτῆμα.

Ληιστός. ὁ κτητός.

Ληῖτις, ληίτιδος. Λήιτος δέ, Ληίτου.

Ληκεῖν. τὸ φωνεῖν.

Ληκινθάδιος.

Ληκώμεθα. κινώμεθα. Ἀριστοφάνης·

Μάλισθ' ὅταν ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ' ὅλην.

Ληκύθιον. ἀγγεῖον. Εἶχε δὲ καὶ ἐν τῇ ζώνῃ ληκύθιον παρηρτημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἦν τὸ θανάσιμον. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον· ἀλλὰ . . .
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

μικροπρεπῶς γὰρ ἔλεγον, κωδάριον, ληκύθιον, θυλάκιον.

Ληκυθιστής. ὁ μικρόφωνος. οὕτω Σοφοκλῆς. Καὶ ληκυθισμός. Περιενεγκεῖν εὐστρόφως καὶ κεκλασμένως τὸν ληκυθισμὸν τῶν αἰσχρῶν καὶ γελοίων ᾀσμάτων. τουτέστι τὴν εὐφωνίαν.

Λήκυθον τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον· αρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι.

καὶ αὖθις·

Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ ληκύθῳ.

ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐλεοῦμεν, οὐ πειθόμεθα. Ἀριστο-

---

1. *Ληιβότειρα.* ἀπολαυστική] ἀπολαυστική om. A. B. V. E. ληιβοτείρης] Od. σ'. 29. συὸς ὣς ληιβοτείρης: quo spectant extrema. Apud Hesychium male se habet πεδίον post λήιον inculcatum. 3. *Ληίδα* | Il. ι'. 138. 4. αἰτιατικῇ post Ληίζεται (Ληίζει Zon. p. 1306.) omisi cum A. et Photio. Id convenit potius Lexico de Synt. p. 155. αἰχμαλωτίζει | Praestat αἰχμαλωτίζεται cum Lex. Bachm. p. 290. πορθει | πορθοι B. V. 5. ἐν παθητικῷ σημ. | Huius exemplum praebet v. Κάρτα. 7. *Λήηναν* | Pro λέηναν a λεαίνω. λείηναν Od. θ'. 260. supra Λειανέω. *Hemst.* Hanc cum duabus continuis glossis recens opinor accessisse. Λήιναν *V. 8. Monstrum glossae om. vulg., agnoscit *V. Huius probabilem explicatum suggessit Zon. p. 1302. Λήινος (h. e. λήναιος). ὕμνος. καὶ ληναιος Διόνυσος. 9. *Λήιον*] F. Λῄδιον. *Toup.* MS. Vidit etiam Osannus Syll. Inscr. p. 89. Id facile Hesychius explicat, scribens Ληίδιον. εὐτελὲς ἱμάτιον. 10. *Ληίσατο*] Ληίσσατο scribendum cum Hesychio ex Il. σ'. 28. 11. λῃστικόν, τάγμα καὶ πλῆθος· λῃστρ. | Scholiasta Thucydidis in lib. I. c. 4. Λῃστικὸν τὸ σύστημα, ἤγουν τοὺς λῃστάς. λῃστρικὸν δέ, τὸ κτῆμα. Clarius Photius in Lexico inedito: Λῃστικὸν καὶ λῃστρικὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἐκτὸς του ρ σημαίνει τὸ σύστημα τῶν λῃστων· τὸ δὲ μετὰ τοῦ ρ τὸ κτῆμα τῶν λῃστῶν. Θουκυδίδης α'· Τό τε λῃστικὸν καθῄρει της θαλάττης. Egregie. *Küst.* λῃστρικόν A. Cf. infra v. Λῃσταί et Lobeck. in Phryn. p. 242. 13. *Ληιστός* | Zon. p. 1302. Ληιστὴ Il. ι'. 408. 14. *Ληίτιδι* Il. κ'. 460. ληίτιδες Apollon. I, 818. Λήιτος δέ] δέ om. A. Vide vel Il. β'. 494. Post V. addit Λῃστρικός sine exemplo. 16. *Ληκινθάδιος* | Λήκινθα^δ A. ληκινθα^δ' V. E. ληκινθάδας B. Om. vulg. Hesychianum Ληκυθιάδες citat Portus. 17. κινώμεθα | Sic habent omnes editt. At magis tamen placet βινώμεθα. Ληκᾶν enim apud Graecos idem significat quod συνουσιάζειν vel βινεῖν. *Küst.* Nihil muta. Vid. v. Λορδουμένων. Hemsterh. in Plut. p. 411. Pierson. in Moer. p. 6. *Toup.* MS. νικώμεθα V. (κινώμεθα marg.) Ox. κινώμεθα liber etiam Ravennas in ordinem invexit. Ἀριστοφάνης | Thesm. 499. sq. (493.) 18. ἀπό | ὑπό A. V. E. Ox. 19. Post ὅλην, quod abest ab ipso Comico, praebet Pherecrates a Photio laudatus, haec extabant: Ληκτεύω. κατὰ Ῥωμαίους διορθοῦμαι. „Vide supra v. Ἐλήκτευσε." *Küst.* Gl. om. A. usque ad ἐν ᾧ τό, post v. Ληκύθιον reposuit *V. 20. δὲ καὶ] καὶ om. V.

2. Ἀριστοφάνης] Ran. 1209—11. Iidem versus subiuncti sunt gl. Κνέφει. 3. δέ σου] γέ σου A. 4. ῥῆμἄκαστον V. Tum σὺν τοῖσιν θεοις vulgg. interpolationem ut supra removi. 5. ὑπὸ V. pro ἀπό. 6. κωδάριον | κνωδάριον V. 7. μικρόφωνος] κοιλόφωνος Hesychius. Cf. Phrynich. Seg. p. 50. 12. οἱ Ἀττικοὶ | οἱ om. A. V. E. Phot. 13. ἀλάβαστρον | Photius bis ἀλάβαστον: recte, vide vel v. Ἀλαβαστοθήκας. Illud tamen habet Schol. Platon. p. 334. cui iungendum Schol. Diogenis in *Notices et Extr.* T. X. p. 226. τὸν ἀλάβ. | τὸ ἀλάβ. B. V. 14. Ἡρόδοτος | Vid. Wesseling. et Schweigh. in Herodot. III, 20. τὸ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον] τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα A. V. Schol. Aristoph. Quae Gaisf. a praegressis recte distinxit, quippe ad Aristophanis versum referenda. 15. Πλούτῳ | V. 811. 19. Ἔλαιον οὐκ ἔνεστι.] Aristoph. Av. 1576. 1588.) ἐν τῷ λύχνῳ Ox. m. sec. petitum ex Nub. 57.

Ληιβότειρα, ληιβοτείρης. ληιβοτὴρ vero, aper. *Ληίδα.* Praedam. *Ληίζεται.* In servitutem redigit, diripit, populatur, vastat. fortasse id passivam quoque significationem habet. *Λήηναν.* Aequarunt. *Λήιον.* Vilis tunica. *Ληίσατο.* Partitus est. vel praedatus est. *Ληισθείς.* Direptus. Et Λῃστικὸν dicitur agmen vel manus praedonum: λῃστρικὸν vero, eorum possessiones. *Ληιστός.* Qui comparari potest. *Ληῖτις.* At Λήιτος, Ληίτου. *Ληκεῖν.* Loqui. *Ληκινθάδιος.* *Ληκώμεθα.* Subigamur. Aristophanes: *Maxime cum totam noctem subigamur.* *Ληκύθιον.* Parva ampulla. *Habebat autem parvam ampullam ex zona dependentem, in qua erat letale venenum.* Aristophanes: *Non singula tua carmina ad verbum vellicabo, sed prologos tuos addita voce ληκύθιον corrumpam.* vulgariter autem dicebant κωδάριον, ληκύθιον, θυλάκιον. *Ληκυθιστής.* Qui vocem exilem habet. Sophocles. Et Ληκυθισμός. *Volubili et fracta vocis modulatione turpia et ridicula carmina circumferre.* *Λήκυθον.* Lecythum unguentariam Attici vocant ἀλάβαστρον. Herodotus autem genere masculino ἀλάβαστρον vocavit. Aristophanes *Pluto*: *Lecythi vero unguento plenae sunt.* id est, olearia vasa. Et iterum: *Oleum non inest in lecytho.* id est, non movemur misericordia, neque flectimur precibus. Aristophanes

φάνης Ὄρνισι. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ποιήσας κοῖλον ἐπίθεμα τῇ ληκύθῳ περιέφερε νάμισμα, λύσιν ἑτοιμον τῶν ἀναγκαίων ἵν' ἔχοι Κράτης.

Λήκυθος. Θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει·

Ὅς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.

ὁ τῶν γραφέων ἄριστος.

τοιαῦτα γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον. καὶ αὖθις·

Παράθου τὰς ληκύθους.

Ληκυθίζειν. τὸ μεῖζον βοᾶν καὶ ψοφεῖν.

Λῆμα. ἀξία, καὶ ἀνδρεία. φρόνημα, κέρδος.

Τοιοῦτον γὰρ ὁ παῖς ὅδε λῆμα φαείνει.

Καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
οὐκ ἄτολμον.

τουτέστι τολμηρόν. καὶ αὖθις·

Λῆμα θούριον.

τουτέστι φρόνημα πολεμικόν. καὶ αὖθις·

Ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνε.

καὶ αὖθις·

Παρέξω
ἐμαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.

ἀντὶ τοῦ, βλέποντα δριμύ. Ἡρόδοτος· Ἡ δὲ Ἀρτεμισία ὑπὸ λήματος καὶ ἀνδρηίης ἐστρατεύετο, οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγκαίης. Περὶ δὲ Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου·

Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι
καὶ κατερρινημένον·
τὸν δ' ἀναστῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα,
συσκεδᾶν πολλὰς ἁλινδήθρας ἐπῶν.

τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μ̄ γραφόμενον, λῆμμα, αἱ προ-

1. *Ζήνων ὁ Κιτιεὺς π.*] Fragmentum hoc legitur apud Laertium lib. VII. segm. 12. unde locum hunc emendavi. In prioribus enim editt. [et A. B. V.] legitur *κράτης* pro *Κράτης*: nullo utique sensu. *Küst.* *ἐπίθημα* Diog. 2. *ἑτοίμην*] *ἕτοιμον* A. B. *V. Med. cum Diog. Mox *ἔχῃ* V. 4. *θηλυκῶς*] *θηλυκὸν* V. 5. *Ὅς τοῖς νεκροῖσι ζωγρ.*] Haec sunt verba Aristophanis Ecclesiaz. 988. *Küst.* Vid. supra v. *Γραφεύς*. *Toup.* *νεκροῖς* E. Med. *τοὺς ληκ.* V. Ox. 6. *ὁ τῶν γρ. ἄριστος*] Haec et ordine inverso sunt proposita et editores ad interpretationem referebant. Nempe praegressa v. 1040. intelliguntur: *τὸν τῶν γραφέων ἄριστον*. 7. *ἔγραφε*] *ἔγραφον* restitui cum B. V. Schol. et posteriore glossa. 9. *Παράθου τὰς ληκ.*] Aristoph. Eccl. 1067. (1024.) *καὶ παρ.* A. 10. *Ληκυθίζειν. τὸ μ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 589. sed ubi rectius legitur *ληκυθίζειν*. *Küst.* Idem error insederat gl. *Κομπολακύθου*. 11. *ἀνδρεία*] *καὶ ἀνδρεία* A. V. Gl. Herodot. V, 72. *φρόνημα, κέρδος*] His verbis *Λῆμμα* praefigunt Photius et Schol. Platon. p. 456. Iam etsi *λῆμμα* et *λῆμα* saepe confundunt librarii, quam in rem intpp. Hesychii et Moeridis p. 246. Gaisfordus protulit (cf. Blomf. gloss. S. Th. 444.), Suidam tamen istius culpae immunem duco, cum etiam Lex. Bachm. p. 290. singularem glossam posuerit, *Λῆμμα. τὸ κέρδος*. Secus Zon. p. 1305. et Hesychius in gl. *Λῆμα* post *Λήμη. κέρδος*] Male. Haec enim significatio convenit voci *λῆμμα*, non *λῆμα*. *Küst.* 14. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 457. sq. 15. *λῆμα*] *λῆμμα* V. Mox *τῷδέ γ'* B. V. Reliquis abest *γ'*. 17. *ἦγουν*] *τουτέστι* A. *τουτὶ* B. V. Ox. ap. Pors. Aristoph. p. 18. 18. *Λῆμα θούρ.*] Aristoph. Equ. 754. *Καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους*. Scholiasta in illum locum: *Θούριον δὲ λῆμα, ὁρμητικόν, ταχύ, πηδητικόν, πολεμικώτατον. Καὶ Θούριος Αἴας· Θούριος Ἄρης*. Huc Suidas respexit. *Küst.* *λῆμα — καὶ αὖθις* om. V.

1. *Ἕτερον αὖ*] Thesmoph. 465, 66. *ἕτερον οὖν* E. 3. *Παρέξω ἐμαυτὸν ἀνδρ.*] Aristoph. Ran. 615. *παρέξομ' αὐτὸν* A. B. V. E. Med. Integrum *ἐμαυτὸν* perversae isti crasis formae praetuli. 7. *Ἡρόδοτος*] Lib. VII, 99. 8. *ἀνδρείης* Med. 9. *ἐούσης*] *οἱ* adde cum Herod. *Περὶ*] *παρὰ δὲ* A. V. *περὶ δὲ* reposui cum *V. Ceterum ipsa dicendi ratio haec ab nescio quo adiecta fuisse coarguit. 11. *Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον*] Aristoph. Ran. 906 — 914. (927.) 14. *τὸν μὲν*] *Εὐριπίδην* subiiciunt MSS. et Med. *λέξειν*] *λέξαι* A. B. V. E. *ἀστεῖον — αὐτοπρέμνοις τοῖς* A. in marg. 16. *τὸν δ'*] *Αἰσχύλον τὸν δ'* A. V. 17. *λόγους* *V. 19. *τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μ̄ γραφ.*] Vide Menagium in Laert. lib. VII, 73. *Küst.* *μι* Edd. Quod erroris genus saepe sustulimus. Ceterum Gaisfordo haec e commentariis videbantur Alexandri Aphrodis. esse sumpta. Addidit idem ex Bastii Excerptis Schol. ined. in Gregor. Naz. MS. Paris. f. 19. *τινὲς λημμάτων σοφιστικῶν φασι προβλημάτων· ἐγὼ δὲ διλήμματα μὲν ῥητορικὰ καὶ ἀναλήμματα μαθητικὰ οἶδα μεμαθηκώς, καὶ ἁπλῶς οὕτως λήμματα τοὺς τόπους καὶ τὰς ἀφορμὰς τῶν ἐπιχειρημάτων, τῶν εἰς ἑτέρων κατασκευὴν ἐπιχειρημάτων· ἀλλά γε λήμματα Ἀττικοὶ καὶ τὰ λαμβανόμενα φασιν, ὡς τὰ ἐναντία ἀναλώματα. Λίων ἐν Ῥωμαϊκαῖς ἱστορίαις· Ὥσπερ αἱ πόρναι, τὸν δώσοντά τι ἀεὶ ἀναμένεις, καὶ προσαγωγοὺς τῶν λημμάτων πολλοὺς ἔχων πολυπραγμονεῖς τίς τινα ἠδίκηκεν, ἢ δοκεῖ γε ἠδικηκέναι, τίς τινι ἐπιβουλεύει, καὶ τούτοις συναίρῃ, καὶ διὰ τούτων τρέφῃ. ἔνθεν οἶμαι ταῦτα οὕτως εἰρῆσθαι τῷ πατρί. προσάγωγοι οὖν λημμάτων, ἐκείνως μὲν τῶν ῥητορικῶν καὶ σοφιστικῶν νοοῖντ' ἄν, οὕτως δὲ τῶν λαμβανομένων χρημάτων, οἳ πρόξενοί φησι ὄντες τῶν λημμάτων τοῖς διδασκάλοις. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ κἀκείνους εὐπορωτέρους ποιῶσι, κἀντεῦθεν μᾶλιστα διὰ τιμῆς ἐκείνοις εἰσί, τουτέστι, οἱ πρόξενοι τῶν λαμβανομένων μισθῶν ἢ ἐπιχειρημάτων τοῖς διδασκάλοις διὰ τιμῆς εἰσιν, ἐπεὶ καὶ τοῦτο σημεῖόν ἐστι τοῖς προσαγωγοῖς τὸ τῶν σπουδαζομένων τυγχάνειν. καὶ μὴ διαμαρτάνειν ὧν ἐφίενται, ταῖς οἰκείαις τοὺς ἐπηλύδας συγκαταλέγεσθαι τῶν διατριβῶν. *λῆμμα καὶ λήμματα*] *καὶ λήμματα* delevi cum A. V. Ceterum hunc significatum illustrat Boissonadus in *Notices et Extr.* T. XI. p. 32.

Avibus. † *Zeno Citieus cum cavum operculum lecytho fecisset, pecuniam circumferebat, ut Crates in promptu haberet, quae vitae necessitas requireret.* *Λήκυθος*. Est generis feminini apud Aristophanem. *Pictorum praestantissimum. Qui mortuis lecythos pingit.* — talia enim in monumentis mortuorum pingere solebant. Et iterum: *Appone lecythos.* *Ληκυθίζειν*. Intensius vociferari et strepitum edere. *Λῆμα*. Dignitas et fortitudo. superbia, lucrum. *Tales enim puer iste spiritus ostendit.* Et Aristophanes *Nubibus*; *Animus huic est haud sane timidus.* Et *Λῆμα θούριον*, animus Martius. Et iterum: *Aliud rursus idque superiore violentius exemplum audaciae extitit.* Et iterum: *Praebebo me virum fortem, et tuentem origanum.* id est, acribus oculis intuentem. Et Herodotus: *Artemisia autem animo Martio et virili fortitudine praedita bellicis expeditionibus intererat, nulla eam necessitate cogente.* De Euripide et Aeschylo [Aristophanes:] *Utriusque animo inest audacia et minime tardum ingenium. quare expectandum est, alterum quidem facetum quid et limatum dicturum; alterum vero sublato grandi sono cum ingenti verborum pondere irruentem, inanem multorum versuum ap-*

τάσεις παρὰ Ἀριστοτέλει· τουτέστιν ἡ ἐρώτησις ἡ γὰρ ἐρώτησις αἰτία τῆς ἀποκρίσεως, ἥτις ἐστίν, ἐξ ἧς ὁ συλλογισμός· ἣν καὶ λῆμμα λέγουσι. καὶ μονολήμματος πρότασις· οἷον, Ἀναπνεῖς· ζῇς ἄρα. πρόδηλον γὰρ τὸ παραλελειμμένον, τό, πᾶν τὸ ἀναπνέον ζῇ. τοιαῦτά ἐστι καὶ τὰ ἐνθυμήματα, Οὗτοι κολάσεως ἄξιοι· ἱερόσυλοι γάρ. παρεῖται γὰρ τό, τοὺς ἱεροσύλους ἀξίους εἶναι κολάσεως.

Λημαλέος.

441 "*Λήμματα.* προφητεῖαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας ἀποφθέγματα.

Λημάτια. τὰ βουλεύματα.

Ληματιᾷς. λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα· ληματιᾷς οὖν μέγα φρονεῖς. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ῑ ληματίας, ὁ μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός.

Ληματίας. φρονηματίας, γεννάδας.

Λήμη. λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. παρὰ τὸ λεύω, τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας.

ἤγουν, ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένοι τὰς φρένας. ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. λήμη δ' ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμιώντων ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. Καὶ λημῶ, τὸ ἀμβλυώττω. Καὶ λημῶντες τοὺς ὀφθαλμούς.

Λημνία δίκη. ἡ κακίστη.

Λήμνιον πῦρ. ἔστιν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς χαλεπή τις.

Λημνίᾳ χειρί. ὠμῇ καὶ παρανόμῳ. ἀπὸ τῆς ἱστορίας. φασὶ γὰρ τὰς ἐν Λήμνῳ γυναῖκας τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀνελεῖν, αἰτιωμένας ὅτι αὐταῖς οὐκ ἐμίγνυντο.

Λήμνιον [κακὸν] *βλέπων.* πυρῶδες. Καὶ παροιμία· Λήμνιον κακόν. ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἁρπά-

---

3. ἣν καὶ λῆμμα λέγουσι om. E. 4. μονολήμματος] Vid. Alexand. Aphrodis. in Aristot. Top. p. 6. *Gaisf.* 6. ζῇν] ζῇ A.B. V.E. ἔστι] εἰσι καὶ A. a quo καὶ accepi. 8. Post κολάσεως expunxi λέγεται δὲ λῆμμα καὶ τὸ λαμβανόμενον λόγῳ δώρου cum A.B.V. 9. Om. vulg. 10. *Λήμματα*] Sic Habbakuk I, 1. Nahum I, 1. ubi non recte vertunt. Misc. Lip. 6. p. 500. *Toup.* MS. Ernestius attulit Theodoretum in IV. Regg. 9, 25. T. I. p. 530. τὰς προφητικὰς ὁράσεις ἐκάλουν λήμματα, et in Ierem. 23, 33. λῆμμα τὴν προφητείαν ἐκάλουν. Adde Tittm. in Zon. p. 1306. 12. τὰ βουλεύματα] Sic Photius: φρονήματα addit Hesychius. Verum haec errori videntur deberi, si quidem Zon. p. 1306. veriora significat: *Λημμάτιον*. ὅπερ εἴληπται πρὸς κατασκευήν τινος ὡς ὁμολογούμενον. 13. *Λημαιᾷς*] Aristoph. Ran. 496. Ἴθι νῦν, ἐπειδὴ ληματιᾷς, κἀνδρεῖος εἶ. Scholiasta: *Λημαιᾷς*. λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα. ληματιᾷς οὖν, μέγα φρονεῖς. γράφεται οὖν καὶ ληματίας, χωρὶς τοῦ ῑ. οἷον μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός. Hinc Suidas sua deprompsit. *Küst.* Mireris ab editoribus Aristophanis ληματιᾷς perlatum fuisse, cui non liceat significatum verbi desiderativi vel affectionis perversae ascribi. 14. μεταφορικῶς οὖν ληματιᾷς, ἤγουν μεγαλοφρονεῖς. καὶ ληματίας] ληματιᾷς οὖν ἀντὶ τοῦ μφρονεῖς. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ῑ ληματίας Gaisf. cum A. ut fere B.V. Malui tamen, Valckenarii Animadv. in Ammon. p. 143. secutus, μέγα φρονεῖς, omissis ἀντὶ τοῦ, cum V. et Schol. Cf. Lex. Bachm. p. 290. ubi quod adiicitur φρονήσεως, forsan id corrigendum φρονήσας. 17. *Λήμη*] Horum priora fluxerunt ab eodem fonte, unde sua petierunt Etym. M. p. 563. Hesychius et Zon. p. 1304. Tenet etiam Photius, sed omissa notatione παρὰ . . . μή. Reliqua debentur Scholiis Aristophanis. 19. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ] V. 581. ἐν Πλούτῳ om. A.V. νεφε^{λ} E. Itaque delendum fuit fabulae indicium.

1. γνώμαις] λήμαις E pr. ἐντὶ δὲ τοῦ γνώμαις γράφεται λήμαις Schol. Mox λημῶντες A.V. pro λημῶντε. 2. ἄμφω — φρένας] Om. V. et forte alii. *Gaisf.* ἄμφω delevi cum Med. 4. ἔστι δὲ καὶ om. *V. 5. τὸ πεπηγὸς] τὸ om. V. 7. τετυφλωμένοι] τετυφλωμένε A.B. τετυφλωμένον V. 8. τῶν ὀφθαλμῶν Schol. 9. Cf. v. *Λῆρος*. 11. δίκη] δόκη B. 12. *Λήμνιον πῦρ*] Aristoph. Lysist. 299. 13. χαλεπά mendum vulg. χαλεπὴ libri et Photius. 14. Λημνίαν χεῖρα dictum proverbiale memoravit Eustathius infra laudatus. ἀπὸ τῆς μοχθηρίας mendose Hesychius, ἀπὸ τῶν συμβάντων Diogen. VI, 10. 18. *Λήμνιον — βλέπων*] Cf. Apollod. I. p. 44. Hygin. fab. 15. Schol. Apoll. Rhod. p. 136. Apost. c. XI. pr. 97. ista exscripsit. *Reines.* κακὸν] Haec vox delenda est; utpote supervacanea et sensum turbans. Vel scribendum est, *Λήμνιον βλέπων. κακόν, πυρῶδες. Küst.* Scribendum *Λήμνιον βλέπων, πυρῶδες βλέπων.* Hesych. *Λήμνιον βλέπει, πυρῶδες βλέπει. ἐπειδὴ τὸ πῦρ Λήμνιον.* Ita scribendus videtur iste locus. *Toup.* III. p. 130. Accedit et Hesychius et Eustath. in Il. ά. p. 158. *Λήμνιον βλέπειν, ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ πυρῶδες.* Arsenius p. 335. *Λῆμνον. Κακὸν* retinet cum grammat. Darmst. in Act.

---

paratum dissipaturum esse. At λῆμμα, per duplex μ, apud Aristotelem vocatur propositio, sive interrogatio. interrogatio enim causa responsionis est; ex qua syllogismus conficitur: quam ipsam lemma vocant. et propositio quidem unum habens lemma: veluti, Respiras, vivis igitur. manifestum enim fit praetermissum; scilicet, Omne quod respirat, vivere. talia sunt enthymemata. ut: Hi poena digni sunt, sunt enim sacrilegi. praetermissum enim illud, Sacrilegos esse poena dignos. *Λημαλέος. Λήμματα.* Prophetiae. dicuntur etiam voces, quae ex proprio sensu animi proferuntur. *Λημάτια.* Consilia. *Λημαιᾷς. Λῆμα* est animi fiducia. *ληματιᾷς* igitur, magnifice te effers. item omisso ῑ dicitur *ληματίας*, qui spiritum sumit, ferox. *Ληματίας.* Animum elatum habens, generosus. *Λήμη.* Albus humor in oculis collectus, qui oculos caligantes et caecutientes reddit. ab λεύω, video, et particula μή. Aristophanes *Pluto*: *Sed o qui vere Saturnium sapitis, et lippas mentes habetis.* vel, qui antiqua stultitia mentem occaecatam habetis. est proverbium in caecutientes. *Λήμη* autem est lacrima concreta, quae oculis insidet, eosque laedit. idem igitur est ac si dixisset, mentem occaecatam habentes: velut qui lemas in oculis habent caecutiunt. Et *Λημῶ*, lippitudine caecutio. Et *Λημῶντες τοὺς ὀφθαλμούς. Λημνία δίκη.* Iudicium pessimum. *Λήμνιον πῦρ.* In insula Lemno ignis magna cum vi prorumpit. *Λημνίᾳ χειρί.* Lemnia manu. id est, crudeli et impia. dictum ex historia petitum. ferunt enim mulieres Lemnias interfecisse maritos suos, eos incusantes, quod secum non concumberent. *Λήμνιον βλέπων.* Lemnium tuens. quasi igneum. Et proverbium: Lemnium malum. Lemnii enim

σαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων. ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἀνεῖλον ἅμα ταῖς τῶν Θρᾳκῶν γυναιξὶν ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ, ἣν Μυρσίλος μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κατασχεῖν, Καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγωρῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας· ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λήμνια λέγεται.

Λήμνιος ἀνήρ. ἀπὸ τῆς νήσου Λήμνου.

Λημνόθεν.

Ληναΐζω.

Ληναΐτης χορός. ὁ τῶν Ληναίων.

Λήναια. ὄνομα ἑορτῆς ἐν Ἀθήναις.

442 *Ληναιών, ληναιῶνος. ὄνομα μηνός.*

Ληνίς, ληνίδος. ἡ βάκχη.

Ληνοβάται. οἱ ἱερεῖς.

Ληνός, καὶ προλήνιον. αἱ ἐκκλησίαι παρὰ τῷ Λαβίδ.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν, τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν, ἀναγράφεται τὸ ὄνομα, προστιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς. καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν. παρὸ καὶ τοὔνομα γέγονε, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. λήξεις δέ εἰσιν οἵ τε κλῆροι καὶ αἱ οὐσίαι.

Monac. II. p. 530. Photius: nos Küsterum probantes id notavimus, quippe e continuis invectum. 19. *Λήμνιον κακόν* usurpavit Libanius Ep. 24. commemoravit etiam Schol. Aristoph. Lysistr. 298.

1. *ἐτεκνοποίησαν μετ' αὐτῶν. αἱ δὲ κατέσφαξαν αὐτούς*] *καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν κατέσφαξαν αὐτὰς* A. B. V. Photius, *ἐτεκνοποιήσαντο ἐξ αὐτῶν· — ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ πατέρες αὐτούς τε καὶ τὰς μητέρας τὰς Ἀττικὰς ἀνεῖλον* Arsenius p. 335. in uberiore narratione: quam persequuntur Herodotus VI, 138. et Schol. Euripid. Hec. 870. Adde Schol. Pind. Pyth. IV, 88. 449. et Serv. in Aen. III, 399. 2. *ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρ.*] Locum hunc Suidae egregie illustrat Enarrator Apollonii Rhodii I, 609. cuius verba haec sunt: *Αἱ Λήμνιαι γυναῖκες ἐπιπολὺ τῶν τῆς Ἀφροδίτης τιμῶν κατολιγωρήσασαι, καθ' ἑαυτῶν τὴν θεὸν ἐκίνησαν. πάσας γὰρ δυσοσμίαν ἐνέβαλεν, ὡς μηκέτι αὐτὰς τοῖς ἀνδράσιν ἀρέσκειν. τῶν δὲ πρὸς Θρᾷκας ἐχόντων πόλεμον καὶ πολλάκις ἐκεῖθεν αἰχμαλώτους λαμβανόντων, καὶ ἀποστρεφομένων τὰς γνησίας γαμετὰς κατὰ τὴν τῆς θεοῦ ὀργήν, ἐψηφίσαντο αἱ γυναῖκες νύκτωρ τοὺς ἄνδρας ἀνελεῖν. καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἀνεῖλον. δείσασαι δὲ μὴ οἱ παῖδες ἀνδρωθέντες τιμωρήσωνται αὐτάς, πᾶν ὁμοῦ τὸ ἄρσεν γένος ἀνεῖλον.* Et in versum 615. *Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν ἄλλων ἱστορούντων, ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἀφροδίτης αἱ Λημνιάδες δύσοσμοι ἐγένοντο, Μυρτίλος ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν διαφέρεται, καί φησι τὴν Μήδειαν παραπλέουσαν διὰ ζηλοτυπίαν ῥῖψαι εἰς τὴν Λῆμνον φάρμακον. καὶ δυσοσμίαν γενέσθαι ταῖς γυναιξίν.* Confer etiam Scholiastam Homeri in Il. ή. 467. et Eustathium in Homer. p. 692. *Küst.* *ἐπὶ* (*ἐπεὶ* MS.) *δὲ Θόαντος* Photius, omisso etiam *ἀνεῖλον*. Oratio misere pendet. quamquam licet nominativis *Μυρσίλος* et *Καύκασος* verbum dicendi suppeditare, per compendii culpam illud elapsum. Hic quidem praestiterit *ἔπειτα*. 4. *τῶν Θρᾳκῶν*] Potius captivis Thressis, quas Lemnii superduxerunt. *Reines.* 5. *Μυρτίλος*] *Μυρσίλος* A. B. et Arsenius, *Μυρσῖλος* V. E. Photii MS. Vide Meinek. in Euphor. p. 107. Myrsilum diserte produnt Schol. Apollonii et Antig. Caryst. 130. 6. *Καύκασος*] An *Καύκαλος*, *ὦ Χῖος, ῥήτωρ, Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου ἀδελφὸς* est? Athen. X. p. 412. *Reines.* Portentum nominis aliis remitto procurandum. Hanc quidem rationem etiam Asclepiades tradiderat ap. Schol. Ven. Il. ή. 468. 7. *Λημνίας*] *Λημνίας* scripserunt Sophocles, Antiphanes, Aristophanes, Diphilus, Nicochares, e Latinis Turpilius. *Reines.* 8. *κακὰ* om. V. *τὸ Λήμνιον* Aeschylus Cho. 626. ubi v. Blomf. 9. *ὃ ἀπὸ τῆς Λήμνου νήσου*] *ἀπὸ τῆς νήσου Λήμνου* A. V. Mox post *Λημνόθεν* delevi cum V. *τοπικὸν ἐπίρρημα. ἐκ* (*ἀπὸ* B.) *τῆς Λήμνου.* Quorum loco *ἐπίῤῥημ' ἐκ τόπου* A. m. rec. 11. *Ληναΐζω*] V. Clem. Alex. Protrept. p. 3. et Schol. T. IV. pp. 92. 106. 12. *Ληναΐτης*] Vocem Gaisf. annotavit ex Aristophanis Equ. 544. Sed *ὁ* ante *χορὸς* cum A. V. (qui in gl. seq. *ἑορτῶν*) ignorent, *χορὸς* ad glossam referendum duxi. 13. Post *Ἀθήναις* delevi cum A. V. *Ληναῖος. ἐπίθετον τοῦ Διονύσου.* V. infra v. *Λίνδιος.* 14. Vide Proculum in Hesiodi ἔ. 502. et Hesychium.

1. *ἡ βάκχη* om. V. Vide mox post v. *Λίνδιος.* Sub finem glossae delevi cum V. *παρὰ τὸν ληνόν*, quae A. in marg. habet; *παρὰ τὴν ληνόν* B. Med. Cf. Etym. M. p. 564. Duplicem notationem affert Schol. Clem. Alex. p. 102. 2. *Ληνοβάται*] Theodoretus infra laudandus: *ἐφ' ἑνὸς θυσιαστηρίου τοὺς τῶν ἀνθρώπων καρποὺς ληνοβατοῦσιν οἱ ἱερεῖς.* 3. *Ληνός, καὶ προλήνιον. αἱ ἐκκλησ.*] Ex Theodoreto in Psalm. VIII, 1. *Küst.* 4. *Λαβίδ*] *τῷ Λαβίδ* A. B. V. E. Statim Gaisf. cum A. delevit *Καὶ ληνοβάται, οἱ ἱερεῖς*, neque dubium quin superior glossa hinc enata sit. 5. *εἰς ὃ Ἀθηναίων*] *εἰς ὅ* om. A. B. V. E. Med. Photius. 6. *ἀνεγράφετο*] *ἀναγράφεται* A. B. V. Photius. 10. *Ληξιαρχικὸν γραμμ.*] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra vv. *Ἐπιδιετὲς ἠβῆσαι* et *Κοινὸν γραμματεῖον*: itemque Maussacum in Harpocrationem v. *Περίπολος* et Petitum de Legg. Att. p. 153. De iureiurando, quod praestare tenebantur illi qui Lexiarchico inscribebantur, vide Lycurgum in oratione contra Leocratem p. 157. quem locum non observavit Petitus. *Küst.* Adde Schol. Luciani Iov. trag. 26. 11. *οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων*] Id est, qui annum vigesimum agebant. eius enim aetatis esse oportebat, qui Lexiarchico inscribi volebant. Vide auctores in nota praecedente citatos. *Küst.* Dedi *τελεωθέντες* cum A. V. Harpocr. Parisino et Pal., quam scribendi rationem oportebit saepius etiam revocari: v. Schneid. in Plat. T. II. p. 194. tetigit Göttling. in Aristot. Polit. p. 282. *τελεσθέντες* Harpocr. editus. 13. *κλῆροι*] Vid. Timaeus p. 257. coll. Polluce VIII, 104.

---

cum ex Attica mulieres rapuissent, liberos ex ipsis susceperunt: quas illi una cum liberis iugularunt. Mox Lemniae mulieres viros omnes cum feminis e Thracia ascitis interfecerunt, quod ab illis fastidirentur ob foetorem corporis: quem illas Myrtilus invasisse tradit per invidiam Medeae erga Hypsipylen, Caucasus vero, quod Lemniae mulieres debitum Veneri honorem non tribuissent. hinc magna mala *Lemnia* vocantur. *Λήμνιος ἀνήρ.* Lemnius vir. *Λημνόθεν. Ληναΐζω. Ληναΐτης χορός.* Chorus Lenaeorum. *Λήναια.* Nomen festi Attici. *Ληναιών.* Nomen mensis. *Ληνίς.* Baccha. *Ληνοβάται.* Sacerdotes. *Ληνός*, et *προλήνιον.* Sic apud Davidem vocantur ecclesiae. *Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον.* Tabula, cui civium Atheniensium, qui per aetatem magistratus gerere poterant, nomina inscribebantur, addito singulis pago. ex his igitur tabulis magistratus sortiebantur. *Ληξ. γραμμ.* Tabula, in qua scribebantur nomina adolescentium, quibus per iustam aetatem patrimonium administrare licebat: sic dicta ab *λήξεις*, i. e. hereditas vel patrimonium, quod

Λῆξις. τὸ ἔγκλημα. καθ' οἷον λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν δίκην.

Λῆξιν δίκης. καὶ λαχεῖν δίκην, τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασί. τὸ δ' ἀντικαλέσαι, ἀντιλαχεῖν. τὸ δὲ διανείμασθαι χρήματα, διαλαχεῖν.

Λῆξις. παῦσις· ἢ μερίς, κληρονομία. Αἰλιανός· Καὶ θάπτει τὸν νεκρόν, τοῖς χθονίοις θεοῖς ἀποδιδοὺς τῆς ἐκείνων λήξεως ἤδη. Καὶ αὖθις· Λήξει οὖ μὰ Δία εὐκλήρῳ χρόνου τὰ Αἰγυπτίων κακὰ τῶν ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀλεξάνδρου ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ Ῥώμῃ.

Ληουΐας.

Ληρεῖς. φλυαρεῖς. Ἀριστοφάνης·

Τί δῆτα ληρεῖς, ὥςπερ ἀπ' ὄνου κατα-
πεσών; λέγεται καὶ ἀπὸ νοῦ. καὶ αὖθις·

Λῆρον ληρεῖς.
ἀντὶ τοῦ, κατὰ λῆρον. Ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα· ὡς τὸ μανίαν μαίνῃ. ἔστι δὲ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, τὸ εἰπόντα τὸ πρᾶγμα ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ῥῆμα· ὡς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις, καί, φυγὴν φεύγεις.

Ληρεῖς ἔχων. παρέλκει τὸ ἔχων.

* * *Ἐν Ἐπιγράμμασι·*

Καὶ ληρῶν οἱ χρύσεοι κάλαμοι.

Λῆρος. φλύαρος, ματαιόφρημος. Πολλὰ γάρ μοι ταῦτα καὶ ἐκ μειρακίων ἐδόκει λῆροί τε καὶ φλήναφοι.

Λῆρος. Ὅτι ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταληφθεὶς οὐκ αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδέξατο, ἵνα καὶ φθαρτὸς καὶ θνητὸς νομισθῇ· τοῦ δὲ ὀργάνου ἀλλοιωθέντος, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ ἐνέργειαν

---

1. *Λῆξις*] Ex Harpocratione. Hanc gl. cum praecedente copulat Photius. *καθ' ὃν*] *καθ' οἷον* A. B. V. Photius et Harpocr. Pal. 3. *Λῆξιν — δίκην*] Habet Photius: A. autem in marg. (ubi *δίκης* B. V.) Neque dubium quin haec lectori cuipiam debeantur, qui litterarum legem curare noluerit. Cf. Ruhnk. in Tim. p. 174. 5. *ἀντιλαχεῖν*] *ἀντὶ τοῦ λαχεῖν* A. V. 7. De proprietate vocis *λῆξις* exquisita doctrina disputarunt Ruhnk. in Tim. p. 257. Boisson. in Eunap. p. 189. Reiskius in Constant. Cerim. p. 376. *ἡ μερίς* Photius. *Αἰλιανός*] Haec vox in prioribus editt. deest, quam ex Paris. A. [et *V.] revocavi. *Küst.* Aeliani locus, si minus pro corrupto habendus est (licet enim orationem sic reficere, *καὶ θάπτει τὸν νεκρὸν τοῖς χθονίοις θεοῖς, μεταδιδοὺς τῆς ἐκείνων λήξεως ἤδη*), certe videtur imperfectus esse, quippe cuius sub finem ad sententiam consummandam quaedam desiderentur: velut *ἀπολαύσασι* cum accessione verborum. Nam Hemsterhusianam rationem, quae non possit sine participio constare, ipse sensus evertit. 8. *καταχθονίοις*] *χθονίοις* A. B. V. E. Edd. ante Küst. 9. *ἐκείνων*] *ἐκείνου* E. 10. *Λήξει οὖ μὰ Δία εὐκλ.*] Fragmentum hoc corruptum est et ideo obscurum: cuius pars posterior legitur etiam supra v. *Ἐγκατέσκηψε*. *Küst.* Nihil in his locis obscuri. Sic verte, *Et mortuum sepulcro condit, diis inferis illum exhibens ac donans, qui iam defunctus ad eorum sortem et sedes pertinebat*: et alio loco: *Sorte, ita me Iuppiter amet, temporis infelici Aegyptiorum mala, quae in Alexandria vigebant, Romam invaserunt. Hemst.* 11. *τὰ ἐν τῇ*] *τῶν ἐν τῇ* A. B. V. E. *καὶ ἐν τῇ* Med. *τοῦ Ἀλεξάνδρου*] *τῇ Ἀλεξ.* A. B. *τ' Ἀλ.* V. *τὰ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πόλει* scriptura glossae superioris. 12. Post *Ῥώμῃ* delevimus annotationem perinepte corrasam ex v. *Ἀποκληρῶσις*, quam A. reiecit in marginem: *Ὅτι* (hoc tacite Gaisf.) *παῦσις ἐστὶ κληρονομία, λῆξις δὲ μερίς, ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. Ἀποκληρῶσαι θεσμοῖῳ φροντίδι οὐδὲν ὤκνησε.* Ubi primum Küsterus: „*παῦσις ἐστὶ κληρονομία*.] Locus hic turbatus esse videtur, quem sic constituendum et legendum esse putem, *Λῆξις δέ ἐστι παῦσις, ἢ κληρονομία, καὶ μερίς*, etc. Vide etiam infra v. *Παῦσις.*" Quid quod fraus in Suidam illata (vide supra congesta in v. *Ἀγαπητόν*) homines fugit etiam perspicacissimos. „Et vero haec *λῆξις*, ab verbo *λαγχάνω*, aliud ac *λῆξις*, cessatio, a *λήγειν*, desinere: quae confunduntur apud Suidam loco mutilo in *Λῆξις*, ubi postremum *εἰς ἀμείνονα λῆξιν*, *in meliorem sortem*, significat beatum animi post hanc vitam statum." *Wyttenbach.* in Eunap. p. 116. sq. Novissimam partem *Ἀποκληρῶσαι . . . ὤκνησε* Küsterus clam removit, castigatus a Gronov. Rec. mutil. p. 35. 13. *Ληουΐας*] Sic MSS. An corrupte pro *Ἀλληλουΐα*? *Gaisf.* Aberat Edd. 14. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 1275. 15. *ἀπ' ὄνου καταπ.*] Vide supra v. *Ἀπ' ὄνου. Küst.*

1. *Λήρου*] Plut. 517. Quae sequuntur Scholiis debentur Aristophanis. 5. *ῥῆμα*] Sic melius MSS. Pariss. quam priores editt. [et E.] quae habent *ὄνομα. Küst.* 7. *Ληρεῖς ἔχων. παρέλκει τὸ ἔχων. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ λήρων οἱ χρύσεοι κάλαμοι*] Haec non bene conveniunt, ut ait ille. Locus ita rescribendus videtur: *Ληρεῖς ἔχων. παρέλκει τὸ ἔχων. — Ληρός. ἐν Ἐπιγράμμασι· Καὶ λήρων οἱ χρύσεοι κάλαμοι. Toup.* I. p. 383. Vid. in *Κλεισθένους ἀκραιότερος. Hemst.* *Ληρεῖς ἔχων* ex Aristoph. Ran. 515. (ubi similiter Schol.) ductum esse vidit Gaisf. *ἐν Ἐπιγράμμασι* etiam *V. 9. *λήρων*] Scribo *λήρων*. *Ληρὸς* enim erat ornamentum quoddam muliebre aureum: de quo locus hic accipiendus est. Photius in Lexico inedito: *Ληρός, κόσμος γυναικῖος χρυσοῦς.* Vide etiam Hesychium v. *Ληροί.* Ceterum exemplum hoc alibi collocandum est, quoniam nihil facit ad v. *Ληρεῖς. Küst.* *Ληρῶν* A. B. E. *V. Dictum Hedyli VI, 2. Anthol. Pal. VI, 292. serius accessit, ut fit, perperam agglutinatum; neque glossae caput excidisse credimus, quamquam habet Photius: *Λῆροι. κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς.* 11. Oratio parum integra; saltem requirimus *τοιαῦτα.* 13. *Ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταλ.*] Cum toto hoc loco confer Philoponum in lib. I. Aristot. de Anima, E. 5. a. ubi nonnulla eorum, quae Suidas hic habet, *αὐτολεξεὶ* quoque leguntur. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 15. *ἵνα καὶ*] *καὶ* om. V.

---

capesserent. *Λῆξις.* Crimen: quemadmodum *λαχεῖν δίκην* significat litem intendere. *Λῆξιν δίκης.* Et *λαχεῖν δίκην*, litem alicui rerum privatarum intendere. at vicissim actionem instituere vocabant *ἀντιλαχεῖν*, patrimonium autem distribuere, *διαλαχεῖν. Λῆξις.* Cessatio. vel portio, hereditas. Aelianus: *Et mortuum sepelit, diis infernis sacra rite faciens, eorumque sedibus illum concedens.* Et alibi: *Sorte profecto parum fausta scelera in urbe Alexandria collecta etiam Romam invaserunt. Ληουΐας. Ληρεῖς.* Garris. Aristophanes: *Quid ita nugaris, tanquam ab asino delapsus.* pro *ἀπ' ὄνου* legunt etiam *ἀπὸ νοῦ.* Et iterum: *Nugas nugaris.* locutio autem et figura haec est Attica: cui simile est illud, insaniam insanis. Attica enim figura est, postquam rem ipsam dixeris, subiicere verbum ab illa re deductum: ut *ὕβριν ὑβρίζεις, φυγὴν φεύγεις. Ληρεῖς ἔχων.* Ubi *ἔχων* redundat. [In Epigrammate: *Et leviarum fistulae aureae.*] *Λῆρος.* Garrulus, vana loquens. *Horum enim multa vel adolescentulo nugae et deliria videbantur. Λῆρος.* Mens in senectute delirans non ipsa in se illam affectionem recepit, ut corruptioni obnoxia et mortalis existimetur: sed cum instrumentum sit mu-

443 διὰ ἀνεπιτηδειό||τητα μὴ δυναμένου δέξασθαι, τὸ πάθος τοῦ ὀργάνου πάθος ἔδοξεν εἶναι καὶ τοῦ κινοῦντος αὐτὸ νοῦ. καὶ γὰρ τοῦ ὄμματος λημῶντος, ἢ καὶ τῷ γήρᾳ πρὸς ἀνεπιτηδειότητα μεταβαλόντες, ἡ μὲν αἴσθησις οὐδὲν ἧττον μένει ἀπαθής· τὸ δὲ αἰσθητήριον ἐμπαθὲς ἢ ὅλως ἄχρηστον γίνεται καὶ ἀργόν. τὸ δὲ αἴτιον τοῦ μὴ συνδιαφθείρεσθαι τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν, τὸ μηδὲ ἐν τούτῳ τῷ σώματι ἔχειν τὸ εἶναι τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι. οὕτω δὲ καὶ τὰ τῶν γερόντων ὄμματα ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξασθενήσαντα, καὶ τῶν χιτώνων παχυτέρων γενομένων, καὶ οἷον ἐῤῥυτιδωμένων, καὶ οὐχ οὕτω διαφανῶν, ἔτι τε καὶ τῶν ἐντὸς ὑγρῶν ξηροτέρων ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ πεπηγότων, καὶ οὐ δυναμένων τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν πάθη διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἧττον ὁρᾶν. καὶ ἐπὶ τῶν λήρων οὐχ ὁ νοῦς ληρεῖ, ἀλλ' ἡ τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ καὶ ἀνεπιτηδειότης πάσχει τε καὶ τοὺς λήρους ἐμποιεῖ, οὐκ ἐν τῷ γήρᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ νεότητι, νοσημάτων τινῶν φρενιτικῶν ἢ ληθαργικῶν τὸ σῶμα κατειληφότων. — Ἢ ὅτι ἡ ἐπιτεταμένη βλάβη τοῦ νοῦ παραφροσύνη λέγεται· ἡ δὲ μέση λῆρος· ἡ δὲ ὑφειμένη παράληρος. Λιρὸς δὲ ὁ ἀναιδής· παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν· διὰ τοῦ ῑ.

Λήσεις. ἀγνοήσεις·

Λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

τέλεον ἀπολέσας.

Λήσομαι. ἐπιλάθωμαι.

Λήσταρχος. ἀρχηγὸς ληστῶν.

Λησταί. Ἱσίδης·

Ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς ἀοιδίμου μάχης
γίνεσθε λησταί.

ἀντὶ τοῦ, μιμούμενοι τὸν λῃστήν. Καὶ λῃστὴς μὲν ὁ ἐν ἠπείρῳ· πειρατὴς δὲ ὁ ἐν θαλάσσῃ. Καὶ λῃστικὸν σύστημα· λῃστρικὸν δὲ χρῆμα ἢ κτῆμα. Κοστόβων τὸ λῃστικὸν τὴν Ἑλλάδα ἐπέδραμεν. — Ὁ δὲ πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀσθενέστατος ὢν λῃστικὸν ἐν τῇ Ἀπουλίᾳ χ' ἀνδρῶν συνέστησε.

Λῃστεία.

Λῆστις. ἡ λήθη. Σοφοκλῆς·

Καὶ τὰ λοίσθι' αἰτῇ τοῦ βίου· τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆστιν ἔχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ.

1. *διὰ τὴν*] *τὴν* omisi cum A. *ἐπιτηδειότητα* *V. 8. *τὸ μηδὲ — δύναμιν*] Haec verba incuria librariorum in prioribus editt. [et B.E.] omissa sunt, quae ex 2 MSS. Pariss. revocavi. *Küst.* *τὸ εἶναι* omissa malim cum *V. 10. *οὕτω δὴ καὶ τὰ τῶν γερόντων ὄμματα ὑπὸ τοῦ χρ.*] Ne oratio sit *ἀνακόλουθος*, scribendum est, *οὕτω δὴ καὶ τοῦ τῶν γερόντων ὄμματος ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξασθενήσαντος.* Sic enim recte legitur apud Philoponum loco laudato. *Küst.* *δὴ*] *δὲ* reddendum fuit cum A.B.V. 12. *γινομένων*] *γενομένων* A.B. 19. *καὶ*] *τε καὶ* A.V. 20. *μόνον*] *μόνῳ* V. Om. E.Med. 21. *κἂν* *V. *φρενητικῶν*] *φρενιτικῶν* A.E. 22. *ἢ ὅτι* A.B.V.E. Med. *ὅτι* Küster. Hanc laciniam cum seqq. *V. post praegressum *αὐτὸ νοῦ* repetiit. Tum *ἡ* om. B.E.

1. *ἐπιτεταμένη παράληρα, λιρὸς* et seqq. V. *λέγεται*] *γίνεται* A. 2. *Λιρὸς*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. (excepta Mediolanensi, in qua legitur *λῖρος*) male habent *λῆρος*. Vide infra v. *Λιρός*. *Küst.* 6. *Λήσεις σεαυτὸν*] Aristoph. Pac. 62. ubi vide Scholiastam. *Küst.* *σεαυτοῦ* A.B.V. 8. *Λήσομαι*] Vide vel Odyss. *ά*. 308. *ἐπιλάθωμαι*] *ἐπιλάθομαι* B.V.E. Med. Photii MS. Continuo *λήθην ἔξω* omiserunt A.B.V. et Photius. 10. *Ἱσίδης*] Fr. Foggin. 116. 13. *μιμούμενοι — θαλάσσῃ καὶ* om. A. habet tamen in margine *Λῃστὴς μὲν ὁ ἐν ἠπείρῳ· πειρατὴς δὲ ὁ ἐν θαλάσσῃ.* 15. *λῃστικὸν σύστημα*] Vide quae notavimus supra in v. *Ληισθείς*. *Küst.* *λῃστρικὸν δὲ χρῆμα ἢ κτ.*] Hic in prioribus editt. est novi articuli initium, cum tamen et sensus et exemplum quod sequitur satis declarent, haec cum superioribus connectenda esse. *Küst.* *δὲ* om. V.E. Med. 16. *τὸ λῃστικόν*] Sic recte MSS. Pariss. itemque editt. Mediolan., Aldina, et Basileensis. Quare miror quid Porto in mentem venerit, qui in editione sua vocem illam in *λῃστρικὸν* mutavit: prorsus contra mentem Suidae et sensum loci huius. *τὸ λῃστρικὸν* enim non significat manum vel multitudinem latronum, sed est epithetum, quod de eorum bonis et possessionibus dicitur, ut Suidas non solum hoc ipso loco docet, sed etiam supra v. *Ληισθείς*. *Küst.* *ἐπέδραμον*] *ἐπέδραμεν* A.B.V.E. 17. *Ὁ δὲ*] Oratio, si bene memini, Dionis ex historiis petita. *τῶν μέσων* quo spectet non perspicio. 18. *χ'*] *ἑξακοσίων* V. *ξ'* E pr. *χ'* corr. 20. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Col. 583, 84. Coloneum opinor esse compendio significatum, quod abiit in *καί*: eodemque referri licet *Οἰδίπους*. 21. *λοίσθια αὐτοῦ τοῦ βίου· τὰ δὲ μέσον*] *λοίσθ'* (*λοίσθια* V.) *αὐτῇ· τὰ δ' ἐν μέσῳ* A.V. *λήσθια αὐτῇ* B. *αὐτῇ* item E. quod cum Gaisf. ponere nolui, cum in promptu sit *αἰτῇ* ab optimis tragici libris confirmatum. Sed *τοῦ βίου* incertum an codd. ignorent; certe Gronovius silet. 22. Legendum *ἴσχεις*.

tatum, et actionem mentis recipere non possit, propterea quod inhabilis sit: affectio instrumenti videtur esse etiam affectio moventis ipsum mentis. nam oculo lemis oppleto, vel etiam per senectutem ita mutato, ut ad videndum non sit idoneus, ipse sensus nihilo minus illaesus manet, sensus autem instrumentum afficitur, vel prorsus inutile redditur. causa vero cur cum instrumento sensus non corrumpatur ipsa sentiendi facultas, haec est, quod facultas sentiendi ne insit quidem in corpore, sed in spiritu. sic igitur et sensu oculorum in senibus hebebato, et tunicis eorum crassioribus factis, et quodammodo corrugatis, ut non amplius sint perspicua; praeterea interioribus etiam humoribus tempore siccioribus redditis et densatis, cum affectiones a sensilibus manantes ad spiritum videndi facultate praeditum transmittere non possint, accidit ut senes minus videant. Item ne in deliris quidem ipsa mens delirat, sed instrumenti in deterius mutatio et inepta habitudo afficitur, et deliria efficit, non in senectute tantum, sed etiam in iuventute, cum aliqui morbi phrenetici vel lethargici corpus occuparunt. — Vehemens dementia vocatur *παραφροσύνη*: media *λῆρος*: levissima *παράληρος*. *Λιρὸς* vero est impudens: ab eo quod nimis videt; scribiturque per *ῑ*. *Λήσεις*. ignorabis. *Imprudens urbes tuas habitatoribus vacuas reddes.* id est, prorsus evertes. *Λήσομαι*. Obliviscar. *Λῃστάρχος*. Praedonum princeps. *Λῃσταί*. Pisides: *In paradiso celebris pugnae estote latrones.* id est, latronem imitamini. Et *λῃστὴς* dicitur praedo terrestris; *πειρατὴς* vero, qui mare infestat. Et *λῃστικὸν σύστημα*, manus latronum; *λῃστρικὸν* autem de bonis vel possessionibus latronum dicitur. *Costobi coacta latronum manu in Graeciam incursionem fecerunt.* † *Ille vero quamvis omnium mediocris fortunae hominum minimas haberet opes, tamen mille latronum manum in Apulia conflavit.* *Λῃστεία*. *Λῆστις*. Oblivio. Sophocles: *Suprema vitae officia a me petis; quae vero medio tempore con-*

ἢ τοῦ ζῆν ἐπιλέλησαι, ἢ οὐ φροντίζεις. Οἰδίπους· Ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. τουτέστι, διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐ-444 τυχήσει. προσδοκῶν γὰρ σὺ ὠφεληθήσεσθαι παρ' ἐμοῦ, ὅταν ἀποθάνω, ζῶντά με γηροβοσκήσεις.

Λητώ. ἡ μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ληφθῆναι. κρατηθῆναι.

Λίαν. πάνυ.

Λιαρόν. θερμόν.

Λιασθείς. ἐκκλίνας.

Λιαστής.

Λιβάδα. σταγόνα, κρήνην, ἔνυδρον τόπον. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ λιβάδες, καὶ ταῦτα βοτηρικὰ * κύπελλα.

λιβάς, λιβάδος, ὁ σταλαγμὸς τῶν δακρύων.

Λιβαδεία. πόλις τῆς Βοιωτίας.

Λιβάνιος, σοφιστὴς Ἀντιοχεύς, τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως χρόνων, καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβύτου· Φασγανίου πατρός, μαθητὴς Λιοφάντου. ἔγραψεν ἄπειρα· ἐν οἷς Ἐγκώμιον εἰς Κωνστάντιον τὸν βασιλέα, ἕτερον εἰς Ἰουλιανόν, Μελέτας ῥητορικάς, καὶ Ἐπιστολάς. οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, καίπερ τοσούτοις ἐμβεβηκώς, τῆς τε περὶ λόγους ἥπτετο φιλοτιμίας, καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφιστήν, ᾧ Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασεν· τὰ μὲν ἴσως ἐπαινῶν, τὰ δὲ ὅπως λυποίη τὸν μέγαν σοφιστὴν Προαιρέσιον, προτιμῶν ἕτερον. Ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ ῥητορικὴν δεινῶν καὶ ὁ ἐκ Φρυγίας Τουσκιανὸς ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκάλουν, καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις.

Λίβανος. ὄνομα ὄρους.

Λιβανωτίς. πόα.

Λιβανωτός. ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου· λίβανος δὲ αὐτὸ τὸ φυτόν.

Λίβερνα. εἶδος πλοίου, καράβια. Ἠξάμενος δρομάδας τριακοντήρεις Λιβερνίδων τύπῳ.

Λίβερνος. ὄνομα τόπου· ἀπό τινος ἱστορίας. ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ ὑπατεύοντος Κοΐντου τοῦ Σερβιλίου

1. ἢ τὸ ζῆν Med. 3. εὐτυχήσεις] εὐτυχήσει A. B. V. E. Schol. 5. με om. *V. 9. Λιαρόν] Pro χλιαρόν. Confer Athenaeum lib. II. c. 4. p. 41. *Küst.* Vid. Suicer. in Hesychium. 10. Λιασθείς] Hom. Il. ά. 349. cf. Schol. in ύ. 418. Sub finem quod Hesychius habet cum aliis grammaticis χωρισθείς omiserunt A. B. V. 11. Λιαστής] Διάσθης, opinor, petitum ex Il. χ'. 12. Om. vulg. Siletur *V. 12. Ἔννυδρον τόπον] Vide hunc significatum a Barkero in Etym. M. p. 954. munitum. 13. ἐν Ἐπιγράμματι] Thyilli III, 3. Anthol. Pal. VI, 170. Novissima versus redeunt in v. Βοτηρικὰ κύπελλα. 14. βοτηρικὰ κύπελλα] Inserendum Πανί. βοτηρὰ V. Quae sequuntur λιβάς . . . δακρύων (cf. Herod. Epimer. p. 76.) male pro singulari glossa habebantur. 16. Λιβαδεία] Pro Λεβαδεία, quod vide. *Hemst.* Λιβαδία Photius. 17. Λιβάνιος] De eo vide Eunapium, Synes. de Insomn. et ibi Schol. Nicephori p. 428. Olympiod. ap. Phot. c. 80. p. 193. alterius Libanii Asiani magi, qui a Constantio Imp. ad preces Placidiae coniugis necatus fuit, meminit. *Reines.* Λιβάνιος — Θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου (hoc probandum). ἔγραψεν — ῥητορικὰς πλείστας καὶ ἐπιστολὰς Eudocia p. 281. Ἀντιοχεύς, σοφιστής] σοφιστὴς Ἀντιοχεύς A. V. ἐπὶ τῶν] τῶν ἐπὶ A. V. E. et ut videtur B. 18. παραβάτου] βασιλέως A. B. V. 20. Ἐγκώμιον] Huc A. retraxit, olim positum post βασιλέα.

2. καὶ Ἐπιστ.] καὶ addunt A. B. V. Mox καὶ post οὗτος delevit Gaisf. cum A. 3. τοῦ μεγάλου et τοῦ Θεολόγου editionibus omissa idem ut videtur A. suppeditavit. 4. Ὁ δὲ Ἰουλιανὸς] Eunapio (fr. 76.) tribuit Boissonadus. Mihi sermo dilutior esse visus quam pro pigmentis illius longe cultissimis. Ac ne moremur istud ὁ Παραβάτης, vide modo humilem dictionis incessum, τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφιστήν, ᾧ Λιβάνιος ὄνομα. 9. Προαιρέσιον | Προαιρέσει V. 10. Horum pleraque, paulum ut videtur castigatius scripta, transierunt in v. Ἀκάκιος. τὴν ῥητορικὴν | τὴν om. A. B. V. E. 12. ἐπεκάλουν V. item διεμέμφοντο. 15. Λιβανωτόν, καὶ Λιβανωτός] Λιβανωτόν, καὶ om. A. V. Debentur haec Schol. Aristoph. Plut. 703. ubi adhaerent illa, supra in glossae speciem redacta, ἔστι δὲ καὶ ὄρος Λίβανος κιλούμενον. Ceterum vide Hesychium. 16. δένδρον | φυτόν A. B. V. et inter vss. E. 17. Ἠξάμενος] Eunapio tribuit Boissonadus fr. 44. 18. Λιβερνίδων τύπῳ Λίβερνος. ὄνομα τ. | Locum hunc foede ante mutilatum nunc primum ex 2 MSS. Pariss. in integrum restitui. In prioribus enim editt. [et B. E.] desunt verba haec: τύπῳ Λίβερνος. ὄνομα τόπου· ἀπό τινος ἱστορίας. ὑπατεύοντος Κοΐντου τοῦ Σερβιλίου, χάσμα κατὰ μέσην ἀγορὰν διαστάσης: quae lacuna non potuit non magnas huic loco tenebras offundere. Ceterum historia, quam Suidas ex scriptore anonymo de Curtio hic narrat, extat etiam apud Livium lib. VII. quem lector conferat. *Küst.* Hic locus fortasse desumptus ex Dione Cassio. Vid. Excerpt. Maii p. 531. *Gaisf.* 19. ὄνομα τόπου] ὁ τόπος A. 20. ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ accesserunt ex A. V. τοῦ om. *V.

---

tinentur, eorum vel oblitus es vel nullam habes rationem. id est, vitae oblitus es, aut eam non curas. Oedipus: *Illic enim mihi ista colliguntur.* id est, per finem etiam quae in medio vitae tempore posita contingent. cum enim speres, te fructum ex me percepturum, postquam mortuus fuero, me senem et adhuc vivum fovebis. *Λητώ.* Latona, mater Apollinis. *Ληφθῆναι.* Captum esse. *Λίαν.* Valde. *Λιαρόν.* Calidum. *Λιασθείς.* Qui deflexit. *Λιαστής.* *Λιβάδα.* Guttam, fontem, pratum aquosum. In Epigrammate: *Et guttae et ista pastoralia pocula.* λιβάς, lacrimarum gutta. *Λιβαδεία.* Urbs Boeotiae. *Λιβάνιος.* Libanius, Antiochenus, Sophista, Iuliani Imperatoris temporibus, vitamque ad Theodosium maiorem usque produxit; filius Phasganii, discipulus Diophanti. scripsit infinita: inter alia, Constantii Imperatoris encomium, et alterum in Iulianum; Declamationes rhetoricas, et Epistolas. vixit etiam Basilii Magni et Gregorii Theologi temporibus. † Iulianus autem, quamvis tot negotiis implicitus, tamen et litteris sedulo operam dabat, et Sophistam Antiochenum, cui Libanio nomen erat, supra modum admirabatur; partim laudibus cum ornans, partim vero, ut magno Sophistae Proaeresio aegre faceret, illum huic praeferens. Acacius igitur, Sophista dicendi valde peritus, et Tuscianus Phryx, ideo cum semper culpabant, iudiciumque reprehendebant. *Λίβανος.* Nomen montis. *Λιβανωτίς.* Herba quaedam. *Λιβανωτός.* Tus. *Λίβανος* vero, arbor turifera. *Λίβερνα.* Genus navigii, Liburnae. *Cum compegisset naves cursorias, triginta remis instructas et forma Liburnis similes.* *Λίβερνος.* Libernus, nomen loci, ab historia quadam ita dicti.

χάσμα κατὰ μέσην ἀγορὰν διαστάσης τῆς γῆς γέγονε. γνόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῶν Σιβύλλης λογίων ὅτι συνελεύσεται ἡ γῆ, ἣν τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις ἐμβληθείη τῷ χάσματι, ἐπέφερον οἱ μὲν χρυσόν, οἱ δὲ ἄργυρον, οἱ δὲ καρπούς, οἱ δὲ ὅ,τι μάλιστα τιμιώτατον καὶ συμβαίνειν τῶν ὑπὸ τῶν λεγομένων ἱερῶν ὑπελάμβανον. μένοντος δ' οὐδέν τι μεῖον τοῦ χάσματος, Κούρτιος ἀνὴρ ὀφθῆναί τε κάλλιστος καὶ τὴν ψυχὴν ἄριστος ἔφη συνιέναι βέλτιον τῶν ἄλλων τοῦ Σιβυλλείου· τιμιώτατον γὰρ εἶναι χρῆμα πόλει ἀνδρὸς ἀρετήν, καὶ ταύτην ἐπιζητεῖν τὰ ἐκ τῶν λογίων δηλούμενα. καὶ τοῦτο εἰπὼν τά τε ὅπλα περιέθετο καὶ τὸν πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη. πάντων δὲ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον, ἀτρέπτως ἐλαύνει κατὰ τοῦ χάσματος. συνελθούσης δὲ τῆς γῆς, ἡρωικὰς τιμὰς τῷ ἀνδρὶ κατὰ μέσην ἀγορὰν Ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπιτελεῖν διέγνωσαν, τόν τε τόπον Λίβερνον ἐπεκάλεσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες· ἐξ οὗ δὴ καὶ Βεργίλλιος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.

Λιβερτῖνοι. ἔθνος.

Λιβύη. χώρα.

Λιβυκὸν θηρίον. οἷον ἐξηλλαγμένον. φασὶ γὰρ τὴν Λιβύην θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν, συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἕνα τόπον, εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖν ζῷα.

Λιβυκὸν ὄρνεον. ἀντὶ τοῦ μέγα. ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων καὶ ἐκτραπέλων ὄντων.

Λιβυρνικαί. νῆες ἦσαν οὐ κατὰ τὸν τριηρικὸν ἐσχηματισμέναι τύπον, ἀλλὰ λῃστρικώτεραι, χαλκέμβολοί τε καὶ ἰσχυραὶ καὶ κατάφρακτοι καὶ τὸ τάχος ἄπιστον.

3. τιμιώτατον] εἶναι addit A. Id posteriori loco fuerit convenientius. 6. συμβαίνειν τῶν ὑπὸ τ.] Legere malim, συμβαίνειν τοῖς ὑπὸ τῶν ἱερέων λεγομένοις. *Küst.* Sic H. Wolfius: συμφωνεῖν Portus. Libri nihil dissentiunt, nisi quod τοῖς E m. sec. Si quidem locus pro sano habendus est, Graeculum haec opinor interpretatio decebit: *alii quicquid pretiosissimum in earumque rerum numero, quas oraculum praestantissimas innuisset, reponendum esse censerent.* 11. χρῆμα om. E. ἀρετή A. 12. ταῦτα] τοῦτο A. B. V. 13. εἰς τὸν] εἰς om. A. B. V. ἐπὶ τὸν Dionysius in Exc. Ambrosian. XIV, 21. 15. συνελθούσης etc.] Apud Sudam monachum quidam Graeculus (vereor ne ipse quoque monachus) describens hanc historiam, posteaquam satis ex fide, ut extat in monimentis Latinis, eam narravit, mox aliam historiam coelo Latino incognitam refert, his verbis: συνελθούσης etc. Primum non colebant Curtium Romani, neque ara ei posita fuit. Nam si ita esset, quare dubitaret Varro unde ille locus Curtius diceretur? Deinde, quod locus ille Libernus diceretur, nemo qui hanc historiam narravit meminit: Varro, Plutarchus, Livius, Valerius, alii. Postremo quis ferat mentientem de Virgilio? Tantum enim abest ut Virgilius ab eo poema suum auspicatus sit, ut etiam nunquam eius mentionem fecerit, nisi in Culice. *Scaliger* in Varron. p. 62. Nescio an auctori anonymo temere credendum sit, cum Livius aliique historiae Romanae scriptores ea de re taceant. *Küst.* Sede sua mota, et transponenda esse ad superiora, Τιμιώτατον γὰρ εἶναι χρῆμα πόλει ἀνδρὸς ἀρετήν (ἐξ οὗ δὴ καὶ Βεργίλλιος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο). καὶ ταῦτα εἰλιών etc. conieci in praefat. ante Virgilium, ut illa a glossatore grammatico, ipso forte Suida, inserta fuerint post ἀνδρὸς ἀρετήν, quia *Arma virumque* Aeneidos Virgilianae initium est. Neque enim sunt scriptoris illius e quo hanc historiam narrat Suidas, et quae de Curtio, sensum oraculi, *ut initicerent in voraginem, quo Romani plurimum valerent*, interpretante per *arma virique virtutem* dicit, confirmat Livius, et haec transpositio in verbis Suidae ex Valer. Max. V, 6, 2. Quod autem Scaliger neget ullam apud alios scriptores aram Curtio positae extare mentionem, illius tamen meminisse alii existimant Ovidium Fast. VI, 403. *Curtius ille lacus, siccas qui sustinet aras, Nunc solida est tellus, sed lacus ante fuit.* Ubi *aras* pro *ara* more suo ponit, licet Saturni aram ex loco P. Victoris intelligere videatur Neapolis et N. Heinsius in Fast. I, 13. Sed quod locum illum Λίβερνον dictum adiungat Suidas, id coelo Latino incognitum iure affirmat Scaliger: adeoque vel nugatur Suidas, vel vitiosa scriptura enata fuerit ex Λάκκος, nempe Κούρτιος, ita enim Plutarch. Rom. p. 28. fin. de antiquo Curtio Sabino agens: ὃ μὲν οὖν τόπος δι' ἐκεῖνον ἔτι νῦν Κούρτιος Λάκκος ὀνομάζεται. *Burmann.* in Propert. p. 600. Commenta Burmanno haud indigna. Me iudice operam perdiderit, quisquis somnia Byzantinorum scriptorum de rebus Romanis ad historiae fidem revocare laboret.

1. Λίβερον *V. ἐκάλεσαν] ἐπεκάλεσαν A. V. 2. ἐξ οὗ δὴ καὶ Βεργίλλιος τὴν ἀρχ.] Haec mihi Sibyllae folia videntur, nec apud ullum scriptorum veterum me legisse quicquam memini, quod ad locum hunc illustrandum facere queat. Quare inquirat lector. *Küst.* Βιργίλλιος] Βεργίλλιος dedi cum V. Βιρβίλλιος B. E. 4. Λιβερτῖνοι] Vid. ad Actt. Apost. VI, 9. notata ap. Bezam. *Reines.* Gaisf. Valckenarii Scholas p. 413. iussit conferri. ὄνομα ἔθνους] ἔθνος A. 5. Gl. tacite Gaisf. dedit cum *V. 6. Λιβυκὸν θηρ.] Vid. Hesychius et similis narratio Diogen. VI, 11. 9. τόπον] ποτόν A. V. 11. Λιβυκὸν ὄρνεον] Tetigit Arsenius p. 336. 12. καὶ ἐκτραπέλων] καὶ om. B. E. 14. τριηρικὸν] Sic recte Paris. A. At priores editt. [et B. E.] mendose τριηραρχικόν. *Küst.* τριηρατικὸν V. 15. τάχος αὐτῶν] αὐτῶν om. A. B. V. Itaque coniectare licet ἄπιστοι.

cum enim Romae Consule Q. Servilio terra ingenti hiatu in medio foro discessisset, Romani ex oraculis Sibyllinis cognoverunt, terram esse coituram, si quod inter homines pretiosissimum esset in hiatum illum coniiceretur. quare alii quidem aurum, alii argentum, alii fruges, alii quod quisque pretiosissimum duceret eo iniecerunt, existimantes id menti oraculi esse consentaneum. nihilominus autem permanente voragine, Curtius, vir et egregia corporis specie et insigni animi fortitudine praeditus, dixit se melius ceteris mentem oraculi Sibyllini intelligere. rem enim in civitate pretiosissimam esse virtutem viri, eamque ab oraculo requiri. his dictis arma induit, et equum bellicum conscendit; omnibusque factum eius admirantibus, intrepido vultu se cum equo in voraginem immisit. cum igitur terra coisset, Romani heroicos honores viro illi in medio foro quotannis habendos esse decreverunt, locumque illum vocarunt Libernum: in quo aram exstruxerunt, a qua Virgilius etiam initium fecit. Λιβερτῖνοι. Nomen gentis. Λιβύη. Regio. Λιβυκὸν θηρίον. Libyca fera. id est, inusitata. aiunt enim Libyam, ferarum multitudine abundantem, aquarum et fontium penuria laborare, cum omnis generis animantes ibi bibendi gratia in unum locum convenire seseque promiscue inire soleant, ideo inusitata et mixti generis animalia gignere. Λιβυκὸν ὄρνεον. Avis Afra, id est, magna. Africa enim multas inusitatae magnitudinis aves habet. Λιβυρνικαί. Liburnicae naves erant, non triremium formatae modo, sed navibus praedatoriis similes, aereisque rostris munitae et firmae tectaeque, incredibili celeritate.

Λίβυσσα ὄρνις. ἡ στρουθοκάμηλος. ἐν Μυθικοῖς·

Ἀλλὰ Λίβυσσα
στρουθὸς ἁλισκομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέρους.

Λίγδην. οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

Λιγαίνων. ὑμνῶν, κηρύσσων.

Λιγέως. ὀξέως. Καὶ λιγείως, ὁμοίως.

Λίγγις. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ βίαιος.

Λιγνύς. ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ. Ἀριστοφάνης·

Λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσει σου Λικυμνίαις βολαῖς.

οὗτος ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισέ τινων οἰκίας. καὶ δρᾶμά ἐστιν Εὐριπίδου Λικύμνιος.

Λιγότερος. ὀξύτερος.

Λιγύμοχθος. ἀηδὼν οὕτω λέγεται διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τὸν ἡδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον.

Λιγυρώτατον. λιγύκροτον.

Λιγύς, καὶ λιγυρός. ἡδύς, ὀξύς.

Λιγυστικὸν πέλαγος.

Λιγυφθόγγοις. ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνοις.

Οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις,
ἀκρί, κατ' εὐκάρπους αὔλακας ἑζομένα.

Λιγύφωνος. ἡδύφωνος. 446

Λιαινούσης. πραϋνούσης.

Λιθάζω. αἰτιατικῇ· καὶ τὸ ὀπωσοῦν διά τινος εἴδους βάλλω. Ἀρριανός· Κελεύσαντος δὲ Τατίου τὸν χρυσὸν ἐς τὴν παῖδα ἐλίθαζον, ἕστε τιτρωσκομένη κατεχώσθη.

Λιθείας. πολυτελείας, τὰς λιθέας λεγομένας.

Λίθειος πύλη. λίθιος δὲ θῶκος.

Λιθοδικτῶ. ἐκ τοῦ δίκω, τὸ βάλλω.

---

1. *ἐν Μυθικοῖς*] Vid. Fab. Aesop. 357. ed. Huds. *Gaisf.* 5. *Λίγδην*] Od. χ'. 278. Uberius haec persequitur Hesychius. 7. *ὑμνῶν κηρύσσων*] *κηρύσσων*, *ὑμνῶν* V. *κηρύσσων* tantum Photius. *Λιγαίνω. κηρύσσω* Lex. Seg. Aliter Hesychius. 8. Glossa Homerica. 9. *Λίγγις*] Vide supra v. *Βίαιοι. Küst.* *βίαιος*] *ὁ λιγγύς* addit V. omisso capite sequentis glossae. 10. *Ἀριστοφάνης*] Av. 1233, 34. 13. *καταιθαλώσει σου Λικυμνίαις*] *καταιθαλώσειν κυμνίαισι* A. *καταιθάλασει λικ.* B. *καταθαλώσει λικυμνίαισι* V. E. 14. *Λικύμνιος*] Hercules occidit Argeum et Melanem, Licymnii filios, Apollod. II. p. 118. Licymnius, Electryonis et Mideae filius occisus a Tlepolemo, Apollod. II. — *Λικύμνιος*, poeta eo nomine ap. Stob. Ecl. Phys. I. 40. p. 129. citatur e Porphyrii lib. de Styge. Eundem nominat Phot. c. 167. in indice poetarum, ex quibus Stob. sua collegerit. Aristot. Rhet. III, 3. et 22. 23. Athen. XIII. p. 564. *Reines.* „Vox posterior est prioris emendatio. *λιγόκροτον* enim corruptum est, pro quo scribi debet *λιγύκροτον* a *λιγὺς* et *κρότος*." 16. *Λιγώτερος*] *λιγότερος* A. B. V. E. Edd. ante Küst. 17. *Λιγύμοχθος. ἀηδὼν οὕτω λέγ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 1381. Sed notandum est apud ipsum Aristophanem dicto loco pro *λιγύμοχθος* hodie legi *λιγύφθογγος*: et quaedam exemplaria olim etiam habuisse *λιγύμυθος*, ut Scholiasta ibidem monet. *Küst.* *λιγόμοχθος* V.

1. *τὸν ἡδυτάτως*] *τὸν* neglexit vulg. In fine Edd. ante Küst. addunt *λιγυρώτερον* cum B. 3. *Λιγυρώτατον*] Gl. praestant A. V. quorum hic om. *λιγύκροτον*. Haec olim post v. *Λικύμνιος* in singularem glossam abierant, *Λιγόκρυτον. λιγύκροτον*, a nobis deletam, quippe quam *V. postposuerit articulo continuo, *λιγύκροτον* autem ignorat A. Glossam e duplici scriptura fuisse conflatam recte Küsterus vidit. 4. *καὶ Λιγυρός* nesciunt Zonaras et Photius. Mox cum iisdem et *V. transposui voces *ὀξύς, ἡδύς*. 5. *Λιγ. πέλαγος*] Sic Zon. p. 1311. Statim Gaisf. delevit cum A. V. *καὶ Λιγυστικός, τόπος ἐν Ἰβηρίᾳ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀθέατος.* Ubi sic Küsterus: „*Καὶ Λιγυστικός, τόπος ἐν Ἰβ.*] Ineptissime. Nam supra v. *Ἀθέατος*, quo compilator nos remittit, *Λιγυστικὸς* non est nomen loci in Iberia siti, sed *ὄνομα κτητικὸν* a *Λίγυς*, i. e. *Ligur.* Vide locum." Habet tamen A. in marg. 6. *Λιγυφθόγγοις*] Glossa Homerica: vide vel Il. *β'*. 50. 7. *Οὐκέτι δὴ πτερ.*] Distichum Mnasalcae X. pr. Anthol. Pal. VII, 192. *λιγυροφθόγγοισιν* *V. 10. *Λιαινούσης*] Sic MSS. Pariss. itemque Photius in Lexico inedito. Sed scribere debuit Suidas *λειαινούσης*, per *ει* diphthongum: a *λειαίνω*. Priores editt. habent *λιγαινούσης*: vitiose. *Küst.* *λιανούσης* Lex. Bachm. p. 290. *χλιαινούσης* Lobeckio, quem miror, ascripsit Gaisf. 12. *Ἀρριανός*] Leg. *Ἀππιανός*, ut supra v. *Ἕστε*: conf. infra v. *Τάτιος. Toup.* MS. An *Αἰλιανός*, vel potius *Ἀππιανός*, ex cuius *Ἱστορίᾳ βασιλικῇ* haec sumpta putem. *Hemst.* *Ἀππιανός* etiam Küsterus in Addendis. Vide Appiani ed. Schweigh. T. I. p. 25. 13. *τιτρωσκομένους* B. 14. *κατεχώσθη*] *κατεχώσθαι* V. et si credimus Hemsterhusius. 15. Glossarum propinquarum hunc ordinem instituit *V. *Λιθοδικτῶ· Λιθοκοπία· Λιθείας· Λίθειος πύλη· Λιθόλευστος· Λιθολόγοι· Λίθον ἐμβεῖς· Λίθιναι ὕδρίαι· Λιθομυλία. Λιθείας. πολυτελείας*] Salmasius in Solinum p. 762. edit. Ultraiect. legendum putat, *λιθείας πολυτελεῖς*: quem ibi vide. Confer etiam Dufrenium in Gloss. Graeco h. v. *Küst.* Vidit Toupius esse distinguendum, *Λιθείας πολυτελείας*. Sed probabilius etiam restituit *λιθείας πολυτέλειαν* Schweigh. in Polyb. IV, 52. usus Diodoro I, 46. 16. *Λίθιος δὲ θῶκος* om. E. Continuo delevi cum E. *Λίθιναι ὕδρίαι. διότι τὰ τριγενῆ προπαροξύνονται, λίθινος, λιθίνη καὶ λίθινον.* Habet A. in marg. De *V. supra monitum. Pertinuit ad Eu. Ioann. II, 6. 17. *Λιθοδικτῶ*] *λίθοις βάλλω* Zon. p. 1312.

Λίβυσσα ὄρνις. Struthocamelus. In Fabula: *Sed Libyssa struthocamelus capta ambos fefellit.* *Λίγδην*. Non profunde, sed in superficie. *Λιγαίνων*. Celebrans, praedicans. *Λιγέως*, et *λιγείως*. Acute. *Λίγγις*. Nomen proprium viri, qui violentus fuit. *Λιγνύς*. Fuligo. Aristophanes: *Fuligine vero corpus et aedes tuae oppletae comburentur, velut igne Licymneo.* hic Licymnius quorundam aedes incendit. est etiam Licymnius fabula Euripidis. *Λιγότερος*. Acutior. *Λιγύμοχθος*. Sic dicitur luscinia, [a *λιγύς*], quod flebili voce suaviter filium suum luget. *Λιγυρώτατον*. Acutissimum sonum edens. *Λιγύς*, et *λιγυρός*. Argutus, suavis. *Λιγυστικὸν πέλαγος*. *Λιγυφθόγγοις*. Suavem sonum edentibus. *Non amplius aliis argutum cantum edes, cicada, in fertilibus sulcis insidens.* *Λιγύφωνος*. Suavem edens vocem. *Λιαινούσης*. Demulcentis. *Λιθάζω*. Accusativo iungitur: lapidibus peto vel quocunque telo. Arrianus: *Iubente Tatio milites aurum in puellam coniecerunt, donec vulneribus confecta cumulo obrueretur.* *Λιθείας πολυτ.* Lapillos pretiosos, qui *λιθέαι* vocantur. *Λίθειος πύλη*. At *λίθιος θῶκος*. *Λιθοδικτῶ*. Verbum est

Λιθοκοπία. ἡ ἐκ λίθων βολή.

Λιθόλευστος. λιθοβόλητος.

Λιθολόγοι. οἰκοδόμοι.

Λιθομυλία. Ὅτι Ἄππιος Ῥωμαῖος τιμητὴς λιθομυλίᾳ τὴν Ῥωμαίων κατέστρωσε, καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασε.

Λίθον ἔψεις. ἐπὶ τῶν ἀδύνατόν τι κατεργάζεσθαι πειρωμένων. οἷον, ἀδυνάτῳ ἐπιχειρεῖς.

Λίθος. Θηλυκὸν ἡ λίθος. Οἱ δὲ Ἄβαροι χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ λίθων τὰς ἐντίμους ἀποφέρεσθαι ἠξίουν.

Λίθος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· Τῶν τε παρόντων καθ' ἕνα ἡμῶν οὕτωσὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες. ἐοίκασιν οὖν Ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσι.

Λιθουλκῆσαι. τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λιθουργικὴ καὶ λιθοτριβικὴ διαφέρει. ἡ μὲν λιθουργική, ἣν ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται οἱ τέμνοντες τοὺς λίθους· ἡ δὲ λιθοτριβική ἐστιν, ἣν μετίασιν οἱ καταξαίνοντες καὶ κοσμοῦντες τοὺς λίθους, ὥστ' ἀπειληφέναι τὴν εὐπρέπειαν ἕκαστον τῶν ἔργων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου· Ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τήν τε λιθουργικὴν καὶ λιθοτριβικὴν καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετρυφηκέναι.

Λιθουργός. λιθογλύπτης.

Λίθῳ. τῷ βήματι. Ἀριστοφάνης·

Τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ, τῷ λίθῳ προσέσταμεν.

Λίθων ποτίμων. μήποτε τῶν πώρων λέγει,

---

2. *Λιθόλευστος*] Soph. Ai. 254. *λιθόβλητος*] *λιθοβόλητος* A. V. Photius: repugnante Zon. p. 1308. 3. *Λιθολόγοι. οἰκοδ.*] Hesychius: *Λέγειν. οἰκοδομεῖν.* Idem alibi: *Ἀναλέγειν. ἀνοικοδομεῖν.* Vide etiam Nostrum supra v. *Ἐγκατελέγησαν* et v. *Λέγω. Küst.* Xenoph. Hist. Gr. p. 525. *μετὰ λιθολόγων καὶ τεκτόνων. Toup.* MS. Similis locus Thucydidis V, 82. extr. V. Piers. in Moer. p. 254. Gl. Timaei est p. 174. ubi vid. Ruhnk. 4. *Ἄππιος Ῥωμαῖος τιμητ.*] Cum hoc loco Suidae conferendus est Procopius de Bello Goth. lib. I. c. 14. *Küst.* Haec repetita sunt ex v. *Ἀππία ὁδός.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 5. *Ῥωμαίων*] *ῥωμ* A. *ῥώμην* V. 7. *Λίθον ἔψεις*] Proverbio hoc usus est Aristoph. Vesp. 280. ad quem locum Scholiasta inquit: *Παροιμία δέ ἐστι τὸ λίθον ἕψεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων γενέσθαι· ὡς καὶ τὸ Πλίνθον πλύνεις, καὶ Χύτραν ποικίλλεις, καὶ Εἰς ὕδωρ γράφεις, καὶ Αἰθίοπα λευκαίνεις, καὶ Κατὰ θάλατταν σπείρεις, καὶ τὰ τοιαῦτα.* Confer etiam Paroemiographos. *Küst.* Iulian. p. 249. *Toup.* MS. Adde Schol. Platon. p. 466. Phrynich. Segu. p. 69. Hesych. cum Arsen. p. 336. et Boisson. Anecd. I. p. 398. Usus est praeter alios Syrianus in Hermog. T. IV. p. 139. Scripsi *ἕψεις.* 8. *ἀδυνάτων* libri ut videtur omnes. Correxi cum Photio. 9. Aliud exemplum praebet v. *Ἀπρόσωπον.* Vide potissimum Moschopuli *π. σχεδ.* p. 165. 10. *λίθων*] *λίθον* V. *ἐριτίμους*] *ἐντίμους* A. 12. *Λίθος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόν.*] Ex Harpocratione: in quem vide Maussacum et Valesium. *Küst.* Vid. Brodaeus in Anthol. VII. p. 599. A. *Hemst.* *Δημοσθένης*] P. 1265, 6. 13. *ἡμῶν*] Lege *ἡμῖν.* *πρὸς τὸν λίθον*] Hodie apud Demosthenem legitur, *πρὸς τὸν βωμόν*: ut monuerunt etiam Maussacus et Valesius. Ceterum Meursius Lectt. Attic. I, 6. existimat vocem *λίθον* ex auctoritate grammaticorum Demostheni restitui debere, et *βωμόν* esse glossema, et verbi *λίθον*, quo orator usus fuerat, interpretamentum: quae viri doctissimi sententia mihi non displicet. *Küst.* Defendit *βώμῳ* Valckenarius Opusc. I. p. 39. sq. parum probabiliter. 16. *Φιλόχωρος*] *Φιλόχορος* A. E. et Photius.

3. Gl. post v. *Λιθουργός* posuit *V. 4. *μὲν γὰρ*] *γὰρ* om. A. V. E. *ἐστιν* post *λιθουργικὴ* omisi cum A. V. item post *λιθοτριβικὴ* nescit V. 6. *κατακοσμοῦντες*] *κοσμοῦντες* dedi cum A. B.*V. 8. *περὶ τοῦ τύπου*] Contendit hunc locum cum altero eiusdem orationis fragmento Kühn. in Polluc. VII, 120. 11. *τετρυφηκέναι* H. Valesius apud Kühnium: quo quidem mendum orationis nondum esse sublatum vel tempus perfectum arguit. Mihi *τοῦ χρυσοχοεῖν* mentio videbatur requiri. 12. *Λιθουργός*] Vid. Hemst. in Luciani Somn. 12. *ὁ λιθοκόπος ἢ ὁ λιθογλύπτης* Zon. p. 1308. et fere Hesychius. 13. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 654. (683.) 14. *γήρᾳ*] *τῷ γήρᾳ* A. B. V. E. Med. 16. *Λίθων ποτίμων. μήποτε τῶν π.*] Haec obscura sunt: quae vix quisquam illustrare queat, nisi prius reperto loco auctoris, ad quem nota haec referenda est. *Küst.* *πόρων*] *πώρων* B. V. et inter vss. E. Id Bosius coniectura est assecutus, qui de hoc loco sic disserunt: „Intelligitur lapis, qui Graece *πῶρος*, Latine *tofus* dicitur. Gloss. *πῶρος, ὁ λίθος, tofus, tofum*; *πῶροι tofi.* Pollux VII, 27. *ἔνεστι δ' εἰπεῖν καὶ λίθον σκληρὸν καὶ λίθον πώρινον.* et X, 43. ex Aristophanis Tagenistis, *Νεβρίδα καὶ λίθους πωρίνους.* Pausan. Eliac. I. *Ἔστι δὲ λίθου πωρίνου κρηπὶς ἐν τῇ Ἄλτει πρὸς ἄρκτον τοῦ Ἡραίου.* Quod ad seqq. Suidae verba attinet, *ἢ τῶν — σωμάτων*, si quis recte advertat ad verborum structuram, sensum commodum ex iis elicere poterit, quem hunc esse puto, *ἢ τῶν* (*λίθων* sc.) *καταναλισκόντων τὴν σάρκα ἐντιθεμένων σωμάτων*: h. e. *aut* (lapidum) *qui consumunt carnem cadaverum quae in iis conduntur.* Intellexit Suidas lapidem, quem ab vi exedendi corpora *σαρκοφάγον* vocant, ex quo fiebant conditoria sive loculi mortuorum: Plinius II, 98. XXXVI, 27." Animadv. ad Scr. Gr. p. 169. assentiente Toup. IV. p. 183. Mihi tamen prae contortula Bosii ratione placet reponi: *καὶ* (vel *ἢ*) *τῶν σωμάτων τὴν σάρκα τῶν ἐντιθεμένων καταναλίσκουσι.*

---

compositum ex *λίθος* et *δίκω*. *Λιθοκοπία*. Ictus lapidum. *Λιθόλευστος*. Lapidibus obrutus. *Λιθολόγοι*. Qui domus aedificant. *Λιθομυλία*. *Appius Censor Romanus viam a se Appiam dictam lapide molari constravit, et aquaeductus fecit.* *Λίθον ἔψεις*. Lapidem elixas. de iis dicitur qui aliquid facere conantur, quod fieri nequeat. quasi dicas, rem aggrederis eventu carentem. *Λίθος*. Gemma: generis feminini. *Abari vero aurum et argentum et pretiosiores gemmas auferendas censuerunt.* *Λίθος*. Demosthenes in oratione contra Cononem: *Et unumquemque nostrum qui aderamus sic ad saxum adduxerunt, et iureiurando adegerunt.* videntur igitur Athenienses ad quoddam saxum iurare soliti fuisse, ut ex Aristotele et Philochoro colligi licet. *Λιθουλκῆσαι*. Donarium basi imponere. *Λιθουργικὴ* et *Λιθοτριβικὴ* differunt. ars enim *λιθουργικὴ* eorum est, qui lapides in metallis caedunt; *λιθοτριβικὴ* vero eorum, qui lapides poliunt et aptant, ut toti operi venustas et decus concilietur. Lysias in oratione contra Nausiam de Typo: *Verum quia tres artes exercet, et lapides caedendi, eosdem poliendi, et praeterea deliciis fruendi.* *Λιθουργός*. Lapidum scalptor. *Λίθῳ*. Suggesto. Aristophanes: *Prae senio autem tremula voce loquentes iuxta lapidem consistimus.* *Λίθων ποτίμων*. Lapidum qui potari

447 οἳ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται· ἢ τῶν τὴν σάρκα τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων.

Λίθων χοαί. ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ Εὐριπίδης φησί·

Λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα.

Λικίνιος.

[*Ληοῖ Λικμαίῃ καὶ ἐναυλακοφοίτισιν Ὥραις*
Ἡρώναξ πενιχρῶν ἐξ ὀλιγηροσίης
μοῖραν ἀλοεῖται στάχνος πάνσπερμά τε.]

Λικμήσονται. λικμῶ διὰ τοῦ κ, ἐπὶ τῆς ἄλω. *Λιχμήσονται* δὲ διὰ τοῦ χ, ἀντὶ τοῦ λείξουσι. *Λικμᾶν* δέ, τὸ σῖτον καθαίρειν.

Λικμητήρ. ὁ τὸ πτύον κατέχων.

Λικμώντων. λικμῶ, τὸ κοσκινεύω, διασκορπίζω, πτυάζω.

Λίκνον. κύσκινον, ἤτοι πτύον. οἱ δὲ διὰ διφθόγγου γράφουσιν. Ἡ δὲ ἀναστρέψασα τὸ λίκνον ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενον ἔθει. Καὶ λικνοειδής, ὁ ῥυπαρός.

Λικνοφόρος. τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. ὁ δὲ τοῦτο φέρων λικνοφόρος λέγεται.

Λικριφίς. εἰς πλάγιον.

Λίλαια. πόλις. καὶ Λίλαιον, τόπος.

Λιλαίομαι. προθυμοῦμαι.

Λιμαγχονῶ. πνίγω. καὶ λιμάσσω.

Λιμβρός. ἢ νὺξ ἢ σκοτεινή.

[*Λιμένειον.* ὄνομα τόπου.]

Λιμενίοχος. ὁ τὸν λιμένα ἔχων.

Λιμήν. Σοφοκλῆς·

Τοῖς πολλοῖσι γὰρ
βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.

ἵν' ᾖ, τῆς ἑταιρείας φιλία.

---

1. οἳ] οἷον A. 2. ἐντιθεμένων] τῶν ἐντ. A. V. 4. Eadem Vat. App. II, 57. Sed prorsus dissentit Hesychius. καὶ γὰρ] γὰρ delevi cum V. 6. Λευκοὺς λίθους ἔχ.] Vide supra v. Λευκούς. Küst. ἀργυροῦς V. pro λευκούς, idemque μέγαν. Quae sequebatur glossa: Λιθήσιος. ὁ Αἰόλλων, ἐν τῷ Μαλέᾳ λίθῳ προειδρυμένος ἐκεῖ. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ Μάρμαθος Μαρμήσιος· οὕτω καὶ τοῦτο, eam ignorant A. B. V. E. sumpserat editor Med. e Stephano Byzantio. 7. Λικίνιος] Λικίνιος dedi cum Moschop. π. σχεδ. p. 165. et B. V. Subsequebatur Λικμαία tanquam caput glossae. Id reieci cum A. V. Glossas autem hoc ordine collocat A. Λικμητήρ· Λικμήσονται· (hactenus *V.) Λικμᾶν τὸ σ. κ. Ληοῖ λ. — πάνσπερμά τε· Λικμώντων. Iam quod *V. versiculos subiecit gl. Λικμήσονται, cum alia constat fraudibus deberi, tum ipsam Epigrammatis particulam. Itaque notavi. 8. Epigramma Diodori Zonae II. pr. Anthol. Pal. VI, 98. ἐν αὐλακοφοίτισιν] Scribendum est una voce ἐναυλακοφοίτισιν. Est enim epithetum vocis sequentis ὥραις. Küst. αὐλακοφοίτισιν A. ἐναυλακοφοίτισιν V. ἐν αὐλακοφοίτισιν Med. 9. Ἡρώναξ] An Χειρώναξ, ita enim vetus poeta ap. Clem. Alex. in Protr. Reines. Ἡρώναξ A. V. Anthol. Mox καὶ ἐξ A. B. V. Tum ὀλιγηροσίης E. Med. πενιχρῶν ἐξ ὀλιγ.] Scribe πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσίης: ut recte legitur in Anthol. Küst. 10. ἀλοεῖται] Vox est corrupta: cuius loco in Anthologia MS. legitur ἀλωρῆται: quod et ipsum mendosum est. An forte legendum, μοῖραν ἀλεύρου καὶ etc. i. e. partem vel primitias farinae et spicarum. Cogitet ulterius lector. Nos enim properamus. Küst. Eadem in v. Ὀλιγηροσίη recurrunt. Nihil iuvat ἀλωεῖται (cum cod. Pal.) — στάχνος πανσπερμάται V. δωρεῖται Toupius l. p. 387. πάνσπερμά τε] Supple ex Antholog. Πάνσπερμά τε ταῦτα, Ὡς πρὶν ἐπὶ πλακίνου τοῦδ' ἔθετο τρίποδος. Id est, *Et farraginem hanc omnis generis seminum, ut ante, ita et nunc in mensa hac tripede posuit.* Küst. 11. λικμῶ om. vulg. Omnia male conglutinata: saltem debebant, optimis codd. arguentibus, huc ex insequentibus retrahi, Λικμῶ — πτυάζω. Vide nos sub v. Λικμώντων. Redeunt haec sub v. Λιχμήσονται. 12. δὲ om. *V. ἀντὶ τοῦ clam Gaisf. addidit. Male Photius et Hesychius: Λικμήσονται. λείξουσι. 14. Λικμητήρ] Vid. Il. ν. 590. 15. Λικμώντων] Respicitur Il. ε. 500. λικμώνων Med. Id neglexit vulg. Adiungendum tamen glossae Λιχμήσονται, cuius ipsum caput abiici par est, utpote de continuo versu illatum. Tum demum etiam illud apparebit, verissime codices praestantissimos Λικμητήρ praemisisse. 16. πτύαζω *V. om. Photius. 17. ἢ πτύον] ἤτοι πτύον B. V. et Photius. Breviter hanc glossam A. in marg. perscripsit: Λίκνον κόσκινον ἤτοι πτύον, καὶ λικνοειδὴ ὁ ῥυπαρός.

1. Cf. Etym. Gud. p. 370. ἀναστρέψασα Wakefield. Silv. Crit. V. p. 4. τὸ λεῖκνον *V. 2. Item in explicatione vocis λικνοειδής, quamquam mirabili, consentit Zon. p. 1308. 4. Λικνοφόρος. τὸ λίκνον] Ex Harpocratione. τὸ λίκνον πρὸς π.] Vide quae ad locum hunc illustrandum affert Maussacus in Dissertatione critica, quae Harpocrationi subiuncta est. Küst. 7. Λικριφίς] Il. ξ'. 463. 8. τόπος ἢ πόλις καὶ Λίλαιον] πόλις, καὶ Λ. τόπος A. B. V. Cf. Zon. p. 1311. 9. προθυμοῦμαι ἢ ἐπιθυμῶ] ἢ ἐπιθυμῶ om. A. B. V. Herod. Epimer. p. 77. cf. Zon. p. 1313. Vid. Il. ν. 253. 10. καὶ λιμάσσω] Om. vulg. Λιμώσσω coni. Portus. 11. Λιμβρός] Confer de hac voce Etymologum. Küst. ἢ σκοτεινή om. V. 12. Λιμένειον] Λιμένιον E pr. Deest gl. A. continuae postposuit *V. Ceterum vide Herodot. I, 18. Qui sequebantur versus Apollonidae VII. pr. Anthol. Pal. VI, 105. petiti illi ex v. Ἀνθρακιά denuoque in v. Τριγλίς inculcati, Λιμενῆτιν. ἐν Ἐπιγράμμασι· Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς καὶ φυκίδα σοὶ λιμενῆτιν, Ἄρτεμι, δωρεῦμαι: delevi cum V. Λιμενῆτις A. in marg. nec quicquam amplius. 13. Immo Λιμενήοχος. 14. Σοφοκλῆς] Ai. 683. Cf. v. Ἄληα. 17. φιλίας] ἑταιρείας φιλία A. B. V. E. Edd. vett. Schol. Soph.

---

possunt. forsan tofos intelligit, qui aquam bibentes fortiores fiunt, et carnem eorum corporum quae in iis conduntur absumunt. *Λίθων χοαί.* Aurum et argentum. Euripides etiam inquit: *Candidos lapillos habentes valde superbiunt.* *Λικίνιος.* [*Cereri Licmaeae et Horis deabus sulcos perambulantibus Heronax primitias frumenti e spicis excussi, quod pauper agellus tulit, et farraginem hanc omnis generis seminum offert.*] *Λικμήσονται. Λικμῶ*, per κ. frumentum ventilo. At *λιχμήσονται*, per χ, lingent. *Λικμητήρ.* Qui frumentum ventilabro purgat. *Λικμώντων.* Ab *λικμῶ*, cribro dissipo, ventilo. *Λίκνον.* Cribrum, vel ventilabrum. alii vero per diphthongum scribunt *λεῖκνον*. *Illa autem ventilabrum, quod in genibus eius positum erat, converteus currebat.* Et *Λικνοειδής*, sordidus. *Λικνοφόρος.* Vannus omnibus mysteriis et sacris convenit. ubi qui vannum fert, *λικνοφόρος* dicitur. *Λικριφίς.* Oblique. *Λίλαια.* Urbs. item *Λίλαιον*. *Λιλαίομαι.* Cupide volo. *Λιμαγχονῶ.* Fame neco. *Λιμβρός.* Nox obscura. [*Λιμένειον.* Nomen loci.] *Λιμενίοχος.* Portum tenens. *Λιμήν.* Portus. Sophocles: *Multis enim mortalium infidus est amicitiae portus.*

Λιμηρά. Ἀπὸ Μεθώνης ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ Λιμηρᾷ προσσχών. ἀντὶ τοῦ πενιχρᾷ.

448 ‖ *Λιμηράν.* λιμώττουσαν. ἔνθεν τοι καὶ Λιμηρὰν τὴν Ἐπιδαυρίαν συκοφαντοῦντες ἐκάλουν.

Λιμηρῆς. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἄνθεμα λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης.

εἶπε δέ, χαῖρε θεά, καὶ τήνδ' ἔχε.

Λιμιταναῖοι. οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις πανταχόσε τῶν τῆς πολιτείας ἐσχατιῶν πάμπολυ κατεστήσαντο στρατιωτῶν πλῆθος, ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὁρίων τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν ἑῴαν μάλιστα μοῖραν, ταύτῃ τὰς ἐφόδους Περσῶν τε καὶ Σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες, οὕσπερ Λιμιταναίους ἐκάλουν. τούτοις Ἰουστινιανὸς οὕτω δὴ παρέργως καὶ φαύλως ἐχρῆτο, ὥστε τεσσάρων ἢ πέντε αὐτοῖς ἐνιαυτῶν συντάξεων τοὺς χορηγοὺς ὑπερημέρους εἶναι. ἐπειδὰν δὲ Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις εἰρήνη γένοιτο, ἠναγκάζοντο οὗτοι χρόνου ῥητοῦ τὰς ὀφειλομένας συντάξεις μὴ λαμβάνοντες τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι.

Λίμνη. ἡ θάλασσα παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ὁ ὠκεανός, καὶ οἱ ποταμοί· ὥστε γενικὸν ὄνομά ἐστι.

Λιμνήτης ἰχθῦς. ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Λίμνος. ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θάλασσαν.

Λιμνώρεια.

Λιμοδωριεῖς. Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς Ῥόδον καὶ Κνίδον.

Λιμός.

Γαστέρι μοῦνον ἔχοιμι κακῆς ἀλκτήρια λιμοῦ.

Λιμὸς Μηλιαῖος. ἐπὶ τῶν χαλεπῶν. ἐν γὰρ τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτούς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μῆλον παρεστήσατο, οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν,

---

1. Ἐπιδαύρῳ τῇ Λιμηρᾷ] Unde Epidaurus haec dicta fuerit *Λιμηρά*, discrepant auctores. Alii enim eam sic cognominatam volunt a fame (quam *λιμὸς* Graeci vocant), sive a sterilitate terrae: ut hic Suidas. Alii a commodis portubus: ac si diceretur *λιμενηρά*. Scholiasta Thucydidis in lib. IV. c. 56. Ἐπίδαυρον τὴν Λιμηράν. οὐκ ἐκ τοῦ λιμοῦ οὕτως ὠνόμασται, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν λιμένας. Alibi tamen idem Scholiasta etymologiam, quam hic reiicit, probat. In librum enim VII. c. 27. ubi Thucydides Ἐπιδαύρου τῆς Λιμηρᾶς meminit, sic inquit: *Λιμηρᾶς. ἤγουν τῆς κατωξήρου, τῆς ἐνδεοῦς.* Sic saepe grammatici fluctuant, et a se ipsi discrepant. A portubus etiam dictam vult Hesychius voce *Λιμηρά*, quem confer. Alii vero a pratis hanc appellationem ei inditam volunt, teste Etymologo v. *Λιμήρη*: apud quem pro *Λιμήρη, Πίνδαρος*, scribendum esse, *Λιμήρη, Ἐπίδαυρος*, recte monuit Berkelius in Stephanum v. Ἐπίδαυρος: quem consule. *Küst.* 2. Scripsi *προσσχών*: προσχών Edd. Diligentiorem illam scripturam praecepit grammaticus in Hom. Epimer. p. 121. ἤτοι] ἀντὶ τοῦ A. V. 5. ἐν Ἐπιγράμματι] Antipatri Sidon. IX, 2. 3. Anthol. Pal. VI, 47. 8. *Λιμιταναῖοι*] *Λιμηταναῖοι* V. *Λιβιταναῖοι* B. E. Med. et sic infra. *Λιμηταναίους.* ἐθνικόν Zon. p. 1308. item Etym. Gud. p. 370. et Glossae Nomicae. Οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Procopii in Histor. Arc. c. 24. *Küst.* οἱ Ῥωμαῖοι *V. 13. τῶν Περσῶν] τῶν omisi cum B. E. *V. τε om. V. 16. αὐτοῖς] αὐτῶν B. et ut videtur E. 18. οὗτοι χρόνου] οἱ ταλαίπωροι οὗτοι, ἅτε καὶ αὐτοὶ τῶν ἐκ τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν ἀπολαύσοντες, χρόνου Procopius.

1. μὴ λαμβάνοντες] Hae duae voces desunt apud Procopium. *Küst.* 2. Huic gl. subiecerunt V. et A. in marg. Ὅτι (σῆ ὅτι *V.) λιμίτατος ἀγρός ἐστιν κατὰ Ῥωμαίους ὁ ἀπὸ (ὁ ὑπὸ τῶν *V.) πολεμίων ληφθείς. Tum *Λιμνάζω* A. sine expl. 3. *Λίμνη.* ἡ θάλασσα παρ' Ὁμ.] Schol. Sophocl. Trach. 636. *Μηλίδα παρὰ λίμναν. Λίμναν φησὶ τὴν θάλασσαν. Ὁμηρος· Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης.* Locus Homeri extat Odyss. ε. 337. *Küst.* Vid. vel Schol. Od. γ'. 1. item Apollonii Lex. p. 439. coll. Valck. in E. Hipp. 141. f. 4. οἱ ποταμοί] Vid. Schol. Victor. in Il. ε. 709. *Gaisf.* 6. Glossa satis obscura. δὲ καὶ] δὲ om. V. Mox τὴν om. B. V. Tum θάλασσα V. 9. *Λιμοδωριεῖς*] Confer Hesychium h. v. *Küst.* *Λιμνοδωριεῖς* A. V. Mox *μετοικίσαντες* Med. *κατοικήσαντες* reddendum Hesychio. 12. Versum ad Callimachi Hecalen transtulit Naekius in Musei Rhenani Vol. III. p. 546. ἀλκτήρια] ἀλεκτήρια B. E. *V. Sed vide v. *Ἀλκτήρια λιμοῦ*. 13. *Μηλιαῖος*] Falsa vocis scriptura: *Μηλίων* Arsenius p. 336. ἐν γὰρ τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ π.] Ex Schol. Aristoph. Av. 186. *Küst.* 14. κατὰ πάντων] Wolfius reponit *κατὰ τῶν ἀποστάντων*. At apud Scholiastam Aristophanis loco laudato legitur *κατὰ πάντων Μηλίεων*: unde expuncta unica syllaba veram lectionem *κατὰ τῶν Μηλιέων* conficere facile est. *Küst.* Vide Dukerum in Thucyd. I. V. extr. Ceterum Niciae partes in oppugnatione Meli levissimae fuerunt, et quidem in prima expeditione: v. Thucyd. III, 91. 18. αὐτῶν om. A.

Λιμηρά. *Cum Methone relicta ad Epidaurum, quae Limera dicitur, accessisset.* vel *λιμηρά* hic significat pauperem. *Λιμηράν.* Famelicam. hinc etiam quidam Epidaurum, quae *Λιμηρὰ* cognominabatur, per calumniam vocabant. *Λιμηρῆς.* In Epigrammate: *Donarium hoc, pauperis instrumentum artis. dixit autem, salve Dea, et hunc accipe.* *Λιμιταναῖοι.* Limitanei. Romanorum Imperatores olim in extremis ditionis suae partibus ingentem militum multitudinem constituere solebant, ad tuendos imperii Romani fines; praecipue in parte orientali, ut ab ea incursiones Persarum et Saracienorum reprimerent: quos *Limitaneos* vocabant. horum Iustinianus tam exiguam vel nullam rationem habuit, ut Quaestore per quattuor vel quinque annos nullum iis stipendium persolverent. pace autem inter Romanos et Persas facta, milites hi debito certi temporis stipendio fraudati id reipublicae condonare cogebantur. *Λίμνη.* Sic apud Homerum vocatur et mare, et Oceanus, et fluvii. id igitur generale est nomen. *Λιμνήτης ἰχθῦς.* Piscis marinus. *Λίμνος.* Nomen proprium. significat etiam mare. *Λιμνώρεια.* *Λιμοδωριεῖς.* Sic dicti sunt Peloponnesii illi, qui fame coacti in Rhodum et Cnidum migrarunt. *Λιμός.* *Habeat tantum venter meus necessaria malae famis remedia.* *Λιμὸς Μηλιαῖος.* Fames Meliaea. dicitur de rebus difficilibus. bello enim Peloponnesiaco Athenienses adversus Melios misso Nicia tamdiu eos obsederunt, donec fame perierunt. primo autem anno Nicias Melum cepit, non solum admotis machinis bellicis, sed etiam fame; propterea quod ab Athe-

πρώην ὑποτελῆ οὖσαν. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ. Μῆλος δὲ πόλις Θεσσαλίας. οἱ δὲ Μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπείσθησαν, καὶ προδεδώκασιν ἑαυτούς. Καὶ Λιμῷ Μηλίῳ, παροιμία. ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ. ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ.

Λιμόψωρος. Ὑπὸ δὲ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλειψίας καὶ τῆς ταλαιπωρίας ἐπεγεγόνει σχεδὸν ἅπασι τοῖς ἵπποις, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὁ λεγόμενος λιμόψωρος καὶ τοιαύτη καχεξία.

Λιμώττω. λιμώσσω.

Λιμπάνω. καταλιμπάνω.

Λίνδιος. ὄνομα κύριον.

Λίνειος μίτος.

Λίνον λίνῳ συνάπτεις. ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια ἐπιμιγνύντων, ἢ παρακρουομένων καὶ ἀπατώντων. Στράττις Ποταμοῖς.

Λινοπλῆγος. φρενοπλῆγος. [ἢ εὐθεῖα ὁ λινοπλήξ.]

Λινοπτωμένη. λίνον ἁλιέως ψυχόμενον ἐποπτεύουσα.

Λίνος. Χαλκιδεύς, Ἀπόλλωνος καὶ Τερψιχόρης. οἱ δὲ Ἀμφιμάρου καὶ Οὐρανίας. οἱ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ Φοινίκης γράμματα εἰς Ἕλληνας ἀγαγεῖν, γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμάτων, καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμών.

Λίνος ἕτερος, Θηβαῖος, νεώτερος.

Λίνος. εἶδος ὕμνου. Ὅμηρος·

Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν.

---

1. *μεγίστῳ*] *μέγιστος* V. Haec ἢ (id profectum a diversa scriptura v. *καὶ* ante *Λιμῷ*) *ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ* omisit Arsenius, iisque apparet *καὶ Λιμῷ Μηλίῳ* cum Schol. praefigenda fuisse. Nam extrema illa *καὶ Λιμῷ — ἐν τῇ πέμπτῃ* omnino confirmat Zenobius IV. 94. et omissis *ἐν τῇ πέμπτῃ* Hesychius. 2. *Θεσσαλίας*] Error vulgaris. Vide Santenii Excursum in Catulli Eleg. ad Manl. 54. 3. *προδεδώκασιν*] Interpres Comici rectius, *παραδεδώκασιν*. *Küst.* 4. *αὐτούς*] *ἑαυτούς* A. B. V. Schol. et Arsenius. 7. *Ὑπὸ δὲ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλ.*] Haec sunt verba Polybii lib. III. c. 87. *Küst.* *ψύχους*] *πλήθους* E. 8. *ἀνηλειψίας*] *τῆς ἀνηλειψίας* A. B. V. E. 9. *ἅπασι* quondam post *λεγόμενος* positum, ad v. *σχεδὸν* retraxerunt A. B. V. cum Polybio. 12. Sequebatur glossa: *Λίνα. τὰ δίκτυα.* Delevi cum V. Habet A. in marg. 13. *Λίνδιος*] Sub finem glossae cum *V. reieci, *καὶ Λίνδος, ἢ Ῥόδος*, quae habet A. in marg. Haud rectius Zen. p. 1311. *Λίνδος. χώρα ἐν τῇ Ῥόδῳ, ἢ καὶ νῆσος.* Addit statim A. *Λίναιος. ὁ Διόνυσος.* Similiter V. *Λιναῖος. ὄνομα Διονύσου.* Tum (post v. *Λίνειος* *V.) *Λινῆς. ἡ Βάκχη*, A. V. Vide supra vv. *Ληνίς* et *Λήναια*. 15. *Λίνον λίνῳ*] Vid. *Οὐ λίνον λίνῳ σ.* Schol. Lucian. Philops. (9.) III. p. 37. *Hemst.* Adde Schol. Luc. Icarom. 1. Schol. Platon. p. 369. *Λίνον λίνῳ συνάπτεις, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων, ἢ δρώντων* [eadem fere Arsenius p. 336.], *ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλίαν συναπτόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ γ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως· Οὐ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτειν ἐστί· καὶ Στράττις Ποταμοῖς, καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ.* Photius: *Λ. λ. σ. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων· Στράτις Ποταμοῖς· καὶ Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ καὶ Πλάτων.* Aristidis locus, Heindorfio in Pl. Euthyd. 63. monente, est pro Quatuorv. p. 143, 11. ubi Schol. *Παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς προτέροις ἕτερα συνειρόντων· ὁποῖον καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος, οὐ μόνον δειλοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ φιλαργύρους πεποιηκέναι τὸν Περικλέα φήσαντος.* Addidit etiam Simplicii lo-

α

cum Porsonus Ind. in Photium p. 732. Paullo infra habet A. in marg. *καὶ παρ. λίνον λίνῳ συνάπτεις ἐπὶ τῶν τῷ λόγῳ προστιθεμένων λέγεται.* *ἐπὶ τῶν*] *τῶν* om. A.

1. *ἀπατώντων*] *ἐπαιτούντων* A. B. V. E. 2. *Στράττης* *V. *Ποταμίοις* scribendum fuisse dudum monuit Hemsterh. in Plut. p. 470. 3. *ὁ λινοπλήξ*] *φρενοπλήξ* B. V. *ὁ φρεν.* Edd. ante Küst. Satis intelligitur novissima lectoribus deberi: quae cum ignorent Photius et Hesychius, uncis damnavi. 5. *Λινοπτωμένη*] Vid. Schol. Arist. Pac. 1178. *Toup.* MS. *συνάπτουσα ψυχόμενον*] *ψυχόμενον ἐποπτεύουσα* A. B. V. *ἐποπτεύουσα* E. in marg. 7. *Λίνος, Χαλκ.*] De hoc vide omnino Pausaniam in Boeoticis. *Küst.* Attulit Reinesius etiam Alcidamantis Or. Ulyss. de non prod. Palamed. et Athen. IV. p. 164. cuius alteram quandam annotationem relinquimus antiquitatis causa. His piget verbum addere. 10. *γράμματα* om. E. *γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἐμβαλόντα*. *Küst.* 12. *ἡγεμόνα Eudocia* p. 282. additis *ἔστι δὲ*. 13. *Λίνος ἕτερος*] Hunc anno DXCVII. refert Hieron. in Chron. Sed Scaliger improbat, et Herculis magistrum fuisse dicit, eoque iuniorem tempore: Herculem autem ponit an. 768. 820. 825. Idem tamen Euseb. seu Hieronymus Linum magistrum Herculis sub an. 752. collocat: ibidem etiam Orpheum et Musaeum, discipulum huius. Clem. Alex. Strom. I. p. 205. *Ἡσίοδος γὰρ τὸν κιθαριστὴν Λίνον παντοίας σοφίας δεδαηκότα εἰπών. Reines.* 14. *Ὅμηρος*] Il. σ'. 570. Quid autem *λίνον* in loco hoc Homerico significet, non satis constat inter grammaticos, aliis vero genus cantionis, a Lino sic appellatae, ea voce notari putantibus. Vetus Scholiasta in locum illum Homeri: *Ἤτοι λίνον, ὃ δὴ ἐξῆπτο ἀντὶ νευρᾶς τῆς κιθάρας· ἐπεὶ οἱ πρῶτοι τοὺς θεοὺς μετὰ ᾠδῆς ὑποκιθαρίζοντες οὐκ ἐξ ἑτέρων κατεσκεύαζον τὰς κιθάρας· οὐχ ὅσιον, οὐδὲ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες, διὰ τὸ ἐκ νεύρων πεποιῆσθαι· ἀλλὰ ἐκ λίνου πεποιημένου. ἢ Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν. ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐπὶ Λίνῳ τῷ Ἀπόλλωνος παιδὶ ᾠδὴν ὄντι νηπίῳ καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμενικῶν διασπασθέντι πρώτην ᾄσθεῖσαν.* Pro genere cautionis secundum

---

niensibus defecisset, cum ante ipsis esset tributaria. — Melii (quorum urbs in Thessalia sita erat) ab Atheniensibus obsessi et fame ad incitas redacti, sese iis dediderunt. — Et *Λιμῷ Μηλίῳ*. proverbium [de gravissima fame.] Athenienses enim Melios obsessos fame gravissima vexarunt: ut auctor est Thucydides libro V. *Λιμόψωρος. Quoniam enim frigore, illuvie, squalore conflictati multasque molestias perpessi fuerant, omnes fere et equos et viros intemperies illa et genus morbi invasit, quem Graeci limopsoron* (sive scabiem e fame ortam) *nominant.* *Λιμώττω*. Fame laboro. *Λιμπάνω*. Relinquo. *Λίνδιος*. Nomen proprium. *Λίνειος μίτος*. *Λίνον*. Linum lino connectis. de iis qui similia coniungunt. vel de iis qui alios decipiunt et fallunt. Strattis *Potamiis.* *Λινοπλῆγος*. Mente moti. [casus rectus *λινοπλήξ*.] *Λινοπτωμένη*. Quae rete piscatoris inspicit, dum siccatur. *Λίνος*. Linus, Chalcidensis, Apollinis et Terpsichores filius; vel ut alii tradunt Amphimari et Uraniae; vel secundum alios Mercurii et Uraniae. hic primus e Phoenicibus litteras in Graeciam intulisse, Herculemque litteras docuisse, et carminis lyrici primus auctor fuisse fertur. *Λίνος*. Linus alter, Thebanus, iunior. *Λίνος*. Genus carminis. Homerus: *Pulchrum vero carmen succinebat.*

οὐ διὰ τὸ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι, ἀλλ' εἶδος ὕμνου ἦδον, ὡς παιᾶνα. ἢ λύρας χορδή.

Λίνος. τὸ δίκτυον. *Λίνος δέ, παρὰ Θηβαίοις φιλόσοφος.*

Λιούτωρ. ὁ παρὰ Ῥωμαίοις βοηθός.

Λίπα. λιπαρὸν κατὰ ἀποκοπήν. Θουκυδίδης· Λίπα γὰρ ἀλείψεσθαι, ὅπως μὴ ἀδικῶνται. Καὶ Λιλιανός· Ὁπόταν δὲ προσίωσι κινδυνεύσοντες, λίπα ἀλείφονται.

Λιπαρά. ἡ ἀφύη. Ἀριστοφάνης·

Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
εὗρε τὸ πᾶν ἂν .... ἀφύων τιμὴν περιάψας.

Καὶ αὖθις·

Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως.

τουτέστι πλουσία.

Λιπάρα. μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων. περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα. Καὶ Λιπαραῖοι.

Λιπαρές. τὸ προσεχές· ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. Ἀριστοφάνης·

Εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας.

τουτέστι τόλμης. ἤγουν, οὐκ ἀφέξονται προσεχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες.

Λιπαρεῖ. παρακαλεῖ. τὸ ῑ μακρόν.

Γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' Εὐριπίδην.

Λιπαρεῖν. τὸ καθικετεύειν· παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. Λιπαρεῖτε μένοντες, προσεδρεύετε μένοντες, ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες.

Λιπαρεῖ χειρί. ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς καὶ συνεχῶς. Καὶ Λιπαρεῖ, πλουσίᾳ, ἀφθόνῳ. Σοφοκλῆς·

Ἄπολλον, ... ἥ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι, λιπαρεῖ προΰστην χερί.
νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω,

---

posteriorem interpretationem Scholiastae vocabulum illud accipit Pausanias in Boeoticis p. 584. *Ἀποθανόντος δὲ τοῦ Λίνου, τὸ ἐπ' αὐτῷ πένθος διῆλθεν ἄρα καὶ ἄχρι τῆς βαρβάρου πάσης, ὡς καὶ Αἰγυπτίοις ᾄσμα γενέσθαι Λίνον. καλοῦσι δὲ τὸ ᾄσμα Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ Μανέρων. οἱ δὲ Ἕλλησιν ἐπὶ ποιήσαντες, Ὅμηρος μὲν ἅτε ᾄσμα Ἑλλήνιον ὂν ἐπιστάμενος τοῦ Λίνου τὰ παθήματα, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἔφη τῇ ἀσπίδι ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον, καὶ κιθαρῳδὸν παῖδα ᾄδοντα εἰς Λίνον· Τοῖσι δ' ἐν μέσσοισι πάις φόρμιγγι λιγείῃ Ἱμερόεν κιθάριζε, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν.* Praeter Pausaniam *Linum* cantilenae genus fuisse testantur etiam Athenaeus, Pollux, Hesychius, et alii. *Küst.* His Aristarchus praeierat.

2. παιᾶνα] παιᾶνος B. V. E. Med. ἢ λύρας χ.] Gl. Herodoti II, 79. *Λίνον. ᾠδὴς ὄνομα, ἢ λύρας χορδή.* His *V. subiecit gl. *Αἰνοπτωμένη.* 3. *Λίνον*] *Λίνος* (vel *Λῖνος*) A. B. V. E. Med. postulante litterarum serie. *Λῖνος. τὸ λινάριον* Etym. Gud. p. 371. δὲ om. *V. 5. *Λιούτωρ*] Hanc gl. agnoscunt A. B. V. E. et omisso ὁ (cum *V.) Med. Om. vulg. *Porsonus*: „Corruptum est ex *Ἀδιούτωρ Adiutor. Quod recte monuit Nunnesius in Phrynich. p. 37." 6. *Θουκυδίδης*] Usus est voce *λίπα* Thucydides lib. I. c. 6. *Ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο.* Scholiasta in eum locum: *τὸ λίπα Ὅμηρος ἐπιθετικῶς λέγει τὸ ἔλαιον. Küst.* Verum Thucyd. IV, 68. a Suida significari monet Abreschius. 8. *Ὁπόταν γὰρ*] ὁπόταν δὲ A. V. *κινδυνεύοντες*] *κινδυνεύσοντες* A. B. E. 10. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 615. sq. (639.) Confer etiam quae notavimus supra in v. *Ἰοστέφανοι. Küst.* 11. *Εἰ δέ*] δέ om. A. B. V. E. Med. ἡμᾶς] ὑμᾶς A. E. *καλέσειεν*] *καλέσειε τὰς* A. B. V. E. Med. 13. *εὗρε τὸ πᾶν ἂν, ἀφ.*] Versus hic ex Aristophane sic supplendus est: *εὗρε τὸ πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιάψας. Küst.* 15. *Τὸ χρῆμα λιπαρὸν τῆς πόλεως. τουτέστι, πλουσία. Τὸ ῑ μακρόν.*] Edit. Mediolan. [cum E.] *τουτέστι, πλουσία ἐστί*: scil. *πόλις*, quod verum. Respexit autem Suidas ad Aristoph. Av. 827. ubi legitur: *Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως.* Pindar. Pyth. II, 6. *Ὑμνιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων μέλος ἔρχομαι, ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος.* In quem locum vide Scholiastam. Ceterum fallitur noster, cum dicit primam syllabam *τοῦ λιπαρὸν* esse longam. Nam manifesto brevis est. *Toup.* Nimirum sub gl. finem extabant, *τὸ ῑ μακρόν*: quae Porsonus ad Toup. IV. p. 459. in v. *Λιπαρές* transferenda fuisse vidit, mox in Indice sub v. *Λιπαρής* deleri iussit cum Ox. Ignorant etiam A. V. Vid. infra *Λιπαρεῖ*. Ceterum *λιπαρὸν τὸ χρ.* A. 18. δὲ om. Harpocratio, tenet Photius.

2. *Ἀριστοφάνης*] Lysist. 674. ubi eadem Schol. Om. locum Aristoph. V. omnia post *παρεῖναι* *V. 7. *ἤγουν*] *ἢ* A. B. Ceterum vide gl. *Χειρουργίας*. 10. *Γλίσχρως προσαιτ.*] Aristoph. Acharn. 451. *γλίσχρος* B. V. E. Med. Mox *Εὐριπίδης* E. Med. *Εὐριπίδ'* V. Vid. supra v. *Γλίσχρος*: quo pars huius glossae irrepsit. 11. *τὸ καθικετεύειν*] *παρακαλεῖν* Zon. p. 1313. 12. *Λιπαρεῖτε μένοντες*] Respexit Suidas ad Herodotum IX, 45. *Ἴν δὲ ἄρα ὑπερβάληται τὴν συμβολὴν Μαρδόνιος, καὶ μὴ ποιῆται, λιπαρέετε μένοντες. Quod si differet Mardonius, nec committet certamen, vos perseverate hic manere. Toup.* Seqq. om. V. *λιπαρέετε* Photius. 15. *Σοφοκλῆς*] Electr. 1377—1382.

---

non quod chordae essent lineae, sed quia *λίνος* erat genus hymni, ut paean. vel significat chordam lyrae. *Λίνον*. Rete. *Λίνος* vero, philosophus Thebanus. *Λιούτωρ*. Qui Latine dicitur Adiutor. *Λίπα*. Per apocopen pro *λιπαρόν*. Thucydides: *Oleo enim se uncturos, ne quid paterentur.* Et Aelianus: *Cum enim ad certamen accedunt, oleo se ungunt.* *Λιπαρά*. Epithetum apuae piscis. Aristophanes: *Si quis vero nobis palpans Athenas vocaret nitidas, quidlibet ab vobis impetraturus erat, quod urbem apuarum laude ornarat.* Et iterum: *Urbis res lautissimae.* id est, opulentae. *Λιπάρα*. Lipara una ex insulis, quae Aeolides vocantur, Siciliae vicina. Et *Λιπαραῖοι*. *Λιπαρές*. Assiduum. ab eo quod est *λίαν* et *παρεῖναι*, adesse. Aristophanes: *Si quis enim vestrum vel exiguam his ansam praebuerit, non desinent in posterum impudenter quidvis aggredi.* id est, mulieres non desinent manibus suis opus assidue tractare. *Λιπαρεῖ*. Rogat. syllaba *ῑ* longa est. *Humiliter et blandis verbis rogans oransque Euripidem.* *Λιπαρεῖν*. Suppliciter orare. ab eo quod est *λίαν* et *παρεῖναι*. *Λιπαρεῖτε μένοντες*, assidue vel constanter permanete. *Λιπαρεῖ χειρί*. Assidua manu, id est, assidue et continenter. Et *λιπαρεῖ*, opulenta, abundante. Sophocles: *Rex Apollo*, [*prōpitius me audi,*] *quae tibi saepe pro facultatibus meis pinques immolavi victimas. nunc vero, Lycie Apollo, quantopere possum,*

αἰτῶ, προπιτνῶ, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων, καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια.

Λιπαρής. Πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρὴς ἦν καὶ ἔκθυμος, ὡς θάμα αὐτῷ προσιέναι. Καὶ αὖθις· Τὰ δὲ γράμματα ὑπόμνησις ἦν λιπαρὴς τῶν σπονδῶν.

Λιπαρία. ἡ προσεδρεία. Ἐχλεύαζεν αὐτούς, ὡς ἐκ τῆς λιπαρίας τῆς τοσῆσδε πλέον ἔχειν οὐδέν. — Ὁ δὲ ἐτώθαζε τοῦ θεοῦ τοὺς θεραπευτῆρας, λέγων ἐκ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πλέον ἔχειν οὐδέν.

Λιπαροκρήδεμνος. ἡ πολύτιμον κρήδεμνον ἔχουσα.

Ἡ λιπαροκρήδεμνος, ἵν' εἴπωμεν καθ' Ὅμηρον,
χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε Χάρις.

Λιπαρός. ἀνθηρός, παρὰ τὸ λίπος. στίλβει γὰρ τὸ ἔλαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀληλιμμένος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου.

Λιπαρῶς. ἐπιμόνως. Πάλιν αὐτῶν ἐγκειμένων φιλανθρώπως ὑπήκουσε.

Λιπερνῆτις. ἡ πτωχή· παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων, ὅ ἐστι φυτῶν.

Λιπερνοῦντας. πενιχρούς.

Λίπος. δοτικὴ λίπει.

Λιπῶσι· λιπαρῶσι.

Λίπτω. τὸ ἐπιθυμῶ. Καὶ λελίφθαι, ὁμοίως. ἐξ οὗ καὶ τὸ λελιημένος.

Λίποιμι. καταλείψαιμι.

Λιρός. ὁ ἀναιδής. Καὶ λιρόφθαλμος.

Λιρότερον.

Λίς. ὁ λέων. Μῦθος· 451

Ἐς βίοτον κοινωνὸς ὄνῳ γένετ' ὠμοβόρος λίς.

---

1. αἰτῶ] αὐτή E. Med. προσπιτνῶ A. E. Med. Seqq. usque ad ἅμα αὐτῷ in seq. gl. om. V. sic pergens apud Gronovium in gl. Λιπαρής: Πρὸς γὰρ τὸ θεῖον λιπαρὴς ἦν καὶ ἔκθυμος. 3. Vide continua sub v. Τἀπιτίμια. 4. Interpretationes habet Photius. 5. ὡς θάμα Toupius II. p. 19. ὥσθ' ἅμα Editiones. 8. Λιπαρία] Λιπαφία V. cui deest exemplum utrumque; posterius nesciunt B. E. *Utrumque* quod dixi, vulgarem ordinem significavi, non meam ipsius sententiam. Ecquis enim semel admonitus dubitet alteram orationem pro alterius sive interpretatione sive (quod frequenter accidit in Suida, vide annot. in v. Τριπάλαντον) pro temeraria quadam repetitione habere? Itaque collectis quae videantur Aelianum decere talem fere sensum recuperabimus: Ὁ δὲ ἐτώθαζε τοὺς τοῦ θεοῦ θεραπευτῆρας καὶ ἐχλεύαζεν αὐτούς, λέγων ἐκ τῆς λιπαρίας τῆς τοσῆσδε πλέον ἔχειν οὐδέν. 9. ἔχειν] Immo ἔχοντας. 10. ἐτωθάζετο] Lege ἐτώθαζε τοῦ θεοῦ. Videtur fragmentum Aeliani. Vid. in Χλευασία. *Valck.* Eandem ille proposuit emendationem in Theocrit. p. 260. post Piersonum in Moerin p. 366. eamque recepi. Mox λέγων om. Med. 12. Λιπαροκρήδεμνος] Est vox Homerica Il. σ'. 382. *Küst.* 14. Ἡ λιπαροκρ.] Distichum Palladae II, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 61. καθ' Ὅμηρον] καθημένοι E. 16. σε om. B. E. 17. λίπα] λίπος dedi cum A. B. V. E.

1. καὶ τὸ] ὡς τὸ E. τὸ dedi cum B. V. ἀντὶ] ἢ ἀντὶ A. B. V. E. ἀληλιμμένος] ἠλειμμένος E. ἀληλειμένος Med. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] V. 616. 4. Πάλιν αὐτῶν ἐγκειμένων] In exemplo allato vox primaria desideratur. Quod oscitantiae librarii alicuius acceptum refero. Repone, λιπαρῶς ἐγκειμένων. Iosephus Antiq. Iud. I. p. 9. Τοῦ Θεοῦ λιπαρῶς ἐγκειμένου καὶ πολυπραγμονοῦντος. Heliodorus in Aethiopic. II. p. 68. Ἀλλ' ὁ Θεαγένης οὐκ εἶα λιπαρῶς ἐγκείμενός, καὶ τὴν φιλτάτην, λέγων, κομιζώμεθα πρότερον, εἰ μή τις ἡμᾶς παίζει καὶ νυνὶ δαίμων. Confer et Nicephor. Histor. p. 11. *Toup.* I. p. 388. 6. Λιπερνῆτις] Vid. intpp. Hesychii v. Λιπερνής. Notationem illam Herodiani sequitur Etym. M. sive Zon. p. 1309. 9. καὶ ὁ. τῷ λ.] καὶ ἡ et τῷ om. A. Mox cum A. delevi glossam fere cum v. Λειποτάκτης consentientem: Λιποτάκτης. φυγάς, τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. Καὶ Λειποτακτήσας (λιποτακτήσας Lex. Bachm. p. 291.), καταλείψας, φυγών. Agnoscit tamen Photius. 10. λιπαρῶσι] Sic optimus Paris. A. [*V.] et Photius in Lexico inedito. At priores editt. minus recte λιπαριῶσι. *Küst.* Idem mox collata v. Διακεκναισμένη haec ad Aristoph. Equ. 583. sibi referenda videri significavit Diatr. p. 17. Nobis tamen illud certius videtur, λιπαρῶσι male convenire verbo λιπῶσι: legendum autem esse λιπαροῖς, addito forsan οὖσι. Nihil iuvat Zon. p. 1313. Λιπώμενος δὲ ὁ λιπαρῶν. Ceterum λιπώσας Callimachus fr. 121. a nobis olim (*Grundl. z. Encykl. d. Philol.* p. 92.) vindicatus; id quod ab novissimo Simonideorum editore p. 104. dissimulari miror. 11. Λίπτω] Vid. Etymol. M. v. et Herod. Epimer. pp. 77. 248. Auctores vocis Apollonius IV, 813. et Nicander. 12. λιλαιόμενοι] λελιημένος A. B. λελιόμενος V. Vid. vel Il. δ'. 465. 13. Post hanc gl. repetebantur, quae extant supra in glossa prorsus incerta Λείριον: Λίριον. καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος, καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ (οἱ om. *V. et Phot.) Ἀττικοί. Deest gl. A. Ipsum Λείριον V. E. et B m. sec. Λίριον Photius: qui similia quaedam rettulit sub v. Ἀνόν. 14. Λιρός. ὁ ἀναιδ.] Vide Hesychium v. Λειριόεντα, et Etymologum v. Λειρόφθαλμος. *Küst.* Vid. Parthenii Erot. p. 374. Hesych. Ἀερὸς ἀναιδής, ubi recte Küster. Λιρός. *Toup.* MS. Immo videndi Piersonus Verisim. p. 100. et Valck. Callim. p. 229. Vide supra v. Λειρόφθαλμος. 15. Λιρότερον om. V. 17. Ἐς βιοτὸν κοινὸς] Scribendum est, Ἐς βίοτον κοινωνός. Sic enim et sensus et metri ratio loco huic constabit. *Küst.* Sic etiam Reinesius: et βίοτον quidem A. V. βοιωτὸν Med. Mox ἀμοβόρος A. *V. Eiusdem fabulae frustum servavit v. Λάχος.

---

te rogo, supplicibusque precibus veneror et oro, his consiliis nostris propitius adsis, et ostende mortalibus praemia. Λιπαρής. Assiduus. *Deum vero assidue et propenso animo colebat, adeo ut frequenter eum accederet.* Et iterum: *Litterae vero illae memoriam foederis perpetuo renovabant.* Λιπαρία. Assiduitas. *Ille autem eos deridebat, ut qui ex tanta assiduitate nullum omnino fructum perciperent.* † *Ille vero dei cultores deridebat, dicens assiduitatem illam nihil omnino ipsis prodesse.* Λιπαροκρήδεμνος. Cuius caput pulchris vittis redimitum est. *Ipsa, ut secundum Homerum loquamur, pulchris redimita vittis Gratia propriis manibus te elaboravit.* Λιπαρός. Nitidus, ab λίπα, oleum. splendet enim oleum. vel id quod unctus. Aristophanes *Pluto*: *Unctus in balneo prodiens.* Λιπαρῶς. Continenter. *Cum iterum instarent, humaniter iis obsecutus est.* Λιπερνῆτις. Mendica. sic dicta ab λείπεσθαι et ἔρνος: quasi dicas, quae plantis deficitur. Λιπερνοῦντας. Mendicos. Λίπος. Dativus λίπει. Λιπῶσι. Nitentibus. Λίπτω. Concupisco. Et λελίφθαι, concupivisse. unde deducitur λελιημένος. Λίποιμι. Relinquam. Λιρός. Impudens. Et Λιρόφθαλμος. Λιρότερον. Λίς. Leo. In Fabula: *Crudirorus leo praedae socium ascivit asinum*

Λισσάδας πέτρας. λείας καὶ ὁμαλάς. Τοῖς δὲ Σκύθαις πρὸς τὰς Ῥωμαϊκὰς ναῦς, ὥσπερ ἀνόρμους καὶ λισσάδας πέτρας, ἐξεβιάζετο τὰ σκάφη. πάντα δὲ κατεδύετο τὰ σκάφη.

Λίσσεσθαι. λιτανεύειν.

Λισσή. ἡ ὁμαλή.

Λίσσομαι. ἱκετεύω.

Λίσπη. τῷ τόνῳ ὡς κίστη· Ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει, ὡς ψιλή· ἡ τετριμμένη καὶ λεία. οἱ δέ, θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα. καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοί. *Λίσπους* καλοῦσι καὶ τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρίφους ἀστραγάλους. Καὶ λισπόπυγοι, οἱ λεῖοι τὴν πυγήν.

Λίσποι. οἱ μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐκτετρημένοι. Καὶ λίσπη γλῶσσα, ὡς ἐπιτετριμμένη. λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπαι, διὰ τὸ ναυτικοὺς ὄντας ἑνεκά τῆς ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας ἀπογλούτους εἶναι. ἔνιοι διὰ τὸ Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς ᾅδου, καὶ πρός τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος. διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ἐπονομάζεσθαι.

Λιστραίνω. τὸ σκάπτω.

Λίστροισι. τοῖς ξύλοις.

Λίσφοι. τὰ ἰσχία.

Λίσχρος. φειδωλός.

Λῖτα. καταπετάσματι.

Ἄνθετο δοιὰ λίτα πολυδαίδαλα, καὶ βοὸς οὖρον
ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας.

---

1. Cf. Plutarchi Crass. 9. 5. *Λίσσεται. λιτανεύει. καὶ λίσεσθαι*] *Λίσσεσθαι. λιτανεύειν* A. B. V. 6. *Λισσή. ἡ ὁμαλή*] Eruditus Enarrator Apollonii Rhodii in lib. II, 384. *Λισσή, ἀντὶ τοῦ ὁμαλή. Ἀμερίας δὲ ἐν Γλώσσαις λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσιν. Küst.* 8. *Λίσπη. τῷ τόνῳ ὡς κ.*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 848. *Küst.* Eidem Schol. debentur continua: cuius ad normam haec sub unam glossam coegi, cum vocibus *καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοί* caput praefigeretur *Λίσποι*. Id delevi cum A. *V. Scholiastes: ἀφ' οὗ καὶ οἱ . . . λίσποι λέγονται. Λίσπαι* Photius cum Timaeo. 11. *στρίφους*] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet *στρυφνούς*: quod et Suidae restituendum esse puto. *Küst.* Nihil decernit Ruhnk. in Tim. p. 237. nisi quod praefert *στιφρούς*. 14. *Λίσπαι* Photius. *μέσον*] *μέσοι* A. B. V. E. Photius. 15. *ἐκτετρημένοι*] *ἐκτετριμμένοι* Photius, probante Ruhnkenio in Timaeum p. 175. Vid. Schol. Platon. p. 375. *ἐπιτετριμμένη*] Scholiasta Aristophanis habet *ἐκτετριμμένη*, *Küst.* *ἡ ἐπιτετριμμένη* Photius. 16. *λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπ.*] Aristoph. Equit. 1365. *Πολλοὶς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.* Scholiasta in illum locum: *Ὑπολίσποις. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πάντες λεπτοὶ ἐτύγχανον τὰ ὀπίσθια, ἀπὸ Θησέως. ὑπολίσπα δὲ τὰ τετριμμένα. κοινῶς γοῦν τοὺς Ἀθηναίους λισπόπυγας* (lege *λισποπύγους*) *φασί. καὶ πλάττονται τὸν περὶ Θησέως μῦθον, ὅτι ἑλκόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους κατέλιπεν ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν πυγήν. νῦν δὲ οἰκείως ἐπὶ τῶν ἐρεσσόντων, διὰ τὴν καθέδραν λεπτοπύγων ὄντων.* Confer etiam Michaelem Apostolium in Adagio *Ἀπόγλουτος ὑπάρχεις*: apud quem eadem, quae Suidas hic habet, *αὐτολεξεὶ* paene leguntur. *Küst.* *ἐπιθετικῶς*] *ἐπιτατικῶς* A. 17. *λίσπαι*] Immo *λισπόπυγοι*. *Küst.* *ἐπὶ τῷ*] *ἐν τῷ* Photius.

1. *ἀπογλούτους*] *ἀπογλώττους* V. qui infra *γλωττῶν*. 2. *ἔνιοι*] Sic Bas. *ἐν ᾧ* Photius et A. B. V. E. Med. Sed deest adversativa particula. 3. *ἐπικαθισθέντα* Gaisf. tacite cum Photio: *ἐπικαθισθέντα* Edd. 5. *παρὰ τῆς*] *περὶ τοῦ* V. *παρὰ τοῦ* *V. 7. *προσηνωμένον*] Sic habent 2 MSS. Pariss. itemque Photius in Lexico inedito, et Michael Apostolius in Adagio paulo ante laudato. At priores editt. minus recte *προσηλωμένον*. *Küst.* *προση ωμένον* B. E. 9. *ἐπονομάζεσθαι*] *ὀνομάζεσθαι* Photius. 11. *τοῖς ξύλοις*] Scribendum est *τοῖς ξύστροις*: ut Portus recte monuit. Vel *ξυστῆρσι*. Scholiasta Homeri in Odyss. *χ'*. 455. *Λίστροισι. τοῖς ξυστῆρσιν. ἀπὸ τοῦ λειάνειν. Küst.* *ξυστῆρσι* item Etym. M. p. 567, 18. ubi *ξυστροῖσι* MS. Dorv. cum B. E. 12. *Λίσφοι τα*] Leg. *Λίσφοι, λεπτοὶ τὰ ἰσχία. Hemst.* *Λίσφοι. τὰ ἰσχία* Pierson. in Moer. p. 245. auctore Etym. M. p. 567, 20. Cf. Zon. p. 1312. Id recepi. 13. *Λίσχρος*] Immo *Γλίσχρος*, ut recte supra. *Küst.* Tuetur Photius. Addit Hesychius *Λίσχρως*. 14. *Λῖτα*] Est accusativus singularis apud Homerum, per metaplasmum pro *λιτόν*: ut monet Etymologus v. *Λιτά*. Alias est pluralis numeri, ut in Epigrammate subiuncto. Hinc recte vocem hanc exponas, vel numero plurali *καταπετάσματα*, ut habet Paris. A. [et *V. cum Zon. p. 1312.] vel numero singulari *καταπέτασμα*, ut est in reliquis MSS. et editt. prioribus. *Küst.* De hoc cautius disceptavit Wolfius Analect. II. p. 501. sqq. 15. *Ἄνθετο δοιὰ*] Distichum Hadriani Imp. I, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 332. *λίτα* Küsterus: *λῖτα* ceteri. Vox mendosa. *βῶς* A. *βοὸς οὖρον*] Salmasius in Spartianum legit *βοὸς οὔρου*, i. e. *boris uri. Küst.* Nihil mutat gl. *Οὖρος*. Me iudice recipienda fuerat Palatini libri scriptura *οὖρων*: hoc est, *bovis de urorum genere.*

Λισσάδας πέτρας. Rupes laeves et aequales. *Scytharum vero scaphae navibus Romanorum, tanquam duris et laevibus saxis illisae, omnes submersae sunt.* *Λίσσεσθαι.* Rogare. *Λισσή.* Laevis. *Λίσσομαι.* Rogo. *Λίσπη.* Eodem notatur accentu, quo *κίστη*. Apollonius vero acuit, ut *ψιλή*. sic autem vocatur res attrita et laevis; secundum alios vero minutum quoddam animalculum. Et *λίσποι*, qui tenues habent nates. Et tales *λίσπους* vocant eos, qui a nobis *στρίφοι* vocantur. Et *Λισπόπυγοι*, depyges. *Λίσποι.* Tali in medio incisi et perforati. Et *Λίσπη γλῶσσα*, lingua lubrica. Athenienses etiam tribuitur epithetum *λίσποι*: quod cum rei nauticae admodum deditī essent, et ad remos continenter sederent, depyges essent. nonnulli vero, quod cum Theseus ad inferos cum Pirithoo descendisset, et a Proserpina in saxo quodam cum Pirithoo collocatus fuisset, Hercules postea Cerberi protrahendi causa ad Orcum degressus Theseum precibus a Dea impetratum a saxo illo abstraxit, sed ut pars natium eius saxo adhaerens illic relinqueretur. hinc in Thesei honorem reliquos Athenienses depyges appellatos fuisse. *Λιστραίνω.* Fodio. *Λίστροισι.* Instrumentis laevigando aptis. *Λίσφοι.* Coxendices. *Λίσχρος.* Parcus. *Λῖτα.* Tapetia. *Deo suspendit duo tapetia acu egregie picta, et uri bovis cornu auro splendido ornatum.*

Λιτάζομαι. παρακαλῶ, δέομαι.

Λιτανεύει. εὔχεται.

Λιτανεία. ἡ παράκλησις.

Λίταργος. ὁ ἀργός.

Λιταργοῦμεν. συντόμως δραμούμεθα· πρὸς ὃ τὸ λίαν ἀργόν, τουτέστι ταχύ. Ἀριστοφάνης·

Εἶθ' ὅπως λιταργοῦμεν οἰκαδ' εἰς τὰ χωρία.

Λιτεύεσθαι. παρακαλεῖσθαι.

Λιτή. ἡ παράκλησις.

Λιτή. τῆς Μακεδονίας· ἧς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Ἡμάδου μνημονεύει.

Λιτόεις. ὄνομα κύριον.

Λιτός. εὐτελής. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Λιτὸς ἐγὼ τὰ τύχης, ὦ δέσποτι· φημὶ δὲ πολλῶν
ὄλβον ὑπερκύπτειν τὸν σὸν ἀπὸ κραδίης.
Καὶ αὖθις·

Λιτὸς ὁ τύμβος
ὀφθῆναι· μεγάλου δ' ὀστέα φωτὸς ἔχει.
τὸ λι μακρόν. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ οὐκ ἐξεφαύλισαν
τὸ ἔργον, οἷα δήπου λιτόν.

Λιτότερος.

Λιτότης. ἡ ἁπλότης.

Λίτρα. ὁ σταθμός.

Λιτοίμην. παρακαλέσαιμι.

Λιτοῖς. ὀλίγοις, ψιλοῖς, εὐτελέσι. Πολύβιος· Μαθὼν δ' ἐξ αὐτομόλου, διασαφήσαντος ὅτι ἑορτὴν ἄγουσι πάνδημον, καὶ τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῶνται διὰ τὴν σπάνιν, τῷ δὲ οἴνῳ δαψιλεῖ, ἐπολιόρκει.

Λιτυέρσης. εἶδος ᾠδῆς. Μένανδρος Χαλκηδονίῳ·

Ἄιδοντα Λιτυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως.
οἱ δὲ αὐλήσεως γένος. Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης

---

2. *Λιτανεύει.* δοτικῇ] δοτικῇ omisi cum *V. et A. quorum hic in marg. *Λιτανεύειν* δοτικῇ. 3. *Λιτανεία. καὶ λιτή*] *καὶ λιτή* infra suo loco propositum om. A. B. V. Quae subsequebantur, *Λιταργισμούς. τὰ σκιρτήματα ἐκάλουν*, ex v. *Ἀπολιταργεῖ.* deprompta, removi cum A. V. (quamquam Gronovius attulit *Λιταρμούς*, vide mox in v. *Λιταργοῦμεν*). Ubi Küsterus: „*Λιταργισμούς*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 1255." 4. *Λίταργος*] Vide Etym. M. p. 567, 38. 5. *καὶ λιταργοῦμεν*] A *Λιταργίζειν.* Hesychius: *Λιταργίζειν, τραχίζειν. Küst.* Voces istas post *Λιταργοῦμεν* delevi cum A. B. V. Nimirum apposuit quidam sinceram scripturam, mendum *λιταργοῦμεν* castigaturus. Hoc tamen codices praefracte servant. *συντόμως*] Scribendum est *συντόνως*, ut et Portus recte monuit. *Küst.* Falso: tuetur illud etiam Schol. Arist. *πρὸς*] *παρὰ* Schol. recte. 6. *Ἁρπαρ.*] Pac. 566. 7. *λιαργοίμην*] *λιαργοῦμεν* dedi cum A. B. V. E. Med. His Gaisf. tradit V. *λιαρμούς. τὰ σ. ἐ.* subiecisse; vide post v. *Ἀπαντία.* 8. Glossa suspecta. 9. *ἡ παράκλησις*] *ἡ* om. A. Photius. Glossa fortasse damnanda, quam *V. reponat post v. *Λιτόεις.* Cf. Zon. p. 1311. 10. *Λιτή. πόλις Μακεδ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *πόλις Μακεδονίας*] *πόλις* om. A. *τῆς Μακ.* praebent B. E. Med. et Photius. Ceterum Harpocratio *Λιτή.* 12. *Λιτόεις*] Corruptio, nisi fallor, vocis *Λιτόιος.* Accedit quod Zonarae p. 1309. liber habet *Λιτόεις.* 14. *Λιτὸς ἐγώ τ' ἀτ.*] Antiphili Ep. VI, 1. Anthol. Pal. VI, 250. Versus ubi monuit esse Anthologiae ineditae, haec addidit Küsterus: „Ceterum pro *λιτὸς ἐγώ τ' ἀτυχῆς* scribere praestat, *λιτὸς ἐγω' ἀτυχὴς τ', ὦ δέσπ.*" *ἐγὼ τὰ τύχης* Reiskius: quem secutus sum. 15. *πολλῶν*] *πολλῶν* E. id est *πολλόν.* 16. *ὄλβιον* A. V. E. *ὑπερκύπτειν*] Sic legitur in MSS. Pariss. itemque in Anthol. At priores editt. [et E.] male habent *ὑπερκηπτειν. Küst.* *τὸ σὸν* E. quo firmatur criticorum emendatio *τόσσον.*

1. *Λιτὸς ὁ τύμβος ὀφθ.*] Antipatri Thessal. LVI. pr. Anthol. Pal. VII, 18. 3. *Οἱ δὲ*] Exemplum detortum ex eo loco, quem satis integrum servavit gl. *Ἐξεφαύλισαν.* 4. Post *λιτόν* quae sequebantur Leonidae verba (Anth. Pal. VI, 226.), ex v. *Ἀμπελεών* repetita, *Καὶ αὖθις· Λιτὸς δ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεών*: praetermisi cum A. V. 5. Om. vulg. Siletur *V. 7. *Λίτρα*] *Λίτρα μὲν· καὶ δίκαιον ἀργυρίου· καὶ πολλοὶ τύποι.* Haec profert ex Suida Meursius in Gl. v. *Λίκνον*, additque „nisi illic legendum, *Λιτρα μικὰ· καὶ δίκαιον ἀργυρίου.*" Ducangius in Gl. mallet *βίκιον*, quod ipse vereor ut hic recte intellexerit, nos remittens ad *Βίκιον vicia*, de qua voce supra egerat. Legendum est, *Λίτρα μικᾶ καὶ βίκιον· ἀργυρίων καὶ πολλοὶ τύποι·* quae Suidae, modo sint eius et non imperiti hominis ad marginem haec temere notantis, verba sunt conflata ex Epiphanii locis perverse consutis de Mens. et Pond. p. 182. B. 183. D. Vide Cangium in *Βῆσε. Hemst.* Glossa refertur ad Eu. Iohann. 12, 3. 8. *Λιτοίμην*] Od. ξ'. 406. Schol. *Ἐκτενέσαιμι.* 9. *ὀλίγοις* om. Photius et Hesychius. *Πολύβιος· Μαθὼν δ' ἐξ αὐτομ.*] Recte observavit Valesius, Livium lib. XXV. ubi de obsidione Syracusarum agit, locum hunc Polybii his verbis expressisse: *Occasionem obtulit transfuga nuncians diem festum Dianae per triduum agi, et, quia alia in obsidione desint, vino largius epulas celebrari. Küst.* Polyb. VIII, 37, 1. Seqq. om. V. 14. *ὄνομα ᾠδῆς*] Erat genus hymni vel cantilenae, a messoribus cani solitae: qualem legere licet apud Theocritum Idyll. X. *Küst.* *ὄνομα*] *εἶδος* A. B. V. Photius. *Χαλκηδονίῳ*] Sic Photius: *χαλκηδονίων* V. E. *Καρχηδονίῳ* reposuerunt Hemsterhusius in Polluc. X, 73. et Meinek. in Menand. p. 93. Haec usque ad *γένος* om. A. 16. *Λιτυέρσην* mendum vulg. 17. *ἦν δὲ καὶ Μίδου νόθος υἱὸς ὁ Λιτ.*] Scholiasta Theocriti in Idyll. X, 41. *Οὗτος δὲ ὁ Λιτυέρσης ὡκίσε Κελαινὰς τὴν Φρυγίας, υἱὸς τυγχάνων νόθος τοῦ Μίδου, γεωργὸς δὲ ὢν τοὺς παριόντας τῶν ξένων καλοκἀγαθίᾳ ἠνάγκαζε θερίζειν μετ' αὐτοῦ. εἶτα ἐκείρας ἀποτέμνων αὐτῶν τὰς κεφαλὰς τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνελὼν ἔβαλεν. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον τοῦτον ἀποκτείνας ἐρρίψεν εἰς τὸν Μαίανδρον ποταμόν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ Φρυ-*

Λιτάζομαι. Precor, oro. *Λιτανεύει.* Precatur. *Λιτανεία.* Precatio. *Λίταργος.* Velox. *Λιταργοῦμεν.* Celeriter curremus, ab eo quod est *λίαν* et *ἀργόν*, velox. Aristophanes: *Deinde festino gradu villas nostras quisque adibimus.* *Λιτεύεσθαι.* Precari. *Λιτή.* Precatio. *Λιτή.* Lite, urbs Macedoniae: cuius meminit Hyperides in oratione contra Demadem. *Λιτόεις.* Nomen proprium. *Λιτός.* Vilis. In Epigrammate: *Meae quidem tenues sunt fortunae, o Domina; at me divitias multorum, quantum per animi pietatem, superare contendo.* Et iterum: *Sepulcrum hoc aspectu quidem vile est, sed magni viri ossa recondit.* syllaba *λι* producitur. Et alibi: *Illi vero non contempserunt opus illud ut vile.* *Λιτότερος.* *Λιτότης.* Simplicitas. *Λίτρα.* Libra. *Λιτοίμην.* Precer. *Λιτοῖς.* Paucis, tenuibus, vilibus. Polybius: *Cum autem ex transfuga cognovisset, eos festum publicum celebrare, et cibis quidem paucis propter penuriam, vino autem largiore uti, urbem obsidere coepit.* *Λιτυέρσης.* Nomen cantionis. Menander in *Carthaginiensi*: *Canentem hunc Litycrsen a prandio.* alii vero dicunt fuisse genus cantionis ad tibiam. Lityerses autem erat

νόθος υἱός, κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλάς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη.

Λιφαιμεῖ. αἱμορροεῖ, λείπει τῷ αἵματι. Ἀππιανός· Ὁ δὲ Κελτὸς ἀγανακτῶν καὶ λιφαιμῶν ἐδίωκε τὸν Βαλέριον, συγκαταπεσεῖν ἐπειγόμενος· ὑπὸ δὲ τοὺς πόδας ἀναχωροῦντος ἀεὶ τοῦ Βαλερίου, 10
455 κατέπεσε πρηνὴς ὁ Κελτός. καὶ δεύτερον τοῦτο μονομάχιον ἐπὶ Κελτοῖς ἐμεγαλαύχουν οἱ Ῥωμαῖοι.

Λιφερνῶν.

Λιχανός. ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος· διὰ τοῦ ῑ. λείχω, λιχανός· οἰκτείρω, οἰκτιρμός· σείω, 15 σῖτος.

[*Λιχμήσονται.* διὰ τοῦ χ, λείξουσιν. *Λικμῶ* δέ, διὰ τοῦ κ, ἐπὶ τῆς ἄλω.]

Λιχνεύουσα. λίχνως ζητοῦσα.

Λιχνεία. πύκνωσις.

Λίχνος. προαπτόμενος τῶν ὄψων, κατεπιθυμῶν, λιμβός, λαίμαργος. Λίλιανός· Ἀνὴρ λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς παίνων κακῇ ἑστιάσει, τὰ τῆς Φερεκράτης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι, ἀτέλεστος ὤν.

Λοβός. τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου καὶ τοῦ ἥπατος, καὶ τὰ ἄκρα πάντα· κυρίως δὲ τῶν ὤτων τὸ κάτω. καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐρεβίνθου ἢ κυάμου. καὶ ἐν Θυτικῇ σημεῖόν τι ἐν τῷ ἥπατι. ἔνθεν λώβη, ἡ διὰ τῶν ὤτων τιμωρία, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Καὶ λωβός, ὁ βεβλαμμένος.

Λογάδες. οἱ ὀφθαλμοί. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἀνδῴη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν ἀΐθοπος ἀγλης,
ἀλλὰ τεῶν λογάδων πουλύ γ' ἀφαυροτέρην.

γίαν ᾤδουσιν αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες, ὡς ἄριστον θεριστήν. Eadem plane de Lityerse tradit, quae hic Suidas. Confer etiam Athenaeum lib. X. p. 415. *Küst.* *Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος υἱός* B. V. Photius et Arsenius p. 337. *ἦν ὁ λιτυέρσης νόθος υἱός* A. Reinesius laudat praeterea Aeliani V. H. I, 27. ubi prave scriptum *πιτυρέα τὸν Φρύγα.*

1. *κατοικῶν*] κατοικῶν δὲ A. Photius. *καὶ τοὺς*] τοὺς ilidem et *V. 4. *ἔθανε*] *ἀπέθανε* A. B. V. E. Photius. *ἀπέθανε . . Ἡρακλέους* om. Arsenius. 5. *οὖν*] *δὲ* A. V. Photius. Om. Med. 7. *Λιφαιμεῖ*] *Λειμαιμεῖ* V. E. et B m. sec. Item mox, ubi *λειφαιμῶν* Med. *τῷ αἵματι*] Sic recte MSS. Pariss. itemque Photius in Lexico inedito. [Adde Hesychium.] At priores editt. male *τῷ σώματι. Küst.* *Ἀππιανός*] Ed. Schweigh. T. I. p. 83. 9. *Βαλλέριον*] *Βαλέριον* A. V. Item pro *Βαλερίου. συγκαταπεσεῖν*] Hoc cuius sit coloris, ostenderit interpretatio Latina: *ut una cum eo concideret.* Neque verendum ne quis abutatur Eunapio V. Soph. p. 97. Atqui *παίσαι* et *πεσεῖν* cum omnes sciant perpetuo confundi, promptum est emendare *συγκαταπαίσειν.* 10. *πόδας*] τοὺς πόδας A. *ἀεὶ*] *ᾗεἰ* Ald. *οἱ* Bas. Port. 12. *Ῥωμαῖοι*] *οἱ Ῥωμ.* A. 13. *Λιφερνῶν*] Sic unus A. 14. *Λιχανός*] Aliis, quod *λίαν χαίνων*, quia inter hunc et pollicem magnus sit hiatus seu intervallum. *Reines.* *παρὰ τὸ λίαν ἰσχανᾶν* Orio p. 95. 15. *γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λείχω· ὥσπερ*] *λείχω* V. *Λείχω· λιχανός* restitui cum A. *V. Verum ista doctrina magis in Etymologici scriptorem convenit quam in Suidam. Etym. M. v. *Λοιγός*: *πολλὰ γάρ εἰσιν ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, γραφομένων τῶν ῥημάτων διὰ διῤῥήγνου, τῶν δὲ ὀνομάτων διὰ τοῦ ῑ· οἷον πείθω, πιθανός· οἰκτείρω, οἰκτιρμός· σείω, σῖτος· νείφω, νιφετός· λείχω, λιχανός.* 17. Glossam post v. *Λιχνεία* posuit *V. Repetierunt homines studiosi ex v. *Λικμήσονται.* Post *λείξουσιν* sustuli locum parum accommodatum: *Εἶτα περιλιχμησάμενοι οἱ λέοντες τὰ τῶν ἁγίων σώματα.* Ubi Gaisfordus: „*Εἶτα*] Hoc exemplum habet A. in marg. Om. V. Addidi *οἱ λέοντες* post *περιλιχμησάμενοι* cum A. B."

3. Gl. post *Λιχανός* habet *V. *προαπτόμενος*] *ὁ προαπτ.* A. Mox *ψόφων* V. *κατεπιθυμῶν*] Sic habent omnes editt. praecedentes: itemque 2 MSS. Pariss. At in uno eoque optimo MS. exaratum est *ἐπιθυμιῶν*: quod magis placet. *Küst.* *Κατεπιθυμῶν* Photius et Lex. Bachm. p. 291. Vocem Lexicographis spretam confirmat Eunapius V. Soph. p. 55. Hesychius tamen *ἐπιθυμιῶν.* 4. *Ἀνὴρ λίχνον ὄμμα*] Fragmentum hoc Aeliani legitur etiam infra v. *Παίνων. Küst.* Deest exemplum V. Monnerat Valck. Callim. p. 217. *λίχνιον ὄμμα* Med. 6. *Φερεκράτης*] Infra v. *Παίνων* scribitur *Φερεφράττης*: quod propius accedit ad veram lectionem, quae est *Φερεφάττης*, i. e. *Proserpinae.* Vide Nostrum v. *Φερσεφόνη. Küst.* *φερεκράης* A. Similem narrationem iisdemque coloribus distinctam praebet gl. *Θεσμοφόρος.* 8. *καὶ τοῦ ἥπατος* posuerunt A. V. post *ἄκρα πάντα*: recte, modo posterius *καὶ* tollatur, firmante Etym. M. p. 569, 13. Sed vulg. tuetur Herod. Epimer. p. 78. 9. *ἀλλὰ κυρίως*] *κυρίως δὲ* dedi cum A. V. et Hesychio. 10. *ἐρεβίνθου*] *τοῦ ἐρεβίνθου* A. 12. *Καὶ λωβός* om. A. *καὶ λωτός* V. Quae ab Epimerismis fluxisse significat Herodianus p. 78. extr. Cf. v. *Λώβη.* 14. *ἐν Ἐπιγράμμασι* etiam *V. Pauli Silentiarii XVII, 5. 6. 15. *Ἦν δ' ὑάκινθος ἔχειν χ.*] *Ἀνδῴη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν* Anthol. Pal. V, 270. et sic A. Non multum recedit *δῴη* B. V. E. et *ὑάκινθος* V. 17. *πολὺ* V. E. Med. Post hunc versum delevi *Καὶ Λογάδες, οἱ ἐκλελεγμένοι* cum A. B. V.

---

nothus Midae filius, Celaenis habitans, qui praetereuntes domo suo exceptos secum metere cogebat; postea amputatis eorum capitibus reliquum corpus manipulis involvebat. hoc ab Hercule sublato, in honorem patris Midae hymnus messorius in memoriam eius compositus est. *Λιφαιμεῖ.* Sanguinem emittit, sanguine deficitur. Appianus: *Gallus autem indignabundus et sanguine iam paene exhaustus Valerium persecutus est, ut simul eum profligaret. Valerio autem semper recedente, Gallus pronus cecidit. id alterum fuit proelium singulare cum Gallis commissum, quo Romani gloriantur.* *Λιφερνῶν.* *Λιχανός.* Digitus index, qui pollicem sequitur: per ῑ. fit ab *λείχω*: ut ab *οἰκτείρω οἰκτιρμός*, a *σείω σῖτος.* [*Λιχμήσονται* Per χ: lingent. *Λικμῶ* vero, per κ, frumentum in area purgo.] *Λιχνεύουσα.* Avide inhians. *Λιχνεία.* Ligurritio. *Λίχνος.* Praegustans cibos, avide appetens, catillo, gulosus. Aelianus: *Oculum curiosum et lascivum mato spectaculo satians, Proserpinae mysteria inspicere cupiebat, cum sacris initiatus non esset.* *Λοβός.* Extrema pars auris, et hepatis, et quaevis partes extremae. sed proprie sic vocatur aurium ima pars. item folliculus ciceris vel fabae. et in haruspicina sic appellatur signum quoddam in hepate. Hinc dicitur *λώβη*, per ω: id est, proprie damnum quo aures afficiuntur. Et *λωβός*, laesus. *Λογάδες.* Oculi. In Epigrammate: *Indica hyacinthus gratum quidem splendorem coruscat, sed*

Λογάδην. ἐπιλέκτως. Θουκυδίδης δ'· Σιδήρια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην φέροντες τοὺς λίθους ξυνετίθεσαν, ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι. Καὶ λογάδες λίθοι. Ἐκ λογάδων λίθων ἐκτισμένος. τουτέστι, τῶν εὐτελῶν καὶ μικρῶν.

Λογάνιον.

Λογάρια. οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης. Οὐ φανοῦμαι δὲ στρογγύλων λογάρια προοίμιά τινα καὶ προνόμια.

Λογεῖον. τὸ μαντεῖον, ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεύς, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολαμμένοι οἱ ιβ' λίθοι. Καὶ λογεῖον, τὸ δικαστήριον.

Λόγια. τὰ παρὰ Θεοῦ λεγόμενα ταταλογάδην. Χρησμοὶ δέ, οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται, θεοφορουμένων τῶν λεγόντων.

Λογίαι. ἐκλογαί, καρποφορίαι. Καὶ λόγιον, ἡ ὑπόσχεσις ἡ θεία, καὶ ἡ θεόπνευστος γραφή. Καὶ λόγος. Δαβίδ· Ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. Λόγιος δέ, ὁ φρόνιμος.

Λογίζω. σκέπτομαι. καὶ Λογίσομαι, ἀναψηφίσομαι, ἀναριθμήσω. Καὶ λογιοῦμαι, ἀπαριθμήσω, ψηφίσω. Καὶ λογῶ, τὸ νομίζω. ὡς τό· Ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Λογγῖνος, ὁ Κάσσιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος, καὶ ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ, ὡς σύμπονους Ζηνοβίᾳ, τῇ Ὀδηναύθου γυναικί. ἔγραψε Περὶ τοῦ κατὰ Φειδίου, Ἀπορήματα Ὁμηρικά, Εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος, Προβλήματα Ὁμήρου καὶ λύσεις

---

1. *παρὰ Θουκυδίδῃ* | Lib. IV. c. 4. ubi pro *λιθουργικὰ* legitur *λιθουργά*: quod Scholiasta exponit *λαξευτήρια*. *Kust.* *Θουκυ*^{δδ} A. Itaque *δ'* addidimus. 2. *λιθουργικὰ*] *λιθοργικὰ* V. Mox scribe *λογάδην δὲ φέρ.* 3. *ξυμβαίνει*] *ξυμβαίνοι* A. V. 4. *Ἐκ λογάδων*] Priscus in Exc. p. 48. emend. *ἐκ λογάδων λίθων*. Libanius II. p. 717. *Toup.* MS. *ἐκτισμένος*.] *ἐκτιμένον* V. 6. *Λογάνιον*] Sic A. B. E. Edd. vett. Om. vulg. Siletur *V. Corruptionem v. *λογάριον* Portus duxit. Vide tamen gl. *λογάτιος*. 7. *Ἀριστοφάνης*] Ubi apud Aristophanem vox *λογάρια* extet, iam non memini. Quae vero sequuntur, non sunt Aristophanis, sed Synesii in Encom. Calvit. p. 66. ubi locus hic ita legitur: *Οὐδὲ φήσει μοι στρογγύλων λογάρια, προοίμιά τινα καὶ προνόμια*. *Küst.* *στρογγύλων* redit in prolixa Synesiani loci memoria sub v. *ἰώνιος αὐλητής*. Sed *προοίμια* inseruerunt A. B. V. Ceterum *λογάρια* vix est ut opiner Aristophanem usurpasse, quamquam huius inter fragm. 640. Dindorfius reposuit; nomen quidem paulo recentiore aetate propagatum, cuius et exempla comici potissimum citeriores praebeant et celebritatem Demosthenis dicterium effecerit: v. Meinck. in Menand. p. 236. et Wyttenb. in Eunap. p. 243. Aristophani tamen suspicor *λόγια* fuisse ascriptum. 10. *Λογεῖον. τὸ μαντεῖον, ὅπερ ἐφ.*] Intelligit *Urim* et *Thummim* Hebraeorum, *Küst.* Vid. Exod. c. 28. *μαντεῖον*] *μαντίον* A. qui mox *ἐγκεκολαμμένοι*. 11. *λογεῖον*] Synes. p. 78. ubi *ἐν τῷ λογείῳ* legend. Vulg. *λογίῳ*. *Toup.* MS. V. Herod. Epim. p. 268. 13. *Λόγια*] Schol. Thucyd. II, 8. ubi male *ἐμφορημάτων*. *Hemst.* Vox haec eo, quo Suidas hic notat, sensu occurrit I. Corinth. XVI, 1. et 2. *Küst.* 15. Post *λεγόντων* quae extabant ad illum locum referenda, quem ex Epistola Pauli ad Corinthios Küsterus excitarat, *Λογία. Ὅτι ὁ θεὸς* (ὅτι et *θεὸς* add. A.) *Χρυσόστομος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς λογίαν τὴν συλλογὴν καλεῖ, λέγων· Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους*, cum omiserit V. in margnem A. relecerit, expellenda censui. Cf. Zon. p. 1317. Item cum A. V. deleui gl. *Λογγίβαρδος*. Cf. v. *Λογόβαρδος*.

1. *καρποφορία* | Portus existimabat, vocem istam hic notare *frugum ubertatem* vel *fructuum copiam*: cui cave assentiaris. Significat enim hoc loco *oblationes sacras*: quo sensu vox ista crebro occurrit in libris ecclesiasticis Graecorum: ut pluribus exemplis demonstrat Ducangius in Glossario Graeco. *Küst.* Vid. Alberti Gloss. Gr. p. 137. Priora spectant ad Ep. I. Corinth. 16, 1. 3. *Λαβίδ*] Ps. CXXIX, 5. ubi Theodoretus, *λόγον ἑτέρωθι τὴν σταθερὰν ὑπόσχεσιν κέκληκε*: qui similiter etiam *λόγιον* explicavit, ut in Ps. CXVIII, 116. 123. 4. *Λόγος δέ* *V. 5. *Λογίζω*] Meliora Georgius Lecapenus p. 70. *Λογίσομαι*] Haec praeter ordinem litterarum pro singulari glossa habebantur. Quod inserendum esse videram *καί*, praestitit *V. Ceterum horum priora recurrunt sub v. *Λογιοῦμαι*. 7. *λογῶ*] Sic habent omnes edit. sed male. Scribendum enim est *λογίζω*: vel saltem *λογιῶ*. *Küst.* 8. *Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικ.*] Rom. IV, 3. *Küst.* *ἐλογήσατο* A. in textu, *ἐλογισατο* B. V. *αὐτὸ* *V. 9. *Λογγῖνος, ὁ Κάσσ.*] De hoc Longino vide Eunapium in vita Porphyrii; Porphyrium in vita Plotini; Tanaquillum Fabrum in Longinum; et alios. *Küst.* 13. *Ὀδηνάθου*] Sic tacite Bas. *Ὀδηναύθου* A. *Ὀγδηνάθου* V. *Ὀδηναύθου* B. E. Med. et Eudocia p. 283. *Ὀδυνάθου* tacite Ruhnkenius de Long. c. 11. *Ὀδηνάθου* Guisf. *Περὶ τοῦ κατὰ Φειδ.*] Quamvis sic habeant libri tam manu exarati quam impressi: non dubito tamen quin post articulum *τοῦ* excident vox aliqua, sive *λόγου*, ut Portus putat, sive, ut Pearsonus, *ὄντος*, sive aliud quid. *Küst.* 14. *Φειδίου*] *Μειδίου* Langbaen. in Longin. *Hemst.* Id probavit Ruhnkenius Diss. c. 14. Res admodum controversa: nihil invat *κατὰ φειδίου* Eudoc. neque *κατὰ φειδίου* A. B. V. E. *Ἀπορήματα Ὁμηρικά*] Longinum nostrum Homero diligentem operam navavisse, non solum patet ex diversis eius in poetam illum scriptis, quae Suidas hic recenset: sed etiam ex Eustathio in Homerum, qui eius aliquoties mentionem facit, tanquam qui Homerum correxerit et emendaverit. Nam in Il. *α*. p. 67. testatur cum obelo notasse versum illum Homericum, *Ἄλγε ἐλών, ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι.*

---

qui tuis oculis longe sit inferior. *Λογάδην*. Cum delectu. Thucydides l. IV.: *Cum non haberent ferramenta, quibus lapides caederent, cum delectu conquisitos eos inter se coagmentabant, prout quisque loco quadraret.* Et *λογάδες λίθοι*, lapides lecti. *Ex lectis lapidibus constructus.* vel vilibus et parvis. *Λογάνιον*. *Λογάρια*. Oratiunculae. Aristophanes. [Synesius:] *Non videbor autem comptis oratiunculis tanquam praeludiis vel praefationibus uti.* *Λογεῖον*. Oraculum, quod sacerdos gestabat, XII. lapillis distinctum. Et *λογεῖον*, locus iudicii. *Λόγια*. Oracula divina, quae oratione soluta concepta sunt. *Χρησμοὶ* vero dicuntur oracula, quae versibus constant, quaeque proferunt afflati numine divino. *Λογίαι*. Collectiones, oblationes. Et *Λόγιον*, promissio divina; item Scriptura divinitus inspirata. Et *Λόγος*. David: *Et anima mea constanter expectavit verbum tuum.* *Λόγιος* vero, doctus. *Λογίζω*. Reputo. Et *Λογίσομαι*, computabo, recensebo. Et *Λογιοῦμαι*, numerabo, computabo. Et *Λογῶ*, existimo. ut illud: *Et imputatum est ipsi in iustitiam.* *Λογγῖνος*. Longinus Cassius, philosophus, Porphyrii philosophi magister, vir magna doctrina aeque iudicio praeditus, vixit sub Aureliano Imperatore, et ab eo occisus est, quod cum Zenobia, Odenati uxore conspiraret. scripsit de oratione contra Midiam.

ἐν βιβλίοις β', Τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται, Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πολλὰ σημαινουσῶν λέξεων, δ', Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β', εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον, Λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος· καὶ ἄλλα πολλά.

Λογγῖνος. οὗτος ὁ Λογγῖνος καὶ Κόνων ἀδελφοὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. οἳ παραδυναστεύοντες ἀθέσμως, οἷον ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ κτήμασιν ἀλλοτρίοις ὅρους ἐτίθεσαν· καὶ τοῖς γε τὰ ἔσχατα πλημμελοῦσιν ἐνεμον τὰς βοηθείας ἐπὶ μισθῷ. Λογγῖνος δὲ καὶ πάσης ἀκρασίας ἦν πλήρης, ἀεὶ μὲν μεθύουσι συνδιάγων ἀνθρώποις, ἀεὶ δὲ πορνοβοσκοὺς ἔνδον ἔχων ἀφθόνους· οἳ γυναῖκας μὲν αὐτῷ τὰς τῶν πρώτων ἀρχόντων ἐπηγγέλλοντο ἄξειν· οἱ δὲ πόρνας ἄγοντες ἀπὸ κόσμου θαυμασιοῦ καὶ δίφρων ἐπισήμων ἐξηλάτων, ὡς δῆθεν αὐτὰς ἐκείνας κομίσαντες. οὗτος δὲ ὁ Λογγῖνος καὶ σύστημ' ἀσκητριῶν ἔλυσε τρόπῳ τοιῷδε. ἐπὶ δείπνῳ ἐνδιαιτώμενος ταῖς κληιζομέναις Ἠγαῖς, ἠγγέλθη τούτῳ παρὰ τῶν προαγωγευόντων, ὡς εὐπρεπεῖς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. καὶ ἔπεμψεν αὐταῖς ὄσπρια καὶ ξηροὺς ἄρτους, εἶτα χιτῶνας ἄλλα τέ τινα, ὡς προνοῶν αὐτῶν δῆθεν, ἐξ ἐπιστροφῆς τῶν φόβων. δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοϊέρακες εὑπρεπεῖς αἰτίας ἐφευρίσκειν εἰς ἄγραν τῶν θηλειῶν. καὶ ἀνιὼν ἐν τῷ σεμνείῳ, πολλὰς τούτων πειθανάγκη κατήγαγεν. οὕτω γὰρ ἦν λάγνος, ὡς καὶ ἐλευθέραις καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ καὶ παρθένοις ἀωρίᾳ ἐπιπίπτειν, καὶ πάντα δρᾶν ἀνέδην. ἐν προόδῳ δὲ σφαίρας ἀργυρᾶς καὶ περικάρπια ἐρρίπτει. καὶ ἄλλων δὲ πολλῶν κακῶν αἴτιος ἐγεγόνει ὁ Λογγῖνος οὗτος.

Λόγισαι. σκέψαι.

Λογισμός. ἡ λογιστικὴ τέχνη· ὡς Ἰσοκράτης Βουσίριδι. Ὅτι συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα. ὁ γὰρ λογισμὸς ἀτονώτερος γίνεται τοῦ σώματος πάσχοντος.

Λογισμός. ἡ ἔκτισις. Οὐδενὶ κόσμῳ ἐλήισατο, λογισμοὺς δῆθεν τῶν βεβιωμένων πραττόμενος. ἢ ἡ ἐξέτασις λέγεται λογισμός. Ὁ δὲ πλοῦς λογισμῷ τοῦ πρόσω δυοῖν μηνοῖν ξυμβήσεσθαι εἰκασθείς, ἀντὶ τοῦ, ἀπαριθμήσει. λογισμὸς καὶ ἡ

Et in eandem Iliad. p. 106. monet ei spurium visum fuisse versum hunc, *Σήμαιν', οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐπιεικτὸν ἀίω.* Meminit eiusdem et alibi. *Küst.* Aliam Cassii Longini sententiam de Od. *α.* 320. prolatam memorant Homerici Epimerismi ed. Cram. p. 83. Ὀμβρικὰ V.

1. *ἐν βιβλίοις β'* et seqq. om. V. Mox *περὶ* A. pro *παρά*. 4. *ἐκδόσεις*] *καὶ ἐκδόσεις* A. 5. Ἡρακλέωνος] Langbaen. *Κλέωνος*. Legendum videtur *καὶ Ἡρακλέωνος*: cum grammaticum intelligo cuius ipse Suidas meminit. *Hemst.* Buhnkenio nihil mendi subesse visum, sed infirmis rationibus permoto. *καὶ ἄλλα πολλά*] Om. Eudocia. „Mirum est Suidam hic non meminisse libelli *περὶ ὄρους*, hodie adhuc superstitis: quem Casaubonus in Fl. Vopiscum vere aureolum vocat." *Küst.* Debuit ille potius silentium mirari, quo praetermissum est nobilissimum opus Φιλόλογοι. 6. *Λογγῖνος*] De hoc Longino Zenonis fratre vid. Ioan. Malal. p. 97. *Toup.* MS. Vid. Enagrius H. E. III, 29. 35. *Hemst.* Mireris hanc Malchi particulam in historici fragmentis esse neglectam. 8. *οἷον* si quidem probamus, post *ἀλλοτρίοις* id reponendum. 11. *ἀεὶ μὲν — κομίσαντες* om. V. 16. *ἐξηπάτων*] *ἐξηπάτουν* A. B. 17. *κοσμησαντες* A. *δὲ* om. *V. 18. *σύστημ'* libri. Non omnia hic sana videntur esse. *τοιῷδε*] *τῷδε* E. *ἐπισύχνως*] *ἐπιδείπνως* A. Unde confeci *ἐπὶ δείπνῳ*, expulsa voce suspecta. 20. *εὐπρεπεῖς*] *ἐκπρεπεῖς* A. 21. *ἔπεμψαν* V. E.

1. *εἶτα — φόβων* om. *V. *ἄλλα — φόβων* om. V. *προνοῶν — θηλειῶν* om. B. E. 2. *ἀποστροφῆς* coniecit Portus. Aliud quid desiderari videtur. 3. *γυναικοϊέρακες*] Vid. Schneid. in Aelian. N. A. 11, 45. *Gaisf.* 4. *εὑρίσκειν* habet v. *Γυναικοϊέρακες*. *ἐς ἄκραν* A. 7. *καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ* om. A. 8. *καὶ π. δ. ἀναίδην* om. V. *ἀνέδην* dedit Gaisfordus. 12. *Λόγισαι*] Aristoph. Vesp. 654. Xenophon, alii. 13. *λογιστικὴ*] *λογικὴ* B. E. et Harpocrationis libri duo. Repugnat Photius. 14. *Βουσίριδι*] P. 226. A. ubi pro *λογισμοῖς* Gaisfordus reponebat *λογισμῷ* cum Valckenario. Sequens exemplum ex Isocrate petitum putabat lac. Gronovius in Harpocrat. p. 89. frustra. Ὅτι Gaisf. cum *V. 17. *κόσμῳ*] *κόσμος* V. 19. *ἡ* om. V. E. *ὁ γὰρ πλοῦς* V. 21. *γὰρ καὶ*] *γὰρ* delevi cum B. E. *V.

Quaestiones Homericas. An Homerus fuerit philosophus. Problemata Homeri et Solutiones, libris duobus. Quaenam contra fidem historiae tanquam historica enarrent grammatici. De vocabulis apud Homerum diversa significantibus, libros quattuor. Atticorum vocabulorum editiones duas, secundum ordinem litterarum digestas. Vocabula Antimachi et Heracleonis: et alia multa. *Λογγῖνος*. Longinus. hic et Cono, fratres Zenonis Imperatoris, potentia sua abutentes, in omnibus urbibus alienas possessiones sibi vindicabant, et si qui gravissimorum delictorum rei erant, suam opem mercede navabant. Longinus vero vel summae intemperantiae plenus erat, semper temulentorum hominum consuetudine utens, et domi multos lenones habens; qui cum pollicerentur se principum virorum uxores ad ipsum adducturos, scorta magnifico et splendido cultu ornata curribusque insignibus vecta adducentes fallebant, quasi illas adduxissent. idem Longinus etiam collegium monacharum hoc modo dissolvit. cum propter epulas Pegis loco celeberrimo versaretur, a lenonibus ei nunciatum est, illas mulieres admodum formosas esse. quare illis misit legumina, et siccos panes, et vestes, et alia quaedam, quasi qui curam illarum gereret; scilicet ut animos a timore abduceret. nam feminarum accipitres sunt ingeniosi ad excogitandas speciosas causas, quibus mulierculas venentur. ingressus autem monasterium, harum multas violenta persuasione ad obsequium perduxit. adeo enim lascivus fuit, ut et in ingenuas et magistratuum uxores et virgines importune faceret impetum, et quidlibet impudenter ageret. cum autem prodiret, globos argenteos et armillas proiiciebat. multorum etiam aliorum malorum auctor fuit Longinus iste. *Λόγισαι*. Considera. *Λογισμός*. Ars computandi: ut apud Isocratem *Busiride*. *Inter mentem et corpus est mutua quaedam consensio. corpore enim male affecto, mentis etiam vis languescit.* *Λογισμός*. Exsolutio. *Promiscue omnia populatus est, vitae quasi anteactae rationes exigens.* Item *λογισμός*, supputatio. *Navigatio vero intra duos menses processura videbatur,*

ἀπαρίθμησις. Ὁ δὲ λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποιήσατο. Καὶ Εὐριπίδης·

Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν.

τουτέστιν, οὐκ ἔχει πρόφασιν τὸ φιλονεικεῖν.

Λογισταί, οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίφρονες. Καὶ Λογίσομαι, ἀναψηφίσομαι, ἀναριθμήσω.

Λογισταί, καὶ λογιστήρια. ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισταί. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· οὗ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις λ', ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες. Λογιστήρια δέ ἐστι τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα· ὡς Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσι.

Λογιστεῦσαι. ἀναριθμήσασθαι, ἀναμετρῆσαι. Οὐ δυνάμενος ἢ οὐ βουλόμενος λογιστεῦσαι τὰ πεπραγμένα, καὶ μισῆσαι τὰ κακῶς πραχθέντα.

Λογιστής. κριτής, δοκιμαστής, ἐξεταστής.

Λογογράφος. ὁ δίκας ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων.

Λόγον ἔχειν. ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Θεόπομπος Φιλιππικῶν ά.

Λογοποιός. ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἡσιόδειος καὶ Ἡρόδοτος.

Λογοποιῶν. πλάττων λόγους ψευδεῖς.

Λόγος. Λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει ς'. διαφέρει δὲ λέξις καὶ λόγος· λέξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται, ὡς τὸ βλίτυρι· λόγος δὲ οὐδαμῶς. διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ προφέρεσθαι· προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί· λέγεται δὲ τὰ πράγματα, ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. Ἀρεταὶ δὲ τοῦ λόγου ε'· Ἑλληνισμός, σαφήνεια, συντομία, πρέπον, ἀποσκευή.

Λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις. Ἀριστοφάνης·

---

1. *Οἱ — ἐποιήσαντο*] *ὁ — ἐποιήσατο* A, V. 2. *Εὐριπίδης*] Fallitur Suidas. Sunt enim haec verba Sophoclis in Electr. 468. quod et recte vidit vir doctissimus in Observationibus Miscellaneis. Locus autem ita disponendus est: *Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν* —. Quae et laudat Ioannes Stobaeus p. 79. edit. Grot. ubi viros doctissimos fefellit constructio: *Τὸ γὰρ δυοῖν ἐρίζειν οὐκ ἔχει δίκαιον λόγου. Nam unam cum duabus contendere, neutiquam aequum est.* Ita intelligemus est iste locus. Nam Scholiastes quem secutus est Suidas, plane nugatur. Libanius de Vita sua p. 14. *ἐναν γὰρ ἕνα οὐκ ἔστιν χαλεπὸν, οὐδὲ τὸν Ἡρακλέα, τῷ παμμάχῳ λεγω. Unum enim duos superare, ne Herculem quidem posse, vulgo utique fertur.* Toup. I. p. 488. Immo: *non habet causa iusta cur ad contentionem deprendatur.* 3. *Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λ.*] Hoc exemplum pertinet ad vocem *λόγος*. Küst. Potius ad v. *λόγον ἔχειν*. Ceterum ἔχει *V. 6. περίφρονες* ex hoc loco annotatum. 7. *Λογίσομαι*] Ex superiore glossa *Λογίζω* repetita videntur. 8. *Λογισταί, καὶ λογιστήρια. ἀρχή*] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. *Κόθων*, et Petitum de Legg. Att. p. 224. Küst. V. Böckh. *Staatsh.* I. p. 205. sqq. eiusdemque disputationem in Niebuhrii Museo Rhenano.

1. *Λογογράφος*] Schol. Platon. p. 63. *λογογράφους γὰρ ἔκαλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπὶ μισθῷ λόγους γράφοντας, καὶ πιπράσκοντας αὐτοὺς εἰς δικαστήρια· ῥήτορας δὲ τοὺς δι' ἑαυτῶν λέγοντας.* Vid. Herald. adv. Salmas. VI, 10. p. 454. *Gaisf.* Adde Georg. Lecapenum p. 70. *ἢ τοὺς δικανικοὺς γρ.*] Ammonius, vel secundum Eustathium Drennius Philo: *λογογράφος καὶ λογοποιὸς διαφέρει. λογογράφος μὲν γὰρ ἐστιν ὁ τοὺς δικανικοὺς λόγους γράφων· λογοποιὸς δὲ ὁ λόγους τινὰς καὶ μύθους συντιθείς.* Küst. *δικανικὸς* V. *δικανικὴ* *V. Mox *καὶ λογογραφικὴ ἀπατηκὴ* addunt B, E. Med. 3. *Λόγον ἔχειν*] Hinc emendandus vel supplendus grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 107, 4. Eodem plane sensu hanc *ῥῆσιν* usurpavit Herodotus I, 62. 115. 190. II, 111. modo addito modo omisso gignendi casu, pro *curam habere alicuius rei, curare aliquid.* Platoni quidem *λόγον ἔχειν* est, *rationem praeditum esse, cogitare de aliqua re*, Phileb. p. 62. Phaedr. p. 228. C. Euthyd. p. 415. ed. Heind. Atque ex Platone Aristides II. p. 355. cf. p. 357. Uti autem Theopompus ab Herodoto sumpsisse videri potest, ita Herodotus a Pindaro, qui quidem ita Olymp. VIII, 6. dixisse Schol. et Reyn. *Frammel.* in Creuzeri Meleti. T. III. p. 143. 5. *Λογοποιός. ὁ ὑφ' ἡμ.*] Ex Harpocratione: apud quem tamen desunt verba illa ultima, *ὃς ἐστιν εὑρετὴς λόγων καὶ ἀτοκριμάτων.* Küst. Ista sub finem glossae collocata, quae Photius ignorat, delevi cum A, V. Ubi *ἀπο ... των* E. 6. *Ἰσοκράτης*] Busir. p. 228. C. *Ἡρόδοτος*] II, 143. et alibi. Ceterum significatus vocis diligenter exposuit Pierson. in Moer. p. 244. 7. *Λογοποιῶν*] Andocid. p. 285. Dio Exc. Ursin. p. 405. Toup. M8. *πλάττων*] Zonaras p. 1314. *πλαττόντων*. 8. *Λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντ. — λέγονται δὲ τὰ πράγματα*] Haec sunt verba Laertii lib. VII, 56. 57. ut Pearsonus etiam observaverat. Küst. Stoicam rationem huius nominis disserunt Schweigh. in Arrian. p. 96. sq. 9. *λόγος δὲ σημ. ς'.*] Haec absunt a Diogene. *δὲ* om. A. 10. *διαφέρειν* Diog. 11. *τὸ* om. *V. 14. *Ἀρεταὶ δὲ τοῦ λόγου ε'· Ἑλλην.*] Et haec leguntur apud modo laudatum Laertium eodem libro segm. 59. Küst. *δὲ* om. A. 15. *ἀποσκευή*] Lege *κατασκευή*, ut apud Laertium loco laudato. Küst. 17. *καὶ ἡ*] *ἡ* om. B, V, E. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 148.

---

quantum ex supputatione temporum colligi poterat. Λογισμὸς significat etiam enumerationem. *Illi vero multitudinem recensuerunt.* Et Euripides: *Iniquum est enim cum duabus unam contendere.* Λογισταί, Arithmeticae periti, calculatores. Et Λογίσομαι, computabo, recensebo. Λογισταί, et λογιστήρια, *tribunal* apud Athenienses erat magistratus quidam: quo qui fungebantur (erant autem numero decem), intra triginta dies reipublicae gestae rationes exigebant ab illis, qui magistratu decesserant. Λογιστήρια vero dicebantur loca, in quibus logistae rationes exigebant: ut Dinarchus et Andocides declarant. Λογιστεῦσαι, Enumerare, recensere. *Quae acta perpendere et male facta odio prosequi nec posset neque vellet.* Λογιστής, Iudex, censor, exactor. Λογογράφος, Causarum forensium scriptor, vel qui orationes forenses scribit. Λόγον ἔχειν, Rationem habere. Theopompus *Philippicarum* libro I. Λογοποιός, Est idem, qui a nobis historicus vocatur. Isocrates et Herodotus. Λογοποιῶν, Res falsas fingens. Λόγος, Vox aliquid significans, et a ratione procedens; habetque sex significationes. Differunt vero λέξις et λόγος, nam λέξις interdum nihil significat, ut βλίτυρι, λόγος vero neutiquam. Differt etiam λέγειν a προφέρεσθαι, nam proferuntur voces; dicuntur vero res; quae quidem sensum efficiunt. Orationis autem virtutes sunt quinque: puritas, perspicuitas, brevitas, decorum, compositio. Significat

450 Εὐριπίδη
λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.

Λογοτόπος. παρὰ φιλοσόφοις τὸ ἐξ ἀμφοτέρων σύνθετον· οἷον, Εἰ ζῇ Πλάτων, ἀναπνεῖ Πλάτων. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. παρεισήχθη δὲ ὁ λογοτόπος ὑπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων μηκέτι τὴν σύλληψιν μακρὰν οὖσαν καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν, τὸ δὲ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον.

Λόγου τυχεῖν. ἀντὶ τοῦ, ἐπαίνου. Ἠμοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται. ὁ Ἑρμόδωρος, ἀκροατὴς γενόμενος Πλάτωνι, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους κομίζων εἰς Σικελίαν ἐπώλει.

Λογγῶνος. τοῦ λιθοκλιμένος.

Λογχάσθην. εἶδος ὅπλου. Καὶ λογχαῖος, μιτὰ τῆς λόγχης.

Λόγχη. ἕκαστον σύστημα ἐνικῶς λέγουσιν· ὡς εἴ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων εἴποι τὴν ἵππον. λόγχη οὖν σιδήρεον ἀκόντιον.

Λογχωτόν. ἐν Ἐπιγράμμασι·
Καὶ τὸ δίθυρσον
τοῦτο τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ περισφύριον.

Λουσσάμενος. λουσάμενος.

Λόκρὸς ὁ Αἴας· οὐχὶ ὁ Σαλαμίνιος.

Λοκρῷ ξυνθήματι. παροιμία. τάττεται ἐπὶ τῶν παρακρουομένων.

Λόλλαι, τῶν Λολλῶν. ὄνομα τόπου.

Λολλιανός, Ἔφεσιος, σοφιστής, μαθητὴς Ἰσαίου τοῦ Ἀσσυρίου· γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε πολλά.

Λοξά. σκολιά, καμπύλα, οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα.

Λοξὴ φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προήρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη· τὸ δὲ ἕτε-

3. Λογοτόπος | Scribe *λογάτροπος*, ut recte legitur apud Laertium lib. VII, 77. unde totum hunc locum Suidas descripsit. *Küst.* τὸ ἐξ ἀμφοτέρων σύνθετον | Horum verborum sensus apud Laertium a praecedentibus pendet: qui proinde consulendus est. *Küst.* 5. ἄρα τό | τὸ ἄρα A. B. V. E. item infra cum Diogene. 6. ἐπεὶ | ἐπὶ V. 7. τὴν σύλληψιν | Apud Laertium loco laudato rectius legitur τὴν πρόσληψιν, *assumptionem*, sive propositionem minorem. *Küst.* 11. Λόγου τυχεῖν | Ex Harpocratione. *Isaeum* | *Isaeum* B. *Isaeum* Valesius: cui favet etiam alterum Demosthenis exemplum de F. Leg. p. 371. 12. ὑπὲρ | Sic editus Harpocratio: καὶ A. B. V. E. Edd. ante Küst. et Photius cum MSS. duobus Harp. Vide Taylorum aliosque in locum Demosth. p. 229, 13. 14. Πλάτωνος | Πλάτωνα malui cum A. B. V. E. quamquam Πλάτωνος Zenobius V, 6. et Prov. Vat. II, 63. Ill quidem etiam Λόγους Ἑρμ. ἐμπορεύεται, merito improbati Valckenario Annot. Crit. in N. F. p. 411. 17. λιθοκλιμένος | Vox est corrupta, cuius loco Portus reponit, τοῦ λίθου τοῦ λιμένος: quod non displicet. Λογγῶν enim erat saxum perforatum in porta, ex quo naves religabantur. Etymologus: Λογγῶνες δὲ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρηποὶ λίθοι· οὓς τιτρώσαντες, ἵν' ἐχατῶσι τὰ σχοινία τῶν ἐξ αὐτῶν, καὶ λογγάδας αὐτοὺς καὶ λογγάσια ἔλεγον. Quod de λογγάσια addit, confirmat etiam Hesychius his verbis: Λογγάσια· ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια δέουσι τῶν νεῶν. Item Photius in Lexico inedito: Λίσχύλος δὲ ἐξ ὧν τὰ σκάφη δέουσιν, λογγάσια. *Küst.* λίθων νεμένος A. λίθων V. λιθοκλιμένος Hemsterhusius in Pollac. IX, 136. Nondum apparet emendandi ratio. 18. Λογχάσθην | Exemplum praebet v. Εὐριπίδας. Λογχάσθην B. E.

1. Λόγχη — ἵππων | Ex Schol. Sophocl. Oed. Col. 1311. petita monuit Abreschius. λέγουσιν | ἀνωμάλως λόγχην Schol. 2. ἵππων vulg. mendum: ἵππων libri. 3. σιδήρεον | σιδήρειον A. 4. ἐν Ἐπιγράμμασι | Agathiae in Anthol. Pal. VI, 172. Vide v. Ἀνέθην. Ceterum Ἐπιγράμμασι *V. 7. Λουσσάμενος | B. φ'. 560. 8. Λοκρὸς Αἴας | Λοκρὸς ὁ Αἴας A. E. *V. μι' Tum οὐχὶ A. *V. pro οὐχ. Sub finem καὶ Λοκρὸς, πλὴν omisi cum A. V. Hanc cum seq. gl. ita coniunxit V. Λοκρῷ ξυνθήματι. Λοκρὸς ὁ Αἴας οὐχὶ ὁ Σ. παροιμία ἐπὶ τῶν παρακρουομένων ἐάσεται. 9. Λοκρῷ ξυνθήματι | Hesychius, Zenobius et Diogenianus proverbium hoc sic efferunt, Λοκρῶν ξύνθημα: quod magis placet. *Küst.* Λοκρὸν συνθήματα Photii MS. Λοκρῶν συνθήματα Arsenius p. 337. Vid. Lucht. in Polybii fr. Vatic. XII, 8. 10. δὲ ἐπὶ | δὲ om. A. E. *V. Photius. 12. Λολλιανός, Ἔφεσ. | De eo vide Philostratum lib. I. de Vitis Soph. p. 526. *Küst.* Eadem *Eudocia* p. 281. Λολλιανὸς ὁ σοφιστὴς Philemoni citatus p. 79. 13. Ἰσαίου *V. γεγονὼς | Sc. Lollianus: Isaeus enim cum Plin. II. Ep. 3. sexagesimum annum tum agentem eum excessisse scribat, non potuit ad Hadrianum usque vivendo pervenisse, quod tamen ex hoc loco colligit Cataneaeus in Plin. l. d. *Reines.* γεγὼς B. E. 17. Λοξὴ φάλαγξ — ἐν ἀπορίαις ὅτ' ἐπορεύετο. | Haec αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Aelianum in Tacticis c. XXX. ut Pearsonus quoque monuit. *Küst.* Adde Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 511. sive Appendicem Suidae. κέρας ἕτερον | ἕτερον κέρας A. Mox προήρηται B. V.

etiam λόγος argumentum. Aristophanes: *Ne Euripidi argumentum fabulae fias.* Λογοτόπος. Sic vocatur apud philosophos argumentandi modus, qui ex utroque compositus est: ut, Si vivit Plato, respirat etiam. atqui verum est prius: ergo et posterius. inventus est autem Logotropus, ne in prolixioribus verborum constructionibus assumptio longa conclusione repeteretur, sed breviter tantum diceretur: est autem prius; ergo posterius. Λόγου τυχεῖν. Laudem consequi. sic Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. Λόγοισιν Ἑρμ. *Scripta aliena Hermodorus cauponatur.* Hermodorus, auditor Platonis, libros ab eo conscriptos in Siciliam secum ferens vendebat. Λογγῶνος. Lapidis in porta erecti. Λογχάσθην. Teli genus. Et Λογχαῖος, hastatus. Λόγχη. Unumquodque corpus singulari numero effertur: ut si quis de multis equitibus dicat τὴν ἵππον, i. e. equitatum. Λόγχη igitur est ferreum iaculum. Λογχωτόν. Cuspide munitum. In Epigrammate: *Et duplicem hunc thyrsum, cuspide munitum et ornamentum telorum.* Λουσσάμενος. Qui se lavit. Λοκρὸς Αἴας. Aiax Locrensis, non Salaminius. Λοκρῷ ξυνθήματι. Locrensi pacto. proverbium, quod dicitur de iis qui decipiunt. Λόλλαι. Lollae, nomen loci. Λολλιανός. Lollianus, Ephesius, Sophista, Isaei Assyrii discipulus, qui sub Hadriano Caesare vixit. multa scripsit. Λοξά. Obliqua, curva, quae non ad rectam ducta sunt. Λοξὴ φάλαγξ. Obliqua phalanx, quae alterutrum cornu, utrum voluerit, hosti admovet, eoque pugnam init; alterum vero inde removet et subducit. et

ρον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα· δεξιὰ μέν, ἢ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη· λαιὰ δέ, ἢ τὸ λαιόν.

Ἐν Ἐπιγράμματι·

Λερκομένη λοξαῖς οἷα Λάκαινα κόραις.

457 Λοξίας. ὁ Ἀπόλλων, ὁ λοξὴν ἴαν ἀποπέμπων· λοξῶς γὰρ ἐμαντεύετο·

Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει.

ἢ ὁ λοξὴν πορείαν ποιούμενος. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Σιγᾶν δὲ χρή, μὴ λοξοῖς ἡμᾶς ὄμμασιν ἰδὼν ὁ φθόνος τραχεῖ βάλῃ λίθῳ, κατὰ Πίνδαρον.

Λοπάς. παρὰ Συρακουσίοις τὸ τήγανον· παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ ἡ σορὸς καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ Ἑλλάδι γινόμενος λίθος. Ἀριστοφάνης·

Ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς.

οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ'
ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

Λοπάς. ἡ χύτρα.

Λοπᾶσι. κλέπταις.

Λόπος. ἡ παρακειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομμύου λεπίς. καὶ πᾶν λέπος, φλοιός, δέρμα λεπτόν, ξηρόν.

Λορδόν. τὸ ὑπόκυρτον. Καὶ λορδότατον, τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ· ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.

Λορδός. Ἀπεξυλωμένος, συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

Λορδουμένη. Φησὶ Προκόπιος περὶ Θεοδώρας τῆς Ἰουστινιανοῦ γαμετῆς· Ἀποδυσαμένη ξὺν τοῖς μίμοις, ἐν μέσῳ εἱστήκει, λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκοντῶσα. οἷον, κεκαμμένη.

---

4. *Λερκομένη*] Versus Antipatri Thessal. XXVI, 6. Anthol. Pal. VII, 531. *οἷα Λάκαινα*] Putem potius legendum esse, *οἷα λέαινα*: i. e. *ut leaena. Küst.* Perperam. Vertas: *ut Lacaenam decuit.* 5. *Λοξίας. ὁ Ἀπολλ. — τῷ ἡλίῳ*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 8. Confer etiam Macrobium Saturn. I, 17. *Küst.* Ad Loxiam quaedam Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 114. traduxit, quae de Agyieo essent narrata. *ὁ λοξὴν ἴαν ἀποπ.*] Eustathius in Il. κ'. p. 794, 54. *ὡς δὲ καὶ ἴαν οἱ παλαιοί φασι τὴν ἐνταῦθα ἰωήν, δηλοῦσιν οἱ τὸν Λοξίαν οὕτω καλεῖσθαι εἰπόντες παρὰ τὸ λοξὴν ἴαν, ὃ ἔστι φωνὴν πέμπειν.* Confer etiam Etymologum. *Küst.* *ἴα* A. B. E. Med. 6. *λοξῷ γὰρ* Schol. 10. *ἡλίῳ*] *λοξίῳ* B. E. Med., cuius errorem correxit Aldus. *Σιγᾶν δὲ*] Aeliani ut videtur dictio. *λοξοῖς*] *ἡμᾶς* addunt A. B. V. *ἰδὼν ὄμμασιν*] *ὄμμασιν ἰδὼν* A. Formulam illustrant intpp. Callim. Epigr. 22. 11. *βάλῃ*] *βαλεῖ* A. B. V. Cf. Aesch. Agam. 947. et Eurip. El. 902. *κατὰ Πίνδαρον*] Locus Pindari extat Olymp. VIII, 73. *Küst.* 12. *Λοπάς*] Similiter Hesychius. 14. *καὶ — λίθος*] Oratio suspecta. Sed quod reposuit Coraes in Xenocr. p. 156. *καὶ ὁ ἐν τῇ ἐλαίᾳ γινόμενος ἥλος*, id parum speciose excogitatum est. 15. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 528. sqq. 16. *Ἐγὼ γὰρ*] *ἐγὼ μὲν οὖν* A. V. Ox. *ἐγὼ μὲν* reposui cum B. E. Med. 17. *ἀντὶ τοῦ*] *τοῦ* A. B. V. E. Med.

3. *σμικρὸν*] *μικρὸν* A. B. E. Med. 5. *χύτρα*] *κύθρα* A. B. 6. *Λοπᾶσι. κλέπταις*] Sic etiam [Lex. Bachm. et] Photius in Lexico inedito. At nihilominus vocem priorem suspectam habeo, eamque detortam esse existimo ex *λωποδύτης*, quod grammatici itidem interpretantur *κλέπτης*: ut ex Hesychio, Suida aliisque constat. *Küst.* *Κλαπάσι* suspicio futilis Schleusneri in Photium. Neque Gaisfordus melius *κλοπεῦσι*. Mihi quidem, etsi nolim de vocis fabrica (qualis esse potuit *λοπεῦσι*) quicquam affirmare, comica quaedam subesse videtur hominis significatio, qui latronis instar Aristophanei (Av. 501.) populares degluberet: *καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον· κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θλιμάτιόν μου.* 7. *Λόπος*] Od. τ'. 233. *κρομύοιο λοπόν. περικειμένη*] *περικειμένη* Photius. Mox *κρομύου* A. 8. *φλοιός*] *φλοός* A. Mox *λεπτὸν ξηρὸν* A. B. *V. E. Med. Lex. Bachm. p. 292. et Photius: *καὶ* Küsterus interpolavit. 11. *ἐναντίον*] *καὶ ἐναντίον* A. V. Photius et Lex. Bachm. Similiter Schol. Clem. Alex. in Paedag. l. III. p. 195. Lips. 13. *Λόρδος*] Huius verbi ea quae fingitur significatio debuerat exemplis firmari. *Hemst.* Nihil ista recedunt a praegressis: nam *ἀπεξυλωμένος*, quod Küsterus praeter analogiae rationem interpretabatur, vereor ut ferri possit, cum homo describatur prostratae pudicitiae. Donec meliora fuerint inventa, haud absonum erit coniectare *ἀπεσκολυμμένος*. Hesychius tamen et Photius repugnant. Ceterum scripsi *λορδός* cum Photio. *Ἀπεξυλωμένος*] Intellige, *Vinculo ligneo*, vel *nervo vinctus. Ξύλον* enim apud Graecos praeter vulgarem significationem notat etiam vinculum ligneum vel nervum, quo qui impediti erant, corpus incurvatum habebant et cernuare cogebantur. Hinc idem vinculi genus etiam dicebatur *κύφων*, quod homines *κύφειν* vel *κύπτειν*, i. e. *cernuare* cogeret, testibus grammaticis. Vide Nostrum supra v. *Κύφωνες*. Portus vocabulum hoc male verterat, *ligno incurrato similis*: nec melius alius vir doctus in notis ad Hesychium eandem vocem, cuius significationem non intelligebat, in *ἀπελοξωμένον* mutatam volebat. *Küst.* 15. *Φησὶ Προκόπιος περὶ Θεοδ.*] Locus hic hodie apud Procopium non extat, quoniam pertinet ad lacunam capitis IX. Histor. Arcanae, ut Maltretus recte observavit. Eo enim capite Procopius narrat, Theodoram in scena pudicitiam suam prostituisse, et mimis in theatro operam suam mercede locasse: cui argumento fragmentum hoc apprime convenit. *Küst.* 17. *ἐν μέσῳ*] *ἐν τοῖς μ.* B. V. E. Edd. ante Küst. Tum *εἱστήκει* A. pro *ἑστήκει*. 18. *ἀποκοντῶσα*] Scribendum puto *ἀποκοντωθεῖσα*: i. e. si proprie interpreteris, *conto*

---

dextra quidem, quae dextrum; sinistra vero, quae sinistrum cornu obiicit. In Epigrammate: *Torvum cernens oculis ut leuena.* *Λοξίας*. Loxias vocatur Apollo. quasi dicas, qui obliquam vocem emittit. obliqua enim oracula reddebat; quale est et illud: *Croesus Halyn traiiciens magnum imperium evertet.* vel qui per obliquam viam incedit. Apollo enim idem est qui Sol. — *Tacere autem oportet, ne invidia limis intuens oculis saxo nos feriat, secundum Pindarum.* *Λοπάς*. Apud Syracusanos sartago, sed apud Theopompum et alios comicos capulus. sic etiam vocatur lapis in Graecia nascens. Aristophanes: *Equidem vitam illam, qua me nunc privare studes, non mutem lacte gallinarum. neque delector esu batidum, neque anguillarum, sed libentius edam exiguam liticulam in sartagine suffocatam.* *Λοπάς*. Olla. *Λοπᾶσι*. Grassatoribus. *Λόπος*. Externus cepae cortex. item omne tegmen, vel cortex, et pellis tenuis et sicca. *Λορδόν*. Cernuum. Et *Λορδότατον*, incurvum. quod contrarium est gibboso. *Λορδός*. Nervo vinctus, corpus incurvatum habens. *Λορδουμένη*. Incurvata. Procopius de Theodora Iustiniani uxore tradens: *Cum vestes inter mimos exuisset, in*

Λορδουμένων. κινουμένων· ἐπειδὴ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται. [3]*Ἀριστοφάνης·*

Λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην.

Λουκιανός, Σαμοσατεύς, ὁ ἐπικληθεὶς βλάσφημος, ἢ δύσφημος, ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ
458 *γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θείων* [11]*εἰρημένα παρατίθεται. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τραϊανοῦ, καὶ ἐπέκεινα. ἦν δὲ οὗτος τοπρὶν δικηγόρος ἐν* [8]*Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας· δυσπραγήσας δ' ἐν τούτῳ ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτράπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα. τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν. εἰς γὰρ τὸν Περεγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χριστὸν ὁ παμμίαρος. διὸ καὶ τῆς λύττης ποινὰς ἀρκούσας ἐν τῷ παρόντι δέδωκεν· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι κληρονόμος τοῦ αἰωνίου πυρὸς μετὰ τοῦ Σατανᾶ γενήσεται.*

Λουκιανὸς ἕτερος, Κόμης τῆς ἑῴας, ἐπὶ [9]*Ἀρ-*

---

traiecta vel *transfixa*. Metaphorice autem dicitur de coitu venereo: quoniam *κοντὸς* interdum pro membro virili accipitur; uti *δόρυ*, *ἔγχος* et similia. *Küst.* Alucinatur vir doctissimus. Neque enim mentem Procopii aut sensum vocis intellexit. *Ἀποκοντοῦν* est *proiicere*. Verbo, quod paulo rarius est, utitur Arrianus in Periplo Erythraei maris p. 165. *Ὁ δὲ βυθὸς ἐν τισὶ μὲν ἀπόκοπος, ἐν τισὶ δὲ πετρώδης καὶ ἀπόξυρος, ὥστε τέμνεσθαι τὰς παρακειμένας ἀγκύρας ἀντέχειν ἀποκοντουμένας. Ipsum vero profundum maris quibusdam in locis est praeruptum, in aliis saxosum et acutum, ita ut ancorae retinendae causa proiectae statim a saxis praecidantur.* Hinc *τὰ ὀπίσω ἀποκοντοῦν* de *proiectu partium posteriorum* recte dicitur. Quod pathicorum est. Fluit autem verbum illud a *κόντος*: de quo Cl. Küsterus supra. Hesychius: *Κόντος, δόρυ*. Atque hac occasione emendandus Philostratus Icon. II. p. 828. de Pane. — Damascius apud Photium p. 1056. *Ὅσον δὴ κόντον τινὰ μέγαν ἀποτεταμένον*. Recte autem et iuxta se posita sunt *Λορδουμένη* et *Ἀποκοντῶσα*. Sunt enim ista *σχήματα* contraria et quodammodo tamen affinia. Nam *λορδὸν* (ut ait Suidas) *ἐναντίον τῷ κυρτῷ*. Idem autem *κυρτὸν* et *ἀποκοντούμενον*. Hoc viris, illud autem *λορδὸν* feminis proprium. Utrumque Latini *praebere* vocant. Sed totum hoc negotium optime depinxit Clemens Alexandrinus Paedagog. lib. III. p. 264. ed. Potter. *Ἀπεστραμμένους καὶ κεκυφότας, καὶ τῆς φύσεως τὰ ἀπόῤῥητα εἰς τὸ συμφανὲς ἀπογυμνοῦντας, ἐξορχουμένους καὶ λορδουμένους ἀπερυθριῶσι σχήμασι οὐκ ἀπερυθριῶντας αὐτούς· ἐν αὐτῇ νεολαίᾳ καὶ γυμνασίῳ μέσῳ, ἔνθα ἀρετὴ ἀνδρῶν ἐξετάζεται, ἀσχημονοῦντας*. Ad quem locum graphice et facetissime Scholiastes [T. IV. p. 132.]: *Λορδουμένους, οἱονεὶ τὰ ὀπίσθια τῶν ὑψῶν συνιζάνοντας τὰ στήθη προεξανιστᾶν προπετῶς· τοιοῦτον γὰρ ὁ λορδὸς σημαίνειν βούλεται, ἀντίθετος ὢν τῷ κυρτῷ, ὃν ἡ συνήθεια κυρτὸν* [immo *στηθόκυρτον*] *οἶδε καλεῖν*. Repone, *κυφὸν οἶδε καλεῖν*. Hinc vox rarissima *λόρδωσις*. Schol. Theocriti Idyl. V, 43. [sive Zon. p. 1317.] *Ὕβωσις καὶ λόρδωσις πάθη· λόρδωσις γάρ ἐστι τὸ ἔμπροσθεν· ὕβωσις τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος· κύρτωσις δὲ τὸ μέσον τῆς ῥάχεως*. Quae negligenter admodum exscripsit Etymologus Magnus, ad hanc normam castigandus. Et deus sive praeses huius schematis *λόρδων* vocatus: de quo nos supra in v. *Κλεισθένους*. Quare elegantissime, ut solet, Procopius de Theodora: *Λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκοντῶσα. Stabat lumbis fluctuantibus, et rem suam rursum prorsum succutiebat.* Quod mulieris impudentissimae est. Interpretes non intellexerunt. Porro hic locus, qui in Procopio hodie non comparet, et lacunam facit, ita est scribendus et interserendus Arcan. Hist. p. 42. ed. Aleman. *Καὶ τοιαύτη τις ἦν, οἷα ῥαπιζομένη μέν τε καὶ κατὰ κόρδης πατασσομένη χαιρευτίζειν τε καὶ μέγιστα ἀνακαγχάζειν· καὶ ἀποδυσαμένη ξὺν τοῖς μέσοις ἓν μέσῳ ἑστήκει, λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκοντῶσα*. Quae quidem omnia scorto proiectissimo optime conveniunt, et inter se conspirant amicissime. *Toup.* l. p. 390 — 92. Scitus ille nequitiarum arbiter negotium turpe solerter sane pertractavit; sed fugit hominem peritissimum Lampridius Heliog. 5. *χ' posterioribus eminentibus reiectis et oppositis*: quae pictura est graphica. *ἦγουν*] *οἷον* A. B. V. Mox A. in marg. *στι. λόρδωμα καὶ κύφωμα ταὐτόν τι λέγω.*

1. *κινουμένων*] Vox haec in prioribus editt. deest, quam ex MSS. Pariss. [et *V.] revocavi. *Küst.* *Λορδοῦν* proprie esse *subagitare* colligi licet e Musesimachi loco memorabili apud Ath. IX. p. 403. D. 2. *Ἀριστοφάνης*] Ecclesiazusis, ipso fere initio. Sed ibi pro *λορδουμένων* codices Aristophanis hodie habent *χορδουμένων*: quam lectionem Tanaq. Faber in notis ad eam fabulam priori praeferendam esse censet. At ego contra *λορδουμένων* non solum retinendum esse censeo, sed etiam vocem alteram, ut *παρακεκομμένην* et adulterinam, ex albo vocum Graecarum expungendam esse contendo. Apud quem enim scriptorum Graecorum (si ab hoc loco Aristophanis, de quo controversia est, discedas) *χορδίσθαι* reperitur? Aut quis saltem veterum grammaticorum eius meminit? At contra *λορδίσθαι* [*λορδοῦσθαι*] vox est apud veteres frequentissima: cuius significatio *curvi* quidem est *incurvari*; at per metonymiam antecedentis pro consequenti accipitur etiam de praepostero et nefando coitu, quoniam in eo corpus incurvare debet is, qui se subigendum praebet. Et hoc certe sensu accipitur apud Procopium in fragmento illo, quod Suidas in voce praecedenti adducit. Sed plura de re obscena addere pudor vetat. *Küst.* Quae sequebatur glossa, *Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς ἔχει τίτλους πγ', κεφάλαια τμή*, ex v. *Τίτλος* an *Κεφάλαιον* deprompta, unde fraus simillima transiit in vv. *Ἰωάννης, Μάρκος, Ματθαῖος*, eam delevi cum V. 4. *Λουκιανος*] Horum partem excerpsit *Eudocia* p. 281. 5. *ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον* post *δύσφημος* edita delevi cum V. Habet A. in marg., qui statim addit, *οὐαὶ αὐτῷ, ὅτι ἀσπαστὸν τοῦτο ἡγήσατο καὶ πολὺ παρατρέπει τῆς εὐσεβείας*. 6. *γελοῖα εἶναι*] Haec medelam criticorum exspectant. 7. *λέγεται δὲ γενέσθαι ἐπὶ τοῦ Καίσ. Τρ.*] Dissentit Vossius in opere de Histor. Gr. II, 15. quem vide. Confer etiam Ions. de Script. Hist. Philos. III, 10. *Küst.* *λέγεται δὲ γενέσθαι*] *γέγονε* A. V. *γέγονε δὲ* B. *V. 8. *δικηγόρος*] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. [cum Eudocia] *δημηγόρος*: quod minus placet. *Küst.* 9. *ἐπὶ τὸ*] *ἐπὶ τῷ* B.

4. *αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χρ.*] Eum enim in laudato libello (c. 13.) *ἀνεσκολοπισμένον σοφιστήν*, i. e. *sophistam crucifixum*, vocat. *Küst.* Ubi Scholiastes similiter in Lucianum debacchatur. 6. *λύττης*] *Περεγρίνου λύττης* V. qui mox om. *μετὰ τοῦ Σατανᾶ*. 9. *Λουκιανὸς ἕτερος*] Ex Zosimi Hist. V. [c. 2.] p. 781. *Küst.* *ἕτερος Λουκιανός* V. *Κόμης τῆς ἑῴας*] Priores editt. [et

---

mediis stabat lumbos incurvata, et posteriores partes tremulis frangebat motibus. *Λορδουμένων*. Qui subagitantur. qui enim inter se coeunt, moventur. Aristophanes: *Et quae in coitu moventur corporum inspectorem.* *Λουκιανός*. Lucianus, Samosatensis, cognominatus Blasphemus vel Dysphemus, quod in Dialogis suis ea quae de diis dicuntur ut ridicula exagitat. vixit sub Traiano Imperatore et ulterius. primum Antiochiae in Syria causidicus fuit: quae res cum ei male cessisset, ad scribendum se contulit, et infinita scripsit. canibus dilaceratus fertur: qui linguae suae rabie veritatem insectatus fuit. nam in Peregrini vita Christianam religionem perstringit, et ipsi Christo maledicit homo sceleratissimus. quamobrem et in hac vita instas furoris sui poenas dedit, et in futura ignis aeterni una cum Satana heres erit. *Λουκιανὸς ἕτερ.* Lucianus alius.

καδίου τοῦ βασιλέως. αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο τὸν προβεβλημένον αὐτῆς ἐφεστάναι πᾶσι τοῖς τὰς τῆς ἑῴας ἐπαρχίας ἰθύνουσι, καὶ ἐπὶ τοῖς οὐ κατὰ τὸ δέον πραττομένοις ἰθύνειν. οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρχικὴν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους ἐπιδεικνύμενος, ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχοντας κοσμεῖν δυναμένοις διαβόητος ἦν, οὔτε προσώπων διαφορὰν οὔτε ἕτερόν τι κατὰ νοῦν ἔχων, πλὴν ὧν ὁ νόμος ὑπηγόρευεν. ὥστε ἀμέλει καὶ τὸν τοῦ βασιλέως Θεῖον Εὐχέριον αἰτοῦντά τι παρὰ τὸ προσῆκον ἀποσεισάμενος ἐς τοσοῦτον ἐκίνησεν, ὥστε πρὸς τὸν βασιλέα διαβαλεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς αἴτιον εἶπεν εἶναι Ῥουφῖνον, ἀνδρὶ τοιούτῳ τοσαύτην ἀρχὴν δεδωκότα, λαβὼν πρόφασιν ὁ Ῥουφῖνος τὸν Λουκιανὸν σφαίραις μολυβδίναις ἠκίσατο κατὰ τοῦ τέγοντος.

Λουκιανὸς ὁ μάρτυς, οὗτος ἐκ Σαμοσάτων τῆς Συρίας ἦν, ἀνὴρ τῶν εὖ γεγονότων. παρὰ δὲ τὴν πρώτην ἡλικίαν Μακαρίῳ τινὶ τοὔνομα συγγενόμενος, τὴν Ἐδεσσαν οἰκοῦντι καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἐξηγουμένῳ, πᾶν ὅ τι κάλλιστον ἐφεῦρε περὶ τοῦτον, ἐκεῖνος ἐν οὐ πολλῷ συνέλαβε χρόνῳ. καὶ πρός τε τὸν μοναύλιον ἀπέκλινε βίον, καὶ εἰς ἄπαν ἀρετῆς ἀνθρωπείας ἀφίκετο μέτρον. προΰβη δὲ καὶ εἰς ἱερωσύνην, πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενος, καὶ διδασκαλεῖον μέγα ἐκεῖ συνεσήσατο, ἐκ πλείστων σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἄλλων ἀφικνουμένων. οὗτος τὰς ἱερὰς βίβλους θεασάμενος πολὺ τὸ νόθον εἰςδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ ἑλληνισμοῦ προειστήκεσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς θελησάντων νοῦν, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐνσκευασαμένων, αὐτὸς ἅπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς Ἑβραΐδος αὐτὰς ἐπανενεώσατο Ἰγλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν θείων δογμάτων παρὰ τούτῳ τις ἂν μάλιστα τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων ἐπ' ἄκρον εὕροι φυλαττομένην. ἐξέθετο γὰρ καὶ ἐπιστολὰς ἀμέλει γενναιοτάτας, ἐξ ὧν φω-

A. B. E.] manifesto errore habent *κώμης τῆς ἑῴας*: quod Wolfius et Portus secure verterunt, *e pago orientali*: nullo utique sensu. Luce enim clarius est scribendum esse, *Κόμης τῆς ἑῴας*, i. e. *Comes Orientis*: ut Pearsonus quoque recte observaverat. Erat autem *Κόμης τῆς ἑῴας*, sive quod idem est *κόμης τῆς ἀνατολῆς*, dignitas quaedam in aula Imperatorum CPolitanorum, cuius non raro apud scriptores Graecos fit mentio; ut vel ex Dufrenii Glossario Graeco patet.

2. *τὰς τῆς*] *τὰς* Gaisf. expunxit cum A. B. E. repugnante vel Zosimo. 6. *δικαιοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ*] *δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης* V. 7. *ἄρχοντα* E. cum Zosimo. *διαβόητος*] *περιβόητος* A. 9. *ὑπηγόρευεν*] *ὑπηγόρευεν* A. B. E. Zosim. 10. *τι παρὰ*] *τι* om. B. V. E. Med. Tum *πρὸς* B. E. Med. omissis *ἐς τοσοῦτον*. 14. Post *Ῥουφῖνος* prolixam narrationem Suidas resecuit. 17. *Λουκιανὸς ὁ μάρτ.*] Totum hunc locum depromptum esse ex Logothetae Metaphrasi in martyrium Luciani Martyris discere licet ex ipso Suida infra v. *Νοθεύει*, ubi pars huius Eclogae, addito scriptoris illius nomine, repetitur. *Küst.* Conf. Carpzovii Crit. Sacr. V. T. pp. 125. 532. Bollandi Act. Sanct. d. 7. Ianuarii. *Gaisf.* Qui glossam inferiorem ubi libris auctoribus eiecit, integram de Luciano narrationem e MS. Oxon. protulit. 17. *Σαμοσατῶν* Edd. 19. *τοὔνομα* addiderunt A. B. V. Mox *Ἔδεσαν* Med. *οἰκοῦντα* V. 21. *ἐφεῦρε*] *ἔφερε* A. V.

2. *πρὸς*] *εἰς* A. B. V. Tum *ἅπαν* om. V. 3. *ἀνθρωπείας*] Hanc vocem ex MSS. Pariss. revocavi, quam priores editt. [et E.] non agnoscunt. *Küst.* 5. *ἐκεῖσε*] *ἐκεῖ* A. B. V. Mox desidero *τῶν* ante *σπουδαιοτάτων*. 7. *ἀφικνουμένων ἄλλων*] *ἄλλων ἀφικνουμένων* dedi cum A. 8. *τοῦγε*] *τοῦ τε* recepimus ex gl. *Νοθεύει* et A. *τοῦγε τοῦ* V. 11. *τινῶν*] *τινα* V. Mox *προειστήκεσαν* pro *προειστήκεισαν* dedi cum B. V. 13. *θελησάντων*] *πειρασάντων* glossa posterior; item *κίβδηλον ἐν ταύταις σπειράντων*. *καὶ πολὺ — ἐνσκευασαμένων* om. V. 15. *Ἑβραΐδος*] *αὐτὰς* addunt A. B. V. *αὐτὸς* Gaisfordiana. *ἐπανενεώσατο*] Sic melius Paris. A. [immo *ἐπανανεώσατο*] quam priores editt. quae [cum B. V. E.] exhibent *ἐπανεσώσατο*. Infra autem v. *Νοθεύει*, ubi locus hic repetitur, legitur *ἀνενεώσατο*. *Küst.* 16. *ἠκριβωκὼς*] Hic posuit cum altera glossa A. quod olim post *ἦν* edebatur. *πόνον τῇ — γνώμην* om. V. 17. *οὐ μὴν*] *οὐ μόνον* Valckenarius. Sed vide vel Hoogeveenii librum ed. Schütz. p. 483. cui addas exemplum Rhetor. Gr. T. V. p. 365. 19. *μάλιστα*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. *κάλλιστα*: quod minus placet. *Küst.* 20. *γενομένων*] *γινομένων* B. E.

Comes Orientis, sub Arcadio Imperatore. huius autem magistratus ea erat ratio, ut qui eum gereret, praeesset omnibus iis, qui provinciis Orientales regebant, et ea corrigeret, quae perperam fierent. hic igitur omnem principe dignam virtutem, quae in magistratu requiritur, erga subiectos demonstrans, iustitia, temperantia, virtutibus omnibus quae principes ornare possunt, clarus fuit, nec personarum discrimen, neque aliud quicquam in animo habens, nisi ipsa quae lex iussisset. quamobrem etiam Imperatoris avunculum Eucherium, qui quaedam petebat contra decorum, cum reppulisset, adeo commovit, ut apud Imperatorem eum accusaret. cum autem Imperator dixisset Rufinum huius mali auctorem esse, qui tali viro tantum magistratum mandasset: Rufinus occasionem nactus, Lucianum globis plumbeis in cervice excruciavit. *Λουκιανός*. Lucianus martyr, Samosatenus Syrus, vir nobilis, prima aetate Macarii cuiusdam Edessae degentis consuetudine usus, sacrorum librorum interpretis, pulcherrima quaeque illius inventa brevi tempore perdidicit. idem ad vitam solitariam animum adiecit, et omnem virtutis humanae mensuram implevit. ad sacerdotium etiam processit, presbyter Antiochiae factus, magnamque scholam illic instituit, undique studiosissimis quibusque ad eum confluentibus. hic cum animadvertisset in sacros libros multa adulterina irrepsisse, tum quod ipsum tempus in illis multa depravasset, tum propter continuam ab aliis ad alia translationem, tum quod improbi quidam homines, religionis profanae propugnatores, eorum sensum pervertere volentes, multas fraudes invexissent: ipse omnes ex lingua Hebraica, quam accurate callebat, in integrum restituit, plurimumque laborem in eorum emendationem contulit. neque vero hoc tantum praestitit, sed etiam divinorum decretorum puritatem apud hunc ex omnibus illius aetatis viris maxime summoque studio conser-

ράσαι τις ἂν εὖ μάλα ῥᾳδίως, ἢν ὁ ἀνὴρ περὶ τῶν θείων ἔσωζε γνώμην. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας.

Λούκιος Σέργιος Κατιλῖνος, ἀνὴρ γένους μὲν ὢν ἐπιφανεστάτου, ἄλλως δὲ πονηρὸς τὴν φύσιν, τολμητής τε καὶ μεγαλοπράγμων καὶ τὸ ἦθος ποικίλος, ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πατρίδος συνώμοσε, τοὺς θρασυτάτους καὶ τολμηροτάτους τῶν εὐπατριδῶν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πίστιν ἐνδησάμενος. λέγεται γὰρ ἄνθρωπον καταθύσας, γεῦσαι τοῦ αἵματος τοὺς συνωμότας, περιάγων ἐς πάντας τὴν κύλικα, πλήρη οἴνου τε καὶ ἀνθρωπείου αἵματος, εἴτε καταγοητεύων τοὺς ἄνδρας τῷ τοιῷδε ὅρκῳ, εἴτε καὶ πρὸς πᾶν τόλμημα καὶ πᾶσαν ἐθίζων ἀνοσιουργίαν, ἅτε οἰκείῳ καὶ πολιτικῷ ἐπιχειρῶν αἵματι, καὶ μετάγειν τὴν πολιτείαν εἰς τυραννίδα φόνῳ τε πολλῷ τῶν ἀρίστων καὶ καταπρήσει τῆς πόλεως μηχανώμενος. ἐπῆρε δὲ ἄρα τὸν Κατιλῖνον εἰς ταύτας τὰς ἀτόπους ἐννοίας βάρη τε ὀφλημάτων, νικῶντα τὸ τίμημα τῆς οὐσίας, καὶ συνειδὸς ἐκθέσμων καὶ μυσαρῶν πράξεων. τόν τε γὰρ παῖδα τῆς Ὀρεστίλλης διέφθειρε· δι' ἃ δὴ καὶ ὑπατείαν μετιὼν ἀπηλάθη, Κικέρωνος ἐς τὴν τοῦδε χώραν αἱρεθέντος. ἐξ οὗ δὴ καὶ μάλιστα τὰ ἀτοπώτατα τῶν δραμάτων ἐπὶ νοῦν ἐβάλετο, τῶν κακῶν οὐδαμοῦ ἱστάμενος, οὐδὲ ἀναπαύων τὴν γνώμην. ὁ δὲ Κικέρων, εἰπεῖν τε δεινὸς ὢν καὶ τἀληθὲς ἀνευρεῖν ἱκανὸς γνῶναί τε τὸ μέλλον ὀξύτατος, πολέμιον αὐτὸν ἀποφήνας ἐξήλασε τῆς πόλεως.

Λουκούλλειον. τὸ τοῦ Λουκούλλου.

Λούκουλλος. Ὅτι Λούκουλλος ὁ ὕπατος Μιθριδάτῃ τῷ τοῦ Πόντου βασιλεῖ ἐπολέμει· καὶ προσσχὼν τῇ Τρωάδι, καὶ σκηνῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος, ἔδοξε τὴν Ἀφροδίτην νύκτωρ ἐπιστᾶσάν οἱ τόδε εἰπεῖν·

Τί κνώσσεις μεγάθυμε λέον; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς.

καὶ ὃς ἐξαναστὰς καὶ πυθόμενος ὡς εἴη ἐγγὺς ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς στόλος, ἐπέπλευσεν αὐτῷ, καὶ κρατήσας τῇ ναυμαχίᾳ διαφθείρει πάντας, καὶ τὸν στρατηγὸν Ἰσίδωρον. ὁ δὲ Μιθριδάτης φεύγει πρὸς Τιγράνην τὸν τῶν Ἀρμενίων βασιλέα. ὁ δὲ Λούκουλλος καὶ πρὸς Τιγράνην ἐξενεγκὼν πόλεμον, πόλεις τε εἶλε πλείστας ὅσας καὶ τὰ Τιγρανόκερτα ἐπολιόρκει. ὁ δὲ Τιγράνης ||ἀπιδὼν ἐς τὸ τῶν Ῥω- 460
μαίων, καὶ λογισάμενος εὐαρίθμητον εἶναι, τοῦτο

4. *Λούκιος Σέργιος Κατιλῖνος*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Ioannis Antiocheni, quae leguntur in Collectaneis Constantini Imperat. ab Valesio editis, p. 797. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* *Κατουλῖνος* E. 5. *ἐπιφανεστάτου*] *ἐπιφανέστατος* A. 9. *ἐνδησάμενος*] Sic recte Paris. A. et Ioannes Antiochenus. At priores editt. [cum B. V. E.] male *ἐνδυσάμενος*. *Küst.* 12. *εἴτε κατα — μηχανώμενος* om. V. 13. *ὅρκῳ*] *τρόπῳ* A pr. 16. *μετάγειν*] *καὶ μετ.* A. B. *καὶ μεταγαγεῖν* Exc. 18. *δὲ*] *δὲ ἄρα* A. *εἰς ταύτας τὰς ἀτόπους ἐννοίας*] Sic melius Paris. A. et Ioannes Antiochenus, quam priores editt. quae habent, *εἰς τὰς ἀτοπίας*. *Küst.* *εἰς τὰς τοιαύτας* B. V. E. Med. 20. *τὸ συνειδὸς* Portus, probabiliter. *καὶ συνειδὸς — ἔχοντα* om. V. *ἔχοντα* post *πράξεων* nesciunt etiam A. B. et Excerpta. 21. *τόν τε γὰρ παῖδα τῆς Ὀρεστ. διέφθ.*] Locus hic ex Ioanne Antiocheno sic supplendus est: *τόν τε γὰρ υἱὸν ἔτι παῖδα ὄντα τοῦ τῆς Ὀρεστίλλης ἕνεκα γάμου διέφθειρε, καὶ θυγατρὶ παρθένῳ συνελθών. δι' ἃ δὴ* etc. *Küst.* 22. *Ὀρεστίλλης*] Sic Bas. *Ἀριστίλλης* A. B. V. E. Med. *Ἀρεστίλλης* *V. qui mox omisit *δή*.

1. *αἱρεθέντος*] Sic rectius Paris. A. et Ioannes Antiochenus, quam priores editt. quae habent *ταχθέντος*. *Küst.* 2. *ἐβάλλετο*] *ἐβάλετο* A. 3. *οὐδὲ — γνώμην* om. V. 5. *καὶ γνῶναι*] *γνῶναί τε* A. B. V. *γνῶναι* E. 7. *Λουκούλλειον*] Id est, sive *ἱερὸν* sive *στράτευμα*. 8. Sic Gaisf. tacite cum *V. Nam Edd. *Λούκουλλος ὁ ὕπατος κτλ.* 10. *προσχὼν*] *καὶ προσχὼν* A. Scripsi *προσσχών*. *τῇ* om. A. V. *περὶ — ἱερὸν*] *παρὰ — τέμενος* A. 11. *τὴν Ἀφρ. — ἐπιστᾶσαν*] *τὴν νύκταν ἐπιστ. τὴν Ἀφροδίτην* V. omissis *οἱ τόδε*. 13. *Τί κνώσσεις μεγάθ.*] Vide supra v. *Κνώσσω*, ubi eadem leguntur. *Küst.* *λέων*] *λέον* A. B. V. *νευροὶ* Med. Correxit Portus. Mox *τι* B. V. E. Med. 14. *πλησίον* A. pro *ἐγγύς*. 19. *Ἀρμένων* vulg. *τὴν τῶν Ἀ. βασιλείαν* V.

vatam invenias. nam et epistolas edidit, profecto praestantissimas, ex quibus quivis facillime deprehendat, quaenam fuerit huius viri de rebus divinis sententia. Martyrium obiit Nicomediae in Bithynia sub Maximiano. *Λούκιος*. L. Sergius Catilina, vir nobilissima quidem familia ortus, sed ingenii pravissimi, audax, factiosus, moribusque varius, ad delendam patriam coniuravit, ascitis in societatem et sacramento quodam sibi obstrictis viris ex nobilitate Romana praestantissimis, atque audacissimis. etenim mactati hominis sanguinem vino permixtum circumtulisse pateris, et degustandum dedisse coniuratis dicitur: sive eiusmodi sacramento eos fascinare, sive ad omne scelus ac flagitium imbuere volens, quippe qui civilem effundere sanguinem, et converso reipublicae statu caede illustrium virorum et urbis incendio tyrannidem constituere agitaret. stimulabat porro Catilinam ad haec nefaria consilia cum gravitas aeris alieni, quod vires patrimonii longe superabat; tum conscientia sceleste atque impie factorum. nam et Orestillae filium sustulerat, [et cum filia virgine incestum fecisse ferebatur:] quas ob causas etiam in petitione consulatus repulsam tulit, Cicerone in eius locum renunciato. quo maxime incensus Catilina teterrimum facinus aggredi coepit, cuius animus inquies nullo expleretur scelere, neque ad modestiam flecteretur. sed Cicero vir singulari eloquentia, et in deprehendendis consiliis solertissimus, et in rerum divinatione acutissimus, cum hostem eum declarasset, urbe expulit. *Λουκούλλειον*. Quod est Luculli. *Λούκουλλος*. Lucullus Consul cum Mithridate Ponti rege bellum gerens cum ad Troadem appulisset, et ad Veneris templum castra haberet, visus est videre Venerem sibi astantem, his ipsum alloquentem: *Quid dormis magnanime leo? hinnuli enim haud procul a te absunt.* tum experrectus cum audisset regiam classem haud procul stationem habere, eam invasit, et navali proelio victor factus omnes et ipsum ducem Isidorum occidit. Mithridates vero ad Tigranem Armeniorum regem confugit. Lucullus porro cum etiam Tigrani bellum intulisset, urbes quam plurimas cepit, et Tigranocerta obsedit. at Tigranes oculis in Romanos coniectis, cum paucitatem eorum cerneret,

δὴ τὸ Θρυλλούμενον ἀπεφθέγξατο, ὡς εἰ μὲν πρεσβευταί, πολλοὶ πάρεισιν· εἰ δὲ στρατιῶται, ὀλίγοι. ἀλλ' ὅμως εἰς πεῖραν ἐλθὼν τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων, ἔγνω τὸν ὄχλον οὐδὲν ὠφελεῖν δυνάμενον. Ἀντίοχος γοῦν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπιμνησθεὶς τῆς μάχης οὐκ ἔφη τοιαύτην ἄλλην ἑωρακέναι τὸν ἥλιον· Στράβων δὲ οὕτως ἀκονιτί φησι τὸν πολὺν ἐκεῖνον ἐργάσασθαι τοὺς Ῥωμαίους φόνον, ὡς μετὰ τὴν πεῖραν καταγελᾶν ἑαυτῶν, ἐπ' ἀνδράποδα τοιαῦτα ὅπλοις χρησαμένων. καὶ Λίβιος ἔφη τήνδε τὴν μάχην ἐκπληττόμενος, οὐδέποτε γάρ φησι τοσῷδε πολεμίων ἀποδέοντας Ῥωμαίους παρατάξασθαι· εἰκοστὸν γὰρ δὴ μέρος οἱ νικῶντες ἦσαν τῶν ἡττωμένων.

Λουκρίτιος. ὄνομα κύριον.

Λούπερκος, Βηρύτιος, γραμματικός, γεγονὼς μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ τοῦ ἄν γ', *Περὶ τοῦ ταώς, Περὶ τῆς καρίδος, Περὶ τοῦ παρὰ Πλάτωνι ἀλεκτρυόνος, Κτίσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοήτου, Ἀττικὰς λέξεις, Τέχνην γραμματικήν, Περὶ γενῶν ἀῤῥενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων, βιβλία ιγ'· ἐν οἷς πολλὰ κατευδοκιμεῖ Ἡρωδιανοῦ.

[*Λουσιεύς.* Λουσία δῆμος τῆς Οἰνηίδος, ἀφ' οὗ οἱ δημῶται Λουσιεῖς.]

Λουτρά. Οἱ δὲ εἰς πόλιν παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσαν, τὰ μὲν χειρόκμητα καὶ τετεχνασμένα, τὰ δὲ ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς ἀναβρύοντα καὶ ὑπερχεόμενα μεθ' ἡδονῆς πρὸς ἀνθρώπων ὠφέλειάν τε καὶ τρυφὴν τοῖς φαινομένοις, παραδοὺς ἑαυτὸν κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι δοῦλος ἐγένετο τῆς ἡδονῆς.

---

1. *εἰ*] *οἱ* E. Med. Mox etiam *οἱ δὲ* V. E. et inter vss. B. „Vid. Appian. Mithrid. c. 85. Dio Cass. ed. Reimar. p. 76." *Gaisf.* 5. *Ἀντίοχος οὖν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπιμν.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli ad verbum paene etiam leguntur apud Plutarchum in Lucullo p. 511. quem confer. *Küst.* *γοῦν* A. 7. *Στράβων δὲ*] *Στράβων τε* Gaisf. cum A. 8. *τοὺς Ῥωμαίους*] Hic posuerunt A. V. olim ante *τὸν πολὺν* collocata. 10. *Λίβιος*] *ἔφη* addunt A. B. V. E. Edd. ante Küst. Pervulgatissimum illud ab optimis quibusque scriptoribus *φησὶ* per gratam quandam negligentiam geminari (vide vel Heind. in Pl. Charm. 27. quaeque nos olim tradidimus in Eratosth. p. 100.), idque similitudine Latini sermonis (v. Ruhnk. in Rutil. p. 20.) confirmari; verum obest nonnihil et orationis obliquae conversio et *γὰρ* insertum. Quamquam in tali licentia non omnia severius exigenda esse docet, ut hoc utar, Dinarchus c. Demosth. p. 96. S. 48. *ὡστε καὶ περὶ ἐμοῦ τοιαῦτα λέγειν, ὡς ἀγαθοῦ, ὡς ὅτι καλοῦ κατέγνω πρότερον ἡ βουλή, καὶ ποιῶ πάντων ἀτοπώτατον, ὡς οὗτός φησι, πρότερον μὲν κτλ.* 11. *γάρ* post *οὐδέποτε* ex A. B. V. Edd. vett. 12. *τοσόνδε*] *τοσῶνδε* A. B. V. E. Edd. ante Küst. Scripsi *τοσῷδε*, quod Plutarchus dixit *τοσούτῳ*. 14. Malim cum Plutarcho *ἡττημένων*. Huic subiecit Gaisf. clam, *Λούκ σε. αἰτιατικῇ*, quae Med. post v. *Λουκρίτιος* (i. e. *Λουκρήτιος*) reposuit. Nos cum Küstero sustulimus. 16. *Λούπερκος*] V. *Eudocia* p. 282.

2. *περὶ τοῦ ἀν*] Haec mihi suspecta sunt, et quaedam excidisse videntur: quamvis sic etiam habeant libri manu exarati. *Küst.* Lege *περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος ἐν τῷ περὶ ταῶν.* Vid. Harpocrat. v. *Πυριλάμπης*, et Maussacum. Vel forsan, *περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος ταῶν*: quod ad idem redit. *Toup.* MS. Huic suspicionis opportunitatem illud videtur praebuisse, quod Ruhnkenius de Antiphontis oratione *περὶ ταῶν* commentans p. 246. Lupercum hoc argumentum putabat explicavisse. Quae suspicio concidit, si quod libri suadent tum de voce *ταώς* varie scripta declinataque (v. Athen. IX, 57.), tum de observatione nominis *καρίδες* (v. Athen. III, 67.) grammaticus disceptavit. Utut est, omnium certissimum habemus, technicorum solertia cum in doctrina particularum nunquam sit versata, Lupercum ne *ἄν* quidem ternis libellis complexurum fuisse. *ταώ*] *ταώς* A. B. V. E. Med. 3. *παρὰ Πλάτωνι*] *παρὰ* om. V. Disseruit de loco Phaedonis novissimo. 4. *Κτίσιν*] *κτῆσιν* A. B. V. E. *Ἀρσινοήτου*] Nova vox, neque satis liquet, quod potissimum inter tot sacra Arsinoes (v. Athen. VII. p. 318. XI. p. 497.) ille descripserit. Ceterum de templis illius reginae sacerdotiisque vide Drumannum de Inscriptione Rosettana commentantem p. 89. 5. *Ἀττικὰς λέξεις*] Memoravit index auctorum Suidae praefixus. 6. *ἀρσενικῶν*] *ἀῤῥενικῶν* A. V. *καὶ* ante *θηλυκῶν* addunt A. *V. 7. *κατευδοκιμεῖ* verbum et inusitatum, quod lexicographi nesciunt, et ambigui significatus. Verum etsi videmus in nonnullis (v. Bekk. Anecd. pp. 1320. 1376.) cum ab Herodiano discessionem fecisse, probabile tamen pleraque summi magistri praecepta libris istis fuisse confirmata. 8. *Λουσία*] Ex Harpocratione: sed apud quem rectius legitur *Λουσιά*, *δξυτόνως*. *Küst.* Immo Arcadius p. 99. *Λουσιά* praecepit. Photius: *Λουσιεύς: δῆμος τ. Ο. Λουσία· ἀφ' οὗ οἱ δ. Α.* cum Harpocrat. Pal. Eundem verborum ordinem restitui cum *V. et partim Med. (ubi *δῆμος τῆς Οἰν.* reposita post *Λουσιεύς*). Nam Edd. vulgg. auctore Porto: *Λουσία. δῆμος . . . Λουσιεὺς. καὶ Λουσιεύς.* Sed glossam cum A. ignoret, *V. post v. *Λουτροφόρος* teneat, suspectam observationem uncis distinxi. 10. *Οἱ δὲ*] Exemplum parum integrum esse docet numerus eorum quae sequuntur singularis, *παραδοὺς ἑαυτὸν* (ubi E. pro v. l. *ἑαυτοὺς*) . . . *ἐγένετο τῆς ἡδ.* 11. *χειρόκμητα*] Sic recte Paris. A. At priores editt. [et B. V. E.] male *χειρόλμητα*. *Küst.* Vocis *χειρόκμητος* aevo recentiori satis probata exempla nisi fallor haec sunt vetustissima: Aristot. Meteor. IV, 3. Timaei Locri p. 380. Strab. II. p. 116. III. p. 171. Columellae VII, 5, 17. Mox *τεχνασμένα* *V. 12. *ἀναβρύοντα*] *ἀναβλύοντα* Valckenarius. 13. *πρὸς*] *πρὸς ἀνθρώπων* A. B.

---

celebratum illud dictum protulit: *Si quidem legati, multi adsunt; sin milites, pauci.* facto tamen Romanarum copiarum periculo, turbam nihil prodesse cognovit. Antiochus certe philosophus ubi huius pugnae mentionem facit, negat solem talem alteram vidisse. Strabo quoque dicit Romanos tantum hostium caedem nullo labore fecisse, ut re peracta se ipsos deriserint, quod adversus talia mancipia armis fuissent usi. Livius etiam hoc proelium admirans dicit Romanos nunquam cum hostibus dimicasse, numero copiarum tanto inferiores. victores enim tunc fuerunt vicesima pars eorum, qui victi fuerant. *Λουκρίτιος.* Nomen proprium. *Λούπερκος.* Lupercus, Berytius, grammaticus: qui paulo ante tempora Claudii secundi Imperatoris vixit. scripsit de particula *ἄν* libros tres. De pavone. De squilla pisce. De gallo apud Platonem. Aedificationem Arsinoeti in Aegypto. Vocabula Attica. Artem grammaticam. De generibus masculinis, femininis, neutris, libros XIII. in quibus multa tradit Herodianum secutus. [*Λουσιεύς.* Lusia, pagus est tribus Oeneidis: cuius populares dicuntur *Λουσιεῖς*.] *Λουτρά.* Lavacra. *Cum autem ingressi fuissent in urbem, quae lavacra habebat, partim quidem manu facta et arte elaborata, partim ex terrae sinu scaturientia et ebullientia, tam ad utilitatem quam voluptatem eorum, qui illis frueren-*

Λοῦτρον. τὸ ἀπόλουμα τὸ ῥυπαρόν, ἢ τὸ ἀπόλουτρον.

Κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λοῦτρον.

Ηρακόπιος· Τὸ βαλανεῖον ἐν παρασκευῇ ἐκέλευε γενέσθαι. λοῦσθαι γάρ οἱ ἐνταῦθα τῇ ὑστεραίᾳ βουλομένῳ εἶναι.

Λουτροφόρος, καὶ λουτροφορεῖν. ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθήνησι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν γάμου ἡμέραν. ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυτάτω γένους παῖδα ἄῤῥενα· καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν, καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρόης.

Λοφάδια. κατὰ τοῦ αὐχένος.

461 ‖Λοφεῖον. ἢ τοῦ κατόπτρου θήκη· ἢ ἡ θήκη τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. περιφερὴς δὲ αὕτη. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην· εἶτα δὴ
αὐτὴν καθείρξαιμ' εἰς λοφεῖον στρογγύλον.

ἐὰν μὲν ᾖ ὑποκοριστικόν, δηλοῖ τὸν ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων, ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, προπερισπᾶται, καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τοῦ λόφου.

Λοφεῖον. λόφιον δέ.

Λοφίας. ὁ τράχηλος.

Λοφιή.

Λοφνῆσι. ταῖς λαμπάσι.

Λοφοπωλεῖν. ἐπινεύειν. οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι, συνεχῶς ἔνευον, ἵνα παραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ ἀῤῥόχους τοῖς ὠνηταῖς.

Λόφος. γῆς ἀνάστημα· ἢ περικεφαλαία.

---

1. Λοῦτρον — ἀπόλουτρον] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1398. Pro λοῦτρον autem dicebatur etiam λουτρεῖον. Hesychius: Λούτριον (scribe λουτρεῖον). τὸ ῥυπαρὸν ὕδωρ, ἤγουν ἀπόνιμμα. Vide etiam Pollucem lib. VII. c. 33. p. 365. *Küst.* Recte Hesychius Λούτριον, iam Aristophani quoque restitutum. ἢ τὸ] ἢ om. B.E. 3. Καὶ τῶν βαλανείων π.] Aristophanes in fine Equitum: Κἀκ τῶν βαλανείων αὐ τὸ λοῦτρον πίεται. Hunc locum Suidas hic repetere voluit, quamvis metrum et ordinem verborum neglexerit. *Küst.* Immo Suidas verae scripturae cum optimis Comici libris vestigia servavit. κἀκ τῶν A.B. 4. Ηρακόπιος] Lib. I. (13.) de Bello Pers. p. 36. *Küst.* ἐκέλευσε] ἐκέλευε A.B.E.Med. Mox λοῦσθαι A. pro λούσασθαι. Post hanc gl. addunt edd. ante Küst. cum A. in marg. Ὅτι (add. A.) Ἑλλάδιος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς γεγονὼς κατὰ τὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὸν μικρὸν ἐγραψεν ἔκφρασιν τῶν λούτρων Κωνσταντίνου. Ubi Med. τοῦ λουτροῦ Κωνσταντιανῶν, quae supra extant in v. Ἑλλάδιος. 7. Λουτροφόρος, καὶ λουτροφορεῖ. ἔθος ἦν τοῖς γαμ.] Ex Harpocratione. Eadem etiam ad verbum leguntur apud Photium in Lexico inedito. Huc egregie faciunt verba Porphyrii in libello de Antro Nympharum: Ὅθεν καὶ τὰς γαμουμένας ἔθος, ὡς ἂν εἰς γένεσιν συνεξευγμένας, νύμφας τε καλεῖν καὶ λουτροῖς καταχεῖν, ἐκ πηγῶν ἢ ναμάτων ἢ κρηνῶν ἀενναόων εἰλημμένοις. Plura de hoc more legat lector apud Meursium in Ceramico Gemino cap. XIV. *Küst.* Vide de superioribus Valck. in E. Phoen. 350. deinde Lex. Rhet. p. 276. Demosth. in Leochar. p. 1086. quosque protulit Hermannus in diss. de duabus inscriptt. Graec. p. 13. λουτροφορεῖν A.V.E. Photius et Harpocr. 9. τοῦ γάμου] τοῦ om. A.V. 10. τοῦ ante γένους om. A.V. Phot. Harp. οὗτος *V. 11. ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθ.] Vide Petitum de Legibus Att. p. 496. *Küst.* 14. Ἐννεακρούνου] Ἐννεακόρου A. (cum *V.) et mox Καλλιρόης pro Καλλιῤῥόης. Pro πρότερον E. habet νῦν. Manus recentior Photii codici Galeano ascripsit, ἀλλὰ καὶ νῦν αὕτη Καλλιρόη καλεῖται. Post Καλλιρόης addit V. τὸ ἀπόλουμα, τὸ ῥυπαρόν. Gronovius ibi totam gl. Λοῦτρον annotavit esse collocatam. 16. Λοφάδια] Od. κ'. 169. βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων, ubi vid. Schol. Λοφάρια V. κατὰ τοὺς αὐχένας Lex. Bachm. p. 292.

2. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 748. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 6. Post λόφων delevit Gaisf. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ῑ, cum A.B.V. Ignorat etiam Schol. Aristoph. Ach. 1108. unde haec inde ab ἐὰν μὲν ᾖ translata docuerat Portus. 9. Sic Gaisf. tacite, h. e. cum A.*V. Sed Med. λόφιον καὶ λοφεῖον. 10. Om. vulg. Silet Gron. 12. Λοφνῆσι] Immo λοφνίσι, a λοφνίς. Vide Etymologum. *Küst.* Λοφνῆτσι A. Λοφνίσι correxerat Portus. 13. Λοφοπωλεῖν] Confer Hesychium h. v. *Küst.* 16. ἀῤῥόχους] Florens Christianus in Aristoph. Pac. 1210. legendum potius existimat ἀβρώτους, i. e. *putredine non exesos, nec corruptos*: quam coniecturam confirmat Hesychius hac voce, apud quem sic legitur: εἰώθεισαν γὰρ οἱ τοὺς λόφους πωλοῦντες τούτοις ἐπισείειν, δεικνύναι βουλόμενοι, ὅτι αἱ τρίχες οὐ βέβρωνται τῶν λόφων. Photius tamen in Lexico ἀῤῥόχους etiam agnoscit. *Küst.* Recte Florens ἀβρώτους. Hesych. Ἄβρωτος: ἀξήμιος. Suid. Τριχοβρῶτες. ζῶα κατεσθίοντα τὰς τρίχας. ubi v. Küster. *Toup.* MS. ἀῤῥόχοις V. 17. ἤγουν] ἢ A.B.V.E. Photius et Lex. Bachm. p. 292. περικεφαλαία] Scribe περικεφαλαίας, et ἀπὸ κοινοῦ repete ἀνάστημα. *Küst.* Nihil mutandum arguit Apollon. Lex. p. 441. quamquam Etym. M. p. 570, 5. τὸ ἐπανάστημα τῆς περικεφαλαίας, ac similiter Hesychius, consentiens cum inferiore glossa, sive Schol. Arist. Ach. 1073.

---

tur: voluptati se totum permisit. Λοῦτρον. Sordes, quae abluuntur. *Et balneorum bibet sordes.* — Procopius: *Balneum parari iussit, ubi postridie lavare velle dicebat.* Λουτροφόρος, et λουτροφορεῖν. Moris erat apud Athenienses, ut qui nuptias faciebant, lavacra ipso nuptiarum die sibi afferenda curarent, misso ad id puero mare, qui genere proximus erat. hi dicebantur λουτροφορεῖν. mos etiam erat lavacra afferre illis, qui coelibes decesserant, eaque in sepulcro illorum statuere. id autem erat puer situlam tenens. aquam vero illam afferebant ex fonte, qui nunc Enneacrunus, olim vero Callirrhoe dicebatur. Λοφάδια. Supra cervices. Λοφεῖον. Arca speculi. vel theca cristae galeae, quae rotunda erat. Aristophanes *Nubibus*: *Noctu lunam de coelo detraham, eamque in arcula rotunda concludam.* Λόφιον si diminutivum est, trium cristarum minimam significat. at λοφεῖον, per ει diphthongum, circumflectitur in penultima, et thecam cristae significat. Λοφεῖον. Contra λόφιον. Λοφίας. Collum. Λοφιή. Λοφνῆσι. Facibus. Λοφοπωλεῖν. Annuere. qui enim cristas vendebant, eas capiti imponentes crebro nutabant, ut emptoribus ostenderent, pilos vitio carere, nec fucatos esse. Λό-

Καὶ παῖδας εἶχε λήϊον κόμῃ θρέψας.
λοφῶντας ἤδη, καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους.
περὶ κορυδαλοῦ φησι.

Λόφος. τράχηλος. . καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον.

Λόφωνος.

Λοχαγοῖς, στρατηγοῖς, ταξιάρχαις.

Λοχαῖοι δίφροι. οἷς πρὸς τὸ τεκεῖν ὀφὲ χρῶνται αἱ γυναῖκες.

Λοχεύει. ἐνεδρεύει.

Λοχεύονται. γεννῶσι.

Λοχεία. ἐπὶ γυναικός. Λοχία δέ, διὰ τοῦ ι, ἐπὶ τῆς ἐνέδρας.

Λόχησις. ἡ ἐνέδρα. ἐκ τοῦ λοχῶ, τὸ ἐνεδρεύω.

Λοχίτης. ὁ ἐνεδρεύων.

Λόχμας. συμφύτους τόπους. Ἀριστοφάνης·

Ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, ὥσπερ ἦν ξυγκείμενον.

Ἐθρεψαν αἱ γυναῖκες τρίχας, ἵν', ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. καὶ

Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας
ἐχλιαίνετο πρὸς τὸν ἥλιον, ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ.

Λοχμαία μοῦσα. ἡ τῶν ὀρνίθων. ἐγκεκρυμμένοι γὰρ ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν.

Λόχμη. παροιμία·

Λόχμην πολλὴν φορεῖς.

ἀντὶ τοῦ, τετύφηκας. οὗτος δὲ ὁ Φορμίων τριχώδης ἦν, καὶ πυγὰς μελαίνας εἶχε.

Λόχμη. δασεῖς τόποι. πλαγία, σύμφυτος, καὶ [462]
Λοχμώδης. Τῶν δὲ γυναικῶν καὶ τῶν μειρακίων ὁ ὄχλος λόχμην τινὰ εἰσδύντες ἐκαιροφυλάκουν.

Λόχμιος. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Λόχμιον ὑλοβάτῃ.

δασεῖ, δασύν.

Λόχος. ἐνέδρα, τάξις. Ἀριστοφάνης·

Γνώσεσθ', ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι λόχοι δ' μαχίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

διότι καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ' λόχοι, οἷς ἐκέχρητο ὁ βασιλεύς.

---

1. *Καὶ παῖδας εἶχε λ.* | Hi duo versus choliambici sumpti sunt ex Babrio. *Kust.* Tyrwhitt. p. 41. Knoch. p. 128. 5. Post *ἄκρον* delevi glossam ex v. *Φόλοι* derivatam, quam A. habet in marg. *Ὅτι φαλοὶ τὸ ἐπὶ τῶν περικεφαλαίων λαμπρὰ δασύδασυ. λόφοι δὲ αἱ τριχώδεις.* Ubi Küsterus: „*Λόφαλοι*] Immo *φάλοι*. Vide infra v. *Φόλοι*, ubi hic ipse locus repetitur." *Ὅτι φάλοι* A. *λόφαντες φαλοὶ τὸ* V. idem mox *περικεφαλαίαν*. Tum *μετρὰ* E. pro *λαμπρά*. 6. *Λόφωνος* | Sic A. B. E. Med. *Λόφωνες* *V. Om. vulg. 7. Zon. p. 1316. 8. *Λοχαῖοι δίφροι. οἷς τρ.* | Scribendum potius est *λοχμαῖοι*, ut legitur apud Artemidorum lib. V. p. 265. unde locum hunc descripsit Suidas. Verba Artemidori haec sunt: *Εἶδός τι γυνὴ περὶ τέκνων εὐχομένη ὀφρῦσι ὄρων λοχμαίοις, οἷς πρὸς τὸ ἀναπτεῖναι χρώνται αἱ γυναῖκες* etc. *Kust.* *τεκεῖν ὀφὲ* | Scribe *ἀναπτεῖναι*, ut recte legitur apud Artemidorum loco laudato. Praepositionem *ἀπὸ* enim in verbo *ἀναπτεῖναι* apud Suidam incuria librarii in *ὀφὲ* mutatam et loco suo motam esse apparet. *Kust.* 10. *ἐτυφήκει* aut error est interpretis aut referendum illud ad glossam obliteratam: velut *λοχμ.* 11. Sub finem glossae cum V. delevimus annotationem ex v. *Ἀναλόχευτος* derivatam, quam A. habet in margine: *Καὶ ἀνάλοχευτος, ἀπαγέννητος, ὁ Θεὸς ὁ ἀγέννητος.* Ubi Hemsterhusius: „*ἀνάλοχευτος*] Orac. Sibyll. I. p. 38. *ὅδε γὰρ πάλιν ἀπάλοχευτος.* Ibi notat Obsopoeus Suidam hunc respexisse." 12. *ὅτι τέκνα* post *γυναῖκές* omisi cum A. B. V. qui mox *ἐπὶ τοῦ ι.* 13. *ἡ ἐνέδρα* | *ἐπὶ τῆς ἐνέδρας* A. B. *ὁδὶ τ. ἐ.* V. 14. *τὸ ἐνεδρεύω* | *τοῦ ἐνεδ.* V. 16. *Ἀριστοφάνης* | Eccles. 61. sqq. 17. *Ἔχων* Med. 18. *ἀναγκαίων* | *ἐγκειμένων* Ox. V. E. et ni fallor A. 20. *καὶ ἀλειψαμένη* cum seqq. delevit Küsterus: *ἀλειψάμενοι — ἐχλιαίνοντο* Edd. vett.

4. *Λοχμαία μοῦσα. ἡ τῶν ὀρν.* | Ex Schol. Aristoph. Av. 738. 7. *Λόχμην πολλὴν φορεῖς* | Aristoph. Lysistr. 801. ad quem locum vide Florentem Christianum. *Kust.* 8. *τοῦ* om. *V. *τετύφηκ*] *τετύφθαι* A. V. Quae sequuntur a Scholiis pendent inferiore loco propositis. 9. *πηγὰς* B. E. 10. *πλαγία* | Sic etiam Schol. Aristoph. Av. 202. itemque Photius in Lexico. Sed videtur hic excidisse vox quaedam, et scribendum esse *ὕλη πλαγία*: ut intelligatur silva obliquas et curvas habens vias, qualis opportuna est insidiis struendis. Volunt enim grammatici quidam vocem *λόχμη* dictam esse a *λοχᾶν*, i. e. *insidiari*: ut patet ex Etymologo v. *Λόχμη*. Vide etiam Hesychium end. v. *Kust.* 11. *γυναικῶν* | *γυναικείων* A. Mox *ὁ* ante *ὄχλος* addunt A. B. E. Tum *ἐδύοντες* A. 13. *ἐν Ἐπιγράμμασι* | (sic *V.) Agathiae dictum in Anthol. Pal. VI, 32. cum vicinis versibus relatum in v. *Ἴυγξ*. 14. *ὑλοβάτῃ* | *ὑλοβάτῃ* Pal. *ὑλοβάτα* *V. Illud in ordinem recepi. 16. *Ἀριστοφάνης* | Lysistr. 453. *Νὴ τὸν Ὅσιά, γυναῖκ' ἄρα, Ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι πάνυ τις λόχοι Μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.* Ceterum haec ut nunc se habent decerpta fuisse e Schol. Aristoph. Ach. 1073. monuit Küsterus, conferens etiam Meursii Attic. Lectt. I, 16. p. 33.

φος. Terrae tumulus, vel crista galeae. Fabula de cassita: *Et pullos hahahat in segete comanti nutritos, iamiam cristatos et pennis adultis praeditos.* *Λόφος*. Cervix. item crista galeae. *Λόφωνος*. *Λοχαγοῖς*. Manipulorum ductibus, ordinum ductoribus. *Λοχαῖοι δίφροι*. Sellae, quibus in partu mulieres utuntur. *Λοχεύει*. Insidiatur. *Λοχεύονται*. Pariunt, gignunt. *Λοχεία*. Dicitur de muliere pariente. At *λοχία*, per ι, insidiae. *Λόχησις*. Insidiae. ab *λοχάω*, insidior. *Λοχίτης*. Insidiator. *Λόχμας*. Silvas. Aristophanes: *Habeo alas valde hirsutas, ut ne silva quidem sit densior. sic enim conreneral.* mulieres nimirum aluerant pilos, ut, cum manus in concione tollerent, viri esse viderentur. itaque corpus per totam diem ad soles calefaciebant, ut virorum instar nigricarent. *Λοχμαία μοῦσα*. Musa silvestris, cantus avium. aves enim in silvis latitantes canere solent. *Λόχμη*. Proverbium: *Densam gestas silvam.* id est, pili tibi evelluntur. hic enim Phormio hirsutus erat, et nigras nates habebat. *Λόχμη*. Silva. locus arboribus opacus: *Cum autem mulierum et adolescentum turba silvam quandam intrasset, temporis opportunitatem captarunt.* *Λόχμιος*. Silvestris. In Epigrammate: *Silvestrem Pani per silvas errantí.* *Λόχος*. Insidiae, cohors. Aristophanes: *Cognoscetis utique nobis etiam esse quattuor cohortes bellicosarum mulierum intus armatarum.* nam apud Lacedaemonios quoque

Λόχος. σύστημα ἐξ ἀνδρῶν ὀκτώ. οἱ δέ, ἐξ ἀνδρῶν ιβ'. οἱ δέ, ις'· ὃ καὶ τέλειον καὶ σύμμετρον. Καὶ λοχαγός, πρωτοστάτης, ἡγεμών, ὁ αὐτός ἐστι πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Λοχῶ, λοχήσω. ἁπλοῦν. καὶ ἐλόχησα.

Λοχῶντες. ἐνεδρεύοντες.

Λωβᾶται. βλάπτει, λυμαίνεται, ὑβρίζει.

Λωβητῆρα. ὑβριστήν. Καὶ λωβήτωρ, ὁ βλαπτικός.

Βοτρύων ἀκάμαντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον.

Λώβη. εἶδος νόσου. [Καὶ λωβός, ὁ ταύτης μετέχων.]

Λωγάνιος. ὄνομα κύριον.

Λώιον. κρεῖσσον. Καὶ λωίτερος, κρείττων.

Λωίτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἠὲ κολοιῶν
κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

Λώιον. βέλτιον.

Λῶμα. τὸ κράσπεδον.

Λῴονος. τοῦ κρείττονος λόγου.

Λῶος. ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν. ὁ Λύγουστος.

Λώπην. ἱμάτιον, περίβλημα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Φρυκτοὺς αἰθαλόεντας ἐμῆς ῥιπίσμασι λώπης
ἔσβεσα, καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ.

Λωπίζω. τὸ ἐκδύω.

Λώπιον. τὸ εὐτελές, λαῖφος.

Λέσποτα, χειμερίης ἄνθεμα ναυτιλίης
ἀρτήσειν ἁγίοις τόδε λώπιον ἐν προπυλαίοις
εὔξατο.

Λωποδύτης. ἱματίων κλέπτης. ἢ λωποδύτης, ὁ νεκροὺς ἐκδύων. Καὶ λωποδυτεῖν, τὸ ἱμάτια κλέπτειν. Οἱ δὲ τῶν Περσῶν τεθνεῶτες λωποδυτούμενοι καὶ ταφῆς ἀμοιροῦντες τοῖς θηρίοις ἑστίασις ἦν αὐτοσχέδιος.

Λῶπος. ἱμάτιον. 463

Λῶρος.

Λῶστος. βέλτιστος. καὶ ὄνομα κύριον.

Λώτ. οὗτος ἀνεψιὸς ἦν Ἀβραάμ. ἀπῆεσαν οὖν οἱ ἄγγελοι εἰς Σόδομα, ἀφανίσαι τὰς πόλεις διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἱκέτευσε δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς μὴ συναπολέσαι, τάχα διὰ τὸν Λώτ. οἱ δὲ ἄγγελοι ἐν Σοδόμοις γενόμενοι ξενίας ἔτυχον παρὰ τοῦ Λώτ. οἱ δὲ Σοδομῖται ἀποσπᾶν αὐτοὺς ἐπειρῶντο πρὸς διαφθοράν. τοῦ δὲ διὰ φιλοξενίαν ἀντιπροϊσχοντος τὰς θυγατέρας, ὡς οὐκ ἐπείθοντο,

---

1. *Λόχος. σύστημα ἐξ ἀνδρῶν ὀκτώ]* Et haec leguntur apud Scholiastam Aristoph. in Acharnens. loco modo laudato. *Küst.* Item in Appendice Suidae. 2. *ἐκ ις]* *ἐκ* omisi cum A. V. *ἀπὸ ις'* *ἀνδρῶν* Append. Continuo V. ignorat *ὃ . . . σύμμετρον.* 4. *ὁ πρῶτος]* *ὁ* delevi cum Schol. et B. V. E. Med. *ὁ αὐτός ἐστιν. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος κτλ.* Append. 5. *δοτικῇ* post *λοχήσω* delevi cum *V. 7. Differt Schol. Soph. Antig. 54. item Hesychius. 10. *Βοτρύων ἀκάμαντα]* Pauli Silentiar. XLIV, 1. Anthol. Pal. VI, 168. Vide v. *Ἀκάμαντα.* 11. *Λώβη]* Vid. Achmet. Oneiroc. c. 107. et quae ad eum locum notavi. *Hemst.* *Λωβός* A. B. V. Mox *καὶ λωβὸς κτλ.* om. B. V. Vide Boisson. Anecd. T. IV. p. 391. Itaque satis probabile glossam sic esse constituendam: *Λωβός. εἶδος νόσου.* 13. *Λωγάλιος]* Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. *λωγάϊος. Küst.* *Λωγάνιος* A. B. V. E. Sub finem cum A. delevi, *σημαίνει δὲ καὶ τὸ στῆθος*, quae referri debuerant ad vocem *λωγάνιον*: vid. Schol. Luciani Lexiph. 3. 14. *κρείσσων]* *κρείττων* A. V. 15. *Λωίτερος κύκνου]* Distichum Antipatri Sidon. XLVII, 7. 18. *Λῶμα]* *τὸ ὕφασμα* Herod. Epimer. p. 79. Glossa sacra: vide Schleusneri Lex. V. T. 19. *κρείσσονος]* *κρείττονος* A. 20. *Λῶος. ὄνομα μην.]* Vide Iulianum in Misopog. p. 96. *Küst.* Cf. Clint. F. H. III. p. 359. sq. Habet gl. A. in marg. Mox *Μακεδόνων* V. 22. *ἱμάτιον]* *ἱματίων* A. Statim Gaisf. delevit *καὶ Λώπιον, τὸ αὐτό*, cum A. B. V. et Lex. Bachm. p. 293. *ἐν Ἐπιγράμματι]* Agathiae VIII, 9. 10. Anthol. Pal. V, 294.

3. *Λωπίζω]* Et sic Hesychius. Sed Schol. in Sophocl. Trach. 935. *ἐκ δ' ἐλώπισεν: ἐγύμνωσεν, ἐξέδυσεν. λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον.* Quare videat lector annon *τὸ ἐκδύω* sit potius interpretamentum *τοῦ ἐκλωπίζω.* Videtur autem *λώπιον* esse vox Tarentinorum. Hesych. *ἐς τὰ λώπια.* Reisk. Anthol. p. 29. Etym. M. v. *Λάτανρος.* Ulp. in Demosth. p. 137. *Toup.* Frustra. 4. *τὸ εὐτελὲς ἱμάτιον]* *ἱμάτιον* delevi cum A. B. V. 5. *Λέσποτα, χειμερίης ἄνθ.]* Diod. Sard. I, 4. 5. Anthol. Pal. VI, 245. *δεσπότης* Med. 7. *εὔξατο* superiorem in sedem retrahi debuit. 10. *Οἱ δὲ τῶν Περσῶν]* Hoc fragmentum sumptum est ex Simocatt. III, 7. ubi legitur, *τοῖς ἐντυγχάνουσι θηρίοις. Toup.* 12. *ἑστίασις]* *ἑστίασιν* A. Tum *ἦσαν* Med. sola. 15. *Βέλτιστος καὶ]* *βέλτι°* A. 16. *ἦν ἀνειψιός]* *ἀνειψιὸς ἦν* A. *V.

---

cohortes erant quattuor, quibus rex utebatur. *Λόχος.* Manipulus ex octo militibus constans; secundum alios vero, ex duodecim; secundum alios, e sedecim: qui est numerus perfectus et optimam proportionem habens. Et *Λοχαγός*, dux et antesignanus manipuli. *Λοχῶ.* Simplex verbum. Et *ἐλόχησα.* *Λοχῶντες.* Insidiantes. *Λωβᾶται.* Laedit, nocet, iniuria afficit. *Λωβητῆρα.* Iniurium. Et *Λωβήτωρ*, qui perdit. *Indefessum vitium vastatorem aprum.* *Λώβη.* Genus morbi. [Et *Λωβός*, qui eo laborat, i. e. leprosus.] *Λωγάνιος.* Nomen proprium. *Λώιον.* Melius. Et *Λωίτερος*, melior. *Oloris exiguus sonus praestat crocitationi graculorum, quae tempore verno late per nubes resonat.* *Λώιον.* Praestantius. *Λῶμα.* Ora vestimenti. *Λῴονος.* Melioris. *Λῶος.* Nomen mensis apud Macedones: Augustus. *Λώπην.* Pallium, vestimentum. In Epigrammate: *Faces ardentes ventilatione vestis meae restinxi, oblique in thalamum penetrans.* *Λωπίζω.* Exuo. *Λώπιον.* Vestimentum vile, velum nauticum. *Domine, hibernae donarium navigationis velum hoc in sacris vestibulis se tibi suspensurum vovit.* *Λωποδύτης.* Qui viatores vestibus spoliat. vel *λωποδύτης*, qui mortuos spoliat. Et *Λωποδυτεῖν*, viatores vestibus spoliare. *Persae vero mortui cum et vestibus nudati essent et insepulti iacerent, parata erant feris esca.* *Λῶπος.* Pallium. *Λῶρος.* *Λῶστος.* Optimus. item nomen proprium. *Λώτ.* Lot erat Abraham consobrinus. Angeli igitur Sodoma iverunt, urbes propter ipsarum peccata delecturi: quos Abraham suppliciter orabat, ne iustum una cum impio perderent; fortasse propter Lotum. Angelos vero Lot Sodomis hospitio excepit, quos Sodomitae ad stuprum abstrahere conabantur. cum autem Lot iis ob hospitalitatem pro Angelis filias offerret, nec tamen illi

οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἠφανίζοντο τὰς ὄψεις· ὁ δὲ ἅμα ταῖς θυγατράσι καὶ τῇ συμβίῳ ἐξεπέμπετο· ἥτις μεταστραφθεῖσα μετεβλήθη εἰς στήλην ἁλός. ὁ δὲ Λὼτ εἰς Σηγὼρ διασωθεὶς τῇ τε πόλει παραίτιος ἐγένετο σωτηρίας, τῶν ἀνδρῶν ἀφανισθέντων, ὡς λόγος, τῶν δὲ λοιπῶν δ' διαφθαρεισῶν, καὶ τῆς λίμνης ἅμα τῇ γῇ ἀνατραπείσης. κἀν τῷ ὄρει μεθυσθεὶς ταῖς θυγατράσι συνῆλθε, τεκνοῖ τε τὸν Μωὰβ καὶ τὸν Ἀμμών. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὄντες ἐν Σαττὶν ἐξεπόρνευσαν ταῖς θυγατράσι τῶν Μωαβιτῶν, εἰδωλολατρήσαντες καὶ προσκυνήσαντες τῷ Βεελφεγώρ, καὶ τῶν θυσιῶν μετέλαβον. Μωυσῆς δὲ παρώξυνε κατ' αὐτῶν τοὺς οὐχ ἁμαρτόντας· καὶ ἀνῃρέθησαν δισμύριοι καὶ τετρακισχίλιοι. Φινεὲς δὲ ὁ ἱερεὺς καταλαβὼν Ἰσραηλίτην, ὄνομα Ζαμβρῆ, συμπεπλεγμένον Μαδιανίτιδι, ᾗ ὄνομα Χασβίθ, ἀμφοτέρους διέπειρε, καὶ τὸν θυμὸν ἔπαυσε τοῦ Θεοῦ.

Λωτεῦνται. ἀνθοῦνται.

Λωτίη. σιτηρανος ἐκ λωτῶν.

Λωτός. βοτάνη εὐώδης· ἣν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσι. Καὶ λωτοί, ἐπιθαλάμιοί τινες αὐλοί.

Λωτοὶ
ἄχευν, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι·
ἐν Ἐπιγράμμασι. Καὶ αὖθις·
Διδύμους τε λωτοὺς κεροβόας, ἐφ' οἷς ποτε
ἐπωλόλυξεν αὐχένα στροβιλίσας.
Καὶ αὖθις·
Ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν
λωτοί.
Καὶ αὖθις·
Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἡδὺς ἐπήχει
λωτός, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.

Λωτοφάγος.

‖ *Λωφήσαντος.* ἀναπαυσαμένου, ἡσυχάσαντος. 461

Λωφῆσαι. Ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν ἑτοιμότατος, ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι ἀμήχανος. Κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.

Λώφησις. παῦσις, πτῶσις.

Λωφήσομεν. ἀντὶ τοῦ παύσομεν.

---

3. ἐπιστραφεῖσα] ἐπιστραφθεῖσα E. μεταστραφθεῖσα dedi cum A. εἰς] ὡς A. 5. ἐγεγόνει] ἐγένετο A. B. V. 6. τῶν δὲ] τῶν δὲ A. 9. Ἰσραὴλ om. V. Mox Σαττὶν A. B. V. E. olim Σαττίμ. „Ceterum haec nihil ad Lot. Vid. Numer. XXV." *Gaisf.* 15. Ἰσραηλίτην] Ἰσμαηλίτην B. E. Med. Ζαμβρῆ] Βαμβρῆ B. E. Med. Ζαμβρὶ A. V. 16. Μαδιανίτιδι] Μαδιαντίδι B. Μαδιανίδῃ E. Med. 17. τὸν θυμὸν] τὴν ὀργὴν E. 19. Λωτεῦνται. ἀνθοῦνται] Ex Scholiasta Homeri in Il. μ'. 283. *Küst.* 20. Λωτίνη Faber in Anacr. p. 120. 21. Λωτός — καλοῦσι] Praeter Photium et Lex. Seg. haec habent Schol. Luciani De Merc. Cond. c. 8. T. I. p. 664. et Schol. Philostrati ap. Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 111. Sequentia item usque ad αὐλοί habet Schol. Philostr. *Gaisf.* μυρέλωτον *V. idemque ἐπίθαμοι. 22. λωτοί, ἐπιθαλάμιοί τινες αὐλ.] Vide Athen. lib. IV. p. 182. *Küst.* Gaisfordus addit Heins. in Sil. Ital. XI, 432.

1 Λωτοὶ ἄχευν] Voces invertendae. Dictum est Meleagri Ep. CXXV, 3. in Anthol. Pal. VII, 182. idque conflandum cum tertio exemplo: Ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι . . . ἄχευν — θύραι. Haec cum seqq. ignorat *V. 2. ἐπλαταγεῦντο] ἐπλαττεῦτο A. 4. Διδύμους τε λωτοὺς] Philippi Thess. VI, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 94. κεροβόας] κεροβόας A. B. E. 5. στροβιλίσας] Sic recte Paris. A. At priores edit. vitiose στροβυλίσας. *Küst.* στροβυλίσαι Ald. 7. Ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφ.] Meleagri versus praegressi: vide primum exemplum. 10. Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππ.] Philippi Thessal. LXXIX. pr. Anthol. Pal. VII, 186. 13. Λωτοφάγος] Delevi sub finem καὶ Λωτοφάγοι, ἔθνος, cum A. B. Omnia nescit V. Küsterus: „Vide de hac gente Herodotum lib. IV. et Homerum Odyss. ι." 14. Λωφήσαντος] Hoc sensu Iosephus B. I. I, 17, 8. λωφήσαντος δὲ τοῦ χειμῶνος. *Gaisf.* Zon. p. 1326. 16. Ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς ἐς μὲν ἀνθρ.] Quae hic de Iustiniano Suidas tradit, apud Procopium Histor. Arc. c. XV. de Theodora Iustiniani coniuge dicuntur: unde apparet Suidam properasse, cum locum hunc describeret. Sic autem Procopius habet: Ὁ γὰρ ἀνὴρ, αὐτῇ (i. e. Theodorae) κινεῖσθαι μὲν ἐς ἀνθρώπων φθορὰν ἑτοιμότατος ἦν etc. *Küst.* 18. Κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι ἐπὶ β.] Eruditus Enarrator Apollonii Rhodii in lib. II, 487. Λωφῆσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ὀχθος ἀποτίθεσθαι. καὶ λωφήσων, ἀντὶ τοῦ λήξων, ἀναπαύσων, ἢ ἀναπαυσάμενος τὸν λόφον, τουτέστι τὸν τράχηλον. *Küst.* Haec usque ad ἀποθέσθαι, omissis ἐπὶ βοῶν, collocavit Lex. Bachm. p. 293. in v. Λωφήσομεν. 19. τὸ βάρος] τὸ τὸ βάρος B. V. E. Med. et Photius.

---

a nefario conatu desisterent, visu ab Angelis privati sunt; ipse vero eductus est cum filiabus et coniuge; quae cum respexisset, in statuam salis mutata est. Lot vero cum Segorem salvus pervenisset, urbi illi salutis auctor fuit, viris e medio sublatis, ut ferunt, reliquisque quattuor urbibus deletis, et lacu una cum terra everso. postea Lot in ebriatus cum filiabus coiit, et Moab cum Ammone procreavit. Israelis vero filii cum essent Satti, scortati sunt cum filiabus Moabitarum, et idola coluerunt, et Beelphegor adorantes victimarum illi mactatarum participes fuerunt. Moses vero illos, qui non peccarant, in eos concitavit, et viginti quattuor millia hominum ab illis caesa fuerunt. Phinees vero sacerdos cum Israelitam, nomine Zambre, cum Madianitide, cui nomen erat Chasbith, concumbentem deprehendisset, utrumque telo traiecit, et iram Dei sedavit. *Λωτεῦνται.* Florentem. *Λωτίη.* Sertum ex loto textum. *Λωτός.* Herba suavem odorem spirans, quam quidam myrolotum vocant. Et *λωτοί*, tibiae nuptiales. In Epigrammate: *Tibiae resonabant, et thalamorum fores percussae strepebant.* Et iterum: *Et geminas tibias corneas, ad quarum cantum quondam ululavit, cervicem contorquens.* Et alibi: *Modo enim vespertinae ad bifores valvas sponsae resonabant tibiae.* Et denuo: *Modo in thalamis Nicippidis suavis resonabat tibia, et hymnus nuptialibus gaudebat plausibus.* *Λωτοφάγος.* *Λωφήσαντος.* Illius, qui cessavit, qui quievit. *Λωφῆσαι. Iustinianus et ad hominum perniciem facillime exardescebat, et iratus placari nullo modo poterat.* proprie vero *λωφῆσαι* dicitur de bobus, significatque onus de cervice deponere. *Λώφησις.* Cessatio, casus. *Λωφήσομεν.* Quiescemus.

Λοιβεῖον. τὸ θῦμα· ἐκ τοῦ λείβω.

Λοιβή. σπονδή, θυσία.

Λοίγια. ὀλέθρια. Καὶ λοίγιος, ὁ ὀλέθριος.

Λοιγόν. φθοράν, ὄλεθρον. Καὶ λοιγός, ὄλεθρος.

Λοιδίας. ποταμὸς Μακεδονίας. Αἰσχίνης μέμνηται.

Λοιδορησμός. ἡ λοιδορία.

Λοιδορεῖσθαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
τουτέστι, τὸ τοὺς πονηροὺς λοιδορεῖσθαι τιμὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν.

εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά,
αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
παρὰ τὸ λεγόμενον, Εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέγουσιν, Ἀρίγνωτον κιθαρωδὸν ὄντα ᾄδειν τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον, καὶ τὸν λευκόν· οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον.

τοῦ δὲ Ἀριφράδους παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντος ταῖς γυναιξί.

Λοιδορία καὶ λοιδορῶ δοτικῆ. τὰ δὲ παθητικὰ αἰτιατικῆ.

Λοιμεύεται. φθοροποιεῖ, βλάπτει. Καὶ λοιμός, ἡ φθοροποιὸς νόσος. δυσκρασία ἀέρος καὶ τροπὴ λοιμικὴ κατάστασις λέγεται.

Λοιμός. ὁ φθορεύς.

Λοιμώδης. ὁ ὀλέθρου παραίτιος.

Λοιμοί. οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτοὺς λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μεταδιδόντες.

Λοιπάς. καὶ λοιπαδάριον.

Λοιπόν. ἐπίρρημα.

Λοίσθιον. τὸ ἔσχατον. Καὶ λοίσθιος ἡμέρα, ἐσχάτη.

Λοῖσθος. ὁ ἔσχατος. Καὶ Λοίσθῳ, ἐσχάτῳ.

Εἶθ' ὄγε λοῖσθος
ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς ἀίδαν.
περὶ Ἀλκμᾶνος ὁ λόγος.

Λοισθώνη. ἡ θρασεῖα.

Λύβας. ὄνομα κύριον.

Λύγα. σκοτεινά.

Ἐφάνη γάρ οἱ αὐτὰ
ἱστοῦ παρὰ κρόκαισιν ὡς λύγα πυρός.

---

3. *Λοίγια*] Il. ά. 518. Mox ὄλεθρος A. 4. ὁ ὄλεθρος] ὁ delevi cum A. 6. *Λοιδίας. ποταμὸς Μακεδ.*] Ex Harpocratione. *πόλεις Λακεδ.* V. 8. *Λοιδορισμός*] *Λοιδορησμός* A. E. Photius. Vide Aristoph. Ran. 770. Cf. Herod. Epimer. p. 266. unde corrigas p. 80. ubi *καὶ λοιδορία, ἡ ὕβρις.* 9. *Λοιδορεῖσθαι τοὺς πον.*] Aristoph. Equ. 1279. sqq. Ubi *Λοιδορῆσαι.* Haec eidem debentur, qui gl. *Ἀριφράδης* e Scholiis Aristophanis male consarcinavit; idemque diligentiae suae haud dissimile documentum aspersit gl. *Εἰ μὲν οὖν*, ubi Küsterus Suidam frustra corripuit. *ἐστ'* om. Med. 11. *ἀλλά γε μὴ* *V. mox *ἀλογίζεται.* 15. *ἄνθρωπος* Edd. 23. *ὄρθιον*] *ὀρθὸν* A. B. E.

1. *τοῦ δὲ Ἀριφρ.*] Supra loco laudato rectius legitur, *ὁ δὲ Ἀριφράδης παρὰ φύσιν ἠσέλγαινε ταῖς γυναιξίν. Küst.* 3. *Λοιδορία*] Agnoscunt haec B. E. et Edd. ante Küst.; item usque ad *δοτικῇ* V. 7. *λοιμικὴ κατάστασις*] Vide Polybium I, 19, 1. *Schweigh.* 8. Om. A. *Λοιμός. ἀνὴρ φθορεύς* Boiss. Anecd. T. IV. p. 389. 10. *Λοιμοί. οἱ μὴ*] Ex Theodoreto in Ps. I, 1. 12. *Λοιπάς. καὶ λ.*] Rarioris sunt usus, nec nisi apud recentiores, ut in Chrysost. T. III. p. 757. B. 2. *λοιπάδες χρημάτων* et *ἁμαρτημάτων*, atque ita rursus T. VI. p. 704. E. *Abresch.* in A. Soc. Traiect. I. p. 239. 16. *Λοίσθῳ*] Habet Photius: *λίθῳ* *V. 17. *Εἶθ' ὄγε*] Ex Leonidae Tarent. Ep. LXXX, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 19. ubi Codex *εἶθ' ὅ γε λύσθος — οἴγεαι.* Critici *Λυδός*: oratio nondum ad liquidum perducta. 19. *Ἀλκμᾶνος*] *Ἀλκμαίνων* A. 20. *Λοισθώνη. θρασεῖα* Zon. p. 1317. Apparet igitur esse refingendum, *Λοίσθων. ἡ θρασεῖα.* Nam Hesychio teste *λοίσθωνας τοὺς ἀκρατεῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια* dixerunt. Verum grammatici mendosa habuerunt exempla, cum scribi oporteret *Λαίσθων.* 21. *Λύβας*] Pausanias VI. p. 468, 18. et Kühn. *Hemst.* 22. *Λύγα. σκοτεινά. — λύγα πυρός*] Ad hunc locum ne verbum quidem Küsterus: atqui non uno quidem mendo dehonestatus est. Primum scribendum, *Λύγα. σκοτία.* Quod et recte animadvertit Ruhnkenius in Epistola ad Ernestum. [Item in Timaeum p. 176.] Schol. Apollon. Rhod. II, 673. *Ἀμφιλύκην. σκοτεινήν. λύγη γὰρ ἡ σκοτία.* Noster infra: *Λυγαίως. σκοτεινῶς. Καὶ λύγη, ἡ σκοτία.* Hinc corrigendus obiter Schol. Theocrit. I, 97. *Λυγρὰ γὰρ τὰ σκοτεινά.* Scribe *λυγαῖα.* Etymol. Magnum: *Λυγαῖον, τὸ σκοτεινόν. καὶ Ὅμηρος· Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην.* Ubi fallitur vir bonus. Neque enim in toto Homero ista verba inveneris. Legendum, meo periculo, *Καὶ Ἀπολλώνιος.* Respexit Etymologus ad Apollonium Argon. II, 1121. *Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην —. Toup.* 23. *Ἐφάνη*] Ex Hegesippi Ep. II, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 266. *αὐτὴ*] *αὐτὰ* A. B. V. E. *αὐτᾷ* Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 180. 24. *κρόκαισι* Edd. *λύγα*] *λόγους* B. E. Immo *αὐγά.*

Λοιβεῖον. Libatio. ab eo quod est *λείβω.* *Λοιβή.* Libatio, sacrificium. *Λοίγια.* Pestifera. Et *Λοίγιος*, perniciosus. *Λοιγόν.* Perniciem. Et *Λοιγός*, pernicies. *Λοιδίας.* Macedoniae fluvius: cuius Aeschines meminit. *Λοιδορησμός.* Convicium. *Maledictis insectari malos nullo modo est odiosum, sed honor bonis: si quis rem bene perpendat. quodsi homo, qui dignus est multis et gravissimis conviciis, suapte notus esset, non ego memorarem virum amicissimum. iam Arignotum nullus est qui nesciat, modo album norit aut orthium modum.* dictum ex proverbio: siquis album et nigrum callet. tradunt etiam Arignotum citharoedum cecinisse modis tum clarissimis, orthio et albo. Ariphrades autem infamis erat muliebribus amoribus. *Λοιδορία* et *Λοιδορῶ.* Dativis iunguntur. passivum autem accusativo. *Λοιμεύεται.* Corrumpit, laedit. Et *Λοιμός*, pestilentia. Intemperies aeris et corruptio lues pestilens vocatur. *Λοιμός.* Homo pestilens. *Λοιμώδης.* Perniciosus. *Λοιμοί.* Qui non solum semet ipsos laedunt, sed alios etiam lue sua inficiunt. *Λοιπάς.* Et *λοιπαδάριον.* *Λοιπόν.* Adverbium. *Λοίσθιον.* Ultimum. Et *Λοίσθιος ἡμέρα*, dies ultimus. *Λοῖσθος.* Ultimus. Et *Λοίσθῳ*, ultimo. *Deinde hic ultimus exuviis corporis depositis ad Orcum descendit.* de Alcmane verba fiunt. *Λοισθώνη.* Audax mulier. *Λύβας.* Nomen proprium. *Λύγα.* Obscura. *Apparuit enim ipsa iuxta telae tramam, ut splendor ignis.*

465 Λύγδην. λύζοντες. ἢ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ.
Τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι
λύγδην ἔκλαιον ἅπαντες.
Λύγδινα.
Κἢν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κωνία μαστῶν
ἑστηκεν, μίτρης γυμνὰ περιτρομάδος·
ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ αὖθις·
Οἷά τε λύγδου
γλυπτήν, παρθενίων βριθομένην χαρίτων.
ἔστι δὲ εἶδος λίθου ἡ λύγδος. καὶ αὖθις·
Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείαν.
Λυγαῖος. ἀπὸ τόπου.
Λυγαίως. σκοτεινῶς. Καὶ λύγη, ἡ σκοτία.
Λυγιζόμενος. στρεφόμενος, καμπτόμενος. ἀπὸ τῶν λύγων. λύγος δέ ἐστι φυτὸν ἱμαντῶδες.
Λίδη μόσχοισι λύγοισιν·
Ὅμηρος. Καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ· Πάσας στροφὰς στρέφεσθαι, πάσας δὲ διεξόδους διελθὼν ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος, ὥστε μὴ παρέχειν δίκην. τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ τιμωρίας βασανίζειν λυγίζειν. καὶ αἱ μάστιγες, αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦνται.
Λύγισμα. αἰσχρὰ φωνή, βδελυρὸν ᾆσμα· ὃ λέγουσιν Ἀλεξανδρεῖς.
[Λυγίζει. Ὃ δὲ ἔκαμπτεν ᾠδάς, ὁπόσας ὁ Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφε.]
Λυγίσμασι. συγκλάσμασι.
Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις. οὗτος ἐγ-

---

2. *Τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν*] Sophocl. Oedip. Col. 1620. sq. 3. *πάντες* recte habet v. *Μοῦσαι καλαί*. 4. *Λύγδινα*] De hac voce vide Brod. in Anthol. lib. VI. p. 551. *Küst.* 5. *Κἢν*] *Κὲν* Gaisf. cum A. cod. Anthol. Pal. V, 13. et Med. *κερ* B. *κεν* E. Mox *κώνεια* A. E. *κώνια* Edd. 7. *Ἑστηκε* Edd. Mox *μίτρης* B. E. *περιτρομάδος*] *περιτροχάδος* Anthol. Pal. V, 194.] *Küst.* Versus Posidippi Ep. VII, 3. 4. 11. V. Wessel. in Diod. II, 52. 12. *Γλύψας*] Babrii versus apud Tyrwhitt. p. 53. Knoch. p. 173. 13. *Λυγαῖος ὅρομα κύριον προσαρορεύτωσαν* Theognostus Cram. p. 53. Desidero tamen nominis fidem idoneam. Immo fictam esse et explodendam observationem docet Zon. p. 1320. *Λυγαῖος. σκοτεινός. Λυγαῖος δὲ ἐν ὁ τάπος αὐτοῦ.* 14. *Λυγαίως*] Vide Scholiast. Apoll. Rhod. II, 1123. *Küst.* Adde Schol. Il. ἡ. 433. 15. *καλυπτόμενος*.] Male. Scribendum enim est *καμπτόμενος*. *Küst.* Quam coniecturam firmarunt Photius et Schol. Platon. p. 401. sq. „Sed Scholiasta MS. C. C. C. cum Suida praebet *καλυπτόμενος*. Quam proclive fuerit librariis *μ* et *λ* commutare monstrabit Bastii Palaeogr. Tab. I. n. 15. quem vide Epist. Crit. p. 46." *Gaisf.*

3. *Λίδη μόσχοισι λυγ.*] Verba Homeri Il. *λ'*. 105. *δεῖδη* *V. Med. 4. *Πλάτων ἐν Γοργ.*] Fortasse memoria Suidam hic decepit. Nam locum hunc in Platonis Gorgia non reperio. Quare alii, quibus plus otii est, ulterius inquirant. Operae enim pretium est ipsum Platonem consulere, quoniam verba Suidae emendatione indigere videntur. *Küst.* Platonis verba frustra in Gorgia a Kustero quaesita, nec mirum: sunt enim e Rep. III. p. 440. B. [405. C.] ubi perperam *ἀποστραφῆναι λογιζόμενος*, quod Ficinus vertit *perfugia invenire*. Bene Küsterus *τῷ καλυπτόμενος* substituendum vidit *καμπτόμενος*, ut iuncta incedunt in Them. Or. XXI. p. 249. B. *καμπτόμενοι καὶ λυγιζόμενοι*, et in Philostrato, nude, notante Küstero, fragmentum ductum ad v. *Λυγίζειν*, continuo sese excipiunt, *κάμπτειν, λυγίζειν* et *στρέφειν*. Compositum *ἐκλυγίζεσθαι*, quo carent lexica, occurrit in Porphyr. de Abst. lib. I, 33. ult. ubi *ὀρχήσεις ἐκλελυγισμένας*. *Abresch.* Act. Soc. Trai. I. p. 239. Ceterum cf. Aristoph. Ran. 783. *Πλούτων* V. omisit Photius. 7. *μετὰ τινος τιμωρίας βασαν.*] Sic vox haec accipitur apud Iosephum lib. II. de Bello Iud. p. 787. *Küst.* *τινος* om. A. B. V. E. Photius. Hesychius: *Λύγος. — οἱ δέ, τὸ στριβλωτήριον ὄργανον.* 10. *Λύγισμα*] Schol. Gregor. Naz. Stelit. II. p. 107. ap. Gaisf. *Λύγισμά ἐστι θηλυδριῶδες μετὰ τοῦ ἀσελγαίνεσθαι καὶ θρύπτεσθαι γυναικὴν τῶν ἀκμαίων ἡμιλία. Καὶ λυγίζεσθαι μέν ἐστι τὸ τερπικῶς ὀρχεῖσθαι καὶ θρύπτεσθαι, ἤτοι τοὺς μέλεσι καὶ τῇ φωνῇ κατακλώμενον ἀκκίζεσθαι· θρύπτεσθαι δέ ἐστι τὸ ἅπαν φωνῆς καὶ τέρψις ἀγκίζεσθαί τε καὶ κατακλᾶσθαι τοῖς τοῦ σώματος μέλεσιν. εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ λύγου. λύγος δέ λέγεται παροξυτόνως, τὸ ἱμαντῶδες φυτόν· ὁ γοῦν λυγίζων στρέφεται, καθὰ καὶ τὸ φυτὸν ἐκεῖνο, ἀκκιζόμενος καὶ θρυπτόμενος. εὐδηλον δὲ ὡς ἀζυνάμενον τὸ λυγὸς ὄνομα σημαίνει ποιητικῶς τὸν ἄλιθρον. λύγος δὲ εἰρηται καὶ παθητικὴ φωνή· λυγίζεται ἀντὶ τοῦ στρέφεται ἀσχρῶς καὶ ὀργιαστικῶς.* 12. *Λυγίζειν*] *Λυγίζει* A. B. E. *Λυγίζει, στρέφει, κάμπτει* Photius. *Ὁ δὲ ἔκαμπτεν ᾠδ.*] Haec sunt verba Philostrati de Vita Apoll. IV, 13. Vide nos supra in v. *Κάμπτω*, ubi idem hic locus legitur. *Küst.* Exemplum perperam esse inculcatum vel neglectus ordo glossarum arguit. 14. *Λυγίσμασι*] V. Gregor. Naz. Or. XXI. p. 380. B. *ἐγκλήμασιν* Lex. Bachm. p. 292. Alteram interpretationem addit Zon. p. 1322. *ἐπικώμιοι*. Quae sequebatur glossa: *Λυγκαίνουσα. ἀναλίσκουσα, σπαθῶσα. ἔστι δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσι*: eam delevi cum A. quippe repetitam, quod Gaisfordus perspexit, ex v. *Ἀναλίζουσα*. De varietate scripturae haec observanda: *ἀναλίζουσα* E m. sec. Continuo Küsterus interpolarat *ὀλολύζουσα*. „Haec vox (inquit) deest in prioribus editt., quam ex Paris. B. revocavi." Deest etiam B. V. Idem mox: „*ἔστι δέ τι πάθος γιν.*] Obiter hic emendo Hesychium, apud quem sic legitur: *Λυγίει: πάθος, ἐμπαθίζον τῷ λόγῳ.* Scribe: *Λύγξ: ἔστι πάθος, ἐμπαθίζον τῷ λόγῳ.* Singultus enim sermonem loquentis impedit et interrumpit. Hinc apud Platonem in Symposio Aristophanes singultu impediri dicitur, quo minus verba facere queat. Locus extat p. 320." Tandem *γενάμενον* B. E. V. 15. *Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλ.*] To-

---

Λύγδην. Cum singultu, vel simul. *Sic se mutuo complexi singultim omnes flebant.* *Λύγδινα*. Lygdina (lygdus autem lapidis genus), candida. In Epigrammate: *Et in pectoribus adhuc illae marmoris rotundae mammae turgent, mitra circumeunte liberae.* Et alibi: *Tanquam ex lygdo sculptam, et virgineis refertam gratiis.* Et Alibi: *Ex lygdo sculptum aliquis vendebat Mercurium.* *Λυγαῖος*. A loco dictus. *Λυγαίως*. Obscure. Et *Λύγη*, tenebrae. *Λυγιζόμενος*, Qui vertitur, qui flectitur. ab *λύγος*, quod est vimen flexile et lentum. Homerus: *Ligabat teneris viminibus.* Et Plato in *Gorgia*: *In omnes modos sese vertere, et per omnes latebras elabi, ne poenas det.* Quidam vero *λυγίζειν* etiam exponunt alicui torquere et cruciare, et quibus athletae caeduntur, flagella vocantur *λύγοι*. *Λύγισμα*. Vox lasciva, carmen obscenum: quale Alexandrini cantare solent. [*Λυγίζει. Ille autem carmina molliter modulabatur, quae Nero vario vocis flexu cantabat.*] *Λυγίσμασι*. Cantus flexibus. *Λυγκέως ὀξυωπ.* Lynceo cernis acutius. hic fuit

νετο ἀδελφὸς Ἴδα· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λαναΐσιν υἱὸς Αἰγύπτου. τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφόν, ὡς φησι Πίνδαρος. καὶ Ἀπολλώνιος ἐν Ἀργοναύταις·

Εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
ῥηιδίως καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

Αυγκεύς, Σάμιος, γραμματικός, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Λούριδος τοῦ ἱστοριογράφου, 466
τοῦ καὶ Τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Αυγκεὺς Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ, καὶ ἀντεπεδείξατο κωμῳδίας, καὶ ἐνίκησε.

Αυγκεύς. εἶδος θηρίου, ἢ ὀξυδερκής.

Αυγμός. ὀλολυγμός.

Αύγξ. τὸ ζῷον.

Αύγος. τὸ ἱμαντῶδες φυτόν. [*Ὅμηρος·*

Λίδη μόσχοισι λύγοισι.

καὶ] *Ἀρριανός· Ὡς δὲ ἄπορος αὐτοῖς ἡ διάβασις ἐφαίνετο, ξυναγαγὼν ὁ Βρούτιος τοὺς ἐπιχωρίους κελεύει ἡγεῖσθαι τὴν ὁδόν, ὅπως εἰδῶσιν αὐτοὶ παρ' ἀλλήλους φοιτᾶν ὥρᾳ χειμῶνος. οἱ δὲ κύκλους ἐκ λύγων τοῖς ποσὶ περιαρμόσαντες αὐτοί τε ἀβλαβῶς ἐπήρχοντο κατὰ τῆς χιόνος πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων, καὶ τοῖς Ῥωμαίοις παρεῖχον οὐ χαλεπὴν τὴν πάροδον. ἦν δὲ ἡ χιὼν ὡς ις' πόδας πολλαχῆ τὸ βάθος.*

Λύγωνος.

Αυγρόν. χαλεπόν, ὀλέθριον, κακόν, ἰσχυρόν, πενθικόν, ἐλεεινόν.

Αυδία. χώρα.

Αυδιάζων.

Αυδίζω. τὰ τῶν Αυδῶν φρονῶ.

Αύδιον μέλος. [*ὥσπερ καὶ Λώριον καὶ Φρύγιον.*]

Αυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει. ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολαστοῦντων. οἱ

---

tum hunc locum descripsit Suidas ex Schol. Aristoph. in Plut. 210. ubi de Lynceo pluribus agitur. *Küst.* Attigit Schol. Platon. p. 463. Varias proverbii formas congesserunt Walz. in Arsen. p. 338. et Boissonadus in Theophyl. p. 267. *ὀξυωπέστερος βλέπειν* A.

1. *ὡς δὲ* | Sic Schol. *ὁ δὲ* A. B. V. E. Med. Mox *Λαναΐσιν* E. Med. 2. *υἱὸς*] Haec vox non absque dispendio sensus a prioribus editt. [et B. V. E.] abest, quam ex Paris. A. et Scholiasta Aristophanis revocavi. *Küst.* Ne sic quidem orationis integritati satis consultum, quae talem fere sententiam efflagitat: *ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λ. ἄλλον Αἰγύπτου* [*παιδα λέγει*]. Neque Hemsterhusio assentior, qui Comicum suspicabatur nescio quibus machinis Aegyptium quendam Lynceum, qui nullus extitit, cum Apharetis filio confinxisse. Satis est intellexisse, quod fr. 253. arguit, rebus Danaidum colorem aliquem civitatis Aegyptiae fuisse inductum. 4. *ὡς φησι Πίνδαρος* | Nemeor. Od. X. (115. sqq.) *Küst.* *Ἀπολλώνιος* | I, 154. sq. 7. *νέρθεν*] *ἐνερθεν* Ald. cum vulg. 8. *Αυγκεύς, Σάμιος, γραμμ.* | Athenaeus lib. VIII. p. 337. *Αυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητής, Λούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ τυραννήσαντος τῆς πατρίδος.* Hinc Suidas sua hausisse videtur. Ceterum non pauca Lyncei huius scripta laudat Athenaeus, cuius indicem consule. Vide etiam Vossium de Histor. Gr. lib. I. c. 15. *Küst.* Eadem *Eudocia* p. 283. Adde Clintoni F. H. ad a. 280. et p. 498. 9. *Λούριδος* | Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *Θούριδος*. *Küst.* Vid. Menag. in Diog. Laert. V, 57. 12. *κωμῳδίας* | Quarum unam, ut videtur, *Κένταυρον* profert Ath. IV. p. 131. 13. *Αυγκεύς* | Cum Suida convenit Lex. Seg. Photius: *Αὔγκης*: *εἶδος θηρίου ὀξυδερκές*. Nunc *ὀξυδερκὲς* ad usum nominis *Αὔγκεως* figuratum refertur, quem Bakius firmavit in Cleomed. p. 393. Ceterum *θηρίον* *V. 14. *Αυγμός*] Eadem Hesychius et Photius, sed sibilis exigenda. Nimirum una glossa his nominibus erat concinenda: *Αὔγξ. τὸ ζῷον. ἢ ὁ λυγμός.* Vide Hemst. in Thom. M. p. 586. In novissimis autem cum librarius posuisset *ὀλολυγμός*, extitit qui correctionem *λυγμός* in marginem conjiceret. At in glossa *Αὔγξι*, inquit, libri confirmant *ὀλολύξει*. De libris nihil intercedo, quamquam *ὀλολύξειν* in tali sensu velim comprobari. Sed lectionis et mendum et perturbationem facile tollemus, vel continuo *ἀλύει* ducti: *ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ξ, ἀντὶ τοῦ ποιᾶν φωνὴν . . . συνέχεται. ἐὰν δὲ — ἀθροίσει.* 15. *Αύγξ* | Vid. Zon. p. 1320. et gramm. in Codd. Naniorum Graec. p. 496. 16. *Ὅμηρος* | Il. λ'. 105. *Ὅμηρος — καὶ* cum B. V. E. ignorent, satis ea habuimus uncis notasse; quamquam haud dubium quin originem duxerint ab v. *Λυγιζόμενος*. 18. *Ἀρριανός* | *Ἀππιανὸς* maluit Gaisf. De hoc certius constaret, si quid de Brontio an Brutio proditum haberemus.

1. *Βρούτιος* | *Βρούτιος* A. 2. *κελεύειν — εἰδῶσιν* V. Sententiam tamen *ὅπως . . . χειμῶνος* opinor ad inferiorem locum esse detrudendam. 4. *λύγων* | *λύττων* A. 5. *χιόνος* | *τῆς χιόνος* A. V. Mox *περιεῖχον* om. A. 7. *πόδες* E. 9. Om. vulg. 13. *Αυδιάζων* | Ita quoque Photius. Puto corruptum esse ex *Αυδίζων*. Vide Bentl. in Malel. p. 32., ed. Oxon. *Toup.* Bentleius glossam referebat ad Aristoph. Equ. 526. id quod propemodum fides Photii et libri *V. demonstrat, huic glossam *Αυδοὶ* subiicientium. 15. *ὥσπερ — Φρύγιον* om. V. Haec adulterina esse docet glossa *Λώριος αὐλὸς* sive *Φρύγιος αὐλ.*, nec Zon. p. 1322. agnoscit. 18. *τῶν Αυδῶν ἀκολαστοῦντων* | *τῶν Αυδῶν* om. A. B. V. Photius; *ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ταῖς ὥραις ἀκολ.* Arsenius p. 338. Ceterum e Suida Hesychius et Diogenian. VI, 18. redintegrandi, haud mediocri verborum defectu laborantes.

---

* Idae frater: vel ut Aristophanes in *Danaidibus* ait, Aegypti filius: tanta oculorum acie praeditus, ut fratrem suum per abietem videret, cum Castorem occideret, auctore Pindaro. Et Apollonius in *Argonauticis*: *Si vera est fama, virum illum etiam ea, quae alte sub terris condita sunt, facile vidisse.* *Αυγκεύς*. Lynceus, Samius, grammaticus, Theophrasti discipulus, frater Duridis historici (qui et Sami tyrannus fuit); aequalis Menandri comici, quem in commissionibus fabularum vicit. *Αυγκεύς*. Lynx, animal. vel acri visu praeditus. *Αυγμός*. Singultus. *Αὔγξ*. Animal. *Αύγος*. Vimen flexile et lentum. [Homerus: *Teneris viminibus ligavit.* Et] Arrianus: *Cum autem iter transiri non posse videretur, indigenas sibi praeire iubet Brutius ea via, qua ipsi tempore hiberno ad se commeare consuessent. cum igitur circulos ex viminibus factos pedibus aptassent, et ipsi sine ullo incommodo per nivem a circulis pressam transierunt, et Romanis facilem transitum praebuerunt. nives vero multis in locis XVI. pedes profundae erant.* *Αύγωνος*. *Αυγρόν*. Grave, perniciosum, malum, robustum, lugubre, miserabile. *Αυδία*. Lydia, regio. *Αυδιάζων*. *Αυδίζω*. Lydorum mores sequor. *Αύδιον μέλος*. [Eodem modo dicitur cantus Dorius et Phrygius.] *Αυδὸς*. *Lydus in meridie ludit.* pro-

γὰρ Λυδοὶ κωμῳδοῦνται ταῖς χερσὶν αὑτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. ἡ δὲ παροιμία αὕτη ὁμοία τῇ Αἰπόλος ἐν καύματι. ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι.

Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεσκευάσθησαν. τὸ δὲ λυ μακρόν. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Κεῖται δ' ἠπείροις διδύμοις ἔρις, εἴθ' ὄγε Λυδός,
εἴτε Λάκων· πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων.

Λυαῖος. ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Νέστορος ἀναιρεθείς.

Λύει. λυσιτελεῖ.

[Λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας. ἀντὶ τοῦ διακορεῖ.]

Λύζει. ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει· ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ, ἀλύει, τουτέστιν ἀδημονεῖ. ἢ λύζει, ἀντὶ τοῦ ποιᾶν φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν, ἢ λυγμῷ συνέχεται.

Εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους.

καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν ἔρως.

Καὶ λύγδην, ἐπίῤῥημα. ἐκ τοῦ λύζω.

Λύθρος. φόνος. ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός, συνιστάμενος δι' ἰδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ ἰχῶρος. ἐν Ἐπιγράμμασιν· 407

Ὅπλα δὲ λύθρῳ
λειβόμενα βροτέῳ σηκὸς Ἄρηος ἔχοι.

Λυκάβας. ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν· ἢ λυγαίως βαίνειν, ὃ ἔστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἳ τοὺς ποταμοὺς περῶσιν ἀλλήλων τῆς οὐρᾶς ἐχόμενοι χειμῶνος ὥρᾳ. Λυκάβας οὖν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὰ ζῷα· ἑπόμενα γὰρ ἀλλήλοις τάξει δίεισι τὸν ποταμόν.

Λυκαβηττός, καὶ Ἰαρνασός, ὄρη μέγιστα· τὸ μὲν τῆς Ἀττικῆς, τὸ δὲ τῆς Φωκίδος.

---

5. διεσκευάσθησαν] Sic recte habet Paris. A. itemque Photius in Lexico ineditо. [Addatur Hesychius.] At priores edit. [et B. V. E.] pessime διεσκεδάσθησαν: quam lectionem Portus secure nimis secutus locum hunc sic verterat: *Lydi Magnetis Comici dissipati sunt.* Vertendum; *Lydi fabula ab eo emendata et denuo in scena exhibita fuit.* διασκευάζεσθαι enim dictum fuisse de fabulis, quas poetae ad incudem revocatas novaque lima perpolitas in scena denuo exhibebant, iamdudum docuit Casaubonus in Athenaeum lib. III. c. 26. quem lector consulat. Vide etiam Bentleium in Epistola ad Millium, Ioanni Malalae subiuncta, p. 32. qui hac ipsa de re fusius agit. *Küst.* Similiter in v. *Ανχάρων.* Debuit ille breviter interpretari: *Lydi fabula retractata est.* Nam de recensionis auctore adeo nihil constitit, ut ne exhibitam quidem esse liceat affirmare. Cf. Meinck. Qu. Scen. I. p. 10. 6. τό] τὸ δὲ A. V. Mox ἐν Ἐπιγράμμασι *V. 7. Κεῖται δ' ἠπ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis in Alcmanem poetam, quod integrum legitur Anthol. III, 25. [Antipatri Thessal. LVI, 5. 6. Pal. VII, 18.] Ibi autem versus prior sic legitur: Κεῖται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὄγε Λυδός. Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Nempe scribebatur ἐρίσει δ' ὅγε: Gaisfordus Anthologiae lectionem restituit, cui allusit A. scribens ἐρίσειθ' ὅγε. διδύμαις] διδύμοις A. B. V. E. Med. Pal. 12. Λύει. ἀντὶ τοῦ λυσιτ.] Sophocl. Electr. 1005. Λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδέν, οὐδ' ὠφελεῖ. Scholiasta in eum locum: Λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδέν: οὐ λυσιτελεῖ γὰρ ἡμῖν, φησίν. οὐκ ἀπαλλάσσει τῶν κακῶν. Huc Suidas fortasse respexerit. *Küst.* ἀντὶ τοῦ omisi cum A. B. *V. 13. Dictum Pindari Isthm. VIII, 95. Λύει κεν χαλινὸν παρθ. Photius: Λύειν τέλη: λυσιτελεῖν. Λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας ... cum vacuo spatio unius circiter versus. Ceterum Λύει δέ — διακορεῖ om. A. Praeterea gl. Λύει, ut oportuit, post v. Λύζει collocavit *V. Itaque huic annotationi non multum confidimus; nunc quidem inferiorem partem circumscripsimus. 15. Λύζει. ἐὰν μὲν μ. — λυγμῷ συνέχεται] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 690. qui versus subiicitur. μετὰ διὰ A. B. *V. Schol. ὀλολύζει] Vide nos in v. Ἀνγμός. 16. χωρὶς τοῦ ζ'] Id est, si legatur εἶτ' ἀλύει, quam vetustatis scripturam dudum hinc collegit Albertius. 17. φωνὴν τραχεῖαν] τραχεῖαν φωνὴν A.

3. ἐν Ἐπιγράμματι] Antipatri Sidon. LXXXIII, 12. Anthol. Pal. VII, 218. 4. ἐστονάχησεν] ἐστονάχιζεν A. B. V. E inter vss. cum Anthol. 5. λύγδην] Soph. Oed. Col. 1621. ἐκ] ἀντὶ A. *V. Legendum igitur ἀντὶ τοῦ λύζων: cf. supra gl. Λύγδην. 6. Λύθρος. φόνος. ἢ ὁ ἐκ τ.] Haec et quae sequuntur in editt. prioribus male cum articulo praecedenti cohaerent, quae MSS. Pariss. recte inde disiungunt. *Küst.* ὁ φόνος. ἤγουν Med. ab Aldo correctus. 7. δ' ἐξ ἱδρῶτος] δι' ἱδρῶτος A. B. V. E. Photius et Hesych. δ' ἱδρῶτος Ald. Schol. Ven. Il. υ. 503. Λύθρος ὁ ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός, ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα. 8. ἐν Ἐπιγράμμασι] ἐν Ἐπιγράμμασιν *V. Meleagri CXV, 7. Anthol. Pal. VI, 163. 10. λειβόμενα] Sic recte legitur in MSS. Pariss. itemque in Anthol. At priores editt. minus recte habent λειβάμενος. Sensus enim requirit, ut vox ista referatur ad ὅπλα, non vero ad σηκός. *Küst.* 12. ἢ λυγαίως βαίνειν] Hanc etymologiam inculcat etiam Scholiasta Apollonii Rhodii in II, 1123. *Küst.* Item Hesychius et Schol. Od. ξ'. 161. 14. κατέχοντες τὰς οὐρὰς] τῆς οὐρᾶς ἐχόμενοι A. V. et ut videtur B. 15. Λυκάβας οὖν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκ.] Artemidorus II, 12. p. 99. Λύκος δὲ ἐνιαυτὸν σημαίνει· διὰ τὸν λυκάβαντα, τουτέστι τὸν χρόνον, ὡς οἱ ποιηταὶ ὀνομάζουσιν· ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ ζῷα ταῦτα συμβεβηκότος. ἀεὶ γὰρ ἑπόμενα ἀλλήλοις ἐν τάξει διεξιᾶσι τὸν ποταμόν. ὥσπερ αἱ τοῦ ἔτους ὧραι ἑπόμεναι ἀλλήλαις τελοῦσι τὸν ἐνιαυτόν. Hinc Suidam ultima arti-

---

verbium in homines libidinosos. Lydi enim eo tempore libidini indulgere solebant; iidem ab Comicis ut masturbatores perstringuntur. proverbium simile est illi: *Caprarius in aestu.* caprarii enim fervido diei tempore lascivire solent. *Λυδοὶ Μάγν.* Fabula Magnetis Comici *Lydi* emendata est. Syllaba λῦ longa est. In Epigrammate: *Iacet autem, de quo duabus regionibus fervet contentio, sitne Lydus an Laco. multae enim poetarum patriae sunt.* *Λυαῖος.* Nomen viri, quem sanctus Nestor interfecit. *Λύει.* Conducit. [Item: *Solvit autem cingulum virginitatis.* id est, devirginat.] *Λύζει.* Si quidem cum ζ scribitur, ululat; sin vero dempto ζ, moeret. vel *λύζει*, vocem quandam asperam emittit, sive singultit. *Deinde cum singultu et lacrimis ad amicos dicit.* Et in Epigrammate: *Et lugubrem eiulatum edens gemebat Amor.* Et *Λύγδην*, adverbium, ab verbo *λύζω.* *Λύθρος.* Caedes. vel pulvis sudore et cruore ac sanie mixtus, quo milites in acie foedantur. In Epigrammate: *Arma vero cruore stillantia templum Martis habeat.* *Λυκάβας.* Annus. sic dictus, quod celeriter transit: vel quod obscure et tacitus incedit. vel per figuram a lupis ductam, qui tempore hiberno fluvios traiiciunt, alii aliorum caudas tenentes. annus igitur dictus est *λυκάβας* ab eo, quod lupi facere solent: alii enim alios ordine sequentes fluvium transire solent. *Λυκαβηττός, καὶ Παρν.* Lycabettus et Parnasus unt montes maximi: ille Atticae, hic Phocidis.

Ἦν σὺ λέγῃς ἡμῖν Λυκαβηττούς, καὶ Παρνασσῶν μεγέθη, τοῦτ᾽ ἔστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν.

ἐπὶ τῶν εἴς τι μεγαλαυχούντων· Ἀριστοφάνης.

Λυκαονία. χώρα.

Λυκάων, ὁ Πελασγοῦ υἱός, βασιλεὺς Ἀρκάδων, ἐφύλαττε τὰ τοῦ πατρὸς εἰσηγήματα ἐν δικαιοσύνῃ. ἀποστῆσαι δὲ βουλόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἀδικίας τοὺς ἀρχομένους, ἔφη τὸν Δία ἑκάστοτε φοιτᾶν παρ᾽ αὐτόν, ἀνδρὶ ξένῳ ὁμοιούμενον, εἰς ἔποψιν τῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων. καί ποθ᾽, ὡς αὐτὸς ἔφη, μέλλων ὑποδέχεσθαι τὸν θεὸν θυσίαν ἐπιτελεῖν· τῶν δὲ υἱῶν αὐτοῦ πεντήκοντα, ὡς φασιν, ὄντων ἐκ πολλῶν γυναικῶν, βουλόμενοι γνῶναί τινες οἱ τῇ θυσίᾳ παρόντες, εἰ τῷ ὄντι θεὸν μέλλουσι ξενοδοχεῖν, θύσαντές τινα παῖδα ἐγκατέμιξαν τοῖς τοῦ ἱερείου κρέασιν, ὡς οὐ λήσοντες, εἴπερ ὄντως θεὸς ἔπεισιν. ὑπὸ δὲ τοῦ δαιμονίου χειμώνων μεγάλων καὶ κεραυνῶν ῥαγέντων, φασὶ τοὺς αὐτόχειρας ἅπαντας τοῦ παιδὸς ἀπολέσθαι.

Λύκαινα. εἶδος θηρίου.

Λύκαιον. ὄνομα τόπου. Καὶ Λυκαῖος.

Λυκείην. τὸ τοῦ λύκου δέρμα.

Λύκειον. γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκει γυμνάζεσθαι. πρὸ γὰρ τῶν ἐξόδων ἐξοπλίσεις τινὲς ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ, διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ ||πόλει, καὶ ἀποδείξεις τῶν 468 μᾶλλον πολεμικῶν ἀνδρῶν.

Λύκειον. ἓν τῶν παρ᾽ Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύκειον. ὁ Θεόπομπος μὲν Πεισίστρατον ποιῆσαί φησι, Φιλόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι.

Λυκεῖον ποτόν. ἤτοι ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὑρεθείσης, ὑπὸ λύκων πι-*

culi huius verba descripsisse apparet. *Küst.* *ζῷα ταῦτα*] *ταῦτα* om. A. B. V. E. Med. Mox *τάξει* om. V. 17. *Λυκαβητός*] *Λυκαβηττός* A. V. item Timaeus p. 176. Photius et Schol. Platon. p. 440. extr. *Παρνασσός*] *Παρνασός* V. E. Med. Similiterque deinceps.

1. *Ἦν συλλέγῃς ἡμῖν Λυκ.*] Aristoph. Ran. 1087. *Ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβητοὺς Καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ᾽ ἔστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* *ἦν* edd. vulgg. Mox *σὺ λέγῃς* A. 2. *τοντέστι* Edd. 4. *ἐπὶ τῶν .. μεγαλ.* additamentum hominis scholastici, qui proverbiorum speciem in Suida solet indagare. Continuo glossa redibat ex *Ἀλυσκάζειν* petita, *Λυκαμβιάδες. Εἰ γὰρ φρέγγος ἔλειπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων Ἄγριον Ἀρχιλόχου φθέγμα Λυκαμβιάδες*: distichum Iuliani Aegyptii in Anthol. Pal. VII, 70. Omisi cum A. V. 6. *Λυκάων, ὁ Πελασγοῦ υἱός, βασ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Nicolai Damasceni, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 446. unde ea Suidas deprompsit. *Küst.* 11. *καὶ*] *τε καὶ* A. et Exc. 13. *ἐπιτελεῖ*] Küst. cum Excerptis: *ἐπιτελεῖν* A. B. V. E. Med. Ratio structurae minime recondita (v. nostra de Synt. Gr. p. 464. sq.), sed quae peritissimis hominibus fraudi fuerit, ut Reiskio in Dion. Chrysost. T. I. p. 325. f. *πεντήκοντα*] Haec vox desideratur in editt. prioribus, quam ex MSS. Pariss. et Nicolao Damasceno revocavi. *Küst.* 14. *βουλόμενοι*] *βουλομ* A. 15. *οἱ*] *τινες οἱ* (*εἰ* V.) reduxi cum B. V. E. Edd. ante Küst. Mox *εἰ* om *V. B. Med.

1. *δὲ* om. V. 2. *ἐκραγέντων*] *ῥαγέντων* A. B. V. Exc. 6. *Λυκείην*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *λυκεῖον*. Uti enim *λεοντείη λεοντέη*, et contracte *λεοντῆ*, dicitur pellis leonina; et *ἀλωπεκείη ἀλωπεκέη*, et *ἀλωπεκῆ*, *pellis vulpina*: sic etiam *λυκείη λυκέη*, et *λυκῆ*, *pellis lupina*. Hesychius: *Λυκέη: λύκου δορά. Küst.* *Λυκέην* Il. *κ'*. 459. 7. *Λύκειον, γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου π.*] Schol. Aristoph. Pac. 353. *Τὸ Λύκειον δὲ γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκουν γυμνάζεσθαι. Küst.* Quae sequuntur Schol. Ven. suppeditavit. 8. *ἐγυμνάζοντο*] *ἐδόκει γυμνάζεσθαι* A. V. *γυμνάζεσθαι* B. Dedit *ἐδόκουν* cum Schol. Gaisfordus, quod sententiam efficeret minime ferendam, *ubi dicuntur exercitationibus vacasse.* 11. *μάλα*] *μᾶλλον* A. Schol. 12. *Λύκειον. ἓν τῶν παρ᾽ Ἀθην.*] Sic cum Harpocratione Photius et Schol. Luciani Piscat. extr. 13. *ὁ*] *ὃ* dedi cum Harpocr. et Photio: *ὁ δὲ* A. 14. *ἐπιστατοῦντος Περικλ.*] Hesychius plenius et clarius: *Περικλέους ἐπιστατήσαντος τοῦ ἔργου. Küst.* 15. *αὐτὸ γενέσθαι* Harpocr. 16. *Λυκεῖον ποτόν*] Zenobius IV, 99. (et brevius Vat. App. II, 59.) nondum persanatus: *Λυκεῖον ποτον. ἤτοι ἀπὸ κρήνης τῆς ἀπὸ Ἀπόλλωνος ἐτίθει, καὶ τόπου· προπεριισπωμένως δέ. ἦσαν δὲ ἀναδοθεῖσαι κρῆναι, ἡ μὲν οἴνου, ἡ δὲ μέλιτος, ἐν αἷς συνέβαινε τὰ πτηνὰ προσίζειν καὶ τοξεύεσθαι.* Eadem quae Suidas, dempto tamen *προπεριισπωμένως*, Hesychius. Glossa pendet a Sophoclis Philoct. 1461. Apparet autem nos in parietinis doctorum interpretum versari, qui duos fontes Lemni tradebant et suapte natura mirabiles et usu Philoctetae celebratos: hunc enim, siqui fontibus istis assiderent, alites sagittis profligasse haud ambigue significarunt paroemiographi. Vellem tam liquido mihi de Suidae constaret emendatione. Certissimum quidem illa *ὑπὸ λύκων πινομένης* ad alteram uberioremque explicationem referri, siquidem et praegressum *ἤτοι* haeret nulla membrorum aequabilitate, et Scholiastes: *ἢ οἷον ἐν ἐρημίᾳ ὑπὸ λύκων πινόμενον.* Item quaedam post *πινομένης* interciderunt. In superioribus autem desideratur notio quaedam Apollinis Lycei: velut si fingamus, *ἤτοι ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ τὸ Λυκεῖον Ἀπόλλωνος ἱερὸν εὑρεθείσης.*

Aristophanes: *Cum igitur tu Lycabettos et ingentes Parnasos nobis constipas, hoccine est bona nos docere?* dicitur de hominibus gloriosis. *Λυκαονία.* Lycaonia, regio. *Λυκάων.* Lycao, Pelasgi filius, Arcadum rex, patris praeceptis obtemperans institiam colebat: qui cum subditos ab omni flagitio deterrere vellet, affirmavit Iovem peregrini hominis specie quotidie domum ipsius ventitare, ut recte aut secus facta inspiceret. deum igitur, ut aiebat, aliquando hospitio excepturus cum sacrificium appararet, ex filiis, quos quinquaginta ex variis susceperat mulieribus, ii qui sacrificio intererant, cum certo scire vellent, an re vera praesentem deum essent excepturi, pueri cuiusdam membra carnibus victimae miscuere, rati factum suum clam non fore, si deus ipse adesset. verum subito immissis coelitus procellis ac fulminibus cunctos, qui puerum iugulaverant, interiisse aiunt. *Λύκαινα.* Ferae genus. *Λύκαιον.* Nomen loci. Et *Λυκαῖος.* *Λυκείην.* Pellem lupinam. *Λύκειον.* Lyceum, gymnasium Athenis, ubi milites ante bellum placuit exerceri. nam antequam ad bellum proficiscerentur, in Lyceo, quod urbi proximum erat, armati se exercebant; ibidemque viri bellicosi fortitudinis suae specimina edebant. *Λύκειον.* Lyceum, unum ex gymnasiis apud Athenienses. Theopompus a Pisistrato conditum esse ait, Philochorus autem id Pericle operis praefecto exstructum esse. *Λυκεῖον ποτόν.* Potus Lyceus: sive potus, ex fonte ab Apolline invento; sive

νομένης. *ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος. προπερισπωμένως.

Λυκηθμός. ἡ τῶν λύκων βοή. Ἐξάκουστος γὰρ αὐτοῖς ἐγένετο ὁ λυκηθμός· καὶ τῷ ταράχῳ ἀνεπήδησαν. — Καὶ οὖν οἱ Ἄβαροι ἐσβάλλουσιν ἀθρόως, χρησάμενοι τῷ συνήθει λυκηθμῷ. φίλη δὲ αὐτοῖς ἡ τοιαύτη ὠργή.

Λυκίαν. τὴν Τρωικὴν Ὅμηρος Λυκίαν λέγει.

Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.

Λύκιον τέρας. καὶ Λύκιοι ἔθνος.

Λυκιουργεῖς. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δέ φησι τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἄν τις εὕροι γινόμενον, μᾶλλον δ' ἀπὸ πόλεων καὶ ἐθνῶν· ὡς κλίνη Μιλησιουργὴς καὶ τὰ ὅμοια. μήποτε οὖν γραπτέον καὶ παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῇ ἢ ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο λυκοεργέας, λυκιοεργέας· ἵνα ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει οὕτως ὀνομάζηται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.

Λύκις. λέγεται καὶ Λύκος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ποιητής. Ἀριστοφάνης·

Τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις Ἀμειψίας.

οὗτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπόψυχροι. ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν ταῖς κωμῳδίαις παρ' ἕκαστα ἐφορτικεύετο. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς ξένος ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων, καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων, καὶ ὡς κακόμετρα. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρύνιχοι.

σκευηφοροῦσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.

Λυκόζειοι. ἐθνικόν.

Λυκομήδειος.

Τῇ Λυκομηδείου παιδὶ φιλαστραγάλῃ.

Λύκον εἶδες. ἐπὶ τῶν αἰφνίδιον ἀχανῶν γινομένων. Σὺ δ' οὐκ ἂν δύναιο πρὸς αὐτὸν ἀντι- 460

---

3. *Λυκηθμός*] Bochart. Hieroz. I, 3. p. 828. *Hemst.* 5. *ἐνεπήδησαν* Med. 7. *τοιαύτη*] *τοιάδε* dedi cum A. 9. *Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχ.*] Hom. Il. ε. 173. *Küst.* 11. *Λύκιον τέρας*] I. e. Chimaera. Malal. I. c. 15. de Lycia infestata, ut ferunt, olim Chimaerae ignibus. *Reines.* Id referendum ad Epimerismorum tabulas, unde habet sua Zon. p. 1323. *Λύκιον τέρας. Λύκειον δὲ δῶμα, διφθ. ὄνομα ἔθνους*] ἔθ A. 12. *Λυκιουργεῖς. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμ.*] Haec et quae sequuntur Suidas descripsit ex Harpocratione; Harpocratio vero ex Athenaeo: apud quem eadem leguntur lib. XI. p. 486. Nonnulla tamen Athenaeus aliter habet et plenius: qui proinde cum hoc loco conferendus est. Consule etiam Animadversiones Casauboni in locum istum Athenaei. *Küst.* Adde P. Leopardi Em. XI, 18. *Λυκιουργίς* Med. *Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθ.*] Sed in ea oratione [p. 1193.] hodie legitur *λυκουργεῖς*, non *λυκιουργεῖς*, ut Portus quoque monuit. *Küst.* Contra se habet: quamquam *λυκουργεῖς* optimi libri. 17. *εὕροι*] εὕρη B. E. V. Mox *πόλεως* V. E. Med. 18. *Μιλησιουργὴς*] *Μηλισιουργὴς* A. B. E. Med. *Μηλιουργὴς* Photius. Statim addidere *καὶ τὰ ὅμοια* A. et Photius. 19. *παρὰ*] *καὶ παρὰ* A. Photius. *ἐν τῷ*] *ἐν τῇ* dedi cum A. quem dubito an Gaisf. recte ad v. 12. rettulerit.

1. *ἐν τῷ ἡ*] Error est vel Suidae vel librarii. Locus enim Herodoti, qui hic adducitur, non occurrit lib. VIII. sed lib. VII. [c. 76.] ut Portus etiam observavit. *Küst.* *λυκιοεργέας*] Haec vox non absque dispendio sensus in prioribus editt. [et B. V. E.] itemque Harpocratione omissa est, quam ex manuscripto Paris. A. revocavi. *Küst.* Habet Photius. 3. *Λυκίᾳ*] Sic ex Athenaeo rescripsi, cum ante male legeretur *Λυκείῳ*. *Küst.* *Λυκίαι* A. *Λυκίῳ* B. V. Phot. *λυκείῳ* E. Med. 4. *οὗτος κωμῳδεῖται*] *κωμῳδεῖται δὲ* A. *V. κωμῳδεῖται* B. V. Med. 5. *Ἀριστοφάνης*] Ranarum v. 12. et seqq. *παρὰ Ἀριστοφάνει· καὶ ὁ Φρύνιχος καὶ ὁ Ἀμειψίας παρὰ Ἀριστοφάνει ψυχροὶ κωμικοὶ διαβάλλονται* V. (quae fere redeunt in v. *Φρύνιχος*) reliquis omissis. 8. *εἴωθε ποιεῖν*] *πεποίηκε* A. B. E. *σκευοφοροῦσι*] Metri gratia scribendum est *σκεύη φοροῦσι*: ut legitur apud Aristophanem. *Küst.* *σκευηφοροῦσι* A. B. Ceterum haec in fine habent A. B. E. Edd. ante Küsterum, qui cum tertium sub versum collocaret, fecit ut vestigia fraudis in fabrica istius laciniae obruerentur. 15. *Λυκόζειοι*] Zon. p. 1320. cum Stephano. 16. Versus Antipatri Sidon. XXV, 6. Anthol. Pal. VI, 276. cum hexametro relatus in v. *Ἰότητι*. 17. *τοῦ Λυκομήδους*] *Λυκομηδείου* A. et cod. Pal. cum altera gl. *τοῦ Λυκομηδείου* V. *Λυκομηδείῳ* editores Anth. Toupius in Theocr. p. 397. satis operose locum resarsit: *Λυκομηδείῳ. τῇ τοῦ Λυκομήδους παιδί. Τῇ Λυκομηδείῳ παιδὶ φ.*

---

ex quo lupi bibebant. fontes autem erant, quorum alter vino, [alter vero] melle [scatebat. Scribitur autem *λυκεῖον*,] cum circumflexo in penultima. *Λυκηθμός*. Ululatus luporum. *Cum autem ululatus ab illis exaudiretur, pavore consternati subito surrexerunt. † Abari igitur consueto ululatu repente in eos impetum faciunt. solent enim huiusmodi clamore delectari. Λυκίαν*. Homerus regionem Troianam vocat Lyciam: *Neque quisquam in Lycia gloriatur se virtute tibi praestare. Λύκιον τέρας*. Et Lycii, nomen gentis. *Λυκιουργεῖς*. Hac voce usus est Demosthenes in oratione adversus Timotheum. Didymus vero tradit phialas a Lycio Myronis filio elaboratas sic appellari. sed Grammaticus iste videtur ignorare, huiusmodi nomina non solere formari a nominibus propriis virorum, sed potius urbium et gentium: ut *κλίνη Μιλησιουργής*. videndum igitur ne forte apud Herodotum lib. VII. scribendum sit *Λυκιοεργέας*, in loco illo, *προβόλους δύο Λυκοεργέας*: ut, quemadmodum apud Demosthenem, sic apud Herodotum significentur opera in Lycia facta. *Λύκις*. Lycis, qui et Lycus dicitur, a comicis ut poeta frigidus perstringebatur. Aristophanes: *Quorsum igitur oportet me sarcinas istas ferre, si quidem nihil faciam eorum, quae Phrynichus solet facere et Lycis et Amipsias, qui in comoedis semper aliquos introducunt sarcinas gestantes.* hi tres comici habebantur subfrigidi. Phrynichus autem in comoedis auditores plerumque taedio afficiebat, idem etiam a comicis perstringebatur ut peregrinus, artifex malorum poematum, item ut qui a proposito aliena diceret, et insuavi metro uteretur. fuerunt autem alii etiam tres Phrynichi. *Λυκόζειοι*. Nomen gentile. *Λυκομήδειος*. *Lycomedis filiae talos amanti. Λύκον εἶδες. Lupum vidisti.* de iis dictum qui subito obmutescunt. *Tu vero non poteris rectis*

βλέπειν, ἀλλὰ τὸ λεγόμενον, Οὐ φθέγξῃ, λύκον εἶδες, εἴπερ ἄλλοθί που, κἀνταῦθα δόξει κυρίως εἰρῆσθαι.

Λυκόποδες. οὕτως ἐκάλουν τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔλαβον. Λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους, ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος· ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Αυσιστράτῃ τοὺς Ἀλκμαιωνίδας φησίν. οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἱππίαν τὸν τύραννον καὶ τοὺς Πεισισταιδας, ἐτείχισαν Λειμύδριον τὸ ὑπὲρ Ἁρνηθος· εἰς ὃ συνῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Λυκορραίστης. ὁ τοὺς λύκους διαφθείρων.

Λέρμα λυκορραίστης ἐκρέμασεν Τελέβων.

Λύκος, ὁ καὶ Βουθήρας, Ῥηγῖνος, ἱστορικός, πατὴρ Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγονώς, καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως. οὗτος ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας.

Λύκος ἀετὸν φεύγει. ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

Λύκος ἔχανεν. ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μέν τι ἕξειν, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν μὴ λάβῃ, ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασιν. ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει. ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι μάτην. καὶ ὅτι ἄπρακτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν. *ἐπὰν διώκοντος αὐτοῦ τι τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

---

1. *Οὐ φθέγξῃ* | Theocrit. XIV, 22. et Erasmi Adagg. I. VII. 86. Gaisf. contulit. Tetigit Muretus in Plat. Remp. p. 336. D. 2. *δόξει*] *δόξῃ* A.*V. 4. *Λυκόποδες. οὕτως ἐκάλουν* | Ex Schol. Aristoph. Lysistr. 665. petita Küst. docuit. Breviter nec satis castigate Hesychius. *τοὺς*] *τοὺς τῶν* A.*V. 6. *ἔλαβον*] *ἔβαλλον* A. B. V. Edd. ante Küst. Schol. Aristoph. *ἔβαλον* E. 8. *περικεκαλυμμένους* Schol. *ἐπεκκαίεσθαι*] Sic vulg. inde a Bas. Nam *ἐπικαίεσθαι* A. B. V. E. Med. *καίεσθαι* Schol. 10. *Ἀλκμαιωνίδας*] *Ἀλκμαιονίδας* A. *τοὺς νῦν λεγομένους Ἀλμαιωνίδας* Schol. 12. *καὶ τοὺς Πεισιστράτου υἱεῖς*] Atqui et Hippias Pisistrati filius fuit. Quare legendum potius est, *καὶ τοὺς λοιποὺς Πεισιστράτου υἱεῖς. Küst. καὶ τοὺς Πεισιστράτους* A. B. V. *καὶ τοὺς Πεισιστραιδας* cum Schol. Gaisf. errorem a compendio scripturae *Πεισισιρα'* repetens. Nondum tamen liquet determinatione. 13. *ἐτείχισαν Λειμύδριον*] Vide nos supra in v. *Ἐπὶ Λειμυδρίῳ. Küst. ἐτείχισαν τὸ Λειμύδριον* Schol. additis *χωρίον τῆς Ἀττικῆς, τὸ ὑπεράνω Ἁρν.* 14. *ὅπερ*] *ὃ* A. V. Schol. 17. *Λέρμα λυκορραίστης ἐκρ.*] Versus Diodori Zonae IV, 2. Anthol. Pal. VI, 106. ubi *Τελέσων*. Distichum habet v. *Ἡλειώτης*.

1. *Λύκος*] De eo vide Vossium in opere de Histor. Gr. Hic tantum addo Lycum hunc laudari etiam a Scholiasta Aristophanis Pac. 924. et a Nostro supra v. *Ἀαρινοί*. Ab hoc autem Lyco Rhegino diversus erat Lycus Neapolita: quem absque nomine operis laudat Erotianus v. *Λοιτέων*, et *ἐν τῷ δευτέρῳ ἐξηγητικῷ τοῦ Λιοσκουρίδους* idem v. *Καμμάρῳ. Küst.* Vid. Cliton. F. H. III. p. 484. Eadem *Eudocia* p. 284. sed parum emendate. 4. *Φαληρέως*] *τοῦ Φαληρέως* A. V. et Eudoc. 6. *ἀφύκτων*] Sic Diogen. VI, 19. et Arsenius p. 338. *ἀφυλάκτων* Photius, *φευγόντων* (vel potius *ἄλλως φ.*) Hesychius. 7. *Λύκος ἔχανεν. ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων τι ἕξ.*] Haec omnia *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur in Lexico Photii inedito. *Küst.* Item in Schol. Luciani Gallo 11. Usurparunt dictionem Euphro ap. Ath. IX. p. 380. B. et Theophylact. II, 17. Adde Toupium III. p. 80. sq. et Boisson. Anecd. II. p. 444. Photius *παροιμία*, omissis *ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων — ἐλπίδος*. Ceterum duas huius proverbii, ut saepe alibi, explicationes confudisse Suidam quod Gaisfordus affirmat, id iniuria putamus pronunciari. Photius quidem novissima *ἐπὶ τῶν . . . λέγουσιν* superiorem in sedem debuit retraxisse. *μέν* addunt A. B. V. 11. *κενὸν*] *κενοῦ* A. B. V. E. Photius. *ἐπὶ οὖν*] *οὖν* A. B. V. E. Photius. 12. *συνελπιζόντων* | *μὲν ἐλπιζόντων* (debuit *ἐλπιζόντων μὲν*) Hemsterhusius, cum Append. Prov. Vat. II, 60. Cf. Arsenius p. 338. Verbum *συνελπίζω* non aliunde munitum. 13. *Ἀριστοφάνης*] Fragm. 319. Mox *Θεσμ. δευτέρῳ* *V. 14. *περὶ*] *ἐπὶ* Photius. 15. *ὅτι*] *καὶ ὅτι* A. B. V. E. Edd. ante Küst. et Photius. *καὶ ὅτι ἄπρακτα* Arsenius p. 339. His longe integriora tradidit Zenobius IV, 100. *καὶ γὰρ ὁ λύκος ἄπρακτος περίεισιν — μὴ δυνάμενος δὲ πιεῖν, τὸ φρέαρ περιέρχεται. ἀλλὰ καὶ διώκοντος αὐτοῦ τι, ἐὰν τὸ δ. ἐ. εἰς φρέαρ, περίεισι καὶ τηνικαῦτα τὸ φρέαρ, μηδὲν ἀνύων.* 16. *ἐπὰν διώκοντος αὐτοῦ τι, τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ*] Sic etiam habet Photius in Lexico inedito. At sensus est mutilus, qui ex Zenobio sic suppleri potest: *ἀλλὰ καὶ διώκοντος αὐτοῦ τι, ἐὰν τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ, περίεισι καὶ τηνικαῦτα τὸ φρέαρ, μηδὲν ἀνύων. Küst.* Et interserit Mich. Apostol. XII, 20. Nihil desidero praeter *ἤ*, quod diversam interpretationem a priore distinguat. *Hemst. τι* om. Arsenius. Mihi videtur ipsum *καὶ ὅτι*, parum illud apte collocatum, viam ostendere paulo expeditiorem. Scribendum enim opinor: *καὶ γὰρ ὁ λύκος ἄπρακτος . . . πιεῖν. καὶ ὅτι, ἐπὰν — εἰς φρέαρ, περίεισι τὸ φρέαρ μάτην*, vel simili quadam conclusione.

---

oculis eum intueri, sed, quod aiunt, Non loqueris: lupum enim vidisti, *si alibi, hic certe propric dictum videbitur. Λυκόποδες.* Sic dicebantur satellites tyrannorum. servi enim robusti ad corporis custodiam adhiberi solebant. Lycopodes vero appellabantur, quod pedes pellibus lupinis perpetuo tectos haberent, ne ab aere adurerentur. vel quod in clipeis lupum pro insigni haberent. Aristophanes vero in *Lysistrata* sic Alcmaeonidas vocat. hi enim cum bellum Hippiae tyranno et Pisistratidis intulissent, Lipsydrium in monte Parnethe situm munierunt: quo civium quidam convenerunt, ut scribit Aristoteles in libro *de Republ. Athenicnsium. Λυκορραίστης.* Luporum interfector. *Pellem hanc luporum interfector suspendit Telebos. Λύκος.* Lycus, idem qui Butheras dictus, Reginus, historicus, pater Lycophronis tragici. vixit sub Alexandri M. successoribus, et a Demetrio Phalerco insidiis appetitus est. scripsit historiam Libyae et Siciliae. *Λύκος ἀετὸν φεύγει.* Dicitur de rebus quae vitari non possunt. *Λύκος ἔχανεν.* Lupus hiavit. de iis dictum qui cum aliquid se sperent adepturos, spe sua frustrantur. lupum enim dicunt, cum praedam rapere vult, hianti ore ad eam contendere. quod si non consequitur, quod appetebat, frustra eum hiasse aiunt. dictum igitur de iis, qui cum lucrum aliquod se consecuturos sperant, spe sua frustrantur. Aristophanes in *Thesmophoriazusis secundis. Λύκος. Lupus circum puteum saltat.* dicitur de iis, qui in re frustra laborant. lupus enim sitiens puteum frustra circumit, quoniam nec bibere ex eo potest, nec praeda in puteum delapsa potiri.

Λύκος χανών. ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Ἀλλιανός· Ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ Θεοῦ ἐπικουρῆσαί τε αὐτῷ, καὶ λύκους κεχηνότας ἀναφῆναι τοὺς τὰ ἐκείνου ἑαυτοῖς καταγράφοντας, ἵνα μὴ αὐτὸς ὄφλῃ γέλωτα ἄλλοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτῷ.

470 ‖ *Λυκόστομος, καὶ κρασίχολος.* ἐπίθετα ἀφύης· ὃ ἔστιν ἐγγραύλεως. Καὶ αὖθις· Οὐ λύκος ἐξ ἀνθρώπων, κατὰ τὸν Ἀρκαδικὸν μῦθον, ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη πικρός.

Λύκου δεκάς. παροιμιῶδες. ἐπεὶ Λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται. ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

Λύκου πτερά. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λέγεται, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ὁ φόβος ᾖ.

*Λυκοῦργος, Σπαρτιάτης, Προκλέους ἀπόγονος, νομοθέτης, ὃς φασιν ᾗ ἐκ Κρήτης ᾗ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους λαβών· ὃν καὶ Θεὸν ἡ Πυθία προσηγόρευσεν. οὗτος καὶ γυμνάσια παρθένων ἐνομοθέτησε, καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχεῖς ὁμιλίας πρὸς τὰς γυναῖκας ποιεῖσθαι· καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδος τρέφεσθαι, καὶ ἐν Εὐρώτᾳ ποταμῷ λοῦσθαι τοὺς τεχθέντας· καὶ τὴν γυμνοπαιδείαν, ᾗ τοὺς ἐφήβους ἠνάγκαζε διὰ παντὸς μὴ ἔχοντας χλανίδα γυμνασίοις προσκεῖσθαι, καὶ ἀγωνίζεσθαι δημοσίους ἀρετῆς ἀγῶνας, ὑπαιθρίους τε κοιμᾶσθαι, τροφήν τε ἔχειν τὴν ἐκ θήρας· τήν τε διαμαστίγωσιν, ἀρετῆς γυμνασίαν, ἀντὶ φόνου σκυθρωποῦ. ἔφηβος γὰρ πρότερον ἐθύετο τῇ Ἀρτεμίδι τῇ Ὀρθωσίᾳ. καὶ μέντοι καὶ τὰ φιλίτια, ἃ ἐστι συμπόσια, μεμιγμένους ἔχοντα

3. *ἀναφῆναι*] Sic habent MSS. Pariss. At sensus gratia scribendum potius puto *ἀποφῆναι*, i. e. *efficere* vel *reddere*: quam lectionem in versione expressi. Priores edidit. habent *ἐναφεῖναι*, quod mihi non probatur. *Küst.* Nihil est causae cur mutetur. Sensus idem in lectione vulgata. *Hemst.* Küsterum opinor recte sensisse. Mox compara v. *Καταγράφων*. 4. *αὐτὸς*] *αὐτοῖς* V. Sub finem delevi versum istum: *Λύκος κεχηνὼς φλ. ἡνίαγους δηλοῖ τρόπους. Λύκος κεχηνὼς φλ.*] Est versus oncirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum et Nicephorum. Uterque autem pro *τρόπους* habet *λόγους*: at pro *λύκος* Nicephorus male *λάκκος*. *Küst.* Habet A. in marg. *Λύσις ὀνείρου* praefigunt B. V. 6. *κρασίχολος*] Scribe *ἐγκρασίχολος*, ut recte supra v. *Ἀφύα*. *Küst.* 7. *καὶ αὖθις* et seqq. apparet saltem superioribus Aeliani verbis adiicienda fuisse. *Οὐ λύκος ἐξ ἀνθ.*] Plato Rep. VIII. p. 565. *Τίς οὖν μεταβολῆς ἐκ προστάτου ἐπὶ τύραννον; ἢ δῆλον ὅτι, ἐπειδὰν ταὐτὸν ἄρξηται δρᾶν ὁ προστάτης τῷ ἐν τῷ μύθῳ, ὃν περὶ τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερὸν λέγεται; Τίς; ἔφη. Ὡς ἄρα ὁ γευσάμενος τοῦ ἀνθρωπίνου σπλάγχνου, ἐν ἄλλοις ἄλλων ἱερείοις ἑνὸς ἀναμεμιγμένου, ἀνάγκη δὴ τούτῳ λύκῳ γενίσθαι.* 9. *ἀπέβη*] Haec est lectio duorum MSS. Pariss. [et *V.] Cuius loco priores editt. male exhibent *ἀναίρει*. *Küst.* 10. *Λύκου δεκάς. παροιμ.*] Haec uberius paulo Zenobius V, 2. 12. *δὲ αὐτῷ*] *δὲ* om. A. habent Photius et Arsenius. *αὐτῷ* tutabatur Fritzschius de sortitione iudicum p. 36. sq., quo scilicet tribunal ut arbitratur *τοῦπὶ Λύκῳ* indicaretur. Probabilius vero Meierus de bon. damn. p. 114. maluit *αὐτοῖς*, i. e. *δικασταῖς*. Nihil mutat Zenobius, nec quicquam in libro de lite Att. p. 150. affirmatur. Conferas quae olim disputavimus Eratosth. p. 214. sq. 13. Post hanc glossam cum A. sustuli, quae ex loco superiore fuerant petita: *Λύκος ἐστὶν ἥρως, μοῖραν ἔχων τοῦ θηρίου, πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία, Λύκου δεκάς. ἐξ οὗν τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι. Λύκος ἐστὶν ἥρως μοῖρ.*] Confer Nostrum supra v. *Δεκάζεσθαι*, ubi eadem *αὐτολεξεὶ* leguntur. *Küst.* Vid. Pausan. Corinth. 7. Lycus, Pandionis filius, qui in luco Lyci dicto in Messeniaco agro *μύστας* magnarum dearum instituit, dictus inde *Λυκοδουμίδας*, Paus. in Messen. c. 1. 2. Athenis profugus Aphareo uxori et liberis Andaniam deportata tradidit orgia magnarum dearum. Ita quidem Sylburg., sed Meurs. Att. Lectt. II. leg. *Λυκομήδας*, et dicit esse familiam Athenis. *Reines.* Sub finem *δεκάζειν καὶ* addiderunt B. V. 14. *Λύκου πτερὰ ζητεῖς* Boisson. Anecd. I. p. 396. Aliter Diogen. VI, 4. 15. *λόγων*] *τῶν λόγων* A. B. V. Med. et Macarius: cf. Arsen. p. 338.

1. *Παιροκλέους*] Leg. *Προκλέους*: quamquam corrupta lectio extet itidem in *Δημάρατος*, ubi recte cod. Lugd. Bat. *Προκλέους*, et apud Plutarch. in Lyc. p. 40. B. Herodoto semper *Προκλῆς*. Vid. Aelian. de Anim. XII, 31. *Hemst.* *Προκλέους* A. V. 2. *ὅν φασιν — λαβεῖν*] *ὡς φασιν — λαβών* A. B. E. et ut videtur V. *ὃν φασιν — λαβών* *V. *ὃν φασιν ὡς* Med. 5. *παρὰ*] *πρὸς* A. V. 7. *λούεσθαι*] *λοῦσθαι* A. B. V. 8. *γυμνοπαιδείαν*] Vide supra h. v. *Küst.* 12. *διαμαστίγωσιν*] Morem *διαμαστιγώσεως* apud Lacedaemonios olim usitatae clare describit Plutarchus in Laconicis Institutis p. 239. his verbis: *Οἱ παῖδες παρ' αὐτοῖς ξανόμενοι μάστιξι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος, μέχρι θανάτου πολλάκις διακωτρεύουσιν ἱλαροὶ καὶ γαῦροι, ἁμιλλώμενοι περὶ νίκης πρὸς ἀλλήλους, ὅστις αὐτῶν ἐπίπλεον τε καὶ μᾶλλον καρτερήσει τυπτόμενος· καὶ ὁ περιγενόμενος ἐν τοῖς μάλιστα ἐπίδοξός ἐστι. καλεῖται δὲ ἡ ἅμιλλα διαμαστίγωσις. γίνεται δὲ καθ' ἕκαστον ἔτος.* Ad hunc *διαμαστιγώσεως* morem respexit Synesius Epist. LVII. p. 195. *Ποῖοι Ταυροσκύθαι, τίνες Λακεδαιμόνιοι τοσούτῳ τῷ διὰ τῶν μαστίγων αἵματι τὴν παρ' αὐτοῖς ἐτίμησαν Ἄρτεμιν*; De eodem more insignem etiam locum habes apud Philostratum de Vita Apoll. lib. VI. c. 10. p. 292. quem vide. *Küst.* Reinesius addit Pausan. Lacon. c. 16. et 17. 14. *Ὀρθωσίᾳ*] Leg. *τῇ ὀρθίᾳ* e Pausan. Corinth. c. 24. et Lacon. c. 16. et 17. Orthosia enim dicta est a monte Laconico Orthosio, Gyrald. p. 377. vel Arcadico, Tzetz. in Lycophr.

Λύκος χανών. Dicitur de rebus irritis. Aelianus: *Ille vero deum orabat, ut et opem sibi ferret, et lupis hiantibus similes redderet eos, qui bona ipsius animo praeciperent, ne ipse aliis derisui esset, sed illi ipsi.* *Λυκόστομος*, et *κρασίχολος*. Epitheta apuae, quae etiam *ἔγγραυλις* dicitur. *Non lupus ex homine, secundum fabulam Arcadicam, sed ex rege tyrannus acerbus evasit.* *Λύκου δεκάς.* Proverbium. Lycus enim heros prope dicasteria collocatus erat, ubi calumniatores crebro versari solebant, in singulos autem dies triobolum ipsi assignatum erat. *Λύκου πτερά.* Lupi alae. dicitur de rebus, quae fieri nequeunt, quarum terror ad verba tantum usque procedit. *Λυκοῦργος.* Lycurgus, Spartanus, a Procle genus ducens, legislator: quem aiunt vel ex Creta vel ab ipso Deo leges suas accepisse. hic a Pythia deus appellatus est. idem gymnasia virginum instituit; edixitque, ne mariti cum uxoribus perpetuo consuetudinem haberent. pueros etiam in clipeo nutriri, et infantes recens natos in Eurota fluvio lavari iussit. Gymnopaediam instituit, qua adolescentes cogebantur nudi exercitiis vacare, et publicae virtutis certamina obire, item sub dio dormire, cibis all, quos ex venatione reportassent. praeterea flagellationem, quae virtutis esset exercitatio, tetrae caedi substituit. olim enim adolescens Orthosiae Dianae immolabatur.

ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους· οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο εὐωχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθεὶς ἦν λίθος, ἢ ξύλον. ἐνομοθέτησε δὲ καὶ τὸ ὑπ' αὐλοῖς παρατάσσεσθαι, θανάτου τὴν ἄτιμον ζωὴν εἶναι χείρονα τιθέμενος καὶ ἀποφαινόμενος, εἶναι δ' αὐτῷ λύσιν, εἰ μετὰ ταῦτα ἀριστεύσειε. τοῦτο Ἀριστοδήμῳ συνέβη, ὃς ὁ Τρέσας ἐπικληθεὶς ἐκ λειποταξίου τοῦ ἐν Πύλαις τῇ ἐν Πλαταιαῖς ἀριστείᾳ τὴν ἀτιμίαν ἔλυσε. διὰ τοὺς τούτου νόμους αἱ μητέρες ἐπὶ τοὺς πολέμους προπέμπουσαι τοὺς παῖδας, περὶ τὰς ἀσπίδας ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν ἔλεγον· ἀντὶ τοῦ, ἢ ταύτην κόμισαι ὑποστρέφων καὶ μὴ γενοῦ ῥίψασπις, ἢ ἐπὶ ταύτῃ κομίσθητι νεκρός. οὗτος τοῖς μὲν Εἵλωσι τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοῖς δὲ εὐγενέσι τὴν πολεμικὴν ἄσκησιν προσέταξε· ξένους δὲ
471 ‖ ἀπήλασε, τὴν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας διαφθορὰν ὑφορώμενος· βραχυλογίαν τε ἐτίμησε καὶ πενίαν, τὴν μὲν σοφίας εἶναι σημεῖον, τὴν δὲ ἀρετῆς διδάσκαλον οἰηθείς. καὶ ὁμολογεῖ τούτοις ὁ Θεός· φυλάττεσθαι γὰρ ἀνεῖλε πολλάκις φιλοχρηματίαν. ἀριστοκρατίαν δὲ καταστησάμενος, καὶ βασιλέας δύο τῶν ἀφ' Ἡρακλέους ἔταξεν εἶναι, καὶ ἐφόρους τοὺς γέροντας· οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν, ἐξ ἑκάστης πολιτείας τὸν ἄριστον ἐκλεξάμενος. ὤρκωσε δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ λῦσαι νόμον· καὶ ἀπεδήμησε. χρήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ Θεοῦ, Λακεδαιμονίους εὐτυχήσειν ἐφ' ὅσον ἂν μὴ παραβαίνωσι τοὺς Λυκούργου νόμους, ἐλθὼν εἰς Κρήτην ἀπεκαρτέρησεν, ὅπως μὴ αὐτὸς ἀναγκασθείη λῦσαι.

Ὅτι Λυκούργῳ τῷ νομοθέτῃ τοιάδε ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἐγένετο. βουλόμενος ὡς φασι θεὸν ἐρέσθαι περί τινων ὑπολοίπων νόμων, ὤρκωσε Λακεδαιμονίους ἄχρις ἐπάνεισι μηδένα λῦσαι τῶν κειμένων. ὁμοσάντων δέ, ἐπεὶ χρηστηριαζόμενος ἤκουσε παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐδαίμων ἡ πόλις ἔσοιτο, εἰ τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένοι, ἔγνω μηκέτι ἐπανελθεῖν, τὸ βέβαιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ὅρκου ποιησάμενος. καταβὰς δὲ εἰς Κρίσαν αὐτὸν διεργάζεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι, διά τε τὴν προτέραν ἀρετὴν καὶ τὴν τότε κριθεῖσαν περὶ τὸν θάνατον ναόν τε αὐτῷ ἐτεμένισαν, καὶ βωμὸν ἱδρυσάμενοι θύουσιν ὡς ἥρωι ἀνὰ πᾶν ἔτος. περιφανῶς γὰρ δὴ Σπαρτιάταις αἴτιος ἐγένετο τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε καὶ ἡγεμονίας, οὐδὲν ἄμεινον τῶν

---

936. et 1331. *Reines.* Frustra: v. Koen. in Gregor. p. 307. Vide Athenaeum lib. IV. p. 138. *Küst.*

3. ἢ λίθος] ὁ λίθος A. B. V. 5. καὶ ἀποφαινόμενος om. V. εἶναι] δ' addunt A. B. V. E. Mox ταῦτα om. A. 7. De Aristodemo v. Valck. in Herod. VII, 231. 11. τῆς ἀσπίδος] τὰς ἀσπίδας scripturam vetustam A. B. V. E. Med. restitui, quam ad dictionis facilitatem nihil opiner vulgatae cedere. Mox τὰν bis A. ἢ τὰν — ἔλεγον om. V. ἀντὶ τοῦ — νεκρός om. A. ἢ τὰν] Vid. Wyttenbach. in Plutarchi p. 241. F. et intpp. gl. Ἢ τάν. 12. γενοῦ] γίνου A. γίνῃ V. γένῃ E. Mox τὰν V. pro ταύτῃ. qui ἔλεγον addit post νεκρός. 15. ξένους δὲ ἀπήλασε, τὴν ἐκ τῆς ἐπιμ.] Confer Philostratum loco paulo ante laudato. *Küst.* 16. ἀπήλλασε A. Mox μιξίας διαφορὰν V. 17. τὴν μὲν σοφίας — φιλοχρηματίαν om. V. Oraculum Suidas significavit, quod Wyttenbachius illustrat in Plut. T. VI. p. 1213.

1. οἷς τὸν δῆμον et seqq. om. V. 2. τὸν ἄριστον] τὸν om. A. B. E. 3. νόμον] τὸν νόμον sic E. 6. Κρῆτας] Κρήτην A. Κρήτας Med. ἀπεκαρτέρησεν] Aelian. V. H. XIII, 23. ex Ephoro, λιμῷ διακαρτερήσαντα ἐν φυγῇ ἀποθανεῖν. *Reines.* Horum sententiam adumbravit v. Ἀπεκαρτέρησεν. 8. Λυκούργῳ τῷ νομοθέτῃ τοιάδε ἡ τελ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Nicolai Damasceni, quae leguntur in Collectaneis Constant. Imper. ab Valesio editis p. 446. 449. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* Ὅτι Gaisf. cum *V. 10. ἐρέσθαι] εὔρεσθαι V. qui mox ὤρκωσε et ἐμμένη. 16. Κρίσσαν] Κρήσαν A. Κρῆσσαν B. Κρήσσαν V. Κρίσαν cum Excerptis. Mox αὐτὸν A. B. *V. Scripsi cum Exc. αὐτόν. 21. αἴτιος] αἰτιόμενος MS. Excerptorum, unde Valesius fecit αἴτιος μόνος.

---

porro Philitia instituit: quae sunt symposia labores cum voluptatibus coniunctos habentia. nullum enim stratum convivantibus supponebatur, sed sub cubitis erat excavatum vel saxum vel lignum. lege etiam lata Lacedaemonios ad tibiarum sonum in aciem prodire iussit, vitam ignominiosam ita morte deteriorem habendam professus, ut haec una abolendae ignominiae ratio relinqueretur, si quis postea fortem se praeberet. id accidit Aristodemo, qui Trepidus cognomento vocatus est, ob aciem ad Pylas desertam; qui fortitudinem ad Plataeas demonstraus ignominiam abolevit. propter has leges matres, dum filios ad bellum exeuntes prosequuntur, iis dicebant: *aut hunc* (clipeum significantes), *aut in hoc.* id est, aut hunc reporta rediens, neve in proelio abiicias; aut in hoc reporteris mortuus. idem Helotibus quidem cetera opificia, at nobilibus exercitia bellica iniunxit. peregrinos ex urbe pepulit, corruptelam a commercio profecturam veritus. breviloquentiam et paupertatem honoravit; quod illam sapientiae signum duceret, hanc virtutis magistram. haec autem ipse Deus comprobavit. saepe enim monuit, cavendam esse avaritiam. idem aristocratiam constituit, duosque reges ab Hercule oriundos creavit, et ex senioribus Ephoros, quibus populum parere iussit: optimo quoque ex civibus delecto. Lacedaemoniis autem iureiurando obstrictis, ne leges suas abrogarent, peregre profectus est. cum enim Deus ei respondisset, Lacedaemonios tamdiu felices fore, quamdiu Lycurgi leges non solvissent, in Cretam profectus inedia sibi necem conscivit. Λυκούργῳ. Lycurgo legislatori talis vitae exitus contigit. cum Apollinem de quibusdam residuis legibus consultum ire vellet, Lacedaemonios iureiurando adegit, nullam se ex constitutis legibus abrogaturos esse, antequam ipse rediisset. iuratis igitur Delphos profectus responsum ab Apolline rettulit, fortunatam Spartam fore, quamdiu leges illius servaret. tum Lycurgus nunquam posthac in patriam reverti constituit, ut ad perpetuam legum observantiam iureiurando obstrictos retineret cives. igitur Crisam digressus mortem sibi conscivit. cuius rei fama Lacedaemonem perlata, Spartani virtutis causa, quam et in anteacta vita et tum moriens prae se tulerat, templum ei aramque posuerunt, quotannis ut heroi illi sacrificantes. nam extra controversiam totius virtutis atque imperii unus hic auctor Sparta-

ἄλλων πάλαι διακειμένοις· οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθετο ἀρίστους, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄκοντας προὐτρέψατο χρῆσθαι αὐτοῖς, τρόπῳ τοιῷδε. δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἔτρεφε, χωρὶς δὲ ἀλλήλων, ἀνομοίοις ἤθεσι· τὸν μὲν κατ' οἶκον, ὄψα τε διδοὺς καὶ τὴν ἄλλην λιχνείαν, τὸν δὲ ἐν κυνηγεσίοις θηρᾶν ἀναγκάζων καὶ στιβεύων ἐν ὄρεσι. ὡς δ' ἑκάτερος αὐτῶν ὅμοιος ἐγένετο τῇ τροφῇ, Σπαρτιάταις ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περιοίκους πολέμου πέρι καὶ ἀμηχανοῦσι παραγαγὼν ἀμφοτέρους εἰς μέσον, καὶ σὺν αὐτοῖς δόρκους τε καὶ ζωμοὺς καὶ ὄψα ἐσκευασμένα, ἔλεξεν· Ἀλλ' ὅτι μὲν ὦ Σπαρτιᾶται τοῦ εὖ τε καὶ κακῶς πράττειν οὐκ ἄλλο ἐστὶν αἴτιον πλὴν τὸ ἔθεσι χρῆσθαι φαύλοις ἢ σώφροσι, πάρεστιν ὑμῖν ὁρᾶν. οἵδε γέ τοι, τοὺς σκύλακας δείξας, τῆς αὐτῆς μητρὸς ὄντες, ἐναντίον δὲ ἀλλήλοις τεθραμμένοι, παρ' αὐτὸ τοῦτο ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασιν. ὁ μὲν γὰρ θηρᾶν μαθών, ὁ δὲ λιχνεύειν, οὐδὲν ἀντὶ τοῦδε, εἰ παρείκοι, ποιήσειε. καὶ ἅμα προσέταξε τῷ κυνουλκῷ μεθεῖναι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὰ ἡτοιμασμένα. τῶν δὲ ὁ μὲν κατοικίδιος ἐπὶ τοὔψον ὥρμησεν, ὁ δὲ θηράτωρ ἐπὶ τὸν δόρκον, καὶ καταβαλὼν ἐσπάραττεν. καὶ Λυκοῦργος πάλιν, Ταῦτα ἔφη, νομίσατε, ὦ Σπαρτιᾶται, εἰς ὑμᾶς τείνειν καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους. ὁποίοις γὰρ ἂν ἔθεσι καὶ νόμοις χρῆσθε, τοιούτους ἀποβαίνειν ἀνάγκη πρός τε πόνους καὶ τρυφήν· πάντα γὰρ ἀνθρώποις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδοσαν. ἕπεται δὲ τῷ μὲν πονεῖν ἐθέλειν τὸ ἐλευθέροις εἶναι, καὶ τὸ εὖ πράττειν καὶ κρατεῖν πάντων· τῷ δὲ ἡδυπαθεῖν τό τε δουλεύειν καὶ κακοπραγμονεῖν καὶ μηδενὸς ἀξίοις εἶναι. ὁ μὲν τοιαῦτα λέγων προὐτρέπετο τοὺς Σπαρτιάτας μεταβαλεῖν τόν τε καθεστῶτα τρόπον τοῦ βίου καὶ βελτίοσι νόμοις ἐθισθῆναι. οἱ δὲ πεισθέντες οὐ τῶν περιοίκων μόνον ἀλλὰ καὶ πάντων Ἑλλήνων διαφανῶς ἄριστοι ἐγένοντο, ἡγεμόνες τε συνεχῶς, ἐξότου παρεδέξαντο τοὺς νόμους, ἐπὶ ἔτη πεντακόσια· καὶ οὐ πολλοῦ χρόνου ἐχώρησαν ἐπὶ μέγα δυνάμεως.

Λυκοῦργος, Σπαρτιάτης, νομοθέτης· ὃς γέγονε τῶν Τρωικῶν μετὰ ἔτη ν'. ἦν δὲ θεῖος πρὸς πατρὸς Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος Σπάρτης, ἀδελφὸς νόμου. καὶ ἐκράτησε τῶν Σπαρτιατῶν ἔτη μβ'· ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔθετο, ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν· καὶ αὐτὸς δ' ἐβασίλευσεν ἔτη ιή. μεθ' ὃν Νίκανδρος ἔτη λή. ἔγραψε νόμους.

---

2. προετρέψατο] προυτρέψατο A. et Exc. 3. δύο σκύλακας] Vid. Plutarch. περὶ παιδ. p. 3. et Apophth. Lac. p. 22. *Reines.* Adde Arsenium p. 343. 7. καὶ] δὲ καὶ V. Deinde legendum cum Nicolao στιβεύειν. 8. ὅμοιος V. 14. ἤθεσι] ἔθεσι reduxi cum A. V. E corr. et Exc. Mox ὑμῖν A. B. V. E. Exc. pro ἡμῖν. 15. οἵδε γέ τοι] οἱ δή τε Exc. 16. ἐναντίως] ἐναντίον A. B. V. Exc. 19. παρείκοι] παρήκοι A. B. V. E. Edd. ante Küst. Mox κυνιουλκῷ Med. 21. κατοικίδιος] ὁ κατ. B. E. Med. 23. καταβαλὼν] καταλαβὼν Exc. Tum ἐπάραττεν Med.

1. νομίσατε] νομίσετε A. B. E. νομήσετε V. εἰς] καὶ εἰς Exc. 3. ἂν ἤθεσι] ἂν om. V. ἔθεσι reposui cum B. V. Exc. Mox τοὶς νόμοις B. V. E. χρῆσθαι V. E. 8. κακοπραγμονεῖν] Nicolaus Damascenus loco laudato habet κακουργεῖν. *Küst.* 9. ἀξίους] ἀξίοις A. B. E. Med. Exc. Supra similiter ἐλεύθερους vulg. cum Exc. 12. μόνον] μόνων V. 15. ἐπὶ ἔτη πεντακόσια] Sic locum hunc ex Nicolao Damasceno emendavi. In prioribus enim editt. [et B. E.] male legitur ἐπ' ἔτει πεντακοσιοστῷ. *Küst.* ἐπέτειῳ A. ἐπ' ἔτει φ V. idemque inter vss. πεντηκοσιοστῷ apud Gaisf. Cf. Wytt. in Plut. T. VI. p. 1214. 16. ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν Exc. 18. μετὰ ἔτη ὀκτώ] Sic habent omnes editt. praecedentes: itemque 2 MSS. Pariss. At in antiquissimo Paris. A. exaratum est μετὰ ἔτη ν': i. e. *post annos quinquaginta.* De aetate autem Lycurgi diversae fuerunt veterum sententiae, ut patet ex Plutarcho in vita Lycurgi, quem lector conferat. *Küst.* ἔτη ή V. μετὰ ἔτη νϑ' (vel μϑ') Schol. Platon. p. 419. ὀγδοήκοντα corrigit Davisius in Ciceron. Tusc. V, 3. Cf. Mülleri Dor. I. p. 131. sq. Eratosthenis rationem, qui Lycurgum CVIII. annis superiorem primae Olympiadi tradidit leges conscripsisse, secutus est etiam Cicero de Rep. II, 10. ἦν] ἦν δὲ A. B. V. E. Med. 20. ἀδελφός] Eunomi filium vocat Aelian. V. H. XIII, 23. *Reines.* ἐκράτησε] καὶ ἐκρ. A. V. 23. ὁ Νίκανδρος] ὁ om. A. B. V. E.

---

nis fuit, cum antea nulla re ceteris praestarent: idque non eo solum, quod leges optimas iis constituit, sed etiam, quod illis ut uterentur eos impulit huiusmodi ratione. catulos duos eadem matre natos seorsim ac diverso quemque modo instituit, alterum domi obsoniis atque huiuscemodi scitamentis alens, alterum venationibus assuefaciens, atque in montibus sub dio cubare cogens. postquam uterque consentaneam educationi suae indolem est sortitus, tum Lycurgus Spartanis forte de bello adversus finitimos in concione consultantibus ac magnopere anxiis ambos catulos in medium adduxit cum capreis et iusculis atque obsoniis apparatis: Enimvero, inquit, Spartani, animum ac fortunam uniusciuisque ab institutorum praestantia pendere vel perversitate, vel ex his catulis intelligi potest: qui cum sint eadem matre geniti, quia tamen diversa ratione instituti sunt, idcirco dissimiles ingenio extiterunt. hic enim venationi, ille catillamentis innutritus, si copiam feceris, nihil uterque aliud quam quod didicit tractaturus est. simul famulo, qui canes loro retinebat, imperat, utromque ut dimittat, ac domesticus quidem recta ad obsonium ferri, venator vero capream persequi coepit, eamque comprehensam protinus laniavit. tum Lycurgus, Idem, inquit, Spartani de vobis et ceteris porro omnibus existimate. cuiusmodi enim institutis ac legibus utimini, eiusmodi ut ingenio ad laborem ac delicias existatis necesse est, quippe hominibus id ab diis datum est, ut quidvis addiscere possint. porro laborem consequi solet libertas et imperium in ceteros; delicias vero servitus malaeque artes et contemptus. his sermonibus Lycurgus impulit Spartanos, ut abiectis prioribus institutis, melioribus legibus assuescerent. qui Lycurgi consilium secuti non finitimos modo sed omnes Graecos virtute longe superarunt, atque post susceptas leges per quingentos annos principatum Graeciae perpetuo tenuerunt; brevique temporis spatio maximam potentiam adepti sunt. *Λυκοῦργος.* Lycurgus, Spartanus, legislator, qui post bellum Troianum anno quinquagesimo natus est. fuit patruus Charilai, Spartani regis, Eunomi frater. Spartanis imperavit annos XLII. quando leges tulit, cum tutor esset sui ex fratre nepotis: qui ipse quoque regnavit annos XVIII. et post eum

Λυκοῦργος, Λυκόφρονος, Ἀθηναῖος, τὸ γένος Ἐτεοβουτάδης, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων ῥητόρων. ἀνέγκλητος δὲ βιοὺς τελευτᾷ νόσῳ, υἱοὺς καταλιπών· ὑπὲρ ὧν συκοφαντηθέντων Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς εἶπών ἐξεῖλεν αὐτούς. λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσι γνήσιοι οἱ σωζόμενοι· κατὰ Ἀριστογείτονος, κατὰ Αὐτολύκου, κατὰ Λεωκράτους, κατὰ Λυκόφρονος β′, κατὰ Πασικλέους, κατὰ Μεναίχμου, κατὰ Δημάδου, Ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν, πρὸς Ἰσχυρίαν, πρὸς τὰς μαντείας, περὶ τῆς διοικήσεως, περὶ τῆς ἱερείας, περὶ τῆς ἱερωσύνης. Ἐπιστολαί· καὶ ἄλλα τινά.

Λυκόφως, τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λυκόφρων, Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους, θέσει δὲ Λύκου τοῦ Ῥηγίνου· γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. ἔστι γοῦν εἰς τῶν ἑπτά, οἵτινες Πλειὰς ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ αἱ τραγῳδίαι αὐτοῦ, Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους ά, β′. Ὀρφανός, Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν καλουμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα. 473

Λύκωνος.

---

1. *Λυκοῦργος*] De hoc Lycurgo plura legere licet apud Plutarchum in Vitis X. Oratorum et Photium in Bibliotheca Cod. CCLXVIII. *Küst.* Nunc videnda Nisseni dissertatio de Lycurgi oratoris vita et rebus gestis, Kil. 1833. Horum partem servavit *Eudocia* p. 281. 2. *κριθέντων* | *ἐγκριθέντων* A. *ἐκκριθέντων* V. Nota Ruhnkenii disputatio Hist. Crit. Or. Gr. p. XCVII. 4. *ὑπὲρ* | *ὑπὲρ τ'* V. quo significari videtur *ὑπὲρ τούτων*. 6. *λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσὶν*] De orationibus Lycurgi huius abunde egit Meursius in Bibliotheca Attica, quem consule. *Küst.* De his diligentissimus extat libellus Kiesslingii, editus Hal. 1834. *οἱ σωζόμενοι γνήσιοι* | *γνήσιοι οἱ σωζόμενοι* A. V. Neque *εἰσὶν* reliquimus. 8. *κατὰ Πασικλέους*] Meursius Lect. Attic. III, 3. reponendum monet *κατὰ Ἀνσικλέους*: quem ibi vide. *Küst.* Vide Kiessl. p. 48. 9. *κατὰ Μεναίχμου, κατὰ Δημάδου, Ἀπολογ.* | Meursius loco laudato locum hunc sic scribendum esse censet: *Κατὰ Δημάδου, κατὰ Μενεσαίχμου, ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν.* „Nam, inquit, Lycurgus reip. male administratae accusatus fuit a Menesacchmo, non a Demade; cuius calumnias luculenta oratione refutavit: quae *Ἀπολογία ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν* hoc loco Suidae, *ἀπολογισμὸς ὧν πεπολίτευται* Harpocrationi in *Λεμναικὸν* et *Ἐδωλιάσι* nominatur. Restitui autem *Μενεσαίχμου* apud Suidam pro *Μεναίχμου*, ex historia, quae talis est. Lycurgus moriturus in Metroum et curiam deferri se iussit, cupiens reipubl. administratae rationem illic reddere. cum autem nemo praeter Menesacchmum accusare auderet, dilutis calumniis domum relatus est. Plutarchus loco citato: *μέλλων δὲ τελευτήσειν (ὁ Λυκοῦργος) εἰς τὸ Μητρῷον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὑτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων. οὐδενὸς δὲ κατηγορήσαι τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχμου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη.* Commemorat eadem Photius in Bibliotheca. Neque aliter Harpocratio citat in *Ἀρχύππου* et *Ληλιασταί*: ipse etiam Suidas in *Προηρησίαι.*" Haec Meursius recte. *Küst.* Frustra ille verba transposuit. Vid. Kühn. in Polluc. VII, 137. et Kiessl. p. 50. sqq. *Μενέχμου* Med. et Eudocia. *Λομάδου* *V. 10. Post *αὐτὸν* alii (v. Kiessling. pp. 15. 69.) distingui malunt, ut intelligatur qui fertur *Ἀπολογισμὸς ὧν πεπολίτευται*, sed repugnante Nisseno p. 71. 11. *πρὸς τὰς μαντείας*] Fragmentum extat in v. *Καυχᾷ*. 12. *περὶ τῆς ἱερωσύνης* | Immo *περὶ ἱερείας*: i. e. de sacerdote femina. Sic enim orationem hanc citat non solum Harpocratio diversis in locis, ut observavit etiam Meursius loco laudato; sed etiam ipse Suidas vv. *Νίκη, Προτέλεια* et *Συσσημαίνεσθαι. Küst.* *ἱερείας* A. *V. *περὶ τῆς ἱερωσύνης* | Huius orationis unus meminit Suidas, qui fragmentum attulit sub v. *Προχειρισάμην*: neque Kiesslingius p. 107. addubitavit. Malo tamen Nisseno accedere, qui hanc ab oratione *περὶ τῆς ἱερείας* censet p. 74. perperam esse distinctam.

3. *Σωκλέους*] Sic habent MSS. Pariss. cum quibus consentiunt editt. Mediol. et Ald. nisi quod nomen hoc per *o* scriptum exhibeant *Σοκλέους* [cum B. E.]. At editt. Basil. et Genev. in diversa abeunt, quippe in quibus pro *Σωκλέους* legitur *Ἀρικλέους*. Verum cum duae istae editt. cum nullis MSS. collatae sint, et Basilecnsis quidem expressa sit ex edit. Aldina, Genevensis vero ex Basilecnsi: existimandum utique est, eas interpolatorum manus passas esse, ubi a reliquis editt. discrepant; et proinde auctoritatem illarum in locis istis nullius esse ponderis. Tzetzes Chil. VIII, 204. Lycophronem filium *Σωκλέους* etiam appellat: quod lectionem manuscriptorum Pariss. confirmat. *Küst.* *θέσει δὲ Λύκου τοῦ Ῥηγίνου*] Confer Suidam supra v. *Λύκος Ῥηγῖνος*. *Küst.* 5. *οἵτινες Πλειὰς ὠνομ.*] Pleiadis huius Tragicorum meminit etiam Suidas v. *Ἀλέξανδρος Αἰτωλός*: v. *Σωσίθεος*: v. *Σωσικλῆς*: et v. *Φιλίσκος Κερκ. Küst.* *καὶ* | *αἱ* probavi cum A. 6. *Ἀλήθης* Med. 7. *Αἰολίδης* | Nomen corruptionis suspectum; neque placet *Ὀρφανός*. 8. *Κασσανδρεῖς*] Sic habet optimus Paris. A. quam lectionem probavi prae altera *Κασσανδρίς*, quam omnes editt. praecedentes [et B. E.] exhibent. *Küst.* *Λάϊος* om. *V. 10. *διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλ.* | Confer nos supra in v. *Ἀνδοί. Küst.* 12. *Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν π.* | Hoc poema hodie adhuc extat, illustratum Scholiis Graecis, quae Isaaco Tzetzae vulgo tribuuntur; sed quorum verum auctorem esse Ioannem Tzetzem, cui et *Chiliades* debemus, nunc primus lectorem docebo. Habeo enim plures epistolas ineditas modo laudati Ioannis Tzetzis, ex codice MS. Biblioth. Reg. Paris. 2565. excerptas, inter quas una est (nimirum 21.) in qua ipse profitetur, se commentarii Graeci in Lycophro-

---

Nicander annos XLVIII. scripsit leges. *Λυκοῦργος*. Lycurgus, Lycophronis F. Atheniensis, genere Eteobutades, unus e probatis oratoribus, quorum numero Demosthenes etiam accensetur. hic vita sine crimine transacta, morbo decessit, relictis filiis, quos Demosthenes orator exul calumniis vexatos oratione defendit. germanae orationes eius adhuc extant hae: Contra Aristogitonem. Contra Autolycum. Contra Leocratem. Contra Lycophronem duae. Contra Pasiclem. Contra Menaechmum. Contra Demadem. Apologia adversus eundem de redditis a se rationibus administratae reipublicae. Adversus Ischyriam. Adversus oracula. De administratione reipublicae. De sacerdote femina. De sacerdotio. Epistolae. item alia quaedam. *Λυκόφως*. Crepusculum. *Λυκόφρων*. Lycophro, Chalcidensis ex Eubœa, filius Socli; adoptione vero, Lyci Regini: grammaticus et poeta tragicus, unus de septem, qui *Pleias* appellantur. huius tragoediae sunt hae: *Aeolus, Andromeda, Aletes, Aeolides, Elephenor, Hercules, Supplices, Hippolytus, Cassandrenses, Laius, Marathonii, Nauplius, Oedipus prior et posterior, Orphanus, Pentheus, Pelopidae, Symmachi, Telegonus, Chrysippus.* ex his *Nauplius* est drama, quod poeta post priorem editionem retractavit. scripsit etiam *Alexandram*, poema obscurum. *Λύκωνος*.

Λυκωρεύς. καὶ *Λυκώρεια*, ὄνομα πόλεως.

Λύκτιος.

Λυμαντήρ. ὁ βλαπτικός. Καὶ *Λυμαντικός.*

Λύματα. ἐνέχυρα. οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα.

Λύματα. καθάρματα, αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἐκκρίσεις. Καὶ παρ' αὐτὸν τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων νόμον δὲ πρέσβεις ἠτίμασαν, τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρωπείοις μολύναντες.

Λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ. ἀντὶ τοῦ, ἀπαίδευτος εἰ μέχρι γήρως.

Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις. ἀντὶ τοῦ, τὰ μειράκια ἐνυβρίζοντα. οὕτω δὲ αὐτοῖς σύνηθες· οὐχὶ τὰ μειράκια λυμαινόμενον. Καὶ *Λυμαίνων*, φθείρων, βλάπτων.

Λυμεών. ὁ φθορεύς. Σοφοκλῆς·

"Καὶ ταμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς 474
Θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός.

Αἴας φησί.

Λύμη. βλάβη, φθορά, ὕβρις. Ὁ δὲ αὐτοῖς συλλαβὼν αἰκίζεται λύμῃ πάσῃ, καὶ κατατάσει, καὶ στρεβλώσει ποικίλῃ, καὶ δικαιώσει τῇ πρεπωδεστάτῃ, ἐν περιόπτῳ λόφῳ σταυρώσας αὐτούς.

---

nem auctorem esse, sed se istum ingenii sui fetum Isaaco fratri ex singulari erga ipsum amore donasse, eiusque nomen ei inscripsisse. Addit porro se hac in re imitatum esse Phidiam, celeberrimum illum statuarium: qui ut Agoracrito amico gratificaretur, statuae Iovis Rhamnusii a se elaboratae nomen eius inscripserit. Sed ipsam epistolam lectori curiosi non invidebo, quae sic se habet: *Τῷ Πατριαρχικῷ πρωτονοταρίῳ κύρῳ Βασιλείῳ τῷ Ἀχριδηνῷ, ἐν τῇ εἰς τὸν Λυκόφρονα Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐπιγραφῇ εὑρόντι Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου. Φειδίας ἐκεῖνος ὁ πλάστης Ἀγορακρίτῳ ποτὲ χαριζόμενος φιλίας ἕνεκα, ἀνθρώπῳ γραφικῷ μὲν τὴν τέχνην, ἀλλ' οὐκ εὐχείρως γράφειν εἰδότι, αὐτὸς εὖ μάλα πρὸς πλαστικὴν εὐτεχνίαν ἀγαλματώσας τὸ ἐν Ῥαμνοῦντι Διὸς καὶ Νεμέσεως ἄγαλμα, τούτῳ ἐνέθηκεν, ἐπιγεγραφὼς τῷ ἀγάλματι, Ἀγορακρίτου Παρίου· καὶ τὸ τῆς τέχνης ἐνδεὲς δι' ἐπιγράμματος ἐκείνῳ χαρίζεται. εἶτα Φειδίας μὲν ξενίας ἕνεκα ἀνδρὶ δυσπαλάμῳ περὶ τὴν τέχνην χαρίσασθαι περὶ τὰ μέγιστα οὐ κατώκνησεν· ἡμεῖς δὲ περὶ τὸν ἀδελφὸν Φειδίου φανούμεθα δεύτεροι, καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ταὐτὸ τοῦτῳ Φειδίᾳ ποιήσαιμεν, εὐπαλάμων τε ὕμνων τελοῦντι, κατὰ Πίνδαρον, τέκτονι, καὶ ἡμῖν στεργομένῳ ἀσυγκρίτα, ἧπερ Φειδίᾳ ὁ Ἀγοραίκριτος, καθ' ὅσον ἄρα καὶ ἀδελφότης πρὸς ἀλλοτρίαν ξενίας ἐφελκτικώτερον; οὕτω κἀγὼ καὶ Φειδίας ἐκεῖνος τὰς ἐπιγραφὰς ἐπεγράψαμεν. ἀλλ' οὔτε Φειδίας ποτὲ οὔτε ὁ Τζέτζης νενόσηκε παραπλήξαν ἢ λήθαργον, ὡς ἐς τοσοῦτον ἐλάσαι τῶν μανιῶν, ὡς καὶ τοῦ οἰκείου λελῆσθαι ἀσόματος, καθά τινες ὑπεστόπασαν.* Hucusque Ioannes Tzetzes: qui non solum in hac epistola commentarium in Lycophronem sibi tribuit, sed etiam Chil. IX, 298. ubi expresse sit ait: *Ἐν δὲ τοῖς εἰς Λυκόφρονα ἐμοὶ ἐξηγηθεῖσι, Καὶ περὶ τούτου ἐγραψα τότε τοῦ ζωυλλίου.* Id est: *Sed in commentario meo in Lycophronem et de hoc tunc scripsi animalculo.* Et sane, quae Ioannes Tzetzes loco laudato de animalculo, *φάλλαινα* dicto, tradit, hodie ad verbum etiam leguntur in Graecis ad Lycophronem Scholiis. Ut proinde hinc pateat Ioannem Tzetzem, non vero eius fratrem Isaacum, verum commentarii in Lycophronem auctorem fuisse: nisi quis forsan Ioanni Tzetzi, ut homini vano, omnem hic fidem penitus derogandam esse censeat: quod tamen haud facile concesserim. Fuerit enim vanus et iactabundus (qualem eum fuisse non nego), non tamen credibile est eum adeo gloriae cupidum fuisse, ut vel per ruinam nominis fraterni ad famam grassari voluerit: praesertim cum ipse scribat, fratrem sibi eximie carum fuisse. Huc accedit quod, si Isaacus commentarii illius auctor fuisset, multos utique familiarium et amicorum suorum eius rei conscios et testes habiturus fuisset, qui furtum et mendacium Ioannis facile coarguere potuissent, si alienum partum sibi vindicare voluisset. Sed plura hac de re non addam, ne notas, quas solitam brevitatem iam excessisse sentio, nimium extendam. Id tantum hic adiiciam, me existimare doctissimum et amicissimum Ioannem Potterum in novissima editione Lycophronis, quae ad manus meas nondum pervenit, hac de re lectorem etiam monuisse, quoniam cum eo, quae super hoc argumento observaveram, communicavi. *Küst.* Ἀλεξάνδρειαν V. 13. *Λύκωνος*] Lycon Pythagoreus, Tarentinus. Vid. Laert. in Lycone. Iamblich. I, 32. p. 222. Lycon *δημαγωγὸς* inter accusatores Socratis, Laert. p. 80. *ῥήτορα* vocat Max. Tyr. Serm. VIII. et XX. *Reines.*

2. *Λύκτιος*] Om. vulg. *Λύκτιος*: *Λυκώρη* *V. *Λυκωροί. Λύκτιος* Med. 3. *Καὶ Λυμαντικός* addunt A. V. E. 6. *ἀποκρίσεις*] *ἐκκρίσεις* A. B. V. E inter vss., Photius et Zon. p. 1323. cum Lex. Bachm. p. 293. *Καὶ παρὰ τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρ.*] Ex Suida infra v. *Τήβεννος* patet, fragmentum hoc auctoris anonymi (quem Polybium esse puto) de Tarentinis intelligendum esse. *Küst.* An e Polybii Dionisve deperditis sunt ista? *Reines.* Vid. Dionis Ecl. pp. 344. [Appian. T. I. p. 57. ed. Schweigh.] et 376. ed. Ursin. [Dio Cass. β. 61. ed. Reim.] *Toup.* MS. Cf. Dionis Cass. fr. Ursin. 145. *παρὰ τὸν*] *παρ' αὐτὸν τὸν* posui cum A. 7. *νόμον*] *νόμον δὲ* A. *V. Recepimus *δέ*, iungendum illud particulae *καί*. *ἠτίμασαν*] Sic recte MSS. Pariss. At priores edītt. male *ἠτοίμασαν*. *Küst.* *τὴν τήβεννον* A. E. Med. 9. *Λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ*] Sophol. Oedip. Col. 805. *γῆρας* *V. *στρέφῃ* A. B. V. E. Med. 11. *Λυμαινόμενον*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 928. Adde Georg. Lecapenum p. 70. et Lex. de Synt. p. 154.

1. *μειράκια*] *τὰ μ.* probavi cum A. *μειράκια* om. Schol. 2. *λυμαινόμενον*] *λυμαινόμενα* A. B. V. et E pr. 3. Sub finem cum V. eieci, quae A. in marg. habet: *αἰτιατικῇ δέ. Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὡς ἐκ δρυμοῦ. αἰτιατικῇ*] „Et sic quoque Longinus p. 74. Xenoph. Hist. Gr. p. 464. *λυμαινόμενον τὴν πολιτείαν*, et *λυμαίνεται ταύτῃ τῇ καταστάσει.* Soph. Oed. Col. 848. Menand. hist. p. 130. *λυμαινομένης τῇ πολιτείᾳ.*" *Toup.* MS. Ceterum Küsterus: „*Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὡς ἐκ δρ.*] Ex versione *τῶν* LXX. Psalm. LXXIX. 14." Porro in glossae capite quae litterarum ordinem pervertunt, *Λυμαίνομαί σοι*, delenda censui, cum A. in marg. coniecerit, *Λυμαίνομαί σοι δοιτῇ.* „In Iosepho A. I. Procem. I. *λυμαινομένους τὴν ἀλήθειαν*, ubi alii MSS. praebent *τῇ ἀληθείᾳ.*" *Gaisf.* 4. *Σοφοκλῆς*] Ai. 572, 73. Adde v. *Ἀγωνάρχαι.* 5. *ταμὰ*] *ταμὲν* V. 9. *κατατάσει*] *κατατάσσει* V. Principium hactenus repetitur in v. *Κατάτασις.* 11. *αὐτούς*] *αὐτὸν* A. B. V. E. Edd. ante Küsterum, qui tacite dedit *αὐτοὺς* ex emendatione Porti. Neutrum opinor esse concedendum. Mox V. addit *Λοιμός*: *ὁ φθορεύς.*

Λυκωρεύς. Et Lycoren, nomen urbis. *Λύκτιος. Λυμαντήρ.* Qui nocet. Et *Λυμαντικός. Λύματα.* Pignora: sic dicta, quod liberant et redimunt. *Λύματα.* Purgamenta, ventris excrementa. *Et violato etiam communi iure gentium legatos ignominia affecerunt, eorumque togam stercoribus humanis inquinarunt. Λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ.* Hoc est, ad senectutem usque manebis ineruditus. *Λυμαινόμενον τοῖς μειρ.* Adolescentes corrumpentem. sic enim Attici dicere consuerunt: non vero, *τὰ μειράκια λυμαινόμενον.* Et *Λυμαίνων*, corrumpens, laedens. *Λυμεών.* Qui corrumpit. Aiax apud Sophoclem: *Et mea arma neque ulli certaminum praesides proponent Graecis, neque hic exitii mei auctor. Λύμη.* Damnum, pernicies, iniuria. *Ille vero eos comprehensos pessimis modis tractavit, et supplicio dignis-*

Λυόμενος. ἀντὶ τοῦ, λυτρούμενος καὶ ἀπολύων. οὕτω Πλάτων.

Λύπη. συστολὴ ἄλογος ψυχῆς. διὸ οὐ λυπηθήσεσθαι τὸν σπουδαῖον δεῖ. εἴδη δὲ αὐτῆς, φθόνος, ζῆλος, ζηλοτυπία, ἄχθος, ἐνόχλησις, ἀνία, ὀδύνη, σύγχυσις.

Τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν
ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος;
δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.

Λύπη τὸ λῦ μακρόν.

Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ. διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταστάζεσθαι δυσχέρειαν λέγεται.

Λυπινάρια. εἶδος ὄσπρίου· ἃ θέρμους καλοῦσιν.

Λυπρά. εὐτελής, πενιχρά. Οὕτω δὲ ἦν Κύντιος Κικιννάτος ὁ γέγονὼς δικτάτωρ μέτριος καὶ σώφρων, ὃς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν, τὸν αὐτουργόν τε ἀγαπᾶν βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος, ἔτυχεν ἀρότρῳ πονούμενος. ὃς ἀπονιψάμενος ἐπάνεισι, καὶ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις νικᾷ κατακράτος, καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγει αἰχμάλωτον. — Λυπρά τε σιτούμενος, καὶ σκληρῶς ἐγκαθεύδων, καὶ πᾶσι κεχρημένος πολὺ ἐνδεέστερον ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν.

Λυπρή. πενιχρά.

Πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο
κληρίον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ.

Λυπρόν. ἐπαχθές, λυπηρόν. Καὶ Λυπρόγαιον. Ἀππιανός· Τὸ γὰρ λυπρόγαιον καὶ πενιχρὸν ὑμᾶς εἰς ληστείαν ἄγει. δώσω δ' ἐγὼ πενομένοις φίλοις γῆν ἀγαθήν.

Λύρα. βραχὺ τὸ λῦ. 475

Εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης.

Λύσσα. ἡ μανία.

Λύσανδρος. ναύαρχος Λακεδαιμονίων.

Λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν.

ὁ λύων τοῦ πατρὸς τὰς ἀνίας. ὠνοματοπεποίηται ἡ λέξις. Σοφοκλῆς·

Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν
καὶ παυσανίαν καὶ Ἀτρείδαν.

---

2. *Πλάτων*] Vid. Schol. p. 426. Continuo cum V. omisi: *Λύω. γενικῇ. Νῦν ποταμοὶ χειμερίων ὑδῶν λυθέντες. Αἰτιατικῇ δέ· Λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας.* Habet A. in marg. ubi *Νῦν δέ.* „*ὁδῶν*] F. *ὀχῶν.* Recte interpres, *vinculis*, ab *ὀχεύς*, quamquam et *ὀχοὶ* agnoscat Hesychius." *Toup.* MS. Mox Küsterus: „*Λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικ.*] Haec sunt verba *τῶν* LXX. Esa. LVIII, 6." 3. *Λύπη. συστολὴ ἄλογος ψυχ. — ὀδύνη, σύγχυσις*] Haec sunt verba Laërt. VII, 111. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* Cf. s. 118. Addit E. cum Med. *καὶ τὸ πληθυντικὸν αἱ λύπαι.* Mox *εὔλογος* B. V. et E. qui alteram lectionem inter versus habet. Infra *δεῖ* abiiciendum esse apparet. 4. *εἴδη*] *εἰ* *V. 5. *ἔχθος*] Scribe *ἄχθος*: ut habet Laertius loco laudato. *Küst.* *ἄχθος* A. B. V. E. *ἀνία*] Sic recte Laertius. At priores editt. [et A. B. V. E.] vitiose *ἄνοια.* *Küst.* 7. *Τί γάρ με λυπ.*] Sophocl. Electr. 59—61. *λυπεῖ*] *λυπῇ* E. qui mox *θανὼν λόγῳ* cum Med. 9. *μὲν*] *ὡς* A. *μὲν ὡς* B. V. et glossa *Τί γάρ με.* 11. Glossam om. *V. 12. *καταστάζεσθαι*] *καταδικάζεσθαι* Photius, *καταστοχάζεσθαι* Arsen. p. 339. *δυσχέρειαν*] Ante male legebatur *ἐπήρειαν*: cuius loco *δυσχέρειαν* ex MSS. Pariss. reposui. *Küst.* Accedit Photius; *ἐπείρειαν* E. in textu. 13. *Λυπηνάρια*] Vide Dufrenium in Glossario Graeco v. *Λουπινάρια.* *Küst.* *Λυπινάρια* dedi cum A. V. coll. Zon. p. 1323. Post *καλοῦσιν* Gaisf. delevit *οἱ δὲ θέρμα. ἢ εὐθεῖα τὸ θέρμον*, cum A. B. V. *οἱ δὲ θέρμα* sola om. *V. Hanc gl. post *Λυπρόν* ponit A. 15. *εὐτελής, πενιχρά*] Hae duae voces in prioribus editt. [et B. E.] desiderantur: quas ex 2 MSS. Pariss. revocavi. *Küst.* *Οὕτω δὲ ἦν Κύντιος Κικιν. — ἄγει αἰχμάλωτον*] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni, quae leguntur in Collectaneis Constantini Imper. ab Valesio editis p. 789. unde ea Suidas descripsit. Confer etiam Nostrum supra v. *Κύντιος*, ubi locus hic auctior legitur. *Küst.* 18. *τε ἀγαπᾶν*] *ἀγαπᾶν τε* A. 19. *ἀρότρῳ*] *πρὸς ἀρότρῳ* lege cum Ioanne Antioch. et v. *Κύντιος.*

1. *κατακράτος νικᾷ*] *νικᾷ κατακράτος* A. V. 3. *ἐκκαθεύδων* Med. 6. *Πέπατο γὰρ οὐ μ.*] Diodori Zonae II, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 98. Cf. v. *Γεώλοφον. πέπατο* B. E. Med. 7. *κλήριον* Edd. 9. *Ἀππιανός*] In Iberic. p. 486. *Küst.* Hispan. 59. ubi legitur *εἰς ταῦτα ἀναγκάζει*, quod Suidas ad perspicuitatem sententiae dixit *εἰς ληστείαν ἄγει.* 13. *Εἰδήσεις Ἀλκμ.*] Versus Antipatri Thess. LVI, 3. 15. *Λύσανδρος*] Ex Harpocratione. *Αὐναρχος* A pr. 16. *Λυσανίας πατρῴων*] Aristoph. Nub. 1165. et Schol. *Λυσανίας. λύων τὰς ἀνίας. οὕτως Ἀριστοφ.* Photius. 17. *τὰς τοῦ πατρὸς*] *τοῦ πατρὸς τὰς* A. V. 18. *Σοφοκλῆς*] Fragm. Brunck. inc. LXXXVI. 19. *ἄγει*] *ἄγοι* A. V. et inter vss. E. Mox *τὸν νικομάχαν* non video quibus artibus liceat defendi; cum desideretur *ἄγοι τοι*, quod recondit Schol. scriptura *ἄγοιτο νικ.* 20. *καὶ Ἀτρείδαν*] Bentleius *κατ' Ἀτρειδᾶν*, Hermannus *τὸν Ἀτρειδᾶν.*

---

simo affecit, quos in colle conspicuo crucifixit. *Λυόμενος.* Redimens et absolvens. Plato. *Λύπη.* Dolor est animi contractio, a ratione aliena. quare virum bonum aegritudine vacuum esse oportet. species autem eius sunt invidia, aemulatio, obtrectatio, angor, conturbatio, solicitudo, dolor, confusio. *Cur enim id me solicitum habeat, si sermone quidem hominum ferar mortuus, at factis vivam et gloriam consequar? nihil equidem malum puto, quod cum utilitate coniunctum sit.* *Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ.* Stillicidio molestiores. ideo dictum, quod molestum est, si guttae continenter destillent. *Λυπινάρια.* Genus leguminis: lupini. *Λυπρά.* Vilis, pauper. *Quintius Cincinnatus Dictator ea frugalitate et sobrietate agebat, ut paupere casa ac paucis agri iugeribus contentus esset, manumque ipse operi rustico admoveret. qui cum dictator creatus esset, terram aratro forte proscindebat; idemque absterso sudore ac pulvere profectus est, proelioque cum hostibus commisso, ingenti clade prostravit, et ipsum hostium ducem captivum duxit.* † *Tenui et vili cibo vescens, et in duro lecto dormiens, omnibusque rebus longe moderatius utens quam pro potestate.* *Λυπρή.* Pauper. *Possidebat enim parvum istud praediolum in collo isto parum feraci.* *Λυπρόν.* Grave, molestum. Et *Λυπρόγαιον.* Appianus: *Soli enim sterilitas et paupertas vos ad latrocinium impellit. ego vero cum inopia vobis conflictantibus, si amici esse velitis, bonam terram dabo.* *Λύρα.* Syllaba *λῦ* brevis est. *Cognosces Alcmana lyrae fidicinem Laconicae.* *Λύσσα*, Rabies. *Λύσανδρος.* Lysander, classis Lacedaemoniorum praefectus. *Λυσανίας πατρ.* Qui ingenti solicitudine patrem liberat, qui patrem ab malis liberat. vocabulum fictum. Sophocles: *Iuppiter domum reducat classem Atrida-*

Λυσσάνιε. μαινόμενε. κύνα δὲ λυσσητήν·
Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν καὶ Λαδικέας περίφευγε,
καὶ κύνα λυσσητὴν καὶ πάλι Λαδικέας.

Λύσῃ. ἀντὶ τοῦ λυσάτω. Νόμων ἐννάτῳ· Παραλαβὼν ὁ κεκτημένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτὸν μὴ λύσῃ, πρὶν ἂν ὁ δοῦλος πείσῃ τὸν πληγέντα.

Λυσθείς. κατενεχθείς.

Λυσίας, Κεφάλου, Συρακούσιος, ῥήτωρ, μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου, εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ῥητόρων. ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις, μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε. γεγονὼς δὲ ἐτῶν ιε' εἰς Θουρίους ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο, κοινωνήσων τῆς ἀποικίας. εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῷ, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ἄγων ἔτος μζ. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικάς, καὶ δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους, καὶ ἐπιστολὰς ζ'· μίαν μὲν πραγματικήν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς, ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια.

Λυσίζωνος γυνή. ἢ ἀνδρὶ πλησιάσασα. αἱ γὰρ παρθένοι, μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι, ἀνετίθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζώνας τῇ Ἀρτέμιδι.

Λυσικράτης. οὗτος φαρμάκῳ τινὶ ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας. Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
ἕψουσ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.

Καὶ αὖθις·

Ἡ Λυσικράτους ᾖς ἴσα τοῖς καλοῖσι φρονήσει.

ἐπειδὴ σιμὸς ἦν καὶ αἰσχρὸς καὶ κλέπτης καὶ ἄσημος. καὶ παροιμία· Λυσικράτης δωροδοκῶν. στρατηγὸς Ἀθηναίων.

---

1. *Λυσσάνιε*] Aristoph. Lys. 1173. *καὶ κύνα*] *κύνα δὲ* A. *καὶ κύνα δὲ* B.V.E. Med. 2. *Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφ.*] Locus hic turbatus est et mutilus, qui sic scribendus et in integrum restituendus est: *Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ Λαδικέας περίφευγε, Καὶ κύνα λυσσητὴν καὶ πάλι Λαδικέας.* Sic enim recte legitur apud Synesium Epist. CXXVII. unde Suidas haec descripsit. Confer etiam Nostrum supra v. *Λακιδέας*, et infra v. *Φρῦνος*. *Küst.* Idem mox *Λακιδέας* reduci iussit. Qui quem inferiorem versum requirebat, eum post *περίφευγε* praebuerunt A.V. Ceterum *περίφευγε* om. Med. adiecit Aldus. Supra *φρύνιον* *V. 4. Post h. gl. delevit Küsterus *Λύσαι. λύσις δὲ καὶ Λύση ὄνομα κύριον*: quae non agnoscunt A.V. 5. *Νόμων ἐννάτῳ*] In fine: unde ad sensum huius loci supplendum quaedam addenda sunt. Sic enim ibi legitur: *Ὁ δὲ νόμος οὗτος ἔστω· ὃς ἂν ἐλεύθερον δοῦλος ὢν τυπτῃ, μὴ τῶν ἀρχόντων κελευόντων, παραλαβὼν ὁ κεκτημένος* etc. *Küst.* 7. *δοῦλος*] *ὁ δοῦλος* A.V.E. Photius. *ἢ δοῦλος* B. *πείσῃ*] Hanc lectionem ex Platone [et Photio] revocavi: cuius loco priores editt. [et A.B.V.E.] male exhibent *παίσῃ*. *Küst.* 9. *Λυσθείς*] Vocem hanc suspectam habeo: de qua lector amplius cogitet. An dicemus Suidam per errorem *λυσθείς* hic scripsisse pro *ἐλυσθείς*, qua voce Homerus utitur? Sed *ἐπέχω*. *Küst.* Aut hoc verum aut pro glossa ponendum *Λιασθείς*. 10. *Λυσίας — ῥητόρων. λόγοι — ἐρωτικάς Eudocia* p. 281. sq. 11. *Νικίου*] Nomen commenticium, cuius fontem indagabat Spengel. *συναγ. τεχν.* p. 38. 14. *κοινωνήσων τῆς ἀποικίας* om. V. item omissis *καὶ ἕτεροι — ἀμφιδοξούμενοι — et ζ' μίαν — λοιπάς*, et *ὧν αἱ*. 16. *λόγοι δὲ αὐτοῦ λ.*] Orationes Lysiae, quarum apud auctores veteres hodie adhuc superstites mentio fit, diligenter et accurate recenset Meursius in Bibliotheca Attica. *Küst.* Taylori et aliorum operam nihil attinet in hac litterarum luce commemorari. 17. *ὑπὲρ τοὺς τ'*] Immo potius *ὑπὲρ τοὺς σ'*: i. e. supra CC. Plutarchus in eius vita: *Φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τετρακόσιοι εἴκοσι πέντε. τούτων γνησίους φασὶν οἱ περὶ Διονύσιον καὶ Καικίλιον εἶναι διακοσίους τριάκοντα.* Idem confirmat Photius in Bibliotheca p. 1459. cuius haec sunt verba: *Ἀνεγνώσθησαν Λυσίου λόγοι διάφοροι. φέρονται δὲ αὐτοῦ εἴκοσι πέντε καὶ τετρακόσιοι· ὧν τοῖς γνησίοις τρεῖς καὶ τριάκοντα καὶ διακοσίους ἐγκρίνουσιν. Küst.*

6. *Λυσίζωνος*] Eadem fere Arsenius p. 339. *αἱ γὰρ παρθένοι μέλλ.*] De hoc more multa passim apud scriptores tam veteres quam recentiores legi possunt, quae hic congerere supervacaneum iudicamus. Videat lector praeter alios Brodaeum in Antholog. p. 326. *Küst.* Schol. Apollon. Rhod. p. 127. *λύουσι τὰς ζώνας αἱ πρώτως τίκτουσαι, καὶ ἀνατιθέασιν Ἀρτέμιδι, ὅθεν καὶ Λυσιζώνης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Ἀθήναις. Reines.* Portus attulit Theocrit. XVII, 60. XXVII, 54. 55. Apoll. Rhod. I, 288. quibus alia quaedam Albertius in Hesychium addidit. 10. *Ἀριστοφάνης*] Eccl. 763, 64. Adde v. *Φάρμακον* et Arsen. p. 340. 14. *Ἡ Λυσικράτους ᾖς ἴσα τ.*] Aristoph. Eccl. 626. (657.) *Ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ᾖς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει. Küst.* 17. *Λυσικράτης δωροδοκῶν*] Proverbii species ex Aristoph. Av. 513. petita: *Λυσικράτη τηρῶν, ὅτε δωροδοκοίη. στρατηγὸς Ἀθηναίων*] Sensus supplendi gratia addendum est, *οὗτος ἦν. Küst.* Negligenter haec Scholiis Avium decerpta sunt.

---

rum victricem malorumque nostrorum expultricem. Λυσσάνιε. Rabiose. Et de cane *λυσσητήν*: *Aspidem, rubetam, serpentem, et Ladicenses fuge, et canem rabiosum iterumque Ladicenses. Λύσῃ.* Pro *λυσάτω*. Solvat. [Plato] *Legum* libro IX. *Dominus a pulsato vinctum accipiat, neque ante solvat, quam servus pulsatum exorarit. Λυσθείς.* Delatus. *Λυσίας.* Lysias, Cephali F. Syracusanus, orator, discipulus Tisiae et Niciae: unus ex X. Oratoribus, quorum in numero Demosthenes est. natus est Athenis, quo Cephalus migraverat: idemque anno aetatis decimo quinto cum duobus fratribus Thurios in coloniam profectus est. postea vero cum ab Atheniensium esset partibus, inde pulsus Athenas rediit, anno aetatis XLVII. Orationes eius germanae perhibentur esse ultra CCC. et praeter eas aliae, de quibus ambigitur. dictionis eius puritatem nemo imitatus est praeter Isocratem. scripsit etiam artem oratoriam, et conciones; item Encomia, orationes funebres, epistolas VII: unam pragmaticam, reliquas amatorias; quarum quinque sunt ad adolescentulos. *Λυσίζωνος γυνή.* Mulier, quae cum viro concubuit. virgines enim cum viro concubiturae zonas suas virgineas Dianae dedicabant. *Λυσικράτης.* Lysicrates. hic fuco quodam capillos suos denigrare solebat. Aristophanes: *Neque si fucum coqueres, quo Lysicrates denigratur.* Et iterum: *Lysicratis igitur nasus non minus superbiet quam formosi iuvenes.* Lysicrates enim erat simus, deformis, fur, ignobilis. Et proverbium: Lysicrates largitionibus inhians. fuit is dux Atheniensium.

476 ' Λυσιμάχεια. ὄνομα πόλεως.

Λυσίμαχος. οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῶν ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής.

Λύσιππος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βάκχαι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν, καὶ ἐν τῷ η'· καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα, Θυρσοκόμος.

Λυσίστρατος, καὶ Θούμαντις. πένητες. Ἀριστοφάνης·

Μηδὲν ἐς Λυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν
ἑκούσῃ καρδίᾳ.

Λυσιτελές. ἀγαθόν, ὠφέλιμον, ἢ συμφέρον· ὅτι λύει τὰ τελούμενα εἰς αὐτό, ὥστε τὴν ἀντικατάλλαξιν τὴν ἐκ τῆς πραγματείας ὑπεραίρειν τῇ ὠφελείᾳ. καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης φησίν· Ὁ δὲ Τρύφων Νίκην χρυσῆν κατασκευάσας, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην. ὑπελάμβανε γὰρ τοὺς Ῥωμαίους ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐοιώνιστον εἶναι προσδέξασθαι τὴν Νίκην.

Λύσιοι τελεταί. αἱ Διονύσου. Βοιωτοὶ γὰρ ἁλόντες ὑπὸ Θρᾳκῶν καὶ φυγόντες ἐς Τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θρᾳξὶν ἔλυσαν ἀλλήλους, καὶ Διονύσου Λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον.

Λυσσομανεῖς. ὑπὸ μανίας λελυσσηκότας.
Ῥομβητοὺς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους.

Λυσόμενος. λυτρωσόμενος.

Λῦσον νόμους ἱερῶν ὕμνων.
ἀντὶ τοῦ ᾄσον.

Λῦτο. ἐλύθη, ἐπαύθη. Ὅμηρος·

Λῦτο δ' ἀγών.

Λυττῶντες. μαινόμενοι.

Λύτρα. μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας, ἐπὶ τῷ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας.

Λυτρωτής. ὁ Λαβίδ φησι· Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου. Κύριος, ὡς ποιητὴς καὶ δημιουργός· βοηθὸς δέ, ὡς τὴν ἐκ τοῦ νόμου βοήθειαν δεδωκώς. νόμον γὰρ (φησὶν) εἰς βοήθειαν ἔδωκε. λυτρωτὴς δέ, ὡς διὰ τῆς παλιγγενεσίας τοῦ βαπτί-

---

2. *Λυσίμαχος*] Ex Harpocratione. *Δημοσθένης*] Lept. p. 491,26. *ἐν τῷ περὶ τῶν ἀδελφῶν*] Scribe, *ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν*, ut apud Harpocrationem. *Küst.* Vetustum mendum servat *Eudocia* p. 282. *ἀτελειῶν* item Photius; *ἀτελφῶν* proxime ad verum A. V. Mox *Ἀρίστου* *V. 7. *ὡς Θυρσόκομος*] *ὡς* interpolarat Küsterus. *Θυρσόκομος* om. *Eudocia* p. 282. omissis etiam, ut solet, *ὡς — ἐν τῷ η'*. Nec de Thyrsocomo quicquam constat, sed de Bacchis omnia: vide Meinekii Quaest. Scen. II. p. 50. 51. et Clinton. F. H. a. 434. 9. Petita haec ex v. *Ἀνέστιος*. Aliam hominis irrisionem habet Arsenius p. 340. 10. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 1272 — 74. 14. *Λυσιτελές*] I. Scaliger in Severi Aetn. p. 112. *Hemst.* 15. *ὅτι λύει — ὠφελείᾳ*] Ex Diogen. Laert. VII, 99. *Gaisf.* 18. *Ὁ δὲ Τρύφων νίκην χρ.*] Confer Suidam supra v. *Ἄγουσαν*, ubi fragmentum legitur ad hanc ipsam historiam pertinens. *Küst.* Ex Diod. Sic. Exc. Legg. T. II. p. 629. monente Wesselingio. *Toup.* Idem locus paucis mutatis affertur in v. *Εὐοιώνιστον*. 21. *προσδέξεσθαι*] *προσδέξασθαι* restitui cum B. V. E. Edd. ante Küst. Idem glossam sustulit, a Gaisf. uncis circumscriptam: *Λυσιτελῶ. δοτικῇ*. 22. *Λύσιοι*] Descripsit Apostol. XII, 35. Utrobique Kühnius legendum ait *Λυσίου* in Pausan. IX. p. 742. Male. *Hemst.* Gaisf. laudat Herald. adv. Salmas. p. 137. Adde Wytt. in Plut. T. VI. p. 520. *Διονύσου*] *Διονυσίου* A. B.

5. *Ἀριστοφάνης*] *ὡς Ἀριστοφάνης* Photius. Verum Arsenius p. 340. cum supra praebeat, *οἵ καὶ Δ. . . ἱδρύσαντο*, sic potuit oratio conformari his receptis, *ὡς δὲ Ἀριστοφάνης*. 9. *Ῥομβητοὺς δονέων λυσσ.*] Antipatri Sidon. XXVII, 2. Anthol. Pal. VI, 219. 10. *Λυσόμενος*] Il. *ά*. 13. 11. *Λῦσον νόμους ἱερῶν ὕμν.*] Aristoph. Av. 210. sed ubi pro *λῦσον* minus recte legitur *χῦσον*, i. e. *funde*. *Küst.* *Λῦσον* firmavit etiam Rav. Mox delevi cum A. V. glossam ex v. *Ὑπόδημα* repetitam: *Λῦσόν σου τὸ ὑπόδημα. ὁ Θεός φησι πρὸς τὸν Μωυσῆν. ἔστιν ἐν τῷ Ὑπόδημα.* 13. *Ὅμηρος*] Il. *ώ*. 1. 18. *Λυτρωτής. ὁ Λαβίδ φησι· Κύριε β.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli descripta sunt ex Theodoreto in Psalm. XVIII. ult. ut Pearsonus monuit. *Küst.* 20. *νόμου*] *τοῦ νόμου* A. V. 21. *ἔδωκε*] *δέδωκε* A. V.

Λυσιμάχεια. Nomen urbis. *Λυσίμαχος*. Lysimachus, cuius meminit Demosthenes in oratione de immunitatibus, erat Aristidis Iusti filius: at ille cuius Lycurgus, erat vilis poeta melicus. *Λύσιππος*. Lysippus. ex huius fabulis sunt *Bacchae*, ut ait Athenaeus *Dipnosophistarum* libris III. et VIII. sunt etiam aliae eius fabulae, ut *Thyrsocomus*. *Λυσίστρατος, καὶ Θούμ.* Lysistratus et Thumantis pauperes fuerunt. Aristophanes: *Nihil in Lysistratum nec Thumantin illum lare carentem consulto dicere, quod dolore eos afficiat.* *Λυσιτελές*. Bonum, utile, vel quod conducit. dictum quod solvit ea quae in ipsum impenduntur, ita ut utilitas, quae ex re percipitur, superet pretium pro ea expensum. Diodorus Siculus: *Typho vero Victoriam auream fabricatam misit Romam: quod existimaret Romanos partim propter utilitatem, partim propter bonum omen eam accepturos esse.* *Λύσιοι τελεταί*. Sacra Bacchica. Boeoti enim a Thracibus victi cum in Trophonii antrum fugissent, deusque per somnium iis dixisset Bacchum opem laturum esse, Thraces ebrios aggressi se invicem solverunt, et Bacchi Lysii templum condiderunt, ut scribit Heraclides Ponticus. Aristophanes vero tradit hoc ideo factum, quod Thebani vitem ab Naxiis redemissent. *Λυσσομανεῖς*. Rabiosos. *Rotatos torquens fanaticos crines.* *Λυσόμενος*. Liberaturus. *Λῦσον νόμους ἱερ. Cane modos sacrorum hymnorum.* *Λῦτο*. Solutus est, finitus est. Homerus: *Certamen autem finitum est.* *Λυττῶντες*. Rabiosi. *Λύτρα*. Pretium redemptionis. vel pretium, quo dato quis a barbarorum servitute liberetur. *Λυτρωτής*. David dicit: *Domine adiutor mi et redemptor.* Dominus vocatur, ut creator et opifex. adiutor, ut qui legis auxilium dederit. *Legem enim, inquit, auxilii causa dedit.* redemptor vero, ut qui per rege-

σματος τῆς προτέρας ἐλευθερώσας φθορᾶς, καὶ τῆς τῶν δαιμόνων δουλείας λυτρούμενος, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος.

[1] Λύχνιον. οὐδετέρως λέγεται τὸ λύχνιον. Ἐκέλευε τῶν λυχνιῶν τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ, ἀργυρᾶ δὲ ἦν ταῦτα, τὸ ἕτερον φέρειν ἀράμενον ἐμφανῶς.

Λυχνιτάριον.

Λυχνίτης λίθος.

Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις. ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδείῳ τι ποιούντων.

Λύχνων ἀφάς.

Λυχνοῦχος. φανός, λαμπτήρ.

2. τῶν] τ' ... V. 3. Delevi glossam ex v. Λυτρωτὴν bis descriptam, secutus libros A. V. Λυτρωτήν. ὁ σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν (Λυτρωτὴν B. E. Med.) ... ἐν τῷ Ἀγάθωνι. Ubi Kusterus „Malim λυτρωτὴν ἢ λόγω.“ 4. Λύχνιον] Confer Etymologum v. Λύχνος. Küst.

1. Glossas sic disposuit V. Λυχνίτης· Λυχνιτάριον· Λύχνον· Λυχνοῦχος· Λύχνων ἀφάς. 2. λίθος] καὶ λυχνιτὸς addunt B. E. Vide v. Λύχνων ἀφάς. 4. ἀνεπιτηδείῳ τι] Praestat ἀνεπιτήδειόν τι cum Photii MS. ἀνεπιτηδείῳ ποιούντων τι Arsenius. 5. Vid. intpp. Herodoti VII, 215. et Lobeck in Aiac. 285. Quae sub finem extabant, Τὸν φανὸν καλοῦσιν ἃ ἄπτουσι τοὺς λύχνους, delevi cum A. B. V. Cf. vv. Ἀφὰς λύχνων et Περὶ λύχνων ἁφάς. Post h. gl. καὶ λυχνιτὸς καὶ λυχνίτης addit V., nec dubium quin gl. Λυχνίτης ex v. Λυχνίτης ducta sit. Lapidem primus, opinor, memoravit Erysiae scriptor p. 400. 6. Λυχνοῦχος] Phrynichus Bekkeri p. 50. Λυχνοῦχος, λαμπτήρ, φανὸς διαφέρει. λυχνοῦχος μὲν ἐστι σκεῦός τι ἐν κύκλῳ ἔχον κέρατα, ἔνδον δὲ λύχνον ἡμμένον, ... λαμπτὴρ δὲ ... ἢ σιδήρεον ἢ ξύλινον λαμπάδιον ... φανὸς δὲ ... καὶ ἡμμένος, ὃ καὶ διὰ τοῦ φ. Similiter Photius.

neratione baptismatis nos priore corruptione liberatos a daemonum servitute vindicavit, vitamque aeternam et immortalitatem nobis largitur. Λύχνιον. Genere neutro dicitur. Duorum candelabrorum, quae erant argentea, illi dedicatorum alterum palam auferri iussit. Λυχνιτάριον. Λυχνίτης λίθος. Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ. Lucernam in meridie accendis. de iis dictum qui intempestive aliquid faciunt. Λύχνων ἀφάς. Λυχνοῦχος. Fax, lucerna.

M.

Μά. *τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι. ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μὰ τῷ ναὶ χρῆται· ὡς,*

Ναὶ τὰ τόδε σκῆπτρον·

ὅτε ὄμνυσιν. ὅτε δὲ ἀπόμνυσί τι, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως· οἷον,

Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα·

καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ·

Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε,

ἡμεῖς δὲ τὸ μὰ ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν, μὰ τὸν Δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν.

Μαγγάνα. Ὅτι τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον μαγγάναν Ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν.

[*Μαγγανευτής. ὁ μιγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φενακισμόν.*]

Μαγγανεία. ἡ γοητεία. Ὁ δὲ νόσῳ περιέπεσεν ἐκ μαγγανείας χαλεπῇ, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τούτῳ ἄλόντας ἐκόλασε. Προκόπιος· Καὶ τὸν ἄνδρα μαγγανείαις κατειλήφει πολλαῖς.

Μάγγανον. παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία. Ὁ δὲ στρατηγὸς τοὺς θεραπευτὰς τῶν μαγγανευμάτων διηρώτα, καὶ ἠξίου ἰσχνὴ πυθέσθαι προρρήσεως παρὰ τῶν μάγων.

Μαγάς. σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῇ τὰς τῆς κιθάρας νευράς, καὶ ἀποτελοῦσα φθόγγον. ἢ τῆς κιθάρας καβάλη καὶ τῆς λύρας, ἢ τὰς νευρὰς βαστάζουσα. ἔστι δὲ καὶ εἰλητικὸν μόριον.

Μαγδαληνή. ἀπὸ τόπου.

Μαγεία. ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν· ὡς τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεσπίσματα. Γοητεία δὲ ἐπί-

---

1. *Μά. τοῦτο*] Eadem Schol. Ven. B. Il. *ά.* 86. neque hanc consensionem miramur, cum et hanc glossam et inferiorem v. *Μαγεία* perpetuo tenore Suidae lectores in Scholiasten Homericum traduxerint. Cf. Apollon. Lex. p. 444. 2. *καὶ ποτὲ μὲν*] *τοτὲ μέντοι* A. Photius et Schol. *καὶ* quidem om. B. V. *χρῆται*] *κέχρηται* Schol. 3. *Ναὶ μὰ τόδε*] Il. *ά.* 234. 6. *Οὐ μὰ γάρ*] Il. *ά.* 86. 7. *καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ*] Od. *ν.* 339. 11. *ἐπευκτικόν*] *εὐκτικόν* A. 12. *Μαγγάνα. τὸ οἰνηρὸν ἀγγ.*] Eadem etiam leguntur in Glossis Basilicorum. *Küst.* *ὅτι* Gaisf. tacite cum *V. qui glossam reiecit post *Μάγειρος*. 13. *μαγγάναν Ἰτ. ὀνομάζουσιν* accesserunt ex marg. A. V. B. Contra sunt omissa, quae post v. *Μαγγανεία* extabant, *Μαγγάναν. οἱ Ἰταλοὶ ὀναμαζουσιν. ἔστιν ἐν τῷ Γαῦλος*, cum A. V. Ubi Hemsterhusius: „Salmasius in Iul. Capitol. p. 253. B. ita profert: *Μαγγάνον οἱ Ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν, ὃ ἔστι γαῦλος.* Male. Ibidem existimat eandem esse *Μαγγάναν* quae in Gloss. *Vagina* dicitur." Ceterum *οἱ* agnoscere videtur *V. 14. *Μαγγανευτής*] Vide Schol. Luciani D. D. II, 1. et Photium. Gl. ante v. *Μαγγανεία* posui cum *V. Sed cum A. omittat, ut spuriam notandam duxi. Propinquam vocem *μαγευτής*, quam Schneiderus addubitavit, usus Dionis Cass. LII, 36. confirmat.

4. *Μάγγανον*] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* 7. *πυθέσθαι*] Hanc lectionem ex MS. Paris. A. revocavi: cuius loco reliqui 2 MSS. [sic B. V. E.] et priores editt. omnes minus recte exhibent *προθέσθαι. Küst.* *παρὰ*] *περὶ* A. E. *μάγων — ἀποτελοῦσα* in gl. seq. om. E. 8. *Μαγάς. σανὶς τετρ.*] Vide Scaligerum in Manilium et Graevium in Lucian. T. I. p. 955. *Küst.* Vide nos in Hesych. Petav. in Synes. p. 14. Photius p. 1051. sub fin. *Toup.* Vid. Menag. Origin. L. Franc. in v. *Chevrelet, instrument de Musique. Hemst.* Idem videndus in Luciani D. D. VII, 4. p. 223. ubi Scholion horum partem repetiit. 9. *ἐφ' ἑαυτῇ*] *ὑφ' ἑαυτὴν* A. *ἐφ' ἑαυτὴν* V. *ἐφ' ἑαυτῆς* Zon. p. 1330. Lex. Bachm. p. 294. et Photius, qui desinit in *νευράς*, recte. Ignorat Hesychius. 11. *ἢ τῆς* *V. 13. *Μαγδαληνή*] *Μαγδαλίνη* V. *Μαγδαλήνη* *V. Vid. Matthaei Eu. 27, 56. Alberti Gloss. Gr. p. 17. His *V. subiecit: *Μαγίστερ. διδάσκαλος.* 14. *Μαγεία. ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγ.*] Haec et quae sequuntur *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Nonnum in Gregor. Nazianz. Stelit. p. 150. *Küst.* Haec paulo auctius redeunt sub v. *Γοητεία*, partim etiam sub v. *Ἤπαρ*, pleraque usque ad *στόματος* agnoscit *Eudocia* p. 41. Cf. supra in v. *Μά.* 16. *Γοητεία δὲ*] *δὲ* om. A.

Μά. Homerus loco particulae expletivae utitur. interdum ille pro *μὰ* ponit particulam *ναὶ* in iureiurando: ut, *Certe per hoc sceptrum.* cum vero per iusiurandum negat, particulae *μὰ* adiungit negationem *οὔ*: ut, *Haud sane per Apollinem.* et in *Odyssea*: *Non per Iovem, rector populi.* nos vero *μὰ* pro parte orationis habemus, cum iureiurando aliquid negamus, dicentes *μὰ τὸν Δία.* est etiam adverbium imprecandi. ***Μαγάνα.*** Vas vinarium ligneum sic Latini dicunt. [***Μαγγανευτής.*** Qui varias res miscet, ut alios decipiat.] ***Μαγγανεία.*** Incantatio. *Ille vero incantationibus defixus in gravem morbum incidit, et multos eius criminis convictos supplicio affecit.* Procopius: *Et virum multis incantationibus defixerat.* ***Μάγγανον.*** Praestigiae. Item incantatio. [Et *μαγγάνευμα.*] *Imperator vero incantationum studiosos consulebat, et ab iis postulabat, ut vestigia praedictionis ex magis scisciturentur.* ***Μαγάς.*** Lignum quadratum subincurvum, quod chordas citharae sustinet, et sonum effecit. citharae vel lyrae fulcrum, chordas sustinens, id est *καβάλη.* est etiam instrumentum, quo aliquid circumagitur. ***Μαγδαληνή.*** Nomen a loco ductum. ***Μαγεία.*** Magia est invocatio daemonum beneficorum boni alicuius efficiendi causa: ad quam referenda sunt Apollonii Tyanei oracula. ***Γοητεία*** est evocatio

κλησίς ἐστι δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένη. Φαρμακεία δέ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον ἢ ἄλλως δοθῇ τισι διὰ στόματος. Ἡπατοσκοπία δέ, ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομή, δι' ὧν προεμήνυον τὰ συμβησόμενα. ἀνατέμνοντες γὰρ σημεῖά τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασι.

Μάγειρος. ὁ τὰς μάζας μερίζων. Καὶ μαγειρεῖον.

Μαγῆα. τὸν ἀπομάσσοντα.

Τόν τε μαγῆα
σπόγγον ὑπὸ στιβαρῇ κεκλιμένον κοπίδι.

Μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα. οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὤμνυον, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Μαγική. ταύτην ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ Πέρσαι.

Μαγίς. μάχαιρα. Καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων.

Μαγὶς ἄρτου. οἷον μέρος ἄρτου, ἢ ψωμός, ἢ ἐγκρυφίας.

Μαγίστερ. διδάσκαλε. Προβάλλεται δὲ καὶ Θεόδωρον τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ, παρὰ Ῥωμαίοις τιμώμενόν τε καὶ γεραιρόμενον. Καὶ μαγιστερία ἀρχή.

Μαγιστριανός. ὁ καστρήσιος. Οὐράνιος ὁ καθωσιωμένος Μαγιστριανὸς γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ.

Μάγκινον. ὄνομα.

Μαγκίπιος. ὁ χειράφετος παρὰ Ῥωμαίοις.

Μάγνης, Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικὸς ἢ Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐπιβάλλει δ' Ἐπιχάρμῳ νέος πρεσβύτῃ. ἐδίδαξε κωμῳδίας θ'· νίκας δὲ εἶλε β'.

---

1. *τάφους*] Addit Eudocia *τάφους ἠλαυμένων ἐπὶ κακοῦ τινος σύστασιν.* 7. Sub finem expunxi *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Γαστεία*, cum A. V. Addit A. in marg. *ζήτει περὶ μαγίας ἐν τῷ Ηέρσαις.* 8. *Καὶ μαγειρεῖον* A. continuo habet post *μάγειρος.* Itaque videtur interpretatio tollenda esse, quippe quae redeat sub v. *Μαγίς.* 11. *Τὸν τε μαγῆα om.*] Aristonis Ep. I, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 306. 13. *Μὰ γῆν, μὰ*] Aristoph. Av. 194. 14. *τὰ τυχόντα*] Vid. *Καὶ μὰ τὸν. Toup. τὰ προστυχόντα* Aristoph. Schol. Mox Dobraeus in Schol. *μὰ γῆν, μὰ . . ποταμούς, μὰ νάματα*, ubi haec tantum eduntur, *μὰ κρήνας, μὰ γῆν, μὰ ποταμούς*: in edd. autem ante Gaisf. haec sic discerpebantur, ut *Μὰ κρήνας . . . Ὄρνισι* singularem glossam efficerent. Iam cum apertum sit *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι* aut post *δίκτυα* ponendum aut fraude studiosorum hominum invectum fuisse: tum illius iuramenti, quo Demosthenem in summa animi commotione Plutarchus c. 9. usum tradit, vestigia quaedam apparent, *Μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.* Id si vetus interpres adumbravit, satis est *μὰ γῆν* removisse. 16. Sub finem glossae extabat additamentum satis imprudenter ex v. *Γαστεία* confectum, *ἡ διαφέρουσα τῆς γαστείας καὶ αὐτῆς φαρμακείας.* Id removi cum *V. Nihil nisi τῆς* ante *φαρμακείας* om. A. B. E.

3. *Μαγὶς ἄρτου*] Ex Iudic. VII, 13. Eodem Hesychius videtur respexisse. 5. *Προβάλλεται*] Sumpta sunt haec ex Theoph. Sim. *Ἱστορ. Προκαθ.* p. 58. *Abresch. δὲ* addiderunt A. V. *καὶ — ἀρχή* om. V. *τῇ μαγιστερίᾳ* om. ut videtur A. 7. *μαγιστερία ἀρχή*] Vide Salmasium in Trebell. Poll. in Gallienis p. 240. *Kust.* Is in Latina interpretatione significavit, novissimas voces Theophylacteis esse praescribendas. Ceterum idem videndus Theophyl. II, 3. extr. *καὶ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ* Ald. 9. *Μαγιστριανός*] Scribendum est potius *μαγιστριανός*, ut vel ex exemplo subiuncto patet. Plura de hac voce vide apud Dufrenium in Glossario Graeco v. *Μαγιστριανός.* Ceterum Valesius pro *Μαγιστριανός* hic scribendum censet *Μαγιστριακός*, duasque illas voces saepe inter se confundi monet. Eum vide in Amm. Marcell. p. 199. [XXI, 13, 3.] Certe interpretatio, quam Suidas hic habet, voci *Μαγιστριανός* potius convenit quam *Μαγιστριανός. Καστρήσιος* enim (sic namque apud Suidam scribendum est) significat ministrum castrorum. Vide Dufrenium in Glossario Graeco h. v. *Kust. μαγιστριανός* A. B. V. E. Praeter Valesium haec annotavit *Reinesius*: „Sic et Gloss. Basilicorum. Vid. Meurs. Gloss. p. 400. et 401. In Cod. I. XII. est quidem tit. 20. de castrensianis et ministerianis, qui in Cod. Theodos. VI, 32. de castrensianis: sed videtur iam nihil esse mutandum, nam magisteriani sunt etiam castrenses, cum magisteria sit magistratus quivis vel potestas. *Magisteriani* sunt agentes in rebus, vid. Notit. Imp. Or. c. 64. Baron. ad a. 440. Magisterianum vocabant tabelliariorum praefectum Constantinopoli." *Reines.* Idem mox: „Leg. *καστρήσιος*, ut in gl. Basilicorum ad *Μαγιστριανός.*" *καστρικῆ* V. *κάστριος* *V. *Οὐράνιος ὁ καθωσ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Καθωσιωμένος. Kust.* 12. *Μάγκινος*] *Μάγκινον* A. V. E. Sub finem glossae, quam ipsam tolli praestabat, delevi cum A. *Καὶ τὸν Μάγκινον ἔγνωσαν ἐκδοθῆναι τοῖς Νομάσιαις. Καὶ μάγκιν. καὶ μαγκινεῖον.* Solum exemplum *καὶ τὸν — Νομάσιαις* om. V. quod ex v. *Ἔγνω* insertum esse vidit Gaisfordus. 13. *Μαγκίπιος*] Immo *ἐμαγκίπιος*: ut respondeat voci Latinae *emancipatus. Kust.* Glossa Nomica: *Ἐμαγκίπιος. αὐτεξούσιος.* 14. *Μάγνης*] Horum partem *Eudocia* p. 302. dedit, istis tamen novissimis, *ποικίλας δ' ἐμοῦτο φωνὰς αὖτος· ὁμοίως καὶ γαλεομυομαχίαν.* De Magnete disputavit Meinekius Quaest. Scen. I. p. 10 — 12. Is *Ἀττικὴς* refingebat. *Ἰκαρίου πόλ.*] Sic supra in *Θέσπις. Reines.* 15. *ἐπιβάλλει*] Vide Nostrum supra v. *Ἐπίβαλε. Kust.* 16. *ἐδίδαξε κωμῳδίας θ'. νίκας δὲ εἶλε β'.*] Aliter Anonymus *περὶ κωμῳδίας*, qui cum undecies vicisse scribit. Verba eius haec sunt: *Μάγνης δὲ Ἀθηναῖος, ἀγωνισάμενος Ἀθήνησιν, νίκας ἴσχυσε ια'. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ αὐδὶν σώζεται. τὰ δὲ ἐπιγράμματα ἐστὶν ἐνέα. Kust.*

---

daemonum, quae fit circa sepulcra. *Φαρμακεία* dicitur veneficium, quo letalia pharmaca per amorem vel aliam causam miscentur, et edenda vel bibenda praebentur. *Ἡπατοσκοπία* est intestinorum dissectio, ex quibus futura divinabant. dissectis enim victimis signa quaedam in hepate observabant. *Μάγειρος.* Qui mazas dividit. Et *μαγειρεῖον. Μαγῆα.* Abstersorem. *Et abstersorem spongiam, sub valida inclinatam securi. Μὰ γῆν, μὰ παγ.* Aristophanes *Avibus*: *Per tellurem, per laqueos, per nubes, per retia.* sic per quasvis res obvias iurare solebant. ut: *Per terram, per fontes, per fluvios. Μαγική.* Ars magica. hanc Medi et Persae invenerunt. *Μαγὶς.* Culter coquinarius. Et *μάγειρος*, coquus. *Μαγὶς ἄρτου.* Pars panis, vel buccella, vel panis subcinericius. *Μαγίστερ.* Magister. Et *Μαγιστερία ἀρχή. Theodorum, qui apud Romanos in pretio et honore habebatur, ad Magistri dignitatem promovendum esse censet. Μαγιστριανός.* Castrensis. *Uranius, devotus Magisterianus, litteras Episcopo reddidit.* *Μάγκινον, Nomen proprium. Μαγκίπιος.* Apud Romanos ita vocantur manumissus. *Μάγνης.* Magnes, ex Icario urbe, Atticus vel Atheniensis, comicus; qui adolescens Epicharmum senem attigit. docuit comoedias novem; vicit bis.

Οὗτος ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής.

Ὃς πλεῖστα χορῶν κατὰ τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια.

πάσας φωνὰς εἰς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων,

καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις,

οὐκ ἐξήρκεσεν· ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,

ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη.

479 Ψάλλων δέ, τοὺς Βαρβιτιστάς. δρᾶμα δέ ἐστι τοῦ Μάγνητος. ἡ δὲ βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. Πτερυγίζων δέ, ὅτι καὶ Ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ Λυδοὺς καὶ Ψῆνας καὶ Βατράχους. ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχειον. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα.

Μάγνης, ἀνὴρ Σμυρναῖος, καλὸς τὴν ἰδέαν, εἰ καί τις ἄλλος, ποιήσει τε καὶ μουσικῇ δόκιμος· ἤσκητο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ κόσμῳ, ἀλουργῇ ἀμπεχόμενος, καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην· περιήει τε τὰς πόλεις, ἐπιδεικνύμενος τὴν ποίησιν. τούτου δὲ καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ ἦρων, Γύγης δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐφλέγετο, καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. γυναῖκάς γε μὴν πάσας ἐξέμηνεν, ἔνθα ἐγένετο ὁ Μάγνης, μάλιστα δὲ τὰς Μαγνητῶν, καὶ συνῆν αὐταῖς. οἱ δὲ τούτου συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ, πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ἦσεν ὁ Μάγνης Λυδῶν ἀριστείαν ἐν ἱππομαχίᾳ πρὸς Ἀμαζόνας, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπαΐξαντες περικατέῤῥηξάν τε τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὰς κόμας ἐξέκειραν, καὶ πᾶσαν λώβην προσέθεσαν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα Γύγης, καὶ πολλάκις μὲν ἐς τὴν Μαγνητῶν γῆν ἐνέβαλε, τέλος δὲ καὶ χειροῦνται τὴν πόλιν. ἐπανελθὼν δὲ ἐς Σάρδεις πανηγύρεις ἐποιήσατο μεγαλοπρεπεῖς.

Μαγνησία. τόπος.

Μαγνῆτις. λίθος τίς ἐστιν οὕτω καλούμενος. ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν ἕλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. Ἦν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου

---

1. *Οὗτος*] Cum seqq. e Schol. in Aristophanis versus continuos petitum. 2. *Ὃς πλεῖστα χορῶν κατ.*] Aristoph. Equ. 518. Sed in versu primo vocula *κατά*, utpote aequabilem metri tenorem interpellans, delenda est. Deinde versus secundus sic scribendus est: *Πάσας δ' ὑμῖν εἰς* etc. Sic enim recte legitur apud Aristophanem. *Küst.* 6. *βατραχείοις*] Vid. *Βατράχειον*. Haec ridicule interpretatur Gyraldus Hist. Poet. Dial. VI. p. 248. *Reines.* 8. *οὐκ ἐξήρκεσεν — ἀπελείφθη* om. V. Post *ἀπελείφθη* addit A. *Σχ°. εἰς*: *ἀφιείς*. Supra *πρεσβύτης δὲ ὢν* Med. 12. *ἂν λέγοι* post *Βαρβατιστάς* om. B. V. E. Med. Quod cum Küsterus furtim a Schol. acceperit, non dubitavimus id delere. 13. *ὀργάνου*] *ὄρν* V. 15. *Λυδοὺς*] Vid. antea v. *Λυδοί* et Athen. XV. p. 690. *Reines.* Haec abierunt in v. *Πτερυγίζων*. 16. *βατράχιον* | *βατράχειον* A. Schol. 17. *βατραχὶς* | Scribe *βατραχίς*: at recte legitur supra v. *Βατράχειον*. *Küst.* 18. *βατραχείῳ*] *βατραχεῖ* A. *βατράχειον* B. 20. *Μάγνης, ἀνὴρ Σμυρναῖος, καλὸς τὴν ἰδ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli ad verbum etiam leguntur apud Nicolaum Damascenum in Collectaneis Constantini Imp. ab Valesio editis, p. 451. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* An leg. *Μάγνης ἀνήρ, Σμύρνας*, i. e. Magnesius vir, Smyrna? Haec sunt e lib. VII. Nic. Damascii *Ἱστορ. καθολ.* Vid. in Epp. Grotii p. 301. *Reines.* 21. *εἴ τις καὶ*] *εἰ καί τις* A.

1. *καὶ* ante *τὸ* om. *V. *ἁλουργεῖ*] *ἁλουργῆ* A. et Exc., firmante gl. *Στρόφιον*: cf. in v. *Ἀλουργίς*. Horum partem repetiit v. *Κόρυμβοι*. 4. *τούτου μὲν καὶ ἄλλοι*] *τούτου δὲ καὶ ἄλλοι μὲν* A. *τούτου δὲ πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι* Exc. Breviter *τούτου Γύγης ἐρῶν ἐφλέγετο* V. 6. *γε μὴν*] *τε* V. mox omissis *καὶ συνῆν αὐταῖς*. 12. *τε* om. *V. 13. *ἐξέκειραν*] *ἐκειρον* V. *ἐκειραν* *V. 15. *πολλάκις*] *πολλάκις μὲν* dedi cum A. 18. *πόλις*] *τόπος* dedi cum A. B. V. E. De Magnesiis vid. Ruhnken. in Vell. Paterc. I, 4. p. 13. 19. *Μαγνῆτις*] Error interpretationis a grammaticis haud paucis commissus: cf. Buttm. in *Museum d. Alterth.* II. p. 5. sqq. 21. *Ἦν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Σαρ.*] Eandem historiam vel potius fabulam narrat etiam Cedrenus p. 325. his verbis: *Ἐν τῷ ναῷ γοῦν τούτου ἄγαλμα μέγα καὶ φοβερὸν οἷον ἐκ διαφόρου κατεσκευασμένον ὕλης ἵστατο, ὡς ἑκατέραις χερσὶν ἑκατέρων ἔχεσθαι τῶν τοίχων. ἔνδον δὲ τούτου τοῦ μεγίστου ἀγάλματος ἄλλος ναὸς καὶ εἴδωλον καὶ ξόανον ἀπηώρητο χαλκοῦν, οὗ μέγα δέ. τούτου τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἐνείρωντες, τοῖς φατνώμασι δὲ τῆς στέγης ἄνωθεν μαγνῆτιν λίθον κατὰ κάθετον ἐνθέμενοι, μετέωρον τοῦτον τοῦ ἄρρος ἀφῆκαν ὁρᾶσθαι κρεμάμενον, καὶ οὔτε γῆς οὔτ' αὐτῆς τῆς στέγης ἁπτόμενον. Küst.*

Fuit autem antiquae comoediae poeta. *Qui plurima de choris adversariorum victoriae statuit tropaea. idem varios modos fundens, et psallens, et pinnatus, et Lydos imitans, et ψsenes agens, et batrachio calore delibutus stare tamen non potuit, sed tandem senex (non enim invenis) exactus est, quod eum sales defecissent.* Ψάλλων dixit, alludens ad fabulam Magnetis, *Barbatistae* vocatam. barbitus est enim genus instrumenti musici. *Πτερυγίζων* vero, quia composuit fabulam *Aves*. idem scripsit etiam *Lydos*, *Psenas*, *Ranas*. est autem *βατράχειον* genus coloris: unde vestis eo colore tincta *βατραχὶς* dicitur. histriones vero colore batrachio faciem illinebant, antequam larvae inventae essent. *Μάγνης*. Magnes, vir Smyrnaeus, egregia forma praeditus, et, si quis alius, poesi et musica conspicuus. idem eleganti ornatu formam corporis augebat, et purpurea amictus veste, comaque, quam promissam alebat, aureo strophio in altum collecta, urbes circuibat, carmina publice recitans. huius amore cum alii multi, tum Gyges maxime ardebat, qui eum in deliciis habebat. sed omnes etiam, ubicunque erat, mulieres ac praecipue Magnetum feminas in amorem sui rapiebat Magnes, earumque concubitu utebatur. at mulierum propinqui cum huiusmodi infamiam aegre ferrent, praetexentes Magnetem, qui in suis carminibus Lydorum fortitudinem in equestri adversus Amazones proelio cecinisset, nullam Magnesiorum mentionem fecisse, impetu facto vestem eius discinderunt, comamque raserunt et omni acerbitate eum mulcarunt. quam ob rem indignatus Gyges in agrum Magnesiorum frequenter irrupit, tandemque urbem cepit. reversus autem Sardes, ludos magnifico apparatu edidit. *Μαγνησία*. Magnesia, urbs. *Μαγνῆτις*. Lapis ita vocatus, qui natura eam vim habet, ut ferrum attrahat. Fuit autem Alexandriae in Aegypto

ἐν τῷ Σαραπείῳ πλάνης καὶ κακουργίας τοιοῦτόν τι μηχάνημα· ξύανον κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἔνδοθεν καθηλώσαντες, τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς στέγης ἔπηξαν ἀπὸ διαμέτρου. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς φυσικῆς βίας ἑλκόμενον τοῦ λίθου, μετέωρον γὰρ ἐκρέματο, διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην ἐκρατεῖτο μέσον ἐδάφους καὶ ὀρόφου, θαυμαζόμενον καὶ μὴ παντελῶς κατασπώμενον.

Μαγνητῶν κακά. Καὶ οὔτε τί φῶ περὶ αὐτοῦ ἄξιος ἔχω, κἂν τὰ Μαγνητῶν κακά, κἂν τὸ Τερμέριον, κἂν πᾶσαν ἁπλῶς αὐτὸς ἐπιφθέγξωμαι τὴν τραγῳδίαν μετὰ τοῦ σατύρου καὶ τῆς κωμῳδίας καὶ τοῦ μίμου. οὕτω πᾶσα μὲν αἰσχρότης, πᾶσα δὲ ἀπόνοια πρὸς ὑπερβολὴν ἐπ' ἐκείνοις τῷ ἀνδρὶ πεφιλοτέχνηται.

Μάγος. μάγους ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας ἑαυτοῖς. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακοὺς μάγους ἔλεγον. Σοφοκλῆς·

480 Ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον.

Μάγοι. παρὰ Πέρσαις οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι· ὧν ἦρχε Ζωροάστρης, καὶ μετὰ τοῦτον κατὰ διαδοχὴν Ὀστάναι καὶ Ἀστράμψυχοι.

Μάγωνος.

Μαγώτερα. θελκτικώτερα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἀλλὰ σελίνων
οὐλοτέρη, καὶ μυοῦ χρῶτα τερεινοτέρη,
καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγώτερα.

Μάδδαν. μάζαν, τροφήν. οὕτως οἱ Μεγαρεῖς διὰ δύο δ.

Μὰ Δία. οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία ἔλεγον, ὡς οἴονταί τινες· ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μὰ Δία, ὥσπερ καὶ τῷ νὴ Δία ἐπὶ τῷ ναί· ὅθεν καὶ ναὶ Δία λέγουσι, καὶ ναὶ μὰ Δία. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.

ἐπὶ κατωμοτικοῦ τὸ μὰ Δία, ὅταν αὐτοῦ προτάττηται τὸ ναί.

Μαδιάμ. ὄνομα κύριον. Καὶ Μαδιανῖτις χώρα. Καὶ Μαδιηναῖοι.

Μαδῶντα. φαλακρόν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.

---

1. *Σαραπίῳ*] *Σαραπείῳ* A. B. V. E corr. 5. *στέγης*] *στήλης* V. Mox *φυσικῆς* om. B. E. Med. 8. *μὴ* om. V. 10. *Καὶ οὔτε τι φῶ περὶ αὐτοῦ ἀξίως ἔχω, κἂν τὰ Μαγν.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Iuliani Imperatoris Orat. VII. p. 394. [210.] ubi de Oenomao eiusque tragoediis verba fiunt. *Küst.* *οὔτε τι* Edd. *οὔτε ὅτι* Iulian. 12. *αὐτὸς*] *αὐτῶν* A. *αὐτοῖς* Iulian. idemque supra *αὐτῶν*. 15. *πρὸς*] *ἐς* A. *ἐπ' ἐκείνοις*] Scribe *ἐν ἐκείναις*: ut referatur ad tragoedias Oenomai, de quibus, ut diximus, apud Iulianum loco laudato verba fiunt. *Küst.* *ἐκείνοις* servandum. 17. *μάγους ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασ.*] Ex Schol. Soph. Oedipi R. 387. 19. *φαρμακοὺς*] *φαρμακεῖς* Schol. 21. *Μάγοι. παρὰ Πέρσαις οἱ φιλ.*] Notam hanc consarcinavit Suidas ex Laertii Prooemio: ubi plenius et clarius eadem traduntur. Eo igitur lectorem remitto. *Küst.*

1. *τοῦτον*] *τούτου* B. Mox *διαδοχὴν δὲ* V. 2. *Ὠστάναι καὶ Ἀστάμψυχοι*] Apud Laertium scribitur *Ὀστάναι*, per *ο* [sic Med.], et *Ἀστράψυχοι*. *Küst.* *Ὀστάναι* et *Ἀστράμψυχοι* A. B. V. E. Continuo haec extabant: *Μαγώγ, ὃ Πέρσης. Ὅτι Μαγεία καὶ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γάρ τοι Πέρσαι Μαγὼγ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζοντται. Καὶ Μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί.* Quorum glossam *Μαγώγ* habet A. in marg., omisit autem V. Item *Μαγουσαῖοι οἱ Πέρσαι* A. in marg. cum praegessis *Ὅτι μαγεία κτλ.* Quae ipsa cum V. delevimus. Ubi Küsterus: „*Μαγεία καὶ ἀστρολογία*] Eadem ad verbum etiam leguntur apud Cedrenum p. 30." Petita fuerant ex v. *Γοητεία*. 4. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Philodemi X. pr. Anthol. Pal. V, 121. *Μάγνος ἐν ἐπ.* V. 7. *κἀμνοῦ*] Vid. vv. *Κεστός* et *Μνοῦς*. *Toup.* *καίμνου* A. *καίμου* B. V. E. Med. Quod restituimus *καὶ μυοῦ*, firmavit etiam v. *Μνοῦς*. Mox *μαγωτέρα* A. B. Med. ut in cap. gl. *Μαγωτέρα. θελκτικωτέρα.* 9. *Μάδδαν*] Sic Schol. Aristoph. Ach. 732. *Abresch.* 10. *δύο δδ* Edd. Item infra sub appendice iam sublata v. *Μᾶζα*. 11. *Μὰ Δία. οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία λέγων, ὡς οἴονται.*] Haec et quae sequuntur nec cohaerent, nec sanum sensum habent. *Küst.* Apparet post *ἐπὶ τοῦ* intercidisse, quod in grammaticorum reprehensionem incurrerat. Atqui desiderari *κατωμοτικοῦ* commonstrat gl. *Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν.* *ἐπὶ τοῦ — λέγων*] *ἐπὶ τῶν . . λεγόντων ἐχρῶντο τῷ μὰ Δ.* E. *ἐπὶ τῶν μ. Δ. λεγόντων* Med. *λέγων*] *ἔλεγον* Photius, et sic Hemsterhusius in Thomam M. p. 591. qui mox *ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ τῷ μὰ Δία — ἐπὶ τοῦ ναί.* Equidem illam lectorum annotationem *ἀντὶ τοῦ μὰ Δία* (hoc est, *dicit grammaticus formulam μὰ Δία*) prorsus malim removeri. 13. *ἐπὶ τό* Photius, qui desinit in *λέγουσι καὶ ναί.* 14. *λέγουσιν ὡς καὶ*] *λέγουσι καὶ* A. B. V. E. *λέγουσιν καὶ* Gaisf. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 187. 15. *Καὶ ναὶ*] *καὶ* omisi cum A. B. V. Mox *τούτων τε* A. B. *V. 16. *ἐπεὶ κατωμοτικόν*] *ἐπικατωμοτικοῦ* A. V. Schol. Aristoph. *ἐπικατωμοτικῶς* B. *κατωμοτικῶς* E. *προτάττηται αὐτοῦ*] *αὐτοῦ προτάττηται* A. V. Schol. 18. *Μαδιαντῖς*] *Μαδιάνῖτης* B. E. 20. *Μαδῶντα*] Aristoph. Plut. 266. *Ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νωδόν.* Ad hunc locum Suidas fortasse respexit. *Küst.*

---

in templo Serapidis machina quaedam ad fallendos et decipiendos homines hoc modo fabricata. cum statuam ex aere confecissent, eiusque caput ferro intus obduxissent, magnetem ita laquearibus tecti affixerunt, ut statuae e diametro immineret. quae cum naturali vi lapidis attraheretur, sublimis pendebat, et arte quadam inter pavimentum et tectum media retinebatur, omnibus admirantibus, quod non penitus deorsum ferretur. *Μαγνητῶν κακά. Quid de illo pro merito dicam, non habeo: quamvis vel Magnetum et Termeriorum mala, vel tragoedias omnes cum satyris et mimis atque comoediis recitem: adeo nimirum vir ille studiose operam dedit, ut nullum turpitudinis et vecordiae genus praetermitteret.* *Μάγος.* Magos vocabant, qui fallacibus praestigiis utebantur. item veneficos vocarunt magos. Sophocles: *Subornato tali praestigiatore et fraudum artifice.* *Μάγοι.* Sic apud Persas vocantur philosophi et philothei, quorum princeps fuit Zoroastres. eum exceperunt Ostanae et Astrampsychi. *Μαγώτερα.* Aptiora ad dēmulcendum. In Epigrammate: *Sed apio crispior, et lanugine corpus tenerior, et suavitate sermonis vel blandam cesti vim superans.* *Μάδδαν.* Mazam, placentam. sic Megarenses per duo δ. *Μὰ Δία.* Non sumitur negative, sed affirmative, cum ei praeponitur particula *ναί.* itaque et *ναὶ Δία* dicitur et *ναὶ μὰ Δία.* Aristophanes *Pluto*: *Immo per Iovem his etiam longe plura.* Contra *μὰ Δία* iuriurando affirmanti servit, cum ei praeponitur *ναί.* *Μαδιάμ.* Nomen proprium. Et Madianitis regio. Et Madienaei. *Μαδῶντα.*

Μᾶζα. ἄρτος; φύραμα, ἢ ὁ στριφνὸς ἄρτος. Ὅστις ἀλφιτοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην τὴν μᾶζαν ἐσθίει· ὅστις δὲ ἀρτοσιτεῖ, ὕδατι δεδευμένον ἄρτον.

Μᾶζα. κυρίως ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου, παρὰ τὸ μάζεσθαι. προπερισπᾶται. ἐπὶ δὲ τοῦ καθάρου Ἀριστοφάνης καταχρηστικῶς κέχρηται. οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυραθεῖσαν δηλοῦν θέλει, οὐ γὰρ αὕτη καθάρων τροφή, ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα, τουτέστι, τὴν κόπρον. πίτυρα δέ τινα ἔματτον οἱ οἰκέται. κόπρον γὰρ φυρᾶν ἄπιστον.

Αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα καὶ θάρρ.
καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκαυχωμένων·

Μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
Καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος [ἐκ Πύλου] Λακωνικήν,
πανουργοτάτως παραδραμών, ὑφαρπάσας
481 αὐτὴν παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην. τοῦτο δὲ ἀπὸ ἱστορίας εἴληφεν, ἧς μέμνηται Θουκυδίδης.

Μάζης ὤνιον. ἄρτου πρᾶσις.

Μαζίσκας διαμεμιγμένας. ἀντὶ τοῦ πεφυραμένας.

Μαζονομεῖον. ἀγγεῖόν τι.

Μαζουρώθ. τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζώδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δέ τινες φασι λέγεσθαι τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύνα.

Μαζῶντες. τρυφῶντες.

Μάθημα. ἐπιτήδευμα, ἀσχόλημα, δίαιτα, διαγωγή, πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. Μεταμαθεῖν δέ ἐστι τὸ παύσασθαι. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφέμενον τοῦ πρώτου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

---

1. ἢ ὁ στρυφνὸς ἄρτος] Sic etiam τὴν μᾶζαν interpretatur Schol. Aristoph. Pac. 564. *Küst.* στριφνὸς A.V. item sub v. *Παιδαισία.* Id non dubitavi praeferre. 2. Ὅστις ἀλφιτοσιτεῖ] Haec sunt verba Xenophontis de Instit. Cyri lib. VI. (2, 28.) p. 161. *Küst.* Cf. v. *Ἀλφιτοσιτῶ.* 3. Post ἄρτον (lege τὸν ἄρτον) expunxi cum A. quae fluxerant ab v. *Μάδδαν*: *Οἱ δὲ Μεγαρεῖς μάδδα* (μᾶδδα *V.), *διὰ δύο δδ.* 4. *Μᾶζα. κυρίως*] Schol. Arist. in initium Pacis. *Küst.* 5. *μάζεσθαι*] *μάττεσθαι* Schol. 6. *καταχρῆται*] *καταχρηστικῶς κέχρηται* A. B. V. E. Schol. Ven. *καταχρηστικῶς* Schol. vulg. 10. *ἄπιστον*] *ἀπίθανον* Schol. Ven. *ἀδύνατον* Schol. vulg. 11. *Αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τ.*] Senarius hic legitur apud Aristophanem initio Pacis. *Küst.* 12. *παροιμία*] Usum confirmat Theodorus Metochita Misc. 85. p. 559. 14. *Μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμ.*] Senarius hic non est *ἀρτίπους*: ad cuius metrum fulciendum vel scribendum est, *Μᾶζάν γε μεμαχὼς τὴν* etc. [sic in vulg. exemplis v. *Μεμαγμένην*], vel sic, *Μᾶζαν μεμαχὼς τὴν πρὶν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.* Syllaba enim secunda in *μεμαχὼς* brevis est. *Küst.* Non opinor tantam in dictione proverbiali requiri diligentiam. *μεμαγμένην*] *κεκαυμένην ἢ μεμαγμένην* A.*V. In his latere videtur interpretatio *παρεσκευασμένην*, iungenda illa vocibus infra positis *καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην.* 15. *Καὶ πρώην γ' ἐμοῦ μᾶζαν μεμ.*] Aristoph. Equit. 54. *Küst.* *πρώη γέ μου* A. Mox *ἐκ Πύλου* om. A. B. V. E. quae Med. debentur, male scripta pro *ἐν Πύλῳ.* Ubi quod *ἐκ πνέλου* C. F. Hermannus de persona Niciae p. 19. coniectabat, id poterat nostris hominibus probari, qui rem e commodis exemplis metiamur in lectorum usus probe distinctis, non vetustis spectatoribus, quibus indicia personarum vel disertissima debebant a poetis suppeditari. 17. *πανουργοτάτως*] Immo *πανουργότατά πως*: mox *περιδραμών.* 18. *αὐτὸς* Aristoph.

1. *ἀπὸ τῆς*] *τῆς* om. A.V. *ἀφ'* recte Schol. 3. *ὤνιον*] *ἀγγεῖόν τι* addit V. invectum ex v. *Μαζονομεῖον.* *ἄρτου πρᾶσις*] Scribendum est *πράσιμον*: ut respondeat voci praecedenti *ὤνιον.* Error natus est ex abbreviatione. *Küst.* Nihil mutat Photius aut Hesychius, *πράσις* Lex. Bachm. p. 294. 4. *Μαζίσκας*] Gl. accessit ex A.V. 6. *Μαζονομεῖον*] Vocem hanc plenius explicat Etymologus, quem vide. *Küst.* Cum Etym. *ἄγγος τι, ἐν ᾧ φυρᾶται μᾶζα* Psellus in Boisson. Anecd. III. p. 222. Statim glossam cum V. delevi, quam A. in marg. reiecit: *Μαζός. κυρίως ἐπὶ ἀνδρός. καὶ Ὅμηρος·* (Il. *δ'*. 123.) *Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός.* 7. *Μαζουρώθ*] Hac voce usi sunt LXX. Interpr. Iob. XXXVIII, 32. *Küst.* Suidam ex Chrysostomo haec descripsisse monuit Schleusnerus Lex. V. T. 12. *Μάθημα. ἐπιτήδευμα, ἀσχ.*] Aristoph. Plut. 924. *Εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.* Scholiasta: *Διατριβή τις τῷ βίῳ. ἐπιτήδευμα, ἀσχόλημα, δίαιτα, διαγωγή, πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν.* Hinc Suidas sua descripsit: sed qui interpretationem vocis *διατριβή*, nescio quid cogitans, ad *μάθημα* transtulit. *Küst.* 14. *Μεταμαθεῖν δέ ἐστι τὸ παύσ.*] Et haec leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. *Küst.* Absunt usque ad finem ab V. Redeunt sub v. *Μεταμαθεῖν.* 16. *ἀφέμενον*] *ἀφιεμένου* Schol. Aristoph. Post *Ἀριστοφάνης* addidit A. *Πλούτῳ.*

Calvum, nullos prorsus capillos habentem. *Μᾶζα.* Panis, massa, vel durus panis. *Quicunque polenta vescitur, mazam aqua mixtam comedit, quicunque vero pane vescitur, panem aqua maceratum comedit.* *Μᾶζα.* Proprie cibus ex lacte et farina confectus: a pinsendo, quod est *μάττεσθαι.* circumflectitur in penultima. Aristophanes autem abusive scarabaei cibum sic appellat: non enim mazam farinaceam aqua maceratam significare vult (non est enim is scarabaeorum cibus), sed ventris excrementa, sive stercus. servi autem furfures pinsebant. stercus enim pinsi probabile non est. *Affer, affer mazam quam citissime scarabaeo.* Item proverbium in eos qui alienis laboribus gloriantur: *Mazam qui pinsuit, a me iam ante pistam.* [Aristophanes:] *Cum nuper in Pylo mazam Laconicam pinsuissem, homo astutissime accedens, eam clam surripuit, et ab me pistam pro sua apposuit.* id est, ab me ante paratam. hoc autem sumptum est ex historia, cuius meminit Thucydides. *Μάζης ὤνιον.* Quod maza venale est. *Μαζίσκας διαμ.* Placentas probe subactas. *Μαζονομεῖον.* Vas quoddam mazae pinsendae. *Μαζουρώθ.* Siderum concentus, quae vulgo zodia nominantur. quidam id vocabulum Hebraicum esse tradunt, significare etiam Canem coelestem. *Μαζῶντες.* Delicate viventes. *Μάθημα.* Disciplina, studium, negotium, vitae genus, praetextus, quo utimur, cum negotia aliqua aggressuri sumus. *Μεταμαθεῖν* vero est cessare. proprie autem *μεταμαθεῖν* dicitur aliud quid addiscere loco eius quod ante didiceris. Aristophanes *Pluto*: *Non dedisces ista?*

Μαθητεία. ἡ μάθησις.

Μαθητιῶ. μαθεῖν ἐπιθυμῶ. Ἀριστοφάνης *Νεφέλαις*·

Μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

Μαθών. ἰδών. Ὁ δὲ Κελτὸς μαθὼν ἐγέλασε, καὶ κατέσκωπτεν, ὡς ἀνὴρ παιδὶ μέλλων διαγωνιεῖσθαι. Καὶ αὖθις·

Ὡς ἔμαθε κἀκεῖνον ἀνιστάμενον.

ἀντὶ τοῦ εἶδε. καὶ Ἀριστοφάνης·

Μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

Μαϊουμᾶς. πανήγυρις ἦγετο ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὸν Μάιον μῆνα. τὴν παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν, τὴν λεγομένην Ὀστίαν, οἱ τὰ πρῶτα τῆς Ῥώμης τελοῦντες ἡδυπαθεῖν ἠνείχοντο, ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασιν ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. ὅθεν καὶ Μαϊουμᾶς ὁ τῆς τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. ἐτέλουν δὲ μέχρις Ἀναστασίου βασιλέως οἱ ἐν Κωνσταντίνου πόλει πανήγυριν τῶν Βρυτῶν· καὶ ταύτην Ἀναστάσιος ἔπαυσε. καὶ τὴν τῶν κυνῶν δὲ ἐτέλουν πανήγυριν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὸν Αὔγουστον μῆνα, ἀναιροῦντες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἁλώσεως τῆς ὑπὸ Γάλλων, διότι ἀνύλακτοι ἔμειναν, τῶν χηνῶν ἐκβοησάντων.

Μαῖωρ, Ἀράβιος, σοφιστής. ἔγραψε περὶ στάσεων, βιβλία ιγ'. συνεχρόνισε δὲ Ἀψίνῃ καὶ Νικαγόρᾳ, ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

Μαΐστωρος. τοῦ διδασκάλου.

Μακαρία. ὁ ὄλεθρος. θυγάτηρ τοῦ Ἅιδου. 482
Καὶ παροιμία, βάλλ' ἐς μακαρίαν, ἀντὶ τοῦ, εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. ἢ βάλλ' ἐς μακαρίαν, κατ' εὐφημισμόν. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. καὶ Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν.

Μακαρίαινος. ὄνομα κύριον.

Μάκαρι σὺν τύχᾳ. ἀντὶ τοῦ μακαρίᾳ. Ἀριστοφάνης·

Περιπέτεσθε τὸν μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.

καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν.
παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.

---

2. Ἀριστοφάνης *Νεφέλαις*] V. 183. 4. Post h. gl. καὶ *Μαθηταῖσι. τοῖς μαθηταῖς* omiserunt A. V. 5. Ὁ δὲ Κελτὸς] Dubites ad Dionysiumne locus sit referendus an ad Dionem: cf. v. *Ἀμύσσειν*. 6. καὶ κατέσκωπτεν cum seqq. om. V. 8. Ὡς mendum Gaisf. 9. Ἀριστοφάνης] Av. 382. Cf. v. *Ἀπέχθεια*. 11. *Μαϊουμᾶς*] De festivitate Maiumas dicta vide Lipsium in Tacitum et Andream Rivinum in Diatribe, quam de hoc argumento conscripsit. Vid. Meurs. Glossar. Graecobarb. Ἑορτὴ τοῦ *Μαϊουμᾶ*, Iulian. in Misopog. p. 307. [362.] ed. Petav. Celebratum est ἐς τιμὴν τῆς *Μαΐας*, mense Maio Romae, Gloss. Basilicorum. *Reines.* I. Lydus p. 104. ed. Schow. a Gaisf. ascriptus: *Μαϊουμίζειν τὸ ἑορτάζειν ὀνομάζουσιν, ἐξ οὗ καὶ μαϊουμᾶν. ἐγένετο*] ἦγετο A. 12. *Μάιον μῆνα*] Vid. Ios. Isaei not. in Lactant. T. I. p. 612. ed. Paris. 1747. *Gaisf.* 14. πόλεως] Ῥώμης A. B. V. et inter vss. E. ἠνείχοντο] Leg. ἐνήχοντο, *natabant*. Melius est, si legamus ἠνιοχοῦντο, extruebantur enim in fluviis pontes, quibus aquae nonnihil infundebatur, ut essent parumper tecti. In iis currus agebantur, et commitebantur pugnae tam equestres quam pedestres. Martial. describit I. Spectac. Epigr. 26. *Reines.* Requiri opinor ἡδυπαθείᾳ ἐνείχοντο. 17. μέχρι *V. 18. Βρυτῶν] Rutgers. Var. Lectt. IV, 8. τῶν Βρουκῶν ἑορτὴ VIII. Kal. Decemb. Scribendum est βρούμων ἑορτή. *Reines.*

4. *Μαῖωρ*] In Porphyrio apud Euseb. Praep. X. p. 464. A. pro *Μαίορα* scribendum est *Μαῖωρα*. Ibidem et *Νικαγόραν* τὸν σοφιστὴν memorat. *Hemst. Eudocia* p. 300. Glossam ante v. *Μαθών* posuit *V. Ἀράβιος] Ἀβράβιος B. *V. Mox στάσεως V. Maioris commentarios in Hermogenis *Στάσεις* attulit Schol. Rhet. T. IV. p. 304. 324. 7. *Μαΐστορος*] *Μαΐστωρος A. B. V. E. cum Theodos. Gramm. p. 123. Post delevi cum V. quae A. habet in margine: *Μακκαβαῖοι. ἐν τῷ Ἀντίοχος. Μακαρία τοῦ βίου. καὶ μακάριε τοῦ τρόπου.* Ceterum pro τὸν βίον — τὸν τρόπον A. dedit τοῦ βίου — τοῦ τρόπου, B. τῶν βίων — τῶν τρόπων. 8. *Μακαρία. ὁ ὄλεθρος*] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1148. *Küst.* Cf. Hemst. in Plut. p. 113. Haec annotatio misere hiat, supplenda illa e Scholiis Aristophanicis, unde profecit etiam *Eudocia* p. 76. θυγάτηρ τοῦ Ἅιδου] ἐν Ἅιδου χωρίον Schol. Mox καὶ μακαρίαν φασὶν ἐπὶ παροιμίας edd. vett., omissis καὶ παροιμία — πανωλεθρίαν. ἢ. 11. εὐφημισμένον *V. 12. καὶ] Corruptio vocis *Μακαρία*. Ἡρακλέους θυγάτηρ] Pausan. Attic. c. 32. In bello Peloponn. contra Athenienses oraculum his dixit, nisi e filiis Herculis, qui ad ipsos venerant supplices, pro Eurystheo sponte moreretur, non posse ipsos vincere. Macaria igitur se ipsam interficiens fecit, ut obtinerent Athenienses, et ab ea dictus est fons in Marathone Macaria. Vid. supra *Βάλλ' εἰς Μακαρίαν*. *Reines.* 13. Sub finem glossae cum A. V. delevi: *ἔστιν ἐν τῷ Βάλλ' ἐς μακαρίαν.* Quibus Med. subiecit: *ἀντὶ τοῦ εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. ἢ κατ' εὐφημισμὸν ὡς εἴρηται.* 15. Ἀριστοφάνης] Av. 1706. 18. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης] Vesp. 1315, 16. (1266.) Ἀριστοφάνης om. A. 19. ὡς τε *V. 20. Statim cum V. delevi glossam syntacticam, quam A. in marg. servavit: *Μακαρίζω. γενικῇ, διὰ τοῦ ἕνεκα. Αἳ καὶ τοῦ τέλους ἐμακαρίσθησαν, ὡς ἐκείνῳ συνέδημοι. διόλου δὲ αἰτιατικῇ.*

Μαθητεία. Disciplina. *Μαθητιῶ.* Discere cupio. Aristophanes *Nubibus*: *Discipulus enim fieri cupio. quare aperi ianuam. Μαθών.* Qui vidit. *Gallus vero cum adversarium vidisset, risu et cavillis eum excepit, quasi vir cum puero dimicaturus esset.* Et alibi: *Cum vidisset illum quoque surgentem.* Et Aristophanes: *Discat enim quis ab hostibus ipsis prudentiam. Μαϊουμᾶς.* Festivitas fuit Romae, Maio mense celebrari solita, quo principes civitatis Ostiam Urbem maritimam se conferentes voluptatibus indulgebant, alter alterum in aquam marinam coniicientes. unde festi illius tempus Maiumas vocatum fuit. Constantinopolitani quoque festum Brytorum usque ad Anastasium Imperatorem celebrarunt: quod Anastasius sustulit. Item festum Canum Romani mense Augusto celebrarunt: quo canes interficiebant, quod Urbe a Gallis capta nullum latratum edidissent, anseribus strepitu suo adventum hostium indicantibus. *Μαῖωρ.* Maior, Arabius, sophista. scripsit de Statibus libros XIII. idemque aequalis fuit Apsinae et Nicagorae, sub Philippo Imperatore et ante. *Μαΐστωρος.* Magistri. *Μακαρία.* Pernicies, significatio mortis. et proverbium: Abi in Macariam, id est, in miseriam et perniciem. vel dictum illud per euphemismum: quoniam etiam mortui dicuntur *μακαρῖται.* Macaria Herculis filia, quam Athenienses pro ipsis mortuam magnifice sepeliverunt. *Μακαρίαινος.* Nomen proprium. *Μάκαρι σὺν τ.* Bona cum fortuna. Aristophanes: *Circumvolate illum beatum bona cum fortuna.* Et iterum Aristophanes: *O beate Automenes, quam te beatum praedica-*

Μακάριος. ὁ ἐν ἀγαθοῖς πάντοτε ὤν. λέγεται δὲ καὶ ὁ Θεὸς μακάριος καὶ πιστὸς καὶ μόνος δυνάστης. μετέδωκε δὲ ὁ μεγαλόδωρος τοῦ ὀνόματος τοῖς εὐσεβῶς ζῶσιν· ὥςπερ καὶ τοῦ Θεός· Ἐγω εἶπα, Θεοὶ ἐστέ. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὀνόματα τοιαῦτά εἰσι.

Μακάριος. δύο ἐγένοντο Μακάριοι ὁμώνυμοι καὶ περιβόητοι δι' ἄσκησιν, διὰ βίον, διὰ τρόπον, διὰ τὰ μαθήματα. ὁ μὲν Αἰγύπτιος θαυματουργὸς ἦν, καὶ μετὰ τοῦ εὐλαβοῦς πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐστηρός· ὁ δὲ Ἀλεξανδρεὺς κατὰ πάντα ὢν παραπλήσιος τῷ Αἰγυπτίῳ, πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἦν ἱλαρὸς καὶ τῷ χαριεντίζεσθαι τοὺς νέους ἦγε πρὸς ἄσκησιν. τούτων Εὐάγριος γενόμενος μαθητὴς τὴν δι' ἔργων φιλοσοφίαν ἐκτήσατο, πρότερον λόγῳ μόνῳ φιλόσοφος ὤν· ὃς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου εἰς τὴν τοῦ διακόνου προεχειρίσθη τάξιν· ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον κατελθὼν καὶ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐντυχὼν ἀνδράσι τὸν ἐκείνων βίον ἐζήλωσε. τούτῳ καὶ βιβλία ἄγαν σπουδαῖα συγγέγραπται· ὧν τὸ μὲν Μοναχὸς ἢ περὶ πρακτικῆς ἐπιγέγραπται, τὸ δὲ Γνωστικὸς ἢ περὶ τῶν καταξιωθέντων γνώσεως· κεφάλαια δὲ αὐτοῦ πεντήκοντα· τὸ δὲ Ἀντιῤῥητικόν, πρὸς τοὺς πειράζοντας δαίμονας, ἐν ὀκτὼ διηρημένον μέρεσι, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀκτὼ λογισμῶν· καὶ ἑξακόσια προγνωστικὰ Προβλήματα· καὶ Στιχηρὰ β'· ἓν πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίοις ἢ συνοδίαις μοναχούς, καὶ ἓν πρὸς τὴν ||παρθένον. καί φησι κατὰ 483
λέξιν οὕτως· Ἀναγκαῖον τὰς ὁδοὺς τῶν προοδευσάντων μοναχῶν ὀρθῶς διερωτᾶν, καὶ πρὸς αὐτὰς κατορθοῦσθαι. πολλὰ γάρ ἐστιν ὑπ' αὐτῶν ῥηθέντα καὶ πραχθέντα καλῶς· ἐν οἷς καὶ τοῦτό τις ἔφησεν, ὅτι τὴν ξηροτέραν καὶ ἀνώμαλον δίαιταν, ἀγάπῃ συζευχθεῖσαν, ῥᾷττον διάγειν τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν.

Μακαρίτας. τοὺς τεθνεῶτας, εὐφήμως· ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονταί τινος δεινοῦ. λαϊκοί τινες αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν· οἷον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη

1. ὁ ἐν ἀγ. π. ὤν] Explicatio etiam Hesychii et Zonarae. λέγεται δὲ καὶ ὁ Θεὸς μακάριος καὶ πιστ.] Theodoretus in Psalmum 1. Τὸ δὲ μακάριος ὄνομα θεία μὲν ὑπάρχει προσηγορία. καὶ μάρτυς ὁ θεῖος Ἀπόστολος, βοῶν· Ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων. μετέδωκε δὲ καὶ ταύτης τοῖς ἀνθρώποις, ὥςπερ καὶ τῶν ἄλλων, ὁ δεσπότης Θεός. καὶ γὰρ πιστὸς καλούμενος. Πιστὸς γὰρ (φησὶν) ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ ὁ μακάριος Μωσῆς, Θεός (φησὶ) πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. ἐκάλεσε καὶ τῶν ἀνθρώπων πιστοὺς τοὺς ἀναμαρτήτους δεχομένους αὐτοῦ τοὺς λόγους. οὕτω Θεὸς ὢν καὶ καλούμενος μετέδωκε καὶ ταύτης τῆς κλήσεως τοῖς ἀνθρώποις ὁ μεγαλόδωρος, καὶ βοᾷ, Ἐγὼ εἶπον, Θεοὶ ἐστὲ καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε. Hinc Suidam locum hunc consarcinasse manifestum est. *Küst.* 7. δύο ἐγένοντο Μακάριοι ὁμ.] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Socratis Histor. Eccles. lib. IV. c. 23. ubi tamen quaedam plenius leguntur. *Küst.* 9. μαθήματα] Socrates rectius habet τὰ ἐν χερσὶν αὐτῶν γενόμενα θαύματα. *Küst.* 10. καὶ μετὰ] καὶ om. A. 11. ὁ δὲ Ἀλεξανδρεὺς] Nicephor. IX, 14. *Reines.* ὤν] ἦν V. 12. παραπλήσιος τῷ Αἰγυπτίῳ, πρὸς τοὺς ἐντ.] Locus hic ex Socrate sic supplendus est: παραπλήσιος τῷ Αἰγυπτίῳ, ἐν τούτῳ διήλλαττεν, ὅτι πρὸς τοὺς ἐντυγχ. *Küst.* Videtur sane locus, si scripturae perturbationem intuemur, aliquid labis suscepisse. Certe haud veri dissimile reiectis πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας, quae librariorum error inculcasset, reponendum esse: [χαρίεις vel ἐπαγωγὸς] ἦν τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ ἱλαρός. Cf. v. Ἀττικός. πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἦν ἱλαρὸς] καὶ ἱλαρός· οὗτος ἱλαρὸς ἦν τοῖς ἐντυγχάνουσιν B. V. E. Edd. ante Küst. 15. ἐκτήσατο] ἠσκήσατο V. 20. ἐκείνων] ἐκεῖνον V. τούτῳ βιβλία] Sc. Euagrio. Vide eius vitam in Palladii Lausiac. n. 21. Μακαρίας καὶ Ὑακινθίδων ἀψυχίαν laudarunt poetae. Clement. Strom. IV. p. 224. ed. Sylb. *Reines.* τούτῳ καὶ A. V.

1. ἐγγέγραπται A pr. infra omittens περὶ bis. 2. Γνωστικὸς] γνωστικὸν V. 3. περὶ τῶν καταξιωθέντων] πρὸς τὸν καταξιωθέντα Socrat. 4. πεντήκοντα] ἢ V. 6. τὸν ἀριθμὸν] τῶν ἀριθμῶν B. Mox τῶν om. *V. 9. παρθένον] Sic recte MSS. Pariss. [cum *V.] itemque Socrates. At priores editt. [et E.] male παρθενίαν. *Küst.* 12. τὰ ῥηθέντα] ῥηθέντα τε A. ῥηθέντα B. V. E. 14. καὶ ἀνώμαλον] Socrates addita negatione habet, καὶ μὴ ἀνώμαλον: quod minus placet. *Küst.* Id recipiendum. 17. Μακαρίτας. τοὺς τεθνεῶτας εὐφ.] Eadem habet Photius in Lexico inedito. *Küst.* Vid. Ruhnken. in Tim. p. 59. Ipsum μακάριος eodem significatu dici Boissonadus ostendit in Nicet. Eugen. p. 15. 20. ζαμερίτας] ζαμενίτας A.

mus, quod filios genueris artifices solertissimos. Μακάριος. Beatus, cui perpetuo bona adsunt. dicitur vero Deus et beatus et fidelis et solus potens. sed ille pro sua munificentia piis quoque nomen hoc impertitus est; ut ipsum nomen Dei. *Dixi ego, Dii estis.* sunt etiam alia plurima huiusmodi nomina. Μακάριος. Duo fuerunt Macarii, eodem nomine, iique celebres tum ob abstinentiam, mores, ingenium, tum ob miracula. alter Aegyptius, qui multa miracula patravit, reverendus pariter ac severus erga eos, qui ipsum adibant. alter autem Alexandrinus, cum reliqua similis esset Aegyptio, in hoc uno discrepabat, quod hilaris esset erga eos, qui ad ipsum accedebant et urbanitate quadam iuniores ad disciplinam monasticam alliceret. horum discipulus Euagrius cum antea verbis solum philosophatus esset, ab iis opere ipso philosophari didicit, qui primum a Gregorio Theologo Constantinopoli diaconus ordinatus postmodum una cum illo in Aegyptum profectus est, ibique cum supra dictis viris congressus. eorum vivendi genus aemulatus est. hic libros conscripsit valde utiles: quorum unus *Monachus* inscribitur, seu de virtute activa: alter *Gnosticus*, vel de iis qui scientiam consequi meruerunt. is in quinquaginta distributus est capita. tertius *Antirrheticus* inscribitur, contra tentatores daemones, in octo partes divisus, secundum numerum octo cogitationum. scripsit praeterea Prognostica problemata sexcenta. denique duos carminum libros: alterum ad Monachos, qui in coenobiis seu congregationibus degunt, alterum ad virginem. sic autem in priore libro dicit ad verbum: *Necessarium est Monachorum, qui ante nos recte ambularunt, vias inquirere et ad eorum exemplar nos corrigere. multa enim ab illis sunt et dicta et facta praeclare. cuiusmodi illud est, quod quidam eorum dicere solebat: aridiorem et durum victum, cum caritate coniunctum, Monachum brevi perducturum esse ad portum ab omni perturbatione vacuum.* Μακαρίτας. Sic per euphemismum appellant mortuos: quasi mortui sint beati, qui nullum malum amplius sentiant. quidam Doriensium eosdem

κεκοινωνηκότας. τὸ γὰρ ζᾶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὡς μακαρίτην, ὦ λάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.

κατεχρήσατο δὲ ἀντὶ τοῦ μακάριον. εἰ μὴ ἄρα παίζει, οἷον νεκροῦ βίον.

Μακάρων νῆσοι. ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Ἀρμενίδας.

Μάκαιραν. μακαρίαν.

Μακεδνῆς. ἴσως μηκεδανῆς· ἢ κατ' ἐπίτασιν, λίαν κεδνῆς.

Μακεδόνειος πόλις. τῶν Μακεδόνων. Μακεδονία δὲ χώρα.

Μακεδόνιος. οὗτος πλεῖστα ὅσα κακὰ κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδείξατο, καὶ τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν οἷς ἔδρασεν ἐπιτίθησι. πυθόμενος γὰρ κατὰ τὸ Παφλαγόνων ἔθνος πλείστους εἶναι τῆς Ναυατικῆς θρησκείας, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ Μαντίνιον, συνιδών τε ὡς οὐχ οἷόν τε τοσοῦτο πλῆθος δι' ἐκκλησιαστικῶν ἀνθρώπων ἐλαύνεσθαι, τετραρίθμους στρατιώτας γνώμῃ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν Παφλαγονίαν πεμφθῆναι πεποίηκεν, ὅπως φόβῳ τῶν πλείστων τὴν Ἀρειανικὴν δόξαν προσδέξωνται. οἱ δὲ ἐκεῖσε ζήλῳ τῆς θρησκείας ἀπονοίᾳ κατὰ τῶν στρατιωτῶν ἐχρήσαντο· καὶ συμβολῆς γενομένης τῶν μὲν Παφλαγόνων συχνοὶ πίπτουσι, τῶν δὲ στρατιωτῶν πλὴν ὀλίγων πάντες. διὰ τοῦτο προσέκρουσε τῷ βασιλεῖ· ἄλλως τε καὶ ὅτι μετέθηκε τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. οἱ γὰρ λαοὶ διεκώλυον τοῦτο, ἀνόσιον εἶναι λέγοντες· καὶ συμβαλόντες μάχῃ, πολλοὶ ὅσοι πίπτουσιν, ὕστερον δὲ καὶ καθῃρέθη ὁ Μακεδόνιος.

Μακεδὼν Μακεδόνος. τὸ θηλυκὸν Μακέτις. 484

Μάκελλα. δίκελλα. Ἀριστοφάνης·

Ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δειλάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη.

ἐπὶ τῶν βλασφήμων εἴρηται.

Μακκοᾶ. ἀνοηταίνει, ἐνεόν ἐστιν. ἔφαμεν δὲ ὅτι ἡ Μακκὼ ἐνεὰ ἦν. Ἀριστοφάνης·

---

2. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] V. 555. sq. 4. λέξας *V. idemque δάματρε cum Aristophanis Dorvilliano. 7. κατεχρήσατο] κεχρήσατο A. δὲ om. V. In fine νεκρόβιον Schol. 9. Μακάρων νῆσοι. ἡ ἀκρ.] Confer Hesychium. Küst. νησοῖσι B.V. νῆσος Photius. 10. ὡς Παρμενίδης] ὡς Ἀρμένδας Photius, quod legendum etiam in Suida monet Porsonus Tracts p. 286. Ab hoc paulum discedens, Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς cum laudetur a Schol. Apollon. Rhod. I, 551. hanc nominis formam Gaisfordus reduxit post Fiorill. in Herod. Attic. p. 117. De quo supra disseruimus in v. Καδμεία νίκη. 12. Μακεδνῆς] Sic habent MSS. Pariss. itemque editio Mediolanensis. At reliquae editt. minus recte Μακεδονῆς. Küst. Μακεδονικῆς] Scribe μηκεδανῆς. Bibl. Coisl. p. 461. Toup. MS. sive Albertius. Id confirmant Apollonius Lex. p. 445. Etym. M. p. 28, 48. et quotquot grammaticorum illustrarunt glossam Homericam Od. ἡ. 106. 15. Μακεδονικὴ] Μακεδονία A.B. Μακεδονία δὲ A. Sub finem quae habet A. in marg. περὶ ἀρχῆς Μακεδονικῆς ἐν τῷ Ἀσσύριοι, omisi cum V. 16. Μακεδόνιος. οὗτος πλεῖστα ὅσα κ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Socratis Hist. Eccles. lib. II. c. 38. ut vir doctus quoque ad marginem codicis Pearsoniani annotaverat. Küst. Addit Reinesius IV, 20. Sozom. IV, 26. κακὰ om. B.E. 19. τὸ τῶν] τῶν omisi cum A.B.V. Mox ναυτικῆς V. 20. Μαντίνειον] Μαντίνιον A.B. Socrat. 21. τοσοῦτον] τοσοῦτο cum A. qui post ἐκκλησιαστικῶν addit ἀνθρώπων (ανων) cum V.

1. τετραρίθμους στρατ.] Rescribe ex Socrate, τέσσαρας ἀριθμοὺς στρατιωτῶν. Küst. 2. τῇ τοῦ] τῇ om. A.E. *V. Socrat. Παφλαγονίαν] Παφλαγόνα B.V. Mox Ἀρειανὴν A. 3. τῶν πλείστων] Immo τῶν ὁπλιτῶν: ut recte habet Socrates. Küst. 5. ἐκεῖσε] ἐκεῖ V. 6. στρατιωτῶν] Χριστιανῶν A.V. 13. Post hanc glossam delevi: Μακεδόνιος, ἄλλος, ὃς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου ἐμαρτύρησε. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἁμάχιος. Haec A. in marg. habet, novissima καὶ ἔστιν κτλ. om. V. 14. τὸ θηλ.] τὸ δὲ θηλ. V. τὸ καὶ θηλ. *V. Μακέτις θη. ut singularem gl. A. Ceterum vide Strab. X. p. 477. 15. Ἀριστοφάνης] Av. 1230 — 32. Redeunt versus sub v. Μῶρα. 17. δεινάς recte glossa posterior. 20. Μακκοᾶ] Helladius apud Photium p. 1582. Ὅτι τὸ μακκοᾶν ἀρχαϊκῶς ἐστι τὸ μὴ ἀκούειν· ἢ τὸ μὴ νοεῖν, ὅπερ τὸ νοεῖν ἐδήλου. Καλλίμαχος δ' ἐν Ἑκάλῃ ἐκόησε φησίν, ἀντὶ τοῦ ἐνόησε. Confer etiam Etymologum. Küst. ἐνεόν] Corrige mendum Schol. ἐν ἕβδ. Mox ἔφαμεν illud refe-

---

appellant ζαμερίτας, ut maioris sortis participes factos. particula ζᾶ enim de re magna dicitur. Aristophanes *Pluto*: *Quam beatam et felicem, per Cererem, vitam eius narras, ut, postquam omnia comparsit duriterque vixit, ne tantum quidem relinquat, unde sepeliri possit.* abusus hic est vocis μακαρίτην pro μακαρίαν: nisi forte per iocum mortui vitam inuit. Μακάρων νῆσοι. Beatorum insulae olim, auctore Armenida, Thebarum in Boeotia sitarum arx vocabatur. Μάκαιραν. Beatam. Μακεδνῆς. Fortasse dictum de diuturna. vel per intensionem significat, λίαν κεδνῆς, valde solicitae. Μακεδόνειος πόλις. Urbs Macedonum. Contra Μακεδονία, Macedonica regio. Μακεδόνιος. Macedonius quam plurimis malis Christianos affecit, et sceleribus suis culmen imposuit huiusmodi. cum audisset in provincia Paphlagonia et praecipue ad Mantinium plurimos esse addictos sectae Novatianorum; simulque intelligeret fieri non posse, ut tanta hominum multitudo per Ecclesiasticos viros pelleretur, quattuor numeros militum Imperatoris praecepto in Paphlagoniam mitti curavit: quo illi armatorum metu perculsi Arianum dogma susciperent. sed qui Mantinium incolebant ingenti ardore ad sectae suae defensionem incitati desperatione tanquam telo usi sunt adversus milites: proeliaque commisso Paphlagonum quidem multi occubuerunt, milites vero paucis exceptis, caesi sunt universi. propter hanc causam Macedonius Imperatorem offendit. huc accedebat quod reliquias Constantini M. in alium locum transtulit: licet id populus prohibere conatus esset, impium esse dicens. quare commisso proelio quamplurimi cecidernnt. tandem vero Macedonius depositus est. Μακεδὼν Μακεδόνος. Femininum est Μακέτις. Μάκελλα. Ligo bidens. Aristophanes: *O stulte, stulte, noli terribilem deorum iram provocare, ne totum genus tuum vindicta Iovis ligone funditus euertat.* dictum de blasphemis. Μακκοᾶ. Desipit, mutus est. diximus su-

Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶ καθήμενον.

Καὶ Μεμακκρακότα, ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνοντα.

Μακκὼ καὶ Λαιμώ. γυναῖκες, αἳ ἐγένοντο ἐνεαί· τουτέστι, βαρέως νοοῦσαι.

Μακρὰ γραμμή. ἡ καταδικάζουσα· ὁ δ' ἀπολύων βραχεῖαν ἐσημειοῦτο.

Μακρὰν οὐσίαν. οὕτω λέγουσι τὴν πολλὴν Ἀττικοί.

Μακρὰ χαίρειν. οἰμώζειν, στενάζειν.

Μακραίωνας. μακροβίους. Σοφοκλῆς·

Οὗτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν,

ἀντὶ τοῦ, οὐ βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

Μακραίωνι σχολῇ. πολυχρονίῳ, βραδεῖ ἀγῶνι. Σοφοκλῆς.

Μακρέτειος. ὁ πολυχρόνιος.

Μακροκέφαλοι. ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Παλαίφατος δέ φησιν ἐν ζ' τῶν Τρωικῶν, ἐν τῇ Λιβύῃ ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους.

Μακρὸν ποιῶ. ἀντὶ τοῦ μηκύνω. οὕτω Φιλιππίδης.

Μακροπόνηρος.

Μακρούς.

Σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς.

οὐ λέγει ὅτι τοὺς μακροὺς οὐ προήσομαι, ἀκούσομαι δὲ τοὺς διὰ συντομίας λεγομένους· ἀλλ' ὅτι πάντες λόγοι μακροὶ πεφύκασι κρινόμενοι πρὸς πρᾶξιν, εἰ πέπρακται.

Μακροχρονῶ.

Μακρῷ. ἀντὶ τοῦ πολύ. Εὐνάπιος· Καρῖνος 485 *ὁ βασιλεὺς γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραν-

---

rendum ad observationem Schol. Equ. 62. 21. *Μακκὼ*] ἡ *Μακκὼ* A. *μακκὼς* B. E. Istud *Μακκὼ* ad licentiam grammaticorum non dubito referre, qui notationem vocis anquirerent speciosam. Sed praesto fuit *μάκκος*, quod ab Etym. M. p. 707, 41. commemoratum usus Atellanarum firmat planissime. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 397.

3. *Μεμακκοακότα*] Aristoph. Equ. 62. 4. *Μακκὼ καὶ Λαιμώ. γυναῖκες*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 62. Confer etiam Tzetzem Chil. IV, 875. *Küst.* 6. *Μακρὰ γραμμή*] Aristoph. Vesp. 106. *Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακράν.* Scholiasta in eum locum notat, iudices apud Athenienses olim, si quem damnandum censerent, lineam longam; sin absolvendum, brevem in tabella cerata duxisse. *Ὁπότε*, inquit, *καταλαμβάνοιέν τινα τῷ τολμήματι, ἔλκειν εἰώθασι μακρὰν γραμμήν· ὁπότε ἀπολύοιεν, βραχεῖαν.* Sed pro *τολμήματι* scribendum ibi est *τιμήματι*, i. e. *poena*, *multa*. Ecce enim Photius in Lexico inedito clare sic habet: *Μακρὰν τίμησιν: τοῖς δικάζουσι πινάκιον ἐδίδοτο, ἐν ᾧ ἔγραφον μακρὰν γραμμήν, ὅτε τινὰ καταλαμβάνοιεν ἐν τῷ τιμήματι· βραχεῖαν δέ, ὅταν ἀπολύοιεν καὶ μὴ καταδικάζοιεν. Küst.* Similiter Hesychius. 8. *Μακρὰν οὐσ.*] *Μακρᾷ τῇ δόξῃ* Aelian. V. H. I, 23. ubi plura notavi. *Hemst.* Attigit usum Pricaeus in Appuleii Apol. p. 584. ed. Oudend. *οὕτω*] *οὕτως* Gaisf. Om. Photius. 10. *Μακρὰν χαίρειν*] Photius in Lexico habet *μακρὰ χαίρειν*: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Scholiasta Aristoph. Equ. 431. *Κλαίειν σε μακρὰ κελεύων. τὸ μὲν εἶδος ἀρχαῖον Ἀττικὸν τῆς συνθέσεως· ὡς, μακρὰ χαίρειν σοι λέγω, καὶ οἰμώζειν μακρά. Küst. μακρὰ* A. V. et Lex. Bachm. p. 294. f. *θρηνεῖν, στενάζειν*] *θρηνεῖν* om. A. B. V. Photius. 11. *Σοφοκλῆς*] Oedip. R. 518. sq. 12. *μοι βίου* Med. 14. *ταύτῃ*] *τῇ ταύτῃ* V. *τοσαύτῃ* E. Eadem recurrit explicatio sub v. *Βάξιν.* 15. *Μακραίωνι σχολῇ. πολυχρ.*] Ex Schol. Sophocl. Ai. 194. sed ubi sic legitur: *Μακραίωνι σχολῇ. ὃ ἔστι, πολυχρονίῳ, βραδὺν τὸν ἀγῶνα ἐμποιοῦσῃ σοι.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Restituendum vero *βραδεῖ*, *τὸν ἀγῶνα ἐμποιοῦντί σοι* cum Schol. Flor., item capiti glossae inserendum *ἀγωνίῳ*, quod cum loco motum esset, his turbis opportunitatem dedit. 17. Post hanc gl. delevi, *Μακρόβιοι. ἐν τῷ Βραχμᾶνες.* Habet A. in marg., V. post gl. seq. *ἐν τῷ Βραχμ.* om. *V. 18. *Μακροκέφαλοι. ἔθνος ἐστὶν οὕτω κ.*] Ex Harpocratione. *Küst. Μακροκέφαλος, ὡς τὸ περὶ Λιβύην ἔθνος.* Poll. H. p. 90. Pomp. Mel. I, 19. Pop. Ponti iuxta Cerasunta. *Reines.*

1. *τῷ* post *ἐν* omisi cum Harp. Photio et *V. *ἐν τῇ Λιβύῃ*] Sic appellabatur regio quaedam Colchis vicina, de qua locus hic accipiendus est: ne quis de Libya ea, quae in Africa sita erat, verba hic fieri putet. Vide Lucam Holsten. in Stephanum v. *Λιβυστῖνοι. Küst.* 4. *Φιλιππίδης*] *Φιλόχορ* addit Antiattic. p. 108. 5. *Μακρὸν τεῖχος ἐκεῖθεν τῆς Σηλυβρίας*] Locus hic corruptus est et mutilus, quem emendabis et supplebis ex ipso Suida infra v. *Τεῖχος. Küst.* Extabant ista post *Φιλιππίδης*, quae habet A. in marg. infimo; additis *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Τεῖχος*, quae ignorat *V. 6. *Μακροπόνηρος*] Photius in Lexico inedito: *Μακροπόνηρος. ὁ εἰς μακρὸν ἐκτείνων τὴν πονηρίαν καὶ μνησικακῶν.* Hinc Suidas supplendus est. *Küst.* Haec Photio accesserunt a manu recenti. 8. *Σοῦ δ' ἐγὼ*] Aristoph. Ach. 284. (302.) 10. *οὐ λέγουσι δὲ ὅτι τοὺς μὲν μακρ.* Schol. Arist. 12. *πρὸς πρᾶξιν κρινόμενοι*] *κρινόμενοι πρὸς πρᾶξιν* A. *V. 15. *Μακρῷ*] Cf. Vopisc. c. 1. et supr. *Καρῖνος. Reines. Καρῖνος ὁ βασιλ.*] Vide Nostrum supra v. *Καρῖνος*: ubi locus hic auctior legitur. *Küst.* Vid. Eunap. Boissonad. p. 492. sive Nieb. p. 99. 16. *ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν*] De proverbio hoc vide quae diximus supra in v. *Ἐπέκλυσε. Küst.*

---

pra de Macco femina stupida. Aristophanes: *Et donec populus insipido cultu desidet.* Et *Μεμακκοάκότα*, desipientem. *Μακκώ*. Macco et Laemo, mulieres, quae mutae fuerunt et stupidae. *Μακρὰ γραμμή*. Linea longa, quae reum condemnabat, absolvens autem brevem notabat. *Μακρὰν οὐσίαν*. Sic Attici amplas divitias vocant. *Μακρὰ χαίρειν*. Longum valere dicitur siquem fere et lugere iubemus. *Μακραίωνας*. Longaevos, ad seram usque senectutem viventes. Sophocles: *Nequaquam mihi longaevae desiderio teneor, tali fama de me sparsa* vel, taedet me vitae, postquam talis rumor de me divulgatus est. *Μακραίωνι σχολῇ*. Diuturno ac lento otio, quod in pericula coniiciat. Sophocles. *Μακρέτειος*. Longaevus. *Μακροκέφαλοι*. Macrocephali, gens ita vocata: quam Palaephatus libro VII. *rerum Troianarum* in Libya supra Colchos habitare ait. *Μακρὸν ποιῶ*. Extendo. sic Philippides. *Μακροπόνηρος. Μακρούς. Te vero prolixos sermones habentem non audiam.* non dicit se longos sermones non admittere, contra breves se auditurum; sed propterea quod omnes sermones longi sunt, si conferantur cum re, quae gesta fuerit. *Μακροχρονῶ*. Extendo. *Μακρῷ*. Longe. Eunapius: *Carinus Imperator, sui iuris factus et potestatem adeptus arbitratu suo quidvis agendi, tantus tyran-*

νίδα. οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ πάρῆλθε. Καὶ αὖθις·

Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.

Μακρῷ. ἀντὶ τοῦ, κατὰ πολύ. Ἡρόδοτος· Ἄριστος ἐγένετο μακρῷ Ἀριστόδημος κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς. Καὶ αὖθις· Μακρῷ διέστηκε.

Μάκρωνος. ἐθνικόν.

Μάκτρα. Θυεία ἐπιμήκης, ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἀντὶ δὲ μάκτρας,
πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν.

Μάλα εἰκότως. πάνυ δικαίως.

Μαλακηνός. ὄνομα κύριον.

Μαλακία. ῥαθυμία, νόσος. Καὶ μάλιστα διὰ τὰς μαλακίας τῶν Κελτῶν καὶ φυγοπονίας ὥρισε τὸν ἀδελφὸν οὐραγεῖν.

Μαλακίζεσθαι. ἐν ταῖς νόσοις φασὶν Ἀττικοὶ τὰς γυναῖκας μαλακίζεσθαι, τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν.

Μαλακίων. ὁ μαλακός.

Μαλακόν. ἁπαλόν, ἢ καὶ ἀσελγές. Ὁ δὲ οὐ πάνυ δεξιῶς ὑπεξῆλθεν ἀθυμία, καὶ πληγῶν πλειόνων γενομένων, διὰ τὸ μαλακῶς τὸν τράχηλον παρασχεῖν.

Μαλακός. Ὅτι πάντων φρονιμώτερον ζῷον ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὴν γεῦσιν, ἁφὴν οὖσαν, ἀκριβεστέραν ἔχει, διότι μαλακώτερος καὶ τὴν ἁφὴν αἰσθητικώτερος. θᾶττον γὰρ διαφορεῖται τὰ περιττώματα, καὶ οὐκ ἐπιθολοῦται αὐτοῦ τὸ φανταστικὸν καὶ λογιστικόν. ἐπιστῆσαι δὲ χρή, μήποτε ὡς ὑλικὸν αἴτιον αἰτιᾶται τὴν σάρκα. οὐ γὰρ ποιητική ἐστι φρονήσεως, ὡς συναίτιον. διὰ γὰρ τὸν σύνδεσμον διατίθεται τὰ ψυχικὰ κινήματα ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν, οὐ γεννώμενα ὑπὸ τῆς κράσεως, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς τοιᾶσδε κράσεως τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε ἐνεργοῦντα. εἰ δέ τινα εἴη ἄλλα τοῦ ἀνθρώπου μαλακωτέραν ἔχοντα σάρκα, οἷον οἱ σκώληκες, τοῖς ἄλλοις δηλονότι ἐλλείπουσιν· οὐ γὰρ ἔχουσι τέλειον τὸ φανταστικόν· ἀλλὰ νῦν περὶ τῶν τελείων ζῴων ὁ λόγος. τάχα δὲ οὐδὲ σὰρξ ἡ τῶν σκωλήκων, ὡς οὐδὲ τῶν μυιῶν. ὅτι δὲ τῷ μαλακωτέραν ἔχειν τὴν σάρκα ὁ ἄνθρωπος φρονιμώτε-

3. *Τούτων ἁπάντων*] Hanc ῥῆσιν Eunapio adiudicare videntur interpretes. Sed falluntur. Est enim senarius, qui legitur apud Aristoph. in Vesp. 1294. (1343.) *Küst.* Hunc versum praeter alios attulit v. *Παροινικώτατος*. 4. *Ἡρόδοτος*] IX, 71. qui *κ. γν. τὰς ἡμετέρας*. 6. *διέστηκας* V. 7. *Μάκρωνες*] Vide Stephanum Byzantium v. *Μάκρωνες*: et ibi interpretes. *Küst.* *Μάκρωνος* A.*V. Id recipiendum fuit, cum Suidas non disciplinam geographorum spectet, sed declinationem ut solet grammaticam. 8. *Μάκτρα*] Helladius apud Photium p. 1589. *Ὅτι τὸ μάκτραν καλεῖν, ἐν αἷς τὰς μάζας μάττουσιν, Ἀττικὸν καὶ οὐχ, ὡς ἔνιοι δοκοῦσιν, ἰδιωτικόν. Küst.* Cf. v. *Κάρδοπος* cum Aristoph. Ran. 1170. *μάττουσι*] *μαλάττουσι* B. 9. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 545. sq. Post *ἐρρωγυῖαν* quae extabant *καὶ ταύτην*, ignorant A. B. V. E. 13. *Μαλακηνός*] *Μαλακεινός* A. B. Glossa suspecta. 14. *Καὶ μάλιστα διὰ τὰς μαλακίας τῶν Κελτ.*] Fragmentum hoc consarcinavit Suidas ex Polyb. III, 79. ubi sic legitur: *Ἐπιμελητὴν δὲ τῆς οὐραγίας τὸν ἀδελφὸν ἀπέλιπε Μάγωνα· τῶν τε λοιπῶν χάριν, καὶ μάλιστα τῆς τῶν Κελτῶν μαλακίας καὶ φυγοπονίας. Küst.* 17. Observationem istam refutat Lobeck. in Phryn. p. 389. *οἱ Ἀττικοὶ*] *οἱ* om. A.*V. et Photius, ubi *μαλακίζεται* in capite gl. 18. *τὰς μὲν*] *μὲν* om. A. V. Phot. 20. *Μαλακίων*] Sic MSS. Pariss. cuius loco priores editt. exhibent *μαλακίας*. Sed *μαλακίων* recte se habet: quod est diminutivum a *μαλακός*. Schol. Aristoph. Eccles. 1050. *Μαλακίων: μαλακός, ὑποκοριστικόν*. Huc Suidas respexit. *Küst.* *Μαλακίαν* B. E. De familia huius vocis diligentissime Weichertus Poett. Latt. reliq. p. 431. sqq. disputavit. 21. *ἢ ἀσελγές* V. *ἢ καὶ ὁ ἀσελγής* Photius. — *Ὁ δὲ οὐ πάνυ*] De Cicerone videntur dicta: cf. Appian. B. C. IV. p. 600. D. *Hemst.* Is si verum divinavit, *ὑπεξέσχεν* potius erat dicendum.

4. *Μαλακός. πάντων φρονιμώτερον ζῷον ὁ ἄνθρ.*] Haec et quae sequuntur puto deprompta esse ex Philopono in Aristotelem de Anima. *Küst.* Ita sane. Vid. fol. M. 111. *Gaisf.* Qui tacite *ὅτι* cum *V. 5. *καὶ τὴν γεῦσιν — διαφορεῖται*] *ὡς γὰρ μαλακόσαρκος, ἐξ οὗ καὶ κατὰ τὴν ἁφὴν αἰσθητικώτερος ἐστι, θᾶττον διαφορεῖται* Philop. 7. *περιπτώματα*] *περιττώματα* A. E. *V. Med. Philop. 9. *μήποτε*] *ὅτι* Philop. qui mox *εἰ μὴ ὡς συναίτιον*. 12. *συνδιατίθεται*] *διατίθεται* A. E. Med. Philop. 13. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* V. Supra *γενόμενα* Med. 14. *τοιᾶσδε*] *τοιαύτης* Philop. et mox *τοιῶς ἢ τοιῶς*. 16. *οἷον οἱ*] *οἷον* om. A. B. V. *οἱ* om. Philop. 18. *ἀλλὰ νῦν*] *νῦν δὲ* Philop. 19. *ἢ τῶν*] *ἢ* om. Philop. 20. *οὐδὲ ἡ*] *ἡ* delevi cum A. V. Philop. *διὰ τὸ*] *τῷ* A. B. V. Med. *τὸ* E. *τῶν* Philop.

nus evasit, ut tyrannorum saevitiam a trigicis poetis celebratam aurum esse ostenderet: adeo vel nomen ipsum factis longe superavit. Et alibi: *Horum omnium longe insolentissimus erat.* *Μακρῷ*. Longe. Herodotus: *Aristodemus omnium longe fortissimus meo iudicio fuit.* Et alibi: *Longe distat.* *Μάκρωνος*. Nomen gentis. *Μάκτρα*. Mortarium oblongum, in quo farina pinsitur. Aristophanes *Pluto*: *Pro mactra dolioli latus diffissum.* *Μάλα εἰκότως*. Optimo iure. *Μαλακηνός*. Nomen proprium. *Μαλακία*, Mollities, morbus. *Praecipue vero propter Gallorum mollitiem et laborum impatientiam fratrem agmen cogere iussit.* *Μαλακίζεσθαι*. De mulieribus aegrotantibus Attici dicunt *μαλακίζεσθαι*, de viris autem *ἀσθενεῖν*. *Μαλακίων*. Effeminatus. *Μαλακόν*. Tenerum, vel etiam impudicum. *Ille autem propter animi tristitiam mortem obiit minus generosam, pluresque ictus ei inflicti fuerunt, quod cervicem molliter praebuit.* *Μαλακός*. Homo est animal omnium prudentissimum, et gustatum, qui tactus est, subtilissimum habet: ita, quod mollissimus est, tactum etiam facillime sentit. ocius enim dissipantur excrementa, neque ipsius imaginatrix et ratiocinatrix facultas obscuratur. sed oportet hic considerare, num carnem ut materialem causam causetur, neque enim caro est prudentiae effectrix, ut causa adiuvans. nam propter commune vinculum animorum motiones afficiuntur a corporis temperamentis, non ortae quidem a temperamento, sed non sine temperamento, vel hoc vel illo modo agentes. si qua vero sint animalia, quae carnem habeant molliorem quam homo, ut vermes: ea reliquis deficiuntur. haud enim imaginatricem facultatem habent integram. nunc autem de perfectis animalibus loquimur. fortasse autem ne caro quidem est illa vermium, ut neque muscarum. hominem autem

ρος, σημεῖόν ἐστι τὸ τοὺς μαλακωτέρους τῶν ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ εὐφυεστέρους εἶναι,
486 τῶν ἄλλων πάντων διαθέσεων καὶ φυσικῶν ἰδιωμάτων ὁμοίως ἐχόντων. διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδέρμους καλοῦμεν.

Μαλακόστρακοι. ἰχθύες, ὅσα ἐκδύεται· οἷον ἀστακοί, καρίδες, πάγουροι, καρκίνοι. ταῦτα δὲ μόνα ἐκδύονται.

Μαλάσσου. ἀντὶ τοῦ μεταβάλλου.

Μαλάχια. ὅσα τῶν ἐνύδρων ὀστέα οὐκ ἔχει· οἷον σηπία, πολύπους. ταῦτα δὲ καὶ ἄναιμά ἐστι καὶ ἄσπλαγχνα. τινὲς δὲ μαλάχεια διὰ διφθόγγου γράφουσι.

Μαλαχίας. ὄνομα κύριον.

Μαλέας. ἀκρωτήριον, καὶ ὄρος.

Μάλεος. ὄνομα κύριον. Φαιστός, πόλις Κρήτης. Ὅμηρος·

Ἐς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.

Μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ Φαιστῷ.

Μαλερόν. λαμπρόν, σποδόεν, ἰσχυρόν, ὀξύ, ἀσθενές, ξηρόν, δριμύ. τὸ δὲ Μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξὺ ἢ μαραντικόν, σφοδρόν. Καὶ Μαλερὰς φρένας, τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς.

Ῥιπίδα τὰν μαλερὸν θάλπος ἀμυνομέναν.

Μάλειον ὄρος.

Μαλειάων ὄρος αἰπύ·

Ὅμηρος.

Μαλιασμός. νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινομένη· ὅς ἐστι κατάῤῥους διὰ μυκτήρων καὶ στρόφος περὶ τοὺς αὐτούς. οὐκ ἐκφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος.

---

1. *σημεῖόν ἐστι*] Haec e diversis Philoponi verbis collecta sunt: *κατασκευάζει ἐκ τοῦ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τοὺς μαλακοσάρκους μᾶλλον φρονιμωτέρους καὶ εὐφυεστέρους εἶναι. διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδ. κ.* 3. *πάντων*] ἁπάντων A. 5. *καλοῦμεν* om. V. 6. *Μαλακόστρακα*] Vide Aristotelem Hist. Anim. IV, 2. *Küst.* *Μαλακόστρακοι* B. V. E. Med. Quod Artemidoro comprobatum recepimus. Aelianus N. A. XI, 37. *Μαλακόστρακα δέ, ἀστακοί, καρίδες, καρκίνοι, πάγουροι· ἀποδύεται δὲ τὸ γῆρας ταῦτα*: quocum Gaisfordus simillimam contendit Artemidori narrationem II, 14. adhibitam etiam Schneidero in Aristot. N. A. VIII, 19, 5. Unde intelligitur apud Suidam post ὅσα, quod ipsum aliquam movet suspicionem, desiderari *τὸ γῆρας*. 9. *Μαλάσσου*] Ex Soph. Ai. 594. et Schol. Annotarat Portus. Mox delevi cum V. *Μαλάσσω. αἰτιατικῇ*: quae habet A. in marg. 10. *Μαλάχια*] Immo potius *μαλάκια*. Galenus in Glossis Hippocraticis: *Μαλακίοισιν: οὕτως κεῖται ὅσα τῶν ἐνύδρων ἄκανθαν οὐκ ἔχει, καθάπερ ὁ πολύπους καὶ τευθὶς καὶ σηπία καὶ ἀκαλήφη. ταῦτα δὲ καὶ ἄναιμα καὶ ἀσπλαγχνά ἐστι.* Aristoteles quoque Hist. Anim. lib. I. c. 6. hoc genus piscium *μαλάκια* vocat: ut proinde dubitari non debeat, quin et sic apud Suidam scribendum sit. *Küst.* *Μαλάχεια* V. Aelianus N. A. XI, 37. a Gaisf. ascriptus: *Μαλάκια δὲ καλεῖται ὅσα τῶν ἐνύδρων ἀνόστεά εἰσι, καὶ εἴη ἂν πολύπους, σηπία, τευθίς, ἀκαλήφη· ταῦτά τοι καὶ αἵματος ἄμοιρα καὶ σπλάγχνων εἰσί.* 11. *ἐστι*] *εἰσι* A. 15. *Μαλέας*] Quae subsequebantur, *ἡ* (*καὶ ἡ* *V.) *αἰτιατικὴ τὸν Μαλέαν*, Gaisf. delevit cum A. Ceterum v. Wessel. in Diod. XIII, 64. 16. *Μάλεος*] Glossam ante v. *Μαλαχίας* posuit *V. *Φαιστός, πόλις Κρ.*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. [et E.] male *Φαιστοῦ, πόλεως Κρ.* Nihil enim praecedit, ad quod genitivus iste referri queat. Nam *ὄνομα κύριον* respicit ad vocem praecedentem *Μάλεος. Küst.* 17. *Ὅμηρος*] Odyss. *γ'*. 296. ad quem locum Scholiasta notat, pro *μικρὸς λίθος* in quibusdam codicibus Homeri olim scriptum fuisse *Μαλίου λίθος*: quam lectionis diversitatem Suidas etiam hoc loco confirmat. Is enim notam, quam verbis Homeri subiungit, excerpsit ex aliquo Scholiasta, qui *Μαλίου* vel *Μαλίου λίθος* apud poetam olim legerat: quamvis ipse, quae est eius *ἀκρίσια*, *μικρὸς λίθος* in textu retinuerit. *Küst.* Haud veri dissimile voces illas *γράφεται Μαλέου λίθος* oblitteratas fuisse, quibus demptis male procedit oratio. Ceterum cf. Steph. Byz. v. *Αἰθήσιος*.

3. *Μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λ.*] Locum hunc Suidae in *Παρεκβολὰς* suas rettulit Eustathius in Odyss. *β'*. p. 1469. ut Pearsonus etiam observaverat. Sic enim verbosus ille Homeri interpres ibi inquit: *Ὅτι δὲ ὡς εἴρηται μικρὸς λίθος ὁ κατὰ Φαιστὸν τετελεσμένος ἦν πρός τινος Μαλέου, καὶ ὡς ἀνιερώθη Ποσειδῶνι πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα πελάζειν τῇ Φαιστῷ, ἐν τοῖς τοῦ Σουίδα κεῖται. Küst.* *τελέσας*] Vim huius vocabuli Portus non intellexerat. *Τελεῖν* enim apud veteres dicebatur de magica rerum consecratione, quae vi sua incursiones hostiles, morbos aliaque mala in loco aliquo arcere posse credebatur. Hoc sensu accipiendi sunt *ἀνδριάντες ἀργυροῖ τετελεσμένοι εἰς βαρβάρων ἀποκώλυσιν*, apud Photium Cod. LXXX. p. 188. item *δακτύλιοι τετελεσμένοι* apud Scholiastam Aristophanis in Plut. 884. et *Παλλάδιον τετελεσμένον* apud Nostrum infra v. *Παλλάδιον*. Confer Salmasium ad Fl. Vopiscum in Aureliano, qui hac de re pluribus agit. *Küst.* Adde Lobeckii Aglaoph. p. 970. 6. *λαμπρόν*] Sic *μαλεραῖς ἀοιδαῖς* Pindar. Ol. IX, 34. ubi v. Schol. *Μαλερὸν* pro *λαμπρὸν* dixisse veteres testatur Schol. Paris. Apollon. Rhod. I, 734. diverse Schol. ed. Conf. Heyn. in Homer. Il. *ί*. 242. *Gaisf.* Adde Hemsterh. in huius Poetis min. T. III. p. 546. *σποδόεν*] *σπουδαῖον* Photius. 7. *εὐσθενές* *V. *Μαλερὸν πῦρ*] Vid. Schol. vulg. Il. *ί*. 242. 8. *Μαλερὰς φρένας*] V. Blomf. gloss. Perss. 62. 10. *Ῥιπίδα*] Archiae Ep. V, 4. Anthol. Pal. VI, 207. *ὑπίδα* Med. Mox *μαλερὰν* A pr. 11. *Μάλιον* Med. 13. *Ὅμηρος*] Odyss. *γ'*. 287. Cf. Zon. p. 1334. 14. *Μαλιασμός*] Res exponitur ab Hippiatricis I, 2. p. 10. etc, illi *μάλιν* vocant: *μαλιᾶν* Apsyrtus habet p. 13. *Hemst.*

---

esse prudentiorem, quod carnem habet molliorem, illud est argumento, quod homines molliores sint prudentiores et ingeniosiores; quamvis ceterae omnes affectiones et naturales proprietates sint similes. quapropter etiam stupidos vocare solemus *παχυδέρμους*. *Μαλακόστρακοι.* Sic vocantur pisces, qui crustas exuunt: ut astaci, carides, paguri, cancri. hi enim soli crustas exuunt. *Μαλάσσου.* Flectaris. *Μαλάχια.* Sic vocantur aquatilia, quae ossibus carent: ut sepia, polypus. eadem autem sanguine visceribusque carent. quidam vero per diphthongum *αι* scribunt *μαλάχεια*. *Μαλαχίας.* Nomen proprium. *Μαλέας.* Malea, promontorium et mons. *Μάλεος.* Nomen proprium. Phaestus autem, urbs Cretae. Homerus: *Ad Phaestum; at parvus lapis ingentes fluctus arcet.* Maleus enim quidam lapidem hunc magice consecratum Neptuno dedicavit, ne fluctus ad Phaestum usque accederent. *Μαλερόν.* Splendidum, cinereum, vehemens, rapidum, infirmum, siccum, acre. at *Μαλερὸν πῦρ*, ignis rapidus. vel obvia quaeque consumens et vehemens. Et *Μαλερὰς φρένας*, mentes infirmas et aridas. *Flabellum ardentem aestum propulsans.* *Μάλειον ὄρος*, Homerus: *Maleorum mons altus.* *Μαλιασμός.* Morbus asinorum: qui est defluxio per nares, et dolor easdem infestans. horum morborum neutrum asinus effugit.

Μάλλιος. ὄνομα κύριον. Ὅτι Μάλλιος ὁ ὕπατος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχήσαντα Ποντίῳ τῷ Λατίνῳ καὶ καταβαλόντα τὸν ἀντίπαλον ὡς μὲν ἀριστέα ἐστεφάνωσε, ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ τεταγμένα ἐπελέκισεν· ὃ δὴ σὺν ὠμότητι πραχθὲν εὐπειθεστάτους τοῖς ἄρχουσι Ῥωμαίους κατέστησεν. [Ἔστιν ἐν τῷ Λικτάτωρ.]

Μάλιστα. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει.

487 *Μαλθακόν.* ἔκλυτον, μαλακόν.

Ὁ δ' αὖτὸν

ἐξάγαγεν βιότου μαλθακίῃ σοφίης.

Μαλθακώτερον. πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου καὶ εὖ ἔχον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Τὸ δὲ μεταστρέφεσθ' ἀεὶ
πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους.

Μαλθάξαι. ἀγαθῦναι, καταπραῦναι. Τοὺς μὲν δώροις μαλθασσομένους καὶ ἐς τὰς κλήσεις συνιέναι. Καὶ αὖθις· Τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα μαλθάξαι ἓν μόνον ἦν, ἡ τῶν τρόπων ἐπιείκεια καὶ ὁ τοῦ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρως. [Καὶ Ἀριστοφάνης·

Νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.]

Μάλθη. ὁ μεμαλαγμένος κηρός.

Μάλθων. Ὁ γύνανδρός τε καὶ μάλθων τύραννος. ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος.

Μαλκίομεν. Δημοσθένης ἐν Φ' Φιλιππικῶν φησι.

Μάλκιον. ἀσθενές, ψυχρότατον. Ὁ δὲ Μιθριδάτης πιὼν φάρμακον ἀσθενές τε καὶ μάλκιον βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀπεδείκνυτο.

Μαλκίστατον. ψυχρότατον.

Τόδε μοι μαλκίστατον ἦμαρ.

Μᾶλλον μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ, ἀεὶ καὶ μᾶλλον. Ἄλεξις Ἀθθίδι·

Πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ,
ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον;

Ἀναξίλας Ὥραις· Ἄλεξις Πεζονίκῃ.

Τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς· οἷον, Οὐδὲν

1. *Μάλλιος*] *Μάλιος* bis V. Med. ὅτι Gaisf. cum *V. Mox ὡς μὲν om. B.E. 4. αὖτοῦ vulg. 6. *τοὺς Ῥωμαίους*] τοὺς omisi cum A.B.V.E. praeterea Ῥωμαίοις V.E. 7. *ἔστιν ἐν τῷ Λικτάτωρ*] Sed ibi de hoc Manlio ne *γρὺ* quidem reperias. *Küst.* Mirum haec proferri potuisse, cum ille quisquis gl. *Λικτάτωρ* comparavit, ipsum nomen *Μάλιος* ibi iusserit observari. Notavimus tamen ista, quae desint V. 8. *Μάλιστα*] Schol. Thucydid. I, 17. Vid. I. A. Van der Lind. Med. Phys. p. 445. b. *Hemst.* Addit Gaisf. Schol. Thucyd. III, 93. Varia congessit Bastius Ep. Crit. p. 37. sq. 10. *ἔκλυτον*] *εὔλυτον* Photius. 11. *Ὁ δ' αὖτὸν*] Diogenis Laert. II, 15. Authol. Pal. VII, 95. *ὁ δ' ἐξ αὐτῶν* A. Statim Gaisf. cum A. delevit, *Καὶ παροιμία· Ἀπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακευνίαις. ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότητος διαῤῥεόντων*: quae melius leguntur supra in v. *Ἀπαλοί*. 12. *ἐξήγαγε* *V. 14. *Ἀριστοφάνης Βατράχοις*] V. 542 — 545. 15. *μεταστρέφεσθαι*] *μεταστρέφεσθ' ἀεὶ* A. B. V.E. Med. 19. *Τοὺς μὲν*] Diogen. Laert. IV, 8. *Hemst.*

1. *Καὶ Ἀριστοφάνης*] Hae duae voces in prioribus editt. desunt, quas ex 2 MSS. Pariss. [et *V.] revocavi. Locus autem hic extat apud Aristophanem in Vesp. 711. [733. sq.] idemque repetitur infra v. *Νάρκη*. *Küst.* Seqq. usque ad *κηρός* om. B.E. Vereor ne locus male repositus per lectorum industriam accesserit, quem primus invexit Aldus. 5. *ἀλλ' ἄλγδι* Ox. 7. *Μάλθη*] Ex Harpocratione. *ὁ* addidere V. et Harpocr., *ὁ μεμαγμένος* Photius. „Gl. spectat Demosth. p. 1132, 13. v. Schol. Demosth. e Cod. Bav. p. 112. Conf. Schol. Theocriti VIII, 105." *Gaisf.* Adde Aristoph. ap. Polluc. X, 59. 8. *Μάλθων*] Vid. *Γύνανδρος*. Haec Aeliani puto, et intelligenda de Heliogabalo, in quem scripserat *κατηγορίαν τοῦ Γ.* teste Philostrato de Vit. Soph. p. 624, 21. *Hemst.* 10. *Μαλκίομεν. Δημοσθ.*] Harpocratio (ex quo Suidas) habet *μαλακίζομεν*. Vide Maussacum in Harpocrationem. *Küst.* *Μαλκίομεν* etiam Photius: germanam esse Demosthenis lectionem non persuadet Schaeferus Apparat. Crit. T. IV. p. 574. Adde Lobeck. in Phryn. p. 82. 12. *ψυχρότατον*] *ψυχρότερον* V. 14. *βραδέως*] Apparet *ὃ* praemittendum fuisse. 15. *Μαλκίστατον*] Sic rectius MSS. Pariss. [et *V.] quam priores editt., quae habent [bis] *μαλκιστότατον*. Nam vel fragmentum versus, quod sequitur, satis ostendit scribendum esse *μαλκίστατον*. *Küst.* Vid. supra in v. *Ἀλγίστατον*. 17. *Μᾶλλον μᾶλλον*] Utitur Aristoph. Ran. 1032. Alexin etiam Antiatt. p. 108. memoravit, qui subiecit formulas *μεῖζον μείζον*, *μικρὸν μικρόν*, *μίαν μίαν*. Adde *πλέον πλέον* Arist. Nub. 1290. Eurip. Iph. T. 1406. *ὅσον ὅσον* Vesp. 213. et aliis multis probatum (v. Weisk. Pleon. Gr. p. 64.). Cf. Lobeck. Aglaoph. p. 385. Neque Latinis admodum frequentabatur *magis magis*, quod placuit Catullo, cum particulae geminatae solerent invicem copulari: velut *magis magisque*, *longe longeque*, *plus plusque*, quae firmarunt Bentleius in Hor. S. I, 6, 17. Oudend. in Appul. Met. p. 170. alii. 19. *ἐπινεφεῖτο*] *ἐπινεφεῖ τὸ* A.

Μάλλιος. Nomen proprium. Manlius Consul filium suum, qui cum Pontio Latino singulari certamine certarat et adversarium prostraverat, coronavit quidem ut victorem, sed securi eundem percussit, ut qui edictum ipsius violasset. hoc crudele factum Romanos magistratibus et ducibus suis obsequentissimos reddidit. Vide in v. *Λικτάτωρ*. *Μάλιστα.* Vocem hanc Thucydides accipit ita, ut sit accurate. *Μαλθακόν.* Solutum, molle. *Ille autem voluntariam mortem sibi conscivit propter mollitiem sapientiae.* *Μαλθακώτερον.* Mollius ad vitae suavitatem et delicias. Aristophanes *Ranis*: *Sed se convertere semper ad latus mollius, viri est cati et Theramenis ingenio praediti.* *Μαλθάξαι.* Mollire, demulcere. *Alios quidem donis delenitos convivia cum eo celebrare.* Et alibi: *Quod enim virum illum delenire poterat, unum erat, morum integritas et natura insitus iustitiae amor.* [Et Aristophanes: *Torpor adeo manum meam invasit, ut gladium retinere nequeam. sed tam emollitus sum.*] *Μάλθη.* Cera emollita. *Μάλθων.* Mollis. *Semivir ille et effeminatus tyrannus.* *Μαλκίομεν.* Hac voce usus est Demosthenes Philipp. IX. *Μάλκιον.* Infirmum, frigidum. *Cum autem Mithridates venenum infirmum et frigidum hausisset, quod tarde vim suam exhiberet.* *Μαλκίστατον.* Frigidissimum. *Hic mihi frigidissimus dies est.* *Μᾶλλον μᾶλλον.* Magis magisque. Alexis *Atthide*: *Quomodo Iuppiter nubes coelo primum paulatim inducit, deinde magis magisque?* Item Anaxilas *Horis* et Alexis *Pezonice*. Hoc *μᾶλλον* dici solet positive: ut, *Non*

μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ἐστιν ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν Σκεπτικῶν οὐ θετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται· ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος, Οὐ μᾶλλον ἡ Σκύλλα γέγονεν ἢ Χίμαιρα. καὶ ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται, ὡς ὅταν φῶμεν μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα· ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς· ὡς ὅταν λέγωμεν, μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, βλάπτει δ' οὔ.

Μᾶλλον ὁ Φρύξ, ἡ παροιμία ἐνθένδε. οἱ ζ' σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου, τίς τῶν ὄντων εὐδαιμονέστατος· οἱ μὲν ἀπεκρίναντο, τὰ ἄγρια ζῷα· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δέ, πελαργούς· δίχα γὰρ νόμου τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι· Σόλων δέ, οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέ-
488 ρας. παρεστὼς δὲ Αἴσωπος ὁ Φρὺξ ὁ λογοποιός, Τοσοῦτον, εἶπεν, ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν. ἀκούσας δὲ Κροῖσος εἶπε, Μᾶλλον ὁ Φρύξ.

Μάλλωνος. ὄνομα ἐθνικόν.

Μάλχος, Βυζάντιος, σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, καὶ ἕως Ἀναστασίου· ἐν ᾗ τὰ κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκον καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης, καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Αὐγουσταίου, καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς, καὶ τραγῳδίας δίκην ἀποθρηνῶν αὐτά.

Μαμμάκυθος. ὄνομα κύριον.

Μάμας. Ὅτι ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι γέφυρα ἦν μεγάλη, ιβ' καμάρας ἔχουσα· ὕδατα γὰρ κατήρχοντο πολλά· ἔνθα καὶ δράκων ἵστατο χαλκοῦς, διὰ τὸ δοκεῖν δράκοντα οἰκεῖν ἐκεῖσε· ἔνθα καὶ

B. V. Med. et Photius. ἡσυχεῖ *V. 22. *Τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς, οἷον, οὐδὲν μᾶλλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Laertii in Pyrrhone [IX, 75.], ut Pearsonus observavit. Sed ibi rectius sic legitur: *Λέγεται δὲ τὸ Οὐδὲν μᾶλλον καὶ θετικῶς, ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων· οἷον, Οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς* etc. Vide etiam Nostrum infra v. *Οὐδὲν μᾶλλον*, ubi locus hic auctior legitur. *Küst.* Non dubito quin ex inferiore loco descripta sit observatio, quae referri debuit ad dictionem *οὐ μᾶλλον*, non ad simplicem *μᾶλλον*: quo errore factum videmus ut in continuis *καὶ ποτὲ μὲν* negligerentur, quamquam necessaria, *αὐτὸ τὸ μᾶλλον*.

4. *ἡ Σκύλλα* glossa inferior; sed legendum etiam *ἢ ἡ Χίμ.* cum Diogene. 6. *θετικῶς*] *ἐκφέρεται* addit V. 7. *ὅτι μᾶλλον*] *ὅτι* omisi cum gl. posteriore et A. Mox *σημαίνομεν δὲ* A. 10. *ὁ* om. Photius, servat Zenob. V, 16. 11. *ὑπὸ Κροίσου* om. V. *ὄντων*] *σοφῶν* Photius: qui mox *πελαργοί*, omisso *γάρ*. 16. *δὲ* om. *V. *Αἴσωπος . . . λογοπ.*] *ὁ λογοποιὸς Φρὺξ τὸ γένος* Photius, *Αἴσωπος . . . μυθοποιός* Zenob.

3. Post hanc gl. delevi, quae Gaisfordus etiam suspicabatur ab mala manu profecta esse: *Μαλῶα. Καί τινα διὰ χειρὸς ἔχουσι μαλῶα, καὶ καθαίρουσι.* Ubi Küsterus: „*Μαλῶα*] Est vox recentiorum Graecorum; sed cuius significatio est prorsus obscura et incerta: quippe quam nec Suidas hoc loco nec quisquam alius, quod sciam, explicat. Extat autem in Vita S. Euthymii (edita a Cotelerio T. II. Monument. Eccles. Gr.) p. 327. unde et fragmentum ipsum quod sequitur, a Suida depromptum est. Ibi enim sic legitur: *Καθημένοις γάρ ποτε πρὸς τῇ τοῦ μοναστηρίου εἰσόδῳ, καί τινα μαλῶαν ἔχουσι διὰ χειρὸς καὶ καθαίρουσιν, ἔπεισιν ἡμῖν οὕτως ῥοΐζῳ μεγάλῳ καὶ καταιγίδι παραπλησίως, ὑπὸ τοῦ πονηροῦ πνεύματος ἐλαυνόμενος. Cotelerius existimat *μαλώα* vel *μαλῶον* in loco citato significare genus ligonis vel rastri vel sarculi: sed coniecturam istam nullius scriptoris auctoritate probat. Quare rem istam ut incertam in medio relinquo. Vide etiam Dufrenium in Glossario Graeco, qui recte quidem monuit, Suidam locum hunc ex Vita Euthymii descripsisse: sed de significatione vocis *μαλώα* nihil certi tradit. *Küst.* Habet hanc A. in marg., omisso *καὶ καθαίρουσι*. *Μαλώα* *V. 4. *Μάλωνος*] *Μάλλωνος* cum V. Hanc glossam si cum Plutarchi loco de Fort. Alex. p. 327. B. par est componi, *Μάλλωνας* credibile interdum esse dictos, quos historici plerumque vocant *Μαλλούς*. Subsequebatur glossa satis inepte ex v. *Διονυσιάδης* compilata; quam qui praestitit A. hanc ipsam ignorat, *Μαλλώτης*, *Διονυσιάδης*, *Φιλαρχίδου*, *τραγικός*. Neque Küsterum fraus fefellit: „Puto locum hunc (inquit) ad litteram *Δ* referendum, et sic scribendum esse: *Διονυσιάδης Μαλλώτης, Φιλαρχίδου, τραγ.* Vix enim mihi persuadeo *Μαλλώτης* esse nomen proprium viri, cum constet esse *ἐθνικόν*, a *Μαλλός*, urbe Ciliciae; ex qua Dionysiades oriundus fuerit: quemadmodum Crates grammaticus et Proclus philosophus Mallotae fuisse leguntur. *Küst.* Post gl. *Μαλωα* posuit *V. *Μαλλώτης* B. V. Tum *Διονυσιώδης* B. E. Recte etiam *φυλαρχίδου* V. 5. *Μάλχος, Βυζ.*] De hoc Malcho vide omnino Photium in Bibliotheca, Cod. LXXVIII. qui eum Philadelphiensem facit. Vide etiam Vossium de Hist. Gr. p. 266. *Küst.* Conferendus Niebuhrius in Excerpta Legatt. p. XXX. 6. *καὶ* om. *Eudocia* p. 300. *Θωμασίας* om. E. 12. *Μαμμάκουθος*] *μαμμάκυθος* A. B. V. E. similiter in exemplo B. V. E. Glossam tam indoctam mirarer, nisi et comparatio gl. *Ἀβελτερώτατος fraudis aperiret viam, et quae sub finem in Edd. extabant, *Ἀριστοφάνης* (Ran. 1020.): *Τέως δ' ἀβελτερώτατοι, κεχηνότες Μαμμάκυθοι, Μελιτίδαι κάθηνται*; ea nesciret A. 13. *ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι γέφυρα ἦν μεγ.*] Confer omnino Codinum de Orig. CPolitanis, qui eadem ilsdem paene verbis tradit, ut Pearsonus etiam monuit. *Küst.* *ὅτι* Gaisf. cum *V. 14. *κατήρχετο*] *κατήρχοντο* dedi cum A. *V. Mox *ἔνθεν* V. idem infra *ἐκεῖ* bis.

---

magis pirata malus est quam mendax, a Scepticis vero non positive sed negative sumitur, ut cum quis in refellendo dicit, *Non magis Scylla fuit quam Chimaera*. interdum etiam comparative effertur, ut cum dicimus, mel magis dulce esse quam uvam passam, interdum vero et positive et negative; ut cum dicimus, virtutem magis prodesse quam obesse. significamus enim virtutem prodesse, non autem nocere. *Μάλλον ὁ Φρύξ*. Proverbium hoc inde natum est. Septem Sapientes a Croeso aliquando interrogati, quis omnium esset beatissimus, alii quidem responderunt, feras animantes; eas enim pro libertate mori; alii vero, ciconias: eas enim sine lege, duce natura, institiam colere. Solo vero dixit, neminem ante obitum dicendum esse beatum. tum qui astabat Aesopus Phryx, fabularum scriptor, *Tantum*, inquit, *ceteros superas, quantum mare fluvios*. Croesus autem hoc audito dixit: *Magis ipse Phryx*. *Μάλλωνος*. Nomen gentile. *Μάλχος*. Malchus, Byzantius, Sophista. scripsit historiam ab imperio Constantini usque ad Anastasium, in qua res gestas Zenonis et Basilisci, et conflagrationem publicae Bibliothecae et statuarum Augustalis, et alia quaedam commemorat, stilo utens gravi, et tragici instar quae acciderunt exaggerans. *Μαμμάκυθος*. Nomen proprium. *Μάμας*. In sancto Mamante pons erat ingens, duodecim fornices habens (aquae enim multae sub eo decurrebant), ubi aeneus draco stabat, quod illic draco habitare putaretur. illic etiam

πολλαὶ παρθένοι ἐτύθησαν. Βασιλίσκος γάρ τις ἐρασθεὶς τοῦ τόπου, ὃς ἦν Νουμεριανοῦ Καίσαρος, ἐκεῖσε κατῴκησε, καὶ ναὸν ἤγειρεν· ἅπερ Ζήνων κατέλυσεν.

Μαμερτῖνος. ὄνομα κύριον.

Μὰ μήκωνος χλόην.

Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην.

Μαμμίαν. Ἀττικοὶ τὴν μητέρα. ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν.

Μαμωνᾶς. χρυσός, γήινος πλοῦτος· οὐχὶ ὁ ἐκ τοῦ Σατανᾶ, ἀλλ' ὁ περιττὸς καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν.

Μάννα. θυσία, σπονδή, καὶ ἡ ἄνωθεν πί-
489 πτουσα ||τροφή. σημαίνει δὲ, Τί τοῦτο; Ὅτι ἐσπέρᾳ τοῦ σαββάτου μόνον ἐκρύπτετο. Καὶ Χριστὸς ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς τῇ παρασκευῇ τῷ τάφῳ καλύπτεται.

Μάννα· ἡ ἄνωθεν χορηγουμένη τροφή. τουτέστι, Τί τοῦτο, ὃ καὶ ἄρτος ἀγγέλων λέγεται, ὡς ὑπ' ἀγγέλων χορηγούμενος.

Μαναΐμ, στρατηγός, ὁ νικήσας τοὺς Σκύθας· οὗ ἡ στήλη ἵσταται ἐν τῷ καλουμένῳ Ὠρείῳ, ὅ ἐστι μόδιος. ἦν γὰρ ὠρεῖον, ἔνθα νῦν ἵστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρατεροῦ· ἔνθα ἵστατο καὶ μόδιος χαλκοῦς, πλησίον τῶν χειρῶν. ἦν δὲ δίκαιον μέτρον, ὡς ἂν τῷ χωρήματι αὐτοῦ πωλῶσι πάντες οἱ σιτοπρᾶται, καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτῶναι, καὶ τῷ ἴσῳ μέτρῳ διδῶται σιτηρέσιον. τοῦτο δὲ ἐνομοθέτησεν Οὐαλεντινιανός, πιπράσκεσθαι τὸν σῖτον μοδίους δώδεκα τῷ νομίσματι, μηδενὸς ἀντιλέγοντος. ὅθεν τις ναύτης τοῦτο μὴ ποιήσας τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφῃρέθη. ὅθεν ἐνεπώθησαν αἱ χαλκαῖ χεῖρες τοῖς λαμβάνουσι καὶ τοῖς διδοῦσιν, ἀμφοτέρους ἐκ

1. *Βασιλίσκος*] Vid. supra *Βασιλίσκος*. Verinae imper. frater, qui conlugem habuit Zenonidem; sed de ea hic sermonem esse non puto. *Reines.* 2. *ἐρασθεὶς*] ἐραστὴς V. 4. Sub finem cum A. delevi, ἡ κλητικὴ ὦ *Μάμαν*. Ubi *καὶ ἐπὶ κλητικῆς* B. V. Item expunxi glossulam ex v. Ἀλέξανδρος ὁ *Μαμαίας* confectam, *Μαμαίας* (*Μαμέας* A.) Ἀλέξανδρος, *βασιλεὺς Ῥωμαίων*. Eam in marg. habet A. 7. *Καὶ ναί*] *ναὶ καὶ* Med. *ναὶ ναὶ* A. B. V. E. Et sic infra in v. *Ναὶ ναὶ μὰ μήκ.*, unde hoc quicquid est observationis provenit. Adde quod prius *χλόην* ignorat Med. 8. *Μαμμίαν*] Voce hac usus est Aristophanes Lysistr. 878. quo Suidas fortasse respexit. *Küst.* Amipsias apud Athen. p. 473. ubi leg. *τῇ μαμμᾳ*. *Toup.* MS. 9. Post hanc glossam extabant ista: *Μαμιανός. παιρίκιος. ἐν τῷ Πρίσκος.* Reiecit A. in marg., *ἐν τῷ Πρίσκος* om. V. 11. *Σατανᾶ*] *Σατᾶν* A. B. 12. *Μάννα, θυσία, σπ.*] Drusius legendum notat *Μαναά*. Putat enim priorem interpretationem esse מנחה. Scripsisse tamen Suidam puto *Μάννα*. Nam ita legitur nunquam apud LXX. non *Μαναά*: etiam cum pro מנחה accipitur; sed falso. Cum igitur in S. Codice *μάννα* nunc (licet falso) pro מנחה acciperetur, nunc pro מנהג; utriusque interpretationem adhibuisse videtur Suidas. Hieronymus in Ierem. XVII, 26. *Et sacrificium. Pro quo LXX. ipsum verbum Hebraicum posuere* מנחה: *sed pessima consuetudine, immo scriptorum negligentia, Manna in nostris libris legitur.* Idem habet ad Ezech. XLV. et XLVI. Idem antiquus error adhuc cernitur Ierem. XVII, 26. et XLVIII, 5. *Pearson.* ap. Küsterum. Cf. Ernesti Gloss. Suid. p. 86. *Μαναα* Photius, sic. 13. *ἑσπέρας*] ὁ τῇ ἑσπέρᾳ A. Ὅτι V. *ἑσπέρας* error vulg.

1. Post *τροφή* abieci, quae Aldus ab A. marg. accepta vulgarat: *Καὶ Λαβὶδ* (Psalm. LXXVII, 25.)· Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος. *τουτέστι, Τί*] *τί* om. Edd. ante Küst. Theodoretus Quaest. in Exod. Inter. XXX. *Διὰ τί μάννα ἐκλήθη; εὐθὺς αὐτὸ θεασάμενοι ἀλλήλους ἠρώτων, τί τοῦτο; ἐπέθεσαν τοίνυν αὐτῷ προσηγορίαν τί τοῦτο; τοῦτο γὰρ ἑρμηνεύει τὸ μάννα.* Plura vide apud Suicerum in Thes. Eccles. *Gaisf.* 3. *ὑπ' Ἀγγέλων*] Iustin. Dial. cum Tryph. p. 361. *Reines.* Sub finem delevimus annotationem ex v. Ἀμβλίσιον decerptam, quam A. in marg. habet: Ὅτι *παρὰ πολλοῖς δὲ* (sic A. *V. nam Edd. superiores *παρὰ πολλοῖς δὲ*) *λέγεται τὸ μάννα ἀμβλίσιον.* 4. *Μαναΐμ, στρατηγός, ὁ νικ.*] Cum hoc loco Suidae omnino conferendus est Codinus de Origg. CPolitanis p. 35. et Anonymus a Combefisio editus in Manipulo Originum CPolitanarum p. 6. qui eadem iisdem paene verbis tradunt. *Küst.* Hic tamen *Μενανᾶν*. 5. *Ὠρείῳ*] Vid. infra *Ὠρεῖον*. *Ὠρολόγιον, ἤγουν τὸ ἕξαμον τοῦ μοδίου*, fragmentum a Codino lib. de Origin. Constantinop. publicatum a Gretsero Comm. in Codin. de Offic. Constantinop. III, 19. cf. Meurs. Gloss. Gr. barb. *Ὠρεῖον*. *Ὠρεῖον* autem Graecis est cuiuslibet rei *φυλάκιον*, *conditorium*, ex quo vox Latina dicta *horreum*: falluntur enim, qui *ὦρεῖον* apud Graecos e Latino flexum autumant. *Οὖρος* et *ὦρος* Graecis *φύλακα* designant: hinc *ὦριον* et *ὅριον τὸ φυλάκιον* l. *φυλακτήριον*. Hinc *νεώρια* navalia, in quibus naves subductae servantur, *τείχισμα*, *φραγμόν* Ὅρος, terminus et limes, ab *ὁρῶ*, *tueor* et *video*, quia cum cura agrorum limites custodirentur: Ion. *οὖρος*, Dorice *ὦρος*, sic *ὅριον*, *οὔριον*, unde *horreum*. Phlegon Trall. de Hippocentauro, qui in horreis Caesaris servabatur, *ἀπόκειται γὰρ ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ αὐτοκράτορος τεταρτευμένος. Reines.* Fallitur Reinesius: nam Graeculi finxerunt ex Latino sermone *ὠρεῖον* sive *ὁρίον* (cf. Bastii Epist. Crit. p. 62.), quamquam apothecas cuiusvis generis intelligerent. Adde Reisk. in Constant. p. 822. *ὠρίῳ* Anonym. *ὠρείῳ* om. E. Horum principium repetitur in v. Ὠρεῖον. 6. *μόδιος* hinc olim singularem in glossam traductum erat. *ἵσταται κίονες*] ἵστανται κίονες A. B. V. 7. *οἶκου τοῦ Κρατεροῦ*] A. in marg. *οἶκος οὗτος ὁ νῦν ῥωδ,ππ γέροντος τὸ μυρέλαιον*. Similis annotatio v. Ὠρεῖον. 9. *πάντες* om. V. 10. *ἀγοράζουσιν* B. V. Tum *σιτῶνται* V. 11. *διδῶται*] *δίδοται* A. B. V. E. 13. *νομίσματι*] *Solido* vertit Valesius in Amm. Marcell. p. 352. quem vide. *Küst.* Vid. Iac.

---

multae virgines mactatae sunt. Basiliscus enim quidam illius loci amore captus, qui fuit Numeriani Caesaris filius, illic habitavit et templum extruxit: quod Zeno evertit. *Μαμερτῖνος*. Nomen proprium. *Μὰ μήκωνος χλ.* Per herbam papaveris. *Μαμμίαν*. Sic Attici vocant matrem: quod infantes comedere *μαμμᾶν* appellant. *Μαμωνᾶς*. Aurum, opes terrenae: non quae sunt a Satana, sed supervacaneae et abundantes. *Μάννα*. Sacrificium, libatio. item cibus coelitus decidens. significat autem, *Quid hoc?* Vespere vero Sabbati tantum occultabatur. Sic Christus, panis vitae, die Parasceues sepulcro conditur. *Μάννα*. Cibus coelitus demissus. hoc est, Quid hoc? idem panis Angelorum vocatur, ut qui ab Angelis suppeditaretur. *Μαναΐμ*. Manaim, dux exercitus, qui Scythas vicit: cuius statua eo in loco erecta est, qui vocatur *Horreum* vel *Modius*. erat enim horreum, ubi nunc stat columna ante domum Crateri. illic etiam stabat modius aereus, prope manibus: qui erat iusta mensura, ut secundum eius capacitatem omnes frumentarii frumentum et emerent et venderent, et demensum aequali mensura distribueretur. hoc autem Valentinianus sanxit: qui duodecim modios frumenti solido venire iussit, nemine contradicente. unde nautae cuidam, quod in hoc commisisset, dextra manus amputata est. hinc etiam effictae

τῶν τεταγμένων μὴ ἀγανακτεῖν. ἦν δὲ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη, ἔξαμον ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρί, ἁρπαγῆναι εἰς πάκτον, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἀργυρᾶν μικράν, ὑπὸ Κουρίου Πρωτίκτορος, τῷ δευτέρῳ ἔτει Ἰουστινιανοῦ.

Μανάινος. ὄνομα κύριον.

Μανασσῆς, βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, υἱὸς Ἐζεκίου, βασιλεύσας ἔτη νε' Ἰουδαίας· ὃς ἐγένετο μιαρώτατος καὶ ἀσεβέστατος καὶ παρανομώτατος ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εἰδωλομανίᾳ καὶ αἱματεκχυσίᾳ· καὶ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν πρίσας καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ αἱμάτων ἀθώων πληρώσας οὐχ ἧττον εἰδωλολάτρησε τῶν Ἀμορραίων. καὶ μέντοι καὶ τὸν οἶκον Κυρίου καταμολύνας, καὶ τετραπρόσωπον εἴδωλον τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ στήσας, οὐ διέλειπεν οἰωνιζόμενος καὶ φαρμακεύων καὶ αἰσχρουργῶν καὶ μοιχώμενος, καὶ πᾶν εἶδος κακίας μεθ' ὑπερβολῆς διαπραττόμενος. διὸ καὶ κατὰ θείαν ὀργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ Μαροδὰχ βασιλέως Ἀσσυρίων, δέσμιος εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν αἰχμάλωτος ἀπήχθη, καὶ ἐς τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα καθείρχθη. συνιεὶς δὲ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἀξίαν εἰληφέναι τὴν τιμωρίαν, ἐδεήθη τοῦ Κυρίου συγγνῶναι οἱ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις· μὴ γὰρ εἶναι μέγα Θεοῦ ἐγκώμιον, εἰ δίκαιον σώσειεν· ἀγαθοῦ δέ, εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ προσοῖτο. καὶ τὸ μὲν ἄγαλμα θείᾳ δυνάμει διερράγη· ὁ δὲ Θεὸς ἠγάθυνε τὸν βασιλέα, καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ αὐτὸν ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ ἐπανελθὼν καὶ θείας χρηστότητος πεῖραν λαβὼν πᾶσαν μὲν εἰδωλικὴν κατέστρεψε σκηνήν· τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ἥγνισε, καὶ τὸν νόμον ἐφύλαξε, καὶ τὴν πόλιν τειχίσας καὶ ἐπικτίσας διεῖπε δικαίως καὶ εὐσεβῶς. δεδεμένῳ δὲ ὄντι ἐν φυλακῇ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐν Βαβυλῶνι, ἐδίδοσαν αὐτῷ ἐκ πιτύρων ἄρτον βραχὺν καὶ ὕδωρ ὀλίγον σὺν ὄξει μετρητῷ, πρὸς τὸ ζῆν αὐτὸν καὶ μόνον. καὶ τότε προσηύξατο πρὸς Κύριον, Κύριε παντοκράτορ· καὶ ἐπακούσας ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ λατρεύσας Κυρίῳ ἐξ ὅλης καρδίας ἐλογίσθη δίκαιος.

Gothofr. Diss. de Mutat. et augm. mon. aur. p. 17. *Reines.* Χεῖρες χαλκαῖ.

15. χαλκαῖ χεῖρες] χαλκαῖ θύρ' V. Repugnat glossa iam sublata

1. ἦν δὲ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλ.] Codinus loco laudato eandem rem his verbis narrat: Ἔνθα τοῦ αὐτοῦ Βαλεντινιανοῦ στήλη ἵστατο εἰς τὴν ἀψίδα, ἔξαμον ἀργυροῦν τῇ δεξιᾷ κατέχουσα· ὃ καὶ ἡρπάγη εἰς πάκτον παρὰ τοῦ Πρωτίκτορος ἀποχωρίου, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀρχῇ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτμήτου. Anonymus vero a Combefisio editus sic habet: Ἔνθα καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη ἵστατο ἐν τῇ ἀψίδι, ἔξαμον ἀργυροῦν ἐν δεξιᾷ χειρὶ κατέχουσα, ἁρπαγῆναι εἰς πάκτον, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν εἶναι ἀργυρᾶν μικρὰν τοῦ Κουρίου Προτίκτορος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. Sed apud Codinum pro παρὰ τοῦ Πρωτίκτορος ὑποχωρίου scribendum esse non dubito ὑπὸ Κύρου Πρωτίκτορος: i. e. *a Domino Protectore.* Graeci enim recentiores κῦρος dicunt pro κύριος. Apud Anonymum quoque a Combefisio editum et Suidam pro *Κουρίου* reponendum est *κύρου.* *Küst.* 2. ἔξαμον] ἔξαμμον A. B. *V. Mox πάκτον, quod Aldus inseruit, om. E. et Med. in lacuna. 3. ἁρπαγῆναι] Sic etiam habet Anonymus Combefisianus, ut ex verbis eius allegatis patet. Sed scribendum potius est ἢ ἁρπαγῆναι λέγεται. Alias enim oratio pendebit. *Küst.* 4. Πρωτίκτορος] Πρωτίκτωρος A. B. V. E. 6. Μανάιδος *V. 7. Μανασσῆς] Vide Scaligerum in Eusebium num. MCCCV. *Küst.* Et Constitut. Apostol. II, 22. unde Suidam haec habere monet Colomes. Obs. S. p. 137. *Albert.* Breviter Zon. p. 1328. 8. τῆς Ἰουδαίας] τῆς omisi cum A. *V. 9. παρανομώτατος ὑπὲρ π. — καὶ αἰσχρουργῶν] Haec αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Cedrenum p. 110. ut vir doctus quoque ad marginem Codicis Pearsoniani annotaverat. Confer etiam Georgium Syncellum. *Küst.* 15. ἐν αὐτῷ Διός] τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ A. B. V. E. ἐν αὐτῷ τοῦ Διὸς Med. Mox διέλειπεν reddidi cum A. B. V. διέλιπεν Edd. 16. μαρμακεύων A. E pr. 19. τοῦ Μαροδὰχ] τοῦ om. A. V. 20. Νινευὴ] Νινεβὴ V. Νινευὶ E.

4. Θεοῦ] θυῶν V. 5. δὲ om. *V. 8. θείας] θείαν A. 15. ὀλίγον] ὅλον V. 16. τὸν Κύριον] τὸν omisi cum A. B. V. E. quod ipsum initio glossae abest. Statim τὸ addit A. qui etiam παντοκράτορ cum *V. et Med. παντοκράτωρ mendum vulg. 17. ἐπακούσας] ἐπάκουσον V.

---

sunt aereae manus, quibus dantes pariter atque accipientes admonerentur, ne legem latam inique ferrent. erat ibi etiam Valentiniani statua, examen manu dextera tenens, quae quod fuit argentea, licet parva, ad pactam barbaris pecuniam solvendam a Curio Protectore ablata est, anno secundo Iustiniani. *Manάinos.* Nomen proprium. *Manassῆs.* Manasses, rex Hierosolymorum, Ezechiae filius, qui annos LV. in Iudaea regnavit. hic fuit impurissimus, impietatis refertissimus et sceleratissimus; idemque omnium mortalium idololatriae fuit addictissimus et maxime sanguinarius: qui etiam magnum Esaiam serra dissecuit, et Hierosolyma innocenti sanguine replevit, idolisque serviit non minus quam Amorrhaei. quinetiam Domini templum profanavit, et statuam Iovis quattuor vultus habentem in eo collocavit, et augurari, veneficia exercere, foeda facinora patrare, adulterari, omnis improbitatis gravissima scelera committere non destitit. itaque per divinam iram comprehensus a Marodach Assyriorum rege, vinctus et captivus in urbem Niniven est abductus, et in aeneo simulacro inclusus. cum autem ob delicta se iustas poenas dare intelligeret, Dominum oravit, ut sibi peccatorum veniam daret. haud enim magnam esse Dei laudem, si iustos servaret; boni vero esse, peccatoris poenitentiam admittere. iam illud quidem simulacrum divina potentia diruptum est; regem vero Deus mitigavit, qui ipsum Hierosolyma remisit. ille vero reversus divinamque clementiam expertus omnia simulacrorum tabernacula evertit, Dei templum repurgavit, legem custodiit, et urbe munita et aucta regnum iuste et pie administravit. dum autem in carcere ferreis compedibus Babylone constrictus erat, panem exiguum furfuraceum cum exigua aquae portione et aceto demenso dabant, quantum sufficeret ad vitam sustentandam. tunc has preces ad Dominum fudit: *Domine omnipotens.* Deus autem, exaudita eius voce, vinculis eum solvit, ut Hierosolyma rediret; cumque toto corde

Μανδαλωτόν. εἶδος φιλήματος ποικίλον καὶ ἡδύ.

Θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον, καὶ μανδαλωτόν·
Ἀριστοφάνης φησί.

Μανδάτωρος. εἶδος ἀξιώματος.

Μανδραγόρας. ὑπνωτικὸς καρπός, ἢ λήθης ποιητικός. Καὶ φανεῖται πολὺν τὸν μανδραγόραν ἐκπεπωκώς.

Μανδραγορίζω.

Μανδύας. εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον.

Μάναιχμος, Ἀλωπεκοννήσιος, κατὰ δέ τινας Προικοννήσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψε φιλόσοφα· καὶ εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας βιβλία γ'.

Μάναιχμος, Σικυώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου ἢ Ἀλκιβιάδου, ἱστορικός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

Μάνεθως, Μένδης τῆς Αἰγύπτου, ἀρχιερεύς. ἔγραψε περὶ κατασκευῆς Κυφίων.

Μάνεθως, Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου ἢ Σεβεννύτης. Φυσιολογικά, Ἀποτελεσματικὰ δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα.

Μανέρως, καὶ περιμανώς. ὀνόματα ᾠδῆς.
Εὔβουλος Καμπυλίωνι.

Μανείην· εὐκτικόν.

Μάνης. ὄνομα κύριον οἰκέτου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μάνας.

Μάνης· οὗτος ὁ τριςκατάρατος ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐφάνη, Χριστὸν ἑαυτὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον φανταζόμενος· μαθητὰς ιβ' ὡς ἂν ὁ Χριστὸς 491

---

1. *Μανδαλωτόν. εἶδος φιλήματος ποικ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1200. *καὶ* ante *ποικίλον* addit V. 3. *Θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον*] Aristoph. Thesmoph. 137. Cf. v. *Κατεγλωττισμένον.* 4. *καὶ . . φησί*] *Ἀριστοφάνης φησὶ μανδαλωτόν* Med. 6. *Μανδάτωρ*] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Graeco. Confer etiam Nostrum infra v. *Πευθήν.* *Küst.* Vid. Meurs. Gl. Gr. barb. Theophanes Iustinianum factiosis inter se tumultuantibus in theatro *ἔπεμψε μανδάτωρα εἰς ἑκάτερα μέρη. Μανδάτωρ* erat, qui Caesaris nomine tumultus sedaret in circo, et quid facto opus esset praescriberet. Alemann. in Procop. p. 90. *Reines.* Adde Reiskium in Constantini Cerim. p. 194. sq. Ceterum *Μανδάτωρος* cum A. B. V. recipiendum fuisse docet vel observatio Herod. Epimer. p. 193. 7. *Μανδραγόρας*] Vid. Schol. Platon. p. 408. *ἢ λίθος* *V. 8. *Καὶ φανεῖται*] Iulian. Ep. XXI. *Hemst.* Quem vide in Luciani Tim. 5. Ex Iuliano scribendum, *Καὶ οὐ φανεῖται πολὺν πάνυ τὸν μ. ἐ.*, apud hunc autem *ἂν* expungendum ante *ἐκπεπωκώς.* 10. Post hanc glossam delevi cum A. *Μάνδρων. ὄνομα κύριον. καὶ ἔστι περὶ τούτου παροιμία, ἐν τῷ, Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι. καὶ ἔστι* et seqq. om. V. Gl. post v. *Μανδάτωρος* posuit *V. 11. *Μανδύας*] Et de hac voce consulendus est Dufrenius in Glossario Graeco. *Küst.* Dio Exc. Vales. p. 722. *μανδύας τε φασὶς ἐνεδύετο. Toup.* MS. Add. Fabric. in Dion. LVII, 13. et Ernestii Gloss. Suid. p. 86. 13. *Ἀλωπεκοννήσιος*] Antiquissimus codex Paris. [et V.] addit, *κατὰ δέ τινες Προικοννήσιος*: quae verba procul dubio a festinantibus librariis omissa fuerunt, propter similem terminationem vocis *Ἀλωπεκοννήσιος* et *Προικοννήσιος.* *Küst.* De Manaechmo utroque *Eudocia* p. 299. 15. *εἰς τὴν Πλ. Πολιτείαν* Eudocia. 17. *Μάνεχμος*] *Μάναιχμος* A. B. E. Eud. Mirum dictu, quas mutationes Menaechmi nomen subierit, a Kiesslingio de Lycurgi fragm. p. 60. perstrictas: neque crediderim *Μέναιχμος* a productiore *Μενέσαιχμος* multum recessisse. Idem vero post Vossium de Hist. Gr. I, 11. p. 66. Sicyonii scriptoris memoriam propemodum intermortuam renovavit libello Ciz. 1830. edito.

2. *τὴν*] Nescio an *τῶν.* Sed vid. v. *Ἰδομενεύς. Gaisf.* Mox *Μακεδόνιον* B. V. 4. *Μάναιθως*] *Μάνεθως* A. B. V. bis: quod scribendum fuit *Μανεθῶς* cum Ioanne Alex. de acc. p. 9. quamquam non satis integro. *Μανεθῶ* Syncellus. *Μένδης*] *Μενδύτης* legendum monuit Holsten. ad Steph. in *Μένδης. Hemst. Μείδης* B. E. Correxi Gaisfordianam interpunctionem *Μένδης, τῆς Αἰγ. ἀρχ. ἱερεὺς Αἰγύπτου*] MSS. Pariss. habent [cum *V.] *τῆς Αἰγύπτου ἀρχιερεύς. Küst.* V. in marg. *μένδης τῆς Αἰγ. ἱερ. ἔγραψε περισκευῆς κῆρνων. ζητ τ τὸ κῦφ'.* Hunc minime crediderim ab eo qui subsequitur Manethone diversum fuisse. De quo satis est contulisse Georg. Syncellum pp. 18. 40. 5. *Κυφίων*] Vide de hac voce Lexica vulgata; itemque Kircherum II. Oedip. Aegypt. 2. p. 539. *Küst.* Aristid. I. p. 279. habet *κοιφὶ* pro *κυφί.* Vide supra v. *Κῦμι. Toup. Κυφίων* B. E. Med. 6. *Μάναιθως, Διοσπ.*] De hoc Manethone videndus omnino est Vossius de Hist. Gr. lib. I, c. 14. et Marshamus in *Προκατασκευῇ* Canonis Chronici. *Küst.* 9. *Μανέρως*] Vide Pollucem lib. IV. c. 7. et Nostrum supra v. *Ἀνιακκάς. Küst.* Non hoc loco tutior glossa quam inferiore v. *Περιμανώς.* Ceterum *Μανέρως* per Herod. II, 79. et Pausan. IX, 29, 3. memoriam satis exploratus. Addas intpp. Hesychii. 11. Om. vulg. V. Zon. p. 1336. 12. *Μάνης*] Nomen hoc apud veteres servis frequentissime imponi solebat, ut ex pluribus veterum scriptorum locis constat. Anthol. lib. III. c. 13. extant duo Epigrammata in servos, quibus nomen erat *Μάνης*: ubi vide quae notavit Brodaeus. Pherecrates apud Athenaeum lib. VI. p. 263. *Οὐ γὰρ ἦν τότ' οὔτε Μάνης οὔτε Σάκης οὐδενὶ δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντα.* Vide etiam Eustathium in Homerum. [Il. φ'. p. 1220.] *Küst.* Cf. Strab. VII. p. 304. coll. XII. p. 553. *Reines.* Adde Menag. in Laert. V, 55. et Hemst. in Luc. Tim. 22. *Ἀριστοφά-*

Deo servisset, lastus est reputatus. *Μανδαλωτόν.* Genus osculi lascivum et suave. Aristophanes: *Effeminatum et lascivum et molle.* *Μανδάτωρος.* Genus dignitatis. *Μανδραγόρας.* Fructus soporem vel oblivionem inducens. *Et apparebit eum multum mandragorae hausisse.* *Μανδραγορίζω.* *Μανδύας.* Genus vestimenti, quod *loricium* vocatur. *Μάναιχμος.* Manaechmus, Alopeconnesius, sive Proconnesius, philosophus Platonicus, scripsit de philosophia: velut in Platonem *de Republica* libros III. *Μάναιχμος.* Manaechmus, Sicyonius, filius Alcibii vel Alcibiadis, historicus: qui sub Alexandri M. successoribus vixit. scripsit historiam Alexandri Macedonis. *Μάνεθως.* Manethos, Mendesius, summus pontifex Aegyptiorum, scripsit de compositione *κυφίων. Μάνεθως.* Manethos, Diospolitanus Aegyptius vel Sebennytes, scripsit Physiologica, Apotelesmatica versibus, et alia quaedam Astronomica. *Μανέρως.* Maneros, et Perimanos, nomina cantionis. Eubulus *Campylione.* *Μανείην.* *Μάνης.* Nomen proprium servi. Aristophanes *Avibus*: *Nunc vero mancipia, fatuos, Manas.* *Μάνης.* Manes, hic execrabilis homo sub Aureliano Imperatore extitit, se Christum et Spiritum

ἐπαγόμενος, καὶ ἐκ πάσης αἱρέσεως εἴ τι κακὸν ἐρανισάμενος, ἐκ Περσίδος εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν κατὰ Θεοῦ συγχώρησιν εἰσέφρησεν.

Οὗτος ὁ καὶ Μάνης καὶ Σκυθιανὸς λεγόμενος Βραχμὰν ἦν τὸ γένος· διδάσκαλον δὲ ἔσχε Βουδδᾶν, τὸν πρώην καλούμενον Τερέβινθον· ὃς παιδευθεὶς τὰ Ἑλλήνων, τὴν Ἐμπεδοκλέους ἠγάπησεν αἵρεσιν, δύο ἀρχὰς λέγοντος ἀντικειμένας ἀλλήλαις. εἰσελθὼν δὲ ἐν Περσίδι, ἐκ παρθένου ἑαυτὸν ἔφασκε γεγεννῆσθαι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνατραφῆναι. καὶ συγγραψάμενος καὶ βιβλία δ', τὸ μὲν ἐπωνόμασε τῶν Μυστηρίων, τὸ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ δὲ τὸν Θησαυρόν, τὸ δὲ τῶν Κεφαλαίων. καὶ ὁ μὲν Βουδδᾶς οὗτος, ὁ καὶ Τερέβινθος, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συντριβεὶς ἀπώλετο. γυνὴ δέ τις, παρ' ἣ κατέλυσε, τὰ χρήματα αὐτοῦ καὶ τὰς βεβήλους βίβλους κληρονομήσασα ὠνεῖται παιδάριον ἐτῶν ἑπτά, τοὔνομα Κούβρικον, ὃν καὶ διδάξασα γράμματα, καὶ ἐλευθερώσασα κληρονόμον ἑαυτῆς πάντων καθίστησιν. ὁ δὲ λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ Βουδδᾶ καὶ τὰ χρήματα διήρχετο τὴν Περσίδα, Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων, καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βουδδᾶ συνίστωρ γενόμενος, τὰ βιβλία πονήματα ἴδια ἔλεγεν. ὃν ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐξέδειρε ζῶντα, ὡς αἴτιον τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γενόμενον. νοσοῦντος γὰρ καὶ θεραπείας πολλῆς παρὰ τῶν ἰατρῶν τυγχάνοντος, ὁ Κούβρικος ὑπέσχετο χωρὶς ἰατρῶν ἀνασῆσαι αὐτόν· καὶ ἀποστήσας τοὺς ἰατροὺς ἐθανάτωσεν αὐτόν. ὁ οὖν Μάνης οὗτος ἀποβαλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν οὐκ ἀγαθοῦ τινος εἶναι θεοῦ βλασφημῶν, ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὖσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίεται Θεοῦ· καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὸν Χριστὸν πεφηνέναι ἐτερατεύετο, καὶ καταδύσεις τινὰς ἐναγεῖς καὶ νυκτερινὰς καὶ παρανόμους μίξεις καὶ ἀῤῥητοποιίας καὶ εἱμαρμένην καὶ μετενσωματώσεις καὶ ἄλλα τινὰ Ἑλληνικὰ διδάσκων. περὶ οὗ καὶ Θεόδωνης Ὄρνισι] V. 523. sed ubi legitur [perperam] *Μανᾶς*, cum circumflexo in ultima. *Küst.* 17. ὡς ὁ] ὡς ἂν ὁ A.V. Gaisfordus suam coniecturam ὡς δὴ ὁ Χρ. in ordinem recepit, quasi scriptum esset ὡς δὴ Χρ. ὤν.

4. Οὗτος ὁ καὶ Μάνης καὶ Σκυθιανὸς λεγ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli [paene] ad verbum leguntur apud Cedrenum p. 259. 260. *Küst.* καὶ Σκυθιανὸς λεγόμενος] Idem etiam affirmat Theodoretus Haeret. Fab. lib. I. c. 35. Sed Cyrillus Hierosolymit. Catech. VI. p. 57. Scythianum ab hoc Manente expresse distinguit, eiusque antecessorem statuit: cum quo facit Epiphanius Adv. Haeres. T. II. lib. II. p. 618. Vide etiam Gatakerum Miscell. Posthum. c. 35. p. 791. *Küst.* 6. Τερέβινθον] Τέρβινθον eundem vocat Cyrillus loco laudato. *Küst.* 8. νεῖκος καὶ φιλίαν post ἀλλήλαις omisi cum A.B.V. 10. καὶ συγγραψάμενος βιβλία δ'] Haec vel ad Manentem, vel cuius proxime ante mentio fit Terebinthum referri possunt. At neuter illorum, secundum Cyrillum, sed eorum antecessor Scythianus quattuor illos libros, qui hic recensentur, scripsit. Verba eius haec sunt: *Σκυθιανός τις ἦν ἐν Αἰγύπτῳ, Σαρακηνὸς τὸ γένος, οὐδὲν κοινωνὸν οὔτε πρὸς Ἰουδαϊσμὸν οὔτε πρὸς Χριστιανισμὸν κεκτημένος. οὗτος τὴν Ἀλεξάνδρειαν οἰκήσας καὶ τὸν Ἀριστοτελικὸν μιμησάμενος βίον τέσσαρας βίβλους συνέταξε· μίαν καλουμένην εὐαγγέλιον, οὐ Χριστοῦ πράξεις περιέχουσαν, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον τὴν προσηγορίαν· καὶ μίαν ἄλλην, καλουμένην Κεφαλαίων· καὶ μίαν τρίτην, Μυστηρίων· καὶ τετάρτην, ἣν νῦν περιφέρουσι, Θησαυρῶν. μαθητὴς δὲ ἦν τούτου Τέρβινθος.* Idem etiam affirmat Epiphanius Advers. Haeres. T. II. lib. II. p. 619. his verbis: *Ἐν τούτοις γὰρ ὁ προειρημένος Σκυθιανὸς τυφλωθεὶς τὴν διάνοιαν, λαβὼν παρὰ Πυθαγόρου τὰς προφάσεις, οὕτως ἐφρόνησε, καὶ βίβλους τέσσαρας ἑαυτῷ πλάσσεται, τῇ μιᾷ ὄνομα θέμενος Μυστηρίων· τῇ δὲ δευτέρᾳ Κεφαλαίων· τῇ τρίτῃ Εὐαγγέλιον· τῇ τετάρτῃ Θησαυρῶν.* Horum virorum auctoritas facit, ut Suidae fidem hic derogandam esse censeam. *Küst.* Mox καὶ βιβλία A.B.V.E. Med. 12. Εὐαγγέλιον] Vide Socratis Hist. Eccl. I, 22. unde totus hic articulus deprompsus est. *Toup.* 13. Θησαυρόν] Θησαυρῶν habent Cyrillus, Epiphanius et Cedrenus, locis laudatis: quae lectio et Suidae restituenda est. *Küst.* 14. ἀκαθάρτου] ἀκάθαρτα V. 16. τὰ] δὲ τὰ V. 18. Cf. v. *Κούβρικος.* 19. αὐτῆς] ἑαυτῆς dedi cum A.B. Rectius τῶν ἑαυτῆς Cedren.

4. πονήματα] Sic habent MSS. Pariss. itemque Cedrenus loco laudato. At priores editt. ποιήματα.. *Küst.* πονήματα ἴδια Gaisf. tacite cum *V. ἴδια π. superiores Edd. 5. Περσῶν om. V. 6. θανάτου] τοῦ θανάτου dedi cum A.B. Meliorem collocationem arguit *V. scribens θανάτου αἴτιον θανάτου. 8. ὁ κούβρικος . . ἰατρῶν] Sic A.B.*V. οὗτος ὑπέσχετο χ. ἰατρῶν ὁ Κούβρικος Edd. ante Gaisf. 10. ἀποβαλλόμενος] ἀποβαλόμενος cum A. 13. θεοῦ] θυῶν V. Vide supra v. *Μανασσῆς.* 19. Θεόδωρος ὁ τῆς Ῥαιθοῦ πρ.] In libello de Incarnatione Domini, qui hodie adhuc extat. *Küst.*

S. esse comminiscens, et XII. discipulos, ut Christus, secum habens: qui cum ex omnibus haeresibus pessima quaeque collegisset, ex Perside Dei permissu in Romanum imperium venit. Hic et Manes et Scythianus vocatus est, genere Brachman; praeceptoremque habuit Buddam, Terebinthum antea dictum; qui Graecorum litteris institutus Empedoclis sectam adamavit, duo principia inter se contraria statuentis. in Persidem autem ingressus ex virgine se natum esse dicebat et in montibus educatum. conscriptis etiam quattuor libris, unum eorum vocavit *Mysteriorum*; secundum *Euangelium*; tertium *Thesaurum*; quartum *Capitum*. ac Buddas quidem iste sive Terebinthus ab impuro spiritu contritus interiit. mulier vero quaedam, ad quam deverterat, bona eius et profanos libros per hereditatem adepta, puerum septennem emit, nomine Cubricum, quem et litteras docuit, et manumisit, omniumque suorum bonorum heredem instituit. is acceptis Buddae libris et bonis Persidem pervagabatur, Manem se nominans, et imposturae Buddae conscius illius libros sua vocabat opera: quem rex Persarum vivum excoriavit, ut qui filio ipsius causa mortis extitisset. cum enim ille aegrotaret, et ab medicis diligenter curaretur, Cubricus iste promisit se nulla medicorum ope eum sanitati restituturum esse. remotis autem medicis puerum necavit. hic igitur Manes Vetus Testamentum reiecit, mundique et hominis creationem, utpote corruptioni et mutationi obnoxiam, a bono Deo profectam Dei, esse impie negavit, Novum vero Testamentum, utpote boni admisit, neque Christum revera, sed sub inani tantum specie hominibus apparuisse, nova temeritate contendit; idemque impura quaedam sacra subterranea et nocturna, illegitimos coitus, nefarias obscenitates, Fatum, animarum in corpora transitus et alia quaedam a Graecis sumpta docuit. De hoc etiam Theodorus,

ρος ὁ τῆς Ῥαϊθοῦ πρεσβύτερός φησι· Μάνης, ὃς φαντασίᾳ τινὶ ψιλῇ καὶ σχήματι διακένῳ σώματος
401 ἀνθρωπείου πεφανερῶσθαι τὸν Κύριον ἐφαν|τάσθη καὶ ὠνείρωξεν, ὡς πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν καὶ πράττειν, ἅπερ ἔδρα καὶ ἔπασχε καθ' ἡμᾶς· μηδὲν δὲ τούτων ἀληθείᾳ καὶ πράγματι ὑπάρξαι, ἀλλὰ δοκήσει μόνον καὶ ἀπάτῃ ἀποβουκολεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συναναστράφθαι νενόμισται. διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο παραιτεῖται ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος. Παῦλος δέ τις σύγχρονος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν Κύριον ἔφη.

Μάνης. ὄνομα Περσοῦ, ὃς ἀποδρὰς ἐκ τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὰ Χριστιανῶν ἐτάραττε δόγματα. κλίνεται Μάνεντος.

Μανιάκης. ὁ περιαυχένιος κόσμος. Μανιάκαις καὶ περιχείροις ἦσαν κατακεκοσμημένοι.

Μανίαι δ' οὐ πᾶσιν ὁμοῖαι. τῶν μανιῶν αἱ μέν εἰσιν ἄτοποι, ὡς αἱ τῶν παραπαιόντων· αἱ δὲ αἱρεταὶ καὶ εὐχῆς ἄξιαι, οἷαι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν χρησμολόγων.

Μανίη. μανία.

Μανιῶν. πληθυντικῶς. ἀντὶ τοῦ μανίας.

Σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας. λέγουσι δὲ καὶ ἑνικῶς· τὸ δὲ πλεῖστον πληθυντικῶς.

Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε· Ἀριστοφάνης. Καὶ Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην τίθησιν.

Μανιχαῖος. αἱρεσιάρχης.

Μανθάνειν. γένεσις ἐπιστήμης. Καὶ Μανθάνω, ἀντὶ τοῦ ἀκούω. Μανθάνω γὰρ καὶ τοῦτο, ὅτι Μένανδρος ὁ κωμικὸς παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι διὰ οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι φίλος ἦν αὐτῷ.

Μανόν. ἀραιόν, χαῦνον· ἢ ἀνωφερές, ὡς φλόξ. ὁ μαινόμενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσί. καὶ ἡ μάννα ἀπὸ τοῦ τετρῖφθαι ὠνόμασται. Μανοὺς δὲ γενομένους τοὺς καλάμους καὶ διύγρους ἐκ τῆς ἄγαν

1. πρεσβύτερος] πρεσβύτης B. V. 5. ἔπασχε] ἔπραττε A pr. 7. ἀποβουκολῶν] Apud Theodorum Presbyt. rectius legitur, ἀποβουκολεῖν. Küst. Sic etiam A. et Cedren. 8. συνεστράφθαι *V. νενόμισται] νενόμισθαι V. 11. σύγχρονος αὐτοῦ] αὐτοῦ delevi cum A. B. V. 12. Sub finem cum A. delevi, quae V. in marg. habet: ὡς ἕνα τῶν Προφητῶν. ἐκ τούτου καὶ οἱ Παυλιανοί. ὡς δ. τ. Πρ. om. Med. sola. Mox ὅθεν καὶ οἱ Π. (οἱ om. *V.) Denique Παυλικιανοί V. E. Continuo cum eodem A. omisi glossulam: Μάνης. ἀνδριάς. ζήτει ἐν τῷ Κόπταβος. Ubi ζήτει Gaisf. tacite cum *V. ἔστιν Edd. superiores. 16. Μάνεντος] Ita flexerunt ut propius accederet ad μανὶς μανέντος. Attamen Teles apud Stobaeum p. 524, 14. ἄνευ Μανέντος etiam dixit a Μάνης servi nomine. Hemst. 17. Μανιάκης] Vox haec ea, quam Suidas hic tradit, significatione occurrit in Graeca Veteris Testam. versione, III. Esdr. c. 3. Küst. Μανιάκαις καὶ περιχ.] Haec sunt verba Polybii lib. II. c. 29. sed ubi legitur μανιάκοις. Küst. 19. Τῶν] τὸ τῶν V.

2. αἱρεταὶ] αἱ αἱρεταὶ A. (qui mox ἄξιοι) αἱ δ' ἀρετῆς Prov. Vat. App. II, 70. (ubi vid. Schott.) et Diogenian. VI, 47. 4. Μανίη om. *V. 6. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μ.] Aristoph. Nub. 830. 8. Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μ.] Aristoph. Pac. 64. Vide ibi veterem Enarratorem, cuius verba Suidas hic descripsit. Küst. τὸ δὲ A. 9. Καὶ Ὅμηρος] Seqq. Aeliano tribuit Valckenarius. Legitur infra v. Πλάστιγξ. Gaisf. 11. αἱρεσιάρχης] Statim delevi ἢ ἀπὸ τοῦ Μάνεντος καὶ Μανιχαίου, cum A. B. V. Quae quid sibi vellent, non intelligebat Küsterus, ita correxit Hemsterhusius: ἢ ἀπὸ τοῦ Μάνεντος τοῦ καὶ Μανιχαίου. Pro Μανιχαίου E. Μανιχαῖοι. Gaisf. 13. ἀντὶ τοῦ ἀκούω] Aristoph. Plut. 58. Reines. Μανθάνω γὰρ] Locus Diogenis Laert. V. 79. unde ὅτι esse delendum intelligitur. 15. διότι] ὅτι A. B. V. cum Diog. Post hanc gl. cum A. delevi, quae nemo non videt ex v. Λεξιάς esse petita: Μάννον. Ὁ δὲ παρὰ Μάννον ἀπεχώρησε, δεξιάς τε παραβάς, ἃς βασιλεῖ (sic V. nam βασιλεὺς Edd. superiores) ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας, οὓς ὤμοσε. „Ὁ δὲ παρὰ Μάννον ἀπεχ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀπεχώρησε. et v. Λεξιάς. Sed posteriore loco scriptum est παρὰ Μάννου ἀπεχ. i. e. A Manno discessit." Küst. 16. φλὸξ καὶ μανὸς] φλόξ A. B. V. cum Photio et Timaeo p. 176. 17. Καὶ ἡ μάννα ἀπὸ τοῦ τετρῖφθαι ὠνόμασται] Sic etiam habet Photius in Lexico inedito: sed quaeso, quo sensu? Quid enim hic sibi vult μάννα? aut quomodo ea vox a τετρῖφθαι deduci potest? Quare statuat lector, utrum locus hic litura sanandus sit, an vero amplius de eo cogitandum. Küst. Animo versans hunc locum, mentem lexicographi hanc esse iudicavi, quod agens in hoc articulo de v. μανός, quae rarum et tenuem significat, subiecerit vocem μάννα etiam esse a μανός, quando significat grana turis concussu elisa. Plinius XII, 14. de ture, Micas concussu elisas mannam vocamus. Vid. Stephanum in v. Μάννα. Non itaque voluit dicere Suidas, vocem μάννα dictam esse ἀπὸ τοῦ τρῖψασθαι vel τετρῖφθαι, quod absurdum foret, sed concussu elisa, rara et tenuia facta, ἀραιά, turis grana dicta esse μάννα a μανός. Bos. Animadv. ad Scr. Gr. p. 170. Defendit etiam Albert. in Hesychium; nec pauca eiusdem argumenti congessit Bernardus in Nonn. I. p. 312. Toupius desiderabat μανῶς τετρῖφθαι. Sed τετρύφθαι A. V. et videtur τεθρύφθαι quidem melius convenire.

Baithi Presbyter, ait: *Manes, qui nuda tantum et inani corporis humani specie Dominum apparuisse falso sibi persuasit et vere somniavit, ut pati quidem et agere videretur, quae more humano agebat et patiebatur; at nihil horum vere et re ipsa extitisse, sed falsa tantum specie ab eo delusos esse homines, cum quibus conversari visus esset. quamobrem etiam duas in Christo naturas esse negat, sed unam tantum, divinam, ei tribuit. Paulus vero quidam, eius aequalis, Antiochiae magnae Episcopus, Dominum nudum hominem esse dixit.* Μάνης. Nomen Persae: qui ex Persarum regno profugus sub Constantino Magno Christianorum dogmata turbavit. declinatur Μάνεντος. Μανιάκης. Ornamentum colli. *Torquibus et armillis erant ornati.* Μανίαι δ' οὐ π. *Insania non est omnibus eadem.* insania alia quidem est absurda, ut delirantium; alia vero expetenda et exoptanda, velut poetarum et vatum. Μανίη. Pro μανία. Μανιῶν. Insaniae pluraliter dictum. *Tu vero eo insaniae progressus es.* dicunt etiam singulariter, at plerumque pluraliter. Aristophanes: *Exemplum enim insaniae auditis. — Et Homerus ebrietatem et insaniam in eadem lance collocat.* Μανιχαῖος. Haeresiarcha. Μανθάνειν. Discere est scientiae generatio. Et Μανθάνω, audio. *Audio etiam hoc, parum afuisse quin Menander comicus in iudicium vocaretur, nullum aliud ob crimen, quam quod ipsi amicus esset.* Μανόν. Rarum, laxum. vel quod sursum fertur, ut flamma. insanus, qui non est mente firma. Et Manna dicta est inde, quod sit trita. *Calamos au-*

διαβροχῆς καταῤῥαίνειν οἴνῳ, καὶ διδόναι τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

Μανότερος.

Μαντεύομαι. αἰτιατικῇ.

493 Μαντεία. ὁ χρησμός. Μαντίας δὲ ὄνομα κύριον.

Μαντινέων διοικισμός. εἰς πέντε κώμας τὴν Μαντινέων διῴκισαν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντινέων διοικισμός.

Μαντίνεια. καὶ Μαντινεῖς, ἐθνικόν.

Μαντίνειον. ὄνομα τόπου.

Μαντίνη. ὄνομα κύριον.

Μαντιπόλος.

Μάντις, μάντεως, μάντει δοτική. Μάντις γενικῶς· θυοσκόοι, ἱερῆες εἰδικῶς.

Μαντοσυνῶν. μαντειῶν.

Μαξέντιος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὃς κακῶς τοὺς Ῥωμαίους ἐπέτριβε, τυραννικῷ μᾶλλον ἢ βασιλικῷ τρόπῳ χρώμενος κατ' αὐτῶν, μοιχεύων ἀνέδην τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας, καὶ πολλοὺς ἀναιρῶν, καὶ ποιῶν τούτοις ἀκόλουθα. τοῦτο γνοὺς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ῥύσασθαι Ῥωμαίους τῆς ὑπ' αὐτὸν βασιλείας ἐσπούδαζεν, εὐθύς τε φροντίδα ἐτίθει, τίνα τρόπον καθέλοι αὐτόν. ἐν τοιαύτῃ οὖν φροντίδι ὢν περὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ στῦλον πυρὸς σταυροειδῆ γράφοντα, Ἐν τούτῳ νίκα· καὶ γέγονε Χριστιανός. Λικίνιος δὲ ὁ συμβασιλεύων αὐτῷ τὰς Ἑλληνικὰς ψύχων δόξας ἐμίσει Χριστιανούς, καὶ διωγμὸν μὲν προφανῆ φόβῳ Κωνσταντίνου κινεῖν ὑπεστέλλετο, λεληθότως δὲ πολλοὺς ἐσκευωρεῖτο. προϊὼν δὲ καὶ φανερῶς ἐπεχείρει· καὶ γίνεται διωγμὸς τοπικός. τὸν δὲ Κωνσταντῖνον οὐκ ἐλάνθανε. νόμῳ γὰρ ὁ Λικίνιος τοὺς ἐπισκόπους ἐκέλευε μὴ φοιτᾶν παρ' ἀλλήλους,

2. Post hanc glossam omisi, quae A. in marg. habet: Μανόν. διαφέρει τοῦτο τοῦ ναστοῦ. ἔστιν ἐν τῷ Ναστόν. Ea sic consignavit V. in marg. διαφέρει τὸ μανὸν τοῦ ν. κτλ. Quamquam Gronovius simpliciter glossam tradit in marginem esse coniectam. Item post v. Μαντεία cum A. delevi: Μαντεῖον. ζήτει (ἔστιν Edd. vett. ζήτει *V.) ἐν τῷ Δωδωναῖον χαλκεῖον, καὶ ἐν τῷ Δωδώνῃ. 5. Μαντίας] Μαντίας δὲ A. V. „ὁ ῥήτωρ Aristot. Rhet. II, 23." Reines. 7. Μαντινέων διοικισμός] Ex Harpocratione. Huc spectant verba illa Polybii lib. IV. c. 27. Οἱ Λακεδαιμόνιοι Μαντινεῖς φίλους ὄντας καὶ συμμάχους ἀναστάτους ποιήσαντες, οὐκ ἔφασαν ἀδικεῖν, ἐκ μιᾶς πόλεως εἰς πλείους αὐτοὺς διοικίσαντες. Eandem historiam tangit Diodorus Siculus lib. XIV. p. 336. [XV, 12.] Ammonius autem v. Οἰκίζεται non Mantineam, sed Megalopolin a Lacedaemoniis διοικισθῆναι refert. Verba eius haec sunt: Διοικίζεται πόλις, ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγέθει ἰσχυούσης εἰς πολλὰ καταδιαιρουμένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἵνα ἀσθενὴς γένηται· ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ Μεγάλην πόλιν διῴκισαν. Vel ergo ἁμάρτημα μνημονικὸν hic commisit Ammonius: vel ea quae refert ad aliam historiam pertinent. Küst. Quem duplex Arcadum διοικισμὸς fefellit. Cf. Valck. Animadv. in Ammon. p. 171. Prius Lacedaemoniorum facinus perstrinxit Plato Symp. p. 193. et qui Mantinenses diserte nominavit Isocrates de Pace p. 179. C. Μαντιναίων A. V. item infra. Tum διωκισμός A. V. E. Med. Photii MS. Correxit Küsterus, Porti emendationem tacite secutus. 8. πόλιν διῴκισαν] διῴκησαν πόλιν A. et Phot.: quibuscum ordinem mutavi. διώκησαν E. Med. διώκεισαν B. διοικίζειν proprium in tali re vocabulum esse demonstrat Wessel. in Diod. II, 28. πόλιν om. *V. 10. πόλις Ἀρκαδικὴ quae A. in marg. coniecit, delevi cum B. V. post v. Μαντίνεια ab editoribus vulgata. Praeterea sub finem extabant haec, ab eodem A. in marginem reiecta: Καὶ Μαντινεική, τόπος. ἔστιν ἐν τῷ Πλίνθος. Ubi Küsterus: „ἐν τῷ Πλίνθος] Sed ibi mentio fit vocis Μαντινειακή, non Μαντινικός." Μαντινικός] Μαντινική B. Μαντινεική V. Μαντινεικος E. Ceterum ἔστιν ἐν τῷ Πλ. om. *V. 14. Μάντις. μάντις] Μάντις semel A. (cum *V.) omisso etiam ἡ ante δοτική. 15. γενικῶς] πληθυντικῶς καὶ γενικῶς E. Sub finem cum V. delevi, quae ex v. Ἀρουραία erant repetita: Ὅτι (add. Gaisf.) ἔστιν ἀκρὶς δυσκίνητος, χλωρά, καλουμένη μάντις, ἧστινος προσέχοντες ταῖς κινήσεσι μαντεύονται. Habet A. in marg. 16. μαντοσυνέων Empedocles v. 373. μαντειῶν] Statim καὶ μαντοσύνη omiserunt A. B. V. 17. Μαξέντιος, βασιλεὺς Ῥωμ.] Totum hunc articulum consarcinavit Suidas ex Socratis Histor. Eccles. lib. I. c. 2. 3. 4. ut Pearsonus observaverat. Küst.

2. ἀναίδην] ἀνέδην A. 5. τοὺς Ῥωμαίους] τοὺς om. A. V. Mox αὐτὸν A. pro αὐτοῦ. 6. βασιλείας] Scribe δουλείας, ut habet Socrates. Küst. 7. ἐποιεῖτο] ἐτίθει A. V. om. B. 8. εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ στύλον πυρὸς σταυροειδῶς γρ.] Locus hic apud Socratem rectius et plenius sic legitur: εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ στύλον φωτὸς σταυροειδῆ, ἐν ᾧ γράμματα ἦν, λέγοντα, Ἐν τούτῳ νίκα. Küst. οἶδεν V. Mox scripsi στῦλον, quod confirmat Eurip. Iph. T. 50. et Antiop. fr. 13. 9. σταυροειδῶς] σταυροειδῆ A. 11. συμβασιλεύων] συμβασι^λ A. cui εύσας imposuit m. rec. συμβουλεύων Med. Ἑλλήνων] Ἑλληνικὰς A. V. ψύχων] ἔχων Socrat. 14. προϊὼν δὲ καὶ φανερῶς ἐπεγείρει] Emenda et supple ex Socrate προϊὼν δὲ καὶ φανερῶς αὐτοὺς βλάπτειν ἐπεχείρει. Küst. 15. ἐπεγείρει] ἐπεχείρει A. B. E. ἐχείρει V. πῶς ἐχείρει *V. 17. παρ' ἀλλήλους] Scribendum est παρ' Ἕλλησιν, ut habet Socrates. Vel, quod est usitatius, παρ' Ἕλληνας, in casu quarto. Küst.

tem raros et ob nimiam irrigationem humidos vino conspergi, et iumentis pro pabulo dari iussit. Μανότερος. Μαντεύομαι. Accusativo iungitur. Μαντεία. Vaticinium. Contra Μαντίας, nomen proprium. Μαντινέων διοικισμός. Mantinensium simul habitantium dispersio. Lacedaemonii urbem Mantinensium in quinque oppida diviserunt: quod vocatum est Μαντινέων διοικισμός. Μαντίνεια. Mantinea. Et Μαντινεῖς, nomen gentile. Μαντίνειον. Loci nomen. Μαντίνη. Nomen proprium. Μαντιπόλος. Μάντις, μάντεως: in dativo μαντει. Μάντις est nomen generale: at θυοσκόοι et ἱερῆες speciale. Μαντοσυνῶν. Vaticiniorum. Μαξέντιος. Maxentius, Romanorum Imperator, Romanos gravissime oppressit, tyrannum se potius erga illos quam Imperatorem gerens. nam et ingenuorum hominum uxores impudentissime constuprabat, multosque interficiebat, aliaque id genus facinora perpetrabat. quibus compertis Imperator Constantinus Romanos iugo tyrannicae servitutis liberare studens statim serio cogitare coepit, qua ratione tyrannum opprimeret. huiusmodi igitur solicitudine districtus circa meridiem columnam igneam in coelo vidit, cruci similem, cui inscripta erant haec verba: *In hoc vince.* tum factus est Christianus. Licinius vero eius collega, gentilium errores fovens, Christianos oderat. qui cum palam persecutionem adversus eos concitare minime auderet, metu Constantini, multis quamquam occulte struebat insidias. tandem vero eos aperte persequi aggressus est; eaque persecutio localis fuit. Constantinum autem ea res non latuit. Licinius enim lege

ὡς ἂν μὴ ἔχῃ πρόφασιν αἴξεσθαι τὰ Χριστιανῶν. διακοπείσης δὲ τῆς πλαστῆς φιλίας εἰς ἀπέχθειαν ἦλθον· καὶ τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ Κωνσταντίνου ὁ Λικίνιος.

Μαξιμῖνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος· ἔκ τε ἡμέρου βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα μεταγαγεῖν πάντα ἐπειρᾶτο. φύσει δὲ ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, τό τε φονικὸν πάτριον ἔχων. εὐθέως οὖν τούς τε φίλους πάντας, οἳ συνῆσαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, σύνεδροί τε ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπιλεχθέντες, ἀπεσκευάσατο, βουλόμενος μόνος εἶναι ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως εὐγενῆ. πλείστους δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν, ἐπιβουλὰς ὑποπτεύων.

Βασιλεύων δὲ τῆς ἑῴας πολλὰ μιαρὰ καὶ ἄτοπα καθ' ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο· καὶ πρὸς τούτοις διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ ἀπάνθρωπον κατὰ πᾶσαν ἀναιρεῖται εἰς τοὺς Χριστιανούς, καθ' ὃν πλεῖστοι τῶν εὐδοκίμων ἐμαρτύρησαν. ἄξια δὲ τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ τὰ προοίμια τῆς μελλούσης αὐτὸν διαδέχεσθαι κολάσεως εἰκότως πέπονθε. νόσῳ γὰρ δεινοτάτῃ περιπεσόντος, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὴν πᾶσαν σάρκα αὐτοῦ διελυμαίνοντο· καὶ τὰ μὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδομυχούσης σφοδροτάτης πυρώσεως· ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα ληροῦ δίκην ἐξετήκετο· λαβροτέρως δὲ φλογιζομένῳ καὶ τηγανιζομένῳ καὶ αὐτὰ συνεφρύγησαν τὰ ὀστᾶ, ὥστε ἐκφανισθῆναι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. ἀλεεινῶς δὲ κατασηπόμενος τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὡς οὐδὲν τῶν ἐν τάφοις διαλυθέντων διαφέρειν. ὁ δὲ βραχὺ ἐμπνέων καὶ στενάξας ἀπέθανε.

Μάξιμος Τύριος, φιλόσοφος, διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου. [ἔγραψε] περὶ Ὁμήρου, καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία· Εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο· καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

Μάξιμος Ἠπειρώτης, ἢ Βυζάντιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ Παραβά-

2. *διασκοπείσης* V. 5. *Μαξιμῖνος, — ὑποπτεύων*] Haec apud Ioannem Antiochenum leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 830, 833. „Maximinus autem de quo hic agitur, est ille qui vulgo Thrax dicitur, et Alexandrum Severum excepit." *Küst.* 9. *πάντα*] πάντας B.E.Med. Exc. 10. *καὶ τό*] τό τε A.B.V.E. Exc. *φοινικὸν* ed. Gaisf. 13. *ἐπιλεχθέντες*] Sic habent MSS. Pariss. [cum *V.] itemque Ioannes Antiochenus loco laudato. At priores edit. minus recte [cum E.] *συνεπικληθέντες*. *Küst.* Vid. Cuper. Lactant. T. II. p. 469. *Gaisf.* 14. *μόνος* om. B.E. *μόνος εἶναι βουλ.* Exc. 15. *εὐγενῆ*] *εὐγενοῦς* A.B. V.E. Edd. ante Küst. et Exc. (ubi supra *μηδὲν*). Mox *πλείστους* A. 17. *Βασιλεύων δὲ τῆς ἑῴας πολλὰ μιαρὰ καὶ ἄτ.*] Haec et quae sequuntur non de Maximino Thrace, sed Galerio Maximiano intelligenda sunt, ut patet ex Euseb. Hist. Eccles. lib. VIII. c. 14. et 16. Male ergo Ecloga haec priori absque ulla nota distinctionis subiuncta est, quae ob argumenti diversitatem inde non solum distinguenda, sed etiam sub alio capite collocanda erat. *Küst.* Seiungere non dubitavit Gaisf. 19. *τὴν ἀναιολήν*] *τὴν* omisi cum A.B.V.E.

2. *τὰ προοίμια*] *τὰ* om. A.B. 3. *δεινοτάτην* *V. 8. *λαυροτέρως* Med. *φλογιζομένῳ*] *καὶ τηγανιζομένῳ* addunt A.V. *φλογιζομένων καὶ τηγανιζομένων* *V. 15. *ἐπὶ Κομόδου*] Immo et ante eum, si vera est sententia Scaligeri, Ionsii et Iacobi Capelli, existimantium Maximum Tyrium unum fuisse ex praeceptoribus Marci Antonini: quod tamen in dubium revocat Gatakerus in Marc. Anton. lib. I. §. 15. quem lector consulat. Ante Commodum tamen Maximum Tyrium floruisse fidem facit Eusebius in Chronico, et qui eum exscripsit, Georgius Syncellus: quippe qui eum ad imperium Antonii Pii referunt. *Küst.* Haec Davisius praef. ad Maximum pp. XII. XVI. de secundo philosophi sui itinere, quem Romam bis adisse constet, putabat interpretanda esse. Sed videtur *μέχρις* vel similis vox post *Ῥώμῃ* excidisse. Ceterum *Eudocia* p. 299. post *Κομόδου* interposuit: *ἔγραψε πολλοὺς φιλοσοφικοὺς λόγους, ὧν πρῶτος Τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα; ἔγραψε περὶ Ὁμήρου, καὶ τίς ἡ π.* | Haec Dissertatio hodie adhuc extat, praefixo hoc lemmate: *Εἰ ἐστι καθ' Ὁμηρον αἵρεσις. Küst. *ἔγραψε* om. A.B.V.E. inseruit Med. 16. *Εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογ.* | Et haec dissertatio hodie adhuc in manibus eruditorum versatur. *Küst.* 17. *καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητ.* | Extant hodie XLI. *Διαλέξεις*, sive Dissertationes Maximi Tyrii, varii argumenti. *Küst.* 19. *Μάξιμος Ἠπειρ.* | Occisus est a Proc. Asiae Festo. Vid. infra *Φῆστος. Reines. Eudocia* p. 300. *ἢ Βυζάντιος*] Suidae repugnat Socrates, quippe qui Hist. Eccles. lib. III. c. 1. Maximum philosophum, praeceptorem Iuliani Imperatoris (quem tamen non Epirotam, sed Ephesium facit), expresse a Maximo Byzantio distinguit. Verba eius haec sunt: *Προσέπτοντος δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν ῥητορικὴν ἐφίσταται τῇ Νικομηδείᾳ Μάξιμος ὁ φιλόσοφος, οὐχ ὁ Βυζάντιος, ὁ Κυκλείδου πατήρ, ἀλλ' ὁ Ἐφέσιος.* Hoc Maximo

lata Episcopos ad gentiles accedere vetuit, ne huiusmodi scilicet obtentu Christianorum religio propagaretur. rupto tamen simulatae amicitiae foedere hostes sibi mutuo facti sunt; et Licinius tandem a Constantino interfectus est. *Μαξιμῖνος*. Maximinus, Romanorum Imperator. hic rerum potitus, magnopere mutata rerum forma, cum omni acerbitate ac terrore potestatem exercere coepit, cum ex imperio mansueto ad tyrannidis crudelitatem vertere omnia contenderet. quippe vir ingenio iuxta ac genere barbarus, ac more gentis avidissimus caedis erat. proinde omnes confestim amicos Alexandri atque assessores, e Senatu lectos, ex medio sustulit, quod ipse solus in exercitu esse, et neminem iuxta se habere vellet, quem nobilitate praestare sibi conscius esset; plurimos etiam eorum neci dedit, quod insidias suspectabat. † Maximianus in Oriente regnans praeter alia nefaria et maxime impia facinora, quae patravit, persecutionem etiam crudelem et inhumanam per totum Orientem in Christianos excitavit: in qua plurimi viri celebres martyrium passi sunt. sed impietate sua digna poenarum, quae ipsum excepturae erant, exordia merito passus est. cum enim in gravissimum morbum incidisset, maximi dolores totum eius corpus cruciabant, interno eoque vehementissimo ardore intestina eius depascente, et omni reliqua carne cerae instar liquescente, cum autem ardore, quo flagrabat, ipsa etiam ossa torrerentur, omnem tandem formam humanam penitus amisit, miserabiliterque computrescens tantum foetorem exhalavit, ut ab cadaveribus in sepulcro putrefactis nihil differret. sic animam aegre trahens inter gemitus tandem obiit. *Μάξιμος*. Maximus Tyrius, philosophus: qui Romae sub Commodo vixit. scripsit de Homero, et quae sit apud eum antiqua philosophia. Rectene Socrates fecerit, quod accusatus non responderit. Item alias quasdam quaestiones philosophas. *Μάξιμος*. Maximus Epirota, vel Byzantius, philosophus, Iuliani Caesaris Parabatae

του. ἔγραψε Περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων, Περὶ καταρχῶν, Περὶ ἀριθμῶν, Ὑπόμνημα εἰς Ἀριστοτέλην, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν.

Μαπέειν. καταλαβεῖν.

Μαραθίωνος.

Μαραθών. τόπος Ἀθήνησιν· ἀπὸ Μαράθου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος, οὗτον Καλλίμαχος ἐννάτιον λέγει, τοντέστιν ἔνυδρον. Καὶ Μαραθώνιον ἔργον.

Μαρανναθά ἑβραϊστί, ἀντὶ τοῦ, εἶδον τὸν κύριον.

Μαρανναθά. κατὰ τὴν Ἑβραΐδα φωνὴν λέγει, ἀντὶ τοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν ἦλθε. τὸν δὲ τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον τοῦτό φησιν· ὥσανεὶ ἔλεγεν, ὁ πάντων ἡμῶν δεσπότης καταβῆναι τοσοῦτον κατηξίωσε, καὶ ὑμεῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐστὲ ἁμαρτάνοντες, καὶ οὐ φρίττετε τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολήν, τῶν ἀγαθῶν τὸ κεφάλαιον. ἐννόησον γὰρ τοῦτο μόνον, φησί, καὶ ἀρκέσει σοι εἰς πάσης ἀρετῆς προκοπήν· καὶ πᾶσαν δυνήσῃ κατασβέσαι τὴν ἁμαρτίαν.

Μαραντώπη. ὄνομα κύριον.

Μάρας, ἀπὸ Βεροίας τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως, ἀνὴρ τῶν πλουσιωτάτων, ἀλλ' ὅμως ὁ κόρος οὐδεμίαν αὐτῷ ὕβριν ἐνέτεκεν. οὐδὲ γὰρ κόρος οὐδεὶς ἐφαίνετο τῶν χρημάτων, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄργανα ἐποιεῖτο δικαιοσύνης τε καὶ φιλανθρωπίας, ἐπιχορηγῶν τε τοῖς δεομένοις καὶ φιλοτιμούμενος ἐν τοῖς πολιτεύμασιν. οὕτω παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσιν ἐπιεικῆ καὶ δίκαιον, ὥστε οὔτε τῶν πολιτῶν οὐδεὶς αὐτῷ ἐγκέκληκε πώποτε, οὔτε ξένων, οὔτε τῶν ἀστυγειτόνων, οὔτε τῶν ἐν ἀγροῖς ὁμορούντων. οὐ μὴν ταῦτα δικαιοσύνης ἔργα ἀπελογίζετο, εἰ μηδένα ἀδικοίη τῶν πολιτευομένων· ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον, εἰ μὴ κάμνοι εὐεργετῶν. τοιγαροῦν οὐ τῶν ἑαυτοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων, μάλιστα τῶν παρακεκτημένων ἔν τε τῷ ἄστει καὶ κατ' ἀγρούς. μάλιστα δὲ τούτου τεκμήριον· εἴ τις ἠβούλετό τι πωλεῖν ἢ τις ὠνεῖσθαι τῶν πλησιαζόντων αὐτῷ, ὁ μὲν προσαπήτει, ὁ δὲ προσετίθει

Iulianum Imperatorem doctore et magistro usum esse Socrates ibidem refert. Ad eundem hodie extant duae epistolae Iuliani imperatoris, XV. et XVI. Plura de eo vide apud Eunapium in Maximo. *Küst.* Conferendi, quos Gaisf. laudavit, Vales. in Ammian. Marcell. XXIX, 1, 42. et Wyttenbach. in Eunap. p. 163. Neque librorum indici quisquam fidem habuerit, qui opera Maximorum varia sub eandem praescriptionem coegit.

1. *περὶ ἀλύτων*] Adiunxit hoc scriptum H. Stephanus quibusdam Dionysii Halicarnassensis partibus a se primum in lucem datis Lutet. apud C. Steph. 1544. p. 44. quod fugit Fabricium Bibl. Gr. VIII. p. 769. *Hemst.* Immo libellum repetiit Fabric. B. Gr. T. IX. p. 570. sqq., castigatiorem vero Waizius in Rhetorum T. V. *ἀντιθέσεων*] *ἀντισθένων* V. *Περὶ καταρχῶν*] Libellus initio mutilus, postquam e codice Mediceo Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. edidit, multorum curas est expertus. 2. *εἰς*] *πρὸς* B. V. E. Med. *Μαπέειν*] Hesiod. Scut. 231. 304. 5. *Μαραθίωνος*] Glossa incomperta. Quae subsequebantur *Καὶ Μαραθήσιον, ὀνοματόπου*; delevi cum A. 6. *Μαραθών*] Vide Meursium in libello de Popp. Att. v. *Μαραθών. Küst.* Vid. Schol. Platon. p. 391. 7. *Καλλίμαχος*] Fr. 350. In Hecale. *ἐνότιον* *V. 8. *δίνυγρον ἢ ἔνυδρον*] *δίνυγρον ἢ* om. A. B. V. Sub finem extabant haec: *Καὶ Μαραθωνομάχαι*, (—*μαχε* *V.) *σφενδάμνινοι. περὶ Μαραθῶνος ἐν τῷ Διεξιφίσω.* Quorum *Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι* (*σφενδάμνιοι* Med.) referendum ad Aristophanis Ach. 179. Om. A. qui novissima *περὶ Μαραθ.* etc. in marg. servavit; ipsa tamen *V. ignorat. 9. *Μαρανναθά*] Usus est hac voce D. Paulus I. Corinth. XVI, 22. ubi Theophylactus inquit: *Μαρανναθά, τοντέστιν, ὁ Κύριος ἦλθε, τοῦτο δὲ εἶπεν, ἅμα μὲν τὸν τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀνάστασιν· ἅμα δὲ καὶ ἐντρέπων αὐτούς, ὅτι ὁ δεσπότης ὑπὲρ ἡμῶν πάντα κατεδέξατο*, etc. *Küst.* Debentur haec etiam Chrysost. Hom. XL. in Corinth. I. T. X. p. 410. ed. Montfauc. *ἀντὶ τοῦ εἶδον τὸν Χριστόν*] Melior et verior vocabuli huius interpretatio traditur in voce sequenti. *Küst.* Vid. Albert. in Hesych. et Gloss. Gr. p. 44. 10. *Χριστόν*] *κν* vel *κύριον* A. B. V. E. et Hesychius. 11. *λέγεται*] *λέγει* A. om. E. 12. *ἀντὶ τοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν ἦλθε*] Sic etiam vocem hanc interpretatur Theophylactus, cuius verba in nota praecedenti adduximus. Certe *Mar* apud Syros *dominum* significat: ut vel ex Philone in Flaccum [p. 522. f.] constat, qui *Μάριν* scribit *τὸν κύριον ὀνομάζεσθαι παρὰ Σύροις. Μάριν* enim idem est, quod Syrorum *Mar*, addita tantum terminatione Graeca. *Küst.* 15. *ἡμεῖς* *V.

2. *Μάρας, ἀπὸ Βεροίας, τῆς ἐν Συρ.*] Hunc articulum excerpsit Suidas ex scriptore aliquo, qui hodie intercidit. *Küst.* Damascium statuere videtur Küsterus in *Μέιριοι*, quamquam ibi Maras in Laodicea Syriae dicatur habitasse. *Hemst.* 8. *οὕτω*] Desideratur *δέ*. 10. *ἐγκέκληκέ ποτε*] *ἐγκ. πώποτε* A. B. V. Ceterum *ἐγκέκλικε* E. *τῶν ξένων*] *τῶν* om. A. B. V. E. vereor ut recte. *τῶν ἀστυγειτόνων*] *τῶν καὶ ἄστυ γειτόνων* A. B. V. *ἀστυγειτόνων* vulg. 13. *ἀδικοίη*] *ἀδικεῖν* A. B. V. E. Scribendum *ἀδικεῖ*. 16. *περικεκτημένων*] *παρακεκτημένων* A. V. Hoc ut verbum absolutum elegi; quamquam *περικτῶμαι* ab Ammonio p. 116. positum non spernendum videtur.

---

magister. scripsit de Insolubilibus oppositionibus. De principiis. De numeris. Commentarium in Aristotelem: et alia quaedam ad eundem Iulianum. *Μαπέειν.* Comprehendere. *Μαραθίωνος. Μαραθών.* Locus Atticus, dictus a Marathone, Apollinis filio, quem Callimachus vocat humidum, i. e. in aqua degentem. *Et Μαραθώνιον ἔργον. Μαρανναθά.* Hebraice significat, *vidi Dominum. Μαρανναθά.* Maranatha, Hebraica lingua significat, *Dominus noster venit.* hoc autem dicit, Incarnationis sermonem confirmans; quasi diceret: omnium nostrum Dominus adeo descendere dignatus est; vos vero in iisdem peccatis perseveratis, nec summam illam caritatem, bonorum caput, revereminí. hoc enim solum, inquit, considera, idque sufficiet tibi ad omnem virtutis profectum, et omne peccatum ea ratione extinguere poteris. *Μαραντώπη.* Nomen proprium. *Μάρας.* Maras, ex urbe Syriae Beroea, homo ditissimus, sed quem copiā opum non redderet insolentem. haud enim ullus in eo fastus propter divitias apparebat, sed iis ad iustitiam et humanitatem exercendam instrumentis utebatur, indigentibus largiendo, et in republica splendidum se praebendo. idem adeo se omnibus aequum et iustum praebuit, ut neque civium quisquam ullum ei crimen obiecerit, neque hospitum, neque vicinorum, neque rusticanorum. neque tamen haec pro iustitiae officiis habebat, si nullum de civibus afficeret iniuria; sed illa potius, si benefaciendo non defatigaretur. quare non solum sua, sed etiam aliena negotia curabat, praesertim eorum qui et in urbe et ruri praedia possidebant. maximum vero illud est argumentum, quod, si quis loca praediis eius vicina vendere, alius emere vellet, ille pluris aestimaret, hic vero maiori pretio

τῷ τιμήματι τῆς ἄλλης ἀξίας, ὑπὲρ αὐτοῦ γέ τοι δήπουθεν, ὑπὲρ τοῦ κτήσασθαι ὅμορον καὶ γείτονα Μάραν, τὸν πάντων ἀνθρώπων δικαιότατον. ὥστε καὶ ἐξενίκησεν εἰς παροιμίαν ὁ Μάρας, ἐπὶ δικαίᾳ χρήσει τῶν πέλας.

Μαργαρίτης.

Μαργαίνει. μαίνεται.

Μάργης, καὶ μάργος. μαινόμενος. *Καὶ ὑπερμαργότερος, ὁ ὑπερμαινόμενος. Καὶ γαστρίμαργος, ὁ περὶ τὴν γαστέρα μεμηνώς.*

Μαργίτης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· Ἐπωνυμίαν Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο. ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτως.

496 ‖ *Μαργίτης.* ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος. οὗ φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ἑ δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον μὴ ἅψασθαι αὐτῆς, ἀλλὰ φοβεῖσθαι, λέγοντα, μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλῃ· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον, καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρός, εἴ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

Μαργῶσαν χεῖρα. μαινομένην χεῖρα.

Μαρδόνιος. ὄνομα κύριον.

Μαρδόνος.

Μαρδοχαῖος. ὄνομα κύριον,

Μάρδοι. ἔθνος τὸ πᾶν λῃσταί· καὶ οὔτ' ἂν εὖ ποιῶν τις αὐτοὺς πιστοὺς κτήσαιτο, οὔτ' ἂν κακώσας ἐς τοσόνδε ταπεινώσειεν, ὡς, εἰ τοῦ φόβου ἀπαλλαχθεῖεν, μὴ ἂν παραυτίκα ἐπιθέσθαι, οἷς πάλαι ὑπέδυσαν.

Μάρδοι. ἔθνος πολυάνθρωπον, τραχεῖαν γῆν ἐποικοῦντες, καὶ μόλις ἀφ' ὧν γεωργοῦσι τρεφόμενοι, ἄνιπποι καὶ πένητες· ὡς καὶ τὴν πρώτην ἀπιστεῖσθαι τύχην.

Μαραίνω. αἰτιατική.

---

3. *δικαιότερον*] *δικαιότατον* A. B. V. 4. *καὶ* post *ὥστε* add. A. *εἰς παροιμίαν — χρήσει*] *ἡ παροιμία — χρίσει* E. Cf. Wessel. in Diod. V, 57. 6. Om. vulg. Continuo delevi versiculum, quem in margg. A. V. (*V. quidem praefixo *λύσις ὀνείρου*) coniecerant: *Μαργαρίται δηλοῦσι δακρύων ῥόον.* Ubi Küsterus: „*Μαργαρῖται δηλοῦσι δακρ.*] Sic etiam versus hic legitur apud Nicephorum in Oneirocritico. At Astrampsychus hic habet: *Οἱ μάργαροι δηλοῦσι δακρύων ῥόον.*" 7. *Μαργαίνει*] *Μαραίνεται* Hesychius, Abreschio in Aeschyl. II. p. 40. castigatus. Cf. Hom. Il. *ε*. 882. *Μαργαίνειν*, ubi Schol. *μαίνεσθαι, ἐνθουσιᾶν, ἀκρατῶς ὁρμᾶν.* 9. *ὑπερμαργότερος*] *ὑπομαργότερος* Herodotus III, 29. et alibi. Ac perperam *ὑπερμαργότερος* a Suida poni H. Steph. T. I. p. 793. C. pronunciavit. Redit tamen glossa *Ὑπερμαργότερος.* 8. *Μάργης*] Hoc tametsi potest ad eam vocum similitudinem revocari, quam Lobeck. in Phryn. p. 184. monstravit, malim tamen scribi *Μαργήεις.* 11. *Μαργίτης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτ.*] Ex Harpocratione per compendium ducta. *Αἰσχίνης*] P. 76. Cuius cum oratio sit illa, *ἐπωνυμίαν δ' Ἀλ. Μ. ἐτίθετο*, post *Κτησιφῶντος* distinxi. Adde Plutarchi Demosth. 23. 14. *Μαργίτης. ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδ.*] De hoc Margite, homine insigniter stolido, poema scripsisse fertur Homerus, cuius mentionem faciunt Aristoteles de Poetica c. IV. Hephaestion de Metris p. 64. et 67. Scholiasta Aristophanis in Av. 914. Harpocratio v. *Μαργίτης*, et alii. Ab aliis tamen poematis huius auctor fuisse traditur Pigres, ut discimus ex Suida infra v. *Πίγρης.* De huius autem Margitae stultitia insignis est locus apud Eustathium in Odyss. *κ'*. p. 1669. quem hic describam: *Οὕτως ἔγνωμεν καὶ τὸν ἄφρονα Μαργίτην, τὸν ἀπὸ τοῦ μαργαίνειν, ὅ ἐστι μωραίνειν· ὃν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ὁμήρου Μαργίτην ὑποτίθεται ἐνόρων μὲν εἰς ὑπερβολὴν γονέων φῦναι· γήμαντα δὲ μὴ συμπεσεῖν τῇ νύμφῃ, ἕως ἀναπεισθεῖσα ἐκείνη τετραυματίσθαι τὰ κάτω ἐσκήψατο, φάρμακόν τε μηδὲν ὠφελήσειν ἔφη, πλὴν εἰ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον ἐκεῖ ἁρμοσθείη. καὶ οὕτω θεραπείας χάριν ἐκεῖνος ἐπλησίασεν.* Quis haec legens non rideat? Polybius in Excerptis ab Valesio editis p. 58. *Ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον Τίμαιον εἰρηκέναι τις ἂν πιστεύσειεν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν λεγόμενον Μαργίτην ἐκεῖνον. Küst.* 15. *ὅν φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλ.*] Idem etiam de Melitide traditur. Vide Nostrum supra v. *Γελοῖος. Küst.* Nempe eadem stuporis documenta haud sine fraudis suspicione tum ad illam glossam traducta sunt, tum a Schol. Luciani Philopseud. 3. exornata. *ἀριθμεῖται* *V. 17. *διαβάλλῃ*] *διαβάλῃ* dedi cum A. B. Memorat autem Hesychius vocis significatum hinc repetendum: *ἢ μὴ εἰδὼς μίξιν γυναικός, καὶ* (opinor, *ὥστε καὶ*) *γυνὴ προτρέπεται αὐτόν.*

1. *ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον, καὶ π.*] Locus hic proculdubio mutilus est, quem sic supplendum puto: *ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον, ἐξ ὁποτέρου τῶν γονέων ἐτέχθη· καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρός*, etc. *Küst.* Nullis opus supplementis, modo novissimus sensus *εἴ γε . . . ἐτέχθη* post *γεγενημένον* collocetur. 4. *Μαργῶσαν χεῖρα. μαινομένην*] Eurip. Hecub. 1128. *Μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργώσαν χέρα.* Ubi Schol. *τὴν μαινομένην χεῖρα.* Ad hunc locum respexit Suidas. *Toup. χεῖρα* posterius addiderunt A. V. et Lex Bachm. p. 295. cum Hesychio et Photio. 5. *Μαρδόνιος*] Eius acinacen spolium victoriae ad Platacas de Medis dedicarunt Athenienses in arce, vid. Meurs. in Cecrop. cf. Herodot. IX, 1. Pausan. Att. c. 27. Gobryae filius: Idem Attic. c. 1. *Reines.* 6. *Μάρδονος* Gaisf. Om. vulg. 7. Sub finem cum A. V. delevi: *ἔστιν ἐν τῷ Ἀμὰν καὶ ἐν τῷ Ἐσθήρ.* 8. *Μάρδοι*] Vid. Freinshem. in Curt. V, 6. p. 354. nos in Dionys. Perieg. 732. 9. *ποιῶν τις*] *τριῶν* V. omisso *τις. οὔτ' αὖ*] *οὔτ' ἄν* dedi cum A. B. V. *οὔτ' ἂν* repetitum haud semel vidimus offensioni fuisse: velut in Eurip. Suppl. 854. Sed compares Soph. Oed. R. 1227. Plat. Phileb. p. 43. A. Isocr. adv. Callim. 26. (ubi scribendum *οὐδ' ἄξια*) Luciani Necyom. 3. 12. *ὑπέ-*

---

liceretur: quo vicinum haberet Maram, omnium hominum iustissimum. quare in proverbium tandem abiit *Maras*, dicique coepit, siqui se aequos erga vicinos praebent. *Μαργαρίτης. Μαργαίνει.* Furit. *Μάργης*, et *μάργος.* Insanus. Et *ὑπερμαργότερος*, supra modum insanus. Et *γαστρίμαργος*, ventri admodum addictus. *Μαργίτης.* Aeschines in oratione contra Ctesiphontem: *Alexandro cognomen Margites tribuit.* sic autem fatuos vocabant. *Μαργίτης.* Margites propter stultitiam ab comicis perstringebatur: quem ultra quinarium contendunt numerare non potuisse: et cum uxorem duxisset, eam non tetigisse, prae metu, ne se apud matrem accusaret, idem cum iam esset adolescens, dubitabundus eam interrogasse fertur, an pater ipsum peperisset. *Μαργῶσαν χεῖρα.* Manum insanientem. *Μαρδόνιος.* Nomen proprium, *Μαρδόνος. Μαρδοχαῖος.* Nomen proprium. *Μάρδοι.* Mardi, gens tota latrocinijs dedita: quos neque beneficijs in fide retinere, neque cladibus adeo domare possis, quin metu liberati statim aggrediantur eos, quibus metu territi ante cesserant. *Μάρδοι.* Mardi, gens numerosa, sed terram asperam inhabitans, adeo ut fructibus agrorum, quos colunt, vix ac ne vix quidem victitare queant; iidem equis carent et pauperes sunt: unde fit ut pristina illorum fortuna nunc fide careat. *Μα-*

Μαριανός, Μάρσου δικηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης· Ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον, μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς Ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης ὑπὸ ὑπάτων καὶ ὑπάρχων καὶ πατρίκιος γεγονώς, τὸ ἐπιφανέστερον, κατὰ τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον. ἔγραψε βιβλία τοσαῦτα· Μετάφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις γρν', Μετάφρασιν Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ,εχή, Μετάφρασιν Καλλιμάχου Ἑκάλης, Ὕμνων καὶ τῶν Αἰτίων καὶ τῶν Ἐπιγραμμάτων, ἐν ἰάμβοις ,ωί, Μετάφρασιν Ἄρατου, ἐν ἰάμβοις ,αρμ', Μετάφρασιν Νικάνδρου τῶν Θηριακῶν, ἐν ἰάμβοις ,ατό· καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις.

Μαριλιάδης. ὄνομα· τουτέστι, γέρων Ἀχαρνικός.

Μαρίλη. ἀμαυρὸν πῦρ· ὁ χνοῦς, καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων.

Χαλκεὺς οἱά τις γέμων καπνοῦ
καὶ μαρίλης.

Καὶ Κρατῖνος ἐν Ὥραις·

Ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων.
ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιά. Ἀριστοφάνης·

Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐπετίλησεν ὥσπερ σηπία.

Μαρίνα.

Μαρῖνος, Νεαπολίτης, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς· καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

Μαρῖνος· οὗτος τὴν Πρόκλου διατριβὴν παραδεξάμενος, καὶ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου τῶν Ἀριστοτέλους λόγων καθηγησάμενος, ἐλθόντι τὸ δεύτερον Ἀθήναζε, τοῦ κοινοῦ διδασκάλου τετελευτηκότος, ἐπέδειξεν αὐτῷ συγγεγραμμένον ὑπόμνημα πρὸς ἑαυτοῦ στίχων παμπόλλων εἰς τὸν Πλάτωνος Φίληβον, ἐντυχεῖν τε καὶ ἐπικρῖναι κελεύσας, εἰ ἐξοιστέον εἴη τὸ βιβλίον. ὁ δὲ ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς

δησαν V. 14. ἐποικοῦντες] ἐποικοῦντες A. 15. ἄνηπτοι *V. ὡς καὶ] ὡς om. A. Dubites de verborum integritate. 17. Μαραίνω] Gl. neglexit vulg. Post h. gl. extabant Μάρης. τῆς ἐν Βιθυνίᾳ: quae Gaisf. sub v. Μάρις collocavit post Μαρίωνος.

1. Μαριανός] Hic Μαρῖνος appellatur Σύρος ab Euagrio Hist. Eccl. lib. III. c. 42. ubi vide Valesium. Küst. 2. γὰρ] μὲν V. μὲν γὰρ *V. μετοικήσαντος] μετοικήσαντος A. B. V. E. Med. μετογκήσαντος Ald. 4. ἀπὸ ὑπάτων om. Edd. vett. 6. Μετάφρασιν] Μετάφρασις A. 8. ,εχκ V. 9. τῶν αἰτιῶν Med. τῶν om. A. 10. τῶν ante Ἐπιγρ. om. *V. 12. Accedunt Epigrammata: v. Jacobs. in Anthol. T. XIII. p. 915. 14. Μαριλιάδης. ὄνομα. τουτέστι γέρων Ἀχ.] Aristophanes Acharnens. 609. Τωνδὶ δὲ μηδὲν ἐτέρῳ, ὦ Μαριλιάδη; Scholiasta in eum locum: Ὦ Μαριλιάδη. ἀπὸ τῆς μαρίλης· ὅτι τὸ ἀμαυρὸν πῦρ δηλοῖ. τουτέστιν, ὦ γέρον Ἀχαρνικέ. Küst. 16. ὁ χνοῦς . . . ἀνθράκων etiam Hesychius. 18. Χαλκεὺς — μαρίλης] Haec nulla distinctione numerorum edebantur. Docet tamen numerorum lex, aliquid inter καὶ et μαρίλης desiderari: quamquam dixit Themistius p. 298. ἀνθρακώδης τινὸς ἢ σιδηρώδης, καπνοῦ γέμοντος καὶ μαρίλης.

2. Ἐφθάρη μαρίλης τὴν φ.] Metrum fragmenti huius luxatum est, quod sic vel alio modo in integrum restitui potest: Ἐφθάρη Οὗτος μαρίλης τὴν φάρυγγα πλέαν ἔχων. Küst. τὴν φάρυγγα] Hae duae voces in prioribus editt. [et B. V. E.] desunt, quas ex MSS. Pariss. revocavi. Küst. Mox ἔχων omissum inter versus supplevit V. Supra verisimiliter coniectavit ἔφθη Porsonus Aristoph. p. 112. Diversam rationem iniit Dobraeus in Aristoph. Equ. 523. p. (127.) –ο ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγγα πλέαν ἔχων. A quo φάρυγγα sumpsi. 3. Ἀριστοφάνης] Acharn. 331. sq. Vide v. Λάρκος. 4. Ὑπὸ] ἀπὸ A. 6. Μαρίνα] ὄνομα κύριον A. in marg. Om. *V. Μαρινή a Sophocle habet Photius. 7. Μαρῖνος] Eudocia p. 300. 9. καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς· καὶ ἄλλα τινὰ φιλ.] Locus hic turbatus mihi videtur, quem Ioannes Albertus Fabricius in Prolegomenis ad Marini Proclum sic restituendum esse putat: ἔγραψε βίον Πρόκλου, τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου· Φιλοσόφων ζητήματα· καὶ ἄλλα τινὰ καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς. Sic sane Suidam scripsisse vel scribere debuisse censeo, quoniam lectio ista sensum huius loci concinniorem reddit. Küst. 12. Μαρῖνος. οὗτος τὴν Πρόκλου διατρ.] Tota haec de Marino Ecloga descripta est ex Damascio, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio p. 1036. (338. a.) nonnulla eorum, quae Suidas hic tradit, autolexei quoque leguntur. En Photii verba: Μαρῖνος δὲ ὁ Πρόκλου διάδοχος, ὅ καὶ Ἰσιδώρου μετὰ καὶ ἄλλων τῶν Ἀριστοτέλους λόγων διδάσκαλος, ὑπόμνημα πολύστιχον εἰς Φίληβον συντάξας τοῦ Πλάτωνος. οὗτος τῷ Ἰσιδώρῳ ἐντυχεῖν τε τῷ ὑπομνήματι κελεύει, καὶ ἐπικρῖναι, εἰ ἐξοιστέον. ὁ δὲ ἀναγνοὺς οὐδὲν ἀπεκρίνατο τῶν αὐτῷ δοκούντων· οὐ μέντοι οὐδὲ ἄμουσον ἀφῆκε φωνήν, τοσοῦτον δὲ μόνον ἔφη, ἱκανὰ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου. ὁ δὲ Μαρῖνος συνιεὶς πυρὶ διέφθειρε τὸ βιβλίον. Qui haec cum verbis Suidae contulerit, nullus utique dubitabit, quin Noster ex eodem auctore, ex quo Photius (id est, ex Damascio, ut diximus), sua deprompserit. Küst. 16. ἐπέδειξιν] ὑπέδειξεν A.

ραίνω. Aptum accusativo. Μαριανός. Marianus, Marsi causidici filius, Praefectus urbis Romae. nam genere Romanus erat, olim vero pater Eleutheropolin Palaestinae primae urbem migravit, idem Consularis et Expraefectus et, quod illustrius est, Patricius creatus est sub Imperatore Anastasio. scripsit libros hos: Metaphrasin Theocriti, iambis 3150. Metaphrasin Callimachi Hecales, Hymnorum, Causarum, Epigrammatum, iambis 6810. Metaphrasin Arati, iambis 1140. Metaphrasin Nicandri Theriacorum, iambis 1370. et alias multas Metaphrases. Μαριλιάδης. Significatio senis Acharnici. Μαρίλη. Ignis languidus, favilla, et tenuissimus carbonum cinis. Ut faber quidam, oppletus fumo et favilla. Et Cratinus in Horis: Carbonum cinere guttur impleverat. Cinis carbonum. Aristophanes: Larcus vero propter metum multos carbonum pulveres in me effudit, ut atramentum sepia. Μαρίνα. Μαρῖνος. Marinus, Neapolitanus, philosophus et rhetor, Procli philosophi discipulus et successor. scripsit Procli sui magistri vitam, et soluta oratione et versu. item alias disputationes de philosophia. Μαρῖνος. Marinus. hic suscepta Procli schola cum Isidorum philosophum instituisset Aristotelica doctrina, et is Athenas iterum venisset, communi praeceptore defuncto, ostendit ei prolixum commentarium, a se conscriptum, in Platonis Philebum, eumque legere et suum de eo iudicium interponere iussit, an liber in lucem esset edendus. qui cum eum

οὐδὲν ἀπεκρύψατο τῶν αὐτῷ δοκούντων· οὐ μέντοι ἄμουσον ἀφῆκε φωνὴν οὐδεμίαν, τοσοῦτον δὲ ἔφη μόνον· Ἱκανὰ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου ὑπομνήματα εἰς τὸν διάλογον. συνιεὶς δ' ἐκεῖνος παραυτίκα διέφθειρε πυρὶ τὸ βιβλίον. ἤδη δὲ καὶ πρότερον δι' ἐπιστολῆς ἐκοινώσατο πρὸς αὐτὸν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν τῶν εἰς Παρμενίδην ὑποθέσεών τε καὶ ἐξηγήσεων· τά τε ἐπιχειρήματα συντάξας ἔπεμψεν, οἷς ἐπείσθη μὴ εἶναι τὸν διάλογον περὶ θεῶν ὁ Μαρῖνος, ἀλλὰ περὶ εἰδῶν. ἐφ' ᾧ καὶ ὑπομνήματα κατεβάλετο, τοῦτον ἐξηγούμενα τὸν τρόπον τὰς Παρμενίδου διαλεκτικὰς ὑποθέσεις. ὁ δὲ καὶ πρὸς ταύτην ἀντιγράφει τὴν ἐπιστολήν, μυρίαις ὅσαις ἀποδείξεσι καταβαλόμενος, ἀληθεστάτην εἶναι τὴν θειοτέραν ἐξήγησιν τοῦ διαλόγου· ὥστε εἰ μὴ ἔφθη τὸ βιβλίον ἐκδεδομένον, τάχα ἂν καὶ τοῦτο διέφθειρεν. ἴσως δὲ αὐτὸν διεκώλυσε καὶ ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου· ὅτι θεάσασθαί ποτε ἔλεγεν ὁ Πρόκλος, ὡς ὑπομνημάτων εἰς Παρμενίδην αὐτοῦ Μαρίνου ἐσομένων.

Μαρίωνος. ὄνομα κύριον.

Μάρις, τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος ἐπίσκοπος. καταλαβὼν δὲ Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην θύοντα τῇ Τύχῃ ἐν τῇ βασιλικῇ Κωνσταντινουπόλεως, τηνικαῦτα χειραγωγούμενος, ἦν γὰρ δὴ πρὸς τῷ γήρᾳ ὑπόχυσιν ἀφθαλμῶν ὑπομείνας, πολλὰ τὸν βασιλέα προσελθὼν περιύβρισε, τὸν ἀσεβῆ καλῶν, τὸν ἀποστάτην, τὸν ἄθεον. ὁ δὲ λόγοις τὰς ὕβρεις ἠμύνετο, τυφλὸν καλέσας, καὶ οὐκ ἄν φησιν οὐδὲ ὁ Γαλιλαῖός σου Θεὸς θεραπεύσῃ σε. Γαλιλαῖον γὰρ εἰώθει καλεῖν τὸν Χριστόν. ὁ δὲ δὴ Μάρις παῤῥησιαίτερον πρὸς τὸν βασιλέα εἶπεν· Εὐχαριστῶ, φησί, τῷ Θεῷ τῷ τυφλώσαντί με, ἵνα μὴ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου οὕτως ἐκπεπτωκὸς πρὸς τὴν ἀσέβειαν. οὐδὲν πρὸς ταῦτα ὁ Ἰουλιανὸς ἀπεκρίνατο· δεινῶς δὲ καὶ τοῦτο μετῆρχετο. ἑωρακὼς γὰρ τοὺς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ μαρτυρήσαντας ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν τιμωμένους, προθύμως τε σπεύδειν ἐπὶ τῷ μαρτυρῆσαι πολλοὺς ἐπειγομένους, ὥςπερ αὐτῷ τούτῳ τοὺς Χριστιανοὺς ἀμυνόμενος, ἐπὶ ἕτέραν ἐτρέπετο. καὶ τὴν μὲν ὑπερβάλλουσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ὠμότητα ὑπερέθετο· οὐ μὴν πάντη τοῦ διώκειν ἀπέσχετο. διωγμὸν δὲ λέγω τὸ ὅπωσοῦν ταράττειν τοὺς ἡσυχάζοντας. ἐτάραττε δὲ ὧδε. νόμῳ ἐκέ-

4. *συνιεὶς*] *συνεὶς* B.E. 5. *τὸ βιβλίον πυρὶ*] *πυρὶ τὸ βιβλίον* A.*V. 6. *ἐπιστολῆς*] *ἐπιστολὴν* V. Mox *περὶ* Küsterus inseruit ante *τῶν*. Nos magis in obscuritate vocis *δόξαν* quam in genitivo laboramus haud suis exemplis destituto. 14. *καταβαλόμενος*] *καταβαλόμενον* dedi cum A.B. 18. *ποτε*] *ὅτε* A. 19. *τοῦ Μαρίνου*] *τοῦ* om. A.B.E. *V. Med. 22. *Μάρις, τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος Επ.*] Articulum hunc descripsit Suidas ex Socratis Hist. Eccles. lib. III. c. 12. ut Pearsonus quoque monuit. Confer etiam Photium Cod. CCLVIII. p. 1428. ubi eadem de Mare historia narratur. *Küst.* *Μάρις* A. et Socrates. Articulum in hac sede Gaisf. posuit cum A. V. cum legeretur post v. *Μαραίνω*, in *V. post v. *Μαρῖνος Νεαπολίτης*. *Καλχηδόνος* *V.

1. *καταλαβὼν*] *δὲ* addit A. 2. *τῇ Τύχῃ*] V. in summa pagina, *Στήλη τύχης ἐν τῇ βασιλικῇ, ᾗ ἔθυσεν ὁ παμμαρὸς Ἰουλιανός.* Vide intpp. Iuliani Ep. 65. *Κωνσταντινουπόλει*] *Κωνσταντινουπόλεως* A. et Socrates. 8. *θεραπεύσει*] *θεραπεύσῃ* A.B. Immo *θεραπεύσειε*. 10. *παῤῥησιαίτερον* dictum mireris. *εἶπεν*] *ἐνήντησεν* Socr. 12. *ἐκπεπτωκότος*] *ἐκπεπτωκὸς* dedi cum V. et Socrate; *καταπεπτωκὸς* A. 14. *δὲ καὶ*] *δὲ κατὰ* V. *τοῦτο μετῆρχετο*] *Sed postea eum gnaviter ultus est. Küst.* Sic et Valesius Socratis verba Latine vertit: ibi enim *τοῦτον* legitur. Verum in optimis codd. *τοῦτο* scriptum inveniri testatur, idque sibi magis placere, etsi quo sensu non addiderit. Fuerat igitur mutanda interpretatio hunc in modum: *Studebat autem vehementer huic rei*; ut Christianos scil. non persequendo, sed callidis artibus everteret. Similis locutio Euagrii H.E. I. p. 250, 30. *ληστρικὸς δὲ τὸ πρᾶγμα μέτεισι. Hemst.* Nullus huic interpretationi locus. Nos haud dissimiliter: *aber auch das wusste er durch Schlauheit einzubringen.* 16. *ἐπὶ τὸ*] *ἐπὶ τῷ* posui cum A.*V. 17. *ἐπειγομένους*] *ἐπιστάμενος* Socr. 19. *ἐτράπετο*] *ἐτρέπετο* A.B.V.E. Socrat. *ὠμότητα ἐπὶ Διοκλ.*] *ἐπὶ Διοκλ. ὠμότητα* A. Socrat. Ceterum *Διοκλητιανῷ* *V. Mox *ὑπέσχετο* V.

accurate legisset, suam sententiam nullo modo dissimulavit; nullam tamen inelegantem vocem edidit, sed illud tantum dixit, sufficere praeceptoris commentarios in illum dialogum. ille vero consilium eius assecutus confestim illum librum igne combussit. atque dudum ante per litteras suam sententiam cum illo communicarat de argumentis et enarrationibus in Parmenidem, et argumenta ad eum misit, quibus adducebatur, illum dialogum non esse de diis, sed de ideis. quamobrem etiam commentarios confecit, in quibus dialecticae Parmenidis hypotheses ad eum modum explicabantur. is vero ad has etiam litteras respondet, propemodum infinitis argumentis probans, verissimam esse dialogi illius de diis expositionem. quare nisi iam liber iste fuisset editus, fortasse hunc quoque abolevisset. forsan autem etiam somnium ei obstitit. quominus id faceret. Proclus enim dixit, se aliquando somniasse, fore ut Marinus commentarios in Parmenidem conscriberet. *Μαρίωνος*. Nomen proprium. *Μάρις*. Maris, Chalcedonis in Bithynia Episcopus, cum Iulianum Parabaten Fortunae immolantem in palatio Constantinopolis deprehendisset, tunc manu ductus (nam praeter senium etiam oculorum suffusione laborabat) et ad Imperatorem accedens multis eum conviciis est insectatus, impium vocans, apostatam, religionis expertem. is autem verbis convicia ulciscens eumque coecum vocans, *Neque tuus ille Deus Galilaeus*, inquit, *te sanare possit*. Galilaeum enim solebat appellare Christum. Mares vero maiori cum fiducia Imperatori dixit: *Gratias ago Deo, qui me luminibus orbavit, ne tuum vultum videam in tantam impietatem prolapsi.* nihil tum quidem ad haec Iulianus respondit; sed callide hanc rem persequebatur, cum enim vidisset eos, qui sub Diocletiano martyrium obissent, a Christianis honorari, multosque ultro ad martyrium subeundum properare: ut hoc ipso quodammodo Christianos ulcisceretur, aliam viam ingressus est, et nimiam quidem illam Diocletiani crudelitatem omisit, non tamen a persecutione prorsus abstinuit. persecutionem enim voco, cum homines quieti qualicunque modo infestan-

λευε Χριστιανοὺς παιδεύσεως μὴ μετέχειν, ἵνα μὴ φησὶν ἀκονώμεθα τὴν γλῶτταν ἑτοίμως πρὸς τοὺς διαλεκτικοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπαντῶσιν· πολλὰ δὲ 497 ἐπὶ πολλοῖς μηχανησάμενος ἔπεισέ τινας πρὸς τὸ θύειν ἀποκλῖναι· ἐν οἷς καὶ Ἐκηβόλιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως σοφιστήν.

Μαρκελλῖνος, ἀνὴρ ἐπιεικὴς καὶ γενναῖος, ἐδυνάστευε μὲν Δαλματείας, ἐν Ἠπείρῳ κατῳκημένων Ἰλλυριῶν, ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν Ῥωμαΐδα παιδείαν, καὶ μαντικῆς ἐμπειρότατος ἐγεγόνει, καὶ τἄλλα φιλολογώτατος· ὃς ἐλευθέραν ἐκέκτητο τὴν ἀρχήν, οὔτε Ῥωμαίων βασιλείᾳ δουλεύων, οὔτε ἄλλῳ δυναστεύοντι τῶν ἐθνῶν οὐδενί· ἀλλ' ἦν αὐτόνομος, μετὰ δικαιοσύνης ἐξηγούμενος τῶν ὑπηκόων. παρῆν δὲ αὐτῷ καὶ φρόνησις ἱκανὴ πολιτεύματος, καὶ ἀνδρία θαυμαστή, μεμελετηκυῖα τὰ πρὸς πόλεμον· ᾧ συνῆν Σαλούστιος ὁ φιλόσοφος.

Μάρκελλος, μάγιστρος Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως, κόσμος ἀρετῆς ἁπάσης, ἢ τό γε ἁρμονικώτερον εἰπεῖν ἀρετή τις ἔμψυχος.

Μάρκελλος Περγαμηνός, ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον Ἀδριανὸν ἢ περὶ βασιλείας.

Μάρκελλος Σιδήτης, ἰατρός, ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου, οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωικῶν βιβλία ἰατρικὰ μβ'· ἐν οἷς καὶ περὶ λυκανθρώπου.

Μάρκελλος, στρατηγὸς ἐπὶ Κομόδου· ὃς δωροδοκίας τοσοῦτον ἀπεῖχεν, ὅσον τῆς γε φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἡμερότητος μετεῖχεν. ὅπως γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἐγρηγορέναι δοκῇ, καὶ κατὰ τοῦτο 499 μηδὲ τῶν ἄλλων τις τῶν συνόντων οἱ καθεύδῃ, δώ-

5. τὸν] καὶ B.E. om.*V. De Hecebolio vide glossam singularem. 7. Μαρκελλῖνος, ἀνὴρ ἐπιεικὴς καὶ γενν.] Et haec ex Damascio Suidas deprompsit, ut itidem colligere licet ex Photio (p. 342.b.), qui in Excerptis ex Damascio Marcellini huius his verbis meminit: Ὁ δὲ Μαρκελλῖνος τῆς Δαλματῶν ἦν χώρας αὐτοέξουστος ἡγεμών, Ἕλλην τὴν δόξαν. Locum hunc Photii observaverat etiam Pearsonus. Küst. Μαρκελῖνος B.E.Med. Qui mox ἐδυνάστευσε. Tum Δαλμάτας B.E. 9. ἐπαιδεύετο V. Ῥωμαΐδα παιδείαν] Nihil aliud hic notat quam quod Photius dixit Ἕλλην τὴν δόξαν. Hemst. 12. οὔτε — δουλεύων] Imp. Leone, postquam occisus Aetius. Reines. οὔτε ἄλλῳ — ἀλλ' ἦν om. A. 15. πολιτεύματος] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. [et B.E.] quae habent πολίτευμα. Küst. πολιτευμα *V.

1. ἀνδρεία] ἀνδρία dedi cum γρ. A. 3. Locum de Marcello Magistro Ruhnkenius de Longino §. 9. ad Eunapium referebat. 6. Eudocia p. 301. 7. βιβλίον] βιβλία B.V.E. Tum Ἀδριανὸν A.B.V. pro Ἀδριανός. Oratio de Marcelli libris ut videtur mutila. 8. Eudocia p. 299. Σιδίτης] Scribendum potius est Σιδήτης, per η in syllaba penultima. Vide Stephanum Byzantium v. Σίδη. Küst. Σιδήτης plane A.V. ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου] Immo et ante eum, ut me docuit vetus Epigramma in Marcellum hunc Sideten. Küst. Qui ubi primus attulit Epigr. adesp. DLXXIX. Anthol. Pal. VII, 158. sic pergit: „Ex Epigrammate hoc, phrasibus et vocibus Homericis contexto, patet Marcellum Sideten iam ante Adrianum, vel saltem eius tempore floruisse, quoniam expresse in eo traditur, Adrianum et post cum Antoninum Marcelli huius libros in publica bibliotheca urbis Romae reposuisse. Sic enim interpretor vocem ἀνέθηκε. Deinde ex eodem Epigrammate discimus, Marcellum carmine heroico quadraginta duos libros de Re Medica conscripsisse; quod ipsum et Suidas hoc loco diserte tradit." Adde quae congessit Fiorillus in Herod. Att. p. 18. sq. sive Iacobs. in Anthol. XIII. p. 914. 10. ἰατρικὰ om. V. περὶ λυκανθρώπου] Priores editt. [et Eudocia] habent περὶ λυκάνου: quod Portus verterat, de Lycano: quasi Lycanus esset nomen proprium viri: qui est insignis error. Scribendum enim est, περὶ λυκανθρώπου: id est, de morbo, lycanthropus vel lycanthropia dicto: ut recte monuit Petrus Lambecius de Biblioth. Caes. lib. VI. p. 148. Errorem istum ex compendio scribendi natum esse manifestum est. Qui enim codices MSS. Graecos vel a limine salutarunt, ignorare non possunt, vocem ἄνθρωπος plerumque in illis contracte ἄνος exaratam esse: cui consequens est, ut λυκάνθωπος scribatur λυκάνος; quam vocem sic contractam imperiti librarii postea pro nomine proprio viri in hoc loco Suidae acceperunt. Scribendum autem esse περὶ λυκανθρώπου, ut diximus, dubitare nos non sinit Aetius Amidenus, qui (ut modo laudatus Lambecius recte itidem observavit) ipsum illum Marcelli locum, in quo de lycanthropo morbo egerat, ex carmine heroico in prosam orationem conversum, posteritati conservavit. Is enim lib. VI. c. 11. sic inquit: Περὶ λυκανθρώπου, ἤτοι κυνανθρώπου. Μαρκέλλου. Οἱ τῇ λεγομένῃ λυκανθρώπῳ ἤτοι κυνανθρώπῳ νόσῳ κατεχόμενοι κατὰ τὸν θερινὸν μῆνα νυκτὸς ἐξιασι, τὰ πάντα μιμούμενοι λύκους ἢ κύνας, καὶ μέχρις ἡμέρας τὰ μνήματα μάλιστα διανοίγουσι, etc. Reliqua apud ipsum Aetium lege. Totum enim locum hic describere supervacaneum iudico. Clare autem hinc patet, Marcellum in libris suis de re medica, qui hodie interciderunt, de lycanthropo morbo egisse: quod ipsum et Suidas hoc loco lectorem docere voluit. Küst. λυκάνου A. λευκάνου *V. Vide Marcelli fragmentum apud Schneiderum in editione libelli Plutarchici de puer. educ. p. 110. 11. Μάρκελλος, στρατηγὸς ἐπὶ Κομ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur etiam apud Dionem in Excerptis ab Valesio editis p. 725. unde ea Suidas descripsit. Küst. Vide Dion. LXXII. 8. cuius et orationi repugnant, quae Suidas in principio tradit de moribus Marcelli; neque superioribus consentaneum est ὅπως γάρ. 12. τῆς τε Exc. 13. ἡμερότητος] τῆς ἡμ. A.*V.Exc. Mox μετεῖχεν om. Exc. 14. δοκῇ] δοκεῖν V. 15. τῶν συνόντων οἱ om. B.E. τις τῶν σ. οἱ τις καθ. V. Tum γραμμάτια B.V. Exc.

tur, sic autem eos infestavit. lege lata Christianis interdixit, ne humanioribus disciplinis instituerentur: ne si linguam, ut aiebat, acuissent, gentilium dialecticis expeditius responderent. variis autem artibus adhibitis, quibusdam persuasit, ut immolarent: inter quos Hecebolius fuit, Sophista Constantinopolitanus. *Μαρκελλῖνός*. Marcellinus, vir bonus et generosus, princeps Dalmatiae, hoc est, Illyriorum in Epiro habitantium. Romanis disciplinis institutus et divinationis peritissimus extitit et praeterea eruditionis amantissimus. hic principatum tenuit liberum, nec Romanorum Imperatori, neque ulli alii gentium domino subiectus, sed sui iuris, populoque suo iuste praefuit. fuit in eo civilis etiam prudentia non exigua, et fortitudo admiranda, et rei militaris peritia insignis: cui familiaris fuit Sallustius philosophus. *Μάρκελλος*. Marcellus, Magister Arcadii Imperatoris, omnibus virtutibus ornatus, vel, ut aptius loquar, virtus quaedam animata. *Μάρκελλος*. Marcellus Pergamenus, rhetor. scripsit librum *Hadrianus*, sive de Regno. *Μάρκελλος*. Marcellus Sidetes, medicus, sub M. Antonio. hic scripsit versibus heroicis de re medica libros XLII. in quibus etiam agit de morbo lycanthropo. *Μάρκελλος*. Marcellus legatus, qui sub Commodo vixit, tantum a corruptione alienus erat, quantum humanitati et benignitati studebat. nam ut per totam noctem vi-

δεκα γραμματεῖα, οἷά γε ἐκ φιλύρας ποιεῖται, καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ὡς εἰπεῖν συνέγραφε, καὶ προσέταττέ τινι ἄλλο ἄλλῃ ὥρᾳ κομίζειν τισίν, ἵν' ὡς καὶ ἀεὶ ἐγρηγορὼς θαυμάζηται. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὑπνομαχεῖν πεφυκώς, ἐπὶ πλεῖον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς τροφῆς ἠσκήκει. τά τε γὰρ ἄλλα ἥκιστα ἄδην ἐσιτεῖτο, καὶ ὅπως μηδὲ τῶν ἄρτων διαπιμπλᾶται, ἐκ τῆς Ῥώμης αὐτοὺς μετεπέμπετο, οὐχ ὡς οὐ δυνάμενος τῶν ἐπιχωρίων ἐσθίειν, ἀλλ' ἵν' ὑπὸ τῆς παλαιότητος αὐτῶν μὴ δύνηται μηδὲ σμικρῷ πλέον τοῦ πάνυ ἀναγκαίου φαγεῖν. τὰ γὰρ οὐλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥᾳδίως ὑπὸ τῆς τῶν ἄρτων ξηρότητος ἠμάσσετο. ἐπετήδευε δ' οὖν ἐπὶ μεῖζον αὐτὸ πλάττεσθαι, ἵν' ὡς μάλιστα διαγρυπνεῖν δοκῇ.

Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος βασιλέως ἦν, καὶ Ἀγγελίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐλλόγιμος· ὃς πάλαι μὲν κατὰ τὰ βασίλεια ἐστρατεύετο, τότε δὲ πρεσβύτερος τῆς Ναυατιανῶν ἦν ἐκκλησίας, γραμματικοὺς λόγους Ἀναστασίαν τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα διδάσκων.

Μαρκιανός. οὗτος συνῆν Μουσωνίῳ ἐκ Παμφυλίας, ἀνὴρ ἐς ἀρετὴν ἅπασαν ὥσπερ τις κανὼν ἀπηκριβωμένος. φιλόκαλος γὰρ ὢν καὶ φιλάγαθος ὁ Μουσώνιος τοὺς πανταχόθεν εἵλκε παρ' ἑαυτόν, ὥσπερ ἡ μαγνῆτις τὸν σίδηρον. οὐκ ἦν δὲ βασανίζειν ὁποῖός τις ὁ δεῖνα, ἀλλὰ Μουσωνίου φίλον ἀκούσαντα ὅτι καλὸς ἦν εἰδέναι.

Μαρκιανός, οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἤκμαζεν. ἐν ᾧ δὲ ἦν ἐν κληρικῷ πρεσβύτερος χειροτονηθείς, διέτελει. μεγίστης δὲ ἐξουσίας τυχὼν παρὰ Ἴλλου οὗτος ὁ πλάνος, καὶ τοῖς Ἐπικουρείοις δόγμασιν ὑσημέραι αὐτὸν κακύνων, αὐτοφυὴ ἔλεγε τὸν κόσμον, καὶ διοικεῖσθαι οὐκ ἐκ Θεοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐνεργείας τῆς τῶν ἀστέρων. καθὸ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν τῇ τούτων φθάσει συμπεριφερόμενον δινήσει, τῶν κατ' αὐτὴν γενομένων τὴν ῥοπὴν τὴν ἐπικρατείαν κληροῦνται.

[*Μάρκιον*. ὄνομα ὄρους.]

Μάρκιος, στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τοῦ δήμου· ἦν τε οἰκτρὸς καὶ δάκρυα τῶν προπεμπόντων αὐτὸν καὶ οἰκτιρόντων. ὁ δὲ *Μάρκιος* οὔτε ἀνακλαυσάμενος ὤφθη τὰς ἑαυτοῦ

---

2. προσέτατται *V. 6. ἐκ τῆς δαιτὸς* Xiphil. 7. ἄδδην] ἔδην A. V. Exc. Paulo infra habet A. in marg. Ἐπεξήγησις τοῦτο. περὶ τῶν οὔλων Μαρκέλλου, καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ ἀσκήσεως, καὶ ὅπως τὸ οὖλον αὐδὲν ἀπώνατό τινες τῆς ἀκρότητος ἅτοῦ οἱ τῶν Ἑλλήνων μάλιστα ἐπιδεικτικοί. 8. διαπιμπλᾶται] Dubitos idne citeriori aevo sit concedendum an scribendum διαπιμπλᾶτο. 11. τὰ γὰρ οὖλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥᾳ.] De hoc loco Suidae vide Reinesium Var. Lectt. lib. I. p. 74. *Kust.* II. Valesii interpretationem [*gingivae enim propter panis siccitatem et duritiem male habentes facile cr.*] dedit Küsterus, quae non probanda: nam ὑπὸ τῆς τῶν ἄ. ξ. iungi debent non cum κακῶς ἔχ. sed cum ῥᾳδίως ἠμάσσετο. *Hemst.* 12. οὖλα] ὄλα V. 16. *Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος βασιλ.*] Articulum hunc descripsit Suidas ex Socratis Hist. Eccles. lib. IV. c. 9. *Kust.* βασιλέως] τοῦ βασ. V. 17. Ἀγγελίου *V. 19. πρεσβύτερος] πρεσβύτης B. E. Med.

1. *Μαρκιανός. οὗτος συνῆν* | Haec cuius essent cum vel gl. *Μουσώνιος* facillime posset demonstrare, tum omnem tollit dubitationem fragmentum inter Eunapii reliquias (ed. Nieb. p. 76.) ab Maio proditum: *Ὅτι Μαρκιανὸς ἀνὴρ ἐς ἀρετὴν ἅπασαν ὥσπερ τις κανὼν ἠκριβωμένος.* Delenda, tanquam ex alia sententia, *φιλόκαλος — εἰδέναι*, itaque noster locus illic asserendus fuit. 4. καθεῖλκε Exc. Vat. πρὸς] παρ' A. Exc. 5. μαγνῆτις λίθος Exc. 6. *Μουσωνίῳ*] *Μουσωνίου* A. *V. *Μουσώνιον* Exc. 8. *Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ Ζήν* | Diversus hic videtur ab nequali fuisse, quem in Zenonis rebus commemorat Malchus pp. 258. 271. 9. πρεσβύτης] πρεσβύτερος A. 10. οὗτος — ὑσημέραι] οὗ ὑσημέρᾳ A. 13. ἐξ ἐνεργείας] ἐκ συνεργίας V. Mox τῆς addiderunt A. B. Infra habet A. in marg. Ὅπως τὴν γενεθλιολογίαν ἐσπούδαζεν οὗτος. 15. Distinxi post *δινήσει*, sublata post *ῥοπὴν* virgula; mireris tamen *φθάσει* positum, ubi *δινήσει* erat collocandum. 17. *Μάρκιον. ὄνομα ὄρους*] Stephanus Byzantius: *Μάρκιον. ὄρος τῆς Τρωάδος. Kust. Μάρδιον* E pr. Post gl. seq. A. *V. posuerunt: quorum iudicium secutus haec notavi. 18. *Μάρκιος, στρατηγὸς Ῥωμ.*] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Dionysii Halicarnass. Antiq. Rom. lib. VII. ut Portus etiam monuit. Et quidem pars prior usque ad verba illa, *ὅτου τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσατο*, legitur apud modo dictum Dionysium p. 472. (c. 67.) Reliqua vero usque ad finem articuli p. 528. 529. (VIII, 60 — 62.) Multa autem Suidas brevitatis gratia praeterlit; nonnulla item aliter habet quam Dionysius; ut lector ex collatione locorum facile deprehendet. *Kust.*

---

gilare videretur, eoque ceteros ministros suos somno arceret, duodecim tabellas, quales ex philyra fieri solent, quotidie fere perscribebat vesperi, mandabatque suis, ut alias aliis horis perferrent ad diversos, quo quasi nunquam non vigilans admiratione omnes moveret. et quamquam sua natura ad domandum somnum erat factus, tamen plurimum eam abstinentia confirmarat. nam et modico utebatur cibo, et ut ne pane quidem ventrem impleret, eum Roma advehi curabat, non quod pane Britannico vesci non posset, sed ne quid paulo plus quam esset necesse, ob vetustatem panis advecti, comederet. gingivae enim cum ipsae male se haberent, tum per panis siccitatem facile cruentabantur. studebat autem eo magis id prae se ferre, ut quam maxime vigilare videretur. *Μαρκιανός*. Marcianus sub Valente Imperatore et Angelio Episcopo Constantinopolitano inclaruit; qui olim quidem in Palatio militarat, tunc vero Presbyter erat Ecclesiae Novatianorum. idem Anastasiam Imperatoris filiam praeceptа grammatica docuit. *Μαρκιανός*. Marcianus. hic familiaris fuit Musonio Pamphylio, vir ad omnem virtutem regulae instar exactus. Musonius autem cum honestatis et probitatis amans esset, homines ad se undique attrahebat, ut magnes ferrum. nulla enim opus fuit exploratione qualis quis esset, sed si modo quis audisset, amicum esse Musonii, bonum eum virum esse scire licebat. *Μαρκιανός*. Marcianus. hic sub Zenone floruit, et quo in oratorio Presbyter delectus fuerat, in eo degebat. maximam autem auctoritatem adeptus apud illum hic impostor, et Epicureis decretis quotidie se corrumpens, mundum sua sponte natum esse dicebat, neque a Deo regi, sed ab efficacitate siderum, quatenus enim eorum unumquodque suo motu circumactum fuerit, eatenus dominationem obtinere in ea, quae illo ipso momento nascantur. [*Μάρκιον*. Nomen montis.] *Μάρκιος*. Marcius, dux Romanorum. hic in exilium pulsus est a populo: fientibus et vicem eius miserantibus omni-

τύχας, οὔτε ἀποιμώξας, οὔτε ἄλλο εἰπὼν ἢ δρά-
σας ἀνάξιον τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοφροσύνης οὐδοτιοῦν.
ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν καὶ τὴν γεν-
ναιότητα τῆς γνώμης, ἐπειδὴ οἴκαδε ἀφικόμενος
γυναῖκά τε εἶδε καὶ μητέρα καταῤῥηγνυμένας τοὺς
πέπλους, καὶ τὰ στέρνα τυπτούσας, καὶ οἷα εἰκὸς
ἐστιν ἐπὶ τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς ἀποζευ-
γνυμένας ἀπὸ τῶν ἀναγκαιοτάτων σφίσι θανάτοις
ἢ φυγαῖς, ἀναβοήσας· οὐδὲ πρὸς τὰ δάκρυα τῶν
παίδων ἔπαθεν, ὧν ὁ εἷς δέκα γεγονὼς ἔτη, ὁ δὲ
ὑπαγκάλιος· ἀλλ' ἐξῆει κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὰς πύ-
λας· οὐδενὶ δηλώσας, ὅπου τὴν ἀπαλλαγὴν ποιή-
σοιτο. ἦν δὲ ἀνὴρ ἄριστος τὰ πολέμια, καὶ πρὸς
πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατής, τά τε δίκαια οὐκ ἀπὸ
νόμου μᾶλλον ἀνάγκης ἅπασιν ἀποδιδούς, ἀλλ'
ἑκών τε καὶ προσπεφυκὼς πρὸς αὐτὰ εὖ, καὶ οὐ μό-
νον αὐτὸς ἀγνεύειν ἀπὸ πάσης κακίας προθυμούμε-
νος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζειν δικαιῶν·
μεγαλόφρων τε καὶ δωρηματικὸς καὶ ἐς ἐπανόρθω-
σιν προχειρότατος. ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάτῳ ἦν ἄρα
πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γενέσθαι φύσει·
οὐδὲ φύεταί τις ἀπὸ θνητῶν καὶ ἐπικήρων σπερμά-
των περὶ πάντα ἀγαθός, ἐκείνῳ γε οὖν πάντα καὶ
τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος, ἑτέρας οὐκ εὐ-
τυχεῖς κῆράς τε καὶ ἄτας προσῆψε. τὸ γὰρ πρᾶϋ
καὶ φαιδρὸν οὐκ ἐπῆν αὐτοῦ τοῖς τρόποις, οὐδὲ τὸ
θεραπευτικὸν τῶν πέλας, ἔν τε ἀσπασμοῖς καὶ
προσαγορεύσει, οὐδὲ δὴ τὸ εὐδιάλλακτον καὶ με-
τριοπαθές, ὁπότε δί' ὀργῆς τῳ γένοιτο, οὐδὲ ἡ
πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἐπικοσμοῦσα χάρις· ἀλλ' ἀεὶ
πικρὸς καὶ χαλεπὸς ἦν. ταῦτά τε δὴ αὐτὸν ἐν πολ-
λοῖς ἔβλαψε, καὶ πάντων μάλιστα ἡ περὶ τὰ δίκαια
καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων ἄκριτός τε καὶ ἀπαρά-
πειστος καὶ οὐδὲν τῷ ἐπικεῖ διδοῦσα ἀποτομία.
ἔοικεν ἀληθὲς εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον
φιλοσόφων, ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες αἱ
τῶν ἠθῶν ἀρεταί· μάλιστα δὲ ἡ δικαιοσύνη. οὐ γὰρ
μόνον λείπουσα τοῦ δικαίου πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ
ὑπερβάλλουσα αὐτοῖς τε οὐ λυσιτελής ἐστιν, ἀλλ'
αἰτία μεγάλων συμφορῶν. Μάρκιον γὰρ τὸ ἄκρον
δίκαιον ἔβλαψε, καὶ ἐξηλάθη τῆς πατρίδος. πρὸς
πάντα γὰρ τὰ μὴ δίκαια ἀντιλέγων μῖσος ἤγειρεν.
εἰ μὲν οὖν ἅμα τοῖς σώμασι διαλυομένοις καὶ τὸ τῆς
ψυχῆς, ὅ, τι δήποτέ ἐστιν ἐκεῖνο, συνδιαλύεται, καὶ
οὐδαμῆ οὐδὲν ἔτι ἐστίν, οὐκ οἶδ' ὅπως μακαρίους
ὑπολάβω τοὺς μηδὲν μὲν ἀπολαύσαντας τῆς ἀρετῆς
ἀγαθόν, δι' αὐτὴν δὲ ταύτην ἀπολομένους· εἰ δὲ
καὶ ἄφθαρτοι μέχρι τοῦ παντὸς αἱ ψυχαὶ τυγχάνου-

9. *οὐδὲν* Dionysius in alia sententiarum conformatione. 11. *ὑπάγκαλος* Dionys. 12. *οὐδενὶ*] *οὐθενὶ* A. Mox *ὅποι* Dionysius. 14. *ἐγκρατείας* V. 16. *προσπεφυκὼς*] Dionysius habet *πεφυκώς*: quae lectio melior est. *Küst.* Lege *πρὸς πεφυκώς, et praeterea*: vel *πρός τε πεφ.* *et praeterea etiam. Toup. MS.* Delenda praepositio. 19. *καὶ ἐς ἐπανόρθωσιν προχ.*] Dionysius: *καὶ εἰς ἐ. ὧν ἑκάστῳ δέοι τῶν φίλων, ὁπότε γνοίη, προχειρότατος.* 22. *φύσεταί τις* Dion. 23. *ἐκείνῳ γε οὖν πάντα καὶ πάσας τὰς ἀρ.*] Dionysius melius: *ἐκείνῳ γε οὖν ταύτας ὁ δαίμων τὰς ἀρετὰς χαρ. Küst.* *πάσας* ex superioribus inculcatum delevi cum A. B. V. E. Reliquam verborum interpolationem nunc tollere non licet.

4. *προσαγορεύσει*] *προαγορεύσει* B. E. *προσαγορεύσεσι* Dionys. *οὔτε μὴ* B. *δὴ* om. E. 5. *τῳ*] Sic Dionys. *ὅτῳ* A. B. V. E. Edd. ante Küst. 7. *δὲ δὴ*] *τε δὴ* scripsi cum Dionysio et A. B. *V. 9. ἄκριτός τε*] Dionysius *ἀκρατός τε.* 10. *οὐδὲν*] *οὐθὲν* A. B. E. Med. et Dion. Is mox *ἔοικέ τε.* 13. *δὲ ἡ*] *δὲ* om. A. 14. *ἐλλείπουσα* Dion. Mox post *ὑπερβάλλουσα* punctum removi. 16. *αἰτία*] *αὐτίκα* V. Deinde quaedam compendifecit Suidas, non sine damno sententiarum. 17. *ἐξηλάθη*] *ἐξηλάσθη* B. *καὶ ἐξηλάθη τ. πατρ.* post *ἤγειρεν* erant ponenda. *πρὸς πάντα*] *πρὸς* om. A. B. V. E. Med. 19. *εἰ μὲν οὖν*] *οὖν* om. A. Mox *διαβαλλομένοις* V. 21. *οἶδ' ὅπως*] *οἴδα πῶς* A. B. V. E. 23. *ἀπολομένους*] *ἀπολουμένους* B. E. Med. 24. *τυγχάνουσιν αἱ ψυχαί*] *αἱ ψυχαὶ τυγχάνουσιν* A. et Vat. Dionys.

bus, qui ipsum prosequebantur. Ipse vero Marcius nec suam fortunam deplorans, nec ullum gemitum edens, neque aliud quicquam sua magnanimitate indignum dicens vel faciens a quoquam cónspectus est. longe vero maiorem animi constantiam et generositatem declaravit, cum domum reversus conspexit uxorem et matrem vestes dilacerantes, et pectora plangentes, et, qualia mulieres in eiusmodi calamitatibus, cum vel morte vel exilio divelluntur a sibi carissimis, dicere par est, vociferantes, neque ullo modo lacrimis filiorum motus est; quorum alter decimum aetatis annum agebat, alter vero in ulnis adhuc gestabatur: sed festinanter ad portas est egressus, nulli declarans, quonam abiret. Erat autem vir rebus bellicis praestantissimus, et in omnibus voluptatibus continens; cunctisque ius suum tribuebat, non legis necessitate potius, quam ultro et naturali bonitate ad hoc propensus, neque ipse tantum omnis improbitatis purus esse studebat, sed etiam alios ad eandem integritatem adigere praeterea volebat: vir magnanimus et liberalis et ad iniuriam resarciendam paratissimus. enimvero fieri non poterat, ut unius hominis natura omnes virtutes caperet; neque quisquam ex mortali semine nascitur, qui sit in omnibus bonus. Deus utique, qui has illi virtutes largitus fuerat, alia parum felicia fata et calamitates adiunxerat. neque enim clementia, neque hilaritas eius moribus inerat, neque comitas in salutationibus et colloquiis, neque etiam reconciliatio gratiae et affectuum moderatio, cum alicui irasceretur, neque gratia, quae omnia humana exornat: sed semper erat acerbus et difficilis. haec autem ipsi saepe nocuerunt; omnium autem maxime eius iuris et legum immodica et nimis rigida observantia, et nulla aequitate temperata severitas. videtur autem omnino verum esse, quod ab antiquis philosophis dicitur, morum virtutes mediocritates esse, non autem extremitates; praecipue vero iustitiam. haec enim non solum, cum est infra modum, sed etiam, cum excedit, ab aequitate est remota, et cultoribus suis non modo inutilis fit, sed interdum etiam magnarum calamitatum causa. Marcio enim nimius iuris rigor nocuit, et exilii causa fuit. cum enim ad iniusta omnia contradiceret, aliorum in se odium concitavit, quodsi una cum corporibus animus etiam, quicquid tandem illud est, dissolvitur, nec quicquam usquam amplius existit: equidem haud scio, quomodo beatos existimem illos, qui nullum quidem suae virtutis fructum perceperunt, sed per hanc ipsam interierunt. sin vero immortales et aeterni sunt

σιν ἡμῶν οὖσαι, ἢ χρόνον μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν σωμάτων ἐνδιαμένουσι, μήκιστον μὲν αἱ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐλάχιστον δὲ αἱ τῶν κακῶν, ἀποχρῶσα τιμὴ φαίνοιτο ἂν τοῖς τὴν ἀρετὴν ἀσκοῦσιν, κἂν ἠναντιώθη παρὰ τῆς τύχης, ἡ παρὰ τῶν ζώ-
501 των εὐλογία καὶ μνήμη μέχρι πλείστου παραμείνασα χρόνου. ὃ καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ συνέβη. οὐ γὰρ μόνον Οὐολοῦσκοι τοῦτον ἐπένθησαν, ὧν ἦρχεν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖοι πένθος ἐποιήσαντο ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, καὶ αἱ γυναῖκες ἀποθέμεναι χρυσὸν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ μέλασιν ἀμφίοις χρησάμεναι καὶ πενθήσασαι ἐνιαύσιον χρόνον· καὶ ἐτῶν ἐς τόδε πεντακοσίων διαγεγονότων, οὐ γέγονεν ἐξίτηλος ἡ τοῦ ἀνδρὸς μνήμη.

Μαρκίωνος.

Μάρκος, ὁ καὶ Ἀντωνῖνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος· ἀκροατὴς μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν γενόμενος, ὕστερον δὲ διήκουσε Σέξτου, ἐκ Βοιωτίας φιλοσόφου, ἐπ' αὐτῆς Ῥώμης θαμίζων αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ θύρας· ὃν καὶ Λού-
κιός τις ῥήτωρ, γνώριμος Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου ῥήτορος, ἤρετο προϊόντα, ποῖ βαδίζοι καὶ ἐφ' ὅ τι. καὶ ὁ Μάρκος, Καλόν, ἔφη, καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν. εἶμι δὴ πρὸς Σέξτον τὸν φιλόσοφον, μαθησόμενος ἃ οὔπω οἶδα. καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρας τὴν χεῖρα ἐς τὸν οὐρανόν, Ὦ ἥλιε, ἔφη, ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς γηράσκων ἤδη δέλτον ἐξαψάμενος ἐς διδασκάλου φοιτᾷ. ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος δύο καὶ λ' ἐτῶν ἀπέθανεν. Οὗτος ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου ἀγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ'.

Μάρκος, βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν ἐκπλήττεσθαι σιωπῇ μᾶλλον ἢ ἐπαινεῖν ῥᾴδιον, οὐδενὸς λόγου ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἐξισουμένου. ἐκ πρώτης γὰρ ἥβης τῆς ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος, οὔτε κατὰ δέος οὔτε καθ' ἡδονὴν τραπεὶς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε. ἐπήνει δὲ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἀπὸ τῆς στοᾶς· καὶ ἦν ἄρα ἐκείνων μιμητής, οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν διαιτημάτων ἐπιτήδευσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν μαθημάτων σύλληψιν. οὕτω γοῦν ἐκ νέας κομιδῆ τῆς ἡλικίας ἐξέλαμπεν, ὡς πολλάκις τὸν Ἁδριανὸν ἐπὶ τοῦτον ἐθελῆσαι τὸν τῆς βασιλείας ἀγαγεῖν κλῆρον.

2. *διαμένουσι*] ἐνδιαμένουσι A. V. et Dion. 3. *αἱ τῶν*] αἱ om. B. E. Med. 4. *ἂν τοῖς*] αὐτοῖς A. B. E. Mox *τὴν* om. B. E. Med. 5. *κἂν ἠναντιώθη παρὰ τῆς τύχης*] Dionysius rectius habet: *καὶ εἰ ἠναντιώθη τὰ ἐκ τῆς τύχης. Küst.* *κἂν* om. A. B. V. E. Med. Post *ἠναντιώθη* lacuna in Med. Nimirum excidit *τά*. *ἡ παρὰ τῶν ζώντων εὐλογία καὶ μνήμη μέχρι πλείστου παραμείνασα χρόνου*] Sic habent MSS. Pariss. itemque Dionysius Halicarnassensis. At priores editt. male [et fere B. E.] *ἡ περὶ τῶν ζώντων εὐλόγῳ μνήμῃ μέχρι πλείστου παραμείνασα χάρις. Küst.* 8. *Οὐολοῦσκοι*] *Βολοῦσκοι* V. Mox *τοῦτον* A. 11. *ἀμφίοις*] Dionysius habet *ἀμφιασμοῖς. Küst.* Mox lege cum Dionysio *χρησάμεναι ἐπένθησαν.* 13. *πεντακοσίων*] *φησι* V. Post h. v. addunt B. V. E. Edd. ante Küsterum: *Μάρκιος νέος. ἐστιν (ζήτει *V.) - ἐν τῷ Βουολοῦσκοι*, sive *Οὐλούσκοι*. 15. *Μαρκίωνος*] Sic A. B. V. *Μαρκίων, Μαρκίωνος, ὁ αἱρεσιάρχης* Edd. ante Gaisf. 17. *ὁ ἐπαινετὸς*] *ὃς ἐπ.* B. E. 18. *ἁλλων πολλῶν*] *πολλῶν* neglexit vulg. *ὕστερον δὲ διήκουσε καὶ Σέξτου, ἐκ Βοιωτ.*] Haec et quae sequuntur deprompsit Suidas ex Philostrato in Vita Herodis (II, 1, 9.) p. 556. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* 19. *καὶ Σέξτου*] *καὶ* delevi cum A. *V. Tum *σέκστου* V. *τῆς Ῥώμης*] *τῆς* delevi cum A. B. V. E. Med., id est, a Küst. interpolatum. 20. *θύρας*] *θύρας* A. Tum *πρὸς ὃν* A. B. *V. E. Med. *Λούκιος*] Sic habent MSS. Pariss. [*V.] itemque Philostratus. At priores editt. male *Λύκιος. Küst.* Post *γνώριμος* add: *ῥήτωρ* Med.

1. *προϊόντα*] *προσιόντα* A. *βαδίζει*] *βαδίζοι* A. B. V. Philostr. 5. *ὁ Ῥωμαίων*] *ὁρωμένων* A. „*ἤδη* om. Exc." Sic Gaisf., per errorem huc transferens, quod ad v. 13. neglexit annotare. 6. *δέλτου ἐξαψάμενος*] Philostratus rectius habet, *δέλτον ἐξαψάμενος*: i. e. *tabulam sibi appendens*, vel, *tabella ex lacerto suspensa.* Solebant enim olim adolescentes Romae ludum litterarium adire, suspensis e laevo lacerto tabellis, ut discimus ex hoc loco Horatii lib. I. Sat. 6. *Noluit in Flavi ludum me mittere, magni Quo pueri magnis e centurionibus orti, Laevo suspensi loculos tabulamque lacerto, Ibant. Küst.* *δέλτον* A. V. *δέλτων* B. Gaisfordus non dubitavit recipere *ἐξαψάμενος*. 8. *ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου διαγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ'.*] Hoc opus hodie adhuc extat, illustratum erudito commentario Thomae Gatakeri. *Küst.* 9. *διαγωγὴν*] *ἀγωγὴν* A. V. 10. *Μάρκος, βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν ἐκπλήττεσθαι σιωπ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli verba sunt Ioannis Antiocheni in Exc. ab Valesio editis p. 821. sq. Monuit etiam Küsterus. 13. *ἤδη* om. Exc. *βίον* om. A. 15. *ἐπαίνει* V, E. 16. *ἀπὸ* om. A. 20. *διέλαμπεν*] *ἐξέλαμπεν* A. B. V. Excerptorum MS.

animi nostri, vel post discessum a corporibus permanent, bonorum quidem virorum longissimum tempus, malorum vero brevissimum: sufficiens honor illis, qui virtutem colunt, quamvis fortuna fuerit adversa, obtinget, laus apud viros et memoria in longissimum tempus permanens. id quod illi viro contigit. non solum enim Volsci, quibus ille praefuerat, sed etiam Romani privatim et publice eum luxerunt, et matronae auro et reliquo ornatu deposito, pullisque vestibus indutae, per integrum annum eum luxerunt. atque annis ad hoc usque tempus quingentis iam elapsis, illius tamen viri memoria viget. *Μαρκίωνος. Μάρκος.* Marcus, sive Antoninus, Romanorum Imperator, omni laude dignus philosophus: qui cum alios multos, tum postremo Sextum philosophum, e Boeotia oriundum, in ipsa urbe Roma audivit, crebro ad eum ventitans aedesque eius frequentans. prodeuntem igitur Lucius quidam, rhetor, Herodis rhetoris Atheniensis familiaris interrogavit, quonam iret et cuius negotii causa. cui Marcus, *Etiam seni*, inquit, *decorum est discere. eo igitur ad Sextum philosophum, ut discam ea, quae nondum scio.* tum Lucius manu ad coelum sublata, *O Sol*, inquit, *Romanorum Imperator iam senex, sumpta tabella doctoris domum frequentat; rex vero meus Alexander anno aetatis XXXII. obiit.* Scripsit de vita sua libros XII. *Μάρκος.* Marcus, Romanorum Imperator, quem facilius est tacite admirari quam laudare, quod oratio nulla huius viri virtutibus exaequari possit. cum enim iam a prima aetate tranquillam et quietam vitam sibi sequendam proposuisset, neque propter metum neque propter laetitiam vultu mutato unquam est conspectus. philosophiam Stoicorum probavit, eosque imitatus est, non solum vitae ratione, sed etiam disciplinarum studio. sic igitur inde ab aetate puerili prorsus eius virtus enituit, ut

ἐπεὶ δὲ ἔφθασε τὸν Εὐσεβῆ πρότερον κατὰ νόμον παῖδα ποιησάμενος, ἐκείνῳ μὲν τὴν ἑαυτοῦ διαδοχὴν ἐφύλαξε, τοῦτον δὲ συνοικεῖν ἔγνω διὰ τῆς ἐπιγαμίας τῷ Εὐσεβεῖ, ὡς ἂν κατὰ τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν εἰς τὴν ἡγεμονίαν παρέλθοι. τόν τε γοῦν ἰδιώτην βίον ἐν ἰσηγορίᾳ τοῖς πολλοῖς Ῥωμαίοις ἐβίω, οὐδὲν τῇ ἐσποιήσει τοῦ γένους ἀλλοιωθείς. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ μοναρχίαν ἐξηγούμενος καὶ τὴν ἄκραν δυναστείαν καρπούμενος, πρὸς οὐδεμίαν ἀλαζονείαν ὑπήχθη πώποτε· ἀλλ' ἦν ἐλευθέριος μὲν καὶ δαψιλὴς ἐν τοῖς εὐεργετήμασιν, ἀγαθὸς δὲ καὶ μέτριος ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν διοικήσεσι.

802 Μάρκος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Εὐσεβὴς ἐπικληθείς. οὗτος εἶχε μὲν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἁπάσας, καὶ ἄριστα δὴ πάντων τῶν ἐν κράτει τινὶ γενομένων ἦρξε, πλὴν καθόσον οὐ πολλὰ τῷ σώματι ἀνδρίζεσθαι ἐδύνατο· καὶ τοῦτο ἐξ ἀσθενεστάτου καρτερικώτατον ἀπέδειξε. πλεῖστον δὲ ἐν εὐεργεσίᾳ διῆγεν, ὅθεν που καὶ νεὼν αὐτῆς ἱδρύσατο, ὀνόματί τινι ἰδιωτάτῳ καὶ μήποτε ἀκουσθέντι προσκαλέσας αὐτήν. αὐτὸς μὲν γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ἀπείχετο, καὶ οὔτε ἑκὼν οὔτε ἄκων ἐπλημμέλει· τὰ δὲ δὴ τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτήματα, καὶ μάλιστα τὰ τῆς γυναικός, ἔφερε καὶ οὔτε ἐπολυπραγμόνει οὔτε ἐκόλαζεν· ἀλλ' εἰ μέν τις χρηστόν τι ἔπραττεν, ἐπῄνει, καὶ ἐχρῆτο ἐς ἐκεῖνο αὐτῷ, τῶν δὲ ἑτέρων οὐ προσεποιεῖτο, λέγων ὅτι ποιῆσαι μέν τινι ἀνθρώπους ὁποίους βούλεται ἔχειν ἀδύνατόν ἐστι, τοῖς δὲ δὴ οὖσι προσήκει, ἐς ὅ,τι ἄν τις αὐτῶν τῷ κοινῷ χρήσιμος ᾖ, χρῆσθαι. ἔτη γὰρ πεντήκοντα καὶ μῆνας δέκα ἡμέρας τε κʹ ζήσας, καὶ ιθʹ ἔτη, ἡμέρας ιαʹ αὐταρχήσας, ὅμοιος διὰ πάντων ἐγένετο, καὶ ἐν οὐδενὶ ἠλλοιώθη. ἀγαθὸς δὲ ἦν, καὶ οὐδὲν προσποιητὸν εἶχε. πάμπολλα γὰρ καὶ ὑπὸ παιδείας ὠφελήθη, ἐν ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας λόγοις ἀσκηθείς. ἀφ' οὗ δὴ παμπληθεῖς φιλοσοφεῖν ἐπλάττοντο, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ πλουτίζωνται. πλεῖστον δὲ ὅμως ὑπὸ τῆς φύσεως ἐξῄρθη. λέγει καὶ ἄλλους μυρίους ἐπαίνους εἰς αὐτὸν ὁ Δίων.

Μάρκος Ἀπίκιος, Ῥωμαῖος, ὡς ἦν ἀσωτίας πέρας οὐδεὶς ἀντιφήσει· δοκεῖ δέ πως μεγαλονοίας ἔργον ἐκεῖνο ἀποδείξασθαι ἐν αὐτοῦ. ἑστιῶν ὁσημέραι· καὶ γὰρ ἔζη, φασί, τῇ γαστρὶ καὶ τοῖς ἐκεί-

2. παῖδα om. A.B.V.E.Med. addidit Küst. cum Excerptis. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ dedi cum A.B.V.Exc. 7. ἐβίου] ἐβίω A.B.E.*V. Mox οὐδ' ἐν τῇ εἰσποιήσει V. 11. ἐλευθέριος Exc. μὲν om. vulg. 15. οὗτος εἶχε μὲν καὶ τὰς ἄλλ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Dionis de Marco Antonino philosopho, quae Suidas hic male ad Antoninum Pium refert. Küst. Vid. Excerpta ed. Vales. p. 721. sive Dio LXXI, 34. saepius in compendium redactus. 16. δὲ ἁπάντων] δὴ πάντων A.V.E. δὴ ἁπάντων Exc. γενομένων τινὶ] τινὶ γενομένων A. γινομένων V. 18. καὶ] Praestat cum Dione καίτοι. 19. ἀπέδειξε] ὑπέδειξε B.V.E.Med.

2. ἀλλοτρίων] ἄλλων Exc. 3. τῆς] τὰ τῆς A.B.V.E.Exc. 4. ἀλλ' εἰ] καὶ εἰ Dio. 7. τινὶ] τι B.E. 10. ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα … ἡμέρας τε εἴκοσι καὶ δύο ζήσας Dio. 11. ὅμοιος διὰ πάντων ἐγ.] Recte. Ipse enim Marcus lib. I. §. 8. de se ait, se ab Apollonio didicisse, τὸ ἀεὶ ὅμοιον ἐν ἀλγηδόσιν ὀξείαις, ἐν ἀποβολῇ τέκνου, ἐν μακραῖς νόσοις. Vide ibi Gatakerum. Küst. 14. λόγοις καὶ φιλοσοφίας] καὶ φιλοσοφίας λόγοις A.*V. Mox δὲ V. 18. ἐπαίνους μυρίους] μυρίους ἐπαίνους A. Mox Δίων sine ὁ A.E. 19. Μάρκος Ἀπίκιος] Confer Nostrum supra v. Ἀπίκιος. Küst. Aelianum stilus prodit. Hemst. Istum flores quidam aperte produnt: velut μέγα τέρας. ὡς ἦν] ὡς ἦν ἀσωτίας τέρας, οὐδεὶς ἀντιφήσει. Valck. Annott. Crit. in Nov. Foed. p. 332. usus MS. Leid. cuius scripturas a Gronovio mireris praetermissas. Item ὡς ἦν A. Tum ἀσωτίας A.V. δ' post οὐδεὶς om. A.B.V.E. 21. ἐκεῖνον Med. ἀποδείξασθαι ἐν αὐτῷ] Puto legendum, ἀποδείξασθαι. ἐν αὐτοῦ εἱστιῶντο ὁσημέραι. Apud eum vel eius in aedibus epulabantur quotidie. Hemst. ἑστιῶντες ὁσημέραι (καὶ γὰρ ἔζη, φασί, τῇ γαστρὶ) καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ζῶσι. Valck. αὐτῷ] αὐτοῦ A. Gaisf. post ἀποδείξασθαι distinguens. Scripsi αὐτοῦ. Mox editum εἱστιῶντο cum sententiam perverteret, Valckenarii coniecturam probaturus eram, nisi tutiorem viam ostendisset scriptura *V. ἑστιῶν. Itaque litterulae mutatione sophistae quem deperiit absolutum reddidi nominativum ἑστιῶν. 22. φασὶ] φησὶ B.E. Med. Mox ἐκείνοις V.E.

Hadrianus saepe de imperii hereditate in eum conferenda cogitarit. cum tamen Pium ante legitime adoptasset, illi quidem imperii successionem conservavit, hunc vero per coniugium cum Pio coniungere statuit, ut per generis successionem ad principatum perveniret. tum vitam privatam sic egit, ut se nihil efferret supra ceteros cives; sed aequo cum iis iure viveret, neque ullo fastu propter adoptionem istam efferretur. rerum autem potitus summumque imperii fastigium adeptus ad nullam insolentiam elatus est; sed fuit liberalis et largus in dandis beneficiis; itemque bonus et moderatus in gentibus regendis. *Μάρκος.* Marcus, Romanorum Imperator, cognomento Pius. hic et reliquis omnibus virtutibus praeditus fuit, et optime omnium, qui imperium aliquod tenuerunt, imperavit; nisi quod corpore parum robusto fuit: hoc tamen ipsum ex infirmissimo tolerantissimum reddidit. beneficentiae vero adeo fuit studiosissimus, ut templum etiam ei condiderit, quam convenientissimo quodam neque ante audito nomine vocaret. nam ipse quidem ab omnibus peccatis abstinebat, neque volens aut invitus peccabat. aliorum vero peccata, praecipue vero suae uxoris, ferebat, nec curiose inquirebat, neque puniebat. sed si quis boni quid faceret, eum laudabat eoque in illo genere utebatur; ceteros vero non curabat, negans fieri posse, ut homines tales efficias, quales habere cupias. illis potius, qui praesto essent, convenire uti in eas res, ad quas eorum unusquisque reipublicae utilis esse posset. cum autem annos L. menses X. diesque XX. vixisset, et per XIX. annos, XI. dies summum imperium obtinuisset, in omnibus semper sui similis fuit, neque ulla in re mutatus. bonus autem fuit, nec quicquam simulatum habuit. maximum etiam ab eruditione adiumentum accepit, in eloquentia et philosophia exercitatus. quamobrem etiam plurimi se philosophari simulabant, ut ab eo ditarentur. plurimum tamen per ipsam naturam est evectus. Dio autem alias etiam sexcentas laudes in ipsum confert. *Μάρκος.* M. Apicius, Romanus, homo, ut apud omnes constat, in luxurie perfectissimus: qui tamen magni animi documentum illud domi suae dicitur edidisse. cum convivia quotidie agitaret (quippe ventri et illis, qui ventri indulgebant, vivens),

νης ἀκρατεστέροις· καί ποτε μεταξὺ θοιναζόντων, Φάβιος, τῶν ὑπατευκότων εἷς, λαβὼν ἔκπωμα κρυστάλλου μέγα τίμιον, εἶτα ἄκων κατέαξεν αὐτό· καὶ ἐπὶ τούτῳ συννεφὴς ἦν, ἄχει πληγεὶς τὴν ψυχήν. ὁ τοίνυν Ἀπίκιος πειρώμενος αὐτὸν τῆς λύπης ἀπάγειν, Οὐ καταβαλεῖς, φησί, τὸ πραχθὲν καὶ σεαυτὸν ἡμῖν παρέξεις φαιδρότερον συμπότην; ἢ σοὶ φίλῳ ὄντι τοῦτο δρᾶσαι οὐκ ἐξέσται, ὅπερ οὖν δρῶσι καὶ τῶν οἰνοχόων καὶ τῶν ἀργυρωνήτων πολλοὶ πολλάκις;

Μάρκος Μάλλιος, εὐπατρίδης, Κελτῶν ἐπελθόντων τῇ Ῥώμῃ, ταύτην περιέσωσε, καὶ τιμῶν μεγίστων ἠξιώθη. ὕστερον δὲ πρεσβύτην πολλάκις ἐστρατευμένον, ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ γνωρίσας, ἀπέδωκε τὸ χρέος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῷδε εὐφημούμενος, πᾶσιν ἤφιει τοῖς ἑαυτοῦ χρήσταις τὰ ὀφλήματα. προϊὼν δὲ τῇ δόξῃ, καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἀπεδίδου, καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρόμενος ἐβούλευσεν ἤδη χρεῶν ἀποκοπὰς κοινάς, ἢ τὸν δῆμον ἧσσον τοῖς δανεισασιν ἀποδοῦναι τὴν γῆν, ἐς τοῦτο ἀποδόμενον ἔτι οὖσαν ἀνέμητον.

Μάρκος, Ἀρεθουσιῶν ἐπίσκοπος, λόγῳ καὶ βίῳ κεκοσμημένος· ὃν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ πολλαῖς αἰκίαις ὑπέβαλον, καὶ εἰς ὑπονόμους ἐμβαλόντες, εἶτα παιδίοις παρέδοσαν κεντεῖν αὐτὸν ταῖς γραφίσι. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς γύργαθον ἐμβαλόντες καὶ γάρῳ καὶ μέλιτι χρίσαντες, ὑπαίθριον ᾠώρησαν ἐν θέρους ἀκμῇ, σφῆκας ὁμοῦ καὶ μελίσσας εἰς θοίνην προκαλούμενοι. ὁ δὲ ἀνενδότως διεκαρτέρησε.

Μαρμαρέην. λαμπράν. Καὶ Μαρμαρέαισιν αὐγαῖς, ταῖς λαμπραῖς. μαρμαίρειν γὰρ τὸ λάμπειν καὶ καταυγάζειν.

Μαρμαρυγή. ἀστραψις, λαμπηδών.

Μαρώνεια. τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς, οὗ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Θρᾴκῃ, ἣν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὁμήρου Ἴσμαρον καλουμένην.

Μαρωνεῖτις φυλή.

Μάρωνος. ὄνομα κύριον.

Μάρπησσος. ὄνομα κύριον.

Μάρσιππος. σάκκος, θυλάκιον, σακέλλιον. Εἶδόν τινας ἐν πέτραις μαρσίππους ἱματίων κατατιθεμένους. Ξενοφῶν.

Μαρσύας, Περιάνδρου, Πελλαῖος, ἱστορικός.

---

1. τῶν ante θοιναζόντων om. A. B. V. E. 4. ἄχει] ἄχρι A. 8. σοὶ] σὺ Med. δρᾶσαι τοῦτο] τοῦτο δρᾶσαι A. τοῦ δρᾶσαι ni fallor *V. Tum οὐκ addidit A. 11. *Μάρκος Μάλλιος, εὐπατρίδης, Κελτῶν ἐπελθ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Appiani apud Constantinum in Excerptis ab Valesio editis, p. 549. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* In ed. Schweigh. T. I. p. 40. 12. τῇ Ῥώμῃ] τὴν Ῥώμην A. V. E pr. τε διέσωσε] περιέσωσε A. B. V. Exc. μεγίστων τιμῶν] τιμῶν μεγίστων A. *V. Exc. 16. τούτῳ] τῷδε A. V. Exc. 19. ἢ] Legendum videtur καί. 22. *Μάρκος, Ἀρεθουσιῶν ἐπίσκοπος, λόγῳ καὶ β.*] Eclogam hanc excerpsit Suidas ex Theodoreti Histor. Eccles. lib. III. c. 7. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.*

3. γραφίσι] Sic recte MSS. Parisa. itemque Theodoretus loco laudato. At priores editt. [et E.] ῥαφίσι: i. e. *acubus*. *Küst.* 6. μελίττας] μέλιτι A. 7. Continuo cum *V. delevi glossam earum unam, quae in vv. Ἰωάννης, Λουκᾶς, Ματθαῖος irrepserant: *Μάρκος, ὁ εὐαγγελιστής, ἔχει τίτλους μή· κεφάλαια λς'.* Ubi pauca Küsterus: „*Μάρκος, ὁ Εὐαγγελιστής, ἔχει τίτλ.*] Confer Nostrum infra v. *Τίτλος.*" Habet A. in marg. 8. *Μαρμαρέην*] Vid. Il. γ'. 126. et Schol. *Μαρμαρέαισιν αὐγαῖς, λαμπραῖς.* Aristoph. Nub. 286. *Ὅπως γὰρ αὖθις σκάμματ' ἐκλογίζεται Μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς.* Ad hunc locum respexit Suidas. *Toup.* 9. λαμπραῖς] ταῖς λαμπραῖς A. B. V. 11. *Μαρμαρυγή*] Vid. Od. θ'. 265. et Schol. Praegressorum partem huc retraxit Zon. p. 1332. *Μαρμαρυγή. ἡ λαμπηδών. παρὰ τὸ μαρμαίρω τὸ λάμπω.* 12. *Μαρώνεια. τόπος*] Ex Harpocratione. *Δημοσθένης*] P. 967, 17. 14. δὲ] δὲ καὶ A. V. E. Photius. 16. Sub finem cum A. praetermisi: καὶ γυνή. *Καὶ Μαρώνειος οἶνος.* καὶ γυνὴ om. E. Vid. Menag. in Laert. VI. 96. et ✍ Κράτης. Mox Reinesius annotavit: „οἶνος] Athen. I. 26. et 28. Maroneum vinum in Thraciae maritima parte Plin. XIV, 4." 17. *Μάρων Μάρωνος*] *Μάρων* om. V. Item continuo cum B. V. omissa sunt: ὁ πρῶτος οἰκιστὴς *Μαρωνείας*. Gl. omnino nescit A. Ceterum vide Scholia Hom. Od. ι. 197. 18. *Μάρπησσος*] *Μάρπησσος* B. V. E. *Μάρπησσος* Med. Vide Pausan. X, 12. 19. *Μάρσιππος*] *Μάρσιππος* A. B. V. E. Photius, Etym. Gud. p. 381. et Lex. Bachm. p. 295. 20. *Εἶδόν τινας ἐν πέτραις μαρσ.*] Fragmentum hoc legitur apud Xenophontem de Expedit. Cyri lib. IV. (3, 11.) pag. 324. *Küst.* Scribendum erat κατίδοιεν. μαρσίπους] μαρσιππίους Gaisf. cum A. B.

Fabius, vir consularis, inter epulas aliquando ingens poculum crystallinum, quod magni erat pretii, imprudens confregit. cumque ideo tristis esset, magnumque animo dolorem concepisset, Apicius, ut a moerore eum abduceret, *Quin*, inquit, *obliviscēris eius, quod factum est, hilarioremque compotorem te nobis praebebis? an vero tibi amico nostro facere non licet, quod multi pincernae et mancipia saepe faciunt?* *Μάρκος Μάλλ.* Marcus Manlius, stirpis patriciae, cum Urbem a Gallis captam servasset, magnis honoribus affectus est. idem postea cum senem, qui multa stipendia fecerat, debiti causa a creditore in servitutem abduci vidisset, aes alienum pro eo dissolvit. cuius rei causa cum ab omnibus celebraretur, universis debitoribus suis pecuniam creditam donavit. inde ampliore gloria auctus, pro alienis etiam debitoribus satisfaciebat. iamque populari aura elatus novas tabulas populo ostentabat, aut certe agrum publicum, qui nondum erat divisus, ut feneratoribus in solutum darent suadebat. *Μάρκος.* Marcus, Arethusiorum Episcopus, et doctrina et integritate vitae conspicuus: quem sub Iuliano multis verberibus caesum in cloacam coniecerunt, deinde pueris tradiderunt, stilis configendum. post haec reticulo inclusum garoque ac melle inunctum aestu ardentissimo sublimem suspenderunt sub dio, vespas et apes ad eum depascendum invitantes. ille vero invicto animo haec pertulit. *Μαρμαρέην.* Splendidam. Et *Μαρμαρέαισιν αὐγαῖς*, radiis splendentibus. *μαρμαίρειν* enim significat, splendere, coruscare. *Μαρμαρυγή.* Fulgor, splendor. *Μαρώνεια.* Locus Atticae, cuius meminit Demosthenes in Exceptione adversus Pantaenetum. item urbs in Thracia, quam aiunt esse illam, quae ab Homero Ismarus vocatur. *Μαρωνεῖτις.* Maronitis tribus. *Μάρωνος.* Nomen proprium. *Μάρπησσος.* Marpessus. *Μάρσιππος.* Marsupium, saccus, sacculus. Xenophon: *Vidi quosdam vestium saccos in saxis deponentes.* *Μαρσύας.*

οὗτος δὲ ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος, καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις δέκα· ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων, καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν· Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ'· καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγωγήν.

Μαρσύας, Κριτοφήμου, Φιλιππεύς, ἱστορικός, ὁ νεώτερος.

Μαρσύας, Μάρσου, Ταβηνός, ἱστορικός. ἔγραψεν Ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ', Μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

Μαρσύας. ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἰουδαίων Κριτῶν καὶ Μαρσύας ἐγένετο σοφός, ὅστις ἐφεῦρε διὰ μουσικῆς αὐλοὺς ἀπὸ καλάμων καὶ χαλκοῦ· ὃς παραφρονήσας ἔῤῥιψεν εἰς ποταμὸν ἑαυτόν, καὶ ἀπώλετο· καὶ ὠνομάσθη ὁ ποταμὸς Μαρσύας· περὶ οὗ μῦθος φέρεται, ὅτι ἑαυτὸν ἀποθεώσας ἀπώλετο. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο τὰ κατὰ τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιός φησι. λέγεται μῦθος, ὅτι ἐξεδάρη ὑπὸ Ἀπόλ- 504
λωνος.

Καὶ φέρεται λόγος περὶ Ὁρμίσδου τοῦ Πέρσου, ὃς ηὐτομόλησε πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν. ἐξελθὼν γὰρ ἐπὶ θήραν οὗτος, καὶ εἰς τὰ βασίλεια ὑποστραφείς, τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἐξαναστάντων κατὰ τὸ καθῆκον, ἠπείλησε τὸν

V.E. *μαρσιπίους* Med. Mihi tutius videbatur *μαρσίππους*, olim apud Xenophontem vulgatum. 22. *Μαρσύας*] De hoc Marsya et sequentibus eiusdem nominis vide Vossium de Hist. Gr. lib. I. c. 10. *Küst.* Vide Wesseling. in Diodor. XX, 50. p. 443. *Toup.* MS. Eadem fere Clintonus Fast. Hellen. ad a. 308. De Marsyis historicis consentit *Eudocia* p. 298. Quorum memoriam docta Ritschelii diligentia nuper instauravit, in commentatione Schol. aestiv. Vratislav. indici A. 1836. praemissa. *Περίανδρον* | Philippus cum Antigoni pater tradatur, huius apparet Marsyam fuisse fratrem uterinum. Ceterum si verum est, quod Suidas ipsum Marsyam, non Periandrum narrat litteraturam factitasse, ordo verborum sic debuit procedere: *ἱστορικός, καὶ ἀδελφὸς . . . τοῦ βασιλέως. οὗτος δὲ κτλ.*

3. *βασιλέως* | *Μακεδόνων βασιλέως* Eudoc. 5. *καὶ μέχρι*] Oratio parum accurata, sed ut opinor integra. 7. *μετὰ*] *τῆς μετὰ* Ritsch. p. 7. quo facile caremus: nam in unam fere notionem coguntur *ἐφόδου μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν*, ut apud Platonem Legg. III. p. 685. *ἡ τῆς Τροίας ἅλωσις τοιδὲ τὸ νεώτερον*. *Ἀττικά* | Atticorum libros amplissimos opinor ab vita hominis militaris prorsus abhorrere; quid quod *αὐτοῦ* ita mihi videtur esse comparatum, ut accuratissima iunctura debuerit cum Alexandri historiis continuari. Rursus quae sequuntur *Ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ'* indigent diserto civitatis indicio, cuius antiquitates fuerint enarratae. Iam duplex incommodum ea ratione solabimur, ut ad Marsyam iuniorem, virum eruditionis studiosissimum, traducamus *Ἀττικὴν Ἀρχαιολογίαν*, quam Suidas per dicendi compendium laudatam deprehendit *Ἀττικά*: velut Istri *Ἀτθὶς* nunc *Ἀττικῶν συναγωγῶν* nunc *Ἀττικῶν* nomine fertur, item Atthidem Phanodemi Dionysius appellat *Ἀττικὴν Ἀρχαιολογίαν*. Quam medelam Ritschelius p. 8. admissurus erat, motus ipsa librorum duodenorum aequabiliate, nisi veterum scriptorum de Atticis et Archaeologia silentium obstaret. Verum ut exigua fuit Marsyae laus et celebritas, ita licet quaedam fragmenta ad antiquitatum fines revocare: velut quae prodidit libro XI. Athenaeus. 8. *αὐτοῦ τοῦ* | *τοῦ* om. A.B.V.E. Med. Ceterum *Ἀλεξάνδρου ἀγωγήν* (id est, de Alexandri institutione, iuventute, moribus) nihil impedit quominus in locis Harpocrat. vv. *Ἀριστίων* et *Μαργίτης*, qui provocavit ad quintum *τῶν περὶ Ἀλέξανδρον*, agnoscamus. Simillimus liber fuit Nicolai Damasceni. 9. *Μαρσύας Κυπ.*] Om. V. 11. *Ταβηνός*] Est *ἐθνικὸν* a *Τάβις*: teste Stephano Byzantio v. *Τάβις*. *Küst.* L. *Ταβηνός*, inquit Valesius in Harpocr. p. 118. *natus Tabis in Galatia*. Immo potius a *Τάβαις* Lydiae oppido, unde *ἐθνικὸν Ταβηνός* itidem apud Stephanum. *Hemst.* Significarunt Valesius et Wesselingius, duos extitisse historicos cognomines eosdemque rerum Macedonicarum auctores: nimirum eodem sua sponte perducit illud *ὁ νεώτερος*, quam notam in memoria ternorum hominum nemo pertulerit; sed de Marsya Marsi F. quid statuendum esset in medio reliquerunt. Succurrit autem Stephanus, qui Marsyam quendam Tabarum conditorem perhibuit. Itaque probabiliter Ritschel. p. 4. qui tribus istis vocabulis, *Μαρσύας, Μάρσου, Ταβηνός*, singularem iusserit locum assignari, dempto *ἱστορικός*, unde omnis haec perturbatio fluxit. 12. *ιβ'*] *ιή* V. *Μυθικὰ*] Ab nemine commemorata. 13. *καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος* | Innuit Macedonicorum libros sex et quod excurrit. 14. *Μαρσύας. ἐν τοῖς χρ.*] Confer Cedrenum p. 84. et Tzetzem Chil. I. c. 15. *Küst.* Simillima doctrina Malalae p. 76.

3. *ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμόν*] *εἰς ποταμὸν ἑαυτόν* A. *τὸν* om. etiam B.V.E. 6. *καὶ τὰ κατὰ*] *καὶ τὰ* om. A.V.E. Saltem *καὶ* removi. *τὸν* om. etiam *V. 8. *ὡς* om. V. in lacuna. Mox *δὲ* post *λέγεται* cum A.*V. expunxi. 10. *λόγ. περὶ Ὁρμίσδου*] E Zonar. l. 2. ista sunt. *Reines.* De Hormisdae rebus diligenter Valesius in Ammi. Marc. XVI, 10, 16. qui iussit etiam Zosimum II, 27. conferri. Suidas historiam inqua brevitate delibavit. Suspicabatur autem Gaisfordus in Addendis, collata v. *Μικροῦ*, narrationem ab Eunapii fide pependisse. *Ὁρμίσδου*] *Ὁρμίδου* A. *Ἑρμίσδου* E. *ὁρσμίσδου* Med. 12. *εἰς*] *ἐπὶ* A.B.V. *θύραν* *V. 13. *ἐπιστραφείς*] *ὑποστραφείς* A. Mox *τὸν δεῖπνον* A.

Marsyas, Periandri filius, Pellaeus, historicus: initio litterator, et frater Antigoni, qui postea rex fuit; et una cum rege Alexandro educatus. scripsit Macedonica libris X. in quo opere initium duxit a primo rege Macedonum, desiit in Alexandri Philippi filii expeditionem in Syriam, post conditam Alexandriam. Attica, libris XII. item Alexandri educationem. *Μαρσύας*. Marsyas, Critophemi filius, Philippensis, historicus, iunior. *Μαρσύας*. Marsyas, Marsi filius, Tabis ortus, historicus. scripsit Antiquitates, libris XII. Fabulosa, libris VII. et alia quaedam de patria sua. *Μαρσύας*. Temporibus Iudicum Iudaicorum Marsyas vixit, vir sapiens: qui artis musicae peritus tibias arundineas et aereas invenit. idem mente captus in fluvium se praecipitavit, et sic periit: unde fluvius dictus est Marsyas. de hoc fabula circumfertur, eum periisse, quod se deum fecisset. iisdem etiam temporibus res Iasonis et Argonautarum gestae sunt, ut ait Apollonius Rhodius. narratur autem fabula, Marsyam ab Apolline excoriatum fuisse. — Fertur dictum Hormisdae Persae, qui ad Constantinum Magnum profugit. hic enim ad venationem egressus, et in regiam reversus, cum ad coenam vocati ut decebat non assurrexisset, minatus est se

Μαρσύου θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. τοῦτο παρά τινος ἀκηκοότος ἀναμαθόντες οἱ τῶν Περσῶν, μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς τὸν νεώτερον ἀναγορεύουσι βασιλέα· τὸν δὲ ἀποκλείουσιν ἐν εἱρκτῇ, καὶ σιδήροις πεδοῦσιν· ὃν ἡ γαμετὴ διὰ τῆς τοῦ ἰχθύος μηχανῆς ῥίνην εἰσενεγκοῦσα ἐξήγαγε· καὶ ἀποδρὰς ἱκέτης πρὸς Κωνσταντῖνον ἔρχεται. ἡ ἱστορία δήλη.

Μαρτῖνος. ὄνομα κύριον. Καὶ Μαρτινιανός.

Μάρτιος. Ὅτι Μάρτιος Βῆρος τὸν Θουκυδίδην ἐκπέμπει, καταγαγεῖν Σύαιμον εἰς Ἀρμενίαν· ὃς δέει τῶν ὅπλων καὶ τῇ οἰκείᾳ περὶ πάντα τὰ προσπίπτοντα εὐβουλίᾳ τοῦ πρόσω εἶχετο ἐῤῥωμένως. ἦν δὲ ἱκανὸς ὁ Μάρτιος οὐ μόνον ὅπλοις βιάσασθαι τοὺς ἀντιπολέμους, ἢ ὀξύτητι προλαβεῖν, ἢ ἁπάτῃ κατασοφίσασθαι, ἥπερ ἐστὶ στρατηγῶν ἀλκή· ἀλλὰ καὶ λόγῳ πιθανῷ πεῖσαι, καὶ δωρεαῖς μεγαλόφροσιν οἰκειώσασθαι, καὶ ἐλπίδι ἀγαθῇ δελεάσαι. χάρις τε ἦν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρασσομένοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ λεγομένοις, τὸ μὲν ἀγανακτοῦν ἑκάστου καὶ τὸ θυμούμενον παραμυθουμένη, τὸ δὲ ἐλπίζον ἔτι μᾶλλον αὔξουσα. κολακείας τε δώρων καὶ τῆς παρὰ τραπέζαις δεξιώσεως καιρὸν ἤδει. οἷς προσὸν τὸ πρὸς τὰς πράξεις σύντονον καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς σὺν ὀξύτητι δραστήριον αἱρετώτερον ἐδείκνυε τοῖς βαρβάροις εἶναι, τῆς φιλίας αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῆς ἔχθρας ἀντιποεῖσθαι. ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν καινὴν πόλιν, ἣν φρουρὰ Ῥωμαίων κατεῖχεν ἐκ Πρίσκου κατασταθεῖσα, νεωτερίζειν πειρωμένους λόγῳ τε καὶ ἔργῳ σωφρονίσας, ἀπέφηνε πρώτην εἶναι τῆς Ἀρμενίας.

Μαρτύριον. σκηνή· ὡς ἔχουσα τὰς πλάκας

---

1. *τοῦτο*] τοῦ *V. 2. *οἱ τῶν Περσῶν κρείττους*] *κρείττους* omisi cum A. B. V. Dubium quid interciderit; quamquam facillimum est supplere *μεγιστᾶνες*. 5. *πεδοῦσιν* libri. 7. *πρὸς τὸν μέγαν ἔρχεται Κωνσταντῖνον*] *πρὸς Κωνστ. ἔρχεται* dedi cum V. *τὸν μέγαν* om. A. In fine *ἡ ἱστορία δήλη* om. V. 9. *Μαρτιανός*] *Μαρτινιανός* A. B. V. E. 10. *Ὅτι Μάρτιος Βῆρος τὸν Θουκυδ.*] De hoc fragmento audiendus est Valesius in notis ad Excerpta Peiresciana p. 113. 114. ubi sic inquit: „Hunc locum Suidas ex Collectaneis *περὶ Ἀνδραγαθημάτων* Constantini nostri exscripsit. Vel illud initium, *Ὅτι*, satis declarat inde, ubi dixi, desumptum esse. In vulgatis quidem Suidae libris ea vox omissa; sed ex MSS. Bibliothecae Regiae eam restitui. Ac Dionis quidem id fragmentum esse, tametsi Suidas nomen auctoris reticet, tum stilus, tum historia ac res ipsa convincit. Pertinet autem ad bellum Armenicum et Parthicum, quod Martius Verus gessit auspiciis Lucii Veri Augusti. Id bellum fuse enarraverat Dio lib. LXXI. quippe quod quadriennii tempore duraverat: sed Xiphilinus totum rescecuit." Et deinde ad vocem *Σύαιμον* haec notat: „In vulgatis Suidae codicibus *σύναιμον* excusum est, sine sensu. Scripti codices Bibliothecae Regiae *σύαιμον* habent. Ego *Σόαιμον* malui. Fuit enim Soaemus Armeniae rex, Achaemenidis regis filius, Arsacidis nepos. Hic a Vologaeso Parthorum rege expulsus ad Romanos confugit, atque in senatorium ordinem relatus consulatum quoque gessit. Postea in regnum maioris Armeniae ductu Martii Veri iterum restitutus est, ut scribit Iamblichus Syrus in libro de amoribus Rhodanis et Simonidis, cuius verba referuntur in Bibliotheca Photii." Haec Valesius docte. Notandum autem est, codices MSS. Suidae, quorum Valesius hic mentionem facit, illos ipsos esse, quos et nos Parisiis contulimus, et ex quibus Suidam in notis nostris passim emendamus. *Küst.* Fragmentum in fine l. LXXI. p. 1201. Reimarus collocavit. 11. *Σύαιμον*] Sic habent MSS. Pariss. itemque editio Mediol. At reliquae editiones male *σύναιμον*. Vide notam praecedentem. *Küst.* 13. *πρόσω*] *πρόσσω* A. Tum *ἤρχετο* B. et inter versus E. 15. *ἀντιπολεμίους*] *ἀντιπολέμους* A. B. E. Hoc recepi, cum et edita scriptura nihil nisi commentum vocis sit, et alterum, ut hoc utar, Dio Cassius XXXVI, 3. confirmet. 16. *στρατηγῶν*] *στρατηγῷ* B. E.

6. *κολακείας*] *κολακείαις* A. Med. Deinde facilitas orationis videtur iuvari, si scribatur *διὰ δώρων*. Mox *περὶ* B. E. Med., haec etiam *τραπέζας*. 8. *πρὸς τὰς πράξεις*] Sic recte habet vetustissimus Paris. A. ut Valesius etiam loco laudato observavit. At in prioribus editt. [et B. V. E.] male excusum est, *πρὸς τὰς τραπέζας*. *Küst.* 13. *Πρίσκου*] Hic est Statius Priscus, cuius meminit Capitolinus in Marco et Vero, ut monuit etiam Valesius loco laudato. *Küst.* 15. Subsequebantur duae glossae: *Μαρτύρια. ἔστιν ἐν τῷ Δικαιώματα. Μαρτυρία. Ὅτι* (hoc Gaisf. cum *V.) *ἐκμαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας· ὅτι ἡ μὲν τῶν* (*τῶν* addidit Gaisf. cum *V.) *παρόντων παρουσίαν δηλοῖ, ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων.* Harum priorem A. habet in margine, nescit V. *ἔστιν ἐν τῷ Δικ.* om. *V. Alteram in marg. habet A. post *ἀποδείκνυμι* in v. *Μαρτύρομαι* transposuit V. Nimirum imperite compilatam ex v. *Ἐκμαρτυρία* omnes intelligunt. Ubi Küsterus in *παρουσίαν*] „Scribendum esse *μαρτυρίαν* ex sensu patet." Ipsum *μαρτυρίαν* inter versus V. Sed rectius *ἔστι* A. pro *παρουσίαν δηλοῖ*, mox omisso *ἐκμαρτυρία*. 16. *Μαρτύριον. σκηνή*] Sic habent libri tam MSS. quam vulgati: sed male. Tollendum enim est punctum, et scribendum *Μαρτυρίου σκηνή*. Verba enim hic fiunt de tabernaculo Mosaico, quod apud LXX. interpretes pluribus in locis *σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου*. *Küst.* Recte habent vulgata. Sumpsit Suidas a Theodoreto in Ps. LXXVII, 5. ubi sic legitur: *Μαρτύριον καλεῖ τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ παγεῖσαν*

Marsyae morte ipsos mulcaturum. cuius sententia ex intelligenti quodam fabulae cognita, proceres Persarum post patris obitum iuniorem filium designant regem; ipsum vero in carcere concludunt, et ferreis compedibus vinciunt. hunc uxor lima, quam in ventre piscis occultarat, in carcerem illata, vinculis liberavit, itaque ad Constantinum confugit. historia est nota. *Μαρτῖνος*. Nomen proprium. Et Martinianus. *Μάρτιος*. Martius Verus Thucydidem misit, qui Syaemum in Armeniam reduceret. hic et terrore armorum et prudenti consilio, quod ipsi ad omnes casus paratum erat, coepta strenue exsequebatur. idem Martius hostes non solum armis subigere, et celeritate antevertere, et dolo circumvenire, in quo vis imperatoris sita est; sed etiam facundia quadam orationis animos eorum flectere, et magnificis muneribus sibi conciliare, et blanda spe inescare norat. praeterea in omnibus eius factis et dictis inerat gratia quaedam, quae cuiusvis indignationem et iram leniret, et spem multo etiam augeret. ad haec donis alios capiendi et epulis prolixe accipiendi tempus opportunum optime norat. praeter haec omnia cum in negotiis perficiendis singulari industria praeditus esset, idemque in rebus adversus hostes gerendis promptus esset et strenuus, barbari facile intelligebant, magis e re sua fore, si eum amicum quam inimicum haberent. cum igitur in novam urbem venisset, quam praesidium Romanorum a Prisco illic locatum tenebat, eosque qui res novas moliebantur, verbis factisque ad officium reduxisset, urbem illam Armeniae principem effecit. *Μαρτύριον*. Tabernaculum testimonii: dictum, quod haberet tabulas

τοῦ νόμου. τὸν γὰρ νόμον ἐντολὰς ἐκάλουν, καὶ μαρτύρια, καὶ δικαιώματα.

Μαρτύρομαι. μάρτυρας καλῶ. Σοφοκλῆς·

Μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ· πρὸς δὲ τοὺς φίλους
οἳ' ἀνταμείβῃ ῥήματ', ἦν σ' ἔλω ποτέ.

Κρέων φησὶ πρὸς Οἰδίπουν. καὶ Αἰλιανός· Ἀλλὰ τοσοῦτον μαρτυρόμεθ', ὡς οὔτ' ἀδικοῦμεν Ξενίου Διὸς χάριν. — [Μαρτύρομαί σοι χελιδόνα. ἴσον τῷ ἀποδείκνυμι.] Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. διὰ τοῦ ō μικροῦ.

Μαρτύρονται. Ὅταν ἀντὶ τοῦ, μαρτυρίαν ἐπάγωνται ἢ παρέχωνται. Πλάτων Πολιτείας β'· Τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται.

[Μαρτυρῶ. δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· Καὶ Διόφαντον ἐν ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγκάσω.]

Μάρτυροι. παρ' Ὁμήρῳ. ἀπὸ τῆς μάρτυρος εὐθείας.

Μάρψῃ. συλλάβῃ, διαχρήσηται.

Ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης.

Μαρψίας. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ῥήτωρ φλύαρος καὶ θορυβώδης. Ἀριστοφάνης·

Πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

Μασσαλία. Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμῳ, ὡς Φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν εἰς Μασσαλίαν ἀπῴκησαν. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης.

Μασανάσσης, ὁ τῶν Νομάδων βασιλεύς, ἀνὴρ ἦν ἐς πάντα ἐπιτυχής· ᾧ τὴν μὲν ἀρχὴν τὴν πατρῴαν θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι πρὸς Καρχηδονίων καὶ Σύφακος ἀναλαβεῖν καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ μέγιστον, ἀπὸ Μαυρουσίων τῶν παρ' ὠκεανῷ μέχρι τῆς Κυρηναίων ἀρχῆς ἐς τὰ μεσόγεια· ἠμερῶσαι δὲ γῆν πολλήν, τὰ πολλὰ τῶν Νομάδων διὰ τὸ ἀγεώργητον ποηφαγούντων· θησαυρούς τε μεγάλους χρημάτων καταλιπεῖν, καὶ στρατιὰν πολλὴν γεγυ-

---

σκηνήν, ὡς ἔχουσαν τὰς πλάκας τοῦ μαρτυρίου. τὸν γὰρ νόμον κτλ. Gaisf. Diligentius haec eodem Theodoreto duce persequitur gl. *Δικαιώματα.*

3. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Colon. 813, 14. 8. *ὡς*] *ὥστ'* V. 9. *Μαρτύρομαί σοι — ἀποδείκνυμι* omissa A. notavi: quae fluxisse videntur ab v. *Ἀποδείκνυμί σοι χελιδόνα.* 10. *Ἄκουσον, λαός μου, καὶ λαλ.*] Hic locus pertinet ad v. *Διαμαρτύρομαι. Küst.* Ps. XLIX, 7. Non dubito quin locus invectus sit ex v. *Διαμαρτύρωμαί σοι.* Unde promptum fuit iudicare de lacinia sub finem contexta: *οἱ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου.* Quam ab A. in marginem reiectam cum V. delevi. Hinc novam glossam exorditur *V. 12. *Μαρτύρονται*] *Μαρτύρωνται* Photius, item in exemplo. *Ὅταν*] Haec vocula ut supervacanea delenda est: vel saltem eius loco scribi debet *ἐνίοτε. Küst.* Locus ut apparet mutilus: in quo nihil nisi cohaerentiam verborum *ὅταν μαρτυρίαν ἐπάγωνται ἢ παρ.* deprehendimus. *τὴν μαρτυρίαν*] *τὴν* delevi cum B. E. *V. *μαρτυρίᾳ* Photius. 13. *ἐπάγωνται, ἢ παρέχωνται*] Scribe *ἐπάγονται*, et *παρέχονται*, per *ō. Küst.* Sic Portus. *ἐπαγάγωνται* A. *παρέχονται* E. *Πλάτων*] P. 364. C. 15. *Μαρτυρῶ*] Hanc gl. notavi, quippe sumptam e commentariis syntacticis: v. Lex. de Synt. p. 156. sq. Habet A. in marg. *καὶ* ante *αἰτιατικῇ* delevi cum *V. *Καὶ Διόφαντον ἐν ὑμῖν ἀπήγγ.*] Legerim, *ἃ περὶ Διοφάντου ὑμῖν ἀπήγγειλα, ταῦτα νῦν μαρτυρεῖν*, etc. *Küst.* Fugit illum locus Demosth. de F. L. p. 403, 11. *Καὶ Διόφαντος ἐν ὑμῖν ἀπήγγειλεν.* Lex. de Syntaxi *Διόφαντον — ἀπήγγελλεν.* 18. *παρ' Ὁμήρῳ*] Il. *ά.* 338. et alibi. *Küst.*

2. *Ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσ.*] Aristoph. Equ. 197. *βυρσαίετος*] *βυρσάετος* V. et Ox. 4. *Μαρψίας. ὄνομα κύριον*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 702. *Küst.* Eadem *Eudocia* p. 301. 7. *Μασσαλία. Ἰσοκράτης φ.*] Ex Harpocratione: in quem vide Maussacum. *Küst.* Isocratis locus p. 133. 9. *μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀριστ.*] Sensus huius loci est mutilus, qui ex Harpocratione supplendus est. *Küst.* Immo sensus est perversus, cum Massiliam antiquiore aevo tradiderit Aristoteles esse conditam. De quo videas nuperam disputationem in Musei Rhenani Vol. IV. Fasc. 1. 10. *τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστ.* tacite Gaisf. cum Photio et *V. nam Edd. *καὶ Ἀριστ. τῷ λόγῳ.* Huic glossae subiecit Gaisf. cum A. *Μασασύλιον. ἔθνος*, quae nec recte sunt perscripta neque collocata; castigate *V. *Μασαισύλιον ἔθνος.* Nos tamen his usi sumus ad refingendam gl. *Μασαισίλιον.* 11. *Μασανάσσης, ὁ τῶν Νομάδων βασ.*] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Appiano de Bellis Punicis p. 106. (c. 106.) ut Pearsonus etiam monuit. *Küst.* *Μανάσσης* A. 12. *ἐς τὰ*] *τὰ* om. B. V. Med. App. 13. *ὁ θεὸς*] *ὁ* om. A. B. App. Mox *Χαρχηδονίων* B. Tum *Σύφακα* V. 14. *προαγαγεῖν*] *προσαγαγεῖν* B. E. 15. *ἀπὸ*] *καὶ ἀπὸ* B. E. 16. *Κρηναίων* A. 17. *διὰ τὸ ἀγεώργητον ποηφαγ.*] Sic locum hunc ex Appiano emendavi. In prioribus enim editt. [et A.] male legitur, *διὰ τὸ ἀγεώργητον τῶν φαγόντων. Küst. τῶν φαγούντων* B. V. E. 18. *μεγάλους* ignorat App.

Legis. Legem enim et *ἐντολὰς* vocabant, et *μαρτύρια*, et *δικαιώματα.* *Μαρτύρομαι.* Testes voco. Sophocles: *Testor istos, non te. quod autem amicos talibus compellas, si te unquam cepero.* Creon haec dicit Oedipo. Et Aelianus: *Id tantum testamur, nos neque religionem Iovis Hospitalis violare.* [*Ostendo tibi hirundinem.*] *Audi, populo mi, et loquar tibi, Israel, et serio te moneo.* ubi *διαμαρτύρομαι* per *ō* scribitur. *Μαρτύρονται.* Testimonii loco adducunt, vel testem aliquem laudant. Plato lib. II. *de Republica*: *Homerum testem laudant.* [*Μαρτυρῶ.* Dativo iungitur. item accusativo: *Et Diophantus vobis nunciavit, quae nunc ipsum testari cogam.*] *Μάρτυροι.* Testes, apud Homerum. ab recto *μάρτυρος.* *Μάρψῃ.* Corripuerit, interfecerit. *At cum byrsaeetus rostro aptus adunco draconem corripuerit.* *Μαρψίας.* Nomen proprium viri. erat autem orator garrulus et turbulentus. Aristophanes: *Contra haec quis Marpsias dicet?* *Μασσαλία.* Isocrates in *Archidamo* dicit Phocaenses, dum regis Persarum dominationem fugiunt, Massiliam migrasse. Aristoteles vero testatur, [iam ante illud tempus Massiliam a Phocaeensibus conditam fuisse.] *Μασανάσσης.* Masinissa, Numidarum rex, vir fuit in omnibus rebus fortunatus, cui deus id largitus est, ut paternum regnum a Carthaginiensibus et Syphace sibi ereptum recuperaret, ac plurimum amplificaret, ut a Maurusiis, Oceani accolis, usque ad Cyrenaeorum mediterraneam regionem id pertineret, et magnum terrarum tractum ad mitiorem cultum traduceret, Numidis antea propter agriculturae neglectum herbis ut plurimum vescentibus: magnos item thesauros relinqueret copiasque exercitatissimas:

μνασμένην· τῶν δὲ ἐχθρῶν Σόφακα μὲν αἰχμάλωτον ἑλεῖν αὐτοχειρί· Καρχηδόνι δ' αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι, πάμπαν αὐτὴν ἀσθενῆ Ῥωμαίοις ἀπολιπόντα· ἔφυ δὲ καὶ τὸ σῶμα μέγας τε καὶ εὔρωστος ἐς γῆρας πολύ, καὶ * μέχρι τοῦ θανάτου, 600 ἵππου τε χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινε. καὶ μεγίστῳ δὴ τῷδε τεκμηριώσω μάλιστα τὴν εὐρωστίαν αὐτοῦ· πολλῶν γὰρ αὐτῷ παίδων γινομένων τε καὶ ἀποθνησκόντων, οὔποτε μὲν ἦσαν αὐτῷ μείους τῶν δέκα, τετραετὲς δὲ παιδίον ἐνενηκοντούτης ὢν ἀπέλιπε.' καὶ ὧδε μὲν χρόνου τε καὶ σώματος ἔχων ἐτελεύτησε.

Μασανάσσης, ὁ ἐν Λιβύῃ τῶν Νομάδων βασιλεύς, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς βασιλέων ἄριστος καὶ μακαριώτατος· ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη πλείω τῶν ξ΄, ὑγιεινότατος ὢν καὶ πολυχρονιώτατος· ἐνενήκοντα γὰρ ἐτῶν ἐγεγόνει. ἐγένετο δὲ καὶ δυναμικώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν. ὃς ὅτε μεταστῆναι δέοι, στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι δι' ἡμέρας ἔμενε· καθεζόμενος πάλιν οὐκ ἠγείρετο. καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἵππων κακοπάθειαν ἡμέραν καὶ νύκτα διακαρτερῶν οὐδὲν ἔπασχε. σημεῖον δὲ τῆς τοῦ σώματος αὐτοῦ δυνάμεως· ἔχων ἐνενήκοντα ἔτη, καθ' ὃν καιρὸν μετήλλαξε τὸν βίον, υἱὸν ἀπέλιπε δ' ἐτῶν, ὄνομα Σθεμβάν· ὃν μετὰ ταῦτα Μικίψης υἱοποιήσατο· πρὸς δὲ τούτῳ υἱοὺς τέσσαρας. διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους τούτων εὔνοιαν διετήρησε τὸν ὅλον βίον πάσης ἐπιβουλῆς καὶ παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν βασιλείαν. τὸ δὲ μέγιστον· τῆς Νομαδίας ἁπάσης ἀχρήστου τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ὑπαρχούσης, καὶ νομιζομένης ἀδυνάτου φύσει πρὸς ἡμέρους καρποὺς ὑπάρχειν, πρῶτος καὶ μόνος ἐπέδειξεν, ὅτι δύναται ἐκφέρειν πάντας τοὺς ἡμέρους καρποὺς οὐδ' ὁποίας ἧττον, ἑκάστῳ τῶν καρπῶν ἐν διαστάσει μυριοπληθεῖς ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους.

1. τῶν ἐχθρῶν δὲ] τῶν δὲ ἐχθρῶν A. τῶν ἐχθρῶν B. V. E. 2. ἀναστάσεως] Apud Appianum legitur ἀναστατώσεως. Sed utraque lectio recte se habet. Nam et ἀνάστασις et ἀναστάτωσις apud Graecos de eversione urbis dicitur. Confer Nostrum supra v. Ἀνάστασις, ubi hic ipse locus Appiani legitur. *Küst.* 4. ἀπολιπόντα] Appianus melius ἀπολιπόντα. *Küst.* αὐτὴν om. App. 5. [illegible] Gaisf. cum E. Med. Item infra [illegible] Edd. ἐς γῆρας πολύ, καὶ μέχρι θαν.] Locus hic ex Appiano sic supplendus est: [illegible] *Küst.* 6. καὶ μεγίστῳ δὴ τῷδε τεκμηριώσω μ.] Sic ex Appiano rescripsi. Priores enim editt. minus recte habent, μεγίστῳ δὴ τῷδε τεκμηρίῳ [illegible] *Küst.* Sic A. nisi quod [illegible] cum Med. ([illegible] Ald.) V. habet μ. δὴ τ. τ. [illegible] μ. Portus coniecerat [illegible]. Schweighaeuserus in Appiano suam coniecturam edidit τῷδ' ἐτεκμηρίωσε. Musgravius infeliciter τῷδε τεκμηρίῳ εἰσῇ. De verbo quidem τεκμηριώσαι non videtur ambigi posse, quod a Thucydide sumptum variis in formulis certatim posuerunt historici: velut Theophylactus VIII. 12. [illegible], ubi scribendum [illegible]. Apparent autem in isto [illegible] vestigia vocis [illegible], quam in hac ipsa narrationis parte usurpavit Polybius, a Diodoro et Appiano diligenter expressam. Omnibus igitur rationibus subductis satis verisimilem, si discesseris ab orationis principio, mihi videor scripturam indagasse hanc: [illegible] 7. αὐτοῦ] αὐτῷ B. E. *V. 8. καὶ] [illegible] A. App. Mox τῶν ante δέκα om. B. E. *V. 10. ἐνενηκοντούτης] Mortuus dicitur anno aetatis 97. filiis relictis 60. Eutrop. IV, 11. Vid. de eo plura ap. Diod. Sic. Ecl. 32, 3. *Reines.* 13. Μασανάσσης, ὁ ἐν Λιβύῃ τῶν Νομάδων βασ.] Tota haec Ecloga legitur apud Polybium [XXXVII. 3.] in Collectaneis Constantini Imper. ab Valesio editis p. 174. unde eam Suidas descripsit. *Küst.* [illegible] A. V. [illegible] *V. 16. ὑγιεινότατος — πολυχρονιώτατος] ὑγιεινότητι — πολυχρονιότητι V. 17. δὲ καὶ] δὲ neglexit vulg.

1. [illegible] Valesii, [illegible] Schweighäuseri coniectura. αὐτοῖς om. V. 2. καθεζόμενος πάλιν] Leg. μέχρις [illegible] *Reines.* Haec nihil ad rem. 4. τῆς τοῦ] τοῦ om. V. Atque habent [illegible] Excerpta. 6. δ' ἐτῶν] [illegible] *V.) ἔτος V. qui mox Θεμβάν, quem [illegible] Excerpta vocant. 7. [illegible] A. B. *V. E. et Excerpta. 8. πρὸς δὲ τούτοις A. 10. ἐπιβουλῆς] [illegible] V. 12. Νομάδος] [illegible] Gaisf. cum A. B. V. E. Med. Illud servandum duxi. 13. ἀδυνάτου] ἀδυνάτῳ B. E. [illegible] Exc. 16. [illegible] οὐδ' ὁποίας ἧττον ἑκάστῳ τῶν καρπ.] Locus hic corruptus est, quem sic legendum censeo, [illegible] [sic] [illegible], ἐν διαστάσει, etc. *Küst.* Frustra Kusterum, quem usus Polybiani (vide vel IV, 65, 3.) muneris parum memorem fuisse, in his ingenium suum exercuisse monet Wesselingius in Diodor. T. II. p. 523. recteque Valesius interpretatus est: *ipse primus ac solus demonstravit, nullum esse fructum, quem illa producere non posset eadem fertilitate, qua ceterae regiones; cum ipse agros innumerabiles singulis*

Syphacem hostem manu sua caperet, viresque Carthaginis adeo debilitaret, ut a Romanis postea facile exscindi posset. fuit etiam corpore procero et robusto ad provectam usque aetatem; et quamdiu vixit equum sine stratore conscendit. praecipuum autem bonae valetudinis eius argumentum fuerit, quod cum ipsi multi liberi nascerentur et morerentur, numquam pauciores decem habuerit; et puerum quadrimum nonagenarius reliquerit. ea igitur aetate et tali corporis habitu obiit. *Μασανάσσης.* Masinissa, Numidarum in Africa rex, vir nostra aetate regum optimus et fortunatissimus: qui annis plus quam LX. regnum tenuit optima valetudine et longissima vita. etenim ad annum usque XC. vixit. idem omnium aetatis suae hominum robustissimo corporis habitu fuit: quippe ubi standum esset, in iisdem vestigiis totum diem perstabat; contra sedens in sella, non ante vesperam surgebat. iam vero laborem in equitando dies noctesque fortiter tolerans, nullo incommodo vexabatur. argumentum eius vigoris sit, quod nonaginta annos natus, qua aetate ex vita excessit, quadrimum filium reliquit, nomine Sthembam, qui postea a Micipsa est adoptatus: ac praeterea quattuor liberos. quorum mutua concordia ac benevolentia regnum suum, quoad vixit, insidiarum omnisque domestici piaculi expers praestitit. quod autem praecipuum est, cum omnis Numidia ante infructuosa esset, nec gignendis fructibus ullo modo idonea crederetur, ipse primus ac solus demonstravit, nullum esse fructum, quem illa producere non posset eadem fertilitate, qua ceterae regiones; cum ipse agros innumerabiles singulis fructuum generibus per

Μασαισύλιον ἔθνος.

Μάσσει. φυρᾷ, ζυμοῖ.

Μάσθλης. ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος καὶ ἔκλυτος. μάσθλης οὖν ἐνταῦθα ὁ πολυγνώμων καὶ ἔκλυτος, καὶ μηδὲν βέβαιον μηδὲ σταθερὸν γινώσκων. ἢ ὁ ἱμαντώδης καὶ μαστιγίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μεμαλαγμένου ἱμάντος. ἢ οὕτως εὔτονος ὡς ἱμάς.

Μάσθλης ἄνθρωπος. ὁ μεμαλαγμένος καὶ ἐντριβὴς ταῖς πονηρίαις.

Μᾶσσον. μεῖζον, μακρότερον.

Ἐπειρὰ δὲ μᾶσσον ἐπ' ἄκρον
Αἰγαλέω θυμόεντος, ἄγων μέγαν ὑετόν, ἔστη.

Μασώμενος. δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἀπὸ τοῦ μασῶ, μασᾷς, ὡς γελῶ, γελᾷς. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ.

Μάσσων. μακροτέρα. Ξενοφῶν· Ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ᾖ.

Μάσσωνος.

Μάστακα. μάσημα, τροφήν. λέγεται καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ μάσημα ὁμωνύμως· ὡς χοίνικα καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον.

---

fructuum generibus per intervalla consitos feracissimos reddidisset. Ceterum interpolarunt *οὐδέποτε ἧττον* Edd. vett. 17. *μυριοπληθοῦς* *V.

1. *Μασαισύλιον* | *Μασαισύλιον* reposui cum B. V. *μασαισήλιον* E. Mox *ἔθνικόν* V. Vide sub finem v. *Μασανάσσης*, nos in Dionys. 187. 2. Hactenus Photius; *μολύνει* subiecit Zon. p. 1337. 3. *Μάσθλης. ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λ.* | Ex Schol. Aristoph. Nub. 448. ubi tamen nonnulla aliter leguntur. Eum igitur confer. *Küst.* 5. *σταθερὸν* | *σταθερὸν* A. Schol. 7. *εὔτονος* | Inepte. Lora enim non sunt intenta, sed potius laxa et remissa. Quare legendum est *ἄτονος*. *Küst.* Vereor ut recte: nam alii significationem animi segnis (v. Phrynich. Segu. p. 51.), alii veteratoris putarunt subesse. Ab *ἱμάσσω* Herodianum duxisse tradit Zon. p. 1332. 10. Sub finem cum A. delevi: *τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ πλαδῶν*. Cf. v. *Πλαδῶν*. Item alteram glossam praetermisi: *Μασθὸς καὶ μαστός*. *κυρίως ἐπὶ γυναικός*, *καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρός*. *τὸ μὲν μασθὸς ἀπὸ τοῦ θῶ*, *τὸ θηλάζω*· *τὸ δὲ μαστός, διὰ τὸ μαστὸς εἶναι γάλακτος*. *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Μαζός*. Quam in marginem coniecit A. omissis *κυρίως* . . . *ἀνδρός*, quae repugnant glossae supra remotae *Μαζός*. Attulit Küsterus Ammonium: *Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος· κυρίως δὲ τὸ οἷον μαστὸς εἶναι γάλακτος. μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος.* Addit Gaisf. Thomam Mag. p. 598. seqq. et Etymolog. Gud. p. 381. quorum ex hoc doctrinae illius fons et scaturigines facile derivantur. Novissima *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Μαζός* om. *V.

1. Dubites *ἐπ' Αἰγαλέω* ad *ἔστη* an ad *ἄγων* sit referendum. Hoc vero probabilius esse videtur, ut Xerxes agmina longius ad ultimos usque fines Megaridis diffundens tandem substiterit; nam in vulgata distinctione licet considentis imaginem desiderare. 2. *Αἰγαλέω θυμόεντος* | Lege, *Αἰγαλέω θυόεντος*, i. e. *Aegalei odori*. Epithetum enim *θυόεις* montibus apte iungi potest, propter herbas et flores odoriferos, qui in montibus nascuntur. Portus legebat *νιφόεντος*. Sed hoc ab vulgata lectione nimis recedit. *Küst.* Sensus constat, verba non item. Nam desunt nonnulla ad *ἐξηγήσεως* integritatem. Intelligendus autem hic locus, quod nemo vidit, de Xerxe, qui ceu nubes largam pluviam trahens in Aegaleo consedit. Est autem Aegaleus mons in Atticae et Megaricae confinio, e regione Salaminis, quo Persa se recepit ad naumachiam spectandam: de quo Plutarchus in Themistocle: *Ἅμα δὲ ἡμέρᾳ Ξέρξης μὲν ἄνω καθῆστο τὸν στόλον ἐποπτεύων καὶ τὴν παράταξιν, ὡς μὲν Φανόδημός φησιν, ὑπὲρ τὸ Ἡράκλειον, ᾗ βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος· ὡς δὲ Ἀκεστόδωρος, ἐν μεθορίῳ τῆς Μεγαρίδος, ὑπὲρ τῶν καλουμένων Κεράτων.* De loco, ubi consedit Xerxes, non satis convenit, ut vides, inter eruditos. Wassius in Thucyd. II, 19. nunc huc, nunc illuc fluctuat. Nec rem pro diligentia sua expedire potuit Wesselingius in Diodorum XI, 18. Atqui verbo tenus discrepare videntur Phanodemus et Acestodorus. Pugnatum enim est ad Salaminem, quae ad Megaricam usque, teste Pausania, extendebat. Quare mons Aegaleus in confinio Atticae et Megaridis. In hoc loco consedit Xerxes. Herodotus in Urania c. 90. *Ὅκως γάρ τινα ἴδοι Ξέρξης τῶν ἑωυτοῦ ἔργον τι ἀποδεικνύμενον ἐν τῇ ναυμαχίῃ, κατήμενος ὑπὸ τῷ οὔρεϊ τῷ ἀντίον Σαλαμῖνος τὸ καλέεται Αἰγάλεως, ἀνεπυνθάνετο τὸν ποιήσαντα.* Quorum facit noster poeta: *Ἐπειρὰ δὲ μᾶσσον ἐπ' ἄκρον Αἰγαλέω θυόεντος, ἄγων μέγαν ὑετόν, ἔστη.* *Ulterius vero progressus, in summo vertice Aegalei suaveolentis, adducens ingentem pluviam, stetit.* Ita non male Küsterus. Montes Atticae fragrantes erant et thymo abundabant. Sed Portus *νιφόεντος*. Quae lectio verissima est. Callimachus Hymn. in Delum 93. *ἀλλ' ἔτι κεῖνο Θηβῶν εἰσαγένειον ἀπὸ Πιμπλείης καθορῶσαι Παρνησοῦ νιφόεντα τρικάρηνα ἐστίν κεῖθεν.* Sophocl. Oedip. Col. 1059. *Πέτραν νιφάδα* vocat: in quem locum vide Scholiastam. Porro montis Aegalei in Messenia meminit Strabo lib. VIII. p. 550. ubi notandus insignis error Casauboni, qui utrumque montem, Atticum et Messeniacum, confundit. *Toup.* I. p. 398. sq. Praeclaram Buttmanni coniecturam, qui versus erudito poeta dignissimus ad Choerili Persica referebat, Naekius memoravit in academico libello, Bonnae A. 1827 scholis hib. indicendis edito: qui pro dialecti ratione malebat etiam *ἐπ' ἄκρα*. Ceterum quattuor novissimas voces repetit v. *Ὑετός*. Suspicionem autem Porti firmat aliquantum Schol. Soph. Oed. C. 1059. 3. *Μασώμενος*] *μασώμενος* A. V. item in seqq. Excidit in Gaisfordiana initium usque ad *περισπωμένων*. 5. *Πλούτῳ*] V. 321. 6. *μακροτέρα*] *μακροτέρα* A. V. *Ξενοφῶν* | Hunc locum apud Xenophontem hodie extare negat Sturzius in Lex. Xenophonteo. 7. *εἴη*] *ᾖ* praebuit A. 8. *Μάσσωνος* | *Μάσσωνος* Gaisf. tacite cum Med. et *V. Id vereor ne depravatio sit vocis *Μάσωνος*. 9. *Μάστακα* | Ex Schol. Ven. in Il. *Ι*, 324. Similiter in Od. *δ'*. 287. *τροφὸν* Med. In *τροφήν* desinit Photius. 10. *καὶ χοίνικα λέγομεν* | *καὶ* om. A. V. E. *λέγομεν* om. A. V. quo quidem sublato desideramus *χοῖνιξ*. Cf. v. *Κοτύλη*.

---

intervalla consitos feracissimos reddidisset. *Μασαισύλιον ἔθνος*. Masaesylia gens. *Μάσσει*. Miscet, fermentat. *Μάσθλης*. Proprie lorum molle et laxum. *Μάσθλης* igitur hic vocatur homo, nunc hoc nunc illud sentiens, ignavus, parum firma stabilique mente. vel, loris dignus et verbero. vel, ita laxus et remissus, ut lorum. *Μάσθλης ἄνθρωπος*. Homo dissolutus, et in malitia exercitatus. *Μᾶσσον*. Maius, longius. *Ulterius vero progressus, in summo vertice Aegalei odori, adducens ingentem pluviam, stetit.* *Μασώμενος*. Est secundae coniugationis circumflexorum: ab verbo *μασῶ*, *μασᾷς*, ut *γελῶ*, *γελᾷς*. Apud Aristophanem in Pluto. *Μάσσων*, *μάσσονος*. Longior. Xenophon: *Nisi multo longior sit via.* *Μάστακα*. Cibum mansum, escam. homonymice autem et os vocatur et qui manditur cibus: ut choenicem dicimus

Μασταρύζει. συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χείλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων παιδίων, ἃ τὸν μαστὸν ἕλκοντα τῷ στόματι συνάγει τὰ χείλη. Ἀριστοφάνης·

Ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει.

Μαστεύων. ἐπιζητῶν. Ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι [καὶ σπεύδων καὶ] μαστεύων ὑφ' ἡγεμόνι θεῷ.

Μάστειρα. ἐν ᾗ Φιλιππικῶν Δημοσθένης· Τῶν μὲν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν· τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλην καὶ Μάστειραν; μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μάστειραν, Βάστειραν, ἢ Ἱστειραν, ἢ Ἐπίμαστον. ταύτας δὲ τὰς πολιτείας εὑρίσκομεν παρ' Ἀναξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον· τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ.

Μαστῆρες. ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ Ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελλήνῃ Μαστροί.

Μάστι. κατὰ ἀποκοπήν, μάστιγι.

Μαστιγίας. δοῦλος ὁ δι' ἁμάρτημα μαστιζόμενος.

Μαστιγίας ἐκ Μελίτης. δοῦλος ὁ Ἡρακλῆς, ἀπὸ Μελίτης νύμφης. καὶ Μελίτη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

Μαστιγώσιμος. μαστίγων ἄξιος.

Μάστιε. μάστιζε.

Μάστιξ. δι' ἧς τὸν ἵππον πλήττομεν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ νεκύων σφίγκτορ' ἐυῤῥαφέα,
μάστιγα.

Μαστίχη. εἶδος μυρεψικοῦ. καὶ μαστίχιον, ὁμοίως.

Μαστός. ἀκρώρεια, ἐξοχὴ ὄρους. Ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ φρουρίου μαστός· τοῦτον, εἰ καταληφθείη, πρὸς πολλὰ οἰόμενος ἐν ὑστέρῳ χρήσιμον

---

1. *Μασταρύζει. συνέλκει*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 680. *Μασταρύζει* V. cum Hesychio. *Μαστορύζει: τρέμει, ἀγωνιᾷ* Photius. 6. *Μαστεύων*] Vid. Ἀγρώσσω. *Hemst.* Apparet ex interiore glossa, quae locum ut opinor Damascii servat integriorem, voces *καὶ σπεύδων καὶ* e praeglossis temere repetitas fuisse. 8. *Μάστειρα. ἐν ᾗ Φιλιππ.*] Ex Harpocratione. *Μάστειρα* Photius. *ἐν ᾗ Φιλιππικῶν*] Haec est oratio illa, quae hodie *Περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ* inscribitur: in qua p. 40. [100.] locus oratoris, quem Suidas hic mutilum exhibet, sic legitur: *Οὐ γὰρ οὕτω γ' εὐήθης ἐστὶν οὐδείς, ὥστε ὑπολαμβάνειν τὸν Φίλιππον τῶν μὲν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν (τί γὰρ ἄλλο τις ἂν εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλην καὶ Μάστειραν;) καὶ ἃ νῦν ἐξαιρεῖ καὶ κατασκευάζεται, τούτων μὲν ἐπιθυμεῖν*, etc. *Kust.* 9. *τί γὰρ ἂν ἄλλο τι*] *τί γὰρ ἄλλο τις* Photius MS. *τί γὰρ ἂν ἄλλο* (*ἄλλος* E.) *τις* A. B. V. (*ἄλλος τι* *V.) E. Dedit *τί γὰρ* Gaisf. cum libris Harpocrationis et Photii editore. 10. *Καβύλην*] Priores editt. [et E.] habent *Καμβύλην*: eius loco reposui *Καβύλην*, fretus auctoritate Manuscriptorum Pariss., itemque Demosthenis, Harpocrationis, et Photii in Lexico inedito, apud quos sic legitur. *Kust.* 11. *Μάστειραν*] *Μάστειρα* Photius. 12. *γὰρ*] *δὲ* A. V. E. Photius. *πολιτείας*] *πόλεις* habent Harpocratio et Photius in Lexico inedito. *Kust.* Mox *Ἀναξιμένει* *V. 13. *τὸν Φίλιππον*] *τὸν* om. A. B. E. 15. *Μαστῆρες. ἀρχή τις ἀποδ.*] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur *μαστῆρες*. *Kust.* *Μαστῆρες* reponi iussit Valckenarius, edidit Gaisfordus: *Μαστῆρες* A. B. V. E. et Photii MS. (sine accentu.) Cf. Meier. de bon. damn. p. 200. et quos appellat Hermannus in commentario publ. antiqu. §. 133. Ceterum vide Berglerum et Wagnerum in Alciphron. I, 11. p. 66. *ἐπὶ τῷ*] *ἐπὶ τὸ* B. E. Med. cum aliquot Harp. libris. 16. *Ζητηταὶ*] Vide Nostrum supra h. v. *Kust.* 17. *Πελλήνῃ*] *Πελλοι* A. *Πελλήνῃ* Harpocrat. et Photius. Hesychius: *Μαστροί, παρὰ Ῥοδίοις βουλευτῆρες.* Ubi mireris vocabuli portentum *βουλευτῆρες* neminis in offensionem incurrisse. Si fidem quidem glossae licet aliquam habere, coaluisse videntur *βουλευταί*, [*οἱ καὶ*] *μαστῆρες*.

1. *Μάστι*] Il. ψ'. 500. Cf. Zon. p. 1333. 2. *μαστιγούμενος* Lex. Bachm. p. 295. non Photius. 4. *Μαστιγίας ἐκ Μελίτης*] Respexit Suidas ad Aristoph. Ran. 504. *Μὰ Δί' οὐκ ἐλήλυθ' ἐκ Μελίτης μαστιγίας.* Ad quem locum consulendus Scholiastes. *Toup.* Qui melius etiam de Suida meruisset, si corruptionem verborum e Scholiis Aristophanicis, quae iussit consuli, diligenter indagasset. Nam *δοῦλος ὁ Ἡρακλῆς* quis aequo animo pertulerit, sive sermonis sive argumenti ratio expendatur? Nunc vero particulas tenemus annotationis, in qua sacra Herculis Melitensis et pagi notatio describerentur. Aristophanis interpres: *ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μελίτης νύμφης, ᾗ ἔμιγη ὁ Ἡρακλῆς. μαστιγίας δέ, ὡς πρὸς δοῦλον.* Praeterea novissima *καὶ . . . Ἀττικῆς* praemitti debuerant. Post hanc glossam cum V. delevi: *Μαστιγῶ. αἰκίζομαι.* Quae habet A. in marg. 8. *Μάστιε*] Sic recte MSS. Pariss. [cum Hesychio.] At priores editt. *μάστι*. *Kust.* Vide Il. ψ. 622. 11. *Καὶ νεκύων σφίγκτορ' ἐυῤῥ.*] Verba Q. Maecii Ep. VI, 2. Anthol. Pal. VI, 233. Codex Anthol. *γενύων*, unde facili coniectura repositum est *γενύων*. *ἐυῤῥαφέα*] *εὐῤῥαφέα* A. B. *V. Med. *εὐῤῥαφῆ* Gaisf. *ἐυῤῥαφῆ* E. 12. *μάστιγα* sumptum ex quarto versu. 13. *Μαστίχη* *V. *μυρεψικοῦ*] MSS. Pariss. [sic A. B. V.] habent *μυρεψικόν*. Sed utraque lectio ferri potest. *Kust.* Post hanc glossam cum A. delevi singularem vocem *Μαστιγῶνος*. 15. *Μαστός. ἀκρώρ.*] Hinc *ἀκρωμάσθιον*, grumus, papilla, in Gloss. Graeco-Lat. ap. Barth. Advers. XLVII, 10. qui grumi significationem perraram habuit, male. Grumus est collis, tumulus, *μαστός*. *Reines.* Vide Wessel. in Diod. III, 45. et intpp. Hesychii. 16. *τοῦτον*] *αὐτὸν* A. Structura verborum parum elegans; neque dubium quin aliqua labes sub ipso *τοῦτον* recondatur.

---

et mensuram, et quod ea metimur. *Μασταρύζει.* Labra contrahit. per translationem ductam ab infantibus lactentibus, qui ubera sugentes labra contrahunt. Aristophanes: *Ille vero prae senectute labris trepidat.* *Μαστεύων.* Quaerens. *Sed aliquid amplius scire laborans, Deo duce.* *Μάστειρα.* Demosthenes Philippica VIII. *Mala illa Thraciae: nam quo alio nomine Drongilum et Cabylen et Mastiram appellemus?* Sed vide ne pro *Μάστειραν* scribendum sit *Βάστειραν*, vel *Ἵστειραν*, vel *Ἐπίμαστον*: has enim urbes reperimus apud Anaximenem lib. VII. rerum a Philippo gestarum; nusquam vero *Μάστειραν*. *Μαστῆρες.* Inquisitores. magistratus quidam, constitutus ad pecunias publicas colligendas: velut Zetetae, et apud Pellenios Mastri. *Μάστι.* Per apocopen pro *μάστιγι*. *Μαστιγίας.* Servus, qui propter delictum verberibus caeditur. *Μαστιγίας ἐκ Μελίτης.* Servus. Melite, pagus Atticae, in quo Hercules colebatur: ab Melite Nympha sic dictus. *Μαστιγώσιμος.* Verberibus dignus. *Μάστιε.* Verberibus caede. *Μάστιξ.* Flagellum, quo equos percutimus. In Epigrammate: *Et menti frenatorem bene consutum: flagellum.* *Μαστίχη.* Species myrepsica. et *μαστίχιον*, idem. *Μαστός.* Summus montis vertex, montis cacumen. *Erat enim ad dextram illius castelli collis editus: quem si occupasset, eum*

ἔσεσθαι. — Μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ στενὴ ὁδός.

508 ‖ Μαστροπεύω. Μαστροπεία. Μαστροπεύοντες οἱ βασιλικοὶ τῷ Ζήνωνος υἱῷ τοὺς συνήβους, πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας λυσσᾶν ἐξεπαίδευσαν ἐκτόπως.

Μαστροπός. μαυλιστής, πορνοβοσκός.

Μαστρύλλιον. τόπος ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον.

Μασχάλην αἴρεις. ἀντὶ τοῦ κωθωνισθήσῃ. οἱ γὰρ μεθύοντες ἦρον τὰς μασχάλας καταμωκώμενοι. καὶ οἱ μνηστῆρες

Χεῖρας ἀνίσχοντες γέλῳ ἔκθανον.

Καί,

Χεῖρας ἀνασχόμενοι μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

Μασχαλισθῆναι. εἰώθασι τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὥςπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. ἢ ὅτι ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ φονευθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον, καὶ περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά, ἵνα φασὶν ἀσθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. καὶ Ἀπολλώνιος·

Ἐξάργματα τέμνε θανόντος.

περὶ τοῦ Ἰάσονος. ἢ ὅτι οἱ δρῶντες ἐμφύλιον φόνον ἠκρωτηρίαζον τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι, καὶ περιῆπτον ἑαυτοῖς, τὰ ἄκρα συνείροντες, διὰ τούτων ὥςπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι, διὰ τὸ μὴ παθεῖν ἐς ὕστερόν τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα· ὃ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. Σοφοκλῆς·

Σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥςτε δυσμενής,
ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα
κηλῖδας ἐξέμαξε.

περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Μασχαλίσματα. Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠλέκτρᾳ κεῖσθαι τὴν λέξιν, ἔθος σημαίνου-

---

1. *Μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτ.*] Haec sunt verba Xenophontis lib. IV. de Expedit. Cyri [2,6.] p. 329. ut a Porto observatum est. *Küst.* 3. *Μασιροπεύω*] Sic scriptum est in MSS. Pariss. [et *V.] At priores editt. habent *μαστρωπεύω*, per ῶ in syllaba secunda: quod minus usitatum est. Idem etiam dictum velim de vocibus sequentibus, *μαστροπεία*, *μαστροπεύοντες*, et *μαστροπός*. *Küst.* *Μαστροπεύοντες οἱ βασιλ.*] Vide supra v. *Ζήνων*, *βασιλ.* ubi locus hic legitur. *Küst.* 4. *τῷ Ζήνωνος*] *τοῦ Ζήν.* A. qui mox *συνήβους* pro *ἐνήβους*. 7. *μαυλιστής*] Zon. p. 1329. Vid. Du Cang. Gl. Gr. in v. Choeroboscus qui fertur in Cram. Anecd. T. II. p. 181. *σημαίνει δὲ τὸ μαστροπὸς τὴν μαυλίστριαν.* 8. *Μαστρύλλιον*] Potius, *μαστρυλλεῖον* [cum Zon. p. 1335.] Photius in Lexico inedito: *Μαστρυλλεῖον*: *τόπος, ἐν ᾧ γραῦς μαστροποὶ διατρίβουσιν, ἑταίρας ἔχουσαι, καὶ μάστρυας εὐφήμως.* Confer etiam Hesychium v. *Ματρύλλιον* et Nostrum infra v. *Ματρυλλεῖον*. *Küst.* *μαστρίλλιον* A. B. V. E. Med. quam mendam notavit Iungerm. in Polluc. VI, 188. 10. *Μασχάλην αἴρεις*] Confer Hesychium h. v. et Zenobium V, 7. *Küst.* Proverbium ductum ab versu Cratini, quem Hesychius servavit: *ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἴρωμεν ἐμπεπωκότες.* *κωθωνισθήσῃ*] *καθωμισθήσῃ* Photius. Scribendum fuit *ἐπὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι*. 11. *οἱ γὰρ*] *οἱ δὲ* V. *καταμωκώμενοι*] Sic recte MSS. Pariss. [*V. et praeter reliquos Photius.] At priores editt. *καταμυκώμενοι*. *Küst.* 12. *καὶ οἱ μνηστῆρες χεῖρας ἀνίσχ.*] Locus extat apud Homerum Od. σ'. 99. *Küst.* 13. *ἀνίσχοντες*] Item Pollux VI, 26. *ἀνέσχοντες* B. E. *ἀνασχόμενοι* Hesychius cum Homero: hic contra in loco posteriore Il. Ψ'. 347. *ἀνίσχοντες.* 17. *Μασχαλισθῆναι. εἰώθασι τῶν ἀναιρ.*] De hoc more tam veteres quam recentiores nihil indictum reliquerunt. Vide Schol. Apollon. Rhod. IV, 478. Schol. Sophoclis in Electr. 445. (unde integrum hunc locum, observante etiam Porto, Suidas descripsit) Etymologum v. *Ἀπάργματα*, Nostrum supra v. *Ἐμασχαλίσθη*, Meursium in Lycophronem v. 1225. et Stanleium in Aeschyli Choeph. 437. *Küst.* 19. *ἀποτροπιαζόμενοι*] Priores editt. [et B. V. E.] corrupte habent *ἀποπιεζόμενοι*: cuius loco scribendum esse *ἀποτροπιαζόμενοι* patet ex ipso Suida supra v. *Ἀποτροπιαζόμενοι*, ubi hic ipse locus legitur. *Küst.* *ἀποπιαζόμενοι* A. *ἐν φόνῳ* *V.

1. *ἐκρέμαζον* etiam Schol. *ἐκρέμων* Hesychius: quod grammaticis cur eripiamus nullam causam dispicio, v. Moeris p. 146. Tertiam eamque veriorem formam *κρημνάναι* habet Suid. v. *Ἐμασχαλίσθη*. 2. *φασὶν*] *φησὶν* B. E. Med. et Schol. 3. *Ἀπολλώνιος*] Argon. IV, 478. ubi sic legitur: *Ἤρως Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος.* Locum hunc Apollonii indicaverat etiam Portus. *Küst.* 4. *τέμνοντες*] *τέμν'* A. *τέμνες* B. V. E. *τέμνεν* Schol. Soph. Flor. 5. *φόνον*] *πόλεμον* A. B. E. V. cum Edd. vett., repugnante Schol. 11. *μασχαλισθῆναι*] *μασχαλίσαι* rectius Schol. Hesychius tamen: *Μασχαλισθῆναι. ἀνηρτῆσθαι ἐκ τῶν μασχαλῶν.* 12. *Σοφοκλῆς*] Electr. 442 — 46. 14. *οὖν*] *ἐν* E. Med.

---

sibi in posterum ad multa utilem fore putabat. † *Mons editus iis imminebat: iuxta quem erat via angusta.* *Μαστροπεύω.* Et *μαστροπεία*. *Ministri aulici filio Zenonis adolescentes puberes conciliarunt, animumque eius adeo corruperunt, ut nefario marium amori supra modum indulgeret.* *Μαστροπός.* Leno, qui meretrices alit. *Μαστρύλλιον.* Locus, ubi lenones versabantur. *Μασχάλην αἴρεις.* Axillam tollis. id est, inebriaberis. qui enim inebriabantur, axillas tollebant, alios deridentes. Et proci *manibus sublatis risu emoriebantur.* Et: *Manibus sublatis singuli vota faciebant.* *Μασχαλισθῆναι.* Qui caedem commiserant, in occisorum capita solebant enses abstergere, ut hac ratione piaculum caedis a se averterent. vel quia expiationis gratia partes extremas hominis occisi amputabant, et circa axillam eius suspendebant: quo scilicet vires ei adimerentur ad ulciscendum interfectorem. Et Apollonius de Iasone: *Extremas partes mortui amputavit.* vel quod qui cives occiderant, interfectos mutilabant, ex omni parte corporis aliquid resecantes; quas partes extremas postea in lineam digestas sibi appendebant, ut hac ratione vires illis adimerent, ne quod malum in posterum ab ipsis paterentur. has autem particulas ex axillis suspensas gerebant: quod *μασχαλισθῆναι* vocabant. Sophocles: *Vide num tibi videatur mortuus in sepulcro libenter accepturus esse inferias ab illa, a qua ut hostis cum ignominia caesus et foede laceratus est; et in cuius caput, scelus expiatura, maculas abstersit.* de Agamemnone haec dicuntur. *Μασχαλίσματα.* Aristophanes dicit vocem

σαν. οἱ γὰρ φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινας ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλίνειν ἀκρωτηριάσαντες μόρια τούτων, καὶ ὁρμαθίσαντες, ἐξεκρέμασαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν διείραντες, καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

Ματᾴζων. ματαίως ζῶν, ματαίως φρονῶν. καὶ Ματαΐσαι ὁμοίως.

Μάταιον. ματαίως.

509 ‖*Μάτην*. ἄλλως. Ἴωνες.

Ματηρεύειν. ματαίως ζῆν.

Ματήσετον. ἀμελήσουσιν.

Ματθαῖος. ὄνομα κύριον.

Ματθίας. ὄνομα κύριον.

Ματία.

Ματιολοιχός. ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος, καὶ λίχνος. μάτιον γὰρ, ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ, τὸ μικρόν. ἢ ὁ μικροφάγος· ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστόν φασιν. ἢ ὁ μάταια βουλευόμενος καὶ λοχῶν. ἢ ὁ κρουσιμέτρης· μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. ὀξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὡς φησιν Ἡρωδιανός.

Μάτιον. εἶδος μέτρου· ἢ τὸ ἐλάχιστον.

Ματρέας. οὗτος λαοπλάνος ἦν. ἔτρεφε δὲ θηρίον, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατήσθιε. καὶ ζητεῖται, τί τὸ τοῦ Ματρέου θηρίον. ἐποίησε δ' οὗτος καὶ παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας· διὰ τί ὁ ἥλιος δύνει μέν, κολυμβᾷ δ' οὔ.

Ματρίκιον.

Μάτρις. ὄνομα κύριον.

---

3. *τούτων*] *τούτου* A. B. V. E. Edd. ante Küst. et Photius. Itaque supra scribendum *τινά*. *ὁρμαθίσαντες*] *ὁρμάσαντες* Phot. 4. *διὰ τῶν μασχαλῶν*] Lego, *καὶ τῶν μασχαλῶν*. *Küst.* 5. Hunc significatum annotavit Hesychius. 8. *Ματαΐζων*] Sic A. V. Vulgo, *Ματάζων*. *ματαίως ζῶν, ματαίως φρονῶν*. *Ματάσας*. *ὁμοίως* εὕρηται παρὰ τῷ *Λουκιανῷ ματαΐζω*. Illa εὕρηται — *ματαΐζω* habent A. V. in marg. [Om. *V.] Schol. Soph. Oed. Tyr. 891. *Ματάζων*. *ματαιοφρονῶν*. *Gaisf.* Quem mireris discrimen illud fefellisse, quod Suidas inter *ματαΐσαι* et alteram quampiam verbi rationem posuit. Atqui *ματᾴζων* reponendum fuisse docent Herodianus *π. μον. λέξ.* p. 23. et Etym. M. p. 737. *Ματαΐσαι* annotavit Eustathius saepius afferendus in Il. *έ.* p. 543. Mox edebantur haec: *Μὰ τὰ λάχανα. σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου· ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι. ἐπιχωριάζει δ' εἰσέτι καὶ τοῖς ἑλλογίμοις Ἀρμενιακοῖς τό, Μὰ τὰ καλά.* Quam glossam et huic loco et voci *Λαχάνοις* appinxerant lectores aevi recentioris: quam omittat V. habeat A. in margine, sed omissis *σημεῖον — ὅρκου* et *ἐπιχωριάζει δ' — καλά*. 10. *Μάταιον*] *Μάταιον μάτην ματαίως* A. Vulgo *Μάταιον καὶ ματαίως*. Vide an non in Photio post *Ματαΐσαι* delendum illud *μαται*, et in capite seq. gl. scribendum *Μάταιον*. *Gaisf.* Satis habui cum *V. reposuisse *Μάταιον*. *ματαίως*: quamquam probabilius utramque glossam sic esse conflandam, *Μάταιον*. *καὶ μάτην, ματαίως, ἄλλως*. *Ἴωνες*. Grammaticus in Codd. Naniorum Graec. p. 496. *Μάτην*. *ἀντὶ τοῦ ματαίως*. *ἀπὸ τοῦ θη*[λυκοῦ] *εἰς ἐπίῤῥημα Στησίχορος· μάτας εἰπών*. Stesichori versus ab huius editoribus est neglectus; eandem vero significationem praestat Aeschylus Suppl. 822. Ceterum *Μάτην*: *ματαίως* Photius: quorum nihil Küsterus reliquit. 12. *Ματηρεύειν*. *ματαίως ζ.*] Photius in Lexico inedito: *Ματηρεύειν*: *μαστεύειν, ζητεῖν*. Hesychius: *Ματηρεύειν*: *ματεύειν* (potius *μαστεύειν*, ut habet Photius), *ζητεῖν*. Hinc et apud Suidam pro *ματαίως ζῆν* scribendum puto, *μαστεύειν, ζητεῖν*. vel, *ματαίως ζητεῖν*. *Küst.* 13. *Ματήσετον*] Confer Hesychium v. *Μάτησεν*. *Küst.* Vid. Il. *έ.* 233. 14. Post hanc glossam extabat annotatio: *Ὅτι* (sic Gaisf. tacite cum *V.) *ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξή. κεφάλαια τνέ.* Habet A. in marg. Quam cur omiserim, dictum in superiorem v. *Μάρκος, ὁ εὐαγγελιστής*. Similem fraudem gl. *Ματθίας* subiunctam, *ἣν δὲ ἱερεὺς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀντίοχος*: delevi cum A. *καὶ ἔστιν* et sqq. om. V.

1. *Ματία*. [*ματαιότης*.] tacite Küst. 2. *Ματιολοιχός*] Voce hac usus est Aristoph. Nub. 450. in quem locum vide Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic compilavit. *Küst.* Addit Gaisf. Petavium in Themist. IV. p. 553. ed. 1618. cuius annotationem non repperimus in editione novissima. Cf. Eustath. in Il. p. 543. *Ματιολιχός* Med. 3. *τὸ* om. Photius. Eandem de tenore habet observationem Hesychius. 5. *ἢ*] *ἢ ὁ* A. V. 6. *μάτη*] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet *μάτιον*. *Küst.* *μάτιον* V. et per compendium A. *μάτι* B. *V. 8. *Μάτιον*] Ex iisdem Schol. Aristophanicis: quibus accedit Eustathius. 9. *Ματρέας. οὗτος λαοπλ.*] Locus hic apud Athenaeum lib. I. p. 19. unde eum Suidas descripsit, paulo auctior sic legitur: *Ἐθαυμάζετο δὲ παρ' Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις Ματρέας, ὁ πλάνος, ὁ Ἀλεξανδρεύς· ὃς ἔλεγε καὶ θηρίον τρέφειν, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατεσθίει· ὡς καὶ ζητεῖσθαι μέχρι νῦν τὸ Ματρέου θηρίον, τί ἔστιν. ἐποίησε δὲ οὗτος καὶ παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας, καὶ ἀνεγίνωσκε δημοσίᾳ, Διὰ τί ὁ ἥλιος δύνει μέν, κολυμβᾷ δ' οὔ. καὶ τὰ τετράδραχμα καταλλάττεται μέν, ὀργίζεται δ' οὔ.* Vide in eum locum Casaubonum. *Küst.* *ἔτρεφε δὲ θηρίον, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατεσθ.*] Aenigma hoc solvere conatur Eustathius in Odyss. *ά.* p. 1382. *Küst.* 10. *ἑαυτὸ* om. V. 11. *περὶ τὰς Ἀριστοτ.*] Athenaeus loco laudato habet *παρὰ τὰς Ἀριστ.*, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* *παρὰ* A. V. 12. *ἥλιος*] *δ'* A. quod ad compendium illud sub v. *Ἀγυιαί* significatum redit. Tum *δύνει* Med. 14. *Ματρίκιον*] Vide Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* 15. *Μάτρις*] Contulit Schweighäuserus Athen. II. p. 44. C. D.

---

hanc apud Sophoclem in *Electra* reperiri, eamque morem antiquum significare. qui enim per insidias aliquos interfecerant, ut iram manium effugerent, extremas eorum partes amputatas et in lineam digestas ex collo et axillis suspendebant, easque *μασχαλίσματα* vocabant. eadem vox etiam significat carnes humerorum, quae femoribus in deorum sacrificiis imponebantur. *Ματᾴζων*. Temere et stulte vivens, vana cogitans. et *ματαΐσαι*, idem significans. *Μάταιον*. Frustra. *Μάτην*. Temere. Iones. *Ματηρεύειν*. Temere vivere. *Ματήσετον*. Negligent. *Ματθαῖος*. Nomen proprium. *Ματθίας*. Nomen proprium. *Ματία*. *Ματιολοιχός*. In minutis rebus callidus, catillo. *μάτιον* enim, quod eundem accentum habet quem *βέλτιον*, significat parvum. vel qui exiguo cibo vescitur. *μάτιον* enim appellant minimum. vel, qui vana consilia agitat, et insidias aliis struit. vel qui mensura defraudat. *μάτη* enim genus est mensurae. scribendum vero cum acuto in ultima praecepit Herodianus. *Μάτιον*. Mensurae genus. vel minimum. *Ματρέας*. Matreas fuit impostor: qui bestiam alere se dicebat, quae ipsa sese comederet. quaeritur autem, quaenam fuerit illa Matreae bellua. composuit etiam quaestiones ad exemplum Aristotelis; ex quibus erat haec: Quare Sol occidens dicatur *δύνειν*, non vero *κολυμβᾶν*. *Ματρίκιον*. *Μά-*

Μάτρωνος. ὄνομα κύριον.

Ματρυλεῖον. τόπον τινά φασιν εἶναι, ἐν ᾧ γρᾶες διατρίβουσαι δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι. *Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν·*

Οὐκ οἰμώξεται

κατὰ τρεῖς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον;

Μάττοντας. ἐσθίοντας πολλά· ἀπὸ τῆς ματτομένης μάζης. *Ἀριστοφάνης·*

Τούς θ' Ἡρακλέας μάττοντας.

αἰνίττεται δὲ ταῦτα εἰς Εὐριπίδην, ὃς ἐποίησεν Ἡρακλέα πεινῶντα καὶ Διόνυσον δειλὸν καὶ Δία μοιχὸν καὶ δοῦλον κλαίοντα.

510 *Μὰ τόν.* ἐλλειπτικῶς ὀμνύει· καὶ οὕτως ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεόν. εἰώθεισαν γὰρ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι ἐπευφημιζόμενοι. ὥστε εἰπεῖν μέν, μὰ τόν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι. καὶ Πλάτωνα δὲ τῷ τοιούτῳ κεχρῆσθαι.

Μαυλίας. τὰς μαχαίρας ἐκάλουν, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι· οἷον ὁμαυλίας.

Μαυρίκιος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὅτι λέγεται περὶ Μαυρικίου, φιλοτίμως ἔχειν περὶ τὴν τῶν λόγων μεγαλοπρέπειαν, τιμᾶν τε λίαν λαμπρῶς τοὺς ἐνηθληκότας περὶ τὰ κάλλιστα τῶν μαθημάτων. ἀναφέρεται δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τῶν φόρων συγχωρῆσαι τοῖς ὑπηκόοις τὸν Μαυρίκιον. Οὗτος δὲ προχειρίζεται στρατηγὸς τῆς ἑῴας ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος. ὃς Μαυρίκιος ἐν πολέμοις μὲν καὶ ἀγῶσιν οὐκ ἐντεθραμμένος, ἔμφρων δὲ ἄλλως καὶ ἐμβριθὴς καὶ κατηκριβωμένος, ξυγκεράσας τε ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πραότητα, πάσης ὑπεροψίας τε καὶ ὀφρύος ἐλεύθερα. τοιοῦτον δή τινα τὸν Μαυρίκιον ὄντα ἢ τῶν πραγμάτων ἡγεμονία παραλαβοῦσα, ἀνέδειξέ πως εὐκλεέστερον τῇ πείρᾳ.

Μαῦρον. τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενές.

Μαῦρος. μωρός.

Μαυροῦσιν. ἀφανίζουσι.

Μαυρούσιοι. ἔθνος ἀπρόσμαχον τοῖς ἐκείνῃ βαρβάροις, ὑπὸ τόλμης τε καὶ ὀξύτητος καὶ τοῦ με-

---

1. *Μάτρωνος*] *Μάτρων* scriptum oportuit: ut intelligeretur Matron ille parodus, cuius frequens apud Athenaeum mentio. Sed fortasse sic scripserat lexicographus, *Μάτρων, Μάτρωνος*, ut vox posterior genitivum casum nominis indicaret. *Schweigh.* Opusc. II. p. 211. Nondum ille rationem habuit perspectam, quam in genitivorum disciplina Suidas sequeretur, neque tum suppetebat exemplorum vis, quam e codicibus eruimus. 2. *Ματρυλλεῖον. τόπον τινά φ.*] Ex Harpocratione. Confer Nostrum paulo ante v. *Μαστρύλλιον. Küst. Ματρυλεῖον* A. Harp. *Ματρυλείων* B. V. *ματρυλλείων* E. *Ματρυλλείων* Med. Similiter infra. 3. *ἐδέχοντο*] *δέχονται* A. B. V. Harp. et Phot. In versu Menandri *ματρυλείῳ* A. B. V. 6. *κατὰ τρεῖς*] Harpocratio habet *καταφθαρεῖσθαι*: cuius loco Portus restituit *καταφθαρείς*: quod non displicet. Sic ergo totus hic locus scribendus et distinguendus est: *Οὐκ οἰμώξεται, Καταφθαρεὶς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον. Küst. καταφθαρεὶς* Harpocrationis liber mediocris, probante Meinekio p. 65. Verum superest pusillum mendum, si quidem *ματρυλείῳ* primam corripere debuit, cui sublevandae vetus illud *καταφθαρεῖσθαι* rationem ministravit. Nam scribendum opinor mutatione lenissima, *Καταφθαρεῖσά γ' ἐν ματρυλείῳ τ. β.* 7. *Μάττοντας. ἐσθίοντας πολλά. ἀπὸ τῆς ματτ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 742. Ibi autem pro *ματτομένης μάζης* legitur *ματτομένης ζύμης. Küst.* 11. *πεινῶν* *V. 13. *Μὰ τόν. ἐλλειπτικῶς ὀμν.*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1421. *Küst.* De hac dicendi formula satisfecerint Koenius in Gregor. p. 150. sq. Schaef. in Bos. p. 185. Boisson. in Theophyl. p. 178. *ὀμνύειν*] *ὀμνύει* Schol. A. qui mox *οὗτος*. 15. *εἰώθασι*] *εἰώθεισαν* A. Schol. *εἰώθασι γὰρ* om. V. *ἐπευφημιζόμενοι*] *ἐνευφημιζόμενοι* B. V. E. Edd. ante Küst. 17. *μὴ*] *μηκέτι* A. B. V. Schol. *Πλάτωνα*] Tetigit, opinor, celeberrimum locum qui est Phaedr. 28. 19. *Μαυλίας. τὰς μαχαίρας ἐκάλ.*] Ex Schol. Thucyd. I, 6. monente Porto.

1. *Μαυρίκιος*] Mauricii elogium satis elegans ex Menandri Protectoris historia. Ita scribit Valesius in Euagr. H. E. V. p. 446. n. 3. *Hemst.* Valesius verba *Οὗτος δὲ προχ.* et seqq. ad Menandrum referebat; idemque in mente habuit illius orationem, quam Suidas in ipsa Menandri vita proposuit. Mihi satis videtur huic transcribi *ὃς ἐν πολέμοις* et quae sequuntur. *λέγεται περὶ τῶν μαθημάτων*] Haec sunt verba Theophylacti Simocattae lib. VIII. c. 13. in fine. *Küst. ὅτι* Gaisf. praefixit cum *V. 3. *καὶ λαμπρῶς*] *καὶ* om. A. B. Theophyl. *τιμᾶν — Μαυρίκιον* om. E. 9. *ἐντεθραμμένος*] Excidit *ἦν*, quod habet Niebuhrius p. 444. 10. *ξυγκεράσας τε ἐν αὐτῷ ἄμφω — πραότητος*] Locus hic repetitur infra v. *Ὄγκος. Küst.* 11. *αὐτῷ*] *ἑαυτῷ* A. B. V. 12. *πραότητα*] *πραότητα* A. 13. *ἐλεύθερον*] *ἐλεύθερα* A. Scribendum *ἐλευθέραν*. 14. *ἡγεμόνεια* V. 15. *ἐνέδειξε*] *ἀνέδειξε* A. V. 18. *Μαυροῦσιν*] Zon. p. 1337. Hesiod. *Ἔργ.* 323. 19. *ἀπρόσμαχον*] *ἀπρόσμαχοι* A. B. *V. *ἐκεῖθεν*] *ἐκείνῃ* A. V. *ἐκείνην* B. Mox *καὶ τὸ* B. E. 20. *καὶ τῷ* Med.

τρις. Nomen proprium. *Μάτρωνος.* Nomen proprium. *Ματρυλεῖον.* Sic locum vocari tradunt, in quo sedentes aniculae excipiant vino se inebriare volentes. Menander *Ἐπιτρέπουσι: Non flebit, postquam in lupanari bona sua disperdidit? Μάττοντας.* Multa comedentes. per translationem ductam a maza, quae pinsitur. Aristophanes: *Et Hercules devorantes.* his autem oblique Euripidem perstringit: qui finxerit Herculem esurientem, Bacchum timidum, Iovem adulterum, servum flentem. *Μὰ τόν.* Est iusiurandum, in quo dei nomen omissum est. sic enim antiqui interdum iurare consuerant, non addito dei nomine; idque religionis causa facere solebant. dicebant igitur *μὰ τόν*, nullum addentes nomen. Platonem quoque huiusmodi iureiurando usum tradunt. *Μαυλίας.* Sic vocabant gladios; ab *ὁμοῦ* et *αὐλίζεσθαι*: quasi dicas *ὁμαυλίας. Μαυρίκιος.* Mauricius, Romanorum Imperator. Fertur Mauricius verborum magnificentiam [et eloquentiam] plurimi fecisse, et viros in pulcherrimis quibusque disciplinis versatos maximis honoribus affecisse. Fertur etiam idem Mauricius tertiam vectigalium partem subditis remisisse. hic a Tiberio Caesare Dux Orientis designatus est, et, quamvis in bellis et proeliis versatus non esset, vir tamen prudens fuit, et gravis, et accuratus. duas vero res contrarias, quas in se habebat, simul temperavit, summam animi magnitudinem, et clementiam omni superbia et supercilio vacuam. rerum igitur principatus cum suscepisset Mauricium, qui talis erat, ipsa experientia longe gloriosiorem ipsum demonstravit. *Μαῦρον.* Obscurum, debile. *Μαῦρος.* Stultus. *Μαυροῦσιν.* De medio tollunt. *Μαυρούσιοι.* Maurusii, gens invicta ab illius regionis barbaris,

μελετηκέναι ἐπελαύνειν τε ἀθρόους, ὅπου παρείξειε, κἀποφεύγειν εὐπετῶς, καὶ ξυναυλίζεσθαι αὖθις ἐκ τῆς φυγῆς, ὡς ὑποστρέψαντας ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς ἀπρονοήτως τε καὶ οὐκ ἐν τάξει διώκοντας. εἰ δὲ καὶ παῖσμά τι γίγνοιτο, οὐκ ἐν στρατιᾷ Ῥωμαίων κινδυνεύσειν, ἀλλ' ἐν ξυμμαχίᾳ τε, καὶ ταύτῃ βαρβάρων.

Μαύσωλος, ἄρχων Καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος, χρημάτων ἕνεκα.

Μαχάονος. Μαχάων ὄνομα ἰατροῦ· καὶ Χείρων ὁ Κένταυρος. *Διεψιθύριζον* δὲ ὡς ἑαυτοὺς οἱ Χείρωνος καὶ Μαχάονος τεχνώμενοι μελετήματα, ὡς συνεκδημήσει αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ τῇ τοῦ βέλους ἐξόδῳ.

Μαχάτας. ὄνομα κύριον.

Μάχαιρα. ἡ σπάθη. Οἱ Κελτίβηρες τῇ κατασκευῇ τῶν μαχαιρῶν πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων· καὶ γὰρ κέντημα πρακτικὸν καὶ καταφορὰν ἔχει δυναμένην ἐξ ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν. ἢ καὶ Ῥωμαῖοι τὰς
511 ||πατρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας, ἐκ τῶν κατ' Ἀννίβαν, μετέλαβον τὰς τῶν Ἰβήρων· καὶ τὴν μὲν κατασκευὴν μετέλαβον, αὐτὴν δὲ τὴν χρηστότητα τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν οὐδαμῶς δύνανται μιμεῖσθαι.

Μάχιμος. ὁ γενναῖος.

Εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.

Μαχλάδας. πόρνας.

Μάχλος, ἀσελγής, ἄσωτος. παρὰ τὸ κλῶ, κλός· καὶ πλεονασμῷ τῆς μα συλλαβῆς μάκλος· καὶ τροπῇ μάχλος. Αὕτη τὸ πρότερον μάχλον τινὰ βιώσασα βίον, καὶ τὸν τρόπον ἐξερρωγυῖα, φαρμακεῦσί τε πατρῴοις πολλὰ ὠμιληκυῖα.

Μαχλοσύνη. κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσιόδειος ἡ λέξις. λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων·

Εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος.

Μαχλῶντες. πορνεύοντες.

[*Μάχομαι*. δοτικῇ.]

Μαχόμενον. ἐναντίον τῷ ἀκόλουθον. τουτέστιν, ὃ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

---

1. *παρείξειε*] παρήξειε B. V. E. Edd. ante Küst. Mox Gaisf. recte coniecit *ξυναλίζεσθαι*: de quo verbo vide Valck. in Nov. Foed. p. 369. sq. 3. *ἐπιστρέψαντας*] *ὑποστρέψαντας* A. *ἐπιστρέψαντες* E. Mox *ἀπρονοήτους* B. 4. *εἰ δὲ καὶ παῖσμά τι γένοιτο, οὐκ ἐν στρ.*] Loci huius sensus est mutilus et imperfectus, qui non nisi ex ipso auctore, unde haec Suidas deprompsit, suppleri potest. *Küst.* 5. *γένοιτο*] *γίγνοιτο* A. V. 8. *Μαύσωλος, ἄρχων Καρ.*] Ex Harpocratione. Gaisf. ascripsit Creuzeri Meletem. T. I. p. 95. addas Pflugk. de Theop. p. 23. sq. 11. *Μαχάων, Μαχάονος*] *Μαχάονος. Μαχάων* A. B. *V. Apparet haec *Μαχάων ... ὁ Κένταυρος* pro annotatione lectoris esse habenda, qui Theophylacteum exemplum interpretaretur. 12. *Διεψιθύριζον δὲ ὡς ἑαυτοὺς οἱ Χείρωνος καὶ Μαχ.*] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocattam lib. II. c. 6. ubi verba fiunt de milite Romano, qui in proelio adversus Persas quattuor sagittis graviter sauciatus mortem paulo post obiit. Id autem ideo moneo, ne quis forte cum Porto existimet, locum hunc de Epaminonda intelligendum esse. *Küst.* 16. *Μαχάτας*] Cum Harpocratione. 17. *Οἱ Κελτίβηρες τῇ κατασκευῇ τῶν μαχ.*] Fragmentum hoc Casaubonus, Lipsius et Valesius Polybio tribuunt: et recte quidem. Nam et res et stilus satis indicant, locum hunc ex scriptore illo depromptum esse. *Küst.* Frag. Hist. 14. Cf. Wessel. in Diod. V, 33. 20. *ἐξ ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν*] Iacobus Gronovius recte emendat, *ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν*. Eum vide in Notis ad Fragmenta Polybii ab Valesio collecta, p. 464. *Küst.* *ταῖν*] *τοῖν* dedi cum A.

2. *δὲ τὴν*] *τε καὶ τὴν* V. 4. Post h. gl. Gaisf. cum A. V. delevit: *Μαχέσθων ὡς τεθναξόμενοι, καὶ οὐ τεθνάξονται. ἔστιν ἐν τῷ Ἀποθνήσκοντας.* Quae male repetita sunt ex v. *Ἀποθνήσκοντας*. Nollem alteram ille glossam reliquisset: *Μάχην. Μάχην μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατουμένη. Συνθλᾶν μαχαίρας δυσμενῶν δηλοῖ θλάσιν.* Omisit V. habet A. in marg. Küsterus, qui *Μάχην* pro lemmate posuit: „*Μάχην μάχαιρα ζωγρ.*] Duo hi senarii ad somniorum interpretationem pertinent, qui leguntur apud Astrampsychum." 6. *Εἰδώς με μάχ.*] Aristoph. Ran. 280. *φιλοτιμούμενον*] *φιλοτιμούμενος* A. B. V. Praegressum *καὶ* sustulit Gaisfordus, usus v. *Ἠλαζονεύετο*. 7. *Μαχλάδας*] Phot. Ep. 168. *Toup.* MS. Habent Hesychius et Photius. 8. *ἀσελγής*] *ἀσεβής* B. V. E. Med. Mutavit Aldus, firmante Photio. 10. *τροπῇ τοῦ κ εἰς χ*] *τοῦ κ εἰς χ* om. A. *V. *Αὕτη τὸ πρότερον μάχλον τινὰ β.*] Haec sunt verba Procopii in Hist. Arc. c. 1. ubi de Antonia Belisarii coniuge verba fiunt. *Küst.* *μάχλον*] *μάχλην* A. qui addit *καὶ* ante *τὸν τρόπον* cum *V. 11. *ἐξωρρήγυῖα* Med. 13. *Μαχλοσύνη*] Haec quoque leguntur apud Eustathium in Hom. Il. ω. 30. ubi v. Barnesium. Ex Aristarcho autem uterque descripsit. *Toup.* MS. Vid. Hesiodi fr. V. Ruhnkenii Ep. Crit. p. 110. *κατωφερία* Photius, *καταφέρεια* Hesychius et Apollon. p. 447. 16. *ὤλεσαν*]

---

tum per audaciam et celeritatem, tum quod per exercitationem didicerunt, quoties occasio se obtulerit, conferti suos adversarios invadere, et ab illis facile refugere, et ex fuga denuo in unum coire, ut conversi in improvide nulloque ordine insequentes irruant. quod si qua clades acciderit, non in Romanorum exercitu sed in sociorum idque barbarorum copiis periculum fore. *Μαύσωλος*. Mausolus, Carum princeps: quem Theopompus a nullo facinore, pecuniae causa, sibi temperasse dicit. *Μαχάονος*. Machao, nomen medici: quemadmodum Chiro Centaurus. *Qui autem Chironis et Machaonis artem exercebant, inter se susurrantes dicebant, ipsius animam una cum telo, si extraheretur, exituram.* *Μαχάτας*. Nomen proprium. *Μάχαιρα*. Gladius. *Celtiberi gladiorum fabrica excellunt: quippe eorum gladii et mucrone sunt valido, et ad caesim utraque manu feriendum apti. quamobrem Romani iam inde ab Hannibalicis temporibus, abiectis ensibus patriis, Hispanici gladii usum ascivere: ac fabricam quidem imitati sunt, bonitatem autem ferri et reliquam curam assequi haudquaquam potuerunt.* *Μάχιμος*. Fortis. *Sciens me bellicosum esse, gloriosus.* *Μαχλάδας*. Meretrices. *Μάχλος*. Libidinosus, lascivus. ab verbo *κλῶ* fit *κλός*, et per pleonasmum syllabae *μα μάκλος*, et mutato *κ* *μάχλος*. *Haec ante libidinose vixerat, dissolutis moribus, et quae paternorum veneficorum consuetudine frequenter usa esset.* *Μαχλοσύνη*. Lascivia, libido. vox est Hesiodea. dicit enim de Proeti filiabus: *Propter tetram libidinem tenerum amiserunt florem.* *Μαχλῶντες*. Scortantes. [*Μάχομαι*. Dativo iungitur.] *Μαχόμενον*. Repugnans, contrarium est ei quod

Μάψ. ματαίως.

Μαψίδιον. μάταιον, δαψιλές, χαλεπόν, πολύ, δεινόν, ἑκούσιον. καὶ μαψιδίως, ὁμοίως.

Μαῖα. ἡ μάμμη, ἡ τροφός.

Καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοσσόε Μαιάδος Ἑρμᾶ. ἀντὶ τοῦ, τροφοῦ, μητρός.

Μαίανδρος. ποταμὸς Λυδίας. ἐν Ἐπιγράμμασιν·

Ἔκτανε Μαιάνδρου πὰρ τριέλικτον ὕδωρ.
Καὶ Μαιάνδριον ὕδωρ, καὶ πεδίον.

Μαιεύεται. Πισίδης·

Μαιεύεται δὲ πᾶν τὸ τῆς Ῥώμης γένος,
τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐκπιέζον ὡς γάλα.

Μαιευομένην. ἀντὶ τοῦ, νεοττοτροφοῦσαν. Εὗρον γυναῖκα ὄρνιθας μαιευομένην.

Μαιευόμενοι. ζητοῦντες, ἐρευνῶντες.

Μαιευτικῆς. ἰατρικῆς.

Μαιεύτρια.

Μαιεία. ἡ μαίευσις.

Μαικήνας. ὄνομα κύριον. Ἐν τῷ συνδείπνῳ τοῦ Μαικήνα τράπεζα ἐγγώνιος ἦν. ἀντὶ τοῦ, οὐ 512 *στρογγύλη, οὐδὲ περιφερής. Πλούταρχος.*

Μαιμακτηριών. ὁ πέμπτος μὴν παρ' Ἀθηναίοις, ὁ Ἰανουάριος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς Μαιμάκτου. Μαιμάκτης δέ ἐστιν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός. ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνί, ὁ ἀὴρ ταράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει.

Μαιμαλίδης.

Μαιμάσσει. σφύζει, προθυμεῖ, καταδαπανᾶται, καταναλίσκεται, κυματοῦται, πηδᾷ, καχλάζει, κλονεῖται.

Μαιμάχης.

Μαιμόωσα, καὶ μαιμῶσα. ἐνθουσιῶσα καὶ

ὤλεσεν A. B. E. *V. 18. Sic Hesychius et Photius. 19. Om. *V. 20. *Μαχόμενον*] Haec repetita sunt ex v. *Ἀκόλουθον*.

2. *πολύ* nescit Hesychius, firmat Photius. 5. *Καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοσσ.*] Leonidae Tar. Ep. XXXV, 3. Anthol. Pal. VI, 334. Distichum habet v. *Γλωχῖνας*: nostro loco versum arbitror insiticium esse. *τετράγλωχιν*] *πέτρα γλώχιν* A. V. *πέτρα γλῶχιν* B. E. *πετραιγλωχῖν* Anthol. Pal. *Μαιάδος*] Male Suidas hanc vocem hic interpretatur, *τροφοῦ, μητρός*: cum sit nomen proprium matris Mercurii, quae a Latinis Maia appellatur. Homerus in Hymnis: *Ἑρμῆν ὕμνει Μοῦσα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν*. Küst. 7. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Versus Leonidae Tar. XXXII, 2. Anthol. Pal. VI, 110. 9. *πατριελικτὸν* V. Supra *ἔκτενε* vulg. 10. Zon. p. 1335. 11. *Πισίδης*] Fragm. Foggin. 118. Aliud exemplum Theophylacti Quaest. Phys. p. 19. (24. Boiss.) ubi cum MSS. legendum, *τῇ φορᾷ τοῦ κυήματος περικυρτουμένην καὶ μαιεύουσαν, appropinquantem ad partum.* 12. *Μαιεύεται σε — Ῥωμαίων*] *Μαιεύεται δὲ — τῆς Ῥώμης* A. B. V. *δὲ* item E. 14. *νεοττοτροφοῦσαν*] *νεοτροφοῦσαν* V. 17. *Μαιευτικῆς*] Sic habent 2 MSS. Pariss. [*V. Phot. et Lex. Bachm. p. 294.] At priores editt. minus recte [B. et E. inter vss.] *μαιευτρικῶς*. Küst.

3. Glossa ex v. *Ἰόρτιος* confecta. 4. *ἦν* om. A. Mox *οὐδὲ περιφερής* om. V. Tuetur tamen v. *Ἐγγώνιος τράπεζα*. Sub finem vero cum A. V. delevi: *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἐγγώνιος τράπεζα*. 6. *Μαιμακτηριών. ὁ πέμπτος μὴν παρ' Ἀθην.*] Ex Harpocratione. Eadem etiam habet Photius in Lexico inedito: apud quem tamen vox *πέμπτος* deest, lacuna eius loco relicta. [*ὁ ἑ μὴν* Photius.] Unde dubitari potest, an *πέμπτος* apud eum lectum fuerit, praesertim cum idem proxime ante Maemacterionem quartum apud Athenienses mensem fuisse dicat. Verba eius haec sunt: *Μαιμακτηριών. τέταρτος οὗτος μὴν Ἀθήνησι.* [Phot. *καὶ οὗτος μὴν Ἀθ. ἑ.*] *ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς μαιμάξεως τῆς περὶ τὴν ἄμπελον. μαιμάξαντες γάρ, ὅ ἔστιν, ὁρμήσαντες, ἐτρύγησαν ἄμπελον, καὶ οἶνον ἐποίησαν.* Verius tamen est, Maemacterionem inter menses Atticos quintum locum obtinuisse: qua de re vide Scaligerum in opere de Emendat. Tempp. et alios. Küst. Nota Buttmanni disputatio, qui hanc quaestionem ad liquidum perduxit. Cf. Clinton. Fast. Hellen. Append. XIX, 5. 7. *ὁ Ἰανουάριος*] Ineptissime. Maemacterion enim non potest respondere Ianuario nostro, quoniam erat mensis autumnalis, ut satis probatum est ab illis, qui de Mensibus Atticis scripserunt. Existimo autem duas has voces ab imperito aliquo librario loco huic insertas esse, quoniam nec Harpocratio nec Photius in Lexico inedito eas agnoscunt, cum tamen cetera *αὐτολεξεὶ* apud eosdem legantur. Küst. *Ἰανουάριος* etiam tabula H. Stephani in Append. Thes. p. 225. Sed *Νοέμβριος* dicendum fuisse monuit *Bruno* Obss. Misc. IX. p. 154. 11. Glossam ex praegressis repetitam: *Μαιμάκτης. ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός*, delevi cum V. 12. *Μαιμαλίδης*] Id est, Maemali filius. De Maemalo autem vide Eustath. in Il. *π'*. p. 1054. Küst. 13. *Μαιμάσσει*] Sic habent MSS. Pariss. itemque Hesychius [Zon. p. 1337. Lex. Bachm. p. 294. Etym. Gud. p. 377.] et Photius in Lexico inedito. At priores editt. minus recte *μαιμάζει*. Küst. Theophylact. Ep. p. 52. *Toup.* MS. Cf. Boisson. Anecd. III. p. 222. *προθυμεῖ*] Potius *προθυμεῖται*, ut habet Hesychius. Küst. Et Zonaras cum Etym. Gud. *καταδαπανᾶται, καταναλίσκεται* om. Photius et Lex. Seg. Cf. tamen Etym. Gud. 16. *Μαιμάχης ὁ ὑβριστής* Zon. p. 1327. et Theognostus Cram. p. 10. Om. Küsterus. 17. *Μαιμόωσα*] Sic et Photius et Lex. Seg. Sed redde *Μαιμώσα* ex Il. *ἑ*. 661. ubi v. Schol. Ven. unde Suidas descripsit. *Gaisf.*

---

consequens est: quippe quod necessario esse non possit. *Μάψ*. Temere. *Μαψίδιον*. Vanum, copiosum, molestum, multum, grave, voluntarium. Et *Μαψιδίως*, similiter. *Μαῖα*. Avia, nutrix. *Et tu quadrate ovium custos, Maiae fili, Mercuri.* *Μαίανδρος*. Fluvius Lydiae. In Epigrammate: *Occidit ad flexuosam Maeandri aquam.* Et *Μαιάνδριον ὕδωρ*, item *πεδίον*. *Μαιεύεται*. Pisides: *Obstetricatur totum genus Romanorum, laudes tuas ut lac exprimens.* *Μαιευομένην*. Pullos nutrientem. *Inveni mulierem, aves nutrientem.* *Μαιευομενοι*. Quaerentes, scrutantes. *Μαιευτικῆς*. Artis medicae. *Μαιεύτρια*. *Μαιεία*. Obstetricatio. *Μαικήνας*. Nomen proprium. Plutarchus: *Maecenatis in convivio mensa erat, angulos prominentes habens.* sive talis, quae neque oblonga esset nec rotunda. *Μαιμακτηριών*. Quintus mensis apud Athenienses, sive Ianuarius: sic dictus ab Iove Maemacte. *Μαιμάκτης* vero dicitur fanatico furore correptus et turbulentus. quoniam enim hiems illo mense incipit, aer turbatur et mutatur. *Μαιμαλίδης*. *Μαιμάσσει*. Salit, nititur, consumitur, fluctibus agitatur, saltat, ebullit, turbatur. *Μαιμάχης*. *Μαιμόωσα*, et *μαι-*

ὀξέως ὁρμῶσα· ἢ τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα, τοῦ μ̄ πλεονάζοντος. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ διψῶσαν·

Καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;

καὶ αὖθις·

Λεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσί.

Μαινάδας. μαινομένας, ζητούσας βακχεύειν, παραφόρους. καὶ Ἀριστοφάνης·

Μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.

Μαιναλία ἔλαφος. Καὶ Μαιναλίων, ὁρμητικῶν. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἄγκειναι κεφαλαὶ Μαιναλίων ἐλάφων.

Μαίναλος. ὄνομα κύριον.

Μαινάς. Βάκχη.

Μαίνεται. ὀργίζεται.

Μαινίς, μαινίδος. εἶδος ἰχθύος.

Μαινόλης. μανικός.

Μαίνω. ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι.

Μαιονίδας. Ὅμηρος.

Εἰ δ' ἐάλως, συγγνωστόν· ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων

Μαιονίδας γρίφων ἰχθυβόλων ἔθανε.

Τὰν ἴσα Μούσαις

φθεγξαμέναν κεφαλὰν ὦ ξένε Μαιονίδεω.

Μάιονος. ὄνομα κύριον. 513

Μαιοτάλιμνος. ὄνομα τόπου.

Μαιόταλμος. ποταμός.

Μαιωθήσονται. λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται.

Μαιωτικὴ χώρα.

Μαιώρεις. οἱ πρεσβῦται.

Μαιῶτις. λίμνη Σκυθίας.

Μαίωτρα, μαιώτρων.

Μαῖρα: ὄνομα κύριον.

Μέγα. ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Τοῦτο μέγα φροντίζετε.

Μέγα. πολύ. Οἱ δὲ μέγα δείσαντες ἐπ' αὐτῷ, διαβοῶσι τὸν κίνδυνον ὅλῳ τῷ τάγματι. Καὶ Αἰλιανός· Ὀλίγου χρόνου διελθόντος ἑάλω μέγα κακουργῶν· εἶτα μέντοι ἐν ὄψει πολλῶν κατεπρήσθη

---

1. ἡ τοῦ] Dedit Gaisf. ἢ τοῦ cum Schol. Nollem factum, cum alterum satis praesidii habeat in Cram. Anecd. II. p. 322. 3. *Καὶ πῶς ἐπέσχε χ.*] Sophocl. Ai. 50. 5. *Λεινὸν μαιμώσαις*] Versus Mnasalcae V, 4. Anthol. Pal. VI, 268. repetitus in v. *Ἐγκονέουσα*. 7. *παραφρόνους*] Vel scribe *παράφρονας*, vel *παραφόρους*. *Küst.* *παραφόρους* A. B. V. E. Photius et Lex. Bachm. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 477. 8. *τὸν ἄνδρ'*] *τἄνδρ'* A. V. E. Med. Mox *ἐκεῖνο* E. Med. 9. *Μαιναλία*] Sic recte vetustissimus codex A. uti et paulo post *Μαιναλίων*. At priores editt. [et B. V. E.] habent *μαναδία*, et *μαναδίων*, posito *Δ* pro *Λ*; quae litterae propter similitudinem frequenter inter se permutari solent. Dictus est autem cervus Maenalius, a Maenalo, monte Arcadiae altissimo, qui ob multitudinem ferarum olim celebris erat. *Küst.* 10. *ὁρμητικῶν*] Qui hanc interpretationem loco huic addidit, pro *Μαιναλίων* videtur legisse *μαναδίων*, ut priores editt. habere diximus. *Μαιναλίων* enim nemo interpretetur *ὁρμητικῶν*: quippe quod est adiectivum, a monte Maenalo deductum, ut et in nota praecedente monuimus. Quod autem ad vocem *μαναδίων* attinet: quamvis ea a *μανὰς* deduci posse videatur, est tamen omnino spuria, nec apud Graecos scriptores usitata; cuius loco proinde *Μαιναλίων* ex codice MS. me recte substituisse puto. *Küst.* 11. *Ἄγκειναι*] Persae Ep. I, 2. Anthol. Pal. VI, 112. *Ἔγκειναι* B. V. E. *ἄγκειται* A. Cf. v. *Ἄφατοι*. 12. *Μαίναν δρος*] *Μαίναλος* A. B. V. 14. *ὀργίζεται* om A. *ὕλακτεῖ* addit Hesychius. 15. *Μαινίς, μαινίδος*] *Μαινὶς* A. quocum omisi sub finem interpolata, *ἀφύας. καὶ ἐσιν ἐν τῷ Ἀφύᾳ. καὶ . . . Ἀφύᾳ* om. V. Idem A. in marg. *Μαινὶς μαινίδος, εἶδος ἰχθύος, ὡς τὸ σμαρὶς σμαρίδος.* Cf. Herod. Epimer. p. 83. 16. *Μαινόλης*] Gl. om. A. Sub finem *μανόμενος* omisi cum V. et Photio. Item cum A. delevi: *Μαίνουργος. εἶδος ἰχθύος. Μαίνουρος* V. detortum, opinor, ex *μελάνουρος*. 17. *κινοῦμαι* etiam Photius. 18. *Ὅμηρος*] *ὁ Ὅμηρος* A. 19. *Εἰ δ' ἑάλως, συγγν.*] Archiae Ep. XXIX, 7. 8. Anthol. Pal. VII, 213.

2. *Τὰν ἴσα Μούσαις*] Antipatri Sid. LXIX. pr. Anthol. Pal. VII, 2. 4. *Μαίωνος*] *Μαίονος* A. V. Cf. Il. δ'. 398. 5. *Μαιοτάλιμνος*] Hanc et continuam glossam Albertius in Hesychium ex *Μαιῶτιν λίμνην*, dictione Aristoph. Nub. 274. deflexam opinabatur. Praeterea Tanaïdis memoriam sic fere puto fuisse oblitteratam: *ἔνθα Τάναϊς ποταμός*. 7. *Μαιωθήσονται*] Glossa sacra, quam agnoscunt Hesychius et Photius. 9. Glossa perperam collocata. 10. *Μαιώρεις*] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *Μαιώραι*. Est autem *Μαιώρεις* ipsa vox Latina *Maiores*. *Küst.* 12. Sub finem cum A. B. V. praetermisi: *τὰ τῇ μαίᾳ διδόμενα*. 13. *Μαῖρα*] Sic dicebatur una ex Nereïdibus. Vide Eustath. in Homer. p. 857. *Küst.* Vid. Hesych. cum intpp. Ceterum post h. gl. inserunt A. B. *V. *Μεσαύλιος. ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς*. 14. *Νεφέλαις*] V. 215. 18. *διαβοῶσι*] *διαβυθῶσι* V. 19. *ἑάλω μέγα κακουργ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἐπρήσθη*. *Küst.* Ubi mendosa extat scriptura *ἐνεπρήσθη*.

μῶσα. Fanatico furore correpta, quae celeri impetu fertur. vel sanguinem gustare cupiens: redundante *μ̄*. Sophocles dixit sitientem: *Et quomodo inhibuit manum sitientem caedis?* Alibi: *Cum canibus mirum in modum praedae cupidis properans.* *Μαινάδας*. Insanientes, cupientes bacchari, dementes. Aristophanes: *Odi virum illum, nisi insanio.* *Μαιναλία ἔλαφος*. Et *Μαιναλίων*, celeri impetu ruentium. In Epigrammate: *Suspensa sunt capita Maenaliorum cervorum.* *Μαίναλος*. Nomen proprium. *Μαινάς*. Baccha. *Μαίνεται*. Irascitur. *Μαινὶς, μαινίδος*. Genus piscis. *Μαινόλης*. Insanus. *Μαίνω*. Fanatico furore agitor. *Μαιονίδας*. Homerus: *Sin vero captus es, venia tibi danda est: quoniam ipsi hymnorum principi Homero aenigma piscatorum mortem attulit.* — *Caput illud, hospes, Maeonidae, qui digna Musis cecinit.* *Μάιονος*. Nomen proprium. *Μαιοτάλιμνος*. Nomen loci. *Μαιόταλμος*. Fluvius. *Μαιωθήσονται*. Parientur, generabuntur, curabuntur. *Μαιωτικὴ χώρα*. *Μαιώρεις*. Senes. *Μαιῶτις*. Palus Scythiae. *Μαίωτρα*. *Μαῖρα*. Nomen proprium. *Μέγα*. Valde. Aristophanes *Nubibus*: *De hac re valde soliciti estote.* *Μέγα*. Vehementer. *Illi vero valde ei metuentes, periculum toti legioni clamore significant.* Et Aelianus: *Exiguo tempore interiecto, cum in ingenti facinore deprehensus esset, in multorum conspectu vivus combustus est.*

ζῶν. ἀντὶ τοῦ ἐκαύθη. Καὶ πάρδαλιν τοῦ αὐτοῦ μέγα τιμίαν διάλιθον. Καὶ αὖθις· Γυνὴ εὐπάτωρ ἄνθρωπος, καὶ μέγα πλουσία.

Μεγάβυζος. ὄνομα κύριον.

Μεγάθυμος. μεγαλόψυχος.

Μέγα καὶ μικρὸν περὶ τὴν ἀκοὴν λέγεται· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων. καὶ τὸ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν ἡ ἀκοὴ μόνη δύναται διακρῖναι· τὸ δὲ ἐν σώμασι τὸ συνεχὲς ἡ ἁφὴ καὶ ἡ γεῦσις διακρίνουσιν. ὅτε δὲ λέγομεν φωνὴν λευκὴν ἢ μέλαιναν, κατ' ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα τὴν ἀπὸ τῶν χρωμάτων φαμέν. καὶ τοῦ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν οὐκ ἔστιν ἑτέρα τις ἀντίθεσις παρὰ τὸν ὀξὺν καὶ τὸν βαρὺν φθόγγον· ὥςπερ ἐπὶ τῆς ἁφῆς παρὰ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἑτέρα παντελῶς ἀντίθεσις, τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον, ἢ τραχὺ καὶ λεῖον· καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη· ἀλλὰ τὴν ἄνεσιν ἢ τὴν ἐπίτασιν δηλοῖ τῶν ψόφων. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἑτέρας ἀντιθέσεως ἴδιον. τὸ τοιοῦτο γοῦν μέγα καὶ μικρὸν εὑρεῖν ἔστιν· οἷον, τὸν μὲν τοῦ μέλιτος, εἰ τύχοι, μέγαν, τὸν δὲ τῆς ἰσχάδος μικρόν· ὅτι ἐπιτέταται ἡ γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι, ἀνεῖται δὲ ἐν τῇ ἰσχάδι. ἀλλὰ καὶ τὸ μέλαν χρῶμα τὸ μὲν κατακορὲς εἴποι τις μέγα· τὸ δὲ μὴ οὕτως ἔχον, ἀλλ' ὑφειμένον, μικρόν· τὸ σφοδρὸν ἁπλῶς καὶ ἀμυδρὸν τῇ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ φωνῇ ὀνομάζων. ζητῆσαι δὲ ἄξιον, τί δήποτε ἐπὶ μόνων τῶν μεγεθῶν λεγομένου τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ἐπὶ μόνων τῶν σφοδρῶν ψόφων καὶ ἀμυδρῶν τῇ μεταφορᾷ οἰκείως ἐχρησάμεθα, μέγαν ψόφον λέγοντες καὶ μικρόν, οὐ μέντοι μέγα γλυκὺ τὸ ἄγαν γλυκύ, οὐδὲ μικρὸν τὸ ἀμυδρὰν ἔχον τὴν γλυκύτητα, οὐδὲ ἐπ' ἄλλου οὐδενός. φημὶ οὖν ὅτι ὁ ψόφος οὐκ ἔστιν ὑφεστηκός τι καὶ ἀθρόον πρᾶγμα, ἀλλ' ἐν ||τῷ γίνεσθαι ὑφέστηκε· 514
γίνεται δὲ ἐν χρόνῳ. πᾶς δὲ χρόνος συνεχής. διὰ τοῦτο τὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ γενόμενον ψόφον μέγαν φαμέν, μικρὸν δὲ τὸν ἐν ὀλίγῳ· τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ καὶ ἄγαν μέλαν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τῷ σφοδρῷ τῆς ποιότητος τοιαῦτά ἐστιν, οὐ τῷ μήκει τοῦ χρόνου.

Μεγακήτης. ὁ μέγας.

Μεγακλέους κίονας.

Μεγαλαυχούμενοι. κατεπαιρόμενοι. Ἔτι μεγαλαυχούμενοι ἐπὶ τοῖς πραττομένοις, θερμότατα ἄγειν τὸ δεύτερον ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

---

1. *πάρδαλιν* vox depravata; neque placet *τοῦ αὐτοῦ*. Ceterum orationem eiusdem esse Aeliani prodit *μέγα τιμίαν*. 2. *Γυνὴ εὐπάτωρ ἄνθρωπος*] Mera stribligo, cuius fontem quam remedium facilius licet e compendio nominis *ἄνθρωπος* derivare. 4. *Μεγάβυζος*] Persa, dux exercitus, carissimus Dario. Vid. Herodot. Melpom. c. 144. Plin. XXXVI, 10. et ibi Dalech. *Μεγάβυζος, ὁ τῆς Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας νεωκόρος.* Zopyri filius, dux exercitus in Aegypto contra Athenienses, Herodot. III. extr. *Reines.* Plura Hemsterhusius in Luciani Tim. 22. 6. *Μέγα καὶ μικρὸν περὶ τὴν ἀκ.*] Totum hunc articulum Suidas ex Philopono in lib. II. de Anima, M. 8. a. descripsit; ita tamen, ut nonnulla brevitatis gratia omiserit, nonnulla item in pauciora contraxerit, ut collatio locorum quemvis facile docebit. Initium autem apud Philoponum rectius sic se habet: *Τὸ μέγα καὶ μικρὸν τὸ ἐπὶ τῶν ψόφων λεγόμενον μόνης ἐστὶν ἴδιον τῆς ἀκοῆς. διόπερ οὐδεμία ἄλλη αἴσθησις δύναται κρῖναι τὸ ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρόν, πλὴν τῆς ἀκοῆς*, etc. *Küst.* 9. *σώματι*] *σώμασι* A. *ἡ γεῦσις*] Immo *ἡ ὄψις*, ut habet Philoponus. *Küst.* *ἡ* om. V. 12. *τοῦτο μὲν* *V. 14. *καὶ βαρὺν* *V. 15. *παρὰ* om. A. Mox *τὸ* ante *ψυχρὸν* omiserunt A. B. *V. 18. *τῶν ψόφων δηλοῖ*] *δηλοῖ τῶν ψόφων* A. *V. 20. *ἔστιν εὑρεῖν*] *εὑρεῖν ἐστιν* A. *ἐρεῖς* Philop. 21. *μέγαν*] *μέγα* Philop. *ἐπιτέταται*] *ἐπιτέτακται* A. Mox *ἀναιρεῖται* V. pro *ἀνεῖται*

1. *μέλαν*] *μέγα* A. Mox *εἴποι ἂν* Philop. 4. *φωνῇ καὶ μικροῦ*] *καὶ μικροῦ φωνῇ* A. V. 5. *μεγεθῶν*] *τῶν μεγεθῶν* A. B. V. *λεγομένων*] *λεγομένου* A. B. Philop. *ἐπὶ μόνων — μικροῦ* om. E. 9. *γλυκὺ*] Haec vox [post *μέγα*] a prioribus editt. abest: quam tamen et sensus requirit, et MSS. Pariss. [*V.] itemque Philoponus loco laudato agnoscunt. *Küst.* 12. *ἀθρόον*] *καὶ ἀθρόον* dedi cum A. *οὐδ'*] Haec vox [post *ἀλλ'*] apud Philoponum deest; eamque delendam esse sensus suadet. Quare locum hunc ita vertes: *Sed subsistit, dum fit: fit autem in tempore. Küst.* Delevit Gaisf. cum A. V. 18. *Μεγακήτης*] Est epithetum navis apud Homerum. *Küst.* 19. Glossa ex Aristoph. Nub. 814. confecta. Sed Aristophanis versus qui subiiciebatur, *Ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας*, eum delevi cum A. V. Vid. v. *Ἀλλ' ἔσθι' ἐλθών*. 21. *τοῖς πραττ.*] *ἐπὶ τοῖς πραττ.* A. *V. *θερμότητα*] L. *θερμότατα. Toup.* MS. Sic B. V. (per compendium) et E.

Item: *Et pardalin eius pretiosam gemmisque distinctam.* Alibi: *Mulier nobilis et valde dives.* *Μεγάβυζος.* Nomen proprium. *Μεγάθυμος.* Magnanimus. *Μέγα καὶ μικρ.* Magnum et parvum de auditu dicitur; item de sonis. iam in sonis quidem *magnum* et *parvum* solus auditus diiudicare potest; quod vero continuum est in corpore, id tactus et gustus discernunt. cum vero dicimus *album* aut *nigram vocem*, tunc per similitudinem quandam a coloribus ductam ita loquimur. et in strepitu quidem *parvum* et *magnum* nullam aliam oppositionem habet, praeter acutum et gravem sonum; in tactu tamen praeter calidum et frigidum alia etiam oppositio spectatur, id est, grave et leve, vel asperum et laeve, et ceterarum oppositionum quaelibet; sed intensionem vel remissionem sonorum significat. hoc vero non est alterius oppositionis proprium. tale igitur *magnum* et *parvum* invenire licet: ut, mellis quidem *magnum*, ficus vero *parvum*. dulcedo enim est intensa in melle, in ficu vero remissa. sed nigrum etiam colorem, si quidem valde niger est, *magnum* dicere possis; illum vero qui contra se habet, et remissus est, *parvum*: vehemens simpliciter et remissum *magni parvique* voce nominans. illud autem quaerere operae est pretium, cum de solis magnitudinibus dicatur *magnum* et *parvum*, cur in solis vehementibus sonis et remissis ea metaphora proprie utamur, *magnum* strepitum dicentes et *parvum*; non item *magnam* dulcedinem, quicquid valde dulce est; neque *parvam*, si quid minus dulce est; neque de ullo alio. dico igitur sonum non esse rem, quae confertim subsistat, sed subsistere quidem, dum nascitur, in tempore tamen fieri. omne vero tempus est continuum. propterea sonum, qui longo tempore fit, magnum vocamus; parvum vero, qui brevi. sed valde dulce, valde nigrum, alia, qualitatis vehementia, non temporis longitudine sunt talia. *Μεγακήτης.* Magnus. *Μεγακλέους κίονας.* *Μεγαλαυχούμενοι.* Fastu elati. *Gloriantes adhuc iis, quae forti-*

Μεγαλεπήβολος. ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος. Ἔδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπήβολος καὶ τολμηρὸς εἶναι, καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός.

Μεγαλεῖα. ὑψηλά, μεγάλα. Ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα ὁ Θεός.

Μεγαλεῖον μύρον. ἀπὸ τοῦ εὑρομένου τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ Μεγάλου Σικελιώτου.

Μεγαλεῖον. μεγαλοπρεπές. Οἱ δὲ τῷ Μάγωνι προστολεμοῦντες τῶν Λιγυστίνων πράξαι μὲν εὐ κείμενον εἰη, ἀλλ' ἐν τῷ εὐ τὸ μέγα. ἀλισχερές τι καὶ μεγαλεῖον οὐχ οἷοί τ' ἦσαν.

[*Μεγαλόνοια.*] Ὁ δὲ ἐτεθήπει αὐτοῦ τὴν μεγαλόνοιαν, καὶ αὐθις τῶν μέτρων τὸ ἀξιάγαστον ἔχαιρον, καὶ μέγιστον ἐποιοῦντο σημεῖον τῆς τῶν Καρχηδονίων ὑπερηφανίας.

Μεγαλήτωρ. μεγαλόψυχος.

Μεγαλίζεο. ἐπαίρου.

Μεγαλοδωρία. Τοσαύτη μεγαλοδωρίᾳ καὶ σοφίᾳ ἐχρήσατο. οὔτε γὰρ ἐωρᾶτο ὁρώμενος, οὔτε εὑρίσκετο εὑρισκόμενος, οὔτε κατελαμβάνετο ἁλισκόμενος. — Ζήνων ἐπιβαλλομένου τινὸς μέγα φυσᾶν, πατάξας εἶπεν, ὡς οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ καλὸν κείμενον εἴη, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα.

Μεγαλομερία. Πολύβιος περὶ Καρχηδονίων φησίν· Ὅτι ὁ στόλος αὐτῶν περὶ ιέ μυριάδας ὑπῆρχεν· ἐφ' οἷς οὐχ οἷον ἄν τις παρὼν καὶ θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, ἀλλὰ κἂν ἀκούων καταπλαγείη τὸ

Μεγαλείως. πάνυ. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μεγαλείως τοῦ κινδύνου μέγεθος, καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων

1. *Μεγαλεπήβολος*] Vid. Wesseling. in Diod. I, 19. II, 7. *ὁ μεγάλων*] *ἐπὶ μεγάλων* V. *ὁ μεγάλων — καταρχόμενος* om. E. 2. *Ἔδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπ.*] Haec sunt verba Polybii de rege Antiocho, ut patet ex Collectaneis Constantini ab Valesio editis, p. 66. ubi hic ipse locus legitur. *Küst.* Polyb. XV. extr. 5. *ὑψηλά*] *μεγάλα* addunt A. B. V. *ἐποίησε*] *ἐποίησας* A, *V, cum Ps. LXX, 19. 7. *Μεγαλεῖον μύρον. ἀπὸ τοῦ εὑραμ.*] Athenaeus XV. p. 690. *Ὡς καὶ τὸ* (*μύρον*) *Μεγαλεῖον. ὠνομάσθη δὲ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου.* Ad hunc locum Athenaei Suidas respexit. Secundum Eustathium tamen in Odyss. *α'*. p. 1483. scribendum potius est *Μεγάλλιον*. Ex eius verba: *Οὕτω δὲ τὸ καὶ Μεγαλεῖον μύρον, εἰ καὶ δοκεῖ τισιν ἐτυμικῶς εἰρῆσθαι προπεριισπώμενον, ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν Μεγάλλιον, ἐν δυσὶ γράφεται λλ, προπαροξυτόνως, διὰ τοῦ ... ὁ μεγάλος μὲν γὰρ παροξύτονος ἐπίθετόν ἐστι· ὁ Μέγαλλος δὲ προπαροξυτόνως ἐν διλαμβδᾷ κύριον ὄνομα, κατὰ τοὺς παλαιούς· φ παράγωγον τὸ ὑπ' ἐκείνου εὑρεθὲν Μεγάλλιον μύρον.* Ab aliis tamen unguentum hoc *Μεταλεῖον* vel *Μετάλλειον* vocatur. Clemens Alexandrinus Paedagog. lib. II. p. 130. *Τούτων δὲ τῶν μύρων ἄπειροι διαγορᾶ· Βρένθιον, καὶ Μετάλλιον, καὶ βασιλικόν.* Helladius Besantinus apud Photium: *Ὅτι μύρων εἴδη, φησί, Βακάριος, Ναρκίτιανος, Στάκτη, Πλαγγόνιον, ὅπερ εὗρε γυνὴ Πλαγγών· Μεταλεῖον, ὅπερ εὗρε Μεταλὸς Συρακούσιος.* Vide omnino in eum locum notas Meursii. Hesychius quoque unguentum hoc *Μετάλλειον* vocat, et inventorem eius *Μέταλλον*, in v. *Μετάλλειον*. At existimo tamen priorem lectionem *Μεγαλεῖον* vel *Μεγάλλιον* veram esse; et ex eius corruptione natam esse alteram *Μετάλλειον*, propter similitudinem τοῦ *T* et *Γ*, quae duae litterae non raro inter se confundi solent. Sic apud Stephanum Byzantium in serie sua corrupte legitur, *Τενε* pro *Τεγε*, et *Τάβοι* pro *Γάβοι*; et apud Hesychium *Ἰαγέων* pro *Ἰατέον*: pariterque apud alios auctores eiusdem permutationis exempla non raro occurrunt, ut et alibi lectorem monuimus. *Küst.* *Μεγαλλεῖον* Zon. p. 1347. *Μεγαλλίον* Hesychius suo loco, *Μεγάλλιον* Photius. *εὑραμένου*] *εὑρομένου* A. Photius. 8. *Μεγάλου*] Sic Theognostus p. 129. *Μεγάλλου* Zonaras et Photius; *αὐτὸ μεγαλοσικελιώτου* Med. Addit Photius: *λέγει δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὸ περὶ ὀσμῶν τὴν κατασκευὴν τοῦ Μεγάλλου.* Theophrastus de Odor. p. 447. ed. Heins. bis *Μεγαλεῖον*. 9. *Οἱ δὲ τῷ Μάγωνι προσπολ.*] Valesius fragmentum hoc Polybio tribuit. *Küst.* Fr. hist. 31. 10. *τῶν Λιγυστίνων*] *τὸν Λιγυστίνον* B. E. Med. 12. *Μεγαλόνοια*] Hac in sede glossam posuerunt A. V. (silente Gron.) quae superiorem olim antecedebat: *Μεγαλεῖον* Med. praefixit, haud frustra. Nam et *μεγαλόνοια* repugnat ordini litterarum, et quod mediam orationem invasit *καὶ αὐθις* (*αὐθις* tacite delevit Küsterus) alterum exemplum arguit subtexendum fuisse. Quamobrem notato *μεγαλόνοια* defectum sententiae indicavi; de reliquis nihil tenemus nisi *καὶ τῶν μέτρων*.

1. *ἔχαιρον*] *ἐχώρουν* edd. ante Küster. 3. *μεγαλόψυχος*] Addit V. *συστέλλει*, i. e. corripit paenultimam in casibus obliquis: vide nos in v. *Ἀλίτημα*. 4. *Μεγαλίζεο*] II. *κ'*. 69. 5. *Τοσαύτη*] Locus Dionis Cass. LXXVI, 10. sed inverso membrorum ordine. 7. *εὑρίσκετο*] *ηὑρίσκετο* E. 8. *Ζήνων, ἐπιβαλλομένου τινὸς μέγα φυσᾶν, πατάξας εἶπ.*] Haec ad verbum leguntur apud Laertium in Zenone, VII, 21. unde ea Suidas descripsit. Eadem etiam legas apud Athenaeum lib. XIV. p. 629. unde Laertius ea mutuatus esse videtur. Notandum autem est, tam Athenaeum quam Laertium factum hoc non de Zenone philosopho, sed Caphesia tibicine narrare: unde Suidas proinde corrigendus est. *Küst.* Locus ab studiosis hominibus invectus, nec recte collocatus. *ἐπιβαλομένου* A. V. Mox *φυσᾶν* V. 9. *ὡς* om. A. Med. 11. *Πολύβιος περὶ Καρχηδονίων φησίν*] Lib. I. c. 26. ubi initium sic legitur: *Τὸν μὲν πλῆθος αὐτῶν ἦν ὑπὲρ πέντε καὶ δέκα μυριάδας κατὰ τὸν τῶν νεῶν λόγον, ἐφ' οἷς οὐχ οἷον*, etc. Sic etiam apud Suidam scribendum est. 13. *γενόμενος*] *θεώμενος* A. B. V. E.

ter gesserant, acriter iterum hostem aggredi statuebant. *Μεγαλεπήβολος.* Qui magnas res aggreditur. *Rex enim ad res magnas gerendas natus esse videbatur, et ut perficiendum, quod semel suscepisset, solertissimus.* *Μεγαλεῖα.* Magnificus, excelsa. *Quae magnifica mihi fecit Deus.* *Μεγαλεῖον μύρον.* Unguentum a Megalo dictum Siculiota, eius inventore. *Μεγαλεῖον.* Magnificum. *Ligustini vero qui cum Magone bellabant, facinus aliquod insigne, et quod ad summam rei momentum afferret, facere non poterant.* Et alibi: [*Μεγαλόνοια.*] *Ille vero magnanimitatem ipsius admirabatur et insignem rerum elegantiam.* *Μεγαλείως.* Magnifice. *Romani vero valde gaudebant, idque maximum superbiae Carthaginiensium signum ducebant.* *Μεγαλήτωρ.* Magnanimus. *Μεγαλίζεο.* Superbias. *Μεγαλοδωρία. Tanta munificentia et sapientia usus est, neque enim videbatur, cum videbatur; neque inveniebatur, cum inveniebatur; neque deprehendebatur, cum deprehendebatur.* † Zeno, cum quidam buccas valde inflans tibia cancre coepisset, alapam infligens, *Non*, inquit, *si quid magnum, idem etiam bonum est; sed magnum, si bonum.* *Μεγαλομερία.* Polybius de Carthaginiensibus inquit: *Milites eorum classiarii millia CI. superabant: ut nemo posset non modo praesens oculis spectare, sed ne audire quidem instantis periculi magnitudinem, et utriusque reipublicae amplitudinem*

ἀμφοτέρων μεγαλομερίαν καὶ δύναμιν. Καὶ ὁ Θεολόγος· Τοῖς τῶν μεγίστων ἢ τοῦ μεγίστου ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐφιεμένοις. Μεγίστων, ὡς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ὁμοουσίοις. Ἢ τοῦ μεγίστου, διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἓν καὶ ταυτὸ τῆς θεότητος. Ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα, διὰ τὸ μὴ ποσῷ τινι ἢ μεγέθει ἢ πηλικότητι περιγράφεσθαι.

Μεγαλομερῶς. Τὸν δὲ Ὁπλιον καὶ τὸν Γάϊον ἀποδεξάμενος φιλανθρώπως καὶ μεγαλομερῶς. ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς.

Μεγαλόνοια. ὑπερηφανία, μεγαλοφυΐα, μεγαλοπρέπεια.

Μεγαλοπρεπής, μεγαλοφανής, ἢ ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων πονούμενος· ἐλευθέριος δὲ ὁ ἐπὶ τὰ συνήθη καὶ εὐτελῆ. Εὐνάπιος· Οὔτε ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπὲς κατὰ τὴν δίαιταν ἐν ταῖς μάχαις ἐστὶ φιλοκίνδυνον. Διαφέρει δὲ μεγαλοπρέπεια ἐλευθεριότητος· ὅτι ἡ μὲν ἐν μεγέθει ἀναλωμάτων ἐστίν, ἡ δὲ ἐλευθεριότης περὶ τὰ συνήθη ἀναλώματα ἐνεργεῖ.

Μεγαλορρήμονος. καὶ μεγαλορρημοσύνη, μεγαληγορία.

Μεγαλόφρων. μεγαλόψυχος. Μεγαλόψυχος δέ ἐστιν ὁ ἕξιν ἔχων ὑπεράνω ἑαυτὸν τιθέναι πάντων τῶν συμβαινόντων κοινῇ φαύλων τε καὶ σπουδαίων. λέγεται δὲ καὶ μέγιστος πλοῦτος παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

Μεγαλοψυχότερος.

Μεγαλώνυμον. μεγαλόδοξον, παρίφημον, ὀνομαστόν.

Μεγαλωστί. μεγάλως. Ὁ δὲ παραλαβὼν τὴν Ἔφεσον, ἐπὶ τούτῳ μεγαλωστὶ περιχαρὴς ἦν.

Μεγαλωστί. πάνυ. Ἀρριανός· Τὴν πίστιν καὶ τὴν δικαιότητα μεγαλωστὶ ἐπῄνει τοῦ Ἀλεξάνδρου, τά τε ἄλλα καὶ τὸ αὐτοῦ ἐν πρώτοις ἐς βεβαίωσιν τοῦ λόγου προφέρων.

---

2. ἢ ὑπὲρ τὸ μ. ἐφιεμένοις om. A. B. V. E. 4. ὁμοιουσίοις] ὁμοουσίοις A. V. E. Med. μεγίστου δὲ] ἢ τοῦ μεγίστου A. B. V 5. ὑπὲρ δὲ | ἢ ὑπὲρ A. B. E. *V. 7. περιγράφεσθαι | γράφεσθαι E. Edd. ante Küsterum, qui secutus est Wolfium et Portum. 8. μεγάλως interpretatio Hesychii. 9. φιλανθρώπως καὶ μεγαλομερῶς] Ita loquitur Polybius in Excerpt. Legatt. p. 1137ς Ἅπαντας μὲν οὖν τοὺς παραγενομένους ἐπεδέχετο φιλανθρώπως ἥ σύγκλητος· μεγαλομερέστατα δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀπάντησιν καὶ τὰ τῶν ξενίων παροχὰς Εὐμένη τὸν βασιλέα. Idem p. 1195. Ἀποδεξαμένη γὰρ τὸν Δημήτριον μεγαλομερῶς καὶ φιλανθρώπως διὰ τοῦ στρατηγοῦ, πολλούς καὶ παρακλητικοὺς πρὸς αὐτὸν διαθεμένη λόγους, ἀπόκρισιν ἔδωκε. Quare hoc fragmentum Polybio adiudicare haud dubitarim. *Toup.* I. p. 400. Recte: cf. Polyb. XVI, 25. subiecitque Reinesius eiusdem Polybii Ecl. 3. ἀπεδέξαντο δὲ καὶ τοὺς Ῥοδίους μεγαλομερῶς. 11. Μεγαλόνοια] Plato Legg. XI. p. 935. B. μεγαλοπρέπεια] μεγαλοφυΐα Gaisf. cum A. Photio et Lex. Bachm. p. 296. Nolui tamen aspernari, quod tertio loco B. V. E. dederunt μεγαλοπρέπεια. Unum ἡ μεγαλοφυΐα agnoscit Zon. p. 1343. Contra Hesychius: Μεγαλοφυΐας. μεγαλονοίας. Pro ὑπερηφανία (ὑπερηφάνεια Hesychius) Photius habet ἡ περιφάνεια. Subsequebantur: Μεγαλοπολίτιδος. ἐν τῷ Ἀλιφειός: quae A. V. ignorant. 13. μεγέθει | μεγέθη A m. sec. Qui mox om. δέ cum *V. 15. Εὐνάπιος] Fr. 61. Ed. Nieb. p. 105. ubi interpres ab sensu aberravit. ἄλλως] ἀλλῳ A.

ϱ ϱ

3. Μεγαλορρήμονος] Μεγαρήμονος A. qui statim μεγαλορημοσύνη: item simplici ϱ *V. καὶ μεγαλορρημοσύνη protulit etiam Hesychius. Huius exemplum in v. Σεμνομυθοῦσιν reperiri monet Schweighäuserus. 5. ὁ μεγαλόψυχος] ὁ om. A. E. Photius, habet Zon. p. 1339. 6. ὑπεράνω τιθέναι ἑαυτὸν] ὑπὲρ ἄνω ἑαυτὸν τιθέμενος A. qui mox φαύλῳ — σπουδαίῳ: ἑαυτὸν τιθέναι posui cum *V. Diogenes Laert. VII, 93. a Gaisf. laudatus: τὴν δὲ μεγαλοψυχίαν, ἐπιστήμην ἢ ἕξιν ὑπεράνω ποιοῦσαν τῶν συμβαινόντων κοινῇ, φαύλων τε καὶ σπουδαίων. Novissima tamen his parum conveniunt; quamquam videtur animus in summis divitiis promendis liberalissimus indicari. Quem vocis μεγαλόψυχος significatum firmavit Hemsterh. in Lucian. p. 452. b. 10. Μεγαλώνυμον] Vid. Aristoph. Nub. 569. 14. ἔφεσιν] An potius Ἔφεσον, ut intelligatur urbs Ephesus? Sed propter brevitatem fragmenti de sensu eius nihil certi statui potest. *Küst.* Inepte vir doctissimus. *Παραλαβεῖν τὴν ἔφεσιν*, est, *potestatem ab aliquo factam habere, permisso alicuius agere.* Scriptor ἀνώνυμος apud Suidam v. Ἐφέσεις: Ἀπὸ δὲ τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, ξένην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπορίσατο πρὸς τὴν ὑποκειμένην κατάστασιν. *Cum autem ex sententia militum potestas ipsi ab imperatore facta esset, novum plane et insperatum auxilium rebus praesentibus attulit.* E contra *διδόναι τὴν ἔφεσιν, potestatem facere, permissum dare.* Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. lib. VI. p. 371. Ἔφεσιν δὲ τοῖς βουλομένοις ἐδίδου μεταφέρειν τὰς κρίσεις ἀπὸ τῶν πατρικίων ἐπὶ τὸν δῆμον. *Potestatem faciebat provocandi a patriciis ad populum.* Quem locum frustra solicitavit Henricus Stephanus. *Toupius.* Non inepte: verumtamen Ἔφεσον A. V. praebuerunt diserte. 16. γενναιότητα] δικαιότητα A. B. V. et inter versus E. Sic vero, monente Toupio, cuius exemplum est Arrianus Exped. IV, 21. 17. Legendum τὸ αὐτοῦ. Sub finem προφέρειν A.

---

ac robur quin stuperet attonitus. Et Theologus: *Illis, qui maxima vel maximum vel aliquid supra magnum affectant. Maxima* dixit quod tres Personae eiusdem sunt essentiae. *Maximum*, propter essentiae divinae unitatem. *Supra magnum* vero, quod divinitas nec mensura nec magnitudine aut quantitate circumscribitur. *Μεγαλομερῶς.* Magnifice. *Cum autem Publium et Caium humaniter et magnifice excepisset.* *Μεγαλόνοια.* Superbia, animi celsitudo, magnificentia. *Μεγαλοπρεπής.* Magnificus, vel qui sumptuum magnitudine laborat. Liberalis vero dicitur, qui circa sumptus consuetos et tenues versatur. Eunapius: *Et alioquin illi, qui splendide vivunt, periculis in bello se offerre recusant.* Differt autem magnificentia a liberalitate, quod illa quidem in magnitudine sumptuum est posita, liberalitas vero in consuetis sumptibus versatur. *Μεγαλορρήμονος.* Et *Μεγαλορρημοσύνη*, magniloquentia. *Μεγαλόφρων.* Magnanimus. Is autem magnanimus est, qui ita se comparavit, ut se supra omnes casus, tam malos quam bonos, evehere possit. Dicitur etiam apud antiquos *πλοῦτος μέγιστος*, divitiae maximae. *Μεγαλοψυχότερος.* *Μεγαλώνυμον.* Quod magnum habet nomen, fama clarum, celebre. *Μεγαλωστί.* Magnopere. *Ille vero cum Ephesum cepisset, ea re supra modum laetabatur.* *Μεγαλωστί.* Valde. Arrianus: *Alexandri fidem et iustitiam valde laudabat, cum alia, tum suam inprimis fortunam orationis*

Μεγαλωσύνη.

Μεγαλύνω. αἰτιατικῇ.

Μεγαμάζα. οἱ Σύροι τὴν ἐπὶ τὸν βασιλέα δέησιν οὕτω καλοῦσι.

Μεγάμυκος. μεγαλομυκήτης. ἢ ὄνος.

Μεγάνορος πλούτου. Πίνδαρος. ἰσχυροῦ, δυνατοῦ, ἀνδρίαν ἐμποιοῦντος· ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός. νεῦρα γὰρ λέγεται πολέμου εἶναι, [ὥς φησι Πίνδαρος.]

Μέγαρα. τὰ οἰκήματα.

Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος. ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι. τοιοῦτοι [1] *γὰρ οἱ Μεγαρεῖς.* [2] *Ὅτι δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, δῆλοι καὶ σαφεῖς οἱ μάρτυρες, οὐκ ἄδοξοί τινες, οὐδὲ τῆς Μεγαρέων μερίδος, ἀλλὰ τῶν ἀπενεγκαμένων τῆς σοφίας τὰ πρῶτα.*

Μεγαρέων δάκρυα. ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποιητῶς καὶ πρὸς βίαν δακρυόντων, καὶ μὴ ἐπὶ οἰκείῳ πάθει.

Μεγαρεύς. ἡ εὐθεῖα.

Μεγαρίζοντες. λιμώττοντες· ἢ μεγάλα λέγοντες.

Μεγαρικαὶ Σφίγγες. αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν. ἢ καὶ ἀπὸ Μαίας οὕτω λεγομένης ἐν Μεγάροις.

Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν Μεγαρικὴ τις μηχανή.

ἀντὶ τοῦ πονηρά. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς.

Μεγαρίς, Μεγαρίδος.

Μεγαρίσαι. τὰ Μεγαρέως δοξάσαι. Στίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος Μεγαρεὺς ἦν τῆς Ἑλλάδος· ὃς τοσοῦτον εὑρησιλογίᾳ καὶ σοφιστείᾳ προῆγε τοὺς ἄλλους, ὡς μικροῦ δεῆσαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἀφορῶσαν εἰς αὐτὸν μεγαρίσαι.

Μεγαρόθεν. ἀπὸ τῶν Μεγάρων.

Μέγαρον. ὑπερῷον, οἴκημα. Καὶ ὡς οὐ μέλει τῶν ἀνθρωπείων τῷ θεῷ, ὥθεῖ ἑαυτὸν εἰς τὸ

1. Quae subiiciebantur καὶ *Μεγαλορρημοσύνη* omisi cum A. 2. Om. vulg. 3. *βασιλέα*] *τὸν βασιλέα* A.B.V. 5. *μεγαλομυκήτης*] *μεγαλομύκητος* Photius. *ὄνος*] Sic recte Hesychius et Photius in Lexico inedito. At priores editt. [et A.B.V.E.] male *ὄνομα*. Mendum ortum est ex scripturae compendio. Duo enim ista vocabula *ὄνομα* et *ὄνος*, eodem plane modo in codicibus manu exaratis interdum contrahi solent: unde facile fieri potest, ut ea ab incautis vel imperitis librariis permutentur. *Küst.* Videatur idem in Hesych. v. *Ἀμφώδων*. 6. *Πίνδαρος*] Olymp. I,4. *Πίνδαρος* et in fine *ὥς φησι Πίνδαρος* (cum Lex. Bachm. p. 296. ubi *πολέμου δύναται*) om. Photius. Nec dubitavimus extrema notare, quibus nullus apud Pindarum fuit locus, sed allusit grammaticus ad usitatissimam dicendi rationem, qua populus uterque in praedicandis opibus uti solet: v. Koen. in Gregor. p. 53. Similiter Pindari Scholiastes: *νεῦρα γὰρ πολέμου ὁ χρυσός*. Addas infra v. *Νεῦρα μάχης*. 7. *ἀνδρείαν*] *ἀνδρίαν* dedi cum A m. sec. et Photio. Mox *πολέμου λέγεται* Phot. 10. Post hanc gl. A.V. ponunt v. *Μέγαρον*. 11. *Μεγαρέων ἄξιοι μερ.*] De hoc proverbio vide Erasmum et Schottum. Confer etiam Nostrum infra v. *Ὑμεῖς δ' ὦ Μεραρεῖς*: ubi origo proverbii huius traditur. *Küst.* 14. *τῆς Μεγαρέων*] *τῶν Μεγ.* B. Mox *ἐπενεγκαμένων* B.E. Med. Correxit Küsterus Portum secutus. 15. *τὰ* neglexit vulg. 16. *Μεγαρέων δάκρυα*] Proverbii causam multis Zenobius V,8. est persecutus, nec dissimiliter Lex. Rhet. p. 281,26. et Arsenius p. 349. *ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φ.*] Schol. Aristoph. Pac. 245. *Ἰὼ Μέγαρα: σκόροδα ἐμβάλλων ταῦτά φησιν. ἢ γὰρ Μεγαρικὴ σκοροδοφόρος.* Et paulo post: *Κλαύματα: ἀντὶ τοῦ σκόροδα. τοῖς γὰρ ἐσθίουσι σκόροδα δάκρυα ἔπεισι διὰ τὴν δριμύτητα.* Simile huic est proverbium illud, *Κρόμμυα ἐσθίειν*: de quo vide Nostrum supra. *Küst.* *ἐπιπλεῖστα* A. 18. *ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων*, nec plura, Photius et Hesychius. Cum Suida Zenobius, quamquam usus ordine diverso. 19. *μὴ ἐπὶ*] *ἐπὶ* om. B.E.Med.

1. *Μεγαρεύς. ἡ εὐθεῖα* sub finem praegressae glossae *V. posuit: neque dubium quin ea magistello debeantur. 2. *Μεγαρίζοντες. λιμώττ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 822. *κλίων μεγαριεῖς: ἐπεὶ τῇ Μεγαρέων ἐχρῆτο φωνῇ. ἀντὶ τοῦ λιμώξεις. ἢ εἰς Μέγαρα ἀπελεύσῃ. ἢ τὰ Μεγαρέων φρονήσεις. ἢ τῇ Μεγαρέων διαλέκτῳ χρήσῃ. Küst.* *λιμώττοντες ἢ μέγα*] *λιμώσσοντες ἢ μεγάλα* Photius: *μεγάλα* dedi cum *V. Hesychio et Lex. Bachm. p. 296. 4. Dictionem Calliae tribuit Hesychius. 5. *σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὧν.*] Hinc illustrabis Hesychium v. *Σφίκται*: apud quem *σφίγκται*, ut Suidas hic habet, scribendum esse vel ex serie litterarum patet. *Küst.* 8. *Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν Μεγαρ.*] Aristoph. Acharn. 738. *Ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά. Küst.* Cf. v. *Ἀλλ' ἔστιν.* Apparet enim ista tanquam in locum de Megarensibus communem esse congesta. 9. *διεβάλλοντο*] *διέβαλλον* V. 11. *Μεγαρίς, Μεγαρίδος*] Sic scripsi cum A.V. Nam reliqui libri: *Μεγαρίς. γυνή. Μεγαρίδος. καὶ Μεγαρίς, ὃ τῶν Μεγάρων τόπος, καὶ ἡ περὶ τὴν πόλιν χώρα.* 12. *τὰ Μεγαρέως*] *τὸ Μεγ.* A. Praestat *τὰ Μεγαρέων. Στίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος Μεγαρεὺς ἦν τῆς Ἑλλ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Laertii in Stilpone, ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Oratio parum diligenter e duobus membris confecta. 14. *εὑρεσιλογίᾳ*] *εὑρησιλογίᾳ* dedi cum A.B.V. Cf. Lob. in

confirmandae gratia commemorans. Μεγαλωσύνη. Μεγαλύνω. Aptum accusativo. *Μεγαμάζα.* Sic Syri vocant supplices preces, quibus rex aditur. *Μεγάμυκος.* Valde mugiens. vel asinus. *Μεγάνορος πλούτου.* Divitiarum magnam vim habentium, vel potentium, fortesque et superbos reddentium. Pindarus. aurum enim multum potest: quippe quod a Pindaro nervus belli dicatur. *Μέγαρα.* Aedificia. *Μεγαρέων ἄξιοι μερ. Digni qui Megarensibus annumerentur.* id est, contempti: quales erant Megarenses. *Rem autem hanc ita sese habere, hi sunt testes manifesti et certi, non viri aliqui obscuri, aut ex numero Megarensium, sed qui sapientiae principatum tenent.* *Μεγαρέων δάκρυα.* Megarensium lacrimae. in agro Megarensi plurima nascuntur allia: unde proverbium hoc dici coepit, si qui simulate et coacti, non autem vere et de proprio malo lacrimantur. *Μεγαρεύς.* Casus rectus. *Μεγαρίζοντες.* Fame laborantes. vel vociferantes. *Μεγαρικαὶ Σφίγγες.* Meretrices ita vocabantur. forsan autem molles etiam homines hinc dicti sunt *σφίγκται*. vel etiam ab Maia quadam, quae Megaris sic vocabatur. *Sed est nobis machina quaedam Megarica.* id est, mala. Megarenses enim per improbitatem male audiebant. *Μεγαρίς, Μεγαρίδος.* *Μεγαρίσαι.* Megarensium sectam sequi. *Stilpo ex Megaris, urbe Graeciae, oriundus erat: qui copia verborum et dexteritate disserendi ceteros adeo superavit, ut tota propemodum Graecia ipsum spectans sectam amplecteretur Megaricam.* *Μεγαρόθεν.* Ex urbe Megaris. *Μέγαρον.* Conclave in superiore parte domus, adytum. *Et quasi deo res humanae curae non essent, in adytum irrumpit,*

μέγαρον, ἔνθα δήπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐξῆν.

Μέγας βασιλεύς. ὁ τῶν Περσῶν. διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ Περσικῇ.

Μέγα σεμναί. τουτέστι, θαυμασιώταται, καὶ ὑπεράγαν σεμναί.

517 *Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ. οἷον, πολλὴ παῤῥησία πάντων εὐφορίας γενομένης.*

Μέγα τοι ἄγγελος ἐσθλός. ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων.

Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. φασὶ ταύτην ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου γενομένην δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα ὑπὸ Ἡφαίστου δοθῆναι, ᾗ χρώμενος πάντα κατώρθου, καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις.

Μεγαίνετος. ὄνομα κύριον. αὐθάδης, καὶ τῶν στρατηγιώντων, καὶ ἄλλως θρασύς. Μεγαίνετος ὁ Μάνης, καὶ Φορμίσιος, δούλων ὀνόματα.

Γνώσῃ δὲ τοὺς τούτου καμοῦ μαθητάς.

τούτου μὲν Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης.

Μεγαίρων. φθονῶν.

Μέγεθος. Ὅτι διττὸν τὸ μέγεθος. κοινὴ αἴσθησις. δύναται δὲ κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ὀσφρήσεως λαμβάνεσθαι καὶ γεύσεως. εἰσὶ γὰρ καὶ αὗται τοῦ οἰκείου μεγέθους ἀντιληπτικαί· ἡ μὲν τοῦ ἐν ὀσμαῖς· ἡ δὲ τοῦ ἐν χυμοῖς· εἰ καὶ μὴ οἶδεν ἡ συνήθεια τὸ τοῦ μεγέθους ὄνομα.

Phryn. p. 446. 17. *Μεγαρόθεν*] Aristoph. Vesp. 57. Glossae *Μεγαρίς* A.*V. praemiserunt; neque certiorem esse sedem v. *Μέγαρον* supra dictum in v. *Μέγαρα*. Neutram ferendam opinor; nam qui subiicitur Aeliani locus ex earum glossarum, quae hodieque leguntur, ipsa v. *Ἱεροφάντης* propagatus est, missis quibusdam haud supervacuis. 18. *Καὶ ὡς οὐ μέλει τῶν ἀνθρωπ.*] Confer Nostrum supra v. *Εὐνοῦχος* et v. *Ἱεροφάντης*. Existimo autem cum Kühnio, fragmentum hoc Aeliano tribuendum esse. *Küst.*

4. *Μέγας βασιλεύς. ὁ τῶν Περσ.*] Aristoph. Plut. 170. *Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;* Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. Idem Comicus Acharn. 61. *Οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις.* Vetus Enarrator in illum locum: *Παρὰ βασιλέως: οὕτως ὁ Περσῶν βασιλεὺς κατ' ἐξοχήν. οὕτω δὲ καὶ ἄλλους ἔλεγον, προστιθέντες τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα, οἷον βασιλεὺς Μακεδόνων.* Et hinc Suidam collectanea sua locupletasse apparet. Herodotus lib. VIII. (140.) in oratione Alexandri ad Athenienses: *Πολλοῦ γὰρ ὑμῖν ἄξια ταῦτα, εἰ βασιλεύς γε ὁ μέγας μούνοισι ὑμῖν Ἑλλήνων τὰς ἁμαρτάδας ἀπιεὶς ἐθέλει φίλος γενέσθαι.* Et lib. V. in oratione Aristagorae (c. 49.) p. 192. *Παρὰ ποταμὸν τόνδε Χοάσπην κείμενά ἐστι τὰ Σοῦσα, ἔνθα βασιλεύς τε μέγας δίαιταν ποιέεται.* Pariter apud Aeschylum Persis 24. Rex Persarum vocatur *βασιλεὺς μέγας*: in quem locum vide Stanleium. *Küst.* 5. Post *Περσικῇ* haec extabant variis modis compilata: *τοῖς δὲ ἄλλοις προσετίθεσαν, καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα, οἷον, Λακεδαιμονίων, Μακεδόνων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Βασιλεὺς μέγας. Ἡ εὐθεῖα ὁ μέγας γενικὴν οὐκ ἔχει οὔτε δοτικήν. ἡ αἰτιατικὴ τὸν μέγαν. ἡ κλητικὴ δὲ εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ὡς φησιν Ἀγαθίας ἐν Ἐπιγράμματι· Ἀ μέγα τολμήεις κηρός.* Quorum priora *τοῖς δὲ — μέγας* ignorat A. *καὶ ἔστιν . . . μέγας* om. V. Ubi *τοὺς δὲ ἄλλους* B.*V. et libri v. *Βασιλεὺς μέγας*. Mox *Λακεδαιμόνων* V.B. Posteriorem autem partem inde ab *Ἡ εὐθεῖα* servat A. in marg. Qui *ἡ δὲ αἰτιατική*. Supra *γενικὴ . . . δοτική* *V. Tum *ἡ* ante *κλητικὴ* B.V.E. *δὲ* om. *V. *Ἀ μέγα*] Versum Agathiae Ep. XXXVIII, 2. (vide v. *Ἀ* ἀ) ductum ex Anthol. Pal. I, 34. Gaisfordus inseruit cum A.V. *ὦ μέγα* V. *ὦ τ. κ. μέγα* *V. 6. *Μέγα σεμνέ*] At hic *μέγα* non est vocativus, sed potius neutrum adverbialiter sumptum. *Küst.* Scribebatur *σεμνέ, τ. θαυμασιώτατε καὶ ὑ. σεμνέ.* Novae glossae initium Gaisf. fecit cum A.V. quibus debentur etiam *σεμναί* (*σεμναίοις* V.), *θαυμασιώταται — σεμναί. καὶ* om. *V. Neque dubito quin glossam ille verissime rettulerit ad Aristoph. Nub. 290. 8. Glossa nisi fallor comica. Sed *παῤῥησία* tamen non satis perspicuum ad interpretationem. 9. *γινομένης*] *γενομένης* dedi cum A. Diogen. VI, 48. et Arsen. p. 351. 10. *Μέγα τι ἄγγελος ἐσθλός*] Videtur sumptum ex illo Homerico (Il. ο. 207.): *Ἔσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ. Küst.* Ubi Schol. *Καὶ Εὐριπίδης* (Fr. inc. 224.), *ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. Ἄγγελον δ' ἐσθλὸν ἔφα τιμὰν μεγίστην πράγματι παντὶ φέρειν. Πίνδαρος* (Pyth. IV, 494.). Ceterum *μέγα τοι* A.B.V. Tum *ἐπαγγελλόντων* A.B.V.E. cum Prov. Vat. Append. II, 75. 12. *μεγαλοφρονεῖ μᾶλλον* Apostolius, *μεῖζον φρονεῖ* Arsenius p. 351. *ἐπὶ τῇ*] *ἐν τῇ* V. 13. *ἀπὸ*] *ὑπὸ* A.B.E.*V. cum Zenob. V, 20. 14. *δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης*] Fabulam hanc fusius narrat Schol. Aristoph. Nub. 1059. *Küst.* *ὑπὸ Ἡφαίστου*] *παρὰ θεῶν* Zenob.

1. *ἑκατόρθου*] *κατώρθου* A.B.V. Zenob. 3. *Μεγαίνετος*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 996. Deest gl. A. *Μεγαίνεστός* bis *V. 6. *Γνώσῃ δὲ τοὺς τούτου*] Locus hic apud Aristophanem Ran. 995. sic legitur et distinguitur: *Γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς. Τούτου μὲν οὖν Φορμίσιος, Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης. Küst.* Totum locum om. E. 7. *Μάνης. δούλ' ὀνόματι* *V. Cf. vv. *Φορμίσιος* et *Γνώσῃ*. 9. *Ὅτι* Gaisf. tacite cum *V. *κοινὴ αἴσθησις*] Scribe *κοινὸν αἰσθητόν*. Vide Nostrum supra v. *Αἰσθήσεις πέντε*: qui locus hunc egregie illustrat. *Küst.* 10. *δύναται δὲ κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ὀσφρ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, K. I. b. *Küst.* 11. *ἐπὶ γεύσεως*] *ἐπὶ* om. A.V.E. Philop. Mox *καὶ αὗται* A. Philop. 13. *χυμοῖς*] *μυχοῖς* A.V.

---

quo scilicet soli sacerdoti intrare fas erat, illi vero non. Μέγας βασιλεύς. Rex Magnus. sic dicebatur rex Persarum, quod maxima eius esset potentia. *Μέγα σεμναί.* Admirabiles et prae ceteris magnificae. *Μέγα τὸ στ. Magnum est os anni.* id est, Magna omnium est in loquendo fiducia, propter uberem frugum proventum. *Μέγα τι ἄγγ. Magnum quiddam est bonus nuncius.* de iis dicitur, qui laetum nuncium afferunt. *Μέγα φρονεῖ μᾶλλ. Magis superbit quam Peleus gladio.* aiunt Peleo gladium ab Vulcano pudicitiae causa dono datum esse: quo cum uteretur omnia et in proeliis et in venationibus feliciter ei succedebant. *Μεγαίνετος.* Nomen hominis, qui fuit arrogans et dignitatis imperatoriae cupidus, et ceteroquin audax. — Megaenetus, Manes, et Phormisius, servorum nomina. *Cognosces autem et huius et meos discipulos. nam huius sunt Phormisius et Megaenetus, Manes. Μεγαίρων.* Invidens. *Μέγεθος.* Duplex est magnitudo. Sensile commune. potest autem magnitudo per comparationem quandam de olfactu et gustatu etiam dici. nam sensus isti percipiunt etiam magnitudinem quandam sui generis: ille quidem in odoribus, hic autem in saporibus; quamvis in communi usu nomen magnitudi-

Μέγηρον. τὸ ἐπέρασιον.

Μέγης. ὁ μέγας.

Μέγιστος. ποταμὸς ἐν Αἰγαίῳ πελάγει εἰς-βάλλων.

Μεδεσθαι. φροντίζειν. Καὶ Μεδήσομεν, φροντίσομεν.

Μέδιμνον. μέτρον χοινίκων μή. καὶ παροιμία· Μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον. ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθρόαν προσδοκώντων ὠφέλειαν.

Μέδιμνον. μέτρον ἐστὶ ξηρῶν, οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν.

Μεδιόλανον. πολυάνθρωπος πόλις, ἣν καταλαβὼν Ἀττήλας ἠνδραποδίσατο. ὡς δὲ εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς μὲν Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, Σκύθας δὲ ἀνηρημένους, καὶ πρὸ τῶν σφῶν ποδῶν κειμένους, ζητήσας ζωγράφον ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν γράφειν ἐπὶ θάκου, τοὺς δὲ Ῥωμαίων βασιλεῖς κωφύσκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ χρυσὸν πρὸ τῶν αὐτοῦ χέειν ποδῶν.

[1]*Μέδουσα.* ἡ καὶ Γοργόνη κληθεῖσα. Περ- 518
σεύς, ὁ Δανάης καὶ Δήκου υἱός, διδαχθεὶς πάσας τὰς μυστικὰς φαντασίας, ἰδίαν βουλόμενος ἑαυτῷ κατασκῆσαι βασιλείαν, κατεφρόνησε τῆς τῶν Μήδων· καὶ διὰ πολλῆς ἐρχόμενος γῆς, εἶδε παρθένον κόρην αὐχμηράν τε καὶ δυσειδῆ, καὶ ἀποβλέψας εἰς αὐτὴν ἐρωτᾷ, τίς καλεῖται· ἡ δὲ εἶπε, Μέδουσα, καὶ ἀποτεμὼν αὐτῆς τὴν κεφαλήν, ἐτέλεσεν αὐτὴν ὡς ἐδιδάχθη, καὶ ἐβάστιαζε, κατιπλήττων πάντας καὶ ἀναιρῶν τοὺς ὁρῶντας· ἥντινα κεφαλὴν ἐκάλεσε Γοργόνην, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας. ἐκεῖθεν δὲ ἐλθὼν εἰς χώραν βασιλευομένην ὑπὸ Κηφέως, εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ παρθένον κόρην, τὴν λεγομένην [2]Ἀνδρομέδαν, ἣν ἔγημε· καὶ κτίζει πόλιν εἰς κώμην, λεγομένην [3]Ἀμανδραν, στήσας καὶ στήλην βαστάζουσαν τὴν Γοργόνην. αὕτη μετεκλήθη [4]Ἰκόνιον, διὰ τὸ ἀπεικόνισμα τῆς Γοργόνης. ἐπολέμησε δὲ καὶ [5]Ἰσαύροις, καὶ Κίλιξι, καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσε Ταρσόν, τοπρὶν λεγομένην [6]Ἀνδρασόν. χρηματισθεὶς δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην, ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβὰς

1. *Μέγηρον*] Sic Zon. p. 1347. *Μεγήρειον*, quod Portus occuparat, Albert. in Hesych. v. *Μεγήρια*, probante Ruhnkenio Ep. Crit. I. p. 97. 2. *ὁ μέγας* parum convenit, cum nummis propria ratio fuerit significanda. Mox glossa subsequebatur: *Μεγιστάνες. οἱ τοῦ βασιλέως περιβλεπτοι ἐπιτρόπευοι.* Delevi cum A. Nihil praeter *Μεγιστῆνες* (quod *V. post v. *Μέγιστος* collocavit) agnoscunt B. V. „Usus fuerat ea voce Menander, regi Demetrio familiaris (a Macedonibus videtur sumpta et Persico modo formata), et Antiochus sophista." *Reines.* Qui Phrynichum ob oculos habuit Ecl. p. 196. Vid. notata in Hesych. Sturz. de Dialect. Maced. p. 180. sqq. *Gaisf.* *ἐπιτρόπευοι*] *ἐπιτρόποις* scriptum in Reinesii Var. Lectt. III. p. 630. Brisson. de Regn. Pers. I. §. 209. *Hemst.* 5. *Μέδεσθαι*] Vid. B. a'. 245. In altera verbi specie conf. Callimachi fr. 95. 7. *Μέδιμνον*] Sic habent MSS. Pariss. [*V.], itemque Hesychius et Photius in Lexico inedito. At in prioribus editt. legitur *μέδιμνος*, genere masculino: quod licet itidem apud Graecos scriptores in usu sit, malui tamen sequi auctoritatem Manuscriptorum Parisiensium. *Küst.* *οἱ* *V. 8. *Μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργ.*] Proverbium hoc Suidas sumpsit ex Xenophonte, qui Hellenic. lib. III. p. 491. [III, 2, 27.] inter alia et haec habet: *Ἀμυαναν δὲ τῆς χώρας, καὶ οὔσης τῆς στρατιᾶς περὶ Κυλλήνην, βουλόμενοι οἱ περὶ Χειρίσοφον, τὸ λεγόμενον, μεδίμνῳ ἀπομετρήσασθαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον*, etc. *Küst.* Adde Leopardi Em. XV, 22. Arsen. p. 350. *μεδίμνου* A. om. *V. 9. *μεγάλην*] *μεγάλων* B. E. 11. *Μέδιμνον. μέτρον ἐστὶ ξηρ.*] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἡμιεκτέον* et Etymologum v. *Ἡμιμέδιμνον*. *Küst.* Sub glossae finem cum A. delevi: *Μέδιμνον αἱ μεδίμνοι ζ'. ὡς εἶναι μέτρον ξεστῶν αρ'. ἤτοι λιτρῶν ρή.* Ubi *λιτρῶν* tali compendio pinxit V. ℔. His olim utebatur Hemsterhusius in Arist. Plut. p. 345. 13. *Ἰκόνιος πόλις*] *Ἰκόνιος* om. A. B. V. *ἣν καταλαβὼν Ἀττήλας ἠνδρ.*] Eadem leguntur etiam supra v. *Κάρασος*. *Küst.* 16. *τοὺς δὲ Σκύθας*] *Σκύθας δὲ* A. B. V. 17. *ποδῶν αὐτῶν*] *σφῶν ποδῶν* recipiendum duxi cum A. 18. *θάκου*] *θάκου* A. B. V. 20. *τῶν αὐτοῦ*] *αὐτοῦ* mendum vulg.

1. *Περσεύς, ὁ Δανάης καὶ Π.*] Confer Cedrenum p. 22, 23. qui eandem de Perseo et Medusa fabulam paulo prolixius refert. *Küst.* Adde Malal. p. 35. sq. Unde restituatur *Πέκου*. 8. *ἐτέλεσεν*] Portus ignorabat verbum istud de consecratione magica hic accipiendum esse. Vide nos supra in v. *Μέλεος*, ubi de dicta significatione verbi *τελεῖν*, pluribus agimus. *Küst.* *ἐτέλεσεν αὐτὴν* om. V. agnoscit Malalas. 14. *κώμην εἰς πόλιν*] *πόλιν εἰς κώμην* A. B. V. Neutrum satis intelligo: sed probabilior tamen visa librorum scriptura, quae significet urbem Iconium prope vicum Amandram eiusve loco conditam fuisse. Malalas: *καὶ εὑρηκὼς κώμην λεγομένην Ἀμάνδραν ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν.* 19. *τοπρὶν* om. V. *χρηματισθεὶς δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην, ἐν ᾧ τόπῳ*

---

nis de illis non dicatur. *Μέγηρον*. Valde amabile. *Μέγης*. Magnus. *Μέγιστος*. Fluvius, in Aegaeum mare influens. *Μέδεσθαι*. Curare. Et *Μεδήσομεν*, curabimus. *Μέδιμνον*. Medimnus, mensura choenicum XLVIII. Et proverbium: *Argentum metior medimno*. dictum de iis, qui ingens et amplum lucrum expectant. *Μέδιμνον*. Mensura aridorum, ut tritici et hordei. *Μεδιόλανον*. Populosa urbs: quam captam Attila diripuit, et cives in servitutem abstraxit. cum autem in pictura vidisset Romanorum quidem reges in aureis solliis sedentes, Scythas vero caesos et ante pedes ipsorum iacentes: pictorem arcessitum iussit se pingere sedentem in solio; Romanorum vero reges ferentes saccos in humeris, et ante ipsius pedes aurum effundentes. *Μέδουσα*. Medusa, quae ipsa Gorgone vocata est. Perseus, Danaes et Pici filius, omnes arcanas praestigias edoctus, cum peculiare regnum sibi constituere vellet, Medorum imperium contempsit, multasque regiones pervagatus vidit virginem puellam, squalidam et deformem; quam conspicatus rogat, quaenam esset, quidque vocaretur. illa vero Medusam se appellari respondit. caput igitur eius amputatum magice consecravit, ut edoctus fuerat, idque secum gestans omnes intuentes perterrefecit et occidit. quod caput Gorgonem appellavit, ob celeritatis actionem. illinc vero profectus in regionem, quae Cepheo regi parebat, puellam virginem, nomine Andromedam, in templo repperit, quam duxit uxorem, et iuxta vicum Amandram vocatum urbem condidit, erecta etiam columna, quae Gorgonis gestabat. haec urbs postea vocata est Iconium, propter Gorgonis effigiem. deinde bellum intulit Isauris et Cilicibus; urbemque condidit, quam Tarsum vocavit, quae

ἀπὸ τοῦ ἵππου τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἀπόθηται, ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν νικητηρίων κτίσαι πόλιν, ταύτην οὖν ἐκάλεσε Ταρσόν. νικήσας δὲ καὶ τοὺς Μήδους ἤμειψε τὸ ὄνομα τῆς χώρας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Περσίδα. ἐδίδαξε δὲ καὶ τὴν μυσαρὰν τελετὴν τὴν ἐπὶ τῇ Γοργόνῃ τινὰς τῶν Περσῶν, οὓς ἐκάλεσε Μάγους. καθ' οὓς χρόνους καὶ σφαῖρα πυρὸς κατενέχθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ ἧς ἔλαβε πῦρ ὁ Περσεύς, καὶ παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους φυλάττειν καὶ τιμᾶν, ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέν. συμβαλὼν δὲ πόλεμον τῷ Κηφεῖ, τοῦ δὲ διὰ τὸ γῆρας μὴ βλέποντος, καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργούσης, δοκῶν αὐτὴν ἀνωφελῆ εἶναι, ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτὸν ὁ Περσεὺς καὶ ταύτην θεασάμενος ἀποθνήσκει. ταύτην ὕστερον ἔκαυσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μέρρος.

Μέδων. βασιλεύς.

Μεδοίατο. φροντίζοιεν.

Μέζεα. τὰ αἰδοῖα.

Μεθαρμοζόμενος. μετερχόμενος.

Μεθάρμοσον. ἐπανόρθωσον.

Ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.

Μεθέμεν. συγχωρῆσαι.

Μέθεξις. μετοχή, κοινωνία.

Μεθέσθαι. καταλιπεῖν. Σοφοκλῆς·

Καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

Μεθείθη. ἀντὶ τοῦ ἐσιάλη. Ὁ δὲ μεθείθη εἰς Παρθυαίους.

Μεθεῖναι. ἀφεῖναι, ἀμελῆσαι.

Μεθείω. ἀφῶ, ἐάσω. καὶ μεθείθη ἐξ αὐτοῦ.

Μεθείς. ἐών, ἀφίων.

Μέθη. τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος οὔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ Θοίνας καὶ Θαλίας καὶ μέθας ὠνόμαζον· τὰς μὲν ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι ἐνόμιζον, τὰς δὲ ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο καὶ συνήεσαν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν, τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι. καὶ Ὅμηρος, ὅτε λέγει τέλος χαριέστατον, τὴν θυσίαν φησί.

ἀποβ.] Et constructio et sensus huius loci est ἀνακόλουθος: ut Portus etiam monuit. Quare sic legendum putem: χρηματισθεὶς δέ, μετὰ τὴν νίκην ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἀπέθετο ἐκεῖ ὑπὲρ νικητηρίων etc. Küst. Huius dubitationi satisfactum, cum pro κτίσας ex A. B. V. iam repositum sit κτίσαι.

2. νικητηρίων | τῶν νικ. A. B. E. *V. ὠνόμασε | οὖν ἐκάλεσε A. V. οὖν ὢν B. ἐκάλεσε inter vss. E. 8. ἔλαβε] ἐλάβετε V. 16. βασιλεύς | βασιλεύων Photius et Lex. Bachm. p. 296. Utrumque sociavit Hesychius. 17. Μεδοίατο] B. f. 618. Mox φροντίζει A. V. E. Med. φροντίζειεν *V. φροντίζοι B. φροντίσαιεν Zon. p. 1350. 18. Μέζεα] Plura de hac voce vide apud Etymologum. Küst. Cf. Hesiodi Ἔργ. 510. ubi grammaticorum locos congessit Gaisf. 19. ἐπιδιορθούμενος] μετερχόμενος A. B. V. E. Photius, Lex. Bachm. et Hesychius. Quam interpretationem etsi librorum firmat consensus, satis tamen apparet, quod Heinsius in Hesychium significavit, glossam errore vetusto ex altera dictione, Μεθαρμοζόμενος. μετερχόμενος, esse deflexam.

1. Ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμ.] Sophocl. Electr. 30. sq. λόγοισι A. *V. Id arguit fuisse etiam δεδούς perscriptum. 3. Μεθέμεν] Vid. Il. ά. 283. συγχωρῆσαι] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. [et E.] quae habent συγχωρήσειν. Küst. Zon. p. 1350. Quae subsequebatur glossa, Μεθέξειν. γενικῇ, eam delevi cum A. V. 5. Σοφοκλῆς] Ai. 483, 84. 7. γνώμης] γνώμῃσι φατῆσαι A. V. γνώμῃσι B. E. Med. Mox τὰς δὲ A. B. V. τὰς δὲ sola Med. Tum μεθέσθαι A. B. V. 11. καὶ μεθείθη ἐξ αὐτοῦ] Habent A. B. V. E. Med. quae sustulit Küsterus. 12. ἀφεῖς | ἀφίων A. B. V. Photius, ἀφῶν Lex. Bachm. Illud tametsi nondum licuit observare, cum tamen ἀφῶ praesens et cognatas formas post libros Novi Foederis videam disseminatas, nolui repudiare. Hanc gl. A. statim post Μέζεα reposuit. 13. Μέθη. τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος οὔτ' οἶν.] Haec et quae sequuntur sunt verba Athenaei lib. II. p. 40. ut a Porto quoque observatum est. Küst. οἶνον] ἔναν V. 18. συνήεσαν] Sic rectius Athenaeus, quam priores editt. [et A. B. V. E.] quae habent συνίεσαν. Küst. τὸ δὲ μεθύειν, μετὰ τὸ θ.] Plura habet Athenaeus, apud quem locus hic ita legitur: Τὸ δὲ μεθύειν φησὶν Ἀριστοτέλης τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι. Θεοῖσι μακρὰ θύοντες τέλη Τῶν βουθυτούντων ἄντες εὐσεβιστέρους· Εὐριπίδης φησί. καὶ σημαίνει ὧδε τὸ τέλος τὴν θυσίαν. καὶ Ὅμηρος· Οὐ γὰρ ἐγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι, Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα. Küst. 19. μετὰ] τὸ μετὰ A. B. V. et Athen. 20. ὅτε] ὅτι B. E. τὴν θυσίαν φησί] Hanc interpretationem merito explodit Casaubonus in Athen. lib. II. c. 3. quem adi. Küst.

---

prius Andrasus vocabatur. nam oraculo iussus post victoriam in eo loco, in quem ex equo descendens pedis plantam posuisset, illic pro victoriae praemio condere urbem, eam nominavit Tarsum. Medis quoque victis nomen regionis mutavit, eamque Persidem appellavit. edocuit etiam nefaria sacra Gorgonia Persas quosdam, quos vocavit Magos. illis etiam temporibus globus ignis de coelo delatus est; unde Perseus ignem cepit, et illi genti servandum et colendum tradidit, ut de coelo delatum. cum autem Cepheo bellum intulisset, et ille propter senium nihil videret, eamque ob causam Gorgonis caput nullam in eum vim haberet, Perseus existimans id esse inutile in semet ipsum illud convertit, eoque conspecto moritur. hoc postea filius eius Merrhus cremavit. *Μέδων.* Princeps. *Μεδοίατο.* Curent. *Μέζεα.* Pudenda. *Μεθαρμοζόμενος.* Retractans. *Μεθάρμοσον.* Emenda. *Aures attentus verbis meis praebens, si quid non opportune dixero, corrige.* *Μεθέμεν.* Remittere. *Μέθεξις.* Participatio, communio. *Μεθέσθαι.* Relinquere. Sophocles: *Et da amicis tuis, ut obstinatum consilium vincant, hac ex animo dimissa solicitudine.* *Μεθείθη.* Missus est. *Ille vero ad Parthos missus est.* *Μεθεῖναι.* Dimittere, negligere. *Μεθείω.* Dimittam, relinquam. unde factum *μεθείθη.* *Μεθείς.* Sinens, dimittens. *Μέθη.* Olim neque vino largius se invitare, neque aliis deliciis frui moris erat, nisi id in deorum honorem fieret. hinc voces illae, *θοίνη, θαλία, μέθη*, dictae sunt. nam *θοίνας* quidem convivia vocabant, quod fas esse putabant deorum causa vino se inebriare: *θαλίας* vero, quod deorum gratia congregabantur et conveniebant. hoc enim per *δαῖτα θάλειαν* intelligitur. *μεθύειν* vero inde dictum est, quod veteres post sacrificium vinum largius bibere solerent. Homerus etiam cum *τέλος χαριέστατον* di-

Μεθ' ἡμέραν. ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οἵμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.

οὕτως Ἀττικῶς φασιν· οὐκ, ἐν ἡμέρᾳ.

Μεθημοσύνη. ἀμέλεια, ῥᾳθυμία.

Μεθήμων. ἀμελής.

Μεθήσειν. ἀμελήσειν.

Μεθιεμένους. ἐῶντας, προδιδόντας.

Μεθίετο. προΐετο, ἠφίετο. Καὶ μεθιέμενα, ἀντὶ τοῦ, βαλλόμενα, πεμπόμενα.

Μεθίει. ἀμελεῖ, ἀφίει. Καὶ μεθιεῖς, ἀντὶ τοῦ καταλιμπάνων. Οὐδὲ τὸν πόλεμον μεθιεῖς, τῷ μιαιφόνος τις καὶ παλαμναῖος εἶναι.

Μεθοδεύει. τεχνάζεται, μετέρχεται, ἀπατᾷ.

Μεθοδείας. τέχνας, ἢ δόλους.

Μεθόδιον. μέθοδος, τέχνη. Ὁ δὲ τὸ κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχον αὐτῷ μεθόδιον οὕτω πως ἐκεχειρίκει.

Μεθοδικῶς. τουτέστι κατὰ μέθοδον. Πολύβιος· Ὁ δὲ τρόπος τῶν κλιμάκων τῶν ἐν τοῖς τείχεσι προσαγομένων εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος, ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς, κατὰ μέθοδον. Καὶ αὖθις· Πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς περὶ τῶν τάξεων ἐπωπτευκώς, εἰ καί τις ἕτερος τῶν καθ' ἡμᾶς.

Μεθόδιος, Ὀλύμπου Λυκίας, ἤτοι Πατάρων, καὶ μετὰ ταῦτα Τύρου ἐπίσκοπος· οὗτος λαμπροῦ καὶ συγκειμένου λόγου κατὰ Πορφυρίου συνέταξε τεύχη· καὶ Συμπόσιον δέκα παρθένων, καὶ περὶ Ἀναστάσεως λόγον ἄριστον, κατὰ Ὠριγένους· καὶ ἕτερον κατὰ τοῦ αὐτοῦ, περὶ Πυθωνίσσης, καὶ περὶ αὐτεξουσίου. ἔγραψε δὲ καὶ εἰς τὴν Γένεσιν καὶ εἰς τὸ Ἆισμα τῶν ᾀσμάτων ὑπομνήματα· καὶ ἕτερα πολλὰ χύδην ἀναγινωσκόμενα. ὃς περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ διωγμοῦ ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ ἐν Χαλκίδι τῆς ἀνατολῆς μαρτυρίῳ ἐστέφθη.

Μεθόριον. μεταξὺ τῶν ὅρων.

Μεθορμιζόμενος. μετερχόμενος.

Μεθωναῖος. ὁ ἀπὸ Μεθώνης πόλεως.

---

1. *Μεθ' ἡμέραν*] De formula toties confirmata Gaisf. adire iussit Bergler. et Wagner. in Alciphr. II, 4. p. 350. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 931. 4. *Ἀττικοί*] *Ἀττικῶς* A. V. E. 5. *Μεθημοσύνη*] Il. ν'. 121. 6. *Μεθήμων*] Il. β'. 241. 7. *ἀμελήσειν*] Continuum *ἀφήσειν* om. A. B. V. cum Photio et Lex. Seg. Hesychius: *Μεθήσει: ἀμελήσει, ἐάσει.* 8. *προδιδόντας*] *ἀμελοῦντας* Hesychius. 9. *Μεθίετο*] Schol. Platon. p. 238. *Μεθιείτω: παριέτω (προϊέτω* MS. Paris.), *ἢ ἀφιέτω. Gaisf.* 11. *Μεθίει*] *μεθιεῖ* Il. κ'. 121. *ἀφεῖ* Photius. 12. *καταλιμπάνων*] *καταλαμβάνων* A. V. B pr. 13. *παλαμναῖος — μιαιφόνος*] *μιαιφόνος — παλαμναῖος* A. V. Hunc locum Aeliano tribuit Valckenarius. 15. Glossa sacra; v. Zon. p. 1346. et intpp. Hesychii. 16. *Μεθόδιον*] *καὶ Μεθ.* B. V. E. Med., ut *Μέθοδος* pro glossae capite habeatur. 17. *ὑπάρχον αὐτῷ μεθόδιον*] Immo potius *ὑπάρχοντος αὐτῷ μεθοδίου*: nisi quis dicat, nominativum hic positum esse pro genitivo absoluto, ut vocant: cuius constructionis exempla apud scriptores Atticos interdum occurrunt. *Küst.* Scilicet *ἐκεχειρίκει* ille, sic acceperat, ut eius interpretatio significat: *sic rem tractavit.* Ceterum quod B. scripsit *ὑπάρχων*, inde conici possit τῶν κ. καὶ *ὑπαρχόντων αὐτῷ μ.* 19. *Πολύβιος*] Lib. V. c. 98. ubi sic legitur: *Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐκμετρήσεως καὶ κατασκευῆς τῶν τοιούτων* (i. e. *κλιμάκων*) *εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος κτλ.* Hinc apparet, quomodo Suidas locum hunc interpolaverit. *Küst.*

1. *τῶν*] *τοῖς* A. 3. *κατὰ μέθοδον* om. V. 4. *Πάντα δὲ*] Polyb. Fr. gr. 92. ubi vid. Schweighäus. *περὶ τῶν κλιμάκων*] MS. A. habet *περὶ τῶν τάξεων*: quod magis placet. *Küst.* Recepit Gaisf. 5. *ἐπωπτευκώς*] *ἐπωπτευκὼς* B. V. E. 6. *Μεθόδιος, Ὀλύμπου Λυκ.*] Totum hunc locum ex Sophronio (qui Hieronymum de Scriptor. Eccles. Graece vertit) Suidas desumpsit: ut Pearsonus etiam monuit. Ceterum de Methodiis eorumque scriptis Diatribam edidit Leo Allatius: quae consulenda est. *Küst.* Addit Gaisf. Caveum Scriptt. Eccl. Hist. T. I. p. 150. seqq. *ἤτοι Πατάρων*] Deest apud Hieronymum eiusque interpretem Sophronium. *Küst.* 7. *οὗτος* om. A. 8. *καὶ τὰ Πορφυρίου συνέταξε τ.*] Hi libri pericrunt. *Küst.* *Πορφυρίου* Med. 9. *Συμπόσιον δέκα παρθένων*] Extat, editum primo a Leone Allatio, et deinde ab aliis. *Küst.* *περὶ ἀναστάσεως λόγον*] Hic liber hodie quidem intercidit, sed Excerpta quaedam ex eo supersunt apud Photium Cod. CCXXXIV. *Küst.* 11. *ἕτερον κατὰ τοῦ αὐτοῦ, περὶ Πυθων.*] Non extat. *Küst.* *ἑτερὸς* A. Mox *Πυθονίσσης* A. B. E. Med. *περὶ αὐτεξουσίου*] Magnam eius operis partem edidit Combefisius cum reliquis Methodii operibus. Integrum autem se habuisse testatur Leo Allatius in Diatriba de Methodiis. *Küst.* 12. *καὶ*] *δὲ καὶ* A. qui mox *τὰ ᾄσματα* A. *εἰς τὴν Γένεσιν καὶ εἰς τὸ Ἆισμα τῶν ᾀσμ.*] Utrumque commentarius iniuria temporis intercidit. *Küst.* 13. *ὑπομνήματα — ἐπὶ Δεκίου*] *ὑπομνήματα ἕτερα πολλά. ὃς ἐπὶ Δεκίου* V. omissis mediis. 17. *τῶν ὁρίων* Hesychius. 18. Vide supra v. *Μεθορμιζόμενος.* 19. *τῆς Μεθώνης*] *της* deleto *νυ* A. B. Glossam incertam reddit *V. ante v. *Μεθόριον* reponens. Cf. in v. *Μηθωναῖος.*

---

cit, sacrificium significat. *Μεθ' ἡμέραν.* Interdiu. Attice dictum. Aristophanes *Pluto*: *Hei mihi misero, spolior interdiu.* Sic Attici, non autem *ἐν ἡμέρᾳ.* *Μεθημοσύνη.* Negligentia, socordia. *Μεθήμων.* Remissus. *Μεθήσειν.* Neglecturum esse. *Μεθιεμένους.* Dimittentes, prodentes. *Μεθίετο.* Negligebatur, dimittebatur. Et *Μεθιέμενα*, quae proiiciuntur, vel dimittuntur. *Μεθίει.* Negligit, dimittit. Et *Μεθιείς*, omittens. *Neque bellum omittens, quippe qui sceleratus et sanguinarius esset.* *Μεθοδεύει.* Machinatur, persequitur, fallit. *Μεθοδείας.* Technas, vel dolos. *Μεθόδιον.* Methodus, ars. *Ille cum veram et idoneam nactus esset methodum, sic utebatur.* *Μεθοδικῶς.* Secundum certam rationem et methodum. Polybius: *Modus autem fabricandarum scalarum, quae muris admoventur, facilis est et certus, si ars adhibeatur.* Et iterum: *Qui omnia, quae de acie instruenda secundum artem dicuntur, inspexerat, si quis alius eorum qui nunc vivunt.* *Μεθόδιος.* Methodius, Olympi in Lycia, aut Patarorum, postea Tyri episcopus: nitido compositoque sermone adversus Porphyrium libros composuit; et Symposium decem virginum, item de Resurrectione, opus egregium, contra Origenem; adversus eundem de Pythonissa, et de libero arbitrio. scripsit etiam in Genesin et in Canticum Canticorum commentarios, et multa alia, quae vulgo lectitantur. hic in extrema persecutione sub Decio et Valeriano in Chalcide urbe Orientis martyrio coronatus est. *Μεθόριον.* Confinium. *Μεθορμιζόμενος.* Portum mutans. *Μεθωναῖος.* Ex

Μεθώνη. ἡ πόλις. *Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λέγει ἂν τὴν ἐν Θρᾴκῃ· ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν.* τέσσαρας δὲ εἶναί φησι Μεθώνας *Δημήτριος ὁ Μάγνης.*

Μέθυ. οἶνος.

Εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ,
ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται.

Καὶ Ὅμηρος·

Λῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.

Μεθυμναῖος. ἀπὸ τόπου.

Μεθύουσαν. δίγρον οὖσαν, πεπληρωμένην. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ κώπην ἅλμης τὴν μεθύουσαν ἔτι.

Μεθύση κύων. Θηλυκόν.

[*Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας*
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον,
εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.

Μεθυσοκότταβοι. λάταξ, χαλκῆ φιάλη· ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην, εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐῤῥίπτουν ἐπὶ τῷ ψόφον ἐκτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπηνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκόττταβος.

Μέις, Μέιδος.

Μελαγχαίτης. ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων.

Μέλαθρα. οἶκον. Ἀριστοφάνης·

[1] *Μέλαθρα μὲν ἂν καταιθαλώσω.* 521

παρὰ τὸ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

Μελαμβαφές.

Μελάμβωλος. μελανόγειος.

Αἰγύπτου μεδέουσα μελαμβώλου λινόπεπλε δαῖμον.

Μελάμπους. μαντικῆς εἰδήμων. Ὁ δὲ σύμ-

---

1. *πόλις*] ἡ πόλις A. B. V. Sequebantur: *καὶ* (hoc infersit Küst.) *μία τῶν Ἀλκυονίδων*, omissa cum A. petita scilicet ex v. Ἀλκυονίδες. Quae subiiciuntur *Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς κτλ.* Harpocratio suppeditavit. 2. *λέγει*] *λέγει* B. V. E. Med. Tum *αὐτὴν* E. Med. 4. *Μεθώνας φησὶ*] *φησὶ Μεθώνας* A. Photius. 6. *Εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδ.*] Antipatri Sidon. LXXII, 4. 5. Anthol. Pal. VII, 23. 7. *καί τοι* *V. 9. *Ὅμηρος*] Iliad. ή. 471. 11. *ὁ ἀπὸ τῆς Μεθύμνης*] *ἀπὸ τοῦ* A. B. V. Glossae non multum tribuam, quae cum suo loco in v. *Μηθυμναῖος* extet, tum *V. huic praemisit v. *Μεθύση κύων*. Zon. p. 1340. *Μεθωναῖος καὶ Μεθυμναῖος. τοπικά.* 12. *πεπληρωμένην* addunt A. *V. Cum utroque libro (quamquam *V. ignorat etiam *Καὶ κώπην κτλ.*) sub finem delevi: *καὶ μεθύω, αἰτιατικῆ.* 13. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Versus Philippi Thessal. XXIII, 2. Anthol. Pal. VI, 38. Figuratum verbi usum illustrat Boisson. in Theophyl. p. 218. Mox *ἅλμην* Med. 15. *Μεθύση κύων. Θηλυκόν*] Thomas Magister: *Μεθύση γυνή, Ἀττικόν· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νειρέλαις· Γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος εἵνεκα. Μέθυσος δὲ ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν· ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τῆς λάλου μελέτῃ· Οὐκ ἔστιν ἡ γυνή μοι μέθυσος. Σὺ τοίνυν Ἀττικοῖς ἑπόμενος ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύων λέγε καὶ μεθυστικός· ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ μεθύουσα καὶ μεθύση. Küst.* Vide Lobeck. in Phryn. p. 151. sq. *Μέθυ. Μεθύση* A. qui locum Aristophanis in marg. exhibet: haud temere, quippe qui videatur ex v. *Αἴσωπος* esse petitus. 16. *Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδ.*] Aristoph. Vesp. 1441. sqq. (1392.)

2. *δοκεῖς*] *δοκῇς* B. V. Med. Et sic MSS. supra v. *Αἴσωπος*. Quare et hic reposui. Ceterum recte in Aristoph. editur *δοκεῖς*. Vid. Schaefer. in Demosth. c. Aristocr. p. 627, 25. *Gaisf.* Hunc de restituendo *δοκεῖς* mireris aliquantisper dubitare potuisse. 3. *Μεθυσοκόττταβοι. λάταξ*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 524. Vide etiam supra v. *Κόττταβος*, ubi eadem leguntur. *Küst. Μεθυσσοκόττταβοι* *V. 5. *ἐμβαλόντες — ἐῤῥίπτουν*] *ἐμβαλόντες ταύτην ἐῤῥίπτον* Schol. Qui mox *εἰς τὸ ψόφον ἐκτ.* Glossa prior *ἐμβάλλοντες ἀπὸ ὕψους*. 9. Om. vulg., agnoscit *V. Sed delevi cum V. glossam, quam habet A. in marg. *Μελαγρία. εἶδος βοτάνης ἁρυομένης ἐν ἐρήμῳ.* Cf. v. *Μελεάγρια*. 10. *Μελαγχαίτης*] Sophocl. Trach. 839. 11. *Μέλαθρον*] *Μέλαθρα* A. V. Photius. *Μέλεθρα* B. Post *οἶκον* Gaisf. delevit *καὶ μέλαθρα* cum A. B. V. *οἶκος* E. Med. *Ἀριστοφάνης*] Av. 1257. *Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους Ἀμφίονος Καταιθαλώσω πυριφόροισιν αἰτοῖς. Küst.* 14. *Μελαμβαφές*] *Μελαμβαφεύς* V. *μελεμβαφές* E. Statim interpretationem *μέλαν ἐκ βαφῆς* nesciunt A. B. V. 16. *Αἰγύπτου μεδέουσα*] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Philippi [X. pr. Anthol. Pal. VI, 231.]. Aegyptus autem hic vocatur *μελάμβωλος*, quod solo esset nigro. Unde Plutarchus in Iside eandem vocat *μελάγγειον*. Vide etiam Stephanum Byzantium v. *Αἴγυπτος*, qui Aegyptum *μελάμβωλον* dictam fuisse expresse testatur. *Küst.* Accedat Eust. in Dionys. 239. coll. Heyn. in Apollod. nott. critt. p. 118. *μελαμβώλου*] *μελάμβωλε* A. B. V. E. Med. Tum A. in marg. *Μελάμβωλον καλοῦσι τὴν Αἴγυπτον. ἤτοι μελάγγειον.* 18. *Μελάμπους*] De hoc videndus est Scholiasta Apollonii Rhodii I, 118. et Nicephorus in Synes. de Insomniis p. 419. itemque alii. Obiter hic moneo extare hodie adhuc sub Melampodis nomine libellum *περὶ παλμῶν*, quem edidit Sylburgius T. IV. Phys. Oper. Aristot. Sed eum vetustissimi huius Melampodis esse, qui Homerum aetate praecessit, quis credat? Prae-

---

urbe Methone. *Μεθώνη.* Urbs. Demosthenes in *Philippicis* videtur mentionem facere Methones, quae in Thracia sita erat: quam obsidens Philippus ictu sagittae dextrum oculum amisit. Demetrius Magnes autem quattuor Methonas esse dicit. *Μέθυ.* Vinum. *Terra autem odoratum et dulce fundat vinum, ut cinis tuus et ossa voluptate fruantur.* Et Homerus: *Dedit Iasonis filius mille congios vini ferendos.* *Μεθυμναῖος.* Methymnaeus. *Μεθύουσαν.* Ebriam, madidam. In Epigrammate: *Et remum, aqua salsa adhuc ebrium.* *Μεθύση κύων.* Generis feminini. [*Aesopum a coena redeuntem audax et ebria allatrabat canis. cui ille dixit: O canis, canis, si pro ista mala lingua alicunde frumentum emeres, sapere utique mihi videreris.*] *Μεθυσοκόττταβοι.* *Λάταξ* erat aerea phiala, quam cottabizantes inter coenandum vino plenam ponebant. in eam deinde vinum, in minora pocula infusum, e loco superiore coniiciebant, strepitus edendi gratia, qui vocabatur cottabus. ille igitur plausum merebatur, qui maiorem strepitum edidisset. hinc dicti sunt *μεθυσοκόττταβοι.* *Μελαγχαίτης.* Nigram comam habens. *Μέλαθρον.* Domus. Aristophanes: *Domum quidem eius in cinerem redigam.* *μέλαθρον* vero dictum ab eo quod fumo nigratur. *Μελαμβαφές.* *Μελάμβωλος.* Nigrum solum habens. *Regina Aegypti nigrum solum habentis, Dea linigera.* *Μελάμπους.* Melampus, divinationis peritus. *Omen autem illud*

βολος Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδέετο. οὗτοι δὲ ἦσαν ἄριστοι κρίνειν τὰ μέλλοντα.

Μελαμπύγου τύχοις. μελάμπυγοι ἐγένοντο πέρπεροι, Λίμνης υἱοί. ἀκόλαστοι δὲ ὄντων αὐτῶν πολλὰ ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα, ἐν ἀναφορᾷ ἐδέθησαν. εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. οἱ δὲ ἔλεγον ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρός, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.

[Ὅτι τοὺς λευκοπύγους ὡς γυναικώδεις ἐκωμῴδουν.]

Μέλαν. τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ λευκῷ χρώματι· καὶ ἰδίως, ᾧ γράφομεν. μέλαν δέ ἐστι χρῶμα συγκριτικὸν ὑψώς. Καὶ Μελαναιγίδα Διόνυσον ἱδρύσαντο ἐκ τοιαύτης αἰτίας. αἱ τοῦ Ἐλευθῆρος θυγατέρες, θεασάμεναί φάσμα τοῦ Διονύσου ἔχον μέλαιναν αἰγίδα, ἐμάνησαν· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἐξέμηνεν αὐτάς. μετὰ ταῦτα ὁ Ἐλευθὴρ ἔλαβε χρησμόν, ἐπὶ παύσει τῆς μανίας τιμῆσαι Μελαναιγίδα Διόνυσον.

---

terea in Bibliotheca Vindobonensi inter alia opera manuscripta extat etiam *Μέθοδος σεληνιακὴ περὶ τῆς σελήνης προγνώσεων, Melampodis τοῦ Ἀστρολόγου*: i. e. *Melampodis Astrologi Methodus praedictionum lunarium*. Sed et illud opus recentioris alicuius Melampodis esse non dubito. Ex vetusto illo Melampode, de quo Suidas hic agit, Hesiodum quaedam in poema suum de Oper. et Diebus transtulisse testatur Tzetzes in Scholiis ad Hesiod. Opp. 800. *Ταῦτα δὲ καὶ ὁ Ἡσίοδος ἐκ τοῦ Μελάμποδος εἴληφε. φησὶ γάρ που ἐκεῖνος· Ἓν πέμπτῃ σελήνῃ τις ἐπίορκον ὀμόσσας, τοσσίσδε ἡμέρας τελευτᾷ. Καὶ σημειωσάμενός ποτε εὗρον τοῦτο ἀληθές.* Sed incidit proculdubio Tzetzes in librum aliquem *ψευδεπιγραφον*, cuius auctor ut vetustatem mentiretur, et lectori fucum faceret, Melampodis nomen sibi tribuerat. Nam tempore Tzetzis opera quaedam *γνήσια* vetustissimi illius Melampodis adhuc extitisse vix mihi persuadeo. Possem hic multo plura ex Herodoto, Pausania, Diodoro Siculo, Apollodoro, Clemente Alexandrino aliisque de Melampode congerere, nisi ea et obvia et ab instituto nostro aliena esse existimarem. *Küst.* Conf. Herodot. II, 49. et quem Proeti filius ab insania liberavit IX, 33. et Apollod. Clem. Alex. VII. Strab. p. 513. c Diphilo, Pausan. Corinth. 18. Messen. 36. Arcad. 18. Marin. Vit. Procli p. 241. *Reines.* Cf. Heyn. in Apollod. I, 9. *Ὁ δὲ σύμβολος Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδ.*] Marinus in Vita Procli c. 10. *Καὶ τίς ἂν ἐγένετο σύμβολος τούτου ἀσφάστερος, καὶ οὐδὲ Πόλλητος ἢ Μελάμποδος ἢ τῶν ὁμοίων εἰς κρίσιν δεδόμενος. Küst.*

1. *Πόλλητος*] Rectius *Πόλλητος*, per duplex λλ. Vide Nostrum infra v. *Πόλλης*. *Küst.* *Πόλλητος* A. B. V. Ceterum eadem recurrunt in v. *Σύμβολον*, quae ad Aelianum licet referre. 3. *Μελαμπύγου τύχοις*] Confer omnino Zenobium in Adag. (V, 10.) *Μὴ σύ γε Μελαμπύγου τύχοις*, qui inter alia et haec habet: *Ἐφίσταται οὖν αὐτοῖς Ἡρακλῆς, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν συνδήσας πρὸς ἀλλήλους, καὶ τῆς λεοντῆς * ἐξαρτήσας κάτω ἄρας, ἐπέθηκε τοῖς ὤμοις αὐτοῦ.* [Ubi Toupius distingui iussit *ἐξαρτήσας κάτω, ἄρας ἐπέθηκε*, vel potius *ἐξαρτήσας κατωκάρα.*] Mendum in his verbis latet, a Schotto non observatum, quod obiter eluam. Pro *κάτω ἄρας* enim scribendum est *κατωκάρα*, id est, *capite deorsum verso*: quam lectionem sensui huius loci optime convenire sequentia ostendunt. Addit enim Zenobius, Melampygos ex humeris Herculis suspensos risisse, cum hirsutas eius nates vidissent: quod manifeste utique probat, pedes eorum sursum et capita deorsum versa fuisse. *Küst.* Nonnus in Greg. Nac. p. 140. a Reinesio commemoratus: *κατακέφαλα ἐπὶ ξύλου δεσμεύσας.* Cod. Coislin. 177. ap. Gaisf. sive in Bibl. Coisl. p. 610. *Μελαμπύγῳ συντύχοις· ἐπὶ κατάρας εἴθεται. Θείας γὰρ τῆς Ὠκεανοῦ γεγόνασι παῖδες δύο, οἱ καὶ λεγόμενοι Κέρκωπες. τούτοις ἐπαΐσσει πάντας εἶπεν ἡ μητὴρ ἀπεξάσθαι μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ. Χρόνῳ δὲ ὕστερον τούτους ὁ Ἡρακλῆς, ἐξαπατῆσαι αὐτὸν πειραθέντας, λαβὼν καὶ δήσας ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἄνω μὲν ἀναλαβὼν τοὺς πόδας, τὰς δὲ κεφαλὰς κάτω. ἰδόντες δὲ τὴν πυγὴν τοῦ Ἡρακλέος μέλαιναν καὶ ἀνειμνησθέντες τῶν τῆς μητρὸς λόγων ἐγέλασαν. ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς καὶ συρίξας τῇ γῇ τὰς κεφαλὰς ἐπέκτεινεν. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλήφθη.* Synes. Ep. 122. *μελαμπύγου τυγχάνεσθαι*, conlulit *Toup.* Cf. v. *Κέρκωπες*. Formulam aut condidit aut primus, hoc est, diu ante marmora Selinuntia, celebravit Archilochus ap. Schol. Il. ω. 315. (cf. Lobeck. Aglaoph. p. 1299.) qui numeris iambicis *μὴ τὸν μελαμπύγου τύχοις* utebatur in oratione fabulari. 4. *δύο τινὲς ἀδελφοὶ ἐγένοντο πέρπεροι*] *δύο τινὲς ἀδελφοὶ* om. A. B. V. E. Med. Photius et Arsen. p. 350. invexit Aldus. *Λίμνης*] Sic non solum habent MSS. Pariss. sed etiam editio princeps Mediolanensis, et Michael Apostolius, qui locum hunc Suidae, uti et multa alia, in Collectanea sua rettulit. At editt. Aldina, Basileensis et Genevensis habent *Μεμνονίδος*: quae lectio miror unde sumpta sit. *Küst.* Praebuit *Eudocia* p. 47. *Μίμνης* V. *Μεμνονὶς* sane extiterat in v. *Κέρκωπες*: accedit *Μιμμωνὶς* Nonnus in Greg. Naz. p. 140. *δὲ* om. A. Photius. *αὐτῶν πολλὰ* om. V. E. Med. 7. *ἐν ἀναφορᾷ*] *ἀναφόρου* Phot. *ἀναφόρῳ* A. V. et Arsen. *ἀνάφορον* B. E. „De significatione huius vocis vide Suidam supra v. *Ἀμφίκοιλον*." *Küst.* 9. *ἦν τοι*] Aptius *ἦν τοι*. 10. *καὶ γελάσαντα*] Haeret verborum structura.

1. *Ὅτι τοὺς*] Annotationem praeposteram, e glossa ut videtur *Λευκοπύγους* derivatam, notavi. „Ex Schol. Aristoph. Lys. 803." *Abresch.* 4. *δὲ — συγκριτικὸν*] *εἰ — διακριτικὸν* V. 5. *Μελαινογίδα*] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. quae habent *Μελαινογίδαν*. Casus rectus enim est *Μελαινογίς, ίδος*. Confer Nostrum supra v. *Ἀπατούρια*, ubi itidem Bacchi *Μελαινογίδος* mentio fit. Ceterum pro *Μελαινογὶς* scribere praestat *Μελαναιγὶς*, per diphthongum *αι* in syllaba penultima; si verum est Bacchum ita vocatum esse a *μέλας*, *niger*, et *αἰγὶς*, *pellis caprina*. *Küst.* Nonnus Dion. XXVII. p. 471, 10. *Hemst.* *Μελαναιγίδα* A. B. V. E. bis. Scribendum erat *Μελαναιγίδα*. Praeterea A. in marg. *Μελαναιγὶς Διον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀπατούρια.* 6. *τοιᾶσδε*] *τοιαύτης* A. B. V. 7. *φάσματα — ἔχοντα*] *φάσμα — ἔχον* A. B. V. et fere E. Tum *μελανὴν* A. B. V. Edd. vett. Porti correctionem tacite Küsterus admisit.

Melampodem aliquem vel Polletem requirebat. hi enim res futuras optime coniicere norant. *Μελαμπύγου τύχοις.* Melampygi fuerunt homines protervi, qui cum multa petulanter facerent, mater eos cavere iussit, nequando in virum hirsuto podice inciderent. cum igitur in Herculem incidissent, vinculis ab eo constricti, et ex ligno suspensi sunt. quos cum ridentes videret, causam risus percontatus est. tum illi responderunt, oraculum a matre sibi datum, fore ut in virum hirsuto podice inciderent. Herculem igitur risisse, eosque vinculis solutos dimisisse ferunt. [Qui albas nates habebant, ut molles ab comicis perstringebantur.] *Μέλαν.* Nigrum. id quod albo colori oppositum est. specialiter autem sic vocatur atramentum, quo scribimus. niger vero color ita comparatus est, ut radios visus colligat. Et Baccho Melanaegidi templum hac de causa dedicatum est. Eleutheris filiae cum vidissent spectrum Bacchi nigris pellibus caprinis amictum, id vituperarunt. Bacchus igitur iratus eas insanas reddidit. postea Eleuther, ut filias ab insania liberaret, Bacchum Melanaegidem ab Oraculo colere iussus est.

Μελαγείμονος. τοῦ μέλανα ἱμάτια φοροῦντος.

Μελαγίμονος σωφρονέστερος. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

522 Οὗτος φεύγων γάμον ᾤκει' ἐς ἐρημίαν,
κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει, —
καὶ κύνα τιν' εἶχε,
κἀπ' ἐλαγοθήρει,
κοὐκ ἐπ' ἠλθεν οἰκαδ' ὑπὸ μίσους.
οὕτως
τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
ἐκεῖνος· ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἧττον
τοῦ Μελανίωνος σωφρονέστεροι.

Μελανίππειον. Μελανίππου τοῦ Θησέως ἡρῷόν ἐστι.

Μελανιππίδης, Κρίτωνος, γεγονὼς κατὰ τὴν ξ' Ὀλυμπιάδα, Μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλείστα, καὶ ποιήματα ἐπικά, καὶ ἐπιγράμματα, καὶ ἐλέγους, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Μελανιππίδης, θυγατριδοῦς τοῦ πρεσβύτου, παῖς δὲ Κρίτωνος, λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ· ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιίᾳ ἐκαινοτόμησε πλεῖστα, καὶ διατρίψας παρὰ Περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ ἐκεῖ
5 τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ᾄσματα λυρικὰ καὶ διθυράμβους.

Μελάνθιος, καὶ *Μόρσιμος.* λέγει Ἀριστοφάνης περὶ αὐτῶν οὕτως·

Ἄμφω
10 Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
γραοσόβαι, μιαροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι·
ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατύ,
Μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.
15 Γοργόνες, φοβεροὶ ἐς γαστριμαργίαν. Βατὶς δέ, εἶδος ἰχθύος· Ἅρπυιαι δέ, ἅρπαγες τῶν ἰχθύων. Ἅρπυιαι γὰρ ἁρπακτικαὶ δαίμονες. Γραοσόβαι, ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραῖδας, ὡς μὴ ἀγοράζειν· ἢ γραΐσι συγκοιμώμενοι. σοβί-

---

1. *Μελανείμονος*] Polyb. H. p. 146. Plutarch. S. N. V. p. 53. ed. Wytt. *Toup.* MS. 3. *M. σωφρονέστερος*] *ἐπὶ τῶν πάνυ σωφρόνων* Arsenius p. 350. Ceterum *σωφρονέστατος* B. V. E. *Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ*] V. 786. sqq. 6. *καὶ* Med. *κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει* om. V. silente Grondvio. Nullus liber *ὀρεσσίν*. 8. *ἐλαγοθήρει*] *ἐλαγωθήρει* B. Scribendum *ἐλαγοθήρα*. Versus transpositus; item alius praetermissus. 10. *οὕτω*] *οὕτως* B. V. E. 12. *ἐκεῖνος*] Hoc per crasin cum *ἐβδελύχθη* coaluit; *κεῖνος* A. B. V. E. Mox *ἧττον* post *οὐδὲν* neglexerat vulg. 13. *σωφρονέστεροι*] *οἱ σώφρονες* Aristophanes. 14. *Μελανίππειον* Photius. *Μελανίππου, τοῦ Θησέως*] De eo vide Plutarchum in Theseo p. 4. *Küst.* Gl. Harpocrationis. Continuae glossae subiecit *V. 16. *Μελανιππίδης*] Melanipp. *ἐν Λαναΐδαι* Milesium citat Athen. XIV. p. 651. Apollod. Fragm. (p. 391.) *ἐν Περσιφόνῃ*. De Diis ap. Stob. Ecl. phys. c. 40. (vid. Heeren. T. I. p. 1004. sq.) Melanipp. derisit Democritus Chius Aristot. Rhet. III, 9. hic autem cum Abderita vixit, Laert. IX, 10. *Reines.* Melanippidis scriptores quidam veteres mentionem faciunt, sed incertum est, iufusne an vero alterius, sive iunioris, de quo Suidas in sequentibus agit. Athenaeus lib. XIV. p. 616. *Περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μὲν τις ἔφη, τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρσύᾳ διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς*, etc. Idem p. 651. *Μελανιππίδης ὁ Μήλιος* [*Μήλιος* optimi libri] *ἐν ταῖς Λαναΐσι φοίνικας τὸν καρπὸν οὕτως ὀνομάζει, τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν.* Observa Melanippidem ab Athenaeo dici Milesium, quem Suidas Melium facit. Plutarchus in Amatorio p. 758. *Τλυκὺ γὰρ ὕδωρ ἀνδρὸς ὑποσπείρων παιδῶν πόθον, κατὰ τὸν Μελανιππίδην, τὰ ἡδίστα μίγνυσι τοῖς καλλίστοις.* Clemens Alexandrinus Stromat. lib. V. p. 439. *Ὁ μελοποιὸς δὲ Μελανιππίδης ᾄδων φησί· Κλῦθί μευ, ὦ πάτερ, θεῦναι βροτῶν, τὰς ἀνιζόου ψυχὰς μιᾶθεν.* Eiusdem etiam mentio fit apud Aristotelem Rhetoric. lib. III. p. 131. edit. Sylburg. *Küst.* Hunc quaestionem etiam Emperius tractavit in Zimmermanni diario A. 1835. p. 8. sqq. De utroque Melanippide, paucis demptis, eadem *Eudocia* p. 302. *καὶ τὴν ξ'*] Suspectus est hic numerus, et leg. fortasse *πέ*. i. e. 85. quia nepos e filia sub Perdicca obierit. *Reines.* Nullam movit suspicionem Clitonus Fast. Hellen. a. 520. Quod si Suidae fides habenda, qui Diagoram inter Pindarum et Melanippidem celeberrimum posuerit medium, nihil obstat quominus avo Olympias LXV. concedatur. Vereor tamen ut res utrinsque poetae diligenter sint distinctae. Nam et offendit repetitum *Κρίτωνος* nomen, et fidem excedit tanta carminum in omni genere varietas, cum maiorem Melanippidem nemo satis diserte laudarit: quid quod prior narratio, si recesseris ab verbis *ξ' Ὀλυμπιάδα*, talis est, ut prorsus ad clarissimum illum melicum traduci possit. Itaque sic sentio, novissimam tantum partem *ἔγραψε καὶ αὐτός . . διθυράμβους* in avi memoria locum olim suum habuisse. 19. *ἐλεγεῖα*] *ἐλέγους* A. B. V. E. *Ἐλεγεῖα* E. marg.

1. *Μελανιππίδης, θυγ.*] Emil Philoxenum. Vid. infra *Φιλόξενος*. *Reines.* Mox praestabat *τοῦ πρεσβυτέρου*. 7. *Μελάνθιος*] *Μελάνθιος τῶν ἀπολειφθέντων ἑρῶν, ἡδέως τῆς μακραύχενος ὄρνιθος τὸν τριχηλὸν ἔχειν, ἵνα ὅτι πλεῖστον τοῖς ἡδέσιν ἐνδιατρίβῃ* Athen. I. 5. e Clearcho. *Reines.* Longe aptiora extant in v. *Μόρσιμος*. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 798. sqq. 8. *αὐτῶν*] *αὐτοῦ* E. 14. *διὰ*] *καὶ διὰ* A. B. *V. E. Med. 17. *ἁρπακταί*] *ἁρπακτικοί* A. *V. Mox *γραοσόβαι* om. A. B. E. Med. 19. *συγκοιμώμεναι* Med.

Μελαγείμονος. Nigris vestibus amicti. *Μελανίωνος σωφρ.* Aristophanes *Lysistrata*: *Hic fugiens nuptias in desertum abiit, et in montibus habitavit, canemque habens lepores venatus est, nec domum rediit propter odium mulierum. adeo nimirum ille mulieres detestabatur. nos vero nihilo minus Melanione castiores sumus.* *Μελανίππειον.* Fanum Melanippi, Thesei filii. *Μελανιππίδης.* Melanippides, Critonis filius, Melius, natus Olympiade LXV. scripsit dithyramborum libros quam plurimos, poemata versu heroico, Epigrammata, Elegias, alia plurima. *Μελανιππίδης.* Melanippides, senioris ex filia nepos, Critonis filius, qui ipse lyricus fuit. is in compositione dithyramborum plurima innovavit, et apud Perdiccam regem degens illic vitam finiit. scripsit et ipse cantica lyrica et dithyrambos. *Μελάνθιος.* Melanthius et Morsimus. Aristophanes de iis ita dicit: *Ambo heluones Gorgoni, batidispices, Harpyiae, vetularum abactores, impudici, hircum olentes, piscium pernicies, quos ubi sputo plurimo conspueris, Musa dea, hunc mecum diem celebra.* Gorgones, id est, heluones aviditate inexplebili. Batis vero genus est piscis. Harpyiae, id est, piscium raptores. Harpyiae enim sunt deae rapaces. *Γραοσόβαι,* vetulas a piscibus abigentes, ne pisces emant. vel, cum vetulis concumbentes. *σοβάδες*

δες γὰρ αἱ πόρναι. Καταχρεμψαμένη δέ, καταπτύσασα.

Μελανοσυρμαῖον λεών. μέλανα καὶ συρμαΐζόμενον. συρμαία δὲ κρίθινόν ἐστι πόμα. λέγει δὲ τοὺς Αἰγυπτίους.

Μελανοχροιής. ὁ μέλαιναν χροιὰν ἔχων.

Μελάνοψ. ὄνομα κύριον.

Μελάνωπος. οὗτος κηδεστὴς ἦν Διοφάντου τοῦ ῥήτορος.

Μελαντιάς. ἡ νῦν παρὰ πολλοῖς λεγομένη Μελίτιάς, κώμη τῆς Θρᾴκης, δύο καὶ ἑκατὸν σταδίους διεστῶσα τοῦ Βυζαντίου. παραῤῥεῖ δὲ αὐτὴν Ἄθυρας ποταμός· ὃς ὀλίγον τι προελθὼν καὶ ἐπὶ ἄνεμον Καικίαν ὀλίχον τι ῥέμα ἐκκλίνας, ἐς Προποντίδα τὸν ῥοῦν ἀπερεύγεται. ὅθεν καὶ τὸ πρὸς ἀκτῇ ἐπίνειον τὴν ἀπ' αὐτοῦ φέρεται προσηγορίαν.

Μελάννυδρος. βαθεῖα. κυρίως δέ, καθαροῦ ὕδατος.

Μελαίνη. βαθεῖα. Μέλαιναι δὲ αἱ φρένες αἱ ἐν βάθει κείμεναι. τὸ γὰρ βαθὺ μέλαν.

Μελαίνω. αἰτιατικῇ.

Μελεάγριαι. Ῥίζαις αὐτοὺς μελεαγρίων καὶ καρδίαις καλάμων ἐδεξιοῦτο. λέγονται δὲ καὶ μελέαγρα.

Μελεαγρίδες. ὄρνεις, ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ Ἀκροπόλει. λέγονται δὲ αἱ μὲν πρὸς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς μελεαγρίδας ὄρνιθας· οἱ δὲ τὰς συνήθεις Ἰοχαλλίδος, τῆς ἐν Λέρνῃ παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως.

Μελέαγρος. ὄνομα κύριον.

Μελδόμενος. καιόμενος.

Μέλδοντες. τήκοντες, ἕψοντες.

Γέντα βοῶν μέλδοντες· τουτέστιν, ἕψοντες καί,

Κνίση μελδόμενος.

ἀντὶ τοῦ, μέλδων τὰ κνίση.

Μελεδαίνειν. ἐπιμελεῖσθαι. Ἡρόδοτος·

---

2. Subsequebatur glossa ex v. *Ἀπατούρια* derivata: *Μελανθος, Ἀθηναῖος· ὃς ἐμονομάχησε μετὰ Ξανθίου Βοιωτοῦ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτόν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀπατούρια.* Expunxi cum V. Habet A. in marg. 3. *Μελανρσυρμαῖον λεών*] Sic recte MSS. Pariss. itemque Aristoph. Thesmoph. 864. unde locus hic depromptus est. At in prioribus edit. [et E.] pro *λεών* male legitur *λέοντα*: quod Portus, nullam mendi istius suspicionem habens, bona fide *leonem* verterat. *Küst.* 4. *πόμα*] *πότημα* Schol. Ravennas. *λέγει δὲ τοὺς Αἰγυπτίους*] Aristophanes nimirum, quem vide loco laudato. *Küst.* 6. Forma vocis incomperta. 8. *Μελανωπός. οὗτος κηδεστὴς ἦν Διοφ.*] Ex Harpocratione. *Μελάνωπος* praecepit Theognostus Cram. p. 69, 24. quod usus Plutarchi confirmat Demosth. 13. Itaque reduxi cum Med. Accentu destitutus est Photius. 10. *Μελαντιάς, ἡ νῦν παρὰ πολλοις λεγομένη Μελιτ.*] Agathias lib. V. (14.) p. 158. *Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκεῖνοι ἠρθησαν ἀλαζονείας, ὡς καὶ ἀμφὶ Μελαντιάδα τὴν κώμην στρατοπεδεύσασθαι, οὐ πολλῷ τῆς πόλεως διεστηκυῖαν, ὅτι μὴ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν που σταδίους. περιῤῥεῖ* [*παραῤῥεῖ* liber optimus] *δὲ αὐτὴν Ἄθυρας ποταμός, ὃς δὴ ὀλίγον τι προελθὼν καὶ ἐπ' ἄνεμον Καικίαν ῥέμα ἐκκλίνας, ἐς τὴν Προποντίδα τὸν ῥοῦν ἀπερεύγεται. ὅθεν δὴ τὸ πρὸς τὴν ἀκτὴν καὶ τὰς ἐκβολὰς παρατεταμένον ἐπίνειον τὴν ἐκείνου φέρεται προσηγορίαν.* Hinc Suidas sua descripsit: ut et ante nos monuit Valesius in Amm. Marcellinum p. 428. Melantiadis huius meminit etiam auctor Chronici Alexandrini, sed qui eam *Μελανθιάδα* vocat, per Θ: perinde ac Ammianus Marcellinus lib. XXXI, 11. p. 456. Quare scripturae diversitas notanda est. *Küst.* Gaisfordus addit Suritam et Wesselingium in Antonin. Itin. p. 139. idemque quod Suidas *δύο* dedit, non *τεσσαράκοντα*, monuit illud profectum ab commutatione litterarum *μ'* (40.) et *α'* (2.) *ἡ νῦν — Μελιτιάς* post *Θρᾴκης* legunter in A. 11. *σταδίους*] *σταδίων* B.V. 15. *ἔνθεν*] *ὅθεν* A. V. Agath. 18. *Μελάννυδρος*] Est epithetum fontis apud Homerum Il. *ι'*. 14. ubi brevis Scholiasta vocem hanc itidem exponit *βαθεῖα*. *Küst.* Conf. Schol. Ven. Il. *λ'*. 3. *καθαροῦ*] *καθαρὰ* Photius. In fine *προσηγορίαν* addit V. ex praecedente glossa repetitum.

1. *Μελαίνη*] Immo cum Hesychio *μελαίνῃ, βαθείᾳ*: cf. Il. *α'*. 300. et aliis in locis. *φρένες*] *αἱ φρενες* dedi cum B. V. E. Med. Vid. Schol. in Il. *α'*. 403. 3. Om. vulg. Siletur *V. 4. *Μελεάγρια*] Deest gl. V. 7. *Μελεαγρίδες*] De iis multa Salamasius in Solinum, quem vide. *Küst.* Prius membrum confirmat Hesychius. 8. *ἀδελφὰς*] *τὰς ἀδ.* A. B. V. E. Med. Photius. Mox *ἐμβαλεῖν* V. ubi Photius *μεταβάλλειν*. 10. *Ἰοχαλλίδος* Photius: *Ἰοχάλλιδος* libri. *τῆς ἐν Λέρνῃ*] Sic habent libri tam chirographi quam excusi [et Photius]: sed male. Scribendum enim est *τῆς ἐν Λέρῳ*: ut recte monuit Bochartus Hieroz. part. II. lib. I. c. 19. p. 132. Emendationem hanc plane confirmat Athenaeus lib. XIV. p. 655. *Περὶ δὲ τὸ ἱερὸν τῆς παρθένου ἐν Λέρῳ εἰσὶν οἱ καλούμενοι ὄρνιθες μελεαγρίδες.* Antonius Liberalis Metamorphos. c. 2. de Meleagri sororibus: *Αὐτὰς Ἄρτεμις ἀποκτείνη ῥάβδῳ μεταμόρφωσεν εἰς ὄρνιθας, καὶ ἀπῴκισεν εἰς Λέρον τὴν νῆσον, ὀνομάσασα μελεαγρίδας.* Vide etiam Aelianum Histor. Anim. lib. IV. c. 42. et lib. V. c. 27. *Küst.* 14. *Μέλδοντες*] Om. B. E. 15. *Γέντα βοῶν*] Callimachi fr. 309. Vid. Ruhnken. Epist. Crit. II. p. 177. 17. *Κνίσῃ μελδόμενος*] *Κνίσῃ* A. bis. Itaque vetustam Homerici dicti Il. *η'*. 363. et scripturam et explicationem Suidas probavit. 19. *Ἡρόδοτος*] Lib. VIII. c. 115. ut Portus observave-

---

enim dicuntur meretrices. *καταχρεμψαμένη* vero conspuens. *Μελανοσυρμαῖον λεών*. Populum nigrum, et syrmaea potione utentem. *συρμαία* enim est potio hordeacea. intelligit autem Aegyptios. *Μελανοχροιής*. Nigrum colorem habens. *Μελάνοψ*. Nomen proprium. *Μελάνωπος*. Melanopus. hic erat affinis Diophanti oratoris. *Μελαντιάς*. Oppidulum Thraciae, nunc vulgo Melitias dictum, CXX. stadiis Byzantio distans. id Athyras fluvius praefluit, qui paulum progressus et ad Caeciam ventum declinans in Propontidem influit. ab eo etiam navale, quod est in illo litore, nomen accepit. *Μελάννυδρος*. Profunda. proprie vero fons limpidae aquae. *Μελαίνη*. Profunda. Et *Μέλαιναι φρένες*, mens recondita. quod enim profundum, etiam nigrum est. *Μελεάγρια*. *Ipsos meleagriorum radicibus et calamarum medullis excipiebat*, dicitur etiam meleagra. *Μελεαγρίδες*. Aves, quae in Arce nutriebantur. tradunt autem alii, Meleagri sorores in aves meleagridas fuisse mutatas; alii vero sodales Iocalidis, virginis in Lero, quae divinis honoribus celebatur. *Μελέαγρος*. Nomen proprium. *Μελδόμενος*. Qui igne uritur. *Μέλδοντες*. Liquefacientes, coquentes. *Carnes boum elixantes*. Et: *Arvinam liquefaciens*. hoc est enim *μελδόμενος*. *Μελεδαίνειν*. Curare. Herodotus:

Τοὺς νοσέοντας κατέλιπεν ἐν τῇσι πόλισι μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν.

Μελεδήματα. μερμνήματα. Καὶ μελεδήμων, μελεδήμονος· ἐν Ἐπιγράμματι·

Πολυσπαθέων μελεδήμονα περκίδα πέπλων.

Μελεδωνός. φροντιστής, ἐπιμελητής. Αἰλιανός· Ὁ δὲ τὸν ἰδιον ἀδελφὸν κατέλιπε τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον καὶ τῶν χρημάτων μελεδωνόν. ὁ δὲ ἀνόσιος ὢν τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι ἐγλίχετο. Καὶ Εὐνάπιος· Τῶν αὐτῶν ἐθῶν γυναῖκά τινα στείλας ἐσθῆτι λευκῇ καὶ στέμμασιν, ὡς δὴ μελεδωνὸν οὖσαν τῆς Συρίας οὕτω δὴ καλουμένης θεοῦ. τουτέστιν ἱέρειαν. Καὶ Αἰλιανός· Ὃς ἦν Νέρωνος ἀπελεύθερος, ἀπολειφθεὶς μελεδωνὸς τῶν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἔφορος, ὅτε Νέρων ἐς Ἀχαΐαν ἐξωρμήθη.

Μελεδωνοί. ἐπίτροποι, φροντισταὶ παρ' Ἡροδότῳ· προεστηκότες· ὥσπερ οἱ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ παρὰ τῷ Εὐαγγελίῳ.

Μελεΐστί. κατὰ μέλος.

Μέλεος. μάταιος, ἄθλιος, ταλαίπωρος, δυστυχής· ὁ μὲν Ποιητὴς ἐπὶ τοῦ ματαίου ἐκδέχεται τὸ μέλεος, οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ. 524

Μελέτη. ἄσκησις, ἐπιμέλεια. Καὶ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν τὰς μὲν μελέτας τῶν Ῥωμαίων χωρὶς αἵματος παρατάξεις· τὰς δὲ παρατάξεις, μεθ' αἵματος μελέτας.

Μελετώμενοι. διδασκόμενοι, ἐκμανθάνοντες. Ὥσπερ οἱ νέοι τῶν ἀετῶν ἁπαλῷ μὲν τῷ πτερῷ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις αὐτούς, μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν· ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας, ἄλλως τε κἂν λίχνους αἰσθωνται καὶ κνίσης ἕνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους.

Μελέτωρ. ὁ ἐπιμελούμενος, ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρός.

Ἐφάνη γὰρ μελέτωρ
ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει.

Μέλλει. ἔοικεν. οὕτω τέθειται παρ' Ὁμήρῳ. Καὶ παροιμία· Μέλει μοι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἧττον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.

---

rat. Ibi autem pro πυλῇσι legitur πόλισι, i. e. urbibus: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Küst. τίσι V. πόλισι A. B. *V. πόλεσι V.

4. ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. Pal. VI, 39. Archiae Ep. XI, 5. 5. Ἄ δὲ πολυσπαθέων] Ἄ δὲ alteram etiam in glossam Πολυσπαθής invectum removi cum B. V. E. Med. 6. Μελεδωνός] Cf. Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 117. ἐπιμελητής] V. addit ἔφορος. Αἰλιανός] Fragmentum Aeliani, quod intelligitur ex v. Ἡμίσεια, magis ad sententiam quam ad verborum fidem est redditum. 9. ὢν καὶ] καὶ deleri cum altera glossa et *V, 10. Εὐνάπιος] Fr. 52. ἑτῶν] ἔθων vel ἐθῶν A. B. V. E. Edd. ante Küst. Quod duximus, ut in re incerta, reducendum esse. Mox στήλας A. 13. Ὃς] ὡς *V. 16. παρ' Ἡροδότῳ] Haec ignorat Photius. Vide Gl. Herod. II, 65. Mox προεστηκότες bis V. 18. παρὰ τῷ Εὐαγγελίῳ] Matth. XX, 8. τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ: quod mireris ad hanc glossam transferri potuisse. Novissima absunt a Photio. 19. Μελεΐστί] Il. ω. 409.

1. ὁ μὲν Ποιητὴς] Schol. Ven. in Il. π'. 336. μέλεον ἀντὶ τοῦ μελκῶς, ματαίως. καὶ διὰ παντὸς οὕτως Ὅμηρος χρῆται· οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ καὶ τάλανος, καὶ ἡ συνήθεια. Conf. in Il. κ'. 480. ψ'. 785. Gaisf. 3. Καὶ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν τὰς μὲν μελ.] Haec Casaubonus ad Polybium refert: sed sunt verba Iosephi lib. III. de Bello Iud. c. 6. p. 835. [III, 5, 1.] ut Pearsonus etiam observaverat. Küst. 8. Ὥσπερ οἱ νέοι τῶν ἀετῶν ἁπαλ.] Fragmentum hoc deprompsit Suidas ex Philostr. de Vit. Apoll. lib. I. c. 5. (7.) Confer etiam Nostrum supra v. Εὔξενος, ubi hic ipse locus legitur. Küst. οἱ νέοι] οἱ om. A. B. V. E. Edd. ante Küst. Mox scribendum ἐν ἁπαλῷ. 11. δύνωνται] δυνηθῶσιν Philostr. 12. κνίσσης] κνίσης A. V. 14. Μελέτωρ. ὁ ἐπιμελούμενος] Ex Schol. in Sophoclis versus Electr. 846. sq. 18. Μέλλει. ἔοικεν] Homerus Il. α. 564. Ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι. Scholiasta in eum locum: Μέλλει. ἔοικεν. Huc Suidas respexit. Hesychius: Μέλλει. φαίνεται, ἔοικε, δοκεῖ. Male ibi vir doctus μέλει reponit. Photius quoque in Lexico inedito μέλλει exponit ἔοικε. Hinc autem apparet in prioribus edit. Suidae pro μέλλει male excusum esse μέλει. Küst. Μέλει etiam B. V. E. Adde Schol. Platon. p. 417. et Tollium in Apollon. p. 449. τέθειται] τέθειται dedi cum A. V. 19. Μέλεν μοι τῶν τ:] Male haec subiiciuntur voci μέλλει, quae ad v. μέλει pertinent. Küst. οὐδὲν ἧττον τῶν ἐν τ.] Male. Vel enim scribendum est, οὐ μᾶλλον ἢ τῶν, etc. Vel ἧττον ἢ τῶν ἐν τ. omissa voce οὐδέν. Posterius malo, quoniam proverbium hoc sic efferri video apud Iulianum in Misopog. p. 90. [357. D.] ubi apostata ille inquit: Οὐχ ὅτι τοὺς ἄλλους ἀποστερῶ τούτων, ἀλλ' ὅτι μέλει μοι τῶν τοιούτων ἧττον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. Hinc proverbium istud Suidam deprompsisse puto. Küst. Addit Gaisf. Stobaei Append. e MS. Flor. T. IV. p. 21, 24. Sed οὐδέν repetitur etiam in v. Τέλμα: ut dubitari possit, utram in glossam exemplum illud irrepserit. Agnoscit item Arsenius p. 349. Interim ἢ suppeditarunt A. V.

Imperans civitatibus, ut aegrotantes curarent et alerent. Μελεδήματα. Curae. Et μελεδήμων. In Epigrammate: *Illa vero [dedicavit] pectinem, qui telam crebro pulsatam perfecit.* Μελεδωνός. Curator. Aelianus: *Ille vero fratrem suum filii tutorem et bonorum curatorem reliquit: sed impius ille pupilli bonis inhiabat, eaque sibi vindicare cupiebat.* Et Eunapius: *Mulierem, quae mores eiusdem populi sequeretur, alba veste et coronis ornatam misit, quasi sacerdotem Deae Syriae ita appellatae.* Et Aelianus: *Qui erat Neronis libertus, negotiorum in urbe Roma relictus curator et inspector, Nerone in Achaiam profecto.* Μελεδωνοί. Tutores, curatores, apud Herodotum. praefecti. tales in Euangelio sunt praefecti vineae. Μελεΐστί. Membratim. Μέλεος. Vanus, miser, aerumnosus, infelix. Poeta vocem ponit de vano; Tragici vero de misero. Μελέτη. Meditatio. exercitatio. *Neque erraverit, qui exercitia Romanorum dixerit pugnas esse incruentas, pugnas vero exercitia cruenta.* Μελετώμενοι. Qui docentur, qui discunt. *Ut aquilarum pulli, cum tenerae adhuc illis sunt alae, iuxta parentes volant, ab iis volatum discentes; postquam vero adultiores se in sublime efferre possunt, ipsos parentes volatu superant; praecipue vero, cum eos praedae cupidos esse et nidoris causa prope terram volare sentiunt.* Μελέτωρ. Qui rem curat, vindex patris. *Apparuit enim vindex lugentem ulciscens.* Μέλλει. Apparet. hic vocis usus est apud Homerum. Proverbium: *Haec non magis curo quam ranas palustres.*

Μέλει. φροντίζει. Μέλλει δὲ ἀντὶ τοῦ βραδύνει. καὶ μέλλω, τὸ ὀφείλω.

Μελείρηνες. τῶν παίδων οἱ πρεσβύτεροι.

Μέλη. τὰ τοῦ σώματος.

Μελῳδόν. κατὰ μέλος.

Μέλημα. φρόνιμα.

Μέλης, Μέλητος. ὁ τοῦ Ὁμήρου πατήρ.

Μελλήσας. ὑπερθέμενος, βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδάσας.

Μελήσερμος, Ἀθηναῖος, σοφιστής. Ἔγραψεν Ἐπιστολῶν Ἑταιρικῶν βιβλία ιδ΄ καὶ Ἀγροικικῶν ἓν, Μαγειρικῶν ἐπιστολῶν ἓν, Στρατηγικῶν βιβλίον α΄, Συμποσιακῶν βιβλίον ἕν.

Μελησία, ὄνομα κύριον. Ὁ δὲ ὁρᾷ τὴν Μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς.

Μέλλησις. ὑπέρθεσις.

Μελλησμός. ἡ βραδυτής.

Μελήσω. σπουδάσω, φροντίσω.

Μελλητaί. ὑπερθετικοί.

Μέλητος. τραγῳδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος. καὶ Ἀριστοφάνης·

Σκολιὰ Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων.

οὗτός ἐστιν ὁ Σωκράτην γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα καὶ μέλη ὀρηνώδη ἦσαν.

Μέλητος, Λάρου, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο Σωκράτην μετὰ Ἄνυτου. πεποίηνται δὲ αὐτῷ καὶ τραγῳδίαι. κατελιθώθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

Καὶ ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου καὶ Ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ Ὄντος. καὶ ἀντεπολιτεύσατο δὲ Περικλεῖ· καὶ ὑπὲρ Σαμίων στρατηγήσας ἐναυμάχησε πρὸς Σο-

---

1. *Μέλει*] Hanc gl. habet A. in marg. Vide Boissonadum in *Notices et Extraits* T. X. p. 295. *ἀντὶ τοῦ*] *τὸ* V. 3. *Μελειρηνες*] Scribendum est *μελλείρηνες*, per duplex $\overline{\lambda\lambda}$ in prima et $\bar{\epsilon}$ in penultima syllaba. Composita enim est haec vox ex *μέλλω* et *εἰρήν, ηνος*: eodem modo, quo *μελλέφηβος* ex *μέλλω* et *ἔφηβος*. *Εἰρενες* autem apud Lacedaemonios dicebantur illi, qui annis duobus aetatem pueritem excesserant: quibus qui aetate proximi erant, vocabantur *μελλείρενες*: velut *μελλέφηβοι*, qui ephebis proximi erant. Plutarchus in Lycurgo p. 50. *Εἰρενας δὲ καλοῦσι τοὺς ἔτος ἤδη δεύτερον ἐκ παίδων γεγονότας· μελλείρενας δὲ τοὺς παῖδων τοὺς τριακαιδεκάτους.* Ad hunc locum Plutarchi Suidam respexisse puto. Hesychius: *Ἰρένες, μελλέφηβοι.* Rectius divisset, *Εἴρενες*: ut ex iis quae diximus liquet. *Küst.* Scribendum etiam *οἱ πρεσβύτατοι*. Cf. Mülleri Dor. II. p. 301. 7. *Μέλας*] Meles fluvius Smyrnam circumfluens: inde dic. Homerus *Μελησιγενὴς* et *Μέλητος υἱός*. Meleager dixit *Μελητείους Χάριτας*, et Tibull. IV, 1, 20. *Meleteas chartas* de Homero. Stat. Papin. II. Silv. 7, 33. *Graiu nobilior Melete*. Ib. III, 3, 61. *Lerendo fonte Meles*. Vid. ibi Barth. *Reines*. Accedat Herod. Epimer. p. 81. 8. *Μελλήσας*] Sic recte MS. A. At in prioribus edit., [et B. E.] male *μελήσας*, per unicum *λ*. *Küst.* Accedit Hesychius. *ἐπὶ τοῦ σπουδάσας*] Et hanc lectionem ex optimo MS. A. revocavi. [Sic Photius et Lex. Bachm. p. 297.] Priores cum edit. [et B. E.] minus recte habent *ἐπισπουδάσας*. Ceterum interpretatio haec pertinet ad vocem *μελήσας*, non *μελλήσας*. *Küst.* Vid. intpp. Hesychii v. *Μελλήσω* et infra v. *Μελήσαι*. 10. Eadem *Eudocia* p. 301. 12. *Μαγειρικῶν ἐπιστολῶν ἓν*] MS. A. [cum V.] post haec verba addit, *Στρατηγικῶν* [*βιβλίον* per compendium] *ἓν*. *Küst.* *ἓν*] *β΄ β΄ ά* A. (*V. quid habeat obscurum) qui in fine *β΄. ά*. 14. *Ὁ δὲ* om. A. 17. *Μελλησμός*] *Μελησμός* A. B. E. Med. *μελεσμός* *V.

1. *Μελήσω*] *Μελλήσω* Photius. *φροντίσω* om. Zon. p. 1351. 2. *Μελλητaί*] Thucyd. I, 70. Eadem Hesychius. 3. *Μέλητος, τραγῳδίας*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1337. *Küst.* *Μέλητος* A. qui hunc articulum cum duobus seqq. collocat non post *Μελίτου μυελός*, ut in edd., sed ea in sede, ubi nunc legantur. *Μέλιτος* V. qui tamen ponit post *Μελλητaί*. Vid. notam in Aristotelis Rhet. III, 18, 2. ed. Oxon. 1820. Dobraeum in Aristoph. Ran. 1337. *Gaisf.* 5. *Σκολιὰ Μελήτου, Καρ.*] Apud Aristophanem loco laudato hodie legitur, *Σκολιῶν Μελίτου, καὶ Καρικῶν αὐλημάτων*: ubi cetera quidem recte se habent: sed vocula *καὶ* delenda est. Syllaba enim media in *Μελίτου* longa est; eamque ob causam modulus versus dictam vocalem respuit. *Küst.* Haec omnia redeunt sub v. *Σκολιά*. *Μελήτου* A. 8. *μέλη*] *καὶ μέλη* A. B. V. E. Edd. ante Küst. 10. *Λάρου*] *Λαΐου* Clinton. Fast. Hellen. Introd. p. XXXIV. usus Schol. Plat. p. 330. *Ἀριστοφάνης . . . Λαΐου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐβδόμηκοντα, καὶ ὁ Μέλητος Ὀλυμπιάδειαν κατῆγεν.* Verum repugnat ille locus manifesto, quippe qui dicacitatem Aristophanis testificetur, misellum poetam et quasi infernalem (v. Athen. XII. p. 551.) ad infelicissimam Laidarum gentem traducentis. Is igitur an ludendo nomen etiam Lari perstrinxerit an patris appellatio sit mendosa, non licet affirmare. 14. Haec praegressis iuncta sic perscripsit *Eudocia* p. 301. *ἔγραψε περὶ τοῦ Ὄντος. ἦν ἐπὶ Ζήνωνος καὶ Περικλέους καὶ Σοφοκλέους. Καὶ ἦν* om. V. *τῶν* om. E. 15. *οὗτος ἔγρ.*] Haec nihil ad Melitum, verum ad Melissum pertinent. Pro *Μέλισσος* legitur *Μιλήσιος*, apud Georgium Syncellum p. 248. A. *Hemst.* Immo omnia post *Καὶ ἦν ἐπὶ τῶν Ζ.* spectant ad Melissum (vid. Diog. Laert. IX. 24. et Menag.), quod monuit etiam Clint. F. H. ad ann. 440. Itaque hunc locum, postquam narratio de Meleto sua sede deturbata est, mira invasit perturbatio, similis illa casibus glossam *Ἀριστώνυμος* adortis. 16. *ἀντεπολιτεύσατο*] *καὶ ἀντεπολιτεύσατο* A. B. V. E. Ceterum v. Sinten. in Plutarchi Pericl. 26.

Μέλει. Curae est. At *μέλλει*, cunctatur. Et *μέλλω*, debeo. *Μελείρηνες*. Pueri natu maiores. *Μέλη*. Corporis membra. *Μελῳδόν*. Membratim. *Μέλημα*. Cura. *Μέλης*. Meles, Homeri pater. *Μελλήσας*. Qui rem in aliud tempus differt, qui cunctatur. [At *μελήσας*,] qui studium adhibet. *Μελήσερμος*. Melesermus, Atheniensis, sophistes, scripsit Meretriciarum epistolarum libros XIV. Rusticarum, unum. Culinariarum epistolarum unum. Militarium, unum. Convivalium librum unum. *Μελησία*. Nomen proprium. *Ille vero Melesiam videt, visamque amat*. *Μέλλησις*. Dilatio. *Μελλησμός*. Tarditas. *Μελήσω*. Curabo, studium adhibebo. *Μελλητaί*. Cunctatores. *Μέλητος*. Tragicus subfrigidus. Aristophanes: *Scoliorum Meleti, et carminum ad Caricam libium*, hic est ille, qui Socratem accusavit. ab Comicis autem perstringitur ut poeta frigidus et malitioso ingenio praeditus. carmina vero Carica erant lugubria. *Μέλητος*. Meletus, Lari F. Atheniensis, orator. Hic Socratem accusavit cum Anyto: et tragoedias scripsit. idem lapidibus ab Atheniensibus obrutus est. — Vixit temporibus Zenonis Eleatae et Empedoclis. scripsit de essentia. in reipublicae ad-

φοκλῆν τὸν τραγικόν, ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ τετάρτῃ.

Μέλητος, οὗτος ἐρᾷ νεανίου Ἀθήνησι τῶν εὖ γεγονότων καὶ πλουσίων μειρακίου καὶ ἐκείνου τὸ γένος διαπρεποῦς καὶ τὴν ὥραν ἀμύχου. καὶ τῷ μὲν ἐραστῇ Μέλητος ὄνομα ἦν, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας, ὥς φασιν. ἦν δὲ ἀτεγκτός τε καὶ ἀμείλικτος ὅδε ὁ παῖς, καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε καὶ ἐπίπονα καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων καὶ ὁμοῦ τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἦν τὰ πράγματα, κύνας τε ἀγαθὰς καὶ θηρατικὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἄγειν, καὶ ἵππον αὖ τῶν πολεμίων ἀπαγαγεῖν ὅτου δὴ γενναῖόν τε καὶ θυμικόν· καὶ ἄλλου χλαμύδα ὡραίαν· καὶ τοιαῦτα ἕτερα. καὶ τελευτῶν ὄρνιθάς οἱ προσέταξε κομίσαι ὅτου δὴ τροφίμους· καὶ οἰκέτας γένος θαυμαστούς. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο κατεπράξατο ὁ ἔνθεος φίλος ἐκεῖνος, καὶ ἐδωρεῖτό γε τῷ καλῷ τὸ μέγα τίμιον κτῆμα, τοὺς προειρημένους· ὁ δὲ ἀτεράμων ὢν καὶ ἐς τοσοῦτον ἀπεώσατο ἄρα τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν Μέλητος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι καὶ οἰστρούμενος, καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχάλλων τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἀπανθήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις τε μόχθοις ἅμα καὶ ἀπείροις, ἢ ποδῶν εἶχεν ἀνέθορέ τε ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κατὰ τῶν πετρῶν. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν παῖδα καὶ ὑπερόπτην εἴασεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ Μελήτου θανάτῳ. τοὺς ὄρνιθάς γ' οὖν ἀναλαβὼν καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθείς, εἶτα μέντοι κατ' ἴχνια τὰ ἐκείνου θέων, ὥσπερ οὖν ἑλκόμενος βίᾳ, ἑαυτὸν σὺν τῷ δυστυχεῖ χορῷ ἐπὶ τῷ Μελήτῳ ἔρριψε φέρων, βραδὺν καὶ δυστυχῆ τὸν ἔρωτα ἀντερασθεὶς τοῦτον. καὶ ἔστηκεν εἴδωλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον, παὶς ὡραῖος καὶ γυμνός, ἀλεκτρυόνας δύο μάλα εὐγενεῖς φέρων ἐν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ ὠθῶν ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτόν.

Μέλητοι καὶ Ἄνυτοι.

---

1. ὀγδοηκοστῇ τετάρτῃ] Accuratius si tradatur, Olymp. LXXXV, 1. 3. Μέλιτος. οὗτος ἐρᾷ νεαν.] Totus hic locus descriptus est ex Aeliano, ut discimus ex ipso Suida supra v. Διέραμνον, ubi particula huius Eclogae, addito scriptoris illius nomine, legitur. Sumpta autem haec sunt ex libro Aeliani de Providentia, hodie deperdito; ex quo et reliqua fere omnia Aeliani fragmenta, quae apud Suidam occurrunt, deprompta esse, alibi quoque lectorem monuimus. Conferendus est autem [Reinesio monente] cum hoc loco Pausanias in Atticis p. 58. qui eiusdem historiae mentionem faciens, Μέλητα adolescentem illum vocatum scribit, quem Aelianus in hoc fragmento Μέλιτον appellat. Küst. 4. μειράκιον δὲ ἦν τὸ γένος διαπρεπὲς — ἄμυχον] μειρακίου καὶ ἐκείνου (μειρακίου *V. μειράκιον omissis καὶ ἐκείνου B. V.) — διαπρεποῦς — ἀμύχου A. V. ἀμύχου etiam B. Gaisfordus ut opinor invitus neglexit τὸ γένος. Huic autem scripturae consequens est, ut in praegressis nominativus exiterit νεανίας, iam detortus ab lexici conditore, ut propius accederet narratio ad lemma Μέλητος. Adde quod subsequentia nullam arguunt Meleti significationem praecessisse, sed fere huius generis exordium, Ἐρᾷ τις νεανίας Ἀθήνησι τῶν . . . μειρακίου. Quod subiecit Aelianus ἐκείνου, id ad ingenium ut solet sermonis Latini conformavit. Infra ὥς φασιν om. V. 6. Μέλητος ὄνομα] Haec particula repetitur in v. Καλὸς κἀγαθός. 7. ἦν δὲ ἀτεγκτός τε καὶ ἀμ.] Locus hic legitur etiam supra v. Ἀτεγκτος. Küst. 10. τῷ] τὰ τῷ A. B. E. Med. καὶ ὁμοῦ — ἐλαύνοντα om. V. 11. θηρευτικὰς] θηρατικὸς A. θηρατικὰς practuli cum V. E. 12. ἵππον] ἱππῶν B. E pr. Tum ἀν' τῶν A. αὐτῶν V. ὅτου — θυμικόν om. V. qui mox χλαμύδας ὡραίας. Bastius malebat πολεμιστηρίων pro πολεμίων, allato Synes. p. 185. cui repugnat ὅτου δή. 14. De munusculis illis avium amatoriis dixerunt Brunckius in Aristt. Av. 707. et Burm. in Prop. p. 623. 15. οἰκέτας γένος θαυμαστούς] Velut Aethiopes, & Terentio celebratos, non illos de communi venalium grege, quos pertractavit Hemsterh. in Luc. Tim. 22. 17. ἐδωρεῖτο] καὶ ἐδωρεῖτο A. V. B. Itaque apodosis fit initium ab ὁ δέ. Tum γε om. V. B. καὶ ante τίμιον om. A. B. V. E. Malim etiam τὸ abesse.

1. ἀπεώσατο ἄρα] Fort. leg. ἀπεώσατο τὸ τοῦ ἐραστοῦ δῶρον. Valck. ἀπεωρήσατο V. Nihil mutandum, modo praegressis iungantur καὶ ἐς τοσοῦτον. 3. καὶ ἐπὶ — ἀτιμίᾳ om. V. ἀσχάλλων τῇ ἀτιμ.] Vide Nostrum supra v. Ἀσχάλλων. Küst. ἀσχάλλων A. 4. τε μόχθοις] τὲ om. V. et mox ἅμα καὶ ἀπείροις, retinet καὶ ἀπείροις *V. 5. ἀνέθορέν εἰς] ἀνέθορέ τε ἐς A. 7. οὐ μὴν — θανάτῳ] Repetuntur haec in v. Ἐπεγχανών, sed omisso παῖδα. 9. οὖν] γοῦν Gaisf. cum A. Vocem dirimi. καὶ ταῖς ἀγ. ἐνθεὶς om. V. 10. εἶτα] εἶτα μέντοι A. ἐκείνου] Μέλιτ^ο V. omissis et χορῶν ἐπὶ τῷ, et mox τοῦ — τόπον, et δύο — εὐγενεῖς. 12. χορῶν] χορῷ recte Kühnius fragm. Aelian. Hemst. Sic Gaisf., quod non intelligo; χοροῦν A. B. quod Portus coniectando erat assecutus. Mihi quidem etiamnum videtur mendum latitare. 13. ἀντερασθεὶς] ἀνταιρασθεὶς V. 16. καὶ om. *V. ἐπὶ κεφαλὴν ὠθῶν] ὠθῶν ἐπὶ κεφαλὴν A. 18. Μέλητοι] Sic A. Quae olim post Μελιτοῦται extabant, cum vulgari scriptura Μέλιτοι. Ignorat *V.

---

ministratione adversatus est Pericli: cumque Samiorum dux esset, navali proelio pugnavit cum Sophocle tragico, Olympiade LXXXIV. Μέλητος. Meletus. hic adolescens amavit Athenis iuvenem nobilem et divitem: qui cum genere illustri natus esset, tum etiam forma excellebat. et amatori quidem nomen erat Meletus; adolescenti vero formoso Timagoras, ut aiunt. erat autem puer ille durus et inexorabilis, et amatori suo multa iniungebat laboriosa, et cum extremis periculis coniuncta, et quae ad perniciem propemodum eum adducerent. in his erant ista, ut canes bonos et venaticos ex peregrinis terris adduceret, equumque generosum et ferocem ex hostico abduceret, et alterius chlamydem pulchram, et alia huiusmodi. tandem etiam imperavit ei, ut altiles avos, cuiuscunque illae essent, et servos genere singulares adduceret. cum autem haec etiam amicus ille numine amoris afflatus confecisset, remque magnopere pretiosam munera iam dicta illi formoso donasset: is, quippe inhumano ingenio ad hunc usque gradum praeditus, haec etiam dona superbe repudiavit. Meletus igitur amore flagrans et furore percitus, praeterea vero tantam ignominiam iniquo ferens animo, et defessus irritis simul et infinitis laboribus: celeritate pedum quanta maxima potuit in arcem ascendit, et se de rupibus deiecit. neque vero ultrix iustitia insolentem illum et superbum puerum Meleti morti passa est insultare. nam avibus acceptis et in ulnas impositis, illius vestigia sequens, quasi per vim traheretur, cum illo infelici choro progrediens, super Meletum se proiecit, sero et infausto hoc amore suum amatorem redamans. huius vero calamitatis simulacrum in illo loco positum est, puer formosus et nudus, duos gallos generosos in ulnis ferens, et in caput se praecipitans. Μέλη-

Μέλι. Τοῦτο γλυκὺ μέν ἐστι τὴν αἴσθησιν, πικρὸν δὲ τὴν ἀνάδοσιν. χολῆς γὰρ αὐτό φασι ποιητικὸν εἶναι, καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τοὐναντίον τῆς γεύσεως· ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως αὐτοῦ πικρότητος κατηγορεῖ τὴν γένεσιν.

Μελία. εἶδος δένδρου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· Ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου.

Μελίβοιαν. τὴν Ὀλυζῶνα πόλιν.

Μελίδειον. κηρίον.

Μελίαι. βέλη, δόρατα. Μελίαι δ' ἦσαν αὐταῖς αἱ κερκίδες· φησὶν ὁ Θεολόγος Γρηγόριος. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Οὕτω τοι μελία ταναὰ ποτὶ κίονα μακρὸν
ἧσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά.

Μελιηδής. ὁ γλυκύτατος. Καὶ Ὅμηρος· Μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.

Μέλινη. εἶδος ὀσπρίου. Ἦν δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελίνης. τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον. Καὶ αὖθις· Ἐφέροντο ἀδεῶς οἶνον, ὄσπρια, μελίνας, σῦκα. πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν ἡ χώρα πλὴν ἐλαίου.

Μελίνη. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ. ὄσπριον ἐστίν· ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον μελίνην. Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μέλινον καὶ μελίνους εἶπε. ἔνιοι δὲ εἶδός τι κεγχρίου νομίζουσι τὴν μελίνην, ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλυμον. Θεόφραστος δὲ ἐν ἑβδόμῳ περὶ Φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει, κέγχρον ἢ μελίνην ἢ ἔλυμον.

Μελίπηκτα. εἶδος πλακοῦντος.

Μελιπνόους. ἡδυπνόους.

Μελίῤῥυτον.

Μέλισσα. ὄνομα πόλεως. καὶ ζωύφιον, ὅπερ ἐργάζεται τὸ μέλι.

Μελισσείου. κηρίου.

Μελισμός. τῶν μελῶν ἡ διαίρεσις. ἐκ τοῦ μελίζω.

Μελισσοκόμος. ὁ τῶν μελισσῶν ἐπιμελούμενος.

Μέλισσος. ὄνομα κύριον.

Μελισσῶα.

Μελιστί. κατὰ μέλος.

Μέλιττα. ἡ μέλισσα.

---

1. *Μέλι. τοῦτο γλυκύ*] Verba Iuliani Ep. 24. 2. *δὲ ποιητικὸν αὐτό φασιν*] *γὰρ αὐτό φασι ποιητικὸν* A. quocum verba transposuit *V. 5. *πικρότητος*] *πικρότατον* B. *πικροτάτην* E. Edd. ante Küsterum. 6. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι*] V. 748. *Ὄρνισιν* om. *V. 7. *ἐζόμενος*] *ἰζόμενος* A. V. Ox. 8. *Μελίβοιον*] *Μελίβοιαν* reposui cum B. *V. Homerus cum Il. β'. 717. dixerit, *καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχείαν*, apparet haec sic fere componenda fuisse: *Μελίβοιαν καὶ Ὀλιζῶνα. πόλιν.* Quae subsequebantur, *Μελίβοιος. γεωργὸς ὁ τὸν Οἰδίποδα ἀναθρεψάμενος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Οἰδίποδι*: delevi cum A. *καὶ . . . Οἰδίποδι* om. V. Glossam ante v. *Μελία* posuit *V. 9. *Μελίδειον*] Immo *Μελίσσιον*. 12. *ἐν Ἐγιγράμματι*] Simonidis fr. XLVII. Anthol. Pal. VI, 52. Cf. vv. *Ἧσο* et *Ταναή*. 15. *Ὅμηρος*] Il. *κ'*. 495. 17. *Μέλινη*] Addit V. *εἶδος ὀσπρίου, ὅπερ τινὲς καλοῦσιν ἔλυμον.* Quae Gronovius ad posteriorem glossam refert. *Ἦν δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελ.*] E Xenoph. lib. I. de Expedit. Cyri, [c. V, 10.] p. 256. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* 19. *οἶον*] *οἶνον* A. E. *V. et Xenoph. Anab. VI, 4, 1. qui Porti coniecturam firmant. 22. *Μέλινη. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. *Φιλιππικοῖς*] *Φιλιππικῷ* A. *V. Photius, Harpocr. Pal. De Cherson. p. 100. extr.

2. *γὰρ*] *μὲν γὰρ* A. Phot. Harpocr. Pal. *θηλυκῶς*] *θηλυκὸν* V. *εἶπε*] *εἶπον* A. V. Phot. Harpocr. Pal. Tum *μελίνη* B. V. Phot. *μελλίνην* Harpocr. Pal. 3. *ὁ* neglexit Küst. *καὶ μελίνην*] *καὶ μέλινον* A. B. V. Phot. *καὶ μέλλινον καὶ μελλίνους* Harpocr. Pal. 4. *κέγρου* Phot. et Harpocr. 5. *τινές*] *τινὰς* A. Phot. Harpocr. Pal., hic etiam *θέλουσι* post *ἔλυμον* omittit. *ὅπερ — θέλουσι* om. V. omissis etiam *ἐν ἑβδόμῳ — ἀναγράφει*. Vid. Theophrast. H. Pl. VIII, 1, 1. coll. Schneid. Ind. p. 446. 9. *Μελίπηκτα*] Vid. Bergler. in Alciphr. I, 39. p. 253. 10. *Μελιπνόους*] Vid. *Ἀσταφίς. Hemst. Μελίπνους. ἡδύπνους* Photius. 11. *ἡδὺ πρώτιστον* interpretatio Hesychii. 14. *Μελισσείου κηροῦ* iungebat Ernestius Gloss. Suid. p. 170. sq., ut ad Lucae c. 24. v. 42. referenda. Confirmat Zon. p. 1348. 15. *Μελισμός*] Hoc profectum ab epimerismorum tabulis: v. Herodian. pp. 81. 180. 264. coll. Zon. p. 1344. 17. *Μελισσοκόμοι. οἱ — ἐπιμελούμενοι*] *Μελισσοκόμος. ὁ ἐπιμελούμενος* A. V. E. 19. *Μέλισσος*] *Μέλιττος* A. V. Cum his sub finem delevi, *ἐστιν ἐν τῷ Γεννητικῇ*. Huc autem referenda particula v. *Μέλητος Λάρου*. 20. *Μελισσῶσα*] *Μελισσῶα* A. B. V. E. Id detortum videtur ex *Μελισσάων*. 22. *Μέλιττα*] Post h. gl. *Μελιτενές* omiserunt A. V. (silet Gron.) *Μελιτεύς* E.

τοι. Meleti et Anyti. *Μέλι.* Mel. *Hoc dulce quidem est gustatu, sed ructus gignit amaros; diciturque procreare bilem, et humores convertere in saporem dulcedini contrarium: quod magis etiam arguit, id natura causam amaritudinis esse.* *Μελία.* Genus arboris. Aristophanes *Avibus*: *Sedens in fraxino frondosa.* *Μελίβοιαν. Meliboeam et Olyzona.* civitatium nomina. *Μελίδειον.* Favus. *Μελίαι.* Tela, hastae. Gregorius Theologus: *Ipsis autem pectines textorii pro hastis erant.* Et in Epigrammate: *Sic hasta longa ad columnam longam suspensa esto, Panomphaeo Iovi sacra manens.* *Μελιηδής.* Dulcissimus. Homerus: *Dulcissimam animam abstulit.* *Μέλινη.* Genus leguminis. *Panico etiam cibi loco utebantur. eo enim regio illa abundabat.* Et iterum: *Secure auferebat vinum, legumina, panicum, ficus. regio enim illa omnia habebat bona praeter oleum.* *Μέλινη.* Demosthenes in Philippicis. est legumen, et masculino etiam genere effertur. Sophocles enim, Herodotus, Xenophon feminino genere dixerunt. idem tamen Xenophon in *Anabasi* et *μέλινον* et *μελίνους* dixit. quidam *μελίνην* genus milii esse putant: quod nonnulli etiam *ἔλυμον* vocant. sed Theophrastus lib. VII. *de Plantis* ea ut diversa recenset: *Milium vel paniсum vel elymum.* *Μελίπηκτα.* Placentae ex melle confectae. *Μελιπνόους.* Suaviter spirantes. *Μελίῤῥυτον.* *Μέλισσα.* Nomen urbis. et animaculum, quod facit mel. *Μελισσείου.* Alvearis. *Μελισμός.* Membrorum divisio. ab verbo *μελίζω*. *Μελισσοκόμος.* Qui apes curat. *Μέλισσος.* Nomen proprium. *Μελισσῶα.* *Μελιστί.* Membratim. *Μέλιττα.* Pro *μέλισσα.*

Μελιταῖον κυνίδιον. Τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχνευταί· οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί· οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει, ὡς τὰ Μελιταῖα κυνίδια.

Μελιταιεύς.

Μελίτη. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. δῆμός ἐστι τῆς Κεκροπίδος, ὀνομασθεὶς ἀπὸ Μελίτης [1] κατὰ μὲν Ἡσίοδον θυγατρὸς Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος.

Μελιτηνή. ὄνομα πόλεως.

Μελιτιανός.

Μελιττοπηχεῖν. τὸ κρούοντας ψύφον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσπέτωνται.

Μέλιτος μυελός. ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων.

Μελιτοῦττα. μᾶζα μέλιτι δεδευμένη· ἣν ἔφερον, ὡς ἐδόκουν, τοῖς ὄφεσι τοῖς ἐς Τροφωνίου μαντευομένοις. ἐν Λεβαδείᾳ ἐστίν. — Ὅτι ἡ μελιτοῦττα ἐπίθετον τῶν ναστῶν. — Ἰστέον ὅτι ἡ μελιτοῦττα ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν Κέρβερον· καὶ ὀβολὸς μισθὸς τῷ πορθμεῖ· καὶ στέφανος, ὡς τὸν βίον διηγωνισμένοις.

Μελιτωδῶν ἐδεσμάτων.

Μελίτωνος.

Μελιτρός.

Μελίφρων. ἡδύς, γλυκαίνων τὰς φρένας.

Μελίχλωρος. ὁ χλωρός.

Μελόμενοι. Καὶ ἐπίστευον εἶναι θεοφιλεῖς, τῷ δαίμονι τούτῳ μελόμενοι.

Μέλον. διὰ φροντίδος ὄν. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
σκωμμάτιον, εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλω.

---

1. *Μελιταῖον κυνίδιον*] De quo multa collegit Boissonad. in Herodian. p. 82. *Τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχν.*] Artemidorus lib. II. c. 11. *Τῶν κυνῶν οἱ μὲν ἐπὶ θήραν τρέφονται· καὶ τούτων οἱ μέν εἰσιν ἰχνευταί· οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων, οὓς οἰκουρούς· καὶ δεσπότους λέγομεν· οἵ τε ἐπὶ τερπωλῇ, καὶ οἱ* [leg. *οἱ καὶ*] *Μελιταῖοι λεγόμενοι.* Hinc Suidas sua descripsit. *Küst.* 2. *ἰχνευτικοί*] *ἰχνευταί* A. cum Arsenio p. 351. 4. *Μελιταία*] *Μελιτταία* V. Sub finem cum A. sustuli: *Καὶ Μελιτηροὶ κύνες· οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι.* Ubi *Μελιτηνοὶ* Holsten. in Steph. Byz. p. 203. „*Μελιτήσιοι* I. Vlit. in Gratii Cyneg. v. 405. Adducit Suidae locum Petavius in Themist. XXI. p. 503. [p. 520.]" *Hemst.* 5. *Μελιταιεύς*] Sic A. V. sed alieno loco. *Μελιτεεύς* B. Vid. Steph. Byz. in *Μελιταία.* 6. *Μελίτη. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ K.*] Ex Harpocratione. Confer etiam Schol. Aristoph. Ran. 504. *Küst.* Domum in *Melite* habuit Epicurus, quam Hermacho et qui cum eo philosophentur dat inhabitandam testamento, Laert. X, 10. *Reines.* Schol. Platon. Parmenid. init. in MS. Paris. ap. Gaisf. *Μελίτη δῆμος Κεκροπίδος· ἔσχεν δὲ ὄνομα τοιοῦτον ἀπὸ Μελίτης τῆς τῷ Ποσειδῶνι φίλης, ὅθεν Μελίτην δὴ Ποσειδωῶνος ἑταίρην φησί τις ποιητής. κατὰ Κόνωνος*] P. 1258. extr. 7. *δέ ἐστι*] *δέ* om. A. 8. *ἣ κατὰ — θυγατὴρ ἦν* | *κατὰ — θυγατρὸς* A. V. Photius et Harp. 10. *Μελιτηνή*] V. Reimarus in Dion. LXXI, 9. Sub finem cum A. delevi: *Καὶ Μελιτηνός, ὁ πολίτης.* Contra *V. *Μελιτηνός. ὁ πολίτης* post gl. *Μέλιτος* servavit. *Μελιτηνός. τοπικὸν* Zon. p. 1340. 11. *Μελιτιανός*] Delevit Gaisf. cum A. *Βουταλίων καὶ Κόροιβος, καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. Ἀριστοφάνης. ἔστιν ἐν τῷ Γηλοῖος*, quae male repetebantur ex v. *Βουταλίων*, *V. praefixo *ὅτι* ante gl. *Μελιτοῦττα* posuit. 12. *Μελιττοπηχεῖν*] Et vox ista et interpretatio eius mihi suspecta est: de qua proinde amplius cogitandum censeo. Confer interim Hesych. v. *Μελιτοπολεῖν. Küst.* *Μελιττοχεῖν* E. *Μελιτοποιχεῖν* Photii MS. ubi editum *Μελιττοπηχεῖν*, quod in Suida reponit post Wolfium Hemsterhusius, quasi formatum a *πήσσω, ἔπηχα.* Vossius autem in Hesychium *μελιττεπηχεῖν* vel *μελιττωπηχεῖν.* Interim probabimus Hesychianum *μελιττοπολεῖν.* 13. *προσπέτωνται*] *προσάπτωνται* Photii MS. ubi editum *πρόσπτωνται.* Portus *ἀποπέτωνται.* Praestat *μὴ* deleri. 14. Arsenius p. 351. 15. *Μελιττοῦττα* *V. bis. *μᾶζα μέλιτι — τοῖς ὄφεσι* | Ex Schol. Aristoph. Nub. 507. Scripsi *μᾶζα.* 16. *ἐν Τροφωνίου*] *ἐς Τροφωνίου* A. B. E. *V.

1. *μαντευομένοις*] *οἱ μαντεύομενοι* E. Schol. Aristoph. Rav. *Ἐν Λεβαδείᾳ ἱερόν ἐστι Τροφωνίου, ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος, ᾧ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον μέλιτι δεδευμένους. Λεβαδείᾳ*] *Λεβαδείᾳ* A. *Ἡ μελιττοῦττα ἐπίθετον τῶν ναστῶν*] Respexit Suidas ad locum illum Aristophanis Av. 568. *Ἦν δ' Ἡρακλεῖ τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτούττας.* Vide ibi Scholiastam. *Küst.* *Ὅτι Gaisf. cum *V. *ναστῶν* *V. 2. *Ἰστέον ὅτι μελιτοῦττα*] Schol. Aristoph. Lysist. 601. *Hemst.* *ἡ* Gaisf. cum *V. qui *μελιτοῦσα.* 3. *ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς*] Vid. supra *Δανάκη* et *Καρχάδοντα* (sic). *Reines.* Conf. Hemsterhus. in Luciani Dial. Mort. XXI, 2. p. 422. 5. *διηγωνισμένοις*] *διηγωνισμένος* A. B. E. 6. *Μελιτωδῶν*] *Μελιτωδῶν* B. Edd. ante Küst. Is neglexit *Μελίτωνος* et *Μελιτρός.* 13. *Ἀριστοφάνης· Οὐδὲν ἄρ' — ἐκβάλω. Ὅτι δὴ — δόξης*] Prius fragmentum extat apud Aristoph. in Vespis v. 1279. (1328. sq.) ubi male legitur *ἐκβάλλω*, ex Suida corrigendum. Quod et recte animadvertit Florens Christianus. In posteriori autem scribendum, *καὶ τῇ περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξῃ.* Quomodo legitur apud Agathiam lib. II. (28.) p. 67. unde hunc locum decerpsit Suidas. De Chosroe autem Persarum rege hic sermo est, qui litteras amabat scilicet, atque earum existimatione valde delectabatur. *Toup.* *τῇ — δόξῃ* correxerat Portus, a Suida firmatum v. *Χοσρόης.* 16. *ἐκβάλλω* Ox. Repetuntur haec in v. *Σκωμμάτιον.*

Μελιταῖον κυνίδιον. Canum enim alii sunt sagaces; alii cum feris congrediuntur; alii ad rerum domesticarum custodiam adhibentur; alii denique voluptatis causa domi nutriuntur, velut catelli Melitaei. *Μελιταιεύς. Μελίτη.* Demosthenes in oratione contra Cononem. est pagus tribus Cecropiae, cuius nomen ab Melite ductum, quam Hesiodus filiam Myrmecis, Musaeus vero Dii, filii Apollinis, fuisse tradit. *Μελιτηνή.* Nomen urbis. *Μελιτιανός. Μελιττοπηχεῖν.* Pulsu strepitum edere, ne apes advolent. *Μέλιτος μυελός.* Mellis medulla, de rebus valde suavibus. *Μελιτοῦττα.* Placenta mellita: quae afferebatur serpentibus, qui in antro Trophonii consulentibus responsa reddere credebantur. [Antrum autem illud] in Lebadia erat. † *Μελιτοῦττα* [apud Aristophanem in *Avibus*] est epithetum *τῶν ναστῶν.* † Sciendum est, placentam mellitam mortuis dari solitam ad placandum Cerberum; et obolum, naulum portitori; et coronam, ut vitae certamine defunctis. *Μελιτωδῶν ἐδεσμάτων. Μελίτωνος. Μελιτρός. Μελίφρων.* Suavis, animos demulcens. *Μελίχλωρος.* Mellis instar flavus. *Μελόμενοι. Et credebant se deo caros esse, quod huic daemoni curae essent.* *Μέλον.* Quod curae est alicui. Aristophanes: *Cum nihil me curarent, nisi tantum, ut dicterium resciscerent,*

Ὅτι δὴ βασιλεὺς ὢν καὶ Πέρσης, ἐθνῶν τε τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ, ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπογεύεσθαι λόγων, καὶ τῆς περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξης.

Μελλονικιᾶν. τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲ νυστάζειν . . .
ὥρα ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν.

Νικίας γὰρ υἱὸς Νικηράτου, ὃς ἀνεβάλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς ἐξόδους, καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐ προνοητικός, ἀλλὰ μελλητής.

[Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν.]

Μελόντων. ἐπιμελείσθωσαν.

Μέλος τι μελλοδειπνικόν. Ἀριστοφάνης·

Ὑπανακίνει Κρητικῶς τὼ πόδε.
. . . . τάχα γὰρ ἔπεισι
λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεοκράϊ.

Μέλου. ἐπιμελοῦ.

Καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

Μέλλω. ἐπὶ τοῦ βραδύνω. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου, παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ Σοφοκλῆς· 528

Μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορα.

Καὶ Ἀριστοφάνης·

Μὴ δῆθ' ἱκετεύω, πλὴν ὅταν μέλλω ἐξεμεῖν. τουτέστιν, εἰ ὅλως λέγεις, τότε εἰπέ, ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ἵν' ἅπαξ ἐμέσω, καὶ μὴ τότε, καὶ ὅτε λέγεις. ἢ οὕτω· τότε, φησί, λέγε, ἐὰν θέλῃς, ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ῥᾷστα γὰρ ἂν μᾶλλον ἐξεμέσαιμι, ἐὰν εἴπῃς.

Μέλω. ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.

Μέλπηθρα. παίγνια, σπαράγματα.

Μέλποντες. ᾄδοντες, ἀνυμνοῦντες.

Μελύδριον Ἰωνικόν. ἀντὶ τοῦ τρυφηλόν· τοιοῦτοι γὰρ Ἴωνες. Ἀριστοφάνης·

Λεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα
μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

Μελχισεδέκ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων. οὗτος κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιὼν ἐπωνόμασεν αὐτὴν Σαλήμ· ὅ ἐστιν εἰρήνης πόλις· ἐν ᾗ βασιλεύσας ἔτη ριγ' ἐτελεύτησε

---

1. *τε τοσούτων*] τε om. E. Tum *τοσοῦτον* B. 3. *λόγων* om. V. qui mox *γῆς*. Tum *γάνυσθαι* A. 6. Ἀριστοφάνης] Av. 643. sq. *Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι Ὥρα ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν. Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν.* 8. ἄρ'] ὦρ' A. V. Scripsimus ὥρα, ne quis offenderet in crasi ὡραστίν. 9. *Νικίας — Σικελίαν*] Abest hoc membrum ab Scholiis nostris. *Νικηράτου*] Ἀλκιβιάδ A. B. V. E. *ἀνεβάλλετο*] *ἀνεβίβλετο* dedi cum A. 11. *καὶ ὡς οἱ* cum seqq. om. V. Saltem novissima cancellis sepsi. Mox *ἀλλ' ἀμελητής* Gaisf. cum A. B. E. Schol. *ἀλλὰ μελητής* Med. *ἀλλὰ μελλητής* Küsterus, recte. Accedit Hesychius, cui apparet *ἐπεὶ βραδὺς* pro *ἐπίβραδυς* reddi oportere. 14. *Μελόντων*] Il. σ'. 463. et alibi. Male A. *μελλόντων* cum Photio. Glossam hanc et continuam v. *Μέλω* postposuit *V. 15. *Μέλλος* Ox. Ἀριστοφάνης] Eccles. circa finem (v. 1188.); ubi sic legitur: *Ἐπάσομαι μέλος τι μελοδειπνικόν.* Sed metrum versus huius claudicare recte vidit Portus, qui proinde *μελλοδειπνικόν* legendum esse existimabat: quam coniecturam non puto esse spernendam. Iocatur enim Comicus, et canticum ob futuram coenam cantandum esse dicit: cum moris sit, ut coenantibus, non vero coenaturis, cantica accinantur. Küst. *μελλοδειπνικόν* A. V. 17. *Ὑπανακίνει Κρητικῶ τὼ π.*] Haec et quae sequuntur nihil ad rem faciunt, eademque emendanda et supplenda sunt ex Aristophane. Küst. *Κρητικῶ* Gaisf. cum A. mox repetunt A. *V. Ἀριστοφάνης post *πόδε*. Debebat ille *Κρητικῶς* ex v. *Κρητικός* asciscere. 21. *Καὶ τὰ λοιπά μου μ.*] Sophocl. Oed. Colon. 1137, 38.

1. *ἐπὶ τοῦ βραδύνω*] Schol. Thucyd. I, 86. a Gaisf. ascriptus: *τὸ γὰρ μέλλουσιν νῦν οὐχὶ ἐπὶ τοῦ βραδύνουσι λεκτέον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου.* 2. *Σοφοκλῆς*] Electr. 305. sq. 3. *αἰεὶ* vulg. Mox *διέφθειρα* A. V. *διέφθορε* E. recte. 5. *Ἀριστοφάνης*] Initio Ranarum: in quem locum vide Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic compilavit. Küst. Cf. v. *ἐξεμεῖν*. Seqq. om. V. Ox. Mox *μέλλω γ' ἐξεμεῖν* Med. *μέλλω ἐξεμεῖν* edd. vulgg. 7. *τουτέστιν — ἐξεμεῖν* accedunt ex A. Scholiis Aristoph. firmata. 8. *μὴ τότε καὶ ὅτε*] *μὴ καὶ τότε καὶ ὃ λέγεις* A. Itaque legendum: *καὶ μὴ ὅτε καὶ λέγεις*. 10. *μᾶλλον*] *ἂν μᾶλλον* A. Probavimus, oblatum etiam glossa priore. Post *εἴπῃς* idem A. omisit: *Μέλω δὲ τὸ φροντίζω, δι' ἑνὸς λ, δοτικῇ.* Sed in marg. exhibet, *Μέλλω τὸ βραδύνω, διὰ β λλ. μέλω δὲ τὸ φροντίζω δι' ἑνός, δοτικῇ.* 13. *Μέλπηθρα*] Il. ν'. 233. *σπουδάσματα* subiecit Lex. Bachm. p. 297. 16. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 910. sq. (877.) 17. *ἴτ'*] *εἴτ'* A. Mox *στέμμα* A. B. V. E. Med. 19. Narratio de Melchisedec refertur ad Ep. Hebr. VII, 1. *βασιλεὺς*] *καὶ βασιλεὺς* A. B. *ὁ βασιλεὺς* *V. 22. *εἰρηνόπολις*] *εἰρήνης πόλις* A. V.

---

si forte pressus aliquod eiecissem. † *Cum et rex esset, et tot gentium rerumque curam gereret, tamen et litteras degustare, earumque gloria illustrari cupiebat.* *Μελλονικιᾶν.* Cunctari et negotium aliquod procrastinare. Aristophanes: *Haud sane nobis dormitandum est amplius, neque cunctandum Niciae more.* Nicias enim, filius Nicerati, expeditionem in Siciliam de die in diem differebat, utpote tardus in expeditionibus suscipiendis, neque providus, sed cunctator, ut obtrectatores aiebant. *Μελόντων.* Curent. *Μέλος τι μελλοδειπνικόν.* Carmen, quod inter coenandum canitur. Aristophanes. *Μέλου.* Cura. *Et reliqua mea negotia cura recte, ut ad hunc usque diem fecisti.* *Μέλλω.* Cunctor. dicitur etiam de tempore futuro apud Thucydidem. et Sophocles: *Cunctans enim semper aliquid facere, et praesentes meas ob absentes spes perdidi.* Et Aristophanes: *Ne, quaeso, id dicas, nisi cum vomendum mihi est.* id est, si quidem dicis, tum demum dicas, cum vomiturus sim. ut semel, inquit, vomam: non vero et tunc, cum id dices. vel sic: tunc, inquit, dic, si velis, observato tempore, quo vomiturus sum. facillime enim vomuero, si id dixeris. *Μέλω.* Curae sum. *Μέλπηθρα.* Ludibria, praeda quae laceratur. *Μέλποντες.* Canentes, celebrantes. *Μελύδριον Ἰωνικόν.* Cantiuncula delicata. tales enim erant Iones. Aristophanes: *Huc ad os meum venite, postquam cantiunculam aliquam Ionicam inveneritis.* *Μελχισεδέκ.* Melchisedec, sacerdos dei, rex Chananaeorum. is urbem in monte, qui vocatur Sion, condidit,

δίκαιος καὶ παρθένος. ἀγενεαλόγητος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραὰμ ὅλως, μηδὲ γενεαλογεῖσθαι τὸ παράπαν, εἶναι δὲ Χαναναῖον τὸ γένος καὶ ἐκ τῆς ἐπαράτου σπορᾶς ὁρμώμενον· ὅθεν οὐδὲ γενεαλογίας ἠξίωτο. οὐ γὰρ πρεπωδέστατον ἦν, τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπειλημμένον συμπλέκειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει· διὸ καὶ ἀπάτορα καὶ ἀμήτορα τοῦτον εἶναί φασιν. ὅτι δὲ Χαναναῖος ἦν τὸ γένος, εὔδηλον καὶ ἀφ' ὧν ἐκράτει καὶ ἐβασίλευε κλιμάτων Χαναναίων, καὶ οἷς ἐπλησίαζε πονηροτάτοις Σοδόμοις. καὶ μέντοι καὶ ἡ Σαλήμ, ἧς ὑπῆρχε βασιλεύς, ἡ πολυθρύλλητος Ἱερουσαλήμ ἐστιν, οὐδέπω τὸ ὅλον ὄνομα φέρουσα τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐκ προσθήκης δὲ τῆς ἱεροῦ μετὰ τὴν Σαλὴμ προσλαμβάνουσα συλλαβήν, καὶ κατὰ συνάφειαν Ἱερουσαλὴμ ὀνομασθεῖσα. διὰ δὲ τὸ ἀγενεαλόγητον λέγεται ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ. ὅταν δὲ ἀκούσῃς παρὰ τῶν Μελχισεδεκιτῶν, ὅτι θεὸς ὀνομάζεται, μνήσθητι τοῦ Ἀποστολικοῦ, ὅτι ἑτέρας γενεᾶς ἐστι. τουτέστι, τῶν Χαναναίων.

Μελχισεδέκ, ἱερεύς, οὐκ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐθνῶν. οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ὑπὲρ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων ἑαυτὸν προσενήνοχε τῷ Θεῷ. ἄρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης ἐν τῇ νυκτί, μεθ' ἣν τὸ πάθος ὑπέμεινεν, ἡνίκα λαβὼν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε, καὶ τὰ ἑξῆς. οὗτος ὁ Μελχισεδὲκ ἐπὶ Ἀβραὰμ ἤκμαζεν, ἀνὴρ θεοσεβής, ἐθνικός, καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους Σίδου, υἱοῦ Αἰγύπτου, βασιλέως τῆς Λιβύης. ὅστις γινόμενος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων ἔκτισε πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιών, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπερ ἐστὶν εἰρήνης πόλις· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἔτη ριγ'.

Μελχισεδέκ. οὗτος βασιλεὺς ὢν τῶν Χαναναίων καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, ὑποστρέφοντι τῷ Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ πολέμου ἀπαντήσας, ἐξήγαγεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον, καὶ εἶπε πρὸς Ἀβραάμ· Εὐλογημένος Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογημένος ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραὰμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἑρμηνεύεται δὲ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς εἰρήνης.

Μελχὸμ προσοχθίσματι. εἴδωλον καὶ τοῦτο. προσοχθίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα τὰ εἴδωλα προσαγορεύειν εἴωθεν ἡ Γραφή· ὅπερ δηλοῖ τὸ μύσος καὶ ἀπόβλητον.

---

1. *παρθένος*] Vide v. *Ἄβελ*. 3. *ὅλως*] *μὴ δὲ γενεαλογεῖσθαι τὸ παράπαν* addidit A. 5. *ὁρμώμενον*] *ὁρμώμενος* A. B. E. 8. Cf. v. *Ἀβραάμ* et quae Iacobs. in Anthol. Pal. p. 17. collegit. 10. *ἐβασίλευσε*] *ἐβασίλευε* A. omisso *τῶν* cum B. *V. quod delevimus ante *Χαναναίων*. 15. *μετὰ*] *Σαλὴμ* V. sequente lacuna. 18. *ὅταν δὲ ἀκούσῃς παρὰ τῶν Μελχισεδ. ὅτι Θεὸς ὀνομάζεται*] Sic locum hunc ex MSS. Pariss. emendavi, qui in prioribus editt. minus recte sic legitur: *ὅταν δὲ ἀκούσῃς περὶ* [sic B. E.] *τῶν Μελχισεδεκιτῶν, ὅτι ἔθνος ὀνομάζεται. Küst.* 21. *μόνον*] *μόνων* B. E. *V. item v. 23. *μόνων* *V.

5. *καταγόμενος — Χαναναίων* om. *V. qui haec sub finem post ριγ' reiecit. *υἱοῦ Αἰγύπτου*] Sic habent MSS. Pariss. [*V.] itemque Cedrenus, qui cum Suida conferendus est. At priores editt. [et E.] male *Αἰγυπτίων*. *Küst.* 6. *γενόμενος*] *γινόμενος* A. *ὃς ἐγένετο* *V. 11. Vide Genesis c. 14. 13. *ἀπὸ*] *ἐκ τοῦ* A. V. 19. *βασιλεὺς εἰρήνης*] Immo *βασιλεὺς δικαιοσύνης* [cum Zon. p. 1342.]: ut ignorare non possunt, qui vel primis, ut aiunt, labris linguam Hebraicam degustarunt. *Küst.* Idem error Etym. M. p. 578. 21. *Μελχόμ. προσόχθισμά τι*] Recte Ernestus [Gloss. Suid. p. 89.] *Μελχὸμ προσοχθίσματι*. Vid. Theodoret. Regg. III. *Ἔρωτ.* 37. *Gaisf.* 22. *προσοχθίσματα*] Vid. infra in v. Sumpta sunt ex Theodoreto in Regg. IV. *Ἔρωτ.* 3. *Gaisf.* 24. *τὸ μῖσος*] Rectius *μύσος*: quod et Porto visum est. *Küst.* *μῖσος* tenet Theodoretus: *μύσος* probavi cum E m. sec. Vide supra v. *Βδελύττεσθαι*. Ceterum cf. Boissonadi Anecd. T. V. p. 153.

---

eamque Salem nominavit: quod idem est atque urbs pacis. In hac cum regnasset annos CXIII. obiit iustus et coelebs. ideo vero dictus est expers genealogiae, quod prorsus non fuit ex Abraham semine, sed ex genere Chananaeo et ex detestando semine ortus. quamobrem etiam genealogiae honore caret. neque enim decebat eum, qui summae iustitiae compos esset, coniungi cum summae iniustitiae genere. quamobrem hunc et patre et matre carere dicunt. genere autem Chananaeum fuisse valde perspicuum est vel ex regione, cuius erat dominus, et ex climate Chananaeo, cuius fuit rex, et ex improbissimis Sodomis, qtibus erat vicinus. Salem autem, cuius erat rex, est illa celeberrima Hierosolyma, quae nondum integrum nomen urbis *Hierusalem* ferebat; sed addita voce *ἱεροῦ* ad *Σαλὴμ* et facta compositione Hierusalem vocata est. quod autem eius genealogia nulla describitur, ideo patre et matre carere dicitur. cum autem ab Melchisedecitis eum Deum appellari audieris, memento dicti Apostolici, eum esse generis alterius, Chananaeorum scilicet. *Μελχισεδέκ*. Melchisedec, sacerdos non solum Iudaeorum, sed etiam gentium. sic etiam Christus non solum pro Iudaeis, sed etiam pro omnibus hominibus se obtulit Deo. auspicatur autem sacerdotium ea nocte, post quam crucis supplicium sustinuit; cum accepto pane et gratiis actis cum fregit, et dixit: *Accipite, edite*, et quae sequuntur. hic Melchisedec Abrahami tempore floruit; vir Deum colens, ethnicus, genus ducens a Side, filio Aegypti, regis Libyae. qui cum esset sacerdos et rex Chananaeorum, urbem condidit in eo monte, qui Sion vocatur, eamque nominavit Hierusalem (quod est, Pacis urbs), et in ea regnavit annos CXIII. *Μελχισεδέκ*. Hic cum esset Chananaeorum rex et sacerdos summi Dei, Abraham a bello revertenti occurrit et panes vinumque obtulit, et ad Abraham dixit: *Benedictus Abraham Deo summo, qui condidit coelum et terram; et benedictus Deus altissimus, qui hostes tuos in manum tibi tradidit.* Abraham vero decimas omnium illi dedit. Melchisedec vero, si vocem interpreteris, significat regem pacis. *Μελχόμ*. Hoc quoque fuit idolum. Nam S. Scriptura idola vocare solet *προσοχθίσματα* et *βδελύγματα*: i. e. res impuras et abominandas.

Μεμαγμένη μᾶζα. ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ἀγαθῶν.

Μεμαγμένην. παρεσκευασμένην καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην. ἔνθεν καὶ παροιμία·

Μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.

Μεμακκοακότα. τὰ Μακκοῦς φρονοῦντα, ἀνοηταίνοντα. Μακκὼ γὰρ καὶ Λαιμὼ ἐγένοντο ἐνεαί· τουτέστι, βαρέως νοοῦσαι. [*Ἀριστοφάνης·*

Ὁ δὲ ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα τὸν δεσπότην,
τέχνην πεποίηται.]

Μεμακυῖα. προθυμουμένη.

Μεμαώς. προθυμούμενος.

Μεμαστιλημένος. κατειργασμένος. τουτέστι μεμασημένος.

Μεμαυῖα. προθυμουμένη, γλιχομένη.

Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖς ἠδύνατο καὶ μεμαυῖα
εὑρέμεναι Κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα.

Μεμβλώκατον. ἀντὶ τοῦ, παραμένουσι. Καὶ Μέμβλετό μοι, ἀντὶ τοῦ, μετ' ἐπιμελείας ἐγένετο.

Μέμβλωκε. παραμένει. Καὶ Μεμβλωκός, παραγενόμενον καὶ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέν.

Μεμελημένος. πεπονημένος.

Μεμένηται. μένει.

Μεμετρέαται. μεμέτρηνται.

Μέμηλα. ἐφρόντισα. Καὶ Μέμηλε, μέλει.

Μεμηλώς. ἐπιμελούμενος.

Μέμηνε. μαίνεται.

Μεμιλτωμένον. Ἀριστοφάνης·

Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός.

ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν.

Μέμμιος. ὕπατος ἦν Ῥωμαίων.

Μεμισθαρνηκώς. ὁ μισθῷ καμών.

Μέμνη. β' προσώπου.

---

2. *Μεμαγμένην.* Confer Nostrum supra v. *Μᾶζα.* Küst. Et v. *Βίος ἀκανθώδης.* Apparet vero cum verbis *ἔνθεν καὶ παροιμία* superiora continuanda fuisse, *Μεμαγμένη μᾶζα. ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ἀγαθῶν.* Quibus pro documento subiiciebatur versus Aristophanis. 4. *Μᾶζάν γε*] γε om. A. B. V. E. Med. Conflavit grammaticus Aristoph. Equ. 55. *Μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν* cum v. 57. *αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.* 5. *Μεμακκοακότα. τὰ Μακκ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 62. *τῆς* ante *Μακκοῦς* om. A. V. Schol. Aristoph. 6. *ἀνοηταίνοντα* abest ab Med.: de quo silent critici. *Λαιμὼ*] *Λαμὼ* *V. Schol. Cf. vv. *Μακκοῦ* et *Μακκώ.* 7. *Ἀριστοφάνης*] Apud Aristophanem loco laudato sic legitur: *Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα, Τέχνην πεποίηται.* Küst. Haec ab V. Ox. praetermissa notavimus. 9. *ποιεῖται*] *πεποίηται* A. 10. *Μεμακυῖα*] Corruptio glossae quae subsequitur *Μεμαυῖα.* Videtur tamen quae olim extiterat interpretatio vera (vide Hesychium et apud Zon. p. 1352. ex Il. δ'. 435. *Μεμακυῖαι. μηκώμεναι*) perisse, ut fit, cum librarii ad finitimam glossam aberrassent. Vide supra v. *Μεθαρμοζόμενος.* Sub finem *γλιχομένη* reiecerunt A. B. V. 11. *Μεμαώς*] Il. δ'. 40. 12. *Μεμαστιλημένος*] Portus suspicabatur legendum esse *μεμυστιλημένος*: quam coniecturam veram esse patet ex ipso Suida infra v. *Μυστιλᾶσθαι*, quo lectorem remittimus. Küst. *τουτέστι μεμασημένος*] Has duas voces priores editt. non agnoscunt, quas ex MSS. Pariss. revocavimus. Küst. 14. *Μεμαυῖα*] V. Schol. Il. δ'. 73. 15. *Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητ.*] Distichum adesp. DCXVIII, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 148. *θνητοῖσιν ἐδύνατο*] *θνητοῖς* (vel *θνητοῖσιν*) *ἠδύνατο* A. V. E. Med. Id reposuimus, firmatum v. *Κλωθώ.* Ceterum legendum *θνητοῖσι δυνήσατο* cum Anthol. 17. *παραμένουσι*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *παραβαίνουσι.* Homerus Il. δ'. 11. *Τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη Αἰεὶ παρεμέμβλωκε.* Scholiasta: *Παρεμέμβλωκε. παραμένει, πάρεστιν.* Confer etiam Etymologum. Küst. 18. *ἐγένετό μοι*] *μοι* delevi cum A. B. *V.

1. *Μεμβλωκός, παραγενόμενον*] Callimachus [fr. 124.] apud Schol. Sophoclis Oedip. Col. 305. *Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον Αἰμονίηθεν Μεμβλωκὸς πίλημα περίτροχον ἅλκαρ ἔκειτο Εἴδεος.* Ad hunc locum respexisse videtur Suidas. Toup. 2. *καὶ μετ'*] *καὶ* om. A. Mox cum A. delevi glossam. quam A. in marg. habet: *Μεμβράς (Μεμβράξ* B.). *εἶδος ᾠφύας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀφύα.* Alterum *Μέμβραξ* praemisit Med. 3. Adverbium habent Hesychius et Zonaras. 4. *Μεμένηται. μένει. Μεμετρέαται. μεμ.*] Sic locum hunc ex 2 MSS. Pariss. emendavi et distinxi, qui in prioribus editt. male sic legitur: *Μεμένηται. μεμέτρηνται. μεμένηται. μένειν.* Küst. *Μεμένηται. μεμέτρηνται* E. 5. *Μεμετρέαται*] Herodot. IV, 86. quem locum Etym. M. non errore tribuit Hipponacti, sed per verborum damna: v. Crameri Anecd. I. p. 288. 6. *Μέμηλε* addunt A. B. V. E. cum Photio et Lex. Bachm. p. 297. Mox *Μέλλει* MSS. (praeter *V.) et Phot. 9. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 22. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. Küst. Nomen om. sola Med. Integram Scholiorum annotationem repetiit v. *Σχοινίον.* 16. Sub finem cum A. V. delevi: *ἔστιν ἐν τῷ Ἀχαΐα.* 17. *καμών*] Sic recte MSS. Pariss. [*V.] itemque editio Mediol. [Lex. Bachm. p. 298.] et Photius in Lexico inedito. At editt. Aldina, Basil. et Genev. male, *κακῶν*: quam lectionem Portus in versione secutus fuerat. Küst. Similiter Hesychius v. *Μεμισθαρνηκότα.* 18. *Μέμνῃ*] Il. ό. 18. *προσώπου*] *ασώπου* *V. et A pr. Delevit statim Gaisfordus *καὶ Μέμνηταί σου. γενικῇ*: cum A. V.

Μεμαγμένην. Pistam et paratam. hinc proverbium, Maza pista, dictum de bonis paratis. *Mazam qui pinsuit, a me iam ante pistam.* *Μεμακκοακότα.* Macconis mente praeditum. id est, stultum. Macco enim et Laemo fuerunt mulieres stupidae et fatuae. [Aristophanes: *Ille vero cum vidit dominum desipientem, technas molitur.*] *Μεμακυῖα.* Cupiens. *Μεμαώς.* Cupidus. *Μεμαστιλημένος.* Confectus, mansus. *Μεμαυῖα.* Prompta, cupida. *Haud enim Clotho inter mortales, quamvis vellet, alium unde periret potuit invenire.* *Μεμβλώκατον.* Adsunt. Et *μέμβλετό μοι*, curae mihi fuit. *Μέμβλωκε.* Permanet. Et *Μεμβλωκός*, quod advenit et cum cura paratum est. *Μεμελημένος.* Cum cura elaboratus. *Μεμένηται.* Manet. *Μεμετρέαται.* Mensurati sunt. *Μέμηλα.* Curavi. Et *Μέμηλε*, curae est. *Μεμηλώς.* Curans. *Μέμηνε.* Insanit. *Μεμιλτωμένον.* Aristophanes: *Funem fugiunt minio tinctum.* cum Athenienses ad concionem seguiter convenirent, duo ministri solebant funem minio tinctum extendere, eoque per forum compellere turbam in concionem, ut ait Plato Comicus. quibus igitur minium allineretur, multam persolvebant. *Μέμμιος.* Memmius, Consul Romanorum. *Μεμισθαρνηκώς.* Mercede conductus. *Μέμνῃ.* Est secundae personae.

Μεμνῆτο. μιμνήσκοιτο. οὕτω προπερισπωμένως· ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἵνα τούμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῆτό μου.

Μέμνων, ὁ ἐς Ἴλιον στρατεύσας, ἦγεῖτο μὲν Αἰθιόπων, οὐκ ἦν δὲ Αἰθίοψ, ἀλλὰ ἀπὸ Σούσων τῶν Περσικῶν καὶ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἐκείνῃ ἔθνη ὑποχείρια ἔχων.

Μέμονα. προθυμοῦμαι.

Μέμορται. μεμοίραται.

Μεμωκημένος. καταπεφρονημένος.

Μέμωνος. ὄνομα κύριον.

Μεμπτέος. μέμψεως ἄξιος.

Μεμοιραμένων. λαχόντων, κληρωσαμένων.

Μεμοίραται. μετέχει, εἴληφε.

Μεμυαλωμένα. εὐτραφῆ καὶ πίονα. οὕτω γὰρ καὶ ὁ Νόμος ἐκέλευσε. καὶ Μαλαχίας δὲ ὁ προφήτης ἐκέλευσεν ἄμωμά τε καὶ ἄρτια· ἐπαρᾶται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀνάπηρα δὲ προσφέρουσι.

Μεμύημαι. πεπείραμαι.

Μεμυκότα. κρύψαντα, καμμύσαντα· ἢ κεκολλημένα. καὶ Ὅμηρος·

Σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν.

ἐκ παρατηρήσεως Ὁμηρός φησι τῶν ἐν πολέμῳ τρωθέντων τὰ τραύματα μὴ μύειν, μόνου δὲ τοῦ Ἕκτορος κατὰ θείαν πρόνοιαν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τὸν πάρος Ὀρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον.

ἀντὶ τοῦ, μυκηθμῷ χρώμενον, μυκώμενον.

Μεμύρωμαι. Ἀριστοφάνης·

Μακαριωτάτη ἐγώ, ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν ἀγαθοῖς· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὐτῶν τὰ Θάσια ἀμφορείδια.

Ἀμφορείδια τὰ κεράμια. Ἀπανθήσαντα δέ, ξηρανθέντα.

Μεμυστιλημένοι. εὐωχημένοι, ζωμὸν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις, καὶ μυστρία μιμουμένοις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστρίοις· οἷον μυστίλιον

---

1. *Μεμνῆτο*] Conf. Schol. Ven. Il. ψ'. 361. Veterum doctrinam labefactavit Buttmannus Gramm. ampl. I. p. 441. Ceterum Suidae locum aliquando repertum iri in Schol. Aristoph. cod. Rav. aut Ven. Gaisfordus augurabatur. 2. *τῇ μερικῇ προ.* Holstenius in ind. auctorum a Steph. Byz. laudatorum. Contra *ἱστορίᾳ προσῳδία* MS. apud Porson. Aristoph. p. 123. 3. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 992. *καὶ* ante *Ἀριστοφάνης* delevi cum *V. 5. *Μέμνων*] Pausanias X. [31,7.] p. 875,25. *Hemst.* Pausanias, a quo Suidam pendere Wesselingius in Diod. II,22. monuerat, haec verba facit: *Ὅτι ὁ Μέμνων βασιλεὺς ἦν τοῦ Αἰθιόπων γένους, ἀφίκετο μέντοι ἐς Ἴλιον οὐκ ἀπ' Αἰθιοπίας, ἀλλὰ ἐκ Σούσων τῶν Περσικῶν καὶ ἀπὸ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἔθνη πάντα ὅσα ᾠκει μεταξὺ ὑποχείρια πεποιημένος. ὁ ἐς Ἴλιον στρατεύσας*] Negat id Philostratus de Vit. Apoll. lib. VI. c. 3. quem vide. *Küst.* 6. *Σούσων*] *Σούνων* A. 7. *ἐκεῖσε*] *ἐκείνῃ* recepi cum A. 9. *Μέμονα*] Il. *έ*. 482. 12. Glossa corrupta. 16. *Μεμυαλωμένα. εὐτραφῆ καὶ π.*] Pearsonus recte observaverat, notam hanc referendam esse ad Psalm. LXV,15. ubi David secundum versionem *τῶν* LXX. sic inquit: *Ὁλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοΐσω σοι μετὰ θυμιάματος.* Theodoretus in illum locum: *Μεμυαλωμένα κέκληκε τὰ εὐτραφῆ καὶ πίονα. οὕτω γὰρ καὶ ὁ Νόμος προσφέρειν ἐκέλευσεν ἄμωμά τε καὶ ἄρτια. ἐπαρᾶται δὲ καὶ ὁ προφήτης Μαλαχίας τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀνάπηρα δὲ προσφέρουσιν.* Hinc Suidas supplendus et emendandus est. *Küst.* Sunt ex Psalm. LXV,15. Leg. *Μεμυελωμένα. Valck.* Hoc maluerunt etiam Sopingius et Toupius. Eadem cum auctario recurrunt in Cram. Anecd. II. p. 461.

1. *πεπείραμαι μὴ μύειν*] Portus particulam negativam *μὴ* abiiciendam esse censet: cui assentior. *Küst.* *δεδίδαγμαι, πεπείραμαι μὴ μυεῖν* veterum edd. scriptura: nihil nisi *πεπείραμαι* A. V. et Hesychius. *Μεμύηται* (hoc *V.): *πεπείραται* Photius. *δεδίδαγμαι* om. etiam B. habet Zon. p. 1353. In fine *μεμύειν* vel *μὴ μεμύειν* B. E. Spectat gl. Pauli Ep. ad Philipp. IV,12. 2. *κεκολλημένα*] Procopius Goth. p. 188. *ἀλλήλοις ξυνδέδενται καὶ μεμύκασι. Toup. MS.* 3. *Ὅμηρος*] Il. *ώ*. 420. Gaisfordo sumpta videbatur annotatio e scholiis olim amplioribus. 7. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Antipatri Sidon. Ep. XVIII,1. Anthol. Pal. VI,115. Repetitur versus sub vv. *Δείρα* et *Ὀρβηλοῖο*. 10. *ἀντὶ τοῦ*] *μεμυκότα* subiicit Med. 11. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 1105. *Εὐδαίμων δ' ἐγώ, Αὕτη τε μοι δέσποινα μακαριωτάτη, Ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν Ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ Τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια. Küst.* Supplementum petas ab v. *Ἀπανθήσαντα*. 14. *αὐτὸν* *V. 15. *Ἀμφορείδια δέ* om. V. Saltem *δὲ* delevi cum A. Cf. v. *Ἀμφορεύς*. 17. *Μεμυστιλημένοι. εὐωχ.*] Aristoph. Plut. 627. *Ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι, Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις.* Vide ibi Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic compilavit. *Küst.* 18. *καὶ μυστήρια μιμουμένοις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστ.*] Emenda ex Scholiasta Aristophanis: *καὶ μυστρίοις ἰμούμενοι. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστρίοις.* De voce *μύστρον* autem et *μυστρίον* vide Lexica vulgata. *Küst.* Item in Schol. Aristophanis, falsus ille de verbo *ἰμουμένοις*. Et *μύστρια* quidem A. B. E. praestiterunt. Scripsi *μυστρία*: cf. Eust. in Od. *γ*'. p. 1476. 19. *μυστηρίοις*] *μυστρίοις* A. B. E. Mox *οἱονεὶ μυστλίον* Schol.

Μεμνῆτο. Recordetur. sic scribendum est cum circumflexo in penultima, ut ait Herodianus in *Prosodia Homerica*. Et Aristophanes *Pluto*: *Ut pallium meum gestans mei recordaretur.* *Μέμνων.* Memno, qui expeditionem ad Ilium suscepit, Aethiopum dux fuit, quamvis ipse Aethiops non esset, Susis Persicis ad Choaspem fluvium sitis oriundus, et illius loci gentibus imperans. *Μέμονα.* Iuvat. *Μέμορται.* Fatale est. *Μεμωκημένος.* Contemptus. *Μέμωνος.* Nomen proprium. *Μεμπτέος.* Reprehendendus. *Μεμοιραμένων.* Eorum quibus sors vel fatum aliquod contigit. *Μεμοίραται.* Particeps est, accepit. *Μεμυαλωμένα.* Pinguia et opima. sic enim et Lex Deo immolari iubet victimas integras. Malachias autem Prophetes execratur eos, qui cum tales habeant, mancas tamen et mutilatas offerunt. *Μεμύημαι.* Initiatus sum. *Μεμυκότα.* Occultantem, oculos claudentem. vel conglutinata. Homerus: *Omnia vero vulnera coierunt.* Homerus tanquam peculiare quid observat, vulneratorum in bello vulnera non coire; praeter solius Hectoris, ex divina quadam providentia. Et *Μεμυκότα*, mugientem. In Epigrammate: *Taurum, qui in Orbeli montis iugis ante mugiit.* *Μεμύρωμαι.* Unguentis delibutus sum. Aristophanes: *O me beatissimam, quae delibutum habeo caput unguentis bonis. his tamen omnibus longe praestant amphorae Thasiae.* *ἀμφορείδια* sunt amphorae fictiles, *ἀπανθήσαντα* vero, quae florem amiserunt. *Μεμυστιλημένοι.* Epulati, qui panibus cavis sive mystris ius hauserunt. inde enim *μύστρα* appellata sunt: quasi dicas

τι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ πάντες προῖκα ἤσθιον καὶ τὴν ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά. μυστίλη δὲ καλεῖται κοῖλος ἄρτος· ἤγουν ἀθάρα. ἐν γὰρ τοῖς Θησείοις ἀθάραν ἤσθιον. ὁ δὲ νοῦς· Ὦ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες, καὶ εἰς οὐδὲν ἑστιαθέντες, νῦν δὲ εὐτυχήσαντες. Ὀλιγίστοις δὲ ἀλφίτοις λέγει, ἤγουν ἄρτοις. τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις τοὺς ζωμοὺς ἀρυόμενοι ταχέως ἐκορέννυντο δι' ἔνδειαν ἄρτου. πεποίηται δὲ ἡ λέξις, λέγω δὴ ἡ μυστίλη, παρὰ τὴν μάσησιν. ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄψων ὀλίγον ἄρτον ἤσθιον. ἢ τῷ ζωμῷ σχολάζοντες, ὑπὸ τούτου ἐκορέννυντο.

Μέμφις. ὄνομα κύριον. Μέμφεως· ἡ δοτικὴ Μέμφει. καὶ θηλυκὸν ἡ Μέμφις.

Μεμφίτης. ὁ ἀπὸ τῆς Μέμφεως.

Μεμφωλή. μέμψις.

Μεμψιβολεῖν. μέμφεσθαι.

Μεμψίμοιρος. φιλεγκλήμων.

Μένανδρος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ Μένανδρος ἕτερος, Ἀθηναῖος, ὁ Διοπείθους καὶ Ἡγεστράτης· περὶ οὗ πολὺς παρὰ πᾶσιν ὁ λόγος· κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας, στραβὸς τὰς ὄψεις, ὀξὺς δὲ τὸν νοῦν, καὶ περὶ γυναῖκας ἐκμανέστατος. γέγραφε κωμῳδίας ρή, καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα, καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην.

Μένανδρος, Λαοδικεὺς τῆς παρὰ Λύκῳ τῷ ποταμῷ, σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους Τέχνην, καὶ Μινουκιανοῦ Προγυμνάσματα· καὶ ἄλλα.

Μένανδρος Προτίκτωρ, ἱστορικός· ὃς λέγει περὶ ἑαυτοῦ· Ἐμοὶ πατὴρ Εὐφρατᾶς ἐκ Βυζαντίου ὁρμώμενος ἦν· οὗτος δὴ οὖν ἥκιστα τῆς τῶν λόγων μετειλήχει παιδείας. Ἡρόδοτος μὲν οὖν ὁμόγνιος δέ μοι, τῆς πρὸς τὸν νόμον ἀπογευσάμενος παιδείας, εἶτα ἀφηνίασε τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς· ἀλλ' ἔγωγε οὔτι χρῆναι ᾠόμην μὴ καὶ νόμοις ὁμιλῆσαι καὶ ἐς τέλος ἰκέσθαι τῶν πόνων· καὶ δὴ ἀφικόμην,

1. ταύτῃ δὲ τῇ] ταύτῃ mendum vulg. Mox καὶ τὴν om. Schol. 2. καλεῖται om. A. 6. ὀλίγοις δὲ ἄρτοις ἤγουν ἀλφίτοις λέγει A. ὀλιγίστοις δὲ ἄρτοις ἤγουν ἀλφίτοις λ. B. V. Videtur continuum ἄρτοις, quod Scholiastes merito ignorat, his turbis causam attulisse. Fuerat enim scribendum ἀρτίαχοις. 8. δι' ἔνδειαν ἄρτου superiorem in locum debuerant transferri. Paulo ante ταχέον *V. 9. λέγω δὲ] λέγω δή scripsi cum A. B. V. 13. καὶ κλίνεται ante Μέμφεως omisi cum A. *V. iisdemque auctoribus τῷ ante Μέμφει. 14. θηλυκὸν ἡ Μέμφις] In prioribus editt. [et B. V. E.] post verba haec additur, Ἄπις, θεὸς Αἰγύπτου (Αἰγυπτίων V.). τοῦτον Αἰγύπτιοι τιμῶσι σελήνῃ (σελήνῃ τιμ. *V.). καὶ ἱερὸς (ἱερόν. *V.) ἦν ὅδε (δὲ V.) ὁ βοῦς τῆς σελήνης, ὥσπερ ὁ (ὁ om. *V.) Μέμφις τοῦ ἡλίου. Sed ea hic omittenda putavi, tum quia in vetustissimo MS. A. desunt, tum etiam quia non pertinent ad vocem Μέμφις, sed Μνεῦις. Bos enim qui apud Aegyptios Soli sacer habebatur, non appellabatur Memphis, sed Mneuis, ut vel ex ipso Suida supra v. Ἄπις et infra v. Μνεῦις discere licet. Küst. 15. ὁ ἀπὸ] ὁ om. A. 16. Μεμφωλή] Item Hesychius. 18. Μεμψίμοιρος] Vid. Herald. adv. Salmas. p. 408. Gaisf. 19. κωμικὸς ἀρχαῖος] Hunc Menandrum a Suidae errore profectum Meinekius existimabat Quaest. Scen. II. p. 75. sive in Menandreis p. XXIII. Suidam tamen de poeta celeberrimo, quem Byzantini homines mira diligentia lectitarent et propemodum ipsius comoediae (Moschopul. Opusc. p. 59. Θάλεια, κωμῳδίας, Μένανδρος) colerent antistitem, tantillum falli potuisse nondum mihi persuasi. Qui si binos Menandros in eadem arte sustinuit consociare, ab eone clarissimum poetam opinamur sic quasi secundarium postpositum fuisse, καὶ Μένανδρος ἕτερος? Immo probabilius, resecta magistellorum doctrina restitui oportere, Μένανδρος, Ἀθηναῖος, ὁ Διοπ. κτλ.

1. Μένανδρος] Huius Menandri fabulas accurate recenset Meursius in Bibliotheca Attica, quem vide. Omisit tamen fabulam eius Ἄπιστος, cuius meminit Suidas v. Ἄβρα. Existimavit nimirum Meursius, vocem ἀπίστῳ esse partem fragmenti, quod Suidas dicto loco ex Menandro adducit. Vide nos supra v. Ἄβρα, ubi rite omnia distinximus, et suum cuique fabulae fragmentum restituimus. Küst. Cuius verbosam disputationem de Meursii errore compendifecimus. Ceterum consensit Eudocia p. 302. Διοπείθους] ὁ Διοπ. A. B. *V. Mox Ἡγεστράτης A. B. V. Ἡγιστράτης E. Ἡγησιστράτης Edd. vett. 5. ρή] Alii 109. Apollod. ap. Gell. XVII, 4. 105. Reines. ργ' E. ἐπιστολὰς] Cf. Meinek. p. XXXII. 6. ἑτέρους] ἑτέρων δύο V. Prosarios libros quod Suidas commemorat, varios ille Menandros perturbavit. 8. Eudocia p. 301. Cf. Walz. in Rhett. T. IX., praef. p. 14. sq. Λύκῳ] τῷ Λύκῳ A. Mox σοφιστοῦ A. 11. καὶ ἄλλα om. V. 12. Προτίκτωρ] Πρωτίκτωρ V. Orationem Menandri videas apud Niebuhr. p. 438. sq. 15. Ἡρόδοτος *V. μοι ὁμόγνιος] ὁμόγνιος δέ μοι A. B. ὁμόγνιός γε μοι V. μοι ὁμόγνιος δέ μοι E. Verum μὲν οὖν ut nemo non intelligit cum particula δὲ male copulari, ita relatio membrorum aguit praegressis δὴ οὖν opponendum fuisse vocem adversativam. Itaque hanc verborum formam desiderabam: Ἡρόδοτος δέ, ὢν γέ μοι ὁμόγνιος, sive, ὁμόγνιος δέ μοι ὢν Ἡρόδοτος τῆς κτλ. 18. οὔτι] οὔτε A.

μυστίλια. in Theseorum illo festo omnes et pultem et alia quaedam gratis edebant. μυστίλη autem vocatur panis cavus, vel puls. nam Theseis pultem edebant. sensus autem est: O qui multos labores pertulistis, et tenuiter admodum vixistis, nunc autem fortunati estis. Ὀλιγίστοις ἀλφίτοις dixit de minutulis panibus. cavis enim panibus ius haurientes, propter inopiam panis cito satiabantur. vox autem μυστίλη ducta est ab μάσησις, i. e. manducatio. vel propter copiam obsoniorum pauco pane vescebantur. vel ius avide edentes eo satiabantur. Μέμφις. Nomen proprium. declinatur Μέμφεως. dativus Μέμφει. femininum ἡ Μέμφις. Μεμφίτης. Qui est ex urbe Memphi. Μεμφωλή. Querela. Μεμψιβολεῖν. Conqueri. Μεμψίμοιρος. Querulus. Μένανδρος. Menander, Atheniensis, Diopithis et Hegestrates filius, qui omnium sermone celebratur. fuit autem novae comoediae poeta; oculis perversis, acuto ingenio praeditus, in mulierum amorem effusus. scripsit comoedias CVIII. item epistolas ad Ptolemaeum regem, et plurima alia oratione prosa. Μένανδρος. Menander, Laodicea ad Lycum fluvium sita oriundus, sophistes. scripsit commentarios in Hermogenis Artem, et in Minuciani Progymnasmata; et alia. Μένανδρος. Menander Protector, historicus; qui sic de se ipse scribit: *Pater mihi erat Euphratas, Byzantio oriundus, minime ille quidem eruditus. Herodotus vero mihi frater germanus erat, qui legum doctrina degustata statim ab harum studio recessit. ego vero et leges minime negligendas esse, et ad finem laborum perveniendum mihi esse existi-*

ὡς μοι ὑπῆρχε δυνατόν. ἥκιστα δὲ ἐχρησάμην τῇ
532 *ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἐπιτηδεύματος· οὐ γάρ μοι θυμῆρες*
ἦν ἀγωνίζεσθαι δίκας, οὔτε μὴν ἐν τῇ βασιλείῳ
στοᾷ θαμίζειν, καὶ δεινότητι λόγων τὰς τῶν ἐντυγ-
χανόντων οἰκειοῦσθαι φροντίδας. καὶ τὰ σπουδαῖα
τοιγαροῦν παρεὶς καὶ τὰ χείριστα ἑλόμενος, κεχη-
νὼς περιενόστουν. καί μοι καταθύμιοι ἦσαν οἵ τε
θόρυβοι τῶν χρωμάτων, καὶ οἱ ἀμιλλητήριοι τῶν
ἵππων ἀγῶνες, ἔτι γε μὴν καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχη-
σις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παλαίστραις ἐναπεδυόμην,
καὶ ἐς τοσοῦτον ἐξώκειλα ἀφροσύνης, ὡς καὶ τὸν
φαινόλην ἀποδύσασθαι, συναποδύσασθαι δὲ αὐτῷ
καὶ τὸ νουνεχές, καὶ ἄλλο ὅ τι ἐς βίον ἀγλάισμα.
ἐπεὶ δὲ Μαυρίκιος τὸ βασίλειον διεδήσατο κράτος,
τοῦτο μὲν προμηθέστατα ἔχων ἐς τοὺς ὑπηκόους,
τοῦτο δὲ καὶ μουσῶν ἐραστὴς ποιημάτων τε καὶ
ἱστορίας ἥδιστα ἐπαΐων, ὡς καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς
μέρος καταναλίσκειν περὶ τὰς τοιαύτας φροντίδας,
καὶ παρορμᾶν ἐντεῦθεν καὶ ὀξύνειν τοῖς χρήμασι
τοὺς ἀμβλυτέρους τὸν λογισμόν· ἀγαπητῶς ἐν τῷ
τότε ἔγωγε ἀλύων καὶ δυσανασχετῶν τῷ μὴ τὰ δέ-
οντα ἔχειν, ἀναλογιζόμενος ἦν, ὡς οὐ χρεὼν ἀνό-
νητά με περινοστεῖν. ὥστ' ἂν οὖν μὴ διαπαντὸς
κενεμβατοίην, ὡρμήθην ἐπὶ τήνδε τὴν συγγραφήν,
ἄρξασθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου, καὶ τῆς
ἱστορίας ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν.

Μενδαῖος. ὁ ἀπὸ τῆς Μένδης.

Μένδη. πόλις μία τῶν ἐν Πελλήνῃ Μένδη, ὑπὸ Ἐρετριέων ᾠκισμένη.

Μένδην. οὕτω καλοῦσι τὸν Πᾶνα Αἰγύπτιοι, ὡς τραγοπρόσωπον, τῷ καὶ τὸν τράγον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν· καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ δυνάμει· καὶ τιμῶσιν αὐτόν, ὥστε μὴ ἐσθίειν τράγους· ὀχευτικὸν γὰρ τὸ ζῷον. ἦν δε καὶ ἱερὸν τοῦ Μενδησίου παρ' Αἰγυπτίοις, ἐν ᾧ ἄγαλμα τραγοσκελὲς ἦν, ὀρθὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον.

Μενδήσιον κέρας. τὸ τοῦ Νείλου στόμα.

Μένεα πνείων. μεγάλα δυνάμενος.

Μενεδάιος ἵππος. ὁ πολεμιστήριος.

Σᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαΐου εἵσατο Λᾶμις

---

3. *δίκας*] δίκαις E. 5. *καὶ* post *φροντίδας* malim abesse. 7. *καταθύμιοι*] κατάθυμοι V. qui mox *ὅτι* pro *ἔτι*. 8. *τῶν χρωμάτων*] Wolfius legit *ἁρμάτων*: quam coniecturam probo. *Küst.* Vid. Barth. Advers. XVI, 17. Editam lectionem fortasse approbent ista Greg. Nazianz. Ep. 236. *Οἱ πωλοδάμαι τοὺς πώλους γυμνάζουσι πρὸς τὰ χρώματα καὶ τοὺς φόβους* (an *ὑφόους*?) *καὶ τῶν χωρίων τὰ πρηνῆ τε καὶ ὕπτια οὐχ ἵνα πτοήσωσιν, ἀλλ' ἵνα μὴ πτοεῖσθαι διδάξωσι. Reines.* An *σχημάτων*? Sed fort. nihil mutandum. Vid. Suid. *Πράσινον χρῶμα.* Agathias V. p. 153. *τὴν περὶ τὰ χρώματα ἔριν.* Et p. 161. *ἵππων ἀμίλλας τοῖς χρώμασι μεμερισμένας. Toup.* Mutari nolim; factiones enim Circenses coloribus distinguebantur. *Hemst.* Perperam interpres in Niebuhriana: *Ac placuere mihi strepitus musici.* 11. *τὴν φαινόλην*] *τὸν φ.* A. B. E. Med. 12. *συναποδύσασθαι*] Dictum Gygis imitatur apud Herodot. I, 8. *Hemst.* 13. *νουνεχές*] Sic recte 2 MSS. Pariss. At in prioribus editt. [et E.] male legitur *συνεχές. Küst. τὸν συνεχές* B. *νουνενές* V. *βίον*] *βίου* A. 14. *διεδήσατο*] *διεδύσατο* B. E. Med. Mox *προμηθέστατον* *V. 16. *μουσῶν* om. V.

2. *οὐκ ἦν*] *οὐ* A. B. V. E. *οὐ ἦν* Ald. Tum *χρεῶν* A. 3. *ὡς οὖν ἂν*] *ὥς τἂν* (vel *ὥστ' ἂν*) *οὖν* A. B. V. E. *ὥστ' ἂν μὴ* Med. *ὥστ' ἂν οὖκ μὴ* ed. Portus, coniectans *ὥσθ' ἵνα μή*. Horum nihil pro vero habendum, sed, ut opinor, *ὡς τοίνυν*. 5. *τῶν Ἀγαθίου*] *τῶν* om. A. B. V. E. *τοῦ Ἀγαθ.* Med. *Eudocia* breviter de Menandro tradens p. 299. *Μένανδρος Πρ. ἱστορικός· ἔγραψε τὰ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ἀγαθίου· ἤτοι διάδοχος τῆς ἐκείνου ἱστορίας.* Quibus libenter utemur, ut vitiosam redintegremus orationem: *καὶ τὰ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου τῆς ἱστορίας π. τὴν ἀρχήν.* Nam *ἄρξασθαι* ut meram interpretationem expelli quam curari malo. 6. Post *ἀρχήν* subsequebatur glossa: *Μένδα. ὑπὸ Ἐρετριέων ᾠκισμένη. Μένδα*] *Μένδη* scribendum erat cum Thucyd. IV, 123. ubi v. Duker. Hanc autem cum continuis glossam fuisse coniungendam docuit Harpocratio, quem cum *V. probarit, *Μένδα* glossae *Μένδη* subtexens, utrumque secutus sum, emendato etiam *Μένδα*. Praeterea reponendum erat *Πελλήνῃ*. Eidem glossae Photius inseruit *Μενδαῖος*. 7. *Μενδαῖος*] Notus *οἶνος Μενδαῖος*, de quo vid. Bergler. in Alciphr. III, 5. 10. *Μένδην. οὕτω καλοῦσι τὸν Π.*] Vide Bochartum Hieroz. part. 1. lib. II. c. 53. *Küst.* Sumpsit fortasse Suidas ex Schol. in Gregor. Naz. Vid. Nonnum Hist. Collect. p. 169. Plura dabit Iablonski Panth. Aegypt. II. c. 7. et Opusc. I. p. 138. *Gaisf.* Praestat *Μένδητα*: v. editores Pindari fr. 215. 14. *ὥστε*] *ὡς ἔτι* B. V. E. Med. 15. *καὶ ἄγαλμα*] *καὶ* om. A. V. B. E. 19. *Μένεα πνείων*] Hom. Il. *β'*. 536. 20. *Σῶμα*] *Σᾶμα* A. B. V. E. et v. *Λαφοινός. Μνᾶμα* Anthol. Pal. VII, 208. Anytes Ep. XV. pr. *εἵσατο* libri.

---

mavi: idque feci, ut licuit. minime tamen huius studii professionem suscepi. haud enim cordi fuit causas in foro agere, vel Regiam porticum frequentare, et eloquentiae facultate aliorum studia mihi conciliare. quare neglectis rebus seriis, deteriora sectari et otiosus circumire coepi. ac placuere mihi certamina partium circensium et decursiones equestres; praeterea saltationes pantomimorum. ad haec et in palaestris frequenter me exercui, et eo amentiae processi, ut paenulam quoque, et cum ea sanam mentem et quicquid virtutum ornat vitam, exuerem. posteaquam vero Mauricius imperium capessivit, qui et populi salutem provide curabat, et Musas amabat, poematisque et historiis audiendis quamplurimum delectabatur, adeo ut magnam noctis partem ipse in iis studiis consumeret, et ingenia hebetiora munificentia excitaret et acueret: tunc ego merito dolens et animo aeger, quod quibus opus esset ea non haberem, mecum reputare coepi, non oportere me vitam inertem semper agere. quare ne prorsus nihil agerem, ad hanc historiam animum appuli, eiusque conscriptionem ab iis rebus, quae post obitum Agathiae acciderunt, auspicatus sum. *Μενδαῖος.* Qui est ex urbe Menda. *Μένδη.* Mende, urbs una e Palleniacis, ab Eretriensibus condita. *Μένδην.* Aegyptii sic vocant Pana, quem vultu caprino fingunt. nam et lingua sua hircum sic appellant, et colunt eum ut generationi sacrum: unde et esu eius abstinent. est enim animal salax. fuit autem etiam templum Mendesii apud Aegyptios, in quo simulacrum erat, pedibus caprinis et inguine intento. *Μενδήσιον κέρας.* Unum ex Nili ostiis. *Μένεα πνείων.* Valde robustus. *Μενεδάιος ἵππος.* Equus

ἵππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς Ἄρης τύψε.

Μενεδάιος, καὶ κατὰ τροπὴν μενεδήιος.

Μενέδημος.

Μενεαινέμεν. προθυμεῖσθαι.

[Μενεσθεύς. ὄνομα κύριον.]

Μενεκλείδης.

Μενεκράτης, κωμικός. δράματα αὐτοῦ, Μανέκτωρ, ἢ Ἑρμιονεύς.

533 ‖*Μενεκράτης, Συρακούσιος, ἰατρός. οὗτος δὲ μισθὸν μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας· ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἱερὰν νόσον· δούλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους ἀπῄτει, καὶ λία ἑαυτὸν ἐκάλει, θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ, τιθεὶς ἑκάστῳ προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἑρμοῦ, τῷ δὲ Ἀπόλλωνος.*

Μενέλαος. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος.

Μενέλαος, Αἰγαῖος, ἐποποιός. ἔγραψε Θηβαΐδα ἐν βιβλίοις ιά. καὶ ἄλλα.

Μενέμαχοι. καρτερικοί, μένοντες ἐν τῇ μάχῃ· οὓς Ὅμηρος μενεχάρμας καλεῖ.

Μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ ἀποδιδῶσι μισητία. ἀντὶ τοῦ, ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι· ἐπίμονοι, καὶ βέβαιοι, καὶ οὐκ εὐεξαπάτητοι. Μισητία δέ, ἢ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασία. μήποτε μέντοι γενικώτερόν ἐστιν ἡ ἀπληστία, ἢ αἰσχροκέρδεια.

Μενεχάρμης. ὁ ὑπομονητικὸς ἐν μάχαις.

Μένεχμος. ὄνομα κύριον.

Μενξίτιον. ὄνομα τόπου.

Μενθῆρες. αἱ φροντίδες.

Μένιππος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Κέρκωπες, καὶ ἄλλα.

Μενοεικής. ὁ αὐτάρκης. καὶ μενοεικέα.

Μένος. δύναμις, ὁρμή. [Διαφέρει δὲ τὸ μένος

---

1. *δαφοινὸν* A. B. V. Med. 3. *μενεδήιος*, glossa Homerica: v. Hesychius. Sed *V. cum *καὶ* ignoret, fortasse superiori glossae olim adhaerebant, *κατὰ τροπὴν μενεδήιος*. 4. *Μενέδημος*] Menedemus Eliensis Herculi rationem purgandi stabuli Augeae tradit, Ptol. Heph. V. Narr. Hist. ap. Phot. 190. Menedemus *Κωλώτου μαθητής* Laert. VI, 9. Menedemus Cleomenis discipulus Laert. VI, 6. Menedemus Rhodius, Aristotelis discipulus Gell. XIII, 5. *Reines.* 5. *Μενεαινέμεν*] Il. *ε*. 606. Cf. Apollonii Lex. p. 451. 6. Gl. om. V. quam cum expungere praestaret, eam satis habui notasse. Nam *Μενεθεύς* ab libris proditum postquam imperiti homines Suidae suo mandarant, exciterunt qui mendum removerent addito *καὶ Μενεσθεύς*. Id additamentum sub finem delevi, quod A. post v. *Μενέμαχοι* coniecit. Interim ipsum *Μενεσθεύς* reposui. 7. *Μενεκλείδης*] Adversarius Epaminondae in administratione reipublicae, et dicendi potens: Cornel. Nep. Epam. 5. *Reines.* 8. *δράμα*] *δράματ* A. V. *δράματα* E. Med. Gaisfordus legebat *δραμάτων*, coll. v. *Μένιππος*. Vellem constaret mihi de Menecrate comico, deque huius fabula Manectore. 10. *Μενεκράτης, Συρακούσιος, ἰατρός. οὗτος δὲ μισθ.*] Locum hunc de Menecrate Suidas deprompsit ex Athenaeo, quem vide lib. VIII. p. 289. Ibi enim eadem res fusius narratur. *Küst.* Eadem *Eudocia* p. 299. 11. *ἐθεράπευσε*] *ἐθεράπευε* B. V. E. Med. cum Eud. 12. *αὐτοῦ*] Immo *αὐτοῦ*. Sed dictionem Athenaei parum apte Suidas contraxit. 13. *θεραπευμένους* mendum Küster. 15. *ἑκάστῳ*] *ἑκάστου* V. 17. *Μενέλαος. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. *Δημοσθένης*] Philipp. I. p. 47, 21.

1. *Μενέλαος*] *Eudocia* p. 302. *Αἰγαῖος*] An potius *Ἀναῖος*? Vide Holstenium in Stephanum v. *Ἀναία*. *Küst.* *Αἰγέος* V. De Menelao epico poeta pleraque congessit Ruhnkenius de Longino p. 331. sq. Hominem obscurum mireris cum Simonide iunctum ab Io. Siccliota in Hermog. T. VI. p. 399. *διὸ καὶ τὰ Ἰωνικὰ ποιήματα ἐξαίρουσι ταῖς ἡδοναῖς, ὥσπερ τὰ Σιμωνίδου καὶ Μενελάου.* 2. *ιβ'*] Sic Eudocia. Sed *ιά* A. B. V. E. 3. *Μενέμαχοι*] Hanc gl. Gaisf. dedit ex A. V. Cf. Appian. T. I. p. 163. 4. *μενεχάρμους* *V. 5. *Μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ ἀποδ.*] Aristoph. Av. 1617. *Ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν Εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων, Μενετοὶ θεοί· καὶ μὴ ποδιδῷ, μισητίαν Ἀναπεράσομεν καὶ ταῦτα.* Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* *μισητείαις*] *μεσιτείαι* A. *μισητεῖαι* V. Ox. *μισητία* recepit etiam Dindorfius. 6. *οὐκ* om. *V. 7. *εὐεξαπάτητοι*] *εὐαπάτητοι* B. *ἐξαπάτητοι* E. 8. *Μισητεία*] *Μισητία* A. 9. *αἰσχοκέρδεια*] *αἰσχροκερδία* V. 11. *Μενεχάρμης. ὁ ὑπομονητ.*] Ex Scholiasta Homeri in Il. *ι*. 525. *Küst.* Cf. Zon. p. 1340. 12. Vide supra v. *Μάναιχμος*. 13. *Μενξίτιον*] *Μενζίτιον* E. Glossa suspecta. 14. *Μενθῆρες*] Potius *μενθῆραι*. Vide Etymologum et Hesychium. *Küst.* Continuo glossam delevi: *Μένιππος. ὁ Κυνικός. ἔστιν ἐν τῷ Φαιδ.* Quam habet A. in margine: *ἔστιν ἐν τῷ Φ.* om. V. 15. *Μένιππος*] Eadem *Eudocia*, quae post *Κέρκωπες* addit *Ὄφεις*. „*Μένιππος* | *Γαδαρεὺς* Strab. XVI. 759. et Steph. in *Γάδαρα*. cf. Laert. VI, 8. et Athen I. 32." *Reines.* Adde Iacobs. in Anthol. Prolegg. T. VI. p. 37. 17. *μενοεικέα*] Forma vocis Homericae: v. Apollon. Lex. p. 451. 18. *Διαφέρει* cum seqq. habet A. in marg. Ego notavi. Sumpta e Schol. Ven. in Il. *ε*. 2. monuit Gaisf. Contempsit istam differentiam Apollonius p. 452. *τοῦ μένος* *V.

---

bellicus. *Monumentum hoc mortuo equo bellicoso posuit Damis, postquam eius pectus sanguinarius Mars percussit.* Pro *μενεδάιος* dicitur etiam *μενεδήιος*, *ᾱ* in *ῆ* verso. *Μενέδημος.* *Μενεαινέμεν.* Appetere. [*Μενεσθεύς.* Menestheus.] *Μενεκλείδης.* *Μενεκράτης.* Menecrates, comicus. ex fabulis eius est *Manector*, vel *Hermionensis*. *Μενεκράτης.* Menecrates, Syracusanus, medicus, qui sacrum morbum curans nullam quidem mercedem pro eius curatione accipiebat; sed a sanatis illud postulabat, ut se ipsius servos esse faterentur. idem Iovem se appellabat, quosque sanaverat, deos: unicuique nomen imponens, alteri Mercurii, alteri Apollinis. *Μενέλαος.* Menelaus, frater Philippi consanguineus: cuius meminit Demosthenes in Philippicis. *Μενέλαος.* Menelaus, Aegaeus, poeta epicus. scripsit *Thebaidem* libris XI. et alia. *Μενέμαχοι.* Fortes, in pugna perseverantes, quos Homerus dicit *μενεχάρμας*. *Μενετοὶ θεοί, καὶ μ. Tardi sunt dii ad vindictam; neque votum persolvat ob avaritiam. Μενετοὶ* hic significat, mala patienter ferentes, nec cito hominum peccata ulciscentes. vel perseverantes, constantes, nec deceptu faciles. *μισητία* vero est nimia in venerem proclivitas. vide tamen ne generaliori sensu haec vox accipienda sit de turpi amore lucri. *Μενεχάρμης.* Qui proelium intrepide sustinet. *Μένεχμος.* Nomen proprium. *Μενξίτιον.* Nomen loci. *Μενθῆρες.* Solicitudines. *Μένιππος.* Menippus, comicus. scripsit fabulam *Cercopes*, et aliās. *Μενοεικής.* Sufficiens. Et *μενοεικέα*. *Μένος.* Robur, impe-

τοῦ θάρσους. τὸ μὲν γὰρ μένος ἐστὶ τοῦ σώματος, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς.]

Μενοῦνγε. ἐκ συνδέσμων τριῶν. τὸ ἀληθές.

[Μένω. Ἡ δὲ Ὀλυμπιὰς ἐπὶ τῶν ἑαυτῆς λογισμῶν ἔμενε.]

Μένων. οὗτος δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν πλούτου ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως πλείω λαμβάνοι, ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω κερδαίνοι· φίλος τε ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵν' ἀδικῶν μὴ δοίη δίκην. ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι, ὧν ἐπιθυμοίη, συντομωτάτην ᾤετο ὁδὸν εἶναι διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν· τὸ δὲ ἁπλοῦν καὶ τὸ ἀληθὲς ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλίθιον εἶναι. στέργων δὲ φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα· ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἐγίνετο ἐπιβουλεύων. καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο. καὶ
534 τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν· ἀλλὰ τὰ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι ὅτι ῥᾷστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. καὶ ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὡπλισμένους ἐφοβεῖτο· τοῖς δὲ ὁσίοις καὶ ἀληθείαν ἀσκοῦσιν ὡς ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι. ὥσπερ δέ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιότητι, οὕτω Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν. τὸν δὲ μὴ πανοῦργον ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν, διαβάλλων φιλίαν, τοὺς πρώτους τούτῳ ᾤετο δεῖν κτήσασθαι, τὸ δὲ πειθομένους στρατιώτας παρέχεσθαι, ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου, ἐπιδεικνύων ὅτι πλεῖστα δύναιτο καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν, ὁπότε τις αὐτοῦ ἀφίσταιτο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν.

Μεντίδιος. ὄνομα κύριον.

Μέντορος. ὄνομα κύριον.

Μέντοι. τὸ δὲ σὺν τῷ γε παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

---

3. ἀληθές] Sub finem Gaisf. delevit μᾶλλον μὲν οὖν cum A. B. V. Photio, et Etym. M. Vid. Albert. in Hesychium. ἀληθῶς Zon. p. 1355. 4. Μένω] γενικῇ addunt B. E. V. Gl. om. A. ἔμενε λογισμῶν] λογισμῶν ἔμενε V. 6. Μένων. Ἀθηναῖος. οὗτος δῆλος ἦν ἐπιθ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur apud Xenophontem lib. III. de Expedit. Cyri in fine: ut Pearsonus monuit. [II, 6, 21. sqq.] Notandum autem est Menonem hunc a Xenophonte non vocari Ἀθηναῖον, sed Θετταλόν: unde Suidas proinde corrigendus est. Küst. Ἀθηναῖος omisit A. πλούτου om. V. 7. πλείω λαμβάνῃ] πλ. λαμβάνοι cum Xenophonte A. πλέω λαβών V. 8. κερδάνῃ] κερδαίνοι A. Xenoph. κερδαίνῃ B. V. 10. δοίη] Lege διδοίη. τὸ δὲ] δὲ τὸ A. B. *V. 11. ὁδὸν ᾤετο] ᾤετο ὁδὸν A. Xenoph. 13. τε καὶ ἀληθὲς] καὶ τὸ ἀληθὲς A. B. V. τὲ tamen Xenophon et ut opinor V. Deinde lege cum Xenoph. ἐνόμιζε τὸ αὐτὸ τῷ ἢ. εἶναι. φανερῶς] φανερὸς A. Mox εἶναι om. V. 18. τῶν πολεμίων] τῶν om. A. 19. εἶναι om. V. qui infra habet λαβεῖν.

1. ἀφύλακτα] κἀφύλακτα V. 2. αἰσθάνοιτο] ἂν αἰσθ. Edd. quaedam Xenophontis, minus probe. ὡς εὖ] καὶ ὡς εὖ B. E. Med. 4. ἀνάνδροις] ἀνάνδρους B pr. Tum ἐπηρᾶτο V. 5. καὶ ἀληθείᾳ addiderunt A. B. V. E. cum Xenoph. 6. οὕτω] οὔτε V. 8. καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν, διαβάλλων φιλ.] Locus hic e Xenophonte sic rescribendus est: καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχ. πρωτ. φιλίᾳ, διαβάλλων τοὺς πρώτους, τούτους ᾤετο δ. κτ. Küst. 9. πρωτεύειν] προτερεύειν V. 11. τοὺς ante στρατιώτας Xenoph. συναδικεῖν] συνδικεῖν A. V. 13. ἐπιδεικνύων] Lege ἐπιδεικνύμενος. Huic μὲν addit A. πλεῖστα] μάλιστα V pr. δύναιτο] ψεύδετο B. ψευ . . . E. et sola Med. omisso καί. 14. εὐεργεσίας] εὐεργεσίαν A. B. E. 15. ὅτε] ὁπότε A. B. V. Tum ἀφίσταιτο A. B. V. E. Med. ἀφίστατο Küst. 17. Suspectum nomen. 18. Μέντορος] Mentor Bithynus, discipulus Carneadis, Acad. Laert. IV, 9. et Euseb. Praep. XIV, 7. et 8. e Numenio. Mentor Syracusanus, Plin. Mentor scalptor, s. caelator in auro et argento, Plin. *Reines.* Cf. Menag. in Laert. IV, 63. Diodor. Sic. XVI, 52. et Wessel. *Gaisf.* Non requirebat Suidas istud copiarum, qui declinandi rationem nominis vel carminibus Homericis celebratissimi traderet. 19. Μέντοι. ὅμως] ὅμως om. A. B. *V. Photius. σὺν τῷ γὲ] Sic recte Paris. A. et Photius in Lexico inedito. At priores editt. [et B. V. Ox. E.] συντῶσε: qua lectione Portus deceptus ineptum loco huic sensum affinxerat. Küst. Vett. edd. corrupte quidem, sed ut non melior sit Küsteri lectio. Nam quis credat, μέντοι γε a Photio et Suida ignotum Graecis perhi-

---

tus. · [Differt autem μένος a θάρσος. nam μένος dicitur de corpore, θάρσος vero de animo.] Μενοῦνγε. Vox e tribus coniunctionibus composita: revera. [Μένω. *Olympias vero in consilio suo perstitit.*] Μένων. *Meno ingentem opum cupiditatem manifeste prae se ferebat, idemque imperii cupidus erat, ut plura consequeretur, et honore affici volebat, quo plus lucri faceret. potentissimis quibusque amicus esse cupiebat, ne malorum suorum facinorum poenas daret. ad efficienda autem quae concupisceret viam maxime compendiariam arbitrabatur esse, si peieraret et mentiretur atque falleret. simplicitatem enim et candorem eodem loco habebat, quo stultitiam. neminem ex animo diligebat; quod si cui amicum se profiteretur, ei palam insidiabatur. hostem nullum irridebat, verum de iis, quibuscum esset, ita semper loquebatur, ac si eos ludibrio haberet. bonis hostium non insidiabatur, difficile reputans, facultatibus eorum qui sibi caverent potiri; sed res amicorum, quia non admodum custodirentur, facillime surripi posse, solum se scire putabat. quoscunque periuros et iniustos esse animadverteret, ut bene armatos metuebat; viros autem pios et veritatis studiosos ut imbelles aggrediebatur. et quemadmodum alii de pietate, veritate, iustitia gloriantur: sic Meno se iactabat, quod alios fallere posset, quod mendacia fingere, quod amicos irridere. si quis non esset vafer, eum rudem esse censebat. apud quos primum in amicitia locum obtinere volebat, hos sibi conciliandos putabat, criminando eos, qui gratia apud illos plurimum valerent. iniuriarum societate milites sibi obsequentes reddebat. affici se honore et coli propterea volebat, ut ostenderet, et posse et velle se quam plurimum iniuriae aliis inferre. siqui ab ipso defecissent, beneficium imputabat, quod quo tempore familiariter iis uteretur, eos non perdidisset.* Μεντίδιος. Nomen proprium. Μέντορος. Nomen proprium. Μέντοι. Contra μέντοιγε apud nullum scriptorem Graecum reperitur.

Μενοικεύς.

Μενοινή. ἡ προθυμία.

Μενοινῶος.

Μενοίτιος. ὄνομα κύριον.

Μεραρχίαι. αἱ δύο χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμή. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον Μεράρχην καὶ Τελετάρχην.

Μεριδαρχίας. μεριτίας, κατὰ δεκαρχίας.

Μερίζω. αἰτιατικῇ.

Μερίς. ἡ κληρονομία.

Μερὶς οὐ πνίξ. τῶν δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, ἐπεὶ ἄρα αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμός· καὶ ἕκαστος ἑκάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνων ἐπεφώνει, Μερὶς οὐ πνίξ. ἢ οὕτως γράφε, Μερὶς οὐ πνίγει. ὅτε οὖν οἱ δυνατοὶ ἥρπαζον, ἦν πνίξ· ὅτε δὲ ἐπενοήθη ὁ μερισμός, ἔλεγον οἱ πένητες, Μερὶς οὐ πνίξ.

Μερίτην. συμμεριστήν. *Πολύβιος·* Καὶ πολλὰ περιελασάμενοι σώματα καὶ ῥήγματα, τούτων οὐδενὸς μερίτην ἐποιήσαντο τῶν ἀλόντων.

Μερίτης. ὁ τινὸς πράγματος μεταλαγχάνων. *Πολύβιος·* Ὁ δὲ φύλαξ εὐθὺς ἀνοίγει, ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν, διὰ τὸ μερίτην ἀεὶ γίνεσθαι τῶν εἰσφερομένων.

Μερκηδῖνον. τόπος τις.

Μερμαίρω. φροντίζω, ἢ χολῶ.

Μέρμερα. μερίμνης ἄξια, χαλεπά.

‖ *Μερμερίζω.* μεριμνῶ. 535

Μερμερόης. ὄνομα κύριον. Τὸν Μερμερόην ἡμῖν σημᾶναι, ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ μὴν περιμάχητος, οὐδὲ βασιλικῆς ἔργον ἐκστρατείας, ἀλλ' ἐν ὑπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὸν Καύκασον.

Μέρμις. τὸ σχοινίον.

Μερόη. νῆσος κατὰ τὸν ὠκεανόν.

Εἰ καὶ τηλοτέρω Μερόης τεὸν ἴχνος ἐρείσεις.

---

beri, cum et saepissime [v. Lobeck. in Phryn. p. 342.] inveniatur, et ab aliis grammaticis agnitum sit? Etym. M. p. 580, 10. *Μέντοι γε: ἐπίρρημα μεσότητος, ἐκ τοῦ μὲν καὶ τοῦ τοὶ παραπληρωματικοῦ συνδέσμου.* Phavorinus: *Μέντοιγε, πλὴν διὰ τοῦτο, ἢ ὅμως, ἢ ἕνεκεν τούτου.* [Sic Zonaras p. 1355.] Quare Photium et Suidam scripsisse puto *σὺν τῷ νῦ.* Heraclides enim, ut ex Eustathio discimus p. 722, 59. 1726, 26. *μέντον*, quod in quodam Homeri loco aliqua exemplaria exhibebant, ab Argivis et Cretensibus pro *μέντοι* dictum narraverat, quemadmodum contra *ἐνδοῖ* a quibusdam Doriensibus pro *ἔνδον* diceretur. Heraclidis igitur refutandi causa haec illorum grammaticorum annotatio scripta videtur. *Hermannus* in Viger. n. 337. p. 842. Qui poterat citasse ex Photio gl. seq. *Μέντοι. τὸ δὲ μέντον βάρβαρον· ᾧ καὶ Χρύσιππος χρῆται.* Conf. Valcken. in Theocrit. Adon. p. 364. sq. *Gaisf.* Merito Küsterum probat Dobraeus in Aristoph. Thesm. 716. Nam Photius observationem illam, quae de *μέντον* cavet, ab altera de addito *γὲ* distinxit. Neque Schneiderus in Lex. Graeco satis probabiliter Suidam opinabatur de particula *μενοῦνγε* praecepisse. Recte vero lexicographi, qui nollent *μέντοιγε* tanquam absolutam suique iuris dictionem in principio collocari: cuius nullum memini me documentum invenire praeter Nicephori in Boisson. Anecd. T. II. p. 27.

1. 3. Om. vulg. Firmat *V. 5. *Μεραρχίαι. αἱ δύο χιλ.*] Scribe, *Μεραρχία*, numero singulari. Duae enim Chiliarchiae unam tantum Merarchiam constituebant. Confer Aelianum in Tact. c. 9. ubi *Τελάρχης* rectius vocatur, quem hic Suidas *Τελετάρχην* appellat. *Küst. Μεραρχία* Coislin. ap. Montfaucon. p. 507. (sive Append. Suidae) qui mox *τελετάρχην* cum Suida. *Μενάρχιαι* et infra *Μενάρχην* A. 8. *Μεριδαρχίας*] Glossa sacra: quod monuerunt intpp. Hesychii *μεριστίας* Lex. Bachm. p. 298. 9. Om. vulg. Firmat *V. 11. *Μερὶς οὐ πνίξ. τῶν δυνατωτέρων ἁρπ.*] Eadem ad verbum habet Photius in Lexico inedito. Confer etiam Zenobium [V, 23.]. *Küst.* 13. *ἐπεὶ ἄρα*] *ὅτι* Photius. *βοηθεῖν αὐτοῖς*] *αὐταῖς βοηθεῖν* A. Phot. Scripsi *αὐτοῖς*. 15. *ἑκάστῳ*] *ἑκάστου* V. *Μερὶς — γράφε* quae retinent A. B. V. E. Med. neglexit Küsterus. *ἢ οὕτως* usque ad finem om. Photius. *ὅτε οὖν* usque ad finem om. V. Neque dubium quin novissimis otiosa superiorum repetitio contineatur. Ceterum *ἢ καὶ οὕτως· μερὶς οὐ πνιγῇ* Arsenius p. 352. reliquis omissis. *οὕτω* Med. 17. *ὁ μερισμός*] *ἡ μερίς* A. B. 18. *πάντες*] *πένητες* A. B. E.

1. *Μερίτης. συμμεριστής*] *Μερίτην. συμμεριστήν* A. prius etiam E. *Πολύβιος*] Lib. IV. c. 29. *Küst.* 2. *τούτων*] *τὸν Σκερδιλαΐδαν* Polybius. 5. *Πολύβιος*] Lib. VIII. c. 24. (31.). *Küst.* 6. *τὴν*] *τὸν* A. Mox *αὐτὸν* post *μερίτην* delevi cum Polybio et A. B. *V, *αὐτὴν* habet E. 8. Nomen loci incompertum. 9. *Μερμαίρω*] *Μερμέρω* V. Phot. et Hesychius. 10. *Μέρμερα. μερίμνης ἄξια, χαλεπά*] Ex Scholiasta Homeri in Il. Ψ. 453. *Küst.* Conf. Schol. Platon. p. 393. et Ruhnk. in Tim. p. 178. 11. *Μερμερίζω*] V. Apollon. Lex. p. 453. 12. *Τὸν Μερμερόην ἡμῖν σημ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Ἀξιόλογα. Küst.* 14. *βασιλικῆς*] *βασιλικόν* A. *βασιλικῶν* V. *ἔργων* *V. Mox *ἐκστρατιᾶς* A. V. E. Med. 15. *ἐνυπάρχει*] *ἔν ὑπάρχει*, quod Toupius malebat, A. B. *V. E. Med. *περὶ*] *παρὰ* V. 16. *Μέρμις*] Od. κ'. 23. Vide Apollon. Lex. p. 453. et Tittm. in Zon. p. 1345. 18. *Εἰ καὶ*] Pauli Silent. XXXV, 1. Anthol. Pal. V, 301.

Μενοικεύς. *Μενοινή*, Alacritas. *Μενοίτιος.* Nomen proprium. *Μεραρχίαι.* Merarchia, sive duae Chiliarchiae, virorum MMXLVIII. eandem *τέλος* vocant: et ducem eius Merarcham et Teletarcham. *Μεριδαρχίας.* Per decarchias, sive decurias. *Μερίζω.* Aptum accusativo. *Μερίς.* Hereditas. *Μερὶς οὐ πνίξ.* Partitio non suffocat. cum potentiores victum tenuioribus eriperent, et tenuiores propterea suffocarentur, quod se adversus potentiores defendere non possent, excogitata est partitio. quare quivis aequalem portionem accipiens alteri acclamabat: *Partitio non suffocat.* vel scribendum, *μερὶς οὐ πνίγει.* *Μερίτην.* Participem. Polybius: *Magna mancipiorum et pecorum praeda abacta, nullius eorum quae capta fuerant participem quemquam fecerunt.* *Μερίτης.* Alicuius rei particeps. Polybius: *Custos autem statim aperit, sperans id se quoque aliquid ex praeda perventurum esse, quod partem eorum, quae inferrentur, semper caperet.* *Μερκηδῖνον.* Locus quidam. *Μερμαίρω.* Curas agito. vel irascor. *Μέρμερα.* Res cura dignae, ardua. *Μερμερίζω.* Meditor. *Μερμερόης.* Nomen proprium. *Mermeroen nobis significasse, regionem illam non esse magni faciendam, nec dignam, de qua rex bello contendat, vel expeditionem suscipiat; sed eam inhabitare unam ex gentibus Caucaso vicinis.* *Μέρμις.* Funis. *Μερόη.* Insula in Oceano. *Etiamsi ultra Meroen vestigium tuum*

Μερόλας. ὄνομα κύριον.

Μέροπες, οἱ ἄνθρωποι· παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα, ἤγουν τὴν φωνήν. ἡ εὐθεῖα μέροψ.

Μερόπη. ὄνομα κύριον.

Μέσαβον, τὸ μέσον τῶν βοῶν ξύλον.

Μεσάγκυλος.

Μεσάτμῳ. τῷ κανόνι, τῷ μέσῳ καλάμῳ τοῦ ἱστοῦ.

Μεσαύλιον. κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα· κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον. ἢ μεσαύλιον, ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς.

Μεσαιπόλιος. ὠμογέρων, μιξοπόλιος.

Μεσαίτατος. ὁ μέσος. Καὶ μεσαίτατον, τὸ ὑψηλόν.

Μεσεγγύημα. Μεσεγγύημά ἐστιν, ὅταν οἱ συντιθέμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ πραγμάτων τῶν οὐ κατὰ τρόπον οὐδὲ δικαίως ἔσεσθαι μελλόντων, ἢ περὶ ὧν τις βλάβη γενήσεται τῷ κοινῷ τῆς πόλεως, ὑπὲρ τοῦ πραχθῆναι τὰ κατὰ τὰς συνθήκας, μισθόν τινα ὁρίσαντες, παρακατατιθῶνται κοινῷ φίλῳ τὸ ἀργύριον, ὅπως ἂν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι δοκῇ, ἂν ἄρα ἐκπραξάμενοι τὰ στοιχηθέντα βεβαιώσωσι.

Μεσεγγύημα. τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ' ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῳ ἐγγυητῇ τῆς ἀποδόσεως. Καὶ μεσεγγυήσασθαι τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται.

Μεσέγγυος. μεσίτης, ἐγγυητής, μέσος δύο μερῶν.

Μεσεγγυοῦνται. ἐγγυηταὶ γίνονται, ἢ ἐγγυητὰς ποιοῦνται. ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν Σοφιστῶν.

Μεσηγύς. μεταξύ.

Μεσῆις πηγή. Καὶ *Μεσήιδος γῆς.*

Μεσῆλιξ. ὁ μέσος τῇ ἡλικίᾳ.

‖*Μεσημβρίζω.* [Καὶ μεσημβρινός.] 536

Μεσήνη. ὄνομα πόλεως, καὶ Μεσήνιος, ὁ ἀπὸ τῆς Μεσήνης.

---

1. *Μερόλαος*] *Μερόλας* A. B. V. 2. *Μέροψ. καὶ Μέροπες*] *Μέροψ καὶ* om. A. B. V. qui addunt in fine gl. *ἡ εὐθεῖα* (*ὁ* add. *V.) *μέροψ.* Vid. vel Schol. Il. *ά.* 250. Zon. p. 1341. et Apollonii Lex. p. 454. *ἀπὸ τοῦ*] *παρὰ τὸ* cum Photio A. B. *V. 3. *ἤτοι*] *ἤγουν* A. Cum vulg. Herod. Epimer. p. 82. Ceterum *ἔχειν τὴν φωνήν* sola agnoscit *V. Mox *Καὶ Μεροπίς, ἡ Κῶς νῆσος,* satis male de v. *Κῶς* transcripta, delevi, cum A. in marg. ea coniecerit. 6. *Μέσαβον*] Hesiod. Opp. 467. V. Tittm. in Zon. p. 1340. 7. *Μεσάγκυλος*] Leg. *Μεσάγκυλα.* Vid. Hesych. *Gaisf.* Cf. Schol. Eurip. Phoen. 1141. et Androm. 1110. Subsequebatur annotatio perperam ex v. *Ἄρτος* conflata: *Μεσσαπίων. ἄρτος, ὁ ψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου Μεσσαπίων, καὶ πρόξενον Ἀθηναίους φησὶ ποιήσασθαι Πολέμων.* Eam delevi cum V. Küsterus: „*Μεσαπίων. ἄρτος. ὁ ψωμ.*] Locus hic est corruptissimus, qui sic legi et in integrum restitui debet: *Μεσαπίων. Ἄρτος. ὁ ψωμός. ἔστι δε καὶ ὄνομα τυράννου Μεσσαπίων. καὶ πρόξενον αὐτὸν Ἀθηναίους ποιήσασθαί φησι Πολέμων.* Sic enim recte legitur supra v. *Ἄρτος*: ad quem locum haec proprie pertinent. Portus hic *ουδὲν ὑγιές*: cuius versio proinde litura nobis sananda fuit. Arti autem, Messapiorum tyranni, meminit Athenaeus lib. III. p. 108. ut monuimus etiam supra." *Μεσσαπίων* B. E. *Μεσσαπ ο^ν τυρα^νν. Μεσάπων δὲ πρόξενον Ἀθηναίους ποιήσασθαι φ^η πολέμ*: A. in marg. Infra *Μεσσαπίων* B. E. ubi vett. edd. *Μεσσαπίωνα.* Tum *καὶ* add. Gaisf. cum E. Mox *πρόξενον* B. E. *Πρόξενος* Edd. vett. Item praebuerunt *Ἀθηναίους* pro *Ἀθηναίοις* E. *πολέμων* pro *πόλεμον* B. E. Huic autem glossae subiecit *V. *Μεσαπόλιος. ὠμογέρων.* 8. *Μεσάτμῳ*] Confer Hesychium v. *Μέσακμον. Küst.* 10. *Μεσαύλιον*] Vide Valesium in Euagr. lib. IV. c. 1. et eundem in Harpocrationem v. *Μέταυλος. Küst. Μέσαυλον* Lex. Bachm. p. 298. probatum Gaisfordo. *μέση θύρα*] *μεσοθύρα* V. *κεῖται*] *καλεῖται* Photius. Idem deinceps retinet *μεσαύλιον*, quod dicendum erat *μεταύλιον.* 11. *ἢ μεσαύλιος*] *ἢ μεσαύλιον* A. B. E. om. V. Vide supra post gl. *Μαῖρα.* Praestare videtur *καὶ Μέσαυλος.* Zon. p. 1345. firmat *μεσαύλιος.* 13. *Μεσαιπόλιος*] *Μεσαιπο^λι ὁ μιξοπόλις* V. *μιξοπόλιος* om. Photius et A. „Vid. Il. *ν'.* 361. Boissonad. in Eunap. fr. 73." *Gaisf.* 16. *Μεσέγγυημα*] Appian. p. 724. *Toup.* MS. V. Ruhnk. in Tim. p. 178. 19. *περὶ τῶν ἐξ ὧν*] *τῶν ἐξ* om. A. B. V. E.

1. *κατὰ*] *τὰ κατὰ* A. V. Mox *ὡρίσαντες* B. E. Med. 3. *ὅπως*] Malim *ᾧ τινι* vel *ὅτῳ. Hemst.* Malim *ὁπόσον ἄν.* 4. *στοιχειωθέντα*] *στοιχηθέντα* A. B. V. Novus hic usus; neque similia protulit Koenius in Gregor. p. 371. sq. aut Valck. in A. A. 21, 24. Ceterum ista *ἂν ἄρα ἐκπραξάμενοι τὰ στοιχ. βεβαιώσωσι* miror criticis satisfecisse. Nam cum a sententia multum abhorreat *ἐκπράττεσθαι*, tum necessitudinem videas nullam his intercedere cum praegressis. Recte quidem Photius sive Lex. Rhet. p. 279. *τῶν δόντων ἐπὶ τῷ ὁτιοῦν διαπραξάμενον λαβεῖν αὐτό.* Quod autem interpres vetus expressit, id sic pronunciandum fuit: *ἐκπραξόμενοι, ἂν ἄρα τὰ στ. βεβ.* 6. *Μεσεγγύημα. τὸ ὁμολογ.*] Ex Harpocratione. 7. *ἐγγυητῇ τῆς*] *ἐγγυητὴς* A. *τῆς* om. B. V. E. Post h. gl. Gaisf. delevit cum A. V. *Μέσερ. ἡ Αἴγυπτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Μεσερέμ.* 11. *Μεσεγγυοῦνται*] Immo potius *μεσεγγυῶνται*: a *μεσεγγυάομαι. Küst. Μεσεγγυοῦνται* Gaisf. opposuit ex Isocratis MSS. optimis p. 292. A. Mox *ἐγγυηταὶ π.* edd. ante Küst. 12. *κατὰ τῶν*] *τῶν* om. A. 15. *Μεσῆις*] Leg. *Μεσσῆις* et *Μεσσήιδος* ex Il. *ζ'.* 457. 16. *Μεσῆλιξ*] Schol. Il. *ν'.* 361. *Toup.* MS. 17. *Μεσημβρίζω*] *καὶ μεσημβρινός* om. A.

---

fixeris. *Μερόλας.* Nomen proprium. *Μέροπες.* Homines, sic dicti, quod habeant vocem distinctam. nominativus *μέροψ.* *Μεροπη.* Nomen proprium. *Μέσαβον.* Lignum inter boves medium. *Μεσάγκυλος.* *Μεσάτμῳ.* Regula, telae iugo. *Μεσαύλιον.* Proprie ianua inter vestibulum et atrium media. *Μεσαιπόλιος.* Semicanus, cui senectus est cruda. *Μεσαίτατος.* Medius. Et *μεσαίτατον*, excelsum. *Μεσεγγύημα.* *Μεσεγγύημα* est, cum qui inter se pacta fecerint de rebus turpibus et iniustis, aut unde damnum aliquod in rempublicam redundaturum sit, certam pecuniae summam poenae nomine constituunt, eamque apud communem amicum deponunt, prout utrique parti visum fuerit; eam recepturi, si pactis steterint. *Μεσεγγύημα.* Pacta pecunia, quae apud sequestrem deponitur. Et *μεσεγγυήσασθαι*, pecuniam apud sequestrem deponere. *Μεσέγγυος.* Sponsor, fideiussor, qui est inter duas partes medius. *Μεσεγγυοῦνται.* Sponsores fiunt, vel sponsores aliquos constituunt. sic Isocrates in oratione contra Sophistas. *Μεσηγύς.* In medio. *Μεσῆις πηγή.* Et *Μεσήιδος γῆς.* *Μεσῆλιξ.* Qui est mediae aetatis. *Μεσημβρίζω.* [Et *μεσημβρινός.*] *Μεσήνη.* Nomen urbis. *Με-*

Μεσιτεύειν. ἀναμέσον κεῖσθαι. Τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν Κύπρῳ συνετάξαντο, παρ' οἷς ἂν αὐτὸς εὐδοκηθῇ.

Μεσίτης. ὁ εἰρηνοποιός.

Μέσμα. ὄνομα πόλεως.

[Μεσσόα. τόπος.]

Μεσοβασιλεύς. μετὰ θάνατον Ῥωμύλου, ἀναρχίας οὔσης ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἐνιαυτὸν ὅλον ἡ σύγκλητος τὸ κῦρος τῶν κοινῶν εἶχε πραγμάτων, πενθήμερον ἀρχὴν τοῖς ἐπιφανεστέροις τῶν βουλευτῶν ἐκ διαδοχῆς κατανέμουσα· οὓς μεσοβασιλεῖς ὠνόμασαν.

Μεσόγεων. αἰτιατική. Μεσόγειος δέ, ἀντὶ τοῦ μέσος κατὰ γῆν.

Μεσόδμη. τὸ μέσον.

Μεσολαβηθείς. Τὸν δὲ υἱὸν ἔπεισεν, εἰ τύχοι μεσολαβηθεὶς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, ἐξενεγκεῖν τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον. τουτέστιν, ἐν τῷ μεταξὺ συσχεθείς.

Μεσομήδης, Κρής, λυρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ, ᾧ ἐν τοῖς μάλιστα φίλος. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά· καὶ ἄλλα διάφορα μέλη.

Ὅτι Ἀντωνῖνος τὸ τοῦ Σύλλου μνημεῖον ἀνιζήτησας ἐπεσκεύασε, τῷ τε Μεσομήδει τῷ τοὺς κιθαρῳδικοὺς νόμους συγγράψαντι κενοτάφιον ἔχωσε· τῷ μὲν ὅτι καὶ κιθαρῳδεῖν ἐμάνθανεν· ἐκείνῳ δὲ ὅτι τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ἐζήλου.

Μέσον. τὸ μετέχον τοῦ ἴσου. ἐπὶ γὰρ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν αἱ μὲν ὑπερβολαὶ καὶ ἐνδεῖαι, ἐναντίαι οὖσαι ἀλλήλαις, ὑπὸ τὴν κακίαν εἰσίν· αἱ δὲ ἀρεταί, μέσαι αὐτῶν οὖσαι, ὑπ' ἄλλο γένος εἰσὶ· ὑπὸ γὰρ τὴν ἀρετήν. ἢ ὅτι συμβέβηκε ταύταις οὐ μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίαις ἑκατέρων τῶν ἄκρων. ἐκ γὰρ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ὄντος τοῦ μὲν ἐν ὑπερβολῇ, τοῦ δὲ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἴσον ὑπὸ ταὐτὸν γένος. ἔστιν οὖν κυρίως μέσον τὸ κατὰ μῆκιν τῶν ἄκρων τοιοῦτον ὄν, καὶ ἀναγκαίως ὑπὸ ταὐτόν ἐστι γένος τοῖς ἄκροις. ἡ δὲ ἀρετὴ οὐχ οὕτω τῶν κακῶν μέση. ὁμωνύμως

---

3. *αὐτὸς*] *αὐτοῖς* Portus. 4. Vid. I. Timoth. 2, 5. 6. *Μεσσόα*] Deest gl. A. 7. *Μεσοβασιλεύς*] Vid. Dionys. Hal. A. R. II. p. 115, 16. Haec autem ex Diodori Siculi excerptis vel Appiani videntur deprompta. *Hemst.* 10. *ἀρχὴν* | *αὐχὴν* V. *αὐχὴν* *V. 11. *ὠνόμασαν*] *ὠνόμασε* A. 13. *Μεσόγαιων*] *Μεσόγεων* A. V. *Μεσόγαιον* rescribit Hermannus de Em. Rat. gramm. p. 30. collato Suida v. *Ἀνώγεον*. Ibi edd. vett. praebent *Μεσόγαιων*. *Gaisf.* *μεσάγεως* et *μεσόγειος* firmatur Herod. Epim. p. 208. sq. Adde v. *Ὑπόγεων* et Lob. in Phryn. p. 298. 14. *τὴν γῆν*] *γῆν* dedi cum A. *τῇ* V. 15. *Μεσόδμη*] Plenius et clarius vocem hanc Hesychius explicat. *Küst.* *κατὰ τὸ*] *κατὰ* om. A. V. Mutila videtur explicatio. Interim consule H. Steph. Ind. Thesauri, Apollon. Lex. in v. Schol. Od. *β'*. 424. *τ'*. 37. *Gaisf.* *ἡ μεσοδόμη κατὰ συγκοπήν* Zon. p. 1345. 16. *Μεσολαβηθείς*] Vide Wesseling. in Diodor. Sic. (XI, 2.) T. I. p. 404. *Toup.* Haec quin ex Polybio sint desumpta stili forma dubitare non patitur: intelligenda vero sunt de Philippo Macedoniae rege, filioque eius Perseo. Vid. *Ἐφιάλτης*. *Hemst.* *δὲ* om. *V. 20. *Μεσομήδης*] De eo vide Scaligerum in Chron. Euseb. Num. MMCLX. et praecipue Salmasium in Iulium Capitolinum in Antonino Pio. *Küst.* Partem decerpsit *Eudocia* p. 302.

2. *φίλος*] *φίλος* A. B. V. E. quod praeceperat Hemsterhusius Praef. in Lucian. p. XXXII. corrigens etiam *καὶ ἐν τοῖς*. 4. *Ὅτι Ἀντωνῖνος*] Ex Dion. Cass. LXXVII, 13. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *Σύλλου*] *Σύλλου* A. B. *V. *ἐπιζητήσας*] *ἀνιζητήσας* A. B. V. Dio. 5. *κιθαρῳδικοὺς νόμους συγγρ.*] Ab Eusebio in Chronico Mesomedes dicitur *κιθαρῳδικῶν νόμων μουσικὸς ποιητής*: quod ab Hieronymo vertitur, *Citharicorum carminum musicus poeta*. At Scaliger negat Mesomedem recte dici posse poetam, quippe qui modos tantum musicos fecerit, non vero carmina aliqua lyrica conscripserit. *Νόμους* enim apud Graecos non dici carmina vel cantica, sed modulos musicos, quibus carmina temperentur. Contra Salmasius loco laudato erudite ostendit, *νόμους* appellari carmina musicis modulis instructa: atque adeo Mesomedem non solum modulorum musicorum auctorem, sed etiam carminum lyricorum poetam fuisse contendit. Ipsum adi: nam lectu digna habet. *Küst.* Si qua fieret dubitatio, vel *συγγράψαντι* (sive cum *V. *γράψαντι*) doceret carmina Mesomedem composuisse. Ac persuadent huius quae hodieque extant tria poematia in Brunck. Analect. T. II. p. 292. sive in Iacobsii Anthol. T. III. p. 6. sq., leviter ab eo artem fuisse factitatam. 10. *ἀρεταῖς*] *ἀρεταὶ* B. E. Mox *αἱ δὲ ἀρεταὶ* — *γένος ἐστί* om. E. 17. *ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος* | Addita negatione legendum est, *οὐχ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ἐστίν. Küst.* *ταὐτὸν* A. B. V. *τὸ αὐτὸν* E. 19. *ἀναγκαίως*] *ἀναγκαῖον* A. B. V, E. Med.

σήνιος, Messenius. *Μεσιτεύειν*. Apud sequestrem depositum esse. *Convenit inter eos, ut pecunia in Cypro apud sequestres deponeretur, apud quos ipsis placuisset.* *Μεσίτης*. Pacis arbiter. *Μέσμα*. Nomen urbis. [*Μεσσόα*. Locus ita vocatus.] *Μεσοβασιλεύς*. Post Romuli mortem, cum Romae interregnum esset, annum totum Senatus summam rerum potestatem habuit, quinque dierum imperio illustrioribus Senatoribus, alteri post alterum, commisso: quos Interreges nominarunt. *Μεσόγεων*. Accusativus. at *μεσόγειος*, mediterraneus. *Μεσόδμη*. Columna in medio posita. *Μεσολαβηθείς*. Interceptus. *Filio autem persuasit, ut, si forte ipse fatis interciperetur, bellum Romanis inferret.* *Μεσομήδης*. Mesomedes, Cretensis, lyricus, qui Hadriani temporibus vixit: eius libertus, vel ex praecipuis amicis. scripsit encomium Antinoi, qui Hadriano erat in deliciis: et alia diversa carmina. † *Antonimus Sullae sepulcrum repertum instauravit, et Mesomedi, qui cantica lyrica conscripsit, cenotaphium exstruxit: huic quidem, quod cithara canere didicisset; illi vero, quod eius crudelitatem imitaretur.* *Μέσον*. Medium. quod aequale est. in moralibus virtutibus excessus et defectus, qui sunt inter se contrarii, in vitio ponuntur. virtutes vero quae sunt in eorum medio sitae, ad aliud genus referuntur. accidit enim illis, ut non solum sint eorum mediae, sed etiam extremis utrisque contrariae. nam ex magno et parvo, quorum illud in excessu, hoc vero in defectu positum est, constat id quod inter eos interiectum est, aequale nimirum; non tamen sub eodem genere continetur. est igitur proprie medium, quod utrique extremo miscetur, et necessario sub eodem genere est, sub quo sunt extrema. virtus vero non ita dicitur esse vitiorum medium. medium enim

γὰρ τὸ μέσον λέγεται· λέγεται γὰρ καὶ ἐν κύκλῳ μέσον τὸ κέντρον· ἀλλὰ καὶ ἐν ὅροις μέσος, ὁ τῷ μὲν ὑποκείμενος, τοῦ δὲ κατηγορούμενος· ἢ ὅλως ὁ δὶς λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς, καὶ τοῖς τοιούτοις λέγεται μέσον, ὅταν ἀμφοῖν μετέχῃ τῶν ἄκρων. τῇ θέσει γὰρ καὶ μίξει καὶ κράσει τῆς σχέσεως αἰτίαν ἐν ἅπασιν ὁ μέσος ἔχει.

Ὅμηρος·

Εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε.

οὐκ ἔστιν, εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ μέσως δικάσατε, μήτε τούτῳ προσχωρίζόμενοι μήτε ἐμοί. διὸ καὶ ἐπιφέρει,

μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.

Ἐγὼ δ' ἔχομαι μέσος.

ἀντὶ τοῦ, ἧττημαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν τὰ μέσα ληφθέντων.

Ὅτι μεσότης καὶ μέτρον οὐ δύνανται μᾶλλον καὶ ἧττον γενέσθαι, ἡ δὲ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἔλλειψις, ἐπειδὴ ἐπ' ἄπειρον προχωρεῖ. διὰ τοῦτο ἀόριστον αὐτὴν ἔλεγον δυάδα.

Μεσορῶν. μέσην ὁδεύων.

Μεσότης. ἀληθές. Ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες, αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί, μάλιστα ἡ δικαιοσύνη.

Μεσουρανήσαντος ἡλίου.

[Μεσοῦται. πληροῦται.]

Μεσῶ. γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων. Εὐριπίδης Μηδείᾳ·

Ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μεσοῖ.

Μέσῳ ὅτε. ἕως οὗ.

Μέτα. μέτεστιν. Ὦ κακὴ κεφαλή· οὔ σοι τούτων μέτα. ὃ ἔστι, μέτεστι.

Μετά. ὁ τοῦ Ἀρχιβίου Ἀπολλώνιος πέντε δηλοῦν φησιν. Ἐν·

Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν.

Ἐπί·

---

2. *μέσον τὸ κέντρον*] *τὸ κέντρον* om. A. haud temere. 5. *τοιούτοις*] *τοῖς οὕτοις* V. Remota post *τοιούτοις* distinctione sequitur ut *ἐν* inseratur. *λέγεται γὰρ μέσος*] *λ, μέσον* A.V. Id recepi; *μέσον* item B.E. Mox *τὴν* A. 7. *ἐν ἅπασιν αἰτίαν*] *αἰτίαν ἐν ἅπασιν* A.V. 8. *Ὅμηρος*] Il. *ψ'*. 574. Ubi *δικάσατε* Med. 10. *οὐκ ἔστιν — δικάσατε* om. A.V. sed habent Schol. Ven. unde sumpsit Suidas. *ἔτι* E. pro *ἔστιν*. Schol. *ὅτι οὐκ εἰς . . . μέσον δικάσατε*. 14. *Ἐγὼ δ' ἔχομαι μέσος. ἀντὶ τοῦ, ἥττ.*] Aristoph. Ran. 472. *Ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος*. Scholiasta in eum locum: *Ἔχει μέσος. ἀντὶ τοῦ, μέσος ἐλήφθης. τοῦτο δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν*. Idem Comicus Acharn. 570. *Ἐγὼ γὰρ ἴσχομαι (ἔχομαι) μέσος*. Scholiasta: *ἀντὶ τοῦ ἥττημαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν τὰ μέσα ληφθέντων, καὶ μὴ ἐχόντων εὐκόλως ἐκφυγεῖν τοὺς ἀντιπαλαίοντας. Küst.* Addas Eccl. 261. *μέσος*] *μέσως* B.E. 17. *δύναται*] *δύνανται* A. Hanc autem observationem in lacuna posuit Med. sola. 18. *ἡ ἔλλειψις*] *ἡ* om. B.E.

3. *Μεσορῶν*] *Μεσοπορῶν* auctore Photio, quod correxerant etiam H. Steph. in Ind. Thesauri et Hemsterhusius, Albertius Glossar. p. 280. referens illud ad Sirach. XXXI, 24. Accedit Lex. Bachm. p. 298. f. 4. *Ἀληθές* ex vitio profectum. Gaisfordus parum verisimiliter *Ἀληθὲς ὅτι*. 7. *Μεσουρανήσαντος*] Vide Bakium in Cleomed. p. 365. Sturzium de dialect. Aegypt. p. 106. *Gaisf.* Dictionem opinor Themistio restituendam esse in extrema Or. XXVI. ubi quae vulgantur *καὶ ἐν μέσῳ ὄντος τοῦ θεοῦ τῇ ἐπιδείξει*, saltem scribi poscebant *ἐν μέσῃ*. Sed apparent compendii vestigia male percepti: *καὶ μεσουρανοῦντος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἐπιδείξει*. 8. *Μεσοῦται*] Immo *μέστουται*: ut recte habet Photius in Lexico inedito. *Μεστοῦν* enim idem significat quod *πληροῦν*. *Küst.* Eodem tendit quod gl. **V.* post v. *Μεσῶ* reponit. 9. *Μεσῶ*] Ex Schol. Thucyd. VI, 30. *Gaisf.* *Εὐριπίδης Μηδείᾳ*] V. 60. Mox *μεσῶ* Med. 11. Subsequebatur haec, quo supra gl. *Μέσῃ* lectores ablegabat: *Μεσρέμ. ὄνομα κύριον. ὁ ἐκ τοῦ Χάμ· ἐξ οὗ καὶ Μεσρὲμ ἡ* (ἡ addunt B.E.) *Αἴγυπτος, ἡ νῦν Μέσρ ὀνομαζομένη. καί, Χὰμ σκηνώματα, ἡ Αἴγυπτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Αἰγύπτου*. Ubi Küsterus: „*Μεσρέμ*] Vel series litterarum ostendit scribendum esse *Μεσρέμ*." Et *Μεσρὲμ* B.E. Sed gl. om. V. habet A. in marg. Itaque delevi. Novissima petita sunt ex v. *Χὰμ σκηνώματα*. 12. *Μέα φ'* *V. 13. *κακὴ*] *καλὴ* V. 14. *ὃ ἔστι — μετὰ χαλκὸν* om. B.E. *οὗ, ὅ ἐστι* Med. 15. *Ἀπολλώνιος* et mox *φησὶν* om. Photius. 17. *ἐνθάδε, καὶ μετὰ πᾶσιν*] Haec verba delenda sunt, quoniam non solum nihil ad rem faciunt, sed etiam seriem orationis interrumpunt. *Küst.* Photius, *φησὶν* omisso, *ἐν ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν*, consentiens cum Apollonio Lex. Hom. ubi v. Villoison. p. 455. Praeierat Albertius Miscell. Crit. p. 281. mones Il. *ὁ*. 96. significari; quamquam falso haec ut ferebantur, *Ἐνθάδε καὶ μ. πᾶσιν*, ipsi *Μετά* tanquam exemplum singulare iussit subiungi. *μετὰ πᾶσιν*] Addit Apollonius, *καί· Μετὰ δὲ σφίσι πότνια Ἥρη. ἀντὶ δὲ τῆς ἐπί· Μετ' ἀμύμονας Αἰθίοπας. συνήθως δὲ ἡμῖν· Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα. ἀντὶ τῆς ἐξ· Ἡμῖν δ' αὖ μετόπ.* 18. *Ἐπί· Ἐς Τεμέσην μ.*] Sic recte 2 MSS. Paris. At in prioribus editt. omissa interpunctione male legitur, *Ἐπεὶ* [*δὲ*] *Τεμέσην μετὰ χαλκ.* Haec sunt verba Homeri Od. *ά*. 184. *Küst.*

---

aequivoce dicitur. nam et in circulo centrum dicitur medium; et in syllogismis medius dicitur is, qui alteri subiicitur, de altero autem praedicatur. vel, qui bis in propositionum connexionibus et similibus sumitur. dicitur enim medius, quod utriusque extremi particeps est: idemque tam positione, quam quod utrimque extremum attingit, et propositiones vinculi instar continet, rationem causae obtinet. † Homerus: *Utrique aeque ius dicite.* hic enim *εἰς μέσον* non significat, in medium prodeuntes, sed medium servantes in iudicando: id est, neque illi nec mihi gratificantes. ideo etiam subiungit: *Neque ut alterutri gratificemini.* † *Ego vero medius teneor.* id est, victus sum. metaphora ducta est ab athletis, quos adversarii medios arripiunt. † Medium et modus non potest fieri magis et minus. excessus vero et defectus in infinitum progrediuntur: unde eum vocarunt indefinitam dyadem. *Μεσορῶν.* Mediam viam incedens. *Μεσότης.* Mediocritas. Morales virtutes sunt mediocritates. non autem extremitates: praecipue vero iustitia. *Μεσουρανήσαντος ἡλίου.* [*Μεσοῦται.* Repletur.] *Μεσῶ.* Est tertiae coniugationis circumflexorum. Euripides *Medea: Laudo te. nam malum adhuc in principio consistit, necdum adultum est.* *Μέσῳ ὅτε.* Donec. *Μέτα.* Particeps est. *O improbum caput! neutiquam horum particeps es.* *Μετά.* Apollonius Archibii filius dicit *μετὰ* quinque significare. *Ἐν*, inter. *Haec autem inter cunctos immortales.* *Ἐπί*, ad.

Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν.
Οὐ. Μετόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο.
Ὑπό·
Χαῖται δ' ἐῤῥώσαντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
Εἰς·
Μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
Σύν·
Σὺν δ' αὖ ἐγὼ μετὰ τοῖσι.
Πρός·
Σφαῖραν ἔπειτ' ἔῤῥιψε μετ' ἀμύμονα βασιλέα.
Ὁ δὲ ἔκλεισε τὴν ῥάβδον πυθμένι καὶ πώματι, καὶ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἀεί, οὔτε μεθ' ἡμέραν κατατιθέμενος. καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὑποτιθέμενος. Καὶ αὖθις·
Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
(ἀντὶ τοῦ μέτεστιν)
ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
Μεταβαλών. στραφείς.
Μεταβαίνω. γενικῆ.
Μεταβολή. κατὰ τέσσαρας τρόπους γίνεται· φθορᾶς, ἀλλοιώσεως, φθίσεως, αὐξήσεως. καὶ ἐν τέσσαρσι θεωρεῖται κατηγορίαις· ἐν Οὐσίᾳ μέν, ὡς γένεσις καὶ φθορά· ἐν Ποσῷ δέ, ὡς αὔξησις καὶ μείωσις· ἐν Ποιῷ δέ, ὡς ἀλλοίωσις, οἷον λεύκανσις, μέλανσις· ἐν δὲ τῷ Ποῦ, οἷον, ἄνω, κάτω, ἐν Λυκείῳ, ἐν ἀγορᾷ. ἐπὶ πλέον δὲ τῆς κινήσεως ἡ μεταβολή. τὸ γὰρ κινούμενον δεῖ εἶναι, ἵνα καὶ κινῆται· τὸ δὲ γινόμενον ἢ φθειρόμενον οὐ μένει ὅπερ ἦν· καὶ ὅτι τὸ κινούμενον περὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ἴσχει μεταβολήν, μηδὲν τῆς κινήσεως εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὑποκειμένου συντελούσης. τὸ μέντοι γινόμενον καὶ φθειρόμενον οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ γίνεται, ἀλλ' οἷον ἐξ ὕλης εἰς εἶδος μεταβάλλει τὸ γινόμενον, καὶ τὸ φθειρόμενον ἔμπαλιν.
Μεταβολή ἐστιν ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις, κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μεταθεῖσα. ἧς δύο διαφοραί· ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ἐπονομάζουσιν· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν οὕτως ὑπογράφουσι· Μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται· ἡ δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους δὶς ἐπ' ἀσπίδα.
Μεταβόλοι. πραγματευταί, μεταπρᾶται.

2. *Μετόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο*] Haec verba lituram merentur. Sunt enim ab hoc loco omnino aliena. *Küst.* *ὃϊ*, vel *οὖ*, *μετόπισθε* A. B. V. E. quorum *οὖ* compendiose Homerum vel Odysseam significasse videtur, in marginem coniectum; item Photius; *ἀντὶ τῆς ἐξ· Ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε ν. κ.* Apollonius: qui versus est Od. *λ'*. 6. 4. *Χαῖται δ' ἐῤῥώσαντο μετὰ πν.*] Hom. Il. *ψ'*. 367. *ἐῤῥώσοντο* Phot. Apoll. Sed recte *πνοιῆς*. 6. *Μετὰ ἔ. ἑτ.*] Il. *η'*. 115. *ἑτέρων* Med. 7. *Σύν· Σὺν δ' αὖ*] Seqq. om. Apollonius. *αὖ*] *ἂν* A. An spectat Od. *χ'*. 318. ubi *Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι? Gaisf.* Haec opinor eximenda fuisse, quo ratio significatus quincupli constaret. 10. *Σφαῖραν τ'*] *Σφαῖρα ἀνέπειτ'* *V. *τ'* om. A. E. *ἀμύμονα βασιλέα*] *ἀμύμονα βασίλειαν* A. *ἐῤῥιψεν μεταμφιπόλων βασίλεια* MS. Photius, id est quod in Od. *ζ'*. 115. extat, *μετ' ἀμφίπολον βασίλεια*. 12. *καὶ μετὰ*] *καὶ* om. B. E. 15. *Ἐμοὶ δ'*] Aristoph. Eccl. 173 — 175. Cf. v. *Προστάτης*. 16. *ἀντὶ τοῦ μέτεστιν* huc revocarunt A. E. B. edd. vett., quae Küsterus coniecit sub finem gl. sic scripta, *τουτέστι, μέτεστι*. 19. *Μεταβαλών*] Om. E. *M. μεταστρέψας, μεταποιήσας* Zon. p. 1354. 20. Om. vulg. agnita *V. Structuram probavit Theophylactus. 21. *Μεταβολή. κατὰ τέσσαρας τρόπους γ. — καὶ τὸ φθειρόμενον ἔμπαλιν*] Haec leguntur apud Philoponum in lib. I. Aristot. de Anima C. VII. a. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* 22. *αὐξήσεως, φθίσεως*] *φθίσεως, αὐξήσεως* transposui cum A. *V.

1. *ὡς αὔξησις*] *ὡς* om. A. V. 8. *ἔχει*] *ἴσχει* A. B. V. E. Med. Philop. 13. *δέ ἐστιν*] *δέ* om. A. V. Coislin. ap. Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 509. sive Appendix Suidae: ubi extant etiam, quae Küsterus ab Aeliano repetebat. 14. *μετατιθεῖσα*], *μετατιθεῖσιν* B. E. Med. 15. *ἡ δύο*] *ἧς δύο* Coisl. Mox *διαφοραί* B. *ἀπὸ τῶν ἀπολεμίων* Med. quod infra praebet V. 16. *οὐρὰν*] *οὐνὸν* E. *ὀνομάζουσιν*] *ἐπονομάζουσιν* A. Coisl. *ἀπονομάζουσιν* V. E. 17. *πολεμίους*] Coisl. addit *ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη*. Mox cum eodem lege *καὶ οὕτως αὐτήν*. 18 *Μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφ.*] Haec et quae sequuntur *αὐτολεξεί* etiam leguntur apud Aelianum in Tactic. c. 25. unde ea Suidas proculdubio descripsit. *Küst.* 20. *ἐπὶ*] *εἰς* Coislin. 22. *ἀσπίδα*] *ἀσπίδος* V. 23. *Μετάβολοι*] Esaias XXIII, 2. *μετάβολοι φοινίκης*. Schol. Aristoph. Nub. 1200. Schol. Arist. Plut. 436. *ταῖς μεταφοραῖς τῶν μέτρων*. Leg. *μεταβολαῖς*. *Toup.* MS. Adde Moer. p. 264. *μεταπρατοι* *V. Legebatur *με-*

Profectus Temesen ad aes petendum. Ὑπό, ab. *Comae vero agitabantur a flatibus venti.* Εἰς, ad. *Ad agmen sociorum.* Σύν, cum. *Simul autem et ego cum his.* Πρός, ad. *Globum postea iecit ad ancillam regina.* † *Ille autem virgam fundo et operculo clausit, manibusque semper tenuit, neque interdiu eam deponens, et noctu capiti subiiciens.* Et alibi: *Ad me enim haec regio aeque pertinet atque ad vos: sed doleo atque omnia civitatis negotia graviter fero.* Μεταβολών. Conversus. Μεταβαίνω. Aptum genitivo. Μεταβολή. Mutatio fit quattuor modis: corruptione, alteratione, decremento, incremento: eademque in quattuor categoriis cernitur. in Substantia, ut ortus et interitus. in Quantitate, ut incrementum et decrementum. in Qualitate, ut alteratio; velut dealbatio et denigratio. in Ubi, ut sursum, deorsum; in Lyceo, in foro. mutatio vero plus est quam motio. quod enim movetur, oportet existere, ut etiam moveatur. quod vero nascitur aut interit, non manet quod fuit. deinde quod movetur in ipso subiecto mutationem patitur, cum motus nihil ad essentiam subiecti confert. quod vero nascitur et interit, non in ipso subiecto mutatur, sed illud quidem e materia in formam transit; item contra, quod interit. † Μεταβολὴ dicitur etiam declinatio, quae bis in eandem partem fit, militum frontes in tergum convertens. eius autem duplex est differentia: altera ab hostibus, altera ad hostes. quidam vero eam sic definiunt: Μεταβολὴ est conversio frontis in tergum, vel contra, tergi in frontem. et quidem ea conversio quae ab hostibus dicitur, duplicem requirit declinationem hastam versus. quae autem in hostes, duplicem declinationem clipeum versus. Μετάβολοι. Negotiatores, permutatores mercium.

Μέταβος. ὄνομα κύριον.

Μετὰ γὰρ νοσούντων μαίνεσθαι καλόν. ὅτι χρὴ συνεξομοιοῦσθαι τοῖς παροῦσι. ὅμοιον τῷ, Ὁ μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος, οὗτος μαίνεται.

Μεταγένης. ὄνομα κύριον. *Μεταγενής*, μεταγενέστερος.

Μεταγένης, Ἀθηναῖος, δούλου παῖς, κωμικός. τῶν δὲ αὐτοῦ δραμάτων ἐστὶ ταῦτα· *Αὖραι, Μαμμάκυθος, Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης*, Ὅμηρος, ἢ *Ἀσκηταί.*

Μεταγειτνιών. δεύτερος μὴν παρ' Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι Μεταγειτνίῳ θύουσι.

Μεταδιδάξαι. τὸ τὴν προτέραν ἀφεῖναι βουλὴν καὶ ἐλθεῖν ἐπ' ἄλλην. Καὶ οὔτε μεταδιδάσκοντος ἐπείθοντο τοῦ ἡγεμόνος, οὔτε ὀλοφυρομένου καὶ ἱκετεύοντος ἔπασχόν τι πρὸς τὰς δεήσεις.

Μεταδιῶξαι. ἐπιζητῆσαι, ἐφευρεῖν. *Μετὰ τῶν* "ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντα ἑτέραν μεταδιῶξαι χώραν.

Μεταδόρπια. ἐπίδειπνα.

Μετάδος ἐνδεεῖ ἄρτου.

Μετακαλοῦντες. ἀναπείθοντες. Τοὺς μὲν ἀπειλῇ ἀναστέλλοντες, τοὺς δὲ καὶ βίᾳ μετακαλοῦντες.

Μετακόσμιον. τοῦ κόσμου κρείττονα.

Μεταλαγχάνει. μετῄει, ἀφυστερεῖ, ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου.

[*Μεταλλάσσω.* αἰτιατικῇ.]

Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους καθαρῳδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο. ἀκαταστατούσης γὰρ τῆς πόλεως αὖ-

---

ταπράται: item apud Zon. p. 1341. et Photium. Ignorat Hesychius: qui quod subiecit, καὶ οἱ Μεταπόντιοι παρὰ Ἰταλοῖς, opinor ad nomen *Μέταβοι* revocandum esse.

1. Post hanc gl. cum *V. delevi *Μετὰ βραχύ*, quod A. in marg. habet. 2. *Μετὰ γὰρ νοσ.*] Sententiam illustrat Meinekius in Menandr. p. 150. qui post *νοσούντων* desiderabat *ἐστί*. 3. *ὅτι* Gaisf. cum *V. et Vat. App. II, 77. 4. *Ὁ μαινομένοις*] Galenus *περὶ φυσικῶν δυνάμεων*, laudante Schotto: *ἐπεὶ δ' ἱκανῶς ἠδολεσχήσαμεν, οὐχ ἑκόντες, ἀλλ' ὡς ἡ παροιμία φησί, μαινομένοις ἀναγκασθέντες συμμανῆναι.* Attulit Gaisfordus celeberrimum Scolion ap. Athen. XV. p. 695. D. Mox *συμβαινόμενος* Med. *οὗτος*, quo senarius versus existeret, delebat Boisson. in Anecd. T. V. p. 491. 5. *Μεταγαίνης* Med. Glossam cum continuis *Μεταγενής. μεταγενέστερος*, quae Hesychius et Photius firmant, conflavi. 7. *Μεταγένης*] *Eudocia* p. 303. *δούλου*] *δύλου* A. Aliquid vitii subesse Gaisfordo videbatur. 8. *δραμάτων αὐτοῦ*] *αὐτοῦ δραμάτων* A. E. *Αὖραι*] Fabulae huius memmerunt Harpocratio v. *Οἰκίσαι*, Schol. Aristoph. Av. 873. et Athenaeus lib. VIII. IX. et XIII. *Küst. Αὖραι ἢ Μαμμάκυθος* scribendum vidit Meinekius Quaest. Scen. II. p. 52. 9. *Θουριοπέρσαι*] Drama hoc ab Athenaeo aliquoties laudatur. *Küst. Φιλοθύτης*] Praeter Athenaeum fabulae huius meminit et Pollux. *Küst. Ὅμηρος*] Mentio eius fabulae extat apud Enarratorem Comici in Av. 1297. *Küst.* 11. *Μεταγειτνιών. δεύτερος μὴν παρ' Ἀθ.*] Ex Harpocratione. 12. *Μεταγειτνίῳ*] Sic recte MSS. Pariss. itemque Photius in Lexico inedito. At editt. Mediol. et Ald. male *Μεταγειτνίωνι*. Basileensis vero et Genev. corruptius *Μεταγειτνίων. Küst. Μεταγειτνιῶνι* Harpocr. libri duo. 13. *τὸ τὴν προτέραν ἀφ.*] Lego et suppleo, *τὸ πεῖσαί τινα τὴν προτέραν ἀφεῖναι*, etc. Insolens enim prorsus est, ne dicam falsum, *μεταδιδάξαι* passiva significatione apud Graecos accipi. *Küst.* Post hanc gl. cum V. delevi, quae habet A. in margine, e lexicis aevi Byzantini derivata, quod planissime Lex. de Synt. p. 157. evincit: *Μεταδίδωμι. δοτικῇ. γενικῇ δέ· Ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, πάσης τῆς πόλεως μεταδιδόντες αὐτῷ.* Exemplum illud *Ὑμεῖς, ὦ Ἀθ.* petitum est ex Demosth. c. Aristocr. p. 691, 19.

2. *ἑτέραν*] *ἑτέρων* A. B. V. E. Edd. ante Küst. 4. *ἐπιδείνια*] MS. A. [cum *V.] rectius habet *ἐπίδειπνα. Küst.* Et sic Schol. Platon. p. 211. cum Photio. *Gaisf.* 5. *ἄρτου*] *ἄρτων* A. 7. *ἀπειλῇ*] Sic recte 2 MSS. Pariss. At priores editt. [et B. V. E.] male *ἀπειλεῖν. Küst. μετακαλοῦντες*] *παρακαλοῦντες* B. V. E. Statim Gaisf. delevit cum A. V. *Μεταχλείδης. ἔστιν ἐν τῷ Ἀθηναίας. Μεταχλείδης* habet *V. 9. Post hanc glossam delevi cum A. *Μεταλαμβάνω. γενικῇ. Καὶ Μεταλαγχάνω, ὁμοίως.* Quae *V. sic disposuisse fertur: *Μεταλαμβάνω καὶ μεταλαγχάνω. γενικῇ.* Reliqua dedit cum A. Aldus, omissa etiam B. V. (silente Gronovio) E. In his nihil mihi sumpsi nisi ut *καὶ* ante *Μεταλαγχάνει* expungerem. *Μεταλαγχάνειν: μετέχειν, ἢ ἀφυστερεῖν ἢ ἀποτυγχάνειν κ.* Photius et *μετέχειν* omisso Timaeus p. 178. ubi v. Ruhnk. Toupius haec annotabat, si quis requirit: „*Μεταλαμβάνω*] Procop. Arc. hist. p. 10. Corrigend. Anaxand. apud Stobaeum Grotii p. 485. *μεταλαμβάνων τὸν τρόπον.* J. *τῶν τρόπων. μεταλαχών* Procop. p. 99. *μεταλ. δόξαν* p. 101." 10. *μετῄει*] Scribendum est *μετέχει*, auctoritate Hesychii et Photii in Lexico inedito. *Küst.* Et Lex. Bachm. p. 299. *μετῄει* infra cum seqq. singularem glossam olim effecit. Novissima vero pertinent ad Platonici Gorgiae principium. 12. *Μεταλλάσσω*] Om. Küsterus cum A. Firmat *V. 13. *παροιμία*] Photius et Arsenius p. 352. *παρὰ Κρατίνῳ παροιμία.* Zenobius V, 9. *μέμνηται τῆς παροιμίας ταύτης Κρατῖνος ἐν Χείρωνι.* Ceterum satis est adisse interpretes Hesychii v. *Λέσβιος ᾠδός.* 16. *γάρ*] *γάρ ποτε* Photius et Arsen.

Μέταβος. Nomen proprium. *Μετὰ νοσούντων μ. Cum insanientibus insanire pulchrum est.* id est, accommodare nos debemus ingenio eorum, quibuscum sumus. proverbium simile est illi: *Qui cum insanientibus non insanit, is demum insanit.* *Μεταγένης.* Nomen proprium. *Μεταγενής* Iunior. *Μεταγένης.* Metagenes, Atheniensis, servi filius, comicus. ex eius fabulis sunt hae: *Aurae, Mammacythus, Thuriopersae, Philothytes, Homerus*, sive *Ascetae. Μεταγειτνιών.* Metagitnio, secundus mensis apud Atheniences, quo Apollini Metagitnio sacrificium faciebant. *Μεταδιδάξαι.* Alicui persuadere, ut omisso priore consilio aliud amplectatur. *Milites vero neque duci meliora suadenti parebant, neque lacrimis eius et precibus quicquam movebantur. Μεταδιῶξαι.* Persequi, investigare. *Cum necessariis clam egressum aliam regionem eum quaesivisse.* *Μεταδόρπια.* Secundae mensae. *Μετάδος ἐνδεεῖ ἄρτου.* Imperti indigenti panem. *Μετακαλοῦντες.* Revocantes. *Alios minis reprimentes; alios vero per vim inde revocantes. Μετακόσμιον.* Mundo praestantiorem. *Μεταλαγχάνει.* Particeps est, serius rem adipiscitur, hereditate excidit. [*Μεταλλάσσω.* Aptum accusativo.] *Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.* Proverbium de iis dictum, quibus secundus locus tribuitur. nam Lacedaemonii Lesbios citharoedos primos advocarunt. cum enim ipsorum civitas seditionibus turbaretur,

τῶν, χρησμὸς ἐγένετο, τὸν Λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' ἅρματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι ἤκουον αὐτοῦ ἐν τοῖς συσσιτίοις, καὶ κατεστάλησαν.

Ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον, ὃς ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχάς, καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. εἴποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον, Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.

Μεταλλεύεις. μεταφέρεις. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐρευνᾷς, πολυπραγμονεῖς. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τῷ τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχόν, ὦ φιλόλιχνε;

Μεταλλεία. ἡ ἔρευνα τοῦ χρυσοῦ.

Μεταλλεῖς. οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι οὕτως ὀνομάζονται.

Μεταλήξαντι. παυσαμένῳ.

Μεταλλῆσαι. πολυπραγμονῆσαι.

Μεταμαθεῖν. μεταγνῶναι, παύσασθαι. Ἀγαθίας· *Ὑμεῖς δὲ ὁμωμοκότες ἀνέδην παρεσπονδήσατε. ἀλλ' εἴ γε καὶ νῦν ἐθελήσοιτε μεταμαθεῖν τὸ συνοῖσον, οὐδέν τι ἔλαττον ἕξετε. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφέμενον τοῦ πρώτου.* Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

Καὶ μετέμαθεν Ἑβραῖος ὢν τὴν τῶν Ἀσσυρίων δυσσέβειαν. ἀντὶ τοῦ ἠλλάξατο.

Μεταμέλει. μετανοεῖ, μετάμελος γίνεται. *Εἰ δὲ ἤδη* ||μεταμέλει τούτων Ἀντωνίῳ, καὶ ξυνομολογεῖ, οὐκ ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φιλίαν καὶ συμμαχίαν Ῥωμαίοις ποιήσασθαι. 540

Μεταμέλεια. πάθος ἀνθρώπινον. τὸ δὲ θεῖον μεταμελείας ἀμύητον. μεταβολαῖς δὲ συγχωρεῖ περιπίπτειν, ὥσπερ οἰκονομικῶς, ὡς τῶν Ἰουδαίων τὴν ἱερωσύνην κατέπαυσε, καὶ τὴν βασιλείαν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλῶνος καὶ Μακεδόνων.

Μεταμείβων. μεταλλάσων.

Μετὰ Μουσῶν. ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου· ἢ κοινῇ ἐπὶ τοῦ συνόντος ἀπαιδεύτου τοῖς πεπαιδευμένοις... καθ' ὑπόκρισιν δὲ ἀναγνωστέον.

---

1. *Λέσβιον*] *τὸν Λέσβιον* probavi cum V. Phot. et Arsenio. 3. *αὐτοῦ*] *αὐτῷ* B.E. *ἤκουον αὐτῶν* Photius. 5. *Ὅτι οἱ*] Seqq. usque ad *ὅστις* om. V. *Ὅτι* Gaisf. tacite; *ἢ διότι Λακεδ.* Arsenius. 6. *μουσικὸν*] *τὸν μουσικὸν* A.B. Arsen. *ὅστις ἥρμοσεν*] *ὃς ἥρμοσεν* dedi cum Arsenio et A. *ἥρμοσε γὰρ* V. qui post *ψυχάς* addit *τοῖς μέλεσιν.* 10. *Μεταλλεύει. μεταφέρει*] *Μεταλλεύεις. μεταφέρεις* A.B.V. qui statim post *καὶ* omiserunt *μεταλλεύεις.* Photius cum Zon. p. 1353. *Μεταλλεύει. μεταφέρει.* Vide Sapient. Salom. 4, 12. 11. *ἐν Ἐπιγράμμασι* *V. 12. *Τῷ τί μεταλλεύεις τοῦτ.*] Leonidae Alex. XXX, 5. Anthol. Pal. VI, 302. Ubi *τῶν* A.B.V.E. Mox *μοιχεῖν* V. *μοιχόν* E. *φιλόλυχνε* Med. 14. *Μεταλλεία*] V. Herod. Epimer. p. 83. 15. *Μεταλλεῖς. οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι*] Ex Harpocratione. *Μεταλεῖς* A. cum Photio MS. et Harpocr. Pal. ap. Gaisf. *οὕτως ὀνομάζονται* accedunt ex A. et Harpocr. Pal. Continuo sequebantur, quae habet A. in marg. quaeque vidit Gaisfordus immigrasse ex v. *Φαῦνος*: *Ὅτι* (sic Gaisf. cum *V.) *Φαῦνος υἱὸς Πίκου, τοῦ καὶ Διός, ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, μέταλλα ἐφεῦρε χρυσοῦ, ἢ ἀργύρου, καὶ σιδήρου, καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς ὑτικοῖς, ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι.* Ea religioni duxi servare, cum vestigia fraudis appareant manifesta, si quis temerariam sedem observationis velit expendere. Ceterum scripturae librorum sunt hae: *Ἑρμῆν*] *Ἑρμᾶν* V. *μέταλλον*] *μέταλλα* B.V.E. et v. *Φαῦνος*, unde scribendum *καὶ ἀργ.* Mox *ἀργυρίου* V. 17. *Μεταλήξαντι*] Est vox Homerica Il. *ι*. 157. *Küst.* Recte Hesychius *μεταλλήξαντι.* 20. *Ἀγαθίας*] Lib. I. (13.) p. 24. ubi sic legitur: *Ὑμῖν τε αὐτοῖς οὐ τὰ χρηστὰ βουλευσάμενοι φανεῖσθε, ὅρκον ἐπίορκον ὁμωμοκότες, καὶ ἀνέδην παρασπονδήσαντες. Küst.* *Ὑμεῖς*] *ἡμεῖς* B.V.E. Med. Mox *ἀνέδην* A.V. pro *ἀναίδην*, quod libris invitis Niebuhrius tenuit praefracte. 21. *εἴγε*] *εἴτε* A. *ἐθελήσετε*] *ἐθελήσοιτε* A.B.V.E. Agath.

1. *κυρίως — πρώτου* om. V. Haec abierunt in gl. *Μάθημα.* 3. *ἀφέμενον*] *ἀφιεμένου* Schol. Aristoph. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 925. sq. 5. *εἰ δοίης γέ μοι*] *μοι δοίης γε* A.B.V. 11. *φιλίαν* ex ed. Küst. excidit. 13. *Μεταμέλεια. πάθος*] Seqq. ex Theodoreto in Ps. CIX, 4. desumpta sunt. Vide eum locum, ubi paulo aliter leguntur. *Gaisf.* *τὸ γὰρ*] *τὸ δὲ* dedi cum A.*V. *τὸ* B.E. Theodoretus: *, ἀνθρωπίνως δὲ ταῦτα εἴρηκε. τοῦ πάθους γὰρ τὸ θεῖον ἀμύητον, πάθος δὲ καὶ ἡ μεταμέλεια.* 15. *ὥσπερ τὴν*] *ὡς τῶν* A.B. *ὡς τὴν* V. Mox *τὴν* A.B.V. addunt ante *ἱερωσύνην.* 19. *Μετὰ Μουσῶν.*] Diogenianus proverbium hoc plenius sic effert, *Μετὰ Μουσῶν Κόρυδος. Küst.* Item Apostolius, non Arsenius p. 352. 21. *καθ' ὑπόκρισιν*] *Ut per ironiam efferatur*, Erasmus Ad. III, 6, 89. a Gaisf. ascriptus.

---

oraculo iussi sunt Lesbium cantorem arcessere. itaque Terpandrum, qui propter caedem exulabat, Antissa petierunt, eumque in conviviis audientes ad modestiam se composuerunt. — Lacedaemonii seditione laborantes ex Lesbo musicum Terpandrum arcessiverunt: quorum animos ille composuit, et seditionem sedavit. quodsi forte postea musicum aliquem Lacedaemonii audirent, dicebant, *Post Lesbium cantorem.* *Μεταλλεύεις.* Scrutaris. investigas, curiose quaeris. In Epigrammate: *Quidnam abditum hunc locum scrutaris, o ligurritor?* *Μεταλλεία.* Auri scrutatio. *Μεταλλεῖς.* Metallorum scrutatores sic vocantur. *Μεταλήξαντι.* Cessanti. *Μεταλλῆσαι.* Scrutari. *Μεταμαθεῖν.* Sententiam mutare, decedere superiore consilio. Agathias: *Vos pacta iureiurando confirmata turpiter violastis. verum si nunc saltem velitis mutata sententia id, quod vobis expedit, agnoscere, nihilo deterior erit condicio vestra.* Proprie vero *μεταμαθεῖν* significat, omisso quod prius didiceris, aliud postea addiscere. Aristophanes *Pluto*: *Ecquid mutabis mentem? Ne si Plutum quidem ipsum mihi concedas et Batti silphium.* † *Et cum esset Hebraeus ad Assyriorum impietatem transiit.* *Μεταμέλει.* Aliquem poenitet, sententiam mutat. *Si autem Antonium horum poenitet, isque profitetur, se non esse alienum ab amicitia et societate cum Romanis ineunda.* *Μεταμέλεια.* Poenitentia, affectus humanus. Deus poenitentiae expers est. res vero humanas sapienti quodam consilio, quo omnia gubernat, in mutationes quasdam incidere sinit: sicut Iudaeorum sacerdotium sustulit, Assyriorumque, Babylonis, Macedonum imperium evertit. *Μεταμείβων.* Mutans. *Μετὰ Μουσῶν.* Cum Musis. de erudito dicitur. vel communiter de indocto cum doctis versanti, per simulationem dictum.

Μεταμώνιος. μάταιος, πρὸς οὐδὲν χρήσιμον. Ἀριστοφάνης·

Ἐς κόρακας βαδιῇ μεταμώνιος.

Μετανάστευον. φεῦγε, μετοίκει.

Μετανάστης. μέτοικος, φυγάς.

Μετανάστρια. ἡ πέρδιξ.

Οὐκέτι που, τλῆμον, σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ,
πλεκτὺς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις.

Μετανεγνώσθη. μετεπείσθη καὶ πέπαυται τοῦ θυμοῦ.

Εὖτε γ' ἐξ ἀέλπτων
Αἴας μετανεγνώσθη
θυμὸν Ἀτρείδαις.

Μεταξύ. ἀναμέσον. Τραϊανὸς δὲ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἔργων ἐκούφιζε τοῦ πλήθους τὸν κάματον, καὶ μεταξὺ πορευόμενος ἄλλοτε ἄλλως ἔπαττε.

Μεταξύ. ἔτι, οὐ πρὸ πολλοῦ. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μεταξὺ πίνων καὶ ἀναφλεχθεὶς ὑπὸ τῆς μέθης πρὸς ἔριν ἦλθε πρὸς Κλεῖτον, καὶ λόγχην ἁρπάσας παρά του τῶν δορυφόρων διήλασε τοῦ Κλείτου τὴν λόγχην, ὥςπερ εἰσιρηθείς. Καὶ αὖθις· Ἐξάπτεται δὲ αὐτῷ μεταξὺ πίνοντι ὀργὴ πρός τινα συμπότην μὲν τότε, κοινωνὸν δὲ τῶν φόνων.

Μεταξυλογία. τὸ πρὸς βραχὺ παραλιπόντα τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, περὶ ἑτέρας κινῆσαι τὸν λόγον. Πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὖθις, ὥςπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινί, περὶ Ἄμβρου τοῦ Σαρακηνοῦ διελεγέσθην ἄμφω.

Μετάπεμπτος. προσκληθείς.

Μεταπήδα. διάβαινε, μετέρχου. Ἀριστοφάνης·

Τοχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς,
ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

*οὐ πόρον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ** φησὶ δὲ ὅτι ἐὰν ἡ διάνοια εἰς ζήτημα ἄπορον ἐμπέσῃ, μετάβηθι ἐπ'*

---

1. *μάταιος* | Reinesius Schol. Apoll. Rhod. I, 491. alios Apollonii Lex. p. 456. editores laudarunt. *χρήσιμος* | *χρήσιμον* A. *ματαίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον* Schol. Ven. Aristoph., ubi legendum tamen *μάταιος*. Nos *χρήσιμον* recepimus. 2. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 116. 4. *Μετανάστευον*] Gl. e Ps. X, 2. ducta: vid. Albert. in Hesychium et Zon. p. 1354. 5. *Μετανάστης*] Strabo XI. p. 794. D. XVII. p. 1185. B. 1190. C. Phot. p. 797, 31. Maneth. II, 420. Pausan. VII. p. 522, 37. Feminino genere *ψυχὴ μεταναύσιος τοῦ σώματος* Philo Iudaeus T. I. p. 581, 11. p. 881. C. Hesych. in *Ὑπερανάστης*. Prisc. in *Ἄβαρις* p. 4. ubi et *μεταναίσταντο. Hemst.* Glossa Homerica: vide Schol. Il. *l.* 644. sive Apollon. p. 456. et Zon. p. 1341. 7. *Οὐκέτι που, τλῆμον, σκοπ.* | Agathiae Ep. LXXXV. pr. Anthol. Pal. VII, 204. *που* | *μου* A. B. *V. E. Med. 10. *Μετανεγνώσθη. μετεπ.* | Ex Schol. Sophocl. Ai. 717. 11. *θυμοῦ* | Quae subsequebatur, *ὡς καὶ μετεγνώσθη· Σοφοκλῆς*, omiserunt A. B. V. 12. *Εὖτ' Αἴας ἐξ ἀέλπτων μετεγνώσθη*] *εὐτέγων ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη* A. B. *εὐτέγων* κτλ. D. unde miror Gaisfordum eliciusse *εὐτέ γ' ὦν*. His caret *V. 14. *θυμὸν* | Hodie apud Sophoclem loco laudato legitur *θυμῶν*, quod praefero. Vetus Scholiasta tamen *θυμὸν* etiam legit, ut ex interpretatione eius patet. *Küst.* Haec nihil opus refelli. Merito tamen ille cum A. et ut videtur cum *V. delevit, quae Gaisf. uncis circumdedit: *Μετανίσταμαι. γενικῶ. Μετάνοια.* Gaisfordus: *Μετανίσταμαι*] Hanc et seq. v. om. Küsterus, neque agnoscit A. 15. *Τραϊανὸς*] Pertinuerunt haec ad locum Dionis Cassii LXVIII, 23. Cf. quae olim his appropinquabant sub v. *Καθιείς*. 18. *Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μεταξὺ π.* | Haec, ni fallor, sunt verba Arriani in opere de rebus gestis Alexandri. Sed, quoniam auctor ille nunc ad manus mihi non est, nihil certi affirmo. *Küst.* Non sunt Arriani, quem vide hanc rem fusius narrantem Exped. IV, 8. sq. *Gaisf.*

3. *παρά του τῶν δ.* om. V. omissis etiam *ὥςπερ οἰστρηθείς — φόνων*. *τὴν λόγχην* malim abesse. Novissimis licet accommodare, quae v. *Οἰστρεῖ* continentur, *καὶ ταῦτα μὲν ἔδρασεν ὥςπερ οἰστρηθεὶς καὶ κάτοινος γενόμενος*. 5. *αὐταῦ*] *αὐτῷ* A. 8. *περὶ ἑτέρας*] *πρὸς ἑτέρας* vulg. Quamquam siletur A. 9. *περὶ τῆς*] *περὶ* om. *V. 11. *Ἄβρου*] *Ἄμβρου* A. V. quomodo ex Menandri Exc. Legatt. p. 369. (Hoeschel. p. 122.) restituit Toupius, qui vocis *Μεταξυλογία* dedit exemplum Theon. Progymn. c. 4. *Παραληρητέον δὲ καὶ τὸ μὴ ὑπερβαίνοις χρῆσθαι οἷά ἐστι τὰ πολλὰ τοῦ Θουκυδίδου — μηδὲ μεταξυλογίας, καὶ ταύτας διὰ μακροῦ*. Cf. Schol. in Hermog. T. V. p. 453. et Phoebamm. p. 499. Menandri locus ita se habet: *καὶ ἐν τούτοις ὁ λόγος ἐπέπαυτο πρὸς βραχὺ περὶ Συναγίας αὐτῷ. καὶ αὖθις* κτλ. Mox *διελεγόμην* V. Deinde cum V. delevi, quae A. in marg. reiecit: *Μεταπέμπομαι. αἰτιατικῇ*. Item continuam gl. om. V. 12. *προσκληθείς*] *προκληθείς* Photius. 13. *Ἀριστοφάνης* inseruit Gaisf. cum A. Seqq. om. V. 15. *Ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἔπ.*] Aristoph. Nub. 703. *Ταχὺς δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς. Εἰς ἄλλο πήδα νόημα φρενός*. Enarrator in eum locum: *Εἰς ἄπορον πέσῃς. ὑπειδὴν δὲ (φησὶν) εἴς τι ἄπορον πέσῃς, ταχὺ ἐπ' ἄλλο νόημα φρενὸς πήδα. ἄπορον δέ, οἱ πόρον καὶ λύσιν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, καθάπιτια δὲ τοῦ Σωκράτους, ὡς καὶ αὐτου ἐπὶ ταις ζητήσεσιν οὕτω ποιοῦντος, ὅταν γὰρ συνεχωρῆται καὶ ἀπορῇ, μεθίσταται εἰς ἕτερον. ὁ γὰρ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγει ὑποτίθεται. Küst.* Haec paucis demptis redeunt sub v. *Ταχύς*. 17. *ἄπορον δὲ ἤγουν οὐ πόρον*] Sic Edd. Sed A. B. omittunt *ἄπορον δὲ ἤγουν*, quae Med. videtur supplevisse, cum in altera glossa post *εὑρεῖν* extet *ἄπορον λέγει*. His

---

Μεταμώνιος. Inanis, ad nihil utilis. Aristophanes: *Ad corvos sublimis abibis.* *Μετανάστευον.* Fuge, migra. *Μετανάστης.* Peregrinus, exul. *Μεταπέδα.* Vaga, epithetum perdicis. *Non amplius, misera et a scopulis ejulans perdix, viminibus teneris texta carea te habet.* *Μετανεγνώσθη.* Placatus est et deleniri se sivit. *Postquam Aiax praeter spem se revocari sivit ab ira, qua in Atridas incensus erat.* *Μεταξύ.* Inter. *Traianus autem ipse manum operi admovens multitudinem ad labores subeundos alacriorem reddebat, et ipse ordines militum obiens singula ordinabat.* *Μεταξύ.* Adhuc, non multo ante. *Alexander autem inter bibendum cum mero incaluisset, cum Clito iurgari coepit, eumque hasta quadam satellitii erepta, tanquam furore percitus, traiecit.* Et alibi: *Inter bibendum autem ira accendebatur in quendam hunc quidem compotorem, sed caedium socium.* *Μεταξυλογία.* Sic dicitur sermo, quem omisso paulisper praesenti argumento, de alia quadam re instituimus. *Cum paulisper de regione verba facere desisset, velut per diverticulum sermonis de Ambro Saraceno ambo inter se colloqui coeperunt.* *Μετάπεμπτος.* Arcessitus. *Μεταπήδα.* Transilito, transito. *Cum autem in dubium aliquod, unde te haud facile expedire queas, incideris, ad aliud commentum celeriter transilito.* *ἄπορον* est, cuius solutio inveniri non potest. ait igitur: si mens tua in quaestionem aliquam dif-

541 *ἄλλο. σκώπτειν δὲ διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην, ὡς χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι, καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας. διδάσκει οὖν αὐτόν, ὅτι ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγεται, ὑποτίθεται.

*Μεταπόντιος. ὄνομα κύριον. Καὶ θηλυκῶς, ὄνομα πόλεως.

*Μεταποιοῦμαι. γενικῇ· φροντίζω, προνοοῦμαι.

*Μεταποιεῖσθαι. ἀντιποιεῖσθαι. Πλάτων Πολιτικοῖς· Ἥκιστα βασιλικῆς μεταποιουμένους τέχνης. ἀντιποιουμένους. Θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει· Καὶ μάλισθ' οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι. σημαίνει ἀντιποιούμενοι.

*Μεταποίνιον. Τὴν δίκην, τὴν ἔφορον τῶν ὅλων, μεταποίνιον.

*Μεταπύργιον. ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων. οὕτως καὶ Θουκυδίδης καὶ Λυσίας.

*Μετάρσιος. μετέωρος, ὑψηλός.

*Μέτασσαι. τὰ ὕπαρνα πρόβατα.

*Μετασοβῶν. ἀποδιώκων.

*Μεταspώμενος. ἐπακολουθήσας, μεταδιώξας.

*Μεταστοιχειοῦσα. μετασχηματίζουσα.

*Μετασχεῖν. ἐπιλαβεῖν.

*Μετατάξασθαι. ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν.

*Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ μετὰ τὸν πόλεμον ἡ συμμαχία. ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑποθέσει τινὶ καθυστερησάντων.

*Μετάτροπος αὖρα. ἀντὶ τοῦ ἡ μεταβληθεῖσα.

*Μέταυλος. ἡ ὑπαρὰ λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν.

*Μετάφερε σαυτόν. Ὅτι προσήκει ἑαυτοὺς μεταφέρειν, καὶ μεταχειρίζεσθαι τὰ πράγματα.

---

igitur resectis lacunae posuimus indicium. 18. *διάνοιά σου εἰς ἄπορον ζήτημα*] *διάνοια εἰς ζήτημα ἄπορον* A. *νόημα* pro *ζήτημα* E. Med. *μετάβαινε*] *μετάβηθι* A. B. Mox *δὲ* om. A. item in gl. inferiore.

2. *ἐν ταῖς*] *ἐν* om. B. E. Med. 3. *διδάσκει οὖν*] *οὖν* om. A. *δὲ* habet gl. inferior. 5. *ἄλλῳ*] *ἄλλο* B. E. et inferior gl. Unde mox scribendum *ὅσα λέγει*. 8. Gl. continuae subiecit *V. *Μετάποντος* Osannus Syll. Inscr. p. 48. Vide tamen Diodor. IV, 67. 11. Post hanc glossam cum A. V. delevi: *Μεταποιῶ δὲ τὸ μεταβάλλω, αἰτιατικῇ. Ἐπειδὴ (φησὶ) μεταποιήσει τοὺς νόμους, καταλευσθήτω ὁ Στέφανος.* Ceterum A. habet in marg. *Μεταποιῶ αἰτιατικῇ*, nec plura. 12. *ἀντιποιεῖσθαι*] Sic edd. et Photius. *ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι* A. cum Timaei MS. Vide Ruhnkenium p. 179. Ceterum hanc gl. om. B. E. cum sola Med. Tum *Πολιτικῷ Πλάτων* Photius, quorum prius reponendum ex p. 289. 14. *Θουκυδίδης*] L. II. c. 51. unde sensus huius loci supplendus est. *Küst.* *ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει* (Gaisfordus inquit) non sunt Thucydidis sed grammatici verba, quae male interpretatus est Küsterus, *grassante pestilentia*. Rectius Portus, *in pestilenti constitutione*, i. e. *morbo*, pro *in pestilentiae descriptione*. 18. *ὅλων*) *ὅνων* A. In fine *φασὶ* delevit Gaisf. cum A. B. E. Sed parum apte collocatum *μεταποίνιον*, quod ante *δίκην* erat retrahendum, praesertim cum *δίκη μεταποίνιος* extet infra in v. *Ποινή*. 19. *Μεταπύργιον*] Ex Harpocratione. Vide Schaef. in Bos. p. 340. sq. Lobeck. in Phryn. p. 194. *ἐν μέσῳ*] *τὸ ἐν μ.* Harpocr., qui *ἐλέγετο* addit post *μεταπύργιον* cum Photio.

1. *τείχους*] *τοίχους* V. *οὕτω*] *οὕτως καὶ* A. V. Harpocr. Pal. *οὕτω καὶ* Photius B. E. *V. *Θουκυδίδης*] III, 22. 3. Zon. p. 1341. Post hanc gl. cum V. delevi *Μεταῤῥυθμίζεται*, quod habet A. marg. 4. *Μέτασσαι*] Est vox Homerica Odyss. *ι*. 221. in quem locum vide veterem Scholiastam et Eustathium, qui vocem illam rectius exponunt, *μεσήλικες*. Confer etiam Etymologum. *Küst.* Hanc et continuam gl. transposuit *V. 6. *Μεταspώμενος. ἀκολ.*] Ex Schol. Homeri Il. *ν*. 567. sed ubi legitur *μετασπόμενος*, per *ō* in syllaba tertia, ut etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* *ἀκολουθήσας*] *ἐπακολουθήσας* A. V. Phot. Lex. Bachm. p. 299. 8. *μετασχηματίζουσα*] Subsequebantur: *μεταπλάττουσα. ὡς Ἀναστοιχειοῖς, μεταπλάττεις*, quae Gaisf. delevit (quippe ab v. *Ἀναστοιχειοῖ* profecta) cum A. V. In marg. tamen A. habet: *μεταπλάττει, μετασχηματίζει, μεταστοιχειοῖ*. Pro *μεταπλάττεις* Küsterus legebat *ἀναπλάττεις*. 9. *ἐπιλαβεῖν*] Statim Gaisf. delevit *μεθέξειν* cum A. B. V. et Photio. Neque glossam *Μετὰ ταῦτα* agnoscunt A. V. quam delevit Küsterus. Referenda videtur ad v. *Μετόπισθε*. 10. *Μετατάξασθαι. ἀντὶ τοῦ μετελθ.*] Scholiasta Thucydidis in lib. I. c. 95. *Παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι, πρὸς Ἀθηναίους μετελθεῖν, μετατεθῆναι*. Huc Suidas respexit. *Küst.* *ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν*] *ἀντιμετελθεῖν* A. V. Photii MS. 11. Recedit aliquantum Arsenius p. 353. 14. *Μετάτροπος αὖρα. ἀντὶ τοῦ ἡ μεταβλ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 945. *Küst.* Scripsimus *αὖρα*. 16. *Μέταυλος. ἡ ὑπαρὰ λεγ.*] Ex Harpocratione. Confer Valesium in Euagrium lib. IV. c. 1. *Küst.* *αὐλὸς* *V. *ὄρνεις*] *ὄρνιθες* A. B. V. Harpocr. 18. *Ὅτι* tacite Gaisf. cum *V.

---

ficilem inciderit, ea omissa ad aliam transito. his autem verbis Socratem perstringere vult, ut qui in disputationibus luderetur ab aliis, quod in difficultatibus ad alia transiliret. monet igitur eum, ut, si qua in re haereat, celeriter ad aliud commentum transiliat. quisquis autem aliis praecipit, is solet praecipere, quae ipse ante expertus est. *Μεταπόντιος*. Nomen proprium. item nomen urbis, idque generis feminini. *Μεταποιοῦμαι*. Genitivo iungitur: curo, prospicio. *Μεταποιεῖσθαι*. Ad aliquid aspirare. Plato *Politico*: *Artis regiae minime studiosos*. Thucydides, ubi pestem describit: *Qui pro generosis haberi volebant*. *Μεταποίνιον*. Sic vocant iustitiam, omnium rerum inspectricem. *Μεταπύργιον*. Aedificium inter binas turres in muris extructum. sic Thucydides et Lysias. *Μετάρσιος*. Sublimis, excelsus. *Μέτασσαι*. Oves quae sub se fovent agnos. *Μετασοβῶν*. Abigens. *Μεταspώμενος*. Sequens, persequens. *Μεταστοιχειοῦσα*. Transfigurans. *Μετασχεῖν*. Participem esse. *Μετατάξασθαι*. Ad alias partes transire. *Μετὰ τὴν ἐν Μαρ.* Post pugnam Marathoniam, et post bellum socii adsunt. de iis dicitur qui ad rem aliquam gerendam serius accedunt. *Μετάτροπος αὖρα*. Aura mutata. *Μέταυλος*. Aula, quae sordida vocabatur, ubi gallinae erant. *Μετάφερε σαυτόν*. *Oportet ad alia nos conferamus, et rebus gerendis manum admoveamus.*

Μετάφρενον. μεταξὺ τῶν ὤμων.

Μεταφῦναι. μεταπλασθῆναι.

Μεταχειρίζειν. ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι. Θουκυδίδης δ'.

Μεταχειρίσαι. τουτέστιν, ἐναλλάξαι, ἤγουν ἀπὸ πεντηκοντόρων ποιεῖν τριήρεις.

542 ‖*Μεταχρονία.* ἡ εἰς ὕψος φερομένη.

Τίς γὰρ ἐμοὶ σέο μισθὸς ἐπάξιος, ἢν σε δι-
δάξω
ὕψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

Μεταχρωννύντες. μετασχηματίζοντες.

Μεταίτιον. Ἡρόδοτος· Τῶν δὲ πᾶν γὰρ ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, οὐκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους.

Μέταιτος. προσαίτης, ἐπαίτης. Οὕτω τε μέταιτος ἐτελεύτησε καὶ χρημάτων ἄπορος, ὡς κοινοῖς ταφῆναι χρήμασι.

Μεταίχμιον. μεταξὺ δύο φαλάγγων τοῦ πολέμου.

Μετεβάλετο. ηὐτομόλησεν. Ὁ δὲ ἅμα ἀντὶ τοῦ, ἕτοιμα πρὸς ἐπιχείρησιν.

Μετέβαλετο. ηὐτομόλησεν. Ὁ δὲ ὢν τὰ πάντα νεώτερος καὶ τὸ πλέον μετεωρισθεὶς ἀρχῆς μετέθετο ἑκουσίως πρὸς τὸν βάρβαρον.

Μετεκίαθον. μετῆλθον.

Μετελεύσομαι. ἐπελεύσομαι.

Μετελθών. ἐπελθών.

Μετ' ἐμέ. πρός με.

Μετεμελήθη. Μεταμέλεια ἐπὶ Θεοῦ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τῆς παιδείας φησὶ τὴν παῦλαν μεταμέλειαν.

Μετεμόσχευσε. μετεφύτευσε.

Μετ' ἐναργείας. μετ' ἀληθείας.

Μετεξέτεροι. παρ' Ἡρόδοτῳ ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. Οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτρέποντο.

Μετέωρα. ὑψηλά. Ἀγαθίας· Τὰ δὲ τῆς Ἰταλίας πολίσματα μετέωρα ἦν ἅπαντα καὶ δεδονημένα.

---

1. *Μετάφρενα.* ὁ μεταξὺ τῶν ὤμων τόπος] *Μεταφρένων.* μεταξὺ τῶν ὤμων A.V. Lex. Bachm. p. 299. ut fere Photius, qui habet τῶν δύο ὤμων: cf. Zon. p. 1349. Restituit Gaisfordus *Μετάφρενον* ex Il. β'. 265. et Schol. cum Lexici Seg. editore, ubi *μεταφέρων μεταξὺ τῶν ὤμων*, et in marg. *Μετάφρενα.* ὁ μεταξὺ τῶν ὤμων τόπος· ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν ἔγκειται, οἱονεὶ μετὰ τὰς φρένας. 4. δ'.] Lege α. Scil. c. 13. *Valck.* Numerus deest Photio: nec in Suida mutari debet, vid. IV,18. *Gaisf.* Addit Med. *Μεταχειρίζομαι.* αἰτιατικῇ. 5. *Μεταχειρίσαι. τουτέστιν, ἐναλλ.*] Ex Schol. Thucyd. I,13. petita monuit Portus. 6. *πεντηκοντόρων*] *πεντηκοντήρων* A.B. *πεντηκοντηρίων* V. 8. *Τίς γὰρ ἐμοὶ*] Exemplum *ἐκ τῶν Μυθικῶν* petitum, iudice Ruhnkenio Ep. Crit. II. p. 207. 11. Zon. p. 1353. 12. *Ἡρόδοτος*] IV,200. Deest gl. V. *γὰρ*] *γὰρ ἦν* A. omisso *ἦν* post *πλῆθος*. In fine *νόμους* B.E. Edd. ante Küst. *ἐδέχοντο* Med. 15. *ἐπαίτης, προσαίτης* *V. *Οὕτω τε μέταιτος ἐτελ.*] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni de Valerio Poplicola, quae extant in Excerptis ab Valesio editis p. 786. *Küst.* Ille tamen, *οὕτω δὴ μέταιτός τε.* 16. *ὡς κοινοῖς ταφῆναι χρ.*] Sic habent Paris. A. itemque Ioannes Antiochenus. At in prioribus editt. minus recte legitur, *ὡς κοινοῦ ταφῆναι. Küst. κοινοῦ* B.E. Med. *χρήμασι*] *χρη...* E. omiserunt edd. vett. 18. *τὸ μεταξὺ τῶν*] *μεταξὺ* A.B.V. Photius. Iidem mox *τοῦ πολέμου* pro *ἐν πολέμῳ*. Lex. Bachm. *μεταξὺ δύο τόπων φυλαττόντων.* Sed initio collocandum esse *τόπος* demonstrant vel Schol. Eurip. Phoen. 1240. Alc. 91. deinde superest ut refingamus *τῶν πολεμίων*, quod praestat Zon. p. 1348.

4. *νεώτερος*] Id aptissimum foret, ut interpres dedit, *cum esset homo iuvenili levitate praeditus*, nisi repugnaret *τὰ πάντα*, cuius loco ponendum erat *τὴν φύσιν*. Itaque legendum *νεωτερικός*. Neque tutius esse videbatur *τὸ πλέον μετεωρισθεὶς ἀρχῆ*, quod articulo carere nequit. Nos etsi nondum auctoritatem deprehendimus, qua *μετεωρίζεσθαί τι* probaretur, sola confisi analogia recepimus *ἀρχῆς* cum A.B.E. Mox *ἑκουσίως* om. E. 6. *Μετεκίαθον*] Hanc lectionem ex 2 MSS. Pariss. revocavi: cuius loco priores editt. [et E.] mendose exhibent *μετεκίσθην*. Usus est autem hac voce Homerus Il. λ'. 52. et alibi. Confer etiam Hesychium. *Küst.* 7. *Μετελεύσομαι*] Il. ζ'. 280. 10. *Μεταμέλεια ἐπὶ Θεοῦ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τῆς π.*] Theodoretus in Psalm. CVI, (CV) 45. *Μεταμέλειαν καλεῖ τῆς παιδείας τὴν παῦλαν. ὁ γὰρ Θεὸς τῆς μεταμελείας οὐκ ἔχει τὸ πάθος, οὐδὲ νῦν μὲν τούτοις, νῦν δὲ ἐκείνοις ἀρέσκεται, ἀλλὰ σοφῶς ἅπαντα πρυτανεύων καὶ παιδείας ἐπάγει, καὶ φιλανθρωπίαν ὀρέγει.* Hinc Suidas sua descripsit. *Küst.* Debuerant haec ad gl. superiorem *Μεταμέλεια* revocari. 13. *Μετεμόσχευσε*] Habet Hesychius: ubi affertur Suiceri Thes. Eccl. in v. 14. *ἐνεργείας*] *ἐναργείας* A.V. Utrumque confundi docet Boissonadus in Tiber. Rhet. Vol. VIII. p. 541. Mox cum V. delevi, quae habet A. in marg. *Μετένεγκε. Μετένεγκαι δέ.* 15. Gl. post v. *Μετεωρισμός* posuit *V. qui bis scripsit *μετεξέστεροι. παρ' Ἡροδότῳ*] Lib. I. c. 63. ubi v. Gloss. 17. *ἐτράποντο*] *ἐτρέποντο* A.B.V. et E corr. *τετραμμένοι ἦσαν* Herod. 18. *Ἀγαθίας*] Lib. II. (6.) p. 41. *Küst.* 19. *πάντα*] *ἅπαντα* A.B. Agath. Post hanc gl. omisi cum A.V. *Μετεωρίσαντες.* Ubi Procop. p. 376. *ἐπὶ κόντου μετεωρίσαντες* ascripsit Toupius.

Μετάφρενον. Locus inter humeros. *Μεταφῦναι.* Transformari. *Μεταχειρίζειν.* Tractare. Thucydides. *Μεταχειρίσαι.* Immutare, sive ex navibus quinquaginta remorum triremes facere. *Μεταχρονία.* Sublimis. *Quodnam enim a te mihi dabitur operae pretium, si te docuero supra mare sublimem volare?* *Μεταχρωννύντες.* Transfigurantes. *Μεταίτιον.* Herodotus: *Verba autem non admiserunt, quod tota multitudo criminis particeps esset.* *Μέταιτος.* Mendicus, pauper. *Adeo autem pauper et inops decessit, ut publico sumptu sepultus fuerit.* *Μεταίχμιον.* Medium inter duas acies hostiles spatium. *Μετεβάλετο.* Transfugit. *Ille autem simulatque in conspectum venit, ad hostes transfugit.* *Μετέθετο.* Transfugit. *Ille vero, cum esset homo novandi cupidus et principatu insuper elatus, ad barbarum ultro transfugit.* *Μετεκίαθον.* Persecuti sunt. *Μετελεύσομαι.* Persequar. *Μετελθών.* Persecutus. *Μετ' ἐμέ.* Ad me. *Μετεμελήθη.* *Poenitentia in Deum non cadit: sed poenitentiam vocat castigationis cessationem.* *Μετεμόσχευσε.* Transplantavit. *Μετ' ἐναργείας.* Cum veritate. *Μετεξέτεροι.* Apud Herodotum ponitur, ut sit quidam. *Quidam illorum nunc ad ludum aleae, alii ad somnum se composuerunt.* *Μετέωρα.* Suspensa. Agathias: *Omnes autem Italiae urbes expectatione suspensae erant, animisque pendebant.* id est, ad defectionem spectabant.

Μετεωρισθέντων. ἐπαρθέντων. *Μετεωρισθέντων* δὲ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν, τούτους Χαβρίας ἐταπείνωσε.

Μετεωρισμός. ἡ ὑπερηφανία.

Μετεωροκοπεῖς. περὶ μετέωρα πέιη, καὶ μάτην ὡς ἔτιχε κάμνεις. μετεωροκοπεῖν δέ ἐστι κυρίως τὸ τῷ πλάτει τῆς κώπης ματαίως τὴν θάλασσαν τύπτειν. Καὶ μετεωρολέσχους τοὺς φιλοσόφους φησὶν ἐν Νεφέλαις, ὅτι τὰ οὐράνια περισκοποῦσι. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις τὸ μετεωροκοπεῖν παρὰ τὸ τί θαλαττοκοπεῖς; ἐπὶ γὰρ τοῦ σφοδροῦ τὸ κόπτειν παραλαμβάνεται. καὶ ἀλλαχοῦ·

Θαλαττοκοπεῖς καὶ πτερυγίζεις.

543 Μετεωρολέσχαι. περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες.

Μετέωρον. ἐφ' ὕφους. Οἱ γὰρ δορυφόροι μετέωρον ἀράμενοι τὸν Σύφακα, εἰς τὸν Τριακοντόποδα καλούμενον ἐκόμισαν, ῥίψαντες κάτω. Ἰώσηπος· Ἄμεινον δ' εἶναι, μετέωρον ἐν φόβῳ τὸν αἴτιον καταλείπειν.

Μετεωροπολῶν. τὰ οὐράνια σκοπῶν. Καὶ *Μετεωροπορῶν.*

Μετέωρος. ὁ ἤδη πρὸς πρᾶξίν τινα ἠυτρεπισμένος. Μετῆλθε τὰς πόλεις μετεώρους πρὸς ἀπόστασιν οὔσας. καὶ αὖθις· Ἤδαλι μετέωρος ὢν πρὸς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέαν ὥρμησε. Καὶ Ἰώσηπος· Μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ τοὺς πολλοὺς ἐσπάρασσεν. — Ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς, καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ μετέωρος ἦν πρὸς πᾶσαν καινοτομίαν· διὸ καὶ προθύμως ὑπήκουσε τοῖς παρακαλουμένοις. Μετέωρος ἦν ἡ Ἑλλάς· παρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ, ἐκεκίνηντο καὶ οὐχ ἡσύχαζον.

Μετεώρους νῆας. παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ, πελαγίους καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσταμένας, ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς, καὶ ἐν ὄρει ὄντων. ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν, καὶ περὶ τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι.

Μετεωροφένακας. οὕτω καλεῖ τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας Ἀριστοφάνης. φενακίζειν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν.

| *Μετέρχομαι.* αἰτιατικῇ.|

Μετειλήχει. μετέσχε.

1. ἐπαρθέντων. *Μετεωρισθέντων* om. Küsterus. Deest gl. V. 4. Gl. ad Maccab. II, 5, 21. referebat Ernestius. 5. *Μετεωροκοπεῖς — τύπτειν*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 91. *περὶ*] Om. A. B. V. E. Med. *περὶ τὰ* Schol. 6. *καὶ ὡς*] *καὶ* omisi cum Schol. et A. Mox *καὶ μετεωρολέσχους* usque ad finem om. V. 7. *τῷ πλάτει*] *πλάτῃ* Schol. 8. *μετεωρολέσχους*] Monet Hemsterhusius in Schol. Luciani Prom. c. 6. p. 33. non iam in Aristophane *μετεωρολέσχους* extare, sed *μετεωροφένακες* Nub. 332. *μετεωροσοφιστής* ib. 359. reperiri tamen in Schol. 223. 330. *μετεωρολέσχας*, id quod Nostro reddendum esse docet etiam Schol. Venetum, continuans cum superioribus *ἔφη δὲ καὶ ἐν ταῖς Νεφέλαις μετ. τοὺς φιλοσόφους.* Quocum reieci post *φιλοσόφους*, A. suffragante, *Ἀριστοφάνης.* 9. *περισκοποῦσι*] *περινοοῦσιν* Schol. Idem recte *παρενήνεκται*, *figura vocis consequens est vocibus τί θ. in altero loco propositis.* Ubi Schol. integre *τί θ. καὶ πτερυγίζεις*; 11. *θαλαττοκοπεῖν*] *τι θαλαττοκοπεῖς.* Gaisf. cum A. B. Scripsi *τί θαλαττοκοπεῖς*; 13. *Θαλαττοκοπεῖς καὶ πτερ.*] Aristoph. Equ. 827. *Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις*; Vide ibi Scholiastam, et Nostrum infra v. *Πλατυγίζει. Küst.* 14. *οἱ περὶ — φλ. φιλόσοφοι*] Delevi *οἱ* et *φιλόσοφοι* cum A. A. et Photio: *οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα* Schol. Luciani l. c. Voce utitur Plato Rep. VI. p. 489. conf. not. in Hesych. *Gaisf.* 15. *Μετέωρος. ὅ*] *Μετέωρον* A. V. *ὁ* om. A. B. V. E. *Οἱ γὰρ δορυφόροι μετέωρον ἀρ.*] Fragmentum hoc auctius legitur infra v. *Τριακοντόπους. Küst.* Unde firmatur quod Porsonus in Aristoph. Vesp. p. 135. verissime coniecit *σύφακα*: *Σύφακον* A. 20. *Μετεωροπολῶν*] *συμμετεωροπολεῖν* est verbum usitatum Gregor. Nyss. *Reines. Μετεωροπολεῖν* A. repugnante Photio. Hesychius tamen: *Μετεωροπόλων. τῶν τὰ οὐρ. σκοπούντων.* 21. *Μετεωροπορῶν*] V. Plat. Phaedr. p. 246. C.

1. *Μετέωρος*] Damascius apud Suidam in *Μετανίσταντο. Hemst.* Schweigh. in Polyb. T. VII. p. 140. laudat Gaisf. in Add. 3. *καὶ αὖθις· Ἤδαλι — ἐσπάρασσεν* om. V. 4. *Ἰώσηπος*] Lib. II. de Bello Iud. p. 824. [II, 21, 1.] ut Pearsonus monuit. *Küst.* 8. *Καὶ αὖθις — παρακαλουμένοις* om. V. 10. *παρὰ Θουκυδίδῃ*] Lib. II. c. 8. 11. *ἀντὶ τοῦ, ἐκεκίνηντο καὶ οὐχ ἡσ.*] Supple, *ἀντὶ τοῦ, οἱ Ἕλληνες ἐκεκίνηντο* etc. Sic enim legitur apud Scholiastam in modo indicatum locum Thucydidis. *Küst.* 12. *Μετεώρους νῆας. παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ, πελαγ.*] Ex Scholiasta Thucydidis in lib. I. c. 48. ut Portus etiam observaverat. *Küst.* Cf. v. *Τενάγη.* 13. *μὴ* om. V. 14. *ἀπεχούσας τῆς*] *ἀπεχόντων* A. 16. *εἶναι.*] Addunt A. B. V. E. Edd. ante Küst. *Μετέωροι. Ἦσαν — σαλεύοντες*, exemplo de gl. superiore traducto, quod illic omiserat *V. 18. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 332. Post hanc glossam cum A. V. delevi: *Μετερρυθμίζετο. Μετέσχε. γενικῇ. καὶ Μετέχω, ὁμοίως.* Addit A. cumulum ob-

Μετεωριαθέντων. Elatorum. *Cum autem Boeoti felici rerum successu elati essent, Chabrias fastum eorum reiudit.* *Μετεωρισμός.* Superbia. *Μετεωροκοπεῖς.* Sublimia petis, ac frustra et temere laboras. proprie vero *μετεωροκοπεῖν* est, palmula remi mare temere verberare. Et Aristophanes *Nubibus* philosophos vocat *μετεωρολέσχους*, tanquam coelestia speculantes. verbum autem *μετεωροκοπεῖν* formatum est ad normam illius *θαλαττοκοπεῖς*: nam *κόπτειν* dicunt de contentione laboris. et alibi: *Inania crepas et iactitas.* *Μετεωρολέσχαι.* Philosophi, qui de coelo garriunt. *Μετέωρον.* Sublime. *Satellites cum scelestum hominem sublimem sustulissent, in Triacontopoda locum ita dictum praecipitem dederunt.* Iosephus: *Satius esse, auctorem metu suspensum relinquere.* *Μετεωροπολῶν.* Circa sublimia versans. et *μετεωροπορῶν.* *Μετέωρος.* Ad aliquid faciendum paratus. *Ille autem adiit urbes, defectionem iam spectantes.* Et alibi: *Ad spectaculum Olympicum profectus est, cuius videndi dudum erat cupidus.* Et Iosephus: *Multos futuri belli metu suspensos laceravit.* † *Erant autem animis suspensi, et metu futuri temporis adhuc fluctuabant.* Et alibi: *Ille autem ad seditionem spectans rebusque novis imminens libenter audiebat ea, quae ad ipsum deferrentur.* Apud Thucydidem: *Graeci bellum iam spectabant.* *Μετεώρους νῆας.* Apud Thucydidem significat, naves in alto fluctuantes, neque ancoris firmatas, sed a terra remotas. metaphora ducta est ab iis, qui a terra remoti sunt, et in montibus versantur. vel, qui terra relicta in aere postea versantur. *Μετεωροφένακας.* Sic Aristophanes vocat eos, qui doctrina de rebus sublimibus homines decipiunt. *φενακίζειν* enim significat decipere. [*Μετέρχομαι.* Aptum accusativo.] *Μετειλήχει.* Particeps erat.

Μετειληχότα. μεταλαβόντα.

Μέτειμι. ἐξετάζω, ἀνακρίνω, μετέρχομαι.

Μετεῖναι. μετιέναι, ἐπεξελθεῖν. Ἡρόδοτος· Πρῶτον μὲν τοὺς μάγους, οἳ μετεῖναι τὸν Κῦρον ἀνέπεισαν, ἀνεσκολόπισε.

Μέτεισιν. ἀμύνεται, ἐπεξέρχεται. Μέτεισι τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων φόνων ἡ δίκη· καὶ ἀφορίαις συνείχοντο.

Μετῆ. ἐξῆ.

Μετήεσαν. μετήρχοντο, ἐδίωκον. Καὶ ὡς κατειργάσατο τὸ κάλλιστον ἔργον, ἔφευγεν ὅκιστα εὐθὺ τοῦ ἐραστοῦ. μετήεσαν δὲ αὐτὸν οἱ δορυφόροι, καὶ διέφυγεν ἂν ἐκεῖνος, εἰ μὴ προβάτοις συνεξευγμένοις περιπεσὼν καὶ συμπλακεὶς ὡς πέδῃ κάτω ἀνετράπη.

Μετῆλθε τὴν ἄλοχον. ἀντὶ τοῦ, προσωμίλησεν αὐτῇ.

544 [*Μετήορος.* ὑψηλός.]

Μετ' ἴχνια. κατὰ ἴχνη πορεύεσθαι.

Μετοκλάζει. μετακαθίζει.

[*Μετ' ὀλίγον χρόνον.*]

Μετόν. ἐξόν. Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' ἂν κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. Πῶς γὰρ κλέψαι, μετὸν αὐτῷ;

ἀντὶ τοῦ μέτεστι.

Μετόπισθεν. ἐν ὑστέρῳ, μετὰ ταῦτα.

Μετόπωρον. τὸ φθινόπωρον, ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός.

Μετόρχιον. τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν· ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. μεταστήσειε (φησὶ) τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων. ἢ μετόρχιόν ἐστι τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίον, ἐν ᾧ ἢ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται.

Μετουσία. κοινωνία.

Μετοχετεύειν. μεταικομίζειν.

Μετοχή. ὁ περίβολος. Ἀαβίδ· Ἡς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό.

---

servationum, quae licentiam interpolandi manifestam faciant: *Μετέσχηκεν* (*Μετέσχε* E.) *γενικῆ*. *Μετέχω γενικῆ*. *Μετειλήχει γενικῆ*. *Μετ' ὀλίγον χρόνον*. *αἰτιατικῆ*. *Μετρεῖν αἰτιατικῆ*. *Μετάστασιν*. *αἰτιατικῆ*. 20. Om. vulg. Sllet Gronov. 21. *γενικῆ*] *μετέσχε* A.*V. Photius et Lex. Bachm. p. 299. Quam scripturam cum appareat fuisse recipiendam, tum etiam illud intelligitur, quo valeat *Μετέσχε* supra in ordine verborum tralaticio collocatum.

3. *Μετεῖναι* neglexit Küst. *Ἡρόδοτος*] Lib. I. c. 128. Cf. v. *Ἀνέγνωσαν*. Addit Wesselingii Dissert. Herod. p. 40. Toupius. 4. *μάγους*] *τοὺς μάγους* A. B. V. E. Mox *ἀνεσκολόπισεν* V. 6. *αἰτιατικῇ* post *Μέτεισιν* delevi cum A.*V. Exemplum Aeliano tribuit Valckenarius: videturque piaculum Actolicae caedis significari. 9. Firmat Hesychius. Om. gl. A. *ἐξῆ*] *μέτεισι* addunt edd. ante Küst. *Μέτεισιν ὑψηλός* B.*V. quorum *V. subiungit gl. *Μετῆλθε τ. ἄ.* Contra superiori glossae A. *Μέτεισι· Μετῆλθε τ. ἄ. ἀ. τ. π. α.* postposuit. 10. *Μετήεσαν* om. V. qui in exemplo *μετίεσαν*. 11. *κατειργάσατο*] *κατειργάσατο* A. B. *κατειργάσαντο* *V. E. Med. Mox *ἔφευγεν* B. E. *ἔφεγγον* *V. Fragmentum eidem Aeliano tribuit Valckenarius. 15. Omisi cum A.*V. glossam negligenter formatam: *Μετήει. ἀφυστερεῖ, ἢ ὑποτυγχάνει κλήρου.* Cuius originem monstrabit v. *Μεταλαγχάνει*. 16. *Μετῆλθε τὴν ἄλ.*] Ne hanc quidem glossam stabilem esse docuimus in v. *Μέτεισιν*. Contulit Gaisfordus Pindar. Isthm. VII, 10, Mox *αὐτὴν* MS. Photii. 18. *Μετήορος* om. A. V. Gl. omissam *V. notavi. Statim cum A. V. delevi: *Μετήμι. αἰτιατικῇ*. 19. *Μετ' ἴχνια*] Vid. Od. *β'*. 406.

1. *Μετοκλάζειν. μετακαθίζειν* | *Μετοκλάζει. μετακαθίζει* A. B. E. ut Il. *ν'*. 281. Cf. Zon. p. 1354. *γονατίζει* Hesychius. Vulg. habet Photius. 2. *Μετ' ὀλίγον*] Om. A. Haec ad v. *Μετόπισθεν* erant referenda. *αἰτιατικῇ* subiecit Med. 3. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 663. (694.) sed ubi hodie sic legitur: *Οὐδ' ἂν κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. Πῶς γὰρ κλέψαιμι τὸ 'μαυτοῦ.* At lectio Suidae ut elegantior et magis Attica praeferenda est. *Μετὸν* enim Atticorum proprium est, pro *μετόντος*, ut *ἐὸν* pro *ἐόντος*, et similia. Hoc librarius aliquis ignorans locum hunc, quem emendare voluit, vere corrupit. Non dicerent enim Attici *τὸ 'μαυτοῦ*, sed potius per crasin *τουμαυτοῦ*: uti *τουμόν* iidem dicunt pro *τὸ ἐμόν*. At si ita scribas, versus non stabit. Deinde probabile non est, *πῶς γὰρ κλέψαιμι τὸ 'μαυτοῦ* mutatum fuisse in *πῶς γὰρ κλέψαι; μετὸν αὐτῷ*; sed contra: quoniam ea quae sunt magis recondita et usu vulgari minus trita (talis autem est lectio Suidae), plerumque mutari solent in ea, quae sunt notiora et magis communia. Habes, lector, de diversitate lectionis huius iudicium nostrum. *Küst.* 6. *μέτεισι*] *ἐών* V. Conf. Schol. Platon. p. 237. *Gaisfordus*. Huic autem glossae mira perturbatione subiecit *V. *Μετακαθίζει. Μετὸν. ἐξόν. ἐν ὑστέρῳ. μετὰ ταῦτα οὐδεὶς ἔσται· πῶς γὰρ κλέψαι μετὸν αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ μέτεστιν.* 7. *Μετόπισθεν*] *Μετόπισθεν* A. Photius. 10. *Μετόρχιον. τὸ μεταξὺ τῶν φ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 567. sed ubi plura leguntur. *Küst.* 12. *μεταστήσειε* cum seqq. om. V. 14. *πεδίον*] *πεδίων* A. Med. 18. *Ἀαβίδ*] Psalm. CXXI, 3. *Küst.* Zon. p. 1345.

Μετειληχότα. Participem. *Μέτειμι.* Examino, inquiro, persequor. *Μετεῖναι.* Persequi, ulcisci. Herodotus: *Primum quidem Magôs, qui ipsi persuaserant, ut Cyrum dimitteret, in patibulum sustulit.* *Μέτεισιν.* Persequitur, ulciscitur. *Athenienses ob iniustas caedes divina vindicta persequitur; ac sterilitate premebantur.* *Μετῆ.* Licet. *Μετήεσαν.* Persequebantur, insequebantur. *Et cum fecisset pulcherrimum illud facinus, ad amatorem recto cursu contendit. satellites autem eum insecuti sunt: quos effugisset utique, nisi in oves colligatas incidens, iisque tanquam pedicis impeditus concidisset.* *Μετῆλθε τὴν ἄλοχον.* Cum uxore rem habuit. [*Μετήορος.* Excelsus.] *Μετ' ἴχνια.* Vestigiis alicuius insistere. *Μετοκλάζει.* In genua subsidit. [*Μετ' ὀλίγον χρόνον.*] *Μετόν.* Cum liceat. Aristophanes: *Neque fur ullus erit. Quid enim furetur, cum ipse omnium bonorum particeps sit?* *Μετόπισθεν.* In posterum, posten. *Μετόπωρον.* Autumnus, tempus, quod est post fructus collectos. *Μετόρχιον.* Spatium, quod est inter arbores vel plantas, quod est inter ordines arborum, qui *ὄρχοι* vocantur. plantas, inquit, ab arvis removebit. vel, *μετόρχιον* est interstitium inter campos arboribus consitos, in quo vel frumentum vel aliud quid seminatur. *Μετουσία.* Communio. *Μετοχετεύειν.* Transferre. *Μετοχή.* Murorum ambitus. David: *Cuius murt sunt circa eum.*

Μέτων. ὁ μαθηματικός. Καὶ Μέτωνος ἐνιαυτός. οὗτος ὁ Μέτων ἄριστος ἐγίνετο ἰατρὸς καὶ ἀστρονόμος. τούτου ἐστὶν ὃ λεγόμενος Μέτωνος ἐνιαυτός. Καλλίστρατος δέ φησιν εἶναι αὐτοῦ ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι ἀστρονομικόν· Εὐφρόνιος δέ, ὅτι τῶν δήμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. πρὸ Πυθοδώρου δὲ ἡλιοτρόπιον ἦν ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν Πνυκί. ἢ ὅτι ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο· φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ·

Τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Μέτων ὁ Λευκονοιεύς. Οἰδ', ὃς τὰς κρήνας ἄγων.

ἢ ἴσως, ὅτι ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο, ἢ ἄγαλμα, ἢ ἀνάθημα ἀστρονομικὸν κατεσκευάσατο.

Μετωνυμικῶς. μετωνομασμένως.

Μέτωπον. καὶ Μετωπίδιον, τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Μέτωπον τῆς νεώς. ἡ πρώρα ἐστί. Καὶ *Μετωπηδόν.* τουτέστι, τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις.

Μετῴχετο. ἐπορεύετο.

Μετρεῖν. αἰτιατικῇ.

‖ *Μετρείτω.* παρεχέτω. Ἀριστοφάνης· 545

Πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

Μετρήσαντες. διελθόντες.

Μέτρησον. δάνεισον. Καὶ Ἡσίοδος·

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι.

Καὶ Θεόπομπος Καπήλοις·

Μετάδος, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε.

Μετριάζει. ταπεινοφρονεῖ.

Μετριοπαθεῖν. ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγινώσκειν. Ἀππιανός· Κλαύδιος Μάρκελλος πόλιν τῶν ἐναντίων παρεστήσατο, καὶ συγγνώμην ἔδωκεν, ἀργυρίου τριάκοντα τάλαντα λαβών. Νεργόβριγες δ' αὐτοῦ περὶ τῆσδε τῆς μετριο-

---

1. *Μέτων. ὁ μαθημ.*] Ex Enarratore Comici in Av. 998. *Küst.* *Μέτωνος ἐνιαυτός*] Proverbium *ἀναβάλλεσθαι εἰς τὸν Μέτωνος ἐνιαυτόν* de procrastinatione explicuit Prov. App. Vat. II, 92. quo usus Nicetae Choniatae suum *ἐς τοὺς Μέτωνος αἰῶνας ἀναδυόμενος* restituit Boissonadus in *Not. et Extr.* T. X. p. 282. 2. *ἰατρὸς*] Immo *γεωμέτρης*, ut recte habet Enarrator Comici loco laudato. *Küst.* Mendum servat *Eudocia* p. 299. 3. *ἐστὶν*] *δὲ* *V. *Μέτωνος*] *Μέτων* A. B pr. 4. *ἐν Κολωνῷ εἶναι αὐτοῦ*] *εἶναι αὐτοῦ ἐν Κολωνῷ* A. 5. *ἀστρονομικόν*] *ἀστρονομικός* V. 6. *τὸν δῆμον*] *τῶν δήμων* A. B. V. Schol. 8. *Πνυκί*] *Πυκί* V. *Πυκνί* recte Gaisf. 10. *Τίς δ' ἐστὶν ὁ μ.*] Duo hi senarii iambici sic scribendi et numeris suis restituendi sunt: *Τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντίσων; Μέτων ὁ Λευκονιεύς, οἰδ', ὃς κρήνας ἄγων.* *Küst.* Hunc locum descripsit Suidas ex Schol. in Aristophanis Aves v. 998. ut recte monuit Küsterus. Phrynichi autem trimetros pessime contrectavit vir doctissimus. Alter enim versiculus titubat miserrime. Iosephus Scaliger in emendationibus ad Eusebium reponebat: *Μέτων ὁ Λευκονοιεύς, ὅδ' ὃς τὰς κρήνας ἄγων.* Edit. Mediolanensis in priori versiculo *ταύτης* non agnoscit. Quare vide an locus ita rescribendus sit: *Τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Μέτων Ὁ Λευκονοεύς, εὖ οἰδ', ὃ τὰς κρήνας ἄγων.* Quod verum et *κωμικώτερον* videtur. Scribitur autem *Λευκονοεὺς* et *Λευκονοιεύς*· de quo Rutgersius in Variis lib. V. c. 4. *Toup.* I. p. 403. Vide supra v. *Λευκονοιεύς*. Ceterum *ταῦτα ταύτης* inculcatum a Küstero, cum *ταύτης* omittant A. B. E. *V. Med. Quem fugit *φροντίζων* de meditatione geometris an philosophis apta intelligendum esse. 11. *Λυκονιεύς*] *Λυκονοιεύς* A. B. *Λωκονοιεύς* *V. *οἰδ' ὅτι*] *οἰδ' ὃ τὰς* A. V. 12. *κατεμηχανήσατο*] Lege cum Schol. *κατὰ μηχανήν.* 18. *Καὶ Μετωπηδόν. τουτέστι, τὰ πρ.*] Thucydides lib. II. c. 90. *Ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς μετωπηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους.* Scholiasta in eum locum: *Τὸ δὲ μετωπηδὸν πάλιν τὸ κατ' εὐθείαν πλέειν ἐστί. τὸ γὰρ μέτωπον τῆς νεώς ἡ πρώρα ἐστί. λέγει οὖν ὅτι τὰ μέτωπα, ὃ ἔστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν, παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις.* Hinc Suidas sua descripsit, ut Portus etiam monuit. *Küst.*

1. *νεῶν*] *νηῶν* A. 3. *Μετῴχετο. ἐπορεύετο*] Rectius Scholiasta Homeri in Il. *ε'*. 148. *Μετῴχετο. μετήρχετο, ἐπορεύετο εἰς. Küst.* 4. *Μετρῶ*] *Μετρεῖν* A. V. B. E. Nihil nisi *μετρεῖν* *V. Glossam om. vulg. 5. *παρασχέτω*] *παρεχέτω* A. B. E. Aristophanis locus est Av. 583. 7. *Μετρήσαντες*] Gl. pertinet ad Od. *γ'*. 179. 8. *Μέτρησον — Θεόπομπος Καπήλοις· Μετάδος· ἢ μέτρησον ἢ τιμὴν λάβε*] Senarius Theopompi turpiter decollatus est. Adde quod fabula eius perperam inscripta est. Repone, *Θεόπομπος Καπηλίσιν· Ἡ μετάδος, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε.* Quemadmodum recte exhibet Scholiastes in Aristoph. Acharn. 1020. unde descripsit Suidas. Theopompi autem fabulam laudat supra Noster v. *Ἄττις*: *Θεόπομπος Καπηλίσι· Κολάσομαί γε σὲ Καὶ τὸν σὸν Ἄττιν.* *Toup.* *Ἡσίοδος*] Opp. 347. 11. *Καπήλης* Med. Tum *ἢ τιμὴν λάβε, ἢ μέτρησον* A. 15. *Μετριοπαθεῖν*] Photius et Zon. p. 1354. Glossar. Albert. in Hebr. V, 2. contulit Ernestius. Qui priorem explicationem ad Aristoteleam revocabat doctrinam, qua mediocritas affectuum contra Stoicorum severitatem commendaretur: v. Cic. Tusc. III, 10. 15. *συγγινώσκειν* cum seqq. om. V. *Ἀππιανός*] De Bellis Hispan. (c. 48.) p. 475. ubi locus hic paulo aliter legitur. *Küst.* 17. *ἔδωκε, ἀργυρίου*] *ἀργυρίου ἔδωκε* A. *ἔδωκεν, ὁμηρά τινα καὶ ἀργυρίου* App. Dedimus *ἔδωκεν.* 18. *Νεργόβριγες*] *Νεργόβριδες* B. E. Med. *τῆσδε*] *τῆσδε τῆς* A. B. E. Med. *τῆσδε* om. V. *Νεργόβριγες.* Suidas de suo *ἐθαύμαζον* subiecit.

Μέτων. Meto, mathematicus. Et Metonis annus. hic Meto fuit praestantissimus geometra et astronomus, cuius est annus ille, qui Metonis vocatur. Callistratus autem dicit in Colono esse instrumentum quoddam astronomicum ab eo dedicatum. Euphronius tamen auctor est, eum ex Colono pago oriundum esse. ante Pythodorum vero heliotropium erat in Comitio, quod nunc est ad murum in Pnyce. vel quod in Colono fontem fabricavit. Phrynichus enim in *Monotropo* ait: *Quis vero est qui rerum, quae posthac sequuntur, curam agat? Meto Leuconoeensis ille. Sat scio, qui fontes ducit.* vel quod in Colono fontem aliquem per fabricam vel simulacri vel instrumenti astronomici confecit. *Μετωνυμικῶς.* Per transnominationem. *Μέτωπον.* et *μετωπίδιον*, frontale. *Μέτωπον τῆς νεώς.* Frons navis est prora. Et *Μετωπηδόν*, siqui proras navium hostibus obvertebant. *Μετῴχετο.* Adibat. *Μετρεῖν.* Aptum accusativo. *Μετρείτω.* Metiatur. Aristophanes: *Frumentum esurientibus metiatur.* *Μετρήσαντες.* Locum emensi. *Μέτρησον.* Fenerare. Et Hesiodus: *Fac ut et vicinus cumulatam tibi mensuram det, et cumulatam ei reddas.* Et Theopompus *Copis*: *Vel impertire, vel mutuo da, vel prétium accipe.* *Μετριάζει.* Modeste de se sentit. *Μετριοπαθεῖν.* Moderationem in affectibus servare, modeste agere. Appianus: *Claudius Marcellus urbem hostium cepit, acceptisque triginta talentis argenti omnibus*

παθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον. Καὶ αὖθις· Τοῖς Μήδοις ἀναζωπυροῦνται τὸ φιλοπόλεμον, μετριοφρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἔναγχος οὐ χωρήσαντες ἐπιτεύγμασιν. Ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι, ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι.

Μέτριος. ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν· ἢ τὸ ἦθος ἐπιεικής. Ἔνιοι δὲ τῶν μετρίων ἀνδρῶν διηπόρουν ἐπὶ τοῖς προσπίπτουσι. Καὶ Μαρκελλῖνος· Τιμολέοντα δὲ ὁ Τίμαιος ὁ Ταυρομενίτης ὑπερεπῆνεσε τοῦ μετρίου.

Μετρίως ὠργασμένος. ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος, ἢ δεδευμένος.

Μέτριοι. εὐγνώμονες. Ξυνομολογήσαντος ἄμφω ταῦτα ἑαυτοῦ, καὶ ἄλλο ὅτιπερ τῶν μετρίων ἐπαγγέλλοι Ἀντώνιος· ὁ δὲ οὔτε τῆς παρασκευῆς τὸν πόλεμον ἀνῆκε.

Μέτριοι. Ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας Ἀσκληπιόδοτος καὶ εἰς Σελεύκειαν τῆς Συρίας ἀφικόμενος διεσκοπεῖτο τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐν τῇ περιόδῳ ὅλῃ τρισὶν μόνοις ἔφη ἐντετυχηκέναι μετρίως ἔχουσιν ἀνθρώποις, Ἱλαπίῳ τε τῷ φιλοσόφῳ κατ' Ἀντιόχειαν· ἐν δὲ Λαοδικείᾳ τῇ ἐχομένῃ πόλει τῶν Σύρων Μάρᾳ τῷ δικαιοτάτῳ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων, καὶ τὴν Ἀριστείδου ἐπωνυμίαν ἀπενεγκαμένῳ· λομίνῳ τε τῷ φιλοσόφῳ.

Μετρονόμοι. ἀρχή τις Ἀθήνησιν ἡ τῶν μετρονόμων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιέ, ἑ μὲν εἰς Πει-

---

1. *Τοῖς Μήδοις ἀναζωπυροῦνται τὸ φιλ.*] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocat. lib. III. c. 15. *Küst.* Unde restituendum *μετριοπαθεῖν* pro *μετριοφρονεῖν*. Item legendum *ἀναζωπυρεῖται* cum v. *Ἀπείρηκα*. 3. *συγχωρήσασιν*] *χωρήσαντες* A.B.D. *χωρήσασιν* E. 6. *τὴν οὐσίαν*] *τὴν* om. A.B.V.E. Phot. cum Schol. Luciani Phalar. I, 2. 7. *Ἔνιοι δὲ τῶν* cum seqq. om. V. Sub finem desideraham *ἐν δὲ καὶ Μαρκελλῖνος*, cum novissimae voces praegressis adiungerentur. Diversam viam eamque leniorem monstravit locus Marcellini infra subscriptus. 9. *Τιμολέοντα δὲ ὁ Τίμ.*] Polybius in Excerptis ab Valesio editis p. 54. *Τίμαιος δὲ μείζω ποιεῖ Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν*. Ad hunc locum Suidas respexit, satis habens sensum Polybii exprimere, ipsis verbis neglectis: quod ipsi solenne est. *Küst.* Fallitur. Totidem fere vocibus Marcellinus Vita Thucydidis: *Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης Τιμολέοντα ὑπερεπῄνεσε τοῦ μετρίου. Ταυρομενίτης*] *Ταυρομενείτης* A. B. 11. *Μετρίως ὠργισμένος*] Ordinem, ut puto, perperam invertit Suidas: ita scribendum fuit: *Δεδευμένως ὠργισμένος ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένως, μετρίως*. Illud vocabulum dignum erat quod explicaretur; tum commodam interpretationem habet *μεμαλαγμένως*: nam apud Hesych. aliosque grammaticos *δεῦσαι* est *μαλάξαι*. Sed fallor: legendum est *ὠργασμένος ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος ἢ δεδευμένος*. *Μετρίως ὠργασμένος* verba sunt Platonis, ut patet ex v. *Ὠργασμένος*. *Hemst.* Uberius glossam Platonicam disseruit Ruhnk. in Tim. p. 179. sq. *ὠργιασμένος* A.B.V. *ὠργασμένως* Photii MS. *ὠργιασμένος* Timaei MS. Iidem libri *μεμαλαγμένως* et *δεδευμένως*. Dedit Gaisf. *ὠργασμένος* cum Timaei et Photii editoribus, item *μεμαλαγμένος ἢ δεδευμένος*, consentiente v. *Ὠργασμένος*. Ceterum V. om. *ἀντὶ τοῦ* cum seqq. *μεμαλαγμένως*] Sic rectius habet Paris. A. et Photius in Lexico inedito, quam priores editt. in quibus legitur *μεταλλαγμένως*. *Küst.* *μετηλλαγμένως* E. 13. *Ξυνομολογήσαντο*] *ξυνομολογήσαντος* A.B.E. Med. 14. *τὰ*] *ταῦτα* A.B.V.E. Locus aperte corruptus. *ὅτι*] *ὅτι περ* A.B.E. *V.

1. *ἐπαγγέλλοι*] *ἐπαγγέλοι* A. Med. *ἐπαγγέλλει* V. Mox *ἂν* addit E. *ἀντὶ*] *οὔτε* A.B.V. Dein mireris nusquam extare *τοῦ πολέμου*. 3. *Μέτριοι*] Id tollendum: orationem enim Damascii patet sub locum quasi communem de modestia redactam fuisse. *Ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας Ἀσκληπιόδωρος, καὶ εἰς Σελ.*] Haec et quae sequuntur ex Damascio excerpta esse et stilus et argumentum ipsum indicat. Confer Nostrum supra vv. *Λομῖνος* et *Μάρας*. *Küst.* *Ἀσκληπιόδωρος*] Potius *Ἀσκληπιόδοτος*.

δ

Vide Photium in Excerptis ex Damascio p. 1054. 1056. *Küst.* *Ἀσκληπιό* A. 7. *Ἱλαπίῳ*] Leg. puto *Ἱλαρίῳ*: is nimirum intelligitur, de quo plura tradit ex Damascio in *Ἱλάριος*. *Hemst.* An est *Ἱλάριος*, de quo supra? Non videtur, sed est *Ἱλάσιος*, ad quem scribit Dionysius Sophista Antiochiae. *Reines.* *τῷ*] *τε τῷ* dedi cum B.V. Mox *Ἀντιόχου* V. 8. *τῇ Λαοδικείᾳ*] *τῇ* om. A.B.V.E. 9. *Μάρᾳ τῷ δικαιοτ.*] De hoc pluribus agit Suidas supra v. *Μάρας*. *Küst.* *Μάρᾳ* A.*V. *Μάρει* B.E. 11. *ἐπενεγκαμένῳ*] *ἀπενεγκαμένῳ*. Cui perinde atque olim Aristidi cognomen erat *Iusti*. *Hemst.* *ἀπενεγκαμένῳ* A.V. Mox *τὲ* om. Med. 12. Continuo cum V. delevi, quae habet A. in marg. *Μέτρον. ἔστιν ἐν τῷ Στάδιον*. 13. *Μετρονόμοι. ἀρχή τις Ἀθην.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 14. *τὸν ἀριθμὸν ιέ μὲν εἰς Πειραιᾶ· ϛ' δὲ εἰς ἄστυ.*] Puto Suidam scripsisse, *ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιϛ'. πέντε μὲν εἰς Πειραιᾶ· ἐννέα δὲ εἰς ἄστυ*. Sic enim habet Photius in Lexico MS. apud quem totus hic locus *αὐτολεξεὶ* quoque legitur. Verior tamen videtur lectio Harpocrationis, qui sic habet: *ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα· εἰς μὲν τὸν Πειραιᾶ δέκα, πέντε δ' εἰς ἄστυ*. Ceterum Meursius Lect. Att. lib. I. c. 19. nec Harpocrationis lectionem admittit, sed locum hunc ita scribendum esse censet: *ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πέντε μὲν εἰς τὸν Πειραιᾶ, δεκαπέντε δὲ εἰς ἄστυ*. Addit deinde: „Fundus emendationis meae ecce iste. Piraeeus et adiuncta ei Munychia (nam haec sub illo comprehendebatur) tertiam Urbis partem faciebat, ut ostendi libri huius c. 1. Itaque quod ad munia publica attinebat, qui ea obirent, cum quinque in Piraeeo essent, quindecim in Urbe constituebantur. Observo apud eundem Harpocrationem in *Σιτοφύλακες*: *ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα μὲν ἐν ἄστει, πέντε δ' ἐν Πειραιεῖ*. Eadem ratione Lysander, captis Athenis, Urbi praefectos XXX. Piraeo X. imposuit. Animadverto apud Plutarchum in eius vita: *Εὐθὺς δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν πολιτείαν ἐκίνησε, τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει,*

---

ignovit. Nergobriges vero, fama rei ad eos perlata, clementiam admirati sunt. Et alibi: *In Medorum animis amor bellandi resuscitabatur, cum recentem fortunam moderate ferre non possent.* Aristoteles inquit, in sapientem moderatos affectus cadere, non vero nullos. *Μέτριος.* Qui mediocres habet facultates. vel moderato praeditus ingenio. *Quidam vero ex moderatioribus tam subito casu inopes consilii haerebant.* Et Marcellinus: *Timaeus Tauromenites Timoleontem supra modum laudavit.* *Μετρίως ὠργασμένος.* Mollitus vel perfusus. *Μέτριοι.* Aequi. *Cum ambo suam operam polliceretur, ac promptos se confiterentur, si quas ex aequo conditiones Antonius promitteret: ille neque bellum parare desiit.* *Μέτριοι. Asclepiodotus cum Athenis discessisset, et Seleuciam Syriae pervenisset, hominum mores contemplans, se toto illo itinere in tres tantum homines modestos incidisse dixit; Antiochiae in Ilapium philosophum; Laodiceae, quae est urbs Syriae proxima, in Maren, omnium aetatis nostrae hominum iustissimum, cui Aristidis cognomen erat; tandem in Domninum philosophum.* *Μετρονόμοι.* Sic magistratus quidam Athenis appellabatur. erant autem viri numero XV.

546 ραιᾶ, ἑ δὲ εἰς Ἄστυ. εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια ἢ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρὶ δὲ μᾶζαν ἔδοντες. οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκτινος χρησμοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ Θεὸς Συβαρίταις. ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

Μετοίκιον. Μέτοικος μέν ἐστιν ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ, καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν, ὡς ξένος. ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ ιβ', ὅπερ ὠνόμασται μετοίκιον. Ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ ιβ' δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον, ἡ δὲ γυνὴ ς'· καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει· μὴ τελοῦντος δὲ αὐτὴ ἐτέλει. οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον. Μένανδρος δέ φησι πρὸς ταῖς ιβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολον τούτους τελεῖν, ἴσως τῷ τελώνῃ. οἱ μέντοι τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι ἀπήγοντο πρὸς τοὺς Πωλητάς, καὶ εἰ ἑάλωντο, ἐπιπράσκοντο. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.

Μέτοικοι. μέρος εἰσὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι εὐτελές, ὡς τὰ ἄχυρα τῶν κριθῶν. Ἀριστοφάνης·

Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.

Μέτοικοι δὲ οἱ ἀφ' ἑτέρας πόλεως μεταστάντες καὶ εἰς ἑτέραν οἰκοῦντες.

Εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
ὄφου δυνατὸς εἶναι λέγειν.

παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ μέτοικος ἀντὶ τοῦ ἔνοικος·

Εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι.

ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος, ὡς ἡμεῖς φαμεν, εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν

δέκα δὲ ἐν Πειραιεῖ καταστήσας ἄρχοντας." Haec Meursius doctet cuius sehtentia mihi admodum verisimilis videtur. *Küst.* Kühnius in Polluc. IV, 167. ex Harpocratione correxit, ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιέ, ἑ μὲν εἰς Πειραιᾶ, ἑ δὲ εἰς ἄστυ. Quos numeros verisimiliter Boeckhius *Staatsh. d. Ath.* I. p. 52. sic invertit: εἰς μὲν τὸν Πειραιᾶ πέντε, δέκα δ' εἰς ἄστυ, probante etiam Gaisfordo, cui tamen vel sic verba scribenda videbantur, ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιέ· ἑ μὲν εἰς Πειραιᾶ, ἑ δὲ εἰς ἄστυ. Nos et ἑ pro θ' cum *V. posuimus, neque crimen audaciae subituros opinamur, ἑ revocando post ιέ clapsum. Ceterum qui de Metronomis bis agit Photius, in altero loco numerum denarium ponit, in hoc cum Lex. Seg. p. 278, 26. concordans.

3. ἀμέτρως] ἀμετρίαν δὲ Gaisf. cum A. ἀμετρίως δὲ V. ἀμέτρως δὲ B. Med. ἀμετρίᾳ δὲ Photius et Apostol. XII, 74. ἀμετρίως E. Unde prodit scriptura, quam diserte consignavit Arsenius p. 353. quamque supra diximus in v. Ἀμετρί a Schaefero concinnatam, ἀμετρὶ δέ. Nec multum Gaisfordus recessit: „Vera lectio videtur Ἀμετρί, sed Suidas scripsit opinor cum Photio ἀμετρία vel ἀμετρίαν. Lectionem antiquissimi MS. reposui. Ἄμετρα δὲ Lobeckius ap. Schleusner." Deinde libri praeter Küst. μάζαν. 6. ἀμετριπόται V. 9. *Μετοίκιον*] Totum hunc articulum Suidas ex Harpocratione descripsit. Confer Petitum de Legg. Attic. p. 169. et Ammonium v. Ἰσοτελής. *Küst.* Vid. Schol. Platon. p. 232. Menag. in Diog. Laert. IV, 14. Meier. Hist. Iur. Att. p. 37. seqq. *Gaisf.* 11. ὑπ' αὐτοῦ] ὑπ' αὐτῶν A. V. Photius et Harpocr. Mox ἕκαστον et δραχμαὶ om. V. 12. ἐλέγετο] ὠνόμασται A. Photius, cum libris quibusdam Harpocr. λέγεται B. V. Inde ab Ἰσαῖος omnia om. V. 13. Ἐλπαγόρου] Ἐλπαγόρα B. E. Edd. ante Küst. 14. σημαίνει] ὑποσημαίνει A. Photius et Harpocr. 17. οἱ δοῦλοι δὲ] καὶ οἱ δοῦλοι δὲ Photius et Harpocr. 18. δέ φησι] δέ om. Photius. 19. τούτους] καὶ τούτους B. E. Med. ἴσως τῷ τελώνῃ] Diserte tradidit Hesychius.

1. ἡ μέντοι Med. τὸ μετοίκιον] τὸ om. A. B. E. Edd. ante Küst. Servavit Photius. Tum τιμηθέντες A. 2. ἀπήγοντο πρὸς τοὺς Πωλητάς] Locum egregie huc facientem habes apud Demosthenem Orat. I. contra Aristogit. p. 498. quem adducit Suidas supra v. Ἀριστογείτων Σκυδίμου. Confer etiam Nostrum infra vv. Πωλητής et Πωληταί. *Küst.* Πωλήτας] πολίτας A. B. E. Edd. ante Küst. et Harp. libri plerique. ἑάλωσαν] ἑάλοντο B. E. Photius et Harpocr. Pal. ap. Gaisf., qui novam formam admisit. Nobis tutius visum ἑάλωντο cum A. D. Med. ἑάλωσαν tacite Küsterus cum edito Harpocr. 4. Δημοσθένης ἐν Φιλ.] P. 50, 21. 5. σκαφέας τοὺς μετ.] Vide Nostrum supra v. Ἀσκὸς Κτησιφῶντος. *Küst.* Et v. Σκαφηφόροι. 7. *Μέτοικοι*] Confer Suidam supra v. Ἰσοτελεῖς, et Petitum de Legg. Attic. p. 168. et seqq. *Küst.* εἰσι] ἐστι B. V. 8. Ἀριστοφάνης] Ach. 483. (507.) 9. ἀστῶν] κριθῶν, e superioribus invectum, V. ubi om. seqq. 11. ἑτέραν] τὴν ἑτέραν E. 12. Εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κ.] Aristophanis Equit. 347. 350. ξένου μετοίκου] ξένου μετοίκιον B. E. ξένου μετοίκιον Med. 15. παρὰ Σοφοκλεῖ] Oedip. Col. 934. 16. μέντοικος] ἔνοικος A. B. E. Med. Schol. Soph. in cod. Flor.

---

quorum quinque Piraeeo, X. Urbi praeerant. quibus curae erat, ut iustae essent venditorum mensurae. *Μέτρῳ ὕδωρ π. Aquam moderate bibentes, mazam vero immoderate edentes.* hic versus in proverbium abiit ex oraculo Apollinis, Sybaritis reddito. cum enim insolentes essent et immodice vino dediti, a Crotoniatis deleti sunt. hoc igitur oraculum illis datum est, qui cladem effugissent. *Μετοίκιον. Μέτοικος*, sive inquilinus, est ille qui ex alia urbe in aliam migrat, et in ea habitat, nec tamen tempus in ea commoratur, ut peregrinus. ab eo quotannis XII. drachmae tributi loco pendebantur, quod dicebatur *μετοίκιον*. Isaeus autem in oratione contra Elpagoram et Demophanem innuit viros XII. mulieres vero VI. drachmas pro incolatu pependisse; deinde, filio pendente, matrem immunem fuisse; non pendente vero, ipsam pependisse. servi etiam a dominis manumissi idem aes pendebant. Menander ait eos praeter XII. drachmas triobolum pependisse, fortasse vero publicano. ceterum inquilini, qui non solvissent, ad Poletas ducebantur, et si convicti fuissent, venum ibant. iidem etiam in naves imponebantur, ut Demosthenes in *Philippicis* declarat. Comici vero inquilinos vocabant scaphiferos, quod in pompis scaphas ferre solerent. *Μέτοικοι*. Pars vilior civium, ut hordei paleae. Aristophanes: *Nam inquilinos paleas civium dico.* Inquilini vero vocantur qui ex alia urbe in aliam migrant, et in ea habitant. *Si forte exiguam aliquam causam contra hominem inquilinum bene defendisses, eloquentem te esse putabas.* apud Sophoclem vero sumitur de incola: *Nisi incola regionis huius esse velis.* non enim hic eodem sensu sumitur,

τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς δὲ τοὺς μετοικισθέντας ποθέν. τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον. Αἰσχύλος τοὺς οἰωνοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους. Καὶ αὖθις· Ζωβίαν ὑποδεξαμένην
847 *Ἀριστογείτονα φυγόντα, καὶ ἀξιοῦσαν εὖ παθεῖν ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγε, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. Καὶ αὖθις· Τοῦτον δὲ ἐπίπρασκον, τὸ μετοίκιον ἀτονοῦντα θεῖναι.*

Μετοιωνίσασθαι. ἀντὶ τοῦ, μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν.

Μετοίχεσθαι. μετελθεῖν, μεταβαίνειν.

Μετοιχήσονται. μεταπορεύσονται, μετέλθωσι.

Μέχρι αἰδοῦς. μέχρι αἰδοίων.

Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων. ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. τὸ δὲ ἀμφωτίδων, μέχρι τῶν ὤτων.

Μειαγωγεῖν. τὸ ἔλαττον φέρειν. Καὶ Μειαγωγεῖον.

Μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν.

ἐάν τις εἰσήγαγεν εἰς τοὺς φράτορας υἱὸν ἐνήλικα γενόμενον, ἱερεῖον παρίστατο αὐτῷ ἐν ὡρισμένῳ σταθμῷ, πρὸς ὃ ἔδει προσάγειν, καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον παρασχεῖν. ὅτε δὲ ἐντεθείη τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγόν, περιεστῶτες ἐβόων, μεῖον, μεῖον τοῦτο· δηλονότι ἔλαττόν ἐστι. παρὰ τοῦτο οὖν λέγει, Μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν. πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσι καὶ στήσουσι. καὶ ὁ τὸ πρόβατον εἰσάγων μειαγωγὸς ἐκαλεῖτο, [κουρεῖον.] ἔδει δὲ αὐτὸ ἔλαττον ἴσχειν σταθμοῦ τινος, διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας.

Μειαγωγία. καὶ Μειαγωγός, ὁ εἰσάγων. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν· Ὅτι οἱ φράτορες, ἵνα μείζους νέμωνται μερίδας, ἐπεφώνουν ἑστῶτες,

---

1. *τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς δὲ τοὺς μετοικ.*] Totus hic locus ex Scholiasta Sophoclis sic emendandus et scribendus est: *τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας μεταβαίνοντας καὶ κατοικοῦντας ἐν ἑτέραις. κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν, ἐν Ἀγαμέμνονι λέγων οὕτως· Τῶνδε μετοίκων. μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνοὺς ἐκεῖ· ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους.* **Küst.** In superiore quidem membro Suidas integram servavit scripturam, nec differt, nisi quod omisit *σημαίνει*, Schol. Flor. Ibidem *κἀκεῖσε ἀντὶ τοῦ ἐνοίκων. πρὸς δὲ*] *δὲ* om. Schol. et sola Med. 2. *τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον. Αἰσχύλος*] *τοῦτο δὲ ἔνοικον· χρῆται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν* Schol. Suidas potuit vel debuit scripsisse, *Αἰσχύλος δὲ λέγει τοὺς οἰωνοὺς μετοίκους τῶν ὑψ. τ.* 3. *Αἰσχύλος*] Agam. 58. Mox *οἰωνοὺς* B.E. 4. *Ζωβίαν ὑποδεξαμένην Ἀριστογ.*] Locum hunc composuit Suidas ex Demosthene, qui Orat. I. contra Aristogit. p. 496. [787. sq.] ingratum animum Aristogitonis erga Zobiam plenius sic describit: *Ταύτην τὴν ἄνθρωπον* (i. e. *Ζωβίαν*) *τὴν τὰ τοιαῦτα εὐεργετήσασαν αὐτόν, ὡς πολὺς παρ' ὑμῖν ἔπνει καὶ λαμπρὸς ἦν, μεμφομένην τι καὶ τούτων ὑπομιμνήσκουσαν καὶ ἀξιοῦσαν εὖ παθεῖν, τὸ μὲν πρῶτον ῥαπίσας καὶ ἀπειλήσας ἀπέπεμψεν ἀπὸ τῆς οἰκίας· ὡς δ' οὐκ ἐπαύετο ἡ ἄνθρωπος, ἀλλὰ γυναίου πρᾶγμα ἐποίει, καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους προσιοῦσα ἐνεκάλει, λαβὼν αὐτὸς αὐτοχειρίᾳ, πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε, καὶ εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχεν, ἐπέπρατ' ἂν διὰ τοῦτον, ᾧ τῆς σωτηρίας αὕτη αἰτία ἐγεγόνει.* **Küst.** Qui debebat afferre v. *Ἀριστογείτων*. Mox *ἐξαγωγὴν* Med. 8. *Τοῦτον δὲ ἐπίπρασκ.*] Haec sunt verba Laertii in Xenocrate, segm. 14. sed ubi pro *ἀποτονοῦντα* rectius legitur *ἀδυνατοῦντα*. **Küst.** *ἀποτονοῦντα*] *ἀτονοῦντα* ut recte Valesius. *Hemst. ἀτονοῦντα* A. B. E. 10. *Μετοιωνίσασθαι. ἀντὶ τοῦ, μετ.*] Ex Harpocratione: qui Dinarch. c. Demosth. p. 101, 45. attulit. Accedit eiusdem alter locus p. 94, 5. 12. *μεταβαίνειν*] *διαβαίνειν* V. repugnante Photio. 15. *Μέχρι. γενικῇ*] *Μέχρι αἰδοῦς* A. V. Photius. *Μέχρι. γενικῇ, μέχρι αἰδοῦς* B. E. Edd. ante Küsterum. *αἰδοίου*] *αἰδοίων* A. B. V. 17. *μέχρι τῶν ἀμφωτίδων*] *μέχρι τῶν* om. A. B. V. E. Edd. ante Küsterum. Brevius scribi potuit, *ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὤτων* cum v. *Ἀμφῶες*.

1. *Καὶ Μειαγωγεῖον* delevit Küsterus, silente Gronovio. Sequentia collocat V. post v. *Μειαγωγία*, neglexit *V. 3. *Μειαγωγήσουσι τὴν τραγ.*] Aristoph. Ran. 809. *Τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν*; Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἀπατούρια*, et Petitum de Legg. Att. p. 148. **Küst.** *Μειαγωγήσωσι* Ald. 4. *εἰσήγαγεν*] *εἰσάγῃ*, dein *εἰς τοὺς ἰδίους φ.* Schol. et mox *ἐν ἡλικίᾳ*, tum *παρίστα αὐτοῖς ἐπὶ ὧ. στ. πρὸς ὅν. φράτορας*] *τοὺς φράτορας* A. B. E. 7. *ὅτε δὲ*] *δὲ* om. B. V. E. Tum *τεθείη* V. et infra *ἔλασσον*. 8. Librorum distinctionem, *μεῖον· τοῦτο δηλ.* ex Schol. correxi. 9. *παρὰ*] *περὶ* A. V. Tum *τούτου* V. omisso statim *λέγει*. 11. *ὁ τὸ*] *ὁ* om. B. E. 12. *κουρεῖον*] Supple et scribe, *τὸ δὲ ἱερεῖον τοῦτο καὶ κουρεῖον ἐκαλεῖτο.* **Küst.** *Κουρεῖον* inepte h. l. positum est. Alio loco Schol. Aristoph. *τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον, ἀπὸ τῶν κούρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο. Gaisf.* Neque pluris ducenda sunt novissima, *ἔδει δὲ . . . φιλοδοξοῦντας.* Ubi desideratur *μὴ ἔλαττον*. 15. *Μειαγωγία. καὶ Μειαγ.*] Ex Harpocratione. 16. *Οἱ φράτορες*] *Ὅτι οἱ φρ.* A. Haec usque ad *γάρ ἐστι* nescit *V. Mox *ἵνα μείζονος μερίδος* Photius.

---

quo nos accipere solemus nomen. *μετοίκους* enim vocamus, qui ex alia regione in aliam commigrant, et ibi habitant. usus est etiam Aeschylus, cum alites excelsorum locorum *μετοίκους* vocat. *μετοίκους* enim ibi significat id quod *ἐνοίκους*. Et alibi: *Aristogito Zobiam, quae ipsum ex carcere elapsum aedibus suis exceperat, postulantem gratiam sibi ab eo re referri, cum multum iam polleret, ad forum inquilinorum abduxit, et sororem in alias terras exportandam vendidit.* Et alibi: *Illum vero vendiderunt, quod tributum inquilinorum solvere non potuit.* *Μετοιωνίσασθαι.* Malum augurium corrigere. *Μετοίχεσθαι.* Persequi, transire. *Μετοιχήσονται.* Praeteribunt, transibunt. *Μέχρι αἰδοῦς.* Usque ad pudenda. *Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων.* Usque ad ambas aures. dicitur de rebus ad summum usque repletis. ubi *ἀμφωτίδων* idem significat quod *ὤτων*. *Μειαγωγεῖν.* Minus ferre. *Tragoediam ponderabunt.* cum quis filium iam adultum ad phratores introducebat, victimam statuti ponderis simul cum eo adducebat, nec minorem dare licebat. cum autem victima ad libram appendebatur, circumstantes clamabant, *μεῖον, μεῖον*, significantes eam iusto pondere minorem esse. ad hunc igitur morem Comicus alludens, inquit, Tragoediam ad libram appendent et ponderabunt. tum qui victimam (ea autem erat ovis) adducebat, *μειαγωγὸς* dicebatur. [Ipsum autem sacrificium dicebatur] *κουρεῖον*. oportebat autem victimam illam certo pondere minorem esse, propter ambitiosos. *Μειαγωγία.* Et *Μειαγωγός*, qui hostiam exhibet. Apollodorus in opere de Diis: *Phratores, ut maiores portiones acciperent, astan-*

ἱστάνειν δεῖ· μεῖον γάρ ἐστι. Μειαγωγῆσαι δέ ἐστι τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ Μεῖον.

Μείδας, Μείδαντος. ὄνομα κύριον.

Μειδίαμα. ὁ γέλως.

Μειδίας. ὄνομα κύριον.

Μείδω. τὸ γελῶ. Καὶ μειδιῶ, ὁμοίως.

Μείδωνος. ὄνομα κύριον.

Μειδύλος. ὄνομα κύριον.

Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης. ἐπὶ τῶν μεγάλα βοώντων.

Μείλανι. τῷ μέλανι.

Μείλαξ. ὁ λειμών, ὁ παράδεισος. καὶ μείλακες τὸ πληθυντικόν.

Μείλια, τὰ προικία.

Μειλίγμασιν. ἀπατήμασιν, ἐξιλεώμασιν, ἡδύσμασι. Καὶ τὸν τρόπον τῆς μειλίξεως οὐδ' αὐτὸν ἀπεκρύψατο.

548 ‖Μειλικτήριον.

Μειλικτηρίοις. προσηνέσιν, ἡδέσι, πραέσι.

Μείλινον δόρυ.

Μειλίξασθαι. πραῦναι.

Μειλισιουργίς.

Μειλισσόμενος. παρακαλῶν, πραΰνων.

Μειλιχία. καὶ Μειλίχιος, πρᾷος, χρηστός.

Μείλιχον. πρᾶον, χρηστόν.

Μεῖον. καὶ μειαγωγός. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα φησί· Παρέστη μεῖον. Θῦμα δέ ἐστιν, ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. ὅθεν τὰ μὲν ἱερεῖα μεῖον προσηγορεύθη.

Μεῖον. ἔλαττον, μικρότερον. Ὁ δὲ εἰς αὔξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ μείωσιν τῆς κακίας ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. — Οὐδέν τι μεῖον ἢ ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ ἀληθοῦς. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν λ' μὴ διαλέγεσθαι προσταχθεὶς οὐχ οἷόστε ἦν πείθεσθαι τῷ προστάγματι. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ἐν μάχαις πολλαῖς ἔφερον τὸ μεῖον.

Μεῖον. τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παίδων εἰς τοὺς φράτορας θυόμενον ἱερεῖον, οὐ μείζονος ἀποδεδειγμένου τινὸς σταθμοῦ· ᾧ ἐπεφθέγγοντο οἱ φράτορες, εἰ καὶ μεῖζον εἴη, ὅτι μεῖον· καὶ μειαγωγὸς ὁ τοῦτο παρέχων.

Μειονεκτεῖ. τὸ ἧττον φέρει, ἐλαττοῖ.

Μειονέκτημα.

Μειονεκτούμενοι. ἐλαττούμενοι.

Μειονεξία.

---

1. *ἱστάνειν δεῖ*] *κτανεῖν δεῖ ὃς* A. B.*V. E. Med. et similiter Photii MS. *μείων* Med. 2. *ἀποδοῦναι*] *ἐπιδοῦναι* A. B. Phot. Harpocr. *τὸ τοῖς φρ. δοῦναι τὸ μ.* V. *σημεῖον* A. pro *τὸ μεῖον*. 5. *Μειδίας*] *Μειδίας* medicus et Cleombrotus fratres: soror eorum Cretoxene, mater Erasistrati Iuliatae: vid. supr. *Ἐρασίστρατος*. Laert. in Theophr. testamento V, 1. *Μειδίου καὶ Πυθιάδος* (Aristotelis filiae) filium nominat Aristotelem. *Reines.* 7. *Μείδων*] *Μείδωνος* A. B. V. E. Med. Cf. Anthol. Pal. VI, 152. 8. *Μείδυλος*] Gl. neglexit vulg. Scripsi *Μειδύλος*. V. Bastii Ep. Crit. p. 244. sq. 10. *μέγα*] *μεγάλα* A. 12. *Μείλαξ*] Vocem hanc suspectam habeo, pro qua transpositis litteris scribendum puto *λείμαξ*. Vide Nostrum supra v. λ μ *Λείμαξ*. Huius coniecturam firmat *μείλαξ* A. qui deinceps pro editis *καὶ πληθυντικῶς μείλακες* habet *καὶ λείμακες τὸ πληθυντικόν*, ac similiter *καὶ μείλακες τὸ πληθυντικῶς* *V. Unde quod vides effecimus. Ceterum *λιμών* Med. 14. *Μείλια*] Il. *ί*. 147. Vide Hesychium, coll. Callim. h. Di. 230. et Apollon. III, 594. 15. *Μειλίγμασιν*] Vid. Aeschyl. Choeph. 13. *ἀπατήμασιν* om. A. Photius substitit in his: *Μειλίγμασιν*: *ἀπατήμασιν*, quod scribendum *ἀπατήμασιν* cum Lex. Seg. 18. *Μειλικτήριον* om. V. 19. *Μειλικτηρίοις*] Vid. Blomfield. Gloss. Aeschyl. Pers. 616. *Gaisf.* 20. *Μείλινον*] Il. *έ*. 666. coll. Herod. Epimer. p. 86. 22. Glossa suspecta.

2. *Μειλίχιον* Lex. Bachm. p. 302. 3. *Μεῖον. καὶ μειαγωγός. Ἰσ.*] Ex Harpocratione quidem ducta, sed temere ab gl. *Μειαγωγεῖν* et *Μειαγωγία* distracta. In Isaei loco Harpocr. libri *Παρέστησε*. 6. *τὰ ἱερὰ*] *τὰ μὲν ἱερεῖα* A. B. V. Photius. 8. *Ὁ δὲ εἰς αὔξησιν τῆς ἀρετ.*] Haec sunt verba Damascii de Isidoro philosopho, ut discimus ex ipso Suida supra v. *Ἰδιώτης*. *Küst.* Ubi legitur *συναύξησιν*. Exemplum tamen parum apto loco propositum. Eidem Damascio haud dubitamus continua vindicare, coll. v. *Μήτι*. 15. *Μεῖον. τὸ*] Haec Gaisf. dedit ex A. Habet item Photius. *ἐγγραφομένων*] Sic A. marg. et Photius, *ἐγγεγραμμένων* A. in textu. 16. *μεῖζον* Photius. 20. *Μειονεκτεῖν. τὸ ἧ. φέρειν, ἐλαττοῦν*] *Μειονεκτεῖ — φέρει, ἐλαττοῖ* restitui cum Zon. p. 1354. et A. B. V. E. Vulg. tenet Photius. Cf. intpp. Aristaeneti p. 388. 21. *Μειονέκτημα*] Quae subsequebantur, *Καὶ Μειονεκτῶ, γενικῇ. τὸ ἐλαττόν σου ἔχω. καὶ* delevi cum A. V. 23. Om. vulg. Firmat *V. *ἡ μικρὰ δόσις* interpretatur Zon. p. 1346.

---

tes acclamabant: *Appendere oportet*; *est enim iusto pondere minor*. Hinc *μειαγωγῆσαι* dicitur, hostiam ad phratores adducere. *Μείδας*. Nomen proprium. *Μειδίαμα*. Risus. *Μειδίας*. Nomen proprium. *Μείδω*. Rideo. Et *μειδιῶ*, idem. *Μείδωνος*. Nomen proprium. *Μειδύλος*. Nomen proprium. *Μείζονα βοᾷ δ*. Maiorem clamorem edit quam laurus viridis ardens. dicitur de iis qui valde vociferantur. *Μείλανι*. Nigro. *Μείλαξ*. Pratum, hortus. et pluraliter *μείλακες*. *Μείλια*. Dotalia munera. *Μειλίγμασιν*. Fallaciis, delenimentis, illecebris. [Et *μείλιξις*.] *Ne ipsum quidem modum deleniendi eum celavit*. *Μειλικτήριον*. *Μειλικτηρίοις*. Gratis, iucundis, lenibus. *Μείλινον δόρυ*. *Μειλίξασθαι*. Lenire. *Μειλισιουργίς*. *Μειλισσόμενος*. Consolans, mitigans. *Μειλιχία*. Et *μειλίχιος*, benignus, lenis. *Μείλιχον*. Suave, benignum. *Μεῖον*. Et *μειαγωγός*. Isaeus in oratione contra Stratoclem inquit: *Adest hostia*. *Μεῖον* est enim hostia, quam phratoribus praebebant, qui filios suos in eorum numerum referendos curabant. *Μεῖον*. Minus. *Ille vero omni studio in id incumbebat, ut virtutem augeret, vitia imminueret.* † *Non minus quam Socrates in veritatis investigationem* [*incumbebat.*] *neque enim ille, quamvis a XXX. Tyrannis ipsi interdictum esset, ne disputaret, interdicto parere potuit.* Et alibi: *Illi vero e multis proeliis inferiores discesserunt.* *Μεῖον*. Hostia quae pro pueris inter phratores recipiendis offerebatur, nulla mensura constituta; sed curiales, etsi maior esset hostia, tamen acclamabant: *minor* est. unde qui victimam praebebat *μειαγωγὸς* dictus. *Μειονεκτεῖ*. Minus habet, deteriore utitur condicione. *Μειονέκτημα*. *Μειονεκτούμενοι*. Qui deteriore sunt condicione. *Μειονεξία*.

Μείον. ἐλάττονα τίθει. Ξενοφῶν· Κῦρός ἔφη πρὸς Ἀράσπαν τὸν κατάσκοπον, μηδὲν ἐλάσσου τἀληθοῦς, μηδὲ μείου τὰ τῶν πολεμίων. κρεῖσσον γὰρ μείζω οἰηθέντας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω ἀκούσαντας ἰσχυρότερα εὑρίσκειν.

Μειοῦται.

Μείων. ὁ ἐλάσσων.

Μειρακιεύεσθαι. ὡς μειράκιον ἀθύρειν. μεῖραξ γὰρ τὸ μειράκιον. καὶ μειρακύλλιον.

Μείρεται. βουλεύεται.

Μείρω. μερίζω.

Μείς. μὴν Αἰολικῶς.

Μεῖστον. τὸ ἐλάχιστον.

Μή. τὸ ἀπαγορευτικόν. ἀντὶ τοῦ οὐ κεῖται παρὰ Καλλιμάχῳ·

Ἠρνεόμην θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι,
μὴ μεταδήν.

τουτέστιν, οὐκ ἀπέθανον πρὸ τούτου, ἵνα οὐ μεταδῶ καὶ ἐπὶ σοὶ θρηνήσω ἀποθανόντος. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ τάττεται.

[1] *Μηδ᾽ αὖ πλαδίη.* ἀντὶ τοῦ, μηδὲ πλησίον γένοιτό μοι τοῦτο, ὅπερ λέγεις. 549

Μήδαβα. ὄνομα τόπου παρὰ τῷ Ἰωσήπῳ.

Μηδ᾽ ἀμελῶ. ἐπὶ τῶν καταφρονουμένων.

Μηδαμῇ, καὶ *Μηδαμοῦ*, καὶ *Μηδαμῶς.*

Μηδαμινός. ὁ εὐτελής.

Μήδεα. τὰ βουλεύματα, καὶ τὰ αἰδοῖα.

Μηδὲ κάρφος κινεῖν. ἐπὶ τοῦ ἡσύχου.

Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας. ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετ᾽ ἀγαθοῦ.

Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς. παρὰ Ἀριστοφάνει. τὸ δὲν παρέλκει κατ᾽ Ἀττικούς.

Μηδέν ποτ᾽ εἴην ἄλλο πλὴν θεῷ φίλος. εἰς ὅσον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ λῆξιν καὶ τὸ αὐτοῦ κράτος ἀριθμοῦμαι. λῆξις λέγεται ἡ παῦσις.

Μηδέποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένηται.

Μηδέποτ᾽ εὖ ἔρδειν γυναῖκα, μηδὲ γείτονος κύνα, μηδὲ κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην. παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.

---

1. ἔλαττον] ἐλάττονα A.V. Ξενοφῶν] Cyrop. VI, 3, 17. 4. οἰηθέντας] οἰηθέντες A m. sec. 6. Om. vulg. 8. Μειρακιεύεσθαι] V. Herod. Epimer. p. 86. 9. μείραξ] Vid. Boissonad. in Eunap. p. 291. Graevius in Lucian. Pseudolog. c. 5. Lobeck. Phryn. p. 212. Gaisf. Cf. Zon. p. 1346. Scripsi μεῖραξ. 10. βουλεύεται] βούλεται Tittmannus in Zon. p. 1355. frustra. 12. Μείς] Memorabilis Strabonis locus XIII. p. 613. sed parum tutus. 14. Μή. τὸ ἀπαγορ.] Confer omnino de haec vocula Etymologum. Küst. 15. Καλλιμάχῳ] Fr. 144. 19. ἀποθανόντι corrigit Portus, Bentleium occupans. Ceterum interpretationem Suidae libere confiteor me parum assecutum esse, praesertim cum in illius sententia μὴ suam obtineat sedem. Quippe μὴ μεταδήν accurate iungenda cum πάλαι. παρὰ Ἀριστοφάνει] Vide Reisigii Coniectan. p. 107. Eam rationem Alabandiacum soloecismum vocari tradit Stephanus Byz. v. Ἀλάβανδα. Continuo sequebatur glossa, quam cum V. delevi: Μὴ ἀποσκορακίσῃς με. μὴ ἐκδιώξῃς με, μὴ ἐς κόρακας ἐκβάλῃς. Ubi Küsterus: „Μὴ ἀποσκορακίσῃς με] Haec sunt verba Davidis Psalm. XXVI, 9. secundum interpretationem τῶν LXX. Theodoretus in illum locum: Τὸ Μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀποῤῥίψῃς με, εἶπον οἱ ἄλλοι ἑρμηνευταί. ἀπὸ δὲ τῆς ἕξωθεν παιδείας οἱ Ἑβδομήκοντα τοῦτο τὸ ὄνομα πεποιήκασι. τὸ γὰρ εἰς κόρακας ὕβρις τις ἦν παρὰ τοῖς πάλαι ἀπό τινος μύθου γεγενημένη.“ Gl. habet A. in marg., sed omissis μὴ ἐκδιώξῃς με. Idem in margine inferiore praebet: Μὴ ἀποσκορακίσῃς με. Μὴ ἀποτινάξῃς με, ὡς ὁ χαλκεὺς τὴν σκορίαν ἀπὸ τοῦ σιδήρου. Eadem fere Cram. Anecd. II. p. 460. et Hesychius. Cf. v. Ἀποσκορακίζει. Tandem μὴ πέμψῃς A. pro ἐκβάλῃς. Item cum A. delevi: Μηδ᾽ ἄκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγαθούς. Quae ex v. Ἀμύξεις petita post gl. Μηδ᾽ ἀμελῶ posuit *V. una cum v. Μηδ᾽ αὖ πλ.

1. πλαδίη] Pro πλαδίη scribendum πλαδδίη per duplex δδ. Est ex Aristoph. Lysist. 989. Bos. Scripsi πλαδίη. 2. μοι] μου A. 3. Μήδαβα] Μήδαμα A.B.E.*V. Med. Laudat Gaisf. Iosephi Antiq. Xiii, 1, 2. IX, I. B. Iud. I, 2, 6. τῷ om. *V. 4. Μηδ᾽ ἀμελῶ] Interpretatio, quam Suidas subiungit, lectioni huic minime convenit. Quare sequor potius auctoritatem Appendicis Vaticanae, in qua proverbium hoc sic effertur, Μήδων ἀμελῶν, i. e. Medos contemnens. Küst. καταφρονούντων] καταφρονουμένων A. B. E. 7. Μήδεα. τὰ βουλεύματα. καὶ τὰ αἰδ.] Artemidorus I, 47. (45.) Μήδεα καλεῖται τὰ βουλεύματα καὶ τὸ αἰδοῖον. Huc Suidas respexisse videtur. Küst. τὸ αἰδοῖον B. τὸ αἰδοῖον καὶ τὰ βουλεύματα *V. Cf. Zon. p. 1358. 8. Μηδὲ κ. κινεῖν] V. Aristoph. Lysistr. 474. 9. Μηδὲ μ.] Trypho in Rhett. Graec. Vol, VIII. p. 760. ὡς παρὰ Σαπφοῖ· μήτ᾽ ἐμοὶ μέλι μήτε μέλισσα. μὴ excidit apud Arsen. p. 354. 10. παθεῖν τι] τι παθεῖν A. 11. Ἀριστοφάνει] Ran. 437. 12. δὲν] δὲ ν A.V. 15. δὲ ἡ] λε A.V. i. e. λέγεται: quod recepi, diserte ab *V. oblatum. Nempe haec quidam subiecit, recordatus gl. Παῦσις. 16. Μηδέποτε] Scribe μήποτε, ut versui modulus suus constet. Küst. Μήποτε — γένοιτο Prov. Metric. 79. δούλευσα *V. 18. Μηδέποτ᾽ εὖ ἔρδειν γυναῖκα, μηδὲ γ.] Eadem leguntur supra v. Ἄχρηστα. Küst. Vid. not. in Aristot. Rhet. I, 13, 15. ed. Oxon. 1820. Gaisf. Compares infra v. Μήποτ᾽ εὖ ἔρδειν. Aliter protulit Arsenius p. 356.

Μείον. Minue. Xenophon: *Cyrus Araspam exploratorem vetuit res hostium narrantem quicquam ex vero diminuere. praestare enim ut opinione minora postea videamus, quam maiora deprehendere relatis.* *Μειοῦται.* *Μείων.* Minor. *Μειρακιεύεσθαι.* Iuvenili more ludere. *μεῖραξ* enim et *μειρακύλλιον* adolescentem significat. *Μείρεται.* Consultat. *Μείρω.* Divido. *Μείς.* Aeolice, mensis. *Μεῖστον.* Minimum. *Μή.* Adverbium vetantis. apud Callimachum reperitur positum pro *οὔ*. *Negavi iampridem, non sero vocantem mortem audire.* * * * hoc est, ante non sum mortuus, ne postea te quoque mortuum legerem. et apud Aristophanem *μὴ* ponitur pro *οὔ*. *Μηδ᾽ αὖ πλαδ.* Procul a me absit, quod dicis. *Μήδαβα.* Nomen loci apud Iosephum. *Μηδ᾽ ἀμελῶ.* *Medos contemnens.* de iis dicitur qui aliquid contemnunt. *Μηδαμῇ.* Et *μηδαμοῦ.* Et *μηδαμῶς.* *Μηδαμινός.* Qui nullius est pretii. *Μήδεα.* Consilia. item pudenda. *Μηδὲ κάρφος κινεῖν.* Ne festucam quidem movere. dicitur de homine quieto. *Μηδὲ μέλι.* Nec mel, neque apes. de iis dicitur qui bonum aliquod cum malo coniunctum pati nolunt. *Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς.* Ne longius abeas. Apud Aristophanem. *δὲν* autem apud Atticos redundat. *Μηδέν ποτ᾽ εἴην ἄλλ.* Nihil unquam sim aliud nisi deo carus. [felicem me putabo,] quamdiu ero ex illorum numero, quos deus populum sibi elegit. [*λῆξις* autem cessationem significat.] *Μηδέποτε δουλ.* Nunquam mulier, quae serva fuit, domina fiat. *Μηδέποτ᾽ εὖ ἔρδ.* Nunquam beneficium conferas in mulierem, neque vicini canem, neque gubernatorem somnolentum, neque garrulum remigem. proverbium docet in res inutiles non esse sum-

Μήδεια, Κολχίς, ἡ Αἰήτου θυγάτηρ, φαρμακεστάτη γυναικῶν· ἥτις ἀσινῶς ἐποίησε τὸν Ἰάσονα ζεύξαντα τοὺς πυριπνόους ταύρους ἀρόσαι τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἠγάγετο τὴν Μήδειαν. [*Ὅτι οἱ Ἕλληνες τὴν νάφθαν καλοῦσι Μηδείας ἔλαιον.*]

Μὴ δείσαντες. μὴ φοβηθέντες.

Μήδη. ὄνομα κύριον. Μηδία δὲ χώρα.

Μηδίας. ὁ ῥήτωρ.

Μηδίζω. τὰ τῶν Μήδων φρονῶ. καὶ μηδίσαντες.

Μηδικὴ πόα. ἡ τρίφυλλος λεγομένη.

Ἐκ τῶν Μηδικῶν τὸν λεγόμενον παππῷον ἔρανον.

ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ἐγένετο ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν.

Μηδικὸς ὄρνις. ὁ ταών.

Μήδιος. ὄνομα κύριον.

Μηδισμὸς ὁ Παυσανίου. ἁλόντος γὰρ αὐτοῦ ἐπὶ μηδισμῷ, συναιτιῶνται Θεμιστοκλέα.

Μήδομαι. βουλεύομαι. 550

Μῆδος. ὁ Περσῶν βασιλεύς. καὶ τὸ βούλευμα.

Μηδοσύνη. βουλή.

Μῆδοι. ὄνομα ἔθνους.

Μὴ δῶτε τὰ ἅγια τοῖς κυσί.

Μὴ ἐλλίπῃς.

Μὴ ἐμβήῃ.

Μὴ ἐπιχειρεῖτε.

Μηθώνη. ὄνομα πόλεως.

Μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου. χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.

τουτέστι, μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔχθαιρε, μήτ' ἐπιλάθου τῆς ἔχθρας. ὁ γὰρ χρόνος εὐμάρῶς παρέρχεται. ὁ χορός φησι πρὸς Ἠλέκτραν.

Μηθυμναῖος. ὁ ἀπὸ Μηθύμνης πόλεως.

Μηιόσι.

---

1. *φαρμακιστάτη*] *φαρμακεστάτη* A. V. forma parum comperta. 5. *Ὅτι οἱ*] Seqq. Procopii sunt. Vid. infra v. *Νάφθα*. Desunt V. *Gaisf.* Qui clam praefixit *Ὅτι*. Recentem annotationem uncis distinxi. 8. *Μήδη*] V. Meinek. in Euphor. p. 64. Verum hoc eruditionis portentum abhorret a Suida, qui cum Zon. p. 1357. tradere debuerit: *Μήδεια. γυνή* [sive *ὄνομα κύριον*]. *Μηδία δὲ χώρα τ.* Cf. v. *Γαλάτεια. χώρα*] Quae subiiciebantur *ἡ τῶν Μήδων*, cum A. B. V. Gaisf. delevit. 9. *Μηδίας*] Nomen obscurum. Huic glossae praemisit *V. *Μίδεια. πόλις*. 10. *καὶ μηδίσαντες* om. A. 12. *Μηδικὴ πόα*] Vid. intpp. Hesychii et quae diximus in Dionys. Perieg. p. 802. 13. *Ἐκ τῶν Μηδικῶν τὸν λεγ.*] Aristoph. Lysistr. 652. *Τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω· Τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεστ' ὑμῖν, ἐπεὶ Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν Εἶτ' ἀναλώσαντες, οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς.* Scholiasta in illum locum: *Τοὐράνου γάρ μοι μέτεστιν. τοῦ ἐράνου (φησὶ) μετέχω. ἄνδρας γὰρ εἰσφέρω εἰς τοῦτο· καθὸ τίκτουσιν ἄνδρας αἱ γυναῖκες. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὡς ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα.* Et paulo post: *Ἐκ τῶν Μηδικῶν. ὡς αὐτῶν τὰ Μηδικὰ χρήματα δαπανησάντων.* Vide etiam Nostrum infra v. *Παππῷον*. Küst. Glossam ex altero loco transcriptam opinor. 15. *ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ἐγένετο*] *ἐγένετο* (*οὖν* addit *V.) *ἐπὶ τῶν Μηδικῶν* A. V. E. cum glossa posteriore, unde sumendum etiam *συμβαλέσθαι*. 19. *ταώς*] *ταών* A. B. V. E.

1. *Μήδιος*] *Παρὰ Μηδείῳ* (leg. *Μηδίῳ*) *τῷ Θεσσαλῷ* Alexander M. coenans et bibens nimium obiit, Athen. X. 434. Plutarch. de An. Tranq. c. 22. et de Sanit. tuend. c. 8. solitum inprimis cum Alexandro compotare dicit. Zonaras *Μηδίαν* vocat. *Μήδιος ὁ Λαρισσαῖος* Strab. XI. 530. *Μήδιος ὁ τῆς Λαρίσσας ἐν τῇ Θετταλίᾳ δυναστεύων* Diod. XIV. sub Olymp. 96. *Reines. Μήδιον* B. Wyttenbachium in Plutarch. p. 65. C. D. addit Gaisf. 2. *γὰρ αὐτοῦ* om. A. B. *V. *γὰρ* om. V. Quae satis arguunt studiosi hominis annotationem extitisse, *Παυσανίου ἁλόντος ἐπὶ μηδισμῷ σ. Θ.* Ea vero postmodum ut fit sub gl. *Μηδισμός* est revocata. Zon. p. 1356. *Μηδισμός. ὁ τὰ τῶν Μήδων φρονῶν.* 3. *συναιτιῶνται καὶ*] *καὶ* om. A. B. V. Continuo cum V. delevi, quae habet A. in marg. *Μηδόλως. ἐπίῤῥημα.* 5. *Μῆδος. ὁ Περσῶν βασ.*] Si Suidas vocem *Μῆδος* hic accepit pro nomine proprio Regis Persarum, Medus appellati, videtur respexisse ad locum illum Aeschylii in Persis v. 767. *Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ*. Vide omnino quae in illum locum notavit Stanleius. *Küst.* Commentum mirificum. 8. *Μὴ δῶτε*] Euang. Matth. VII, 6. 9. *ἐλλίπῃς*] *ἐλλίποις* A. B. *ἐλλείποις* V. Hanc glossarum trigam Küsterus sustulit, adversante *V. 10. *ἐμβαίῃ*] *ἐμβήῃ* A. B. V. Scripsi *ἐμβήῃ* cum Iliad. *π*. 94. Mox *ἐπιχειρῆτε* Med. 12. Cf. v. *Μεθωναῖος*. 13. *Μήθ' οἷς ἐχθ.*] Sophocl. Electr. 177, 78. Cf. v. *Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός. ὑπεράχθοιο* A. *V. 15. *ἐπιλάθου*] *ἐπιλανθάνου* A. B. V. E. Schol. 18. Post gl. *Μηθυμναῖος* quae extabant ex v. *Ἀμβλύνω* repetita, *Μήθ' ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήθ' ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι*, delevi cum V. Habet A. in marg. Küsterus parum suspiciose: „Haec sunt verba Dionis de Traiano imperatore, ut monuimus etiam supra v. *Ἥκμαζεν*, ubi locus hic auctior legitur." Idem tamen omisit obscuram glossam *Μηιόσι*, hoc est, ut opinor, *Μήοσι*.

---

ptus faciendos. *Μήδεια*. Medea, Colchica, Aeetae filia, veneficiorum peritissima: quae effecit ut Iason tauris ignivomis aratro impune iunctis terram araret. ille igitur aureo vellere potitus Medeam secum abduxit. [Graeci naphtham oleum Medeae vocant.] *Μὴ δείσαντες*. Non metuentes. *Μήδη*. Nomen proprium. *Μηδία* vero, regio Medorum. *Μηδίας*. Medias, orator. *Μηδίζω*. Medis faveo. Et *μηδίσαντες*. *Μηδικὴ πόα*. Herba Medica, quae trifolium vocatur. † *Tributum, παππῷον vocatum, quod in bella contra Persas impendendum erat, [consumpsistis.]* Temporibus enim Medicis scitum fuit, ut unusquisque pro facultatibus suis certam pecuniae summam in aerarium conferret: quam Aristides sociis distribui iussit, qui barbaros bello infestarent. *Μηδικὸς ὄρνις*. Medica avis, id est pavo. *Μήδιος*. Nomen proprium. *Μηδισμὸς ὁ Παύσ.* Medismus Pausaniae. cum enim Pausanias studii erga Persas convictus fuisset, Themistocles eiusdem criminis accusatus est. *Μήδομαι*. Meditor. *Μῆδος*. Medus, Persarum rex. item consilium. *Μηδοσύνη*. Consilium. *Μῆδοι*. Nomen gentis. *Μὴ δῶτε τὰ ἅγ.* *Μὴ ἐλλίπῃς*. *Μὴ ἐμβήῃ*. *Μὴ ἐπιχειρεῖτε*. *Μηθώνη*. Nomen urbis. *Μήθ' οἷς ἐχθ. Neque illis, quibus infensus es, nimium irascaris, neve iniuriarum obliviscere. tempus est enim deus omnia leviora reddens.* sive, ne supra modum inimicos tuos odio prosequaris, neve inimicitiarum prorsus obliviscaris. tempus enim sensim et facile praeterit. haec Chorus ad Electram dicit. *Μηθυμναῖος*. Methymnaeus. *Μηιόσι*.

Μηκάδες. ἐπιθετικῶς, αἱ αἶγες. ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

Μὴ καταπραΰνῃς. μὴ μακροθυμήσῃς, μὴ ἠρεμήσῃς. Λαβίδ· Μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.

Μὴ κίνει Καμάριναν. λίμνην φασὶ τῇ Καμαρίνῃ πόλει παρακειμένην, ὁμώνυμον αὐτῇ, ἣν βουλομένοις τοῖς Καμαριναίοις μετοχετεῦσαι ἔχρησεν ὁ Θεός, Μὴ κίνει Καμάριναν. οἱ δὲ τοῦ Θεοῦ παρακούσαντες ἐβλάβησαν. ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν καμάριναν, οὗ τοὺς κλάδους διασειομένους ἀηδέστερον ὄζειν.

Μὴ κινεῖν ἀκίνητα, μηδ' ἄκρῳ δακτύλῳ.

Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. ἐπὶ τῶν ἑαυταῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.

Μηκιστεύς. ὄνομα κύριον.

Μηκιστιάδης.

Μηκόθεν.

Μῆκος φάλαγγος. τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα, ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον, καὶ μέτωπον, καὶ στόμα, καὶ παράταξις, καὶ πρωτολοχία, καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος παράλληλος κείμενος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται· καὶ ὁ τρίτος, τρίτον ζυγόν· καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Μηκώμενος.

Μήκων. μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος· ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας, οἱονεὶ κύστις ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν θολόν, ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ ζῴων. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος σπέρματος, καὶ ὄνομα κύριον. 551

Μηκώνη. ὄνομα πόλεως.

Μηκωνοειδές.

Μηκύβερνα. πόλις ἐστὶν ἐν Θρᾴκῃ, σταδίους εἴκοσιν ἀπέχουσα τῆς Ὀλύνθου, ἣ Μηκύβερνα.

Μῆλα. πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται.

Μῆλα. παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω, μέλα, καὶ μῆλα, τὰ ἐπιμελείας ἄξια. Ὅμηρος·

Καλλίτριχα μῆλα νομεύων. ἀντὶ τοῦ νομεύσας.

Μῆλα καὶ οἱ μασθοί.

Ὅ γοῦν Μενέλαος τῆς Ἑλένης τὰ μῆλά που γυμνῆς παρενιδὼν ἐξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.

---

1. *Μηκάδες*] Vid. Schol. Il. ψ'. 31. et Apollon. p. 458. 4. *Λαβίδ*] Psalm. LXXXIII, 1. *Küst.* 6. V. Schol. Luciani Pseudolog. 32. quo meliores codicum scripturae firmantur. *φασὶ Καμάριναν*] *φησὶ* B. V. E. *φασὶ* A. *V. et Zenob. V, 18. Mox *περικειμένην* A. 11. *ποιούντων*] *ποιεῖν μελλόντων* A. B. V. Zenob. 13. *καμάριναν*] *καμάρην* A. B. Explicatio non multum recedit ab ea ratione, quam grammatici proverbio *μὴ κινεῖν τὸν ἀνάγυρον* (cf. Libanii Ep. 78.) admoverunt. *ἀνασειομένους*] *διασειομένους* A. B. V. E. Zenob. 15. *Μὴ κινεῖν ἄκ.*] Habet V. in marg. Cf. v. *Ἀκίνητα κινεῖν* et Wyttenb. in Plut. T. VII. p. 202. inprimis Plat. Legg. XI. princ. 16. *Μὴ κινεῖν κακόν*] Plura Schol. Platon. p. 382. Tetigit Arsenius p. 355. Allusit Sophocles Oed. C. 510. 19. Om. *V. 20. *Μηκόθεν*] *Μήκοθεν* Edd. Om. vulg., silente Gronovio. Vide Schol. Soph. Phil. 189. monente Porto. Adverbium illustravit Hasius in Leon. Diac. p. 267. 21. *Μῆκος φαλαγγος. τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχ.*] Confer Aelianum in Tactic. c. 7. qui eadem docet. *Küst.* Vid. Bibl. Coisl. p. 507. sive Append. Suidae. 23. *καλεῖται*] *καλεῖτο* A.

1. *καὶ στόμα καὶ μέτωπον*] Transposui cum *V. et Gramm. Coisl. Ceterum *μέτωπος* Med. 2. *πρωτολοχία*] *πρωτολοχίαι* V. *πρωτοστάτης*] Lege *πρωτοστάται*, ut habet Aelianus loco laudato. *Küst.* *καὶ πρῶτον ζυγὸν καὶ παρυφὴ καὶ ἡγεμόνες καὶ προστάται* Coisl. *πρωτοστάτις* male Portus. *πρωτοστάτ^{αι}* V. *πρωτοστατία* *V. 3. *τούτου*] *τούτων* Coisl. qui mox *καὶ παράλλ.* Tum *στοῖχος* Med. 6. Om. vulg. 7. *Μήκων. μέρος τι τῶν*] Ex Schol. Aristoph. Av. 158. *Küst.* Vide intpp. Hesychii. 8. *ὃ κεῖται*] *ὃς κεῖται* A. B. V. E. Schol. Aristoph. Edd. ante Küsterum, qui tacite correxit, Porto praeeunte. Nos servavimus, posita maiore distinctione. 9. *αὐτῇ*] *ἑαυτῇ* dedi cum A. B. E. *V. Schol. Aristoph. 11. *ὄνομα κύριον*] Confudisse videtur *Μίκων* nomen viri, et *μήκων* papaver. *Boissonad.* in Herodian. p. 85. Neque distinxit Moschopulus *π. σχ.* p. 130. Quae praecedebant *καὶ εἶδος βοτάνης* cum A. B. V. removi. 12. *Μηκώνη*] Hesiod. Theog. 536. 13. Subiecit *V. *Μηκιστιάδος.* 14. *Μηκύβερνα. πόλ.*] Ex Harpocratione. 15. *Ὀλύνθου*] Addiderunt *ἡ Μηκύβερνα* A. *V. cum Photio et Harpocrat. 18. *Μῆλα*] Uberius Apollon. p. 458. et Hesychius. Cf. Wessel. in Diod. IV, 27. 19. *Ὅμηρος*] Odyss. ι. 336. 22. *Ὅ γοῦν Μενέλαος τῆς Ἑλ.*] Aristoph. Lysistr. 155. sed ubi eadem dialecto Dorica concepta leguntur. *Küst.*

Μηκάδες. Epithetum caprarum, naturalem illarum vocem sono exprimens. *Μὴ καταπραΰνῃς.* Ne scelera patienter toleres; ne quiescas. David: *Ne taceas, ne quiescas, Deus.* *Μὴ κίνει Καμάριναν.* Aiunt Camarinam paludem esse, Camarinae eiusdem nominis urbi vicinam: quam cum Camarinaei alio derivaturi essent, oraculo vetiti sunt id facere. illi vero deo non obtemperarunt: quae res illis nocuit. hinc proverbium dici coepit in eos, qui ipsi sibi mala arcessere student. quidam vero dicunt camarinam esse plantam foetidam, cuius rami agitati foedum spirent odorem. *Μὴ κινεῖν ἄκ.* Ne summo quidem digito move ea, quae non sunt movenda. *Μὴ κινεῖν κακ.* Ne moveto malum quiescens. dicitur de iis qui imprudenter ipsi sibi molestias creant. *Μηκιστεύς.* Nomen proprium. *Μηκιστιάδης.* *Μηκόθεν.* *Μῆκος φάλαγγος.* Longitudo phalangis vocatur prima series lochagorum secundum lineam rectam disposita, et ab uno cornu ad alterum extensa: quae etiam dicitur facies, et os, et frons, et ordo, et protolochia, et protostatae. series vero militum quae primam illam excipit, vocatur ingum secundum; tertia iugum tertium; et sic deinceps. *Μηκώμενος.* *Μήκων.* Pars quaedam intestinorum polypodis piscis, quae supra ventrem est sita, instar vesicae, atramentum in se continens, ut ait Aelianus in libro *de animalibus.* significat vero etiam genus seminis. item nomen proprium. *Μηκώνη.* Nomen urbis. *Μηκωνοειδές.* *Μηκύβερνα.* Urbs in Thracia, XX. stadiis Olyntho distans. *Μῆλα.* Vox haec omnes pecudes quadrupedes notat. unde etiam quaevis pellis vocatur *μηλωτή.* *Μῆλα.* A *μέλω*, curo, fit *μέλα* et *μῆλα*: quasi dicas, quae cura digna sunt. Homerus: *Oves pulcherrimae lanae pascens.* *Μῆλα* etiam vocantur mammae mulierum. *Menelaus Helenae nudae mammas forte con-*

Μηλάνθη. εἶδος ζῴου μικροῦ.

Μηλέα. τὸ δένδρον.

Μήλειος Ἡρακλῆς. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. τοῦ γὰρ βοὸς ἐκφυγόντος ποτέ, ὃν ἔμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντες καὶ κλάδους ὑποθέντες τέσσαρας ἔθυσαν.

Μήλειος βληχή. ἡ τῶν προβάτων. Καὶ μήλειος καρπός, ὁ τῆς μηλέας.

Μήλη. ἡ ἰατρική. Ὅτι μήλης ἐντεθείσης τῷ ὀφθαλμῷ οὐκ ἀντιλαμβανόμεθα τῶν αἰσθητῶν, καὶ οὐδὲ τοῦ μεταξὺ ὡς ἔτυχεν ἀέρος ἔχοντος, ἀλλὰ πεφωτισμένου. καὶ αὕτη ἡ αἰτία τοῦ μὴ τὰς αἰσθήσεις τῶν ἰδίων αἰσθητηρίων ἀντιλαμβάνεσθαι.

Μηλιακὸν πλοῖον. ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ ἄγαν ἐκρεόντων πλοίων. Ἱππότην γὰρ εἰς ἀποικίαν στελλόμενον τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτέ, καὶ γυναικοκρατεῖσθαι.

Μηλιέας. ὄνομα κύριον.

Μηλιέων πολιτεία.

Μηλιεύς, καὶ Μήλιοι.

Μηλιῶν. ἐπὶ γενικῆς ὄνομα τόπου.

Μήλόβιος. εἷς τῶν λ' τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τυραννησάντων· οὗ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους μέμνηται.

Μηλοβοτέα. γῆν εὐτραφῆ, ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτων.

Μηλοβοτήρ. ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. Καὶ μηλονόμος, ὁ αὐτός.

Μηλόβοτος χώρα. ὑπὸ πολεμίων ἐξερημωθεῖσα, ἣν κατανέμεται τὰ τετράποδα. κεῖται δὲ τοὔνομα καὶ παρὰ τῷ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους· Ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀνῆκε. — Βουλευομένου δὲ ὅπως ᾗ τῇ πόλει χρήσηται, Ἀθη- 552
ναῖοι μὲν μηλόβοτον ἀνεῖναι συνεβούλευον, Φωκεῖς δὲ ἀντεῖπον σῶσαι.

---

1. *Μηλάνθη*] Corruptio, quod Schuiderus intellexit, vocis *μηλολόνθη*. Zon. p. 1357. *Μηλάνθη καὶ μηλολόνθη. εἴδη βοτανῶν.* 3. *Μήλειος*] *Μήλειος* A. B. V. *Μῆλον Ἡρακλῆς* proverbio inscripsit Zenob. V, 22. Instituti causam diligenter tradidit Pollux I, 30. 31. Quorum meminerunt etiam intpp. Hesychii v. *Μήλων Ἡρακλῆς*. Mox *ποτε* repetit E. post *ἔμελλον*. 7. *βληχή*] *βροχή* B. E. 8. *καρπός*] *κλάδος* Theognostus p. 57. *ἡ τῆς*] *ὁ τῆς* B. V. E. *Gaisf.* Mireris A. sileri, cum *ἡ* mendum fuerit vulg. Ceterum articulo caret *V. 9. *Μήλη*] Vide v. *Μηλῶσαι*. *Μήλης ἐντεθείσης τῷ ὀφθ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima I. IV. a. *Küst.* Ὅτι praefixit Gaisf. cum *V. 11. *καὶ ὡς*] *καὶ* om. A. *V. Philop. Mox *τοῦ πεφωτισμένου* E. *ἀέρος*] Haec vox apud Philoponum deest, quae ex hoc loco Suidae ei restituenda est. *Küst.* 15. *ἐκρεόντων*] *ῥεόντων* Diogenianus VIII, 31. Prov. Vat. IV, 4. *Hemst.* Id vellem libri obtulissent: vide Ruhnk. in Vellei. II, 16. 16. *βουληθεῖσιν*] *βουλευθεῖσιν* A.

1. Debuerunt hae quattuor glossae in unam cogi, expulsis *καὶ Μήλιοι*. 3. Om. vulg. 4. *Μηλιῶν*] *Μηλιῶς* B. V. E. 5. *Μηλόβιος. εἷς τῶν λ'*] Ex Harpocratione. 8. *Μηλοβοτέα*] Scribendum est *μηλόβοτα*, vel *μηλόβοτον*. *Küst.* Superest ad emendandum *γῆν εὐτραφῆ*: non enim opinor cultissimum agrum significari. Verumtamen latet aliquid reconditi, siquidem Zon. p. 1359. *Μηλόβοτον. τὸ καλῶς τρέφον τὰ πρόβατα. Μηλόβοτον πεδίον διήλθομεν. ἀνακειμένην*] Scribendum est *ἀνειμένην*, ut recte habet Photius in Lexico inedito. *Küst. ἀνειμένην* A. V. cum Lex. Bachm. p. 300. t. *τόπος ἀνειμένος* etiam Hesychius. 10. V. Herodiani Epimer. p. 85. et Zon. p. 1356. 12. *ἐξερημωθεῖσα*] *ἐρημωθεῖσα* A. 13. *στρατόπεδα*] Ne dubites rescribere *τετράποδα*. Ratio enim hic redditur, quare regio inculta et ab hostibus vastata dicatur *μηλόβοτος*. Nimirum quia eam depascuntur *μῆλα*, i. e. *pecora*: quae Graeci etiam *τετράποδα* vocant. Vide supra v. *Μῆλα. Küst. τετράποδα* A. B. V. 14. *παρὰ* neglexit Küst. *τῷ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους*] Nulla Lycurgi fuit oratio *κατ' Αὐτοκλέους*, sed *κατὰ Αὐσικλέους*, quam critici quidam Suidae redditum ibant: v. Nissenum de Lycurgi vita p. 62. Nam quod Turicenses Lycurgi editores p. 54. *κατ' Αὐτολύκου* tacite refinxerunt, id incautius arbitramur factum. Atqui Hyperidem constat Autoclem accusasse: ut facilis suboriatur coniectura, locorum alterum Hyperidi, Lycurgo alterum esse tribuendum. De quo legendus, qui diligenter varias rationes expendit, Kiesslingius de Lycurgi fragm. p. 16. sq.; quamquam ille Nostrum audacius iusto tentavit. Nobis quidem sufficere videtur, ut et Lycurgi sententia clarissima quae est p. 168. verbo perstringatur, et post *Λυκούργῳ*, quae per superiora *οὗ Ὑπερίδης ἐν τῷ καὶ' Αὐτ. μέμνηται* intercidere potuerunt, intercidisse sumamus *καὶ παρὰ τῷ Ὑπερίδῃ*. 16. *Βουλευομένου*] Lycurgi non esse puto *βουλευομένου* et quae sequuntur. *Hemst.* Cui viam praeierat Küsterus, *Θηβαῖοι* pro *Ἀθηναῖοι* refingens (cf. nos in v. *Καδμεῖος*). Iam cum loci ab Wesselingio in Diod. XV, 63. congesti, quem Gaisfordus ascripsit, tum diserta Plutarchi narratio Lysand. 15. *ὅτε καὶ τὸν Θηβαῖον Ἐρίανθον εἰσηγήσασθαι, τὸ μὲν ἄστυ κατασκάψαι, τὴν δὲ χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον. εἶτα μέντοι συνουσίας γενομένης τῶν ἡγεμόνων, καὶ παρὰ πότον τινὸς Φωκέως ᾄσαντος ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἠλέκτρας κτλ.* facile persuadent haec ab historico quopiam esse profecta, qui consilia Peloponnesiorum post expugnationem Athenarum explicaret. *χρήσεται*] *χρήσηται* A. V. Mox *ἐᾶναι* B. V. E. pro *ἀνεῖναι*.

---

spicatus abiecit, ut opinor, gladium. *Μηλάνθη.* Animalis parvi genus. *Μηλέα.* Malus arbor. *Μήλειος Ἡρακλῆς.* Dicitur de rebus nullius pretii. nam cum bos effugisset, quem Herculi immolaturi erant, malum quattuor ramis impositum ei sacrificarunt. *Μήλειος βληχή.* Ovium balatus. Et *μήλειος καρπός*, fructus arboris mali. *Μήλη.* Specillum. Cum specillum oculo inseritur, visus non percipit sensilia, neque interiectum forte aerem, sed tantum illuminatum. quae causa est, cur sensus sua ipsorum organa non percipiant. *Μηλιακὸν πλοῖον.* Meliacum navigium. dicitur de navigiis veteribus et rimarum plenis. Hippoten enim tradunt, cum coloniam deducturus esset, imprecatum fuisse illis, qui secum navigare recusassent, ut nunquam firmis uterentur navigiis, feminarumque imperio subiecti essent. *Μηλιέας.* Melienses. *Μηλιέων πολιτεία.* *Μηλιεύς*, et *Μήλιοι.* *Μηλιῶν.* Genitivus. nomen loci. *Μηλόβιος.* Melobius, unus ex XXX. Tyrannis, qui Athenis imperarunt: cuius meminit Hyperides in oratione contra Autoclem. *Μηλοβοτέα.* Agrum pinguem, et pecoribus pascendis relictum. *Μηλοβοτήρ.* Ovium pastor. Et *Μηλονόμος*, idem. *Μηλόβοτος χώρα.* Ager ab hostibus vastatus, pecoribus pascendis relictus. voce hac usus est Lycurgus * in oratione contra Autoclem: *Sed et Atticam pecoribus depascendam reliquit.* † *Deliberante vero illo, quid de urbe statuendum esset, Thebani suaserunt, ut eam pecoribus depascendam relinqueret; contra Phocenses ei parcendum esse censebant.*

Μὴ λόγους ἀντ᾽ ἀλφίτων. ἐπὶ τῶν ἔργα ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιούντων λαβεῖν.

Μηλολόνθη. ζωύφιον, ᾧ χρῶνται εἰς παιδιὰν οἱ παῖδες· ὃ τοῖς ἄνθεσιν ἐπικαθέζεται. οἱ δὲ παῖδες λίνον τοῦ ποδὸς ἐξαρτῶντες, καὶ ξυλίφιον ὃ οὐκ ἐξισχύουσιν ἀνακουφίσαι, εἰς τὸν ἀέρα ἀφιᾶσιν. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ᾽ ἀποχάλα τὴν φροντίδ᾽ ἐς τὸν ἀέρα,
λινόδετον ὥςπερ μηλολόνθην.

σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ἄνθους.

Μῆλον. τὸ πρόβατον. καὶ ἡ ὀπώρα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Μῆλον ἐγὼ στρούθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης
ὥριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον,
ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσύχνοον ἀρτιγόνοισιν,
ἀκμὴν ἐν πετάλοις ἐμφυὲς ἀκρέμοσιν.

Μηλοσφαγίαις. θυσίαις προβάτων.

Μηλοῦν. τὸ ψηλαφᾶν.

[Μῆλος. καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ νῆσος.]

Μήλῳ βληθῆναι. ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτά τινα ἐπαγομένων.

Μηδ᾽ εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν,
(τουτέστιν εἰσελθεῖν)
ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνώς,
μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας
ἀποθραυσθῇς.

τουτέστιν ἐκπέσῃς.

Μήλωθρον. τὸ βάμμα.

Μηλῶσαι. τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος. Καὶ Τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, τὸ διαχρῖσαι τῷ δακτύλῳ. καὶ Ἀριστοφάνης·

Τὴν φάρυγα μηλῶσαι, δύο δραχμὰς ἔξει μόνας.

Καὶ μήλη, ἐργαλεῖον, δι᾽ οὗ χρίεταί τι καὶ ὑπαλείφεται.

Μηλωτή. ζώνη ἐκ δέρματος.

Μήλοις βάλλειν. ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτας ἐπαγομένων.

[Μή με παρόψει.]

Μὴ μή μ᾽ ἄναξ. τὸ πλῆρες, μὴ μή μοι.

Σοφοκλῆς·

Μὴ μή μ᾽, ἄναξ, —
κακὰν φάτιν ἄρῃ.

---

1. Hanc et propinquam glossam transposuit *V. 4. *οἱ παῖδες εἰς παιδιάν*] *εἰς παιδιὰν οἱ π.* dedi cum A. *ὃ τοῖς — παῖδες* om. V. omissis etiam infra *ὃ οὐκ ἰσχ. ἀνακουφίσαι.* 5. *ξυλίφιον*] *ξυλύφιον* B.E. Malim *ξυλήφιον. Gaisf.* 6. *ἰσχύουσιν*] *ἐξισχύουσιν* probavi cum A. *ἀφιᾶσιν*] Addit A. *ἔχοντες ἐξουσίαν πάλιν αὐτὰς κυνηγετῆσαι.* 7. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 761. Vide ibi Scholiastam. *Küst.* 9. *μηλολόνθην*] *μηλολόνθαν* A. Statim *τοῦ ποδὸς* delevi cum A. B. V. 11. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Antiphili VIII. Anthol. Pal. VI, 252. Vide supra v. *Ἄσπιλος.* 13. *στρουθίου*] *στρουθίον* A. B. V. E. Anthol. Pal. Dein Planudes, *ἀφ᾽ ὁπλοτέρης ἔτι μ.* Illud servat etiam v. *Ποίη.* 16. *ἀρτιγόνοισιν* om. A. B. V. E. Med. 17. *εὐφυὲς*] *ἐμφυὲς* A. B. V. E. *εὐπετάλοις συμφυὲς* Anthol. cum v. *Ἀκμή.* 18. Similis Hesychii et Zon. p. 1357. glossa. *προβάτων*] *προβάτοις* B.E. *V. 19. *Μηλοῦν. τὸ ψηλαφᾶν*] Etymologus: *Μήλη ἰατρική, δι᾽ ἧς ψηλαφᾶται τὰ πονούμενα. μηλοῦν γὰρ τὸ ψηλαφᾶν λέγεται.* Photius in Lexico inedito: *Μηλαφῆσαι. ψηλαφῆσαι.* Et sic Hesychius. Sed suspicor scribendum esse, *Μηλῶσαι. ψηλαφῆσαι. Küst.* 20. Glossa peccat in ordinem litterarum: quam cum *V. continuae subiiciat, ego notavi.

1. *Μηδ᾽ εἰς ὀρχ.*] Versus Aristophanis Nub. 996. sq. Quibus quae praecedebant *καὶ Ἀριστοφάνης*, delevi cum A. V. *εἰσιέναι* [*εἰσάττειν τουτέστιν εἰσελθεῖν* A. B. V. E. (hic quidem *εἰσιέναι* inter vss.) *εἰσιέναι τ. εἰσελθεῖν* Med. *εἰσάττειν* Gaisf. Edidi librorum scripturas, normam fere secutus v. *Ἀποθραυσθῇς.* 7. *Μήλωθρον. τὸ βάμμα*] Optime Photius in Lexico inedito: *Μήλωθρα. τὰ βεβαμμένα ἔρια. καὶ τὸ βάψαι, μηλῶσαι· ἀπὸ τῆς εἰς τὴν βαφὴν τῶν ἐρίων καθέσεως.* Confer etiam Etymologum et Hesychium. *Küst.* Adde Zon. p. 1359. 8. *Μηλῶσαι. τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος. Καὶ τὴν φάρυγγα μηλ.*] Locus hic male interpunctus est, qui ex Lexico Photii MS. sic scribendus et distinguendus est: *Μηλῶσαι. τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος καὶ τὴν φάρυγγα. Μηλῶσαι. τὸ διαχρῖσαι*, etc. *Küst.* Fallitur et de ratione distinguendi et de Photio. 9. *διαχρίσαι*] *διαχρῆσαι* Photius, *διαχρύσαι* Med. Scripsi *διαχρῖσαι.* 11. *Τὸν φάρυγγα*] *τὴν φάρυγγα* A. quod Porsonus praeceperat. Mox *μηλῶν* Photius editus. Infra A. in marg. *φάρυξ φάρυγος γράφεται. μηλῶσαι*] Quantum ex sensu fragmenti [Fr. 515.] huius (quod ubi apud Aristophanem extet nunc non recordor) colligere licet, scribendum puto *μηλώσας. Küst.* Aristophanes si structuram novavit *μηλοῦν τὴν φάρυγγα δραχμάς*, quo in genere multum Attici sibi indulserunt, nulla opera reponas licet *ἔξει*, quod ipsum extat in Nub. 633. Unde sententia colligitur haec: *abi iam, satis habens duas drachmas faucibus expedivisse.* 15. *Μηλωτή*] Vid. supra v. *Μῆλα.* 16. *Μήλοις βάλλειν*] Vide paulo ante v. *Μήλῳ βληθῆναι. Küst. ἐπαγομένων*] *ἀπαγομένων* E pr. 18. *Μή με π.*] Om. A. post v. *Μηνᾶς* collocat *V. Itaque notavi. Vide similia post gl. *Μὴ παραζήλου* atque v. *Μὴ ὑπερόψῃ.* 19. *Μή μοι*] *Μὴ μη μ᾽* A. B. V. E. *τὸ — μοι* om. *V. 20. *Σοφοκλῆς*] Ai. 191. sq. Omisit locum Ox. 21. *μή μοί μ᾽*] *μὴ μή μ᾽* Gaisf. tacite cum *V. 22. *ἄρῃς*] *ἄρῃ* A. B. V. Supra *κακοῦ* B.

Μὴ λόγους ἀντ᾽ ἀλφ. Ne verba pro farina. de iis dicitur qui facta, non verba requirunt. *Μηλολόνθη.* Animalculum, floribus insidere solitum: quo pueri ad ludum utuntur. filo enim pedi eius alligato, et parvo ligni frusto, quod ab eo attolli non potest, id in aerem dimittunt. Aristophanes: *Sed cogitationem tuam in aerem dimitte, filo alligatam, instar melolonthes.* Significat etiam floris genus. *Μῆλον.* Ovis. item fructus mali. In Epigrammate: *Malum ego sum struthium, recenti adhuc folio, maturum, tenera cute vestitum, immaculatum, rugis carens, recenti lanugine obsitum, et frondosis ramis adhuc adhaerens.* *Μηλοσφαγίαις.* Sacrificiis ovium. *Μηλοῦν.* Immisso specillo explorare. [*Μῆλος.* Melos, et urbs et insula.] *Μήλῳ βληθῆναι.* Malo peti. de iis dicitur qui ad amorem pelliciuntur. *Neque saltatricis domum ingredi, ne talibus inhians malo a meretricula petaris. bonamque existimationem perdas.* *Μήλωθρον.* Lana tincta. *Μηλῶσαι.* Specillum immittere. Et *φάρυγγα μηλ.* Guttur digito quasi specillo perungere. Aristophanes: *Cum guttur specillo perunxerit, duas tantum drachmas habebit.* *Μήλη* enim instrumentum est, quo aliquid perungitur et sublinitur. *Μηλωτή.* Zona ex ovina pelle confecta. *Μήλοις βάλλειν.* Malis petere. de iis dicitur, qui aliquos ad amorem pelliciunt. [*Μή με παρόψει.*] *Μὴ μή μ᾽ ἄναξ.* Ne mihi, rex. Sophocles: *Ne quaeso, rex, malam tibi famam arcessas.*

Μή μοί ποτ᾽ ἔλθῃς, ὅτ᾽ ἐγὼ πράττω κακῶς. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κιν|δύνοις. παίζει δὲ Ἀριστοφάνης· εἰς τὸ ἐναντίον γὰρ ἡ παροιμία,

Μή μοί ποτ᾽ ἔλθῃς, ὅτ᾽ ἐγὼ πράττω καλῶς.

Μὴν μηνὸς κλίνεται.

Μηναγύρτης. ἀπὸ μηνὸς συνάγων. Καὶ μηναγύρτης, ὁ τῆς Ῥέας ἱερεύς, ὁ κατὰ μῆνα ἀγείρων καὶ συναθροίζων.

Μηνᾶς. Ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ὄρυγμα εὑρέθη μέγα, ὅτε ἐκαθαίρετο, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων γιγάντων εἰς πλῆθος· ἅτινα θεασάμενος Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπλαγεὶς εἰς τὸ παλάτιον κατέθετο εἰς θαῦμα ἐξαίσιον.

Μήνη. σελήνη.

Μηνία. ὀργίζου. Καὶ μηνιάω, μηνιῶ, δοτικῇ.

Μηνιθμόν. τὴν ὀργήν.

Μήνιμα. ἡ μανία.

Μῆνιγξ. ὑμὴν τὸν ἐγκέφαλον σκέπων. τοῦ δὲ καλουμένου μηνιγγοφύλακος ἐπιτεθέντος τῇ μήνιγγι, ἀναίσθητον τὸ ζῷον γίνεται καὶ ἀκίνητον. ὅτι αἱ αἰσθήσεις ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀρχόμεναι διὰ τῶν νεύρων ἄχρι τῶν αἰσθητηρίων προΐασι. πρόεισιν οὖν καὶ ἡ ἀκουστικὴ δύναμις μέχρι τῆς ῥίζης τῶν ὤτων, ἃς καλοῦσι μήνιγγας. ἔστι δὲ νεῦρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου προϊὸν πεποροποιημένον· ἐν ᾧ πόρῳ ἐστὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα. ἔστιν οὖν ἀπειλημμένος τις ἀὴρ ἐν τῷ κοιλώματι τῆς ἀκοῆς, συμφυὴς ὢν τῇ μήνιγγι καὶ τῷ ὑμένι. οὗτος οὖν ὁ ἀὴρ δεχόμενος ἐκ τοῦ ἔξωθεν ἀέρος τοὺς ψόφους, ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν διηχῆ δύναμιν, δι᾽ ἑαυτοῦ εἰς τὴν μήνιγγα διαπορθμεύει τοὺς ψόφους. πρόεισι δ᾽ ἀπὸ πλατυτέρου πόρου τῆς μήνιγγος. οὐ δεῖ δὲ νομίζειν τοῦτο μόνον ἀέρα, εἰ καὶ συμφυής ἐστιν, ἤδη καὶ ἄφθαρτον εἶναι, ὡς ἀεὶ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ ὄντα· ἀλλ᾽ ἔστι κατὰ μέρη φθαρτὸς καὶ γεννητός, ὥςπερ καὶ τὸ ἄλλο τοῦ ἀνθρώπου σῶμα. ἀμέσως δὲ δέχεται τὰς τοῦ ἔξωθεν ἀέρος προσβολάς. διὸ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ψόφων πάσχει ἡ ἀκοή, τοῦ ἔξωθεν ἀέρος σφοδρῶς ὠθουμένου, καὶ τῇ βίᾳ ὠθοῦντος τὸν ἐν τοῖς ὠσὶ συμφυᾶ τοῦτον ἀέρα, καὶ πολλάκις διασκεδαννύντος αὐτόν. καὶ διὰ τὰς πε-

1. *Μή μοί ποτ᾽ ἔλθῃς, ὅτ᾽*] Aristoph. Av. 134. ubi vide Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* *τότ᾽* Aristoph. *ἔλθοις* A. Mox *ὅτ᾽* A. B. V. E. non *ὅτ᾽*: item paulo infra. Scribendum *ὅταν*. Gl. hanc et priorem transposuit *V. *κακῶς*] Sic recte MSS. Pariss. et Aristophanes loco laudato. At priores editt. male *καλῶς*. Contra in sequentibus ex iisdem MSS. *καλῶς* reposui, ubi priores editt. [cum V. ap. Gaisf.] repugnante sensu habent *κακῶς*. *Küst.* 6. Gl. firmat *V. om. Küst. 7. *Μηναγύρτης*] Vide Sylburgium in Dionys. Halicarnass. p. 15. Henr. Stephanum in Animadverss. ad Adag. Erasmi p. 37. et nos supra in v. *Ἀγείρει*. Confer etiam Suidam infra v. *Μητραγύρτης*. *Küst.* Adde Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 102. Zon. p. 1356. quaeque collegit Ruhnk. in Tim. p. 11. sive Albertius in Hesychium. Mox *καὶ* abiecit *V. 8. *ἱερεύς*] *υἱός* E pr. 10. *ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ὄρυγμα εὑρ.*] Eadem *αὐτολεξεὶ* quoque leguntur apud Codinum de Origin. CPol. [p. 18. ed. Par.] num. XXXV. ut Pearsonus etiam observaverat. Confer Meursium in notis ad Hesychium Miles. p. 237. *Küst.* *ὅτι* Gaisf. cum *V. 12. *ἅτινα*] *αὐτίκα* A. 13. *παλάτιον*] *παλλάντιον* A. Mox *εἰς* om. Edd. ante Küst. 15. *ἡ σελήνη*] *ἡ* om. A. Photius. 16. *Μηνία*] Xenoph. Hist. p. 497. nisi forte *ἠνία*. *Toup.* MS. Vide supra v. *Κότος*, Obss. Misc. X. p. 202. Lobeck. in Phryn. p. 82. *δοτικῇ*] *γενικῇ* A. V. Apparet neutrum esse ferendum. Addunt A. V. *Μιμνήσκω γενικῇ*. 17. *Μηνιθμόν*] Il. *π*. 62. 19. Gl. *Μῆνιγξ* ante v. *Μηνιθμόν* posuit *V. *τοῦ δὲ καλουμένου μηνιγγοφύλακος ἐπιθ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima L. 5. a. *Küst.* Cf. v. *Ἀκούει*. Nonnulla omisit aut mutavit Suidas: neque *τοῦ δὲ καλουμένου — καὶ ἀκίνητον* apud Philoponum extant. Itaque recte fecisse videbor, quod infra ubi legebantur *αἱ αἰσθήσεις γὰρ*, reposui cum *V. *ὅτι αἱ αἰσθήσεις*.

5. *προϊὸν* om. V. *πεπορωποιημένον*] Scripsi *πεποροποιημένον* cum A. Med. *πωροπεποιημένον* B. *πορωπεποιημένον* E. 6. *ὀπτικὸν*] Scribendum est *ἀκουστικόν*, ut habet Philoponus loco laudato. *Küst.* 11. *πρόεισιν οὖν*] *πρόεισι δὲ* A. Philop. Haec usque ad *ἑλικοειδεῖς* om. V. 12. *πόρου τῆς μήνιγγος*] *πόρου ἐπὶ στενότερον*. *λέγω δὴ τοῦ κοιλώματος τοῦ ὠτὸς μέχρι τοῦ πόρου τῆς μήνιγγος* Philop. 13. *τοῦτον τὸν*] *τοῦτο μόνον* restituendum duxi cum A. B. E. Med. Significari videtur: *minime hac tantum in parte huiusque generis aerem corruptionis immunem esse.* Mox *ὡς ἂν ἕνα* Med. probabiliter. 15. *γενητός* A. 16. *ἀνθρώπου σῶμα*] Plura his addit Philoponus, Suidae praetermissa. 19. *τοῦ*] *τοῦ δ᾽* A. 20. *συμφυῆ*] *συμφυᾶ* A. B. Philop. Mox *τοῦτον* om. Philop. *καὶ πολλάκις*] *καὶ πολλάκις καὶ* B. E. 21. *καὶ διὰ τὰς*] Haec quam perverse

Μή μοί ποτ᾽ ἔλθ. Ne tunc ad me venias, cum infelix ero. dicitur de iis qui ad amicos cum adversa fortuna conflictantes non accedunt. locatur autem Aristophanes. istud enim proverbium contrario sensu effertur: *Ne tunc ad me accedas, cum rebus utar secundis.* *Μήν.* *Μηναγύρτης.* Sic dicitur sacerdos Rheae, qui singulis mensibus stipem colligit. *Μηνᾶς.* In templo S. Menae, cum purgaretur, magna fossa reperta est, in qua multa ossa gigantum: quae conspicatus Anastasius et admiratione percussus ea ut rem stupore dignam in Palatio reposuit. *Μήνη.* Luna. *Μηνία.* Irascere. Et *μηνιάω*, irascor. dativo iungitur. *Μηνιθμόν.* Iram. *Μήνιμα.* Furor. *Μῆνιγξ.* Membrana cerebrum tegens. cum meningophylax ita dictus incumbit meningi, animal et sensu et motu privatur. sensus enim a cerebro ducentes initium per nervos usque ad sensoria procedunt: unde audiendi vis usque ad radices aurium, quas meningas vocant, procedit. est autem nervus pervius, a cerebro procedens: in quo meatu est spiritus, vi audiendi praeditus. est enim quidam aer in auris cavitate conclusus, meningi et membranae congenitus. hic igitur aer, ab externo aere sonos recipiens, habensque ipse facultatem sonos transmittendi, eos per sese ad meningem transmittit. procedit autem a latiore meatu meningis. non est autem existimandum, hunc aerem, quamvis sit congenitus, ideo etiam corruptionis expertem esse, ut semper unum et eundem numero: sed est per partes corruptionis et generationis patiens, item ut reliquum hominis corpus. praeter illud vero medium recipit aeris externi accessum. quamobrem etiam a magno strepitu graviter afficitur auditus, externo aere vehementer impulso, et vi impellente ae-

ριστατικὰς ἐνεργείας, ἤτοι τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις, ἐγκατῳκοδόμηται οὗτος ὁ ἀὴρ εἰς φυλακὴν τοῦ αἰσθητηρίου. διὰ τοῦτο καὶ ἑλικοειδεῖς ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὤτων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως εἰσέρχηταί τι καὶ πλήξῃ τὴν μήνιγγα.

Μηνιόντων. ὀργιζομένων.

Μηνίω. βαρύτονον. ὀργίζομαι. ὥσπερ κυλίω, κονίω.

Μῆνις. ὀργὴ ἔμμονος.

Μηνίσκος. παράταξις πολεμική.

Μηνίσκους. ὑμένας, πέταλα, περιτραχήλια κόσμια· ἢ ἃ ἐπιτιθέασι τοῖς ἀγάλμασι, διὰ τὸ μὴ
554 ἐφιζάνοντα τὰ ὄρνεα ἀποπατεῖν.

Χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν, ὥσπερ ἀνδριάντες, ἐὰν μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν.

φησὶν οὖν, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν.

Μηνοειδής. σεληνοειδής, στρογγύλος.

Μὴ νόμισον. ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. οὕτως Θαγενίδης.

[*Μήνυμα.*]

Μήνυν. παροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ μὴ δή.

Μηνῦσαι.

Μήονος. ἐθνικόν.

Μὴ οὐχί. Σοφοκλῆς·

Κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.

τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος ἐν τῷ στρατῷ.

Μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἕξεις. παραινεῖ μὴ

---

sint contracta docet integra Philop. oratio: *διά τε οὖν τοῦτο ἡ φύσις ἐγκατῳκοδόμησε τοῖς ὠσὶ τοῦτον τὸν ἀέρα· καὶ διὰ τὰς περιστατικὰς τοῦ ζῴου ἐνεργείας. οἷον τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις ἤμελλε τὸ ὕδωρ αὐτῶν προσπελάζειν τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ βλάπτειν ἢ εἴ τι καὶ ἐπινενόηται πρόβλημα ὑπὸ τῆς φύσεως. διὰ τὸ μὴ εἰσιέναι τὸ ὕδωρ, οὐκ ἂν ἠκουσε τὸ ζῷον ὑποβρύχιον ὂν μὴ ὄντος τοῦ διηκοῦς τοῦ μέχρι τοῦ αἰσθητηρίου διαβιβάζοντος τοὺς ψόφους. εἰς φυλακὴν οὖν τοῦ αἰσθητηρίου ἐγκατῳκοδόμηται. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἑλικοειδεῖς ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὤτων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως εἰσιόντα ἢ τὸ ὕδωρ ἢ ὁ ἀὴρ ἢ ἄλλο τι πλήξῃ τὴν μήνιγγα.*

3. *ἐποίησεν . . . ὤτων*] *ἐποίησεν οὖν ἡ φύσις . . . ὤτων οὖν ἑλικοειδεῖς* *V. 5. *εἰσέρχηται*] *εἰσέρχονται* V. *πλήττῃ*] *πλήξῃ* A.B.V. 7. Haec glossa putidis magistrorum additamentis erat obsita huiusmodi: *Μηνίω, μηνίσω. βαρύτονον. ὀργίζομαι. ὥσπερ κυλίω, κυλίσω. κονίω, κονίσω. Μήνυμα δέ, μηνύσαι.* Cf. Zon. p. 1359. Etym. M. p. 583. et annot. in v. *Μήονος.* Pristinum colorem restitui cum A. 11. *Μηνίσκους*] *Μηνίς* vitiose Photius. *περιτραχήλια κόσμια*] Haec ad glossam sacram spectare docent intpp. Hesychii. 12. *ἢ ἃ ἐπιτιθέασι*] Vid. Schol. Aristoph. Av. 1114. 14. *Μηνίσκους χαλκεύεσθε φορ.*] Arist. Av. 1114. *Ἦν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν, Ὥσπερ ἀνδριάντες, ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνιγ' ἔχῃ, Ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην Δώσειθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.* Versus secundus claudicat, qui ut numeris suis reddatur, pro *μὴ* scribendum erit *οὐ*, hoc modo: *ὡς ὑμῶν ὃς ἂν οὐ μήνιν ἔχῃ.* Reliqua recte se habent. Vide in eum locum Scholiastam. *Küst. χαλκεύεσθαι* A.V. *χαλκεύεσθαι* Med. Iam ordine duarum vocum inverso nihil superest nisi ut sententia novissima, *ἐὰν . . . νικᾶν*, ad Scholiastae orationem traducatur. Nimirum sic fere verba licet instaurare e duplici scholio confusa: *φησὶν οὖν, ἐὰν μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν, τίθεσθε μηνίσκους ὥσπερ οἱ ἀνδριάντες, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν.* Sub finem cum A.B.V. expunxi: *Μηνίσκοι δὲ* (*καὶ μηνίσκοι* E.) *τὰ τοῦ κύκλου τμήματα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.* Modo *ἀνδριάντα* B.E. *ἀνδριάντας* Med.

4. *Μηνοειδής*] Plutarch. Ages. p. 605. *Toup.* MS. Mox *σεληνοειδής* om. V. Contra *στρογγύλος* nescit Photius. 6. *Θαγενίδης*] Auctor est obscurus et mihi ignotus. Fortasse legendum est *Θουκυδίδης. Küst. Θουκυδίδης* Photius. Recte Piersonus in Moer. p. 334. *Θουγενίδης*: item Hemsterhusius, qui conferebat v. *Τριαχθῆναι*, taciteque secutus est Porsonus in Eurip. Hec. 1174. *Μὴ νόμισον* annotavit etiam Antiattic. p. 107. Eandem structuram passim conabatur Bergkius in Anacr. p. 247. restituere, qui paulo calidius post Reiskium eandem machinam admovit Aristophanis loco desperato Pac. 391. 7. *Μήνυμα*] Gregor. Stelit. I. p. 48. ed. Montac. *Gaisf.* Gl. om. V. notavi: cf. v. *Μήονος.* Omnino harum glossarum talem ordinem instituit *V. *Μηνοειδής· Μήνυν· Μήονος· Μὴ οὐχί· Μὴ πάντα· Μὴ παιδὶ μάχαιραν· Μὴ πολλάκις· Μήποτ' εὖ ἔρδειν· Μὴ νόμισον· Μήπω· Μὴ προδούς.* Quae cum satis arguant multifariam grassatos esse lectores, tum unam et alteram glossam optimorum librorum consensu removimus. Velut post *Μήνυν* quae extabant, *Μηνύω σοι χαρέν. δοτικῇ*, quae habet A. in margine, delevi cum *V. 10. *Μήονος*] Respexit Il. *έ*. 43. ubi v. Schol. *Bos.* Omisit Küst., item praegressum *Μηνῦσαι*, ut videtur cum *V. Neque huic aut gl. *Μήνυμα* quicquam tribuendum, praesertim collata fraude v. *Μηνίω.* 11. *Σοφοκλῆς*] Ai. 96. Nomen cum versu om. *V. sed versum infra posuit. Ceterum parum convenit dictioni Sophocleae cum praescripto *Μὴ οὐχί.* 13. *δηλονότι ἐν τῷ στρατῷ*] *δηλονότι* om. A.B.V. Mox *τῇ στρατιᾷ* A.V. *εἰς τὸν στρατόν* Schol. 14. *κατὰ βοὸς ἕξεις*] *καταβοῶν* em. Pricaeus in Matth. VI, 7. *πάντα* i. e. *πάντως, omnino clamans ne precere. Reines.* Alii pro *ἕξεις* legunt *εὔξῃ*, auctoritate Diogeniani, qui proverbium hoc sic effert, *Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ.* Sed lectionem Suidae defendit Adr. Iunius Centur. V. Adag. L. quem vide. Erasmus proverbium hoc sic concipit: *Μὴ κατὰ βοὸς εὔχου.* Id est, ut ipse interpretatur, *Ne contra borem opta.* Addit deinde: *Admonet adagium. non esse vitam instituendam iuxta votum animi, neque quidvis sperandum a superis: sed ut ea duntaxat sibi quisque promittat, quae possit industria consequi.* Sed, quod pace tanti viri dixerim, haec nihil ad rem mihi facere videntur. Si enim pro eo, quod Suidas habet *ἕξεις*, legere voles *εὔχου* vel *εὔξῃ*, proverbium hoc

---

rem hunc insitum, qui est in auribus, eumque saepe dissipante. propter casus etiam fortuitos, velut si quis aquam subeat, aer hic intra aurem conclusus est, ad conservandum sensorium. propterea etiam natura meatus aurium fecit tortuosos, ne quid facile ingrediatur, et meningem laedat. *Μηνιόντων.* Irascentium. *Μηνίω.* Irascor. verbum barytonum: ut *κυλίω, κονίω. Μῆνις.* Ira diuturna. *Μηνίσκος.* Species aciei. *Μηνίσκους.* Membranas, bracteas, monilia. vel tegumenta, quae statuis imponuntur, ne aves insidentes merdis eas inquinent. *Fabricandos robis meniscos suademus, quos gestetis. tanquam statuae.* Sensus est: nisi secundum nos iudicaritis, vos concacabimus. *Μηνοειδής.* Lunae similis, rotundus. *Μὴ νόμισον.* Pro, *μὴ νομίσῃς.* sic Thugenides. [*Μήνυμα.*] *Μήνυν.* Scribitur cum acuto in penultima: noli vero. *Μηνῦσαι. Μήονος. Μὴ οὐχί.* Sophocles: *Est sane, quod iactem, neque nego me fecisse.* nimirum, gladium imbuisse sanguine Graecorum. *Μὴ πάντα κατὰ β. Ne omnia per hecatombas consequaris.* proverbium

πάντα ἐπ᾽ εὐχαῖς ποιεῖσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράττειν καὶ δι᾽ ἑαυτῶν.

[Μὴ παρόψει.]

Μὴ παιδὶ μάχαιραν. ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειριζόντων. καὶ Εὔπολις Δήμοις·

Μὴ παιδὶ τὰ κοινά.

Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον παίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον.

Μήποτ᾽ εὖ ἔρδειν γέροντα, μηδὲ παῖδα μηδὲ γυναῖκα, μηδὲ γείτονος κύνα, μήτε κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην. παραινεῖ εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν.

Μήπω γε, μήπω. ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτο σχῆμα τοῦ λόγου, τὸ δὶς τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι. ἐμφαντικὸν δὲ καὶ λίαν ἐνεργητικὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον. δεδιττόμενος γὰρ δεῖται ὑπερθέσεως.

Μὴ προδοὺς ἥμᾶς γένῃ. [Σοφοκλῆς·]

Οἴμ᾽, ὡς ἀθυμῶ· καὶ σὲ πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἥμᾶς γένῃ.

Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα. ἀντὶ τοῦ, τὰς τέχνας.

Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης. ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

Μήρινθος. σπάρτος, ἤτοι σχοινίον, δεσμός, βρόχος.

Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν. ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων καὶ ἀποτυγχανόντων. Οὐ μὴν οὐδὲ ἡ μήρινθος ἔσπασέ τι ἀγαθὸν αὐτοῖς. οὐ γάρ τοι μετὰ μακρὸν νέφη ἀκρίδων ἐπιῤῥεύσαντα τοὺς καρποὺς κατέφαγεν αὐτοῖς.

Μηριόνης. ὄνομα κύριον.

Μηρός. τὸ μέλος.

Μήρυμα. σπείραμα, κάταγμα, νῆμα.

Μηρυομένη. ἕλκουσα, ἐκτεινομένη. μηρύω γὰρ τὰ ἱστία συνάγω.

---

aliter interpretandum est, et sensus eius hic erit: Cum voto te obstringere voles, ne temere bovem voveto, sed potius oviculam, vel aliam quandam rem minoris pretii, ne forte postea te voti poeniteat. Hic sane sensus non minus pulcher mihi videtur, quam is, qui ex lectione Suidae elicitur. *Küst.* Ne mutes *κατὰ βοός*. Recte cepit Küsterus [ubi tacite probavit *εὔξῃ*] in Aristoph. Equ. 657. Conf. Valcken. in Eurip. Phoen. Schol. v. 1416. Wyttenbach. in Plutarch. p. 293. F. *Gaisf.* *εὔξασθε* Toupius IV. p. 173. *παραινεῖ διὰ τούτου*] Sic E. Sed delevi *διὰ τούτου* cum A. B. V. Subsequebatur glossa: *Μὴ παραζήλου. μὴ ὁμοιωθῇς.* Ubi Küsterus: „Psalm. XXXVI, 1. *Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.* Huc Suidas respexit." Similiter Hesychius. Delevi cum A. V. Neque tutior est continua glossa, quam nescit *V. Cf. v. *Μή με παρόψει.*

3. *μὴ παρίδῃς* interpretationem omisi cum A. B. Ernesti Gl. Sacr. p. 92. emendabat, *Μὴ παρίδῃς. μὴ παρόψει.* „Transposui glossam (inquit), quae vulgo ita legebatur: *Μὴ παρόψει, μὴ παρίδῃς.* Puto enim respici ad Siracid. VII, 11. vel VIII, 9." 4. *Μὴ παιδὶ μάχ.*] Vide Diogen. VI, 46. *ξίφος* pro *μάχαιραν* Hesychius. Attigit proverbium Sturzius in Dion. Cass. LII. p. 39. 7. *Μὴ πολλάκις πρὸς τ.*] Iambus erit, si sic scripseris: *Μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν πολλάκις παίειν λίθον.* Quae vero sequuntur, *ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον*, nescio an ad rem quicquam faciant. Certe salvo sensu abesse possunt. Si tamen ea retinere volueris, sic interpretanda erunt: *Cum statutum temporis spatium* [*ad deliberandum*] *tibi concessum fuerit. Küst.* Leg. *παίειν.* Vide v. *Προσκόψῃς.* Et sic recte Suidas v. *Παίειν*, ubi vid. Küster. *Toup.* MS. Unde conficitur hanc Polybii fuisse dictionem, ab lectoribus ut opinor invectam. Cf. v. *Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν πρ.* Ceterum *παίειν* om. A. 9. *Μήποτ᾽ εὖ ἔρδειν γέροντα, μηδὲ γ.*] Haec leguntur etiam supra vv. *Ἄχρηστα* et *Μήποτ᾽ εὖ ἔρδειν. Küst.* Delibavit Arsenius p. 356. 10. *γυναῖκα — παῖδα*] *παῖδα — γυναῖκα* transposui cum A. *V. 11. *μὴ εἰς ἄχρηστα*] *εἰς ἄχρηστα μὴ* dedi cum A. *V. 13. *Μήπω γε*] Aristoph. Nub. 267. ubi Schol. similiter. 14. *τοιοῦτον*] *τοιοῦτο* posui cum A. V. 15. *χρῆσθαι. ἐμφαντικὸν*] *χρῆσθαι ἐμφανὲς* Schol. omissis reliquis. 17. *ὑπερθέσεως*] *ὑποθέσεως* A. 18. *Σοφοκλῆς*] Ai. 588. sq. Interim poetae nomen circumscripsimus, cuius vice A. V. habeant *σύνταξις.* Itaque Sophoclis versus ascripserunt, qui formulae *προδοὺς γένῃ* similive dicendi rationi testem quaererent. Cf. annotat. in v. *Ἀειπόμεθα.*

3. *ἀντὶ τοῦ, τὰς τέχνας*] *τουτέστι, μὴ τὰς τέχνας κατὰ τῶν φίλων* Diogen. VI, 70. 5. *ἄψωμαι*] *ἅψομαι* A. B. V. E. Med. Diogen. VI, 59. et Arsenius. *ἁψωμαι* Suidas supra v. *Δορκάς.* Ceterum versus senarius ex ea fabulae compositione petitus esse videtur, cui similem Coraës edidit inter Aesop. 348. *Δορκὰς καὶ λέων θυμωθείς.* Neque multum recedit Cydiae praeceptum, apud Plat. Charm. p. 155. D. *εὐλαβεῖσθαι, μὴ κατέναντα λέοντος ἐλθόντα μοῖραν αἱρεῖσθαι κρεῶν.* Ubi vulgatum *ἐλθόντα* non minus quam quod ex librorum vestigiis acute Sauppius eruit *ἐλθόντ᾽ ἐν αἱματοέσσῃ θέᾳ μ. αἰρ. κρ.* perturbat Dorium numerorum incessum. 9. *Αὕτη μὲν ἡ μήρινθ.*] Aristoph. Thesmoph. 934. a Küstero indicatus, ubi v. Schol. *οὐδ᾽ ἐνέσπασεν* *V. 10. *Οὐ μὴν οὐδὲ*] Aelianum plane spirant. *Hemst.* Recte: nam praegressis verbis sub v. *Ὁμοῦ* allatis, Gaisfordo monente, nomen inscribitur Aeliani. 13. *κατέφαγεν τοὺς καρποὺς*] *τοὺς καρποὺς κατέφαγεν* A. E. *V. 17. *ἐκτεινομένη*] Id est, *extendens.* Qui enim fila e colu deducunt, ea extendunt, antequam fusi circumactione glomerent. Eandem interpretationem afferunt

---

monet, ut ne omnem spem in votis et deorum auxiliis ponamus, sed ipsi quoque aliquid agamus. [*Μὴ παρόψει.*] *Μὴ παιδὶ μάχαιραν. Ne puero gladium.* de iis dictum qui temere rem alicui committunt. Eupolis *Demis*: *Ne puero rempublicam. Μὴ πολλάκις πρ. Nec plus semel ad eundem lapidem offendere, cum opportunitas esset apertissima. Μήποτ᾽ εὖ ἔρδ.* Nunquam beneficium conferas in senem, aut in mulierem, neque in puerum, neque in vicini canem, neque in somniculosum gubernatorem, neque in garrulum remigem. quo monemur sumptus non esse faciendos in res inutiles. *Μήπω γε, μήπω.* Haec orationis figura vocatur conduplicatio, cum iisdem nominibus bis utimur. ea autem orationem emphaticam et efficacem reddit. metuens enim moram precatur. *Μὴ προδοὺς ἥμᾶς γένῃ.* Sophocles: *Hei mihi, quantus dolor animum incessit. quare per te filium perque deos oro, ne nos prodas. Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ π.* Ne contra me varias tuas technas adhibeas. *Μὴ πρὸς λέοντα δορκ. Ne caprea cum leone pugnam ineam.* dicitur de iis quorum vires sunt impares. *Μήρινθος.* Funis, vinculum, laqueus. *Hic quidem funiculus nihil attraxit.* dicitur de iis qui irrito conatu aliquid tentant. *Neque vero funis iste aliquid boni ipsis attraxit. non multo enim post locustarum nubes ingruens fruges eorum depasta est. Μηριόνης.* Nomen proprium. *Μηρός.* Femur. *Μήρυμα.* Glomus, filum e colu deductum. *Μηρυο-*

Μήσατο. ἐμηχανήσατο.

Μή σ' ὁ θυμὸς ἅρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν.
ἐμφαίνει ὁ λόγος ὥρισμένον τι λέγειν, καὶ μάλιστα, ὡς ἐπ' ἄκρου ἱπποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, καθ' ἃς ἐξεφέροντο οἱ ὑποπεπτωκότες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου μὴ λέγε.

Μήστωρ, Μήστορος. ὄνομα κύριον. *μήστωρ* δὲ *μήστωρος, βουλευτικός, ἔμπειρος, ἐπιστήμων.*

Μὴ σύ γε μελαμπύγου τύχῃς. μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχῃς. ἐπὶ τῶν παράνομα δρώντων· ὡς μή τινος ἰσχυροῦ τυχὼν δίκην δώσει.

Μὴ τέγγεσθε. μὴ μελήσετε.

Μήτε νεῖν μήτε γράμματα ἐπίστασθαι. ἐπὶ τῶν παντάπασιν ἀμαθῶν. παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις εὐθὺς ἐκ παιδὸς κολυμβᾶν καὶ γράμματα ἐδιδάσκοντο.

Μήτε πλαστὰν μήτε μιμηλάν. ἀντὶ τοῦ μήτε πλαστὴν εἰκόνα μήτε γραπτήν.

Μὴ τεῖνε. μὴ βράδυνε, μὴ διάτριβε, μὴ χρόνιζε.

Μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Μήτηρ, μητέρος, καὶ ἐν συγκοπῇ μητρός. καὶ ταῖς μητράσι τὸ πληθυντικόν.

Μή τι. μηδαμῶς. Οὕπω δὲ ἐπείθετο τῷ προς-

---

etiam Hesychius et Photius in Lexico inedito: quod ideo moneo, ne quis eam ut suspectam solicitet, et cum Bocharto Hieroz. part. I. p. 485. eius loco reponendum putet *ἐκπηνιουμένη*. *Küst.* Vid. Schleusner. Lex. V. T. in *Μηρύομαι*. *μηρύω γάρ*] Scribe *μηρύω δὲ καί*. Nihil enim praecedit, ad quod *γὰρ* referri possit. Ceterum nota haec referenda est ad locum illum Homericum Odyss. *μ*. 170. *Ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο*. Id est: *Surgentes vero socii vela navis contraxerunt.* Scholiasta: *Μηρύσαντο: συνέστειλαν διὰ τῶν κάλων.* *Küst.* Cuius conatus haud vanus fuit. Intercidit enim, quam posuit Hesychius, glossa *Μηρύσαντο* cum quadam interpretatione, cui subiecta fuerant *μηρύω . . . συνάγω*. Cf. Zon. p. 1360. 18. *τὸ τά*] *τὸ* delevi cum A. *V.

1. *Μήσατο*] Glossa Homerica. 2. *Μή σ' ὁ θυμὸς*] E Schol. in Aristoph. Ran. 1026. 3. *οἴσῃ*] *οἴσει* V. 5. *καθ' ἃς*] *καθὸ* A. B. V. Mox *οἱ* om. A. 7. *λέγε*] *λέγειν* V. *μὴ λέγε* om. Schol. Statim cum A. glossam delevi, quam *V. in marg. habet: *Μηστάρνη. πόλις (κώμη *V.) Κιλίκων.* Ubi Reinesius: „*Μηστάρνη*] Inde ortus Pylades saltator. Vid. infra *Πυλάδης*." 8. *Μήστωρ*] Polluc. II. (95.) p. 106. *Μήστορι τῷ Κυπρίῳ* natus est infans loco dentium continuum os habens. *Reines.* *Μήστορος*] *μήστωρος* B. V. E. Mox posui cum A. *Μήστωρ δὲ μήστωρος* (*μήστορος* A.): *καὶ M. μ.* Gaisf. *μήστωρ μήστορος* B. V. quae om. vett. edd. Breviter Photius: *Μήστωρ. βουλευτικός, ἔμπειρος.* Delevit *ὁ* ante *βουλευτικός* Gaisf. cum A. item *καὶ* repetitum ante *ἔμπειρος* et *ἐπιστήμων* cum A. V. Ceterum vide Choerobosc. Bekk. p. 1200. 10. *Μὴ σύ γε μελαμπύγου τ.*] Confer Nostrum supra v. *Μελαμπύγου τύχοις.* *Küst.* *τύχῃς*] Rectius *τύχοις*, ut apud Zenobium. [V, 10.] Et sic paulo post. *Küst.* 12. *τυχὼν δ. δώσῃ*] *τυχόντος δ. δώσει* A. B. V. Quae quamquam displicent, removi tamen *δώσῃ* barbarismum. 13. *Μὴ τέγγεσθε*] Vide Aristoph. Lys. 550. *μελήσετε*] *μελλήσετε* A. *μέλλετε* Ruhnkenius in Tim. p. 248. f.

1. *Μήτε νεῖν μήτε γράμματα ἐπ.*] Praeter paroemiographos [Diogen. VI, 56. et Arsen. p. 354.] vide Meursium de Fort. Att. c. VIII. et Petitum de Legg. Att. p. 162. *Küst.* Constat formulam e Platonis Legg. III. p. 689. esse derivatam, ubi quaedam dedit Astius p. 170. Adde Scholiastas Aphthonii T. II. p. 45. et 439. *δράματα* B. E. pro *γράμματα*. Mox rectius *ἐδιδάσκετο* V. *ἐπὶ* om. A. 5. *Μήτε πλαστὰν*] Agesilai. Vid. Plutarch. Apoph. Lac. p. 210. D. infra v. *Μιμηλά*. *Hemst.* Haec repetuntur etiam infra v. *Μιμηλά*, ubi addit Suidas, *καὶ Μιμηλότητα*. Quae vox notanda. Ceterum haec ad Agesilaum referenda sunt, de quo Plutarchus: *Τῆς δὲ μορφῆς εἰκόνα μὲν οὐκ ἔχομεν· αὐτὸς γὰρ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλὰ καὶ ἀποθνήσκων ἐπέτρε μήτε πλαστὰν μήτε μιμηλάν τινα ποιήσασθαι τοῦ σώματος εἰκόνα.* Eandem historiam tangit Dio Chrysost. in Corinth. p. 466. *Σπουδὴ δέ μοι ἐπελήλυθεν Ἀγησίλαον τὸν βασιλέα τῶν Λακεδαιμονίων τῆς γνώμης μεκαρίσαι· ὅστις οὔποτε ἠξίωσεν οὔτε πλαστὰν οὔτε μιμηλὰν τοῦ σώματος ποιήσασθαι.* Ad eundem auctorem, qui hodie in desideratis est, respexisse videntur Dio et Plutarchus. Quos et secutus est Suidas. Ad eundem quoque Cicero in Epist. ad Lucceium: *Nec minus est Spartiates Agesilaus ille perhibendus, qui* neque pictam neque fictam *imaginem suam passus est esse, quam qui in eo genere laborarunt; unus enim Xenophontis libellus in eo rege laudando facile omnes imagines omnium statuasque superavit.* Item Appuleius in Apologia p. 18. edit. Casaub. *Aut igitur unius Agesilai Lacedaemonii sententia nobis sequenda est, qui* se neque pingi neque fingi unquam, *diffidens formae suae, passus est.* Corrigendus obiter Hesychius: *Μιμέρα, ἡ μιμητικὴ τέχνη, καὶ ἡ μίμησις.* Scribendum, *μιμηλά*. Quod litterarum ordo satis confirmat. Poeta nescio quis apud Lucian. in love Tragoedo, p. 682. *Πλασθεὶς παρῃώρητο μιμηλῇ τέχνῃ. Toup.* 9. *τὴν* om. Arsenius p. 356. 10. *ἐμπέσῃς* Diogen. VI, 68. 11. *καὶ τὸ πληθυντικὸν μητράσι*] *καὶ ταῖς μητράσι τὸ πληθυντικόν* A. et *καὶ* omisso *V. qui hanc observationem in marg. habet post v. *Μήτρα*. 13. *Μή τοι*] *Μή τι* A. B. V. Photius et Lex. Bachm. p. 301. Item in exemplo *μή τι* B. V. E. dederunt, *μή τε* A. *Οὔπω δὲ ἐπείθετο τῷ προστ.*] Fragmentum hoc ex Damascio sumptum est: cuius pars posterior, in qua dictum Ibyci refertur, legitur etiam supra v. *Ἁμπλάκημα*, et v. *Ἰβύκειον*: ubi vide quae notavimus. *Küst.* Cum his coniuncta fuisse videntur quae extant in v. *Μεῖον*. *Οὔτω* A.

μένη. Fila trahens, vel extendens. *μηρύω* enim id quod vela contraho. *Μήσατο*. Machinatus est. *Μή σ' ὁ θυμὸς ἅρπ. Ne te ira correptum extra oleas auferat.* sensus arguit ad certam quandam rem alludi. nam in extremo Circo equestri oleae erant, ad quas efferebantur, qui in cursu ceciderant. monere igitur eum vult, ne quid extra propositum dicat. *Μήστωρ*. Nomen proprium. item, prudens in consiliis capiendis, peritus, sciens. *Μὴ σύ γε μελαμπ. Ne in virum hirsuto podice incidas.* id est, ne in virum fortem et robustum incidas. dicitur de iis qui maleficia committunt. quasi dixeris: ne poenas des in virum aliquem fortem incidens. *Μὴ τέγγεσθε*. Ne rigemini. *Μήτε νεῖν μήτε γράμμ. ἐπίστ. Neque natare neque litteras scire.* dicitur de hominibus prorsus indoctis. apud Athenienses enim pueri inde a teneris annis natare et litteras docebantur. *Μήτε πλαστὰν μήτε μιμηλ.* Neque fictam, neque pictam imaginem. *Μὴ τεῖνε*. Ne cunctaris, ne tempus teras, ne moreris. *Μὴ τὴν τέφραν φεύγ.* Ne cinerem fugiens in prunas incidas. *Μήτηρ*. Genitivus *μητέρος*, per syncopen *μητρός*. et dativus pluralis *μητράσι*. *Μή τι*. Ne forte. *Nondum autem edicto illi*

τάγματι ὁ Ἰσίδωρος, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῄει, μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψῃ.

Μήτι. τῇ βουλῇ. ἢ εὐθεῖα ἡ μῆτις, βουλή, γνώμη, σύνεσις.

Μήτι γε. πόσῳ γε μᾶλλον.

Μητιέτα. καὶ μητιέτης, ὁ βουλευτικός. οὐ 556 ἡ κλητικὴ μῆτιέτα· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἡ εὐθεῖα.

Μητιέτα Ζεύς.

καὶ ἐν συνθέσει πολύμητις. *Μῆτιν δὲ ἐλαφροί, οἱ ἄφρονες, οἱ μὴ στερρῶς μηδὲ βεβαίως φρονοῦντες.*

Μητιόωσι.

Μητίσομαι. βουλεύσομαι, ἐρήσομαι.

Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ Εὐριπίδου. ἢ οὕτως·

Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι.

Μήτρα. ἡ τῆς γυναικός.

Μητραγύρτης. ἐλθών τις εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοι φασιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτόν, ἐμβαλόντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλήν. λοιμοῦ δὲ γενομένου ἔλαβον χρησμόν, ἱλάσασθαι τὸν πεφονευμένον. καὶ διὰ τοῦτο ᾠκοδόμησαν βουλευτήριον, ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν μητραγύρτην, καὶ περιφράττοντες αὐτὸ καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχείῳ καὶ νομοφυλακείῳ, καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

Μητραλοίας. ὁ τὴν μητέρα τύπτων. Καὶ μητραλῴας, ὁ αὐτός.

Μητροδάτης. ὄνομα κύριον.

---

6. *Μήτι γε*] Addiderunt glossam A. B. V. E. cum Photio, Lex. Bachm. p. 301. et Hesychio: ubi glossam ad I. Cor. VI, 3. referebat Albertius. 7. *Μητιέτα*] De nominis forma satis est adhibuisse Schol. Ven. Il. *ά*. 175. *καὶ* Gaisf. clam inseruit cum *V. 8. *ἡ εὐθεῖα ὁ μητιέτα*] *ὁ μητιέτα* om. A. B. V. *Ζεῦ* A. V. Id recte se habebit, si referatur ad Il. *ά*. 508. Alterum est in *ά*. 175. *β'*. 197. 13. *Μητιόωσι*] Il. *ή*. 45. Om. vulg. Firmat *V. 14. *Μητίσομαι*] Il. *γ*. 416. 15. *Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν. ἔχεις γ.*] Aristoph. Ran. 105. ubi vide Scholiastam. *Küst.* 16. *Ἀνδρομάχῃ*] Ad Androm. 237. alludi putavit Bergler. Rectius inter Andromedae fragmenta (n. 35.) versum critici rettulerunt. *Εὐριπίδης* *V. *ἢ οὕτω*] Schol. Aristoph. unde haec descripsit Suidas, non habet *ἢ οὕτω*. Fort. scribendum, *ἢ οὕτω, ex Euripidis Andromacha quae ita habet.* Leg. *ἔχον οὕτω*: Schol. Aristoph. Ach. 8. *Tour.* MS. *ἢ οὕτως* (*οὕτω* Ald. et Küst.) ab eo profectum, qui alteram quandam proverbii speciem annotandam opinaretur.

1. *Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι*] Versus Aristophanis Equ. 867. formulamque etiam Sophocli comprobatam annotavit Phrynichus Segu. p. 66. f. Cuius ignarus Küsterus glossam (adversante vel *V.) expunxit, interpretationem reliquit; Gaisfordus Med. secutus adeo pro nova glossa venditavit *Μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι*, quamquam ordine litterarum repugnante. 3. Sub finem glossae cum A. B. V. delevi: *καὶ τῶν ἄλλων ζῴων, ἔνθα καταβάλλεται ἡ γονή.* 4. *Μητραγύρτης. ἐλθών τις εἰς τὴν Ἀττ.*] Locum hunc, uti et multa alia, in Collectanea sua transtulit Michael Apostolius. [XII, 77.] *Küst.* Sive Arsenius p. 353. qui lemmati *Μητραγύρτου θάνατος* haec subiecit. Cf. v. *Βάραθρον*. 7. *κατὰ κεφαλῆς*] *ἐπὶ κεφαλήν* A: B. V. Apostol. Arsen. Photius. 9. *ᾠκοδόμησαν β.*] De h. l. vid. Biagi Decret. Athen. p. 184. 185. *Gaisf.* Vide potissimum Athen. V. p. 214. E. de quo Küsterus in v. *Μητρῷον*. *δικαστήριον* Arsenius. 11. *αὐτὸ*] *τοῦτο* V. *αὐτὸν* Apostol. Ars. et Photius. 12. *ἐχρῶντο — νομοφυλακείῳ*] Haec restitui cum omnibus MSS. Photio et Apostolio, quae utpote aliena deleverat Küsterus. Conf. Menag. in Laert. X, 16. *Gaisf.* Küsterus verissimo iudicio: „*Μητραγύρτου, καταχώσαντες*] In prioribus Editt. inter duas istas voces haec inserta sunt: *ἐχρῶντο δὲ ... νομοφυλακείῳ*. Sed ea a loco hoc omnino aliena esse et a librariis ex margine in textum inconsulto recepta esse nemo non videt. Quae ratio est, quare ea hic inducenda putaverim." Ceterum *χαρτοφυλάκειον* inter versus *V. 15. *Μητραλοίας*] Albertius in Hesychium suam iubet annotationem conferri de Pauli I. Ep. Timoth. I, 9. Dein *Μητρολῴας* *V. Qui subsequebatur versus, *Μητρὶ πλακῆναι καλὸν εἰς ὄναρ τόδε*, eum delevi cum V. Ubi Küsterus: „*Μητρὶ πλακῆναι καλ.*] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum. Nicephorus vero, vel quisquis est alius Oneirocritici auctor, quod sub eius nomine circumfertur, eundem versum sic effert: *Μητρὶ πλακεὶς κάλλιστον εἰς ὄναρ νόει.* Huc spectant illa Artemidori lib. I. c. 82. *Ἀγαθὸν δὲ (τῇ μητρὶ συνεῖναι) καὶ παντὶ δημαγωγῷ καὶ πολιτευτῇ· σημαίνει γὰρ τὴν πατρίδα ἡ μήτηρ. ὥσπερ οὖν ὁ μιγνύμενος κατὰ νόμον Ἀφροδίτης παντὸς ἄρχει τοῦ σώματος τῆς συνούσης, πειθομένης καὶ ἑκούσης· οὕτως ὁ ἰδὼν πάντων προστήσεται τῶν ἰῆς πόλεως πραγμάτων.* Hinc Pisistratus [immo Hippias] cum se cum matre sua concumbere somniasset, magnam spem recuperandae tyrannidis concepit, teste Herodoto lib. VI. Et Iulius Caesar, cum visus esset per quietem matri stuprum inferre, ad amplissimam spem incitatus est a coniectoribus, arbitrium orbis terrarum eo somnio portendi dicentibus: ut testatur Suetonius in eius vita. Sed gradum revoco. Extra oleas enim, ut aiunt, me evagatum esse sentio." Addatur Brunckius in Soph. Oed. R. 981. Gl. habet A. in marg. *Λύσις ὀνείρου* praefixit *V. *Περιπλακῆναι καλὸν κτλ.* infra habet v. *Περιπλακῆναι.*

---

parebat, sed dictum potius Ibyci animum eius subibat, nequis forte honorem apud homines consequeretur deos offendens. Μήτι. Consilio. casus rectus est *μῆτις*, consilium, sententia, prudentia. *Μήτι γε.* Nedum. *Μητιέτα.* Consilio pollens. vocativus est *μητιέτα*: qui per metaplasmum pro nominativo ponitur. *Iuppiter sapientissime.* et in compositione, *πολύμητις.* At *μῆτιν ἐλαφροὶ* dicuntur stulti, utpote levi mente praediti et in consiliis inconstantes. *Μητιόωσι. Μητίσομαι.* Consultabo, interrogabo. *Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν. Ne animum meum habites: domum enim ipse habes.* dictum hoc ad imitationem illius, quod legitur in *Andromacha* Euripidis: *Ne meam habita mentem. ego enim sufficiam. Μὴ τοῦ λέγ.* Ne credas calumniatoribus. *Μήτρα.* Vulva mulieris. *Μητραγύρτης.* Quidam in Atticam profectus mulieres initiabat Matri deorum, ut illi dicunt: quem Athenienses in barathrum praecipitem dederunt, et sic necarunt. exorta autem pestilentia cum oraculo moniti essent, ut defuncti manes placarent, curiam in eo loco, in quo Metragyrtam necaverant, aedificarunt, eamque circumseptam Matri deorum consecrarunt, statua etiam Metragyrtae ibi erecta, et barathro terra repleto. Metroo autem pro tabulario legibus recondendis utebantur. *Μητραλοίας.* Qui matrem verberat. Et *μητραλῴας*, idem. *Μητροδάτης.* No-

Μητροπάτωρ. ὁ κατὰ μητέρα πάππος.

Μητροῤῥαίστης. ὁ φθείρων τὴν μητέρα.

Μητροπόλεις. ὅσαι πόλεις ἀποικίας ἔστειλαν.

Μητροφάνης, Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β'. Περὶ ἰδεῶν λόγου, Περὶ στάσεων, Εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα, Εἰς τὸν Ἀριστείδην ὑπόμνημα.

Μητροφάνης, Κορνηλιανοῦ ῥήτορος, Λεβαδεύς· πόλις δὲ Βοιωτίας ἡ Λεβάδεια· σοφιστής. Περὶ τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος, Ξενοφῶντος, Νικοστράτου, Φιλοστράτου, Μελέτας, Λόγους πανηγυρικούς.

Μητροφάνης, ἔκγονος Λαχάρου. ὃν δὲ ἐν παισὶν ἔτι νήπιος ἀνεφθέγξατο βοῶν· Ἐγώ εἰμι, ἔφη, Ἀριστοφάνης ὁ φαλακρός· οὔπω τι τῶν τοιούτων ἀκηκοώς. ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκούσαντες ἀνέκρινον ὅ τι εἴποι, μηδὲν εἰδέναι τῶν εἰρημένων διισχυρίζετο. 557

κατὰ τούτου τοῦ Μητροφάνους ἔγραψε λόγον Σουπηριανὸς ὁ σοφιστής.

Μητρῳακαί. ἡμέραι τινὲς ἱεραί. Τὰς δὲ Μητρῳακὰς παρὰ Ῥωμαίοις, ἢ καὶ πρότερον παρὰ Φρυξὶ σπουδασθείσας καστείας, ἑκάστου μηνὸς ἤγνευεν.

Μητρῷον. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ Μητρῴῳ.

Μήτρως. ὁ θεῖος. καὶ κλίνεται μήτρω, Ἀττικῶς.

Μητρυιά.

[*Μὴ ὑπερόψει.*]

Μηχανή. βουλή.

Μηχάνημα. στρατήγημα.

Ἀλλ' ἔστι τοῦτο, ὦ Λῆμε, μηχάνημα.

Μηχανορράφος. ἐπινοητὴς κακῶν, κατασκευαστής, τὰ φαῦλα μηχανώμενος.

Ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον·

---

1. *Μητροπάτωρ*] Il. λ'. 224. 2. *Μητροῤῥαίστης*] De Nerone vs. ap. Lamium de Erudit. Apost. p. 771. Ὁ *μητροραίστης καὶ γένους ἀναιρέτης*, ubi male ὁ *μὴ προραίστης*. *Gaisf.* Qui in Add. reponebat *Μητροραίστης*. Fugit eum Kiddii observatio in Dawes. p. 121. „*μητροραίστης* quam verissime reposuit Wesselingius Dissert. Herodot. p. 181. exhibet MS. Harl., et Ἱλοραίστας audit Diomedes in Dosiad. Ar. β'. 17." 5. *Μητροφάνης*] De utroque Metrophane *Eudocia* p. 301. 6. *περὶ τῆς Φρυγίας*] Hinc narrationem suam petiit Steph. Byz. v. *Εὐκαρπία*. 7. *λόγων*] λόγου scribendum erat cum A. V. E. Vulg. Gaisf. fide Eudociae tuetur. 8. *Εἰς τὸν*] τὸν om. A. item *εἰς τὸν* A. omisisse supra tradit Gaisf. Plurima vero rhetores ex eius commentariis in Hermogenem accepta prodiderunt. 11. Edd. *Λεβαδεία*. 12. Turbat Eudocia: *Πλάτωνος ἔγραψε πάνυ καλῶς, Ξ. τε καὶ Νικοστράτου· Μελέτας· Λ. πανηγυρικοὺς καὶ ἄλλα*. Similem recensum habet in disciplina pulchritudinis nativae Menander qui fertur in Rhetorum Vol. IX. p. 249. *οἷα ἡ Ξενοφῶντος καὶ Νικοστράτου καὶ Λίωνος τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Φιλοστράτου ... ἐῤῥαμμένη* (Med. *εἰρημένη*, lege *εἰρομένη*) *καὶ ἀκατάσκευος*. 15. *Μητροφάνης, ἔκγονος Λαχάρους. ὃν δὲ ἐν παισ.*] Locum hunc Suidas ex Damascio descripsit, ut colligere licet ex Photio [p. 1045. sive 342.], qui in Excerptis ex illo scriptore Metrophanis huius his verbis meminit: *Ὅτι Μητροφάνης ὁ σοφιστὴς ἔκγονος ἦν Λαχάρους*. Locum hunc Photii observaverat Pearsonus. *Küst. Λαχάρου* A. B. V. E. cum Photii MS.

1. *Σουπηριανὸς*] Vid. infra h. v. *Reines.* 3. *Τὰς δὲ Μητρῳακὰς παρὰ Ῥωμ.*] Haec sunt verba Marini in Vita Procli c. 19. sed ubi pro *καστείας* rectius legitur *ἁγιστείας*: ut itidem Pearsonus observaverat. Confer etiam Theodor. Canter. Var. Lect. lib. II. c. 21. *Küst. Καστείας* servarunt libri Boissonadi; *στασείας* A. 5. *καστείας*] Valesius in Sozomen. p. 183. *Toup.* MS. Scaliger Coni. p. 148. quem corrigit Reines. Insc. ant. p. 74. Meursius in Gl. Gr. Barb. in v. *Καστεία. Hemst.* 6. *ἤγνευε* libri praeter *V. 7. *Μητρῷον. Λυκοῦργ.*] Ex Harpocratione. *κατ' Ἀριστογείτ.*] Et in ea c. Leocr. (p. 156, 17. St.) *Reines.* 8. *τοὺς νόμους ἔθεντο — ἐν τῷ Μητρ.*] Hinc Athenaeus lib. V. p. 214. de Apellicone Grammatico ait: *τά τ' ἐκ τοῦ Μητρῴου τῶν παλαιῶν ψηφίσματα ὑφαιρούμενος ἐκτᾶτο*. Non solum antem leges et SCta in templo Matris deorum sive Metroo olim Athenis asservabantur, sed etiam quaevis aliae chartae et tabulae publicae. Hinc Laertius in Socrate segm. 40. ex Phavorino refert, formulam accusationis, qua Socrates petitus fuit, in Metroo servatam fuisse. Ait enim: *Ἡ δὲ ἀντωμοσία τῆς δίκης τοῦτον εἶχε τὸν τρόπον· ἀνάκειται γὰρ ἔτι καὶ νῦν, φησὶ Φαβωρῖνος, ἐν τῷ Μητρῴῳ*. Sic enim locus hic interpretandus est, quem Vossius lib. II. de Hist. Gr. c. 10. ita accepit, quasi *ἐν Μητρῴῳ* esset inscriptio libri: in quo virum doctissimum falli recte monuit Ionsius de Scriptt. Hist. Phil. lib. III. c. 7. *Küst.* Gaisfordus contulit Dinarchum c. Demosth. p. 101, 13. *ἔθετο* A. *ἀναγράψαι*] Vel scribe, *μετὰ τὸ ἀναγράψαι*: vel *ἀναγράψαντες*, ut habet Harpocratio. *Küst.* Vulg. habet Photius. 13. *Μὴ ὑπερόψῃ*] Alberti leg. suspicatur, *Μὴ ὑπερίδῃς. μὴ ὑπερόψῃ*, in Hesych. v. *Μὴ ὑπερίδῃς. Gaisf.* Immo scribendum fuit cum E m. pr. *μὴ ὑπερόψει*: omninoque aliter de hac glossa, quam ab A. praetermissam notavi, statuendum docet v. *Μή με παρόψει*. 16. *Ἀλλ' ἔστι*] Aristoph. Equ. 857. Indicavit Toupius. 19. *Ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχ.*] Sophocl. Oedip. R. 387. Cf. v. *Μάγος*.

---

men proprium. *Μητροπάτωρ.* Maternus avus. *Μητροῤῥαίστης.* Matris interfector. *Μητροπόλεις.* Urbes quae colonias emiserunt. *Μητροφάνης.* Metrophanes, ex Eucarpia urbe Phrygiae oriundus, sophistes. scripsit de ipsa Phrygia libros II. De Formis orationum. De Statibus. Commentarium in Hermogenis artem Rhetoricam. Commentarium in Aristidem. *Μητροφάνης.* Metrophanes, Corneliani rhetoris filius, Lebadiensis ex urbe Boeotiae, sophistes. scripsit de generibus dicendi, quibus usi sunt Plato, Xenophon, Nicostratus, Philostratus. Declamationes. Orationes panegyricas. *Μητροφάνης.* Metrophanes, a Lachare genus ducens. hic cum adhuc puer esset, exclamans, *Ego sum*, inquit, *Aristophanes ille calvus*; dictorum prorsus ignarus. hoc igitur qui audierant, eum interrogantibus, quidnam dixisset, affirmavit, se nihil eorum scire quae dicta fuerant. adversus hunc Metrophanem Superianus sophistes librum scripsit. *Μητρῳακαί.* Dies quidam Magnae deorum Matri sacri. *Castimoniis autem, quae in honorem Matris deorum a Romanis vel etiam ante a Phrygibus observari solebant, se purificabat singulis mensibus.* *Μητρῷον.* Extat vox apud Lycurgum in oratione contra Aristogitonem. in Metroo autem leges tabulis publicis inscriptae reponebantur. *Μήτρως.* Maternus avunculus. genitivus Atticus est *μήτρω*. *Μητρυιά.* [*Μὴ ὑπερόψει.*] *Μηχανή.* Machinatio. *Μηχάνημα.* Commentum. *Sed est hoc, Populе, callidum commentum.* *Μηχανορράφος.* Dolorum artifex, malorum inventor, qui mala machinatur. Sopho-

Σοφοκλῆς φησι. καὶ αὖθις·

Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.

Μήχει. τῷ μηχανήματι.

Μῆχος. μηχάνημα, ἐπινόημα.

Αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο.

τρητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, εὖ διὰ πυκνῶν
σχοίνων ἠελίους πλείονας ηὐγάσατο.

Μία λόχμη. παροιμία· Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐριθακος δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει. ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου.

Μιαρὰ κεφαλή. ὥςπερ φίλη κεφαλή. ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλησίως Ὁμήρῳ·

Τεῦκρε, φίλη κεφαλή.

καί,

Τοίην γὰρ κεφαλήν.

Καὶ παρὰ Δημοσθένει· Καὶ ταῦτ', ὦ μιαρὰ κεφαλή. Καὶ αὖθις·

Ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε. 558

ὁ δέ φησιν·

Αὖθίς με ταῦτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων κακά;

Αἰλιανός. Παρὰ δὲ μιαροῦ δῶρα οὔτε ἄνδρα ἀγαθὸν οὔτε θεόν ἐστί ποτε τό γε ὀρθὸν δέχεσθαι. μάτην οὖν περὶ θεῶν ὁ πολύς ἐστι πόνος τοῖς ἀνοσίοις· τοῖς δὲ ὁσίοις εὐκαιρότατος· Πλάτων φησί.

Μιαρία. ἡ ἀκαθαρσία. Τὴν μιαρίαν τοῦ κοπρου καὶ τὴν ὄχλησιν τῆς κόπρου.

Μιαροί. ἀηδεῖς, βδελυκτοί. Ὁ δὲ δράκων προελθὼν ἄρα τοῦ ἀδύτου τό τε αἷμα αὐτῶν ἐξελιχμήσατο καὶ ἐκάθηρε τὰς πληγάς, ἵνα μήποτε ἄρα ἐκ τοῦ λύθρου μιαροὶ βλέπωνται. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σύ,
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
Τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; Μιαρώτατος.
Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. Μιαρώτατος.
Οὔ τοι, μὰ τὴν γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανῇ,

2. Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα κ.] Sophocl. Ai. 1036. sq. καὶ τὰ om. A. Mox ἀεὶ om. E. Med. Post hanc glossam cum V. delevi, quae habet in marg. A. *Μηχανῶμαι. αἰτιατικῇ.* 6. *Αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφρ.*] Antipatri Sidon. LIX, 6 — 8. Anthol. Pal. VI, 291. 10. *Μία λόχμη*] Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 922. Consentit Zenob. V, 11. 11. *Μία λόχμη οὐ τρ.* *V. cum Arsenio p. 357. et Hesychio, repugnante Photio. Deinde scribebatur ἐριθακους et ἐριθακός. 14. *Μία μάστιξ*] Diogen. VI, 65. 16. *Μιαρὰ κεφαλή*] Ex Schol. Aristoph. Ach. 284. Monuit Abreschius. ὥςπερ] ὡς V. 18. Ὁμήρῳ] Il. Γ'. 281. Posterior locus est Od. ά. 343. Mox *καὶ τοίην — κεφαλή* om. E. 22. *Δημοσθένει*] Δημοσθένη Med. Mid. p. 552, 21. *καὶ ταῦτ' ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή.*

1. Ὦ μιαρὲ καὶ πατρ.] Aristoph. Nub. 1331. *καὶ* posterius om. *V. 3. *με ταῦτα*] *μεταυτὰ* Med. *μετὰ* A. V. B. Mox *ταῦτα* om. *V. *λέγω* A. 4. *δὴ* post *ἀκούων* omissum A. B. V. E. Med. expuli: *καὶ* quam nullo negotio potuerit ante *κακά* elabi non obscurum est. Vide v. *Ἀακκόπρωκτος.* Item post *κακὰ* delevi cum V. B. *Ἀριστοφάνης.* 5. *Αἰλιανὸς δέ*] *δέ* praeter usum adiectum sustuli cum A. B. *V. Id ad inferiorem glossam recte Gaisf. pertrahebat. *Αἰλιανὸς δέ*] Immo Plato. Quae enim sequuntur sunt verba Platonis lib. IV. de Legg. p. 601. [717.] Huc spectant verba illa Ciceronis lib. I. de Legg. *Donis impii ne placare audeant deos, Platonem audiant, qui vetat dubitare, qua sit mente futurus deus, cum vir nemo bonus ab improbo se donari velit.* Respexit ad eundem locum Platonis. *Küst.* Gaisf. addit Gatakeri Adv. Misc. II, 11. p. 333. 7. Lege cum Platone *περὶ θεούς*, deinde *ἐγκαιρότατος.* 11. *Ὁ δὲ δράκων*] Haec Aeliano tribuit Valckenarius: et fortasse *Αἰλιανὸς* huc transferendum ex artic. penult. *Gaisf.* 14. *βλέπωνται*] *βλέπονται* V. *Ἀριστοφάνης*] In Pac. 181. ubi quaedam aliter leguntur. *Küst.* Cf. v. *Τολμῆσαι.* 16. *ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ*] *ὦ μιαρὲ* A. B. V. Ox. *ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ* E. Vetus scriptura decepit Porsonum. 19. *Τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ', οὐκ ἐρ.*] Apud Aristophanem loco laudato versus hic hodie sic legitur: *Τί σοι πὸτ' ἐστὶ τοὔνομ' οὐκ ἐρεῖς; μιαρώτατος.* Sed male. Integer enim pes redundat. Quare sic apud Aristophanem reponendum est, ut hic Suidas habet. *Küst.* 19. *μιαρώτατε*] *μιαρώτατος* A. V. Id etiam continuo versui restituendum erat cum Ox. 21. *τὸ γένος*] *τὸ* om. V. Med. *εἶ*] *τίς* *V. Ox. 23. *ἀποθανῇ*] Apud Aristophanem legitur *ἀποθανεῖ*: quod Atticum est, et proinde praeferendum. *Küst.*

cles! *Subornato tali praestigiatore et callido fraudum artifice.* Et iterum: *Ego quidem et haec et omnia semper dixerim hominibus machinari deos.* *Μήχει.* Machinatione. *Μῆχος.* Machinatio, commentum. *Eodem die tale quid commenta est. cum perforatum cribrum manu sustulisset, per iuncos eius densos plures soles aspexit.* *Μία λόχμη.* Proverbium: *Una silva non alit duos erithacos.* de iis dicitur qui ex re aliqua tenui quaestum facere student. erithacus vero est avis solitaria. *Μία μάστιξ πάντ. Unum flagellum omnes agit.* dicitur de re facili. *Μιαρὰ κεφαλή.* Eodem modo dictum est, quo *φίλη κεφαλή.* a principe enim corporis parte totum virum significat. sicut Homerus inquit: *Teucer, carum caput.* et *Tale enim caput.* et apud Demosthenem: *Et haec, scelestum caput?* Et alibi: *O sceleste et parricida et aedium effractor.* cui ille reponit: *Rursus mihi eadem haec et plura dicas. an nescis gratum mihi esse, quod audiam maledicta?* Et Plato: *Ab impuro accipere munera neque bonum virum neque deum decet. itaque frustra circa deos profani laborant, quod opportune faciunt pii.* *Μιαρία.* Impuritas. *Impuritatem fumi et stercoris turbationem.* *Μιαροί.* Impuri, scelerati. [Aelianus:] *Draco vero ex adyto progressus et sanguinem ipsorum lambendo abstersit et vulnera purgavit, ne polluti haberentur, si cruore et pulvere respersi conspicerentur.* Et Aristophanes: *O impure et audax et impudens, et sceleste et omnino sceleste et scelestissime, quid huc venisti, scelestorum scelestissime? quodnam tibi nomen sit, non dices? Scelestissimus. Cuias es? dic mihi. Scelestissimus. Effugere non potes quin pereas,*

εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ', ὅ,τι πότ' ἐστί σοι.
Τρυγαῖος, Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός·
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
Ἥκεις δὲ κατὰ τί; Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
Ὦ δειλακρονίων . . Ὦ γλίσχρων,
ὡς οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
Μίασμα. βαφή.
Μιάστορα. λυμεῶνα, φονέα.
Μία χελιδών. παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται δέ τι εἰπεῖν, μία ἡμέρα οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν, καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν.
Μιγάδες. τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.
Μίγδα καὶ μίγδην. μεμιγμένως.
Μῖγμα.
Μίγνυται. δοτικῇ.
Μιδάειον. χωρίον.
Μίδας. ὄνομα κύριον. ὁ φιλόχρυσος, ὁ κτίσας πόλιν τὴν νῦν Ἄγκυραν. Καὶ μίδας, κύβου ὄνομα εὐβολωτάτου. Καὶ παροιμία· Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβολώτατος. ὁ γὰρ Μίδας βόλου ἐστὶν ὄνομα. Καὶ ἑτέρα παροιμία· Μίδας ὦτα ὄνου ἔχων. Μίδας, ὁ Φρυγῶν βασιλεύς· ἤτοι ὅτι πολ- 550
λοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν· ἢ ὅτι κώμην Φρυγιακὴν κατέσχεν, ἥτις Ὦτα ὄνου ἐλέγετο. λέγεται δὲ τούτῳ τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν χρυσὸν ῥεῦσαι· καὶ ὅτι αὐτὸν εὔξασθαι, ὥστε πάντα, ὧν ἅψαιτο, χρυσὸν γενέσθαι. ἢ ὅτι ὁ ὄνος μᾶλλον τῶν ἄλλων ζῴων ἀκούει, πλὴν μυός. καὶ ὁ Μίδας πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. οἱ δέ φασιν ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας μετεβλήθη εἰς ὄνον· ἢ ὅτι τοὺς τοῦ Διονύσου παριόντας ἠδίκησεν, ὁ δὲ ὀργισθεὶς ὦτα ὄνου ἔχειν αὐτῷ περιῆψεν. ἢ ὅτι ὦτα μεγάλα εἶχε. λέγεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν λανθανόντων. κλίνεται οὖν Μίδας, Μίδου.
Μιαιγαμίαι. οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐνὼχ

---

1. *ἐστί σοι*] *μιαρώτατε* addunt A. B. V. E. Ox. Med. Aristophanes. *Küst.* *Ἀθμονεύς* A. cum v. *Τρυγαῖος.* *Küst.* *δειλακρίων*: ut habet Aristophanes. *Küst.* *δειλὰ κρ.* A. 2. *Ἀθμονεύς*] Metri gratia scribendum est, *Ἀθμονεύς*, per *ο*: ut habet *ἀσθμονεύς* B. E. Med. *ἀθμονεὺς* Ox. 5. *δειλακρονίων*] Scribe *δειλακρίων*: ut habet Aristophanes. *Küst.* *ὡ γλίσχρων.* *ὡς οὐκ ἔτ' εἶναι σ.*] Hic locus legitur etiam supra v. *Γλίσχρον*: ubi vide quae notavimus. *Küst.* Paulo meliora praebet v. *Δειλάκρα.* 8. *Μιάστορα. λυμεῶνα, φον.*] Scholiasta Sophoclis Electr. 275. *Μιάστορι. λυμεῶνι, φονεῖ.* *Μιάστωρ, ὁ διὰ τὸν παρ' ἑαυτῷ μιασμὸν καὶ ἄλλους μιαίνων.* Huc Suidas respexit. *Küst.* 9. *παροιμιώδες*: v. Schol. in Hermog. T. V. p. 402. et Iuliani Epist. LIX. 11. *οὐ ποιεῖ τὸν σοφόν*] *καὶ εἰ τὸν σοφὸν* Photius, qui mox *ἐμβάλλειν.* Idem addit in fine, *μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς* (I, 7.). Zenobius V, 12. *βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα οὐκ ἐᾷ εἰς γνῶσιν ἐμβαλεῖν, ἢ εἰς ἀμαθίαν.* Hesychius *οὐκ ἐᾷ* pro *οὐ ποιεῖ.* deinde *ἐμβάλλειν ἢ εἰς ἀμαθίαν*, omisso *τι* ante *εἰπεῖν.* Quod ipsum nescit Arsenius p. 356. ubi desinit in *ἐμβαλεῖν.* 15. Quae glossae subiiciebantur, *τῶν ζωγράφων. ὃ καλεῖται χρωμάτων κρίσις*, delevi cum A. V. 16. Om. vulg. Silet Gronovius. 17. *Μιδάειον*] Erat urbs Phrygiae, sic appellata. Vide Stephanum Byzantium. *Küst.*

2. *εὐβολωτάτου*] Sic recte habent MSS. Pariss. At in prioribus editt. [et E.] male legitur *εὐβουλοτάτου.* Idem etiam dictum velim de voce sequenti *εὐβολώτατος*: cuius loco priores editt. [et E.] itidem male exhibent *εὐβουλότατος.* *Küst.* Correxit etiam Meursius. *εὐβουλωτάτου* B. et mox *εὐβουλώτατος.* Conf. App. Vat. II, 69. Dorvill. Crit. Vann. p. 276. et Hemsterhus. in Polluc. IX, 94. 5. *Μίδας, ὁ Φρυγῶν βασιλ.*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 289. Similia in Creuzeri Meletem. I. p. 74. *ὅτι*] *ὃς* E pr. 8. *ποταμὸν* om. Schol. *χρυσὸν*] *χρυσῷ* E. 9. *αὐτὸν εὔξασθαι — γενέσθαι*] Hygin. fab. 291. Lycophr. Alex. 1397. et ibi Tzetz. De eodem eius voto vid. Max. Tyr. diss. XXX. M. Alanus Parab. n. 72. *Et miser et dives fuit olim rex Mida, dives auro, sed vitae condicione miser. Sic custos census, sic omnis virit ararus, Dum nihil et multum possidet ipse boni.* Theoph. Simoc. Ep. Diogenis ad Chrysen: *τοῦ Φρυγὸς γὰρ Μίδου τὴν κακίαν ζηλώσας, λιμώττων πλουτεῖς, βρόχοις ὥσπερ χρυσοῖς ἀπαγχόμενος.* Reines. *ὅτι αὐτὸν* A. B. V. E. Med. 10. *τῶν ἄλλων ζῴων μᾶλλον*] *μᾶλλον τῶν ἄλλων ζῴων* dedi cum A. *V. Simil ter Schol. 11. *Μίδας οὗτος*] *οὗτος* omisi cum A. B. V. Mox *πολλοὺς ἀκουστὰς* B. E. Med. 13. *ἢ ὅτι τοὺς τοῦ Διονύσου παριόντας ἠδ.*] Locus hic apud Scholiastam Aristophanis sic legitur: *ἢ ὅτι ὄνους τοῦ Διονύσου παριὼν ἠδίκησε.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* *ὅτι* om. E. 15. *μεγάλα ὦτα* *V. 16. *οὖν*] *δὲ* B. V. Contra *κλίνεται δὲ* annotavit Gronovius. Sub finem cum V. delevi: *Ἐν Ἐπιγράμματι· Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ, ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται* Ubi Küsterus: „*Ἐν Ἐπιγράμματι*] Epigramma hoc integrum legitur apud Herodotum in vita Homeri, ut Portus recte observaverat." Item apud Platon. Phaedr. p. 264. Petiti versus ex v. *Αὐτοῦ*: habetque A. in margine. Ceterum *Ἐν ἐπιγραφῇ* B. *Ἐν Ἐπιγράμματι* om. E. 18. *Σὴθ καὶ Ἐνὼς*] *καὶ Ἐνὼς* neglexit Küsterus. Firmavit v. *Σήθ.*

---

nisi mihi dixeris nomen tuum. Trygaeus, Athmonensis, vinitor peritus: non sycophanta, nec litium amans. Quare venisti? Has carnes tibi allaturus. O miser, huccine venisti? O ligurritor, vides me iam non tibi videri scelestissimum. *Μίασμα.* Tinctura. *Μιάστορα.* Maleficum, homicidam. *Μία χελιδών.* Proverbium est, *Una hirundo non facit ver*: quo significatur, neque uno die hominem ad perfectam sapientiam pervenire, nec diei unius calamitatem sapientis imperitiam arguere. *Μιγάδες.* Colluvies hominum. *Μίγδα*, et *μίγδην.* Mixtim. *Μῖγμα.* *Μίγνυται.* Aptum dativo. *Μιδάειον.* Midaium, locus. *Μίδας.* Nomen proprium regis, qui auri avidissimus fuit; urbemque condidit, quae nunc Ancyra dicitur. Et Midas, nomen iactus alcatorii admodum felicis. et proverbium: *Midas in ludo aleae iactus optimus.* Midas enim iactus nomen est. Et aliud proverbium: *Midas aures asini habens.* Midas enim, rex Phrygum, aures asininas habuisse dicitur, vel quod multos haberet delatores, id est *ὠτακουστάς*: vel quod oppidum Phrygiae teneret, *Aures asini* dictum. huic Pactolus auro fluxisse fertur: idemque optasse dicitur, ut quaecunque tetigisset, aurum fierent. vel quod asinus, excepto mure, acutius audit ceteris animalibus. hic autem Midas multos habebat delatores. alii vero dicunt Midam in asinum fuisse mutatum, quod Bacchum aliquando contempsisset. vel quod cum Bacchi asinos praetereuntes laesisset, Bacchus iratus aures asininas ei apposuisset. vel quod magnas aures haberet. proverbium igitur hoc dicitur de iis, quos nihil latet. declinatur autem *Μίδας, Μίδου.* *Μιαιγαμίαι.* Sethi, Enos et Enochi

παῖδες υἱοὶ Θεοῦ νοείσθωσαν· οἵτινες ἀλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Κάιν εἰςῆλθον· ἐξ ὧν αἱ τῆς καταλλήλου μιαιγαμίας γίνονται γίγαντες· διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι· διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

Μιαίνεται. μολύνεται.

Μιαιφονία. ὁ φόνος.

Μιαιφόνος. ὁ φονεύς.

Μίθαικος, γραμματικός. ἔγραψεν Ὀψαρτυτικά, Κυνηγετικὰ καὶ ἄλλα.

Μίθαικος. ὁ ταχύς.

Μίθικος. ὄνομα κύριον.

Μιθριδάτης. ὄνομα κύριον.

Μίθρου. Μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον, καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς θυσίας. οὐκ ἂν οὖν εἰς αὐτὸν δυνήσαιτό τις τελεσθῆναι, εἰ μὴ διά τινων βαθμῶν παρελθὼν τῶν κολάσεων δείξει ἑαυτὸν ὅσιον καὶ ἀπαθῆ.

[Μικίψας. βασιλεὺς Νομάδων.]

Μίκκος. ὁ μικρός.

Μικρολόγος. σκνιπός, φειδωλός.

[Μικροῦ. σχεδόν, φανερῶς. Εὔνάπιος· Μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος Ὁρμίσδου τοῦ Πέρσου.]

Μικρὸν κακόν, μέγα ἀγαθόν. ἐνίοτε γὰρ τὸ μικρὸν κακὸν μεγάλων αἴτιον γίνεται ἀγαθῶν· ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ. τίμιον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Εὔπολις Μαρικᾷ·

Τῶν γὰρ πονηρῶν μικροῦ ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ.

---

1. *υἱοὶ Θεοῦ*] Genes. VI, 2. vid. Seld. de Iure nat. et gent. sec. Ebr. V. c. 8. *Reines.* *καὶ υἱοὶ τῶν Θεῶν* addit gl. posterior. 2. *ἐξ ὧν οἱ ἐκ τῆς καταλλ.*] Scribendum puto, *ἐξ ἧς ἀκαταλλήλου μιαιγαμίας.* Lectio enim vulgata nullum sensum habet. *Küst.* *ἐκ* om. A. B. E. *V. Abiiciendum etiam *οἱ*. 3. *γίνονται γίγαντες· διὰ μὲν τὸν δ.*] Confer Cedrenum p. 9. qui de ortu gigantum eadem tradit. *Küst.* *γεύνονται* A. B. 6. Sub finem glossae cum V. delevi, quae habet A. in marg. *Καὶ Μιαίνω, αἰτιατικῇ.* 7. *φθόνος* *V. 8. *δὲ ὁ φονεύς*] *δὲ* om. A. Sub finem Gaisf. delevit *καὶ ὁ λῃστής* cum A. B. V. quae interpretatio est Herod. Epim. p. 84. 9. *Μίθαικος*] Max. Tyr. Serm. V. eum inter *ὀψοποιοὺς* nominat. Conf. et Serm. XXXVIII. Aristid. Orat. Plat. 2. *Μίθαικος ὁ τὴν Σικελικὴν ὀψοποιΐαν συγγεγραφώς.* Plato in Gorg. p. 310. Citat eum Athen. VII. 325. *Reines.* Eius meminit Plato in Gorgia, p. 310. (518. B.) et ex eo Athenaeus lib. III. p. 112. *Küst.* Aristides Vol. II. p. 192. et p. 86. et 122. ubi leg. *Μιθ. τέχνῃ. Toup.* MS. Videndus ille in Emend. II. p. 151. sq. Adde Petav. in Themist. p. 655. Eadem *Eudocia* p. 304. 12. *Μίθικος*] Depravatio glossae superioris. 13. *κύριον*] Sub finem delevi, quae Gaisfordus erat deleturus, *περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Φύσει* cum A. V. *καὶ ἐν τῷ Αὐθέντης* addit B. 14. *Μίθρου. Μίθραν νομίζουσιν οἱ Πέρσαι εἶναι τὸν ἥλ.*] Eadem plane de Mithra tradit Nonnus in Gregor. Nazianz. p. 130. cuius verba hic describere operae pretium erit: *Ὁ τοίγυν Μίθρας νομίζεται παρὰ Πέρσαις εἶναι ὁ ἥλιος, καὶ θυσιάζουσιν αὐτῷ, καὶ τελοῦσί τινας τελετὰς εἰς αὐτόν. οὐ δύναται οὖν τις εἰς αὐτὸν τελεσθῆναι, εἰ μὴ πρότερον διὰ τῶν βαθμῶν τῶν κολάσεων παρέλθοι. βαθμοὶ δέ εἰσι κολάσεων τὸν μὲν ἀριθμὸν ὀγδοήκοντα, ἔχοντες δὲ ὑποβασιν καὶ ἀνάβασιν· κολάζονται γὰρ πρῶτον τὰς ἐλαφροτέρας, εἶτα τὰς δραστικωτέρας· καὶ εἶθ' οὕτω μετὰ τὸ παρελθεῖν διὰ πασῶν τῶν κολάσεων, τότε τελεῖται ὁ τελούμενος. αἱ δὲ κολάσεις εἰσὶ τὸ διὰ πυρὸς παρελθεῖν, τὸ διὰ κρύους, διὰ πείνης καὶ δίψης, διὰ ὁδοιπορίας πολλῆς, καὶ ἁπλῶς διὰ πασῶν τῶν τοιούτων.* Idem p. 143. *Τὸν Μίθραν νομίζουσι Πέρσαι τὸν ἥλιον εἶναι, καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς θυσίας, καὶ τελοῦνταί τινας εἰς αὐτὸν τελετάς. οὐδεὶς δὲ δύναται τελεσθῆναι τὰς τοῦ Μίθρου τελετάς, εἰ μὴ διὰ πασῶν τῶν κολάσεων παρέλθοι, καὶ δείξοι ἑαυτὸν ἀπαθῆ τινα καὶ ὅσιον* etc. Habes hic rem eandem iisdem etiam verbis expressam: ut proinde non dubitem, quin Suidas sua inde sumpserit. Confer etiam Salmasium in Aelium Lamprid. in Commodo. [c. 9.] *Küst.* E Nicetae Comm. in III. Stelit. Naz. ista citat Buleng. de Magia I, 4. Nonnus in Or. III. Greg. Naz. cf. et Gyraldi Hist. Deor. Syntag. p. 224. *Reines.* Cf. Zoegam *Abhandl.* p. 134. *οἱ Πέρσαι εἶναι*] *εἶναι οἱ Πέρσαι* A. *V.

1. *δυνήσετό τις* *V. 2. *βαθμῶν παρελθών*] *βαθμὸν* A. Mox *αὐτὸν* B. Praeterea Gaisfordus sponte dedit *δείξοι*: mihi *δείξειεν* vel lenius esse videtur. 4. *Νομάδων*] Sic Bas. *Ἰλλυριῶν* B. V. E. Med. cf. Appian. Hisp. c. 69. Deest gl. A. eamque notavi. 7. *Μικροῦ — φανερῶς* om. A. B. V. Horum loco *καὶ* dedit *V. Immo totam glossam repudiandam esse docet ratio litterarum, quippe forte casuque ex v. *Μικροῦ δεῖν* distractam. Interim quidem uncis inclusi. *Εὐνάπιος*] Vid. fr. 15. sive p. 101. Cf. supra v. *Μαρσύας.* 10. *Μικρὸν κ.*] Diogen. VI, 62. Compara Menandri fr. inc. 102. *Γαμεῖν κεχριώτα δεῖ σε γιγνώσκειν ὅτι Ἀγαθὸν μέγ' ἔξεις, ἂν λάβῃς μικρὸν κακόν.* 13. *Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ. τίμιον*] Erasmus in Chiliad. [III, 5, 54.] et Scaliger in Stromateo legunt, *Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον*: quorum emendationem probo. *Küst.* *Μικρὸν* A. V. Photius. *Μικρόν. τοῦ ὀβ. τίμιον* parum callide distinguens Toupius III. p. 137. idemque postrema *ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ* Suidae tribuebat. *Μικρὸν τοῦβολοῦ* de levissima re, quae obolo constet vel acquiparetur, verissime dici demonstrat Antiphan. ap. Ath. IV. p. 161. A. *τῆς πλείστης τοὐβολοῦ μίζης.* Itaque *τίμιον* refertur ad interpretationem genitivi, et in Eupolidis versu saltem cum Porto et editore Photii refingendum, *τῶν γὰρ πονηρῶν μικρόν ἐστι τοὐβολοῦ.* Ceterum vereor ne pristinam explicationem oblitterarint invecta de versu continuo *τῶν πονηρῶν.* 14. *Μαρύκᾳ*] *Μαρίκᾳ* A. B. Phot. *Μαρικᾶ* *V. Mox *μικρῶν* A. 15. *Τῶν γὰρ πονηρῶν μικρ.*] Portus rescribit: *Τῶν γὰρ πονηρῶν μικρόν ἐστι τοὐβολοῦ*: subintelligens, *τίμιον.* Metro saltem sic consuluit. Sed an constructio item et sensus recte se habeant, propter brevitatem fragmenti difficile est iudicare. *Küst.* Oratio nisi pendit a proximis, ipsa satis commodam admittit interpretationem: *pravis enim obolare pretium statuimus.*

---

filii Dei filii intelligantur; qui libidine victi cum filiabus Cain concubuerunt: ex quo impuro et dispari coitu nati sunt Gigantes; qui propter illius quidem iustitiam robusti et maximi, at ob iniustitiam et impietatem improbi et pessimi evaserunt. *Μιαίνεται.* Contaminatur. *Μιαιφονία.* Caedes nefaria et scelerata. *Μιαιφόνος.* Homicida. *Μίθαικος.* Mithaecus, grammaticus. scripsit de condimentis ciborum, de venatione, et alia. *Μίθαικος.* Nomen hominis velocis. *Μίθικος.* Nomen proprium. *Μιθριδάτης.* Nomen proprium. *Μίθρου.* Mithrae. Persae Mithram putant esse Solem, eique multas victimas immolant. nemo autem sacris eius initiari potest, quin certos cruciatuum gradus emensus sanctum se et perturbationibus animi vacuum esse ostenderit. [*Μικίψας.* Micipsa, rex Numidarum.] *Μίκκος.* Parvus. *Μικρολόγος.* Tenax, sordidus. [*Μικροῦ.* Fere, propemodum. Eunapius: *Cum Hormisdes Persa rerum statum propemodum evertisset.*] *Μικρὸν κακ.* Parvum malum, magnum bonum. interdum enim parvum malum magnorum bonorum causa est; et contra. *Μικροῦ τοῦ ὀβ.* Exiguo obolo venale. dicitur de improbis. Eupolis *Marica*: *Nam improbi obolum tantum valent.*

Μικροπρεπείας ῥήματα.

Ἀθηναίων ἅπας τις εἰσιὼν
ἐκέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας,
Ποῦ ἐστιν ἡ χύτρα;
Τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε
τῆς μαινίδος; Τὸ τρυβλίον
τὸ περυσινὸν τέθνηκεν, (ἀντὶ τοῦ κέκλαστται)
Ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν;
Τίς τὰς ἐλάας παρέτραγε;
μέχρι γὰρ καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσι.
Μικρός γε μῆκος οὗτος. Ἀλλὰ πᾶν κακόν.
τὸν Νίκαρχόν φησιν Ἀριστοφάνης·
Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων. συκοφάντης γὰρ ἦν.
Μικρὸς ἡλίκος Μόλων. ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων. δύο δὲ ἐγένοντο Μόλωνες, εἷς ὑποκριτὴς καὶ λωποδύτης.
Μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος. ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας νεάζειν λεγόντων.
Μικροῦ δέω. παρὰ μικρὸν λείπω.
Μικροῦ δεῖν. παρὰ μικρόν. καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. Μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος. ἀντὶ τοῦ, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν.
Μίκυλλος. ὄνομα κύριον.
Μίλαξ. εἶδος βοτάνης. Ἀριστοφάνης·
Μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης.
ἀντὶ τοῦ, πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας.
Μιλήσιον. καὶ Μιλήσιος, ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως.
Μιλητοπολίτης. ὁ ἀπὸ τῆς Μιλήτου πόλεως.
Μιλιαρήσιον.
Μίλινον χρῶμα.
Μίλιον. μέτρον γῆς. Ὅτι τὰ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια ͵α. Ἄλλως. ὅτι τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ'· τὸ δὲ μίλιον πόδας ,δσ'.
Μίλιον. Ὅτι ἐν τῇ καμάρᾳ τοῦ Μιλίου στῆλαι ἵστανται Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· ἔνθα καὶ σταυρὸς καὶ ἡ Τύχη τῆς πόλεως. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Μι- 561
λίῳ Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστινιανοῦ, καὶ Ἀράβίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ Ἑλένης τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῆς· Ἀρκαδίου τε καὶ Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πλησίον Θεοδοσίου τῆς στήλης, ἔφιπποι ἀμφότεροι. Ὅτι ἐν τῷ Μιλίῳ ἐν τέτρασιν ἵπποις πυρίνοις

2. Ἀθηναίων ἅπας τις εἰς.] Aristoph. Ran. 990—998. Recurrunt haec, quod mireris, sub v. *Αἶκε πάθοι.* 3. Lege κέκραγε: mox supplendum ζητεῖ τε πού ἐστιν, suffragante glossa priore. 4. ποῦστιν *V. 6. τρυβλίον] τρύβλινον V. 12. Ἀριστοφάνης] Acharn. 908. *Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν. Μικρός γε μᾶκος οὗτος· ἀλλ' ἅπαν κακόν. Küst.* Versum priorem cum interpretationibus temere opinor inculcatum fuisse. Hinc etiam glossa *Φανῶν* prodiit, quamquam perperam fabricata. 13. ὁδὲ] ὁδὶ A. V. Ox. 15. *Μικρὸς ἡλίκος Μόλων*] Aristoph. Ran. 55. *Πόθος; πόσος τις; μικρὸς ἡλίκος Μόλων.* Vide ib. Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst. Μήλων* et mox *Μήλωνες* E. *Μόλονες* Edd. ante Gaisf., qui correxit cum *V. Mox Schol. ὁ ὑποκριτὴς καὶ ὁ λωπ. Cf. v. *Μόλων.* 18. *Μικρὸς ὁ σὸς*] Diogen. VI, 64. *βραχύτητα*] βραχύτητος V. 20. ἐλλείπω] λείπω A. B. V. Photius.

1. *Μικροῦ τὰ πράγμ.*] Fragmentum hoc auctius legitur supra post v. *Μικρολόγος. Küst.* 3. Subiecit *V. *Μίκυλος.* 4. *καὶ κλίνεται μίλακος* post βοτάνης omisi cum A. Ἀριστοφάνης] Nub. 1007. Cf. v. *Ἀπραγμοσύνη.* 5. ὄζων om. V. Deinde cum A. V. delevi glossam: *Μίλην μιλῶσαι. ἐν τῷ κατὰ μίλην μιλῶσαι.* Ubi Küsterus: „Scribendum est, *Μήλην μηλῶσαι. ἐν τῷ Καταμηλῶσαι.*" 8. *Μιλήτου πόλεως*] Scribendum hic esse una voce *Μιλητουπόλεως* recte monuit Holstenius in Stephanum v. *Μιλητούπολις*, quem vide. *Küst.* 9. *Μιλιαρήσιον*] Vide Salmasium adversus Anton. Cercoetium p. 68. 69. 70. Sub finem omisi cum A. V. *τὸ τοῦ νομίσματος δέκατον.* Explicationem iniit etiam Zon. p. 1363. *νομίσματος*] I. e. solidi. Pro *δέκατον* leg. *δυωδέκατον* Scalig. de re Nummar. Eundem tamen vide Epp. III. p. 417. ubi docet quomodo decima pars sit. Vid. infra *Φόλλις. Mil.* i. e. minutus, quorum 25. faciunt solidum: est quoque follium seu 20 aereolorum seu quadrantum. *Reines. δωδέκατον* Clarke *On Coins* p. 170. Vid. Du Cang. in v. *Gaisf.* 10. *Μίλινον*] Immo *μίλινον*, per ῑ. *Küst.* Sic Portus. E Photii Bibl. p. 1056. Toupius excitavit *χιτῶνα μιλινόχρουν.* Vulgatum agnoscit Zon. p. 1362. 11. Ὅτι praefixit Gaisf., item post Ἄλλως, cum *V. Utramque observationem lectores traduxerant ex v. *Στάδιον*: quam quidem vocem post *γῆς* inseruit *V. 13. *πόδας* om. Med. *πόδας ,δ'* gl. superior. 14. Ὅτι ἐν τῇ — τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῆς] Haec ad verbum etiam leguntur apud Codinum de Origg. CPol. p. 20. *Küst.* 16. αὐτῷ] *αὐτῷ Μιλίῳ* A. V. Mox τῆς ante ἀνεψιᾶς om. A. *V. 17. Ἰουστινιανοῦ] Codinus loco laudato habet Ἰουστίνου τοῦ Θρᾳκός. Sed Lambecius in Codinum scribendum contendit, Ἰουστίνου τοῦ ἀπὸ Κουροπαλάτων. Eum vide. *Küst.* Mox Ἀράβίας *V. 21. Ὅτι ἐν τῷ Μιλίῳ ἐν τέτρασιν ἵπποις πυρ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Codinum de Origg. CPolit. p. 22. ut Pearsonus quoque observa-

Μικροπρεπείας ῥήματα. Verba sordidis convenientia: *Atheniensium quivis domum ingressus magna cum contentione vocis ex servis quaerit: Ubi est olla? Quis devoravit caput maenae? Patella anno superiore empta, fractane est? Ubi allium hesternum? Quis olivam arrosit?* nam vel de rebus minutissimis quaerunt. *Μικρός γε μῆκ. Parvus quidem statura, sed totus ex improbitate conflatus.* de Nicarcho Aristophanes dicit. *Et Nicarchus huc venit nos delaturus.* erat enim sycophanta. *Μικρὸς ἡλίκος Μόλων.* Pusillus ut Molo. dicitur de hominibus, quibus exigua admodum est corporis statura. duo autem fuerunt Molones: unus histrio, et alter grassator. *Μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ π.* Pullus tuus semper est parvus. dicitur de iis qui propter staturae brevitatem se iuvenes esse dicunt. *Μικροῦ δέω.* Parum abest. *Μικροῦ δεῖν.* Parum abesse ab aliqua re. dicitur etiam omisso *δεῖν. Cum propemodum statum rerum evertisset. Μίκυλλος.* Nomen proprium. *Μίλαξ.* Milax, genus herbae. Aristophanes: *Milacem redolens et otium.* id est, omnem suavitatem et securitatem redolens. *Μιλήσιον.* Et *Μιλήσιος*, qui est ex urbe Mileto. *Μιλητοπολίτης.* Qui est ex urbe Miletopoli. *Μιλιαρήσιον. Μίλινον χρῶμα. Μίλιον.* Mensura terrae. Decem milliaria habent stadia octoginta. Aliter. Stadium habet pedos DC. milliare vero pedes MMMMCC. *Μίλιον.* In fornice Milii stant statuae Constantini et Helenae: ibidemque conspicitur crux et Fortuna Urbis. Eodem in loco statuae Sophiae uxoris Iustiniani, et Arabiae filiae eius, et Helenae consobrinae eius; item Arcadii, et Theodosii filii eius, prope statuam Theodosii, ambae equestres. † In Mi-

ἅρμα ἱππάμενον παρὰ δύο στηλῶν ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων ὑπῆρχεν. ἔνθα· εὐφημήθη Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον· ἐπειδὴ καὶ Βύζας ἐκεῖσε εὐφημήθη. κατενεχθὲν δὲ τὸ ἅρμα ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, δορυφορούμενον στηλίδιον καινὸν παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθὲν ὑπὸ ἡλίου φερόμενον, Τύχη πόλεως, εἰς τὸ στόμα εἰσῄει, καὶ στεφανωθὲν ἐξῄει. ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ σενάτῳ ἕως τῶν ἐπιόντων γενεθλίων τῆς πόλεως. διότι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σταυρὸν ἐχάραξε Κωνσταντῖνος, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῳ κατέχωσε.

Μίλων, Κροτωνιάτης, ἐνίκησε παλαίων ἓξ ὀλύμπια ἐφεξῆς. ἐν δὲ τῇ ζ. οὐκ ἴσχυσε καταπαλαῖσαι τὸν Μασίθεον, συμπολίτην αὐτοῦ, ἡλικίᾳ καὶ νέον ὄντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἐγγὺς ἱστασθαι. ἱστάμενος δὲ ἐπὶ ἀληλιμμένῳ τῷ δίσκῳ, γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε καὶ ὠθουμένους ἀπὸ τοῦ δίσκου. περιεδεῖτο δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴν καθάπερ ταινίαν, ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐντὸς χειλέων τὸ ἄσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας, διερρήγνυεν ἀπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν εἰς εὐθὺ τῶν δακτύλων, τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων ἐς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον· τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπενίκησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ σφῆνας ἔχοντι, τοὺς διιστῶντας αὐτό· ὃ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαῤῥήξων· ὀλισθαίνουσί τε δὴ οἱ σφῆνες, κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκων ἐγένετο εὕρημα. μάλιστα γὰρ τὸ θηρίον τοῦτο πολὺ καὶ ἄφθονον ἐν τῇ Κροτωνίᾳ χώρᾳ νέμεται.

Μιλτιάδη καὶ Ἀριστείδῃ ἐῴκει. ἀμφότεροι οὗτοι ἄριστοι ἐγένοντο. ὁ γὰρ Ἀριστείδης δίκαιος ἐκλήθη· ὁ δὲ Μιλτιάδης στρατηγός, ὃς ἐν Μαρα-

---

rat. *Küst.* ἵπποις] *ἱππέοις* V. παρίνοις] Leg. *πωρίνοις*, i. e. *lapideis*. *Μίλιον* i. e. e populo Constant. aliquis, Palladas Anthol. I. p. 25. *καὶ κλαίω Μιλίῳ, καὶ γελόω Μιλίῳ.* Vid. ibi Brodaeus. Tzetzes de Belisario: [Chil. III, 342.] *Ὕστερον φθόνῳ τυφλωθείς, ὦ τύχης τῆς ἀστάτου, Ἔκπωμα ξύλινον κρατῶν ἐβόα τῷ Μιλίῳ, Βελισαρίῳ ὅβολον δότε τῷ σιραιηλάτῃ. Reines.*

1. ἅρμα] Addendum esse *ἡλίου* ostendit Lambecius in notis ad Codinum: quem consule. *Küst.* 2. *ἔνθα εὐφημήθη Κωνσταντῖνος μετὰ τ.*] Videnda sunt, quae de hoc loco notavit modo laudatus Lambecius in Codinum num. XLV. *Küst.* Adde Banduri Imp. Orient. II. p. 489. 4. *κατενεχθὲν δὲ τὸ ἅρμα ἐν τῷ ἱπποδρ.*] Locum hunc ex codice Vaticano Codini sic reformat Lambecius: *Κατενεχθέντος δὲ τοῦ ἅρματος ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ, στηλίδιον καινὸν παρὰ Κωνσταντίνου ἐσκευάσθη εἰς Τύχην τῆς πόλεως, ὑπὸ Ἡλίου φερόμενον, ὅπερ δορυφορούμενον εἰσῄει εἰς τὸ στάμα, καὶ στεφανωθὲν ἐξῄει.* Vide eiusdem in hunc locum annotationes. *Küst.* 7. *εἰς τὸ στόμα*] Scribendum esse *εἰς τὸ στάμα* recte monuit Lambecius. *Στάμα* enim apud Graecos inferioris aetatis appellabatur *τὸ κάθισμα βασιλικὸν τοῦ ἱπποδρομίου*, sive tribunal hippodromi, in quo imperator sedebat, cum ludos circenses spectaret. Vide Dufrenium in Glossario Graeco v. *Στάμα*. *Küst.* Item Bandurium p. 490. Mox *σενάτῳ* A. *V. 12. *Μίλων Κροτωνιάτης ἐνίκησε παλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur apud Pausaniam lib. VI. [c. 14.] p. 369. 370. unde ea Suidas sumpsit. Confer etiam Scholiastam Aristophanis Ran. 53. *Küst.* 13. *ὀλυμπιάσιν*] Sic Bas. *ὀλύμπια* A. B. V. E. Med. *ἐγένοντο δὲ τῷ Μίλωνι ἓξ μὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ πάλης νῖκαι* Pausan. 14. *Μνασίθεον*] Pausanias loco laudato habet *Τιμασίθεον*. *Küst.* Ab hoc proxime abest *Μασίθεον* A. B. V. E. Med. *ἡλικίαν*] *ἡλικίᾳ καὶ* A. *ἡλικίᾳ* B. Scribe *καὶ ἡλικίᾳ*. Tum *ὄντα* om. B. E. 17. *ὠθουῦντας* Pausan. 18. *περιεδεῖτο*] Vid. infra *Ταινία*, et Pausan. quem Suidas exscripsit. De eius robore et voracitate vid. Athen. X. 412. et 413. et Epigr. in eum Doriei poetae, quod etiam extat in Append. Anthol. Strab. VI. 263. Herodot. III, 137. Plin. II, 20. et VII, 20. Aelian. V. H. II, 24. et XII, 22. Philostr. de Vit. Apollon. IV, 9. Amm. Marc. XXX, 7. Rhodig. XXI, 36. XIII, 36. *Reines.* *περιδεῖτο* mendum vulg. Hinc petita quae olim extabant gl. *Ταινία*. 19. *ταινίαν ἢ* om. V.

5. *καθῄει* Med. 8. *ἐπικείμενον* *V. *κατὰ στοῖχον*] Malim *κατὰ στίχον*. *Küst.* Intellige tensionem ad perpendiculum. 9. *ἀπενίκησεν*] Leg. *ἀπεκίνησεν* cum Pausan. 10. *ἀπέθανε*] Gell. XV, 16. Strab. VI. 263. *Reines.* 12. *ὀλισθαίνουσι*] *ὀλισθάνουσι* Schol. Aristoph. Monuit Porsonus in Eurip. Phoen. 1398. 13. *δὲ οἱ*] *τε δὴ οἱ* A. cum gl. posteriore. 14. *μάλιστα γὰρ*] *πολὺ δὲ καὶ ἄφθονον τὸ θηρίον τοῦτο ἐν τῇ Κρ. χ.* V. 15. *Κροτωνίᾳ*] *Κροτωνιάτιδι* Pausan. 17. *ἐῴκει*] Aristophanes dixit *ξυνεσίτει*. 18. *ἄριστοι*] *καὶ ἄριστοι* B. E.

---

lio iam inde ab antiquis temporibus supra duas columnas stabat currus Solis, quasi valens, cui iuncti erant quattuor equi coloris ignei. ibi Constantinus victo Azotio, itemque Byzas, faustis acclamationibus excepti sunt. ubi vero currus ille in Hippodromo subversus erat, fecit Constantinus novam statuam Fortunae Urbis, portatam a Sole; quae magno comitatu in tribunal Hippodromi deducebatur, indeque coronata iterum exibat. ponebatur autem in Senatu usque ad diem Urbis natalem. Ceterum quod crucem capiti eius Constantinus insculpi iusserat, Iulianus eam in foveam proiectam obruit. *Μίλων, Κροτ.* Milo Crotoniates sex Olympiadibus continuis lucta vicit. septima vero Olympiade non potuit superare Timasitheum, civem suum, qui iuvenis erat, et cum ipso congredi nolebat. idem peruncto disco insistens omnes ludibrio habebat, qui detrudere quantovis impetu facto conarentur. caput quoque nervo non aliter quam redimiculo aut corona incingebat: continens deinde intra labia spiritum, cum venae capitis sanguine plurimo intumuissent, venarum robore nervum, tanquam papyrum, rumpebat. praeterea ubi porrecta dextera cubitum lateri admovisset, erectoque pollice reliquos digitos iunctim intendisset, minimum nemo erat qui ullo nisu posset a ceteris abiungere. hic morte tali perisse fertur. conspicatus truncum aridum, cuneis immissis hiantem, robore fretus manibus suis eum dividere conatus est. verum excidentibus cuneis a ligno retentus luporum praeda fuit. ea enim fera in agro Crotoniatarum frequens est. *Μιλτιάδῃ καὶ Ἀριστείδῃ ἐῴκει. Miltiadi et Aristidi similis erat.* hi ambo fuerunt optimi. Aristides enim vocatus est *Iustus*; Miltiades autem imperator fuit, cuius ductu in campis Marathoniis proelium cum

ϑῶνι ἐστρατήγησε. τοῦ δὲ ἐν Μαραθῶνι τροπαίου μέμνηται ὁ ποιητής· διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς πεποίηκε κατὰ τῶν βαρβάρων, τὸ δὲ ἐν Μαραθῶνι μόνοι Ἀθηναῖοι κατώρθωσαν.

562 Μιλτιάδης, ὁ Κίμωνος, ἥκων ἐκ τῆς Χερρονήσου καὶ ἐκπεφευγὼς διπλόον ϑάνατον ἐστρατήγεεν Ἀθηναίων. ἅμα μὲν γὰρ οἱ Φοίνικες αὐτὸν οἱ ἐπιδιώξαντες μέχρι Ἴμβρου περὶ πολλοῦ ἐποιεῦντο λαβεῖν καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα, ἅμα δὲ ἐκφυγόντα τε τούτους καὶ ἀφικόμενον εἰς τὴν ἑωυτοῦ, δοκεόντά τε εἶναι ἐν σωτηρίῃ, ἤδη τὸ ἐνθεῦτέν μιν οἱ ἐχθροὶ ὑποδεξάμενοι, ὑπὸ δικαστήριον ἀγαγόντες, ἐδίωξαν τυραννίδος τῆς ἐν Χερρονήσῳ. ἀποφυγὼν δὲ καὶ τούτους στρατηγὸς οὕτως Ἀθηναίων ἀπεδείχϑη, αἱρεϑεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου.

Ὁ αὐτὸς Μιλτιάδης ἐπικομπῶν ἔφη, ὡς Τισσαφέρνης εἶπεν, ἦ μὴν ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, ἦν Ἀθηναίοις πιστεύῃ, μὴ ἀποστερήσειν αὐτοὺς τροφῆς, καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ναῦς κομιεῖν Ἀθηναίοις καὶ οὐ Πελοποννησίοις· πιστεῦσαι δ' ἂν μόνοις Ἀθηναίοις, εἰ αὐτὸς κατελϑὼν αὐτῷ ἀναδέξαιτο. οἱ δὲ ἀκούσαντες ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ στρατηγὸν αὐτὸν εἵλοντο, καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνετίϑεσαν.

Μίλτιον βάμμα.

Μιλτοπάρῃοι νῆες. βεβαμμένας ἔχουσαι τὰς πρῴρας.

Μίλτος. χρώματος εἶδος ἐρυϑροῦ. καὶ Ὅμηρος·

Νῆες μιλτοπάρῃοι.

καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Μιλτοφυῆ τε
σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι.

Καὶ αὖϑις· Σχοινίον τε ἐφείλιξαν μίλτῳ, καὶ ἔπαιον τὸ ἄγαλμα, Ἀλεξανδρίτην καλοῦντες.

Καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος . . .
γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ.

---

1. ἐστρατήγησε — *Μαράθωνι* om. *V. 2. ὁ ποιητής] Id est Aristophanes. Referenda enim haec sunt ad Aristoph. Equ. 1331. Τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοὺν Μαραθῶνι τροπαίου. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. Küst.* Haec fere repetuntur in v. *Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου*, a qua glossa absunt *στρατηγός, ὅς.* 6. *Μιλτιάδης, ὁ Κίμωνος, ἥκ.*] Totum hunc locum consarcinavit Suidas ex Herodoti libro VI. c. 104. ut et Portus monuit. *Küst.* 9. *μέχρις*] *μέχρι* dedi cum A. *ἐποιεῦντο*] *εὐποιεῦντο* A. qui mox *τε καί.* 10. *δὲ ἐκφυγόντα*] *τε ἐκφυγοντε* A. 11. *αὐτοῦ* *V. 12. *οἱ μὲν*] *μιν οἱ* A. B. V. *μὲν* om. E. 13. *ἀναγαγόντες* | *αὐτὸν ἀγαγόντες* Gaisf. cum A. *ἀγαγόντες* etiam *V. *αὐτὸν* non tutius apud Suidam quam apud Herodotum esse videbatur. 14. *τυραννίδος* | *τυραννίδα* B. E. Mox *χερρονήσου* A. V. Tum *ἀποφυγὼν — δήμου* om. A. 15. *οὕτως* *V. 17. *Ὁ αὐτὸς*] Haec ad Miltiadem errore mirifico relata, quae de Alcibiade Gaisfordus monet accipienda fuisse. Rem extra controversiam adduxit Thucydides VIII, 81. *ὑπισχνεῖτο δ' οὖν τάδε μέγιστα ἐπικομπῶν ὁ Ἀλκιβιάδης, ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο, ἢ μὴν ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, ἦν Ἀθηναίοις πιστεύσῃ, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς — . τάς τε ἐν Ἀσπένδῳ ἤδη οὔσας Φοινίκων ναῦς κομιεῖν Ἀθηναίοις καὶ οὐ Πελοποννησίοις· πιστεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις κτλ.* Unde Suidae reddendum et *ἀπορήσειν* et *μόνως.*

3. *εἰ αὐτὸς* | *εἰ* om. B. E. Mox *ἀναδέξατο* E. 4. *ἀκούσαντες ταῦτα* | *ἀκούοντες ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ* A. Id additamentum recepi, firmante Thucydide. 5. *πράγματα* | *πράγματα πάντα* dedi cum B. E. *V. et Thucydide. Tandem *ἀνέθεσαν* *V. 8. *Μιλτοπάρῃοι νῆες*] Homer. Il. *β'*. 637. *Küst. μιλτοπάρῃαι* A. B. *V. Cf. v. *Κυανέμβολοι.* 10. *Μίλτος*] *Μίλτιον* A. *μίλτος* V. *μίλτον* E. *μίλτον* Edd. ante Küst. Gaisfordus referebat ad Philippi versum laudatum in v. *Ηρίων*. V. Schol. Luciani D. Syr. 8. Glossam ut nunc se habet male conflatam sic cum proxima iungi par est: *μίλτος γὰρ χρώματος εἶδος ἐρυϑροῦ. Ὅμηρος. καὶ ἐν Ἐπιγρ.* Planiorem tamen viam ostendit Schol. Aristoph. Eccl. 378. unde liquet istum pannum, *Μίλτος . . . μιλτοπάρῃοι*, esse derivatum. 13. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Philippi Thessal. XV, 5. Anthol. Pal. VI, 103. Recurrit locus in v. *Ψαλλομένη*. 14. *Μιλτοφυῆ* | *μιλτοφυρῆ* Anthol. 16. *ἐφείλιξαν μίλτῳ*] An legendum est, *ἐφοίνιξαν μίλτῳ*? quae Porti coniectura est. Vel an dicemus, locum esse mutilum, et addita voce *βεβαμμένον* scribendum esse, *σχοινίον ἐφείλιξαν μίλτῳ βεβαμμένον*? Sed ob brevitatem fragmenti nihil certi de hoc loco statui potest. Vide etiam supra v. *Ἐφείλιξαν. Küst.* Praeterea vox *Ἀλεξανδρίτην* ut analogiae repugnat, ita sensu caret. Scribendum *Ἀλεξανδριστὴν* ita demonstrat Plutarchus (Alex. 24.), ut etiam sententiam intelligamus ad oppugnationem Tyri spectare: *Ἀλλ' αὐτοὶ μὲν . . . ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν ϑεὸν εἰληφότες, σειρᾶς τε τῷ κολοσσῷ περιβάλλον αὐτῷ καὶ καθέλουν πρὸς τὴν βᾶσιν, Ἀλεξανδριστὴν καλοῦντες.* 18. *Καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτ.*] Aristoph. Eccles. 399. sq. Sub finem quae Küsterus supplevit *ὦ Ζεῦ φίλτατε*, cum A. B. V. E. Med. delevi. 19. *ἦν*] *ὃν* B.

Persis commissum est. victoriae autem ad Marathonem reportatae meminit poeta. nam ceterae quidem victoriae de barbaris reportatae toti Graeciae communes sunt; quae ad Marathonem parta est, eius gloria ad solos Athenienses pertinet. *Μιλτιάδης.* Miltiades, Cimonis F. ex Chersoneso reversus, duplici morte vitata, factus est dux Atheniensium. nam partim Phoenices, Imbrum usque eum persequentes, omnem operam adhibebant, ut eum caperent, et ad Regem perducerent; partim vero, cum hos effugisset, et in patriam reversus omni periculo se defunctum putaret, inimici eum aggressi sunt, et in ius vocatum tyrannidis in Chersoneso usurpatae reum egerunt. cum autem ex horum etiam manibus evasisset, ita demum Atheniensium dux suffragiis populi creatus est. — Idem Miltiades eo gloriatus est, quod Tissaphernes affirmasset, quamdiu ipse superstes foret, si quidem fidem Atheniensibus habere posset, eos commeatu se non esse privaturum, et Phoenicum naves Atheniensibus, non Peloponnesiis frumentum allaturas esse. Atheniensibus autem tunc demum se fidem habiturum, si ipse ad se venisset et rem recepisset. illi vero his et aliis multis auditis ducem eum crearunt, rerumque summam ei commiserunt. *Μίλτιον βάμμα. Μιλτοπάρῃοι ν.* Naves quae proras minio tinctas habent. *Μίλτος.* Minium, genus coloris rubri. Homerus: *Naves quae proras rubras habent.* Et in Epigrammate: *Et amussim minio tinctam, sub extrema resonantem regula.* Et alibi: *Et funiculum convolverunt miniatum, et simulacrum percusserunt, Alexandriten id vocantes.* [Aristophanes:] *Et*

Σωτάδης, Κρής, *Μαρωνείτης, δαιμονισθείς, ἰαμβογράφος. ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός, καὶ Πύῤῥος ὁ Μιλήσιος, καὶ Θεοδώρας, καὶ Τιμοχαρίδας, καὶ Ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἴδη πλεῖστα, οἷον Εἰς ᾅδου κατάβασις· Πρίηπος· Εἰς Βελεστίχην· Ἀμαζών· καὶ ἕτερα. Καὶ Ἐγκλειόμεναι καὶ Παραλυτρούμενος· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας περὶ Μυστηριῶν βιβλίον ά.

Σωτέος. σωθῆναι ἄξιος.

Σωτήρ. ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ Σώτειρα.

Φωσφόρος ὦ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἕσταθι κλήρων,
Ἄρτεμι, καὶ χάριεν φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδου.

Σωτηρίδας, γραμματικός, ἀνὴρ Παμφίλης· ἢ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν; ἔγραψεν Ὀρθογραφίαν, Ζητήσεις Ὁμηρικάς, Ὑπόμνημα εἰς Μέναν- 357
δρον, Περὶ μέτρων, Περὶ κωμῳδίας, Εἰς Εὐριπίδην.

Σωτηρίδας, Ἐπιδαύριος, πατὴρ Παμφίλης, ἧς τὰ ὑπομνήματα ὑπέγραψεν (ὡς ὁ Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας), βιβλία γ'.

Σωτήριχος, Ὀασίτης, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασσαρικά, ἤτοι Διονυσιακά, βιβλία δ', Τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, Τὰ κατὰ Ἀριάδνην, Βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, Πύθωνα ἢ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὅτε Θήβας παρέλαβε· καὶ ἄλλα.

---

1. *Σωτάδης Κρὴς* sed diversus memoratur a Pausan. p. 497, 2. *Hemst.* Sine dubio glossae diversae in unum confluxerunt. Necdum a quoquam ostensum est, quo spectet *δαιμονισθείς*, Porto interprete, *a daemonio vexatus.* Id significare videtur, *maledicentia furiosus.* De Sotadis carminibus vid. Clinton. Fast. Hell. III. p. 500. et Herm. El. D. M. p. 444. *Μαρωνείτης*] *Μαρωνίτης* V. ap. Gaisf. Strabo XIV. p. 620. [immo p. 648.] ἤρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναιδολογεῖν, ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός. cf. Leopardi Em. XIII, 10. *Reines.* 2. *ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιν.*] Athenaeus lib. XIV. c. 4. (p. 620.) Ὁ δὲ Ἰωνικὸς λόγος τὰ Σωτάδου, καὶ τὰ πρὸ τούτου Ἰωνικὰ καλούμενα ποιήματα, Ἀλεξάνδρου τε τοῦ Αἰτωλοῦ, καὶ Πύρητος τοῦ Μιλησίου, καὶ Ἀλέξου, καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προφέρεται. καλεῖται δὲ οὗτος καὶ κιναιδολόγος. ἤκμασε δὲ ἐν τῷ εἴδει τούτῳ Σωτάδης ὁ Μαρωνίτης etc. Ad hunc locum Suidas respexit. Ceterum de voce *φλύακες* vide quae notavimus supra in v. Ῥίνθων. *Küst.* *βλύακας* V. Horum pars repetitur in v. *Φλύακες.* 5. *Πύῤῥος*] Cf. Meinck. Anal. Alexandr. p. 245. sq. *Θεοδώρας*] F. Θεοδωρίδας, cuius carminis in amorem meminit Athenaeus p. 475. *Toup.* *Θεόδωρος* V. cui Athen. XIV. p. 618. E. adhibuit Gaisfordus. Toupio vel potius Reiskio (v. Iacobs. in Anthol. T. XIII. p. 960.) assentitur Meinekius. Deinde *Τιμοχαρίδας* nomen est suspectum. Xenarchus tamen non dubium quin mimorum scriptor sit, Sophronis filius. 7. *κατάβασις*] *κατάβασιν* V. 8. *Βελεστίχην*] Est *Βιλιστίχη ἡ Ἀργεία ἑταίρα*, cuius meminit Athenaeus XIII. p. 576. F. 596. E. *Βελεστίχην ἐκ Μακεδονίας τῆς ἐπὶ θαλάσσῃ γυναῖκα* memorat Pausan. V. p. 395, 18. *Hemst.* Vide annot. in v. *Βελεστίχη.* *βελετΐσχην* V. *Καὶ Ἐγκλειόμεναι, καὶ Παραλυτρούμενος*] Male. Haec enim pertinent ad Sotadem comicum, ut expresse docet Athenaeus lib. VII. p. 293. et lib. IX. p. 368. *Küst.* Adde Meinekii Com. I. p. 426. Huic appendici si liceret fidem habere (quamquam novissima *ὡς . . . Δειπνοσοφισταῖς* ignorat Eudocia p. 384.), eam glossae *Σωτάδης Ἀθηναῖος* subtexeremus. 12. *βιβλία τρία Eudocia* p. 390. 13. Item Hesychius. 15. *Φωσφόρος*] Diotimi Ep. II. pr. Anthol. Pal. VI, 267. Mox *ἔσταθι* A. E. Anthol. MS. *ἐστάθη* V. *ἵσταθι* edd. vett. Similis lect. var. in v. *Κλῆρος.*

2. *ἀνὴρ Παμφίλης*] Supra v. *Παμφίλη* maritus Pamphilae vocatur *Σωκρατίδας.* Ceterum Soteridae huius meminit Photius Cod. CLXI. p. 337. *Küst.* Non dubium quin reponi debeat *πατὴρ Παμφίλης*, quod tuetur ipsa gl. *Παμφίλη.* Apparet vero utramque Suidae glossam de eodem Soterida esse accipiendam. Superiorem quidem descripsit *Eudocia* p. 387. 4. *Ζητήσεις Ὁμηρικάς*] Inde petieruut quaedam Scholia Il. δ'. 412. *Ὑπόμνημα*] Tetigit Meinekius praef. Menand. p. XXXIV. 8. *ἢ*] *ἧς* A. V. *ἐπέγραψεν*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *ἔγραψεν. Küst.* *ᾧ τὰ — ἐπέγραψαν - βιβλία λ'.* v. *Παμφίλη. Hemst.* *ὑπέγραψεν* V. E. Hoc reposuimus, ut accommodatum et iunctuae verborum et sententiae: *adumbravit et argumenta commentariorum delineavit.* Cf. Ast. in Pl. Legg. p. 249. *ὁ* ante *Διονύσιος* addidi cum A. V. Dein *ἐν τῷ τριακοστῷ* V. 9. *βιβλία γ'*] Leg. *βιβλία λ'*, triginta tres, loquitur enim de iis, quos alii ascribunt Pamphilae. Vid. supr. *Παμφίλη. Reines.* 10. *Ἀσίτης*] Pearsonus recte monuit scribendum esse *Ὀασίτης*, auctoritate Stephani Byzantii, qui v. Ὄασις haec habet: Ὄασις, πόλις Λιβύης. λέγεται καὶ Ὄασις. καὶ ὁ πολίτης Ὀασίτης, [ὡς] ὁ ποιητὴς Σωτήριχος. *Küst.* *Ὀασίτης* etiam Reinesius, collatis Steph. Byz. et Voss. de Hist. Gr. p. 199. Addit praeterea: „In Gruteri Inscr. p. 871. n. 8. est: Asius Soterichus; est Oasius, *Ὠασίτης*, poeta epicus et historicus. (Cf. Reines. Epp. ad Hoffman. et Rupert. p. 316.) Soterichо Azanitae emplastrum tribuit Nic. Myr. X, 27. qui videtur esse ex urbe Phrygiae Azanio. Tzetz. in Lycophr. 486. *Σωτήριχος ἐν τοῖς Καλυδωνιακοῖς λέγει* etc." ς *δασίτ* A. Cum vulg. *Eudocia* p. 384. 11. *Βασσαρικά*] Haec particula in v. *Βασσαρικά* traducta est, unde migravit annotatio in codicem Dionysii Periegetae, de quo v. nostram praefat. p. XXXV. 12. *Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν*] De hac vide Xenophontem de Instit. Cyri, lib. V. et VII. *Küst.* 14. *Πύθωνα*] Qui fuit e ducibus Alexandri M. 15. *Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἱστορία*] *ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος* A. *V.

Σωτάδης. Sotades Cretensis, * Maronita, iamborum scriptor. scripsit Phlyacas, sive Cinaedos, Ionica dialecto; nam huiusmodi carmina vocabantur Ionica. eodem genere usi sunt Alexander Aetolus, Pyrrhus Milesius, Theodoridas, Timocharidas, Xenarchus. sunt autem eius carmina plurima: velut Ad inferos descensus, Priapus, In Belestichen, Amazon, alia. item Inclusae et Redemptus: ut ait Athenaeus in *Dipnosophistis.* *Σωτάδης.* Sotades Atheniensis, philosophus, qui librum de Mysteriis singularem scripsit. *Σωτέος.* Salute dignus. *Σωτήρ.* Deus noster. Et *Σώτειρα. O Lucina servatrix, praesto sis in urbe Palladi sacra, Diana, et gratum lumen tuum viro praebe.* *Σωτηρίδας.* Soteridas, grammaticus, Pamphilae pater, cui etiam historias affinxit, scripsit Orthographiam. Quaestiones Homericas. Commentarium in Menandrum. De metris. De comoedia. In Euripidem. *Σωτηρίδας.* Soteridas Epidaurius, pater Pamphilae, cui libros tres commentariorum praestruxit, ut ait Dionysius l. XXX. Historiae Musicae. *Σωτήριχος.* Soterichus, Oasites, epicus poeta, qui fuit sub Diocletiano. scripsit Encomium Diocletiani. Bassarica, sive Bacchica, libris quattuor. De Panthea Babylonia. De Ariadne. Vitam Apollonii Tyanei. Pythonem, sive Alexandriacum; quo tradit Alexandri Macedonis historiam, cum Thebas caperet. et alia.

Σωφαννηνή.

Σωφάνης.

Σώφαξ. ὄνομα κύριον.

Σώφιλος. ὄνομα κύριον. Σικυώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ Κιθαρῳδός, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λήδα, καὶ Δηλία· ὥς φησιν Ἀθήναιος· καὶ Ἐγχειρίδιον, καὶ Παρακαταθήκη.

Σωφρονεῖν. Σοφοκλῆς·

Μὴ κρῖνε, μηξέταζε· σωφρονεῖν καλόν.

νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, εἰ μὴ περιεργάζονται ὅ τι πράττει ὁ ἀνήρ.

Σωφρονεῖς. ἀντὶ τοῦ μόλις ἐστράφης, ἢ καλῶς λέγεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Σωφρονικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως, οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

Σωφρονισθέντας. ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας. Τοὺς δὲ ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἔναγχος ἥτταις σωφρονισθέντας.

Σωφρονιστῆρες.

Σωφρονῶ ἐγώ· σωφρονίζω δὲ ἕτερον.

Σωφροσύνη. ἡ ἰδιωτεία παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἡ ἀπραγμοσύνη.

Σωφροσύνη. ἄλλη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν καὶ μείζων· τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ὁμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν. Τὸ γὰρ ἐς σωφροσύνην ἐγὼ δικαιότατος, κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι. Φησὶν Ἀριστοτέλης· Ἃ γὰρ ποιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. ἤγουν τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες, σώφρονες γινόμεθα· καὶ γενόμενοι σώφρονες κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν.

Σωφροσύνη. ταύτην μεταφορικῶς τινες ὁρίζονται συμφωνίαν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη ποιότης καὶ ἕξις· ἡ δὲ συμφωνία κυρίως ἐπὶ μέλους· καὶ ἔστι τῶν πρός τι. καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ τάττεται ἡ συμφωνία.

Σωφροσύνη δὲ λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλομένη 358
τῇ μανίᾳ, παρὰ τὸ σώας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ

---

1. Σωφαννηνή] Quae vulgo dicitur Σωφηνή. Vide var. lect. in Eutrop. VI, 13. et in Strab. XIV. p. 663. Σοφηνή. πόλις Zon. p. 1661. 2. Σωφάνης] Eutychidis fil. Decelensis: eius strenua facta in pugna Marathonica contra Medos enarrat Herodotus VI, 92. IX, 72. 73. Reines. Deinde ὄνομα κύριον omisi cum A. 4. Σώφιλος] Vid. Meinek. Quaest. Scen. III. p. 59. sive Hist. crit. com. p. 425. ὄνομα κύριον denuo eiicienda censeo. 6. Κιθαρῳδός] Κιθαρῳδοί E. Φύλαρχος] Potius Φύλαρχος: ut apud Athenaeum. Küst. Φύλαρχος A. B. V. cum Ath. III. p. 100. A. cuius tamen libri discrepant in p. 125. E. 7. Δηλία] Sic rescripsi auctoritate MStorum Pariss. [et *V.] Priores enim editt. habent Δημία, quod minus placet. Küst. ὥς φησιν Ἀθήναιος] Haec ignorat Eudocia p. 385. neque Athenaeus Citharoedi, Tyndarei aut Deliae meminit. Χειρίδιον] Athenaeus lib. X. fabulam hanc Ἐγχειρίδιον vocat. Sed utra lectio praeferenda sit, dubium est et incertum. Küst. Χειρίδιον A. B. V. E. Med. (Εγ)χειρίδιον Gaisf. 8. Παρακαταθήκη Küst. tacite cum Athen. XIV. p. 640. D. Παραθήκη A. B. V. E. Med. 9. Σοφοκλῆς] Ai. 586. ὁ Σοφοκλῆς A. 11. τὸ μὴ] μὴ τὸ A. ἐν τούτῳ Schol. 12. ἢν μὴ περιεργάζωνται ὅ τι πράττοι] εἰ μὴ περιεργάζονται ὅ τι πράττει A. item πράττει V. εἰ μὴ περιεργάζοιντο ὅτι πράττει Schol. 14. ἐστράφης] Leg. ἐπεστράφης, ut habet Comici Schol. in Plut. v. 1120. Significat autem μόλις ἐπεστράφης aegre tandem ad sanam mentem redis. Hoc est ἐπιστρέφεσθαι. Simplex vero στρέφεσθαι versari hic est ἀπροσδιόνυσον. Bos. Animadv. p. 187. 15. Πλούτῳ] V. 1120. Addunt B. E. Med. Σωφρονίζω σε, αἰτιατικῇ. 16. Σωφρονικῶς] Ex Schol. Aristoph. Equ. 542. 17. οὐκ] καὶ οὐκ Schol. 18. Σωφρονισθέντας] Comparat Gaisf. Schol. Thucyd. VI, 78. Σωφρονισθῶμεν. ταπεινωθῶμεν.

1. Σωφρονιστῆρες] V. Etym. M. p. 742. et Albert. in Hesych. 2. Σωφρονῶ — ἕτερον] V. Herod. Epimer. p. 273. et Boisson. p. 301. Quae subiiciebantur, Σωφρονῶ. δοτικῇ. Αὐτὴ αὐτῷ ἀκριβῶς σωφρονοῦσα. Αἰτιατικῇ δέ· Σωφρονισάτω σε τὸ τῶν παρθένων ὑπόδειγμα: ea delevi cum A. V. Tamen A. in marg. Σωφρονίζω σε αἰτιατικῇ, σωφρονῶ δοτικῇ· αἰτιατικῇ δὲ σωφρονησάτω σε etc. Prius exemplum sic perscripsit lex. Cram. Anecd. Vol. IV. p. 300. αὐτῇ αὐτοῦ σωφρονοῦσα καλῶς. 3. Σωφροσύνη. ἡ ἰδιωτ.] Haec praebuit V. Sumpta sunt ex Schol. Thucyd. I, 32. Gaisf. Siluit Gronovius. 6. καὶ μείζων] καὶ om. A. B. E. Med. Quod orationem arguit minus integram. 7. ἐτυμολογίᾳ] ὁμολογίᾳ A. B. V. E. Deinde requirimus τοῦ ἐπιθυμητικοῦ. 8. Τὸ γὰρ] Infra [sub v. Τὰ γὰρ] Τὰ γὰρ εἰς σωφροσύνην etc. ubi melius legitur δικαιότατος. Porro scribendum τὰ γὰρ εἰς Ἀφροδίτην ἐγὼ δ. sic enim legitur apud Synes. Enc. Calv. p. 63. D. Hemst. δικαιότατα] δικαιότατον A. V. Reposuit Gaisf. δικαιότατος. 10. φησὶν] ο φησιν *V. 11. ἤγουν suspectum est. 12. γινόμενοι] γενόμενοι A. B. V. E. 14. Σωφροσύνη] Σωφροσύνην V. 15. ἔστι] ὅτι E. 19. Σωφροσύνη λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Isidori Pelus. lib. III. Epist. 266. Küst. δὲ addunt A. V.

Σωφαννηνή. Σωφάνης. Σώφαξ. Nomen proprium. Σώφιλος. Sophilus, Sicyonius aut Thebanus, comicus mediae comoediae. eius fabulae sunt Citharoedus, Phylarchus, Tyndareus seu Leda, et Delia; ut ait Athenaeus; item Enchiridium et Depositum. Σωφρονεῖν. Apud Sophoclem id quod aliena non curare: *Ne exquire, ne interroga. decet enim modestam esse.* tunc enim mulieres praecipue servant modestiam, si non curiose inquirunt, quid maritus agat. Σωφρονεῖς. Tandem resipuisti. vel recte dicis. Aristophanes *Pluto.* Σωφρονικῶς. Sapienter et consulto, non inconsiderate, nec temere. Σωφρονισθέντας. Animo demissos. *Illos vero de rebus suis desperantes et recentibus cladibus fractum gerentes animum.* Σωφρονῶ. Sapio. at σωφρονίζω, alterum sapere doceo. Σωφροσύνη. Apud Thucydidem est tranquillitas et animus vacuus. Σωφροσύνη. Σωφροσύνη est alia quam civilis virtus, eaque maior; sed eodem nomine utimur, ubi concordiam dicimus et consensum appetitus cum ratione. *Quod enim ad venerem attinet, ego sum integerrimus ac de pudicitia cum Bellerophonte contendam.* Aristoteles ait: *Quae enim facientes discimus, ea discentes facimus. velut cum voluptatibus imperare discimus, temperantes evadimus; et temperantes facti voluptatibus imperamus.* Σωφροσύνη. Temperantiam quidam metaphorice definiunt concentum. est autem temperantia qualitas et habitus. concentus vero proprie de carmine dicitur; estque ex genere relatorum. concentus item sonis tribuitur. Σωφροσύνη. Sic dicitur ea virtus, quae insaniae opponitur: quasi quae sanam conservet mentem. et Apo-

γον ὕστερον ἦλθε πρὸς τοὺς παῖδας, καὶ τὸν Γανυμήδην θεασάμενος ἔρωτι αὐτοῦ ἔσχετο· ἐγκελευσάμενος δὲ τοῖς Κρησίν, ἁρπάσας τὸν παῖδα, ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν καὶ ἀπέπλει. ὁ δὲ τόπος ἐκλήθη Ἁρπάγια· ὁ δὲ Μίνως ἔχων τὸν παῖδα ἦλθεν ἐς Κρήτην. ὁ δὲ παῖς κατ' εὐπέτειαν ὑπὸ λύπης ἑαυτὸν ξίφει διειργάσατο· καὶ αὐτὸν ὁ Μίνως ἐν τῷ ναῷ ἔθαψεν. ἐξ οὗ δὴ καὶ λέγεται Γανυμήδην μετὰ Διὸς ὑπάρχειν.

Μινώταυρος. ὄνομα κύριον.

Μινύα. ὄνομα πόλεως.

Μινύας. ὄνομα κύριον. καὶ τὸ πληθυντικὸν Μινυῶν.

Μινύαι. οἱ Ἀργοναῦται. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Σοὶ γέρας, Ἀλκείδα μιναμάχε, τοῦτο Φίλιππος,
δέρμα ταναιμύκου λευρὸν ἔθηκε βοός.

Μινύειον. ὄνομα τόπου. Μιννήιον δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα τόπου.

Μινύθει. ἐλαττοῦται.

Μίννυθα. ἐπ' ὀλίγον.

Μιννυθάδιον. ὀλιγοχρόνιον.

Μινύωρον. ἐπ' ὀλίγον.

Μινύρεται. ᾄδει, κλαίει, θρηνεῖ, εὐφώνως λέγει. Σοφοκλῆς·

Ἔνθα λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν
χλωραῖς ὑπὸ βήσσαις.

Μινυρίζω. θρηνῶ· ἢ τὸ ἠρέμα ᾄδω. παρὰ τὸ μεῖον. Πλάτων ἐν τρίτῳ Πολιτείας· Μινυρίζων τε καὶ γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς. ἀντὶ τοῦ, οἰκτρᾷ φωνῇ χρώμενος καὶ θρηνῶν. ἢ ὀλίγῃ φωνῇ χρώμενος. Ἀριστοφάνης·

Μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα.

Μιξανάρρους.

Ἴσως λαβὼν ἱλίγγας ἀντισυστρόφους,
ὁ μιξανάρρους τῶν Σενήρου σκεμμάτων,
πρὸς τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἀντανέλθοι φροντίδας.

Μιξίας. ὁ μιγνύων.

Μιξιονίδης, Μιξιονίδου. Μιξωνίδης δέ.

---

3. *ἁρπάσας τ. π.*] Echemenem Cyprium hoc de raptu Ganymedis per Minoem factum sensisse dicit Nat. Com. 1X,13. *Reines.* *ἐνέθετο — παῖδα* om. V. 4. *Ἁρπαγία*] Vide Holstenium in Stephanum v. *Ἁρπάγια. Küst.* Vid. Herodian. I, 35. et Bapt. Pium Annot. c. 98. *Reines.* Gaisfordus addit Wassium in Thucyd. VIII, 107. Scribebatur *Ἁρπαγία.* Cf. Athen. XIII. p. 601. f. Ç. *κατ' εὐπέτειαν*] *διὰ τὴν εὐπέτειαν* sc. *τῆς ἁρπαγῆς*, ob facilitatem raptus, pro ob subitum ac repentinum illius raptus casum. Sed suspicor dicendum potius *κατὰ περιπέτειαν. Portus.* *τῆς λύπης*] *τῆς* omisi cum A. B. *V. Tum *αὐτὸν* A. 7. *ἐν τῷ ναῷ*] Videtur excidisse *τοῦ Διός*, ut eorum quae sequuntur ratio hinc constet. *Hemst.* 8. *Γανυμήδης*] *Γανυμήδην* vel *Γανυμήδην* A. B. E. *V. *Γανυμίδην* V. 11. *Μινύα*] Vid. N. Heinsius in Ovid. Metam. IV, 1. *Hemst.* Is in continua glossa restituit *Μινύας*, nec quicquam contulit ad defensionem glossae vitiosae. 12. *Μινύας — Μινυῶν*] Sic A. B. V. E. Utrobique *Μινύαι* Edd. vett. Gl. delevit Küsterus. Praemiserunt *καὶ* Med. et *V. ap. Gron. Rec. mutil. p. 37. 14. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Samii II. pr. Anthol. Pal. VI, 116. 16. *δέρμα ταναιμύκου*] *δέρματα καὶ μύκου* E. 17. *καὶ Μιννήιον ὁμοίως*] *Μιννήιον δὲ καὶ αὐτὸ* A. *Μιννήιον δὲ ὄ. τόπου καὶ αὐτὸ* V. Sed hunc quoque locum invasit *τόπον*, cum scribendum esset *ποταμοῦ* ex Il. *λ'*. 722. 19. *Μινύθει*] Glossa spectat ad Il. *π'*. 392. *ἐλαττοῦται, μειοῦται* Hesychius. Quae sequebatur, *Ὅτι* (hoc tacite Gaisf.) *τὴν ἄσην μινύθοντες ἐλούοντο, ὃ ἐστι, τὴν ὑπαρξιν μειοῦντες*, cum et sua natura fraudem habeant contestatam, et in margg. A. V. extent, removi. Ubi Küsterus: „*τὴν ἄσην μινύθοντες ἐλ.*] Haec pertinent ad vocem *Ἀσάμινθος*. Vide Nostrum supra h. v." Ceterum *τὴν ἄγην μ. ἐ. ἤτοι μειοῦντες τὴν ὑπαρξιν* V. 20. *Μίννυθα*] Il. *ά*. 416.

1. *Μιννυθάδιον*] Il. *ά*. 352. 2. *Μινύωρον*] *Τὰν μινύωρον* e Phileta Anthol. Pal. VII, 481. attulit Albert. in Hesychium. 4. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Col. 671 — 73. 7. *βάσσαις*] *βήσσαις* A. B. V. E. Med. 8. *Μινυρίζω*] Sic Schol. Plat. p. 402. Mox Photius *παρὰ τὸ μεῖω.* 9. *Πλάτων ἐν τρίτῳ Πολιτ.*] P. 442. C. (411.) unde sensus huius loci supplendus est. *Küst.* *Μινυρίζω* *V. 12. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 219. sq. Adde v. *Ἀρχαῖος.* 13. *Μινυρίζοντος*] *μινυρίζοντες* A. V. Ox. 14. *ἀρχαιομελισιδωρουνιχήρατα*] *ἀρχαιομελισιδωροφρυνιχήρατα* A. *V. E. cum sola Med. *ἀρχαιομελισιδωναφουνιχήρατα* B. 15. *Μιξανάρρους*] *Μιξανάῤῥους* A. *V. et in ex. A. V. cum Piside c. Severum v. 91. Tum *ὁ μιξανάρρους* A. V. non *ἢ μ.* Vide ad eum scriptorem Fogginium. *Gaisf.* Locum ad Pisiden esse referendum divinarat Küsterus: qui loci praetermisit interpretationem ut mutili et obscuri. Ac ne nos quidem illud damnum resarsimus, cum libri nulla esset copia. 16. *ἀντιστρόφους*] *ἀντὶ συστρόφους* A. *ἀντισυστρόφους* B. V. E. Ox. et Pisides c. Severum v. 90. 17. *τοῦ Σεν.*] *τῶν Σεν.* B. V. E. Pisid. 18. *ἀντανέλθοι*] *ἀντανέλθῃ* V. Hunc versum habet E. in marg. 19. *Μιξίας. κύριον* Zon. p. 1361. Hoc et *Μιξονίδης* profert Etym. M. p. 588. 20. *Μιξιονείδης*] *Μιξωνίδης* A. B. V. E. Statim delevi cum V. versum, quem A. et *V. (praefixo *λύσις ὀνείρου*) in marg. habent: *Πᾶσαί τε μῖξεις πρόξενοι μακρῶν πόθων.* Ubi Küsterus: „*Πᾶσαί τε μῖξεις πρ.*] Senarius hic oneirocriticus legitur etiam apud Astrampsychum, sed qui pro *πόθων* habet *πόνων*: uti etiam hic apud Suidam scribendum esse existimo."

---

accessit; Ganymedemque contemplatus eius amore captus est. cum igitur Cretensibus imperasset, ut puerum raperent, raptum in navem imposuit et discessit. quare locus ille dictus est Harpagia. postquam autem Minos cum puero in Cretam venit, is raptu dolens per aegritudinem gladio se traiecit; quem Minos in templo sepelivit. hinc orta est fabula, Ganymedem Iovis consuetudine uti. *Μινόταυρος.* Nomen proprium. *Μινύα.* Nomen urbis. Et *Μινύας*, nomen proprium. genitivus *Μινυῶν.* *Μινύαι.* Argonautae. In Epigrammate: *Tibi, Hercules Minyarum domitor, donarium hoc, pellem valde mugientis tauri, Philippus dedicavit.* *Μινύειον.* Nomen loci. Et *Μιννήιον*, itidem nomen loci. *Μινύθει.* Minuitur. *Μίννυθα.* Parumper. *Μιννυθάδιον.* Brevi tempore durans. *Μινύωρον.* Quod exiguum tempus durat. *Μινύρεται.* Canit, flet, luget, suavem vocem edit. Sophocles: *Ubi arguta luscinia frequenter canit viridibus in saltibus.* *Μινυρίζω.* Gemo. vel leni voce cano. a *μεῖον*, minus. Plato libro III. *de Republica*: *Identidem modulans et ex cantu voluptatem percipiens.* vel, exigua et debili voce cantans. Aristophanes: *Modulantes antiqua et amabilia Sidoniaque carmina Phrynichi.* *Μιξανάῤῥους.* *Μιξίας.* Qui miscet. *Μιξιονίδης.* Mixionides, Mixionidis. At *Μιξωνίδης.*

565 "*Μῖξις.* ἁμαρτάνει ὁ λέγων μίξεως τὴν κρᾶσιν γένος· τὸ γένος γὰρ ὑποτίθησι τῷ εἴδει· ἐπὶ πλέον γάρ τι ἡ μῖξις τῆς κράσεως. εἰ μὲν γάρ τι κέκραται, καὶ μέμικται· οὐ μὴν πᾶν μεμιγμένον κέκραται. ἡ μὲν γὰρ τῶν ξηρῶν μῖξις οὐκ ἔστι κρᾶσις. — Ἔστι δὲ ἡ μῖξις διάφορος τῆς κράσεως.

Μιῤῥάνης. ὄνομα κύριον.

Μιρός. ποταμὸς Φρυγίας.

Μισγάγκεια. τόπος κοῖλος, εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. Ξυνάγκεια δὲ λέγεται ὡσαύτως ὁ κοῖλος τόπος.

Μισγόλας. οὗτος ἦν τοῦ Λεωδάμαντος ἐρώμενος.

Μισήτη. τὴν καταφερῆ μισήτην ἔλεγον, οὐ παρὰ τὸ μῖσος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσγεσθαι· τὸ γὰρ μῖσος ἄπωθέν ἐστι τοῦ μιαίνεσθαι, ὃ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται καὶ ἀμιγές ἐστιν· ἀλλ' οἱονεὶ μισήτην τινὰ οὖσαν· ὃ καὶ βέλτιον. καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγόμενον,

Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή,

κατὰ τοῦτο εἰρῆσθαι δοκεῖ. καὶ ὁ Κρατῖνός που τοῦτο ἔφη·

Μισῆται δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται.

τὸν δὲ ἁπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον λέγει. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἁπλήστου κατὰ τροφὴν τίθεται ἡ λέξις.

Μισητία. ἡ πορνεία παρὰ Ἀριστοφάνει·

οὐχ ἕνεκα μισητίας.

Καὶ Μισητίαν, τὸν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον. οὐχ ἕνεκα (φησὶ) τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ.

Μισσιανή. Ὁ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ χαίρειν εἰπών.

Μίσις, Μίσιδος.

Μισθαρνεῖν. ῥῆμα. Ἀγαθίας· Ὅσους δὲ αὐτῶν ἤρεσκε μισθαρνεῖν τοῖς ἐναντίοις ἐπὶ τῇ τῶν οἰκείων προδοσίᾳ καὶ ἐξάγειν τὰ ἀπόῤῥητα, οὗτοι τὸ ἀτρεκὲς οὐκ ἐγίνωσκον.

Μισθάρνης. μισθὸν ἀντικαταλλάττων.

---

1. *Μίξις. ἁμαρτάνει ὁ λέγων μ.*] Haec sumpta sunt ex Alexandro Aphrodis. in librum IV. Topic. p. 162. *Küst.* 3. *εἰ μὲν — οὐ μήν* om. E. qui statim *πᾶν γάρ.* 4. *καὶ κέκραται*] *καὶ* om. A. B. *V. Alex.* 6. *διάφορος*] *διαφορὰ* V. 8. *ὄνομα ποταμοῦ τῆς*] *πο* A. 9. *Μισγάγγεια*] Scribitur etiam *μισγάγκεια*, per κ in syllaba penultima: quod magis usitatum est. Confer de hac voce Scholiastam Homeri in Il. δ'. 453. *Küst. Μισγάγκεια κακῶν* Damascius apud Suid. in *Εὐπειθής. Hemst. Μισγάγκεια* A. B. V. et mox *ξυνάγκεια* A. V. (Vide similem errorem in v. *Ξυνάγκεια.*) Confer Schol. Platon. p. 383. *κοῖλος* | *ποικίλος* Photius. *τὰ* om. Zon. p. 1362. iungens *τὰ ὕδατα. καταφερόμενα*] *κάτω φερόμενα* A. 12. *Μισγόλαος*] *Μισγόλας* A. ubi gl. in marg. De Misgola post alios attulit Gaisf. locum classicum apud Athenaeum p. 339. Mox *τῆς λεδάμαντος* Med. Tum *ὁ ἐρώμενος* V. 14. *Μισήτην*] Confer Enarratorem Comici in Av. 1619. *Küst. Μισήτη* A. V. Photius. *οὐ παρὰ*] *τὸ γὰρ μῖσος οὐκ ἄποθέν ἐστι τοῦ μιαίνεσθαι· ὃ γὰρ μισεῖται — ἐστιν· οἱονεὶ* Photius. 16. *ἄπωθεν*] *ἄποθεν* V. Photius.

1. V. Archilochi fr. XXVI. 2. *κατὰ τοῦτο*] *κατά τι τοιοῦτο* Photius. 4. *ὀλίσβῳ*] *ὀλίσβωσι* A. B. V. E. Edd. ante Küst. et Photius. *ὀλίσβοισι* Hesychius. 5. *τὸν δὲ ἁπλῶς μισητ.*] Locum hunc ex Lexico Photii [cum A.] emendavi, qui in prioribus editt. male sic legitur, *τῶν δὲ ἁπλῶν μισητὸν* etc. *Küst.* Huius interpretationem servavi, quo melius obscuritas et corruptio verborum intelligeretur. *λέγεσθαι*] Om. Hesychius. *λέγεται* B. V. *λ*[e] A. *λέγει* Photius.' Id recepimus, ut et sensus et ratio grammatica constaret. 6. *ἁπλήστου* om. A. Seqq. V. omisisse putat Gaisfordus, silente Gronovio. *τροπὴν*] *τροφήν.* Vid. Hesych. in *Μισητήν. Hemst.* Optarat etiam Valcken. in Ammon. p. 151. *κατὰ τὴν τροφὴν* editor Photii. 8. *Μισητεία*] *Μισητία* V. Statim E. addit *καὶ μισγητεία. παρὰ Ἀριστοφάνει*] In Plut. 990. ubi sic legitur: *Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα.* Scholiasta: *Μισητίας. πορνείας, οἱονεὶ μισγητίας, παρὰ τὸ μίσγεσθαι. καὶ ἐν τούτοις μισητίαν φησὶ τὸ εἰς τὰς συνουσίας εὐεπίφορον.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Orationem Comici sic interpolarant Edd. *Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκα μισγητείας, αἰτεῖν μ' ἔφασκε.* Horum ego principium et conclusionem removi. Nam *παρὰ Ἀριστοφάνει — ἔφασκε* om. V. *καὶ ταῦτα τοίνυν* et mox *αἰτεῖν μ' ἔφασκε* om. A. B. 9. *μισητείας*] *μισητίας* A. 11. *ἕνεκα δὲ*] *δὲ* om. A. V. 12. *Μισσιανή*] Vid. *Χαίρειν εἰπών. Hemst.* Illinc ut solebant hanc glossam lectores transcripserunt. 15. *Ἀγαθίας*] Lib. II. (19.) p. 57. *Küst.* *Ὅσους*] *Ὅσους τε* Agath. *Ὅσοις* Portus coniecit. 17. *καὶ ἐξάγειν*] *καὶ* om. A. B. V. E. Edd. ante Küst. repugnante Agathia; *ἐξάγοντες* improspere Portus. Tum *τε ἀπόῤῥητα* A. 19. *Μισθάρνης* Edd. et Hesychius, repugnante Photio. *ἀντικαταλλάττων*] *ἀντὶ τοῦ καταλλάττων* V. Cf. v. *Ἀρνυμένη.*

Μῖξις. Peccat, qui dicit *κρᾶσιν* esse mixtionis genus. genus enim speciei subiicit. mixtio enim latius patet, quam *κρᾶσις.* si quid enim est *κεκραμένον*, id etiam est mixtum; non continuo, quicquid est mixtum, est etiam *κεκραμένον.* rerum enim aridarum mixtio non dicitur *κρᾶσις.* mixtio igitur differt a *κράσει. Μιῤῥάνης.* Nomen proprium. *Μιρός.* Nomen fluvii in Phrygia. *Μισγάγκεια.* Locus cavus, in quem ex pluribus montibus aquae confluentes miscentur. idem etiam dicitur *ξυνάγκεια. Μισγόλας.* Misgolas. hic erat Leodamantis amasius. *Μισήτη.* Sic vocabant mulierem in venerem proclivem: non ab voce *μῖσος*, sed a *μίσγεσθαι.* odium enim ab venere alienum est; quod enim odio habetur, id solitarium est, neque commercia habet. quare femina *μισήτη* dicta est. quasi *μισγήτη*: quae notatio praestat. et quod proverbii loco dicitur: *Mulier libidinosa iuxtaque malleolos crassa*, eodem sensu dictum videtur. et Cratinus alicubi dixit: *Mulieres libidinosae pene coriaceo utentur.* Eum vero, qui simpliciter *μισητὸς* est, ad rem veneream ineptum esse dicunt. per metaphoram vero vox *μισήτη* etiam dicitur de femina cibis inexplebili. *Μισητία.* Libido venerea, apud Aristophanem: *Et haec non se petere a me libidinis causa dicebat. Μισητίαν* igitur vocat libidinem veneream. non enim, inquit, petebat, ut libidini meae inserviret. *Μισσιανή. Ille vero alia via eo pervenit, Missianamque valere iussit. Μίσις. Μισθαρνεῖν.* Agathias: *Rei ipsius veritas eos, qui operas suas hostibus locabant, consilia suorum prodendo et arcana clanculum patefaciendo, latebat. Μισθάρνης.* Qui

Μισθαρνῶ. αἰτιατικῇ.

Μισθαρνία. ἡ ἐπὶ μισθῷ γενομένη ἐργασία.

Μισθαρχίδης. ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. ὠψωνιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες.

Μισθοδοτῶ. μισθὸν δίδωμι.

Μισθοῦμαι. αἰτιατικῇ.

500 ||*Μισθοφορά*. ἰδίως τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ μισθοφορὰν ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης·

Οἷον ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου.

ἀντὶ τοῦ, παρήρου, ἐλυμαίνου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρακοπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων.

Μισθοφόρος. ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. Καὶ *Μισθοφόροι τριήρεις, αἱ ἐπὶ μισθῷ τοὺς στρατευομένους ἄγουσαι. Καὶ Μισθοφορῶ, δοτικῇ.*

Μίσθωμα. ὁ μισθὸς ὁ ἑταιρικός. Αἰλιανός· *Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο, φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι.*

[*Μισόδημος*.

[Ὦ] *μισόδημε,*
καὶ μοναρχίας ἐραστά,
καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν κράσπεδα στεμμάτων, τὴν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων.

Μισολάμαχος ἡμέρα. μισοπόλεμος. ὁ γὰρ Λάμαχος πολεμικώτατος ἦν καὶ φιλοπόλεμος στρατηγός. Ἀριστοφάνης·

Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.

Μισοπορπακιστάτη. μισοπολεμωτάτη· τουτέστιν, εἰρηνική. παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κατά τινας μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Μισοπράγμων. ὁ ἡσύχιος καὶ ἤρεμον βίον ἠρημένος. *Πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν· οὐχ οὕτως ἔχον, κατά γε τὴν ἐμήν.* ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐῤῥωμενέστερον; καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον· ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται, καὶ ἑτοιμότατον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν.

---

1. *καὶ Μισθαρνῶν*] *Μισθαρνῶ* A.B.E. Habet A. in marg. De v. *καὶ* silet Gaisf. 2. Hanc et continuam gl. transposuit *V. *γινομένη*] Sic Hesychius et Photius: *γενομένη* dedi cum A. et Schol. Luciani Apol. M. Cond. 12. 3. *Μισθαρχίδης*] Voce hac usus est Aristophanes Ach. 597. ad quem locum Suidas respexit. *Küst.* Deest gl. A. *Μισθαρχία* male apud Hesychium editur. 4. *ὠψωνίζοντο*] *ὀψωνίζοντο* Med. *ὠψωνιάζοντο* B.V. Id cum Photio et Hesychio reposui: cf. Strab. XIV. p. 653. *λειτουργίᾳ* (λειτουργίαι Edd.) *τέ τινές εἰσιν ὀψωνιαζομενοι.* Tum *καὶ* post *γὰρ* addidi cum B.V.E. et Photio. 5. *Μισθοδοτῶ*] Xenoph. de Exped. Cyri VII. p. 394. D. At apud Demosth. pro Cor. p. 40,9. [265,12.] cum accus. legitur, *μισθοδοτῆσαι τοὺς ὁπλίτας. Portus.* Statim *δοτικῇ* omisi cum *V. qui glossam coniecit post v. *Μίσθωμα*. 6. Om. vulg. Silet Gronovius. 7. *Μισθοφορά. ἰδίως τὸν μισθ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 804. *Küst.* Cf. Lobeck. in Phryn. p. 491. 10. *τὴν μισθοφορὰν αὐτῶν*] *αὐτῶν τὴν μισθ.* *V. *αὐτῶν τῇ μισθοφορᾷ* A.B.V. Ox. 12. *ἐκ μεταφορᾶς*] *ἀπὸ μεταφορᾶς* dedi cum A. V. et Schol. 15. *Μισθοφόροι τριήρεις, αἱ ἐπὶ μισθ.* | Ex Schol. Aristoph. Equ. 552. sed ubi rectius legitur, *αἱ τοὺς ἐπὶ μισθῷ στρατευομένους ἄγουσαι. Küst.* 18. *Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο, φάσκ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἀγνῶτας*, et infra vv. *Παραβαλεῖν* et *Προσέσθαι*, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* Unde colligitur et in Aelianeis *ἑταιρικὸν* intercidisse et glossam scribendam fuisse *Μίσθωμα ἑταιρικόν*. 20. *Μισόδημος ὦ* om. A.V.E. Med. supplevit Küsterus. 21. *Ὦ μισόδημε, καὶ μοναρχ.*] Aristoph. Vesp. 492—96. Adde v. *Ἄκουρον*.

1. *Βρασίδᾳ*] *Βασιλίδᾳ* E. *κράσπεδα χρυσᾶ*] *χρυσᾶ* om. A.B.V. punctis notavit E. 4. *στρατηγός*] *στρατηγὸς ὢν* A.B. 5. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 303. 6. *ἥδε μισ.*] *ἡ μισ.* A.B.V.E. Med. 7. *Μισοπορπακιστάτη. μισοπολ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 661. Vide etiam infra v. *Πόρπαξ. Küst.* *μισοπολεμωτάτη*] *μισοπολεμικωτάτη* B.E. Med. 9. *ὡς δέ τι τινες* A. 13. *ἤρεμον* libri. *Πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀρετ.*] Elegans hoc fragmentum *αὐτολεξεὶ* etiam legitur apud Photium in Excerptis ex Damascio p. 1072. unde auctorem eius discimus, cuius nomen Suidas hic reticuit. Vide etiam infra v. *Οὐλπιανός*, ubi hic ipse locus Damascii auctior a Suida adducitur. *Küst.* *τὴν ἀρετὴν μισοπράγμονι ζωῇ*] *τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν* A.B.V. cum posteriore gl. 15. *ἐμὴν κρίσιν*] *κρίσιν* omisi cum A.B.V.E. quod abest etiam ab altera gl. Damascius usum expressit Platonicum, de quo v. Heusdii Specim. Crit. p. 102. 20. *ζωαῖς* om. A. Mox *βεβαιότερον* inferior glossa.

---

operam suam mercede locat. *Μισθαρνῶ*. Aptum accusativo. *Μισθαρνία*. Opera pro mercede locata. *Μισθαρχίδης*. Magistratus mercenarius. magistratus enim stipendium accipiebant. *Μισθοδοτῶ*. Mercedem do. *Μισθοῦμαι*. Aptum accusativo. *Μισθοφορά*. Antiqui proprie *μισθοφορὰν* vocabant militum stipendium. Aristophanes: *quibus bonis eum privaris, stipendium solvendo.* ubi *παρεκόπτου* significat, abstulisti: per translationem ductam ab avibus, quibus alae praeciduntur. *Μισθοφόρος*. Mercede operam locans. Et *Μισθοφόροι τριήρεις*, triremes quae milites mercede conductos vehunt. Et *Μισθοφορῶ*, aptum dativo. *Μίσθωμα*. Merces quae meretrici solvitur. Aelianus: *Illa vero repudiavit, dicens meretricis esse mercede accepta viro ignoto gratificari.* [*Μισόδημος*.] *O populi osor, qui et monarchiam affectas; et amicus es Brasidae, gestasque fimbrias laneas, et barbam alis promissam.* *Μισολάμαχος ἡμέρα*. Dies inimica bello. Lamachus enim imperator erat bellicosus et belli amantissimus. Aristophanes: *Dies enim haec illuxit inimica Lamacho.* *Μισοπορπακιστάτη*. Bellis maxime inimica. vel pacis amans. a *πόρπαξ*, quo nomine secundum quosdam significatur lorum clipei; secundum alios vero ferrum in medio clipei, quo miles clipeum tenet. *Μισοπράγμων*. Qui vitam quietam et negotiis vacuam agit. *Solent plerumque homines vitam negotiis vacuam ut cum virtute coniunctam laudibus celebrare; sed mea quidem sententia res secus se habet. virtus enim quae in media republica et factis dictisque civilibus versatur, animum exercitatione corroborat, et quicquid in eo est sanum et sincerum, experientia magis confirmatur. contra vero quicquid in vita humana adulterinum et simulatum latet, id omne hac ratione patescit,*

[*Μῖσος. ἔχθρα.*

Μισῶ. αἰτιατικῆ.

Μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ δοσιπύγου. ἔστιν ἐν τῷ Ἀφελές.]

Μίστυλλον. εἰς μικρὰ διέκοψαν.

Μίσχος.

567 ‖ *Μιτάτωρ. ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος πρὸ τοῦ ἄρχοντος.*

Μίτιος. ὄνομα πόλεως.

Μίτος. τὸ λεπτότατον σχοινίον. καὶ παροιμία· Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. εὕρηται ἀεὶ διὰ βραχέος τοῦ ῑ.

Ὡς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης, ἀκρὶ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.

καὶ αὖθις·

Ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν, ἄτρακτον, δολιχᾶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας.

καὶ αὖθις·

Κερκίδα τ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις, Βακχυλὶς εὐκρέκτους ᾇ διέκρινε μίτους.

Μίτρα. διάδημα, ἢ ζώνη.

Αἱ μίτραι τό θ' ἁλουργὲς ὑπένδυμα τοί τε Λάκωνες πέπλοι . . . . . πάνθ' ἅμα Νικονόη συνεπέκπιε.

Μιτράνης.

Μιτυληναία. τὸ μι βραχύ.

Τὰν Μιτυληναίαν ἔννεπ' ἀοιδοπόλον.

Μιτυλήνη. ὄνομα νήσου. Καὶ Μιτυληναῖος, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου.

Μιχαήλ, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ μετὰ τὸν Ἀρμένιον Λέοντα βασιλεύσας· ὃς μικρόν τι τῆς προκατασχούσης κακίας ὑπενδούς, ὅσον τοὺς ἐν εἱρκταῖς καὶ πόνοις καὶ ἐξορίαις ἐλευθερίαν τε καὶ ἄνεσιν φαντάζεσθαι ὀνειρώδη, τὸ τοῦ προηγησαμένου δυσωνύμου καὶ δυσσεβοῦς ὑπέθαλπε θεοστυγὲς φρόνημα, καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἀμφιβλήστρῳ περιπαρεὶς τῆς δεινῆς αἱρέσεως ἰχθύος δίκην, τοῖς τῶν δογμάτων σαθροῖς καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν, ἐξ ἀκροτάτης ἀβελτηρίας τε καὶ ἀλογίας. ἀνόητος γὰρ σφόδρα καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν. ἀμαθίαν δὲ ἐκ πατρῴας ἀλογίας καὶ ἀπειροκαλίας, ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν, ἐκληρώσατο.

Μιχαίας. ὄνομα κύριον.

Μιχθῆναι ἢ μιγῆναι. ἀπαντῆσαι, συμμῖξαι, ὁμιλῆσαι.

---

1. *Μῖσος*] Hanc et seq. gl. habet A. in marg. Posterior ex v. *Ἀφέλεια* repetitur. 3. *Μισῶ τὴν ἀφ.*] Rufini Ep. XXXV, 1. Anthol. Pal. V, 42. 6. *Μίστυλλον*] Pro *ἐμίστυλλον*, abiecto augmento. Vide Homerum Il. ά. 465. *Küst.* 7. *Μίσχος*] *ὁ ὑποκ . . . τῷ φύλλῳ κόκκος* B. in marg. Vid. Hesych. et Schneid. in Theophr. T. III. p. 143. 9. *πρὸ τοῦ ἄρχοντος*] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. *πρὸς τοῦ ἄρχοντος*. In Glossis Basilic. vero legitur, *πρὸς τοὺς ἄρχοντας*. *Küst.* 11. *λεπτὸν*] *λεπτότατον* A. V. *καὶ παροιμία*] Vide quae annotavimus in v. *Ἀπὸ λεπτοῦ*. 13. *εὕρηται δὲ*] *δὲ* omisi cum A. V. *βραχέως*] *βραχέος* E. Med. 14. *Ὡς με πόνων ῥύσ.*] Meleagri Ep. CXII, 5. 6. Anthol. Pal. VII, 195. 15. *ἀκρὶ*] *ἄκρον* B. E. Med. 17. *Ἀραγνείοιο μίτου π.*] Archiae Ep. XI, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 39. *ἀραχναίοιο* A. B. V. *ἀραχνέοιο* Med. 20. *Κερκίδα τ' εὐποίητον, ἀηδ.*] Antipatri Sidon. XXII, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 174. *Κερκίδα δ'* lege cum v. *Κερκίς*. *τὰν*] *τ' ἂν* A. B. *V. 21. εὐκρίτους ᾇ*] *εὐκρέκτους εὖ* A. B. V. Anth. MS. *εὐκρέτους εὖ* E. Med. 23. *Αἱ μίτραι*] Hedyli Ep. VI, 1—3. Anthol. Pal. VI, 292. Vide v. *Ἁλουργά*.

2. *συνεπέκπιε*] Sic A. B. E. *συνεκπέπιε* Edd. vett. 3. *Μιτράνης*] Tacite dedit Gaisf. *Μιτραν* *V. 5. *Τὰν Μιτυλ.*] Tullii Laureae Ep. III, 2. Anthol. VII, 17. Mox A. in marg. *Μιτυλήνη ἀπὸ μίτυς ἡ βουλή. ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο.* 6. *νήσου*] *ἡ Λέσβος* addunt E. Med. 7. *ἐξ αὐτῆς*] *ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου* A. V. 8. *Μιχαήλ*] De hoc similia Cedrenus p. 495. seqq. ed. Par. In margine *V. adiecit *ὁ Τραυλός*. 18. *ἀνόητος*] *ἀμύητος* B. V. Med. Usque ad *ἀπειροκαλίας* om. E. 19. *ἀμαθίαν δὲ*] *ἀμαθίαν γὰρ* V. 21. Delevi, quae A. V. (*καὶ ἔστιν ἐν τῷ Δ.* sola om. *V.) in margg. habent: *Μιχαήλ, Σύγγελος Ἱεροσολύμων. ἔγραψεν ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Διονύσιον. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Διονύσιος.* Ubi Reinesius: *Μιχαὴλ Σύγγ.*] „Sub Theophilo Imper. socius martyrii B. Methodii Constantinop. Possevin. App. Sacr. P. 2. p. 115." *ἔγραψεν*] *ὁ γράψας* V. *ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Διον.*] Encomium hoc hodie adhuc extat, quod editum est cum operibus S. Dionysii. *Küst.* 23. *ἢ μιγῆναι* om. Hesychius, tenet Photius.

---

et facillime corrigitur. [*Μῖσος.* Odium. *Μισῶ.* Accusativo iungitur. *Odi feminam nimis simplicem; odi etiam nimis modestam.* de femina simplici, quae sui copiam viris facile facit. Vide sub v. *Ἀφελές*.] *Μίστυλλον.* In parva frusta dissecuerunt. *Μίσχος.* *Μιτάτωρ.* Nuncius qui ante principem praemittitur. *Μίτιος.* Nomen urbis. *Μίτος.* Filum tenuissimum. Et proverbium: *Vita e tenui filo pendet.* est etiam nomen urbis. semper autem ῑ breve habet *Ut me a molestia et cura pervigili liberares, locusta, texens cantum, qui amorem fallit.* Et alibi: *Subtilissimi fili ministrum, saepe versatum fusum, non sine longa colu.* Et alio loco: *Et pulchre fabricatum pectinem, lusciniam inter lanificas, quo Bacchylis perite discernebat fila.* *Μίτρα.* Diadema, vel zona. *Et mitrae et purpureum indumentum et Laconici pepli: omnia simul abligurrivit Niconoe.* *Μιτράνης.* *Μιτυληναία.* Syllaba μι brevis est. *Mitylenaeam memora Musam.* *Μιτυλήνη.* Nomen insulae. Et *Μιτυληναῖος*, qui est ex Mitylene. *Μιχαήλ.* Michael, Romanorum Imperator, qui post Leonem Armenium imperavit. hic remissa nonnihil superioris temporis vexatione, adeo ut qui in carcere et aerumnis et exilio essent libertatem et relaxationem somniarent, clam antecessoris sui infamis et impii Deo invisam sententiam fovebat; eodemque reti atrocis sectae veluti piscis irretitus, putidis et impiis dogmatis per summam vecordiam est immortuus. supra modum enim et profanus et illitteratus fuit, cum inscitiam paternae vecordiae et insolentiae hereditario iure accepisset. *Μιχαίας.* Nomen proprium. *Μιχθῆναι*, vel *μιγῆναι*. Occurrere, commercium habere, cum aliquo con-

Μνᾶ. ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν.

Μναᾶτος. Οἱ τῶν Βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται μνααίους λίθους ἔβαλλον. Καὶ αὖθις· Μναᾶιον διδοῦσι τοῦ κεραμίου ὑδρεύεσθαι τοῖς ἐθέλουσι.

Μναρόν. ἡδύ, μαλακόν.

Μνασέας Βηρύτιος. ἔγραψε Τέχνην ῥητορικήν, καὶ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων.

568 ‖ *Μνάσωνος. ὄνομα κύριον.*

Μνᾶται. μνηστεύεται.

Μναίκιος. ὄνομα κύριον.

Μνεῦις. ὄνομα κύριον Αἰγυπτίου θεοῦ.

Μνείαν. τὴν μνήμην. Σοφοκλῆς.

Μνημεῖον. ὁ τάφος. ἐχρήσαντο δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τάφου καὶ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ πράγματος, οὗ μνημονεύοιτο ἄν τις. Αἰλιανός φησι· Φυλάττεσθαί τε ἔτι μνημεῖον τῆς τιμωρίας τῆς ἐκείνου, καθάπερ οὖν κακοῦ διαδοχήν.

Μνήμη. Ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μὲν προσδοκωμένου ἐστὶν ἐλπίς· τοῦ δὲ παρόντος, αἴσθησις· τοῦ δὲ ἀπόντος, μνήμη.

Ὅτι οὐδὲν ἕξει ἡ ψυχὴ ἅπερ ἐκ τῆς συμπλοκῆς τοῦ σώματος αὐτῇ προσεγένετο, ὥςπερ τὸ διανοεῖσθαι· ὥςτε οὐδὲν μνημονεύει. καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν παραῤῥέουσά ἐστιν ἡ γνῶσις αὐτῆς, καὶ δεῖται μνήμης εἰς κατοχὴν τῶν ἐγνωσμένων. τότε δὲ οὐκ ἔχει τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον ἡ γνῶσις, εἰ μὴ κατὰ τὴν προχείρησιν τῶν θεωρημάτων· ἀλλ' ἀεὶ ἕστηκε, καὶ ἐν τῷ νῦν ἐξετάζεται, καὶ μετὰ τὸ σῶμα· ἅτε ἑστῶσα τὴν γνῶσιν, καὶ αὐτοῖς προσβάλλουσα τοῖς πράγμασι, μνήμης οὐ δεῖται. μνήμη γάρ ἐστιν ἡ τῶν πάλαι ἐγνωσμένων κατοχή.

Μνήμη δ' ἐστὶν ἕξις καθεκτικὴ ὑπολήψεως. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τόπους τινὰς καὶ ἐν τῷ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς παρέθετο, δι' ὧν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων, καὶ ἀπ' ἄλλων τινῶν. οἱ γὰρ τόποι οὗτοι αἴτιοι τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι ἡμῖν γίνονται. δι' ἐναντίων γὰρ (φέρε εἰπεῖν) εὐθὺς εἰς τὸ εἰρημένον τῶν ἐναντίων μεταβάντες, ἀναμιμνησκόμεθα τούτου· ἀπὸ πικροῦ γλυκέος· ἀπὸ λευκοῦ μέλανος· ἀπὸ ψύχους καύματος.

---

1. Novissima *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Τάλαντον* omisi cum A. (qui servare videtur in marg.) V. Ascripsit tamen *V. *ὡς νῦν παρ' ἡμῖν αἱ οὐγκίαι οὕτως καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ δραχμαί.* 2. *Βαληαρίδων* | *Βαλιαρίδων* A. E. Et sic reponendum docuit Wesseling. in Diodor. Sic. Addend. Vid. lib. XIX, 109. *Gaisf. Βαλιαριδῶν *V. 3. *ἔβαλον* | *ἔβαλλον* A. E. 6. *Μναρόν* | Item Hesychius, ubi *κύρημα* videtur e superiore glossa fluxisse, et Photius Cratino usus. 7. *Μνασέας Βηρύτιος* | Fuit etiam Mnaseas Colophonius, et, qui omnium celeberrimus fuit, Mnaseas Patrensis: de quo vide Vossium in opere de Hist. Gr. *Küst.* 9. *Μνάσων, Μνάσωνος* | *Μνάσων ὁ Φωκεύς, ὁμιλητὴς τοῦ Ἀριστοτέλους.* Athen. III. p. 264. et 272. *Reines.* Addas Eustath. in Od. ξ'. 1753. *Μνάσων* omisi cum A. B. *V. 10. *Μνᾶται* | Od. ν'. 77. Deinde cum *V. delevi, quae habet A. in marg. *Μναιαῖον. καὶ δεκαμναιαῖον.* Item suspecta est gl. *Μναίκιος.* 12. *Θεοῦ Αἰγυπτίου* | *Αἰγυπτίου Θεοῦ* A. Vide v. *Ἄπις*, Küsterum in v. *Μέμφις*, et quae collegit Drumannus *Inschrift von Rosette* p. 184. sqq. 13. *Σοφοκλῆς* | Elect. 392. 14. *Μνημεῖον* | Photius cum tradat, *Μνῆμα μὲν ὁ τάφος· μνημεῖον δὲ πᾶν μνημόσυνον· οὕτω Θουκυδίδης*: facile suspiceris quaedam intercidisse. Vid. Wassius in Thucyd. I, 138. 15. *τάφου* | *τάφῳ* V. Mox *καὶ τοῦ ἔργου* om. E. Tum *τοῦ* om. A. V. 18. *διαδοχὴν κακοῦ* | *διαδοχὴ, κ.* Med. *κακοῦ διαδοχήν* A. V. 19. *Μνήμη* | Schol. Gregor. Nazianz. in MS. Paris. ap. Gaisf. *Ἡ μνήμη μονή τίς ἐστι τῶν ὁραθέντων καὶ γνωσθέντων ἐν τῷ φανταστικῷ, τῶν οἱονεὶ φαανθέντων στάσις, καὶ ὡς ἐν κηρῷ τύπωσις καὶ γραφή. τὸ γὰρ μέλλον οὐ μνημονευτόν, ἀλλ' ἐλπιστικὸν καὶ δοξαστόν, οὗ ἐπιστήμην φασὶ μαντικὴν εἶναι· τὸ δ' ἐνεστὼς καὶ παρὸν αἴσθησις καὶ αἰσθητόν· αἰσθήσει γὰρ τὸ παρὸν γνωρίζεται. ἡ μνήμη οὖν οὐ τούτων, ἀλλὰ τῶν γεγονότων. ἀρξαμένη γὰρ ἡ κίνησις ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν διέβη πρὸς τὸ πνεῦμα, ἐν ᾧ ἡ κριτικὴ δύναμις καὶ ἡ αἰσθητικὴ καὶ τὸ πάθος καὶ τὸ φάντασμα τῆς κοινῆς ταύτης αἰσθήσεως οἷον ζωγράφισμά* (l. *ζωγράφημά*) *τι καὶ σφραγίς ἐστιν, οὐ τὴν ἕξιν μνήμην εἶναι καὶ τόπον τοῦ κοινοῦ αἰσθήματος καθάπερ δακτυλίου σφραγίς.*

1. *Ὅτι οὐδὲν* | *Περὶ μνήμης* praefigit A. *Ὅτι* cum *V. Mox *ἡ ψυχὴ* om. V. 2. *προσεγένετο* | *προσερήρετο*, deinde *τὸ διανοεῖσθαι* V. ubi *τὸ διανοῖσθαι* *V. 3. *οὐδὲν* | *οὐδὲ* A. 6. *ὕστερον* | *τὸ ὕ.* A. V. 7. *προχείρησιν* | Vanum vocabulum. Lege, quod alibi Suidae restituimus, *προχείρισιν*, *actum* vel *operationem*: v. Hasium in Leon. Diac. p. 228. 10. *μνήμη γὰρ — καύματος* om. V. 12. *Καὶ αὖ μνήμη* | *μνήμη δὲ* A. 14. *καὶ καθ'* | *καὶ τῆς καθ'* A. E. *καὶ τοῖς καθ'* B. 16. *ἀπὸ τῶν* | *τῶν* om. A. Mox *ἐπ' ἄλλων* B. E. 18. *δι' ἐναντίου* | *δι' ἐναντίων* A. *εἰς ἐναντίον τὸ εἰρημένον* | *εἰς τὸ εἰρημένον τῶν ἐναντίων* A. *τὸ* ante *ἐναντίον* addunt B. E. Med. 21. Quae post *καύματος* extabant, ex v. *Ἀγχίνους* et hoc loco et sub v. *Ὀξύτης* male repe-

---

versari. *Μνᾶ.* Centum drachmae conficiunt unam minam. *Μναᾶτος. Balearidum insularum funditores saxa, minae pondus habentia iaculabantur.* Et alibi: *Aquari volentibus amphoram minae pretium habentem dant.* *Μναρόν.* Iucundum, molle. *Μνασέας.* Mnaseas Berytius. scripsit Artem Rhetoricam; item de nominibus Atticis. *Μνάσωνος.* Mnaso, nomen proprium. *Μνᾶται.* Nuptias ambit. *Μναίκιος.* Nomen proprium. *Μνεῦις.* Nomen proprium Dei Aegyptii. *Μνείαν.* Mentionem. Sophocles. *Μνημεῖον.* Monumentum. oratores hoc nomine appellant quodvis monumentum, sive id sepulcrum est sive opus sive quaevis alia res. Aelianus: *Servari adhuc monumentum supplicii, quo affectus fuerit, tanquam mali successionem.* *Μνήμη.* In anima expectatae rei spes est; praesentis, sensus; absentis, memoria. — Nihil habebit anima eorum, quae ex coniunctione corporis illi accesserunt; sicut cogitare. quare nihil meminit. hic enim fluxa est eius cognitio, et indiget memoria ad res cognitas retinendum. tunc autem cognitio nec prius nec posterius habet, nisi quatenus fit per theorematum operationem; sed semper consistit, et in eo quod nunc est spectatur, et post corpus; ut quae cognitionem stabilem habeat, et res ipsas amplectens memoria non indigeat. memoria enim iam pridem cognitorum est retentio. Item. memoria est habitus. Aristoteles vero in libello de memoria et somno et somniorum divinatione quosdam locos posuit, per quos et ex contrariis et ex similibus et ex aliis quibusdam recordari rerum aliquarum possumus. hi enim loci sunt nobis recordandi causae. nam, exempli gratia, per contrarium statim in contrarium, quod ante dictum fuerit, transeuntes huius

Μνημήια. μνημόσυνα.

Μνημονεύω. γενικῇ. Διαμνημονεύω δέ, αἰτιατικῇ.

Μνήμονος. μνημονικοῦ.

Μνημοσύνη. μνήμη. Καὶ Μνημόσυνον.

Μνήσαρχος. ὄνομα κύριον.

Μνησάσκετο. ἐμέμνητο.

Μνησιθείδης. ὄνομα κύριον.

Μνησικακεῖν. δοτικῇ. Πολύβιος· Τοῦ μνησικακεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν οὐδ' ἡντιναοῦν ἔμφασιν ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι.

Μνησίμαχος, ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἱπποτρόφος, Βούσιρις, Φίλιππος· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Μνησιστράτιος. ὄνομα κύριον. Μνησιστράτειος δὲ λόγος.

Μνηστή. ἡ κατὰ μνηστείαν γαμηθεῖσα, ἢ ἐκ παρθενίας μείνασα μνηστή· ὃ ἔστιν ἀπείρανδρος. Καὶ μνηστεία.

Μνηστῆρας. Τοὺς μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπάτου μνηστῆρας παρ' οὐδὲν ἐποιήσαντο· αἱροῦνται δὲ αὐτοὶ πολέμων εὖ εἰδότα πάλαι καὶ γενναίων καὶ περιβλέπτων ἔργων ἀγωνιστήν.

Μνῆστις. μνήμη.

Ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν. ἀνδρί τοι χρεὼν
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴτι που πάθοι.
ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.

Καὶ αὖθις·

Μήτηρ νέα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
ἔκτανεν, ὠδίνων μνῆστιν ἀνηναμένη.

Μνήστορα. ἐπιστήμονα. Ὁ δὲ τῶν μηχανημάτων φέρει τὸν μνήστορα.

Μνία. τὰ τῆς θαλάσσης ἐξανθήματα, ἢ βρύα.

Μνιαρόν.

Ἀλλὰ δέχευ μνιαροῖο βαθυῤῥαίνοιο τάπητος
ἐνδυτόν, εὐανθεῖ πορφύρῃ εἰδόμενον.

---

tita, Ὅτι (add. Gaisf.) *τρία δὲ μέρη εὐμαθείας εἰσίν, ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης. καὶ μνημη μέν ἐστι τήρησις ὧν ἔμαθέ τις· ὀξύτης δὲ ἡ ταχύτης (παχύτης *V.) τῆς διανοίας· ἀγχίνοια δὲ τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθε*: ea cum A. in marg. coniecerit, expunxi. Recoxit etiam unus inter Rhett. Graec. T. VII. p. 696. Ceterum pro vulg. *ἐπιτήρησις* Gaisf. dedit *ἐστι τήρησις* cum V. *τήρησις* A. B. E.

6. *Μνήσαρχος*] Praefuit scholae Pythagoricae post Aristaeum, cui *πρεσβυτάτῳ ὄντι* Pythagoras scholam tradiderat, Iamblich. I, 36. p. 320. Pater Pythagorae, Diog. Laert. VIII, 1. et Pausan. in Corinth. 2. et Iamblich. V. P. 4. *Reines.* Deinde cum A. B. V. delevi: *Μνησαρχίδης. ὄνομα κύριον.* 7. *Μνησάσκετο*] Il. λ'. 566. 9. *Πολύβιος*] Fr. gr. 93. Hoc cum seqq. om. V. 12. *Μνησίμαχος*] Eadem *Eudocia* p. 303. nisi quod legit *νέας κωμῳδίας*. Cf. Meinekii Quaest. Scen. III. p. 57. sq. 14. *Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσ.*] Praeter fabulas Mnesimachi a Suida hic memoratas Athenaeus laudat etiam eius *Δύσκολον*, lib. VIII. p. 359. *Küst.* 15. *Μνησιστράτιος*] An *Μνησίστρατος*? Fragmentum epistolae cuiusdam ad Mnesistratum scriptae a Metrodoro Epicur. citatur a Clem. Strom. V. Mnesistratei philosophi etiam voluptatem sectabantur, sicut Epicurei et Cyrenaici, Athen. VII. p. 279. Seneca eius etiam meminit in Suas. 1. *Reines.* *Μνησιστράτειος. ὁ τοῦ Μνησιστράτου οἶκος* Zon. p. 1364. Alteram glossam Med. subiecit *Μνησθῶ. γενικῇ.* 17. *μνηστείαν*] *μνείαν* B. E. Med. 18. *μένουσα μνηστή*] Hesychius aliter: quem vide. *Küst.* *μείνασα* A. *μείνασα νῆστις* Hesych. Tum *μνηστῆς* Photius. *ἀπείρανδρος*] Agnoscunt iidem lexicographi, repudiat ut opinor formandi ratio vocabulorum. Malim igitur hoc ad *ἄπειρος ἀνδρός* referri, quae per errorem coierant. Ceterum *ἄνανδρος* Lex. Bachm. p. 302.

3. *πολέμων*] *πόλεμον* A. V. 6. *Ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μν.*] Sophocl. Ai. 520 — 524. intermisso v. 522. 9. *οὐκ ἂν γένοιτό ποθ'*] *οὔπως γένοιτ' ἄν* A. V. *οὐκ ἂν γένοιθ' οὗτος* E. et ut videtur B. cum edd. ante Portum. „Dedi *οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ'* cum MSS. Sophoclis optimis, quibuscum alibi saepius consentit Suidas." *Gaisf.* Praeierat Porsonus praef. in Hecub. pp. X. LVIII. 11. *Μήτηρ νέα λιπόντα μάχ.*] Iuliani Aegypt. XLVII. pr. Anthol. Pal. IX, 447. 16. *ἐξανθήματα*] *ἀνθήματα* B. E. Edd. ante Küsterum, qui secutus est A. V. et Photium. 17. *Μνιαρόν*] Vocem *μνιαρὸν* solus lexicographorum veterum nobis conservavit Suidas. *Μεγάλα χάρις αὐτῷ.* Ut a *φλοῦς φλιαρός, χλοῦς χλιαρός, χνοῦς χνιαρός*: sic a *μνοῦς μνιαρός*. Est autem *μνοῦς lana primula*, sive *pilus tenerrimus*. Suidas: *Μνοῦς. ἡ ἁπαλὴ ῥίξ. ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ μνοῦ χρῶτα τερεινοτέρῃ.* Hesych. *Μνοῦς. ἔριον ἁπαλώτατον.* Confer etiam Etymol. M. v. *Ἀμνός*. Hinc *Μνῖος, μνίον*, et *μνιαρός*. Quare recte Epigrammatista, *μνιαροῖο τάπητος*, *Tapetem musci instar molliusculum*. Ceterum eiusdem plane monetae sunt *βλιαρός, λιαρός, φιαρός*, et si quae alia. — *Τουρ.* I. p. 410. *μνιαρὸς* a Küsteri Reiskiique dubitatione defendens. 18. *Ἀλλὰ δέχευ*] Antiphili Ep. VI, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 250. *βαθυῤῥήνοιο*] *βαθυῤῥαίνοιο* A. B. V. E. Edd. ante Küst. et Anthol. Pal. *βαθυῤῥίνοιο* Gaisfordus suspicabatur, parum eleganter. Intellige tapetem villosum.

---

recordamur: ut, per amarum recordamur dulcis; per album nigri; per frigus aestus. *Μνημήια*. Monumenta. *Μνημονεύω*. Genitivo iungitur. at *Διαμνημονεύω*, accusativo. *Μνήμονος*. Bona memoria praediti. *Μνημοσύνη*. Memoria. Et *Μνημόσυνον*. *Μνήσαρχος*. Nomen proprium. *Μνησάσκετο*. Recordabatur. *Μνησιθείδης*. Nomen proprium. *Μνησικακεῖν*. Dativo iungitur. Polybius: *Romani vero ne minimam quidem suspicionem praebebant, se ob praeteritas iniurias ipsis infensos esse.* *Μνησίμαχος*. Mnesimachus, mediae comoediae poeta. ex fabulis eius sunt, *Hippotrophus*, *Busiris*, *Philippus*, ut ait Athenaeus in *Dipnosophistis*. *Μνησιστράτιος*. Nomen proprium. At *Μνησιστράτειος λόγος*. *Μνηστή*. Quae desponsata est; vel quae virgo expers viri mansit. *Μνηστῆρας. Relectis qui consulatum ambibant, virum elegerunt rerum bellicarum peritissimum, quique iam olim multa praeclara et insignia facinora ediderat.* *Μνῆστις*. Memoria. *Sed mei quoque memento. virum enim memorem esse oportet beneficii, quo ab altero fuerit affectus. qui vero beneficii in se collati memoriam ex animo effluere sinit, nunquam ille virum se generosum praebuerit.* Et alibi: *Mater filium, qui ex proelio fugerat post mortem sociorum, interfecit, memoriam partus repudians.* *Μνήστορα*. Scientem. *Ille vero machinarum peritum adducit.* *Μνία*. Alga maris, vel fucus. *Μνιαρόν. At accipe musci instar mollem et longis villis insignem tapetem, quo induaris, floridae purpurae similem.*

Μνίει. ἐσθίει.

Μνώοντο. ἐμνηστεύοντο.

Μνοῦς. ἡ ἁπαλὴ θρίξ. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ μνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη.

Μνῶ. τὸ μνήσκω. τὸ μνω οὐκ ἔστιν περισπώμενον, οὐδὲ γὰρ ἔχει ἐντέλειαν· ἀλλ' ἐπεὶ μονοσύλλαβόν ἐστιν, ἐξ ἀνάγκης περισπᾶται.

Μνωμένη. μνηστευομένη. Ὅτι Κῦρος Τόμυριν μνώμενος, ὡς οἱ δόλῳ οὐ προσεχώρεεν, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἤλασε τὴν στρατιάν.

Μογερῶν. μοχθηρῶν.

Μογήσας. καμών, κακοπαθήσας. Δύο κακοῖς μογῶ, ἀγρυπνίᾳ τε ἀναλισκόμενος καὶ δέει τειρόμενος.

Μογιλάλος. μόγις λαλῶν.

870 *Μόγις.*

Μογοστόκος. περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα. ἔνιοι δέ, ἡ μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα.

Μόγῳ. κακοπαθείᾳ.

Μόδιον. μέτρον τι.

Μόθος. μάχη, πόλεμος, τάραχος, φόβος, στάσις, θόρυβος.

Μόθων. ὁ φορτικὸς καὶ ἄτιμος. καὶ εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως.

Μόθωνες. παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς. Μόθωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας οἱ Λάκωνες. ἔστι δὲ καὶ γένος ὀρχήσεως.

Μοθώνη. ὄνομα πόλεως. καὶ Μοθωναῖος, ὁ πολίτης.

Μοθωνία. ἡ ἀλαζονεία. παρὰ τὸ μόθος. ἔστι δὲ καὶ χώρα.

Μολγός. ὁ βραδύς· ἢ ὁ τυφλός. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ κοινά. ἢ ὁ πένης· παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. Ἀριστοφάνης·

Μολγόν σε ποιήσω.

παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς μολγὸς ὁ μοχθηρός. λέγεται δὲ καὶ ἀμολγὸς ὁ αὐτός. ἀμολγὸς γοῦν ὁ ἀμέλγων τὰ κοινά.

Μολεῖν. ἐλθεῖν.

Μόλιβος. μόλυβδος δέ.

Μολοβρὶς καὶ Μολοβρός. ὁ πτωχός.

Μολοθρός.

---

2. *Μνώοντο* | Od. λ'. 287. 3. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.) | Philodemi in Anthol. Pal. V, 121. Cf. v. *Μαγαίτιρα*. 5. *τὸ μνήσκω* | *τὸ* om. B. V. E. Mox addidi *περισπώμενον* cum A. et V. *Gaisf.* Qui tamen edidit *περισπώμενον*, recte quidem. Silet Gronovius. 6. *ἐντέλειαν* | Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. [et E.] *ἐντελέχειαν*. *Küst.* 7. *περισπᾶσθαι* | *περισπᾶται* A. 8. *Κῦρος Τόμυριν μνώμενος, ὡς οἱ δ.* | Haec sunt verba Herodoti lib. I. c. 205. ut Portus monuit. *Küst.* Vid. infra v. *Τόμυρις*: unde petitum esse exemplum arguit et Ὅτι a Gaisf. cum *V. praemissum, et discrepantia quae Herodoteis cum glossa intercedit. *Τόμυριν* A. *τόμυριν* B. *τόμυριν* E. 9. *ὡς οἱ* | *ὅς οἱ* B. E. Mox *οὐ* om. B. Med. 12. *Μογήσας* | Il. β'. 690. In exemplo *μογῶν* A. 15. *ἀπὸ τοῦ μόγις λαλεῖν* | *μόγις λαλῶν* A. B. V. *μόγις λαλεῖν* E. *V. Glossa sacra: vid. Schleusneri Lex. N. T. 16. *μόλις* interpretationem delevi cum A. V. qui *μόλις* tanquam gl. post v. *Μολεῖν* posuerunt. 17. *Μογοστόκος* | Il. λ'. 187. τ'. 103. 19. *Μόγῳ* | Il. δ'. 27. 20. Post hanc glossam cum A. V. delevi: *Μόδιος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Μαναίμ.* 21. *στάσις* | Sic recte habet Hesychius. At priores editt. male *στάσεις*. *Küst.* *στάσις* A. B. V. E. *στάσις* *V. Med. et Photius.

1. *Μόθων* | Apostol. IV, 7. *ἄπαγε τὸν μόθωνα ἀπὸ γνώμης*, i. e. aufer a seriis nugas. *Reines.* Cf. v. *Ἄπαγε μόθων'*. 2. *ὀρχήσεως* | Statim *καὶ φορτικῆς* omiserunt A. V. et Schol. Aristoph. Plut. 279. 3. *Μόθωνες. παρὰ Ἀριστοφ.* | Ab aliis dicti *Μόθακες*. Aelian V. H. XII, 43. *Θοραξ ἦν τούτο τοι. τῶν τε τόσων παίδων δούλοις, οὓς συνεκπέμπουσιν αὐτοῖς οἱ πατέρες συναγωνιουμένους ἐν τοῖς γυμνασίοις.* Et Athen. VI. 247. *Reines.* Ex Schol. Aristoph. Plut. 279. sed ubi pro *περιπομένους* legitur *παρατρεφομένους*. *Küst.* Non ex Schol. in Plutum sed in Equ. 634. haec sumpta esse monet Hemsterhusius. Cf. intpp. Hesychii. Deest gl. A. 5. *εἶδος* | *γένος* B. V. Schol. et inter vss. E. 7. Zon. p. 1365. 11. *Μολγός. ὁ βραδύς· ἢ τυφλ.* | Ex Schol. Aristoph. Equ. 959. *Küst.* *ὁ τυφλός* A. B. V. 17. *οὖν* | *γ' οὖν* A. V. *γοῦν* dedi cum *V. Suidas enim, ut facit Hesychius, argumentationem ex voce paulo notiore duxit. Sed unice veram eruit sententiam Symmachus, qui vetustam proverbii formam intellexerit in ridiculam speciem detorqueri, quam Aristophanes denuo fr. 157. perstrinxit: v. Lobeck. Aglaoph. p. 966. 20. *Μόλιβδος* | *μόλυβδος* B. V. E. quod Pierson. in Moerin p. 257. praecepit. 21. *Μολοβρὶς καὶ Μολοβρός* | *μολοβρός* A. *μολοβρὸς* ignorat Zon. p. 1366. Vid. Od. ρ'. 219. σ'. 26. 22. *Μολοθρός* | Scribe *Μολόθουρος*. Addunt B. E. Med. *Μόλος ὄνομα κύριον καὶ ὁ . . . . Μόλος ὁ. κ.* V.

Μνίει. Comedit. *Μνώοντο.* Nuptias ambibant. *Μνοῦς.* Pilus tener. In Epigrammate: *Et lana molli corpus tenerius habens.* *Μνῶ.* In memoriam revoco. *μνῶ* non est circumflexum, non enim est verbum integrum. quoniam vero monosyllabum est, necessario circumflectitur. *Μνωμένη.* Cuius nuptiae ambiuntur. *Cyrus Tomyridis nuptias ambiens, cum dolus ei non succederet, aperte copias adversus eam eduxit.* *Μογερῶν.* Laboriosorum. *Μογήσας.* Laboribus confectus, molestiis conflictatus. *Cum duobus malis conflictor, qui et vigiliis consumar et metu conficiar.* *Μογιλάλος.* Aegre loquens. *Μόγις.* *Μογοστόκος.* Dolores in partu tolerans, secundum alios vero, parientibus dolores afferens. *Μόγῳ.* Labore. *Μόδιον.* Mensura quaedam. *Μόθος.* Pugna, bellum, turba, terror, seditio, tumultus. *Μόθων.* Vilis et infamis. item, turpis et servilis saltationis genus. *Μόθωνες.* Apud Aristophanem sic dicuntur homines viles. Lacones enim famulos, qui ingenuos sequebantur, vocabant *μόθωνας*. est etiam genus saltationis. *Μοθώνη.* Nomen urbis. Et Mothonaeus, civis. *Μοθωνία.* Arrogantia. ab voce *μόθος*. est item regio. *Μολγός.* Tardus. vel coecus. sic autem vocabantur, qui pecuniam publicam quasi emulgebant et furto intervertebant. vel pauper: quod pauperes quasi mulgeantur et bonis spolientur. Aristophanes: *Peculatorem te faciam.* apud comicos vero *μολγὸς* etiam dicitur homo improbus, item *ἀμολγός*. *ἀμολγὸς* certe est, qui rempublicam quasi emulget. *Μολεῖν.* Ire. *Μόλιβος.* Contra *μόλυβδος*. *Μολοβρὶς* et *Μολο-*

Μολοσσὸς καὶ Μολοττὸς κύων. ὁ ποιμενικὸς καὶ μέγας.

Μολοττοί.

| Μολοῦσσα. παραγενομένη, πορευθεῖσα.

Μολώχ. εἴδωλον τῶν Μωαβιτῶν.

Μολών. ἐλθών, ἐληλυθώς.|

Μόλων. ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης·

Μικρός, ἡλίκος Μόλων.

[ἐπὶ τῶν βραχυσωμάτων ἀνθρώπων. πάσος πάθος; μικρός, ἡλίκος Μόλων.] Μόλωνες δύο, ὑποκριταὶ καὶ λωποδύται.

Μολπαγόρας. οὗτος ἦν παρὰ τοῖς Κείοις καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἱκανός, κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν πλεονέκτης. ὃς πρὸς χάριν ὁμιλῶν τῷ πλήθει, καὶ τοὺς εὐκαιροῦντας τοῖς βίοις ὑπο-
571 *βάλλων τοῖς ὄχλοις, καὶ Ⅱτινας εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων, καὶ τὰς οὐσίας τούτων δημεύων καὶ διαδιδοὺς τοῖς πολλοῖς, ταχέως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ περιεποιήσατο μοναρχικὴν ἕξιν.*

Μολπή. ᾠδή. παρὰ Ὁμήρῳ δὲ τὸ παίγνιον.

Μολπῇ τ' ὀρχηθμῷ τε· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

Καὶ αὖθις·

Μολπῆς δ' οὐ λῆγεν μελιηδέος.

Μόλπις. μετὰ τοὺς λ'. δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ Πειραιεῖ· ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπις.

Μολύβδαινα.

Μολυβδίδα.

Μολυβδίνη. ὄνομα πόλεως.

Μολύνω. αἰτιατικῇ.

Μολυρίς, μολυρίδος. Μολυρίδας. τὰς ἀκριδας φασί.

Μομβρώ. ἡ μορμώ, καὶ τὸ φάβητρον.

Μονανδρεῖ. Οὐκ ἤδεισαν Αἰγύπτιαν αἱ γυναῖκες τοπαλαιὸν μοναν δρεῖν.

---

1. *Μολοσσός* | Deest gl. A. 3. *Μολοττοί* | *Μολοσσοί* V. Delude removimus observationem frustra repetitam, *Οἱ* Choe Gaisf. cum *V.) *οἱ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίοις κατεσκάπτοντες τὰς μυρὰ τῶν βοῶν, τὰς ἀνεδήμους ἐκάλουντο. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Βοῦς ὁ Μολοττῶν.* Sola *καὶ ἔστιν κτλ.* om. *V. Habet ista in marg. A. qui tres sequ. gl. ignorat. Has quidem notavit Gaisf. 7. *Μόλων* | Vid. Baylii Dict. Crit. in v. *Molionides N. C. Hemst.* *Ἀριστοφάνης* | Ran. 55. Vide ibi Scholiastam. *Küst.* 9. *ἐπὶ τῶν — Μόλων* om. V. Nec dubitavimus proscribere. Pari tamen iure licet novissima damnare, quorum rudis elocutio (*Μόλωνες δὲ δύο* A.) manum prodit recentissimam. *βραχυσωμάτων* | *μικροσωμάτων* Menag. in Diog. Laert. III, 34. Repugnat quod supra legitur in v. *Μικρός, ἡλίκος*: *ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων.* 12. *Μολπαγόρας. οὗτος ἦν παρὰ τοῖς K.* | Haec sunt verba Polybii, quae leguntur in Collectaneis Constantini ab Valesio editis p. 65, unde ea Suidas descripsit. Vide etiam supra v. *Δημαγωγικός. Küst.* Polyb. XV, 21. *Κείοις* | In Excerptis ab Valesio editis hodie legitur *Κίοις.* Sed Valesius in notis ad illa Excerpta ostendit legendum esse *Καρσεῖς. Küst.* 15. *εὐκαιροῦντας* | Sic recte habent MSS. Pariss. itemque Excerpta Valesii loco laudato. At in prioribus editt. [et E.] male legitur *εὐχερεστάτοις.* Significat autem *εὐκαιρεῖν τοῖς βίοις*, *divitem* vel *opulentum esse*: qua phrasi Polybius utitur in iisdem Collectaneis p. 165, ubi sic inquit: *Ἀναίτιος γὰρ τοῖς εὐκαιροῦσι τοῖς βίοις φυγάδας, οὐ μόνον ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας.* Hinc apparet phrasin istam Polybio familiarem fuisse. *Küst.* 17. *τούτων* | *τὰς τούτων* Polyb.

4. *Μολπῆ τ' ὀρχ.* | Apud Homerum Odyss. *ι'.* (152.) rectius sic legitur: *Μολπή τ' ὀρχηθμός τε· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός. Küst.* 7. *Μολπῆς* | Simonidis fr. LII, 8. Anthol. Pal. VII, 25. cui *λήγει* Suidae indicio Porsonus *Traita* p. 258. pro *λήξει* reddebat. 8. *Μόλπις. μετὰ τοὺς λ'. δέκα ἄνδρ.* | Ex Harpocratione. Pro *μετὰ* autem, ut non solum Suidas hic habet, sed etiam Harpocratio et Photius in Lexico inedito, scribendum puto *κατά*: ut sit sensus, tempore XXX tyrannorum X. viros Piraeso praefuisse. Plutarchus enim in Lysandri vita expresse tradit, Lysandrum capta Athenis urbi praefectos XXX Piraeso vero X. imposuisse: qui quidem X. praefecti non dubito quin fuerint ipsi illi Decemviri, ex quorum numero Molpem fuisse Suidas ex Harpocratione hic refert. Id autem si concedatur, scribendum hic esse *κατὰ τοὺς λ'*, manifestum est. Decem enim illi viri eodem tempore in Piraeeo, quo XXX. tyranni in urbe, constituti fuerunt, ut modo memoravimus ex Plutarcho; cuius verba sic se habent: *Εὐθὺς δὲ καὶ τὸ περὶ τὴν πολιτείαν ἐτέτραπτο (Λύσανδρος,) τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δὲ ἐν Πειραιεῖ καταστήσας ἄρχοντας. Küst.* Fefellit emendatio Küsteri Wyttenbachium in Selecta Histor. p. 412. *Μόλπις* Photius. *μετὰ τοὺς λ'* V. Ceterum Reinesius: „Ad Molpidem scripsit Parmeniscus epistolam de convivio quodam Cebetis, cui interfuit, Athen. IV. p. 56." 11. *Μολυβδίσσα* | *Μολυβδίδα* A. B. V. Phot. Lex. Bachm. p. 304. *Μολυβίδα* *V. *Μολίβδα* E. Om. vulg. *Μολυβδαίνη μολυβδῖτιν* scripsit Hesychius; *Μολυβδαίνη* et *μολυβδίνη* Zon. p. 1369. *Μολυβδίνη* Xenoph. Anab. III, 4, 17. 12. Agnoscit Theognostus Cram. p. 113, f. Continuo cum A. V. delevi glossam ex v. *Ἐλεαμός* derivatam: *Μόλυβδος. Εἰς ἐλεαμὸς μολύβδου γένεσιν.* 13. Om. vulg. Silet Gronov. 14. Post *μολυβίδος* (*μολυνός, μολυνδος* collato Nicandri Ther. v. 416. reponi iussit Barkerus in Etym. M. p. 903. praecuntibus criticis in Hesychium) delevi *ταράττων* cum A. B. V. Eidem glossae continua subiecit, vulgo seiuncta. 16. *Μομβρώ* | Sic habent MSS. Pariss. itemque Hesychius et Photius in Lexico MS. At priores edidit, male *μολυβρώ. Küst. Μομβρώ* profectum videtur ab corruptione vocis *Μορμώ.* 17. *Μονανδρεῖ* | *Μοναυδρεῖ* dedi cum A. *V.

βρός. Mendicus. *Μολοβρός. Μολοσσὸς* et *Μολοττὸς κύων.* Canis Molossus, id est, pastoralis et magnus. *Μολοττοί.* *[Μολοῦσσα.* Profecta, quae ivit. *Μολώχ.* Idolum Moabitarum. *Μολών.* Profectus, qui venit.] *Μόλων.* Nomen proprium. Aristophanes: *Quantus? Exiguus, ut Molo.* [dicitur de hominibus pusillis.] Molones autem duo fuerunt, histrio et grassator. *Μολπαγόρας.* Molpagoras apud Cianos vir fuit et ad dicendum agendumque promptus, et ingenio popularis atque ambitiosus, is populi benevolentiam captans, et locupletissimos homines damnandos populo obiiciens, nonnullis etiam neci datis aut in exilium pulsis, bona eorum publicans atque inter multitudinem dividens brevi regiam potestatem sibi comparavit. *Μολπή.* Cantio, ut apud Homerum ita vocatur ludus. *Cantusque et saltationes, quae sunt ornamenta convivii.* Et alibi. *Suaviter autem canendi non facichat finem.* *Μόλπις.* Post XXX. tyrannos X. viri Piraeo praefuerunt; quorum unus fuit Molpis. *Μολύβδαινα. Μολυβδίδα. Μολυβδίνη.* Nomen urbis. *Μολύνω.* Aptum accusativo. *Μολυνός, μολυνδος.* Ita vocant locustas. *Μομβρώ.* Larva, et terriculamentum. *Μονανδρεῖ. Aegyptiorum mu-*

Μοναρχία. μονοκρατία. Πολύβιος· Ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια τοπαράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται καὶ δυνάμει.

Μοναχῇ. ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ μοναχῶς. Ξενοφῶν· Ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ἥπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐπιθησόμενοι τοῖς Ἕλλησι.

*Μοναχός. Φησὶ Διονύσιος· Ἡ δὲ τῶν τελουμένων ἅπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις ἡ τῶν μοναχῶν ἐστιν ἱερὰ διακόσμησις, πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη κάθαρσιν ὁλικῇ δυνάμει καὶ παντελεῖ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἀγνότητι, πάσης δὲ ὅσης θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῇ ἱερουργίας ἐν νοερᾷ θεωρίᾳ καὶ κοινωνίᾳ γεγενημένη, καὶ ταῖς τῶν ἱεραρχῶν τελειωτικαῖς δυνάμεσιν ἐγχειριζομένη, καὶ ταῖς ἐνθέοις αὐτῶν ἐλλάμψεσι καὶ ἱεραρχικαῖς παραδόσεσιν ἐκδιδασκομένη τὰς ἐποπτευθείσας τῶν κατ' αὐτὴν ἱερῶν τελετῶν ἱερουργίας, καὶ πρὸς τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἐπιστήμης ἀναλόγως εἰς τελειοτάτην ἀγομένη τελείωσιν. ἔνθεν οἱ θεῖοι καθηγεμόνες ἡμῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοὺς ἱερῶν ἠξίωσαν· καὶ οἱ μὲν Θεραπευτάς, οἱ δὲ Μοναχοὺς ὀνομάσαντες, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ καθαρᾶς ὑπηρεσίας καὶ θεραπείας καὶ τῆς ἀμερίστου καὶ ἑνιαίας ζωῆς, ὡς ἑνοποιούσης αὐτοὺς ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς συμπτύξεσιν εἰς θεοειδῆ μονάδα καὶ φιλόθεον τελείωσιν. διὸ καὶ τελε- 572
στικὴν αὐτὴν ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία χάριν ἐκάλεσε· καί τινος αὐτοὺς ἠξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως, οὐχ ἱεραρχικῆς (ἐκείνη γὰρ ἐπὶ μόναις γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν), ἀλλ' ἱερατικῶς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων τῇ ἱεραρχικῇ τελειουργίᾳ δευτέρως ἱερουργουμένη. Περὶ μοναχῶν. Ἐκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸν βίον, μοναχοὶ δὲ οὗτοι κατονομάζονται, οἷς ἔργον προεκθεμεῖν τοῦ σώματος, καὶ ζῶντας τεθνάναι, καὶ σώφρονι μανίᾳ τινὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα.

Μόναισος. ὄνομα κύριον.

Μονειφορῶ. ἐν ἱμάτιον φορῶ.

Μονήρης βίος. Τοῖς τὸν μονήρη ἐπανηρημένοις βίον οὕτω διάγειν, ὡς μονήρη· καὶ τὸν ἱερᾶσθαι λαχόντα ὁσίως ἱερατεύειν· καὶ ἕκαστον ἃ ἥσκηται μετιέναι.

---

1. *μονοκρατία*] Hanc lectionem ex MSS. Pariss. revocavi: cuius loco priores editt. [et E.] exhibent *μονοκρατορία*: quod minus placet. *Küst.* *μονοκρατ'* A. Praestat vetus scriptura. *Πολύβιος*] Lib. XI. c. 11. (c. 13. extr.) ut Iac. Gronovius recte observaverat. *Küst.* Sub glossae finem expunxi cum A. V. *Καὶ Μοναρχῶ, γενικῇ.* 4. *Ξενοφῶν*] De Expedit. Cyri lib. IV. p. 328. (IV, 4, 18.) ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: *Παρεσκευάσθαι δὲ αὐτὸν ἔφη, ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους ἐν τοῖς στενοῖς, ἥπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐνταῦθα ἐπιθησόμενον τοῖς Ἕλλησι. Küst.* Cf. Plat. Legg. IV. p. 720. Mox *ὡς* om. V. 7. *Φησὶ Διονύσιος*] Ecclesiast. Hierarch. c. 6. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* 11. *ἀγνότητι*] *ἁγιότητι* E. *ὅσης θεμιτὸν θεωρ.*] Sic recte legitur apud Dionysium Areop. loco laudato. At priores editt. [et A. B. V. E.] male habent, *οὗσης θεμιτὸν* etc *Küst.* 14. *ἐνθέοις*] *ἐνθέαις* B. et E pr. 16. *τὰς*] *καὶ τὰς* A. B. V. Med. 18. *τελειοτάτην*] *τελειότη* V. Mox *ἀγομένην* (cum Med.) et *ἐντεῦθεν* E. *ἀγομένη*] S. Dionysius melius *ἀναγομένη. Küst.* 20. *κατηξίωσαν*] *ἠξίωσαν* posui cum A. V. Ad hanc scribendi discrepantiam referendum videtur *καί*, quod ante *οἱ* male positum est.

3. *ἐμπτύξεσιν*] Apud S. Dionysium rectius legitur *συμπτύξεσιν. Küst.* *συμπτύξεσιν* A. B. *συμπήξεσιν* V. 5. *αὐτοῖς*] *αὐτὴν* reduximus ex A. B. V. E. Med. Mox *τινες* E. *τινας* Med. 7. *ἱερατικῆς*] Scribe *ἱεραρχικῆς*, ut habet S. Dionysius. *Küst.* *ἱεραρχικῆς* A. V. *ἱεραρχικῶς* B. E. *ἐπὶ μόναις*] *ἐπιμόνως* E. Med. 8. *ἀλλ' ἱερατικῶς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερ.*] Locus hic ex S. Dionysio sic emendandus est: *ἀλλ' ἱερουργικῆς, ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων τῇ ἱεραρχικῇ τελετουργίᾳ δευτέρως ἱερουργουμένης. Küst.* *ἀλλ' ἱεραρχικῶς* Med. sola. 10. *Περὶ μοναχῶν* accesserunt ex A. et V. marg. Mox *ἐκεῖ* V. item ap. Gaisf. Nam Gronovius neque additamentum memoravit, et Theophylacti locum ab *V. abesse perscripsit. *Ἐκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσ.*] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocattam lib. I. c. 14. *Küst.* *Ἔνθα δὴ φρ. ἐτύγχανεν ὄν* Theophyl. 16. *Μόναισος*] *Μόνωσος* B. E. *Μόνανσος* *V. *Μοναίσης* Zon. p. 1367. 17. *Μονειφορῶ*] *Μονειμοφορῶ* B. probabiliter. *Μονηφορῶ* Med. *Μονηφορῶ. ἓν φορῶ. μονειμοφορῶ δὲ δίφθογγον* Zon. p. 1373. 18. Hesychius: *Μονήρη βίον. μοναχικὸν βίον.* Contra Zon. p. 1367. *Μονήρης. ὁ μοναδικὸς βίος.* 19. *βίον ἐπανηρημένους*] *ἐπανηρημένους βίον* A. E. *ἐπανῃρημένον βίον* V. Initio legendum videtur *Τοὺς* et mox *ἐπανῃρημένους. τὸν ἱερᾶσθαι*] *τὸ ἱερᾶσθαι* B. E. Med.

---

res olim uno viro nesciebant esse contentae. *Μοναρχία.* Monarchia. Polybius: *Monarcharum securitas in peregrinorum militum benevolentia et potentia sita est.* *Μοναχῇ.* Adverbium. unice. Xenophon: *Ut in montis cacumine, qua unica via patebat, Graecos aggressuri.* *Μοναχός.* Dionysius dicit: *Summus vero eorum, qui perfectius vitae institutum amplectuntur, est sacer Monachorum ordo, ab omni labe accurate purgatus, vitaeque sanctimonia conspicuus, et omnis ministerii, quod quidem ei fas sit aspicere, per intelligentiam spectator et particeps, et ea qua praediti sunt pontifices consecrandi facultate initiatus, divinisque eorum illustrationibus, hierarchicisque traditionibus edoctus sacrorum initiorum sacros ritus, quorum epopta fuit, atque sancta eorundem scientia pro modo suo ad summam perfectionem evectus. hinc divini praeceptores nostri sanctis eos nominibus appellari voluerunt, alii Therapeutarum, alii Monachorum; a puro Dei ministerio et cultu, individuaque et singulari vita, quippe quae eos unum faciat cum sanctis rerum dividuarum coniunctionibus ad divinam unionem Deoque gratam perfectionem adipiscendam. itaque gratiam initiandi sacra lex iis concessit, dignataque eos est appellatione sacra, non pontificia quidem (ea enim tantum ad pontificum ordinem pertinet), sed sacerdotali, quae a sanctis sacerdotibus secundo a pontificio munere loco adhibetur.* Item de monachis. *Illic fuit monasterium virorum philosopham vitam agentium (Monachos eos vocant), quorum hoc est opus, ut ante mortem migrent ex corpore, et viventes sint mortui, et sana quadam insania praestantius vitae institutum amplectantur.* *Μόναισος.* Nomen proprium. *Μονειφορῶ.* Unicum pallium fero. *Μονήρης βίος. Qui vitam solitariam sunt amplexi, sicut solitariam eam degere oportet: et cui sacerdotium obtigit, sancte sacerdotio fungi; et unumquemque ea tractare, in*

Μονήτα. ἡ Ἥρα παρὰ Ῥωμαίοις ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. Ῥωμαῖοι δεηθέντες χρημάτων ἐν τῷ πρὸς Πύρρον καὶ Ταραντίνους πολέμῳ, ηὔξαντο τῇ Ἥρᾳ· τὴν δὲ χρῆσαι αὐτοῖς, εἰ τῶν ὅπλων ἀνθέξονται μετὰ δικαιοσύνης, χρήματα αὐτοῖς μὴ ἐπιλείψειν. τυχόντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι τῆς αἰτήσεως ἐτίμησαν Ἥραν Μονήταν, τουτέστι σύμβουλον· τὸ νόμισμα ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς ὁρίσαντες χαράττεσθαι.

Μονιός. ἄγριος ὗς, ὁ μεμονωμένος· ἢ ὁ μονόλυκος.

Μονίπποις. τοῖς ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον.

Μονιτάριοι. οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται· οἳ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα, καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα Φηλικήσιμον ἀνελόντες, ἐμφύλιον ἐγείρουσι πόλεμον· οὓς μόλις Αὐρηλιανὸς χειρωσάμενος, ὑπερβαλλούσῃ κολάσεων ὠμότητι κατειργάσατο.

Μονογενῆ. τὴν μονότητα. *Ἀαβίδ·* Καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

Μονόζωνοι. ἔφοδοι βάρβαροι· ἢ ἀπελάται μάχιμοι. Σοφοκλῆς·

Εἰ δ' ἄνδρ' ἑν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὐργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.

Μονόζωνοι. οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φοροῦντες· οἱ ἀσύντακτοι καὶ ὠκυανεὶ λῃσταί.

‖ *Μονοείμονα.* μονοχίτωνα. 573

Μονόκερως. ζῷον, ὃ παρὰ τῆς φύσεως ἓν κέρας ἔλαβεν. οὕτω καὶ οἱ τῆς εὐσεβείας τρόφιμοι μίαν προσκυνοῦσι θεότητα. *Ἀαβίδ·* Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου.

Μονοκρήπιδι. τῷ Ἑρμῇ. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον Περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς Γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δόντα τὸ ἕτερον ἔχειν μόνον.

Μονόλοπα. μονόδερμα, μονόφυλλα.

Μονομαχοτροφεῖον.

Μόνον καὶ ἓν διαφέρει. μονὰς ἡ ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα, ἓν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ

---

1. *Μονῆτα*] *Μονήτα* A. Med. Nomen inscriptum, id quod rarissime contigit, Nummo Alexandrinorum apud Zoëgam p. 244. 2. *τοιαύτης*] *τοιᾶσδε* A. B. V. 4. *ἀνθέξονται*] *ἀνθέξωνται* V. 5. Praestat *αὐτούς*. 8. *ἐν ἱερῷ* Med. 9. *Μονιός*] Usi sunt hac voce LXX. Interpretes Psalm. LXXIX, 14. *Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ· καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.* Theodoretus in illum locum: *Μονιὸν δὲ ἄγριον καλεῖ τὸν καθ' ἑαυτὸν διάγοντα σῦν, ὃς τῶν ἄλλων ἐστὶν ἀγριώτερος, ἅτε δὴ καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς κοινωνίαν ἀποστρεφόμενος.* Huc Suidas respexit, ut Pearsonus etiam observaverat. Confer celeberrimum Spanhemium in Callimachum p. 184. 185. *Küst.* Theognostus p. 55. *τὸ δὲ μονιὸς ὀξύνεται· δεχόμενον δὲ καὶ αὐτὸ πλεονασμὸν τοῦ υ ἐν τῷ μούνιος ὕπνος.* Glossa sacra: de qua satis explicuerunt intpp. Hesychii. Bartonum in Plutarch. p. 198. affert Toupius. *μεμονωμένος*] ὁ μεμονωμένος A. 11. *Μονίπποις*] Vide Eustath. in Odyss. *έ*. p. 1539, 30. *Küst.* 13. *οἳ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμ.*] Locus hic ex Eutropii Breviario verbatim conversus est, ut recte monuit Salmasius in Fl. Vopiscum in *Aureliano* [c. 38.]. Sic enim Eutropius: *Hoc* (Aureliano) *imperante etiam in urbe monetarii rebellaverunt, vitiatis pecuniis, et Felicissimo rationali interfecto, quos Aurelianus victos ultima crudelitate compescuit.* Ceterum quod ad rem ipsam attinet, Victor et Vopiscus ab Eutropio dissentiunt, quippe qui scribunt, auctore Felicissimo seditionem a monetariis motam fuisse. Vide Salmasium loco laudato, et Turnebum Advers. p. 605. *Küst.* 15. *Φιλικήσιμον* Edd. ante Gaisf. 17. *ὑπερβαλούσῃ* V. 19. *Ἀαβίδ*] Psalm. XXI, 21. *Küst.*

1. *Μονόζωνοι*] Glossa sic affecta, praesertim si quis memoriam loci Sophoclei perpendat, ut ab lectorem sedulitate liceat eam derivare. 2. *Σοφοκλῆς*] Oedip. R. 846. 4. *ἐμὲ* A. B. V. E. Med. *ἡμᾶς* interpolatio Küsteri. 5. *Μονόζωνοι. οἱ τίμιοι τῶν στρατ.*] Eadem *αὐτολεξεὶ* habet Olympiodorus in XX. [29, 25.] Iobi p. 450. ut monuit Suicerus in Thesauro Ecclesiastico. *Küst.* 6. *ἢ ἀσύντακτοι*] *οἱ ἀσύντακτοι* A. B. E. *V. 9. *Μονόκερως. ζῷον, ὃ παρὰ τῆς φυσ.*] Haec sunt verba Theodoreti in Psalm. XCI. p. 769. *Küst.* 13. *Μονοκρήπιδι*] Ex Artemid. IV, 63. qui locus e Suida redintegrandus sit, petita docuit Gaisfordus, comparans etiam *μονοκρήπιδα* de Iasone dictum Pindari Pyth. IV, 133. 15. *τὸ ἓν*] *τὸ ἕτερον* post *δόντα* A. B. V. 17. *Μονόλοπα*] *Μονόλωπα* Edd. ante Küst. Hesych. et Zon. p. 1367. *Μονόλοπα* MSS. cum Photio et Lex. Bachm. p. 303. Tum *μονόδερμα* neglexit Küsterus, adversante vel Lex. Bachm. *μονόφυλλα*, *μονόδερμα* Photius.

---

quibus se exercuit. *Μονήτα.* Moneta, cognomen Iunonis apud Romanos, quod tali de causa ei tributum est. Romani cum in bello contra Pyrrhum et Tarentinos pecunia egerent, Iunoni votum fecerunt. illam vero ferunt respondisse, si bellum iuste gererent, pecuniam ipsos non defecturam. Romani igitur voti compotes facti Iunonem Monetam coluerunt, hoc est Consultricem, et decreverunt, ut nummi in eius templo cuderentur. *Μονιός.* Porcus silvester, sic dictus, quod segregem agit vitam. vel lupus solitarius. *Μονίπποις.* Iis qui singularibus equis cursu certant. *Μονιτάριοι.* Monetarii. hi sub Aureliano monetam corruperunt, et Felicissimo praefecto suo interfecto bellum intestinum excitarunt; quos Aurelianus vix tandem victos atrocissimis suppliciis consumpsit. *Μονογενῆ.* Unicam. David: *Et ex manu canis desertam* [*animam eripe.*] *Μονόζωνοι.* Barbari regionem incursantes. vel latrones qui armati praedas abigunt. Sophocles: *Sin unum latronem dixerit, res ista manifeste ad me pertinet.* *Μονόζωνοι.* Milites honoratiores, sive qui cingulum ab aliis diversum gestant. vel, qui separatim vagantur ut latrones. *Μονοείμονα.* Una tunica indutum. *Μονόκερως.* Unicornis, quod animal unicum cornu ab natura accepit. sic etiam pietatis alumni unum adorant deum. David: *Et cornu meum exaltetur ut unicornis.* *Μονοκρήπιδι.* Mercurio. aiunt enim deum hunc Perseo, ad Gorgonis caput amputandum profecturo, alterum calceorum suorum dedisse, alterum vero retinuisse. *Μονόλοπα.* Unicam pellem habentia, unicum folium habentia. *Μονομαχοτροφεῖον.* *Μόνον.* Solum et Unum differunt. Solum est enim in intellectilibus, Unum vero in sensilibus

ἡ μὲν μονὰς κατὰ τὴν ἰσότητα καὶ μέτρον λαμβάνεται, ἡ δὲ δυὰς καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν.

Μονονουχί. σχεδόν, ἐγγύς, ἀντὶ τοῦ, κυρίως εἰπεῖν, ἢ παρ' ὀλίγον εἰπεῖν. *Μονονουχὶ τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπιφθεγγόμενον· Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα.*

Μόνος θεῶν θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ·
Αἰσχύλος φησί.

Μονοστόλῳ. μίαν στολὴν ἔχοντι.

Μονότροπος. μόνος τραφείς, ἀγαθός, ἀγύναιος.

Μονοτρόπους. τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας, καὶ τῆς ἀρετῆς μόνης ἐπιμελουμένους, καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους.

Μονουχία. ὁ μόνος βίος, χωρὶς γάμων.

[*Μονουχιῶνος.*]

Μονοχίτωνος.

Μονῳδεῖν. τὸ θρηνεῖν. ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ θρῆνοί εἰσιν. Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κιφησοφῶντα μιγνύς.

οὗτος ὁ Κιφησοφῶν δοῦλος ἦν συμπονῶν αὐτῷ μάλιστα τὰ μέλη. ἐκωμῳδεῖτο συνεῖναι τῇ γυναικί.

Μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας·

Ὀλόμαν, ὀλόμαν, ἀποχειρωθεὶς
τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας.

περὶ Μελανθίου λέγει τοῦ ὀψοφάγου, ὅτι ἀφικόμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ ὀψωνῆσαι ἐγχέλεις, καὶ μὴ εὑρὼν σχετλιάσοι· παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλων ἕψουσι τὰς ἐγχέλεις.

"*Μονῳδία.* ἡ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δρά- 574
μασι. Καὶ μονῳδεῖν, τὸ θρηνεῖν. Μονῳδία λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδήν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μονῳδία ἐστὶ θρῆνος ᾠδῆς, μήτε προσωποποιίαν ἔχων μήτ' ἠθοποιίαν. Καὶ τὸ μεῖζον, οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐκπεπτωκότας σοφίας θρηνοῦσι· σὺ δὲ ὡς ἀλιτηρίους καὶ μηδέποτε γευσαμένους αὐτῆς τεθρήνηκας.

Μόξος, Λυδός· ὃς πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασάμενος, καὶ τὸν Μήλην τῆς τυραννίδος καθελών, τοῖς Λυδοῖς παρεκελεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι,

---

1. τὸ μέτρον] τὸ om. A.B.E.*V. delevi: scribendum enim, ut prius membrum alteri exaequetur, καὶ ἰσότητα καὶ μέτρον. In fine σύλληψιν E. Statim cum A.V. delevi glossam: *Μονονού. ἀντὶ τοῦ μονονουχί.* 3. *Μονονουχί — ἐγγύς*] Schol. Platon. p. 464. et Photius. 4. *Μονονουχὶ τὸ τῆς τραγ.*] Theophyl. Simoc. lib. VII. c. 15. *Ὁ δὲ Χαγᾶνος δυσανασχέτως εἶχε τὰ βασιλικὰ καταδέξασθαι δῶρα, μονονουχὶ τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπιφθεγγόμενος· Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.* Hinc Suidas sua descripsit. *Küst.* Notum ad celeberrimum dictum Sophoclis Ai. 665. alludi: vide v. *Ἄδωρα.* 6. *Μόνος θεῶν θάν.*] Versus hic Aeschyli legitur apud Aristophanem Ran. 1438. unde eum Suidas descripsit. *Küst.* Integrior versus extat in vv. *Θανατῶν* et *Πάγκοινος. δώρων οὐκ*] *οὐ δώρων* A.V.E. 8. *Μονοστόλῳ*] *τῷ κατὰ μόνας ἐλθόντι* Hesychius. 9. *τραφείς*] Hesychius et Photius in Lexico inedito habent *στραφείς. Küst. τραφείς* Photius. *ἀγαθός*] Bigaltius in Phaedrum [IV, 4.] recte emendat *ἄγαμος. Küst.* Idem editores in Photium et Hesychium intulerunt. 11. *Μονοτρόπους*] Ex Theodoreto in Ps. LXVII, 7. petita esse monuit Ernestius. 12. *τοὺς ἀρετῆς*] *τῆς ἀρετῆς* A.V. Theod. *μόνους* *V. 15. *Μονουχιών*] Immo *Μουνυχιών.* Sic enim ab aliis mensis hic vocatur. *Küst. Μουνυχιῶνος* A. E m. sec. *Μονουχιῶνος* E pr. V. Med. Apparet homines industrios annotasse, quod alicubi vitiose perscriptum invenerant, *Μονουχιῶνος.* Id intra uncos recepi, sub finem etiam deletis *ὄνομα μηνός* cum A. 16. *Μονοχίτωνος*] Fors. *Μονοχίτων, Μονοχίτωνος.* Vid. Lucian. Cronosolon. (T. III. p. 394.) *Reines.* 17. V. Schol. Luciani Conscr. Hist. 1. 19. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 954. *Κιφησοφῶντα* eidem errori debetur, cui superior glossa *Κιφησοφῶν.*

1. *οὗτος δὲ*] *δὲ* omisi cum A.*V. 2. *ὃς καὶ ἐκωμῳδεῖτο*] *ὃς καὶ* om. A.B.V.E. Edd. ante Küst. Saltem supplendum *δὲ* post *ἐκωμῳδεῖτο.* Tum *ἐκωμῴδει* E. et Edd. ante Küst. In fine *αὐτοῦ* om. A.B.V.E. Edd. ante Küst. Aliquantum discrepat Schol. Aristoph. *Ὅτι ἐδόκει δοῦλος ὢν συμπονεῖν αὐτῷ ὁ Κηφισοφῶν, καὶ μάλιστα τὰ μέλη· ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμῳδοῦσιν.* 3. *Μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας· Ὀλ.*] Aristophanes Pac. 1002 4. 4. *ἀποχειρωθεὶς* Med. sola. 5. *τᾶς*] *τὰς* Edd. vulgg. cum Schol. Arist. Acharn. 894. *τεύτλοισι*] *τλεύτοισι* A. *τούτοισι* E. qui infra *τούτων* pro *τεύτλων.* Tum *ὀψωνίσαι* Med. 8. *σχετλιάσει*] *σχετλιάσοι* A.B.V. et inter vss. E. *παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλ.*] Huc pertinet alius locus Aristophanis, qui extat in Acharn. 893. *Küst.* 10. *Μονῳδεῖν δὲ*] *Μονῳδία* A.B.*V. Hesych. Phot. *Μονῳδία. λέγεται δὲ* Lex. Bachm. p. 303. Ceterum haec cum glossa superiore Photius aliter concinnavit. 17. *τεθρήνηκας* vereor ut membrorum relationi conveniat. 19. *Μόξος, Λυδός· ὃς πολλὰ ἔργ.*] Haec sunt verba Nicolai Damasceni, quae descripta sunt ex Collectaneis Constantini ab Valesio editis p. 442. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst. καὶ καλὰ* addiderunt A.B.V.E. cum Excerptis. Tum *τὴν μήλην* Med.

---

numeris. et monas quidem secundum paritatem et mensuram capitur; dyas vero secundum excessum et defectum. *Μονονουχί.* Fere, propemodum, prope dixerim. *Parum aberat quin dictum illud Tragici proferret: Hostium infausta dona. Μόνος θεῶν θάν.* Aeschylus: *Mors sola inter deos non capitur muneribus. Μονοστόλῳ.* Unicam vestem habenti. *Μονότροπος.* Solitarius, caelebs, expers uxoris. *Μονοτρόπους.* Eos qui unum sibi proponunt, ut soli studeant virtuti, neque modo hoc modo illud institutum amplectuntur. *Μονουχία.* Vita solitaria et caelebs. [*Μονουχιῶνος.*] *Μονοχίτωνος. Μονῳδεῖν.* Carmen flebile canere. omnia enim carmina tragicorum quae in scena recitantur, vere sunt lamenta. Aristophanes: *Deinde alui monodiis, iisque Cephisophontem immiscui.* Cephisophon servus erat, qui eum in carminibus componendis plurimum adiuvabat. idem ab comicis perstringebatur, quod cum eius uxore rem haberet. *Ex Medea flebiliter canere: Perii, perii, quem elapsae sunt in betis delitescentes.* de Melanthio helluone ista dicuntur, quasi cum in forum venisset ad emendas anguillas, neque invenisset, lamentaturus esset. deinde quod coqui anguillas cum betis coquere solent. *Μονῳδία.* Lamentatio; qua poetae tragici in scena utuntur. Et *Μονῳδεῖν*, lamentari. *Μονῳδία* autem dicitur, cum unus tantum carmen canit, neque simul cum eo chorus. *Μονῳδία.* Est lamentatio sine prosopopoeia et ethopoeia. *Et quod maius est, alii quidem eos deplorant, qui sapientia exciderunt: tu vero ut sceleratos, et qui sapientiam nunquam degustarint, deplorasti. Μόξος.* Moxus, Lydus. hic multis praeclare gestis, et eversa Melae tyrannide, Lydos hortatus

καθ' ὃ ἠύξατο, τοῖς θεοῖς. οἱ δ' ἐπείθοντο, καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα, ἐξήρουν δεκάτην ἁπάντων, καὶ κατέθυον. ἐκ τούτου μέγιστος αὐξμὸς καταλαμβάνει Λυδίαν. καὶ πολλὰς στρατιὰς λέγεται πεποιῆσθαι. καὶ ἦν αὐτοῦ κλέος μέγιστον ἐν Λυδοῖς ἐπί τε ἀνδρίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. ταῦτα πράξας ἐπὶ τὴν Κράβον ἐστάλη, καὶ ταύτην εἶλε καὶ ἐπόρθησε· τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγὼν κατεπόντωσε.

Μόρα. τὰ συκάμινα.

Μορίαι. ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶται ιβ' τὸν ἀριθμόν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδήμιαν. ἤτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἁλιρρόθιου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες. Τῆς δὲ μορίας ὁ στέλεχος σηκὸς καλεῖται. Λυσίας· Ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δένδρη. ἔθος δὲ τοῖς ἀσκουμένοις, ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμιαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις
ἀποθρέξεις.

Μορμολύκεια. τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα· τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα, ἃ λωριεῖς γόργια καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι. Λόκησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολυκεῖον ὕψεως καὶ διανοίας κατάπληξις.

Μορμολύττεται. φοβεῖ. Ἀσκῶ μορμολύττεις, ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων· ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. Ἐμορμολύξαντο σφᾶς, ὡς ἀνύποιστόν τι πλῆθος ἔπεισι κατ' αὐτῶν. τοντέστιν, ἐξεφόβησαν, εἰς πτοίαν καὶ ὀρρωδίαν ἤγαγον.

Μορμώ. λέγεται καὶ Μορμὼ Μορμοῦς, ὡς Σαπφώ, καὶ Μορμὼν Μορμόνος. Ἀριστοφάνης·

---

1. καθὰ Excerpta. 3. ἐκ πάντων] ἁπάντων A. B. V. Exc. ἀγὼν] αὐχμὸς A. V. cum Excerptis. 5. μέγιστον κλέος] κλέος μέγιστον A. *V. cum Excerptis. 6. ἀνδρείᾳ] ἀνδρίᾳ dedi cum A. E. Med. 7. Κράμβον] Κράβον A. et Exc. Mox ταύτ' εἶλε *V. 10. Post hanc gl. cum V. delevi, quae ex v. Ἀμοργοί erat repetita, Μοργούς. Ὅτι (hoc Gaisf. addit) οὕτως καλοῦσι τοὺς ἀμοργούς, τὸ α ἀφαιροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. μαῦρον γὰρ τὸ ἀμαυρόν. καὶ σφύδελον τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι. Habet A. in marg. 11. Μορίαι. ἐλαῖαι ἱερ.] Confer Scholiastam Aristophanis in Nub. 1001. qui eadem de oleis hisce Minervae sacris refert, quamvis verbis paulum diversis. Küst. ἐλάαι B. E pr. ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον δδ.] Schol. Sophol. Oedip. Colon. 701. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ μορίων γιγνομένου δίδοσθαί φησι. Confer Meursium Panathen. c. 11. Küst. Adde Schol. Pind. Nem. X, 64. 13. πρῶται] πρώτη A. B. E. Photius. πρῶτα V. 14. Ἀκαδημίαν] Ἀκαδήμιαν bis refinxi. 16. ἐμερίζοντό τε καὶ ἐνέμοντο] ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο A. Photius. 18. ἐκείνης ὁ στέλεχος σηκὸς ἐκαλεῖτο] τοῦ στελέχου σηκὸς καλεῖται A. B. V. Equidem ἐκείνης sublato reposui καλεῖται. Nihil nos iuvat gl. Σηκός. Λυσίας] Ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ Ἀπολογίᾳ p. 109. [271.] ubi sic legitur: φησὶ δὲ ὁ κατήγορος, ἐπὶ Σουνιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. Hinc Suidas emendandus et supplendus est: ut et ante nos monuit Reines. Varr. Lectt. lib. III. p. 437. et ex eo Pearsonus. Küst. ἐπὶ Λυσιάδου tamen Reinesius. Sed opposuit Gaisfordus Clinton. F. H. ad a. 397. Ceterum refinximus editum ἄρχοντα: ἄρχον *V.

1. ἐκκεκόφαι Med. 2. δένδρα] δένδρη A. B. V. δένδρον E. τὸ δένδρον Schol. Ex quo petendum ἦν post δέ. 3. ἀλειψαμένους] ἀλειψαμένοις A. B. Med. Schol. Aristoph. καὶ ἀλειψαμένοις E. Om. V. Ἀριστοφάνης] Nub. 1001. Ceterum locum hunc Aristophanis citat etiam Scholiasta Sophoclis in Oedip. Colon. qui de oleis sacris, quae μορίαι vocabantur, lectu digna habet. Küst. Cf. v. Ἀκαδημία. Continuo cum A. V. glossam delevi satis inficetam: Μόριον. τὸ αἰδοῖον μέρος τοῦ σώματος. Cf. Zon. p. 1371. 7. Μορμολύκεια] Vid. Schol. Theocrit. Syracus. 40. Toup. Vid. Schol. Plat. pp. 348. 464. et Ruhnk. in Tim. p. 181. Mox καὶ post προσωπεῖα, in quod Photius desinit, delevi cum A. E. *V. προσωπεῖα posterius addidit *V. cf. v. Γόργια. Gaisfordus ex V. protulit προσωπεῖα τὰ τῶν τραγῳδῶν. 8. γόργια] Potius γοργεῖα. Etymologus: Γοργεῖα. τὰ τραγικὰ προσωπεῖα, ἔνιοι μορμολύκεια. Vide etiam Hesychium v. Γόργεια. Küst. γόργια servat Schol. Platon. p. 348. 10. Λόκησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολ.] Haec sunt verba Theophylacti Simocattae l. VI. c. 5. unde sensus huius loci supplendus est. Küst. 12. ἐκφοβεῖ] φοβεῖ A. B. V. Phot. Praegressum αἰτιατικῇ omiserunt A. V. Ἀσκίω] Dedi ἀσκῶ. Vid. v. Ἀσκός. Gaisf. μορμολύττεις] Scribendum est μορμολύττῃ, vel Attice μορμολύττει: ut Portus etiam monuit. Küst. μορμολύτταις V. Activi exemplum Zon. p. 1373. proposuit qualecunque: Τοὺς παῖδας πάνυ τι μορμολύττοντες. 14. Ἐμορμολύξαντο] Ἐμορμολύττοντο V. 17. Μορμοῦς] καὶ Μορμοῦς A. καὶ Μορμὴ B. E. Mox post Σαπφώ delevi Σαπφοῦς cum A. B. E. Σαπφοῦς — Μορμόνος om. V. Vide v. Ἀηδών. Schol. Aristoph. ἐνταῦθα δὲ Μορμονος ὡς τρυγόνος· ἀλλαχοῦ δὲ Μορμοῦς ὡς Σαπφοῦς. 18. Μορμῶνος Med. Ἀριστοφάνης] Acharn. 558.

---

est, ut diis decimas redderent, quemadmodum ipse voverat. Lydi igitur eius hortatu, inita ratione facultatum suarum, decimam omnium sepositam diis obtulerunt. posthaec gravis siccitas Lydiae incubuit. idem exercitus saepius ductasse dicitur, maximaque eius et ob fortitudinem et ob iustitiam fama apud Lydos erat. his peractis contra urbem Crabum profectus, eam cepit et diripuit: incolasque in vicino lacu submersit. *Μόρα.* Fructus arboris mori. *Μορίαι.* Oleae sacrae Minervae: ex quibus exprimebatur oleum, quod praemii loco dabatur iis, qui Panathenaea vicerant. erant primum numero XII. quae ex Arce in Academiam translatae fuerant. sic autem dictae sunt vel de morte et caede Halirrhothii, vel quod Athenienses oleum inde expressum inter se dividebant. eius vero oleae sacrae truncus appellabatur σηκός. Lysias: *Archonte truncum oleae sacrae a me excisum fuisse.* arbores autem in gymnasio plantatae erant. Mos autem erat, ut qui exercerent, uncti in sole decurrerent. Aristophanes: *Sed Academiam ingressus sub oleis sacris decurres.* *Μορμολύκεια.* Tragicorum et histrionum larvae; quas Dorienses Γόργια vocant. hinc etiam terrere μορμολύξασθαι dicunt. *Adversarii nihil aliud erant nisi vana species, et terriculamentum oculorum, animique perculsio.* *Μορμολύττεται.* Terret. [Et proverbium:] Utriculo terres. dicitur de iis qui vana timent. uter est enim inanis. Et ἐμορμολύξαντο, terrorem incusserunt. *Et terruerunt eos, quasi infinita hostium multitudo eos invasura esset.* *Μορμώ.* Dicitur et Μορμὼ Μορμοῦς, ut Σαπφώ, et Μορμὼν Μορμόνος. Ari-

Ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν Μορμόνα.
ἄπο τὰ φοβερά· φοβερὰ γὰρ ὑπῆρχεν ἡ Μορμώ.
καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Μορμὼ τοῦ Θράσους.

μορμολύκειον, ἣν λέγουσι Λαμίαν· ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς Μορμώ, ἢ ἐπιῤῥηματικῶς ἐξενήνεκται, ὡς εἰ ἔλεγε, φεῦ τοῦ Θράσους.

Μορμυρίζει. καταράττει, ᾄχεῖ, ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

Μορμύρων. ποταμὸς ῥεύματα ἔχων.

Μορμυρωπός. Ἥλιος ἀμαυρὸς ἢ ὕφαιμος ἢ μορμυρωπός, πᾶσιν ὁρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός.

Μορόεις. καὶ οὐδετέρως μορόεντα, τὰ μετὰ κόπου καμνόμενα.

Μόρος. ὀδύνη, πόνος, θάνατος.

Μορῶν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. συντάγματά τινα Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ὡς εἰσὶ μοῖραι ἓξ ὠνομασμέναι, καὶ διῄρηνται εἰς τὰς μοίρας Λακεδαιμόνιοι πάντες. Ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ· Ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα, λοχαγοὺς τέσσαρας, πεντηκοστύας ὀκτώ, ἐνωμοτάρχας ἑκκαίδεκα.

Μόρσιμον. εἱμαρμένον, μεμοιραμένον.

Ἀμφὶ δ' Ἐριννὺς
φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα.

Μόρσιμον καὶ Μελάνθιον, ἄμφω διαβάλλει Ἀριστοφάνης, λέγων οὕτως·

Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
γραοσόβαι, μιαροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι.

ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατύ,
Μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος, ποιηταὶ τραγικοί. Μόρσιμος δέ, Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός, ποιητὴς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρός. Ἀριστοφάνης·

Καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.

τουτέστιν, ἐκβαλλοίμην, καὶ συριττοίμην, ὡς ἐκεῖ- 576

---

1. *ἀπένεγκαί μου* Med. 2. *ἄπο*] *ἀπ* A. quod satis demonstrat compendium subesse formulae *ἀντὶ τοῦ* a Schol. Aristoph. exhibitae. 3. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 690. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 5. *ὅθεν μορμολ.*] *ὅθεν* om. A. V. *τὸ μορμ.* Schol. Cf. Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 116. *οὕτως* Med. sola. 6. *καὶ* omitti poterat. Deinde *ἢ ὡς* apparet e compendio notissimo profectum fuisse: *ἢ* om. Schol. et expunxi cum *V. Mox *ὡς Μορμώ, ἢ* om. E. 9. *καταράττει*] Leg. *καταράττει.* Hinc *καταράκτης.* Vid. v. *Καταπέπτει. Toup. ταράττει* Hesychius, *καταράττει* V. cum Lex. Bachm. p. 303. et sic editum in Photio, qui habet *Μορμορύζει.* 11. *Μορμύρων. ποταμὸς ῥεύμ.*] Homerus Il. *σ'*. 403. *Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος.* Huc Suidas respexit. *Küst.* Cf. Zon. p. 1373. 12. *Ἥλιος ἀμαυρὸς ἢ ὕφαιμος ἢ μορμ.*] Haec ad somniorum interpretationem pertinent, utpote quae descripta sunt ex Artemidori lib. II. c. 36. ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* Artemidori verba sunt, *ἥλιος ἀμαυρὸς ἢ ὕφαιμος ἢ μορμύρων, πᾶσι πονηρὸς καὶ ἄτοπος γίνεται*: quae Reiffius ex indiciis Veneti, sed immemor Suidae male refinxit, *ἢ πορφυρώδης πρὸς πᾶσι τοῖς πολέμοις καὶ ἀτ. γ.* 13. *ὁρώμενος*] *φαινόμενος* A. 14. *μορόεντα, τὰ*] Voce hac usus est Homerus Il. *ξ'*. 183. ubi Scholiasta: *Μορόεντα, μετὰ μόρου καὶ κακοπαθείας εἰργασμένα. περὶ ἃ ἐμόχθησεν ὁ τεχνίτης· τουτέστιν, ἔκαμε κατασκευάζων αὐτά. Küst. Μορόεντος* A. Cf. intpp. Apollonii p. 463. 17. *Μορῶν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππ.*] Ex Harpocratione. Deest gl. A. Demosthenis locus est de Synt. p. 172. *συντάγματα*] *συναλλάγματα* V. nihil mutans post v. *Μωρούς*, ubi glossam repetit *V. 19. *μοῖραι καὶ*] *μοῖραι* vel, quod Suidae reddendum, *μόραι ἓξ* Harpocr. 20. *μοίρας*] *μόρας* E.

1. *Ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ Λακ.*] P. 686. [c. 11, 4.] ut Portus monuit. Ibi autem pro *μόναρχον* legitur *πολέμαρχον*, et pro *πεντηκοσύας, πεντηκοστύρας*: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* *Λακώνων*] *Λακεδαιμονίων* Harpocr. Pal. ap. Gaisf. 2. *μόναρχον ἕνα*] *πολέμαρχον ἐν πρώτῳ* V. *πολέμαρχον ἕνα* Harpocr. 3. *ἐνωμοτάρχας* *V. cum codd. quibusdam Harp. 5. *μεμοιραμένον*] *πεπρωμένον, μεμ.* Zon. p. 1371. *μεμοιρασμένον* E. Idem mendum superest in Hesychio. Nihil mutat Photius. 6. *Ἀμφὶ δ'*] Thalli versus Anthol. Pal. VII, 188. Cf. v. *Ἐριννύς.* 9. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 799—803. Cf. v. *Μελάνθιος.* 11. *γραιοσόβοι* et deinde *Μοῦσαι* *V. 15. *τραγικοὶ ποιηταί*] *ποιηταὶ τραγικοί* transposui cum A. *V. 17. *ποιητὴς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρ.*] Hesychius v. *Κλύμενος*: *Κλύμενος, ἰατρὸς ἀφυής, ὃν Ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμίχθαι τῷ Μορσίμῳ, διὰ τὸ καὶ τὸν Μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ. ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ Μόρσιμος.* Haec pulchre confirmant ea, quae Suidas hic de Morsimo tradit. *Küst.* Irrepserunt haec in v. *Ψυχρός.* *Ἀριστοφάνης*] Equ. 400. 18. *Καὶ διδασκ.*] *καὶ* om. A. V. E. *προσᾴδην* *V. 20. *ἐκβαλοίμην*] *ἐκλαβοίμην* A. E. *V. Scripsimus *ἐκβαλλοίμην.*

---

stophanes: *Sed oro te, aufer a me Mormonem.* id est, terriculamentum. Mormo enim terribilis erat. Et iterum Aristophanes: *Mormo audaciae.* Terriculamentum, quam Lamiam vocant. item omnia terriculamenta. aut igitur deest particula *ὡς*: quasi diceret, *quanta Mormo*; vel *μορμὼ* adverbialiter positum est, ac si dixisset, *pro audaciam!* *Μορμυρίζει.* Murmurat, fremit, de aquis proprie dictum. *Μορμύρων.* Dicitur de fluvio, rapide fluenti. *Μορμυρωπός. Sol obscurus vel colore sanguineo suffusus vel turbidus aspectu mala portendit, siquibus per somnum cernitur.* *Μορόεις.* Et in neutro genere *μορόεντα*, cum labore facta. *Μόρος.* Dolor, labor, mors. *Μορῶν.* Demosthenes in *Philippicis.* *Μόραι* vocantur cohortes quaedam Lacedaemoniorum. et Aristoteles tradit moras dictas esse quasi partes, quod Lacedaemonii in certas partes essent omnes distributi. Xenophon vero in *Lacedaemoniorum Republica* sic scribit: *Quaelibet mora habet polemarchum unum, centuriones quattuor, quinquagenorum praefectos octo, enomotarchas XVI.* *Μόρσιμον.* Fatale, fatis debitum. *Circa vero Erinnys sanguinaria fatalem ex ore emisit vocem.* *Μόρσιμον καὶ Μελάνθιον.* Morsimum et Melanthium, utrumque Aristophanes perstringit, sic inquiens: *Heluones piscium, batidispices, Harpyiae, vetularum subactores, impuri, hircum olentes, piscium pernicies: quos ubi sputo plurimo conspueris, Musa dea, hunc mecum diem festum celebra.* *Μόρσιμος καὶ Μελ.* Morsimus et Melanthius, poetae tragici. Morsimus autem, Philoclis tragici filius, poeta erat frigidus, idemque medicus. Aristophanes: *Et docear accinere Morsimi tragoediam.* id est, explodar, et sibi-

νος. πονηρῶν γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων, ἐν ἀρᾶς ἔθηκε μέρει. Μελάνθιος δὲ ἐκωμῳδεῖτο εἰς ὀψοφαγίαν. καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν. ἦν δὲ καὶ κίναιδος.

Μόρσιμος, τραγῳδίας ποιητής, ὀφθαλμῶν ἰατρός, μικρός, ὑπόψυχρος.

Μόρσιμος. τοῦτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς πρὸς Δομετιανὸν βασιλέα, δεσμευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ·

Οὐ μέν με κτενέεις· ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμι.

καὶ τοῦτο εἰπὼν ἄδηλος ᾤχετο.

Μορυχίδης. ὄνομα κύριον.

Μόρυχος. ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμῳδεῖτο· ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων· τραγῳδίας ποιητής. καὶ Ἀριστοφάνης·

Ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,
φίλη Μορύχῳ.

Μόρυχος, Τελέας, Γλαυκέτης. ὀνόματα κύρια. οὗτοι ἐπὶ μαγγανείᾳ διεβέβληντο.

Μόρυχος. ὅπερ ἔοικε Μορύχου γένος καὶ σάγμα. σάγμα δέ, ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. Καὶ παροιμία· Μορύχου εὐηθέστερος, ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπραττομένων. ἐπίθετον δέ ἐστι τοῦ Διονύσου· ἀπὸ τοῦ μορύξαι, ὃ ἔστι μολῦναι, ἐπειδὰν τρυγῶσι, τῶν βοτρύων τῷ γλεύκει καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις.

Μορφή. εἶδος, ἰδέα, πρόσοψις.

Μορφὴ καὶ εἶδος ταὐτόν ἐστι. Καὶ μορφὴ μὲν ἐπὶ ἐμψύχων, σχῆμα δὲ ἐπὶ ἀψύχων.

Μορφνόν. σκοτεινόν.

Μορφνός. εἶδος ἀετοῦ. οἱονεὶ μορόφονός τις ὤν· ὁ ἀεὶ περὶ φόνου μεμορημένος. μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν ἀετῶν οὐ κυνηγετοῦσιν, ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται.

Μόρφωσιν. σχηματισμόν, εἰκόνα.

Μόσσυνες. ἐπάλξεις, πύργοι.

Μοσχεύματα. ἁπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων.

Μοσχεύων. μεταφυτεύων. Εὐνάπιος· Οὗτοι

---

2. *Μελάνθιος δὲ ἐκωμ.*] Scholiasta Aristophanis in Pac. 803. *Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος, τραγικοὶ ποιηταὶ ἀμφότεροι. ὁ δὲ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός, πονηρὸς καὶ ἄμετρος. ὁ δὲ Μελάνθιος κωμῳδεῖται εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν Εὔπολις ὡς κίναιδον αὐτὸν διαβάλλει καὶ κόλακα.* Hinc *ἀβλεψία* et oscitantia Suidae patet, qui non solum locum hunc prorsus mutilum exhibet, sed etiam male ad Morsimum refert, quae apud Enarratorem Comici de Melanthio dicuntur. *Küst.* 5. *Μόρσιμος, τραγῳδ.*] Confer Scholiastam Aristophanis in Ran. 151. *Küst.* Sive in Pac. 803. Utrumque conflavit *Eudocia* p. 303. 7. *τοῦτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυαν.*] Idem de Apollonio refert Philostratus lib. VIII. de Vit. Apoll. c. 4. (5.) quem confer. *Küst.* 8. *Δομετιανὸν*] *Δομέτιον* A. V. E. Med. Mox *οὔ τι* Med. 12. *Μορυχίδης*] *Μορύχιδος* A. Cum eodem et *V. sub finem delevi *ἡ Μορύχιδος*. Initio V. *Μορύχοι ὄνομα κύριον*: a quo hanc glossam nescio quomodo tradit abesse Gaisfordus. 13. *ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 886. *Küst.* 16. Versus Arist. Ach. 851, 53. ubi legitur *φίλη δὲ Μορύχῳ*. 18. *Μόρυχος, Τελ.*] Gl. om. *V. *Τελέας*] *Τελέα* A. E. Med. Mox *Γλαυκέτης* A. E. pro *Γλαυκότης*, quod correxerat etiam Porsonus Aristoph. p. 164. Vide Plat. ap. Schol. Nub. 109. Pertinet gl. ad Aristoph. Pac. 998. 19. *μαγγανείᾳ*] *λαιμαργίᾳ* reponit Ruhnk. in Tim. p. 183. cui locum Athenaei l. p. 9. C. Gaisfordus in Add. opposuit.

1. *ὅπερ ἔοικε Μορύχου γ.*] Aristoph. Vesp. 1136. *Ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι Ἔοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.* Hinc Suidam emendabis. Idem in Acharn. 573. *τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;* Scholiasta: *ἐκ τοῦ σάγματος. ἐκ τῆς θήκης τοῦ ὅπλου, ὃ καλεῖται σάγμα. Küst.* Immo haec temere sunt ex v. *Καυνάκης* corrasa. 3. *Μορύχου εὐηθέστερος*] Confer Nostrum infra v. *Μωρότερος Μορύχου. Küst.* 6. *τῶν βοτρύων τῷ*] Leg. *τῷ ἀπὸ τῶν β. Reines.* Frustra. 9. *σχῆμα*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *εἶδος*. Non solum enim *μορφή*, sed etiam *εἶδος* de animatis dici oportet, si verum est, quod Suidas hic ait, *μορφὴ* et *εἶδος* idem significare. *Küst.* 10. *Μορφνόν*] Il. *ω*. 316. 11. *Μορφνός*] Vid. Bochart. Hieroz. II. p. 175, 71. *Hemst.* *μορόφωνος τις* Med. 12. *φόνον*] *φονου* A. V. E. Med. *ὁ μεμορημένος καὶ πεπονημένος περὶ τοὺς φόνους* Etym. p. 591. unde Gaisf. sumpsit *φόνους*. *μόνοι γε*] *μόνοι γὰρ* A. V. E. Med. Mox *κυνηγοῦσιν* A. 15. Refertur *Μόρφωσιν* ad Ep. Rom. II, 20. Consentiunt Hesychius et Photius. Huic gl. subiecit Med. *Μορφοῦμαι. δοτικῇ*: quae silui Gaisfordus. 16. *Μόσσυνες*] Apollon. Rhod. II, 1016. *ἦ ἔνι Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσι Λουρατίους πύργους εὐπηγέας, οὓς καλέουσι Μόσσυνας.* Sic ed. Brunck. Conf. Xenoph. Anab. V, 4, 26. *Gaisf.* Cf. Eust. in Dionys. 766. Accedunt Hesych. et Phot. *Μόσυνες* Med. 17. *Μοσχεύματα*] Vid. Sapient. IV, 3. 18. *Μοσχεύων*] Dion. Hal. p. 436. *Toup.* MS. *Εὐνάπιος*] Fr. 50. Ed. Nieb. p. 104. Cuius ego neutrum editorem miror de fide verbi *ὑπεμόσχευον* dubitasse. Scripsit, opinor, Eunapius, si quidem huius usum licet ex V. Soph. p. 60. existimare (coll. Hyperide I. Aristog. p. 785.), *ἐμόσχευον*, cui praepositio succrevit ex versu continuo.

---

lis ut ille excipiar. cum enim poemata illius mala essent, imprecationis loco hoc dixit. Melanthius vero perstringebatur ut heluo. Et [Eupolis] in fabula *Κόλακες* [ut assentatorem eundem perstringit.] erat etiam cinaedus. *Μόρσιμος*. Morsimus, poeta tragicus, oculorum medicus, parvus et subfrigidus. *Μόρσιμος*. Apollonius Tyanensis ad Imperatorem Domitianum, a quo in vincula coniectus erat, hunc versum dixit? *Haudquaquam me interficies. non enim in fatis est ut a te occidar.* quo dicto evanuit. *Μορυχίδης*. Nomen proprium. *Μόρυχος*. Nomen proprium viri, qui ut gulosus ab comicis perstringebatur. idem etiam deliciis indulgebat: erat autem poeta tragicus. Aristophanes: *O carissima et iampridem desiderata, amica Morycho.* *Μόρυχος, Τελ.* Morychus, Teleas, Glaucetes, nomina propria virorum, qui per heluationem male audiebant. *Μόρυχος. Mihi simile videtur Morychi sagmati. σάγμα* vero est theca scuti. et proverbium: *Stultior Morycho.* de iis dicitur qui stulte aliquid faciunt. est etiam epithetum Bacchi: a *μορύξαι*, i. e. foedare: quod vindemiantes uvarum musto et recentibus ficubus faciem foedare solent. *Μορφή*. Forma, species, aspectus. *Μορφὴ* et *εἶδος* idem significant. Et *μορφὴ* quidem dicitur de animatis, *σχῆμα* vero de inanimatis. *Μορφνόν*. Obscurum. *Μορφνός*. Species aquilae. quasi dicas *μορόφονος*, qui semper circa caedem versetur. ex aquilis enim hae solae non venantur praedas, sed cadaveribus vescuntur. *Μόρφωσιν*. Figurationem, imaginem. *Μόσσυνες*. Murorum pinnae, propugnacula. *Μοσχεύματα*. Arborum et olerum novella germina. *Μοσχεύων*. Serens. Eunapius: *Isti*

μὲν ὧδε μένοντες ὑπεμόσχευον τὸν πόλεμον. ἀντὶ τοῦ ὑπέστρεφον, ὑπεφύτευον.

Μόσχια. ἁπαλὰ φυτά.

Μοσχίδια σύκων. οὕτω καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ. μοσχίδια δὲ τὰ νέα βλαστήματα. καὶ ἡ ἁπαλὴ καὶ νέα λύγος μόσχος. Ὅμηρος·

Μόσχοισι λύγοισι.

Μόσχον. ἁπαλόν.

Μόσχος, Συρακούσιος, γραμματικός, Ἀριστάρχου γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον, τὸν τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητήν. ἔγραψε καὶ αὐτός.

Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον. Μόσχος φαῦλος κιθαρῳδός, πολλὰ ἀπνευστὶ ᾄδων. τὸ δὲ Βοιώτιον οὕτω καλούμενον εὗρε Τέρπανδρος, ὥσπερ καὶ τὸ Φρύγιον.

Μόσχος Λιβάνου. ὃν ἐν Χωρὴβ ἐθεοποίησαν· ὃν Μωυσῆς συνέριψε καὶ ἐλέπτυνε.

Μοτάριον. ᾧ χρῶνται ἰατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς, πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφράττεσθαι αὐτάς.

Μοτοφαγία. θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἐπιτελουμένη.

Μοτώσει. ἰάσεται δι' ὀθονίων.

Μοτοῖ. τιτρώσκει, ταράσσει.

Μουνὰξ μάχη. ἡ μονομαχία.

Μουνυχιών. ὁ δέκατος μὴν παρ' Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθυον Μουνυχίᾳ.

Μουνυχία. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως, τοῦ Πανταικλέους.

Μουρήνας. ὄνομα κύριον.

Μοῦσα. ἡ γνῶσις. ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ· ἐπειδὴ ἁπάσης παιδείας αὕτη τυγχάνει αἰτία. εἰκότως οὖν οἱ ἀρχαῖοι Μοῦσαν αὐτὴν ἐκάλεσαν. εἰσὶ δὲ πᾶσαι ἐννέα· Κλειώ, Εὐτέρπη, Θάλεια, Μελπομένη, Τερψιχόρη, Ἐρατώ, Πολυμνία, Οὐρα-

---

2. ὑπέστρεφον] Lege ὑπέτρεφον. *Küst.* Praefixit ἀντὶ τοῦ A. Cf. Gregor. Corinth. in Hermog. T. VII. p. 1111. 3. Μοσχεῖα Photius. Cum Suida Hesychius. 4. Μοσχίδια σύκων. οὕτω καλ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 994. σῦκα E. 5. μοσχίδια] Μοσχίδια δὲ A. E. Schol. 6. Ὅμηρος addiderunt A. V. Schol. Versus Homeri Il. λ'. 105. 10. δεύτερος om. V. Sapiunt novissima lectorum annotationem. 12. ἔγραψε καὶ αὐτός] Adde *Βουκολικά*. *Küst.* Haec ignorat *Eudocia* p. 304. 13. Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον | Aristoph. Acharn. circa initium (v. 13.): Ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἡνίκ' ἐκὶ Μόσχῳ ποτὲ Λεξίθεος εἰχῆλθ', ᾄσόμενος Βοιώτιον. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* ἦν γὰρ] Μόσχος A. V. 16. τὸ Φρύγιον] ὁ Φρύγιος V. E; et ut videtur A. 18. ὃν Μωυσῆς cum seqq. om. V. Ad h. v. A. in marg.: Λέβ. καὶ λεπτυνεῖ αὐτὸν ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, significans Ps. XXVIII, 6. ubi quae Theodoretus ascripsit, iis usus est Suidas. 19. Μοτάριον] V. Alb. in Hesych. v. Μότα. ᾧ χρῶνται Med. οἱ ἰατροὶ] οἱ om. A. V. Mox ἐν ταῖς om. V.

3. Μοτοφαγία. θυσία τις ἐν Σαλ.] Eadem habet Hesychius: sed apud quem scriptum est μοττοφαγία, per duplex τ. *Küst.* Scribendum videtur Μοτοφάγια. 5. Μοτώσειεν] Photius in Lexico inedito: Μοτώσει. ἰάσεται δι' ὀθονίων. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Videtur enim haec nota referenda esse ad locum illum Os. VI, 1. Καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, παιάξει, καὶ μοτώσει ἡμᾶς. *Küst.* Μοτώσει A. *V. Photius et Lex. Bachm. p. 304. Μοττώση Hesychius, Μοτώσει E. Adde Kühn. in Polluc. IV, 182. ὀθονίων] Vid. Schol. Hom. Il. δ'. 440. *Toup.* MS. 6. Μοττοῖ] Μοτοῖ A. V. Photius. Cum iisdem ταράσσει dedi pro ταράττει. Vulgatas scripturas servavit Hesychius. Statim cum V. delevi: Μουκιανός. ὁ Ῥωμαῖος. ἐν τῷ Ἀγηλειεν. 7. Μουνὰξ] Respexit Aelian. v. *Κάσος*. *Toup.* MS. Comparat Gaisf. post alios Od. λ'. 416. 8. ὁ δεύτερος μήν] Immo ὁ δέκατος μήν, i. e. *decimus mensis*, ut recte habet Harpocratio: ex quo Suidas. *Küst.* Dederunt δέκατος A. V. et Photius, qui recte hanc glossam continuae postposuit. Mox Μουνιχίᾳ A. De quo instituto v. Liban. T. I. p. 232. 10. Μουνυχία] Ex Harpocratione. *Küst.* De ea dictum Empedoclis habet Coel. Rhodig. XII, 6. Plutarch. V. Solonis 12. id huic tribuit. Vid. Meurs. de Popp. Att. et Lectt. Att. I, 14. *Reines.* Cf. Ulpianus in Demosth. de Cor. p. 533. Δημοσθένης] P. 262, 17. ὑπὲρ] περὶ V. 11. Θαλάσσιος Med. ἐν Ἀττικῇ] ἐν τῇ Ἀττικῇ A. E. *V. Photius. 13. Παντευκλέους | Παντακλέους A. Photius et Harpocr. optimi libri. Quae subsequebantur, Μούνυχος. ὄνομα κύριον, habent A. et V. in marg. Silet Gronovius. Μούνυχος ὄνομα κύριον, ὃς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο E. Med. sola. 14. Om. vulg. ὄνομα κύριον om. *V. 15. ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ] Eandem etymologiam vocis Μοῦσα inculcant Helladius apud Photium p. 1581. et Etymologus: quos confer. *Küst.* Adde Wesseling. in Diod. IV, 7. 19. Ἐρατώ tacite Gaisf. post Τερψιχόρη cum *V. posuit, cum id olim ante Εὐτέρπη extaret.

---

quidem hic manentes bellum clam serebant. id est, alebant, fovebant. *Μόσχια*. Tenellae plantae. *Μοσχίδια σύκων*. Ita vocantur tenerae ficus. *μοσχίδια* enim novella sunt germina. ac tenerum et novellum vimen dicitur *μόσχος*. Homerus: *Teneris viminibus.* *Μόσχον*. Tenerum. *Μόσχος*. Moschus, Syracusanus, grammaticus, Aristarchi discipulus: qui secundus est a Theocrito, poeta bucolico. scripsit et ipse [Bucolica]. *Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον*. Erat Moschus malus citharoedus, qui multos versus uno spiritu caneret modum autem Boeotium ita dictum invenit Terpander: item ut Phrygium. *Μόσχος Λιβάνου*. Vitulus Libani: quem in Choreb pro Deo coluerunt, quemque Moses contrivit et comminuit. *Μοτάριον*. Linamentum, quod medici in vulnera immittunt, ut ne nimis cito cocant. *Μοτοφαγία*. Sacrificium quoddam in urbe Cypri Salamine institutum. *Μοτώσει*. Linamenta in vulnera immittet. *Μοτοῖ*. Vulnerat, turbat. *Μουνὰξ μάχη*. Singulare certamen. *Μουνυχιών*. Munychio, decimus mensis apud Athenienses: quo Dianae Munychiae sacrificabatur. *Μουνυχία*. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. locus est maritimus in Attica: quem Hellanicus libro II. *Rerum Atticarum* a Munycho quodam rege, Pantaclis filio, dictum esse tradit. *Μουρήνας*. Nomen proprium. *Μοῦσα*. Musa, i. e. cognitio: sic dicta de verbo *μῶ*, quaero. haec enim omnis eruditionis causa est. merito igitur veteres eam vocarunt Musam. sunt autem Musae novem: Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Erato, Polymnia,

νία, Καλλιόπη. πολλὰς δὲ τὰς Μούσας ὑπὸ τῶν Θεολόγων παραδεδόσθαι, διότι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ μαθήματα καὶ παιδεύματα καὶ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν οἰκεῖον.

Μοῦσα τραγική. Ὅσα ἐπράττετο, καὶ μοῦσά τις ἂν ὀκνήσειεν εἰπεῖν τραγική. οὐ γὰρ βούλεται ταῦτα γίνεσθαι, καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε.

Μοῦσαι καλαὶ καὶ Ἄπολλον, οἷς ἐγὼ σπένδω. σύνταξις. κατ' ἐπικράτειαν τοῦ ἄῤῥενος, ὡσπερ καὶ 578 παρὰ Σοφοκλεῖ,

Λύγδην ἔκλαιον πάντες·

δύο θηλειῶν οὐσῶν καὶ ἑνὸς ἄῤῥενος, Οἰδίποδος καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

Αἱ Μοῦσαι δὲ πτερῷ Σειρήνων ἐστεφανοῦντο.

Μουσαῖος Ἐλευσίνιος, ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς Ἀντιφήμου, (τοῦ Εὐφήμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκυῶνος, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεὺς) καὶ Ἑλένης γυναικός· ἐποποιός, μαθητὴς Ὀρφέως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος. ἤκμαζε γὰρ κατὰ τὸν δεύτερον Κέκροπα, καὶ ἔγραψεν Ὑποθήκας Εὐμόλπῳ τῷ υἱῷ, ἔπη ,β. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Μουσαῖος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱὸς τοῦ Φιλάμμωνος, μελοποιός, γεγονὼς πολλῷ πρὸ τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε μέλη καὶ ᾄσματα.

Μουσαῖος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους. ἔγραψε Περσηίδος βιβλία δέκα· καὶ εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον.

---

2. *Θεολόγων*] ἤγουν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων inter vss. V. 5. *Ὅσα ἐπράττετο*] Haec Aeliano tribuit Valckenarius. 6. *ὀκνήσειεν*] ὀκνήσειεν A. V. E. *οὐ γὰρ βούλ.*] Misere friget ista sententia, quam sic fere licebit instaurare: *ἃ γὰρ οὐ βούλεται γίνεσθαι, ταῦτα καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε.* 9. *Μοῦσαι καλαὶ καὶ Ἄπολλον, οἷς ἐγὼ σπ.*] Ex Schol. Sophocl. Oedip. Colon. 1621. ut Portus etiam observaverat. *Küst.* Versus Callimachi fr. 83. Scribendum vero *ὦ Ἄπολλον.* 10. *συντάττεται*] σύνταξις A. συν *V. quod recepimus. Id extrinsecus accessisse cum nostra demonstrat annotatio in v. *Ἀειπόμεθα*, tum illud quod a Scholiis alterutrum abest vocabulum.

1. *Αἱ Μοῦσαι δὲ πτερῷ*] Huc egregie facit Schol. Lycophr. 653. *Ἁρπυιογόνους δὲ λέγει τοὺς Σειρῆνας, οἷον ὀρνιθογόνους· πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ κάτω μέρη ὄρνιθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων· ἃς αἱ Μοῦσαι νικήσασαι μελῳδίᾳ, τοις πτεροῖς αὐτῶν ἐστεφανώθησαν. ὅθεν ζωγραφοῦνται αἱ Μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερά, πλὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν Σειρήνων. περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἄπτερα τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθεῖσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρήνας.* Conf. Stephanum Byzantinum, et qui eum exscripsit, Suidam v. *Ἄπτερα.* Huc respexit etiam Julian. Epist. XLI. *Τί γὰρ δεῖ τὰς Σειρῆνας λέγειν, ὧν ἔτι τὸ πτερὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου φέρουσιν αἱ νικήσασαι*; Toup. III. p. 138. 2. *Μουσαῖος, Ἐλευσ.*] De Musaeis diversis eorumque scriptis egit Meursius Lectt. Attic. lib. II. c. 19. post cuius accuratam diligentiam nihil de hoc argumento nobis dicendum restat. *Küst.* Ternos Musaeos recensuit *Eudocia* p. 303. 3. *Ἀντιφήμου*] *Ἀντιοφήμου* Orpheus Argon. 310. (306.) ubi v. intpp. Pausan. X, 5. et 12. *Gaisf.* Suidam iuvat Schol. Soph. Oed. C. 1051. 4. *καὶ Ἑλένης γυναικός*] Iunge haec cum praecedentibus illis, *υἱὸς Ἀντιφήμου*, et quae inter ea interiecta sunt, quasi per parenthesin dicta intellige. Ceterum Enarrator Comici in Ran. 1065. matrem Musaei *Σελήνην* vocat, non ut hic Suidas *Ἑλένην. Küst. ὑπὲρ τῆς Ἑλένης γυν.* Eudocia, probante Passovio de Musaeis p. 22. qui *γυναικὸς* quantumvis damnosum patienter tulit. *Ἑλήνης* V. 5. *μαθ. Θοτ.* *ἐποποιός* Med. 6. *δὲ* | *γὰρ* recepi cum A. B. V. Similem temporum rationem posuit Syncellus p. 290. 7. *καὶ* ante *ἔγραψεν* addidi cum A. V. 8. *δ'*] *γ'* E. *Ἐπη ,δ'* om. Eudocia. 9. *Θηβαῖος*] Id consueta permutatione suspicor ab *Ἀθηναίος* esse profectum. 10. *πρὸ τῶν Τρωικῶν πολλῷ*] Meursius loco laudato addita negatione legendum esse censet, *πρὸ τῶν Τρωικῶν οὐ πολλῷ.* Eum vide. *Küst. πολλῷ πρὸ τῶν Τρωικῶν* A. V. 12. *τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους*] Locus hic est obscurus, de quo quamvis nihil certi statui possit, coniecturam tamen meam de eo proponam. Existimo nimirum Pergami fuisse Museum, quale olim Alexandriae in Aegypto, in quo viri eruditione clari publico stipendio alebantur. Horum virorum doctorum coetum Suidas, vel potius auctor anonymus, ex quo Suidas, hic appellare videtur *Περγαμηνοὺς κύκλους*, quasi dicas, coronas virorum doctorum, qui Pergami erant: quemadmodum Philostratus in Vita Polemonis p. 532. coetum eorum, qui in Museo Alexandrino publice alebantur, *κύκλον τοῦ Μουσείου* appellat. Verba eius haec sunt: *Ἀδριανὸς δὲ καιέλιξεν αὐτὸν καὶ τῷ τοῦ Μουσείου κύκλῳ εἰς τὴν Αἰγυπτίων σίτησιν.* Non me quidem latet, Salmasium in Aelii Spartiani Hadrianum [c. 20.] per vocem *κύκλος* in hoc loco Philostrati intelligere *orbem* vel *mensam rotundam* Musei, cui viri docti assidebant: sed verius est vocabulum istud ibi significare id, quod diximus; nimirum *coronam* vel *coetum.* Nam idem Philostratus in Heliodoro p. 620. vocem istam manifeste eo sensu accipit, dum ait: *Μηδὲ Ἡλιόδωρος ἀπαξιούσθω σοφιστῶν κύκλου.* Quod autem diximus, Pergami olim Museum fuisse, quale Alexandriae: probabile fit ex eo, quod legamus, inter reges Pergami et Aegypti ingentem olim circa bibliothecas aemulationem intercessisse. Inde enim colligere quis possit, eosdem munificentia quoque et liberalitate erga viros doctos inter se certasse. Quare cum Ptolemaeus Philadelphus Museum Alexandriae instituisset, in quo viri eruditionis et doctrinae fama clari publice alerentur; videtur et Eumenes, vel Attalus, rex Pergami, idem fecisse, ne hac in re Ptolemaeo Philadelphō cederet. Haec est de obscuro hoc loco Suidae coniectura nostra: qua si quis meliorem attulerit, ei lubens dociles aures praebebo.

Urania, Calliope. quod autem multas Musas theologi tradunt: disciplinae et institutiones magnam habent varietatem, et cuivis usui accommodatae sunt. *Μοῦσα τραγική. Quae tunc flebant, vel Musa tragica dicere recuset. neque enim ista fieri vult, et mentionem eorum fieri vetuit. Μοῦσαι καλαὶ καὶ Ἄπ. O Musae pulchrae et Apollo, quibus ego sacrifico.* in hac constructione genus masculinum praevalet; sicut apud Sophoclem: *Cum singultu omnes flebant.* loquitur enim de duabus feminis et uno mare, Oedipode nimirum et duabus sororibus. † Musae Sirenum pennis coronabantur. *Μουσαῖος.* Musaeus, Eleusinius, Atheniensis, filius Antiphemi (qui fuit filius Euphemi, nepos Ecphanti, pronepos Cercyonis, quem debellavit Theseus) et uxoris eius Helenae: poeta epicus, Orphei discipulus, vel potius eo antiquior. floruit tempore Cecropis secundi. scripsit praecepta ad Eumolpum filium, versibus quater mille; et alia plurima. *Μουσαῖος.* Musaeus Thebanus, Thamyrae filius, Philammonis nepos, poeta lyricus: qui multo ante bellum Troianum vixit. scripsit versus lyricos et cantica. *Μουσαῖος.* Musaeus Ephesius, poeta epicus, unus ex numero eorum qui in Museum Pergamenum allecti erant.

Μουσαῖος. παρ' Ἕλλησι φιλόσοφος. Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν, ἐι γνήσιος· Καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι· ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον. ὅτι ὁ μὲν κρινόμενος ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο καλεῖν δῆλον. περὶ δὲ Μουσαίου, οἱ μὲν ἐκ Θράκης εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι, οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευσῖνος.

Μουσεῖον.

Μουσικά. τερπνά, τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας, καὶ τὰ ὅμοια.

Μουσομανία. Τὰ δὲ παρῳδημένα καὶ ἡ περὶ ταῦτα μουσομανία τῶν ἄστρων ἀπέψυσε.

Μουσόμαντις. κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις καὶ οἱ ποιηταί· παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου·

Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄλαλος, Ἀβρατεύς.

Μουσουργοί. ψάλτριαι. Αἱ δὲ μουσουργοὶ
579 *βάρβαροι ἦσαν γυναῖκες· ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον βάρζα. καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πενταχόρδῳ, αἱ δὲ ἑπταχόρδῳ ψαλτηρίῳ· αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσᾴδουσι τῷ ψαλμῷ. ὁ ψαλμὸς δὲ οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει πεποιημένον τὸ μέλος, καθάπερ παρ' Ἕλλησιν· ἀλλ' ἔστιν οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. καὶ λήγοντι μὲν οὖν τοῦ πότου τῷ βασιλεῖ καὶ ἡ ᾠδὴ ξυνεπαύετο· ὁπότε δὲ ἐγχέαι κελεύσειεν, αὖθις ἤρχοντο ᾄδειν καὶ ψάλλειν. — Ὁ δὲ Ἀρβαζάκιος μουσουργοῖς συνέζη τοσαύταις, ὅσας οὔτ' ἐκεῖνος ἀριθμεῖν εἶχεν οὔτε οἱ προσήκοντες λογισταί. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἤδεσαν τὸ πλῆθος· τῶν ἑταιρῶν δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐκ τῶν χειρῶν διέφυγεν. ὥσπερ οὖν Ὀρόντην τὸν Πέρσην φασὶν εἰπεῖν, Ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύρια σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμόν· οὕτω κἀκεῖνοι τὰς ἑταίρας κατὰ μονάδα καὶ μυριάδα ἠρίθμουν.*

Μουσωθῆναι. παρὰ Μουσῶν διδαχθῆναι. Μήτε γὰρ εἶναι ποιητικός, μήτε μὴν μουσωθῆναι παιάνων καὶ ὕμνων ἐπιστήμονα σοφίαν. Καὶ Μεμούσωμαι, πεπαίδευμαι.

Ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, μοῦσα δ' ἔνεστί μοι,

---

bebo. *Küst.* Huius ariolationes Passovius adoptavit de Musaeis p. 90. reiecit Welckerus *der epische Cyclus* p. 50. ut tamen ipse nullam explicationem invenerit. Equidem cum locos intueor ab Oleario collectos, non dubito quin Küsterus verissime de collegio vel societate docta hominum Pergamenorum cogitarit. Sed fatendum Suidae orationem esse mutilam, in qua non magis brevitas dicendi *τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς κύκλους* quam absolute positum *καὶ αὐτὸς* probetur, destitutum illud iusta membrorum relatione. Nec multum iuvat Toupii coniectura *εἷς τῶν τοῦ Περγαμηνοῦ καὶ αὐτὸς κύκλου*. Ceterum *κύκλας* V.

1. *Μουσαῖος. παρ' Ἕλλησι φιλόσοφος*] Ex Harpocratione: qui christiani hominis annotationem *παρ' Ἕλλ. φιλόσοφος* ignorat. 2. *εἰ γνήσιος*] *εἰ* om. A. B. V. E. Med. Photii MS. Harpocr. Pal. *Μιξιδάμου* A pr. 4. *ὅτι ὁ μὲν*] Lege cum Harpocr. *ὅτι μὲν ὁ κριν.* Ceterum *ὅτι* om. Med. 5. *ἐπετήδευσε*] *ἐπετήδευε* A. B. V. E. Med. Photius et Harp. Pal. *τοῦτο*] *οὕτω* mendum vulg. ex Harpocratione ductum. 6. *παρὰ* A. 8. *Μουσεῖον*] *σχολεῖον* interpretatur Zon. p. 1372. De Alexandrinorum Museo varia congesserunt Reinesius et Müllerus, quae nemo nunc ignorat. 9. *κιννύρας* *V. 10. Post gl. *Μουσικά* delevi cum V. quae in marg. A. habet: *Ὅτι* (hoc tacite Gaisf.) *μουσικῆς παλαιᾶς εὑρετὴς Ἀμφίων. καὶ ἔστι περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀμφίων.* 11. *Τὰ δὲ παρ.*] Eunapii videntur, cuius est in Aedes. p. 50, 5. *ἡ δόξα τῶν ἄστρων ἔψυχε. Hemst.* Similis oratio Procopii, quem Suidas affert in v. *Παρῳδούμενος.* 13. *Μουσόμαντις. κομπώδης*] Ex Schol. Aristoph. Av. 277. *Küst.* 14. *Ἡδωνῶν*] *Ἡδονῶν* A. B. E. Mox *Αἰσχύλος* E. 16. *Τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσ.*] Fragmentum hoc omnino lacerum est et mutilum: ex quo proinde nullum sensum elicere queas. *Küst.* Neque huius desiderio Hermannus potuit satisfacere Opusc. T. V. p. 16. sq. *ἔσθ'* ὁ tacite Gaisf. *ἄλλος*] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet *ἄλαλος. Küst.* Sic A. B. V. E. Ox. Deinde cum A. V. delevi: *Μουσουργῶ. αἰτιατικῇ.* 18. *Μουσουργοί*] Vide Valesium in notis ad Excerpta Constant. p. 64. *Küst.* Vid. Meibom. praef. ad Antiq. Mus. Auct. p. 6. *Hemst.* Conf. Wesseling. in Diod. XVII, 72. Bergler. in Alciphr. I, 12. *Gaisf.* 19. *βάρβαροι*] *βάρβαραι* A. „Vid. Bochart. T. I. p. 902." *Hemst.* 20. *ζάρβα*] In 2 MSS. Pariss. legitur *βάρζα. Küst.* Sic A. V. Probavi scripturam, quae ad vocis *βαρδοὶ* sonum alludit.

1. *αἱ αὐταὶ — ἀλλ' ἔστιν* om. B. E. 4. *ἐδύσιμος* Med. Vocem firmat particula huius loci sub v. *Ἐνδόσιμον* repetita. 5. *λήγοντι*] *λήγοντος* E m. sec. Tum *οὖν* addidi cum B. V. E. Mox *βασιλέως* E. *τῷ* om. *V. qui deinceps *ἐγχέαι*. 7. *Ὁ δὲ Ἀβαρζάκιος μουσουργ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Ἀρβαζάκιος. Küst.* Locus Eunapii, sed male brevatus. *Ἀρζαβάκιος* A. *Ἀρβαζάκιος* *V. 10. *τῶν*] *τὸ* A. *στρατιωτῶν ἤδεισαν*] Exciderunt voces *τὸν ἀριθμόν*: quibus revocatis etiam scribendum facta transpositione, *τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἑτ.* Ceterum posui *ἤδεσαν* cum V. Mox post *ἑταιρῶν δὲ* V. inserui *οὐκ ἤδεισαν*. Dein *τὸν* post *ἀριθμὸν* om. A. 12. *ὡσπερ*] *ὥσπερ οὖν* A. 20. *Ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι*] Quattuor hi senarii leguntur

---

scripsit Perseidis libros X. item in Eumenem et Attalum. *Μουσαῖος.* Musaeus, philosophus apud Graecos. Lysias in oratione contra Mixidemi accusationem, si modo is verus auctor fuit: *Pueros ipsi pediseguos duos esse: quorum alterum vocet Musaeum; alterum, Hesiodum.* id autem reum studio fecisse patet. Musaeum vero alii Thracem esse dixerunt: alii indigenam, et Eleusine oriundum. *Μουσεῖον. Μουσικά.* Iucunda; quae tibiis et cithara canuntur; et similia. *Μουσομανία. At parodiarum et musicae vehemens amor astra attigit. Μουσόμαντις.* Iactabundus. tales enim sunt vates et poetae. dictum secundum illa in Hedonis Aeschyli: *Quisnam est iste mutus Musarum vates, Abrateus. Μουσουργοί.* Psaltriae. *Psaltriae vero erant barbarae: quae ab indigenis appellabantur barza. harum aliae tibia canunt, aliae vero partim pentachordo, partim heptachordo instrumento psallunt. eaedem etiam accinunt psalmo. psalmus vero non habet modulos ad cantionem accommodatos, quemadmodum apud Graecos: sed ita est comparatus, ut cantum exordiantur. et cum rex potare desinebat, cantus quoque finem habebat. eo vero vinum sibi infundi iubente, rursus psaltriae canere et psallere incipiebant. † Arbazacius vero tot psaltrias in convictu suo habuit, ut neque ipse nec numerarii eius illarum numerum inire possent. militum enim numerum norant; meretricum vero multitudo omnem eorum calculum superabat. quemadmodum igitur Orontem Persam dixisse ferunt, minimum digitum et decem millia et unum significare: sic etiam illi meretrices singulas et per myriades numerabant. Μουσωθῆναι.* Institui. *Neque enim aut poetico ingenio praeditus erat, aut paeanum et hymnorum peritiam edoctus. Et Μεμούσωμαι,* institutus sum. Lysistrata: *Ego mulier qui-*

αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.

ἀντὶ τοῦ, πεπαίδευμαι, ἤσκημαι. Λυσιστράτη φησί.

Μουσώνιος, Καπίτωνος, Τυρρηνός, πόλεως Βουλσινίου, διαλεκτικὸς φιλόσοφος καὶ Στωικός, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, γνώριμος δ' Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως καὶ ἄλλων πολλῶν· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίου, κἀκείνου πρὸς Ἀπολλώνιον. διὰ γοῦν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται. φέρονται αὐτοῦ λόγοι διάφοροι, φιλοσοφίας ἐχόμενοι, καὶ ἐπιστολαί.

Περὶ τούτου τοῦ Μουσωνίου λέγει ὁ Παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ· Τὴν παροιμίαν ἣν εἰς ἡμᾶς ὁ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμὼν πεπαῤῥώνηκεν, οὕτω βαθέως ἤνεγκας, οὐδὲν ἡγούμενος τούτων εἰς σὲ γεγονέναι. τό γε μὴν τῇ πόλει βοηθεῖν ἐκείνῃ βούλεσθαι καὶ προθυμεῖσθαι, περὶ ἣν ἐποιήσω τὰς διατριβάς, φιλοσόφου ψυχῆς ἐστι τεκμήριον· ὥστε μοι δοκεῖ τὸ μὲν πρότερον Σωκράτει προσήκειν, τὸ δεύτερον δὲ οἶμαι Μουσωνίῳ. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔφη, ὅτι μὴ θεμιτὸν ἄνδρα σπουδαῖον πρός του τῶν χειρόνων καὶ φαύλων βλαβῆναι· ὁ δὲ ἐπεμέλετο βαρῶν, ὑπηνίκα φεύγειν αὐτὸν ἐπέταττε Νέρων. Τουτέστι, τειχῶν. βάρεις γὰρ τὰ τείχη.

Μουσώνιος. ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν βασιλέως. Πάντα ὅσα ἦν ἄριστα, μικρὰ ἐφαίνετο πρὸς τὸν ὄγκον Μουσωνίου καὶ τὴν σὺν τῷ δραστηρίῳ τῆς γνώμης βαθύτητα· δι' ἃ κατὰ λόγον εὐδοκιμῶν τήν τε ἀλιτενῆ χώραν τῆς Ἀσίας ἐπῆλθε, καὶ ὁ τὴν

---

apud Aristoph. Lysistr. 1126. *Küst.* μοῦσα δ' ἔνεστί μοι | Apud Aristophanem loco laudato legitur, νοῦς δ' ἔνεστί μοι: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* Contra Porsonus in Med. 1079. Aristophani restituebat μοῦσα δ' ἔστι μοι.

4. *Λυσιστράτη* | *Λυσίστρατος* E. Med. 6. *Μουσώνιος Καπίτ.* | C. Musonius Rufus. Vid. Catan. in Plin. Ep. III, 11. et Tacit. Hist. III, 81. Tusci generis, Tacit. Annal. XV, 59. cf. Iulian. Ep. ad Themist. p. 489. et Philostrat. Vit. Apollon. IV, 35. Musonius et Herminius, Stoici, Plotino *σύγχρονοι*, Porphyr. in huius vita. *Reines.* Vid. I. Masson. in C. Plinii iun. vita ad A. C. LXV. Suid. in *Ἀρᾶμα*, *Ἐπεισόδιον*. *Hemst.* *Μουσώνιος — Τυανέως Eudocia* p. 309. 7. *Βουλσινίου* | MS. Paris. A. [et B. V. E. Med.] habent *Βουασινίου*. *Küst.* Male: intelligitur enim *Volsinium* vel *Vulsinium* Hetruriae urbs, de qua Cluver. Ital. Antiq. p. 556. *Hemst.* 8. *γνώριμος*] *γνώριμος δ'* A. et ut videtur *V. 9. *πολλῶν* | Addit V. *διὰ δὲ τὸ ἐλεγκτικὸν αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται.* Quamquam in eodem libro repetuntur infra *διὰ γοῦν τὴν παῤῥησίαν — ἀναιρεῖται.* *πρὸς ὃν καὶ* | *καὶ* neglexit vulg. Haec usque ad *Ἀπολλώνιον* om. *V. infra tamen collocans post *ἀναιρεῖται.* „Ap. Philostrat. IV. extr. qui duorum Musoniorum, Babylonii et Tyrrheni, meminit, ista de Babylonio refert." *Reines.* Mox post *Ἀπολλωνίου* A. addit *πρὸς αὐτόν.* 10. *κἀκείνου πρὸς Ἀπολλώνιον* om. E. 11. *γοῦν* parum accommodate positum. De turbis libri V. supra dictum. 12. *ἐλευθερίας αὐτοῦ* | *αὐτοῦ* omisi cum A. B. *V. *ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρ.* | Immo in Gyarum insulam eiectus, mortuo Nerone rediit, vixitque sub Vespasiano, Philostr. Vit. Apoll. VII, 16. Lips. in Tacit. Ann. XIV, 59. Suidam ob ea culpat. *Reines.* Eadem narratio sub v. *Κορνοῦτος* recurrit. Paulo cautius Io. Antioch. p. 813. ex Dione: *Μουσώνιόν τε καὶ Κορνοῦτον μακροῦ μὲν ἐδέησεν ἀποκτεῖναι, τῆς δὲ Ῥώμης ἐξήλασεν.* Nihil autem iuvat Olearius in Philostr. p. 176. qui de relegatione dictum arbitrarretur *ἀναιρεῖται*, quamvis probante Reimaro in Dion. LXII, 27. 15. *λέγει ὁ Παραβάτης* | Haec pertinent ad Musonium sequentem. *Reines.* Ex Iuliani Epistola perdita. Quam ille iuvenis admodum, id quod arguit *εἰς ἡμᾶς* positum, nescio cui Sophistae perscripsit. Itaque Musonii quod iniecit mentionem, eam ab Suida recte de philosopho temporum Neronianorum intellectam fuisse apparet. 16. *ἡμᾶς*] *εἰς ἡμᾶς* A. quod reponi fusserat Lennepius in Phalar. p. 45.

1. *βαθέως ἤνεγκας* nova et exquisita ratione dictum. 3. *προθυμεῖσθαι* | *προμυθεῖσθαι* B. *προμηθεῖσθαι* V. 7. *ἐκεῖνος* | Plato Apol. Socr. p. 30. D. *Gaisf.* „*ὅτι μὴ θεμιτὸν* | Musonio philosopho orationem huius argumenti tribuit Stobaeus Serm. 92. de Patient." *Reines.* 8. *καὶ φαύλων* addunt A. B. V. Tum *βλαβῆναι* B. 9. *ὁ δὲ* om. E. et, posito *γάρ* post *ἐπεμέλετο*, Med. *ἐπεμέλετο βαρῶν* | Is ab exilio revocatus ab Vespasiano, eidem muneri fuit praefectus. Vid. Scalig. in Euseb. p. 201. ubi dic. *murorum praefectus.* *Reines.* Vide v. *Βάρις.* 12. *Μουσώνιος* | Locum hunc de Musonio ex historia Eunapii excerptum esse putat Valesius in Amm. Marcell. lib. XXVII. (9, 6.) p. 342. Certe ipse Eunapius in Proaeresio testatur, se in historiis suis Musonii mentionem fecisse: quod Valesii coniecturam confirmat. *Küst.* Proconsul *Ἑλλάδος.* Ad eum Himerius scripsit, vid. Phot. C. 165. et 243. Musonius discipulus Proaeresii in sophistica, et successor eius designatus Athenis: Iuliano Imperatore exclusus a docendi munere, quod Christianus haberetur, Eunap. p. 161. Vid. Ammian. Marcell. XXVII, 9. ibique Valesius. *Reines.* Vid. Eunap. in Maxim. p. 106, 13. unde simul constabit quae Suidas hic profert Eunapio vere tribui. *Hemst.* Eunap. ed. Nieb. p. 109. sive fragm. 12. Ceterum vid. Wyttenbach. in Eunap. p. 315. et Wernsd. in Himer. p. 472. Adde v. *Μαρκιανός.* 13. *ἐμέλοντο* | *ἐμέλετο* A. E. *V. quod occuparat Valesius. 15. *κατὰ λόγον* *V. 16. *καὶ ὁ τὴν ἐνθύμιον ἔχων ἀρχὴν πρὸς τὰς ἑπόδ. ἔξιστ.*] Portus locum hunc male interpretatus est, qui sic vertendus erat: *Eique iter facienti proconsul Asiae cedebat.* *Küst.*

---

dem sum, at mens mihi inest, neque malo ingenio praedita sum. praeterea cum patris et senitorum dicta saepe audierim, non mala sum imbutus disciplina. *Μουσώνιος.* Musonius, Capitonis F. Tyrrhenus, Volsiniensis, dialecticus et philosophus Stoicus; qui vixit sub Nerone, Apollonii Tyanei et multorum aliorum discipulus: ad quem et epistolae feruntur Apollonii, et illius ad Apollonium. hic ob confidentiam et arguendi studium et immodicam libertatem a Nerone caesus est. feruntur eius disputationes et epistolae diversae de locis philosophiae. De hoc Musonio Iulianus in Epistola sic scribit: *Qua contumelia Praeses Graeciae nos affecit, eam tanta animi celsitudine tulisti, ut nihil horum in te factum existimaris. quod autem illi urbi opem ferre velis, eique studeas, in qua scholas habuisti, animi philosophi est argumentum. quare mihi videtur prius quidem illud Socrate dignissimum esse, hoc autem posterius Musonio. nam ille fas esse negabat, virum bonum ab ullo hominum deteriorum et improborum laedi. Musonius vero murorum curator erat, tum eum Nero exulare iussit.* ubi *βάρις* sunt muri. *Μουσώνιος.* Musonius. hic sub Imperatore Iouiano vixit. *Quaecunque vero optima extiterunt, si quis ea cum Musonii gravitate et actuosa ingenii profunditate contulisset, parva videbantur. propter quae iure ab omnibus*

580 ἀνθύπατον καὶ μείζονα ἔχων ἀρχὴν πρὸς τὰς ἐπιδημίας ἐξίστατο, κἀκεῖνος ἅπαντα ἐπιὼν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τὴν θάλασσαν ἐπλήρωσε τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰσφορῶν. ἐπεκάλει δὲ οὐδεὶς ἄδικον οὐδὲν τοῖς γινομένοις· ἀλλὰ παιδιά τις ἦν ἅπασι τοῖς καταβάλλουσι τὰ εἰσφερόμενα. Εὐνάπιος γὰρ ὁ ἐκ Φρυγίας ῥήτωρ ἐπεστάτει τοῖς πραττομένοις.

Μοχθεῖ. κακοπαθεῖ. Οἱ δὲ Κελτοὶ πολλὰ μοχθήσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν δυσχωρίαν. Λέγεται δὲ καὶ μοχθίζω.

Μοχθηρία. ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία· ἢ ἡ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου. Ἀριστοφάνης·

Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

Καί,

Μοχθηροῦ βοὸς δέρμα.

ἀντὶ τοῦ, ἰσχνοῦ καὶ κακοῦ καὶ λεπτοβύρσου, ἢ θανασίμου, ἢ ἀσθενοῦς. Ἀριστοφάνης·

Ὅστις ὑποτεμὼν ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός.

Μοχθηρία. ἡ κακία. ὡς Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος· Οὐ γὰρ ὅσιον τοὺς γεγραμμένους νόμους, δι' ὧν ἡ δημοκρατία σώζεται, παραβαίνοντα, ἑτέρων δὲ μοχθηρῶν ἐξηγητὴν ἐθῶν καὶ νομοθέτην γενόμενον, ἀτιμώρητον ἀφεῖναι.

Μοχθηρός, καὶ μόχθηρος προπαροξυτόνως. ἐπίπονος, ἢ πονηρός· παρὰ δὲ ῥήτορσιν ὁ κακὸς ὑπείληπται. καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται. οὕτω Λείναρχος. Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξε. καί φησιν οὕτως ἐν Προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις· Κἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρός, ὅντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως.

Μόχθος. κόπος. *Ηισίδης·*

Οὐκ εἶχε μόχθον εἰς τὸν Εὐφράτου πόρον.

Μοχλός.

Μωάβ. ὄνομα κύριον. Καὶ Μωαβίτης, ὁ ἀπὸ τῆς τοῦ Μωὰβ φυλῆς.

Μωάω.

Μωδεείμ. ὄνομα πόλεως παρὰ Ἰωσήπῳ.

[*Μωκία,* καὶ Μωκισία κινστέρνα· ἣν ἔκτισεν Ἀναστάσιος ὁ Λίκορος.]

---

1. ἀνθύπατον] ἀνθύπατον καὶ μείζονα A. 5. παιδιά] παιδεία V. 6. Εὐνάπιος] Orator paulo superior aetate Sardiani scriptoris. Vide Boissonad. in Eunap. p. 468. 11. *Μοχθηρία*] Male Suidas vocem hanc interpretatur: quippe quae in subiuncto loco Aristophanis non significat avaritiam vel pecuniae cupiditatem; sed potius turpitudinem vel obscenam libidinem. Adi ipsum Comicum. *Küst.* Glossas Aristophanicas Suidam descripsisse constat. 12. Ἀριστοφάνης] Plut. 159. 14. *Καί, Μοχθ.*] Haec et leviter cum superioribus vincta sunt, et novissimis Ἀριστοφάνης — βοός recte poterant carere. 16. κακοῦ καὶ λεπτοῦ] λεπτοῦ καὶ κακοῦ A. B. καὶ λεπτοῦ omisi cum V. Absunt tamen a Scholiis etiam καὶ κακοῦ. 17. Ἀριστοφάνης] Equ. 316. Unde sumendum ὑποτέμνων. 20. ὡς Λυκοῦργος — παραβαίνειν om. E. De Lycurgi dicto vide Kiessling. p. 45. Qui cum intelligeret nullam oratoris vocem ad lemma *Μοχθηρία* redire, Suidam coniectabat ab integriore quodam lexico pependisse, motus ille potissimum Photii glossa, *Μοχθηρός. ἐπίπονος — οὕτω Λείναρχος,* quam infra Noster recepit. His probabiliter locum suum in continua glossa tribuimus. Mox in principio nonnulla videntur intercidisse: ut refingendum sit, Οὐ γὰρ ὅσιον τὸν τοὺς μὲν γεγρ. 22. νόμους inserucrunt B. V. Hos tamen solos afferri mirum, cum νόμους primus neglexerit Aldus. παραβαίνειν] παραβαίνοντα A. B. V. Deinde praestat ut reponamus ἑτέρους.

3. V. Ammon. p. 116. sq. 4. παρὰ δὲ] δὲ om. A. V. E. ἡ κακὸς Photius pro παρὰ — ὑπείληπται. Itaque promptum est suspicari, quam observationem marginibus nescio quis homo doctus mandarat, παρὰ ῥήτορσιν ὁ κακὸς ὑπείληπται, ὡς Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος· Οὐ γὰρ ὅσιον — ἀφεῖναι, eam temere et frustatim disiectam fuisse. 5. καὶ ante μοχθηρία om. *V. 7. κακοῦ] τοῦ κακοῦ A. E. *V. Photius. 14. *Ηισίδης*] Fragm. v. 120. ap. Foggin. 15. Εὐφράτου] Εὐφράτην V. 17. *Καὶ Μωαβίτης — φυλῆς* om. V. Inserunt Gaisf. τοῦ ante *Μωὰβ* ex A. 19. *Μωάω*] Cum Porto existimem scribendum esse *Μῶα*, quod Dorice dictum est pro communi *Μοῦσα. Küst.* Hanc et seq. gl. *V. traiecit post v. *Μωλόχιον.* 20. *Μωδεείμ*] *Μωδεείμ* A. B. E. *V. Vid. Ioseph. A. I. XII, 6, 1. ibique notata. *Gaisf.* Adde Zon. p. 1380. *Μωδηείμ* Herodian. Epim. p. 171. 21. *Μωκία*] Aelian. V. H. III, 19. Tonp. MS. *Μωκισία κινστέρνα· ἣν ἔκτισεν Ἀναστ.*] Codinus de Origin. CPolit. num. CL. Τὴν δὲ Μωκισίαν Ἀναστάσιος ὁ Λίκορος ἔκτισεν. ὅτε δὲ αὐτὴν ἔκτισε, λιμὸς ἦν ἐν πόλει ὕδατος καὶ σίτου, ὡς πιπράσκεσθαι τοῦ σίτου μόδιον ἓν εἰς τὸ νόμισμα. ἔλαβε δὲ τὴν τοιαύτην ἐπωνυμίαν ἡ κινστέρνα διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ ἁγίου

---

celebratus maritimam Asiae regionem peragravit, eique Proconsul iter facienti cedebat. Musonius igitur cum paucis diebus omnem illam oram perlustrasset, mare tributis Asiaticis implevit. neque vero quisquam de ulla iniuria querebatur, sed tributa conferre omnibus qui ea pendebant voluptas quaedam erat. Eunapius enim Phrygius orator negotio illi praeerat. Μοχθεῖ. Cum molestiis conflictatur. *Celtae vero cum propter locorum iniquitatem multa in itinere incommoda pertulissent.* Dicitur vero etiam *μοχθίζω. Μοχθηρία.* Cupiditas pecuniae. vel petitio pecuniae. Aristophanes: *Nomine turpitudinem tegunt.* Et Aristophanes: *Qui praecisum vendebas corium mali bovis.* i. e. macilenti, mali, vel tenue corium habentis, morticini, vel infirmi. *Μοχθηρία.* Improbitas. Lycurgus in oratione contra Lycophronem: *Haud enim fas est, qui leges scriptas, per quas respublica conservatur, violarit, aliis autem improborum institutorum auctor extiterit et legislator, eum impunitum dimittere. Μοχθηρός,* et *μόχθηρος,* cum acuto in antepenultima. Aerumnosus, miser. apud Oratores vero sic vocatur *malus.* Et *μοχθηρία* ponitur de improbitate. sic Dinarchus. Antiphon autem, oratorum antiquissimus, voce *μοχθηρός* non est usus de *malo,* quique criminis causa in ius vocatur; sed de *misero*: quippe patrem sic appellans, qui propter filium caesum actionem in iudicio instituit. sic igitur in Prooemiis et epilogis ait: *Et ego miser, quem mortuum esse oportebat, vivo, inimicis meis ludibrium. Μόχθος.* Labor. Pisides: *Praeter ullum laborem traiecit Euphratem. Μοχλός. Μωάβ.* Nomen proprium. Et Moabites, qui est ex tribu Moab. *Μωάω. Μωδεείμ.* Nomen urbis apud Iosephum. [*Μω-*

Μωκίζω. ἐμπαίζω.

Μώκιος. ὄνομα κύριον.

Μῶκος. χλευαστής, μωρός, σκώπτης. καὶ *Μωκωμένης*, χλευαζομένης.

Μωκώμενος. κατατρώγων.

581 ‖ *Μωλόχιον.* λαχανηρὸν γένος.

Μῶλος. ἡ μάχη· διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι· ἢ ἀπὸ τοῦ μολύνεσθαι τῶν ἀποθνησκόντων τὰ σώματα ἐν πολέμῳ· ἢ παρὰ τὸ μόλις ἐκφυγεῖν· ἢ ὅτι μειοῖ, ὃ ἔστιν ἐλαττοῖ, τοὺς ὄχλους· ἢ ὅτι ἐς αὐτὸν εἵλκεται τὰ πλήθη. *Μῶλος.* ἡ πολυχρόνιος μάχη· παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι· η παρὰ τὸ μολεῖν. δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ σπεύδειν. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Μώλωψ. ἔναιμον ἄλγος.

Μῶλυ. ἀντιπάθιον· ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἤτοι πήγανον ἄγριον.

Μωμᾷ. ψέγεις, ἀνιχνεύεις. ἀπὸ τοῦ μωμῶ. Καὶ *Μωμᾶται*, ψέγει. Καὶ *Μωμητά*, ψεκτά.

Μῶμαρ. ὁ μῶμος. ἢ μῶμαρ, ὁ μωρός, καὶ ἡ μάχη.

Μωμαστής.

Μωμεύειν.

Μῶμος. σκώπτης. Τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὖ ἠσκημένος, ὥστε μηδ' ἂν τὸν Μῶμον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι, μηδ' αὖ τὸν Ψόγον μισῆσαι. τοσαύτη πρᾳότης ἐνῆν τῷ ἀνδρὶ καὶ τοσαύτη δικαιοσύνη.

Μῶν. ἆρα. σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν. τὸ γὰρ μῶσθαι ζητεῖν.

Μῶν. Ἀριστοφάνης·

Μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; Μὰ τοὺς θεούς.
Καὶ αὖθις·
Μῶν ἐστιν;
ἆρ' ἐστί;
Μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
μὴ ὕστερον τοῦ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι;

Μώνυξ. ὁ μονώνυξ. Καὶ Μώνυχες ἵπποι.

Μώνυχα ζῷα. ἵππος, ὄνος, ὀρεὺς καὶ εἴ τι

Μωκίου. Vide etiam supra v. *Ἀναστάσιος Σιλεντ. Küst.* *Μωκισία* B. V. E. Glossam e superiore loco transcriptam notavi, quam om. A. positis tamen in margine, *Ὅτι τὴν Μωκισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ δίκορος κτίζει.* Hanc et seq. gl. transposuit *V. qui vv. *Μῶκος*, *Μώκιος*, *Μωκώμενος*, *Μωλόχιον* ante v. *Μωάω* collocavit.

1. *Μωκίζω* | Usurpavit Suidas in v. *Κερκωπίζοντες.* 3. *Μῶκος* | Sirach. XXXVI, 6. *Toup.* MS. Vid. *Μεμωκημένος. Nemst.* Eadem Etym. M. p. 593. *ἄνους* post *μωρός* omiserunt A. B. cum Photio. Cf. Hesychius. 4. *Μωκωμένης* | Bergler. in Alciphr. I, 33. contulit Gaisf. 5. Post hanc gl. cum A. V. delevi: *Μωκῶσαν. αἰτιατικῇ.* Ubi *Μωκῶσε* B. E. 6. *Μωλόχιον* | Sic *V. *Μωλοχίαν* V. *Μωλάχιον* Zonaras. Portus *Μαλάχιον* tanquam a *μαλύχη.* 7. *ἡ μάχη* | Schol. Apollon. Rhod. I, 164. *Reines.* 9. *παρὰ τό* | *ὅτι* A. B. V. 11. *Ἕλκεται* | *εἵλκεται* A. B. E. *εἵλκεται* *V. Illud recipiendum duxi, ut notationi quamvis incredibili et singulari sua ratio constaret. Scilicet quod Apollonius p. 466. posuit, *ἢ παρὰ τὸ μολίσκειν* (*μολεῖν* Etym. M. ubi perperam editur *μωλεῖν*) *εἰς τὴν μάχην*, Suidas similiter congressum populorum vocavit, quasi *παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλέχθαι.* 12. *μάχη* | *κυρίως* Etym. M. addit, quod ad *περὰ* pertrahi solet. 13. *Μῶλος καὶ Μῶλα. ὀνόματα πόλεων* Zon. p. 1382. 16. *Μῶλυ* | Vid. etymon eius ap. Ptol. Heph. *Καιν. ἱστ.* III. ap. Photium. *Reines.* Vid. Schol. Od. ε. 305. et Schol. Aristoph. Plut. 303. *ἀντιπάθιον* item vox novae fabricae; adde verbum eiusdem originis *ἀντιπαθεῖν*, a Scholiis Homericis usurpatum. 18. *Μωμᾷ*] Aristoph. Av. 171. *Toup.* *μωμῶ*] Lege *μῶ* cum Etym. M.

1. *Μῶμαρ, ὁ μωρός*] Festus: *Momar, Siculi stultum vocant.* Isidorus in Glossis: *Momar, Siculus, stultus, qui cito movetur ad iram.* Confer etiam Hesychium vv. *Μῶμαρ* et *Μῦμαρ. Küst.* 5. *Μῶμος* | Vid. supr. *Ἑρμείας.* Iulian. Ep. ad Dionysium: *Καίτοι με οὐ λέληθεν, ὅτι καὶ τῆς Ἀφροδίτης ὑπὸ τοῦ Μώμου φασὶν ἐσκῶφθαι τὸ σάνδαλον· ἀλλ' ὁρᾷς, ὅτι πολλὰ καὶ ὁ Μῶμος ἐβρήγνυτο, καὶ μόλις ἐλάμβανε τοῦ σανδάλου. Reines.* *Τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὖ ἠσκημ.* | Haec sunt verba Damascii de Hermia philosopho, quae leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio p. 1044. ut Pearsonus observaverat. Vide etiam supra v. *Ἑρμείας*, ubi locus hic multo auctior legitur. *Küst.* 6. *ἐπιμωμήσασθαι* | *ἐπιμωμάσασθαι* V. qui infra *τοιαύτη* pro *τοσαύτη.* 11. *Ἀριστοφάνης* | Equ. 185. 14. *Μῶν ἐστιν*; *ἀρά ἐστιν* pro singulari glossa Photius exhibuit. 16. *Μῶν ὑστερόπους — βοηθῆσαι* | Haec descripsit Suidas ex Schol. Aristoph. Lysist. 326. ubi legitur, *μὴ ὕστερος τοῦ καιροῦ.* Quomodo et apud Suidam scribendum est. *Toup.* III. p. 139. *εἰς τὸ* ante *ὕστερον* omiserunt A. B. V. E. 18. Scribe *Μῶνυξ. ὁ μονῶνυξ. Μώνυχες* | *μονώνυχες* A. B. *V. 19. *Μώνυχα ζῷα* | Hesychius: *Μώνυχα ζῷα. ἁπλῆν καὶ διεστῶσαν.* Locus est corruptus et mutilus, quem sic emendo: *Μώνυχα ζῷα. τὰ ὁπλὴν μὴ διεστῶσαν ἔχοντα.* Vel, *τὰ ἁπλῆν καὶ μὴ διεστῶσαν ὁπλὴν ἔχοντα* Ratio emendationis manifesta est. *Küst.* Fons observationis Aelianus N. A. XI, 37. *καὶ εἴ τι ἄλλο. τούτοις σ.* | Sic locum hunc auctoritate MStorum Pariss. interpunxi et supplevi. Ante enim male legebatur, *καὶ εἴ τι ἄλλο συμβέβηκε*, etc. *Küst.* Vid. *Συνόδοντα. Toup. MS.* Quem vide sub v. *Καρχαρόδοντα.*

κία, καὶ Μωκ. Mocia, et Mocisia cisterna: quam Anastasius Dicorus extruxit. | *Μωκίζω.* Illudo. *Μώκιος.* Nomen proprium. *Μῶκος.* Irrisor, stultus, derisor. Et *Μωκωμένης*, illius quae deridetur. *Μωκώμενος.* Deridens. *Μωλόχιον.* Genus oleris. *Μῶλος.* Pugna: sic dicta, quod sanguine polluitur. vel, quod in bello morientium corpora polluuntur. vel, quod milites vix effugiunt. vel, quod turbam minuit. vel, quod multitudo in proelio convenit. *Μῶλος.* Pugna diuturna: quasi quae non solvatur. vel ab currendo. in proelio enim festinare oportet. significat etiam nomen urbis. *Μώλωψ.* Vibex plagae. *Μῶλυ.* Remedium contra morbos. vel herba vim veneni propulsans. vel ruta agrestis. *Μωμᾷ.* Vituperas, investigas. ab verbo *μῶ.* Et *Μωμᾶται*, vituperat. Et *Μωμητά*, vituperio digna. *Μῶμαρ.* Vituperium. vel *μῶμαρ*, stultus. item pugna. *Μωμαστής. Μωμεύειν. Μῶμος.* Irrisor. *Virtutem vero tanto studio colebat, ut ne ipse quidem Momus eum reprehendere, neque ipsa Invidia odio prosequi posset. tanta mansuetudo tantaque iustitia viro illi inerat.* *Μῶν.* Num. significat coniunctionem interrogandi. *μῶσθαι* est enim quaerere. *Μῶν.* Aristophanes: *Num ex honestis et probis es? Non per Deos.* Et *Μῶν ἐστιν*; *Num est?* Et, *Μῶν ὑστερόπους βοηθῶ*; *Num serius quam oportuit ad opem ferendam veni?* *Μώνυξ.* Qui unicam habet ungulam. Et *Μώνυχες ἵπποι. Μώνυχα ζῷα.* Ani-

ἄλλο. τούτοις συμβέβηκε μὴ νεῖν, καὶ λοφούροις κεκλῆσθαι.

Μωπεύειν. μέμφεσθαι.

Μῶρα. ἀνόητα, παράλογα.

Λόγος γέ τοί τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων,
ὅσ' ἀνόητα ἢ μῶρα βουλευσόμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.

λέγεται ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς, νικῆσαι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν· καὶ ἡττηθέντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταράσασθαι τῇ πόλει, καὶ λέγειν αὐτὸν ὅτι γένοιτο τοὺς Ἀθηναίους ἀεὶ κακῶς βουλεύεσθαι· ἀκούσασαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν τῆς κατάρας προσθεῖναι, ὅτι κακῶς βουλεύεσθαι καὶ ἐπιτυγχάνειν.

562 Μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν. ἀντὶ τοῦ, εὐήθης εἶ, νῦν βουλόμενος μαλάσσειν, ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ. ὁ Αἴας φησὶ πρὸς Τέκμησσαν. Καὶ αὖθις·

Ἆρ' οὐχὶ μωρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου,
ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;

Καὶ αὖθις·

Ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Λίκη.

ἐπὶ τῶν βλασφήμων εἴρηται.

Μωρία διὰ Χριστόν. ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς λυττῶντας ἀκαίρως καταστέλλωμεν, ὅταν ἔρημον καὶ κενὴν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν τῆς ἔξωθεν ποιῶμεν παιδεύσεως, ἵν', ὅταν δέῃ τὰ τοῦ Χριστοῦ δέχεσθαι, σχολάζουσαν καὶ σεσαρωμένην αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων λόγων παρέχωμεν.

Μωροκακοήθη. Ἦν δὲ κακοῦργός τε καὶ εὐπαράγωγος, ὃν δὴ μωροκακοήθη καλοῦσι.

Μωρός. ὁ ἄνους.

Μῶρος. παρὰ Ἀττικοῖς προπερισπᾶται. Ὦ μῶροι, οὐκ ἴστε τὸν σοφώτατον τῆς τραγῳδίας εἰπόντα·

Ἡ γλῶττ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Μωρότερος Μορύχου. παροιμία. Πολέμων φησὶ λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· Μωρότερος εἶ Μορύχου, ὃς τἄνδον ἀφεὶς ἔξω

---

1. λοφούροις] Sic scribendum esse recte Portus monuit. Ante enim male legebatur λοφύροις. De voce λόφουρα autem consule Eustathium in Homerum [p. 1313, 33.]. *Küst.* λοφύροις A. B. V. E. 3. Μωπεύειν] An leg. Μωμεύειν, quod paulo ante legitur sine interpretatione. *Valck.* Portentum glossae, quam Zon. p. 1383. probabiliter scripsit Μωκεύειν, item Μωμεύειν p. 1384. Eam litterarum ordo refutat. 5. Λόγος γέ τοί τίς ἐστι τῶν γερ.] Aristophanes Ecclesiaz. 471. Λόγος γέ τοί τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων, Ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσωμεθα, Ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Confer Nostrum supra v. Γεραίτερος, ubi idem locus legitur. *Küst.* τε τοι A. τε τι V. Ox. 6. ὡς ἀνόητ' ἄχη] ὅσ' ἀνόητ' ἄχ ἢ A. ὃς ἀνόητα *V. ὅσ' ἀνόητα χῇ Ox. 8. ὁ Ποσειδῶν καὶ Ἀθ. ἐφιλονείκησε V. Paulo post καὶ λυπηθέντα accesserunt ex A. 11. κακῶς ἀεὶ τοὺς Ἀ. βουλεύεσθαι] καὶ λέγειν αὐτὸν ὅτι γένοιτο τοὺς Ἀθ. ἀεὶ καλῶς β. A. et, omissis καὶ λέγειν αὐτόν, V. 13. τῆς κατάρας et ὅτι addidit A. 15. Μῶρά μοι δοκεῖς φρ.] Sophocl. Ai. 594. δοκεῖ V. 16. βουλομένη B m. sec. E. Schol. quod restituendum. 17. Καὶ αὖθις· Ἆρ' οὐχὶ μωρόν — ἁλίσκεται] Haec et quae sequuntur ex optimo MS. Paris. A. revocavi, quae in prioribus editt. [et *V.] desiderantur. *Küst.* Qui versus Soph. Oed. R. 540—542. collocavit post εἴρηται: id quod, si libri auctoritatem secutus est, haud obscure arguit Aristophanis versus praeter fidem intrusos esse.

2. Ὦ μῶρε μῶρε μὴ θ.] Aristoph. Av. 1238. Vide etiam supra v. Μάκελλα, ubi idem locus citatur. *Küst.* 5. βλασφημούντων] βλασφήμων reposui cum B. V. et glossa superiore. 6. Μωρία διὰ Χριστόν] Respexit Suidas ad locum Pauli 1 Corinth. 4, 10. ubi legitur, Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν. *Küst.* ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς λυτ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Chrysostomi Homil. II. de Incomprehensibili, Tom. VI. p. 396. ut monuit Suicerus in Thesauro Ecclesiastico v. Μωρία. *Küst.* 7. λυττῶντας] Sic recte habent MSS. Pariss. itemque Chrysostomus loco laudato. At in prioribus editt. male legitur ἐλαττοῦντες. *Küst.* Deinde καταστέλλομεν Edd. ante Gaisf. 9. ποιῶμεν] ποιῶ V. qui in fine om. λόγων. 12. Μωροκακοήθης] Μωροκακοήθη A. E. *V. Ἦν δὲ κακοῦργός τε καὶ εὐπ.] Fragmentum hoc depromptum est ex Procopii Historia Arc. c. 8. *Küst.* 15. Cf. Theognostus Cram. p. 70. et Schol. Plat. p. 322. 16. τὸν σοφώτατον τῆς τραγῳδ.] Intelligit Euripidem, qui in Hippolyto Coronato v. 612. sic inquit: Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. *Küst.* 18. Ἡ μὲν] μὲν om. A. E. *V. ὀμώμοκεν Edd. ante Gaisf. 19. Μωρότερος Μορύχου. Πολ.] Totum hunc locum sumpsit Suidas ex Zenobio, qui eadem habet Centur. V, 13. Confer etiam Nostrum supra v. Μόρυχος. *Küst.* Μωρύχου A. *V. et sic infra. Deinde παροιμία revocavi cum *V. et Photio. Πολέμων] ἐν τῇ πρὸς Διόφιλον ἐπιστολῇ Zenob. Contra Πολέμων ἐν τῷ περὶ

---

malia solidam ungulam habentia: ut equus, asinus, mulus, et si qua sunt alia. haec autem non natant, habentque iubam et caudam. Μωπεύειν. Conqueri. Μῶρα. Stulta, amentia, *Dictum est seniorum, omnia vel inconsulta et stolida consilia nostra feliciter nobis succedere.* fertur Neptunus cum Minerva de Attica aliquando contendisse. cumque Minerva vicisset, Neptunum Atheniensibus imprecatum fuisse tradunt, ut semper mala consilia caperent. Minervam vero diras audientem addidisse, ut mala quidem consilia caperent, sed voti tamen compotes fierent. Μῶρά μοι δοκ. *Stulta mihi videris, quae nunc tempore alienissimo flectere me velis.* haec Aiax ad Tecmessam dicit. Et iterum: *Estne vero stultus conatus tuus, qui sine copiis et amicis affectes tyrannidem, quae hominum multitudine et pecunia paratur?* Alibi: *O stulte stulte, noli gravem deorum iram movere, ne Iustitia genus tuum per Iovis ligonem funditus evertat.* dictum in homines, qui diis maledicunt. Μωρία διὰ Χριστόν. Stultitia propter Christum est, cum cogitationes nostras intempestiva rabie agitatas compescimus, mentemque nostram profana doctrina vacuum reddimus, ut, cum Christi praecepta recipere oportet, in vacuam eam et mundatam divina oracula admittamus. Μωροκακοήθη. *Erat autem et malitiosus et deceptu facilis, quem μωροκακοήθη vocant.* Μωρός. Amens. Μῶρος. Apud Atticos in priore syllaba circumflectitur. *O stulti, nescitis tragicorum sapientissimum dixisse: Lingua iuravit, mens vero est iniurata.* Μωρότερος Μορύχου. Stultior Morycho. Polemo dicit hoc proverbium apud Siculos sic efferri: *Stultior es Morycho, qui domo relicta pro foribus se-*

τῆς οἰκίας κάθηται. Μόρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος, κατ' ἐπίθετον· διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλεύκει τε καὶ σύκοις. μορύξαι δὲ τὸ μολῦναι. Ὅμηρος γοῦν τὸ μεμολυσμένος μεμορυχημένος φησίν. εὐήθειαν δὲ τούτου καταγνωσθῆναι, παρόσον ἔξω τοῦ νεὼ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ εἰσόδῳ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπραττομένων.

Μωρούς. τοὺς τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς.

Μωροί, καὶ ἀβέλτεροι, καὶ κεχηνότες Μαμμάκυθοι. Μελιτίδης, Βουταλίων, Κόροιβος.

Μῶσθαι. Τὸ λανθάνον μῶσθαι καὶ πολυπραγμονεῖν. ἀντὶ τοῦ ζητεῖν παρὰ Λάκωσι.

583 Μῶν. τὸ ὕδωρ παρ' Αἰγυπτίοις. ἐξ οὗ καὶ Μωυσῆς.

Μωυσῆς. ὁ προφήτης καὶ νομοθέτης. Ὅτι ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τούτου ἔτει ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν ᾗ παῴκησαν ἔτη διακόσια δεκαπέντε. πῶς οὖν φησιν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἔτη τετρακόσια; ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀβραὰμ ἐκ Χαρὰν δεῖ τὴν τοῦ λαοῦ παροικίαν ἀριθμεῖν. οὐ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ μόνῃ γέγονεν ἡ παροίκησις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ Χαναάν. Μωυσῆς γὰρ λέγει· Ἡ δὲ παροίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναὰν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα. Καὶ τοῦ μὲν Ἀβραὰμ ἀπὸ τῆς ἐκ Χαρὰν ἀναβάσεως μέχρι τῆς Ἰσαὰκ γεννήσεως, ἔτη εἰκοσιπέντε· ἀπὸ δὲ Ἰσαὰκ μέχρι Ἰακώβ, ἔτη ἑξήκοντα· ἀπὸ δὲ Ἰακὼβ μέχρι τοῦ Λευί, ὀγδοήκοντα ἑπτά· ἀπὸ Λευὶ μέχρι Καάθ, τεσσαράκοντα πέντε· ἀπὸ Καὰθ μέχρι Ἀμράμ, ἑξήκοντα τρία· ἀπὸ Μωυσέως μέχρι τῆς ἐξόδου, ὀγδοήκοντα. καὶ οὕτως ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

τοῦ Μορύχου ap. Athen. III. p. 109. A. XI. p. 462. B. laudatur: qui libellus nihil ab altero differre videtur. 20. φησὶ om. A. B. V. Photius. 21. εἶ] εἰμι Photius.

1. Μώρυχος Arsenius p. 360. 2. κατ' ἐπίθετον] κατεπείθετο Photius. Μόρυχος δὲ Διονύσου ἐπίθετον Zenob. 4. γὰρ] δὲ A. E. *V. Photius. μεμολυμμένος *V. 5. μεμορυχημένος] Scribe μεμορυγμένος. Respexit enim Suidas ad locum illum Homeri Odyss. ν. 435. Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα κάπνῳ. Scholiasta in eum locum: Μεμορυγμένα. μεμολυσμένα, πεπυρμένα. Küst. μεμορυχμένος Photius, μεμορυχημένος *V. δὲ τούτου] δὲ om. Photius. 9. Hanc et continuam glossam transposuit *V. τοὺς τοῦ κόσμου] Ex 1 Corinth. 3, 19. ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία ἐστὶ παρὰ τοῦ θεοῦ, petita monuit Ernestius. 11. καὶ ἀβέλτεροι, καὶ κεχηνότες Μαμμάκυθοι] Aristophanes Ran. 1019. Τέως δ' ἀβελτερώτεροι, Κεχηνότες Μαμμάκυθοι, Καὶ Μελιτίδαι κάθηντο. Ad hunc locum Suidas respexit. Ceterum in versu primo pro Μαμμάκυθοι propter metrum scribendum est Μαμμάκυθοι, per υ in syllaba penultima; et deinde in versu ultimo particula καὶ itidem metri gratia delenda est: ut monuimus etiam supra v. Μαμμάκυθος. Küst. Μαμμάκυθος A. Μαμμάκουθος *V. Μαμμάκυθοι E. Observationi simillima gl. Βουταλίων. 13. λανθάνειν] Vox haec mendosa est: culus loco Pearsonus ad marginem codicis sui reposuerat μανθάνειν: quam emendationem probo. Küst. τὸ λανθάνειν. μῶσθαι, καὶ τὸ πολυπρ. Edd. vett. λανθάνον (cum *V.) A. omisso etiam τὸ ante πολυπραγμονεῖν. Easdem fecit emendationes Bastius Ep. Crit. p. 227. qui delitescentem Iuliani Or. VII. p. 219. locum indagarat: ubi nunc male scriptum μυοῦσθαι. 14. ἀντὶ τοῦ ζητεῖν παρὰ Λάκ.] Huc spectat nota illa Helladii apud Photium p. 1581. Τὸ γὰρ ζητεῖν Ἰωνιεῖς λέγουσι μῶ· (scribe μῶσθαι) καὶ μῶται τὸ τρίτον πρόσωπον παρ' Ἐπιχάρμῳ· καὶ μώμεναι ἡ μετοχὴ παρὰ Σοφοκλεῖ. Küst. Contulit Toupius Theogn. 771. Adde v. Μῶν et Valck. in Adoniaz. p. 276. 15. Μῶν] Vid. not. in Ioseph. A. I. II, 9, 6. Iablonski Voc. Aegypt. Opusc. T. I. p. 155. Gaisf. Μῶς Herod. Epimer. p. 88. Μῶς καὶ Μῶν Zon. p. 1382. 17. Ὅτι Gaisf. cum *V.

1. οἱ om. *V. 2. παῴκησαν] Mireris barbarismum ab editoribus doctis adhuc perlatum fuisse. Sed παῴκησαν A. V. E. Med παῴκεσαν Ald. 3. φησὶν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβρ.] Gen. XV, 13. Küst. 5. ἐκ Χαρὰν] ἐν Χαρὰν *V. B. E. Med. item infra; ἐκ *V. in loci repetitione. 8. Μωυσῆς γὰρ λέγει] Exod. XII, 40. Notandum autem est apud LXX. interpretes, quos Suidas hic uti et alibi passim sequitur, locum hunc aliter legi ac in textu Hebraico, qui sic habet: *Habitatio filiorum Israel, qua manserunt in Aegypto, fuit CCCCXXX. annorum.* LXX. interpretes vero addunt, καὶ ἐν γῇ Χαναὰν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· quae verba ad complendum dicti loci sensum omnino necessaria esse ratio chronologiae manifeste evincit. Vide praeter alios Marshamum in Canon. Chron. ad Sec. V. ubi de aera peregrinationis Israelitarum agit. Küst. 10. καὶ ante τριάκοντα om. *V. qui omisit etiam ἔτη post Ἰακώβ, item scripsit ἀπὸ Ἰακώβ. 12. γενέσεως] γεννήσεως A. B. V. E. Med. ἔτη εἰκοσιπέντε] Ex numeris annorum, quos Suidas hic recenset, colligitur tantum summa CCCLX. non vero, ut oportebat, CCCCXXX. Desunt enim anni LXX. Ratio haec est, quod post verba illa, μέχρι Ἀμράμ, ἑξήκοντα τρία, excideriit epocha temporis ab Amramo usque ad Mosen: cui epochae si LXX. illos annos tribuas, qui dictae summae desunt, res recte se habebit. Küst. 15. Ἀμράμ] Male ante Ἄβραμ: quod mendum ab Wolfio etiam observatum fuerat. Küst. Ἄβραμ A. B. E. 16. τῆς] γῆς A.

---

det. Μόρυχος autem est epithetum, quo illi Bacchum insigniunt, quod facies eius in vindemia musto et ficubus illinitur. μορύξαι est enim inquinare. Et Homerus μεμορυγμένος dixit de re inquinata. ea vero de causa stultus iudicatus est, quod statua eius extra templum sub dio in vestibulo collocata est. dicitur autem de iis qui stulte faciunt. Μωρούς. Sapientes mundi huius Scriptura stultos vocat. Μωροί. Stulti, et insipientes, et hiantes Mammacythi: quales fuere Melitides, Butalio, Coroebus. Μῶσθαι. Apud Lacones significat quaerere. *Recondita quaerere et curiose scrutari.* Μῶν. Sic ab Aegyptiis aqua vocatur: unde dictus est Moyses. Μωυσῆς. Moyses, Propheta et legislator. Huius anno LXXX. filii Israelis ex Aegypto egressi sunt: in qua fuerant inquilini annos CCXV quomodo igitur Deus Abrahamo dicit, *Semen tuum inquilinum erit annos CD?* sed manifestum est ab ascensu Abraham ex Charan populi inquilinatum esse numerandum. non enim in Aegypto sola fuit ille inquilinatus, sed in terra etiam Chanaan. Moyses enim dicit: *Inquilinatus autem filiorum Israelis in terra Chanaan et in Aegypto fuit annorum CCCCXXX.* Et Abraham quidem ab ascensu e Charan usque ad Isaac nativitatem, anni sunt XXV. ab Isaac usque ad Iacobum, anni LX. ab Iacobo usque ad Leui, LXXXVII. ab Leui usque ad Caath, XLV. ab Caath usque ad Amram, LXIII. [ab Amram usque ad Moysen, LXX.] ab Moyse usque ad exitum, LXXX. et sic

Τοῦ Μωσέως γεννηθέντος, οἱ τεκόντες δεδιότες τοὺς Αἰγυπτίους μηχανῶνται πλέγμα βύβλινον, ἐμφερὲς τῇ κατασκευῇ κίστιδι, μέγεθος ποιήσαντες αὔταρκες εἰς τὸ μετ' εὐρυχωρίας ἐναποκεῖσθαι βρέφος· ἔπειτα χρίσαντες ἀσφάλτῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ βάλλουσι. Θερμοῦθις δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τοῦτον ἀνείλετο. τριετεῖ δὲ γενομένῳ θαυμαστὸν ὁ θεὸς τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα.

Ὅτι Μωυσῆς δὲ ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐνήστευσε· τεσσαράκοντα τὰς προτέρας, καὶ τεσσαράκοντα μετὰ τὸ συντρῖψαι τὰς πλάκας, σαπφείρῳ λίθῳ δακτύλῳ Θεοῦ γραφείσας.

[*Ὅτι οὐδεὶς ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὡς Μωυσῆν θεασάμενος μὴ ἐκπλαγείη τῆς εὐμορφίας.*]

Μοῖρα. μερίς, τὸ καθῆκον· καὶ ἡ εἱμαρμένη. Ἰώσηπος· Μείζστη γὰρ ἦν μοῖρα τοῦ πολέμου ληφθεὶς ὁ Ἰώσηπος.

Μοιρηγενές. ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε.

Μοίριχος. ὄνομα κύριον.

Μοιροδοκῆσαι. ἀντὶ τοῦ, μέρους μεταλαβεῖν. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογίᾳ.

Μοιχάγρια. τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀργυρώματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα.

Μοιχάζω. Ἀκολάστων γυναικῶν ἐμοίχασε.

Μοιχαλίς. ἡ πόρνη, ἡ μοιχευομένη. 584

Μοιχεία. Μοιχεία καὶ φαρμακεία ταὐτόν ἐστιν· καὶ γὰρ ἀμφότερα λάθρα γίνεται. λέγονται δὲ καὶ ἐπιβουλαί· καὶ οὔτε ἡ μοιχευομένη οὔτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα.

Μοιχίδιον. τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον. οὐχ ὅτι Ἑκαταῖος, ἀλλὰ καὶ Ὑπερίδης.

Μοιχός. ὁ πόρνος. ἐκ τοῦ μὴ καὶ τοῦ οἴχομαι· ὁ ἐπιτηρῶν, μὴ οἴχεται ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός, ἵνα εἰσέλθῃ. Μυχὸς δὲ ὁ σκοτεινὸς τύπος· παρὰ τὸ νὺξ νυκτός, καὶ τροπῇ μυχός.

Μοιχός. εἶδος κουρᾶς κιναιδώδους. Ἀριστοφάνης·

Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ.
ἀπρεπὴς κουρὰ καὶ κιναιδώδης. καὶ κῆπος ἄλλο

---

1. *Τοῦ Μωσέως γεννηθέντος, οἱ τεκόντες δεδ.*] Haec et quae sequuntur Suidas hausit ex Iosephi Antiq. Iud. lib. II. c. 9. [s. 4. 6.] ut Pearsonus monuit. *Küst.* *τεκόντες*] *τεκόντες δὲ αὐτὸν* E. Med. Ubi *τοῦ M. γενν.* cum praegressis copulantur. 3. *τῇ κατασκευῇ*] Leg. *τὴν κατασκευήν.* Vid. in v. *Ἴθματα. Toup.* T. I. p. 261. *κίστιδι*] Apud Iosephum loco laudato legitur *κοιτίδι. Küst.* *μέγεθος*] *μεγέθους* A. B. V. *μέγεθος αὐτῷ* Ioseph. Mox *ἐν* om. A. B. V. ante *ἐναποκεῖσθαι.* Verum lege cum Iosepho *τὸ βρέφος.* 6. *Θέρμουθις* Ioseph. 8. *ἀνάστημα*] Repetitus hic locus in v. *Ἀνάστημα ἡλικίας.* 9. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 13. *οὐδεὶς δ'*] *Ὅτι οὐδεὶς* A. *V. *οὐδεὶς* B. V. E. Haec tamen A. in marg. Contra *V. post *γραφείσας* e superioribus repetit: *Ὅτι ἐν τῷ πέ ἔτει μωυσέως ἐξῆλθον υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου — γέγονεν ἡ παροίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ χαναάν. τοῦ δὲ ἀριθμοῦ τὴν ποσότητα παρήκαμεν.* Itaque locum notavi, petitum opinor ex v. *Ἀφιλότιμος.* Sunt autem verba Iosephi II. 9, 6. Post Gaisfordus delevit cum B. V. E. Med. *Μωσῶ, γυνὴ Ἑβραία· ἧς ἐστι σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος· ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὁ Πολυΐστωρ*: quae leguntur supra in v. *Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος.* Primus ex A. marg. edidit Aldus. 16. *Ἰώσηπος*] Lib. III. [c. 8, 1.] de Bello Iud. p. 850. *Küst.* 17. *Ἰώσηπος*] *ὁ Ἰώσηπος* dedi cum A. 18. *Μοιρηγενές*] Ex Scholiasta Homeri Il. *γ'*. 182. 20. *Μοιροδοκῆσαι*] Ex Harpocratione. *Μοιρολαχῆσαι* Valesius in Harpocr. p. 129. *μοιρολογχῆσαι* Valckenarius.

1. *τὴν Καλλίου*] *Καλλίονος* *V. *τὴν* sustuli cum Harpocr. 3. *Μοιχάγρια*] Od. *θ'*. 332. *τὰ* ante *ἐπὶ* om. A. V. E. Med. Zon. p. 1371. Photius, Etym. et Lex. Bachm. p. 302. In fine *ἀποτεινόμενα* E. Med. Phot. *ἀποτινύμενα* Zon. 5. *Ἀκολάστων γυναικῶν ἐμοίχ.* | Mira constructio. Quomodo enim *μοιχάζειν* genitivum asciscat? Sed nil opus est haesitatione. Scribendum enim proculdubio est, *ἀκολάστους γυναῖκας ἐμοίχασε. Küst.* Leg. *ἀκόλαστον γυναῖκα*, vel *ἀκόλαστον γύναιον ἐ.* Libanius I. p. 206. De Helena intelligendum, quam Paris vitiavit. *Toup.* Idem alias: *πολλὰς τῶν ἀκολάστων γ. ἐ.* 6. *Μοιχαλίς*] Exempla vide apud Lobeck. in Phryn. p. 452. Schleusner. Lex. V. et N. T. Schol. Gregor. Naz. p. 73. ed. Montac. *Ἡ μοιχάς, ἡ μοιχαλὶς οὐκ εἴρηται· χρῶνται δὲ ἀντὶ τοῦ ὀνόματος τῇ μετοχῇ οἱ συγγραφεῖς, οἷον ἡ μοιχευομένη· ἀλλ' οἱ ἅγιοι πατέρες οὐκ ἐφρόντισαν τῆς πάσης ἀκριβείας τῶν ἐντελῶν λεξυδρίων τούτων, ὡς Θεοῦ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἔστιν ἡ παρεῖσαν ἐκείνης, τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν προτιμήσαντες, ἣ οὔτε ὑψοῦσθαι οὔτε ταπεινοῦσθαι τοῖς ὀνόμασι πέφυκε. Gaisf.* 7. *Μοιχεία*] Artemidor. Oneir. IV, 71. *Hemst.* Geminavit *Μοιχεία* cum A. *V. Gaisf. *φαρμακεία*] *φάρμακον* A. V. *φαρμακία* Med. 8. *ἀμφότερα γὰρ*] *καὶ γὰρ ἀμφότερα* A. V. *M. καὶ φ. λάθρα γίνονται, καὶ ἀμφότερα ἐπιβουλαὶ λέγονται* Artemid. 10. *φιλεῖ*] *φιλοῦσι* perperam editus Artemidorus. 11. Cf. Themist. Or. XXVI. p. 392. *οὐχ ὅτι Ἑκαταῖος ἀλλὰ καὶ* om. Photius. 13. *τὸ*] *τοῦ* post *καὶ* A. B. E. *V. 17. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 849. 19. *κεχαρμένος* B. E.

---

egressus est Israel ex Aegypto. † Cum Moses natus esset, parentes eius, Aegyptios metuentes, vas aliquod ex papyro contexuerunt, structura cistae simile, ea magnitudine, ut infans in eo commode iacere posset. deinde vas istud illitum bitumine in flumen iecerunt. Thermuthis vero filia regis cum sustulit. postea cum trimus esset, deus admirandam staturae proceritatem ei dedit. — Moses autem dies LXXX. ieiunavit; quadragenos priores, et totidem post confractas tabulas, gemma sapphiro et Dei digito scriptas. [Nemo porro ab omni elegantia adeo alienus erat, quin Mose conspecto eius formae praestantia percelleretur.] *Μοῖρα.* Portio, officium. item fatum. Iosephus: *Maxima enim belli pars fuit Iosephus captus.* *Μοιρηγενές.* Bono fato nate. *Μοίριχος.* Nomen proprium. *Μοιροδοκῆσαι.* Alicuius rei particeps esse. Antiphon in Apologia contra Calliae accusationem. *Μοιχάγρια.* Multa ob adulterium soluta, quam pendit in adulterio deprehensus. *Μοιχάζω. Libidinosas mulieres adulterio vitiavit.* *Μοιχαλίς.* Moecha, adultera. *Μοιχεία. Adulterium et veneficium idem sunt. utrumque enim clam fit, et appellantur insidiae. neque adultera aut venefica virum suum amat.* *Μοιχίδιον.* Ex adulterio procreatum. sic non solum Hecataeus, sed etiam Hyperides. *Μοιχός.* Adulter. vocabulum hoc compositum ex adverbio *μὴ* et verbo *οἴχομαι*: quasi dicas, qui observat, an maritus uxoris nondum discesserit, ut ipse ad eam ingrediatur. *Μυχὸς* vero dicitur locus obscurus, ab *νὺξ νυκτός*, unde per mutationem *μυχός*. *Μοιχός.* Genus tonsurae, qua cinaedi uti solebant. Aristophanes: *Cratinus semper adulteri et cinaedi more tonsus una machaera.* *μοιχὸς*

εἶδος, καὶ σκάφη ἕτερον. καὶ παροιμία· Ἔλκει μοιχὸς ἐς μυχόν. ῥηθεῖσα ἡ παροιμία τῷ Καλλίᾳ. Ἐπὶ τοῖς μοιχοῖς οἱ νόμοι τοὺς δημίους ὁπλίζουσιν· οἱ δὲ κηπουροὶ τὰς ῥαφανῖδας φυτεύουσιν, αἷς εὐθὺς ἐὰν ἄλῳ τις τιμωρεῖται. Καὶ τὸ ῥῆμα μοιχῶ. καὶ μοιχώμενος ἡ μετοχή.

Μυῖα, Θεσπιακὴ λυρική. μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζοντα.

Μυῖα, Σπαρτιᾶτις, ποιήτρια. ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν.

Μυῖα, Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς, Σαμία.

Μυίαγρος. ὁ μυιοθήρας.

Μυίας δάκρυον. διὰ τὴν Θηβαίων παρανομίαν εἰς τὸ ἐν Λωδώνῃ μαντεῖον· ἀφ' οὗ εἴρηται καὶ τό, Παρὰ Βοιωτοῖς μαντεύσαιο. ἠσέβησαν γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἱέρειαν, ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Λωδώνῃ λέβητα, ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.

Μυᾶται. σκαρδαμύττεται.

Μυᾶτε. Μυᾶν ἐστι τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. τινὲς δέ, τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάγετε δυσαρεστοῦσαι. ἢ ὥσπερ μύες καταδύεσθε, καὶ σκαρδαμύσσεσθε. ἢ μύλλετε, ἢ μυκτηρίζετε. Ἀριστοφάνης·

Τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε;
τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;

Μυγαλῆ. εἶδος ζῴου.

Μύγης. γέροντος ἀδυναμία.

Μύγματα. καταξέσματα.

Μυγμός. ὁ στεναγμός. καὶ ὁ τοῦ μ ἦχος. 585

Μυδαλέας. διαβρόχους.

Μυδαλέα δάκρυσι.

Καὶ μυδαλέον, δίγρον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ, διάβροχον. λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἷμα, τὸ ἐννότερον; ῥυπαρόν. Καὶ μυδαλέος, ὁμοίως.

Μυδᾶν. νοτιᾶν, δίγρον εἶναι, καὶ σήπεσθαι. δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. σημαίνει δὲ

---

1. *σκάφη*] Immo *σκάφιον*. Vide infra h. v. *Küst.* Meliora suppeditabit v. *Κῆπος*. 2. *μοιχόν*] *μυχόν* A. V. Nihil mutat v. *Ἔλκει μοιχός*. 4. *κηπωροὶ*] *κηπουροὶ* A. B. V. E. *ῥαφανίδας φυτ.*] Ut hunc locum recte intelligas, lege Suidam vv. *Παρατίλλεται* et *Ῥαφανίς*. *Küst.* 7. *Μυῖα Θεσπ.*] Huius vel sequentis Myiae meminit Lucianus in Encomio Muscae extremo. *Küst.* Coel. Rhodig. VIII, 1. Eandem cum Corinna esse quidam putant. *Reines.* Harum meminit *Eudocia* p. 303. Sed vidit Welckerus in Creuzeri Melett. II. p. 13. Thespiensem poetriam a Corinna nihil diversam fuisse, coll. v. *Κορίννα*. *Θεσπιακὴ*] *Θεσπικὴ* E. 8. *ἁρμόζουσα*] *ἁρμόζοντα* A. B. V. E. 11. *Μυῖα*] De hac Myia nihil habeo quod addam post accuratam diligentiam Menagii, qui de ea egit in Historia mulierum philosopharum. *Küst.* *Μυῖα γυνὴ τοῦ Μίλωνος Κροτωνιάτου* Iambl. Vit. Pyth. I. extr. et Porphyr. V. Pyth. p. 5. *Reines.* 13. V. Hesychius. 14. *Μυίας δάκρυον*] Conf. historiam quae refertur a Strab. IX. p. 616. 617. [402.] *Hemst.* *παρανομίαν*] Sic recte habent MSS. Pariss. At priores editt. pessime *παροιμίαν*: pro quo Portus legendum censebat *παροινίαν*. *Küst.* 16. *Παρὰ*] *Περὶ* B. *μαντεύσαις* V.

1. *Μυιᾶται. σκαρδαμύττεται*] Legerim potius, *μυᾶτε, σκαρδαμύττετε*, per ε in syllaba ultima. *Küst.* Sic plane Photius, adversante Hesychio; nec dubium quin haec cum continua glossa sint iungenda. Item Schol. Aristophanis *σκαρδαμύττετε*. 2. *Μυᾶτε*] Sic rectius habet MS. Paris. A. quam priores editt. in quibus legitur *μυᾶται*, per αι in syllaba ultima. Referenda enim est haec nota ad subiunctum locum Aristophanis, in quo *μυᾶτε* legitur, non vero *μυᾶται*. *Küst.* *μυῶν γὰρ* Schol. 6. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 126. Ubi *τί μου μ.* Med. 8. *κατείβεται*] *κατείβετε* B. E. et A pr. 10. *Μύγης*] Sic etiam legitur apud Photium in Lexico inedito. At Hesychius habet *μίδης*. Sed de voce hac obscura et prorsus inusitata nihil mihi explorati esse fateor. *Küst.* *Μυγή* Zon. p. 1377. *Μύτις* *V. Statim cum V. delevi, quae habet A. in marg. *Μυγδόνιος. ὁ ἀπὸ τῆς Μυγδονίας.* Ceterum pro *ὁ ἀπὸ Μυγδονίας* habet ὁ A. 11. *Μύγματα*] Sic Photius. Ex vitio pro *ἀμύγματα* positum indicabat H. Steph. Ind. Thesauri. Sed v. Tittm. in Zon. p. 1378. 12. *Μυγμός*] Diodor. Sic. XVII. p. 611. C. *ὁ δὲ κύων οὔτε κλαγγὴν οὔτε μυγμὸν προέμενος. Hemst.* *μυὸς ἦχος*] Henricus Stephanus ex veteri codice recte rescribendum monet, *μῦ ἦχος*, i. e. sonus *my*. Vide paulo post v. *Μῦ*. *Küst.* Dedit Gaisf. *μ̄* cum A. firmante Theodosii Gramm. p. 17. *μῦ* *V. 14. *Μυδαλέα δάκρυσι*] Verba, de quo Küsterus monuit, Sophocl. Electr. 167. Mox *δρύινον* Photius pro *δίγρον*. 16. *λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ καθ.*] Locus hic est corruptus et mutilus; quem quia sanare non potui, *ἀνιερεύνητον* reliqui. *Küst.* Non extat ut opinor Archilochi locus (nam discrepat fr. I, 4.), quo haec interpretatio possit referri. Cf. Il. Λ'. 54. Eadem fere Hesychius. 17. *τὸ ἐννότερον ῥυπαρόν. Καὶ μυδαλέος, ὁμοίως*] Verba haec ex Paris. A. addidi, quae in prioribus editt. [et B. E. V.] desiderantur. *Küst.* Leg. *τὸ νοτερόν*. Callimach. Ep. 5. 8. Vid. Hesych. v. *Μυδαλ.* Suid. v. *Πᾶν*. *Toup.* IV. p. 162. Tres superiores voces confirmat Photius. 18. *Μυδᾶν*] Vid. Timaeus p. 184. ibique Ruhnken.

---

enim dicebatur tonsura quaedam indecora et impudica. *κῆπος* aliud erat tonsurae genus atque *σκάφη*. et proverbium: *Adulter ad latibula trahit.* dicebatur hoc in Calliam. † *Leges in adulteros armant carnifices; et hortulani raphanos plantant, quibus adulter, simulac deprehensus est, punitur.* Verbum est *μοιχῶ*, unde *μοιχώμενος* participium. *Μυῖα Θεσπιακή.* Myia, Thespiaca lyrica, scripsit carmina lyrica. *Μυῖα.* Myia Spartana, poetria, hymnos in Apollinem et Dianam scripsit. *Μυῖα.* Myia, Pythagorae magni et Theanus filia, Samia. *Μυίαγρος.* Muscarum venator. *Μυίας δάκρυον.* Myiae lacrima. dictum propter Thebanorum scelus, quod oraculum Dodonaeum violarunt; unde illud etiam dictum est: *Apud Boeotos vaticinare.* nam et illi sacrificulam violarunt, quam in Dodonaeum lebetem coniecerunt, cum unius ex legatis amore capta fuisset. *Μυᾶται.* Connivet. *Μυᾶτε.* *Μυᾶν* est, labra inter se contrahere: quod ipsum *μύλλειν* dicitur. quidam vero interpretantur, oculos clauditis per contemptum. vel, tanquam mures vos absconditis, et oculis nictatis. vel, os distorquetis. vel, naso suspenso deridetis. Aristophanes: *Quid labra distorquetis et dicta renuitis? cur colorem mutastis? cur lacrimas funditis?* *Μυγαλῆ.* Animalis genus. *Μύγης.* Senis imbecillitas. *Μύγματα.* Laniationes. *Μυγμός.* Gemitus. item sonus litterae *μ̄*. *Μυδαλέας.* Humidas. *Lacrimis madida.* Et *μυδαλέον*, apud Archilochum, madidum, udum. dicit autem sanguinem destillantem, putrescentem, foedum. Item *μυδαλέος.* *Μυδᾶν.* Hu-

τὸ οἰδαίνειν καὶ φυσᾶσθαι καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι τοίνυν οἱ τάφοι τοῖς νεκροῖς κατὰ τὰ ἔνδον.

Μυδόωσαν. ὄζουσαν.

Μύδωνος καὶ Μυδῶνος. ὄνομα κύριον.

Μυδῶντες. βρέχοντες, διυγραμμένοι, σαπέντες. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἧς παρὰ Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα
κεῖνται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων.

Μύδρος. σίδηρος ἀργός, πεπυρακτωμένος.

Ἥλιον πυρόεντα μύδρον ποτὲ φάσκεν ὑπάρχειν,
καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν Ἀναξαγόρας.

οὗτος ὁ φιλόσοφος τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι διάπυρον καὶ μείζω τῆς Πελοποννήσου.

Μυελόεντα. τροφὴν ἔχοντα.

Μύες.

Μυζεῖ καὶ μύζει. θηλάζει, λείχει. Ξενοφῶν· Ἔδει δὲ εἴ τις διψῴη λαβόντα εἰς τὸ στόμα μυζεῖν τοὺς καλάμους· καὶ πάνυ ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι.

Μυζήσας. Ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγῖδι μυζήσας ἀπέθανε.

Μῦ μῦ. ἀπὸ τοῦ μῦ παρῆκται τὸ μύζειν, πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δέ ἐστι τὸ τοῖς μυκτῆρσι ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν. Ἀριστοφάνης·

Τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.

Μυζῶντες. ἐκπιέζοντες.

Μυηθῆναι. ἐδόκουν οἱ μυούμενοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης·

Λεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

Μύησις. μάθησις, κατήχησις, ἐπιστήμη. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰ μυστήρια καὶ ἀπόῤῥητα τελεῖσθαι· ἢ διὰ τὸ μύοντας τὰς αἰσθήσεις καὶ ἐπέκεινα σωματικῆς φαντασίας γενομένους τὰς θείας εἰσδέχεσθαι ἐλλάμψεις.

Μυθέαι. λέγεις.

Μυθήσας. εἰπών.

Μῦθος. λόγος ψευδής, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. 586

Μυκάλη, καὶ Μυκαλησσός, ὄνομα πόλεως· παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς Γοργόνας.

---

1. Vide Etym. M. p. 593. φυσσᾶσθαι καὶ οἰδαίνειν] οἰδαίνειν καὶ φυσᾶσθαι A.*V. hic tamen φυσσᾶσθαι. 4. ὀνόματα κύρια] Immo ὄνομα κύριον, quod cum *V. reposui. Cf. Il. ε. 580. φ. 209. 5. βρέχοντες] Sic recte habent MSS. Pariss. [*V.] itemque Photius in lexico inedito [cum Lex. Bachm. p. 304.]. At in prioribus editt. male legitur τρέχοντες. Küst. Nec τρέχοντες nec βρέχοντες placet. Utrumque enim ἀπροσδιόνυσον est, et nullius frugis. Repono, Μυδῶντες. βραχέντες. Hesych. Μυδῆσαι. βρεχῆναι, σαπῆναι. Toup. I. p. 411. Melius et facilius erit βρεχθέντες. Porson. IV. p. 460. διυγραμένοι Med. 7. Οἷς παρὰ] ἧς παρὰ A. cum Anthol. Pal. V, 199. Epigr. Hedyli V, 3. 4. Quod reposuerant Piersonus et Ruhnkenius. Mox πάντα om. B. E. 9. κεῖται] κεῖνται A.V. Anthol. 10. Μύδρος] Gl. Herod. I, 165. Μύδρον. σίδηρον ἀργόν. 11. Ἥλιον πυρόεντα μύδρ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis in Anaxagoram, quod integrum legitur apud Laertium in Anaxagora: ut Portus monuit. Küst. Vid. Anthol. Pal. VII, 95. 15. διάπυρον] Quae subsequebantur τουτέστι πύρινον λίθον omiserunt A.V. cum Diog. Laert. II, 8. 16. Μυελόεντα] Od. ζ. 293. 17. Μύες] Μῦες infra A. in marg. Item Μῦες Med. Om. vulg. 18. Ξενοφῶν] Lib. IV. de Expedit. Cyri p. 332. (5, 27.) ut Pearsonus observaverat. Küst. Locus paulum immutatus, qui nunc praebet μύζειν. 20. εἰ μή] εἰ om. A.*V.

1. Ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμ.] Vide supra v. Δημοσθένης. Küst. 3. Μῦ, μύζει] Μῦ μῦ A.B.V.E. Mox Gaisf. inseruit ποιὸν cum iisdem, relicto μυκτῆρσιν: nos cum *V. Ceterum glossam, ut nunc est posita, litterarum ordini repugnare constat. Sed omnia cum redeant ad explicationem verbi μύζειν, iunctum illam praegressis, satis fuerit μῦ μῦ a primordio removeri. 5. Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 238. ubi similia sub parietinis Scholiorum latent. 7. Μύζοντες Lex. Bachm. p. 304. et Photius. 9. Ἀριστοφάνης] Pac. 377. 11. κατήχησις] καθήγησις Zon. p. 1376. 13. μύοντας] μύοντα Med. 16. Μύθεαι] Scripsi Μυθέαι cum Od. β'. 202. 18. Mythi definitio communis est cum Aphthonii aliorumque doctrina. Quae subtexebantur, διωρέρει δὲ αἶνος μύθου, τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι, καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν· ὅπερ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς: ea ut repetita de v. Αἶνος cum A.V. removi. Küsterus de fraude securus: „Haec et quae sequuntur ad verbum etiam leguntur apud Scholiast. Aristoph. Vesp. 1251." 20. Glossam aliquo verborum defectu laborare docet Etym. M. p. 594. Utrumque nomen sociavit Zon. p. 1376.

---

midum vel madidum esse, putrescere. est verbum secundae coniugationis contractorum. significat inflari, tumidum esse, intumescere. sepulcra enim cadaveribus intrinsecus tument. *Μυδόωσαν.* Olentem. *Μύδωνος* et *Μυδῶνος.* Nomen proprium. *Μυδῶντες.* Humectati, madefacti, putrefacti. et in Epigrammate: *Cuius apud Venerem haec unguentis adhuc omnia madentia iacent, virgineorum humida spolia amorum.* *Μύδρος.* Ferrum candens et ignitum. *Anaxagoras aliquando dixit, solem esse ignitam ferri massam: propter quod morte multandus erat.* etenim philosophus ille solem dixit esse lapidem igneum, eumque Peloponneso maiorem. *Μυελόεντα.* Medulla repleta. *Μύες.* *Μυζεῖ*, et *μύζει.* Sugit, lingit. Xenophon: *Oportebat autem, si quis sitiret, calamos in os sumptos sugere: et vinum admodum erat forte, nisi quis illud aqua temperasset.* *Μυζήσας. Demosthenes veneno, quod sub sigilli pala habebat, exsucto mortuus est.* *Μῦ μῦ.* Ab *μῦ* deductum est verbum *μύζειν*: quemadmodum alia multa formata sunt. *μύζειν* vero est naribus sonum quendam edere. Aristophanes: *Quid mussas? omnia facta sunt praeclare.* *Μυζῶντες.* Exsugentes. *Μυηθῆναι.* Qui initiati erant in numerum beatorum vulgo referebantur. Aristophanes: *Oportet enim me initiari, priusquam moriar.* *Μύησις.* Initiatio, disciplina, institutio. dictum ab arcanis mysteriis, quibus homines initiabantur. vel, quod initiati clausis sensibus et ultra corporeas imaginationes evecti divinas illuminationes recipiebant. *Μυθέαι.* Loqueris. *Μυθήσας.* Locutus. *Μῦθος.* Oratio falsa, veritatem adumbrans. *Μυκάλη.* Et *Μυκαλησσός*, nomen urbis: sic dictae, quod ibi Gorgones mugierant.

Μύκη. ἡ θήκη.

Μυκηθμός. ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκήνη. πόλις.

Μυκήσαντος. ἠχήσαντος. Ὅμηρος·

Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἂς ἔχον Ὧραι.

Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Οὗ βαρὺ μυκήσαντος, ὃ θαρσαλεώτερος ἄλλων

τετραπόδων, ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον.

Μύκητα. καὶ μύκητες, ἀναστήματά τινα σπογγοειδῆ περὶ τὴν θρυαλλίδα. καὶ οἱ ἀμανῖται. καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἐν Ἐπιγράμματι·

Μήποτε λύχνε μύκητα φέροις, μηδ' ὄμβρον ἐγείροις.

Μυκητίας σεισμός. ὁ ἠχοποιός.

Μύκλος. ὁ τράχηλος.

Μυκόνιον. τόπος.

Μυκωμένου. βοῶντος.

Μυκώνιος γείτων. αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμικροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν. καὶ ἑτέρα παροιμία· *Μυκωνίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια. διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι διεβέβληντο ἐπὶ γλισχρότητι.* εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.

Μυκτηρίζει. ἐξουθενεῖ.

Μύλακες. μυλώδεις λίθοι. ἡ εὐθεῖα μύλαξ. *Μύλην δὲ χρυσῆν εἶχεν ὁ βασιλεύς, ἀφ' ἧς ἐσιτεῖτο.*

Μυλλάς. ἡ πόρνη.

Μύλας λεόντων.

Μυλασέων.

Μύλαι. οἱ ἔνδον ὀδόντες· οἷς λεπτύνειν εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφήν.

[587] *Μυλαῖος.* ὁ ἀπὸ τόπου. καὶ ὁ μολυσμός.

Μύλη. τὸ κάτω τοῦ μύλου· ὁ γὰρ ἄνω ὄνος

---

1. *Μύκη.* ἡ θήκη] Vide paulo post v. *Μύκητα.* Küst. 2. ἡ τῶν βοῶν] ὁ τῶν βοῶν Edd. ante Küst. 4. Ὅμηρος] Il. ε. 749. 5. *Αὐτόματοι*] *Αὐτόμαται* scripsi cum V. et exemplis Homericis. 8. *Οὗ βαρὺ μυκήσαντος*] Versus Dioscoridis Ep. XI, 11. 12. Anthol. Pal. VI, 220. 11. *Μύκητες*] Vid. Bentleium fr. Callim. 47. Fragm. Archilochi 92. inter Poet. Min. Gr. T. I. p. 319. Anecd. Bekker. Ind. p. 1399. *Gaisf.* Addas intpp. Herodoti III, 64. ἀναστήματα] Sic auctoritate MStorum Pariss. rescripsi, cum ante legeretur *ἀνταναστήματα.* Küst. 12. *Θρυλλιάδα* *V. καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους] Scholiasta Nicandri Alexipharm. 103. *Μύκης, κυρίως τὸ ἄκρον τοῦ ξίφους, τὸ κατακλεῖον τὴν θήκην.* Vide etiam Etymologum et Hesychium. Huc spectat, quod geographi tradant, Mycenas dictas fuisse *ἀπὸ τοῦ μύκητος τοῦ ξίφους*, i. e. a capulo gladii. Vide Stephanum Byzantium v. *Μυκῆναι*: et ibi interpretes. Küst. V. Tittm. in Zon. p. 1376. 13. ἐν Ἐπιγράμματι] Agathiae XVII. pr. Anthol. Pal. V, 263. 14. *μηδ' ὄμβρον ἐγείροις*] Existimabant nimirum veteres, pluviae signum esse, si fungi circa ellychnia lucernarum concrescerent. Vide Brodaeum in locum hunc Epigrammatis. Küst. Et nos in v. *Βῶλος.* 16. ἠχητικός] ἠχοποιός A. B. *V. 17. *Μύκλος* Edd. 18. *Μυκώνειον*] *Μυκώνιον* A. *Μυκόνιον* B. V. et Zon. p. 1378.

2. *Μυκώνιος*] Clemens Alex. p. 426. *Toup.* MS. *Μυκώνειος* E. omissis ἡ παροιμία post *αὕτη*: quae ipsa nescit *V. ante *Μυκώνιος* ponens *παροιμία*. Cum accesserint etiam Photius et Zenobius V, 21. illa delevi. 3. *ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμικροπρεπείᾳ· παρὰ τὴν σμ.*] Locum hunc ex optimo MS. A. supplevi, qui in reliquis MSS. Pariss. [B. V. E.] et prioribus editt. pessime mutilatus est, omissis nempe verbis hisce, *καὶ σμικροπρεπείᾳ· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν. καὶ ἑτέρα παροιμία· Μυκωνίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια. διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι διεβέβληντο ἐπὶ γλισχρότητι.* Causa omissionis huius manifesta est. cum enim *γλισχρότητι* in sententia hac bis occurat, festinans librarius vocem posteriorem pro priori accepit, et sic omnia verba intermedia praeteriit: quae *ἀβλεψία* plerasque in veteres scriptores lacunas invexit. Küst. 4. *Μύκωνος* etiam Photius et Zenob. 5. *Μυκωνίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπ.*] Athen. lib. I. p. 7. Ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητής, ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια *Μυκωνίων δίκην. δοκοῦσι δὲ οἱ Μυκώνιοι, διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν, ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. Küst. *Μυκονίων* optimi codices Athenaei. 7. *ἐπὶ αἰσχρότητι* perperam Arsenius p. 359. quod fugit Walzium. 9. Sub finem delevi *χλευάζει* cum A. V. Photio et Lex. Bachm. p. 304. Cf. Zon. p. 1379. 10. *οἱ μυλώδεις*] *οἱ* om. A. E. *V. Photius. *λίθοι μυλώδεις* Hesychius. Mox ὁ ante *μύλαξ* om. A. E. *V. Exemplum autem incerti scriptoris dubites ad glossamne *Μύλη* pertineat an nullo consilio lectores inferserint. 12. *Μυλάς* Med. et Photius. 13. *Μύλας λεόντων. ὀδόντας λεόντων*] Respexit Suidas ad locum illum Psalm. LVII, 6. *Τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. Küst. *ὀδόντας λεόντων* omisi cum A. V. 14. *ἐθνικόν* add. Zon. p. 1374. male repetitum in v. *Μυλωθροί*. 15. *οἱ ἔνδον*] *οἱ* om. A. *V. 17. Cf. Zon. p. 1378. *ἀπὸ*] ὁ ἀπὸ τοῦ A. ὁ ἀπὸ V. Quod superest *καὶ ὁ μολυσμός* id de mola humana dictum (v. Bernard. in Nonn. II. p. 174. sq.) ad gl. *Μύλαι* erat retrahendum. 18. *Μύλη. τὸ κάτω τοῦ μύλου. ὁ γὰρ ἄνω ὄνος λ.*] Sic etiam Hesychius et Photius in Lexico inedito. At contra Helladius apud Photium p. 1589. *μύλον* sive *ἀλέτοντα* vocari dicit superiorem lapidem molae; *ὄνον* vero inferiorem: quod verius puto. Videtur enim inferior lapis, molae *ὄνος* dictus, quod pondus lapidis superioris sustineat; quemadmodum asinus onera sibi imposita portare solet. Küst. Probavit Schneid. in Xenoph. Anab. I, 5, 5. *τὸ γὰρ* Lex. Bachm. p. 304. et Photius.

Μύκη. Ensis vagina. *Μυκηθμός.* Boum vox. *Μυκήνη.* Urbs. *Μυκήσαντος.* Eius qui mugiit. Homerus: *Sponte sua portae crepuerunt coeli, quas custodiebant Horae.* Et in Epigrammate: *Quo graviter strepente leo ferarum audacissimus cervis celerius aufugit.* *Μύκητα.* Et *μύκητες*, fungi ellychnii. item fungi e terra nascentes. item manubrium ensis. In Epigrammate: *Nunquam, lucerna, fungum feras, neque imbrem excites.* *Μυκητίας σεισμός.* Terrae motus cum mugitu coniunctus. *Μύκλος.* Cervix. *Μυκόνιον.* Locus. *Μυκωμένου.* Mugientis. *Μυκώνιος γείτων.* Myconius vicinus. proverbium hoc dicitur in homines tenaces et sordidos: propter parvitatem et vilitatem insulae Myconis. aliud proverbium: *Myconiorum more in convivia irrupit.* Myconii enim, ut pauperes, per avaritiam male audiebant. dicitur autem de iis qui invocati ad convivia accedunt. *Μυκτηρίζει.* Contemnit. *Μύλακες.* Molares lapides. casus rectus *μύλαξ*. *Molam autem auream habebat rex, a qua vescebatur.* *Μυλλάς.* Scortum. *Μύλας λεόντων. Μυλασέων. Μύλαι.* Dentes interiores: quibus homines cibum comminuere solent. *Μυλαῖος.* Nomen a loco deductum. item mola. *Μύλη.* Infe-

λέγεται. Προκόπιος· Τῶν δὲ ὀχετῶν γῆς Ῥωμαίων διαιρεθέντων, οὐκέτι τὸ ὕδωρ τὰς μύλας ἐνήργει.

Μυλήφατος.

Μυλιόωντες. Θρηνοῦντες.

Μύλλος πάντα ἀκούει. ἐπὶ τῶν κώφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων.

Μυλωθρικόν.

Μυλωθρός. ὁ μύλωνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος.

Μύλωνος. ὄνομα κύριον.

Μύλοι. οἱ ὀδόντες, οὓς γομφίους καλοῦσι.

Μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ. τοῦτο ὡς θρηνοῦντές φασιν. ἔστι δὲ ἴαμβος, ἔχων τὸ μὲν πρῶτον μῦ βραχύ, τὸ δὲ δεύτερον μακρόν.

Μύνη. ἡ πρόφασις.

Μύξα. τὸ περίττωμα τῆς κεφαλῆς. ἔνθεν καὶ μυξωτήρ, τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέγεται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τῷ με Κανωπιτᾷ Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις πλούσιον, ἢ Κριτίου, λύχνον ἔθηκε Θεῷ·
ἐς δ' ἐμὲ φέγγη
ἀθρήσας φήσεις, Ἔσπερε, πῶς ἔπεσες;

Μύξος. ὁ λαγάγηρως παρ' ἡμῖν, ἐπῳδή. Ἀλέκτωρ πίνει, καὶ οὐκ οὐρεῖ· μύξος οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται δὲ εἰς δυσουρίαν ὄνου.

Μυοπάρωνος. εἶδος πλοίου.

Μυούμενος. τελούμενος, μυσταγωγούμενος.

Μυοῦντα. πόλις.

Μυάχοδον. οὐδενὸς ἄξιον. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ·

Ὁ μυάχοδος γέρων, λελῆθέναι σφόδρα οἰόμενος.

Μυώνων. τῶν νευρωδῶν τόπων. Προκόπιος· Γότθων δέ τις ἀκοντίῳ βαλών, μυώνων δὲ αἱ ὄπισθέν εἰσι τῶν κνημῶν ἑκατέρων ἐπιτυχών, ἐρχόμενος τὸν νεκρὸν εἶλκε.

Μυωξία. ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς.

---

1. *Προκόπιος*] Lib. I. de Bello Goth. c. 19. sed ubi *γῆς Ῥωμαίων* non legitur. Eas enim voces Suidas sententiae supplendae gratia de suo addidit. *Küst.* 3. *Μυλήφατος*] Od. β'. 355. 4. *Μυλιόωντες*] Vocem hanc melius et plenius explicat Etymologus: quem vide. *Küst.* Adde Zon. p. 1379. 5. *Μύλλος*] *Μύλλος* A. B. V. E. et Zenobii MS. (ap. Gaisf.) V, 14. *Μύλλος* etiam v. *Ἐπίχαρμος*: cf. Meinekii Quaest. Scen. I. p. 8. *πάντα* om. praeter Hesychium et Arsen. p. 358. Photius, qui verbis utitur paulum diversis. *κωφότητα*] *κουφότητα* A. *κουφότατα* V. E pr. 6. *πάντα*] *πάντων* A. B. 8. *Μυλωθρός. ὁ μύλωνα κεκτ.*] Confer Nostrum infra v. *Ὑπῆκες*. *Küst.* Et Harpocrationem sub v. Hic cum Photio *ἐργαζόμενος ἐκαπ.* Lex. Rhet. p. 279. *ἐργ. ἐν αὐτῷ.* 10. *Μύλωνος*] *Μύλινος* Meursius Cret. p. 251. *Hemst.* *ὄνομα κύριον* videtur accessisse. 11. *γομφίους*] *γομφίας* A. 12. *Μὺ μῦ, μ.*] Senarius hic legitur apud Aristoph. in principio Equitum. *Küst.* Mox *ἀρωτον ν* A. *μῦ* om. *V. 15. *Μύνη*] Vid. Schol. Homer. Od. *φ'*. 71. et Barnes. ibid. et v. 111. *Toup.* MS. Vid. Hesych. 18. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Callimachi LIX. (XXIII. pr.) Anthol. Pal. VI, 148. 19. *Τῷμε κανωπιτᾷ* *V. similiterque *κάνωπιτᾷ* A. *Κανωπιτᾷ* Edd. vulgg. *Κανωπιστᾷ* Med.

1. *λύχνον*] *λύχνιον* A. B. V. E. Infra *φύσεις* V. E. et *ἔπεσε* V. 4. *ὁ λαγάγηρως*] Vid. Meursii Gloss. in v. *Hemst.* *ὁ λαγάγηρως* A. V. *ὁ λαγάγηρος* E. *ἐπῳδή*] Sign. *incantationem*, cuiusmodi multae *ἐπῳδαί* in scriptis medicorum ad morbos depellendos occurrunt. *Hemst.* 6. *δὲ καὶ*] *καὶ* om. A. B. *V. inter vss. habet E. Eadem recurrunt supra in v. *Ἀλέκτωρ*. Statim Gaisf. delevit cum A. V. quae habet A. in margine: *Καὶ παροιμία· Βαβαὶ Μύξος. (B. Μύξος* om. Med.) *ἐπὶ τῶν καμαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων. Μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεύς, ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαυχος.* Debebantur glossae superiori *Βαβαί*. 7. *Μυοπάρων*] *Μυοπάρωνος* A. B. V. E. Med. Quae sequenti glossae praefigebantur, *Μυοῦμαι. αἰτιατικῇ. καὶ* delevi cum V. Habet A. in marg. Vide Photium et Hesychium. 9. Gl. tacite posuit Gaisf. Cf. Zon. p. 1377. 10. *Μυάχοδον*] Sic habet Paris. A. [*V.] itemque Hesychius et Photius in Lexico inedito. At reliqui MSS. Pariss. [B. E.] et priores editt. *μυόδοχον*: cui lectioni vel series litterarum refragatur. Significat autem *μυάχοδον* proprie *stercus murium*, ut ex Lexicis vulgatis constat. *Küst.* *Μένανδρος*] P. 153. Cuius numeros sic Bentleius disposuit, ut *λελῆθέναι* ad alterum versum pertraheret. Recte quidem, si scripturam Med. *Μυάδοχος γέρων. ὁ μυάδοχος γ. κιλ.* diligenter interpretamur. Itaque reponi malim: *Μ. Ῥαπιζομένῃ· Μυάχοδον γέρων, λελῆθέναι σφόδρ' ο.* Dixit Aristophanes Pac. 786. *σφραγίδων ἀποκτίσματα.* Delucepsi cum V. removi: *Μύω. τὸ κυμαίνω. αἰτιατικῇ.* Habet A. marg. 14. *Προκόπιος*] B. Goth. II, 23. in brevitatem conctus. 15. *Γότθων*] *Γότιων* V. Mox *μυώνων δὲ* A. V. B. E. *μυώνων τε* Edd. ante Gaisf. *μυών τε* male Procop. edd. Mox leg. *ἐχομένος*. 18. *Μυωξία*] Confer de hac voce Hesychium. *Küst.* Aelian. de Anim. XII, 10. ubi Epicrates em. *μυωξία*, ut ad hunc locum respexerit Suidas. *Toup.* MS. Videndus infra sub v. *Μῦς λευκός*. Similiter Schneiderus. *δὲ καὶ*] *καὶ* om. A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 305. Posteriorem significatum vide prolatum in Boisson. Anecd. IV. p. 393.

---

rior lapis molae. superior enim asinus dicitur. Procopius: *Cum enim aquaeductus Romanorum incisi essent, aqua molas non amplius versabat.* *Μυλήφατος. Μυλιόωντες.* Lugentes. *Μύλλος πάντα ἀκ.* Dicitur in eos qui surditatem simulant, quamquam omnia audiunt. *Μυλωθρικόν. Μυλωθρός.* Qui pistrinum possidet, servosque alit in eo opus facientes. *Μύλωνος.* Nomen proprium. *Μύλοι.* Dentes molares: quos etiam *γομφίους* vocant. *Μὺ μῦ.* Hoc tanquam lamentantes dicunt. est autem iambus, priorem syllabam *μῦ* brevem habens, posteriorem vero longam. *Μύνη.* Praetextus. *Μύξα.* Capitis excrementum. unde *μυξωτὴρ* dicitur pars corporis. item *μύξα*, ellychnium lucernae. In Epigrammate: *Callistium Critiae filia me lucernam, viginti elychnis divitem, dedicavit Deo Canopitae. mea vero lumina aspiciens dices: Hespere, quam occidisti.* *Μύξος.* Est idem quod apud nos *λαγάγηρως*. de hoc vulgo cani solebat: *Gallus bibit et non mingit; Myxus non bibit, et mingit.* dicitur hoc in difficultatem mingendi, qua asinus laborat. *Μυοπάρωνος.* Myoparo, navigii genus. *Μυούμενος.* Qui initiatur. *Μυάχοδον.* Res nullius pretii. Menander *Rhapizomene*: *Senex, murium illud retrimentum, se valde latere putans.* *Μυώνων.* Nervosorum locorum. Procopius: *Gothorum vero quidam cum iaculo musculos utriusque surae percussisset, * accedens mortuum traxit.* *Μυωξία.* Conta-

888 Μυωπάζω, τὸ φυλάττω.

Μυωπιζόμενος. μυωπάζων, παρακυμβεύων, ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων.

Μυωπίζω, καὶ τὸ τύπτω.

Μύωψ, μυῖά τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς. λέγεται δ παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ,

Βουσόος μύωψ,

ὁ τοὺς βοῦς σοβῶν καὶ διώκων μύωψ. λέγεται μύωψ καὶ ἡ μάστιξ τοῦ ἵππου· τὸ σιδήριον, ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φορεῦσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους. Πολύβιος· Ὁ δὲ προσθεὶς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μεροῦν, ἡλαυνε κατακράτος. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Λυσιδίκη σοὶ Κύπρι τὸν ἱππαστῆρα μύωπα,
χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός.

Καὶ αὖθις·

Βουστρόφον ἀκροσίδαρον ἀπειλητῆρα μύωπα.

Καὶ αὖθις·

Κέντρα τ' ἐναιμήεντα διωξίππιοτο μύωπος.

Μύρα, τόπος τῆς Λυκίων ἐπαρχίας. Καὶ Μυρέων ἀνθρώπων, τῶν ἀπὸ Μύρας, τῶν Λυκίων.

Μύραινα, κατωφερής, ἀπὸ τοῦ ζάω.

Ἡ προδότις καὶ παράγωγε καὶ μύραινα σύ.

Μυρεύς, ὁ τῶν Μύρων· ὡς Πατρεὺς ὁ Πατρῶν· καὶ ἡ δοτική, Πατρεῖ καὶ Μυρεῖ.

Μυρία, πολλά, ἀναρίθμητα. μύρια δὲ ὁ ἀριθμός.

Μυριάμφορον, μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. Ἀριστοφάνης·

Πόθεν ἂν λάβοιμι δῆτα μυριάμφορον,
ὕστω προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.

Μυριέλικτος, ὁ πολλαῖς ἕλιξεσι συνειλημένος. Ἰωνάκιος· Ὁ βαρὺς ἐκεῖνος καὶ μυριέλικτος ὄφις, [ὁ πολυέλικτος,] καθάπερ ὑπὸ τῆς Μηδείας ὑποψιθυριζόμενος [καὶ βαρυνόμενος] τὴν ὀργήν, κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτόν.

---

1. τὸ φυλάττω | Bocharius Hieroz. part. I. lib. I. c. 4. recte monuit reponendum hic esse *τυφλάττω*, i. e. *caecutio*. Occumenius enim in 2 Petr. 1, 9. *μυωπάζειν* diserte interpretatur *τυφλόττειν*, sic inquiens. *Μυωπάζειν δὲ τὸ τυφλόττειν εἰρηται, ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὴν γῆν μυῶν.* Plura de voce *μυωπάζω* vide apud Bochartum loco laudato. *Küst.* 3. *ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς πρ.* | Confer Nostrum supra v. *Ἐμυωπάσας. Küst.* Eadem explicatio Hesychii. 4. *Μυωπίζω* | Iosephus I. p. 884. *Toup.* MS. Quod sequitur *καὶ traliciendum erat sic*: *καὶ μυωπίζω. τύπτω διὰ μύωπος* | *διὰ μύωπος* omisi cum A. B. V. 5. *Μύωψ* | Addit V. *ὁ αὐτός*, mox omissis *λέγεται* quaeque pertinent usque ad finem glossae, nisi quod exhibet in marg. *Μύωψ καὶ τὸ ἀκέντητον τὸ κεντοῦν τοὺς ἵππους· καὶ ἐν ἐπιγράμ. λυσιδίκη κύπον τ. ἐ. μ. χ. ε. κ. ε. β.* De quo additamento silet Gronovius. 6. *παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ* | Locum Callimachi adduxit Scholiasta Homeri in Odyss. *χ*. 300. *Οὗτος, ὁ λεγόμενος μύωψ, ἔστι δὲ ζῷον ὑπόχαλκον τὴν μορφήν, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν βοῶν, ἐξιστησιν ἀναγκάζει τοὺς βόας. καὶ Καλλίμαχος· Βουσόον, ἣν τε μύωπα βοῶν κεκλόνασιν ἀμορβοί.* Hinc apparet me hic apud Suidam pro *βοὸς αὐτὸς* | sic A. B. E. |, ut priores edidi, habenti, recte reposuisse *βουσόος*. Confer Bentleium in Fragm. Callim. XLVI. *Küst.* Scripsi *βουσόος* cum altero Schol. Homerico. 8. *τὰς βοῦς* | *τοὺς βοῦς* dedi cum A. 10. *Πολύβιος* | Fr. gr. 94. 11. *ἀμφοτέρων τῶν μερῶν* | *ἀμφοτέρωθεν τῶν μέρων* A. 13. *Λυσιδίκη* | Asclepiadae XXX. pr. Anthol. Pal. V, 203. 16. *Βουστρόφον ἀκροσίδαρον* | Antipatri Ep. IV, 1. Anthol. Pal. VI, 95. *Βουστρόφον* (vel *βουστρόφων*) A. B. E. Med. Tum *ἀκροσίδαρον* A. 18. *Κέντρα τ' ἐναιμ.* | Q. Mascil Ep. VI, 5. Anthol. Pal. VI, 233. *ἐναιμήεντα* | Hanc lectionem ex Anthologia Epigrammatum reverenti, cuius loco priores edidi. male exhibent *αἱματόεντα*: at MSS. Pariss. | B. E. | *ἐναιμώεντα*, quod proxime ad veram lectionem accedit. *Küst.*

1. *Λυκίων* | *Λυκίας* E. 2. *ἀπὸ Μύρων τῆς Λυκίας* | MSS. Pariss. *ἀπὸ Μύρας*. Utrumque recte. Dicitur enim et *Μύρα, ας*, ἡ, et *Μύρα, ων*, numero plurali. Vide Stephanum Byzantium. *Küst.* *Μύρας τῶν Λυκίων* A. *ἀ. Μύρας Guisfordus*, *τῶν Λυκίων* ipse recepimus. 4. *Μύραινα* | Cf. Aeschyl. Cho. 986. 5. *Ἡ προδότις* | Versus Comici videtur, *ἡ προδότις καὶ παράγωγε καὶ μύραινα σύ. Valck.* *προδότι* A. et Photius cum v. *Προδότης*, *προδότιμι* V. Deinde malim *καὶ παράγωγε*: v. Aristoph. Ran. 1106. Vesp. 1004. Mox *σὺ μύραινα* A. 6. *Ἐκ τῶν — ἐκ Πατρῶν* | *ὁ τῶν — ὁ Πατρῶν* A. B. V. E. Eadem redeunt sub v. *Πατρεύς*. Continuam glossam *Μύραινα, ἄνομα ἰχθύος*, omiserunt A. V. 8. *καὶ ἀναρίθμητα* | *καὶ* om. A. B. *V. Mox ὁ* om. E. 10. *μυρίων — ἄξιον* | Decies mille amphoris dignum, immo potius *ἀμφορεῖς πλεῖστοι δυνάμενον, semipedalis* Horatio. De qua compactione novatorum verborum vid. Voss. Inst. Or. IV, 1, 8. p. 20. *Heines.* 11. *Ἀριστοφάνης* | Pac. 525. sq. 12. *ἂν λάβοιμι* | *ἀναλάβοιμι* A. V. Ox. 14. *στροφάμενος* | *συστροφάμενος* A. B. E. *V. 15. Ἰωνάκιος* | Ed. Nish. p. 103. sive fragm. 33. ed. Boiss. Quorum uterque crisin Toupianam expressit. *καὶ μυριέλικτος ἐκεῖνος* | *ἐκεῖνος καὶ μυριέλικτος* A. *καὶ μυριέλικτος* *V. *ὄφις ἐκεῖνος* E. 16. *ὁ πολυέλικτος* | Vox ista *πολυέλικτος* est nonnisi interpretatio τοῦ *μυριέλικτος*, a Suida pro more adiecta. Quin et quae sequuntur, *βαρυνόμενος — κεκαρωμένος*, vitium manifesto prodiunt. Alterum enim est nihil aliud quam alterius glossema. Suidas supra: *Κεκαρωμένος, βαρυνθείς, ἢ κεχηνώς — καὶ Κεκαρωμένος. Ὁ δὲ τὴν χαρίεσσαν ταῖς τριαὶς ἤδη κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ᾅδου.* Quae plane genuina sunt, et Emmpius proculdubio adiudicanda. *Toup.* I. p. 411. Pariter uncis *ὁ πολυέλικτος* circumdedit Hemsterhusius: quibus praeiverant H. Stephanus et Wesselin

---

melioris sermo. significat etiam murium cavernas. *Μυωπάζω*. Caecutio. *Μυωπιζόμενος*. Item quod *μυωπάζων*, connivens, oculis limis intuens. *Μυωπίζω*. Stimulo. *Μύωψ*. Musca quaedam boves irritans. apud Callimachum in *Hecale* dicitur *asilus boves infestans*. *μύωψ* etiam dicitur flagellum, quo equus verberatur, et calcar, quod in pedibus ferunt equos pungentes. Polybius: *Ille vero subditis equo ab utraque parte calcaribus, effuso cursu ruebat.* Et in Epigrammate: *Lysidice tibi, Venus, equestre calcar, aureum pulchri pedis stimulum, dicavit.* Et alibi: *Boves vertentem, ferro praefixum et minacem stimulum.* Item: *Et stimulos eruentos equos agitantis calcaris.* *Μύρα*. Locus Lyciae provincine. Et *Myrear ἀνθρώπων*, hominum qui sunt ex urbe Lyciae Myris. *Μύραινα*. Salax: per translationem ductum ab muraena pisce. *O proditrix et decepirix et venerix muraena.* *Μυρεύς*. Myrensis: ut *Πατρεύς* Patrensis. dativus *Πατρεῖ* et *Μυρεῖ*. *Μυρία*. Multa et innumerabilia. at *μύρια*, decem millia. *Μυριάμφορον*. Decies mille amphorarum capax. Aristophanes: *Unde accipiam verbum mille amphoris aptum, quo te allloquar? domi enim mihi deest.* *Μυριέλικτος*. Multis anfractibus intortus. Eunapius: *Infestus ille serpens et sinuosus, quasi qui ensuevit a Medea capitus esset atque de-*

[*Μυρίκη.* εἶδος φυτοῦ. *Πεδίον ἦν ἀχανές, ἐν ᾧ μυρίκαι τε ἐπεπήγεσαν.*

Μυρρίνη. εἶδος φυτοῦ. καὶ] *Μυρρίνων, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. τὸ δὲ δένδρον μυρίκη.*

Μυρρίνην λαβόντα,
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι.

880 ‖ *οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες ᾖδον.*

Μυριοπραγότερον, καὶ μυριοπρατότερον. Μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων, οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί.

Μύρμηξ.

Μυρμήκων ἀτραπούς ἤ τι διαμινυρίζεται. περὶ Ἀγάθωνός φησι τοῦ ποιητοῦ, ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν 5 *μυρμήκων ὁδοί. ὃ δὲ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει, καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται. διὸ καὶ χορικὰ λέγεται.*

Μυρμιδόνες. ὄνομα ἔθνους.

Μυροκλῆς, Σαλαμίνιος τὸ γένος, τῶν παρ' 10 *Ἀθηναίοις οὐκ ἀφανῶς πολιτευσαμένων.*

Μυρομένη. ὀδυρομένη, θρηνοῦσα.

Μύρον διατριπτικόν. παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. οἷον, τὸ διατριβῆς γέμον καὶ

---

gius in Herod. VI, 77. Contra Wakefieldus Silv. Crit. II. p. 83. illa pro interpretatione iussit ad lemma *Μυριέλικτος* revocari, mox corrigens *καὶ πραϋνόμενος*. Nec probabilius *καὶ* ante *Κεκαρωμένος* desiderabat Hemsterhusius. *ὑπὸ τῆς*] ὁ τῆς V. elegantter. Nec temere mihi videor coniectasse: *Ὁ βαρὺς ἐκεῖνος καὶ μυριέλικτος, καθάπερ ὄφις ὁ τῆς M.* 18. *αὐτόν*] *ἑαυτόν* dedi cum A. V.

1. *Μυρίκη*] Om. A. omnia usque ad *καὶ* in seq. gl. *Πεδίον*] Vid. v. *Ἀχανές*. Hemst. Edd. *μυρίκαί τε*. 3. *Μυρρίνη*] *Μυρρίνα* V. *Μυρίννη* E. *Μυρρίνων, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. μυρρίναις γὰρ στεφ.* | Ex Schol. Aristoph. Vesp. 857. *Küst.* Adde Schol. Equ. 960. *Μυρρικνῶν* V. 4. *ἐστεφανοῦντο*, nec plura, Photius. Praesens tuetur Arsen. p. 359. 6. *Μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχ.*] Aristoph. Nub. 1367. *Küst.* 7. *τῶν Αἰσχ.*] *τῶι Αἰσχ.* A. *τὸν Αἰσχύλον* B. Mox *μοι* om. A. B. V. 9. *λαμβάνοντες*] *λαβόντες* A. B. V. et Dicaearchus ap. Schol. Nubium. Supra *ποσίοις* V. 10. *μυριοπατότερον*] *μυριοπρατότερον* dedi cum A. V. Vox incomperta; quamquam intelligimus *διττογραφίαν* vocis a Suida notari. 11. *Μεγάλῃ πόλει*] Sic Harpocratio: *Μεγαλοπόλει* V. et Photius. *Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου*] Locus Demosthenis extat in initio orationis contra Aeschinem, sive *περὶ παραπρεσβείας* [p. 344, 13.], et sic habet: *Καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ' ἥκων ἐξ Ἀρκαδίας τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους, οὓς ἐν τοῖς Μυρίοις ἐν Μεγάλῃ πόλει πρὸς Ἱερώνυμον τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα ὑπὲρ ὑμῶν ἔφη δεδημηγορηκέναι.* Ceterum *Μύριοι* illi sive concilium decies mille virorum apud Arcades institutum fuit Olymp. 102. anno post pugnam Leuctricam, auctore et suasore Lycomede Tegeate, ut refert Diodorus lib. XV. p. 372. Eorum aliquoties meminit Xenophon. *Küst.* 12. *συνέδριον*] *σύνεδρον* V. 13. *μνήμονες*] Harpocratio [et Photius] melius *μνημονεύουσι*. *Küst.* *μνημ*, A. Deinde glossas in locum variis fraudibus inquinatum congestas expuli has: *Μύρις. ὄνομα κύριον. Καὶ μυρίτης οἶνος. Μυρλεανός. ὄνομα πόλεως Βιθυνίας· ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη* (hoc om. V.). Utramque habet in marg. A. post v. *Μυρμιδόνες* reposuit *V. Cum priore conferas v. *Ἄρατος Σολεύς*. Praeterea huc referendum apud Zon. p. 1375. *Μυρινίτης. ὁ ἐκ τῆς μυρρίνης*: de quo v. Tittm. p. 1374. Posteriori Küsterus haec ascripsit: „Scribe et supple, *Μυρλεανός: ἐθνικόν. Μύρλεια, ὄνομα πόλεως*, etc. Vide Stephanum Byzantium." Non vidit annotationem satis inepte ex v. *Ἀσκληπιάδης* esse corrasam. Item Gaisfordus delevit cum A. *Μυρμηκανθρώποις Φερεκράτης γράφει. Μυρμηκίδην ἀντιπρατόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ.* Quorum superiora normam sequuntur eiusdem interpolationis, quam ostendunt vv. *Κορινθοῖ* et *Φερεκράτης*. De postremis satis est conferri v. *Τελοῖος*. In v. *ἀντιπρατόμενον* monuit Reinesius: „Leg. *ἀντιπατόμενον*. Vid. in *Φειδίας*. Plin. VII, 21. et XXXVI, 5. Varro VI. de L. L. et Aelian. V. H. I, 17. cf. ibi intpp. Myrmecidis Atheniensis et Callistrati studia fuere ambulare super funiculos tenues, vel volvere se raptim intra gyrum, sic ut non offunderentur caligine, *μὴ σκοπούμενον*, Galen. Adhort. ad Art. t. I. p. 3. ed. Bas. f. *μὴ σκοτούμενον*.[20] De Myrmecide disputavit Böckhius in Corp. Inscr. I. p. 873.

2. *Μυρμήκων ἀτρ.* | Aristoph. Thesmoph. 106. sed ubi legitur *μύρμηκος*, uti etiam hic apud Suidam legendum est. *Küst.* *Μυρμήκους* B. E. *Μύρμηκος ἀτραπός* Photius. 6. *ἐποίει* om. A. *ὑποκρίνεται* | Infra v. *Χορικός*, ubi locus hic repetitur, rectius legitur *ὑπεκρύετο*. *Küst.* Immo supra etiam *ποιεῖ* reponendum cum Rav. Scholio, ubi novissima recte sic perscripta sunt, *διὸ καὶ χορικὰ λέγει μέλη αὐτὸς πρὸς αὑτόν*. Quibus quae subtexuntur *ὡς χορικὰ δέ*, referri debent ad membrum superius, *ὁ Ἀγάθων — τέως ποιεῖ*. Mox *χορικὰ* *V. Med. 9. *Μυροκλῆς, Σαλαμ.* | Ex Harpocratione: sed apud quem rectius legitur *Μοιροκλῆς*, per diphthongum *οἱ* in syllaba prima. Loca auctorum, in quibus Moeroclis huius mentio fit, annotavit Meursius Lectt. Attic. lib. I. c. 13. cuius scrinia hic non compilabo. *Küst.* V. Ruhnk. II. Crit. Oratt. Gr. p. 79. sq. *τῶν παρ' — πολιτευσαμένων* om. A. *παρ' Ἀθηναίοις* B. V. E. 10. *ἀφανῶς* | Sic recte Harpocratio. At priores editt. male *ἄπο*. *Küst.* *οὐκ ἄπο* B. E. V. *οὐ καλῶς* Photius. *οὐ καταπολιτευσαμένων* Harpocr. Pal. ap. Gaisf. 11. *Μυρομένη*] Il. ζ'. 373. 12. *Μύρον διατριπτικόν. παρὰ* | Aristoph. Lysist. 941. *Οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τουτογί, Εἰ μὴ διατριπτικόν τε, κοὐκ ὄζον γάμων. Küst.* 13. *τὸ* omitte cum Schol. Arist.

---

pressus semisomnum se tradidit. [*Μυρίκη.* Myrica, plantae genus. *Planities erat vasta, in qua myricae stabant.* *Μυρρίνη.* Plantae genus. Et] *Μυρρίνων*, magistratum affectans. magistratus enim myrtis coronabantur. arbor autem est myrica. *Sumpta myrto aliquid ex Aeschyli tragoedilis mihi recitare.* pueri enim in convivils ramum lauri vel myrti tenentes canere solebant. *Μυριοπραγότερον*, et *μυριοπρατότερον.* *Μύριοι ἐν Μεγ.* Decies mille viri in urbe Megalopoli. Demosthenes in oratione contra Aeschinem. est commune totius Arcadiae concilium, cuius saepe mentionem faciunt historici. *Μύρμηξ. Formicarum vias an simile quid minurit?* de Agathone poeta haec dicit Comicus, quod tenuia et intorta carmina cantaret. tales enim sunt formicarum viae. Agatho autem histrionica carmina componit, eaque ipse in scena recitat. unde etiam chorica canuntur. *Μυρμιδόνες.* Nomen gentis. *Μυροκλῆς.* Myrocles, genere Salaminius, cuius illustre est nomen inter eos, qui reipublicae Atheniensium praefuerunt. *Μυρομένη.* Lugens, lamentans. *Μύρον διατριπτικόν.* Dictum ab morando et cunctando: quasi dicas, unguentum morae et cunctationis plenum. prae-

βραδυτῆτος· ἐπεὶ τριβόμενα ἔνια τῶν μύρων ἡδίω γίνεται· ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν.

Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς. τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον ἐξ ἡδυσμάτων συνέκειτο. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην εὐοσμίαν ἠφίει· ἡ δὲ πάντων μῖξις καὶ κρᾶσις πλείστην ὅσην τὴν εὐωδίαν εἰργάζετο. τούτῳ τὴν ἀδελφικὴν εἰκότως συμφωνίαν ἀπείκασεν· ἡ γὰρ τῶν πλειόνων κατορθωμάτων συνεισφορὰ τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν εὐοσμίαν ἐργάζεται.

Μυροπώλιον.

Μυρώ, Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων
590 ||*καὶ μελῶν, Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ, γυνὴ δὲ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.*

Μυρώ, Ῥοδία, φιλόσοφος. Χρείας γυναικῶν βασιλίδων καὶ μύθους.

[*Μύρων,*] *Μύρωνος.* [*ὄνομα κύριον.*] *Καὶ Μυρωνίδης, ὁ τοῦ Μύρωνος.*

Μυρσίνη. τόπος. Μυρσιῶνος.

Μύρσωνος.

Μύρτα. ὁ καρπὸς τῆς μυρρίνης.

Μύρτης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἑκάστην πόλιν φησίν· Ἀργείους *Μύρτης*, Τελέδαμος, Μνασέας. Θεόπομπος δὲ Πασέαν καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς Μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν, εἰ γραφικά ἐστιν ἁμαρτήματα.

Μυρτίλος, Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς μὲν Λύσιδος, ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ Ἑρμίππου. δράματα αὐτοῦ Τιτανόπανες, Ἔρωτες.

Μύρτον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲ τῷ μύρτῳ θίγειν
ἐῶντι πρὶν ἐξ ἑνὸς λόγου
σπονδὰς ποιησόμεθα ποττὰν Ἑλλάδα.

---

1. ἢ ὅτι ἐπιτριβόμενα] ἐπεὶ τριβόμενα A. ὅτι om. V.E. ἐπεὶ καὶ τρ. Schol. Aristoph. 3. τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον ἐξ ἡδυσμ.] Haec excerpta sunt ex Theodoreto in Psalm. CXXXII. ut Pearsonus monuit. *Küst.* Unde scribendum *ἐκ διαφόρων ἡδ.* 4. ἐκεῖνο] L. ἐκείνων, scil. ἡδυσμάτων. Vide Longin. §. 40. *Toup.* MS. ἐκείνων Theodoretus. 9. εὐοσμίαν] εὐκοσμίαν Gaisf. cum A.V. Retinui vulgatum cum Theodoreto. ἐργάζεται] ἀπεργάζεται frustra Toupius. Deinde cum A.V. delevi glossam: *Μυρόπη. ὄνομα κύριον.* 11. *Μυρώ, Βυζαντ.*] Eius meminit Athen. lib. XI. c. 12. p. 490. sed qui eam *Μοιρὼ* vocat, per diphthongum οι. Verba eius haec sunt: *Πρώτη δὲ ἡ Μοιρὼ ἡ Βυζαντία καλῶς ἐδέξατο τὸν νοῦν τῶν Ὁμήρου ποιημάτων, ἐν τῇ Μνημοσύνῃ ἐπιγραφομένῃ. Μοιρὼ* etiam vocatur ab Eustathio in Il. ω'. p. 1351. et Odyss. μ'. p. 1713. Eadem fuerit Myro, quae hymnum in Neptunum scripsit. Eustathius in Il. β'. p. 327. *Περιάδεται δὲ ὁμοίως καί τις Μυρώ, ἡ καὶ εἰς Ποσειδῶνα γράψασα ὕμνον. Küst.* Pausan. IX, 5. *Μυρὼ δὲ Βυζαντία ποιήσασα ἔπη καὶ ἐλεγεῖα Ἑρμῇ βωμόν φησιν ἱδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα.* De Myro sive Moero v. Iacobs. in Anthol. T. XIII. p. 920. Consentit *Eudocia* p. 304. Utramque glossam de Myro post v. *Μυρτώνιον* collocavit *V. 12. θυγάτηρ] Leo Allatius de Patria Homeri c. 16. recte monuit, pro *θυγάτηρ* hic scribendum esse *μήτηρ.* Myro enim Homeri tragici mater fuit, ut non solum patet ex ipso Suida infra v. Ὁμήρος, Ἀνδρ. sed etiam ex Christodoro, qui in descriptione statuae Homeri tragici, quae in Gymnasio Zeuxippi erat, diserte ait: *Ἀλλ' ὃν Θρηικίοισι παρ' ἠδσι γείνατο μήτηρ Μυρὼ κυδαλίμη Βυζαντίη.* Idem etiam confirmat Scholiastes Hephaestionis, cuius verba adducit Leo Allatius loco laudato. *Küst. μήτηρ* etiam Menag. in Diog. Laert. IX, 113. et Clinton. F. H. III. p. 487. γυνὴ] γυνὴ δὲ A. *V. 14. De Rhodia muliere narrationem servavit integriorem *Eudocia* p. 300. *Μ. Ῥ. φ. ἔγραψε χρείας . . καὶ μύθους· νόμους μαιῶν καὶ διαταγὰς αὐτῶν, ἐπαοιδάς τε καὶ ἰατρίας ἐντεινούσας ταῖς λεχοῖς, καὶ μητρικῶν στρόφων θεραπείας.* 16. *Μύρων* et *ὄνομα κύριον* ab *V. omissa notavi.

1. *Μυρσινών. ὄνομα τόπου. μυρσινῶνος*] *Μυρσίνη τοπ. Μυρσιῶνος. Μύρσωνος* A. *Μυρσιών — Μυρσιῶνος* E. *Μυρσίνη* etiam B.E.*V. quorum hic agnoscit *Μύρσωνος*, quod om. Küsterus, recte. Nam lenissima correctione sic utendum videtur: *Μυρσίνη. Μυρσινῶνος. τόπος.* 3. *μυῤῥίνης*] *μυῤῥίκης* A.B.E.*V. Med. *μυρσίνης* Schol. Platon. p. 464. Hesychius, Photius et Zon. p. 1374. 4. *Μύρτης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπ.*] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur *Μύρτις*, per ι in syllaba ultima. Eam lectionem confirmat etiam Demosthenes p. 354. [p. 324, 10.] ubi locus ille extat, ad quem Suidas vel potius Harpocratio hic respexit. *Küst.* Gl. post v. *Μυρτίλος* posuit *V. 5. ἑκάστην πόλιν*] *ἑκάστῃ πόλει* B.Med. *ἑκάστη πο.* E. 6. *Ἀργείων*] *Ἀργείους* A.B.V.E. Harpocr. Photius. *Τηλέδαμος*] *Τελέδαμνος* Photius, *Τελέδαμος* A.E. Harpocr. 7. *Πασέαν*] *Πασαίαν* A.B.V.E. *Πασέα* Phot. corr. qui pr. m. *Πασαία. Ἀμυρτῶον*] Harpocratio habet *Ἀμυρταῖον. Küst.* Sic A.B.V. Phot. 10. *Μυρτίλος*] Athen. XIII. p. 566. *Reines. Μυρτῖλος* Edd. ante Gaisf. Eadem tradit *Eudocia* p. 304. 12. *Τιτανοπάνες*] Meursius in Bibliotheca Attica emendat *Τιτανόπαιδες*, auctoritate Aspasii, qui lib. IV. c. 11. in Aristot. Ethic. Myrtilum *ἐν Τιτανόπαισι* laudat. Fabulae huius nomen corruptum etiam est apud Enarratorem Comici in Av. 1490. ubi hodie legitur, *Μυρτίλος ἐν τῇ Ταυοπάσῃ.* Rescribe, *ἐν Τιτανόπαισι.* Ceterum alius est Myrtilus historicus, de quo vide Vossium. *Küst. τειανοπάνες* Med. *Τιτανόπανες* scripsi cum Meinekio Quaest. Scen. I. p. 32. 13. *Ἀριστοφάνης*] Lys. 1003. *Ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω θιγῆν Ἐῶντι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω Σπονδὰς ποιησόμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα. Küst.* Scribe, *πρίν χ' ἅπαντες . . . ποιησώμεσθα.* 17. *ποτὲ τὰν*] *ποττὰν* A.V. *ποτὶ τὰν* sola Med.

---

sertim cum unguenta nonnulla, si terantur, suaviorem odorem spirent. simul etiam alludit ad cunctationem. *Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς.* Unguentum super caput. oleum summi Pontificis ex suavibus odoribus compositum erat. horum autem nullus, si simplex fuisset, per se ipsum tam suaviter olere potuisset; sed variorum unguentorum mixtio eximiam illam odoris suavitatem efficiebat. huic unguento fraternam concordiam merito comparavit. plurimum enim virtutum collatio ad perfectae virtutis suavitatem confert. *Μυροπώλιον. Μυρώ.* Myro Byzantia, poetria: quae versus heroicos et elegiacos et melicos scripsit; Homeri tragici filia, uxor Andromachi, cognomento Philologi. *Μυρώ.* Myro, Rhodia, philosopha. scripsit Chrias reginarum et fabulas. *Μύρωνος.* Et *Μυρωνίδης*, Myronis filius. *Μυρσίνη. Μυρσινῶνος.* Myrtetum. *Μύρσωνος. Μύρτα.* Myrti baccae. *Μύρτης.* Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte recensens singularum urbium proditores dicit: *Argivorum Myrtis, Teledamus, Mnaseas.* Theopompus vero, qui inter Argivos Macedonum partibus faverint, Paseam et Amyrtaeum vocat. videndum igitur est, ne sit erratum librarii. *Μυρτίλος.* Myrtilus, Atheniensis, comicus, filius Lysidis, frater vero comici Hermippi. fabulae eius sunt *Titanopanes, Amores. Μύρτον.* Muliebre pudendum. Aristophanes: *Nam mulieres hortum suum a nobis ne attingi quidem sinunt, priusquam consentientibus omnium voluntatibus cum universa*

Μύρτον. τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου, οὗ τὸ μεταξὺ κλειτορίς. ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι κλειτορίζεσθαι. τὸ δὲ χεῖλος ὑποδορίς· τὸ δὲ σύμπτωμα μυρτοχειλή.

Μυρτώνιον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φρούριον ἦν ἐν Θρᾴκῃ.

Μῦς. ὄνομα κύριον πύκτου. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζωυφίου.

Μύσαντος. καμμύσαντος. Καὶ Ἔμυσας, ἀντὶ τοῦ ἐκάμμυσας.

Ἀκραίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα,
Πατροφίλα, κανθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας.

Μῦς ἅρτι πίττης γευόμενος. ἐπὶ τῶν πρώην μὲν τολμηρῶν καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφαινόντων.

Μυσάττομαι. ἀποστρέφομαι.

[80] ‖ *Μυσάχνη*. ἡ πόρνη, παρὰ Ἀρχιλόχῳ. καὶ ἐργάτις, καὶ δῆμος, καὶ παχεῖα. Ἵππῶναξ δὲ βορβορόπιν καὶ ἀκάθαρτον ταύτην φησίν· ἀπὸ τοῦ βορβόρου. καὶ ἀνασυρτόπολιν· ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι. Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν, καὶ λεωφόρον, καὶ μανιόκηπον. κῆπος γὰρ τὸ μόριον. Εὔπολις εἰλίποδας· ἀπὸ τῆς εἰλήσεως τῶν ποδῶν τῆς κατὰ μῖξιν.

Μυσὶ κανθαρίς. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

Μυσίων. Θρᾳκικῶν. μέρη γὰρ τῆς Θρᾴκης πολλὰ περὶ τὴν Μυσίαν.

Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ
κρημνῶν.

τουτέστι, χωρίων.

Μύσκελλος. οὗτος χρησμοῦ δοθέντος τὴν ὑγείαν τοῦ πλούτου προκρίνει. ὁ δὲ χρησμὸς οὗτος·

Χώρης καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες
ἦλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκησθε·
ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ', ἀγαθῶν πότερόν κεν
ἕλοισθε,
πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν.

καὶ ἀκούσαντες, ὁ μὲν Ἀρχίας πλοῦτον αἱρεῖται· πλούσιοι γοῦν οἱ Συρακούσιοι· ὁ δὲ Μύσκελλος ὑγείαν· καὶ εἰσὶν ἐρῳμένοι οἱ Κροτωνιᾶται.

Μύσκελλος. ὄνομα κύριον. καὶ χρησμὸς ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης ὕειν αὐτὸν *, ὅπου ἂν αὐτὸν

---

2. *Ἅπτεσθαι* | Scribe *ἅπτεσθαι*, ut recte legitur supra v. *Κλειτορίζειν*. *Küst.* Monuerat Florens in Arist. Pac. 690. 4. *μυρτοχειλή* | Potius *μυρτοχειλίς*. Vide Lexica. *Küst.* Novum etiam vocabulum *ὑποδορίς*. 5. *Μυρτώνιον*. *Δημ.* | Ex Harpocratione: sed apud quem, ut et apud Demosthenem, legitur *Μύρτιον*. *Küst.* *Μύρτανον* Harpocr. Apud Demosth. de Cor. p. 234, 14. nonnulli MSS. *Μύρτηνον*. *Μυρτώνιον* Photius, *Μυρτώνιον* Harp. Parisinus. 7. *Μῦς* | Tarentinus. Vid. infra v. *Ὅσα μυῖς ἐν πίσσῃ*. Mys Europensis, Pausan. Bocot. 23. Mys caelator clarus, Athen. XI. p. 782. in clipeo Minervae *προμάχου*, quod opus erat Phidiae, Lapitharum et Centaurorum pugnam caelavit, Pausan. in Atticis. Mys servus Epicuri, philosophus, Macrob. I, 11. Mus genere Samius, vid. Aristid. Panath. ap. Phot. C. 258. p. 1215. Plut. Themist. p. 114. *Reines.* Plures hoc nomine commemorat Menagius in Diog. Laert. X, 3. *Gaisf.* *ἦν δὲ πύκτης* | *πύκτου* A. V. *πύκτης* B. 9. *ἤγουν* | *ἀντὶ τοῦ* dedi cum A.*V. 11. *Ἀκραίη πρὸς ἔρ.* | Anthol. Pal. VII, 221. Ep. adesp. DCLX. pr. 13. *Μῦς — πίσσης* | Vide supra v. *Ἅρτι μῦς* et Arsen. p. 359. Deinceps cum V. removi versum, quem A. in marg. habet: *Μῦς δ' αὖ φανεὶς ἔνδηλος ἐν τρύπαις τέλει*. Ubi Küsterus: „Est versus oneirocriticus, qui legitur apud Astrampsychum." Nicephorus vero sic habet: *Μῦς ἀναφανεὶς δῆλον ἐμποιεῖ τρόπον*. Metrum claudicat, quod fulcietur, si pro *δῆλον* scripseris *ἔνδηλον*. *Küst.* Idem mox: „*Ἔνδηλος* | Sic recte legitur in uno MS. Paris. itemque apud Astrampsychum. At priores editt. male habent *ἔνδολος*." 16. Sub gl. finem omisi *βδελύττομαι* cum A. V. 17. *Μυσάχνη* | Leopardus Emendd. VII, 6. vid. Eustath. in Il. *ι'*. p. 1088, 36. *ψ'*. p. 1329, 32. *Hemst.* Item in Hesych. v. *Ἐργάτις*, quam disputationem posuit Gaisf. in Fragm. Archiloch. CXXV. Adde Toupii sententiam in v. *Βορβόροπιν* relatam. 18. *δῆμος* | Lego *δήμιος*, i. e. *publica*. *Küst.* Illud etsi tuetur Eustathius, assentitur tamen Hemsteghusius Küstero *δήμιος* in Archiloch. fr. CXXV. reponenti. Contra Porsonus in Gaisfordi Addendis *πάνδημος*. Mox *παχεῖα* firmat Schol. Aristoph. Av. 1619. *Ἱππώνακτος* libri. Vid. Welck. fr. LXXIII. 20. *ἀνασυρτόπολιν* | *ἀνασυρτόπολιν* legi pro *ἀνασύρτολιν* existimat Is. Vossius in Hesych. in *Ἀνεσύραται*. *Hemst.* *ἀπὸ ἀνασύρεσθαι* *V. 21. *Ἀνακρέων* | Fragm. 82. (142.)

1. *μανιόκηπον* | *μανοκηπτον* Bergkius in Anacr. p. 269. cuius sententiam non assequor. 2. *εἰλίποδα ἐκ* | *εἰλίποδας ἀπὸ* A. *εἰλίποδα ἀπὸ* V.E. Vid. Athen. VII. p. 286. B. IX. p. 400. B. *Gaisf.* Qui tacite mutavit *ἐκ τῆς εἰλ.* cum *V. Mox *καταμῖξιν* A. *κατὰ μῖξιν* V. Delevi *τὴν* ante *μῖξιν*. 4. V. Diogen. VI, 49. 7. *Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι κρ.* | Sophocl. Ai. 720. *κρημνῶν ἀπὸ Μυσίων* | *Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν* A. V. 10. *Μύσκελλος. οὗτος χρησμοῦ δοθ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἀρχίας*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Ex isto fonte haec narratio est repetita. 18. *γὰρ* | *γοῦν* A. 20. *Μύσκελλος*] *Ῥυπεύς*, Rhypensis,

---

Graecia fodus faciamus. *Μύρτον*. Figura pudendi muliebris: cuius pars media vocatur *κλειτορίς*. hinc pudendum muliebre lasciue attrectare *κλειτοριάζειν* dicitur. pellicula vero pudendi illius dicitur *ὑποδορίς*, labrum vero *μυρτοχειλίς*. *Μυρτώνιον*. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. castellum erat in Thracia. *Μῦς*. Nomen proprium pugilis. significat etiam genus animalculi. *Μύσαντος*. Illius qui clausit oculos. Et *Ἔμυσας*, connivisti. *Nuptiis matura et iucundis Veneris operibus apta, Patrophila, dulces oculos clausisti.* *Μῦς ἅρτι πίσσ. Mus modo picem gustans.* de iis dicitur, qui cum ante audaces et impudentes essent, subito timidi apparent. *Μυσάττομαι*. Aversor. *Μυσάχνη*. Sic apud Archilochum vocatur meretrix, item *ἐργάτις*, et *δῆμος*, et *παχεῖα*. Hipponax vero eam appellat *βορβορόπιν*, i. e. impuram, a *βόρβορος*; item *ἀνασυρτόπολιν*, ab verbo *ἀνασύρεσθαι*. Anacreon *πανδοσίαν*, i. e. omnibus sui copiam facientem, *λεωφόρον*, viam publicam, *μανιόκηπον*, hortum insaniae. *κῆπος* enim pudendum muliebre significat. Eupolis *εἰλίποδα*, i. e. pedes implicantem per coitum. *Μυσὶ κανθαρίς*. De nullius pretii rebus dicitur. *Μυσίων*. Id est, Thracicorum. magna enim Thraciae pars Mysiae vicina est. *Teucer modo ex regione Mysiae huc venit.* *Μύσκελλος*. Myscellus accepto oraculo sanitatem divitiis anteposuit. oraculum autem tale fuit: *Vos, novae coloniae duces, venistis interrogaturi Apollinem, in quam regionem vobis proficiscendum sit. quare agite, considerate nunc, utrum bonorum eligere praestet, copiamne divitiarum an suavissimam sanitatem.* his auditis Archias divitias elegit (unde Syracusani divites evaserunt); Myscellus vero sanitatem: quae ratio est, cur Crotoniatae robusti sint. *Μύσκελλος*. Myscellus. hic oraculo iussus est urbem condere, ubi

ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβῃ. ὃ δὲ ᾤετο οὐκ ἄν ποτε ὑφ' αὐτοῦ κτισθήσεσθαι πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. γενομένῳ δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀμηχανοῦντι περὶ τὴν κτίσιν, παρακαθίσασαν τὴν παλλακίδα δακρύειν, ὑδυρομένην τὰς πλάνας, καί πως ἐνεχθῆναι τὰ δάκρυα τῆς Αἰθρίας. τοῦτο γὰρ ὠνομάζετο κατὰ τοὺς Μυσκέλλου χρησμούς. τὸν δὲ συμβαλλόμενον τέλος εἰληφέναι τὸν χρησμόν, ἐκεῖσε κτίσαι πόλιν.

Μῦς λευκός. οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. οὗτοι δέ εἰσι θήλεις. ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται.

Μύσος. μίασμα.

Μύσωνα. τὸν Χηνέα.

Μυσῶν λεία. παροιμία τίς ἐστι, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων τε καὶ ληστῶν τῆς Μυσίας, κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. Μυσῶν λεία. παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐληίζοντο.

Μῦς πίσσης γεύεται. ἐπὶ τῶν νεωστὶ 392
ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπου. Καί, Ὅσα Μῦς ἐν πίσσῃ. ἀπὸ Μυὸς τοῦ Ταραντίνου, κακῶς Ὀλυμπίασιν ἀπαλλάξαντος.

Μυσταγωγεῖ. μυστήρια ἐπιτελεῖ· ὡς μυστήρια ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει.

Μυσταγωγός. ἱερεύς.

Μύστακα. τὸ χεῖλος. Ἰωάννης τὸν Μυστάκωνα παρεστήσατο, καὶ χειροτονεῖ τὸν Λογγίβαρδον.

Strab. VIII. 387. *ἐκ Ῥυπῶν.* Ovid. Met. XV, 20. filius Alemonis, Argivus. Vid. supra *Ἀρχίας Συρακ.* et *Λῶρον ὃ δ. Reines. Μύσκελλος* A. B. V. Excerpta Diodori ap. Mainm p. 8. item supra libri A.*V. *καὶ χρησμὸς ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης ὑειν αὐτὸν κτίζοντα π.*] Scribe: *Καὶ χρησμὸν Μυσκέλῳ φασὶ δοθῆναι, κτίζειν πόλιν, ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας* etc. Sic enim recte legitur apud Scholiast. Aristoph. Nub. 370. unde totum hunc locum Suidas excerpsit. Verba enim illa *ἐχρῆν αἰθρίας ὑειν αὐτὸν* sunt ipsius Aristophanis, quae compilator male cum verbis Scholiastae miscuit. *Küst.* In loco, quem torpor librariorum statim inquinavit aut magna parte fraudavit, nolui retinere post *ὑειν αὐτὸν* vetustam interpolationem *κτίζοντα πόλιν*, quam om. A. B. V.

1. *λάβοι*] *λάβῃ* A. B. V. 2. *αὐτοῦ*] *ἑαυτοῦ* A.*V. quid habeat non liquet; *ὑπ' αὐτοῦ* Schol. 3. *γενομένῳ*] *γενομένους* V. *παραγεγενημένου δ' αὐτοῦ περὶ τὴν* Schol. et mox *ἀμηχανοῦντος.* 4. *περὶ τὴν*] *περὶ* om. A. V. E. 6. Hinc supplendum est Scholium Aristophanicum. *αἰθρίας* libri. Quae sequuntur *ὠνομάζετο κατὰ .. χρησμούς* apparet non recte coire. 9. *ἐκεῖ*] *ἐκεῖσε* A. B. V. E. 10. *Μῦς λευκός* | Respexit Suidas ad Philemonem Comicum apud Aelian. Hist. Animal. XII, 10. *Μῦς λευκός· ὅταν αὐτήν τις, ἀλλ' αἰσχύνομαι λέγειν.* Sensus paulo nequior est, de quo consulendus Bentleius in Philemonem. Atque hinc *Μυωνίς* sive *Μυωπία* Epicrati Comico apud Aelianum de femina libidinosissima in versibus elegantissimis, de quibus nos supra in v. *Ἐπικράτης. Μυωξίαν* vocat Suidas. *Μυωξία. ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς τῶν μυῶν χραμούς.* Quae ad Epicratis locum proculdubio referenda sunt. *Toup.* Haec melius disposuit Arsenius p. 359. 12. *περὶ* om. V. Deinde cum *V. Photio et Arsenio vulgarem ordinem *εἴρηται ἡ παροιμία* mutavi; *εἴρηται* om. A. 15. *τὴν Χηνέαν*] Scribe *τὸν Χηνέα.* Myso enim erat *Χηνεύς*, ut praeter alios testatur Laertius, qui eius vitam descripsit. *Küst.* *τὸν Χηνέα* A. *χηνέα* *V. Vide Heind. in Pl. Protag. 82. Glossam *Μύσωνα* continuae subiecit *V.

1. *Μυσῶν λεία. παροιμία τ.*] Ex Harpocratione. Locus autem Demosthenis, ad quem nota haec referenda est, extat in oratione pro Ctesiphonte p. 322. *Küst.* Sive p. 248. Varios laudavit Boissonad. in Eunap. p. 483. et in Anecd. III. p. 113. 2. *ἀπὸ τῶν καταδραμῶν τῶν ἀστ.* | Scribe *ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων καὶ λῃστῶν τὴν Μυσίαν*, ut habet Harpocratio. *Küst.* *καταδρόμων* Photii liber m. pr. *καταδραμόντων* cum Dobraeo Gaisfordus dedit in Suida. Mox *τὴν Μυσίαν* Phot. et Harpocr. Iisdem invitis *τοῦ βασιλέως* om. B. V. E. Edd. ante Küst. Supra reddiderunt *τε* ante *καὶ* A. V. Phot. 4. *παροιμία* om. *V. 6. *καὶ' ἐκεῖνον τὸν χρ.* | Sic etiam Diogen. VI, 42. apud quem excidit *περίοικοι.* Verum quo referantur illa nihil habent, nisi cum Zenob. V, 15. addantur, *ὡς ἦσαν ἄναρχοι.* 7. *Μῦς πίττης γεύεται* | Vide supra v. *Μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος. Küst.* *πίσσης* A. Phot. Item infra Gaisf. *πίσσῃ* tacite cum *V. qui glossam post v. *Μύσος* collocavit. Tum *γεύει* Phot. omissis *μετὰ κόπου.* *Ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀ. μ. κ.*] Interpretis versionem, qui dederat, *de iis, qui mox a labore recedunt*, corrigit Montacut. in Phot. Ep. 171. reddens, *de iis, qui nuperrime cum difficultate et labore extricantur, ut mus e pice. Hemst.* 9. *Μυὸς* | *Μυὸς γὰρ* A. Vide v. *Ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ.* *τοῦ Ταραντίνου* | *πύκτου* addit Photius. 11. *Μυσταγωγεῖ*] V. Lobeck. Aglaoph. p. 28. sq. *αἰτιατικῇ* post *Μυσταγωγεῖ* omisi cum A.*V. Tum *εἰς* Photius et Lex. Bachm. p. 305. pro *ὡς*, recte. 13. *μυστηρίων διδάσκαλος* omisi cum B. V. Phot. 14. *Ἰωάννης τὸν Μυστ.*] Scribendum puto, *Ἰωάννην τὸν Μυστάκωνα*: et deinde, *μετεστήσατο.* Fuit enim olim Ioannes quidam, a mystace *Μυστάκων* cognominatus, cuius meminit Theophyl. Simoc. lib. I. c. 9. *Küst.* Fallitur Küsterus. Theophylactus II, 17. *καὶ τὸν Ἰωάννην, ὃν δὴ Μυστάκωνα τοῖς πολλοῖς ἔθος ἀποκαλεῖν, στρατηγὸν προεστήσατο. ἐχειροτόνει δὲ καὶ τὸν Λρόκτωνα ὥςπερ αὐτῷ ὑποστράτηγον — Λογγόβαρδος δ' οὗτος τὸ φῦλον κτλ.* Unde Suidas aut negligentiae coarguitur aut, quod minus est verisimile, locupletabitur vocibus *τὸν Λρόκτωνα.* Ceterum ad *προεστήσατο* ducit fere *V. scribens *Μυστάκων' απεστερήσατο.* 15. *Λογγίβαρδον*] *Ἐν τῷ Ἀπόνοια* adiecit A. marg. Cf. annot. in v. *Γενειάς.*

---

coelo sereno pluvia eum deprehendisset. ille autem putabat nunquam a se urbem conditum iri, quod oraculum nullum exitum habere posset. cum autem in Italiam venisset, et de condenda urbe sollicitus esset, aiunt concubinam assidentem lacrimari coepisse, deplorantem errores suos; casuque quodam contigisse, ut coelo sereno lacrimae istae, quas oraculum Myscello reddidit pluviam vocabat, funderentur. tum ille oraculum ad finem perductum esse coniectans urbem illic condidit. *Μῦς λευκός.* Domestici mures ad coitum valde proclives sunt; praecipue vero albi, qui sunt feminae. dicitur proverbium hoc in homines valde libidinosos. *Μύσος.* Piaculum. *Μύσωνα.* Mysonem, Cheneum. *Μυσῶν λεία.* Mysorum praedatio. proverbio huic locum dederunt latrocinia, quibus vicini praedones Mysiam infestabant, Telepho rege peregre profecto. *Μυσῶν λεία.* Proverbium in eos, quorum res hostiliter diripiuntur. finitimi enim illo tempore, quo Telephus aberat, ex Mysia praedas egerunt. *Μῦς πίσσης γεύεται. Mus picem gustat.* de iis dicitur qui modo molestia aliqua defuncti sunt. Et, *Tanquam mus in pice.* ductum hoc ab Mure Tarentino, qui victus ex certamine Olympico discessit. *Μυσταγωγεῖ.* Mysteria tradit, ad mysteria deducit, vel docet. *Μυσταγωγός.* Sacerdos. *Μύστακα.* Mystacem. *Ioannem Mystaconem ma-*

Μυστήρ.

Μυστήρια. τελεταί. μυστήρια ἐκλήθη, παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα, καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μύειν δέ ἐστι τὸ κλείειν τὸ στόμα.

Μύστης. ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων.

Μυστιλᾶται. κατατρώγει. ἰδίως δὲ μυστίλη λέγεται ὁ ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. Καὶ Μεμυστιλημένας, ἀντὶ τοῦ, κατειργασμένας ἤδη καὶ ἑτοίμους, τουτέστι μεμασημένας.

Μυστίλην. ψωμόν. κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποίουν, ἵνα ζωμὸν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι.

Μυστιπόλος. ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μύττις, μύττεως, τὰς μύττεις.

Μυτιληναῖος. ὁ ἀπὸ Μυτιλήνης.

Μυττωτόν, ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ᾠοῦ. ἀπὸ τοῦ παντὸς οὖν κατασκευάσματος τὸ μέρος ἐδήλωσε· τουτέστι, τὰ σκόροδα.

Οἷμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.

Μυχαίτατον. ἐσώτατον. Καὶ Μυχοίτατον.

Μυχθίζεις. χλευάζεις, μυκτηρίζεις. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ σιμὰ σεσηρὼς
μυχθίζεις· τάχα που Σαρδάνιον γελάσεις.

Μύχιος σήραγξ.

Μυχός. ὁ ἐνδότατος τόπος.

Ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί,
μέχρις ἂν μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ.

Μυχοί. παρὰ Ἡροδότῳ, καταδύσεις, τὰ ἔνδον.

---

1. *Μυστήρ* agnoscit *V. om. vulg. 2. *Μυστήρια*] Plura de h. v. Casaubonus adv. Baron. p. 542. seqq. *Gaisf.* *ἐκλήθησαν* | *ἐκλήθη* dedi cum V. et Schol. Aristoph. Ran. 459. 4. *κλείειν* | *τὸ στόμα* add. Schol. A. V. Similiter *τὸ στόμα κλείειν* Abreschius in Actis Soc. Trai. I. p. 240. 5. *Μύστης*] Vid. Herald. Animad. in Salmas. p. 82. *Gaisf.* 7. *Μυστιλᾶται*] Scribendum est *μυστιλλᾶται*, per duplex λ. Aristoph. Equit. 823. *Καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χεροῖν Μυστιλλᾶται τῶν δημοσίων.* Scholiasta in eum locum: *Μυστιλλᾶται. κατατρώγει. ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μύστιλλον ἐκάλουν τὸν τοῖς κυσὶ παραβαλλόμενον.* Hinc Suidas sua deprompsit. *Küst.* Repugnant loci ab intpp. Pluti 627. congesti. *ἰδίως δὲ* om. V. 9. *Μεμυστιλημένας*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1165. Vide supra vv. *Μεμαστιλημένος* et *Μεμυστιλημένοι*. *ἤδη — τουτέστι* addiderunt A. Sch0l. 10. *μεμασσημένας*] *μεμασημένας* Gaisf. tacite cum *V. 12. *δι' αὐτοῦ* | *ἐν αὐτῷ* A. B. V. Photius et Lex. Bachm. p. 305. 13. *Μυστιπόλος*] Scripsi *Μυστίπολος* et sua in sede collocavi cum A. [*V.] Vulgo *Μυστηπόλος* post *Μύσταξ*. *Gaisf.* Is tamen *Μυστιπόλος* servavit cum Photio. 15. *Μύττις*] *Μύτις μύτεως* Zon. p. 1377. *καὶ τὰς* | *καὶ* om. A.*V. 16. *Μυτιληναῖος*] Glossa debetur libris A.*V. quorum *V. posuit ante v. *Μύττις*. Et movet dubitationem, quod *Μιτυληναῖος* A. m. sec. *Μιτυληναῖος* bis V. scripsere.

1. *Μυττωτόν. ὑπότριμμά τι διὰ σκ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 173. *Küst.* Adde Schol. Luciani Tim. 54. 3. *σκευάσματος*] *κατασκευάσματος* A. V. Praeterea *τοῦ* post *οὖν* delevi cum Med. et Schol. 6. *Μυχαίτατον* | *Μυχέστατον* Photius et Lex. Bachm. p. 305. *Μυχαίτατος* olim in controversiam adductum Buttmannus a me commonitus in Gramm. ampl. II. 411. concessit aevo citeriori, cuius haud pauca supersunt documenta, velut Nicet. Eugen. II, 62. et Theod. Hyrtac. in Boisson. Anecd. I. p. 255. Sub finem glossae delevi: *Καὶ Μυχεία, ἡ Ἀφροδίτη*, cum A. V. Id cognomen Nicetas agnoscit in Creuzeri Melett. T. I. p. 26. *Μυχία* corrigebat Boissonad. in Herodian. p. 89. cf. Herodian. p. 221. Accedit V. praebens glossam *Μυχία ἡ Ἀφροδίτη* post v. *Μυχοί*. 7. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Meleagri LII, 3. 4. Anthol. Pal. V, 179. 10. *Σαρδόνιον* | *Σαρδάνιον* A. Anthol. *Σαρδώνιον* Med. *που* om. V. 11. *σήραξ* B. 12. *Μύχος ἢ Μυχός*] *Μύχος* (*μῦχος* Med.) *ἢ* omiserunt A. B. V. quae intacta praetermisit Dukerus in Thucyd. VII, 52. *ἐνδότερος* Zon. p. 1375. 13. *Ὡς σφιν γένηται γηρ.* | Sophocl. Ai. 571. sq. Vide supra v. *Γηροβοσκῶ*. *γηροβοκὸς* | *γηροβοσκὸς* A. B. Tum *μέχρις ἐκεῖ* A. V. *ἐκεῖ* etiam Med. 14. *ἂν* om. *V. ut in superiore glossa. 15. *Μυχαί*] *Μυχοί* Hemsterhusius, cum V. et Gl. Herodot. II, 11.

---

gistratu morit, et Longobardum in eius locum elegit. *Μυστήρ.* *Μυστήρια.* Initia. *μυστήρια* autem dicta sunt ab eo quod est *μύειν*, i. e. claudere; quod qui ea audirent, os clauderent, neque ea ulli enunciarent. *Μύστης.* Mysteriorum peritus, vel mysteriorum doctor. *Μυστιλᾶται.* Comedit. proprie vero *μυστίλη* vocatur panis, qui canibus obiicitur. Et *Μεμυστιλημένας*, dentibus comminutas, iamiam apparatas, mansas. *Μυστίλην.* Frustum panis excavati, quo ius sorbebatur. *Μυστιπόλος.* Qui circa mysteria versatur. *Μύττις, μύττεως. τὰς μύττεις.* *Μυτιληναῖος.* *Μυττωτόν.* Moretum, sive intritum quoddam ex alliis confectum. id paratur ex caseo, alliis et ovo. a toto igitur edulio partem significat: allia scilicet. *Hei mihi misero, quantum moreti amisi.* *Μυχαίτατον*, et *μυχοίτατον.* Quod est in intimo recessu situm. *Μυχθίζεις.* Irrides, naso suspenso derides. In Epigrammate: *Et simis naribus oreque hianti nos irrides; etiam mox opinor Sardonium risum ridebis.* *Μύχιος σήραγξ.* *Μυχός.* Locus intimus. *Ut eos per senectutem semper alat, donec ad imam Plutonis domum descenderint.* *Μυχοί.* Sic apud Herodotum vocantur latibula. item penetralia.

N.

[*Ναασών. ὄνομα κύριον.*]

Νάβα. παρὰ Ῥωμαίοις τὸ πορθμεῖον. φαίνε-
593 *ται δὲ ἐν πολλοῖς μὴ διεστῶσα τῆς Ἑλλάδος φωνῆς*
ἡ Ῥωμαϊκή. ναῦς γὰρ καὶ νάβα ἐγγύς.

Ναβάται. γένος Ἀράβων. Ὁ δὲ πέμπει πρὸς
Ἄραβας τοὺς λεγομένους Ναβάτας. Καὶ Ναβα-
ταῖοι, ἐθνικόν.

Νάβλα. εἶδος ὀργάνου.

Νάβις, Νάβιδος. Λακεδαιμονίων τύραννος.

Ναβουθαί. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀχαάβ, ἐξ Ἰζάρου
πόλεως, ἀγρογείτων ὤν. τοῦ δὲ βασιλέως παρακα-
λοῦντος αὐτὸν ἀποδίδοσθαι τιμῆς ὅσης βούλεται
τὸν πλησίον αὐτοῦ τῶν ἰδίων ἀγρόν, ἵνα συνάψας
ἓν αὐτὸ ποιήσῃ κτῆμα· εἰ δὲ μὴ βούλοιτο χρήματα
λαβεῖν, ἐπιτρέψαντος ἐκλέξασθαι τῶν ἀγρῶν τινα
τῶν ἐκείνου· τοῦτο μὲν οὐ φησι ποιήσειν, αὐτὸς δὲ
τὴν ἰδίαν καρπώσασθαι γῆν, ἣν ἐκληρονόμησε τοῦ
πατρός. λυπηθεὶς δὲ ὡς ἐφ' ὕβρει τῷ μὴ τἀλλό-
τρια λαβεῖν, ὃ βασιλεὺς οὔτε λουτρὸν προσηνέγκατο
οὔτε τροφήν. τῆς δὲ Ἰεζάβελ πυνθανομένης ὅ,τι
λυπεῖται, διηγήσατο αὐτῇ τὴν Ναβουθαὶ σκαιότη-
τα, καὶ ὡς χρησάμενος ἐπιεικέσι πρὸς αὐτὸν λόγοις
καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας ὑποδεεστέροις ὑβρισθείη,
μὴ τυχὼν ὧν ἠξίου. ἡ δὲ μὴ μικροψυχεῖν ἐπὶ τού-
τοις παρεκάλει, παυσάμενον δὲ τῆς λύπης ἐπὶ τὴν
συνήθη τραπέσθαι πρόνοιαν· μελήσειν γὰρ αὐτῇ
περὶ τῆς Ναβουθαὶ τιμωρίας. καὶ παραχρῆμα πέμ-
πει γράμματα πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας τῶν Ἰουδαίων,
ἐκ τοῦ Ἀχαὰβ ὀνόματος, νηστεῦσαι κελεύουσα, καὶ
ποιησαμένους ἐκκλησίαν προκαθίσαι μὲν αὐτῶν
Ναβουθαί· εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ γένους ἐπιφανοῦς·
παρασκευασαμένους δὲ τρεῖς τολμηροὺς καταμαρ-
τυρήσοντας αὐτοῦ, ὡς τὸν Θεὸν εἴη βλασφημήσας
καὶ τὸν βασιλέα, καταλεῦσαι· καὶ τούτῳ διαχρήσα-
σθαι τῷ τρόπῳ. καὶ οὕτως ἀπέθανε, καὶ προῖκα
ἐκληρονόμησεν Ἀχαὰβ τὸν ἀμπελῶνα. ἀγανακτή-

---

1. *Ναασών*] Deest gl. A.*V. quam interim notavi. Ascripsit B. in marg. *Οὗτος ἕκτος ἀπὸ τοῦ Ἰούδα ὢν θυγατέρα τοῦ Ἀαρὼν γυναῖκα ἠγάγετο· χρὴ οὖν ἐπισημήσασθαι, ὅτι ἐνταῦθα συνήφθη ἡ βασιλικὴ φυλὴ τῇ ἱερατικῇ.* Quae paulo copiosius tradidit Zon. p. 1383. 2. *πορθμεῖον*] Potius *πορθμίον*, per τ. Nam *πορθμεῖον*, per ει, *fretum* significat. *Küst.* Meliora docet Valck. Diatr. p. 280. 7. *ἐθνικόν*] *ἐθνικοί* A. V. 8. *Νάβλα*] Vide post Valckenarium quae congessit Tzschuckius in Strab. X. p. 196. 10. *Ναβουθᾶς. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀχαάβ, ἐξ Ἰζ.* | Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli ad verbum descripta sunt ex Iosephi Antiq. Iud. lib. VIII. c. 14. *Küst.* *Νάβουθος* Ioseph. *Ναβουθαί* A. V. et Zon. p. 1383. quod Gaisf. reposuit constanter. 11. *βασιλέως Ἀχαὰβ*] *Ἀχαὰβ* omisi cum A. 12. *ἀποδύσθαι*] *ἀποδίδοσθαι* A. V. E. repugnante Iosepho. 13. *ἴδιον*] *τῶν ἰδίων* A. B. E. *V. Ioseph. *τῶν ἴδιον* V. 14. *αὐτὸν ἓν*] *ἓν αὐτὸ* A. B. V. Lege cum Iosepho *ἓν αὐτῷ*. Praeterea *ποιήσῃ* post *ἓν* *V. Mox *μὴ* om. V. 16. *φησὶ*] *φήσει* V. 17. *καρπώσασθαι*] *καρποῦσθαι* Gaisf. cum A. 18. *τὸ μὴ*] *τῷ μὴ* A. B. E. *τὸ — λαβεῖν* om. V. *ἀλλότρια*] *τἀλλότρια* Gaisf. clam, *τὰ ἀλλ.* Iosephus.

2. *πυνθανομένης*] *πυνθανομένης καὶ μαθούσης τὸν Ναβουθαὶ αἴτιον μὴ μικροψυχεῖν παρεκάλει, μελήσειν γὰρ αὐτῇ* V. 4. *πρὸς αὐτὸν λόγοις ἐπιεικέσι*] *ἐπιεικέσι πρὸς αὐτὸν λόγοις* A. Ioseph. 8. *πρόνοιαν*] *τοῦ σώματος πρ.* Ioseph. 9. *τιμωρίας*] *τιμωρίαν* V. 12. *αὐτὸν Ναβουθᾶν*] *αὐτῶν Ναβουθαὶ* A. V. *αὐτῶν* etiam Ioseph. 14. *παρασκευασαμένη*] *παρασκευασαμένους* A. B. E. Mox *καὶ μαρτυρήσοντας* E. 16. *διαχρήσασθαι*] *καταχρήσασθαι* V. Quae Iosephus his subtexuit, ea Suidas in brevitatem coegit. 17. *καὶ οὕτω*] *οὕτω* om. A. B. E. *ὁ δὲ βασιλεὺς προῖκα ἐκληρονόμησε τὸν ἀμπ.* V. qui mox *τὸν προφήτην πρὸς Ἀχαὰβ* omisit.

[*Ναασών.* Nomen proprium.] *Νάβα.* Sic apud Romanos vocatur navis, qua fretum traiicitur. in multis enim lingua Romana a Graeca non differt. *ναῦς* enim et *νάβα* sunt voces affines. *Ναβάται.* Gens Arabum. *Ille vero mittit ad Arabas, qui Nabatae vocantur.* *Νάβλα.* Instrumenti musici genus. *Νάβις.* Nabis, Lacedaemoniorum tyrannus. *Ναβουθαί.* Nabuthai. hic fuit sub Achaab, ex Isaro urbe, agrum possidens praedio eius conterminum. quem cum rex Achaab rogaret, ut quocunque vellet pretio agrum suo vicinum sibi venderet, quo cum ceteris suis agris coniuncto possessionem unicam faceret; sin vero pecuniam accipere nollet, se ipsi permittere, ut ex suis agris eligeret, quemcunque vellet: ille se hoc facturum negavit, sed suo agro frui velle, quem a patre iure hereditario accepisset. rex autem, ut contumelia affectus, quod aliena non accepisset, nec balneis nec cibo voluit uti. cum autem quaereret Iesabel, cur tantopere doleret, rex Nabuthai rusticitatem narravit, et quomodo lenibus eum verbis et regia maiestate indiguis compellasset, et tamen ab eo contumeliose fuisset exceptus, quod votis potiri non potuisset. illa vero regem hortabatur, ut ne propterea desponderet animum, sed posito moerore ad consuetam vivendi rationem rediret. Nabuthai enim poenas sibi curae fore dicebat. confestim vero litteras ad Iudaeorum principes mittit, Achaabi nomine scriptas, ieiunium indicens. et convocata concione iussit eos in primo loco Nabuthai collocare, quippe natum ex illustri genere; subornatis vero tribus audacibus hominibus, qui contestarentur eum Deo et regi maledixisse, effecit ut lapidibus eum obruerent, et hoc modo interficerent. sic igitur illo mortuo Achaab vinea gratis potitus est. Deus vero in-

σας δὲ ὁ Θεὸς πέμπει Ἠλίαν τὸν προφήτην πρὸς Ἀχαὰβ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐρησόμενον, ὅτι κτείνας ἀδίκως τὸν ἀληθῆ δεσπότην τοῦ χωρίου κληρονομήσειεν αὐτὸν ἀδίκως, κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸν Ναβουθαὶ νεκρὸν συνέβη ὑπὸ κυνῶν δαπανηθῆναι, τό τε αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸ τῆς γυναικὸς χυθήσεσθαι, καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ γένος ἀπολεῖσθαι, τοιαῦτα ἠσεβηκότος. ὁ δὲ Ἀχαὰβ μετάμελος γενόμενος, καὶ σακκίον ἐνδυσάμενος, γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγε, μὴ τρεφόμενος, ἀνθομολογούμενος τὰ ἡμαρτημένα καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενίζων. ὁ δὲ Θεὸς πρὸς τὸν προφήτην εἶπεν ὑπερβαλέσθαι τὸν τοῦ γένους τιμωρίαν, ἐπεὶ τοῖς τετολμημένοις μετανοεῖ, τελέσειν δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀχαάβ.

Ναβουχοδονόσορ, βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὁ κτίσας τὴν Βαβυλῶνα πόλιν μεγάλην, καὶ κιστέρναν, καὶ ἐπάνω αὐτῆς κῆπον τεχνησάμενος, καὶ καταφυτεύσας παντοδαπὰ γένη φυτῶν· εἰς τοῦτον ἡ γυνὴ αὐτοῦ περιπολοῦσα καὶ πᾶσαν γῆν ἐκείνην ἐποπτεύουσα κατετέρπετο, ὑπ' οὐδενὸς ὁρωμένη. ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ διαπορευόμενος ἔφη μετὰ ἐπάρσεως πολλῆς καὶ ἀλαζονείας· Οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ εἰς οἶκον βασιλείας ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου ᾠκοδόμησα; καὶ ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὄντος, φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο· Σοὶ λέγω, Ναβουχοδονόσορ· ἡ βασιλεία σου παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκδιώξω σε, καὶ μετὰ θηρίων ἡ κατοίκησίς σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε· καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ γνῷς, ὅτι κυριεύει ὁ Ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν. Καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ. καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες ὡς ὀρνέου. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς περὶ τῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως· Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ εἰς τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην, καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι. νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά, καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι. Καὶ Ἡσαΐας δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ.

---

2. πεπραγμένων] πραγμάτων B.E. Post Ἀχαὰβ quaedam sunt praetermissa. ἐλέγξοντα] ἐρησόμενον A. omissis statim καὶ εἶπε τῷ Ἀχαάβ. ἀνθ' ὧν ἀπέκτεινας] ὅτι κτείνας A. qui mox addit κληρονομήσειεν αὐτὸν ἀδίκως. 4. κατ' ἐκεῖνον] κἀκεῖνον A. καὶ κατ' ἐ. E. 6. σαυτοῦ] αὐτοῦ A. B. Ioseph. Tum αἷμα om. B.E. 7. ἐκχυθήσεται] χυθήσεσθαι A.B.E. Ioseph. χυθήσεται V. σου] αὐτοῦ A. et inter vss. B. ἀπολεῖται] ἀπολεῖσθαι A.B.E. ἀπολεσθήσεται V. 8. ἠσεβηκότος] ἠσεβηκότα A. ὁ δὲ βασιλεὺς V. pro τοιαῦτα — Ἀχαάβ. 9. τοῖς ποσὶ] τοῖς om. V. 10. ἀνθομολογούμενος] Adde τὲ cum Iosepho. 12. ὑπερβαλέσθαι] ὑπερβάλλεσθαι V. ὑπερβαλεῖσθαι Ioseph. 13. τετολμημένοις] τελουμένοις B. λεγομένοις E. ἐπεὶ — μετανοεῖ om. V. 14. τελέσει] τελέσειν A.E. 15. Narratio e Cedreni p. 115. sq. decerpta. 16. οὗτος κτίσας] ὁ κτίσας τὴν A. V. 17. τεχνησάμενος] Statim τὸν κληθέντα κρεμαστόν Gaisf. omisit cum A.B.V.E pr. Tum post καταφυτεύσας delevi ἐν αὐτῷ cum A.B.V. Item ἐν αὐτῷ διῆγεν, quae post φυτῶν extabant, cum A.B.V. ἐν αὐτῇ δ. E. 18. τοῦτον οὖν] οὖν om. A.V. 19. ἐκείνην ἐποπτεύουσα] ἐποπτεύουσα ἐκείνην V. qui mox πορευόμενος. 23. βασιλέως] βασιλείας A.B.V.E. Cedren. 25. αὐτοῦ ὄντος] ὄντος αὐτοῦ V.

7. ἐὰν] ἂν dedi cum V. et Cedr. 8. ἐπὶ Ναβουχ. — καὶ ἀπὸ] καὶ ταῦτα ἔπαθεν· ἀπὸ δὲ V. 10. τοῦ οὐρανοῦ ἔπινε καὶ] ἔπινε καὶ om. A.B.V. οὐρανοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ αἱ τρίχες E. 11. καὶ αἱ] ἕως οὗ αἱ A. et inter vss. B. Mox ὡς λέοντος om. A. 15. ἀπεστράφησαν edd. vett. τὴν τιμὴν] τὴν omisi cum Cedr. et A.E. Mox ἦλθον A.B.V. pro ἐπανῆλθον. Tum ἡ μορφὴ — μου καὶ om. V. 20. καὶ ὑπερυψῶ om. A.

---

dignatus mittit Heliam Prophetam ad Achaab, qui perpetratum facinus exprobraret. is dixit, quod iniuste verum vineae dominum occidisset, fore ut in illo ipso loco, in quo Nabuthai cadaver ab canibus absumptum fuisset, et regis et uxoris sanguis effunderetur, et totum illius genus periret per tantam impietatem. Achaab vero poenitentia ductus, sacco induto, nudis pedibus ambulabat, abstinens a cibo, suaque peccata confitens, et Deum placare studens. Deus vero Prophetae dixit, se dilaturum generis supplicium, quod rex facinoris poenitentia duceretur; sed illas minas ad finem in Achaabi filio perducturum esse. *Ναβουχοδονόσορ.* Nabuchodonosor, rex Babylonis, condidit Babylonem urbem magnam, et cisternam, et supra eam extruxit hortum, et in eo omnigena plantarum genera plantavit. eius autem uxor in horto versans, et omnem illam regionem circumspiciens, vehementer gaudebat, cum ab nemine conspiceretur. Nabuchodonosor vero illum perambulans cum magno fastu et arrogantia dixit: *Annon haec est illa magna Babylon, quam ego in regiae domum, mearum virium potentia, in meae gloriae honorem aedificavi?* cum autem adhuc orationem proferret, vox e coelo edita est: *Dico tibi Nabuchodonosor, regnum tuum tibi eripietur, et ex hominum consortio expellam te, et cum feris erit habitatio tua, teque tanquam bovem gramine pascent, septemque anni transibunt, donec agnoscas, Altissimum esse dominum regnorum mundi, qui cui voluerit, ea dare possit.* eadem hora completus est ille sermo super Nabuchodonosorem. nam ex hominum consortio expulsus herbam bovis instar comedit, et de coeli rore corpus tinctum est, et pili tanquam leonis creverunt, et ungues sicut avis. postea vero idem de sua in pristinum statum restitutione dicit: *In illo tempore mens mea reversa est ad me, et pristino regno restitutus sum, et forma mea ad me rediit, et principes atque magnates mei requisiverunt me, et in regno meo confirmatus sum, et magnificentia maior addita est mihi. hunc igitur ego Nabuchodonosor laudo et extollo et celebro regem coeli, cuius omnia opera sunt vera viaeque iustae, quique superbos omnes deprimere potest.* Esaias etiam de eo loquitur.

Ναέται. οἰκήτορες.

Ναζαρηνός. ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.

Ναζιραῖος. ὁ Θεῷ κεχαρισμένος καὶ ἀφιερωμένος· ὁ μοναχός.

Νάζις. ἐθνικόν.

Ναζωραῖος. ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ.

Νάει. στάζει, ῥέει.

Ναΐδες. πηγαί· ἢ Νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι.

Νάινον.

Ναΐς, ἑταίρα τις, ἧς μέμνηται Λυσίας, καὶ Ἀριστοφάνης.

Νάκην. προβάτων δοράν.

505 ‖ *Νάκος.* ἔντριχον δέρμα, ἤτοι δορὰ προβάτου. κυρίως δὲ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα, κῶας δὲ τὸ τοῦ προβάτου. Ἰώσηπος· Ἕρπειν τὰ πολλὰ κελεύσας τοῖς εἰσιοῦσι, καὶ τὰ νῶτα καλύπτειν νάκεσιν, ὡς εἰ κατίδοι τις αὐτοὺς νύκτωρ, φαντασίαν παρέχοιεν κυνῶν. Ἡ δοτικὴ νάκει.

Νακοτίλται. οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νακώλεια. ὄνομα τόπου.

Νᾶμα. ὕδωρ ποτόν. Τόπος κατάῤῥυτος ναματιαίοις ὕδασι.

Νάννακος. παλαιὸς ἀνὴρ πρὸ Λευκαλίωνος. [Τοῦτόν φασι βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Λευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερόν, μετὰ δακρύων ἐκέτευσε. Καὶ παροιμία· Ἀπὸ Ναννάκου. ἐπὶ τῶν πάνυ ἀρχαίων.]

Νάννιον. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρ-

---

1. οἰκήτορες] οἱ οἰκήτορες B.E.*V. 3. *Ναζηραῖος*] *Ναζιραῖος* A. E. et Zon. p. 1383. De quo disseruerunt Dutheilius in *Notices* T. VIII. p. 98. et Boisson. in Herodian. p. 164. Mox *κεχωρισμένος* malunt viri eruditi: vid. Albert. Gloss. p. 18. et in Hesych. v. *Ναζίρεος.* „Statim post *μοναχός* delevi: Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥώμης, Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζηραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι Χριστιανοί, quae habent A. V. in marg. Leguntur suo loco infra v. *Χριστιανοί.* Ceterum Ἰστέον δὲ om. A. Galilaeos Arrianum Christianos vocare Diss. Epict. IV, 7. notat Reinesius." *Gaisf.* De V. silet Gronovius. 6. ἀπὸ τῆς] τῆς om. A.*V. Sub finem ὡς καὶ Ναζηρηνός om. A. B. V. 7. *Νάει*] Odyss. ζ'. 292. 10. *Ναΐνόν* *V. et Med. Om. vulg. Scribendum opinor *Νάιον.* 11. *Ναΐς,* ἡ καὶ Λαΐς. ἑταίρα τ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Meursium Exercitt. Critt. part. 2. lib. IV. c. 29. et Holstenium in Stephanum v. *Εὐκαρπία. Küst.* Procopio nomine *Οἶα,* ut tradit Athanaes *ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν,* Athen. XIII. p. 586. 587. Naidis meretricis, *ἧς Ἀρχίας κύριός ἐστι,* meminit Lysias in Or. c. Philonidem, Athen. XIII. p. 592. cf. Harpocr. *Reines. ἡ καὶ Λαΐς* omiserunt A. B. V. Photius. 12. *Ἀριστοφάνης*] Tangit Plut. 179. in quo versu criticos nomen Laidis exercuit. His autem illustrandis olim studiosi homines apposuerant, quae delevi cum A. V. Photio: *ἐν Πλούτῳ· Ἑρᾷ δὲ Λαΐς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου; ἄμεινον οὖν Ναΐς γράψειν ἢ Λαΐς· ὡς καὶ Ἀθήναιος* (XIII. p. 592.) *ἐπισημαίνεται.* Quae sic consignavit B. *ἐν Πλούτῳ, δηλαδὴ ὅπου τό, Ἑρᾷ δὲ Ναΐς οὐ δ. σ. Φ. ὅ τινες ἠγνοηκότες ἐγραψαν Λαΐς.* 13. Post v. *Νάκην* removimus annotationem, breviter etiam in *Ἄφακα* designatam: *Νάκλις.* (*Νάκλη* *V.E.) *πόλις περὶ Ἰλιοῦπολιν· ἐν ᾗ τὰ καλούμενα Ἄφακα. ζήτει περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ Χριστόδωρος.* Gl. habet A. in marg. om. V. qui tamen post *Νᾶμα* exhibet *Νάκλη πολ. ἡλ.* — *ἄφακα.* 14. Post *προβάτου* Gaisf. delevit cum A. V. C. *ἡ ἀναλογία δέ, ὡς βλάβη βλάβος, καὶ νάπη νάπος, καὶ δίψα δίψος· οὕτω καὶ νάκη νάκος. ὥσπερ δέ φασιν ἡ αὐτη, καὶ ἀρσενικῶς αὐτης, αὐτου· καὶ ἀρύχη καὶ ἀρύχης, ἀρύχνου· οὕτω καὶ ἡ νάκη, ὁ νάκος. τριχῶς οὖν, ὁ νάκος, ἡ νάκη, καὶ τὸ νάκος.* Cf. Etym. M. 15. *καὶ κώδιον, καὶ κῶος. κῶας δὲ τὸ τοῦ πρ.*] Scribendum potius est, *ὡς κώδιον, καὶ κῶος, ἢ κῶας, τὸ τοῦ προβάτου.* Confer Etymologum v. *Νάκη. Küst. καὶ κώδιον καὶ κῶος* om. A. V.

1. Ἰώσηπος] Lib. III. de Bello Iud. c. 14. (7, 14.) p. 842. *Küst.* Ex quo recipiendum *ὡς εἰ καί.* 4. *τῷ νάκει*] *τῷ* omisi cum A. *V. 5. *Νακοτίλται*] V. Tittm. in Zon. p. 1384. 6. *Νακώλεια*] Ex sequentibus patet, scribendum hic esse *Νακωλία,* cum accentu in penultima, ut sit singularis et generis feminini. Apud Stephanum Byzantium scriptum est, *Νακολία,* per *ο. Küst.* Nihil mutat Zon. p. 1386. Sed *Νακόλεια* scriptum fuisse *V. significat, glossam post v. *Νάκην* reponens. Statim cum A. V. Gaisfordus sustulit, quae magnam partem Med. e Stephani copiis expilarat: *Ἰστέον δὲ ὅτι κοινῶς μὲν τεθήλυνται ἡ Φουγιακὴ αὕτη πόλις, ἀπὸ Νακώλης νύμφης· ἐξ ἧς καὶ Νακώλαιον, ἡ αὐτή· ὡς ἀπὸ νύμφης νύμφαιον. ἐθνικὸν αὐτῆς Νακωλεύς, ὡς Σελευκεύς. εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ Νακώλεια. Νακώνη. πόλις Σικελίας, κατὰ τὸν Ἐθνικογράφον.* 7. *Τόπος*] His praefigenda glossa *Ναματιαῖα* cum Photio. 9. *Νάννακος*] Alii *Ἄννακον* vocant. Stephanus Byzantius v. *Ἰκόνιον: Φασὶ δ' ὅτι ἦν τις Ἄννακός, ὃς ἔζησεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη. τοὺς δὲ πέριξ μαντεύσασθαι, ἕως τίνος βιώσεσθαι. ἐδόθη δὲ χρησμός, ὅτι τούτου τελευτήσαντος πάντες διαφθαρήσονται. οἱ δὲ Φρύγες ἀκούσαντες ἐβρήνουν σφοδρῶς. ἀφ' οὗ παροιμία, τὸ ἐπὶ Ἀννακοῦ κλαύσειν· ἐπὶ τῶν λίαν οἰκτιζομένων. γενομένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Λευκαλίωνος πάντες διεφθάρησαν. Küst.* Vide Buttmanni Mythol. I. p. 176. sqq. *πρὸ τοῦ*] *τοῦ* om. A. E. *V. C. Med. servat v. *Τὰ Νεννάκου κλ.* 10. *Τοῦτον*] Haec A. in margine, quae magnam partem petita sunt ex v. *Τὰ Νεννάκου κλαύσομαι.* Verum omnia servat *Eudocia* p. 304. 12. *ἑκέτευε* *V. cum v. *Τὰ Νεννάκου.* 13. *Ἀπὸ Νεννάκου*] Vide infra v. *Τὰ ἀπὸ Νεννάκου. Küst.* 14. *σφόδρα παλαιῶν καὶ*] *πάνυ* B. C. V. 15. *Νάννιον. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ π.*] Haec Suidas ab Harpocratione mutuatus est: Harpocratio vero ab Athenaeo. sed qui de Nicone, non vero de Nannio meretrice ista narrat. En eius verba Dipnosoph. lib. XIII. p. 587. *Νικοῦς δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. αὕτη δὲ ὅτι Λῆς ἐπεκαλεῖτο προείπομεν, διὰ τὸ Θαλλὸν τον κάπηλον ἐξαναλῶσαι. ὅτι δὲ Θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἄνεισι τὸ ζῷον, οὐδ' ὅλως τῇ Ἀθηνᾷ θύεται διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος,* etc. Hinc Harpocrationis *ἀβλεψία* patescit; quam pluribus redarguit Maussacus in Harpocrationem. *Küst. Νάνιον* Med. Criminatio iam sublata, postquam Athenaeus suum recuperavit *Ναννοῦς.*

Ναέται. Habitatores. *Ναζαρηνός.* Nazarenus, ex Nazaret urbe Galilaeae. *Ναζιραῖος.* Id est, Deo gratus et consecratus; monachus. *Νάζις.* Nomen gentis. *Ναζωραῖος.* Qui est ex Nazaret. *Νάει.* Stillat, fluit. *Ναΐδες.* Fontes, vel Nymphae, quae circa fontes degunt. *Νάινον.* *Ναΐς.* Meretrix quaedam: cuius meminerunt Lysias et Aristophanes in *Pluto.* *Νάκην.* Pellem ovillam. *Νάκος.* Vellus ovinum, vel pellis ovilla, lana nondum detracta. proprie vero sic vocatur pellis caprae; ut pellis ovilla *κῶας.* Iosephus: *Iussit autem ingredientes ut plurimum repere, et caprinis pellibus terga tegere, ut siquis ipsos noctu conspexisset, speciem canum praeberent.* Dativus est *νάκει.* *Νακοτίλται.* Ovium tonsores. *Νακώλεια.* Nomen loci. *Νᾶμα.* Latex. *Locus laticibus irriguus.* *Νάννακος.* Nannacus, vir priscus ante Deucalionem. [hunc enim ante Deucalionem regem fuisse dicunt: qui futurum diluvium praesciens, omnibus in templum congregatis, cum lacrimis deum suppliciter oravit. Et proverbium: *A Nannaco.* de rebus admodum vetustis.] *Νάν-*

ρῶν Αἶγα λέγεσθαί φησι ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ Θαλλῷ. ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Νάννιόν φησι Προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι, διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι.

Νάνος. ἐπὶ τῶν μικρῶν, παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ 500 [11] *Ἀριστοτέλει. καὶ ὁ Θεόφραστος· ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γοῦν νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. νάννοι δὲ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ νανnοφυεῖς. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἵννοί.*

Ναξία. πόλις. Καὶ Ναξία λίθος, ἡ Κρητικὴ ἀκόνη. Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης.

*Ναξιουργὴς κάνθαρος. πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα· ὡς νῦν σίλφας λέγουσί τινα ἀκατίων εἴδη. Κρατῖνος δὲ λέγει * ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις. ἢ οὕτως· τῶν πλοίων τὰς εὑρούσας πόλεις τὰς ἀρχιτεκτονίας ἐποίουν οἱ πρότεροι ἐπωνύμους· οἷον τοὺς νῦν λέμβους Ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ Κνιδιουργεῖς, καὶ Κέρκυρα, ἀπὸ Κερκύρας· καὶ Πάρωνα, ἀπὸ Πάρου. ἄντικρυς δὲ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ κάνθαρος εἶπε πλοῖον εἶναι. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου. καὶ ἐν Πειραιεῖ Κανθάρου λιμήν. τρεῖς γὰρ λιμένες εἰσίν· οὗτος ὁ Κανθάρου, καὶ τὸ Ἀφροδίσιον, καὶ κύκλῳ πέντε στοαί. ἀπὸ Κανθάρου ἥρωος.*

---

1. *ταύτην*] *τ. τὴν* A. V. Phot. Mox *Θαλὸν* V. 7. *Νάννος*] MS. Paris. A. habet *νάνος*, per unum *ν*. *Küst.* Item Photius et MS. Taur. ap. Peyron. in Etym. M. p. 975. Ceterum *Νάνος ὢν ὑπεικε. ἐπὶ τῶν μ. κτλ.* Arsenius p. 365. *ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστοτ.*] In prioribus editt. locus hic haud paulo auctior sic legitur [sic B. E. in marg.]: *ἐπὶ τῶν μικρῶν δοκεῖ, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν ἄνω εἰρῆσθαι ἢ λέξις. κατακύπτει γὰρ τὰ κυρίως νάνα, καθὰ καὶ τὰ βράφη· ὡς καὶ μεῖζω τὰ ἄνω παρὰ Νεοκλείδῃ* etc. Sed omnia ista verba, *δοκεῖ — μείζω τὰ ἄνω*, merito expunxi, tum quia sensum et seriem orationis manifesto interrumpunt; tum etiam quia in Paris. A. [*V.] et Lexico Photii inedito desunt; in duobus aliis MSS. vero ad marginem leguntur: certissimo indicio, ea ab imperito quodam librario imprudenter in textum intrusa fuisse. *Küst.* 8. ὁ ante *Θεόφραστος* tacite Gaisf. addidit cum *V. Post *Θεόφραστος* colum interposui cum Photio et Arsenio. Quae inter *μικρῶν* et *ὡς* extant ab Hesychio absunt. *ὡς νάννον*] *ὡς νάνον καὶ* A. V. cum MS. Taur. *καὶ* etiam B. E. Phot. 9. *οἱ γὰρ*] *οἱ γοῦν* A. Hesych. Phot. Taur. et Arsen. *νάνοι* etiam *V pr. 10. *νάννοι δὲ λέγ.*] Haec ex Schol. Aristoph. Pac. 790. *δὲ* om. V. 12. *ἵνοί*] Priores editt. addunt, *οἱ πλείονς τῶν ὑστέρων γυννοὺς τούτους γράφουσι.* Sed verba haec in optimo Paris. A. non reperiuntur; cademque in duobus aliis MSS. ad marginem leguntur: unde coniiciebam ea non ab ipso Suida, sed ab aliis profecta esse. *Küst. Ἵννοί* A. V. liber Taurin. et infra glossa singularis, quod recepi: v. Schneid. in Aristot. H. A. T. III. p. 504. sq. *ἔννοί* B. E. *νάννοι* Schol. Aristoph. ubi *ἴνοι* ed. Bekker. 13. *Νάξης*] Scribe *Νάξος*. Vide Stephanum Byzantium h. v. unde Suidas haec mutuatus est. *Küst. Ναξία* A. B. V. E. Cf. Zon. p. 1386. *Ναξία λίθος*] Vid. Pindar. Isthm. VI. sub fin. *cotes, Toup.* MS. Adde Theophr. de lapid. 77. et intpp. Hesychii. 14. *Κρήτης*] Statim Gaisf. delevit annotationem e Steph. Byz. confectam: *Ὁ γράψας ὅτι Ναξία πόλις Καρίας, ὁ πολίτης Ναξιεὺς καὶ Ναξιώτης, λέγει καὶ ὅτι πόλις Σικελίας Νάξος. καὶ Κρητικὴ δέ, ἀφ' ἧς ἡ Ναξία λίθος· ἣν εἰ διὰ τοῦ ι γράφεις, κριτικὴ εἰλῆφθαι λέγει, ἀντὶ τοῦ διαρίνουσα καὶ φανεροῦσα. καὶ Κυκλὰς δὲ ἐπίσημος ἡ Νάξος· ἡ ἀπό τινος Νάξου, ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι θῦσαι. φασὶ δὲ τὰς ἐκεῖ Ναξίας γυναῖκας μόνας ὀκτάμηνα τίκτειν, κατὰ δωρεὰν Ἥρας. καὶ Διόνυσος δὲ φασὶν οὕτως ἐτέχθη. καὶ κρήνη δὲ καθ' Ἡρακλείδην ἐκεῖ, ἐξ ἧς οἶνος ῥεῖ μάλα ἡδύς.* Quae praetermittunt A. V. (nam reliquos MSS. mirum sileri) In v. *Θῦσαι* sic Küsterus: „Sic etiam habet Stephanus: sed male. Scribendum enim est *βῦσαι*, ut Pearsonus recte monuit. Hesychius: *Νάξαι, σάξαι, βῦσαι.*"

1. *Ναξιουργὴς κάνθαρος. πλ.*] Notam hanc descripsit Suidas ex Scholiis deperditis in locum illum Aristoph. Pac. 143. *Τὸ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.* Scholia in illum locum quae hodie extant, haec tantum habent: *Ναξιουργὴς κάνθαρος. πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ. Καὶ Κνιδιουργεῖς δὲ ἄλλας ναῦς, ἀπὸ Κνίδου· καὶ τὴν Κέρκυρον, ἀπὸ Κερκύρας, καὶ τὴν Πάρωνα, ἀπὸ Πάρου. Küst.* Proxime ad Suidam accedit Schol. Ven. in editione Bekkeriana: *ὅτι πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ, ὡς νῦν σίλφας τινὰ λέγουσιν ἀκατίων εἴδη. ἀλλὰ καὶ σωμικὸν (συμικὸν* 475. lege *Σαμιακὸν τρόπον*) *τρόπος τρόπων φησὶν ὁ Κρατῖνος. καὶ ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις ἐπὶ πλέον. μᾶλλον δὲ οὕτω δεκτέον. κάνθαρον μὲν πρὸς τὰ προκείμενα εἴρηκεν, τὸ δὲ Ναξιουργὴς οὕτως. τῶν γὰρ πλοίων τὰς εὑρόπας (εὑρίπας* 475.) *τὰς ἀρχιτεκτονικὰς* (leg. *τὰς εὑρούσας τ. ἀρχιτεκτονίας*) *ἐκάλουν οἱ πρότεροι ἐπωνύμους, οἷον τοὺς νῦν λέμβους Ναξιουργεῖς ὠνόμαζον, ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ τὸ Κνιδιουργεῖς, καὶ τὸν κέρκυρον ἀπὸ Κερκύρας, καὶ τὸν πάρωνα ἀπὸ Πάρου. ἄντικρυς δὲ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ κάνθαρος εἶπε πλοῖον εἶναι.* 2. *κάνθαροι*] *Ναξιουργεῖς* add. V. 3. *τινα*] *τινας* A. *Κρατῖνος — αὐτοῦ δὲ εἶναι* om. V. Aliorsum spectare memoriam Cratini docet et Scholion Venetum et Photius v. *Σαμιακὸν τρόπον*, cui laudatur *Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις*. 5. *οὕτω* Ald. vulg. 9. *ἀπὸ Κνίδου* post *Κνιδιουργεῖς* om. A. Gaisfordus notavit, ego cum Ven. delevi. Deinde scribendum *Κέρκουρα*. *Πάρωνα*] *τοῦτο εἰς τοὺς καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ μυοπάρωνας* B. marg. Vide v. *Παρῶναι*. 10. *ἄντικρυς δὲ Μένανδρος — εἶδος ποτηρίου*] Verba haec in prioribus editt. [et *V.] desunt, quae ex optimo Paris. A. revocavi. *Küst.* Menandri versus apud Meinek. p. 122. 12. *καὶ ἐν Πειραιεῖ Κανθ.*] Aristophanes loco laudato: *Ἐν*

νιον. Apollodorus in libro de Meretricibus meretricem hanc ait dictam esse Capram, quod Thalli cauponis bona absumpsisset. nam termite olivae caprae libenter vescuntur. eius etiam mentio fit apud Comicos. Antiphanes vero iunior in libro de Meretricibus Nannium ait Proscenium cognominatam esse, quod extrinsecus tantum formosa esse videretur. *Νάνος*. Nanus. vocabulum de hominibus pusillis dicitur apud Neoclidem et Aristotelem: et Theophrastus: *ut nanum et magnum inguen habentem.* nani enim magna inguina habent. *νάνοι* autem vocantur homines pusilli. item *νανnοφυεῖς*. equi vero pusilli vocantur *ἵννοί*. *Ναξία*. Urbs. Et Naxius lapis, i. e. cos Cretensis. Naxus est enim urbs Cretae. *Ναξιουργὴς κάνθαρος*. Erant Canthari naves quaedam sic dictae, quae in insula Naxo fabricabantur: ut nunc Silphas vocant quaedam acatiorum genera. Cratinus vero dicit * Naxios quondam, cum maris imperium obtinerent, Cantharis usos fuisse. vel veteres navibus imponebant nomina, sumpta ab urbibus, ubi primum fabricatae erant: veluti lembos nunc ita dictos *Ναξιουργεῖς* appellabant. per eandem rationem *Κνιδιουργεῖς* dictae sunt; *Κέρκυρος*, a Corcyra; *Πάρων*, a Paro. Menander vero in *Nauclero* diserte Cantharum ait navem esse. est item genus poculi. in Piraeeo quoque portus est Canthari. tres enim ibi sunt portus, hic, Canthari, a

Ναός.

Νάπη. ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος. Ξενοφῶν οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος, ὡς τὸ ἔδαφος. Ἐπεὶ οἱ ἡγούμενοι ἐγένοντο ἐπὶ νάπει δυσβάτῳ καὶ μεγάλῳ, ἔστησαν, ἀγνοοῦντες εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος.

Νᾶπυ. σίνηπι.

497 ‖ *Κἄβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν. ἐπέβλεψε δριμὺ καὶ ὀργίλον· δριμὺ γὰρ τὸ νᾶπυ· καὶ τὰς ὀφρῦς συνέστειλε.*

Νάρδος. μυρεψικὸν ἔλαιον. Ἡγλυκῶς.

Καὶ ἐς κυανότριχα χαίτην
νάρδον, ὑπὸ γλαυκῆς κλειομένην ὑάλου.

Νάρθηξ.

Καὶ πανακείταν
νάρθηκα κροτάφων πλάκτορα νηπιάχων.

Νάρκη. μυρμηκίασις. Ἀριστοφάνης·

Οἴμοι, τί πέπονθ'; ὥσπερ νάρκη μου κατὰ
τῆς χειρὸς καταχεῖται,
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν.

Νάρωνος. ὄνομα κύριον.

Ναρσῆς, στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἔμφρων ἐς τὰ μάλιστα, καὶ δραστήριος, καὶ δεινὸς ἁρμόσασθαι τῷ παρεμπίπτοντι. καὶ παιδείας μὲν αὐτῷ οὔ τι μάλα μετῆν, οὐδὲ τὰ τῆς εὐγλωττίας ἐπεφρόντιστο· φύσεως δὲ ὅγε δεξιότητι διέπρεπε, καὶ παραστῆσαι οἷόςτ' ἦν λόγῳ τὰ βεβουλευμένα· καὶ ταῦτα τομίας γε ὢν καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις τρυφερώτατα ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχὺς καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδιητημένος· τὸ δὲ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλουργὸν εἰς τοσοῦτον ἐκέκτητο, ὅσον ἀμέλει καὶ ἀπιστεῖσθαι. ἦν δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

Νασαμῶνος. ὄνομα κύριον.

Πειραεῖ δήπου ἐστὶ Κανθάρου λιμήν. Vide ibi Scholiastam. Ceterum haec nihil faciunt ad vocem *Ναξιουργής*, sed pertinent ad vocem *Κάνθαρος* vel *Πειραιεύς*. **Küst.** *τρεῖς γὰρ λιμένες*] Pausan. in Att. p. 3. Thucyd. I. Scylax, Hesych. in *Ξέα*. — *καὶ τὸ Ἀφροδίσιον, καὶ ἡ Ξέα*, ex Hes. et Phavorino. Vid. supra *Κάνθαρος*. **Reines.** 13. *οὗτος* om. V.

1. *Ναός*] Om. vulg. Servat *V. Gaisfordus statim cum A. V. delevit: *Ναπᾶται. πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. ὁ πολίτης Ναπαταῖος. Νάπη, πόλις Λέσβου. ὅθεν Ἀπόλλων Ναπαῖος. εἰσὶ δὲ καὶ Ναπαῖοι Ἠπειρῶται. Νάπις. πόλις Σκυθίας.* 2. *Νάπος οὐδετέρως, καὶ νάπη Ἡγλυκῶς*] *Νάπη* A. ubi in marg. *Ἡγλ. ἡ νάπη*, et Photius; *οὐδετέρως καὶ* et *Ἡγλυκῶς* om. V. Post *τόπος* etiam omiserunt A. V. *οἱονεὶ νάφη, ὡς μὴ ἔχουσα φῶς διὰ δάσος. Ξενοφῶν δὲ*] *δὲ* om. A. V. Mox *ὡς* om. A. 3. *Ἐπεὶ οἱ ἡγούμενοι ἐγ.*] Haec sunt verba Xenophontis, lib. VI. de Exped. Cyri (5, 12.) p. 385. **Küst.** 6. *Νάπυ* Edd. cum Moer. p. 271. *σίνηπι*] Continua *τὸ ὡς εἰπεῖν ἁφνές, ἤτοι κακοφνές*, delerunt A. E. *V. 7. *Κἄβλεψε νᾶπυ*] Aristoph. Equ. 636. 8. *ἤγουν* ante *ἐπέβλεψε* delevi cum A. V. Ceterum Schol. *ἀνέβλεψε*: possis etiam *ἐνέβλεψε*. 9. Post hanc gl. Gaisfordus cum A. V. delevit: *Νάρβων, ἢ Ναρβωνησία. ἐμπόριον, καὶ πόλις Κελτική. ἔστι δὲ καὶ λίμνη Ναρβωνῖτις. καὶ Νάρβις, πόλις Ἰλλυριῶν.* Quae Med. deprompsit a Steph. Byz. 10. *Νάρδον* Med. 11. *Καὶ ἐς κυανότριχα χ.*] Versus Antiphili Ep. VI, 5. Anthol. Pal. VI, 250. *κανότριχα* A. V. Mox *ὑάλης* B. E. 13. *Νάρθηξ*] Statim Gaisf. delevit cum A. V. E. *ζήτει ἐνταῦθα, ὅτι ὁ νάρθηξ ᾠκείωται τῷ μεθύσῳ καὶ οὕτως ἐλαφρῷ Διονύσῳ. καὶ τό. Πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βάκχοι. καὶ ὅτι Νάρθηξ νησίδιον ἐγγὺς φασι Σάμου, ἐν δεξιᾷ τοῖς προσπλέουσιν· οὗ ἐθνικὸν Ναρθηκουσαῖος, ἢ Ναρθηκούσιος.* E. habet in marg.: *Νάρθηξ δὲ ὁ τοῦ ναοῦ· λέγεται παρὰ τὸ νέρθεν εἶναι τοῦ ναοῦ. Ἀμφιλόχιος περὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰσέρχεται ἐν τῷ νάρθηκι τῆς ἁγίας ἐκκλησίας.* 14. *Καὶ πανακείταν*] Versus Phaniae Ep. II. pr. Anthol. Pal. VI, 294. ubi *παρακείταν*, quam vetustatis scripturam Planudes commento *πυροκοίταν* incrustavit. 15. *πλάκτορα*] Sic habent et MSS. Pariss. et Anthol. At priores editt. minus recte *πλάγκτορα*. **Küst.** 16. *μυρμηκίασις*] Quid sit *μυρμηκίασις*, vide in Lexicis vulgatis. Ea autem interpretatio quomodo voci *νάρκη* convenire possit, non video: quamvis sic etiam habeat Hesychius, itemque Photius in Lexico. **Küst.** *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 733. sq.

1. *Οἴμοι, τί πέπ.*] Metri gratia scribendum est, *Οἴμοι, τί πέπονθ'; ὡς νάρκη μου* etc. Apud Aristophanem loco laudato hodie legitur, *Οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου*, etc. Sed alteram lectionem malo. **Küst.** 3. Post hanc gl. Gaisfordus delevit: *Συντελεῖ ἐνταῦθα καὶ ἡ ἐνθύμησις τοῦ ἰχθυδίου τῆς νάρκης, καὶ τὸ κατ' αὐτὴν πάθος*, cum A. V. E. deinde *Νάρμαλις. πόλις Ἰησιδίας· ὡς Κάβαλις. Νάρυξ. πόλις. ἱστορεῖται Ἡγλυκῶς λεγομένη· ἢ καὶ Ναρυκίων (Ναρύκιον Med.) καὶ Ναρύκη· ἐξ ἧς ἦν ὁ Λοκρὸς Αἴας*, cum A. V. 4. *Νάρων*] *Ναρωνος* A. V. E. Vide vel gl. *Λάδωνος*. Theognostus p. 36. *Νάρων Νάρωνος· τὸ γὰρ Νάρονος ὄχθας* (Nicand. Ther. 607.) *διὰ μετρικὴν χρείαν συνέσταλται.* 5. *Ναρσῆς, στρατηγὸς Ῥωμαίων, εὔφρων ἐς τὰ μ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Agathiae lib. I. (16.) p. 27. **Küst.** Hinc gl. *Τομίας* satis temere est fabricata. *εὔφρων*] *ἔμφρων* A. B. E. *V. 7. *οὔ τοι*] *οὔ τι* A. B. V. et inferior gl. 8. *οὐδὲ*] *ἐν δὲ* B. 11. *τρυφερώτατα*] Lege *τρυφερώτερον*. 12. *ἐν ἰσχνότητι*] Agathias *ἐς ἰσχνότητα*. Recte forsan. Toup. MS. *ἰσχυρότητι* *V. 14. *ἐς ὅσον* Agath. 15. *ἦν*] *ἦν δὲ* A. V. E. 16. *Νασάμων*] *Νασαμῶνος* A. B. V. E. De tenore v. Eustath. in Dionys. 209. Statim omiserunt A. B. E. *V. *Νασαμῶν. ἐξ οὗ Νασαμῶνες, ἔθνος Λιβύης.* Habet tamen B. in marg. Male Theognostus p. 36. *Νασσίλωνος, ὄνομα πόλεως.*

Cantharo heroe sic appellatus, et Aphrodisius: circa quos sunt quinque porticus. *Ναός. Νάπη.* Locus montanus et silvosus. Xenophon genere neutro dixit *νάπος*, ut *ἔδαφος*. *Cum duces ad ingentem et transitu difficilem saltum pervenissent, constiterunt, ambigentes an transiri posset. Νᾶπυ.* Idem quod sinapi. *Ac sinapi tuebatur, frontemque contrahebat.* id est, acrem et iracundum habebat vultum (sinapi enim acre est), et supercilia contrahebat. *Νάρδος.* Oleum quoddam odoriferum. est generis feminini. *Et in caeruleas comas nardum, glauco inclusam vitro. Νάρθηξ. Et ferulam, in qua ignis conditur, quaque tempora puerorum percutiuntur. Νάρκη.* Torpor. Aristophanes: *Hei mihi, quid hoc rei est? quasi torpor quidam manui offunditur, ut gladium retinere nequeam. Νάρωνος.* Nomen proprium. *Ναρσῆς.* Narses, dux Romanorum, prudens inprimis et strenuus, quique calleret se cuivis fortunae accommodare. et doctrinae quidem aut eloquentiae non magnopere studuerat; naturae vero dexteritate eminebat, poteratque animi sui sensa commode verbis exponere: quamquam esset spado et in aula delicate educatus. idem statura fuit brevi et corpore gracili: adeo vero strenuus et ad res magnas gerendas aptus, ut propemodum fidem superaret. vixit sub Iustiniano. *Νασαμῶνος.* Nomen proprium.

Ναστόν. πυκνόν, μεστόν, πλῆρες, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. διαφέρει τοῦ μανοῦ. **Ναστὸς** δὲ ἀρσενικῶς, πλακοῦς, ἢ θερμὸς ἄρτος μετ' ἐλαίου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

598 Ἧκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.

Ναυάγιον. παρὰ Θουκυδίδῃ οὐδετέρως μέν, ὅταν τι τῆς νηὸς ἀπολεσθῇ, οἷον πηδάλιον ἤ τι τοιοῦτον. **Ναυαγία** δὲ θηλυκῶς, πᾶσα ἡ τῆς νηὸς ἀπώλεια.

Ναυαγίων. πτωμάτων.

Ἐξ ἑνὸς κακοῦ πᾶν ἐπίμπλατο ναυαγίων πεδίον.

Ναύαρχος. ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

Ναυάτος. οὗτος πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας διεκρίθη, ἐπειδὴ Κορνήλιος ὁ ἐπίσκοπος τοὺς ἐπιθύσαντας πιστοὺς ἐν τῷ διωγμῷ, ὃν ὁ βασιλεὺς Δέκιος κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκίνησεν, εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν διακριθεὶς καὶ εἰς ἐπισκοπὴν παρὰ τῶν συμφρονησάντων αὐτῷ ἐπισκόπων προχειρισθεὶς ταῖς πανταχοῦ ἐκκλησίαις ἔγραφε, μὴ δέχεσθαι τοὺς ἐπιτεθυκότας εἰς τὰ μυστήρια, ἀλλὰ προτρέπειν μὲν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, τὴν δὲ συγχώρησιν ἐπιτρέπειν Θεῷ, τῷ δυναμένῳ καὶ ἐξουσίαν ἔχοντι συγχωρεῖν ἁμαρτήματα. τοιαύτας ἐπιστολὰς κατ' ἐπαρχίας δεχόμενοι, πρὸς τὰ οἰκεῖα ἤθη ἐποιοῦντο τῶν δηλουμένων τὰς κρίσεις. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐδήλου, μὴ δεῖν ἀξιοῦσθαι τῶν μυστηρίων τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς θάνατον ἁμαρτίαν πεποιηκότας, τοῖς μὲν ἐδόκει πικρὰ καὶ ἀπηνὴς εἶναι ἡ τοῦ κανόνος ἔκθεσις, οἱ δὲ ὡς δίκαιον αὐτὸν καὶ ὀρθοῦντα τὴν πολιτείαν ἐδέχοντο. ἐν τοσούτῳ δὲ τούτου κινουμένου, ἐπικαταλαμβάνει Κορνηλίου τοῦ ἐπισκόπου γράμματα, τοῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκόσιν ἐπαγγελλόμενα τὴν συγχώρησιν. οὕτω δὲ ἀμφοτέρων ἐπιστελλόντων τἀναντία, καὶ ἐκ τῶν θείων ὀχυρούντων ἃ ἑκάτερος ἔλεγεν, ἕκαστος κατ' ἦθος εἰς τοῦτο ἔτρεψεν, εἰς ὃ καὶ πρότερον μᾶλλον ἐπέκλινεν. ὅσοι γὰρ φιλαμαρτήμονες, δραξάμενοι τῆς τότε δοθείσης συγχωρήσεως καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐπὶ πάσης ἁμαρτίας αὐτῇ συνεχρήσαντο. ἀλλὰ Ναυάτος ἐπὶ Οὐάλεντος τοῦ βασιλέως διωγμὸν κινήσαντος κατὰ Χριστιανῶν ἐμαρτύρησε.

Ναυατιανοὶ αἱρεσῖται. τὰ Ναυάτου φρονοῦντες. καὶ τούτων ἐγένετο ἐπίσκοπος Σισίννιος, ἐλλόγιμος καὶ ἱερῶν βιβλίων ἐπιστήμων, καὶ κριτ-

1. Ναστόν] Ὅτι γίνεται παρὰ τὸ μὴ ἓν εἶναι B. marg. πλῆρες] πλήρη Photius. Cum hoc et *V. praefixi μεστόν, quod subsequebatur. 2. διαφέρει δὲ] δὲ sustuli cum A. *V. Item cum A. delevi, quae ex v. Μανόν irrepserant, τὸ γὰρ μανόν, ἀραιόν, χαῦνον, ἢ ἀναφερές, ὡς φλόξ. Quorum χαῦνον . . ὡς φλόξ om. V. Sed habet A. in marg. Διαφέρει τὸ ναστὸν τοῦ μανοῦ· τὸ μὲν γὰρ ναστὸν τὸ πυκνόν, τὸ μεστόν, τὸ πλῆρες, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι· τὸ δὲ μανὸν ἀραιὸν κ. ἢ ἀ. ὡς φ. 4. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] V. 1143. Ubi τὸ om. *V. Statim Gaisf. delevit cum A. V. καὶ τοιοῦτον μὲν ὁ ἐν [illegible] ναστός· οὐ θέμα τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ νάσσεσθαι. Νάστος μέντοι βαρυτόνως, πόλις Θρᾴκης, ἢ [illegible] καὶ Νιτός. 6. Ναυάγιον. παρὰ Θουκυδίδῃ οὐδετ.] Ex Scholiasta Thucydidis in lib. I. c. 50. Küst. 7. νεὼς ἀπολεσθῇ] νηὸς ἀπολεσθῇ A. V. ἀπολεσθῇ B. E. ἀπόληται Schol. Denuo νηὸς A. V. pro νεώς. 11. Ἐξ ἑνὸς κακοῦ πᾶν ἐπ.] Fractae tabulae Sophoclis Electr. 728—30. ἐπίμπλατο] ἐμπίπλατο V. E. ἐμπίπλασθαι B. Post hanc gl. Küsterus omiserat: Ναυάρχῳ. δοτικῇ. Ipse post v. Ναύαρχος delevi: Ναυάρχῳ. δοτικῇ. Utramque gl. habet A. in marg. om. V. 14. Ναυάτος. οὗτος πρεσβύτερος ὢν τ.] Totum hunc locum descripsit Suidas ex Socratis Histor. Eccles. lib. IV. c. 28. ut Pearsonus etiam monuit. Küst. πρεσβύτερος] πρεσβύτης B. V. 19. ἐπισκοπὴν] Sic rectius 2 MSS. Pariss. et Socrates, quam priores editt. quae habent ἐπίσκοπον. Küst. 22. ἀλλὰ προτρέπειν] ἀλλ' ἀποτρέπειν V.

1. τῷ δυναμένῳ — ἁμαρτήματα om. V. 5. εἰς θάνατον τοὺς μετὰ τὸ β. *V. 7. πικρὰ καὶ ἀπηνὴς εἶναι] ἀπηνὸς sive ἀπάνθρωπος V. 9. ἐδέχοντο] ἐλέγχοντο E. δὲ om. *V. κινουμένου] Sic recte MSS. Pariss. et Socrates. At priores editt. mendose νικωμένου. Küst. νικομένου Ald. 11. ἐπαγγελόμενα *V. 12. τὴν συγχώρησιν] τὴν om. V. qui mox om. οὕτω δὲ — συνεχρήσαντο, de quo Gron. silet. 17. ἐπὶ πάσης] ἐκ πάσης E. Med. 19. διωγμὸν — Χριστιανῶν] διώκοντος Χριστιανοὺς V. Ceterum Valens in Novatianorum rebus, non in Novati debebat afferri. 22. Σισίννιος, ἐλλόγιμος] Ex Sozomeni Histor. Eccles. lib. VIII. c. 1. ut itidem Pearsonus monuit. Küst. Vide fontem huius narrationis gl. Σισίννιος, ubi haec uberius traduntur. 23. βιβλίων] βίβλων A. Tum ἐπιστήμων B. E. *V.

Ναστόν. Densum, plenum, refertum, quod nihil inane habet. differt autem ab eo quod est *μανόν*. *Ναστὸς* vero, masculine, est placenta, vel panis calidus cum oleo. Aristophanes *Pluto*: *Placenta enim bene pista tibi obtingebat.* *Ναυάγιον.* Apud Thucydidem neutro genere dicitur, cum pars aliqua navis fracta est, velut gubernaculum vel aliquid huiusmodi. *Ναυαγία* vero genere feminino naufragium significat. *Ναυαγίων.* Fragmentorum, partium fractarum. *Ex uno malo totus campus fragmentis [curruum collisorum] repletus est.* *Ναύαρχος.* Navium praefectus. *Ναυάτος.* Novatus, Ecclesiae Romanae Presbyter, ideo dissidium fecit, quod Cornelius Episcopus fideles, qui tempore persecutionis a Decio Imperatore contra Ecclesiam excitatae idolis sacrificaverant, in communionem receperat. hanc igitur ob causam cum secessisset, ab Episcopis idem cum ipso sentientibus ad Episcopatum evectus scripsit ad omnes ubique Ecclesias, ne eos, qui daemonibus immolarant, ad mysteria admitterent; sed ut hortarentur eos ad poenitentiam, remissionem vero criminum relinquerent Deo, penes quem ius et arbitrium esset crimina remittendi. his litteris ad omnes provincias perlatis, singuli pro suis moribus de his, quae significabantur, iudicium tulere. quod enim ille negaverat ad sacramentorum communionem admittendos esse, qui post baptismum crimen letiferum commisissent, aliis quidem acerba et immitis videbatur huius regulae promulgatio: alii vero hanc regulam ut iustam et disciplinae vindicem susceperunt. dum haec agitatur controversia, supervenerunt litterae Cornelii Episcopi, iis etiam qui post baptismum deliquissent indulgentiam spondentes. ita utrisque contraria inter se scribentibus et sacrarum litterarum testimonio sententiam suam confirmantibus, unusquisque, ut fieri solet, ad eam partem se contulit, ad quam antea suopte ingenio erat propensior. nam quibus peccare in deliciis erat, hi arrepta indulgentia, quae tum concedebatur, in posterum ad omne criminum genus abusi sunt. ceterum Novatus sub Valente Imperatore, qui persecutionem contra Christianos excitavit, martyrio vitam finiit. *Ναυατιανοὶ αἱρεσῖται.* Qui Novati sententiam sequuntur. horum Episcopus fuit Sisinnius, vir

των διαβολῆς· περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς καὶ ποικί-
500 λος. ἐρωτώμενος δὲ διὰ τί δεύτερον λούοιτο, ὅτι μὴ τρίτον, ἔφη, φθάνω. ἐπεὶ δὲ λευκῇ ἐσθῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας, ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Οὐκοῦν εἰπέ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι; τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη· Σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ· ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομῶν ὁ σοφώτατος, Ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκά, λέγων, παραινεῖ. καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος Μωσῆν τε καὶ Ἠλίαν τοιούτους τοῖς Ἀποστόλοις δείκνυσι. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίεντα αὐτῷ εἴρηται.

Ναυβάτης. ἐπιβάτης, ἢ ναύτης. Πεζοὺς δὲ ἀντὶ ναυβατῶν πορευομένους, καὶ ὁπλιτικῷ προσέχοντας μᾶλλον ἢ ναυτικῷ.

Ναυῆ. ὄνομα κύριον.

Ναύκιοι. ἔθνος.

Ναύκληρος. Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Ναυκραρία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς Ναυκρατιτικά· ἵνα ᾖ ἀπὸ Ναυκρατιτικοῦ πλοίου, ἢ Ναυκρατιτῶν ἐμπλεόντων. ἡ γὰρ Ναύκρατις τοπαλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ᾖ Ναυκραρικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων. Ναυκράρους γὰρ τοπαλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πέμπτῃ ἱστοριῶν δηλοῖ.

Ναύκρατις.

Ναῦλος. τὸ ναῦλον. ἀρσενικῶς ὁ ναῦλος.

Ναύλοχον. εὔδιον, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται. Ὁ δὲ ναῦς προσέταξεν ἐν τοῖς ἀγκῶσι ναυλοχεῖν λανθάνοντας· ἐπειδὰν δὲ αἴσθωνται ζευγνύειν αὐτὸν τὴν γέφυραν, διαβάλλειν ὡς τάχιστα. Παρὰ δὲ Ἡροδότῳ λιμὴν ἢ εὐδία.

Ναυλοχῶ. τὸ τὰς ναῦς ἐνεδρεύω.

---

1. περὶ τὴν *V. 2. γὰρ | δὲ A. B. E. 3. δὲ καὶ | καὶ om. A. 4. χρώμενον | διετέλει χρώμενος A. B. V. Mox αὐτὸν E. 5. καθολικῆς | καθόλου A. καθ' ὅλον *V. ἔφη | ὁ δὲ A. B. V. 6. χρῆναι | χρῆσθαι A. Om. V. 8. τοῦτο οὐκ ἂν *V. 9. λέγων om. V. 11. Μωσῆ τε καὶ Ἠλία *V. τοιούτους δείκνυσι τοῖς ἀποστόλοις | τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δείκνυσι A τοῖς ἀποστόλοις τοιούτους δείκνυσι V. 12. οὐ μὴν cum seqq. om. V. 9. Ναυβάτης | Glossam tacite Gaisf. cum *V. (ubi est Ναυάτης) ante v. Ναυῆ collocavit. 15. προσέχοντες | προσέχοντας Gaisf. cum A. V. E. προσαχόντας *V. qui supra ναβατῶν. 17. Ναυῆ | Ναυῆ A. Ναυί B. Med. Ναβῆ *V. Vide Zon. p. 1385. Statim Gaisf. delevit cum A. Ναυηγός. ὁ τῆς νηὸς ἀρχηγός. τοῦτο δὲ κοινῶς. ἡ δὲ ποίησις καὶ τὸν ναυαγήσαντα οὕτω γράφει. τοῦτο δὲ — γράφει om. B. E. 19. Ναύκληρος. Ὑπερίδης οὐ μόν. | Ex Harpocratione. Confer Hesychium ead. v. *Kust.*

4. Ναυκραρικά | Et haec ex Harpocratione sumpta sunt. Confer Schol. Aristoph. Nub. 37. Hesych. v. Ναύκλαροι, et Leopardum Emendatt. lib. VII. c. 19. *Kust.* Ναυκραρία A. V. E. Phot. Δημοσθένης | P. 703, 15. 6. Ναυκρατικά | Harpocratio et Photius in Lexico Ναυκρατιτικά. At apud Demosthenem in oratione a Suida hic laudata hodie legitur Ναυκρατιτικά. *Kust.* Ναυκρατιτικά A. B. E. Ναυκρατητικά V. Ναυκρατικοῦ | Ναυκρατιτικοῦ A. Ναυκρατητικοῦ (cum *V.) et mox ναυκρατητῶν Photius. 9. Ναυκραρικά | Ναυκρατικά A. V. Ναυκρατητικά Phot. εἴη ἂν τὰ τῶν | ἢ ὑπὲρ αὐτῶν Phot. Ναυκράρους γὰρ τοπαλ. | Vide supra v. Δήμαρχοι et Hesychium ead. v. *Kust.* 11. πέμπτῃ | πέμπτῳ V. Herod. V, 71. Sub gl. finem Gaisf. delevit, ἴσως παρὰ τὴν τῆς νηὸς κρατεῖν εἴρηται τὸ Ναυκραρικά, cum A. V. (quem Gron. silet). Habet E. in marg. 12. Ναύκρατις | B. E. (item sub gl. finem Med.) addunt καὶ τὸν Ναύκρατιν, V. καὶ τὸ ναύκρατι. Huic glossae Med. subiecerat Stephani Byz. doctrinam: πόλις αὕτη Αἰγύπτου, ἀπὸ Μιλησίων οἰκισθεῖσα, ὅπηνίκα Θαλασσοκράτουν. τούτης πολίτης ὁ σοφὸς Ἀθήναιος. Om. A. *V. et in textu E. 13. Ναῦλος. τὸν ναυλ. | Ex Schol. Aristoph. Ran. 271. *Kust.* τὸ ναῦλον A. B. ἀρσενικῶς | ἀρσενικὸν V. Post ναῦλος e Schol. Aristophanis ducta legebantur: Καὶ ναῦλος ἦμιν τῆς νεὼς ὀφείλεται. Καὶ Ἀριστοφάνης· Ἀπόδο. τὸν ναῦλον. Ubi Toupius MS. „Καὶ ναῦλος | Senarius. Atque hinc corrigendus Schol. Aristoph. Ran. 272. καὶ ὅτι παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος ἦμιν etc. Legend. καὶ ἡ ναῦλος· Καὶ ναῦλος ἦμιν τ. ν. ὀ. Apud recentiores et ἡ ναῦλος genere feminino; deinde sequitur senarius ex aliquo τῶν νεωτέρων." Hunc versum habet A. in marg. Καὶ Ἀριστοφάνης et seqq. om. A. V. 14. Ναύλοχος | Ναύλοχον A. V. Hesychius, Photius et Apollon. Lex. p. 469. νῆες | ναῦς A. V. cum grammaticis. 15. Ὁ δὲ | Exemplum ut hodie fertur ad v. Ναυλοχῶ revocandum est. 17. καὶ διαβαίνειν | διαβάλλειν A. B. V. E. διαβαίνειν Med. 18. ἡ εὐδία | ἢ εὐδία A. B. *V. quod praeceperat Wesselingius in Gloss. Herodot. VII, 189. Sub finem cum A. V. delevi: οὕτω καὶ παρ' Ὁμήρῳ. Homeri Odyss. ν, 141. significari Küsterus monet, ubi ναύλοχοι λιμένες. 19. ἐνεδρεύω | His proxima ἢ ἀναπαύω καθιστῶν omiserunt A. V.

---

eruditus et sacrarum litterarum scientia instructus, omnique calumnia superior; victu tamen delicato et superfluo. hic interrogatus aliquando, quamobrem bis per diem lavaret: *quia non ter*, inquit. idem a quodam Ecclesiae Catholicae viro derisus est, quod candida veste perpetuo uteretur. ad quem ille: *Ubinam vero scriptum est*, inquit, *nigra veste indui oportere?* qui cum haereret, subiecit Sisinnius: Tu quidem nunquam id ostendere potueris. mihi vero sapientissimus Salomo praecipit his verbis: *Sint vestimenta tua semper alba.* et Christus ipse, qui in Euangeliis albatus cernitur, eiusmodi veste indutos Mosen atque Heliam Apostolis suis exhibuit. alia sunt et multa facete ab eo dicta. **Ναυβάτης.** Vector, vel nauta. *Terra, non mari iter facientes, et militiae terrestri potius quam navali deditos.* **Ναυῆ.** Nomen proprium. **Ναύκιοι.** Naucii, gens. **Ναύκληρος.** Hyperides hoc nomine usus est eo sensu, quo vulgo solet accipi, sed etiam de eo, qui mercede conductus est, ut pensiones annuas pro locatis domibus vel vicis colligat. **Ναυκραρία.** Demosthenes in oratione contra Timocratem. videndum autem, ne in *Atticianis* melius scribatur *Ναυκρατιτικά*: ut sit nomen ductum ab Naucratico navigio, vel a Naucratitis in eo navigantibus. Naucratis enim olim fuit emporium Aegypti. sin vero scribatur *Ναυκραρικά*, significabit ea quae ad Naucraros magistratus pertinent. *Ναύκραροι* enim olim magistratus cuiusdam nomen erat, ut testatur etiam Herodotus Historiarum libro V. **Ναύκρατις.** **Ναῦλος.** Naulum. est enim *ναῦλος* generis masculini. **Ναύλοχον.** Locus tranquillus, in quo naves stationem habent et veluti requiescunt. *Ille vero naves in recessus litoris subduci iussit, ut ibi laterent; cum vero sensissent ab ipso pontem iungi, tum celeriter transire.* Apud Herodotum etiam de portu dicitur. **Ναυλο-**

600 **Ναύμαχα.** μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι.

Ναυμαχησείοντες. πρὸς ναυμαχίαν ἑτοίμως ἔχοντες.

Ναυμάχιον. ὡς τοῦ μὴ στρατεύεσθαι, καὶ τοῦ λιπεῖν τὴν τάξιν, καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐκ τῶν νόμων· οὕτως καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ὄφλημα ναυμάχιον ἐκαλεῖτο.

Ναύπλιος. ἡ ἐν θαλάσσῃ πρόοδος.

Ναῦς. Ἀῤῥιανός· Τραιανὸς ὁ βασιλεὺς περῶν τὸν ποταμὸν ν' νῆας εἶχε. τέσσαρες δὲ ἔφερον τὰ σημεῖα τὰ βασιλικά, αἵτινες καὶ τὴν στρατηγίδα κάλοις μακροῖς ἐξηρτημένην ἐφεῖλκον. εἶχε δὲ ἡ ναῦς μῆκος μὲν κατὰ τριήρη μάλιστα, εὖρος δὲ καὶ βάθος καθ' ὁλκάδα, ὅσον μεγίστη Νικομηδὶς ἢ Αἰγυπτία· ἐν ᾗ ἐπεποίητο βασιλεῖ ἀποχρῶντα ἐνδιαιτήματα. αὕτη δὲ τά τε ἀκροστόλια ἔφαινε, καὶ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἱστίῳ τὸ βασιλικὸν ὄνομα, καὶ ὅσοις ἄλλοις βασιλεὺς γεραίρεται, χρυσῷ ἐγκεχαραγμένα. νενέμητο δὲ τρίχα τὸ πᾶν ναυτικόν, ὡς μὴ τῷ ξυνεχεῖ πλόῳ ταράττοιντο.

Ναυσικάα. ὄνομα κύριον.

Ναυσικράτης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Ναύκληροι, Περσίς.

Ναῦς ἱκετεύει πέτρας. ἐπὶ τῶν πάνυ ἀναισθήτων ἡ παροιμία.

Ναυσίπορος. ὑπὸ νηῶν περαιούμενος. 601

Ναῦς Νικομηδὶς καὶ στρατηγίς.

Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.

Ναυσθλώσομαι. Ναυσθλώσασθαι κυρίως ἐστὶ τὸ ναῦν μισθώσασθαι· νῦν δὲ τὸ νεὼς ἐπιβήσομαι.

1. καὶ ἀπὸ | καὶ cum A. B. *V. et Photio delevi. Quae praeterea sub finem extabant, οὕτω καὶ Ὅμηρος προπαροξυτόνως. ὁ μέν τοι Ναυμάχος ἀνὴρ πρὸ μιᾶς τονοῦται, omisit Gaisf. cum A. B pr. V. E. Glossa refertur ad Il. ό. 389. monente Küstero. 4. ἔχοντες | Subsequentia ἢ ἔρωντες τοῦ ναυμαχῆσαι. ἐπιθυμοῦντες ἔχοντες ναυμαχίας, non agnoscunt A. V. Photius. 5. Ναυμάχιον | Immo ἀναυμάχιον. Pollux lib. VIII. c. 6. Ἀστρατείας μὲν ἐκρίνετο ὁ τὴν ναῦν ἐλλείπων, ὥσπερ ὁ τὴν τάξιν. Ἀναυμαχίου δὲ ὁ τὴν ναῦν μὴ λιπών, μὴ μέντοι ναυμαχήσας. Confer etiam Suidam supra v. Ἀναυμάχιον. Küst. Glossa cum pulvisculo de superiore loco translata, quam ad negligentiam lectorum non dubito relegare, praesertim in hac fraudum vicinia refertissima. τοῦ μὴ | μὴ om. A. μὴ iterum om. V. 7. οὕτω Ald. Küst. 8. τὸ om. *V. 9. Post hanc glossam cum V. delevi, quae habet A. in margine: Ναυμαχία. θέσις· Κερκυραῖοι τε καὶ Πελοποννήσιοι ἅμα ναυμαχήσαντες. Αἰτιατικῇ δέ· Πέρσαι μὲν τὸν βασιλικὸν κατεναυμάχησαν στόλον. Priorem partem suppeditat etiam Lex. de Syntaxi p. 158. Ubi pro Πελοποννήσιοι legunt Πελοποννήσιοι A. B. E pr. Sed illud retinendum cum Thucyd. I, 36. et Lex. Seg. Deinde βασιλ κατεναυμάχησαν A. Item sequebantur: Ναύπακτος. πόλις Αἰτωλική. ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ναυπηγίας τῶν Ἡρακλειδῶν, πρὶν ἢ κατασχεῖν τὴν Πελοπόννησον. ὁ πολίτης, Ναυπάκτιος. Ναυπλία. πόλις Ἄργους. παρὰ τὸ ναυσὶ προσπλεῖσθαι. οἱ πολῖται Ναυπλιεῖς. Utramque gl. e Stephano Byz. sumptam ignorant A. V. 10. Ναύπλιος | Sic Zon. p. 1387. Aut glossa mendosa est aut, quod suspicor, interpretatio male cum lemmate cohaeret. 11. Ἀῤῥιανός | An potius Ἀππιανός? Quae enim hoc fragmento continentur, ab Appiano quam Arriano scripta esse verisimilius est. Küst. Probavit Toupius I. p. 427. dissentiente Schweigh. in Appian. T. III. p. 901. Et retinet Arriani nomen v. Ἀκροστόλιον, ubi quaedam leviter extant delibata. 12. ναῦς | νῆας dedi cum A. 14. ἐφεῖλκον | ἐφεῖλκον V. 15. μὲν om. *V. καὶ βάθος | βάθος E. 16. μεγίστη E. ἢ Αἰγυπτία A. Huic Gaisf. tribuit βασιλεῖ, fortasse ab eo praetermissum significaturus.

1. ἔφερε | ἔφαινε A. B. V. E. Tum τῶν ἱστίων B. E. 2. ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἱστίῳ | Sic rectius Paris. A. quam priores editt. quae habent ἐπ' ἄκρον τῶν ἱστίων. Küst. ὄνομα | ὄμμα Toupius, videndus infra sub v. Ξεστόν. 4. τῷ | τὸ A. 6. Ναυσικάα | Post κύριον extabant olim: μέμνηται Ὅμηρος Ναυσικάας Φαιακικῆς βασιλικῆς παιδός, προσφυοῦς τῇ χώρᾳ· ἐπεὶ ναυτικώτατοι ὄντες ἐτίμων τοὺς ναυσὶ πονοῦντας πρὸς ἀμφότερον. Quae nesciunt A. V. 7. Ναυσικράτης | Eudocia p. 310. 8. Περσίς | Athenaeus libro IX. [p. 399. E.] fabulam hanc Naucrati, non, ut hic Suidas, Nausicrati Comico assignat. Küst. Statim Gaisf. delevit, Ναυκράτης μέντοι εἰσίν ἐφ' ὧν ἐπὶ ἐγκωμίου φάναι· ὡς ταυτὸν ὂν ναῦν κρατεῖν καὶ ἐπέχειν νῆα· ὅθεν ἡ ἐγχηλὶς· καὶ ναῦν κρατεῖν, ὅθεν ὁ ναυκράτης, cum A. V. Conf. supra v. Ἐχενηΐς. Pro ναῦν κρατεῖν καὶ B. E. habent ἔχειν ἤγουν 9. Ναῦς ἱκετεύει π. | Confer Nostrum supra v. Ἀνὴρ ἱκετ. Küst. Sic Arsen. p. 364. differt Diogen. VI, 79. 11. Ναυσίπορος ποταμός | ποταμὸς om. A. B. E. *V. Photius. Max Photii MS. περαιούμενος, ed. περαιούμενος. Dudum viri docti contulere Xenoph. Anab. II, 2, 3. ὁ Τίγρης ποταμὸς ἐστι ναυσίπορος. 12. Ναῦς Νικομηδὶς καὶ στρατηγίς | Vide paulo ante v. Ναῦς. Küst. Sub finem τούτων τὸ μὲν ἐκ τόπου τετήρηται (ἐκ τόπου τετήρηται E.), τὸ δὲ κατ' ἀξίωμα, omiserunt A. V. 13. πόντον οὐχὶ πλώσεις Diogenianus et Arsen. p. 365. Post πλώσει *V. inseruit παροιμία. 15. Ναυσθλώσασθαι. κυρ. | Ex Schol. Aristoph. Pac. 125. 16. ἐπιβήσεσθαι | ἐπιβήσομαι A. B. V. E. ἐπιβήσονται *V.

χῶ. Naves in insidiis colloco. *Ναύμαχα.* Hastae ita longae, ut ex nave iis pugnare possis. *Ναυμαχησείοντες.* Ad navale proelium parati. *Ναυμάχιον.* Quemadmodum in eos, qui non militarent, vel ordines deseruissent, vel arma abiecissent, multa legibus statuta erat: ita in eos etiam, qui proelium navale subterfugerant. illa autem multa vocabatur ναυμάχιον. *Ναύπλιος.* Progressus navis in mari. *Ναῦς.* Arrianus: *Traianus Imperator quinquaginta navibus flumen traiecit: quarum quattuor Imperatoria insignia ferentes, navem praetoriam funibus longis alligatam trahebant. haec vero longitudinem propemodum triremis habebat, latitudinem vero et profunditatem navis onerariae, quantam habet maxima Nicomedea vel Aegyptiaca: in qua Imperatori parata erant conclavia, quot satis essent. haec et aplustria ferebat, et in summo velo nomen Imperatorium, ceteraque quae Imperatori tribuuntur insignia auro insculpta. tota vero classis trifariam divisa erat, ne si continuo ordine naves sibi invicem succederent, cursus turbaretur.* *Ναυσικάα.* Nomen proprium. *Ναυσικράτης.* Nausicrates, Comicus. ex eius fabulis sunt, *Naucleri*, *Persis*. *Ναῦς ἱκετεύει πέτρας.* Navis supplicat scopulo. proverbium hoc dicitur de hominibus omni prorsus sensu carentibus. *Ναυσίπορος.* Fluvius navigabilis. *Ναῦς Νικομηδὶς καὶ στρατηγίς.* *Ναῦς παλ.* Navis antiqua mare non traiiciet. de iis qui ad nullam rem sunt utiles. *Ναυσθλώσομαι.* Ναυσθλώσασθαι proprie significat navem mercede conducere: nunc vero, navem conscendam.

Ναύσων Ναυκράτη. ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὀνοματοποίησις δὲ τὸ Ναύσων· ὡς τὸ Ἀγαθῶν ἀγαθίδας, καὶ Λευκάτεροι Λεύκωνος.

Ναύσταθμον. τὸν λιμένα. ἐφράττοντο δὲ καὶ δέρμασι οἱ τόποι, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ σανιδώματα. ἢ ὅτι ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύσταθμος καλεῖται.

Ναυστολίαν. πλοῦν. Καὶ ναυστολῶ, ῥῆμα.

Ναύτης. καὶ ὁ ἐπιβάτης.

Εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσῳ ὧδ' ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος.

Ναυτιᾶν. τὸ ἐν τῇ νηὶ κυρίως ἐμεῖν.

Ναυτικῶς δανείζειν. Φασὶ Ζήνωνα ὑπὲρ ͵α τάλαντα ἔχοντα ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ταῦτα δανείζειν ναυτικῶς.

Ναυτιλία. ὁ πλοῦς.

Ναυτιλλόμενος. πλέων.

Ναυτίλος. ὁ ἰχθῦς, καὶ ὁ ναύτης.

Ναυτοδίκαι. ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις· ὡς καὶ ναυφύλακες ἄρχοντές τινες ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς. Ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ Ναυτοδίκαι. Κρατερὸς γοῦν φησιν· Ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν γενοῖν γεγονὼς φρατρίζῃ, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσί· λαγχάνειν δὲ τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς Ναυτοδίκας.

Ναῦφι. ἐν ταῖς ναυσί.

Ναύφρακτον βλέπεις. Ἀριστοφάνης·

Πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις.

ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς τριήρεσιν οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' ὧν τὰς κώπας ἐμβάλλοντες ἐκωπηλάτουν. 909

Ναυφράκτῳ στρατῷ. τῷ συμπεφραγμένῳ καὶ συντεταγμένῳ. ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα ἐπὶ τῇ ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ.

1. Ναύσων Ναυκράτη. ἐπὶ τ.] Confer Vaticanam Appendicem Centur. II, 96. Küst. Item Hesych. Ναυκράτη] Ναυκράτη dedi cum A. *V. 4. Post Λεύκωνος Gaisf. delevit Ἐπιστολιμαῖος ὁ χαρακτήρ· ὡς καὶ εἴ τις εἴποι· Παρμένος Παρμένῳ ἢ, Παρμένιος Παρμένιον προσφωνεῖ. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα πεποιημένον: cum A. B. V. E. 5. Ναύσταθμον. τὸν λιμένα. ἐφρ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 95. sed ubi sic legitur: Ἐφράττοντο δὲ (αἱ τριήρεις) καὶ δερματίνοις τρόποις, πρὸς τὸ μὴ τρίβεσθαι τὰ σανιδώματα. Ἄλλως. Ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύφρακτος καλεῖται, etc. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Küst. In Suida, quod miror, nihil mutandum censet Hemsterh. in Schol. Luciani de Sacrif. 3. 6. δέρμασι] δέρμασι A. *V. C. E. 9. Ναυστολίαν afferunt etiam Hesychius et Photius. 11. Εἰκόνα τῆς κήλης] Distichum Lucillii III. pr. Anthol. Pal. VI, 166. unde legendum, Διονύσῳ ὧδ' ἀνέθηκεν: et Διονύσου quidem *V. ἀνέθηκεν] ἀνέθηκε A. V. 13. Ναυτιᾶν] Vid. Plato Theaet. p. 191. A. quosque laudat Lobeck. in Phryn. p. 194. 14. Φασὶ Ζήνωνα] Ex Diog. Laert. VII, 13. Gaisf. 16. ναυτικῶς] Demosth. c. Apatur. p. 579. ναυτικοῖς ἐργάζεσθαι. Lege ναυτικοῖς. Toup. MS. Rem diligenter tractavit Böckhius Staatsh. d. Ath. I. p. 145. sqq. 18. Cf. Hesychius et Zon. p. 1387. Ναυτιλόμενος Med.

1. Ναυτοδίκαι] Confer Nostrum supra v. Πάρας. Küst. Duplex horum negotium, quorum alterum ad lites et commercia nautarum mercatorumve pertinebat, alterum in causis peregrinitatis diiudicandis versabatur, illustratum ivit Fritzschius de Arist. Daetal. p. 114. sq. Mox ἄρχοντές εἰσι Meierus Att. Proz. p. 83. cum Lex. Rhet. p. 283. 3. τῆς νεῶν] τῆς τῶν νεῶν A. 4. Ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ Ναυτ.] Cum Harpocratione et Photio. Praegressum ἄλλως delevi cum A. *V. 5. γοῦν] δέ V. μὴ ἐξ] μὴ delevi cum A. B. V. E. Phot. et libris Harp. plerisque. γενοῖν] Sic etiam habet (interpolatus) Harpocratio. At Photius in Lexico locum hunc sic scriptum exhibet, ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιν γεγονὼς, quae vera lectio est. Küst. ξένοιν quamvis durum (praestat enim ξένου) coniecturis tamen doctis praeferendum. 6. φρατρίζῃ] φρατρίζῃ A. B. E. *V. Harp. (ap. Gaisf., i. e. Med. Pal.) Phot. δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθ.] Scribe, ἔξεστι τῷ βουλομένῳ etc. Küst. εἶναι iidem MSS. Harpocr. δεῖ delebat Hemsterhusius. Ἀθηναίων] Ἀθηναίῳ A. Phot. Deinde mancam orationem paulo liberaliore supplemento Meierus de bonis damn. p. 95. sic resarciebat: οἷς ἔξεστιν, ἐν τοῖς ναυτοδίκαις· οἷς δὲ δίκαι εἰσὶ πρὸς τοὺς ξένους, λαγχάνειν κτλ. 9. Ναῦφι] Il. β'. 794. θ'. 474. et alibi. 10. Ἀριστοφάνης] Acharn. 95. 11. ναύφρακτον βλέπεις] ναύλην A. B. V. E. ναύφρακτον βλέπεις Phot. Mox μεγάλη V. et E pr. 14. ἐκωπηλάτουν] Quae subsequebantur, ὥστε τὸ ναύφρακτον βλέπεις αἰνιγμά ἐστι τοῦ τραχὺ καὶ πλατὺ καὶ μέγα βλέπεις, omiserunt A. V. 16. Ναυφράκτῳ στρατῷ. τῷ συμπ.] Aristoph. Equ. 564. Οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ. Küst. 17. συντεταγμένῳ καὶ συμπεφραγμένῳ] συμπεφραγμένῳ καὶ συντεταγμένῳ dedi cum A. *V. καὶ συντεταγμένῳ om. Schol. Arist. 18. ἐν Ἀρτεμισίῳ] ἐν om. A. V. Tum Ἀρτεμι A. Ἀρτέμιδι V. Legendum videtur τῇ Ἀρτεμισίου καὶ Σαλαμῖνι ν. Deinde removi cum A. glossam Νάφθα, cuius superiorem partem usque ad τὸ νάφθα Gais

Ναύσων Ναυκράτη. Nauso Naucratem. de iis dicitur qui paria sibi mutuo reddunt. est autem hoc dictum per fictionem nominis, ut illud, Ἀγαθῶν ἀγαθίδας, et, Λευκότεροι Λεύκωνος. Ναύσταθμον. Portum. loca vero quaedam navium pellibus muniebantur, ne tabulata attererentur. secundum alios exercitus nauticus ναύφρακτος vocatur. Ναυστολίαν. Navigationem. et verbum ναυστολῶ. Ναύτης. Nauta. item vector. *Imaginem herniae Dionysius hic dedicavit, solus ex quadraginta nautis servatus.* Ναυτιᾶν. Proprie, in navi vomere. Ναυτικῶς δαν. *Aiunt Zenonem, cum supra mille talenta haberet, in Graeciam venisse, et fenore nautico ea aliis collocasse.* Ναυτιλία. Navigatio. Ναυτιλλόμενος. Navigans. Ναυτίλος. Nautilus piscis. item nauta. Ναυτοδίκαι. Magistratus qui naucleris et mercatoribus ius dicebant: quemadmodum magistratus quidam dicebatur Ναυφύλακες, qui navium custodiae praefectus erat. Nautodicae Athenis magistratus quidam erat, cuius mentionem facit Craterus, sic inquiens: *Si quis vero peregrinus ex utroque parente natus se pro phratore gerat, cum quilibet Atheniensium iudicio persequi potest. siquis autem contra peregrinos litiget, actionem instituat apud Nautodicas ultimo die mensis.* Ναῦφι. In navibus. Ναύφρακτον βλέπεις. Aristophanes: *Per Deos, homo, nauphractum cernis.* triremes magnos habebant oculos, quibus remigantes inserebant remos. Ναυφράκτῳ στρατῷ. Navali exercitu bene instructo et munito. Athenienses enim post proelium navale ad Artemisium et Salamina maris

Ναχώρ. ὄνομα κύριον.

Ναί. συγκαταθέσεως ἐπίρρημα.

Ναίεθος. ὄνομα ποταμοῦ.

Ναιετάουσιν. οἰκοῦνται. Ναίω, ναιέτης, ναιετῶ· ὡς κυνηγέτης, κυνηγετῶ. ναιετῶ, ναιετάω. Ναιετάουσιν, ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ οἰκοῦνται.

Ναίει. διατρίβει.

Ναὶ μὰ τόν. Καὶ ναὶ μὰ τόν, εἴγε τοῦ Περσικοῦ τις ἐφάνη, τὸ Ῥωμαϊκὸν ἅπαν διόλωλε.

Ναὶ μὰ τόν. Ἀμαρτάνοντι ἐπέπληττε, καὶ ἀδικοῦντα ἤλεγχε, καὶ ἀνέστελλε τοῦ ἀδικεῖν πατρικῇ, ναὶ μὰ τόν, ὁ γενναῖος τῇ παῤῥησίᾳ.

Ναὶ μὰ τό.

Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν
σῦφαρ ἐμόν,
(ὅ ἐστι δέρμα. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ.)
ναὶ τοῦτο τὸ δένδρεον, αὖον ἐόν περ.
οἱ ἀρχαῖοι οὐ προπετῶς κατὰ τῶν Θεῶν ὤμνυον, ἀλλὰ κατὰ τῶν προστυγχανόντων· ὡς καὶ Μένανδρος·

Μαρτύρομαι τὸν Ἀπόλλω τοῦτον καὶ τὰς θύρας.

Καὶ Ὅμηρος·

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον.

Καὶ Ἑκάλη εἶπε,

Ναὶ μὰ τόν·

καὶ οὐκέτι ἐπάγει τὸν Θεόν. ῥυθμίζει δὲ ὁ λόγος πρὸς εὐσέβειαν.

Ναὶ μήν. ναὶ ὄντως.

Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην. ὅρκος ἐπὶ χλευασμῷ.

Ναίουσιν. οἰκοῦσι.

Ναίχι. ἐπίῤῥημα συγκαταθέσεως.

Νεαλής. κυρίως ὁ νεωστὶ ἁλωκὼς ἰχθῦς. λέγεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἁλισθεὶς καὶ ὁ νεωστὶ ἁλούς. Ἀππιανός· Τὸν δῆμον ἀπὸ τοῦ τείχους ὁρᾶν, καὶ τοῖς πονουμένοις ἑτέρους νεαλεῖς ἐπιπέμπειν 603

---

fordus notarat: *Νάφθα. τριγενὲς τοῦτο. κοινῶς μὲν γὰρ ἡ νάφθα, παρὰ Πλουτάρχῳ δὲ καὶ ὁ νάφθας, εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ νάφθα. Οἱ μὲν Ἕλληνες Μηδείας ἔλαιον ταύτην καλοῦσιν· οἱ δὲ Μῆδοι νάφθαν.* A. in margine: *Νάφθα παρὰ Μήδοις. Νάφθα — νάφθα* om. V. (*κοινῶς — νάφθα* om. *V.) qui *Νάφθαν. Ὅτι οἱ μὲν Ἑλλ.* Eadem observatio irrepsit in v. *Μήδεια.* Toupius annotavit: „Schol. Nicand. p. 80. [Alex. v. 249.] Suid. v. *Ἐφήμερον.* Hesych. Plutarch. Alexand. p. 685. 686." Plutarchi locum prior indicavit Hemsterhusius. Deinde Küsterus: „*Οἱ μὲν Ἕλληνες Μηδείας ἕλ.* | Procopius lib. IV. de Bello Goth. c. 11. *Ἀγγεῖα δὲ θείου καὶ ἀσφάλτου ἐμπλησάμενοι, καὶ φαρμάκου, ὅπερ Μῆδοι μὲν νάφθαν καλοῦσιν, Ἕλληνες δὲ Μηδείας ἔλαιον.* Hinc Suidas sua deprompsit. Vide etiam infra v. *Φάρμακον.*" Procopium laudat etiam Reinesius, addens: „Ambros. libr. de Noa c. 6. *παρὰ τὸ συνάπτειν* dictum esse putat, vid. Lindenbrog. in Ammian. Marcell. XXIII, 6, 16."

2. *συγκαταθετικὸν*] *συγκαταθέσεως* A.*V. Sub finem, *ἔστι καὶ ὁρκωμοτικὸν μετὰ κοιμωμένης ὀξείας· οἷον, Ναὶ τῷ Θεῷ· τουτέστι, μὰ τὰς θεάς,* omiserunt A. V. 3. *Ναίεθος*] Prodigium glossae. Legendum (v. Kann. in Conon. 13.) *Νάιαθος* (v. Zon. p. 1385.) vel cum Strab. VI. p. 262. et Zon. p. 1388. *Νέαθος*: cui cum olim ε inter versus esset impositum, vulgaris extitit scriptura. 4. *Ναιετάουσιν* | Partem confirmat Schol. Ven. Il. δ'. 45. pleraque melius composita Etym. M. p. 598. t Quibus collatis Suidas sic erat in compendium redigendus: *Ναιετάουσιν. οἰκοῦνται. ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. ναίω ναιέτης, ναιετάω ναιετῶ· ὡς κυνηγέτης κυνηγετῶ.* Quamquam nonnulla cum Schol. Il. γ'. 387. licebit hunc in modum tueri: *ναίω, ναιέτης· καὶ ὡς κυνηγέτης κυνηγετῶ, οὕτως ναιέτης ναιετῶ.* Cf. Zon. p. 1387. 5. *ναιέτων ὡς* *V. Cum eodem Gaisf. *καὶ* omisit et ante *ναιετάω* et ante *ναιετάουσιν* interpositum. 9. *Καὶ ναὶ μὰ τόν, εἴγε τοῦ Περσ.*| Haec sunt verba Theophyl. Simocattae lib. II. c. 9. ut Pearsonus monuit. *Küst.* Adde Boisson. in Theophyl. p. 178. 10. *διόλωλε* | *καταδιόλωλε* Theophylactus: cui saltem reddas *καὶ διόλωλε.* 12. *ἀνέστελλε* | *ἀνέστειλε* A. V. 14. *τό* | *τόν* A.*V. 15. *Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σῦφαρ ἐμ.*| Locum hunc turbatum continua serie sic lege, et numeris suis redde: *Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν Σῦφαρ ἐμόν, ναὶ τοῦτο τὸ δένδρεον αὖον ἐόν περ.* Et deinde subiunge, *ὅ ἐστι δέρμα. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ.* Confer Nostrum infra v. *Σῦφαρ. Küst.* Bentl. Fr. 49. 18. *δένδρον αὖον περ ἐόν* | *τὸ δένδρεον αὖον ἐόν περ* V. et ut Gaisf. putat alii MSS. 19. Cf. Hesychius v. *Ναὶ τήν.*

1. *Μένανδρος* | Ed. Meinek. p. 256. Qui probabiliter coniectat, *Μαρτύρομαι, Ναὶ μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονὶ καὶ τὰς θύρας.* 5. *Ὅμηρος* | Il. *ά.* 234. 8. *Ναὶ μὰ τόν* | Hecalen intellige sic locutam apud Callimachum, in cuius fragmentis has voces omiserunt. *Hemst.* Reponi iussit in fr. 430. Ruhnkenius. Verum haud scio an illa praegressis *καὶ τοῦτο τὸ δένδρεον κτλ.* subiicienda sint. 9. *οὐκ ἐπάγει* | *οὐκέτι ἐπάγει τὸν* A. B. V. 10. Post *εὐσέβειαν* Gaisf. delevit, *Τοιούτου σχήματός τε καὶ ἤθους καὶ τό, ναὶ μὰ τάς. ὡς εἴπερ εἴποι τις, μὰ τὰς χάριτας,* cum A. V. 12. Vide supra v. *Μὰ μήκωνος χλόην. μεμιμήκωνος* *V. 15. *Ναίχι*| Vid. Valcken. in Callimach. p. 20. sq. qui tum vetustissimi testis Sophocl. Oed. R. 684. non recordabatur. *Ναῖχι* vulg. Statim glossam e Stephano petitam Gaisf. delevit cum A. V. *Νέαι. νῆσος πλησίον Λήμνου (παρὰ τὸ νέω, τὸ κολυμβῶ), ἣ προσενήξατο φασὶν Ἡρακλῆς. περὶ ἣν κατά τινας Φιλοκτήτης ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. Νέα δὲ φρούριον Μυσίας. ἐθνικὸν Νεαῖος.* 16. *Νεαλής*] Similia Schol. Platon. p. 372. et Schol. Luciani de merc. cond. 26. Adde Lobeck. in Phryn. p. 395. *ὁ νεωστὶ κυρίως* *V 18. *Ἀππιανός*] Ed. Schweigh. T. I. p. 82.

---

imperium obtinebant. *Ναχώρ.* Nomen proprium. *Ναί.* Est adverbium assentiendi. *Ναίεθος.* Nomen fluvii. *Ναιετάουσιν.* A *ναίω, ναιέτης, ναιετῶ*: ut *κυνηγέτης, κυνηγετῶ*: *ναιετῶ*, et *ναιετάω.* et *ναιετάουσιν*, activum pro passivo, habitantur. *Ναίει.* Habitat. *Ναὶ μὰ τον. Profecto, si quis miles Persicus apparuisset, totus exercitus Romanus perisset. Ναὶ μὰ τόν. Peccantem obiurgabat, et iniuste facientem redarguebat, et profecto paterna libertate vir generosus ab iniuria facienda eum revocabat. Ναὶ μὰ τό.* Callimachus in *Hecale*: *Sane per rugosam pellem meam; per hanc arborem, quamvis aridam.* antiqui non temere per deos iurabant, sed per obvia quaeque; ut Menander: *Testor Apollinem istum et fores.* Et Homerus: *Per hoc sceptrum.* Et Hecale dixit: *Per illum*: non addens, *deum.* hic autem modus loquendi homines ad pietatem format. *Ναὶ μήν.* Profecto. *Ναὶ ναὶ μὰ μήκ. Nae, nae, per viridem paveris comam.* iusiurandum est ludicrum. *Ναίουσιν.* Habitant. *Ναίχι.* Adverbium assensus. *Νεαλής.* Proprie, recens captus piscis. significatur et recens salitus et recens captus. Appianus: *Populum autem pugnam de muro spectare, et fatigatis alios*

ἀεί. οἱ δὲ Κελτοὶ κεκμηκότες ἀκμῆσι συμπλεκόμενοι ἔφευγον ἀτάκτως. Καὶ Πολύβιος· Τοὺς πολεμίους ἀκεραίους ὄντας καὶ νεαλεῖς.

Νεανεία. ἡ ἔπαρσις.

Νεανίας. τολμηρός, ἢ ὁ νέος.

Νεανιεύεται. νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανιεύματα. κομπάσματα, κενὰ τολμήματα.

Νεανικόν. ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ δυνάμενον χορτάσαι νεανίαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Εἴ μοι πορίσας ἄρτον τίν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικόν.

Νεανικῶς. ἰσχυρῶς, γενναίως. Ἀριστοφάνης·

Κἄτυπτέ με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.

Νεανισκεύεται. Ἄμφις ἐν Ῥείθροις, Ποσείδιππος Δημόταις, Εὔπολις Σφιγξίν. ἰδίως ἐσχημάτικε τὸ νεανισκεύειν ἐν Δήμοις·

Γυναῖκ' ἔχοντα μάλα καλήν τε κἀγαθήν,
αὕτη νεανισκεύοντος ἐπεθύμησέ μου.

Νεάνθης. Κυζικηνός, ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου.

Νεαροί. νέοι, νήπιοι. Καὶ Νεαρώτεροι. Παίδων νεαρώτεροι, οἱ λέγοντες μὴ ἐφορᾶν τὰ τῇδε τὸ θεῖον.

Νέαρχος. οὗτος ξυνεστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ συγγραφὴν συνεγράψατο ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. ἐψεύσατο δὲ ναύαρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι, κυβερνήτης ὤν.

Νεάτη. ἐσχάτη. καὶ Νέατοι, φθόγγοι χορδῆς μουσικῆς τελευταίας.

Νεάτη. ἡ ἐσχάτη. Καὶ ἡ Νήτη χορδὴ λεγομένη

---

2. *Πολύβιος*] In iis quae habemus non extant haec ipsa. Est tamen vox Polybiana lib. III. c. 73. et lib. X. c. 14. ut recte observavit Gronovius. *Küst.* 3. Post hanc gl. annotationem e Steph. Byz. petitam cum A. V. Gaisf. delevit: *Νεάνδρεια, ἢ Νεάνδρειον, οὐδετέρως. πόλις Τρῳάδος Ἑλλησποντία, ἣν τινες διὰ τοῦ λ Λεάνδρειαν γράφουσι κακῶς.* 4. *Νεανεία*] Sic Zon. p. 1390. Vocabulum suspectum H. Stephano Thes. T. II. p. 1037. qui dicendum potius existimat *νεανιεία*. Sed hanc glossam et propinquam ab Epimerismorum doctrina profectam esse docet Herodian. p. 265. 6. Ampliora Schol. Luciani Pseudolog. 19. 7. *καινὰ τολμήματα*] Sic etiam habet Photius in Lex. At ego scripserim potius *κενὰ τολμήματα*. *Küst.* *κενὰ* praestant A. V. Lex. Bachm. p. 306. 10. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 1137. sq. 13. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1347. (1298.) 15. *Κἄτυπτε δή*] *δὴ* quod ne apud Comicum quidem tutum est, omisi cum A. B. V. Ox. E. Med. Infra deleverunt A. V. *Νεᾶνις, νεάνιδος. ἐκ τοῦ νέος, νεάν· ὡς ἄλκιμος, ἀλκιμὰν καὶ ἀλκμάν.* 16. *Νεανισκεύεται*] Fortasse melius *Νεανικεύεται* a *νεανικός*, quia mox sequitur *ἰδίως δὲ ἐσχημάτικε τὸ νεανισκεύειν. Hemst. Νεανισκεύεται* tuetur et litterarum series et Photius. *ἐν Ῥείθροις*] Photius in Lexico habet *Ἐρίθοις*: quam veram lectionem esse non dubito. Fabula enim Amphidis *Ἐρίθοι* laudatur etiam ab Athenaeo et Stobaeo. At *Ῥείθρων*, si ab hoc loco Suidae discedas, nulla usquam fit mentio. *Küst.* Quem probat Meinek. Qu. Scen. III. p. 43. deinceps emendari iubens *Εὔπολις Αἶξιν* ib. I. p. 41.

1. *ἰδίως δὲ*] *δὲ* om. A. V. Photius. 2. *νεανισκεύειν*] *νεανιεύειν* E. 4. *νεανισκεύοντος*] In hoc emendando critici luserunt operam. Nackius Sched. critt. p. 25. *νεανίζοντος*, quo reiecto novam crasin *νεανισκοῦντος* Raspius in Eupol. p. 38. procudit. Photius *νεανικοῦντος*, quod comprobavit Porsonus in Toup. IV. p. 460. In eiusdem *Tracts* p. 383. extat *νεανιοῦντος* scriptura Cant. m. pr., cui finitimum est *νεανιῶντος*. Hermannus vero *νεανισκοῦντος*, cuius analogiam non assequor. Sed de his et anceps nutabit iudicium et mediocrem afferet usum, nisi sententiae et structurae obscuritas fuerit expedita. Nihil iuvat Photius, scribens *γυναῖκες — καὶ ἀγαθὴν* (sic *V. Med.) *αὐτῇ*, ubi Gaisf. tacite *αὕτη*. 5. *Νεάνθης. Κυζικηνός*] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. *Küst.* Adde Clinton. F. H. ad a. 241. et Append. p. 509. et quae collegit Marquardt. de Cyzico p. 164. sqq. *Eudocia* p. 309. sub finem memoravit: *ἔγραψε περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς καὶ λόγους πολλοὺς πανηγυρικούς.* 6. *Μιλησίου* | *Μελησίου* A. Mox omiserunt A. V. *Νεάπολις, πόλις Ἰταλικὴ διάσημος· ἐν ᾗ Παρθενόπης ἵδρυται Σειρῆνος ἄγαλμα. πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι Νεαπόλεις.* Similia habet Steph. Byz. 7. *νήπιοι* om. *V. *Νεαρώτεροι*] *Νεαρώτερ* A. Sequentem locum Valckenarius Aeliano tribuit. 10. *Νέαρχος*] Et de hoc vide Vossium in eodem opere. *Küst.* V. *Καλλισθένης. Hemst.* Menag. in Laert. I, 99. addit Gaisf. 11. *ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου*] Potius *περὶ Ἀλεξάνδρου*. Secundum vulgatam lectionem enim Nearchus historiam pro Alexandro conscripserit. *Küst.* Miror virum in Graecis versatissimum non observasse *ὑπὲρ* saepe idem significare quod *περὶ de*. Sic *λέγειν, εἰπεῖν, γράφειν ὑπέρ τινος* passim occurrunt. Latini pariter *super* pro *de* usurpant. Plautus Cistell. *Quid nuncias super anu?* etc. *Bos.* 12. *ἐψεύσατο*] Hoc Arrianus Exp. Alex. VI. narrat de Onesicrito ap. Scheffer. Mil. Nav. IV, 5. Nearchum multa esse mentitum dicit Strab. II. 70. cf. Philostrat. Vit. Apoll. III, 53. et Arrian. Ind. III, 12. *Reines.* Male haec ad Nearchum traducuntur, temere prorsus ex Arriani Exp. VI, 2. (de quo monuit etiam Geier. de Alex. M. rerum scriptt. p. 38.) compilata: *τοῦ μὲν δὴ ναυτικοῦ παντὸς Νέαρχος αὐτῷ ἐξηγεῖτο, τῆς δὲ αὐτοῦ νεὼς κυβερνήτης Ὀνησίκριτος, ὃς ἐν τῇ ξυγγραφῇ ἥντινα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ξυνέγραψε καὶ τοῦτο ἐψεύσατο, ναύαρχον ἑαυτὸν εἶναι γράψας, κυβερνήτην ὄντα.* 14. *ἡ ἐσχάτη*] *ἡ* om. A. B. E. 16. *ἡ ἐσχάτη* om. E. recte, de superioribus scilicet inculcata. Conf. Schol. Platon. p. 403.

---

subinde recentes submittere. Galli vero defessi cum integris congressi effuse fugerunt. Et Polybius: *Hostes integros et recentes.* *Νεανεία.* Superbia iuvenilis. *Νεανίας.* Audax. vel adolescens. *Νεανιεύεται.* Iuvenilia tractat. *Νεανιεύματα.* Iactatio iuvenilis, facinora vana. *Νεανικόν.* Apud Aristophanem *Pluto* significat magnum et quod iuvenem satiare possit. *Si mihi panem aliquem bene pistum emeris et comedendum dederis; item fortissimum carnis frustum.* *Νεανικῶς.* Iuveniliter, strenue. Aristophanes: *Et strenue me verberabat, puerum identidem vocans.* *Νεανισκεύεται.* Amphis in *Erithis*, Posidippus *Demotis*, Eupolis *Capris.* peculiariter vero in *Demis* verbum formavit: *Uxorem habentem egregiis moribus, quae me iuveniliter lascivientem amare coepit.* *Νεάνθης.* Neanthes, Cyzicenus, rhetor, discipulus Philisci Milesii. *Νεαροί.* Iuvenes, infantes. Et *Νεαρώτεροι. Pueris stolidiores, qui negant deum videre res humanas.* *Νέαρχος.* Nearchus Alexandro expeditionis comes fuit, et historiam de eo conscripsit. falso autem se praefectum classis fuisse scripsit, cum gubernator esset. *Νεάτη.* Novissima. Et *Νέατοι* soni dicuntur chordae infimae. *Νεά-*

ὑπὸ τῶν μουσικῶν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς μέσης.

Νέα χελιδών. ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

[114] Ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους, λέγων τοιαυτί·

σκέψασθε παῖδες, οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα· νέα χελιδών.

οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ ἐν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.

Νέβελ. ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος μέτρου Ἑβραϊκοῦ.

Νεβρείην καρδίην. Βάβριος·

Πεινῶσα κερδώ· καρδίην δὲ νεβρείην.

Νεβρίζων. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένου, καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος νεβρίσιν, ἐπὶ τῷ νεβροὺς διασπᾶν κατά τινα ἄῤῥητον λόγον.

Νεβρίς.

Κισσωτὴν στέρνοις νεβρίδ' ἀναπτομένη.

Νεβρίς. ἐλάφου δέρμα. ἐν Ἐπιγράμμασιν·

Ἀνθετό σοι κορύναν καὶ νεβρίδας ὑμέτερος Πάν.

Νεβρός. ἐλάφου γέννημα οἱονεὶ ἐπὶ τὴν βορὰν ἑξιὸν καὶ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ νεοπόρος τις ὤν. Καὶ Νεβρεία καρδία. Βάβριος·

Πεινῶσα κερδώ· καρδίην δὲ νεβρείην λάπτει πεσοῦσαν, ἁρπάσασα λαθραίως.

Νεβρώδ. ὄνομα κύριον. ἀφ' οὗ οἱ γίγαντες. ὁ αὐτὸς καὶ Νεβρώδης.

Νεεμάν. ὄνομα κύριον.

Νέεσθαι. πορεύεσθαι.

Νέηαι. πορευθῇς, ἐπανέλθῃς.

Νέηκες. νεωστὶ ἡκονημένον.

Νεήλατα. τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφιτα καὶ μέλιτι δεδευμένα· οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι συνεφύροντο· ἃ τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δέ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν καὶ μακαρίαν. κατ' ἔλλειψιν δὲ προφέρουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ νεήλατα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιτα.

---

1. τῆς ὑπάτης] τῆς τε ὑπάτης A.*V. 3. V. Arsen. p. 365. 4. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Immo Equ. 420—22. 5. Ἐξηπάτων] ἐξηπάτουν A. Mox λέγων A. B. V. E. Med. cum optimis Aristophanis MSS. reduxi pro vulgato ἐπιλέγων. Videtur ἂν inserendum esse. 7. σκέψεσθε] σκέψασθε C. σκέψασθε παῖδας *V. ὁρᾶθ' ὥρα] ὁρᾶτ' ἄρα A. B. V. E. Med. 9. κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν] κἀγὼ τοσούτων A. κἠγὼ τοσοῦτον V. κἀγὼ τοιοῦτον *V. κἀγὼν Med. quod scripsi κἀγὼ ἐν. 11. καὶ εἶδος μ. Ἑβρ. om. A. Vid. Schleusner. Lex. V. T. et Ernesti Gloss. Suid. p. 94. 13. Νεβρείην καρδ.] Vide paulo post v. Νεβρός. Küst. Inde haec observatio descripta est. καρδίην] κραδίην A. B. V. E. Med. itemque in exemplo V. E. Med. 15. Νεβρίζων. Δημοσθ.] Ex Harpocratione. Küst. Δημοσθένης] P. 313, 15. 16. τινὲς] οἱ μὲν A. V. Phot. Harpocr. ἐνημμένου] ἐνειμένου A. V. Phot. MS. Harpocr. MS. Mox ᾗ καὶ Phot. Harp. Tum Photii MS.: διαζωννύντος νεβρίσειν (cum V.) ἐπὶ τ νεβροὺς δ., quod incaute retinuit editor, διαζωννύντος· νεβρίζειν ἐπὶ τοῦ ν. δ. Harpocr. Pal. διαζωννύντος νεβρίσιν ἐπὶ τὸ . . ubi Bekkerus cum incertae fidei libro Darmstadiensi διαζ. νεβρίσιν, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ν. Satis est reponi: διαζωννύντος. ᾗ νεβρίζειν τὸ ν. 17. τοὺς τελουμένους] Vide Lobeck. Aglaoph. p. 653. sqq. 19. Νεβρίς] Hanc *V. subiecit alteri glossae Νεβρός. ἐλάφου δέρμα. 20. Κισσωτὴν στέρνοις νεβρ.] Agathiae Ep. XXXI, 4. Anthol. Pal. VI, 172. ubi legebatur κισσῷ τήν. ἐναπτομένη] ἀναπτομένη A.*V. Anthol.

1. ἐν Ἐπιγράμμασιν] (sic *V.) Adesp. CXXIV, 1. Anthol. Pal. VI, 87. 2. ἡμέτερος] ὑμέτερος dedi cum A. B.*V. Anthol. MS. 4. οἱονεὶ νέον ἐπὶ] νέον om. A. V. Photius. Id removi, quippe compensandum voce νεμόμενον. Ceterum νεβροὶ — οἱ νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ἐλθόντες Etym. M. 5. ὡς καὶ νεοπόρος] ὡς καὶ omisi cum A. V. Pro νεοπόρος (quod agnoscit Etym. M. explicans, ἢ παρὰ τὸ νεωστὶ πρὸς πορείαν ἰέναι) Gaisf. legebat ex Hesychio νεοβόρος. νεόπυρος V. C. 6. Νεβρεία καρδία] νεβρείη V. Tum καρδίαν A. Vide supra v. Νεβρείην καρδίην. Babrii versus extant apud Tyrwh. p. 42. Knoch. p. 143. 7. καρδίην δὲ] κραδίην (item ut supra) E. Med. δὲ om. C. 9. Νεβρώδ] Vid. Genes. X, 7. Subsequebatur triga glossarum: Νέγνη. (Νέγλη B.) πολίχνιον Ἀραβίας. Νέδη. πόλις Ἀρκαδίας. ἀπὸ νύμφης Νέδης. γράφεται καὶ Νεδέη. ὅθεν ὁ πολίτης Νεδηήσιος. Νέδων. ποταμός, καὶ τόπος Λακωνικός. (Λακωνικῆς E.) κλίνεται Νέδωνος. (Νέδοντος B. E. inter vss.) ὅθεν Νεδουσία Ἀθηνᾶ. ζήτει καὶ τὴν παρὰ Ἀνακόρρον. Quae sumpta ex Steph. Byz. delevit Gaisf. cum A. V. 10. ὁ αὐτὸς καὶ om. *V. sic scribens: Νεβρώδης. ὄνομα κύριον, quae haud improbanda videntur. 13. πορευθείης, ἐπανέλθοις] πορευθῇς, ἐπανέλθῃς A. B. V. cum Schol. Hom. Il. ά. 32. Cf. Zon. p. 1394. 14. Νέηκες] νεήκεσσι πελέκεσσι Hom. Il. ν. 391. et π. 484. Reines. 15. Νεήλατα. τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφ.] Ex Harpocratione: qui novissima κατ' ἔλλειψιν δὲ κτλ. ignorat. Ceterum vide Lobeck. Aglaoph. p. 1073. sqq. 17. συνεφύροντο] συνεφυρῶντο Phot. omissis ἃ τοῖς — ἔνεμον. 19. προφέρουσιν] προσφέρουσιν V. Phot. MS. Deinde τὸ addunt A. V. Phot.

τη. Novissima. Et Νήτη, chorda ab musicis sic dicta, ut distinguatur ab summa et media. Νέα χελιδών. De iis dicitur qui aliquos decipiunt. Aristophanes *Avibus*: *Coquos enim talibus verbis decipiebam: aspicite pueri. non videtis ver adesse cum nova hirundine? dum vero illi circumspiciunt, ego carnium frusta surripio.* Νέβελ. Nomen proprium. item Hebraicae mensurae genus. Νεβρείαν καρδίην. Babrius: *Esuriens vulpes, cor autem hinnuli.* Νεβρίζων. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. quidam inde dictum putant, quod qui sacris aliquos initiabat, pelle damae indutus esset, et initiandos eiusmodi pelle praecingeret; alii. quod hinnulos secundum arcanam quandam rationem dilacerarent. Νεβρίς. *Hedera revinctam pellem damae pectoribus alligans.* Νεβρίς. Pellis cervina. *Dedicavit tibi clavam et pelles cervinas vester Pan.* Νεβρός. Hinnulus, cervi fetus. quasi dicas νεοβόρος, qui modo pasci coepit. vel ex altera notatione, quasi νεοπόρος, qui modo ingredi coepit. Et Νεβρεία καρδία. Babrius: *Esuriens vulpes; tum hinnuli cor humi lapsum clam rapuit et devoravit.* Νεβρώδ. Nomen proprium viri: a quo Gigantes genus ducunt. idem Νεβρώδης vocatur. Νεεμάν. Nomen proprium. Νέεσθαι. Venire. Νέηαι. Venias, redeas. Νέηκες. Quod quis recens acuit. Νεήλατα. Farina hordeacea recens molita et melle macerata, cui et uvae passae et viride cicer admixtum erat: quae sacra facientibus distribuebantur. quidam et Ambrosiam et Macariam eam vocabant. Attici vero per ellipsin dicunt νεήλατα, non addito ἄλφιτα.

Νεήλυδες. νεωστὶ ἐληλυθότες. ἢ εὐθεῖα νέηλυς.

Νεηνίας. νεανίας.

Νεῆνις. νεᾶνις.

Νεκάδες. νεκροί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ τῶν ζῳῶν τάξεις.

Νεκρῷ λέγουσα μύθους εἰς οὐς. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ μὴ ἐπαϊόντων.

Νεκτάρεον. ἡδύ, καλόν, εὐῶδες. ἐπὶ τοῦ, νεκταρέου ἐανοῦ.

Καὶ νέκταρ, θεῶν πόμα, καὶ οἶνος οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν, ὁ αὐτός.

Νεκταρέου. θείου.

Νεκυόμαντις. ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.

Νεκυία. ἢ τῶν νεκρῶν ἑορτή, φρουδίγα παρὰ Πέρσαις, Ἑλληνικὴ νεκυία.

Νεκυοστόλος. ὁ τοὺς νεκροὺς διαπερῶν.

Τὸν κύνα Διογένην, νεκυοστόλε, δέξαι πορθμεῦ,
γυμνώσαντα βίον παντὸς ἐπισκύνιον.

Νέκυς. ὁ νεκρός.

Νέμεα καὶ Ἴσθμια. τόποι, ἐν οἷς ἐτελοῦντο ἐπέτειοι ἀγῶνες.

Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. Καί, Νεμέας σέλινα.

Νεμέας χαράδρα. τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.

Νεμεσᾷ. μέμφεται.

Νεμεσᾶν. τὸ ἐμποδὼν ἵστασθαι τοῖς πραττομένοις κατὰ γνώμην.

Νεμεσηθείς. μεμφθείς. Νεμεσηθεὶς δ' ἀλό-

---

1. *Νεήλυδες*] Il. ϰ. 434. 2. *ὁ νέηλυς*] ὁ om. A. 6. *ζῳῶν τάξεις* | Lege *νεκρῶν τάξεις*. Vide Hesychium et Eustathium. *Küst.* Cui repugnat Gaisf. allato Etym. M.: *Ὅμηρος εἴωθε λέγειν νεκάδας τὰς τῶν νεκρῶν τάξεις —, οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὰς τῶν ὁπλιτῶν τάξεις οὕτω καλοῦσι.* Vide Callimachi fr. 231. Saltem reponas *ζωῶν* vel *ζώντων*. Infra *τάξις* *V. 7. Haec paulum variavit Arsenius p. 365. Subsequebatur versus: *Νεκροὺς ὁρῶν νέκρωσιν ἔξεις πραγμάτων*. Ubi Küsterus: „Est senarius ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum." Servant A. et V. margg. 9. *Νεκτάριον*] *Νεκτάρεον* A. V. Phot. 10. *ἐπὶ τοῦ νεκταρέου ἐανοῦ* | Respexit ad locum illum Homeri Il. γ'. 385. *Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἐανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα. Küst.* Desideratur particula quaedam ante *ἐπί*. 11. *Καὶ νέκταρ θεῶν π.*] Vide Athenaeum lib. II. p. 39. unde Suidas haec descripsit. *Küst.* Novissima tamen male se habent, quae ad praescriptum Athenaei (*ὁ δ' Ὅμηρος θεῶν πῶμα τὸ νέκταρ οἶδεν*) ita restituenda sunt, ut *πόμα* etiam et *βρῶμα* locum mutent. Photius tamen nihil dissentit. *οὕτως*] *οὕτως ὡς* A. V. Photius. 13. *Νεκταρέου*] *Νεκταρίου* V. et Lex. Bachm. p. 307. Sub finem *νέκταρ δέ, τουτέστι νέοκταρ, τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας. ἢ, οὗ στέρησις τῆς κτήσεως τοῖς πολλοῖς. οὕτω δὲ καὶ ἐμβρυσίς· οὐ μόνον ἡ ὑπερκυαίνουσα τὴν ῥοήν, ἤγουν τὴν καταφθοράν· ἀλλὰ καὶ ἣν οὐκ ἔχει βροτός*, omiserunt A. V. quorum tamen V. ap. Gaisf. *Νέκταρ πίονας* habet in marg. Cf. v. *Ἀμβροσία*. 15. *Νεκυία*] Glossa litterarum in ordinem peccans. *φρουδὴ γᾶ*] Scribe, *φουρδίγα*. Menander in Excerptis Legatt. [p. 149. sive 374. Nieb.] *Ὁ δὲ Ἰωάννης δεχθεὶς μετὰ τὴν ἑορτήν, τὴν φουρδίγαν προσαγορευομένην, ὅ ἐστιν Ἑλληνιστὶ νεκυία.* Ad hunc locum Menandri respexit Suidas, ut Pearsonus optime observaverat. *Küst.* *δὲ* *φρούγα* A. *φρουδὴ γᾶ — νεκυία καὶ* om. V. Itaque *καὶ* ante *Νεκυοστόλος* abiecto hinc glossae initium constituimus, quam *V. post v. *Νέμεα* ponit. 16. *Ἑλληνική*] Lege *Ἑλληνιστί*, ut habet Menander. *Küst.*

2. *Τὸν κύνα Διογένην, νεκ.*] Anthol. Pal. VII, 63. Adesp. 557. *δέξο με*] *δέξαι* A. B. V. E. Edd. ante Küsterum, qui Anthologia usus tacite mutavit. 5. *νεκρός*] *ὁ νεκρός* dedi cum A. Subiecit *V. *τόπος καὶ πόλις*. Statim Gaisf. cum A. V. glossas delevit e Steph. Byz. inculcatas: *Νέμαυσος. πόλις Γαλλίας. ἀπὸ Νεμαύσου Ἡρακλείδου. Νεμέα. τόπος, καὶ πόλις. Ἰταλική* B. E. Med. pro *Γαλλίας*. 6. *Νέμεα*] Anthol. p. 183. *Ἴσθμια καὶ Νέμεα*. Dio Chrysost. p. 458. ita leg. *Toup.* MS. *τόποι* | Male. *Νέμεα* enim est *Ἴσθμια* vocabantur ipsi ludi, non vero loca, in quibus ludi illi celebrabantur. Res nota est. *Küst. τόποι* deberi videtur glossis olim intrusis. Infra cum A. V. delevi: *ὅθεν καὶ λέων Νεμεαῖος, ὃν ἐκεῖ νεμόμενον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς. λέγεται δὲ καὶ ἡλυκῶς ἡ Νεμέα, ὁ τόπος.* 8. *Νεμέας αὐλητρίδος μνημ.*] Ex Harpocratione, qui plura habet. Harpocratio vero eadem mutuatus est ab Athenaeo, qui tibicinam hanc *Νεμειάδα* vocatam fuisse scribit lib. XIII. p. 587. *Küst.* In *Ὑπερίδης* desinit Photius. 9. *Πατροκλέους*] Ita Küsterus ex Harpocrat. *Πρoκλέους* A. V. E. Med. *Νεμέας σέλινα* | An *Νεμέα Σελήνης*? Nemea enim Lunae erat filia, teste Anonymo in Prologo ad Pindari *Nemea*. *Küst.* Humani quid passus est Küsterus, quem fugere non debuerat *σέλινα* in certamine Nem. victoris praemium esse. *Gaisf.* 11. *Νεμέας χαράδρα. τόπος τ.*] Ex Harpocratione. *Küst. Νεμέα* V. E. Med. 13. *Νεμεσᾷ*] Agathias p. 32. *τὸ θεῖον νεμεσᾷ τοῖς γιγνομένοις.* Menander Hist. p. 134. Hoeschel. *νεμεσᾷ τε καὶ ἀγαναχτεῖ ὁ Καῖσαρ. Toup.* II. p. 148. Vide v. *Ἀνέστησαν. Νεμισεῖ* B. *Νεμισᾶται* V. *Νεμισσᾷς* ed. Photii, ubi MS. *Νεμεσπᾶ*. 14. *Νεμεσᾶν. τὸ ἐμποδὼν ἵστ.*] Artemidorus lib. II. c. 42. (37.) p. 135. *Νέμεσις τοὺς παρανομοῦσι καὶ τοῖς ἐπιτιθεμένοις τισὶ καὶ μεγάλων ἀρχομένοις πραγμάτων ἐναντία καθίσταται, καὶ ἐμπόδιος τῶν ἐπιχειρουμένων. νέμεσιν γὰρ καλοῦμεν καὶ τὸ ἐμποδὼν ἵστασθαι τοῖς πραττομένοις παρὰ γνώμην.* Hinc Suidas sua descripsit. *Küst. πραττομένοις κτλ.* om. V. 15. *κατὰ*] *παρὰ* Toupius: quod Suidas aut in Artemidori codice vitiatum repperit aut praeter rem immutavit. Huic igitur nescio quis olim succurrit, additis *ἢ μᾶλλον μὴ κατὰ γνώμην*, quae cum A. et V. removi. *Νεμεσηθείς* et seqq. om. V.

Νεήλυδες. Qui modo advenerunt. rectus casus est *νέηλυς*. *Νεηνίας.* Iuvenis. *Νεῆνις.* Puella. *Νεκάδες.* Mortui. abusive vero vivorum ordines sic appellantur. *Νεκρῷ λ.* Mortuo fabulas in aurem narrans. id dicitur, siqui nihil sentiunt, neque audiunt. *Νεκτάρεον.* Suave, iucundum, bonum odorem spirans. [Homerus:] *Suave spirantis pepli.* Et *νέκταρ*, deorum cibus, sic Anaxandrides. item deorum potus et vinum, apud Homerum. *Νεκταρέου.* Divini. *Νεκυόμαντις.* Qui mortuos evocat consulitque. *Νεκυία.* Mortuorum festum *φουρδίγα* apud Persas appellatur, apud Graecos vero *νεκυία*. *Νεκυοστόλος.* Mortuorum portitor. *Canem Diogenem, mortuorum portitor, me suscipe: qui nudari totius vitae supercilium.* *Νέκυς.* Mortuus. *Νέμεα καὶ Ἴσθμια.* Nemea et Isthmia: in quibus annua certamina celebrabantur. *Νεμέας αὐλ.* Nemeae tibicinae meminit Hyperides in oratione contra Patroclem, si modo verus eius auctor est. Et, Nemeae apium. *Νεμέας χαράδρα.* Sic locus quidam in Peloponneso vocabatur. *Νεμεσᾷ.* Reprehendit. *Νεμεσᾶν.* Impedimento esse rebus, quae geruntur nullo consilio. *Νεμεσηθείς.* Reprehensus. *Reprehensus autem ab*

χῳ κατ' ὄρχησιν βέλει τρωθεὶς λείπει τὸν βίον. Ἰώσηπος· Παρεκάλει τὸν Θεόν, νεμεσῆσαι μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν, ἐλεῆσαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν. Καὶ αὖθις· Εἰ δὲ νεμεσηθείην τῆς ἐπιβολῆς, ἴσθι με μὴ πταίσαντα παρ' ἐλπίδας.

Νεμεσήσομαι. φθονήσω. Καὶ Νεμεσῆσαι, μέμψασθαι.

Νεμεσητικός. ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. ὁ μὲν 606 *γὰρ* ‖ *φθονερὸς λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις· ἐπεὶ καὶ ὁ φθόνος τοιοῦτον. νεμεσητικὸς δὲ ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις· τοιοῦτον γὰρ ἡ νέμεσις. ὥστε ὁ νεμεσητικὸς οὐ φθονερός. ἔστι δὲ τὸ πρόβλημα ὑρικόν.*

Νεμεσητόν. μεμπτόν.

Νεμεσία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. μήποτε ἑορτή τις Νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. Νεμεσία οὖν ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινομένη πανήγυρις· ἐπεὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

Νεμεσίζει. μέμφεται.

Νεμεσίων. ὄνομα κύριον. Ὁ δὲ Νεμεσίων ἀνεπτεροῦτο, καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι, καὶ ἐδόκει ἑρμαίῳ ἐντετυχηκέναι, ἐμοὶ περιντυχών.

Νέμεσις. ἡ δίκη. Ἀριστοφάνης.

Ἰὼ Νέμεσι, βαρύβρομοί τε βρονταί.

Νέμεσις. μέμψις, δίκη, ὕβρις, φθόνος, τύχη. Τὴν τῶν ἀλαζόνων τιμωρὸν συνέντες Νέμεσιν, ἥπερ αὐτοὺς μετῆλθε σὺν τῇ δίκῃ. Καὶ αὖθις· Οὐκ ἐλαθε τὴν ἅπασιν ἐναντιουμένην τοῖς ὑπερηφάνοις Νέμεσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰδίαις ἠναγκάσθη παιδευθῆναι συμφοραῖς.

Παρῆν δὲ Νέμεσις, ἣ τὰ δίκαι' ἐποπτεύει· Βάβριός φησιν ἐν Μυθικοῖς. Καὶ Αἰλιανός· Νεμέσεως ἐφόρου, τρόπους ὑπερόπτας καὶ ὑπερηφάνους κολαζούσης, ἐναργῆ μαρτύρια. Καὶ παροιμία·

Νέμεσις δέ γε πὰρ πόδα βαίνει.
παρόσον μέτεισι ταχέως ἡ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας.
Λήθουσα δὲ πὰρ πόδα βαίνεις·

---

1. *κατ' ὄρχησιν* | *κατορχήσει* A. *κατορχήση* B. E. Locus obscurus. 2. *Ἰώσηπος* | P. 511. ed. Havere. *Toup.* 4. *καὶ αὖθις* | Idem Iosephus B. Iud. VI, 1, 6. *ἐπιβουλῆς* | MS. A. *ἐπιβολῆς. Küst. ἐπιβολης* A. ex em. *ἐπιβουλῆς* pr. *ἐπιβολης* B. E. Quod cum Iosepho restitui. 6. *φθονήσω* | *φθονῶ* A. V. Id arguit glossam cum Photio constituendam fuisse *Νεμεσίσαμα*: v. Il. β'. 296. Mox *μέμψεσθαι* V. 8. *ὁ μὲν γὰρ φθονερὸς λυπεῖται ἐπὶ ταῖς, τ. — πρόβλημα ὑρικόν* | Haec sunt verba Alexandri Aphrodisiensis in librum II. Topic. p. 76. *Küst.* 11. *τῶν* om. *V. 13. ἔστι δὲ* | *δὲ* om. A. Sub finem glossae cum A. V. delevi: *Ζήλῳ ῥητόρων τοῦτο λέγει. ὁριζομένου γάρ τινος φθονερὸν εἶναι καὶ τὸν λεγόμενον νεμεσητικόν, ἐλπὶδ᾽ καὶ αὐτὸς μέμψεταί τινας, ἀνθορίζομεθα, οὐ τὸν νεμεσητικὸν τοιοῦτον, εἴπερ ὀρθῶς τινας μέμψεται· ἀλλὰ τὸν μὴ τὰ δέοντα μεμφόμενον. αὐτὸς γάρ ἐστι φθονερός.* Ubi post *τοιοῦτον* addunt *εἶναι* B. E. Med. 14. *Νεμεσητόν* | Sic rectius habent MSS. Pariss. et Photius in Lexico, quam priores editt. in quibus legitur *νεμεσητικόν. Küst.* Nic. Damasc. p. 461. ed. Vales. *ἐννοηθεὶς ὅτι νεμεσητὰ δρᾷ. Toup.* MS. *νεμεσσητόν* Lex. Bachm. p. 307. 15. *Νεμεσία* | Scribe *Νεμέσεως*, ut habet Harpocratio, ex quo notam hanc Suidas descripsit. *Küst. Δημοσθένης* | P. 1031, 13. 16. *Νεμέσεως* | *ἣν Νεμέσεως* Photius. 18. *γενομένη* | *γενομένη* Photius: qui neglecto *οὖν* posteriorem partem pro singulari glossa proposuit.

1. *Νεμεσίζει* | Menand. Hist. p. 93. | 312. | *Toup.* MS. 2. *Ὁ δὲ Νεμεσίων ἀνεπτ.* | Fragmentum hoc ex Damascio depromptum esse discimus ex voce *Ἑρμαῖον*. Vide etiam supra v. *Ἀνεπτεροῦτο*, ubi eadem leguntur. *Küst.* 5. *Ἀριστοφάνης* | Fallitur Suidas. Est enim ex Euripidis Phoeniss. 189. atque ita cum auctoritate Scholiastae, tum sententiae arbitrio repraesentandum: *Ἰὼ Νέμεσι καὶ Διὸς Βαρύβρομοι βρονταί, Κεραυνῶν τε πῦρ ἀθλιώτατον, Σύ τοι μεγαλοφρόνων Ὑπερόπτορας κοιμίζεις.* Vulgo inceptissime legitur *μεγαλανορίων ὑπερόπτορα*. Quod et doctissimo Valckenario displicuisse video. Ceterum occurrit hoc fragmentum supra v. *Ἰώ*, ubi recte Suidas *Νέμεσι. Toup.* Adde v. *Ὑψιλοτόξους*. Aristophanis nomen ab Euripidis seiungendum duxi. Non enim Fritzschio concesserim, Aristophanem per Euripidis irrisionem ista lusisse. 6. *νέμεσι* | *νέμεσι* A. V. E. 8. *Τὴν τῶν ἀλαζ.* | Videtur Aeliani fragmentum. *Valck. Νέμεσιν συνέντες* | *συνέντες Νέμεσιν* dedi cum A. *v. συνιέντες* V. 9. *Οὐκ ἔλαθε τὴν ἅπασιν ἐναντ.* | Inepte Portus fragmentum hoc in versus rediigere conatur, quod pedestri oratione constare facile cuivis patere potest. *Küst.* 13. *δὲ* | *δ' ἡ* A. B. V. E. Edd. ante Küst. Post *Νέμεσις* quae legebantur, *ἣ τὰ γῆς ἐποπτεύει· ἣ καὶ ἄλλως*, iis apparet dittographiam memorari; eaque Schneiderus improbarat, libris addicentibus, quorum A. *ἣ τὰ γῆς ἄλλως*, V. *ἣ καὶ ἄλλως* omisere. Quamobrem annotatione expulsa scripturam editam *ἣ τἄδικ' ἐ.* lenissime cum Porsono Adv. p. 307. refinxi. Numeros enim solutos quam dictionem invenustam *τὰ γῆς* malim perferre. 14. *Βάβριος* | Tyrwhitt. p. 44. Knoch. p. 174. 16. *παροιμία* | Versus anapaesticus. Dictum tetigit Iacobs. Animadv. in Anthol. T. IX. p. 345. 17. *πόδα* |

---

uxore in saltatione, telo vulneratus obiit. Iosephus: *Deum orabat, ut hostium spem irritam faceret; populum vero suum miseraretur.* Et iterum: *Quod si quis facinus mihi invideril, scito me non eum, qui praeter spem conatu deciderim,* [*moriturum.*] *Νεμεσήσομαι.* Invidebo. Et *Νεμεσῆσαι*, reprehendere. *Νεμεσητικός.* Qui facile succenset. huic invidus est contrarius. invidus enim rebus secundis bonorum virorum dolet: nam et invidia talis est. at *νεμεσητικὸς* rebus secundis malorum dolet: talis est enim nemesis. quare is qui *νεμεσητικὸς* dicitur non est invidus. problema autem hoc ad definitionem pertinet. *Νεμεσητόν.* Vituperandum. *Νεμεσία.* Nemesia. Demosthenes in oratione contra Spudiam. videndum ne sit dies festus Nemesis, quo defunctis inferiae solvebantur. Nemesia igitur dies erat festus, in defunctorum honorem celebrari solitus. Nemesis enim mortuis tribuitur. *Νεμεσίζει.* Reprehendit. *Νεμεσίων.* Nomen proprium. *Nemesio vero expectatione erectus erat, magnamque spem animo conceperat, et cum in me incidisset, se insperato quodam lucro potitum opinabatur.* *Νέμεσις.* Vindicta. Aristophanes. *Io Nemesis, gravistrepaque tonitrua.* *Νέμεσις.* Incusatio, vindicta, iniuria, invidia, fortuna. *Cum Nemesin superborum hominum vindicem intellexissent; quae eos pro merito persecuta est.* Et iterum: *Non latuit Nemesin omnibus superbis adversantem, sed ex propriis calamitatibus disciplinam capere coactus est.* Babrius in Fabulis: *Aderat autem Nemesis, quae institiam observat.* Et Aelianus: *Nemesis omnia perlustrantis, quae superbiae et arrogantiae vindex est, manifesta argumenta.* Et proverbium: *Nemesis e vestigio subsequitur.* siquidem ultio divina malos celeriter persequitur. *Malos e vestigio tacite insequeris:*

γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις·
ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς.

[Νεμεσῶ. δοτικῇ.]

Νέμειν. καρποῦσθαι, διοικεῖν. Ἀλλὰ παρ' ἐμοὶ γενομένην πατρίδα τε νέμειν, ἣν ἐγὼ νέμω, καὶ οἶκον, ὃν ἐγὼ κέκτημαι.

Νέμειν προστάτην. ἀντὶ τοῦ ἔχειν προστάτην. τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προστάτου
607 τῶν ἀστῶν τινος ||τὰ πράγματα αὐτοῦ διῴκει, καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει. καὶ τὸ ἔχειν προστάτην καλεῖται νέμειν προστάτην. Ὑπερίδης· Ὥστε κελευστέον τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα καὶ τοὺς παρεχομένους μάτην ἀπατᾶν ὑμᾶς, μὴ τυγχάνωσι δικαιότερα λέγοντες· καὶ νόμον ἡμῖν ἀναγκάζετε παρέχεσθαι, τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην.

Νέμειος. ὁ ἐν τῇ Νεμέᾳ.

Νεμηθέντων. κληρωθέντων. Αἰλιανός· Ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων εἰς τὴν στάσιν.

Νεμήσασθαι. διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν. οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτὰς κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκρινομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται. ἔστιν οὖν οἷον διαιρέσεις.

Νέμοντα. διοικοῦντα.

Νέμος ἐπάκτιον. τὸ ἄλσος, τὸ ὄρος τὸ παράλιον. Σοφοκλῆς·

Ἠράλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον.

Οἱ δὲ ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ηὐλίζοντο, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι.

Νέμω. νομίῳ.

Τὴν δ' ἄρ' οὐκέτι νέμω πόλιν.

Νέμοιτο. καρποῖτο.

Νέναχτο. ἐπεπλήρωτο. Ἰώσηπος· Συνέκπίπτει δὲ τοῖς πολεμίοις εἴσω· καὶ πᾶσα οἰκία ὁπλιτῶν νέναχτο, τὰ τέγη δ' ἦν τῶν μαινομένων κατάπλεα.

πόδας A. B. V. E. Edd. ante Küst. Item infra. 18. δίκη] δαίμων A. cum Arsen. p. 366. δίκη δαίμων V. C. 19. Λήθουσα δὲ παρ' πόδα β.] Synesius Epist. XCIV. p. 235. Οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων Νέμεσιν. αὕη μέντοι σαφῶς ἔστι, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν, Λήθουσα δὲ παρ πόδα βαίνεις· Γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις· Ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς. Hinc Suidas sua deprompsit. Vide etiam infra v. Ὑπὸ πῆχυν. Küst. Vide Mesomedis Hymn. in Nemes. 9—11.

2. ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ β.] Locum hunc pulchre illustrat Reinesius Var. Lectt. lib. III. p. 573. Küst. 3. Νεμεσῶ] Habet A. in marg. Glossam notavi. 5. γενομένην] For. γενόμενον. Toup. MS. 7. Νέμειν προστάτην] Confer Nostrum supra v. Ἀπροστασίου, et Petitum de Legg. Att. p. 170. Küst. Plutarch. in Mario p. 488. ubi lapsus est Bryanus. Dion. Hal. p. 81. Harpocrat. v. Προστάτης. Synes. Ep. p. 179. ed. Cui. Toup. MS. 9 διῴκει] συνῴκει A. B. V. E. Edd. ante Küst. Contra τὰ αὐτῶν πράγματα διοικεῖν Lex. Rhet. p. 298. 11. Ὥστε κελ.] Hyperidis locus aut mendosus est aut parum integer: quamquam laborantem structuram sic licet iuvare, ut reponatur κωλυτέον pro κελευστέον. Toupius quidem κωλυστέον. Sed praestat emendare κολαστέον: quo facto παρεχομένους erit reiiciendum, neque dubium quin opus sit leniissimo remedio προκλωμένους. 13. ἀπατᾶν] ἀπαντᾶν V. 14. δικαιότερα] Sic habet Paris. A. At reliqui MSS. Pariss. et priores editt. σκαιότερα. Küst. Hoc σκαιότερα praeferre videbatur Toupius: et apparet aliam esse medelam inveniendam. 15. τὸν om. *V. 16. Νεμέᾳ] Statim delevi: τῇ Λοκρικῇ δηλαδή. ὁ γὰρ τῆς κατὰ τὴν Ἦλιν Νεμέας πολίτης Νέμειος ἀναγράφεται καὶ Νεμαῖος· ἤδη δὲ καὶ Νεμείτης· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ Ζεὺς Νεμείτης, cum A. V. Conf. Steph. Byz. Νεμέα Ζεύς habet Archytas Stobaei XLIII, 134. p. 270. ed. Gesn. Gaisf.

2. Νεμήσεις ὑποκριτῶν. οἱ π.] Eadem etiam legas apud Hesychium. Küst. Vid. Polyb. p. 683. Plutarch. in Pyrrh. p. 446. πεποιημένοι τὴν νέμησιν. Vulgo νέμεσιν. Toup. MS. Νέμησις et infra διαίρεσις Hesychius. 3. τρεῖς ὑποκριτάς] Id est, πρωταγωνιστήν, δευτεραγωνιστὴν et τριταγωνιστήν. Latine, *Actorem primarum, secundarum et tertiarum partium.* Confer Valesium in notas Maussaci ad Harpocrat. v. Ἰσχανδρος. Küst. 4. ἄκριτος] Hesychius habet ἀκρίτως: quod malim. Küst. Illud Photius. Interpretatur Hemsterhusius in Luciani Tim. 51. *quorum poetarum qui superior discessit, in posterum sine sortis discrimine suos sibi actores legebat.* Tyrwhittus haec ampliore disquisitione putabat indigere in Aristot. Poet. c. 10. Sed ipsa verborum iunctura docet histrionem, qui semel stetisset, in posterum ab explorationis periculo vacuum et cuilibet exhibitioni concessum fuisse. 8. Σοφοκλῆς] Ai. 413. 9. ἄντρα] ἄνδρα A. V. qui mox om. καί. 10. Repetitur fragmentum in v. Χηλὴ ὄρους. Deinde cum V. B. delevi glossam, quam A. margo servavit: Νέμω. τὸ μερίζω. δοτικῇ. Ubi δοτικῇ omiserat Küst. 12. Νέμω. νομήσω Photius. 13. Τὴν δ' ἄρ' οὐκέτι ν.] Sophocl. Oedip. Col. 879. Ubi iam repositum νεμῶ. Item cum A. V. (marg.) delevi glossam: Νέμω. τὸ βόσκω. αἰτιατικῇ. Ubi αἰτιατικῇ omiserat Küst. 15. Νέναχτο] Ioseph. Vide Haverc. in Bell. Iud. p. 96. Idem p. 107. νάγμα. Aristid. I. p. 545. Toup. MS. ἐπεπλήρωτο dedit inter vss. A. m. rec. Nam ἐπεπλήρωτο — ὁπλιτῶν νέναχτο desunt A. quae fortasse perierunt ob ὁμοιοτέλευτον. Continuo Gaisf. delevit cum V. E. ἐκ τοῦ νάσσω (νάσω Med.), νάξω, καὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἐξ οὗ καὶ ὁ ναστὸς ἄρτος. Habet tamen E. in marg. Verbis καὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ ascripsit Küsterus: „Lego et suppleo: Καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἔναξε. Usus est enim Homerus

---

elatam cervicem deprimis; ulna vitam semper compescis. [Νεμεσῶ. Dativo iungitur.] Νέμειν. Frui, habitare. *Sed ut apud me remanens et patriam inhabites, quam ipse inhabito, et domum, quam possideo.* Νέμειν προστάτην. Patronum habere. quilibet enim inquilinorum negotia sua per patronum quendam, qui erat unus ex civibus, expediebat, et tributum pendebat. unde patronum habere dicitur προστάτην νέμειν. Hyperides: *Itaque castigandi sunt, qui talia testentur et qui studuerint vobis temere imponere, ne pergant fallacia proferre. et legem nobis exhibere cogatis, quae inquilinos patronum habere vetet.* Νέμειος. Civis Nemeae. Νεμηθέντων. Sorte divisorum. Aelianus: *Verum etiam illis in factiones divisis.* Νεμήσασθαι. Dividere. Νεμήσεις ὑποκριτῶν. Distributiones histrionum. poetis tres histriones sorte dividebantur, qui fabulas agerent. inter hos qui victor fuisset, extra iudicium deinceps assumebatur. νεμήσεις igitur idem est quod distributiones. Νέμοντα. Regentem. Νέμος ἐπάκτιον. Nemus vel mons iuxta mare situs. Sophocles: *Marique adsita antra et nemus litori vicinum.* † *Tum ad promontorium stationem habebant, ut silva et proximum nemus ipsis munimenti loco esset.* Νέμω. Existimabo. *Hanc igitur non amplius existimabo civitatem.* Νέμοιτο. Fruatur. Νέναχτο. Repletus erat. Iosephus: *Una vero cum hostibus intro irrupit: erantque omnes domus armatis*

Νενεωλκημένας ναῦς. ἔξω οὔσας, ἑλκυσμένας.

Νενημένην. σεσωρευμένην. Ξενοφῶν· Εὗρον γὰρ θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων περυσινῶν. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
. . . . ὄντες λίθοι,
ἀριθμός, πρόβατ', ἄλλως ἀμφορεῖς νενησμένοι;

τουτέστιν, ἀνόητοι. πρὸς τοὺς θεατάς φησι. διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος. ἀμφορεῖς δὲ [νενησμένοι,] ἀντὶ τοῦ, ματαίως κέραμοι σεσωρευμένοι. νῆσαι γὰρ τὸ σωρεῦσαι.

Νενώμεθα. διανενοήμεθα.

Νεοαρδέα. νεωστὶ πεποτισμένα.

Νεογιλλόν. νεογέννητον.

Νεογνόν. νεωστὶ γεννηθέντα.

Νεοδαμώδης. ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Νεόδμητον. νεοδάμαστον.

Νεοεργές. προσφάτως εἰργασμένον.

Νεοθαλής. νεωστὶ βλαστήσασα.

Νεοθανής. νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοθηγεῖ. νεωστὶ ἀκονηθέντι.

Ἡ δὲ σέθεν φθιμένης πολιοὺς νεοθηγεῖ σιδήρῳ
κείρατο γηραλέης ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους.

Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις. φησὶ Θουκυδίδης. ἀντὶ τοῦ, νεωστὶ κατῳκισμένοις.

Νεοκλῆς, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου. Ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἱρέσεως.

Ὅτι Νεοκλέους ἐστὶ τὸ Λάθε βιώσας.

Νεοκλείδου κλεπτίστερος. οὗτος κεκωμῴδηται ὡς ῥήτωρ ἦν καὶ τυφλὸς καὶ συκοφάντης καὶ κλέπτης. Ἀριστοφάνης·

ν ἔνεστ, Odyss. φ'. 122." *Ἰώσηπος* | Lib. I. de Bello Iud. c. 13. p. 739. sed ubi pro *νένακτο*, cuius vocabuli gratia locum hunc adduxit Suidas, hodie male legitur *ἔστατο*. Vetus tamen interpres, qui vulgo Ruffinus putatur, *νένακτο* etiam legit, ut ex versione eius apparet. Vicissim apud Iosephum pro *μαιρομένων*, ut hic Suidas habet, rectius legitur *ἀμυνομένων*. *Küst.* *δὲ* om. *V. Mox post *εἴσω* Med. inseruit *καὶ κίνησιν*. 17. *νέη* | *γένη* V. *μαιρομένων* *V.

3. *Νενημένην.* *καὶ νενημένη* | *καὶ νενημένην* delevi cum A. V. Contra Photius *Νενημένην. σεσωρευμένην*. Hoc firmat Lucianus Peregr. 35. *νενημένην* praeter alios Dio Chrys. T. I. p. 695. „Restituenda ista vox Xenoph. Anab. p. 521. lib. VII. ubi male legitur, *Κρέων μικρὰ νενημένων*. Leg. *νενημένων*. Arrian. Exp. Alex. p. 429. ubi male *νενημένη*. Vid. v. *Κολωνός*. *Toup.* MS. *Ξενοφῶν* | Lib. V. de Expedit. Cyri p. 353. [V, 4, 27.] ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: *Εὕρισκον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων πατρίους περυσινῶν*. *Küst.* Xenophontis libri *πατρίους* tuentur, non *περυσινῶν*. *Εὗρον* | *εὗρε* A. B. V. 5. *Καὶ* om. *V. *Ἀριστοφάνης* | Nub. 1203. *Τί κάθησθ' ἀβέλτεροι, Ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι, Ἀριθμός, πρόβατ', ἄλλως ἀμφορῆς νενησμένοι.* Nota apud Aristophanem pro *νενημένοι*, ut hic Suidas habet, hodie legi *νενησμένοι*, i. e. *repleti*, a *νάσσω*, *νάσω*: quod magis probem. Vide etiam supra v. *Ἀμφορεαφόρους*, ubi idem locus Aristophanis adducitur. *Küst.* 8. *πρόβατ'* | *προβάτων* A. 10. *θεατάς* | Satis probabilis scriptura, quam apud Suidam se deprehendere non meminerat Hermannus. Sed probabilius tamen *δοκιμαστάς* Scholiastes Aristoph. 11. *ὁ φρόνιμος δοκιμάζεται* | *δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος* A. *V. Schol. 12. *νενησμένοι* supplevit Küsterus. Verum plura interciderunt. 13. *νῆσαι* | *νῆσαι* A. B. V. E. 14. *Νενώμεθα* | Vide infra vv. *Νωμώμενος* et *Νωμᾶ*. *Küst.* Habent Hesychius et Photius. 15. *Νεοαρδέ' ἀλωήν* | Homerus Il. φ'. 346. *Küst.* *Νεοαρδέα* A. V. Photius et Zon. p. 1392. Mox *πεποτισμένα* A. non *πεποτισμένην*. Et Hesychius quidem *νεοπότιστα*. 16. *Νεογιλλόν* | *Νεογιλλόν* A. V. Photii MS. λ duplicant Apollonius Lex. p. 472. et ut videtur Homerici MSS. Od. μ'. 86. Quae sequebantur, *παρὰ τὸ νέον γεννᾶσθαι, νεογνόν. καὶ ὡς τρίψιμον τρίψιμον, Ἀττικῶς, καὶ νέαρον λέγομεν· οὕτω νεογνὸν νεογιλόν*, omiserunt A. V. cum Photio. Vide Piersonum in Moerin p. 309. quem laudat Gaisf.

1. *Νεοδαμώδης. ὁ ἐλεύθ.* | Ex Scholiasta Thucydidis in lib. VII. c. 58. Confer etiam Hesychium, Athenaeum, Eustathium, et alios. *Küst.* Plutarch. Ages. p. 598. Xenoph. p. 436. *Toup.* MS. Sub finem *ἤτοι ἐκ τῶν Εἱλώτων*, omiserunt A. B. V. 5. *Νεοθαλής* | Eurip. Iph. A. 188. *βλαστήσασα* | *θάλλουσα* Hesych. (qui cum Suida fecit sub v. *Νεοθηλής*) *ὁ νεόβλαστος* Zon. p. 1389. *ἀνθήσασα* Photius. 6. *Νεοθανής* | Ruhnken. in Timaei Lex. (p. 185.) *Νεοθνής*. Sed Graeci utrumque amant. Sic *ἡμιθνής* et *ἡμιθανής*. Agathias p. 66. *ἐκ θρήνων νεοθανοῦς*. *Toup.* MS. 8. *Ἡ δὲ σέθεν φθιμ.* | Ex Epigr. Andronici in Anthol. Pal. VII, 181. *νεοθηγεῖ* | Metri gratia scribendum est *νεοθηγεῖ·* ut legitur in codice MS. Epigrammatum. *Küst.* Rectum *νεοθηγεῖ*, quamquam repugnante Pal. Seq. gl. *Νεοκαισάρεια*. *Ποντική*, *φασί*, *πόλις*. *καὶ οἱ πολῖται Νεοκαισαρεῖς*. *οἱ αὐτοὶ Ἀδριανοπολῖται*. *ἔστι δὲ καὶ Βιθυνίας πόλις*, descriptam e Stephano, Gaisf. delevit cum A. V. 10. *φησὶ Θουκυδίδης* | Lib. III. c. 93. Similiter *νεοκατάστατος ὁ βίος* Dio Chrysost. T. I. p. 556. 12. *Νεοκλῆς, Ἀθην.* | Vide Menagium in Laert. X, 3. *Küst.* 13. *ἔγραψεν ἐπὲρ* | *ἔγραψεν* om. A. V. quod saepius in talibus omittit Suidas; *ἔγραψε περὶ* Eudocia p. 308. Mox *Ὅτι* A. V. pro *καὶ*. 16. Haec vulgaria Scholia sic male Graece composuerunt: *ὡς πολλὰ κεκωμῴδηται, ὡς ῥήτορα καὶ τὰ δημόσια κλέπτοντα καὶ ξένον καὶ τὰς ὄψεις λελωβημένον*. 17. *Ἀριστοφάνης* | Plut. 665. Vide ibi Scholiastam. *Küst.* Accedat Arsenius p. 366.

---

refertae, et tecta plena propugnatorum. *Νενεωλκημένας ναῦς.* Naves in terram subductas. *Νενημένην.* Concervatam. Xenophon: *Invenerunt in aedibus acervos panum congestorum, qui anno superiore confecti erant.* Et Aristophanes: *Quid sedetis stolidi, lapides, numerus, pecora, amphorae temere concervatae?* haec ad spectatores dicit. per stultum enim prudens exploratur. et *ἀμφορεῖς νενησμένοι*, testae temere cumulatae. *νῆσαι* enim significat concervare. *Νενώμεθα.* Intelleximus. *Νεοαρδέα.* Recens rigatum. *Νεογιλλόν.* Recens natum. *Νεογνόν.* Recens genitum. *Νεοδαμώδης.* Ita vocatur apud Lacedaemonios, qui ex Helote factus est liber. *Νεόδμητον.* Recens domitum. *Νεοεργές.* Recenter confectum. *Νεοθαλής.* Quae recens floruit. *Νεοθανής.* Recens mortuus. *Νεοθηγεῖ.* Recens acuto. *Illa vero, te mortua, canos capillos recens acuta novacula senili ex capite detondit.* *Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις.* De novis coloniis dixit Thucydides. *Νεοκλῆς.* Neocles, Atheniensis, philosophus, frater Epicuri: qui scripsit de secta sua. Eiusdem Neoclis est dictum illud, *Late vivens.* *Νεοκλείδου κλεπτίστερος.* Neoclide fu-

Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισε.

Νεόκμητον. νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεολαία. νέων συναγωγή, ὁ νέος λαός. Ὑπὲρ τοῦ τὴν νεολαίαν τὴν Ῥωμαίων ἀξιοζήλως τε καὶ ἅμα τῷ θάρσει διαγωνίζεσθαι. Καὶ Αἰλιανός· Λοιμὸς γὰρ τῇ Ἐφέσῳ πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος, προμοίροις δὲ θανάτοις διεφθείροντο ἡ νεολαία, καὶ ἦν ἀγονία καὶ μέντοι καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετράποδος.

Νεόλεκτος. ὁ νεωστὶ ἠθροισμένος λαός.

Νέον Ὅμηρος ἡβώοντα οὐ λέγει νέον καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ μεσότητα· οἷον, νεωστὶ ἡβῶντα.

609 ‖ Νέοντας. νηχομένους. Ἐφεῖλκον καὶ ἵππους νέοντας τρεῖς ἅμα καὶ τέτταρας τοῖς ἀγωγεῦσι.

Νεόπλουτος. ὁ νεωστὶ πλουτῶν.

Νεορρύντῳ. νεαρῷ ἀπὸ τοῦ αἵματος. Σοφοκλῆς·

Ἠδῶντα πεδία σὺν νεορρύντῳ ξίφει.

Νέορτον. νέον.

Τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ;

Νεορρύτοις. νεωστὶ ῥέουσι.

Νεός. ἢ νεωστὶ ἠροτριαμένη γῆ.

Καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν σπείρας, φύλασσεν ἐστώς.

Νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς. ἀμαθής ἐστι καὶ προπετής.

Νεοσσία. ἢ καλιὰ τῶν στρουθίων.

Νεόσμηκτον. νεόθηκτον.

Νεοσσός. ὁ στρουθός.

Νεοσπάδα. τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. Πισίδης·

Ταύτην δὲ τὴν φάλαγγα τὴν νεοσπάδα.

Νεοτελής. νεωστὶ τετελειωμένος.

Νεοτευχές. νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοττεία. ἡ ἐκλέπισις.

Νεόττιον. γέννημα. Ἀριστοφάνης·

Ἥρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον.

τοῦ Πισίου ὁ υἱὸς ὅμοιος βούλεται γενέσθαι τῷ πατρί. ἦν δὲ ὁ Πισίας προδότης. Καὶ αὖθις·

Τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ,
Πισίας, Ὀσφύων, Λιτρεφής.

---

4. ὁ νέος λ.] Heinsius in Theocr. p. 132. ὁ ἐκ νέων λαός. Ita Schol. *Toup.* MS. Nihil mutant lexicographi. Ὑπὲρ τοῦ] Fragmentum Aeliano tribuit Valckenarius. 5. τῶν Ῥωμαίων] τὴν Ῥωμαίων dedi cum B. V. E. Mox τε om. E. Deinde ἅμα τῷ θάρσει nisi quid mendi recondit, saltem id refingendum fuerit ἅμα τῷ θάρσει. 7. Λοιμὸς γὰρ τῇ Ἐφ.] Confer Nostrum supra v. Ἀγονία, et infra v. Προμοίρους, ubi idem fragmentum adducitur. *Küst.* 8. διεφθείροντο] Leg. διεφθείρετο. Vid. vv. Ἀγονία. Προμοίροις. *Toup.* MS. Cave suam elegantiam Aeliano detrahas. 9. ἀγονία] ἀγωνία V. E. In fine addit V. Νεωλέα δὲ ὁ τοῦ νεὼ λᾶς: 12. Νέων. Ὅμ. Νέων ἡβ. Med. Ὅμηρος] Il. ι. 446. ubi legitur Νέον ἡβώοντα: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* Dedit ἡβώοντα pro ἡβόωντα A. ἡβώωντα B. E. ἡβόοντα Med. Descripta gl. ex Schol. Ven. Cf. Apollon. Lex. p. 472. et Hesychius. 14. Ἐφελκον καὶ ἵππ.] Haec sunt verba Polybii l. III. c. 43. *Küst.* 15. νέοντας om. A.*V. Sequentem gl. Νέον τεῖχος. τῆς Αἰολίδος ἐστὶ τόπος. ὁ ἐκεῖθεν Νεοτειχίτης. ὡς καὶ τὸ Χωλὸν τεῖχος τὸ περὶ Καρίαν· καὶ Χωλοτειχίτης, ὁ ἀπὸ τούτου: delevit Gaisf. cum A. V. ut e Stephano Byz. petitam. 16. Νεόπλουτος] Vid. Photii Bibl. p. 1468. *Toup.* MS. Vide potissimum Aristot. Rhet. II, 9, 9. 16, 4. 17. Σοφοκλῆς] Ai. 30. 19. Ἠδῶντα] καί μοί τις αὐτὸν σὺν νεορρύντῳ ξίφει πηδῶντα ἰδὼν ἐδήλωσεν A. B. V. Ox. τροίας πηδῶντα σὺν ν. ξ. E. πεδία π. σ. ν. ξ. Med. Integros versus congessit v. Ὀπτῆρας. 21. Τί δ' ἐστίν] Soph. Oed. Col. 1507.

2. ἠροτριαμένη] ἠροτριωμένη A. hoc est ἠροτριαμένη, quod non duxi contemnendum. Id reddas Hesychio vv. Νεναμένην et Νειός. 3. Καί τις γεωργ.] Fragmentum hoc ex Babrio desumptum est. *Küst.* Tyrwhitt. p. 44. Knoch. p. 73. 5. Νέος ἐστὶ] Dictio Platonis Gorg. p. 463. E. Ac sub finem extabat annotatio Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, quam omisi cum A. B. V. Photio. δηλονότι] ἐστι post ἀμαθής (ab Hesychio omissum) A. V. Photius. 7. Νεοσσιά vulg. 8. Νεόσμηκτον] Anthql. Pal. VI, 227. sive Crinagorae Ep. IV, 2. post alios attulit Gaisf. Potior tamen est auctoritas Il. ν. 342. Extat etiam apud Plutarchum. Sub finem delevi καὶ νεοκάθαρτον cum A. V. 10. Νεοσπάδα] Cf. Soph. Antig. 1201. Πισίδης] Fr. Foggin. 121. 13. Νεοτελής] Timaeus p. 185. rectius τετελεσμένος pro τετελειωμένος. Cum Suida concordat Photius. 14. Νεοτευχές] Theocrit. I, 28. 15. Νεοττεία] V. Iacobs. in Aelian. II, 46. 16. Ἀριστοφάνης] Av. 768. 17. γενέσθω] γενέσθαι B. V. 18. ὁ υἱὸς] ὁ om. A. γίνεσθαι] γενέσθαι cum A. scripsi. 20. Τρία κνώδαλα ἀναιδ.] Est fragmentum Cratini, quod auctius adducit Scholiasta in modo indicatum locum Aristophanis. Vide etiam infra v. Πισίαν. *Küst.* Scripsi κνώδαλ'. 21. Ὀσφύων] Apud

---

racior. hic ab Comicis perstringebatur ut orator caecus, calumniator, fur. Aristophanes: *Neoclides, qui caecus quidem est, sed furando videntes longe superavit.* Νεόκμητον. Recens elaboratum. Νεολαία. Multitudo iuvenum, iuventus. *Ut Romana iuventus cum laude fortiterque pugnaret.* Et Aelianus: *Pestis enim gravissima Ephesi grassabatur, omnisque iuventus immatura morte extinguebatur, nec tantum feminae sed etiam pecudes sterilitate laborabant.* Νεόλεκτος. Recens collectus populus. Νέον ἡβώοντα Homerus inquiens non intelligit annis iuvenem, sed vocem adverbialiter capit: quasi dixisset, recens pubescentem. Νέοντας: Natantes. *Equos natantes ternos simul et quaternos loris traxerunt.* Νεόπλουτος. Nuper ditatus. Νεορρύντῳ. Recenti ab caedibus. Sophocles: *Saltantem per campos cum gladio recens cruentato.* Νέορτον. Novum. *Quid vero, fili Laii, novi rursus accidit?* Νεορρύτοις. Recens fluentibus. Νεός. Terra recens arata. *Et agricola quidam cum semen in novalem sparsisset, custodiebat astans.* Νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς. *Iurenis est praeceps.* vel, per aetatem imperitus est et temerarius. Νεοσσία. Nidus passerum. Νεόσμηκτον. Recens acutum. Νεοσσός. Passer. Νεοσπάδα. Nuper abstractam. Pisides: *Hanc autem phalangem nuper avulsam.* Νεοτελής. Recens initiatus. Νεοτευχές. Modo confectum. Νεοττεία. Pullorum exclusio. Νέοττιον. Pullus. Aristophanes: *Perdix haud degener sit patris soboles.* id est, Pisiae filius patri similis fieri vult. Pisias autem erat proditor. Et alibi: *Tres protraho bestias impudentes, Pisian, Osphryona, Diitrephem.*

Νεοττός. ἡ τοῦ ᾠοῦ λέκιθος καὶ τὸ πυρρόν. *Μένανδρος Ἀνδρίᾳ·*

Καὶ τεττάρων ᾠῶν μετὰ τοῦτο, φιλτάτη,
τὸν νεοττόν.

Κλέαρχος ἐν τῷ Περὶ Οἰνων συγγράμματί φησιν· Ὃ διαδίδοται ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ· διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο φήσαντες· καί ἐστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρματος. Ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττὸν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ Χρύσιππος ἐν τῷ Περὶ Χρησμῶν. ἄναρ γάρ τινά φησι θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ᾠά, προσαναθέσθαι ὀνειροκρίτῃ· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὀρύττων θησαυρὸν εὑρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον. εὑρόντα δὲ σκαμνίον, ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει· τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως; Καὶ Λίφιλος κέχρηται τῇ λέξει·

Ὠιῶν δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν νεόττια.

Νεοττός. καὶ ὁ νεογνὸς ὄρνις. Οἶδά τοι ἔγωγε καὶ ἐς ὀκτὼ ὅλας ἡμέρας ἀναλωθέντα αὐτῷ κατοικιδίας ὄρνιθος οὐ μέγαν νεοττόν.

Νεουργόν. νεωστὶ εἰργασμένον.

Νεόφθιτον. νεωστὶ τελευτῆσαν, νεωστὶ φθαρέν.

Νεόφρων, ἢ Νεοφῶν, Σικυώνιος, τραγικός· οὗ φασιν εἶναι τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν· ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγοὺς καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε δὲ τραγῳδίας ρκ΄. συνῆν δὲ τὰ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ διότι φίλος ἦν Καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν ἀνεῖλεν αἰκισμοῖς.

Scholiastam Aristophanis loco laudato et ipsum Suidam infra v. *Πισίαν* legitur *Ὀσφρύων*. Küst. *Διϊτρεφής*] Scribe *Διτρέφης*, cum accentu in penultima. Küst. Immo *Ὀσφύωνα* (quamlibet corruptum), *Διτρέφη*.

1. *Νεοττός. ἡ τοῦ ᾠοῦ λ.* | Sic locus hic in MSS. Pariss. itemque Lexico Photii legitur. At in prioribus editt. post vocem *νεοττός* inepte addita sunt haec verba, *ἰδίως τοῦτο παρὰ τὸν δηλοῦντα τὸ νεόττιον.* Quid haec ad rem? Küst. *Νεοττόν* edd. ante Küst. probante Bentleio. *Νεόττιον* Hesychius. *λέκυθος*] *λέκιθος* A. V. Arsen. *λέκηθος* Photii MS. 2. *Ἀνδρίᾳ*] Scribe *Ἀνδρίᾳ*, per ι. Fabulae enim huic nomen dedisse mulierem Andriam, ab insula Andro, a qua deducitur gentile *Ἄνδριος*, sic dictam, vel ex Terentii Andria patet, quae ex fabula ista Menandri expressa est. Küst. *Ἀνδρίᾳ* A m. sec. *Ἀνδρία* Phot. 4. *τὸν νεοττόν* | *τῶν νεοττῶν* V. C. *τὸ νεοττόν* Med. sola, Bentleio comprobatum et Dobraeo, non Meinekio p. 19. 5. *ἐν τῷ περὶ οἰνων* | Meursius in Laert. lib. I. segm. 9. scribendum censet, *ἐν τῷ περὶ ὀνειρων*: auctoritate Athenaei, qui Clearchum *ἐν τῷ περὶ ὀνειρων* laudat. Sed coniectura haec dubia est et anceps, cum nihil obstet, quominus quis credere possit Athenaeum ex Suida corrigendum esse: vel saltem aliud esse opus *περὶ ὀνειρων*, et aliud *περὶ οἰνων*, et proinde neutram lectionem solicitandam esse. Küst. Ego vero utramque lectionem solicitandam esse puto. Illud enim *Οἰνῶν* est nihil aliud quam corruptio *τοῦ Οἴνων*, quod et ipsum corruptum est. Audactor repono: *Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ Ὠιῶν. Clearchus in libro de Ovis.* Quod vel ipse locus Clearchi, qui sequitur, manifeste evincit: *Ὠιῷ διαδίδοται ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν* (leg. *τὸ λευκόν*)· *ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ. διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο φήσαντες. καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρματος. Album sub membrana est ovi principium: in hoc enim semen continetur, non autem in vitello: et decepti fuerunt illi, qui primi hoc dixerunt. luteum autem ovi est excrementum seminis.* Ita scribendus iste locus. Vulgo legitur, *Ὃ διαδίδοται.* Sed editio princeps *Ὠι.* Unde veram lectionem eruimus. Quare auctor sum, ut Clearchus deinceps laudetur *ἐν τῷ περὶ Ὠιῶν. Toup.* I. p. 415. *ᾧ διαδ.* etiam E. Photius, *ὃ διαδ.* saltem scripsi cum *V. 6. ἀρχὴ*] *ἡ ἀρχὴ* Phot. 8. Vide Fabric. in Sext. Emp. p. 374. et Schneid. in Aristot. H. A. T. III. p. 417. sq., cui videbatur Clearchus initio loqui de cicatricula. Hunc autem de Ovis librum singularem edidisse cum veri careat similitudine, tum repugnat id argumento, quod Athenaeus VIII. p. 345. inde decerpsit. 11. *ἄναρ γάρ τινά φησι θεασ.*] Eandem ex Chrysippo historiam narrat Cicero lib. II. de Divinat. c. 65. his verbis: *Defert ad coniectorem quidam somniasse se, ovum pendere ex fascia lecti sui cubicularis: est hoc in Chrysippi libro somnium. Respondit coniector, thesaurum defossum esse sub lecto. Fodit: invenit auri aliquantum, idque circumdatum argento. Misit coniectori quantulum visum est de argento. Tum ille, Nihilne, inquit, de vitello? Id enim ei ex ovo videbatur aurum declarasse; reliquum, argentum.* Küst. Memorat Leopardus Em. XVI, 14. *φησί*] *φασὶν* Phot. A. Tum *θεασάμενος* E. 12. *κρέμασθαι*] *κρεμᾶσθαι* V. qui mox *προσανθέσθαι ὀνειροκρίτην.*

1. *τοῦ δὲ* | *δὲ* om. V. cum Arsenio p. 336. 4. *τοι*] *τι* A. V. 5. *εἰς* *V. 7. *Νεουργόν*] Ex Tim. p. 185. ubi vid. Ruhnken. Deesse gl. V. unus tradit Gaisf. 10. *Νεοφρῶν*] *Νεόφρων* dedi cum A. B. V. *Νεόφρων ὁ* om. *Eudocia* p. 310. Tractavit Neophronis res Elmsl. in E. Med. p. 68. 11. *Εὐριπίδου*] *τοῦ Εὐριπίδου* A. B. V. Mox *πρῶτα* V. *Μήδειαν*] Vid. Petit. Misc. VI, 17. p. 137. qui non esse Neophronis, sed Euripidis, qui fuit e fratre nepos, probat. *Reines.* 13. *ἐδίδαξε*] *ἐδίδαξε δὲ* A. *μετὰ*] *τὰ μετὰ* reposui cum A. *V. 15. *αὐτὸν ἀνεῖλεν*] Supra v. *Καλλισθένης* vocat eum Nearchum *τὸν τραγικόν. Reines.*

Νεοττός. Ovi vitellum, vel luteum ovi. Menander *Andria*: *Et deinde quattuor ovorum, carissima, vitellum.* Clearchus in libro de viuis inquit: *Album sub membrana est ovi principium. in hoc enim semen continetur, non autem in vitello: nimirum falsi fuerunt illi, qui primi hoc dixerunt. luteum autem ovi est excrementum seminis.* Vitellum autem *νεοττὸν* veteres dixisse testatur etiam Chrysippus in libro *de Oraculis.* ait enim quendam, qui in somnis viderat ova ex lecto pendere, somniorum interpretem consuluisse, illum vero respondisse, thesaurum eo loco inventurum esse, si terram fodisset. cum igitur vasculum invenisset, in quo argentum et aurum conditum erat, aliquid argenti vati attulisse: tum vatem dixisse: *de vitello vero nihil mihi das?* Et Diphilus voce hac usus est: *Ovorum autem in ea discurrebat vitelli.* *Νεόττός.* Pullus avis. *Equidem scio totis octo diebus gallinae pullum exiguum ab eo consumptum fuisse.* *Νεουργόν.* Modo confectum. *Νεόφθιτον.* Modo mortuum. *Νεόφρων.* Neophro, sive Neophon, Sicyonius, tragicus; cuius esse dicunt Euripidis *Medeam.* hic primus induxit paedagogos et servorum tormenta. docuit tragoedias CXX. postea autem vixit in aula Alexandri Macedonis, qui eum, quod esset amicus Callisthenis philosophi, tormentis cruciatum necavit.

Νεόφυτον. τὸ νεωστὶ φυτευθέν.

Νεόφυτος. ὄνομα κύριον.

Νεοχάρακτα. νεωστὶ κεχαραγμένα. Σοφοκλῆς·

Ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα.

ὁπόταν γὰρ νεῶστὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ζῴων γένωνται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται, πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῆ ἡ ὀδμή.

Νεοχμός. νέος, νέαν καὶ ἀκαταπόνητον δύναμιν ἔχων. *Μὴ παρόντων ἐς τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν διέπειν ταύτας δυναμένων, πολλὰ νεοχμεῖσθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς.* Ἀριστοφάνης·

Τέρας νεοχμόν.

ἀντὶ τοῦ, παράδοξον.

ἀτοπίας πλέων.

ἀντὶ τοῦ, θαύματος.

Νεοχμοῦν. καινοτομεῖν, νεώτερα ἐργάζεσθαι. *Ὁ δὲ φυλάσσειν τῶν καθεστώτων οὐδὲν ἠξίου· πάντα δὲ νεοχμοῦν ἐσαεὶ ἤθελε.*

Νεοχμώσαντες. νεωστὶ κινήσαντες. Ἡρόδοτος.

Νεοχμώσειν. νεωτερισθῆναι, καινόν τι ἐργάσασθαι. *Ἀσχόλους τε γὰρ αὐτοὺς ὄντας διὰ τὸν πόλεμον μηδὲν νεοχμώσειν.*

Νέω. τὸ κολυμβῶ, καὶ τὸ πορεύομαι.

Νεωκορήσει. ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει. *κορεῖν γὰρ λέγουσι τὸ καλλύνειν, τὸ σαροῦν καὶ ἐκκαλλύνειν. τό τε ἐκκορηθείης, ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης.*

Νεωκόρος. ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων.

Νεωλέα. ὁ τοῦ νεὼ λαός.

Νεωλκήσας. ἕλκυσας.

Νέων, Νέωνος. ὄνομα κύριον. *Δημοσθένης ἐν τῷ Ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον εἰρήνης τούτου φιλίας φησίν.*

Νεώνητον. τὸν νεωστὶ ἠγορασμένον. *ἐπεὶ μὴ ἐκ γένους ἦν Ἀθηναῖος ὁ Κλέων, ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων, ὅτι καὶ τῶν Ἀθηναίων καθάπτεται, ὅτι δέον πιστεύειν αὐτοὺς τοῖς γνησίοις καὶ πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκόσιν, οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα. πεφύκαμεν γὰρ καὶ τῶν οἰκείων μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἰκοι γεννηθεῖσι καὶ συντραφεῖσιν, ἢ οἷς ἂν ἐπικτησώμεθα πριάμενοι.*

---

4. *Σοφοκλῆς*] Ai. 6. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 5. *τἀκείνου* Edd. Correxi cum Ox. 10. *Μὴ παρόντων ἐς τὰς ἀρχ.*] Locum integrum Ioannis Antiocheni, unde fragmentum hoc decerptum est, habes supra v. *Θεοδόσιος*, *βασιλεὺς Ῥωμ.* [*ὁ μικρός*], ubi pro *παρόντων* recte legitur *ἀμφιόντων*. Ceterum exemplum hoc ad vocem sequentem *Νεοχμοῦν* referri debebat. *Küst.* Praeterea qui descripsit istam particulam, verbum etiam mendosum *νεοχμεισθαι* patienter repetiit. 12. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 1391, 92. (1418.) 15. *πλέον*] *πλέων* A. Vide gl. *Ἀτοπίας πλέων πρ.* Novissima nescio cuius industriae debentur. 17. *καινοτομεῖν*] *καὶ νεοτομεῖν* E. *καὶ καινοτομεῖν* Med. 18. *Ὁ δὲ φυλάσσειν τῶν καθεστ.*] Haec sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 6. *Küst.* Desunt V. 20. *Ἡρόδοτος*] E Gl. Herod. V, 19. 22. *νεωτερισθῆναι* mendi suspectum.

2. *νεοχμώσειν*] *νεοχμῶσαι* E. Med. 4. *Νεωκορήσει. ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει*] Vide nos supra in v. *Ἱερόν τι νεωκορήσας*. *Küst.* Id Abreschius referri monuit ad Platonis locum Rep. IX. p. 574. D. ubi vid. Schol. p. 418. *ἱεροσυλήσει*] *συλήσει* V mox omisso *γάρ*. 6. *ἐκκορηθείης*] Vide supra v. *Ἐκκορηθείης*. *Küst.* *ἐκκορυθείης* *V. Infra cum Photio refinximus editum *ἐκκαλυνθείης* 8. *νεών*] *ναόν* A. *V. Photius. Illud agnoscit v. *Κόρη*. Sub finem cum A. et Photio delevimus, *ἀλλ' οὐχ ὁ σαρῶν*. Ubi Küsterus: „Quidni? *Κορεῖν* enim significat idem quod *σαροῦν*. Quare legerim potius, *ἢ ὁ σαρῶν*." Quem praeterierunt eaedem voces in v. *Κόρη* sine offensione lectae. His omissis addit Lex. Bachm. p. 308. *κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ κοσμεῖν ἔλεγον*. 9. Item novissimas voces, *Νεολαία δὲ ἡ νεόλεκτος*, cum A. delevi. Habet V. in marg. 10. *Νεωλκήσας*] *Νεολακήσας* E. 11. *Νέων, Νέωνος, ὄνομα κ.*] Ex Harpocratione petita: qui extrema *περὶ τῆς — φησὶν* recte ad Theopompi fidem rettulit. Nam Demosthenes Neonem inter Graeciae proditores recensuit. Idem cum Photio *Νεών*. *Δημοσθένης*] P. 324, 12. 14. *Νεώνητον. τὸν νεωστὶ ἠγορ.*] Ex Schol. Aristoph. in principium Equitum. *Küst.* *τὸ νεωστὶ* A. *V. C. Med. 15. *Ἀθηναῖος*] *Ἀθηναίων* A. De *V. non liquet. 16. *τούτου*] *τούτων* A. V. Schol. Statim *ὅτι* malim abesse. Mox *εὐηργετηκόσιν* Edd. ante Gaisf. 21. *συντραφεῖσιν*] *τραφεῖσιν* Schol. 22. *ἐπικτησαίμεθα*] *ἐπικτησώμεθα* A. V. *οὓς ἂν κτησώμεθα* Schol. Tum *πριώμενος* B.

Νεόφυτον. Nuper plantatum. *Νεόφυτος*. Nomen proprium. *Νεοχάρακτα*. Recens notata. Sophocles: *Vestigia modo ab eo impressa.* cum enim vestigia ferarum recentia sunt, venatores facilius ea sequi possunt, priusquam odor vento dispergatur. *Νεοχμός*. Novus, novam et integram vim habens. *Cum magistratus non capesserent viri, qui eos recte administrare possent, multa in republica innovari.* Aristophanes: *Monstrum novum, miraculi plenum.* sive, inusitatum et admirandum. *Νεοχμοῦν*. Innovare, res novas moliri. *Leges et instituta servare nequaquam illi animus erat, sed omnia semper innovare studebat.* *Νεοχμώσαντες*. Qui res novas moliti fuerant. Herodotus. *Νεοχμώσειν*. Novaturum esse, res novas moliturum esse. *Bello enim districtos eos nihil novi molituros esse.* *Νέω*. Nato. item proficiscor. *Νεωκορήσει*. Interdum est, templa expilabit; *κορεῖν* enim significat mundare et scopis verrere. unde *ἐκκορηθείης*, munderis. *Νεωκόρος*. Qui templum ornat et mundat. *Νεωλέα*. Templi populus. *Νεωλκήσας*. Qui navem ex mari subduxit. *Νέων*. Neo, nomen proprium. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte de huius amicitia cum Philippo verba facit. *Νεώνητον*. Novicium. Cleo enim non erat genere Atheniensis, sed ad rempublicam nuper accesserat. his igitur Athenienses oblique perstringit, quod cum germanis civibus et bene de republica meritis credere deberent, Cleoni maiora tribuerent. solemus enim servis domi nostrae natis et nobiscum educatis magis credere, quam quos pretio emimus.

Νεωρῆ. νεωστὶ ἠρτημένον· ἢ ἐκ νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος νέαν.

Ὁρῶ νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον.

Καὶ Σοφοκλῆς·

Φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου.

Νεώρια, ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν.

Ἐμπρήσαιεν ἂν τὸ νεώριον.

Ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος,

ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον.

Νεώρια καὶ νεώσοικοι. μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργός τε καὶ Ἀνδοκίδης.

Νεώς. Ἀττικῶς, ὁ ναός. Θηλυκῶς δὲ ἐπὶ γενικῆς νεώς, τοῦ πλοίου.

Νεώσατε. ἀροτριάσατε.

Νεῶσι. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι. καὶ Ἡρόδοτος μὲν ἐν ὀγδόῃ Νεῶνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δὲ ἐν ἕκτῳ Ἀτθίδος Νεῶνας.

Νεωστί. προσφάτως.

Νεώσοικοι. οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάσσῃ οἰκοδομούμενα εἰς ὑποδοχὴν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. Ὅτι Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος τῶν ὑφ' ἑωυτῷ ὄντων πολιητέων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐς νεωσοίκους συνειλήσας εἶχεν ἑτοίμους, ἢν ἄρα προδιδῶσιν οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοισι.

Νέωτα. τὸ ἐπιὸν ἔτος· ἤτοι εἰς τὸ μέλλον.

Αἰεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλούσιος.

ἢ ἐκ τοῦ νέος, ἐξ οὗ τὸ νεωστί, νεωστία· ὡς δὴ δῆτα, ἐπεὶ ἔπειτα· καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ νέωτα. τὸ ἐκ νέου, καὶ ἔναγχος.

Νεώτερα. Τοῦτον δὲ ἀνεῖλον, ὡς νεώτερα κατὰ Ῥωμαίων πράττοντα.

Νεωτερίζει. καινὰ πράττει.

Νεωτερίζειν. Θουκυδίδης· Τῆς ἡμέρας τὸ πνῖγος ἐλύπει· νύκτες δὲ μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον. — Ὁ δὲ βάρβαρος οὐδὲ ἐπὶ τὴν νεωτερίζουσαν τὰ πράγματα τύχην ἔσχεν ἀνενεγκεῖν τὴν αἰτίαν, ὡς ἂν ἔννομόν τινα καὶ ὕπαιθρον ἀγωνισάμενος μάχην.

---

1. *Νεωρῆ. νεωστὶ ἠρτημ.* | Ex Schol. Sophocl. Electr. 901. 4. *Σοφοκλῆς* | Oedip. Colon. 730. 7. *Ἐμπρήσαιεν ἂν τὸ νεώρ.* | Aristoph. Acharnens. 918. unde Suidam supplebis. *Küst.* Scribendum *ἐμπρήσειεν*. Ceterum conferas v. *Θρυαλλίς*. 9. *ἐσπέμψειεν* | *ἐκπέμψοι* E. Post *νεώριον* sequebantur, nunc cum A. V. omissa: *τίφη μὲν θηλυκῶς ἢ καὶ σίλφη, ζωΰφιον κανθαρῶδες· ᾧ δοκοῦσι Βοιωτοὶ ἐμπηγνύντες δᾷδα ἡμμένην ἤ τι τοιοῦτον, ἐμπυρίζειν ὃ δύνανται. τοῦτο δὲ καὶ δι' ἀλωπέκων καὶ χελωνῶν ἐγένετο. τίφος δέ γε, τὸ δάσος. παρὰ τὸ ὑποτύφειν, φασί, καὶ ὑποκαίειν τὰ ἔσω αὐτοῦ, τροπῇ ἀντὶ τοῦ υ εἰς ι. ἡ δὲ τίφη καὶ σπερματίου λεπτοῦ ἐστιν ὄνομα.* Habet E. in marg. 10. *Νεώρια καὶ νεώσοικοι. μήπ.* | Ex Harpocratione. *Küst.* 14. *ὁ ναός, Ἀττικῶς* | Sic Zon. p. 1390. *Ἀττικῶς, ὁ ναός* dedi cum Photio, quem firmat *V. *Ἀττικὸν ὁ ναός.* *Θηλυκῶς δὲ* et seqq. merito om. Photius. 17. *Νεῶσι. δοτικὴ πληθυντικῶν. Δημοσθ.* | Et haec ex Harpocratione sumpta sunt. *Küst.* *Νεῶσι* quodammodo contendi potest cum *Κοιωσι*, *Ἐλαιοῦσι*, *Ἐλευσινίοι*, aliis locorum adverbiis. Statim *δοτικὴ πληθυντικῶν* omisit A. cum *V. Photio et Harpocr. *Δημοσθένης* | P. 387, 9. 18. *καὶ Ἡρόδ.* | *ἣν Ἡρόδ.* Phot. et Harpocr. Vid. Herodot. VIII, 32. 33. Deinde *μὴν* V. 19. *Νέωνα* Photius cum Herodoto. 21. *προσφάτως* | Statim omiserunt A. V. *ὥσπερ ἐκ τοῦ μεγάλων μεγάλως, καὶ Ἀττικῶς μεγαλωστί· οὕτω καὶ νέων, νέως, νεωστί. καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ οὕτω τοι· εἰ καὶ βαρύνεται ἐκεῖνο.*

3. *Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος τῶν ὑφ' ἑαυτῷ ὄντ.* | Haec et quae sequuntur sunt verba Herodoti lib. III. c. 45. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *Σαμίων* | *Σαλαμίων* V. 5. *ἑτοίμους* | *ἑτοίμως* A. B. V. 7. *αὐτοῖσι νεωσοίκοισι* | *αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοις* Gaisf. cum A. *V. *αὐτοῖς οἴτοισι νεωσοίκοις* V. *αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοισι* praetuli cum B. E quod Herodoto MSS. concedunt. 8. *Νέωτα. τὸ ἐπιὸν ἔτ.* | Eadem legas apud Etymologum. *Küst.* Quae post *μέλλον* olim extabant ab eodem Etymologico pleraque confirmata, *παρὰ τὸ ἐν, ὥς φασιν, ἔνοστα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο ἔνοτα, καὶ μεταθέσει τοῦ ε καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω νέωτα*, nesciunt A. V. Continuum ἢ damnosum est. 9. Versus Philemonis ed. Meinek. p. 387. supra explicatus in v. *Ἀεὶ γεωργός*. 10. *νέος* | *νέως* A. 11. *ἐκβολῇ* | *ἐκθρομῇ* E. Med. 13. *δὴ* | *δὲ* A. V. E. 16. *Θουκυδίδης* | Lib. VII. c. ultimo, ubi sic legitur: *Ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας, πολλοὺς οἵ τε ἥλιοι τοπρῶτον καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει, διὰ τὸ ἀστέγαστον, καὶ αἱ νύκτες ἐπιγιγνόμεναι τοὐναντίον μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον.* Hinc Suidas supplendus est. *Küst.* 18. *Ὁ δὲ βάρβαρος* | Locum nescio quomodo Wyttenbachius in Eunap. p. 82. ad hunc scriptorem referebat, astipulatorem nactus Boissonadum p. 537.

Νεωρῆ. Modo suspensum. vel, ab iuvene et iuvenilem formam habenti profectum. *Video cincinnum recentem a capite resectum.* Iterum Sophocles: *Metum recentem ob meum adventum.* *Νεώρια.* Navalia. *Haec incendant navale. Boeotius enim eam in tiphen impositam accensamque in navale immittat.* *Νεώρια* et *νεώσοικοι.* Sic dici videtur totus ille locus, in quem triremes subducuntur, et ex quo eaedem rursus in mare deducuntur, ut Lycurgus et Andocides innuunt. *Νεώς.* Attice, pro communi *ναός*. At *νεώς* cum est generis feminini et genitivus, significat, navis. *Νεώσατε.* Arate. *Νεῶσι.* Demosthenes contra Aeschinem. est urbs Phocidis sic dicta. Herodotus quidem libro VIII. eam *Νεῶνα* vocat, Androtio vero libro VI. *rerum Atticarum* *Νεῶνας.* *Νεωστί.* Recenter. *Νεώσοικοι.* Navalia, iuxta mare extructa, in quae naves ex mari subducuntur. *Polycrates Samiorum tyrannus civium suorum liberos et uxores in navalibus conclusos asservabat, ut si forte exulibus redeuntibus patriam prodere vellent, una cum ipsis navalibus omnes cremaret.* *Νέωτα.* In annum sequentem. vel, in posterum. *Semper agricola in annum proximum dives est.* Ab *νέος* deducitur et *νεωστὶ* et *νέωστα* (ut a *δὴ δῆτα*, ab *ἐπεὶ ἔπειτα*), et sublato σ *νέωτα*: quod de novo fit et recens. *Νεώτερα.* *Illum autem interfecerunt, ut res novas contra Romanos molientem.* *Νεωτερίζει.* Res novas molitur. *Νεωτερίζειν.* Thucydides: *Interdiu aestus iis molestus erat. contra vero noctes autumnales et frigidae subita mutatione valetudini illorum incommodabant.* † *Barbarus vero ne in ipsam quidem fortunam, quasi rem instabilem, culpam conferre sustinebat, quasi legitimo modo et*

Νεωτερισμός.

Νεώτερον. καινόν. Ὁ δὲ ἔλεγε δεδιέναι, ἂν ἀδύκητόν τι καὶ νεώτερον κακὸν ἀπαντήσῃ.

Νεωτεροποιός. ἀντάρτης, τύραννος, ἐπιθέτης.

Νεώτερος. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ, ἀντὶ τοῦ νέος.

Νέποδες. οἱ ἰχθύες. παρὰ τὸ νῆ στερητικὸν καὶ τὸ ποῦς· ἄποδες γάρ εἰσιν. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Πτηνὰ καὶ ἀγροτέρων κέρδεα καὶ νεπόδων.

Νέποδες. νηξίποδες· τὸ γὰρ ἄποδες ψεῦδος. ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι.

Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες·

Ὅμηρος. Νέπως δὲ Νέπωτος, ἐθνικόν.

Νέρβας, βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων. οὗτος καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἐκ τῆς ἐξορίας Πάτμου ἀνακαλέσας ἤγαγεν ἐν Ἐφέσῳ· καθ' ὃν καιρὸν καὶ τὸ τῶν Μανιχαίων ἀνεφάνη δόγμα, αὐτοῦ Μάνεντος φανερῶς ἐξηγουμένου.

Νεργόβριγες. Ἀππιανός· Νεργόβριγες δ' αὐτοῦ περὶ τῆς μετροπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον.

Νέρων, βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος κραταιουμένης αὐτῷ τῆς βασιλείας ἐς ἀνοσίους πράξεις ἐξώ- 613
κειλε, [καὶ ἀλλότρια τῆς βασιλείας ἐπετήδευσε πράγματα,] κιθαρίζων καὶ τραγῳδῶν καὶ ὀρχούμενος ἐπὶ τῶν θεάτρων· καὶ πρὸς πάσαις αὐτοῦ ταῖς ἀθεμιτουργίαις καὶ τὸ τῆς θεομαχίας μύσος προσέθηκε, διώκτης πρῶτος γενόμενος τοῦ θείου λόγου. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεῖλε καὶ τὴν μητέρα καὶ ἑαυτόν.

Ὅτι Νέρων ἔτι νέος ὢν ἐσχόλαζε φιλοσόφοις, καὶ τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ κατεμάνθανεν· ἔτι γὰρ ἐνόμιζεν αὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφεσθαι. καὶ μαθὼν ὅτι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐσταυρώθη, ἠγανάκτησε καὶ προσέταξεν ἐλθεῖν τοὺς ἱερεῖς Ἄνναν καὶ Καϊάφαν καὶ αὐτὸν Πιλάτον, τὸν ἄρχοντα τότε γενόμενον, σιδηροδεσμίους. καὶ καθίσας ἐπὶ τῆς συγκλήτου, τὰ περὶ αὐτοῦ πεπραγμένα κατεμάνθανεν. οἱ οὖν περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν ἔλεγον, ὅτι ἡμεῖς τοῖς νόμοις αὐτὸν παρεδώκαμεν, καὶ εἰς

---

1. *ἀνταρσία* interpretationem deleví cum A. V. *ἀναισχυντία* Herodian. Epimer. p. 90. 3. *ἀπαντήσειν*] *ἀπαντήσῃ* A. B. V. 4. *Νεωτεροποιός*] Iamblich. Myst. p. 155. *Toup.* MS. *ἀντάρτης*] *ἀντάρτω* V. Item supra in v. *Νεωτερίζει* Zon. p. 1395. subiecit, *ἀνταίρει.* Idem *ἐπιθέτης* om. p. 1390. 6. *ἀντὶ ἁπλοῦ*] *ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ* A. Gaisf. laudat Fischer. in Platon. Euthyph. init. et Duker. in Thucyd. III, 26. Tum is delevit cum A. V. quae Stephano Byz. debebantur: *Νέπετος. πόλις Ἰταλίας. παρὰ Διονυσίῳ ἐν Ῥωμαϊκοῖς. τὸ ἐθνικὸν σεσημείωται. Νεπεσῖνος γάρ, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ.* 9. *καὶ τοῦ*] *καὶ τὸ* A. V. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)*] Satyrii I, 6. Anthol. Pal. VI, 11. 11. Eadem fere Hesychius. *νυξίποδες* Med. 14. *Ὅμηρος*] Odyss. *δ'*. 404. *Küst.* Post *ἐθνικόν*, quod adiectum mireris, nisi forte scripturae debetur compendiariae, vel ad v. *Νεργόβριγες* id pertinuit, A. V. damnarunt annotationem ex Etym. M. p. 601. sive Zon. p. 1389. confectam: *καὶ ὄρους δὲ ἀνύδρου ὄνομα. παρὰ τὸ νῆ στερητικὸν καὶ τοῦ πῶμι, πώσω, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐξ οὗ δηλαδὴ οὐκ ἔστι πιεῖν.* 16. *ἀπὸ τῆς*] *ἐκ τῆς* A. In marg. praebet E. *Ὅτι μετὰ τὸ ἐκ τῆς ἐξορίας τῆς ἐν Πάτμῳ ἐπανελθεῖν ἰὼν τὸν εὐαγγελιστὴν εἰς Ἔφεσον ἤρξατο ἡ αἵρεσις τῶν Μανιχαίων.* 20. Post *Νεργόβριγες* inculcatum *ἐθνικόν* cum A.*V. expuli. Quod ipsum documento fuerit, totam annotationem propter notitiam gentilis nominis ex glossa superiore fuisse derivatam. *Ἀππιανός*] De Bellis Hispan. p. 475. Vide etiam supra v. *Μετριοπαθεῖν*, ubi fragmentum hoc auctius legitur. *Küst.*

3. *Νέρων*] *Νέρων ἑρμηνεύεται πηλὸς αἵματι πεφυρμένος* V. Quae sub finem gl. olim extabant. 5. *καὶ ἀλλότρια — πράγματα* om. A.*V. notavi. 7. *καὶ πρὸς πάσαις*] *πάσαις δὲ* V. et mox *ἀθεμιουργίαις.* 8. *μύσος προσέθηκε*] *μῖσος παρέθηκε* A. *μῖσος* item E. *μῖσος* Med. 9. *τοῦ θείου λόγου* om. V. 11. *Νέρων. ἔτι νέος — ἀπέλυσεν*] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 809. unde ea Suidas sumpsit. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *ἔτι γέος*] Haec de Tiberio Imp. vera fortassis sunt. *Reines.* Idem infra: *ὡς πηλικοῦτον — τολμήσαντος*] „Zonaras Pilatum sub Tiberio ad causam dicendam evocatum esse scribit ex Eusebio sub an. MML. et in hist. ubi e Phlegonte id tradere putat Scalig." 12. *χριστοῦ*] *τοῦ χριστοῦ* A. Exc. 15. *τοὺς ἱερεῖς* et infra *τὸν ἄρχοντα τότε γενόμενον* om. V., haec quidem cum Excerptis, quibus desunt etiam *καὶ καθίσας ἐ. τ. σ.* 16. *καὶ τὸν Π.* Exc. 17. *σιδήρῳ δεσμίους* Med. *σιδηδεσμίους* *V. 20. *παραδεδώκαμεν*] *παριδώκαμεν* A. Excerpt. et v. *Καθοσίωσις.*

---

aperte proelium commisisset. *Νεωτερισμός. Νεώτερον.* Novum. *Ille vero dicebat se metuere, ne quod inopinatum et novum malum ingrueret.* *Νεωτεροποιός.* Novarum rerum studiosus, seditiosus, qui tyrannidem affectat. *Νεώτερος.* Comparativus, pro simplici *νέος*, iuvenis. *Νέποδες.* Pisces. compositum est nomen ex particula *νῆ* et nomine *ποῦς*: carent enim pedibus. In Epigrammate: *Volucres capturamque ferarum et piscium.* *Νέποδες.* Quasi dicas *νηξίποδες*, pedibus natantes. sic enim dictas esse quasi sint *ἄποδες*, falsum est. phocae enim pedes habent. Homerus: *Circum autem erant phocae pedibus natantes.* At *Νέπως, Νέπωτος*, est nomen gentile. *Νέρβας.* Nerva, Romanorum Imperator. hic Ioannem Euangelistam ex Patmo, quo relegatus erat, revocatum Ephesum reduxit: quando quidem Manichaeorum dogma in lucem prodiit, Manente haeresin suam aperte docente. *Νεργόβριγες.* Appianus: *Nergobriges autem audita eius clementia virum admirati sunt.* *Νέρων.* Nero, Romanorum Imperator. hic imperio iam confirmato ad impia quaeque facinora animum adiecit, studiisque Imperatore prorsus indignis operam dedit, cithara ludens, tragoedias agens, in theatris saltans. ceteris vero flagitiis accessit impietas, qua divinum numen oppugnabat. primus enim Euangelii persecutor fuit. postea vero et matrem et se ipsum occidit. *Νέρων.* Nero adhuc adolescens studiis philosophiae vacabat, atque inter cetera de Christo inquirebat: quem quidem adhuc superesse in vivis arbitrabatur. sed cum comperisset illum ab Iudaeis in crucem actum esse, iratus Annam et Caipham Pontifices cum Pilato, tunc Iudaeae praeside, vinctos ad se adduci iussit, ab iisque coram senatu sciscitatus est, quaecunque in eius iudicio acta essent. et Annas quidem et Caiphas illum a se ex praescripto legum

καθοσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν· ὁ γὰρ ἄρχων ἐξουσίαν ἔχων, ὅσα ἠβουλήθη, ἔπραξεν. ἀγανακτήσας οὖν ὁ Νέρων Πιλάτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐνέβαλε· τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν ἀπέλυσεν. ἤκμαζε δὲ τότε καὶ Σίμων ὁ Μάγος. καὶ διαλεγομένων Πέτρου καὶ Σίμωνος παρουσίᾳ Νέρωνος, ἤχθη Πιλάτος ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου· καὶ παρισταμένων τῶν τριῶν τῷ Νέρωνι, ἐρωτᾷ τὸν Σίμωνα, Σὺ εἶ ὁ Χριστός; ὁ δὲ λέγει, ναί. εἶτα ἐρωτᾷ τὸν Πέτρον, Σὺ εἶ ὁ Χριστός; ὁ δὲ λέγει, οὔ· ἐμοῦ γὰρ παριστα- 10 μένου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη. ἠρώτησε δὲ καὶ τὸν Πιλάτον, ποῖός ἐστιν ἐκ τούτων ὁ λεγόμενος Χριστός; καὶ εἶπεν, Οὐδὲ εἷς· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος μαθητὴς αὐτοῦ γέγονε, καὶ εἰσηνέχθη παρ' ἐμοὶ ὡς μαθητὴς αὐτοῦ, καὶ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων, Οὐκ 15 οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. οὗτος δὲ ὁ Σίμων οὐδαμῶς ἔγνωσταί μοι, οὐδεμίαν δὲ ἔχει ὁμοιότητα πρὸς ἐκεῖνον· ἔστι γὰρ οὗτος καὶ Αἰγύπτιος καὶ ἐμπληθὴς καὶ κατάκομος καὶ μέλας, παντελῶς τῆς ἐκείνου μορφῆς ἀλλότριος. ἀγανακτήσας 20 οὖν ὁ βασιλεὺς κατὰ μὲν τοῦ Σίμωνος, ὡς ψευσαμένου καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν Χριστόν· κατὰ δὲ τοῦ Πέτρου, ὡς ἀρνησαμένου τὸν διδάσκαλον, ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. τὸν δὲ Πιλάτον τῆς κεφαλῆς ἀπέτεμεν, ὡς τηλικοῦτον ἄνθρωπον ἀνελεῖν τολμήσαντα δίχα βασιλικῆς προστάξεως.

Νέρτερος. κατώτερος.

Νέσσος. ὁ Κένταυρος, περὶ οὗ φησι Σοφοκλῆς. *Ληιάνειρά φησιν·*

Οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὰ μὲν δοκεῖν
ἔνεστι, πεῖρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.
Ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς μηδ' εἰ δοκεῖς 614
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶναι μὴ πειρωμένη.

Νεστορέη. τῇ τοῦ Νέστορος. *Καὶ Νεστόρειος οἶκος,* ὁ τοῦ Νέστορος.

Νεστορίδης. πατρωνυμικόν.

Νεστόριος. Μετὰ Μάνεντα καὶ Παῦλον καὶ Ἀπολινάριον καὶ Θεόδωρον ἐφάνη Νεστόριος, ἀπὸ Γερμανικείας τῆς Συρίας, τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως δραξάμενος, ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων κακοφρόνως ἀποχρησάμενος Παύλῳ καὶ Θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις· υἱὸς

1. ὁ γὰρ] καὶ ὁ V. ὁ γὰρ Πιλάτος ὢν ἄρχων ὅσα ἠβ. ἔπραξεν. καὶ τοῦτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέκλεισεν, τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄνναν ἀπέλυσεν. ὕστερον δὲ τὸν Πιλάτον τῆς κ. Excerpta. 3. ἐνέβαλε· τοὺς δὲ περὶ τὸν] ἔβαλλε (ἔβαλε *V.)· τὸν δὲ V. ἐνέβαλε] Chron. Al. ἀπεκεφάλισεν. *Reines.* 4. ἤκμαζε δὲ τότε καὶ Σίμων ὁ Μ.] Confer cum hoc loco Ioannem Malalam in Chronogr. p. 328. *Küst.* καὶ om. V. Haec usque ad τοῦ συνεδρίου om. Excerpta. „Haec de Claudio Nerone, qui post Claudium imperavit, sunt intelligenda." *Reines.* 6. παρουσίᾳ] παρρησίᾳ A. παρουσίᾳ Νέρωνος om. V. item omissis ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου (quae Malalas agnoscit) et ναί — λέγει. 8. τῷ om. *V. 10. λέγει] ὁ δὲ λέγει A. E. 11. δὲ τὸν] δὲ καὶ τὸν A. καὶ τὸν V. Mox λεγόμενος om. V. 14. καὶ εἰσηνέχθη — αὐτὸν om. E. 16. καὶ ἀπέλυσα αὐτὸν om. V. repugnante Malala. οὗτος δὲ ὁ Σίμων] ὁ δὲ Σίμων οὗτος V. ὁ Σίμων δὲ E. 17. οὐδαμῶς geminat *V. οὐδεμίαν δὲ ἔχει] οὐδὲ μίαν ἔχει A. 19. ἐμπληθὴς] Praestat περιπληθὴς cum Malala. 21. κατὰ μὲν τοῦ — διδάσκαλον om. V. Sed post συνεδρίου (παλαιοῦ Malalas) *V. addit, τὸν μὲν ὡς ψευδόμενον τὸν δὲ ὡς ἀρνησάμενον.

3. τοῦ δὲ Πιλάτου τὴν κεφαλὴν] τὸν δὲ Πιλάτον τῆς κεφαλῆς A. B. V. cum Excerptis. Mirificam scripturam firmat Sopater in Rhett. T. VIII. p. 129. 4. τηλικοῦτον] τοιοῦτον V. 5. τολμήσαντος] τολμήσαντα B. V. Exc. βασ. κελεύσεως Exc. Tandem subsequebantur ista, quorum argumentum V. in glossae principio collocarat: Ὡς δὲ ἐκλήθη ὁ Νέρων πηλὸς αἵματι πεφυρμένος, [κεῖται ἐν τῷ Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος.] Om. A. Ὡς δὲ ἐκλήθη, in marg. scribens γν. Tum κεῖται — Αἰγαῖος om. A. V. Sed hunc Gronovius tradit omnia post δίχα nescire. 6. Huic glossae quae subiiciebantur, τὸ ἐντελὲς ἐνέρτερος, καὶ ἀφαιρέσει νέρτερος. ὁμοίως τὸ ἔνερθεν, νέρθεν. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ, ἐς κόρακας, τὸ σκορακίζειν: delevi cum A. *V. 7. Νέσσος] Νέσος A. E. Med. 9. Οὕτως ἔχει χ' ἡ π.] Sophocl. Trach. 590—93. ἔχει γ' οὕτως A. ἔχει γ' B. *V. C. E. Med. 10. προσωμίλησά πω] προσωμίλησάτω A. *V. προσωμίλησάτω V. προσωμίλησά τω B. E. Hoc reposui. 12. γνῶναι] γνῶμα Soph. Statim Νέσσων. πόλις Θεσσαλίας. καὶ λίμνη Νεσσωνίς, cum A. V. expulsa sunt. 13. Νεστορέη] Il. β'. 54. Νεστόριος *V. 14. ὅ τοῦ] ὁ om. A. E. *V. 16. Μετὰ Μάνεντα — ἐδογμάτισε] Haec sumpta sunt ex Theodori Presbyteri libello de Incarnatione Domini, ut Pearsonus recte monuit. *Küst.* Monuit etiam Reinesius. 17. Ἀπολλινάριον] Ἀπολιναρίου A. *V. E. Med. Mox om. Θεόδωρον V. cum lacuna. Mox τῆς Συρίας om. V. 18. τοῦ θρόνου] τὸν θρόνον A. δραξάμενος τὸν θρόνον *V. 20. κακοφρόνως] Apud Theodorum Presbyterum legitur κακοφυῶς. Küst.

suarum iudicatum dixere, nec se adversus maiestatem principis quicquam deliquisse. a Pilato enim praeside cuncta pro arbitrio esse gesta. quibus auditis Nero Pilatum quidem coniecit in carcerem; Annam vero cum Caipha indemnem dimisit. eo vero tempore Simo Magus florebat: cumque Petrus et Simo praesente Nerone inter se disputarent, eductus est ex carcere Pilatus. his igitur tribus astantibus, Nero Simonem interrogat, an esset Christus. ille se esse ait. deinde Petrum, essetne Christus. ille vero negat. me enim astante, inquit, in coelum sublatus est. tum Pilatum rogat, uter horum esset is, qui Christus diceretur. is vero, neuter, inquit. nam Petrus quidem discipulus eius fuit: qui apud me ideo delatus, cum se hominem non nosse dixisset, a me dimissus est. Simo vero iste nequaquam mihi notus est: neque ullam habet cum illo similitudinem. nam hic et Aegyptius est, et obeso corpore, et prolixis capillis, et niger, omninoque ab eius forma alienus. iratus igitur Imperator, Simoni quidem, quod mentitus se Christum esse dixisset, Petro autem, quod magistrum abnegasset, eos e senatu expulit. Pilato vero caput amputavit, quod tantum hominem iniussu Imperatoris interficere ausus esset. *Νέρτερος.* Infernus. *Νέσσος.* Nessus, Centaurus. de quo loquitur apud Sophoclem Deianira: *Sic mihi persuasi, ut res veri habeat speciem: at nondum eam experientia compertam habeo. Sed faciendo rem exploratam habere debes. nam licet rem sic se habere putes, haud tamen certo scire possis, priusquam experta sis.* *Νεστορέη.* Nestoreae. Et *Νεστόρειος οἶκος,* domus Nestoris. *Νεστορίδης.* Patronymicum. *Νεστόριος.* Post Manentem et Paulum et Apollinarem et Theodorum prodiit Nestorius, Germanicea Syriae urbe oriundus: qui sede Constantinopolitana potitus, voce duarum in Christo naturarum malo errore abusus

μὲν γὰρ ἦν τοῦ Κίλικος, ἀπόγονος δὲ τοῦ Σαμοσατέως· καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἁγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον· καὶ τρίτος προστάτης γεγονὼς τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἱρέσεως ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν καὶ ἄλλον τὸν Θεὸν λόγον κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ πλάνην ἐδογμάτισε. μετὰ δὲ τοῦτον Εὐτύχης. οὗτος δὲ ὁ Νεστόριος φυσικῶς εὔλαλος ὢν πεπαιδεῦσθαι μὲν ἐνομίζετο· τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἀνάγωγος ἦν, καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἑρμηνεύων βίβλους ἀπῃδίου μανθάνειν. τυφούμενος γὰρ ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας οὐκ ἀκριβῶς προσεῖχε τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ πάντων κρείττονα ἐνόμιζεν ἑαυτόν.

Νέστωρ, Λαρανδεὺς ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως. Ἰλιάδα λειπογράμματον, ἤτοι ἀστοιχείωτον· ὁμοίως δὲ αὐτῷ ὁ Τρυφιόδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν· ἔστι γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ μὴ εὑρίσκεσθαι ἃ, καὶ κατὰ ῥαψῳδίαν οὕτως τὸ ἑκάστης ἐκλιμπάνει στοιχεῖον. Μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς, καὶ ἄλλα.

Νεολίη. Θράσος νεότητος, προπέτεια.

Νέοις μὲν ἔργα, βουλὰς δὲ γεραιτέροισι.

Νευσάν. εἶδος μέτρου.

Νεῦμαι. ἀντὶ τοῦ, ἐλεύσομαι. Ὅμηρος· Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι.

ἐνεστῶτός ἐστι νέομαι, νεῦμαι. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ἐλεύσομαι.

Νεῦρα μάχης. ὁ πλοῦτος. Ἡσίοδος·

Βλέπων μάλιστα καὶ τὰ νεῦρα τῆς μάχης,
τὸν πλοῦτον ἐκρεύσαντα πρὸς τοὺς βαρβάρους.

Νευρῆφιν. ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου.

Νευσούμενοι. κολυμβήσοντες. Ξενοφῶν· 615

1. ἁγίαν] ἁγίαν παρθένον καὶ A. σεμνὴν παρθένον, om. καὶ θεοτόκον, Theod. 3. καὶ τρίτος] καὶ om. A.*V. Mox παρ' ἑαυτῷ om. V. omissis etiam infra κατὰ τὴν π. α. πλάνην. 8. φυσικῶς] φυσικὸς A.E. 9. ἀνάγωγος] μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς A. margo, sed m. pr. φαύλως ἀνηγμένος, κακῆς ἀγωγῆς· ἀάγωγος, καὶ δι' εὐφωνίαν ἀνάγωγος· ἀναγωγὸς δέ γε ὄντως ὁ ἀνάγων τινὰς διὰ τῆς παιδεύσεως: B. marg. 14. Νέστωρ Λαρανδεὺς ἐκ Λυκίας, ἐποπ.] Hesychius Milesius: Νέστωρ, ἐποποιός, ὁ ἐκ Λυκίας, ἔγραψεν Ἰλιάδα λειπογράμματον. ἔστι γὰρ ἐν τῷ ἃ μὴ εὑρίσκεσθαι ἃ, καὶ κατὰ ῥαψῳδίαν οὕτω τὸ ἑκάστης ἐκλιμπάνει στοιχεῖον. ἐποίησε δὲ καὶ Τρυφιόδωρος Ὀδύσσειαν ὁμοίως αὐτῷ. Haec ipsa verba Suidam descripsisse apparet: quamvis et plura habeat et ordinem nonnihil immutaverit. Küst. V. Eudocia p. 310. et Iacobs. in Anthol. T. XIII. p. 921. 15. ἐπὶ] γεγονὼς ἐπὶ A.B.V.E.Med. 16. Post Ἰλιάδα delevi γράψας cum A.V. item ἔγραψε δὲ post στοιχεῖον cum A.V.E. 17. ὁμοίως δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Τρυφιόδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν] Haec verba parenthesi includenda sunt. Quae enim sequuntur non pertinent ad Tryphiodorum (ut male putavit Vossius in libello de poetis Graecis), sed ad Nestorem ipsum, ut clare patet ex verbis Hesychii Milesii in nota praecedente adductis. Tryphiodorus enim scripserat quidem Ὀδύσσειαν λειπογράμματον, sed quae elemento Σ tantum careret: ut expresse testatur Eustathius in prooemio ad Odysseam. Confer nos infra in v. Τρυφιόδωρος. Küst. καὶ ante ὁ delevi cum A.*V.

1. τῷ ἁ] τῇ πρώτῃ A.B.V. Infra οὕτω Ald. vulg. 2. ἐκλιμπάνει] ἐκλιμπάνειν A.B.V.E. Edd. ante Küst. 3. ὥσπερ καὶ] ὥσπερ ὁ V. In Μεταμορφώσεις annotat B. μυθικάς, ὅποίας πολλάκις τερπρεύονται οἱ ποιηταί. De his insignem habet locum Menander qui fertur in Rhett. Vol. IX. p. 254. δεῖ δὲ ζητεῖν καὶ τὰς μεταμορφώσεις φυτῶν καὶ ὀρνέων καὶ δένδρων. γέγραπται δὲ καὶ Νέστορι ποιητῇ καὶ σοφιστῇ μεταμορφώσεις φυτῶν καὶ ὄρνεων. Ceterum vide v. Παρθένιος. 4. καὶ ἄλλα] In Geoponicis laudantur etiam eius Ἀλέξικηπος et Πανάκεια. Küst. καὶ ἄλλα πολλά V. 5. Νεολίη] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male νεείη. Küst. Vox Νεολίη referenda est ad Homeri Iliad. ψ'. 604. νέον νίκησε νεολίη. Ubi Schol. Νεολίη, νεότης. [Adde Theognost. p. 103.] Quae sequuntur παροιμιακὰ sunt. Euripides in Melanippa [fr. 23.] apud Stobaeum Grotii p. 475. Παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων, Βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος. Atque ad hunc locum respexisse videtur Suidas. Toup. Cf. Strab. XIV. p. 675. 6. γεραιτέροις] γεραιτέροισι dedi cum A.*V. 8. Ὅμηρος] Il. σ'. 136. 10. δὲ] ἐστι probavi cum A.V. 12. Νεῦρα μάχης. ὁ πλοῦτος] Vide Menagium in Laert. lib. IV. segm. 48. Küst. Ex Pindaro. Vid. v. Μεγάνορος. Toup. Demosthen. (p. 15, 2.) Δεῖ τῶν χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων. Vid. de hoc Demosthenis dicto Isid. Pelus. II. ep. 146. qui id interpretatur et addit ἐν πολέμῳ. Reines. Ἡσίοδος] Heraclid. Acr. I, 163. Post huius versiculos delevi cum V. Νευράν. χορδήν. τὸ παχὺ ἕντερον τοῦ προβάτου. Sed Νευρά. χορδή A. ubi gl. in marg. 16. Νευρῆφιν] Il. φ'. 300. et alibi. Sequebantur: Νευροί φ', Ἱππόποδές τε. οἱ αὐτοὶ καὶ Νευρῖται. Σαυρομάτης ἔθνος ἡ χώρα Νευρίς: sumpta quidem ex Steph. Byz. Deinceps altera gl. Νεῦρον. δι' οὗ νεύει τὰ κατὰ τὸ σῶμα. ἢ παρὰ τὸ νέω· νεῖται γὰρ τὰ νεῦρα δι' ὅλου τοῦ σώματος. Utramque praetermiserunt A. V. Item cum iisdem, non repugnante Gaisfordo, expunximus: Νευροσπαδὴς ἄτρακτος. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φιλοκτήτῃ. ὃν ἀφῆσί τις, τῇ νευρᾷ ἐπισπόμενος αὐτόν. Sophoclis versus est Philoct. 290. cf. v. Ἄτρακτον. 17. Ξενοφῶν] Lib. IV. de Expedit. Cyri [IV, 3, 12.] p. 324. ut Pearsonus observaverat. Küst.

est, aeque ac Paulus et Theodorus, a quibus genus duxit. nam filius fuit Cilicis, et Samosatensis nepos. idcirco etiam bellum irreconciliabile sanctae virgini et Deiparae indixit, et Iudaicae illius haeresis tertius patronus extitit, alium esse apud sese Christum, alium Deum Verbum, secundum patrium errorem docens. post hunc Eutyches extitit. hic vero Nestorius cum natura facundus esset, eruditus quidem habebatur, sed re vera indoctus erat: et veterum libros interpretans ab nemine quicquam discere volebat. opinione enim eloquentiae inflatus mentem ad veteres scriptores obiter advertebat, seseque omnibus praestantiorem iudicabat. Νέστωρ. Nestor Larandensis ex Lycia, poeta epicus, pater poetae Pisandri. fuit sub Imperatore Severo, scripsitque Iliadem litteris quibusdam carentem. item ut Tryphiodorus Odysseam composuit. nam in libro primo non reperitur A: sic in ceteris rhapsodiis desideratur littera, quae suum cuiusque libri numerum notat. scripsit etiam *Metamorphoses*, ut Parthenius Nicaensis; et alia. Νεολίη. Iuvenilis audacia, temeritas. Νέοις μέν. *Iuvenibus facta; consilia vero senioribus.* Νευσάν. Mensurae genus. Νεῦμαι. Veniam. Homerus: *Mane enim veniam.* Praesens est νέομαι, unde fit νεῦμαι, quod significat, veniam. Νεῦρα μάχης. Nervus belli. id est, pecunia. Pisides: *Videns praecipue pecuniam, quae est nervus belli, ad barbaros confluere.* Νευρῆφιν. Ex arcus nervo. Νευσούμενοι. Nataturi.

Ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι ἐπειρώμεθα διαβαίνειν.

Νεφέλαι. ἡ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμίασις. καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ.

[Νεφέλας ξαίνεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.]

Νεφελοκοκκυγία. πόλις παρὰ Ἀριστοφάνει πεπλασμένη εἰς τὸν ἀέρα οὖσα.

Νεφθαλείμ. ὄνομα πόλεως.

[Νεφθαλῖται. ἔθνος ἐπικρατῆσαν τῆς ἕω παρὰ Ἰωσήπῳ.]

Νεφροί. οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰς ὑπογαστρίους ὀρέξεις οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν, ἐντεῦθεν κινοῦνται τῆς ἐπιθυμίας οἱ λογισμοί.

Νείατος. ἔσχατος. καὶ οὐδετέρως νείατον.

Νείαιρα. τόπος ἔσχατος τῆς γαστρός.

Νεικέσαι. παρ' Ὁμήρῳ τὸ λοιδορῆσαι, ἀλλ' οὐ τὸ κρῖναι.

Νεικεῖ. ψέγει, φιλονεικεῖ.

Νεικείῃσι. κακολογήσῃ.

Νείκη. ἡ φιλονεικία.

Νεῖκος. διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δέ, μάχη, φιλονεικία, λοιδορία.

Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.

λέγων κατὰ μέμψιν. καί,

Νεῖκος Ὀδυσσῆος.

καὶ μάχη.

Ἐπεὶ ὣς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.

Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη.

Νῖκος δέ, ἡ νίκη, διὰ τοῦ ι. οὐ μόνον δὲ ἡ φιλονεικία διὰ διφθόγγου, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ χειρῶν μάχη.

[b]Νεῖλος. ὁ ποταμός. καὶ οὐδετέρως Νειλομέ- 616
τριον, τὸ τοῦ Νείλου μέτρον. Καὶ Νειλῴοις.

Νεῖν. κολυμβᾶν, καὶ τὸ νήθειν κρόκην. Ἀῤῥιανός· Ὅσοι κουφότατοι καὶ κουφότατα ὡπλισμένοι, καὶ τοῦ νεῖν δαημονέστατοι, τούτους ἐκνήξα-

---

2. ἐπειρῶντο | ἐπειρώμεθα A. B. V. Aliter Xenophon: ἐκδύντες δὲ ἔφασαν ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι διαβαίνειν. 3. Νεφέλη | Νεφέλαι scripsi cum A. B. C. *V. Νεφέλας Gaisfordus praefixit cum Schol. Aristoph. Av. 194. 5. Νεφέλας ξαίνεις | Deest gl. A. Usque ad πονούντων tantum habent V. C. (silente Gronovio) Huius generis proverbia quantopere sint inculcata docet gl. Πλίνθος sive Φακαί. Itaque brevissimam interpretationis formam (v. Diogen. VI, 83. Boisson. Anecd. I. p. 398. Arsen. p. 366.) reliquimus, quantumvis suspectam, abiectis novissimis: καὶ ἀδυνάτων (ἀδυνάτως libri praeter B.). εἴληπται ἴσως τὸ ξαίνειν ἐκ τοῦ εἰπόντος, ἐοικέναι τὰς νεφέλας ἐρίοισιν ἀναπεπταμένοισι. Extremis Küsterus ascripserat: „ἐοικέναι τὰς νεφέλας | Apud Aristoph. Nub. 342. Strepsiades de nubibus inquit: Εἴξασιν οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν. Ad hunc locum Suidas respexit." 7. παρὰ Ἀριστοφάνει | Av. 820. π. Ἀριστοφάνῃ Med. 8. εἰς τὸν ἀέρα οὖσα πεπλασμένη | πεπλασμένη εἰς τ. ἀ. ο. A. *V. His continua, ἣν παίζει ἐκεῖνος ὑπὸ ὀρνίθων πεπολίσθαι, cum A. V. delevit Gaisf. 9. πόλεως | Addit V. πλὴν τοῦ σὴμ σαλὴμ καὶ ἱερουσαλήμ. 10. Νεφθαλῖται | Gl. om. A. Sed alteram illam, Νέφος. οἱονεὶ νέφαος. τὸ ἐστερημένον φωτός. ὅθεν καὶ κνέφας, τὸ κενὸν φάους, omiserunt A. V. Cf. Zon. p. 1394. 12. Νεφροί. οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰς ὑπογ. | Haec sumpta sunt ex Theodoreto in Psalm. VII, 11. Küst. 13. καὶ ἐντεῦθεν | καὶ om. A. B. E. 14. Seq. gl. Νεφροί. οἱ τοῦ σώματος· εἰς οὓς νείφεται τὸ οὖρον, omiserunt A. V. Ubi οἴχεται pro νείφεται maluit Reinesius, repugnantibus Etym. M. et Zon. p. 1390. 15. ἔσχατος | Continua καὶ οὐ λέγεται μόνον ἀρσενικῶς ἀλλὰ omiserunt A. V. Tum οὐδέτερον V. 16. Νείαρα | Alii νείαιρα, per diphthongum in syllaba penultima. Notandum autem est νείαιρα non tam esse substantivum quam adiectivum, ut vel ex Homero patet; apud quem vox illa adiunctum semper habet substantivum γαστήρ. Sic Iliad. ε. 539. Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε. Scholiasta in eum locum: Νειαίρῃ: τῇ νεάτῃ. λέγει δὲ τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γαστρός. Confer etiam Etymologum. Küst. Νείαιρα A. B. E. *V. 17. Νεικέσαι | Vid. Heynium in Il. ω. 29. Schol. Ven. Il. η. 161. Gaisf.

1. ψέγει | Sic recte MSS. Pariss. [et Lex. Bachm. p. 307.] At priores editt. [et E.] male λέγει. Küst. 2. Νεικείῃσι | Il. α. 579. Deinde κακολογήσει A. E. *V. Med. 3. V. Herodiani Epim. p. 227. et Zon. p. 1391. 4. ἐπιπλήξεως | Sic recte MS. A. Ante enim male legebatur ἐκπλήξεως. Küst. ἐκπλήξεως B. V. E. ἐπιπλήξεως Photius, qui mox legit μάχην, φιλονεικίαν, λοιδορίαν. 6. Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἐρ. | Est versus Homeri Il. β'. 376. Küst. 8. Νεῖκος Ὀδ. | Od. θ. 75. 9. ἡ μάχη | ἡ om. A. E. Phot. 10. Ἐπεὶ ὣς | Il. λ'. 721. 11. Ἠλείοισι | Il. λ'. 671. Ἠλείοισιν ἐπεὶ καὶ *V. Tum νεῖκος καὶ ἡμῖν V. ap. Gaisf. 12. Νῖκος δὲ — μάχη om. Photius. φιλονεικία | ἡ φιλονεικία A. B. V. E. Sequebatur gl. Νείλεως. ὄνομα κύριον· ὁ καὶ Νειλεὺς κοινῶς, ἢ Νειλεὺς Αἰολικῶς· οὗ ἀποικία περιᾴδεται εἰς Ἀσίαν. γίνεται, φασί, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεὼς Νεόλεως, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ει δίφθογγον Νείλεως· ὁμοίως τῷ Κλεισθένης, Λεωσθένης, Προσθένης (Κλεοσθένης Πλεισθένης B. utrumque nomen Küsterus delebat), δέον, δεῖν, πλέον πλεῖν. ἢ φασὶν ἀπὸ τοῦ Νηλέως γενικῆς γέγονεν, ἀναδρομῇ τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν, καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον, Νείλεως, Αἰολικῶς μετὰ προπαροξυτονήσεως: cui similia tradit Etym. M. p. 602. Gaisfordus delevit cum A. V. Horum ὁμοίως τῷ Κλ. — δίφθογγον Νείλεως om. E. 15. Νειλῴοις | V. Schol. Arat. 946. Νειλῴαις restituit Boissonadus Theophylacti Ep. 62. Adde Tittm. in Zon. p. 1392. In fine gl. καὶ

Xenophon: *Vestibus exuti, cum pugionibus quos tenebant, nudi ut nataturi, flumen traiicere conabamur.* Νεφέλαι. Nubes est exhalatio terrae, fumo similis. item retis venatorii genus. [Νεφέλας ξαίνεις. Nubes carminas. dicitur de iis qui frustra laborant.] Νεφελοκοκκυγία. Urbs ficta apud Aristophanem, quasi ab avibus in aere aedificata. Νεφθαλείμ. Nomen urbis. [Νεφθαλῖται. Apud Iosephum est nomen gentis, quae orientis imperium tenuit.] Νεφροί. Renes appellantur cogitationes, quod appetitum veneris excitant: unde cogitationes oriuntur lascivae. Νείατος. Extremus. neutrum νείατον. Νείαιρα. Pars extrema ventris. Νεικέσαι. Apud Homerum significat *conviciis insectari*, non *iudicare*. Νεικεῖ. Obiurgat, rixatur. Νεικείῃσι. Maledicat. Νείκη. Contentio. Νεῖκος. Dissidium cum obiurgatione. secundum alios vero pugna, rixa, conviciatio. *Qui me in irritas rixas et contentiones coniicit.* quae inter reprehensionem fiant. Et: *Iurgium Ulixis.* Item pugna. *Quoniam sic pugnam excitavit Minerva.* † *Inter Eleos et nos proelium obortum est.* At νῖκος, per ῑ, victoria dicitur. nec solum per diphthongum scribitur, cum de contentione ponitur, sed etiam cum pugnam significat manibus commissam. Νεῖλος. Nilus fluvius. Et neutro genere Νειλομέτριον, Nili mensura. Et Νειλῴοις. Νεῖν. Natare. item, fila nere. Arrianus: *Quotquot erant expediti et leviter armati et natandi*

σθαι κελεύει ἀπὸ συνθήματος. Καὶ αὖθις· Ὥσπερ γὰρ οἱ ὄρνιθες ἵπτασθαι, καὶ νεῖν ἰχθύες, αἵ τε ἔλαφοι θεῖν ἐπεὶ πεφύκασιν, οὐδὲν τοῦ διδαχθῆναι προσδέονται.

Νειός. ἡ νενεασμένη γῆ, καὶ νειοῖα.

Νεῖσθαι. κολυμβᾶν.

Νεῖται. ἀφίξεται, ἐλεύσεται.

Οὐδ' ἔτι νεῖται,
ἰξὸν ἐπ' ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις.

Νείφω. τὸ βρέχω, διὰ διφθόγγου. *Νιφόμενος* δέ, χιονιζόμενος, διὰ τοῦ ῑ. *Νήφων* δέ, ἐγρηγορῶν, διὰ τοῦ η.

Νῆα. ναῦν, πλοῖον.

Νηγάτεον. λεπτόν, καινόν, ἁπαλόν, λευκόν, εὐφυές.

Νήγρετος. ἀνέγρετος.

Νὴ Δία. ναὶ μὰ τὸν Δία.

Νήδυμος. ὁ ἡδὺς καὶ γλυκὺς ὕπνος.

Νηδύς. γαστήρ, μήτρα.

Νήεον ὕλην. ἐσώρευον ὕλην. Καὶ Νηήσας, σωρεύσας.

Νῆες. τὰ πλοῖα.

Νήια. τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα. Καὶ Νήιον, ὄρος Ἰθάκης, τὸ καὶ Ὑπονήιον.

Νήιδα. ἄπειρον, ἀμαθῆ, ἀσθενῆ. [*Νηίδες δὲ νύμφαι.*]

Νῆις. οὐκ εἰδώς, ἄπειρος. τὴν δὲ Νηίδα νύμφην παρὰ τὰ νάματα ἔνιοι, καὶ τὸν Νεῖλον. καὶ ἐν Σάμῳ δὲ θηρία γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν. ἐκαλοῦντο δὲ Νήια, ὡς Εὐταίων.

Νήτης. ὁ διὰ τῶν νηῶν. Οὐ μόνον νηίτῃ στόλῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ γῆς κατὰ Βανδίλων ἐστρά-

---

Νεῖλος ὄνομα κύριον omiserunt A. V. *ζήτει περὶ τοῦ Νείλου ἐν τῷ Βραχμᾶνες* A. marg. 16. *Νεῖν*] Vid. Schol. Platon. p. 161. *Gaisf.* *νήθειν κρόκην*] *κρόκην* om. Photius, servat post v. *Νημερτές*: *στήμονα* Hesychius. 17. *Ἀβδιανός*] De Rebus Ind. p. 556. *Küst.* C. 24, 5. quem locum Suidas leviter diffinxit.

1. *κελεύει*] *κελεύει* A. 3. *ἐπιπεφύκασιν*] *ἐπεὶ πεφύκασιν* B. E. Id Gaisfordus sprevit, ignarus loci Iulianei Orat. VII. p. 206. ubi nunc extat *ἐπειδή*. Eodem pertinet vetus scriptura *ἐπιπροσδέονται*, Tum *οὐδὲν* A. B. V. pro *οὐδέ*. 4. *ἐπιπροσδέονται* | *προσδέονται* A. B. V. E. His quae adhaerebant, *τοῦ δὲ νεῖν, ἤτοι νήθειν, ἢ χρῆσις παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ, Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης. τινὲς δὲ τὸ νεῖ νήματα διὰ τοῦ ῑ ἔγραψαν, ὡς ἀποκοπὲν ἐκ τοῦ νήθει. πλὴν καὶ οὕτως ἡ ἀναλογία τὸ νῶ εἰς νεῖ οἴδε πρωτότυπον· ἐξ οὗ παράγωγον τὸ νήθω· ὡς* (ὡς om. Med.) *κνῶ κνήθω, σῶ σήθω*, Gaisf. delevit cum A. V. 5. *νειοῖο*] Il. *κ'*. 353. *σ'*. 547. 6. *κολυμβᾶν* e superiore glossa repetitum, cui sufficiatur *πορεύεσθαι*. Cf. Od. *ὁ'*. 88. 8. *Οὐδ' ἔτι*] Musaeus Ep. XII, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 171. 10. Haec a tabulis Epimerismorum esse profecta docet Theognostus p. 138. Adde Zon. p. 1400. Repugnat tamen Choeroboscus in eorundem Crameri Anecdotorum Vol. II. p. 241. In *Νιφόμενος* (cf. Hesych. v. *Νῆφε*) Aristoph. Ach. 1074. attulit Gaisf. 11. *ὁ χιονιζόμενος* | *ὁ* om. A. *ὁ γρηγορῶν* | *ἐγρηγορῶν* A. Sequentem gl. *Νή. στερητικὸν ἐπίῤῥημα. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτατικόν. ὅθεν Νήχυτον ὕδωρ, καὶ Νήχυτος ὄρυξ*, om. A. V. Vid. Etymol. M. p. 602, 40. 13. Hesychius: *Νῆάς τε. καὶ τὰ πλοῖα. καὶ τὰς ναῦς. πλοῖον* | Seqq. *Ὅτι δὲ διαφέρει πλοῖα νηῶν, ὡς οἱ παλαιοὶ παρασημειοῦνται, δεδήλωται καὶ ἐν ταῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα*, om. A. V. et Photius. Conf. Eustath. Il. *η'*. p. 684 = 559, 34. Od. *μ'*. p. 1727 = 495. Duker. in Thucyd. IV, 116. *Gaisf.* 15. *εὐφυές*] *εὐφυῆς* Photius, sive quod Hesychius habet *εὖ νενησμένον*. Continua, *τινὲς μὲν οὕτω νηγάτεον, τὸ καινόν, ὡς νεηγάτεον τὸ ἐκ νέου γεγενημένον· πρὸς ὁμοιότητα τοῦ νηγενές. ἕτεροι δὲ κατὰ στέρησιν τὸ μὴ γατόν, ἤγουν γεγονός, ἀλλ' οἷον ἀχειρόκμητον*, omissa sunt cum A. V. et Photio. Gaisf. confert Schol. Il. *β'*. 43. et Etym. M. p. 602, 44. 16. *ἀνέγερτος*] *ἀνέγρετος* A. Schol. Od. *ν'*. 74. *ἀνάγρετος* mendose Hesychius.

1. *μὰ τὸν*] *ναὶ μὰ τὸν* A. 2. *ὕπνος*] Praestat cum Zon. p. 1396. reponi: — *γλυκύς*. *Νήδυμος ὕπνος*. Quae statim sequebantur, *ἢ ὁ βαθὺς καὶ ἀνέκδυτος. παρὰ τὸ νῆ στερητικὸν καὶ τὸ δύω δῆμα*, A. V. omiserunt. V. Schol. Il. *β'*. 2. 4. *Νήεον ὕλην*] Homerus Il. *ψ'*. 139. *Küst.* *Νήσας*] *νήσας* A. B. E. *V. Hesych. Phot. et Lex. Bachm. p. 308. cum Il. *ι'*. 358. Utrumque Zon. p. 1400. Mox *καὶ* ante *Νῆες* cum A. reieci, quo singularem glossam, Photio firmante, efficerem. 7. *Νήια* | *Νήια δοῦρα* Od. *ι'*. 498. cf. Il. *γ'*. 62. Mox *καὶ Νήιον* om. A. V. agnoscit Zon. p. 1399. *Νήιον, ὄρος Ἰθ.* | Eius mentio fit apud Homerum Odyss. *α'*. 486. *Küst.* 9. *Νήιδα*] Il. *η'*. 198. *Νηίδες δὲ* om. A. et Photio notavi. Cf. Zon. p. 1398. 12. *καὶ τὸν N.* | Immo *ἢ τὸν N.* 13. *ἐν Σάμῳ — φασίν*] Ex Heraclidis Politiis ista sunt, quas vide, et Bochart. Canaan. I, 8. *Reines.* *γενέσθαι φασίν*] *φασίν* om. A. V. Photius. 14. *Νήια*] Heraclides de Politiis, in Republ. Samiorum, bestias has *Νηίδες* appellatas fuisse scribit. At Aelianus Hist. Anim. XVII, 28. *Νηάδες* illis nomen fuisse tradit. *Küst.* *Ἐνταίων* | Scribe *Εὐφορίων*. Aelianus loco laudato: *Εὐφορίων δὲ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι λέγει, — γενέσθαι ἐν αὐτῇ (Σάμῳ) θηρία μεγέθει μὲν μέγιστα, ἄγρια δὲ καὶ προσπελάσαι τῷ δεινά. καλεῖσθαι δὲ μὴν Νηίδας· ἀπεροῦν καὶ μόνῃ τῇ βοῇ ὑηγνύναι τὴν γῆν.* Confer etiam Bochartum Geogr. Sacr. part. II. lib. I. c. 8. *Küst.* *ὡσεῦται ἂν* Photius. *εὐταίων* A. B. E. *εὐταῖα* V. qui inter verss. *ἤγουν τελευταῖα*. Legendum censet Dobraeus in Photium p. 752. *ἐκαλοῦντο δὲ νηίδες, ὡς Εὐγαίων*. 15. *νεῶν* | *νηῶν* A. *V. Zon. p. 1396. *Οὐ μόνον*] „Ex Procopio, opinor." Wass. in Thuc. II, 24. (cf. Alb. in Hesychium) *νηίτῃ στόλῳ*] Euagrius p. 274. Arrian. Exp. p. 454. *Toup.* MS. Adde Iacobs. in Aelian. XV, 12.

---

periti, eos dato signo enatare iussit. Et alibi: *Ut enim aves cum volare, pisces natare, cervi currere natura sciant, ne doctore quidem ad discendum indigent.* *Νειός.* Novalis. et *νειοῖο.* *Νεῖσθαι.* Natare. *Νεῖται.* Veniet, ibit. *Neque amplius ibit, ut calamos aucupatorios visco illinat.* *Νείφω.* Cum significat, rigo, per diphthongum scribitur. *Νιφόμενος* vero, qui nive conspergitur, per *ῑ*. *Νήφων* vero, sobrius, per *η*. *Νῆα.* Navem. *Νηγάτεον.* Tenue, novum, tenerum, album, pulchre textum. *Νήγρετος.* Qui excitari non potest. *Νὴ Δία.* Per Iovem. *Νήδυμος.* Somnus gratus et dulcis. *Νηδύς.* Venter, matrix. *Νήεον ὕλην.* Coacervabant materiam. Et *Νήσας*, qui coacervavit. *Νῆες.* Naves. *Νήια.* Ligna ad naves fabricandas apta. Et Neium, Ithacae mons, item Hyponeium vocatus. *Νήιδα.* Nescium, imperitum, infirmum. [*Νηίδες* vero Nymphae.] *Νῆις.* Nescius, imperitus. *Νηίδα* vero Nympham quidam ducunt ab voce *νάματα*, vel ab *Νείλος*. Et in Samo bestias fuisse dicunt, *Νήια* appellatas, quae sono vocis terram finderent: ut tradit [Euphorio]. *Νήτης.* Nauticus. *Non solum classe navali, sed etiam terra expeditionem contra Van-*

τευσε. Καὶ Αἰλιανὸς περὶ Λακεδαιμονίων· Νηίταις κινδύνοις μὴ πάνυ συντραφέντες.

Νηκερδής. ἀνωφελής, ἀσύνετος.

Νηκούστησε. παρήκουσε.

Νηκτά. ἔνυδρα, κολυμβητά.

Νηλεῶς. ἀπανθρώπως, σκληρῶς. λέγεται καὶ νηλειῶς.

Νηλεύς. ὄνομα κύριον.

Νηλής. ὁ ἀνηλεής.

Νηλίπους. ὁ ἀνυπόδητος.

Γεροντανωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη.

Νηλιτής. ὁ ἁμαρτωλός.

Νῆμα. καὶ νήματα.

Νημερτές. ἀληθές. [καὶ Νημερτής.]

Νηνεμία. ἀνέμων ἀπουσία.

Νήνεμος. ἄνεμον οὐκ ἔχων.

Νηοφυλακεῖον.

Νηπενθές, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.

ἀντὶ τοῦ ἀπενθές.

[Νήπειον φρόνημα. Νηπία δέ, ἡλικία.]

Νήπια. τὰ βρέφη. 618

Νηπιέη. ἀφροσύνη.

Νήπιος. ἄφρων, ἀνόητος. Φίλιππος ὁ Μακεδών, πολλοὺς ἀνελών, ὕστερον ἐφθέγξατο τοῦτον τὸν στίχον·

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει.

Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. ἔσθ' ὅτε γὰρ πλειόνων ἐπιθυμῶν τις ἀποβάλλει καὶ ἃ ἔχει.

Νηποινί. ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. Αἰτιώτατος γεγονὼς τῆς στάσεως οὐ φεύξεται νηποινὶ τὸ ἔγκλημα. Καὶ αὖθις· Οὐ γὰρ νηποινί γε πείσεσθαι, ἃ πρὸς αὐτῶν ἐπεπόνθει.

---

1 περὶ τῶν Λακεδαιμονίων] παρὰ Λακεδαιμονίοις V. τῶν omisi cum A.*V. 2. συντραφέντες] F. ἐντραφέντες. Eurip. Phoen. 371. *Innutriti*. Charito p. 4. Bos. Exercitt. *Toup*. MS. συστραφέντες A. Vulgatum defendunt loci Wesselingio in Diod. I, 74. collecti. 4. Νηκούστησε] Il. υ΄. 14. His subiecit *V. glossam Νικήτης. 5. κολυμβητά, ἔνυδρα Zon. p. 1399. repugnante Photio. 9. Νηλής] Il. ι΄. 632. aliique apud Tittm. in Zon. p. 1396. 10. ὁ om. *V. 11. Γεροντανωγεῖ, πολλὰ] Sophocl. Oedip. Col. 348, 49. 13. ἁμαρτωλός] Post h. v. Gaisf. delevit cum A. V. sequentia: τούτου ἐστὶ καὶ θηλυκὸν αἱ Νηλιτίδες, ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἐκ τοῦ νηλίτης βαρυτόνου ἀρσενικοῦ. καὶ ἔστι μὲν ἡ ἀπ' ἀρχῆς δευτέρα, ἤγουν ἡ λι συλλαβή, ἀναλόγως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ διὰ τοῦ ι. οἱ δὲ τεχνικοὶ (ὁ δὲ τεχνικὸς B. E.) διὰ τοῦ η εἰδότες αὐτὸ καὶ ζητοῦντες αἰτίαν Αἰολικὴν αἰτιῶνται τροπὴν τοῦ ι εἰς η· ὃ (sequitur lacuna in Med.) πρὸς ἄλλοις καὶ ἐν τῷ ψιμμύθιον, καὶ Αἰολικῶς ψημύθιον (ψιμύθιον B. E. Med.). Cf. Zon. p. 1396. Ubi annotavit Kusterus: ἐν Ὀδυσσείᾳ] „Odyss. τ΄. 498. sed ubi hodie legitur νηλιτεῖς, non νηλίτιδες. Variantis huius lectionis meminit etiam Eustathius p. 1874." Deinde sustuli versum huncce: Νηνησμένα κρατῶν δέ, προσδόκα λέγειν. Habent A. et V. in margg., et *V. quidem praemisso Λύσις ὀνείρου. Kusterus: „Versus hic oneirocriticus legitur apud Astrampsychum." Νενησμένα κρατεῖν B. E. κρατεῖν Med. 14. Sub finem gl. delevimus ἐκ τοῦ νήθω, τὸ κλώθω (v. Zon. p. 1399.) cum A. qui in seq. om. etiam καὶ νημερτής. 16. Νηνεμία] Νηνεμίαν ἀνέμων poeta apud Platon. Symp. p. 197. C. *Gaisf*. Addi debuit Od. ε΄. 391. ἀνέμων ἀπουσία] Sic habent MSS. Pariss. itemque Photius [cum Lexico Bachm. p. 308.]. At priores editt. [et E.] ἀνέμων ἡσυχία. *Küst.*

1 Νηπενθές, ἄχ.] Est versus Homericus Odyss. δ΄. 221. sed ubi hodie pro ἐπίληθες legitur ἐπίληθον. *Küst.* ἐπίληθον A. B. V. E. cum gl. Ἐπίληθον. Ceterum A. post Νηπενθὲς habet (cum *V.) ἀπενθές, omissis mox ἀντὶ τοῦ ἀπενθές. Νηπενθές. ἀπενθές Photius. 4. Νήπειον] Gl. ab A. in marg. coniectam notavi: νήπειον ut opinor ab errore profectum. Post v. Νηπιέη traiecit *V. 5. βρέφη] Sequebantur: παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ ἔπος. ἤγουν τὰ μήπω λέγειν δυνάμενα. ἢ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἤπιον. ἤγουν τὰ παρὰ τὸ δέον ἤπια. Quibus carent A. V. Silet Gronovius. Vid. Zon. p. 1397. 6. Νηπιέη] Sic MSS. Pariss. At priores editt. minus recte νηπιείη. Voce autem hac usus est Homerus Il. υ΄. 411. Δὴ τότε νηπιέῃσι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων. Scholiasta: Νηπιέῃσιν. ἀφροσύναις, ἀνοίαις. *Küst.* ἡ ἀφροσύνη *V. 7. Φίλιππος ὁ Μακεδών, πολλοὺς ἀνελ.] Idem de Philippo refert Polybius [XXIV, 8, 10.] in Excerptis ab Valesio editis p. 118. Non tamen haec inde sumpsisse videtur Suidas. *Küst.* Sumpsit vero, sed festinanter inspecta. 10. καταλείπει] Addunt h. l. edd. Θηριῶδες ἴσως τοῦτο· δοκεῖ γὰρ παραιτεῖν ἡδὺ τοὺς ἐχθροὺς κτείνειν. Sed absunt haec ab A. B. V. E. De versu proverbiali vide Victorium in Aristot. Rhet. I, 15, 14. II, 21, 11. *Gaisf.* Praestabilius παῖδας καταλείπει, quod firmat Arsenius p. 366. 12. Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλ.] Est versus Hesiodi in Ἔργοις. Confer Platonem de Republ. V. p. 463. et Nostrum supra v. Ἡμίσεια. *Küst.* Adde v. Ὅσῳ πλέον, et Arsen. p. 367. οὐδ' libri. ἥμισυ τοῦ παντός *V. 13. καὶ ἃ ἔχει ἀποβαλλει] ἀποβάλλει καὶ ἃ ἔχει A. *V. Prov. Vat. III, 3. 15. Νηποινί] Vid. Schol. Platon. p. 456. Αἰτιώτατος δὲ] δὲ omisi cum A. *V. 18. αὐτῶν] αὐτὸν B. E.

---

datas fecit. Et Aelianus de Lacedaemoniis inquit: *Proeliis navalibus parum assueti.* Νηκερδής. Inutilis, insipiens. Νηκούστησε. Non obtemperavit. Νηκτά. Natatilia, aquatilia. Νηλεῶς. Inhumaniter, crudeliter. dicitur etiam νηλειῶς. Νηλεύς. Nomen proprium. Νηλής. Inhumanus. Νηλίπους. Nudis pedibus incedens. *Senem ducit, saepe per agrestem silvam ieiuna et discalceata oberrans.* Νηλιτής. Peccator. Νῆμα. Filum. et νήματα, fila. Νημερτές. Verum. [Et Νημερτής.] Νηνεμία. Tranquillitas aeris. Νήνεμος. Expers venti. Νηοφυλακεῖον. Νηπενθές, ἄχολ. *Dolorem et iram sedans, et malorum omnium oblivionem inducens.* νηπενθὲς hic significat, id quod ἀπενθές. [Νήπειον φρόνημα. At νηπία, aetas infantilis.] Νήπια. Infantes. Νηπιέη. Stultitia. Νήπιος. Infans, stultus. *Philippus Macedo multis occisis tandem hunc versum pronunciavit: Stultus est, qui patre caeso filios relinquit. — Stulti, qui neque sciant, quanto plus sit dimidium toto.* interdum enim quis plura appetens etiam ea quae habet amittit. Νηποινί. Impune. *Cum fuerit praecipuus seditionis auctor, hoc crimen non effugiet impune.* Et alibi: *Haud enim impune laturum esse dicebat iniurias, quas ab ipsis perpessus fuisset.*

Νηπύτιος. νήπιος· ποιητικῶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Νηπύτιος γάρ ἐστι
καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶνδε.

Νηρεύς. ὁ θαλάσσιος θεός.

Νηρῇδας. τὰς νύμφας, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι.

Νηρηίδες. νύμφαι πεντήκοντα τὸν ἀριθμόν εἰσι. Σοφοκλῆς·

Τῶν ἑκατομπόδων
Νηρήδων ἀκόλουθος.

[Νηρῆς. κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ Νηρηίς· ὥσπερ καὶ τὸ Χρυσηὶς Χρυσῆς, καὶ Βρισηὶς Βρισῆς.]

Νηρίθμους. ἀναριθμήτους, ἀπείρους.

Νηρίνη.

Νηρίον.

Νηρίτης. θαλάσσιος κόχλος.

Νήριτον. ὄρος.

Νῆσσα. τὸ ὄρνεον. καὶ νῆττα.

Νῆσσα. ὄνομα κύριον.

Νῆσαι. σωρεῦσαι. Καὶ Νήσουσι, σωρεύσουσι. 619

Νησίον. καὶ Νησιώτης, ὁ ἀπὸ νήσου. Καὶ Νησύδριον, νησίον μικρόν.

Νῆσις, Νήσιδος. ὄνομα πόλεως, καὶ ὄνομα θεᾶς.

Νῆσος.

Νηστεία. ἐκ τοῦ νηστεύω. Καὶ Νήστιμος, ἡ τῆς νηστείας ἡμέρα.

Νῆστις. ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον· παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον καὶ τὸ ἔδειν, ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ σῖτος.

Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις γε πικροῖς νωμᾶ βρότειον γένος.

τὸ ὕδωρ λέγων.

---

1. *νήπιος, μωρός*] *μωρός* om. A.B.V. Habet E. in marg. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 868. 3. *ἐστ' ἔτι*] *ἔτι* om. A.B.E.*V. cum nonnullis MSS. Aristoph. 4. *κρεμαθρῶν — τῶν ἐνθάδε*] *κρεμάθρων — τῶνδε* A.V. Utrumque cum Ox. Refinxi saltem tenorem. 6. *Νηρῇδας*] *Νηρίδας* A. *Νηρίδες* *V. qui mox *τοῦ η*. Cf. Etym. M. p. 604. f. sive Zon. p. 1398. 7. *νύμφαι. πεντήκοντα* Edd. 8. *Σοφοκλῆς*] Oed. Col. 718, 19. ubi *Νηρηίδων* Edd. 10. *ἀκόλουθος*] *ἀκόλουθοι* A.V.E, *ἀκόλουθον* Med. 11. *Νηρῆς*] Glossam male confictam notavi, quam om. A. annotans in marg. *ἐν Νηρηΐς καὶ κατὰ συγκοπὴν νηρ ὥσπερ κτλ.* V. praebet *Νηρῆς: ἡ εὐθεῖα νηρηΐς καὶ κατὰ συναίρεσιν Νηρῆς*: sed, Gronovio teste, haec glossae subtexens. 13. *ἀπείρους* om. Zon. p. 1397. tenent Photius et Hesychius. 14. *Νηρίνη*] *Νηρίνοι* V. Post *Νηρίον* Gaisf. delevit cum A.V. *ἴσως ὁ Νηρίτης, ὑποκοριστικῶς· ἵνα ᾖ ἐκ τοῦ νηρός. ὅθεν ὁ Νηρίτης εἴη. καὶ τὸ Νηρίον. Νηρίς. πόλις Μεσσήνης.* 16. *κόχλος*] Sequebantur: *ἐκ τοῦ νέω, νῶ, (νήσω* add. Med.) *τὸ κολυμβῶ, νηρός, ἰχθύς. καὶ νηρὸς μυχὸς παρὰ Ανυκόμρονι* (v. 896. ubi *νειροῖς μυχοῖς*), *ὁ κοῖλος, ἢ κάθυγρος. καὶ ἐκ τοιαύτης παραγωγῆς ὁ νηρίτης. εἰ γὰρ ἦν κατά τινας ἐκ τοῦ Νηρεύς, διὰ διφθόγγου ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν ὁ νηρίτης.* Ea praetermiserunt A.V. 17. *Νήριτι* *V. *ὄρος* | Sequebantur: *ἔστι καὶ νήριτος ὕλη, ἡ δασυτάτη· πρὸς ἣν οὐκ ἂν ἑτέρα ἐρίσοι. Νήρικον δὲ ἐν τῷ ε, ὃ καὶ Ἀκτορικόν, τάπης Ἠπείρου ἐν Ὀδυσσείᾳ· ἢ ὕστερον Λευκάς.* Item omissa cum A.V. In verbis *ὃ καὶ Ἀκτορικόν* annotavit Küsterus: „Scribe, *ἡ καὶ Ἀκτὴ καθ' Ὅμηρον*. Referenda enim haec sunt ad locum illum Homeri Odyss. *ω'. Οἷος Νήρικον εἶλον ἐυκτίμενον πτολίεθρον, Ἀκτὴν Ἠπειροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων.* Confer etiam Stephanum Byzantium v. *Νήρικος.*"

1. *ἦτις καὶ νῆττα λέγεται Ἀττικῶς*] *καὶ νῆττα* A. solum *ἦτις* om. *V. 2. Post *κύριον* olim extabant: *Λυσαύλης ὄνομα συνῳκησε τῇ Βαβῇ* (*Βαβῇ* Med.) *καὶ ἔσχε παῖδας Πρωτονόην τε καὶ Νῆσσαν.* Quae leguntur supra v. *Λυσαύλης*, Gaisf. omisit cum A, quamquam agnoscunt alii MSS. In V. praefigitur *Ὅτι.* 7. *Θεᾶς*] *Νησώ* quidem invenire licuit apud Hesiod. *θ.* 261. Statim *Νησὶς* (*νησίδος* B.E.) *δὲ τὸ ὑποκοριστικόν. ἐν Ἐπιγράμματι· Ἀκταίης νησίδος* (*νησίδος* B.E.) *ἁλιξάντοισι χοιράσι*, omissa sunt cum A.V. Versus Iuliani supra prolatus in v. *Ἁλιξάντοις.* 8. *Νῆσος*] Huic Edd. ante Gaisf. subiiciebant, quae cum A.V. Ille delevit: *ἐκ τοῦ νῶ, νήσω. ἢ οἷον ἐγκολυμβῶσα ὕδατι. ἢ φασὶ καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, καθ' ὁμοιότητα. ἐντεῦθεν νησίτης, καὶ κατὰ πλεονασμὸν νησιώτης, ὡς ἀγροιώτης. Νησώπη* (sic B.E. olim *Νησιώπη* cum Steph. Byz.). *νῆσος Λέσβου, τὸν Σίγρην, φασί, λιμένα ποιοῦσα*: ubi B. *Σίγριν*, Steph. *Σίγριον.* 11. *κοιλίας*] *νηστείας* V. *νηστελίας* *V. qui *τὸ ν.* 13. *ἐσθίειν*] *ἔδειν* A.B.V. Hanc notationem Herodianus excogitavit, teste Etym. Gudiano. Statim addunt *ὁ ἐστερημένος τοῦ ἔδειν* A. *ὁ νῆστις ὁ ἄσιτος καὶ τὸ μεταξὺ τῆς νηστείας ὁ ἐστερημένος τοῦ ἔδειν* V. 14. *τὸ σιτίον*] *τὸ σῖτος* A.B.V. *τοῦ σιτίον* E. 15. *Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις γε πικρ.*] Est fragmentum Empedoclis, sed mendosum; quod apud Sextum Empiricum [p. 620.] et Pseudo-Heraclidem in Allegoriis Homericis [c. 24.] rectius sic legitur: *Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον.* Hinc Suidam emendabis. Apud Laertium in Empedocle idem fragmentum sic legitur: *Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις ἐπικροῖ ὄμμα βρότειον.* Sed et ibi rescribendum est, uti apud Suidam rescribendum esse monuimus, *τέγγει κρούνωμα βρότειον.* Ceterum per *νῆστις* Empedoclem intellexisse *aquam* Laertius loco laudato expresse monet: a quo interpretationem illam Suidas mutuatus esse videtur. *Küst. Νῆστις* dea quaedam Sicula ap. Eustath. Il. *τ'*. Legendum autem est ap. Plutarch. Plac. Philos. I, 3. *Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον*, *et Nestis lacrimis humanos quae rigat alveos.* Athenag. Apolog. pro Christian. *Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος ἠδ' Ἀιδωνεύς, Νῆστίς θ', ἣ δ. τ. κ. β. εἰ τοίνυν Ζεὺς μὲν τὸ πῦρ, Ἥρα δὲ ἡ γῆ, καὶ ὁ αὖρ Ἀιδωνεύς, καὶ τὸ ὕδωρ Νῆστις.* Vid. ibi annot. p. 187. et 188. *Reines.* Adde Sturzium de Emped. p. 210. sqq. Is vero scripturam

---

Νηπύτιος. Infans. poetice. Aristophanes *Nubibus*: *Infans est enim, nec machinarum pensilium harumce peritus. Νηρεύς.* Nereus, marinus Deus. *Νηρῇδας.* Nymphas. per syncopen litteras ι. *Νηρηίδες.* Nereides, nymphae, numero quinquaginta. Sophocles: *Quinquaginta saltantium Nereidum assecla.* [*Νηρῆς.* Per contractionem formatum est ex *Νηρηΐς*: ut ex *Χρυσηὶς Χρυσῆς*, ex *Βρισηὶς Βρισῆς.*] *Νηρίθμους.* Innumerabiles, infinitos. *Νηρίνη. Νηρίον. Νηρίτης.* Concha marina. *Νήριτον.* Nomen montis. *Νῆσσα.* Anas. eadem *νῆττα* dicitur. *Νῆσσα.* Nomen proprium. *Νῆσαι.* Coacervare. Et *Νήσουσι*, coacervabunt. *Νησίον.* Et *Νησιώτης*, insulanus. Et *Νησύδριον*, parva insula. *Νῆσις, Νήσιδος.* Nomen urbis. item nomen deae. *Νῆσος. Νηστεία.* Ab verbo *νηστεύω.* Et, *νήστιμος ἡμέρα*, dies ieiunii. *Νῆστις.* Ieiunus: item, intestinum quod medium est inter ventrem et stomachum. dictum a particula privativa *νῆ* et verbo *ἔδειν*, vel ab *νῆ* particula privativa et nomine *σῖτος.* *Et Nestis, quae lacrimis oculos mor-*

Νήτη. χορδὴ μουσική, ὀξὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα.

Νὴ τήν. μὰ τήν.

Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν. τὸ νὴ κατωμοτικόν ἐστιν ἐπίῤῥημα, τουτέστι, μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν· ὥσπερ τὸ μὰ ἀπωμοτικόν, μεθ' ὅρκου ἀρνητικόν. Νὴ τόν, καὶ Ναὶ μὰ τόν· κατωμοτικὰ ταῦτα. ἀπωμοτικὰ δέ, Μὰ τὸν Δί', οὐ μὰ τόν. ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν, Μὰ τὸν Δία ποίησον.

Νῆτον. δυικὸν ῥῆμα.

Νῆτρον. τὸ κλωστήριον.

Νηῦς. ἡ ναῦς.

Νηφαλέος. ὁ σώφρων.

Νηφάλια ξύλα. τὰ μὴ ἀμπέλινα, μήτε σύκινα, μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.

Νηφάλιος θυσία παρὰ Ἀθηναίοις ἐτελεῖτο Μνημοσύνῃ, Ἠοῖ, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ Οὐρανίᾳ· ὡς φησι Πολέμων. καὶ ξύλα δὲ νηφάλια, τὰ μὴ ἀμπέλινα, μήτε σύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων. καὶ πρώτη ἐστὶν αὕτη ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας· παρ' ὃ καὶ τοὔνομα λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυμίασιν καὶ τὴν θυὴν πεποιημένης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δέ τινες τοπαράπαν ἄσπονδοι θυσίαι, κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι. Σοφοκλῆς·

Οὐ γὰρ ἄν ποτε
πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
νήφων ἀοίνοις.

πρὸς τὰς Εὐμενίδας λέγων.

Νηφάλιοι θυσίαι. ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται, ἀλλὰ ὕδωρ μελίκρατον.

Νηφαλισμός, ἡ προσοχή.

Νῆφε. γρηγόρει. Ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον·

Νῆφε, καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρ' ὄρα ταῦτα
τῶν φρενῶν.

Suidae parum consulto sic adiuvabat scilicet p. 550. *Νῆστίς θ', ἡ δακρύοις γε πικροῖς νωμᾷ τὸ βρότειον*: quamquam potuit ipsum Diogenis mendum ostendere, *κρούνωμα* cum esset corruptum sive distractum opportunitatem dedisse versui monstrose dilatando.

1. *Νήτη*] Vide supra v. *Νεάτη*. 3. *Νὴ τήν. μὰ τήν*] *Νὴ τὴν δὲ* *V. In Photio (similiterque apud Hesychium) editum, *Νήτην*: *μάτην*. De formulis illis ellipticis qui disputarint, indicat Meinek. in Menandr. p. 131. Tetigit etiam Porsonus in Addendis Gaisfordi (sive Albertius in Hesych.): „Haec glossa certissimam probat Bentleii emendationem in Menand. p. 49. cui stramineas quasdam rationes opposuit L. Bosius Animadv. p. 14. Conf. Hemsterh. in Aristoph. Plut. p. 120." Deinde Gaisf. delevit, *ἐλλειπτικόν*. *κατὰ τὸ μὰ τόν, καὶ μὰ τάς*, cum A.V. 4. *κατομωτικόν*] *κατωμοτικόν* A.V.E. item infra. 6. *ἀπομωτικόν*] *ἀπωμοτικόν* A.V.E. item infra. Inde ab *Νὴ τόν* singularem glossam Photius constituit. 8. *δὲ ταῦτα*] *ταῦτα* om. A.V.E. Photius. *οὐ*] *οὐ μὰ τόν* A.V. *ἀπομοτικὰ δὲ οὐ μὰ τὸν Δία* Photius. 10. *ποιήσω*] *ποίησον* A.V. Photius. 11. *δυικὸν ῥῆμα*] *τὸ γρ* A. *τὸ δυϊκόν* B.E. Deest gl. V. 12. *κλωστήριον*] *κλω....* A. Glossam om. *V. 14. *Νηφάλεος*] Scripsi, quod Coraës in Heliodor. p. 347. praeceperat, *Νηφαλέος*, ex lege Herodiani. Cf. Boisson. in Herodian. p. 91. et Osann. in Philem. p. 41. *σώφρων*] Statim *καὶ νηφαλέα, θηλυκόν* Gaisf. delevit cum A.V. 15. *τὰ μήτ'*] *τὰ μὴ* A.B.V.E. cum Photio, Hesychio, Diogenian. VI, 76. App. Vat. II, 100. et Arsen. p. 367. Post *λέγεται* omiserunt A.V. *ὡς καιόμενα, ἅτε μὴ ὕδωρ, ἀλλ' οἶνος σπένδεται.* 17. *Νηφάλιος θυσία. παρὰ Ἀθην.*] Ex Schol. Sophocl. Oedip. Col. 100. *θυσίαι* cum continuis iunxi.

1. *μὴ*] Lege cum Schol. *μήτε*. 2. *ἡ ὕλη* om. A.B.V. Mox *ἐμπείρους* V. 3. *τοὔνομά φασι*] *φασι* omisi cum A.*V. Schol. Tradidit Philochorus. 4. *θυσίαν*] *θυμίασιν* A.B.V.E. Schol. Superest ut reponatur *ἡ τὴν θυήν*. 6. *παρελθοῦσαι*] *προελθοῦσαι* recte Scholiorum editor Romanus. 7. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Col. 98—100. 9. *ὑμὶν*] *ὑμῶν* A.V.C. *ὁδοιπορῶν* *V. 11. Sub finem cum A.V. removi doctrinam magistellorum: *αἱ ἄοινοι λέγονται, ὡς ἀεὶ νήφουσαι, καὶ μὴ μέθην παρέχουσαι. τοῦτο δὲ διὰ τὸ τῆς θείας δίκης ἄυπνον.* Ubi Küsterus: „*μὴ μέθην παρέχουσαι*] Cum Porto legere malim, *μὴ μέθης μετέχουσαι*, i. e. quae nunquam inebriantur, sed omnis temulentiae expertes sunt." *μέθῃ χαίρουσαι* Toupius I. p. 416. Ad litteras propius accessit Gaisfordus coniectans, *μέθῃ προσέχουσαι*. 12. Hanc explicationem Photius agnoscit. 14. Item Zon. p. 1398. 15. *Ἀλλ' ἔστιν αἴτιον, τὸ μὴ πρόχ.*] Haec sunt verba Polybii lib. XVII. c. 30. [XVIII, 23, 4.] quae etiam repetuntur infra v. *Πρόχειρος. Küst. τὸ μὴ*] *τοῦ μὴ* A.B.V.E. Edd. ante Küst. Mox *τῶν* ante *φρενῶν* om. A.B.E. Edd. ante Küst. cum inferiore glossa.

---

talium rigat. per *νῆστιν* enim intelligit aquam. *Νήτη.* Chorda musica, sonum acutum edens. *Νὴ τήν.* Per hanc. *Νὴ τὴν ἱερὰν κεφ.* Per sacrum caput. *νὴ* est adverbium, quo utuntur, qui inreiurando aliquid affirmant: ut *μὰ* est particula, cum per iusiurandum negant. *Νὴ τόν, Ναὶ μὰ τόν* sunt formulae iurandi, quibus affirmatur. at *μὰ τὸν Δία, οὐ μὰ τόν*, est iurandi formula negans. quamobrem in proprietatem loquendi maxime peccat, qui dicit, *Μὰ τὸν Δία ποίησον. Νῆτον.* Duale verbum. *Νῆτρον.* Fusus. *Νηῦς.* Navis. *Νηφαλέος.* Sobrius. *Νηφάλια ξύλα.* Ligna sobria appellantur ea ligna, quae neque vitea sunt, neque ficulna, neque myrtea. illa enim dicuntur *οἰνόσπονδα. Νηφάλιος θυσία.* Sacrificium quod apud Athenienses fiebat Mnemosynae, Aurorae, Soli, Lunae, Nymphis, Veneri Coelesti, ut ait Polemo. ligna etiam sobria dicuntur, quae neque sint vitea neque ficulna, sed ex thymo: quod quidem lignum sacrificiis ardentibus primum adhibebatur. hinc etiam *thymum* nomen accepisse; voce deducta ab *θυμίασις* vel *θυή*. sunt autem etiam sacrificia quaedam omni prorsus libatione carentia, quae fortuito in usum venerunt. Sophocles: *Haud enim unquam in primas vos incidissem iter faciens, sobrius in sobrias.* ad Eumenidas haec dicit. *Νηφάλιοι θυσίαι.* Sobria sacrificia: in quibus non vinum, sed aqua melle mixta libatur. *Νηφαλισμός.* Attentio. *Νῆφε.* Vigila. *Sed ratio est, quod praeclarum illud Epicharmi dictum homines in promptu non habent: Sobrius esto, et cave fidem habeas. hi enim sunt articuli pru-*

Νήχεται. κολυμβᾷ.

Νήχυτος ἔρως.

Νία. τὰ σχοινία.

Νίβα. χιόνα. καλεῖται δὲ οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θρᾴκῃ.

Νίγερ. ὄνομα κύριον.

Νίγλαροι. τὰ τερετίσματα καὶ περίεργα κρούματα. κροῦμα δέ ἐστι καὶ μέλος μουσικὸν παρακελευστικὸν ὁ νίγλαρος.

Νιγρῖνος. ὄνομα κύριον.

Νίδες. αἰδοῖα, ἢ ὀρχίδια παιδίων. Σικελοί.

Νίζε. νίπτε.

Νίζει. ῥύπτει, πλύνει, νίπτει, κλύζει, ἀποσμήχει.

Νικαγόρας, Μνησαίου ῥήτορος, Ἀθηναῖος, σοφιστής. γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα. Βίους ἐλλογίμων, Περὶ Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρωάδι, Πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.

Νίκανδρος, Ξενοφάνους, Κολοφώνιος· κατὰ δέ τινας Αἰτωλός· ἅμα γραμματικός τε καὶ ποιητὴς καὶ ἰατρός, γεγονὼς κατὰ τὸν νέον Ἄτταλον, ἤγουν τὸν τελευταῖον, τὸν Γαλατονίκην, ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε Θηριακά, Ἀλεξιφάρμακα, Γεωργικά, Ἑτεροιουμένων βιβλία πέντε, Ἰάσεων συναγωγήν, Προγνωστικὰ δι' ἐπῶν· μεταπέφρασται δὲ ἐκ τῶν Ἱπποκράτους Προγνωστικῶν· Περὶ χρηστηρίων πάντων βιβλία τρία· καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς. 21

Νικάνωρ, ὁ Ἑρμείου, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ

---

2. *Νήχυτος* | Vide Scholiastam Apollonii Rhodii III, 530. *Küst.* *ἔρως* | Immo *εὐρώς*, ut in Fr. (Callimachi) 313. *Πέδιλα, τὰ μὴ πύσι νήχυτος εὐρώς. Ruhnken.* Ep. Crit. p. 177. Versus integer extat in v. *Εὐρώς*. Gaisf. statim delevit *ἐπιτατικὸν κἀντεῦθα τὸ νῆ*, cum A. V. 3. *Νία* | Est vox procul dubio spuria, et *ex σχοινία*, per abiectionem syllabae primae, detorta. Solet enim interdum Grammaticus noster miro stupore voces dimidiatas pro integris in serie sua ponere: ut *Ἅλα*, pro *Οὐδαλα*, *Ἀκτίν*, pro *Λοναχῆτιν*, *Νιτίν*, pro *Γυναικωνῖτιν*, et alia huius generis plura. *Küst.* An *Νήια*? Sic dici possunt funes nautici. *Hemst.* 4. *Νίβα* | Confer Nostrum infra v. *Νίφα*. *Küst.* *οὕτω* vulg. Deinde conf. Choerob. Bekk. p. 1402. et Etym. M. p. 568, 18. *Νίψ Νιβός, ὄνομα κρήνης.* Adde Hesychium. Delevit mox Gaisf. *Νίβις. πόλις Αἰγύπτου*, cum A. V. 6. *Νίγερ* Med. et Zon. p. 1401. 7. *Νίγλαροι* | V. intpp. Aristoph. Acharn. 559. *κρούματα*] *κρούσματα* cum Hesychio Photius, in hoc desinens. 8. *κροῦμα δέ ἐστι καὶ μ.* | Ex Schol. Aristoph. Acharn. 553. petita monuit Küst. Ubi male legitur *τρῆμα*. *δὲ* om. A. V. Tum Gaisf. delevit, *Νιγρῆτες. ἔθνος Λιβυκόν*, cum A. V. 10. Sub finem delevi *Καὶ Νίγρος* cum A.*V. Item expuli glossam etiam in v. *Φακιόλιον* invectam: *Νιδάριον. παρὰ Ἡρώσιν τὸ πρὸς τῇ κεφαλῇ προσέπλημα· ὃ δὴ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται κυβέρβυλος· παρὰ δὲ Κυπρίοις κορδύλη· ὡς Κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ῥητορικῶν.* Ubi Küsterus: „Confer Nostrum supra v. *Ἐγκεκορδυλημένος*, ubi eadem leguntur. Ceterum videndum, annon vox *νιδάριον* corrupta sit ex *κιδάριον*, quod est diminutivum a *κίδαρις*. Vide Hesychium v. *Κίδαρις*." Horum *Νιδάριον — κορδύλη* habet A. in margine, reliquis omissis. *V. glossam post v. *Νικαγόρας* reposuit. Ceterum *πρὸς κεφαλῇ* B. V. *πρὸς κεφαλὴν* V. Deinde *κρώβυλον* B. E. Med. om. V. 11. *Νίδες* | Sic etiam Photius in Lexico. At Hesychius *νίδες*. *Küst.* *ὀρχεῖδια*] *ὀρχι* A. *ὀρχι* V. E. quod interpretor *ὀρχίπεδα*. Mox *Σικελοί* om. V. 12. *Νίζε* | Deest gl. V. Cf. Hemsterh. in Thom. M. p. 312. 13. *ῥύπτει* | *ῥύπτει* V. E. *νίπτει* addiderunt A. B. E. cum Photio. *νίπτει, πλύνει* *V. Hesychius et Lex. Bachm. p. 309. 15. *Νικαγόρας* | Huius Nicagorae mentionem facit Philostratus lib. II. de Sophist. in vita Aspasii extrema: et ipse Suidas supra vv. *Μαῖον* et *Μινουκιανός*. Confer etiam Ionsium de Scriptt. Hist. Phil. lib. III. c. 14. *Küst.* Porphyr. apud Euseb. Praep. X. p. 464. A. *Hemst.* Eadem *Eudocia* p. 309.

2. *Ἔγραψε Βίους* | *Ἔγραψε* om. A. V. 3. *Πρεσβευτικὸν* | *Πρεσβυτικὸν* A. 5. *Νίκανδρος* | De eo et eius scriptis vide Vossium in opere de Hist. Gr. *Küst.* De Nicandro tradens *Eudocia* p. 308. panca cum Suida, plura cum eo qui *Γένος Νικάνδρου* composuit habet communia. 8. *τῶν Γαλατονίκην*] Vide Valesium in Excerpta Constant. p. 19. *Küst.* Mireris ab Valesio, qui res Attali Galatonicae tetigit, errorem Suidae manifestum fuisse praetermissum, quamquam hic et Attalum primum cum tertio confudit, et Attalorum novissimum ab Romanis regno privatum temere perscripsit. Haud fugit tamen Schneiderum praef. in Ther. p. XIII. 10. *Ἑτεροιουμένων* | Sic recte habet unus MS. Paris. At in duobus aliis [sic A.] legitur *ἑταιρουμένων*, voce leviter corrupta. Editt. Mediol. et Ald. [et E.] habent *ἑταιριουμένων*, quod longius ab vera lectione recedit. At editt. Basil. et Genev. peius *ἑταιρουμένων*; quod Portus verterat, *De meretricio more viventibus*: haud sane Apolline dextro. Tam falsum enim est, poema istud Nicandri de eo argumento scriptum fuisse, quam verum est poetam in eo egisse de corporibus in alias formas mutatis: ut Ovidius in Metamorphosibus. Huius rei facile fidem faciat Antonius Liberalis, qui in Metamorphosibus suis plures fabellas de hominibus transformatis ex Nicandri *Ἑτεροιουμένοις* narrat. Vide Vossium de Hist. Gr. et Ianum Rutgers. Varr. Lectt. lib. II. c. 18. qui de mendo, quo in prioribus editt. Suidae locus hic foedatus est, lectores recte etiam monuerunt. *Küst.* Adde Iungerm. in Pollux. V, 39. 11. *Προγνωστικὰ δι' ἐπῶν* | Aratum *ἐν τοῖς ἰατρικοῖς* citat Pollux I. p. 89. An Nicandrum nominare voluit? Aratus enim non scripsit *ἰατρικά*. *Reines.* Mallem ille *πάντων* firmasset, quod veri specie destitutum est. 14. *Νικάνωρ* | De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. *Küst.* Et Villois. praef. in Il. p. 31. Accedit *Eudocia* p. 311. *γραμματικός* om. A.

---

dentiae. *Νήχεται.* Natat. *Νήχυτος ἔρως.* *Νία.* Funes. *Νίβα.* Nivem. item fons in Thracia sic vocatur. *Νίγερ.* Nomen proprium. *Νίγλαροι.* Sic vocantur cantus acuti et soni subtiles citharae. *Νίγλαρος* est sonus citharae et modulatio incentiva. *Νιγρῖνος.* Nomen proprium. *Νίδες.* Membra genitalia, vel testiculi puerorum. sic Siculi. *Νίζε.* Lavâ. *Νίζει.* Purgat, lavat, abluit, abstergit. *Νικαγόρας.* Nicagoras, Mnesaei rhetoris filius, Atheniensis, sophistes. vixit tempore Philippi Imperatoris. scripsit Vitas clarorum virorum. De Cleopatra in Troade. Orationem in legatione ad Philippum Imperatorem Romanorum. *Νικάνδρος.* Nicander, Xenophanis F. Colophonius, vel ut alii tradunt Aetolus; qui et grammaticus fuit et poeta et medicus; vixitque tempore Attali iunioris, sive ultimi, Galatonicae dicti, cui Romani regnum ademerunt. scripsit Theriaca: Alexipharmaca: Georgica: De corporibus in alias formas mutatis libros quinque: Remediorum collectionem: Prognostica versibus, ex Hippocratis Prognosticis translata: De omnibus oraculis libros tres: et alia plurima carmine. *Νικάνωρ.* Nicanor, Hermiae F. Alexandrinus, grammaticus; qui fuit temporibus Hadriani Caesaris.

Συνοῖσον. συμφέρον. Ἐν ὑμῖν τε κείσθω προτιμῆσαι τὸ συνοῖσον, καὶ τὰ εἰρηναῖα πρὸ τοῦ πολέμου ἑλέσθαι. Καὶ αὖθις· Αὐτός τε γὰρ τῷ ἐπηβόλῳ τῆς φύσεως ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐστοχώτατα.

Συνοιχήσεται. συναναιρεθήσεται.

Συφορβία. ἀγέλη χοίρων.

Συώδεις. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου.

Σύρα. παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θεία ἐπιστολή.

Συράκουσα. πόλις Σικελῶν.

Συρακουσία τράπεζα. ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων. καὶ Συρακουσίων δεκάτη.

Σύρβη. τάραχος.

Συρβηνεύς. ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἢ πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς ἔχειν. καὶ Συρβηνέων χορός, ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου. διὸ τάττεται ἡ παροιμία Συρβήνης χορὸς ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν.

Συριανός, Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ'. Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ'. Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν βιβλία β'. Εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ θεῶν. Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια, βιβλία δέκα· καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά.

Ὅτι Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος, ὥς φησι Δαμάσκιος, πάντα τῶν παλαιῶν ἐξετάζων οὐκ ἀνίει πρὸς τὸ ἀκριβέστατον· προσεῖχε δὲ τὸν νοῦν ἐς τὰ μάλιστα μετὰ Πλάτωνα τῷ Ἰαμβλίχῳ καὶ τοῖς Ἰαμβλίχου

1. Ἐν ὑμῖν τε κείσθω] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 91. *Toup.* Ed. Nieb. p. 307. 3. Αὐτός τε γὰρ τῷ ἐπιβόλῳ] Agathias lib. V. p. 162. [immo p. 167. cap. 21. sive ed. Niebuhr. p. 325.] Αὐτός τε γὰρ οἰκοθεν τῷ ἐπιβόλῳ τῆς φύσεως εὐστοχώτατα διεγίνωσκε τὸ συνοῖσον. Quae haud paulo elegantiora sunt. Sed sic solet noster Suidas. *Toup.* ἐπηβόλῳ reposui cum A. E. quod restituendum etiam Agathiae. In fine ἀστοχώτατα V. 6. Immo Συφόρβια. 7. Συώδεις] Exempla dedit Iacobs. in Philostr. p. 511. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφ.] Haec nihil ad rem faciunt, et loco commodiore repetuntur paulo inferius v. Συρβηνεύς. *Küst.* Sub finem ἐπιφωνουμένους A. 8. Σύρα] Mirificam gl. om. Portus. Theognostus p. 133. σῦρ τὸ φορτίον. 10. Συρακουσία τράπεζα] Vid. Athen. XII. p. 527. C. D. et quos indicavit Fritzsch. de Aristoph. Daetal. p. 84. Hanc formulam admiratus an emendaturus olim nescio quis Themistii scripturam interpolavit Or. XXIV. pr. ἀλλὰ Συρακουσίαν ἀεὶ τράπεζαν ἢ Σικελικήν τινα προτιθέντες, ubi remoto illo γρ. ἢ Σικελικήν corrigendum opinor, ἀλλὰ Σ. ἀεί τινα τράπεζαν προτιθέντες, nisi forte secundum Ambrosiani vestigia placet ἀλλὰ Σ. τινὰ τρ. ἀεὶ πρ. 12. Συρακουσίων] Συρακουσία V. ap. Gaisf. Vide scripturam ex A. prolatam in v. Δεκάτην ἑστιᾶσαι. De proverbio v. Bodl. 911. et gl. Ἡ Συρακουσῶν δεκάτη. Ceterum καὶ Σ. δεκάτη *V. post πολυτελής collocavit. 13. Σύρβη] V. Zenobius VI, 1. 14. Συρβηνεύς] A. σύρβη, quod idem est ac τύρβη. σ enim et τ non raro inter se commutantur. Quare ineptiunt grammatici, qui a nomine σῦς etymologiam vocis huius arcessunt. Vide Casaub. in Athen. lib. XV. c. 16. *Küst.* Item Meinek. Com. Vol. II. p. 67. et Bergkii Comm. de ant. Comoed. p. 91. 16. ἔχειν om. V. Photius et Etym. M. p. 736, 21. Dein Συρβηναίων *V. Mox ἐπιφωνουμένοις V. Ludicram istam suum compellationem tangere videtur Aristophanes Plut. 308. ubi Gl. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων λεγομένη.

2. Συρβήνη χορός] Scribe, ut paulo ante, συρβηνέων χορός. *Küst.* Item Hemsterh. in Polluc. X, 153. Sed Συρβήνης A. B. V. E. cum Zenobio, Σύρβηνος Bodl. 857. Praestat tamen expelli Συρβήνης χορός. Quae antecedunt ἀπὸ τοῦ . . ἐπιφωνουμένου irrepserant etiam in v. Συώδεις. Ceterum διὸ - χορῶν ignorat Photius. 4. Συριανός] Philoxeni filius, Marinus in vita Procli p. 25. Cognatus eius erat Ammonianus. Vid. supra v. Ἀμμωνιανός. *Reines.* Ὁ φιλόσοφος Συριανὸς ὕμνον εἰς τοῦτον τὸν ἥρωα γράφων, Achillem, cuius ante facta fuit mentio, Zosim. IV. p. 222, 20. Vid. Πλούταρχος Νεστορίου. Πρόκλος ὁ Λύκιος. *Hemst.* Vid. Ionsii Hist. Scr. Phil. p. 300. Vales. de Crit. I, 19. *Gaisf.* Partem tradit *Eudocia* p. 389. φιλόσοφος] A. V. E. addunt ἰσοκρατίων, B. inter vss. ζήτει. Voluit, opinor, ζήτει εἰς τὰ Πρόκλου. 9. Εἰς τὰ Πρόκλου] Pro nota lectoris marginali habet Fabricius Bibl. Gr. V, 26. p. 450. nam Proclus Syriano iunior, eiusque discipulus. Hunc tamen Procli de diis Homericis commentarium recenset Suidas. *Hemst.* εἰς τὰ Πρόκλου om. E. nec dubium quin homo male sedulus, quem similitudo tam studiorum quam librorum advertisset, margini suum εἰς τὰ Πρόκλου appinxerit: unde factum ut e gl. Πρόκλος traducerentur Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ — βιβλία δέκα. Nam eosdem titulos a Syriani discipulo retentos et in paribus argumentis esse consumptos quis credat aut verisimiliter demonstret? nedum ut Lobeckio concedamus in Aglaoph. p. 344. eosdem Syriani libros censenti sub Proculi nomine habitos fuisse. Itaque longius etiam progredi licebit, siquidem qui supra tribuitur Syriano labor, commentarius in Homerum et in Platonis Rempublicam conscriptus, item extat in memoria Proculi; nisi quod accesserunt ἐν βιβλίοις ζ'. Quocirca auctor sim ut universam istam fraudem ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον — δέκα reiiciamus. Neque iam theologum litteratissimum Thilonem opinor repugnaturum, qui olim in commentat. de coelo empyreo II. p. 10. censuerit Suidae memoriam imposuisse, ut libros de Chaldaicis oraculis, qui Proculi essent, ad Syrianum transferret. 11. Περὶ τὰ Λόγια] Fortasse scribendum est, περὶ τῶν Λογίων. *Küst.* Nunc demum intellexi, quod in v. Πρόκλος praetervideram, iungenda fuisse Συμφωνίαν . . . Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια. Ceterum v. Marini v. Procli c. 26. καὶ ἄλλα τ. ἐξ. om. V. Deinde Ὅτι Gaisf. cum *V. 14. πάντα τά] τὰ delevi cum A. πάντων παλαιῶν V. πάντα intellige singulos. 15. δή] δὲ V. ap. Gaisf.

Συνοῖσον. Utile. *Penes vos esto amplecti id, quod vobis expedit, et bello pacem anteponere.* Item: *Ipse enim dexteritate quadam naturae sagacissime coniiciebat, quod ipsi profuturum erat.* Συνοιχήσεται. Simul peribit. Συφορβία. Grex porcorum. Συώδεις. Σύρα. Apud Romanos est divina epistola. Συράκουσα. Syracusae, Siculorum urbs. Συρακουσία τράπεζα. Syracusana mensa, id est, sumptuosa. Siculi enim deliciis omnium maxime addicti esse putabantur. item Syracusanorum decima. Σύρβη. Tumultus. Συρβηνεύς. Tumultuosus. ductum ab iis qui cum tumultu tibiis canunt. vel pauper, qui tibiarum thecas et loculos inanes habet. Et, Chorus Syrbenaeorum. id est, tumultuosus et indecorus. dictum hoc ab eo quod suibus acclamari solet. quare proverbium hoc dicitur de choris confusis. Συριανός. Syrianus, Alexandrinus, philosophus, qui Atheniensi scholae et sodalitio praefuit, magister Procli, quem habuit successorem. scripsit in totum Homerum commentarios, lib. VII. In Rempublicam Platonis, lib. IV. In Orphei Theologiam, lib. II. In Proclum de diis Homericis. Consensum Orphei, Pythagorae, Platonis circa oracula, lib. X. et alias quasdam enarrationes. — Isidorus philosophus, ut Damascius ait, singulos veterum accuratissime examinare non desinebat; sed post Platonem praecipuam Iamblicho et Iamblichi

φίλοις δὴ καὶ ὀπαδοῖς· ὧν ἄριστον εἶναι διισχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην Συριανόν, τὸν Πρόκλου διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἠξίου πρὸς συναγυρμὸν ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

411 ‖Συριγμός. φωνὴ ἄσημος. Τοὺς δὲ συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι καὶ τοὺς χλευασμοὺς τίς ἐξηγήσαιτο ῥᾳδίως; Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν συρίττοντες, καὶ ταραχὴν ταῖς βοαῖς ἐνεποίουν.

Σύριγξ. τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος· καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. Σοφοκλῆς·

Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων
ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα.

Σύριγξ καὶ ἡ ἐπιμήκης διῶρυξ. Καὶ τούτους κελεύει σύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον τρήσασθαι. Καὶ Σύριγγος, αὐλοῦ, ἢ δορατοθήκης. Πισίδης·

Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφήν, τὴν ἐργάτιν,
γεωμετρεῖν ἔπεισεν, . . .
ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείας;

Συρίξας. ἀπὸ τοῦ συρίζω ἐνεστῶτος.

Συρμαΐζειν. καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Καὶ Συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἐοικός.

Συρμαία. τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας. Καὶ Συρμαΐζειν τὸ κενοῦσθαι, ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. οὕτως Ἡρόδοτος. ἢ λάχανον σελίνῳ ἐοικός. ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.

Συρμός. τοῦ νιφετοῦ ἢ φορά.

Οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεῦσαν ἅλα.

περὶ Ὀρφέως ὁ λόγος.

Σύρω. τρέχω. Πισίδης·

Σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ δρόμου.

Σύροι πρὸς Φοίνικας. ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε ἀλλήλοις δι' ἔχθρας ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

Σύρφαξ. συρφετώδης, ὀχλώδης. Ἐξῆρε δὲ αὐτὸν πλείω πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν τὸ ὑπὸ

1. δὴ] δὲ *V. qui deinde συναγυρισμόν. 4. τῆς ἀληθοῦς] τῆς om. A. B. V. E. Retinet v. Συναγυρμός, ubi membrum novissimum recurrit. 5. Τοὺς συριγμοὺς τοὺς ἐν τ.] Haec sunt verba Polybii in Excerptis ab Valesio editis p. 145. [XXX, 20.] Küst. Τοὺς δὲ συρ. A. *V. Polyb. 7. ἐξηγήσαιτο] ἐξηγήσεται E. Legendum cum Exc. τίς ἂν ἐξηγήσαιτο vel potius οὐδεὶς ἂν ἐξηγ. 12. Σοφοκλῆς] Electr. 720. sq. Vide v. Στήλη. 14. ἔχριμπτ'] ἔγχριπτ' A. ἐγχριμπτ' *V. B. Sed vide gl. Ἔχριμπτ' ἀεί. Dein σύριγμα *V. qui continuo καὶ Σύριγξ. 15. Σύριγξ. καὶ ἡ] Ammian. Marcellin. XVII, 7. p. 183. et Lindenbrog. Hemst. Vid. Wesseling. in Diod. II, 10. Adde Phrynichum Bekkeri p. 64, 12. Gaisf. Satis fuit Iacobsium afferri in editione Philostrati p. 679. sq. 16. ὑπὸ — τρήσασθαι] ἀπὸ — πρήσασθαι V. qui mox αὐτοῦ. 17. Πισίδης] In Hexaemero v. 1137. et seqq. sed ubi locus hic ita legitur: Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφήν, τὴν ἐργάτιν, Γεωμετρεῖν ἔπεισε καὶ τριωρόφους Οἴκους ἐγείρειν ἐξαγώνων κτισμάτων, Ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' ὀρθίας Γραμμῆς διευθύνουσαν etc. Küst. 19. Εὐκλείδου νόμος om. V. Γεωμετρῶν ἐντεῦθεν Εὐκλείδη σκόπει Pisides v. 1176. (1148.) quem Suidas in brevius contraxit. Gaisf. Equidem malui post ἔπεισεν exterminare fraudem hominum studiosorum. 20. ποιεῖς E.

1. Συρίξας] Aristoph. Plut. 689. 2. Συρμαΐζειν] Gl. Herodot. II, 77. Vulgo Συρμαΐζειν. καθαίρειν. Συρμαίη. πόμα ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος· οὕτως Ἡρόδοτος. Reposuit Gaisfordus lectionem omnium MSS. nisi quod B. E. *V. praebent πόματα cum Med. omisso συρμαίη. 3. Ex Gl. Herod. II, 125. παρὰ τῷ αὐτῷ (παρὰ ταὐτῷ *V.) quod in vulgatis probum est, nescias an Suidae tribuas negligenter glossas istas decerpenti. Gaisfordus quidem intra uncos servavit οὕτως Ἡρόδοτος: nec dubito quin οὕτως Ἡρόδοτος, quae Etym. M. p. 736. absunt, perperam inferiorem in glossam irrepserint. Sed vide quae annotavimus in gl. continua. 5. Συρμαία] Vide Erotianum v. Ἀπὸ συρμαϊσμοῦ. Küst. Glossa ne litterarum ordini repugnet, corrige καὶ assumpto, quod alienam in sedem irruit: καὶ Συρμαία, τὸ καθαρτικὸν κοιλίας δι' ἐμέτων. 6. Καὶ Συρμαΐζειν — ἐοικός] Haec vulgo omissa inserunt omnes MSS. Quomodo haec emendanda sint, patet ex Photio, qui agnoscit Συρμαία. τὸ καθ. — οὕτως Ἡρόδοτος, omissis ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Lege igitur, seiunctis quae male confusa sunt, primo, Συρμαΐζειν. καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Καὶ Συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἐοικός, ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Deinde, Συρμαία. τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμετῶν καὶ κοιλίας. Καὶ Συρμαΐζειν, τὸ κενοῦσθαι. οὕτως Ἡρόδοτος. De συρμαία quaedam habet Schol. Aristoph. Pac. 1253. Gaisf. Cf. v. Μελανοσυρμαῖον. Recte Gaisfordus ad superiorem glossam retraxit illa λάχανον — μέλιτος. 10. Οὐκέτι κοιμάσ.] Antipatri Sidon. LXVII, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 8. Cf. v. Βρόμος. 12. παταγεῦσαν] πατάγουσαν V. E. παταγεύουσαν *V. 14. Πισίδης] Fr. Foggin. 147. 16. Σύροι πρὸς Φοίν.] Similiter Diogenianus VIII, 19. 18. δι' ἔχθρας ἀλλ. *V. Photius. 19. Ἐξῆρε δὲ αὐτὸν πλ.] Haec sunt verba scriptoris Anonymi de Harmato, ut discimus ex ipso Suida supra v. Ἁρμάτος, ubi locus hic auctior legitur. Küst. Verba πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν non recte procedunt, nisi aut πρὸς τὸ τοιαύτην aut περὶ τοιαύτην refingimus.

---

amicis et comitibus operam dabat; quorum optimum esse affirmabat civem suum Syrianum, Procli magistrum. neminem tamen ad verae scientiae collectionem contemnendum esse censebat. **Συριγμός.** Sibilus. *Sibilos autem in publicis conventibus et cavillos quis facile dicendo exprimat?* Item: *Romani vero cum sibilis et tumultuoso clamore eum condemnabant.* **Σύριγξ.** Axis pars, quae in rotae foramen immittitur; item ipsum foramen rotae sic appellatur. Sophocles: *Ille vero sub metam extremam agens axem magis magisque ei admovebat.* **Σύριγξ** etiam dicitur fossa longa. *Et iubet eos profundo cuniculo collem perforare.* Et **Σύριγγος**, tibiae, vel thecae hastarum. Pisides: *Quis apem, sapientem illam artificem, geometriam docuit, et cellulas struere non ad lineam rectam?* **Συρίξας.** A praesenti **συρίζω**. **Συρμαΐζειν.** Purgare potione, quae est ex zea et aqua. Et **Συρμαίη** apud Herodotum est olus apio simile; vel cibus ex adipe et melle confectus. **Συρμαία.** Medicamentum purgans per vomitum et ventris laxationem. et **Συρμαΐζειν**, alvum purgare. **Συρμός.** Casus nivis. *Non amplius sopies ventorum fremitum, neque grandinem, neque nivis casum, neque strepitus maris.* de Orpheo haec dicuntur. **Σύρω.** Contendo. Pisides: *Exercitus ad nos cum cursu contendit.* **Σύροι πρὸς Φοίν.** Syri contra Phoenices. utraque gens male audiebat propter calliditatem. vel quod per mutuas inimicitias, quas perpetuo inter se gerebant, nunquam sincere in gratiam redibant. **Σύρφαξ.** Plebeius, trivialis. *Hoc autem insanum gloriae studium acclamationes infimae plebis,*

τινα ἀδιήγητον αὐτῆς σχών· ἄλλως τε καὶ φύσεως οὐ φαύλης λαβόμενος· ὥστε πρὶν γενειᾶν εὐδόκιμος εἶναι ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τῶν ἡλίκων διαφέρειν. γραμματικῆς τε γὰρ οὐδενὸς χεῖρον ἐπεμελήθη, καὶ δι' αὐτὴν ποιητικῆς πάσης· αὐτός τε τραγῳδίας ἐποίει καὶ κωμῳδίας εὐδοκίμους· ἔτι μᾶλλον ὕστερον αὐξηθείς, ὥστε καὶ τὴν δύναμιν συναυξῆσαι ῥητορικῆς τε καὶ μουσικῆς καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα θεωρίας καὶ φιλοσοφίας πάσης. ζηλωτὴς γὰρ Ἀριστοτέλους γενόμενος καὶ τὸ ποικίλον τῆς περὶ τὸν ἄνδρα παιδείας ἀγαπήσας, χάριν εἰδέναι πᾶσιν ἔλεγεν ἀεὶ τοῖς μαθήμασι, πολὺ μὲν ἐχουσι τὸ ἐλευθέριον, πολὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς τὸν βίον, πάντων δὲ μάλιστα τὸ εὐδιάγωγον πρός τε νεότητα καὶ γῆρας. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς Μούσας διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰς ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι, ὅτι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν βίου χρῆσιν οἰκεῖον· καὶ οὔτε τὴν ἐρπειρίαν αὐτῶν, οὔτε τὴν ἀπόλειψιν ὁμοίως ὑπελάμβανεν εἶναι τῇ τῶν βαναύσων τεχνῶν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπονειδιστον τοῖς μετρίως ζῶσι τήν τε τούτων ἄγνοιαν καὶ τὴν τῶν βαναύσων ἐπιστήμην. οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ὅτῳ τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυρισμὸν ἐχρήσατο, οὐδὲ ἐκαπήλευσεν.

Ἔφη δὲ Νικόλαος ὁμοίαν εἶναι τὴν ὅλην παιδείαν ἀποδημίᾳ. ὡς γὰρ ἐν ταύτῃ προσυμβαίνει τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ μακρὰν ὁδὸν διεξιοῦσιν, ὅπου μὲν ἐγκατάγεσθαί τε καὶ ἐναυλίζεσθαι μόνον, ὅπου δὲ ἐναριστᾶν, ὅπου δὲ πλείους ἐνδημεῖν ἡμέρας, ἐνίους δὲ τόπους ἐκ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέντοι ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἑστίαις· οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διερχομένους δεῖν ἐν οἷς μὲν ἐπιτηδεύμασιν ἐπὶ πλέον ἐνδιατρίβειν, ἐν οἷς δ' ἐπ' ἔλαττον· καὶ τὰ μὲν ὅλα, τὰ δὲ ἐκ μέρους, τὰ δὲ ἄχρι στοιχειώσεως παραλαμβάνειν, καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον κατασχόντας ἐπὶ τὴν ὡς ἀληθῶς πατρῴαν ἑστίαν ἀνελθόντας φιλοσοφεῖν.

Νικόλαος, ῥήτωρ, γνώριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου· Πλουτάρχου δὲ λέγω τοῦ ἐπίκλην Νεστορίου. ἔγραψε Προγυμνάσματα, καὶ Μελέτας ῥητορικάς, καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζεν ἐπὶ Λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου. 624

Νικόλαος, Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελφὸς Διοσκορίδου γραμματικοῦ, καὶ ὑπάρχου καὶ ὑπάτου καὶ

1. αὐτῆς] ταύτης A. 3. τῶν ἡλίκων] τὴν ἡλίκων A. V. 4. χεῖρον ἐπεμελήθη] χείρων ἐπεμέλητο V. χ. ἐπεμελέλειτο Med. Mox δι' αὐτὴν cum B. V. E. praetuli scripturae durissimae δι' αὐτῆς. 6. ἔτι δὲ] δὲ omisi cum A. *V. Sed hiat oratio, neque dubium quin Suidas nonnulla deformarit. 9. ἁπάσης ἐπεμελεῖτο] πάσης A. *V. ἐπεμελεῖτο ignorant etiam B. E. 13. ἐλευθέριον] ἐλεύθερον V. 15. ἄρα διὰ τοῦτο] διὰ τοῦτο ἄρα posui cum V. Vide Heind. in Plat. Protag. 110. 17. ἔχει] ἔχειν A. 19. ὁμοίως — τεχνῶν] Haec quoque sapiunt breviantis manum.

3. Ἔφη δὲ Νικόλαος ὁμοίαν εἶναι τ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli αὐτολεξεὶ etiam leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 417. 418. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* Immo, quod Gaisf. monet, sumpsit Valesius a Suida. 4. συμβαίνει] προσυμβαίνει A. B. E. Edd. ante Küst. Verbum notabile. 5. ὁδὸν διεξιοῦσιν] ὁδὸν om. B. E. Tum ἐξιοῦσιν E. 6. ἐναυλίζεσθαι] ἐπαυλίζεσθαι A. 7. ἐναριστᾶν] ἀριστᾶν E. 11. ἐπιτηδεύμασιν] ἐπιτηδεύματα A. V. 13. παραλαμβάνειν] περιλαμβάνειν V. 15. ἀνελθόντας] ἐλθόντας V. 19. ἤκμαζε δὲ] ἤκμαζεν A. *V. Eudocia, ubi de utroque Nicolao tradit p. 309. sq. 20. τοῦ πρεσβύτου] Immo τοῦ πρεσβυτέρου. 21. Νικόλαος] Huius Nicolai mentio fit apud Marinum in Vita Procli c. 10. *Küst.* Ubi Boissonadus p. 87. vidit hanc cum superiore memoria iungendam esse. Iam de primordio *Νικόλαος, Μύρων*, fuit cum suspicarer quatuor hasce voces temere locum alienum involasse: quo facto continuitas memoriae de Nicolao rhetore, Dioscoridis fratre, interpellabatur. Scilicet omnium in ore versabatur Sanctus Nicolaus Myrensis. Similis vero fraus in v. *Μαρσύας* est deprehensa. Quamquam rhetorem istum origine Lycium fuisse constat. Διοσκουρίδου] Διοσκορίδου A. Eudocia. Is infra dictus *Διοσκόριος*. 22. καὶ Ἱππάρχου] καὶ ὑπάρχου E. V. et ut videtur B. Quae cum A. omiserit, Gaisf. uncis inclusit. Sed quoniam Dioscorius praefectura functus est, apparet καὶ ὑπάρχου reponi oportuisse, quorum

causa fuerat adeptus, ipse paternam laudem augens incredibili quodam studio litteris incubuit, qui cum etiam ingenio non malo praeditus esset, priusquam ex ephebis excessisset, singularem laudem in civitate sua rettulit, atque inter aequales longe emituit. grammaticae enim atque huius ope poeticae haud vulgarem notitiam sibi comparārat, adeo ut tragoedias comoediasque haudquaquam spernendas scriberet. postea vero cum maiorem progressum doctrinae fecisset, ad rhetoricam ac musicam et mathematicas disciplinas atque universam philosophiam animum applicuit. nam Aristoteli studebat, et multiplicem eius viri doctrinam mirabatur: ut saepenumero professus sit omnibus se disciplinis maximam gratiam habere, cum propter honestatem liberalem, tum inprimis propter utilitates, quas in hanc vitam conferant, et oblectationem, qua iuventutem et senectam solentur. idem aiebat fortasse hanc ob causam plures numero Musas a veteribus theologis introductas esse, quod in disciplinis mira varietas et ad omnes usus apta diversitas reperiretur. earum vero imperitiam peritiamve longe ab illiberalibus artibus differre: quippe homini idoneis opibus instructo imperitiam artium humaniorum atque illiberalium peritiam iuxta turpem esse. hic igitur ex nullis omnino disciplinis quaestum unquam captavit. — Idem dicere solebat disciplinarum orbem similem esse peregrinationi. nam quemadmodum iis, qui longam peregrinationem susceperunt, usu venit, ut in quibusdam deversoriis prandendi causa commorentur, in aliis pernoctent, in nonnullis quidem locis plusculos dies consistant, alia vero praetergredientes tantum inspiciant, tandem autem reversi in suis penatibus degant: ita etiam eos, qui studia humanitatis universa percurrant, in quibusdam disciplinis brevius, in aliis immorari diutius oportere; et has quidem integras perdiscere, illas vero duntaxat delibare, et collecta singularum utilitate ad philosophiam tanquam ad genuinam patriam ac lares reversos ibi considere. *Νικόλαος.* Nicolaus, rhetor, discipulus Plutarchi et Proculi: illius inquam Plutarchi, qui cognominatus est Nestorii filius. scripsit Progymnasmata, declamationes rhetoricas, et alia quaedam. floruit autem sub Leone seniore Imperatore, usque ad Zenonem et Anastasium. *Νικόλαος.* Nicolaus, e Myris urbe Lyciae oriundus, frater Dioscoridis grammatici, qui praefectus fuit.

πατρικίου· σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, μαθητὴς γεγονὼς Λαχάρους. ἔγραψε Τέχνην ῥητορικὴν καὶ Μελέτας.

Νικόμαχος Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς, τραγικός, γράψας τραγῳδίας ἑνδεκα, ὧν καὶ αἵδε· Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυόνης, Ἀλετίδης, Εἰλείθυια, Νεοπτόλεμος, Μυσοί, Οἰδίπους, Περσίς, Πολυξένη, Τριλογία, Μετεκβαίνουσαι, Τυνδάρεως, ἢ Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

Νικόμαχος, Ἀθηναῖος, τραγικός· ὃς Εὐριπίδην παραδόξως καὶ Θέογνιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων ἐστὶν αὐτοῦ Οἰδίπους.

Νικόμαχος Σταγειρίτης, φιλόσοφος, υἱὸς μὲν Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, μαθητὴς δὲ Θεοφράστου· ὡς δέ τινες, καὶ παιδικά. ἔγραψεν Ἠθικῶν βιβλία ἓξ· καὶ περὶ τῆς Φυσικῆς Ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Νικόμαχος ἰατρός, καὶ αὐτὸς Σταγειρίτης, Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός· ἐξ οὗ κατήγετο Νικόμαχος ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς ἰατρός. ἔγραψεν Ἰατρικῶν βιβλία ἓξ· καὶ Φυσικῶν ἑν.

Νικομήδεια. πόλις. καὶ Νικομηδὶς ναῦς.

Νικόπολις. καὶ Νικοπολίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως.

Νικοσθένης. ὄνομα κύριον.

Νικόστρατος, Μακεδών, ῥήτωρ. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπιδευτέροις δέκα ῥήτορσι·

---

loco crediderim *καὶ ὑπάτου* in suspicionem adduci posse. Ceterum interpres, vulgarem scribendi rationem secutus: *frater Dioscoridis grammatici, et Hipparchi, et Hypati Patricii.*

1. *πατρικίου*] *καὶ πατρικίου* A. B. *V. 2. *Λαχάρους*] *Λαχάρου* V. Vide supra v. *Λαχάρης*. 3. *Τέχνην ῥητορικὴν*] Iam deperditam: cuius sententias quasdam decerpsit Doxopater in Aphthonium. Quae sequuntur *καὶ Μελέτας* om. Eudocia. 4. *Νικόμαχος*] De Nicomachis vide Meursium in notis ad Nicomachi Geraseni Harmonices Enchiridion, quod una cum Aristoxeni Elementis Harmonicis et Alypii Isagoge Musica ab eo editum est Lugd. Batav. 1616. *Küst.* In Meursii Opp. T. VI. p. 426. sqq. Nicomachos persequitur *Eudocia* pp. 308. 309. sqq. 5. *τραγῳδίας ἑνδεκα*] Undenarium numerum non licet efficere, ne demptis quidem titulis *Οἰδίπους* et *Τριλογία*, quem fabulae cuipiam inscriptum fuisse nondum credimus, aut si quid in hoc indice suspicionem movet. Saltem tragici res cum comici (de quo v. Meinek. Quaest. Scen. II. p. 33. coll. Comm. Miscell. p. 8. sq.) fabulis misere confusas esse demonstrat vel *Εἰλείθυια* comoedia, v. Athen. VII. p. 290. Neque *Μετεκβαίνουσαι* alium sapit auctorem. Ceterum ne illud quidem licet definiri, quo merito tragicus Atheniensis ab Alexandrino distinguatur. 6. *Ἀλέξανδρος*] *Τάξανδρος* A, *ταξέανδρος* E. *ἢ*] Haec particula deest in MS. A. *Küst.* Om. etiam V. et expunxi post *Ἀλέξανδρος*. *Γυριόνης*] *Γηρυόνης* A. B. V. quod legebat Küsterus. Suspectum est *Ἀλετίδης*: cuius loco reponi malim *Ἀλετρίδες*. 7. *Εἰλήθυια*] *Εἰλείθυια* A. V. E. *Οἰδίπους*] Abundat hoc drama, et pertinet ad Nicom. Athen. *Reines.* 8. *ἢ Πολυξένη*] *ἢ* cum A. V. delevi. Item vellem post *Τυνδάρεως* id auferri licuisse. 11. *παραδόξως Εὐριπίδην*] Inverti cum *V. 12. *αὐτοῦ ἐστιν*] *ἐστιν αὐτοῦ* A. E. *V. 13. *Νικόμαχος Σταγ.*] Vid. Menag. in Diogen. Laert. VIII, 88. V, 35. p. 303. Davis. in Ciceron. de Finibus V, 5. *Hemst.*

1. *Θεοφράστου*] *Νικόμαχος* inserit V. Mox *ὡς . . . παιδικά* om. Eudocia. Theophrastum iuvenis amasium tradit etiam v. *Θεόφραστος*. *Ἠθικῶν*] *Ἠθικὰ* V. Hinc exorti sunt qui Ethicorum editionem Nicomacheam ad filium quasi scriptorem traducerent: de quorum causa disseruit multis Stahr. Aristotel. T. II. p. 110. sqq. eiusque vestigia premens Pantsch de Ethicis Nicomacheis p. 12. sqq. Verumtamen si quando disputatio de triplici Ethicorum exemplo curatius pertractabitur, non infimum in ea locum auguror Suidam sibi vindicaturum. Nam quod ille prodidit ab Nicomacho sex Moralium libros esse vulgatos, haud male convenit in hancce Nicomacheam editionem, ut cuius tres integri libri cum Eudemiorum totidem amicissime conspirent, decimus autem argumenta mirifice repetat dudum explicata. 4. *Νικόμαχος ἰατρός*] Vid. Menag. in Diog. Laert. V, 1. 6. *τοῦ φιλ. — ἰατρὸς* om. E. 9. *καὶ* tacite Gaisf. addidit cum *V. *Νικομηδὶς*] Vid. supra v. *Ναῦς*. Mox *Νικομήδης. ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ περὶ Ἀφύης*, omiserunt A. V. 10. *ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης Νικοπολίτης*] *καὶ Νικοπολίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως* A. V. 13. *Νικόστρατος, Μακ.*] Nicostratus librum scripsit de Musico fratre Rhythmonii, Orphei et Idomeneae nymphae Maricae filio: Auctor fragmenti, quod cum Censorino adhuc editum c. 10. Ea nomina Vossius in ed. Lugd. an. 1650. putat esse commenticia. Menander rhetor. lib. II. de Genere Demonstrativo [T. IX. p. 249.] de stilo Nicostrati iudicium fecit. ait autem dictionem Xenophontis, Nicostrati, Dionis Chrysost. et Philostrati eius, qui imagines et heroica scripsit, *ἁπλουστέραν* esse et *ἀφελεστέραν*. Ita leg. pro *ἀσφαλεστέραν*, ut legit Vossius. Conf. Voss. de Hist. Gr. p. 420. *Reines.* Meminit Philostrat. de Vitt. Sophist. II, 32. p. 624, 15. ubi vid. Olear. Schol. Luciani ex Mark. Cod. de Saltat. 69. Huius intelligo *τὸ βιβλίον τὸ Νικοστράτειον*, quod ad se mitti petit Synesius Ep. 128. p. 264. B. Hermogen. *περὶ Ἰδ.* II. p. 396. 507. Vid. Vales. in Euagr. Hist. Eccl. p. 450, 30. *Hemst.* *Μακεδών*] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. [cum *Eudocia* p. 310.] minus recte *Μακεδόνων*. *Küst.* 14. *ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπὶ δευτέροις δέκα ῥήτ.*] Ex hoc loco constat duplicem olim fuisse apud Graecos oratorum celebrium decadem, priorem et posteriorem: quod etiam discimus ex Epigrammate Leontii Scholastici, Anthol. lib. III. p. 412. ubi Chiridius vocatur, *Εἰκὼν ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος*. Vide in eum locum Brodaeum. *Küst.* Ubi

---

consul et patricius. docuit autem et ipse Constantinopoli, fuitque discipulus Lacharis. scripsit Artem rhetoricam et declamationes. *Νικόμαχος*. Nicomachus, ex Alexandria Troadis oriundus, tragicus. scripsit tragoedias XI. ex quibus sunt et hae: Alexander, Eriphyle, Geryones, Aletides, Ilithyia, Neoptolemus, Mysi, Oedipus, Persis, Polyxena, Trilogia, Metecbaenusae, Tyndareus, Alcmaeon, Teucer. *Νικόμαχος*. Nicomachus Atheniensis, tragicus, qui praeter omnium opinionem Euripidem et Theognin vicit. ex eius fabulis est Oedipus. *Νικόμαχος*. Nicomachus Stagirites, philosophus, filius Aristotelis philosophi, Theophrastique discipulus, et eiusdem, ut quidam tradunt, amasius. scripsit de moribus libros sex; item de Physica Acroasi patris sui. *Νικόμαχος*. Nicomachus medicus, et ipse Stagirites, Machaonis filius, Aesculapii nepos, a quo genus duxit Nicomachus, pater Aristotelis philosophi, et ipse medicus. scripsit de Re Medica libros VI. et de Rebus Naturalibus unum. *Νικομήδεια*. Nicomedea, urbs. et Nicomedea navis. *Νικόπολις*. Civis eius dicitur Nicopolites. *Νικοσθένης*. Nomen proprium. *Νικόστρατος*. Nicostratus, Macedo, rhetor. hic relatus est in numerum decem il-

σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ Λίωνος τοῦ Χρυσοστόμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Δεκαμυθίαν, Εἰκόνας, Πολυμυθίαν, Θαλαττουργούς, καὶ ἄλλα πλεῖστα· καὶ Ἐγκώμια εἴς τε τὸν Μάρκον καὶ ἄλλους.

Νικόστρατος, κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθήναιος ἐν β'. Δειπνοσοφιστῶν. λέγει δὲ ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστι Πάνδροσος καὶ Ἄντυλλος· ὃς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι· καὶ Ἱεροφάντης, καὶ Κλει-
625 νή. ἔτι δὲ Ἅβρα, καὶ Ἡσίοδος, καὶ Διάβολος, καὶ Ἀντερῶσα, καὶ Ἑκάτη, Μάγειρος, Ὦτις, Πλοῦτος, Σύρος, Ἀπελαυνόμενος, Ψευδοστιγματίας, καὶ Τοκιστής. ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὗρον κείμενα.

Νικόφρων, Θήρωνος, Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα· Ἐξ ᾅδου ἀνιών, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, Ἐγχειρογάστορες, Σειρῆνες.

Νικοχάρης, Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ, Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ, Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγός, Κρῆτες, Λάκωνες, Λήμνιαι, Κένταυροι, Χειρογάστορες.

Νικῷεν καὶ *Νικῴη*. εὐκτικά.

Νίκων. οὗτος πὺξ καὶ πάλην καὶ παγκράτιον καὶ δρόμον καὶ τἆλλα ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Νεμέᾳ καὶ Ἰσθμοῖ καὶ ἄλλοις ἀγῶσι νικήσας, ἔλαβε στεφά-

---

Iacobsius Animadv. T. XI. p. 202. similiter contendit e recentis aevi oratoribus alterum quendam delectum institutum fuisse. Verum nulla huius partitionis vestigia tot rhetores aut grammatici servarunt, qui praestantissimos oratores in indices redegerunt. Itaque sophistarum numerum indicari censeo, qui laudem antiquae decadis vel aemularentur vel proxime accederent. Quamquam decem istius ordinis sophistae vereor ut calculis subductis confici queant. Ceterum Meinekium secutus Gaisfordus posuit *ἐπιδευτέρους*, de quo supra dictum in v. *Ἀριστομένης*: collato Suida v. *Ὅμηρος Ἀνδρομάχου, συνηριθμήθη τοῖς ἑπτά, οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι.*

3. *Δεκαμυθίαν, Εἰκόνας, Πολυμυθίαν* | *Εἰκόνας, Πολυμυθίαν καὶ Δεκαμυθίαν* V. 6. *Νικόστρατος, κωμικός*] Eius meminit Schol. Euripid. Phoen. 1017. *Reines.* Vid. v. *Ταραντινίδιον*, ubi fragmentum ex Nicostrato [immo ex Aeliano]. Libanius de vita sua p. 17. Photius Lex. v. *Ὁρμενα. Toup.* MS. Eadem usque ad *Ψευδοστιγματίας Eudocia* p. 311. 7. *τρίτῳ*] *β'* vel *δευτέρῳ* A. B. V. E. Athenaei quamquam in libro secundo extant loci p. 47. E. 65. D. (*Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος*) tertii tamen memoriam rectissimam duco, quo laudetur *Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ* pp. 108. C. 118. E. Nimirum haec loco depulsa esse arguit, quod Antyllum et Pandrosum nusquam Athenaeus docuit pro eadem haberi. Quamobrem oratio sic videtur instauranda: *Ν. κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθήναιος. λέγει δὲ ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστι Πάνδροσος, καὶ Ἄντυλλος, [οὗ μέμνηται ἐν τρίτῳ Δειπνοσοφιστῶν.] ὃς καὶ Φ.* 8. *Πάνδαρος*] Athenaeus *Πάνδροσος. Küst.* *ὃ καὶ*] *ὃς καὶ* A. V. Quod Gaisfordus cum recepisset, infra sub v. *Φιλέταιρος* (quam glossam conferas cum Schol. Plat. p. 331.) perspexit esse legendum *Πάνδροσος καὶ Ἄντυλλος*, praeeunte Meinek. Quaest. Scen. III. p. 12. Nimirum *ὃς* istud. olim voci *Πάνδαρος* pro correctione impositum, postmodum aberravit. Itaque refinxi. Deinde *εἰ καὶ Φ.* Eudocia. 9. *Κλεινή*] Athenaeus *Κλίνη*, i. e. *lectus. Küst.* 11. *Ὦτις*] *Ὠτης* A. *V. An leg. *Πατρῶται*? Conf. Athenaeus XV. p. 700. B. Nullam fabulae *Ὦτις* mentionem facit Athenaeus, iis, quas enumerat Suidas, addens *Πατρῶται*, et *Βασιλεῖς. Gaisf.* 13. *ταῦτα — κείμενα*] Haec verba in versione omisit Küsterus. Interpretatur Portus: *Haec in appositione. i. e. in libri margine apposita repperi.* Ego *ἐπέχω.* Seqq. *καὶ παροιμία· Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον. οὗτος κωμῳδίας ὑποκριτὴς ἦν, δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι*, delevi cum A. V. male repetita ex v. *Ἐγὼ ποιήσω. Gaisf.* His igitur expulsis etiam crimen duorum Nicostratorum male confusorum evanuit, cuius Suidam insimulavit Meinekius l. l. p. 11. Ceterum *παραθήκῃ* quomodo tuear nondum inveni; cui sufficiendum fortasse *παρενθήκῃ*: huius autem non alium, quam qui exemplis ab Wyttenbach. in Plut. T. VI. p. 946. collectis inest, opinor esse significatum, id est additamenti vel operis secundarii. quod in marginibus extaret. Scilicet Nicostrato Sophistae. scriptori multum lectitato, videtur quidam notitiam praemisisse comici. cuius fabulae dudum a bibliothecis exulabant. Quicquid tamen id fuit, comparandum certe ex v. *Δαμάφιλος*: *ἐξ ὧν ταῦτά μοι εὕρηται ἐν ταῖς τῶν βιβλίων θήκαις.*

1. *Νικόφρων*] Scribe *Νικοφῶν*. Sic enim Comicus hic vocatur a Scholiasta Aristophanis. Polluce, Athenaeo, et Etymologici auctore. Vide Meursium in Bibliotheca Attica. *Küst.* Praeierat Iungerm. in Polluc. VII. 32. Adde Meinek. Quaest. Scen. II. p. 59. *Νικοφῶν ὁ κωμικός* Herodian. *π. μον. λέξ.* p. 9, 28. Accedit similis dubitatio in v. *Νεοφρων*. Nihil tamen mutat *Eudocia* p. 311. ubi Nicophronem et Nicocharem posuit. 3. *Ἀφροδίτης γοναί*] Fabula haec laudatur a Schol. Aristoph. Av. 82. 1283. itemque a Polluce. *Küst.* Qui de Pandora dixit in v. *Κοιμίσαι.* 4. *Ἐγχειρογάστορες*] Immo *Χειρογάστορες.* Sic enim fabula haec appellatur a Polluce. Athenaeo et Etymologici auctore. *Küst.* Schol. Aristoph. Av. 1550. *Νικοφῶν ἐν Χειρογαστόρων γέννᾳ*: quem quasi pleniorem titulum fabulae Meinekius p. 60. agnovit. Sed Scholiastae ut supra laudatus est *Ἑρμιππος Θεῶν.* item deinceps *Νικοφῶν Ἐγχειρογαστόρων*: ut *γέννᾳ* corrupta vox ad senarium nunc mutilum debeat pertinere. Verum quod *Χειρογάστορες* etiam ad Nicocharem transfertur, recte idem monuit eam fabulam ab Nicochare esse abiudicandam. 5. *Νικοχάρης*] Vide Meursium in Bibliotheca Attica. *Küst.* *Φιλωνίδου*] *Φιλονίδου* V. 6. *Ἀριστοφάνους*] *τοῦ κωμικοῦ* addit V. 8. *Ἡρακλῆς χορηγός*] *Ἡρακλῆς* om. V. 10. *εὐκτικά*] *εὐκτικόν* V. et E pr. *Νικῷεν. εὐκτικόν* Zon. p. 1402. Subsequebantur, denuo nobis eiecta: *Νικῶ αἰτιατικῇ· Νικῶμαι δὲ γενικῇ.* Ubi Gaisfordus: „Haec om. Küsterus: et credo abesse ab A. V. Conf. Abresch. Aeschyl. III. p. 209." 11. *Νίκων. οὗτος π.*] Suidas supina negligentia ad Niconem hic refert, quae apud

---

lorum oratorum, qui ordinis inferioris habentur; aequalis Aristidis et Dionis Chrysostomi. Vixit enim sub Marco Antonino Imperatore. scripsit Decamythiam, Imagines, Polymythiam, Thalatturgos, alia plurima. item encomia in Marcum et alios. *Νικόστρατος.* Nicostratus, comicus. huius meminit Athenaeus libro II. *Dipnosophistarum*, qui has ab eo fabulas scriptas fuisse dicit: Pandrosus, et Antyllus, quam fabulam Philetaero quidam tribuunt; Hierophantes, Cline, Habra, Hesiodus, Calumniator, Anterosa, Hecate, Coquus, Otus, Plutus, Syrus. Repulsus, Pseudostigmatias, Tocistes. *Νικόφρων.* Nicophon, Theronis F. Atheniensis, comicus, aequalis Aristophanis comici. ex fabulis eius sunt etiam hae: Ab Inferis rediens, Veneris natales, Pandora, Enchirogastores, Sirenes. *Νικοχάρης.* Nicochares, Philonidae comici F. Atheniensis, comicus, aequalis Aristophanis. ex eius fabulis sunt Amymone, Pelops. Galatea, Hercules uxorem ducens, Hercules Choragus, Cretenses, Lacones, Lemniae, Centauri, Chirogastores. *Νικῷεν.* Et *νικῴη.* verba optativi modi. *Νίκων.* Theagenes pugil fuit, qui pugilatu, lucta, pancratio, cursu, ceterisque certaminibus, partim Olympiae, partim Nemeae et in Isthmo toties victor exti-

νους, ὥς φασι, χιλίους καὶ τετρακοσίους. ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν ἀπεχθανομένων τις ὡς ζῶντι αὐτῷ παρεγένετο ἐπὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐμαστίγου αὐτήν· ἐς ὃ πεσοῦσα ἐκείνη ἠμύνατο τὸν ὑβριστήν. τοῦ δὲ οἱ παῖδες ἐπεξῆσαν φόνου ἐπὶ τῇ εἰκόνι· καὶ οἱ Θάσιοι καταποντοῦσιν αὐτήν, κατὰ νόμον Δράκοντος Ἀθηναίου, ὑπερορίζοντος φονεύοντα καὶ τὰ ἄψυχα. ταύτην δὲ ἡ Πυθία ἔχρησε κακῶς Θασίοις πράττουσιν ἀνενεγκεῖν. ἀπορούντων δὲ τῶν ἁλιέων περὶ τῆς ἀναγωγῆς, τὰ δίκτυα χαλάσαντες ἐπὶ ἰχθῦς ἀνήνεγκαν τὴν εἰκόνα. καὶ ἔστησαν αὐτὴν οἱ Θάσιοι ὅθι καὶ πρῶτον ἦν.

Νεκυρίς. ὄνομα τόπου.

Νίν. αὐτάς.

Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ὢν
εἶποι λεώς νιν.

Σοφοκλῆς·

Σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς τοὔργον, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.

Καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσι.

Νινευί. πόλις. Καὶ Νινευίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως. 626

Νιόβη. ὄνομα κύριον.

Νιρεύς. ὁ καλὸς καὶ εὔμορφος.

Νίσα. πόλις. Καὶ Νισαία, πόλις.

Νισαία. τῆς Μεγαρίδος νεώριον.

Νίσαιον. τόπος Περσίδος, ἔνθα ἵπποι ὠκίστοι γίνονται, Νισαῖοι λεγόμενοι. οἱ δὲ ὅτι πεδίον μέγα τῆς Μηδικῆς, τῷ οὐνομά ἐστι Νίσαιον. τοὺς οὖν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. καὶ *Νισαῖος*, ὄνομα κύριον, καὶ ὁ πολίτης καὶ ὁ ἵππος.

Pausaniam lib. VI. (c. 11.) p. 364. unde articulus hic depromptus est, de Theagene Thasio narrantur. *Küst.* Tetigit Iacobs. in Anthol. T. VIII. p. 147. Sed errorem ab Suida commissum esse eo minus fidem invenerit, quod Pausanias nullum commemoravit Niconem. Verum haec facilem habent explicatum. Nam Suidas cum posuisset *Νίκων*, celebratum illud vel per Augusti vitam. locus ille satis opportunus esse videbatur, cui quaedam ascriberentur de victoriis clarissimis, quasi sub communem notionem *νικῶν* revocanda. Itaque factum ut Theagenes, exemplar athleticae laudis insigne, pingui Minerva de Pausaniae copiis arcesseretur. *πύκτης ἦν· πυξ οὖν*] *πυξ* A. B. V. 13. *Ἰσθμῷ*] *Ἰσθμοῖ* A. V. E pr. et Med.

3. *ὡς*] Particulam hanc nec Pausanias agnoscit, nec sensus admittit. *Küst.* Deinde legendum *παρεγίνετο*. 4. *ἐς ὃν*] *εἰς ὃ* A. *ἐς ὃ* reduxi scripturam B. V. E. Med. 5. *ἐπεξῆσαν*] *ὑπεξῆσαν* A. *ἐπεξίσαν* Med. Tum *φόνον* B. E. Tollendum vero *ἐπί*. 7. *ὑπερορίζοντος*] *ὑπερορίζον τον* V. Mox *τὸν φονεύοντα* *V. *φονεύοντας* edd. ante Küst. 10. *ἀπορούντων δὲ*] *ἀ. δὲ τῶν ἁλιέων* dedi cum A. V. omissis *οἱ ἁλιεῖς*, quae legebantur post *ἀναγωγῆς*. Nimirum Suidas omni modo Pausaniae narrationem contraxit. Tum *παρὰ* (*περὶ* *V.) *τὴν ἀγωγήν* V. 11. *ἰχθῦς ἄγραν*] *ἰχθῦς* A. V. *ἰχθύων* B. E. *ἰχθύων θήραν* Pausan. Tum *ἀνήνεγκε* A. V. 12. *καὶ ἔστησαν*] *καὶ* om. A. V. Tum *οἱ Θάσιοι* om. E. Med. Denique *πρῶτον ἦγεν* *V. Quae sequebantur e Steph. Byz. petita, *Νικωνία, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἴστρου*, deleverunt A. V. Neque multum tribuerim glossae *Νικυρίς*. 15. *αὐτόν, αὐτάς*] *αὐτόν* om. A. V. 16. *Εὐμενίδας ὅγ' ἐνθ.*] Sophocl. Oedip. Col. 43. 18. *Καὶ Σοφοκλῆς*] *καὶ* om. A. V. Sequens locus est Electr. 624. sq.

1. *νιν*] *νῦν* V. Mox *σὺ γὰρ ποτ' εἰς* A. 4. *Καὶ σύ μ' ἐξ ὡ.*] Versus Sophocl. Oedip. Colon. 113—115. nullo consilio prolati. Statim Gaisf. delevit cum A. V. *Νίναια. πόλις Οἰνωπῶν ἐν τῇ μεσογείᾳ. ὁ πολίτης Νιναῖος, ἢ Νιναιεύς.* Debentur Steph. Byz. 8. *πόλεως*] Statim A. V. omiserunt ex eodem fonte petita: *Νινόη. ἡ ἐν Καρίᾳ Ἀφροδισιάς, οἰκισθεῖσα ὑπὸ Πελασγῶν Ἀτλέγων· διὸ καὶ ἐκλήθη Ἀτλέγων πόλις. μετὰ δὲ Μεγάλη πόλις. εἶτα ἀπὸ Νίνου Νινόη. ἐθνικὸν αὐτῆς Νινοήτης. Νίνος. πόλις Ἀσσυρίων αὕτη, ἣν ἔκτισε Νινος, ἀνὴρ Σεμιράμιδος, ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ. ἐθνικὸν Νίνιος. χρῆσις τούτου παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ. Καιὰ τὰς Νινίας καλουμένας πύλας.* 10. *ὁ καλὸς καὶ εὔμορφος* praeter necessitatem coniungi miror, repugnante Herod. Epim. p. 189. coll. pp. 91. 263. *καλὸς* tamen haud scio an fluxerit ab v. *Κόχλος*. Vide continuam glossam. 11. *Νίσα*] Sic A. *Νίσα ὄνομα πόλεως, καὶ Νισαία πόλις* V. 12. *Νισσαία*] *Νισαία* A. V. Sed hoc expulso una ex utraque glossa debuit confici. Inter *Μεγαρίδος* et *νεώριον* inserit V. *Νησιὼς ὁ κόχλος. Νηρεὺς ὁ θαλάσσιος.* Deleverunt autem A. V. quae petita fuerant e Stephano: *Νισαία δὲ ἐκαλεῖτο καὶ αὐτὴ ἡ Μεγαρὶς ὅλη, ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος. Ἕλλάνικος· Νισαιέν θ' εἵλε, καὶ Νίσὸν τὸν Πανδίονος, καὶ Μεγαρὰ τὸν Ὀγχήστιον. ἦγον τὸν ἀπὸ Ὀγχηστοῦ. ἦν δὲ πόλις Βοιωτίας.* cum A. V. 14. *Νισαῖοι λεγόμενοι*] Vide Nostrum supra v. *Ἵππος Νισαῖος*. et quae ibi notavimus. *Küst.* Reinesius contulit Strab. XI. p. 525. Eustath. in Il. *β'*. 558. Isid. Charac. *σταθμ. Παρθ.* et Athen. V. p. 194. Conf. v. *Ἀσσυρίτης*. 14. *Μηδικῆς*] Sic A. V. C. *Μηδείας* E. Med. cum glossa superiore. *τῷ* A. B. E. Med. non *ᾧ*, et mox *οὔνομα* V. E. Med. non *ὄνομα*: quorum utrumque stabilitur auctoritate Herodoti VII, 40.

---

tit, ut mille et quadringentis coronis cum donatum fuisse ferant. cum vero e vivis iam excessisset, quidam ex vivi inimicis ad statuam eius accedens eam flagris caedebat: quae cum hominem subito casu oppressisset, iniuriam illatam ulta est. filiis autem eius qui occisus fuerat statuam caedis postulantibus. Thasii eam in mare demerserunt. usi lege Draconis Atheniensis, qui etiam inanima, unde homines perissent, exterminari iussit. postea Thasius cum calamitate conflictantibus Pythia praecepit, ut statuam ex mari extractam reponerent. cum vero piscatores anxii essent, qua ratione eam extraherent, retibus ad pisces capiendos in mare demissis statuam extraxerunt: quam Thasii in primum locum reposuerunt. *Νικυρίς*. Nomen loci. *Νίν*. Ipsas. Sophocles: *Eumenidas indigenae eas vocarint*. Idem alibi: *Tu hoc dicis, non ego. tu enim rem illam facis. factis autem verba protrahuntur*. Et iterum: *Et tu pedem meum extra viam occulta in loco, donec audiero verba eorum, quae dicant*. *Νινευί*. Urbs. Et Ninevites, civis eius. *Νιόβη*. Nomen proprium. *Νιρεύς*. Nireus, vir pulcher et formosus. *Νίσα*. Urbs. Et Nisaea, navale Megaridis. *Νίσαιον*. Locus Persidis, ubi nascuntur equi celerrimi, qui vocantur Nisaei. alii vero dicunt esse magnum Mediae campum, cui nomen sit Nisaeum. hic igitur campus equos magnos producit. Et

Νίσιβις, Νισίβεως. ὄνομα πόλεως. καὶ Νισίβηνὸς ὁ πολίτης.

Νισσόμενος. ἀναστρεφόμενος. Καὶ Νίσσοντο, ἀνεστρέφοντο.

Νῖσος. ὄνομα κύριον. Νίσῳ δ' ἔλαχεν ἡ Μεγαρίς.

Νιτάριον καὶ Βιτάριον. ὑποκοριστικὰ πρὸς γυναῖκας. νιτάριον, οἷον νεόττιον, τουτέστι, κοράσιον. Σύμμαχος δέ φησι, Νίταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμενος καὶ Βάτος. καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας βατύλας ἔλεγον· καὶ Θεοπόμπου δραμά ἐστι Βατύλη. οἱ δέ φασιν εἴδη φυτῶν. Θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι ὡς ἄνθη με εἶχεν. Ἀριστοφάνης·

627 *Καὶ νὴ Δί' εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,*
νιτάριον καὶ βιτάριον ὑπεκορίζετο.

Νιτάριος. ὄνομα κύριον.

Νιτέρειον. ἀκρωτήριον.

Νίτωκρις. ὄνομα κύριον.

Νιτρία. τόπος.

Νίτρον.

Νιφάδες. σταγόνες.

Νιφετός. ἡ κατάλεπτος καταφερομένη χιών. τέσσαρές εἰσι πήξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους πήξεως· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἔλαττον μὲν χιών, ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ' ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος· ὁ δὲ νιφετὸς πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χροιὰν ἡ ποιότης αὕτη. Ἅτε τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετῷ παλυνομένης, καὶ ἀδύνατον ὂν αὐτοῖς ἄνευ κρυμώδους καταστήματος βιοτεύειν. Καὶ αὖθις·

Ἐς δὲ σ', ἄνασσα,
τοίην χὼ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ.

---

1. *ὁ πολίτης Νισιβηνός*] *καὶ Νισιβηνὸς ὁ πολίτης* A.*V. qui supra om. *Νισίβεως.* Ceterum post *Νῖσος* deleverunt A. V. *Νίσυρος. νῆσος μία τῶν Κυκλάδων· ἡ καὶ Πορφυρίς, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν* (*πορφυρίων* B. E.). *σύγκειται παρὰ τὸ νῶ τὸ νήχομαι, καὶ τὸ σύρω. ἐπεσύρη* (*ἐπισύρη* B. E.) *γάρ φασι Πολυβώτῃ τῷ Γίγαντι μέγιστον τμῆμα* (*κῶμα* E pr.) *τῆς Κῶ νήσου, χόλῳ Διὸς πλήξαντος* (*πνίξαντος* E. Med. *πνήξαντος* B.) *Ποσειδῶνος τριαίνῃ· ἣν Ποσειδῶν ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς τοῦ μὲν ἥμαρτε, τῆς δὲ Κῶ πολύ τι ἀποτεμὼν τῇ βολῇ τῆς τριαίνης ἐπικατέστρεψε τῷ Γίγαντι τὸ τμηθέν, καὶ εἰς νῆσον ἀπετέλεσε. δοκεῖ δὲ πεπλάσθαι ὁ μῦθος παρὰ τὴν ἐγγύτητα τῆς Νισύρου πρὸς τὴν Κῶ, καὶ τὴν ὡς πρὸς ἐκείνην σμικρότητα. φέρει δὲ ἀγαθὸν οἶνον ἡ Νίσυρος.* 3. *Νισσόμενος*] Il. *ν*. 186. *Νίσσοντο*] Il. *μ*. 119. 5. *Νῖσος* Edd. *Νίσῳ δ' ἔλαχεν*] Vide Pausan. I, 39, 4. Rariorem verbi *λαχεῖν* structuram in simili narratione posuit Strabo libro IX. extremo. 6. *Νιτάριον καὶ Βάττιον*] Ex Scholiasta Aristoph. Plut. 1012. sed ubi legitur *Νιτάριον καὶ Βάτιον*, per simplex *τ*. *Küst.* *Νιτάριον* et *Βιτάριον* A.V. Vocem a Niteti, filia Apriae, regis Aegypti, cuius consuetudine ita delectaretur Cambyses, ut ab ea ad bellum Aegyptiis inferendum incitari se pateretur (Athen. XIII. p. 560.) derivabat Reinesius. 8. *ὅτι Νίτιαρος*] *νίταρος* A. V. *Νίτταρος* Med. *φησιν* Gaisf. reliquit. Tum *πολὺς* A. B. V. E. Med. pro *πολύ*. Vide vel Aeschyli S. Theb. 6. 9. *Βάττιος*] *βάτος* A. B. V. E. qui mox addiderunt *καὶ* ante *θηλείας* cum Med. repugnante Schol. 10. *ἐκάλουν*] *ἔλεγον* A. V. Schol. 12. *με εἶχεν*] *με* om. A. V. 13. *καὶ νὴ*] *καὶ* om. A. B. V. Mox *λυπουμένη* A. Tum *αἰσθάνοιτο* A. V. 14. *νιτάριον ἂν καὶ βάττιον*] Sic Editiones, nisi quod *νιτάριον* Gaisfordus: *νιτάριον καὶ βιτάριον* A. V. et ut videtur B. Quae scriptura propius vulgato ad Bentleianam accedit emendationem. 15. 16. Glossae parum probabiles; quarum *Νιτέρειον* agnoscit Zon. p. 1402. Suspicionem vero haud leviter confirmat *V. talem ordinem instituens: *Νῖτιν· Νιτάριος· Νιτρία· Νίτρον· Νίτωκρις· Νιτέρειον.* 16. *Νιτέρειον*] Post h. v. Gaisf. delevit cum A. *Νῖτιν. Πᾶσιν διοχλεῖσθαι γυναῖκα νῖτιν.* Ubi sic Küsterus: „*Νῖτιν*] Inepte et ridicule Suidas partem vocis pro integra voce lectori hic obtrudit. *Νῖτιν* enim est tantum cauda vocis *γυναικωνῖτιν*, quae apud scriptorem, unde sequens *ῥῆσις* deprompta est, culpa librariorum divisim sic scripta erat, *γυναῖκα νῖτιν*. Haec res decepit Suidam: qui et alibi non semel in eundem lapidem impegit, dum vel voces corruptas pro sanis vel dimidiatas pro integris lectori exhibet: ut alibi pluribus probavimus." *Πᾶσας* *V.

1. *γυναικός*] *κύριον* A. E. *V. 2. *Νιτρία*] V. supra v. *Ἀμοῦς* et Boisson. in Anecd. T. V. p. 43. 3. *Νίτρον*] Ad h. v. E. habet in marg. *Σαπού*, [*τὸ σαπώνιον* Herod. Epimer. p. 91. cf. Zon. p. 1402.] Vid. Du Cangium in *Σάπων*. Tum delevi *Νίτρα λευκὴν. ἀπὸ συγκοπῆς ἡ λέξις. νιφάδα γάρ φαμεν ἐντελῶς*, cum A. V. quae sumpta sunt ex Etymol. M. *Κέκροπος* B. E. pro *συγκοπῆς*. Paulo infra omisi cum A. V. *Νιφάτης. ὄρος Ἀρμενίας. Ταύρου πρυμνώρειαν, ἐυσκόπελόν τε Νιφάτην.* Et haec ex Steph. Byz. *Gaisf.* 5. *κατάλεπτος*] *κατάλεκτος* V. *κατὰ λεπτὸν* recte Photii editor cum Zon. p. 1401. 6. *πήξεις*] *πάξεις* V. Mox *ὑδατώδους πήξεως ὑγρότητος* A. V. Lex. Bachm. p. 309. et Photius, *ὑδατώδους* om. E. Nos *ὑγρότητος* expulimus ut interpretationem parum utilem; atque haud scio an debuerim etiam *πάξεις* probare. Ceterum conferas vel Plutarch. de pr. frig. p. 953. f. 9. *μὲν*] *δὲ* V. 11. *Ἅτε τῆς*] Ex Menandri Exc. Legatt. [p. 107. ed. Paris. 297. Nieb.] Vid. v. *Παλυνομένης*. *Toup.* Mox *κρυμνώδους* V. 12. *παλυνομένης νιφετῷ*] *νιφετῷ παλυνομένης* A. *V. Menand. 15. *Ἐς δὲ σ', ἄνασσα*] Distichum (etiam in v. *Κρυμός* repetitum) Antiphili VIII, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 252. Debuit ad aliam glossam referri.

Nisaeus, nomen proprium et civis et equi. *Νίσιβις*. Nisibis, Nisibeos, nomen urbis. civis Nisibenus. *Νισσόμενος*. Veniens. Et *Νίσσοντο*, veniebant. *Νῖσος*. Nomen proprium. *Megaris autem Niso sorte obtigit.* *Νιτάριον*. Nitarium et Bitarium. sunt nomina diminutiva mulierum. Et *Νιτάριον* dictum est, quasi *νεόττιον*, puellula. Symmachus vero dicit, Nitarum et Batum ob mollitiem infames fuisse. parvas etiam et feminas *Βατύλας* vocabant. et Theopompi extat fabula *Βατύλη*. alii vero dicunt, esse genera plantarum. significare igitur vult, eum florum loco me habuisse. Aristophanes: *Et hercle si me forte tristem cerneret, Nitarium et Bitarium per lusum me appellabat.* *Νιτάριος*. Nomen proprium. *Νιτέρειον*. Promontorium. *Νίτωκρις*. Nomen proprium. *Νιτρία*. Locus quidam. *Νίτρον*. *Νιφάδες*. Guttae. *Νιφετός*. Nix minutior ex aere decidens. quattuor modis aquosi humores in aere per frigus densantur: supra terram quidem nix, quae est minus concreta; magis vero grando. at infra in terra, minus concreta est pruina, magis vero glacies. nix vero non est concretio, sed potius qualitas eius in diverso colore consistit. *Quippe cum Scytharum regio crebro nivibus conspergatur, et ipsi nullo modo, nisi sub frigido coelo vivere possint.* In Epigrammate: *Tibi vero, regina,*

Νίφει. χιονίζει.
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα.
Καὶ Νιφόμενος, χιονιζόμενος.
Νιφοστιβεῖς. δίνγροι.
Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει.
Νόημα. ἐφεύρεμα.
Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς
ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ· ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβα-
λεν, ἥρπασα δ' ἐγώ.
Νοήμονος.
Νοητά. τὰ μὴ αἰσθητά, τὰ ἀόρατα.
Νοθεύει. ἀπατᾷ, ἀπαλλοτριοῖ.
Νοθεία. ἡ λαθραία γέννα, ἡ πορνεία. 698
Νοθεῖα. τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδό-
μενα οὕτω καλεῖται· ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν.
οὕτω Λυσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἡ-
ρίδης καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

1. Item Hesychius. *Νείφει* Photius. 2. *Καὶ ἔπεα νιφ.*] Homerus Il. γ. 222. *Küst.* Exemplum pertinet ad v. *Νιφάδες.* 5. *Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτ.*] Sophocl. Ai. 669 — 672. *δεινότατα* V. apud Gaisf. 7. Hinc denuo Gaisf. Stephani copias cum A.V. expulit: *Νίψα. πόλις Θρᾴκης, παρὰ Ἡροδότῳ. Νόαι. πόλις Σικελίας·* ἧς ὁ πολίτης *Νοαῖος.* Posteriorem glossam illustraverat Palmerius in Diod. XI, 78. 8. *ἐφεύρημα*] *ἐφεύρεμα* dedi cum A.B.V.E. quam scribendi rationem (ab Lobeckio in Phryn. p. 445. sq. confirmatam) agnoscit Schol. Flor. Eurip. Hec. 622. 9. *Τὸ μὲν νόημα τῆς θ.*] Haec leguntur etiam infra v. *Τὸ μὲν νόημα. Küst.* Ex Scholiis Aristoph. Equ. 1200. sed melius dispositis. Omnium vero rectissime glossa posterior: *ὅτι ὁ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δ' ἐγώ. Τὸ δὲ ν.* V. Ox. *τὸ κλέμμ'* vulg. 10. *ἀστεϊζόμενοι*] *ἀστιζόμενοι* A.

3. *Νοήμων νοήμονος*] *Νοήμονος* ex A.V. nondum repositum miror. 4. *τὰ μὴ ὁρατά, καὶ ἁπλῶς τὰ μὴ αἰσθητά*] *τὰ μὴ αἰσθητά, τὰ ὁρατά* A.V. (ὁρητά **V.*) *τὰ μὴ ὁρατά* B. *τὰ ἀόρατα* Photius sive Lex. Bachm. p. 309. praebuit. 5. *ἀπαλλοτριοῖ, ἀπατᾷ* Hesychius; hoc om. Zon. p. 1407. Statim Gaisfordus delevit cum A.V. ζήτει μαρτυρίαν ἀκριβεστάτην τῆς νοθεύσεως τῶν θείων γραφῶν ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου *Λογοθέτου* μεταφράσει, τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου *Λουκιανοῦ.* φησὶ γὰρ οὕτως· *Ὁ θεῖος τοίνυν οὗτος Λουκιανὸς* καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς νοῦν πειρασαμένων, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐν ταύταις σπειράντων· αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς Ἑβραΐδος ἀνενεώσατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. Quae descripta fuerant ex v. *Λουκιανὸς* ὁ μάρτυς. Pergit Gaisfordus: „Operae autem pretium putavi integrum Metaphrastae locum, quem ex cod. MS. perantiquo in bibliotheca Collegii Novi custodito (n. 149.) nuper descripsi, hic apponere. *Σαμόσατα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν· Εὐφράτης τῇ πόλει παραῤῥεῖ· πατρὶς ἡ πόλις Λουκιανῷ.* οὗτος τῶν εὖ γεγονότων ἀνήρ, ὡς ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος διδάξει· γεννήτορες *Χριστιανοὶ* τῷ ἀνδρί· σπουδὴ τοῖς γεννήτορσι *Λουκιανὸν* ἐκ πρώτης τριχὸς τῇ θεοσεβείᾳ ῥυθμίζεσθαι, καὶ τελευτήσαντες ἅμφω νέον αὐτὸν καταλείπουσιν, ἔτος που δωδέκατον ἄγοντα· ὁ δὲ μόνην ὥσπερ παράκλησιν ἐπὶ τῇ τῶν γονέων ἀποβολῇ τὸν θεὸν εὑρηκὼς ἐς τινα θεῖον καταφεύγει ναόν, πάντα τοῖς πενομένοις τὸν πλοῦτον διανειμάμενος. καὶ παρὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν Μακαρίῳ τινὶ τὴν Ἔδεσαν οἰκοῦντι καὶ τὰς ἱερὰς διερμηνεύοντι βίβλους ἀνδρὶ συγγενόμενος, πᾶν ὅ τι κάλλιστον ἐν ταύταις ὑπῆρχεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ συνέλεξε· καὶ πρῶτα μὲν τῷ τῆς παλιγγενεσίας λουτρῷ προσελθών, δι' ὕδατός τε καὶ πνεύματος ἀναγεννηθείς, πρὸς τὸν μοναδικὸν ἀπέκλινε βίον· ἔπειτα δόξαν αὐτῷ οἴνου καὶ ὀψοφαγίας εἰς τέλος ἀπέχεσθαι, εὐθὺς ὥσπερ ἐκ πρώτης γραμμῆς πρὸς ἡδονὰς πάσας τὰς τῆς σαρκὸς ἀπεμάχετο, νηστείαις δὲ τυπῶν ἑαυτὸν εἰς ἔθους ἤγαγε πῆξιν κατὰ τὴν ἑνάτην ὥραν ἅπαξ τῆς ἡμέρας σιτίζεσθαι· ἦσαν δὲ καί τινες αὐτῷ ἡμερῶν περίοδοι, ἐν αἷς καὶ ὅλη τοῦτον ἄσιτον εἶχεν ἡ ἑβδομάς· τὸν γε μὴν πλείονα τῆς ζωῆς χρόνον προσευχαῖς καὶ δάκρυσιν ἔνεμεν. εὐτραπελίας μὲν οὖν τοσοῦτον ἀπεῖχε καὶ γέλωτος, ὅσῳ ταῦτα καὶ γελώτων ἀληθῶς ἔκρινεν ἄξια· τοὐναντίον δὲ τοὺς πενθοῦντας καὶ ζηλοῦν ἔσπευδε, καὶ μακαρισμῶν ἀξίους ἡγεῖτο, τὴν δὲ σιωπὴν ἀσπαζόμενος, καὶ τῇ συνεχῇ (συνεχεῖ) μελέτῃ προσκείμενος ἐπὶ συννοίας ὡρᾶτο ἀεὶ καὶ κατηρείας πλήρης τοῖς παραβάλλουσιν, εἰ καὶ τῷ πνεύματι διαπαντὸς ἐν ἑαυτῷ ἠγαλλιᾶτο καὶ ἔχαιρεν· εἰ δέ ποτε καὶ ῥᾴμα δόξειεν αὐτῷ προέσθαι τοῦ στόματος, αἱ θεῖαι γραφαὶ τὸ κολούμενον ἦν· τοσοῦτος γὰρ αὐτῷ θεῖος τούτων ἔρως ἐνέσκηψεν, ὡς μὴ δὲ ὕπνου σχεδὸν ἐθέλειν τῇ περὶ ταύτας διηνεκεῖ μελέτῃ μεταλαμβάνειν· ἔποτε δὲ καὶ τὸ σῶμα τὰ μέτρια διαναπαύσειν ἠβούλετο, οὐκ ἄνευ εὐχῆς ἐκτενοῦς, οὐδὲ ἄνευ θερμῶν δακρύων καὶ γονάτων κλίσεως ὕπνου μετεῖχεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρώτην ἔτι καὶ παιδικὴν ἄγοντι τὴν ἡλικίαν τῷ ἀγίῳ κατώρθωτο· ἐπεὶ δὲ ἤδη ταύτην τε ὑπερέβη καὶ εἰς νεανίσκους τελεῖν ἤρξατο, ἀστασίαστον μὲν τὴν σάρκα τῷ πνεύματι τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος παρεστήσατο· τισὶ δὲ τῶν εἰς βρῶσιν λεπτῶν τὸ σῶμα συνίστη, ὡς ἐρ' ἱκαναῖς ἡμέραις ἄρτῳ μόνῳ κεχρῆσθαι, καὶ μὴ δὲ ἄρτῳ ταῖς πλείοσιν, ἀλλά τινι καὶ τούτου πρὸς τροφὴν λεπτοτέρῳ· ὕδωρ δὲ αὐτῷ ποτὸν ἤδιστον· ἔστι δὲ ὅτε καὶ τῆς τοῦ πυρὸς ἀπείχετο χρήσεως· καὶ οὕτως εἰς ἅπαν τῆς κατ' ἄνθρωπον ἀρετῆς ἀφικόμενος, τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ τάχιστα πάντων ὑπῆρξεν ὀνομαστότατος. τῇ οὖν Ἀντιοχέων ἐκκλησίᾳ φέρων ἑαυτὸν δίδωσι, καὶ εἰς ἱερωσύνην προβὰς διδασκαλεῖον μέγιστον ἐκεῖ συνεστήσατο, τῶν ἁπανταχοῦ σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἄλλων ἀφικνουμένων. ἤσκητο δὲ τὴν ὀξυγραφίαν, καὶ τὸ ἐκεῖθεν αὐτῷ ποριζόμενον ἅμα μὲν ἑαυτῷ πρὸς τροφὴν ἅμα δὲ καὶ τοῖς πένησιν ἐχορήγει· καὶ γὰρ εἰ μὴ πρὶν ἢ τροφῆς οὕτος μεταλάβοι ἕτεροι τοῦ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ χειρῶν βίου μετάσχοιεν, ἀδικίαν τὸ πρᾶγμα ἐτίθετο. οὗτος τοίνυν καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων οἳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς νοῦν πειρασαμένων, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐν ταύταις διασπειράντων, αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς Ἑβραΐδος ἀνενεώσατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει ὅτι πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν θείων δογμάτων τίς ἂν ὑφ' ἑτέρου τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων ὑπὲρ τοῦτον εὕροι φυλαττομένην;" 7. *καὶ τὰ τοῖς*] Sed tunc scribitur *νοθεῖα*, et est plurale neutrum. Vide Harpocrationem, ex quo Suidas. *Küst. Νοθεία* pro *καὶ* A.*V.C. Recte Photius: *Νοθεῖα* (*Νόθια* MS.) *τὰ τοῖς.* 9. *οὕτως* Photius. *Ἀριστοφάνης*] Av. 1643. Supra *ἦν δὲ καὶ μέχρι* A. 10. *Δημοσθένης*] P. 691, 19.

cum talis sis, vel gelidum frigus poma producit. Νίφει. Ningit. *Verba nivis floccis similia.* Et *Νιφόμενος*, qui nive conspergitur. *Νιφοστιβεῖς.* Nivosi. *Etenim rigidissima quaeque et durissima honoribus cedunt. nimirum partim nivosae hiemes locum dant frugiferae aestati. Νόημα.* Inventum. *Commentum quidem est Deae, at furtum meum.* sic enim demagogi cavillantes consilia sua ad Deam referebant: Dea quidem suggessit, at ego rapui. *Νοήμονος. Νοητά.* Quae mente percipiuntur, quae sub sensum non cadunt. *Νοθεύει.* Adulterat, corrumpit. *Νοθεία.* Genus spurium, soboles spuria. *Νοθεῖα.* Sic vocatur pars bonorum paternorum, quae nothis dabatur. ea autem erat usque ad mille drachmas. sic Lysias, Isaeus, Aristophanes, Hyperides, Demosthenes in oratione contra Aristocratem.

Νόθος. ὁ ξένος.

Νομάδες. βοσκόμεναι ἀγέλαι. καὶ ἔθνη Σκυθικά.

Νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἁλᾶται Στράτων·

Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν παρενοχλούντων καὶ ἐπιμενόντων. ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐφ' ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐκεῖσε ἅμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. φησὶν οὖν καὶ οὗτος ἐνοχλούμενος. τοῦτό φησι,

Νύσσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·

Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ Σάκας οὗτος τραγῳδίας ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ξένος εἶναι. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης·

Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς εἰςβιάζεται·
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενός,
ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν.
τουτέστι, παντὶ σθένει.

Νομαδίτης. ὁ ἰδιώτης βίος.

Νομάδων. ἀγρίων, βαρβάρων· οἱ λεγόμενοι Ἀμαξοφόρητοι ἢ Ἀμαξόβιοι.

Νομάρχαι. οἱ κατὰ τέλη τῆς χώρας ἄρχοντες παρ' Αἰγυπτίοις· οἳ ἦσαν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ 629
μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου.

Νομᾶς. ὄνομα κύριον. ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης.

Νομαί. μερισμοί.

Νομαία. ἡ ἐκ τῆς νομῆς. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καί σοι ἐπιῤῥέξει χιμάῤῥιο νομαίης
αἷμα.

Νομεύς. ποιμήν, βοσκός.

Νομή. ὁρμὴ πυρός. Τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς ἐνεργὸν συνέβη γενέσθαι καὶ πρακτικήν.

Νομιζόμενα. νόμιμα, ἢ ὑπολαμβανόμενα. Ἀριστοφάνης·

Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
ἐπειδὴ νόμος ἦν, τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν· δέρματα καὶ κωλᾶ.

Νομίζουσιν. ἀντὶ τοῦ, νομίσματι χρῶνται. Καὶ Νομίζουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡγοῦνται. Ἥνπερ μεγίστην τιμὴν παρὰ βασιλέως ἐς ἰδιώτας νομίζουσι.

---

1. ξένος | ὁ ξένος A. V. Vid. Cuper. Obss. I. p. 118. Delevi autem cum iisdem MSS. θεῖόν τι τὸ γνήσιον ἐν τοῖς καὶ' ἀνθρώποις (κατὰ τὸν Küster.) τόκοις. διόπερ ὁ μὴ τοιοῦτ' ἔχων νόθος, οἷα ἐστερημένος τοῦ θείου. παρὰ τὸ νὴ στερητικόν. ἐντεῦθεν δὲ νόθα καὶ τὰ ἄτιλα ξένα μεταφορικῶς. *Gaisf.* 4. *Νομάδεσι γὰρ ἐν Σκ.* | Aristoph. Av. 942. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* Lege *Νομάδεσσι* cum v. *Ὑφαντοδόνητον.* 5. *Στράτων ἁλᾶται* | *ἁλᾶται Στράτων* A. V. E. Med. 6. *καὶ ἐπιμενόντων* | Immo *καὶ μὴ ἐπιμενόντων. Küst.* Vereor ut recte: si quidem homo studiosus, qui his proverbialem sententiam tribuit, ad mendicationem poetae apud Aristophanem respexit. Ceterum de Scytharum vita erratica diximus in Dionys. Perieg. p. 705. 10. *φησὶν οὖν καὶ οὗτος, ἐνοχλούμενος δὲ τ.* | Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli nihil omnino faciunt ad vocem *Νομάδες*, nec scio quid somniaverit compilator, cum ea huc afferret. *Küst.* Interim mutata distinctione post *ἐνοχλούμενος* abieci particulam inutilem *δὲ* cum A.*V. Post *Σάκᾳ* quod Gaisf. inserit *Ἀριστοφάνης* cum A. V. id patius sic pronunciandum videbatur, *φησὶν Ἀριστοφάνης* (quae potuerunt etiam versiculo subiungi), *Νύσσον . . . Σάκᾳ.* Deinde cum posterior animadversio de Saca recurrat sub v. *Σάκας*, homines opinor industrios, quos memoria Scythici nominis commovisset, ista marginibus appinxisse. Versus autem male diremti sunt Av. 31—35. Ubi *Ὅσον . . . Σάκᾳ* *V.

1. In *βαρβάρων* desinit Photius. 2. *Ἀμαξόβιοι* | Statim Gaisf. glossas cum A. V. delevit ex Stephano petitas: *Νομαντία, ἡ καὶ Νουμαντία, πόλις Ἰβηρίας παρὰ Ἰάβρ. Νόμβα. πόλις Ἰουδαίας, παρὰ Ἰωσήπῳ ἐν Ἀρχαιολογίᾳ.* 3. *Νομάρχαι* | De quo panca Albert. in Hesychium. Adde Rudorffium in Niebuhrii Mus. Rhen. II. p. 75. 4. *τοῦ* | *τὸν* A. 8. *Νομαία* | Vid. vv. *Σμύρνα* et *Ἐπιῤῥέξει. Toup.* MS. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.) | Theodoridae IV, 3. Anthol. Pal. VI, 157. 9. *χιμάῤῥοιο* | *χιμαῤῥοίου* A. E. *V. *χιμαῤῥοιο* Med. Antea supplendum nomen *Τόγγος.* 11. *βοσκός, ποιμήν* Photius. 12. *Τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς ἐνεργ.* | Fragmentum hoc legitur apud Polyb. I, 48. *Küst.* Ubi legitur *συνέβαινε γίγνεσθαι.* 15. *Ἀριστοφάνης* | Plut. 1186. 16. *σὺ τούτων* | *σὺ* om. A. V. Tum *λαμβάνοις* A. 17. *ἐπεὶ* *V. *τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσ.* | Idem Noster docet supra v. *Κωλακρέτης. Küst.* 18. *κοιλίας* | Leg. *Κωλᾶς.* Vid. Hemsterh. in Plut. p. 464. *Toup.* MS. *κωλάς* Wessel. in Petiti LL. Att. p. 75. Gaisfordus *κοιλαί* cum V. *ἰλιαί* A. Ut nominativos ne miremur facit v. *Κωλακρέτης: ἃ εἰσιν οἷον δέρματα καὶ κωλαι.* 19. *Νομίζουσιν* | Aristid. II. p. 145. *Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσι.* Polyaen. p. 472. *ἐξωρμηκέναι νομίσας.* Leg. *νομίσαι, exire solitos esse*, vel, *pro more exire.* Philo Iud. II. p. 592. ubi male Mangeius. Menander p. 95. *νομίζουσι Χριστιανοί. Toup.* Dukerus respici putavit Thucyd. II, 15. ubi *νομίζουσιν* interpretatur Schol. *κατὰ νόμον ποιοῦσιν.* Sed repugnat

Νόθος, Peregrinus. *Νομάδες*. Greges pecudum pascentium. item gentes Scythicae. Aristophanes: *Nomades inter Scythas vagatur Strato*, dicitur de iis qui aliquos turbant, nec constanter in aliquo loco permanent. Scythae enim propter intolerabile frigus hiemis, rebus suis in currus impositis, in aliam regionem descendunt. Ille vero qui currum non habet, infamis apud ipsos censetur. dicit igitur etiam iste molestia affectus. Idem Aristophanes: *Morbo laboramus contrario ac Sacas.* hic enim Sacas erat poeta tragicus, sic dictus, quod peregrinus esset. pergit Aristophanes: *ille enim cum non sit civis, vi in civitatem irrumpit. nos vero qui et tribu et genere praestemus, cives cum civibus, nemine cogente ex patria avolavimus utroque pede.* id est, totis viribus. *Νομαδίτης βίος.* Vita vaga, ritu Nomadum. *Νομάδων.* Barbarorum vitam agrestem viventium: qui etiam vocantur *Ἀμαξοφόρητοι* vel *Ἀμαξόβιοι.* *Νομάρχαι.* Nomorum praefecti apud Aegyptios: qui instituti sunt sub Ptolemaeo, qui post Alexandrum Philippi filium regnavit. *Νομᾶς.* Numa, nomen Romanorum legislatoris. *Νομαί.* Partitiones. *Νόμαια.* Pascens. In Epigrammate: *Et tibi sacrificabit capellae pascentis sanguinem.* *Νομεύς.* Pastor, opilio. *Νομὴ πυρός.* Vis ignis obvia quaeque depascentis. *Omnia depascens ignis magna vi atque efficacia grassabatur.* *Νομιζόμενα.* Quae more sunt recepta, vel quae opinione recepta sunt. Aristophanes: *Ergone legitimam horum partem capis?* mos enim erat, ut sacerdos reliquias sacrificii acciperet, id est pelles et ventres. *Νομίζουσιν.* Instituto utuntur, item, existimant. *Quem maximum honorem existimant, qui ab rege in privatos conferri*

Νόμιον. δίκαιον. Καὶ Νόμιον μέλος, τὸ ἐν τῇ νομῇ ᾀδόμενον.

Νόμισμα. δύο σημαίνει· τὸ νόμιμον ἔθος, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·

Ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.

καὶ τὸ κόμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ. λεπτῷ δὲ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ Βυζάντιοι.

Νομιστευομένων. νομίμως διοικουμένων. Ἐνέβαλε δὲ χρυσοῦς ἐπισήμους, εἴς τινας δὲ τετράδραχμα, τῶν ἐπιφανῶς νομιστευομένων. Καὶ αὖθις· Χαλκοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νομιστευομένου τάλαντα τετρακισχίλια.

Νομίτωρος. ὄνομα κύριον.

Νομογράφοι. παρὰ Ῥωμαίοις τριακοσιοστῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ μετὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως, παραλυθείσης τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς, δέκα νομογράφοι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτρέπονται προστασίαν· οὗ χρόνον δή τινα πρὸς τὸ λυσιτελὲς καὶ ἡδὺ τῶν πολιτῶν ἐξηγούμενοι, μέτριοί τε ἐδόκουν καὶ ἄρχειν μάλιστα πάντων ἐπιτήδειοι. οὗτοι γάρ που καὶ τὰς δέκα δέλτους ἐπιχωρίοις τε καὶ Ἑλληνικοῖς νόμοις ἀναγράψαντες, ἐς τὰς καλουμένας κύρβεις ἀνέθηκαν. δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἡγεμονίας, βαρύτητος τυραννικῆς αἰτίαν ἀπενεγκάμενοι, διελύθησαν, Ἀππίου μάλιστα τὸ πλῆθος εἰς ἀπέχθειαν τῆς δεκαρχίας κινήσαντος· ὃς Οὐεργινίου τινὸς ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου τὰ πολεμικὰ θυγατέρα φθεῖραι παρθένον ἐπενόει, ἔρωτι γεγονὼς θερμῷ τῆς κόρης κατάσχετος· ἣν ὁ πατὴρ αὐτοχειρὶ διεχρήσατο, δείσας τὴν τοῦ Ἀππίου δυναστείαν, αἰσχῦναι τὴν κόρην πρὸς βίαν ὡρμημένου. ἐφ' ᾧ κινηθὲν τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν ἀφείλετο τοὺς δέκα τὰ τῆς ἐξουσίας, δίκας τε ἀποτῖσαι τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν πεπλημμελημένων ἠνάγκασε.

Νομοθεσία. θέσις νόμου. 630

Νομοθέται. τοπάλαι Μωυσῆς· μετέπειτα δὲ ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς.

Νομοθέται. παρ' Ἀθηναίοις πρῶτος ἐγένετο

Georg. Lecapenus Matth. p. 71. *καὶ τὸ νομίσματι χρῶμαι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσι.* Qui cum lib. De Construct. Verb. ed. Herm. p. 384. collatus satis evincit, grammaticos orationem Platonis comici ad Aristophanem trāduxisse, cuius Scholia forte compilarent. Accedat exemplum Lex. Herm. 105. *ἀργύρῳ νομίζουσιν Ἕλληνες.* Statim *Καὶ* om. *V.

1. *δίκαιον*] Hoc referendum erat ad glossam *Νόμιμον*, quam apte MS. Photii arguit, lacunam unius litterae relinquens. Idem mendum Hesychii. *Νόμιον μέλος*] Apollon. I, 578. ubi v. Schol. Ceterum his praemiserat Med. *Νομίζω. αἰτιατικῆ.* 3. *τὸ νόμιμον ἔθος*] Hoc sensu vox *νόμισμα* capitur in oraculo illo, quod Diogeni Cynico redditum fuit, *Παραχάραξον τὸ νόμισμα.* Mens enim oraculi illius non erat, ut Diogenes putabat, monetam esse adulterandam, sed consuetudinem sive opinionem vulgi. Vide Nostrum supra v. *Γνῶθι σαυτόν*, et Menag. in Laert. VI, 20. *Küst.* 4. *Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις*] V. 249. Continuo *πρῶτον μὲν γὰρ θεοὶ* omiserunt A. B. V. 6. *κόμμα*] *τύμμα* Schol. Aristoph. Qui mox, *λεπτοῖς δὲ νομίσμασι φαίνονται κεχρῆσθαι Βυζάντιοι.* 8. *Νομιστευομένων*] *Νομιτευομένων* A. V. item in exemplo. *νομίμως διοικουμένων* | Vel interpretatio haec falsa est, vel saltem nihil facit ad exempla, quae sequuntur, quippe in quibus *νομιστεύειν* significat, nummos cudere vel signare. Confer Nostrum supra v. *Κατανομιστεύσας. Küst.* Rem minus assecutus est vir doctissimus. Verba *νόμος, νόμισμα, νομίζειν, νομιστεύειν* tum de *nummis*, tum de *institutis* usurpantur. *Νομιστευόμενος χαλκὸς* est *nummus legitimus*, *νόμιμος*, *et usu receptus.* Angl. *current money.* Etym. M. v. *Ὀβελίσκος: Πρὸ τούτου γὰρ ὀβελίσκοις τριαχέσιν ἐνομίστευον. Antea enim obeliscis pro nummis legitime utebantur.* Quare utramque vocis significationem non male complexus est Suidas. Sextus Empiricus adversus Grammaticos I, 10. *Ὁ δὲ τοῦτο μὲν μὴ παραδεχόμενος, ἄλλο δέ τι καινὸν χαράσσων ἑαυτῷ, καὶ τοῦτο νομιστεύεσθαι θέλων, μάταιος καθέστηκεν.* Ita legendus iste locus: ubi vide doctissimum Fabricium. Polybius p. 1097. *Ἤδη γὰρ κατὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, καὶ τοῦ μηδένα μηδὲν δωρεὰν πράττειν, καὶ τοῦ χαρακτῆρος τούτου νομιστευομένου παρ' Αἰτωλοῖς, οὐκ ἐδύναντο πιστεύειν διότι χωρὶς δώρων ἡ τηλικαύτη μεταβολὴ γέγονε τοῦ Τίτου πρὸς τὸν Φίλιππον. Toup.* I. p. 418. 9. *χρυσοῦς* | *χρυσοῦ* A. V. 10. *τῶν ἐπιφανῶς* | *τῶν* om. A. B. V. E. Edd. ante Küst. 13. *Νομίτωρ*] *Νομίτωρος* A. V. E. 14. *τριακοσιοστῷ*] *τριακόσιοι. τῷ καὶ* A. V. (*τριακοσιοστῷ καὶ πρώτῳ* si credis *V.) *τριακόσιοι τῷ* B. Med. *τριακόσιοι* E. omissis *πρώτῳ — προστασίαν.* Correctionem Porti tacite dedit Küsterus. 19. *πολιτῶν* | *πολιτικῶν* V.

1. *μάλιστα πάντων* inserunt A. B. V. 7. *Οὐεργινίου*] *Οὐεργηνίου* A. B. E. Med. 14. *τῶν μετὰ* mendum vulg. 18. *Χριστὸς* | *Χριστὸς Ἰησοῦς* A. 19. *Νομοθέται. παρ' Ἀθην.* | Vide de hoc loco Bentleium in Dissert. de Phalaridis Epist. p. 371. 372. [360. Lips.] *Küst.* Contendit ille *Ζάλευκος* pro *Αἰσχύλος* esse reponendum: immemor Malalae sui, qui cum legislatoribus istis Aeschylum quasi regem p. 72. adiungat, a Suida leviter est descriptus. Contra Bentleium disseruit Wesselingius Praef. in Petiti Legg. Att. p. II.

---

possit. *Νόμιον.* Legitimum. Et *Νόμιον μέλος*, carmen pastorale. *Νόμισμα.* Duo significat: morem acceptum, ut apud Aristophanem *Nubibus*: *Apud nos receptum non est.* item aes signatum, sive nummum. tenuibus enim nummis utebantur Byzantii. *Νομιστευομένων.* Legitime institutorum. *Iecit autem aureos nummos signatos, et in quosdam tetradrachma, quae creberrimo in usu versarentur.* Et alibi: *Aeris Alexandriae signati talenta quater mille.* *Νομίτωρος.* Nomen proprium. *Νομογράφοι.* Apud Romanos anno ab Urbe condita trecentesimo primo, abrogato Consulum magistratu, Decemviris administratio reip. commissa est: qui cum ad tempus remp. ex usu et commodo civium gubernarent, moderati visi sunt et omnium maxime digni imperio. hi enim leges et populares et Graecas in decem tabulas rettulerunt. altero vero anno cum tyrannice grassari viderentur, abrogatus est iis magistratus; cum Appius maxime multitudinem in odium Decemviratus commovisset: qui Virginii cuiusdam, viri re bellica non obscuri, filiam virginem vitiare cogitasset, vehementi amore puellae captus. quam pater sua manu interfecit, impotentiam Appii veritus, qui per vim puellam stuprare conabatur. quo facinore universus exercitus concitatus Decemviros abrogato magistratu delictorum poenas dare coegit. *Νομοθεσία.* Legislatio. *Νομοθέται.* Legumlatores fuerunt, olim Moses; postea vero Iesus Christus. *Νομοθέται.* Legumla-

Σφύζει. ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται. Ἐπὶ ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνεστηκόσι συνάπτουσι μάχην. Καὶ Πισίδης·

Σφύζεις, Ἀχιλλεῦ, καὶ μεθύσκῃ τὰς φρένας.

Σφυρά. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. σφῦρα δὲ τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

Δουριτυπῆ τε

σφῦραν.

Σφυράδες. τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων τὰ ἀποπατήματα. Ἀριστοφάνης·

Ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστὰς ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας.

Καρκίνος ποιητής. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσκιαραφημένους, ὡς ἂν εἴποις, ὄρνιθας οἰκογενεῖς. ὄρτυγας δὲ διὰ τὸ ἐριστικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. γυλιαύχενας δέ, τουτέστι μακροτραχήλους. γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα, ἐπίμηκες, εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα, καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος· [ἢ ὡς] σμικροὺς καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. ναννοφυεῖς δέ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἶννοί. ὀρχηστὰς δέ, ἐπειδὴ εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινούς. σφυράδες γὰρ τὰ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων ἀποπατήματα. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς· μᾶλλον δὲ οὐ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀπο||κνί- 419
σμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτυχήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἢ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δὲ ἀπὸ μέρους. Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων δωδεκαμήχανον αὐτόν φησιν· ἐμιμεῖτο γὰρ θεοὺς ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους.

Σφυρήλατος. σφύραις ἐληλαμένος.

Σφυρόμαχος. οὗτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι.

Σχάδονας. τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῷον ἄπτερον, ἄπουν.

Σχαλίσαι. θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον, τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

---

3. *Πισίδης*] Fr. Foggin. 148. 5. *Σφυρά*] Vid. supra v. *Ἁρθροπέδαν. Reines.* *σφύρα*] *σφῦρα* V. 7. *Δουριτυπῆ τε σφ.*] Philippi Thessal. XV, 1. Anthol. Pal. VI, 103. 9. *τῶν προβάτων*] *τῶν* omisi cum A. V. E. Schol. 10. *Ἀριστοφάνης*] In Pac. 785. sq. 12. *ἀποκνίσματα*] *ὑποκνίσματα* A. B. V. E. cum MS. Rav. Mox *μηχανοδήφας* A. *μηχανοδίφρας* B. E. Med. 14. *Καρκίνος ποιητ. ἦν*] Eaedem fere interpretationes traductae sunt in v. *Καρκίνος*, cuius admonuit Küsterus. *ἦν* cum *V. et superiore gl. omisi. Inserendum tamen *οὖν* ex v. *Καρκίνος*. *ἐσκιαραφημένους*] *σκιαραφημένους* V. E. Med. Mox *ὡς ἂν — οἰκογενεῖς* et infra *διὰ τὸ ἐριστικόν* om. V. 16. *δὲ* om. *V. itemque *τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες*. 19. *τὸ ὅλον*] *ὅλον τὸ* V. qui om. *ἢ αὐχένας — τῷ πατρί*. 21. *ὡς σμικροὺς*] *σμικροὺς* A. *σμικροὺς δὲ* E. Schol. Arist. Sed *ἢ* cum resecandum sit, equidem *ἤως* tanquam indicium glossematis olim tritissimum agnoscere malo; tutissimumque duxi uncis notasse. 22. *δὲ*] *δὲ καὶ* A.

2. *ἶννοί*] Vide supra h. v. *Küst.* *καὶ ἶννοι* Med. 3. *ἐπειδὴ*] *ἐπεὶ* A. V. E. *εἰσέφερε γὰρ* gl. superior. 6. *προβάτων*] *τῶν πρ.* A. V. E. Mox *ταύταις οὖν — ἂν εἴη* om. V. 8. Lege *οὐδὲ ταύταις* cum altera gl. 9. *ἀποτυχήμασιν*] Scribe *ἀποτμήμασιν*, ut recte legitur apud Scholiastam Aristophanis, itemque Nostrum supra v. *Καρκίνος*. *Küst.* *ἀποτυχήσμασιν* B. E. 11. *ἢ οὐδὲν*] *οὐδὲν* om. A. *μηχανοδίφας*] *μηχανοδήφας* A. *μηχανοδίφρας* B. E. Med. 12. *Καρκίνου*] *Καρκῖνος* A. *Καρκίνος* B. *Καρκι*" E. 13. *Πλάτων δ. αὐτόν*] *δν Πλάτων δ.* gl. superior. Novissima satis festinanter ex uberiore sermone detruncata sunt. 16. *Σφυρήλατος*] Vid. supra v. *Κυψελιδῶν ἀνάθημα* et Wyttenbach. in Plutarch. II. p. 65. B. *Gaisf.* Adde Lobeck. in Phryn. p. 206. *διὰ σφύρας*] *σφύραις* A. V. Phot. Hesych. Lex. Seg. 17. *Σφυρόμαχος. οὗτος ψήφ.*] Ex Enarratore Comici in Ecclesiaz. sub initium (v. 22.) *Küst.* 18. Addit Schol. Rav. *καὶ τὰς ἑταίρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων*. 19. *Σχάδονες*] Alii *σχαδόνες*, cum accentu in paenultima, quod usitatius est. *Küst.* Vid. Schol. Theocriti I, 147. *Σχάδονας* V. Photius. 20. *καὶ ἄπουν* Lex. Bachm. p. 378. et Zon. 21. *Σχαλίσαι*] Sic etiam Hesychius et Photius in Lex. At Etymologici auctor, *Σχαδίσαι, τὸ θηλάσαι. Καὶ ἀνίσχαδον* etc. *Τὸ Λ* nimirum et *Δ* propter affinitatem figurae cerebro inter se commutari et confundi solent: unde multarum vocum *διττογραφία* orta est. *Küst.* Vide v. *Ἀνίσχαδον*. *τὸ ἄτοκον*] *τὴν ἄτοκον* A. B. V. Photius.

Σφύζει. Festinat, vel palpitat venarum instar. *Cum illis autem ad haec trementibus et commotis pugnam committunt.* Et Pisides: *Exultas, Achille, et animum inebrias.* *Σφυρά*. Malleoli pedum. at *σφῦρα*, instrumentum fabrile. *Lignaque tundentem malleum.* *Σφυράδες*. Caprarum et ovium excrementa. Aristophanes: *Coturnices vernaculas, saltatores proceri colli, pumiliones, stercorum segmina, machinarum captatores.* Carcinus poeta fuit. *οἰκογενεῖς* vero dixit in umbra educatos: quasi dicas, aves domi natas. *coturnices* autem, quod essent contentiosi. tales enim sunt coturnices. *γυλιαύχενας* vero, oblongum collum habentes. *γύλιος* enim genus est sportae militaris, ex viminibus plexum et in acutum desinens. consentaneum igitur est reliquum corpus habuisse curtum, solum vero collum longum. vel qui cervices fere nullas haberent instar gylii. ridet igitur parvos et graciles. hi vero patris in usus saltabant. *ναννοφυεῖς* vero, quia homines curti vocantur nani: ut equi minores hinni. *ὀρχηστάς*, quia pater eos in fabulis saltantes introducebat. *σφυράδων* autem *ἀποκνίσματα* staturae eorum brevitatem indicat. *σφυράδες* enim sunt caprarum et ovium excrementa, quae fabae magnitudinem habent. illis igitur Carcini filios assimilat: immo ne illis quidem, sed potius frustulis inde abrasis et abscissis. ridet igitur eos propter staturae brevitatem. nam parvae rei partem parvum quid esse oportet vel potius nihil. *μηχανοδίφας* eosdem appellat, a parte totum intelligens. Xenocles enim Carcini filius multas easque insolitas machinas ad percellendos spectatores in fabulis suis introduxisse dicitur: quo nomine Plato eum *δωδεκαμήχανον* appellat. deos enim ascendentes et descendentes imitabatur. *Σφυρήλατος*. Malleo ductus. *Σφυρόμαχος*. Sphyromachus decreti fuit auctor, ut mulieres et viri seorsim sederent. *Σχάδονας*. Fucorum favos, item animal alis pedibusque carens. *Σχαλίσαι*. Lactare. et *ἀνίσχαλον*, sterilem, quae nullum fetum lactat.

Σχάσαντα. τεμόντα. Ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχήσαντα ἀποθανεῖν. οὕτως Ἀρριανός.

Σχάσον. κατάπαυσον, μετάβαλε. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Σχασάμενος τὴν ἱππικήν.

ἀντὶ τοῦ παυσάμενος τῆς ἱππικῆς· ἢ ἀποχωρήσας καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. σχάσαι γὰρ δὴ καὶ ὥςπερ διαστεῖλαι καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσαν. καὶ Πίνδαρος·

Κώπαν ἤδη μοι σχάσαις.

καί,

Σχάσας τὴν φροντίδα.

τουτέστι, παύσας, στήσας, ἀτρεμήσας. καὶ αὖθις· Κώπην σχάσας. ἀντὶ τοῦ τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἔνιοι δὲ σχάσας ἀντὶ τοῦ ἁπλώσας.

Σχέδην. ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. Ἐκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο, καὶ ὅτε σχέδην συμφέροιντο. — Σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ μεθεῖναι μὲν αὐτὸν οὐκ ἠξίωσεν, ὡς μὴ τὸ κτῆμα ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου γένοιτο.

Σχεδία. ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς, καὶ γέφυρα, καὶ ζεῦγμα.

Σχεδιάζει. ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

Σχεδιάζειν. ἐγγίζειν, πλησιάζειν, τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι. Ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι.

Σχεδιασθείς. παραχρῆμα ῥηθείς.

Σχέδιον. ἐκ τοῦ ἑτοίμου. καὶ Ἀριστοφάνης·

Ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε.

τουτέστιν, ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται.

Σχέδιοι. εὐτελεῖς.

Σχεδίως ἐκτράφηθι.

Σχεδόν. πλησίον, πέλας, ἢ ἐκ χειρός. 420

Σχελίδες. βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευρίμαῖα τῶν κρεῶν. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς ὠνήσομαι μέταλλα.

Σχέσις. ὁρμή, συνάφεια.

Σχέσις ἐπὶ τῶν πρὸς τὶ λέγεται· οἷον, πατρὸς πρὸς υἱόν, φίλου πρὸς φίλον· ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων· διὸ καὶ σχέσεις προσείρηνται. πρὸς τὶ δέ εἰσι καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγό-

---

1. Locus parum integre allatus, in quo potissimum nomen Senecae aliudve desideretur. 4. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 107. Vide ibi Scholiastam, cuius interpretationem Suidas more suo hic sequitur. *Küst.* Alius tamen interpretationum ordo in Scholiis extat. 7. *ἀποσυγχωρήσας* Schol. mendose. Voluit *συγχωρήσας*. 9. *δή*] *δεῖ* recte liber Schol. Ven. 12. *ἤδη μοι*] *ἤδη ἔστε μοι* A. *ἤδη ἔσται μοι* V. *ἤδη μοι ἔσται* E. Sed *κώπαν σχάσον* Pindar. Pyth. X, 79. quod ipsum inferior praebet Scholii pars, ex Schol. Nub. 738. ducta. Similiter Callimachus *σχάσσαντες ἐρετμά*, de quo dixit Heckerus Commentt. Callim. p. 45. sq. 14. *Σχάσας τὴν φρ.*] Aristoph. Nub. 738. 15. *ἀτρεμίσας* Schol. Ravennas. 17. Post hanc gl. delevi: *Σχεδάριον. δέλτος, πινακίδιον, τιτλάριον.* Fluxerant ex v. *Δέλτος*, quam in margine designavere studiosi homines, item ut modo sub v. *Σφηνωθείς* accidisse vidimus. Nam vocabulum et aetate recentissimum et consuetudine tritum pro lemmate praefigi non potuit. Habet A in marg. Post v. *Σχεδία* ponit V. *Küsterus*: „Confer Nostrum supra vv. *Δέλτος* et *Πινακίδιον*." 18. *ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς*] Vereor ut recta sit interpretatio. Nam in reliquis locis, velut in Babrii fab. LVII, 4. ex verissima Bergkii emendatione, *σχέδην* est lento gradu. 19. *Σχέδην*] *γὰρ* addit *V. 20. *αὐτὸν*] Praestat *αὐτόν*. Nec sincerus est *τὸ* articulus: quamquam utrum *τὸ* an *τοὶ* praestet ambigimus.

2. *καὶ γέφυρα*] V. intpp. Bosii Ell. p. 77. 3. Portentum vocis habet Theognostus Cram. p. 12. *σχελίναζει, τὸ φλυαρεῖ.* 4. *τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι*] Vide Küsterum in Schol. Aristoph. Ran. 78. *Gaisf.* Accedat Piersonus in Moerin p. 47. 5. *Ἀπ' ἀρχῆς*] Polybii fragmentum ex v. *Ἐσχεδίαζον* locupletandum. Cuius ignarus *καὶ μὴ διημαρτῆσθαι* suadebat Bosius Animadv. p. 188. 7. *Σχεδιασθείς*] Zosimus p. 205. Tum leg. *ἐκ τοῦ παραχρ.* Lucian. in Amor. p. 453. *Toup.* MS. Non mutat Photius. 8. *Ἀριστοφάνης*] Schol. in Nub. 967. *Ταῦτα δὲ σχεδιάσαι ἔοικεν.* Hinc Suidas corrigendus est. Vid. infra v. *Φρῦνις. Gaisf.* 13. *Σχεδίως*] Arati Schol. p. 146. (in Dios. 412. *Σχεδίως. ἀντὶ τοῦ προσφάτως, ἀσκόπως, παρέργως, προπετῶς, καὶ ὡς ἔτυχε*) *Toup.* MS. 14. *πέλας*] *πέρας* V. 15. *Σχελίδες*] *Σχελείδες* et in versu *σχελείδας* A. V. Mox *βοῶν* E. *πλευριμαῖα*] *πλευριαῖα* ed. Photii, *πλευρίδια* MS. *πλευρικὰ* Schol. Aristoph. *κρέας πλευρηναῖον* sic Theognostus Cram. p. 12. 16. *τῶν κρεῶν*] *τῶν βοῶν* ex libro Ven. addit Dindorfius. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 361. *Küst.* 18. *Σχέσις* quid grammaticis sit exposuit Hemsterhus. in Arist. Plut. p. 10. 11. 19. *ἡ σχέσις δὲ*] *Σχέσις* A. *V. Mox *πρὸς πατέρα υἱόν, πρὸς φίλον φίλον* Med.

Σχάσαντα. Illum qui secuit. *Dicebant eum sectis brachiorum venis animi deliquio obisse.* sic Arrianus. *Σχάσον.* Inhibe, omitte. Aristophanes *Nubibus*: *Equestrem rem omittens.* equos alere desinens, vel a praesenti studio et instituto recedens. per translationem ductam ab remigantibus. remus enim impulsus debet aquam *σχάσαι*, i. e. dividere et findere. Pindarus: *Remum inhibe.* Et, *Curam sedans.* sive cohibens et reprimens, id est, quiescens. Item: *Remum inhibens*, vel remigare desinens. quidam vero *σχάσας* dictum putant de eo qui expandit. *Σχέδην.* Cominus. *A sagittis laedebantur, et quoties cominus congrederentur. — Cominus pugnanti se tradere noluit, ne hostibus in praedam lucrumque cederet.* *Σχεδία.* Ratis vel navis tumultuaria et temere compacta, vel pons tumultuarius. *Σχεδιάζει.* Ex tempore dicit. *Σχεδιάζειν.* Accedere, appropinquare, temere dicere. *A principio ad finem, nullo cum errore, recitatum fuisse.* *Σχεδιασθείς.* Ex tempore dictus. *Σχέδιον.* Extemporale. Aristophanes: *Haec autem ex tempore dicta videntur.* hoc est, temere. *Σχέδιοι.* Viles. *Σχεδίως ἐκτράφηθι.* Viliter alaris. *Σχεδόν.* Ex propinquo, prope, vel cominus. *Σχελίδες.* Bovis latera. vel simpliciter laterum carnes. Aristophanes: *Sed latera bubula ubi comedero, emam metalla.* *Σχέσις.* Affectio, coniunctio. *Σχέσις* est earum rerum, quae ad aliquid referuntur, ut, pater ad filium, amicus ad amicum. haec enim invicem et habent et habentur. quare *σχέσεις* appellatae sunt. ad relata etiam pertinent ea, quae per compa-

Νοσοκομεῖον. ὁ ξενών.

Νόσον ἔχειν. ἀντὶ τοῦ, φαῦλον ἔθος ἔχειν. *Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.*

Νόσος λεγόμενον ἐγκατασκῆψαι. πρὸς τὸ σημαινόμενον ἡ σύνταξις· πρᾶγμα δηλονότι. παρὰ Θουκυδίδῃ.

Νόσος. ὅτι πυρεττόντων ἢ ψυχομένων ἐν ταῖς νόσοις ἑαυτῶν αἰσθανόμεθα, οὐκ αὐτῶν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων ἢ τῶν σαρκῶν τεθερμασμένων, ἀλλὰ τῶν ὑγρῶν, αἵματός τε καὶ πνεύματος. ἐπεὶ οὖν ἡ αἰσθητικὴ δύναμις πρώτως ἐν σαρξίν ἐστι καὶ νεύροις, εἰκότως τῶν ὑγρῶν δυσκράτως ἐχόντων, πνεύματος λέγω καὶ αἵματος, παρακειμένων τε τοῖς αἰσθητικοῖς μορίοις, τῇ θίξει ἀντιλαμβανόμεθα αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τοῦ ἀέρος τεθερμασμένου ἢ κατεψυγμένου· κἂν αὐτῶν δὲ τῶν στερεῶν ἅψηται ὁ πυρετός, ἐπειδὴ μὴ ὁμαλῶς θερμαίνεται, ἀλλὰ ἀνωμάλως. εἰσὶ γάρ τινα μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ παρὰ φύσιν. οὐ συμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν παρὰ φύσιν διακειμένων· ἀδύνατον γὰρ ὁμαλὴν γενέσθαι τὴν δυσκρασίαν. οἱ δὲ ἐκτικῷ κατεσχημένοι πυρετῷ, τοῦτο δέ ἐστιν, οἱ τὰ στερεὰ πυρέττοντες, ὁμαλῆς γενομένης ἐν αὐτοῖς τῆς δυσκρασίας δι' ὅλων τῶν στερεῶν, συναίσθησιν οὐδεμίαν τῆς ἐν αὐτοῖς θερμασίας λαμβάνουσι, διὰ τὸ ὁμαλὴν εἶναι δι' ὅλων τῶν μορίων τὴν θερμασίαν, καὶ μὴ εἶναι τὸ μὲν ποιοῦν, τὸ δὲ πάσχον.

[*Νοσοποιεῖν.*

Νοσῶ. αἰτιατικῇ.]

Νοστήσας. ἐπανελθών.

Νόστος. ἡ οἰκαδε ἐπάνοδος· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως. Καὶ οἱ ποιηταὶ δὲ οἱ τοὺς Νόστους ὑμνήσαντες ἔπονται τῷ Ὁμήρῳ ἐς ὅσον εἰσὶ δυνατοί.

‖ *Νόσφι.* χωρίς. 633

Νοσφιζόμεθα. χωριζόμεθα.

Νοσφιζόμενον. ὑφαιρούμενον, ἰδιοποιούμενον.

---

1. ξενών] V. Zon. p. 1407. Continua, ἵνα ᾖ τὸ νόσον ἔχειν, ἀντὶ τοῦ πάθος ἢ ἔθος τι ἔχειν· νοουμένης τῆς νόσου ἀντὶ οὐδετέρου τοῦδε τινός, omiserunt A. B. V. 2. *Νόσον ἔχειν*] Eadem Antiattic. p. 109. et Photius. 4. *Νόσος λεγόμενον ἐγκατ.*] Thucydides libro II. c. 47. *Καὶ ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, καὶ περὶ Λῆμνον*, etc. Scholiasta in eum locum: *σημαινῶς ἡ νόσος. τὸ δὲ λεγόμενον ὡς πρὸς τὸ νόσημα ὑπήντησεν. Ὅμηρος· Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη, τὸ μὲν οὔποτε. — τὸ μὲν οὔποτε ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπήντησεν.* Aliam igitur grammaticus hic constructionis *ἀκαταλλήλου* in citato loco Thucydidis *λύσιν* affert, ac hoc loco Suidas. *Küst. νόσον* V. E. Med. 5. *δηλονότι*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *δηλοῖ. Küst.* 7. *Νόσος*] *Νόσον* V. *ὅτι πυρεττόντων ἢ ψυχομένων ἐν ταῖς ν.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, I. 4. a. *Küst.* 16. *τοῦ τεθερμασμένου*] *τοῦ* om. A. B. V. E. 18. *θερμαίνεται*] *θερμαίνηται* A. 19. *τινὰ δὲ — ἔχοντα* om. V. 20. *οὐ συμβαίνει*] *οὐ* om. A. B. E.

1. *διακειμένων*] *παρακειμένων* E pr. 3. *κατεσχημένοι*] *κατισχημένοι* Med. 5. *δι' ὅλων τῶν* om. V. 10. 11. Om. vulg. silente Gronovio. 12. *Νοστήσας*] Il. δ'. 103. Post h. v. Gaisf. delevit, *Νοστέα. κώμη Ἀρκαδίας. Ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν Νεστανίους εἰπὼν δοκεῖ Νεσταναίαν αὐτὴν εἰδέναι*, cum A. V. quippe sumpta ex Steph. Byz. 13. *Νόστος*] Vide Schol. Il. β'. 155. *Toup.* MS. Adde v. *Ἀνόστους.* 14. *ἢ ἡ*] *ἡ* om. A. V. habet Photius; *καὶ ἡ* Hesychius. Post *γεύσεως* A. B. V. E. omiserunt annotationem e marginibus invectam: *δῆλον δὲ ὅτι οὐχ εἷς εὑρίσκεται, ἀλλὰ πολλοὶ οἱ γράψαντες τὸν Νόστον.* Horum tamen quaedam B. in marg. *φαίνεται ὅτι οὐ μόνον εἷς εὑρισκόμενος ἔγραψε νόστον . . . ἀλλὰ καί τινες ἕτεροι*, et E. in marg. *δῆλον ὅτι οὐχ εἷς εὑρίσκεται, ἀλλὰ πολλοὶ οἱ γράψαντες τὸν νόστον.* In *πολλοί* haec Küsterus: „Veluti Lysimachus, teste Scholiasta Apoll. Rh. I, 558. et Nostro infra v. *Σαμαίνη* [immo *Σαμίων ὁ δῆμος*]: Anticlides, teste Athenaeo lib. IV. c. 14. p. 157. et plures alii. Vide Casaubonum in Athen. lib. IV. c. 14. qui de Nostorum scriptoribus lectorem plura docet." Adde Mülleri librum de cyclo ep. p. 126. sq. 16. *ὅσον*] *ὅσοι* A. Sequebatur glossa, quam ex parte satis leviter descriptam ex Etym. M. p. 607. Gaisf. delevit cum A. V. *Νόστος. παρὰ τῇ συνηθείᾳ ὁ γλυκασμός, ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων. ὡς ἀπὸ τῆς οἰκαδε ἀναστροφῆς καὶ ἀνακομιδῆς· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος γλυκύ. Οὐδὲν γὰρ γλύκιον ἧς πατρίδος, καθ' Ὅμηρον. ἐκ δὲ τοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν νόστου καὶ νόστιμον, τὸ ἡδύ. Καὶ Εὔνοστος, θεός τις φασὶν ἐπιμύλιος. ὁ δὲ ποιητικὸς νόστος παρὰ τὸ νέομαι (νέω* B. E.) *γίνεται. οἷον, Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε. ἤγουν, οὐκ ἐπανέρχομαι. ἔστι δὲ* (*δὲ* om. vulg.) *καὶ ῥῆμα νοστῶ· οὗ σύνθετα παλινοστῶ καὶ ἀπονοστῶ.*

σήλια remedia. *Νοσοκομεῖον.* Locus curandis aegrotis. *Νόσον ἔχειν.* Malis moribus praeditum esse. Euripides *Antiope.* *Νόσος λεγόμ.* Hic *λεγόμενον* refertur ad sensum. intelligitur enim vox *πρᾶγμα.* *Νόσος.* Sentimus in morbis nos aestuare vel frigere: non quod ipsi nervi, quibus vis sentiendi inest, aut carnes sint calefactae, sed humores, sanguis et spiritus. quoniam igitur sentiendi vis praecipue est in carnibus et nervis, inde fit, ut cum humores intemperie laborant, spiritus, inquam, et sanguis et quae partibus sentientibus vicina sunt, tactu ea percipiamus; ut etiam aerem calefactum aut frigefactum; etiamsi solidas partes febris corripiat, quia non aequaliter sed inaequaliter calefiunt. sunt enim quaedam particulae secundum naturam affectae; quaedam vero cóntra naturam. neque accidit, ut quae secundum naturam sunt affecta, percipiant ea quae contra naturam sunt affecta. nam fieri non potest, ut intemperies sit aequalis. qui vero hectica febri laborant, id est, quorum solidae partes febricitant, cum aequalis in ipsis sit intemperies per totas solidas partes, nullum caloris sensum percipiunt, quod calor per omnes partes funditur aequalis, neque earum aliae agant, aliae vero patiantur. [*Νοσοποιεῖν. Νοσῶ.* Aptum accusativo.] *Νοστήσας.* Reversus. *Νόστος.* Reditus in patriam. sic dictus propter patriae dulcedinem. vel halitus qui redditur ex stomacho. *Et poetae qui Νόστους cecinerunt, Homerum quantum possunt sequuntur.* *Νόσφι.* Seorsum. *Νοσφιζόμεθα.* Separamur. *Νοσφιζόμενον.* Surripientem, intervertentem.

Νοτάριος. ὁ γραμματεύς. νότα γὰρ τὰ γράμματα.

Νοτία. ἡ θάλασσα, καὶ ἡ ὑγρασία.

Νότιον. χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως. Νότιον δὲ κλίμα, τὸ πρὸς νότον κείμενον.

Νότιος. ὑγρός. Καὶ Νότιος ἱδρώς, ὁ ὑγρός.

Νότος. ὁ ἄνεμος. Καὶ Νοτόθεν, ἀπὸ Νότου.

Νουβυστικόν. νοῦ πεπληρωμένον.

Γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικόν.

Καὶ Νουβυστικῶς, συνετῶς.

Νουμᾶς Πομπίλιος. τοῦτον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ μὴ ἐπιδήμιον ὄντα, προεβάλοντο μετὰ τοὺς μεσοβασιλεῖς, καὶ αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν ἐκ προβουλεύματος ἔδοσαν. καὶ τὰ πολιτικὰ ἔθη οὗτος διῳκήσατο· ἐνιαυτόν τε πρῶτος εὗρατο, εἰς δώδεκα μῆνας τὴν ἡλιακὴν κατανείμας περίοδον, χύδην τε καὶ ἀκατανοήτως παντάπασι πρὸ αὐτοῦ παρὰ Ῥωμαίοις φερομένην· ἱερά τε καὶ τεμένη ἱδρύσατο, καὶ τοὺς λεγομένους Ποντίφικας καὶ Φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε· Σαλίους τε τοὺς τὴν ὄρχησιν ἀσκήσαντας· τάς τε Ἑστιάδας παρθένους τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος τὴν ἐπιμέλειαν ἔχειν ἐπέτρεψε· αἳ τὴν μὲν ἄκραν τιμὴν παρὰ Ῥωμαίοις εἶχον, διὰ βίου δὲ τὴν παρθενίαν ἐφύλαττον· κἄν τις αὐτῶν ἠνδρώθη, κατεχώννυτο· καὶ διὰ τοῦτο οὐ μύρῳ, οὐκ ἄνθεσιν, οὐχ ἱματίῳ χρῆσθαι συνεχωροῦντο, πλὴν λευκοῦ.

Νουμηνία. ἡ τοῦ μηνὸς ἀρχή. ἐν ταῖς νουμηνίαις δὲ οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ Ἀριστοφάνης· 634

Τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ.
Ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις.

διὰ τὸ ταύτας εἶναι τιμίας τῶν ἡμερῶν.

Νουμήνιος; Ἀπαμεὺς ἀπὸ Συρίας, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ Πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν, ὡς ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν τὰ περὶ θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσασαν. καὶ διὰ τοῦτό φησι· Τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωσῆς Ἀττικίζων;

---

1. *γράμματα*] Vide Herod. Epimer. p. 93. pr. et Zon. p. 1407. explicandis frustra laboravit Heyler. in Iuliani Epp. p. 199. *Νοτία*] Statim verba Ῥωμαϊστὶ ὁ ὑπογραφεύς A. V. omiserunt, quibus in Quamquam eundem explicatum praebet v. *Αὐξέντιος.* 4. *χωρίον*] V. Schneid. in Xenoph. Hellen. I, 2, 4. 6. *Νότιος*] Vid. Schol. Aristid. I. p. 96. Hinc *νοτισμός* Damasc. ap. Phot. p. 1048. *Toup.* MS. *Νότιος ἱδρώς*] Il. λ'. 811. 7. *Νότου*] Statim *Καὶ νότον ναύσωνα* omiserunt A. V. ubi *Καύσωνα* B. E. cum Porto. Item Gaisfordus delevit: *Νοῦβαι. ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ*, quae sunt Steph. Byzantii. 9. *Γυναῖκα δ' εἶναι*] Aristoph. Eccles. 462. (441.) 10. *Νουβυστικῶς, συνετῶς*] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1285. Seqq. glossas olim e Stephano invectas, *Νουκερῖνοι. ἔθνος Ἰταλίας· οὗ μέμνηται καὶ Πολύβιος. Νουκρία. πόλις Τυρρηνίας, ἡ καὶ Νακρία, διὰ τοῦ ἄλφα*, nesciunt A. V. 11. *Νουμᾶς*] Vide supra in v. *Ἀσσάρια. Toup.* MS. 12. *προεβάλλοντο*] *προεβάλοντο* A. B. V. 14. *ἔδωκαν*] *ἔδοσαν* A. B. V. E. 19. *Ποντίφικας*] Vid. infr. *Ποντίφιξ. Reines.* 20. *τε τὴν*] *τε τοὺς τὴν* A. V. Deinde legendum videtur *ἀσκήσοντας.*

2. *ἐπιμέλειαν*] *τὴν ἐπιμέλειαν* A. V. Cedrenus p. 148. *προέτρεψεν*] *ἐπέτρεψεν* A. B. V. Cedrenus. 5. *καὶ* om. *V. 8. *Νουμηνία*] Schol. Aristoph. Equ. 43. *Hemst.* 10. *ἐχειροτονοῦντο*] *ἐχειρῶντο* A. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 43. 12. *Ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτ.*] Aristoph. Acharn. 998. *Ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις.* Vide etiam supra v. *Ἀλείψας. Küst.* 15. *Νουμήνιος, Ἀπαμεὺς ἀπὸ Συρ.*] Ex Hesychio Milesio. [Repetiit *Eudocia* p. 308.] Varia autem scripsit Numenius; ut, *Περὶ ταγαθοῦ*, teste Origene contra Celsum lib. I. p. 13. edit. Cantabr. ubi sic inquit: *Ὁ Πυθαγόρειος Νουμήνιος, ὅστις ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ταγαθοῦ λέγων*, etc. Ex hoc opere Numenii fragmenta adducit Eusebius lib. XI. Praep. Euang. c. 7. et 8. et lib. XI. c. 10. et 22. *Περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀπορρήτων.* Eusebius lib. XIII. Praep. Euang. c. 4. in fine: *Διασαφεῖ δὲ τὴν διάνοιαν ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀπορρήτων, ὧδέ πη λέγων.* Sequuntur deinceps ipsa Numenii verba. *Περὶ τῆς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν πρὸς Πλάτωνα διαστάσεως.* Eusebius lib. XIV. modo laudati operis c. 4. *Ὁποῖοι δὲ γεγόνασιν οὗτοι τὸν τρόπον, λαβὼν ἀνάγνωθι τὰς ὧδε ἐχούσας Νουμηνίου τοῦ Πυθαγορείου φωνάς, ἃς τέθειται ἐν τῷ πρώτῳ ὧν ἐπέγραψε περὶ τῆς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν πρὸς Πλάτωνα διαστάσεως.* Scripserat etiam *περὶ ἀφθαρσίας ψυχῆς*, sive *de Immortalitate animae*, teste Origene contra Celsum lib. V. p. 269. edit. Cantabr. Item librum *Ἔποψ* inscriptum; ut et *περὶ ἀριθμῶν*, et *περὶ τόπου*: quae tria opera laudantur ab eodem Origene contra Celsum lib. IV. p. 198. Praeterea Numenius quidam laudatur *ἐν τῷ Θηριακῷ* a Scholiasta Nicandri p. 30. Absque nomine operis Numenius saepe laudatur a Porphyrio in vita Plotini, itemque in libello de Antro Nympharum, et alibi. *Küst.* Vixisse tempore Veri Caesaris cum Harpocratione probat Barth. in Aeneam p. 97. *Reines.* Qui nonnulla eorum occuparat quae habet Küsterus. 19. *Τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωσ.*] Celebratissimum hoc Nu-

---

Νοτάριος. Scriba. *νότα* enim Latine compendium scriptionis significat. *Νοτία.* Mare, et humiditas. *Νότιον.* Notium, castellum ante Colophoniorum urbem situm. At *νότιον κλίμα*, regiones australes. *Νότιος.* Humidus. Et *Νότιος ἱδρώς*, humidus sudor. *Νότος.* Auster. Et *Νοτόθεν*, ab Austro. *Νουβυστικόν.* Prudens. *Mulierem autem esse rem dixit admodum prudentem.* Et *Νουβυστικῶς*, prudenter. *Νουμᾶς Πομπίλιος.* Numa Pompilius. hunc Romani, quamvis peregrinum, post interregnum regem crearunt, eique totam imperii potestatem ex Senatusconsulto dederunt. hic rempublicam legibus et institutis fundavit, annumque primus invenit, et solis circuitum, qui antea vagus inter Romanos ferebatur et omnino incertus, in XII. menses distribuit. templa etiam et lucos instituit, Pontifices et Flamines sacerdotibus praefecit, Salios per urbem saltare iussit. adhaec ignis et aquae curam virginibus Vestalibus commisit; quarum summa apud Romanos erat dignitas, et illibata quoad vivebant virginitas. si tamen earum aliqua cum viro rem habuisset, viva defodiebatur; eamque ob causam neque unguento nec floribus neque veste, nisi alba, iis uti licuit. *Νουμηνία.* Initium mensis. noviluniis autem servi prostabant, et imperatores creabantur apud Athenienses. Aristophanes: *Priore noviluniо.* [Idem alibi:] *Ut et tu et ego illarum oleo ungamur noviluniis.* hi enim dies in honore habebantur. *Νουμήνιος.* Numenius Apamensis, Syrus, philosophus Pythagoricus: qui Platonem coarguit sententiam suam de deo et creatione mundi ex Mosaicis scriptis suffuratum esse. unde dictum eius extitit: *Quid est Plato nisi Moses atticissans?*

Νουμήνιος, ῥήτωρ. περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων, Ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους, Χρειῶν συναγωγήν, Ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς Ἀντίνοον.

Νουμῆς. ὄνομα κύριον.

Νοῦν. Ἀριστοτέλης τὸν νοῦν ἀθάνατον λέγει.

Νοῦν ἔχειν. Πολύβιος· Νοῦν ἔχειν καὶ τόλμαν δεῖ τοὺς στρατηγούς, ἅπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ἐπισφαλεῖς καὶ παραβόλους πράξεις.

Νουνεχῶς. πεφροντισμένως. Νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς.

Νοῦν τὸν ξένον. ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά.

Νοῦς. ὅτι ὁ νοῦς πάντων ἔχει τοὺς λόγους ἐν ἑαυτῷ· ἀλλὰ τῶν μὲν πρὸ αὐτοῦ εἰκονικῶς, τῶν δὲ μετ' αὐτὸν παραδειγματικῶς.

Ὅτι Πυθαγόρας τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν διαιρεῖσθαι ἔφη εἰς γ'· νοῦν, φρένας καὶ θυμόν. καὶ νοῦν μὲν καὶ θυμὸν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις, φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρι ἐγκεφάλου. καὶ τὸ μὲν ἐν καρδίᾳ μέρος αὐτῆς ὑπάρχειν θυμόν, φρένας δὲ καὶ νοῦν τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ.

Ὅτι τῶν διανοουμένων τὰ μὲν κατὰ περίπτωσιν ἐνοήθη· τὰ δὲ καθ' ὁμοιότητα· τὰ δὲ κατὰ ἀναλογίαν· τὰ δὲ κατὰ μετάθεσιν· τὰ δὲ κατὰ σύνθεσιν· τὰ δὲ κατ' ἐναντίωσιν. καὶ κατὰ περίπτωσιν μὲν τὰ αἰσθητά· καθ' ὁμοιότητα δὲ τὰ ἀπό τινος παρακειμένου, ὡς Σωκράτης ἀπὸ τῆς εἰκόνος· κατ' ἀναλογίαν δὲ αὐξητικῶς μέν, ὁ Τιτυὸς καὶ ὁ Κύκλωψ, μειωτικῶς δέ, ὡς ὁ Πυγμαῖος· καὶ τὸ κέντρον δὲ τῆς γῆς κατ' ἀναλογίαν ἐνοήθη ἀπὸ τῶν μικροτέρων σφαιρῶν· κατὰ μετάθεσιν δέ, οἷον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τοῦ στήθους· κατὰ σύνθεσιν δέ, ἱπποκένταυρος· καὶ κατ' ἐναντίωσιν, θάνατος. νοεῖται δὲ καὶ κατὰ μετάβασίν τινα, ὡς τὰ λεκτὰ καὶ ὁ τόπος. φυσικῶς δὲ νοεῖται δίκαιόν τι καὶ ἀγαθόν· καὶ κατὰ στέρησιν, οἷον ἄχειρ.

Ὅτι τοῦ νοῦ ἔργον ἐστὶν ἁπλαῖς προσβολαῖς, καὶ κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ἐπιβάλλειν τοῖς πράγμασιν. ὥςπερ ἡ αἴσθησις προσβαλοῦσα τυχὸν τῷ

---

menii apophthegma refert Clem. Alex. lib. I. Strom. p. 251. et ex eo Euseb. lib. IX. Praep. Euang. c. 6. [Adde Porphyr. de Antro Nymph. 10.] Alii quoque scriptores passim eius meminerunt. *Küst.*

1. *Νουμήνιος, ῥήτωρ*] *Eudocia* p. 310. *ἔγραψε περὶ*] *ἔγραψε* om. A. V. 5. *Νουμῆς*] Pro *Νουμᾶς*. *Hemst.* 6. *Νοῦν. Ἀριστοτέλης τὸν ν.*] Vide Menagium in Laert. III, 67. *Küst.* 7. *ἔχειν*] *ἔχεις* V. *Πολύβιος*] Fr. gr. 95. 10. *Νουνεχῶς ἐδόκουν*] Polybius lib. III. p. 356. *Καὶ γὰρ ἀνδρωδῶς καὶ νουνεχῶς ἐδόκουν ἕκαστα χειρίζειν.* Quare nostrum fragmentum Polybio adiudicaverim. *Toup.* I. p. 419. Relatus locus inter illius Fr. gr. 96. 12. *Νοῦν τὸν ξένον*] In Vaticana Proverb. Appendice [III, 9. cum Arsen. p. 368.] legitur, *Νοῶ τὸν ξένον*: quod magis placet. *Küst.* Suidam iuvat Diogen. VI, 85. Sub finem cum A. delevimus annotationem ex v. *Ἀναξαγόρας* derivatam: *Ὅτι* (hoc Gaisf. cum *V.) *Ἀναξαγόρας ὁ σοφιστὴς Νοῦς ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντα φρουρεῖν εἶπε.* In novissimis *πάντων* V. sed *πάντων φρουρὸν* extat in v. *Ἀναξαγόρας*. 13. *ὅτι* Gaisf. cum *V. 15. Post *παραδειγματικῶς* omisi: *Ἀρθεὶς νόον γίνωσκε γῆν ναίειν ξένην.* Ubi Küsterus: „*Ἀρθεὶς νόον γίν.*] Versus hic oneirocriticus, qui ex Astrampsycho sumptus est, deest in MS. A. [et V.]" 16. *Ὁ Πυθαγόρας τὴν τοῦ ἀνθρ. — ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ*] Haec sunt verba Laertii in vita Pythagorae segm. 30. *Küst.* *Ὅτι Πυθαγ.* Gaisf. cum *V. *διαιρεῖσθαι*] *διηρῆσθαι* B. V. 17. *καὶ νοῦν*] *καὶ* om. *V. Lege cum Diogene *νοῦν μὲν οὖν.*

1. *ἐν καρδίᾳ*] *ἐγκάρδιον* V. Legendum *ἐν τῇ καρδίᾳ.* 2. *ἐν τῷ*] *ἐν* om. V. 3. *Ὅτι τῶν διανοουμένων τὰ μὲν κ. — οἷον ἄχειρ*] Haec omnia leguntur apud Laertium in Zenone Cit. segm. 52. 53. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Lege *τῶν νοουμένων.* 5. *τὰ δὲ κατὰ σύνθεσιν* om. Küsteriana. Similiter *V. omisit *κατὰ ἀναλογίαν — μετάθεσιν τὰ δέ*, ita ut praecedant *καθ' ὁμοιότητα, τὰ δὲ κατὰ σύνθεσιν.* 9. *καὶ ὁ Κύκλωψ*] *ὁ* Gaisf. cum *V. item *τῆς* ante *γῆς.* 15. *λεκτὰ*] *λεπτὰ* V. 16. *δίκαιόν*] *καὶ ὄν* A. B. V. E. Edd. ante Küst. 17. *ἄχειρ*] *ἄχειρος* A. V. 18. *Ὅτι νοῦ ἔργον ἐστὶν ἁπλαῖς προσβολαῖς, καὶ κρ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Philoponi in lib. I. Arist. de Anima, p. 1. et 2. ut itidem Pearsonus monuit. *Küst.* *τοῦ νοῦ* libri. *ἁπλαῖς*] *ἁπλῶς* B. 20. *προβαλοῦσα*] *προσβαλοῦσα* B. E. *V. Med. *προσβάλλουσα* Philop. Mox *τυχεῖν* V. et deinde *ἧττον δὲ τῷ σχήματι καί.*

Νουμήνιος, ῥήτωρ. Numenius rhetor. scripsit de Figuris dictionis. Argumenta in Thucydidem et Demosthenem. Chriarum collectionem. Consolationem ad Hadrianum super morte Antinoi. *Νουμῆς.* Nomen proprium. *Νοῦν.* Aristoteles mentem immortalem esse dicit. *Νοῦν ἔχειν.* Polybius: *Belli duces et prudentia et audacia praeditos esse oportet, quae plurimum valent ad quodvis facinus audax et cum periculo iunctum perficiendum. Νουνεχῶς.* Sapienter. *Rempublicam pro illorum temporum ratione prudenter administrare videbantur. Νοῦν τὸν ξένον. Agnosco peregrinum.* dicitur de iis qui aliquem suspectum habent. *Νοῦς.* Mens omnium rerum rationes in se habet. et eas quidem res quae ante ipsam extiterunt, per imaginem quandam cognitas habet; quae vero post illam, per exemplar. † Pythagoras animam hominis trifariam dividi dixit, in mentem, rationem, et animum. et mentem quidem et animum ceteris etiam animantibus inesse, rationem vero soli homini. esse autem principium animae a corde usque ad cerebrum. et partem quidem eius, quae in corde sit, esse animum; rationem vero et mentem in cerebro sitam esse. † Quae intelliguntur partim per occursum cognoscuntur, partim per similitudinem, alia per proportionem, alia per transpositionem, alia per compositionem, alia per contrarium. per occursum cognoscuntur, quae sub sensus cadunt. per similitudinem, quae per adiacentes res intelliguntur: ut Socrates ex imagine. per proportionem vero, et quidem rem amplificando, ut Tityus et Cyclops; rem vero minuendo, ut Pygmaeus. item centrum terrae ex proportione intellectum est per minores orbes. per transpositionem, ut oculi in pectore. per compositionem, ut Hippocentaurus. per contrarium, ut mors. nonnulla item per transitionem intelliguntur, ut dicta et locus. naturaliter autem iustum quippiam et bonum noscitur. item per privationem, ut mancus. † Mentis opus est, apprehensionibus simplicibus et supra omnem demonstrationem positis res percipere: sicut visus cum in album forte colorem vel in figuram aliquam incidit,

λευκῷ ἢ τῷδε τῷ σχήματι κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν αὐτοῦ τὴν γνῶσιν ἔσχεν· οὐ γὰρ δεῖται πρὸς ταύτην συλλογισμοῦ. ἡ δέ γε τοῦ νοῦ ἐνέργεια ἐκείνοις παραγίνεται, οἷς εἰς ἄκρον καθάρσεως καὶ ἐπιστήμης γέγονεν ἀφικέσθαι, καὶ διὰ τῶν καθαρτικῶν ἀρετῶν ἀφαντάστως καὶ δίχα αἰσθήσεως ἐνεργεῖν συνειθισμένοις. ἔστι γὰρ ὁ νοῦς οἷον ἕξις τῆς ψυχῆς τελειοτάτη. καὶ γίνεται τοίνυν ὁ μὲν νοῦς περὶ τὰ νοητά· ἡ δὲ διάνοια περὶ τὰ διανοητά· ἡ δὲ δόξα περὶ τὰ δοξαστά. τούτων δὲ τῶν δυνάμεων πρώτην μὲν ἔχει τάξιν ὁ νοῦς· μέσην δὲ ἡ διάνοια· ἐσχάτην δὲ ἡ δόξα. ἡ δὲ διάνοια προσῳκείωται τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ τὴν μέσην ἐν τῷ παντὶ τάξιν ἔχει, καὶ διὰ τῆς διανοίας ἀνάγεται ἡ ἡμετέρα ψυχὴ ἐπὶ τὴν τῶν νοητῶν θεωρίαν, ἥτις ἐστὶ τελειότης τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ γὰρ σύντροφος καὶ σύμφυλός ἐστι τοῖς αἰσθητοῖς ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, ἀδυνατεῖ διὰ τὸν συνεθισμὸν τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῶν νοητῶν καὶ ἀύλων ἄγειν ἑαυτήν, ἀλλὰ νομίζει κἀκεῖνα σώματα εἶναι, καὶ μεγέθη ἔχειν· καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, κἀκείνων φαντάζεται. καὶ Πλάτων ἐν Φαίδωνι· Τοῦτό ἐστι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι ὅταν σχολὴν ἀπὸ τῶν περιολκῶν τοῦ σώματος μικρὸν ἄγωμεν, καὶ θελήσωμεν τῇ θεωρίᾳ τῶν θείων σχολάσαι, παρεμπίπτουσα ἡ φαντασία θόρυβον ἡμῖν κινεῖ, ὑπονοεῖν διδοῦσα, ὅτι σῶμά ἐστι τὸ θεῖον, καὶ μέγεθος ἔχει καὶ σχῆμα, καὶ οὐκ ἐᾷ ἡμᾶς ἀσωμάτως καὶ ἀσχηματίστως περὶ θεοῦ ἐννοεῖν. καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τὴν ψυχὴν ὁδεύουσαν ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς τελειότητα, πρῶτον ἐνεργῆσαι κατὰ διάνοιαν, ἥτις ἔχει περὶ τὰ μέσα τῶν πραγμάτων· οἷά ἐστι τὰ διανοητὰ ἥ τε ψυχὴ ἡ ἡμετέρα καὶ ἡ περὶ αὐτῆς θεωρία· ἔτι δὲ καὶ τὰ μαθηματικά.

Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροισι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνοήτων ταττομένη. [καὶ ἄλλως·]

Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ', ἐγὼ δ' ἑκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω. 636

Νώ. ἀντὶ τοῦ αὐτόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Βλέψαι ποιῆσαι νώ.

ἀντὶ τοῦ αὐτόν. ἢ ἀντὶ τοῦ, δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι.

---

3. *ταύτην*] ταῦτα Philop. 7. *συνειθισμένης* Med. *οἷον ἕξις*] Sic recte MSS. Pariss. itemque Philoponus loco laudato. At priores editt. male *μίξις*. Küst. 11. *πρώτην μὲν*] *πρώτην μὲν γὰρ* V. *τὴν* ante *τάξιν* om. A. B. V. Philop. 13. *αὐτὴ*] *αὐτὴν* V. 14. *ἔχει*] *ἔχειν* A. 15. *ἡ ἡμετέρα*] *ὡς ἡμετέρα* A. B. V. E. *ὡς ἡ ἡμετέρα* Med. Itaque redit error ad compendium vocis *ἡ*. 20. *ἀνάγειν*] *ἄγειν* reposui cum A. B. V. E. Med. Tum *αὐτήν* V. 22. *Φαίδωνι*] Haec in Platonis Phaedone neque repperi neque tali oratione potuerunt pronunciari. Sed videntur ista interpretibus Platonicae philosophiae deberi, qui sententiam Phaedonis p. 66. in summam redigerent.

3. *ἄγωμεν*] *ἀγάγωμεν* Philop. 6. *ἡμᾶς* et *καὶ ἀσχηματίστως* om. V. qui infra *νοεῖν*. 7. *περὶ τοῦ θεοῦ* *V. 9. *ἥτις*] *ἥτις ἔχει* A. V. *πῶς* Philop. pro *περί*. 12. *περὶ τὰ μαθ.*] *περὶ* om. A. B. V. E. Philop. 13. *Νοῦς*] Hesych. v. *Νοῦς*. Vid. Suid. v. *Τῶν δυνατῶν*. Toup. MS. *Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις* cum diversa explicatione Arsenius p. 367. sive Diogen. VI, 84. App. Vat. III, 10. Neque dubium quin Suidas ex Hesychio debeat pristinum recuperare, *Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι*: vulgatum enim ab errore profectum, cum librarii versum Aristophaneum occupassent. Item iisdem auctoribus expungi par est *ἀδυνάτων καί*, quamvis tueatur Photius *ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων*. Id unde provenerit ipse monstrat Suidas v. *Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι*, Teleclidis illato dicto: *Τῶν δυνατῶν τι κέλευ' · οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι*. Quod a Pisandro pronunciatum fuisse Hesychius arguit; nugantur enim, quicunque Pisandrum finxere comicum. 14. *ἀνοήτων*] *τῶν ἀνοήτων* V. Mox *καὶ ἄλλως* om. A. notavi. 15. *Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμ.*] Aristoph. Equ. 1126—29. Adde v. *Ἠλιθιάζω*. *κώμαις* B. E. Med. 18. *ἠλιάζω* *V. 19. *αὐτόν*] *αὐτός* A. B. E. item infra. Mox *Πλούτῳ* addunt A. V. Est v. 401. 21. *ἀντὶ αὐτόν* Med. Hanc glossam excipiebant, magnam partem ex Etym. M. p. 605. petita: *Νῶ. ῥῆμα. οὐ αἱ κινήσεις χρηταί. Νῶ, τὸ σωρεύω· ἐξ οὗ νῆσαι, τὸ σωρεῦσαι. καὶ νηδύς, εἰς ἣν αἱ τροφαὶ σωρεύονται. Νῶ, τὸ κολυμβῶ· ἐξ οὗ καὶ ναῦς, καὶ νῆσσα, καὶ νῆσος, ἡ πᾶν μέρος αὐτῆς ἐν ὑγρῷ ἔχουσα* (ἔχουσαν Med.). *Νῶ, τὸ ῥέω, οὗ ὁ μέλλων νάσω· ὅθεν καὶ ναρόν φασι, τὸ ὑγρόν, καὶ Νηρεύς. καὶ τέταρτον Νῶ, τὸ κλώθω· οὗ παράγωγον τὸ νήθω καὶ τὸ νῆμα.* Expuncta sunt cum A. V. qui post *Νωγαλέον* omiserunt: *καὶ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τοῖς τοῦ Ἀθη-*

---

multo melius eam cognoscit quam per demonstrationem. non enim ad hoc indiget syllogismo. mentis autem vis et actio in illis existit. qui ad summum puritatis et scientiae gradum pervenerunt, et ope virtutum purgatoriarum id consecuti sunt, ut praeter phantasiam et sensum vitam agant. est enim mens habitus perfectissimus animae. et mens quidem versatur circa ea, quae sub intelligentiam cadunt; dianoea vero circa intelligibilia; opinio circa opinabilia. inter has facultates primum locum obtinet mens; secundum dianoea; tertium opinio. dianoea autem animae nostrae valde familiaris est, cum et ipsa medium in hoc universo locum teneat, et per dianoeam anima nostra evehatur ad contemplationem rerum, quae sub intelligentiam cadunt: quae est animae perfectio. nam cum familiaris et cognata sensibilibus sit anima nostra, non potest propter assuetudinem sensuum ad contemplationem rerum sub intelligentiam cadentium et materiae expertium se convertere, sed ipsa illa putat esse corpora et magnitudinem habere: et quaecunque de sensibilibus, eadem etiam de illis imaginatur. itaque Plato in *Phaedone* ait: *Hoc est molestissimum in rebus humanis, quod ab impedimentis corporis paulisper soluti cum rerum divinarum contemplationi vocare volumus, phantasia importune se ingerens tumultum nobis movet, facitque ut suspicemur, deum esse corpus, aptum magnitudine et figura; neque sinit nos de deo sine corpore et figura cogitare. quare oportet animam, quae ad sui perfectionem tendit, primum secundum dianoeam agere; utpote quae circa res medias versetur: quales sunt, quae intellectu percipiuntur, ut anima nostra, eiusque contemplatio, et praeterea disciplina mathematica.* *Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροισι. Mens non inest Centauris.* proverbium de rebus dictum, quae fieri non possunt, vel de stolidis. *Mens non inest comis vestris, quando me putatis desipere. ego vero de industria stultum ago.* *Νώ.* Ipsum. Aristophanes *Pluto*: *Visum illi reddere.* vel *νώ* significat *nos*, et locus ita accipiendus: *Oportet nos visum ei restituere.*

Νωγαλέον.
Νωδός. ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.
Νώδυνον. ἀνώδυνον.
Νῶε. ὄνομα κύριον.
[*Νωθέστερος.* βραδύτερος.
Νωθείας. βραδυτῆτος.]
Νωθής. βραδύς, ἀκίνητος, ἄλογος.
Νωθρεία. καὶ Νωθρός, ὁ ἀσθενής. *Νωθρότερος* ὑπάρχων τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος τῇ φύσει.
Νωθρότης. ἡ βραδυτής.
Νῶι. *Νωίτερος.*
Νῶιν. ἡμῖν. Ἀριστοφάνης·

Μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ (νῷν.)
Ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα.
Κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν ἀνδρικώτατα.
Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν·
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.

περὶ Θεμιστοκλέους οὖν Σοφοκλῆς φησιν·

Ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν.
Νῶιν. τουτέστιν ἡμῖν. δεικτικῶς.

Νωίτερον. ἡμέτερον.
Νῶκαρ. ὁ δυσκίνητος.
Νωλεμέως. ἀδιαλείπτως.
Νῶμα. ὄνομα χώρας.
Νωμῆσαι. κινῆσαι, καὶ μερίσαι. ... 637
Νώμησις. ἡ κίνησις.
Νωμίστωρ. ὄνομα κύριον.
Νωμῶν. κρίνων, ἐξετάζων. Σοφοκλῆς·

Ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, . . .
ἄῤῥητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ.

Νωνακρίνη. λέγεται ἡ Καλλιστώ.
Νωνᾶς. ὄνομα κύριον.
Νώνυμος. ἀνώνυμος, ἄδοξος.

Οὐδέ τις ἔσται
τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος.

Νῷ πείθου. παροιμία, ὁμοία τῷ, Θεῷ ἕπου.
Νώρα. ὄνομα χώρας.
Νώρβα. ὄνομα χώρας.
Νωρβανός. ὄνομα κύριον.
Νωρικία. ὄνομα χωρίου.
Νῶροψ. ὁ λαμπρός.

ναίου [II. p. 47.]. *παρ' ᾧ καὶ Νωγαλεύειν ῥῆμα· ἐξ οὗ τὸ νωγάλευμα. δοκεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὰ νώγαλα, σκεύασμά τι δηλοῦν χρηστὸν εἰς ἑστίασιν.*

2. *Νωδός*] Aristoph. Plut. 266. Ach. 715. 4. *κύριον*] Statim *παρὰ τὸ νᾶ, τὸ κολυμβᾶ*, omisit A. Addit mox V. *Νοθεία. ἡ κλεψιγαμία.* Vide Zon. p. 1412. 5. *Νωθέστερος*] Gl. cum propinqua (quam Photius agnoscit) om. A. *βραδυτῆτος* et seqq usque ad *τοῦ τῆς* om. E. 7. *ἀκίνητος*] *δυσκίνητος* Phot. 8. *Νωθρότερος*] Haec ad Polybium revocabat Wesseling. in Diod. T. II. p. 625, 44. 12. Haec cum sequentibus neque recte sunt collocata nec diligenter exposita. 13. *Νῶιν*] *ἡμῖν* addunt A. B. V. E. et Timaeus p. 186. ubi v. Ruhnkenius. 13. *Ἀριστοφάνης· Μείζω*] Av. 124. Ubi *νῷν* om. A. B. E. Med. 15. *Ἔφασκε νῷν φρ.*] Aristoph. Av. 15. Ubi *φράσσειν* A. 16. *Κράτιστον οὖν νῷν ἀποθ.*] Aristoph. Equ. 80. *Κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. Ἀλλὰ σκόπει, Ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα. Πῶς δῆτα; πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα; Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν· ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.* Hinc Suidas supplendus est. *Küst. κράτιστον οὖν νῷν* om. A. V. 17. *Βέλτιστον*] *βέλτιον* A. 19. *Σοφοκλῆς*] Aegei fr. 2. De cuius versus scriptura videndus Brunckius.

1. *Νωίτερον*] Il. ό. 39. Vide Hesychius. 2. *Νῶκαρ*] Nova explicatio (v. Tittm. in Zon. p. 1410.): cui firmandae nihil profuerunt intpp. Hesychii. Statim Gaisf. delevit, *Νῶλα. πόλις Αὐσόνων παρὰ Ἑκαταίῳ. Πολύβιος δὲ Νώλην αὐτὴν φησιν. οἱ πολῖται Νώλιοι, καὶ Νωλανοί*, cum A. V. quippe sumpta ex Steph. Byz. 3. *Νωλεμῶς καὶ Νωλεμέως*] *Νωλεμέως* A. V. (cum Herod. Epimer. p. 93.) Quibus continuo desunt, *Νωμεντός. πόλις οὐ πόῤῥω Ῥώμης. οἱ πολῖται Νωμεντῖνοι.* Ceterum glossam *Νῶμα*, satis illam suspectam, post v. *Νῶκαρ* posuit *V. *Νώρμα* (id est *Νώρβα*) Zon. p. 1412. 5. *μερίσαι*] *καὶ μερίσαι* scripsi cum A. B. *V. 7. *Νωμίστωρ*] Scribe *Νωμίτωρ*. 8. *Σοφοκλῆς*] Oedip. R. 300. 9. *διδακτά τε*] *Σοφοκλῆς* A. *V. Omittunt B. E. Med. Quae cum editores recentes interpolarint, abieci; *Σοφοκλῆς* autem in lacunam versus irrepsit, neque movet id suspicionem. 11. *Νωνακρίνη*] *Νώνα* A. *Νώνα. κρήνη* B. E. *Νωνακρήνη* Med. Nomen aevo Alexandrino haud indignum. Seq. gl. *Νώνακρις. πόλις Ἀρκαδίας, ἡ περὶ Ἦλιν. ὁ πολίτης Νωνακρίτης καὶ Νωνακριάτης καὶ Νωνακριεύς*, Gaisf. delevit cum V. petitam scilicet e Steph. Byz. 14. *Οὐδέ τις ἔσται τῆς λυρ.*] Tullii Laureae Ep. III, 7. 8. Anthol. Pal. VII, 17. Deest exemplum A. 16. *Θεῷ πείθου ἢ ἕπου*] Reiecta scripturae diversitate cum A. et Arsen. p. 369. posui *Θεῷ ἕπου: ἢ* om. *V. Tum Gaisf. delevit cum A. V. *Νώνυμνα. πόλις Σικελίας παρὰ Φιλίστῳ*, item e Steph. Byz. sumpta. 17. Cf. *Νωρὸς Νῶρ ἔθνος* in Hom. Epimer. p. 440. 18. *Νώρβα*] *Νωρβία* V. 20. Sub finem cum A. V. expunxi: *Καὶ Νωρικοί, ἔθνος. ζήτει ἐν τῷ* (*κατὰ* add. Med.) *Βηρούνιον.* Contra *V. *Νωρικοί. ἔθνος*, post continuam glossam traiiciens. 21. Herod. Epimer. p. 93. Post *λαμπρός* sequebantur: *οἱ μὲν ἐτυμολόγοι παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ὁρᾶν. ἀμαυροὶ γὰρ φασὶ τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρά.*

Νωγαλέον. Νωδός. Qui nullos habet dentes. *Νώδυνον.* Expers doloris. *Νῶε.* Nomen proprium. [*Νωθέστερος. Νωθείας.* Tarditatis.] *Νωθής.* Tardus, segnis, stupidus. *Νωθρεία.* Et *Νωθρός*, segnis. *Natura segnior erat, quam regni maiestas postularet. Νωθρότης.* Tarditas. *Νῶι.* Et *Νώιτερος. Νῶιν.* Nobis. Aristophanes: *Non maiorem quidem, sed commodiorem tamen nobis.* [Idem:] *Dicebat Tereum nobis dicturum esse.* [Idem:] *Optimum nobis est virilem mortem obire, et sanguinem taurinum haurire. Themistoclis enim mors prae ceteris eligenda est.* de Themistocle nimirum Sophocles ait: *Mihi vero optimum est sanguinem taurinum haurire. Νῶιν.* Nobis. pronomen demonstrativum. *Νώιτερον.* Utriusque nostrum. *Νῶκαρ.* Piger. *Νωλεμέως.* Indesinenter. *Νῶμα.* Nomen regionis. *Νωμῆσαι.* Versare, partiri. *Νώμησις.* Motio. *Νωμίστωρ.* Nomen proprium. *Νωμῶν.* Iudicans, inquirens. Sophocles: *O omnia diiudicans Tiresia, disciplinam et humanam et arcanam, coelestia et terrestria. Νωνακρίνη.* Sic Callisto dicitur. *Νωνᾶς*, Nomen proprium. *Νώνυμος.* Obscurus, inglorius. *Nec dies erit ullus, quo Sapphus lyricae nomen evanescat. Νῷ πείθου.* Menti pare. proverbium simile illi, Deo parendum. *Νώρα.* Nomen regionis. *Νώρβα.* Nomen regionis. *Νωρβανός.* Nomen proprium. *Νωρικία.* Nomen loci. *Νῶ-*

Νωσάμενος. νοήσας, γνούς. παρὰ Καλλιμάχῳ.

Νῶσαι. εἰς νοῦν λαβεῖν.

Νῶτα θαλάσσης. ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νωτάρης. ὁ ἐπὶ νώτου αἴρων καὶ βαστάζων.

Νωτιαία θρίξ. ἡ τῶν μεταφρένων.

Νωτίζω. τὰ νῶτα μεταστρέφω. Καὶ Νωτίσαι, ἀπελάσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς.

Νωτοπλῆγα. μαστιγίαν, τὸν εἰς τὰ νῶτα τὰς πληγὰς λαμβάνοντα. Φερεκράτης Κραπατάλοις·

Καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

Νῶτος. ἡ ψόα τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ δὴ λεγόμενον τὸ πλῆθος τῶν Ἀβάρων εἰς τὰ νῶτα περισύρεσθαι.

638 *Νωτοφόρος. ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων.*

Νωχελῆ. βραδέα.

Νωχελής. βραδύς, ὀμαλός, ἄχρηστος.

Νωχελία. ἀργία.

Νοιδίων. διανοημάτων. παρήγαγε δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἱ νοὶ τὸ νοίδιον ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ οὕτως, ὀνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῆς μέθης. Ἀριστοφάνης·

Ἐγὼ δὲ πάντα καταπάσω
βουλευματίων, γνωμιδίων, νοιδίων.

Νύκτα. νύκτα τὰς συμφορὰς πολλάκις ἡ Γραφὴ καλεῖ· ἐπειδὴ οἱ ἐν συμφοραῖς περιπίπτοντες ἐν σκότει διάγειν νομίζουσι.

Νύκτα δασείην. τὴν χειμερινήν φασι.

Νυκταλός. ὁ νύκτα φιλῶν. περὶ Διογένους τοῦ Κυνός φησιν· Οὐδὲ γὰρ ἦν τις νυκταλὸς καὶ ὑπνηλός.

Νυκτερίδος αἶνος. αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος. ὑπερέκκειται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα.

Νυκτερινοὶ κύνες. οἱ λύκοι.

καὶ διαχεῖ, ὥστε νῶροψ χαλκός, ὁ μὴ ἐῶν ὁρᾶν εἰς αὐτόν. Ἐπαφρόδιτος δέ, ἑωρακὼς (εὑρηκὼς Hemsterhusius) *Νώρακον πόλιν Παννονίας, ἧς ὁ πολίτης Νωράκιος, γίνεσθαι ἱστορεῖ ἐν Παννονίᾳ σίδηρον, ὃς ἀκονηθεὶς λαμπρότατός ἐστιν. ὅθεν καὶ νώροπά φασιν εἰρῆσθαι χαλκόν, ὡς εἴ τις εἴποι Νωράκιον.* Quae omissa sunt cum A. V. In v. *Ἐπαφρόδιτος* annotavit Küsterus: „Ex Stephano Byzantio v. *Νωράκος*. Huc spectat locus ille Clementis Alexandr. Strom. lib. I. p. 225. *Νώροπες* (*ἔθνος ἐστὶ Παιονικόν, νῦν δὲ Νωρικοὶ καλοῦνται*) *κατειργάσαντο χαλκὸν καὶ σίδηρον ἐκάθηραν.*"

1. *Νωσάμενος*] Confer Nostrum supra v. *Νενώμεθα*. *Küst.* *παρὰ Καλλιμάχῳ* om. A. Vid. Bentl. in Callim. h. Iov. 87. 4. *Νῶτα θαλάσσης*] Ex Scholiasta Homeri Il. *β'*. 159. *Küst.* 6. *Νωτάρης*] Scheffer. de R. V. II, 2. p. 28. *Hemst.* *νωτάριος ὁ βαρυβαστάκτης* Herod. Epimer. p. 93. 7. *Νωτιαία*] MSS. Pariss. [sic A. B. V.] habent *νωταία*: sed minus recte. *Küst.* 8. *Νωτίσαι, ἀπελάσαι. ἀπὸ μεταφ.*] Ex Schol. Sophocl. Oedip. Tyr. 193. *Küst.* 14. *ψόα*] *ψοῖα* V. 15. *πλῆθος*] *τὸ πλῆθος* A. B. V. Mox *βαρβάρων* V. pro *Ἀβάρων*. 17. *Νωτοφόρος*] Vid. *Πλημμελεῖν*. *Hemst.* Copiosius Zon. p. 1412. Hinc facilis suboritur coniectura, Hesychio post v. *Νωτίσασθαι* restituendum esse *Νωτοφόρος*. 18. *Νωχελῆ*] Vid. Eurip. Orest. ibique Schol. v. 788. ed. Matthiae. *Gaisf.* Qui *καὶ* post *βραδέα* clam abiecit.

1. *ὁμαλός*] *ὁ μαλλός* Bos. Obss. Critt. p. 175. (probante Toupio l. p. 419.) cuius verba proposuit Albertius in Hesychium. Huic vel ipse positus articuli post *βραδύς* refragatur. Denuo *καὶ* Gaisf. post *ἄχρηστος* delevit. 2. *Νωχελία*] Hom. Il. *τ'*. 411. Addit Toupius Iamblichi Vit. Pythag. c. 14. p. 51. ed. Küst. *καὶ τῆς νωχελίας αὐτοὺς ἀπήλλασσε.* 3. *Νοιδίων. διανοημάτων. παρήγ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 100. 4. *οἱ* om. Schol. 5. *οὕτως* om. Schol. posito *κακῶς* post *μέθης*. 8. *καὶ νοιδίων*] *καὶ* om. A. B. V. E. Med. Statim excipiebant. *Κάλλιον καθ' ὑποκορισμὸν νοΐδιον εἰπεῖν· εἶτα συνηρημένως νοιδίων. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ πρόχους* (*πρόχοος* Med.) *γίνεται προχοΐδιον, καὶ ἐκ τοῦ βοῦς βοὸς βοΐδιον*, cum A. V. omissa. 9. *πολλάκις νύκτας*] *νύκτας* om. A. *V. Itaque hoc expuncto cum *V. geminavi *νύκτα*. Theodoretus in Ps. III, 6. *Νύκτα τὰς συμφορὰς πολλάκις ἡ θείᾳ καλεῖ γραφή· ἐπειδὴ ὡς ἐν σκότει διάγειν νομίζουσιν οἱ τοῖς ἄγαν ἀνιαροῖς περιπίπτοντες.* Unde refingendum *οἱ ταῖς συμφοραῖς*. 12. V. Arsen. pp. 175. 368. et App. Vat. III, 2. Unde Suidas accipiat *δασεῖαν*, Hesychio etiam firmatum, cuius verba sic concinnanda videntur: *Νύκτα δασείαν. σκότος. οἱ δὲ χειμέριον.* 13. *Νυκταλός. ὁ φιλῶν τὴν νύκτα* denuo *V. post v. *Νυκτερινοὶ κύνες*. 14. *Οὐδὲ γὰρ ἦν τις νυκτ.*] Haec sunt verba Diogenis Laertii in Diogene Cynico, s. 77. ut et Pearsonus monuit. *Küst.* Mendum esse in Diogene, et reponendum *νύσταλος* suspicatur Rossius Comm. Laert. p. 98. Debebat saltim *νυστελέος*. *Gaisf.* *Νύσταλος* non erat cur addubitaretur: v. Epimer. Hom. p. 299. 16. *Νυκτερίδος αἶνος*] Aenigma hoc habes supra v. *Αἶνος*: quem locum confer. *Küst.* 17. *ὑπερέκκειται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα*] Haec litura sanada sunt, utpote inepta et nullum sensum habentia. Non enim infra, sed supra, ut diximus, nimirum v. *Αἶνος*, aenigma de vespertilione, cuius hic obscure mentio fit, a Suida refertur. Quare scribi potius debebat, *κεῖται ἐν τοῖς πρὸ τούτων*. *Küst.* L. *ὑπὲρ ἧς κεῖται*. *Toup.* MS. *ὅπερ ἔκκειται* Photius. Notissimus grammaticorum usus, qui solent *ἔμπροσθεν* ad posteriores annotationes, *ὄπισθεν* ad superiores referre. Sed rarissime licet invenire *μετὰ ταῦτα*, ut sit *supra*: quod tetigit Valckenarius in Scholis A. A. V, 37. 18. *Νυκτερινοὶ κύνες*] Agnoscit Hesychius. Deinde post *λύκοι* cum A. delevi: *Ἢ* (*Ὅτι ἡ* *V.) *νυκτερὶς μόνη τῶν πτητικῶν*

ρουν. Splendidus. *Νωσάμενος*. Qui animadvertit, qui cognovit. apud Callimachum. *Νῶσαι*. Animadvertere. *Νῶτα θαλάσσης*. Maris superficies. *Νωτάρης*. Qui dorso aliquid gestat. *Νωτιαία θρίξ*. Pilus dorsi. *Νωτίζω*. Tergum verto. Et *Νωτίσαι*, abigere. per translationem ductam ab iis qui in fuga dant terga. *Νωτοπλῆγα*. Verberonem, cuius tergum verberibus caeditur. Pherecrates *Crapatalis*: *Et verberonem non celeriter ministrare.* *Νῶτος*. Hominis tergum. *Ut in proverbio est, Abarorum multitudinem per terga raptari.* *Νωτοφόρος*. Dorso ferens onus. *Νωχελῆ*. Tarda. *Νωχελής*. Tardus, aequalis, inutilis. *Νωχελία*. Pigritia. *Νοιδίων*. Subtilium commentorum. deduxit autem hoc diminutivum *νοΐδιον* a plurali *νοῖ*. quidam vero interpretantur de conviciis et maledictis, ab vino et temulentia ortis. Aristophanes: *Ego vero omnia conspergam consiliolis, sententiolis, subtilibus commentis.* *Νύκτα*. Sacra Scriptura calamitates saepe vocat *noctem*, quod qui in calamitates incidunt, in tenebris degere solent. *Νύκτα δασείην*. Noctem hibernam sic vocant. *Νυκταλός*. Noctis amans. de Diogene Cynico inquit: *Haud enim noctem amabat, nec somnolentus erat.* *Νυκτερίδος αἶνος*. Aenigma de vespertilione. de hoc vide supra v. *Αἶνος*. *Νυκτερινοὶ*

Νυκτερίωνος.

Νυκτίβιος. ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων.

Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος. Ὅμηρος τὰ φοβερὰ νυκτὶ ὁμοιοῖ. καὶ ἀλλαχοῦ·

Ὅ δ' ἦιε νυκτὶ ἐοικώς.

Νυκτικόραξ. εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ, ὃ τὰς οἰκουμένας φεῦγον τῶν οἰκιῶν, ταῖς ἐρήμοις καὶ καταλελυμέναις προστρέχει. τὰ γὰρ οἰκόπεδα ἐρείπια φασιν. οὕτω καὶ τὸ στρουθίον δειλὸν ὄρνεον ὂν ὑπὸ ἀγωνίας ἐλαύνει τὸν ὕπνον.

Νυκτιλόχοι. λῃσταί. Καὶ Νυκτοπεριπλάνητος, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Νύκτωρ. διὰ τῆς νυκτός.

Νύμφα. νύμφη. Ἰωνικῶς. ὡς τόλμη, τόλμα.

Νύμφαι. σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται. οἱ δ' ἁπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας, Σάμιοι. καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσι. καὶ τῶν ῥόδων αἱ κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι, νύμφαι. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, νύμφαι. καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι. ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δῆλον. περὶ δὲ τῶν Θεῶν Διονυσίῳ πᾶσα ἱστορία συνῆκται ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βιβλίοις. 639

Νυμφαῖον. νυμφῶν ἱερόν.

Νύμφαιον. ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶ τὸ Νύμφαιον. καί φησι Κρατερὸς ἐν ἐνάτῳ τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέλει τάλαντον.

Νυμφεύτρια. ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ. καὶ ἡ νεόγαμος δὲ καὶ ἡ γαμετὴ καὶ πρεσβυτέρα, Ηηνελόπη καὶ ἡ Ἑλένη. παρὰ Ἀθηναίοις καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ, καὶ ἡ Θεὰ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Νυμφεῖος οἶκος. ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσί. Νύμ-

ζῳων καὶ γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς, καὶ θηλάζει εὐθέως τὸ γεννώμενον. καὶ (ὅτι praemisit *V. omissis *καὶ ζήτει κτλ.*) *ὁ Χαιρεφῶν Νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Διοίσειν.* Habet V. ap. Gaisf. infra in v. *Νυκτίβιος.*

2. *ἐν ἡμέρᾳ*] *ἐν* om. A. V. Sed habent Photius et Hesychius. 3. *Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος*] Homerus Il. *μ.* 463. Vide Hesychium. 5. *Ὅ δ' ἦιε νυκτὶ ἐοικώς*] Il. *α.* 47. 6. *Νυκτικόραξ*] Theodoretus in Ps. CI, 7. *ὥςεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ: ὁ νυκτικόραξ τὰς οἰκουμένας φεύγων τῶν οἰκιῶν ταῖς ἐρήμοις καὶ καταλελειμμένας προστρέχει· τὰ γὰρ οἰκόπεδα ἐρείπια ὁ Σύμμαχος εἴρηκεν· οὕτω καὶ τὸ ἄλλο ὄρνεον ταῖς ἐρήμοις ἐνδιαιτᾶται.* Adde Schleusneri Lex. V. T. et supra v. *Ἀποδιοπομπεῖσθαι.* Mox *φεύγων* C pr. et Med. 7. *καὶ κατακλ.*] *καὶ* om. A. *καὶ κατ.* om. C. 11. *Καὶ Νυκτὶ περιπλανῆς, παρὰ Ἀριστοφάνει*] Vox excidit. Scribendum sine dubio, *Καὶ Νυκτοπεριπλάνητος, νυκτὶ περιπλανῆς.* Locus Aristophanis, ad quem respexit Suidas, extat in Acharn. 263. *Φελῆς ἑταῖρε Βακχείου, Σύγκωμε, νυκτοπεριπλάνητε, μοιχέ, παιδεραστά.* Toup. Recte Gaisfordus *Νυκτοπεριπλάνητος* cum A. B. V. *Νυκτοπεριπλάνητες* E. 14. *τόλμα, τόλμη*] *τόλμη, τόλμα* A. V. Quem ordinem verborum, Phrynicho Segu. p. 66. invante, restitui. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 332. Deinde cum A. V. expunxi: *Νυμφαγωγῶ. δοτικῇ.* 15. *Νύμφαι*] Confer Hesychium h. v. *Küst. μελιττῶν*] *μελισσῶν* A. *V. Photius et Hesychius. Cf. Phot. v. *Σέφοι.* 16. *κυττάρους*] *κυπάρροις* A. *κυπάροις* *V. *κυτταρίοις* E. Photius. 17. *Σάμιοι δὲ*] *Σάμιοι καὶ* A. B. V. Photius.

2. *μεμυκυῖαι*] *μεμακυῖαι* A. qui mox om. *καὶ αἱ νεογ.* — *νύμφαι.* Quae quamvis per homoeoteleutum potuerint intercidisse, neque ea a Photio aut ab Hesychio videam abesse, aptius tamen post v. *Νυμφεύτρια* commemorari duxerim. 3. *αἱ Μοῦσαι*] V. Herm. de Musis fluv. p. 5. sq. 4. *ὅτι δὲ καὶ*] *καὶ* om. A. B. V. E. Photius. 5. *περὶ δὲ τῶν Θεῶν Διονυσίῳ πᾶσα ἡ ἱστ.*] Haec nihil ad rem faciunt. *Küst.* Haec omnia ad rem facere, atque adeo nequaquam pro inutili assumento esse reiicienda docuit H. Valesius in Socrat. Hist. Eccl. III. p. 204, 2. *Hemst.* Recte Küsterus de Dionysio, quisquis is fuit, addubitavit: nam Valesius incerta miscuit. 6. *Διονυσίῳ*] *Διονύσου* Photius. Mox *ἡ* ante *ἱστορία* delevi cum A. B. Phot. 8. *Νυμφαῖον*] Nymphaeum Romae in septemzodio, Amm. Marc. XV, 7. *Reines.* Vid. *Νακώλεια. Hemst.* Sive *Νυμφεῖον.* de quo disputavit Salm. in Capitol. Gord. 32. *Νυμφεῶν* Hesychius, speciose. 9. *Νύμφαιον. ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶ τὸ Νύμφ.*] Ex Harpocratione. 11. *τάλαντον*] Statim Gaisf. delevit cum A. V. glossam ex v. *Γάνος* male confectam: *Νυμφαιπίδακα. ἐν Ἐπιγράμματι· Ηαγέλην νυμφαιπίδακα, Βάκχε γάνος. ζήτει ἐν τῷ Γάνος.* Ceterum ab *V. (ubi bis scriptum *νυμφαιπίδα καὶ*) nihil abest praeter *ζήτει κτλ.* 12. *Νυμφεύτρια*] Aristoph. Ach. 1024. 13. *καὶ ἡ ν.*] Haec loco suo sunt mota, inseriique debent sequenti articulo post *πηγή.* Res liquida, si conferas Hesych. in *Νύμφη. Hemst.* Qui recte de hoc vetustae eruditionis frusto iudicium tulit. Cf. intpp. Ovid. Her. 1, 27. 14. *πρεσβυτέρα*] *καὶ πρεσβυτέρα* V. Photius. In continuis apparet orationem hiare. Suppleas *οἷον ἡ* ante *Ηηνελ.* 15. *ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ*] Item Hesychius. Cf. Callim. h. Iov. 35. *Θεὸς*] *Θεὰ* A. V. Photius. 17. *Νυμφεῖος*] Deest gl. V. ap. Gaisf. Deinde extabant *Νύμφιος δὲ κόσμος*, quae Gaisfordus omisso *δὲ* seiunxit cum A. et Photio. Recte etiam *κόσμος* om. Photius. Differunt autem haec ab Herodiani Epim. p. 173. sive p. 263. item a Grammatico in Cram. Anecd. II. p. 394, 95. qui *νύμφιος παστὸς* iussit a *νυμφίος ὁ γαμβρὸς* distingui. Et lectitatum quidem in libris Suidae fuisse *Νύμφιος* indicat glossa nunc post v. *Νυμφίου βίον* sublata, sive Zon. p. 1408. Verum uterque saltem ex parte in concordiam redibit, si distiungatur *νυμφεῖος* ab *οἶκος.* Interim partem posteriorem, quae repugnet legi litterarum, *καὶ* praefixo cum superioribus copulabimus. Sed quod praeter coniecturam effici potuit, cum *V. inverti glossas *Νυμφεῖος* et *Νυμφεύτρια.*

νύκτες. Nocturni canes, id est, lupi. *Νυκτερίωνος. Νυκτίβιος.* Qui noctu tanquam interdiu vivit. *Νυκτὶ θοῇ ἀτ. Nocti veloci similis.* Homerus terribilia nocti comparat. et alibi: *Ille vero ibat nocti similis. Νυκτικόραξ.* Bubo, avis solitudinem amans, domosque habitatas fugiens, et ad deserta destructaque aedificia accedens. nam *οἰκόπεδα* vocant ruinas domus. sic etiam passer, avis pertinax, per metum vix potest somnum capere. *Νυκτιλόχοι.* Nocturni latrones. Et *Νυκτοπεριπλάνητος* apud Aristophanem. *Νύκτωρ.* Noctu. *Νύμφα.* Nympha. Ionice. ut pro *τόλμα* Ionice dicitur *τόλμη.* *Νύμφαι.* Sic appellantur vermes in apum alveolis, qui iam alas emittere coeperunt. alii simpliciter ita vocant vermes alatos, ut Samii. item carunculam, quae est in medio pudendi muliebris, *νύμφην* appellant. item rosarum calyces *νύμφαι* dicuntur; ut et novae nuptae. ab Lydis etiam Musae vocantur Nymphae. omnes porro fructus primum orientes *νύμφας* appellari constat. totam vero de diis historiam Dionysius libris XXXIII. complexus est. *Νυμφαῖον.* Nymparum templum. *Νύμφαιον.* Nymphaeum in Ponto situm est: quod Craterus libro IX. Psephismatum Atheniensibus talentum pependisse ait. *Νυμφεύτρια.* Quae a parentibus cum sponsa mittitur, pronuba. [item, et nova nupta et uxor aetate provectior, ut Penelope et Helena. apud Athenienses etiam Iovis mater, et aquarum praeses Dea sic vocatur.] *Νυμ-*

φιος κόσμος. κτητικῶς, ὡς Τύριος, Λύδιος, Φρύγιος.

Ἤματι δ' ᾧ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι πασάς,
τούτῳ πυρκαϊῆς οὐ θαλάμων ἔτυχες.

Νύμφη. πηγή. καὶ ἡ νεόγαμος γυνή. Ἀλλιανός· Μῆνις δὲ ἐδόκει καὶ Νυμφῶν δι' ἀπορίαν ναμάτων. Νύμφην δὲ καλοῦσι καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων.

Νυμφικὰ λουτρά. τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα.

Νυμφίος. ὄνομα ποταμοῦ. Ἡσίδης·
Καὶ τὸν μέγιστον ἐκπεράσας Νυμφίον,
ὅστις Τίγρητος ταῖς ῥοαῖς ἐπιῤῥέων
ἀποστερεῖται τοῦ καλεῖσθαι Νυμφίος.

Νυμφίου βίον. παροιμία.

Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου βίον.
*οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐστέφοντο σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισι, * * πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.*

Νύμφις, Νύμφιδος, Ξεναγόρου, Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου, ἱστορικός. περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία κδ', Περὶ Ἡρακλείας βιβλία ιγ'· ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυράννων τὰ μετὰ τοὺς ἐπιγόνους, καὶ μέχρι τοῦ τρίτου Πτολεμαίου.

Νυμφοστολῆσαι. νύμφην κοσμῆσαι.

‖*Νυμφοστόλος. νυμφαγωγός.* 640

Νυμφῶνος. τοῦ κοιτῶνος.

Νῦν. χρονικὸν ἐπίῤῥημα.

Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλῇ· ποικίλος γὰρ ἀνήρ,
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων.

κάλων, σχοινίον. τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ λέγει, δεῖ τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ.

---

3. *Νημάτια* | Küsterus Portum secutus legebat *Ἤματι*, Toupius etiam (I. p. 420.), quo hiatum caveret, *Ἤματι τῷ*: sed quod arguunt optimorum librorum vestigia, *V. *Ἡμάτια*, A. *Ἤματίαι*, Chardonus *Mélanges* T. I. p. 108. sqq. *ἤματι δ'* e cod. Palatino derivavit, idque ex epigrammate Thalli in Anthol. Pal. VII, 188, 8. iam reposuit Gaisfordus. Idem *νύμφιος*, cum libri tenerent *νύμφιος*. 5. *οὐ ναλάμων* Med. et *V. 6. *νεόγαμος*] *ἡ νεόγαμος* | A. B. V. Photius et Lex. Bachm. p. 310. ubi nomen Isocratis subiicitur. Mox *δὲ* post *Ἀλλιανός* om. A. 7. *Μῆνίς τε*] *Μῆνις δὲ* A. B. V. E. *Μῆνις τε* Med. 9. Sub gl. finem *ὡς προεγράφη* omisi cum A. V. 10. *Νυμφικὰ λουτρά* | Confer omnino Nostrum supra v. *Λουτροφόρος*. *Küst.* Vid. Hesych. et Schol. Arist. Lysistr. 378. 11. *ἀπὸ κρήνης* | Cf. Thucyd. II, 15. 12. *Νυμφίος*] Vid. Vales. in Ammian. Marcellin. XVIII, 9. *Hemst. Reines.* *Ἡσίδης* | Fr. Foggin. 124. His iungendum videtur fragmentum v. *Ἀγωγόν* servatum. 14. *Τίγρητος* | *Τίγριδος* A. 17. *Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου β.* | Senarius hic legitur apud Aristoph. Av. 161. *Küst.* Scripsimus *ἄρα*. Praeterea gl. *Ὑμεῖς μέν* non solum praestat meliorem scripturam *νυμφίων*, sed demonstrat etiam ante *πρὸς* restituenda esse *ἢ ὅτι ἠδυπαθοῦσι*. Verum haec ut nunc extant descripsit Arsenius p. 368. ubi mendose editum *ἐστιφάνωντο*. Post h. gl. quae Aldus interpolarat, *Νύμφιος οἶκος. ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσίν*, cum A. B. V. E. delevit Gaisf. ex v. *Νυμφεῖος* repetita.

1. *Νύμφις* | Chion in Ep. ad Matridem patrem Nymphin Clearchi Heracl. tyranni *συγγενῆ* appellat. Mittitur ab Heracliensibus legatus, et quidem princeps inter alios ad Galatas regnum Mithridatis regis Cappadocum divexantes, Memnon Hist. Eccl. c. 25. ap. Photium c. 224. p. 723. Ad hunc scripsit sua *περὶ θαυμασίων* Philo Heracleota, quem sub Philone Alex. memorat auctor II, 10. p. 132. Huc pertinet Porphyr. lib. de Styge ap. Stob. Ecl. Phys. c. 40. p. 130. Vid. et p. 318. item p. 416. et 439. Herodotus erat recentior Nymphi. Volat. XIII. inter scriptores rerum Alex. M. eum nominat. *Νύμφις μὲν γάρ φησιν ἱστορεῖν Ἀκαρίωνα*, leg. *Εὐφορίωνα*, Schol. Apoll. Rhod. II. 168. p. 172. Natal. Com. Mythol. II, 1. Samium appellat. Vid. Schol. Apoll. Rhod. II, 652. 674. 731. 754. 780. 789. 817. 856. IV, 247. Voss. de Hist. Gr. p. 84. *Reines.* Vide Memnonis ed. Orellianam p. 95. sqq. *Νύμφιδος* om. *Eudocia* p. 309. 3. *Περὶ Ἡρακλείας* | Operis huius mentionem faciunt Enarrator Apoll. Rh. II, 652. 731. 754. 817. et IV, 247. Stephanus Byzantius vv. *Ὕπιος* et *Φρίξος*, Athenaeus lib. XII. p. 549. et lib. XIII. p. 619. Plutarchus libro De virtutibus mulierum p. 248. Confer Voss. De Histor. Gr. *Küst.* 5. *μετὰ τοὺς* | *κατὰ τοὺς* Clintonus F. H. ad a. 247. p. 21. 6. *τρίτου Πτολεμαίου* | *τριπτολεμαίου* A. Novissima si contendantur cum Aeliani N. A. XVII, 3. *ἐν τῷ θ' τῶν περὶ Πτολεμαίων λόγῳ Νύμφις*, suspicionem movent libri de Ptolemaeis editi, cuius interciderit memoria. 9. *Νυμφῶνος*] Matth. IX, 15. *οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος. Ernesti.* 11. *Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κ.* | Ex Aristoph. Equ. 763—66. Aristophanis autem locum satis credibile videtur in demonstratione particularum *νῦν δή* prolatum fuisse, cum praesertim bonis poetae codicibus exhibeatur *νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων κτλ.* 12. *φρονεῖν*] *φορεῖν* A. B. E. Tum *λόχους* B. Med. *λόφους* E. 14. *ἀνήρ* Edd. 17. *σχοινίων* E. 18. *περιγενέσθαι*] *γενέσθαι* A. B. V. E. Editum tuetur vel gl. *Κάλως.*

φεῖος οἶκος. Domus Nympharum. at *νύμφιος κόσμος*, ornatus sponsalis, possessive, ut *Τύριος, Λύδιος, Φρύγιος. Die illo, quo thalamus nuptialis taedis callucebat, eo bustum, non maritalis consuetudo tibi obvenit. Νύμφη.* Fons. item, nova nupta. Aelianus: *Et Nympharum haec ira esse videbatur, propter aquarum penuriam. Νύμφην* etiam vocabant caruncular, quae est in medio pudendi muliebris. *Νυμφικὰ λουτρά.* Sic vocabantur nuptialia lavacra, quae ex fonte, qui erat in foro, sumebantur. *Νυμφίος.* Nomen fluvii. Pisides: *Et cum Nymphium amnem maximum traiecisset, qui postquam cum Tigrete suas aquas commiscuit, Nymphii nomen amittit. Νυμφίου βίον.* Sponsi vitam. proverbium. *Vos igitur vivitis sponsi vitam.* qui enim nuptias faciebant, sisymbris et aliis herbis coronabantur; [vel quod genio indulgebant] per nuptiarum dies. *Νύμφις.* Nymphis, Xenagorae filius, Heracleotes Ponticus, historicus. scripsit de Alexandro eiusque successoribus et successorum posteris, libros XXIV. De Heraclea libros XIII. continet autem res gestas temporibus Epigonorum usque ad tyrannorum eversionem et usque ad tertium Ptolemaeum. *Νυμφοστολῆσαι.* Sponsam ornare. *Νυμφοστόλος.* Sponsae deductor. *Νυμφῶνος.* Sponsalis thalami. *Νῦν.* Temporis adverbium. *Nunc oportet te omnem ex te rudentem expedire, animosque bellicosos huc afferre, et argumenta invicta, quibus hunc superes. est enim homo versipellis et ex difficultatibus maximis se expedire promptus. κάλων* significat funem; tropice vero, quasi

Νῦν δή. ἀρτίως, ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. *Πλάτων Νόμοις·* Ἢ νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις οὔπω ταῦτ' ἐτίθεμεν, νῦν δὲ ἐπιλελήσμεθα; *Καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ·*

Νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας
πόθον ἐστέλλου· νῦν δὲ ψαμάθοισιν
ἀκυμάντοις.

καὶ ἐν Μελεάγρῳ·

Ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, Τύχη.

Μάγνης δὲ ἐν Πυτακίδῃ·

Εἰπέ μοι· νῦν δὴ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι,
νῦν δὲ φής;

Ἐν δὲ τοῖς *Νόμοις* διαλελυμένον εἴρηκε, τὸ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου· Ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή.

Νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχησάντων. *Ζήνων* γὰρ ὁ Κιτιεὺς καταλιπὼν τοὺς πρὶν διδασκάλους καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητὴς γενόμενος τοῦτο εἴρηκε, ναυαγίῳ περιπεσὼν καὶ εἰπών, Εὖγε ποιεῖ ἡ τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ, * * οὕτω τραπῆναι πρὸς φιλοσοφίαν.

Νῦν εἰς χώραν ἦλθον. ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν οὐκ ἀνεχομένων ἐλθεῖν, ὅποι δεῖ· ὕστερον δὲ αὐτομάτως παραγενομένων.

Νῦν ἦλθον εἰς χορόν· νῦν τ' ἔπαρδες.

Νυνμενί. ἀντὶ τοῦ, νυνὶ μέν. πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῆται Ἀριστοφάνης.

Νυνὶ δὲ ὡς τύπῳ πρὸς σὲ γράφω. ἀντὶ τοῦ, ὁλοσχερῶς.

Νῦν πᾶς κίνδυνος ἐνθάδ' ἀνεῖται σοφίας,
ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

Νῦν ὀσπρίων ἄμητος. ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν ἕκαστα πράττειν ὀφειλόντων.

Νῦν σωθείην, ἵν' ᾖ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου. παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανδραγόρας χελώνης ἱπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσούσης.

---

1. *Νῦν δή*] Vid. Ruhnk. in Tim. p. 186. 2. *Νόμων*] *νόμοις* V. item Photius, omisso *Πλάτων*. Tum ἤ, non ἡ, legendum cumque verbis Platonis, quae ex Legg. III. p. 683. E. sumpta sunt, coniungendum monuit Dobraeus in Photii indice; obtemperavitque Gaisfordus. Ceterum *μὲν* excidit post *δή*. Sub finem interrogationis signum posui. 4. *Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ*] V. 233. 234. et 235. ut Portus monuit. Ibi autem ultima sic leguntur: *Νῦν δ' αὖ ψαμάθοις Ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι.* Küst. 6. *πόθον*] *πόθεν* A. Photii MS. *πόθι* vel *ποθῖ* B. V. E. Med. Mox *ψαμμάθοισιν* B. E. Med. 8. *ἐν Μελεάγρῳ*] Fr. 16. 9. *τύχην*] *τύχη* recepi cum V. 10. *Πιτακίδι*] Leg. *Πιθακίδι. Hemst. Πυτακίδῃ* A. Photius, *Πυτακίδι* V. *Πυτακίσκι* B. E. Nomen incertae fidei. Sed mutatione lenissima ponendum *Τιτακίδῃ*. 11. *μὲν δή*] *δὴ μὲν* B. V. E. Photius. 13. *διαλελυμένως*] *διαλελυμένον* A. V. Photius. Locus extat in Legg. I. p. 629. D. cui abest *τῶν*. Inde legendum *ἔφαμεν*. 17. *Νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεν.*] Idem Zenonis apophthegma refert Laertius in vita Zenonis Cit. segm. 5. in quem locum vide Menagium. Küst. 18. *Κιτιεὺς*] *Κιτιεὺς* A. V.

1. *Εὖγε*] *Εὖ* V. Tum *ποιεῖν* A. E. 2. Novissima *οὕτω τραπῆναι πρὸς φιλοσοφίαν*, quae pro interpretatione superioris dicti haberi possint, e Diogene sic redintegranda sunt, ut praemittantur, *ἔνιοι δὲ διαθέμενον Ἀθήνησι τὰ φορτία.* 4. *Νῦν εἰς χ.*] Brevior interpretatio Diogen. VI, 86. sive Arsenii p. 368. 7. *Νῦν ἦλθον*] Haec om. A. Hesychius: *Νῦν τ' ἦνθες ἐς χ. — ἔπαρδες.* 8. *νῦν μέν*] Sic Schol. Aristoph. Av. 448. Praetuli *νυνὶ μέν* cum A. B. V. Cf. Elmsl. in Acharn. 108. Cum his continua (*καὶ*) *Νυνὶ δὲ κτλ.* erant iungenda, quae nunc ordini repugnant. 12. *Νῦν πᾶς κίνδυνος*] Haec sunt Aristophanis in Nub. 952. *Toup.* ὁ *κίνδυνος* A. B. V. E. Scribendum fuit *Νῦν* (*γὰρ*) *ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος κτλ.* Quamquam omni ratione haec seriem glossarum interturbant. Mox *φιλοσόφοις* A. *V. pro *φίλοις*. 17. *Νῦν σωθείην*] Haec in choliambos redigere frustra conatur Schneiderus Fab. Aesop. p. 207. *νῦν γε σωθείην, Ἵν' ᾖ μοι χρόνου δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ.* Si choliambi sunt, longe faciliori mutatione dispone, *Νῦν δὲ σωθείην, δίδαγμ' ἵν' ᾖ μοι τοῦτο τοῦ χρόνου λοιποῦ. Gaisf.* Faciliorem dixit, quae abutatur et soloecismo et pravo verborum positu. Aliorum conatus protulit Knoch. in Babr. p. 176. Haec tamen e choliambis repeti eo minus placet, quod Suidas alludi tantum ad fabulam significavit. Ego potius senariorum numeros subesse crediderim, sic fere componendos: *Σωθείην δὲ νῦν, ἵν' ᾖ δίδαγμα τοῦτο τοῦ λ. χρ.* Et Menander quidem dixit p. 26. *σωθείης δὲ νῦν.*

---

de velo loqueretur, ait: Omnia vela tibi sunt expedienda, quo hunc superes. *Νῦν δή.* Modo, vel paulo ante. Plato *Legibus*: *An paulo ante cum in hos sermones incidissemus, nondum ista posueramus; nunc vero eorum obliti sumus?* Et Euripides in *Hippolyto*: *Nam modo montem conscendens venandi desiderio teneharis; modo vero in aridis arenis equos agitare cupis.* Et in *Meleagro*: *Iamiam Fortuna vides, quomodo me lenieris.* Magnes in *Titacide*: *Dic mihi, modo quidem iurabas id non fuisse factum, nunc vero factum affirmas?* In *Legibus* vero Plato solute dixit *νῦν δή*, priorem vocem pro adverbio temporis, *δή* vero pro coniunctione ponens: *Quod omnium bellorum gravissimum est, ut nunc quidem diximus.* *Νῦν εὐπλ. Nunc secunda navigatione usus sum, postquam naufragium feci.* dicitur de iis quibus praeter expectationem res succedit. Zeno enim Citieus, relictis prioribus et Cratetis philosophi discipulus factus, dicto hoc usus est, postquam naufragium passus erat: *Bene*, inquit, *facit fortuna, quod nos ad philosophiam compellit.* * * ad philosophiam animum appulisse. *Νῦν εἰς χώραν ἦλθον. Nunc in regionem veni.* de iis dicitur qui cum primum noluerint ire, quo oportuit, postea sponte sua eo veniunt. *Νῦν ἦλθον εἰς χορ. Nunc ad chorum veni; tu nunc pepedisti.* *Νυνμενί.* Nunc quidem. Aristophanes voce pluribus in locis utitur. *Νυνὶ δὲ ὡς τ. Nunc vero summatim tantum ad te scribo.* *Νῦν πᾶς κίνδ. Nunc omne periculum hic propositum est sapientiae, de qua meis amicis maximum sit certamen subeundum.* *Νῦν ὀσπρίων ἄμ. Nunc est leguminum messis.* de iis dicitur qui singula tempestivo tempore facere debent. *Νῦν σωθ. Nunc server, ut hoc in posterum sit mihi documentum.* hoc sumptum est ex fabula de testudine, quae cum volatum ab

Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Λάτιδος μέλος. ἐπὶ τῶν χαρμοσυνῶν. ὁ γὰρ Λᾶτις σατράπης Περσῶν, ὃς εὐδοκιμήσας κατὰ τὸν πόλεμον, ἑλληνίζειν βουλόμενος, εἶπεν, Ἥδομαι καὶ εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι· καὶ ἐβαρβάρισε.

Νύξ. εὐφρόνη, καὶ ἡ σκοτία. Νύξ ἐστι σκιὰ γῆς· ἀλλ' οὐχ ἥ τυχοῦσα, ἀλλ' ἡ γινομένη παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αἰτίαν, τοῦ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτους παρ' οἷς ἐστιν ἡ νύξ, ἡμισφαιρίῳ. ὥσπερ οὐχ ὁ ὑφ' ὁποιασοῦν ἡδονῆς κρατούμενος, ἀκρατής, ἀλλ' ὁ ὑπό τινος.

Νὺξ ὑγρά. χαλεπή, φησί.

Νυρίζει. ξύει, νύσσει.

Νύρων. νύττων.

Νύσσα. καμπτήρ, τέρμα, βαθμίς.

Νυσήιον. ὄρος Διονύσου.

Νύσια. ὀρχήματος εἶδος. τῶν γὰρ ὀρχήσεων ἡ μὲν Βερεκυντιακὴ λέγεται, ἡ δὲ Κρητική, ἡ δὲ Παρική. Νύσια οὖν τὰ Βερεκύντια· Νυσιὰς γάρ ἐστιν ἡ Βερεκυντιακή· Κνωσία δὲ ἡ Κρητική. ἐν Μυσίᾳ γὰρ καὶ Κνωσσῷ ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις. Νύσια δὲ τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά. καὶ τὰ Κνώσια ὡσαύτως. Ἄλλως. Τῶν ὀρχήσεων αἱ μέν εἰσι Διονυσιακαί, αἱ δὲ Κορυβαντιακαί, αἱ ἐνόπλιοι. Νύσιαι δὲ αἱ Διονυσιακαί· Κνώσιαι δὲ αἱ Κορυβαντιακαί. Κνωσσὸς γὰρ πόλις Κρήτης. ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων ἐτράφη ὁ Ζεύς.

Νύχιος. νυκτερινός.

Νύχος. νύξ.

---

1. *Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Λάτ.*] Aristoph. Pac. 288. *Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Λάτιδος μέλος, Ὃς δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας, Ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι. Küst.* Adde v. *Λᾶτις.* 5. *ἐβαρβάρησεν* *V. 8. *τοῦ εἶναι*] *τῷ εἶναι* *V. 12. *φησί*] Hoc recondi videtur nomen scriptoris: non enim placet *φύσιν*. Statim Gaisf. delevit cum A. *Νύξαι. ὅτι βαλεῖν τὸ πέμψαι πόρρωθεν. οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι*: quae rectius leguntur supra in v. *Βαλεῖν*. Unde haec fluxisse docet vel *V. qui omissis *Νύξαι ὅτι* reliqua post v. *Νύρων* exhibeat.

2. *Νύσια. ὀρχήματος εἶδος. τῶν γ.*] Ex Schol. Sophocl. Ai. 699. *Küst.* 3. *Βερεκυνθιακὴ*] *Βερεκυντιακὴ* A. V. E. item *τ̄* in seqq. Mox *ἡ δὲ Κρητική* om. A. 4. *Παρική*] Scholiasta Sophoclis habet *πυῤῥίχη*. Sed utrumque mendosum est. Scribi enim debet *Πυῤῥίχη*. Pyrrhichen enim genus saltationis fuisse ex veteribus scriptoribus notissimum est. *Küst.* *Παῤῥική* A. V. Legendum *ἡ καὶ Π.* cum Schol. *Νύσια οὖν τὰ Βερεκύνθια*] Scribe, *Νύσια οὖν τὰ Βερεκυνθιακά*. Apud Scholiastam Sophoclis feminino genere legitur, *Νύσιαι οὖν αἱ Βερεκυνθιακαί*: sed minus recte. Nam apud ipsum Sophoclem est *Νύσσια ὀρχήματα*, genere neutro. *Küst.* *Νυσιὰς γάρ ἐστιν ἡ Βερεκ.*] Scholiasta Sophoclis habet: *Νυσίας γάρ ἐστιν ἡ Βερέκυνθος*. Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* 5. *Κνώσσια* Edd. Item infra: *Κνώσιᾰ* bis *V. *Κνωσία* Schol. *Κρητικά*] *Κρητική* Gaisf. cum A. Schol. *ἡ Κρητική* V. 6. *ἐν Μυσίᾳ*] Scribe *ἐν Νυσίᾳ*, ut apud Scholiastam Sophoclis. *Küst.* *γὰρ*] *δὲ* V. *ἐπιμελῶς*] *ἐπιμελὴς* A. V. Schol. 8. *καὶ τὰ Κνώσσια ὡσαύτως*] *καὶ συνᾴδει τῷ Κνώσσια· καὶ ἡ Κνωσὸς γὰρ Διονύσου* Schol. 10. *Κορυβαντικαί*] *Κορυβαντιακαί* A. V. E. item mox. Tum *αἱ δὲ ἐνόπλ.* V. *Κορ. ἐνόπλιοι* Schol. 11. *Κνώσσιαι*] *Κνώσιαι* *V. 15. *Νυχός* Hesychius., *Νύχος* Zon. p. 1409.

---

aquila doceri vellet, cecidit. *Νῦν τόὖτ' ἐκ. Nunc illud adest Datidis carmen.* dicitur de iis qui gaudio exultant. Datis enim Persarum satrapa, re in bello bene gesta, cum Graece loqui vellet, barbare dixit, *ἥδομαι*, et *εὐφραίνομαι*, et *χαίρομαι*. *Νύξ.* Nox. Nox est umbra terrae; neque vero quaevis, sed quam efficiat sol, cum est in hemisphaerio, quod est sub terra; respectu quidem eorum, ad quos nox est. quemadmodum *ἀκρατὴς* dicitur, non qui cuivis voluptati deditus est, sed qui cuipiam tantum. *Νὺξ ὑγρά.* Nox gravis. *Νυρίζει.* Radit, pungit. *Νύρων.* Pungens. *Νύσσα.* Meta, finis, carceres. *Νυσήιον.* Mons Bacchi. *Νύσια.* Saltationis genus. saltationum enim alia Berecyntia dicitur, alia Cretica, sive Pyrrhiche. itaque Nysia est eadem ac Berecyntia. Berecyntus enim pars est Nysiae. Cnosia vero dicitur Cretica. in Nysia enim et Cnosso saltatio ista magno cum studio exercebatur. vel *Νύσια* dicuntur, quae Nysae fiunt. saltatio autem Nysia Baccho sacra erat; item Cnosia. Aliter. Saltationum aliae sunt Bacchicae, aliae Corybanticae, quae ab armatis saltantur. et Nysiae quidem sunt Bacchicae; Cnosiae vero Corybanticae. Cnosus est enim urbs Cretae. in Creta vero Iuppiter a Corybantibus nutritus erat. *Νύχιος.* Nocturnus. *Νύχος.* Nox.

Ξ.

Ξανᾶν. πονεῖν τοὺς καρποὺς τὰς γυναῖκας τῶν χειρῶν, διὰ συνεχῆ τῶν ἐρίων ἐργασίαν.

Ξανήσει. κοπιάσει.

Ξανθήν. πυρρόειδῆ.

Ξανθίζετε. οἷον τῷ μέλιτι χρωτίζετε, ἢ πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε. ἡ γὰρ καλῶς ἔχουσα ὄπτησις τῶν κρεῶν ἐστιν, ἵνα πυρρὰ ᾖ.

Ξανθίζεσθαι. κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

042 *Ξανθικός. ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν. ὁ Ἀπρίλλιος.*

Ξάνθιον. Ἐπίσκοπον.

Ξάνθος, Κανδαύλου, Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἁλώσεως Σάρδεων. Λυδιακά, βιβλία δ'. ἐν δὲ τῷ β'. τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρῶτος Γύγης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῷτο ἀεὶ νεαζούσαις. οὗτος ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος, Ἄλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκεῖσε χώρας, εὐσεβέστατον καὶ πρᾳότατον ἄνδρα· καὶ ἐπ' αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν καὶ πλοῦτον πολύν· ἁδεῶς δὲ καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἕκαστον. εἶτα ἐπειδὴ ἑπτὰ ἔτη ἦν τῷ Ἄλκίμῳ, προελθόντας τοὺς Λυδοὺς παγγενῆ τε καὶ πανδημεὶ προσεύξασθαι, καὶ αἰτῆσαι τῷ Ἄλκίμῳ τοιαῦτα ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ Λυδῶν ἀγαθόν· ὃ καὶ γέγονε· καὶ ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον.

Ξάνθος. ὁ ποταμός. ξανθὸς δέ, ὁ πυρρός.

Ξανθότερος. καὶ ξανθότατος.

Ξάνθοισιν. ὀρνέοις.

Ξάνιον. κτένιον, ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδήμασιν, οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς.

Ξανῶ. κοπιάσω. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν· Ἕκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαί φησιν·

---

1. *τοὺς τῶν*] *τοὺς* om. A. B. E. Photius. 4. *Ξανθόν*] *Ξανθήν* A. B. V. E. Photius et Lex. Bachm. p. 310. 5. *Ξανθίζετε. οἷον, τῷ μέλιτι χρ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1046. sed ubi pro *χρωτίζετε* legitur *χρίετε*. *Küst.* Qui veterem scripturam *χρωτίζετε* (*χωρίζετε* V.) frustra mutavit, nunc postliminio reductam. 8. *Ξανθίζεσθε. κοσμεῖσθε*] *Ξανθίζεσθαι. κοσμεῖσθαι* A. V. Lex. Bach. p. 310. Hesychius, Zon. p. 1414. et Photius. 9. *ὄν. μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν· ὁ Ἀπρίλλιος*] Sic fere v. *Λάως*. Sed ut in his mutant libri, *ὁ Ἀπρίλλιος παρὰ Μακεδόσιν* V. Deest gl. A. Vid. Sturz. de Dial. Maced. p. 49. et Clint. F. H. III. p. 357. 11. *Ἐπίσκοπον*] *ἐπικοπιόν* Photius, *ἐπίκοπον* *V. Glossa obscura. Deinde cum A. delevimus observationem ex v. *Ἀπατούρια* ductam: *Ξάνθιος. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Βοιωτός. καὶ μονομαχῶν* (*μοναχῶν* V.) *ἀνῃρέθη ὑπὸ Μελάνθου Ἀθηναίου. ζήτει ἐν τῷ Ἀπατούρια.* Novissima inde ab *ζήτει* om. V. 12. *Ξάνθος*] De hoc vide Vossium in opere de Hist. Gr. et praecipue Meursium in Hesych. Miles. p. 173. 174. *Küst.* Aliorum observationes post operam Creuzeri non erat cur recoquerentur. 13. *Σάρδεων*] *Ἀθηνῶν* olim extitisse suspicabatur Creuz. p. 138. 14. *ἐν δὲ τῷ β'. τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρ. — ἀεὶ νεαζούσας*] Haec *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Hesychium Milesium, unde ea Suidas mutuatus est. *Küst.* Accedit Athenaeus XII. p. 515. E. sed Adramyten regem commemorans.

1. *ὃ Ξάνθος ἱστορεῖ*] *ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος* A. V. 2. *ἐκεῖσε*] *ἐκεῖθεν* A. *ἄνθρωπον*] *ἄνδρα* A. B. V. 5. *προελθόντας*] *πρoελθόντας* A. B. V. E. 6. *παγγενεί*] *παγγενῆ* dedi cum A. B. V. E. Med. itemque v. *Πανδημεί*. 7. *τοιαῦτα*] Non sufficit vocabulum, nisi numeri quaepiam accedat significatio. 9. *τε καὶ*] *τε* om. V. *πολλῇ* om. A. firmat v. *Εὐποτμίᾳ*. 11. Haec superioribus fuerant adiungenda. 13. *ἐν τοῖς ἀναδήμασιν, οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφ.*] Locus hic in lexico Photii inedito rectius sic legitur et distinguitur: *ἐν τοῖς ἀναδεματίοις. κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. Ἀναδεμάτιον* vero (pro quo usitatius dicitur *ἀναδημάτιον*, per *η*, ab *ἀνάδημα*) est vinculum, quo capilli constringi solebant; eique aureus hic pecten innexus erat. Confer etiam Hesychium et Pollucem. *Küst.* 14. *ἀναδήμασιν*] *ἀναδέμασιν* A. V. Edd. ante Küst. *ἀναδέσμασιν* B. E. *ἀναδήμασιν* Inngerm. in Polluc. V. 96. *ἀναδήμασιν, ὃς* coniecit Portus: quem adiuvat Schol. Aristoph. Plut. 589. Lex. Seg. Bekkeri p. 284, 7. *Ξάνιον. κτένιον, ὃ φοροῦσιν ἐν τῷ ἀναπλέγματι αἱ γυναῖκες, οἱ δὲ κτένιον ἀπέδοσαν ἐν φυλακτηρίοις.*

Ξανᾶν. Dicitur de mulieribus, quarum manus assiduo lanificio defatigantur. *Ξανήσει.* Defatigabitur. *Ξανθήν.* Flavam. *Ξανθίζετε.* Colore melleo inficite. vel carnes assando rufas facite. carnium enim bene assatarum indicium est, si rufae sint. *Ξανθίζεσθαι.* Capillos flavo colore tingere. *Ξανθικός.* Mensis nomen apud Macedones: qui Aprilis est. *Ξάνθιον.* Episcopum. *Ξάνθος.* Xanthus, Candaulis filius, Lydus Sardianus: qui vixit eo tempore, quo Sardes captae sunt. scripsit Lydiacorum libros IV. in quorum secundo narrat, primum Gygem, Lydorum regem, mulieres castrasse, ut iis semper aetate florentibus uteretur. idem Xanthus refert, Alcimum quendam in illa regione regnasse, hominem religiosissimum et clementissimum, cuius tempore alta pace et opibus Lydia floruerit: ita ut quisque secure et sine metu vitam transigeret. postea vero cum Alcimus septem annos regnasset, totum Lydorum populum omnesque gentes processisse, votisque factis petisse, ut plures anni Alcimo darentur, Lydorum bono: id quod factum est. quare vitam valde felicem et beatam transegerunt. *Ξάνθος.* Nomen fluvii. *ξανθὸς* vero, flavus. *Ξανθότερος.* Et *ξανθότατος.* *Ξάνθοισιν.* Avibus sic dictis. *Ξάνιον.* Pecten, quem mulieres in redimiculis ferunt. est autem aureus ornatus capitis. *Ξανῶ.* Defatiga-

Ἠδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα.

Ξαίνειν. τὸ τύπτειν. καὶ ξαίνεσθαι, τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν, ἢ βύρσα σου τυπτομένη διαφθαρήσεται. οἱ γὰρ βυρσεῖς τὰς βύρσας ξύλοις τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἁπαλαὶ γενόμεναι διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου. Ἐκέλευσε δὲ τὸ σῶμα ξαίνειν μάστιξι πάνυ πολλαῖς. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Πολλὰ θαλασσαίῃ ξανθὲν ὑπὸ σπιλάδι.
περὶ ὀστέου σκολοπένδρης ὁ λόγος.

Ξαίνω. νήθω, διαλύω, σωρεύω.

Ξένα. θαυμαστά.

Ξεναγία. δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ἀκδ'. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι· καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.

Ξεναγός. ὁ τῶν ξένων ἡγεμών.

Ξεναγῶν. ξενοδοχῶν.

Ξεναγοί. παρὰ Θουκυδίδῃ οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες. Οἵ τε ξεναγοὶ ἑκάστης πύλεως ξυνεφεστῶτες ἠνάγκαζον εἰς τὸ ἔργον. 643

Ξεναλίζω. τὸ συναθροίζω.

Ξέναρχος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βουκαλίων, [ὡς] Ἀθήναιός φησιν ἐν δευτέρῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν· καὶ Πορφύρα καὶ Σκύθαι, ὡς ὁ αὐτός· καὶ Λίδυμοι, καὶ Πένταθλος, καὶ Πρίαπος, Ὕπνος, Στρατιώτης.

Ξένας. θαυμαστάς. Ἡσίδης·

Ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξένας.

Ξένετος. ὄνομα κύριον.

Ξενηλατεῖν. Λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξήλαυνον τοὺς ξένους. Ἀριστοφάνης·

Τί δ' ἐστὶ δεινόν; ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες
πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ.

---

2. *Ξαίνειν — τοῦ φαρμάκου*] *ξαίνειν ἔλεγον τὸ τύπτειν* et reliqua ex Schol. Aristoph. Equ. 368. 4. *οἱ βυρσεῖς* | *ἡ — βύρσις* V. Id est *καὶ γάρ*, Schol. firmatum. 5. *διαλάβοιεν* | *διαβάλλοιεν* B. E. 6. *Ἐκέλευσε δὲ*] Locus Dionysii Halic. in fr. Ambros. XIII, 2. Adde v. *Φοινικίδα*. *τὸ σῶμα ξαίνειν* | *ξαίνειν τὸ σῶμα* V. „Procop. Arc. Hist. p. 54. *ξαίνουσι κατὰ γάστου πολλούς*. Leg. *πολλάς*. Vid. Thom. Mag. v. *Ξαίνω*. Aelian. apud Hemsterh. in Pollux. X, 54. ubi leg. *μάστιξί τε πολλαῖς* ex Suida." *Toup.* MS. Poterat ille etiam v. *Ἀποσπάσας* afferre. 9. *Πολλὰ θαλασσαίῃ ξανθ.* | Antipatri Sidon. Ep. XIV, 4. Anthol. Pal. VI, 223. 11. *σωρεύω, διαλύω* | *διαλύω, σωρεύω* dedi cum A. V. E. Sub finem delevi *μαστίζω* omissum A. (in lacuna) V. B. quod habet E. Photius et Lex. Bachm. tantum haec, *Ξαίνω. νήθω, σωρεύω*. 13. *Ξεναγία* | *Ξεναγίαι* V. Eadem Tacticorum scriptor apud Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 506. cum Appendice Suidae. 16. *Ξεναγός* | *Ξεναγῶν* A. Post *ξενοδοχῶν* addere A. C. V. *παρὰ Θουκυδίδῃ οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες, ξ. γ. ε. τ. μ.* tradit Gaisf. Sed Gronovius affert *παρὰ Θουκυδίδῃ*, omissis *δὲ* et *ξεναγοί*. 17. *Ξεναγῶν*] V. Ruhnk. in Tim. p. 187.

1. *παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ ξεναγοὶ οἱ ἄρχοντες τῶν μισθοφόρων· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους* | *ξεναγοὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες* A. C. V. Cum vulg. consentit Lex. Seg. Montfauc. Bibl. Coisl. p. 237. Observationem ex Schol. Thucyd. II, 75. esse depromptam Küsterus monuit. 2. *ξεναγοὶ* Med. *ἐκ πάσης* | *ἑκάστης* A. B. V. 3. *ἐς* Med. 4. *Ξεναλίζω* | Sic habent 2 MSS. Pariss. itemque omnes editt. praecedentes. At optimus et antiquissimus A. [cum Zon. p. 1416.] *ξεναγίζω*, quod magis placet. *Küst.* Mihi quidem minus: commodissimum enim *ξεναλίζειν ἀπὸ τοῦ τοὺς ξένους ἁλίζειν*. *Ξεναλίζω* corruptum ex *ξυναλίζω*. *Hemst.* *Ξεναγίζω* verbum ne Graecum quidem. *Ξεναλίζω* habet etiam Lexic. Bibl. Coisl. p. 237. Debuerat autem uterque scribere *Ξυναλίζω*. *Ξυναλίζω* Atticum pro *συναλίζω*, cuius verbi multa exempla dederunt homines eruditi in Act. I, 4. *Pierson.* in Moer. p. 271. Reinesius interpretabatur, do dona hospitalia, coll. Meursii Gloss. Gr. barb. 5. *Ξέναρχος* | Sophronis, qui mimos scripsit, filius: v. *Βουταλίων*, *Ῥηγίνους*. *Hemst.* Hemsterhusii aliorumque errorem redarguit Hermannus in Aristot. Poet. p. 94. Cf. Meinekii Quaest. Scen. III. p. 61. *κωμικός* | *κωμῳδός* V. 6. *Βουκαλίων* | Leg. *Βουταλίων*, quae est fabulae eius eo nomine. *Reines.* Hodie fabulae eius nulla apud Athenaeum libro II. fit mentio. An ergo Noster erravit, vel memoria eum decepit? Non puto: sed potius crediderim locum illum, in quo Athenaeus fabulae Bucalionis mentionem fecerat, hodie intercidisse, cum non integer liber secundus Dipnosophistarum, ut constat, sed tantum Excerpta quaedam ex eo ad nos pervenerint. *Küst.* *Βουταλίων* in Athen. II. p. 63. F. excidisse suspicabatur etiam Dindorfius. *Βουκολίων* A. V. *ὡς Ἀθήναιος* | *ὡς* om. A. V. E. Med. *τῶν* ante *Δειπνοσ.* om. A. 7. *Πορφύρα* | Quae fabula etiam tribuitur Timocli ap. Athen. VII. p. 319. et X. 431. *Reines.* *Σκύθαι* | Athen. IX. p. 367. Vid. ibi Casaub. *Reines.* *Σκύθαι* V. Tum *ὁ* ante *αὐτὸς* addunt A. V. 8. *Λίδυμοι*] At haec fabula non Xenarcho, sed Xenocharto Comico tribuitur ab Athenaeo lib. X. Dipnosophist. p. 426. Existimo tamen corruptum esse Athenaeum, et apud eum pro *Ξενόχαρτος* ex hoc loco Suidae rescribendum esse *Ξέναρχος*. *Küst.* Obtemperavit Dindorfius. *Πένταθλοι*] *Πένταθλος* A. V. firmante Ath. XIII. p. 569. A. 10. *Ἡσίδης*] De Exped. Heracl. Acroas. III, 61. 12. *Ξένετος* | Om. A. Conf. Diodor. Sic. XIV, 44. *Gaisf.* Agnoscit Zon. p. 1415. 13. Haec cum Photio. 14. *Ἀριστοφάνης*] Av. 1009—1011.

---

bor. apud Sophoclem in *Pastoribus* Hector cum Graecis puguare volens inquit: *Iucundum est manum lassare et proeliis praeparare.* *Ξαίνειν*. Pulsare. et *ξαίνεσθαι*, pulsari. dicit igitur: *corium tuum verberibus contundetur.* coriarii enim coria fustibus tundere solent, ut mollia fiant, quo facilius macerentur. † *Iussit autem corpus multis verberibus caedi.* Et in Epigrammate: *Valde verberatum marino sub scopulo.* ubi de osse scolopendrae verba fiunt. *Ξαίνω*. Carmino, dissolvo, coacervo. *Ξένα*. Inusitata. *Ξεναγία*. Id est, duae Pentacosiarchiae, quae sunt virorum mille et XXIV. plerique autem multitudinem hanc chiliarchiam vocant, eiusque ducem chiliarchum. *Ξεναγός*. Peregrinorum militum dux. *Ξεναγῶν*. Hospites excipiens. *Ξεναγοί*. Apud Thucydidem vocantur militum mercenariorum duces. *Militum mercenariorum duces in singulis civitatibus ad opus milites compellebant.* *Ξεναλίζω*. Colligo. *Ξέναρχος*. Xenarchus, comicus. ex eius fabulis est *Butalio*, ut sit Athenaeus lib. II. *Dipnosophistarum.* item *Purpura* et *Scythae*, ut idem tradit. item, *Gemini*, *Quinquertium*, *Priapus*, *Somnus*, *Miles*. *Ξένας*. Admirandas. Pisides: *Silvas suppeditans et tantas et admirandas.* *Ξένετος*. Nomen proprium. *Ξενηλατεῖν*. Lacedaemonii peregrinos verberibus expellere solebant. Aristophanes: *Quid autem mali est? Sicut Lacedaemone peregrini expelluntur, et plagae quaedam aut frequentes per urbem tam-*

ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε σποδιᾶς γενομένης, ξενηλασία γέγονε.

Ξενία. καὶ Ξενίζω.

Φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν αὐτόν.

τουτέστιν, οὐκ ἀπέκτεινε. ξενία γὰρ Ἄρεος τραύματα καὶ φόνοι. καὶ Ἀρχίλοχος·

Ξείνια δυσμενέσσιν λυγρὰ χαριζόμενος.

Ξενίαν. καταγώγιον, κατάλυμα.

Ξενίας. ὄνομα κύριον.

Ξενίζειν. ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι.

Ξενίζειν. οἱ μὲν ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι· οἱ δὲ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.

Ξενίην συνεθήκατο. παρὰ Ἡροδότῳ. ὡς ξένιον ἐδωρήσατο.

Ξενικὸν ἐμπόριον. ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται. ὥςπερ ἀστικόν, ὅπου οἱ ἀστοί.

Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς, καὶ Ἀριστοφάνης. συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτος Κόνων, παρέλαβε δ' αὐτὸ Ἰφικράτης ὕστερον καὶ Χαβρίας· ᾧ χρησάμενοι τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλικλέους.

Ξενικός. ὁ ξένος, ὁ ἀλλότριος. Ὡς εἶδεν ἄγαλμα ξενικὸν καὶ ἱερουργίαν οὐκ ἐπιχώριον, εἰς τὸ τιμώμενον ||παρῴνησεν. — Οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι τοπαράπαν εἰώθασι χρησιμεύειν ἐν πολέμοις. 644

Ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολεμεῖν πρὸς Κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθούμενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον ἔτρεφον αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο· ὅπερ ξενικὸν ἐκάλουν.

Ξενικοῖς. ἀντὶ τοῦ, ἀλλοτρίοις καὶ μὴ προσήκουσιν· ὅτι ἀνοίκειον Ἑλλήνων τὸ ἐξαπατᾶσθαι· ἢ ξενικοῖς, τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις. Ἀριστοφάνης·

Παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοισι μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι.

Ξένιον. δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον.

Ξένιος. ὁ τῆς ξενίας ἔφορος. λέγεται καὶ Ξένιος ὁ Ζεύς.

Ξενίωνος. ὄνομα κύριον.

---

1. σποδιᾶς] σιτοδείας Hemsterhusius. 4. Φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξ.] Sophocl. Electr. 96. ἐξείνισεν] ἐξένισεν A. V. οὐκ om. E. 5. τουτέστιν, οὐκ ἀπέκτεινε. ξένια γὰρ Ἄρ.] Haec et quae sequuntur sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Sophoclis. Vide etiam supra v. Ἐξένισεν, ubi eadem leguntur. Küst. ξενία posui cum Med. et glossa superiore. Ἄρεως] Ἄρεος A. V. E. Med. 6. Ἀρχίλοχος] Fragm. CV. 7. Ξείνια] ξένια A. E. Med. Schol. Soph. Tum δυσμενέεσι Med. δυσμενέσσι (vel δυσμενέεσσιν) A. B. V. E. Schol. Libris obtemperavit Gaisf. Ego scripturam alterius glossae reduxi. Mox χαριζόμενοι Schol. 8. Ξενίαν] Fortasse ex his locis Nov. Test. Act. XXVIII, 23. Ep. ad Philem. 22. Ernesti. Latius patet huius vocis usus: cf. Wessel. in Diod. XIII, 83. κατάλυμα, καταγώγιον Hesychius. 9. Ξενίας] Xeniam citat Plin. in Ind. l. XII. cum vocans Atheniensem. Reines. Accedat Arcas in Xenophontis Anabasi memoratus. 10. χρῆσθαι] χρᾶσθαι V. E. Med. 11. ξενίας] τὸ ξενίας B. V. E. Med. Photius. 13. Ξενίζειν. οἱ μὲν ξένῃ δ. χρ.] Confer Nostrum supra v. Ἐξένιζεν. Küst. Ex Harpocratione. 15. Ἡροδότῳ] Gl. Herodot. I, 27. παρὰ δὲ Ἡρ. V. ὡς] Id opinor compendium explicationis esse. 18. ἀστικόν] A. V. Photius. 19. Ξενικὸν ἐν Κορ.] Ex Harpocratione. Küst. Δημοσθένης] Philipp. I. p. 46. 20. Ἀριστοφάνης] Plut. 173. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει; Vide ibi Scholiastam, qui ad loci huius illustrationem multa affert. Küst. 21. πρῶτος] πρῶτον Photius. 22. χρησάμενοι — κατέκοψαν] χρησάμενος — κατέκοψεν A. Photius et Harpocr. Pal. Λακεδαιμονίων] Λακεδαιμ° A. Λακεδαιμονίαν B. E. Deinde corrigendum μόραν.

2. Καλλικλέους] Harpocratio habet Καλλίου. Küst. 3. Ὡς εἶδεν] Aeliano tribuit Gaisf. Atque haud scio an haec ex integriore loco decerpta sint, cuius partem servat v. Παρῴνησεν. 8. οἱ Ἀθηναῖοι μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολ.] E. Schol. Aristoph. Plut. 173. Ὅτι cum *V. Gaisf. 9. πρὸς τοὺς] τοὺς omisi cum A. V. Schol. 11. πολλοῖς] πολλῷ A. τοῖς πολλοῖς Schol. 13. Ξενικοῖς. ἀντὶ τοῦ, ἀλλ.] Ex Schol. Aristoph. Ach. 634. 14. τῶν Ἑλλήνων] τῶν om. A. V. E. qui servarunt id ante ξένων cum Med. Ceterum Schol. Ἕλλησι. 17. ἡμῖν] ὑμᾶς A. ἡμᾶς V. Deinde scribendum λόγοις. 20. Ξένιος ὁ Ζεύς] De quo sufficit laudasse Schol. Eurip. Hec. 342. 22. Ξενίων, Ξενίωνος] Ξενίωνος scripsi cum *V.

---

iam grassantur. cum enim aliquando fames ibi extitisset, peregrini expulsi sunt. *Ξενία.* Et *Ξενίζω. Cruentus Mars eum non excepit hospitio.* id est, non occidit. quae enim munera hospitalia Mars donat, sunt vulnera et caedes. et Archilochus: *Xenia tristia hostibus largiens.* *Ξενίαν.* Hospitium, deversorium. *Ξενίας.* Nomen proprium. *Ξενίζειν.* Peregrina lingua uti vel peregrinis institutis. item, aliquem hospitio excipere. *Ξενίζειν.* Secundum alios, peregrina lingua uti; secundum alios vero, in peregrino solo degere. *Ξενίην συνεθήκατο.* Ius hospitii contraxit. apud Herodotum. *Ξενικὸν ἐμπ.* Emporium, ubi peregrini mercaturam exercent. ut *ἀστικόν*, ubi cives negotiantur. *Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ.* Demosthenes in *Philippicis*, et Aristophanes. primus exercitum illum conscripsit Conon; post quem Iphicrates ei praefuit; post hunc Chabrias. hoc exercitu usi Lacedaemoniorum cohortem, ductu Iphicratis et Calliclis, conciderunt. *Ξενικός.* Peregrinus, alienus. *Cum videret simulacrum peregrinum et sacrificium ab institutis patriis alienum, in sacra petulanter invectus est.* † *Milites mercede conducti magno in bellis usui esse solent.* † Athenienses cum ipsi cum Corinthiis pugnare nollent propter periculum, peregrinos milites mercede conductos aluerunt: idque in multis bellis facere solebant. exercitum autem militum mercede conductorum *ξενικὸν* vocabant. *Ξενικοῖς.* Alienis et minime decentibus. alienum est enim a Graecis decipi. vel *ξενικοῖς*, quae a peregrinis legatis dicebantur. Aristophanes: *Qui vos fecit ut ne peregrinis promissis deciperemini.* *Ξένιον.* Munus hospitale. *Ξένιος.* Hospitii praeses. dicitur etiam Iuppiter hospitalis. *Ξενίω-*

Ξενιτευομένους. ἀντὶ τοῦ, μισθοφοροῦντας. Ἀντιφάνης Εὐθυδίκῳ·

Ἐγὼ ξενιτεύομενος ἐστρατευόμην.

Ξενοδοχεῖον. τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον. καὶ Ξενοδόχος, ὁμοίως.

Ξενοκοπεῖν. ἐπὶ τοῦ πληγὰς λαβεῖν. οὕτω Μεταγένης.

Ξενοκράτης, Ἀγάθωνος, ἢ Ἀγαθάνορος, Χαλκηδόνιος, μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ Σπεύσιππον Πλάτωνος· τοῦ δὲ Πολέμων· τοῦ δὲ Κράντωρ. καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τάλαντα λ', αὐτὸς ἀπέπεμψεν, εἰπὼν βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

Ξενοκράτης, φιλόσοφος, ὃς ἐπὶ σωφροσύνῃ ἐτεθρύλητο. Ὁ δὲ πρὸς σωφροσύνην οὐδὲν μεῖον εἶχε τοῦ Πλατωνικοῦ Ξενοκράτους.

Οὗτος συνεγράψατο τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα· ὅτι οἷον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ὄφις, τόδε σημαίνει.

Ξενολόγιον. καὶ Ξενολόγος, ξένους συλλέγων στρατιώτας.

Ξένος. ὁ φίλος. Ἐφοίτων δὲ πρεσβεῖαι ἐκ τῶν πόλεων, ξένον τε αὐτὸν ἡγούμενοι καὶ βίου σύμβουλον, βωμῶν τε ἱδρύσεως καὶ ἀγαλμάτων. ὁ δὲ ἕκαστα τούτων διωρθοῦτο. Καὶ αὖθις· Ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι ξένους ποιοῦντάι.

Ξένος. καὶ ὁ ξενοδόχος. ὁ Ἀπόστολος· Ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου.

Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείᾳ περὶ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν γεγενῆσθαι·

Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα 645

φασί γ' ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·

Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ φίλου ἀνέρος ἐστὶ ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης ἀΐων.

Ἔσκωψε δ' αὐτὸν καὶ Κρατῖνος ἐν Πυθαγορίζουσι· καὶ ἐν Ταραντίνοις·

Ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἐὰν ἰδιώτην ποθὲν λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον

---

1. *Ξενιτευομένους*] Ex Harpocratione. *Küst.* Sub gl. finem cum A. V. delevi: *Καὶ Ξενιτεύω, καὶ Ξενιτεία.* Sed V. addit *καὶ ξενιτεία* post *ξενοκοπεῖν.* De quo cf. Herod. Epimer. p. 221. f. 4. *τό*] *οἴκημα* Zon. p. 1416. 6. *Ξενοκοπεῖν*] Ridicula dictio, quasi dixeris, hospitali plagarum munere excipi: quam nolim ab vetere scriptura *Ξυνεκόπην* cum Meinek. Quaest. Sc. II. p. 54. repeti. Mox *πληγὰς ἔλαβον* Photius. 8. *Ξενοκράτης*] De eo vide plura apud Laertium. *Küst.* *Ἀγαθήνορος* Laertius IV, 2. cum Stob. Ecl. I. p. 62. 9. *Χαλκηδόνιος*] *Καρχηδόνιος* vitiose Themist. p. 26. A. *Hemst.* *Καρχηδόνιος* E. *διάδοχος*] *διάκονος* A. 11. *καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδ.*] Haec et quae sequuntur sumpta sunt ex Hesychio Milesio. *Küst.* 12. *τάλαντα λ'*] *τάλαντα ν'* scribendum erit si sequaris Themist. Or. II. p. 26. A. 252. A. qui utrobique *πεντήκοντα τάλαντα* commemorat. Videndi sunt eruditissimi viri in Diogen. Laert. IV, 8. *Hemst.* Gaisfordus addit Davis. in Ciceron. Tusc. V, 32. 16. *ἐτεθρύλητο*] *ἐτεθρύλητο* A. 18. *Οὗτος συνεγράψατο τὸ οἰκοσκ.*] Est Xenocrates Aphrodisiensis, de quo Galenus VI. de simpl. med. fac. *Reines.* Vide infra v. *Οἰωνιστικήν*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Non dubito quin observatio fluxerit ab inferiore glossa. 19. *οἷον, ὅτι*] *ὅτι οἷον* A. V. *τόδε τι*] *τι* om. A. V.

1. *ὁ ξένους*] *ὁ* om. A. V. Photius. Conf. Wesseling. in Diod. Sic. XIV, 47. *Gaisf.* *ὁ* delevimus cum Hesychio. 3. *Ἐφοίτων δὲ πρεσβ.*] Hoc fragmentum, ni fallor, sumptum est ex Philostrato de Vita Apollonii. *Küst.* Non fefellit hunc opinio: nam extat in l. IV. de Vita Apoll. principio, ubi speciose omnia interpretatus est Olearius. In quo loco facile apparet et genitivos *βωμῶν* (*βωμόν* Med.) *τε ἱδρύσεως καὶ ἀγαλμάτων* verbo unde pendeant (velut *ἀξιοῦντες*) esse destitutos, et *διωρθοῦτο* parum sententiae convenire, cum refingendum sit *διωθεῖτο.* Cf. Iacobs. Lectt. Stob. p. 65. 8. *ὁ Ἀπόστολος*] Ad Rom. XVI, 23. *Hemst.* Scribi debuerat *ἀ. ὁ. Γάιος ὁ ξένος μου*, ut legitur Rom. XVI, 23. *Valck.* Suidae lectionem pro variante non habuerim sine aliorum codicum suffragio. Fortasse scripserat lexicographus, *Ἀπ. ὁ. ὁ. ξ. μ.* omisso Gaii nomine. Quando alius postea *φίλος* addiderit pro interpretamento, quod in textum deinde, ut saepius, irrepsit. Paulo ante enim *ξένος* expositum erat *ὁ φίλος.* Conf. Hesych. in *Ξεῖνος* et *Ξενία.* *Albert.* Misc. Critt. p. 282. Eadem qua Valckenarius ratione Toupius II. p. 524. locum iussit purgari. 10. *Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείᾳ περὶ τοῦ ἄλλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Laertii in Pythagora, segm. 36. 37. *Küst.* Haec omnia per mirificam socordiam sub praescriptione Xenophanis collecta sunt, quae ad doctrinam Pythagoraе debuerunt referri. *ἐλεγείᾳ*] *ἐλεγείῳ* E. Med. 12. *Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παρ.*] Sic versus hic recte legitur, non solum in Paris. A. sed etiam apud Laertium loco laudato. At priores editt. Suidae corrupte habent, *Καί ποτέ μοι* [hoc E.] *στυφελιζομένῳ σκύλακος παριόντος* [*παριόντος* B.]. Confer etiam Anthol. [Pal. VII, 120.] in fine, ubi idem versus sic legitur: *Δὴ τότε μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα*, etc. *Küst.* *παρόντα* V. 14. *φασὶν ἐπ.* Diogenes. Deinde *φᾶσθαι* Edd. 16. *φθεγξαμένης*] *φθεγξαμένην* B. E. 17. *Πυθαγοριζούσι*] *Πυθαγορίζουσι* scripsi cum V. Cf. Meinekii Quaest. Scen. I. p. 24. 19. *ἐὰν*] *ἄν τιν'* Diog.

νος. Nomen proprium. *Ξενιτευομένους.* Stipendia merentes. Antiphanes *Euthydico*: *Ego mercede militabam.* *Ξενοδοχεῖον.* Locus hospitibus recipiendis. Et *Ξενοδόχος*, qui hospites recipit. *Ξενοκοπεῖν.* Plagas accipere. sic Metagenes. *Ξενοκράτης.* Xenocrates, Agathonis sive Agathanoris F. Chalcedonius, discipulus et successor Platonis post Spensippum; quem excepit Polemo, hunc autem Crantor. hic missa sibi ab Alexandro Macedone XXX talenta ad eum remisit, dicens regem, non philosophum indigere pecunia. scripsit de Platonis Republica. *Ξενοκράτης.* Xenocrates, philosophus, cuius frugalitas multorum laudibus celebrata est. *Ille vero non minus frugalis fuit quam Platonicus Xenocrates.* — Hic scripsit de ratione ominis captandi ex iis rebus, quae domi accidunt: velut, mustela vel serpens cum in tecto apparet, quid eo portenderetur. *Ξενολόγιον.* Et *Ξενολόγος*, qui milites cogit mercenarios. *Ξένος.* Hospes. *Ex urbibus vero legati veniebant, hospitem eum declarantes et vitae monitorem, altaribusque et simulacris dignum pronunciantes. ille vero haec omnia recusabat.* Et alibi: *In sua quisque patria ius hospitii cum peregrinis contrahunt.* *Ξένος.* Sic etiam vocatur, qui hospites excipit. Apostolus: *Hospes meus Gaius vos salutat.* *Ξενοφάνης.* Xenophanes in elegia quadam [de Pythagora,] quod is in alias ex aliis formis transierit, sic inquit: *Iam aliquando catulum, qui verberibus caedebatur, cum forte praeteriret, miseratus dixisse fertur: Verberare desine; nam amici viri anima inest, quam ex voce cognosco.* Sugillat illum etiam Cratinus in *Pythagorissantibus*; item in *Tarentinis*: *Mos ipsis est, si nacti fuerint indoctum*

τῆς τῶν λόγων ῥώμης ταράττειν καὶ κυκᾶν
τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώ-
μασι,
τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσιν τερθρευτι-
κῶς.

Ξενοφῶν, Γρύλλου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος Σωκρατικός· ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων καὶ ἀπομνημονεύματα. παῖδας ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας, Γρύλλον καὶ Διόδωρον· οἳ καὶ Διόσκουροι ἐκαλοῦντο· αὐτὸς δὲ Ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς Πλάτωνος, καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐνενηκοστὴν πέμπτην Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ΄, ὧν καὶ ταῦτα· Κύρου παιδείας βιβλία η΄. Κύρου Ἀναβάσεως βιβλία ζ΄. Ἑλληνικῶν βιβλία ζ΄. Συμπόσιον καὶ ἄλλα πολλά.

Ξενοφῶν, Σωκράτους μαθητής, ἐστρατεύσατο ἐπὶ Πέρσας Κύρῳ συνανελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην. ὁ Κῦρος δὲ ἦν μετὰ Τισσαφέρνην ὕπαρχος ὑπὸ Δαρείου τοῦ πατρὸς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καταστάς. μετὰ δὲ τὸν Δαρείου θάνατον, Κῦρον Ἀρταξέρξης διαβληθέντα ὑπὸ Τισσαφέρνους ἀναιρεῖν μέλλων ἀφῆκε, Παρυσάτιδος τῆς μητρὸς παραιτησαμένης αὐτὸν καὶ τὴν στρατιὰν αὐτῷ φυλαξάσης. ὁ δὲ ὡς Τισσαφέρνει πολεμεῖν ἤθροιζε δύναμιν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγνω στρατεύειν. τετρακόσιοι δὲ κατέλιπον τὸν Κῦρον, καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν συστρατευσάντων ὁπλῖται καὶ πελτασταὶ βφ΄. Ξενοφῶν δὲ συνανέβη. δέκα οὖν βαρβάρων μυριάδας ἀθροίσας ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἀνιέναι. ὡς δὲ τὰ ἔθνη διῆλθεν, ἐφ' ἃ στρατεύειν προεφασίζετο, αἰσθάνονται οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατείαν, ἀπεῖπον τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ εἰπόντος τὴν ἐπαναστροφὴν ἄπορον εἶναι, Κύρου μὴ συναιρομένου, συνέβησαν. Κῦρος δὲ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ πρὸς Τισσαφέρνην μαχόμενος, καίτοι Κλεάρχου ἀπαγορεύοντος αὐτῷ μὴ πολεμεῖν, ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπὸ Κλεάρχῳ τεταγμένοι, Ἀριαῖον προεβάλλοντο βασιλέα αὐτῶν· ὁ δὲ παρῃτήσατο. βασιλεὺς δὲ τὴν τοῦ Κύρου κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀποτεμὼν, τοῖς Ἕλλησιν ἔπεμπε, ζητῶν τὰ ὅπλα ὡς παρὰ τετελευτηκότων· οἱ δὲ οὐκ ἔδοσαν. δόλῳ δὲ Τισσαφέρνης συλλαβὼν τοὺς ἥρωας παραδίδωσι βασιλεῖ τοὺς Ἕλληνας, καὶ Κλέαρχον καὶ Μένωνα, οὓς ἀναιρεῖ. καὶ Ξενοφῶν αὐτῶν στρατηγεῖ, καὶ πάντας νικᾷ. ἐλθόντες δὲ καὶ εἰς Θρᾴκην ἐμισθώσαντο ἑαυτοὺς Σεύθῃ τῷ βασιλεῖ, μύριοι διασωθέντες.

---

4. ἀποπλάνοις | ἀπὸ πλάνης Edd. ante Kust. 6. Ξενοφῶν | De hoc plura vide apud Laertium. *Kust.* Γρύλλου | Γρύλου A item mox Γρύλον. 7. πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων | De hoc loco Suidae vide omnino Ionsium lib. I de Script. Hist. Phil. c. 7. qui Nostrum hic errasse contendit. *Kust.* Adde Menag. in Laert. II, 48. 11. [illegible] 12. [illegible] | πέμπτην A. B. V. (ε *V.) E. [illegible] meminit Laert. II, 55. ubi v. Menag. 13. Κύρου παιδείας | De hoc opere vide Menagium in Laert. III, 34. *Kust.* 14. Κύρου Ἀναβάσεως | Hoc opus an vere Xenophontis sit, quidam olim dubitarunt. Vide quae de hoc argumento disputamus supra in v. Θεμιστογένης Συρακούσιος. *Kust.* 18. Τισσαφέρνην | Τισσαφέρνη V. B. (Med. male profert Gaisf.) 23. στρατιὰν | Lege σατραπείαν cum v. Παρυσάτιδος. αὐτῷ | αὐτοῦ V.

3. συστρατευσάντων *V. 7. [illegible] | προεφασίζετο A. Qui infra [illegible] 10. ἐπαναστροφὴν | ἐπιστροφὴν V. συναιρομένου | συναιρουμένου V. E. Tum συνέβησαν corrigebat Hemsterhusius infra in v. [illegible], ubi locum hunc laudatur. 12. Τισσαφέρνην | Τισσαφέρνη V. E. Med. Κλεάρχου δὲ | καίτοι Κλεάρχου scripsi cum A. V. Mox αὐτὸν V. 13. αὐτῶν | ἑαυτῶν A. E. 16. τὴν τοῦ Κύρου — ἀποτεμὼν | Plutarch. in Artax. p. 1017. qui more quodam Persarum ita fieri solitum dicit. *Reines.* χεῖρα | τὴν χεῖρα A. B. V. 18. δόλῳ δὲ | δὲ om. A. 20. τοὺς Ἕλληνας καὶ om. B. Sed infra post Μένωνα cum A. B. V. delevi, καὶ τοὺς λοιποὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων. 21. καὶ πάντας | καὶ om. A. 23. Σεύθῃ | Meminit huius rei e Xenophonte Anonym. in Periplo P. Euxini. Vid. Chionem in Ep. ad Matridem 3. et Xenoph. Anab. VII, 1 sqq. *Reines.*

---

aliquem discipulum, eloquentiae periculum facientem, ut eum turbent et confundant antithetis, conclusionibus, parisomatis, fallaciis, magnitudinibus, summa calliditate. **Ξενοφῶν**, Xenophon, Grylli F. Atheniensis; philosophus Socraticus, qui primus vitas Philosophorum scripsit, eorumque memorabilia tradidit. filios ex Philesia suscepit Gryllum et Diodorum, qui etiam Dioscuri vocati sunt. ipse vero *Attica Apis* cognominatus est. condiscipulus Platonis fuit, floruitque Olymp. XCV. scripsit libros supra XL. e quorum numero sunt hi. De Institutione Cyri libri VIII. De Expeditione Cyri libri VII. Rerum Graecarum libri VII. Convivium: et alia multa. **Ξενοφῶν**, Xenophon, Socratis discipulus, militavit contra Persas, cum Cyro profectus adversus Artaxerxem eius fratrem. Cyrus vero post Tissaphernem a Dario patre Asiae praefectus erat. sed post Darii mortem Artaxerxes Cyrum a Tissapherne apud se delatum cum interficere statuisset, tamen dimisit, Parysatide matre deprecante; quae praefecturam ei conservavit. ille vero, quasi Tissapherni bellum illaturus, copias coegit et fratrem oppugnare decrevit. quadringenti autem gravis armaturae milites Cyrum deseruerunt, et ex ipsius commilitonibus peltastae MMD. fugerunt. Xenophon vero cum eo accessit, collectis tamen centum barbarorum millibus, quasi Pisidas invasurus profitebatur. cum autem illas gentes transisset, quibus bellum se illaturum esse simulabat, Graeci cum animadvertissent illam expeditionem adversus regem esse susceptam, eam detrectarunt. sed cum Clearchus dixisset reditum fore difficilem, nisi Cyrus ipsos adiuvisset, secuti sunt. Cyrus autem nudo capite cum Tissapherne pugnans, quamvis Clearchus ipsi dissuaderet, ne pugnaret, occubuit. Graeci postea, quibus Clearchus praeerat, Ariaeum regem suum designarunt; sed is honorem recusavit. rex vero Cyri caput et manus amputatas Graecis misit, postulans ut arma sibi tanquam victi traderent. illi vero non dederunt. Tissaphernes vero cum fidem datam dolose violasset, regi tradens et Clearchum et Menonem duces prodit, quos rex interfecit. Xenophon autem ipsorum dux creatus omnes vincit. cum autem ex ipsis decies mille evasissent,

Ξενοφῶν Ἀντιοχεύς, ἱστορικός. Βαβυλωνιακά· ἔστι δὲ ἐρωτικά.

Ξενοφῶν Ἐφέσιος, ἱστορικός. Ἐφεσιακά· ἔστι δὲ ἐρωτικὰ βιβλία ι', περὶ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας· καὶ περὶ τῆς πόλεως Ἐφεσίων· καὶ ἄλλα.

Ξενοφῶν Κύπριος, ἱστορικός. Κυπριακά· ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία περί τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἄδωνιν.

Ξενῶνος. δόμου τοῦ ὑποδεχομένου τοὺς ξένους καὶ ἀρρωστοῦντας.

Ξέρξης, Περσῶν βασιλεύς. οὗτος, τοῦ πατρὸς Δαρείου τελευτῶντος καὶ Μέμνησο Μαραθῶνος εἰπόντος, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσε, καὶ πρῶτον κήρυκας ἐπέμψεν αἰτοῦντας γῆν καὶ ὕδωρ. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν τοὺς πρέσβεις ἐξεκήρυξαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὸν ὑπακούειν συμβουλεύσαντα κατέλευσαν, καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας· Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐς φρέαρ ἐμβαλόντες γῆν ἐπέβαλον. μηνίσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ ἐνόσησαν. χρήσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ, δίκας δοῦναι Ξέρξῃ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, Βοῦλις καὶ Σπέρχις αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας ἀνῆλθον, δώσοντες δίκας. ὁ δὲ θαυμάσας ἀφῆκε ζῶντας, καὶ ἡ νόσος ἐπαύσατο. ὁ δὲ πεζοῦ μὲν μυριάδας τῶν Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων καὶ Κυπρίων [πλείστας ἦγων] ἐστρατεύετο. ἐν Σάρδεσι δὲ γενομένῳ ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. εἶχε δὲ ἐπιλέκτους μυρίους, οὓς Ἀθανάτους ἐκάλει. διώρυξε δὲ καὶ τὸν Ἄθω, Μακεδονικὸν ὄρος. ἔζευξε καὶ τὸν Ἑλλήσποντον μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου· διαλυθέντος δὲ ὑπὸ χειμῶνος μέρους, πέδας τε εἰς τὴν θάλασσαν καθῆκε καὶ ἐμαστίγου τὸ ὕδωρ. προσενεχθεισῶν δὲ αὐτῷ καὶ σιτηγωγῶν νηῶν Ἑλληνίδων, ἀφῆκε, τροφὴν εἶναι δούλων εἰπών. κατασκόπους δὲ λαβών, δείξας τὴν δύναμιν ἅπασαν ἀφῆκε.

Ξεστίον, μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν.

Ξεστόν, ὠμαλισμένον.

Ξενήιον, καὶ Ξενήιος Ζεύς.

Ξενοδόκος.

Ξένοι, οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

Ξηνός, ὁ κορμός.

Ξηραλοιφεῖν. Αἰσχίνης καὶ Τιμάρχου. ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο.

---

1. *Βαβυλωνικά*] Sic et Iamblichus: Phot. c. 94. *Reines.* E Photio nihil proficitur. *Παβυλωνιακά* A. V. Ceterum sub ista Xenophontum triga, quae fuit quorundam opinio, memoriam pseudonymorum scriptorum recondi nequit diffiteri nec libet affirmare 4. *βιβλία ι'*] Fortasse *βιβλία ε'*: ut iam patet ex Ant. Cocchii ed. qui 5 libros ex MS. Florent. protulit 1726 in 4°. *Albert.* Eadem emendatio Locellae praef. p. VI. qui praetulit etiam *Ἀβροκόμου.* 7. *περί τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἄδωνιν*] Merlin. *περί τε Κινύρας καὶ Μύρρας καὶ Ἀδώνιδος. Küst.* Huic satisfactum opinor, distinctione post *ἱστορία* sublata. 9. *δόμου*] *δόμου τοῦ* A. B. E. 10. Post hanc glossam cum A. V. praeunte Küstero reieci: *Ξέω. πλανάομαι.* 15. *ἐκ τῆς*] *ἐκ* om. V. Qui mox *ἐκέλευσαν* pro *κατέλευσαν.* 18. *ἐπέβαλλον*] *ἐπέβαλον* A. B. V. Cf. v. *Δῆτις καὶ Ἀρταφέρνης.* 19. *Ἡθίου*] *Θεοῦ* A. B. V. E. *δοῦναι δίκας*] *δίκας δοῦναι* A. V.

1. *πεζοῦ* sic dictum mireris. Praeterea *μὲν* nihil habet quo referatur; atqui verba quaedam intercidisse cum argumento A. B. V. *πλείστας ἦγων* praetermittentes, tum evincit Herodotus VII, 89. 90. qui gentium a Suida memorarium copias fuisse navales tradiderit. *Αἰγυπτίων*] *Αἰγύπτου τε* A. *Αἰγύπτου* B. *V. 3. *γενομένῳ*] *γενομένῳ* A. B. V. E. Edd. quae Küst. 4. Cf. v. *Ἀθάνατοι.* 5. *διώρυξε*] *διώρυξε δὲ* A. et, *καὶ* omisso, *V. 7. *πέδας τε*] *τε* om. V. E. 10. *κατασκόπους δὲ*] *δὲ* om. A. Mox *ἅπασαν* A. B. *V. pro *πᾶσαν.* 15. *Ξενήιον*] Interpretationem *φιλικὸν* omisi cum A. B. *V. 16. *Ξενοδόκους*] V. Zon. p. 1415. sive Apollon. Lex. p. 482. 19. *Ξηραλοιφεῖν. Αἰσχίνης κατ.*] Ex Harpocratione. Similiter Georg. Lecapenus in Matth. Lectt. Mosqu. p. 72. Rem illustravit Schneid. in Theophr. T. IV. p. 709. post Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 950. sq. *Αἰσχίνης*] C. Tim. p. 19. 21. *μήποτε*] Cum seqq. om. A. Sed tenent ceteri cum Photio. 22. *ξηροτριβεῖσθαι*] Hesychius rectius *ξηροτριβεῖσθαι.* Eum vide in *Ξηράλειψιν. Küst.* Adde Lobeck. in Phryn. p. 572.

Thraciam ingressi sub Seuthe rege stipendia meruerunt. *Ξενοφῶν Ἀντ.* Xenophon Antiochenus, historicus, scripsit Babyloniaca, librum amatorium. *Ξενοφῶν Ἐφ.* Xenophon Ephesius, historicus, scripsit Ephesiaca, argumenti amatorii libros decem, de rebus Habrocomae et Anthiae, item de urbe Ephesiorum; et alia. *Ξενοφῶν Κύπρ.* Xenophon Cyprius, historicus, scripsit Cypriaca: quod ipsum opus est amatorii argumenti, agens de Cinyra, Myrrha et Adonide. *Ξενῶνος.* Domus, qua recipiuntur hospites et aegroti. *Ξέρξης.* Xerxes, Persarum rex, hic, cum Darius pater moreretur, qui saepius inculcasset, *Memento Marathonis*, adversus Graecos expeditionem suscepit. ac primum misit praecones, terram et aquam postulantes. Athenienses autem legatos ex urbe per praeconis vocem exire iusserunt, et qui suaserat, ut regi parerent, lapidarunt cum uxore et liberis. Lacedaemonii vero iis in puteum coniectis terram ingesserunt. tum per iram dei morbus eos invasit. cum autem oraculum eos iussisset Xerxi satisfacere pro caduceatoribus, Bulis et Sperchis ultro ad Persas profecti sunt, poenas daturi. qua admiratione rex eos vivos dimisit; morbus autem sedatus est. Ille vero cum * peditum plurimas haberet myriades, Aegyptiorum, Phoenicum, castra metatus est. cum autem Sardibus esset, sol defecit. habebat autem etiam decies mille milites delectos, quos *Immortales* vocabat. perfodit etiam Athon, montem Macedonicum; et Hellespontum inter Sestum et Abydum ponte junxit. cuius pontis cum pars a tempestate dissoluta fuisset, compedes in mare demisit et aquam flagellavit. deinde cum Graecas frumentarias naves ad eum deductae fuissent, eas dimisit, servorum annonam esse dicens. exploratores etiam comprehensos dimisit, postquam omnes copias iis monstrarat. *Ξεστίον.* Mensura rerum liquidarum. *Ξεστόν.* Planum. *Ξενήιον.* Et *Ξενήιος Ζεύς.* *Ξενοδόκους.* *Ξένοι* Peregrini aliquibus hospitio iuncti. *Ξηνός.* Truncus. *Ξηραλοιφεῖν.* Aeschines in oratione contra Timarchum. *Ξηραλοιφεῖν* vero dicebant praeter lotionem ungi. videndum autem, ne dixerint id quod ab aliptis *ξηροτριβεῖσθαι* vocatur.

ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς καὶ φαύλας ἔλθωσι, μηθὲν ὑπομένειν ἀγεννές.

Ταμιευόμενον. φυλάττοντα.

Ταμιεῖον. κοιτῶνα. Καὶ Ταμιείδιον, ὑποκοριστικῶς.

Ταμίης. δεσποίνης.

Ταμύναι. πόλις ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐρετριέων· ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες.

Τάν. ἑταῖρε· ἢ σύ. καὶ ὦ τάν, μετὰ τοῦ ἄρθρου.

Ταναγραία. πόλις.

Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. οἱ μαχηταὶ καὶ θυμικοὶ ὡς ἄνθρωποι. Βάβριος·

Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
οἷς φασιν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις.

Ταναή. μακρά. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Οὕτω τοι, μελία ταναά, ἀνὰ κίονα μακρὸν ἧσο.

Τὰ Νανν<u>ά</u>κου κλαύσομαι. τὸν Νάννακόν φασι βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ δακρύων ἱκέτευε.

Ταναΰφῃ. λεπτοΰφῃ.

[Τανάχαλκος. πολύχαλκος.

Τανάχαλκόν τε λέβητα
σὺν πελέκει, καὶ] τὰν ἐτνοδόνον τορύναν.

Ταννηλεγές. σκληρόν.

Τάνις. ὄνομα τόπου, ἔνθα ἦσαν τοῦ Φαραὼ τὰ βασίλεια. Δαβίδ· Ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Ταντηλεία ψυχή. τοῦ Ταντάλου.

Ταντάλειοι. τρομικοί. καὶ παροιμία· Ταντάλειοι τιμωρίαι, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν· ὡς οἱ Βυζάντιοι μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διάγειν.

Τάνταλος τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θεῶν, ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια· καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιωτη-

---

1. μηδὲν] μηθὲν A.*V. cum Dionysio. Mox ἀγενές E. Med. 3. Post hanc glossam delevi syntacticam observationem: *Ταμιεύω. Καὶ σώματα μὲν προκαθαίρειν, ψυχῆς δὲ κάθαρσιν ταμιεύεσθαι.* Novissima extant in Cram. Anecd. Vol. IV. p. 300. Gaisfordus: „*Ταμιεύω*] αἰτιατικῇ addunt B. E. Deest gl. A. V. Sententiae vim aperuit Hemsterhusius in Luciani Nigrin. c. 27." 4. ὑποκοριστικῶς *V. 6. *Ταμίας* inter vss. *V. 7. *Ταμύναι. πόλις ἐν Εὐβ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Cf. Böckhium *Staatsh. d. Ath.* T. II. p. 110. τῶν] τῇ A. B. V. et grammatici. 8. *Αἰσχίνης*] C. Ctes. p. 66. 9. *Εὐβοϊκά*] *Εὐβοικὰ* E. et MSS. quidam Harp. *Εὐβοιακὰ* Photius. 10. *Τάν*] Confer supra v. *Ὦ τάν. Küst.* ἄρθρου] τοῦ ἄρθρου A. V. 12. *Ταναάγρα*] *Ταναγραία* A. B. V. Cum iisdem MSS. omissa sunt continua, *τῆς Βοιωτίας. ὁ ἀπ' αὐτῆς Ταναγραῖος.* 13. *Ταναγραῖοι*] Anthol. Reisk. p. 93. Athen. p. 551. *Toup.* MS. Tanagricos gallos Varro R. R. III, 9, 6. pulchros et ad proeliandum inter se maxime idoneos fuisse narrat. 14. *Βάβριος*] Fab. 5. Tyrwhitt. p. 34. Praestat tamen quae in Babrii libro extat scriptura versus secundi, *οἷς θυμὸν εἶναί φασιν οἷον ἀνθρώποις.* Sub finem cum A. V. *Καὶ παροιμία· Ἀλεκτρυόνα καὶ ἀθλητὴν Ταναγραῖον. ᾄδονται δὲ καὶ ὡς εὐγενεῖς οὗτοι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλεκτρυόνα τὸ λεῖπον*, omisit Gaisfordus. Sed *V. nihil nisi *καὶ ὡς* et *καὶ ζήτει κτλ.* ignorat. 15. *Ἀλεκτορίσκων*] Sic MS. A. At priores editt. [et E.] *ἀλεκτοριδῶν*, quam lectionem metrum versus respuit. *Küst.* 17. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Simonidis XLIV, 1. Anthol. Pal. VI, 52. Cf. v. *Ἧσο.* 18. *ἀνὰ κίονα*] *ἀντικίονα* A. *V. Lege *ποτὶ κίονα* cum Anthol. et vv. *Ἧσο* et *Μελία.*

1. *Τὰ Νανν<u>ά</u>κου*] Confer Nostrum supra v. *Τὰ ἀπὸ Νανν<u>ά</u>κου. Küst.* Omnino haec cum superioribus iuncta perpetuam efficiunt narrationem, qualem exhibet Zenobius VI, 10. Hinc videtur additamentum irrepsisse in v. *Νάννακος.* 7. *Τανάχαλκόν τε λέβ.*] Incredibilis error, cum liber Anthol. Pal. VI, 306. in Ep. Aristonis I, 3. perspicue prodat *τὸν εὐχαλκόν τε λ.* Sed bene factum quod Suidam culpa liberat A. qui novissima *καὶ τὰν ἐ. τορύναν* hic omiserit, paulo post pro glossa singulari exhibuerit. Itaque Suidae nihil fere concedimus praeterquam *Τὰν ἐτνοδ. τ.* Huc etiam illud referendum, quod *καὶ* om. *V. Med. novamque glossam *Τὰν ἐ. τ.* constituit Med. Interim suspectas partes notavi. 8. *ἐτνοδόνον*] *ἐτνοδόνον* V. E. Cf. Porsoni Advers. p. 307. 10. *τόπου*] *πόλεως* V. cui favet Zon. p. 1709. 11. *Δαβίδ*] Ex Ps. LXXVII, 43. ubi Theodoretus, *Τάνις εἶχε τοῦ Φαραὼ τὰ βασίλεια* etc. *Ernest.* V. *Quatremère Mém. géogr. sur l'Égypte* I. p. 284. sqq. 12. *ἡ τοῦ*] *ἡ* omisi cum A. *V. 13. *Ταντάλειοι τιμωρίαι*] Vide locum Aeliani sub v. *Σοβαρός.* 15. *ἀπολαύειν*] *ἀπολαύειν αὐτῶν* A. B. V. item Arsenius p. 443. in oratione dissimili. *ὡς οἱ Βυζάντιοι, μὴ τολμ.*] Loci huius illustratio petenda est ex Polybii Histor. lib. IV. c. 45. ubi Historicus de Byzantiis ait: *Ὑπομένουσί τινα καὶ τιμωρίαν Ταντάλειον, κατὰ τὸν ποιητήν. ἔχοντες γὰρ χώραν γενναιοτάτην, ὅταν διαπονήσωσι ταύτην, καὶ γένηται τὸ τῶν καρπῶν πλῆθος τῷ κάλλει διαφέρον, κἄπειτα παραγενηθέντες οἱ βάρβαροι τοὺς μὲν καταφθείρωσι, τοὺς δὲ συναθροίσαντες ἀποφέρωσι· τότε δὴ χωρὶς τῶν ἔργων καὶ τῆς δαπάνης, καὶ τὴν καταφθορὰν θεώμενοι διὰ τὸ κάλλος τῶν καρπῶν, σχετλιάζουσι καὶ βαρέως φέρουσι τὸ συμβαῖνον.* Huc Suidas respexit. *Küst.* 17. *Τάνταλος. τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθ.*] Haec totidem paene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. Stelit. p. 171. *Küst.* Multis partibus interpolavit *Eudocia* p. 391. sq. Ceterum nemo ignorat uberrimam Porsoni narrationem in E. Or. 5. 19. *γῆν*] *τὴν γῆν* V.

---

et afflictis nihil humile et indignum facere. *Ταμιευόμενον.* Custodientem. *Ταμιεῖον.* Cubiculum. Et *Ταμιείδιον*, diminutivum. *Ταμίης.* Dominae. *Ταμύναι.* Urbs in Euboea, in regione Eretriensium: ubi Apollinis est templum, quod ait Aeschines et qui res Euboicas scripserunt. *Τάν.* Sodes, vel, o bone, dicitur etiam *ὦ τάν* cum articulo. *Ταναγραία.* Urbs. *Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι.* Tanagraei galli pugnaces erant et animosi tanquam homines. Babrius: *Gallorum erat pugna Tanagraeorum, quibus dicunt inesse iram tanquam hominibus.* *Ταναή.* Longa. In Epigrammate: *Sic longa hasta ad columnam longam suspensa sis.* *Τὰ Νανν<u>ά</u>κου κλ.* Instar Nannaci flebo. dicunt Nannacum fuisse regem ante Deucalionem; qui cum praesciret futurum diluvium, omnibus in templum convocatis, flens deum oravit. *Ταναΰφῃ.* Subtiliter contexta. [*Τανάχαλκος.* Multum aeris habens. *Et ex aere solido factum lebetem, cum securi; et cochlear, quo puls hauritur.*] *Ταννηλεγές.* Durum. *Τάνις.* Nomen loci, ubi fuit Pharaonis regia. David: *In campo Tanis.* *Ταντηλεία ψυχή.* Tantali anima. *Ταντάλειοι.* Tremuli. hinc proverbium, *Tantaleae poenae*, de iis dictum, qui bona quidem habent, nulla tamen fruendi potestate: ut Byzantii, qui extra urbem degere non audebant. *Τάνταλος.* Tantalus, Iovis filius, cum deorum mensis adhibitus fuisset, eorum arcana evulgavit. quare in locis inferorum,

ρίοις, πέτρον ἔχων ἐφύπερθεν αὐτοῦ ἠρτημένον, καὶ
429 κάτω ὕδωρ πολὺ καὶ βλαστήματα καρποφόρα. ἐὰν
οὖν ἠθέλησε πιεῖν τοῦ ὕδατος, ἔπιπτεν ὁ λίθος
ἐπ' αὐτόν. δίψει δ' ἐτήκετο, ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν ἔδει
φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δέ. ἐπὶ γενείοις δὲ
ὅτε ἥψατο τῆς λίμνης τὸ γένειον ἐξηραίνετο.

Ταντάλου κήπους τρυγᾶν. Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτόν τις, Τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρῶσιν; *Πέπαυμαι*, ἔφη ὁ Ἰσαῖος, ταῦτα σπουδάζων· ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιὰ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. Καὶ αὖθις· Τὸν Ταντάλου λίθον οἴεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καλωδίοις ἠρτῆσθαι. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται. διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν δοθῆναι.

Τανυγλώχιν. μακρὰς ἀκίδας ἔχων.

Τανυήκεας. καὶ Τανύηκες, τεταμένην ἔχον τὴν ἀκμὴν ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην.

Τανυμήκεες. αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ αἱ τανυμήκεες αὗται
ἰτέαι.

Τανύποδας. ταχείας· τὰς Ἐρινῦς φασι. τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας ἐστὶ τὸ βαδίσαι. τουτέστι, τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

Τανύπεπλος. ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φορουῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύπτερος. παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τανύφλοιον. μακρὸν φλοιὸν ἔχον.

Ταξιαρχῆσαι.

Ταξίαρχος. ἡγεμών, στρατοπεδάρχης.

Ταξίλης. ὄνομα κύριον.

Ταξιώτης.

Τάξις. ἡ τάξις διττή ἐστιν· ἡ μὲν ἐν τῷ στρατηγῷ, ἡ δὲ ἐν τοῖς στρατιώταις. καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ 430
στρατηγῷ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις.

2. ὅτε—ἤθελε] ἐὰν—θέλῃ Nonnus. ἐὰν—ἠθέλησε A. B. V. E. Huic scriptori suum soloecismum non invidi. Deinde ὅθεν λιμῷ καὶ δίψῃ τήκεται Eudocia. 4. δίψῃ] δίψει A. B. *V. 5. δυνάμενος δέ] δέ om. A. Supple ex Nonno, μὴ δυνάμενος δὲ μετασχεῖν διὰ τὴν ἐπηρτημένην κατ' αὐτοῦ πέτραν. Eudocia: μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τὴν ἐπηρτημένην πέτραν· οὐ μόνον δὲ ἤρκει αὐτῷ πρὸς κόλασιν τὴν πέτραν ὑπερκεῖσθαι αὐτοῦ, καὶ καταπίπτειν ἐπάνω αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐπιγενείοις ὅτε ἥψατο τὸ γένειον αὐτοῦ τῆς λίμνης τοῦ ὕδατος ἐξηραίνετο. ἐπὶ γενείοις δὲ ὅτε ἥπτ.] Haec corrupta sunt: in quibus proinde vertendis non tam verba quam sensum secutus sum. *Küst.* ἐπιγενείοις *V. ἐπὶ γενείας B. E. Si scriptorem istum meliore sermone dignum iudicamus, coniectare licebit: ἀπογονὺς δὲ ὅτε ἥψατο τῷ γενείῳ τῆς λίμνης, τὸ ὕδωρ ἐξ. Mox ἥψατο A. V. E. pro ἥπτετο. 7. Ἰσαίου τοῦ ῥητ.] Quae Suidas hic de Isaeo narrat, sumpta sunt ex Philostrato, qui eadem totidem paene verbis refert in vita Isaei Assyrii p. 513. *Küst.* Recurrunt in v. Ἰσαῖος. Ἰσαίου *V. 9. τις· Τίς ἄριστος] τις A. 15. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων] Haec apparet ad formulam *Ταντάλου κήπους τρυγᾶν* esse revocanda. 17. *Ταντάλου*] Confer Suidam infra v. *Τὰ Ταντάλου τ. Küst.* Deinde ταλαντίζεται — καὶ ὡς εἰς V. 19. Lege διαδοθῆναι cum gl. inferiore sive Zenob. VI, 4. 20. Scribebatur *Τανυγλῶχιν.* Recte Zon. p. 1711. Vide Lobeck. Paralip. Gramm. Gr. p. 199. ἔχων] ἔχον A.

1. *Τανυήκεας*] Il. *π*. 768. *Τανύηκες. τεταμένην ἔχ.*] Homerus Il. *ξ*'. 385. *Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ.* Scholiasta: *Τανύηκες. ἐπὶ μῆκος ἠκονημένον, μακρὰν καὶ παρατεταμένην ἔχον τὴν ἀκμήν.* Huc Suidas respexit. *Küst.* Cf. Lobeck. in Aiac. p. 209. ed. sec. τεταμένην] τεταμένον V. Tum ἔχοντες Med. 5. *Καὶ αἱ τανυμ.*] Thalli III, 1. Anthol. Pal. VI, 170. 7. *Τανύποδας. ταχείας. τὰς Ἐρινν.*] Ex Schol. Sophocl. Ai. 837. ut Portus monuit. Confer Nostrum supra v. *Ἀεὶ παρθένους. Küst.* ταχείας τὰς Ἐρ. coniunxit Gaisfordus. Deinde praestat *φησί.* Gl. non recte locata. Ἐριννῦς] Ἐρινῦς A. 10. *Τανύπεπλος*] Est vox Homerica. *Küst.* 12. *Τανυπτέρυγος* Lex. Seg. Praestat τανυσίπτερος. πτερὰ] πλευρὰ B. E. ἔχων] ἔχουσα A. B. V. E. Photius et Lex. Seg. Ceterum cf. Schol. Il. *ψ*. 228. 13. *Τανύφλοιον*] Homerus Il. *π*. 767. *Küst.* Glossam superiori praemisit *V. Continuo cum A. delevi glossam, cuius fontem indicavit Küsterus („Totum hoc fragmentum legitur etiam supra v. Ἐμβριθῆ.") *Ταγχοσδρώ. οὗτος στρατηγὸς ἦν τοῦ Χοσρόου. Μένανδρος· Ὁ δὲ Ταγχοσδρὼ ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγὸς οὐχὶ ἐλέφαντάς τε καὶ ἀγροίκων ὅμιλον καὶ ἕτερ' ἄττα φόβητρα, κόμπῳ μὲν ἁρμόδια, ἐνεργὰ δὲ καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους ἀγείρας, πλήθους τε ἀγεννοῦς ἀντάλλαγμα τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας.* Item Gaisfordus delevit *Ταξείδιον. ὑποκοριστικῶς*, cum A. V. *ὑποκοριστικῶς* om. B. Cf. Herod. Epimer. p. 239. et Theodosii Gramm. p. 70. Ceterum supra post *φόβητρα* haec tantum, *ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους συνήγειρε*, V. cui reliqua desunt. 15. *στρατοπεδάρχης* om. V. et Zon. p. 1710. habet Photius. 16. *Ταξίλης*] Nomen proprium regis Indiae, et cuiusque successoris. Curt. VIII, 12. *Reines.* Deest V. 17. Om. vulg. Silet Gaisf. *ταξιώτης* Herod. Epimer. p. 210. quod ordini litterarum convenientius esse decernit Lobeckius Additam. in Buttm. Gramm. ampl. T. II. p. 432. Nempe Med. *Ταξιώτης* post gl. *Ταγχοσδρώ* locavit.

quae sontium suppliciis destinata sunt, poenam patitur, saxum habens capiti suo imminens, et infra se multum aquae et arbores fructiferas. quoties igitur aquam bibere volebat, saxum in ipsum cadebat. quare siti conficiebatur, cum cibum et potum videret neque eo frui posset. cum autem mento paludem attingeret, aqua exarescebat. *Ταντάλου κήπους τρυγᾶν. Isaeum rhetorem, qui in adolescentia luxuriosus fuerat, postea vero ad bonam frugem se receperat, quidam interrogavit, quis piscis quaeque avis esu suavissima esset? cui is respondit: Ego vero desii his studere. animadverti enim me ex Tantali hortis fructus collegisse. nimirum significans ei qui haec interrogaverat, omnes voluptates esse umbram et somnia.* Item: *Tantali saxum putare tenuibus funiculis suspensum imminere capiti.* dicitur de extrema necessitate. *Ταντάλου τάλ.* Tantali talenta accumulat. Tantali nimirum divitiae proverbio celebrabantur. *Τανυγλώχιν.* Longas cuspides habens. *Τανυήκεας.* Et *Τανύηκες*, longam et acutam cuspidem habens. *Τανυμήκεες.* Quae sunt immensae longitudinis. In Epigrammate: *Et valde procerae istae salices.* *Τανύποδας.* Veloces. sic Furias vocant. nam passus tendere est incedere. sic igitur dicuntur, quasi quae in omnes partes progrediantur. *Τανύπεπλος.* Longum peplum habens. quo significat mulierem istam proceram esse. *Τανύπτερος.* Expansas alas habens. *Τανύφλοιον.* Longum corticem habens. *Ταξιαρχῆσαι. Ταξίαρχος.* Ordinum ductor, praefectus. *Ταξίλης.* Nomen proprium. *Τάξις.* Duplicem habet significationem. nam et ducis notat dispositionem et militum ordinem. iam dispositio ducis efficit or-

Ἀναβάσει· Εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα. εἶχον δὲ καὶ κράνη, καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον, ὅσον ξυήλη Λακωνική. ἣν Ἀττικοὶ κνῆστιν, Λάκωνες δὲ ξυήλην λέγουσι μόνον.

Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
κνήστει χαλκείῃ.

Οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτως λέγουσι· Κἀπικνεῖν κἀπεσθίειν. οἱ δὲ Λάκωνες τοὔνομα ξυήλην. 649 ὡς καὶ Ξενοφῶν φησιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς Ἀναβάσεως, ὅτι Λρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης, παῖς ἔτι ὤν, ἀποκτείνας ξυήλῃ Λακωνικῇ παῖδα. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κνεῖν οἱ Δωριεῖς ξύειν λέγουσιν· ὡς καὶ Σώφρων· Ἂν τις τὸν ξύοντα ἀντιξύῃ. Καὶ πάλιν· Ξύεται ὁ χοραγός.

Ξυλλαβεῖν. διττή ἐστιν ἡ χρῆσις τοῦ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἡ σύνταξις ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαμβάνοντος, κακουργίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου, ὡς νῦν,

Ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα.

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· Οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν; ἐὰν δὲ πρὸς δοτικήν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ὡς Ἰσοκράτης ἐν ταῖς Παραινέσεσιν· Ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν. ἴσον τῷ συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. καὶ Δημοσθένης πρώτῳ Φιλιππικῶν.

Ξύλα κλίνεια. τὰ τῶν κλινῶν.

Ξυλεία. ἡ τῶν ξύλων τῶν ναυπηγησίμων συλλογή.

Ξύλινος.

Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν. ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.

Ξύλοχος. σύνδενδρος καὶ ξυλώδης πάγος, δρυμός, ὕλη, χέρσος, ἀγρός, τόπος· οἱ δὲ κοίτην θηρίου.

Οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρης αὖθις ἐπὶ ξύλοχον.

Ξύλων ἐρεψίμων. στεγάσματά ἐστι τὰ ἐρέψιμα, εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα.

Ξυμβάλλειν. νοεῖν. Ὁ δὲ οὐ χαλεπῶς εἶχε

---

1. λινοῦς] λίνους A. Phot. MS. λινοῦ Med. 2. σπάρτα] ὡς παρὰ τὰ A. B. ὡς παρὰ V. ὥσπερ *V. ὡς περὶ τὰ E. Med. Tum καὶ ἐστραμμένα V. 3. παρὰ] περὶ B. E. Med. 4. ξυήλην Λακωνικήν] Sic edd. Xenoph. Exquisitius ξυήλη Λακωνική A. B. *V. Phot. 5. λέγουσι μόνον] Lege et distingue, λέγουσιν. Ὅμηρος. Quae enim sequuntur, sunt verba Homeri Il. λ'. 638. 639. Certe illud μόνον, si non est corruptum ex voce Ὅμηρος, est saltem supervacaneum, et proinde litura sanandum. Küst. Leg. καὶ μόνον. Vid. v. Ἴσαν. Toup. I. p. 275. Horum alterutrum si debemus probare, Küsterum sequemur. 7. κνήστει] κνήστι Photius cum v. Κνῆστις. 8. Κἀπικνεῖν] κἀπικνῆν Photius. Verba κἀπικνεῖν κἀπεσθίειν ad veterem comicum acute referebat Piersonus in Moerin p. 234. 10. Ξενοφῶν φησ.] P. 342. (IV, 8, 25.) ubi verba eius haec sunt: Εἵλοντο δὲ Λρακόντιον Σπαρτιάτην, ὃς ἔφυγε παῖς ὢν οἴκοθεν, παῖδα ἄκων κατακτανών, ξυήλῃ πατάξας. Küst. 13. κνεῖν] κνῆν Photius. 14. Σώφρων ἔν] Σώφρονα Photius, et mox ἀντιξύει. Infra idem ὁ χοραγὸς ξύεται. 16. Ξυλλαβεῖν. διττή ἐστιν ἡ χρ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 205. Küst. 21. συλλαμβανομένου] ξυλλαμβανομένου A. νῦν] οὖν B. E.

2. Δημοσθένης] C. Mid. p. 552. οὐχὶ συλλήψεσθε; 3. αὐτόν om. Schol. 4. Ἰσοκράτης] P. 2. C. 6. γοῦν om. *V. 7. καὶ ante Δημοσθένης om. Med. 8. ἐν πρώτῳ *V. 9. κλίνεια] κλίνια A. V. 10. Ξυλεία] Polyb. III, 42, 3. Gaisf. laudante: τὴν ἁρμόζουσαν ξυλείαν ἐξέλαβε πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν μονοξύλων. Extat etiam ξυλία apud eundem X, 27. et Plut. Mor. p. 1112. D. 13. Ξύλον ἀγκύλον οὐδ.] Confer Nostrum infra v. Σκαμβόν. Küst. Sic Diogenianus et Arsen. p. 373. Aliam paroemiaci conformationem suppeditat v. Τὸ σκαμβόν, unde hanc dictionem efficere licet: Σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν. 15. Ξύλοχος] Ξυλοῦχος Photius, qui mox cum Hesychio τόπος pro πάγος, item ὑλώδης τόπος Lex. Bachm. p. 311. 16. ἀγρός, τόπος] Male. Sublato enim puncto scribendum est, ἄγριος τόπος, i. e. *locus horridus et incultus*: qua phrasi usus est Plato in Legibus. Küst. Cum Suida concordat Photius: nec damnandum videtur ἀγρός. Sed excidit vox quaedam ante τόπος, velut Photius in altera glossa praebet ὑλοῖδη τόπον. οἱ δὲ] ὃς δὲ V. Vide Schol. Il. ε. 162. 18. Οὐδ' ἵκετ'] Leonidae Tar. Ep. LI, 4. Anthol. Pal. VI, 263. ἵκεθ' A. ἐκ μάνδρας αὖτις ἐπὶ ξυλόχους Leonidas. Statim delevit Gaisf. cum A. V. (*V. post v. Ξύμβολον transposuit) Ξυλυφίων. Οἷον ἐπὶ τῶν ἁπλῶν (ἁπαλῶν Portus cum *V.) ξυλυφίων, ὅταν κάμψαντες ἀρῶμεν αὐτά. Ὅτι Διοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος πρῶτος εὗρε τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις (ὀξυγράφοις B. E.) ἁρμονίαν, ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουον (ἔκρουεν B. E. *V.) ἐν ξυλυφίῳ. Horum novissima debentur v. Διοκλῆς, priora petita sunt ex v. Τρυπάνιον. 19. Ξύλων ἐρεψ.] Ex Timaeo p. 187. ubi vid. Ruhnkenius. Mox στεγνάσματα B. E. 21. Ξυμβάλλειν] Deest gl. A.

---

cam, quam nos *xyélen* vocamus. Xenophon *Anabasi*: *Loricis autem lineis ad imum usque ventrem tecti erant. pro alis autem funes densos contortos habebant. erant iis et galeae et iuxta zonam sica, similis pugioni falcato Laconico.* Quam Attici κνῆστιν, Lacones ξυήλην vocant. Homerus: *Caseum vero caprinum radula aerea rasum immittit.* Sic igitur Attici, velut: *defricare et devorare*; at Lacones ξυήλην dicunt. ut Xenophon lib. IV. de Expeditione Cyri Dracontium dicit puerum adhuc Sparta fugisse, postquam Laconica xyele puerum interfecisset. hinc etiam pro κνεῖν Dorienses dicunt ξύειν, ut Sophron: *Si quis scalpentem vicissim scalpat.* Et iterum: *Caeditur choragus.* Ξυλλαβεῖν. Apud antiquos scriptores duplex est verbi huius usus. nam pro diversa constructione discrepat etiam significatio. si enim cum accusativo construitur, significat, *comprehendere*, notatque inimicitias et odium comprehendentis, improbitatem vero et delictum eius qui comprehenditur: ut nunc, *Virum comprehendere.* Et Demosthenes in oratione contra Midiam: *Annon comprehendemus istum?* sin vero cum accusativo construitur, significat, auxilium et opem ferre: ut Isocrates in *Admonitionibus*: *Video Fortunam a partibus nostris stantem.* συλλαμβάνουσαν enim hic significat, id quod συναγωνιζομένην. subiicit enim, *et praesens tempus nobis auxilians.* Item Demosthenes *Philipp. I.* Ξύλα κλίνεια. Ligna lectorum. Ξυλεία. Lignorum ad naves fabricandas aptorum collectio. Ξύλινος. Ξύλον ἀγκ. *Lignum curvum nunquam rectum fiet.* id significat difficile esse homines ex malis bonos reddere. Ξύλοχος. Collis opacus et arboribus consitus, nemus, silva, terra inculta. alii vero, cubile ferae. *Neque ex cauli reversus est in silvam.* Ξύλων ἐρεψίμων. Lignorum, quibus aedes tectae sunt, ex quibus tecta

Ξυμβάλλειν, τὸν στρατηγὸν ἐμβεβληκέναι αὐτοῖς τὸν φόβον.

Ξυμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. Ἠρίν τὰ ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβαίνοντα ὀφθῆναι.

Ξυμβαινούσης. συμφωνουμένης, ἀρεσκούσης. Ὅτι ἀποχρῶν ἔσται τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς. Καὶ αὐθις· Ἐθέλειν σπείσασθαι, εἰ μάθοι ἐφ' οἷστισι ξυμβαίνοιεν.

Ξύμβλητο. συνήντησε.

Ξύμβολον ὄρνιν φασίν· ἐπειδὴ συμβόλους ἐποίουν τοὺς πρῶτα συναντιῶντας καὶ ἐξ ἀπαντήσεως προσημαίνοντας.

Ξυμβόλους. οὕτω τοὺς διὰ τῶν πτερμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνετίθεντο δ' οὗτοι Λήμητρι.

Ξυμμίξασα. ξυνιχοῦσα.

Οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

ἀντὶ τοῦ, ἱκανωτάτῃ, φρονιμωτάτῃ.

Ξυμπάθεια. συμπάθεια. ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ σχηματισμὸς κοινός ἐστι τῶν τε Ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν.

Ξυμπονήσαντα. ἀντὶ τοῦ, ὑπομείναντα.

Ξυμφέρω. ξυμβαστάσω.

Φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω.

Ξυμφορὰν φησι Θουκυδίδης τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν, ἤτοι κακίαν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαπτώσεις κακίαι πάντως εἰσίν. ἢ Ξυμφοράς, τὰς ἀποτυχίας. Ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ξύν. Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ σύν. καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια. οὕτω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες.

Ξυνάγκεια. ὁ κοῖλος τόπος. Ἀρριανός· Ὁ δὲ ὑποτεμόμενος αὐτὸν ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ βάλλει κατὰ νώτου τὸν ἄνθρωπον.

Ξυναλλαγή. ἀμοιβή, παραμυθία, συνάντησις.

Λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου·
Σοφοκλῆς. ἢ ξυναλλαγή, ἡ ὁμιλία.

Ξυναλλαγή.

Πότερα δόλοισι τέθνηκεν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;
Νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο, —
Καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.

---

6. Integriorem locum praebet v. *Ἀποχρῶν*. 10. *Ξύμβλητο*] Est vox Homerica Il. ξ'. 39. et alibi. *Küst.* 11. *Ξύμβολον ὄρνιν φασίν.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 722. *Küst.* *συμβόλους*] *συμβόλου* V. 12. *ἐξ ἀπαντήσεως τι*] *ἐξαπατήσεως* A. Cf. Iacobs. Lect. Stob. p. 75. Mox τι a Küst. e Scholiis inculcatum delevi cum A. B. E. *V. Med. 14. *Ξυμβόλους. οὕτω τοὺς διὰ τῶν πτ.*] Et haec leguntur apud Enarratorem Comici loco modo laudato: eademque habet Hesychius. Ceterum vox *ξύμβολος* vel *ξύμβολον* apud Graecos quodvis omen significat, non tantum id, quod ex sternutatione captabatur: unde non video quorsum haec annotatiuncula Suidae. *Küst.* Agnoscunt et Hesychius (ex quo colligi licet originem ominum Cerealiorum ad diversum locum referri debuisse) et, qui *Ξυμβούλους*, Photius, quod ipsum in Scholiis extat inuctum cum *ξυμβόλους*. Ibidem vero desiderantur priora *οὕτω — ἔλεγον*: ac deest gl. A. Hanc cum priore glossa conflavit Arsenius p. 373. 17. *Οὐδεμιᾷ γὰρ*] Ex Aristoph. Eccles. 512. (538.) *Toup.* *ἴσον* *V. *ξυμμίξασα* Edd. ante Gaisf. 19. *ἀντὶ τοῦ* *lit. pp.* om. A. 20. *ὅλως*] *ὅλος* A. Mox *τοῦ ξ* B. V. E.

1. *ξυμβαστάζω*] *ξυμβαστάσω* A. V. 2. *Φέρε νῦν ἐγώ*] Ex Aristoph. Eccles. 864. (807.) *Toup.* Scripsi *νυν*. 3. *φησι* addiderunt A. V. *Θουκυδίδης τὴν ἀπὸ*] Ex Schol. Thucyd. I, 127. *Küst.* 7. *Ἐνδέχεται γὰρ*] Haec sunt verba Thucydidis I, 140. *Toup.* 9. *ἢ καὶ*] *ἢ διὰ* A. B. E. 12. *Ξυνάγγεια*] MSS. Pariss. [A. B. V.] habent *ξυνάγκεια*, per *κ*. *Küst.* *ξυναγκεία* item in exemplo A. V. Vide v. *Μισγάγκεια*. *Ἀρριανός*] Arriani locus paucis mutatis recurrit in v. *Ὑποτεμόμενος*. 16. *Λήγει δ' ἔρις δρ.*] Sophocl. Ai. 731, 32. 18. *ξυναλλαγῇ, τῇ*] *ξυναλλαγή, ἡ* V. *ξυναλλαγή, ἡ* dedi cum A. 20. *Πότερα δόλοισι τέθν.*] Sophocl. Oedip. Tyran. 960. ut Portus etiam monuit. In versu autem primo redundat vox *τέθνηκεν*, quam Suidas sensus supplendi gratia de suo addidit. Ea enim apud Sophoclem ex praecedentibus subintelligitur. *Küst.* *δήλοισι* *V. *ξυναλλαγῇ νόσου*] *νόσου ξυναλλαγῇ* A. V.

---

aedium commode fabricantur. *Ξυμβάλλειν.* Intelligere, conlicere. *Ille vero haud difficulter conicere poterat, ducem ipsis terrorem iniecisse.* *Ξυμβαίνοντα.* Consentientia. *Prius quam facta verbis respondentia apparerent.* *Ξυμβαινούσης.* De qua re convenit, quae placet. *Satis erit eius comitibus emere commeatus pretio, de quo convenerit.* Et alibi: *Velle se pacem facere, si sciret, quibus conditionibus id fieri posset.* *Ξύμβλητο.* Occurrit. *Ξύμβολον ὄρνιν φ. Aves ipsis sunt omen.* nam ex occursu eorum, qui primi obviam venissent, omen captare solebant. *Ξυμβόλους.* Sic vocabantur omina, quae ex sternutatione captabantur. ea autem ad Cererem referebantur. *Ξυμμίξασα.* Quae cum aliquo congressa est. *In nullam enim feminam te prudentiorem me incidisse scio.* *Ξυμπάθεια.* Pro *συμπάθεια.* Atticis enim et Ionibus usitatum est voces per *ξ* conformare. *Ξυμπονήσαντα.* Illum qui cum aliquo labores sustinuit. *Ξυμφέρω.* Simul fero. *Age tam onus tecum feram.* *Ξυμφοράν.* Sic Thucydides vocat calamitatem fortuitam; non imprudentiam propriam, per quam res male gerimus, vel vitium. naturae enim defectus et errores omnino sunt vitia vel *Ξυμφοράς*, casus fortuitos. *Casus enim fortuiti non minus temere ferri solent, quam hominis cogitationes.* *Ξύν.* Sic Thucydides, pro *σύν*: item reliqua similiter. sic etiam veteres omnes. *Ξυνάγκεια.* Convallis. Arrianus: *Ille vero cum eum in valle quadam intercepisset, a tergo hominem ferit.* *Ξυναλλαγή.* Commutatio, consolatio, occursus. Sophocles: *Sedatur autem contentio, cum ad ultimum esset progressa, viris senibus animos dictis placantibus.* vel *ξυναλλαγή*, colloquium. *Ξυναλλαγή. Utrum dolo periit, an vero morbi interventu? Morbis miser ut apparet obiit,*

O.

Ὄα. ἀκροδρύων εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές· ὀπώρα.

Ὀαρίζω. τὸ γυναιξὶ λαλῶ. ὄαρος γὰρ ἡ ὁμιλία.

654 Ὀαρισμοί. διαλογισμοί.

Ὀαριστύς. γυναικώδης ὁμιλος.

Ὀβελίας ἄρτος.

Ὀβελός. καὶ Ὀβελίσκος, ἡ σούβλα. Ξενοφῶν· Ἐπάταξεν ἔνδον βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν τοῦ ἐγγυτάτω. Καὶ παροιμία· Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων αἱρουμένων.

Ὀβολός. ὁ τόκος. εἶδος νομίσματος. Ὀβολὸς δὲ παρὰ Ἀθηναίοις ἓξ ἐστι χαλκῶν, ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ἑπτά. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου τῶν νῦν, τέσσαρα, καὶ νομισμάτων ἡ καὶ ξ. ἡ δὲ μνᾶ ἑξηκοστόν ἐστι τοῦ ταλάντου. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐστι.

Ὀβολοῦ κοριάννοις τὴν βουλὴν ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ, συναρπάσας ἱκανοὺς καὶ κουφίσας καὶ μετεωρίσας, εἰς ἐμαυτὸν τῇ εὐνοίᾳ ἔπεισα ῥέπειν. ὀβολοὶ δέ εἰσιν, οὓς καλοῦμεν φόλλεις. Ὁ Ἰουστινιανός, τῶν ἀργυραμοιβῶν ὑπὲρ ἑνὸς στατῆρος χρυσοῦ προίεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων δέκα καὶ διακοσίους ὀβολούς, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα ἅ καὶ ῥ μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς. Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

---

1. Ὄα] Usque ad ἐμφερές habent Timaeus p. 188. et Photius. Tum ὀπώρα ἡ ὄα A. B. V. E. Med. Itaque videtur ipsum ὀπώρα delendum fuisse. 3. Ὀαρίζω] Vid. Schol. Il. ζ'. 516. et intpp. Apollonii Lex. p. 487. 4. Ὀαρισμοί] Plutarch. in Anton. p. 125. *Toup.* MS. V. Tittm. in Zon. p. 1421. 5. Ὀαριστύς. γυναικώδης ὅμ.] Vide alios Grammaticos, qui vocem hanc rectius et clarius exponunt. Confer item Nostrum supra v. Λοριστύν. *Küst.* Cf. Schol. Il. φ. 228. 6. Ὀβελίας] Vid. Hesych. et Böckh. *Staatsh. d. Ath.* I. p. 106. sq. 7. σούβλα] Vid. Du Cang. in v. Ξενοφῶν] Anab. VII, 8, 14. 8. βουπόρῳ] Vide Suidam supra vv. Βοπόρους et Βουτόροις. *Küst.* 11. κρειττόνων] κρείττονα A. Vulg. tenet Zenobius V, 19. et in uberiore dicti explicatione v. Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. 12. ὁ τόκος] Vide Salmas. de Usuris p. 581. *Küst.* 13. ἓξ ἐστι χαλκῶν] Atqui obolus octo continebat chalcos, testibus Herone et Polluce: quos potius sequor. Vide Scriptores de Re Nummaria Antiquorum. *Küst.* ἓξω A. ἓξ recurrit sub v. Τάλαντον. 14. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου τῶν νῦν, τέσσαρα, καὶ νομ.] Locus hic et mutilus est et corruptus, qui in Lexico Photii inedito [sive Lex. Bachm. p. 312.] sic legitur: τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν τεσσάρων, καὶ νομισμάτων ὀκτὼ καὶ ἓξ. In MSS. Pariss. vox νομισμάτων non integris litteris, sed per compendium [νν A. V.] scripta est; ita ut casus sive terminatio ex sensu ei accommodanda sit. Hoc autem ideo moneo, ne quis existimet genitivum νομίσματος, qui in omnibus quidem editt. reperitur, sed a sensu huius loci alienus est, in codicibus etiam MSS. expresse contineri. Quod autem ad ipsam rem attinet, de ea accuratius hic agere non est instituti nostri; sed remittendi sunt lectores ad eos auctores, qui de Re Nummaria Antiquorum ex professo scripserunt. *Küst.* De ceteris ut sileamus, tamen ἡ καὶ ξ quomodo iungi potuerint non perspicio. Quamobrem fuit cum putarem sextam partem ea compendii forma significatam fuisse, quam tractat Bastius Ep. Crit. p. 20.

2. τοῦ ταλάντου. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξαπλ.] Locum hunc ex MSS. Pariss. et Lexico Photii inedito supplevi, qui in prioribus editt. male sic legitur, τοῦ ταλάντου τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐστι. *Küst.* Cf. Böckh. l. l. p. 28. sq. 4. Ὀβολοῦ κοριάννοις τὴν βουλ.] Aristoph. Equ. 679. Ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην Ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. *Küst.* 6. ἱκανούς] Non habet Schol. Sed legendum ἱκανῶς, quod ibi subsequitur. 7. μετεωρίσας] μετεωρήσας B. E. V. Med. Mox ἐμαυτὸν A. B. V. E. pro ἑαυτόν. 8. ἃς καλ. Med. Tum φόλεις V. φόλις item Herod. Epimer. pp. 96. 213. et Zon. p. 1422. 9. Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς τῶν ἀργυραμοιβ. — διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς] Haec sunt verba Procopii Hist. Arc. c. 25. quae etiam leguntur supra v. Κέρματα. *Küst.* δὲ omisi cum A.*V. 11. διακοσίους] διακόνους B. E pr. 14. Ἀριστοφάνης] Ran. 141. ubi sic legitur:

Ὄα. Genus fructus arborei, malis parvis simile. Ὀαρίζω. Cum mulieribus colloquor. ὄαρος enim colloquium significat. Ὀαρισμοί. Colloquia. Ὀαριστύς. Confabulatio cum muliere. Ὀβελίας ἄρτος. Ὀβελός. Et Ὀβελίσκος, subula. Xenophon: *Intus quidam ingenti veru femur proxime stantis penitus transfodit.* Et proverbium: *Calidam veru partem.* dicitur de iis qui deteriora pro melioribus eligunt. Ὀβολός. Genus usurae et numismatis. Obolus autem apud Athenienses valet sex chalcos; chalcus vero minuta VII. talentum vero argenti est librarum quattuor, quales nunc receptae sunt, et nummorum octo cum sexta parte. mina autem est sexagesima pars talenti. talentum vero auri sexies maius est. Ὀβολοῦ κοριάννοις τὴν βουλ. ἀν. *Oboli unius coriandris toto senatu in partes meas pertracto veni.* Aristophanes. id est, cum multos senatorum in sententiam meam rapuissem, eosque spe sublatos erexissem, benevolentiam eorum mihi conciliavi. oboli autem sunt, quos nunc vocamus *folles. Iustinianus Imperator, cum prius argentarii ducentos et decem obolos, quos folles vocant, pro uno statere aureo dare solerent iis, qui cum ipsis contrahebant, ipse privati compendii gratia centum tantum et octoginta obolis unum staterem commutari iussit.* Et iterum Aristophanes:

Φεῦ ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ δύ' ὀβολώ. διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος δύο ὀβολοὺς βάλλουσι. λέγεται καὶ τριώβολον, τῶν στρατηγῶν βλακείας χάριν προστιθέντων.

Ὀβολοστατεῖ. ἀντὶ τοῦ, δανείζει. Λυσίας· Οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται. ἔλεγον δὲ ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς· ὡς Ὑπερίδης καὶ ἡ κωμῳδία.

Ὀβολοστάτης.

655 Ὀβριμοεργός. ὁ μεγάλα ἔργα ποιῶν.

Ὄβριμος. ἰσχυρός.

Ὄβρων. ὄνομα πόλεως.

Ὀγδόη. ἡ μέλλουσα κατάστασις. Λὸς μερίδα τοῖς ἑπτά, καί γε τοῖς ὀκτώ.

Ὀγδοήκοντα καὶ ὀγδώκοντα.

Ἀλλ' ἐπὶ τούτοις
Κλείτων ὀγδώκοντ' ἐξεπλήρωσ' ἔτεα.

Ὀγδοηκοστός. Ὀγδοηκοντιέτης.

Ὄγκιον. ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σίδηρα.

Ὄγκος. τὸ βάρος. Σοφοκλῆς·
Μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν μικρῷ κύτει.

Φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ. Sed syllaba in hoc versu redundat; cui modulus suus constabit, si *φεῦ* abiiciatur. Potest enim vox ista salvo sensu abesse. *Küst.* *καὶ αὖθις — προστιθέντων* ante Procopii locum *V. collocavit. Hunc autem ut facile suspicamur ex v. *Κέρματα* fuisse translatum, ita observationes istas Aristophanicas apparet male cum ordine litterarum concordare.

2. *διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόμ.* | Scholiasta Aristophanis sic habet: *ἅμα οὖν διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολούς· καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ὕστερον δὲ ἦν τριώβολον, τοῦτο τῶν στρατηγῶν κολακείας χάριν προστιθέντων.* Hinc Suidas supplendus est. *Küst.* Idem videndus in v. *Βλακεία.* 3. *βάλλουσι* om. A. B. V. E. 4. *προστιθέντων* | *προτιθέντων* V. Sub finem delevi cum A. V. *ζήτει περὶ ὀβολοῦ ἐν τῷ Ἀσσάρια.* 5. *Ὀβολοστατεῖ. ἀντὶ τοῦ δαν.* | Ex Harpocratione. Ceterum *Ὀβολοστατοῦ — δανείζει* Photius. 6. *Οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττ.*] Scribe, ut habet Harpocratio, *οὐδ' ἂν εἰ πολὺ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις. Küst.* *λογίσαιτό σοι*] *λογίσαιτό τις* A. B. V. E. Photius et Harp. 8. *ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς* | Vide Salmas. de Usuris p. 582. 583. *Küst.* Aeschines Dial. p. 96. *Toup.* MS. 10. *Ὀβολοστάτης* | Continua *Χρησμὸς Πυθίας· Ὅ βούλομαι δός, μὴ δίδου δ', ὃ μὴ θέλω*, quae huc ex v. *Ἀνάθημα* sive *Ἀντικλείδης* erant translata, omissa sunt cum A. V. Cum iisdem sustuli: *Ὁ βωμός. πρὸς τὸ ἱερόν.* 11. *Ὀβριμοεργός. ὁ μεγ.* | Hic et duo articuli sequentes desunt in editt. Ald. Basil. et Genev., quos ex 2 MSS. Pariss. revocavi. Unica editio Mediolan. eosdem quidem agnoscit, sed in qua refragante litterarum serie legitur, *Ὀμβριμοεργός*, *Ὄμβριμος*, *Ὄμβρυζον*, cum *μ* in syllaba prima. Eandem scripturam in uno MSto Paris. quoque reperias; at codex optimus et antiquissimus A. voces has absque *μ* scriptas habet. *Küst.* *Ὄμβριμος* proprium videtur poetarum fuisse, qui primam syllabam producere consueverint; *ὄβριμος* autem a prosae orationis scriptoribus adhibitum credibile est, quibus producendae primae syllabae nulla erat necessitas. Quo factum est, ut grammatici maximam partem *ὄβριμος* ut magis vulgare usuque tritum commemoraverint. Utraque scriptura apud Phavorinum extat, nescio an non item apud Suidam, apud quem in Küsteri editione suis locis *ὀβριμοεργὸς* et *ὄβριμος*, atque infra *ομβριμοεργὸς* et *ὄμβριμος* occurrunt. Sed Küsterus pro insigni negligentia sua, scripturae diversitate adductus, glossam quam semel ponere debebat, bis edidit locis diversis. Nam in ed. Med. eo loco, ubi litterarum ordo *ὀβριμοεργὸς* et *ὄβριμος* poni postulabat, haec leguntur *ὀμβριμοεργὸς* etc., infra autem in litteris *ομ* vocabula haec prorsus omissa sunt. Contra in Bas. ed. eadem eodem modo scripta in litteris *ομ* leguntur, absunt autem *ὀβριμοεργὸς* et *ὄβριμος* in litteris *οβ*. Idem accidit in *Ὄμβρων*, et *Ὄμβρυζον χρυσίον*, quae Med. tantummodo in litteris *οβ*, Bas. non nisi in litteris *ομ*, Küsterus autem utroque in loco habet. *Herm.* de em. rat. Gr. gramm. p. 21. Küstero fraus imposuit, quam Aldus nulla librorum auctoritate inferiorem in locum immisit. Ceterum observationi Hermannianae praeter alios refragatur Blomf. gloss. S. Th. 795. Glossa refertur ad Il. *ε.* 403. cf. VIII. in. Apollon. p. 488.

1. *Ὄβριμος* | *Ὄμβριμος* etiam B. 2. *Ὄβρων*] Sic B. V. E. *Ὀβρῶν* *V. *Ὀμβρώ* Med. *Ὄβριον τὸ ὄρος* Theognostus p. 122. Omisit Küst. cum A. Deinde cum A. V. removi glossam ex v. *Ἀπέρθου* vel potius e Zon. p. 1422. ductam: *Ὄβρυζον χρυσίον. τὸ πολλάκις εἰρηθέν, τὸ καθαρώτατον.* 3. *κατάστασις* | Fortasse *ἀνάστασις*, quia octava in Psalmis symbolum resurrectionis. Vel *μέλλουσα κατάστασις* est futurus status, sc. in altero seculo. *Bruno* in Obss. Misc. IX. p. 155. Sumpta haec esse ex Theodoreto in Ps. VI, 1. monuit Ernest. Gloss. Suidae p. 98. *Λὸς μερίδα τοῖς ἑπτά, καί γε τοῖς ὀκτώ*] Haec sunt verba Ecclesiastae c. XI. v. 2. *Küst.* 6. *Ἀλλ' ἐπὶ τούτοις Κλ.*] Leonidae Tar. LIV, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 226. *Ἀλλ' ἐπὶ τούτοις Κλείτων ὀγδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα.* Cf. Porson. in E. Or. 54. 7. *Κλήτων* | *Κλείτων* A. B. E. *V. 8. *καὶ* om. B. E. *V. Med. Küsterus ante *Ογδοηκοντιέτης* interpolavit; *ὁ* cum A. praebeat, incertum quid de hac glossa statuendum sit. Sed continuo delevi cum A. V. ex v. *Βάραθρον* inculcata: *Ὄγκινοι. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω.* Ubi Toupius: „Ex Schol. Aristoph. Plut. 431. ut Hemsterh. observavit p. 124." 9. *Ὄγκιον*] Homerus Odyss. *φ.* 61. *Ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος.* Scholiasta: *Ἔστι μὲν τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἡ λέξις. σημαίνει δὲ ἀγγεῖον σχιστοειδές* (lege, *κιστοειδές*), *ἐν ᾧ ἔγκεινται οἱ ὄγκοι. ὄγκοι δέ εἰσιν οἱ πώγωνες τῶν ἀκίδων. συνεκτικὸν δὲ τῶν ὄγκων ἀγγεῖον· ὡς κρεῖον, τὸ κρεοδόχον ἀγγεῖον. ὄγκιον οὖν ἡ θήκη τῶν ἀκίδων. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀγκῶδες εἶναι. Küst.* Cf. Zon. p. 1424. 10. *Σοφοκλῆς*] Electr. 1142. 11. *σμικρὸς — σμικρῷ*] *μικρὸς — μικρῷ* A. V. E. *μικρὸς* etiam Med.

Heu, quantum ubique valent duo oboli. respicit nimirum ad duos obolos, qui mortuis in os indi solebant. [simul etiam ad duos obolos, qui postea erant] tres oboli, ducibus adulationis causa tertium obolum adiicientibus. *Ὀβολοστατεῖ.* Fenore dat. Lysias: *Neque si multo minorem usuram quis imputet, quam hi feneratores ab aliis exigunt.* *Ὀβολοστάτας* autem vocabant feneratores, ut Hyperides et Comici. *Ὀβολοστάτης.* *Ὀβριμοεργός.* Ingentia facinora patrans. *Ὄβριμος.* Fortis. *Ὄβρων.* Civitas. *Ὀγδόη.* Status futurus. *Da partem septenis, atque octonis.* *Ὀγδοήκοντα*, et *ὀγδώκοντα. Sed his contentus Clito annos LXXX. vixit.* *Ὀγδοηκοστός.* Et *Ὀγδοηκοντιέτης.* *Ὄγκιον.* Vas, in quo sagittarum spicula reponuntur. *Ὄγκος.* Onus. Sophocles de Orestis reliquiis: *Parvum advenisti onus in parva urna.*

περὶ τῶν Ὀρέστου λειψάνων. καὶ ἐν Τραχινίαις·

Ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον;

καὶ Εὔογκον, τὸ εὐβάστακτον.

Ὄγκος. Ἡσίοδος·

Εἰς τρεῖς γὰρ ὄγκους τὸν στρατὸν περισχίσας ὑφεῖλκε τοὺς σούς, τῷ δοκεῖν περιτρέχων.

Μαυρίκιος δὲ ὁ βασιλεὺς συνεκέρασεν ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πραότητα. Καὶ αὖθις· Καρτερὸς ὁ Μακεδών, μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πρόσω ὄγκου βασιλικοῦ.

Ὄγκοι. αἱ ἀκίδες.

Ὀγκύλλεσθαι. ὑψαυχενεῖν, καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι. ἐν τῷ περὶ Εἰρήνης δράματί φησιν Ἀριστοφάνης·

Ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖς κάλοις. εἶτα μὴ ἑλκόντων φησίν·

Οἶ' ὀγκύλλεσθε.

ἀντὶ τοῦ, οἷα ἐπερείδεσθε μὲν τῷ σχοινίῳ, προσποιούμενοι ἕλκειν, οὐχ ἕλκετε δέ· ἢ τὸν ὄγκον περιβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε καὶ ὑπερηφανεύεσθε. ὡς φιλοπόλεμοι δὲ οὐχ εἵλκον· ἢ ὡς ἐκσπονδοι.

Ὀγκυλώμενος. ὑπερήφανος.

Ὄγμος. ἢ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν. Καὶ Ὄγμοι σταχύων. καὶ Σοφοκλῆς·

Φορβῆς χρείᾳ στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.

Καὶ Ἐπόγμιος Δημήτηρ, ἢ ἔφορος τοῦ θέρους. ἐν Ἐπιγράμμασι· 656

Τὰν ὄιν, ὦ Δάματερ ἐπόγμιε, τάν τ' ἀκέρωτον μόσχον.

Ὄγναι, ἀχράδες, ἢ ἄπιοι.

Ὀδάξ. τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδεδηχότες.

Λιόγενες, ἄγε, λέγε, τίς ἔλαβέ σε μόρος ἐς ἄϊδος; Ἔλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὀδάξ.

Ὀδαξησμός. κνησμὸς καὶ ὀδόντων τρισμός.

Ὀδαῖα. τὰ ἐφόδια.

Ὀδαίναθος, ἀπὸ Συρίας, οὗτος τῷ φιλοσόφῳ Πλουτάρχῳ συνὼν ἀποριῶν ἐνεπίπλα τὰς τοῦ διδασκάλου διατριβάς, καὶ οὐκ εἴα τὸν λόγον ἀνύειν συμποδιζόμενον. ἀλλὰ πρὸς σύνεσιν τοῦ ἀληθοῦς ἐνδεέστερος ἦν ὁ Ὀδαίναθος. οὔκουν οἴεσθαι δεῖν ἐκεῖνος ἠξίου τὸν φιλόσοφον ἐρωτᾶσθαι, οὐδὲ ἀποκρίνεσθαι ἐκ τοῦ παρατυχόντος ὁτιοῦν· μάλι-

---

1. ἐν Τραχινίαις] V. 819. 5. Ὄγκος] Deest gl. A. Pisidis est Fr. Foggin. 128. 7. ἐφεῖλκε] ὑφεῖλκε praetuli cum B. V. E.

8. Μαυρίκιος δὲ ὁ βασ.] Fragmentum hoc anctius legitur supra v. *Μαυρίκιος*. *Küst.* 10. πραότητος] πραοτητα V. Scripsi πραότητα. Καρτερὸς] *Κρατερός*. Vid. v. *Σκευή*. *Toup.* III. p. 165. Id ipsum extat in principio gl. *Κρατερός*, unde haec petita sunt. 11. πόρρω] πρόσω B. V. E. 13. Ὄγκοι] Sic Photius: Ὄγκινοι B. E. Med. Tum *ἀγκίδες* Med. 15. ἐν τῷ περὶ Εἰρήνης δράματί φησ. Ἀριστοφάνης] V. 462. 469. 17. καὶ πάταγε Ox. Deinde scribendum τοῖσιν κ. 19. Οἶ' ὀγκύλλ.] Καὶ ὀγκύλλ. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· καὶ (οἷον B. V. οἶ' Med.) *ὀγκύλλεσθε* A. B. V. Edd. vett. a Küstero furtim expulsa: quae lac. Gronovius Rec. mutil. p. 38. sic concinnabat scilicet: *σεμνύνεσθαι. Καὶ ὀγκύλλεσθε ἐν τῷ περὶ εἰρήνης δράματί φησιν Ἀριστοφάνης.* Ὑπότεινε δὴ καὶ κάταγε τοῖς κάλοις· εἶτα μὴ ἑλκόντων φησὶ καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης, Οἶ' ὀγκύλλεσθε. 22. ἀλαζονεύεσθαι *V. omissis καὶ ὑπερηφανεύεσθε.

1. Ὀγκυλλόμενος] Ὀγκυλώμενος A. B. V. E. Phot. MS. Lex. Bachm. p. 314. *ὠγκυλωμένος* Photii editor. 2. Ὄγμος] V. Il. σ. 546. coll. Apollon. Lex. p. 488. 3. Ὄγμοι A. B. V. E. Photius: *ὄγμη* mendum edd. vett. correctum a Küst. in Latinis. Σοφοκλῆς] In Philoct. 162, 63. 5. στίβον ὀγμεύει] στιβογμεύει A. στίβον ἠγμένα B. E. τήνδε *V. πέλας σοῦ] πέλας που A. B. V. 6. ἢ ante ἔφορος add. A. V. 7. ἐν Ἐπιγράμμασι (sic *V.)] Adaei I, 1. Anthol. Pal. VI, 258. Cf. v. Ὄιν. 8. πάντ' *V. 11. Ὄγναι] Sic habet MS. A. itemque [cum Lex. Bachm. p. 312.] Photius in Lexico inedito. At priores edit. [et B. E.] minus recte Ὄγναι, absque γ'. *Küst.* Cf. Schol. Od. ή. 115. ἄπια] ἄπιοι A. V. Photius. 12. ἐνδεδηχότες] Similiter loci quidam collecti intpp. Apoll. Lex. p. 489. *ἐνδεδηχότος* Photius, ἐνδεδηχότους V. et Lex. Bachm. p. 312. 13. Διόγενες, ἄγε, λέγε] Vide nos supra v. Ἄγε, ubi hic ipse locus legitur. *Küst.* 15. Ὀδαξησμός] Artemidor. p. 264. Suid. supra *Λαξισμός*. *Toup.* MS. Ὀδαξισμός vitiose Hesychius et Zon. p. 1424. 16. Ὀδαῖα] V. Od. ϑ'. 163. 17. Ὀδαίναθος. ἀπὸ Συρ.] Haec descripta sunt ex Damascio. *Küst.* 18. ἐνεπίμπλα] ἐνεπίπλα A. V. 19. ἀνύτειν] ἀνύττειν E. 20. συμποδιζόμενος] συμποδιζόμενον A. B. V. 21. οὔκουν δεῖν οἴεσθαι ἐκεῖνος ἠξ.] Sensus planior erit, si verba sic collo-

---

Et in *Trachiniis*: *Quid enim opus fastum nominis materni frustra concipere?* Et ξεὔογκον, quod facile gestari potest. Ὄγκος. Moles, pondus. Pisides: *In tria enim agmina exercitu diviso, furtim attraxit milites tuos, simulans itineris ambages.* † *Mauricius Imperator duo haec contraria raro temperamento consociavit, animi ferociam et lenitatem.* Et alibi: *Craterus Macedo ingenti erat proceritate corporis, speciesque eius a maiestate regia haud multum aberat.* Ὄγκοι. Spicula. Ὀγκύλλεσθαι. Cervicem tollere, spiritus sumere, superbire. Aristophanes in fabula *Pace* inquit: *Quisque igitur subtendat et funibus deducat.* deinde, non trahentibus, dicit: *Quam superbe tergiversamini.* vel, quid funi magno nisu manus admovetis, simulantes vos trahere, cum non trahatis? vel, quid fastum animo concipitis, et spiritus sumitis, et superbitis? non trahebant autem. vel quod bellum amarent vel quod foederis essent immunes. Ὀγκυλώμενος. Inflatus. Ὄγμος. Dicitur de messoribus, qui in metendo secundum certam lineam progrediuntur. Et ὄγμοι σταχύων. Sophocles: *Victum paraturus viam hanc instituit hic vicinae.* Et Ἐπόγμιος Δημήτηρ, Ceres messis praeses. In Epigrammate: *Ovem, Ceres messis praeses, et vitulam cornibus carentem.* Ὄγναι. Pira silvestria, vel pira. Ὀδάξ. Mordicus. *Diogenes, age, dic, quo fato correptus ad Orcum descendisti? Saevo canis morsu perii.* Ὀδαξησμός. Dentium pruritus, dentium stridor. Ὀδαῖα. Viatica. Ὀδαίναθος. Odaenathus Syrus, Plutarchi philosophi auditor, quaestiones difficiles magistro disputanti identidem proponebat, nec sinebat orationem absolvi, dicentem semper interpellans. ad intelligendam autem veritatem minus perspicax erat Odaenathus. nimirum censebat philosophum nullo iure de quibuslibet rebus interrogari, nec de qua-

στα δὲ χαλεπὸν καὶ ἐγγύς τι ἀδύνατον εἶναι περὶ θεῶν τι λέγειν ἢ φρονεῖν, ἀνθρώπους ὄντας.

Ὄδε ἐγώ. αὐτὸς ἐγώ.

Ὁ δέ τις. ἀντὶ τοῦ, ἄλλος δέ τις.

Ὁ δεῖνα καλός. Ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως, Ὁ δεῖνα καλός. τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα.

Ὁδηγία. ἡ προπομπή.

Ὁδηγῶ. αἰτιατικῇ.

Ὁδηθος. ὄνομα κύριον.

[Ὀδησσός. ὄνομα πόλεως.]

Ὀδίος. ὄνομα κύριον.

Ὁ Διὸς Κόρινθος. παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων.

[Ὁ Δίωνος. ὁ τοῦ Δίωνος.]

Ὁδίτης. ὁδοιπόρος.

Ὀδμή. ἀποφορά, ὀσμή.

Ὀδόμαντες. ἔθνος Θρᾳκικόν. Ἀριστοφάνης·

Τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;

ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν.

Ὀδός. οὐδός. Σοφοκλῆς·

Ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταφράκτην ὁδόν,

(τουτέστι τὴν φλιὰν)

χαλκοῖσι γῆθεν ἐρρίζωμένον.

περὶ τοῦ ᾄδου φησί.

Ὁδός. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· Ἢ ἐν ὁδῷ καθελών. ἀντὶ τοῦ, ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν· 657

Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι.

εἰ δὲ ψιλωθείη ἡ προτέρα συλλαβή, σημαίνει τὸν βαθμόν.

Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς. τὸ λεγόμενον. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ·

Ὁρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην.

Ὀδώδασιν.

Ὄδωδεν. ὄζει.

Ἧς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκῳ.

Ὀδόμαντες. ἔθνος Θρᾳκικόν. Ἀριστοφάνης· περὶ Λαΐδος ὁ λόγος τῆς ἑταίρας.

---

centur, οὔκουν οἴεσθαι ἐκεῖνος ἠξίου, τὸν φιλόσοφον δεῖν ἐρωτᾶσθαι, etc. *Küst.* οἴεσθαι δεῖν posui cum A. V. Utraque vocabula tollenda censebat Portus: nec mirum, cum etiam callentissimi litterarum Graecarum viri haec ex abundanti iungi sibi persuaserint, v. Schaef. in Dionys. p. 65. Lobeck. in Phryn. p. 753. Verum nihil inest supervacui, si qua de officio vel necessitate sententia pronunciatur: itaque fit ut post *νομίζειν* etiam *οἴεσθαι* inculcetur, velut apud Aeschin. F. Leg. p. 32. f. et in loco Xenophontis frustra tentato Hellen. VII, 4, 35.

1. εἶναι om. B. E. 3. *Ὄδε ἐγώ. αὐτὸς ἐγώ*] Respexit Suidas ad Homeri Odyss. *φ.* 207. *Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ κακὰ πολλὰ μογήσας.* Ad quem locum consulendus Eustathius. Sunt autem haec paulo exquisitiora et non pro captu vulgari. Vox enim ὅδε tum primae, tum secundae, tum tertiae personae inservit. Quod viros eruditissimos fefellit. Sophocl. Oedip. R. 978. *Ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε.* Optime Schol. *Ἐγὼ ὁ ἐνταῦθα ὤν. Toup.* l. p. 429. Qui plura hanc in rem exprompsit. Pari iure possit Soph. Oed. C. 138. afferri. 4. *Ὅδε τις*] Aristoph. Av. 1341. *Ἀιδὼν γὰρ ὅδε τις αἰεὶ τοὺς προσέρχεται.* Non tamen huc spectare Suidam crediderim. *Guisf.* Ipsa interpretatio persuasit scribendum fuisse *Ὁ δέ τις*, quod constat formulae *ὁ μέν τις* referri. 5. *Ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ τ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 144. Vide nos etiam supra in v. *Καλοί*, ubi de more hoc veterum plura notavimus. *Küst.* 6. *ἡ δένδροις* inseruerunt A. V. cum Schol. et glossa superiore. 7. *φύλλοις*] *φίλοις* E. *φλοιοῖς* haud frustra Toupius, quamquam repugnante Schol. qui om. *δένδρων*. 8. *τὸν δεῖνα, τῷ δεῖνι* *V. 9. *προπομπή*] Sic Zon. p. 1426. *πομπή* E. Med. 10. *Ὁδηγῶ*] Sic edd. ante Küsterum, qui delevit cum A. Agnoscit *V. Sed expunxi cum A. V. *Ὁδοποιῶ. δοτικῇ.* Ea sub finem gl. *Ὁδός* posuit *V. 11. *Ὀδηθος*] *Ὀδηγθος* A. V. et Zon. p. 1425. Glossa suspecta. Deinde et continuam notavi, quam A. omisit, et quae huic praemitti solebat *Ὁ Δίωνος*, item om. A. Sed reieci cum A. V. post v. *Ὁ Διὸς Κόρ.* Ubi habet A. *Ὀδίωνος*, item V. *Ὀδίωνος ὄν.* 13. *Ὀδίος*] Eius aliquoties meminit Homerus. *Küst.* 14. *Ὁ Διὸς Κόρινθος*] Vide Nostrum supra v. *Διὸς Κόρινθος*, ubi proverbium hoc aliter exponitur. *Küst.* Eadem Arsenius p. 377. 19. *ἀποφορά*] *ἀπὸ φύσεως* E. 20. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 157. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἀποτεθρίακεν*. *Küst.*

2. *ἔτιλεν*] *ἔτιλλεν* B. V. 3. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Colon. 1590. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: *τὸν καταῤῥάκτην ὀδόν, Χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* 4. *οὐδόν*] *ὅδόν* A. B. V. Mox *φλοιὰν* Med. 8. *Ὁδός. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἢ ἐν ὁδῷ*, et quae ibi notavimus. *Küst.* *ἐν τῷ κ. Ἀριστοκρ.*] P. 637. 11. *ὁδὸν*] *ἢ ὁδὸν* A. V. cum Il. *ά.* 151. 12. *σημαίνει*] *σημείωσαι* V. 14. *ἀτραπὸν*] *ἀτραπιτὸν* A. Explicat proverbium Arsenius p. 378. In fine gl. addit V. *καὶ ὁδῷ. βίᾳ, ἔργῳ, πίστει. δᾶδ. καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστην.* 15. *Ἀριστοφάνης*] Fragm. 143. Ubi *ὅρμου* aliquam movet dubitationem. 16. *τὴν*] *ἐς* Hemsterhusius. Sed vide nos de Synt. p. 115. 19. *Ἧς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβ.*] Antipatri Sidon. LXXXIII, 8. Anthol. Pal. VII, 218. 20. *ὁ λόγος* om. V.

---

vis re ex tempore respondere debere. inprimis vero difficile et propemodum supra vires humanas esse, nos homines cum simus, de diis aliquid dicere vel sentire. *Ὄδε ἐγώ.* Ille ego. *Ὁ δέ τις.* Alius vero quidam. *Ὁ δεῖνα καλός.* Mos erat amatorum, ut nomina amasiorum inscriberent parietibus vel arboribus vel foliis arborum, hoc modo: *Hic vel ille formosus.* declinatur *δεῖνος, δεῖνι, δεῖνα.* *Ὁδηγία.* Deductio per viam. *Ὁδηγῶ.* Accusativo iungitur. *Ὄδηθος.* Nomen proprium. [*Ὀδησσός.* Nomen urbis.] *Ὀδίος.* Nomen proprium. *Ὁ Διὸς Κόρινθος. Ioris Corinthus.* proverbium in eos, qui cum olim felices fuissent, postea rem male gesserunt. [*Ὁ Δίωνος.* Qui est Dionis.] *Ὀδίτης.* Viator. *Ὀδμή.* Odor. halitus. *Ὀδόμαντες.* Gens Thracica. Aristophanes: *Quis Odomantum penem depilavit?* *Ὀδός.* Limen. Sophocles: *Postquam pervenit ad praeruptum inferiorum limen, aereis fundamentis in ima terra firmatum.* *Ὀδός.* Demosthenes in oratione contra Aristocratem: *Vel ex insidiis interficiens.* significat enim, in latebris et insidiis. huiusmodi est illud Homericum: *Vel insidias proficisci.* sin vero scribatur *ὁδός* cum spiritu leni, significat limen. *Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητ. Via cum adsit, semitam quaeris: ut vulgo dicitur.* Aristophanes *Anagyro: Portus cum adsit, a semita deflexi.* *Ὀδώδασιν.* *Ὄδωδεν.* Olet. *Cuius etiam sepulcrum odoratum crocum redolet.* de Laide meretrice haec dicuntur

Ὀδωδώς. ὄζων. Καὶ ὀδωδότι.

Ὀδωτὴ θάλασσα.

Ὀδοιδόκος. ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος κλώψ. Καὶ Ὀδοιδοκῶ, τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ.

Ὀδοιπορία. καὶ Ὀδοιπόριον, τὴν ἐπὶ τῷ συμπλεῦσαι εὐωχίαν.

Ὀδύνη. πόνος.

Ὀδυνηρός.

Ὀδυνήφατος. ἢ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.

Ὀδύρω. Ὀδύρωμαι ἀντὶ τοῦ ὀδυροῦμαι μέλλοντος. καὶ ὁ Λιβάνιος· Νυνὶ δὲ τὴν κόνιν σιγῇ ὀδύρωμαι.

Ὀδυρτική. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ῥ, Ὀδύρση, τουτέστι Θρᾳκική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι, τουτέστι, ὑρῆνον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν. Ἀριστοφάνης·

Λύγκη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτή.

Ὀδύσσεια. καὶ Ὀδύσσειος μηχανή, ἐπὶ τῶν πανούργων. Ὁ δὲ καταδὺς εἰς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν τὸν βίρν ἤννε. Καὶ αὖ-
σχεῖν θελήσαντος, ὅτι μὴ ὢν ἱερεὺς ἥψατο ταύτης, ὡς· Ὀδύσσειόν τινα καὶ Θεμιστόκλειον παρελήλυθὼς πανουργίαν.

Ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως. ὅταν τις ἀπαιτῶν τι μᾶλλον προσοφείλων εὑρεθῇ, τότε λέγεται, ἐν Τεμέσῃ ἥρως.

Ὄζαι. τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων.

Ὀζάν. ὅτι Δαβὶδ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Παλαιστίνους, συναθροίσας πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ παραγίνεται ἐπὶ τὴν κιβωτόν, ἣ ἔκειτο εἰς Καριαθαμά· ἣν βαστάσαντες ἐκ τῆς Ἀμιναδάβου οἰκίας, ἐπιθέντες ἐφ' ἅμαξαν καινήν, ἕλκειν ἀδελφοῖς τε καὶ παισὶν ἐπέτρεψαν μετὰ βοῶν. προῆγε δ' ὁ βασιλεὺς καὶ σὺν αὐτῷ τὸ πλῆθος, ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ ᾄδοντες πᾶν εἶδος ἐπιχώριον, σύν τε ὄχλῳ ποικίλῳ κρουμάτων καὶ ὀρχήσεων καὶ ψαλμῶν, κατάγοντες τὴν κιβωτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὡς δὲ ἦκον ἄχρι Χείδονος ἅλωνος, οὕτω καλουμένου τόπου, τελευτᾷ Ὀζᾶς κατ' ὀργὴν Θεοῦ. τῶν βοῶν γὰρ ἐπινευσάντων τὴν κιβωτόν, ἐκτείναντος τὴν χεῖρα καὶ κατὰ 658

---

1. Ὀδωδώς] Post h. gl. V. Ὀδοὶ καὶ πολιτεῖαι. 3. Ὀδοιδόκος] Diodor. Exc. T. II. p. 601. ed. Wessel. *Toup.* MS. Usurparat Polybius. Post κλώψ (quae extant etiam apud Zon. p. 1425. et Herod. Epimer. p. 97.) ἤγουν λῃστής delevi cum Hesychio et A. B. V. ubi ἢ λῃστής E. Item post ἐπιτηρῶ addit Zon. p. 1427. ἢ λῃστεύω. 5. Ὀδοιπόριον] Homerus Odyss. ὁ. 505. *Küst.* Qui v. Ὀδυνηρός omisit, invito *V. 9. Ὀδυνήφατος] Vid. Hesych. v. Ὀδυνήφατα. 10. Ὀδύρω] Sic fere MSS. in quibus Ὀδύρωμαι A. B. V. δὲ addit *V. Ὀδύρομαι E. Mox μ' A. μέλλον V. μεταβατικόν B. om. E. Mox in verbis Libanii ὀδύρωμαι A. V. pro ὀδύρομαι. Vetustam scripturam Ὀδύρω. ὀδύρομαι δὲ ἀντὶ τοῦ ὀδυροῦμαι. Ὀδύρομαι αἰτιατικῇ. καὶ ὁ Λιβ. Küsterus violenter refinxit, deletis Ὀδύρω — ὀδυροῦμαι. 11. Λιβάνιος] In Orat. fun. in Julian. opinor. *Toup.* Qui fortasse coniecturam posuit: neque enim locum repperi. Deinde cum A. V. expunxi: Ὀδρύσαι. ὄνομα ἔθνους. 13. Ὀδυρτική. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ῥ, Ὀδύρση] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. minus recte: Ὀδρυτική. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ῥ. Ὀδύρση. τουτέστι Θρᾳκική, etc. At apud Scholiastam Aristoph. in Acharn. sub finem, unde haec Suidas descripsit, sic legitur: Ὀδύρτα. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ σ Ὀδύρσα, τουτέστι Θρᾳκική, etc. *Küst.* Inde Porsonus Aristoph. p. 123. reponebat Ὀδυρτή .. τοῦ σ. Ceterum Aristophanis libri ὀδυρτά. 15. Ἀριστοφάνης] In fine Acharnensium. *Küst.* 18. καὶ om. A. 19. Ὁ δὲ καταδὺς] Aeliano tribuebat Valckenarius. Sed Eunapii dictionem esse monitum in v. Καταδύς, ubi novissima sic scribuntur, διεπέμπετο πρὸς Γαϊάναν. Contra fragmentum continuum probabiliter licet ad Aelianum revocare. 20. ἤννε] ὄνησε V.

1. Ὀδύσσειον] Plenius leguntur in Εὔκολος. *Hemst.* Quae sub finem extabat, ζήτει Ὀδυσσέως περὶ κλοπῆς Παλλαδίου ἐν τῷ Λιομήδειος ἀνάγκη, cum A. V. deleta sunt. 3. Ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρ.] In prioribus editt. caput articuli huius omissum est, et reliqua omnia articulo praecedenti male annexa sunt. Ceterum de Heroe Temisaeo et proverbio inde orto vide Strabonem lib. VI. [p. 255.] Pausaniam in Eliacis [VI, 6. sive v. Εὔθυμος] et Aelian. Var. Hist. VIII, 18. *Küst.* Deest gl. A. ὁ servavit *V. 7. Ὄζαν] L. Ὀζᾶς, vél repugnante Zon. p. 1428. ὅτι Δαβὶδ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Παλαιστηνούς, συναθρ.] Totus hic locus sumptus est ex Iosephi Antiqu. Iud. lib. VII. c. 4. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Παλαιστηνούς] Παλαιστίνους A. E. *V. 9. Καριαθαμά] Καριαθάμ V. Restitue cum glossa Suidae sive cum Iosepho Καριαθιαρείμ. 10. Ἀμιναδάβου] Ἀμινουδάβου V. 12. ἐπέτρεψαν] Supplendum οἱ ἱερεῖς. ἐπέτρεψε E. Med. ἐπετρέψαντο *V. Mox βοῦν A. B. V. προῆγε δ' αὐτῆς] αὐτὴν E. αὐτῆς om. A. B. V. cum Ios. 14. ποικίλων] ποικίλῳ A. B. E. Iosephus: ᾄδοντες πᾶν εἶδος μέλους ἐπιχώριον, σύν τε ὄχῳ ποικίλῳ κρ. 17. Χείδονος ἅλωνος] Χειδονοσάλωνος *V. Med. Χειδῶνος ἅλωνος Ioseph. δεινησάλωνος E. 18. Ὀζάν] Ὀζᾶς A pr. Scripsi Ὀζᾶς cum Iosepho. γὰρ βοῶν] βοῶν γὰρ A. V. E. Ioseph. 19. ἐκτείναντος — θελήσαντος] καὶ τὴν χεῖρα ἐκτείναντος διὰ τὸ θελῆσαι κατασχεῖν V. qui mox ὁ ἱερεύς, et infra ἀπέθανεν pro ἀπ. ἐποίησε.

Ὀδωδώς. Olens. Et ὀδωδότι. Ὀδωτὴ θάλασσα. Ὀδοιδόκος. Viarum obsessor, latro. Et Ὀδοιδοκῶ, vias insideo. Ὀδοιπορία. Et Ὀδοιπόριον, convivium quod comitibus itineris praebetur. Ὀδύνη. Dolor. Ὀδυνηρός. Ὀδυνήφατος. Dolores sedans. Ὀδύρω. Et Ὀδύρωμαι de futuro. Libanius: *Nunc vero pulverem tacite lugeam.* Ὀδυρτική. Pro Ὀδύρση, id est, Thracica. vel ductum est ab ὀδύρεσθαι, ut sit, luctum et dolorem afferens. Aristophanes: *Hasta quaedam acerba per ossa mihi infixa est.* Ὀδύσσεια. Et, Ulixea machina, dictum de hominibus callidis. *Ille vero nullum Ulixei et multiplicis artificii genus intentatum relinquens vitam transegit.* Et alibi: *Cum Ulixis et Themistoclis calliditatem superasset.* Ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρ. Cum quis ab alio debitum exigens ipse potius debere deprehenditur, tunc dicitur Temesaeus heros. Ὄζαι. Pelles onagrorum. Ὀζάν. David post victoriam de Palaestinis reportatam cum totam multitudinem iuvenum convocasset, profectus est Cariathiarim, ad arcam inde transferendam. eam igitur sacerdotes ex aedibus Aminadab elatam et in plaustrum novum impositam, subiunctis bubus, fratribus eius et liberis ducendam permiserunt. praecedebat rex, et cum eo multitudo, sacros hymnos canentes, et omne genus patriorum carminum, et ad variorum instrumentorum musicorum pulsum saltitantes, atque arcam Hierosolyma deducentes. postquam autem ventum est ad locum, cui nomen Chidonis area, Ozas manifesta numinis ira exanimatus est. cum enim boves arcam inclinassent, Ozas, qui non esset sacerdos,

ἀποθανεῖν ἐποίησε. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἐδυσφόρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ὀζᾶ.

Ὀζειν. Ἀριστοφάνης·

Ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μεγίστων πραγμάτων μοι δοκεῖ·
καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος.

οὗτος τύραννος ἦν, ὃς ἐποίησε τοὺς Ἀθηναίους κατωνάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι προενεγκεῖν τὰς χεῖρας. τοῦτον δὲ κατέλευσαν Λακεδαιμόνιοι. τεσσάρων ὄντων τῶν Πεισιστρατιδῶν, ὁ δὲ Ἱππίας πρεσβύτερος ἦν τῶν ἄλλων, καὶ τυραννίδα ὑπέθετο.

Ὀζίας, Ἀμαθίου υἱός, ἀγαθὸς καὶ δίκαιος τὴν φύσιν, καὶ μεγαλόφρων, καὶ προνοῆσαι πραγμάτων φιλοπονώτατος, καὶ πολλοὺς πολέμους νενικηκώς, καὶ πάντα μέχρι τῶν Αἰγυπτίων ὅρων χειρωσάμενος, τῶν Ἱεροσολύμων ἤρχετο ποιεῖσθαι τολοιπὸν τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν τειχῶν ὅσα ὑπὸ χρόνου κατεβέβλητο, προσῳκοδόμησε, καὶ πύργους πολλοὺς ὀκτὼ πήχεων καὶ ἑκατόν, καὶ φρουρὰς ἐνετείχισε τοῖς ἐρήμοις χωρίοις, καὶ πολλοὺς ὀχετοὺς ὤρυξεν ὑδάτων, καὶ κτηνῶν ἄπειρόν τι πλῆθος ἐκέκτητο. γεωργὸς δ' ὢν σφόδρα τῆς γῆς ἐπεμελεῖτο. στρατιᾶς δὲ εἶχεν ἐπιλέκτου μυριάδας ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ταξιάρχους δισχιλίους, καὶ ὅπλα παντοῖα. γενόμενος δὲ ἐν τοιαύτῃ συντάξει καὶ παρασκευῇ, διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τύφου, καὶ χαυνωθεὶς θνητῇ περιουσίᾳ, τῆς ἀθανάτου καὶ πρὸς ἅπαντα διαρκοῦς τὸν χρόνον ἰσχύος ὠλιγώρησεν. αὕτη δ' ἦν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν εὐσέβεια, καὶ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα. ὥλισθε δ' ὑπ' εὐπραξίας, καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα, πρὸς ἃ κἀκεῖνον ἡ τῶν ἀγαθῶν λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα προστῆναι καλῶς αὐτῶν, ἠγανάκτησε. ἐνστάσης δ' ἡμέρας ἐπισήμου καὶ πάνδημον ἑορτὴν ἐχούσης, ἐνδὺς ἱερατικὴν στολὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος, ἐπιθυσιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ Θεῷ. τοῦ δὲ ἀρχιερέως Ζαχαρίου καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξ Ἀαρὼν γένους ὀγδοήκοντα ἱερέων καταβοώντων ἐξιέναι· οὐ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν, εἶπον,

---

1. *βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς*] λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς A. 2. Ὀζὰν] Ὀζᾶ A. ζάν Med. 3. Ἀριστοφάνης] Lysist. 617. sqq. 4. *τὰ διὰ*] τὰ δὶ A. *μεγίστων*] Immo *μειζόνων*. 8. *οὗτος τύραννος ἦν*] Haec sunt verba Scholiastae inediti in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* *ὃς ἐποίησε τοὺς Ἀθηναίους κατωνάκας φορ.*] Confer nostrum supra v. *Κατωνάκαι*. *Küst.* 9. *ὅπως μὴ*] *μὴ* om. V. *προσενεγκεῖν* *V. 10. *τοῦτον δὴ* A. *κατέλευσαν*] Meursius in Pisistrato c. 19. scribendum putat *κατέλυσαν*, i. e. *everterunt*: quod magis probem. Nemo enim scriptorum veterum de Hippia tradit, eum lapidibus a Lacedaemoniis obrutum fuisse; et ipse Suidas supra v. Ἱππίας aliter mortem eius narrat. *Küst.* 11. *ὁ Ἱππίας*] *ὁ δὲ Ἱππίας* scripsi cum A. B. V. E. Item *ἦν τῶν ἄλλων* cum A. B.*V. pro *τῶν ἄλλων ἦν* (*ὢν* B. E.). 12. *τυραννίδα ὑπέθετο*] Sic etiam legitur apud Schol. Aristoph. Lysist. At ego cum Porto legere malim *τυραννίδι ἐπέθετο*. *Küst.* *τυραννίαν ὑπέθετο* A. B. V. E. Edd. vett. Id verbum cum analogia tutetur, nihil est cur praeferamus *τυραννίδι ἐπέθετο*, quod sententiae parum satisfacit. 13. *Ὀζίας, Ἀμαθίου υἱός, ἀγαθὸς καὶ δίκαιος τὴν φ.*] Tota haec Ecloga decerpta est ex Iosephi Antiqu. Iud. lib. IX. c. 11. ut Pearsonus quoque monuit. Confer Paralipom. II. c. 26. *Küst.* Deest hic articulus A. Cum Iosepho scribendum Ἀμασίου, quod tacite posuit Küst. 15. *πολλοὺς*] *πολλὰ* B. E. Mox post *χειρωσάμενος* V. transposuit *τὸ λοιπόν*. 18. *χρόνου*] *χρόνων* V. *τοῦ χρόνου* Iosephus, cuius orationem Suidas parum callide contraxit. 20. *πεντήκοντά πηχῶν* Ios. *φρουρὰς*] *φρουροὺς* E. cum Ios.

2. *καὶ κτηνῶν*] *καὶ* om. B. E.*V. Mox *ἐκέκτητο* om. B. V. E. Aliter haec Iosephus conformavit. 3. *σφόδρα καὶ*] *καὶ* om. B. V. E. Mox *στρατιᾶς — ἐπιλέκτους* B. E. Med. 5. *ταξιάρχους*] Haec quoque Iosephus uberius narravit. 14. *καλῶς προστῆναι αὐτῶν*] *προστῆναι κ. αὐτῶν* Med. *προστῆναι καλῶς αὐτὸν* E.*V. 15. *ἐνστάσης ἡμετέρας* V. 17. *ἐπιθυσιάσων*] Potius *θυμιάσων*, auctoritate LXX. interpretum, qui Oziam in templo *suffitum fecisse*, i. e. *θυμιᾶσαι*, referunt: tradente hoc etiam ipso Suida in Ecloga sequenti. *Küst.* *ἐπιθυμιάσων* Iosephus, recte. 18. *τοῦ δὲ*] *τοῦ γὰρ* V. Unde Gronovius Rec. mutil. p. 40. elaboravit *τοῦ γ' ἀρχιερέως*, insequente δ' ante *ἐξιέναι*. *Ζαχαρίου*] Scribe Ἀζαρίου, ut habent LXX. interpr. itemque Iosephus loco laudato. *Küst.* Deinde *ἐξ* om. V. *καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξ Ἀαρ.*] Locus hic apud Iosephum paulo aliter sic legitur: *Τοῦ δ' ἀρχιερέως Ἀζαρίου, ὄντων σὺν αὐτῷ ἱερέων ὀγδοήκοντα, κωλύοντος αὐτόν (οὐ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν εἶπον· μόνοις δ' ἐφεῖσθαι τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἐκ τοῦ Ἀαρῶνος γένους), καταβοώντων δ' ἐξιέναι, καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν Θεόν*, etc. *Küst.* Apud Suidam tamen horum nonnihil extitisse arguit scriptura *διεξιέναι καὶ τῶν ὀγδοήκοντα ἱερέων* libris B. V. E. Med. pro *ἐξιέναι* oblata. Quae

---

ausus manum sustentandi causa admovere, e vestigio expiravit: cuius morte rex et populus graviter doluerunt. Ὀζειν. Aristophanes: *Iam enim ista plures et maiores turbas redolere mihi videntur; et praecipue olfacio Hippiae tyrannidem.* hic tyrannus erat, qui Athenienses coegit catonacas gestare, ne manus exserere possent. Lacedaemonii eum imperio deiecerunt. quattuor autem Pisistratidarum natu maximus fuit Hippias, qui tyrannidem firmavit. Ὀζίας. Osias, Amasiae filius, natura bonus, iustus, magnanimus, providendisque rebus solers et industrius, et in multis bellis victor. hic cum omnia usque ad fines Aegypti subegisset, deinde ad curam urbis Hierosolymorum se contulit, murique quantum vetustate collapsum erat instauravit, turres non paucas centum et octo cubitorum iis addidit, et castella aliquot in locis desertis extruxit, multosque aquaeductus fecit. habuit item pecudum infinitam multitudinem: cumque agriculturae admodum esset studiosus, terram diligenter coluit. habuit praeterea delectorum militum trecenta septuaginta millia, tribunos et centuriones bis mille, et arma omnis generis. cum autem hoc rerum apparatu instructus esset, fastus animum eius corrupit. mortalibus enim opibus inflatus immortalem et sempiternam divini numinis potentiam minoris facere coepit, nec pietatis nec patriorum institutorum observans: ita ut ad paternam impietatem videretur proclivior, ad quam is ipse prolapsus fuerat, quod fortunae splendorem et magnitudinem potentiae moderate ferre nesciit. itaque cum venisset solennis festi celebritas, sumpto sacerdotali habitu templum ingressus, ad auream aram Deo sacrificium facturus astitit. cum vero pontifex Azarias et qui cum eo erant ex Aaron genere sacerdotes octoginta reclamarent, regemque inde exire iuberent, vetantes legem divinam violare (haud enim sacrifi-

μόνοις δ' ἐφεῖται τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους Ἀαρών· καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν Θεόν, ὀργισθεὶς ἠπείλησεν αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ τὴν ἡσυχίαν ἄξουσιν.

659 [13]Ὀζίας, βασιλεὺς Ἰσραήλ. οὗτος εὐσεβὴς ἦν, καὶ εὐοδούμενος ἐπήρθη, καὶ εἰς ἀπόνοιαν ἐλθὼν ἠθέλησε θυμιᾶσαι τῷ Θεῷ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ, ὅπερ μόνοις ἐξῆν τοῖς ἱερεῦσι. καὶ θυμιάσας ἐν τῷ ναῷ εὐθὺς ἐλεπρώθη. ἐξανέτειλε γὰρ ἡ λέπρα ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ, ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ κατέσπασαν αὐτὸν ἐκεῖθεν.

Ὀζόλης. ἐθνικόν.

Ὄζος. κλάδος.

Ὄζουσιν. εὐωδίας πλήρεις εἰσίν.

Αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος. ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. λέγει δὲ περὶ τῆς τῶν Διονυσίων ἑορτῆς.

Ὄζω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὀζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου. ἀντὶ τοῦ, ὀσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου.

Ὄζων κἀκ τῶν μασχαλῶν πατρὸς Τραγασαίου. Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν,
ὄζων κἀκ τῶν μασχαλῶν
πατρὸς Τραγασαίου.

οὗτος ἐπὶ δυσοσμίᾳ διεβάλλετο, διὰ τὴν τράγων δυσωδίαν. ἦν δὲ μελοποιός.

Ὄζωνος. ὄνομα κύριον.

Ὀζωτά. Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου φησίν·

Ὀζωτὰ καὶ στιλφωτά·

ἅπερ, ὡς αὐτός φησι,

καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί. τουτέστιν, ἐξ Ἀθηνῶν. μέγα γὰρ ἐφρόνουν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ. εἰρηκότος γάρ·

Ποδαπὸν τὸ γένος;

εἶπεν,

Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

Ὅθι. ὅπου.

Ὀθόναις. λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ

---

cum nemo non intelligat per incuriam librariorum intercidisse, quos fefellisset repetitum Ἀαρὼν γένους: interim duas istas voces ante καταβοώντων placuit collocare. Nam ἐξ cum V. omiserit, sane probabile fit resecanda etiam fuisse ἐξ Ἀαρὼν γένους.

1. ἐφεῖσθαι] ἐφεῖται reduxi cum B. V. E. Med. 3. αὐτοῖς om. V. Mox τὴν ante ἡσυχίαν cum Iosepho addunt B. V. E. 6. Pro καὶ priore οὗτος E. 7. θυμιάσαι] Sic rectius MS. A. quam MSS. B. et C. [et E.] nec non priores editt. in quibus legitur θυσιάσαι. Küst. Scripsi θυμιᾶσαι. 8. μόνοις] μόνος V. mox omissis et ἐν τῷ ναῷ, et ἐξανέτειλε cum sequentibus. 10. κατέσπασαν] κατέσπασεν A. E. Edd. ante Küsterum, qui tacite Porti correctionem adoptavit. 12. Ὀζόλης om. V. Silet Gronov. 15. Αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσ.] Aristoph. Acharn. 195. Accipienda autem sunt verba haec Comici non de festo Bacchi, ut Suidas existimat, sed de foedere XXX. annorum, de quo ibi verba fiunt. Adi ipsum Aristophanem. Küst. Suidas haec copulavit cum praegressis ὦ Διονύσια, quod docet glossa Διονύσια. Libri αὐταὶ μέν. 16. τῆς om. *V. 18. Πλούτῳ] V. 1021. ubi Ὄζειν δὲ A. et mox ἡδύ με E. ἡδύνου V. 20. εἶναι] ἴέναι recte Dobraeus.

1. Ὄζων] κἀκ τῶν . . Τραγασαίου clam resecuit Küsterus, libris invitis. 2. Ἀριστοφάνης] Acharn. 850. (816—19.) ubi locus hic ita legitur et distinguitur: Οὐδ' ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων, Ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν, Ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν Πατρὸς Τραγασαίου. Küst. 10. Ὀζωτά] Scribendum est ὀξωτά, idque suo loco ponendum. Vide notam sequentem. Küst. Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου φησίν· Ὀζωτὰ καὶ στιλφ.] Haec sumpta sunt ex Laertii (IV, 19.) Polemone, sed ubi pro ὀζωτὰ καὶ στιλφωτὰ in edit. Basil. quidem legitur, ὀξώτης καὶ στιλφώτης: in edit. vero Henr. Steph. ὀξώτας καὶ στιλφώτα. Sed tam Suidae quam Laertii codices corrupti sunt. Scribendum enim est, ὀξωτὰ καὶ σιλφιωτά, i. e. *aceto et lasere condita.* Pollux lib. VI. c. 10. p. 287. Ὁ δ' Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Τήρᾳ (fr. 180.) λέγει, Ὀξωτά, σιλφιωτά, βολβός, τευτλίον, Περίκομμα, ῥῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον. Habes hic idem fragmentum Aristophanis, sed auctius; addito fabulae nomine, quod Laertius reticuit. Confer Salmasium in Solinum p. 261. edit. Ultrai. qui locum hunc Aristophanis illustrat. Küst. Codex Laertii, cuius collatio penes Gaisfordum est, ὀξωτὰ καὶ στιλφωτά. Ceterum ista de Euripide pronunciata noli mirari, cuius orationem acuminibus quasi ad gustum excitandum refertam et conditam Aristophanes cinaedis quam severis hominibus digniorem esse censebat. 13. καταπυγοσύνη] καταπυργοσύνη A. καταπυργοσύνους V. 14. Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί] Ex Schol. Aristoph. Av. 108. Küst. 15. οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. E. 16. οὖν] γὰρ A. V. γοῦν B. E. Mox εἶπον A. V. E.

---

cium facere ei licere, sed solis sacerdotibus, qui ex Aaron genere essent, fas esse aiebant), iratus mortem iis minatus est, ni quiescerent. Ὀζίας. Ozias, rex Israelis. hic cum fuisset pius, postea rebus secundis elatus eo amentiae progressus est, ut ipse per se Deo suffitum facere vellet, quod solis sacerdotibus facere licebat. cum igitur in templo odores incendisset, confestim lepra in facie eius erupit. quare eum inde abstraxerunt. Ὀζόλης. Nomen gentile. Ὄζος. Ramus. Ὄζουσιν. Odorem spirant. *Illae quidem ambrosiam et nectar redolent.* dicitur de rebus expetendis. loquitur autem de festo Bacchanalium. Ὄζω. Aristophanes *Pluto*: *Odoremque corporis mei suavem esse dicebat.* id est, corpus meum suave spirare aiebat. Ὄζων. *Olens axillas a Tragasaeo patre.* Aristophanes: *Neque pessimus Artemo, expeditus in arte musica, qui male olet hircum a patre Tragasaeo.* hic propter axillarum foetorem a comicis perstringebatur: hircum enim olebat. erat autem poeta melicus. Ὄζωνος. Nomen proprium. Ὀζωτά. Aristophanes ubi de Euripide inquit: *Aceto et lasere condita*: quae, eodem auctore, *Similia sunt libidini cinaedorum, carnem magnam appetentium.* Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί. *Unde triremes pulchrae.* id est, Athenis. Athenienses enim laude belli navalis elati erant. praegressis igitur, *Cuiates estis?* respondet, *Unde triremes pulchrae veniunt.* Ὅθι. Ubi. Ὀθόναις. Telis lineis. item, quaevis telae,

ἰσχνόν, κἂν μὴ λινοῦν ᾖ. Τήν τε γὰρ σχοῖνον, δι' ἧς ἡ ὀθόνη ἐπὶ τὴν τοῦ ἱστοῦ ἀνάγεται κεραίαν, δρεπάνῳ ἐξέτεμον. τὸ ἄρμενον λέγει.

Ὀθόνη. πᾶν τὸ λεπτὸν ὕφασμα. Σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταί, καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι.

Ὄθω. τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι.

Ὄθων. ὁ μετὰ Γάλβαν βασιλεύσας, γένους ἀσήμου καὶ ἀφανοῦς ὢν καὶ τὸν ἔμπροσθεν βίον ἐξίτηλός τις, καὶ τῷ Νέρωνι κατὰ τὸ τῆς ἐκδιαιτήσεως ὁμοιότροπον οἱονεὶ κειότατος· ἔν γε μὴν τῇ βασιλείᾳ τὸν συνήθη μετελθεῖν τοῦ βίου τρόπον οὐχ ἱκανὸς γέγονε, πολέμων αὐτῷ χαλεπῶν εὐθὺς ἐκραγέντων.

Ὀθνεία. ξένη. Καὶ Ὀθνεῖος, ἀλλογενής, ξένος, ἀλλότριος.

Ὀθνεῖος. οὐχ ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀφιγμένος, ὥς τινες ἀπέδοσαν, ἀλλοεθνής· ἀλλ' ὁ ἀπὸ πόλεως τῆς αὐτῆς ὤν, καὶ ἄλλως ἐπιτήδειός πως, οὐ μέντοι κατὰ γένος προσήκων. Ἐπολέμουν ἔμφυλον πόλεμον κακίονα τοῦ ὀθνείου. — Ὀθνεῖον γάρ τι καὶ ἔκφυλον ψεύδεσθαι σοφῷ ἀνδρί. — Πρῶτος ὀθνείων κατέστησεν εἰς πεῖραν πολέμων Ῥωμαίους. — Πόλεμον μακρὸν καὶ ὀθνεῖον ἐκφέρουσιν.

Ὀθρωνός.

Ὀθρυάδας. τῶν τριακοσίων τῶν λογάδων εἷς, τῶν ἐπὶ Θυραίᾳ μαχεσαμένων· ὃς ἐν τοῖς νεκροῖς τραυματίας λαθών, ἀναχωρησάντων Ἀλκήνορος καὶ Χρομίου, οἳ τῶν Ἀργείων περιεσώθησαν, αὐτὸς σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς καὶ τρόπαιον ἀναστήσας ἀνθρωπείῳ αἵματι, ἐτελεύτησεν εὐθύς, καὶ αἴτιος ἐγένετο Λακεδαιμονίοις τοῦ πάλιν ἀμφισβητῆσαι περὶ Θυραίας, καὶ ἀγωνισαμένους νικῆσαι.

Ὀθρυονεύς. ὄνομα κύριον. τὸν Ὀθρυονῆα.

Ὀΐ. ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραινόντων· καὶ οἱ φοβούμενοι δὲ οὕτω λέγουσιν.

Ὄιαι. διφθέραι, μηλωταί.

Ὀίεσσι. προβάτοις.

Ὀιζύω. ταλαιπωρῶ.

---

1. Τήν γε] τήν τε A.E.*V. Med. Mox δρεπάνῳ ἐξέτεμον om. V. 4. πᾶν] γὰρ V. mox omissis Σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταί. Σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταί, καὶ δεδ.] Haec sunt verba Philostrati de Vit. Apoll. lib. 1. c. 5. (7.) quae etiam leguntur supra v. Εὐθύδημος, et infra v. Σκωπτόλαι. Küst. Tum οἱ ante Ἀθηναῖοι om. A. E.*V. 7. Ὄθω] Cf. Hesych. v. Ὄθεται. Locus eadem qua Herod. Epim. p. 251. (adde Theodos. Gramm. p. 73.) ratione persanandus, ubi cum oratio talis sit, Ὄθω δὲ τὸ ἐπιστρέφομαι, Ὄθομαι τὸ παθητικόν, μικρόν, legendum est: Ὄθω δὲ καὶ ὄθομαι τὸ π., ἐπιστρέφομαι, μικρόν. 8. Ὄθων, ὁ μετὰ Γάλβαν βασιλεύσας, γένους ἀσ.] Ecloga haec legitur in Excerptis Ioannis Antiocheni ab Valesio editis p. 814. unde eam Suidas mutuatus est. Küst. γένους ἀσήμου] Videtur potius addita negatione legendum esse, γένους μὴ ἀσήμου. Vide Barthium in Advers. p. 315. Küst. 12. τοῦ βίου μετελθεῖν] Sic etiam Exc. μετελθεῖν τοῦ βίου A. Mox ἱκανῶς V. 15. Mireris glossas Ὀθνεία et Ὀθνεῖος praeter ordinem proponi. 17. Utramque explicationem sociavit Lex. Rhet. p. 288. 18. τῆς πολέως] τῆς omisi cum A.*V. 20. ἔμφυλον] ἔμφυλον praetuli cum A.*V. Accedit gl. Ἔμφυλος πόλεμος.

1. Ὀθνεῖον γάρ τι] Hoc fragmentum depromptum est ex Menandro in Excerptis Hoeschelii p. 137. [162. ed. Par. 400. ed. Nieb.] ubi legitur Τούρχῳ ἀνδρί. Confer Iacobum Gronovium Mutilatt. Suidae p. 9. ubi de hoc loco agit. Toup. Adde v. Ἔκφυλον. 2. ἀνδρὶ σοφῷ] σοφῷ ἀνδρὶ dedi cum A.*V. 3. ὀθνείων] ὀθνείαν E. 5. Ὀθρωνός] Om. Küst. Hesychius: Ὀθρωνος. ἡ πρὸς Κερκύρᾳ νῆσος. Ubi qui produntur Stephani et Lycophronis loci docent, quantum erratum sit in vocis tenore. 6. Ὀθρυάδης] Eius mentio fit apud Pausan. in Corinthiacis p. 121. Küst. De Othryade diligenter tradiderunt Hemsterhusius in Luciani Contempl. 24. et Iacobs. in Anthol. Gr. T. VI. p. 217. Ὀθρυάδας A.E.*V. Mox τριακοσίων om. V. τῶν om. A. ante ἐπί. Θυραίᾳ hic quoque libri. 10. τρόπαιον ἀναστήσας ἀνθρωπείῳ αἵματι] Mira verborum audacia, sed arguto scriptore haud indigna, qui breviter declararet sententiam Dioscoridis Ep. XIII. Νίκα γὰρ ἐπ' ἀσπίδος ὧδε Λακώνων φωνῆται θρόμβοις αἵματος Ὀθρυάδα. Dubites tamen de voce ἀνθρωπείῳ: quamquam critici non satis blandam admoverunt medelam. Hemsterhusius enim, ἀναστήσας ἐπιγράψας τε τῷ τῶν τραυμάτων (vel τραυματικῷ) αἵματι, Toupius τῷ αὐτοῦ αἵματι, tertium τρόπαιον ἀναστήσας ἐπιγράψας τ' αὐτὸ ἰδίῳ αἵματι Iacobsius. 13. Θυραίας] Θυραιὰς A. Θυριᾶς E. 15. Ὀθρυονεύς] Il. ν'. 772. τὸν Ὀθρυονῆα] Il. ν'. 363. Om. vulg. repugnante *V. 16. Ὀΐ. ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπιφθ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 931. Ceterum locum hunc Suidae citat Eustath. in Od. ε'. p. 1538, 45. Küst. ἐπίφθεγμά ἐστιν ὀδυρομένων A. 18. Οἶαι] Ὄιαι Photii MS. et sic Suidam scripsisse arguit litterarum series: nam voces quae ab οι diphthongo auspicantur ponere ille suevit ante lit. υ. Vide mox in v. Ὀϊστός. Gaisf. Qui recte fecit, quamquam non recte argumentatus. 19. Ὀίεσσι] Il. ε'. 137.

---

quamvis non sint lineae. *Nam et funem, quo velum in mali antennam attollitur, falce incidunt.* Ὀθόνη. Quaevis tela. *Cavillatores et derisores, et velo potius student quam Athenienses sapientiae.* Ὄθω. Commoveo. Ὄθων. Otho, qui post Galbam imperavit, genere fuit obscuro et ignobili, et in privata vita mollis, ac Neroni per similitudinem luxuriae acceptissimus. in imperio autem more suo vivere non potuit, gravissimis bellis statim adversus eum coortis. Ὀθνεία. Peregrina. Et Ὀθνεῖος, peregrinus, extraneus, alienus. Ὀθνεῖος. Sic vocatur non ille, qui ex aliena regione advenit, sive alienigena, ut quidam interpretati sunt: sed qui est ex eadem urbe, et ceteroqui necessitudine aliqua coniunctus, non tamen genere propinquus. *Bellum civile inter se gerebant, externo deterius.* † *Mentiri enim ab viro sapiente alienum est et ab moribus eius abhorrens.* † *Primus effecit, ut Romani externa bella tentarent.* † *Bellum longum et externum gerunt.* Ὀθρωνός. Ὀθρυάδας. Othryades, unus ex trecentis delectis, qui ad Thyream pugnarunt. hic vulneratus inter mortuos latuit; cumque Alcenor et Chromius, qui ex Argivis cladi superstites fuerant, discessissent, ipse spoliatis Argivorum cadaveribus tropaeum humano sanguine cruentum erexit, statimque mortuus est: atque in causa fuit, ut Lacedaemonii denuo de Thyrea bello contenderent, et hostes vincerent. Ὀθρυονεύς. Nomen proprium. unde Ὀθρυονῆα. Ὀΐ. Hei. adverbium lamentantium et dolentium: item, metuentium. Ὄιαι. Diphtherae, pelles ovillae. Ὀίεσσι. Ovibus. Ὀιζύω. Miser sum.

Ὀιζυρήν. ταλαίπωρον, χαλεπήν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Εὕρετο παισὶν
ὄλβον, ὀιζυρὴν ὡσάμενος πενίην.

Ὀιζύς. πόνος, ταλαιπωρία.

Ὀιλεύς. ὄνομα κύριον.

Ὄιν. πρόβατον.

Τὰν ὄιν, ὦ λάμπτερ ἐπόγμιε, τάν τ' ἀκέρωτον
μόσχον·

ἐν Ἐπιγράμματι.

Ὀινγάρδαι. ὄνομα ἐθνους.

Ὀίρωνος.

Ὄιος. προβάτου. οὕτως Ἴωνες· Ἀττικοὶ δὲ οἷς. καὶ ὄιν Ἴωνες· Ἀττικοὶ δὲ οἶν. καὶ παροιμία· Ὄις τὴν μάχαιραν. ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένων.

Ὀίω. ὑπολαμβάνω. Καὶ Ὀισθείς, ὑπολαβών.

Ὄις. αἴξ, ἢ πρόβατον.

Ὀιστεύσας. τοξεύσας, σαγιτεύσας.

Ὀιστός. βέλος, σαγίττα.

Ὁ κάνης τῆς τύχης ὑπερέχει. παροιμία ἐπὶ [674]
τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.

Ὁ κάτωθεν νόμος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἢ τὴν Ἠλιαίαν λέγει, διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης. ἢ τὸν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης. ὅτι γάρ φησι βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ· ἢ ἐπεὶ φησὶ τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὥς φησιν Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικῷ.

Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν.

Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀτ-

1. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Pancratis II,3.4. Anthol. Pal. VI,117. 6. *Ὀιζυύς* *V. Versus Adaei supra positi sub v. *Ὄγμος*. 7. *τὸ πρόβατον* *V. 8. *Τὰν* | *ὅτ' ἂν* A. V. Ex Anthol. Pal. VI,258. 12. *Ὀινγάρδαι* | Vid. *Οὐνιγάρδαι. Hemst.* 13. Om. vulg. Tenet *V. Sed corruptionem subesse docet ordo litterarum. 14. *Ὄις. πρόβατον* | *Ὄιος. προβάτου* A. E. *V. Med. Photius et Lex. Bachm. p. 314. *οὕτως Ἴωνες* | Schol. Aristoph. Pac. 929. *Οἱ γὰρ Ἴωνες διευλλάβως λέγουσιν οἷς, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονοσυλλάβως τὰς οἷς, καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ γένους· οἱ Ἀττικοὶ συναιροῦντες τὸν ὄιν τὸν οἶν. οἱ γὰρ Ἴωνες πολλὰ διῤῥημένως φασίν.* Vid. Schol. Ven. Il. γ'. 198. *Gaisf.* Adde Schol. Il. ι. 207. 15. *καὶ ὄιν — οἶν* neglexit Küst. silente Gronovio. 16. *Ὄις τὴν μάχαιραν* | Simile proverbium, sed diverso sensu, *Αἴξ τὴν μάχαιραν*. 18. *Ὀισθείς* | Il. ι. 453. 19. *Ὄις* | *Οἷς* mendum vulg. 20. *Ὀιστεύσας*] Il. δ'. 196. *τοξεύσας* om. Med.

1. *σαγίτα* | *σαγίττα* A. V. Haec olim subsequebantur *Οἳ τοπικὸν* — et reliqua ab *Οἱ* diphthongo exorsa usque ad *Οἴχωκ' ὅλωλα*, quae Gaisfordus cum A. V. posuit ante litteram *Υ*. Neutro in loco ea praebet E. 2. *Ὁ κάνης* | Sic habent MSS. Pariss. At editt. Ald. Basil. et Genev. male *ὁ κάνης*. In edit. Mediol. vero hic et duo sequentes articuli desiderantur. *Küst.* *Ὁ Κλεομένης* ridicule Arsenius p. 380. *τύχης* | *κοίτης* Photius et Arsen. Crates Pollucis X, 90. *ὁ κάνης δὲ τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ.* Hunc locum cum Suida et Photio conferentem olim memini Porsonum. *Gaisf.* Mox *παροιμία* om. B. E. cum Photio. 3. *μείζω* | *τὰ ἀναγκαῖα μείζω* A. B. E. *V. Med. *τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω* Photius et Arsenius. 5. *Ὁ κάτωθεν νόμος. Δημοσθ.* | Ex Harpocratione. Confer Petit. in Comment. ad Legg. Att. p. 105. *Küst.* Item Taylorum praeter alios in Demosth. c. Aristocr. p. 629, 16. quem locum grammatici tractant. 7. *δικαστηρίων* | *καυστηρίων* B. E. 9. *ἢ τὸν* | *τὸν* om. A. B. E. *V. Ald. et Photius. Immo cum distinctione tollendum fuit *ἢ*. Mox *ἀρχομένων νόμων* Photius. 11. *ὅτι γὰρ* | *ὅτι γάρ φησι* A. B. V. E. (*ὅτι γάρ φη* Ald.) Photius et Harpocratio, qui docet hanc Didymi orationem fuisse. 12. *Εὐφορίων* | Hominem quantumvis absonum poemate suo, quod Apollodorus inscribebatur, de scriptura legum Atticarum memorasse haud facile concesserim; quamquam non dubitavit Meinek. p. 61. Videtur potius index libri e compendio detortus esse, quo librorum ad Apollodorum missorum memoria continebatur. 13. *ἐπεὶ* | *ἢ ἐπεὶ* A. B. V. E. Photius et Harpocr. 15. *μετέστησεν* | *μετέφησεν* E. 16. *Φιλιππικῷ* | *Φιλιππικοῖς* cum uno libro Bekkerus, sed repugnante Harpocr. v. *Μύρτανον*. 17. *Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθ.*] Haec extra seriem suam posita sunt, quae infra sub voce *Ὅτι* collocari debebant. *Küst.* Hic posuit etiam Photius, superiori glossae praemisit Harpocr. *Δημοσθένης* | P. 1377. 18. *Πλαταιάς*] *Πλαταιάς* A. V. Ald. Harpocr. Pal. 19. *τοῦτο* | *τούτων* V. 20. *Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τ.*] Et haec sub voce *Ὅτι* ponenda sunt, nec locum hic habere possunt. Quod autem ad rem ipsam attinet, notandum est, censum Atticae non fuisse plene sexies mille talentorum, sed summae huic defuisse ducenta et quinquaginta talenta, ut expresse testatur Polybius lib. II. sub finem, cuius verba adducunt Meurs. Att. Lect. lib. I. c. 1. et Valesius in Harpocrationem v. *Ὅτι ἑξακισχίλια. Küst.*

Ὀιζυρήν. Acrumnosam, miseram. In Epigrammate: *Acquisivit filiis opes, paupertatem aerumnosam propulsans.* *Ὀιζύς*. Labor, miseria. *Ὀιλεύς*. Nomen proprium. *Ὄιν*. Ovem. In Epigrammate: *Orem hanc, Ceres, messis praeses, vitulamque cornibus carentem.* *Ὀινγάρδαι*. Nomen gentis. *Ὀίρωνος*. *Ὄιος*. Ovis. sic Iones. Attici vero *οἷς*. et *ὄιν* Iones; Attici vero *οἶν* dicunt. Et proverbium: *Oris gladium.* dicitur de iis qui sibi ipsi male consulunt. *Ὀίω*. Existimo. Et *Ὀισθείς*, existimans, ratus. *Ὄις*. Capra. vel ovis. *Ὀιστεύσας*. Qui arcu sagittam emisit. *Ὀιστός*. Telum, sagitta. *Ὁ κάνης τῆς τ. Storea fortunam superat.* proverbium in eos qui quae supervacua sunt, maiora et plura possident necessariis. *Ὁ κάτωθεν νόμος*. Lex inferior. Demosthenes in oratione contra Aristocratem vel Heliaeam sic vocat, quod dicasteriorum alia superiora, alia vero inferiora nominarentur; vel ob formam scripturae *βουστροφηδὸν* dictae, qua axones scripti erant, legem eam, quae a sinistra incipit, inferiorem vocat Demosthenes. axones enim et cyrbes isto modo scriptos fuisse Euphorio docuit in *Apollodoro*. vel quod Ephialtes axones et cyrbes ex loco superiore, id est, ex Arce in Curiam et Forum transtulit: ut ait Anaximenes in *Philippicis*. *Ὅτι διαμ.* Errat Demosthenes in oratione contra Neaeram, dicens Plataeenses pictos fuisse in porticu, quae Poecile vocabatur. nemo enim hoc dixit. *Ὅτι ἑξακισχ.* Atticae census erat sexies

τικῆς. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν φησιν οὕτως· Ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται. ἤτοι οὖν γραφικόν ἐστιν ἀμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει, ἵνα δοκῇ πλείονα τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἡ πόλις τοῦ πρὸς βασιλέα πολέμου.

Ὁ Καρπάθιος τῶν λαγῶν. φασὶν ὅτι οἱ Καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες ἐπήγαγον τῶν λαγῶν, οὐκ ἔχοντες ἐν τῇ χώρᾳ. οἱ δὲ πολλοὶ γενόμενοι τὰ γεώργια αὐτῶν ἐλυμαίνοντο.

Ὀκέλλει. προσορμεῖ, ἐκβιβάζεται. εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. Καὶ Ὀκέλλει, προσορμίζει.

Ὁ Κίς. ὄνομα κύριον.

Ὀκλαδία. ἡ ὄκλασις.

Ὀκλαδίας. ὁ συγκεκλασμένος δίφρος, καὶ
675 ποτὲ μὲν ||ἐκτεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος. Καὶ αὖθις·

Βαθεῖαν εἰς ἰλὺν ὀκλαστὶ πηδώντων.

περὶ βατράχων ὁ λόγος.

Ὀκλάζει. χωλεύει, εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται, διστάζει, ἀποκάμνει, λαγγάζει.

Ὀκλὰξ καθήμενος. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ γόνυ.

Ὀκνεῖ. κιλλαβῶς ἔχει. Ξενοφῶν· Ὀκνοῦντες, μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μείνωσιν. ἀντὶ τοῦ, εὐλαβούμενοι, δεδιότες.

Ὀκνεῖν. Καὶ ἀσκοπον οὐδένα ἐκ τῶν πολεμίων ὀκνεῖν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου ἡγεῖσθαι γινώσκειν αὐτούς, ξὺν ὅσῃ τε καὶ ὅπως ὡπλισμένη δυνάμει ἔρχεται.

Ὀκνείω. ὀκνῶ, ἀποβάλλομαι.

[Ὄκνος χαλκοῦς. βούλεται τοῦτο τοῖς Βιθυνοῖς ἐπιχωρίως δίφρον τινὸς γυναικείου εἶδος εἶναι.]

Ὀκνῶ. φοβοῦμαι. καὶ πυκνῶς τούτῳ κέχρηται Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φοβεῖσθαι.

Φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.

[Καὶ οἱ ῥήτορες] οὐκ ἐπὶ δειλίας καὶ ῥᾳθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Ἀντιφῶν· Κακὸς δ' ἂν εἰ ἀπούσι μὲν καὶ

---

1. *τῶν συμμοριῶν* | *τῶν* om. E. Photius et libri quidam Harpocr. Locus est p. 186, 18. 2. *τὸ τίμημα* E. Tum *ὑπάρχει* B.E. *τὸ .. τίμημα ὑπάρχον* Demosthenes. Deinde *ἀκούσεται* B.E. 3. *ἀτακτισχίλια* | Sic quidem in codice suo legit Harpocratio, ex quo Suidas haec descripsit. At hodie apud Demosthenem [in plerisque codd.] rectius legitur *ἑξακισχίλια*: et ab Ulpiano olim ita lectum fuisse patam fit ex eius scholiis. Locus autem Demosthenis a Suida hic citatus extat p. 76. eui geminus est alter, qui occurrit eadem ratione p. 74. ubi Orator inquit: *ἐπειδὴ τὸ τίμημά ἐστι τὸ τῆς χώρας ἑξακισχίλιον τάλαντον.* *Kust.* Vide Böckh. *Staatsh. d. Ath.* II. pp. 21. sq. 56. sqq. 5. *πλείω* | *πλεῖον* A. Ald. et Photius. *πλείονα* recepi cum B. V. E. *πλεῖω* Harpocr. 6. *εἰς τὸν πρὸς* | Omisi cum E. et Vratisl. Harpocratione (cuius reliqui libri cum Photio praebent *ἡ πόλις τῆς τῶν πρὸς β. πόλεμον*) *τὴς τον.* *τὸν* om. A. B. Ald. Mox *πρὸς τὸν βασιλέα* B.E. 7. *Ὁ Καρπάθιος τῶν λαγ.*] Confer Nostrum supra v. *Οὐκὶ τὴν χαρέδραν.* *Kust.* Adde v. *Λαγῶς περὶ τῶν Κρίων.* 8. *ἐπήγαγον τῶν* | *ἐπηγάγοντο* B.E. et A. corr. De quo nihil foret dubitandum, si verborum esset ea collocatio, quam superior glossa sequitur vel Arsenius p. 380. *καὶ λαγοὺς οὐκ ἔχοντες ἐπηγάγοντο.* 10. *γεώργια* | *γεωργαὶ* B.E. In fine gl. addit B. *εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν τι ἐπιτιθεμένων.* 11. *Ὀκέλλει* | Xenoph. Anab. p. 541. *νηῶν πολλαὶ ὠκέλλουσαι καὶ ἐξαίφνης.* *Toup.* MS. 12. *Ὀκέλλει* | Aristoph. Ach. 1158. et Schol. monente Abreschio. *Ὀκέλλῃς. προσορμίζει* V. 13. *Ὁ Κίς* | Sic MSS. Parisc. At priores edit. *Ὁ Κὶς*: quam lectionem vel series litterarum refutat. Est autem *Κὶς* nomen proprium Hebraeum, cuius mentio fit in veteri Testamento. *Kust.* 14. *Ὀκλαδία* | *τὸ αὐτὸν* Zon. p. 1439. Commentum vanum. 15. *Ὀκλαδίας. ὁ συγκεκλασμ.* | Ex Schol. Aristoph. Equ. sub finem. *Kust.* 16. *ἐκτεινόμενος* | *ἐκτεινάμενος* Schol. Aristoph., quod usurpavit Hemsterh. in Pollue. X, 47. 18. *Βαθεῖαν* | Versus choliambicus, ex Babrio. *Toup. Hemst.* A Tyrwhitto receptus p. 33. ed. Kuoch. p. 135. Ceterum *καὶ αὖθις* cum nihil habeat quo referatur, aut locus prior scriptoris intercidit, aut haec ad v. *Ὀκλάζ.* retrudenda videntur. 19. *βατράχων* | *βατεύων* A. *πρὸς* V.

1. *ὡς γόνυ* Zon. p. 1440. *κάμπτεται* | *κάμπτων* Hesychius. *κάμπτει* B. Id dixit Phrynichus Segu. p. 56. *τὸ τὰ γόνατα κάμπτειν ἐγκλίζοντα.* 4. *Ὀκνεῖ* | Ex Timaeo p. 190. *Ξενοφῶν* | Lib. II. de Expedit. Cyri p. 284. (II, 4, 22.) ut Pearsonus ad oram libri monuit. *Kust.* 5. *μένειν* Xenophon editus. 9. *ἀπιαμβάνειν* | *ἀπιαμβάνων* B.E. 11. *Ὀκνείω* | II. ζ. 255. *ἀποβάλλομαι* | Scribe, *ἀναβάλλομαι*, i. e. *cunctor, tergiversor. Kust.* Id fumat e Scholiis Basilii Boissonad. in Herodian. p. 98. 12. *Ὄκνος χαλκ.* | Notavi glossam, quam om. A. Post v. *Ὀκνῇ* collocat V. Idem V. *βούλεται δε* omisso *εἶναι.* 14. *τοῦτο* | *ταῦτα* V. 16. *Φρονοῦντα γάρ ν.* | Sophocl. Ai. 82. *ἔχοι' ἄκνῳ* V. 17. *Καὶ οἱ ῥήτορες* om. A. Mox *ἐχρήσατο* E. plene distinguens post *ῥήτορες*. Quorum librorum iudicia si recte interpretor, in margine nescio quis ascripsit istam observationem Rhetorico quodam Lexico contineri. Iam Lex. Rhet. Bekkeri p. 192. *Ὄκνος: ἐπὶ ὀργῆς καὶ ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας τινές τιθέασιν, οἱ δὲ ῥήτορες ἐπὶ φόβου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι.* Tum *τὸ ἀνάμαι* Med. *τὸ ἄνομα* V. qui ab *Ἀντιφῶν* usque ad finem omnia omisit. Interim uncis seclusi. 19. *Κακὸς* | *κακὸν* A. B. Oratio tam in principio quam in verbo *ἐπιζῆν* corrupta; nec multum Gaisfordus iuvat, qui pro *ἂν εἰ* legebat *δεῖ*. Hermannus audacius paulo: *Κακὸν δ' οὖν, ἐν ἄπουσι μὲν . . . δοκοῦντα εἶναι καὶ τῷ θέλειν καὶ ἐπείγειν, τὸ δὲ ἔργον ἂν παρῇ ὀκνεῖν.*

---

mille talenta. contra Demosthenes in oratione *de Symmoriis*: *Regionis vero nostrae census esse octo millia talentorum audiet.* aut igitur mendum est scripturae, aut fortasse orator hoc astute dixit, ut respublica maioribus opibus instructa esse videretur ad bellum cum rege gerendum. *Ὁ Καρπάθιος τ. λ. Carpathius leporem.* dicunt Carpathios, insulam incolentes, cum nullos haberent, lepores in eam intulisse, sed hi postea aucto numero arva eorum laeserunt. *Ὀκέλλει.* Ad portum appellit, elicitur in litus. dicitur de navibus. Et *Ὀκέλλοι*, ad portum appellat. *Ὁ Κίς.* Nomen proprium. *Ὀκλαδία.* Genu flexio. *Ὀκλαδίας.* Sella quae complicari potest, et modo explicatur, modo contrahitur. *Inflexis cruribus in limo profundo saltantium.* de ranis ista dicuntur. *Ὀκλάζει.* Claudicat, genibus flexis subsidit, titubat, cunctatur. *Ὀκλὰξ καθήμενος.* In genua subsidens. *Ὀκνεῖ.* Metuit. Xenophon: *Metuentes, ne Graeci ponte superato remanerent.* *Ὀκνεῖν.* *Nullum exploratorem hostium se timere, sed potius se ea sua putare, ut hostes sciant, quantis et quomodo armatis copiis instructus ventat.* *Ὀκνείω.* Metuo, cunctor. [*Ὄκνος χαλκοῦς.* Bithyni lingua sua genus quoddam sellae muliebris sic appellant.] *Ὀκνῶ.* Metuo. hoc verbi significato frequenter usus est Sophocles. *Hominem enim sanae mentis haud sane formidine refugerem.* Et oratores verbo usi sunt, non de ignavia et socordia, sed de metu: et

μέλλουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται, καὶ τῷ θέλειν ἐπείγειν· τὸ δὲ ἔργον ἂν παρῇ, ὀκνεῖ. Καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶν πρώτῳ· Φημὶ δὴ δικῇ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν, τῷ τε τὰς πάλεις τοῖς Ὀλυνθίοις σώζειν καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπεμπειν, καὶ τῷ μὴ ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἑτέροις. εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε, ἀνωφελὴς ὑμῖν ἡ στρατεία γένηται. Καὶ Ὁμήρῳ δὲ ἐπὶ τοῦ φόβου ὁ ὄκνος τέτακται. φησὶ γὰρ Ἀγαμέμνων περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ·

Οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο.

Ὀκνῶν. ἀναβυόμενος. Σοφοκλῆς·

Φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πᾶς ἀνὴρ πράσσων μέγα.

Ὁ Κώκ. ὄνομα κύριον. Τὰ δὲ βέλος ἀνεφγμένον τρυφθάσαν τὸ στόμα, ἐκεῖσε ἐμπεσάν, κατέπαυσε τὴν πτῆσιν, καὶ δὴ ὁ Κὼξ εὐθυωρὸν ἀπερίω.

Ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων φεύγειν ἐκεῖνα, ἐν οἷς διαφέρουσιν. ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρῆτες ἐγένοντο.

Ὀκρίβαντας. ἐμβάτας. 676

Ὀκρίβας. σχῆμα ἡνιόχου.

Ὀκρίβας. σκηνὴ ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων. τὰ πλαστικὰ πήγματα, ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας, καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλτιον φάναι τὸ λόγιον, ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ τραγῳδοὶ ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐκ μετεώρου καὶ ἔλεγον. οἱ δὲ ὄνον φασὶν εἶναι, οἱ δὲ ἄγριον κριόν, ἄλλοι κλίμακα.

Ὀκριόεις. ὁ τραχύς. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ λίθον ὀκριόεντα, δόναξ ὅθι δισσὸν ὀδόντα θήγεται, (τὴν κίσσηριν λέγων) ἀμβλυνθεὶς ἐκ δολιχογραφίης.

Καὶ Ὀκριόεσσα, φρικτή, φοβερά.

Λέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκριόεσσα βᾶρις, ἀποφθίμενον τὸν Κύνα Διογένη.

---

2. ὄκνει] ὀκνεῖν A. B. E. Edd. ante Küst. 3. ἐν Φιλιππικῶν πρώτῳ] P. 3, [p. 14, 5.] Hodie autem oratio illa *Olynthiaca prima* inscribitur. *Küst.* ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ἅ A. Φημὶ δή] δὴ om. A. 4. ἡμῖν] ὑμῖν dedi cum Demosth. et A. B. item infra. Tum τῷ τὰς E. 5. μὲν post τοῖς omisi cum A. B. E. et Demosth. 8. ὀλιγωρήσετε] ὀλιγωρήσει E. Vide v. Ὀλιγωρήσετε. Iterum ὑμῖν A. B. quod Demostheni reddidit etiam Bekkerus. 10. εἵληται] τέτακται A. φησὶν] φησὶ γὰρ A. B. E. 12. Οὔτ' ὄκνῳ εἴκ. | Il. Δ. 122. 13. Σοφοκλῆς | Electr. 320. ubi πρᾶγμ' pro πᾶς. Deinde cum A. delevi, quae *V. superiori glossae postposuit, ex v. Κεκράγη petita: Ὀκαλαύμ. Κατηράθη Ὡράτιος ὁ Ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμόν, καὶ ἐπεκλήθη Κόκλης. τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν σκολιὸν καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Ubi Küsterus: „Haec leguntur etiam supra v. Κόκλης." Ὡράτιος V, E. Partem animadversionis decerpsit Zon. p. 1438. Ceterum extat in glossis superioribus ὀκουλεύμ. Mireris vero propinquae glossae fidem ab libris non convelli, quamquam orationem Menandri ex v. Εὐθυωρῶν esse descriptam apparet. 15. Τὸ δὲ βέλος ἀνεωγμ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Εὐθυωρόν. *Küst.* 17. εὐθυωρὸν] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. [et E.] male εὐθυωρῶν. *Küst.* 18. Ὁ Κρὴς τὴν θάλ.] Vide Meursium in Creta p. 128. et Photium Cod. CCXLVIII. p. 1276. *Küst.* Hic in Lexico sic interpretatur: ἰδιὼν γὰρ αὐτὴν γαληνίζουσαν ἔφη· εἰ μὴ ἤδειν σε, quae Hesychius paulum dilatavit. Cf. Arsenius p. 389. ἐπὶ] παροιμία ἐπὶ A.

3. ἐμβάτας] ἐμβάτας Hesychius, ἐμβάτιας Photii MS. cuius editor dedit ἐμβάδας. Lex. Seg. ἐμβάτας, ἄμβωνας. 4. σχῆμα] τὸ βῆμα Ruhnkenius in Timaeum p. 191. γρ. ὄχημα margo Lex. Seg., recte, idque restituendum etiam Hesychio. 5. σκηνὴ ἰδίως] Distinctio Photii, ubi tentabat, quod miror, Dobraeus, ἰδίως· πάντων λεγόντων τὰ πλ. 7. ξυλίνθων V. ὑπερείσματα vero de tabulatis intelligendum, in quibus antiquitus histriones agebant: vide similem Strabonis locum XV. p. 720. f. 8. φάναι] φαίνεται Photius, et mox ἵσταντο. λογεῖον] λόγιον A. V. Timaeus et Schol. Platon. p. 375. item Prolegg. de Comoed. ed. Dind. p. XIV. et Hesychius. Itaque praetulimus; receptam scripturam probat Ruhnkenius. τῷ λογίῳ E. 9. ἐκ μετεώρου, καὶ ἔ.] Transponi malo, καὶ ἔλεγον ἐκ μετεώρου. *Hemst.* Sic fere Hesychius, καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. 12. Ὀκριόεις] Ὀκρίβεις V. Ἐν Ἐπιγράμματι] Pauli Silentiar. LI, 5, 6. Anthol. Pal. VI, 65. 14. τὴν κίσσηριν (κίσηριν Edd.) λέγων tacite Küsterus, a Gronovio p. 115 castigatus, post δολιχογραφίης reposuit, eumque secutus est Gaisf. Hoc in genere longum est errores enumerare, quos Küsterus admiserit. Satis fuerit contendere gl. Κλειοθένους ἀκριτέστερος. 16. Ὀκρυόεσσα] Sic Zon. p. 1440. ὀκριόεσσα B. E. Med, item in exemplo, ubi accedit *V. Equidem utrobique reduxi. 17. Λέξαι μ', εἰ καί σοι μ.] Leonidae Tar. LIX, 3. Anthol. Pal. VII, 67. Confer supra v. Βάρις. 18. Διογένην] Διογένη dedi cum V. et gl. superiore.

---

verbo ὀκνεῖν, pro metuere. Antiphon: *Ignavum autem se praebet, si periculo longe remoto et venturo, lingua ferocem et ad audendum promptum ostendit; at cum res ipsa adsit, formidine torpet.* Et Demosthenes *Philippica* prima: *Dico igitur hifariam rebus succurrendum esse, cum urbes Olynthiorum tuendo, et milites qui hoc faciunt mittendo; tum regionem eius vastando et triremibus et exercitu alio. quodsi alterutrum horum neglexeritis, vereor ne expeditio haec in cassum ab vobis suscipiatur.* Apud Homerum etiam ὄκνος extat de metu. dicit enim Agamemno de fratre suo: *Nec timori cedens, nec mentis insipientiae.* Ὀκνῶν. Qui cunctatur. Sophocles: *Solet enim terrificari, quicunque magnum quid aggreditur.* Ὁ Κώξ. Nomen proprium. *Sagitta autem in os apertum, antequam clauderetur, illapsa haesit, et Cock constitit.* Ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν. *Cretensis mare.* proverbium in eos, qui simulant se fugere, in quibus excellunt. Cretenses enim rei nauticae peritissimi fuerunt. Ὀκρίβαντας, Cothurnos. Ὀκρίβας. Aurigae sedes. Ὀκρίβας. Proprie sic vocatur suggestum, ex quo oratores verba faciunt. item pegmata, in quibus fictores imagines formant. item fulcra ligneorum theatrorum. praestat vero sic interpretari pulpitum theatri, in quo tragoedi vel histriones sublimes stabant, fabulas recitantes. alii ἀκρίβαντα vocant asinum; alii arietem ferum; alii scalam. Ὀκριόεις. Asper. In Epigrammate: *Et lapidem asperum, quo calami, per longam scriptionem obtusi, gemini acuuntur dentes.* pumicem intelligit. Et Ὀκριόεσσα, horrenda, terribilis. *Recipe me mortuum, Canem Diogenem, quamvis horrenda cymba tua valde sit onusta.*

Ὀκτάβλωμον. ὀκτὼ ἔχοντα δήγματα.
Ὀκτάκνημον. ὀκτάραβδον.
Ὀκτώ. ὁ ἀριθμός.
Ὀκτώβριος. ὄνομα μηνός.
Ὀκτώπουν. Κρατῖνος Θρᾴτταις·
Ὀκτώπουν ἀνεγείρεις.
ἀντὶ τοῦ σκορπίον. παροιμία γάρ· Σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντριαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησίν·
Ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα,
κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.
Ὀκχή. στήριγμα, βάσταγμα.
Γέντο δ' ἐρείκης
σκηπάνιον· ᾗ δὴ πέλε γήραος ὀκχή.
Καὶ Ὀκχήσασθαι, ἐπικαθεσθῆναι.
Ὀλβίζειν. μακαρίζειν, εὐδαίμονα ἡγεῖσθαι. Σοφοκλῆς·
Μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.
Ὀλβιοδαίμων. εὐδαίμων, εὐτυχέστατος. ἡ κλητικὴ ὀλβιόδαιμον.
Ὄλβιος. πλούσιος, εὐδαίμων, μακάριος.
Ὀλβοδότης. πλουτοδότης.
Ὄλβος. εὐδαιμονία, πλοῦτος. ἐν Ἐπιγράμματι·
Ὄλβου παντὸς ὑπερπέταται,
ὅς σε περιπλέγδην ἔχε πήχεσι.
Ὅλαι. αἱ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαὶ καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι.
Ὀλέθριον. μέχρι θανάτου. Σοφοκλῆς· 677
Ὀλέθριον αἰκίζει.
Ὀλέθρου πείραι ἐφῆπται. ἐπιδέδεται· καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας. οἷον, δέδεσθε τῷ ὀλέθρῳ.
Ὀλέκει. φονεύει.
Ὀλέκρανον. τινὲς τὸν ἀγκῶνα· οὐκέτι δὲ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος τοῖς τρωθεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἀριστοτέλης δὲ οὐ τὸν ἀγκῶνα, ἀλλὰ τὸ ἐν καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. Ἀριστοφάνης δὲ ὀλέκρανα λέγει τὰ τῶν ὠλενῶν κρανία·

---

1. *Ὀκτάβλωμον* | Voce hac usus est Hesiodus *Ἔοιγ.* 440. *Ἄρτον δτιπήσας τετράτυφον, ὀκτάβλωμον.* Tzetzes in illum locum: *Ὀκτάβλωμον. ὀκτὼ δήγματα ἔχοντα. βλωμὸς γὰρ τὸ δῆγμα. Küst.* *Ὀκτάβλωμον* *V. Pro *δήγματα* habet A pr. *δάγματα* (cum *V.), dein *δράγματα*. Sed *δήγματα* etiam Zon. p. 1439. 2. *Ὀκτάκνημον*] Scholiasta Homeri *Il. δ.* 723. *Ὀκτάκνημα. ὀκτώραβδα, ὀκτὼ κνήμας ἔχοντα. Küst.* Continuo delevi cum A. V. observationem ex *v. Ἀριστοφάνης* transcriptam: *Ὀκτάμετρον. ἀπὸ τοῦ τετραμέτρου τρίτης Ἀριστοφάνης. ὁ ποιητὴς ὀκτώπους καὶ τὸν ὀκτάμετρον.* 7. *παροιμία· Σκορπίον γάρ*] *παροιμία γάρ· σκορπίον* A.*V. Phot. 8. *Αἰσχύλου*] Huius e fabula perdita similia quaedam proferuntur, de quibus disputat Hermannus de Aesch. Lycurgia p. 22. 10. *Ἐκ ποδῶν δ'*] *δ'* om. V. 14. *Γέντο δ' ἐρ.*] Fragmentum hoc sic distinguit et supplere potest: *Γέντο δ' ἐρείκης Σκηπάνιον, τὸ μὲν οἱ γαλεὸν πέλε γήραος ὀκχή.* Pro *ἐρείκης* autem, ut MSS. Pariss. [et *V.] habent, in prioribus edit. corrupte legitur *εἰρήνης*. *Küst.* Ex Callimachi Hecale sumptum vidit Hemst. in Fr. LXVI. p. 439. probante Ruhnkenio Epp. Critt. p. 126. Conf. ed. Blomf. fr. 484. Ceterum post *σκηπάνιον* Toupius IV. p. 161. *πονόεντος*, Näkius de Callim. Hecale in Mus. Rhen. Vol. II. p. 524. supplebant *χείρεσσιν*. 18. *Σοφοκλῆς*] Oed. R. versus novissimi. 20. *τέρμα* om. A. Tum *περάσοι* E. Med.

1. *Ὀλβιοδαίμων* | *εὐδαίμων* addunt A.*V. cum Photio et Lex. Bachm. p. 315. Mox *ὦ* post *κλητική* delevi cum A. B. Spectat ad *Il. γ.* 182. Vide vel Hesych. et Zon. p. 1441. 3. *μακάριος* om. *V. *μακαριστὸς* Zon. p. 1441. 4. *Ὀλβοδότης. πλουτοδότης* | Sic MSS. Pariss. itemque Photius in Lexico medito [et Lex. Bachm. p. 316.]. At priores edit. [et E.] minus recte, *Ὀλβοδόται, πλουτοδόται. Küst.* 5. *Ἐν Ἐπιγράμματι*] Pauli Silentiar. IX, 6. 7. (unde reponendum *ὄλβῳ πάντας*) Anthol. Pal. V, 259. 8. *πήχεσσι* Med. 9. *Ὅλαι καὶ Ὅλαί*] *καὶ ὅλαι* om. A. B. *V. Sumptam esse gl. ex Schol. Aristoph. Equ. 1164. monuit Abreschius. 11. *Ὀλέθριον*] Callim. *κἄπος ὀλέθριον*. Ita legend. in Schol. Eurip. Phoen. 857. *Toup. MS. *Σοφοκλῆς* | Al. 402. 13. *Ὀλέθρου πείραι ἐφῆπται*] Est *ἀκροτελεύτιον* versus Homerici Odys. *χ.* 41. *Küst.* Vide Diogen. VI, 96. sive Arsen. p. 381. *ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται* om. V. 15. *δέδεσθε*] *διέσθαι* Photius. Mox *τῶν ὀλέθρων* Hesychius. 16. *Ὀλέκει*] Ioh. c. 32, 18. *φονεύει, φθείρει*] *φθείρει* om. A. B. V. Photius, Zon. p. 1445. et Lex. Bachm. p. 316. 17. *Ὀλέκρανον*] Alias scribitur *ὠλέκρανον*, per *ω*: et quidem frequentius. Ceterum cum loco hoc conferendus est Schol. Aristoph. Pac. 442. cuius scrinia Suidas compilavit. *Küst.* *οὐκέτι δὲ τὸ ἐν* etiam Schol. Ven. Nam Ald. *ἢ τὸ ἐπί*. 18. *τόπος*] *τρόπος* A. V. 20. *τῇ καμπῇ*] *τῇ* omisi cum A.*V. *ἀγκὼν δὲ τὸ ὑπὲρ ἐκεῖνο* post *ὀξύ* addit A.

Ὀκτάβλωμον. Panem octo bucellarum. *Ὀκτάκνημον*. Octo radios habentem. *Ὀκτώ*. Octo. *Ὀκτώβριος*. Nomen mensis. *Ὀκτώπουν*. Cratinus Thrattis: *Octipedem excitas*. id est, scorpium. extat enim proverbium: *Scorpium octipedem excitas*. In Aeschyli vero *Xantriis* Furor obtestans Bacchis dicit: *A pedibus vero surrum ascendit convulsio in summum caput, linguam extimulans: scorpii telum dico.* *Ὀκχή*. Fulcrum, baculus. *Arripuit autem scipionem ex ligno ericeo factum, qui senectutis erat fulcrum.* Et *Ὀκχήσασθαι*, insidere. *Ὀλβίζειν*. Beatum praedicare, beatum ducere. Sophocles: *Neminem beatum praedicare, priusquam ex vitae excesserit, omnis molestiae expers.* *Ὀλβιοδαίμων*. Beatus, felicissimus, vocativus est *ὀλβιόδαιμον*. *Ὄλβιος*. Dives, opulentus, beatus. *Ὀλβοδότης*. Divitiarum donator. *Ὄλβος*. Felicitas, opulentia. In Epigrammate: *Omnes felicitate superat, qui te amplexu tenuit.* *Ὅλαι*. Hordeum sale mixtum, quo victimae conspergebantur. *Ὀλέθριον*. Perniciosum. Sophocles: *Ad mortem usque persequitur.* *Ὀλέθρου πείραι ἐφῆπται*. *Mortis termini imminent.* quasi dixisset, Morti illigati estis. *Ὀλέκει*. Occidit. *Ὀλέκρανον*. Quidam interpretantur cubitum, non autem partem acutam in flexu manus, hic autem locus dolores iis affert vehementes, qui in eo vulnerati sunt. Aristoteles vero non intelligit cubitum, sed partem acutam in flexu manus. Aristophanes

τουτέστι, τῶν χειρῶν. δῆλον οὖν ὅτι τὸ ὀξὺ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει· ὃν ἀγκῶνά φαμεν ἡμεῖς.

Μηδέποτε παύσαιτο
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος.

Ὀλέκρανον. ἀγκών· οἷον τῆς ὠλένης κάρανον. Ἀριστοφάνης· κατάρα εἰρηνικῶν·

Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

Ὀλέσκει. ὀλοθρεύει.

Ὀλετῆρα. φονέα.

Ὄληαι. ἀπόλῃ.

Ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. ἀντὶ τοῦ, ἐπιμελῶς καὶ διὰ σπουδῆς εἶχεν. Ἐς δὲ αὔξησιν ἀρετῆς καὶ μείωσιν κακίας ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν.

Ὀλίγα ἄττα. ὀλίγα τινά.

Ὀλιγαρκία. τὸ ἐν ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. Ὀλιγαρτία δὲ ἡ λεῖψις τοῦ ἄρτου.

Ὀλιγαρχούμενοι. ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία.

Ὀλιγαῦλαξ. ἡ μικρὰ χώρα.

Ἥ τ' ὀλιγαῦλαξ
σπείρεσθαι.

Ὀλίγαιμος. ὁ ὀλίγον αἷμα ἔχων.

Ὀλιγηπελέων. ὀλιγοψυχῶν.

Ὀλιγηροσίη.

Πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσίης
μοῖραν ἀλοεῖται στάχυος.

Ὀλιγογνώμων. ὀλίγωρος.

Ὀλιγοδεής. ὀλίγων χρῄζων.

Ὀλιγοδεῖα. τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. καὶ ὀλιγοδεία, ὁμοίως.

Ὀλιγοδρανέων καὶ ὀλιγοδρανής. ὀλίγα ἰσχύων.

Ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ, οὐδόλως, παρ' Ὁμήρῳ· 678

Ἧ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο.

Καὶ ὀλίγον ἀντὶ τοῦ ἡσυχαίτερον. Ὁ δὲ ὀλίγον φθέγγεται πρὸς τὴν κόρην, καὶ αἰτεῖ πιεῖν. Καὶ ἀντὶ τοῦ μικρά.

Καὶ σπονδὴν ὀλίγῃ κιρναμένην κύλικι.

Ὀλίγγος. ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.

Ὀλιγοστός.

---

2. ὃ ἀγκῶνα] ὃν ἀγκῶνα A. B. V. E. Med. Schol. 4. Μηδέποτε παύσ.] Aristoph. in Pac. 445. Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται, Μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ, Ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον. Sed duo ultimi versus sic scribendi sunt: Μηδέποτε παύσαιτ' αὐτός, ὦ Διόνυσ' ἄναξ, Ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος. Sic enim et sensui et constructioni consuletur. Küst. Huic obstat αὐτός inutiliter additum. παύσαιτο] παύσοις A. παύσοιτ' V. παύσοιτο B. Ox. *V. 6. κάρανον] Lege κρανίον. Küst. Similiter Photius κάρα ἢ κράνιον: cuius tamen librarius item κάρανον videtur refingere voluisse. 7. Ἀριστοφάνης. κατάρα] κατάραι Gaisf. cum A. Haec autem ab hominibus studiosis, qui singularem formulam captarent, esse inserta docet vel ratio versuum diligenter transcriptorum. 8. δὲ om. V. Med. εἶναι μᾶλλον βούλ.] μᾶλλον βούλεται εἶναι V. Ox. μᾶλλον εἶναι β. A. 9. μηδέποτε παύσ.] Duos hos senarios paulo ante emendavimus. Vide igitur. Küst. 10. ἐξαιρούμενον] ἐξαιρούμενος B. E. Med. 12. φονέα ἢ φθορέα] ἢ φθορέα om. A. B. V. Phot. et Lex. Bachm. p. 316. Vid. Il. σ'. 114. 13. Ὄληαι] Il. γ'. 417. 15. Ἐς δὲ αὔξησιν ἀρετ.] Ex Damascio. Vide supra v. Ἰδιώτης, ubi fragmentum hoc auctius legitur. Küst. 18. ἐν τοῖς] τοῖς om. A. B. *V. Mox λῆψις E. 21. τρεῖς δέ εἰσι Zon. p. 1445. Photius et Hesychius.

2. Ἥ τ' ὀλιγαύλαξ σπ.] Ex Leonidae Tar. LIV, 1. Anthol. Pal. VI, 226. Versus om. A. Scripsimus ὀλιγαῦλαξ: ὀλιγώλαξ editores Anthol. 3. σπείρεσθαι] μικρὰ σπείρεσθαι B. E. 4. ἔχων αἷμα] αἷμα ἔχων A. 5. Ὀλιγηπελέων] Est vox Homerica. Küst. 7. Πενιχρῆς ἐξ ὀλιγ.] Anthol. Pal. VI, 98. Integriores Diodori Zonae versus vide supra post v. Αἰκίνιος. 8. ἀλοεῖται] Est vox corrupta, de qua coniecturam nostram v. supra in v. Αἰκμαία, ubi idem fragmentum legitur. Küst. 10. ὀλίγων] ὀλίγα Photius et Hesychius, ὀλίγου Zon. p. 1441. 11. ὀλιγοδεία] Ὀλιδεῖα V. Haec subtiliter discernit Zon. p. 1443. 13. ὀλιγοδρανής] ὀλιγοδρανός A. 15. οὐδόλως] οὐδαμῶς Zon. p. 1441. παρ' Ὁμήρῳ] Il. ε. 800. Scholiasta in eum locum: Ὀλίγον: ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον, οὐδὲ ὅλως. Küst. 16. Τυδεύς sub finem versus expunxi cum A. B. V. E. Cf. v. Ὀλιγωρήσετε. 20. Καὶ σπονδὴν ὀλίγῃ] Philippi Thessal. XI, 4. Anthol. Pal. VI, 251. ὀλίγῃ A. V. Anthol. ὀλίγῃ χειρὶ dixit Plutarch. Ant. 4. 21. Ὀλίγγος. ὁ γόνος ἀκρ.] Sic etiam Photius in Lexico. [Qui supra γένος ἀκρίδων] At Hesychius: Ὀλίγιοι. εἶδος ἀκρίδων. Küst. 22. ὀλίγος pro interpretatione subiunctum delevi cum A. B. V.

---

vero sic vocat crania, sive capita ulnarum. manifestum igitur eum sic appellare partem acutam et inflexam manus, quam nos ἀγκῶνα vocamus. *Nunquam desinat e cubitis spicula evellere.* Ὀλέκρανον. Cubitus: quasi dicas ulnae caput. Apud Aristophanem extant dirae, quas pacis amantes imprecantur: *Quisquis vero bellum malit, is nunquam desinat, Bacche rex, e cubitis suis sagittarum cuspides evellere.* Ὀλέσκει. Exterminat. Ὀλετῆρα. Interfectorem. Ὄληαι. Pereas. Ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψ. Diligenter et toto animo incubit. *Toto autem animo in curam illam incubuit, ut virtutem augeret, vitium vero diminueret.* Ὀλίγα ἄττα. Pauca quaedam. Ὀλιγαρκία. Virtus eius qui paucis contentus est. Ὀλιγαρτία vero, penuria panis. Ὀλιγαρχούμενοι. Quibus pauci imperant. Tres sunt rerumpublicarum formae: regnum, oligarchia, democratia. Ὀλιγαῦλαξ. Exiguus ager. *Et exiguus seminis hic ager.* Ὀλίγαιμος. Paucum sanguinem habens. Ὀλιγηπελέων. Animo deficiens. Ὀλιγηροσίη. *Paupere ex agello partem spicarum, quae in area triturantur.* Ὀλιγογνώμων. Negligens. Ὀλιγοδεής. Qui paucis indiget. Ὀλιγοδεῖα, et Ὀλιγοδεία. Paucarum rerum indigentia. Ὀλιγοδρανέων, et Ὀλιγοδρανής. Infirmus. Ὀλίγον. Apud Homerum ponitur pro neutiquam. *Profecto parum sui similem filium genuit Tydeus.* Item submissa voce. *Ille vero puellam submissa voce alloquitur, potum ab ea petens.* Item parvum. *Et libationem in exiguo mixtam calice.* Ὀλίγγος. Locustarum fetus. Ὀλιγοστός.

Ὀλιγότης.

Ὀλίγου δεῖν. σχεδόν, παρὰ μικρόν. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. Καὶ ὀλίγου δέω φάναι, ὡςαύτως.

Ὀλιγοχρονῶ.

Ὀλιγωρήσας. ἀμελήσας, ἀφροντιστήσας. Τῶν νενομισμένων τοῖς τελευτήσασιν ὀλιγωρήσας τιμῶν.

Ὀλιγωρήσετε. ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην. ὡς ἐν τῷ,

Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς·
ὥρα δὲ ἡ φροντίς.

Ὀλιγωρῶ. γενικῇ.

Ὀλιζῶνες. ἔθνος Θρᾳκικόν.

Ὀλίζονος. μικρᾶς.

Ὄλισβος. αἰδοῖον δερμάτινον, ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μιλήσιαι γυναῖκες, ὡς τριβάδες καὶ αἰσχρουργοί· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. Ἀριστοφάνης·

Οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη ἐπικουρία.

παρὰ τὴν παροιμίαν· συκίνη ἐπικουρία. ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

Ὀλισθηρός. οὐόλισθος, εὐχερῶς μεταγινώσκων.

Ὁλκάς. παρὰ Θουκυδίδῃ ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. Καὶ Ὁλκάδες, πλοῖα. Ἐν ταῖς δὴ λεγομέναις ὁλκάσι μακραῖς τὰ βαρβαρικὰ διεβίβασαν πλήθη.

Ὁλκεῦσιν. Οἱ δὲ Τρῶες ὁλκεῦσι πολλοῖς καὶ ἀρτήμασιν ἐνάψαντες, ὑπότροχον ὄντα εἵλκον εἰς τὴν πόλιν.

Ὁλκῇ. δυνάμει, ἢ βάρει, ἢ σταθμῷ. Καὶ τὸν στρεπτὸν ὃν ἐφόρει, ὁλκῆς γενικῆς χρυσοῦ ὄντα ἀφαιρεῖται· φησὶν Αἰλιανός.

Ὁλκήν. ἐπαγωγήν, τροπήν.

Ὁλκόν. ἰσχυρὸν τόνον, ἢ ἑλκυστικόν, ἢ ὅρμον, ἢ ὁδόν. Ὁ δὲ τὸν ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἔκοψεν.

Ὁλκός. ὁδός, ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος, ἢ οὐρά. ἢ ὁλκὸς "κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα· καταχρη- 679
στικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἔκταμα. δρακοντοειδὲς γάρ, διὰ πάσης τῆς νεὼς διῆκον.

Ὁλκὸς ἄνθρωπος. ὁ ἑλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγός.

---

1. Ὀλιγότης om. V. 4. Sic *V. Ὀλιγοχρόνω Med. quod uncis notat Gaisf. Om. Küst. 5. ἀφροντιστήσας addiderunt A. B. V. E. 6. Τῶν νενομισμένων | τοῖς νενομισμένοις Λ. V. 8. Ὀλιγωρήσετε. ἀντὶ τοῦ ἀμελ.] Ex Harpocratione. Küst. Ὀλιγωρήσεται — ἀμελήσεται A. V. Photii MS. Mox ἐν post Δημοσθένης om. E. Phot. Δημοσθένης | Olynth. I. p. 14. 10. ὥραν Edd. quaedam et Phot. ἔχειν, ἤτοι φροντίδα] ἤτοι φροντίδα om. A. B. V. Photius. ὀλίγον — ὀλίγον | ὀλίγην — ὀλίγην Λ. Harp. et Photius. ὀλίγα — ὀλίγην V. Mox ἐν τῇ Λ. *V. 12. Ἦ ὀλίγον οἱ π. | Versus Homericus supra propositus in v. Ὀλίγον. 14. Om. vulg. Retinet *V. 15. Θρᾳκικόν | Θεσσαλικόν sine dubio leg. auctore Berkelio in Stephanum. Hemst. Cf. Il. β'. 717. Θρᾳκῶν *V. Haec cum finitimis ita iungenda sunt, ut scribatur Ὀλίζονος δέ. 16. Ὀλιζόνος Edd. Item Hesychius Ὀλιζόνες. Recte vero Zon. p. 1441. Ductum hoc videtur e Dionys. Perieg. 239. Cf. Villois. in Apollon. p. 495. 17. Ὄλισβος. αἰδοῖον δερμ.] Confer Nostrum supra v. Μισήτην et Hesych. v. Σκυτίνην. Küst. 18. ὡς τριβάδες — γυναῖκες om. A. V. 19. Ἀριστοφάνης | Lysistr. 109. Ubi Scholia, quae Küsterus olim ut inedita deprompsit, idem argumentum sed verbis extenuatis persequuntur. 22. ἦν ἂν | ἦν om. Λ. V. E. Med. σκυτίνη ἐπικουρία | Vide Paul. Leopard. Emend. XIII, 1. Küst. Adde v. Σύκινον. Edd. σκυτίνη ἐπικουρία.

3. Ὀλισθηρός | Cf. Aelian. N. A. XIII, 14. 5. παρὰ Θουκυδίδῃ | Lib. II. c. 91. Küst. 8. ὁλκεῦσι | Lego ὁλκοῖσι: de cuius vocis significatione vide Lexica vulgata. Küst. Nihil opus emendatione. Huc pertinent quae leguntur in Ἐξαρχοντες, et ex eodem scriptore proculdubio sunt desumpta. Hemst. Hanc de equo ligneo narrationem opinor ad Nicolaum Damascenum referri posse. 9. ἀνάψαντες | ἐνάψαντες Λ. V. Tum ὑπὸ τρόχον (vel τροχὸν) A. E. Med. 12. γενικῆς | Leg. γεννικῆς. Valck. Zon. p. 1442. exemplum attulit, φέρων ὁλκὸν χρυσοῦ βαρυτάλαντον. 14. τροπήν] Sic etiam habet Photius in Lexico [et Lex. Bachm. p. 316.]. At male. Scribendum enim est ῥοπήν. Hesychius: Ὁλκή. δύναμις, ῥοπή, etc. Küst. 16. Ὁ δὲ τὸν | Ex Menandro hist. p. 124. Toup. Menandri verba sunt, τὸν κατὰ πόλιν ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἐπεσκεύασε. 18. δρακόντων σύρμα | Sic auctor emend. περὶ πνευμάτων p. 233. ed. Valck. Vid. v. Ἰνδοί. Toup. MS. Emendationem istam dudum refutarat Albertius in Hesychium. 21. Ὁλκὸς ἄνθρωπος | Id annotavit Antiatt. p. 111. mala fide Platonis adhibens Rempublicam πέμπτῳ (E pro Θ posito). Sed Platonis loci pp. 521. D. 527. B. latius patent.

Ὀλιγότης. Ὀλίγου δεῖν. Ferme, propemodum. dicitur etiam sine verbo δεῖν. *Parum abest quin dicam.* Ὀλιγοχρονῶ. Ὀλιγωρήσας. Qui neglexit, parvi pendens. *Neglectis honoribus, qui defunctis tribui solent.* Ὀλιγωρήσετε. Negligetis. Demosthenes in *Philippicis.* ὀλιγωρεῖν enim dicitur, exiguam alicuius rei curam gerere. ubi ὀλίγην est, ne minimum quidem: ut in versu illo: *Profecto parum sui similem filium genuit Tydeus.* ὥρα vero dicitur cura. Ὀλιγωρῶ. Aptum genitivo. Ὀλιζῶνες. Gens Thracica. Ὀλίζονος. Parvae. Ὄλισβος. Penis coriaceus, quo utebantur mulieres Milesiae, ut frictrices et nequitiis venereis deditae. utebantur etiam viduae. Aristophanes: *Ne olisbum quidem octo digitorum vidi, qui nobis esset coriaceum auxilium.* alludit ad proverbium, *Ficulnum auxilium*: quod dicitur de infirmis. Ὀλισθηρός. Lubricus, facile sententiam mutans. Ὁλκάς. Apud Thucydidem dicitur oneraria navis. Et Ὁλκάδες, naves onerariae. *In navigiis longis, quae holcades vocantur, barbarorum multitudinem traiecerunt.* Ὁλκεῦσιν. *Troiani vero pluribus funibus et loris alligatis rotisque impositum in urbem traxerunt.* Ὁλκῇ. Pretio, vel pondere. Aelianus: *Et torquem aureum magni ponderis, quem gestabat, ei detrahit.* Ὁλκήν. Attractionem, inclinationem. Ὁλκόν. Tractum vehementem, vel aptam ad trahendum, vel stationem navium, vel viam. *Ille vero aquaeductum incidit.* Ὁλκός. Via, vel aquaeductus, vel cauda. vel ὁλκὸς proprie sinuosus tractus serpentum. abusive vero sic dicitur carina, quae longo tractu, serpentis instar, a puppi ad proram usque extenditur. Ὁλκὸς ἄνθρωπος. Homo vim habens attra-

Ὁλκοῖς. ἄγειν καὶ ἑφέλκεσθαι δυναμένοις.

Ὁλκούς. ἑφελκομένας.

Ὁλκούς. ναυστάθμους.

Ὅλμος. τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ὁ τρίπους τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ Ὁλμειός, στρογγύλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά.

Ὀλοή. ὀλεθρία.

Ὁλοκαρπούμενον. ὅλον προσφερόμενον.

Ὁλοκαύτωμα. ἡ θυσία.

Ὁλολυγή. ἡ βοή.

Ὁλολύγιον.

Ὅλωλα. ἀπόλωλα. καὶ ὅλοιτο, εὐκτικῶς.

Ὁλώλαμεν. ἀπολώλαμεν.

Ὅλῳ ποδί. ὅλῃ δυνάμει.

Ὁλολυζέτω. θρηνείτω. κυρίως ἐπὶ γυναικῶν. Ὅμηρος·

Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.

Ὁλολυζέτω πίτυς, ὅτι πέπτωκε κέδρος. τουτέστι, τῶν ἰσχυρῶν πιπτόντων τὰ ἀσθενέστερα παιδευέσθωσαν καὶ σωφρονιζέσθωσαν. καὶ ὁ Σολομῶν λέγει· Τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων, δίκαιοι κατάφοβοι γίνονται. Καί, Λοιμοῦ μαστιζομένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται.

Ὁλολύζειν. τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. Ὅμηρος·

Αἱ δ' ὀλόλυξαν.

Ὁλολύζει ὁ γέρων. εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων.

Ὁλοός. δασυνομένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς δηλοῖ ὁ φρόνιμος καὶ ὑγιής· ψιλουμένης δὲ ὁ ὀλέθριος.

Ὁλοόφρονος. τοῦ ὀλέθρια φρονοῦντος.

Ὅλορος, Ὁλόρου. ὄνομα κύριον.

Ὁλός. θολός.

Ὅλος καὶ πᾶς. Ἦν δὲ ὅλος καὶ πᾶς πρὸς τὸ πολεμεῖν. Πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ διακιν-

---

1. *Καὶ Ὁλκοῖς*] *καὶ* om. A. B. E. Med. Verum haec cum superioribus aliquo modo iungenda fuisse arguit litterarum ordo. *δυναμένοις*] *δυνάμενον* Photius. 3. *ναυστάθμους*] Wesseling. in Herodot. II, 154. laudat Gaisf. 4. *Ὅλμος. τὸ μαγειρ.*] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 238. *καὶ τρίπους τοῦ Ἀπολλ.*] Vide Zenob. Centur. III, 63. et Nostrum supra v. *Ἐν ὅλμῳ. Küst.* ὁ ante *τρίπους* A. V. 5. *Ὁλμειός*] Eiicienda vox, nisi quidem fluvius Boeotiae singulari glossa commemorabatur. Zon. p. 1442. sive Schol. Il. λ'. 147. *Ὅλμος δέ ἐστι κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτεται ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά.* 7. *Ὀλοή*] Il. π. 849. 8. *Ὁλοκαρπούμενον*] Frequens vocis huius usus est apud scriptores sacros. *Küst.* Zon. p. 1445. et Hesychius. 9. *Ὁλοκαύτωμα*] *Ὁλοκαυτώματα* A. Item glossa sacra. 11. *Ὁλολύγιον*] Om. Küst. *ἀπὸ τῆς ὁλολυγῆς* explicatio Zon. p. 1445. 12. *Ὅλωλα καὶ ἀπόλωλα καὶ ὀλώλαμεν, ἀντὶ τοῦ ἀπεθάνομεν. καὶ ἀπολώλαμεν*: Zon. p. 1445. Similiter hae glossae iungendae sunt, quae cum v. *Ὅλῳ ποδί* in alienam sedem irrepserunt. *φθαρείη* post *εὐκτικῶς* delevi cum A. B. V. 14. *Ὅλῳ ποδί*] Apollon. Rhod. IV, 1166. *τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί.* Pro *ὅλῳ ποδὶ* Libanius T. II. p. 724. C. dixit *παντὶ ποδί. Ruhnkenius* Ep. Crit. p. 225. Quintil. XII, 9, 18. *omni, ut agricolae dicunt, pede standum est.* 15. *ἐπὶ γυναικῶν*] Wesseling. in Diodor. XVI, 11. et Hemsterhus. in Luciani Somn. 4. attulit Gaisf. Accedant Elmsl. in E. Heracl. 782. et praeter alios Blomf. gloss. Agam. 28. 16. *Ὅμηρος*] Il. ζ'. 301. 18. *Ὁλολυζέτω πίτυς, ὅτι πέπτωκε κέδρος*] Haec sunt verba Prophetae Zachariae c. XI. 2. secundum versionem LXX. interpretum. *Küst.*

2. *ὁ Σολομῶν λέγει*] Proverb. XXIX, 16. *Küst.* Seqq. om. V. 4. *Λοιμῷ μαστιζόμενος ἄφρ.*] Haec sunt verba eiusdem Salomonis Prov. XIX, 25. *Küst.* *λοιμοῦ μαστιζομένου* A. B. E. *λοιμοῦ μαστιγουμένου* LXX. 6. *Ὅμηρος*] Odyss. γ. 450. Scholiasta: *Ὀλόλυξαν. μετὰ βοῆς ηὔξαντο. Küst.* 9. *Ὀλολύζει γέρων*] Aristoph. Thesmoph. 136. *Ὀλολύζεις γέρων.* Scribendum cum Suida *ὀλολύζει.* Quod et recte vidit Küsterus. Quae sequuntur sunt verba Scholiastae. *Toup. ὁλ. ὁ γέρων* A. B. V. probatum Porsono in Toup. IV. p. 504. 11. *δασυνομένης*] *διὰ μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς δασυνομένης* V. 12. *τὸν φρόνιμον καὶ ὑγιῆ*] *ὁ φρόνιμος καὶ ὑγιής* A. V. E. item mox *ὁ ὀλέθριος* pro *ὀλέθριον*, ubi *ὀλέθριος* *V. 14. *Ὁλοόφρονος*] Il. β'. 723. et alibi. Vide vel Villois. in Apollon. p. 497. 16. *Ὅλος. τὸ μέλαν τῆς σηπίας* Hesychius. 17. *Ὅλος καὶ πᾶς*] Attigit Astius in Plat. Legg. p. 249. 18. *Πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ διαχ.*] Est fragmentum Polybii [III, 94.], quod legitur etiam infra v. *Παραβάλλεσθαι. Küst. ἢ πρὸς τὸ* habent superiores edd. [cum A. B. V. E.] a quibus cur discesserit Küsterus nullam causam video. Prius exemplum, cuius eadem cum altero sententia est, suo nomine apposuisse lexicographus videtur, vulgari verbo *πολεμεῖν* utens; alterum exemplum, quod a priori non differt nisi exquisitioribus verbis *παραβάλλεσθαι* et *διακινδυνεύειν*, ductum est ex Polyb. III, 94, 10. Perperam autem apud Suidam h. l. *πρὸς τὸ πολ.* et *πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι*, pro quo non modo apud Polybium, sed et apud eundem Suidam in v. *Παραβάλλεσθαι* recte *πρὸς τῷ π.* scribitur. Pari igitur ratione etiam *πρὸς τῷ πολεμεῖν* scriptum oportebat. *Schweighäus.* Opusc. II. p. 211. Utut est, *ἢ* in iungendis exemplis apparet poni non potuisse. Ceterum cf. Wesseling. in Diod. XVI, 92.

---

hendi et alliciendi. *Ὁλκοῖς*. Attrahendi et alliciendi vim habentibus. *Ὁλκούς*. Attrahentes. *Ὁλκούς*. Navium stationes. *Ὅλμος*. Culinarium instrumentum. Item tripus Apollinis. et lapis rotundus, in quo tunduntur legumina et alia quaedam. *Ὀλοή*. Perniciosa. *Ὁλοκαρπούμενον*. Victima quae integra Deo offertur. *Ὁλοκαύτωμα*. Victima quae tota igne crematur. *Ὁλολυγή*. Ululatus. *Ὁλολύγιον*. *Ὅλωλα*. Perii. et *ὅλοιτο*, optative. *Ὁλώλαμεν*. Periimus. *Ὅλῳ ποδί*. Totis viribus. *Ὁλολυζέτω*. Ululet. proprie de mulieribus dicitur. Homerus: *Illae vero omnes cum clamore manus ad Minervam sustulerunt.* *Ὁλολυζέτω πίτ. Eiulet pinus, quia cecidit cedrus.* hoc est, cum potentes cadunt, infirmiores et tenuiores documentum ex iis capiant, et sapere discant. et Solomo dicit: *Impiis cadentibus, iusti metu percelluntur.* Et, *Stultus pestilentia flagellatus astutior evadit.* *Ὁλολύζειν*. Cum clamore deos precari. Homerus: *Illae vero cum clamore precatae sunt.* *Ὁλολύζει ὁ γέρ. Eiulat senex.* quo respicit ad animum eius effeminatum et lasciviam. *Ὁλοός*. Cum prima syllaba spiritu aspero notatur, significat prudentem et sanum; cum vero tenui, perniciosum. *Ὁλοόφρονος*. Perniciosa consilia agitantis. *Ὅλορος*. Nomen proprium. *Ὁλός*. Idem ac *θολός*. *Ὅλος καὶ πᾶς. Toto animo in bellum intentus erat.* — *Toto animo in id intentus erat, ut proelio contenderet, et rem belli*

δυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν. — Ὅλος καὶ πᾶς ἦν τῇ διανοίᾳ περὶ τοὺς ἐνεστῶτας κινδύνους. ἀντὶ τοῦ, πάσῃ δυνάμει.

Ὁλοσχερῶς. ὁλοτελῶς.

Ὁλοσχοίνῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. Θεόφραστος δὲ τρία εἴδη σχοίνου φησίν· ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων ὁλόσχοινος καλεῖται.

Ὀλοφώιον. ὀλέθριον.

Ὁλόφωνος. ὁ ἀλεκτρυών. οὕτως Κρατῖνος.

Ὁλόφυλος. ὁ ὁλόκληρος.

Ὀλοφύρεται. ἀποδύρεται, κλάει.

Ὀλοφυρμός. θρῆνος.

Ὅλπη. ἡ λήκυθος. οἱονεὶ ἐλαιόπη τις οὖσα· διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπιπτεύεσθαι τὸ ἔλαιον. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Χάλκεον ἀργυρέῳ με πανείκελον, Ἰνδικὸν ἔργον,
ὅλπην ἡδίστου ξείνιον εἰς ἑτάρου,
ἣμαρ ἐπεὶ τόδε σεῖο γενέθλιον,
πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κριναγόρης.

Ὁλοοίτροχος. περιφερής, στρογγύλος. καὶ ὁλοίτροχος.

Ὁλοφέρνης, ἀρχιστράτηγος Καμβύσου, υἱοῦ Κύρου. πόλεμον δὲ ἔχων ὁ Καμβύσης πρὸς Ἀρφαξάδ, βασιλέα Μήδων, καὶ συμμαχίαν αἰτήσας παρὰ τῶν ἐθνῶν ἁπάντων ἕως Αἰγύπτου, καὶ μὴ δεδωκότων αὐτῷ, μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀρφαξὰδ πόλεμον ἔθετο κατὰ τῶν μὴ δεδωκότων αὐτῷ βοήθειαν, ἀποστείλας Ὁλοφέρνην μετὰ δυνάμεως πολλῆς· ὃς πάντων ἐκράτησεν. ἐλθὼν δὲ περὶ Βετυλούαν τὴν τῶν Ἰουδαίων πόλιν, ἀπέστειλεν Ἀχίωρ τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ἐπαπειλήσας αὐτῷ, εἰ μὴ ἕλοι τὴν πόλιν, ἀναιρήσειν αὐτόν. ὁ δὲ Ἀχίωρ κρατήσας τὰ ὕδατα, ἠνάγκασεν ἑτοίμως ἔχειν ἐκδοῦναι αὐτῷ τὴν πόλιν. ἡ δὲ Ἰουδὴθ ἐξελθοῦσα κεκοσμημένη ὡς νύμφη ἀπεκεφάλισε τὸν Ὁλοφέρνην, καὶ ἐσώθη ἡ πόλις. καὶ κλίνεται εἰς ου.

Ὁλοίτροχος. Λίθος ὁλοίτροχος ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὸν εὑρετὴν τοῦ τεχνήματος ἐμπεσὼν τοῦ τε στόματος ἐξήραξε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέωσεν ἄμφω. Ἡρόδοτος· Καὶ δὴ προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας, ὁλοιτρόχους ἀφίεσαν. Καὶ αὖθις· Ὁλοιτρόχους μεγάλους κατὰ τοῦ λόφου κυλίοντες. λίθους ὅλους τροχοειδεῖς.

---

1. Ὅλος καὶ πᾶς ἦν om. *V. 4. Ὁλοσχερῶς] Hinc Zon. p. 1445. emendandus videtur. Ὁλοσχερής diligenter explicavit Schueid. in Theophr. T. III. p. 260. 5. Ὁλοσχοίνῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ π.] Ex Harpocratione. Küst. Ὁλοσχοίνων Photius. περὶ παραπ.] περὶ τῆς παραπ. A. Photius. περὶ τῆς πρεσβείας B. V. περὶ πρεσβείας Harpocr. Mox Θεόφραστος δὲ ἐν τρίτῳ V. 6. Θεόφραστος] Lib. IV. Histor. Plant. c. 13. Küst. 9. Ὀλοφώιον] Odyss. δ'. 410. et alibi. Cf. Vill. in Apollon. p. 495. sq. 10. οὕτως Κρατῖνος om. A. Sed habet Photius cum ceteris. Cf. Hesychius. 13. θρῆνος] Statim gl. Ὁλόφυξις. Θρηνία πόλις περὶ Ἄθω· ἧς πολίτης Ἡρόδοτος Ὀλοφύξιος, περὶ Νυμφῶν ὥς φασι γράψας καὶ ἱερῶν, ex Steph. Byz. invectam, omiserunt A. V. 14. Ὅλπη] Ὀόλπη V. Ὄλπις Zon. p. 1444. sive Etym. M. p. 623. ubi mox ἐλαιόπιν. Hanc glossam (quamquam ne continuae quidem suam tenent sedem) cum intelligam ordini repugnare, haud temere suspicor eam e copiis illorum lexicographorum esse petitam, quos notationis color melius quam Suidam decet. 15. ὀπιπτεύεσθαι] ὀπιπεύεσθαι V. E. Etym. Deinde ἐν Ἐπιγράμμασιν *V. 17. Χάλκεον ἀργυρέῳ με πανείκ.] Crinagorae VIII. Anthol. Pal. VI, 261. 19. Supplendum υἱὸς Σέμωνος. 21. Ὁλοοίτροχος] Il. ν'. 137. 22. ὁλότροχος] Leg. ὁμότροχος. Reines. ὁλοίτροχος A. B. *V. Cf. Tittm. in Zon. p. 1442. et interpp. Hesychii.

1. Καμβύσαν — ἔχων ὁ om. A. 2. ὁ Καμβύσης] ἦν addit *V. 5. καὶ μετὰ] καὶ om. A. B. V. E. Med. 8. Βετυλίαν] Βετυλοῦαν A. B. V. E. Βετυλαίαν Med. 9. Ἀχίωρ] Ἀχίωρ A. *V. item infra. Mox αὐτοὺς V. 10. ἕλοι] ἕλοιτο A. *V. Mox ἀνελεῖν αὐτούς V. pro ἀναιρήσειν αὐτόν. 13. Ἰουδὴθ] Ἰουδὶθ A. Infra ὡς νύμφη om. V. 16. Ὁλοίτροχος] Sic recte MS. A. At priores editt. ὁλοοίτροχος: quam lectionem litterarum series respuit. Küst. Ὁλοίτροχος A. (cum spiritu leni) bis. Λίθος ὁλοίτροχος ἀπὸ μηχ.] Fragmentum hoc ex optimo MS. A. supplevi, quod in prioribus editt. mutile sic legitur: Λίθος ὁ ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὸν εὑρετὴν τοῦ τεχνήματος ἐξήραξε, καὶ τοὺς etc. Ceterum pro τοῦ τε στόματος constructionis gratia potius scribendum est, τό τε στόμα. Küst. 17. τεχνήματος] μηχανήματος V pr. 18. ἐξήραξε] Supplendum videtur τοὺς ὀδόντας. Hemst. 19. Ἡρόδοτος] Lib. VIII.' c. 52. Qui suo more dixit ἀπίεσαν. 22. λίθους ὅ. τρ. servarunt A. B. V. E. Med. Om. Küsterus: neque inficiandum ista rectius inseri glossae finitimae.

---

aleae committeret. — Nihil aliud nisi imminentia pericula animo agitabat. Ὁλοσχερῶς. Omnino. Ὁλοσχοίνῳ. Aeschines in oratione de legatione perperam gesta. Theophrastus autem tria genera iunci esse dicit, quorum tertium magnitudine et carnositate praestans ὁλόσχοινος vocetur. Ὀλοφώιον. Perniciosum. Ὁλόφωνος. Epithetum galli gallinacei apud Cratinum. Ὁλόφυλος. Integer. Ὀλοφύρεται. Lamentatur, plorat. Ὀλοφυρμός. Luctus. Ὅλπη. Ampulla olearia: sic dicta, quasi ἐλαιόπη, quod per eam cernatur oleum. In Epigrammate: *Aeream argenteae me similimam, Indicum opus, ampullam, donum suavissimo sodali, cuius hodie natalis est, mittit laeta cum mente Crinagoras.* Ὁλοοίτροχος, et Ὁλοίτροχος. Rotundus, orbicularis. Ὁλοφέρνης. Holophernes, imperator Cambysis, filii Cyri. Cambyses autem cum bellum gereret cum Arphaxad rege Medorum, auxilium ab omnibus gentibus ad Aegyptum usque postulavit; tum postquam illae recusassent, victo Arphaxad, bellum intulit iis, qui nullum auxilium dederant, et Holophernem cum magnis copiis misit: qui omnes subegit. cum autem ad Betuliam Iudaeorum urbem venisset, Achiorem ducem suum eo misit, mortem comminatus, nisi urbem cepisset. Achior autem potitus aquaeductibus, eo redegit incolas, ut ad urbem ipsi dedendam essent parati. sed Iudith sponsae in morem ornata egressa est, Holofernisque capite amputato urbem servavit. declinatur Ὁλοφέρνης, ου. Ὁλοίτροχος. Rotundus. *Saxum rotundum ex machina in commenti illius inventorem deiectum cum os eius fregit, tum ambos oculos excussit.* Herodotus: *Barbaris autem ad portas accedentibus, saxa molaria deiecerunt.* Et ali-

Ὁλοιτρόχους. στρογγύλους, τροχοειδεῖς λίθους. Ξενοφῶν· Ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι ὁλοιτρόχους ἁμαξιαίους, οἳ φερόμενοι διεσφενδονῶντο.

Ὀλυμπιάνειος, σοφιστής, τοῦ Ὀλυμπιανείου.

Ὀλυμπιάς. οὕτω καλεῖται παρ' Ἕλλησιν ὁ κατὰ [1]τέσσαρα ἔτη συντελούμενος ἀγών, διὰ τὴν κατὰ τετραετίαν τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων ἐκ τῶν κατ' ἔτος ὡρῶν τριῶν συντελουμένην ἡμέραν. ἐτέθη δὲ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἐπὶ Σολομῶντος, εἰς ἑορτὴν κοσμικὴν τοῦ Διός.

Ὀλυμπιάς. τετραετηρικὸς ἀγών. εἰσὶ δὲ τέσσαρες ἀγῶνες, Ὀλύμπια, Ἴσθμια, Νέμεα, καὶ Πύθια. λέγεται καὶ Ὀλυμπίασι, τοντέστιν, ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις, ἔνθα ἠγωνίζοντο.

Ὀλυμπιόδωρος, φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς· οὗ κλέος εὐρύ. παρὰ τοῦτον φοιτᾷ Πρόκλος ὁ Λύκιος ἐπ' Ἀριστοτελικοῖς λόγοις. Ὀλυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος, ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν, καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολίαν καὶ ἐντρέχειαν ὀλίγοις τῶν ἀκουόντων ὄντος ἐφικτοῦ· ἠγάσθη δὲ τὸ μειράκιον, ὥστε καὶ θυγάτριον ἔχων ἡγμένον καὶ αὐτὸ φιλοσόφως βουληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι.

Ὀλυμπιονίκης. ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶν.

Ὄλυμπος, ἀδελφὸς Γενερώσης· ὃς ἦκεν ἀπὸ τῆς Κιλικίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τὴν θεραπείαν τοῦ Σαρπηδόνος. ἦν δὲ ἐς τὰ πάντα φύσιν ἀξιάγαστον κεκτημένος, μέγας μὲν τὸ σῶμα καὶ εὐμήκης ἰδεῖν, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. τῆς δὲ ἡλικίας ἐν τῷ φρονιμωτάτῳ τότε γεγονὼς εὐόμιλός τε ἦν καὶ ἡδὺς ἱκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι, καὶ ὠφέλιμος, εἴπερ τις ἕτερος, τοῖς πειθομένοις. οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων καὶ βάρβαρος τὴν ψυχήν, ὃς

---

1. *λίθους* addiderunt A. B. V. (*λίθοι* *V.) Hanc autem vocem, quam etiam Xenophontis exempla vulgata solebant interpolare, post *βάρβαροι* iidem ignorant A. B. *V. *Ξενοφῶν* | Lib. IV. (IV, 2, 3.) de Expedit. Cyri p. 319. *Küst.* Statim in exempli principio delevi *Τρηκανῶται* cum A. B. V. 4. *Ὀλυμπιάνειος* | *Ὀλυμπιάνιος* V. Mox *Ὀλυμπιανείου* ex edd. vett. reduxi: nam alterum *Ὀλυμπιάνου* peccat saltem tenore. Nomina hominum ignorabilia. 5. *Ὀλυμπιάς* | Sic MS. A. At priores editt. [et B. E.] *Ὀλυμπία.* Scripsisse hic autem Suidam *Ὀλυμπιὰς* vel ex sequenti articulo patet. *Küst.* *οὕτω καλεῖται παρ' Ἕλλ. — συντελουμένην ἡμέραν* | Haec sunt verba Cyrilli Hierosolymitani Catech. XII. c. 8. p. 113. ut Pearsonus ad oram libri recte observaverat. *Küst.* 6. *συντελούμενος* | *συγκαλούμενος* V. 8. *ὡρῶν τριῶν* | Sic etiam legitur apud Cyrillum. At tam hic quam illic scribendum est *ὥρῶν ἓξ.* Tot enim horis annus Iulianus dies CCCLXV. excedit: ut vel pueris notum est. *Küst.* Confusos esse numeros *γ'* et *ς'* monet Gaisf. 12. *καὶ Πύθια* om. V. et A. in lacuna. 13. *Ὀλυμπιάσι* | Respexit Suidas Aristoph. Lysistr. 1133. *Ὀλυμπιάσιν, ἐν Ηὐλαις, Πυθοῖ. Küst.* De accentu Gaisf. attulit Hemsterhus. in Luciani Timon. 4. Nos ubique reposuimus *Ὀλυμπίασι. καὶ λέγεται Ὀλ.* V. *λέγεται Ὀλ.* *V. 15. *Ὀλυμπιόδωρος, φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς· οὗ κλ.* | Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Marini in Vita Procli c. 9. ut Pearsonus ad oram libri notaverat. Sic autem apud ipsum Marinum legitur: *Φοιτᾷ μὲν (Πρόκλος) ἐπὶ λόγοις Ἀριστοτελικοῖς παρ' Ὀλυμπιόδωρον τὸν φιλόσοφον, οὗ κλέος εὐρύ. ἐπὶ δὲ μαθήμασιν Ἥρωνι ἐπέτρεψεν ἑαυτόν. τοσοῦτον δὲ καὶ οὗτοι οἱ ἄνδρες τὸ ἦθος τοῦ μειρακίου ἠγάσθησαν, ὥστε τὸν μὲν Ὀλυμπιόδωρον, θυγάτριον ἔχοντα ἠγμένον καὶ αὐτὸ φιλοσόφως, βουληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι.* Et mox: *Ὀλυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος, ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν, καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολίαν καὶ ἐντρέχειαν ὀλίγοις τῶν ἀκουόντων ὄντος ἐφικτοῦ* etc. Hinc apparet Suidam negligenter admodum et mala fide locum hunc ex Marino excerpsisse; quippe qui non solum ordinem periodorum invertit, sed etiam sensum ipsum prorsus mutilavit. Confer Lambecium lib. VI. de Bibl. Caesar. p. 181. sed qui (ut recte monuit Fabricius in Marinum p. 19.) fallitur, cum Olympiodorum hunc, Procli magistrum, eundem esse putat cum philosopho eiusdem nominis, cuius commentarii in quosdam libros Platonis manu exarati supersunt in variis bibliothecis. Nam in his non modo Proclus ipse, sed et Proclo haud paulo iunior Damascius laudatur. *Küst.* 16. *Πρόκλος* | *Πάτροκλος* A.

3. *περὶ τοῦτο* | *περὶ τούτου* B. E. V. *τῶν* | *ἐτῶν* V. Mox *ἁμικτοῦ* *V. 4. *δὴ* | *δὲ* A. B. V. 7. *Ὀλυμπίοις* | *Ὀλυμπίᾳ* A. *V. Hinc detorta scriptura Schol. Platon. p. 405. *οἱ τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ νικῶντες ἀγῶνας.* 8. *Ὄλυμπος. ἀδελφὸς Γεν.* | Totus hic articulus ex Damascio sumptus est. Apud Photium enim in Excerptis ex Damascio p. 1036. 1037. omnia ista verba, *μέγας μὲν τὸ σῶμα, καὶ εὐμήκης — οὐκ ἀνθρώπειόν τι χρῆμα, ἀλλὰ θειότερον*, vix syllaba vel vocula aliqua mutata leguntur: unde facile coniicias et reliqua, quae Suidas hic habet, ex eodem Damascio excerpta esse. *Küst.* 10. *Σαρπηδόνος* | Fortasse legendum est *Σαράπιδος.* Vide in fine huius articuli. *Küst.* Ita legendum esse suo periculo monuit Valesius in Sozomeni Hist. Eccl. VII. p. 298. n. 1. qui omnino videndus. *Hemst.* *τὰ πάντα*] *τὰ* om. A. V. 13. *τε ἦν*] *τε ἦν οὗτος* V. omissis *καὶ ἡδὺς — πειθομένοις.* 15. *οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτερ. — ξέουσι λόγοις* | Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Ἀτέραμνον. Küst.* *ἦν οὕτως* om. V.

---

bi: *Saxa ingentia de tumulo devolventes.* Ὁλοιτρόχους. Rotundos, orbiculares. Xenophon: *Tum barbari ingentia saxa, quorum singula plaustri onus fuissent, devolvebant; eaque velut e funda excussa ferebantur.* Ὀλυμπιάνειος. Olympianeus, sophista. Ὀλυμπιάς. Olympias. sic apud Graecos vocatur certamen, quarto quoque anno peragi solitum: ob diem, qui quarto quoque anno ex sex horis colligitur. prima autem Olympias incidit in aetatem Salomonis: quo tempore Iovi publica soleunia celebrata sunt. Ὀλυμπιάς. Olympias. certamen, quod quarto quoque anno peragebant. sunt autem quattuor certamina: Olympia, Isthmia, Nemea, Pythia. dicitur etiam Ὀλυμπάσι, hoc est, Olympiae, ubi certabant. Ὀλυμπιόδωρος. Olympiodorus, philosophus Alexandrinus: cuius fama late patet. ad hunc audiendum Proclus Lycius Aristotelicae doctrinae discendae causa se contulit. cum autem Olympiodorum audiret, virum eloquentem, qui propter linguae volubilitatem et celeritatem in dicendo a paucis auditoribus intelligebatur, sic ab illo est approbatus, ut filiolam et ipsam philosophia institutam voluerit ei despondere. Ὀλυμπιονίκης. Qui Olympia vicit. Ὄλυμπος. Olympus, Generosae frater, qui ex Cilicia Alexandriam venit, ad colendum Serapidem. hic ad omnia ingenio natus fuit admirabili, ut qui insignis esset corpore magno ac procero, et facie honesta liberalique. cum autem id aetatis haberet, quo prudentia vigere solet, in congressibus erat valde comis et suavis, et si quis alius vir utilis sibi obtemperantibus. nullus vero tam duro erat ingenio et barbaro,

οὐκ ἐπείθετο καὶ κατεκηλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις· τοιάδε τις ἐπεκάθητο πειθὼ τοῖς χείλεσι τοῦ ἀνδρός, οὐκ ἀνθρώπειόν τι χρῆμα, ἀλλὰ θειότερον. ταῦτά τοι τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέστη ἱεροδιδάσκαλος, ἤδη κατασυρομένοις ὑπὸ τοῦ χειμάῤῥου τῆς πολιτείας. ὁ δὲ συναγείρων ἑκάστοτε τοὺς παρατυγχάνοντας ἐδίδασκε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα, καὶ τὴν τούτοις ἑφεπομένην εὐδαιμονίαν, ὅση τε καὶ οἵα θεόθεν ἀπήνετο τοῖς ἀκριβῶς ταῦτα διαφυλάττουσιν. οὕτως δὲ ἦν ὁ Ὄλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ, ὥστε καὶ προεῖπε τοῖς ἑταίροις, ὅτι Σάραπις ἀφίησι τὸν νεών· ὃ καὶ γέγονεν.

Ὄλυμπος, Μαίονος, Μυσός, αὐλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν καὶ ἐλεγείων, ἡγεμών τε γενόμενος
682 τῆς κρου|ματικῆς μουσικῆς τῆς διὰ τῶν αὐλῶν· μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσύου, τὸ γένος ὄντος Σατύρου, ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς Ὑάγνιδος. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Τρωικῶν ὁ Ὄλυμπος, ἐξ οὗ τὸ ὄρος τὸ ἐν Μυσίᾳ ὀνομάζεται.

Ὄλυμπος. ὁ τοὺς νόμους τῆς κιθαρῳδίας ἐκθεὶς καὶ διδάξας.

Ὄλυμπος Φρύξ, νεώτερος, αὐλητὴς γεγονὼς ἐπὶ Μίδου τοῦ Γορδίου.

Ὄλυμπος. οὐρανός· θεοῦ οἰκητήριον.

Ὄλυνθος. παρὰ τὸ ὅλος ἀνθεῖν· ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. ὄλυνθος οὖν ἡ ὠμὴ συκῆ.

Ὄλυρα. ζειά, εἶδος σπέρματος.

Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. τοῦτο ἔστιν ὁ ἥλιος. ἐπεὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀφθαλμὸν αὐτὸν ὀνομάζειν.

Ὄμαδος. θόρυβος.

Ὄμαυλος. ὁμόφρους, ὁμόφωνος.

Στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος·

Σοφοκλῆς.

Ὁμαλές. ἀπὸ τῆς ὁμαλῆς εὐθείας. Προκόπιος· Οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὥρμηντο, οὔτε εἰς τοῦ Βουργαῶνος τὴν ὑπερβολὴν ἀναδραμεῖν ἔχοντες, οὔτε εἰς τὸ ὁμαλές, διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τοὺς ἐναντίους.

Ὁμαρτῶν. ἀκολουθῶν· ἢ ὁμοῦ πέμπων.

Ὀμβρήσας. βρέξας. ὀμβρῶ, ὀμβρήσω. Καὶ Ὀμβροβλυτῶ. Καὶ Ὀμβρήσαντος, πηγάσαντος.

---

1. κατεκηλεῖτο] συγκατακηλεῖτο V. 2. τοιάδε . . . τοῖς χείλεσι τοῦ ἀνδρός] Notissimum orationis lumen, quod illustravit Wyttenb. in Plut. S. N. V. p. 9. 5. κατέστη ἱεροδιδάσκαλος] Videtur esse ille, ad quem frequenter scribit Synesius. Vid. eius Epp. 147. 45. 95. etc. *Reines.* Adde Toupius Iamblich. de Myst. p. 69. cum annot. Galei. κατέστη om. A. V. κατασυρομένοις] κατασυρομένης Hemsterhusius. Idem mox: „χείμαῤῥον intelligit religionem Christianam. Mox ἀρχαῖα νόμιμα sunt sacrorum instituta vetusta, quae a religione Christiana mutari Olympus graviter ferebat." 6. τοῦ om. V. 10. οὕτω vulg. 12. ἑταίροις] ἑτέροις A. 13. Ὄλυμπος] De hoc vide Scholiastam Aristophanis in initium Equitum, et Nostrum supra v. Ξυναυλίαν. *Küst.* Μαίονος] Hanc vocem ex MS. A. revocavi, quae in MSS. B. et C. itemque in prioribus editt. omnibus deest. *Küst.* 15. καὶ τῆς] καὶ om. A. B. V. E. Edd. ante Küst. 17. Ὑάγνιδος] Οἰάγνιδος A. B. V. E. Mox δὲ om. *V. 18. καὶ ὄρος] τὸ ὄρος A. B. V. 21. ἐκθεὶς] ἐνθεὶς A. V. E. De citharoediae modis nihil extat diserte monitum: nisi quis huc vocaverit Plutarchum de Mus. p. 1141. B. 1143. B. Item commenticia iunioris Olympi memoria.

3. ὁ οὐρανός] ὁ om. A. V. Photius. Similiter Hesychius. Statim οἱονεὶ ὁλόλαμπος om. A. B. V. Phot. et Lex. Bachm. p. 316. f. 4. ὅλως] ὅλος A. B. V. E pr. Mox ἔχων E. 6. Sub finem Καὶ Ὄλυνθος, πόλις ἐν Θρᾴκῃ, omiserunt A. B. V. 7. ζειά] ζειαί Photius. Cf. Schol. vulg. Il. ε. 196. 8. Ὄμμα. ὄμμα αἰθέρος ὁ ἥλιος. Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀνομάζειν αὐτὸν ὀφθαλμόν] Aristoph. Nub. 284. Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. Ad quem locum consulendus Scholiastes, cuius scrinia compilare non erubuit noster lexicographus. *Toup.* Suidam Gaisf. refinxit cum A. V. τουτέστιν *V. 11. Ὄμαδος] Cf. Schol. Platon. p. 398. et Apollon. Lex. p. 497. 14. Σοφοκλῆς] Oed. R. 187. 15. Ὁμαλές] Distinxit ab ὁμαλόν Photius. 15. Προκόπιος] Lib. II. de Bello Vandal. c. 12. *Küst.* Locus satis deformatus. Scribendum vel *Βουργάωνος.* 19. ἢ ὁμοῦ πέμπων ignorat Photius. 20. Ὀμβρήσας] Potius ὀμβρίσας, ab ὀμβρίζω. Nam ὀμβρήσας est ab ὀμβρεῖν, quod *pluere* significat. *Küst.* Mallem ille continua Ὀμβρῶ — πηγάσαντος cum hac glossa iunxisset: quod feci. Ὀμβρήσας. ὑετήσας, καταχέας Zon. p. 1450. 21. Ὀμβροβλυτῶ] Est vox suspecta: vel saltem mihi nusquam alibi lecta. *Küst.* Propius ad veram lectionem ed. princ. [et B. V. E. cum Zon. p. 1450.] ὀμβροβλυτῶ: ut dederit forsan Suidas ὀμβροβλύζω, vel ὀμβροβλύσσω, aut ὀμβροβλύττω. *Abresch.* Monstra haec commentorum. Cf. Lob. Phryn. p. 623. Adde Etym. Gud. p. 427. v. Ὀμβροβλυτεῖς: unde cognosci licet, quantum haec glossa desciverit a pristina forma. Ὀμβρήσαντος] Hesiod. Opp. 413. Adde Lycophr. 79. Mox πηγάσαντος om. A. agnoscit Photius.

---

quin flecteretur et deleniretur verbis ex sacro illius ore fluentibus: tanta facundia viri illius labris insidebat; quam non humanam sed divinam diceres. quare constitutus est sacrorum magister apud Alexandrinos, qui tunc torrente reipublicae in deterius rapiebantur. tum ille subinde obvios quosque congregans, antiqua instituta eos docebat et comitantem ea felicitatem, quanta et qualis divinitus obtigisset haec accurate observantibus. Olympus autem adeo plenus erat deo, ut amicis praedixerit, Serapidem relicturum esse templum: id quod factum est. Ὄλυμπος. Olympus, Maeonis filius, Mysus, tibicen idemque poeta melicus et elegiacus, auctor musicae, quae instrumentis peragitur, potissimum eius quae cantu tibiarum constat: discipulus et amasius Marsyae, qui genere fuit Satyrus, auditor vero et filius Hyagnidis. vixit Olympus ante bellum Troianum: a quo mons Mysiae nomen accepit. Ὄλυμπος. Olympus modos citharoedicos exposuit et docuit. Ὄλυμπος. Olympus Phryx, iunior, qui fuit tibicen, temporibus Midae, Gordii filii. Ὄλυμπος. Coelum, dei domicilium. Ὄλυνθος. Grossus. quasi quae tota florens sit. est autem ficus immatura. Ὄλυρα. Seminis genus. Ὄμμα γὰρ αἰθ. *Oculus enim aetheris indefessus splendet.* nam etiam tragici solem vocare solent oculum. Ὄμαδος. Tumultus. Ὄμαυλος. Consonans, concinens. Sophocles: *Et vox lugubris consonans.* Ὁμαλές. A masculino ὁμαλής. Procopius: *Illi vero in fugam se dederunt, cum neque ad Burgaonis culmen contendere, nec in planitiem se recipere possent, hostibus instantibus.* Ὁμαρτῶν. Sequens. vel comitans. Ὀμβρήσας. Qui pluit. ab ὀμβρῶ. Et Ὀμβροβλυτῶ. Et Ὀμβρήσαντος, eius qui

Ὀμβρία χάλαζ᾽ ἐπιῤῥάξασα, ἢ Διὸς κεραυνός.

Ὄμβριον ὕδωρ.

Ὁμαιμος. ἀδελφός. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι.

λέγονται καὶ σύναιμοι.

Ὁμαίμονος. ἀδελφοῦ.

Ὁμαιμος καὶ Ὁμαίμων. ἀδελφός, ἢ συγγενής, καὶ ὁμονήδυος.

Ὁμαιχμία. ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ἡρόδοτος. Καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ἡ ὁμαιχμία ξυνέμεινεν· ἔπειτα διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. Καὶ αὖθις· Ἐπηγάγετο δὲ
683 *ἐς ὁμαιχμίαν τοὺς Γότθους. Καὶ αὖθις· Ἐπὶ Ἀννίβα τοῦ Καρχηδονίου στρατηγοῦ τῆς Ἰταλίας ἁπάσης ἐς τὴν Ῥωμαίων συστάσης ὁμαιχμίαν.*

Ὁμέθνιον. ὁμόφυλον.

Ὁμέστιον. ὁμόοικον, ὁμορόφιον, γαμετήν.

Ὁμευνέτης, ὁμευνέτου. συγκοίτου ἀνδρός. ἠηλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ι.

Ὀμῇ σύ. ὁμοῦμαι, ὁμῇ, δευτέρου προσώπου.

Ὁμήγυριν. ἄθροισμα, πλῆθος. ἢ εὐθεῖα ὁμήγυρις.

Ὁμῆλιξ. ὁ ὁμοῆλιξ.

Ὁμηρεύειν. συμφωνεῖν. Οἱ δὲ Σάμιοι, καίπερ ἐξομηρευομένων αὐτοῖς τῶν νεανίσκων, ὅμως οὐκ ἐπέμειναν, ἀλλ᾽ ἐπανέστησαν τοῖς φυλάσσουσι τὴν πόλιν τῶν Μακεδόνων.

Ὁμηρεύοντας. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ἐπὶ τῶν ἄνω πεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. ἦσαν δὲ ν.

Ὁμηρεία. ἡ ἀντιπρόσοψις.

Ὁμήρειος λόγος. ὁ τοῦ Ὁμήρου.

Ὁμηρίδαι. οἱ τὰ Ὁμήρου ὑποκρινόμενοι. οἱ δὲ γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον.

---

1. *Ὀμβρία χάλαζ᾽*] Sophocl. Oed. Col. 1502. *Μή τις Διὸς κεραυνός, ἤ τις ὀμβρία Χάλαζ᾽ ἐπιῤῥάξασα;* 2. *Ὄμβριον*] Homer. Il. δ'. 453. Misc. Obss. VIII. p. 177. *Toup.* MS. *Ὀμβρίων* breviter Strabo V. p. 212. *Ὀμβριαῖον ὕδωρ* Zon. p. 1448. Sub finem delevi *καὶ Ὄμβριμον*. Gaisfordus: „*καὶ ὄμβριμον* om. A.V. et ni fallor ceteri. Deinde delevi, quae male h. l. inseruit Aldus, *Ὀμβριμοεργός. ὁ μεγάλα ἔργα ποιῶν. Ὄμβριμος. ἰσχυρός. Ὀμβρών. ὄνομα πόλεως. Ὄμβρυζον χρυσίον. τὸ πολλάκις ἐψηθέν. τὸ καθαρώτατον*: quae desunt A.B.E.V. Vide supra v. *Ὀβριμοεργός.*" 3. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Leonidae Tar. XIX, 1. Anthol. Pal. VI, 13. Cf. v. *Ἀγρεσίη. τοιαῦτα* V. pro *τοι ταῦτα*. Gronovius affert tantum *αὐτὰ τὰ δ*. 6. In fine gl. *καὶ ὁμαίμονες* omisi cum A.B.V. 7. *Ὁμαίμονος*] Soph. Ai. 1312. 10. *Ὁμαιχμία — φιλία*] Vide nos in Hesych. Zosimus p. 278. *εἰς φιλίαν καὶ ὁμαιχμίαν ἐδέξατο καὶ ἑλ. α. καὶ δωρ. ἄλλαις.* Leg. *μεγάλαις τιμήσας.* Exciderat, opinor, exemplum allatum ex Herodoto, qui ista voce saepius utitur. *Toup.* MS. De socia manu intellexit Leo Diac. VII, 5. *φιλία* nescit Photius. 11. *Ἡρόδοτος*] Immo *Θουκυδίδης.* Quae enim sequuntur sunt verba Thucydidis libro I. c. 18. ut Portus etiam observaverat. *Küst.* 12. *ἡ ὁμαιχμίη*] *ὁμαιχμία* A. (qui mox addit *οἱ* ante *Ἀθηναῖοι*) Hinc usque ad *ἐπηγάγετο δὲ ἐς* omnia om. V. 17. *Ῥωμαίων*] Qui Dionis fr. Vat. 67. aliorumque monumenta contulerit, facile sibi persuadeat olim extitisse *κατὰ Ῥωμαίων*. 18. *Ὁμέθνιον*] *Ὁμόθνιον* E. Deest gl. V. agnoscit Photius.

1. *Ὁμέστιον. ὁμόοικ.*] Haec in prioribus editt. cum articulo praecedenti male cohaerent, quae non solum auctoritate MStorum, sed etiam suadente sensu et litterarum serie inde separavi. *Küst.* *ὁμορόφιον*] *ὁμωρόφιον* V.E. quod in Photio editum, ubi MS. *ὁμορρόφιον*: eamque formam agnoscit A. infra post v. *Ὁμορῦσα.* Nos illud restituimus: cf. Lob. in Phryn. p. 709. *γαμετήν* om. Photius. 2. *Ὁμευνέτης* om. Lex. Bachm. p. 317. 3. *τὸ ἠηλυκὸν ἢ ὁμευνέτις· καὶ κλίνεται ὁμευνέτιδος*] *ἠηλ* (i. e. *ἠηλυκῶς*) *δὲ διὰ τοῦ ῑ* scripsi cum A. coll. v. *Ξυνευνέτης.* Nam Gaisfordus *τὸ δὲ ἠ. ὁ διὰ τοῦ ῑ* cum V. 4. *Ὀμῇ σύ*] Aristoph. Nub. 246. *Ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ*; Ad hunc locum Suidas respexit. *Küst.* 5. *Ὁμήγυρις*] *Ὁμήγυριν* A. Photius. *καὶ κλίνεται ὁμηγύρεως· ἡ αἰτιατικὴ τὴν ὁμήγυριν*] *ἡ εὐθεῖα ὁμήγυρις* A.V. 7. *ὁ ὁμοῆλιξ*] *ὁ* om. V. Bis effeci properispomena. 8. *Οἱ δὲ Σάμιοι*] Exemplum non satis congruum, si quidem sincerum est *ἐξομηρευομένων*, de quo dubitare non patitur *ἐξομηρεύειν* apud Aristot. Oeconom. 5. 11. *Μακεδόνων*] *Μακεδονίων* A. 12. *Ὁμηρεύοντας. Αἰσχ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Αἰσχίνης*] P. 72, 35. ed. Steph. 13. *ἀναπεμφθέντων*] *ἄνω πεμφθέντων* A.B.V.E. Edd. ante Küsterum, qui tacite usus est Harpocratione sive Photio. Nos in tanto significatus discrimine libris obtemperare non dubitavimus. 14. *ἦσαν δὲ ὀκτώ*] MS. A. habet *ἦσαν δὲ ν*. i. e. *erant autem* L. *Küst.* Sic Photius et Harpocrationis libri quidam. Facilis confusio signorum N et H. 15. *ἡ ἀντιπρόσοψις*] Est interpretatio barbara. *Küst.* Vereor ut proba: quamquam firmat Zon. p. 1447. 17. *Ὁμηρίδαι. οἱ . . ὑποκρινόμενοι*] Sic Timaeus p. 191. ubi vid. Ruhnkenius, et Photius. *οἱ δὲ γένος ἀπὸ τοῦ ποιητ.*] Ex Harpocratione. Confer Leonem Allat. De Patria Homeri c. 13. *Küst.* Virorum doctorum de Homeridis sententias summatim diiudicavimus in Hist. Litt. Graec. T. I. p. 229. Mox quod post *ὠνομασμένον* extabat, *ἐν Χίῳ* posuerunt post *γένος* A.*V. et Phot.

---

imbre rigavit. *Ὀμβρία χάλ. Grando cum imbre coelitus delata, vel Ioris fulmen. Ὄμβριον ὕδωρ. Ὁμαιμος.* Consanguineus. In Epigrammate: *Terni tibi retia ista dedicarunt fratres.* Pro *ὅμαιμοι* dicitur etiam *σύναιμοι. Ὁμαίμονος.* Fratris. *Ὁμαιμος* et *Ὁμαίμων.* Frater, vel cognatus, vel frater uterinus. *Ὁμαιχμία.* Belli societas, amicitia, foedus: quasi dicas, hastarum coniunctio. Herodotus. *Et exiguum tempus foedus istud duravit. deinde vero orto dissidio Lacedaemonii et Athenienses bellum inter se gesserunt.* Et alibi: *Gothos autem socios sibi adiunxit.* Et alibi: *Tempore Hannibalis, Carthaginiensium imperatoris, tota Italia societatem cum Romanis inierat. Ὁμέθνιον.* Quod est ex eadem gente. *Ὁμέστιον.* In eadem domo vel sub eodem tecto degentem, uxorem. *Ὁμευνέτης.* Lecti socius, maritus. femininum declinatur in *ῑς*. *Ὀμῇ σύ.* Est secunda persona verbi *ὁμοῦμαι. Ὁμήγυριν.* Coetum, multitudinem. nominativus *ὁμήγυρις. Ὁμῆλιξ.* Aequalis. *Ὁμηρεύειν.* Obsidem esse. *Samii vero, quamvis adolescentes suos obsides dedissent, haud tamen pactis steterunt, sed in Macedones urbis custodes insurrexerunt. Ὁμηρεύοντας.* Aeschines in oratione contra Ctesiphontem hac voce usus est de Lacedaemoniis ad Alexandrum remissis. erant autem octo. *Ὁμηρεία.* Datio obsidum. *Ὁμήρειος λόγος.* Sermo Homeri. *Ὁμηρίδαι.* Homeridae, qui versus Home-

ἄλλοι δέ φασιν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας· ὠνομάσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων· ἐπεὶ αἱ γυναῖκές ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλοις ὅμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὁμηρίδας λέγουσιν.

Ὁμηρίζω. τοῖς Ὁμήρου χρῶμαι.

Ὅμηρον. παρὰ Θουκυδίδῃ ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ὑφαιρεῖται τὸν κώδωνα, καὶ φιλίας σύμβολον καὶ ὅμηρον πρῶτον κομίζει τῷ ἑταίρῳ αὐτοῦ. Ὅμηροι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι. ὁμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν ὡμολογημένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φασὶ λέγεσθαι.

Ὅμηρος, ὁ ποιητής, Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ Κριθηίδος· ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μούσης· ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικός, Μαίονος ἢ Μητίου καὶ Εὐμήτιδος μητρός· κατὰ δὲ ἄλλους, Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ||ἔστι δὲ ἡ τοῦ γένους τάξις 684
κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη· Αἰθούσης Θρᾴσσης Λίνος· τοῦ δὲ Πίερος· τοῦ δὲ Οἴαγρος· τοῦ δὲ Ὀρφεύς· τοῦ δὲ Δρής· τοῦ δὲ Εὐκλέης· τοῦ δὲ Ἰδμονίδης· τοῦ δὲ Φιλοτέρπης· τοῦ δὲ Εὔφημος· τοῦ δ' Ἐπιφράδης· τοῦ δὲ Μελάνωπος· τοῦ δὲ Ἀπελλῆς· τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐν Σμύρνῃ, καὶ γήμας Εὔμητιν τὴν Εὐέπους τοῦ Μνησιγένους ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος, διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι ἀνηκτὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως. οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον· οἱ δὲ Χῖον· οἱ δὲ Κολοφώνιον· οἱ δὲ Ἰήτην· οἱ δὲ Κυμαῖον· οἱ δὲ ἐκ Τροίας, ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν· οἱ δὲ Αὐδόν· οἱ δὲ Ἀθηναῖον· οἱ δὲ Ἰθακήσιον· οἱ δὲ Κύπριον· οἱ δὲ Σαλα-

1. ἄλλοι] οἱ δέ φησιν Phot. et Harpocr. Pal. Id ad Seleucum refertur. Mox ὀνομάζεσθαι Photius, ὀνομᾶσθαι Harp. Pal. 6. λέγουσιν] καλοῦσιν A. 7. Cf. Zon. p. 1451. 8. Θουκυδίδῃ] I, 82. Conf. Duker. Annot. in Schol. p. 607. 9. Ὁ δὲ ὑφ.] Vid. Parthenii Erot. c. 7.: hunc enim Aeliani locum ad historiam Hipparini pertinere valde mihi fit probabile. *Hemst.* 10. φιλίας] φιλικῶς E. B m. s. 11. Ὅμηροι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβ.] Et haec ex Harpocratione sumpta sunt. *Küst.* Posuerunt autem Harpocr. et Photius post ἦσαν δὲ γ' in v. Ὁμηρεύοντας. 12. συμβιβάσει] συμβάσει A. V. Photius et Harpocr. ὁμηρῶσαι] Scribe ὁμηρῆσαι, ut habet Harpocratio. Conter Hesych. vv. Ὁμηρεῖν et Ὁμηρεῖ. *Küst.* ὁμηρῶσαι Harpocr. optimi libri cum Pal. et Photius. 15. ὡμολογημένων] ὁμολογουμένων Phot. et Harpocr. Iidem sub finem φησί. 17. Ὅμηρος] De Homero vide Historiam nostram Criticam Homeri, ante plures annos a nobis editam, quam incudi aliquando reddemus, et haud paulo auctiorem in lucem denuo emittemus. *Küst.* 18. Κριθηίδος] νύμφης addit V. γραφῆς B. Mox ἄλλη V.

2. Μαίονος] Sic recte MS. A. [*V.] cuius loco antea male legebatur Μάρωνος. [Sic E. Μάρονος B.] Pater enim Homeri dicebatur Maeon: unde princeps ille poetarum Maeonides et Maeonius vates vulgo appellari solet. *Küst.* Luc. in Encomio Demosthenis (9.) de Homero: Πατέρα δὲ Μαίονα τὸν Αὐδὸν ἢ ποταμὸν καὶ μητέρα Μελανώπην φασίν, ἢ Νύμφην τῶν Δρυάδων. Alii Μελανώπην. Vid. ibi de Homero plura. *Reines.* Μητίου] Μυτίου B. Μιτίου E. *V. Med. Μέλητος Wassenbergh. in Schol. Hom. p. 3. 4. ἡ τοῦ γένους τάξις] Stemma Homericum fide Pherecydis similiumque testium firmatum proposuit et excussit Lobeckius Aglaoph. p. 323. sq. 7. Δρής] Δωρίων Prolegg. Schol. Ven. 8. Ἰδμονίδης] Sic rescripsi auctoritate MStorum Pariss. [et *V.] In prioribus enim editt. [et E.] legitur Ἰαμονίδης, quod corruptum esse puto. *Küst.* Deinde scribebatur Φιλοτερπής: item Εὐεποῦς. 11. ἐς Σμύρνην] ἐν Σμύρνῃ A. V. 12. Μνησιγένους] Id est, Μελησιγένους. 13. πατρίδα ἀμφίβολος] Vid. Gell. III, 14. Aelian. V. H. XIII, 22. Syrum facit Meleager Gadarensis ap. Athen. IV. p. 157. *Reines.* 16. οἱ δὲ Ἰήτην] Hae tres voces desunt in prioribus editt., quas ex MSS. revocavi. Ceterum de controversia, quae inter veteres de patria Homeri intercedebat, omnino legendus est Leo Allat. in libro De Patria Homeri: qui prolixe de hoc argumento agit. *Küst.* 17. χώρας] χωρίου reposui cum A. qui οἱ δὲ Αἰγυπτίων post Ἀθηναῖον, et mox οἱ δὲ Κνώσσιον post Κύπριον inserit. Κεγχρέων] Κεγχρεών *V. Scripsi Κεγχρεῶν, motus potissimum auctoritate Alexandri Aetoli ap. Macrob. V, 22. ἦτ' ἐπὶ Κεγχρειῶν τίμιον οἶκον ἔχει. Ubi non displicet quidem Κεγχρειῷ (v. Capellm. p. 82.), sed tutius videtur nomen vici Κεγχρειαὶ praeter licentiam usurpatum. Huic autem consentaneum est ut vocibus transpositis legamus, οἱ δὲ Αὐδὸν ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν. 18. Κύπριον] Pausan. in Phoc. c. 24. ibique Eucli vatis Cyprii de Homeri ortu carmen. *Reines.*

ricos recitabant. alii vero tradunt sic appellatam esse familiam Chiorum, quae nomen a poeta Homero acceperit. alii vero aiunt eos errare, qui ita sentiant. ab obsidibus enim hos ita nominatos tradunt. cum enim Chiorum uxores in Bacchanalibus aliquando furore correptae cum maritis manus consererent, sponsos et sponsas sibi mutuo obsides dederunt, itaque pugnare desierunt: quorum posteros Homeridas dictos esse. Ὁμηρίζω. Verbis Homeri utor. Ὅμηρον. Apud Thucydidem sic vocatur pignus, quod pacis firmandae causa foedere datur. Aelianus: *Ille vero surripit tintinnabulum, idque amicitiae tesseram et pignus primum sodali suo affert.* Ὅμηροι vero dicuntur obsides, qui sunt foederis pignus. ὁμηρῆσαι est enim pacisci. Theopompus vero dicit ὁμηρεῖν apud veteres significare *sequi.* unde eos, qui pro confirmatione foederis dantur, obsides vocari aiunt. Ὅμηρος. Homerus poeta, Meletis, fluvii Smyrnaei, et Critheidis; vel ut alii, Apollinis et Calliopes Musae filius; vel ut Charax historicus tradit, Maeonis aut Metii et Eumetidis matris, ut alii, filius Telemachi, qui patrem habuit Ulixem, et Polycastae Nestoris filiae. est autem series generis Homerici haec secundum Characem historicum. Aethusae Thraciae mulieris filius fuit Linus; huius Pierus; huius Oeager; huius Orpheus; huius Dres; huius Euclees; huius Idmonides; huius Philoterpes; huius Euphemus; huius Epiphrades; huius Melanopus; huius Apelles; huius Maeo, qui cum Amazonibus Smyrnam venit, et ducta uxore Eumetide, Euepis Mnesigenis filii filia, procreavit Homerum. eodem autem modo de patria eius ambigitur; quod propter ingenii magnitudinem mortalis fuisse vix credebatur. nam alii dixerunt fuisse Smyrnaeum; alii Chium; alii Colophonium; alii Ieten; alii Cumanum; alii Troianum, ex regione Cenchreorum; alii Lydum; alii Atheniensem;

μίνιον· οἱ δὲ Κνώσσιον· οἱ δὲ Μυκηναῖον· οἱ δὲ Αἰγύπτιον· οἱ δὲ Θετταλόν· οἱ δὲ Ἰταλιώτην· οἱ δὲ Λευκανόν· οἱ δὲ Γρύνιον· οἱ δὲ Ῥωμαῖον· οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγενής· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλητι ποταμῷ κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος, διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους ὅμηρον δοῦναι· ἢ ὅτι βουλευομένων Σμυρναίων δαιμονίᾳ τινὶ ἐνεργείᾳ φθέγξασθαι, καὶ συμβουλεῦσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. καὶ γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐνιαυτῶν νζ'. Πορφύριος δὲ ἐν τῇ Φιλοσόφῳ Ἱστορίᾳ πρὸ ρλβ' φησίν. ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον νζ'. τινὲς δὲ μετὰ ρξ' μόνους ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν. Ὅμηρον· ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοφήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην, τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ θυγατέρα· ἣν ἔγημε Στασῖνος ὁ Κύπριος. οἱ δὲ υἱεῖς Ἐρίφων καὶ Θεόλαος. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα, οὐχ ἅβα, οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχές, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἑκάστην ῥαψῳδίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου, τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα· Ἀμαζονία, Ἰλιὰς μικρά, Νόστοι, Ἐπικιχλίδες, Ἠθιέπακτος, ἤτοι Ἰαμβοι, Μυοβατραχομαχία, Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία,

685

---

3. *Γρύνιον*] Sic melius MS. A.[V.] quam MSS. B. et C. et priores editt. [et E.] quae habent *Γρύϊνον*. *Küst.* Ita legi debere vidit Iac. Gronovius in praef. Thes. Ant. Gr. T. X. p. 23. Leonem Allatium, cui haec emendatio in mentem non venerat, reprehendens. *Hemst.* *Γρύνιον* item coni. Reinesius. *Ῥωμαῖον*] *καὶ Ῥωμ.* A. 7. *διὰ τό*] *διὰ τοῦ* C. 8. *ὅμηρον*] *ὅμηρος* C. *διὰ τό*] *ὅτι* A. V. C. *διὰ* om. B. E. Med. 9. *φθέγξασθαι* om. C. Mox *τοῦ* om. V. C. 11. *γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τ.*] De aetate Homeri vide quae disputat Salmasius in Solinum p. 608. edit. Ultraiect. *Küst.* *καὶ γέγονε* A. V. C. 13. *ρλ'*] *ρλβ'* A. B. V. C. ac diserte *V. *ἑκατὸν τριάκοντα δύο*. 14. *ἐνιαυτοῖς ὕστερον νξ'*] In MSS. Pariss. pro *νξ'*. legitur *νζ'*. i. e. CDVII. *Küst.* Sic B. V. E. *ρξ'*] *ρξ' μόνους* dedi cum A. 15. *τετέχθαι*] *τετάχθαι* C.

3. *θυγατέρα*] *θυγατέρας* V. C. 4. *Ἐρίφων*] *Εὐρυφῶν* appellatur in *Τέρπανδρος*. *Hemst.* Recte quidem. 8. *ἑκάστην ῥαψῳδίαν*] *ἑκάστης ῥαψῳδίας* *V. C. hic omisso *γράψας*. *ἐπιδειξάμενος ἐν*] *ἐπιδειξάμενος* A. V. C. *ἐν* om. E. Med. 10. *ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετ.*] Vide omnino Leonem Allat. De Patria Homeri c. 5. qui fuse de hoc argumento agit. *Küst.* 11. *τοῦ τῶν*] *τῶν* om. A. 13. *Ἀμαζονία*] *Ἀμαζόνια* non recte Welckerus: qui quas coniecturas de hoc poemate proposuit, eas videre licet in huius libro *der epische Cyclus* p. 313—21. *Ἰλιὰς μικρὰ*] Alii tamen Leschi poema hoc tribuunt, ut Scholiasta Pindari Nem. VI, 86. et Eusebius in Cronico. Alii vero simpliciter *Ἰλιάδα μικρὰν* citant, absque ullo nomine scriptoris, quippe quem incertum putarent. Aristoteles de Poetica p. 251. edit. Sylburg. *Ὁ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.* Clemens Alexandrinus Strom. lib. I. p. 236. *Νῦν μὲν ἓν*, *φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς*, *μεσάτα*, etc. Pausanias in Phocicis p. 659. *τούτων ἐν Ἰλιάδι καλουμένῃ Μικρᾷ μόνης ἐστὶ τὸ ὄνομα τῆς Δηινόμης.* Idem in Laconicis sub finem: *Μαχάονα δὲ ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαί φησιν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.* Scholiastes Aristoph. Equ. 1053. *Ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς* etc. Eustathius in Il. *β'*. p. 285. *Ὅτι ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας ἱστορεῖ*, *μηδὲ καυθῆναι συνήθως τὸν Αἴαντα.* Idem in Il. *ί*. p. 1187. *Ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας φησὶ τὸν Ἀχιλλέα ἐκ Τηλέφου τοῦ Μυσοῦ ἀναζευγνύντα προσορμισθῆναι ἐκεῖ. γράφει γὰρ οὕτω* etc. Scholiastes Lycophronis in v. 783. *Φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας*, *τὸν Ὀδυσσέα τρωθῆναι ὑπὸ Θόαντος.* Idem tamen in v. 1263. Leschem poematis istius auctorem laudat. *Küst.* 14. *Ἐπικιχλίδες*] Unde poema hoc ita dictum fuerit, clare docet Athenaeus lib. II. p. 65. his verbis: *Ὅτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον*, *ἐπιγραφόμενον Ἐπικιχλίδες*, *ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας διὰ τὸ τὸν Ὅμηρον ᾄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ κίγλας δῶρον λαμβάνειν*, *ἱστορεῖ Μέναιχμος.* Eiusdem poematis alibi quoque mentionem facit Athenaeus, nimirum lib. XIV. c. 9. p. 639. *Küst.* *Ἐπικηχλίδες* V. Sed *ἐπικϊχλίδες* C. *Ἠθιέπακτος*] Paulo inferius hoc ipsum poema *Ἐπταπάκτιον* appellatur. Sed verum eius nomen fuisse *Ἑπταεπάκτιον* existimat Bentleius in Dissertatione ad Malelam p. 63. quem vide. *Küst.* *Ἑπτάπεκτος* Toupius II. p. 578. (cuius orationem vide sub glossa priore) probante Welckero l. l. p. 413. qui gl. *Ἑπτάπεκτος* satis habuit excitasse. Carmen *Αἴξ ἑπτάπεκτος* Hermannus contendit cum simili quodam argumento Simonidis ut videtur Amorgini, quod tetigit Aristophanes Nub. 1360. Toupium sequitur etiam Heynius in Procli Chrestomath. post Hephaest. p. 470. 15. *Βατραχομυομαχία*] *βατραχομαχία μυοβατραχομαχία* A. B. V. C. Hoc reposui, quod inferiore loco (p. 686. Küst.) confirmatur.

---

alii Ithacensem; alii Cyprium; alii Salaminium; alii Cnossium; alii Mycenaeum; alii Aegyptium; alii Thessalum; alii Italum; alii Lucanum; alii Grynium; alii Romanum; alii Rhodium. et nomine quidem proprio vocabatur Melesigenes. nam natus est iuxta Meletem fluvium, secundum eos, qui Smyrnaeum genere fuisse tradunt. vocatus autem Homerus, quod in bello Smyrnaeorum cum Colophoniis obses hosti datus fuisset; vel quod consultantibus Smyrnaeis divino quodam afflatu oraculum ediderit, iisque de bello deliberantibus utile consilium dederit. vixit autem annis ante primam Olympiadem LV. vel, ut Porphyrius in Historia Philosophorum auctor est, annis CXXXII. incidit autem prima Olympias in annum CDVII. post excidium Troiae. quidam vero tradunt Homerum natum esse annis tantum CLX. post Ilii excidium; ut tamen Porphyrius ante dictus refert, annis CCLXXV. ducta vero uxore in Chio Aresiphone, Gnotoris Cumani filia, duos suscepit filios, et filiam, quam Stasinus Cyprius duxit uxorem. filii eius fuerunt Eriphon et Theolaus. poemata eius, quae a nemine in dubium vocantur, sunt Ilias et Odyssea. scripsit autem Iliadem non simul, neque continua serie, quemadmodum nunc est composita; sed ipse singulos libros a se scriptos recitavit in urbibus, quas victus quaerendi gratia obibat, et reliquit. postea vero compositi et in ordinem redacti sunt a multis; praecipue vero a Pisistrato, Atheniensium tyranno. eidem etiam alia quaedam poemata tribuuntur. Amazonia, Ilias minor, Nosti, Epicichlides, Ethiepactus, sive Iambi, Ranarum et murium pugna, Araneorum pugna, Gruum cer-

Κεραμίς, Ἀμφιαράου ἐξέλασις, Παίγνια, Σικελίας ἅλωσις, Ἐπιθαλάμια, Κύκλος, Ὕμνοι, Κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας, ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἰῳ τέθαπται, τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς· τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας, ᾗ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται· καὶ παρὰ τοῦτο ἱστορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον, ὃ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

Ὅτι Διοσκορίδης ἐν τοῖς παρ᾽ Ὁμήρῳ νόμοις φησίν, ὡς ὁ ποιητὴς ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν καὶ πρώτην τοῖς νέοις, ἔτι δὲ ἁρμόττουσαν καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος πάλιν ἐμφῦσαι αὐτὴν ἀπ᾽ ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς, ἵνα

1. *Κεραμίς*] *Κεραμεῖς* C.*V. *ἐξέλευσις*] MS. A. [cum V.C.] habet *ἐξέλασις*, quam lectionem confirmat Herodotus in Vita Homeri (c. 9.) p. 357. *Κατήμενος δὲ ἐν τῷ σκυτείῳ, παρεόντων καὶ ἄλλων, τήν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἔξελασίαν τὴν ἐς Θήβας. Küst.* *Παίγνια*] Hunc titulum temere libro singulari tribui monstrare videtur quod infra extat, *καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὁμήρου. Σικελίας ἅλωσις*] Pearsonus ad oram libri sui recte notaverat, scribendum esse *Οἰχαλίας ἅλωσις*, i. e. *Oechaliae expugnatio*. Huius enim poematis nonnulli Homerum faciebant auctorem. Strabo lib. XIV. p. 638. *Σάμιος δ᾽ ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασι δεξάμενον ξενίᾳ ποτὲ Ὅμηρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν.* Locum hunc Strabonis repetit Eustath. in Il. β'. p. 330. Porro Ioannes Tzetzes in Allegorica interpretatione Homeri, nondum edita, scripta poetae illius recensens eum de Oechalia quoque scripsisse refert. Ait enim [locus in editione Hermanni desideratur, ubi levis harum rerum notitia p. 37.]: *Τρία καὶ δέκα γέγραφε μνημόσυνον βιβλία, Μαργίτην καὶ τὴν Αἴγά τε καὶ τῶν Μυῶν τὴν μάχην, Τὴν Ἐπιγόνων μάχην τε γράφει, καὶ Θηβαΐδα, Τὴν Οἰχαλίαν, Κέρκωπας, εἰς τοὺς θεούς τε Ὕμνους, Καὶ τοὺς Ἕπτα ἐπ᾽ Ἄκτιον, καὶ τὰς Ἐπικιγκλίδας (γρ. Ἐπικιχλίδας), Καὶ Ἐπιγράμματα πολλά, σὺν Νυμφικοῖς τοῖς Ὕμνοις, καὶ τὴν Ὀδύσσειαν αὐτὴν μετὰ τῆς Ἰλιάδος.* Obiter moneo Allegoricam hanc interpretationem Iliadis ab Ioanne Tzetze scriptam MS. extare Parisiis in Bibliotheca Regia et Oxonii inter codices Baroccianos: eiusque titulum et initium tale esse: *Ὑπόθεσις τοῦ Ὁμήρου ἀλληγορηθεῖσα παρὰ Ἰωάννου Γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου, τῇ κραταιοτάτῃ βασιλίσσῃ καὶ Ὁμηρικωτάτῃ κυρίᾳ Εἰρήνῃ τῇ ἐξ Ἀλαμανῶν. Ἐπεὶ φαιδρὰ πανσέληνε σελήνη σελασφόρε, Οὐκ ἐκ ῥοῶν Ὠκεανοῦ φαίνουσα λελουμένη, Ἀλλ᾽ ἐκ πορφύρας τῆς κλεινῆς*, etc. Sed ut ad institutum redeamus, poema *Οἰχαλίας ἅλωσιν* quidam Creophylo Samio tribuebant: ut Callimachus in Epigrammate, quod extat apud Strabonem loco laudato, Clemens Alexandrinus Strom. lib. VI. p. 453. (ubi tamen pro *Κρεωφύλου* male legitur *Κλεοφύλου*) Photius in Lexico et alii. Confer Bentleium in Dissertatione ad Malelam p. 61. 62. et nos supra in v. *Κρεώφυλος*. *Küst.* 2. *Κύπρια*] Suidas quidem hic *Κύπρια* Homero assignat: at plerorumque veterum consensu auctor poematis eius incertus est, aliis Hegesiae Salaminio, aliis Stasino Cyprio id tribuentibus: pluribus vero nullum eius auctorem laudantibus, sed simpliciter dicentibus, *ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας*. Photius Cod. CCXXXIX. p. 981. et seq. *Λέγει δὲ (Πρόκλος) καὶ περί τινων Κυπρίων ποιημάτων, καὶ ὧς οἱ μὲν ταῦτα εἰς Στασῖνον ἀναφέρουσι Κύπριον· οἱ δὲ Ἡγησίαν τὸν Σαλαμίνιον αὐτοῖς ἐπιγράφουσιν· οἱ δὲ Ὅμηρον· δοῦναι δὲ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς Στασίνῳ· καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ πατρίδα Κύπρια τὸν πόνον ἐπικληθῆναι.* Sed appellationis huius rationem reiicit ibidem Proclus. Athenaeus lib. VIII. p. 334. *Ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τίς ἐστιν ἢ Στασῖνος.* Idem lib. XV. p. 682. *Ὁ τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκὼς Ἡγησίας ἢ Στασῖνος.* Pausanias in Laconicis p. 190. *Ὁ ποιήσας τὰ ἔπη τὰ Κύπρια*, etc. Idem et alibi poema hoc absque nomine auctoris citat. Scholiastes Sophoclis Electr. 157. *Ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας.* Scholiasta Homeri Il. π'. 140. *Ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκώς.* Scholiastes Pindari Nem. X, 112. *Ὁ γὰρ τὰ Κύπρια συγγράψας φησὶ τὸν Κάστορα ἐν τῇ δρυὶ κρυφθέντα ὀφθῆναι ὑπὸ Λυγκέως.* Et mox: *Παρατίθενται δὲ καὶ τὸν τὰ Κύπρια γράψαντα, οὕτω λέγοντα*, etc. Sed his omnibus longe antiquior Herodotus *Κυπρίων ἐπῶν* mentionem facit II, 117. qui ea Homeri esse expresse negat. Locum hunc Herodoti repetit Eustathius in Il. ζ'. p. 643. Scholiastes Lycophronis Cassand. 511. *Κύπρια* Stasino tribuit: *Τὴν δὲ ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς γράφει.* Porro apud quosdam scriptores poema istud inscribitur *Κυπριακά*, non vero *Κύπρια*: ut apud Aristotelem de Poetica c. XXIII. Clem. Alexandr. *ἐν Προτρεπτικῷ* p. 14. et Scholiasten Lycophronis Cassand. 570. Sed cum longe plures scriptores poema istud *Κυπρίων* nomine appellent, existimem dicta auctorum loca mendo laborare, et pro *Κυπριακά* in iis rescribendum esse *Κύπρια*: quod censet etiam Salmasius in Solinum p. 559. edit. Ultrai. quem vide. Antequam hinc abeam, moneo Cypria haec Latine olim versa fuisse a Naevio, et nomine Cypriae Iliadis ab eo insignita: ut docet Charisius grammaticus libro I. Confer etiam Perizonium in Aelian. V. H. IX, 15. *Küst.* Naevium dixit, qui Laevius esset appellandus. Ceterum his et similibus Küsteri animadversionibus si liberet subiicere, quae copiae recentis aetatis ad ornandam refingendamve materiam praestant, modum annotandi egrederemur. Nos publicas opes ex isto genere breviter significamus aut silentio transigere solemus. 4. *τυφλὸς*] *τυφλὸς δὲ* V. C. 5. *ἄρχεται*] *ἔρχεται* Davisius in Cic. Tusc. V, 39. usus Hesychio Milesio, apud quem haec ipsa extat sententia. 6. *διὰ τοῦτο*] *παρὰ τοῦτο* dedi cum A. Mox *ἐκλήθη* V. C. pro *ἱστορήθη*. *τόδε*] *τότε* B.E. 7. *ἐλεγεῖον*] Improprie Noster inscriptionem versibus heroicis constantem *ἐλεγεῖον* vocat: cum sic proprie dici soleat carmen versu hexametro et pentametro constans. *Küst.* 8. *Ἰητῶν*] *ποιητῶν* C. *χρόνῳ* si probum est, nova ratione dictum de posteriore aevo. Sed *ὕστερον χρόνῳ πολλῷ* recte Herod. V. Hom. 36.

1. *Ἐνθάδε*] Epigr. adesp. D. Anthol. Pal. VII, 3. Mox *ἱερὴν* C. recte. 3. *ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα*] Plutarch. de Exilio [p. 605. A.]: *τὸ ἱερὸν καὶ δαιμόνιον ἐν Μούσαις πνεῦμα, Φρυγίας κοσμήτορα μάγας, Ὅμηρον. Reines.* 4. *Ὅτι Διοσκουρίδης ἐν τοῖς παρ᾽ Ὁμ. — τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας*] Haec omnia sumpta sunt ex Athenaei Dipnosoph. lib. I. ut Pearsonus etiam observaverat. Vide libri istius p. 8. et 9. *Küst.* Consentit ita cum Athenaeo, ut appareat tamen Suidam suo sibi scriptore usum fuisse. Ceterum compendiaria codd. V. C. narratio persuadet olim librorum haud exiguum fuisse dissensum. *Διοσκορίδης* A. V. *Ὁμήρῳ*] *Ὁμήρου* V. 6. *ἀρετὴν*] *ἀρετὴν* A. V. et (qui *οἰκειότητα*) C. cum Ath. *πρώτην . . ἔτι δὲ . . καὶ καλῶν — πρὸς ἀλλήλους* om. V. C. 7. *ἁρμόττουσαν*] *ἁρμόζουσαν* C. V. *καλῶν*] *πάντων τῶν καλῶν* Ath. Qui mox *βουλόμενος πᾶσιν αὐτήν.*

tamen, Ceramis, Amphiarai expeditio, Ludicra, Siciliae expugnatio, Epithalamia, Cyclus, Hymni, Cypria. abiit autem senex, et in insula Io sepultus est, cum a nativitate coecus fuisset. at vera causa, quare dictus fuerit coecus, haec est, quod non fuerit victus a cupiditate, quae per oculos in animum intrat.

Ietae autem sepulcro longo post tempore hoc elogium inscripserunt: *Hic terra tegit sacrum caput Homeri, qui viros heroes carminibus suis celebravit.* — Dioscorides in *Homericis Legibus* ait, Poetam, cum videret temperantiam in iuvenibus virtutem esse primariam et aetati illi maxime convenientem, quaeque ho-

τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι, καὶ ὧσιν εὐεργετικοὶ καὶ κοινοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς ἰσχυροτάτας γίνεσθαι καὶ πρώτας, ἔτι τε καὶ ἐμφύτους οὔσας περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν· τοὺς δὲ διαμεμενηκότας ἐν ταῖς εὐτελείαις, εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινομένους ἐγκρατεῖς. ἐφ' ᾧ καὶ ἁπλῆν ἀποδέδωκε τὴν δίαιταν πᾶσι, καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ ἰδιώταις, λέγων·

Παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
686 *[1]σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,*
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας,

καὶ τούτων ὀπτῶν, καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ βοείων. παρὰ δὲ ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτ' ἐν γάμοις οὔτ' ἐν ἄλλῃ συνόδῳ παρατίθησιν οὐδέν· καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους, Μενέλαον δὲ τοὺς Ἑρμιόνης γάμους ποιοῦντα καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρός· καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένου,

Νῶτα βοὸς παρέθηκεν ἀείρας
ὄπτ', ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα παρέθεσαν αὐτῷ.

οὐ γὰρ θρῖα καὶ κάνδυλον καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος, ἀλλὰ ἀφ' ὧν εὖ ἕξειν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. καὶ Αἴαντα μετὰ τὴν μονομαχίαν νώτοισι γεραιρεν ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ Νέστορι γηραιῷ ὄντι κρέας ὀπτὸν βοὸς δίδωσι, καὶ Ἀλκίνῳ δέ, τρυφερὸν ἡρημένῳ βίον· σπουδάζων ἡμᾶς ἀποστῆσαι τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Νέστορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ θαλάσσῃ τῷ Ποσειδῶνι κεχαρισμένην τινὰ θυσίαν ἐπιτελοῦντα, καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τάδε παρακελευόμενον·

Ἀλλ' ἄγ', ὃ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω·

καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ Ἀλκίνους δὲ τοὺς τρυφερωτάτους ἑστιῶν Φαίακας, καὶ τὸν Ὀδυσσέα ξενίζων, ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας, ὑβριστὰς ὄντας καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνειμένους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας

---

2. κοινωνικοί] κοινωνοὶ B.E. Edd. ante Küst. quem sequitur in Athenaeo Dind. κοινοὶ Athenaei libri cum A. 3. πᾶσι . . τὰς ἡδονὰς — ἔτι τε καὶ om. V.C. καὶ ante πρώτας om. A. 5. καὶ πρώτας — οὔσας om. Athen. Malim, καὶ πρώτας, ἅτε καὶ ἐμφ. οὔσας. ἐμφύτους εἶναι περὶ ἐδωδὴν C. ἐμφύσεις εἶναι ut videtur *V. 6. ἐδωδήν] ἡδογὴν A. τοὺς δὲ — ἐγκρατεῖς om. V.C. 7. ἐν ταῖς εὐτελείαις] ἐν εὐτελείᾳ Athen. Idem γίνεσθαι pro γινομένους. 8. ἐφ' ᾧ καὶ om. A. ἁπλῆν οὖν ἀπέδωκε Athen. ἀπέδωκε C. 9. πᾶσι, καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως] καὶ τὴν αὐτὴν πᾶσι V.C. 10. λέγων] Haec usque ad πάρθεσαν αὐτῷ desunt Athen. Menelai tamen ille mentionem infra posuit, ac sententiam verborum καὶ τούτων . . . οὐδέν breviter expressit. 11. Παρὰ δὲ] Od. ή. 174—76. ξεστὴν] ξυστὴν B. Med. ἐτάνυσε Med. 16. ἑορτῇ A. οὐδὲ ἐν ἑτέροις *V. οὔτε ἐν — οὐδέν] οὐδὲν ἕτερον παρατίθησιν V.C. 18. ἀρίστους] ἀριστεῖς Porsonus. Repugnat tamen etiam v. Δειπνίζω. 19. Μενέλαός τε — ποιεῖται] Μενέλαον δὲ — ποιοῦντα recepi cum V.C. καὶ τοῦ — θυγατρός] Expectabamus, τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. Athenaeus, Μενέλαος δὲ τοὺς τῶν παίδων γάμους ποιῶν.

1. Νῶτα βοὸς παρέθ.] Homer. Odyss. δ'. 65. 66. Καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν Ὀπτ', ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Küst. παρέθηκεν profectum ab oratione Athenaei. παρέθηκεν — αὐτῷ] φασὶ (h. e. φησὶ) παρωφεῖναι V.C. γέρα post ῥά οἱ supplevit A. 4. θρία] θρύα B.E. Med. Mox ἀμήδυλον B. κανδύλην Ath. τοῖς βασ. — Ὅμηρος om. V.C. item mox ἔμελλον. 7. νώτοισι γέραιρεν] Ex Il. ή. 321. Huc retrahendum quod sequitur βοός: Athenaeus isto quidem loco βοῶν. 8. τῷ Νέστορι] τῷ delevi cum Ath. et V.C. Hi mox omittunt γηραιῷ ὄντι — et σπουδάζων usque ad καὶ τὸν Ὀδυσσέα: quae aliter conformavit Athenaeus. 9. Ἀλκίνῳ] Ἀλκινόῳ V. Ἀλκίνους C. qui mox ἡρημένος. 11. καὶ Νέστορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ θαλ.] Loci huius sensus est prorsus mutilus, quem ex Athenaeo supplebis. Küst. 15. Ἀλλ' ἄγ'] Od. γ'. 421. 17. ἑστιῶν — Ὀδυσσέα] Haec A. post κατασκευὴν posuit. ξενίζων] καὶ τοὺς τρυφερωτάτους ξενίζων V.C. 18. αὐτῷ] αὐτοῖς V.C. κατασκευὴν — τοιαύτας] κατασκευήν, ἑστιῶν Φαίακας, τοιαύτας V.C. 19. αὐτοῦ Med. 20. μνηστῆρας, ὑβριστὰς ὄντας καὶ] ὑβριστὰς μνηστῆρας V.C. qui infra om. περιελὼν — μαγγανείας. In fine μαγκανείας Med.

---

nesta omnia suppeditaret, cumque eam ab initio et deinceps animis illorum inserere vellet, ut omne otium et studium in rebus honestis consumerent, essentque benefici, et mutuis officiis sese iuvarent: victum vilem et paratu facilem omnibus tribuisse, reputantem cupiditates illas et voluptates, quae in cibo et potu versantur, esse vehementissimas et primas hominumque animis natura insitas; illos vero qui frugalitati semper studuissent, in reliqua etiam vita moderatos et continentes esse. quare simplicem victum omnibus tribuit, eundemque regibus pariter ac privatis, dicens: *Dolatam vero proposuit mensam, verecunda autem proma conda panem apposuit; structor vero carnium patinas.* carnium nempe assatarum, earumque plerumque bubularum. praeter haec vero neque in diebus festis neque in nuptiis neque in alio conventu quicquam aliud apponit; quamvis saepe faciat Agamemnonem convivio excipientem Graecorum principes. Menelaus etiam celebrat nuptias Hermiones filiae, itemque filii. cum autem Telemachus ad eum venisset, ei *Terga bovis apposuit assa, manibus suis ea capiens, quae ipsi ut eximia apposita erant.* haud enim thria vel candylon vel ametas mellitasve placentas regibus prae ceteris ut eximia apponit Homerus, sed talia, quae et corpori et animo vigorem datura essent. et Aiacem post certamen singulare Agamemno tergo bubulo donat. Nestori quoque seni, et Alcinoo laute et delicate viventi, carnem bubulam assam apponit: ab immoderatis nimirum cupiditatibus nos abducere studens. Nestorem etiam, cum iuxta mare sacrificium Neptuno faceret, ministerio liberorum utentem facit, etiamsi multos haberet alios. ubi ait: *Sed age, alius quidem in campum ad bovem eat*, etc. Alcinous etiam Phaeacibus, deliciarum amantissimis, epulum praebens, et Ulixi, quem hospitio exceperat, hortos et domum victusque sui rationem ostendens, tales apponit dapes. adhaec procos, homines petulantes et voluptatibus maxime deditos, nec pisces facit

ποιεῖ οὔτε ἄρνιθας οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας.

Ὅτι Ὅμηρος πηρὸς ὢν τὰς ὄψεις περιενόστει, καὶ ἀφίκετο εἰς Γλαῦκον ποιμένα. ὁ δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον, πείθει αὐτὸν αὐτόθι μένειν, καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ὁ δὲ ἔπρασσε ταῦτα, καὶ τοὺς Κέρκωπας, καὶ τὴν Μυοβατραχομαχίαν, καὶ Ψαρομαχίαν, καὶ Ἑπταπάκτιον, καὶ Ἐπικιχλίδας, καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὁμήρου, ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ. εἶτα ἀφίκετο εἰς Σάμον, καὶ εὗρε γυναῖκα Κουροτρόφῳ θύουσαν, καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε·

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, Κουροτρόφε· δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
ἦ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ἐπεὶ δὲ ἦκεν εἰς τὴν φρήτραν, ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκαυσαν. ὁ δὲ Ὅμηρος εἶπεν·

Ἄνδρὸς μὲν παῖδες στέφανος· πύργοι δὲ πόληος. 687
ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος· νῆες δὲ θαλάσσης.
χρήματα δ' αὔξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες,
ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι.
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.

Ὁ αὐτὸς Ὅμηρος μέλλων πλεῖν, καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων αὐτόν, ἐμβὰς εἰς τὴν ναῦν ἔφη τὰ ἔπη ταῦτα·

Κλῦθι Ποσείδαον μεγαλοσθενές, ἐννοσίγαιε,
εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος,
δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἀρέσθαι
ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι.
δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μετελθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι·
φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας
ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

Ὁ αὐτὸς ἐπιτυχών τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον,

---

3. Ὅτι Ὅμηρος πηρὸς ὢν τὰς ὄψεις περιεν.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sumpta sunt ex Vita Homeri, quae Herodoto vulgo tribuitur, et una cum scriptore illo excudi solet. *Küst.* Temere haec Suidas ordine mutato constipavit. πηρὸς] πονηρὸς V. C. et E m. pr. 4. πρὸς] εἰς, tali scriptore haud indignum, revocavi cum A. V. E. C. (Med. male Gaisf. addit) 5. αὐτὸν ἤγαγεν] ἀπήγαγεν V. C. 8. *Βατραχομυομαχίαν* Herod. c. 24. omissis *καὶ Ψαρομαχίαν καὶ Ἑπτ.* 9. Ἑπταπάκτιον] Supra poema hoc vocatur Ἡθιέπακτος, ubi vide quae notavimus. *Küst.* Mox iterum Ἐπικηχλίδας V. *καὶ τἆλλα* Herod. 10. ἐστιν Ὁμήρῳ] Ὁμήρου ἐστίν V. C. ἔστιν Ὁμήρου Herod. Itaque genitivum ascivi. 11. ἐν Βολισσῷ] Ἐμβολισσῷ B. V. E. C. Med. ἀφίκετο εἰς Σάμον] Sic recte MSS. Pariss. itemque editio Mediol. At editt. Aldina, Basil. et Genev. male εἰς γάμον: quod Wolfius et Portus, nullam mendi huius suspicionem habentes, bona fide verterunt, *Venit ad nuptias.* *Küst.* 14. Κλῦθί μοι] Hinc omnia usque ad v. Οὐρανία αἴξ ipsam om. V. Monuit porro Gronovius: „ac postremum folium litterae *O* est paulo magis attritum." 16. νέων] νέων μὲν Α. νέων μὲν ἀνήνασθαι ex Herodoto reposui. ἀπανήνασθαι] Sic recte MS. A. [et C.] itemque Herodotus in Vita Homeri. At priores editt. ἀπαρνήσασθαι: quod metrum versus aspernatur. *Küst.* ἀπανήσασθαι B. E. 19. ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλ.] Pro οὐραὶ Herodotus c. 30. habet ὥρη: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* Lusit in istis detorquendis acumen grammaticorum: nam οὐραὶ etiam Eustathius, ἰσχὺς Athenaeus. 21. φρῆτραν Edd.

1. στέφανοι] στέφανος A. C. στέφανος παῖδες Herod. πόλιος Med. 3. νῆες δ' ἐν θαλάσσῃ] Metri causa scribendum est, νῆες δὲ θαλάσσης: ut legitur apud Herodotum. *Küst.* θαλάσσαις A. B. E. C. 4. χρήματα δ'] δ' om. A. C. Dein Herod. οἶκον ἄξει. Mox εἰν om. A. C. ἐν E. 9. καὶ τῶν ν. δ. ἀ. om. C. 12. Ποσειδάων Herod. 13. εὐρυχώρου Med. 14. νόστον ἀρέσθαι] Herodotus rectius, νόστον ἰδέσθαι. *Küst.* αἱρέσθαι C. 16. ναύταις] ναύτ' B. E. Med. οἳ] ἢ C. 17. ὑψικρήμνοιο] ὑψικρήμνοις C. 18. αἰδοίων μετελθόντα] Herodotus αἰδοίων μ' ἐλθόντα. Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* αἰδοῖον A. Deinde Herod. ὁσίων γε. 20. τισαίμην] λιτισαίμην C. et mox ἠπεροπτεύσας. 21. ὠδύσατο] ὠδύσσατο δὲ A. ξενίην τε τράπεζαν] ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος B. E. Mox τραπέζην Herod.

---

edentes, neque aves aut placentas mellitas: ut omnia gulae irritamenta aboleret. — Homerus cum coecus regiones obiret, ad Glaucum pastorem venit, qui eum ad dominum suum deduxit. ille autem videns eum optimo ingenio praeditum esse et doctum, persuasit ei, ut secum maneret, liberorumque suorum curam gereret. is igitur cum hoc faceret, Cercopes, et Murium ranarumque pugnam, et Sturnorum pugnam, et Heptapactium, et Epicichlidas, et alia quaecunque sunt Homeri ludicra, apud Chium illum Bolissi composuit. deinde Samum venit: ubi cum invenisset mulierem Apollini Curotropho sacrificantem, hos versus pronunciavit: *Audi me precantem, Apollo Curotrophe: da ut mulier ista iuvenum aspernetur amorem et noctes, delectetur vero senibus, quibus cana sunt tempora, et quorum caudae quidem hebetatae sunt, animus tamen vigoris plenus sit.*

Ut autem in aedes venit, ubi curiales convivabantur, ignem accenderunt. Homerus igitur dixit: *Liberi sunt corona viri; turres, urbis. equi sunt ornamentum campi; naves autem maris. opes augent domum; at venerandi reges, sedentes in concione, ac decus spectantibus. igne vero ardente domus est pulchrior aspectu.* Idem Homerus cum navigaturus esset, nave conscensa hos versus pronunciavit: *Audi Neptune potens, terrae quassator, spatiosi et flavi Heliconis rex, da ventum secundum, et ut salvi domum redeant nautae, qui navem hanc dirigunt et gubernant. da etiam, ut cum ad radices excelsi Mimantis pervenero, in vivos numinis reverentes et pios incidam; virumque ulciscar, qui mentem meam decepit, graviterque Iovem Hospitalem et mensam hospitalem violavit.* Idem cum in quosdam incidisset, qui Chium navigaturi erant,

ἐδεῖτο αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε·

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι αἴσῃ,
πτωκάσιν αἰθυίῃσιν ἰὸν δύσζηλον ἔχοντες,
αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
δεινὴ γὰρ μέτ᾽ ὄπις ξενίου Διός, ὅς κ᾽ ἀλίτηται.

Τῷ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν ἐπιπίπτει καρπός, ὃν μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλοῦσι· καὶ λέγει τάδε·

Ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνήσοι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης·
ἔνθα σίδηρος ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται, εὖτ᾽ ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

Ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ Γλαύκου, καὶ τῶν κυνῶν ἐστώτων καὶ ὑλακτούντων, καὶ δειπνησάντων, λέγει τάδε·

Γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα, ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θήσω.
πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ᾽ αὐλείῃσι θύρῃσι δοῦναι· τὼς γὰρ ἄμεινον. ὁ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει
ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν 688
ἰδόντες κεραμέες, κάμινον ἐγκαίοντες κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη· καὶ ἐκέλευον σφίσιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου. ὁ δὲ Ὅμηρος ᾄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, ἃ καλεῖται Κάμινος·

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδῆς, ὦ κεραμῆες,
δεῦρ᾽ ἄγ᾽, Ἀθηναίη, καὶ ὑπέρσχεθε χεῖρα καμίνου.
εὖ δὲ μαρανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα μάλ᾽ ἱρά,
φρυχθῆναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὄναρ ἐλέσθαι·
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ᾽ ἀγυιαῖς,
πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὣς σφιν ἀεῖσαι.

---

1. αὐτῶν omisso αὐτὸν λαβεῖν C. item omisso infra αὐτόν. 2. τὰ ἔπη τάδε] τάδε τὰ ἔπη C. 3. ποντοπόροι] ποντιπόροι C. στυγερῷ ἐναλίγκιοι αἴσῃ] Herodotus melius, στυγερῇ ἐναλίγκιοι αἴσῃ. Küst. στυγερῇ A. B. C. 4. πτωκάσιν] Vide de hac voce Schol. Sophocl. Philoct. 1093. Küst. αἰθυίῃσιν ἰὸν δυσζ.] Herodotus melius, αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες. Küst. 5. αἰδεῖσθαι] αἰδεῖσθε A. C. 6. δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὄπις] Est versus corruptus et luxatus, qui apud Herodotum sic legitur: Δεινὴ γὰρ μέτοπις Ξενίου Διός, ὅς κ᾽ ἀλίτηται. Sed cum vox μέτοπις sit prorsus insolens, et proinde suspecta, sic potius locum hunc rescribendum puto: Δεινὴ γὰρ Ξενίου Διὸς ἔστ᾽ ὄπις, ὅς κ᾽ ἀλίτηται. Küst. μέτ᾽ ὄπις, quod nunc est Herodoto redditum, Toupio probante Gaisf. exhibuit. ξενίων] ξενίου Διός A. δεινὸς γὰρ μετόπισθε ξενίου Διὸς C. 8. ἀναπαυομένῳ] ἀναπαυσαμένῳ καὶ νύκτα C. ἐπιπίπτει] αὐτῷ addit A. 11. ἀνήσοι] Herodotus ἴησι. Küst. ἀνήσει E. ἀνίσοι C. 13. σίδηρος ἄριστος] Scribe, σίδηρος Ἄρηος, ut habet Herodotus. Küst. ἄριστος om. A. 16. ἑστώτων] μὴ ἐσθιόντων Herod. Et infra ὑλακτούντων δειπνούντια. καὶ δειπνησάντων λ. τ. om. C. λέγει τ. om. Med. 18. Γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα] Herodotus Γλαῦκε πέπον, ἐπεὶ τὸ ἔπος τοι ἐνὶ φρεσὶ θήσω. Sed lectio Suidae melior est, dummodo pro βροτῶν scribas βοτῶν, i. e. pecudum. Erat enim Glaucus pastor, ut docet ipse Suidas paulo ante, ubi ait, ἀφίκετο (Ὅμηρος) εἰς Γλαῦκον ποιμένα. Küst. σοι] τοι C. 20. αὐλείοισι] αὐλῆσι A. C. αὐλείῃσι Herod.

1. τὼς γὰρ ἄμειν.] Herodotus rectius, ὣς γὰρ ἄμεινον. ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει. Küst. 5. ταῦτα — κεραμέες] ὁ αὐτὸς εἴς τινας κεραμεῖς C. 6. ἐγκαίοντες] ἐγκαίοντας A. quae olim in Herodoto extitit scriptura; ἐκκαίοντας C. qui subiicit, ᾄδει ταῦτα ἔπη ἃ καλεῖται K. omissis mediis. 10. καλοῦνται] καλεῖται A. Herodot. 11. Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδ.] Rescribe ex Herodoto: Εἰ μοι δώσετε μισθόν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες. Δεῦρ᾽ ἄγ᾽ Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου. Εὖ δὲ μελανθεῖεν, etc. Küst. Merito Gaisfordus ἀοιδῆς et ὑπέρσχεθε cum Suida retinebat. 12. ἀγαθῇ γαίῃ] Ἀθηναίῃ Gaisf. cum Herodoto. 14. μαρανθεῖεν] μαραθοῖεν E. Lege μελανθεῖεν. Alterum fluxit ab scriptura περανθεῖεν, unde Ruhnkenius effecit, me non assentiente, πεπανθεῖεν. Mox ἱρά Med. μάλ᾽ ἱρά] Sic etiam Herodotus. At lectio ista proculdubio corrupta est. Portus suspicabatur scribendum esse μάλ᾽ ὑγρά: sed ea emendatio mihi non placet. Quare coniiciat lector: palma enim adhuc in medio posita est. Küst. Is ignorabat Pollucis X, 85. scripturam καὶ πάντα κάναστρα. 16. καὶ τιμῆ ὄνειαρ ἑλέσθαι] Herodotus καὶ τιμῆς ὄνον ἀρέσθαι. Küst. τιμῆς ὄναρ A. C. In quibus aliud quippiam latet quam τιμῆς ὦνον. Nec probatur Ilgenii commentum τίμιον ὦνον ἀρέσθαι. Malim καὶ τίμου (vel τίμον) ὄνειαρ. 17. πολλὰ μὲν] πολλὰ γὰρ C. πωλούμενα] πωλεύμενα A. C. Herod. 19. κερδῆναι] κερδῆσαι A. Dein ὣς φιν Med. ἡμῖν δὲ δὴ ὣς σφιν ἀεῖσαι] Herodotus: ἡμὶν δὲ δὴ ὣς σφι νοῆσαι. Sed utraque lectio obscura nobis est et suspecta. Küst. Neque numeros nec dictionis nitorem iuvat Ilgenianum ἡμῖν δὲ δὴ ὡς φρέν᾽ ὀνῆσαι. In novissimis quidem latitare videtur ὣς φρένα ἦσαι.

---

eos rogavit, ut se in navem reciperent. illis vero negantibus hos versus pronunciavit: *Nautae per mare vagantes, tristi similes fato, vitamque ne mergis quidem rapacibus invidendam viventes, reveremini Iovis Hospitalis numen alte dominantis. gravis est enim ultio Hospitalis Iovis, si quis peccarit.* In eundem noctu sub pinu quiescentem decidit arboris illius fructus, quem nonnulli στρόβιλον, alii vero κῶνον vocant. tunc igitur hos versus pronunciavit: *Alia pinus fructum meliorem te fert in verticibus Idae ventosae iugis assurgentis, ubi ferro mortales bellum gerent, cum montem illum viri Cebrenii tenebunt.* Idem cum Glauco coenans, canibus astantibus et cum abstinerent cibo latrantibus, haec dixit: *Glauce, pecudum custos, dicam tibi, quod animo mandes. primum quidem canibus cibum dabis ad vestibuli tui fores: id enim praestat. nam hic primum audit hominem advenientem et ferarum in caulas ingressum.* his auditis Glaucus admiratus est. Eundem conspicati figuli, caminum accenso intus igne calefacientes, qui testis plenus erat, eum ad se vocarunt, audito poetam eum esse, carminaque sibi canere iusserunt, promittentes se quaedam de fictilibus daturos esse. Homerus igitur carmina haec illis cecinit, quae vocantur *Caminus: Si quidem mercedem mihi carminis dederitis, figuli: huc age Minerva, et manu protege caminum. bene vero coquantur cotyli et omnes patellae torreantur bene, quo multos inveniant emptores: magna pars in foro vendita, magna item in compitis, ingens vobis lucrum afferant, nobis vero canendi materiam praebeant.*

ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην στρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε,
συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας,
συντρίψαι, Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβεστον ἠδὲ Σαβάκτην,
Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ ῥιζοῖ.
στεῖλαι πυραίθουσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
ὡς γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήια λεπτὰ ποιοῦσα.
δεῦρο καὶ Ἠελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκον δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
οἵ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο.
τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος·
αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῷατο ἔργα πονηρά·
γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
ὃς δέ χ' ὑπερκύψῃ, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
φλεχθῇ, ὅπως πάντες ἐπίστωνται αἴσιμα ῥέζειν.

"Ὁ αὐτὸς παραχειμάζων ἐν τῇ Σάμῳ, καὶ προσπο- 689
ρευόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιφανεστάτων,
ἐλάμβανέ τι, ἀείδων τὰ ἔπεα ταῦτα, ἃ καλεῖται Εἰ-
ρεσιώνη. ὠδήγουν δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ
τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων.

Λῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
ὃς μέγα μὲν ἀυτεῖ, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεί.
αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔπεισι
πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ δόρπον ἕρπεο μάζα·

---

1. ἀναιδείην] ἀναιδείης A. C. Tum τρεφθέντες C. et mox ψεύδη A. C. Med. 3. δ' ἤπειτα] Sic Küst. ex Herod. δ' ἔπειτα Med. Scripsi δὴ ἔπειτα. 4. συντρῖψαι, Σμάραγ.] Apud Herodotum versus hic ita legitur: Σύντριβ' ὁμῶς, Μάραγόν τε, καὶ Ἄσβετον, ἠδέ γ' Ἀβάκτον. Sed pro Μάραγον ex Suida reponendum puto Σμάραγον: itemque ἠδὲ Σαβάκτην. Reliqua vero Herodotus rectius. Küst. συντρῖψω C. ἄσβεστον Med. 6. ὃς] ὡς B. E. Med. Dein τέχῃ Lobeck. Aglaoph. p. 971. qui supra κάμινῳ. Mox πορῖζει Gaisf. cum A. C. πορῖξει B. παρῖξει E. πολλὰ om. C. 8. Στεῖλαι πυραίθουσαν] Herodotus Πεῖθε πυραίθουσαν. Sed neutra lectio sana est. Scribendum enim potius videtur, Πρῆθε πύρ' αἴθουσαν: ut locum hunc emendat Portus in Lexico Ionico v. Πείθε. Küst. Στεῖλαι A. B. E. Med. περθέμεν Ilgenius, πέρθε πυραίθουσαν, ut fornax intelligeretur, Hermannus. 11. βρύκει om. B. E. Med. βρύκοι om. A. C. 12. ἔντοσθεν A. C. Med. αὐτοῖς Med. ποιοῦσα] ποοῦσα A. ε eraso; ποοῦσα C. 14. ἠελίου] ἠελίοιο A. B. E. C. ἠλίοιο Med. 18. δὲ] δὴ A. 20. Ἡρακλείους χεῖρας Herod. φύγον οἵ τ'] φύσαν οἵ θ' A. C. ἀπώλοντο Med. 21. τύπτοιειν τάδε ἔργα καλῶς] Legendum puto, πίπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς. Küst. κακῶς A. B. E. C. Herod. Is τύπτοι δὲ κάμινον.

1. οἰμώζοντο, ὁρῴατο] Herodotus οἰμῳζοντες ὁρῶατο. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Küst. Illud A. C. 2. ὁρόων] ἑρῶν B. E. ὁρῶν C. Med. 3. ὑπερκύψει] ὑπερκύψοι A. C m. sec. ὑπερκύψῃ C pr. περὶ τούτου πᾶν τ.] Hoc loco praepositio περὶ referenda est ad sequens verbum φλεχθῇ: ac si legeretur, περιφλεχθῇ τούτου πᾶν etc. Herodotus habet: ὃς δέ χ' ὑπερκύψῃ περὶ ταῦτα, πᾶν τὸ πρόσωπον etc. Sed lectio Suidae absque controversia melior est. Küst. πυρὶ τούτου Wolfius. 5. φλεχθῇ, ὅπως π.] Versum hunc rectius sic [cum Herod.] scripseris: φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίσταινθ' αἴσιμα ῥέζειν. Küst. ἐπίστωνται] ἐπίστανται B. E. 7. καὶ om. C. 8. εἰς] πρὸς A. Herod. τῶν ἐπιφανεστάτων — ταῦτα] ἥδε τὰ ἔπη ταῦτα C. 10. αὐτὸν] αὐτῷ E. Med. καὶ συμπ. — ἐγχωρίων] ἀεὶ παῖδες C. 12. δυναμένοιο] δυναμένου C. 14. ὃς μέγα μὲν αὐτεῖ] Scribo, ὃς μέγα μέν γ' αὐχεῖ, i. e. Qui se magnifice iactat. Herodotus habet, ὃς μέγα μὲν δύναται: sed quae lectio propter ταυτολογίαν non placet. Proxime enim ante praecedit, ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο. Küst. Huius dubitationi non satisfecit Ilgenius, refingens etiam μέγα δὲ πρέπει. 16. αὐτὰρ] αὐταὶ cum cod. Lips. Piersonus. 17. ἔπεισι] Herodotus melius ἔξεισι. Küst. γὰρ om. C. 18. πολλός] πολύς A. B. E. C. Med. καὶ om. Med. 20. εἰρήνη τ'] εἰρήνη δ' A. ὅσσα Med. 22. Κυρκαίη δ' αἰεὶ κ.] Herodotus Κυβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μάζα. Vox autem κυρκαίη vel κυρβαίη nusquam mihi lecta est: quam proinde ut suspectam acutioribus emendandam et illustrandam relinquo. Küst. Nondum his medicina probabilis est inventa. Hermannus πυρκαιῇ . . , καρδόπου.

---

sin impudenter mentiti fueritis, convocabo caminorum pestes, Syntriba simul et Smaragum et Asbestum atque Sabacten, Omodamumque, qui artem hanc multis malis afficiat. comburat igne atrium et domos; simulque caminus totus concidat, figulis altum lamentantibus: et ut maxilla equi dentibus collisis crepat, sic etiam caminus cum fragore corruat, omnia intus vasa figlina comminuens. huc quoque ades Solis filia, Circe veneficiorum perita, saevaque toxica sparge, et ipsos cum operibus laede. huc etiam Chiron multos Centauros adducat, cum illos qui manus Herculis effugerunt, tum qui perierunt: hi fictilia ista male confringant, cadatque caminus. et figuli quidem plorantes haec damna spectent; ego vero laetabor, infelicem illorum artem intuens. qui vero pronus fornacem inspicere volet, eius facies tota aduratur: ut omnes discant iustitiam colere. Idem cum in Samo hibernaret, et ad principum virorum aedes accederet, mercede accepta versus illos cecinit, qui vocantur Iresione. semper autem cum deducebant et comitabantur pueri aliquot ex indigenis. *Venimus ad domum viri valde potentis, qui multum valet, multumque excellit, semper beatus. sed aperimini fores: opulentia enim intrabit copiosa, cum opulentiaque florens laetitia pacque bona. omnia porro vasa plena sint, et mactra semper tur-*

νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν.
τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὑμνεῖν·
ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα.
αὐτὴ δ' ὕφαιν' ἱστὸν ἐπὶ λέκτρα βεβηκυῖα.
νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐναύσιος, ὥστε χελιδών
ἕστηκε προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνος γυιάτιδος . . . .

Καί,

Εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἑστήξομεν·
οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

Ἥιδετο ταῦτα ἐπὶ πολὺν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῇ Σάμῳ. ἀπήρχετο δὲ εἰς Ἴον, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνεπαύετο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. κατέπλωσαν δὲ παῖδες ἁλιεῖς, καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου, προσελθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἄγετε, ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἄν ἄρα δύνησθε ἀναγνῶναι, ἅσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δὲ εἶπον· Ἡμεῖς ἅσσ' ἂν εἴλομεν, κατελίπομεν· ἃ δὲ μὴ εἴλομεν, φερόμεν. οἱ δέ φασι μέτρῳ εἰπεῖν αὐτούς·

Ἅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἁλιεύοντες οὐδὲν εὐδύναντο ἑλεῖν, καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο· καὶ ὅσσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀνεῖλον· ὅσους δὲ μὴ ἠδύναντο, εἰς οἶκον ἀπεφέροντο. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα, ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε·

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,
οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν τῇ Ἰῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθέν, καθάπερ οἴονταί τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἰῳ ἐπ' ἀκτῆς, καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἰῆται ἐπίγραμμα·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα κάλυπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

ἡ δὲ ποίησις ἐκπέπτωκε, καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων.

Ὅμηρος. ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. Ἡρόδοτος δὲ ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε βίον Ὁμήρου, μᾶλλον τοῦδε ἁρμοδιώτερον.

---

1. νῦν μὲν κριθαίην εὐωπ.] Versus hic corruptus est, qui absque ope meliorum codicum haud facile in integrum restitui poterit. Idem deest apud Herodotum. *Küst.* Ilgenius versum satis speciose post ἀλλὰ φέρ' αἶψα reponi iussit. 2. τοῦ παιδὸς δὲ γ. κατὰ δίφρακα καταβήσεται] Herodotus τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμμιν. At neutra lectio placet. Scribere enim malim, τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ δίφρων ἐπιβήσεται ὕμμιν. Intelligendus autem est hic locus de more veterum, quem exponit Suidas v. *Ζεῦγος ἡμιονικόν*. *Küst.* δίφρακα βήσεται, Barnesii coniecturam, firmat A. δίφρα καταβοήσεται C. Deinde ὕμνοις Ilgenius, ὑπνεῖν Hermannus. 4. ἄξουσι] αὔξουσι A. B. C. Med. 5. αὐτὴ δ' ὕφ.] Emenda ex Herodoto: αὐτὴ δ' ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα. *Küst.* ὡς] ἐπὶ A. C. Mox βεβακυῖα C. 6. νεύμα τί τοι, εὔμαιον] Haec corruptissima sunt, quae ex Herodoto sic emendabis: νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐναύσιος, ὥστε χελιδών. *Küst.* νεύματι A. B. Mox εὐμαὶ A. ἐναύσιος ἔσται χ. omnes ante Gaisf. 7. ἕστηκε πρὸ θύρης ψ.] Lego, ἕστηκ' ἐν προθύροις ψιλὸς πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα. *Küst.* ἕστηκε προθύροις A. Itaque recipiendum ἐν προθ. Sed superest controversum istud ψιλὴ πόδας, quod Ilgenio visum est explicari posse, gracilis pedibus. 9. τῶν Ἀπόλλωνι γυιάτιδος] τῷ Ἀπόλλωνος γυιάτιδος A. B. C. E. (γυιάτιδος E.) Ne horum quidem emendatio successit, in quibus etiam Vitae scriptor deficiat. Quae sequuntur rite numeris Gaisf. distinxit, criticis praecuntibus. 11. ἑστήξομεν] ἑλήξομεν B. E. ἑστίξομεν C. ἐξήξομεν Med. 13. Ἥιδετο — Σάμῳ om. C. 16. κυματωγῆς] κυματώδους γῆς A. C. 17. ἡμέρας] Seqq. sic C. ὅτε καὶ τὸ τῶν ἁλιέων ἐλέχθη· ἃς ἕλομεν λειπόμεσθα· ἃς δ' οὐκ εἴλομεν φερόμεσθα· ὧν ἀκούσας Ὅμηρος εἶπε, τοίων γὰρ πατέρων etc. κατέπλευσαν] κατέπλωσαν A. Herod. 19. ἄγε Med. 20. διαγνῶναι Herod. 21. εἶπαν Med. 22. κατελίπομεν] κατελείπομεν A. Supra delendum ἄν.

1. λιπόμεσθα] λειπόμεσθα A. Eudocia p. 320. οὓς ἕλομεν λιπόμεσθ', οὓς δ' —. Mox εἴλομεν A. 6. Lege καὶ ὅσσους. ἀνεῖλον] ἀνῄρουν A. et mox ἐδύναντο. 9. ἐκγεγάατε Herod. 12. ταύτης συνέβη] Haec aliter C. συνέβη τὸν Ὅμηρον ἀποθανεῖν οὐχὶ ὡς τινες λέγουσι παρὰ τὸ μὴ γν. τὸ λεχθὲν παρὰ τῶν ἁλιέων. οἱ δὲ ὁδηγοῦντες αὐτὸν παῖδες ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐψαλλον τοῦ ἐν τῇ σάμῳ τὰ ἔπη ταῦτα: a quo tres etiam seqq. articuli absunt. 13. οὐ παρὰ] καὶ παρὰ A. 20. ἡ δὲ ποίησις] Herodotus: καὶ τὸ ἐλεγεῖον τόδε ἐπέγραψαν Ἰῆται ὕστερον πολλῷ χρόνῳ, ὡς ἤδη ἥ τε ποίησις ἐξεπεπτώκεε, καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων· οὐδὲ Ὁμήρου ἐστίν. 21. Ὅμηρος. ἄγνωστος] Toupius cum praecedentibus sic iungebat: καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων

---

geat maza. filii vero uxor inter carmina curru vehetur, quam muli cornipedes his aedibus adducent. ipsa vero telam texat electrinam assistens. redibo ad te quotannis, ut hirundo astat vestibulo pedibus nudis. age vero, fer cito, reveritus Apollinem Apiatiden. Deinde: *Si quid dare volueris. sin minus, non stabimus hic. haud enim huc venimus habitandi causa.* Atque haec carmina longo tempore post a pueris Sami canebantur. postea cum Ium proficisceretur, in itinere aegrotare cepit, egressusque ex nave per dies plures in litore decubuit. appulerunt illuc pueri piscatores, qui ex navicula egressi ad eum accesserunt, et dixerunt: *Agite hospites; audite nos; si forte intelligere poteritis, quae vobis dicemus.* quodam igitur ex iis qui aderant eos dicere iubente, *Quaecunque*, inquiunt, *cepimus, reliquimus; quae non cepimus, nobiscum ferimus.* cum vero qui aderant sensum non intelligerent, pueri rem illis exposuerunt, dicentes, cum nihil piscium capere possent, in litore sedentes pediculos se quaesivisse; horum quot-quot cepissent, necasse; quos vero non invenissent, domum rettulisse. quibus auditis Homerus hos versus dixit: *Talium enim parentum ex sanguine procreati estis, neque agris locupletum, nec numerosos greges pascentium.* hoc autem morbo Homerus in Io decessit; non ut quidam putant, quod aenigma puerorum intelligere non posset, sed morbo. sepultus est in Io in litore, eiusque sepulcro Ietae hoc Epigramma inscripserunt: *Hic terra tegit sacrum illud caput, Homerum, qui viros heroas carminibus celebravit.* poesin vero, cum in lucem exiisset, omnes admirati sunt. Ὅμηρος. Hic hominibus ignotus fuit. Ceterum Herodotus historicus scripsit vitam Homeri, hac

Ὅμηρος, Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς Βυζαντίας, γραμματικὸς καὶ τραγῳδιῶν ποιητής. διὸ συνηριθμήθη τοῖς ἑπτά, οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι, καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλειάδος. ἤκμαζεν ὀλυμπιάδι ρκδ'. ἔγραψε δὲ τραγῳδίας μέ.

Ὅμηρος, Σέλλιος χρηματίσας, γραμματικός. ἐποίησε τάδε· Ὕμνους, Παίγνια δι' ἐπῶν, Εἴδη πλεῖστα. καὶ καταλογάδην Περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων· Περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων.

Ὁμιλαδόν. κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα.

Ὁμιλεῖ. συναναστρέφεται, ἢ ἀπαντᾷ, ἢ ἐντυγχάνει.

Ὅμιλος. ἄθροισμα, ὄχλος, πλῆθος. Ὅμηρος·

Ὅμιλος, τερπόμενοι.

πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε τὸ ὅμιλος.

Ὁμίχλη. ἀορασία, ἢ παχὺς ἀήρ. Ὁμίχλη. ὁ τεθολωμένος ἀὴρ καὶ μὴ διαγής, μηδὲ λαμπρός. Ὅμηρος·

Εὖτ' ὄρεος κορυφῆσι νότος κατέχευεν ὁμίχλην.

ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τοῖς ὄμμασιν ἀχλὺν παρέχειν. Ἀριστοφάνης·

Ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾶται.

ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν περιεστώτων κακῶν καὶ τοῦ πολέμου συνεχόμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ κακουργήματα.

Ὀμιχῶ. ῥῆμα.

Ὄμνυμι καὶ Ὀμνύναι. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. οὐκ ὄμνυσι γάρ, ἀλλ' εὔχεται. Ὄμνυμι μένειν ἐν τούτοις, ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης. ἔκριναν γὰρ κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς πέντε ψήφους εὐδαιμόνουν.

Ὁμόγνια. ὁμογενῆ, γνήσια, ἢ φίλα. 691

Ὁμόγνιος. ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δίκαια. ἢ ὁμογενής, ἢ γνήσιος, φίλος.

Ὅμηρος, ἄγν. etc. Sed parum conveniunt illa, ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. Immo veri quandam speciem si probamus, novissima Ἡρόδοτος — ἀρμοδιώτερον par est ad doctrinam hominum studiosorum referri; nisi forte Suidam eo inertiae fingimus processisse, ut suum ipsius laborem tanquam male conflatum damnarit. Ἡρόδοτος] Ἡρόδοτος δὲ A. 23. τοῦδε] δὲ B.E.

1. Ὅμηρος, Ἀνδρομ. | Confer Nostrum supra v. Μυρώ. Küst. Ἀνδρομάχης Med. Βυζαντίας] Βυζάντιος E. 5. ὀλυμπιάδι ρκδ'] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male εἰκοστῇ τετάρτῃ, i. e. XXIV. omisso centenario. Floruit enim Homerus hic sub Ptolemaeo Philadelpho, rege Aegypti. Scholiastes Hephaestionis [p. 53.]: Ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν ἄριστοι τραγικοί. εἰσὶ δὲ οὗτοι, Ὅμηρος νεώτερος, Σωσίθεος etc. Et alius eiusdem Scholiastes [p. 185.]: Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι τραγικοί, οὓς Πλειάδα ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν τῇ Πλειάδι. εἰσὶ δὲ οὗτοι, Ὅμηρος, οὐχ ὁ ποιητὴς ἀλλ' υἱὸς ὁ Μυροῦς τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος, καὶ Σωσίθεος etc. Huius statua erat in gymnasio Zeuxippi, in quam elogium scripsit Christodorus, quod extat Anthol. lib. V. p. 534. Ceterum Homeri huius tragici meminit etiam Tzetzes in Prolegg. in Lycophronem. Küst. Ὁ τὴν Εὐρυπύλειαν ποιήσας Tzetz. Prolegg. in Hesiodum. Reines. sive Proclus in Hesiod. p. 6.f. Addit Gaisfordus Tzetz. in Hesiod. Opp. 236. 6. Ὅμηρος, Σέλλιος χρ.] Confer Nostrum infra v. Σέλλιος. Küst. 8. καὶ καταλογάδην] καὶ om. A. 10. Ὁμιλαδόν] Il. μ. 3. et aliis in locis. 11. Ὁμιλεῖ] Il. ε. 834. 13. Ὅμηρος] Il. σ. 603. 604. 15. νοητὸν] σημαινόμενον Schol. Ven. 16. Ὁμίχλη. ὁ τεθολωμένος ἀὴρ καὶ μὴ] Ex Schol. Aristoph. Equ. 800. Küst. ἢ ὁ A. hanc gl. cum praecedenti coniungens: recte, opinor. Saltem Med. secutus orationem continuavi. 18. Ὅμηρος] Il. γ. 10.

2. ἀχλὺν] Sic Etym. M. p. 624, 12. ὁμίχλην C. 3. Ἀριστοφάνης] Equ. 810. 5. καθορᾶτε] καθορᾶτε C m. sec. Aristophanes καθορᾷ σου. 6. κακῶν] κακῶν καὶ τοῦ πολέμου A. B. κ. καὶ τῶν πολέμων C. καὶ τῶν τοῦ πολέμου δυσχερῶν Schol. 7. οὐκ ἐλέγχει] μὴ ἐλέγχῃ A. C. Tum καινουργήματα C. κακουργήματα A. cum Schol. pro πανουργήματα. 9. Gl. Ὀμιχῶ om. C. Cf. Herod. Epimer. p. 249. 10. Ὄμνυμι] Laudabilis est in hoc restituendo loco Leopardi cura Emend. XVI, 15. Hemst. Leopardum laudaverat etiam Reinesius. Ὄμνυμι μένειν usque ad finem gl. om. C. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] V. 448. Statim e Schol. inserendum, ἀντὶ τοῦ εὔχομαι. 12. ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν uncis Gaisfordus inclusit, ut omissa Schol. qui post τῆς νίκης addit, ὄμνυμί φησι τὸ νικᾶν. Ἄλλως. Ἔκρινον οἱ κρ. Itaque fugit eum et in Scholiis media quaedam intercidisse et Suidae transpositione verborum succurrendum fuisse hac: χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης [φησίν], Ὄμνυμι μένειν . . . νικᾶν. 13. εὔχεται] εὐχόμενος A. Schol. Deinde legendum ἔκρινον. Cf. v. Ἐν πέντε κριτῶν. 14. τὰς πέντε ψήφους] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male τὰς ἑπτὰ ψήφους. Erant enim quinque tantum iudices comicorum: unde notum proverbium, Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται. Küst. Statim cum A.C. delevi glossam ex v. Γεννῆται confectam: Ὁμογάλακτας Φιλόχορος καλεῖ τοὺς Γενήτας, τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρώτου γένους τῶν λ' γενῶν. ζήτει ἐν τῷ Γεννῆται (γενῆται vulg.).

---

longe accommodatiorem. Ὅμηρος. Homerus, Andromachi et Myrus Byzantiae filius, grammaticus et poeta tragicus. quamobrem septem illis annumeratus est, qui secundum inter tragicos locum obtinent, et Pleias cognominantur. floruit Olympiade CXXIV. scripsit tragoedias XLV. Ὅμηρος. Homerus, cognomento Sellius, grammaticus. scripsit Hymnos, Ludicra versibus, varia carminum genera. et oratione soluta, De personis Comicis, et Argumenta fabularum Menandri. Ὁμιλαδόν. Turmatim, catervatim. Ὁμιλεῖ. Conversatur. vel occurrit. vel colloquitur cum aliquo. Ὅμιλος. Coetus, turba, multitudo. Homerus: *Turba laetantes.* hic vox ὅμιλος ad sensum refertur. Ὁμίχλη. Caligo, aer crassus. Ὁμίχλη. Aer turbatus, neque pellucidus et clarus. Homerus: *Ceu montis cacuminibus auster nebulam offudit.* sic autem dictum est, quasi oculis caliginem offundens. Et Aristophanes: *Ut ne prae bello et turbis fraudes tuas cernat.* id est, propter mala eum undique circumstantia bellumque fraudes tuas non redarguat. Ὀμιχῶ. Verbum. Ὄμνυμι. Iuro. Et Ὀμνύναι. Aristophanes *Avibus*: [*Iuro me his condicionibus per omnes iudices victoriam esse reportaturum.* Ὄμνυμι positum pro εὔχομαι.] non enim iurat, sed optat et vovet. lepide vero victoriam optans dicit: Iuro me permansurum in his, ut omnium iudicum suffragio vincam. iudices enim de Comicis iudicabant: et qui suffragia quinque tulissent, victores iudicabantur. Ὁμόγνια. Ex eodem genere orta, germana, vel amica. Ὁμόγνιος. Cui iura cognationis curae sunt. vel cognatus,

ἐλέχθη. τουτέστιν, οἷος εἶ, τοιοῦτος καὶ φαίνου, καὶ μείζοσι μὴ συμπαρεκτείνου. τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Σόλωνος. ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χίλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινί, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου. ἴσον τῷ γενναΐζου.

Τῆνος. μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Τὴν ταχίστην. ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. Ὁ δὲ φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα.

Τὴν τράπεζάν οἴσομαι. Ἀριστοφάνης τουτέστιν, ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω, καὶ οὐ χρεία παιδός.

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν. βοηλάτης ἐκ κώμης ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, δέον βοηθεῖν ἀργὸς ἵστατο τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς εἶπε· τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε, καὶ τότε τὸν θεὸν εὔχου, ὅταν καὶτός τι ποιῇς· μὴ μέντοι γε μάτην εὔχου. ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰςήχθη.

Τηξιμελεῖ. φθοροποιῷ.

Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος ἕδραμε θυμῷ

ἐς προτέρην ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.

Τήραιος. ὄνομα κύριον. ὁ Μῆδος.

Τηρεύς. ὁ τηρῶν.

Τηρίβαζος. ὄνομα κύριον.

Τηριδάτης. ὄνομα κύριον. 464

Τηρῶ. αἰτιατικῇ.

Τήρωνες. οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ πολέμια καὶ οὔπω ἐγγεγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις τήρωνες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις.

Τῆς. ἀντὶ τοῦ ταύτης. οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον. Ὅμηρος·

Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι.

ἀντὶ τοῦ ταύτης. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ·

Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς.

ἀντὶ τοῦ ταύτης.

Τῆς Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος. ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι.

σαυτὸν ἔλαυνε· καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου τῶν παίδων, τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικί. Hunc locum ideo adduxi, quod eum ab Erasmo et Schotto, qui proverbia Graeca collegerunt et illustrarunt, praetermissum esse videbam. *Küst.* Vid. Menag. in Diogen. Laert. I, 80. ubi venustum Callimachi prodit epigramma. Tetigit Blomf. in Aeschyli l. l.

2. *συμπαρεκτείνου*] *παρεσυμικτείνου* E. Hinc exorditur Photius. *Πιττακοῦ*] *Πυθικὸν* A. B. V. E. Photius. Ingeniosam correctionem fecit Med. 6. *γεναΐζου*] *γενναΐζου* A. V. E. Med. Vide quos attulit Gaisfordus, Platon. Cratyl. p. 411. A. et Plutarch. T. II. p. 387. D. ubi Wyttenbachius p. 280. quaedam collegit. 7. *τῶν* om. *V. 9. *Ὁ δὲ φιλοτ.*] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 70. *Küst.* Miror *τὸ* ante *τὴν* ab editoribus Suidae non esse desideratum. 10. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 1032. *Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει. Küst.* Ubi paulo aliter Scholia. 11. *αὐτῷ* *V. Deinde reieci gl. *Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν. Küsterus:* „Vide supra v. *Συνεκποτέα.*" Gl. A. in marg. reiecit. 12. *Τὴν χεῖρα προσφ.*] Simile huic est proverbium *Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει*: de quo vide Nostrum supra. *Küst.* Haec nihil nisi carmen solutum Babrii fab. 20. praebent. 13. *ἄγων*] *ἀνάγων* A. 14. *κοιλώδη φάραγγα* Photius. 15. *ἵστατο*] *ἵσταται* V. *εἰστήκει* Babrius. Dein *τῷ* om. Phot. 18. *τῷ θεῷ*] *τὸν θεὸν* A. V. Photius. *τοῖς θεοῖς δ' εὔχου* Babrius. *ὅταν — εὔχου* om. V. 20. *εἰςήχθη*] *ἤχθη* V.

2. *Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκ.*] Philippi Thessal. XXV, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 234. 4. *προτέρων*] *προτέρην* A. B. E. *V. Anthol. 6. *Τηρεύς. ὁ τηρ.*] Vide supra v. *Ταώς*, ubi locum hunc illustramus. *Küst.* Aliud Suidas spectavit: quippe Herodianus Epimer. p. 189. *τηρεύς, ὁ σάκκον βαστάζων.* 7. *Τηρίβαζος*] *Τηριβάζης* A. V. Xenophontis locum his inculcatum: *Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζε,* delevi cum A. *Küsterus:* „*Ξενοφῶν*] *Ἀναβ.* lib. IV. p. 327. (c. 4, 4.) ut Portus etiam monuit. Vide quoque vv. *Ἀνέβαλε* et *Τιρήβαζος*, ubi idem fragmentum legitur." Ceterum *V. *Τηρίβαζος* post *Ξενοφῶν* repetiit. Infra *παρῇει* Edd. ante Gaisf. *παρείη* B. V. Deinde *τὸν* om. *V. Tandem *ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζεν ἠγουν ἀνέβαλλεν* V. 9. Cf. Herod. Epimer. p. 248. Crameri Anecd. Vol. IV. p. 300. Om. vulg. silente Gron. 10. *πολεμικὰ*] *πολέμια* restitui cum A. B. V. E. 13. *ἀντὶ τοῦ ταύτης. οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον*] Observatiuncula haec infirmo tibicine nititur. Potius enim contra Suidam dixerim, voculam *τῆς* in subiunctis locis Homeri esse articulum, non vero ibi pro *ταύτης* poni. *Küst.* Praestat excerpere Schol. Ven. in priorem locum: *ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ἄρθρον· τὸ γὰρ τῆς νῦν ἀντὶ τοῦ ταύτης παρείληπται, καὶ ἔστιν ὁ λόγος, μήποτε τῆς ταύτης εὐνῆς ἐπιβήμεναι.* Hunc Schol. proculdubio ob oculos habuit Suidas. *Gaisf.* Küstero Bosius repugnabat; neque hodie post Reizium aliorumque operam attinet his immorari. Unum addimus, Med. post *τῆς* in Homericis bis virgula interpunxisse: nempe ut *τῆς* ex nomine suspenderetur. 14. *Ὅμηρος*] Il. *ι*. 133. *Küst.* 16. *ἐν Ὀδυσσείᾳ*] *β'*. 206. ubi Schol. *ὁ δὲ Ἀρίσταρχος λείπειν φησὶ τὸ ἄρθρον, ἵν' ᾖ εἵνεκα τῆς ταύτης ἀρετῆς.* 19. *Τῆς Μεγαρέων ἄξ.*] Confer Nostrum supra v. *Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος*, et infra v. *Ὑμεῖς ἆ Μεγαρεῖς. Küst.*

---

mitam perge. hoc ab oraculo quodam fluxit. id significat: qualis es, talis etiam videare, neu maioribus paria facias. hoc apophthegma alii dicunt esse Pythicum, alii Solonis. quidam vero Chilonem id dixisse tradunt, cum quidam ipsum consuleret, an opulentam duceret uxorem. *Τὴν λεοντῆν ἐνδύου.* Leoninam pellem indue. id est, fortem te praesta. *Τῆνος.* Tenus, ex Cycladibus insula. *Τὴν ταχίστην.* Adverbium, celeriter. *Ille vero quam primum de summa rerum decernere cupiebat.* *Τὴν τράπεζαν οἴσομαι.* Mensam afferam. hoc est, mihi ipse ministrabo, nec famulo opus fuerit. *Τὴν χεῖρα προσφ.* Manum cum admoveris operi, deum invoca. bubulcus ex vico plaustrum agens, cum id in profundam voraginem incidisset, succurrere noluit, sed otiosus astabat, Herculem invocans, quem prae ceteris diis colebat. tum deus ad illum accedens dixit: *Rotis manum admove et boves stimula, tunc deum licebit invocare, cum et ipse feceris aliquid; vanis autem precibus ne deos exposce.* hinc proverbium ortum est. *Τηξιμελεῖ.* Tabifico. *Tabifico morbo debilitatus secum recoluit pristina facinora, fortitudinem suam testantia.* *Τήραιος.* Nomen Medi. *Τηρεύς.* Custodiens. *Τηρίβαζος.* Nomen proprium. *Τηριδάτης.* Nomen proprium. *Τήρωνες.* Tirones apud Romanos vocantur milites novitii, bellorum adhuc inexperti. *Τῆς.* Huius. non est autem articulus. Homerus: *Nunquam me huius lectum ascendisse.* et in *Odyssea*: *Propter huius virtutem.* ubi *τῆς* ponitur pro *ταύτης.* *Τῆς Μεγαρ. Digni qui Megarensium loco habeantur.* id est, con-

Τῆς μητρὸς ὡς αἴξ καλεῖται· οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

Τῆς μωρίας ὄντα τηλικουτονί. ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἐνηλίκων ὄντων. οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

Τητᾶσθαι. στερίσκεσθαι. Σοφοκλῆς·

Τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως.

Καὶ αὖθις·

Οὐ τητώμεναι
τολοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετε.

Τῆτες καὶ τῆτα. τούτῳ τῷ ἔτει, ἐπ' ἔτος.

Ἐγελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τοῦτο δὲ οἱ Δωριεῖς τᾶτες λέγουσι, καὶ διὰ τοῦ δ τῆδες.

Τητινή. χθεσινή. καὶ οὐδέτερον τητινόν.

Τητώμενον. στερισκόμενον.

Τησυία. ματαία.

Τί. οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς τοῦτο τὸ Τὶ γένος τοῦ ὄντος τίθενται. τὸ γὰρ Τὶ δῆλον ὅτι καὶ ὄν. εἰ δὲ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν λόγον. διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι, κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀσωμάτων.

Τιάρα. κόσμος ἐπικεφάλαιος· ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην. καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ἠτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι· ὡς Φύλαρχος ἐν ῑ. τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κίταριν ὡς διάφορον.

Τιαρηφόρος. 465

Τί βαιόν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Σοφοκλῆς·

Τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου;

Τιβέριος, φιλόσοφος καὶ σοφιστής. Περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία γ'. Περὶ παρασκευῆς. Περὶ μεταποιήσεως. Περὶ ἱστορίας. Περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως. Περὶ διαιρέσεως λόγου. Περὶ

1. Attigit huius dicti sententiam Wessel. in Herod. I, 173. 4. *Τῆς μωρίας τὸν Δ.*] Aristoph. Nub. 816. *Küst.* Post *μωρίας* expunxi *τὸν Δία νομίζειν* cum A. B. V. Ox. τ. *Δ. νομίζεις* E. Nempe quisquis haec e Scholio Comici (ubi recte perscriptum extat membrum unum, *οἷον τ. ἔχοντα .. καὶ ὀφείλοντα π. εἰδ.*) collegit, is studio consueto qualemcunque paroemiam extudit. *ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων ἐνηλ.*] Videtur grammaticus noster existimasse, citata verba Aristophanis sensum proverbialem habere. Sed id cum secus se habeat, observatiuncula haec lituram meretur. *Küst.* 6. Post h. gl. *Τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.* *ζήτει ἐν τῷ Ὑπωπιάζω*, omiserunt A. V. Habet tamen A. in marg. ubi *ἄνοιαν* et *ποιῆσθε*. 7. *Σοφοκλῆς*] Philoct. 382 — 84. 9. *πλέων* Med. 12. *Οὐ τητώμ.*] Sophocl. Oedip. Col. 1618. 13. *τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον* MSS. Soph. plerique. 14. *καὶ τῆτα* om. Phot. *καὶ*] *ἃ καὶ* *V. 15. *Ἐγελᾶτ', ἀνθ' ὧν λ.*] Aristoph. Nub. 624. *ἐριλᾶτ'* om. E. Legendum *γελᾶτ'*. *λαχὼν Ὑπέρβολος*] *Ὑπ. ἔλαχεν* Ox. *Ὑπέρβολον ἔλαχε* A. V. 17. *τοῦτο δὲ*] *δὲ* om. A. Dein *οἱ* om. *V. *τᾶτες*] *σᾶτες* Schol. Nubium. 18. *τῆδες*] Sic Schol. Aristoph. Ach. 15. *τῆδε* V. 19. *Τητινή*] Cf. Phrynichus Segu. pp. 41. 66. 20. *Τητώμενον*] Schol. Platon. p. 453. *Τητώμενα. στερισκόμενα.* 21. *Τησυία*] *Τησύη* A. *V. *Τυσύην* Od. *γ*. 316.

1. *τὸ Τὶ*] *τὸ* om. V. qui infra *αὐτῷ φασιν*. 6. *κόσμος ἐπικ.*] Conf. Schol. Aristoph. Av. 487. et Platon. p. 415. De instituto Persarum omnia post Brissonium pervagata: vide tamen Plutarch. de frat. am. p. 488. D. 7. *ὀρθὴν*] Philostrat. Ep. 29. *πρέπει βασ. μεγάλῳ πορθητῇ τιάρα.* Leg. *ἡ ὀρθὴ τιάρα.* Illud *τῇ* est geminatio syllabae sequentis. Vide Wesseling. Obss. p. 175. Xenoph. Anab. [II, 5, 23.] ubi v. Hutchinson. Eunap. in Aedes. p. 46. Herodot. Wessel. p. 88. *Toup.* MS. 8. *Δημάρατος*] Senec. de Benef. VI, 31. *Reines.* Mox *ἐπί τινας* V. 12. *Φίλαρχος*] Scribe *Φύλαρχος*. *Küst.* Sic A. B. V. E. Photius. Mox *ἐν ῑ* A. V. Photius. *ἐν ἑνδεκάτῳ* edd. vett. Cf. Luchtii Phylarchum p. 67. Nec dubito quin eadem in observatione prolatus a Schol. Avium *Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ* ad Suidae fidem sit exigendus. 13. *κίταριν*] Vide Hesych. v. *Κίδαρις*. *Küst.* Eodem spectare videtur Schol. Ven. Avium nunc mutilum: *τὴν δὲ ἐπὶ κεφαλῆς κίταριν*. 15. *Τιαροφόρος*] *Τιαρηφόρον* A. *Τιαρηφόρος* B. V. et inter vss. E. 16. *Σοφοκλῆς*] Ai. 90. 17. *τῆς συμμάχου*] *τῆς σῆς σ.* E. *τῆς συμμαχίας* V. 18. *φιλόσοφος*] Leg. *φιλόλογος*. Nihil est in scriptis enumeratis, quod philosophum indicet. *Hemst.* Insolens tamen philologi appellatio, si quidem Suidae glossas de vitis rhetorum et sophistarum circumspectamus. Ceterum ab indice librorum, quorum nullum alii commemorant, abest libellus ille *περὶ τῶν παρὰ Δημοσθένει σχημάτων* a Boissonado auctius editus, quem solum tenemus. 21. *καὶ συνθέσεως*] *περὶ συνθέσεως* V.

tempti. *Τῆς μητρ. A matre tanquam capra denominatur.* haedi enim in caprarum gregibus ex matre dignoscuntur. non enim ex patribus dignosci possunt. *Τῆς μωρ. O stultitiam, cum tantae sis aetatis.* dicitur in eos qui absurda dicunt, quamvis perfectae iam sint aetatis et omnia scire debeant. *Τητᾶσθαι.* Privari. Sophocles: *Talibus probris exceptus domum navigo, rebus meis privatus a pessimo et ex malis procreato Ulixe.* Et iterum: *Quo orbatae reliquum iam vitae tempus transigetis.* *Τῆτες* et *τῆτα.* Hoc anno, in annum. *Ridetis; quorum causa Hyperbolus scriba sacrorum hoc anno sorte lectus.* Aristophanes *Nubibus.* Dorienses autem pro *τῆτες* dicunt *τᾶτες*, et per *δ*, *τῆδες.* *Τητινή.* Hesterna. et *τητινόν*, genere neutro. *Τητώμενον.* Orbatum. *Τησσίη.* Vana. *Τί.* Aliquid Stoici genus Entis ponunt. manifestum enim, Aliquid etiam esse Ens. sin vero est Ens, Entis etiam definitionem admittet. quare etiam generalius id esse dicunt, quippe quod non solum de corporibus, sed de rebus etiam incorporeis dicatur. *Τιάρα.* Capitis ornamentum. hanc soli reges rectam apud Persas ferebant, duces vero inclinatam. itaque Demaratus Lacedaemonius, qui cum Xerxe Athenas ivit, cum ob rem feliciter gestam rex ipsi permisisset, ut peteret quicquid vellet, petiit ut recta tiara Sardes ingredi sibi liceret: quod Phylarchus libro X. tradit. idem autem esse dicunt citarin. Theophrastus vero in libro de Cypriorum regno citarin esse diversam statuit. *Τιαρηφόρος.* *Τί βαιόν.* Ne paulum quidem. Sophocles: *Adeone parum curas belli sociam?* *Τιβέριος.* Tiberius, philosophus et sophistes. scripsit de Formis orationis lib. III. De Apparatu. De Commutatione. De Historia. De Dispositione et compositione orationis. De partitionibus oratoriis. De orationis urbanae mutatione. De de-

Πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι, σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς πυθώμεθα.

καὶ Μένανδρος·

Ἔστι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα.

παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἀντὶ τῆς σύν·

Θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.

Καὶ Ἡμοσθένης τῷ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· Εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι χιλιάδες Ἀθηναίων. ἔνθα γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσίν· ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι φανερόν. Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον· Ἐς τοσοῦτον πονηρίας ὁμοῦ καὶ τόλμης ἐλήλυθε. Καὶ ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην· Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτου πάντα ὁμοῦ
693 *ταῦτα ἐπιτάξαντος. Λυσίας δὲ ἐπὶ τόπου τοῦτο ἔταξεν ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ· Γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων. καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου. Πάτροκλος γὰρ λέγει·*

Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ, ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισι.

καὶ Αἰλιανός· *Ὁ δὲ Σύφαξ ὁμοῦ τι τῷ θανάτῳ ὧν ἀνεφθέγξατο τὰ ἐκ τῆς τραγῳδίας ἰαμβεῖα, ὡς δεδιττόμενος τὸν Μακεδόνα·*

Ὅρα, τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς. οὐ μὴν ἔσπασέ τι ἡ μήρινθος αὐτῷ. Καὶ αὖθις· Μὴ ἰσχύουσα τεκεῖν ὁμοῦ τι τῷ ῥαγῆναι ἦν. ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς. ὡς καὶ Μένανδρος·

Ἤδη γὰρ τοῦ τίκτειν ὁμοῦ.

Ὁμοφυής. ὁμογενής.

Ὁμοχώρους. πλησιοχώρους.

Ὁμῶλαξ. ὁ ὁμοαύλαξ, ὁ γείτων.

Ὁμώμοκα. Ὁμωμοσμένος.

Ὁμώνυμα. τῶν πολλαχῶς λεγομένων [ἄλλα κατ' ἄλλον τρόπον λέγεται. καὶ] τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι
20 *τὸ διττὸν ἔχει, ἃ καλοῦμεν ὁμώνυμα· τὰ δὲ ἐν λό-*

---

2. *σιγᾶθ'*] *σιγᾶ δ'* B. E. 3. *Μένανδρος*] P. 280. Scribendum *Ἔστιν δ' ὁμοῦ*. 5. *παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ*] Ai. 767—69. 8. *κείνων*] *ἐκείνων* C. 9. *Ἡμωσθένης*] P. 785, 23. ubi vid. Taylorus, cui Gaisfordus addit Hemsterh. in Luciani Dial. Mortt. XXVII, 7. p. 443. 10. *Εἰσὶ δ'*] *εἰσιν* A. E. C. Mox *δισμύριαι* A. C. *δισμύριοι χιλιάδες Ἀθηναίων*] Apud ipsum Demosthenem, itemque Harpocrationem et Photium in Lexico rectius legitur, *δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι*. Küst. Eiusdem scripturae vestigia servavit Hesychius utcunque corruptus. 11. *ἔνθα* | *ἐνθάδε* Photius. Statim *γὰρ* om. C. 12. *δισμυρίων*] *μυρίων* A. B. E. C. Photii MS. 14. *Ἐς τοσοῦτον*] *ἐς* om. A. B. C. E. Med. Sequentia multum contraxit Photius. 17. *τόπου*] *τόπου τοῦτο* A. B. E. C. *τοῦτο* Med. Ceterum de Metanira scorta, quam Lysias amavit, v. Athen. XIII. p. 593. F. 20. *Ὅμηρος*] Il. *ψ'*. 83. 84. Haec multum variavit Photius. Cf. Ammonius p. 14.

3. *ἐτράφην ἐν ἡμετέροισι* (hoc Photius) A. B. E. C. Med. 5. *ἀθανάτῳ* Med. *ὁμοῦ τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα* Aelianus in v. *Μέλητος*. Adde Iacobs. in Aelian. IV, 36. XI, 32. 6. *ἐκ τῆς*] *ἐκ* om. C. *ἰαμβεῖα*] *ἰάμβια* A. 8. *Ὅρα, τιθεῖσα τ.*] Sophocl. Electr. 580. sq. Monuerat Portus. *τὸν νόμον τόνδε* Med. 9. *μετάνοιαν* | *μετάγνοιαν* E. Tum *τίθης* C. 10. *οὐ μὴν*] In hoc proverbialis dictionis (vide v. *Αὖτη μὲν οὐδ.*) lumine sibi placuisse Aelianum docet simillimus eius sermo v. *Μήρινθος* expositus. 11. *ἦν*] *αὖ* B. 12. *καὶ Μένανδρος· Ἤδη γὰρ τ.*] Fragmentum hoc Menandri auctius et emendatius citat Scholiastes Apollon. Rhod. II, 121. ubi itidem de significatione vocis *ὁμοῦ* agit. ait enim: *Τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τιθέασι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγγύς, ὡς Ἀθηναῖοι ἐλάθοσαι. Μένανδρος· Ὁμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένετ' ἡ κόρη. ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.* Küst. Hunc locum laudat Photius in Lex. et Harpocratio: apud quem legitur, *Ἤδη γάρ ἐστι*. Quare senarius ita rescribendus videtur, *Ἤδη γάρ ἐστιν ἤδε τῷ τίκτειν ὁμοῦ. In eo est ista ut pariat.* Huc respexit Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. I, 29. p. 62. *Καὶ γὰρ ὁμοῦ τι τῷ τίκτειν τὴν κόρην εἶναι.* Ita scribendus iste locus. *Toup.* Rariorem genitivi structuram *τοῦ τίκτειν* servarunt A. B. E. C. Med. Photius et Harpocr. Meinekius tamen p. 254. Scholiorum scriptura quamvis suspecta usus coniectabat, *Ὁμού τι τῷ τίκτειν παρεγένετ' ἡ κόρη*: probabilius idem p. 576. *γὰρ ἐγένετ'*. Sed nescio quo errore fragmentum dixit extare ap. Suid. Vol. III. p. 622. 16. *Ὁμώλαξ*] Confer Etymologum v. *Ὁμώλακες*. Küst. Scripsi *ὁμῶλαξ* et *ὁμοαύλαξ*. *ὁ γείτων*] *ὁ* om. C. seqq. etiam om. usque ad v. *Ὁμωλακες*. 17. Om. vulg. *Ὁμώμοκα. Ἀρχιππος Ὄνῳ* Photius. *Ὀμωμοσμένος*] Menand. hist. p. 100. *Toup.* MS. 18. *τῶν πολλαχῶς λεγομ.* | Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur apud Alexandrum Aphrod. in lib. II. Topic. p. 81. 82. Küst. [*ἄλλα κατ' ἄλλον τρόπον λέγεται. καὶ*] Haec omnia delenda sunt, utpote nihil ad rem facientia, et inepte hic inserta. Vide ipsum Alexandrum Aphrodis. Küst. Cf. Zon. p. 1450. et potissimum v. *Τόπος*.

Priusquam igitur propius accedat, tacete, ut ipsam audiamus. Et Menander: *Res autem prope est.* Apud Sophoclem vero ponitur pro *σύν*: *Cum diis vel homo vilissimus victoriam consequatur: ego vero vel sine illis me consecuturum esse hanc gloriam confido.* Et Demosthenes usus est, ut sit ferme, in oratione contra Aristogitonem: *Sunt autem Athenienses universi propemodum vicies mille.* Illic enim orator significare vult, Athenienses numero haud multum ab vicies mille abesse, non enim ipsos vicies mille fuisse manifestum est. Isaeus vero in oratione adversus Dorotheum *ὁμοῦ* de tempore dixit: *Eo improbitatis simul et audaciae progressus est.* Et in oratione adversus Callicratem: *Verumtamen cum iste haec omnia simul imperasset.* Lysias vero in Epistola ad Metanira *ὁμοῦ* posuit de eodem loco: *Mulieribus autem multis et viris simul discumbentibus.* item Homerus vocem hanc de loco dixit. Patroclus enim inquit: *Ne mea a tuis seorsum ponas ossa, Achille: sed eodem loco, sicut educati sumus in vestris aedibus.* Et Aelianus: *Syphax autem iam morti proximus iambos illos e tragoedia recitavit, ut Macedoni metum incuteret: Vide, ne leges istas mortalibus inimugens ipse tibi damnum et poenitentiam afferas. nihil tamen funiculus iste ut aiunt ipsi traxit.* Et alibi: *Cum partum eniti non posset, non multum aberat quin dirumperetur.* hoc autem apud Atticos frequens est, ut apud Menandrum: *Iam enim propius partum accessit.* *Ὁμοφυής.* Cognatus. *Ὁμοχώρους.* Finitimos. *Ὁμῶλαξ.* Quasi *ὁμοαύλαξ*: vicinus. *Ὁμώμοκα.* Et *Ὀμωμοσμένος.* *Ὁμώνυμα.* Sic dicuntur ea, quae plures habent significationes; quorum alia ambiguitatem habent in verbis, quae homonyma dicuntur; alia

γῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. καὶ τὰ μὲν ὁμώνυμά ἐστι προφανῆ· τὰ δὲ ἀμφίβολα, οἷον ἡ ἐπιστήμη, ἐπεὶ πλειόνων ἐστί, πλείω σημαίνει, καὶ ἔστιν ἀμφίβολος. ἢ γὰρ οὕτως πλειόνων ἡ αὐτὴ καὶ μία ἐπιστήμη, ὡς τοῦ τέλους καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος· οἷον, οἰκοδομικὴ καὶ οἰκίας ἐστὶν ἐπιστήμη, ὡς τέλους, καὶ δι' ὧν οἰκία γίνεται, ἅπερ ἐστὶ πρὸς τὸ τέλος· πλειόνων οὖν ἡ αὐτή. ὁμοίως καὶ ἡ ἰατρικὴ ὑγιείας ποιητικῶν· οἷον διαίτης καὶ τομῆς καὶ καύσεως καὶ ἑτέρων πλειόνων.

[Ὁμωρόφιος.]

Ὅμως. ἐπίρρημα.

Ὁμωχαίτας. Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμοροφίους. Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις. Ὁμωχαίτας δαίμονας. τοὺς συμμετέχοντας τῶν αὐτῶν ναῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

Ὄμπνιον νέφος. μέγα, πολύ, ηὐξημένον. Σοφοκλῆς Θησεῖ. Καὶ Ὄμπνιος χείρ, ἡ πλουσία.

Ὄμπνιον ὕδωρ. τὸ τρόφιμον καὶ πολύ. λέγεται καὶ ὀμπνιηρὸν ὕδωρ, τὸ τρόφιμον.

Ὄμπνιος. ἡ Δημήτηρ, αἰτία οὖσα τοῦ ἀνα- 694
πνεῖν.

Ὄμπνιος λειμών. ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί· ἐπεὶ Ὀμπνία ἡ Δημήτηρ λέγεται.

Ὄμπνιος χείρ. πλουσία χείρ.

Ὁμοίας λαβάς. ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις καὶ ἀντιμεταθέσεις.

Ὁμοίιος. ὁ ὁμοίως πᾶσι χαλεπός.

Ὁμοιομέρεια. Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τὴν σελήνην οἰκήσεις ἔχειν καὶ λόφους καὶ φάραγγας. ἀρχὰς δὲ τὰς ὁμοιομερείας. καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λέγομεν τὸν χρυσὸν συνεστάναι, οὕτως ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι.

Ὅμοιον, εἰ καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥςπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ἀφελόμενος.

---

3. ἐπὶ πλ. Med. 4. ἢ γὰρ] Immo καὶ γὰρ ut in explicatione superioris sensus. οὕτω Ald. Küst. 8. τέλος] Statim καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος omiserunt A. B. E. 9. ἰατρικὴ ὑγείας ποιητ.] Supple ex Alexandro Aphrodis. ἰατρικὴ ὑγιείας καὶ τῶν ὑγιείας ποιητικῶν, etc. Küst. ἡ ἰατρικὴ ὑγιείας dedi cum A. Tum ποιητικὴ B. E. Med. 11. Ὁμωρόφιος] Deest A. de quo vide supra in v. Ὁμέστιον: item v. Ὁμορόφιον. Hesychius, Ὁμωρόφιος καὶ ὁμόροφος. 13. Ὁμωχαίτας] Apud Thucydidem, Hesychium et Photium in Lex. inedito scriptum est Ὁμωχέτας, per ε̄ in syllaba penultima. Küst. Ὁμοχαίτας C. Θουκυδίδης] Lib. IV. c. 97. Küst. 14. ὁμωροφίους] ὁμορόφους Gaisf. cum A. Photio. Deinde Βοιωτιακὴ Phot. Ὁμωχαίτας δαίμονας. τοὺς συμμ.] Ex Scholiasta Thucydidis in modo indicatum locum scriptoris illius: sed ubi, ut diximus, legitur ὁμωχέτας. Küst. 16. νεῶν] ναῶν A. E. C. Schol. 17. Ὄμπνιον] Apoll. Rhod. IV, 989. Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι. Scholiasta: Ὄμπνιον. πολύν, σαψιλῆ. Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις Γλώσσαις ἀπέδωκε, ὄμπνιον στάχυν, τὸν εὔχυλον καὶ τρόφιμον. Κυρηναίων δέ τινες τὸν πλούσιον καὶ εὐδαίμονα ὄμπνιον καλοῦσιν. ἄμεινον δὲ τὸν φερέσβιον εἰπεῖν. Küst. Ὄπνιον Photius, et similiter in seqq. Habet tamen in superiore glossa, Ὀμπνίου νέφους: μεγίστου. 18. ἡ πλουσία] Sic recte MSS. Pariss. [cum Diogen. VI, 97.] At priores editt. [et E.] male ἡ θυσία. Confer Nostrum paulo post v. Ὄμπνιος χείρ. Küst.

2. ὀμπνικὸν] ὀμπνιηρὸν A. C. ὀμπνικρὸν E. Ὀπνιηρὸν ὕδωρ τὸ τρ. Photius. Ὀμπνηρὸν Hesychius, recte. Mox ὕδωρ τὸ τρ. om. A. 3. Ὄμπνιος. ἡ Δημήτηρ] Scholiastes Nicandri (Alex. 7.) p. 43. Ὀμφαλὸς γὰρ ἀπὸ τῆς ὄμπνης εἴρηται, ὃ ἔστι τροφή. ἀφ' οὗ καὶ ἡ Δημήτηρ Ὀμπνία. Confer etiam Hesychium et Eustath. in Il. ὁ. p. 1012, 4. Küst. Adde Prelleri librum *Demeter und Persephone* p. 324. 6. ἐπεὶ — λέγεται] Haec om. A. sed agnoscit Photius sub v. Ὄπνιος λειμών, ubi Ὀπνία. Ὀμπνία γὰρ ἡ Δήμητρα Prov. cod. Bodl. λέγεται om. Hesychius. 7. χείρ] Photius addit πλούσιος, cum Prov. Bodl. 704. Sed verisimiliter Hesychius: Ὀμπνιόχειρ. πλουσιόχειρ, πλούσιος. 8. Ὁμοίας λαβάς] Sumpsisse videtur ex Platon. Phaedr. p. 340. E. [236. B.] περὶ μὲν τούτου, φίλε, εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς ἐλήλυθας. Inter Prov. metr. relatum extat v. 561. Abresch. Vid. Schol. Platon. p. 313. Similes in v. λαβή figuras illustrat Astius in Phaedr. p. 251. 9. μεταθέσεις] ἀντιμεταθέσεις A. B. C. E. Photius: hic etiam ἀντιμεταλήψεις. Prius quamvis auctore destitutum recepi; mallem tamen abesset ἀντί. 10. ὁμοίως] ὁ ὁμοίως A. B. C. Il. δ'. 315. γῆρας ὁμοίιον, ubi Schol. τὸ ὁμοίως πᾶσι χαλεπόν. Cf. Apollonii Lex. p. 499. 11. Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος ἔλ.] Haec sunt verba Laertii lib. II. segm. 8. Küst. 12. οἰκήσεις] οἰκήσεις πέντε C. Mox λόγους Med. 15. οὕτως] οὕτως καὶ Gaisf. cum C. ὁμοιομερῶν] ὁμοιομερειῶν A. Med. Mox συγκεκρᾶσθαι E. 17. Ὅμοιον] Ex Synes. Calv. enc. p. 83. Vid. v. Φιλέας. Mox leg. ὑφελόμενος. Vid. Taylor. in Aeschin. p. 633. Toup. Similiter Hemsterhusius. Glossam om. C. Φιλέας] φιλαίας A. 18. τοῦ θεοῦ A. ὁ om. E.

---

vero in oratione, quae philosophi amphibola vocant. et homonyma quidem qualia sint, clarum est. at amphibola: ut scientia, cum plurium sit, plura etiam significat, et ideo amphiboliam habet. vel enim una eademque scientia ita plurium est, ut finis, et eorum quae ad finem spectant: velut ars aedificandi est scientia extruendae domus, ut finis; et eorum per quae domus exstruitur. eodem modo medicina est scientia eorum, quae sanitatem efficiunt, ut victus, sectionis, ustionis, aliorum plurium. [Ὁμωρόφιος.] Ὅμως. Adverbium. Ὁμωχαίτας. Sic Thucydides vocat deos eodem sub templo et tecto collocatos. est autem vox Bocotica. Ὁμωχαίτας δαίμονας. Deos eorundem templorum sacrorumque participes. Ὄμπνιον νέφος. Nubes magna, densa, spissa. Sophocles *Theseo*. Et Ὄμπνιος χείρ, manus opulenta. Ὄμπνιον ὕδωρ. Aqua alma et copiosa. dicitur etiam ὀμπνιηρὸν ὕδωρ. Ὄμπνιος. Sic dicitur Ceres, quod respirationis causa sit. Ὄμπνιος λειμών. Frumentum et Cereales fruges. Ceres enim vocatur Ompnia. Ὄμπνιος χείρ. Dives manus. Ὁμοίας λαβάς. Similes ansas, id est, conversiones et status alternos. Ὁμοίιος. Pariter omnibus molestus. Ὁμοιομέρεια. Anaxagoras philosophus dicebat lunam habitari, et esse in ea colles et convalles. principia vero rerum esse particulas inter se similes. ut enim ex minutissimis ramentis aurum constare dicimus: sic etiam ex parvis corporibus similes partes habentibus hoc universum esse compositum. Ὅμοιον εἰ καὶ Φιλ. Ἀνδ. *Simile hoc est, ac si Phileas Andocidem sacrilegii accusaret; quasi non ipse is esset, qui deae Gorgonium ex arce sustu-*

Ὁμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστίν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος ἔχει.

Ὁμοίωσις. ὁμοιότης.

Ὁμοίωσις διττή. ἡ μέν τις ταὐτόν· ἡ δὲ ἕτερον. ὅτε δὲ λέγει Πλωτῖνος, ὁμοίωσις τῷ θεῷ, ἄλλον τρόπον ληπτέον.

Ὀμφακίαν. ὠμὸν καὶ σκληρόν. Ἀριστοφάνης·

Λεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν,
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον.

ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. οὕτως δὲ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖαι οὖσαι καὶ οὔπω πέπειροι· ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου πεπανὸν τὸ ὥριμον καὶ ἡδύ. Ἴσον δὲ ἴσῳ φέρον, ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς ὕδωρ. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

Ὀμφαλητομία. ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι. καὶ αὐταὶ δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται. Καὶ Ὀμφάλιον, ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος.

Ζηνὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκεος τρύφος, ᾧ ἐπὶ λαιὰν
ἔσχεν ἀριστεύων, ἄνθετο Νικαγόρας.

Ὀμφαλόν. τὸ μεσαίτατον. Καὶ Ὀμφάλιον ἀσπίδος, τὸ μεσαίτατον αὐτῆς.

Ὀμφαλός. οἷόν τις ῥίζα τοῦ βρέφους ἐστί· δι' ἐκείνου γὰρ αὔξεται καὶ τρέφεται. Ὀμφαλός σου οὐ περιετμήθη.

Ὄμφαξ. σταφυλὴ δριμεῖα οὖσα καὶ οὐ πέπειρος. Θηλυκῶς δὲ λέγει τὰς ὄμφακας Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν δράματι Ἑορταῖς·

Καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας.

Ὄμφαξ. ὠμόφαξ τις ὤν· ὁ ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν. καὶ παροιμία· Σικελὸς ὀμφακίζεται.

Ὀμφή. θεία κληδών, ἢ φήμη.

Ὀμφήν. κληδόνα, φήμην θείαν, ἢ ὀνείρου φάντασμα.

---

1. Ὁμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφ.] Confer Aelian. in Tact. c. 42. *Küst.* Sive Appendicem Suidae et Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 512. ἐν πορείᾳ] ἐμπορείᾳ A. εὐπορείᾳ B. E. Mox διφαλαγγίας B. διαφαλαγγία C. (qui in fine ἔχειν) et Med. 3. τεταγμένους] τεταγμένη E. τεταγμένους ἔχει Appendix. 5. ὁμοιότης] Statim delevit Küsterus, ὅτι ἐν τῇ ὑπερβολῇ. καὶ ὁμοιότητι δοτικῇ. Deest gl. A. 6. Ὁμοίωσις] Locus strictim decerptus ex Plotini Enn. I. l. 2. p. 25. Creuz. Unde saltem prius membrum sic resarciatur: καὶ ἡ μέν τις ταὐτὸν ἐν τοῖς ὁμοίοις ἀπαιτεῖ. ταὐτὸν] αὐτὸν B. αὐτῶν E. Deinde dictum ὁμοίωσις τῷ θεῷ a Platone (v. Heindorf. in Theaet. 84.) profectum nemo nescit. 7. τῷ θεῷ] τῷ om. C. 9. Ἀριστοφάνης] Acharn. 333 — 35. (351.) 11. πεφυκέναι] πεποιθέναι C. 13. ἐθέλειν δ'] ἐθέλειν τ' A. C. Mox φέρον C. Med. 15. οὕτω καὶ] οὕτω δὲ A. E. οὕτως δὲ dedi cum C. Schol. 16. πέπειροι] καλοῦνται addit gl. Λεινόν, ubi eadem proferuntur, quae hoc loco in glossas Ὀμφακίαν et Ὄμφαξ sunt distributa. Indidem refinxi vulgatum πέπανον. 17. ὥριμον] Scholiasta Aristoph. rectius ἥμερον. *Küst.* Sed repugnat glossa superior. 21. Ὀμφαλητομία] Ὀμφαλητομίαι A. Posuit Gaisf. αἱ μαῖαι ante τὸν ὀμφαλὸν cum A. C. et Photio: quod olim post βρέφους extabat.

2. Ὀμφάλιον] Suidas interpretatur, ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος: sed minus recte, ut puto. Non enim videtur esse substantivum, sed adiectivum, significans, umbilici instar rotundum: ut ex sequenti fragmento colligitur. *Küst.* His extremis caret Photius. Saltem continua glossa prorsus cum hac in unam conflanda. 4. Ζηνὶ τόδ' ὀμφ.] Pauli Silentiar. Ep. XLIX. pr. Anthol. Pal. VI, 84. 10. Ὀμφαλός σου οὐ περ.] Ezech. XVI, 1. *Küst.* Suidam descripsisse glossam ex Theodoreto in eum locum annotavit Ernestius. 12. Ὄμφαξ. σταφυλὴ δριμ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 351. Confer etiam Nostrum supra v. Λεινόν, ubi eadem leguntur. *Küst.* Item modo v. Ὀμφακίαν. 13. λέγει] λέγεται C. Πλάτων et seqq. omissis. 15. σχάσασθαι Med. 17. ἡ ὠμὴ Etymologica. Deinde vide gl. Σικελὸς ὀμφακίζεται. 19. Ὀμφή] Philostrat. Ep. 46. Σειρήνων νύμφαι. Lego Σειρῶν ὀμφαί. Vid. Wessel. Diss. Herodot. p. 158. Damascius p. 1031. Synes. p. 260. *Toup.* MS. Vid. vel Schol. Il. β'. 41. 20. κληδόνα] φωνὴν praemisit Photius. ὀνείρου φάντασμα] Photius ὄνειρα, φάσματα. Cum Suida concordant Hesychius et Lex. Bachm. p. 318. nisi quod habent φαντάσματα. Deinde cum A. C. delevi glossam: Ὄνειρον. ὃ οἱόνιε ἐστὶ ποιεῖν ἢ πάσχειν. Ubi τὸ οἷον B. E. Med.

---

lisset. Ὁμοιόστομος ἐν πορ. Homocostomos diphalangia in itinere est, quae duces utriusque phalangis ab iisdem partibus collocatos habet, vel a dextra vel a sinistra. Ὁμοίωσις. Similitudo. Similitudo duplex est. nam alia idem in similibus requirit, alia vero diversum. cum vero Plotinus dicit, *Similitudo deo*, vox aliter accipienda est. Ὀμφακίαν. Acerbum et immitem. Aristophanes: *Grave est enim, adeo duram et immitem esse hominum iram, ut lapidibus petant et clamitent, nec quicquam aequi velint audire.* metaphora ducta est ab uvis immaturis, quas Graeci ὄμφακας vocant. illae enim acerbae et insuaves sunt. contra quod maturum est, idem et molle et suave. illud vero, ἴσον ἴσῳ φέρον, significat iustum et aequum: per metaphoram vini, quod aqua temperatur. sensus autem est, aequo iure et loqui et audire. Ὀμφαλητομία. Umbilici sectio, cum obstetrices umblicum infantis secant: quae inde ὀμφαλητόμοι vocantur. Et Ὀμφάλιον, umbilicus scuti. *Iovi rotundum hoc fragmentum clipei, quem laeva fortiter pugnans tenuit, dedicavit Nicagoras.* Ὀμφαλόν. Medium. Et Ὀμφάλιον ἀσπίδος, clipei umbilicus. Ὀμφαλός. Umbilicus, quasi radix quaedam infantis. per illum enim nutritur et alitur. *Umbilicus tuus non est circumcisus.* Ὄμφαξ. Uva acerba et immatura. Plato vero Comicus in fabula *Festis* feminino genere dixit τὰς ὄμφακας: *Et supercilia subducite et uvas immaturas.* Ὄμφαξ. Quasi dicas, ὠμόφαξ, i. e. quae crnda est edentibus. Et proverbium: *Siculus omphacissat.* Ὀμφή. Divina vox, vel omen. Ὀμφήν. Omen.

Ὄναγρος. εἶδος ζῴου.

Ὄναγροι. μηχανήματα, οἱ λεγόμενοι ἅρπαγες, οἷς ἁρπάζειν τοὺς προσιόντας ἐπιβαλλόμενοι εἶχον.

Ὄναρ. ὄνειρος.

Ὀνάσιμος, Κύπριος, ἢ Σπαρτιάτης, ἱστορικὸς καὶ σοφιστής, τῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου γενομένων. ἔγραψε Στάσεων διαιρέσεις, Τέχνην δικανικὴν πρὸς Ἀψίνην, Περὶ ἀντιῤῥητικῆς τέχνης, Προγυμνάσματα, Μελέτας, Ἐγκώμια· καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Ὀνᾶσθαι. ἐπαπολαῦσαι, ὠφεληθῆναι. Ἐπὶ τούτοις πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ ηὔχοντο, καὶ ὄνασθαι τῶν παρόντων.

Ὀναίατο. ἀπολαύσειαν. Σοφοκλῆς·

Μηδέποτ' ἀγλαΐας ὀναίατο·

(τουτέστιν, ἡδονῆς, δόξης)

τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

ἤτοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀνελόντες.

Ὀναίμην. ἐπιτύχοιμι, ἀπολαύσω.

Καὐτὴ γὰρ ἐγὼ οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων.

Ὀναιντο. ὠφεληθεῖεν. Καὶ Ὄνασθαι, ὠφεληθῆναι.

Ὄνεια. ἡ τοῦ ὄνου δορά.

Τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους

καὶ τὴν ὀνείαν προσεπέθηκεν ἐκδείρας·

Βάβριός φησιν.

Ὄνειαρ. ὄνειρον.

Ἆ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ·

ἦ ῥ' ἐτεὸν κεράων, οὐδ' ἐλέφαντος ἔης.

ἀντὶ τοῦ, ἀληθές· παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Λοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων.

[Ὄνειαρ δὲ παρὰ Ἡσιόδῳ ἡ ὠφέλεια.]

Ὀνείατα. οὐ πάντως βρώματα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι· ἀλλὰ πάντα τὰ εἰς ὄνησιν ἐπιτήδεια. Ὅμηρος·

Ὀνείατ' ἄγοντα.

οὐκ εἶπε δὲ φέροντα· οὐδὲ γὰρ ἐβάσταζεν.

Ὀνείδειος λόγος. ὁ ὀνειδιστικός.

Ὀνειδίζω.

Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοι

οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.

οἷον, οὐδεὶς ἐστιν ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδίσει, ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καί σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

---

2. Ὄναγροι. μηχαν. | Vide Procop. de Bello Goth. lib. I. c. 21. *Küst.* Cf. Io. Lydus de Magistr. I. p. 81. 5. Post ὄνειρος delevi cum A. C. Ὄναρ καθ' ὕπνους νηπερκὲς λαλεῖν τόδε. Ὄναρ ἡ μάρτυς αὐτῇ ἐφίσταται. Λύσις ὀνείρου praefigit Med. Nihil praeter Ὄναρ καθ' ὕπνους reliquit Küsterus. Similiter Nicephorus p. 17. ὄναρ ὀνείρους νηπερκὲς πέλει λέγειν. 6. Ὀνάσιμος] Conf. supra Ἀψίνης. *Reines.* Deest articulus C. ἱστορικὸς om. A. 7. Κωνσταντίνου] Κωνσταντίου B. κωνστα E. 11. ἐπαπολαῦσαι verbum firmant Mali Collect. Vat. II. p. 247, et Tzetz. in Hesiodi ἔ. 417. 14. Σοφοκλῆς] Electr. 211. sq. Ubi Suidas legisse videtur ἅπ' ὀναίατο. 16. τουτέστιν ἡδονῆς, δόξης, Scholiorum interpretationem, Küsterus ut solet delevit. 19. ἀπολαύσαιμι Hesychius et Lex. Bachm. p. 318. repugnante Photio. 20. Καὐτὴ γὰρ ἐγὼ οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων] Aristoph. Thesmoph. 476. Καὐτὴ γὰρ ἔγωγ' οὕτως ὀνοίμην τῶν τέκνων. Ubi legendum cum auctoritate Suidae, tum sententiae lusu, ὀναίμην. Aliud est ὀναίμην, aliud ὀνοίμην. Quod magnum Pearsonum in Vindicias Epist. Ignatii fugisse miror. Lucian. in Philops. 27. Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων τῶν υἱέων. Accedit Hesychius: Ὀναίμην· τύχοιμι, ἀπολαύσαιμι, ὠφεληθείην. Ad hunc ipsum Comici locum respexit. *Toup.*

4. Βάβριος] Tyrwhitt. p. 34. Knoch. p. 176. 5. Ὄνειαρ, ὄνειρον] Deest haec gl. C. 6. Ἆ μέγα Ratt.] Ep. adesp. DLXV. pr. Anthol. Pal. VII, 42. 8. ἀληθής Med. 9. Λοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμ.] Versus hic legitur apud Homerum Odyss. τ. 562. *Küst.* 10. Ὄνειαρ — ὠφέλεια om. A. B. Cf. Hesiodi Ἔργ. 41. 13. Ὅμηρος] Il. ω. 367. Ubi quae scripsit Schol. Venetum, ea paucis mutatis repetiit Suidas. Cf. Apollon. Lex. p. 502. 15. εἶπε δὲ] δὲ om. A. 16. Ὀνείδειος] Ὀνιδειος cum A. et libro Zon. p. 1452. reponendum fuisse docet ordo litterarum. Mox ὁ ante ὀνειδ. addunt A. B. C. 18. Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδ.] Soph. Oed. R. 372. sq. 20. ταυτά Med. ὀνειδιεῖ] ὀνειδίσει A. E. C. cum v. *Turpilo.* 22. Post λόγος removi glossam syntacticam: Ὀνειδίζω. δοτική. Οἴεσθε καὶ Σολομῶντα πικρῶς ὑμῖν ὀνειδίζειν. Καί, Μηδενὶ ὀνείδη ὀνειδίσῃς. Αἰτιατικῇ δέ· Καὶ τίς ἐστιν οὗτος, ὃς ὠνείδισε Θεοῦ παράταξιν; Καί, Μή μοι γένοιτο καὶ τοῦτο ὀνειδισθῆναι. Deest A. post ὄνειδος ponit C. omissis tamen καὶ μηδενὶ etc. Secundum exemplum est Isocratis ad Demon. p. 8. B. quod usurpavit etiam Lex. de Syntaxi p. 160. Tertium Καὶ τίς ἐστιν ex I. Regg. 17, 36.

---

augurium, vel somnium. Ὄναγρος. Animalis genus. Ὄναγροι. Machinae quaedam, quae etiam harpagones vocantur, quod ea quibus iniiciuntur corripiunt. Ὄναρ. Somnium. Ὀνάσιμος. Onasimus, Cyprius, aut Spartanus, historicus et sophistes: qui vixit tempore Constantini. scripsit Statuum divisiones, Artem iudicialem, ad Apsinem, De arte contradicendi, Progymnasmata, Declamationes, Encomia; alia plurima. Ὀνασθαι. Frui, fructum percipere. *Propter haec regi omnia bona precabantur, et ut praesentibus frueretur.* Ὀναίατο. Fruantur. Sophocles: *Nunquam laetitia fruantur, talia qui patrarunt facinora.* id est, qui patrem meum interfecerunt. Ὀνάίμην. Fruar, fructum perciplam. *Et ego sic fruar liberis meis.* Ὀναιντο. Utilitatem percipiant. Et Ὀνασθαι, utilitatem percipere. Ὀνεία. Pellis asinina. Babrius: *Sarcinamque iumenti et pellem asino detractam praeterea imposuit.* Ὄνειαρ. Somnium. *O Battiadae valde sapientis celebre somnium! profecto ex cornea, non ex eburnea porta prodisti.* id est, verum somnium: secundum illud Homericum, *Binae enim sunt portae inanium somniorum.* [At ὄνειαρ apud Hesiodum dicitur utilitas.] Ὀνείατα. Sic non tantum vocantur cibi, ut Glossographi tradunt, sed omnia quae nobis sunt ad usum necessaria. Homerus: *Dona adducentem.* non dixit, *ferentem.* haud enim ea gestabat. Ὀνείδειος λόγος. Oratio exprobrantis. Ὀνειδίζω. *Tu vero miser es nunc mihi exprobrans, quae tibi ipsi quilibet horum mox exprobrabit.* id est, nemo non eadem tibi brevi sit exprobraturus, quae mihi iam exprobrasti. ubi τάχα positum est, ut sit cito. et te mox vocabunt coecum. ad Tiresiam oratio spectat.

Ὀνειδιῶ. ὀνειδίσω.

Ὀνειδίσας. μεμψάμενος. Ὀνειδίσας εἰς ἀνανδρίαν αὐτῷ καὶ κακίαν.

Ὄνειδος. μέμψις.

Ζώειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος ἤθελ' ἑκάστα,
ξεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνυμένα βίοτον.

Ὀνεῖον. ἐν ᾧ οἱ ὄνοι ἵστανται.

Ὀνειρείῃσι. ποιητικῶς.

Ὀνειρολεσχία. ἡ ὕβρις.

Ὀνειρόπληκτον. ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον.

Ὅτι ὥς φησι Πυθαγόρας ὀνείρους καὶ τοῖς κτήνεσι γίνεσθαι, καὶ νόσους, καὶ σημεῖα.

Ὄνειρον ἐνυπνίου διαφέρει· ἕτερον γάρ ἐστι καὶ οὐ ταὐτόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον καὶ ἐνύπνιον καλῶς εἴποι τις ἄν· ὅταν δὲ τεχνικῶς λέγῃ τις, κυρίως ἕκαστον χρὴ καλεῖν. καὶ τὸ μὲν ἀσήμαντον καὶ οὐδενὸς προαγορευτικόν, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τὴν δύναμιν ἔχον, γινόμενον δὲ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου, ἢ ὑπερβάλλοντος φόβου, ἢ πλησμονῆς, ἢ ἐνδείας, ἐνύπνιον χρὴ καλεῖν, τὸ δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ἐνέργεια ὂν καὶ ἀποβησόμενον ἔς τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, ὄνειρον. πολλάκις δὲ καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν, ὡς καὶ Ὅμηρος·

Θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.

Ὀνειροπολεῖ. φαντάζεται. Οὐ χρεὼν οὖν ταῦτα τοὺς Σαρακηνοὺς ὀνειροπολεῖν.

Ὀνειροπολεῖν τοῦ ὀνειρώσσειν διενήνοχε. τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων· τὸ δὲ ὀνειρώσσειν ἐπὶ τῶν αὐτομάτως γονὴν ἀφιέντων· ὅπερ οἱ ἐρωτόληπτοι πάσχουσιν, ἢ ἀπὸ βρωμάτων ἢ ἀπὸ δαιμόνων ἐνεργείας τοῦτο πάσχοντες.

Ὀνειροπόλος. ὀνειροκρίτης.

Ὀνείρωξις. ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις. Καὶ Ὀνειρώσσω, τὸ ἐνυπνιάζομαι.

Ὀνηθῆναι. ὠφεληθῆναι. Ξενοφῶν· Ἔχρῃ- 607
ζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι.

Ὀνηλάτης. ὁ ὄνους ἐλαύνων.

Ὀνήσασθαι. ὠφελεῖσθαι, ἀπολαύειν.

[Ὀνησιδώρα. ὄνομα κύριον.]

Ὀνήσιμος. ὠφέλιμος. καὶ ὄνομα κύριον.

Ὀνησιφόρος. ὠφέλειαν φέρων.

---

1. Ὀνειδιῶ] Deest gl. C. Cf. Zon. p. 1454. 3. ἀνανδρείαν] ἀνανδρίαν A. Deest exemplum C. 5. Ζώειν γὰρ δίχα π.] Distichum Antipatri Sidon. XXII, 7. 8. Anthol. Pal. VI, 174. ἑκάστη] ἕκαστα A. C. B. E. Med. cum v. Ἀρνυμένη. 6. χειρὸς A. 7. ὄνοι] οἱ ὄνοι A. C. Med. ἵστανται Zon. p. 1454. 8. Ὀντιρίοισι] Ὀνειρήῃσι A. ὀνειρήοισι B. ὀνείροισι Küst. Emendavit Gaisf. ex Hesychio vel potius Od. δ'. 809. Deest gl. C. 9. ἡ ὕβρις] Haec interpretatio non convenit voci ὀνειρολεσχία, sed ὀνειδολεσχία. Quare, si sic scripsit Suidas, articulus hic alio loco collocandus erit. Küst. Cf. v. Λεσχηνεία. Ὀνειροσχελία hinc detortum sub v. Ὀνειρωξία posuit Zon. p. 1453. 11. Haec et quae sequuntur recedunt ab ordine litterarum. 13. Ὄνειρον ἐνυπνίου διαφ.] Totus hic articulus excerptus est ex Artemidori Oneirocr. lib. IV. c. 1. ut Pearsonus quoque observaverat. Küst. 14. ταὐτόν] ταυτό A. Mox τὸ ἐνύπνιον A. C. Ex Suidae scripturis Artemidorum licet resarcire. 17. προσαγορευτικόν Med. 18. ἐξ ἐπιθυμίας] ἐξ om. C. τὸ ἐξ ἐ. Med. ὑπὸ (vulgo ἀπὸ) ἐπιθ. Artemid. 20. μετὰ τὸν ὕπνον] Artemidorus: τὸ δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ἀποβησόμενον ἐναργὲς ὂν ἀγαθὸν ἢ κ. Qui deinde: ὅταν δὲ κοινῶς τις λέγῃ, καταχρηστέον κτλ. 21. ἔς τι] ἐστὶν C.

2. Ὅμηρος] Il. β'. 56. 4. Ὀνειροπολεῖ] Cf. Lecapenus in Matth. Lectt. Mosqu. p. 73. Οὐ χρεὼν — τοῦτο δὲ οὐ om. C. qui sic pergit, Ὀνειροπολεῖν τοῦ ὀνειρώσσειν διενήνοχεν. 5. Σαρακηνοὺς] σαρακ A. 6. τοῦτο δὲ τοῦ ὀνειρώσσειν διενήνοχε. τὸ μ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 16. τοῦτο δὲ om. A. B. Ὀνειροπολεῖν tacite praefixit Gaisf. 7. μὲν γὰρ] γὰρ delevi cum A. E. Med. ἐπὶ τῶν] ἐπὶ τῶν νυκτὸς Schol. 9. ὥσπερ] ὅπερ A. B. C. et, ubi novissima strictim traduntur, Schol. 11. Ὀνειροπόλος] Item Hesychius. Post h. gl. cum A. C. Gaisfordus delevit: Ὄνειρος. ἄγκωνες, οἱ εἰσι μέρος τῆς οἰκίας, καὶ πάντα τὰ προσπτησσόμενα (Küsterus: „Artemidorus rectius προσπτυσσόμενα") κατ' ὄναρ, τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει. Ἐνύπνιον. ὅτι τὰ ἐνύπνια ἀναπτέρουσιν ἄφρονας. Quorum superiora petita sunt ex v. Ἀγκών. 14. Ξενοφῶν] Lib. V. [5, 2.] de Exp. Cyri, p. 354. Küst. 18. ἀπολαύειν] ἀπολαβεῖν A. B. C. E. Med. Photii MS. (qui modo ὠφεληθῆναι) Lex. Seg. 19. Ὀνησιδώρα] Cf. Zon. p. 1453. Uncis glossam notavi, quam om. C. Cum eodem expunxi glossam hanc, Ὀνησίκριτος. ὄνομα κύριον. Ὁ δὲ Ὀνησίκριτος ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει. τουτέστι, τοῦ Ξενοφῶντος. Verba ista Laertii VI, 84. cum reliquis lectores duxerant ab v. Ἀπόγραφος. 20. καὶ ὄνομα κύριον om. C. Agnoscit Zon. p. 1452. item sub v. Ὀνη-

---

Ὀνειδιῶ. Exprobrabo. Ὀνειδίσας. Qui exprobravit. *Qui timiditatem et ignaviam ipsi exprobravit.* Ὄνειδος. Probrum. *Praeter omne enim probrum quaelibet earum vivere studebat, manibus propriis victum sibi quaerens.* Ὀνεῖον. Stabulum asinorum. Ὀνειρείῃσι. Poetica forma. Ὀνειρολεσχία. Sermo de somniis. Ὀνειρόπληκτον. A somniis territum. — Pythagoras ait iumentis etiam somnia et morbos et signa contingere. Ὄνειρον. Id differt ab ἐνύπνιον. est enim aliud quid; quamquam in vulgari sermone ὄνειρον et ἐνύπνιον recte pro eodem dixeris. siquis tamen secundum praecepta artis loquitur, quicquid proprio nomine vocare oportet. et somnium quidem, quod nihil nec significat nec praedicit, sed cum somno finem habet, et ex bruta cupiditate, vel nimio timore, vel satietate, vel inopia cibi oritur, ἐνύπνιον appellandum est. quod vero post somnum vim suam exercet, et eventum vel bonum vel malum habet, ὄνειρον. saepe tamen scriptores his nominibus abutuntur; ut Homerus: *Divinum in somno mihi somnium venit.* Ὀνειροπολεῖ. Somniat. *Non oportet igitur Saracenos haec somniare.* Ὀνειροπολεῖν differt ab ὀνειρώσσειν. nam ὀνειροπολεῖν dicitur de iis, quibus in somno species aliqua obiecta est; ὀνειρώσσειν vero de iis qui semen sponte emittunt: quod amantes facere solent; sive a cibis, sive a vi daemonum hoc illis accidit. Ὀνειροπόλος. Somniorum coniector. Ὀνείρωξις. Somnium. Et Ὀνειρώσσω, somnio. Ὀνηθῆναι. Utilitatem ex aliqua re percipere. Xenophon: *Locos illos aggredi volebant, ut milites commodum aliquod inde reportarent.* Ὀνηλάτης. Qui asinos agit. Ὀνήσασθαι. Fructum percipere, frui. [Ὀνησιδώρα. Nomen proprium.] Ὀνήσιμος. Utilis. item nomen proprium. Ὀνησιφόρος. Utilitatem afferens.

Ὀνητήν. ἐναπόλαυστον.

Ὀνήτωρ. πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψε τοὺς ἐξούλης λόγους. εἷς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων. οὗ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως μέμνηται.

Ὀνίας. ὄνομα κύριον.

Ὀνιδία. τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. Καὶ Ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα· ἃ ἐπίτηδες πεπλασμένα ἐστίν.

Ὀνίδιον. ὑποκοριστικῶς, τὸ ὀνάριον.

Ὀνίνασθαι. ὄνασθαι, ὠφελεῖσθαι.

Ὀνίνησιν. ὠφελεῖ.

Ὄνιον. ὠφέλιμον.

Ὄνθος. βόλβιτον. τουτέστιν, ἡ τῶν βοῶν κοπρός. Ὅμηρος·

Ἐν δ' ὄνθου βοέης πλῆτο στόμα.

φασὶ δὲ κάνθαρον τὸ ζωΰφιον· λέγεται δὲ εἰς ὄνθον ἀποσπερματίζειν, καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς ποσίν, ἕως ὅτου ἐγγυμνασθὲν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ, καὶ ἐγγεννήσῃ. θῆλυς δὲ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται.

Ὀνοκίνδιος. ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης.

Ὀνομάδημος. ὄνομα κύριον.

Ὀνομάζων. ἀντὶ τοῦ φράζων, ἑρμηνείᾳ χρώμενος. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Ὀνομακλῆς. ὄνομα κύριον. ἡ δοτικὴ Ὀνομακλέι, Ὀνομακλεῖ.

Ὀνομάκλυτος Ἄλτης. ἐφ' ἓν ἀναγνωστέον. σημαίνει γὰρ τὸ ὅλον ὀνόματι κλυτός. ὁ γὰρ κλυτὸς ἐπὶ τοῦ διαβεβοημένου.

Ὀνομαστί. ἐξ ὀνόματος. 609

Ὀνομαστός. πολύς. Καὶ Οὐδ' ὀνομαστός, ὁ μὴ ῥηθῆναι δυνάμενος, ὁ πολύς.

σιφόρος. Nominis proprii significatus videtur fragmento poetae comici in Rhetor. T. VII. p. 3. sive in Bekk. Anecd. p. 1178. subesse, οὐχ ὁ τρόφιμός σου, πρὸς θεῶν, Ὀνήσιμε; 21. Cf. Hesychius et Herodiani Epimer. p. 188. Vide Philemonis fragm. p. 395.

1. ἐναπόλαυστον] Lego εὐαπόλαυστον. Küst. Photius et Lex. Bachm. p. 318. Ὠνητήν: ἀγοραστήν, ἐναπόλαυστον. Vocem opinor ad ὀνήσιμος vel ὀνητός (v. Epp. Pythagor. Gal. p. 735.) referri posse. 2. Ὀνήτωρ. πρὸς ὃν Δημοσθ.] Ex Harpocratione. Küst. Deest C. tenet Photius. 4. Ἰσοκράτης] P. 442. s. 99. sive alterius Bekkerianae 93. μνημονεύει] μέμνηται A. Photius et Harpocr. Pal. 6. Ὀνιδία] Ὀνιαία A. cum Photio, Lex. Bachm. p. 318. et Hesych. Scribe cum Schneidero Ὀνίδια. Ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀπ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. sub initium. Küst. Galen. VII. nominat ὀνίδα. Reines. Addit Müllerus Foesii Oecon. Hippocr. v. ὀνίς. 7. ὄνων] ἵππων C. Magis perspicue Schol. ὡς ἐπίτηδες γὰρ πεπλασμένας (praestat πεπλασμένα) εἰσάγεται τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα. 10. Ὀνίνασθαι] Procop. Arc. Hist. p. 128. Goth. p. 223. Toup. MS. Deinde ὀνεῖσθαι Photius. Sub finem καὶ Ὀνίνημι αἰτιατικῇ delevi cum A. 11. Ὀνίνησιν] Glossam cum Photio inseruerunt A. B. E. C. Vide Hesiodi Ἔργ. 316. 13. Ὄνθος] V. Schol. Aristoph. Pac. 7. 14. Ὅμηρος] Il. ψ'. 777. 15. βοέης πλῆτο] βοέος πλεῖστο A. C. Itaque βοέου Homerica scriptura videtur esse restituenda. πλεῖστο quidem E. 16. ἀποσπερματίζειν εἰς ὄ.] λέγεται δὲ εἰς ὄνθον ἀποσπ. A. C. λέγεται (δὲ) ὁ κάνθαρος εἰς ὄ. ἀποσπ. Schol. Itaque praegressa sunt eiicienda, quae pendent ab Schol. in v. 1.

2 ἕως ὅτου] ὡς ἂν τὸ σπ. ἐγγ. ἀποδοθείη Schol. 3. γεννήσῃ] ἐγγεννήσῃ A. C. Schol. 4. Sub glossae finem delevi cum A. Καὶ ὀνθηλεύουσι τὸν οἶνον, συμμιγνύντες αὐτῷ σπέρμα. Ubi Kusterus: „ὀνθηλεύουσι τὸν ὄνθον] Scribe, ὀνθηλεύουσι τὸν οἶνον, ut legitur supra v. Κατηλικώς. [Reposuit Gaisf. οἶνον cum E.] Eustathius quoque in Il. ψ'. p. 1329. lectionem hanc confirmat, ubi hunc ipsum locum Suidae adducit. Ait enim: Ἐντεῦθεν δὲ σκοπητέον, εἰ καὶ τὸ ὀνθηλεύειν ἐκ τοῦ ὄνθος, παράγεται κωμικώτερον, διὰ τὴν τῶν ὀνθηλευόντων περιεργίαν. χρῆσις δὲ τοιαύτης λέξεως καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι, ὡς ὀνθηλεύουσι τὸν οἶνον, παραμιγνύντες αὐτῷ σπέρμα. Ceterum apud Scholiastam Aristoph. Plut. 1064. unde haec Suidas sumpsit, legitur ναθηλεύουσι: quod corruptum est." Laciniam istam post ἐγγεννήσῃ posuit C. Deinde similem fraudem ex v. Ἀνάγυρος sive Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον petitam cum A. removi: Ὀνόγυρος. φυτὸν ἀλεξικακον, ὅπερ τριβόμενον ὄζει. οἱ δὲ ἀνάγυρον αὐτό φασιν. ὅθεν μετηνέχθαι καὶ τὴν παροιμίαν· Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. Post Ὀνομάζων ponit C. qui legit, ὅθεν μετηνέχθη ἡ παροιμία. 5. Ὀνοκίνδιος] Vide Suidam infra v. Πεισάνδρου δειλ. Küst. Caput gl. om. C. 7. Ὀνομάζων. ἀντὶ τοῦ φρ.] Ex Harpocratione. Küst. ἀντὶ τοῦ φρ.] ἀντιφράζων A. Continuo ἑρμηνείαν omissum cum A. B. C. Phot. Harpocrat. 8. Δημοσθένης] Refertur ad p. 237, 10. ubi vid. Taylor. 11. Ὀνομακλυτοσάλτης] Scribe et distingue: Ὀνομακλυτὸς Ἄλτης. Homerus Il. χ'. 51. Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης. Ad hunc locum Suidas respexit. Küst. Nec dubitavit Gaisf. seiungere, obsecutus et Hesychio et grammaticorum praecepto, scribentium ὀνομακλυτός, vel potius ὀνομάκλυτος, quod cum Apollon. p. 503. et Etym. M. p. 215. reposui, non ὄνομα κλυτός. Schol. Ven. A. κατὰ σύνθετον προενεκτέον· σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ὀνομαστός· ὁ γὰρ κλυτὸς ἐπὶ τοῦ διαβεβοημένου." Schol. B. Ἀρίσταρχος ἐφ' ἕν, ὡς παρεμβάλλουσιν ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ ὄνομα κλυτὸς Αἴθων κατὰ παράθεσιν. 13. τῷ διαβεβοημένῳ] τοῦ διαβεβοημένου (διαβεβοημένῳ) A. B. E. C. Med. Praeterea Edd. ante Gaisf. ὁ γὰρ αὐτὸς εἴη. 16. οὐ πολύς] ὁ πολύς A. B. C.

Ὀνητήν. Unde commodum percipi potest. Ὀνήτωρ. Contra hunc Demosthenes scripsit orationes in causis ἐξούλης. fuit autem unus ex choragis: cuius etiam Isocrates in oratione περὶ Ἀντιδόσεως mentionem facit. Ὀνίας. Nomen proprium. Ὀνιδία. Stercus equinum. Et Ὀνίδες, stercus asininum. quod Aristophanes de industria finxit coactum. Ὀνίδιον. Diminutive, asellus. Ὀνίνασθαι. Utilitatem et commodum ex aliqua re percipere. Ὀνίνησιν. Iuvat. Ὄνιον. Utile. Ὄνθος. Stercus bubulum. Homerus: Illic stercore bubulo os eius repletum fuit. Aiunt autem scarabaeum animalculum semen in fimum bubulum emittere, eumque pedibus vertere, donec semen probe subactum sit, fetumque gignat. scarabaeus vero femina non existit, sed omnes mares generantur. Ὀνοκίνδιος. Agaso, mulio. Ὀνομάδημος. Nomen proprium. Ὀνομάζων. Dicens, interpretans. Demosthenes pro Ctesiphonte. Ὀνομακλῆς. Nomen proprium. dativus Ὀνομακλέι, εἶ. Ὀνομάκλυτος Ἄλτης. Sic unica voce legendum est. significatur enim qui nomen clarum habet: nam κλυτὸς etiam de celebri dicitur. Ὀνομαστί. Nominatim. Ὀνομαστός. Nominandus. Et Οὐδ' ὀνομαστός, qui verbis declarari non po-

Τοῦ δὲ λέων ὤρουσε κατὰ στίβον, ἀνδράσι δεῖμα
θαρσαλέοις· πάλλῳ δ' οὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος.

Ὀνόματα. γνῶσις. Λαβίδ· Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἀστέρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. τουτέστι, διαφορὰς καὶ τὴν τούτων θέσιν τε καὶ διάταξιν καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν. οὐ γὰρ ὀνόμασι κεχρημένος ὁ Θεὸς τοὺς ἀστέρας καλεῖ· ἄψυχα γὰρ ταῦτα καὶ λόγου ἐστερημένα· ἄνθρωποι δὲ ταῦτα ἔθεσαν.

Ὀνομήνω. ὀνομάσω.

Ὄνον ὄρνιν. λέγεταί τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἀῤῥώστου εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα. ἀκήκοε δὲ καὶ ἑτέρου λέγοντος, Πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη; ὁ δὲ ἔφη· Ὁ νοσῶν ἀνασήσεται. καὶ ἀνέστη. Καὶ αὖθις·

Ὄρνιν νόμιζε πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει.

πάντα γὰρ οἰωνοὺς ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.

Θεράποντ' ὄρνιν.
ἐπεί τινας εἰώθασι τῶν θεραπόντων καλόποδας λέγειν καὶ καλοιωνίστους.

Ὀνόουλφις. ὄνομα κύριον. ἐθνικόν.

Ὄνος. τὸ ζῷον, καὶ ὄργανον.

Ὄνος. τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπουν καὶ συσιρεφόμενον.

Ὄνος ἄγων μυστήρια. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων. τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄστεως εἰς Ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς τὴν χρείαν. ὅθεν ἡ παροιμία, διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. ὡς ἂν οὖν ὁμοιότατα πάσχων τῷ πιεζεῖσθαι τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν Ἀριστοφάνης.

Ὄνος ἄγων μυστήρια. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων. τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀγόμενα βαστάζοντες. λήμων ἐπὶ τοῦ μύλου γενέσθαι φησίν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε.

---

1. *Τοῦ δὲ λέων ὤρ.*] Dioscoridis Ep. XI, 7. 8. Anthol. Pal. VI, 220. 4. *Ὀνόματα. γνῶσιν*] Quod hanc vocem explicavit *γνώσιν* perabsurde fecit glossator. Nam falso excerpsit Theodoretum, qui haec habet: *ὁ ἀριθμῶν ἐνταῦθα τὴν γνῶσιν ἐκάλεσεν, καὶ ἀστρων δὲ ὀνόματα τὰς των ἀστ. δ.* etc. Ergo *γνῶσις* pertinet ad vocem *ἀριθμων*, non ad *ὀνόματα*. *Ernest.* Deest gl. C. *Λαβίδ*] Psalm. CXLVI, 4. Vide ibi Theodoretum, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 11. *Ὀνομήνω*] II. β'. 488. Zon. p. 1455. et Hesychius. Statim cum A. C. delevi: *Ὄνον ἀνάστασιν κνώμενον.* Ubi *ἀνάστασιν* B. 12. *Ὄνος ὄρνις*] Aristoph. Av. 721. *Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πτερυγίων τ' ὄρνιθα καλεῖτε, Σύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν. Küst. ὄνον ὄρνιν* A. B. C. E. Med. cum Aristoph. Mox *τι* om. C. *συμβολικῶς*] *συμβολικὸς* A. Schol. *συμβουλικῶς* C. 13. *ὄνον ἐκ πτώματος*] Inter Pythagorae praecepta fuit non transire illac, ubi asinus erat lapsus. Ioseph. l. l. c. Apionem. *Reines. πώματος* C. 15. *Πῶς*] *πῆ* C. *βλέπε πῶς* Schol. omissis *καὶ ἀνέστη*. 17. *Ὄρνιν νόμ.*] Scribe, *Ὄρνιν τε νομίζειν πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει.* Sic enim legitur apud Aristophanem loco laudato. *Küst.* Vide similem corruptionem v. *Ὄρνις*. 19. *πάντα γὰρ οἰωνοὺς ἐκ.*] Confer Nostrum supra v. *Οἰωνοί*: ubi eadem leguntur. *Küst.*

2. *τινάς*] *τινες* B. E. *ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰς* inferior gl. consentiens fere cum Schol. Deinde *καλόποδας* C. In fine *καλλοιωνίστους* B. E. Küst. *καλοιωνίστους* A. Med. Hactenus etiam Scholiastes; quamquam resident aliqua corruptionis suspicio.

4. *Ὀνούλφις*] *Ὀνόουλφις* A. *ὀνουλφις* E. Deest gl. C. eamque suspectam reddit ineptissimum illud *ἐθνικόν*: cui vereor ut barbari hominis notio tribui possit. Unde profecta sint docet appendix, quam ab fine cum A. removimus: *ζήτει ἐν τῷ Ἀρμάτιος.* 5. *ὄργανον*] Vid. v. *Ὠνειον. Toup.* Et v. *Μύλη*. Contulit Gaisfordus Wessel. in Herodot. VII, 36. *τὸ* post *καὶ* delevi cum A. B. C. Sed illa *καὶ ὄργανον* apparet cum voce *συστρεφόμενον* iungenda fuisse. 6. *Ὄνος. τὸ περὶ τ.*] Eadem totidem verbis Hesychius. *Küst.* Ex Gloss. Herodot. VII, 36. 8. *Ὄνος ἄγων μυστήρια*] Proverbio hoc usus est Aristoph. Ran. 159. ad quem locum vide Scholiastam. Eius enim verba Suidas hic descripsit. Confer etiam alios Paroemiographos. *Küst.* Hi quidem scripserunt *ἄγει*. 12. *ὡς ἂν οὖν ὅμοια πάσχων τῷ π.*] Locum hunc ante mutilum ex MSS. Pariss. et Scholiasta Aristophanis supplevi. In prioribus enim edidit. male sic legitur, *ὡς ἂν ὅμοια πάσχοντας τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει. Küst.* Sic Arsenius p. 383. ubi recipiendum erat *πάσχων*. *οὖν* om. C. Deinde *ὁμοιότητα* A. unde faciendum erat *ὁμοιότατα*: nam Gaisf. *ὅμοιόν τι* cum Schol. Mox *πιεζεισθαι* sumpsimus ab A. B. E. quam scribendi rationem iusto saepius obscuratam fuisse significant exempla apud Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 817. sq. *διὰ τὸ πιέζεσθαι* Schol. 14. *μιγνύουσιν* Med. 15. *ἐπὶ τῶν — πραττόντων*] Horum loco Photius: *ἐπὶ τῶν ἑτέροις κακοπαθούντων καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην· διὰ τὸ τῷ καιρῷ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστεως Ἐλευσῖνάδε τοὺς ὄνους κομίζειν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια.* Mox *λέγεσθαι* Photius pro *γενέσθαι*. 18. *φᾳ* A. E.

---

test, multus. *Illam vero insecutus est leo, viris fortibus terror, sed cuius ne nomen quidem Gallus audire sustineat.* *Ὀνόματα*. Nomina. David: *Qui numerat multitudinem astrorum, et iis omnibus nomina imponit.* id est, differentias et situm et ordinem mutuum. haud enim Deus stellas nominibus vocat, sunt enim inanimae et ratione carentes, sed homines iis nomina imposuerunt. *Ὀνομήνω*. Nominarim. *Ὄνον ὄρνιν*. Fertur quidam ominum coniector, de aegroto interrogatus, vidisse asinum, qui ceciderat, resurgentem. cumque alterum dicentem audisset, quomodo qui esset asinus resurrexit? respondit, aegrotus convalescet. et convaluit. Et alibi: *Avem vocare vobis placet omnia, quae futuri habent aliquam significationem.* nam ominosa vocabant *alites*, etiamsi non essent alites. *famulum vocatis avem.* quosdam enim famulorum vocare solent *καλόποδας* et *καλοιωνίστους*. *Ὀνόουλφις*. Nomen proprium. *Ὄνος*. Tam animal quam instrumentum. quoddam. *Ὄνος*. Animalculum multipes, quod circa vasa aquarum versatur. *Ὄνος ἄγων μυστήρια*. Dicitur in eos qui indigne aliquid faciunt. asini enim in mysteriis res necessarias ex Urbe Eleusinem vehebant. hinc ortum est proverbium: quod asinis maxime molestum onera ferre. igitur quasi cum simili molestia conflictans, propterea quod onere imposito premebatur, Aristophanes proverbium miscet. *Asinus mysteria portans.* dicitur in eos qui indigne faciunt. tunc enim asini, cum ferunt res ad sacrificia necessarias, onere maiore premuntur. Demon vero ait, proverbium hoc intelligendum esse de la-

Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος. Εὔπολις Ταξιάρχαις.

[Ὄνος πρὸς αὐλόν. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων, μηδὲ ἐπαινούντων· διὰ τὸ παντελῶς ἀναίσθητον τοῦ ὄνου.]

Ὀνόσανδρος, φιλόσοφος Πλατωνικός. Τακτικά, Περὶ στρατηγημάτων, Ὑπομνήματα εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας.

Ὀνόσαιτο. ἐκφαυλίσοι.

Ὄνος ἐν μελίτταις. Κράτης Τόλμαις. [καί, Ὄνος ἐν μύρῳ, παροιμία.]

Ὄνος εἰς ἄχυρα. παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων, καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

Ὄνος εἰς Κυμαίους. ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων. διότι παρὰ Κυμαίοις ἐδόκει φοβερὸς εἶναι ὁ ὄνος. Καὶ κατὰ τουτουσὶ τοὺς καιροὺς πάντες ἦσαν Κυμαῖοι, σεισμοῦ καὶ χαλάζης φοβερώτερον εἶναι τὸν ὄνον ἡγούμενοι. Ὅτι τὸ ἐπ' ὄνου φέρεσθαί τινα γυμνὸν τῶν ἀτιμιῶν ἡ μεγίστη παρ' Ἰωσαίοις νενόμισται.

Ὄνος λύρας. Μένανδρος Ὑοφοδεεῖ. ἡ δ' ὅλη παροιμία,

Ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὤς.

λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων, μηδὲ ἐπαινούντων.

Ὄνος στύπαξ. τὸ στύπαξ, ὅτι στυπτοπώλης.

Ὄνος τὰ ὦτα κινῶν, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων κατὰ ἀμφότερα. τό τε γὰρ ζῷόν ἐστι ναχελές· τὸ δὲ τὰ ὦτα κινεῖν, οἱονεὶ πρὸ τοῦ λαλῆσαί τινα πάντως τοῦτο ἀκηκοέναι προσποιεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναισθησίας. πῶς γὰρ ἂν γένοιτό τινι πάντα ἐγνωκέναι καὶ πρὸ τοῦ λαληθῆναι αὐτῷ, κἂν ὦτα μεγάλα ἔχῃ καθάπερ ὄνος.

Ὄνος ὕεται. ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι·

Σκώπτεις μ'· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι.
Κρατῖνος Δραπετίσιν·

---

1. ἀκροᾶται] ἀκροᾷ A. B. E pr. repugnante Photio. Hanc et duas seqq. gl. om. C. Ταξιάρχαις] Sic rectius MS. A. [cum Phot.] quam priores editt. quae habent *Ταξιαρχίαις*. Confer Nostrum supra v. *Ἀλφάνει*. *Küst.* 3. Ὄνος πρὸς] Deest A. deque proverbio silent Paroemiographi. Glossam uncis notavi, quam praeter litterarum ordinem nescio quis inculcavit, similitudine dicti proximi commotus. Cf. v. Ὄνος λύρας. 6. Ὀνόσανδρος] Huius hodie adhuc extat liber, *Στρατηγικὸς* inscriptus, quem Rigaltius edidit. *Küst.* Onosandri Platonici memoria pendet ab hoc uno loco. 8. Πλάτωνος] τὰς Πλάτωνος A. 9. Ὀνόσαιτο] Il. δ'. 539. 10. Gl. om. C. Porro καί et παροιμία om. A. παροιμία item omisso in gl. seq. Ὄνος ἐν μύρῳ (μύροις Prov. Coisl. 367.) cum a proximo dicto vehementer abhorreat, neque horum debuerit societas institui, posteriora notavi. 12. Ὄνος εἰς ἄχ.] Philemo Athenaei II. p. 52. E. Ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων. *Schott.* Adde v. Ξηρὰς εἰς ἀγέλην. 15. Ὄνος εἰς Κυμ.] Deest gl. C. Vid. Herald. Animadv. in Salmas. p. 527. *Gaisf.* Κυμαίων Arsenius p. 384. 16. ἐδόκει φοβερὸς ὄνος laudat Gaulminus in Psellum p. 118. apposita interpretatione, *λοιδὴν ἐνδεδυμένος*. 17. πάντες] ἐν πανσὶ corrigit Wyttenbach. in Plutarch. p. 568. A. sive T. VII. p. 462. πάντες οἱ Κυμαῖοι Gaulminus. Neuter vidit acumen scriptoris, qui homines quosdam quasi novos Cumaeos risit, eosque pro summo stupore tradidit plus rei minime formidolosae quam periculis tribuisse gravissimis. Id exemplum arguit etiam proverbium Ὄνος εἰς Κυμαίους, cuius causam lepide narrat Lucianus (Piscat. 32. ubi v. Solan.), in Cumaeorum invidiam esse confictum. 18. φοβερώτερον] φοβερώτατον A. 19. ὄνον] ὦμον E. ὦμων Med. ὑπ' ὄνου clam Gaisf. Mox φέρειν pro φέρεσθαι A. B.

3. Ὄνος λύρας] V. Walz. in Arsen. p. 384. et Boisson. in Anecd. IV. p. 293. *Μένανδρος* P. 184. 4. παροιμία] ἡδοχὴ παροιμία A. ἡδοχὴ π. Photius. ἡδοχὴ π. C. ἡ διχῆ π. B. ἡ διζ' π. E. ἡδίων π. Med. Unde sponte fuit ἡ δ' ὅλη παροιμία, quod a Porsono (v. *Tracts* p. 287.) divinatum Gaisfordus commendarat in Hesiod. p. 186. qui conferri iussit Schol. Plat. p. 187, 6. 6. λέγεται] ἢ λ. C. E. ἢ λ. B. λέγεται δὲ Phot. συγκατατιθεμένων] κατασυντιθεμένων B. C. Vide supra v. Ὄνος πρὸς αὐλόν. Sub finem cum A. C. expunxi narrationem ex v. Ἀμμωνιανός repetitam: *Ἀμμωνιανῷ τῷ γραμματικῷ συμβῆναι ὄνον ψευτῆσθαι, σοφίας ἀκροατήν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀμμωνιανός.* 8. στύπαξ] Potius στύπαξ, per duplex π. Vide Schol. Aristoph. Equ. 129. et Hesychium v. Ὀνοστύπαξ. *Küst.* Adde v. Στύπαξ. 11. οἱονεί] Oratio scabra, sed ut videtur incorrupta: *id tale est, quasi quis simulet se audisse.* Malim tamen refingi λαλῆσαί τί τινα. 13. γένοιτο] γένοιτό τινι A. B. C. ἂν om. C. 14. κἂν] καὶ E. Mox μέσον B. E. pro μεγάλα. Tum ἔχει E. 15. ὄνος] ὁ ὄνος C. qui seq. gl. om. 17. Κηφισόδωρος] Κονφισόδωρος A. Κηφισίδωρος B. 19. Δραπετίσιν] Δραπέτοισιν E.

---

pide molari, quem tunc coronent. Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος. Asinus audit tubam. Eupolis *Taxiarchis.* [Ὄνος πρὸς αὐλόν. Asinus ad tibiam. proverbium in eos, qui neque probant neque laudant: quod asinus animal est prorsus stupidum.] Ὀνόσανδρος. Onosander, philosophus Platonicus. scripsit Tactica. De strategematis. Commentarios in libros Platonis de Republica. Ὀνόσαιτο. Vituperet. Ὄνος ἐν μελίτταις. Crates *Tolmis.* [Et aliud proverbium: Asinus in unguento.] Ὄνος εἰς ἄχυρα. Asinus in palcas. proverbium in eos qui praeter spem in bona incidunt, et his ad satietatem usque fruuntur. Ὄνος εἰς Κυμαίους. Asinus ad Cumacos. dicitur de rebus miris et raris. apud Cumacos enim asinus formidabilis putabatur. *Et illis temporibus omnes erant Cumaei, asinum terrae motu et grandine formidabiliorem existimantes.* † Nudum asino impositum circumduci apud Parthos maxima habetur ignominia. Ὄνος λύρας. Menander in Formidoloso. integrum proverbium: *Asinus lyram audivit et tubam sus.* dicitur de iis qui nec probant nec laudant. Ὄνος στύπαξ. Asinus Stypax. sic dicebatur, quod stupparum venditor fuit. Ὄνος τὰ ὦτα κινῶν. Asinus aures movens. dicitur in stupidos duplici ratione. nam et animal hoc tardum est, et qui aures movet, simulans se aliquid audisse, antequam alter locutus fuerit, indicium facit stuporis. quomodo enim possit omnia audisse, antequam ei dicta fuerint, quamvis aures habeat magnas instar asini? Ὄνος ὕεται. Asinus compluitur. dicitur de iis qui alios non curant. Cephisodorus *Amazonibus: Derides me. ego vero verbis tuis ut asinus compluor.* Cratinus in *Fugitivis:*

Οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες, ὁ δ' ὄνος ὕεται.

Ὀνοτοί. ψεκτοί, μεμπτοί.

Ὄνου θανάτους. ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

Ὄγου παρακύψεως. ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία. φασὶ γὰρ ὅτι κεραμεύς τις, οἱ δὲ κοροπλάθος, ἔπλαττε πολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. ὄνος δὲ παριών, ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνέτρεψε τὰς ὄρνιθας, καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψε σκεύη. ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσιν ἤγαγε τὸν ὀνηλάτην. ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἁπάντων, τίνος κρίνοιτο, ἔλεγεν, ὄνου παρακύψεως. Ὄνου παρακύψεως. ὄνου παρακύψαντος ὄρνιθες πτοηθεῖσαι ἰστὸν ἀνέρρηξαν. ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱστοῦ τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν· ὕθεν ἡ παροιμία.

Ὄνου πόκαι. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὥςπερ αἱ τοιαῦται, Πλίνθον πλύνειν, Ἀσκὸν τίλλειν, Χύτραν ποικίλλειν, Εἰς κόπρον θυμιᾶν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν ᾅδου τινὰ σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον ἀποκείροντα. παρ' ὅσον οὖν τὰ ἐν ᾅδου ἀνήνυτά εἰσι, τοῦτο ἐπλάσθη.

Ὄνου σκιά. καί, Περὶ ὄνου σκιᾶς. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι·

Ὅ τι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά.

Ἀριστοφάνης Ἰαιδάλῳ·

Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστι; περὶ ὄνου σκιᾶς.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφήν, Ὄνου σκιάν. οἱ δὲ πρῶτον φθέγξασθαι τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπέρ τινος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις κρινομένου, ὡς ἐώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους. παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγεῖσθαι, ὡς Μέγαράδε ἁπιὼν μισθώσαιτο ὄνον· καὶ-

1. ὄνος] ὁ δ' ονος A. B. Photius. ὄνος ὕεται om. E. Med. 4. θανάτους] Cum Arsenio p. 384. θάνατος Photius. 6. Ὄνου παρακύψεως. ἐπὶ τῶν καταγ.] Haec paulum inflexa Zenobius V, 39. breviter Photius tradidere. 7. φασὶ δὲ] φασὶ γὰρ A. C. 9. ὄνος δὲ παριών cum seqq. om. C. Hanc cum altera explicatione conflavit Coll. Bodl. 740. 11. ἀνέτρεψε] ἀνέστρεψε B. E. (Med. male Gaisf. addit) 13. ἤγαγε] ἠγάγετο E. 14. ἁπάντων] ἁπάντων A. E. Zenob. 15. Haec mirifice ornavit Coll. Prov. Coisl. 371. 20. Ὄνου πόκαι. ἐπὶ τῶν ἀνην.] Nota haec referenda est ad locum illum Aristophanis in Ranis v. 188. Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 'ς ὄνου πόκας; Vide ibi Scholiastam, apud quem pro πόκαι legitur πόκες, quasi a recto πόξ. Videndum tamen annon potius legendum sit πόκους, a recto πόκος, vellus, lana: uti scriptum video apud Zenobium (V, 38.) in Adagio, Ὄνου πόκους ζητεῖς. Πόκαι tamen et πόκας reperio etiam in Vaticana Proverbiorum Appendice, itemque apud Mich. Apostolium. *Küst.* Secus hanc quaestionem diiudicavit Buttmannus Gramm. I. p. 221. πόκαι quod est nihili, cum πόκας commutandum. Cf. v. Χάρων. ἀνηνύτων] Sic recte MS. A. itemque Scholiastes Aristoph. loco laudato. Ante vero inepte legebatur ἀνοήτων. *Küst.* ἀνοήτων etiam E. ἀνοήτως B. Deinde γίνεται mendum ed. Gaisf. Ceterum hinc olim ductae erant Πλίνθον πλύνειν et Ἀσκὸν τίλλειν, contra quod glossas Χύτραν ποικίλλειν et Εἰς κόπρον θυμιᾶς libri videntur agnoscere.

3. εἰς κοπρῶνα Photius. 4. ἐν ᾅδου] De famosissimo isto σχοινοστρόφῳ vel Ocno (vide intpp. Propertii IV, 3, 21.) contulit Toupius Plutarch. II. (de tranq. an.) p. 473. C. 8. Ὄνου σκιά. καί] Deest gl. C. tuetur Photius. 10. γένηται] γίνεται A. B. γίνηται A. inter vss. E. et Photius. Bruncknius parum verisimiliter edidit, Ὅ τι ἂν γένηται, ταῦτα πάντ' ὄνου σκιά. Malim ὅτι ἂν περιγένηται, quod ex litterarum vestigiis facile potest erui. 11. Ἀριστοφάνης] Fr. 238. 12. ὁ πόλεμος νῦν ὑμῖν] ὑμῖν ὁ π. νῦν A. Phot. 14. Ἀριστοτέλους Med. 15. Ὄνου σκιάν] Sic nimirum inscribebatur fabula quaedam Archippi Comici, cuius mentionem faciunt Schol. Aristoph. Vesp. 191. et Zenobius Centur. VI, 28. *Küst.* πρῶτον φθέγξασθαι τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολ.] Confer omnino Zenobium in Adag. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, et Nostrum infra end. v. itemque Photium in Bibliotheca, Cod. CCLXVI. sub finem: qui idem de Demosthene referunt. *Küst.* Historiam in omnes nugas effusam persequitur Schol. Platon. p. 317. breviter vero Fab. Aesop. 320. ed. Cor. Zenobius omnia habet cum Scholiis in Aristophanem communia: similiter, si spectetur argumentum, Arsenius p. 385. sq. 16. τοῦτο] τοῦτον A. om. Photius. Mox θορυβοῦντα Med.

Illi vero pyppazant circumcursitantes, at ille quasi asinus compilatur. Ὀνοτοί. Vituperandi, reprehensione digni. Ὄνου θανάτους. Asini mortes. dictum si qui absurda narrant. Ὄνου παρακύψεως. Hoc proverbium dicitur in eos, quibus ridicule crimina obiiciuntur. dicunt enim figulum, vel ut alii pupparum fictorem, multas aves in officina formasse: asinum vero praetereuntem, agasone negligenter sequente, per fenestram inserto capite aves illas evertisse, et quae vasa erant in officina confregisse. cum igitur dominus officinae agasonem in iudicium adduceret, ille ab obviis interrogatus, cuius criminis causa in ius vocaretur, respondit: ob asinum introspicientem. Ὄνου παρακύψεως. Cum asinus in aedes introspiceret, aves territae telam lacerarunt. staminis igitur dominus domino asini dicam scripsit: unde ortum est proverbium. Ὄνου πόκαι. Asini lanae. proverbium hoc ab Atticis dicitur de rebus vanis quaeque nusquam existant: ut illa, Laterem lavare, Utrem vellere, Ollam pingere, Suffire limum. Aristarchus inde ductum tradit, quod Cratinus finxerit quendam apud inferos funiculum plicantem; asinum vero, dum necteretur, arrodentem, et quasi detondentem. quoniam igitur res apud inferos vanae sunt, ideo hoc finxerunt. Ὄνου σκιά. Asini umbra. Et, De asini umbra. Sophocles in *Cedalione*: *Quicquid factum fuerit, omnia erunt asini umbra.* Aristophanes *Daedalo*: *Quanam de re nunc bellum geritis? De asini umbra.* Aristoteles etiam in *Didascaliis* quandam fabulam refert, cuius inscriptio fuerit, *Asini umbra.* alii vero dicunt Demosthenem hoc primum dixisse, cum defenderet quendam, qui magnorum criminum accusabatur. cum enim auditores tumultuantes videret, eosque rogasset, ut auscultarent paulum, narrare coepit, se Megara abeuntem conduxisse asinum. cum autem in

ματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου βουληθεῖη ἀναπαύσασθαι, οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. ταῦτα δ' εἰπὼν ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἡδομένους καὶ ποθοῦντας τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς, εἰ περὶ ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν, ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης. διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρῳδῶν τὴν παροιμίαν φησί, διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.

Ὄνου σκιά. ἐπὶ τῆς οὐθενείας. φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο· μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, στήσας τὸν ὄνον ὑπέδυ τὴν σκιάν.

Ὀνῶ. τὸ ὠφελῶ.

Ὀνωράτος. ὄνομα κύριον.

Ὀνωρία, ἀδελφὴ Βαλεντινιανοῦ· ἥτις καὶ αὐτὴ τῶν βασιλικῶν εἴχετο σκήπτρων. Εὐγενίῳ δέ τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἔχοντι πραγμάτων ἦλω ἐς λάθριον ἐρχομένη λέχος· καὶ ἐπὶ τῷ ἁμαρτήματι ἀνῃρέθη μὲν ἐκεῖνος, ἡ δὲ τῶν βασιλείων ἐξηλάθη.

Ὀνώριος. ὄνομα κύριον. 701

Ὄντα. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθὰ εἶναι· τὰ δὲ κακά· τὰ δὲ οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν αἱ ἀρεταί· κακὰ δὲ τὰ ἐναντία, ἀφροσύνη, ἀδικία καὶ τὰ λοιπά· οὐδέτερα δὲ ὅσα μήτε ὠφελεῖ μήτε βλάπτει· οἷον ζωή, ὑγεία, ἡδονή, κάλλος, ἰσχύς, πλοῦτος, δόξα, εὐγένεια· καὶ τὰ τούτοις ἐναντία, θάνατος, νόσος, πόνος, αἶσχος, ἀσθένεια, ἀδοξία, πενία, δυσγένεια, καὶ τὰ παραπλήσια· μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθά, ἀλλ' ἀδιάφορα κατ' εἶδος προηγμένα. ὡς γὰρ ἴδιον θερμοῦ τὸ θερμαίνειν· οὕτω καὶ ἀγαθοῦ τὸ ὠφελεῖν. οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ὑγεία· οὐκ ἄρα ἀγαθόν· ᾧ δὲ ἔστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. πλούτῳ δὲ καὶ ὑγιείᾳ ἔστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι· οὐκ ἄρα ἀγαθὸν πλοῦτος καὶ ὑγιεία. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν· εἶναι γὰρ καὶ αἰσχρὰς ἡδονάς· μηδὲν δὲ αἰσχρὸν εἶναι ἀγαθόν.

Ὄντος. ὑπάρχοντος.

Ὄντως. ἀληθῶς.

Ὄνοι κανθήλιοι.

Ὄνυξ.

Ὀνυχίζεται. ἀκριβολογεῖται. οὕτως Ἀρι-

---

1. *τῆς σκιᾶς*] *τὴν σκιὰν* A. B. E. Photius. 3. *τοιοῦτον* om. E. 7. *ταῦτα*] *τοῦτο* E. 9. *εἰπὼν*] *εἰ περὶ* A. Photius. 13. *Φιλιππικοῖς*] De Pace sub fin. 14. *διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφ.*] Confer Harpocrationem v. *Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς*. *Küst.* Fuit ista Didymi sententia. 16. *σκιᾶς*] *σκιά* A. B. 18. *καταλαβούσης*] *λαβούσης* A. B. E. C. Illud etiam Zenobius. 20. *Ὀνῶ*] V. Herod. Epimer. p. 211. Apud Zon. p. 1455. *Ὀνῶ τὸ μέμφομαι* referenda sunt ad orationem iam mutilam. 21. *Ὀνωράτος*] *Ονωράτ.* A. *Ονωρατ'* E. Hanc et quattuor seqq. glossas om. C.

4. *Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθὰ*] Haec omnia sunt verba Laertii in Zenone Cit. lib. VII. segm. 102. *Küst.* 5. *ἀρεταί*] *αἱ ἀρεταί* A. Suidas nominativos posuit, ubi Diogenes accusativos. Mox *μήτε ὠφελεῖ* om. Med. 9. *ἐναντία*] *τούτοις ἐναντία* A. Item infra Diogenes *καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια*. 15. *οὐκ ἄρα — ὑγεία* ex A. B. accesserunt. 17. *ἐστι* Gaisf. 21. 22. *Ὄντος* cum continua glossa per epimerismorum doctrinam iungenda fuisse docet Zon. p. 1455. 23. *Ὄνοι κανθήλιοι*] Vide Schol. Aristoph. Vesp. 170. *Küst.* Et Schol. Plat. p. 378. Xenoph. Cyrop. VII, 5, 11. Lex. Bachm. p. 318. *Ὄνοι κανθήλιοι: οἱ σεσαγμένοι· κανθήλια γὰρ τὰ σάγματα.* Deest gl. C. agnoscit Photius. 24. Om. vulg. 25. *Ὀνυχίζεται. ἀκριβ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἐξονυχίζειν*. *Küst.* *Ἀριστοφάνης*] Fr. 660.

---

itinere magnus ortus esset aestus, se sub asini umbra requiescere voluisse: neque enim arborem nec aliud huiusmodi quicquam affuisse; agasonem vero prohibuisse, dicentem asinum tantum, non simul eius umbram se locasse. inde longam moram et altercationem ea de re intercessisse. quibus dictis cum vidisset Athenienses valde attentos delectari ceteraque audiendi cupidos esse, reprehendit eos, quod de asini quidem umbra narranti libenter auscultarent, hominis causam, qui de vita pericliteretur, audire nollent. constat autem dicto vulgari Demosthenem usum esse. nam in *Philippicis* etiam ad proverbium hoc alludens ait Athenienses de umbra Delphica contendere. *Ὄνου σκιά.* Dicitur de re nihili. aiunt enim adolescentem, cum Athenis Delphos proficisceretur, asinum conduxisse: cumque meridies eum deprehendisset, asinum stitisse, umbramque eius subiisse. *Ὀνῶ.* Prosum. *Ὀνωράτος.* Nomen proprium. *Ὀνωρία.* Honoria, soror Valentiniani, quae et ipsa imperii particeps fuit. cum vero deprehenderetur clandestinam cum Eugenio quodam, rerum ipsius procuratore, fovens consuetudinem: ille quidem propter delictum istud interfectus, ipsa vero regia expulsa est. *Ὀνώριος.* Nomen proprium. *Ὄντα.* Eorum quae sunt alia bona esse aiunt; alia mala; alia neutra. bona quidem esse virtutes; mala vero his contraria, ut imprudentia, iniustitia, cetera. neutra vero, quae neque prosint neque obsint: ut vita, sanitas, voluptas, pulchritudo, robur, divitiae, gloria, nobilitas, et hisce contraria, mors, morbus, labor, turpitudo, infirmitas, ignominia, paupertas, ignobilitas, et similia. haec enim non sunt bona sed indifferentia, secundum speciem praeposita. ut enim caloris proprium est calefacere: sic etiam boni prodesse. divitiae vero et sanitas non magis prosunt quam obsunt. ergo bonum non sunt. quo quis autem bene vel secus uti possit, id nullum est bonum; id vero cadit in divitias et sanitatem: unde sequitur ut bonum non sint. verum ne voluptas quidem bonum est. nam et turpes sunt voluptates. atqui nihil turpe bonum est. *Ὄντος.* Existentis. *Ὄντως.* Revera. *Ὄνοι κανθήλιοι.* *Ὄνυξ.* *Ὀνυχίζεται.* Ad unguem exigit. Sic Aristopha-

στοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ τὸ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ ἐξαπατηθῆναι.

Ὀνύχιος. εἶδος λίθου. καὶ ὀνυχίτης.

Ὄξει. δοτικὴ, ἡ εὐθεῖα τὸ ὄξος. Καὶ Ὀξείδιον.

Ὀξεῖα. ἡ λόγχη. καὶ παροιμία· Δι' ὀξείας δραμεῖν· ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.

Ὀξίνην. Ἀριστοφάνης·

Ἐμαχόμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες.

Ὀξίς. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ·

Ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονεν.

ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. ἢ λοπάδος εἶδος εἰς ὀξὺ λῆγον.

Ὄξος ἐψητόν, τὸ ἀπὸ φοινίκων.

Ὀξώδους.

Ὄξωνος.

Ὀξὺ καὶ βαρὺ κατὰ μεταφορὰν ἐκλήθησαν ἐπὶ τῆς ἀκουστικῆς· ἐν ὄγκοις γάρ εἰσι τό τε ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ. ὀξὺ γὰρ λέγεται ἐπὶ τῆς ἁφῆς τὸ ταχέως 702 ἐνεργοῦν· οἷον, Τὸ μαχαίριον ὀξύ, ὅτι ταχέως κεντεῖ· ἀμβλὺ δὲ τὸ βραδέως ἐνεργοῦν, καὶ οἷον οὐ κεντοῦν, ἀλλ' ὠθοῦν· ὡς τὸ ὕπερον. ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτήδεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα, ὀξυγώνια αὐτὰ ποιοῦμεν· ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν, ἀμβλυγώνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων ὀξὺν μὲν λέγομεν τὸν ταχέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον· βαρὺν δὲ τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ, τὸν βραδέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ μὴ ταχέως ἀποπαυόμενον. ὥσπερ αἱ τεταμέναι μᾶλλον νευραί, οἷον ἡ νεάτη, τῶν ἐπ' ἔλαττον τεταμένων, οἷον τῆς ὑπάτης, τοὺς φθόγγους ὀξυτέρους ἀποδιδοῦσιν. ἡ γὰρ νεάτη τῶν ἄλλων μᾶλλον ἐν τῷ κρούεσθαι διὰ τὴν τάσιν ταχέως πλήττουσα τὸν ἀέρα ὀξύτατον ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν ὀλίγῳ μὲν χρόνῳ ἐποίησε τοῦτο· ἐπὶ πολὺ δὲ ἐφύλαξε. — Τὸ δὲ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γένεσιν εἰσί, καὶ οὐχ ὑπ' ἀλλήλοις, ἐν φωνῇ, ἐν χυμῷ, ἐν μαχαίρᾳ.

Ὀξύβαφον. τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν ἢ τρυβλίον.

---

1. τὸ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ ἐξαπ.] Artemidorus Oneirocr. lib. I. c. 23. (22.) *Καὶ γὰρ ὀνυχίζεσθαί φαμεν τὸν ἐπὶ βλάβῃ ὑπό τινος ἐξαπατηθέντα.* Huc Suidam respexisse manifestum est. *Küst.* Sub finem Gaisf. delevit cum A. *Καί, Ἀπονυχιῶ σου τὰ'ν Πρυτανείῳ σιτία. ἀντὶ τοῦ, ἀφαιρήσομαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι γὰρ φησὶ τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι*: quae petita sunt ex v. *Ἀπονυχιῶ.* 3. Ὀνύχιος] Sic rectius MS. A. quam priores editt. quae habent ὀνύχινος. *Küst.* Deinde Toupius confert *ὀνυχῖτις* Appian. p. 416. sive B. Mithrid. 115. Ὀνυχίτης — διακινδυνευόντων om. C. 4. δοτικὴ Edd. Ὀξείδιον] Statim Gaisf. delevit cum A. observationem ex v. *Ἀλίβας* derivatam: *τὸ ὄξος καὶ ἀλίβας λέγεται, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι. καὶ ἀλίβας, ὁ νεκρός.* 5. παροιμία] Vide v. *Δι' ὀξείας δραμεῖν.* 7. Ὀξίνην] Ὀξίνης: *κηκίς*, i. e. galla atramentaria, nam galla etiam pro atro et aspero vino. Lucil. ap. Non. 5. n. 97. Scalig. in Copam Virgilii. *Reines.* Scilicet Scaliger in Catalect. p. 260. Ὀξύτης (pro ὀξίνης). *κηκίς* quasi Suidae scripturam castigabat: quod ubi invenerit nescio. Ἀριστοφάνης] Vesp. 1120. (1077.) unde legendum *ἐμαχόμεσθ'*. Vide v. *Θυμὸν ὀξίνην.* Ἀριστοφάνης — Ὀξὶς om. C. 9. Πλούτῳ] V. 813. 12. ἢ λοπάδος εἶδ.] Scribe, ut apud Scholiastam Aristophanis: *λοπὰς δὲ εἶδος ἀγγείου πᾶν εἰς ὀξὺ λῆγον. Küst.* 14. Ὄξος ἐψητόν, τὸ ἀπὸ φοιν.] Xenophon Anab. lib. II. [3, 14.] p. 279. *Ἐνῆν δὲ σῖτος πολὺς καὶ οἶνος φοινίκων καὶ ὄξος ἐψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν.* Hinc Suidae verba deprompta esse apparet. Male autem Alciatus in leg. 2. Cod. *Quae res vendi non possunt*, locum hunc Suidae interpretatur, sic inquiens: *Apud Phoenices autem tingebatur pretiosissima purpura, quorum tinctura Suidas appellavit Oxum*: Ὄξος ἐψητὸν ἀπὸ φοινίκων. Duplex error. Nam ὄξος hic non significat *tinctura purpurae*, sed *acetum*: et *φοίνικες* non notat *Phoenices*, sed *palmulas, sive fructum palmae.* Confer Brodaeum Miscellan. lib. VI. c. 24. *Küst.* Duas seqq. glossas om. C. Quarum priorem Gaisfordus sic tacite scripsit: Ὀξώδης ὀξωδους. 16. Ὄξωνος] Id a corruptione glossae superioris Ὄζωνος profectum videtur. 17. Ὀξὺ καὶ βαρὺ ἐκλήθησαν κατὰ μετ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Ioannis Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, L. VII. a. b. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* *κατὰ μεταφ. ἐκλήθησαν* tacite Gaisf.

4. *μὲν* om. Med. 6. *ταχέως ἀποπαυόμενον*] *ἐπιμένοντα* Philop. 7. *παραγινόμενον*] *παραγενόμενον* A. Med. 8. *μὴ ταχέως*] *μὴ* om. A. E pr. Philop. *ὥσπερ αἱ τεταμέναι — τῶν ἄλλων μᾶλλον*] *οἷον ἐπὶ μιᾶς τῶν νευρῶν τῆς νεάτης. αὕτη γὰρ οὖσα καὶ τεταμένη τῶν ἄλλων μᾶλλον* Philop. *τεταγμέναι* et mox *τεταγμένων* B. E. 19. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] V. 360. 20. *πρόσθου*] *προύσθου* A. *ἐντεῦθεν προῦσθου* C. His adhaerebat in Edd. annotatio: *Φασὶ Λιοκλέα τὸν Ἀθηναῖον εὑρεῖν τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ὀστρακίνοις (ἐν ὀστρ. B.) ἀγγείοις· ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ.* Ubi Küsterus: „Confer Nostrum supra

---

nes. vulgo significat fraudari. Ὀνύχιος, et ὀνυχίτης. Lapilli genus. Ὄξει. Dativus. casus rectus est ὄξος. Et Ὀξείδιον. Ὀξεῖα. Epithetum hastae. et proverbium: *Per aciem currere.* dicitur de iis qui versantur in periculo. Ὀξίνην. Aristophanes: *Pugnabamus cum illis, ira acri hausta.* Ὀξίς. Aristophanes in *Pluto*: *Acetabulum autem omne et patellae et ollae sunt aereae factae.* est autem vas aceto recipiendo. vel genus vasis in acutum desinens. Ὄξος ἐψητ. Acetum ex palmulis excoctum. Ὀξώδους. Ὄξωνος. Ὀξὺ καὶ βαρύ. Acutum et grave per metaphoram de auditu dicuntur. in magnitudinibus enim sunt et acutum et grave. nam in tactu dicitur acutum id, quod celeriter agit: ut gladiolus acutus, quia cito secat. obtusum vero, quod tarde agit, nec secat, sed trudit: ut pistillum. quaecunque enim instrumenta ad pungendum idonea facere volumus, ea facimus acuta; quae vero ad trudendum, obtusa. sic igitur in sonis acutum dicimus illum, qui cito ad sensum accidit, et cito desinit; gravem vero, (qui respondet obtuso) eum qui tarde ad aures accidit, nec cito desinit. ut fides magis intentae, qualis est nete, iis quae minus intentae sunt, ut hypate, sonos acutiores edunt. nete enim cum pulsatur, propter intentionem aliis celerius aerem feriens acutissimum edit sonum. id brevi quidem tempore facit, nec diu sonum retinet. acutum autem et obtusum in diversis nec subalternis generibus versantur: ut in voce, sapore, gladio. Ὀξύβαφον. Vasculum acetum recipiens. tryblium vero maius acetabulo. Aristophanes *Avibus*: *Acetabulum hinc sum-*

Ὀξυβελής. ὀξέως βάλλων, ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων.

Ὀξυδέρκεια. Ὀξυδορκία δέ.

Ὀξυθύμια. ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι νύκτωρ ἔθος εἶχον ἐν ταῖς τριόδοις τιθέναι, ταῦτα ὀξυθύμια ἐλέγετο.

Ὀξυθύμια. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησί· Περὶ οὗ πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἡ στήλη σταθείη ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς. ἔνιοι μέν, ὧν ἐστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαί φασι τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονταί τινες, ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι καὶ καίουσι. Δίδυμος δέ φησιν ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα. ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν.

Ὀξυλοβῶ. τὸ ταχέως ἀκούω.

Ὀξυλος. ὄνομα κύριον.

Ὀξύνω. παροξύνω. καὶ ὀξυνῶ, ὀξυνεῖς.

Ὀξυωπέστερον. ὀξύτερον βλέπων.

Ὀξυωπεῖν. ὀξέως βλέπειν. τὸ θέμα ὀξυωπῶ.

Ὀξυπαθῶς. λίαν περιπαθῶς. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὀξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τοῖς ἔναγχος ὑπὸ Χοσρόου παρεστρατηγημένοις αὐτοῖς.

Ὀξυρεγμία. Ἡ δὲ περιπάτους ἐποιεῖτο συχνούς, ὀξυρεγμίαν προσποιουμένη.

Ὀξύῤῥοπον. ὀξέως ῥέον. 703

Ὀξύς. ταχύς.

Ὀξυτενής. ἢ ὀξεῖα τρίβος.

Ὀξύτης. πικρία, αὐστηρία. Ἀῤῥιανός· Κατὰ τὴν βασιλέως ὀξύτητα καὶ αὐτὸς ὠμῶς τε καὶ σὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο.

Ὁ ὤν. ὁ ἀεὶ ὢν Θεὸς ἡμῶν.

Ὄπα. φωνήν.

Ὀπαδός. ἀκόλουθος. Ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατός τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τούτου φύλαξ καὶ ὀπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια.

Ὀπάζει. ἢ θεωρεῖ, ἢ παρέχει, ἢ διώκει.

Ὀπασάμενος. ἑταίρους λαβών.

---

v. *Διοκλῆς*, ubi eadem leguntur. Vide etiam Casaub. in Athen. lib. V. c. 4." Desunt haec A. C. nec fugit Gaisfordum ex superioribus esse perperam inserta. Addas interpolationem iam sublatam ex v. *Ξυλυφίοις* B. E.

1. Ὀξυβελής] Scholiasta Homeri in Iliad. δ'. 126. Ὀξυβελής, ἤτοι, ὁ ταχέως βάλλων· ἢ ὁ ταχέως βαλλόμενος. ἤγουν, βέλος ὀξεῖαν ἔχον ἀκμήν. *Küst.* 2. Ὀξυδερκία] ὀξυδορκία A. Etym. Gud. p. 430. et Zon. p. 1456. Vide Lobeck. Phryn. p. 576. addito Luciano qui fertur Macrob. 5. 6. Ὀξυθύμια. Ὑπερίδης ἐν τ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Hesychium, apud quem pro ἀποστρέφουσι legere malim ἀποφέρουσι. *Küst.* Adde Polluc. V, 163. 7. δικαιότερον] δικαιότατον B. C. ὀξυθυμίοις] ὀξυθύμοις A. C. Photii MS. Harpocr. Pal. 9. μέν] μὲν οὖν Photius. 10. φησὶ] φασὶ Photius. 11. ταῦτα om. C. 12. ὀξυθύμια] ὀξυθυμίαν Phot. 16. Ὀξυβολῶ] Litterarum ordo postulat Ὀξυλοβῶ. *Λοβὸς* autem τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου, ut supra Suidas. *Hemst.* Correxerat H. Steph. Thes. T. II. p. 1350. C. cum Eustath. p. 1137. Ὀξυλρβῶ plane C. 17. Ὄξυλος] De eo vide Athenaeum lib. III. p. 78. *Küst.* Vide vel v. *Τριόφθαλμος*. 19. βλέπων] βλέπον A. B. E. C. Ὀξυωπέστερος et βλέπων Photius. Lege βλέποντα cum Gudiano p. 430.

1. θέμα] ῥῆμα A. τὸ θ. ὁ. om. C. recte, opinor. 2. λίαν ad exemplum Theophylacti revocandum. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὀξυπ.] Locus hic sumptus est ex Theophyl. Simocattae lib. V. c. 10. *Küst.* 5. Ὀξυρεγμία] Ὀξυρεγμένα B. E. item E. in exemplo. Cf. v. *Κρομμυοξυρεγμίας*. Sub gl. finem delevi cum A. C. Ὀξυρεγμία δὲ λέγεται, ὅταν ἡ τροφὴ ἐποξίσῃ. V. Zon. p. 1456. Ἡ δὲ περιπ.] Haec sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 4. ubi de Antonina Belisarii uxore verba fiunt. *Küst.* 7. Ὀξύῤῥοπον] F. ὀξύπορον, ut ex interpretatione apparet. Photius Ep. 245. ὀξυπόρου περιστερᾶς. *Toup.* MS. Nihil mutat Photius. Mox Θεῶν Med. Sed rectius Zon. p. 1456. τὸ ὀξέως ῥέπον καὶ μετατρεπόμενον. 9. Ὀξυτονής] Leg. Ὀξυτενής. Anthol. p. 582. Ὀξυτενὴς ἀλλ' εὐρύς. Sic ἰθυτενὴς et ὑπερτενής. *Toup.* Ὀξυτενὴς C. 10. Κατὰ τὴν βασ.] Hoc si quis satis probabiliter e Latinis, quae servavimus, explicare possit equidem miror. Interim reponendum videtur *Καὶ τὴν β.*, ut sit: *Iram regis sic in rem suam interpretabatur, ut saevissima quaeque facinora sibi conciliaret.* Sub finem vero Gaisfordus delevit cum A. C. Ὀξύτης. ὅτι τρία μέρη εὐμαθίας, ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης. καὶ μνήμη μέν ἐστι τήρησις ὧν ἐμαθέ τις· ὀξύτης δὲ ταχύτης τῆς διανοίας· ἀγχίνοια δὲ τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. Quae passim inculcata sunt ex v. Ἀγχίνους. 15. Ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρ.] Integrum locum scriptoris anonymi, ex quo fragmentum hoc decerptum est, affert Suidas supra v. *Κορνοῦτος*. Ceterum pro ἄπρατος et ἔφορος (ut recte legitur in MSS. Pariss. itemque supra v. *Κορνοῦτος*) priores editt. male exhibent ἄπρακτος [cum C.] et ἔφοδος: quae menda tamen Wolfius quoque ex ingenio iam ante correxerat. *Küst.* 18. παρέχει ἢ θεωρεῖ] θεωρεῖ ἢ παρέχει A. C. Photius, qui primum ἢ omisit. Ceterum istud θεωρεῖ quo spectet non invenio; neque memorat Schol. Il. ε. 334. Quod si quis error subest, licebit Hesychium adhibere: Ὀπήσασθαι. θεωρῆσαι. 19. ἑταίρους] ἑτέρους B. E. Med.

---

ptum appone vel tryblium. Ὀξυβελής. Celeriter feriens. vel acutam cuspidem habens. Ὀξυδέρκεια. at ὀξυδορκία. Ὀξυθύμια. Quaecunque aedium purgamenta noctu Athenienses in triviis ponere solebant, ea vocabantur ὀξυθύμια. Ὀξυθύμια. Hyperides in oratione contra Demadem dicit: *Cuius statua multo rectius in oxythymiis collocetur quam in templis nostris.* nonnulli, inter quos est Aristarchus, dicunt ὀξυθύμια vocari ligna, e quibus aliqui suspenduntur: quasi celerius illi animis ferantur. ea autem ligna excisa exterminabant et comburebant. Didymus autem ait ὀξυθύμια vocari purgamenta et sordes. ea enim in trivia asportari, cum aedes purgantur. Ὀξυλοβῶ. Celeriter audio. Ὄξυλος. Nomen proprium. Ὀξύνω. Acuo. et ὀξυνῶ, εἷς. Ὀξυωπέστερον. Acutius cernentem. Ὀξυωπεῖν. Acute cernere. thema est ὀξυωπῶ. Ὀξυπαθῶς. Gravi animi dolore. *Romani autem graviter admodum ferebant, quod nuper arte et dolo a Chosroe superati fuissent.* Ὀξυρεγμία. *Illa vero frequenter deambulabat, eruditatem causata.* Ὀξύῤῥοπον. Quod levi momento huc illuc inclinatur. Ὀξύς. Velox. Ὀξυτενής. In acutum desinens. Ὀξύτης. Acrimonia, austeritas. Arrianus: *Propter regis acerbitatem et ipse crudeliter superbeque eos tractabat.* Ὁ ὤν. Id est, aeternus Deus noster. Ὄπα. Vocem. Ὀπαδός. Comes. *Tempus enim, quod nulla pecunia redimi neque corrumpi potest, huiusque custos et comes et inspectrix Veritas.* Ὀπάζει. Praebet. vel contemplatur. vel persequitur. Ὀπασάμενος. Qui sodales

Ὀπάσας. ἀντὶ τοῦ παρασχών.
Οὔτινι δ' ἔμπης
ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἑοῦ θανάτου.
Ὁ Παφλαγὼν οὗτος προσέρχεται
ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
ἀντὶ τοῦ, ἐκροφήσων· ἢ ἐπικαλύψων με τῷ κύματι, αἰσχρῶς μέλλων με καταπιεῖν.

Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον. ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθεῖναι βουλομένων.

Ὅπερ. τοῦτο τὸ ὅπερ τοῦ κυρίως ἐστὶ δηλωτικόν· καὶ ᾧ ἐὰν προστεθῇ, τὸ κυρίως ἐκεῖνο εἶναι σημαίνει. οἷον, ὅπερ ἄνθρωπος, ὁ κυρίως ἄνθρωπος· καὶ ὅπερ ὂν καὶ ὅπερ ἀγαθόν, τὸ κυρίως ἀγαθόν. καὶ τῶν κατηγορουμένων δὴ κατ' ἄλλου, ᾧ ἂν τὸ ὅπερ προστεθῇ, κυρίως ἐκείνου κατηγορεῖσθαι σημαίνει, καὶ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον κυρίως, ἐν τούτῳ δὲ καὶ τοῦτο.

Ὅπη. ὅπου.

Ὁπηνίκα. ὁπότε, ὅτ' ἄν. Ξενοφῶν· Οἱ δὲ ἐθύσαντο, ὅπως, ὁπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῖντο.

Ὀπή. νυκτερίς, ἢ διάτρησις.

Ὅπη παρείκοι. ὅπου ἐνεδέχετο καὶ ἐνεχώρει.

Ὀπήτιον. τὸ σουβλίον, τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν.

Ὀππιανός, Κίλιξ ἀπὸ Κωρύκου πόλεως, γραμματικὸς καὶ ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου βασιλέως. Ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις ε, Κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσι, Ἰξευτικὰ βιβλία β'. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἕνα στίχον ἐν μέτρῳ στατῆρα χρυσοῦν, ἤγουν νόμισμα· ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομισμάτων μυριάδας β'. 704

Ὄπιμα. Ὁ δὲ Κόσσος τὸν βασιλέα Γάλλων ἀποκτείνας, τὰ σκῦλα τῷ Διὶ ὄπιμα ἀνέθηκε. Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.

Ὀπιπεύω. περισκοπῶ.

Ὄπις. ἡ ἐπιστροφή.

Ὀπισθοβάμων. ὁ πάγουρος.

---

2. *Οὔ τινι δ' ἔμπης ἀντ.*] Leontii Ep. XX. pr. Anthol. Pal. VII, 149. δ' om. A. 4. *Ὁ Παφλαγὼν οὗτος πρ.*] Aristoph. Equit. 698. sq. Omnia om. C. recte: nam quae pro interpretatione sunt posita, quaeque praestat Scholium Comici, referenda sunt ad voces continuas *ὡς δὴ καταπιόμενός με.* 8. *Ὁ παῖς τὸν κρ.*] Allusit Sophocles in Fragm. I. *Ἀχιλλέως Ἔρασ.* quem ipsum excitavit Zenob. V, 58. 10. *τοῦ κυρίως*] *τὸ κ.* C. 11. *προστεθῇ*] *προτεθῇ* B. C. 12. *ὁ κυρίως*] *ἢ κως* A. *ἢ κυρίως* C. 13. *ὅπερ ὄν*] Haec si probamus, secundum explicationis membrum intercidit. 15. *ἐκείνου — κυρίως* om. A. 17. *τε καὶ*] *δὲ καὶ* A. *καὶ* C. 18. Zon. p. 1460. *Ὅπη. ἀντὶ τοῦ ὁπηνίκα.* Ubi Tittmannum fugit verborum defectus. 19. *Ὁπηνίκα*] Usum illustrat Hasius in *Notices* T. IX. p. 189. tetigitque Lobeckius in Phryn. p. 50. Deinde Hesychius *ὁπόταν, ὅτε. Ξενοφῶν*] Anab. III, 5, 18.

1. *ὅπως*] *ὅπη* C. qui sub finem *ποιοῖντο.* Idem duas seqq. gl. om. 3. *νυκτερίς*] Ex Hesychio rescribendum puto *θυρίς*, i. e. *fenestra.* Confer eundem Hesych. v. *Ἀνοπαία. Küst. νῦν θυρίς* Pierson. in Moer. p. 289. *ἢ νῦν θυρίς* Porsonus. Mendum servat Zon. p. 1458. 4. *παρείκοι*] *παρήκει* E. Med. Vid. infra v. *Παρείκοι.* 5. *Ὀπήτιον*] Alibi *ὀπήτειον*: v. Küst. in Hesych. v. *Ὀπάτα.* 6. *Ὀππιανός*] Om. gl. C. neque recepit Eudocia. *ἀπὸ Κωρύκου*] Anazarbum alii memorant; ac probabile est Coryci memoriam ex Halieut. III, 206. sqq. esse sumptam. 7. *ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου*] Id est, Caracalla. Sub eo enim Oppianus floruit. Caracallam autem in nummis veteribus Marcum Antoninum interdum appellari contat. *Küst.* Alioquin erraverit, si Marcum philosophum intellexit. *Hemst.* Notissimus locus Athen. I. p. 13. *τὸν ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν γενόμενον Ὀππ. τὸν Κίλικα.* 8. *ἔγραψεν Ἁλιευτικά*] *ἔγραψεν* om. A. ut solet Suidas. 9. *Ἰξευτικά*] Hoc poema iniuria temporis intercidit. De eo autem notanda sunt verba Gesneri in Bibliotheca universali v. *Oppianus*, ubi sic inquit: *Quod poema (Ixeutica) Franciscus Asulanus Venetiis mihi asseruit adhuc apud se extare; sed nullo modo efficere potui, ut ostenderet: et alii quidam affirmabant, vanam et mendacem esse hanc eius iactationem.* Quamvis autem ipsa Ixeutica Oppiani perierint, vel saltem periisse credantur, vetera tamen in poema istud scholia Eutecnii sophistae MSta adhuc extant in Bibliotheca Vindobonensi, ut testatur Lambecius in Commentt. de Bibliotheca Caesar. lib. II. c. 7. p. 594. *Küst.* 10. *ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος*] Septimium Severum diserte nominavit Sozomenus prooemio. 13. *νομίσματος*] *νν* A. *νομισμάτων* E. quod reponendum monuit Küsterus. 14. *Ὄπιμα*] Gl. om. C. *Κόσσος*] Vide Toupii (I. p. 314.) animadversionem in v. *Κάσος*, docentis ad Cossum referri, quae de Marcello tradita essent. *Κράσσος* vel *Κράσος* A. B. E. Med. *Γάλλων*] *Δάλδων* A. B. E. Med. *Κόσσος* et *Γάλλων* dedit Bas. 17. *Ὀπιπτεύω*] *Ὀπιπεύω* A. B. C. Photius, *Ὀπιπεύειν: παρατηρεῖν.* Adde Apollonii Lex. p. 504. sed collato Albert. in Hesych. v. *Ὀπιπτεύεις.* 18. *Ὄπις*] V. Tittm. in Zon. p. 1458.

---

asciscit. *Ὀπάσας.* Qui praebuit. *Nulli tamen hostium gloriam mortis suae praebens.* *Ὁ Παφλαγὼν οὗτ. Paphlago iste accedit, trudens flustrum, omniaque turbans et miscens.* id est, absorpturus. vel, fluctu me obruturus, et foede devoraturus. *Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον.* Puer glaciem. dicitur in eos qui neque possunt aliquid retinere, neque tamen dimittere volunt. *Ὅπερ.* Haec vox indicat aliquid proprie dici: et cuicunque rei addita fuerit, significat illam proprie talem esse. ut, *ὅπερ ἄνθρωπος*, homo proprie dictus: et *ὅπερ ὄν*, id quod proprie est, *ὅπερ ἀγαθόν*, id quod proprie bonum est. item quae de alio dicuntur, eorum cuicunque *ὅπερ* additum notat, aliquid proprie de eo dici. *Ὅπη.* Ubi. *Ὁπηνίκα.* Quando, cum. Xenophon: *Illi vero sacrificium fecerunt, ut, quacunque hora videretur, iter facerent.* *Ὀπή.* Fenestra, foramen. *Ὅπη παρείκοι.* Cum licuerit, cum occasio tulerit. *Ὀπήτιον.* Subula, qua aliquid perforatur. *Ὀππιανός.* Oppianus, Cilix ex urbe Coryco, grammaticus et poeta epicus: qui vixit sub Marco Antonino Imperatore. scripsit Halieutica, libris V. Cynegetica, libris IV. Ixeutica, libris II. cum autem poemata eius apud Imperatorem lecta fuissent, is pro singulis versibus aureum staterem, sive nomisma, ipsi donavit: ita ut pro omnibus versibus viginti millia homismatum acciperet. *Ὄπιμα.* Opima. vox Latina. *Cossus autem interfecto rege Gallorum Iovi opima spolia dedicavit.* *Ὀπιπεύω.* Circumspicio. *Ὄπις.* Cura. *Ὀπισθοβάμων.* Retrogradus: epithetum cancri.

Ὀπισθοβάμονα, τρίχηλον, ὀκτάπουν νηκτάν.

Ὀπισθόδομος. μέρος τι τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον, ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως· Ἀνέῳξαν δήπου πρώην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον.

Ὀπισθόπους δίκη. ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδικήμασιν.

Ὀπίσω. ὄπισθεν.

Ὀπίστατον. τελευταιότατον.

Ὀπίτης. ὄνομα κύριον.

Ὅπλα φωτός. αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.

Ὅπλαί. αἱ πυξίδες, τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.

Ὁπλή. ὁ κυκλοειδὴς ποῦς τῶν κτηνῶν, οἷον βοῶν, προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις· κυρίως δὲ ἐπὶ ἵππων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐπὶ τῶν χοίρων ὁπλὴν εἴρηκε. καὶ Σιμωνίδης·

Ὁπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ βοῶν ὁπλάς. καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππου·

Νύσσοντες χηλῇσιν.

Ὁπλιστής. ὁ ἐκ τῶν ὅπλων.

Πάντα τὸν ὁπλισιὰν κόσμον ὀλωλεκότα.

Ὁπλῖται, πελτασταί, ψιλοί, τῆς πεζικῆς εἰσι καὶ μαχίμου δυνάμεως· ἔχουσι δὲ διαφοράς. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι ὁπλίσει κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτῃ κέχρηνται, τόξῳ καὶ ἀκοντίῳ καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης ἢ ἐκ χειρός· οἱ δὲ πελτασταὶ μέσῃ πως κέχρηνται σκευῇ· ἥ τε γὰρ πέλτη μικρά τίς ἐστιν ἀσπιδίσκη καὶ κούφη, καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν 705
ὁπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης.
οἷον, ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει μόνον.

Ὁπλιτεύειν. ὁπλίζεσθαι.

Ὁπλίτης. ὡς μὴ ἐρέσσων παραλαμβάνεται παρὰ Θουκυδίδῃ· ὁ δὲ ναύτης ὡς κοινωνὸς τῆς εἱρεσίας ἀναλαμβάνεται.

Ὁπλότερος. κατ' ἄμφω τίθεται παρ' Ὁμήρῳ, καὶ συγκριτικῶς καὶ ἀπολελυμένως. Χαρίτων δὲ ὁπλοτεράων, ἐπειδὴ δύο γενέσεις Χαρίτων ὑποτίθεται Ὅμηρος, πρεσβυτέραν καὶ νεωτέραν. διὸ συγκριτικῶς λέγει ὁπλοτεράων.

---

1. Ὀπισθοβάμονα, τρίχ.] Statylii Flacci Ep. V, 2. Anthol. Pal. VI, 196. ubi ὀπισθοβάμον', ἀτράχηλον. 3. Ὀπισθόδομος. μέρος τ.] Ex Harpocratione. Confer Meurs. in Cecropia c. 26. *Küst.* Adde Schol. Luciani Fugit. 7. et intpp. Aristoph. Plut. 1194. 5. νεῶ Photius bis et Harpocr. Δημοσθένης] P. 170, 5. 7. τινὲς τὸν] τινὲς δὴ τὸν ὀπισθόδημον C. 8. Ὀπισθόπους δ.] Gaisfordus attulit Wyttenbach. in Plutarch. de S. N. V. p. 17. sed desidero iustam rationem vv. μεθ' ἡμέραν. Ὀπισθόπη C. 11. Ὀπίστατον] Il. Υ'. 342. 13. Ὅπλα φωτός] Ad Rom. XIII, 12. Vid. Alberti Gloss. Gr. p. 111. Quod subsequebatur ὁ Ἀπόστολος omisi cum C. et Photio. 18. Ἀριστοφάνης] Acharn. 706. (741.) a cuius Schol. profecit Suidas. Monuerunt Hemsterh. et Abresch. 19. Σιμωνίδης] Fragm. 131. 20. δὴ ὀπισθίων] τῶν ὀπισθίων A. B. C. E. Schol. 21. Ἡσίοδος] Opp. 487. Ipsa poetae verba μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν descripsit Schol. Alter locus est Scuti v. 62. καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος C.

1. ὁπλιστὴν] ὁπλιστὰν A. Et sic Anthol. Pal. VII, 230. in Erycii Ep. VIII, 2. ὁπιστὰν C. 2. Ὁπλῖται] Vide Bibl. Coislin. Montfauconi p. 507. sive Appendicem Suidae. 3. διαφορὰς] διαφορὰν Coisl. 4. ὁπλίσει κεχρημένοι] κεχρημένοι ὁπλίσει A. C. κεχρημένοι καθοπλίσει Coisl. 6. ψιλοὶ δὲ] δὲ om. A. ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτῃ. ἐκέχρηντο γὰρ Appendix, κέχρηνται γὰρ Coisl. Qui mox τόξοις καὶ ἀκοντίοις. 12. διαφοραί] Quae sequuntur vide sub v. Ἱππική. 13. Τὸν θυμὸν κατ.] Hoc fragmentum corruptum est, vel interpolatum: quod ubi apud Aristophanem extet, nunc non succurrit. *Küst.* Fallitur vir doctissimus. Ita enim totidem verbis recte legitur apud Aristoph. Av. 401. ubi consulendus Scholiastes. *Toup.* Aristophanis tamen locus temere hanc sedem obtinuit. 14. παρὰ] περὶ B. 19. παραλαμβάνεται] ἀναλαμβάνεται A. C. παραλαμβάνοιτο E. Med. Sumpta haec monuit Gaisfordus ex Schol. Thucyd. VII, 26. ubi λαμβάνεται. Supra ὡς κοινὸς Med. 21. Χαρίτων δὲ ὁπλ.] Homericum Il. Ξ'. 267. Ubi Schol. Ven. paria tradit. 22. δύο] ὁπλότερος δύο C. 23. πρεσβυτέραν] πρεσβύτιν B. E. Med. πρεσβυτέρας καὶ νεωτέρας Schol. Ven. πρεσβύτης καὶ νεώτερος C.

Retrogradum, cervice carentem, octipedem, natatorem. Ὀπισθόδομος. Pars quaedam Arcis Atheniensium, ubi erat aerarium, post aedem Minervae: ubi pecunia publica recondebatur. Demosthenes in oratione de Syntaxi: *Quidam nuper aerarium aperuerunt.* Ὀπισθόπους δίκη. Poena delicta post tempus vindicans. Ὀπίσω. Retro. Ὀπίστατον. Ultimum. Ὀπίτης. Nomen proprium. Ὅπλα φωτός. Arma lucis, id est, virtutum opera. Ὅπλαί. Pyxides. equorum ungues. Ὁπλή. Rotundus pes iumentorum, ut boum, ovium, et reliquorum animalium, parvos ungues habentium in posterioribus pedibus. proprie vero dicitur de equis. Aristophanes tamen de porcis dixit. et Simonides: *Ungulas movebat posteriorum pedum.* et Hesiodus de bobus dixit. contra de equis χηλάς: *Pulsantes ungulis.* Ὁπλιστής. Ad armaturam pertinens. *Illum qui totum armorum apparatum amisit.* Ὁπλῖται, πελτ. Hoplitae, peltati, velites, sunt genera militum pedestrium: quae inter se differunt. hoplitae enim dicuntur milites, qui graviore armatura utuntur, id est, scutis rotundis et hastis longioribus, more Macedonico. velites vero, qui leviore utuntur, ut arcu, iaculo, lapidibus, quos vel funda vel manu iaculantur. peltati denique, qui media fere armatura utuntur. nam pelta est scutum quoddam parvum et leve; eorumque hastae longe breviores hastis militum graviter armatorum. copiarum etiam equestrium tres sunt differentiae. Et Aristophanes: *Iram depone, corpore inclinato, ut gravis armaturae miles.* id est, armis carens animo tantum bellum gere. Ὁπλιτεύειν. Gravis armaturae esse. Ὁπλίτης. Sic apud Thucydidem dicitur, qui pugnandi gratia adhibetur. at ναύτης ut socius remigationis accipitur. Ὁπλότερος. Duobus modis hoc nomen extat apud Homerum, tam comparative quam absolute. dixit vero, Χαρίτων ὁπλοτεράων, quod duas Gratiarum generationes statuit, seniorem et iuniorem. hinc

Ὀπός. τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος.

Πρόκριτός ἐστι Φίλιννα τεὴ ῥυτὶς ἢ ὀπὸς ἥβης πάσης.

Ὁπόσην πλείστην. Στρατιὰν ἐκπέμπειν ὁπόσην πλείστην ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἂν οἷός τε ᾖ.

Ὁπόσον καὶ Ὁποσοῦν καὶ Ὁποσονοῦν, ἐπίρρημα. ὁπωσοῦν δέ.

Ὁπότερος. ὁποῖος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· *Ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι περὶ ἐμπίδος.* τουτέστι, πῶς διαλογίζεται καὶ διανοεῖται περὶ τῶν ἐμπίδων. ἐμπίδες δέ, οὓς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν.

Ὁποτέρωθεν. ἀπὸ ποίου μέρους.

Ὅπουγε δή.

Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι. τουτέστιν, ἐν δυσβάτοις καὶ τραχέσι τόποις. φασὶ τὰς ἐλάφους παρατριβούσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνους. ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

Ὀπούντιος. οὗτος ἐσυκοφαντεῖτο ὡς πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.

λέγει δὲ ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. τοὺς οὖν τυφλοὺς οὕτω φασίν.

Ὄπωπα. ἐθεασάμην.

Ὀπωπή. ἡ πρόσοψις.

Ὀπώρα. καὶ Ὀπωρίμων. Τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέτεμεν, οἳ δὴ πλέοι ὀπωρίμων δένδρων ἦσαν.

Ὀπωρινός.

Ὀπωροφυλάκιον. τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον.

‖ *Ὀπωρώνης. ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν καὶ ἀγοράζων. Μῆλόν τις διιὼν ἥρπασε· τὸν δὲ ὀπωρώνην τοῦ ἀργυρίου ἕνεκα ἀντιλαμβανόμενον αὐτοῦ* 706 *ἔχεσθαι.*

Ὅπως. καὶ ὁπωσοῦν. Λαβίδ· Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου. τὸ ὅπως οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικόν, ἀλλ' ἐκβάσεως.

Ὀπτανεῖον. τὸ μαγειρεῖον.

Ὀπτανία. ἡ ἀπόβλεψις.

Ὀπτῆρας. κατασκόπους.

Καί μοί τις αὐτὸν ὀπτὴρ εἰσιδὼν μόνος

---

1. *Ὀπός. τὸ*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 1184. annotante Abreschio. Adde Hesychium eiusque intpp. 3. *τε, ἢ*] *τεὴ* A. C. Med. sola cum Anthol. Pal. V, 258. in Silentiarii Ep. VIII. pr. Deinde cum A. C. Gaisfordo non improbante delevi glossam male insertam ex v. *Διὶ αἰφνιδίου ὀπός*: *Ὀπός. καί, Διὶ αἰφνιδίου ὀπός. τουτέστιν, ἐνθουσιαστικῆς.* 5. *Ὁπόσην*] Deest gl. C. 6. *ἦν*] *ᾗ* A. B. E. Med. 7. *καὶ ὁποσοῦν* addidit Gaisf. cum A. Id vereor ne debeatur erranti librario. 9. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 157. ubi Schol. rectius, *ὁπότερα ἀντὶ τοῦ ὁποτέρως.* 10. *ἔχει*] *ἔχοι* A. C. Tum *τῆς ἐμπίδος* B. C. *ἔχει τὰς ἐμπίδας* E. qui inter versus *περὶ τῆς ἐμπίδος.* 11. *πῶς*] *πῇ* C. qui infra *διανοεῖτε.* 14. Om. Küst. 15. *Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρ.*] Haec ex Zenobio sumpta sunt: quem vide Centur. V, 52. *Küst.* Memoravit Aristoteles H. A. IX, 6, 1. *Ὅπου γε αἱ* C. 17. *φασὶ γὰρ*] *γὰρ* delevi cum A. E. C. Med. 22. *Ἀριστοφάνης*] Av. 153. Vide ibi Scholiastam, apud quem pro *πονηρὸς* legitur *ὀκνηρός. Küst.*

3. *λέγει οὖν*] *λέγει δὲ* A. B. 5. *Ὄπωπα*] Vid. vel Il. *β'*. 799. 11. *Ὀπωροφυλάκιον*] Respexit Esaiam I, 8. aliosve sacros locos, quos excitarunt intpp. Hesychii. Zon. p. 1459. *ἐν ᾧ ἡ ὀπώρα φυλάσσεται.* 12. *Ὀπωρώνης*] Pomarius, Horat. Sat. II, 3, 227. et in Lapide Rom. 79. Cl. XI. Pomarius de Circo Maximo ante pulvinar. *Reines.* Vide Abresch. Lect. Aristaen. p. 189. *Toup.* MS. 13. *Μῆλόν τις δ.*] Haec sunt verba Demosthenis in oratione de Corona, ut Portus monuit. *Küst.* Nihil minus. Hoc dicit Portus, vocem *ὀπωρώνης* apud Demosthenem de Corona reperiri p. 88. F. (314. Reisk.) *Gaisf.* 14. *ἀντιλαμβανόμενον*] *ἀντιλαμβανομένου* Edd. vett. Correxit Portus, addicentibus C. et aliis libris, ut putat Gaisf. 16. *Λαβίδ*] Ex Ps. L, 6. ubi Theodoretus: *τὸ ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα αἰτίας δηλωτικόν.* Verba autem *ἀλλ' ἐκβάσεως* hausta sunt ex Theodoreti Comm. ad Rom. III, 4. ubi eundem Psalmi locum explicat. *Ernest.* 17. *οὐκ ἔστιν*] *τὸ ὅπως οὐκ ἔστιν* A. 18. *ἀλλ' ἐκβάσεως*] Has duas voces ex Paris. A. revocavi, quae in prioribus editt. [et B. E. C.] desiderantur. *Küst.* Quae sequebantur: *Καὶ Ὀπωστιοῦν. Τὸ γὰρ Λουκούλλου στράτευμα στασιάζον ἀεὶ παραλαβὼν ὁ Πομπήιος, οὐδ' ὁπωστιοῦν στασιάζοντας ἔσχεν*: ex v. *Ἀνὴρ ἀνδρὸς διαφέρει* repetita sustuli cum A. C. quorum tamen hic post v. *Ὀπτῆρας* ea collocare fertur. Küsterus breviter: „*Τὸ γὰρ Λουκούλλου στρ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἀνὴρ ἀνδρός*, ubi eadem leguntur." 20. *Ὀπτανία*] F. *ὀπτασία.* Vid. Hesych. in v. *Toup.* MS. Adde Zon. p. 1459. 22. *Καί μοί τις αὐτὸν ὀπτ.*] Sophocl. Ai. 29. sqq. unde restituendum *ὀπτὴρ αὐτόν.* Sed *καί μοι τις αὐτὸν σὺν νεορρύντῳ ξίφει ὀπτῆρα ἐσιδὼν πηδῶντα φράζει* A. et fere B. C. ubi *ὀπτὴρ εἰσιδὼντα.* Similis pertur-

---

comparative dicit, *iuniorum.* *Ὀπός.* Lacrima arborum, et gutta lactis. *Rugae tuae Philinna praestant succo florentis aliarum aetatis.* *Ὁπόσην πλείστην. Exercitum emittere, quantum maximum pro praesenti rerum copia posset.* *Ὁπόσον.* Adverbium. item ut *ὁποσονοῦν. ὁπωσοῦν* vero per *ω. Ὁπότερος.* Qualis. Aristophanes *Nubibus: Quae eius esset sententia de culice?* id est, quomodo ratiocinaretur de culicibus, quidque de iis sentiret. *ἐμπίδες* autem sunt culices, quos nos vocamus *κώνωπας.* *Ὁποτέρωθεν.* Ab utra parte. *Ὅπουγε δή. Ὅπου αἱ ἔλ.* Ubi cervi cornua abiiciunt. id est, in locis inaccessis et praeruptis. aiunt enim cervos cornua sic ad frutices atterere, ut abiiciant. unde proverbium extitit in eos, qui magna cum molestia in aliquo loco commorantur. *Ὀπούντιος.* Opuntius ut improbus et luscus perstringebatur. Aristophanes: *At ego Opuntius esse nolim pro talento auri.* sensus est, nolim esse coecus. coecos enim sic appellabant. *Ὄπωπα.* Conspexi. *Ὀπωπή.* Aspectus. *Ὀπώρα.* Et *Ὀπωρίμων. Regios hortos excidit, qui arboribus fructiferis consiti erant.* *Ὀπωρινός.* *Ὀπωροφυλάκιον.* Locus pomis reponendis. *Ὀπωρώνης.* Qui fructus emit et vendit. *Pomum quidam praeteriens rapuit. pomorum autem venditor pecuniae causa illum comprehendit firmiterque retinuit.* *Ὅπως.* Et *ὁπωσοῦν.* David: *Ut iustificeris in sermonibus tuis.* ubi *ὅπως* non est significans causae, sed eventus. *Ὀπτανεῖον.* Culina. *Ὀπτανία.* Aspectus. *Ὀπτῆρας.* Speculatores. Sophocles: *Et quidam explorator illum*

πηδῶντα πεδία σὺν νεορρᾴντῳ ξίφει φράζει·

Σοφοκλῆς.

Ὀπτῶντες, ἕψοντες.

Ὅποι. ὅπου. Ἀπαγγέλλειν κελεύσας, ὅποι ποτὲ γῆς Χοσρόην τὸν Καβάδου ἀπολιπὼν εἴη.

Ὁποῖος. ποδαπός.

Ὅποι ποτέ. ὅπου ποτέ.

Ὅρα δὴ καὶ σκόπει. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Ὁραθείς. θεαθείς.

Ὀράμνους. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἐνθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ
φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν.

[Ὀράριον.]

Ὅρασις. γνῶσις. καὶ ὁ Εὐαγγελιστής· Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ἀντὶ τοῦ, ἔγνω τρανῶς.

Ὁρᾶτε. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας.

Ὁράτιος. ὄνομα κύριον. Ὁ δὲ Ὁράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη, ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν, οὔτε ἐν πολέμῳ, οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν.

Ὁρατὸν καὶ Ἀόρατον. Ὁρατὸν τό τε χρῶμα καὶ ὃ λόγῳ μὲν ἔστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. τοιαῦτα δέ ἐστι, πυρολαμπίδες, κεφαλαὶ ἰχθύων, λεπίδες, ὀφθαλμοὶ ἐχίνων, τὰ ὄστρακα τῶν 707
Θαλαττίων, ἅπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὁρᾶται, ἐν σκότῳ δέ. οὐ γὰρ δοκεῖ χρῶμα εἶναι τὸ ἐν τούτοις φαινόμενον πυρῶδές τι ἐν τῷ σκότῳ· ἴδιον γὰρ χρώματος τὸ ἐν φωτὶ ὁρᾶσθαι· τὸ δὲ τούτων πυρῶδες οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτί.

Ὅτι ὁρᾶν ἐστιν ἐκ τοῦ τὸν ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανὲς καὶ διαπορθμευτικὴν τὴν τῶν χρωμάτων δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὤν.

Ὅτι τῶν ὁρατῶν τέσσαρές εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μόνως ὁρᾶται· τὰ δὲ ἐν νυκτὶ μόνως· τὰ δὲ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· τὰ δὲ ὅλως οὐ συνυπάρχειν πέφυκε τῷ σκότῳ. τῶν γὰρ ὁρατῶν τὰ μέν ἐστι χρώματα, τὰ δὲ ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὖν χρώματα μόνως ἐν ἡμέρᾳ θεωρεῖται, οὐδαμῶς δὲ ἐν νυκτί. τῶν δὲ λαμπρῶν λεγομένων τὰ μὲν ἐν νυκτὶ

---

batio v. *Νεορρᾴντῳ*: praetereaque Med. *πεδία πηδῶντα σὺν νεορᾴντῳ ξ.* Cum iisdem codd. delevi sub finem inculcata *τε κἀδήλωσε.*

4. *καὶ ἕψωντες*] *ἕψοντες* A. C. quibus absunt nugae istae ab editoribus perlatae: *Καὶ Ὀπτώμενα. ὀπτῶντες οὖν ἐκ τοῦ ἀσχολεῖσθαι καὶ περιέπειν τὴν τῶν κρεῶν ὄπτησιν. ἕψωντες δέ, ἐξ οὗ καὶ ἕφθόν. καὶ ἕψοντες δὲ ταὐτόν. ψῶντες δέ, σπογγίζοντες. ἔστι καὶ ψάω, ψῶ, τὸ ψηκτρίζω. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται* (ψήχω καὶ add. E.) *ψῆκτρον.* 5. *Ἀπαγγέλλειν κελ.*] Haec sunt verba Procopii lib. II. de Bello Pers. c. 5. *Küst.* Procopianis debuit praemitti glossa inferior *Ὅποι ποτέ. ὅπου ποτέ.* Ceterum annotandus in hac re Dionis Chrysostomi usus, qui similiter dixerit et *τῶν ὁποίποτε ἀνθρώπων* T. I. pp. 74. 98. II. p. 155. et *τῶν ὁποιοδήποτε* T. I. p. 700. coll. 134. Attigimus olim in Dionys. Perieg. p. 908. 6. *τῆς γῆς*] *τῆς* om. A. C. Procop. Mox *καβάδην* Med. 7. *ποδαπός*] *ποταπός* B. E. Med. 8. *ἀντὶ τοῦ, ὅπου π.*] *ἀντὶ τοῦ* omisi cum C. et Photio. 9. Sic Photius. *Δημοσθένης*] P. 482, 21. 12. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Agathiae XXV. pr. Anthol. Pal. V, 292. 15. *Ὀράριον*] Alii rectius scribunt *Ὠράριον*, per *ω*. Videnda autem sunt, quae de hac voce notarunt Salmasius in Flav. Vopisc. p. 409. edit. Paris. Reinesius Varr. Lectt. p. 432. et praecipue Dufrenius in Glossario Graeco v. *Ὠράριον. Küst.* Est orarium, i. e. linteum ori tergendo. Apte conferri iussit Reinesius v. *Φωσώνιον.* Addatur Etym. M. v. *Μίτραι*, ubi quod editur *ὠαρίων*, diu ante Schneiderum *ὠραρίων* refinxit Casaubonus in Vopisci Aurel. p. 580. Ceterum glossam notavi, quam C. omiserit, eiusque interpretationem *Ῥωμαϊκῶς καλεῖται* delevi cum A. 16. *ὁ Εὐαγγελιστής*] Ioann. I, 18. Mox *ποτέ* B. Desunt seqq. C. 19. *παραπρεσβείας*] *τῆς παραπρ.* Photius. *πρεσβείας* B. 20. *Ὁ δὲ Ὁράτιος λελωβ.*] Fragmentum hoc Appiano tribuitur supra v. *Ἀχρηστία*: ubi rectius legitur *Ὡράτιος*, per *ω*. *Küst.* Vix crediderim omnibus libris hanc glossam servari: quam repetitam in v. *Ὡράτιος* expunxi.

3. *καὶ Ἀόρατον*] *καὶ* om. A. *Ὁρατὸν τό τε χρῶμα καὶ ὃ λ. — οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτί*] Haec sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, K. 2. b. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* Hanc et seq. gl. om. C. *Ὁρατὸν* om. A. B. E. Med. 5. *πυρολαμπίδες*] Philoponus *πυγολαμπίδες*: quod usitatius est. *Küst.* 12. *ὁρᾶν γὰρ*] *γὰρ* om. A. E. Id delendum fuit, si quidem recte se habet *Ὅτι* clam a Gaisfordo praefixum. 13. *καὶ* om. A. Deinde *διαπορθμευτικὸν* Med. Saltem delendum *τήν*: cf. v. *Διαφανές.* 15. *τῶν δὲ ὁρατῶν τέσσαρές εἰσι διαφ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur apud eundem Philoponum in lib. II. Aristot. de Anima, L. 1. a. ut Pearsonus itidem ad oram libri notaverat. *Küst.* *δὲ* om. A. E. *Ὅτι* tacite Gaisf. 20. *θεωρεῖται*] *ὁρᾶται* Philop.

---

solum conspicatus saltantem per campos, cum ense recens cruentato, rem mihi narravit. **Ὀπτῶντες.** Elixantes. **Ὅποι.** Ubi. *Iubens sibi renunciari, ubinam terrarum Chosroen Cabadis filium reliquisset.* **Ὁποῖος.** Qualis. **Ὅποι ποτέ.** Ubicúnque. **Ὅρα δὴ καὶ σκ.** Vide et specta oculis tuis. Demosthenes in oratione contra Leptinem. **Ὁραθείς.** Conspectus. **Ὀράμνους.** In Epigrammate: *Hic quidem gleba, quae virentibus ramis florebat, omnem arborum fructiferarum ostendit gratiam.* [**Ὀράριον.**] **Ὅρασις.** Cognitio. et Euangelista dicit: *Deum nemo unquam vidit.* id est, manifeste cognovit. **Ὁρᾶτε.** Considerate. Demosthenes in oratione de legatione perperam gesta. **Ὁράτιος.** Nomen proprium. *Horatius autem pedibus captus erat, neque belli pacisve tempore consulatum adeptus est, quod usu pedum careret.* **Ὁρατὸν καὶ ἀόρατον.** Visibile est cum ipse color, tum id quod oratione quidem explicari potest, sed nullum nomen habet. huiusmodi autem sunt cicindelae, capita piscium, squamae, oculi echinorum, testae piscium: quippe quae non in luce, sed in tenebris cernantur. non enim videtur esse color, quod in his igneum apparet in tenebris. coloris enim proprium est in luce cerni. quod autem in his igneum apparet, in luce non cernitur. — Visio inde manat, quod aer pellucidus est et colores transmittendi vim habet, cum ipse sit coloris expers. — Visibilium rerum quattuor sunt differentiae. harum enim aliae interdiu tantum cernuntur; aliae noctu tantum; aliae et noctu et interdiu; aliae vero prorsus in tenebris existere non solent. visibilium enim rerum aliae sunt colores; aliae nomine carent. et colores quidem interdiu solum cernuntur, noctu vero nequa-

μόνως ὁρᾶται· τὰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ μόνως· τὰ δὲ καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστιν ὑπέρλαμπρα· τὰ δὲ ἀμυδρά· τὰ δὲ μέσως. τὰ μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔχοντα τὸ λαμπρόν, μόνως ἐν νυκτὶ ὁρᾶται· οἷον πυρολαμπίδες, λεπίδες, καὶ τὰ ὅμοια. τούτων γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνεται, νικώμενον ὑπὸ τοῦ μείζονος. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων οἱ πλείους. τὰ μέσα δὲ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· οἷον σελήνη, καί τινα τῶν ἄστρων, ὡς ὁ ἑωσφόρος, ὅταν πρὸς τῷ ὁρίζοντι γένηται ὁ ἥλιος, καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος περιγειότερος ᾖ. ἔτι δὲ καὶ πῦρ. τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀέρα τελειοῖ, καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανὲς αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματα δείκνυσθαι. ἐν δὲ τῷ λοιπῷ ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν, ἐκείνου δὲ τὸ διαφανὲς οὐκ ἄγει εἰς ἐνέργειαν. ὅθεν αὐτὸ μὲν ὁρῶμεν πόρρωθεν ἐν σκότῳ ὄντες, οὐδὲν δὲ τῶν περὶ ἡμᾶς χρωμάτων. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τὸ πῦρ πάλιν φαίνεται, ὡς μὲν λαμπρόν, οὐδὲν δὲ δρῶν εἰς τὸν ἀέρα, διὰ τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ μείζονος λαμπροῦ παθεῖν· καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρόν, διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι, φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. τὰ δὲ ὑπέρλαμπρα μόνως ἐν ἡμέρᾳ· οἷον ὁ ἥλιος· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς τοῦ [τῆς ἡμέρας] φωτὸς αἴτιος.

Ὀρβηλοῖο. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τὸν πάρος Ὀρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον.

Ὀργᾶν. ἐπιθυμεῖν. Καὶ Ὀργῶντες παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες. Ἡρόδοτος ἰδὼν Θουκυδίδην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ τινος δακρύοντα, ἔφη, Μακαρίζω σε, Ὄλορε, τῆς εὐτεκνίας. ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.

Ὀργάνειας. ταράξειας, εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις.

Καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας.

Ὀργάς. ἢ εὔγειος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία γῆ. Ἐνεκάλεσε δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν. Ἢ τὴν προσήκουσαν ὀργάδα ‖κατανέμειν, ἢ τὴν τιμὴν μόνοις διακρατεῖν· περὶ Ῥώμου καὶ Ῥήμου. Καὶ αὖθις· 708

Τμήξας εὐαρότου ῥάχιν ὀργάδος.

Ὀργάς. τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ

---

1. ἐν νυκτὶ καὶ] καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν A.B. 3. ἀμυδρά] ἀμυδρῶς λαμπρά Philop. 5. πυρολαμπίδες] πυγολαμπίδες Philop. 8. μέσα δὲ] δὲ om. A. δὲ μέσα Philop. Iidem addunt ἐν ante ἡμέρᾳ. 9. τινες] τινα A.B. σελήνης καί τινα Philop. ἀστέρων edd. ante Gaisf. ὅταν — ἑωσφόρος ex Philop. exciderunt. 13. αὐτοῦ] αὐτοῦ τὸ A.B.E. αὐτῶν Philop. Significari videtur αὐτό. ὡς] ὥστε A. 14. ἑαυτὸ] ἑαυτὸν Philop. 15. ὅθεν αὐτὸ] ὅθεν αὐτῷ Philop. ὅθεν αὐτοῦ τὸ A. Med. hoc est αὐτὸ τοῦτο. 18. λαμπρὸν μέν] μὲν λαμπρόν A. qui mox probabiliter om. ἤδη. Philoponus μὲν λαμπρὸν μηδὲν δρῶν: quo sic utendum videtur ut coniectemus, ὡς μὲν λαμπρὸν εἶναι, μηδὲν δὲ δρᾶν κτλ. 20. παθεῖν] Philoponus: παθεῖν· οὕτω δὲ φαινόμενος τρόπον τινὰ ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν χρωμάτων· μᾶλλον δὲ ὥσπερ καὶ τῆς σελήνης τὸ λαμπρόν — ἡμέρᾳ· οὕτω δὲ καὶ τὸ τοῦ πυρὸς ὅταν μὴ πόρρω δείκνυται φωτὸς ὄντος· τὰ δὲ ὑπέρλ. 21. μὴ ἄγαν] μὴ om. Philop.

2. τοῦ τῆς ἡμέρας] τῆς ἡμέρας τοῦ E. τοῦ φωτὸς A. τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ φωτὸς Philop. Interim τῆς ἡμέρας seclusi. 3. ἐν Ἐπιγράμματι] Antipatri Sidon. XVIII, 1. Anthol. Pal. VI, 115. Vide v. *Μεμυκότα* sive *Δειρά*. 4. δειράσι] δειράσιον B.E. 6. Ὀργᾶν] Vid. Ruhnken. in Tim. p. 193. sq. Θουκυδίδῃ] IV, 108. ubi vid. Duker. 7. Ἡρόδοτος ἰδὼν] Eadem leguntur in Θουκυδίδης. *Hemst.* 9. Ὄλορε] Ὄλωρε A.E.C. 11. ἐμβάλοις] ἐμβάλλοις C. 12. Καὶ γὰρ ἂν πέτρ.] Sophocl. Oedip. R. 334. sq. 14. Ὀργάς. ἢ εὔγειος καὶ σύμφ.] Vide Helladium apud Photium p. 1592. *Küst.* v. *Πρεσβεύω*. *Hemst.* 15. ἀκμαία] F. ἰκμαία. Sed v. Hesych. *Toup.* MS. ἀκμαία etiam Photius et Timaeus p. 195. ubi v. Ruhnkenius. 16. ὅτι τὴν ἱερὰν ὀργ.] Confer Nostrum supra v. *Ἀνθεμόκριτος*. *Küst.* ἱερὰν] ἱερὰν γῆν τὴν A.B.E.C. Med. 17. τὴν προς.] τὴν μὴ προσήκουσαν. Ita legendum patet ex Dionys. Halic. Ant. Rom. I. p. 65, 8. [I, 79. p. 205. f. Reisk.] unde h. l. desumpsit Suidas. *Hemst.* Idem deinde τὴν κοινὴν μόνον, ubi τὴν κ. μόνους Dionysius. 18. περὶ Ῥώμου cum seqq. om. C. π. Ῥώμου κρήμου Med. 20. εὐάροτον] εὐαρότου A. B. et fere E. cum Agathiae Ep. XXX, 5. Anthol. Pal. VI, 41. Mox ῥάχιον B. E. 21. Ὀργάς. τὰ λοχμ.] Haec Harpocratio. Cf. Schol. Soph. Trach. 200. λοχμώδη] λαχμώδη A. Med. λαχνώδη C. Vide Photium et Hesychium.

---

quam. eorum vero quae splendida vocantur, alia noctu solum cernuntur; alia interdiu solum; alia et noctu et interdiu. ex his enim quaedam sunt splendidissima; quaedam obscura; quaedam vero media. quae igitur splendorem habent obscurum, noctu solum cernuntur, ut cicindelae, squamae, similia. horum enim splendor interdiu non apparet, ut a maiore luce obscuratus. praeterea vero pleraeque stellae. media vero, noctu et interdiu: ut luna et quaedam stellae, inter quas lucifer, cum ad horizontem sol pervenit, cumque ipse lucifer terrae propinquior est. praeterea vero etiam ignis. is enim quantum potest aerem perficit, et pellucidatem eius in actum perducit, ut colores in eo cernantur. in ceteris vero semetipsum quidem ostendit, illius vero pellucidam vim non perducit in actum. quamobrem ipsum quidem in tenebris cernimus, procul stantes; colores vero qui circa nos sunt, neutiquam. rursus ignis interdiu apparet, ut splendidus quidem, nihil tamen agens in aerem, quod ab maiore lumine premitur. et lunae splendor, quia non nimis est obscurus, interdiu apparet. splendidissima vero tantum interdiu cernuntur: ut sol, quod ipse diurnae lucis est causa. *Ὀρβηλοῖο.* In Epigrammate: *Taurum qui ante in Orbeli iugis mugierat.* *Ὀργᾶν.* Cupere. Et *Ὀργῶντες*, apud Thucydidem, cupientes. *Herodotus conspicatus Thucydidem quasi instinctu quodam numinis lacrimantem, dixit, Beatum te duco, Olore, optimae prolis causa. filius enim tuus animum habet disciplinarum appetentem.* *Ὀργάνειας.* Ad iram concites, irrites. *Etenim vel saxi naturam ad iram concitare queas.* *Ὀργάς.* Fertilis, arboribus consita, pinguis et frugifera terra. *Pericles autem Megarenses accusavit, quod terram sacram coluissent.* In narratione de Romo et Remo: *Aut quod alienos agros alteri depascerentur, aut quod communes solis sibi vindicarent.* Et in Epigrammate: *Proscisso colliculi latere arantibus facili.* *Ὀργάς.* Sic vocantur loca silvosa

ἐπεργαζόμενα οὕτως καλεῖται. ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα.

Ὀργάσας. μαλάξας.

Ὄργασον. κυρίως τὸ πίσσωσον. ὀργὴ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἡ πίσσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὀργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλαξον. Ἀριστοφάνης·

Πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον.

ἀντὶ τοῦ, φύρασον, μάλαξον.

Ὀργᾶιος.

Ὀργέων. ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων. Λυσίας.

Ὀργεῶνες. οἱ θῦται.

Ὀργεῶνες. οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐστι τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν, τουτέστι, μυστήρια καὶ νόμιμα. Νόμων τετάρτῳ· Μὴ κεκτῆσθαι ἔσω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια. Σέλευκος δ' ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων ὀργεωνάς φησι καλεῖσθαι τοὺς συλλόγους ἔχοντας περί τινας ἥρωας ἢ θεούς. ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν. ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ·

Καβάρνους θῆκεν ἀβακλέας ὀργεῶνας.

καὶ οἷον ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς, τὸν ἱερέα τοῦ Καϊκου προσαγορεύων·

Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών,
εὐχαῖς δὲ σώσεις δεσπότας παιωνίας.

Περὶ δὲ τῶν ὀργεώνων γέγραφε καὶ Φιλόχορος· Τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γεννήτας καλοῦμεν.

---

1. οὕτω (item in v. Ὀργεῶνες) Küst. cum Ald. 3. Ὀργάσας] Sic Timaeus p. 194. sive Glossa Herodot. IV, 64. ubi scriptum Ὀργίσας. De quo vide post v. Ὀργιάζων. Deest gl. A. 4. Ὄργασον. κυρίως τὸ πίσσ.] E Schol. Aristoph. Av. 840. ubi mendose πίσσωσαι. Caput gl. om. C. 6. ὀργιάζεσθαι] Scholiastes Aristophanis rectius ὀργίζεσθαι. Küst. 9. Ὀργᾶιος] Suspectam glossam om. Küst. 10. Ὀργεῶν] Scribe ὀργέων (a recto singulari ὀργεύς), ut habet Harpocratio, unde Suidas. Küst. Ὀργεῶν A. Feci paroxytonum, tanquam ab ὀργεύς. 11. Ὀργεῶνες] Herald. adv. Salm. p. 83, 85. attulit Gaisf. 12. ἀφιδρυμένοις] ἀφικνουμένοις C. Cf. Lex. Rhet. p. 286. coll. p. 191. Ceterum narrationem de orgeonibus, quae nunc duas in glossas est distracta, quondam perpetuo tenore decurrisse persuadet Antimachi Aeschylique memoria, quam Harpocratio nudis nominibus in posteriore glossa proposuit, Suidas praeter morem, sicubi pendet ab Harpocratione, copiosus disertis testimoniis declarat. 13. ὀργιάζειν — νόμιμα sub finem articuli posuit C. τὸ τὰ] τὸ omisi cum A. et Photio. 15. τετάρτῳ] δ' Photius. δεκάτῳ emendat Ruhnkenius in Tim. p. 195. sc. p. 674=910. unde sequens locus sumptus est. Sed cum ὀργιάζοιτ' reperiatur lib. IV. p. 601. C. =717. forte exemplum ex grammatico excidit. *Gaisf.* Non adeo probabile videtur prius magis exemplum, quod simplicem habet sacrificandi notionem, quam locum decimi libri prolatum fuisse, ubi sacra recondita perstringuntur. Itaque Ruhnkenium sequamur. ἔσω] Natum e compendio vocis θεῶν. ἰδίαις οἰκίαις] ἰδίοις οἰκίοις C.

2. πλὴν τὰ δημόσια] Ant. van Dale Diss. IX. de Antiq. et Marmor. p. 735. 736. laudavit Albert. in Hesychium. 3. τῶν Σόλωνος] τοῦ Σόλωνος A. 4. συλλόγους] συνόλους Photii MS. συνόδους ed. συλλόχοις C. περί τινας ἥρ. ἢ θ.] Malo, ἐπὶ τιμῇ ἥρωος ἢ θεοῦ. *Hemst.* Qui coniecturam temere duxit e glossa proxime sequenti. Dein ἢ περὶ θεούς C. 6. ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ] Henricus Stephanus et Sam. Bochartus de Colon. Phoen. l. I. c. 14. legunt, ἐν τῇ Λήδης γενεᾷ. At nos cum Valesio ad notas Mauss. in Harpocrat. simpliciter legendum censemus, ἐν τῇ Λυδῇ, ut nomen γενεὰ non ad poematis titulum, sed ad ipsum fragmentum pertineat. De poemate autem Antimachi, quod Lyde inscribebatur, insignis est locus apud Athenaeum lib. XIII. c. 7. Μικροῦ ἐξελαθόμην ὑμῖν εἰπεῖν τήν τε Ἀντιμάχου Λυδήν· προέτι δὲ καὶ τὴν ὁμώνυμον ταύτης ἑτέραν Λυδήν, ἣν ἠγάπα Λαμύνθιος ὁ Μιλήσιος. ἑκάτερος γὰρ τούτων τῶν ποιητῶν τῆς βαβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστὰς ἐποίησεν, ὁ μὲν ἐν ἐλεγείοις, ὁ δ' ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδήν. Hinc apparet Lyden fuisse poema elegiacum Antimachi, nomine amicae eius sic appellatum. Confer nos supra in v. Ἀντίμαχος, ubi plura hac de re notavimus. Küst. γένναν Καβάρνου θῆκεν ingeniose legit et vere Valesius in nott. Maussaci ad Harpocrat. p. 315. *Hemst.* Suggessit mihi amicus in Λυδῇ γενεᾷ latere Λυδῇ γ'. i. e. tertio libro de Lyde. Hoc si probas, emendare perge sic: Ἀντίμαχος Λυδῇ γ'· Ἔνθα Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργειώνας. *Gaisf.* Totidem litteris Antimachea (cf. Schellenb. fr. 36.) rēfinxit Friedemannus de media syll. pentam. p. 344. 7. ἀβακλέας] Quid hoc? An forte legendum est ἀγακλέας, ut censebant Henricus Stephanus in Thesauro et Stanleius in Notis ad Fragm. Aeschyli p. 858? Sed cum ob brevitatem fragmenti sensus eius sit prorsus obscurus et mutilus, nihil certi de loco hoc affirmare ausim. Küst. ἀγακλέας (ἀβακλέας m. pr.) ὀργίωνας Photii MS. ἀγακλέας ὀργειώνας ed. ἀβλακέας C. 8. καὶ οἷον ὁ] οἷον om. Photius, recte. 11. σώσεις δεσπότας C. δώσεις E. δώσοις B. σωίζοις Photius. Mox παιωνίαις Photius: utrumque recte. παιονίας Med. 13. ἐπάναγκες δέχεσθαι] Necesse est interpretari, intelligere, accipere. *Reines.* Interpretatio speciosior quam verior, sive curialium instituta spectamus sive rationem sermonis. Recte Meierus de gentil. Att. p. 24. *admittere ad sacra sua*: qui Philochorum a plebiscito quodam profecisse coniiciebat, motus potissimum voce ἐπάναγκες, satis illa consueta publicis Atticorum formulis. Huic non tam auctoritas scriptorum, qui forensem usum minus sequuntur (velut Plat. Symp. p. 176. E. Rep. VII. p. 536. E.), quam καλοῦμεν videtur repugnare, quod observationem, non demonstrationem innuit tabulis nixam a Philochoro proponi. Longe difficilior de eo est controversia, οὓς γεννήτας καλοῦμεν ad ὁμογάλακτας, id quod

---

et montana et inculta. unde ipse ager Megarensis dictus est, quod talis esset natura. Ὀργάσας. Qui mollivit. Ὄργασον. Proprie, pice illine. ὀργὴ enim apud Iones est pix. significat autem ὀργᾶν et libidine flagrare et irasci. et ὄργασον, macera, subige. Aristophanes: *Lutum exuta veste macera.* Ὀργᾶιος. Ὀργέων. Pro ὀργεώνων. Lysias. Ὀργεῶνες. Sacrifici. Ὀργεῶνες. Sacerdotes, qui deos in privatis sacris cultos venerantur. ὀργιάζειν autem est, deorum orgia, sive mysteria et legitima sacra peragere. Plato *Legum* quarto: *Ne quis in privatis aedibus deorum sacra habeat. qui vero alia sacra habuerit et fecerit, praeter publica, et deprehensus fuerit.* Seleucus vero in commentario in Axones Solonis ὀργεῶνας vocari dicit, qui in locum aliquem conveniunt, ad heroes vel deos quospiam colendos. nunc vero nomen hoc ad sacerdotes quoslibet traducunt. Antimachus enim in *Lyde* inquit: *Ibi Cabarnos inclitos instituit sacerdotes.* et Aeschylus in *Mysis* sacerdotem Caici compellans: *Fluminis Caici salve prime sacerdos, precibusque salutaribus dominos conserva.* De orgeonibus vero etiam Philochorus scripsit: *Necesse autem est ut phratores recipiant orgeonas et collactaneos, quos gennetas*

Ὀργεῶνας. Ἰσαίου λόγος ἐστὶν ὡς ὀργεῶνας· ὀργεῶνες δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες. ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τῷ χεῖρε, ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δρᾶν. οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων. μήποτε δὲ ὕστερον νενόμισται τὸ ἐπὶ τιμῇ τινας τῶν ἀποθανόντων συνιέναι, καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι, ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν. Τῶν ἐξ Ἐλευσῖνος ὀργεώνων εἰς· φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ Προνοίας.

Ὀργή. ὅτι οὐ τὸ [ὀπωσοῦν] παρακολουθοῦν τινι, γένος. τῇ γοῦν ὀργῇ παρακολουθεῖ λύπη, οὐ μὴν ὡς γένος. οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ λύπη· οὐδὲ διὰ τοῦτό ἐστιν ἡ λύπη ἡ μετὰ τῆς ὀργῆς οὖσα, διότι ἡ ὀργή ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ λύπῃ ἡ ὀργή. προτέρα γὰρ ἡ λύπη τῆς ὀργῆς. λυπηθεὶς γάρ τις ὡς ἠδικημένος ὀργίζεται. οὐ τοιοῦτον δὲ τὸ γένος, ὡς προϋπάρχον χρόνῳ τοῦ εἴδους.

Ὀργὴ δέ ἐστι λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι· ἡ τοίνυν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν γινομένη λύπη ὀργή ἐστιν.

Ὀργῇ παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ.

Ὄργια. μυστήρια, ἱερά. Εὐθὺς ἅπασι πρόχειρον λέγειν, ὅτι ἄνθρωπος οὗτος τῇ Χίων θεῷ καὶ τοῖς Ἰθυφάλλοις ὠργίακεν.

Ὀργιάζων. θύων, ἐπιτελῶν.

[Ὀργάσας. μαλάξας.]

Ὀργμεύοντες. Ἦσαν δὲ ὄρη παντοίων θηρίων ἀνάπλεα, ἃ κατὰ κύκλους ὀργμεύοντες οἱ στρατιῶται πολλὰ τῶν θηρίων ἤρουν.

Ὀργῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. Ἀριστοφάνης·

Ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται
λόγος εἰς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει.

ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων· εἶτα εἰς μοίρας διένεμον. προπεφύραται οὖν ἀντὶ τοῦ προγεγύμνασται, προκατεσκεύασται, ηὐτρέπισται. ἢ με-

---

probandum opinor, an utrumque ad membrum referamus. Apparet tamen causam idoneam fuisse, cur ὁμογάλακτας, res Atticis hominibus omnino peculiaris, explicatione quadam ad communem notitiam adduceretur. Nam quod distinctius sic oportuit pronunciari, καὶ τοὺς πρότερον ὁμογάλακτας λεγομένους, οὓς [νῦν] γεννήτας καλοῦμεν: id ipsum fere contenderim olim in integra sententia extitisse, quantum existimare licet e glossa superiore Γεννῆται. 14. γεννήτας] Herald. Obss. ad Ius Att. et Rom. II. c. 1. n. 13. 14. In Salm. defens. c. 4. p. 104. male. Sacra s. templa Athenis alia δημοτελῆ, alia ὀργεωνικά, alia γενικά. Vid. Petit. LL. Att. I, 1. p. 9. et V, 7. p. 428. Reines. Hanc dictionem significavit v. Γεννῆται. Vide Schömannum in Isacum p. 208. sqq. quaeque Meierus l. l. p. 26. obiecit.

1. Ὀργεῶνας. Ἰσαίου λόγος ἐστ.] Ex Harpocratione: apud quem pro ὡς ὀργεῶνας rectius legitur πρὸς ὀργεῶνας. Küst. εἰς MS. Vat. 375. ap. Gaisf. 4. δρᾶν] Sic scribendum esse ex sensu manifestum est. Ante vero male legebatur ὁρᾶν: quod mendum apud Harpocrationem quoque occurrit. Λρᾶν autem apud Graecos (uti et apud Latinos facere) interdum ponitur pro sacrificare. Athenaeus lib. XIV. p. 660. Καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν δρᾶν ὠνόμαζον. Küst. ὁρᾶν etiam Photii codex et Moschopulus π. σχεδ. p. 77. 5. τὰ ὄργια] τὰ ὀργια C. 6. τὰ ἱερὰ om. B. E. agnoscit C. 7. νενόμισται] νενομίσθαι A. E. C. Med. 11. εἰς· φησιν] οὓς φησιν Med. 12. ὅτι οὐ τὸ ὁπωσοῦν παρακ.] Haec sunt verba Alexandri Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 176. Küst. Hunc et seq. art. om. C. ὁπωσοῦν] Vox haec in prioribus editt. [et A. B. E.] desideratur, quam ex Alexandro Aphrodis. sensus supplendi gratia addidi. Küst. Ego seclusi. 13. παρακολουθεῖ] παρακολουθεῖν A. Scribe παρακολουθεῖ μὲν ἡ cum Alex. qui mox γένος ὡς οἴονταί τινες. 18. προϋπάρχον] προϋπάρχειν Alex. 20. ὀλιγωρεῖσθαι] ὠλιγωρῆσθαι A.

1. γινομένη] γενομένη A. E. 4. Θουκυδίδῃ] I, 140. Cuius Schol. descripsit Suidas. Adde v. Εὐοργήτως et Zon. p. 1466. item Blomf. gloss. Prom. 386. 5. Εὐθὺς ἅπασι πρόχειρον λ.] Haec sunt verba Synesii in Encom. Calvit. p. 85. Küst. Integrum locum exhibuit v. Βόστρυχος. 6. ὁ ἄνθρωπος] ὁ om. A. Synes. 8. Ὀργιάζων] Sic Timaeus p. 195. et Photius. 9. Ὀργώσας] Supra rectius ὀργάσας. Küst. Ὀργάσας A. E. Sed ex serie litterarum patet scribendum ὀργίσας cum Gloss. Herodot. IV, 64. Hoc corrupte positum pro ὀργήσας. Hunc et seq. art. om. C. Gaisf. Adulterinam glossam notavi. 10. Ὀργμεύοντες] Vocabulum hoc mendosum est, quod Suidas ex corrupto loco scriptoris excerpsit. Scribendum enim erat ὀρμεύοντες, idque suo loco ponendum. Küst. Vid. infra Xenophontis locum in v. Ὤγμενον, et Schneider. in Cyrop. II, 4, 20. Hemsterhusius advocat Hesych. v. Ὀρχμαί. 15. Ὀργῶν ἢ τὸν διὰ κ.] ὀργῶ νὴ τὸν Δία A. E. C. cum Aristoph. Av. 465. 18. εἰς μάκτρας διενέμοντο Schol.

---

vocamus. Ὀργεῶνας. Est quaedam oratio Isaei ad Orgeonas. Orgeones autem sunt, qui deorum vel heroum colendorum gratia conveniunt. ὀργιάζειν est enim sacrificare et legitima sacra diis facere. dictum vel a porrigendis manibus; vel ab orgiis; vel quod in locis montanis, quos ὀργάδας vocant, et in lucis sacra diis facerent. poetae vero nomen de sacerdotibus simpliciter ponebant. videndum autem ne more postea receptum fuerit, ut aliqui in defunctorum honorem convenirent, et orgeones dicerentur: ut videre licet ex Theophrasti Testamento. Unus orgeonum Eleusiniorum: ait Aelianus in libro de Providentia. Ὀργή. Non quod aliquam rem quocunque modo consequitur, id eius est genus. nam iram consequitur dolor, non tamen ut genus. neque enim ira est dolor; neque propterea dolor est, cum ira coniunctus, quod ira sit; sed post dolorem existit ira. dolor enim iram antecedit. nam qui dolet ut iniuria affectus, is irascitur. genus autem non antecedit speciem tempore. — Ira vero est dolor cum opinione, qua quis ab aliquo se contemni putat. dolor igitur ex tali opinione ortus est ira. Ὀργῇ. Apud Thucydidem extat de cogitatione, mente, consilio. Ὄργια. Mysteria, sacra. Statim omnibus promptum est dicere, hunc hominem Chiorum deae et Ithyphallorum orgia celebrasse. Ὀργιάζων. Orgia celebrans, sacra faciens. [Ὀργάσας. Qui mollivit.] Ὀργμεύοντες. Erant autem montes variis feris referti, quos cum in orbem obirent, milites multas feras ceperunt. Ὀργῶ. Concupisco. Aristophanes: Atqui cupio, per Iovem: et dudum subacta mihi est oratio, quam pinsere nil prohibet. ductum a farina: quam cum subegissent, in portiones distribuebant. προπεφύραται igi-

ταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων.

Ὀργῶσα. ἐπιθυμοῦσα, ἢ μανιῶσα.

Ὀργυιά. ἐπὶ τοῦ μέτρου. καὶ τετρόργυιος.

Τοῦτο κατ' εὐψαμάθου κείμενον ἠιόνος δισσάκι τετρόργυιον.

[Ὀργυιωμένοις. ἐντεταμένοις, ἐπιθυμοῦσιν.]

Ὀργυιαί. τὰ μετὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μέτρα. Καὶ Ὀργυιαῖος, ὁ μέγας.

Ὀρέγεται. ἐπιθυμεῖ.

Ὀρέγει. παρέχει.

Ὀρεγνύς. ἐκτείνας.

Ὀρεγόμενος. ἐπιθυμῶν.

Ὀρεκτεῖν. ἐπιθυμεῖν. ταὐτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν.

Ὄρεξις. ἐπιθυμία.

[Ὀρέξει. δώσει, ἐκτενεῖ.]

710 Ὀρεοκόμος. ὁ τοῦ ὄρους ἐπιμελούμενος. Ὀρεωκόμος δὲ ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων. ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. Καὶ Ὀρικῷ ζεύγει, ἀντὶ τοῦ ἡμιόνων.

Ὀρεοπολῶ. περὶ τὰ ὄρη ἀναστρέφομαι. Ὀρεωπολῶ δὲ τὸ περὶ τοὺς ὄνους ἀναστρέφομαι.

Ὀρεωπώλης. ὁ τοὺς ἡμιόνους πωλῶν.

Ὀροπύγιον. ὃ λεγόμενος ἀφεδρών.

Ὀρεσκῷος. ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβων.

Ὀρέστειον. ὄνομα τόπου.

Ὀρέστης. ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. Ἀριστοφάνης·

Εἶτα κατάξειέ τις αὐτὸν τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης μαινόμενος.

Ὀρέστης. οὗτος προσποιούμενος μανίαν τοὺς παριόντας ἀπέδυεν· ἦν γὰρ λωποδύτης. ἢ κατὰ προσωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ, μαινόμενος ὡς ὁ Ὀρέστης. καὶ παροιμία· Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν.

Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ, γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ πάντα ταὐπιδέξια.

οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν ἐγίνοντο· διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες ἐσίγων.

---

1. ἄλφιτα] ἄλευρα A. C. Schol. 3. μανιῶσα] *μανιῶσα* A. B. C. E. Med. Phot. Lex. Bachm. p. 320. Vox notabilis. 4. καὶ τετρόργυιος] Desunt cum seqq. C. 5. Τοῦτο κατ' εὐψαμ.] Antipatri Sidon. Ep. XIV, 2, 3. Anthol. Pal. VI, 223. κατὰ ψαμ. et mox δισσάκι τ. Med. Küsterus post alia quaedam: „Quae duo menda auctoritate tam Paris. A. quam Codicis MS. Epigrammatum ex hoc loco sustulimus. Confer etiam Nostrum infra v. *Περφυγμένον*." 7. Ὀργυιωμένοις] Male pro *ὀργυμένοις*. Deinde pro *ἐντεταμένοις, ἐπιθυμοῦσιν*, sublata distinctione scribe, *ἐντεταμένος ἐπιθυμοῦσι*. Vide paulo ante vv. Ὀργῶ et Ὀργῶσα. *Küst.* Vid. *Ὠργωμένοις* et quae Küsterus ibi notavit. Salmasius in Solin. p. 872. B. scripsit *ἐκτεταμένοις*. *Hemst.* Ὀργυωμένοις ἐκτεταμένοις C. Deest gl. A. nolui tamen removere propter incertum originis explicatum. Habet Photius pr. m. Ὀργιωμένοις: ἐπιθυμοῦσιν. Lex. Bachm. p. 319. Ὀργυομένοις: ἐπιθυμοῦσιν. 8. Ὀργυιαί] Deest gl. C. Vid. intpp. Hesychii v. Ὀργυιά. 10. Ὀρέγεται] I. Tim. 3, 1. *Reines.* 12. Ὀρεγνύς] Vid. Il. *d.* 351. 14. τὸ αὐτὸ] τὸν αὐτὸν A. C. hoc est *ταὐτόν*, quod e Photio dedi. *τὸ αὐτὸ καὶ ὀρ.* om. Med. sed subiecit glossae Ὀρεύς. Participium Ὀρεκτιῶν posuit Hesychius. 16. Ὀρέξει] Glossam huc Gaisfordus non aptius retraxit quam Edd. post v. Ὀρεύς. Ego notavi et continuum δοτικῇ omisi cum A. C. Phot. Ceterum Timaeo p. 195. ubi scribitur *ἀποτείναι*, reddendum aut *ἐπιτείναι* aut *ἐκτείναι*. Photius *ἐκτείνει*. 17. τοὺς] τοῦ A. C. et affert H. Steph. Thes. L. G. II. p. 1464. F. Vana distinctio: v. Lobeck. Phryn. p. 696. 18. Ὀρεωκόμος] Cf. Zon. p. 1461. Schol. Aristoph. Thesm. 491. *κἀρεωκόμων* explicans: *τῶν νῦν καλουμένων σταβλιτῶν ἢ βουρδιναρίων, τῶν τοὺς οὐρῆας κομούντων*. Post *ἡμιόνων* novam glossam Gaisf. instituit Ὀρεύς, quam Edd. post v. Ὀρεξις exhibebant, neglecto *γάρ*, quod Med. et Photius tenent cum A. C. e quibus Gaisf. enotavit *γὰρ ὁ ἡμίονος, ἢ ἡμιόνων*. Id quod firmare videtur Harpocrationis scripturam, ipsi Suidae reddendam: Ὀρικῷ ζεύγει . . *ἡμιόνων. ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμ.* 19. Ὀρικῷ ζεύγει] Exempla dabit Schöm. in Isaeum p. 314. Vide etiam Harpocrat. v. Ὀρικὰ ζεύγη: coll. v. Ὀρεικόν (sive Ὀρικόν) ζεῦγος.

2. Sub finem delevi cum A. C. *ἐκ τοῦ ὀρεὺς ὀρέως, ὃ σημαίνει τὸν ἡμίονον*. 4. Ὀροπύγιον] Lege *ὀρόπυγιον*: de cuius vocis significatione vide Lexica vulgata. *Küst.* Ὀρεπύγιον A. *ὀρεοπύγιον* C. Glossam refutat ordo litterarum. 5. Ὀρεσκῷος] Il. *d.* 268. Cf. Blomf. gloss. in Sept. Th. 528. 6. Ὀρέστειον] Urbs Arcadiae: v. Steph. v. Ὀρέσται et Siebel. in Pausan. VIII, 3. 7. Ἀριστοφάνης] Acharn. 1129. (1167.) unde restituendum *αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς*. Ceterum hoc exemplum cum finitimis erat sociandum, expulsis quae ad gl. Ὀρεσκῷος pertinent (nisi fingimus glossae caput Ὀρέστρος) ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. Quamquam repugnat Photius; ad alteram glossam traduxit Arsenius p. 387. Mox κατεάξειε A. B. E. C. 11. Ὀρέστης. οὗτος] Deest art. C. Orestem inter Calliae parasitos rettulit Aelianus in v. *Βομβοῦσιν*. 12. κατὰ] διὰ B. 13. ὁμωνυμίαν Schol. 14. Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν] Aristoph. Av. 713. Εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ. *Küst.* καὶ παροιμία inepte praefixum. 15. Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρ.] Aristoph. Av. 1477—80. 19. οἱ ἥρωες δυσόργ.] Confer Nostrum v. *Οὐκ εἰμὶ τούτων*. *Küst.* δύσοργοι Schol.

---

tur, ante exercitatum est, praeparatum est, instructum est. metaphora ducta est ab iis qui farinam subigunt, deinde placentas faciunt. Ὀργῶσα. Concupiscens. vel insaniens. Ὀργυιά. Mensurae nomen. et τετρόργυιος. *Hoc in arenoso iacens litore, bis quattuor orgyiarum mensuram implens.* [Ὀργυιωμένοις. Intense et vehementer concupiscentibus.] Ὀργυιαί. Spatium quod inter utramque manum extensam continetur. Et Ὀργυιαῖος, magnus. Ὀρέγεται. Concupiscit. Ὀρέγει. Porrigit. Ὀρεγνύς. Extendens. Ὀρεγόμενος. Appetens. Ὀρεκτεῖν. Concupiscere. id etiam dicitur ὀρεκτιᾶν. Ὄρεξις. Cupiditas. [Ὀρέξει. Porriget, extendet.] Ὀρεοκόμος. Qui montis curam gerit. at ὀρεωκόμος, mulorum curator. ὀρεὺς est enim mulus. Et Ὀρικῷ ζεύγει, pari mulorum. Ὀρεοπολῶ. In montibus versor. at ὀρεωπολῶ est, circa mulos versor. Ὀρεωπώλης. Qui mulos vendit. Ὀροπύγιον. Idem quod vulgo ἀφεδρών dicitur. Ὀρεσκῷος. In montibus degens. Ὀρέστειον. Nomen loci. Ὀρέστης. In montibus degens. Aristophanes: *Deinde caput ipsius confringat Orestes aliquis insaniens.* Ὀρέστης. Orestes insaniam simulans praetereuntes vestibus spoliabat. erat enim grassator. vel Orestes hic dictum est, ut sit, insaniens ut Orestes. et proverbium: *Oresti laenam texere.* [Aristophanes:] *Si quis enim mortalium incidisset in heroem Oresten, nudus ab eo in omnibus partibus dextris feriebatur.* heroes nimirum saevi erant et infesti, siquis ipsis occurrisset. quamobrem qui heroum fana praeteriebant, tacere solebant.

ἐπιδέξια δέ, τουτέστι τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως. ἐπλήττοντο γὰρ οἱ ἐντυγχάνοντες τῷ Ὀρέστῃ· οὐχὶ δὲ τῷ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ λωποδύτῃ τινί. ἢ ἐπιδέξια, ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλήν. ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἤρωσι διέστρεφον τὰς ὄψεις.

Ὀρεχθεῖν. κινεῖν, συνταράττεσθαι. Ἀριστοφάνης·

Κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην.

Ὀρεία. ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη.

Τάσδε θεῇ χαίτας περικλεῖδι θῆκεν ὀρείᾳ.

τῇ ἐν ὄρεσιν. Καὶ Ὄρεια μῆλα, τὰ ἐν ὄρεσι γινόμενα.

Ὀρεία. τραχεῖα, σύνδενδρος. Ἡ δὲ ὁδὸς ὀρεία τις ἦν καὶ στενή. Καὶ Ὄρεια οὐδετέρως, τὰ τοῦ ὄρους.

Ὅς τάδ' ὄρεια
ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασεν πλοκάμους.

[Καὶ Φώτιος ὁ πατριάρχης· Ὀρειά σου τὰ δῶρα, κάστανα καὶ ἀμανῖται.]

Ὀρείαυλος. ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν. 711

Ὀρειβάσιος, Σαρδιανός, γνώριμος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, καὶ κοιαίστωρ ὑπ' αὐτοῦ κατασταθεὶς Κωνσταντίνου πόλεως. ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν ἰατρῶν βιβλία δ', Πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα βιβλία οβ', Ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις ϛ', πρὸς Εὐστάθιον τὸν υἱόν, καὶ Περὶ βασιλείας, καὶ Περὶ παθῶν.

Ὀρειβάτης. ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. ἡ τραγῳδία φησίν·

Ἀλλ' αὖ θανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος·
οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανὼν παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην.

Καὶ Ὀρειβατεῖν.

Ὀρείαις. ταῖς ὀρειναῖς. Ἀριστοφάνης·

Μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισί τ' ὀρείαις ἰζόμενος.

Ὀρεινή. ἀπὸ τοῦ ὄρους.

Ὀρεινομῶ. τὸ ἐν ὄρεσι διαιτῶμαι.

Ὀρειονόμων. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. ἐν Ἐπιγράμματι·

---

1. ὄψεως] φύσεως Schol. 2. ἐντυγχάνοντες] οἱ ἐντ. A. οἱ συντυγχάνοντες Schol. 5. ἤρωσι] ἤρως lege cum Schol. διεστρέφοντο] διέστρεφον dedi cum A. Schol. 8. Κἀνταῦθα πῶς] Respexit Noster ad Aristoph. Nub. 1371. quod et recte monuit Küsterus. Verbum autem ὀρεχθεῖν de *palpitatione cordis* accepit Suidas: quod ex interpretamento eius constat. Est autem verbum φωνῆς μιμητικόν. Quo fit ut nunc de hoc nunc de illo dicatur. Scholiastes Homeri Il. ψ'. 30. non male ἐπιστένειν interpretatur. De *altisu maris ad terram* utitur Theocritus XI, 43. *Τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.* De *terrae mugitu* Aeschylus in Niobe apud Strabon. lib. XII. p. 870. cuius versiculos, quia depravatissimi sunt et eruditissimorum virorum acumen hactenus eluserunt, hic emendatos ascribam: *Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν, Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἔδος, Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι Τέρπουσι μήλων, πᾶν δὲ κώρεχθεῖ πέδον.* Ita scribendus iste locus. Vulgo nullo sensu legitur ἕρπουσι. Recte autem et eleganter *πᾶν δὲ κώρεχθεῖ πέδον*, i. e. *καὶ ὀρεχθεῖ*. Optime expressit Virgil. Aen. XII, 722. *Gemitu nemus omne remugit.* Aristias apud Athenaeum II, 19. p. 60. *Μύκαισι δ' ὠρέχθει τὸ λάινον πέδον. Τουρ.* Vide Hermann. de Aesch. Niobe p. 15. 12. *Τάσδε θεῇ χαίτας περικλ.*] Scribe, *Τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὀρείᾳ.* Sic enim legitur in Anthol. [Pal. VI, 173.] *Küst.* Castigatius scriptos Rhiani versus servat v. *Γαλλαίῳ*. Edd. ante Gaisf. *θῆκ' Ὀρείᾳ*. *τις* addit Med. 16. *τις ἦν*] *τε ἦν* C. 18. *Ὅς τάδ' ὄρεια ἐνδ.*] Anthol. Pal. VI, 217. unde sumendum *ὅς τάδε Ῥείᾳ*. Simonidis versus eadem ratione perscriptos habet v. *Λάτρις*. 20. *καὶ Φώτιος*] Cum seqq. om. C. Notavi, cum Photio nullus sit apud Suidam locus.

2. *Ὀρειβάσιος*] Vitam Oribasii huius inter reliquorum philosophorum et sophistarum vitas descriptam habes apud Eunapium: sed qui eum Pergamenum [item in Exc. p. 63.] facit, non Sardianum. *Küst.* Vid. Philostorg. Eccl. hist. p. 520. *Τουρ.* MS. *γνώριμος Ἰουλιανοῦ*] Vide Epist. Iuliani XVII. quae ad Oribasium scripta est. *Küst.* 3. *Παραβάτου*] Sic E. Sed *Ῥωμαίων βασὶ* A. B. 4. *ἔγραψε πρὸς τ.*] Opera Oribasii huius recenset epitomenque eorum exhibet Photius in Bibliotheca, Cod. CCXVI. CCXVII. CCXVIII. et CCXIX. *Küst.* 6. *βιβλία οβ'*] Photius in Biblioth. Cod. CCXVII. opus hoc LXX. tantum libris constitisse ait. *Küst.* *Ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλ.*] De hoc opere prolixe agit modo laudatus Photius, Cod. CCXVIII. *Küst.* 9. Eandem explicationem Zon. p. 1461. tribuit gl. *Ὀρειβάσιος*. 11. *Ἀλλ' αὖ θαν.*] Sophocl. Philoct. 955. ut Portus monuit. Ibi autem pro *αὖ θανοῦμαι* rectius legitur *αὐανοῦμαι*: ab *αὐαίνω*, *exsicco*, *arefacio*. *Küst.* 13. *τοῖσδέ γ'*] *τοῖσδ'* Gaisf. cum A. B. C. E. Med. 15. Sub finem *ὁμοίως* omisi cum A. C. 16. *Ἀριστοφάνης*] Av. 746. unde post *νάπαισί τε* (*νάπαις* nescio cui Med. tribuit Dind.) supplenda sunt *καὶ κορυφαῖς ἐν*. Deinde cum A. delevi glossam incertam: *Ὀρειτὸν ζεῦγος. τὸ τῶν ἡμιόνων.* Ubi *Ὀρικὸν* C. atque *Ὀρικὸν ζεῦγος* infra extabat. 19. *καὶ Ὀρεινομῶ* Edd. ante Gaisf. Sub finem delevi cum C. male posita, *καὶ ὀρεινός*,

---

ἐπιδέξια vero, dextrae partes faciei. male enim mulcabantur, qui in Orestem incidebant: non illum Agamemnonis filium, sed in quendam grassatorem. vel *ἐπιδέξια* vocat oculos et caput. vel quod heroum, qui noctu in quosdam incidissent, oculi distorquerentur. *Ὀρεχθεῖν*. Movere, conturbari. Aristophanes: *Tum vero quomodo putatis cor meum commotum fuisse? verumtamen animum remordens dixi.* *Ὀρεία*. In montibus versans. *Has Deae Montanae comas ad fores suspendit.* Et *Ὄρεια μῆλα*, mala montana. *Ὀρεία*. Aspera, arboribus consita. *Via vero erat montana et angusta.* Et *Ὄρεια*, neutro genere, montana. *Qui deae montanae haec indumenta et flavos suspendit cincinnos.* [Et Photius Patriarcha: *Montana tua dona sunt, castaneae et fungi.*] *Ὀρείαυλος*. In monte tibia canens. *Ὀρειβάσιος*. Oribasius, Sardianus, familiaris Iuliani Imperatoris, a quo Constantinopolis Quaestor est constitutus. scripsit contra medicos dubitantes, libros IV. Ad Iulianum Imperatorem, libros LXXII. Epitomen eorum, lib. IX. ad Eustathium filium. item de Regno, et de Affectibus. *Ὀρειβάτης*. Per montes ambulans. Tragicus inquit: *Sed contabescam in hoc antro solus, non volucrem avem, non feram montanam sagittis interficiens hisce; sed ipse miser mortuus pascam feras.* Et *Ὀρειβατεῖν*. *Ὀρείαις*. Montanis. Aristophanes: *Cum qua ego lucis in montanis sedens.* *Ὀρεινή*. Montana. *Ὀρεινομῶ*. In montibus dego. *Ὀρειο-*

Τρισσοὶ θῆκαν ἄρμενα τέχνας,
Δᾶμις μὲν θηρῶν ἄρκυν ὀρειονόμων.
Ὄρειον πρέμνον. καὶ ὄρειος ὁμίχλη.
Ὀρείων. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. Φιλοκτήτης φησίν·
Ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταῤῥῶγες πέτραι.
Ὀρειπολῶ.
Ὀρεῖς. τοὺς ἡμιόνους. ἢ εὐθεῖα ὀρεύς.
Ὀρειφοίτης. ὁ ἐν ὄρει φοιτῶν.
Ὀρείχαλκος. ὁ διαυγὴς χαλκός, ὁ δόκιμος. Φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐναρμόζουσιν εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκους. ἐν Ἐπιγράμματι·
Ταῦτ' ὀρειχάλκου λάλα κύμβαλα καὶ μυρόεντα
βόστρυχον . . . . . θήκατο.
Καὶ ὀρείχαλκος στήλη.
Ὄρηαι. διεγερθείης.
Ὄρη ἔρημα. τὰ ἀοίκητα. τουτέστι, βόρεια καὶ νότια τμήματα. ταῦτα γὰρ τὰ μὲν διὰ ψυχρότητα, τὰ δὲ διὰ θερμότητα ἀοίκητα μεμένηκε παντελῶς.

Ὄρια ἐθνῶν. καὶ ὅρια πατέρων.
Ὀριβρεμέτης. ὁ βροντῶν ἀπὸ ὄρους. [Ὀρειγενὴς δέ, ὁ ἐν τῷ ὄρει γεννηθείς.]
Ὀρίγανος. ἡ βοτάνη. Θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει.
‖ *Ὀριγνηθῆναι.* ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι. Καὶ 712
Ὀριγνώμεθα, ὀρεγόμεθα. Ὁ δὲ ἐδήλωσεν, ὡς ὀριγνώμενος Χριστιανὸς γενέσθαι.
Ὀρίδρομος. ὁ ἐν ὄρει τρέχων.
Ὀρίνεται. ταράσσεται, ἐπιθυμεῖ.
Ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, εἰςόκε δέξω
ὅσσ' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύῤῥος ἔτευξε τάφῳ.
Ὄριον. ὁ ὁρισμός. Ὄριον δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄρους.
Ὁρισμός. Ὅτι τῶν ὁρισμῶν τῶν μὲν λαμβανομένων ἐκ τῆς ὕλης, τῶν δὲ ἐκ τοῦ εἴδους, τῶν δὲ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου, ὁ μέν ἐστιν ἀρχὴ ἀποδείξεως, ὁ ἐκ τοῦ εἴδους· ὁ δὲ συμπέρασμα, ὁ ἐκ τῆς ὕλης· ὁ δὲ ἀπόδειξις τῇ θέσει διαφέρουσα, ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. οἷον βουλόμενός τις ὁρίσασθαι τὸν θυμόν, κέχρηται συλλογισμῷ τοιούτῳ· ὁ θυμούμε-

---

ὁμοίως. Ubi ὁμοίως om. A. 20. Ὀρειονόμων] Ὀρεινόμων A. B. Ὀρεινομένων E. ἐν Ἐπιγράμματι usque ad διαιτωμένων in v. Ὀρείων om. A. Epigramma Antipatri Sidon. XV. pr.

1. θῆκαν] Lege θέσαν cum Anthol. Pal. VI, 14. sive v. Ἄρμενα. 4. Φιλοκτήτης φησίν] Sophocl. Phil. 936. sq. 8. Ὀρειπολῶ] Ὀνειροπολῶ A. Deest C. 9. οὗ ἡ] οὗ om. A. E. Item ὁ ante ὀρεύς om. A. Novissimas voces om. C. 10. Ὀρειφοίτης] V. Herod. Epimer. p. 102. 11. ὁ δόκιμος ignorat Photius. 12. αὐτό] αὐτὸν A. B. C. E. et Schol. Philostrati Heroic. ed. Boissonad. p. 602. ubi idem extat fragmentum. 13. ἐν Ἐπιγράμματι] Erycii II, 5. Anthol. Pal. VI, 234. ταῦτά τ' ὀρειχάλκου λάλα κύμβαλα καὶ μυρόεντα Βόστρυχον, ἐκ λύσσας ἆρτ' ἀναπαυόμενος. Suidas θήκατο de superioribus ascivit. 18. Ὄρη ἔρημα] Haec esse verba Theodoreti in Ps. LXXIV, 7. οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων monuit Ernestius. βόρεια] ὅρεια A. νότια καὶ βόρεια C.

1. ὅρια πατέρων] Ὅρια Περσῶν, collato Menandro pp. 85. 142. tentabat Toupius. Deest haec gl. A. 4. Ἀριστοφάνει] Eccl. 1065. His subiiciebantur Ὀριγενὴς (ὀριγεννὴς Med.) . . . γεννηθείς, quae om. A. Haec sane locum suum in praecepto de voce ὀρίγανον obtinuisse docet Etym. M. p. 630. Nunc revocavi sub glossam superiorem, sed intra uncos, secutus C. qui Ὀρειγενὴς (quam scripturam recepi, cum et Choeroboscus Cram. p. 243. coll. ib. p. 398. cum Etym. M. probet et vocabulorum relatio) et seqq. tanquam aliam gl. exhibet post Ὀριβρεμέτης. Nempe haec Epimerismorum a disciplina fluxisse docent Crameri Anecd. T. II. p. 398. coll. Theognosto p. 96. 7. Ὀριγνώμεθα] Sic Paris. A. [cum Photio.] Antea vero minus recte legebatur ὀριγνόμεθα, per ō in syllaba antepenultima. Küst. Item Ὀριγνόμενος Med. Schol. Platon. p. 252. Ὀριγνωμένη: ὀρεγομένη contulit Gaisf. Ceterum quae Hesychius congessit: Ὀριγνώμενον. τεταραγμένον. ὅρια λαβών. Ὁρίζει. ἵστησιν. ὅρον δίδωσι κτλ., ea facile sic licet in ordinem cogi: Ὀριγνώμενον (quod detortum est e glossa Ὀρινόμενον). τεταραγμένον. Ὁρίζει. ὅρια λαβὼν ἵστησιν, ὅρον δ. et reliqua, quae spectant ad Sophoclis Trach. 756. 9. Post hanc glossam delevi cum A. C. Ὀρικὸν ζεῦγος. τὸ τῶν ἡμιόνων. Vide paulo ante v. Ὀρεικόν. 10. ἐπιθυμεῖ] ἐπιθυμεῖται C. omissis duabus seqq. gl. 11. Ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρ.] Agathiae Ep. LXXXIV, 5. 6. Anthol. Pal. VII, 205. 13. ὁρισμός] ὁ ὁρισμός A. B. E. Med. Mox ὅριον A. ὅριον reliqui. V. Herodiani Epimer. p. 173. et Zon. p. 1468. 15. τῶν μὲν λαμβανομένων] λαμβανομένων τῶν μὲν A. qui mox om. ἐκ τοῦ εἴδους, τῶν δέ. 19. ἀπόδειξις] ἀπόδειξιν E. Med. Tum διαφέρουσαν Med.

νόμων. In montibus degentium. In Epigrammate: *Tres fratres instrumenta artis dedicarunt: quorum Damis rete ferarum montanarum.* Ὄρειον πρέμνον. Et ὄρειος ὁμίχλη. Ὀρείων. In montibus degentium. Philoctetes inquit: *O portus, o promontoria, o ferae montanae, cum quibus consueram, o praeruptae rupes!* Ὀρειπολῶ. Ὀρεῖς. Mulos. rectus casus est ὀρεύς. Ὀρειφοίτης. Per montes vagans. Ὀρείχαλκος. Aes splendidum et bonae notae. *Trunco abietis excavato tintinnabula ex orichalco facta adaptant.* In Epigrammate: *Haec ex orichalco facta cymbala valde tinnientia et unguento delibutum cincinnum dedicavit.* Et ὀρείχαλκος στήλη. Ὄρηαι. Excitareris. Ὄρη ἔρημα. Montes deserti. hoc est, boreales et australes mundi partes. quae partim propter frigus, partim vero propter aestum inhabitabiles omnino manserunt. Ὅρια ἐθνῶν. Et ὅρια πατέρων. Ὀριβρεμέτης. De monte tonans. [at ὀρειγενής, in monte genitus.] Ὀρίγανος. Origanum, herba. est generis feminini apud Aristophanem. Ὀριγνηθῆναι. Concupiscere. Et Ὀριγνώμεθα, appetimus. *Ille vero rem indicavit, ut qui Christianus fieri cuperet.* Ὀρίδρομος. Per montem currens. Ὀρίνεται. Turbatur, concupiscit. *Animus enim tuus magis turbatur, donec fecero, quaecunque super Achillis sepulcro Pyrrhus fecit.* Ὅριον. Definitio. at ὅριον, montanum. Ὁρισμός. Definitionum aliae ex materia sumuntur: aliae ex specie; aliae ex utraque. quarum quae sumitur ex specie, est demonstrationis principium; quae ex materia, est conclusio; quae vero ex utraque, est demonstratio thesi differens. ut si quis velit iram definire, huiusmodi syllogismo utatur: iratus

νος ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι τὸν ἄρξαντα τῆς λύπης· τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα· εἶτα τὸ συμπέρασμα, τοῦ θυμουμένου ἄρα ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. τούτου οὖν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ὁ μὲν ἐκ τῆς ὕλης ὁρισμὸς τοῦ θυμοῦ συμπέρασμά ἐστιν· ὁ δὲ ἐκ τοῦ εἴδους ἀρχή. ἔστι γὰρ ἡ πρώτη πρότασις ἡ λέγουσα, ὁ θυμούμενος ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι· ἡ δευτέρα δέ, τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. ἐν μέντοι τῷ ὁρισμῷ τῷ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου ἀνάπαλιν ἀρχόμεθα· ζέσις γὰρ φαμὲν τοῦ περικαρδίου αἵματος· εἶτα, διʼ ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως. ὁ δὲ τέλειος ὁρισμὸς οὐ μόνον τὸ ὅτι, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει.

Ὄρθαι. διεγερθῆναι.

Ὀρθαῖς ἀκοαῖς. προθύμοις. Ὁ δὲ ἤκουσε τοῦ Θεοῦ ὀρθαῖς ἀκοαῖς.

Ὀρθή. Πολύβιος· Διόπερ ὡς οὐδέποτε μᾶλλον ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἡ τῶν Ῥωμαίων πόλις ἐγεγόνει, καραδοκοῦσα τὸ συμβησόμενον. Καὶ αὖθις· Τὰ ἔθνη τῆς Ἰβηρίας ὀρθῶς αὐτοῖς ἀντικαθιστάμενα. ἀντὶ τοῦ, ἀναίδην, ἀποτόμως.

Ὀρθὴν δʼ ἐντυγχάνει. ἀντὶ τοῦ εὐθύς. Ὑπερίδης.

Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις. ἀντὶ τοῦ, κεκινημένης καὶ πεφοβημένης. Ὑπερίδης φησίν. Ὀρθῆς δʼ ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ, ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου. καὶ Πολύβιος· Τούτων δὲ προσαγγελθέντων τοῖς Καρχηδονίοις ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις διὰ τὴν ἀδηλότητα τῶν προσδοκωμένων.

Ὀρθῆς φρενός. τῆς ἀληθοῦς.

Ἐξ ὀμμάτων δʼ ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενός.

Ὀρθία. Ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρας πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου μὲν παράμηκες λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους· ὄρθιον δέ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

Ὀρθιασμάτων. ἀνατάσεως ῥημάτων· ἢ τῶν μετὰ βοῆς κόμπων· ἢ τῶν μελῶν· παρόσον ὄρθιος νόμος κιθαρῳδικός. Καὶ Ὄρθιος νόμος. Τιμόθεος ὁ αὐλητὴς ηὔλει ποτὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὸν Ὄρθιον νόμον κιλούμενον, καὶ ἐς τοσόνδε ἐξέπληττεν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς μεταξὺ καὶ ἀκούσαντα ἀί-

---

2. ζεῖ] ζῇ E. bis. Tum περὶ καρδίαν A. item inferioribus locis. 8. τοῦ ἀντιλυπῆσαι] τοῦ delevi cum A. B. E. Med. ἀντιλυπήσεως A. item mox ἀντιλυπήσιος pro ἀντιλυπῆσαι, quod haud scio an propter novissima διʼ ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως sit praeferendum. 10. τῷ κατὰ] τὸ ἐκ B. τῷ ἐκ E. τῶν ἐκ A. Restituimus ἐκ, quod superior usus confirmat. 15. Ὄρθαι] Dempto augmento pro ὦρθαι. Hemst. Vide Il. Δ'. 474. et Zon. p. 1470. unde restituatur Etym. M. p. 631, 5. 18. Πολύβιος] Fr. gr. 97. 19. περίφοβος] περιβόητος E. marg. 21. ἔθνη] ἔθη C. qui omisit ὀρθῶς. Deinde corrigendum ἀνέδην.

1. Item Photius. Similiter Hesychius, Aristoph. Av. 1. significans: Ὀρθήν. τὸ ὀρθὴν ἀπιέναι. 4. πεφοβημένης] περιπεφοβημένης C. 5. Αἰσχίνης] Αἰσχίνης δὲ A. B. C. E. cum Photio. Quae verba praemittenda sunt illis Ὀρθῆς δʼ ἡμῖν τ. π. οὔσης. 6. Πολύβιος] In Excerpt. Legatt. CXLII. [XXXVI, 4, 2.] sed ubi pro προσαγγελθέντων legitur προσπεπτωκότων. Küst. Haec est interpretatio τοῦ προσπεπτωκότων. Vid. Suid. v. Προσπεσόντων. Toup. MS. καὶ Πολύβιος om. C. 11. Ἐξ ὀμμάτων] Sophocl. Oed. R. 528. Mox ὀρθῶν δὲ Gaisf. cum A. non ὀρθῶν τε, quod merito habent edd. et D. Decst gl. C. 12. Ὀρθία λέγεται φ.] Confer Aelian. in Tact. c. 29. qui idem docet. Küst. Item Montfauconi Bibl. Coislin. p. 511. sive Suidae Appendicem. 14. καθόλου] καθʼ ὅλον δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται ὃ ἂν τὸ μῆκος Coisl. Qui reddendum παράμηκες: Suidas vicissim recipiat κ. δὲ π. μὲν λέγεται. πᾶν τάγμα] παντάπασιν C. 17. Ὀρθιασμάτων — κιθαρῳδικός] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1041. Küst. 19. Καὶ Ὄρθιος et seqq. om. C. Saltem καὶ abiiciendum erat, ut in integra glossa. Τιμόθεος ὁ αὐλητὴς ηὔλ.] Haec leguntur etiam supra v. Ἀλέξανδρος et infra v. Τιμόθεος. Küst. Differt aliquantum haec oratio a duabus illis glossis, quae pro una debent numerari, nec magnopere commendantur verborum concinnitate. 22. μεταξὺ] καὶ μεταξὺ A. Alibi ὥστε . . . ἀναΐξαι post ἀνελήλυθε.

---

malum vicissim inferre cupit, si quis ei prior malum intulit. atqui illius, qui alteri malum vicissim inferre cupit, sanguis circa cor fervet. sequitur conclusio, irati igitur sanguis circa cor fervet. huius igitur syllogismi et demonstrationis definitio quae ex materia sumitur, irae conclusio est; quae vero ex specie, eius est principium. prima est enim propositio, quae dicit, iratus malo vicissim afficere cupit. secunda vero, qui malo vicissim afficere cupit, eius sanguis circa cor fervet. in definitione vero, quae ex utroque sumitur, versa vice incipiamus. dicimus enim, ira fervor est sanguinis circa cor. deinde, ob appetitum ultionis. perfecta vero definitio non solum docet rem esse, sed etiam causam eius. Ὄρθαι. Excitatum esse. Ὀρθαῖς ἀκοαῖς. Auribus arrectis, id est, cupidis. *Ille vero Deum arrectis auribus audivit.* Ὀρθή. Polybius: *Quare civitas Romanorum metu suspensa erat, ut nunquam magis, rei eventum expectans.* Et ὀρθῶς, praefracte, pertinaciter. *Gentes Iberiae pertinaciter ipsis resistentes.* Ὀρθὴν δʼ ἐντυγχάνει. Recta autem in eum incidit. Hyperides. Ὀρθῆς δὲ τῆς π. *Cum autem civitas ob haec expectatione erecta esset.* vel metu suspensa. Hyperides inquit. Aeschines vero: *Cum patria adhuc nobis recta stet.* id est, salva et incolumis. Et Polybius: *Cum autem haec Carthaginiensibus nunciata essent, civitas metu suspensa erat, propter incertum periculi quod imminebat eventum.* Ὀρθῆς φρενός. Mentis sincerae. *Oculis autem rectis et recta mente.* Ὄρθια. Recta Phalanx dicitur, quae in cornu tendit, profunditatem longitudine maiorem habens. omnino dicitur acies oblonga, quae longitudinem profunditate; recta vero, quae profunditatem longitudine maiorem habet. Ὀρθιασμάτων. Verborum alta voce pronunciatorum. vel clamorum iactationis plenorum. vel carminum: quod carmen quoddam citharoedicum *Orthium* appellabatur. Et Orthium carmen. Timotheus tibicen aliquando carmen Minervae, Orthium vocatum, canens Alexandrum adeo commovit, ut inter audiendum is ad arma

ξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ φάναι ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. ὁ δὲ Τιμόθεος ἀνελήλυθε πρὸς αὐτόν, σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος.

Ὄρθιος νόμος. ὁ κιθαρῳδικὸς τῆς ἁρμονίας. ἦσαν δὲ ἑπτά. Ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον. τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν ὠνόμασε Τέρπανδρος. ἀνατεταμένοι δ' ἦσαν καὶ εὐτονοι. Ὅμηρος·

Ἔνθα στᾶσ' ἧψε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὄρθι' Ἀχαιοῖσι.

Ὀρθοπλὴξ ἵππος. ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ·

Ὡς δ' ὀρθοπλὴξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

Ὀρθός. λέγεται καὶ ὄρθιος. Μάρκος· Ὀρθὸν δεῖ εἶναι καὶ μὴ δρθούμενον.

Ὀρθοστάδια. οἱ σταιοὶ χιτῶνες ὀρθοστάδιοι· οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί.

Ὀρθοτίτθιος. ἡ παρθένος ἡ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα. ὄθεν καὶ ἐπιτίθιον, τὸ ὑπομάζιον.

Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων. Ἀριστοφάνης·

Οὐκ βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν.

Ὀρθῷ νόμῳ. τῷ τῆς ἀγάπης.

Ἐμῶν φίλων
μόνοι ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ.

Ὀρθωσία. ἡ ὄρθωσις.

Ὀρθρία. ἡ τοῦ ὄρθρου κατάστασις.

Ὄρθριος νόμος. οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρῳδικός. Ἀριστοφάνης·

---

4. Ὄρθιος νόμος. ὁ κιθ. | Vide Nostrum supra v. *Νόμος*, unde locum hunc supplebis. *Küst.* Ὀρθόνομος A. Gl. Herodot. 1, 24. Ὄρθιον νόμον Θαμύρα. ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν καὶ ῥυθμὸν ἀριθμούμενον· ἦσαν δὲ ζ'. ὧν εἷς ὁ ὄρθιος. 5. ἦσαν et seqq. om. C. Ὄρθιον | Vid. *Χαιρίδης. Heusl.* Docet inferior glossa Suidam (sive quisquis hanc observationum silvam nullo ordine congessit) hausisse e Schol. Aristoph. Ach. 16. Ὁ δ' ὄρθιος αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος διὰ τὸ εἶναι εὐτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχειν, ὡς δηλοῖ καὶ Ὅμηρος κτλ. Eidem acceptam referri narrationem de Terpandro persuadet etiam Scholium praegressum in v. 13. sive Suid. v. *Μάσχος*. Ceterum eadem nomina praedidit Pollux IV, 65. 6. ῥυθμῶν | τῶν ῥυθμῶν A. B. C. E. Photius. Similia Hesychius: Ὄρθιον νόμον. οὕτως ὠνομάσθαι φασὶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ῥυθμοῦ, καθάπερ καὶ τὸν τροχαῖον. Mox Photius ἀνατεταμένοι, desinens in ἦσαν. 8. Ὅμηρος | Il. λ'. 10. sq. Debebat Ἀχαιοῖσι abesse. Post hanc glossam delevi cum A. C. Ὀρθομίλιον. τὸ παρ' ἡμῖν. Ubi Ὀρθομίλιον E. 12. Ἀριστοφάνης | Fragm. 136. 13. Ὡς δὲ ὀρθοπλὴξ π. | Rectius scribitur, Ὡς δ' ὀρθοπλὴξ πέφυκε καὶ δυσγάργαλις. *Küst.* 14. *Μάρκος* | Intellige Marcum Antoninum philosophum: apud eum enim lib. III. c. 5. fragmentum, quod Suidas hic adducit, occurrit. *Küst.* Ὀρθὸν δὲ | ὀρθὸν δεῖ A. quod Gatakerus in Marc. p. 76. post Portum coniecerat. Cf. Uptonus in Epictet. 1, 18, 20. 16. Ὀρθοστάδιοι. οἱ σταιοί. | Vide Salmas. in Tertull. de Pallio p. 50. 51. *Küst.* Sic Photius et paucis additis Hesychius. Ὀρθοστάδια A. B. C. E. cum Schol. Aristoph. Lys. 45. unde haec sumpta esse monuerunt Albertius et Abreschius. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 238. sq.

1. Ὀρθοτίτθιος. ἡ παρθένος ἡ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα | Ita recte Suidas. Epigramm. modo supra: *Μαζῶν νεαρὰς ὄρθιον ἡλικίης. Papillas sororiantes* vocant Latini: de quo viri docti in Catullum Carm. LXV, 65. Respexit autem, ni fallor, Noster ad Procopium in Arcana Hist. p. 46. Παρθένον τινά, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ὀρθότιτθον αὐαῖον. Audactor rescribo, *παρθένον ὀρθοτίτθιον*. Voce etiam utitur Nicetas in Andronico: Παραγκαλιζόμενος ὁ πέπων τὴν ἀμφικίονιαν, ὁ ὑπέρωρος τὴν ἡλικίαν τὴν ὀρθότιτθον νεανίδα. Idem *ὀρθάτιθος* et *ὀρθοτίτθιος*. *Toup.* I. p. 444. 5. τρόπων ante Ἀριστοφάνης omisi cum A. C. Ἀριστοφάνης | Vesp. 503. (525.) ubi versus primus sic legitur: *Τὸν πατέρ' ὅτιὴ βούλομαι τούτων*, etc. Sed metrum claudicat, quod recte se habebit, si pro *βούλομαι* scribas *θέλω*. *Küst.* Qui malam suspicionem colluerat in v. *El καὶ νῦν ἐγώ*, ubi versus extant integri. Refingas modo *ὅτι*. 9. Ἔχω | *Ἔχων* A. C. Med. 12. *Ὦ φίλοι νεανβ.* | Haec sunt verba Sophoclis in Ai. 350. ut Portus monuit. *Küst.* Delevi quae praemittebantur *Ὦ φίλοι νεανίαι* cum A. B. C. E. Quae ab emendatoribus profecta docet Med. post *νόμῳ* cum E. inculcans veriorem scripturam: *ὦ φίλοι νεανίαι μόνοι ἐ. φ. μόνοι τ'* (*μόνοι τ'* om. Med.) *ἐμμ. ὁ. ν.* Nam *ἐμῶν φίλων μόνοι* A. C. E. corr. Med. *ἐμὸν φίλον μ.* B. E pr. 14. Ὀρθωσία | Sext. Empir. Pyrrh. III. in ara Orthosiae Dianae flagris acerrime caesos fuisse Laced. pueros dicit. Erat etiam ap. Byzantios ara Dianae Orth. Herod. IV, 87. *Reines.* Ὀρθωσίας Dianae sacra qui tractarint appellat Ruhnkenius apud Koenium in Gregor. p. 307. Verum haec nihil faciunt ad insolitam vocem *ὀρθωσία*. 15. Ὀρθρία | Positum nominis loco: cui similia collegit Lobeck. in Soph. Ai. 208. 16. οὕτω καλούμενος νόμος κιθ. | Inepte. Nomus enim citharoedicus non dicebatur ὄρθριος, sed ὄρθιος. Aristophanes vero in loco subiuncto παρ' ὑπόνοιαν et ioci gratia ὄρθριος νόμος dixit pro ὄρθιος νόμος. *Küst.* κιθαρῳδὸς Schol. Aristoph. 17. Ἀριστοφάνης] Eccl. 768. sq. (735.)

---

prosiliret. ille vero dixit, tales esse debere cantilenas regias. Timotheus vero ad eum profectus est, magno studio arcessitus. Ὄρθιος νόμος. Sic vocabatur modus quidam citharoedicus. erant autem septem modi. Ὄρθιον νόμον καὶ τρ. Hos duos modos a numeris sic appellavit Terpander. erant enim intenti et sonori. Homerus: *Illic stans dea altum et horrendum clamavit elataque voce ad Achivos.* Ὀρθοπλὴξ ἵππος. Qui pedes anteriores tollit et calcibus ferit. Aristophanes *Anagyro*: *Ut intractabilis est, neque contrectari sese patitur.* Ὀρθός, et ὄρθιος. Marcus: *Recto tuto stare oportet, non suffultum.* Ὀρθοστάδια. Tunicae rectae et discinctae, at quae trahuntur συρταὶ vocantur. Ὀρθοτίτθιος. Virgo mammis sororiantibus insignis. unde ἐπιτίθιον, subrumum. Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων. Aristophanes: *Quia volo miseris his sycophantarum morbus cum liberalium vivere vitam generoso homine dignam, sicut Morychus, ideo accusor tyrannice agere.* Ὀρθῷ νόμῳ. Lege caritatis. *Qui soli meorum amicorum permanetis in recta lege.* Ὀρθωσία. Erectio. Ὀρθρία. Tempus diluculi. Ὄρθριος νόμος. Sic vocabatur canticum quoddam lyricum. Aristopha-

Πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
714 *ἠὼρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.*
οἶμαι, ὄρθιον θέλει, ἢ ὄρθριον, διὰ τὸν ὄρθρον.

Ὀρθριοφοίτης. ὁ παραγενόμενος ὄρθρου.

Ὀρθρογόη. χελιδών. λέγεται καὶ ὀρθρόλαλος.

Κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους.

Ὀρθόκραιρος ναῦς. ἢ ὀρθὰς κεραίας ἔχουσα.

Ὀρθοί. ἐκπεπληγμένοι. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μαθόντες ὅτι Ἀννίβας πολιορκεῖ τὰς δυνάμεις, ὀρθοὶ ταῖς διανοίαις καὶ περίφοβοι πάντες ἦσαν, ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεσηκνίας κρίσεως.

Ὀρκάνας. εἱρκτάς.

Ὀρκάνη. Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος β'. μήποτε ὁ φραγμός, τουτέστι, τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἱμασιὰ οὕτως καλεῖται. παρὰ τὸ ἐρύκειν, ἢ παρὰ τὸ ἕρκος εἶναι. Ὅμηρος·

Λίμασιὰς λέξαντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος.

Ὀρκαπάτην. χλεναστὴν δὲ ὅρκων.

Ὅρκιος Ζεύς. καί, Ὅρκιον σκῆπτρον, καθ' οὗ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς· ἢ ῥάβδος.

Ὅρκος. τύπος· Οὕτω παισὶ χρήσαιο κληρονόμοις. Οὕτω τὰ καὶ τὰ Θεός σοι δοίη.

Ὀρκωμοσία καὶ ὁρκωμότης καὶ ὁρκωμοτῶ.

Ὄρμαθός. σύνδεσμος, στίχος. Τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακῶν συνειληφὼς ἔκρυψε τὰ τοῦ Τιβερίου μειονεκτήματα. ὅσα γὰρ Λύγουστῳ ἐν πολλῷ χρόνῳ περιεποιήθη, οὗτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεκτήσατο.

Ὁρμαίνοντα. ἐνθυμούμενον.

Ὄρμενα. τῶν λαχάνων πάντα τὰ ἐκκεκαυληκότα. οἱ δὲ τῆς κράμβης τὸ ἐντὸς κύημα· οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσπάραγον.

Ὅρμενος. ὄνομα κύριον.

Ὁρμεῖν. ἐπὶ ξηρᾶς. ὁρμίζω δὲ ἐπὶ θαλάσσης καὶ νηός, καὶ ἐπὶ ἀναπαύσεως.

Ὁρμή. Ὁρμὴ ἡ πρώτη τοῖς ζῴοις σύνεστιν ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτά, οἰκειούσης αὐτοῖς τῆς φύσεως ἀπ' ἀρχῆς. πρῶτον γὰρ οἰκεῖον παντὶ ζῴῳ ἡ σύστα-

---

2. *νυκτῶν*] *νύκτωρ* A. C. cum cod. Rav. 4. *Ὀρθριοφοίτης*] *Ὀρθροιοφοίτης* C. 5. *Ὀρθρογόη*] Hesiod. *Ἔργ.* 566. Cf. Iacobs. in Anthol. T. VI. p. 88. *Ὀρθογόη* Etym. M. Hesychius et Photius. *ὀρθρόλαλος*] *Ὀρθόλαλος* A. B. E. Med. item in exemplo. 7. *Κερκίδας ὀρθρολ.*] Philippi Thessal. Ep. XVIII, 1. Anthol. Pal. VI, 247. 9. *Ὀρθόκραιρος*] Il. σ'. 3. Qui scripturas librorum in superiore glossa cognoverit, ne hanc quidem miretur male repositam esse. 11. *Οἱ δὲ Ῥωμ.*] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. IX. c. 5. *Küst.* 13. *ταῖς διανοίαις*] *τὰς διανοίας* E pr. 14. *πρὸς τὰ*] *περὶ τὰ* C. 15. *Ὀρκάνας*] Vid. Eurip. Bacch. 612. 16. *Ὀρκάνη Λυκ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Eodem spectant interpretationes Hesychii vv. *Ὀρικάνην* et *Ὀρκάνη*. *β'*] *δύο* C. 18. *οὕτω* Ald. et Küst. 19. *Ὅμηρος*] Odyss. *ω'*. 223. sed apud quem pro *λέξαντες* legitur *λέξοντες*. *Küst.* Deest locus A. habet Photius. Dein *αἱμασιᾶς* Med.

1. *Ὀρκαπάτην*] Nomus Dion. XLVII. (?) *Reines.* 2. *Ὅρκιος Ζεύς*] Vid. Hemsterh. in Luciani Tim. 1. *Ὅρκιον σκῆπτρον*] Conf. Il. *δ'*. 234. monente Porto. Omissis *οἱ βασιλεῖς* Zon. p. 1468. Post *ῥάβδος* delevi *Καὶ ὁρκίζω σε* cum A. C. Sed addit C. post v. *Ὅρκος*: *Ὁρκῶ σε καὶ ὁρκίζω σε.* 4. *τύπος*] Formula iurisiurandi. Hanc εὐχῆς magis propriam esse censuit Portus. Nescio an in capite gl. reponendum *Ὅρκου τύπος. Gaisf.* Illustravit Valesius in Ammian. Marcell. XXIV, 3. 9. 6. V. Herod. Epimer. p. 205. Similis fuit sententia Zon. p. 1470. nunc depravata. 7. *Ὁρμαθός*] *Ὁρμαθία* C. ubi mox *ὁρμαθῶν*. Figuratum vocis usum illustrat Lobeck. Aglaoph. I. p. 643. *Τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακ.*] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni de Gaio Imperatore, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 802. Confer etiam Nostrum supra v. *Γάιος*, *Ῥωμ.* ubi locum integrum habes. *Küst.* 8. *ἔκρυψε*] *ἔκρυ* A. *ἔκρυψα* B. E. *ἐπεκάλυψε* supra. Tum *τὰ* om. E. 11. *Ὁρμαίνοντα*] Vid. Il. *κ'*. 4. *ἐνθυμούμενον*] *ἐνθυμούμενα* B. E. 12. *Ὄρμενα. τῶν λαχάνων πάντα τὰ ἐκκ.*] Sic habet antiquissimus MS. A. Ante vero minus recte legebatur [ut B. E.] *Ὅρμενον. τὰ τῶν λαχάνων πάντων ἐκκεκαυληκότα*, etc. *Küst.* *Ὅρμενα τὰ τῶν λ. πάντα ἐκ.* C. unde possit ope Photii talis scriptura conciliari, *πάντων λαχάνων πᾶν τὸ ἐκκεκαυληκός.* Vide Phryn. Segu. p. 38. 13. *τῆς κράμβης*] Vid. Athen. II. p. 62. f. Eadem fere Hesychius, nisi quod quae Suidas supra posuit, subiecit reliquis, *ἄλλοι πᾶν τὸ ἐκκεκαυλημένον. τὸν ἄγρ.*] *τὸ ἀγρ.* E. 16. *Ὁρμεῖν*] Vid. Abreschius, quem Gaisf. affert, in Aeschyl. T. I. p. 441. et Lecapenus in Matth. Lectt. Mosq. p. 72. *ὁρμίζω*] *ὁρμάζω* C. 17. *νεώς*] *νηός* A. C. item infra glossa iam deleta *Ὁρμίζω*. 18. *Ὁρμὴ ἡ πρώτη τοῖς ζ.*] Haec omnia leguntur apud Laertium lib. VII. segm. 85. unde ea Suidas excerpsit. *Küst.* Gl. om. C. *ἐπὶ τῷ*] *ἐπὶ τὸ* A. E. Med. Diog.

---

nes: *Quae me saepe excitavit, ut concionem adirem intempesta nocte, cantu matutino.* volebat, opinor, orthium. vel *ὄρθριον* dixit matutinum: propter tempus matutinum. *Ὀρθριοφοίτης.* Qui matutino tempore venit. *Ὀρθρογόη.* Epithetum hirundinis. eadem *ὀρθρόλαλος* dicitur. *Radios textorios hirundinum instar mane garrientium strepentes.* *Ὀρθόκραιρος ναῦς.* Navis rectas antennas habens. *Ὀρθοί.* Metu suspensi. *Romani vero cum intellexissent copias suas ab Hannibale obsideri, erigere cuncti animos, magnoque in metu esse, quando certamen de summa rerum instaret.* *Ὀρκάνας.* Carceres. *Ὀρκάνη.* Lycurgus in oratione secunda contra Lycophronem. videndum ne intelligatur sepes vel maceria. ab *ἐρύκειν*, vel ab *ἕρκος*. Homerus: *Sepes facturi, quae vineae munimentum essent.* *Ὀρκαπάτην.* Illum qui iureiurando fallit. *Ὅρκιος Ζεύς.* Et, *Ὅρκιον σκ.* Sceptrum, per quod reges iurabant. *Ὅρκος.* Iurisiurandi formula talis: *Ita liberos tuos habeas heredes. Ita Deus haec vel illa tibi det.* *Ὁρκωμοσία*, et *ὁρκωμότης*, et *ὁρκωμοτῶ.* *Ὁρμαθός.* Series, ordo. *Tantum flagitiorum acervum complexus Tiberii vitia abscondit. quicquid enim pecuniae Augustus multo tempore collegerat, hic uno die profudit.* *Ὁρμαίνοντα.* Animo volventem. *Ὄρμενα.* Omnia olera, quorum caules marcescunt. alii vero referunt ad crambes internum germen; alii ad silvestrem asparagum. *Ὅρμενος.* Nomen proprium. *Ὁρμεῖν.* Stationem habere. at *ὁρμίζω*, navem ad portum appello. item ad quietem perduco. *Ὁρμή.* Animalia hanc primam habent appetitionem, ut se ipsa conserventur, ipsamet ab initio conciliante natura. primum enim cuiusque

σις, καὶ ἡ ταύτης σύνδεσις, καὶ οἰκείως ἔχειν πρὸς ἑαυτά. διὸ τὰ βλάπτοντα διωθεῖται, τὰ δ' οἰκεῖα προείσεται. καὶ οὐ πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἡ πρώτη ὁρμὴ τοῖς ζῴοις· ἐπιγέννημα γὰρ ἂν ἦν, εἰ ἄρα ἔστιν ἡδονὴν εἶναι, ὅταν αὐτὴν καθ' αὐτὴν ἡ φύσις ἐπιζητήσασα τὰ οἰκειοῦντα τῇ συστάσει ἀπολάβῃ· ὃν τρόπον ἀντιλαμβάνεται τὰ ζῷα καὶ θάλλει τὰ φυτά. καὶ οὐ διήλλαξεν ἡ φύσις ἐπὶ φυτῶν καὶ ζῴων, ὅτε χωρὶς ὁρμῆς καὶ αἰσθήσεως κἀκεῖνα οἰκονομεῖ, καὶ ἐφ' ἡμῶν τινα φυτοειδῶς γίνονται. ἐπὶ περιττοῦ δὲ τῆς ὁρμῆς τοῖς ζῴοις ἐπιγινομένης, ᾗ συγχρώμενα πορεύεται, τούτοις μὲν τὸ κατὰ φύσιν τὸ κατὰ τὴν ὁρμὴν διοικεῖσθαι. τοῦ δὲ λόγου τοῖς λογικοῖς κατὰ τελειοτέραν προστασίαν διδομένου, τὸ κατὰ λόγον ζῆν ὀρθῶς γίνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν. τέχνη γὰρ οὕτως ἐπιγίνεται τῆς ὁρμῆς. διὸ καὶ Ζήνων τέλος εἶπεν εἶναι τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν, ὅπερ ἐστὶ καὶ ἀρετὴν ζῆν. ἄγει γὰρ καὶ πρὸς ταύτην ἡμᾶς ἡ φύσις.

Ὁρμητήριον. Πολύβιος· Τὸ δὲ φρούριον οἱ Παννόνιοι καταρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες ὁρμητήριον ἐποιήσαντο, καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηρήκεσαν. ἔστι δὲ ὁρμητήριον, ὅθεν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξαρτύοντες ἔξεισι μαχησόμενοι.

Ὁρμίσκος. καὶ Ὅρμοι, περιτραχήλιος κόσμος, ἐνώτια, χαλαστήρια.

Ὅρμον. λιμένα. Ἀλλιανός· Ἀναπαυομένων καὶ ὁρμιζομένων τὴν τελευταίαν ὅρμιαν τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

Ὁρμώμενος. προθυμούμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γενεαλογούμενος. Ἐκ λόγων ὁρμώμενος καὶ παιδείας ὁ λογικὸς καὶ πεπαιδευμένος.

Ὀρνειάς. πόλις.

Ὀρνιθευομένου. μαντευομένου δι' ὄρνιθος.

---

1. *σύνδεσις* | Ex Laertio rescribendum est *συνείδησις*. *Küst.* Contra Laertio reddebat *σύνδεσις* Menagius e Suida. Speciose *συνήρμοσις* Schweigh. in Arrian. p. 236. Continua *καὶ οἰκείως ἔχειν πρὸς ἑαυτά* Ilbertus ex oratione Diogenis sunt collecta. 3. *προείσεται* | *προσλήψεται* E. 4. *ἐπιγέννημα* | *ἐπιγέγραμμα* A. Suidas brevitatem consectans male reddidit Diogenem: *ἐπιγέννημα γὰρ φασιν* (Stoici), *εἰ ἄρα ἔστιν ἡδονὴ εἶναι*, ubi distinguendum post *ἔστιν*. 6. *ἐναρμόζοντα τρυφαντάσι ἀπολάβῃ* | *ἁρμόζοντα αὐτῇ ἐν ἀνατάσει ἀπολάβῃ* A. et, qui *ἐναρμόζοντα*, B. E. Med. *ἀπολάβῃ* e Diog. reposuit Gaisf. 7. *ὃν ἂν τρόπον ἀπολαμβάνεται* | *ἂν τρόπον ἀντιλαμβάνεται* A. *ἀντιλαμβάνεται* | Corrige ex Laertio *ἀφιλαυτίαν*. *Küst.* Neutrum dubitatione vacuum. 8. *τῶν φυτῶν* | *τῶν* om. A. B. E. Contra *καὶ τῶν ζῴων* Diog. *καὶ φυτῶν* iterat Med. post *ζῴων*. 9. *ὅτε* | Scribendum *ὅτι*. *κἀκεῖνα* | *κἀκεῖ* B. E. Med. 11. *ἐπιγινομένης* | *ἐπιγιγνομένους* B. 12. *συγχρώμενα πορεύεται, τούτοις* | Emenda et supple ex Laertio, *ᾗ συγχρώμενα πορεύεται πρὸς τὰ οἰκεῖα, τούτοις μὲν τὸ κατὰ φύσιν*, etc. *Küst.* *ᾗ* addunt A. B. E. Ceterum *τὸ κατὰ φ.* ipse Diogenes in exemplis Stephani aliorumque: post *φύσιν* supplendum *ἐστί*. 15. *τοῖς* | *τὸ* Menagius Salmasium secutus; malim tamen *αὐτοῖς τὸ κ. φ.* 16. *τέχνη* | Laertius *τεχνίτης*. *Küst.* *οὕτως* | *οὗτος* A. E. Laert. 17. *εἶπε τέλος* | *τέλος εἶναι* tacite Gaisf.

1. *καὶ* om. Diog. 3. *Ὁρμητήριον* | De hac voce vide quae erudite observavit Casaubonus in commentario ad Polybium p. 167. *Küst.* Vid. Wesseling. in Diodor. XIV, 47. et Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 449. sq. 4. *τὰ κατ' ἀρχάς* | *τὰ* om. A. B. C. E. Addidit mox Gaisf. *τὸν* ante *πόλεμον* cum A. C. 7. Post hanc glossam cum A. delevi: *Ὀρμίζω. ἐπὶ ἀγκυρίσεως καὶ νεώς.* Vid. supra v. *Ὅρμιον*. 8. *Ὁρμίσκος* | *Ὁρμίσκοι. περιτραχήλιοι κόσμοι γυναικῶν* Hesychius. * *Ὅρμοι* | *ὅρμος* Photius. 9. *ἐνώτια, χαλαστήρια* | Hae duae voces non sunt interpretatio vocis *ὅρμοι*, sed videntur pertinere ad fragmentum quoddam, in quo auctor aliquis anonymus varia mundi muliebris genera recensuerat. *Küst.* Praeter *ὅρμους* ego nihil horum in recensu mundi muliebris reperio, quem Aristophanes in Thesmoph. fr. X. dedit. Atque haud scio an mendosum sit *χαλαστήρια*. 10. Aeliani locum male repositum esse apparet. 11. *ὅρμιαν* | *ὁρμιᾶν* A pr. 13. *δὲ καί* | *καὶ* om. C. 14. *γενεαλογούμενος* | Hanc vocem obelo notandam censeo. Quid enim ad rem faciat, haud sane video. *Küst.* Habet Photius; nec dubitare licet, cum *ὁρμᾶσθαι* aptum sit indicandis originibus. Infeliciter Abreschius tentavit Dilue. Thuc. p. 298. *ὁ γενεαῖς λογοίμενος*, cuius commenti postea cum poenituit. Mirifice Toupius: *καὶ ὁ ἐκ γενεᾶς ἀναμίμνων γενεαλόγος, καὶ ἐκ.* 16. *Ὀρνειάς. πόλις* | *Ὀρνειαὶ* A. B. quod firmat H. *β'*. 571. *Ὀρναιαὶ* E. *πόλις* | *πόλις* Gaisf. cum A. B. C. His subiecit Med. *Ὀρνίθαι. ἔστιν ἐν τῇ Ἄττικῇ.* 17. *Ὀρνιθευομένου* | Hecataeus Abderita apud Ioseph. contra Apion. I. p. 457. *Οὗτος οὖν ὁ ἄνθρωπος διαπρεπῶν πολλὰ κατὰ τὴν ἀδὴν καὶ μάντεσι τισὶν ἐντυγχανομένου καὶ πάντας ἐπιγνώσεσθαι δεομένου, ἠρώτησε διά τί προσμένουσι. διηγουμένου δὲ τοῦ μάντεως αὐτῷ τὸν ὄρνιθα, περιελόμενος τὸ τάχος ἔβαλε, καὶ τὸν ὄρνιθα κατέβης ἀπέκτεινεν.* Ad hunc locum manifesto respexit Suidas. Hunc locum laudat Eusebius in Praepar. Euang. lib. IX. 4. p. 408. *Toup.* Adde Dionys. fr. Ambros. XIV, 5. et Diod. fr. Vat. VII, 5. Mox *δι' ὄρνιθος* om. C.

---

animalis naturae conveniens est sui ipsius commendatio huiusque confirmatio et amor sui. quare noxia repellit; quae prosunt, admittit. neque ad voluptatem primus animantium appetitus fertur. ea enim postea oritur: si tamen voluptas dicenda est, cum ipsam per se natura, dum constitutioni suae convenientia exquirit, adipiscitur: quo pacto et animalia exhilarantur et stirpes vigent. neque natura in plantis et animalibus differt, quando et in illis sine appetitu et sensu vim suam exserit, et in nobis quaedam ea ratione ut in stirpibus fiunt. cum vero ex superfluo appetitus animalibus accesserit, quo utentes pergunt ad ea quae ipsis conveniunt: in iis quidem quod secundum naturam est per appetitum fit. cum vero ratio hominibus data sit, ut in perfectiore loco positis, illis quidem secundum rationem vivere idem est ac secundum naturam vivere. ratio enim accedit moderatrix appetitus. quamobrem Zeno dixit finem esse, convenienter naturae vivere, id est, secundum virtutem vivere. ad hunc enim et natura nos ducit. *Ὁρμητήριον*, Polybius: *Pannonii vero castellum, quod ab initio belli ceperant, arcem belli fecerunt, locumque spoliis comportandis delegerunt.* *ὁρμητήριον* est locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoste pugnent. *Ὁρμίσκος*. Et *Ὅρμοι*, monilia, torques. *Ὅρμον*. Portum. Aelianus: *Deus honestos et bonos viros non negligit, cum morte acquiescunt et ad ultimam stationem appellunt.* *Ὁρμώμενος*. Cupiens. item qui genus ab aliis ducit. *Ἐκ λόγων ὁρμώμενος καὶ π.* dicitur ille, qui litterarum peritus est et eruditus. *Ὀρνειάς*. Urbis nomen. *Ὀρνι-*

Τονθορύζει. ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει, ἠρέμα γογγύζει, ἢ λάθρα φθέγγεται, ἢ ὑποτρέμει τὰ χείλη κινῶν. Ὑποτονθορύζοντος δὲ τοῦ πλήθους καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἐχέφροσιν ὁ στρατηγὸς τούτους ἐμάλασσε. — *Πάλιν τε θροῦν ὑπεξαπτόντων καὶ τονθορύζειν πειρωμένων ἔφη.*

Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης. ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων. λέγεται δὲ καὶ Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον.

Τὸν κολοφῶνα ἐπίθες. δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συνήεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἴποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν. Σμυρναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συνοί-
486 κους· ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. ἐκ τοῦ τοὺς Κολοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς στασιάσαντάς τινα τούτων μοῖραν ξυνοικίσαι τοῖς Σμυρναίοις. εἰς πόλεμον δέ ποτέ τινα ἀπελθόντων Σμυρναίων, τοὺς μὲν ὑπολειφθέντας ἐν Σμύρνῃ Κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς· ὡς τοὺς Κολοφωνίους ἐκ τούτου δύο πόλεις ἔχειν, τήν τε Κολοφῶνα καὶ Σμύρναν, καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι περί τινος Σμυρναίους, οἳ ὑπελείφθησαν μετὰ τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρνῃ, ὅτε ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς Κολοφωνίους ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ἢ προσέθεντο, ταύτην κρατεῖν· καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυριωτάτου τὸν κολοφῶνα ἐπιτίθεσθαι τοῖς λοιποῖς, ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β' τῶν Κολοφωνίων τῇ τούτων ἑτέρᾳ.

Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν. ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινὰς ἢ καὶ θεραπευόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων, παρόσον ἐκεῖνοι ὑπ' ἀλλήλων κνήθονται καὶ ἀντικνήθουσι.

Τόνον. εὖτονον, ἢ δύναμιν. *Πισίδης·*

Εἴλκες γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἡλίου τόνος
σύρει πρὸς αὐτὸν ἑλκτικῶς τὰς ἰκμάδας.

Τόνος καὶ τοῦ κραββάτου τὰ σχοινία. τόνος καὶ τὸ ἑξάμετρον ἔπος. Πυθικὸν ἦν προμάντευμα ἐν τόνοις ἑξαμέτροις, οὕτω προλέγον τὴν τελευτήν·

---

1. *Τονθορύζει. ὑπόπτως — τὰ χείλη κινῶν*] Eadem fere habet Schol. Aristoph. Ran. 757. *Küst.* Adde Schol. Luciani Necyom. 7. et Lobeck. in Phryn. p. 358. Usque ad *γογγύζει* Photius. *Τονθυρίζει* E. et mox. 4. *βασιλεὺς*] *στρατηγὸς* A. V. et inter vss. E. 5. Cf. v. *Ἀντίπροικα.* 7. *Τὸν ἵππον ὁ Σκ.*] Confer Nostrum supra vv. *Ἀκκιζόμενος*, *Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον* et *Σκύθης ὁρᾷ. Küst.* Glossam suspectam reddit ordo litterarum. 11. *συνήεσαν*] *συνήισαν* A. Schol. Platon. Theaet. p. 359. Prov. Bodl. 899. Apostol. et Arsen. p. 450. *συνήεσαν* B. V. *Πανιώνιον λεγόμενον*] *λεγόμενον Πάνειον* A. *Πάνειον* item V. *Πανιήνον* *V. *Πανίον* B. E. Sed *Πανιώνιον* Georg. Lecapenus Matth. p. 68. 12. *ἴσαι*] *ἴσοι* A pr. 14. *ἐθελοντάς*] Sic recte Paris. A. At priores editt. male *ἐλθόντας. Küst. ἐθέλοντας* Lecapenus et A. cum *γρ. καὶ ἐλθόντας* in marg. *ἐλθόντας* B. V. E. Med. Schol. Plat. Prov. Bodl. Apostol. Arsen. *ἐθελόντας* tacite sic dedit Schottus in Suidae Prov. XIII, 75. *συνοίκους*] Sic rectius MSS. Pariss. quam [E. et] priores editt. quae habent *συμμάχους. Küst.* 15. *καὶ*] *καὶ τήνδε* Schol. Ubi infra *βεβαιοτάτην.* 18. *Τὸν κολοφῶνα*] Sumptus hic articulus videtur ex Schol. in Gregor. Nazianz. cuius versionem Latinam praebet ed. Bill. T. II. p. 24. B. Conf. Bandini Catal. Bibl. Laur. T. I. p. 216. *Gaisf.* Sermo tam narrationis fide quam verborum specie dignissimus est aevo citeriore. 20. *ξυνοικῖσαι*] *ξυνοικῆσαι* V.

1. *ὑπολειφθέντας*] *ἐν Σμύρνῃ* addunt A. B. V. 2. *δύο*] *δώδεκα* B. E. 4. *βουλεύεσθαι*] *βουλεύσασθαι* E. Tum *παρὰ* A. qui *περὶ* inter vss. 6. *ἴσαι*] *ἴσοι* A. 8. *καὶ οὕτω λέγεται*] *τοῦτ* λ^{e}, A. *τούτω λ.* V. *τοῦτο λ.* *V. Forsitan *ἐκ τούτου.* Seqq. in Suidae Prov. XIII, 75. omisit Schottus. 9. *ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β'. τῶν Κολοφ.*] Locus hic salebrosus est, nec sensum planum habet, cui MSS. nullam opem ferunt. *Küst.* Haec una tantum litura sanari possunt. Oratio balbutiens quo spectet, in Latinis significavi. 10. *τῶν β'*] *τῶν ιβ'* B. E. Med. Mox *τούτου* E. 12. *Τὸν ξύοντα*] Vid. supra v. *Ξυήλην* et Schol. Aristid. T. III. p. 672, 20. ed. Dindorf. *Gaisf.* Aristidis locum (T. II. p. 300.) memoravit Arsenius p. 450. *ὅθεν καὶ Ἀριστείδης· τὸν ξύοντα δ' ἀντιξύειν καὶ τοῖς ὄνοις ἡ παροιμία δίδωσι.* Adde locum Theodori Prodromi in *Notices et Extr.* T. VI. p. 525. 14. *καθ'*] *παρ'* A. B. V. Recepi *παρόσον.* 16. *ἡ* recte ignorant Photius et Lex. Bachm. p. 389. *Πισίδης*] Fr. Foggin. 155.

17. *Εἵλκειν*] *εἵλκες* Med. *εἵλκες* dedi cum A. E. *V. 18. *σύρη* *V. 19. *κραββατίου*] *κραββάτου* A. V. *κραβα$^{τ'}$* E. Schol. Aristoph. Equ. 529. *τόνος γὰρ τὰ τῶν κραββάτων σχοινία. Gaisf. κραβατίου* Med. Vide v. *Ἤλεκτρα.* 20. *ἑξάμετρον ἔπος*] *ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ* celebravit Herodotus, velut I, 47. 62. V, 60. Hinc confecta est glossa *Ἑξαμέτροις τόνοις.* 21. *προλέγον*] *προέλεγον* A. E. Med. *προλέγων* V.

Τονθορύζει. Mussat, murmurat, submissa voce fremit, furtim obstrepit. vel labia leniter movet. *Multifudine vero murmurante et indignante, dux eos oratione prudenti mitigavit. — Illi vero cum tumultum iterum excitarent et murmurare coepissent, dixit.* *Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης.* Equum Scytha. de iis qui clam aliquid appetunt, palam vero recusant. dicitur item *Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον.* *Τὸν κολοφῶνα ἐπίθες.* Colophonem adde. duodecim civitates Ionum in concilium, quod Panionium dicebatur, de communibus negotiis deliberatum convenire solebant. quodsi suffragia essent paria, Colophonii calculum imparem addendo ceteros vincebant. Smyrnaei enim illis accesserant unaque habitabant, pro quibus etiam suffragium ferebant. hinc de suffragio praevalenti, quo momentum affertur, proverbium dicebatur. *Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν.* Colophonem imposuit. cum enim Colophonii seditione laborarent, pars eorum cum Smyrnaeis habitatoribus coaluit. cum autem aliquando Smyrnaei ad bellum exissent, Colophoniorum qui remanserant urbem occuparunt: ita ut ab eo tempore Colophonii duas urbes haberent, Colophonem et Smyrnam. Smyrnaei autem qui cum Colophoniis Smyrnae remanserant, siqua de re deliberarent, paribus suffragiis, ad Colophonios rem deferebant; tum cuicunque parti Colophonii sese adiunxissent, ea vincebat. quare *colophonem imponere* dicitur ea res, quae vim habet confirmandi et ratum faciendi: quemadmodum Colophonii, cum duplicem haberent calculum, alteri parti momentum adiiciebant. *Τὸν ξύοντα ἀντ.* Scabentem vicissim scabere. dictum de iis qui se mutuo aut laedunt aut colunt. translatio vero ducta est ab asinis, qui se mutuo scabere solent. *Τόνον.* Intentum robur. Pisides: *Trahebas enim illos, quemadmodum solis vis ad se trahit eliciendo humores.* *Τόνος* item grabati funes significat. et versus hexameter. *Pythicum erat oraculum, versibus hexametris Alexandro interitum praedicens his:*

Αἰακίδη προφύλαξο μολεῖν Ἀχερούσιον ὕδωρ,
Πανδοσίην θ', ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένος
ἐστί.

καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις καὶ Λευκανοῖς ἐπί τινι ποταμῷ, τῆς γεφύρας ῥαγείσης, τῶν προσχώρων ἀκούσας τὸν ποταμὸν ἀποκαλούντων Ἀχερόντιδα, τὴν δὲ πλησίον πόλιν Πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεὼν ἐκπέπλησται, τότε δὴ τὸν εὐκλεᾶ πορεύεται θάνατον, καὶ πρὸς μέσους τοὺς πολεμίους ὠθούμενος ἀφειδῶς, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτω πίπτει μαχόμενος. ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου κηδεστής, Ὀλυμπιάδος ἀδελφός.

Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ κραυγαζόντων ἡ παροιμία· ἐπεὶ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον Ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς νεὼς Ἀργοῦς καὶ ζητήσας οὐχ εὗρε.

Τοξεύω.

Τοξεία.

Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπηρέται, φύλακες τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἵτινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσην σκηνοποιησάμενοι, ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον Πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ Σκύθαι καὶ Σπευσίνιοι· ἀπὸ Σπευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς.

Τοξότης. ὑπηρέτης. Ἀριστοφάνης·

Τοξότης συνήγορος,
ὥσπερ Εὔαθλος.
ἀντὶ τοῦ ὑπηρέτης.

Μὴ σκυθρώπαζ'· . . 487
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. Ὅμηρος·

Οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κνανέῃσιν
ἰάνθη.

Σοφοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον·

Ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἰάνθη χαρᾷ.

Τοξότου. δημοσίου ὑπηρέτου, ἐπόπτου καλουμένου.

Τοπάζειν. οἷον στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι,

1. *προφύλαξαι*] Leg. *προφύλαξο*. *Toup.* Item Valckenarius, qui sequentia Aeliano tribuit. Ipsum *προφύλαξο* A. V. *προφύλαξι* E. 2. *Πανδοσίην*] Vid. Stephan. in *Πανδοσία*. *Hemst.* Cum Stephano conspirant Livius VIII, 24. Strabo VI. p. 256. et Iustinus XII, 2. quorum coniuncta narratio praeclare facit ad illustrandam Aelianei loci brevitatem. *πεπρωμένος*] *πεπρωμένον* B. V. E. 4. *Βρεττίοις*] *χετττίοις* *V. *καὶ Λευκανοῖς*] *καὶ* om. A. V. 6. *καλούντων*] *ἀποκαλούντων* A. V. *καλούσας* E. *ἀποκαλούντων* quid sit ostendunt Livii verba: *increpans nomen abominandum fluminis, iure Acheros vocaris, inquit.* Sed *Ἀχερόντιδα* non habet quo defendatur. 9. *τὸν εὐκλεᾶ*] Desideratur praepositio. 11. *ὠθούμενος τοὺς πολεμίους* edd. ante Gaisfordum, qui tacite cum *V. 12. *Ἀλέξανδρος*] Harpocr. *ἄλλος δὲ Ἀλέξανδρος Μολοττὸς* frater Olympiadis. Vide ibi a me et a Valesio notata. De hoc Alexandro Molosso est insigne fragmentum Aristotelis apud Ammonium in *Νῆες*. Steph. Byz. *Πανδοσία*: non debebat dubitare Berkelius. Corrigo *ὁ Μολοττός*. Librariis multo notior erat Alexander Aetolus citatus saepe Stephano, nisi fallor. *Valck.* 13. *Φιλίππου*] *Φίλιππος* V. Abiiciendus articulus. Mox *Ὀλυμπίου* A. B. V. Tum *ἀδελφόν* V. 14. *Ὕλαν*] Scribendum est *Ὕλαν*, per simplex *λ*. *Küst.* Vid. *Ὕλαν κραυγάζειν*. Hesych. v. *Ἐπιβόα*, ubi pro *αἱ Μοῦσαι* l. fort. *οἱ Μύσιοι τ. Ὑ. ἀνακαλούμενοι*. *Toup.* MS. Conf. Hemsterh. in Aristoph. Plut. p. 427. *κραυγάζεις*] *βαστάζειν* V. *κράζεις* Diogen. VIII, 33. *κραυγάζουσιν* Prov. Bodl 888. 15. *καὶ κραυγαζόντων ἡ παρ.* om. *V. 18. 19. Om. vulg. Tuetur *V. 20. *Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπηρ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 54. *Küst.*

1. *μέσον* Med. 3. *Σπευσίνιοι, ἀπὸ Σπευσίνου τ.*] Scribendum potius est *Πευσίνιοι, ἀπὸ Πευσίνου τινός*, non solum auctoritate Scholiastae Aristophanis loco laudato, sed etiam Iul. Pollucis lib. VIII. c. 10. p. 408. Vide etiam Meurs. Ceram. Gem. c. 16. *Küst.* *Σπουσίνιοι* et *Σπουσίνου* Photius, *Σπευσίμους* idem in gl. mendosa *Τολόται. Πευσίνιοι, Πευσῖνός τινος* Schol. 6. *Ἀριστοφάνης· Τοξ.*] Fragmentum hoc Aristophanis ex Holcadibus eius depromptum est, ut patet ex Scholiasta Aristoph. Acharn. 710. Ibi autem plura. *Küst.* 8. *Εὔαθλος*] *Εὔανθλος* A. Cf. Bergk. commentt. de comoed. ant. p. 97. sqq. 10. *Μὴ σκυθρώπ.*] Aristophanes Lysistr. 7. *Μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον. Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. Küst.* His pro lemmate praemissum *Τοξοποιεῖν*, cui litterarum ordo repugnat, omisi cum A. V. Etenim hanc observationem, ut solet, tanquam ex superfluo solamque glossarum similitudinem secutus reliquis Scholiorum copiis Suidas subtexuit. Ceterum Photius, a quo Hesychius leviter discedit: *Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν.* Cuius ad normam refingendus Zon. p. 1739. 13. *τοιοῦτον*] *τοιοῦτο* A. *γὰρ* om. V. 14. *Ὅμηρος*] Il. *ό*. 102. *Küst.* 15. *ἐπ' ὀφρύσι*] *ἐπ'* om. A. V. 17. *Σοφοκλῆς*] Fr. inc. 88. 18. *ἐκαθῇ χαρᾷ* Schol. Homeri. Fluxit ex versu superiore *ἰάνθη*. Frustra *ἰανθῇ* Villois. in Long. p. 278. *χαρῇ*] *χαρᾷ* A. B. V. E. Med. 19. *Τοξότου*] E Schol. Aristoph. Acharn. 707. Cf. gl. iam sublatam *Ὧχ' ἐγώ*. 21. *Τοπάζειν*] *οἷον στοχ.*] Eadem habet Etymologus. *Küst.* Adde Schol. Plat. p. 460. et Timaeum Ruhnkenii p. 259. coll. v. *Καχυπότοπος*. Porro Etym. Gud. v. *Ὑπετόπαζεν*, item Suidae quasi gl. *Τοπεῖν*.

Aeacide, cave accedas ad aquam Acherusiam Pandosiamque, ubi te mors fatalis manet. is pugnam cum Brutiis et Lucanis ad flumen quoddam ponte rupto commisit, cumque flumen a finitimis cum probro Acherontidem, urbem autem vicinam Pandosiam vocari audisset, cum oraculi vocibus ea nomina contendit, et sic cognovit fatale mortis tempus adesse. tunc igitur gloriosam petit mortem, medios in hostes salutis suae immemor se immisit, multaque prius caede edita tandem pugnans occubuit. erat autem Alexander Philippi affinis, frater Olympiadis. Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις. Hylam clamas. proverbio dicitur, siqui frustra laborant et vociferantur. Hylam enim amissum cum Hercules ex navi Argo egressus quaesivisset, non invenit. *Τοξόται.* Publici ministri, custodes urbis, mille numero, qui olim in tabernaculis in medio foro factis habitabant; postea vero in Areopagum transierunt. hi autem vocabantur et Scythae et Spensinii; a Speusino quodam antiquo magistratu, qui ordinem illorum instituit. *Τοξότης.* Publicus minister, lictor. Aristophanes: *Lictor et causarum patronus, ut Euathlus.* Idem: *Ne tetrico sis vultu: non enim decet te supercilia in arcum sinuare.* ab consequenti hoc dictum est. talis enim vultus est eorum, qui defixi sunt in meditationibus. Homerus: *Neque frons eius super supercilia caerulea exhilarabatur.* Sophocles de contrario: *Ut Iovis frons effundatur gaudio.* *Τοξότου.* Publici ministri, qui custos urbis vocatur. *Τοπάζειν.* Coniicere, cogitare, suspicari. et

Ὀρταλίχων. ὀρνέων εἶδος οἱ ὀρτάλιχοι· ἢ ἀλεκτρυόνων.

Ὀρταλίχων. ὀρνέων νεογνῶν.

Ὀρτάδες ὀρνιθίων μητέρες ὀρταλίχων.

Ὀρτιάγων, Γαλάτης· ὃς ἐπεβάλετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ βασιλεύων τὴν ἁπάντων τῶν Γαλατῶν δυναστείαν εἰς ἑαυτὸν μετασῆσαι, καὶ πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφόδια προεβάλλετο καὶ φύσει καὶ τριβῇ. καὶ γὰρ εὐεργετικὸς ἦν καὶ πολεμικὸς καὶ δυναμικὸς πρὸς πολεμικὰς χρείας.

Ὀρτιαγωνίας. Ὀρτιάγωνος ἐγγόνει Παιδοπολίτης. προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν δικαστὴς ἀπεδείχθη.

Ὀρτόβριγα, πόλις.

Ὀρτυγοκόπος. παιδιά τις, ἐν ᾗ ὄρτυγας ἰσταῖσιν ἐν γύρῳ, οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλήν. καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταβαλὼν τὸν ὄρτυγα λαμβάνει ἐξῆς οὓς ἂν δύνηται· ὁ δ' ἀποτυχὼν παρέχει θατέρῳ τοὺς ὄρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτ' ἀνὰ μέρος ποιοῦσι. λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ· Οὔκ, ἀλλὰ 718
πρὸς Μειδίαν δεῖ σε ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον καὶ τοιούτους ἄλλους. Ἐν Φαίδωνι. ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγὼν ἐστι, πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους· διόπερ οὐ ῥαθυμητέον. Μηδὲ ὀρτυγοκοπεῖν, μηδὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπτοῆσθαι.

Ὀρτύγωνος.

Ὅροι, τέλη, ὁρισμοί. Ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια ὁ Ἰσίδωρος τῶν θείων ἀφωρισμένα στοιχων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκρισιν· τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον· τῆς δὲ

1. *Ὀρταλίχων* | Aristoph. Acharn. 871. *Τῶν ὀρταλίχων, ἢ των τετραπτερυλλίδων.* Scholiasta: *Ὀρταλίχων δέ, τῶν ἀλεκτρυόνων κατὰ τὴν των Βοιωτων διάλεκτον.* *Kust.* Huc Suidas respexit. *Kust.* Vide Blomf. gloss. Agam. 53. *εἶδος ὀρνέου* | *ὀρνέων εἶδος* A. B. E. 4. *Ὀρτάδες δσσα.* | Agathiae Ep. XXV, 4. Anthol. Pal. V, 292. *μητέρων* B. E. Med. 5. *Ὀρτιάγων, Γαλάτης· ὃς ἐπιβ.* | Haec Polybio tribuuntur in Collectaneis historicis ab Valesio editis p. 114. [XXII, 21.] ubi initium rectius sic legitur: *Ὅτι Ὀρτιάγων ὁ βασιλεὺς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Γαλατων ἐπεβάλετο τὴν ἀνάρχουσαν τῶν Γαλατων* etc. *Kust.* De eius uxore Chiomara vid. Plutarch. de Virtt. Mul. p. 258. Val. Max. VI, 1. et Scalig. in Heroinis p. 376. *Reines.* *ἐπεβάλετο* | *ἐπιλάβετο* E. G. *Γαλατων* | *ἀνακτων* B. E. 7. *ἑαυτὸν* | *αὐτὸν* A. B. 9. *καὶ πολεμικὸς* | *καὶ μεγαλόψυχος, καὶ καιὰ τὰς ἐντεύξεις εὔχαρις καὶ ἀνετός· τὰ δὲ ἀντίγραφα περὶ Γαλάτας, ἀνδρώδης ἦν καὶ δυναμικὸς* *a. a. χ.* Excerpta. 11. *Ὀρτιάγωνος ἐγγ.* | Haec leguntur etiam infra v. *Παιδοπολίτης.* *Kust.* Incertum utra glossa sedem alienam invaserit; quamquam consentaneum est ut hanc repudiemus. *Παιδοπολίτης.* | An l. *καὶ ὁ πολίτης?* *Reines.* 14. *πόλις* | Statim Gaisf. delevit cum A. *Ἡ δὲ πόλις* (*εἶδος πόλεως* B. E. Med.) *Ὀστόβριγα, Δακιανων* (*Δακιανων* B. E.) *κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐμβριθεστάτη* (*ἐμβριθεστάτην* B. E.) *εἶναι.* Quae supra leguntur v. *Τεμπαθεστάτη.* 15. *Ὀρτυγοκόπος* | Potius *ὀρτυγοκοπία.* Sic enim dicebatur ludus ille, quem Suidas hic describit. Confer Pollucem lib. IX. c. 7. *Küst.*

1. *ἐν ἀνορ* mendum Schol. Aristoph. 2. *κατεβαλὼν* | Sic MSS. Pariss. itemque Photius in Lex. At priores editt. minus recte *κατὰ βαθὺν.* *Küst.* 3. *Ἔτι οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ* | Locus Platonis a Suida hic citatus extat in *Alcibiade priore* [p. 120. A.] et sic se habet: *Οὐκ, ἀγαθέ, ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν σε δεῖ τὸν ὀρτυγοτρόφον ἀποβλέπειν καὶ ἄλλους τοιούτους, οἳ τὰ τῆς πόλεως πράττειν ἐπιχειροῦσι.* Pro *ὀρτυγοτρόφον*, ut hodie Platonis exemplaria habent, non solum Suidas olim legit *ὀρτυγοκόπον*, sed etiam Athenaeus: quippe qui lib. XI. p. 506. ad eundem locum Platonis respiciens Midiam a philosopho *ὀρτυγοκόπον* vocari ait. Vide Leopard. Emendatt. lib. II. c. 5. a quo ista omnia iam ante observata fuerunt. *Küst.* Repugnant libri Alcibiadis. 6. *πρὸς Μειδίαν* | Sic recepsit ex Platone et Lexico Photii. In prioribus enim editt. vitiose legitur *προσμειδιᾶν* [*πρὸς μειδιᾶν* A.]: pro quo Portus, qui Platonem non consuluerat, inepte coniectura reponendum putabat *προσμειδιᾶν*, i. e. *arridere.* De Midia autem, cuius Plato loco citato meminit, plura vide apud Schol. Aristoph. Av. 1297. *Küst.* *οὐ δεῖ* | *δεῖ σε* A. E. C. Phot. repugnantibus libris Plat. 7. *Ἐν Φαίδωνι* | Pessime. Quae enim sequuntur non sunt sumpta ex Platonis Phaedone: sed priora quidem illa, *ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχ. ῥᾳθυμητέον*, sunt verba commentatoris Suidae, qui superiorem locum Platonis interpretatus erat. At quae sequuntur, *Μηδὲ ὀρτυγοκοπεῖν*, etc. sumpta sunt ex Marci Antonini lib. I. c. 6. [ubi legitur *ὀρτυγοτροφεῖν* | ut Leopardus loco supra laudato recte observavit. *Kust.* Frustra Kusterum plagii insimulavit Müllerus in Reinesianis. Leopardus ab ipso Küstero appellatus: „Platonis verba Proclus aut Plotinus aut alius quispiam interpretans, inquit, *ἐμφαίνων, ὅτι οὐ πρὸς τ. τ. ὁ. ἀ. τ.* Neque enim e Phaedone Platonis seqq. deprompta esse credendum est." Quae quamvis speciose disputata sunt, in commentariis tamen Platonicorum affirmaverim nulla huius sententiae vestigia superesse. Nec forte et casu irrepserunt *ἐν Φαίδωνι*: quae placet ad locum quempiam Platonis *ἐν Φάωνι* (cf. Meinek. Quaest. Scen. II. p. 26.) referre. Hermannus tamen probat *ἐμφατικῶν.* *ὅτι οὐ* | *ὅταν οὐ* C. 11. Om. vulg. 12. *Ὅρους γὰρ ἐτίθετο καὶ τεκμ.* | Haec deprompta sunt ex Damascio, qui vitam Isidori scripsit: ex qua Excerpta habentur apud Photium. Confer etiam Nostrum infra v. *Τεκμήριον*, ubi eadem leguntur. *Küst.* *γὰρ* | *δὲ* A. B. E. C. et gl. inferior. 13. *στοίχων* | Infra v. *Τεκμήριον* rectius legitur *στοιχειων.* *Küst.* *ἀφωρισμένων στοι* C.

Ὀρταλίχων. *Ὀρτάλιχοι* sunt avium genus, vel gallorum. *Ὀρτελίχων.* Avium teneorum natarum. *Aves tenellarum matres articularum.* *Ὀρτιάγων.* *Ortiagon, Galatiae regulus, omnium qui in Asia sunt Gallorum principatum ambibat. ad hunc vero conatum et natura et usu plurima adiumenta habebat. etenim et liberalis erat et fortis bellique strenuus.* *Ὀρτιάγωνος.* Ortiagontis filius fuit Paedopolites: qui aetate provectior iudex creatus est. *Ὀρτόβριγα.* Ortobriga, urbs. *Ὀρτυγοκόπος.* Ludus quidam est, in quo coturnices in orbem collocant, eorumque capita ferinut. qui autem in orbe coturnicem prostraverit, reliquas ordine capit, quas potest. qui vero socus fecerit, alteri coturnices verberandas praebet: id quod per vices faciunt. *in Alcibiade: Non, sed ad Midiam, qui coturnices per ludum ferire solet, respicere te oportet, et ad alios eius generis homines.* significare vult, non cum vulgaribus hominibus esse certamen, sed cum praestantissimis. *Neque coturnices per ludum ferire, neque rebus istis nimium addictum esse.* *Ὀρτύγωνος.* *Ὅροι.* Fines, termini. *Fines enim et signa constituebat Isidorus, a divinis separata elementis, ad humanarum rerum diiudicationem. primum industriam, quae supra quam dici potest ad res quasvis efficiendas valet. mentis porro prudentiam,*

εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας· τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν, ἄλλῃ δὲ οὐδαμοῦ ἀποπλανώμενον.

Ὀροίτης. ὄνομα κύριον.

Ὀροιτύπος. ὑλοτόμος.

Ὄρυγες. ζῷά τινα.

Ὄρυγμα. ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο.

Ὀρυμαγδός. Θόρυβος, τάραχος, κτύπος. παρὰ τὸ Θόρυβος, Θορυβάζω, Θορυβάσω, τεθορύβαγα, Θορύβαγος· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ Θ καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ὀρυμαγδός.

Ὀρφανία.

Ὀρφανιστῶν. Ὀρφανισταί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες. ἢ ὀρφανισταὶ ἀρχὴ Ἀθήνησι τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα. ἢ ὀρφανιστῶν, τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων.

Ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων· ὅσον κακόν... .

Ὀρφανός. Ἰώσηπος· Καὶ αὐτοὶ πατέρες δ' ἦσαν ὀρφανοί. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ χωροῦσιν οἴκοι, ὀρφανιὰς τὰς πρεσβείας καταλείψαντες τῆς εἰρήνης.

Ὀρφεύς, Ἀειβήθρων τῶν ἐν Θράκῃ (πόλις δέ ἐστιν ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ), υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. ὁ δὲ Οἴαγρος πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἄτλαντος, κατὰ Ἀλκυόνην μίαν τῶν Θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ιά γενεῶν τῶν Τρωικῶν, καί φασι μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου· βιῶναι δὲ γενεὰς θ'. οἱ δὲ ια φασίν, ἔγραψε Τριασμούς· λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικὰ καλούμενα· Κλίσεις κοσμικάς· Νεοτευκτικά· Ἱεροὺς λόγους, ἐν ῥαψῳδίαις κδ'· λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου· Χρησμούς, οὓς ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον· Τελετάς· ὁμοίως δέ φασι καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου· *ἐν τούτοις δ' ἐστὶ περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις Ὀγδοη-

4. οὐδαμῆ] οὐδαμοῦ A. 5. Ὀροίτης] Ὄροιδος extat apud Thucyd. II, 80. 6. ὑλοτόμος] ὑλοκόμος B. E. 7. Ὄρυγες] De his veterum locos indicavit Leemans. in Horapoll. p. 267. sq. 8. Ὄρυγμα. ἰδίως οὕτ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. *Βάραθρον*. *Küst.* Dinarch. c. Demosth. p. 100. *Toup.* MS. 10. Ὀρυμαγδός] Sic antiquissimus MS. A. At MSS. B. et C. [et E.] itemque priores editt. nec non Hesychius [Zon. p. 1464.] et Photius in Lexico [*Ὀρυμαγδός* Photius] ὀρυγμαδός: quod minus placet. *Küst.* 11. Θορυβάζω, Θορυβ.] Confer Etymologum, qui haec rectius habet. *Küst.* Θορυβάσω, τεθορύβαγα] Θορυβήσω τεθορύβηκα B. E. Med. Θορβάζω τεθορύβαγα C. Dein scribendum Θορυβαγός. 13. Sub finem Med. Ὀρύσσω. αἰτιατικῇ. 15. Ὀρφανιστῶν. ὀρφανισταί εἰσ.] Ex Schol. Sophocl. Ai. 512.

1. ἀπ'] ὑπ' A. B. E. 2. πατέρες] πρὸς C. qui mox χοροῦσιν et ὀρφανούς. 3. Οἱ δὲ χωροῦσιν οἴκ.] Haec sunt verba Theophylacti Simoc. lib. III. c. 15. *Küst.* 5. Ὀρφεύς] Pleraque horum *Eudocia* p. 318. *Ληβήθρων*] *Λιβηθρῶν* A. omisso δὲ post πόλις. *Λειβήθρων* Gaisfordus. 6. υἱὸς Οἰάγρου] Vide Schol. Apollonii Rhodii I, 23. *Küst.* 7. ἀπὸ Ἄτλαντος] V. Lobeckii Aglaoph. I. p. 323. 11. Τριασμούς] Scribe Τριαγμούς. Vide Harpocrationem v. Ἴων, et Bentleium in Dissertatione critica Malelae subiuncta p. 67. 68. *Küst.* Quae de Ione memorantur, ea potissimum erroris convicit Bentleius p. 69. a quo discessionem fecit Lobeck. p. 389. Ceterum nullus in antiquitate extat litterarum Orphicarum index, qui hoc copiosior sit aut perplexior. Τριαγμοὺς item Graevius ap. Creuzer. Dionys. p. 29. (immo 19.) monente Gaisf. 13. Κλίσεις] κλήσεις A. Tum κοσμικαὶ A. B. E pr. κοσμικαίνας Edd. ante Küst. Malalas p. 88. περὶ θεοῦ ἢ τῆς κοσμικῆς κτίσεως: ac similiter Eschenbachius *Κτίσις κόσμου*, probatum Lobeckio p. 375. qui coniecturam nescio quam Küsteri memorat *κλίματα κοσμικά*. Νεοτευκτικά] Νεωτευκτικὰ Hemsterhusius cum Fabricio et Eschenbachio. Neutrum placet. Ἱερούς λόγους] Id est, Theogoniam, in rhapsodias tributam: v. Lobeck. p. 714. coll. 489. 14. ῥαψῳδίαις] ῥαψῳδίαι A. 16. Χρησμούς· οὓς ἀναφ.] Cum hoc loco Suidae conferendus est Clemens Alexandrinus, qui Strom. lib. I. p. 244. de scriptis, quae Orpheo vulgo tribuebantur, haec habet: Τὸν Κράτητα (scribe Κρατῆρα, monente etiam Reinesio V. Lectt. lib. I. p. 93.) δὲ τὸν Ὀρφέως, Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου (εἶναι λέγουσι·) τήν τε Εἰς ᾅδου κατάβασιν Προόδικου τοῦ Σαμίου. Ἐπιγένης δὲ ἐν τοῖς περὶ τῆς εἰς Ὀρφέα ποιήσεως Κέρκωπος εἶναι λέγει τοῦ Πυθαγορείου τὴν Εἰς ᾅδου κατάβασιν καὶ τὸν Ἱερὸν λόγον· τὸν δὲ Μέπλον καὶ τὰ Φυσικὰ Βροντίνου. *Küst.* De Vaticiniis v. Lobeck. p. 237. 17. Τελετάς] Aristoph. Ran. 1064. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι. *Küst.* 18. ἐν τούτοις cum neque habeat quo per legem grammaticam referatur, neque argumentum illud cum Teletis cohaerere potuerit: iure coniici videtur interceptum fuisse *Λιθικά*. Quod tamen Lobeckius p. 377. suspicatur, haec suo loco mota fuisse, cum ad aliud carmen pertinerent, id libentius concedam quam quod sumit duo poemata communi Τελετῶν nomine extitisse, quorum recentius lapidum sculpturas tradiderit. Priori quidem sententiae favet etiam in praegressis deturbatum ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστ. κ. περὶ λίθων γλυφῆς] *Λιθικῶν* Orphei meminit Tzetzes Chil. IV. c. 140. et Chil. XII, 183. Fragmenta ex iisdem adducit Chil. II. c. 54. et Chil. XII. c. 431. *Küst.* Orpheum ἐν ἀρχῇ τῶν Λιθικῶν, l. *Λιθιακῶν* citat Tzetz. in Lycophr. 226. *Reines.* Ὀγδοηκοντάλιθος inscriptio singularis et ut videtur aliis scriptoribus incognita.

---

a conspicuo et consueto vulgi more remotam. amoris denique impetum; quo fertur ad fruendam pulchritudinem rerum. quae in intellectu versantur, neque aliorsum quoquam modo deflectentem. Ὀροίτης. Nomen proprium. Ὀροιτύπος. Qui silvas caedit. Ὄρυγες. Animalia quaedam. Ὄρυγμα. Sic peculiariter vocabatur locus, in quo malefici supplicio afficiebantur. Ὀρυμαγδός. Tumultus, turba, strepitus. sic autem formatur: Θόρυβος, Θορυβάζω, Θορυβάσω, τεθορύβαγα: unde Θορύβαγος, et sublato Θ, mutatoque β in μ, et per pleonasmum litterae δ, ὀρυμαγδός. Ὀρφανία. Ὀρφανιστῶν. Ὀρφανισταὶ sunt pupillorum curatores. vel Ὀρφανισταὶ magistratus erat Athenis, qui de causis pupillaribus iudicabat. vel, Ὀρφανιστῶν, qui sunt pupillorum tutores. *Sub tutoribus inimicis: quantum malum.* Ὀρφανός. Iosephus: *Ipsique patres erant liberis orbati.* Et alibi: *Illi vero domum redeunt, relinquentes legationes orbatas pace.* Ὀρφεύς. Orpheus, ex Libethris Thraciae oriundus (Libethra autem est urbs Pieriae vicina), Oeagri et Calliopes filius. Oeager vero fuit quintus ab Atlante, ex Alcyone, una filiarum eius. vixit undecim aetatibus ante bellum Troianum: ipsumque Lini discipulum fuisse dicunt, et novem aetates vixisse; quamquam alii undecim. scripsit Triagmos: qui tamen ab aliis Ionis tragici esse dicuntur. in his etiam illa, quae dicuntur Hierostolica. Clises Cosmicas. Neoteuctica. Sacros sermones, libris XXIV. hi vero dicuntur esse Theogneti Thessali; alii vero eos Cercopi Pythagoreo tribuunt. Oracula: quae ad Onomacritum referuntur. Initia: quae eiusdem Onomacriti esse dicuntur. * in his

κοντάλιθος ἐπιγράφεται· Σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου λέγεται καὶ Περσίνου τοῦ Μιλησίου· Κρατῆρας· ταῦτα Ζωπύρου φασί· Θρονισμοὺς Μητρῴους καὶ Βακχικά· ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασὶν εἶναι· Εἰς ᾅδου κατάβασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου· Πέπλον καὶ Δίκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, οἱ δὲ Βροντίνου· Ὀνομαστικόν, ἔπη ασ· Θεογονίαν ἔπη ᾱ· Ἀστρονομίαν, Ἀμοκοπίαν, Θυσθυνικὰ ἢ Ὠιοσκοπικά, ἐπικῶς· Καταζωστικόν· Ὕμνους· Κορυβαντικόν· καὶ Φυσικά· ἃ Βροντίνου φασίν.

Ὀρφεύς, Κικονάιος, ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρᾳκικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου, δύο γενεαῖς πρεσβύτερος τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε δὲ Μυθοποιίαν, Ἐπιγράμματα, Ὕμνους.

Ὀρφεύς, Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγονέναι λέγει· ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.

Ὀρφεύς, Κροτωνιάτης, ἐποποιός· ὃν Πεισιστράτῳ συντῆναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. Δεκαετηρίδα· Ἀργοναυτικά· καὶ ἄλλα τινά.

Ὀρφεύς, Καμαριναῖος, ἐποποιός· οὗ φασιν εἶναι τὴν Εἰς ᾅδου κατάβασιν.

Ὀρφεύς, βασιλεὺς Θρᾳκῶν· ἐφ' οὗ αἱ Ἀμαζόνες ἐδασμολόγησαν Φρύγας.

Ὀρφεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις Κριτῶν, καταλυθείσης τῆς βασιλείας Ἀθηναίων, Ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο, σοφὸς ἄριστος γενόμενος καὶ πολλὰ μυστήρια διδαχθείς. φέρονται γὰρ αὐτοῦ καὶ περὶ Θεογνωσίας λόγοι, ἐξ ὧν εἰσι ταῦτα. εἶπε γὰρ ὅτι ἐξαρχῆς ἀνεδείχθη ὁ αἰθὴρ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργήσεως· καὶ ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος, καὶ νὺξ φοβερὰ πάντα κατεῖχε καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα· σημαίνων τὴν νύκτα προτερεύειν· εἰρηκὼς ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων ὑπέρτατον τὸν

2. καὶ] Immo ἢ. *Περγίνου*] *Περσίνου* A. E. Obrechtus contulit *τὸν ποιητὴν Περσίνον* apud Pollux. IX, 93. 3. *Κρατῆρας*] V. Lobeck. p. 731. sqq. *Θρονισμούς*] V. Lobeck. p. 368. 5. *εἶναι*] *εἰσὶν* A. B. E. Id ex continua voce subnatum opinor. 6. *Ἡροδίκου*] *Ἡροδίκου* Müller. *Orchom.* p. 18. suffragante Welckero *der epische Cyclus* p. 255. *Περινθίου*] *Πειρινθίου* A. *Δίκτυον*] Lectioni *Δίκτυον* favet praecedens *Πέπλος*. Supra tamen in *Ἵππος Νισαῖος*, *ἐν δὲ Δίκτυϊ Ὀρφεὺς λέγει*. *Hemst.* Cf. Lobeck. pp. 381. 405. 7. *Ἡρακλεώτου*] *Ἡρακλειώτου* B. E. *Βροντίνου*] Scribendum est *Βροντίνου*: ut paulo post recte legitur. *Küst.* Sic B. E. Sed *Βροτίνου* bis A. 8. *Ὀνομαστικόν*] Sic rectius MS. A. quam MSS. B. et C. itemque priores edit. quae habent [cum Eudocia] *Ὀνομαστικά*. *Küst.* Titulus commenticius. Addidit Gaisf. *Θεογονίαν ἔ. ᾱ* cum A. *Ἀστρονομίαν*] Vide Tzetzem Chil. XII, 247. Ceterum praeter opera Orphei a Suida hic memorata Tzetzes Chil. IV, 172. etiam *Γεωργίας* eius meminit, et fragmentum inde producit. Praeterea *Θεογονία* eius laudatur a Clem. Alex. Strom. VI. p. 253. Cedreno p. 57. et Ioanne Malela p. 88. Sunt et alia opera, quae Orpheo olim tribuebantur; quorum nomina nunc consulto praetermitto. *Küst.* 9. *Ἀμοκοπίαν*] *Ἀμακοπὶ* A. *Ἀμμοκοπίαν* Eudocia. *Ἀμνοσκοπία* Lobeck. p. 361. 10. *Ὠιοσκοπικά*] Hermagoras scripsit dialogum dictum *Ἐγγύτης*, *ἢ περὶ ἀοιδοῦ τινος*: vid. v. *Ἑρμαγόρας*. *Ἀπρεπιάνης*. De ovorum auguriis vid. Plin. X, 55. *Reines.* Adde Lobeck. p. 410. *Ἐπικῶς*] Latet fortasse *ἔπη* et nota numeri versuum. *Lobeck.* p. 355. *Καταζωστικόν*] *Καταζωτικόν* E. Hunc librum merito Lobeckius p. 371. iungit cum Hierostolico: cf. idem p. 730. *Ὕμνους*] Vide Pausan. in Boeoticis p. 588. *Küst.* 11. *Φυσικά*] *Ἐν τῷ Ὀρφέως φυσικῷ*, vid. infra v. *Τριτοπάτορες* e Phanodemi l. VI. *Reines.* V. Lobeck. p. 753. sq. 12. Orpheorum catervam usque ad *κατάβασιν* recenset itidem *Eudocia* p. 320. *Κικονάιος*] *Κικονᾶιος* scripsi cum Med. Lascare Prolegg. in Orph. et Eudoc. Deinde quae tenorem verborum male interpellant *ἢ Ἀρκάς* verear ut pro sanis haberi possint. 14. *γενεαῖς*] *γενεῶν* E. *ὧν* post *πρεσβύτερος* om. A. B. E. 15. *δὲ* post *ἔγραψε* add. A. *Μυθοποιία*] Mythicum commentum recte Lobeckius p. 378. explosit. 16. De Dionysio quis fuerit varias expromit suspiciones Lobeckius p. 352.

1. *ὃν*] *ὃς* A. Mox *ἕκτῳ* om. B. E. 3. *Δεκαετηρίαν*] *Λωδεκαετηρίαν* legendum esse monuit Lambecius in Prodom. p. 176. *Hemst.* V. Lobeck. p. 423. sq. *δεκαετηρίδα* A. *δεκαετηρίας* E. 6. *κατάβασιν*] *τοῦ Θρᾳκὸς Ὀρφέως* addit Eudoc. Ceterum Lobeckii criminatio p. 356. *Postremum articulum temere omisit Küsterus*, quo spectet ignoro. 9. *παρὰ Ἰουδαίοις*] *Ἰουδαίων* A. 12. *περὶ Θεογονίας*] Scripserim potius *τοῦ Θεογονίας*, auctoritate Cedreni et Ioannis Malelae, qui ubi de Orpheo agunt, cum *Θεογονίαν* scripsisse referunt, et ex opere illo eadem adducunt, quae hic apud Suidam sequuntur. *Küst.* 13. *εἶπε γὰρ ὅτι ἐξ ἀρχ.*] Cum toto hoc loco conferendus est Cedrenus p. 57. et Ioannes Malelas p. 89. 90. qui eadem fotidem pene verbis referunt. *Küst.* 15. *ἐντεῦθεν*] Ex Timotheo apud Syncellum et Eusebium. Vide Miscell. Lips. VI. p. 75. ubi male interpres *ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν* vertit. Vid. Bentleius ad Revelat. *Toup.* MS. 16. *φοβερά*] Cedrenus et Ioannes Malelas *ζοφερά*: quod magis placet. *Küst.* 17. *πρωτεύειν* Malelas, omissis *τόνγε ὑπέρτατον αἰθέρα*.

est de lapidum scalptura, qui liber Ogdoecontalithos inscribitur. Soteria: quae Timoclis Syracusani vel Persini Milesii esse dicuntur. Crateras: hi Zopyro tribuuntur. Thronismos Magnae Matris, et Bacchica: quae Niciae Eleatae esse dicuntur. Descensum ad Inferos: quod opus Herodici Perinthii esse fertur. Peplum et Rete: quae ipsa Zopyro Heracleotae tribuuntur, ab aliis tamen Brotino. Onomasticum, versibus MCC. totidem versibus Theogoniam. Astronomiam. Amocopiam. Librum de sacrificiis. De divinatione ex ovis, versibus. Catazosticum. Hymnos. Corybanticum, et Physica: quae Brontini esse dicunt. Ὀρφεύς. Orpheus, Ciconaeus, vel Arcas, ex Bisaltia Thracica, poeta heroicus. fuit autem ipse ante Homerum duabus aetatibus, Troiano bello antiquior. scripsit Mythorum corpus, Epigrammata, Hymnos. Ὀρφεύς. Orpheus, Odrysius, poeta epicus: quem etsi Dionysius ne extitisse quidem dicit, quaedam tamen poemata ad eum referuntur. Ὀρφεύς. Orpheus, Crotoniates, poeta epicus: quem Pisistrato tyranno familiarem fuisse Asclepiades libro Grammaticorum sexto dicit. scripsit Decaeterida, Argonautica, et alia quaedam. Ὀρφεύς. Orpheus, Camarinaeus, poeta epicus: cuius esse dicunt Descensum ad Inferos. Ὀρφεύς. Orpheus, rex Thracum: cuius temporibus Amazones Phryges sibi tributarios fecerunt. Ὀρφεύς. Sub Iudaeorum Iudicibus, sublato Atheniensium regno, Orpheus clarus erat; vir sapientissimus et multorum mysteriorum peritissimus, huius etiam feruntur libri de cognitione dei; in quibus praeter alia has exposuit sententias. Aetherem principio a deo conditum fuisse; ab utraque aetheris parte chaos; noctem terribilem omnia tenuisse et occultasse quae sub aethere erant: significans noctem esse priorem. dixit etiam summum Aetherem comprehendi non posse, et omnium esse sum-

εἶναι καὶ προγενέστερον καὶ δημιουργὸν ἁπάντων, τύνγε ὑπέρτατον αἰθέρα· καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἀόρατον. ἔφησε δὲ ὅτι τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα ἐφώτισε τὴν γῆν καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν· ἐκεῖνο εἶπὼν τὸ φῶς, τὸ ὑπέρτατον πάντων, τὸ ἀπρόσιτον, τὸ πάντα περιέχον· ὅπερ ὠνόμασε Βουλήν, Φῶς, Ζωήν. ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα μίαν δύναμιν ἀπεφήνατο καὶ ἓν κράτος τοῦ δημιουργοῦ πάντων θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγαγόντος εἰς τὸ εἶναι, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ πάντων καὶ θεοῦ ἐπλάσθη, καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικήν, ἀκολουθήσας τοῖς Μωσέως· καὶ παλαίπωρον εἰρηκὼς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθεσι, ψυχικοῖς τε καὶ σωματικοῖς· δεκτικόν τε ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν ἔργων, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον.

Ὀρφεία λύρα. τοῦ Ὀρφέως.

Ὀρφναίην. σκοτεινήν.

Ὀρφνή. ὀξυτόνως, σκοτία, νὺξ μέλαινα.

Ὀρφώς. ὁ ἰχθῦς. οἱ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Ὀρχάδες. νῆσοι περὶ τὸν Ὠκεανόν.

Ὄρχαμος. ἡγεμών.

Ὀρχέτοις καὶ ὄρχοις. στίχοις ἀμπέλων ἢ ἑτέρων φυτῶν· παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν.

Ὄρχεις. πληθυντικόν. Καὶ Ὀρχείδιον, ὑποκοριστικόν.

Ὀρχηδόν. ὡς ἠβηδόν. Ἡρόδοτος.

Ὄρχησις. δύο ὀρχήσεις οἶδεν ὁ Ὅμηρος, τὴν τῶν κυβιστητήρων καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιξεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως σφαιριστής.

Ὄρχησις παντόμιμος. ταύτην ὁ Αὔγουστος Καῖσαρ ἐφεῦρε, Πυλάδου καὶ Βακχυλίδου πρώτων αὐτὴν μετελθόντων. καὶ Ἀναγαλλὶς ἡ Κερκυραία γραμματικὴ τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀναπέμπει.

1. εἶναι καὶ — ὑπέρτατον om. A. 3. ἔφρασε δὲ Mal. φῶς] τὸ φῶς A. B. E. Med. 4. κτίσιν] τὴν κτίσιν dedi cum A. et Mal. 6. ὅπερ ὠνόμασε Βουλήν, Φῶς, Ζωήν] Ioannes Malelas plenius, οὗ ὄνομα ὁ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἀκούσας ἐκ τῆς μαντείας ἔφησε μὴ εἶναι φανὰ τὰ ὑρικεπαῖ· ὅπερ ἑρμηνεύεται τῇ κοινῇ γλώσσῃ, Βουλή, Φῶς, Ζωοδοτήρ. Locus est corruptissimus, quem Bentleius in Dissertatione ad Malelam p. 2. recte sic emendat: οὗ ὄνομα ὁ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἀκούσας ἐκ τῆς μαντείας ἔφησε, Μῆτιν, Φάνητα, Ὑρικεπαῖον, etc. Hinc ergo Suidas supplerl poterit. Ceterum pro ζωή, ut est apud Suidam, non solum Ioannes Malelas, sed etiam Cedrenus habet ζωοδοτήρ. *Küst.* 9. τοῦ μὴ ὄντος — ὁρατά τε καὶ ἀόρατα] τῶν μὴ ὄντων — ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων A. παραγαγών E. 12. Θεοῦ] καὶ Θεοῦ A. B. E. Med. 13. Μωσέως] σαφῶς A. 18. λύρα] λαύρα C. 19. Ὀρφναίην] Il. κ. 83. et alibi.

1. σκοτία νὺξ καὶ] σκοτία· νὺξ A. B. C. Hesychius et Photius, σκοτία νύξ· E. Med. Mox μέλαινα Photius. σκοτεινὴ νὺξ ἢ μέλαινα Zon. p. 1467. 2. Ὀρφώς. ὁ ἰχθύς] Piscis huius meminit Aristophanes Vesp. 491. ubi vide Scholiastam. *Küst.* Ὀρφὼς C. Si Io. Alexandrinum et Arcadium audimus, extitit etiam Ὄρφως. 3. Ὀρχάδες] Sunt insulae, quas Latini Orcades vocant. *Küst.* περὶ] παρὰ A. C. 5. Ὀρχέτοις καὶ ὄρχοις. στίχοις ἀμπ.] Eadem habet Enarrator Comici in Acharn. 994. *Küst.* 8. Ὄρχεις] Deest gl. C. Ὀρχείδιον etiam Etym. Gud. p. 436, 53. 10. Ὀρχηδόνος] Scribendum est Ὀρχηδόν, vel Ὀρχηδών, ὡς ἠβηδόν: quae Porti coniectura est. *Küst.* Gl. Herodot. VII, 144. Ὀρχηδόν. ἰρηδόν. Conf. inpp. Herodoti et Albert. in Hesychium. 11. δύο ὀρχήσεις οἶδ.] Haec sumpta sunt ex Athenaeo, quem vide Dipnosoph. lib. I. p. 14. et 19. *Küst.* Ὅμηρος] ὁ Ὅμηρος dedi cum A. 12. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπ.] Eadem leguntur infra v. Σφαῖρα. *Küst.* Ex hoc scilicet loco deprompta. 13. Ἀριστόνικος] Vid. Iunius in Catal. Artif. in *Tolchines* p. 214. inf. *Hemst.* Mox Καρύστιος A. B. 15. Ὄρχησις παντόμ.] Vid. Μηνάδωρος Στ. A. Schott. in Senecae Controv. V. praef. p. 352. *Hemst.* παντόμιμος B. E. πάντιμος Med. ταύτην ὁ Αὔγουστος Καῖσαρ ἐφ.] Male omnino. Non enim Augustus Caesar, sed Pylades et Bathyllus tempore Augusti saltationem pantomimicam invenerunt, auctore Zosimo, ex quo haec Suidas excerpsit. Verba eius haec sunt: Ἦν τε γὰρ παντόμιμος ὄρχησις ἐν ἐκείνοις εὑρέθη τοῖς χρόνοις (i. e. *temporibus Augusti*), οὗτοι πρώτιστον αὖθις, Πυλάδου καὶ Βαθύλλου πρώτων αὐτὴν μετελθόντων. Hinc error compilatoris patescit: quem et ante nos recte castigavit Casaubonus in Athen. lib. I. c. 17. *Küst.* Haec ut solet ex glossis superioribus temere sunt constipata. 16. Βακχυλίδου] Scribe Βαθύλλου, ut habet Zosimus. Confer Salmasium in Flav. Vopiscum p. 496. edit. Paris. *Küst.* πρῶτον] πρώτων A. C. 17. καὶ Ἀναγαλλὶς ἡ Κερκυρ.] Haec ad articulum praecedentem referenda erant. Sumpta autem sunt ex Athenaei Dipnosoph. lib. I. c. 11. eademque leguntur supra v. Ἀναγαλλίς, et infra v. Σφαῖρα. *Küst.*

---

num et antiquissimum et omnium rerum opificem. terram etiam dixit invisibilem esse. dixit etiam lumen aethere rupto terram illustrasse et omnes res conditas. immensum lumen, quod dixerat esse supremum omnium et inaccessum omniaque continere: quod vocavit Consilium, Lucem, Vitam. his tribus nominibus unam facultatem significari dixit et unam potentiam omnium rerum opificis dei; qui ex eo quod non erat omnia creavit, et visibilia et invisibilia. de genere humano autem dixit, ipsum itidem ab omnium rerum opifice deo formatum fuisse, et animam accepisse ratione praeditam, secutus Mosis scripta. dixit etiam genus humanum esse miserum, et multis animi corporisque calamitatibus obnoxium, et bonorum malorumque operum capax, et miseram vitam vivens. Ὀρφεία λύρα. Orphei lyra. Ὀρφναίην. Obscuram. Ὀρφνή. Cum acuto in ultima: tenebrae noctis. Ὀρφώς. Piscis orphus. quidam vero per ο scribunt. Ὀρχάδες. Insulae in Oceano. Ὄρχαμος. Dux. Ὀρχέτοις et ὄρχοις. Vitium aut allarum plantarum ordinibus, dictum quod per eos ire solent plantarum ordines. Ὄρχεις. Pluralis. Et Ὀρχείδιον, diminutivum. Ὀρχηδόν. Viritim. Herodotus. Ὄρχησις. Duas saltationes novit Homerus, unam eorum qui in caput saltant, alteram quae fit cum pila. pila vero lusit Aristonicus Carystius, Alexandri regis sphaeristes. Ὄρχησις παντόμιμος. Saltationem pantomimorum temporibus Caesaris Augusti primum inventam exercuerunt Pylades et Bacchylides. Anagallis Corcyraea grammatica pilae inventionem Nausicaae Alcinoi filiae attribuit.

Ὀρχήστρα. ἡ παλαίστρα. Καὶ Ὀρχήστριον. Καὶ Ὀρχηστρίς.

Ὀρχούμενός. [ὄνομα πόλεως. καὶ] ναὸς τῶν εἰδώλων.

721 Ὅσα. τὸ μόριον τοῦτο ἀόριστον ὂν ἄπειρον πλῆθος δηλοῖ ἀριθμοῦ.

Ὅσα δὴ δεδήγμαι τὴν καρδίαν.

Ὄσσα. θεία φήμη. ψιλοῦται, ἐπὶ πάσης φωνῆς.

Ὅσα ἰδεῖν. Ἰνδάλματα εἰκασμένα κνῶν ἐκ τινος θείας ὁρμῆς τοιοῦτον ἐπιπηδήματα, οἷκειρῶς, ὅσα ἰδεῖν, διέξειν. ἀντὶ τοῦ ὅλον.

Ὅσα μὲν τῷ δοκεῖν κακοπαθοῦσαι· τὸ δ' ἀληθὲς κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι. ἀντὶ τοῦ, τῷ μὲν δοκεῖν κακῶς πάσχουσαι, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὅσα μὴ ἀπὴν τόγε ἀειρεῖν. ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀειρεῖν.

Ὅσα Μῦς ἐν Πίσῃ. εἰρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μετὰ πολλοῦ κόπου νενικηκότων. οὐκ ἀπὸ τοῦ ζῴου δέ, ἀλλὰ Μῦς ἐγένετο ἀθλητὴς Ταραντῖνος. οὗτος ἐν Πίσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πρὸς τοὺ λοὺς ἔχων ἀγωνιστάς, πολλὰς λαβὰς πληγὰς μόλις ἐνίκησεν.

Ὄσσε. ὄμματα, ὑφθαλμοί.

Ὁσημέραι. διαπαντός, πάντοτε, καθημέραν. ἀντὶ τοῦ, ὅσαι ἡμέραι.

Ὁσία. ἡ ἐπὶ θανάτῳ τιμή, ἢ ἡμέρα.

Ὁσίαν. κηδείαν, τὴν ἐπὶ νεκροῖς τιμήν. Ἔθαψαν δὲ αὐτούς, μὴ ἀτιμάσαντες νεκροῖς ὁσίαν. καὶ αὖθις· Καὶ τὸν νεκρὸν ἔθαψαν, καὶ πάντα ἐπέρασεν σὺν τῇ ὁσίᾳ. Ὅσια δὲ χρήματα τὰ * ἱερά.

Ὁσίη.

Οὐ πολλὴ δ' ἡ χάρις, ἀλλ' ὁσίη.

ἀντὶ τοῦ, καθαρά, ἐκ ψυχῆς ἀναθεσια· ἐν Ἐπιγράμματι.

Ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν. Σικελικὸς φασὶν ἔμπορος σύκα ἄγων ἐναυάγησεν εἶτα ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὁρῶν τὴν θάλασσαν γαληνιῶσαν, ἔφη· Οἷδ' ὃ θέλεις· σῦκα θέλεις.

Ὅσιον. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἱερισυγένουν φησί· Καὶ τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια. Καὶ

---

2. Ὀρχηστρίς | Ὀρχηστής A. καὶ ὀρχήστρια Oudendorpius in Thom. M. p. 658. Continuo cum A. C. ineptam glossam expunxi: Ὀρχιστῶν. Ἐν μὲν οὖν Ἰνδίαις τῶν ὀρχηστῶν, αὐθ' ἑκὰ τῶν τοιχῶν. Ubi Toupius: „Ex Aristophane, opinor. Arist. Plut. 956. Ἴλλει λεβὼν τῶν ὀρχιστῶν." Ex Schol Aristoph. Av. 439 esse sumpta monuerat Portus. Immo petita sunt ex v. Διαθήκην διαθωμαι. 3. ὄνομα πόλεως. καὶ om. A. B. notavi. Vellem mihi constaret de verbis novissimis. 6. ἄλλοι om. A. C. 7. Ὅσα δὴ δέδ. | Semarius Acharnensium primus. ἡμεραι post τὴν delevi cum A. B. C. E. Med. 8. Ὄσσα | Vid. II. β'. 93. Cf. v. Ὄσσε. 9. Cf. v. Ἀπρόσιτον. Ἰνδάλματα | Aelian. de Provid. Toup. Hemst. 11. διέξειν | διέξειν A. B. E. C. 12. Ὅσα μὲν τῷ | Hunc et seq. art. om. C. κακοπαθοῦσαι | κακοπάθειαι Photius, ubi τὸ δοκεῖν et τὸ μὲν δοκεῖν. Item κακοπάθειαι et δοκεῖν κακοπάθειαι Lex. Bachm. p. 321. 15. Ὅσα μὴ ἀπὴν | Verba sunt Aristid. T. II. p. 245. Abresch. Habet etiam Photius. 17. Ὅσα Μῦς ἐν Πίσῃ | Si vera est sententia Suidae, proverbium hoc ortum esse a Mure quodam, pugile Tarentino, qui Pisae certaverat: pro πολλοῦ scribendum erit Πίσης, per simplex σ. Kust. Praeierat Schottus in Zenobium. 18. πόνου | πόνου A. et sic MS. Zenobii V, 46. ap. Gaisf. cum Suida v. Μῦς πόνου γενέται. 19. Ταραντῖνος ἀθλητής | ἀθλητὴς Ταραντῖνος A. C. Cum iisdem post ἐνίκησεν delevi: Οὗτος ὁ Μῦς πόνοις ὢν ἐπὶ τοις ἑπτὰ ὀλυμπιάσι μίαν ἐνίκησε.

4. πάντοτε addiderunt A. B. C. cum Photio, Etymologicis, Lex. Bachm. p. 321. et Schol. Platon. p. 325. 5. Post ὅσαι ἡμέραι B. E. addunt τινὲς δὲ καὶ ὁσαὶ om. E.) ὁσημέραι. Sub finem Ἀντικλείδου δὲ τὸ ὁσημέραι omisi cum A. C. 8. νεκροῖν | νεκροῖς A. B. E. Med. Tum ὁσία Edd. ante Kust. τιμὴν — νεκροις om. C. Cl. v. Δημοσθένους. 9. ἐπέτρεπτο | ἐπέτρεπτον C. σὺν τῇ ὁσίᾳ | Id illustrat Iacobs. Lect. Stob. p. 5. Cf. Boisson. in Martin. p 105. τὰ ἱερὰ χρήματα | Portus addita negatione scribendum est τὰ μὴ ἱερὰ χρήματα. ut Portus etiam monuit. Vide paulo post v. Ὅσιον. Kust. χρήματα τὰ ἱερά A. C. Ὅσια: τὰ ἰδιωτικὰ καὶ μὴ ἱερά Timaeus et Photius in superiore glossa. Statim addit B. Καὶ ὡς ἂν ἀντὶ τοῦ ὁσίας. ἀντὶ τοῦ ὧς καὶ οὐδεὶς ἐλπὶς, ταυτὸ δὲ καὶ ὑπερθετον. 12. Οὐ πολλὴ δ' ἡ χάρις, ἀλλ' ὁσίη | Antiphili Ep. V, 4. Anthol. Pal. VI, 199. 13. ἀναισθησια | ἀναθησια B. ἀναθεσια Med 15. Ὁ Σικελικὸς τὴν θάλ. | Ex Zenobio, quem vide Centur. V, 51. Apud eum autem | et reliquos paroemiographos | pro Σικελικὸς legitur Σικελὸς; quod magis placet. Kust. Vulg. luctur glossa iam sublata Σικελικὸς τὴν θάλασσαν. Deest C. 17. γαληνιῶσαν | ἀγριαινουσαν acutius Diogenian. VII, 6. et Arsen. p. 388. qui testem excitavit Alemanem. 19. Ὅσιον. Ὑπερίδ. | Ex Harpocratione. Kust.

Ὀρχήστρα. Orchestra, et Ὀρχήστριον, et Ὀρχηστρίς. Ὀρχούμενός. | Nomen urbis, item | templum idolorum. Ὅσα. Particula indefinita, infinitam numeri multitudinem significans. *Quam multa sunt quae vos meum momorderunt.* Ὄσσα. Vox divina, notatur spiritu tenui, dicitur etiam de quavis voce. Ὅσα ἰδεῖν. Quantum habitu videre licet. *Simulacra canibus similia, impetu quodam divino in hunc insiliendi, misere tutum laceraverunt.* Ὅσα μὲν τῷ δοκ. *Videbantur quidem malis afflicti: re vera vero malorum experies erant.* Ὅσα μὴ ἀπ. *Quamdiu non aberat quies.* Ὅσα Μῦς ἐν Πίσ. *Quantum Mus apud Pisam.* proverbium hoc dicitur de iis qui magno cum labore vincunt, non autem ductum est ab mure animali, sed ab Mure Tarentino pugile. Is enim Pisae certans, cum multos haberet adversarios, pluribus acceptis plagis aegre vicit. Ὄσσε. Oculi. Ὁσημέραι. Quotidie, perpetuo. idem quod ὅσαι ἡμέραι. Ὁσία. Iusta funebria, vel dies sepulturae. Ὁσίαν. Iusta funerum, honores qui mortuis tribuuntur. *Ipsos sepelierunt, turibus defunctorum minime neglectis.* Et alibi: *Et mortuum sepelierunt, quaeque defunctis debentur rite peregerunt.* Ὅσια vero res profanae, nec sacrae. Ὁσίη. In Epigrammate: *Parvum quidem est munus, sed animo sincero et puro oblatum.* Ὁ Σικ. v. Θ. Siculus mare. Siculus mercator, ut aiunt, ficus vehens naufragium fecit. deinde sedens in scopulo et mare tranquillum cernens dixit: *Scio quid velis: ficus vis.* Ὅσιον. Hyperides in oratione contra Aristogitonem: *Et pecunia tam sacra, quam*

Ἰσοκράτης· Τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις. τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. Δίδυμος δέ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον, τό τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν.

Ὅσιον χωρίον. τὸ βέβηλον καὶ μὴ ἱερόν, εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

Ὦ πότνι' Ἐλλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον.

Καὶ Ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον. Καὶ Λαμάσκιος· Ὄσιρις, Διόνυσος. Οὐχ ὁσιόν ἐστι τὰ μεγάλα σοφὸν γενέσθαι τὸν τὰ μικρὰ μὴ δυνάμενον. — Ἔστι δ' ὅσιον ἣν ἐπιζητῆσαι τὸν ἀφανῆ γεγονότα ἀδελφόν, τὴν ἐπὶ Καρίας ἐτράπετο.

Ὁσιότης. ἡ πρὸς Θεὸν καθοσίωσις. καὶ ἐκεῖνος ὅσιος, ὁ ἑαυτὸν διὰ πίστεως καὶ ἔργων ἀγαθῶν καθοσιώσας καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερώσας. Ὅθεν περὶ τοῦ τὸν Θεὸν καταλιμπάνοντος καὶ ἀρνουμένου τὰς πρὸς Θεὸν συνθήκας ἔλεγεν ὁ Μωσῆς· Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅσιά μοι γένοιτο ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου. καθάπερ οὖν ὁ τοῦ Θεοῦ ἀποστάτης καὶ κακοῦργος ἀνόσιος λέγεται· οὕτως ὁ τῷ Θεῷ διὰ πίστεως καὶ ἀγαθουργίας οἰκειωθεὶς ὅσιος καὶ δίκαιος εἰκότως ὀνομάζεται.

Ὁσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον, μὴ ἱερὰς ἀλλὰ ὁσίας νομισθῆναι.

Ὅσιοι. οἱ εὐσεβείᾳ συντεθραμμένοι, κἂν μὴ ἱερεῖς ὦσιν.

Ὄσιρις. τοῦτον οἱ μὲν λέγουσιν εἶναι τὸν Διόνυσον· οἱ δὲ ἄλλον· ὃν ὑπὸ Τυφῶνος δαίμονος ἐσπαράχθαι, καὶ μέγα πένθος γενέσθαι τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ τοῦ σπαραγμοῦ μνήμην ποιεῖσθαι ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον.

Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον. ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων.

1. Ἰσοκράτης | Areop. p. 153. B. 2. Δημοσθένης | P. 738, 7. Δημοσθένης δὲ C. Attulit etiam Schol. Plat. p. 397. 6. Ἀριστοφ. Ἀναστρ. | V. 743. sed ubi pro ποθεινὴ Ἐλείθυια rectius legitur πότνι' Ἐλείθυια. Et deinde, Ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον. Küst. 7. ποθεινὴ | πότνι' A. B. C. E. Photius et Schol. Platon. πότνια Med. 8. ἀπέλθῃ | ἀπέλθω A. B. C. E. Photius et Schol. Plat. 9. Ὅσια χρήματα | V. Timaeus p. 196. ubi v. Ruhnk. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον | Portus legit, λέγ. δὲ καὶ τὸ δημόσιον. At Photius in Lex. habet λέγεται δὲ καὶ τὸ δίκαιον ὅσιον: quod magis placet. Küst. Διονύσιον ὅσιον Schol. Platon. Apparet δίκαιον perperam cum ὅσιον coaluisse, quem errorem firmabat etiam subsequens Διόνυσος. 10. Ὄσιρις, Διόνυσος. | Hae duae voces ex hoc loco tollendae sunt (nihil enim faciunt ad τὸ ὅσιον), et referendae ad vocem Ὄσιρις, quae paulo post sequitur. Küst. 12. ἦν | ἐστιν C. 16. ὁ ἑαυτὸν | ὁ om. C. οὐ'αυτὸν Med.

1. Μωσῆς | Deut. XXIX, 19. Moses haec dicit: καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων, ὅσιά μοι γένοιτο, ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου ποιήσω etc. Ex his igitur patet, glossatorem non secutum esse interpretes Graecos, sed sponte Mosis orationem mutasse, et illas formulas, μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, et ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου ex aliis locis huc traxisse. Unde vero totum locum descripserit Suidas, nondum cognovimus. Ernest. ὁμοίως A. pro ὁ Μωσῆς: quod notandum. 2. μου | μοι A. Mox τὸ E. pro ἐν τῷ. 5. ἀγαθοεργίας | ἀγαθουργίας A. C. ἀγαθεργίας E. Edd. ante Kusterum, qui tacite dedit ἀγαθουργίας Porti correctionem. Mox οἰκειωθεὶς δὲ C. 6. ὀνομάζεται εἰκότως | εἰκότως ὀνομάζεται A. C. 8. Quae subsequebantur, etiam a Gaisfordo citra suspicionem praetermissa, Ὅσιον. ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων· Ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀκαταισχύντως σώσαι· ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. Καὶ ἄλλος· Σώσον σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν: delevi cum C. Mireris hominum industriam eo progressam, ut istam vocem ὁσίων, qua debuerunt Byzantinorum aures personare, ex gl. Μίκκιος cum exemplo prorsus alieno repeterent. Ceterum hic, ut in altera quasi glossa Σώσαι, Med. καὶ ἄλλος, Toupius καὶ ἄλλους. 11. λέγουσιν εἶναι τὸν Διόνυσον | Huc spectat Epigramma Ausonii XXIX. in Bacchum: Αἰγύπτιον μὲν Ὄσιριν ἐγώ, etc. Küst. Haec copiosius explicuit Eudocia p. 349. Gl. Herodot. II, 42. Ὄσιρις. ὁ Διόνυσος λέγεται. Cf. supra v. Ὅσιον χωρίον. 13. καὶ | Praestat ὡς vel ὅτι. 15. τὸν χρόνον | τὸν om. C. 16. Ὁ Σκύθης τὸν Ἵππ. | Vide infra v. Σκύθης. Ceterum in prioribus edtt. [et B. E.] inter hunc articulum et praecedentem haec inserta sunt: Ὁσιριάζουσιν. Ὁ τόπος οὗτος ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ἐσφαλτο, κατασταθεὶς δὲ ὅπως εἰς τὸ μαγεύσαντα. γράφει γὰρ ἐν τῷ τέλει· Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ὑπερορίους ἀπήγαγε τὴν ἀπόρρητον θέαν, ἐς τε Ἀλεξάνδρειαν τὴν ὀργιάζουσαν | ὁσιριάζουσαν E.] καὶ ἐς ἐω πολλαχῆ τὴν μαγεύουσαν. Sed cum locus hic nihil aliud contineat quam admonitionem librarii, dicentis se loci huius, quem in exemplari suo corruptum invenisset, finem tantum hic descripsisse, et praeterea hic ipse locus multo auctior legatur supra v. Ἀσκληπιόδοτος: eum ut supervacaneum hic praeterire non dubitavi; praesertim cum nec antiquissimus Paris. A. cum agnoscat. Küst. ὁ om. A. Deest articulus C. Vide Zenob. V, 59. et Arsen. p. 388. Alii posuerunt τὸν ὄνον: cf. supra v. Ἀκκιζόμενος.

publica. Et Isocrates: *Sacris et publicis.* qui ὅσια vocant publica. Et Demosthenes in oratione contra Timocratem hoc aperte docet. Didymus vero dicit ὅσιον duo significare, et sacrum et privatum. Ὅσιον χωρίον. Locus profanus et non sacer, quem cuivis ingredi licet. Aristophanes *Lysistrata*: *O venerauda Lucina, inhibe partum, donec in profanum locum venero.* Et Ὅσια χρήματα, pecunia profana. Ὅσιον autem dicitur etiam, quod est iustum. Damascius: *Nefas est in magnis rebus esse sapientem, qui in parvis non possit.* † *Quoniam autem pium erat, fratrem amissum quaerere, in Cariamiter instituit.* Ὁσιότης. Sanctitas erga Deum. et ille sanctus est, qui se ipse per fidem et opera bona sanctificavit et Deo consecravit. unde Moses de illo, qui Deum deserit et pactum cum Deo initum abnegat, dicit: *Ne dixeris in corde tuo, fas mihi sit a Domino deficere.* quemadmodum igitur qui a Deo deficit et malus est, dicitur impius: sic ille qui per fidem et beneficentiam Deo conciliatur, sanctus et iustus merito nominatur. Ὁσιωθῆναι. Dies qui propter alicuius mortem non existimantur sacri sed atri, ὁσιωθῆναι dicuntur. Ὅσιοι. Qui cum pietate consuerunt, quamvis non sint sacerdotes. Ὄσιρις. Osirim alii dicunt esse Bacchum; alii negant: qui a Typhone daemone dilaceratus magnum Aegyptiis luctum attulit; eiusque dilacerationis memoriam perpetuo celebrant. Ὁ Σκύθης τὸν Ἵππ. Scytha equum. dicitur in eos, qui quod palam

Ὀσμή. ἡ εὐωδία.

Ὀσμὴ ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλον
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαπνέουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

Ὀσσόμενος. ἀνειδωλοποιούμενος, προσδοκῶν. ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.

Ὅσον βασιλεύτερός εἰμι. Ὅμηρος. τὸ ὅσον ἐνταῦθα οὐκ ἔστι πλήθους ἐμφαντικόν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ, καθ' ὅσον εἰμὶ βασιλικώτερος.

Ὅσον βιώσιμον. ὅσον ζῆσαι.

Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο. ἀντὶ τοῦ σχεδόν.

Ὅσον οὐκ ἤδη πονήρως τε καὶ ἀθλίως ἀπολουμένων. καὶ αὖθις· Ἐκεῖνον γὰρ ὅσον οὐ βασιλεύειν τῆς Ἀσίας.

Ὅσον οὔπω. ταχύ, μετ' ὀλίγον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη. Ὁ δὲ ἅμα ἐνθυμούμενος τὴν ὅσον οὔπω ἀπο-
773 ρίαν τῶν ἀναγκαίων λύει τὴν πολιορκίαν. Καὶ αὖθις· Πεσεῖσθαι γὰρ ὅσον οὔπω τὴν οἰκίαν. Καὶ αὖθις· Ὅσον οὔπω προσεδόκα παρεσομένους τοὺς βαρβάρους.

Ὅσῳ καὶ Ὁπόσῳ.

Ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. τουτέστι, τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης τοῦ πολλοῦ μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄνησιν. Ἡσίοδός φησιν.

Ὀσπήτιον. τὸ οἴκημα.

Ὄσπριον. εἶδος σπέρματος.

Ὀσροηνή. ὄνομα πόλεως ἢ τόπου. [Καὶ Ὀσρόης, ὄνομα κύριον.]

Ὀστᾶ. τροπικῶς, οἱ λογισμοί· ἐπειδὴ τὰ ὀστᾶ στεγανωτέραν ἔχουσι φύσιν, καὶ αὐτὰ φέρει τὸ ζῷον. [λέγεται καὶ ὀστέον, ὀστοῦν.]

Ὀστᾶναι. οὗτοι πρώην παρὰ Πέρσαις Μάγοι ἐλέγοντο· κατὰ διαδοχὴν Ὀστᾶναι.

Ὀστιάριος. εἶδος ἀξιώματος.

---

1. ἡ om. E. 2. Ὀσμὴ ἀνον.] Haec sunt verba Aristophanis in Avibus (1699. sqq.) sub finem: sed ubi legitur ἀνωνόμαστος, per ω: uti etiam hic apud Suidam metri gratia scribendum est. Deinde in versu ultimo pro διαπνέουσι reponendum est διαφαίρουσι, ut itidem Aristophanes habet. διαπνέουσι enim ex Scholiis sumptum est, utpote interpretatio τοῦ διαφαίρουσι: ut non solum patet ex vetere enarratore ad locum illum comici, sed etiam ex ipso Suida supra v. Διαφαίρουσι. Kust. ἀνονόμαστος B. ανωνόμαστος E. C. 3. θυμιαμάτων δ' αὖραι] Scrib. θυμιαμάτων δ' αὖραι —. Istud δὲ non habet Aristoph. sed addend. ex Suida. Emendandus Schol. Aristoph. 1714. λέγει δὲ τὸ πνέουσι. Immo leg. λέγει δὲ τὸ πν. significat autem πνέουσι, nam haec est interpretatio διαφαίρουσι. Ceterum ad h. l. respexit Dio Chrys. p. 52. Toup. 4. αὖραι] ὧραι B. E. Deinde malam delevi appendicem cum A. C. ζήτει ἐν τῷ Λόφυιος. Λυχνοδίαν νόμιζε τὴν ᾠδίαν. Kusterus: „Λυχνοδίαν νόμ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam supra v. Λυχνοδία, ubi suus ei locus est." 6. ἐπιβλέπων] Sic C. ὑποβλέπων A. B. E. Hesych. Apollonii Lex. p. 412. cum Schol. Homeri Od. ά. 115. unde profecit Suidas. 7. Ὅμηρος] Il. ί. 160. 8. ἐμφαντικὸν πλήθους] ἐμφ. πλ. λαμβάνει Med. πλήθους ἐμφαντικὸν A. C. et Schol. Ven. unde Suidas non solum haec derivavit, sed etiam continua. Sic enim Schol. σημαίνει καὶ τὸ ὀλίγον, ὡς τὸ ὅσον βιωσίμε, ὅσον ζῆσαι. καὶ τὸ σχεδόν, ὡς τὸ ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο, ὅσον οὐκ ἤδη πονήρως τε κτλ. 13. βασιλεύειν] Malim βασιλεύσειν. Caret hoc exemplo Schol. Hom. 15. Ὅσον οὔπω] Polyaen. p. 227. προσβάλλειν ὅσον οὔπω μετὰ νέω. Ita leg. Vid. p. 118. Theophylact. Ep. p. 11. ed. Meurs. Toup. MS. Exemplorum abunde collegerunt Berglerus in Alciphr. I, 10. Dorvill. in Charit. p. 602. sq. Hasius in Leon. Diac. p. 244. Ὅσον οὔπω — οἰκίαν καὶ αὖθις om. C. 16. τὴν ὅσον οὔπω] Sic etiam Schol. Hom. Sed adiiciendum videtur γενησομένην. Contra παρεσομένους neglexit Schol.

1. Πεσεῖσθαι γὰρ] Gaisfordus probabiliter ad Aelianum referebat, quem de Simonide in convivio Scopadarum divinitus servato tradidisse docet v. Σιμωνίδης: nisi haec Scholiastes Homeri prodidisset, quem Aeliano usum parum est credibile. Idem Ἐμπεσεῖσθαι. Ceterum ὅσον ὅσον: ὀλίγον ὀλίγον. ὅσον· πολὺ πλέον manus rec. in B. marg. 4. Ὅσῳ καὶ ὁπόσῳ om. C. habet idem Schol. 5. Ὅσῳ πλέον ἥμ.] Confer Nostrum supra v. Ἥμισυ. Küst. 7. Ἡσίοδος] Ἔργ. 40. 9. σπέρματος] Delevit statim Gaisf. cum A. λέγεται δὲ καὶ χέδροψ τὸ ὄσπριον, παρὰ Θουκυδίδῃ, petita ex v. Χέδροψ. 10. Ὀσροηνή. τόπος Zon. p. 1474. Edd. Ὀσροΐνη. Καὶ Ὀσρόης] Haec om. A. Vide Procopii Pers. I, 17. 12. Ὀστᾶ. τροπικῶς, οἱ λογ.] Ex Theodoreto in Psalmos. Kust. In Psalm. VI, 2. paululum mutata oratione. Nimirum rectius ille sic habet, αὐτὰ φέρει τὸ σῶμα, τροπικῶς τοὺς λογισμούς, δι' ὧν τὸ ζῷον ἰθύνεται etc. Ernest. Post h. gl. extabant: Ὀστᾶ Γιγάντων. ζήτει ἐν τῷ Μηνᾶς. ζήτει ἔστι Ἰωσήππου τοῦ Ποιητοῦ ἐν τῷ Λογίῳ. Om. A. Λογίῳ Med. 14. λέγεται cum seqq. om. C. Melius haec pronunciavit Photius. 15. Ὀστᾶναι. οὗτοι πρώην παρὰ Πέρσ.] Nota haec prorsus est mutila, et vix sensum aliquem habet, quam compilator excerpsit ex Laertii Prooemio, ubi sic legitur: Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς φησι μετ' αὐτὸν (Ζωροάστρην) γεγονέναι πολλούς τινας Μάγους κατὰ διαδοχήν, Ὀστάνας, καὶ Ἀστραμψύχους, καὶ Γωβρύας, καὶ Παζάτας. Hinc clara lux Suidae affulget. Küst. Haec cum emendatius descripta legantur in v. Μάγοι, nolim tanti stuporis crimen in Suidam conferri. Sub finem cum A. C. delevi: ζήτει ἐν τῷ Ἀστρονομία. 17. Ὀστιάριος] Confer Nostrum infra v. Ὠστία et Suicerum in Thes. Eccles. v. Ὀστιάριος. Küst. Delevit post ἀξιώματος Gaisf. cum A. σημαίνει διὰ τοῦ ω μεγάλου ὠστιάριος· παρὰ τὸ ὠθεῖν. Ubi monuit Küsterus, inepte huius vocis etymologiam ex Gr. lingua arcessi. Omnia descripta sunt ex inferiore glossa.

---

aspernantur et respuunt, clam appetunt. Ὀσμή. Odor. *Odor autem ingens in altum coeli ascendit, pulchrum spectaculum: suffituum vero aurae longam nubem fumi excitant.* Ὀσσόμενος. Imaginans, expectans, vel oculis torvum tuens. Ὅσον βασιλεύτερός εἰμι. Homerus, ubi ὅσον non significat multitudinem; sed sensus est, quanto dignitate regia praestem. Ὅσον βιώσιμον. Quatenus vitale est. Ὅσον οὐκ ἀπ. Tantum non perfectum erat. Ὅσον οὐκ ἤδη πον. *Iamiam male et misere perituris.* Et alibi: *Illum enim fere totius Asiae regnum tenere.* Ὅσον οὔπω. Tantum non, mox, vel iam. *Ille vero simul reputans iamiam instantem commeatuum penuriam, obsidionem solvit.* Et alibi: *Domum enim mox ruituram esse.* Et alibi: *Barbaros continuo adventuros esse expectabat.* Ὅσῳ et ὁπόσῳ. Ὅσῳ πλέον ἥμ. *Quanto plus sit dimidium toto.* Hesiodus. hoc est, exigua bona iuste parta plus prosunt quam ingentes opes iniuste partae. Ὀσπήτιον. Deversorium. Ὄσπριον. Legumen, seminis genus. Ὀσροηνή. Nomen urbis aut loci. [Et Osroes, nomen proprium.] Ὀστᾶ. Tropice sic dicuntur cogitationes, quum ossa solidiorem habeant naturam, et animal sustinent. [dicitur etiam ὀστέον, ὀστοῦν.] Ὀστᾶναι. Sic olim apud Persas Magi vocabantur, qui Zoroastri successerunt. Ὀστιά-

Ὀστία. παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θύρα. καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀστιάριος, διὰ τοῦ ō μικροῦ.

Ὀστίνοις. τοῖς αὐλοῖς· ἐπεὶ τοπαλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. Ἀριστοφάνης·

Τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

Ὀστλιγγες. αἱ λαμπηδόνες.

Ὀστολογεῖν. ἐξετάζειν, ἐξερευνᾶν.

Ὀστρακισμός. οἱ κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο. ὀστράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φευξουμένου. Ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει· ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἁλόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ ἀποστάντων οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος· καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος, οἱ δὲ φεύγοντες οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν.

Ὀστρακόδερμοι ἰχθύες. οἷον ὄστρεα, πορφύραι, κήρυκες, στρόμβοι, ἐχῖνοι· ἃ οὔτε θήλεα οὔτε ἄῤῥενά εἰσιν.

‖ Ὀστράκου περιστροφή. παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. Εὐνάπιος· Ὡσπερ ὀστράκου μεταπεσόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε Ῥωμαίοις.

Ὄστρεα. Τραϊανῷ ἐν Πάρθοις ὄντι καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν πολλῶν ὁδόν, Ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος ὄστρεα νεαρὰ διεπέμψατο, ὑπὸ σοφίας τεθησαυρισμένα.

Ὀσφραντικὸν αἰσθητήριόν ἐστιν, ἢ κατὰ τὰ ἐμπρόσθια τοῦ ἐγκεφάλου μαστοειδὴς ἀπόφυσις, μετὰ τὰ ὁμοιοειδῆ ὀστέα ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον. γίνεται δὲ ἡ ἀντίληψις τῶν ὀσμῶν διὰ τῆς διόσμου τοῦ ἀέρος δυνάμεως.

Κατέκειτ᾽ ὀσφραινόμενος.

οἱ γὰρ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι ὀσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν· ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.

Ὀσφραίνομαι. γενικῆ.

Ὀσφύς.

---

3. Ὀστίνοις. τοῖς αὐλ.] Ex Schol. Aristoph. Ach. 863. ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν] Confer Hesych. v. *Κάκτος*. *Küst.* 6. φυσᾶτε] φυσῆτε A. B. E. C. Med. 7. Ὀστλιγγες] Callim. fragm. 12. *capilli*. Apollon. Rhod. I, 1297. *Toup.* MS. 8. Ὀστολογεῖν] Vox Isaei: quam scripsit ὀστεολογεῖν Zon. p. 1475. ἐξερευνᾶν] καὶ ἐρευνᾶν A. 9. Ὀστρακισμός. οἱ κακονούστατοι τ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 851. κακονούστατοι] Sic recte habent MSS. Pariss. itemque Scholiastes Aristophanis. At priores editt. male κακουργότατοι. *Küst.* Prius etiam Photius et Hesychius, qui mutata paulum oratione ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸ ὄ. τ. φ. 10. ἐν ὀστράκοις] ἐν om. A. C. E. Med. Schol. Tum γὰρ om. C. 11. φευξομένου vulg. et Schol. cum Hesychio. Ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφ.] Et haec leguntur apud enarratorem Comici loco laudato. *Küst.* Conf. Meier. Hist. Iur. Att. p. 97. [add. Prooemio schol. hibern. Univ. Halens. A. 1835. sive disputatione in Halensium Encyclopaedia] Schömann. de Comitiis p. 243. seqq. *Gaisf.* 13. ἐδημεύοντο] δημεύονται A. B. C. Schol. et mox ἀφαιρεῖται pro ἀφῄρει. 16. Post ἔχουσιν cum C. delevi: Ὅτι (ὁ Edd. ante Gaisf.) Κίμων τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας ἐξωστρακίσθη. Repetita sunt ex v. *Κίμων*. 17. Ὀστρακόδερμοι] Vid. Aristot. H. A. I, 4. VIII, 29. et Aelian. N. A. XI, 37.

1. Ὀστράκου περιστροφή] Aliter proverbium hoc explicat Diogenianus VI, 95. [cf. Arsen. p. 388.] quem vide. Confer etiam Eustath. in Iliad. ὁ. p. 1161. *Küst.* Cum Suida Photius, Schol. Luciani Apol. M. Cond. 1. et Platonis p. 413. Plura Boissonadus in Eunap. p. 364. et Wyttenbach. in eundem scriptorem p. 299. 2. Εὐνάπιος] Fr. 47. Orationem liber Vaticanus ap. Niebuhr. p. 63. sic instauravit: *Τοῦτο ἐγένετο τὸ εὐτύχημα, καὶ πάντα ὥσπερ . . . ἐχώρησε τοῖς Ῥωμαίοις.* 3. μεταπεσόντος] λεγομένη πεσόντος C. 5. Τραϊανῷ ἐν Πάρθ.] Haec sunt verba Athenaei lib. I. c. 7. p. 7. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* 9. Ὀσφραντικὸν αἰσθητ. — ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον] Haec leguntur apud Philoponum in lib. II. Aristot. de Anima, M. 4. a. Confer etiam Nostrum supra v. *Δίοσμος*. *Küst.* 11. ὁμοιοειδῆ ὀστέα] Mendose. Scribendum enim est ἰθμοειδῆ ὀστέα, ut habet Philoponus loco laudato. Vel potius ἠθμοειδῆ, per η̄. Quaenam autem ossa vocentur ἠθμοειδῆ, praeter alios docet Stephanus in Thesauro: ad quem lectorem remitto. *Küst.* ὁμοειδῆ A. 12. διὰ τῆς] ὡς διὰ τοῦ C. 13. δυνάμεως] Subsequebantur ex v. *Δίοσμος* petita: *καὶ γὰρ δίοσμός ἐστιν ἡ διαπορθμευτικὴ δύναμις τῶν ὀσφραντῶν, παρὰ Θεοφράστῳ. οὐκ ἔστι δὲ ἡ ὁρὶς τὸ αἰσθητήριον, ἀλλ᾽ ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόφυσις ἢ ἀπόθεσις.* Delevit Gaisfordus cum A. 14. Κατέκειτ᾽] κατάκειτ᾽ A. C. Seqq. sunt ex Aristoph. Ran. 490. et Schol. in eum locum. Monuit Abreschius. 18. Om. vulg. 19. Ὀσφύς] Delevit Gaisf. cum A. B. E. quae subiiciebantur: *τὰ πλησίως τοῦ γλουτοῦ. ἢ ἡ ῥάχις, ἢ ἡ ψόα. ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, ἡ ἴση πρὸς τὰ ἄνω ἐμπεφυκυῖα, ἰσοφὶς τις οὖσα. ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἱονεὶ ὀστοφυὴς οὖσα. ὀστώδης γάρ ἐστι.* Quae paulo melius scripta leguntur in Etym. M. sive Zon. p. 1474.

ριος. Dignitatis genus. Ὀστία. Apud Romanos sic dicitur ianua: inde deducitur ὀστιάριος, per ō parvum. Ὀστίνοις. Epithetum tibiarum. olim enim ex cervinis ossibus tibias conficiebant. Aristophanes: *Ossеis tibiis inflate podicem canis.* Ὀστλιγγες. Scintillae. Ὀστολογεῖν. Exquirere, scrutari. Ὀστρακισμός. Qui malevolentia ad populum maxime flagrabant, per ostracismum relegabantur et condemnabantur. qui enim relegandus erat, eius nomen inscribebatur testulis. Ostracismus differt ab exilio. qui enim exilio multabantur, eorum bona publicabantur. si qui vero per ostracismum relegabantur, populus non adimebat bona. et his quidem tempus locusque praescribitur. exules vero neutrum horum habent. Ὀστρακόδερμοι ἰχθύες. Pisces testa tecti: ut ostrea, purpurae, buccina, strombi, echini: quae neque feminae sunt neque mares. Ὀστράκου περιστροφή. Testae conversio. proverbium de iis dictum qui celeriter aliquid faciunt. Eunapius: *Citius testa, ut aiunt, conversa res in melius Romanis cessit.* Ὄστρεα. *Traiano apud Parthos agenti et multorum dierum itinere distanti a mari Apicius heluo ostrea transmisit, quae arte servaverat.* Ὀσφραντικὸν αἰσθ. Odoratus instrumentum est pars anterior cerebri, mammae instar protuberans, post ossa illa, quae cribri instar plura foramina habent. fit autem odorum perceptio ope aeris, qui odores transmittendi facultatem habet. *Iaceret olfaciens.* qui enim metu deficiunt, odoratu dolorem levant. dolor autem illis ex corde venit. Ὀσφραίνομαι. Iungitur genitivo. Ὀσφύς.

Ὄσχεος. ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος.

Ὀσχοφόροι. δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ προεχόντων. ἡ δὲ ὄσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον· ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

Ὄττα. φήμη, μαντεία, θεία κληδών. Καὶ Ὀττεύεσθαι, τὸ μαντεύεσθαι. Ὁ δὲ τὸ μέλλον ἐμφρόνως ὀττευσάμενος εἰς ἔννοιαν ἦλθε τὴν φρουρὰν ἀποτρίψασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου.

Ὅτ' ἄν σε καιρὸς εἰςάγῃ. ὅταν σε καιρὸς καλῇ.

Ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς. ἀντὶ τοῦ, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχῃς.

Ὁτέοισιν. οἵστισιν.

Ὀττευομένη. κληδονιζομένη, οἰωνιζομένη, μαντευομένη. Ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς τῶν πρέσβεων ἐμφάσεως ὀττευόμενοι, εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς καὶ θρήνους ἐνέπιπτον. ἤτοι, τὸ ὀρνεοσκοποῦντες.

Ὀττευσάμενος. οἰωνισάμενος, μαντευσάμενος.

Ὀττεία. ἡ μαντεία.

Ὁτιή τί. ἀντὶ τοῦ διατί. τὸ δὲ τί περιττόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ὅτι μ' εἰδέναι. ἀντὶ τοῦ, ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. 125

Οὔκουν πονηρά γ' ἐστίν, ὅτι κἀμ' εἰδέναι.

Ὅτι νόμος ἐστὶν ὑπὲρ μ' ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν.

Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους, σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργίῳ καὶ δεδεμένους, παρὰ πότον ἐξῃτήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος, Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ Παραπρεσβείας φησίν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξῃτήσατο· καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν. καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει· Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

Ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν.

Ὅ,τιπερ ἔστιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει. Ἀριστοφάνης. τουτέστιν, εὐγενεῖς.

Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι.

---

1. Ὄσχεος] Ὄσχιον C. 2. Ὀσχοφόροι. δύο ἦσ.] Cum Harpocratione et Photio. Haec omnino redeunt sub v. Ὠσχοφόρος, ubi scriptum etiam ὤσχη. πλούτῳ] τῷ πλούτῳ C. 6. Ὄττα καὶ Ὄσσα] καὶ ὄσσα om. A. B. C. Vide Timaeum p. 197. et ibi Ruhnkenium: coll. Schol. Platon. p. 452. 7. Ὁ δὲ τὸ μέλλ.] Valesius fragmentum hoc ad Polybium refert. *Küst.* Fr. Hist. 55. 10. Ὅτ' ἄν σε καιρὸς] Sophoclis Electr. 39. ὅταν] ὅταν σε A. B. E. C. 12. χάσκῃς] Hanc lectionem ex MStis Pariss. revocavi. Ante enim male legebatur σχάσῃς. *Küst.* Recte vir doctissimus. Ita enim legitur hic locus apud Aristoph. Equ. 1029. *Toup.* Deest gl. C. 14. Ὁτέοισιν] V. Il. ό. 491. et Herod. II, 82. 15. Ὀττευομένη] Respexit, opinor, Suidas Dionys. Halic. Ant. p. 556. τὴν τότε συμβᾶσαν αὐτῇ τύχην ὀττευομένη. *Toup.* Sed fugit illum Aristoph. Lys. 597. cuius Gaisfordus admonuit: ubi Schol. posuit unum κληδονιζομένη. οἰωνιζομένη om. A. 16. Ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς τ.] Et hoc fragmentum Valesius Polybio tribuit. *Küst.* De legatis, qui Carthaginem re infecta redierant. Vide Appian. *Toup.* MS. Locum minus integrum praestat v. Ἁπλῶς. Cf. Diod. T. II. p. 627. δὲ τῆς τῶν] γὰρ τῆς τῶν C. 18. ἔπιπτον] ἐνέπιπτον A. C. Mox τὸ post ἤτοι add. A. B. E. C. 21. Ὀττεία] Dion. Hal. p. 30. *Toup.* MS. Herod. Epim. p. 104. cf. Zon. pp. 1475. 1477.

2. Νεφέλαις] V. 782. Statim omiserunt A. C. ζήτει τὴν διότι πρὸς τὸ ὅτι διαφορὰν ἐν τῷ Διότι. 4. ὅτι κἀμοὶ εἰδέναι] Scribe ὅτι κἄμ' εἰδέναι. Quomodo recte legitur apud Aristoph. Eccles. 350. (371.) unde hunc versiculum desumpsit Suidas. Idem autem ὅτι κἀμὲ εἰδέναι et ὡς κἀμὲ εἰδέναι. Quemadmodum locutus est Comicus in Thesmoph. 34. Μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι. *Toup.* κἄμ' A. E. Ox. 5. Ὅτι νόμος] Quae sequuntur usque ad ipsam glossam Ὅτι χιλίας Harpocrationi debentur. 7. ἑαυτοῦ] ἑαυτῷ B. E. Med. Phot. 8. δεδεμένους] δεμένους A. δεομένους B. E. Edd. ante Küst. 9. Σάτυρος] Vid. in Φωκίων. *Hemst.* 10. περὶ παραπ.] περὶ omisi cum A. E. Suidae morem secutus. Locus Aeschinis p. 49. 11. Δημοσθένης] P. 401, 16. ubi vid. Taylor. τὰς Ἀπολλοφάνους θυγ.] Libanius Declam. XIV. Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ πρὸς τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ποιῆσαί τι παραπλήσιον· ἀφεῖναι γὰρ αὐτὰς Σατύρῳ τῷ τῆς κωμῳδίας ὑποκριτῇ. De clementia Philippi loquitur. *Küst.* Attulerat Valesius in Harpocr. 14. λέγει] λέγει ὡς Harpocr. 16. ἐμβάλλειν] Scribe συμβάλλειν: ut habet Harpocratio. *Küst.* Illud codd. quidam, quorum scripturas Suidas firmare solet. 17. κριθῆς μεδίμνου] μεδίμνου κριθ' A. μεδίμνου κριθῶν Photius et Harpocr. 18. Ἀριστοφάνης] Eccles. 52. Ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ Γυναῖκας, ὅ,τιπερ ἔστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει. Confer etiam Nostrum infra v. Ὄφελος. *Küst.* Adde Schol. Luciani Aetion. 8. Hanc formulam cum alii illustrant, tum Hemsterh. in Lucian. Tim. 55. 20. κτησαμένου] κεκτημένου Harpocr.

Ὄσχεος. Scrotum circa pudenda. Ὀσχοφόροι. Duo erant Oschophori, selecti ex numero illorum, qui genere et opibus eminebant. ὄσχη autem est palmes, ex quo uvae dependent. hunc nonnulli ὀρεσχάδα vocant. Ὄττα. Fama, augurium, omen. Et Ὀττεύεσθαι, divinare. *Ille autem prudenter auguratus id quod futurum erat, secum cogitare coepit, quomodo praesidium Ptolemaei ex urbe eliceret.* Ὅτ' ἄν σε καιρ. *Cum te occasio invitaverit.* Ὅταν σύ π. *Cum tu aliis rebus inhiaveris.* id est, animum in alias res intentum habueris. Ὁτέοισιν. Quibus. Ὀττευομένη. Ominans, augurans, divinans. *Ex ipso legatorum vultu rei eventum ominantes in omnigenos eiulatus et questus proruperunt.* vel, ex avium volatu praesagientes. Ὀττευσάμενος. Auguratus, ominatus. Ὀττεία. Augurium. Ὁτιή τί. Quare. τί autem redundat. Aristophanes *Nubibus.* Ὅτι μ' εἰδέναι. Quod sciam. *Non profecto mala sunt, si quid iudico.* Ὅτι νόμος ἐστ. Lex est, ut puerorum choragus annum quadragesimum aetatis excesserit. Ὅτι ξένους. Satyrum hospites quosdam suos, captivos fodientesque in Philippi vinea et vinctos, in convivio a Philippo impetrasse, refert Aeschines in oratione de legatione perperam gesta. Demosthenes tamen in oratione contra Aeschinem tradit, eum Apollophanis filias impetrasse: quod vero magis consonum videtur. nam Aristoteles etiam in quadam ad Philippum epistola dicit: *Satyro histrioni Apollophanis filias condonavit.* Ὅτι παιδί. Puero et uxori ultra modium hordei non licebat negotia contrahere. Ὅ,τιπερ ἔστιν ὄφ. *Quotquot in civitate frugi sunt.* id est, nobiles. Ὅτι πρὸς τὴν φ. In tribu domini lites adversus servos in-

Ὅτι ῥα. ὅτι δή.

Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενά τισι χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο.

Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου.

Ὅτι οἱ ἅλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ εἶχον ἐξουσίαν εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, Ἀημοσθένης τε ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ιγ'. τῶν Νόμων.

Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες.

Ὀτλήσοντες. ὑπομενοῦντες, κακοπαθήσοντες. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἔνδικον ὀτλήσοντες ἀεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γὰρ
φεῦ πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην.

Ὄτλος. ἡ κακοπάθεια. Καὶ Ὀτλεύω, τὸ κακοπαθῶ.

Τάλας, ἐφώνει, μόχθον οἷον ὀτλεύεις.

Ὄτοβον. ὅμαδον, ἦχον.

Οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον.

καὶ αὖθις·

Περίστηται διαπρύσιος ὄτοβος.

Ὀτοτύζειν. θρηνεῖν.

Ὅτου χάριν. τίνος ἕνεκεν.

Ὅτῳ γὰρ φίλον. ᾧτινι ἀρέσκει.

Ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
κεἰνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ ταῦτα.

Καί, Ὅτῳ ἂν αὐτὸν τιμωρήσαιντο. ἀντὶ τοῦ, πῶς καὶ ᾧτινι. 726

Ὀτραλέως. σπουδαίως.

Ὁ Τρέσας. ὁ Ἀριστόδημος οὕτως ἐκλήθη, ὃς σὺν Εὐρύτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ ἐκοινώνησε τῆς τῶν Περσῶν μάχης.

Ὀτρῆος.

Ὀτρηρός. ταχύς, δραστήριος, ὀξύτατος.

Ὄτριχας. ὁμοιότριχας.

Ὁ τρυγίας. παρὰ τῇ Γραφῇ, τὸ ἔσχατον τῆς ὀργῆς.

Ὁ τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται. ἐπὶ τῶν χρηστὰ ἐπαγγελλομένων περί τινων ὑποθέσεων.

Ὀτρυγήφατος. ὁ Δημητριακὸς καρπός.

Ὀτρύνοντος. κελεύοντος. [Καὶ Ὀτρύνω, αἰτιατικῇ.]

---

1. Ὅτι ῥα] Glossam Homericam tenet etiam Zon. p. 1477. nescit ut par fuit Harpocratio. 2. χρήματά τισι] τισι χρήματα A. Phot. Harpocr. 4. Ὅτι οἱ ποιητοὶ π.] Ex Harpocratione. Confer Petitum in Commentar. ad Legg. Att. p. 141. 142. *Küst.* 6. καταλίποιεν] καταλείποιεν A. B. 8. ἐξουσίαν om. A. Photius et Harpocr. Pal. Cuius loco plures MSS. Harpocrationis praebent *φρόντωνα*. 11. Ὅτι χιλίας ἐζημ.] Vide Petitum de Legg. Att. Tit. de Adulteriis p. 467. *Küst.* Reinesius citat Polluc. VIII, 9, 112. Adde Coraën in Theophr. Charact. p. 329. 15. Ἔνδικον ὀτλ.] Versus Pauli Silentiar. XXXVII, 7. 8. Anthol. Pal. V, 226. 16. τόσην Med. 17. Ὄτλος] Ante h. gl. delevi, Ὄτλοι. οἱ πλόκαμοι, cum A. B. E. Quae fortasse irrepsit huc e Zonara, ubi ὄτλιοι. Pro πλόκαμοι malebat Toupius μόχθοι, collato Hesychio. *Gaisf.* 19. Τάλας] Babrii versus apud Tyrwhitt. p. 37. Knoch. p. 178. 20. Ὄττοβον] Ὄτοβον A. B. item deinceps. 21. Οὔτε γλυκὺν αὐλ.] Sophocl. Ai. 1202. Mox καὶ αὖθις et seqq. om. A. quae haud scio an irrepserint ex glossa superiore, ubi περίστηται extat pro interpretatione.

1. Περίστηται διαπρ.] Sophocl. Oedip. Colon. 1478. Vide etiam supra v. Ἀμφίστηται. *Küst.* 2. Ὀτοτύζειν] Cf. Aristoph. Pac. 1011. 3. Ὅτου χάριν] Aristoph. Plut. 260. 281. 4. Ὅτῳ γὰρ φίλον] Agnoscit Photius. 5. Ὅτῳ δὲ μὴ τ.] Sophocl. Ai. 1038. ut Portus monuit. Ibi autem versus posterior rectius sic legitur: *Κεἰνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ τάδε.* *Küst.* 6. ἐκεῖνος τἀκείνου] κεἰνός τἐκεῖνα A. C. κεἰνός τε κεῖνα B. κεἰνος τἀκείνου E. Mox κἀγὼ δὲ τ. A. C. 7. ὅπως καὶ ἀντὶ τοῦ] πῶς καὶ A. πῶς item C. Mox omiserunt A. B. E. Ὀττοτοί. ἀντὶ τοῦ φεῦ. 10. Ὁ Τρέσας] Ἀριστόδημος addit Med. Ὁ Ἀριστόδημος οὗτως ἐκλ.] Vide Herod. VII, 229 — 231. *Küst.* 11. Εὐρύτῳ] Scribe Εὐρύτᾳ. Vide Herodotum loco laudato. *Küst.* Εὐρύτῳ A. τοὺς ὀφθαλμοὺς] Excidisse hic vocem *νοσῶν* colligi potest ex iis, quae Herodotus loco laudato narrat. *Küst.* 13. Ὀτρῆος] Homerus Il. γ'. 186. *Küst.* Statim ὄνομα κύριον, οὗ ἡ εὐθεῖα Ὀτρεύς omiserunt A. B. 15. Ὄτριχας] Homerus Il. β'. 765. *Küst.* 16. Ὁ τρυγίας. παρὰ τῇ Γρ.] Psalm. LXXIV, 9. Vide infra v. *Τρυγίας*. *Küst.* παρὰ τῇ Γραφῇ om. C. 18. τρύγητος] τρύγοιπος A. B. E. cum Aristoph. Plut. 1088. item v. *Τρύγοιπος*. 20. Ὀτρυγήφατος. ὁ Δημητρ.] Locus hic et corruptus est et mutilus, qui ex lexico Photii inedito sic suppleri et emendari potest: Ὀτρυγηφάγος. ὁ κριθοφάγος. Ἀρχίλοχος. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός. Etymologus: Ὀτρυγηφάγος. τρύγη ὁ Δημητριακὸς καρπός· ἐξ οὗ τρυγηφάγος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ὀτρυγηφάγος. Vide etiam Hesychium. *Küst.* Hi respiciunt ad Archilochi fr. XCVI. ubi v. Gaisf. p. 320. Ὀτρυλήφατος A. 21. Καὶ Ὀτρύνω] Haec om. A. σε addit E. post ὀτρύνω.

---

tendebantur. Ὅτι ῥα. Quod. Ὅτι τὰ ἐπικ. Pecunia interfectoribus proscriptorum publice promissa in ara ponebatur. Ὅτι οἱ ποιητ. Adoptivis in domum paternam redire non licebat, nisi filios legitimos in adoptiva familia reliquissent. Ὅτι οἱ ἅλ. Convictos fortuitae caedis bonorum suorum administrandorum potestatem habuisse, Demosthenes in oratione contra Aristocratem et Theophrastus *Legum* decimo tertio docent. Ὅτι χιλ. Mulieres quae parum modeste in publico versarentur, mille drachmis multabantur. Ὀτλήσοντες. Toleraturi, mala passuri. In Epigrammate: *Molestiam semper merito passuri. propter vos enim, heu, quanto urimur igne.* Ὄτλος. Aerumna. Et Ὀτλεύω, molestias sustineo. *Miser, clamabat, quantam sustines aerumnam.* Ὄτοβον: Strepitum, sonum. *Neque dulcem tibiarum sonum.* Et alibi: *Circumsonat acutissimus strepitus.* Ὀτοτύζειν. Lamentari. Ὅτου χάριν. Cuius gratia. Ὅτῳ γὰρ φίλον. Cui id placet. *Cui vero haec non placent, is contentus sit aliis, at ego hisce.* Et, *Quacunque eum ratione punirent.* Ὀτραλέως. Sedulo. Ὁ Τρέσας. Sic vocatus est Aristodemus, qui cum Euryto oculorum morbo laborans pugnae Persarum non interfuit. Ὀτρῆος. Ὀτρηρός. Celer, strenuus, promptus. Ὄτριχας. Similes crines habentes. Ὁ τρυγίας. In S. Scriptura sic dicitur irae extremum. Ὁ τρύγοιπος ταῦτα π. *Colum ista omnia sanabit.* dicitur in eos qui de rebus quibusdam bona pollicentur. Ὀτρυγήφατος. Cereales fruges. Ὀτρύνοντος. Impellentis. [Et Ὀτρύνω, aptum accusativo.]

Οὖ. τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου.

Οὖ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου,
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προὐστάλης ὁδόν.

ἀντὶ τοῦ, προῆλθες μακροτάτην ὁδὸν ἢ ὡς ἔπρεπε γέροντι. Καὶ αὖθις· *Λειξάτω*, οὗ κεῖται Ὁμήρου ῥαψῳδιῶν στίχος. ἀλλ' οὐδ' ἂν Ἴωνα δοκῶ τὸν ῥαψῳδὸν ἐξευρεῖν.

Οὖ. ὅτι διττῶς τὸ οὗ ἕνεκα λεγομένου, τοῦ τε οὗ καὶ τοῦ ᾧ. ἢ μὲν γὰρ ψυχὴ φησὶ τέλος ὡς οὗ· τὸ δὲ ζῷον, ὡς ᾧ. ποιεῖ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα ἡ φύσις τῆς μὲν ψυχῆς ἕνεκα, ἵνα χρῆται αὐτῷ ὡς τέλος ἡ ψυχή, ὡς οὗ. τέλος δὲ ὡς ᾧ, τὸ ἔμψυχον. ὥστε γὰρ ἀνεμποδίστους εἶναι τῷ ζῴῳ τὰς ἐνεργείας, πάντα ποιεῖ ἡ φύσις. ἢ τοίνυν οὕτως τὸ οὗ καὶ τὸ ᾧ, ἢ ἄλλως. οὗ μὲν ἕνεκα, τῆς κοσμοποιίας καὶ τῆς ἀιδιότητος· τούτου γὰρ πάντα ἐφίεται. ᾧ δέ, τῇ ψυχῇ· ταύτῃ γὰρ παρασκευάζει εἰς χρῆσιν τὸ ὄργανον· ὅπερ καὶ μᾶλλόν ἐστιν ἀληθέστερον.

Οὐαλεντινιανός, Ῥωμαίων βασιλεύς, χριστιανὸς καὶ τὰ τοῦ ὁμοουσίου φρονῶν, οὐδὲν τοὺς ἐναντίους ἠδίκει. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὸ νομοθετεῖν ἑτοιμότατος, φροντίζων καὶ τῆς τῶν θησαυρῶν δικαίας ὑποδοχῆς, πρὸς δὲ ταῖς τῶν ἀρχόντων αἱρέσεσιν ἀκριβὴς καὶ τιμωρὸς τῶν ἀπειθούντων ἀπαραίτητος, ἐπί τε τοῖς πολέμοις ἄριστος. ὁ δὲ Οὐάλης τῆς Ἀρείου δόξης μεταποιούμενος, πολλοὺς ἐξορίαις ὑπέβαλε· καθ' ὃν χρόνον τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας Λιβέριος προεστήκει, τῆς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀθανάσιος, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐδόξιος, τῆς Ἀρείου θρησκείας διδάσκαλος.

"Οὐαλεντινιανός, βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος διὰ τῆς μητρὸς Ἰουστίνης παρετράπη τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας· καὶ ἐλθὼν πρὸς Θεοδόσιον ἐπαιδεύθη τὴν ὀρθὴν πίστιν. ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεοδόσιος, τὴν βασιλικὴν παράταξιν ἑστάναι οὐ δι' ὅπλων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προφάσεων. καί, Οἶδα, φησίν, Οὐαλεντινιανέ, παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἡσυχάζοντος τοῦ στρατοπέδου τὴν νίκην κατορθωθεῖσαν, καὶ τοὺς πολεμίους ὑποταγέντας * ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι, τοῦ προλαβόντος κινδύνου. οὕτω καὶ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνορθωθεὶς Λικίνιον τὸν τύραννον ἐν ναυαγίῳ διέφθει- 727

2. *Οὐ κῶλα κάμψ.*] Sophocl. Oedip. Colon. 19. sq. *κάμψων* E. Med. *κάμψαν* C. Mox *ἀξέτου* C. E. 3. *ὁδόν*] Ita Bas. C. D. et ut Gaisf. putat A. B. *ὁδοῦ* E. Med. 4. *μακροτάτην* item codex Scholiorum: *μακροτέραν* corrrexit ed. Romana. 5. *Λειξάτω, οὗ κεῖται Ὁμ.*] Haec sunt verba Synesii in Encomio Calvit. p. 82. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Uterque post Leopardum Emend. II, 19. ab Reinesio laudatum, qui in Suida reposuit *ἐξευρήσειν* ex Synesio. 8. *ὅτι διττῶς τοῦ οὗ ἕν.*] Cum hoc loco conferenda sunt ea, quae Suidas habet infra v. *Τέλος*. Ceterum ne oratio pendeat, prima articuli huius verba sic scribenda sunt, *Ὅτι διττῶς τὸ οὗ ἕνεκα λέγεται, τό τε οὗ καὶ τὸ ᾧ*, etc. Sumpta autem haec sunt ex Philopono in lib. II. Aristot. de Anima. *Küst.* Interim τὸ pro τοῦ reposui cum A. C. 11. *φύσις*] *ἡ φύσις* A. B. C. 13. *τῷ ζῴῳ*] *τῶν ζῴων* A. 14. *οὕτω* Ald. Küst. 15. *κοσμοποιίας*] *κομποιίας* E. idem *οὐκ οἶδα τί βούλεται* in marg. 17. *ταύτῃ γὰρ*] *γὰρ* om. C. 19. *Οὐαλεντινιανός, Ῥωμαίων βασ. διδάσκαλος*] Haec Ioanni Antiocheno debentur in Excerptis ab Valesio editis p. 846. de quo monuit etiam Küsterus. Inde supplendum *ὧν* post *χριστιανός*.

1. *φροντίζων*] *φρονίζων* B. E. 3. *τιμωρὸς*] *τιμωρίας* A. quem librarii errorem recepit Gaisf. 4. *ἐπὶ δὲ*] *ἐπί τε* A. quod probavi. 6. *ὑπέβαλε*] *ὑπέβαλλε* A. Haec in Exc. extant uberius narrata. *μὲν* adde post *τῆς* cum Exc. 19. *τοῦ προλαβόντος κινδύνου*] Haec cum praecedentibus non satis cohaerent, et locus videtur esse mutilus. *Küst.* Gaisfordo videbatur nihil excidisse nisi forte *ἀνεῖλε* vel *δίκῃ*: vellem explicasset saltem istud *τοῦ προλαβόντος*, quod si debemus ad usum aevi citerioris exigere, periculum id significet temporis praeteriti. Hermannus autem hanc emendandi viam mecum communicavit: *ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι προλαβόντας τοῦ κινδύνου*, *qui tributarii mallent fieri quam pericula subire*. Equidem illorum verborum tam colorem formamque dicendi quam sententiam (quippe scriptor tradit hostes certamen aggressos fuisse, non recusasse quasi viribus suis diffidentes) suspectam me habere fateor. Superest ut iudicemus orationem, in qua fluctuet etiam infinitivus *γεγενῆσθαι*, manchum vel corruptam esse: nisi praestat homini Byzantino structuram incohditam *κατορθωθεῖσαν καὶ — γεγενῆσθαι* ita concedere, ut *τοῦ προλαβόντος κινδύνου* retrahamus ad *ἀνορθωθείς*, quod nude positum movet aliquam offensionem. Interim Porti reliquimus interpretationem, quantumvis perversam. 20. *Κωνσταντῖνος*] *ὁ Κωνστ.* A. qui mox *Λικίννιον*.

Οὖ. Adverbium loci, ubi. *Ubi conside in hoc impolito saxo. longum enim pro sene confecisti iter.* vel, longius iter emensus es, quam seni convenit. Et alibi: *Ostendat, quo in loco apud Homerum versus hic extet, at ne lonem quidem rhapsodum eum inventurum esse puto.* *Οὗ*. *Οὗ ἕνεκα* dupliciter dicitur: et illud, cuius causa aliquid fit, et illud, cui. nam anima, inquit, finis est, ut cuius; animal vero, ut cui. natura enim corpus instrumentale facit animae causa, ut anima eo utatur ut finis, ut cuius. finis vero ut cui, est animal. ut enim animal actiones suas sine impedimento perferat, omnia facit natura. aut igitur cuius causa, vel cui, aut aliter. cuius causa: ut mundi et universitatis, hanc enim omnia appetunt. cui vero: ut animae. huic enim natura instrumentum ad usum parat: quod etiam verius est. *Οὐαλεντινιανός*. Valentinianus, Romanorum Imperator, Christianus: qui quamvis eiusdem cum Patre naturae Christum esse sentiret, tamen diverso cultui deditos nulla re vexavit. erat etiam in ferendis legibus promptissimus, compendiis fisci studens, non iniustis tamen; porro in eligendis provinciarum praesidibus scrupulosae diligentiae; inexorabilis adversus eos, qui parere recusarent; denique in re militari praestantissimus. Valens autem Ariana infectus labe, multos in exilium pepulit: quo tempore Ecclesiae Romanae Liberius praefuit; Alexandrinae Athanasius; Constantinopolitanae Eudoxius, Arianae impietatis magister. *Οὐαλεντινιανός*. Valentinianus, Imperator Romanorum. hic cum matris Iustinae consiliis a recta fide deductus fuisset, imperio excidit. ad Theodosium vero profectus in recta fide est institutus. Theodosius enim dixit, Imperatoriam aciem stare non per arma, sed per iustas causas. et, Novi, inquit, Valentiniane, ab religiosissimis Imperatoribus, quiescente exercitu, victoriam feliciter partam, hostesque subactos et tributarios esse factos, cum belli periculum eos praeoccupasset. sic et Constantinus ille magnus, fiducia causae fretus, Licinium tyrannum naufragio perdidit; et

ρεν· οὕτω καὶ Οὐαλεντινιανὸς ὁ σὸς πατὴρ εὐτυχέστερον τὴν βασιλείαν καὶ ἀβλαβῆ παρὰ τῶν πολεμίων Ἰθύνων ἐτέλεσε, τοῦ Θεοῦ ἐκδικοῦντος αὐτόν, καὶ μάχας ἀναριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστους ἐδέξατο, πολλοὺς βαρβάρους διαφόρως ἀνελών. Οὐάλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς τὸν Θεὸν διασπαράττων ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὁ βέβηλος, διὰ τῆς σφαγῆς τῶν ἁγίων καὶ ἐξορίας τῶν ἱερέων· ὃς τῇ τοῦ Θεοῦ βουλήσει ὑπὸ τῶν Γότθων πολιορκηθεὶς ἐκαύθη. ὀρθῶς τὸν Χριστὸν σέβει ὁ ἀδίκως σε ἐκβαλών. ἡ σὴ ἀπιστία Μαξίμῳ εὐχέρειαν συνήνεγκεν. εἰ τὸν Χριστὸν βλάπτομεν, τίνα παρακαλέσομεν μαχόμενοι; Ταῦτα καὶ πλείω τούτων νουθετήσας Θεοδόσιος Οὐαλεντινιανὸν εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν μετήγαγεν.

Οὐάλης, βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὃς κακοδοξῶν καὶ συγκροτῶν τοὺς αἱρετικοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων πατέρων ἐπορεύετο. καὶ γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἐξορίαν ἔπεμπε, καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ μοναχούς, Τατιανοῦ τότε ἄρχοντος Ἀλεξανδρείας· καὶ πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν ἐβασάνισε, καί τινας πυρὶ παρέδωκε. ταῦτα δὲ πάντα μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀθανασίου. οἱ οὖν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθόδοξοι, ἐλεηθήσεσθαι νομίζοντες ὑπὸ Οὐάλεντος, πρεσβείαν ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν ἐν Νικομηδείᾳ τυγχάνοντα, ὀγδοήκοντα ἱερατικοὺς ἄνδρας, ὧν ἡγοῦντο Θεόδωρος καὶ Κυρβασὼς καὶ Μενέδημος· οὓς ἅπαντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆναι προσέταξε. καὶ πάντες σὺν τῇ νηὶ κατεφλέχθησαν, μέχρι Δακιβίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος, κἀκεῖσε διαλυθέντος.

Ἐπὶ τοῦ βδελυροῦ Οὐάλεντος Λούκιός τις ἐπίσκοπος, τῆς τῶν Ἀρειανῶν αἱρέσεως, παραχρῆμα ὡς λύκος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπεπήδησεν. ὁ δὲ Πέτρος εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέφυγεν. ὁ δὲ Λούκιος τοσαῦτα ἐνεδείξατο, οἷα οὐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο· τρεῖς γὰρ χιλιάδας ἀπέστειλεν κατὰ τὴν ἔρημον ἀναιροῦντας καὶ πορθοῦντας τοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας.

Οὖ ἀρᾶς, οὗτινος κατάρας.

Οὔαρος, Λαοδικεύς, σοφιστής, σύγχρονος Πολέμωνος καὶ ἄλλων.

Οὐάρωνος. ὄνομα κύριον.

"Οὐ γὰρ ἀλλά. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις, τὰν ἀντὶ τοῦ, [ἀλλὰ] καὶ γάρ, Ἀττικῶς· ὡς Καλλίμαχος·

Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω.

ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἥκω. Καὶ ἐν Βατράχοις,

---

3. ἐτέλεσε] Portus recte monuit scribendum esse διετέλεσε. *Küst.* Debebant etiam *καὶ* removere. 5. διαφόρους] διαφόρως A. 10. σέβεται] σέβει A. B. σέβειν E. οὐκ ἀδίκως] οὐκ om. A. B. E. 11. εἰ τὸν Χριστὸν οὐ βλέπομεν] εἰς τὸν Χριστὸν βλάπτομεν A. οὐ om. B. E. Scripsi εἰ τὸν Χρ. βλάπτομεν. 15. Οὐάλης, βασιλεὺς Ῥωμ.] Unde haec Suidas? *Küst.* 22. τοῦ Ἀθανασίου] τοῦ delevi cum A. E.

1. ἔπεμπαν] ἔστειλαν A. 2. πέμψαντες] π A. omisso, ut apparet, ὀγδοήκοντα post ἄνδρας vulgatio. 3. Κυρβασὼς] Οὐρβανὸς Socrat. Hist. Eccl. IV, 16. Sozomen. VI, 14. *Hemst.* Guisfordus addit Wesseling. in Hin. Hierosol. p. 572. afferens etiam Οὐρβασὸς e Scholiis Basilii in Gregorium Naz. in *Notices et Extr.* T. XI. p. 144. Κουρβᾶς A. B. E. 8. Λούκιός τις ἐπισκ.] Sc. episcopus Alexandrinus. Red. ad Chron. Alex. p. 9. *Reines.* 13. κατὰ τὴν ἔρημον post πορθοῦντας Edd. ante Gaisf. 16. Οὐ ἀρᾶς] Deest gl. A. 17. Οὔαρος] De hoc vide Philostr. lib. II. de Vitt. Sophist. p. 615. (620.) *Küst.* Λαοδικεύς om. E. 20. ἀλλά om. A. C. E. Med. Id aberravit (ut accidit etiam in Scholio Ranarum, ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ ἀλλά) ad versum continuum, ubi ἀλλά om. E. cum Schol. Aristoph. Νεφέλαις] ἐν Νεφ. servavi cum Edd. ante Gaisf. Nubium locus est v. 233. 22. Ἀκούσαθ' Ἱππ.] Est versus Hipponactis, quem citat etiam Hephaestio p. 17. ubi de choliambo agit. Confer Bentleium in Fragm. Callim. 92. *Küst.* ἀκούσαντες A. Mox ἀλλ' ἥκω om. Med. 23. Καὶ ἐν Βατράχοις] Ran. 58. Sequ. exhibui cum A. C. et Gaisf. Edidit Küsterus: Οὐ γὰρ ἀλλά. ἀντὶ τοῦ, καὶ γάρ, Ἀττικῶς. ὁ δ' ἐδίην· Οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς. ἀντὶ τοῦ, ἔχω γὰρ κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ παρέλκει. Contra Med. post Ἀττικῶς: ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς. ὁ δ' ἐδίην ἔχω κακῶς. τὸ δὲ ἀ. π. Horum omnium nihil ab omni parte probari posse facile intelligitur. Nam cum versus Ranarum superior debuit integer apponi, tum ἐν Βατράχοις geminari nemo pertulerit. Nimirum duplex Scholiorum Aristophanicorum observatio, quam diti

---

Valentinianus pater tuus imperio feliciter praefuit, nullamque ab hostibus cladem passus est, Deo vindicante; proeliisque innumerabilibus victor fuit, et victorias incredibiles ab hostibus reportavit, multis barbaris insigniter occisis. Valens vero patruus tuus, Deum dilacerans, polluit Ecclesiam caede sanctorum et sacerdotum relegatione: qui divina providentia a Gothis obsessus, igne crematus est. recte Christum colit ille, qui iniuste te eiecit. incredulitas tua Maximo facultatem dedit. si Christum persequimur, quem invocabimus pugnaturi? Theodosius cum Valentinianum his et pluribus verbis admonuisset, eum ad rectam fidem reduxit. *Οὐάλης.* Valens, Romanorum Imperator: qui perversis opinionibus imbutus et haereticos defendens viam suorum patrum est ingressus. nam et episcopos in exilium misit, et presbyteros et diaconos et monachos, Tatiano tunc Alexandrinam ecclesiam regente; multosque Christianos excruciavit, quosdam etiam igni tradidit. quae omnia post Athanasii obitum fecit. tum qui in urbe Constantinopoli erant orthodoxi, sperantes fore ut Valens sui misereretur, legatos ad ipsum Nicomediae degentem miserunt, viros ex ordine sacro LXXX. quorum principes erant Theodorus, Curbasus et Menedemus: quos universos una cum ipsa nave succendi iussit. itaque omnes cum ipsa nave combusti sunt: et navis cum Dacibiza usque pervenisset, ibi dissoluta est. — Huius exsecrandi Valentis tempore Lucius quidam episcopus, Arianae haeresi addictus, ecclesiam tanquam lupus quidam subito invasit: cum Petrus Romam aufugeret. Lucius vero talia facinora edidit, qualia ne in gentilium quidem persecutionibus patrata fuerant. nam tria hominum millia emisit, qui viros pios in deserto trucidarent et dissiparent. *Οὐ ἀρᾶς.* Cuius imprecationis. *Οὔαρος.* Varus, Laodicensis, sophista, Polemonis et aliorum aequalis. *Οὐάρωνος.* Nomen proprium. *Οὐ γὰρ ἀλλά.* Etenim. Aristophanes *Nubibus.* Attice dictum: ut Callimachus: *Audite*

Οὐ γὰρ ἀλλά,
ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ, Ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς, ὁ δὲ εἶπεν, οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ παρέλκει. καὶ ἐν Βατράχοις·

Οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον.
ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ πειστέον. οὐδαμῶς, φησίν, ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ καὶ διδόναι, ἵνα σοι πιστεύσω, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλῃ μοι αὐτὰ διδόναι. καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις·

Οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἠκλησία.

Οὐ γὰρ ἄκανθαι. λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων, ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.

Οὐ γάρ μοὐστιν ἀλλ' ἀκουστέα. τὸ τέλειον, οὐ γὰρ ἀλλά μοί ἐστιν ἀκουστέα. ἀντὶ τοῦ, πάνυ γάρ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. καὶ ἐν Ἱππεῦσιν·

Ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.

Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς. καθ' ὑπερβολὴν λέγει. κἂν πείσῃς, οὐχ ἕξεις ἡμᾶς πειθομένους.

Οὐδαμά. Καὶ μέντοι τῆς ἀθεΐας Ἐπίκουρος ἠνέγκατο μισθὸν οὐδαμὰ οὐδαμῆ μεμπτόν.

Οὐδαμῆ. ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι. Τηλεκλείδης Ἡσιόδῳ. Ἀλλιανός· Ὁ δὲ ἀποκτείνει αὐτούς, καὶ περισυλᾷ ὅσους ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκεύη περὶ τὴν τέχνην τὴν ἑκατέρου οὐδαμῆ εὐκαταφρόνητα. Καὶ αὖθις· Καὶ μαρτύρια ἐπάγονται οὐδαμῆ ἄσημα.

Οὐδαμινός.

Οὐδαμῶς. κατ' οὐδένα τρόπον.

Οὐδ' ἀπὸ γείσων ὗσεν. ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

Οὐδὲ γρὺ λόγων ἀψάμενος, ὅσα γε εἰκός ἐστι ταῖς ἐπιστολαῖς σου τεκμήρασθαι. Ἰουλιανός.

Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο. τοὺς Μολιονίδας ἔφυγε. Δίων δὲ ἐν δευτέρῳ τῆς δευτέρας συντάξεως Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα ἡττηθῆναι.

Οὐδὲν ἀνῆκε. περισσὸν τὸ δεν. ἀντὶ τοῦ,

---

genter cum Suida Iensius in Luciani Vitt. Auct. 6. comparavit, perpetuo tenore descripta est: unde fluxit repetitum illud *ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ, Ἀττικῶς.* Itaque versum saltem redintegrabimus, *Οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς*, infra sublatis *ἐν Βατράχοις*: ubi Gaisfordus dederat, *τὸ δὲ ἀλλὰ παρέλκεται καὶ ἐν Βατράχοις.*

5. Versus Ran. 501. *πειστέον*] *πιστέον* bis Med. 6. *ἀντὶ τοῦ κ. γ. πειστέον* om. A. 10. *Οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφ.*] Vide infra v. *Σκυτοτόμος*, ubi locus hic Aristophanis (Eccl. 386.) auctior legitur. *Küst.* 12. *Οὐ γὰρ ἄκανθαι*] Confer Nostrum supra v. *Ἀληλεσμένον. Küst.* Cum duabus seqq. gl. om. C. Sane haec quidem glossa locum non suum obtinuit, si superior *Οὐ γὰρ ἀλλά* recte se habet. *λέγομεν*] *λεγόμενον* A. Photius. 15. *μοὐστὶν — ἀκουστέα*] *μου τιν' — ἀκουστέον* A. ut fere cod. Rav. 17. *Βατράχοις*] V. 1211. Seqq. sunt ex Equ. 1210. Adde v. *Ἄπιθ' οὐ γάρ.* 21. *Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν π.*] Aristoph. Plut. 600.

2. Post hanc glossam delevi cum A. C. *Οὐγκία. εἶδος μέτρου· ἢ σταθμός.* 3. *Οὐδαμᾶ*] *Οὐδαμά* A. item in exemplo. *Οὐδαμὰ οὐδαμῆ* C. reliquis omissis. *Καὶ μέντοι τῆς ἀθ.*] Fragmentum hoc ex Aeliano depromptum esse discimus ex ipso Suida supra v. *Ἐπίκουρος*: ubi integer locus affertur. *Küst.* Item discimus *Ἐπίκουρος* male inculcatum esse. 7. *περισυλεῖ*] *περισυλοῖ* A. C. Debebant *περισυλᾷ*. *Gaisf.* Repetuntur haec in v. *Περισυλᾷ*: unde nanciscimur *ὅσα ἐπηγάγοντο.* 8. *σκευὴ* Edd. Sane recta foret structura verborum *ἦν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ — εὐκαταφρόνητα*, sed praeter necessitatem ascita. Contra quod simplicissimum est *σκεύη*, inferiore glossa firmatum, etiam aptius convenit cum *περὶ τὴν τέχνην. ἑκατέρου*] *ἑκατέραν* C. 9. *Καὶ* om. A. Sub finem omiserunt A. C. *Οὐδ' αἵματι κλαίω. ζήτει ἐν τῷ Αἵματι κλαίειν.* 11. Interpretationes *οὐτιδανός*, *εὐτελής* omisi cum A. C. Addit C. *ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.* 13. *ἀπὸ γῆς ὤνησεν*] Sic Arsenius p. 390. *ἀπὸ γῆς ὤνυσεν* A. *ἀπὸ γείσων ὗσεν* Photius. *ἀπὸ γῆς ὀνησις* Apostol. XIV, 93. *ἐπὶ γῆς ὤνησεν* B. Mox *τῆς ἐλαχίστου* E. Med. Deest haec gl. cum duabus seqq. C. 15. *Ἰουλιανός*] Epist. LIX. cui desunt *γὲ* et *σού*. 16. *Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρ.*] Vide paulo inferius v. *Οὐδὲ Ἡρακλῆς. Küst.* Vid. intpp. Platon. Phaed. c. 38. (87.) nominatim Wyttenbach. p. 237. et Schol. Plat. p. 380. sq. *τοὺς Μολιονίδας ἔφ.*] Ante *τοὺς Μολ.* addiderim *διότι*: ut legatur, *διότι τοὺς Μολ. Küst. τοὺς γὰρ* Photius et Arsenius p. 394. 17. *Δίων*] Dionem Chrysostomum intelligit Reimarus in Dion. Cass. T. II. p. 1521.

Hipponactem. nimirum adveni. Et in Ranis: *Etenim male habeo.* quod dixit *ἀλλὰ* redundanti. ibidem: *Etenim parendum est.* neutiquam, inquit, loqui debes, sed tradere, ut confidam te revera mihi daturum esse quae polliceris. Et in *Thesmophoriazusis*: *Etenim concio supra modum hominibus albis plena intuentibus apparebat.* *Οὐ γὰρ ἄκανθαι.* Non enim spinae. dicitur de rebus utilibus: id quod ductum est ab mutatione vitae mitiorem in formam. *Οὐ γάρ μ.* Aristophanes *Ranis.* Integra oratio est: *Omnino enim nihil nisi audiendum mihi est.* Et in *Equitibus*: *Abi. etenim illius, qui ista apposuit, hoc beneficium est.* *Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν π. Non enim persuadebis, etiamsi persuaseris.* per hyperbolen loquitur. quamvis nobis persuaseris, non tamen dicto nos audientes habebis. *Οὐδαμά. Et Epicurus quidem impietatis suae praemium reportavit nequaquam reprehendendum.* *Οὐδαμῆ.* Nullo in loco. Teleclides *Hesiodo.* Aelianus: *Ille vero eos interficit, et quae adduxerant, omnia spoliat. vestes autem et supellex, quibus uterque in sua arte utebatur, haud sane spernenda erant.* Et alibi: *Et testimonia producunt neutiquam obscura.* *Οὐδαμινός.* *Οὐδαμῶς.* Nullo modo. *Οὐδ' ἀπὸ γείσων ὗσεν.* Ne stilla quidem pluvia. de re minima. *Οὐδὲ γρὺ λογ. Ne minimum quidem litteris eruditus, quantum ex epistolis coniicere licet.* Iulianus. *Οὐδὲ Ἡρακλῆς. Ne Hercules quidem adversus duos.* Molionis enim filios ille fugit. Dio vero libro secundo Syntaxis secundae tradit, Herculem Idaeum Dactylum, qui Olympia instituerat, cum duobus pugilibus certantem victum fuisse. *Οὐδὲν ἀνῆκεν.* Non remisit. superfluum est *δεν.*

οὐκ ἀνῆκεν. Οὐδὲν ἀνῆκεν εὔνους τε τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ.

*Οὐδὲν ἀνίει. Αὐτός τε οὐδὲν ἀνίει, παράδειγμα ἑ*729*αυτὸν ἐπιδεικνὺς τῆς τε ἄλλης ἀσκήσεως καὶ παντὸς ἔργου στρατιωτικοῦ. Καὶ αὖθις· Οὐδέν τι πλεῖον ἀνίει ὁ νεανίας, τάς τε προσβολὰς ἀνακόπτων καὶ πᾶσαν βουλὴν ἀμυντηρίων διανοούμενος.*

Οὐδὲν ἄπο τρόπου. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀπεικός, Ἀττικοί.

Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος.

Οὐδὲν γὰρ οἷον, ὦ φίλη Λυσιστράτη. ἀντὶ τοῦ, τὸ κωλῦον.

Οὐδ' ἐν δέρματι. ἀντὶ τοῦ γυμνός. ὑπερβολικῶς.

Οὐδὲν δὲ οἷον ἔστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν. τουτέστιν, οὐδὲν κωλῦόν ἐστι καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν, οὐδὲν οἷον, οὐδὲν κωλῦον.

Οὐδὲν ἔλαττον. Ὁ δὲ ἐκήλει τοὺς ἀκούοντας οὐδὲν ἧττον, εἰ μὴ καὶ πλέον, ἢ Ὀδυσσεὺς Ὁμήρου τοὺς Φαίακας. ὁ μέν γε Ἀλκίνοος ἀπολογίας μεστός, ἐν μὲν ὑπονοίαις ἀληθευούσης, ἐν δὲ τῷ φανερῷ διαβεβλημένης εἰς τὸ ψευδέστερον.

Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν εὐτελὲς ἢ κοινόν.

Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά.

Οὐδένες. οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ Οὐδένεια, ἡ ἀπανθρωπία.

Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον, οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὡδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.

Οὐδὲν ἦλθε δαψαμένη σκύτινον καθειμένον.

Οὐδὲν ἦν παρὰ τἆλλα πλὴν ὁ χρυσός.

Οὐδὲν Ἡρακλῆς πρὸς δύο. φασὶν Ἡρακλέα θέντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει, τῇ προτεραίᾳ πενταετηρίδι πν-

---

3. *Αὐτός τε οὐδὲν ἀνίει* om. C. 6. *πλέον*] *πλεῖον* probavi cum A. *προσβολὰς*] *προβολὰς* A. C. 9. *Οὐδὲν ἄπο τρόπου*] Vid. Platonis Theaet. p. 143. C. et ibi Schol. infraque v. *Οὐκ ἀπο τρόπου*. Plures gl. h. l. om. C. 11. *Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου* | Haec sunt verba Demosthenis in oratione contra Midiam. *Küst.* P. 529, 11. Aliam interpretationem conferas in v. *Οἷον*. 13. *Οὐδὲν γ.*] Aristoph. Lysistr. 135. *ὦφιλει A.* Med. 14. *ἀντὶ τοῦ, κωλύον*] Haec interpretatio aliena est a citato loco Aristophanis. Confer Lexica vulgata. *Küst.* Sic tamen Schol. *τὸ κωλύον* A. 15. Interpretatur Hesychius: *οὐδὲν δέρμα ἴδιον ἔχοντα*. Ubi excidit *ἢ*. 17. *Οὐδὲν δὲ οἷον ἔστ' ἀκ.*] Aristoph. Av. 967. ubi v. Schol.

1. *Ὁ δὲ ἐκήλει*] Haec Eunapii sermonem spirant. 2. *ἢ Ὀδυσσεὺς*] *ἢ* om. A. B. E. Med. Deinde malim ad exemplum Platonis Gorg. p. 526. D. refingi *Ὀδυσσεὺς ὁ Ὁμήρου*. 3. *ὁ μέν γε Ἀλκίνοος ἀπολ.* | Haec corrupta sunt. *Küst.* Legebat Gaisfordus, *ὁ μέν γε Ἀλκινόου ἀπόλογος εὐγλωττίας μεστός*. Lenior Hermanni ratio, qui post *Ἀλκίνου ἀπόλογος* coniicit elapsum fuisse *μυθολογίας*. 6. *Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λ.* | Arsenius p. 392. explicans *οὐδὲν ἀγροῖκον*. 8. *Οὐδὲν ἔστ' ἄμ.* | Aristoph. Av. 786. *ἢ φῆσαι πατέρα* Med. 10. *Οὐδένες* | Eungrius p. 264. *οὐδέσι τῶν ἀνθρώπων. Toup.* MS. Eupol. in *Ἀνήβῃσιν. Hemst.* Poterant ex optimis scriptoribus plura conferri. Deest gl. A. Cf. Photius. 11. *ἀπανθρωπία* | Interpretatio inepta. Rectius *ἀαθένεια*, vel *εὐτέλεια*: ut interpretatur Hesychius. *Küst.* Scribendum, *Οὐδένεια. ἀνανδρία*. Error ortus ex compendio scripturae. Usurpatur autem vox *οὐδένεια* de homine ignavo et qui nullius frugis sit. Strabo lib. XIV. p. 984. *Τοῖς δὲ Κίλιξιν ἀρχὴν τοῦ τὰ πειρατικὰ συνίστασθαι Τρύφων αἴτιος κατέστη καὶ ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια. Cilicibus autem, ut societates praedandi in mari inirent, Trypho auctor fuit et regem socordia.* Polybius in Fragment. p. 1506. *Ἐξ ἐθους γὰρ παλαιοῦ ξένους ἐτήρουν τοὺς τὰ ὅπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον ἢ ἄρχεσθαι δεδιδαγμένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένειαν.* Iamblichus in Protreptico c. 14. *Ἢ ὡς ἀληθῶς δεινότης ἀνδρὸς καὶ ἡ οὐδένεια καὶ ἀνανδρία.* Haec sunt Platonis verba in Theaeteto p. 157. edit. Lips. (176. C.) *Toup.* I. p. 445. Nihil huic obest quod idem mendum recurrit sub v. *Οὐδένεια*. 12. *Οὐδὲν ἔστι θηρ.*] Aristoph. Lysistr. 1014. sq. 14. *Οὐδὲν ἦλθε* | Aristoph. Nub. 534. 17. *Οὐδὲν ἦν παρὰ* | Athenaeus XIV. p. 625. E. *Πύθερμος, οὐ μνημονεύει Ἀνύτιος ἢ Ἱππώνακτ' ἐν τοις ἰάμβοις οὕτως· Χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τἆλλα. λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος, Οὐδὲν ἦν ἄρα τἆλλα πλὴν ὁ χρυσός.* Haec verba scolii initium esse, Pythermo ascripti, docet Prov. Vat. App. III, 14. *Gaisf.* Sive Prov. Bodl. 700. Heraclidi, quem sequitur Athenaeus, non magis quam Paroemiographo fidem habuit Welckerus in Mus. Rhen. Vol. I. p. 429. Diogenianus quidem VI. 94. *Οὐδὲν ἦν τἆλλα πάντα πλὴν χρυσός*: sed restituendi sunt numeri concinni *οὐδὲν ἦν ἄρα τἆλλα πλὴν ὁ χρυσός*. 18. *Οὐδὲ Ἡρακλῆς*] Vid. supra v. *Οὐδὲ Ἡρακλῆς*. Reduximus *Οὐδὲν* cum Med.

De benevolentia sua erga patriam nihil remisit. Οὐδὲν ἀνίει. Et ipse nihil praetermisit, se ipsum ostendens exemplum cum in reliqua exercitatione, tum in omnibus militaribus laboribus subeundis. Et alibi: *Nihil prorsus omisit adolescens, et impetum hostilem retundens, et varias hostis propulsandi rationes excogitans. Οὐδὲν ἄπο τρόπου.* Non inepte, sic Attici. *Οὐδὲν γ. Nihil enim melius est quam audire ipsam legem.* id est, nihil tam bene dicere possum, quam quod ipsa lex. † *Nihil enim, cara Lysistrata, impedit. Οὐδ' ἐν δέρματι.* Id est, nudus. hyperbolice dictum. *Οὐδὲν δὲ οἷον ἔστ' ἀκ. Nihil melius est quam audire ipsa carmina.* vel, Nihil impedit quominus nunc audiamus oracula. nam dicebant id quod expedit, vel quicquid nihil impedit, *οὐδὲν οἷον. Οὐδὲν ἔλαττον. Ille vero auditores demulcebat, non minus, nisi magis etiam, quam Ulixes Homericus Phaeaces. quos enim ille sermones habuit apud Alcinoum fabulis refertos, si quidem sensum occultum spectes, veri; sin speciem apertam, mendacii videntur esse suspecti. Οὐδὲν ἐξ ἀγρ.* Nihil ex agro dicis. id est, nihil vile vel vulgare. *Οὐδὲν ἔστ' ἄμ. Nihil est melius aut iucundius, quam gignere pennas. Οὐδένες.* Nullius pretii homines. Et *Οὐδένεια*, vilitas. *Οὐδέν ἐστι θηρ. Nulla est bestia muliere magis indomita: neque ignis aut ulla pardalis est impudentior. Οὐδὲν ἦλθε ῥαψ. Non venit centonem coriaceum demissa.* ubi *δεῦ* redundat. voluit enim dicere more consueto, *οὐκ ἦλθε. Οὐδὲν ἦν π. Nihil omnium est auro praestantius. Οὐδὲν Ἡρ.* Ne Hercules quidem adversus duos. aiunt Herculem, instituto certamine Olympico, viribus suis fretum in priore pa-

κτεῖσαι πρὸς δύο, Κτέατον καὶ Εὔρυτον, τοὺς Ποσειδῶνος καὶ Μολιόνης παῖδας, καὶ ἀνελεῖν αὐτούς· τῇ δευτέρᾳ δὲ πάλιν ὁμοίως πρός τινας δύο πυκτεύσαντα ἡττηθῆναι.

Οὐδὲν ἧττον. ἀντὶ τοῦ ἴσον, ὅμοιον. Φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν. Καὶ αὖθις·

Ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται.

παρέλκει τὸ δεῖν. καί, Οὐδὲν ἐπαύετο ἀεὶ τοῖς βιβλίοις ἐνδιαιτώμενος. παρέλκει τὸ δεῖν.

730 Οὐδεναιός. πολυχρόνιος.

Οὐδένεια. ἡ ἀπανθρωπία.

Οὐδὲν ἱερόν. Ἡρακλῆς εἶπεν, Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον· ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι. ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

Οὐδενὶ σὺν νῷ. τουτέστιν ἀφρόνως. Ὅς τε καὶ τὴν στρατηγίαν οὐδενὶ σὺν νῷ ποιησάμενος φαίνεται.

Οὐδενί τῳ ἄλλῳ. οὐδενί τινι.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος, ἢ σκυτοτομεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων. παρ' ὅσον οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι.

Οὐδὲν μᾶλλον. Ὅτι οἱ Σκεπτικοί, τουτέστιν οἱ Πυῤῥώνειοι, τὰ τῶν αἱρέσεων δόγματα πάντα ἀνατρέποντες αὐτοὶ οὐδὲν ἀποφαίνονται δογματικῶς· προφέρονται δὲ ἀποφάσεις εἰς μήνυσιν τῆς ἀπροπτωσίας, ὡς εἰ καὶ νεύσαντας τοῦτο ἐνεδέχετο δηλῶσαι. διὰ τῆς οὐδὲν ὁριζομένης φωνῆς τὸ τῆς ἀῤῥεψίας πάθος δηλοῦται· ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῆς Οὐδὲν μᾶλλον, καὶ τῆς Παντὶ λόγῳ λόγος ἀντίκειται, καὶ ταῖς ὁμοίας. λέγεται δὲ τὸ Οὐδὲν μᾶλλον [καὶ] θετικῶς, ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων· οἷον, Οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ἐστιν ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν Σκεπτικῶν οὐ θετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται· ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος; Οὐ μᾶλλον ἡ Σκύλλα γέγονεν ἢ Χίμαιρα.

---

1. *Τέατον*] Zenobius *Κτέατον*. At in Vaticana Proverb. Append. idem vocatur *Κλέατος*. *Küst.* *Κτέατον* A. B. Med. Schol. Platon. p. 380. cum Pausania. 2. *ἀνελεῖν*] *ἀνεῖλεν* B. Mox *τινας* om. E. 5. *ἴσον*] *ἧσσον* C. *Φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντ.*] Haec in Synesii Epistolis me legisse puto; eademque repetuntur infra v. *Χωρίς*. *Küst.* Damascii est, ut patet ex Photio p. 561, 24. *Hemst.* Id quod postea vidit ipse Küsterus in v. *Χωρίς*. Haec cum seqq. om. C. 11. *Ὀρχούμενος*] Aristoph. Vesp. 1518. (1469.) Cf. v. *Θέσπις*. Apparet utrumque exemplum melius cum v. *Οὐδὲν ἧλθε* coniungi. 14. *Οὐδεναιός. πολυχρόνιος*] Scribe, *Οὐ δηναιός. οὐ χρόνιος*, ut recte Hesychius. *Küst.* Vitium animadverterat is, qui sub finem inculcabat, *ὃς καὶ δηναιὸς λέγεται*. Ea delevi cum A. B. 15. *ἡ ἀπανθρωπία*] Hanc interpretationem reiecimus iam supra v. *Οὐδένες*. *Küst.* 16. *Οὐδὲν ἱερόν*] Vid. Hesychius et Schol. Theocriti V, 21. Usum proverbii tetigit Boissonadus in Anecd. T. III. p. 20. Exemplum praebet etiam Eustathius in Il. praef. p. 3. 18. *μόνον*] *μόνων* A. B. Photius et Arsenius p. 395. qui sub finem proverbii interpretem post alios edit Clearchum. 20. *Οὐδενὶ σὺν νῷ*] Contulit Gaisfordus Aristoph. Nub. 580. *μηδενὶ ξὺν νῷ*. *Ὅς τε*] Praestat *Ὅσγε*. Seq. gl. om. A.

4. *ἢ σκυτοτομεῖν*] Huc egregie facit locus apud Aristoph. Eccles. 385. ubi Chremes, cum concionem in foro albis hominibus plenam vidisset, eam concioni *σκυτοτόμων* assimilat. Vide Nostrum infra v. *Σκυτοτόμος*, ubi locus ille Aristophanis adducitur. *Küst.* Cf. potissimum Schol. Ven. Aristoph. Pac. 1308. unde recipiendum *μὴ σκυτοτομεῖν*, quod omisit Arsenius p. 391. Item apud Photium quaedam interciderunt. Nihil mutat Prov. Coisl. 382. 7. *Ὅτι οἱ Σκεπτικοί, τουτέστιν οἱ Πυῤῥ.*] Vide Diog. Laertium in Pyrrhone, num. 74. et seqq. unde totum hunc articulum excerpsit Suidas. *Küst.* Cf. Fabric. in Sexti Pyrrh. H. I. 19. Ceterum Suidas orationem Diogenis haud leviter immutatam in brevitatem redegit. 10. *προφέρονται*] *προσφέρονται* A. B. 12. *διὰ τῆς οὐδὲν ὁριζ.*] Scribe, *διὰ τῆς οὖν Οὐδὲν ὁρίζομεν φωνῆς* etc. ut apud Laertium. *Küst.* 13. *ἀῤῥεψίας*] *ἀρεψίας* A. E. Med. 15. *λέγεται δὲ τὸ Οὐδὲν μ. — βλάπτει δ' οὔ*] Haec leguntur etiam supra v. *Μᾶλλον*. *Küst.* 16. *καὶ θετικῶς*] *καὶ* quod A. B. E. Med. et superiore gl. praetermissum Küsterus clam e Diogene inculcavit, notavi. Mox *οὐθὲν* A. 17. *ἢ ὁ ψεύστης*] *ἔστιν ἢ καὶ ψ.* A. *ἐστιν* sumpsimus etiam ab altera glossa et Diogene. 20. *Οὐ μᾶλλον ἢ Σκ. γέγονεν καὶ Χίμ.*] Laertius rectius, *Οὐ μᾶλλον ἡ Σκύλλα γέγονεν ἢ ἡ Χίμαιρα*. *Küst.* *ἡ Σκ.* B. E. Mox *ἢ Χίμαιρα* A. B. E. cum inferiore glossa.

---

negyri cum duobus pugilibus certasse, Cteato et Euryto, Neptuni et Moliones filiis, eosque occidisse. altero vero certamine eadem ratione cum duobus quibusdam certantem victum fuisse. *Οὐδὲν ἧττον*. Non minus, perinde. *Philosophi non est divinationem profiteri et proferre, neque aliam sacram scientiam. distincti enim sunt philosophorum et sacerdotum fines, non minus quam Mysorum et Phrygum.* Et alibi: *Saltare noctu non desinit.* Et alibi: *Non desinet libris semper incumbere.* ubi *δεῖν* redundat. *Οὐδεναιός*. Non diuturnus. *Οὐδένεια*. Vilitas. *Οὐδὲν ἱερόν*. Nihil sacri. Hercules hoc dixit, Adonidis simulacrum conspicatus. significans eos solum, qui homines beneficiis affecissent, esse colendos. vel quod servi ad simulacrum illud confugientes non essent inviolabiles. *Οὐδενὶ σὺν νῷ*. Nullo consilio. *Quem apparet etiam stulte exercitum duxisse.* *Οὐδενί τῳ ἄλλῳ*. Nulli alii. *Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρ. Alborum virorum nullus alius est usus, quam ut coria incidant.* dicitur in eos, qui nulli rei sunt utiles: quod nigri albis sunt utiliores. *Οὐδὲν μᾶλλον*. Sceptici, sive Pyrrhonii, sectarum omnium decreta evertentes nullum ipsi dogma proponunt: sed simpliciter opiniones suas proferunt, ut ostendant se non temere rebus assentiri: quasi vel solo nutu illud declarare possent. per illud igitur dictum, *Nihil definimus*, affectio animi neutro inclinantis indicatur. similiter per voces istas, *Nihil magis*; item, *Omni rationi ratio opposita est*; et similia. dicitur autem *Nihil magis* etiam positive, cum quaedam similia videntur; ut, *Non magis pirata malus est quam mendax.* verum a Scepticis non positive, sed negative dicitur: velut si quis sententiam aliquam

αὐτὸ δὲ τὸ μᾶλλον ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται· ὡς ὅταν φῶμεν Μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα· ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς· ὡς ὅταν λέγωμεν, Μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, βλάπτει δ' οὔ. ἀναιροῦσι δὲ οἱ Σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν οὐδὲν μᾶλλον φωνήν. ὡς γάρ, Οὐ μᾶλλόν ἐστι πρόνοια ἢ οὐκ ἔστιν, οὕτω καὶ τό, Οὐδὲν μᾶλλόν ἐστιν ἢ οὐκ ἔστι. σημαίνει οὖν ἡ φωνὴ τὸ μηδὲν ὁρίζειν, ἀλλ' ἀπροσθετεῖν. ἡ δὲ Παντὶ λόγῳ φωνὴ καὶ αὐτὴ συνάγει τὴν ἐποχήν. τῶν μὲν γὰρ πραγμάτων διαφωνούντων, τῶν δὲ λόγων ἰσοσθενούντων, ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολουθεῖ. εἰσὶ δὲ δέκα τρόποι, καθ' οὓς τὰ ὑπερκείμενα παραλλάττοντα ἀπεφαίνετο.

Οὐδὲν μέλον αὐτῷ. Τὸ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἄθροισμα ἀπόμαχον ἦν, οὐδὲν μέλον αὐτῷ περὶ ἀλλοτρίου πράγματος, τῶν γινομένων τὴν φροντίδα τιθέμενον.

Οὐδὲν πρὸς ἔπος. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔτυχεν, ἕνεκα μηδενός.

731 *Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,*
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόννσον. Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς τὸν Διόνυσον ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τὸ τραγῳδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν, μηκέτι τοῦ Διονύσου μνημονεύοντες· ὅθεν τοῦτο καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ Περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ Περὶ παροιμίας Παῤῥασίου φησὶν τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὁρῶντας τά τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παῤῥασίου Διόνυσον ἐπιφωνεῖν, Τί πρὸς τὸν Διόνυσον; ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. καὶ αὖθις· Τὸν Κόροιβον Ὀδυσσέα φήσας εἶναι τὸν πολύτροπον. καίτοι μὴ πρὸς τοῦτο παράδειγμα φέρων, τῇ φάτνῃ προσάγεις τὸν κύνα, καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον ἄγεις οὐδέν.

Οὐδὲν προτιμῶ σου. ἀντὶ τοῦ, οὐ φροντίζω σου. ἡ φράσις Ἀττική. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

---

4. *λέγωμεν*] *φῶμεν* Diog. 5. *γὰρ*] *οὖν* A. 6. *δὲ καὶ*] *καὶ* om. A. B. E. 7. *ὡς*] *ὡς γὰρ* A. Diog. 8. *ἔστιν* Diog. *ἐστι* Edd. *τὸ οὐδὲν μᾶλλόν ἐστ.*] Supple ex Laertio, *τὸ οὐδὲν μᾶλλον οὐ μᾶλλόν ἐστιν ἢ οὐκ ἔστι. Küst.* 9. *ἀλλ' ἀπροσθετεῖν*] *ἀλλὰ προσθετεῖν* A. B. E. Med. 11. *ἐποχήν*] *τὴν ἐποχήν* A. B. E. Med. 13. *εἰσὶ δὲ*] *δὲ* om. A. B. *εἰσὶ δὲ κακότροποι* E. Mox *τ κ* A. pro *καθ' οὓς*. 14. *τὰ ὑπερκείμενα παραλλ.*] Laertius (segm. 79.), *τὰ ὑποκείμενα παραλλάττοντα ἐφαίνετο. Küst.* 15. *Οὐδὲν μέλον*] Cf. v. *Μέλον*. 17. *πράγματος*] *τοῦ πρ.* A. Deinde *δὲ* videtur post *τῶν* intercidisse. 19. *Οὐδὲν πρὸς ἔπος*] Lucianus in Philopseud. c. 1. *Οὐδὲν πρὸς ἔπος ταυτί φασιν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρώμην.* De origine adagii disputat Alciatus lib. II. Dispunct. et hic Erasmus. Nec abludit Pindari illud in Nemeis, *παρὰ μέλος ἔρχεσθαι. Schott. ἀντὶ — μηδενός*] Haec iterant A. B. E. Med. post Aristophanis exemplum. Sunt verba Scholiastae Aristoph. *ἐκ τοῦ μ.* Med. bis. Vide v. *Οὐτοσί*. 21. *Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὔτ.*] Aristoph. Eccles. 779. sq. (746.)

1. *Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.*] V. Schott. in Zenob. V, 40. 2. *τραγῳδίαν . . . ποιήσαντος*] Apparet in his particulam negantem (v. Welck. *über das Satyrspiel* p. 277.) desiderari: quamquam haud scio an haec ipsa explicatio indoctis grammaticis sit relinquenda. 4. *οὕτω* Ald. Küst. 12. *ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον* | Strabo VIII. 381. Polybius excidium Corinthi deploraus narrat vidisse se tabulas a militibus proiectas, eosque in illis talis ludentes: inter istas fuisse Dionysum ab Aristide pictum, *ἐφ' οὗ εἰρῆσθαί τινές φασι τὸ οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον*, et Deianiram tunica indita conflagrantem. *Reines.* 17. *καὶ αὖθις* | Id nunc frustra positum est. Praeterea satis obscura sunt illa *καίτοι μὴ πρὸς τοῦτο παράδειγμα φέρων*, quae haud scio an labem contraxerint. Ceterum allusit ad proverbium *Κύων ἐπὶ φάτνην*. 21. *φροντίζω*] *οὐ φροντίζω* A. B. C. E. Med. 22. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ* | V. 884. *Οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος Τὸν δακτύλιον τονδὶ παῦ' Ἐὐδάμου δραχμῆς. Küst.* To-

---

evertens dicat: *Non magis Scylla fuit quam Chimaera.* vox autem *Magis* interdum comparative effertur; ut cum dicimus, *Mel magis dulce esse quam uram.* interdum positive et negative; ut cum dicimus, *Virtus magis prodest quam obest.* significamus enim virtutem prodesse, non autem obesse. verum et ipsam vocem *Non magis* Sceptici tollunt. ut, *Non magis est providentia quam non est*: sic etiam, *Ipsum non magis non magis est quam non est.* significat igitur haec vox nihil definire, sed inter duas sententias medium se gerere. illud vero *Omni rationi ratio opposita est*, ipsum docet assensum esse cohibendum. cum enim rebus discrepantibus verba tantundem valent, veritatis ignoratio sequitur. sunt autem decem modi, secundum quos res subiectae iis differre videbantur. *Οὐδὲν μέλον αὐτῷ. Militum vero Romanorum exercitus pugnae inutilis erat, quod nullam rem alienam curabat, sed ea tantum quae fiebant observabantur. Οὐδὲν πρὸς ἔπος.* Temere, nulla de causa. *Haud sane nullius emolumenti causa mea tam stulte proliciam, priusquam didicero, quomodo se res omnino habeat. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.* Cum Epigenes Sicyonius tragoediam in Bacchum fecisset, hoc quidam acclamarunt. unde proverbium est ortum. melius vero sic. olim carminibus in Bacchum scriptis certabant, quae Satyrica dicebantur. postea vero tragoedias scribere aggressi paulatim ad fabulas et historias deflexerunt, nullam Bacchi mentionem amplius facientes. unde hoc quidam acclamarunt. Chamaeleon in libro de Thespide his consimilia narrat. Theaetetus vero in libro de Proverbio dicit, Parrhasium pictorem Corinthi certantem pinxisse Bacchum pulcherrimum. tum eos qui viderent et aemulorum opera, quae longe essent inferiora, et Parrhasii Bacchum, acclamasse, *Quid ad Bacchum?* id in eos dicitur, qui res a proposito alienas deblaterant. *Affirmans Corocbum esse callidum Ulixem. at eum ad hoc exemplum non afferas, ad praesepe canem adducis, neque quicquam affers ad Bacchum. Οὐδὲν προτιμῶ σου.* Nihil te curo.

φορῶ γὰρ
τὸν δακτύλιον τουτονὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.
Εὔδαμος δὲ φιλόσοφος ἦν.

Οὐδ' ἐν σελίνοις. ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν πεφθακότων. ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων. ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσί.

Οὐδέν τι πλέον εἶχον ἀνύειν οἱ βάρβαροι. οὔ τοι ᾤοντο χρῆναι μὴ οὐχὶ γενναιότατα συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις.

Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστυκὼς ἀνήρ.

Οὐ δέον. οὐ πρέπον. Ἐκστῆναι τῶν χωρίων, ὧν Θευδίβερτος οὐ δέον ἐπιβατεῦσαι διὰ σπουδῆς ἔσχεν.

Οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι·
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται,
ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ.

ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾄδον μέλος τι, Ἁρμόδιον καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχή·

Φίλτατ' Ἁρμόδι, οὔτι που τέθνηκας.

ᾄδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς καθηρηκότας τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. 732 ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ Λάμπωνος. ὁ δὲ λόγος, Οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἐστιαθήσεται ὁ τοιοῦτος. παροίνιος δέ, ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής.

Οὐδὲ πυρφόρος. ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλώμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη. οἷον, οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν. καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἤ τις τῶν παραπλησίων.

Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία· ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρασκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδους καὶ στέμματα καὶ λαμπάδα· καὶ τούτου νόμος ἦν μόνου φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. ἐπὶ τοίνυν τῶν πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία.

---

tum hunc locum reddidi secundum A. B. E. Vulgo addunt *οὐδὲν προτιμῶ σου* post *Πλούτῳ*, et *πριάμενος. ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου* post *δραχμῆς*. *Gaisf.* Omisit etiam Med. *οὐδὲν προτιμῶ σου*. Nec dubium quin olim perpetuo ductu continuata sint Aristophanis verba, *Οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ κτλ.*, quae per interpretum curas, ut frequenter accidit in Suida, diversas in partes recesserunt.

2. *τουτονὶ*] *ταυτὶ* A. C. *τὸν* om. C. *δραχμῆς*] *δραχμήσαντα οὐ φροντίζω σου* C. 4. *Οὐδ' ἐν σελίνοις*] Aristoph. Vesp. 478. et Schol. *Hemst.* Vide Schneid. Lex. v. *Περίκηπος*. *τὴν ἀρχὴν πεφθακότων*] *ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων* Photius. Ignorat hanc partem Schol. Aristoph. 9. *ἐν τοῖς κήποις*] Item Photius. Legendum cum Hesychio *εἰς τοὺς κήπους*. 11. Similis dictio sub v. *Ἀνύτειν*. 12. *οὔτοι*] *οὔ τι* A. *οὔ τοι* Gaisf. Horum nihil convenit: malim vero *καίτοι*. Mox *γενναιότατα* Edd. vett. 14. *ἐστυκὼς*] A *στύω*. Vide Eustath. in Il. δ'. p. 455. et Nostrum supra v. *Ἐστυκώς*. Ceterum priores edittt. pro *ἐστυκὼς* habent *ἐστυκός*: quod manifeste corruptum est. *Küst.* *ἐστυκὼς* Photius, *ἑστηκὼς* A. 15. *Οὐ δέον*] Cf. v. *Μὴ ὄν*. Gaisfordus attulit Schol. Platon. p. 180. *Οὐ δέον. ἀντὶ τοῦ οὐ δεόντως, Ἀττικῶς.* *Ἐκστῆναι τῶν χωρ.*] Locus hic sumptus est ex Procopio de Bello Goth. lib. IV. c. 24. sed ubi sic legitur: *Καὶ χωρίων ἐκστῆναι τῶν ἐπὶ τῆς Ἰταλίας αἰτούμενος, ὧνπερ Θευδίβερτος οὐ δέον ἐπιβατεύσας ἐν σπουδαῖς ἔσχε.* *Küst.* 18. *Οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑπ.*] Aristoph. Acharn. 976. (946.) *Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι, Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται Συγκαταλαλιές, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ.* Sic etiam apud Suidam locus hic scribendus et distinguendus est. Confer Nostrum infra v. *Παροίνιος*, ubi eadem leguntur. *Küst.* 21. *παροίνιος*] *ὅτι παροίνιος* A.

1. *τι*] *τὸ* B. E. 3. *που*] *πω* E. 5. *Πεισιστρατιδῶν*] *Πεισιστράτων* A. 11. *βουλόμεθα*] *βουλώμεθα* A. E inter vss. Med. 12. *πῦρ*] *τὸ πῦρ* A. B. E. Med. et Photius. 15. *Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. ἐπὶ τ.*] Eadem Zenobius V. 34. Vid. Schol. Eurip. Phoen. 1386. Herodot. VIII, 6. ibique Wesselingium, et qui plura congessit Boissonad. in *Notices et Extraits* T. XI. p. 109. 16. *κινδύνων*] *κοινῶνων* B. *κινῶνων* E. 18. *καὶ λαμπάδα* om. Zenobius et Diogen. VII, 15.

---

locutio est Attica. Aristophanes *Pluto*: *Nihil te curo. annulum enim huncce, quem fero, ab Eudamo drachma emi.* Eudamus autem erat philosophus. *Οὐδ' ἐν σελίνοις.* Ne inter apia quidem. in eos dictum qui ne principium quidem attigerunt. id petitum ab iis qui hortos ingrediuntur. extremas enim hortorum partes, quas *περικήπους* vocant, apio et ruta conserere solebant. proverbium igitur hoc significare vult: nondum ipsum principium rei consecutus es; quemadmodum ne illi quidem, qui hortos ingrediuntur, ad apia pervenerunt. *Οὐδέν τι πλ. Nihil amplius efficere poterant barbari. quamquam statuebant fortissime cum hostibus confligendum esse. Οὐδὲν φρονεῖ δίκ. Nihil iuste facit vir in libidinem pronus. Οὐ δέον.* Cum non deceat. *Cedere locis, quae Theodebertus praeter ius et fas occupasset. Οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτ. Nunquam ego hunc in domum meam recipiam; neque apud me unquam Harmodium cantabit, quia vir est temulentus.* in compotationibus enim carmen quoddam canebant, quod vocabant Harmodium, hoc initio: *Carissime Harmodi, nondum mortuus es.* hoc autem cantabatur in Harmodium et Aristogitonem, qui Pisistratidarum tyrannidem everterant. erant autem etiam alia carmina, quorum unum Admeti vocabatur, aliud Lamponis. sensus autem est, Nunquam talis vir a me convivio excipietur. *παροίνιος* vero temulentus et petulans. *Οὐδὲ πυρφόρος.* Ne ignifer quidem. cum multos interiisse significare volumus, dicimus, ne igniferum quidem relictum fuisse. quasi dicas, ne illum quidem, qui ignem in urbem sit laturus. perinde ac si dicamus, ne tabernaculi quidem custos, vel alius quis huius generis hominum. *Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη.* Ne ignifer quidem relictus est. proverbium hoc dictum de magnis cladibus. in bellis enim aciem instructam vates praecedebat, gestans lauri ramos et coronas et lampadem: cui soli hostes parcere solebant. proverbium igitur hoc dicebatur in eos,

Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς. πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κακοπαθῆσαι, ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις. ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμούσων εἴρηται ἡ παροιμία· ἐπειδὴ εὐδόκιμος ἦν.

Οὐδὲ τἀρχαῖον ποιεῖ.

Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

λοπὰς δὲ τὸ τήγανον.

Οὔδει. ἐδάφει.

Οὐδεὶς δυςώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.

Οὐδεὶς κομήτης, ὅςτις οὐ περαίνεται.

Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.

παροιμιακόν· οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλησα, πλήν γε εἴ τις ὄρνις. ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. πάλιν· οὐδείς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. Ἀριστοφάνης.

Οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοῇ,
ἅδωκας αὐτός; Οὐ τάχ'· ἀλλ' ἤδη ποιῶ.

ἀντὶ τοῦ, ὄντως διανοῇ, ὥςτε ἀφελέσθαι τὰ ὅπλα με; ἡ γὰρ οὐ ἄρνησις συγκατάθεσιν δηλοῖ. οὐδόλως φησὶ διανοοῦμαι, ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἀφαιροῦμαι. οἷον, οὐ διστάζω.

Οὐ διαφρήσετε. ἀντὶ τοῦ, οὐ διαφορήσετε, οὐδὲ διαπέμψεσθε. Ἀριστοφάνης.

Οὐδ' ἴκταρ βάλλει. εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτ- 733
ταν· ὥςπερ τὸ διωλύγιον. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μικρὸν ἐξισάζει.

Οὐδόλως. οὐδαμῶς.

Οὐδός. φλιά, βατήρ, τὸ κάτω τῆς θύρας ἢ ἔδαφος· ἢ βαθμός.

Οὐδ' ὥς. οὐδαμῶς δή.

Οὐδ' ὑφ' ἕνων. Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες.

---

1. *Οὐδ' ἔργα μείω χ. ἀρκέσειν ἐ.*] Portus ad hunc locum: *Senarius, cuius auctor est incertus.* At est Sophoclis in Ai. 439. ubi pro *ἀρκέσειν* legitur *ἀρκέσας.* *Küst.* *ἀρκέσῃς* A. *ἀρκέσαι* B. E. Reliqua sunt Scholiorum Soph. 4. *τὰ τρία Στησιχόρου*] Tria Stesichori fuere, *στροφή*, *ἀντίστροφος* et *ἐπῳδός*. Tale enim eius poema, ut hic infra auctor Suidas. *Schott.* Ac diserte Prov. Coisl. 384. (similia Bodl. 732.) *τρία δ' ἂν εἴη αἱ δύο ἀντίστροφοι καὶ ἡ ἐπῳδός, δι' ὧν σύγκειται τὰ λυρικὰ ποιήματα.* Cf. Klein. Stesich. p. 37. Aut haec aut insequens glossa praeter ordinem invecta. 7. *ποιεῖς*] *ποιεῖ* A. et Photius. Is praeterea: *ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων· ὁ δ' αὐτὸ κρύθεὶς ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.* 8. *Οὐδὲ χαίρω βατ.*] Aristoph. Vesp. 530. sq. (508.) *ἐγχέλυσιν*] *ἐνχελίσιν* A. qui deinde *φάγοιμ' ἀνελοπάδι*, *δὲ* omisso post *λοπάς*. Vide supra v. *Λοπάς*. 13. *Οὔδει*] Il. ἐ. 734. 14. *Οὐδεὶς δυςώνης*] Meminit Pollux huius proverbii III. (126.) *Schott.* 15. *Οὐδεὶς κομήτ.*] Senarium hunc citat Synesius Epist. CIV. sed qui pro *περαίνεται* habet *φρίζεται*: uti et ipse Suidas infra v. *Φρίζεται*. Utraque vox est obscena, et de cinaedis dicitur. *Kust.* 16. *Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησ.*] Aristoph. Av. 602. Confer Nostrum supra v. *Ὄρνις*. *Küst.*

1. *περιπτάμενος*] *παριπτάμενος* A. B. E. Med. Schol. cum gl. superiore. 3. *Οὐ δήπου μ' ἀφ.*] Aristoph. Ran. 529. *Τί δ' ἐστιν; οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ, Ἅ 'δωκας αὐτός; Οὐ τάχ'· ἀλλ' ἤδη ποιῶ.* Vide ibi Scholiastam, cuius sermonem Suidas hic compilavit. *Küst.* 4. *ἃ ἔδωκας*] *ἅδωκας* A. E. Mox *ποιῶ* A. 9. *Οὐ διαφρήσετε*] Aristoph. Av. 193. *Τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.* Ad hunc locum Suidas respexit. *Küst.* *διαφορήσετε* A. C. qui mox *διαπέμψεσθε*. Cf. v. *Διαφρήσετε*. 11. *Οὐδ' ἴκταρ β.*] Vide supra v. *Ἴκταρ*. *Küst.* *βαλεῖ*] *βάλλει* A. B. E. cum gl. superiore. Mox *ἀντὶ τοῦ* etc. om. A. 14. *Οὐδόλως*] Gl. om. A. *οὐδαμῶς* om. B. 15. *φλοιά*] *φλιά* A. B. E pr. Phot. et Lex. Bachm. p. 322. 16. Post hanc glossam edebantur: *Οὐδὸς ἐς λαύρην. ἡ* [*λαύρη*] *στενὴ ὁδός. παρὰ τὸ ῥέειν τὸν λαὸν δι' αὐτῆς. Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώουσιν. ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. παρ' ὅσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἴτυν· μᾶλλον δὲ διὰ δειλίαν.* Utramque glossam cum A. delevi, cum Gaisfordus priorem improbasset: quamquam alterius eadem est ratio fraudis. Kusterus autem haec annotarat: „*Οὐδὸς ἐς λ.*] Homerus Il. χ. 128. *Ἦν ὀδὸς ἐς λαύρην.* Scholiasta in eum locum: *Λαύρην, στενὴν ὁδόν, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι καὶ φέρονται.* [Cf. Zon. p. 1480.] Huc Suidas respexit: sed qui pro *ὀδὸς* male habet *οὐδός*. Vide etiam supra v. *Λαύρα*." Idem inculcavit *λαύρη*: deinde sic pergens. „*Οὐδ' ὅσον ἀηδ.*] Pro *ὅσον* metri gratia scribendum est *ὅσσον*. Est enim finis versus hexametri. Confer Nostrum supra v. *Ἀηδών*." Horum quidem interpretatio novitatis quam doctrinae maiorem habet speciem. Peius etiam rem gessit Prov. Coisl. 389. Servat *ὅσον* Arsenius p. 394. 17. *οὐδ' οὕτως* subiecit Lex. Bachm. p. 322. *δή* om. Photius. 18. *Οὐδένων ὑπο. Ἀττικοί*] In optimo MS. A. itemque in Lexico Photii legitur *Οὐχ ὑφ' ἕνων*: quod magis placet. *Küst.* *Οὐδ' ὑφ' ἕνων* A. C. Phot. Huius licentiae vellem extaret unum exemplum: nam quae similiter usurparunt boni scriptores, *μίαν οὐ*, *ἕνα οὐ*, ab Aristophane, Xenophonte, Demosthene comprobata (cf. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 231. Schaef. in Dionys. p. 247. f.), diversi sunt generis. *Ἀττικοὶ* om. A. *ὑπὸ* om. B. E.

---

qui internecione deleti fuerant. *Οὐδ' ἔργα μείω χειρ.* *Neque facta minora manu mea praestiti.* probabiliter dicit filium non plura, sed non minora mala, quam patrem, expertum esse. *Οὐδὲ τὰ τρ.* Ne tria quidem Stesichori nosti. proverbium hoc dicitur in indoctos et imperitos. Stesichorus enim poeta celeber erat. *Οὐδὲ τἀρχ. π.* *Οὐδὲ χαίρω βατίσ.* *Neque delector batidibus, neque anguillis, sed libentius parvam comederim litticulam in sartagine suffocatam.* *Οὔδει.* Solo. *Οὐδεὶς δυςώνης χρ.* *Nullus morosus emptor bonam emit carnem.* *Οὐδεὶς κομ.* *Nullus comatus est qui non subigatur.* *Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησ.* Aristophanes: *Nemo norit thesaurum meum nisi forte avis quaedam.* est dictum proverbiale. item: *Nemo novit, de qua re collocutus sim, nisi forte avis quaedam.* dicitur de rebus occultis. item: *Nemo me videt nisi praetervolans avis.* *Οὐ δήπου μ' ἀφ.* *Non, ut puto, auferre mihi cogitas, quae ipse dedisti. Non cogito, sed iam facio.* id est, revera mihi cogitas eripere arma? negatio enim assensionem significat. neutiquam, inquit, cogito, sed ea iam aufero. quasi diceret, non dubito facere. *Οὐ διαφρήσετε.* *Non transmittetis.* Aristophanes. *Οὐδ' ἴκταρ β.* Longe a scopo iaculatur. dictum per vocem minus usitatam, ut *διωλύγιον*. hoc est: Multum abest ut collineet. *Οὐδόλως.* Nequaquam. *Οὐδός.* Postis ianuae, limen ianuae, vel solum, vel gradus. *Οὐδ' ὥς.* Ne sic quidem. *Οὐδ' ὑφ' ἕνων.* Sic

Οὗ ἕθεν. οὗτινος ἕνεκα.

Οὐεργίλιος. ὄνομα κύριον.

Οὐεσπεσιανός. ὄνομα κύριον.

Οὐετηρία. ὄνομα κύριον.

Οὐηστῖνος, Ἰούλιος χρηματίσας, σοφιστής.

Ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου Γλωσσῶν, βίβλους δ'.

Ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων.

Ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους, καὶ Θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος, καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

Οὐίνδικτος. ὁ κατὰ οὐίνδικτον ἐλευθερούμενος.

Οὖθαρ. τὸ γονιμώτατον μέλος.

Οὔθατα. οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις. οὐ ταχύτερον ἐνεργήσεις;

Οὐ θελήσει. οὐ δυνήσεται. Ὅμηρος·

Οὐδ' ἐθέλει προρέειν.

ἀντὶ τοῦ οὐ δύναται.

Οὔθ' ὕεται οὔτε ἡλιοῦται. ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων.

Οὐκ ἀδύνατοι. ὅτι τὸ οὐκ ἀδύνατοι μεσότητός ἐστι ῥῆμα· οἷον, οὔτε τελείως δυνατοὶ οὔτε ἀσθενεῖς.

Οὐκ ἀθεεί. οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκεν. οὐ νήφει, μαίνεται.

Οὐκ ἄλλως ποιεῖται. ἀντὶ τοῦ, οὐ μάτην.

Οὐκ ἂν ἀποδοίης; Οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.

ἀντὶ τοῦ, ἐν ὅσῳ ἐν ἐμαυτῷ εἰμὶ καὶ οἰδά τι. 734

τοῦτον αἰσθάνομαι.

Οὐκ ἀναισχήσομαι. τινὲς τοῦτο ὡς ἔκφυλον νομίζουσιν· ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι.

Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νέκυν. καὶ Ὅμηρος·

Γαστέρι δ' οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.

Οὐκ ἄνευ γε Θησέως. Θησεὺς καὶ τῷ Μελεάγρῳ συνηγωνίσατο πρὸς τὴν θήραν τοῦ κάπρου, καὶ τῷ Πειριθόῳ κατὰ τῶν Κενταύρων, καὶ τῷ

---

1. *Οὗ ἕθεν. οὗτ.*] Haec nauci sunt, et nullius momenti. Scribendum enim potius erat, *Οὐ ἕθεν. οὐκ αὐτῆς.* Homerus Il. *α'*. 114. *Ἐπεὶ οὐ ἕθεν ἐστὶ χερείων.* Scholiasta: *Ἐπεὶ οὐ ἕθεν, ἐπεὶ κατ' οὐδὲν αὐτῆς.* Ad hunc locum poetae Suidas respexisse videtur. *Küst.* Hanc gl. post *Οὐετηρία* ponit A. *οὐδαμῶς αὐτῆς* explicatio Hesychii: qui cum praemiserit glossam *Οὗ εἵνεκεν*, satis opinor apparere, quo spectarit illud *οὗτινος ἕνεκα*. Cf. Tittm. in Zon. p. 1487. 3. Sub finem cum A. delevi: *βασιλεὺς Ῥωμαίων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βεσπεσιανός.* 5. *Οὐηστῖνος*] Deest articulus A. De Vestino quae paucissima traduntur, post Valckenarium in disputatione de fontibus Suidae adhibebimus. 6. *βίβλους*] *βιβλία* E. Tum *Ç δ* B.E. 11. *Οὐίνδικτος*] Id est, *Vindicta*. Sic autem apud Romanos olim dicebatur modus manumittendi servos: ut abunde docent iuris Romani interpretes. *Küst.* 13. *τὸ γονιμώτατον μέλος*] Scribo et suppleo, *τὸ γονιμώτατον μέρος τῆς γῆς.* Scholiasta Homeri in Il. *ί*. 141. *Οὖθαρ ἀρούρης. τὸ γονιμώτατον καὶ κάλλιστον τῆς γῆς.* Huc Suidas respexisse videtur. *Küst. μέλος* iure tuetur Photius. 14. *Οὔθατα*] Od. *ί*. 440. Ex poeta Hesychius posuit, *Οὔθατα βόσκει.* Id restituendum etiam Aeliano N. A. XIV, 14. *καὶ ταῦθ' ὅτ' ἂν καθῆκε*, ubi collata codicum scriptura facile commendat lenissimam rationem, *καὶ τὰ οὔθατα καθῆκε.* 15. *Οὐ θᾶττον*] Haec sunt verba Aristophanis in Av. 1324. (1313.) atque eius Scholiastae: cuius scrinia pro more suo compilavit Suidas. *Toup.* 17. *Οὐ θελήσῃ. οὐ δυνήσῃ. Ὁμ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 582. Vide etiam supra v. *Ἐθελήσει. Küst. θελήσει* A. C. qui mox *δυνήσεται* pro *δυνήσῃ* cum Schol. Aristoph. Sed scribendum fuerat *Οὐδ'* (vel *Οὐκ*) *ἐθελήσει.* *Ὅμηρος*] Il. *φ*. 366. unde reponendum fuerat *ἔθελε*. Mox *προρρέειν* A. 20. *Οὔθ' ὕεται*] Hanc et seq. gl. om. A. Vide vel Zenob. V, 53.

1. *Οὐκ ἀδύνατοι*] Observatio Schol. Thucyd. I, 25. 4. *Οὐκ ἀθεεί*] Od. *σ'*. 353. 6. *Οὐκ ἄλλως ποιεῖται*] Photius in Lex. ined. *Οὐκ ἄλλως πονεῖται*: quod magis placet. *Küst.* Placuit etiam Ruhnkenio in Tim. p. 198. qui scripsit, *Οὐκ ἄλλως προνοεῖ*. 7. *Οὐκ ἂν ἀποδ.*] Aristoph. Nub. 1253. *γέ μ'*] *ἐμοί γ'* A. *γ' ἐμοί γ'* B.C. 9. *ἐν ὅσῳ ἐν αὐτῷ εἰμί*] Scribe, *ἐν ὅσῳ ἐν ἐμαυτῷ εἰμί*: ut apud enarratorem Comici. *Küst.* Sic A. C. Mox *τοι* Med. 11. *Οὐκ ἀναισχ.*] Sumpta sunt ex Schol. Aristoph. Ach. 296. qui corrigendus est ex Suida. *Hemst.* Occupavit Piersonus in Moerin p. 26. „Scholiastes: — *Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· οὐ δὴ οὖν μόνον ἀνέξομαι.* Quae Suidas expilans pro *ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους* habet *Ἀριστοκράτους*. Verum in neutra oratione a nobis observatum fuit." Cf. Abresch. in Aesch. II. p. 126. 15. *νέκυν*] *νεκρόν* Photius. 16. *Ὅμηρος*] Il. *τ'*. 225. Modo *καὶ* om. A. 19. *Οὐκ ἄνευ γε Θησ.*] Fere eadem Zenob. V, 33. sive Prov. Bodl. 731. ubi rectius et perscriptum *Πειριθῷ* et post *πραχθῇ* additum, quo carere non possumus, *οὐχ ὑπὸ μόνου τινός.*

Attici transpositis vocibus dicunt pro *ὑπ' οὐδένων*. *Οὗ ἕθεν*. Cuius causa. *Οὐεργίλιος*. Nomen proprium. *Οὐεσπεσιανός*. Nomen proprium. *Οὐετηρία*. Nomen proprium. *Οὐηστῖνος*. Vestinus, Iulius cognominatus, sophista. scripsit compendium Pamphili Glossarum, lib. IV. Voces selectas ex Demosthene: item ex Thucydide, Isaeo, Isocrate, Thrasymacho, et aliis oratoribus collectas. *Οὐίνδικτος*. Qui per vindictam manumissus est. *Οὖθαρ*. Pars agri maxime fecunda et fertilis. *Οὔθατα*. Ubera ovium. *Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις*; Nonne citius negotium expedies? *Οὐ θελήσει*. Non poterit. Homerus: *Nec profluere vult*. id est, non potest. *Οὔθ' ὕεται. Neque compluitur neque insolatur.* dicitur de iis quorum nulla geritur cura. *Οὐκ ἀδύνατοι*. Non infirmi. haec dictio mediocritatis habet significatum, quasi qui neque omnino sint robusti neque prorsus infirmi. *Οὐκ ἀθεεί*. Non sine divina providentia. *Οὐ καθέστηκεν*. Non est sanae mentis, insanit. *Οὐκ ἄλλως π.* Non frustra laboratur. *Οὐκ ἂν ἀποδ. Non igitur reddes? Non, quod sciam.* id est, quoad mentis compos et mihi alicuius rei conscius ero. *Οὐκ ἀναισχήσομαι*. Quidam verbum hoc minus Atticum esse existimant. Demosthenes tamen in oratione contra Aristocratem eo usus est. non igitur tantum *ἀνέξομαι* dicere oportet. *Οὐκ ἂν δύναιο γαστ. Non poteris ventre lugere mortuum.* Et Homerus: *Ventre vero Graecis non licet lugere mortuum.* *Οὐκ ἄνευ γε Θησέως*. Theseus et Meleagrum in apri venatione adiuvit, et Pirithoum adversus Centauros, et Her-

Ἡρακλεῖ πρὸς τὰς Ἀμαζόνας. ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ, οὐκ ἄνευ γε Θησέως λέγεται.

Οὐκ ἄνευ τινός. τοῦτο τριχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ μήτε βλάπτον μήτε ὠφελοῦν· ὡς λέγομεν, Οὐκ ἄνευ σκιᾶς τὸ ἐν φωτὶ σῶμα. ἢ τὸ ἐξ ἀνάγκης, ὡς ὄργανον ἤ τι τοιοῦτον· ὡς λέγομεν, Ἡρίστευσεν Ἀχιλλεύς, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς μελίας· οὐ γὰρ ἠδύνατο γυμνὸς ἀριστεῦσαι. ἢ τὸ πάθος ἐμποδίζον· ὡς λέγομεν, Ἐν χειμῶνι πλεύσας ἐσώθη, ἀλλ' οὐκ ἄνευ κινδύνου.

Οὐκ ἂν ὀρθῶς, καὶ ἐξῆς. οὕτω δὴ ἀναγνωστέον· Οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες· ἡσύχασον.

Οὐκ ἀξιῶ. οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον νομίζω.

Οὐκ ἀπεικός. οὐκ ἄτοπον, ἄξιον, ὀφειλόμενον, πρέπον, ὅμοιον. εἰκὸς δέ ἐστι παρὰ τὸ ἐοικός· εἶτα ἀπεικός, τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνόμοιον. καὶ λοιπὸν τὸ οὐκ ἀπεικός, διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις· ὡς τὸ ἥκιστα, οὐδαμῶς· οὐχ ἥκιστα δὲ τὸ μάλιστα.

Οὐκ ἀπεικότως. ἀντὶ τοῦ εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως.

Οὐκ ἀποδύσῃ τῶν νυκτῶν, *ἦν οἵκοι γε καθεύδῃς,

οὐδ' ἦν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον.

Οὐκ ἀπολιβάξεις. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐς κόρακας καὶ Λιβύην ἀποφθερῇ. ἀπὸ τοῦ λιβάς, ὃ ἔστιν ἡ σταγών· ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;

Οὐκ ἀποῤῥυήσεται. οὐκ ἀποπεσεῖται.

Οὐκ ἀποστατῶ φίλων. ἀντὶ τοῦ, οὐ χωρίζομαι φίλων.

Οὐκ ἄπο τρόπου. οὐ πόῤῥω τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον. οὐ κατὰ τὸ πρέπον.

[Οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς, παρελύθην ἀθρόον τοὺς τόνους τοῦ σώματος.]

Οὐκ ἐᾷ. οὐ συγχωρεῖ. 735

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσεαι. Ὁμηρικόν. ἀντὶ τοῦ, μεθέξεις τιμῆς.

Οὐκ ἐκθανεῖν.

Οὐκ ἐκνεομένως. οὐ προσηκόντως. Ἡρόδοτος.

Οὐκ ἐκομπολάκουν. ἀντὶ τοῦ, κενοὺς οὐκ ἐποίουν ψόφους. οὐκ ἔλεγον κομπώδη, ὡς Αἰσχύλος.

---

4. *μήτε βλάπτον* om. A. 7. *μελίας*] *μελίας πρὸς τὴν ἀριστείαν* A. 11. *Οὐκ ἂν ὀρθῶς*] Hanc gl. om. A. 12. *Οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκ.*] Haec sunt verba LXX. interpretum, Genes. c. IV. 7. *Küst.* προσενέγκοις E. 14. *Οὐκ ἀξιῶ*] Aristoph. Equ. 182. ubi Schol. *κρίνω* pro *νομίζω*. Monuit Abreschius. Conferenda superior gl. *Ἀξιῶ*. 16. *Οὐκ ἀπεικός*] Eadem Hesychius. 22. *Οὐκ ἀπεικότως*] Ex Schol. Thucyd. II, 8.

1. *Οὐκ ἀπ.*] Aristoph. Eccl. 664. *Οὐκ ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; HP. οὐκ ἦν οἵκοι γε καθεύδῃς, Οὐδ' ἦν γε θύραζ', ὥσπερ πρ. Hemst. Toup.* Edebatur *θύραζε*. 4. *Οὐκ ἀπολιβάξεις. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐς κ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 1467. Eadem fere extant in v. *Ἀπολιβάξεις*. 5. *καὶ Λιβύην*] Inepte et pueriliter. *ἀπολιβάζειν* enim nihil ad *Λιβύην*. *Küst.* *καὶ* cum Schol. omiserit, credibile fit *Λιβύην* (etiam Etym. M. p. 127. memoratum) margini nescio quem sciolum mandasse. 9. *Οὐκ ἀποῤῥυήσεται*] Psalm. I, 3. *Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται.* Huc Suidas respexisse videtur. *Küst.* Deest gl. A. habet Hesychius. 10. *Οὐκ ἀποστατῶ*] Aristoph. Av. 314. Cf. v. *Ἀπεστάτει*. 12. *Οὐκ ἀπό*] Servaverunt Photii MS. et C. Med. *ἄπο*, quod extat etiam in v. *Οὐδὲν ἄπο τρόπου*. Gaisfordus comparat Bast. in Gregor. p. 211. 13. *Οὐ κατὰ κόσμον*] Homerus Il. β'. 214. et alibi. *Küst.* 14. *Οὐ κατασχὼν τῆς χαρ.*] Notavi glossam, quam A. ignorat, ductam ex superiore v. *Κατάσχῃ*, quo Küsteri annotationem traduximus. 16. *Οὐκ ἐᾷ*] Vid. Schol. Il. δ'. 55. et ε'. 256. 17. *Οὐκ ἔθ' ὁμ.*] Homerus Il. ι'. 601. *Οὐκ ἐθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι* etc. Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Τιμῆς* per crasin dictum est pro *τιμήεις*. *Küst.* Voluit *τιμῆς*, probatum Buttmanno Gr. ampl. I. p. 172. Hinc usque ad *Ἀριστοφάνης* om. A. *ὁμῶς* C. pro *ὁμοίως*. 20. *Οὐκ ἐκνεομένως*] Portus recte monuit scribendum esse *οὐκ ἐκνεομένως*. Sic enim leguntur apud Herodotum lib. VI. c. 65. quem auctorem Suidas hic citat. *Küst.* 21. *Οὐκ ἐκομπολάκουν. ἀντὶ τ.*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 992.

---

culem adversus Amazones. cum igitur aliquid admiratione dignum gestum est, dicere solemus, *Non sine Theseo*. *Οὐκ ἄνευ τινός*. Hoc trifariam dicitur. aut enim intelligitur aliquid, quod neque nocet neque prodest: ut cum dicimus, Corpus in luce non est praeter umbram. aut aliquid quod est necessarium, ut instrumentum aut quid simile: ut cum dicimus, Achilles fortissime pugnavit, sed non sine hasta. haud enim nudus rem strenue gerere potuisset. aut mali impedimentum: ut cum dicimus, Ex tempestate salvus evasit, sed non sine periculo. *Οὐκ ἂν ὀρθ.* Locus hic ita legendus est: *Atqui, cum recte obtuleris, non recte diriseris, peccasti. tace.* *Οὐκ ἀξιῶ*. Non existimo, non dignum puto. *Οὐκ ἀπεικός*. Non absurdum, dignum, debitum, decorum, simile. *εἰκὸς* vero deducitur ab *ἐοικός*. unde *ἀπεικός*, indecorum, dissimile. porro *οὐκ ἀπεικός*, per duas negationes unam affirmationem significat: haud secus *ἥκιστα*, minime, at *οὐχ ἥκιστα*, maxime. *Οὐκ ἀπεικότως*. Non immerito et verisimiliter. *Οὐκ ἀποδ. Non igitur exuent noctu vestibus? Non, si domi dormias, ac'ne si foris quidem, ut antea.* *Οὐκ ἀπολιβάξεις; Non ad cervos et Libyam abibis in perniciem?* ab voce *λιβάς*: quin gutta nihil celerius in cadendo. Aristophanes: *Non ocius in malam rem abibis, exitio malo dignissime?* *Οὐκ ἀποῤῥυήσεται*. Non decidet. *Οὐκ ἀποστατῶ φίλων*. Non recedo ab amicis. *Οὐκ ἄπο τρόπου*. Non inepte. *Οὐ κατὰ κόσμον*. Non decenter. [*Οὐ κατασχὼν τῆς χ. Cum laetitiae non temperassem, nervos subito resolutus sum.*] *Οὐκ ἐᾷ*. Non concedit. *Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμ. Non amplius aeque honoratus eris.* Homerus. *Οὐκ ἐκθανεῖν*. *Οὐκ ἐκνεομένως*. Non convenienter. Herodotus. *Οὐκ ἐκομπολάκουν*. Non edebam inanem verborum strepitum:

Οὗτοι
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν·

Ἀριστοφάνης.

Οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου. οὐκ ἐξ ἴσου. Ἄλλα τέ τινα οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου ποιεῖν ἐκελεύοντο.

Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
Πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; Ὀρθῶς, ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν.

σκώπτει τὸν Εὐριπίδην ὡς συλλογιστικόν, καὶ οὐ ἐὰν λέγῃ τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. οἷον,

Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ'· ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

καὶ πάλιν, αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστίν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τῶν ἔξω τι καὶ μετεωρίζεται. Ὁμηρικῶς. Ὅμηρος γὰρ διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα, εἰπών,

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχάς.

εἶτα,

αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχεν.

οὕτω καὶ Ἀριστοφάνης· εἰπὼν γάρ,

ὁ νοῦς μὲν ἔξω,

ἐπήνεγκεν,

Αὐτὸς δ' ἔνδον ποιεῖ τραγῳδίαν ἀναβάδην. τουτέστιν, ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. ἢ ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου κείμενος ἢ καθήμενος.

Οὐκ ἐνέλιπεν εὐεργετῶν με.

Οὐκ ἐξελεύσῃ. ἀντὶ τοῦ, οὐ στρατηγήσεις ἡμῶν. Λαβίδ· Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Οὐκ ἐξῆεσαν. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐξῆρχοντο. Οὐκ ἐξίεσαν δέ, ἀντὶ τοῦ οὐ συνεχώρησαν.

Οὐκ ἐξήρκεσεν. οὐκ ἀντέσχε πρὸς τοὺς τρόπους ὑμῶν.

Οὐκ ἐξόν. οὐ προσῆκον, οὐ πρέπον. Ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ ἐν περιδείπνῳ. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία. εἰώθεσαν γὰρ 136 ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

Οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν ἡ εὐχή. ἀντὶ τοῦ εἰσηκούσθη. οἰκτείρει γὰρ αὐτὸν ὁ Θεός, καὶ εἰς ὕπνον ἐνέβαλεν.

Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι. οὐ βλασφημήσω.

Οὐκ ἐπιεικῶς. οὐ μετρίως. Οὐκ ἐπικῶς δέ, ἀντὶ τοῦ οὐ λογίως.

Οὐκ ἐπίσταμαι. ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναμαι.
Σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

---

6. *ἐκελεύοντο*] ἐκελεύετο C. 7. *Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστ.*] Aristoph. Acharn. 371—75. (395.) 12. *σκώπτει τὸν Εὐριπίδην, ὡς συλλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur etiam apud Scholiastam in modo indicatum locum Aristophanis. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἀναβάδην*. Küst. 13. *ἐὰν*] *ἂν* petendum ab gl. superiore. 14. *ὀμώμοκεν* Edd. ante Gaisf. 25. Verba male disiecta.

4. *Οὐκ ἐξελεύσῃ*] Ex Ps. LIX, 10. ubi tamen Theodoretus explicat, *οὐ στρατηγεῖς*. Eadem formula est in Ps. CVII. 12. *Ernest. στρατηγήσεις*] στρατηγεῖς C. 8. *ἐξίεσαν*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. male *ἐξῆεσαν*. Küst. 9. *Οὐκ ἐξήρκεσεν*] Aristoph. Equ. 527. 10. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* A. C. 11. *Ὃν παρὰ τὰ πάτρ.*] Verba haec intelligenda esse de Pericle, qui uni filiorum suorum nomen Parali imposuerat, discimus ex ipso Suida infra v. *Περικλῆς*, ubi haec ipsa verba leguntur. Kust. *Ὃν παρὰ* B. E. Med. *ὃν* ex em. C. 14. *Οὐκ ἐπαινεθείης*] Vid. Zenob. V, 28. ibique Schottus. Huc respexit scriptor ille, cuius fragmentum extat in v. *Διονυσίων σκωμμάτων*. Hunc artic. om. A. et sequ. usque ad *Οὐκ ἐπίσταμαι*. 15. *εἰώθεσαν γὰρ τὸν ἐν τοῖς περιδ. τελ.*] Mutato verborum ordine scribendum est, *εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτ.* Küst. Sic paroemiographi cum Photio: quibus obsecutus *τὸν* ante *τελευτήσαντα* reposuit Gaisfordus. 18. *Οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν. ἡ εὐχή*] Est Hebraismus. Küst. 21. *Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι*] Aristophanes Lysistr. sub initium. Vide etiam supra v. *Ἐπιγλωττήσομαι*. Küst. *ἐπιγλωττίσσομαι* Med. *Ἀριστοφάνης* interposuit Diogenian. VII, 3. 23. *ἀντὶ τοῦ λογίως*] Rectius dixisset Suidas, *ἀντὶ τοῦ καταλογάδην*. Küst. *οὐ λογίως* B. E. C. Med. Id firmat et glossa *Ἐπικῶς*, addito *λογίως*, et Polemonis nisi fallor dictio apud Athen. XV. p. 698. B. 24. *Οὐκ ἐπίστ.*] Aristoph. Av. 1432. *Τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.* Scholiastes: *Οὐκ ἐπίσταμαι. ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναμαι.* Hinc Suidas sua deprompsit. Küst.

---

non utebar verbis tumidis, ut Aeschylus. Aristophanes: *Reprehenderent isti meam artem. at ego inani verborum tumore abstinui.* *Οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου.* Non ex aequo. *Et alia quaedam non ex aequo fieri iubebant.* *Οὐκ ἔνδον, ἔνδ. Non intus, intus est, si rem recte intelligis. Quomodo est intus, et non intus? Recte, senex. nam animus quidem eius foris colligens versiculos, non est intus: ipse vero intus in sublimi tragoediam facit.* ridet Euripidem ut syllogisticum, et contrarium eius quod dixerat argumentis speciosis demonstrantem. ut, *Lingua iuravit, mens vero est iniurata.* ait igitur: Ipse quidem intus est; mens vero foris versiculos colligit et in sublimi versatur. more Homerico. Homerus enim animas a corporibus distinxit, cum dixit, *Multas vero animas fortes*; deinde subiungens: *Ipsos vero praedam fecit canum.* sic etiam Aristophanes. cum enim dixisset: *Mens quidem foris est*, subiecit: *Ipse vero intus sublime tragoediam facit.* *ἀναβάδην*, i. e. sublatis in altum pedibus. vel in sublimi situs vel sedens. *Οὐκ ἐνέλιπεν εὐεργ. Non desiit me beneficiis afficere.* *Οὐκ ἐξελεύσῃ.* Non eris imperator noster. David: *Nec exibis, Deus, cum copiis nostris.* *Οὐκ ἐξῆεσαν.* Non exierunt. *Οὐκ ἐξίεσαν* vero, non concesserunt. *Οὐκ ἐξήρκεσεν.* Nostris moribus sufficere non potuit. *Οὐκ ἐξόν.* Cum non liceat, cum non deceat. *Praeter morem patrium herois nomen ei imposuit, quod non licebat.* *Οὐκ ἐπαινεθ. Non es dignus qui lauderis vel in coena funebri.* proverbium dicitur in nullius pretii homines. solebant enim in coenis funebribus defunctum laudare, quamvis malus fuisset. *Οὐκ ἔπεσ. Non ceciderunt in terram preces eius.* id est, exauditus est. Deus enim ipsum miseratus est, et somno sopivit. *Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι.* Non insectabor conviciis. *Οὐκ ἐπιεικῶς.* Non moderate. *Οὐκ ἐπικῶς* vero, oratione parum castigata. *Οὐκ ἐπίσταμαι.* Non possum. *Fodere*

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς. Ἡμοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἐλλειπῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας.

Οὐκ ἔσθενεν. οὐκ ἐδύνατο.

Οὐκ ἐς μακράν. ἀντὶ τοῦ ταχέως.

Οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. Ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ πλὴν ἐμοῦ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὤν, ληκύθιον ἀπώλεσε.
τὸ ἔξῆς, πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ καθὼς εἴρηκε. τοῦτο φησὶ πάντως δέδοκται, καὶ οὐκ ἂν ἐάσαιμί σε ἕτερόν τι ποιῆσαι. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν.

Ὁ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐχ ἑτοίμως τῶν προταθέντων ἔσχε συνθέσθαι, οὐχ ὅτι καὶ ἐμμένειν αὐτοῖς ἔμελλεν, ἀλλ' ἵνα ἐκ τῶν παρόντων ἀναπνεύσῃ.

Οὐκ ἔσχον. οὐκ ἔσχισα, οὐ διείλον. οὕτως ἔκλινεν Ἀττικῶς.

Ὤπτων γαστέρα, κἀτ' οὐκ ἔσχόν' ἀμελήσας,
ἥ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ'·

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Οὐκ ἐτός. οὐκ εἰκότως, ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι μάταιον· οὐκ ἀλόγως. Ἀριστοφάνης· 737

Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐπὶ πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.

[Οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι· οὐδὲν γάρ εἰσι πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδουμένων τῷ αὐτῷ πράγματι, ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν ἀνεχομένων. ὁ δὲ νοῦς· οὐδὲν ἐσμὲν εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ, καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν.]

---

1. *Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *ὁρμεῖ* | *ὁρμὴ* A. Photius et Harpocrat. Pal. *ὁρμὰ* B. E. 2. *Ἡμοσθένης*] P. 319, 18. 3. *ἐλλειπῶς*] *ἐλλιπῶς* Photius et libri quidam Harpocrationis, quibus Bekkerus vellem obtemperasset. De ellipsi vide Schaef. in Bos. p. 15. et Blomf. gloss. Agam. 488. 4. *τῆς ἀγκύρας* | *τὸ ἀγκύρας* E. Phot. Harpocr. 8. *Πλούτῳ*] V. 106. 10. *Οὐκ ἔστιν ὅστις π.*] Aristoph. Ran. 1248. Deest A. 12. *δυσγενὴς*] *δυσθενὴς* C. qui mox *ἄρη*. 14. *Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα*] Aristoph. Pac. 109. Vide ibi Scholiastam. *Küst.* Is nihil praebet nisi quod extet post *Ἀριστοφάνης*. *ἄλλο* A. B. 19. *Ὁ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐχ ἑτ.* | Hoc fragmentum nihil omnino ad rem facit. *Küst.* *προταθέντων* | *προταχθέντων* E.

2. Post hanc glossam cum A. delevi, quae nullo consilio ex v. *Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι* (hoc inculcat E. cuius vicem obiit *ἔστι*) descripta fuerant: *Οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν ᾠδῇ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπῳδὴ ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ περίαπτα πωλοῦντες, ὅτι χρησιμεύει τόδε πρὸς τόδε. Ἄλλως. Ἀλεξητήριον δείκνυσιν αὐτῷ, καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦμεν φαρμακίτην.* Ubi Küsterus: „Aristoph. Plut. 886. *Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.* Vide ibi veterem enarratorem, ex quo Suidas notam hanc descripsit. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἀλλ' οὐκ ἔστι*: ubi eadem leguntur." Idem deinceps: „*ἀλεξητήριον* | Adde *ἰῶν δηλητηρίων*, ut habet Suidas supra v. *Ἀλλ' οὐκ ἔστι*." 3. *Οὐκ ἔσχον* | Legendum est *οὐκ ἔσχων*, per ω in syllaba ultima, a *σχάω*: ut Portus etiam monuit. Deinde locus, quem Suidas hic subiungit, extat apud Aristoph. Nub. 408. ubi integer versus sic se habet: *Ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κἀτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας. Küst.* Qui temere neglexit voces novissimas, *ἥ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ'*, ubi *ἐφυσᾶτο* A. B. C. E. Med. 4. *ἔκλινον* | *ἔκλινεν* A. B. C. 8. *Οὐκ ἐτῶς* | Male, pro *οὐκ ἐτός*. Vide Etymologum v. *Ἔτος. Küst.* *ἔτος* E m. sec. Glossae praefixit *Οὐκ ἔτι* Med. Deinde *ἢ* ante *οὐκ* delevi cum A. C. *οὐκ ἀπεικότως* Photius, qui mox *οἱ δὲ οὐκ ἀλόγως*. Schol. Platon. p. 417. *Οὐκ ἐτός. ὅτε μὲν οὐ μάτην, ὅτε δ' οὐκ ἀλόγως· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι τὸ μάταιον. οἱ δὲ οὐκ εἰκότως.* 9. *Ἀριστοφάνης* | Subiiciebatur versus, *Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἐμὲ ἦλθεν οὐδεπώποτε*, Plut. 404. quo versu cum careant A. C. eum repudiavimus. Iidem suffecerunt ex eadem fab. v. 1167. sq. Ceterum *γεγράφθαι* in Aristophanis loco fecisse, ut *γεγραφῶς* in Timaeum p. 200. insinuaret, suspicabatur Abreschius, parum speciose. 11. *ἐπὶ* | Legendum *ἐν*. *γράμμασιν*] Addit C. *Οὐκ ἐτῶς: οὐκ ἀλόγως, οὐκ ἀληθῶς· ἀντὶ τοῦ δικαίως. ἐπιρρηματικὸν γάρ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἐτεῶς· ἀπὸ τοῦ ἐτεῶς συγκοπέντος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐκ ἐτῶς ἄρ' ὡς ἐμ' ἦλθεν οὐδέποτε.* 13. *Οὐκ ἐτῶς ἀφ' ἡμ.*] Lege et hic *Οὐκ ἐτός*. Ceterum duo hi versus extant apud Aristoph. Lysistr. 138. *Küst.* Deest hic locus A. et si Dobraeum intelligo etiam C. Satis habui notasse. 14. *οὐδὲ* Med. *εἰσι*] Aristoph. recte *ἐσμέν. Küst.* 17. *οὐδὲν ἐσμὲν* | Scribere malim, *οὐδὲν ἴσμεν*, i. e. *nihil scimus. Küst.* Id confirmat Schol. 19. *Πελίαν*] *Πηλέαν* B. *Πηλέα* E.

---

enim nescio. *Οὐκ ἐπὶ τ. Non eadem qua vulgus nititur.* Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. proverbium est compendiose dictum. aliunde enim subaudienda est vox *ἀγκύρας*. *Οὐκ ἔσθενεν.* Non valebat. *Οὐκ ἐς μακράν.* Non multo post tempore. *Οὐκ ἔστιν ἄλλ.* Non est alius praeter me. Attice dictum est pro *πλὴν ἐμοῦ*. Aristophanes *Pluto*: *Per Iovem, non est enim alius praeter me.* *Οὐκ ἔστιν ὅστ. Nemo est hominum qui ex omni parte beatus sit. aut enim, nobili genere natus, pauper est; aut ignobilis, ampullam perdidit.* debebat sequi, *divitem arat agrum.* *Οὐκ ἔστι παρὰ τ.* Id est, non licet rem aliter peragere, praeterquam ille dixit. hoc, inquit, omnino decretum est, nec te aliud quicquam facere sinam. Aristophanes. aliter fieri non potest, nisi ut ascendam in coelum. *Οὐκ ἔσχον.* Non fidi, non divisi. sic Attice declinavit. Aristophanes *Nubibus*: *Ventrem assabam, quem postea per negligentiam cultro non divisi.* *Οὐκ ἐτός.* Non merito. vel non temere. ab *ἐτώσιον*, i. e. vanum. Aristophanes: *Non sine ratione quicunque iudicant frequenter appetunt, ut ipsorum nomina sub multis litteris perscribantur.* | *Οὐκ ἐτός. Non immerito tragici nos petunt. nam praeter aequor et scapham nihil sumus.* proverbium in eos qui una tantum re occupantur, nec quicquam cogitare possunt. sensus autem est: ad nihil aliud aptae sumus quam ad coeundum et pariendum. Neptunus enim cum Tyro coiit, Ne-

Οὐκ ἐφέξεις. οὐ παύσῃ.

Οὐκ ἔχαδεν. οὐκ ἐχώρησεν.

Οὐκ ἔχων ὅ,τι χρήσηται. τοῖς παροῦσι κακοῖς. ἀντὶ τοῦ ἐξαπορῶν.

Οὐκ ἔχω φράσαι·

ὅμως γε μέντοι σοι δι᾽ αἰνιγμῶν ἐρῶ.

ἀντὶ τοῦ, δι᾽ ἀσαφείας.

Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων. αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἕτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν.

Οὐκί. τὸ οὐχί. Ὅμηρος διὰ τοῦ κ γράφει, οὐ διὰ τοῦ χ. δείκνυται γὰρ ἐκ τῶν συναλοιφῶν τὰ μὲν ψιλὰ μεταπίπτοντα εἰς δασέα, ὅταν τὸ ἐπιφερόμενον δασύνηται· ψιλοῦ δὲ ὑποτασσομένου μὴ μεταπίπτοντα.

Οὐ κομῶ. οὐ μέγα φρονῶ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ. τουτέστιν, οὐ μέγα φρονῶ.

Οὔκουν. οὐδαμῶς. οὐκοῦν δέ, συλλογιστικὸς σύνδεσμος. Οὐκοῦν οἱ ἀδελφοὶ λαβόντες ἱκετηρίαν ἐπυνθάνοντο ἄρα τοῦ θεοῦ, ὅ,τι καὶ χρὴ πράττειν αὐτούς.

Οὐκ οἶδ᾽ ὃ κρώζεις. ἐπὶ τῶν μάτην θρυλούντων, ὡς αἱ κορῶναι. Ἀριστοφάνης·

Σὺ μὲν οἶδ᾽ ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος, ζητεῖς μεταλαβεῖν.

Οὖλε. ὑγίαινε, ὁλοκλήρει.

Οὐ λελήθασι. φανεροί εἰσιν.

Οὐλή. ἐπιπόλαιον ἕλκος εἰς ὑγίειαν ἦκον.

Οὐλίθ. ὄνομα κύριον. Πορευομένων δὲ αὐτῶν, καὶ γενομένων κατά τινα στενωπόν, προῆει μὲν ὁ Οὐλίθ.

Οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραττόντων. οὕτω Στράτις ἐν Ποταμίοις.

Οὔλιος. ὁ Ἀπόλλων. ἰατρὸς γὰρ ἦν. σημαίνει δὲ καὶ ὀλέθριος.

Οὐ λόγων ἀγορὰ δεῖται Ἑλλάδος, ἀλλ᾽ ἔργων. ἐπὶ τῶν κομπαζόντων. 738

Οὐλοθυτεῖν. κριθὰς ἐπιχέειν τοῖς θύμασιν. οὐλὰς γὰρ ἔλεγον τὰς κριθὰς κατὰ ἀντίθεσιν τῶν

---

1. *Οὐκ ἐφέξεις. οὐ παύσῃ*] Aristoph. Equ. 910. (922.) Ἐγώ σε ποιήσω τριηραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν σεαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ᾽ εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος. Ubi Schol. *Οὐκ ἐφέξεις δέ, ἀντὶ τοῦ οὐ παύσῃ.* Hinc Suidas intelligendus est. *Toup.* 2. *Οὐκ ἔχαδεν*] Homerus Il. *Θ'*. 461. *Küst.* 3. *χρήσεται*] *χρήσηται* dedi cum A. B. C. 5. *Οὐκ ἔχω φρ.*] Haec sunt verba Aristoph. in Ranis, sub initium (v. 60.). *Küst.* 9. *οἱ γὰρ ἥρωες ἕτ.*] Hesychius: *Κρείττονας: τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν. δοκοῦσι δὲ κακότυχοί τινες εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῶα σιγὴν ἔχουσι, μή τι βλαβῶσι.* Confer etiam Scholiastam Aristophanis in Av. 1490. et Nostrum supra v. *Ὀρέστης. Küst.* 10. *ἕτοιμοι κακοῦν*] *κακοῦν ἕτοιμοι* A. E. 11. *Ὅμηρος*] Il. *β'*. 238. et alibi. *Küst.* *γράφει* om. Med. 12. *ἐκ τῶν*] *καὶ ἐκ τῶν* C. Tum *συναλιφῶν* A. 14. *δασύνηται*] *δασύ* C. qui in fine *μεταπίπτοντος*. 16. *Νεφέλαις*] V. 545. In versu *ἀνὴρ* om. A. B. C. 20. *οὐκοῦν*] *οὐκ οὖν* A. item mox. *τὴν* ante *ἱκετηρίαν* om. A. B. E. C.

1. *πάρα*] *ἄρα* A. B. E. C. Mox *καὶ* ante *χρὴ* addidimus cum B. E. C. 3. *θρυλλούντων*] *θρυλούντων* A. 4. *Ἀριστοφάνης*] Plut. 369. Cf. v. *Κρώζει.* 5. *Σὺ μὲν*] *ὅτι μὲν* A. C. *ἐγὼ μὲν* B. 6. *μεταλαβεῖν*] *μεταλλεῖν* C. 7. *Οὖλε*] *Οὖλέ γε* B. E. *Οὖλέ τε* Od. *ω'*. 401. et Hymn. Apoll. 466. 9. *ὑγείαν*] Sic Photius: *ὑγίειαν* A. C. Mox *ἕλκον* C. *ἦκον* tuetur Hesychius. 10. *Οὐλήθ*] *Οὐλίθ* dedi cum A. B. E. Med. id quod extat in v. *Ὑποστάς.* 11. *προῆει*] *προΐει* B. 13. *Οὐ λίνον λίνῳ συνάπ.*] Confer Nostrum supra v. *Λίνον. Küst.* Desidero qui hanc proverbii formam usurparit. 14. *αὐτὰ*] *τοιαῦτα* A. B. *Στράτις* Edd. 15. *Πολιτείᾳ*] *πο* A. unde Gaisfordus *Ποταμοῖς*, ut in superiore glossa. Debebat vero *Ποταμίοις*. 16. *Οὔλιος*] Strabo XIV. p. 635. *Οὔλιον δ᾽ Ἀπόλλωνα καλοῦσί τινα καὶ Μιλήσιοι καὶ Δήλιοι, οἷον ὑγιαστικὸν καὶ παιωνικόν· τὸ γὰρ οὔλειν ὑγιαίνειν· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ οὐλὴ καὶ τὸ Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. ἰατικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων.* Plura Macrobius I, 17. p. 297. *Gaisf.* 18. *Οὐ λόγων ἀγορὰ δεῖται Ἑλλ.*] Sic etiam habent editt. Mediolan. et Aldina. At editt. Basil. et Genev. *Οὐ λόγων ἀγορᾶς*: quae lectio et sensum et constructionem turbat. Wolfius qui tantum editt. Basil. inspexerat, pro *Ἑλλάδος* legendum putabat *Ἑλλᾶς*. Sed si editt. antiquiores consuluisset, vidisset utique mendum latere in voce *ἀγορᾶς*, non vero *Ἑλλάδος. Küst.* 19. *κομπαζόντων*] *κωμαζόντων* E. 20. *Οὐλοθυτεῖν*] Leg. *Οὐλοχυτεῖν. Hemst.* Item Schneiderus. 21. *οὐλὰς γὰρ ἔλεγον*] Schol. Ven. Il. *ά*. 449. *Οὐλοχύτας. τινὲς τὰ κανᾶ δι᾽ ὧν ἐπέχεον τὰς οὐλάς. καὶ κριθαὶ δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ψαιστῶν· πρὸ τῶν πυρῶν γὰρ εὑρηνται, καὶ ἀπὸ τοῦ προκριθῆναι τῶν βαλάνων οὕτως ὠνομάσθησαν. κριθὰς δὲ μετὰ ἁλῶν*

---

leumque et Peliam procreavit.] *Οὐκ ἐφέξεις.* Non cessabis. *Οὐκ ἔχαδεν.* Non cepit. *Οὐκ ἔχων ὅ,τι χρ. Cum nesciret, quomodo in praesentibus malis se gerere deberet.* vel, cum inops esset consilii. *Οὐκ ἔχω φρ. Aperte dicere non possum. verumtamen per aenigmata tibi dicam.* id est, verbis obscuris. *Οὐκ εἰμὶ τούτ.* Non sum ex istis heroibus. hoc proverbium dicitur de iis qui bene facere volunt. heroes enim sunt paratiores ad laedendum quam ad bene faciendum. *Οὐκί.* Non. Homerus per *κ* scribit, non per *χ*. ex synaloephis enim palam fit, tenues mutari in asperas, cum sequens vocalis aspiratur; cum vero tenuis subiicitur, non mutari. *Οὐ κομῶ.* Non superbio. Aristophanes *Nubibus*: *Talis cum sim poeta, non tamen arrogantem ago.* *Οὔκουν.* Nullo modo. *Οὐκοῦν* autem, ergo. *Fratres igitur sumptis ramis lana velatis deum consuluerunt, quid tandem sibi faciendum esset.* *Οὐκ οἶδ᾽ ὃ κρώζεις. Nescio quid crocites.* in eos qui garriunt ut cornices. Aristophanes: *Scio quid crocites. quasi nimirum furatus sim, partem eius auferre cupis.* *Οὖλε.* Vale, integer sis. *Οὐ λελήθασι.* Manifesti sunt. *Οὐλή.* Ulcus, cui cicatrix obducta est. *Οὐλίθ.* Nomen proprium. *Illis autem ingredientibus, cum ad angustam quandam viam pervenissent, Ulith prodiit.* *Οὐ λίνον λίνῳ. Non linum cum lino connectes?* in eos qui eadem non per eadem perficiunt. ita Strattis in *Potamiis.* *Οὔλιος.* Epithetum Apollinis. erat enim medicus. significat etiam id quod est perniciosus. *Οὐ λόγων ἀγορ. Graeciae forum non indiget verbis sed factis.* dicitur in iactabundos. *Οὐλοθυτεῖν.* Hordeum victimis inspergere. *οὐλὰς* enim vocabant hordeum,

ψαιστῶν, ἅπερ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ τῆς μύλης κατεψηνισμένα. τὰς γὰρ οὐλὰς πρόσθεν ἔκοπτον ἐσθίοντες, οὐδέπω τῆς κατεργασίας αὐτῶν εὑρημένης. καὶ τὰς μὲν κριθὰς μέχρι νῦν ὅλας χέουσιν οἱ ἐπιθύοντες ταῖς σπονδαῖς, ἐπεὶ σύμβολον τῆς παλαιᾶς τροφῆς· τὰ δὲ πόπανα, τῆς ἄρτι ὥρας, τουτέστι τῆς αὐθις.

Οὐλομένη. ὀλεθρία.

Οὐλός. ὁ συνεστραμμένας ἔχων τὰς τρίχας. Ὅμηρος περὶ Ὀδυσσέως·

Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος.

Οὔλων. ἁπαλῶν, μαλακῶν, συνεστραμμένων ταῖς θριξίν.

Οὐλπιανός, Ἐμεσηνός, σοφιστής. Πάτρια Ἐμεσηνῶν, Ἡλιουπόλεως, Βοσποριατῶν, καὶ ἄλλων πλείστων, Προγυμνάσματα, Τέχνην ῥητορικήν.

Οὐλπιανός, Ἀντιοχεὺς τῆς Συρίας, σοφιστής, παιδεύσας πρότερον εἰς Ἔμεσαν, ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον χρόνοις. Λόγους διαφόρους, Μελέτας, Διαλέξεις· καὶ ἄλλα τινά.

Οὐλπιανὸς Γαζαῖος.

Οὐλπιανός, ἀδελφὸς Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου· ὃς εὐφυέστατος ἐγεγόνει πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας, ὥστε καὶ πολλὰς εἰσενέγκασθαι καινὰς ἀπορίας καὶ λύσεις γε τῶν ἀπορίων, πρὸς τὰς τῶν μαθημάτων ἐξηγήσεις· ὄνομά τε αὐτῷ μέγα ἦν ἐπὶ τοῖς μαθήμασιν Ἀθήνησιν. Θαυμάζων δὲ αὐτοῦ τὴν φύσιν ὁ Συριανὸς διηγεῖτο πολλοῖς τισιν, ὡς οὐδὲν ἦν αὐτῷ προβαλέσθαι κλειδίον οὕτω πολύπλοκόν τε καὶ μηχανικῶς εἰργασμένον, ὅπερ οὐκ ἀνοιγνύναι ῥᾳδίως αὐτόματον· ἀλλ' ὅμως πρὸς τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν μηδὲν ἐπιδείκνυσθαι λόγου ἄξιον. ἐπιεικὴς δὲ καὶ τὰ ἤθη κεκοσμημένος ὁ Οὐλπιανὸς ἐγεγόνει, καὶ ἐδόκει ταύτῃ γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν· ἴσως δὲ ἐπειδὴ πραγμάτων πολιτικῶν ἀπέσχετο τοπάμπαν ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος. πεφύκασι γὰρ

μεμιγμένας ἐπέχειν τοῖς ἱερουργουμένοις ζῴοις πρὸ τοῦ θύεσθαι, ἤτοι πολυπληθίας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως. ἅλας γὰρ A.

1. *κατεψηνισμένα*] Est vox corrupta. Stephanus in Thesauro Tom. IV. p. 690. legit *κατεψηγμένα*: quod non displicet. *Küst.* Leg. *κατεψαισμένα*. Porphyr. de A. A. II, 6. Küster. in Aristoph. Plut. 138. *Hemst.* Probavit Buttmannus Lexil. I. p. 192. Similiter Toupius *κατεψημένα*, cuius annotatationem praebet v. *Ψαιστά*: ubi, *ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τοῦ μύλωνος περιφήσεως.* et paulo post, *ἄλφιτα ὑπὸ μύλης κατεψητισμένα.* 2. *ἔκοπτον*] *ἐκάμπτοντο* A. C. *ἐκάπτοντο* B. E. quod praeter usum sermonis et sententiae rationem accepit Gaisfordus. Ceterum Buttmannus omisit *ἐσθίοντες*: quod Etymologicis fecit refragantibus.

4. *ὅλας*] *οὖλας* C. 7. *αὖθις*] *αὖ* A. Mirationem faciunt voces novissimae. 9. *Οὐλός*] Potius *οὖλος*, cum circumflexo in priore syllaba. *Küst.* Vide tamen Etym. M. p. 640. f. Gaisfordus contulit Salmas. in Capitol. p. 563. ed. Lugd. Mox idem delevit glossam ex Etym. M. sive Zon. p. 1485. petitam, *Οὖλον. ἢ συνέχουσα τοὺς ὀδόντας σάρξ. ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ τρυφερόν*, cum A. B. E. 11. *Σκιρὸς ἦν ὤμοις*] Legendum est *γυρός*: ut apud Homerum Od. τ'. 246. ubi de Eurybate, non vero Ulysse verba fiunt. *Küst.* *Γυρὸς ἐν* A. C. cum gl. *Γυρίης*. Gaisfordus etiam *ὤμοισιν*. Dein *μελανόχρωος* Med. *οὐλοκράνιος* E. 12. *Οὔλον*] *Οὐλων, ἁπαλῶν, μαλακῶν, συνεστραμμένων* (pro *ἁπαλόν* etc.) A. B. C. 14. Ulpianum Emesenum nihil est cur distinguamus ab Antiocheno. *Περὶ πατρίδος Ἐμέσης*] *πάτρια ἐμεσηνῶν* A. B. E. *πατρὶς ἐμεσὴν* Med. 15. *Βοσποριατῶν*] An potius *Βοσποριτῶν*. Vide Steph. Byzant. v. *Βόσπορος*. *Küst.* Difficile dictu, quid hominem Syrum ad describendas Bosporitarum antiquitates adduxerit. *Βουσιριτῶν* Hermannus suadebat; fuit cum suspicarer *Διοσπολιτῶν*. 17. *Οὐλπιανός*] Huius Ulpiani meminit Euagrius Hist. Eccles. lib. I. c. 20. et Eunapius in vita Proaeresii. Hic etiam fuerit Ulpianus, cuius hodie adhuc in quasdam orationes Demosthenis extant commentarii. *Küst.* Ulpiani Antiocheni discipulus fuit Prohaeresius. Vid. infra *Προαιρέσιος*, et Eunap. p. 133. (78.) *Reines.* Cf. Boiss. in Eunap. p. 357. Deest hic artic. A.

3. *Οὐλπιανὸς Γαζαῖος*] Eius mentionem facit Marinus in Vita Procli c. 9. *Küst.* Deest artic. A. 4. *Οὐλπιανός, ἀδελφὸς Ἰσιδώρου.*] Totus hic articulus sumptus est ex Vita Isidori a Damascio conscripta, ut in nota sequenti ostendimus. *Küst.* 7. *λύσεις*] *λύσεις γε* A. 8. *αὐτοῦ*] *αὐτῷ* A. 10. *ὁ δὲ Συριανὸς θαυμάζων τ. φ. α.*] *θαυμάζων δὲ α. τ. φ. ὁ Σ.* A. B. 11. *προβάλλεσθαι*] *προβαλέσθαι* dedi cum A. B. 12. *οὐκ ἀνοιγνύναι* durum, sed ferendum tamen. Verum dubito an eandem veniam formulae *τὰ ἤθη κεκοσμημένος* concedam. 18. *πεφύκασι γὰρ οἱ ἄνθρωπ. — ἀσχημονοῦσιν*] Haec omnia *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Damascio de Vita Isidori p. 1072. 1073. unde facile colligitur et reliqua, quae Suidas hic habet, ex eodem Damascio deprompta esse. Confer etiam Nostrum supra v. *Μισοπράγμων*. *Küst.* *γὰρ* om. A. *δὲ* Photius.

---

distinguentes a *ψαιστοῖς*, quae erat farina mola comminuta. hordeum enim tusum olim edebant, alia eius comminuendi ratione nondum inventa. et hordeum quidem, cum libationibus peractis sacrificant, ad hoc usque tempus victimis integrum inspergunt, antiqui victus argumentum. popana vero victus eius, quo nunc utimur. *Οὐλομένη*. Perniciosa. *Οὐλός*. Qui crispos habet capillos. Homerus de Ulixe inquit: *Gibbosus erat humeris, nigro corpore, crispo capite.* *Οὔλων*. Tenerorum, mollium, crisporum. *Οὐλπιανός*. Ulpianus, Emesenus, sophistes. scripsit antiquitates Emesae, Heliopolis, Bosporitarum, et aliorum plurimorum. Progymnasmata. Artem rhetoricam. *Οὐλπιανός*. Ulpianus Antiochenus, Syrus, sophistes, qui prius Emesae docuit, temporibus Imperatoris Constantini. scripsit varias orationes, declamationes, disputationes, et alia quaedam. *Οὐλπιανὸς Γαζαῖος*. *Οὐλπιανός*. Ulpianus, frater Isidori philosophi, qui fuit ingenio optimo praeditus ad mathematicas scientias, ut multas etiam introduxerit novas dubitationes et dubitationum solutiones, ad mathematum expositiones; eiusque nomen propter mathemata celebre fuit Athenis. Syrianus autem admirans eius ingenium multis narravit, nullam ipsi clavem adeo intricatam et artificiose confectam offerri potuisse, quin facile aperiret: sed tamen in reliqua philosophia nihil memoratu dignum edidisse. fuit etiam benignus et moribus modestis praeditus Ulpianus, eaque re videbatur fratre praestantior esse: fortasse quod ab initio ad finem usque ab negotiis civilibus abstinuit. solent enim homines

οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν· οὐχ οὕτως ἔχον, κατά γε τὴν ἐμήν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν
739 ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον· ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται, καὶ ἑτοιμότερον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν. τὸ δὲ ἀγαθοεργόν τε καὶ ὠφελητικὸν ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς πολιτεύμασι; τὸ δὲ θαρραλέον καὶ βέβαιον ἡλίκον; τοιγαροῦν οἱ ἐν γωνίᾳ καθήμενοι λόγιοι καὶ πολλὰ φιλοσοφοῦντες μάλα σεμνῶς περὶ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὰς πράξεις ἀναγκαζόμενοι, ἀσχημονοῦσιν. ὡς ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ ἔργα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. τοιοῦτος ὁ Οὐλπιανὸς γενόμενος ἔτι νέος ὢν ἄγαμος ἐτελεύτα τὸν βίον, πολὺν ἔπαινον ἑαυτοῦ τῆς ἐπιεικείας ἀπολιπών.

Οὐμβρακιώτης βουμολγός. κύριον.

Οὐ μέλον αὐτῷ. οὐ φροντιστέον. Μένανδρος· Ταύτῃ τοι καὶ τῆς Νισίβιος πολιορκίας οὐ μέλον αὐτῷ.

Οὐ μὲν δή. ἀντὶ τοῦ, ὅμως δή; ἥκιστα δή, ἀλλὰ οὐ δή.

Οὐ μετὸν αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐξόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ Μένανδρος·

Ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν.

Οὐ μὴ ληρήσῃς. [οὐ παύσῃ ληρῶν;]

Οὐ μήν. ἀλλὰ μήν, οὐδαμῶς, οὐ μόνον, ἔτι μήν, ὅμως δέ. Οὐ μὴν εἶχε ποιεῖν οὐδέν, ἀλλ' ἔμενε κατὰ χώραν τηρούμενος ἐπιμελῶς.

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαί φασιν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνων ὁ πλοῦς.

Οὖπερ. ὅπου. Ἀγαθίας· Οἱ συναισθανόμενοι οὖπερ γεγένηντο συμφορᾶς, ἀγεννῆ καὶ αἰσχίστην ἠσπάζοντο σωτηρίαν.

---

2. ἔχον om. B.E. Med. κατά γε τὴν ἐμήν] Adde ex Photio *κρίσιν. Küst.* Nihil addendum supra monuimus. 8. τοῦτο πᾶν διελέγχεται] τοῦ πᾶν διειλητικόν A. omissis καὶ ἑτοιμότερον — ὠφελητικόν. 11. βέβαιον] βεβαιωτικὸν B.E. 12. λόγιοι] Photius male *λόγοι. Küst.* 13. φιλοσοφοῦντες πολλὰ] πολλὰ φιλοσοφοῦντες A. Phot. Mox Damascius locum elegantem ad exemplum Platonis, quem multi adumbrarunt (v. Cic. de Orat. I, 13. Wyttenb. B. Crit. XII. p. 8.), in Gorg. p. 485. conformavit: item ut continua ὡς ἅπας λόγος — κενόν ex voce Demosthenis celeberrima transcripsit. De quibus vide quae collegit idem Wyttenb. Bibl. Cr. XII. p. 9. et Misc. Doctr. II. p. 269. 15. ἀσχημονοῦσι] Photius δεινὰ ἀσχημονοῦσιν. *Küst.* 17. Οὐλπιανὸς] Οὐλπιος A. Mox ἑαυτῷ Edd. vett. 20. Οὐμβρακιώτης βουμολγός] Sic Edd. Anthol. Pal. VI, 255. Τοῦτο Σάων τὸ δίπαχυ κόλον κέρας Οὐμβρακιώτας Βουμολγὸς ταύρου κλάσσεν ἀπαγγέλου. Vide v. *Κόλον.* κύριον] κύρου A. Nescio an reponi debeat Ἑρμείου. Is enim epigrammatis titulus in Anthol. Vel ταύρου ex epigr. *Gaisf.* Sed qui glossulam intellexerit ex altera glossa derivatam esse, non dubitet quin illius auctor ipsam nominis proprii formam voluerit observari. Quamobrem reduxi κύριον.

1. μέλον] μέλλον A.E. Med. bis. Tum αὐταῖς B.E. 2. καὶ τῆς] τῆς κατὰ A. B.E. Edd. ante Küst. Latere videtur quidpiam mendi; nihil tentavit Niebuhr. p. 442*r*. 4. Οὐ μὲν δή Lex. Bachm. p. 322. Vide locos a Schneidero congestos in Xenoph. Cyrop. VI, 3, 10. ὅμως δὴ ab errore profectum. Nam Bastii commentum ὅμως οὐ δή satis sit memorasse. 7. Νεφέλαις] Formula cum absit ab his Nubibus, non opinor repertum iri qui referat ad alteram nescio quam dramatis editionem. Quo magis miror Hermanni iudicium in Prooem. Schol. Marb. aest. A. 1837. p. X. Immo haec ad gl. Οὐ μὴ ληρήσεις detrudenda. Ceterum μετὸν αὐτῷ in Eccles. 694. extare monuit Dindorfius in Fragm. Aristoph. p. 19. Μένανδρος] P. 276. 9. Οὐ μὴ ληρήσῃς] Aristoph. Nub. 366. Ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσῃς. Ad hunc locum respexit Suidas. *Toup.* Deinde quae extabant interpretationes ὅρα ἵνα μὴ ληρήσῃς. οὐ π. λ. om. A. C. Saltem priora delevi cum B. 10. οὐδαμῶς — ὅμως δέ accedunt ex A. B. E. ubi tamen ἐς τιμήν, vel ἐστὶ μήν. Similia sunt in Schol. Platon. p. 230. [453.] Adde Hesychium et Photium. *Gaisf.* In his confusa sunt οὐ μὴν et οὐ μὴν ἀλλά. Deinde removi cum A. minutulas glossas, quarum Οὐνίγαρδαι — ἔθνους om. B. E. Οὔνεκα. χάριν. Οὐννικόν. ζήτει ἐν τῷ Ἀπόνοια. Οὐνιγάρδαι. ἔθνος. Οὖννοι. Οὐγγαροι. Οὐλκαῖοι. ἔθνος. Οὐλοῦσκοι. ὄνομα ἔθνους. In Οὐνιγάρδαι gl. Οἰνγάρδαι comparat Hemst. Cf. Zon. p. 1478. Deinde Küsterus transpositis litteris scribebat Οὐοὐλσκοι. Recte Med. Οὐολοῦσκοι. 13. Οὐ παντὸς] V. Schott. in Zenob. V, 37. 17. μόνον] μόνων A. E. Med. non Photius. 18. Ἀγαθίας] L. I. (14.) p. 26. sed ubi pro οὖπερ minus recte legitur ἧσπερ. *Küst.* Emendavit Niebuhrius. Mox post Οἱ excidit πλεῖστοι. 19. ὅπου E. pro οὖπερ. ἀγενῆ] ἀγεννῆ A. E. Med. Statim delevit Gaisf. cum A. Οὐ περπερεύεται. ἀντὶ τοῦ, οὐ προπετεῖ. ζήτει ἐν τῷ Περπερεία. Küsterus: 1 Cor. XIII, 4. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. Vid. in v. Ἀγαπητόν.

---

vitae a negotiis abhorrenti laudem virtutis tribuere: cum tamen res secus se habeat, mea quidem sententia. virtus enim, quae in media republica versatur, civilibus muneribus et sermonibus exercet animum ad maiorem fortitudinem, et per ipsam experientiam magis confirmatur, quicquid in eo inest sanum et integrum; quicquid vero adulterinum et fucatum in hominum vita latitat, id omne coarguitur, et ad emendationem paratius efficitur. iam vero quanta est beneficentia et utilitas in reipublicae administratione? quanta fiducia et constantia? itaque fit ut in angulo sedentes eruditi multaque graviter admodum de iustitia et modestia disserentes, cum ad res gerendas prodire coguntur, turpiter sese gerant. nam omnis oratio, si res afuerit, vanum quiddam videtur et inane. cum igitur Ulpianus talis esset, adhuc adolescens et coelebs de vita decessit, magna suae bonitatis laude apud homines relicta. *Οὐμβρακιώτης βουμολγός. Ambraciotes bubulcus.* nomen gentile. *Οὐ μέλον αὐτῷ.* Cum ipsi curae non esset. Menander: *Hac de causa cum obsidio Nisibis ipsi curae non esset.* *Οὐ μὲν δή.* Verumtamen, minime vero, sed nullo modo. *Οὐ μετὸν αὐτῷ.* Cum particeps non esset. Aristophanes *Nubibus.* Et Menander: *Cum aquae participes non essent.* *Οὐ μὴ ληρ.* [Non desines nugari?] *Οὐ μήν.* Non tamen omnino, non modo, verumtamen. *Non tamen quicquam facere poterat, sed in loco illo artius custoditus mansit.* *Οὐ παντὸς ἀνδρ. Non cuiusvis est Corinthum navigare.* id inde ortum tradunt, quod meretrices in magno illo bello pro Graecis vota Veneri fecissent. vel quod navigatio illa periculosa esset. vel quod Corinthi multae meretrices essent, et solis divitibus eo navigare liceret. *Οὖπερ.* Ubi. Agathias: *Qui cum animadvertissent, quo mali redacti essent, foedis et turpibus condicionibus vi-*

Οὔπω πεπλήρωνται τῶν Ἁμορῥαίων αἱ ἁμαρτίαι. ἐπὶ τῶν μὴ ὀξὺ τέλος λαμβανόντων.

Οὔπως. οὐδένα τρόπον. Καὶ Θουκυδίδης ἐν ε. καὶ Ὅμηρος·

Ὦ γέρον, οὔ πως ἔγωγε τοῦτο τελέεσθαι ὀΐω.

Οὐραγεῖ. τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. Καὶ Οὐραγός, ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Οὐραγίαν. στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν.

Οὐρανία ἀστραπή. ἀντὶ τοῦ ταχεῖα.

Ἔπτηξα θυμόν· οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.

Οὐρανία ἄχνη. ἢ δρόσος.

Θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνης ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ νάρκισσος.

Οὐρανία αἴξ. ἢ οἱ εὐχόμενοι πάντων ἐπετύγχανον· ἴσως διὰ τὸ τὴν σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι. Κρατῖνος Χείρωσιν.

Οὐράνιόν γ' ὅσον. ἀντὶ τοῦ πολὺ καὶ μέγα. Οἱ δὲ ἀνέκραγον οὐράνιον ὅσον.

Οὐράνιος ὄνομα, Σύρος τὸ γένος, κατὰ τὴν βασιλέως πόλιν ἦλθε, τέχνην ἐπαγγελλόμενος τὴν ἰατρικὴν μετιέναι, τῶν δὲ Ἀριστοτέλους δογμάτων οὐδὲν μὲν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐγίνωσκεν, ἐκομψεύετο δὲ ὡς πλεῖστα εἰδέναι, βρενθυόμενος τῷ δύσερις εἶναι παρὰ τοὺς ξυλλόγους. πολλάκις γὰρ ἰὼν πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καὶ ἐν τοῖς τῶν βιβλίων ἥμενος πωλητηρίοις, διεπληκτίζετο καὶ ἐμεγαληγόρει πρὸς τοὺς αὐτόθι ἀγειρομένους καὶ ταῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥημάτια τοῦ κρείττονος πέρι ἀνακυκλοῦντας, ὁποῖον δή τι αὐτοῖς ἥ τε φύσις ἐστὶ καὶ ἡ οὐσία καὶ τὸ παθητὸν καὶ τὸ ἀξύγχυτον· ὧν οἱ πλεῖστοι οὐδὲ ἐς γραμματιστοῦ οἶμαι φοιτήσαντες, οὐδὲ μὴν βίῳ ἀρίστῳ ἐκδεδιητημένοι. οὗτος ὁ Οὐράνιος ἦκέ ποτε παρὰ Πέρσας, ὑπὸ Ἀρεοβίνδου τοῦ πρεσβευτοῦ ἀπηγμένος.

Οὐρανίωνες. οἱ Τιτᾶνες οὕτω λέγονται.

Οὐρανοβάμονος. τοῦ οὐρανοφοίτου.

Οὐρανόμηκες. μέγιστον.

Κλέος οὐρανόμηκες ἐν βροτοῖσιν ἔξων.

παρὰ τό,

---

1. *αἱ τῶν Ἁμορῥαίων*] τῶν Ἁμ. αἱ A.E. Sumptus est locus ex Genes. XV, 16. 3. *Καὶ Θουκυδίδης ἐν ε* om. A. habet Photius. Ad Thuc. V, 15. respici putabat Dukerus. 4. *Ὅμηρος*] Odyss. γ'. 226. ubi rectius sic legitur: *Ὦ γέρον, οὔπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω. Küst.* 5. *γέρων*] *γέρον* A. Med. Photius. Mox *οὔ πως τοῦτο ἐγὼ τ. ὀ.* Photius. Statim Gaisf. delevit cum A. *Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός. παροιμία ἐστὶν ὁμοία τῇ, Γαλῇ χιτών. ζήτει τὴν αὐτὴν παροιμίαν.* 11. *Ἔπτηξα θυμόν· οὐρ.*] Sophocl. Oedip. Colon. 1466. *ἔπηξα* A. *ἔπτηρα* B.E. Edd. vett. 14. *Θάλλει δ'*] Sophocl. Oed. Col. 681. 17. *Οὐρανία αἴξ*] Plura hac de re Hesychius: quem vide. *Küst.* Ac potissimum v. *Οὐρανία αἴξ. εὐχόμενοι* | *οἱ εὐχ.* A corr. Photius, *εὐωχούμενοι πάντες* A. pr. Tum *πάντως* B.E. Photius. Ipsam sententiam firmat Hesychius v. *Ἀμαλθείας κέρας.* 18. *δὲ* post *ἴσως* om. A. Phot. *αὐτῇ*] *αὐταῖς* B.E. 19. *Χείροσιν*] *Χείρωσιν* A. Phot. Huic tanquam Cratini vocem (quae quidem fuit, *Δωροδοκούντων αἴγ' οὐρανίαν*) subiecit Gaisfordus *Αἴξ οὐρανία* cum A.B. Med. Phot. Recte Küsterus expunxit, ut quae referenda sint ad magistrorum observationem. Nam praeterea *καὶ οὐρανία τροφή, καὶ τὰς οὐρανίας δυνάμεις* add. B.E. Med. Ceterum *αἴξ οὐρανία* dixit Antiphanes Ath. IX. p. 402. E. 20. *Οὐράνιόν γ'*] Aristoph. Ran. 794. 1159. V. Lex. Segu. pp. 4. 400. ac supra v. *Ἀνεβόησιν.* In loco Procopii *γ'* ante *ὅσον* omiserunt A. V. 21. *Οἱ δὲ ἀνέκρ.*] Fragmentum hoc legitur apud Procopium Histor. Arc. c. 16. *Küst.* Quod augendum est ex v. *Ἀπήλγησαν.*

1. *Οὐράνιος ὄνομα, Σύρ.*] Vid. Voss. de Hist. Gr. p. 355. Citatur supra vv. *Μαγιστεριανός* et *Καθωσιωμένος.* Sunt ista ex Agathiae Hist. II. p. 63. *Οὐράνιος* (in edd. *Ἐρράνιος*) citatur a Stephano in *Βαβυλῶνι* ap. Allatium in Eustath. Hexaem. p. 233. *Reines.* Quae hic Suidas de Uranio refert, sumpta sunt ex Agathiae lib. II. (28.) p. 67. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* De hoc Uranio vid. Damascium apud Phot. p. 1047. *Toup.* MS. 2. *τέχνην μὲν* Agath. 3. *τῶν*] *τῶν δὲ* A.V. 6. *συλλόγους*] *ξυλλόγους* A.V. 10. *ἀνακυκλῶν* | Scribe *ἀνακυκλοῦντας* [cum A.B.V.E.], ut habet Agathias loco laudato. Et mox *αὐτῷ*, pro *αὐτοῖς*: ut itidem legitur apud Agathiam. Refertur enim ad praecedens *κρείττονος. Küst. ἀνακυκλῶν* male probavit Toupius. Mox *δή τιν'* V. 13. *οὐ μὴν β. ἀ. ἑ.*] Vide *Καρῖνος. Toup.* MS. *οὐδὲ μὴν* A.V. In his Suidas orationem vehementer compendifecit. 14. *ποτὲ* om. *V. 17. Οὐρανίωνες*] V. Il. *ε*. 898. 18. Post hanc glossam delevi cum A.V. *Πόλον βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε.* Ubi Küsterus: „Est versus oneirocriticus, non alia de causa huc allatus, quam quia *οὐρανὸς* et *πόλος* sunt synonyma. Ceterum apud Astrampsychum pro *πόλον* legitur *πῶλον*, i. e. *pullum equinum*: quarum lectionum utra melior sit, somniorum coniectores, in quibus nomen meum non profiteor, diiudicent." 20. *Κλέος οὐραν.*] Aristoph. Nub. 459. sed ubi pro *ἔξων* legitur *ἔξεις. Küst. βροτοῖς* A.

---

tam pacti sunt. Οὔπω πεπλ. Nondum completa sunt Amorrhaeorum peccata. de iis quae non celeriter ad exitum perducuntur. *Οὔπως.* Nullo modo. Thucydides libro V. Et Homerus: *O senex, equidem nullo modo hoc perfectum iri puto. Οὐραγεῖ.* Agminis novissimi dux est. Et *Οὐραγός*, extremi agminis dux. *Οὐραγίαν.* Extremum agmen. *Οὐρανία ἀστραπή.* Coeleste fulgur. *Animo cohorrui. fulgur enim coeleste iterum micat. Οὐρανία ἄχνη.* Ros. *Floret autem rigatus a coelesti rore quotidie decorus pulchris racemis narcissus. Οὐρανία αἴξ*, Coelestis capra. huic qui vota faciebant, omnia consequebantur. fortasse quod luna ea vehitur. Cratinus *Chironibus. Οὐράνιόν γ' ὅσον.* Immane quantum et vehementer. *Illi vero clamorem ad coelum usque tollebant. Οὐράνιος.* Uranius nomine, Syrus natione, Constantinopoli oberrabat, artem quidem professus medicam, ex Aristotelis vero dogmatis nullum perfecte callens; quamquam inani variae doctrinae opinione turgebat, et in congressibus contentiosus erat. frequenter enim ad palatii porticus ventitans, et in tabernis librariis sedens rixabatur verbisque magnificis se iactabat apud eos, qui eo commeare solebant et consuetas hasce de deo quaestiones agitare: qualis nimirum sit natura atque essentia, et quid passionem subeat et mixtione vacuum sit; quorum plerique ne litteratoris quidem scholam frequentarant, nedum ut satis frugi homines essent. hic Uranius cum Areobindo legato aliquando ad Persas profectus est. *Οὐρανίωνες.* Sic Titanes vocantur. *Οὐρανοβάμονος.* Per coelum euntis. *Οὐρανόμηκες.* Maximum. *Gloriam maximam inter mortales consecuturus.* secundum illud: *Decus*

Ἐπουράνιον κλέος εἴη.

Οὐρανός. οὐρανός ἐστιν ἡ ἐσχάτη περιφέρεια, ἐν ᾗ πᾶν ἵδρυται τὸ θεῖον.

Οὐρανοὶ δύο. ὁ σὺν τῇ γῇ γεγενημένος, καὶ ὁ ὕστερον μέσον τῶν ὑδάτων προσταχθεὶς γενέσθαι· ὃν καὶ στερέωμα προσηγόρευσεν.

Οὐρανόθι πρό. ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόπῳ.

741 Οὐραῖα. τὰ τῆς οὐρᾶς. Ἑδειμάτουν αὐτοὺς οἱ δράκοντες, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας ἑλίξαντες καὶ ἐπανιστάμενοι.

Οὖρησας. ἔστησας, ἔσωσας.

Οὖρια θεῖτε. ἀρχεῖσθε.

Οὐρίᾳ ῥιπίδι ἀνήλατο φέψαλος ἐρεθιζόμενος. ἀντὶ τοῦ, ἀνέμου φορᾷ τῷ ῥιπιδίῳ ἐξαπτόμενος. πρίνινοι δὲ ἄνθρακες, οἱ στερεοί, οἱ ἰσχυροί.

Οὐρίαχος. τὸ ἄκρον τοῦ σιδήρου· ἢ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ δόρατος, ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται· ἀπὸ τοῦ ὀρούειν καὶ τοῦ ἰάχω· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, ἐξ οὗ καὶ ἰαχή.

Οὐρίαχος.

Πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ· ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ αὖθις·

Ὄφρα κεν ἐξ ὑάλοιο πυρικμήτοιο ταθέντας οὐριάχους δέξαιντο.

τὰ οὐραῖα τῶν κανδηλῶν.

Οὐριοδρομούσας. ἐπιτηδείῳ ἀνέμῳ πλεούσας.

Οὔριος. ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος ἄνεμος. Πολύβιος· Λαβὼν δ' οὔριον ἄνεμον καὶ λαμπρόν, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἁρμένοις καὶ κατουρώσας, ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ λιμένος ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν, ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας ἐπὶ τῶν κατάστρωμάτων. Καί,

Οὐρίῳ πελάσαι δρόμῳ.

τουτέστιν εὐθυδρομῆσαι.

Οὖρον. φορὸν ἄνεμον.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ῥείτω κατ' οὖρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί.

---

1. Ἐπουράνιον] ὑπουράνιον Il. κ. 212. 2. οὐρανός ἐστιν ἡ ἐσχ.] Haec sunt verba Laertii in Zenone Cit. VII, 138. *Küst.* 4. Οὐρανοὶ δύο] Pertinet hic locus ad Genes. I, 6. ubi veteres et in primis Theodoretus explicavit quaestionem, εἷς ὁ οὐρανὸς ἢ δύω εἰσί; Alios interpretes vid. in Caten. Theodot. in Octat. p. 21. *Ernest.* 7. Οὐρανόθι πρό] Il. γ. 3. Explicatio est Schol. Ven. Deinde cum A. V. delevi: Οὐρανοφάντωρ. οὗ ἡ λαμπρότης εἰς ὕψος φαίνεται. οὗ ἡ λαμπρ. κτλ. om. B. Item cum A. V. Οὔρβιος. ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ Πραξικοπήσας. Quo nominis prodigio recondi putabat Schweighäuserus M. Fulvium. 8. Ἑδείμάτουν αὐτοὺς οἱ δρ.] Vide sub v. Ἑδείμαντο, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* 9. εἱλίξαντες] ἑλίξαντες A. B. C. 11. Οὔρησας. ἔστησας, ἔσωσας] Ex Schol. Sophocl. Oed. R. 696. ut Portus observaverat. Ceterum pro οὔρησας, ut hodie apud Sophoclem etiam legitur, scribendum est οὔρισας, per ῑ in syllaba penultima, ab οὐρίζω: ut iamdudum ante Henr. Stephanus in Thesauro suo Tom. II. p. 1497. monuit. *Küst.* Οὐρίσας E. ἔσωσας, ἔστησας *V. Sequebatur glossa misere ex glossa superiore Ἀμίδα constipata, quam cum A. delevimus, ab *V. post v. Οὖρον transpositam: Οὐρητρίδα. οὐρηρὸν ἀγγεῖον. Ἀριστοφάνης· Ἀμὶς μέν, ἣν οὐρητιάσῃς, αὐτὴ παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παιτάλου. Ubi cum ederetur οὐρηνὸν ἀγγεῖον, Küsterus annotavit: „Scribendum erat, Οὐρητρίδα. ἀμίδα, οὐρηρὸν ἀγγεῖον: ut patet ex Schol. Aristoph. Vesp. 803. unde ista Suidas sumpsit. Ceterum vel ex subiuncto loco Aristophanis patet, notam hanc ad vocem ἀμίς, non vero οὐρητρίς, referri debuisse: similique modo a compilatore peccatum hic est, quo infra vv. Περιβάδην, Πλατύπικλος, Προσπεφυκότος, et alibi." οὐρηρὸν B. V. E. οὐριτιάσῃς αὐτὴ δὲ *V. Deinde ῥεμήσεται ἐγγύς που τ. π. V. 12. Οὖρια θεῖτε] Aristoph. Lysistr. 550. Χωρεῖτ' ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὖρια θεῖτε. Huc Suidas respexit. Vide etiam infra v. Τήθη. *Küst.* 13. Οὐρίᾳ ῥιπίδι ἀνήλ.] Aristoph. Acharn. 669. Οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων Φέψαλος ἀνήλατ' ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι. *Küst.* 14. ῥιπιδίῳ] ῥιπίδι V. Deinde cf. v. Πρίνινοι. 16. Οὐρίαχος] Haec Gaisf. ex A. prodidit, corrigens δόρατος pro σώματος, et ὀρούειν pro οὐρούειν. Contra omisit cum A. B. V. E. quae post κανδηλῶν extabant: ἔστι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ἢ τὸ ὄπισθεν μέρος, ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται· ἀπὸ τοῦ ὀρούειν καὶ τοῦ ἰάχω. Cf. Schol. Il. ν. 443.

2. Πλήξας ῥόμβῳ τῷ] ῥόμβῳ τοῦ A. V. ῥομβωτῷ Med. Anthol. Pal. VI, 111. in Antipatri Sid. Ep. XIX, 4. Accedit v. Ῥομβεῖν. δόρατος] δούρατος Gaisf. cum *V. 7. Οὐριοδρομούσας] ναῦν οὐριοδρομοῦσαν Diog. Laert. I, 116. νῆες οὐριοδρομοῦσαι Artemidor. II, 68. p. 154. *Gaisf.* 8. Πολύβιος] Lib. I. c. 44. ubi pro κατουρίσας rectius legitur κατουρώσας. *Küst.* Et κατουρώσας quidem A. V. κατουρούσας B. E. Cf. v. Κατουρῶσαν. 9. ἄνεμον] ἐπιτήδειον addunt edd. vett. 14. Οὐρίῳ πελάσας δρόμῳ] Sophocl. Ai. 889. πελάσαι A. V. μὴ πελάσαι Soph. Item εὐθυδρομῆσαι A. V. olim εὐθυδρομήσας. 16. εὔφορον] φορὸν dedi cum A. B pr. *V. Vide Wessel. in Diod. XIV, 55. 17. Ἀλλὰ ταῦτα μ.] Versus Sophocl. Trach. 467—69. quos videas etiam sub v. Ἀλλὰ ταῦτα. 19. δέ μ'] δ' ἔμ' A. ἀψευδεῖν *V.

---

eius fuerit sub coelo pervagatissimum. Οὐρανός. Coelum est extremus orbis, in quo divinum omne locatum est. Οὐρανοὶ δύο. Coeli duo sunt: unum, cum ipsa terra procreatum; alterum postea in medio aquarum existere iussum, quod ipsum firmamentum Moses vocavit. Οὐρανόθι πρό. Sub nubibus. Οὐραῖα. Caudae partes. *Dracones ipsos terrebant, caudas in spiras contrahentes et reliquum corpus erigentes.* Οὔρησας. Erexisti, servasti. Οὖρια θεῖτε. Saltate. Οὐρίᾳ ῥιπ. *Qualis prosiluit scintilla, excitata secundo flabello.* vel vento flabelli accensa. *iligni* vero *carbones*, qui solidi sunt et duri. Οὐρίαχος. Extrema hastae pars, quae vocatur etiam σαυρωτήρ. ductum ab ὀρούειν et ἰάχω: quorum hoc redit ad ἴα, id est, vox. Οὐρίαχος. In Epigrammate: *Percutiens vibrata hastae cuspide.* Et alibi: *Ut ex vitro in igne elaborato protensas candelarum extremas partes accipiant.* hanc enim significationem vox habet. Οὐριοδρομούσας. Secundo vento navigantes. Οὔριος. Ventus secundus. Polybius: *Ventum nactus secundum et prosperum, passis velis omnibus ac flatuum opportunitate usus, ipsum portus ostium cursu petit, milites in navium tabulatis armatos habens.* Et: *Secundo cursu convenire.* vel, recto cursu pervenire. Οὖρον. Secundum ventum. *Sed haec quidem ex voto succedant. tibi vero edico, si quidem cum aliis male velis agere, mihi saltem ut semper verax sis.*

Οὖρος. ὁ τῆς γῆς ὅρος καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ οὖροι, οἱ ὅροι, τὰ ὁροθέσια.

Οὖρος.

Καὶ βοὸς οὖρον
ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας.

Οὐροτομήσαντες. τὰ οὐραῖα κόψαντες. Οὐροτομήσαντες πεντήκοντα ἵππους.

Οὐρούς. ὀξυτόνως· τὰ νεώρια καὶ τὰ περιορίσματα τῶν νηῶν.

742 ‖*Οὔσβαις.* ὄνομα κύριον. Ἐν τοῖς Οὔσβαις τοῦ κινδύνου ἄπο ἐγένετο, ἀποδράσας τὰ ξίφη.

Οὓς ἐγὼ βόσκω καὶ δίκαια κἄδικα.
ὁ Κλέων φησὶ πρὸς τοὺς Ἡλιαστάς. τουτέστι, πρὸς τοὺς Ἡλιαίους δικαστάς. τὸ βόσκω πικρῶς· ἐπὶ γὰρ τῶν ἀλόγων εἴρηται. δίκαια δὲ κἄδικα· ἀντὶ τοῦ, ἐκδικῶν καὶ ἀδικῶν.

Οὐσία. τῆς οὐσίας τὴν κλῆσιν καὶ τὴν προσηγορίαν οὐδόλως ἐμφερομένην εὑρίσκομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. ἡ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῷ προρρήματι ἐπὶ τῶν σημαινομένων κτήσεων, ὧν τις κέκτηται· οἷον, οἰκημάτων, βοσκημάτων καὶ λοιπῶν ὑλῶν. ταῦτα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τοῦ κεκτημένου· καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ τὸν ταῦτα κεκτημένον πλούσιον καλοῦμεν· ἀντὶ τοῦ πολυούσιον. καὶ περιούσιον λαόν, τὸν ἔγκτητον. καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ· ἀντὶ τοῦ κτῆμα καὶ εἰς κτῆσιν. ἡ δὲ λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα ἀπὸ τοῦ εἶναι ῥήματος οἵδε παρῆχθαι, αὐτὸ τὸ ὂν πρᾶγμα οὐσίαν καλοῦσα. τὸ γὰρ ὂν κοινὸν ὄνομά ἐστι πάντων τῶν ὄντων. τοῦτο οὖν τὸ ὂν τέμνεται εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός. ὁρίζονται δὲ τὴν οὐσίαν οὕτως· Οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν καὶ ἀόριστον, κατὰ πασῶν τῶν ὑπ' αὐτὴν ὑποστάσεων ὁμοτίμως φερόμενον καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον· ἢ ἡ καθ' ὑποκειμένων ὑποστάσεων λεγομένη, καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ὁμοτίμως θεωρουμένη· ἢ πρᾶγμα αὐθύπαρκτον μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς ὕπαρξιν· ἤγουν, τὸ ἐν ἑαυτῷ ὂν καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὕπαρξιν, ὡς τὸ συμβεβηκός. οὐσία οὖν ἐστιν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων ὕπαρξις.

Οὐσίας δίκη. οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἁλωκότας ἐν προτέρᾳ δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ· ὡς δέον ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατεδίκασαν.

Οὐσίας δίκη. οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην. ἡ δὲ προτέρα ἦν, τῶν μὲν οἰκιῶν ἐνοικίου· τῶν δὲ χωρῶν καρποῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τού-

2. Ἡροδότῳ] Gl. Herod. I, 93. Adde Wessel. ib. c. 172. 4. *Καὶ βοὸς οὖρον ἀσκ.*] Ex Hadriani Epigr. in Anthol. Pal. VI, 332. Vide v. *Αἶτα.* *οὖρον*] Scribendum est *οὔρου*, i. e. *uri bovis*: ut monuimus etiam supra v. *Κάσιον ὄρος. Küst.* 7. *Οὐροτομήσαντες*] Exemplum om. A. 9. *νηῶν*] Quae sequebantur e Zon. p. 1479. petita, ἦγουν τὰ ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν, omiserunt cum Photio A.B.V.E. Sumpta esse ex Schol. Il. β'. 153. monuit Küsterus. Deinde cum A.V. delevi: *Οὓς. τὸ ὠτίον.* 10. Ἐν τοῖς Οὔσ.] Haec ex v. Ἄπο repetita sunt. *τοῖς Οὔσβαις*] ταῖς Οὔσβαις A. 12. *Οὓς ἐγὼ βόσκω*] Aristoph. Equ. 255. Ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλου, Οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα. *Küst.* *πρὸς τοὺς τῆς ἡλιαίας* V. 13. *ὁ Κλέων — κἄδικα* om. B.E. 14. *ἐπὶ γὰρ*] *γὰρ* om. A. 16. *ἐκδικῶν καὶ ἀδικῶν*] Scribendum est, ἐκ δικαίων καὶ ἀδίκων. *Küst.* Schol. tantum *οἷον ἐκ δικαίου.* Potuit etiam reponi ἐνδίκως καὶ ἀδίκως. Cf. v. *Δικαίως κἀδίκως* et Solonis fr. 33. 17. *κλῆσιν*] *κλίσιν* E. 21. *λοιπῶν*] Immo *τῶν λοιπῶν.* 23. *καὶ τὸν*] *καὶ τὸν τον· καὶ ιηλ* mediis ut videtur om. A.

1. *περιούσιον λαόν*] Ep. Tit. II, 14. Vid. Schleusner. in lexico utroque. *καὶ περιούσιον — εἰς κτῆσιν* om. V. *καὶ Ἰσραὴλ*] Ps. CXXXIV, 4. *εἰς* addidi cum A.B.E. 5. *καλοῦσι* *V. 7. *καὶ εἰς συμβ.*] *εἰς* om. A.B.V. 8. V. Zon. p. 1482. qui *ὑπ' αὐτῇ.* 13. *μηδενὸς ἑτέρου δεόμενον πρὸς σύστασιν*] Restitui *μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς ὕπαρξιν* cum A.B.V. et Zon. p. 1481. Solum *ὕπαρξιν* enotavit Gronov. 14. *ἐν αὐτῷ* *V. 19. *ὥστε*] *ὡς δὲ* V. *ὡς δέον* Photius. 21. *Οὐσίας. οἱ δικ.*] Ex Harpocratione. Cf. Lex. Rhet. p. 286. 23. *δίκην*] *νίκην* A. 24. *τρίτην*] *τρίτη* A.B.*V. Photius. Dein *ἐπὶ τούτοις* restituendum ex inferiore Photii glossa et Lex. Rhet.

Οὖρος. Limes terrae. item custos. apud Herodotum *οὖροι* idem significat quod termini, limites. *Οὖρος. Et bovis uri ornatum auro splendidissimo cornu. Οὐροτομήσαντες.* Qui caudas resecuerunt. *Cum equorum quinquaginta caudas resecuissent. Οὐρούς.* Cum acuto in ultima. navalia, sive loca tecta navibus servandis. *Οὔσβαις.* Nomen proprium. *In Usbis procul a periculo fuit, postquam gladios effugerat. Οὓς ἐγὼ βόσκω. Quos ego pasco per fas et nefas.* Cleo haec dicit ad Heliastas, sive iudices Heliaeae. *pasco* autem salse admodum dixit. proprie enim dicitur de brutis. *Δίκαια κἄδικα*, id est, per fas et nefas. *Οὐσία.* Essentiae nomen et appellationem nullo modo prolatam invenimus in Sacra Scriptura. vulgi vero consuetudo utitur hac appellatione ad significandas possessiones, quas quis possidet: cuiusmodi sunt domicilia, pecora et reliqua bona. haec enim possessoris substantiam vocant. quo sensu etiam illum, qui haec possidet, vocamus *πλούσιον*: quasi dicas *πολυούσιον*, et *περιούσιον λαόν*, i. e. populum acquisitum; et Israel *εἰς περιουσιασμόν*, i. e. peculium suum. logicus vero usus nomen essentiae novit deductum ab verbo esse, rem ipsam quae est vocans *οὐσίαν.* nam ens commune nomen est omnium eorum quae sunt. hoc igitur ens dividitur in essentiam et accidens. essentiam autem ita definiunt: Essentia est nomen commune, indefinitum, quod de omnibus substantiis ipsi subiectis pari honore dicitur, et univoce praedicatur. vel essentia est, quae de subiectis substantiis dicitur, et in iis omnibus pari honore spectatur. vel essentia est res per se subsistens, quae nullo alio indigeat ad sui constitutionem: id quod in seipso est, neque in altero habet suam substantiam, ut accidens. essentia igitur simpliciter est existentia rerum quae sunt. *Οὐσίας δίκη.* Actio *οὐσίας* intenditur illis, qui superiore iudicio aeris alieni vel fructuum victi fuerunt: itaque victores ex omnibus bonis recipiunt ea, quae sententia iudicis ipsis addixerit. *Οὐσίας δίκη.* Qui de agris vel aedibus iudicio adversus possidentes contendebant, actionem secundam *οὐσίας* experiebantur. et prima quidem actio, si de domo contendebatur, erat *ἐνοικίου*, de pretio locationis; si de agro *καρποῦ*, de fructibus; tertia

των ἐξούλης. καὶ ἐξῆν τοῖς ἑλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου ἢ καὶ τὴν δευτέραν ἠττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἁλοῖεν, οὐκέτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασαμένοις.

Οὐσία φανερὰ καὶ ἀφανής. Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου λέγει· Εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φανερὰν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰ-
743 *πεῖν τῷ βουλομένῳ, ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται, αὐτῷ δὲ δέδοται περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ ἀφανοῦς οὐσίας. δηλονότι ὅστις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδωκεν.*

Οὐσιῶσαι. Πισίδης·

Καὶ πάντας ἡμᾶς οὐσιῶσαί σοι θέλεις,
καὶ τεκνοποιεῖν τῷ θεῷ καθημέραν.

Οὐτάσας. πλήξας, τρώσας. Ὁ δὲ τῷ δόρατι αὐτὸν οὐτάσας κατέβαλεν.

Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων. παροιμία.

Κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
οὐκ ἔστιν εὑρεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

Καὶ Ἀριστοφάνης·

Κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισι,
καὶ τὰ ἑξῆς.

Οὔτε του. ὥσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος· οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ οὔτε του κοινῶς λέγεται. [Σοφοκλῆς·]

Οὔτε του κλύων
σάλπιγγος.

---

1. *ἑλοῦσι*] Supple, *τὴν τρίτην ἐξούλης*. Wolfius et Portus legunt *ἁλοῦσι*: sed male. *Küst.* Immo fallitur Küsterus. 2. *καὶ τὴν δίκ.*] Harpocratio rectius, *καὶ εἰ τὴν δίκην. Küst.* 3. *εἰ καὶ*] Supervacanea hic est particula *εἰ. Küst.* Frustra tuebatur Hudtwalkerus de diaetetis Athen. p. 141. *ἢ καὶ* A. V. Photius. 4. *ἀλλ'*] *ἀλλὰ καὶ* Photius. 7. *Οὐσία φανερὰ καὶ ἀφ.*] Veteres Attici distinguebant inter *οὐσίαν φανερὰν* et *ἀφανῆ*. Nomine *ἀφανοῦς οὐσίας* pecuniam numeratam, mancipia, vasa, aliamque supellectilem, omnia denique, quae rerum mobilium appellatione iurisconsultis Romanis veniunt, intelligebant. *Φανερὰν οὐσίαν*, domos, agros, sive bona immobilia appellabant. Portus *οὐσίαν φανερὰν opes apertas* interpretatur; et *ἀφανῆ obscuras*: cum dicere debuisset, *bona apparentia et non apparentia*. Confer Harpocrationem v. *Ἀφανὴς οὐσία*, et ibi Maussacum. *Küst.* Et Böckh. *Staatsh. d. Ath.* II. p. 23. sqq. 9. *Ἀνδροκλείδης*] *Ἀνδρακλείδης* A. V. E. 10. *αὐτῷ δὲ δέδοται περὶ ἀργ.*] Locus hic vel corruptus est vel mutilus; qui facile in integrum restitui posset, si hodie adhuc extaret oratio Lysiae, ex qua eum Suidas excerpsit. *Küst. δὲ* om. V. Non multum iuvit Bekkerus, qui post *δέδοται* distinguens scripsit *δῆλον ὅτι*. Vide tamen ne remotis novissimis vocibus sic possint reconciniari, quae videantur per transpositionem esse distracta: *ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται περὶ ἀργυρίου . . . οὐσίας, τούτῳ δὲ δέδοται δηλονότι ὅστις ἔχων αὐτὰ φαίνεται.* Hermannus tamen post *περὶ* supplebat *δέ*, reliquis in ordinis continuitatem pertractis. Quem si sequemur, haud panca videbuntur excidisse, ut altera pars argumentationis huic in sensum conformetur: *sin hereditas ad nummos redit, id est, rem incertae possessionis, non continuo qui pecuniam tenet, eius legitimus possessor ex donatione potest haberi.* 14. *Οὐσιῶσαι*] Hinc glossas omisit A. usque ad v. *Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.* Quod subiiciebatur *αἰτιατικῇ* delevi cum *V. *Πισίδης*] Fr. Foggin. 132. 15. *σὺ θέλεις*] *σοι θέλεις* B. V. E. 16. Sequebantur glossae: *Οὐ σταθμητή. ὅτι Ἀλιγέρνης ὁ Τόνθος τοσοῦτον ἦν κρατερὸς ταῖς χερσίν, ὡς τὰ τούτου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζῳ τε πολλῷ καὶ ταχυτῆτι οὐ σταθμητῇ φέρεσθαι. ζήτει ἐν τῷ Ἀλιγέρνης. Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ζήτει ἐν τῷ Τυρόκνησις.* Omisit V. item quae post *κατέβαλεν* (sic *V. *κατέβαλε* Edd.) olim vulgabantur, ex v. *Βαλεῖν* petita: *βαλεῖν δέ ἐστι τὸ πόρρωθεν πέμψαι* (*πέμψαντα τρῶσαι* E.). *οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι.* Contulit Gaisfordus Schol. Eurip. Hippol. 678. (684.) *Οὐτάσας πυρί: ἀντὶ τοῦ βαλὼν τῷ κεραυνῷ. οἱ δὲ νεώτεροι οὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τοῦ οὐτάσαι καὶ βαλεῖν. Ὅμηρος δὲ οὐτάσαι μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τρῶσαι, βαλεῖν δὲ τὸ πόρρωθεν.*

3. *Οὔτε σὺν πανωλέθρ.*] Aristoph. Lysistr. 1039. *οὐδὲ* (*οὔτε* Gron.) *πανωλέθρων ἄνευ* V. 5. *Κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμ.*] Duo hi versus sunt Susarionis, comicorum Graecorum vetustissimi, teste Diomede Grammatico in Dionysium Thracem, qui MS. extat in Bibliotheca Vaticana, itemque in Bibliotheca regia Londinensi. [Vid. Bekkeri Anecd. p. 748.] Vide omnino Luc. Holstenium in Steph. Byz. v. *Τριποδίσκος*, et Bentleium in Dissert. de Phalar. Epist. p. 202. Confer etiam Nostrum infra v. *Τοὔπος*, ubi iidem versus leguntur. *Küst.* Inferiorem glossam cum hac si quis contenderit, apparebit, puto, nostram observationem aut illinc esse petitam aut interpolando locupletatam. 6. *εὑρεῖν οἰκίαν*] Legendum *οἰκεῖν οἰκίαν*. Ita enim legitur apud Diomedem Scholasticum, Io. Stobaeum et Nostrum denique v. *Τοὔπος*. Quin et hinc restituendus Schol. Aristoph. Lysist. 1037. ubi verbum *οἰκεῖν* perperam omittitur. *Οἰκεῖν οἰκίαν* est *domum gubernare, rem domesticam administrare*. Xenoph. Oeconom. 1. *Δοκεῖ γοῦν οἰκονόμου ἀγαθοῦ εἶναι εὖ οἰκεῖν τὸν ἑαυτοῦ οἶκον*. Vide autem Menandrum apud Stobaei Floril. p. 407. edit. Grotii: *Ἄνευ κακῶν γὰρ οἰκίαν οἰκουμένην οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἡ τύχη Τούτων δίδωσιν ἀφθονίαν, τοῖς δ' οἱ τρόποι.* Genes. XXV, 27. *Ἦδξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι· καὶ ἦν Ἠσαῦ ἄνθρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν, ἀγροικος· Ἰακὼβ δὲ ἄνθρωπος ἄπλαστος, οἰκῶν οἰκίαν.* Quem locum non ceperunt interpretes. Eodem quoque infortunio laboravit iste locus Euripidis in Melanippa apud Athenaeum XIV. p. 614. *οἰκοῦσι δ' οἴκους, καὶ τὰ ναυστολούμενα Ἔσω δόμων σώζουσι. Domos diritum administrant. Toup.* I. p. 446. 8. *Κἄστ'*] *κἄτ'* B. E. *καὶ'* Med. 12. *Οὔτε του. ὥσπερ π.*] Ex Schol. Sophocl. Ai. 290. ut Portus observaverat. Confer etiam Suidam infra v. *Τοῦ. Küst. ὅ τινα*] *ὅν τινα* B. E. *V. 14. *Σοφοκλῆς* om. B. V. E. Med. post exemplum addunt E. Med. Ut suspectum notavi.

ἐξούλης, de vi. hac permanebant, qui occuparant, in possessione, etiamsi actione fructus vel locationis vel secunda *οὐσίας* victi fuissent. sin *ἐξούλης* quoque damnati essent, bona non amplius retinere licebat, sed possessione eorum victoribus cedere cogebantur. *Οὐσία φανερὰ καὶ ἀφανής*. Lysias in oratione pro Pherenico dicit: *Si enim agros reliquisset Androclides vel alia bona apparentia, cuilibet dicere liceret, illum non mentiri, sed ipsi dedisse argentum et aurum et alia bona non apparentia. qui enim ea possidere cernitur, illi scilicet haec dedit. Οὐσιῶσαι*. Pisides: *Et omnes nos creare tibi vis, et filios facere Dei quotidie. Οὐτάσας*. Qui percussit, qui vulneravit. *Ille vero hasta vulneratum prostravit. Οὔτε σὺν πανωλ. Neque cum pessimis, neque sine pessimis.* proverbium. *Malum feminae: sed tamen, populares, non datur invenire domum sine malo.* idem Aristophanes: *Et dictum illud recte nec male dictum est, neque cum pessimis*, et quae sequuntur. *Οὔτε του*. Ut apud Aeolenses *ὅτινα* est generis communis: sic etiam apud Atticos *οὔτε του* commu-

Οὐτήτειρα. πληκτική.

Καί μέ τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα,
σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον,
ἠελίου χήρωσεν.

Οὐτιδανός. οὐδενὸς ἄξιος.

Οὔτιδες καὶ σωρῖται. παραλογισμοὶ οὕτω καλούμενοι. Καὶ Οὖτις, παρ' Ὁμήρῳ οὐδείς· Οὖτις γὰρ ὁ Ὀδυσσεύς.

Οὖτις ἔσθ' ὃς οὗ
τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες.

Ἀττικόν ἐστι τὸ ἐπιφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικά· οἷον, οὔτις ἀποκαλοῦντες.

744 *Οὑτοσί. οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀντὶ ὀνόματος κέχρηται τῷ οὑτοσί· τὸ δὲ ῑ ἐπέκτασις. οὕτω δὲ ἐπιῤῥηματικῶς καὶ οὐτωσὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως.*

Οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ.
ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔτυχεν, ἐκ τοῦ μηδενός.

Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
ἀντὶ τοῦ, πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι· ἢ ποικίλῳ. Ἀριστοφάνης.

Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ. παροιμία, ἧς μέμνηται Ἑρμιππος ἐν Δημόταις. Ἱπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἐπορχήσατο περιττῶς. μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἱπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχηται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν ἔφη· οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.

Οὐχ ἅλις. οὐ ματαίως.

Οὐ χεῖρον. ἀντὶ τοῦ βέλτιον.

Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
Οὐ χεῖρον.

Οὐχ ἥκιστα. μάλιστα, πάνυ, οὐχ ἧττον. Καὶ οὖν τῷ τὸν βασιλέα ἐστοχάσθαι εὖ τῶν μελλόντων οὐχ ἥκιστα ἀπέβη τά οἱ προβουλευθέντα. Καὶ αὖθις· Καὶ ἄλλον οὐχ ἥκιστα εἰς αὐτοὺς ἀναρτήσαντες ὄχλον.

---

2. *Καί μέ τις οὐτ.*] Antipatri Sidon. Ep. CV, 5. 6. Anthol. Pal. VII, 172. Cf. v. *Ἐνεῖσα.* 7. *Οὔτιδες*] Vide omnino Menag. in Laert. VII, 82. *Küst.* 9. *Ὀδυσσεύς*] *ὁ Ὀδυσσεύς* B. V. E. 10. *Οὖτις ἔσθ' ὅς οὗ τ.*] Sophocl. Ai. 725—27. 12. *ξυναίμονα* *V. 13. *πληθυντικά*] *παθητικά* B. E. 14. *ἀποκαλοῦντες*] Statim Gaisf. delevit cum V. *Οὗτοι. ἀντὶ τοῦ οὗ μήν. Δαβὶδ εἶπεν ὑπὸ Κυρίου πειραζόμενος· Στενά μοι πάντοθεν τὰ τρία ἐπιτίμια· πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας Κυρίου. καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον. καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ὥρας ἀρίστου χιλιάδες ὁ. καὶ εἶπε Δαβίδ· Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, οὗτοι τὰ πρόβατα. ἀντὶ τοῦ, οὐδαμῶς.* Annotavit Küsterus: „Haec sumpta sunt ex II. Sam. 24. sed ubi pro *οὗτοι*, cuius vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, legitur *οὗτοι*, i. e. *hi*. Et sic apud ipsum Suidam supra v. *Δαυίδ.*" 15. *Οὑτοσί*] *οὐτοσίν* E. qui infra *οὔτωσιν*. Mox *ἀντὶ τοῦ ὄν.* V. 16. *τὸ δὲ ῑ* *V. Cf. Etym. M. p. 643. Deinde satis fuerat pronunciari, *ἐπιῤῥηματικῶς δὲ καὶ οὐτωσὶ κτλ.* 18. *Οὕτως ἀνοήτως ἐκβ.*] Aristoph. Eccles. 746. Vide supra v. *Οὐδὲν πρὸς ἔπος. Küst. οὕτως ἀνοήτως. οὕτως* *V. Med. 19. *ἐκ τοῦ μηδενός*] Scribendum est *ἕνεκα μηδενός*: ut recte legitur supra v. *Οὐδὲν πρὸς ἔπος. Küst.* 20. *Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκρ.*] Aristoph. Plut. 854. Confer etiam Nostrum infra v. *Πολυφόρῳ. Küst.* 21. *κακὰ*] *καὶ κακὰ* E.

1. *Οὐ τρέφει*] Haec repetita sunt ex v. *Μία λόχμη.* Correximus editum *ἐριθακούς* et *ἐριθακός*. Cf. v. *Ἐρίθακος. παροιμία* praefixit *V. Dein *λόγχη* Med. 4. Gl. post *Οὐ χεῖρον* posuit *V. 5. *ἐν Δημόταις*] Hactenus etiam Hesychius. *Ἱπποκλείδης ὁ Τισ.*] Historiam hanc de Hippoclide prolixius narrat Herodotus VI, 128. sq. quem consule. *Küst.* Attigit praeter alios proverbium Schol. Luciani Apol. M. Cond. extr. et Hercul. 8. 6. *Κλεισθένους*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *Ἀγαθοκλέους*. Agaristen enim Clisthenis filiam fuisse Herodotus quoque et Zenobius aliique scriptores testantur. *Küst. Κλεισθένους* inter versus E. 7. *τοῦ τυράννου* om. A. habet Photius. 8. *ἐπωρχήσατο*] *ἀπωρχήσατο* Photius. 10. *τὴν* om. A. 11. *ἐπώρχηται τῶν γάμων*] Potius *ἀπώρχηται τὸν γάμον*. Herodotus VI, 129. *Ὡς δὲ εἶδε (Κλεισθένης) τοῖσι σκέλεσι χειρονομήσαντα, οὐκέτι κατέχειν δυνάμενος, εἶπε, Ὦ παῖ Τισάνδρου, ἀπορχήσαό γε μὴν τὸν γάμον.* Zenobius V, 31. habet *Ἐξορχήσω τὸν γάμον. Küst. τὸν γάμον τὸν* A. V. Photius. *τὸν* etiam Med. 14. *Οὐχ ἅλις*] *Οὐκ ἄλλως* Ruhnkenius in Tim. p. 199. temere. Videtur ad Od. *ρ'*. 376. spectare. Tum *μάταιον* A. 16. *Βούλει τὸ πρ.*] Aristoph. Equ. 36. sq. *θεαταῖσι*] *θεαταῖς* *V. 18. *Οὐχ ἥκιστα*] Vid. Ruhnken. in Tim. p. 201. et supra v. *Οὐκ ἀπεικός.* Gl. om. *V.

---

niter dicitur. Sophocles: *Neque ullam audiens tubam. Οὐτήτειρα.* Quae percutit. *Et me vipera quaedam dipsas, vulnerato malleolo pedis, cum amaram bilem in vulnus ex ore immisisset, vita privavit. Οὐτιδανός.* Nullius pretii homo. *Οὔτιδες καὶ σωρ.* Sunt paralogismi quidam sic vocati. Et apud Homerum *Οὖτις* dicitur Nemo, hoc est Ulixes. *Nemo non furiosi ducis et insidiosi fratrem eum appellantes.* Atticum est numero singulari pluralem subiicere: ut, *οὔτις ἀποκαλοῦντες. Οὑτοσί.* Hic homo. usus est hoc *οὑτοσὶ* pro nomine. *ῑ* autem voci producendae est. sic etiam adverbium *οὐτωσὶ* dicitur pro *οὕτως*. *Tam stulte proiiciam.* vel, tam temere, nulla de causa. Aristophanes: *Tam multiplici colluctor infortunio.* id est, multa mala eodem tempore invehente, vel vario. *Οὐ τρέφει μ. Non alit unum arbustum duos erithacos.* in eos dictum qui ex parva quadam re lucrum captant. erithacus autem avis est solitaria et ab aliis seorsim vivens. *Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.* Proverbii meminit Hermippus in *Demotis.* Hippoclides Tisandri F. uxorem ducturus Agaristen, Clisthenis Sicyonii tyranni filiam, ipso nuptiarum die supra modum saltavit. cum autem Clisthenes sententiam mutasset, et Megacli Alcmaeonis F. filiam dedisset, Hippoclidi palam indicans, eum propter indecoram saltationem nuptiis Agaristae excidisse, is respondit: *Non id curat Hippoclides. Οὐχ ἅλις.* Non frustra. *Οὐ χεῖρον.* Praestat. *Vis rem istam spectatoribus indicem? Satius erit. Οὐχ ἥκιστα.* Maxime, omnino, non minus. *Quare cum rex futura recte coniecisset, consiliis eius eventus omnino respondit.* Et alibi: *Cum maxime reliquam turbam in ipsos concitassent.*

Οὐχὶ Γλαύκου τέχνη. *ἐπὶ τῶν εὖ εἰργασμένων καὶ δυσκατανοήτων.*

Οὐχ ὅσον. *Ἐφ᾽ ᾧ δὴ ὁ Πάρθος οὐχ ὅσον οὐ κατέπτηξεν, ἀλλὰ καὶ ἀντέγραψέν οἱ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα βασιλέων, ἐκεῖνον δὲ Καίσαρα μόνον ὀνομάσας.* *Καὶ αὖθις·* *Οὐχ ὅσον οὐχ εὗρόν τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν.*

Οὐχ ὅσονού. *ἀντὶ τοῦ, οὐ βραδέως, ἀλλὰ ταχύ·* *ὡς τὸ μονονού.*

Οὐ χρή.

Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
μάλιστα μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφειν·
ἢν δ᾽ ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Ἀριστοφάνης. *Αἰσχύλος δὲ λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου·* *μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα, ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασεῦσαι.* *ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι, ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενον τροποφορεῖν.* *ὁ δὲ Διόνυσος πρὸς τάδε φησί·* *Δυσκρίτως μέν γ᾽ ἔχω.* *σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ᾽ ἕτερος σαφῶς.* *σοφῶς μὲν ὁ Αἰσχύλος, σαφῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης.*

Οὐχ οἷά τε εἶναι. *οὐ δυνατά.* *Ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι, ἐπείπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐκ σφῶν γενόμενα.*

Οὐχ οἷόν τ᾽ ἀνέσχοντο τῶν λόγων, ἀλλὰ κατέλευσαν τὸν εἰπόντα.

Οὐχ οἷον. *Οὐχ οἷον προσεῖχον αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἁπλῶς οὐδ᾽ ἀκούσειν ἠξίουν.* *Πολύβιος·* *Οὐχ οἷον οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἠνείχετο ἀποφαινομένου ταῦτα.*

Οὐχ οἷόν τε. *οὐ δυνατόν.*

Οὐχ οἷός τ᾽ εἶμ᾽ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.

Διονυσιακὸν φόρημα ὁ κροκωτός. *ἐφόρει δὲ λεοντῆν, ὡς Ἡρακλῆς.* *τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων.* *Καὶ αὖθις·* *Οὐχ οἷός τ᾽ ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν.*

Οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα. *ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.*

---

1. *Οὐχὶ Γλαύκου*] Vid. supra v. *Γλαῦξ ἵπταται.* Deinde cum A. delevi glossam, ut Gaisfordus vidit, ex v. *Κλέπτης* male descriptam: *Οὐχὶ μᾶλλον.* *Ἀριστοφάνης· Κλέπτης μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ᾽ ἴσως. παρῴδηται ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου. ἔχει δὲ οὕτως· Σὲ δ᾽ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται, σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ᾽ ἴσως. παρῴδηται* cum seqq. om. B. E. 3. *ὁ Πάρθος*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *ὁ παρθένος. Küst.* Orationem licet ad Arrianum transferre. 6. *Καίσαρα*] *καὶ Καίσαρα* V. Mox *ὀνομάσει* B. E. Videntur *ὠνόμασεν* voluisse. *Οὐχ ὅσον*] Ex Dione T. I. p. 59. quod vidit Reimar. *Toup.* 8. Sub finem *ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον* omiserunt A. B. V. E. 9. *ὁσονού*] *ὁσονόν* B. E. Gl. habet V. in margine, om. *V. 11. *Οὐ χρή* lemma om. vulg. 12. *Οὐ χρὴ λέοντος σκ.*] Aristoph. Ran. 1451—53. De quibus versibus copiose disputavit Dindorf. Fr. Aristoph. p. 27. 16. *φρόνιμον*] Scholiastes Aristoph. rectius *φρόνημα ἔχοντα. Küst. φρόνημα* A. *φρόνη* V. *ἔχοντα* interposuit Gaisfordus: ego quondam *φρονηματίαν* opinor extitisse. Mox *ἀνατρέφειν* B. E. 17. *τιθασεῦσαι*] *τιθασεῦσαι* A. *τιθασῶσαι* Schol. 20. *τροποφορεῖν*] *τροφοφορεῖν* A. B. Med. *τροποφυεῖν* ut videtur *V. 21. *Δυσκρίτως μέν γ᾽ ἔχ.*] Apud Aristophanem locus hic ita legitur et distinguitur: *Δυσκρίτως γ᾽ ἔχω. Ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ᾽ ἕτερος σαφῶς. Küst.*

1. *ὁ* ante *Αἰσχύλος* et *Εὐριπίδης* Gaisf. cum *V. 3. *ἀδύνατα*] *οὐ δυνατά* A. B. E. C. *V. Qui mox addunt *εἶναι* ante *ἄπρακτα. Ἀλλὰ ταῦτα μ.*] Idem fragmentum legitur etiam supra v. *Ἄπρακτα. Küst.* Aeliano fragmentum tribuit Valckenarius. In fine *γινόμενα* B. E. 7. *Οὐχ οἷόν τ᾽ οὐκ ἂν. — ἀλλὰ καὶ* Portus. Immo scribendum *Οὐχ οἷον ἂν.* Oratio videtur ad Cyrsilum spectare vel similem rerum Atticarum memoriam: cf. Lycurg. p. 156. f. 9. *Οὐχ οἷον πρ.*] Haec sunt verba Polybii lib. I. c. 43. *Küst.* Inde restituendum *ἀκούειν. ἠξίουν ἀκούσειν* *V. 10. *Πολύβιος*] Lib. III. c. 82. *Küst.* 11. *ἀποφαινομένου*] *ἀποφαινόμενος* A. B. *V. E. Med. Correxit Portus. *τῶν ἀποφαινομένων ταῦτα* Polybius. 14. *Οὐχ οἷός τ᾽ εἶμ᾽ ἀποσ.*] Haec sunt verba Aristophanis in Ranis, sub initium. *Küst.* Uberius exposita sub v. *Κροκωτός. γέλω* Med. 20. *Οὐχ ὑπ᾽ ἄλλ.*] Aristoph. Av. 809. *Κατὰ τὸν Αἰσχύλον, Τάδ᾽ οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.* Nimirum versus iste ex Aeschyli Myrmidonibus sumptus est, ut testatur enarrator Comici ad illum locum. Confer Nostrum infra v. *Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα*, et Gataker. in Miscell. Posthum. c. 12. *Küst.* Adde v. *Πάγας.* Est Aeschyli fr. 116. *αὐτῶν*] *αὑτοῖς* V.

Οὐχὶ Γλαύκου τέχνη. Non Glauci ars. dicitur de rebus affabre factis et quae haud facile intelligantur. *Οὐχ ὅσον. Quare Parthus non modo territus est, sed etiam ipsi cum alia superbe rescripsit, tum se quidem regem regum, illum vero Caesarem tantum nominans.* Et alibi: *Non modo nullas pacis condiciones impetrarunt, sed etiam bellum maxime infestum sibi excitarunt.* *Οὐχ ὁσονού.* Non tarde, cito. dictum est ut *μονονού.* *Οὐ χρή. Non oportet catulum leonis in urbe alere: potissimum caveto leonem ne in urbe alas. si tamen educatus fuerit, moribus eius obtemperandum.* Aristophanes. Aeschylus de Alcibiade dicit: Ne virum callidum alas; sin alueris, ne irrites, sed blanditiis demulceas. Euripides igitur vetuit eum recipi. Aeschyli vero sententia erat, aut non esse recipiendum; aut, si quis recepisset, moribus obtemperandum esse. tum Bacchus dicit: Difficile iudicium; nam alter quidem sapienter dixit, alter vero plane. sapienter Aeschylus, Euripides plane. *Οὐχ οἷά τε εἶναι.* Quae fieri nequeant. *Sed haec quidem fieri non posse ut infecta sint, quoniam dii haec facinora impunita siverint.* *Οὐχ οἷόν τ᾽ ἀνέσχ. Non modo tulerunt verba, sed dicentem etiam lapidibus obruerunt.* *Οὐχ οἷον. Non modo mentem ad illos non adverterunt, sed omnino ne audire quidem eos voluerunt.* Polybius: *Non modo non attendebat ad ea quae dicebantur; sed ne ferre quidem poterat haec dicentes.* *Οὐχ οἷόν τε.* Quod fieri nequit. *Οὐχ οἷός τ᾽ εἶμ᾽ ἀποσ. Ab risu temperare nequeo, videns leoninam pellem crocoto superinductam.* crocotus erat gestamen Bacchicum. gestabat autem pellem leoninam, ut Hercules. proverbium vero dicitur de rebus dissimilibus. Et alibi: *Non poterat ultro parere.* *Οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων. Non ab aliis, sed nostris ipsorum pennis capimur.* id

Λόγος γάρ.. πληγέντ᾽ ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
εἰπεῖν, ἰδόντα τὴν μηχανὴν τοῦ πτερώματος·
[οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα.]
Οὐχ ὑφίει. οὐκ ἐνεδίδου.
Ὄφελες καὶ ὄφελον. εἴθε, μακάρι, εὐκτικῶς. τὸ δὲ μακάρι τῶν ἀπαιδεύτων εὐκτικὸν ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ εἴθε καὶ αἴθε. πλὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἀπαρέμφατα προσώπων ἐστί· τὸ δὲ ὄφελον πρόσωπον ἐμφαίνει.
Ὄφελος. Ἀριστοφάνης·
746 *Ἄλλας τε γυναῖκας, ὅ,τι περ ἔστιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει.*
τουτέστιν, εὐγενεῖς. Καὶ αὖθις· Τοῦ δὲ Λιβίου ἀκούειν, ὧν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ παιδείας.
Ὀφέλλωσιν. αὐξήσωσιν.
Ὀφέλτιος. ὄνομα κύριον.
Ὀφειλέτης. χρεώστης. Σοφοκλῆς·
Κάτοισθ᾽ ὡς ἐγὼ θεοῖς οὐδὲν ἀρκεῖν εἶμ᾽ ὀφειλέτης ἔτι.
τουτέστιν, οὐκέτι ἐν τούτῳ εἰμί, ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοί, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν.
Ὀφειλή· τὸ χρέος. καὶ Ὀφείλημα, ὁμοίως.
Ὀφείλω. χρεωστῶ. πρὸς δοτικήν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
Ὁπόσοις ὀφείλω.
Ὄφεις παρείας. τοὺς ἐπηρμένας ἔχοντας τὰς παρειάς. δοκοῦσι δὲ ἥπιοι εἶναι, καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους· ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις, καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί. Καὶ Ὀφείδιον, ὑποκοριστικῶς.
Ὀφιόδηκτος. ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς.
Ὀφιομάχης. εἶδος ἀκρίδος, μὴ ἔχον πτερά.
Ὀφιόπους γυνή. ἔρπουσα.
Ὄφις. ἀπὸ τοῦ ἰὸς ὅις ἐν ὑπερβιβασμῷ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ.
Ὀφθαλμία. ἡ πήρωσις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·
Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας.
ἰδίως ὀφθαλμίαν τὴν πήρωσίν φησιν.

---

1. *Λόγος γάρ, πληγέντα ἀτρ.*] Scribe et distingue, *Λόγος γάρ, Πληγέντ᾽ ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετόν, Εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος, Τάδ᾽ οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς Ἁλισκόμεσθα.* Sic enim legitur apud Scholiastam Aristophanis in Av. 808. et ipsum Suidam infra v. *Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα. Küst.* Hunc locum ex inferiore glossa transcriptum esse cum ipsa verborum perturbatio, tum arguit illud quod *οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων . . . ἁλισκόμεθα* omisit A. nobis inclusa. Scilicet eandem fraudem commiserunt homines industrii, quam modo sub v. *Οὔτε σὺν πανωλ.* 7. *Ὄφελες*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *ὄφελος. Küst.* Vid. Du Cang. Gloss. in h. v. *Hemst.* *μακάρι*] Vid. Hesych. v. *Αἴθε. Toup.* MS. *μακάριον* Photius. 8. *ἀπαιδεύτων* om. B.E. Mox *εὐκτικοῦ ἐπιῤῥήματος — ἀπαρεμφάτων* V. 9. *ἀεἴθε* A. pro *αἴθε.* 10. *προσώπων*] *πρόσωπα* A.E.*V. Post *ἐμφαίνει* cum A.V. delevi locum Psalm. CXVIII, 5. *Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου*: laudatum illum etiam Herod. Epim. p. 270. Item cum A. reieci, quae in margine habet V. ducta ex v. *Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου*: *Ὅτι Ὀφέλλα τοῦ Κυρηναίου δυνάστου πρὸς Ἀγαθοκλέους κατὰ Σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλῳ, Λεωνίδης ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς κατέστη ὑπὸ Πτολεμαίου.* Ubi Reinesius: „Ol. CXVIII, 1. Iustinus XXII, 7. ibi Bongars. Diodor. XX, 41. Berneggerus Leopardum Em. XVII, 10. consulere iubet. Meminit etiam Theophr. Hist. Plant. IV, 4. de Ophellae exercitu, cum Carthaginem proficisceretur et deficeret commeatus, loti fructu diebus pluribus sustentato." 12. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 53. *Ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ Γυναῖκας, ὅ τι περ ἔστ᾽ ὄφελος ἐν τῇ πόλει. Küst.* Vide supra v. *Ὅ,τιπερ ἔστιν ὄφελος.* Comparavit Toupius v. *Ἡμικλεῖς.* *τε* om. Ox. 15. *Τοῦ δὲ Λιβίου*] Vid. v. *Κορνοῦτος*, ubi auctius legitur hoc fragmentum. *Toup.* Monuit etiam Hemsterhusius. 17. *παιδείας*] *παιδίας* V. 18. *Ὀφέλλωσιν*] Il. *ά.* 510. 19. *Ὀφέλτιος*] Il. *ζ'.* 20. Statim omiserunt A.B.V.E. quae debentur Etym. M. sive Zonarae: *Ὀφελτρεύουσι. κοσμοῦσι, καλλύνουσιν.* Tum *Ὀφείδιον* omisi cum A. Vide v. *Ὄφεις παρείας.* 20. *Σοφοκλῆς*] Ai. 589. ubi sic legitur: *Οὐ κάτοισθ᾽ ἐγὼ θεοῖς Ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἶμ᾽ ὀφειλέτης ἔτι. Küst.* Repetita haec sunt ex v. *Κάτοισθα.*

1. *Καίτοι γ᾽*] *κατοῖσθ᾽* A.B. *κᾆτ᾽ οἶσθ᾽* V. *οὐ κάτοισθ᾽* E. *ἔτι* mox addunt B.E. 3. *ἐγὼ οὐκέτι*] *ἐγὼ* om. A.B.E.*V. *ἐν τούτῳ οὐκ εἰμί* E. om. *οὐκέτι.* 6. *δοτικήν*] *δοτικὴν* scripsi cum B. mallem abesset *πρός.* *Ἀριστοφάνης*] Nub. 20. 8. *Φέρ᾽ ἴδω τι*] *ὅπόσοις* A.B.V. *φέρ᾽ ἴδω τι ὁ. καὶ ὁπόσοις ὀφείλω* E. 9. *Ὄφεις παρείας*] Confer Nostrum infra v. *Παρεῖαι. Küst. παρίας* Med. *ἐπηρμένας*] *ἐπηρμένους* A.*V. Vide Lex. Rhet. p. 286. *πεφυσιωμένας* Etym. M. p. 653. Cf. Bergl. in Arist. Plut. 690. Mox *ἥπιον* A.V. 12. Post hanc glossam cum A.V. delevi: *Ὄφεις πατεῖν τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν λύει.* Küsterus: „Est versus oneirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum." Mox (praemisit *V.) addit V. *Ὀφφικιάλ σ.* (*Ὀφφικιάγ ισ *V. i. e. *ὀφφικιάλις*) *Ῥωμαϊκὴ λέξις.* Du Cang. in *Ὀφφικιάλιος* et Suiceri Thes. Eccles. Gaisfordus conferebat. *Ὀφικιάλιος* etiam MS. Hesychii: adde Moschopul. *π. σχεδ.* p. 106. f. 14. *Ὀφιομάχης*] *Ὀφιομάχις* E. Mox *ἔχων* V. Vid. Schleusneri Lex. V. T. 16. *ὑπερθέσει*] *ὑπερβιβασμῷ* A. repugnante Etym. M. p. 644. Sub finem omisi cum A.V. *ὄφις. ζήτει ἐν τῷ Ἀργόλαι.* 18. *Πλούτῳ*] V. 115. 20. *φησιν*] *δηλοῖ* V.

---

est, haec mala ipsi nobis arcessivimus. *Fama est, aquilam sagitta percussam, cum pennis instructum missile vidisset, id dixisse. Οὐχ ὑφίει.* Non remittebat. *Ὄφελες* et *ὄφελον.* Utinam. idem quod *μακάρι*, quod adverbium optandi solent indocti usurpare. sed haec quidem nullas personas; at *ὄφελον* personam significat. *Ὄφελος.* Aristophanes: *Alias mulieres, quae in civitate sunt alicui rei.* id est, generosae. Et alibi: *Livium autem audire, quotquot animi generositate et eloquentia praestarent.* *Ὀφέλλωσιν.* Augeant. *Ὀφέλτιος.* Nomen proprium. *Ὀφειλέτης.* Debitor. Sophocles: *Nescisne me diis nihil amplius debere?* vel, non amplius in eo rerum statu sum, ut dii mihi ullam opem ferre debeant. *Ὀφειλή.* Debitum. item *ὀφείλημα.* *Ὀφείλω.* Debeo. Aristophanes *Nubibus*: *Quibus debeam.* *Ὄφεις παρείας.* Serpentum genus, sic dictum, quod genas habebant inflatas. feruntur autem esse mansueti, nec homines laedere, sed devorare viperas et initiis sacri esse. Et *Ὀφείδιον*, diminutive. *Ὀφιόδηκτος.* A serpente morsus. *Ὀφιομάχης.* Locustae genus, nullas alas habens. *Ὀφιόπους γυνή.* Mulier serpentis instar incedens. *Ὄφις.* Ab *ἰὸς* per litterarum transpositionem fit *ὅις*, et per *φ* abundans *ὄφις.* *Ὀφθαλμία.* Caecitas. Aristophanes *Pluto*: *Hac liberaturum te caecitate*

Ὀφθαλμιᾶσαι. φθονῆσαι· ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν· ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν. Οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτοῦ.

Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν. τὸ περιέργως θεάσασθαι. οὕτως Ἄλεξις.

Ὀφθαλμός. διαπορεῖ Ἀριστοτέλης, εἰ ἡ αἴσθησις τῶν αἰσθητῶν ἐστιν ἀντιληπτική, αἰσθητὰ δὲ καὶ τὰ αἰσθητήρια δι' ὧν αἰσθανόμεθα, διατί οὐχὶ ἑκάστου τούτων ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται, καὶ μηδενὸς ἔξωθεν παρόντος. οἷον, διατί ὁ ὀφθαλμὸς οὐχ ὁρᾷ ἑαυτόν, συγκείμενος ἐκ τούτων, ἅ ἐστιν ὁρατά; λέγω δὴ τῶν στοιχείων. τίς οὖν ἡ λύσις; διότι ἡ αἴσθησις δυνάμει μέν ἐστι τοῦτο ὅπερ ἐστί, πᾶν δὲ τὸ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπό τινος ἐνεργείᾳ ὄντος. οὐκοῦν καὶ ἡ αἴσθησις δυνάμει οὖσα προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ· αἰσθητοῦ δὲ τοῦ ἔξωθεν ἐνεργείᾳ ὄντος. ἀλλ' εἰ ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ προάγεται εἰς ἐνέργειαν, αἰσθητὸν δὲ καὶ τὸ αἰσθητήριον, ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις, διατί μὴ καὶ ὑπὸ τούτου προάγεται εἰς ἐνέργειαν;
747 ἄλλως τε ||εἰ μὴ οἷά τέ ἐστιν ἡ αἴσθησις τοῦ οἰκείου αἰσθητηρίου ἀντιλαμβάνεσθαι αἰσθητοῦ γε ὄντος, τί δή ποτε τῶν ὑπερβολῶν αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται; τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν θερμασίας τῆς ἐν τῷ παντὶ σώματι ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις οὐκ ἀντιλαμβάνεται· ἐπειδὰν μέντοι εἰς ἀμετρίαν ἡ ἐν ἡμῖν θερμότης ἐκπέσῃ, ὡς ἐπὶ τῶν πυρετῶν, τὸ τηνικαῦτα αἰσθάνεται ταύτης. καὶ ἡ ὄψις ὁμοίως, τοῦ μὲν ὀφθαλμοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος, οὐκ ἀντιλαμβάνεται, οἷον, ποιόν ἐστι τὸ τῶν ὑγρῶν, τὸ τῶν χιτώνων χρῶμα· ἐπειδὰν μέντοι παρὰ φύσιν τι πάθῃ, ὡς ἐπὶ τῶν ἰκτεριώντων, τῆς ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ὠχριάσεως αἴσθησιν ἴσχει. διὸ οἴονται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως καὶ εἴ ἄλλος τις χυμὸς ἐνσκήψει ἐν τῷ κρυσταλλοειδεῖ, καὶ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἐπιχύσεων, πρὶν τελείως κωλυθῆ ἡ ἐνέργεια τῆς κόρης σκεπασθείσης, δοκοῦσιν ὁρᾶν κώνωπας καί τινα τοιαῦτα.

Ὀφθαλμὸς βασιλέως. ἀντὶ τοῦ, μέγα δυνάμενος παρὰ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς σατράπας, δι' ὧν πάντας ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ· ὡς βασιλέως ὦτα, τοὺς ὠτακουστάς, δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἑκάστῳ πανταχοῦ.

Ὄφλειν. ἀντὶ τοῦ ἡττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ.

Ὄφλημα. χρεώστημα.

Ὀφλῆσαι. χρεωστῆσαι.

---

1. Ὀφθαλμιάσαι] Sic MS. A. At priores editt. [et B.E.] minus recte ὀφθαλμῶσαι. Confer Nos supra in v. Ἐποφθαλμίσαι et Paul. Leopard. Emend. lib. X. c. 19. *Küst.* Polyb. I, 7. Ὀφθαλμιᾶν περὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν τῆς χώρας. Ioseph. Ant. I. διὰ τὸ ἐποφθαλμιᾶν τῷ πλήθει τῶν κτήσεων. *Reines.* Adde Wessel. in Herod. V, 18. Ὀφθαλμίσαι Photius, qui ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς pro ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν. Dein φθονέσαι A. *V. MS. Hesychii. ἢ et σχεῖν om. V. φθονῆσαι, ἐπιβαλεῖν ὀφθαλμόν Hesychius. πάσχειν τοὺς ὀφθαλμούς etiam Zon. p. 1490. 6. Ἄλεξις Τροφωνίῳ Antiatt. p. 110. 7. διαπορεῖ Ἀριστοτέλης, εἰ ἡ αἴσθ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, I. 3. b. et 4. a. *Küst.* Glossam post continuam posuit *V. 8. αἰσθητῶν] αἰσθητικῶν A. 15. δυνάμει] Adde ὄν. 18. αἰσθητοῦ δὲ — ἐνέργειαν om. A. Mox αἰσθητὸν — ἐνέργειαν om. V.

4. ἐκπέσῃ] ἐκπέσοι E. τηνικαῦτα] τοτηνικαῦτα (vel τὸ τ.) A. B. V. E. Philop. 7. ὑγρῶν] Addendum ἢ. 8. πάθοι] πάθῃ V. qui mox τῶν ὀφθαλμῶν. 9. ἰκτεριώντων] ὠχριώντων τῆς ἐν τῷ Philop. 10. ἔχει] ἴσχει A. B. E. Phot. 11. ἐνσκήψοι] ἐνσκήψει A. B. V. ἐνσκήψῃ Philop. Tum κρυσταλοειδεῖ A. E. Med. 13. ἐπιχύσεων] Philoponus ἐπικλύσεων. *Küst.* 14. κωλυθῇ] κωλυθείη E. 15. δοκοῦσιν ὁρᾶν κώνωπας] ἐν πᾶσι δοκοῦσιν ὁρᾶν κωνωπια Philop. 17. Ὀφθαλμὸς βασιλέως. ἀντὶ τοῦ, μέγα δυνάμενος π.] Eadem habet enarrator Comici in Acharn. 92. Vide etiam Stanleium in Aeschyli Persas 985. *Küst.* 19. πάντα] πάντας A. B. V. E. 22. Ὄφλειν] Sic Timaeus p. 202. ubi ἐπὶ δικαστηρίῳ. 24. Ὄφλημα] Om. gl. A. ἀντὶ τοῦ ante χρεώστημα delevi cum *V. B. et Photio. Adde Hesychium.

---

peculiariter enim ὀφθαλμίαν hic vocat caecitatem. Ὀφθαλμιᾶσαι. Invidere, vel concupiscere; vel oculorum morbo laborare. *Vulgus autem hominum pecuniae desiderio flagrans varia super eo consilia agitabat.* Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν. Oculis curiosis rem contemplari. sic Alexis. Ὀφθαλμός. Aristoteles hanc quaestionem proponit: si sensus percipit sensibilia, sensibilia autem sunt etiam instrumenta sensus, quorum ope sentimus, quid est cur sensus eorum singula non percipiat, quamvis nihil extrinsecus adsit? ut, cur oculus se ipsum non videt, cum compositus sit ex iis, quae sunt visibilia, id est elementis? quaenam igitur dubitationis solutio? quia sensus facultate est id quod est; quicquid autem facultate est, producitur in actum ab aliquo, quod facultate est. ergo sensus, qui facultate est, producitur in actum a sensibili, et quidem eo sensibili, quod extrinsecus actu est. atqui si a sensibili producitur in actum, ipsum vero sensibile sensus est instrumentum, in quo sensus est, cur non ab eo quoque producitur in actum? alioqui si sensus suum sensus instrumentum, quod est sensibile, sentire non potest, cur tandem excessus eius sentit? naturalem enim calorem, qui in toto corpore est, tactus non percipit. cum vero calor, qui in nobis est, modum excessit, ut in febricitantibus, tunc istum sentit. eodem modo visus. oculum enim, cum secundum naturam se habet, non percipit; velut qualis sit humorum calor vel tunicarum. postquam vero praeter naturam aliquid patitur, ut accidit ictericis, tunc oculi pallorem sentit. ideo putant omnia esse pallida. similiter etiam si quis alius humor crystallinum invaserit, et colorem et figuram eius apprehendit. unde etiam in principiis suffusionum, priusquam prorsus impedita fuerit actio pupillae tectae, putant se videre culices et talia quaedam. Ὀφθαλμὸς βασιλέως. Oculus regis. id est, qui multum apud regem potest. sic autem vocabant satrapas, per quos rex omnia videbat: ut regis aures appellabant eos, per quos rex audiebat ea, quae ubicunque a quolibet gerebantur. Ὄφλειν. In iudicio condemnari. Ὄφλημα. Debitum. Ὀφλῆσαι. Deberc.

Ὀφλήσειν. καταδικασθῆναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
τοῖς γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδεικνύουσιν ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζημία. καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὡρισμένον ἐξέτισεν, ὑπερήμερος γενόμενος ἐξετίννυε τεταπλοῦν. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ἐκτῖσαι, καθείργνυντο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασι, καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος Ἀριστογείτονος πατήρ.

Ὄφλησις. χρέος, ὀφειλή.

Ὀφλίσκουσι καὶ Ὄφλουσι. χρεωστοῦσι. καὶ Ὀφλισκάνω.

Ὄφλων. χρεώστων. Καὶ Ὄφλοι. Μὴ διαβάλοι αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ κακότητα ὄφλοι.

Οὔ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.
ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων.

Ὀφνεί. ὄνομα κύριον.

Ὄφρα. ὅπως, ἢ μέχρι, ἢ ἕως, ἢ ἵνα.

Ὀφρυάζω. ῥῆμα. Ὁ δὲ πέμπει τινὰ ὕστερον, ὀφρυάζοντά τε καὶ ἀλαζονείᾳ τινὶ ἀμυθήτῳ ἐχόμενον.

Ὀφρύνιον. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος.

Ὀφρυόεντες. ὑπερήφανοι.

Ὄφρυος. ὑπερηφανίας. 748

Ὀφρυόεσσα. ὑψηλὴ καὶ ἀπόκρημνος.

Ὀφρῦς ἀνασπῶντες καὶ γνάθους φυσῶντες. ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων καὶ ὑπεροπτικῶν.

Ὄχα. ἐξόχως. ἀπὸ τοῦ ἐξέχω ἔξοχος, τὸ ἔξοχον, τὰ ἔξοχα, ἐπίῤῥημα ἔξοχα, ἀποβολῇ τῆς ἐξ προθέσεως ὄχα. ἀποβάλλεται γὰρ πολλάκις ἡ πρόθεσις· ὡς ἐπὶ τοῦ καταιγὶς αἰγίς.

Ὄχανον. τὸ κράτημα τῆς ἀσπίδος.

Ὄχοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβὼς πόδα.

Καὶ Ὀχάνοις, δεσμοῖς.

Ὀχετηγία. καὶ Ὀχετηγός, ὑδρηγός.

Ὀχετόκρανα. τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεράτιναι. οἱ δέ φασι τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς.

Ὄχεα. ἅρματα.

Ὀχέεσθαι. ἐποχεῖσθαι.

Ὄχεσφι. τοῖς ἅρμασιν.

Ὀχετεύει. σαλεύει, μεταφέρει.

Ὀχετός. σωλήν, ἀγωγός, ῥύαξ.

---

2. *Νεφέλαις*] V. 775. Ex Scholiis continua derivavit Suidas. 5. *χρηματικὴ ζημία*] *χρηματικῇ ζημίᾳ* A. 6. *ἐξέτιννυε*] *ἐξετίννυε* V. Med. *ἐξέτιε* Schol. *τεταπλοῦν*] *τεταπλεύρουν* B. *τεταπλῆ* Schol. 7. *ἐκτῖσαι*] *ἀποτῖσαι* E. *τῖσαι* Schol. ubi mox *εἰς τὸ δικαστήριον*. 8. *καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος Ἀριστογείτονος πατήρ*] Scholiastes Aristophanes loco laudato, *ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος*. *Küst.* V. Or. I. in Aristogit. p. 787. 13. *Ὄφλοι*] *ὄφλος* A. *ὄφλει* E pr. Mox *διαβάλλοι* A. *διαβάλη* E. 16. *Οὔ μ' ἐχρῆν*] Aristoph. Ach. 662. (691.) 19. Glossa suspecta. Vide tamen Zon. p. 1488. Moschop. π. σχ. p. 106. f. et Boisson. Anecd. T. III. p. 338. 20. *ἢ ἵνα*] *ἢ ἕως ἢ ἵνα* scripsi cum B. V. E. Med. et Lex. Bachm. p. 323. Agnoscunt Hesychius et Apollonius. *ἵνα — τινὰ* om. A. 21. *Ὀφρυάζω*] *Ὀφράζω* B. E. item in exemplo. Cf. Phrynich. Seg. p. 53. et Pollux II, 50. *Ὁ δὲ πέμπει τινὰ ὕστερ.*] Haec sunt verba Procopii lib. IV. de Bello Goth. c. 11. *Küst.* 22. *ἐχόμενον* V. E. Supra *ἁμαθήτω* V. C.

1. *Ὀφρύνιον. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Δημοσθένης*] P. 899, 1. 4. *Ὀφρύος*] Vide v. *Μαυρίκιος*. 5. *Ὀφρυόεσσα*] Homerus Il. χ. 411. *Küst.* *ἀπόκρημνος*] *ἀπόκρημνον* E. 6. *Ὀφρῦς ἀνασπ.*] Vide Demosth. de F. Leg. p. 442. 9. *ἐπίῤῥημα ἔξοχα* om. B. Tum *καὶ* ante *ἀποβολῇ* omisi cum A. E. *V. *ἀποβάλλεται* cum seqq. om. V. 12. *Ὄχανον*] *Ὄχανος* A. C. Unde Gaisfordus reponebat *Ὄχανα*, usus Gl. Herodot. II, 141. *Ὄχανα*: *ἀσπίδων πόρπακες καὶ οἱ δεσμοί*. 13. *ἐμβεβὼς*] Sic rectius MS. A. quam priores editt. [et B. E.] quae habent *ἐμβαὼς*. *Küst.* *ἐμβεβαὼς* *V. C. Photius. Vide Albert. in Hesych. v. *Ὄχος Ἀκεσταῖος*. Versus male insertus. 15. *Ὀχετηγία*] *Ὀχετηγίαν* A. Hanc et continuam glossam suo loco motam esse apparet. *Ὀχετηγός*] Il. φ. 257. Plut. Mor. p. 495. E. 16. *Ὀχετόκρανα*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *ὀχετάκρανα*. *Küst.* Etym. M. *Ὀχετοκράνια. τὰ κηλώνεια, ἢ ἐκχύσεις αἱ λεγόμεναι τ. μ. εἰσὶ δὲ αὗται ἢ ξύλιναι ἢ κεραμαῖαι.* ubi *κεραμέαι* MS. Dorv. 19. *τὰ ἅρματα*] *τὰ* om. A. B. E. *V. Photius. 20. *Ὀχέεσθαι*] Il. ῥ. 77. 22. *σαλεύει*] An *σωληνεύει*? Sed sic quoque Hesych. *Toup.* MS.

Ὀφλήσειν. Condemnatum iri. *Cum iudex te condemnaturus sit, non praesentibus testibus.* accusatoribus qui crimen obiectum probassent, pecuniaria multa irrogabatur. si tamen tempore statuto non persolvisset, sed diem praescriptum praeterire sivisset, quadruplum solvebat. qui autem solvendo non erant, in carcerem coniiciebantur. id quod cum aliis multis accidit, tum Aristogitonis oratoris patri. *Ὄφλησις*. Debitum. *Ὀφλίσκουσι, καὶ ὄφλουσι*. Debent. Et *Ὀφλισκάνω*. *Ὄφλων*. Debens. Et *Ὄφλοι*, reus esset. *Ne ipsum apud Achaeos criminaretur, et ignaviae reum faceret.* † *Quo me oportebat loculum emere, hoc debens abeo.* dicitur de senibus in iudiciis versantibus. *Ὀφνεί*. Nomen proprium. *Ὄφρα*. Donec, quamdiu, ut. *Ὀφρυάζω*: *Ille vero postea mittit quendam grandi supercilio et immensa arrogantia praeditum.* *Ὀφρύνιον*. Urbs Troadis. Demosthenes in oratione contra Apaturium. *Ὀφρυόεντες*. Superbi. *Ὀφρύος*. Superbiae. *Ὀφρυόεσσα*. Superciliosa et praerupta. *Ὀφρῦς ἀνασπ. Supercilia subducentes et buccas inflantes.* dicitur in arrogantes et superbos. *Ὄχα*. Pro *ἐξόχως*. ab *ἐξέχω* fit *ἔξοχος*, *ἔξοχον*, *ἔξοχα*, et abiecta praepositione *ἐξ*, *ὄχα*. saepe enim praepositiones abiiciuntur, ut in *καταιγίς*, *αἰγίς*. *Ὄχανον*. Ansa clipei. [Et *ὄχος*.] *Cum currum Acestaeum conscendisset.* Et *Ὀχάνοις*, vinculis. *Ὀχετηγία*. Et *Ὀχετηγός*, qui rivos inducit. *Ὀχετόκρανα*. Tuborum capita, ex quibus aqua effunditur. ea autem sunt vel lignea vel cornea. alii autem intelligunt fossas et aquae ductus subterraneos. *Ὄχεα*. Vehicula. *Ὀχέεσθαι*. Vehi. *Ὄχεσφι*. Vehiculis. *Ὀχετεύει*. Quatit, aquas derivat. *Ὀχετός*. Ca-

Ὀχεύω. Ἔσθιε, πῖν', ὄχευε· ὡς τά γε ἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. ἐν ἄλλοις· ὡς τά γε ἄλλα οὐ τούτου ἐστὶν ἄξια, τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίητο, ὥςτ' ἂν ἀπολη- 5
κοῦν τοῖς δακτύλοις, ἀνεζωσμένον Λυδιστί, μαρμάρεον τὴν ὕλην. Σαρδανάπαλος.

Ὀχεύς. ὁ ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας, ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν περὶ τὸν θώρακα ζώνην ἱμάς. 10

Ὀχεία. μῖξις, συνουσία. Καὶ Ὀχεύω, ῥῆμα.

Ὀχεῖον. ἅρμα, δίφρος, ἅμαξα.

Ὀχεῖον. ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Λείναρχος ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχείαν ἀποδεδειγμένον. φησὶ γάρ· Ὠνοῦνταί μου τῶν ἵπ- 15
πων ὀχεῖον. Ἀνκοῦργος δὲ ἐν τῷ Περὶ διοικήσεως γείτονας τοῦ ὀχείου φησί. καὶ μήποτε ἐπὶ τούτου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν, ἢ ὀχήματα μισθοῦνται.

Ὀχῆες. δεσμοί, μοχλοί. 20

Ὄχημα. οὐκ ἐπὶ ἅρματος μόνου. Ἀριστοφάνης·

Οὐκοῦν δικαίως, ὅστις εἰς
ὄχημα κανθάρου ἐπιβὰς
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας.

καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν υἱὸς ὢν Σταμνίου Διόνυσος,
βαδίζω καὶ πονῶ· τοῦτον δ' ὀχῶ, 749
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος φέροι;

Ὀχήσιος. ὄνομα κύριον.

Ὄχθας. τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ.

Ὀχθεῖ. στενάζει.

Ὄχθη. ὁ κρημνός.

Ὀχθήσας. στενάξας.

Ὄχθος. τὸ γυναικεῖον λῶμα.

Ὄχθους. ὕψη, ὑψηλοὺς αἰγιαλούς. Ὡς δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἀφίκοντο πλησίον, ὑπὲρ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιῤῥῶγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον.

Ὄχθοι. αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι, αἱ ἐξοχαί.

Ὀχλεῦντο. ἐκινοῦντο.

Ὀχληρός. ταραχώδης.

Ὄχλησις. ἡ ταραχή.

Ὀχλίζειν. μοχλεύειν, κινεῖν.

---

1. Ἔσθιε, πῖν', ὄχευε· ὡς τά γε ἄλλα οὐδ.] Vide infra v. *Σαρδανάπαλος*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Glossa praeter ordinem ab industriis hominibus importata, qui mendas suorum exemplorum refingere molichantur. τά γε] τὰ δὲ B. 2. οὐ τούτου] Infra οὐδὲ τούτου. 3. ἀποκροτήματος] ἀποκρατήματος B.E. 5. ἐπεποίητο] πεποίητο A.V.E. Med. πεποίηται gl. inferior. ἀποληκοῦν] Rectius ἀπολακοῦν: ab ἀπολακέω. *Küst.* ἀπολακοῦν vel ἀπολακεῖν Portus. Supra leg. ὡς ἄν. 7. Σαρδαναπάλου] Σαρδανά παλος A.V. Id est, sic glossa *Σαρδ.* His in disputatione de Sardanapali epigrammate usus est Naekius in Choerili reliquiis p. 244. 8. Ὀχεύς] Vid. Il. *γ'*. 372. 10. περὶ τὸν θώρακα ζώνην] τὴν θωρακοζώνην Photius et Lex. Bachm. p. 323. *θώρακος* *V. Nimirum duae interpretationes, quod Hesychius docet, in unum coactae sunt, sic illae distinguendae: ὁ τῆς περικεφαλαίας ἱμάς. καὶ ὁ συνέχων τὴν θωρακοζώνην ἱμάς.* Cf. Apollonii Lex. p. 520. 13. Ὀχεῖον. ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχ.] Ex Harpocratione. τοῦ om. A. 15. ἀποδεδειγμένον] ἀποδεδεμένον V. ἀποδεδειγμένου duo libri Harp. τὸν ἵππον] τῶν ἵππων, quod ipsa poscit ratio syntactica, dedi cum A.B.V. et Harpocr. Pal. τὸν ἵππον Phot. Praeterea μοι probandum cum lexicographis. 17. ὀχείου] ᾠδείου Toupii commentum. ἐπὶ τούτου] Scribe, ἐπὶ τόπου τινός, ut habet Harpocratio. *Küst.* Cum Photio. 19. μισθοῦνται] μισθοῦται Harpocr. Phot. 20. Ὀχῆες, δεσμοί] Il. *δ'*. 132. μοχλοὶ refertur ad Il. *μ*. 455. 21. μόνου] μόνον E. Ἀριστοφάνης] In Pac. 865. ubi locus hic ita distinguitur et legitur: *Οὐκοῦν δικαίως, ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου βὰς Ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας. Küst.* Recte se habet ἐπιβάς.

3. Ἀριστοφάνης] Ranis sub initium. Ibi autem versus secundus et tertius sic leguntur: Εἶτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος υἱὸς Σταμνίου Αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ. *Küst.* 7. φέροι] φέρῃ E. 8. Ὀχήσιος] Eius mentio fit apud Homerum Il. *ε*. 843. *Küst.* 9. Ὄχθας] V. Tollius in Apollonii Lex. p. 520. 12. Ὀχθήσας] Glossa Homerica. 13. Ὄχθος] Vid. intt. Hesychii v. Ὄχθοιβοι. 14. Ὄχθους] V. Xenoph. R. Equ. 3, 7. Ὡς δὲ] Voc. *Περιῤῥῶγος* omissum est initium huius loci, sed posterior pars plenius exhibetur. *Hemst.* Locus Dionysii Halic. IX, 15. qui superiora sic scripta reliquit, *γενόμενοι δὲ ποταμοῦ Κρεμέρα πλησίον.* 15. τὸν om. *V. ὄχθου — ἀποτόμου] ὄχθοιο — ἀπὸ τόπου V. 18. Ὄχθοι] Ὄχθη E. 20. Sic Zon. p. 1493. Ὀχλεῦνται Il. *φ*. 261. αἱ ἐξοχαί om. Zon. p. 1492. agnoscit Hesychius. 21. Gl. Ὀχληρός, Ὄχλησις om. V. Silet Gronov.

---

nalis, aquae ductus, rivus. Ὀχεύω. *Ede, bibe, coi: cetera enim nihili facienda sunt.* vel quod in aliis libris scriptum, *cetera enim ne hoc quidem digitorum strepitu digna sunt.* statua enim Sardanapali monumento imposita ita facta erat, ut manus haberet supra caput elatas, et digitis crepuret, more Lydio succincta et ex marmore fabricata. Ὀχεύς. Lorum quo galea collo astringitur. item lorum, quod zonam circa thoracem constringit. Ὀχεία. Coitus, congressus. Et Ὀχεύω, coeo. Ὀχεῖον. Vehiculum, currus, plaustrum. Ὀχεῖον. Hac voce de vehiculo usus est Dinarchus. item de admissario. ait enim: *Emunt equis meis admissarium.* Lycurgus vero in oratione de administratione dicit, *vicinos Ochei.* videndum ne ὀχεῖον acceperit pro loco, in quo iumenta coeunt, vel ubi currus conducuntur. Ὀχῆες. Vincula, vectes. Ὄχημα. Non solum currus, sed omne id quo vehimur. Aristophanes: *Et iure merito, qui scarabaeo volante vectus Graecos servaverim.* Et iterum Aristophanes: *Annon contumelia haec est et ludibrium ingens, quod Bacchus ego et filius Stamnii pedibus iter faciam et lasser: istum vero asino vehi sinam, ne defatigetur, neve onere prematur.* Ὀχήσιος. Nomen proprium. Ὄχθας. Fluvii ripas. Ὀχθεῖ. Gemit. Ὄχθη. Rupes. Ὀχθήσας. Qui gemuit. Ὄχθος. Fimbria vestis muliebris. Ὄχθους. Loca excelsa, altas ripas. *Postquam autem propius ad fluvium pervenerant, in quodam colle praecipiti et praerupto castellum sibi muniverunt.* Ὄχθοι. Asperae et inaccessae rupes, loca eminentia. Ὀχλεῦντο. Movebantur. Ὀχληρός. Turbulentus. Ὄχλησις. Molestia. Ὀχλίζειν. Vectibus mo-

Ὄχλος. ἡ ταραχή.

Ὄχλου. ἀγανακτήσεως, ταραχῆς. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπείθετο τῷ πατρί, καὶ ἦν πρὸς τοὺς πυνθανομένους καὶ ὄχλον κινοῦντας εὖ μάλα ἐγκρατής, καὶ γλώττης ἤρχε. Πολύβιος· Ἦν δὲ ὀχλοκόπος ὁ Φλαμίνιος καὶ δημαγωγὸς τέλειος. Καὶ αὖθις· Οὔτε ἐξετάσαι τὸν ἄνθρωπον οἷόν τε ἦν ἀκριβῶς, ἀσθενείᾳ σώματος ὀχλούμενον, οὔτε ἐρωτᾶν, εὐλαβείᾳ τοῦ ὀχλώδους.

Ὀχλώδης. ὁ ταραχώδης.

Ὀχμάζω. κατέχω.

Ὀχοζίας, βασιλεὺς Ἰουδαίων, ἐν Σαμαρείᾳ ἔχων τὴν δίαιταν, πονηρὸς ἦν, κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις, καὶ Ἱεροβοὰμ τῷ πρώτῳ παρανομήσαντι καὶ τὸν λαὸν ἀπατᾶν ἀρξαμένῳ.

Ὄχος. τὸ ἅρμα. καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ὁρμή. ἐξ οὗ καὶ ὀχετός. ἡ δὲ δοτικὴ τῷ ὄχει.

Ὀχοῦμαι. γενικῇ.

Ὀχῶν. ὀχευτικῶς ἔχων.

Ὄχοις. Σοφοκλῆς·

Μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις.

Ὀχυρός. ὁ ἰσχυρός.

Ὀχύρωμα. ἡ κλεισοῦρα παρὰ Ῥωμαίοις.

Ὀχυρώτερος. στερεώτερος.

Ὄψ. ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ō μικροῦ. καὶ κλίνεται ὀπός.

Ὄψα.

Ὀψάριον. τὸ ἰχθύδιον.

Ὀψαρτυτής. μάγειρος.

Ὀψαρτυτική. μαγειρική.

Ὄψέ. βραδέως.

Ὀψείοντες. ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν βουλόμενοι.

Ὄψ' ἦλθες· ἀλλ' ἐς Κολωνὸν ἵεσο. ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.

Ὀψιγενής. βραδέως γεννηθείς.

Ὀψία. ἡ βραδεῖα.

Ὀψιγόνων. τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων.

Ὀψιμαθής. Ἦν δὲ ὁ Σουπηρίας ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς, τὴν δὲ φύσιν ὑπονωθέστερος, τριάκοντα ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία.

---

3. ἐπείθετο] ἐπέθετο V. 5. Πολύβιος] Lib. III. c. 80. Vide etiam supra v. Δημαγωγός, et infra v. Φλαμίνιος, ubi eadem leguntur. Küst. Hoc exemplum non magis convenit quam quod subsequitur, cui poterat locus esse in v. Ὀχλώδης. 7. ἐξετάσαι] ἐξετάσας B. E. 8. εὐλαβείᾳ τοῦ ὀχλώδους] Interpres Suidae vertit *propter metum hominum turbulentorum.* Rectius Steph. in Thes. v. Ὀχλώδης reddit, *metu turbarum*, vel *ne maiore molestia afficerentur.* Abresch. Diluc. Thuc. p. 590. 12. Ὀχοζίας, βασιλεὺς Ἰουδαίων, ἐν Σαμ.] Haec sunt verba Iosephi Antiq. Iud. IX, 2. Qui rectius Ἰσραηλιτῶν. Küst. 13. κατὰ] καὶ Ioseph. 15. καὶ om. Med. 17. δὲ om. *V. 18. Om. vulg. silente Gron. 19. Ὀχῶν] Glossa suspecta. 20. Σοφοκλῆς] Electr. 727.

1. Ὀχύρωμα] Vid. v. Κλεισοῦραι. Edd. κλεισούρα. 3. Vide v. Ὦψ, olim hinc interpolatam sive Zon. p. 1494. 7. Ὀψαρτύτης Edd. Sub finem cum A. V. delevi: ζήτει ἐν τῷ Λαιτρός. Item cum iisdem quae propinquae glossae adhaerebant: Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδοαριστοφάνειος συνῆξεν ὀψαρτυτικὰς λέξεις. Ubi Küsterus: „Vide supra v. Ἀρτεμίδωρος, et infra v. Τιμαχίδας, ubi eadem leguntur." 10. Ὀψιόντες] Il. ξ'. 37. 12. Ὄψ' ἦλθες· ἀλλ'] Metrum versus huius claudicat, quod recte se habebit, si sic scribas, Ὀψ' ἦλθες· ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἵεσο. Sic enim versus hic legitur apud Hesychium v. Ὄψ' ἦλθες et Pollucem lib. VII. c. 29. Küst. Item apud Photium et in Argum. Sophocl. Oed. Col. Prov. Coislin. 397. Ὄψ' ἦλθες· ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἵεσο: ἐπὶ τῶν καθυστεριζόντων καὶ βραδέως ἐρχομένων, παρόσον τῶν ὀψὲ ἐλθόντας πάλιν ἀπέλυον ἐπὶ τὸ μισθωτήριον, τὸ δ' ἦν ἐπὶ τῶν Κολωνῶν. Similiter Bodl. 717. Edd. ἵεσο. 15. Ὀψιγενής] Ὀψιγεννής Photius. 16. βραδία C. 17. Ὀψιγόνων] Homerus Il. γ'. 353. Küst. καὶ om. Med. 18. γεγεννημένων] γεγενημένων Med. ἐσομένων V. Phot. Schol. Hom. 19. ὁ βραδυμαθής interpretantur Zon. p. 1493. et Hesychius. Ἦν δὲ ὁ Σουπηρίας ὀψιμ.] Eadem de Superiano (pro Σουπηρίας enim hic apud Suidam scribendum est Σουπηριανός) ex Damascio refert Photius p. 1045. (341. extr.) et Noster infra v. Σουπηριανός. Küst. Unde cognosci licet, quantum oratio Damascii fuerit immutata. Σουπειρία A. Σουπηρία E.

---

vere, movere. Ὄχλος. Turba. Ὄχλου. Turbae, tumultus. *Et in ceteris quidem patri parebat, et erga percontantes turbarumque auctores ita modestum se gerebat, ut linguae temperaret.* Polybius: *Flaminius autem auram populärem maxime captabat, et dicendo ad plebem excellebat.* Et alibi: *Neque virum illum accurate licebat explorare, quod infirmitate corporis vexabatur; neque interrogare, propter metum periculi.* Ὀχλώδης. Turbulentus. Ὀχμάζω. Contineo. Ὀχοζίας. Ochozias, Rex Iudaeorum, Samariae degens, vir pessimus fuit, et utrique parenti omnino similis, et Hieroboami primi Israelitarum corruptoris aemulus. Ὄχος. Vehiculum. item fluxus aquae. unde etiam ὀχετός, canalis. dativus est ὄχει. Ὀχοῦμαι. Aptum genitivo. Ὀχῶν. Coire cupiens. Ὄχοις. Sophocles: *Frontes impingunt in Barcaeos currus.* Ὀχυρός. Robustus. Ὀχύρωμα. Fauces montium, quas Romani *claustra* vocant. Ὀχυρώτερος. Firmior. Ὄψ. Vox. per ō. et declinatur ὀπός. Ὄψα. Ὀψάριον. Pisciculus. Ὀψαρτυτής. Coquus. Ὀψαρτυτική. Opsoniorum parandorum ars. Ὄψέ. Sero. Ὀψείοντες. Videre cupientes, societatis appetentes. Ὄψ' ἦλθ. *Sero venisti: sed Colonum pete.* hoc in sero venientes et mercenarios dicitur. Ὀψιγενής. Sero natus. Ὀψία. Sero. Ὀψιγόνων. Sero multoque tempore post genitorum. Ὀψιμαθής. *Superianus autem cum sero admodum ad discendas litteras accessit (anno enim aetatis tricesimo demum rhetorum libros legere coeperat), tum ingenio tardiore praeditus*

Ὄψιμον. τὸ βραδέως γινόμενον.

Ὀψινόν. πρὸς ὀψέ.

Ὄψις. ὅρασις, καὶ ἡ θεωρία. Τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς πόλεως ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ περιελάμπετο, καὶ τῆς ὄψεως ἐκείνης οὐδὲν οὔτε τοῖς σφετέροις ἐπιτερπέστερον, οὔτε τοῖς πολεμίοις παρέστη φοβερώτερον. — Ὅτι ἡ ὄψις τῶν δώδεκα χρωμάτων ἐστὶ κριτική, λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ τῶν μεταξύ, ξανθοῦ καὶ φαιοῦ, ὠχροῦ, ἐρυθροῦ, κυανοῦ, ἀλουργοῦ, λαμπροῦ, ὀρφνίου. ἡ δὲ ἀκοὴ κριτική ἐστιν ὀξέος καὶ βαρέος φθόγγου. ἡ δὲ ὄσφρησις κριτικὴ εὐωδῶν καὶ δυσωδῶν ὀσμῶν καὶ τῶν μεταξύ, σηπομένων τε καὶ βρεχομένων, ἢ τηκομένων ἢ θυμιωμένων. ἡ δὲ γεῦσις κριτικὴ γλυκέων τε καὶ πικρῶν χυμῶν καὶ τῶν μεταξὺ έ. ἑπτὰ γάρ εἰσι χυμοί, γλυκύς, πικρός, ὀξύς, δριμύς, [στυφύς,] σομφός, ἁλυκός, στρυφνός. ἡ δὲ ἁφὴ πλειόνων ἐστὶ κριτική· βαρέων, κούφων καὶ τῶν μεταξύ· τραχέων καὶ λείων καὶ τῶν μεταξύ· ξηρῶν καὶ ὑγρῶν. καὶ αἱ μὲν τέσσαρες αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἰσι, καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος κεχώρηκε, καί ἐστι κοινὴ πάσης αἰσθήσεως.

Ὀψισθέντα. ὀψὲ τῆς ὥρας ἐλθόντα. Ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεύς, ὃ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα.

Ὀψιτέλεστον. βραδέως τελειούμενον.

Ὀψοδεῖα. ἡ ἔνδεια τῶν ὄψων. ὀψοδεία δέ.

Ὄψον. πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον.

Ὀψοποιουμένοις. ὄψα ὠνουμένοις. Ἐναγχος οὖν ποιμέσι τισὶν ὀψοποιουμένοις ἰχθῦς ἀπεδόμην.

Ὄψος. μοχθηρός.

Ὀψοφαγία. καὶ Ὀψοφάγος, λαίμαργος, ὕψα ἐ[illegible]σθίων. Φιλόξενος ὁ Λευκαδίου ἐγένετο ὀψοφάγος· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἦν ὀψοφάγος ὁ Φιλόξενος, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς [τὰ θερμά,] καθιέντα ἐς ὕδωρ θερμόν, καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι. παραπλήσια

751

---

1. Ὄψιμον] Il. β'. 325. Vox aevo citeriore frequentata: v. Valck. in Herod. VIII, 130. et Lobeck. in Phryn. p. 52. 2. Gl. om. A. πρὸς] πρὸ V. 3. πρὸ τῆς] πρὸς τῆς B. 7. ἡ ὄψις τῶν δώδεκα χρωμάτων ἐστὶ κρ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli αὐτόλεξει etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Vita Pythagorae, Cod. CCXLIX. p. 1316. (439.) ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* Desunt haec V. Ὅτι praefixit Gaisf. 9. φαιοῦ] καὶ φαιοῦ A. B. E. Med. 10. ὀρφνίου] Photius ὀρφνίνου. *Küst.* Id praestare docent loci Iungerm. in Polluc. VII, 69. collecti. Mox λαμπροῦ om. B. E. Med. 12. σηπομένων] ἐκ σηπομένων Photius. 13. θυμιωμένων] θυμιαζομένων Photius. 15. χυμοί] οἱ χυμοὶ πάντες Photius. 16. στυφύς] Est vox non solum corrupta, sed etiam supervacanea (non enim septem erunt sapores, si eam retineas, sed octo): quae proinde recte apud Photium deest. *Küst.* στυμφύς B. E. Tum σοφός A. E. 18. καὶ κούφων] καὶ om. A. E. Med. Photius: qui mox addit θερμῶν τε καὶ ψυχρῶν καὶ τῶν μεταξύ. Cum eodem supplenda καὶ τῶν μεταξὺ post ὑγρῶν. 21. ἰδιάζουσι καὶ] καὶ expungendum cum Photio, qui mox δι' ὅλου τοῦ σώματος.

3. Ἀπέκτεινε δὲ αὐτ.] Locum integrum scriptoris, ex quo fragmentum hoc decerptum est, adducit Suidas infra v. *Τιμωροῦντος. Küst.* Aelianus ibi rectius, ἀπ. δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεύς. 6. Ὀψιτέλεστον] Homerus Il. β'. 325. *Küst.* Ὀψιτελέστερον et τελευμένον V. ὀψιτελέστατον Zon. p. 1495. Statim Ὀψόφαγος. ζήτει ἐν τῷ Ἁρμονίαν. omiserunt A. V. 7. ὀψοδεία δέ] Sic A. V. et qui δέ post φθόγγον addit Zon. p. 1494. Clarius dictum καὶ ὀλιγοδεία ὁμοίως sub v. Ὀλιγοδεΐα. ὀψεία δέ B. E. Edd. vett. Om. Küst. 8. Ὄψον] Ex Schol. Ven. Il. λ'. 630. *Gaisf.* Cf. Hesych. v. Ὄψα. 9. Ὀψοποιουμένοις — τισὶν om. V. Post Gaisfordus delevit Ὀψοπώλιον. ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστείου, cum A. V. Αὐγουστείῳ Med. 12. Sic Hesychius et Photius: quorum consensus satis vetustam esse corruptionem arguit. 14. Φιλόξενος ὁ Λευκάδιος ἐγένετο ὀψοφ.] Haec sumpta sunt ex Athenaei Dipnosoph. lib. I. p. 5. eademque leguntur infra v. *Τιμαχίδας. Küst.* ὁ Λευκαδίου A. V. ut infra vv. Φιλόξενος et Τιμαχίδας. 15. καὶ om. *V. 16. ὀψοφάγος ὁ Φιλόξενος] Φιλ. ὁ λευκαδίου ἐγένετο ὀψοφάγος V. 18. καθιέντα] προσκαθιέντα A. B. V. E. Med. Exciderant igitur τὰ θερμά: ac Gaisfordus intra uncos adiecit ex Athenaeo πρὸς τὰ θερμά, firmante v. Τιμαχίδας. 20. ἦν *V. ὑπεποιεῖτο] De quo verbo v. Iacobs. in Philostr. p. 341. ἐπεποιεῖτο V.

---

erat. Ὄψιμον. Tardum. Ὀψινόν. Serum. Ὄψις. Aspectus, contemplatio. *Quae igitur ante urbem erant argento et auro undique fulgebant: adeo ut aspectu illo nihil neque iucundius amicis neque hostibus esset formidabilius.* — Visus iudex est duodecim colorum, albi et nigri, et inter eos mediorum, flavi, fusci, pallidi, rubri, caerulei, purpurei, splendidi, obscuri. auditus vero iudex est suavium et foetidorum odorum et interiectorum, quaeque putrescunt et madefiunt, vel tabescunt, vel adolentur. gustus iudex est dulcium et amarorum saporum et interiectorum quinque. septem enim sunt sapores, dulcis, amarus, acidus, acer, mollis, salsus, austerus. tactus vero plurium est iudex, gravium et laevium et interiectorum, asperorum et laevium et interiectorum, siccorum et humidorum. et hi quidem quattuor sensus in capite sunt, et propriis suis instrumentis includuntur. tactus vero per caput perque corpus diffusus est, et communis est omnium sensuum. Ὀψισθέντα. Qui sero advenit. *Occidit eum caupo, ad quem tempore vespertino deverterat.* Ὀψιτέλεστον. Quod sero perficitur. Ὀψοδεΐα. Opsoniorum penuria. item ὀψοδεία. Ὄψον. Opsonium, vel quicquid edulii cum pane editur. Ὀψοποιουμένοις. Opsonia ementibus. *Nuper igitur quibusdam pastoribus opsonia ementibus pisces vendidi.* Ὄψος. Improbus. Ὀψοφαγία. Et Ὀψοφάγος, gulosus, heluo. Philoxenus Leucadius fuit heluo, a quo etiam Philoxeniae placentae dictae. Philoxenus autem adeo gulosus fuit, ut palam in balneis manum in aquam ferventem demittens eam ad calida tractanda assuefaceret; item os calida collueret, ne fauces ferventibus cibis offenderentur. cum coquis etiam clam agere sole-

δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρώβυλός φησίν·

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
τοὺς δακτύλους δήπουθεν Ἰδαίους ἔχω,
ἀντὶ τοῦ ψυχρούς,
καὶ τὸν φάρυγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις.

Ὀψώνια. κέρδη, χαρίσματα. ὁ Ἀπόστολος· Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς σαρκὸς θάνατος.

Ὀψώνιον. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἡ ἀφωρισμένη τροφή.

1. Κρώβυλος] Κρώβουλος V. 3. Ἐγὼ δὲ] δὲ om. V. Med. 4. Ἰδαίους] Vide Nos supra in v. Ἰδαίους, Küst.

1. λάρυγγ' Athenaeus. τεμάχοις] Metri gratia scribendum est τεμαχίοις, ut legitur apud Athenaeum, itemque Nostrum infra v. Τιμαχίδας. Küst. τεμαχίοις A. B. V. E. 2. κέρδη, χαρίσματα] Inverso ordine χαρίσματα, κέρδη scribendum mavult Gatakerus Adv. Misc. p. 221. conf. Suicer. Thes. Eccles. in v. Χάρισμα. Gaisf. Ἀπόστολος] Ad Rom. VI, 23. sed ubi legitur ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, etc. Küst. Item apud Zon. p. 1495. 3. θάνατος] θανάτου V. In quo codice desiderantur hinc omnia usque ad τὸν ἵππον τὰ παλτὰ in v. Παλτά. 4. θείᾳ γραφῇ] Respicitur, ni fallor, ad II. Corinth. 11, 8. ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον. Ibi etiam Theodoretus explicat τὴν ἀναγκαίαν τροφήν. Ernest.

bat, ut cibos quam calidissimos apponerent. similia etiam de Archyta narrant. et Crobylus inquit: *Ego vero ad calida haec supra modum digitos habeo Idaeos* (i. e. frigidos), *et volupe mihi est guttur salsamentis calefacere.* Ὀψώνια. Lucra, dona. Apostolus inquit: *Stipendium enim peccatorum mors.* Ὀψώνιον. In Sacra Scriptura sic vocatur portio cibi cuilibet assignata.

Ω.

Ὦα. *μηλωτή, διφθέρα: καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον. ὦαν ἐκάλεσεν ὁ Δαβὶδ ὃ καλοῦμεν περιτραχήλιον· οἱ δὲ στόμα ἐνδύματος εἰρήκασιν· οἱ δὲ τὴν ἀνάκλασιν τοῦ ἱματίου.* Ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Ὠιά. *τὰ ἐκ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων γεννώμενα.*

Ὠατοθήσω. *ἀκούσομαι. Λωριεῖς.*

Ὠβάς. *παρὰ Πλουτάρχῳ.*

Ὠβέλισται. *ἠθέτηται, ἠλλοτρίωται. ὁ γὰρ ὀβελὸς ἐν τοῖς βιβλίοις ἀθετήσεως σύμβολον.*

Ὤγ, *βασιλεὺς τῆς Βασάν, καὶ Σηών, βασιλεὺς τῶν Ἀμορῥαίων, οἷον ἐπὶ δυναστείᾳ ἐσεμνύνοντο. ὁ δὲ Ὤγ καὶ κλίνη ἐκέχρητο σιδηρᾷ, διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, ἐννέα μὲν πήχεις τὸ μῆκος, πέντε δὲ τὸ εὖρος ἐχούσῃ. ὁ βασιλεὺς τῆς Βασὰν Ὤγ προσαγορεύεται, τουτέστι διάφραξις· ὡς τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης, τοῦτο γὰρ ἡ Βασάν, τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας ἡμῖν ἀποφρασσόντων. ὃν ἀποκτενεῖ Κύριος ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῶν κρατουμένων.*

Ὠγαθέ. *ἀντὶ τοῦ, ὦ ἀγαθέ.* 752

Ὠγενίδαι. *ἀρχαῖοι.*

---

1. Ὦα. In codd. C. E. littera Ω legitur post Ψ. 3. ὁ Δαβίδ] Psalm. CXXXII. *Καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.* Theodoretus ad illum locum p. 931. Ὦαν ἐκάλεσεν, ὃ καλοῦμεν περιτραχήλιον. τοῦτο δὲ καὶ ὁ Ἀκύλας στόμα ἐνδυμάτων εἰρηκε. Huius vestigia hic legit Suidas. *Küst.* περιτραχήλιον] ἐπιτραχήλιον E. repugnante Zon. p. 1879. 6. Ὠά ut solent Edd. ὀρνίθων] Vocem hanc ex MSS. Pariss. revocavi, quae in prioribus editt. deest. *Küst.* Continuo καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάντων nesciunt A. B. C. Item post γεννώμενα delevi cum A. Ὠὰ κρατεῖν ἔσθειν τε, σημαίνει λύπας. Ubi Küsterus: „Est versus oneirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum." 8. Ὠατοθήσομαι] Pro οὐατοθήσομαι. *Küst.* Non facile mihi persuadebo genuinum esse quod nobis praebet Suidas, Ὠατοθήσομαι etc. Οὐατα Dorice dicebatur, ut habet Hesych. Ὠατα· ὦς est apud Theocrit. XI, 32. atque adeo dici forte potuit ἐς ὦατα θήσομαι, pro ἀκούσομαι *auscultabo.* Mira finguntur ad Hesych. in Ὠάσω, θήσω: verbum forte fuit Ὠατοτεθήσω, redditum ἀκούσομαι. *Valckenarius* Callim. p. 247. sq. Ὠατωθήσω Photii MS. Ὠατοθήσω A. C. quod reponunt viri docti in Hesychio, ubi MS. Ὠάτω, θήσω. Ceterum assentior Valckenario, haec ab corruptione formulae cuiuspiam repetenti. 9. Ὠβάς] Ὠβάξ A. B. E. C. Cum iisdem deinde omisi, quorum postrema sunt Stephani Byzantii, priora, quae Gaisfordi fuit suspicio, Mediol. editor a Plutarcho sumpsit: *Καὶ ὠβὰς ὠβάξαντα. σημαίνει δὲ τὸ μὲν ὠβάξαι, διέχειν καὶ κατανεῖμαι. τὸ δὲ ὠβὰς μερίδα τοῦ πλήθους.* Ὠβαρηνοί. μέρος Ἀρμενίας, περικείμενον Κύρῳ ποταμῷ. παρὰ Πλουτάρχῳ] In Lycurgo (c. 6.), ubi sic legitur: *Φυλὰς φυλάξαντα, καὶ ὠβὰς ὠβάξαντα τριάκοντα, γερουσίαν σὺν ἀρχαγέταις καταστήσαντα*, etc. Addit deinde, *φυλὰς φυλάξαι καὶ ὠβὰς ὠβάξαι*, eo loco esse, *διέχειν καὶ κατανεῖμαι τὸ πλῆθος εἰς μερίδας.* Ὠβή igitur apud Lacedaemonios erat tribus, vel pars populi in certas classes distincti. Confer etiam Henr. Steph. in Thesauro. *Küst.* 10. Ὠβέλισται — σύμβολον] Locus notandus, sed non obelo: obelus enim nota ἀθετήσεως. Diog. Laertius in Platon. p. 226. ed. H. Steph. [III, 65. 66.] *ὀβελὸς περιεστιγμένος, πρὸς τὰς εἰκαίους ἀθετήσεις· ἀντίστιγμα περιεστιγμένον, πρὸς τὰς διττὰς χρήσεις καὶ μεταθέσεις τῶν γραφῶν· — ἀστερίσκος, πρὸς τὴν συμφωνίαν τῶν δογμάτων· ὀβελός, πρὸς τὴν ἀθέτησιν.* Atque isto sensu verbum ὀβελίζειν usurpat Cicero in Epist. ad Dolabellam: *Profert alter, ut opinor, duobus versiculis expensum Niciae: alter Aristarchus hos obelizei. Ego, tanquam antiquus criticus, iudicaturus sum, utrum sint τοῦ ποιητοῦ, an παρεμβεβλημένοι.* Quae παρεμβεβλημένα Ciceroni, ἐμβόλιμα dixit nonnemo. Hesych. Ἐμβόλιμα ἔπη, τὰ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν ὡς ἀλλότρια καὶ νόθα ἀθετούμενα. Atque hinc obiter emendandus locus Aelii Herodiani a Piersono nuperrime editi, et locus quidem, si quis alius, conclamatus. Est autem p. 448. *Γραμματεῖον καὶ δέλτον ἐρεῖς, οὐχὶ πίνακα. Θετταιὸν γὰρ τοὔνομα.* Ubi illud Θετταιὸν nec Graecum nec Latinum nec Syrophoenicum est. Nec docti quicquam ex penu suo contulerunt. Tu vero, mea fide, si qua demum, reponas: *ἀθετητέον γὰρ τοὔνομα. Vox enim ista explodenda est atque obelo notanda.* Quae egregia medicina est. Polybius lib. III. p. 254. *Πρῶτον μὲν ὅτι τὰς πρὸς Ἀσδρούβαν γενομένας ὁμολογίας οὐκ ἀθετητέον, καθάπερ οἱ Καρχηδόνιοι λέγειν ἐθάῤῥουν. Toup.* I. p. 450. Criticorum obelis post Villoisoni aliorumque curas non attinet immorari. ἠλλοτρίωται om. C. σεσημείωται ἢ ἠθέτηται Zonaras. Mox delevi cum A. B. E. C. Ὤβρων. ποταμός. καὶ κλίνεται Ὤβρωνος. Irrepsit glossa e Zon. p. 1880.

1. Σηώ] Σηών A. B. E. Dein βασιλέα Med. σημαίνει βασιλέα τῶν C. qui infra προσαγορεύετο. 2. οἱ] οἷον scripsi cum A. οἷς B. E. C. οἳ Med. 11. Ὠγενίδαι] Ὼγενίδαι A. Hesychius: Ὠγενίδαι· ὠκεανίδαι. Ὠγὴν γὰρ ὠκεανός. Contra post v. Ὤγμευον quae extabant e Steph. Byz. transcripta, Ὤγενος. ἀρχαῖος θεός. ὅθεν Ὠγενίδαι, καὶ Ὠγένιοι, ἀρχαῖοι. Ὤγες. ἔθνος, omiserunt A. B. E.

Ὦα. Pellis ovina. item limbus vestimenti circa imam eius partem. vel David sic vocavit superiorem vestis aperturam, cui collum inseritur: quam nos περιτραχήλιον vocamus. alii tamen intelligunt os vestimenti, alii laciniam vestis. *In limbum vestis ipsius.* Ὠιά. Ova gallinarum. Ὠατοθήσω. Audiam. sic Dorienses. Ὠβάς. Apud Plutarchum legitur. Ὠβέλισται. Obelo notatum est, reiecticium est. obelus enim in libris est signum reiectionis. Ὤγ. Og, rex Basan, et Seo, rex Amorrhaeorum, potentia sua superbiebant. Og vero etiam ferreo utebatur lecto, qui ob magnitudinem corporis eius novem cubitorum longitudinem, quinque vero latitudinem habebat. rex Basan appellabatur Og, i. e. interclusio: quod opera turpitudinis (id enim vox Basan significat) viam salutis nobis intercludant. hunc Dominus occidet, ad liberandos eos qui servitute sunt oppressi. Ὠγαθέ. Pro ὦ ἀγαθέ. Ὠγενίδαι. Id est, antiqui.

Ὠγκώθη. Κἀκ τούτου ἐπὶ πλεῖον ὠγκώθη ἢ κατὰ τὸ ὑπάρχον.

Ὤγμευον. Ξενοφῶν ἐν β'. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. παρὰ τὸν ὀγμόν, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.

Ὤιγνυντο. ἠνοίγοντο.

Ὠγύγια κακά. ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν. ἄμεινον δὲ λέγειν Ὠγύγια κακὰ τὰ παλαιά. τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

Ὠγύγιον. ἀρχαῖον, παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ Ὤγυγον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.

Ὧδε. οὐ μόνον τὸ οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε, ὡς ἡμεῖς. Κρατῖνος Ἀραπέτισι·

Τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι.

Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ·

Ἐκδότω δέ τις
καὶ ψηφολόγον ὧδε καὶ δίφρω δύο.

καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ. Εὔπολις Ταξιάρχοις·

Οὐκ ἦν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

Ὧδέ πως. οὕτω πως.

Ὤιδει. ὠγκοῦτο.

Ὦ δειλακρίων σύ. ἀντὶ τοῦ, ὦ κακόδαιμον καὶ δειλότατε.

Ὠιδεῖον. Ἀθήνησιν ὥσπερ θέατρον, ὃ πεποίηκεν, ὡς φασι, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ᾠδεῖον ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος. διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἅλφιτα ἐκεῖ.

Ὠιδή. τραγῳδία.

Ὠιδηκός. φλεγμαῖνον, πεφυσιωμένον. Ὠιδηκός τε γὰρ ἦθος ὑπὸ πλούτου καταστέλλει, τὸ εὔδαιμον ἑτέρωθι δείξας, καὶ τὸ καταπεπτωκὸς ὑπὸ πενίας ἐγείρει, καὶ ἀταπείνωτον εἶναι παρασκευάζει τῷ καταμελιτοῦντι τὰς ἁπάντων ἀκοὰς διηγήματι· ὑφ' οὗ κἂν Ξέρξης ἐπείσθη, Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ τὴν μεγάλην στρατιὰν ἐλάσας ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας.

Ὠιδηκώς. οἰδήσας, φυσήσας.

Ὠδίν, ᾠδῖνος. ταῖς ᾠδῖσι. Ὠδίς. ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη. Ὁ δὲ ἐξειπεῖν τὴν ᾠδῖ'να, ἣν ἐκύει, οὐκ ἐτόλμα, τὴν ἐλπίδα τοῦ ἴσως ἄν ποτε τυχεῖν ἐν τῷ κρύπτειν ὑποθάλπων ἀρ' ἐκεῖνος. 753

---

1. Ὠγκώσθη bis C. 3. Ξενοφῶν] Lib. II. de Instit. Cyri p. 59. (II, 4, 20.) sed ubi hodie male legitur ὤγμενον, ut Portus etiam monuit. *Küst.* Vide v. Ὀργμεύοντες. 6. Ὤιγνυντο] Vide gl. Ὠίγνυντο. 8. Ὠγύγου] Ὠγύγην Vat. Prov. IV, 52. ubi Ὠγύγου MS. 1773. [Bodl. 957.] quomodo corrigit Meursius Regn. Attic. I, 5. sed adversante Stillingfleetio Origg. Sacr. I, 1, 20. ὠγύρου C. *Gaisf.* 10. λέξις] λύσις A. Cf. Blomf. gloss. S. Th. 310. Statim omittunt A. B. E. Ὠγη. διάφραξις. Ὠγύγιαι πύλαι. ἀρχαῖαι. Ὠγυγία. νῆσος. Et paulo post Ὠγυρις. λίμνη. 12. Ὤγυγον] Ὠγύγιον Photius, ὦγυον C. 17. Ἀριστοφάνης] Fr. 127. 19. ψηφολόγον] Photius in Lexico inedito habet ψηφολογεῖον. Ceterum metrum versus huius claudicat, quod sic in integrum restitui potest, Ἐκδότω τις ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο. *Küst.* ψηφολόγιον legendum cum Photio MS. ψοφολόγον C.

3. Ὦ δειλακρίων σύ] Aristoph. Av. 143. *Küst.* κακοδαιμονέστατε σὺ] κακόδαιμον A. C. Schol. 5. Ὠιδεῖον] Vid. Meurs. Att. Lectt. IV, 28. Areopag. c. 11. p. 119. Ibi δίκας σίτου, actiones, quas mulieres repudiatae vel dimissae viris intentabant per κύριον s. tutorem de alimentis, cum nimirum dotem restituere nollent, tanquam de usuris dotis audiebat (archon) et disceptabat. Vid. infra Σίτου δίκη et Petit. LL. Att. VI, 2. p. 457. Salmas. de Mod. Usur. c. 4. p. 160. 162. *Reines.* Confer Schol. Aristoph. Vesp. 1104. *Küst.* Vid. Taylor. in Demosth. c. Neaer. p. 1362, 19. Reisk. Luzacii Lectt. Att. p. 60. et Sinten. in Plut. Pericl. p. 138. sq. 8. ἐν αὐτῷ δ' ἐστι A. Photio repugnante. 9. διεμετρεῖτο] Demosth. c. Phorm. p. 589. affert Toupius. 15. καταμελιτοῦντι] καταμελιττοῦντι A. qui Gaisfordo imposuit. 20. Post ᾠδῖσι delevi cum A. C. Καὶ Ὠδίνω, τὸ γεννῶ, ἢ ἐγκυμονῶ. αἰτιατικῇ. Deinde quod ordo litterarum suadebat, continuam glossam Ὠδίς adiunxi, cui praefigendum erat καὶ e Zon. p. 1882. 21. Ὁ δὲ ἐξειπεῖν] Hoc fragmentum Aeliano assignandum esse puto: quod ex stilo manifestum est. Confer nos supra in v. Ἐπιῤῥαπίζων. Ceterum hic locus partim legitur apud Suidam v. Ἐκύει. *Toup.* Ili. p. 157. 23. ἄρ'] ἄρ' ει B. ἄρ' εἰ E. Latet ἄρα ἐκεῖνος, quam formulam deperiit Aelianus.

Ὠγκώθη. *Et inde fastu maiore quam pro opibus inflari coepit.* Ὤγμευον. Progrediebantur. Xenophon lib. II. ab ὀγμός, i. e. via, per quam messores ordine progrediuntur. Ὤιγνυντο. Aperiebantur. Ὠγύγια κακά. Ogygia mala: id est, gravia. Cadmus enim Ogygi filius propter filias suas in calamitates incidit. praestat tamen dicere, Ogygia mala esse antiqua. hoc enim vox ista significat. Ὠγύγιον. Antiquum, priscum. vel maximum. quod Ogygus primus Thebanorum rex fuit. Ὧδε. Non solum significat ita, sed etiam hic, ut apud nos. Cratinus *Fugitivis*: *Illos qui hic tantum seditionem excitant, et aliqui esse volunt.* Aristophanes *Cocalo*: *Tradat vero quis alveum et sellas duas.* apud Platonem etiam significat huc et hic. plerumque tamen, ita. Eupolis *Taxiarchis*: *Non, si caveas quidem, hoc pacto clipeum tenens.* Ὧδέ πως. Sic fere. Ὤιδει. Tumebat. Ὦ δειλακρίων σύ. O infelix, o miserrime. Ὠιδεῖον. Athenis tanquam theatrum erat, quod Periclem aiunt extruxisse, ut musici in eo certarent. ideo vocatum est ᾠδεῖον: ab voce ᾠδή. ibidem archon ius dicebat; itemque fariuam dimetiebantur. Ὠιδή. Tragoedia. Ὠιδηκός. Tumens, inflatum. *Et divitiis inflatum animum reprimit, felicitatem alibi sitam esse demonstrans; et ob paupertatem abiectum erigit, humilemque esse vetat, oratione utens omnium aures demulcente, quae vel Xerxis animum flexisset, Xerxis inquam illius, qui magnum illum exercitum in Graecos duxit.* Ὠιδηκώς. Tumens, inflatus. Ὠδίν, ᾠδῖνος. Et Ὠδίς, dolor partus. *Ille vero dolorem, quo cruciabatur, declarare non audebat, quod spem fovebat, hac dissimulatione tandem voti sui se compotem*

Ὠδῖνες θανάτου καὶ παγίδες. οἱ θανατηφόροι κίνδυνοι. Λαβίδ· Ὠδῖνές ᾅδου περιεκύκλωσάν με· προέφθασάν με παγίδες θανάτου. ὠδῖνες καλοῦνται αἱ πρὸ τοῦ τοκετοῦ τῆς τικτούσης ὀδύναι. τοιγαροῦν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ταύτης ὠδῖνες ᾅδου προσαγορεύονται αἱ αὐτῷ προσπελάζειν τῷ θανάτῳ παρασκευάζουσαι συμφοραί.

Ὤδινον. ἐνεκυμόνησαν, ἀπέτεκον. Ὁ δὲ ἦν πλούτῳ καὶ γένει διαφανής. οὐκοῦν οἱ πολῖται ὠδίνον κατ' αὐτοῦ φθόνον γενναῖον. — Ὠδίνων τὴν καθ' ἡμῶν λοιδορίαν, ἄθρουν ἐξέχεας. ἀντὶ τοῦ ἀθρόως, ὁμοῦ.

Ὠδί πη, καὶ Ὠδί πως.

Ὠιδόν. ᾠδικόν, ψάλτην. ἐν Ἐπιγράμματι·

Χάλκεον ἱδρύσας ᾠδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

Ὡδοποίησεν. ἀντὶ τοῦ, Οὐκ ἐκώλυσε τῇ φιλανθρωπίᾳ τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἔδωκε χώραν τῇ δικαίᾳ παιδείᾳ. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ.

Ὠδώδει. ἔπνει.

Ὠδύσατο. ὠργίσθη.

Ὦ δύσμορ' Αἶαν, οἷος ὢν οἷως ἔχεις.

ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

Ὤιετο. ὑπελάμβανεν.

Ὤζεσαν, προςώζεσαν.

Ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω;

ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,

εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

ὡς μὲν γυνὴ κεκίνηται ἐπὶ τῷ πάθει· πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα ἥδεται.

Ὠιήθησαν. ἐνόμισαν.

Ὦ Ἡράκλεις, τί μαίνῃ; τοῦτο λεχθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν φασιν, ἀνακαλούντων τὸν Ἡρακλέα ἀπολειφθέντα αὐτῶν κατὰ βούλησιν τῆς Ἥρας.

Ὠίγνυντο. ἀνεῳχθησαν.

Ὤιξεν. ἤνοιξε.

Ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας.

Ὠθήσω. ἀντὶ τοῦ ὦσω. οὕτως Ἀριστοφάνης· ὤθω γὰρ τὸ προώθω. ὠθῶ δὲ περισπωμένως.

Ὦκα. ταχέως.

Ὠκεανός. ἡ κύκλῳ πάσης τῆς γῆς θάλασσα. παρὰ τὸ κέω, τὸ σχίζω, κεανός, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾱ καὶ τροπῇ τοῦ ᾱ εἰς ω̄ ὠκεανός· 754

ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,

καὶ πηγαί.

---

1. *καὶ παγίδες*] Id etsi speciem veri ostentat, facile tamen intelligitur *θανάτου* repetendum fuisse. Sed expungendum istud *παγίδες*, ut e propinquo versu subnatum, ascito quod priore loco Theodoretus praestat *ᾅδου*. 2. *Λαβίδ*] Psalm. XVII, 6. Vide ibi Theodoretum, cuius interpretationem Suidas hic secutus est. *Küst.* 4. *ὠδῖνες καλοῦνται*] Seqq. Theodoreto in Ps. CXIV, 3. deberi monuit Ernesti. 8. *ἐνεκυμόνησαν*] *ἐγκυμόνησαν* B. *Ὁ δὲ ἦν*] Aeliano tribuit Valckenarius. Mox *ὤδινεν φθόνος* e Procop. p. 223. conferebat Toupius. 12. *καὶ ὁμοῦ*] *καὶ* om. A. B. C. 14. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Pauli Silent. XLVIII. extr. Anthol. Pal. VI, 54. 16. *Ὡδοποίησεν. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐκώλ.*] Ex Theodoreto in Psalm. LXXVII, 50. p. 710. *Küst.* 19. Sub finem delevimus *ὀδμὴν ἔπεμπεν* cum A. B. C. 20. *Ὠδύσατο*] *Ὠδύσατο* A. B. C. Ex Il. *σ'*. 292. Od. *ε'*. 340. *ἀντὶ τοῦ ὠργ.*] *ἀντὶ τοῦ* om. A. B. 21. *Ὦ δύσμ.*] Sophocl. Ai. 923. sq. *Αἶαν* etiam v. *Οἷος*: nam *Αἴας* libri Soph. Mox *θρήνου* C.

2. *Ὤζεσαν*] Exod. VIII, 14. *ὤζεσεν ἡ γῆ*. *Toup.* MS. De hac declinatione v. Choerobosc. p. 1403. et Theognost. Cram. p. 142. Quod sequebatur *καὶ* omisi cum A. C. Nihil ad rem quod Gaisfordus laudat *προςώζεσαν* e Ps. XXXVII, 5. Nam id ipsum interpretationis locum tenet in gl. *Προςοδώδασι*. Deinde cum A. B. delevi: *ἀπὸ τοῦ ὄζω, τὸ ὀδμὴν ἀποπέμπω*. 3. *Ὦ Ζεῦ, τί τ.*] Sophocl. Electr. 766—68. 4. *δ' ἔχει*] *δέχει* A. 5. *σώζων* Med. 11. *ἀποπεμφθέντα*] *ἀπολειφθέντα* A. B. E. Mox *αὐτὸν* A. 12. *Ὠίγνυντο*] Il. *β'*. 809. *θ'*. 58. 13. *Ὤιξεν*] Il. *ζ'*. 298. 14. *Ὦ θαυμαστὰς*] Aristoph. Equ. 1319. (1327.) *Καὶ ποῦ ἐστιν νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας*; *Toup.* 15. *Ἀριστοφάνης*] *ὠθήσομαι* saltem Eccl. 300. 16. *προώθω*] *πρώθω* A. B. E. C. Edd. ante Küsterum, qui *προώθω* tacite sumpsit a Porto. Eadem vox Herodiani Epim. p. 251. qui locus potissimum cum Suida collatus sic reddi posse videtur: *πρώθω, βρώθω, ὤθω τὸ ἀποδιώκω*, l. *ὤθω τὸ ἀ. καὶ προώθω*. Cf. ib. p. 98. 17. Post h. gl. Gaisfordus delevit, *Ὠκάς. τὰς διώξεις. ὅθεν ἰωκή. Ὠκαλέη. πόλις Βοιωτίας*, cum A. B. E. quae irrepsisse videntur e Zon. p. 1884. 19. *παρὰ τὸ κέω, τὸ σχίζω, κ.*] Lege, lector, et ride. Quis enim talem etymologiam probet? *Küst.* *κεανός*] Sic recte Paris. A. At priores editt. male *ὠκεανός*. *Küst.* *ἀκεανός* E.

---

fore. Ὠδῖνες θανάτου καὶ παγ. Dolores et laquei mortis. id est, letalia pericula. David: *Dolores Orci me circumdederunt; occuparunt me laquei mortis.* ὠδῖνες vocantur dolores mulieris parientis. quare per metaphoram hanc dolores inferni dicuntur mala, quae ad mortem adducunt. Ὤδινον. Parturiebant, pariebant. *Cum opibus et genere insignis esset, cives gravem invidiam adversus eum conceperunt.* † *Maledicentiam, quam adversus nos parturivisti, simul omnem in nos effudisti.* Ὠδί πη, et ὠδί πως. Ὠιδόν. Cantatorem, cantorem. In Epigrammate: *Aereum cantorem supra citharam collocans.* Ὡδοποίησεν. *Viam fecit irae suae.* id est, clementia eius non obstitit poenae, sed locum dedit iustae animadversioni. Ὠδώδει. Redolebat. Ὠδύσατο. Iratus est. Ὦ δύσμ. *O infelix Aiax, quantus vir ad quam redactus es fortunam! nam dignus es quem vel inimici deplorent.* Ὤιετο. Putabat. Ὤζεσαν. Oluerunt. Ὦ Ζεῦ, τί τ. *O Iuppiter, quid haec censeam, utrum felicitatem, an malum quidem, sed utile tamen? molestum vero est, si meis vitam conservem malis.* ut femina quidem illa casu commovetur; at periculum considerans laetatur. Ὠιήθησαν. Putarunt. Ὦ Ἡράκλεις. *O Hercules, quid insanis?* hoc aiunt ab Argonautis fuisse dictum, Herculem revocantibus, qui consilio Iunonis eos deseruerat. Ὠίγνυντο. Aperiebantur. Ὤιξεν. Aperuit. Ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκ. *O admiranda excogitans commenta.* Ὠθήσω. Pellam. sic Aristophanes. ὤθω enim, pello, [est barytonum.] at ὠθῶ circumflectitur. Ὦκα. Cito. Ὠκεανός. Mare totam terram ambiens. ab verbo *κέω*, quod est findo, divido, fit κεανός, et praeposito ᾱ privativo, eoque in ω̄ verso, *ὠκεανός*: *unde proveniunt omnes fluvii et omnia maria et fontes.*

Ὠκεάνειον ῥεῦμα. τὸ τοῦ ὠκεανοῦ.

Ὠκεῖα. ταχεῖα.

Ὤκειλε. καὶ Ἐξώκειλεν. ὅ ἐστιν ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν. ἀποκέλλειν γὰρ τὸ εἰς τοὔμπροσθεν ἰέναι.

Ὤκιμον. δένδρον.

Ὠκινάκης. οὐδ' ἄλλως Ἀττικόν· ἀλλὰ Ἡρόδοτος οὕτω λέγει τὸν ὠκινάκην.

Ὠκίναρος. ποταμός.

Ὤκλασαν. τὰ γόνατα ἔκαμψαν.

Ὤκνουν. ηὐλαβούμην. Καὶ Ὤκνουν, ηὐλαβοῦντο, ἀλιγώρουν. Συνέντες δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατείαν, ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ εἰπόντος, τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον εἶναι Κύρου μὴ συναιρομένου, συνῆσαν.

Ὠκύαλος ναῦς. ἡ ταχεῖα.

Ὠκύμολος. ταχέως πορευόμενος.

Ὠκύμορος. ταχυθάνατος. Τὰ ἀνθρώπεια ὠκύμορα καὶ ἐφήμερα. ταῦτά τοι καὶ σπουδῆς ἀνάπλεα· καὶ συγγνώμην αὐτοῖς νέμειν ὑπὲρ τῆς ἄγαν σπουδῆς.

Ὠκυμορώτατος.

Ὠκυπέτας. τοὺς ταχεῖς.

Ὠκυπλόων. ταχυπόρων.

Ὠκύπτερον. ταχυπέτην.

Ὠκύῤῥοος. ταχέα ἔχων ῥεύματα.

Ὠκύς. ταχύς.

Ὦ Λακιάδαι. ἐπὶ τῶν μοιχῶν λέγεται. δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανῖδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες. καὶ στελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων ἀναβάστοις.

Ὠλέκρανον. ὁ ἀγκών.

Ὤλεν. ἑάλω, ὠφείλησεν.

Ὠλέναι. οἱ πήχεις τῶν χειρῶν. καὶ λευκώλενοι. Ἐποχούμενος ἐπέστη ἀκηράτοις ὠλέναις.

---

1. Καὶ Ὠκεάνειον] καὶ om. A. καὶ ὠκεάνιον C. Cf. Herod. Epimer. p. 98. f. Sub finem cum A. delevi, quae ex v. *Γάδειρα* descripta fuerant: ὃν διεκπλεῦσαι οὐκ ἔνι, βραχώδη καὶ σκοτοειδῆ τυγχάνοντα. Ubi ὃν δὴ ἐκπλεῦσαι B. ὃν δὴ πλ. C. 3. καὶ Ἐξώκειλεν om. A. καὶ om. C. qui mox ἀπὸ τοῦ κέλλειν. 6. Sub finem delevi cum A. (qui a manu sec. habet ἢ τὸ βασι.) ἢ φυτόν, τὸ κοινῶς λεγόμενον βασιλικόν. Eadem Herod. Epim. p. 99. et fere Hesychius. 7. Ἡρόδοτος] Nusquam, quod sciam, vox ὠκινάκης apud Herodotum occurrit: sed aliquoties ἀκινάκης. *Küst.* Bene Suidae Küsterus ascripsit, nusquam eam vocem apud Herodotum occurrere. Invenerunt (Suidas et Etym. M. p. 48, 31.) fortasse ut ὤνθρωποι, ὤλλοι, ὠνήρ, de quibus Gronovius (p. 835.), etiam ὠκινάκης loco ὁ ἀκινάκης: aut forsan VII, 54. ubi nunc καὶ Περσικὸν ξίφος, τὸ ἀκινάκην καλέουσι scriptum animadverterunt τὠκινάκην καλέουσι, sicuti τὠγαλμα, τὠληθὲς VI, 69. aut IV, 62. τούτῳ δὲ τὠκινάκεϊ. *Wesseling.* Diss. Herod. p. 43. sive in Herod. VII, 54. Nihil suspicionis moverat Koen. in Gregor. p. 416. 9. Ὠκίναρος] Lycophr. 729. 10. Ὤκλασαν] Glossa sacra. Vid. Hesych. 12. Συνέντες δὲ οἱ Ἕλλ.] Haec sunt verba Xenophontis lib. I. Ἀναβ. *Küst.* Recte, si sensum spectes: narratur enim res Anab. I, 3. Sed verba ipsa non reperiuntur. *Sturz.* Lex. Xenophont. Sumptus est locus e glossa superiore Ξενοφῶν. 13. στρατείαν] στρατιὰν A. B. E. C. Edd. ante Küsterum, qui tacite Porti correctionem adoptavit. 14. ἄπορον εἶναι τὴν ὑποστροφήν] τὴν ὑποστροφὴν (ἀποστρ. C.) ἄπορον εἶναι A. C. et superior gl. 15. συναιρομένου] συναιρουμένου A. B. C. συνῆσαν] συνήνεσαν Hemsterhusius. 16. Ὠκύαλος ν.] Item Herod. Epimer. p. 99. V. Il. ὁ. 705. 18. Ὠκύμορος] Gl. Homerica.

1. νέμειν] Excidit δεῖ vel similis vox. 4. Ὠκυμορώτατος] Il. ά. 505. 5. ὠκυπέτα Il. θ'. 42. 6. ταχυπλόων ἢ ταχυπόρων Lex. Bachm. p. 421. 7. ταχυπέτην] ταχυπετῆ A. ταχυπέτη C. Lex. Seg. 8. τὰ ῥεύματα] τὸ om. A. C. 9. Hanc gl. excipiebat annotatio ex v. *Τήλεφος*, quod ibi commonstrat scriptura Leidensis, derivata, quam delevi cum A. Ὠκυτόκιον Τηλέφου. τοῦτο δέ ἐστι βιβλίον ἄξιον κτήσεως πρὸς εὐπορίαν φράσεως, καὶ ἐράσμιον. 10. Ὦ Λακιάδαι. ἐπὶ τ.] Eadem ad verbum etiam leguntur in Vaticana Proverbiorum Appendice, in fine. *Küst.* Sive Bodl. 958. 12. αἷς ἐχρῶντο κατὰ τ.] Confer Nostrum infra v. Ῥαφανίς. *Küst.* μοιχῶν om. A. B. C. 13. στελέοις] F. στειλέαις. Hesych. στειλέαν τὴν μακρὰν ῥάφανον. Quare ἀναβάστοις interpretamentum videtur τοῦ στελέαις. *Toup.* στειλειοῖς E. στελεῖς τε C. 14. ἀναβάστοις] In Vatic. Prov. Appendice legitur καὶ ἀναβάστοις. [Diversa tradit Schottus.] Sed utraque lectio corrupta est. Andreas Schottus legendum coniiciebat βασάνοις, et Portus ἀναβράστοις. Sed neuter scopum tetigit. Scribendum enim est ἀλαβάστοις. Pausanias apud Eustath. p. 1161. Ἀλάβαστος, ᾧ ἐχρῶντο ἐπὶ τιμωρίᾳ τῶν μοιχῶν, ἀντὶ τοῦ ῥαφάνου. *Küst.* Assensus est Schneid. in Theophr. T. IV. p. 666. ἀναβατοῖς C. Vid. Hesych. v. Λακιάδαι. 15. Ὠλέκρανον] Ὠλέκρανα E. Med. Sed v. Herod. Epimer. p. 99. et v. Ὀλέκρανον. 16. ὠφείλησεν ad gl. Ὤφλεν videtur referri. Continuo delevi ἀπόλωλεν cum A. B. C. 17. Ὠλέναι] Hesych. vv. *Κόνυζα*, *Στεφάναι*. Etymol. v. *Κάλαμος*. *Toup.* MS. Illis grammaticorum locis adiungamus Lex. Rhet. p. 269, 25. Ὠλέναι θηλυκῶς τῶν χ. B. E. Med. οἱ πήχεις] Deest in prioribus editt. [et B.] At agnoscit Paris. A. *Küst.* Item C. et Lex. Bachm. Post χειρῶν addit C. καὶ ὠλένιος ἀγκὼν οἱ σχ. — Ὠλένη. τὸ θηλυκόν. ὠλὴν δὲ ὠλῆνος ἀρσενικῶς. καὶ τοῖς ὠλέσι. — Ὠλενία etc. Locus multis dubitationibus obnoxius. λευκώλενοι] λευκώλεναι A. omissis reliquis. Recepit Gaisfordus. Cf. Apollonii Lex. p. 727.

Ὠκεάνειον ῥεῦμα. Oceani fluentum. Ὠκεῖα. Cita. Ὤκειλε. Et Ἐξώκειλε, navem in terram vel scopulum impegit. ἀποκέλλειν vero, ulterius ire. Ὤκιμον. Ocimum, planta. Ὠκινάκης. Non est Atticum; sed Herodotus dicit ὠκινάκην. Ὠκίναρος. Ocinarus, fluvius. Ὤκλασαν. Genua flexerunt. Ὤκνουν. Metuebam. Et Ὤκνουν, metuebant, detrectabant. *Graeci vero cum intellexissent, exercitum contra Persarum regem duci, expeditionem detrectabant. cum autem Clearchus dixisset, reditum fore difficilem, nisi Cyrus eos adiuvisset, assensi sunt.* Ὠκύαλος ναῦς. Navis velox. Ὠκύμολος. Cito vadens. Ὠκύμορος. Qui perit immatura morte. *Res humanae cito pereunt, et brevissimum tempus durant; eamque ob causam magno in iis studio elaboratur: itaque danda hominibus est venia immodici illius studii.* Ὠκυμορώτατος. Ὠκυπέτας. Cito volantes. Ὠκυπλόων. Celeriter navigantium. Ὠκύπτερον. Celeriter volantem. Ὠκύῤῥοος. Celeriter fluens. Ὠκύς. Citus. Ὦ Λακιάδαι. In moechos dicitur. nam Laciadae pagus est Atticae, in quo multi raphani nascebantur, quibus adulterorum deprehensorum in ignominiam utebantur. cum vero deessent raphani, manubriis securium utebantur. Ὠλέκρανον. Cubitus. Ὤλεν. Captus est, debuit. Ὠλέναι. Ulnae, inde

Ὠλὴν δὲ ὠλένος, ἀρσενικόν· τοῖς ὠλέσι πληθυντικόν.

Ὠλενία. πέτρα. καὶ ὄνομα πόλεως.

Ὠλένιος ἀγκών. οἱ Σκύθαι.

755 Ὠλενος. εἶδος ζῴου.

Ὠλεσίκαρποι. ματαιόκαρποι. Ὅμηρος·

Καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι.

Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι ὠλεσίβωλος·

κὠλεσίβωλον σφῦραν.

τὴν κλῶσαν τοὺς βώλους.

Ὠλήν. ὁ βραχίων.

Ὠλήν, Λυμαῖος ἢ Ὑπερβόρειος ἢ Λύκιος, ἐποποιός. μᾶλλον δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος καὶ ὁ Πολυίστωρ ἐν τοῖς περὶ Λυκίας.

Ὠλιγώρηται. ἐκβέβληται, ἡμάρτηται.

Ὤλισθον. ἀτάκτως ἐρρήθησαν. Οὐδὲ ὤλισθον ἄλλως αἱ εὐχαὶ καὶ αἱ κατὰ τοῦ θεοῦ ἐχθραὶ ἀραί.

Ὦλκα. τὴν αὔλακα.

Ὠλόλειν. ὑπερσυντελικός.

Ὦ λῷστε. ὦ βέλτιστε.

Ὦλλοι. ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι.

Ὠλύγιον καὶ διωλύγιον.

Ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

Ὡμάρτησαν. ἠκολούθησαν.

Ὦμαχθής. ἢ βάρος τοῖς ὤμοις παρεχομένη.

Ἐν Ἐπιγράμματι·

Σπερμοφόρον πήρην ὠμαχθέα.

Ὦ μέγα θαῦμα. ὦ θαυμάσιε.

Ὦιμαι. καὶ ἐγῷμαι, ἐγὼ οἶμαι.

Ὦ μέλε. παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον· ὡς τὸ ὦ τάλαν· παρὰ δε τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. καὶ ἐν Ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνους, καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος. καὶ Μένανδρος Συνερώσῃ·

Ἄφες τὸν ἄνθρωπον. Τί κόπτεις, ὦ μέλε;

σημαίνει δέ, ὦ δείλαιε, ὦ πονηρέ. ἔνιοι δέ, ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἷον μεμελημένε. πρόσφθεγμα, τουτέστι, κάκιστε, κακοδαιμονέστατε, οἰκτρότατε.

Ὠμμένον. λέγουσι δασέως, τὸν ἑωραμένον.

Ὦ μηδαμῶς. τὸ τοιοῦτο σχῆμα ἀποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον· Ἀλλ' ὦ, τί ἄν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν ὦ μηδαμῶς.

---

1. ὠλένος] ὠλῆνος B.E. Recurrebant haec sub v. Ὠλήν. 3. Ὠλένιος] Sic A.B.E. Med. Ὠλένιος ἀγκών. καὶ ἐν ἐπιγράμματι, omissis mediis. Ὠλένιος . . Σκύθαι neglectis Küsterus v. Ὠλενος posuit post gl. Ὠλεσίβωλος . . . βώλους, quam particulam suum in locum retraxerunt A.E.C. 6. Ὅμηρος] Od. ε. 510. 8. ἐν Ἐπιγράμματι] Philippi XIV. pr. Anthol. Pal. VI, 104. 9. σφαῖραν A. Dein leg. τὰς βώλους: quamquam videntur exempla Lobeck. in Phryn. p. 55. obstare. Sed istorum nulli tantum tribuo quantum Aristot. Auscultt. Mir. 45. 11. Post Ὠλήν delevi cum A.C. ὠλένος κλίνεται: item sub finem καὶ τὸ πληθυντικὸν ὠλέσιν. 12. Ὠλήν] De eo vide Vossium de Poett. Gr. p. 93. Küst. Et nostram Hist. litt. Graec. I. p. 248. Ὑπερβόρειος] Ὑπερβόρεως (?) A.C. 14. Λυκίας] Λυκίαν E. omisso ἐν ante τοῖς. Callimachi locus est H. Del. 305. 15. ἐκβέβληται] ἐμβέβληται B.E. 16. ἐρρήθησαν] MS. A. ἐρρήφθησαν. Küst. Id dedi C. firmante. Οὐδὲ ὤλισθον] Redit fragmentum in v. Ἄλλως, unde petendum θεῷ ἐχθροῦ. 19. Ὦλκα] Zon. p. 1885. et Apollon. Lex. p. 727. V. Il. ν. 707. αὖλακα] ὤλακα B. 21. Ὦ λῷστε] V. Heind. in Gorg. 51. Tetigit istum sophistarum flosculum etiam Gregorius Naz. in Iulianum Or. IV. p. 132. C. 22. Ὦλλοι] Alii ὦλλοι scribunt, alii ὤλλοι. Küst. ὦλλοι C. Scripsi cum editoribus Herodoti ὦλλοι. οἱ ἄλλοι] οἱ om. A.C.

2. Ὦ μακάριε] Aristoph. Av. 1410. Statim Gaisf. delevit cum A.B.E. Ὡμάδευσεν. ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσεν, quae gl. irrepsit e Zonara. Hemsterhusius haec ascripsit: „Ὡμάλευσεν poscit series litterarum: sed ex Hesychio Ὁμαδεύειν: ἀθροίζειν." 5. ἐν Ἐπιγράμματι] Philippi XIV. pr. Anthol. Pal. VI, 104. 6. πήρην] πέρσην B.E. πλήρην C. 7. ἀντὶ τοῦ om. B. + A. C. Sic Gaisf. Id ante ὦ θ. delevi. 8. ἀντὶ τοῦ ἐγὼ] τὸ A.B.C. ἐγὼ E. Iterum ἀντὶ τοῦ eieci. Cf. v. Ἐγῷμαι. 9. μέλεε] μέλε bis A.C. Schol. Platon. p. 363. qui cum Suida consentit. Vid. Ruhnken. in Tim. p. 279. et Porson. Praef. Eurip. Hec. p. VII. Idem orationis principium in v. Ὦ τάν. 10. τάλαν] ὦ τάλαν A. τὸ ὦ B. 11. καὶ ἐν] ὡς ἐν recte Meinekius. Ἀριστοφάνης] Ἀριστοφ A. qui mox Πλάτωνος pro Πλάτων. Ἀριστοφάνης — Πλάτωνος C. qui mox om. καί. Schol. Plat. Ἀριστοφάνους et infra Μενάνδρου. Itaque genitivos reposui. Aristophanis locus est in Equ. 676. Platonis in Theaet. p. 178. f. 12. Μένανδρος] P. 157. 16. πρόσφθεγμα, τουτέστι, κάκ.] Haec sumpta sunt ex Schol. Aristoph. Equ. 668. Küst. 18. Ὦμμένον] Et usus et analogia requirunt, ut scribatur ὠμμένον cum spiritu leni. Küst. Sic A.E. Med. λέγουσι δὲ] δὲ om. A. 19. τοιοῦτον] τοιοῦτο dedi cum A.C. 20. Δημοσθένει] P. 232, 20. ubi Taylorus observavit sua Suidam ex Schol. Aristoph. Acharn. 333. sumpsisse. Similiter Demosth. Ep. p. 1483. ὦ — τί ἂν ὀνομάσαιμι ὑμᾶς; et Dio Cass. LVI, 4. 21. τίς σε] σέ τις A. Schol. et Demosth.

λευκώλενοι. *Curru vectus astitit ulnis illaesis.* at ὠλὴν ὠλένος est masculinum. dativus pluralis ὠλέσι. Ὠλενία πέτρα. Est etiam urbis nomen. Ὠλένιος ἀγκών. Scythae. Ὠλενος. Animalis genus. Ὠλεσίκαρποι. Quae fructus inanes fuerunt. Homerus: *Et salices frugiperdae.* Quod in Epigrammate est ὠλεσίβωλος: *Et malleum glebas scindentem.* Ὠλήν. Brachium. Ὠλήν. Olen, Dymaeus vel Hyperboreus vel Lycius, poeta epicus. potius tamen fuit Lycius Xanthius, ut Callimachus declarat et Polyhistor in historia Lyciae. Ὠλιγώρηται. Neglectum est, contemptum est. Ὤλισθον. Exciderunt temere. *Nec temere preces et dirarum adversus diis inimicum imprecationes exciderunt.* Ὦλκα. Sulcum. Ὠλόλειν. Plusquamperfectum. Ὦ λῷστε. O optime. Ὦλλοι. Ceteri. Ὠλύγιον et διωλύγιον. Ὦ μακ. *O te beatum artis.* Ὡμάρτησαν. Secuti sunt. Ὦμαχθής. Humeros gravans. In Epigrammate: *Semina ferentem peram humerosque gravantem.* Ὦ μέγα θαῦμα. O admirande. Ὦιμαι. Et ἐγῷμαι, ego puto. Ὦ μέλε. Apud recentiores ab mulieribus tantum dicitur, ut ὦ τάλαν. apud antiquos tamen etiam ab viris, ut in Aristophanis *Equitibus*: et in Platonis *Theaeteto*. accedit Menander in *Synerose*: *Dimitte hominem. Quid obtundis, pessime?* significat autem o miser, o infelix. nonnulli vero interpretantur, o cura digne, quasi dicas, ὦ μεμελημένε. est exclamatio, o pessime, infelicissime, miserrime. Ὦμμένον. Visum. addito spiritu aspero. Ὦ μηδαμῶς. Huiusmodi figura vocatur reticentia. simile dictum est apud Demosthenem: *Sed o, quo te nomine quis recte appellet?* cum enim dixisset: *Nullo modo*, subiecit, *O nullo*

Ὤιμην. ἐνόμισα.

Ὡμησάμενος. εἰς τὸν ὦμον ἀγαγών.

Ὡμηστῶν. ὠμὰ ἐσθιόντων. ἐν Ἐπιγράμματι·

Δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς ἂν δόξα

τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης.

756 Ὡι μή ἐστι τάρβος δρῶντι, τοῦτον οὐδ' ἔπος φοβεῖ.

τουτέστιν, ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικώς, οὐδὲ τὸν λόγον.

Ὠμή τις εἶναι. Λέδοικα μὴ δόξῃς ὠμή τις εἶναι, δεινῶς οὕτω τεμωρουμένη. Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός φησιν.

Ὤμιλλα. παιδιά τις, ἐν ᾗ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κάρυον, ὥστε ἐμμεῖναι, νικᾷ. Εὔπολις Χρυσῷ γένει·

Ἐπεισείμεθα δὲ μείνας εἰς ὤμιλλαν.

ἀπὸ συναιρέσεως· ἢ ἅμιλλα, ὤμιλλα.

Ὠμοβοΐνας. βύρσας.

Ὠμοβόρων. ὠμοφάγων.

Ὠμογέρων. ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβύτης, οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

Ὠμοκρατής.

Ὠμοκρατὴς Αἴας θολερῷ

κεῖται χειμῶνι νοσήσας.

ὁ δυσπέραντον καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος· ἢ ὁ ὠμὸς καὶ καρτερικός· ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κεκρατημένος· ἢ ὁ γενναῖος, ὃ καὶ τῶν ὠμῶν κρατεῖν δυνάμενος. Σοφοκλῆς·

Ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς

δεῖ πωλοδαμνεῖν, κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.

ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καρπῶν, οἳ ὅτε εἰσὶν ὠμοί, καὶ σκληρότεροί εἰσι καὶ ἰταμοί.

Ὦμος. τὸ μέλος τοῦ σώματος.

Ὡμοσμένος. ὁμωμοσμένος δέ. [ὠμωμόκεσαν.]

Ὡμοτόκησεν. ἐδυστόκησεν, ἢ ἐξέτρωσεν.

Ὡμοχαίτης.

Ὡμωνυμηκώς. [παρακείμενος.]

Ὤιμωξεν.

Ὤμοι. φεῦ μοι. ἐπίρρημα σχετλιαστικόν.

---

1. Ὤιμην] Rectius ἐνόμιζον Hesychius. Ab h. l. glossas ad ipsam Ὠμοκρατής om. A. Deinceps cum B. C. E. delevi glossam e Zon. p. 1887. inculcatam: Ὠμήρησε. συνέτυχε, συνήντησεν. ὅθεν καὶ ὅμηρον, τὸ ἐνέχυρον. Mox C. Ὡμησάμενον τὸν ὦμον ἀ. Ὡμηστά: οἱ ὠ. ἐσθίοντες, reliquis omissis. Ut in re perplexa correximus editum Ὡμισάμενος, quod tenet Zon. p. 1887. 3. ἐν Ἐπιγράμματι] Alcaei Messen. VIII, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 218. 4. ἂν δόξα] ἂν δόξαι E. Med. ἐν δόξας B. αὐδαξαι mendose MS. Anthol. 7. Ὠι μή ἐστι τάρβος δρ.] Sophocles in Oed. R. 296. Ὠι μὴ ἔστι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ. Confer Nostrum infra v. Τάρβη, ubi eadem leguntur. Küst. Om. C. 10. „Verba sunt Eunuchi ad Zarinaeam." Valesius in Exc. ex Nic. Dam. p. 66. 13. Ὤμιλλα] Sic etiam Hesychius. At Polluci ludus iste ἅμιλλα dicitur. Vide Meurs. de Ludis Gr. p. 69. Küst. Praesertim vero Schol. Plat. p. 320. 16. Ἐπεισείμεθα δὲ μ.] Castigatam orationem servat Schol. Platonis: κἄπειτ' εἰσειμ' ἐνθάδε μείνας Εἰς ὤμιλλαν, κἂν μὴ μετίῃ. 17. ᾗ ὤμιλλα] Lege ᾗ ἅμιλλα. Küst. Qui neglexerat scripturam ᾗ ὤμιλλα. ὤμιλλα Med. cui similem praestant B. C. ᾗ ὅμιλλα καὶ ὤμ. Quod reposuimus ab H. Stephano in Thesauro facile indagatum, vidit legendum etiam Iungerm. in Polluc. IX, 102. ᾗ ἅμιλλα, ὤμιλλα. 19. Post hanc glossam delevi cum B. C. E. quae e Zon. p. 1887. erant derivata: Ὠμοβότιον. ἢ βύρσα. ὠμοβόειον δὲ δίφθογγον. 20. Ὠμογέρων] Vid. Ἀωρόλειος. Hemst. Eadem fere habet Etym. M. Gaisfordus addit Schol. Il. ψ'. 791. Cf. Apollon. Lex. p. 728. et Schol. Eurip. Med. 1199.

4. Ὠμοκρατὴς Αἴας θολ.] Sophocl. Ai. 205. ut Portus etiam monuit. Vide ibi Scholiastam, cuius interpretationem Suidas hic ad verbum sequitur. Küst. Ὠμοκρατὴς semel Med. 9. Σοφοκλῆς] Ai. 548. sq. 12. κἀκ τῶν κ. οἷόν τε εἰσὶν C. Similiter Schol. ὡς κατὰ τῶν καρπῶν. 13. ἰταμοί de frugibus qui dixerit requiro. Nec dubito quin olim extiterit ἀτέραμνοι. 14. Ὦμος. ὠμόλινον. τὸ ἐπὶ τ.] Nota haec non solum corrupta est et mutila, sed etiam turbata, quae sic scribi et in ordinem redigi debere videtur: Ὦμος. τὸ μέλος τοῦ σώματος. Ὠμόλινον. τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων λίνον. Existimasse nimirum videtur grammaticus noster, ὠμόλινον compositum esse ex ὦμος, humerus, et λίνον, linum: cum sit composita ex ὠμὸς crudus, et λίνον. Significat enim linum crudum. Vide Salmasium in Solinum et alios lexicographos. Küst. ὠμόλιον. τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων omiserunt A. B. E. e Zonara petita. Pro ὠμόλιον Toupius (IV. p. 197.) maluit ὠμάδιον, collato Hesychio. 15. ὠμωμόκεσαν om. A. C. notavi: quae male praeter ordinem litterarum pro glossa singulari habebantur. Immo haec frusta sunt observationum grammaticarum: cf. Zon. p. 1887. 16. Ὡμοτόκησεν] Glossa sacra. Vid. Biel. in Hesychium. ἐδυστόκησεν om. C. servat Zonaras. 17. Ὡμοχαίτης] An corrupte pro ὁμοχέτης? Sic videtur. De voce ὁμοχέτης autem vide Lexica. Küst. 18. παρακείμενος] ἐπίρρημα Edd. vett. Om. C. Interim notavi. Item in continua glossa cum A. B. C. delevi: Ἀτρείδης δ' ὤμωξεν. ἤτοι μετ' οἰμωγῆς εἶπεν. Versus est Il. γ'. 364.

---

modo. Ὤιμην. Existimavi. Ὡμησάμενος. Qui in humerum imposuit. Ὡμηστῶν. Crudivororum. In Epigrammate: *Metuens autem ne a crudivoro leone interficeretur, postquam rugiit, tympanum ex sacro pulsarit luco.* Ὠι μὴ ἔστι τάρβ. *A quo timor abest in agendo, cum nec verba terrent.* id est, qui factum non formidat, ne verba quidem metuet. Ὠμή τις εἶναι. Nicolaus Damascenus: *Vereor ne videaris crudelis esse, quae tam atrox supplicium sumas.* Ὤμιλλα. Ludus quidam, in quo qui nucem in circulum ita coniecit, ut in eo maneat, vincit. Eupolis *Aureo genere: Inde ludum omittae ingredior, cuius causa remanseram.* ὤμιλλα autem per contractionem formatum est ex ᾗ ἅμιλλα. Ὠμοβοΐνας. Cruda bovis tergora. Ὠμοβόρων. Crudivororum. Ὠμογέρων. Qui ante iustum aetatis tempus consenuit, per tristitiam vel calamitatem. item senex, cuius caput nondum canuit. Ὠμοκρατής. *Saevus Aiax turbida iacet tempestate laborans.* qui morbo laborat inexorabili suoque nomini convenienter. vel ferox et robustus. vel animi saevitia vexatus. vel fortis et qui feroces superare potest. Sophocles alibi: *Duris ille patris moribus assuefaciendus est, ut eius ingenio similis fiat.* figura ducta est a fructibus, qui cum sunt immaturi, duriores sunt et insuaves. Ὦμος. Humerus, pars corporis. Ὡμοσμένος. Contra ὠμωμοσμένος. [et ὠμωμόκεσαν.] Ὡμοτόκησεν. Immaturum fetum peperit. vel abortum fecit. Ὡμοχαίτης. Ὡμωνυμηκώς. Ὤιμωξεν. Ὤμοι. Hei mihi. adverbium lamentantis.

Ὤν. ἀΐδιος. Ἐγώ εἰμι ὁ ὤν.

Ὤνατο. ὠνείδισεν, ἐξεφαύλισεν· ἢ ἠγόρασεν.

Ὤνερ. ὦ ἄνερ· κατὰ συναίρεσιν.

Τὸν τέττιγ' ὄψει μ', ὦνερ, ἐφεζόμενον.

757 Ὤνευον. παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐκίνουν καὶ περιῆγον. ὄνος γὰρ τοῦ μύλωνος τὸ κινούμενον· καὶ αἱ τοιαῦται μηχαναὶ ὄνοι. Θουκυδίδης· Ὤνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυρούς. τοντέστιν, ὄνοις ἐχρῶντο. ἔστι δὲ ὄνος μηχανὴ ἐπ' ἄκρων τῶν ἀκατίων πηγνυμένη, ἀφ' ἧς περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς σταυροὺς ῥᾳδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων. ἔστι γὰρ ἡ μηχανὴ ἐπὶ τοσοῦτον βιαιοτάτη, ὥστε σαγήνην βαρεῖαν ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ἀπόνως ἑλκεσθαι. καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαὶ λείχοντας ἕλκοντες ἁλιεῖς ἡλακάτην. ἐρρωμενεστέρα δὲ πρὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίσταται, ὅταν καὶ δίκρουν ξύλον πρὸ αὐτῆς τεθείη. ἐπ' εὐθείας γὰρ ἡ ἀντίσπασις τῶν ἀνελκομένων γίνεται.

Ὠνή. ἀγορά. Καὶ Ὠνησάμενος, ἀγοράσας.

Ὠνηματιαῖος.

Ὠνητή. τιμῆς κτητή. Καὶ τὴν χώραν ἐπιτρέπειν Τραϊανῷ Ἄγγαρον, καίπερ ὅτι ὠνητὴν ἐκ Πακόρου ἔχει λαβὼν πολλῶν χρημάτων· καὶ τοῦτο ἀσμένως τῷ βασιλεῖ γίνεται.

Ὠνητιᾶν. ὠνήσασθαι βούλεσθαι.

Ὠνητιῶν. ἀγοραστικῶς ἔχων.

Ὤνητο. ὠφέλητο. Ὃς εἰ ἐπείθετο, ὤνητο ἄν.

Ὤνια. πράσιμα, ἀγοραστά.

Ὠνίους. ἀγοραστούς, ἢ τιμίους. Προκόπιος· Εἰ μὴ τὴν σωτηρίαν ὤνιον κτήσονται λύτρα διδόντες. Ἀλλιανός· Καὶ ἀπολύουσι δικασταὶ ὤνιοι αὐτόν. — Συμβουλεύει ἀσπάσασθαι τὰ Ῥωμαίων, καὶ παρ' αὐτοὺς ὤνιον ἀποκομίζειν τὴν μέταξαν.

Ὠνθρωπος. ἀντὶ τοῦ, ὁ ἄνθρωπος.

Ὠνομάδατο. ὠνομάζοντο. Ἰωνικῶς.

---

1. Post ipsam gl. Ὤν reieci cum A. B. C. *ὑπάρχων. ἐπὶ δὲ Θεοῦ ὤν, ἤγουν.* Gaisfordus: „In marg. habet A.: *μοῦ ὁ προφητ.*" Respicitur Exod. III, 14. Mox delevi cum A. B. E. [glossam e Zonara ductam] *Ὤναρος. ὄνομα κύριον.*" Adde v. *Ὁ ὤν.* 2. *Ὤνατο* | Il. *ρ'*. 25. *ἠγόρασεν* | Sic recte MSS. Pariss. At priores edittt. *ἠχύρασεν*: quod corruptum est. *Küst.* Hanc interpretationem ad *ὠνήσατο* spectare docet vel Pollux III, 126. Adde v. Ὠνή. 4. *Τὸν τέττιγ'* | Leonidae Tar. LX, 6. Anthol. Pal. VI, 120. Cf. v. *Ἐφαλλήκιος.* Deest vs. A. 5. *παρὰ Θουκυδίδῃ* | Lib. VII. c. 25. ubi verba historici haec sunt: *Ἐκ τε τῶν ἀκατίων ὤνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυρούς. Küst.* 8. *τοντέστιν - σταυροὺς* om. B. E. 9. *ἔστι δὲ ὄνος μηχανὴ ἐπ' ἄκρων τ.* | Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Thucydidis. Apud eum vero pro *ὄνους* legitur *ὀνευος*, quod minus placet. *Küst.* 12. *ὥστε* | *ὥστε καὶ* B. E. *καὶ* C. 14. *τοὺς χαμαὶ λείχοντας* | Scholiastes Thucydidis una voce *τοὺς χαμαιλίχοντας.* Sed quid vox ista hic sibi velit, ignorare me fateor. Quare quaerant alii, quibus plus otii est. *Küst.* Hoc quid esset cum etiam Dukerus ambigeret, negans de *χαμουλκοῖς* cogitari posse, Toupius sibi visus est improvisa machina rem expedisse I. p. 452. „Mendum antiquissimum. Vestigia tamen verae lectionis deprehendisse videor. Reponendum sine dubio: *οἱ τοὺς χαμαὶ ἰχθύας ἕλκοντες ἁλιεῖς. Hanc autem machinam ἡλακάτην vocant ii, qui pisces ex imo verrunt.* Horat. Serm. II, 3, 235. *Tu pisces hiberno ex aequore verris.* Ad quem locum consulendus *ὁ πάνυ* Bentleius." Schneiderus in Eclog. Phys. p. 308. probabat *χαμαιουλκούς*, vocem nullius coloris. *χομαιλείχοντας* C.

1. *ἀγορασία* Herod. Epimer. p. 230. Sub finem cum A. delevi: *καὶ Ὤνησεν, ὠφέλησεν.* 2. Om. vulg. 4. *καὶ περ ὅτι ὠνητὴν* | Locus manifesto laborat. Audacter repono ex vi et ductu sententiae: *καίπερ ἐγνωκότι ὅτι ὠνητὴν ἐκ Πακόρου ἔχει.* Graeca ita vertenda sunt: *Abgarus regionem Traiano roganti permisit, etsi sciret Traianus, eum a Pacoro ingenti pecuniae summa emisse.* Haec mens scriptoris est. Desumptus autem est hic locus, ni plurimum fallor, ex Dione Cassio: quod collegisse videor ex Excerptis eius ab Ursino editis p. 406. ubi de isto Abgari cum Traiano commercio ita loquitur: *Ὁ δὲ (Ἄβγαρος) ἀπήντησέ τε αὐτῷ (Τραϊανῷ) προσιόντι καὶ ἀπελογήσατο, συγγνώμης τε ἔτυχεν. ὃ γὰρ πάλαι λαμπρὸν οἱ ἐκέκτητο ἦν.* Quae verba leguntur etiam apud Suidam supra v. *Ἱκέτευμα. Toup.* I. p. 453. Similiter Koenius in Gregor. p. 207. ante *ὅτι* supplebat *εἰδότι*: quibus parum favet illud *καίπερ.* Aliam rationem ut incamus suadet etiam *καίπερ ἄντι* scriptura C. velut *καίπερ αὐτοῦντι ὠνητήν, ἣν ἐκ Πακ. κτλ.* Ceterum Toupius fragmentum, quod Arriani est, Dioni tribuit parum probabiliter, quod apparere debet huius orationem LXVIII, 21. conferenti. 5. *ἔχει λαβών* | Hinc incipit in A. folium recentiore manu exaratum, desinens in verbis *ἐν τοῖς Πυθαγορείοις*, sub v. *Ὠριγένης. ἔχειν πολλῶν λαβὼν* C. *πολλῶν* | *παλαιῶν* B. E. 6. *ἀσμένως* | Immo *ἀσμένῳ.* 9. Post *ὤνητο ἄν* delevi cum A. B. glossam e Zonara petitam, quam Hemsterhusius in Arist. Plut. p. 396. quodam modo explicarat: *Ὠνθυλευμένος. ὁ κοπρίας γέμων.* „Vide supra v. *Ὄνθος.*" *Küst.* Diphilus apud Plutarch. in Nicia p. 523. *παχύς, ὠνθυλευμένος.* Num quae sequuntur sunt Plutarchi verba. *Toup.* MS. Miram habet observationem Herod. Epim. p. 101. 11. *Προκόπιος* | Lib. II. de Bello Pers. c. 12. *Küst.* Inde *τὰ* petendum ante *λύτρα.* 12. *σωτηρίαν* | *σωτήριον* B. E. 13. *Καὶ συμβουλεύει* | *καὶ* omisi cum A. B. C. Oratio Menandri Exc. Legg. p. 297. extr. Mox *τῶν ῥ'.* C. 17. *ὁ* om. A. C.

Ὤν. Deus aeternus. *Ego sum deus ille aeternus.* Ὤνατο. Probris affecit. contempsit. vel emit. Ὤνερ. Contracte, pro ὦ ἄνερ. *Cicadam videbis, me, vir, insidentem.* Ὤνευον. Apud Thucydidem significat, machina movebant et circumagebant. ὄνος enim vocatur pars illa molae, quae movetur: inde huiusmodi machinae ὄνοι. Thucydides: *Vallos circumligatos ope machinarum evellebant.* id est, utebantur machinis, quae asini dicebantur. erat autem machina, quae in summis lintribus statuebatur, unde laqueis vallos circumdatos ex fundo facile evellebant. machina enim eam vim habet, ut eius ope duo viri sagenam onustam possint praeter laborem trahere. hanc piscatores ἡλακάτην vocant. validior autem efficitur ad onera sursum extrahenda, cum bicorne lignum ante ipsam statuitur. nam linea recta res sursum trahuntur. Ὠνή. Emptio. Et Ὠνησάμενος, qui emit. Ὠνηματιαῖος. Ὠνητή. Pretio comparata. *Abgarum regionem Traiano permittere, quam a Pacoro ingenti pecuniae summa emisset. hoc autem regi gratum erat.* Ὠνητιᾶν. Emptrire. Ὠνητιῶν. Emptiriens. Ὤνητο. Utilitatem perceperat. *Qui si paruisset, utile hoc ei fuisset.* Ὤνια. Venalia, quae prostant. Ὠνίους. Venales. qui pretio parantur. Procopius: *Nisi salutem pretio redemissent.* Aelianus: *Et iudices venales eum absolvunt.* † *Suadet, ut Romanorum partes amplectantur, sericumque ad eos transferant venale.* Ὠνθρωπος. Homo. Ὠνο-

Ὠνομασμένος. ἐξάκουστος.
Ὠνόμηνεν. ὠνόμασε.
Ὦνον. ὠφέλειαν, τιμήν.
Τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίν' ὦνον εὑρήσεις;
καὶ ὦνος, ἡ τιμή.
Ὠνοῦμαι. αἰτιατικῇ. ὠνεῖται δὲ γενικῇ. Τοῦτο δ' ἐστίν, ὧ τῶν εὑρισκομένων ἁπάντων χρημάτων Φίλιππος ὠνεῖται.
Ὠνούμενος. ἀγοράζων. ὠνῶ γὰρ τὸ ῥῆμα.
Ὠνοχόει. ἐκίρνα. Ὠνοχόει δὲ οὐδὲ εἰς, οὐδὲ νομίζεται παρὰ τοῖς ἑῴοις βαρβάροις ἐμπίνειν δειπνοῦντας.
Ὦ νῦν θερμοὶ βωμοί. ἐπὶ τῶν διὰ σπουδῆς τυγχανόντων Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις·
Τὴν κρατίστην δαίμον', ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός.
μηνύει ὅτι ἀεί τινες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο.
788 Ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας.
ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας τιμωμένων.
Ὦξος. ποταμὸς ἐν τῇ Βακτρίων χώρᾳ, ὃς Ἀλεξάνδρῳ ἄπορος ἐφαίνετο. τὸ μὲν γὰρ εὖρος ἦν ἐς ἔξ μάλιστα σταδίους, βάθος δὲ οὐ πρὸς λόγον τοῦ εὔρους, ἀλλὰ πολὺ δή τι βαθύτερος καὶ ψαμμώδης καὶ ῥεῦμα ὀξύ, ὡς τὰ καταπηγνύμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ῥοῦ ἐκστρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς οὐ χαλεπῶς, οἷα δὴ οὐ βεβαίως ἐπὶ τῆς ψάμμου ἱδρυμένα.
Ὠξυθυμώθη. ὠργίσθη.
Ὠξύνθη.
Ὠιόν. καὶ Ὠιοτόκον. Ὅτι ἀπὸ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ᾠοτοκεῖ.
Ὠόπ. κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων, καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.
Ὠόπ. ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα ἐπὶ πλοίου.
Ὠόπ, παραβαλοῦ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. τουτέστιν, ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν. ἐν τῇ νηὶ γὰρ ὁ Χάρων λέγει.
Ὠὸπ ὠόπ. ἐλατῶν ἐπίφθεγμα.
Ὠοτοκάταξις. ὄνομα κύριον.
Ὦ οὗτος. σύ.
Ὦ οὗτος, Αἴαν.
δισσὴ ἡ κλῆσις.

---

1. Ὠνομασμένος | Diodor. Sic. p. 463. ὠνομασμένος τὸ γένος. Nisi ibi leg. διωνομασμένος, ut p. 538. et sic leg. p. 648. *Toup.* MS. 3. Post τιμήν omisi καὶ ὦνον ὁμοίως cum A. B. C. habet E. omissis infra καὶ ὦνος ἡ τιμή, quae ipsa potuerant omitti. Cf. Toup. Append. Theocr. p. 3. 4. Τί σοι | Qui Babrii choliambum ad Aesopi fab. 289. exegit Tyrwhittus p. 40. tacite removit Edd. mendum ἢ τίνων ὦνον. Adde Knoch. fr. 33. 6. Praeceptum inscite conformatum: quod e scriniis syntacticis esse depromptum ostendit vel Lex. de Syntaxi p. 180. 7. Τοῦτο δ' ἐστίν | Demosth. Phil. III. p. 113,4. ὃ τῶν | ᾧ τῶν A. B. E. Med. εὑρισκομένων | ἁλισκομένων Lex. ἀναλισκομένων Demosth. 10. οὐδείς | δὲ οὐδὲ εἷς A. Cf. Priscus p. 203. sq. 13. Θερμοὶ βωμοί | Eunapius V. Plotini p. 10,27. Πλωτίνου θερμοὶ βωμοὶ νῦν. *Toup.* MS. Eundem Eunapii locum indicavit Hemsterhusius. Gaisfordus: „Vid. Boissonad. in Eunap. p. 562. qui mallet in princ. ᾧ, cum Iunio Adag. IV, 13. Conf. Pricaeus in Appul. p. 233. ὦ om. C." Probandum ᾧ. Nec dubitare patitur Phrynichus Segu. p. 29. διὰ χρόνου | χρόνου omisi cum A. C. ut τυγχανόντων sit ὄντων. Nam perversum est χρόνου. 14. Ἀριστοφάνης | Fragm. 332. In principio versus Καὶ supplebat Porsonus praef. ad Hec. p. XLII. 17. δηλοῖ δὲ | μηνύει A. B. C. Scripsi μηνύει. Item abesse debet δὲ praegressum. ἀεί τινες παρὰ τοῖς Ἀθην. | Vide Valesium in notis ad Euseb. lib. II. de Vit. Constant. c. 5. *Küst.* 19. Ὦ νῦν μὲν | Aristoph. Equ. 158. 21. Ὦξος. ποταμὸς ἐν τῇ Βακτρ. | Haec sumpta sunt ex Arriano de Exped. Alex. M. lib. III. (29.) p. 232. *Küst.*

4. ὀξὺ ἔχων | ἔχων om. A. B. C. quod Krügerus non debebat inculcare. Sed praestat emendare ῥεῦμα ὀξύς. ὑπ' | πρὸς Arrian. 5. ἐκ τῆς | ἐπὶ τῆς E. Contra κατὰ τῆς ψάμμου Arrianus. Mox οὐ ante χαλεπῶς om. B. E. C. Med. Infra βέβαια C. 7. Item Hesychius. 8. Ὠξύνθη a Küst. omissum haud scio an pro interpretatione superioris glossae sit habendum. 9. Ὅτι adjecit Gaisf. 11. Ὠόπ. κέλευσμα τῶν ἐρασσ. | Ex Schol. Aristoph. Av. 1395. 13. Hanc glossam cum finitimis vel interpres Aristophanis docet esse sic conflandam: Ὠόπ, παρ' Α. Β. ἐλατικὸν ἐπίφθεγμά ἐστι τὸ ὠόπ. Nam ἐπὶ πλοίου, nisi corruptio subest, aliorsum spectat. Aristophanes, χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. ὠόπ, παραβαλοῦ. 14. Ἀριστοφάνης Βατράχοις | V. 182. Mox ὅρμησον γῇ C. 15. γὰρ | δὲ Schol. 17. Ὠοπόπ | Ὠόπ A. Mox ὠπόπος B. E. ὠοπόπος Med. Ὠόπ ὠοπόπης C. Legendum ὅπ. Vid. Arist. Ran. 208. ubi Schol. ἐλατικὸν ἐπίφθ. 18. Ὠοτοκάτυξις | MS. A. habet ὠοκάταξις. *Küst.* Obsecutus est Gaisfordus, usus etiam libris vulgatis Luciani Lexiph. 9. Sed ordini litterarum debuit portentum illud ὠοτοκάταξις vindicari, quod fluxerat ab mendosis exemplis, tenentque libri Zon. p. 1889. Vide gl. Ὠτοκάταξις. 19. Ὦ οὗτος | Vid. Ruhnken. in Tim. p. 279. ἀντὶ τοῦ post οὗτος omisi cum A. ὦ σύ B. C. cum Hesychio. 20. Ὦ οὗτος, Αἴαν | Sophocl. Ai. 89.

μάθατο. Ionice. nominati fuerant. Ὠνομασμένος. Nomine clarus. Ὠνόμηνεν. Nominavit. Ὦνον. Utilitatem, pretium. *Quodnam tibi lucrum? aut quantum inde pretii comparabis?* Ὠνοῦμαι. Iungitur accusativo rei, genitivo pretii. *Hoc autem est illud, quod Philippus omni pecunia, quam invenit, emit.* Ὠνούμενος. Emens. est enim verbum ὠνῶ. Ὠνοχόει. Vinum infundebat. *Nullus omino vinum infundebat, neque moris est apud barbaros orientales bibere inter coenandum.* Ὦ νῦν θερμ. De iis dictum quorum insignis ratio habetur. Aristophanes in *Lemniis*: *Optimam dominam, cuius nunc calet ara.* significans semper apud Athenienses deos aliquos peregrinos coli. Ὦ νῦν μὲν οὐδ. *O te nunc quidem nullius loci hominem, cras vero maximum futurum.* de iis qui praeter spem honores consequuntur. Ὦξος. Oxus, fluvius in regione Bactrianorum, qui Alexandro transiri non posse videbatur. nam latitudine erat sex ad summam stadiorum, profunditate vero non pro latitudinis ratione, sed longe profundior et arenosus et rapidus: itaque siqua in eius alveo defixa essent, impetu aquae facile ex terra revellebantur, utpote arenae parum firmiter inhaerentia. Ὠξυθυμώθη. Iratus est. Ὠξύνθη. Ὠιόν. Et Ὠιοτόκον. Ex quadrupedibus sola testudo ova parit. Ὠόπ. Vox remigantium, significans remigandi finem esse faciendum. Ὠόπ, παραβ. *Oop, navem appelle.* Aristophanes *Ranis.* est acclamatio nautica. Charon in navi dicit. Ὠόπ. Remigum acclamatio. Ὠοτοκάταξις. Nomen proprium. Ὦ οὗτος.

Ἰοφόρος ἰχθῦς.

Ἰώψ. ἐπίφθεγμα τῶν ἀφιέντων ἅμα τρέχειν, ἢ τι τοιοῦτον ποιεῖν.

Ὦ πάντα σὺ τολμῶν. τουτέστιν, ὦ θρασύτατε καὶ τολμηρότατε.

Ὦπας. ὄνομα κύριον.

Ὦ παῖ. Σοφοκλῆς·

Ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος,
τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.

Ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἴζων·
εἰ'θε φαύλως ὥσπερ εὖρες ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ἆσαιμι γὰρ τότ' ἄν μόνον,
πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.
τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶομαι γέροντα πυροπίπην,
ἡσθέντ' ληπαιωνίσαι καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.

Ἀριστοφάνης. πρὸς Κλέωνα ὁ λόγος. ὦ ἐπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε καὶ κακίᾳ. μεταφορικῶς δὲ εἶπεν ἅπαν τὸ νόημα ἀπὸ τῶν μελισσῶν· ὥσπερ αἱ μέλισσαι φησὶ πάντων. οὗπερ ἐκ τοῦ ῥᾴστου καὶ εὐχερῶς ἔτυχες· ἐπεὶ μηδὲ ἤλπισας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν, ἔδοξε γὰρ εὐδοκιμεῖν ἐκ τοῦ περὶ Πύλον κατορθώματος· οὕτως καὶ ἀποβαλεῖς. καὶ τότε ᾆσαιμι ||τὸ Σιμωνίδου· 759

Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

γέροντα δὲ πυροπίπην, ἐπεὶ ὡς παιδεραστὴς οὗτος ὁ πρεσβύτης διεβάλλετο· ἢ ἐν τῷ πρυτανείῳ φυλάσσοντος τὸν σῖτον. Βακχέβακχον ᾆσαι, ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον. Βάκχος γὰρ ὁ Διόνυσος.

Ὦπες. οἱ ὀφθαλμοί.

Ὦπις. ὄνομα πόλεως.

Ὦι πλεῖον ἦλως αἱμύλης ἀλώπεκος. παροιμία.

Ὥπόσ' αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποις ἔργα γίνεται.

Ὦπται. ὠράθη.

Ὠπτημένος. καὶ ὠπτῆσθαι.

Ὦπυεν. ἐγεγαμήκει.

Ὥρα. κάλλος, καιροῦ τροπή, εὐμορφία. ψιλῶς δέ, φροντίς. ἔνθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα. Πλάτων·

Ὁδῶν καὶ περὶ τῶνδε πλευρῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις.

Αἰλιανός· Γυνὴ τὴν ὥραν διαπρεπής, σώφρων τὸν τρόπον.

---

3. τοιοῦτο] τοιοῦτον A. E. C. Med. 4. Ὦ πάντα σὺ] Haec sunt verba Aristophanis in Nub. 374. atque eius Scholiastae, quem pro more exscripsit Suidas. *Küst.* 7. *Σοφοκλῆς*] Ai. 550. sq. 10. Ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ π.] Aristoph. Equ. 404—410. 13. τότ' ἄν] ἂν τότε A. E. C. Med. 15. *οἶμαι* A. B. E. C. Med. *πυῤῥοπίπην*] Vetus Scholiastes olim legit *παιδοπίπην*, ut ex interpretatione eius patet. *Küst.* Qui Scholiastae denuo admonuit infra. *πυροπίνην* A. et infra. Ut in ambigua re *πυροπίνην* praeferre visum est. 16. *ἡσθέντες ἰὴ παιωνίσαι*] Apud Aristophanem hodie legitur, *ἡσθέντα, καὶ παιῶνα δή*. Sed lectio Suidae magis placet, dummodo pro *ἡσθέντες* scribatur *ἡσθέντα*. Refertur enim ad praecedens *γέροντα*. *Küst.* *ἡσθέντ'* A. C. 19. *ὥσπερ αἱ μέλισσαι φησὶ πάντων. οὗπερ*] Mutilus locus, quem ex Scholiis Aristophanicis sic redintegrabimus, *φησὶ παν ἄνθος δρέπουσαι.* 20. *οὗπερ ἐκ τοῦ ῥᾴστου καὶ εὐχ.*] Scribendum est, *ὥσπερ ἐκ τοῦ ῥᾴστου καὶ εὐχερῶς ἔτυχες· οὕτω καὶ ἀποβαλεῖς. Küst. οὗπερ* quo pacto fit refingendum ambigimus: nam *εἴθε* Schol. Sed fugit Küsterum corruptio membri continui, sic ope Schol. restituendi: *ἐπεὶ μηδὲ ἐλπίσας . . . προελθεῖν, ἔδοξεν εὐδοκιμεῖν κτλ.* 22. *ἔδοξας*] *ἔδοξε* A. B. E pr.

1. *οὕτω καὶ ἀποβαλεῖς*] Haec verba loco suo mota sunt: collocari enim debent post *εὐχερῶς ἔτυχες*. *Küst. οὕτως* Med. 2. *Σιμωνίδου*] V. Schneidew. fr. XI. 4. *φησὶν* post *πυροπίπην* om. A. B. C. Dein *ἐπεὶ* om. B. C. 5. *ἢ ἐν τῷ πρυτανείῳ φυλάσσοντος τ.*] Scribe, *ἢ τὸν ἐν τῷ πρυτανείῳ φυλάσσοντα σῖτον. Küst. ἢ τοῦ ἐν πρ.* A. C. 7. *εὐφημίσαι*] *εὐφημῆσαι* dedi cum A. C. Schol. 10. Ὦπις. *πόλις καὶ γῆ* Zon. p. 1889. 11. *ἦλως*] *ἕλως* A. C. Gaisfordus *εἰδὼς* coniectabat. Oratio satis obscura. 12. Ὥπόσ'] Soph. Oed. R. 1407. Scripsimus Ὡπόσ', quod nescio quo pacto detortum est ex *Χὠπόσα* Sophocleo, ut in crasibus frequenter accidit. Praeterea legendum *ἀνθρώποισιν*. 14. Ὠπτημένος] Cf. Zon. p. 1460. 15. Ὦπυεν] Il. *ν*. 429. Conf. Schol. Platon. p. 370. et Piers. in Moer. p. 278. Sub finem Ὀπύω, *τὸ θέμα*, omiserunt A. B. 16. Ὥρα. *κάλλος, καιροῦ τρ.*] Eadem habet Hesychius. *Küst.* Hesychius tamen: *καιρός, κάλλος, τροπή, εὐμ. τροπή*] *ῥοπή* A. *τρόπος* Lex. Seg. solum *ἡ τροπή* Zon. p. 1890. Adde glossam male disiectam Ὥρα post v. Ὡραϊσμένη. 17. Vide v. Ὀλιγωρήσετε. 19. Ὁδῶν] Ὁδῶ A. B. E. C. Mox *τῶνδε πλευρῶν* A. C. olim *τῶν π.* „Nescio an in Ὁδῶ *καὶ* lateat titulus fabulae Platonicae, sc. Ἀδώνιδι. Certe *περὶ τῶνδε* etc. integrum senarium conficiunt." *Gaisf.* Huic neque de titulo comoediae neque de senario constituendo ausim assentiri; nedum ut *τῶνδε* pro sano habeam.

Heus tu. *Heus tu, Aiax.* duplex est vocatio. Ἰοφόρος ἰχθῦς. Ἰώψ. Acclamatio eorum, qui aliquos ad currendum incitant vel huiusmodi quid faciendum. Ὦ πάντα σὺ τολμ. O tu confidentissime et audacissime. Ὦπας. Nomen proprium. Ὦ παῖ. Sophocles: *O fili, sis patre felicior; in ceteris ei similis, sic enim haud fueris malus.* Ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ π. *O qui circum omnia et in omnibus largitionis insides floribus, utinam bucceam, quam male nactus es, male rursus elicias, tunc enim solum cantem, Bibe, bibe propter rerum casus, atque filium Iulii, senem illum paediconem, arbitror per laetitiam paeanas et bacchebacchos cantaturum esse.* Aristophanes, de Cleone illic verba fiunt. o in omni proditione et malitia versatissime. totam autem sententiam per figuram ab apibus ductam protulit: ut apes, inquit, omne florum genus delibant. utinam tam facile bolum rursus amittas, quam adeptus es. non enim speranti tantam gloriam se consecuturum esse, res ad Pylum feliciter gestae Cleoni famam nominis attulerant. tunc enim (pergit) cantarim carmen illud Simonidis: *Bibe, bibe, propter rerum casus.* senem autem πυροπίπην vocat, quod per puerorum amores male audiret. vel tanquam frumenti in Prytaneo custodem. *Βακχέβακχον ᾆσαι*: id est, Bacchum laeto cantu celebrare; qui Graece *Διόνυσος* dicitur. Ὦπες. Oculi. Ὦπις. Nomen urbis. Ὦι πλεῖον ἦλ. A quo magis captus es quam ab astuta vulpe. proverbium. Ὥπόσ' αἴσχ. *O quot turpissima inter homines facinora fiunt!* Ὦπται. Conspectus est. Ὠπτημένος. Et ὠπτῆσθαι. Ὦπυεν. Uxorem duxerat. Ὥρα. Pulchritudo, temporum vices. at ὥρα, cum spiritu tenui, cura. hinc ὀλίγωρον dicimus eum, qui exiguam rei curam gerit. Plato: *Laterum nullam curam geris.* Aelianus: *Mulier forma insignis et morum ca-*

Ὥρα, ἡ φροντίς. Ἀλιανός· Ἀνδρὶ ἐπιόρκῳ καὶ τὰ θεῖα ἐν μηδεμίᾳ ὥρᾳ τιθεμένῳ, ἀπάτας δὲ καὶ ψευδολογίας συμβιοῦντι, καὶ οὐδὲν οὐδέποτε λέγοντι ὑγιές, καὶ ἐντεῦθεν πλουτοῦντι πλοῦτον ἐπίρρητον.

Ὥρα, τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστήματα τῆς ἡμέρας.

Ὥρα γάμων, ἀκμή, γάμων καιρός.

[Ὡραΐζω, δοτικῇ.]

Ὥρα ἔτους, τὸ ἦρ καὶ τὸ θέρος. καιρὸς ἔτους.

Ὡραισμένη, κεκαλλωπισμένη.

Ὥρα, καιρὸς ἐπιτήδειος. Εἰ μὲν εἰρήνης ἐπιθυμοῦσιν, ὥρα αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὅπλα. Καὶ ὁ Θεολόγος· Ὥρα σοι καὶ βασιλεῖαν οὐρανῶν ἀπαιτεῖν, ἀπὸ κοκκῳ σινάπεως ἀπεικαζεται. Καὶ αὖθις Προκόπιος· Ὥρα σοι μὴ περιιδεῖν ἐμὲ μὲν ἱρὸς τῆς οἰκίας διαφθορᾷ καὶ χρημάτων ἐσιερημίαν τοσοῦτον πλῆθος.

Ὡρακιάσας, ἐκλυθείς, ἐκκαυθείς· ἢ ὠχριάσας. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τῇ Εἰρήνῃ· Ὡρακιάσας Κρατῖνος. ἀντὶ τοῦ λειποψυχήσας· εἰς οἰνοφλυγίαν δὲ ὁ Κρατῖνος διαβάλλεται· ἢ ὠχριάσας, ὑπὸ ἐκλύσεως σκοτωθείς, ᾧ ἔπεται τὸ ὠχριᾶν· τοιοῦτοι δὲ οἱ λειποψυχοῦντες, τρέπεται γὰρ αὐτῶν πρῶτον ἡ χροιά. Ἀριστοφάνης·

Οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.

καὶ ὠρακιᾶσαι λέγουσι τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριᾶσαι, θλιβομένης τῆς καρδίας· τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται· παρὰ τὸ τὴν ὥραν αἰκίζεσθαι, ὅ ἐστι, τὴν μορφήν. ἢ Ὡρακιῶ, ὠχριῶ, φροντίζω. ὥρα γὰρ ἡ φροντίς. Ἡσίοδος·

Ὡρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων.
ἐκ δὲ φροντίδος ἐκλύεταί τις. ὡρακίζω γὰρ τὸ ῥῆμα.

Ὡραπόλλων, Φανεβύθεως, κώμης τοῦ Πανοπολίτου νομοῦ, γραμματικὸς διδάξας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει

1. *φροντὶς* | Schol. Aristoph. Ran. 484. cf. Valcken. in Herodot. III, 155. *Gaisf.* V. Albert. in Hesychium. 2. *ἀπάτας* | *ἀπάτας δὲ* A. 8. *ἢ ὥρα* | *ἢ* omisi cum A. C. qui *γάμων καιρός*: nam Edd. *καιρὸς γάμων*. 9. Om. vulg. et recte quidem. 10. *τὸ θέρος* | *καὶ τὸ θ.* A. et Hesychius, qui supra *ἢ θέρος*. Statim *καὶ αἱ λοιπαί* omiserunt A. B. Küsterus: „Scripserim potius, *Ὥρα ἔτους. καιρὸς ἔτους. τὸ ἦρ, τὸ θέρος, καὶ οἱ λοιποί.*" Subintellige *καιροί.*" Formulam illustrarunt Bastius Epist. Crit. p. 108. et Wyttenb. in Emap. p. 59. sq. 12. *Ὡραισμένη* | V. Pierson. in Moer. p. 76. sq. 17. *Προκόπιος* | Histor. Arc. c. 2. *Kust.* 19. *τοσοῦτον* | *τοσοῦτον* A. C. E m. sec. *τοσοῦτο* E pr.

1. *Ὡρακιάσας. ἐκλ.* | Ex Schol. Aristoph. Pac. 704. sed ubi pro *ἐκλυθείς* male legitur *ἐκνυθείς*. *Küst.* Suidas Scholiis usus est paulo uberioribus. *ὠρακιάσας* aliquoties Med. et Gaisf. Illud tantum *ὡρακιῶ* reliqui, cuius notatio Lycophrone praecunte refertur ad *ὥρα*. Ceterum reposuit *Ὡρακιάσας — Ὑρίμη* post gl. seq. A. *ἐκκαυθείς* | Haec est vocis praecedentis *ἐκλυθείς* corrupta lectio. Interdum enim in Suida, et saepius in Hesychio contigit, ut vox corrupta eiusque emendatio simul in textu legantur: ut exemplis pluribus ostendimus supra v. *Καταιγυρμός*. *Küst.* *ἐκνυθείς* etiam Zon. p. 1892. *ἐκνυθείς* Toupius, frustra: neque rectius Schol. ed. *ἐξυνθείς*. 2. *Ὡρακιάσας Κρατῖνος* | Locus integer Aristophanis sic se habet: *Τί δὲ Κρατῖνος ὁ ποιητὴς ἐστίν; Ἀπόθανεν, Οὐ σὺ λέγεις; ἐκλελοιπεν. Τί παθών; Ὅτι; Ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων. Kust.* 4. *ἢ ὅτι τὸν* post *ὠχριάσας* omisi cum A. C. *ἢ* om. Med. 8. *ἐξηνέσχετο* | Sic recte MS. A. itemque Aristophanes loco laudato. At priores edit. male *ἐξηνέγκετο*. *Küst.* 9. *πλέων* | *πλέον* A. C. 10. *ὠρακιᾶσαι — ἐκλύεται τις* | Schol. Aristoph. Ran. 488. Gaisf. laudante: *Ὡρακιῶ: ὠχριῶ, φροντίζω. ὥρα γὰρ ἡ φροντίς. ἐκ δὲ φροντίδων ἐκλύεταί τις. ὡρακιάσαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριάσαι· ἀπὸ τοῦ τὴν ὥραν αἰκίζειν. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράῳ Σατυρικῷ. τὸ ὠχριάσαι θλιβομένης τῆς καρδίας. τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται.* Unde lepidum senarium critici tanquam Sophoclis effluxerunt. Scribendum opinor: *τὸ δὲ ὠχριᾶσαι θλιβομένης κτλ.* Mox *τοῦτο δὲ πολλοῖς γ.* *παρὰ τὴν* C. 13. *ὥρα* | Schol. Sophocl. Trach. 57. Hesiod. Opp. 30. Tourn. MS. *ὥρα γὰρ ἔστιν* C. 16. *φροντίδων λύεται* | *φροντίδος ἐκλύεται* A. B. C. *δὲ τὸ θέμα* | *γὰρ τὸ ῥῆμα* A. C. Haec cassa sunt et furcis expellenda: quae homo sedulus tanquam scripturae diversitatem (v. Etym. M. p. 823. et Zon.) annotarat. Saltem post *ῥῆμα* delevi *καὶ ὡρακιῶ* cum A. B. C. 17. *Ὡραπόλλων, Φανεβ.* | Totum hunc articulum ex Vita Isidori a Damascio conscripta (ex qua Excerpta habentur apud Photium) Suidam deprompsisse non dubito. Ceterum Horapollinis huius mentionem facit Photius, Cod. CCLXXIX. sub finem. *Küst.* Etiam grammaticus Coislinianus p. 397. *Φανεβύθεως* | Lege cum Stephano Byz. *Φανεβύθεως.* 18. *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Αἰγ.* | Lego, *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ ἐν Αἰγύπτῳ. Kust.* Lacuna in C. post *διδάξας*. Sed nihil est quod in librorum scriptura reprehendas.

---

stitiate. Ὥρα, Cura. Aelianus: *Homini periuro, neque ullam numinis divini rationem habenti, fraudibusque et mendaciis innutrito, nec veri sanique quicquam dicenti, et inde infamibus opibus ditato.* Ὥρα, Hora, duodecima diei pars. dictum ab eo quod est *διορίζειν*: quod intervalla diei distinguit. Ὥρα γάμων. Vigor aetatis, aetas nuptiis apta. Ὥρα ἔτους. Anni tempestas, ut ver et aestas et naturum anni tempus. Ὡραΐσμένη. Exornata. Ὥρα. Tempus opportunum. *Si quidem pacem cupiunt, nunc tempus est ut arma tradant.* Et Theologus: *Nunc est tempus vel ipsum regnum caelorum contemnendi, quia grano sinapis comparatur.* Et Procopius: *Hoc tempore me negligere non debes, qui praeter familiae interitum tanta summa pecuniae spoliatus sim.* Ὡρακιάσας. Animi deliquium passus, inflammatus, vel pallescens: ut Aristophanes in *Pace*: *Cratinus animi deliquium passus.* Cratinus autem per vinolentiam male audiebat. vel pallens, vel vertigine correptus: hanc enim pallor sequitur, talesque sunt qui animi deliquium patiantur. eorum enim calor primum mutatur. pergit Aristophanes: *Haud enim sustinuit videre fractum dolium vino plenum.* Et ὡρακιάσαι dicunt, metu pallere, compresso corde; quod multis accidit: quasi pallore forma vultus turpetur. vel ὠρακιῶ, pallesco, euro. ὥρα enim cura. Hesiodus: *Exigua enim contentionum ratio habetur.* Curae autem vires animi solvunt. thema est ὡρακίζω. Ὡραπόλλων. Horapollo, ex Phaenebytide, vico Panopolitanae praefecturae, grammaticus, qui docuit

ἐπὶ Θεοδοσίου. ἔγραψε Τεμενικά. Ὑπόμνημα Σοφοκλέους, Ἀλκαίου, εἰς Ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἄνθρωπος, καὶ τῶν πάλαι λογιμωτάτων γραμματικῶν οὐδέν τι μεῖον κλέος ἀπενεγκάμενος. * Αἰγύπτιος, ἐπὶ Ζήνωνος βασιλέως. ζητῶν δὲ ὁ Νικομήδης τὸν Ἁρποκρᾶν ἦν, καὶ μὴ εὑρίσκων αὐτόν. ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος τοῦτο μαθὼν πέμπει διὰ γραμμάτων δηλούντων τοὺς ἐπιόντας. ἐλλὰ δὲ ὁ γραμματηφόρος, καὶ ὁμολόγει τὸν πέμψαντα· καὶ τὸν Ὡραπόλλωνα καὶ τὸν Ἡραΐσκον αἱροῦσι, καὶ νεύροις ἀνακρεμάσαντες ἀπὸ τῆς χειρὸς ἑκάτερον ἀπῄτουν τὸν Ἁρποκρᾶν καὶ Ἰσίδωρον. ὁ δὲ Ὡραπόλλων οὐκ ἦν τὸ ἦθος φιλόσοφος, ἀλλά τι καὶ ἐν βυθῷ τῆς περὶ Θεοῦ δόξης ὢν ἤδει ἀποκρυπτόμενος. ὁ γὰρ Ἡραΐσκος προεῖπεν ὡς αὐτομολήσει πρὸς ἑτέρους καὶ καταπροήσεται τοὺς πατρίους νόμους ὁ Ὡραπόλλων· ὃ καὶ συνέβη γενέσθαι. ἀπ' οὐδεμιᾶς γὰρ ἀναγκαίας τύχης εἶναι δοκούσης αὐθαίρετον εἵλετο τὴν μεταβολήν, ἔτι ἐπὶ ἐλπίσιν ἴσως ἁπλήστου τινὸς ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἔστι προχειρίσασθαι ῥᾳδίως εἰς ἀπολογίαν τῆς μεταστάσεως. [ὡς ἔοικε, Χριστιανὸς ἐγεγόνει.]

Ὡράτ. ὄνομα κύριον.

Ὡρατίωνα.

Ὡργασμένος. ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος, ἀναδεδευμένος. Πλάτων Θεαιτήτῳ· Ὅταν μὲν ὁ καιρός του ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς τε καὶ πολὺς καὶ λεῖος καὶ μετρίως ὠργασμένος. ὀργάζειν δὲ κυρίως τὸ ταῖς χερσὶ τὸν πηλὸν ἀναδεύειν καὶ φυρᾶν.

Ὠργωμένοις. ἐκτεταμένοις, ἐπιθυμοῦσιν.

Ὤργων. Οἱ δὲ καὶ προσκτήσασθαι τὴν ἀλλήλων δόξαν σπουδὴν ποιούμενοι ὤργων. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ὤργων τοῖς πολεμίοις ὁμόσε ἰέναι.

Ὧραι. καιροί.

[17]Ὧραι. Προδίκου βιβλίον ἐστὶν ἐπιγραφόμενον 761
Ὧραι, ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῆς προσκλῖναι τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρα-

3. ἄνθρωπος om. C. qui infra ἀπενεγκών. Tum om. Ἁρποκρᾶν in lacuna, ubi Ἁρπόκραν Med. 5. Αἰγύπτιος, ἐπὶ Ζήν.] Wolfius hic: „Nescio quam inepta et prorsus sine capite Aegyptiaca fabula." Sed fallitur; sunt enim haec de Harpocrate, de quo supra; vel e rebus Heraisci, de quo supra vv. Ἡσιος et Ἡραΐσκος, huc conjecta. Reines. Est locus mutilus, qui sic supplieri debet: Ἁρποκρᾶς ἀνὴρ Αἰγύπτιος ἦν, ἐπὶ Ζήνωνος, etc. Vide Nostrum supra v. Ἁρποκρᾶς. Küst. 7. τοῦτον πέμπει C. 8. δηλούντων διὰ γραμμάτων] διὰ γραμμάτων δηλούντων A. C. πέμπει om. B. E. Expectabam διὰ γρ. δηλοῦντα. 9. αἱματιφόρος C. 14. θεὸν] θεοῦ A. B. E. C. 15. αὐτομολήσει] αὐτομολήσοι B. αὐτομολήσαι C. Med. 19. συνέβη γενέσθαι] εἵλετο reposui cum A. C. εἶναι B. Mox ἔτι tollendum, quod ex ἐπὶ natum apparet.

1. ἁπλήστου καί τινος Med. 3. ὡς ἔοικε, Χριστιανὸς ἐγεγ.] Haec ab ipso Suida vel ab alio quodam adiecta sunt. Non enim esse Damascii cuilibet facile patet. Küst. Sub finem delevi, quae sunt vel stultiora, ἢ καὶ ἀνάπαλιν ἴσως cum A. C. Item delevi cum C. glossam, ut fit, propter memoriam nominis confictam: Ὡράτιος. ὄνομα κύριον. Ὁ δὲ Ὡράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη· ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν, οὔτε ἐν πολέμῳ οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν. Ubi Küsterus: „Haec leguntur etiam supra v. Ἀχρηστία, et v. Ὁράτιος. Priore vero loco nomen Appiani quoque fragmento huic praefixum est: unde de auctore eius constat." 5. ὡρατίωνος Herod. Epimer. p. 197. 6. Ὠργασμένος] Vid. Μετρίως. Hemst. Timaeus p. 281. 7. Πλάτων Θεαιτήτῳ] P. 136. [194. C.] sed ubi pro καιρὸς legitur κηρός: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Vicissim pro ὠργασμένος apud Platonem ex hoc loco Suidae reponendum est ὠργασμένος: ut et ante nos dudum monuit Paul. Leopard. Emendatt. lib. XVI. c. 16. Küst. καιρὸς] ὁ καιρὸς A. B. E. C. Dein edebatur τοῦ. Sub finem exempli subiiciendum ᾗ. 10. ἀναδεύειν] ἀναδύειν B. E. Tum φυρᾶν B. 11. Ὠργωμένοις] Sic habet antiquissimus MS. A. At MSS. B. et C. itemque priores editt. ὠργνωμένοις, quam lectionem litterarum series respuit. In Suida enim ω semper sequitur litteram ο, et proinde litteram ν praecedit. Ceterum confudit hic grammaticus ὠργνωμένοις cum ὠργωμένοις: ut ex interpretationibus subiunctis patet. Nam ἐκτεταμένοις pertinet ad ὀργνωμένοις, ab ὀργνόω, ulnas extendo: at ἐπιθυμοῦσιν ad ὠργωμένοις, ab ὄργαν vel ὀργᾶσθαι, cupere, concupiscere. Vide etiam supra v. Ὀργνωμένοις. Küst. Ὠργνωμένοις B. E. Med. Deest gl. C. 12. Ὤργων. ἐπεθύμουν, ἐμάγησαν Hesychius, ἐμαινόμην Zonaras. 14. Οἱ δὲ ὤργων – ἰέναι] Procopius in Gothicis lib. IV. p. 328. Πρῶτοι δὲ αὐτοὶ κατὰ μόρας ὤργων τοῖς πολεμίοις ὁμόσε ἰέναι. Illi vero soli cum hostibus congredi gestiebant. Ad hunc locum referendus est Suidas. Toup. 16. Προδίκου βιβλίον ἐπιγρ.] Vide infra v. Πρόδικος, ubi eadem leguntur. Küst. Minus quidem emendata, quibus locus noster succurrit. Inscriptionem et argumentum libri tractavit Welckerus in Musei Rhen. Vol. I. p. 576. sqq. ἐστὶ vel ἐστὶν om. C. Med.

Alexandriae in Aegypto, deinde Constantinopoli sub Theodosio. scripsit de temenicis. Commentarios in Sophoclem, Alcaeum, Homerum. fuit homo ob artem clarus, et gloria nulli ex omni antiquitate doctissimorum grammaticorum secundus. * * Aegyptius sub Zenone Imperatore. Nicomedes autem Harpocran quaerebat, neque inveniebat. quod cum Isidorus philosophus intellexisset, per litteras id significavit. captus autem tabellarius, a quo missus esset, confessus est. itaque capiunt et Horapollinem et Heraiscum; cumque nervis ad manum alligatis utrumque suspendissent, Harpocran et Isidorum exposcebant. Horapollo autem non sequebatur instituta philosophorum; sed aliquid eius opinionis de diis, quos narrat, in pectore occultabat: ac praedixerat Heraiscus, fore ut Horapollo deficeret ad alios, patriis legibus repudiatis: id quod evenit. nulla enim necessitate urgente sua sponte subiit ille mutationem, motus forsitan spe quadam inexplebilis cupiditatis. neque enim facile quicquam aliud ad mutationis istius defensionem afferri potest. [Apparet Christianum esse factum, aut contra fortasse.] Ὡράτ. Nomen proprium. Ὡρατίωνα. Ὠργασμένος. Maceratus, subactus. Plato *Theaeteto*: *Cum enim cera in animo profunda et multa et laevis et mediocriter subacta est.* ὀργάζειν vero proprie est lutum manibus macerare et subigere. Ὠργωμένοις. Extensis, cupientibus. Ὤργων. Gestiebant. *Illi vero alter alterius gloriam ad se transferre magno studio cupiebant.* Et alibi: *Illi vero cum hostibus congredi cupiebant.* Ὧραι. Tempora. Ὧραι. Est liber quidem Prodici, *Horae* inscriptus, in quo Herculem facit Virtuti et Vitio occurentem, cumque utraque ad suos mores eum invitaret, Her-

κλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἰδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς Κακίας ἡδονῶν.

Ὡραιοκόμος. ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελούμενος.

Ὡραιοπολῶ. τὸ μετὰ τῶν νέων ἀναστρέφομαι.

Ὡραῖος. ὁ εὔμορφος.

Ὡραίχου.

Ὡρέξατο. ἐξέτεινε.

Ὡρεός. πόλις.

Ὧρες. αἱ γυναῖκες.

Ὡρείθυια. ὄνομα Νηρηίδος. Ὅμηρος·

Μαῖρα καὶ Ὡρείθυια ἐυπλόκαμός τ' Ἀμάθεια.

τοῦ Βορέου ἐρωμένη.

Ὡρείτης. ἀπὸ τόπου τοῦ Ὠρεοῦ.

Ὡρεῖον. ταμιεῖον. Ὅτι ἐν τῷ καλουμένῳ Ὠρείῳ, ὅ ἐστι μόδιος, ἔνθα νῦν ἵστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρατεροῦ, ὃς νῦν ἐστι τοῦ μυρεψοῦ, ἵστατο μόδιος χαλκοῦς.

Ὡρήβ. ὄνομα κύριον.

Ὡρημάτων. φυλαγμάτων.

Ὡρήσσονται. φυλάσσονται.

Ὥρια. τὰ κατὰ καιρόν.

Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδαμάντιος, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, καὶ κατὰ πᾶσαν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένος· ἀκροατὴς γενόμενος Ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ἐπίκλην Σακκᾶ, τοῦ πλείστην ἐπίδοσιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐσχηκότος. διά τοι τοῦτο καὶ εἰς τὴν τῶν λόγων ἐμπειρίαν πολλὴν παρὰ τοῦ διδασκάλου τὴν ὠφέλειαν ἐκληρώσατο. συνῆν τε γὰρ ἀεὶ τῷ Πλάτωνι ὁ προειρημένος ἀνήρ, τοῖς τε Νουμηνίου, καὶ Κρονίου, Ἀπολλοφάνους τε, καὶ Λογγίνου, καὶ Μοδεράτου, Νικομάχου τε, καὶ τῶν ἐν τοῖς Πυθαγορείοις ἐλλογίμων ἀνδρῶν ὡμίλει συγγράμμασιν. ἐχρῆτο δὲ καὶ Λαιρήμονος τοῦ Στωικοῦ Κορνούτου τε βίβλοις· παρ' ὧν τὸν μεταληπτικὸν τῶν παρ' Ἕλλησι μυσηρίων ἔγνω τρόπον. καὶ ἁπλῶς πολλὴν ἔσχε τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων, οὐ μόνον τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Θείων τε καὶ ἡμετέρων, τουτέστι τῶν Χρι-

---

2. τῆς κακίας] τῶν C. 4. νέων] ὀρνέων C. Hoc quicquid est glossae revocandum opinor ad observationem Hesychii: Ὡραιολεῖν. κατὰ τὴν εἰθισμένην ὥραν ἑκάστου ἔτους ἀναιολεῖν. 7. Ὡραίχου] Sic A. ζήτει addit B. Videtur esse detortum e Σοραίχου. 8. Ὡρέξατο] Il. ψ'. 99. 9. ὄνομα τόπου] πόλις A. τόπος B. ποταμός C. V. Schol. Aristoph. Pac. 1047. τόπος καὶ πόλις Zon. p. 1890. 10. Ὧρες] V. Hesych. v. Ὡρεσι. 11. Ὅμηρος] Il. δ'. 48. 12. Post Ἀμάθεια deleyi καὶ Ὡρείθυια ἡ cum A. B. E. C. Ceterum cf. Naek. de Choerilo p. 152. sq. 15. Ὡρεοῦ] τοῦ Ὡρέου A. E. Cf. Etym. M. p. 823. 16. τὸ ταμεῖον] ταμεῖον dedi cum A. τὸ ταμιεῖον Gaisf. cum B. C. De vocabulo vide Maussac. in Hesych. II. 773. ἐν τῷ καλουμένῳ Ὠρ.] Confer Codinum de Origg. CPolit. p. 35. et Anonymum a Combefisio editum in Manipulo Origg. CPolit. p. 6. qui eadem tradunt. Küst. Integrum locum praestat v. Μανάϊμ. Ὅτι praemisit Gaisf. 18. Μυρελέου] MS. A. μυρεψοῦ. Küst. μυρελαίου C. 19. Sub finem cum C. abieci: καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Μανάϊμ.

1. Sic Hesychius, consentiens etiam cum propinqua glossa. 2. Ὡρήσσονται] Ὡρήσονται Gaisf. cum A. C. et Lex Bachm. p. 422. 4. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ.] Articulus hic de Origene non ex uno aliquo auctore excerptus, sed ex variis quasi laciniis et frustis temere hinc inde decerptis consutus est: ut in notis sequentibus ostendimus. Küst. Origenes, philosophus Platonicus, quem, ut et Ammonium audivit Longinus. Scriptum eius περὶ δαιμόνων Longinus l. περὶ τέλους ap. Porphyr. in Vit. Plotini. Cum Eremnio et Plotino audivit Ammonium Alexandriae ibid. Sed ista negat Euseb. Hist. Eccl. VI, 19. ἐγραψεν δὲ μηδὲν πλὴν τὸ περὶ τῶν δαιμόνων σύγγραμμα, καὶ ἐπὶ Γαλιηνοῦ, ὅτι μόνος ποιητὴς ὁ βασιλεύς. Ammonio praeceptore usum fuisse scribit ap. Euseb. Porphyrius, sed diversam vivendi rationem inisse: cum enim gentilis esset, et in disciplinis gentilium institutus, ad Christianismum accessit, Ammonius a Christianis natus gentilismum amplexus est. Ita Latinus Eusebii interpres. Condiscipuli Porphyrii, Origenes, Amelius, Aquilinus, Eunap. p. 16. Reines. De Origene Longini magistro satis cavit Ruhnk. dissert. de Long. 5. 6. ἀκροατὴς γενόμενος Ἀμμ. μυσηρίων ἔγνω τρόπον] Haec sumpta sunt ex Eusebii Histor. Eccles. lib. VI. c. 19. multis tamen omissis, quae apud Eusebium legantur, et salva connexione abesse non possunt. Quare ipsum Eusebium lector adeat. Küst. Mox τὸ ἐπίκλην C. 9. περὶ] ἐκ C. 12. χρονίου] νρονίου A. B. E. Euseb. ὀνίου C. post lacunam: qui habet lacunas item post συνῆν τε — et Μοδεράτου et Χαιρήμονος τοῦ. 14. τοις δὲ — ἔγνω τρόπον] Ista ex Euseb. H. E. VI, 19. ceu verba Porphyrii refert Rittershus. in Malchum p. 30. et Sixtus Senensis Bibl. IV. p. 278. e lib. III. Porphyrii adv. Christ. Reines. Mox Πυθαγορίοις E. 16. βιβλίοις] βίβλοις A. E. τὸν] τὸ A. C. Med. Mox τὸν τρόπον et παλλάκιν. ἔσχε C. 20. Χριστιανῶν] Χριστιανικῶν B. E. Med.

---

culem Virtuti se adiunxisse dicit, et illius sudores anteposuisse voluptatibus Vitii ad breve tempus durantibus. Ὡραιοκόμος. Qui pulchritudinem curat. Ὡραιοπολῶ. Cum iuvenibus versor. Ὡραῖος. Formosus. Ὡραίχου. Ὡρέξατο. Porrexit. Ὡρεός. Nomen oppidi. Ὧρες. Coniuges. Ὡρείθυια. Nomen Nereidis. Homerus: *Maera et Orithyia pulchricomaque Amathia.* et Boreae amasia. Ὡρείτης. Orita, nomen ab Oreo ductum. Ὡρεῖον. Horreum. In loco, qui vocatur Horreum, vel Modius (ubi nunc stant columnae ante domum Crateri, quae nunc est Myrepsi), stabat modius aeneus. hac de re vide in v. Μανάϊμ. Ὡρήβ. Nomen proprium. Ὡρημάτων. Custodiarum. Ὡρήσσονται. Custodiuntur. Ὥρια. Tempestiva. Ὠριγένης. Origenes, idem Adamantius dictus, vir clarissimus, et omnium disciplinarum peritissimus: qui fuit auditor Ammonii philosophi, cognomento Saccae, qui maximos progressus in philosophia fecerat. quamobrem ad doctrinam philosophiae ipse plurimum ex magistri sermonibus profecit. idem et cum Platone assidue versabatur, et Numenii, Cronii, Apollophanis, Longini, Moderati, Nicomachi, aliorumque inter Pythagoricos excellentium scripta quotidie lectitabat. Chaeremonis etiam Stoici et Cornuti libros adhibebat: ex quibus allegoricum in explicandis Graecorum mysteriis modum didicit. et ut breviter dicam, philosophiae dogmatum admodum erat peritus, non solum Graecorum, sed etiam divinorum et nostro-

στιανῶν. καὶ τί ἄν τις λέγοι περὶ τῆς ἐκείνου μικροῦ δεῖν ἀθανάτου καὶ μακαρίας φύσεως; ὅτι περ διαλεκτικήν, γεωμετρικήν, ἀριθμητικήν, μουσικήν, γραμματικὴν καὶ ῥητορικὴν καὶ πάντων τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα οὕτως ἐξέμαθεν, ὥστε σπουδαστὰς τῶν κοσμικῶν πραγμάτων ἀκροατὰς ἐσχηκέναι, καὶ ἐξηγεῖσθαι αὐτοῖς ἑκάστοτε, συνδρομὰς δὲ πολλὰς πρὸς αὐτὸν γίνεσθαι. τοῦ δέ γε
762 Ὠριγένους καὶ τῆς μεγαλοφυίας αὐτοῦ καὶ Πορ|φύριος ὁ κατὰ Χριστιανῶν λυττήσας μνημονεύει, καὶ φησιν· Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀταπίας ἐξ ἀνδρός, ᾧ κἀγὼ κομιδῇ νέος ὢν ξυντετύχηκα, σφόδρα εὐδοκιμήσαντος, καὶ ἔτι εὐδοκιμοῦντος δι' ὧν καταλέλοιπε συγγραμμάτων, παρειλήφθω Ὠριγένης, οὗ κλέος παρὰ τοῖς διδασκάλοις τούτων τῶν λόγων μέγα διαδεδο-
15 ται. καὶ αὗται μὲν αἱ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίαι τοῦ ἀνδρός, καὶ μάλιστα τῶν ἐχθρῶν. ταῦτα Πορφυρίῳ κατὰ τὸ τρίτον σύνταγμα τῶν γραφέντων αὐτῷ κατὰ Χριστιανῶν εἴρηται, ἐπαληθεύσαντι μὲν περὶ τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀσκήσεως, ψευσαμένῳ δὲ
20 σαφῶς περὶ τῶν λοιπῶν· τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ὁ κατὰ Χριστιανῶν μανείς; ἐν οἷς αὐτὸν μέν φησιν ἐξ Ἑλλήνων μετατίθεσθαι, τὸν δ' Ἀμμώνιον ἐκ βίου τοῦ κατὰ θεοσέβειαν ἐπὶ τὸν ἐθνικὸν ἐκπεσεῖν. ταῦτα μὲν εἰς παράστασιν τῆς Ὠριγένους καὶ περὶ τὰ Ἑλλήνων μαθήματα πολυπειρίας, περὶ ἧς πρός τινας μεμψαμένους αὐτῷ διὰ τὴν περὶ ἐκεῖνα σπουδὴν ἀπολογούμενος ἐν ἐπιστολῇ τινι ταῦτα γράφει· Ἐπεὶ δὲ ἀνακειμένῳ μοι τῷ λόγῳ, τῆς φήμης διατρεχούσης περὶ τῆς ἕξεως ἡμῶν, προσῆσαν ὁτὲ μὲν αἱρετικοί, ὁτὲ δὲ ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ, ἔδοξεν ἐξετάσαι τά τε τῶν αἱρετικῶν δόγματα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων περὶ ἀληθείας λεγόμενα ἐπαγγελλόμενα. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα περὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπολογουμένῳ εἴρηται.

Κατὰ τοῦτον δὴ τὸν χρόνον καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου τῶν Ῥωμαίων βασιλέως μήτηρ Μαμμαία τὸν λόγον Ὠριγένει συνῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ παρ' αὐτοῦ κατηχήθη τὸν λόγον.

Ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ χρόνου τῶν εἰς τὰς θείας γραφὰς ὑπομνημάτων ἐγένετο ἀρχή, Ἀμβροσίου εἰς τὰ μάλιστα παρορμῶντος αὐτὸν μυρίαις ὅσαις οὐ προτροπαῖς ταῖς διὰ λόγων καὶ παρακλήσεσιν αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάταις τῶν ἐπιτηδείων χορηγίαις. ταχυγράφοι τε γὰρ αὐτῷ πλείους ἢ ἑπτὰ τὸν

2. τε καὶ] τε omisi cum A. C. ὅτι περ διαλεκτικήν, γεωμετρ. — πρὸς αὐτὸν πολλὰς γίνεσθαι] Haec sumpta sunt ex Sophronio, ut et Pearsonus ad marginem codicis sui notaverat. *Küst.* ὅτι περ parum placet. 5. δόγματα omisso τὰ C. 6. πραγμάτων] Recte Sophronius γραμμάτων. *Secularium litterarum* Hieronymus. *Dobraeus.* 7. συνδρομὰς δὲ] σ. τε Gaisf. cum B. E. σύνδρομος πρὸς ἀ. πολλὰς C. Tum πολλὰς πρὸς αὐτὸν pro πρὸς ἀ. π. A. 8. τοῦ δὲ] τοῦ δέ γε A. C. 10. μνημονεύει om. C. 11. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀταπίας — περὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπολογουμένῳ εἴρηται] Haec omnia leguntur apud Euseb. Histor. Eccles. lib. VI. c. 19. unde ea Suidas sumpsit. *Küst.* Porphyrii verba sunt, quod infra memoratur, ex eius libro κατὰ Χριστιανῶν. ἐξ ἀνδρὸς ἦν Med. 12. ξυντετύχηκα] τετύχηκα A. C. ἐντετύχηκα probabiliter Euseb. 14. Ὠριγένης] Scribe Ὠριγένους, ut apud Eusebium. *Küst.* 15. τούτων] τούτῳ A. B. Med. οὕτω C. Om. E. Post ἐχθρῶν omnia om. C. 20. ψευσαμένῳ] ψευσαμένου A. 23. μετατίθεσθαι] Immo μεταθέσθαι. τοῦ βίου] τοῦ om. A. B. Euseb.

2. τοῦ Ὠριγένους καὶ τῆς] τῆς Ὠριγένους καὶ A. Eusebius: ταῦτα μὲν οὖν εἰς παράστασιν ἐγκείσθω τῆς τε τοῦ ἀνδρὸς ἀνακαφαντίας καὶ τῆς περὶ κτλ. 5. ἐν ἐπιστολῇ] Ap. Euseb. VI, 19. 9. ἐξετάσαι ταῦτα] ταῦτα om. A. B. Euseb. 14. Κατὰ τοῦτον δή] Cedrenum p. 256. ed. Paris. contulit Gaisf. 15. τῶν Ῥωμ.] Immo τοῦ Ῥωμαίων. Dein Μαμαία Med. 16. ἦν Ἀντιοχείᾳ συνῆλθεν Ὠριγένει] Ὠριγένει συνῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ A. 18. Ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ χρόνου ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν] Et haec sunt verba eiusdem Eusebii Hist. Eccles. lib. VI. c. 23. *Küst.* γραφὰς] θείας γραφὰς A. B. E. Med. Euseb. 19. ἡ ἀρχή] ἡ om. A. E. Euseb. Dein ἐς τὰ edd. ante Gaisf. 22. ταῖς τῶν] ταῖς om. B. E. Euseb. 23. τε αὐτῷ] τε γὰρ αὖ A. γὰρ Euseb.

rum, hoc est, Christianorum. iam quid de eius propemodum immortali et beato ingenio dicamus? nam dialecticam, arithmeticam, musicam, grammaticam, rhetoricam, omnium philosophorum dogmata sic didicerat, ut secularium quoque litterarum studiosos auditores haberet, et quotidie iis interpretaretur, magnusque ad eum concursus fieret. qua autem ingenii magnitudine Origenes fuerit, Porphyrius etiam, qui rabiem suam adversus Christianos exseruit, meminit his verbis: *Huius autem perversitatis exemplum sumatur ex eo viro, quem ego adolescens admodum videre me memini, qui cum olim maximam laudem adeptus esset, hodieque propter ea quae reliquit ingenii sui monumenta magnopere comprobatur: Origenem dico, cuius gloria apud doctrinae huius magistros eximia habetur.* (et haec quidem testimonia ab ethnicis, et praecipue inimicis, viro illi perhibentur.) haec Porphyrius in libro tertio eius operis, quod adversus Christianos composuit: qui de studiis quidem viri pronunciavit verissime, sed in eo manifestissime mentitus est (quomodo enim non mentiretur, qui adversus Christianos furebat?), quod ipsum a gentilibus ad Christianos transisse dicit, Ammonium autem ab veri numinis cultu ad gentilium religionem descivisse. atque haec a nobis dicta sunt ad eximiam Origenis in Graecanicis disciplinis eruditionem declarandam. de qua ipse in epistola quadam adversus eos, qui nimium eius studium erga huiusmodi disciplinas reprehendebant, ac ipsum purgans ita scribit: *Cum vero totum me addixissem verbo Dei, ac de nostra eruditione fama iam crebrior sparpereretur, confluentibus ad me nunc haereticis, nunc Graecorum disciplinarum studiosis, et maxime philosophis, scrutari haereticorum dogmata, et quaecunque a philosophis de veritate iactantur, excutere constitui.* haec igitur ab Origene dicta sunt, ut studium Graecarum disciplinarum excusaret. † Sub hoc tempus Mammaea quoque, Alexandri Romanorum Imperatoris mater, Origenem Antiochiae convenit, et principiis doctrinae Christianae ab eo instituta est. † Ex eo tempore Origenes in divinas scripturas commentarios coepit conscribere, Ambrosio innumeris stimulis cum incitante, non solum verbis atque adhortationibus, sed etiam largissimis rerum necessariarum praebitionibus. quippe septem et amplius notarii dictanti illi praesto ad-

ἀριθμὸν παρῆσαν ὑπαγορεύοντος, χρόνοις τεταγμένοις ἀλλήλους ἀμείβοντες· βιβλιογράφοι τε οὐχ ἧττους, ἅμα καὶ κύριοις ἐπὶ τῷ καλλιγραφεῖν ἠσκημένοις· ὧν ἁπάντων τὴν δέουσαν τῶν ἐπιτηδείων ἄφθονον χορηγίαν ὁ Ἀμβρόσιος παρεστήσατο. καὶ μὴν καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεῖα λόγια ἀσκήσει τε καὶ σπουδῇ προθυμίαν ἄφατον αὐτῷ συνεισέφερεν· ἣ καὶ μάλιστα αὐτὸν προέτρεπεν ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν.

Τοσαύτην δὲ ἔσχε σπουδὴν περὶ τὰς θείας γραφάς, ὥστε καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, ἐναντιουμένην τῇ τε ἡλικίᾳ καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει, ἐκμαθεῖν· καὶ δίχα τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνευτῶν ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἓν συναγαγεῖν, Ἀκύλα λέγω τοῦ Ποντικοῦ καὶ Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου τῶν Ἐβιωναίων· αἵρεσις δέ ἐστιν αὐτῶν, ψιλὸν τὸν Χριστὸν ἄνθρωπον δοξαζόντων· οἵτινες τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγ-
763 γέλιον ὑπεμνημάτισαν, δι' οὗ ||καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιῶσαι σπεύδουσιν. ὁμοίως δὲ πέμπτην καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην ἔκδοσιν.

Ἐκ τῶν Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἱστοριῶν περὶ Ὠριγένους. Τοσαύτη δὲ εἰσήχθετο τῷ Ὠριγένει τῶν θείων λόγων ἀπηκριβωμένη ἐξέτασις, ὡς μόνας πρωτοτύπους αὐτοὺς Ἑβραίων στοιχείοις γραφὰς κτῆμα ἴδιον ποιήσασθαι, ἀνιχνεῦσαί τέ τινας τῶν ἑτέρων παρὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα τὰς ἱερὰς γραφὰς ἑρμηνεύσαντα ἐκδόσεις, καί τινας ἑτέρας παρὰ τὰς κατημαξευμένας ἑρμηνείας ἐναλλαττούσας, τὴν Ἀκύλου καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος, ἐφευρεῖν· ἃς ἐξ ἀποῤῥήτων οὐκ οἶδ' ὁπόθεν τυχὸν τῷ πάλαι λανθανούσας χρόνῳ εἰς φῶς ἀνιχνεύσας προήγαγεν. ἔν γε μὴν τοῖς Ἑξαπλοῖς τῶν Ψαλμῶν μετὰ τὰς ἐπισήμους τέσσαρας ἐκδόσεις οὐ μόνον πέμπτην, ἀλλὰ καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην παραθεὶς ἑρμηνείαν, ἐπὶ μιᾶς αὐθις σεσημείωται, ὡς ἐν Ἰεριχοῖ εὑρημένης ἐν πίθῳ. ταύτας δὲ ἁπάσας εἰς ἓν συναγαγών, διελθών τε πρὸς κῶλον, καὶ ἀντιπαραθεὶς ἀλλήλαις μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ἑβραίων σημειώσεως, τὰ τῶν λεγομένων Ἑξαπλῶν ἡμῖν ἀντίγραφα καταλέλοιπεν· ἰδίως δὲ τὴν Ἀκύλου καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος ἔκδοσιν, ἅμα τῇ τῶν ὁ, ἐν τοῖς Τετραπλοῖς ἐπισκευάσας.

Καὶ ἁπλῶς πᾶσαν γραφὴν ὑποσημηνάμενος ἐκκλησιαστικὴν πλεῖστα καὶ ἀναρίθμητα καταλέλοιπεν· ὡς ἐξ ἐκείνου πάντας τοὺς μετέπειτα τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους τὰς ἀφορμὰς εἰληφέναι. ὡς ὁ Θεολόγος φάσκει Γρηγόριος· Ὠριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκόνη. οὐ μόνον δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ,

1. *ὑπαγορεύοντι*] *ὑπαγορεύοντος* A. Euseb. Structuram saepius oblitteratam retraxi. 2. *βιβλιογράφοι — ἠσκημέναις*] Euseb. VI, 17. Pignor. de Servis p. 120. Wow. de Polymath. c. 6. p. 45. *Reines.* 3. *ἐπὶ τῷ*] *ἐπὶ τῷ* scripsi cum A. 5. *καὶ τὴν ἄφθονον*] *καὶ τὴν* om. A. B. E. Euseb. In alio scriptore flagitaremus etiam *ἀφθόνως*. 10. *Τοσαύτην δὲ ἔσχε σπ. — καὶ ἑβδόμην ἔκδοσιν* | Ex Sophronio: apud quem tamen nonnulla aliter leguntur. *Küst.* 15. *τῶν Ἑβ.* | *τοῦ Ἑβ.* A. 16. *ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον εἶναι* | *φιλὸν τὸν Χριστὸν ἄνθρωπον* A. *ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν θεὸν* E. *εἶναι* om. B. 22. *Τοσαύτη δὲ εἰσήγετο · ἐν τοῖς Τετραπλοῖς ἐπισκευάσας* | Haec excerpta sunt ex Eusebii Histor. Eccles. lib. VI. c. 16. *Küst.* 23. *ἀπηκριβωμένη ἡ*] *ἐπηκριβωμένη* A. *ἡ* om. E. Euseb. *ὡς μόνας*] *ὡς καὶ τὴν Ἑβραΐδα γλῶτταν ἐκμαθεῖν· τάς τε παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἐμπερομένας* Euseb.

1. *τὰς τῶν*] *τὰς τῶν* A. B. E. *τινας τῶν* restitui cum Med. Eodem referri puto quod infra haeret *τινας ἑτέρας* post *καί*. Tum *ἑταίρων περὶ* B. E. Med. 3. *ἑρμηνεύσαντα*] Constructio manifesto requirit ut scribatur *ἑρμηνευσάντων*: vel ut Eusebius habet *ἑρμηνευκότων*. *Küst.* 4. *ἑρμηνείας* om. E. 6. *τυχὸν*] *τυχὸν* A. id est, casu felici: quod miror adhuc spretum fuisse. 8. *ἔν γε μὴν τοῖς Ἑξαπλοῖς τῶν ψαλμ.* | Vide omnino Huetium Origenianorum lib. III. c. 2. sect. 4. *Küst.* 11. *εὑρημένης*] *εὑρημένης* A. 13. *διελθών* | *διελθὼν* Euseb. 19. *ἐκκλησιαστικὴν* | *ἐκκλησιαστικῶν* A. 22. *καὶ ἀφορμὰς*] *τὰς ἀφορμὰς* A. B. E. 24. *τῇ — ἐκκλησίᾳ*] *τὴν — ἐκκλησίαν* A.

erant, qui praestituto tempore sibi per vices succedebant; nec pauciores librarii simul cum puellis elegantius scribere assuetis: quibus omnibus necessarios sumptus liberaliter subministrabat Ambrosius, sed ipse etiam incredibilem quandam alacritatem in hoc sacrarum litterarum studio conferebat: qua quidem re potissimum Origenes ad scribendos commentarios impellebatur. — Tantum autem studii S. Scripturae impendit, ut Hebraicam etiam linguam contra aetatis gentisque suae naturam disceret, et praeter LXX. Interpretes alias editiones in unum volumen colligeret, Aquilae dico Pontici et Theodotionis et Symmachi Ebionitarum: quorum haeresis haec est, Dominum nihil nisi hominem fuisse; quamobrem illi commentarios in Euangelium Matthaei scripserunt, quibus dogmata sua confirmare studerent. pariter etiam quintam, sextam et septimam editionem. † *Ex Eusebii Pamphili historia de Origene.* Tantam autem curam et diligentiam in divinis scripturis perscrutandis adhibebat Origenes, ut primitivos scripturarum libros, Hebraicis litteris scriptos, sibi compararit; aliorum quoque, qui praeter Septuaginta interpretes sacras scripturas interpretati sunt, editiones pervestigarit; nonnullas denique interpretationes a tritis illius et vulgatis diversas, Aquilae et Symmachi ac Theodotionis, repperierit, quas quidem ille ex nescio quibus angulis feliciter erutas, in quibus iamdudum delituerant, primus in lucem produxit. quinetiam in Hexaplis Psalmorum exemplaribus, post insignes illas quattuor editiones, cum non quintam modo sed etiam sextam ac septimam apponeret versionem, rursus in principio unius notavit, inventam illam fuisse Hierichunte in dolio. has igitur omnes interpretationes cum in unum corpus collegisset, ac membratim persecutus esset, invicem e regione oppositas, una cum ipso Hebraico textu, Hexaplorum nobis exemplaria reliquit. seorsim vero editionem Aquilae et Symmachi ac Theodotionis cum Septuaginta Interpretum versione in Tetraplis digessit. — Et omnino notis in universam scripturam Ecclesiasticam scriptis, innumeros reliquit libros: adeo ut omnes ecclesiae doctores posten multum ab eius scriptis profecerint. hinc Theologus Gregorius: *Origenes omnium nostrum cos.* non solum autem

ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἔξωθεν πολλὴν παρείχετο τὴν ὠφέλειαν αἱρετικοῖς τε καὶ φιλοσόφοις. μονονουχὶ πρὸς τοῖς θείοις καὶ τὰ φιλόσοφα παρ' αὐτοῦ παιδευόμενοι. εἰσῆγέ τε γὰρ ὅσους εὐφυῶς ἔχοντας ἑώρα καὶ ἐπὶ τὰ φιλόσοφα μαθήματα, γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τἆλλα παιδεύματα παραδιδούς, εἴς τε τὰς αἱρέσεις τὰς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις προάγων, καὶ τὰ παρὰ τούτοις συγγράμματα διηγούμενος, ὑπομνηματιζόμενός τε καὶ θεωρῶν εἰς ἕκαστα· ὡς ἤδη μέγαν καὶ παρ' αὐτοῖς Ἕλλησι φιλόσοφον τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι. μάρτυρες δὲ τῆς περὶ ταῦτα αὐτοῦ κατορθώσεως αὐτῶν Ἑλλήνων οἱ κατ' αὐτὸν ἡκμακότες φιλόσοφοι· ὧν ἐν συγγράμμασι πολλὴν μνήμην εὕρομεν τοῦ ἀνδρός, τοτὲ μὲν αὐτῷ προσφωνοῦντων, τοτὲ δὲ οἷα διδασκάλῳ ἐς τὴν αὐτοῦ κρίσιν τοὺς ἰδίους ἀναφερόντων πόνους.

Τῷ δὲ Ὠριγένει ἐπὶ τῆς Καισαρείας τὰ συνήθη πράττοντι πολλοὶ προσῄεσαν, οὐ μόνον τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς μυρίοι φοιτηταί, τὰς πατρίδας ἀπολιπόντες. ὧν ἐπισήμους μάλιστα
764 ἔγνωμεν Θεόδωρον, ὃς ἦν αὐτὸς Ὁ καθ' ἡμᾶς ἐπισκόπων διαβόητος Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός, ὅ τε τούτου ἀδελφὸς Ἀθηνόδωρος. οἷς ἀμφὶ τὰ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων μαθήματα δεινῶς ἐπτοημένοις φιλοσοφίας εἰς ἔρωτα τῆς προτέρας σπουδῆς τὴν θείαν ἄσκησιν ἀντικαταλλάξασθαι προετρέψατο. πέντε δὲ ὅλοις ἔτεσιν αὐτῷ συγγενόμενοι τοσαύτην ἀπηνέγκαντο περὶ τὰ θεῖα βελτίωσιν, ὡς ἔτι νέους ἄμφω ἐπισκοπῆς τῶν κατὰ Πόντον ἐκκλησιῶν ἀξιωθῆναι.

Τῷ δὲ Ὠριγένει κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον τὰ εἰς τὸν Ἡσαΐαν, ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἰεζεκιὴλ συνετάττετο, ὧν εἰς μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἡσαΐου μέχρι τῆς ὁράσεως τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ τριάκοντά εἰσι τόμοι, εἰς δὲ τὸν Ἰεζεκιὴλ ε καὶ εἴκοσιν· οὓς καὶ μόνους εἰς τὸν πάντα πεποίηται προφήτην. — Ἔτος δ' ἦν αὐτῷ ἑξηκοστόν, ἐν ᾧ ταῦτα συνέτασσεν· ἐν ᾧ καὶ ὁ μακάριος μάρτυς Πάμφιλος μαρτυρίῳ τὸν βίον διεξῆλθε.

Τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον ἐξηγητικὸν σημαίνει, τὰ πρότερα ε ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἔτι ὄντα αὐτὸν συντάξαι. τῆς δὲ εἰς τὸ πᾶν Εὐαγγέλιον πραγματείας μόνοι δύο καὶ εἴκοσι περιῆλθον τόμοι. δώδεκα δὲ τῶν εἰς τὴν Γένεσιν, καὶ εἰς τοὺς πρώτους δὲ ε καὶ ι Ψαλμούς, ἔτι τε τὰ εἰς τοὺς Θρήνους· καὶ τὰ περὶ ἀναστάσεως, καὶ τὰ περὶ Ἀρ-

---

2. *μονονουχὶ πρὸς τοῖς θείοις — τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι*] Haec leguntur apud eundem Eusebium Hist. Eccl. lib. VI. c. 18. *Küst.* 9. *ὡς*] *εἰς* A. Euseb. 10. *αὐτοῖς τοῖς*] *τοῖς* om. A. B. E. Euseb. 11. *μάρτυρες δὲ τῆς περὶ — ἀναφερόντων πόνους*] Euseb. Histor. Eccl. lib. VI. c. 19. *Küst.* 12. *τῶν Ἑλλήνων*] *αὐτῶν Ἑλλήνων* A. B. E. Euseb. 15. *ποτὲ δὲ* mendum Küst. Gaisfordus tribuit *τότε* B. E. Mox Eusebius *ὡς διδασκάλῳ εἰς ἐπίκρισιν τοὺς ἰδ.* 17. *Τῷ δὲ Ὠριγένει*] Ex Euseb. H. E. VI, 30. ubi mox *ἀπὸ τῆς ἀλλοδ.* — *ἀπολιπόντες.* Caesareae Med. 18. *προσῄεσαν*] *προσίασιν* E. 22. *ἐπισκόπων διαβόητος*] *διαβόητος ἐπίσκοπος* E. Saltem *τῶν desideres.* *Γρηγόριος*] Vid. Euseb. H. E. VII, 14. et gl. *Γρηγόριος ὁ καὶ Θεόδωρος.* 23. *οὗς, — ἑπτομένους*] *οἷς — ἑπτομένοις* A. B. E. Id restituere non dubitavi, cum verborum *φιλοσοφίας — ἀντικαταλλάξασθαι* structura demonstret esse perversum *εἰς*, cuius loco reponendum *ἐνεὶς* cum Eusebio.

4. *συγγενόμενοι*] *συγγενόμενοι* B. E. Mox *ἀπενέγκαντο* A. 8. *Τῷ δὲ Ὠριγένει κατὰ τ. — εἰς τὸν πάντα πεποίηται προφήτην*] Euseb. lib. VI. c. 32. Confer Huetium Origenianorum lib. III. c. 2. sect. 2. *Küst.* 9. *Ἐζεκιὴλ πέντε καὶ εἴκοσι βιβλία συντέτακται*] *Ἰεζεκιὴλ συνετάττετο* A. et Euseb. *συνετάττετο* item B. E. 13. *οὓς μόνους* Med. 17. *Τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάνν. — κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου βασιλείαν*] Euseb. lib. VI. c. 24. Ibi autem initium huius loci rectius sic legitur, *ἐν μὲν τῷ ἕκτῳ τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἐξηγητικῶν σημαίνει, τὰ πρότερα πέντε* etc. *Küst.* 21. *δώδεκα δὲ τῶν εἰς τ. — περὶ Ἀρχῶν*] Hic Eusebius plura habet: ex quo proinde Suidas supplendus est. *Küst.* 23. *τὰ περὶ Ἀρχῶν*] Vide Huetium Origenian. lib. III. c. 3. sect. 2

ecclesiae nostrae, sed etiam gentilibus et haereticis et philosophis ingentem usum attulit. [innumeri tam haeretici quam philosophi studiose eum auscultabant,] et praeter rerum divinarum scientiam litteras quoque profanas quasi discipuli ab illo percipiebant. quoscunque enim ex discipulis ingenio praeditos animadvertebat, eos in philosophiam introducebat, geometriam illis tradens et arithmeticam ac reliquas disciplinas, hinc ad varias philosophorum sectas eos perducens, et eorum libros exponens, commentariis illustrans et reconditos sensus inquirens: adeo ut apud ipsos etiam gentiles summus philosophus celebraretur. quantum porro in his studiis excelluerit, testes sunt ipsi gentilium philosophi, qui eius aetate floruerunt: quorum in libris crebram huius viri mentionem fieri deprehendimus, cum vel proprios libros ei nuncupant, vel eiusdem ad iudicium tanquam magistri deferunt. — Ad Origenem vero Caesareae more suo degentem non solum ex indigenis, sed etiam ex peregrinis regionibus innumeri ei cupidi celebris patris accesserunt. quorum maxime insignes novimus Theodorum, illum inter aetatis nostrae episcopos percelebrem Gregorium Thaumaturgum, eiusque fratrem Athenodorum, quos cum Graecorum et Romanorum disciplinis admodum addictos cerneret, hortatus est, ut prioribus studiis omissis in divinis mysteriis operam ponerent. cumque quinque integros annos cum audissent, tantum eo doctore in rerum divinarum cognitione profecerunt, ut ambo adhuc iuvenes digni iudicati fuerint, qui Ponticarum ecclesiarum episcopi crearentur. — Eodem tempore in Esaiam, simul etiam in Ezechielem commentarios scribebat. horum in tertiam partem Esaiae usque ad visionem quadrupedum in deserto sunt tomi XXX. in Ezechielem vero XXV. quos solos in totum Prophetam conscripsit. quo autem tempore haec componebat, aetatis annum sexagesimum agebat: quando quidem beatus martyr Pamphilus martyrio vitam finiit. — In Expositione autem in Euangelium Ioannis testatur, priores quinque libros ab se, cum Alexandriae degeret, compositos esse. ex universo autem opere, quod in totum Euangelium elaboravit, duo et viginti libri tantum ad nos pervenerunt. extant duodecim eius libri in Genesin; item in priores quinque et viginti Psalmos, et in Threnos commentarii. praeterea opus de Resurrectione, et de Principiis.

χῶν. γράφει δὲ καὶ τοὺς ἐπιγεγραμμένους Στρωματεῖς, ὄντας τὸν ἀριθμὸν δέκα· οὓς καὶ συνέταξε κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου βασιλείαν. τὸν μέντοι πρῶτον ἐξηγούμενος ψαλμὸν ἔκθεσιν πεποίηται τῶν ἱερῶν γραφῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης καταλόγου, ὡδέ πως λέγων κατὰ λέξιν· Οὐκ ἀγνοητέον δὲ ὡς εἶναι τὰς ἐνδιαθήκους βίβλους, ὡς Ἑβραῖοι παραδιδόασι, δύο καὶ εἴκοσι· ὅσος ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτοῖς στοιχείων ἐστίν. εἶτα ἐπιφέρει λέγων· Εἰσὶ δὲ αἱ εἴκοσι δύο βίβλοι καθ' Ἑβραίους αἵδε, Γένεσις, Βαρησίθ, ὃ ἔστιν, Ἐν ἀρχῇ· καὶ αἱ λοιπαὶ καθεξῆς.

Ἔζησε δὲ ἕως Γάλλου καὶ Βολουσιανοῦ, τουτέστιν, ἕως θ' καὶ ξ' ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν Τύρῳ, ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Λεωνίδης μάρτυρίῳ τῷ διὰ Χριστὸν ἐτελειώθη.

Ὠριγένης Λεωνίδην εἶχε πατέρα, ἐπίσκοπον καὶ μάρτυρα, ἐπὶ Σεβήρου βασιλέως ἀκμάσας. ὅστις Ὠριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τυγχάνων μεγάλην εἰς τὸν θεῖον λόγον σπουδὴν κατεβάλετο. οὗ ζηλωταὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι, καὶ μάλιστα Ἀμβρόσιος ἐγένετο· ὃς εἰς γνῶσιν αὐτῷ ἀφικέσθαι σπουδάσας, ἀπέστη τῆς Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίωνος αἱρέσεως. πλεῖστοι δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς αὐτὸν φοιτῶντες μεγίστην ὠφέλειαν ἐκαρποῦντο. μέγας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο, παραδιδοὺς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τἆλλα προπαιδεύματα. διόπερ οὐκ ὀλίγοι τῶν παρ' Ἕλλησι φιλοσόφων μέμνηνται αὐτοῦ ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ εὐφυὴς παιδόθεν ὑπῆρχε σφόδρα καὶ ζητητικὸς λίαν. ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τῆς θείας γραφῆς βούλημα πυνθανόμενος, βαθύτερον ἠρεύνα. τοῦτον ἐπέπληττεν ὁ πατὴρ μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν περαιτέρω ζητεῖν. νύκτωρ δὲ ἐπιστὰς καὶ ἰδὼν τὰ στέρνα ὡς θείου πνεύματος ἐνδοθεν αὐτοῖς ἀφιερωμένου, κατεφίλει, καὶ τῆς εὐτεκνίας ἑαυτὸν ἐμακάριζεν. ἀγνείαν δὲ καὶ ἐγκράτειαν τοσαύτην ἤσκησεν ἐκ νέου τοῦ σώματος, ὡς ὀβολοῖς τέσσαρσι καὶ μόνοις πρὸς διατροφὴν ἑκάστης ἡμέρας ἀρκούμενος. καὶ μέντοι καὶ πολλοῖς ἔτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει· καὶ ἐπ' ἐδάφους καὶ ψιάθου καθεύδων, καὶ ὀλίγον καιρὸν τῆς νυκτὸς ἀναπαυόμενος, τὸν πλείονα εἰς τὴν ἱερὰν μελέτην τῶν ἱερῶν λογίων διήνυε. καὶ ἐν τούτοις ἐπεκτεινόμενος, ἐπί τε ἀγρυπνίᾳ καὶ ἀσιτίᾳ καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑπωπιάζων, τοσοῦτον κατεδάμασε τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος, ὡς ὁρᾶσθαι παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκληκέναι. οἴνου γὰρ καὶ ἐλαίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος ἀνατροπὴν τοῦ θώρακος μεγίστην ὑπέμεινεν. ἔνθεν γέ τοι διαβόητος γενόμενος, ὡς διαπρέπων ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ πολλοὺς Ἕλληνας τὴν εἰδωλομανίαν βδελύττεσθαι πείσας, μαρτυρίου

3. τὸν μέντοι πρῶτον — ἐν ἀρχῇ] Euseb. lib. VI. c. 25. 5. τοῦ τῆς] τοῦ om. A. B. ante τῶν ἱερῶν posuit Eusebius, qui mox γράφων pro λέγων. 10. Βαρησίθ] Βαρησίθ A. B. E. quod interim posui; βρησίθ Euseb. 12. Ἔζησε δὲ] Conf. Euseb. VII. 1. Βαλουσιανοῦ Med. 16. Ὠριγένης Λεωνίδ.] Quae Suidas in hoc articulo de Origene tradit, totidem paene verbis leguntur etiam apud Cedrenum p. 252. et seqq. *Küst.* Leguntur haec in A. (de quo v. sub gl. Ἀνωτέ) sub finem voluminis; item in Paris. MS. 2552. teste Boisson. in Theophyl. p. 285. 20. Ἀμβρόσιος] Ἀμβρόσιος, ἀνὴρ ἐπίσημος καὶ φιλόλογος ἐκ τοῦ Οὐαλεντίνου αἱρέσεως, Theod. Metoch. Hist. Rom. p. 94. a. Eius temeritatem, quia, quod secreto ipse scripserat, vulgaverit, accusat Origenes in Ep. ad Fabianum Rom. Episc. Hieronymus in Apol. ad Pammachium. *Reines.* 23. αὐτὸν] αὐτοῦ B. E.

4. ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τ.] Vide Euseb. lib. VI. c. 2. *Küst.* 6. ἠρεύνα om. A. B. 7. ζητεῖν περαιτέρω] περαιτέρω ζητεῖν dedi cum A. B. νύκτωρ δὲ ἐπιστ.] Eusebius loco laudato: ἐπιστάντα δὲ ἤδη πολλάκις καθεύδοντι τῷ παιδὶ γυμνῶσαι μὲν αὐτοῦ τὰ στέρνα φασίν, ὥσπερ δὴ θείου πνεύματος ἔνδον ἐν αὐτοῖς ἀφιερωμένου, φιλῆσαί τε ἀσπασμίως, καὶ τῆς εὐτεκνίας μακάριον ἑαυτὸν ἡγήσασθαι. *Reines.* 13. ἀρκούμενος] Cedrenus rectius ἀρκεῖσθαι. *Küst.* πολλοῖς] ἐν πολλοῖς B. E. Med. 17. καὶ ἐκ τούτου ἐπεκτεινάμενος] Cedrenus rectius ἐν τούτοις ἐπεκτεινόμενος. *Küst.* Sic A. item ἐπεκτεινόμενος B. E. 19. τοσοῦτο] τοσοῦτον A.

libros etiam, qui *Στρωματεῖς* inscribuntur, numero decem, Alexandri Imperatoris temporibus conscripsit. ceterum in expositione Psalmi primi librorum veteris Testamenti indicem exhibet, haec fere scribens ad verbum: *Sciendum est veteris Testamenti libros duos esse et viginti, sicut ab Hebraeis traditur: qui numerus etiam litterarum apud eos habetur.* deinde subiicit: *Sunt autem viginti duo libri secundum Hebraeos hi: Genesis, sive Beresith, i. e. In principio*: et reliqui suo ordine. — Vixit usque ad Gallum et Volusianum, hoc est, usque ad aetatis suae annum sexagesimum nonum. obiit Tyri, ubi etiam sepultus est. pater autem Leonides martyrio propter Christum consummatus est. Ὠριγένης. Origenes patrem habuit Leonidem, episcopum et martyrem: qui sub Severo Imperatore floruit. hic Origenes, cum esset Alexandriae, magnum studium in verbo divino posuit; habuitque cum alios multos sui studiosos, tum praecipue Ambrosium, qui cum in illius notitiam venire cuperet, ab Valentini et Marcionis secta recessit. plurimi quoque gentilium philosophorum ad ipsum audiendum accesserunt, multumque ab eius praeceptis profecerunt. magni enim ab iis fiebat, cum geometriam, arithmeticam et alia eruditionis rudimenta eos doceret. quare non pauci Graecorum philosophorum eius ut magistri sui meminerunt. fuit enim iam inde a tenera aetate ingenio acri et admodum curiosus. qui cum aliquando puer aetate de S. Scripturae sensu abstrusius inquireret, pater eum obiurgabat, vetans quaerere, quod supra captum aetatis esset. sed noctu accedens pectus eius, quasi quoddam spiritus divini sacrarium, deosculatus, semetipsum tali sobole beatum praedicavit. ad castitatem et continentiam autem ita a puero se assuefecit, ut quaterni oboli iique soli victui quotidiano sufficerent: quem morem per plures annos tenuit. idem humi et in storea dormiens, et breve tempus noctu quiescens, maiorem eius partem sacrorum oraculorum meditationi impendebat. his autem intentus atque inedia, vigiliis, nuditate se macerans adeo vigorem corporis attrivit, ut plane videretur exaruisse. vino etiam, oleo ceterisque abstinens maximam pectoris subversionem pertulit. itaque magnum nomen consecutus, ut vir vita et doctrina excellens,

στέφανον ἀναδήσασθαι παρεσκεύασε. πολλῆς οὖν φήμης περὶ αὐτὸν τρεχούσης, καὶ πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συῤῥεόντων, οὐ μόνον Ἕλληνας καὶ φιλοσόφους καὶ αἱρετικοὺς ἐλλογίμους πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἵλκυσεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄντας Χριστιανοὺς μᾶλλον στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς Ἀμβρόσιος ἱκετεύσας πολλά, καὶ παραβιασάμενος ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ταχυγράφους αὐτῷ παραστήσας ἑπτά, πλείους δὲ καλλιγράφους, ἑρμηνεῦσαι τὰς θείας γραφὰς αὐτὸν πεποίηκε. καὶ ὁ μὲν τὴν δέουσαν χρείαν παρεῖχεν· ὁ δὲ ἐπὶ σχολῆς γενόμενος ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις, καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον ἐπὶ τῷ καλλιγραφεῖν ἐξησκημέναις. πᾶσάν τε θείαν γραφὴν ἡρμήνευσεν ἐπὶ ἔτη ιή. λέγεται δὲ ὅτι ἑξακισχιλίας βίβλους συνέταξε. τοσοῦτον γὰρ ζῆλον ἐς τὴν ἐξήγησιν τῶν θείων λογίων ὁ Ἀμβρόσιος ἐπεδείξατο, ὥστε τὴν πολλὴν αὐτοῦ σπουδὴν Ὠριγένης μαρτυρῶν γράφει πρός τινα λέγων· Ὁ ἱερὸς Θεοῦ καὶ γνησίως ἀνακείμενος Ἀμβρόσιος πολλὰ προσηγόρευσεν· ὅστις νομίζων με φίλον εἶναι καὶ πάνυ διψᾶν τοῦ θείου ἤλεγξε τῇ ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ τῷ πρὸς τὰ μαθήματα ἔρωτι. ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτόν με παρελήλυθεν, ὥστε κινδυνεύειν ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις. οὔτε γὰρ δειπνῆσαι ἔστιν ὅτι μὴ ἀντιβάλλοντα, οὔτε δειπνήσαντα ἐξεστι περιπατῆσαι καὶ διαναπῦσαι τὸ σωμάτιον· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς 760
ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀκριβοῦν τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα. οὔτε μὴν ὅλην ἐπὶ θεραπείᾳ τοῦ σώματος τὴν νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι, ἐπὶ πολὺ ταῖς φιλολογίαις παρατείνοντα. ἐῶ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἔωθεν μέχρις ἐννάτης καὶ δεκάτης ὥρας. πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλοπονεῖν τοὺς καιροὺς τούτους τῇ ἐξετάσει τῶν θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασι. πᾶσαν τοίνυν ἡρμήνευσε τὴν θείαν γραφήν. κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐν Ἱεριχοῖ ἔν τινι πίθῳ περιτυχὼν τῇ Παλαιᾷ, εὐφυῶς μάλα καὶ ἐπιστημόνως ταύτην κατεσκεύασεν. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτοῦ τὸ κλέος διέμεινε. συμβεβήκει γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας δραστήριον πτῶμα ἐξαίσιον· καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς καὶ ἀπωλείας πρόξενος γέγονε. βουλόμενος γὰρ τῶν θείων γραφῶν μηδὲν ἐᾶσαι ἀνερμήνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν ἁμαρτίας, καὶ βλασφήμα ἐξηγήσατο ῥήματα. ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ Ἄρειος τὰς ἀφορμὰς εἴληφε, καὶ οἱ καθεξῆς ἀνόμοιοί τε καὶ ἀνόσιοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. φάσκει γὰρ οὗτος τολμήσας κατὰ τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁρᾶν τὸν πατέρα οὐ δύναται, οὔτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν υἱόν, οὔτε οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα, οὔτε

5. ἀλλὰ καὶ] καὶ om. A. 10. αὐτὸν γραφὰς] γραφὰς αὐτὸν A. δέουσαν χρείαν π.] Per 18 annos. Theod. Metoch. Hist. Rom. p. 94. b. *Reines.* 13. ἐπὶ τὸ] ἐπὶ τῷ ut supra scripsi cum A. E. 14. πᾶσαν δὲ] πᾶσάν τε dedi cum A. B. E. 15. ὅτι στὰς βίβλους συνετάξατο] Wolfius et Portus: *Fertur* stans *libros composuisse.* Inepte. Pro στὰς scribendum est ς. quae est nota numeri 6000. Tot enim libros Origenes scripsisse credebatur: ut vel ex Cedreno patet, qui expresse ait, *λέγεται δὲ ὅτι ἑξακισχιλίας βίβλους συνέταξε.* Ceterum locum hunc Suidae sic ut diximus emendandum esse Pearsonus etiam ad oram Suidae sui notaverat. *Küst.* ἑξακισχιλίας — συνέταξε A. et fere B. E. Compendio στὰς (sic Ald.) et ς iunxit Med. 19. Θεοῦ] Θεῷ B. E. 20. πολλὰ προσηγόρευσεν] Cedrenus πολλὰ προσαγορεύει σε. *Küst.* 21. φίλον] Cedrenus rectius φιλόπονον. *Küst.* Deinde καὶ excidit post φιλοπονίᾳ.

5. ἐπὶ πολὺ ταῖς φιλολ.] Cedrenus ἐπὶ πολὺ τῆς ἑσπέρας τῆς φιλολογίας παρατεινούσης: quod magis placet. *Küst.* 9. ἐκείνους] τούτους praetuli cum A. 12. περιτυχὼν τὴν Παλαιάν] Immo περιτυχὼν τῇ Παλαιᾷ, casu dativo. Ceterum locum hunc pleniorem exhibet Cedrenus, quem confer. *Küst.* τῇ παλαιᾷ E. 17. πρόξενον] πρόξενος A. B. E. Cedr.

effecit ut multi gentilium falsorum deorum cultum abominantes martyrii coronam reportarent. hinc cum magna de eo fama spargeretur, multique ex remotis regionibus ad eum confluerent, non tantum Graecos et philosophos et haereticos praecipuos ad veram religionem traduxit, sed ipsos etiam Christianos in elementis verae fidei magis confirmavit. ab hoc Ambrosius, de quo ante diximus, multas preces atque vim admovens obtinuit, adhibitis ei septem notariis ac pluribus qui eleganter scriberent, ut S. Scripturam interpretaretur. is quidem necessaria omnia suppeditavit. Origenes vero per otium interpretationem notariis dictabat, librarii autem et mulieres eleganter scribere doctae transcribebant. sic absolvit interpretationem illam annis XVIII. fertur porro librorum sex millia conscripsisse. tanto autem desiderio Ambrosius interpretationem S. Scripturae expetiit, ut Origenes in epistola quadam tale ei testimonium perhibeat: *Sanctus et Deo vere dicatus Ambrosius tibi salutem plurimam dicit. is cum me laborum tolerantem et sacrorum oraculorum cupidissimum esse putaret, sua industria et sacrarum disciplinarum amore me coarguit. tanto enim me reliquit intervallo, ut prope de exequendis eius mandatis desperem. namque et inter coenandum exemplaria mihi conferenda sunt, neque a coena ambulare aut corpus quiete relaxare datur: sed illo etiam tempore litteris vacare et emendare exemplaria cogimur. neque vero corporis reficiendi causa totam nobis noctem dormire conceditur, dum labor in multam noctem se extendit: ne dicam de matutinis laboribus ad nonam usque vel decimam horam. quicunque enim studiis vacare volunt, tempora ista divinis oraculis explorandis et legendis libris impendunt.* totam igitur S. Scripturam interpretatus est. illis autem temporibus Vetus Testamentum Hierichunte in dolio quodam repertum scite admodum et docte concinnavit. nec tamen gloria viri ad finem usque illibata permansit. nam illa multiplicis doctrinae copia tandem gravissimo casu eum afflixit, multisque offendiculum praebuit et exitii causam. cum enim nihil in sacris litteris inexplicatum relinquere vellet, ipse peccatum in se attraxit, et mortifera verba protulit. nam ab eo et Arius fundum erroris sui sumpsit, et deinceps alii qui filium patri similem esse impie negant, et reliqui omnes. in principio enim verba haec ponere ausus est: Unigenitus filius Patrem videre non potest, neque filium Spiritus, neque Angeli Spiritum, ne-

οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς οὐ θέλει εἶναι τὸν υἱόν, ἀλλὰ κτίσμα καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι. τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ψυχὴν προϋπάρχειν· καὶ τὰ ἐξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτοῦ. πολλὴν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἑκάστην γραφήν. καὶ ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις καὶ διὰ προοιμίων ἐς ἦθη τε καὶ ἐς φύσεις ζῴων καὶ ἀλόγων εἴρηται, μέσος φερόμενος πολλάκις χαρίεντα διηγήματα γράφει· ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἐδογμάτισε, τῶν πάντων ἀτοπώτερος εὑρίσκεται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπανηρῆσθαι τοιοῦτον, ὡς καὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ φασὶ δι' ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας ἀνατραπῆναι. ἐπινενόηκε δὲ καὶ κατὰ τὸ σωμάτιον, οἱ μὲν ὅτι νεῦρον ἀποτετμηκέναι, διὰ τὸ μὴ ἡδονῇ παρενοχλεῖσθαι· οἱ δὲ φάρμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἶπον καὶ ἀποξηρᾶναι· ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν. οὗτος πολλὰ λέγεται πεπονθέναι ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, λόγιος ὢν σφόδρα καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνατεθραμμένος· φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας, κακομηχανίᾳ διαβολικῆς ἐπινοίας εἰς αἰσχρότητα ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν· Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὁ δὲ μὴ φέρων τὴν τοσαύτην βδελυρὰν ἐπίνοιαν ἔῤῥηξε φωνήν, ἀμφοτέρων προτεθέντων αὐτῷ πραγμάτων, καὶ καθωμολόγησε θῦσαι. καὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ λιβανωτόν, εἰς τὴν τοῦ βωμοῦ πυρὰν καθῆκε. καὶ οὕτω τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τῶν κρινάντων ἀπεβλήθη, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξεώσθη. καὶ τὴν [12]Ἀλε- 767
ξάνδρειαν καταλιπὼν διὰ τὸν ὄνειδον, τὴν [2]Ἰουδαίαν κατέλαβεν. ἀνελθὼν δὲ εἰς [3]Ἱεροσόλυμα ὡς ἐξηγητὴς καὶ λόγιος προετρέπετο ἀπὸ τοῦ ἱερατείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν· πρεσβύτερος γὰρ προῦπῆρχε. καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἀναστὰς καὶ τοῦτο μόνον τὸ ῥητὸν εἶπών· Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός· Ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; πτύξας τὸ βιβλίον, ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ δακρύων, πάντων ὁμοῦ συγκλαιόντων αὐτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενά τε καὶ ᾄδόμενα, διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. ὅθεν καὶ Συντακτικὸς ὠνομάσθη, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία· μὴ ἀκούων, ὡς ἔοικε, τοῦ Σολομῶντος, λέγοντος· Υἱέ, φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά, καὶ μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. διὰ τοῦτο ἔσιωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι· εἰσὶ γὰρ

8. *μέσος*] μέσως A. 10. *ἀτοπώτερα*] ἀτοπώτερος A. Cedr. 14. Post *σωμάτιον* interpolavit Küsterus *τί· καὶ* —, quorum *καὶ* agnoscit Med. neutrum A. B. E. Oratio non optima, sed tolerabilis tamen, si quidem *οἱ μὲν ὅτι* putamus extra perpetuitatem structurae esse posita. *ὅτι νεῦρον ἀποτετμ.*] Scribe, *ὅτι νεῦρον ἀποτέτμηκε. Küst.* 21. *εἰς αἰσχρότητα ἄνδρ.*] Locus hic salebrosus est, et procul dubio corruptus vel mutilus. *Küst.* Cedrenus: *εἰς αἰσχρότερον ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν τοῦτον ὑποβαλεῖν.* Infra v. *Παραχρῆται*: *Σοὶ δὲ κακομηχανίᾳ εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα ἐπινοήθη. Αἰθίοπα γὰρ κτλ.* His ita videtur utendum, ut emendemus, *κακομηχανίᾳ δ. ἐ. εἰς αἰσχρότατον * φασὶν ἐπιβουλευθῆναι.* Ubi *φασὶν* ad interpositionem quandam spectat: non enim structurae sua ratio constat, etiamsi refingamus *εἰς αἰσχρότητα ἀνδρός.* 23. *Αἰθίοπα δ'*] *Αἰθίοπα γὰρ* A. B. E. Med. et Cedr.

3. *καθῆκαν*] Scribe *καθῆκε*, numero singulari, ut habet Cedrenus. Refertur enim ad Origenem. *Küst.* *καθῆκε* A. 4. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* dedi cum A. B. E. Med. 5. *τὴν δὲ*] *καὶ τὴν* scripsi cum A. 6. *τὸν ὄνειδον*] *τὸ ὀνειδος* Cedren. 8. *ἐξηγητὴς*] *ὡς ἐξηγητὴς* A. Cedr. Iterum *ὑπὸ τοῦ ἱερατείου* mutavi cum A. B. E pr. Med. Cedr. 9. *πρεσβύτης*] Cedrenus rectius *πρεσβύτερος*, i. e. *Presbyter. Küst.* Sic A. 14. *καὶ πτύξας*] *καὶ* om. A. B. Cedr. 15. *δακρύων*] *καὶ δακρύων* Cedr. 18. Observatio repetita sub v. *Συντακτικός*. 20. *Σολομῶντος*] *Σολομῶνος* A. 23. *ὁ γὰρ Θεὸς*] *ὅτι ὁ Θεὸς* A.

que homines Angelos. negat etiam ex Patris essentia Filium esse: sed creaturam eum esse, et ex gratia dici Filium. animam autem humanam ante corpus existere docet; et quae sunt ceterae eius blasphemiae. multa autem in singulos Scripturae libros scripsit. et quaecunque in sermonibus et prooemiis de moribus et naturis brutorum animalium ab eo dicta sunt, iucundis saepe narrationibus condita sunt. ubi autem de fide decreta condit, ibi quovis alio absurdior est. vitam asceticam tanta severitate egit, ut eius pectus per nimiam inediam et duram vivendi rationem subversum fuisse dicatur. ad domandas etiam corporis voluptates commentus est, quod quidam tradunt, ut nervum sibi praecideret, ne libidine vexaretur; quod alii, ut genitalia medicamento imposito exsiccaret. alii vero alia referunt. Christi gratia multa fertur esse perpessus, quippe homo doctus et in ecclesia educatus. sed cum calumniatores apud magistratus invidiam ei conflassent, pessime homines diabolicis artibus id machinati sunt, ut viro impudicitiae notam inurerent. subornarunt enim Aethiopem quendam, qui corpore eius ad obscenam libidinem abuteretur. ille autem rei turpitudinem non ferens exclamavit, et cum optio ei daretur, utrum eligeret, diis se adolere malle professus est. quare tus in manus eius est iniectum, quod in rogum arae immisit. ita accidit ut ab iudicibus martyrii honore indignus iudicaretur, et ex ecclesia ejectus, cum dedecus hoc non ferret, Alexandria relicta in Iudaeam se contulit. cum autem Hierosolyma pervenisset, collegium sacerdotum ab eo, ut homine docto et S. Scripturae interprete, flagitavit ut aliquid pro concione diceret. erat enim presbyter. itaque cum admodum urgerent sacerdotes, surrexit, et hoc tantum dictum pronunciavit: *Peccatori vero dixit Deus: Cur tu enarras iura mea, et testamentum meum in os tuum assumis?* statimque clauso libro consedit, in fletum et lacrimas effusus, omnibus una cum eo flentibus. praeterea multa alia de eo dicuntur et omnium ore circumferuntur, ob eruditionem viri et libros ab eo compositos: a quorum multitudine Syntacticus dictus est. scilicet immemor fuit Solomonis haec dicentis: *Fili, cave ne multos libros conscribas; neve festina loqui: neu properet animus tuus a facie Dei sermonem proferre. nam Deus in coelo supra, tu infra in terra. quare sermones tui pauci*

λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητος. καὶ μὴ γίνου δίκαιος πολύ· ἔσει γὰρ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαιώματι αὐτοῦ. καὶ μὴ σοφίζου περισσά, μήποτε ἀσεβήσῃς. ταῦτα πάντα παρωσάμενος ἐσφάλη τοῦ πρέποντος.

Ὡριέων ἄποικον ὄντα.

Ὡρικῶς. νεωτερικῶς, εὐπρεπῶς, ἢ κατὰ καιρόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὦ μειρακίσκη, πυνθάνῃ γὰρ ὡρικῶς.

προσπαίζουσι δὲ τῇ πρεσβύτιδι οἱ γέροντες, διὰ τὸ πεδρυμμένον τοῦ ὡραιστοῦ. καὶ Ὡρικήν, ἀντὶ τοῦ ἀκραίαν. ὥρα γὰρ καὶ ἡ ἀκμή. καὶ Ὡραῖος, ὁ ἀκραῖος. καινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. Ἀριστοφάνης·

Εὑρὼν δ' ὡρικὴν ὑληφάρυν,
μίσην λαβόντ' ἀριστια, καταβαλόντα, καταγιγαρτίσαι. ἐν τοῖς γιγάρτοις σπουδεῖν.

Ὡριμον. εὔκαιρον.

Ὡρῖνος. ὄνομα κύριον.

Ὡρίων, Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου. Συναγωγὴν γνωμῶν, ἤγουν Ἀνθολόγιον, πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βασιλίδα, γυναῖκα Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βιβλία γ'.

Ὡρίων, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός. Ἀνθολόγιον. Ἀττικῶν λέξεων συναγωγήν. Περὶ ἐτυμολογίας. Ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

Ὡρίως. ἐπίρρημα. Ὡρίως ἔχουσι θέσεως. κατὰ καιρόν.

Ὥριστος. ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος.

Ὡρκωμότηκεν.

Ὥρκυπτεν. ὑπερέκυπτεν ἐπαιρόμενος.

Ὥρκυπτον. ἔβλεπον μετεωριζόμενοι.

Ὥρμα. διεγείρετο.

Ὡρμενος. διεγερθείς.

Ὥρμησαν. ὁρμῇ ἐχρήσαντο, οὐχὶ ᾤχοντο.

Ὡρογραφία. 768

Ὡρολόγιον. τὸ τὰς ὥρας μετροῦν.

Ὡροκομεῖον.

---

1. *ματαιώσεως* | *ματαιότητος* Cedr. 2. *ἐν δικαιώματι* | *ἐν τῷ δικ.* vulg. 3. *μήτε*] *μήποτε* A. 4. *ἐσφάλη*] *παρεσφάλη* A. 7. *ἢ εὐπρεπῶς* | *ἢ* om. A. Mox *καὶ* ante *κατὰ* om. A. E. 8. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 964. 10. *προσπαίζουσι δὲ*] *προσπέζουσι* A. Mox *ὡρακιαροῦ* B. E. 13. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 271. unde Suidas emendandus est. *Küst.* Vide v. *Καταγιγαρτίσαι.* 15. *εὑρὼν* A. *εὕρων δ'* Med. *ὑληφάρυν*] *ὑληφόρον* A. 16. *καταβαλόντα* A. pro *καταλαβόντα.* Mox post *καταγιγαρτίσαι* delevi *τουτέστιν* cum A. B. E. In fine *σπουδεῖν* B. E. 19. *εὔκαιρον*] *ἔγκαιρον* E pr. *ὥριον τὸ ἔγκαιρον* Herod. Epimer. p. 104.

1. Glossa suspecta. 2. *Ὡρίων*] Orionis Grammatici saepe meminit Etymologus. Et Orionis Thebani nominatim mentionem facit v. *Ἀνθος. Küst.* Apparet hanc glossam ex alio quodam fonte quam continuam esse repetitam, neque memoriam Orionis, quae prorsus ex auctoritate Suidae pendet, instaurari posse nisi per coniunctionem utriusque. Non adeo magnam quidem dubitationem affert *Θηβαῖος*, contrarium illud alteri *Ἀλεξανδρεύς*, quamquam illa Larcherum et Sturzium p. VI. transversos egit nimirum Etymologicon quod nostram aetatem tulit ad Orionem Thebanum referri solet. Sed ut nemo miretur hominem domo Thebanum, qui litteras Alexandriae docuerit (v. Marini Proclus c. 8.), Alexandrinum appellari: ita ratio commoda succurrit, qua copias hasce fractasque tabulas concinnae narrationis in ordinem redigamus. Sic enim iungamus membra disiecta: *Ὡρίων, Ἀλεξανδρεὺς ἢ Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου, γραμματικός. Συναγωγὴν γνωμῶν . . . βιβλία τρία. Ἀττικῶν λέξεων συναγωγήν. Περὶ ἐτυμολογίας. Ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.* Laudationem istam Hadriani non magis veteres quam dictiones Atticas excitarunt; Florilegii tamen tenuis quaedam notitia permansit, quam Fr. Passovius libello academico Vratisl. 1831. cum eruditis communicavit, nec frustra nomen Eudociae luctari persuadet Tzetzes Chil. X, 57. sqq., qui tradiderit Augustam etiam Orionis disciplina usam fuisse. Quo minus dubitare licet quin locum invaserint alienum *Ἀνθολόγιον, περὶ γνωμῶν*, quae sub finem glossae *Ὥρας* recognoscuntur. 3. *βασιλίδα* | *βασιλίδι* A. E. 5. *Ὡρίων, Αλ.* | Marini Procl. p. 16. *Toup.* MS. Addit Reinesius Coel. Rhodig. Ant. Lect. XXVIII, 15. 8. *Ὡρίως* | Leg. *Ὡραίως. Valck.* 10. *Ὥριστος* | Scripsi *ὥριστος*, secutus consuetudinem Homericam, velut II. Γ'. 288. *ὁ ἄριστος* | V. Zon. p. 1890. *ἀόριστος* B. E. *ὁ* om. A. et Hesychius. Cf. Etym. M. p. 824. f. 12. 13 Glossae obscurae. Ad Suidae scripturam Heinsius exegit Hesychiana: *Ὡρχύπτα. ὑπερέκτυπα ἐπαιρόμενα.* 14. *Ὥρμα* | Hanc et seq. glossam (non illas quidem optimas, ac scribendum certe *Ὡρμῶνος*) addit A. Paulo aliter Zon. p. 1894. *Ὡρμῶντες. διεγείροντες. Ὥρμητο διεγείρετο.* 16. *οὐχὶ ᾤχ.*] *ἢ καὶ ᾤχ.* Toupii coniectura. 17. *Ὡρογρ.*] V. Zon. p. 1891. 18. V. Herod. Epim. p. 237. 19. *Ὡροκομεῖον*] Est vox suspecta. Fortasse corrupte hoc dictum est

---

aliud: earum enim multitudo vanitatem auget. noli nimium esse iustus: aliquando enim iustum sua perdit iustitia. ne nimis sapias, neve ad impietatem prolabaris. horum illo praeceptorum inconsultus ab recta via deflexit. *Ὡριέων ἄποικον ὄντα. Qui Orientium colonus erat.* *Ὡρικῶς.* Iuveniliter, vel decore, vel opportune. Aristophanes: *O adolescentula, opportune reluctaris.* illudunt autem vetulae senes, propter ineptam venustatis affectationem. et *Ὡρικήν*, aetate florentem. *ὥρα* enim aetatis etiam vigorem significat. et *Ὡραῖος*, viribus florens. huiusmodi autem nomina sunt communia. Aristophanes: *Si lignifieram venustam invenisam, mediamque comprehensam, in sublime elatam, humi prostratam subigam.* proprie, in vinaceis permolam. *Ὡριμον.* Opportunum. *Ὡρῖνος.* Nomen proprium. *Ὡρίων.* Orion, Thebanus ex Aegypto. scripsit Collectionem sententiarum, seu Florilegium, ad Eudociam Imperatoris Theodosii iunioris uxorem, libris tribus. *Ὡρίων.* Orion, Alexandrinus, grammaticus. scripsit Florilegium. Atticorum vocabulorum collectionem. De Etymologia. Encomium Hadriani Caesaris. *Ὡρίως.* Adverbium, *Situm opportunum habent.* *Ὥριστος.* Fortissimus. *Ὡρκωμότηκεν.* *Ὥρκυπτεν.* Supra alios elato capite prospiciebat. *Ὥρκυπτον.* In sublime elati prospiciebant. *Ὥρμα.* Excitabatur. *Ὡρμημένος.* Excitatus. *Ὥρμησαν.* Cum impetu progressi sunt; non, iverunt. *Ὡρογραφία.* *Ὡρολόγιον.* Sive, instrumentum quod horas metitur. *Ὡρονομεῖον.* Horologium.

Ὧρος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει. ἔγραψε Περὶ διχρόνων. Ὅπως τὰ Ἐθνικὰ λεκτέον. Λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ. Πίνακα τῶν ἑαυτοῦ. Περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων. Ὀρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον, Περὶ τῆς ει διφθόγγου, Ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αι διφθόγγου κατὰ Φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον. Ἀνθολόγιον περὶ γνωμῶν.

Ὧρος. ὁ ἐνιαυτός.

Ὡροσκόπος. ἀστρίτης σκοπεύων τὴν ὥραν. Καὶ Ὡροσκοπεῖον.

Ὡρωπία. χώρα.

Ὡρωπός. τόπος.

Ὡρυγή. βοή. ἐκ τοῦ ὠρύω.

Ὠρύεται. ὑλακτεῖ.

Ὠρυόμην. καὶ Ὠρυόμενος.

Ὤρυσσον. καὶ ὀλίγον μέλλων ὀρύξομαι.

Ὤρυχα, καὶ Ὀρώρυχα. ὠρύχειν δὲ καὶ ὠρωρύχειν, ὑπερσυντέλικος.

Ὠρχιπέδησας. τῶν ὄρχεων ἥψω αἰσχρῶς.

Ὡς. λίαν. Παρμενίδῃ· Θαυμασίως ὡς δυσανάπειστον. Σοφοκλῆς·

Θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει.

λβ δὲ σημαίνει τὸ ὡς τοῦτο.

[Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐπαγγελλομένων ἀγαθά.]

---

pro ὀρεωκομεῖον, i. e. *locus, ubi muli curantur*, vel *mulorum stabulum*: quod et Portus suspicabatur. *Küst.* Lege Ὡρονομεῖον, quod est *Horologium*, sic dictum, quia horas habet distributas, ab ὡρονομέω, de quo vide lexica. Series litterarum satis etiam indicat ita leg. nam praecessit Ὡρολόγιον, sequitur Ὧρος. *Bos.* Animadv. ad Scr. Gr. p. 174. Minus probabiliter Toupius Ὡρολογεῖον.

1. Ὧρος] Huius Ori crebra fit mentio apud Etymologum et alios grammaticos. *Küst.* Doctam de Oro et Orione commentationem edidit Ritschelius, Vratisl. 1834. Huius ab opibus lectores petant, quae cognoscendis Ori libris inserviant: id est, Orthographiae, cuius ille duplicem confecerat editionem, alteram οἰκείαν ὀρθογραφίαν dictam, ab commentariis in Orthographiam Herodiani diversam, complexamque singulares istas quaestiones περὶ τῆς ει διφθόγγου et ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αι διφθόγγου: deinde libris περὶ διχρόνων et Ἐθνικῶν. Nam Λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ, quarum argumenta facilius secundum *Monήρη λέξιν* et Epimerismos divinare licet quam describere, et Πίνακα τῶν ἑαυτοῦ unus litteris mandavit Suidas; nec iuvat diiudicare quo valeat κατὰ Φρυνίχου, quod nunc mediam in orationem intrusum pendet et ab integro quopiam titulo divulsum esse videtur. Itaque satis habemus quam Ritschel. p. 10. posuit de principio glossae coniecturam summatim memorasse. Nam Orus cum et constanti grammaticorum usu Milesius appelletur, quem Suidas dicit Alexandrinum, et tantam eruditionem comprobarit, ut temporibus Phrynichi suppariumque grammaticorum dignissimus haberi possit: duplicem ille memoriam putat extitisse, cuius prior pars ad Orum Alexandrinum, ad Milesium altera spectaret, sed utrimque per vocum similitudinem adeo confusa, ut pristinam faciem fere hanc debeamus exsculpere: Ὧρος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει . . . (ἔγραψε . . .) Ὧρος Μιλήσιος . . . ἔγραψε περὶ διχρόνων, Ὅπως κτλ. Verum ista carent omnino probabilitate. Nam ut brevi praecidam, neque meminit antiquitas Ori Alexandrini, nec tam sterile fuit seculum Byzantinum, ut insignes doctrinae grammaticae nullos auctores protulerit. Immo verisimillimum, ut librarios opinemur, quos decepisset superior glossa Ὡρίων, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, corrupisse veterem scripturam, Ὧρος, Μιλήσιος, γραμμ. 3. ὅπως τὰ Ἐθνικὰ λ.] Hoc opus intelligit Stephanus Byzantius, qui v. *Νικίου κώμη* Orum ἐν πρώτῳ Ἐθνικῶν laudat. Item Etymologus, qui v. *Λίνδυμον* eundem ἐν τῷ περὶ Ἐθνικῶν citat. *Küst.* 5. Ὀρθογραφίαν] Laudant hoc opus Scholiastes Homeri Il. β'. 461. et Stephanus Byzantius v. *Ταίναρος*. *Küst.* 7. Ἀνθολόγιον περὶ γν.] Malim Ἀνθολόγιον γνωμῶν. Vel Ἀνθολόγιον, ἢ περὶ γνωμῶν. *Küst.* Ἀνθολόγιον, Περὶ γν. *Toup.* Item Gaisfordus, quasi diversi fuissent libri. Hunc titulum in Orum minime convenire supra monitum in v. Ὡρίων. 9. Sub finem expunxi καὶ ὄνομα κύριον cum A. Cf. v. Ὡρωπός. 10. ἀστρίτης vox suspecta. Zonaras breviter, ὁ σκοπεύων τὴν ὥραν. Similiter Hesychius. 12. Huic glossae quod subiiciebatur exemplum, ex v. *Δημοσθένης* decerptum, Ὁ δὲ Δημοσθένης ἐπεθύμησε ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὡρωπίων λέγοντα: omisi cum A. τ

13. τόπος] πο A. quocum omisi nugas molestas hasce: ἐκ τοῦ Ὧρος, ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον, καὶ τοῦ ὦψ ὠπός, τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν, γίνεται Ὡρωπός. ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ οἱ τοῦ Ὧρου ὦπες ἀπεβλήθησαν. Cum eodem A. statim delevi: Ὡρωρεν. ἀντι τοῦ ἤγειρεν, ἐτάραξεν. Nihil nisi caput glossae agnoscunt B.E. Ὡρορεν E. cum Zon. p. 1894.

3. Ὠρυόμενος] V. Herod. Epim. p. 267. Mox *Καὶ Ὠρύω, τὸ ὠρύομαι* delevi cum A. 4. μέλλων] μέλλων τούτου E. Mox ὠρύξομαι A.B. Scribendum ὀρωρύξομαι. 5. ὠρώρυχα] ὀρώρυχα A.B. Med. Cf. Etym. M. p. 330. et Lobeck. in Phryn. p. 33. 7. Ὠρχιπέδησας. τῶν ὄρχ.] Ex enarratore Comici in Av. 142. *Küst.* 8. Παρμενίδῃ] Παρμενίδη A. Platonis p. 135. A. locum θαυμαστῶς ὡς δυς. respici monuit Porsonus *Tracts* p. 287. Mox δυσανάπιστον A. Sophoclis dictum recepit Brunckius in Lex. Sophocleum. 11. λβ' δὲ] Haec cum seqq. addunt A.B.E. Vid. Etymol. M. p. 824. et Hesychius sub Lexici finem. 12. Ὡς ἀγαθὰ συλλ.] Aristoph. Plut. 646. Gl. A. omissam notavi. Cf. v. Συλλήβδην.

Ὧρος. Orus, Alexandrinus, grammaticus, qui Constantinopoli docuit. scripsit de ancipitibus. Quomodo gentilia sint efferenda. Solutiones propositionum Herodiani. Indicem operum suorum. De encliticis particulis. Orthographiam, ordine litterarum. De ει diphthongo. Orthographiam αι diphthongi, [contra Phrynichum,] ordine litterarum. Florilegium sententiarum. Ὧρος. Annus. Ὡροσκόπος. Qui astris inspectis natalicium thema conficit. Et Ὡροσκοπεῖον. Ὡρωπία. Regio. Ὡρωπός. Loci nomen. Ὡρυγή. Ululatus. ab ὠρύω. Ὠρύεται. Ululat. Ὠρυόμην. Et Ὠρυόμενος. Ὤρυσσον. Et paulo post futurum ὀρύξομαι. Ὤρυχα. Et ὠρώρυχα. ὠρύχειν vero et ὠρωρύχειν, plusquamperfecta. Ὠρχιπέδησας. Testes lascive attrectasti. Ὡς. Valde. Parmenide: *Mirum quam difficulter deflecti possit.* Sophocles: *Mirum enim quam elabatur arcus.* [Ὡς ἀγαθὰ συλλ. *Nam omnia bona in unum quasi fasciculum collecta tibi fero.* dictum de iis qui

Ὡσαννά. τὸ δόξα σημαίνει.

Ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων. ἀντὶ τοῦ, ἕνεκεν τούτων. Ἀντιλαμβανομένης τῆς γυναικὸς καὶ βοώσης, ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων.

Ὡς ἀπόλοιτο, κἂν ἴσαι γένωνται. αἱ ψῆφοι δηλονότι. Ὑπερβολικῶς δὲ εἴρηται. ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.

Ἔσατο ἑαυτόν. κατέβαλεν ἀπὸ τοῦ ἵππου. Ἀππιανός· Οὐ μὴν ἔφθασε τρῶσαι, συναρπασάντων αὐτὸν τῶν ὑπασπιστῶν. ἢ παρενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν.

Ὡς αὐτως. παραπλησίως, ὁμοίως·

Ὡς γ' ἐμοὶ κριτῇ. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. Σοφοκλῆς·

Ἔρεβος φαεννότατον, ὡς ἐμοί.

παρέλκει τὸ ὡς· ἐμοὶ κριτῇ.

Ὡς δεῖ. δέον γενέσθαι.

Ὡς δή σφιν. ὡς δὴ αὐτοῖς.

Ὡς ἐκ τῶν παρόντων. ἐξ ἀνάγκης. Ἡ δὲ ὡς ἐπύθετο, ὡς ἐκ τῶν παρόντων αἱρεσιν ἑκάστῃ δόντος θανάτου, ὡς ἔνι μάλιστα ἀλύπου τε καὶ κούφου, τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε

1. δόξαν] τὸ δόξα A. δόξα E. Deinde cum A. delevi male confectam annotationem: καὶ γὰρ ἄλλος Εὐαγγελιστὴς λέγει· Εἰρήνη τῷ υἱῷ Δαβίδ. καὶ ὁ ἕτερος· Δόξα τῷ υἱῷ Δαβίδ. ὥστε τὸ ὡσαννὰ δόξαν σημαίνει. παρά τισι δέ, σῶσον δή· οὐκ ὀρθῶς. Cui iustum pretium statuit Albertius Misc. Critt. p. 283. (quem Ernest. Gl. Suid. p. 159. ignorabat) „In prioribus respicit loca Lucae XIX, 38. et Matth. XXI, 9. unde rectius ita scriberetur: καὶ γὰρ ἄλλος εὐαγγελιστὴς λέγει, Εἰρήνη καὶ δόξα· καὶ ὁ ἕτερος· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· ὥστε τὸ ὡσαννὰ δόξαν (καὶ εἰρήνην) σημαίνει. Alioqui minus cohaeret Suidae locus. Nulla enim est sequela: *Euangelistarum alter* εἰρήνη *dixit, alter* δόξα, *ergo Hosanna est* δόξα. Sed recte inferas, *alter habet* εἰρήνη *et* δόξα, *alter* ὡσαννὰ in eadem acclamatione: *ergo Hosanna* idem valet quod εἰρήνη et δόξα, quia permutantur, scil. hac in historia, non etymi virtute. Conf. Observatt. nostras ad Luc. Euang. II, 14. qui hymnus est quasi Angelorum *Hosanna*, ut ita loquar. Quod addit noster in fine, *a quibusdam minus recte exponi* σῶσον δή, Hebraicae linguae ignorantiam prodit. Recte enim sic redditur a LXX. Ps. CXVIII, 25." Horum partem confirmat Lex. Bachm. p. 422. 4. ὑπὲρ τηλικούτων] Sententiam hanc fingebat Toupius: *Matre retinente, et filiarum iam maturarum causa vociferante.* Equidem voces intelligo, quas par fuit in tantis malis emitti. 5. Ὡς ἀπόλοιτο, κἂν ἴσαι γ.] Aristoph. in Ran. 696. Ὡς ἀπολεῖται, Κἂν ἴσαι γένωνται. Scholiastes in illum locum: Κἂν ἴσαι γένωνται. αἱ ψῆφοι δηλονότι, αἱ λευκαὶ καὶ αἱ μέλαιναι. ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν, ὅταν γὰρ ἴσαι γένωνται αἱ ψῆφοι, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. Hinc Suidas sua deprompsit. Confer Nostrum supra v. Ἴσαι ψῆφοι: ubi eadem leguntur. *Küst.* γίνωνται] γένωνται A. ἴσοι E. 6. ὑπερβολικῶς] ὑπερβολικῶς δὲ A. Mox γίνωνται B. E. 8. Ἔσατο ἑαυτόν. κατέβαλεν ἀπὸ τοῦ ἵππου. Ἀππιανός· Οὐ μὴν ἔφθασε τρῶσαι, συναρπασάντων αὐτὸν ὑπασπιστῶν, ἢ παρενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν] In hoc articulo multa sunt, quae minus satisfaciant. Primum interpretamentum non convenit. Deinde nihil quicquam prodest exemplum allatum. Illa denique ἢ παρενέβαλεν etc. aliquanto corrupta sunt, et nihil attinent ad Appianum. Quid multa? Vel quovis pignore contenderim, ita hunc locum ab auctore fuisse profectum: Ἔσατο ἑαυτόν. Ἀππιανός· Ἔσατο ἑαυτὸν καὶ κατέβαλεν ἀπὸ τοῦ ἵππου, οὐ μὴν ἔφθασε τρῶσαι, συναρπασάντων αὐτὸν ὑπασπιστῶν. *In medios se coniecit, et de equo eum deturbarit, interficere autem non potuit, quod satellites eum statim excuperent.* Ita recte se habet pulcherrima ῥῆσις, parente suo neutiquam indigna. Quae sequuntur ita scribenda sunt: ἢ παρενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν. Sunt autem non nisi explanatio τοῦ, Ἔσατο ἑαυτόν, a Suida pro more adiecta. *Toup.* I. p. 455. Quem secutus est Schweighäuserus in Appiani T. III. p. 15. ἢ παρενέβαλεν A. B. E. Ipsum tamen ἢ minus convenit. 9. Ἀππιανός] Sic MSS. Pariss. At priores editt. Ἀλλιανός: quod corruptum existimo. Ceterum exemplum sequens nihil faciet ad hunc locum, nisi post Ἀππιανός repetas verba illa articulo huic praefixa, ὥσατο ἑαυτόν. *Küst.* 10. ὑπασπιστῶν τῶν ὑπ. A. B. E. Med. Conferas similem certaminis faciem apud Plutarchum Artax. 10.

2. Ὡς γ' ἐμοὶ κριτῇ. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐμοὶ χρ.] Haec neutiquam sana sunt. Editio Mediolan. ita exhibet: Σοφοκλῆς· Ἔρεβος φαεννότατον ὡς ἐμοί. παρέλκει τὸ ὡς ἐμοὶ κριτῇ. Locus utrobique luxatus est, quem ita nullo negotio ex more atque consuetudine nostri grammatici in integrum restitueris: Σοφοκλῆς· Ἔρεβος φαεννότατον ὡς ἐμοί. ὡς ἐμοὶ κριτῇ, ἢ παρέλκει τὸ ὡς. Bina interpretamenta hic subiicit Suidas. Quod et fecit Scholiastes in Sophoclem, quem respexit Noster. Respexit autem ad Sophocl. Ai. 395. Ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, Ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί. Ita scribendus iste locus, cum auctoritate Suidae et Scholiastae, tum fide edit. Aldin. et MSS. Bodl.; nam lectio vulgata futilissima est: recte autem ὡς ἐμοί. Ita locutus est Sophocles Antig. 1279. Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς ὡς ἐμοί ποτε. Huc facit Lexic. Bibl. Coisl. p. 469. Ὡς ἐμοί. Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ κατελλείψας εἶπεν τοῦ ἐμοὶ δοκεῖ, ἢ ἐμοὶ κριτῇ, ἤ τινος τοιούτου. Ita legendum. Ceterum haec locutio occurrit apud Aelian. Var. Hist. II, 41. Κλεινὼ φασὶ δεινοτάτη πιεῖν ἦν, καὶ ἐκράτει πάντων, αἰσχιστόν γε τοῦτο φερομένη τὸ νικητήριον, ὡς γε ἐμοὶ κριτῇ. Atque huc Suidae nota referenda est. *Toup.* I. p. 454. In glossae tamen principio vereor ut sincerum sit κριτῇ: quo sublato melius quadrabit versus Sophocleus. 4. ὡς ἐμοὶ] κριτῇ inculcavit Küsterus, qui mox ἐμοὶ κριτῇ post ὡς neglexit, repugnantibus A. E. Med. Sed fecit ὡς ut ἢ oblitteraretur. Scholiastes Sophoclis: ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. ἢ παρέλκει τὸ ὡς. Similiter ὡς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Eurip. Alc. 801. 6. ὡς δέον] ὡς omisi cum A. 7. Ὡς δή σφιν] Vid. Il. α. 110. αὐτοῖς] αὐτός A. αὐτους Hesychius. 8. Ἡ δὲ ὡς ἐπ.] Cum hoc loco conferendus est Noster infra v. Ταραντινίδιον. *Küst.* Haec ad Monimam Milesiam pertinent Mithridatis uxorem, ut ex Plutarcho liquet in Lucull. p. 503. *Hemst.* Monuit etiam Toupius. Fragmentum Aeliano dudum tribuerat Küsterus. 9. αἵρεσιν ἑκάστη δ.] Locum hunc ex MSS. Pariss. emendavi. Ante enim minus recte legebatur, αἵρεσιν ἑκάστου δόντος θανάτου, ὡς ἔνι μάλιστα, ἄλυπόν τε καὶ κοῦφον. *Küst.* Supplendum nomen *Bacchidou.*

---

multa bona pollicentur.] Ὡσαννά. Gloriam significat. Ὡς ἂν ὑπὲρ τηλ. Ut pro talibus. *Mulier cum firmius retineret atque vociferaretur, ut in tali rerum statu.* Ὡς ἀπόλοιτο, κἂν ἴσ. *Nam pereat, etiamsi paria sint suffragia.* dictum est hyperbolice. cum enim suffragia sunt paria, reus absolvitur. Ἔσατο ἑαυτόν. Praecipitem dedit in periculum. Appianus: *Praecipitem se dedit eumque de equo deiecit; nec tamen illum vulneravit, quod satellites eum statim exceperant.* Ὡσαύτως. Similiter, eodem modo. Ὡς γ' ἐμοί. Me quidem iudice, meo iudicio. Sophocles: *Erebus lucidissime, me quidem iudice.* ubi ὡς redundat. Ὡς δεῖ. Fieri decet. Ὡς δή σφιν. Ut ipsis. Ὡς ἐκ τῶν παρόντων. Pro praesenti necessitate. *Illa vero cum audisset, pro praesenti rerum condicione singulis optionem mortis datam esse, ut quaelibet quam posset lenissimam et facillimam eligeret, diadema, quod in capite gestabat signum et indicium*

σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἶτα μέντοι κῷ τραχήλῳ περιβάλλει πρὸς τὴν χρείαν τὴν παροῦσαν βρόχον ἀποφήνασα.

Ὡς ἔνι. ὡς ἐγχωρεῖ, ὡς ἔστι. Δυσχερῶς αὐτοὺς ἐπιδιδόντων ὡς ἔνι μάλιστα εἰς τὴν χρείαν ταύτην.

Ὡς ἔνι μάλιστα. ἀντὶ τοῦ λίαν. Οἱ δὲ τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπτοήθησαν ὡς ἔνι μάλιστα· μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ στρατηγοῦ δόντος παράγγελμα, πάντες ἐβοήθουν. Καὶ αὖθις· Ὅπως καταγωγαὶ ὡς ἔνι ἀσφαλέσταται ἔσονται.

Ὡς ἐπίπαν. ὡς ἐπιπολύ. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς πλήθει. Λίων ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρηται τῇ λέξει καὶ ἐν Ῥωμαϊκῶν ιζ'· Πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι, τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετριάζειν· κἀκ τούτου τὸ μὲν δεδιὸς σωφρονεῖν, τὸ δὲ θαρσοῦν ἀκολασταίνειν. ἐπὶ πλέον δ' ἐν ἐκείνῳ τοῦτ' ἐφωράθη. Καὶ ἐν τρισκαιδεκάτῳ· Καίτοι πέφυκεν ὡς πλήθει τὸ μὲν βέβαιον ἐκ βραδυτῆτος, τὸ δ' ὀξύρροπον ἐκ τάχους διανοίας ὑπάρχειν.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν. τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι καὶ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν. ὡς φαίνεται, καὶ ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν.

[Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ, ὡς κοινότερον καὶ καθόλου εἰπεῖν.]

Ὡς ἐς πᾶν ἀπορίας ἀφικέσθαι. παντελῶς ἀπορῆσαι.

Ὡς ἔοικεν. ὡς φαίνεται, ὡς δεῖ, ὡς γίνεται.

Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

Ὡσηέ. ὁ προφήτης.

Ὡσθείς. καὶ ὥσθην.

Ὡς καλόν, ὦ Πόσειδον, τὸ στῖφος αὐτῶν,
καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥςπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἐστιῶνται, ἑκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται, πῇ μὲν τὰ προσφάγια φερόντων, πῇ δὲ αὐτῶν ἐστιωμένων.

Ὡσμένῳ. ὠθισμένῳ, πεσόντι.

Ὡς οὐκ ἀρκέσοι,
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν.

περὶ τοῦ Τεύκρου. ὡς οὐκ ἐπαρκέσοι ἑαυτῷ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι· ὡς οὐ κωλύσει ἑαυτὸν καταλιθωθῆναι.

---

2. *περιβάλλει*] Infra *περιβαλοῦσα*, ut in orationis forma contractiore. 3. *παροῦσαν χρείαν*] *χρείαν τὴν παροῦσαν* A. E. 4. *ὡς χωρεῖ* | MS. A. *ὡς ἐγχωρεῖ. Küst.* Item Hesychius. Huic praescriptioni si debet exemplum accommodari, dubites an *μάλιστα* sit tollendum. 9. *στρατηγοῦ*] *στρατοῦ* A. B. E. Med. 10. *τε ὡς*] *τε* om. A. 12. Ὡς ἐπίπαν] Deest gl. A. habet Lex. Bachm. p. 422. Attigit Wessel. in Diod. II, 2. 13. *ὡς πλήθει*] De hac phrasi vide omnino Paul. Leopard. Emend. IV, 19. *Küst.* Et Fragm. ed. Reim. p. 7. 17. *θρασοῦν* Lex. Bachm. 19. *Καίτοι πέφυκεν*] Haec Dionem in Hannibalis laudatione posuisse docent illius Excerpta Vaticana Mai p. 187. 22. V. Schol. Platonis p. 375. 24. *φάναι*] *ὡς φάναι* A. B. E. Lex. Seg. et Schol. Platonis.

3. *ἐν λόγῳ*] *ὡς ἐν λ.* A. Conf. Schol. Platon. p. 397. Delude post *εἰπεῖν* extabant, quae cum A. delevi: *ἀλλαχοῦ δὲ λέγει Ἀριστοτέλης, ὡς τύπῳ περιλαβεῖν. τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ὅτι μὴ ἔστιν ἀκριβῶς ἀφορίσαντα εἰπεῖν, τὰς μὲν τῶν προτάσεων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν συντεινούσας, ἠθικάς· τὰς δὲ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν, φυσικάς.* Attulit Gaisfordus Topic. I. c. 12. p. 282, 27. et Alexand. Aphrodis. in eund. p. 51. ac tetigit Aristotelicum usum Göttling. in Politic. p. 425. Annotationem et *ἀλλαχοῦ* praemissum et ipse color orationis, quae parum concordat cum disciplina grammatica, suspectam facit. Accessit alia fraus in propinqua glossa commissa: quam nisi *καὶ* cum praegressis copulet, ordini litterarum apparet refragari. Sed totidem voces sup. loco redeunt post v. Ὡς τὸ εἰκός, quae repetenda fuisse nemo persuaserit. Iam observationem cum A. post v. Ὡστικῶς reponat, eam notandam duximus. 9. *δεῖ*] Sic Hesychius: *δὴ* A. *δοκεῖ* Timaeus. 10. Ὡς ἡδέως φάγ.] Aristoph. Vesp. 1407. (1358.) 12. Ὡσθείς] Vid. Boissonad. in Eunap. p. 358. *Gaisf.* 13. Ὡς καλόν, ὦ Ποσ.] Aristoph. Pac. 563. Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται, etc. *Küst.* Eadem negligentia v. *Πανδαισία.* 19. Ὡσμένῳ] Deest gl. A. agnoscit Hesychius. Referunt ad Psalm. LXI, 3. *ὠθησμένῳ* Med. 20. Ὡς οὐκ ἀρκ.] Sophocl. Ai. 727. sq. 21. *μὴ οὐ*] *μ' οὐ* A. 23. *κωλύσει*] *κωλύσοι* E.

---

imperii, sibi detractum collo circumdedit, eoque in praesenti necessitate pro laqueo usa est. Ὡς ἔνι. Quantum licet, quantum fieri potest. *Illis operam suam quam aegerrime ad hanc rem offerentibus.* Ὡς ἔνι μάλιστα. Quam maxime. *Initio quidem illi quam maxime metu perculsi erant; postea vero iussu Imperatoris omnes opem tulerunt.* Et alibi: *Ut ad loca quam fieri posset tutissima deverterent.* Ὡς ἐπίπαν. Plerumque. pariter dicitur *ὡς πλήθει*: quo Dio historicus cum multis in locis usus est, tum Hist. Rom. lib. XVII. *Nam plerumque alias fieri solet, ut homines felicitas insolentes, adversa autem fortuna moderatos reddat: itaque qui metuunt, modeste, qui autem ferociunt, insolenter se gerunt. id quod in illo luculente deprehensum est.* Idem lib. XIII. *Nam constantia plerumque a tarditate, levitas autem ab ingenii celeritate solet oriri.* Ὡς ἔπος εἰπεῖν. Hoc loquendi genus apud antiquos variis modis effertur: ut *ὡς εἰπεῖν ἔπος*, et *ὡς ἔπος φάναι*, et *ὡς φάναι ἔπος*. praeterea et per unicam dictionem effertur, *ὡς φάναι* et *ὡς εἰπεῖν*. horum autem omnium idem est significatus. Ὡς ἔπος εἰπεῖν. Universe, ut uno verbo dicam. [Et *ὡς τύπῳ εἰπεῖν*, ut paulo rudius et generaliter dicam.] Ὡς ἐς πᾶν ἀπορ. Ut ad summas angustias redigeretur. Ὡς ἔοικεν. Ut apparet, ut decet, ut fieri solet. Ὡς ἡδέως φάγ. *Quanta cum voluptate comederes litem aceto conditam.* Ὡσηέ. Oseas, propheta. Ὡσθείς. Et ὥσθην. Ὡς καλόν, ὦ Πόσ. *O Neptune, quam pulchra caterva illorum videtur, et densa et cita, tanquam maza et coena collaticia!* cum enim aliqui symbolis collatis convivantur, unoquoque coenam suam afferente, omnia stipata videntur, sive spectes eos qui opsonia in mensam inferunt, sive ipsos convivas. Ὡσμένῳ. Pulso, lapso. Ὡς οὐκ ἀρκ. *Nullo pacto effecturum, ut ne totus lapidibus contusus moreretur.* de Teucro haec dicuntur. nullo pacto impe-

Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος. παροιμία. ὁ στίχος δέ ἐστι Χαιρήμονος ἐκ Θερσίτου.

Ὥσπερ κογχύλην διελεῖν. παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν.

Ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες, ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες, οὐκ ἐξέλκετ'; οὐ παιήσετ'; οὐκ ἀρήξετε; οὐ λοιδορήσετ'; οὐκ ἀναισχυντήσετε; παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.

Ὦ σπερμαγ. καὶ τὰ ἐξῆς. ᾠὰ γὰρ ἐπώλουν καὶ λάχανα καὶ ὄσπρια.

[Ὡς Πυθώδ' ἰέναι βουλόμενοι, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα. φασὶ μεταξὺ τῆς Πυθοῦς καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν· καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ ἀπελθεῖν, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. ὅταν δὲ καὶ στράτευμα διάγῃ, δίοδον ᾐτουν. τοῦτο οὖν φησιν Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ ἡμεῖς δίοδον αἰτοῦμεν τοὺς Βοιωτούς· οὕτως ὅταν θύσωσιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς, ἢν μὴ φέρωσι φόρον ἡμῖν οἱ θεοί,

διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους τι τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε.

ἀντὶ τοῦ, οὐ διαφορήσετε, οὐ διαπέμψεσθε.]

Ὦστεια. πόλις.

Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελών. ἐπὶ τῶν μεγαλοφρόνων. οἱ μὲν ἱερὰν φασιν ἐν Ἄργει εἶναι ἀσπίδα, καλουμένην ὀχυρὰν καὶ δυσκάθεκτον· οἱ δὲ λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων, ὃν Ἀσπίδα καλεῖσθαι.

Ὠστία. Ἄγκος Μάρκιος, βασιλεύσας Ῥωμαίων, πρὸς τοῖς λοιποῖς καὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Τιβέριδος ποταμοῦ ἐτείχισε τόπον, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ῥαχίας ἀνίστησι πόλιν, ἣν Ὠστίαν ἀπὸ τῆς θέσεως προσηγόρευσεν· ὡς ἂν εἴποιεν Ἕλληνες θύραν· ἐκκαίδεκά που σημείοις ἀφεστῶσαν τῆς Ῥώμης οἶμαι. καὶ ὠστιάριος δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου παρὰ τὸ ὠθεῖν. ὀστία δὲ ἡ θύρα παρὰ Ῥωμαίοις, καὶ ὀστιάριος τὸ

---

1. *Ὡς οὐχ ὑπάρχ.*] Senarium hunc tanquam Aristarchi tragici citat Athenaeus lib. XIII. p. 612. Zenobius vero eum ex Menandri Olynthia sumptum refert. Confer Nostrum infra v. *Ὑπάρχων*, et Gatakerum in Miscell. Posthum. c. 12. *Küst.* 2. *ὥσπερ παροιμ.*] *ὥσπερ* omisi cum A. qui *ὥσπερ* bis habet in principio sequentis gl. 4. *Ὥσπερ κογχύλην διελεῖν*] Cf. v. *Κόγχην* et Prov. Bodl. 544. Hesychius tamen *ὥσπερ κόρας ἕλκειν*, quod ipsum locum suum possit tueri. 6. *Ὦ σπερμαγοραιολ.*] Quinque hi senarii leguntur apud Aristophanem Lysistr. 458. In versu tertio *ἐξελήσετε* corruptum est: pro quo apud Aristophanem hodie legitur *ἐξέλκετε*. Sed nec hanc lectionem metrum admittit. Quare ex cod. Lysistratae Aristophanis rescribendum est, *Οὐχ ἕλξετ', οὐ παιήσετε*, etc. Sic enim versus stabit. *Küst.* 8. *ἐξελήσετ'*] *ἐξέλκετ'* A. *ἐξελήκετ'* B. E. Mox *οὐ λοιδορήσετ' οὐκ ἀρήξετε* A. 11. *Ὦ σπερμαγ.*] *ὥσπερ μάγος* A. *ὦ σπερμαγόραι* E. Med. Statim Gaisf. delevit cum A. *Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι. ἔθος καὶ τοῦτο. φασὶ γὰρ τοὺς νικῶντας τῶν ἀθλητῶν ἆθλα μὲν μὴ λαμβάνειν, περιόντας δὲ ὅτι τις βούλεται.* Vid. infra v. *Περιαγειρόμενοι.* 13. *Ὡς Πυθώδ' ἰέναι βουλόμενοι, Βοιωτ.*] Aristoph. Av. 189. *Küst. Πυθάδ'* E. Hunc articulum om. A. nec dubitassem expungere, modo liceret observationem haud ita callidam ad fontem quendam alius glossae revocare. Ceterum infra rectius Schol. *παίζει δέ, τότε γὰρ μόνον δίοδον ζητοῦσιν, ὅταν στράτευμα διάγῃ.* 19. *Ὥσπερ ἡμεῖς δίοδον αἰτ.*] Scribendum est, ut apud Aristophanem: *Εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα.* Et mox: *Ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί. Küst.*

5. Post hanc gl. cum A. delevi: *Ὡς τ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα καπομορξάμην, ἰδὼν Ἄνδρα προσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον. ἀντὶ τοῦ ἐκλαυσα· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρέπεται γὰρ τοῖς δακρύουσιν ἀπομάττεσθαι. τοξότου δέ, ὑπηρέτου δημοσίου, ἐπόπτου καλουμένου.* Versus sunt Aristoph. Acharn. 672, 73. Reliqua petita sunt partim ex v. *Ἀπεμορξάμην*, partim ex ipsis Schol. Aristophanicis sive v. *Τοξότου*. 6. *ὄνομα πόλεως*] *πᾶ'* A. Tum *Ὠστεγανοί. ἐθνικόν*, omiserunt A. B. E. ubi Holstenius in Steph. Byz. reposuit *Ὠστειανοί*. Habet Zon. p. 1895. 7. *Ὡς τὴν ἐν Ἄργ.*] Eadem habet Zenobius: nisi quod post *καθελών* addat *στρυνύεται*. Vide omnino Meursium in Graec. Fer. v. *Ἡραῖα*, qui locum hunc egregie illustrat. *Küst.* Addantur intpp. Pindari Ol. VII, 152. 9. *καλουμένην*] Zenobius *καθελουμένην*: quod proxime ad veram lectionem accedit. Scribendum enim est *καθηλουμένην* vel *καθηλωμένην*, i. e. *clavis affixam*: ut iam ante monuit Meursius loco laudato. *Küst. καλουμένην* etiam Par. liber Zenobii sive Bodl. 959. *δυσκάθεκτον*] Zenobius rectius *δυσκαθαίρετον. Küst.* 12. *Μάρκιος*] *Μάρκος* B. E. Med. *βασιλεύς*] *βασιλεύσας* A. B. E. 14. *καὶ ἐπ'*] *καὶ* om. A. 17. *τῆς Ῥώμης· οἶμαι δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου*] *δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου* posuit A. post *ὠστιάριος*. 18. *παρὰ τὸ ὠθεῖν*] Est etymologia plane inepta: quam ipse Suidas paulo post damnat. *Küst.* Olim ista recoquebantur in v. *Ὀστιάριος*. 19. *ὀστία δὲ*] *δὲ* om. A. Omisit idem A. *διὰ τοῦ ο μικροῦ ὄθεν* post *Ῥωμαίοις*, et *ἐξ αὐτῆς* post *ὀστιάριος*.

---

diturum, quominus lapidibus obrueretur. *Ὡς οὐχ ὑπάρχ. Ut non inferens iniuriam, sed illatam ulciscens.* proverbium. est autem versus Chaeremonis ex *Thersite*. *Ὥσπερ κογχ.* Tanquam conchylium dividere. proverbium de rebus vilissimis. *Ὦ σπερμ. O leguminum forensium et ovorum et olerum venditrices! O cauponae allii que et panis venditrices! Ecquid expellitis, caeditis, succurritis, conviciamini, et impudenter agite? Cessate; pedem referte, ne spolia detrahite.* *Ὦ σπερμαγ.* hoc ideo dicit, quod mulieres illae ova, olera, legumina vendebant. [*Ὡς Πυθώδ' ἰέναι βουλ.* Tanquam Pytho volentes ire transitum a Boeotis petimus. aiunt Boeotiam sitam esse inter Delphos et Atticam; neque Athenienses posse Delphos proficisci, nisi Boeotiam transeant. cum igitur exercitus transiturus esset, transitum petebant. dicit igitur Aristophanes: *Quemadmodum nos, si Delphos ire volumus, a Boeotis transitum petimus: sic cum sacrificabunt diis homines; nisi tributum vobis dii ferant, per urbem alienam et aerem femorum nidorem non transmittetis.*] *Ὦστεια.* Nomen urbis. *Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπ. Quasi clipeum Argis de pariete detraxisset.* dicitur in gloriosos. quidam aiunt Argis esse clipeum sacrum, clavis affixum, ut aegre possit avelli. alii autem Argis esse cohortem iuvenum robustissimorum, clipeum vocatam. *Ὠστία.* Ancus Marcius, rex Romanorum, praeter cetera etiam ad ostia Tiberis fluvii locum muniit, et in ipso litore condidit urbem, quam a situ vocavit Ostiam (quam dixeris ostium), sedecim opinor milliaribus Roma distantem. et *ὠστιάριος*, per

ἀξίωμα, διὰ τοῦ ō μικροῦ. μὴ Ἑλληνικῶς δὲ ἐτυμολογείσθω.

[Ὠστίας. οἱ Ῥωμαῖοι ὠστίας τὰς θύρας φασίν. κατὰ Ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν γράφομεν διὰ τοῦ ω μεγάλου, παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον. ἔνθεν καὶ ὠστιάριος, ὁ κρατῶν τὰς θύρας, καὶ ὠθίζων τοὺς εἰσιέναι βουλομένους. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ·

Δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν·

Οἴδ' ὠστιοῦνται, πῶς δοκεῖς, περὶ τοῦ πρώτου ξύλου.

ἀντὶ τοῦ διωσθήσονται περὶ τῆς προεδρείας, ὡς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν· ὅτι δὲ καὶ ἐκ λίθων, παντί που δῆλον. ἀπὸ ἐνεστῶτος δὲ γίνεται τοῦ ὠστίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς πρός τινά ἐστι λεγόμενος. καὶ Ὅμηρος·

Φαίης κἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας.

καί,

Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις.]

Ὠστιζομένη. στενοχωρουμένη.

Ὠστικῶς. τὸ μετὰ βίας καὶ ὠθισμοῦ. Μηδὲ τὸν ὠστικῶς καὶ μετὰ βίας πρὸς θάνατον ἔχειν.

Ὡς τὸ εἰκός. Ἢ τε παῖδα ὄντα ἱερῷ λόγῳ ἠγάπατε, ὡς τὸ εἰκός. Διάφορα δὲ σημαίνει. πρέπον, ἀκόλουθον, εὔλογον, καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα.

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ, ὡς κοινότερον καὶ καθόλου εἰπεῖν.

Ὡς οἷόν τε. ὡς δυνατόν.

Ὡς φάσαν ἡ πληθύς. παρ' Ὁμήρῳ. πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε· τῷ γὰρ ἔννοιαν ἔχοντι πλήθους ὀνόματι πληθυντικὸν ῥῆμα συνέζευξε. καί,

Ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος.

Ὡς σφόδρα. οἷον, θαυμαστῶς καὶ ὑπερφυῶς.

Ὤσφροντο. ὠσφραίνοντο. ἀντὶ τοῦ ἤσθοντο. διὰ οἴνου γάρ εἰσιν αἱ σπονδαί. δι' αἰσθήσεως δὲ ἡ αἴσθησις τῇ ἀναφορᾷ τοῦ οἴνου.

Ὠσχοφόρια. Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἑορτή. ὠσκαι γὰρ καὶ ὠσχαι τὰ μετὰ τῶν βοτρύων κλήματα.

Ὠσχοφόρος. δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ πρωτεχόντων. ἡ δὲ ὄσχη κλῆμά ἐστι βότρυας ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

---

3. Ὠστίας] Glossam om. A. Certe poterant superiora deleri usque ad *βουλομένους*. Mox Ἑλληνικὴν — μεγάλου om. B. 7. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ] V. 329. Vide etiam infra v. *Τριώβολον*. Küst. 9. εἵνεκα vulg. Dein ὠστιζόμεθ' Med. 11. καὶ ἐν Ἀχαρν.] V. 24. ubi sic legitur: Ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται, πῶς δοκεῖς; Ἑλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου. Küst. 14. Lege cum Schol. διωθήσονται περὶ τ. προεδρίας. Hesychius ὠσθήσονται. 15. καὶ reddendum Scholiis Arist. 18. Ὅμηρος] Il. ὁ. 697. Lege cum Schol. ὡς καὶ Ὅμ. 21. Ἔνθ' οὐκ ἂν βρ.] Il. δ'. 223. 22. Ὠστιζομένη] Aristoph. Lys. 330.

1. Μηδὲ ὠστικῶς καὶ μετὰ β.] Marcus Antoninus lib. IX. §. 3. Τοῦτο μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπόν ἐστι λελογισμένον, μὴ ὀλοσχερῶς, μηδὲ ὠστικῶς, μηδὲ ὑπερηφάνως πρὸς τὸν θάνατον ἔχειν. Hinc Suidae locus depromptus est, ut Pearsonus recte observaverat. Küst. 3. Ὡς τὸ εἰκός] Interpretatur Lex. Bachm. p. 421. ὡς ἐχρῆν, ὡς ἀκόλουθον. In exemplo, quod Aeliano tribuere licet, ἦτε Med. Refingendum videtur ἦγε. 4. Διάφορα] Eosdem significatus affert v. Εἰκός. 6. Ὡς τύπῳ] Vid. Toup. in Longin. 12. Cf. supra post v. Ὡς ἔπος εἰπεῖν, coll. v. Νυνὶ δέ. 8. Ὡς οἷόν τε] Timaeus p. 281. 9. Ὡς φάσαν] Deest gl. A. Eadem fere Hom. Schol. Ven. cf. Cram. Anecd. II. p. 469. Eodem spectat Hesychii gl. Ὡς φάσαν. παρ' Ὁμήρῳ] Il. β'. 278. 12. Ἀγρόμενοι π. δ.] Homerus Il. υ. 166. Cf. v. Ἀγρόμενοι. 14. Ὤσφροντο. ὠσφρ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 178. Küst. ὤσφρωντο A. ὠσφρῶντο Hesychius. Dein aut tollendum ὠσφραίνοντο, aut cum Schol. iunctim scribendum, ὤσφροντο ἀντὶ τοῦ ἤσθοντο. 16. τῇ ἀναφορᾷ] Lege τῆς ἀναφορᾶς, ut habet Scholiastes Aristophanis. Küst. 17. Ὠσχοφόρια] V. Plutarchi Thes. 22. 18. δὲ] γὰρ A. B. E. Sed suspecta vox ὠσκαι, quae dubitamus sitne ὄσχαι an ὦσχοι scribenda. 19. Ὠσχοφόρος. δύο ἦσ.] Haec totidem nominibus leguntur supra v. Ὀσχοφόροι. τῶν γένει] τῷ γένει A. B. Mox περιεχόντων A. E. 20. ἡ δὲ ὄσχη] Sic recte MS. A. Ante vero male legebatur οἱ δὲ ὦσχοι. Küst.

ō, ab ὠθεῖν. ὀστία vero, i. e. ianua apud Romanos, per ō. item ὀστιάριος, ianitor. cave autem vocis huius notationem ex Graecis arcessas. [Ὠστίας. Romani sic vocant ianuas. secundum Graecam etymologiam vero per ω scribitur: quasi qui accedentem repellat. hinc etiam dicitur ostiarius, ianitor ingredi volentes repellens. Aristophanes in *Pluto*: *Indignum certe fuerit, si trioboli quidem causa in concione nos invicem trudimus.* Et in Acharnensibus: *Illos vero quid putas se invicem trudere ad primam sedem obtinendam.* πρῶτον ξύλον hic primam sedem significat; quod erant lignea subsellia. eadem tamen lapidea fuisse cuilibet constat. fit autem a praesenti ὠστίζω. sententiae haec est ratio, quasi ad aliquem dirigatur. ut Homerus: *Diceres eos viros inexhaustis viribus et invicto robore.* idem: *Tunc non vidisses dormitantem.*] Ὠστιζομένη. Coartata. Ὠστικῶς. Pellendo et impetu. *Neque impetu ad mortem ruendum esse.* Ὡς τὸ εἰκός. *Quae filium suum sacro quodam amore diligebat, ut par erat.* εἰκὸς autem varia significat: decorum, consentaneum, probabile. item fortasse. Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. Ut rudi modo et generalibus verbis rem describam. Ὡς οἷόν τε. Ut fieri potest. Ὡς φάσαν ἡ πληθύς. *Ita dixerunt multitudo.* Homerus, ad sensum respiciens. nam cum nomine multitudinis significanti verbum plurale coniunxit. sic etiam dixit: *Totus populus collecti.* Ὡς σφόδρα. Vehementer et mirum in modum. Ὤσφροντο. Olfecerunt. hoc est, senserunt. libationes enim vino fiunt. sensu autem percipitur odor, quem vinum emittit. Ὠσχοφόρια. Sciradis Minervae festum. ὦσκαι et ὄσχαι dicuntur palmites, ex quibus uvae dependent. Ὠσχοφόρος. Duo erant Oschophori, ex numero eorum delecti, qui genere et opibus praestabant. ὄσχη vero palmes est, ex quo racemi de-

Ὦτα κατεαγότα. Ἤδη γὰρ ἐνίοις τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας εἰς πωμφδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα πολὺν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόῤῥητα. Δαμάσκιός φησι, διὰ τὸ τινὰς ἐκφερομυθεῖν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόῤῥητα.

Ὠτακουστεῖν. γενικῇ. τὰ κρύφια μανθάνειν ἐθέλειν διά τινων. καὶ ὠτακουστής.

Ὦ τάν, ὦ οὗτος, ὦ φίλε, ὦ τάλαν, καὶ ὦ μέλε. ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ μόνων λέγεται γυναικῶν· παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τάν· ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βραχύνουσι· καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ εὑρεθῆναι μίαν λέξιν δύο ἔχουσαν περισπωμένας. Δίδυμος δὲ τὸ πλῆρες εἶναί φησιν ὦ ἑτάν· ἀγνοῶν ὡς ἄρα τοῦ ἕτης ἡ κλητική ἐστιν ἕτα, καὶ Ἰωρικῶς ἕταν. Ἀριστοφάνης·

Τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τάν.
οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.

τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος φησὶν ἔασον. ἐμὸν δέ ἐστι μᾶλλον ἐμπεριπατῆσαι περὶ τούτου, οὐ σόν.

Ὦ τάν. οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τάν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὦ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

Καὶ Κρατῖνος·

Ἀρά γε ὦ τὰν ἐθελήσετον;

Ὠτειλή. τραῦμα.

Ὧι τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι. Τίμαιον ἐν λ ἱστορεῖν, ὡς οἱ περὶ Δημοκλείδην κατὰ Δημοχάρους εἶπον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσῆσαι, ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἄνω μέρεσιν. Λοῦρις δὲ ἐν τῇ ι Πυθέαν κατὰ Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν.

Ὠτόεις. ὁ ἔχων ὠτία. καὶ κλίνεται ὠτόεντος. καὶ ὠτίον.

Ὠτοκάταξις. τὰ ὦτα τεθλασμένος ἐν παλαίστρᾳ.

Ὠτοθλαδίας. Ὠτοθλαδίας τε καὶ ἐμπινὴς ὤν· ὡς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος.

---

1. *Ὦτα κατεαγότα* | Immo *Ὦτα κατεαγάτες*. Formula pancratiastas et feris moribus deditos significari docent Heind. in Pl. Protag. 80. et Boissonadus in Philostr. p. 488. Sed dictionis fontem et rationes ex interiore veterum artium notitia luculentissime Winckelmannus explicavit Opp. T. II. p. 432. sqq., cuius doctrina spectat etiam ad gl. *Ὠτοθλαδίας*. *Ἤδη γὰρ ἐνίοις τ.*] Haec *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Damascio p. 1045. itemque apud Nostrum vv. *Κατεαγότων* et *Τὰ ὦτα*. *Küst.* 4. *Δαμάσκιος* cum seqq. om. B. E. 7. *ὠτακουστής* | Aristid. I. p. 62. Polyb. p. 1031. *Toup.* MS. 8. *Ὦ τάν* | Confer Etymologum v. *Ὦ τάν*, et Nostrum supra v. *Ὦ μέλεε*. *Küst.* Hic quoque Gaisfordus dedit *μέλε* pro *μέλεε*. Vide glossam superiorem. *ὦ φίλε* om. A. B. *ὦ ἑταῖρε* Schol. Platon. p. 332. ubi haec totidem vocibus extant usque ad *ἑτάν*. Cf. Zon. p. 1896. Vid. Timaeus Ruhnkenii p. 281. 12. *Κτησιφῶντι* | *Νικοφῶντι*, quamquam subdubitans, Ruhnkenius in Tim. p. 282. Sed cum et orationem intueor, quamvis suspectam, Apollonii *περὶ ἑταιρικὴν ἐκφώνησιν* (Hesychius, *πρόσρημα τιμητικῆς λέξεως*), et *γὰρ* statim illatum, cuius nullus in vulgatis existere possit usus: admodum sane vereor ne grammaticus noster, cuius praeceptum ambiguitas quaedam compendiorum videtur obscurasse, usum illum formulae tam ad personas quam ad numeros late patentem ex ipsa compellationis vel interiectionis natura repetierit. Interim, si quidem opus fuerit teste, legamus *ὡς παρὰ Κρατίνῳ*. Nam Cratini auctoritatem inferior glossa praestat, sed verbis satis incertis. In continuis adhibendus Apollon. de Adv. p. 569. 17. *Ἀριστοφάνης* | Ran. 962. sq. (983.) 18. *Τουτί*] *τοῦτο* A. E. Med.

1. *τὰ περὶ δημ.* | Mutilam orationem sic redintegrare licet e Schol. Aristophanis: *τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος. φησὶν οὖν* [*πρὸς ταῦτα ὁ Διάγγας*,] *ἔνασον. ἐμὸν γάρ ἐστι μᾶλλον κτλ.* 3. *Ὦ τάν. οὐ πρὸς ἕνα μ.*] Haec leguntur etiam apud Scholiastam Aristoph. Plut. 66. *Küst.* Deest gl. A. 8. *Ὠτειλή. τραῦμα* | Vox Homerica. Boeotorum esse propriam scribit Etymologus: *Ὠτειλή. παρὰ τὴν οὐτήσω μέλλοντα οὐτηλὴ καὶ ὠτειλὴ Βοιωτικῶς.* Vestigia tamen eius repperisse videor apud Euripid. Suppl. 945. *Πηρὰ γὰρ ὄψις αἵματος κἀτειλαὶ νεκρῶν.* — Audacter repono: *Πηρὰ γὰρ ὄψις αἷμα κἀτειλαὶ νεκρῶν.* Homer. Il. ρ. 86. *Τῶνδε δ' αἷμα καὶ οὐταμένην ὠτειλήν.* Ad Euripidem respexit Hesychius: *Ὠτειλαί, τραύματα. Toup.* 9. *Ὧι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσ.*] Cum toto hoc loco confer omnia ea, quae Noster habet supra v. *Δημοχάρης*. *Küst.* *Τίμαιος ἱστορίων* | *Τίμαιον ἱστορεῖν* A. E. *Τίμαιον* etiam Med. Structura per attractionem confusa. 10. *Δημοκλείδην*] *Τιμοκλείδην* Valesius in Harpocr. p. 295. Cui repugnat Ruhnkenius in Rutil. Lup. p. 8. 14. *Πυθέαν*] *Πυθέαν* B. E. 15. *ὁ ὦτα μεγάλα ἔχων* Zon. p. 1896. *Ὠτάϊος* mendi suspectum habet Schneiderus. 17. *Ὠτοκάταξις* | Vid. intpp. Hesychii et supra vv. *Ὠτακούειν*, et *Ὦτα κατεαγότα*. 19. *Ὠτοθλαθίας τε καὶ ἐμπινὴς* | Laertius in Lycone lib. V. sect. 67. *Ἀλλὰ καὶ γυμνα-*

pendent: quem nonnulli *ἐρισχάδα* vocant. *Ὦτα κατεαγότα. Iam enim nonnulli eorum, qui aures fractas habent et mentem corruptam, in comoediam et merum risum philosophiae arcana converterunt.* sic Damascius inquit: quod nonnulli divulgassent arcana philosophiae. *Ὠτακουστεῖν.* Cupere res occultas per aliquos cognoscere. et *ὠτακουστής.* *Ὦ τάν, ὦ οὗτος, ὦ φίλε, ὦ τάλαν*, et *ὦ μέλε*. Haec apud recentiores a solis mulieribus dicuntur, apud antiquos vero etiam ab viris. saepe etiam *ὦ τὰν* de multitudine dicitur: ut in oratione de Ctesiphonte. Attici autem syllabam primam circumflectunt, posteriore correpta: quod praestat. nullam enim vocem reperire licet, quae duos circumflexos habeat. Didymus vero ait dictionem hanc plene efferri *ὦ ἑτάν*: ignorans vocativum nominis *ἕτης* esse *ἕτα*, Dorice *ἕταν*. Aristophanes: *Sed istud quidem omitte, quaeso. non enim pulchra tibi ea de re disputatio.* de democratia, inquit, et iuris aequalitate verba facere desine. mihi enim potius convenit, quam tibi, de ea re disserere. *Ὦ τάν.* Hoc non de uno tantum, sed etiam de duobus dicitur. Aristophanes *Pluto*: *O boni, abscedite a me, quaeso.* Et Cratinus: *Num igitur voletis, o boni?* *Ὠτειλή.* Vulnus. *Ὧι τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσ. Cui sacrum ignem sufflare non licet.* Timaeus lib. XXXVIII. Historiarum tradit Democlidem exprobrasse Demochari, ipsi soli omnium Atheniensium non licere sacrum ignem sufflare, quod superiores partes corporis polluisset. Duris vero libro X. dicit Pytheam idem obiecisse Demostheni. *Ὠτόεις.* Auritus. declinatur *ὠτόεντος*. et *ὠτίον*. *Ὠτοκάταξις.* Cui in palaestra aures fractae sunt. *Ὠτοθλαδίας.* *Cum et contusis esset auribus et oleo palae-*

Ὦτος. ὄρνεον, ὅπερ ἐπαινούμενον καὶ ἀντορχούμενον ὥςπερ ὁ νυκτικόραξ ἁλίσκεται. διόπερ καὶ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους οὕτω καλοῦσιν.

Οὗτός. ὁ αὐτός.

Ὤφελεν. εὐκτικόν. ἔστι δὲ καὶ ὄφελον.

Ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι
μέγαν ἢ τὸν πολύκοινον ἇδην
κεῖνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν
ἔδειξ' ὅπλων Ἕλλησι κοινὸν Ἄρη.

τουτέστιν, ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνήρ, ὃ πρῶτος εἰςενεγκὼν εἰς Ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα.

Ὠφελείας. χρείας, τὴν διαρπαγὴν τῶν λαφύρων. Ὁ δὲ Πόπλιος εἰςελθὼν εἰς τὴν πόλιν ἐκέλευσε κτείνειν ἅπαντα τὸν παρατυχόντα, καὶ μηδενὸς φείδεσθαι, μηδὲ πρὸς τὰς ὠφελείας ὁρμᾶν, μέχρις ἂν ἀποδοθῇ τὸ σύνθημα. ἐν δὲ Ἐπιγράμματι διὰ τοῦ ῑ·

Ὧδε νέμοις ἥρως ὠφελίην.

διὰ τὸ μέτρον.

Ὠφέλιμον πρᾶγμα. ὅτι τοιοῦτον, ὥςτε εὐλόγως αὐτὸ αἱρεῖσθαι πρὸς αὔξησιν καὶ προσθήκην. ὀφέλλω γὰρ τὸ αὐξάνω. Ξενοφῶν· Ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγον, κατεσφάγησαν.

Ὠφελιμώτερος.

Ὠφελίων, κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν. φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ εἶναι ταῦτα· Λευκαλίωνα, Κάλλαισχρον, Κένταυρον, Σατύρους, Μούσας, Μονοτρόπους.

Ὤφειν. ἀντὶ τοῦ εἶδον. *ὄφιν. Ὤφειν ὀδωδότα.

Ὦ ὀφήμερε. ὦ ἄνθρωπε. οὕτω παρεισάγει || Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις τὸν Σωκράτην λέγοντα. 774
ὦ ἐνητέ, ὦ ἄνθρωπε, ὦ τὰ ἐφήμερα φρονῶν.
τοῦτο δὲ λέγει, ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν, καὶ ὑπερηφανῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ

στικώτατος ἐγένετο, καὶ εὐδέκτης τὸ σῶμα, τήν τε πᾶσαν σχέσιν ἀθλητικὴν ἐπιφαίνων, ὠτοθλαδίας τε καὶ ἐμπινῆς ὤν, καθά φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος. Hinc Suidae verba deprompta sunt. Nota autem pro *ἐμποινής*, ut Suidas habet, apud Laertium legi *ἐμπινής*. Portus vocem *ἐμποινὴς* verterat, *poenarum plenus*: sed nullo sensu. Confer etiam Salmasium in Tertull. de Pall. p. 233. *Küst.* Glossa male collocata. *ὠτοθλασσίας* B. *ὠτοθλασίας* E. Mox *ἐμπεινὴς* A. Hinc *ἐμπινὴς* restituit Gaisfordus.

1. Ὦτος, *ὄρνεον, ὅπερ ἐπ.*] Vide Aristot. Hist. Anim. lib. VIII. c. 12. et Athen. lib. IX. p. 390. itemque Nostrum supra v. *Κοβαλεία. Küst.* Vales. in notas Maussaci Harpocr. p. 299. *Hemst.* 5. *ἐστι*] *ἐστι δὲ* A. 6. Ὄφελε *πρότερον αἰθ.*] Sophocl. Ai. 1192. *ὤφελε* dederunt A. B. E. 7. *ἇδαν*] *ᾅδην* A. B. E. Med. 8. *στυγερῶν ἔδειξ' — Ἕλλασι — Ἄρην*] *στυγερὸν ἔδειξεν — Ἕλλησι — Ἄρη* A. et qui praebet *ἄρην* Med. *ὃς στυγερῶν — ὁ ἀνὴρ* om. E. 14. Ὁ *δὲ Πόπλιος εἰςελθ.*] Ex Polybii lib. X. c. 15. *Küst.* *τὴν πόλιν*] *τὴν* om. B. E. Med. Oratio scriptoris paulum inflexa. 16. *ὠφελείας*] *ὠφελείαν* A.

1. Ὧδε *νέμοις*] Alphei Mytil. Ep. II, 6. Anthol. Pal. VI, 187. 5. *Ξενοφῶν*] Anab. IV, 1, 23. ubi *ἔλεγεν, κατεσφάγη*. 7. Ὠφελιμώτατος Zonaras. 10. *φησὶ δὲ τῶν δραμάτων*] Quam vere et fideliter haec in commentarios suos rettulerit Suidas, docti viderint. Addo tamen septimam Ophelionis fabulam, Ἰάλεμον, cuius meminit Athenaeus lib. III. p. 106. *Καὶ Ὠφελίων ἐν Ἰαλέμῳ· Ὠρχοῦντο δ', ὡς καῖδες ἀνθράκων ἐπὶ Πηδῶσι κυρταί.* Recte autem Suidas *Κάλλαισχρον. Callaeschrus* est nomen viri. Fabulam istam laudat Athenaeus lib. III. p. 106. Deinde lego, *Σατύρους, Μούσας, Μονότροπον, the Hermit.* Quo titulo fabulam scripsit Phrynichus comicus. Suidas: *Φρύνιχος, Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Μονότροπος, Μοῦσαι, Σάτυροι. Toup.* I. p. 458. Recta quidem correctio; recte tamen etiam Meinekius Quaest. Scen. III. p. 48. dubitabat, an tres illas Phrynichi fabulas ad Ophelionem Suidas transtulisset. Deinde Med. *Ὠφελῶ. αἰτιατικῇ*: silente Gaisf. 13. *ὄφιν ὤφειν ὀδωδότα*] Inepta librorum distinctio. Nempe referuntur ex Epimerismorum lege (v. Herodian. p. 271.), quae propter vocalium similitudinem confundi possent, *ὄφιν* et *ὤφειν*. Itaque sic debebat oratio procedere: *Ὤφειν ἀντὶ τοῦ εἶδον. Ὤφειν ὀδωδότα. ὄφιν δέ. ὠδωδότα*] *ὀδωδότα* A. 14. Ὦ *ὀφήμερε. ὦ ἄνθρ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 223. *οὕτω προσάγει* Med. 15. *λέγοντα Ἀριστοφάνης*] *λέγοντα* A. ponit post *Σωκράτην*. Dein *πρὸς Στρεψιάδην ἤγουν*, quae post *λέγοντα* inculcabantur, delevi cum A. B. 18. *ὑπερηφανῶν*] Scholiastes Aristophanis rectius *ὑπερφρονῶν. Küst.* Qui deinceps iterum offendit. Nihil mutandum: v. Schaef. in Long. p. 419. sq. Adde quod Suidas omnia praebet pleniora et puriorem fontem redolentia. Sed *ὦ ἄνθρωπε*, quod in tali verborum iunctura languet, omittit etiam cum *τὰ* Scholiastes (ac potest omitti, si credimus e principio glossae recurrisse); itaque locus sic refingendus videtur: *ὦ ἀνθρώπεια καὶ ἐφήμερα φρ.*

---

strico sordidus: ut ait Antigonus Carystius. Ὦτος. Avis quae cum laudatur et saltantes immitatur, ut nycticorax capitur. quare homines fastu tumentes et vanae gloriae cupidos otos vocant. Οὗτός. Idem. Ὤφελεν. Verbum est optativum. item *ὄφελον*. *Utinam prius in aetherem abiisset magnum aut omnibus communem Orcum vir ille, qui invisorum armorum Graecis ostendit communem Martem.* id est, utinam qui primus arma bellica in Graeciam intulit, prius de medio sublatus fuisset. Ὠφελείας. Commoda, spoliorum direptionem. *Publius autem in urbem ingressus praecepit, ut obvium quemque occiderent, neminique parcerent, neve ad praedandum prius se converterent, quam signum datum esset.* In Epigrammate vero scribitur per ῑ, propter metrum: *Ita fruaris aeris utilitate.* Ὠφέλιμον. Res utilis. et proprie sic dicitur, quae res talis est, ut eam merito expetas ad incrementum et additamentum. ab *ὀφέλλω*, augeo. Xenophon: *Cum vero nihil dicerent quod e re esset, occisi sunt.* Ὠφελιμώτερος. Ὠφελίων. Ophelio, comicus. eius meminit etiam Athenaeus lib. II. *Dipnosophistarum.* ait autem ex eius fabulis has esse: Deucalionem, Callaeschrum, Centaurum, Satyros, Musas, Monotropos. Ὤφειν. Videram. contra *ὄφιν. Videram male olentem.* Ὦ ὀφήμερε. O brevis aevi homo. hac Aristophanes in *Nubibus* compellatione Socratem facit utentem. o mortalis, o homo, qui de rebus caducis tantum cogitas. hoc autem dicit, quasi ipse animum in res divinas intentum semper haberet, et humana contemnens de rebus sublimibus semper co-

φροντίζειν περὶ μετεώρων. ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ Σωκράτης Σειληνῷ παρεμφερὴς εἶναι· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ φωνὴν τὴν τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ. ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ, τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους·

> Ὦ τάλας, ἐφήμερε, νήπιε, βάζεις χρήματά
> μοι διακομπέων.

ἅμα δὲ καὶ ὡς ὑπερηφανοῦντος λοιπὸν τοῦ Σωκράτους τὰ ἀνθρώπινα, καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτοῦ, διότι μετεωρολέσχης ἦν, οὕτω τὸ ἐφήμερον ἐποίησεν αὐτὸν λέγοντα.

Ὠφθαλμισμένους. ὠφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις εἶχον τοὺς πόδας αἱ κλίναι τῶν ἀρχαίων.

Ὤφθον. ἀντὶ τοῦ ὤφθησαν.

Ὦ φθόρε. ὦ ὄλεθρε.

> Ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν ἐκποδών, ὦ φθόρε.

Ὤφλησα. ἐχρεώστησα.

Ὦ φῶς κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, ἧκε καὶ τὸν φίλον ἀπόδειξον δεομένῳ τῆς σῆς δεξιᾶς. γενοῦ τὴν τελευταίαν χρείαν Μιθριδάτης ἄλλος ἐμοί. ταυτά φησι Μιθριδάτης πιὼν φάρμακον καὶ δυςθανατῶν.

Ὤιχετο. ἀπῄει, ἐπορεύετο. Ὁ δὲ τὴν Πελοπόννησον καταλιπὼν εἰς Αἰτωλίαν ᾤχετο ἀπιών.

Ὤιχετο ἀπιών. Ἐπαγγειλάμενος δὲ πάλιν ἐπανήξειν ᾤχετο ἀπιών. ἀντὶ τοῦ, ἐς τοὐπίσω ἀπεχώρησε. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς.

Ὦχος, φιλόσοφος παρὰ Φοίνιξι· Ζάμολξις παρὰ Θρᾳξίν· Ἄτλας παρὰ Λίβυσιν.

Ὦχος. ὄνομα κύριον.

> Ὤιχου, καταλιποῦσ᾽ ὥσπερεὶ προκείμενον,
> μόνον οὐ στεφανώσασ᾽, οὐδ᾽ ἐπιθεῖσα λήκυθον.

εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν.

Ὠχραίνεται.

Ὠχριῶσα. οὐ παρὰ τὸ φοβουμένη τὸ ὠχριῶσα, ἀλλ᾽ ἴσον τῷ ἀσθενοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούντων. οὕτω γὰρ εἶπεν·

4. περὶ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ] παρὰ τοῦ Πινδάρου A.E. sed περὶ τοῦ inter vss. E: οἷον τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Z. φωνήν Schol. 5. τῷ Ὀλύμπῳ] Schol. Οὐρανῷ. Utrumque vero Suidae Ὀλύμπῳ et Scholiastae Οὐρανῷ videtur mendo laborare, et legi debere Ὀλυμπίχῳ: fuit enim Olympichus Pindari discipulus, qui haud dubie intelligendus. Nimirum Pindarus ita induxit Silenum alloquentem Olympichum, qui erat ipsius discipulus. Ὦ τάλας ἐφήμερε. Ceterum simili modo ut refert Plutarchus Cons. Ap. p. 115. Silenus a Mida interrogatus, immo adactus ad dicendum, quidnam foret optimum hominibus, respondit, Δαίμονος ἐπιπόνου καὶ τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα, τί με βιάζεσθε λέγειν, ἃ ὑμῖν ἄρειον μὴ γνῶναι; Adeo ut videatur Sileno proprium fuisse insignire hominem ἐφημέρου vocabulo. Bosius Animadv. ad Scr. Gr. p. 174. Frustra. Nam agitur de Olympo tibicine. Vid. Fragm. Pindari CLII. sive Böckh. p. 632. sq. 7. βάζεις χρήματά μοι διακ.] Scholiastes Aristophanis, βαδίζεις χρήματά μοι διαπομπεύων. Küst. Ubi nunc Hermannus restituit, νήπια βάζεις χρ. μοι διακομπέων. 9. ὑπερηφανοῦντος] Rectius ὑπερφρονοῦντος. Küst. 11. παρεισάγει] ἐποίησεν A. B. Rectius tamen Schol. οὕτως ἐφήμερον ἐποίησεν. Statim Gaisf. delevit Ὠφθη. ὤφθη τόξοις. ὤφθη δὲ ὁ μικρὸς, καὶ διεφθάρησαν, cum A.B.E. Praebuit Zon. p. 1897. 13. Ὠφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 529. sed ubi pro ὠφθαλμισμένους rectius legitur ἠσφαλισμένους. Confer etiam Nostrum supra v. Ἤλεκτρα. Küst. Locus elegantissimus. Notandum autem verbum ὀφθαλμίζειν, quod rarissimum est. Latinis oculare, sive inoculare. Appuleius Metam. VI. Bullis te multis aureis inoculatum, veluti stellis sidereis relucentem, quotidie saginabo. Confer Casaubon. in Aristophanis Equites. Nam Küsterus hic egregie alucinatus est, et nubem pro Iunone amplexus est. Toup. I. p. 460. Ὠφθαλμισμένους semel vulg. Ὠφθ. ὀφθαλμισμένους Med. 16. Ὤφθον] Legendum Ὤφθεν. 18. Ἄπαγ᾽ ἐς] Aristophanis Equ. 1148. Toup. Inde assumendum σύγ᾽ post ἐκποδών.

1. ἐμοῖσιν ἧκε] ἐμοῖς ἧκε A. Id recepi, distinctione facta post ἐμοῖς: praeterea refingendum κακοῖς οὐ τοῖς ἐ. Ceterum gratum fecerit qui horum scriptorem indicarit, non ineleganti illum ingenii. Neque vero decet eum acumen desipiens verborum γενοῦ Μιθριδάτης ἄλλος ἐμοί: ubi Μιθριδάτης tollatur an emendetur Μιθριδάτῃ, parum refert. Superest ἄλλος, vox toties erroribus librariorum condonanda: nos quidem suspicabamur ἀντὶ πάλαι, coll. Eurip. Herc. 1203. 7. Ὤιχετο ἀπιών] Deest gl. A. 9. ἀπεχώρησε] ἀπεχώρησαν B. 10. Ὦχος, φιλόσοφος π.] Haec sumpta sunt ex Laertii Prooemio. Küst. 12. Quae post hanc glossam extabant, Ὦχος τὸν Ἆπιν ἀποκτείνας, ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείροις παραβαλεῖν, ἵνα αὐτὸν κατακόψωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δεῖπνον, repetita scilicet ex v. Ἆπις omisi cum A. 13. Ὤιχου καταλ.] Aristoph. Eccles. 559, 60. 14. στεφανώσασ᾽] στεφανώσουσ᾽ B. E. Med. Deinde cum A. B. sustuli gl. Ὤχρωμα. Ὤχωκα E. 17. Ὠχριῶσα. οὐ παρὰ τ.] Aristoph. Pac. 641. Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη. Küst. φοβουμένη] φοβουμ[ε] A.

gitaret, vel quia Socrates Sileno similis esse dicebatur. simus enim et calvus erat, quare more Sileni Pindarici eum loquentem facit. Pindarus enim Silenum cum Olympo colloquentem inducens, talibus eum verbis usum fuisse fingit: *O miser, mortalis, stulte, verbis magnificis te iactas.* simul etiam, quod Socrates res humanas contemneret, et cum diis versaretur, utpote qui de rebus sublimibus semper dissereret, ideo eum dicentem facit ὦ ἐφήμερε. Ὠφθαλμισμένους. Antiquorum lecti pedes habebant carbunculis et electris inoculatos. Ὤφθον. Visi sunt. Ὦ φθόρε. O pernicies. *Abi hinc in malam rem. Tu vero, pestis.* Ὤφλησα. Debui. Ὦ φῶς κακ. *O qui lux malis meis advenisti, amicum te mihi praebe, dextram tuam imploranti. In hoc ultimo ministerio sis mihi alter Mithridates.* haec Mithridates dixit, cum hausto veneno aegre animam efflaret. Ὤιχετο. Discessit, abiit. *Ille vero relicta Peloponneso in Aetoliam abiit.* Ὤιχετο ἀπιών. Discessit, abiit. *Pollicitus autem se reversurum inde discessit.* hic pleonasmus est Atticis familiaris. Ὦχος. Ochus, philosophus apud Phoenices: ut Zamolxis apud Thraces, item Atlas apud Afros. Ὦχος. Nomen proprium. Ὤιχου, κατ. *Abisti relinquens me ut mortuum: nisi quod non coronasti me, neque lecythum apposuisti.* Ὠχραίνεται. Ὠχριῶσα. Non propter metum pallens: sed hoc iam idem valet quod infirma: per translationem ductam ab aegrotantibus. sic enim di-

Ἡ πόλις ὠχριῶσα καὶ φόβῳ καθημένη.

Ὦχρος. ὠχρίασις. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὡς εἶδον Μελίτην, ὦχρός μ' ἔλεν.

776 ‖ Ὤψ, ὠπός. τὸ πρόσωπον. διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Ὦψα. ἀντὶ τοῦ εἶδον.

Ὠψίκασιν. ἐβράδυναν.

Ὠψίσθη. ὀψὲ καὶ βραδέως ἦλθε, νυκτὶ κατεσχέθη. Ὁ δὲ ὠψίσθη ποτὲ ἄκων, καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ· Αἰλιανός φησιν ἐν τῷ Περὶ θείων ἐναργειῶν.

Ὠψοπόνος. ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀσχολούμενος, ὁ μάγειρος.

Ὠψοπόνος Σπινθὴρ Ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνης
θήκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος.

Ὠψωνηκότες. ὀψωνήσαντες.

---

3. Ὡς εἶδον] Eratosthenis Scholast. Ep. II, 1. Anthol. Pal. V, 242. 4. ὠπός] Vide Hesychium sub hac glossa. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 461. Sub finem cum A. delevimus e superiore glossa translata: Ὤψ δὲ ὀπός, ἡ φωνή, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Vide Zon. p. 1900. 5. Ὦψαν. εἶδον Zonaras. 6. Sub finem cum A. delevi: ὀψίζω γάρ τὸ θέμα. 7. ἦλθε] ἦχε B. 8. Ὁ δὲ ὠψίσθη π.] Fragmentum hoc Aeliani de Diopithe intelligendum est, ut discimus ex ipso Suida supra vv. Γοργών et Διοπείθης. Küst.

1. Αἰλιανός et seqq. om. A. nulla suspicionis causa. 5. Ὠψοπόνος Σπ.] Aristonis Ep. I. extr. Anthol. Pal. VI, 306. Lege Οὐψοπόνος. 8. Supplenda gl. e Zon. p. 1900. ὀψωνήσαντες δέ, μικρόν.

---

xit: *Civitas pallens et in metu sedens.* Ὦχρος. Pallor. In Epigrammate: *Cum vidi Meliten, pallor me invasit.* Ὤψ, ὠπός. Vultus. per ω magnum. Ὦψα. Vidi. Ὠψίκασιν. Cunctati sunt. Ὠψίσθη. Sero et tarde venit, nocte detentus est. *Ille vero invitus aliquando, cum nocte deprehensus esset, in Piraeeo remansit.* sic Aelianus inquit in libro de providentiae divinae evidentia. Ὠψοπόνος. Qui in paraudis opsoniis occupatur, coquus. *Coquus Spinther Mercurio haec signa artis suae dedicavit, excusso servitutis iugo.* Ὠψωνηκότες. Qui opsonia emerunt.

FINIS VOLUM. II. PARTIS PRIORIS.

SUIDAE LEXICON

GRAECE ET LATINE.

VOLUMINIS SECUNDI PARS POSTERIOR.

Π.

T. III. U p. 1. **Παγανοί.** ἀστράτευτοι. Συνέθεον δὲ γύναιά τε καὶ οἱ ἐν στρατείᾳ καὶ παγανοί.

Παγάς. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων.

Πάγας. δίκτυα, παγίδας. Καὶ τοῦτο δήπου τὸ τοῦ Αἰσχύλου, τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσών, καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ἃς ἄλλοις ὑφῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε·

Τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

Παγασαί. πόλις.

Παγασιτικὸς κόλπος.

Πάγγαιον. ὄνομα ὄρους.

Παγῆναι. πηγῆναι.

Παγκάλης. πάνυ καλῆς.

Παγκρατιασταῖς. ἀθληταῖς, πύκταις, τοῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσιν.

Παγκράτιον. πυγμή, ἀγών, ἄθλησις.

Παγκράτιος, σοφιστής. εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

Παγκράτιος. τούτου φέρονται Ὀψαρτυτικά, καθ' U ἑκάστην τροπήν. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων 2 Λέοντος τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως Ζήνωνος.

---

1. *Παγανοί*] Plura de hac voce vide apud Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* Et quae Gibbonus exquisite tradidit cap. 21. not. 173. 2. *στρατείᾳ*] *στρατίᾳ* C. 3. *Παγάς*] Immo *Παγασαί*. Vide Harpocrationem, ex quo Suidas. *Küst.* *Παγασαί* Photius cum gl. inferiore. Vide Vömelii Prolegg. in Demosth. Philipp. p. 88. 4. *Φεραίων*] *Φεραῖον* A. B. C. Med. 5. *Καὶ τοῦτο δήπου*] Depromptum est hoc fragmentum ex Aeliano, opinor, cuius libros de providentia saepius laudat Suidas. *Toup.* 6. *τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπ.*] De hoc proverbio vide nos supra in v. *Οὐχ ὑπ' ἄλλων*. *Küst.* 7. *ἐνσχεθεὶς*] *ἐνσχεσθεὶς* C. *ὑφῆκε* Gatakerus in Adversar. Posthum. cap. 12. p. 539. legendum censet *ὕφηνε*, i. e. *contexuit*, ad quam emendationem confirmandam adducit illud Theodoreti Dialog. cap. 24. *ἑάλως, οἷς ὕφηνας, ἄρχυσι. Captus es iis quos ipse contexueras retibus.* Sane *ὕφηνε* melius loco huic quadrare mihi videtur, quam *ὑφῆκε*, et ideo emendationem viri doctissimi probo. *Küst.* Fallitur uterque. Neque enim hic agitur de eo qui texuerit, sed de eo qui tetenderit. Notum proverbium: *Rete non tenditur accipitri, neque milvio.* Verbum autem *ὑφεῖναι* solenne est in hoc negotio. Auctor *ἀνώνυμος* apud Suidam v. *Ποδάγρα*: *Τάφρους ὤρυξε, καὶ ποδάγρας ὑφῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις.* Ceterum hic locus, quod utrumque virum doctissimum fefellit, ita totidem verbis legitur apud Scholiastam Aeschyli Agamemn. 831. ex quo deprompsit Suidas. Athenaeus XI, 12. p. 494. *Καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς, κατὰ τὸν θαυμάσιον Αἰσχύλον, ἁλίσκῃ, ἀπροσδιονύσους λύσεις πραγματευόμενος.* Ad quem locum vide Dalechampium. Ita Aristoph. Av. 808. *Ταυτὶ μὲν ἡκάσμεσθα, κατὰ τὸν Αἰσχύλον· Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.* Ubi vide Schol. Huc respexit Heliodorus Aethiopic. lib. II. p. 120. *Ἀλλὰ τὸ χαλεπώτατον, τοῖς ἐμοῖς, τὸ τοῦ λόγου, κατ' ἐμοῦ κέχρηται πτεροῖς.* *Toup.* II. p. 14. Adde Boisson. in Zachar. Scholast. p. 446. 9. *Τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακ.*] Secundum Eustath. in Il. ε. p. 522. sententiae huius auctor fuit Hesiodus: post quem eadem usum fuisse dicit Callimachum. ait enim: *Τὸ δὲ οἵ τ' αὐτῷ ἀρχὴ γέγονε γνωμικοῦ, πρῶτα μὲν Ἡσιόδῳ, εἶτα δὲ Καλλιμάχῳ, τοῦ εἰπόντος, ὡς ὁ τεύχων ἑτέρῳ κακὸν ἑῷ ἥπατι τεύχει.* Sed versus iste non tam est Hesiodi, quam expressus ex *Ἔργων* 265. *Οἵτ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.* Hunc enim locum in animo habuisse puto scriptores, qui sententiae ante dictae auctorem faciunt Hesiodum. Ceterum versu a Suida hic citato usus est Lucilius Anthol. lib. II. c. 25. eundemque absque auctoris nomine citat Aelianus Var. Hist. VIII, 9. (ad quem locum vide Perizonium) et Pausan. II, 9. *Küst.* 10. *Παγασαί* om. C. Agnoscit Zon. p. 1506. Vide supra v. *Παγάς*.

1. *ὄρους*] *ὀρνέου* C. 3. Sub finem omisi *πάγκαλος δέ* cum A. C. Phot. Ante h. gl. *Παγίδι* Med. *Πηγίδι* B. E. 4. *πύκταις, τοῖς χ.*] *πύκταις, οἳ ταῖς χ.* legit P. Faber Agon. III, 21. p. 603. ita exigente, inquit, loci sententia. Non animadvertebat vir egregius *πυκτομαχοῦσι* dativum esse pluralem. *Hemst.* *ταῖς χερσὶ* B. E. C. Ceterum *τοῖς . . . πυκτομαχ.* om. Photius. 6. *ἀγών, πάλη*] *πάλη* om. A. C. Phot. Haec fragmenta sunt explicationis iustae, quam persequitur Schol. Platonis p. 397. 7. Eadem de Pancratio rhetore *Eudocia* p. 353. 10. *τροπήν*] Leg. *τροφήν*. Pancratius s. Pancrates Arcas versibus heroicis scripsit *ἁλιευτικά*, Athen. I. 13. *ἔργα θαλάσσια* VII. 283. vocat. *Reines.* Deinde *ἤκμαζον* B. E.

Παγανοί. Qui non militant. *Concurrebant autem et mulierculae et milites et pagani.* *Παγάς.* Demosthenes in *Philippicis.* Pagasae navale Pheraeorum. *Πάγας.* Retia, laqueos. *Et secundum dictum illud Aeschyli, ipse pennis suis captus et irretitus laqueis, quos aliis tetenderat, legitimas poenas merito dedit: nam qui alteri malum struit, ipse id hepati suo parat.* *Παγασαί.* Urbs. *Παγασιτικὸς κόλπος.* *Πάγγαιον.* Nomen montis. *Παγῆναι.* Fixum esse. *Παγκάλης.* Valde formosae. *Παγκρατιασταῖς.* Athletis, sive pugilibus, qui manibus et pedibus pugnant. *Παγκράτιον.* Pancratium, lucta, certamen. *Παγκράτιος.* Pancratius, sophista, qui scripsit commentarium in Minuciani Artem. *Παγκράτιος.* Pancratius. huius feruntur Opsartytica: in quibus varios artis culinariae modos tradit.

Πάγκοινος λίμνη. ἡ τοῦ Ἅιδου.

Ἀλλ' οὗτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα
παγκοίνου λίμνας ἀν-
στάσεις, οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσιν.

παγκοίνου, εἰς ἣν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. ὁ δὲ νοῦς· οὔτε ὀδυρομένη, οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς θεοὺς τοῦτον ἀναστήσεις. Ὁμηρικῶς·

Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

Καὶ Αἰσχύλος·

Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.
Οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.

Πάγον εὐτείχη. ἐν ὄρει τετειχισμένην.

Πάγοι. αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν.

Αὔλια καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
πίδακες, ἥ θ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς.

Παγχενῖτις. ὄνομα χώρας.

Πάγχυ. παντελῶς.

Πάδος. ὄνομα ποταμοῦ, τοῦ παρ' Ἕλλησιν Ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου.

Πάθας. πάθη, ξυμφοράς. Ὁ δὲ ἐπῆγε τήν τε ἀποστέρησιν τῶν χρημάτων, καὶ τὴν καταδίκην, καὶ μέντοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθας. Πάθας θηλυκῶς. Σοφοκλῆς·

Καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.

Πάθαι. αἱ συμφοραί. Οἰδίπους·

Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.

στέργειν τὰ δυστυχήματα ὁ πολὺς ἐποίησε χρόνος, καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλῆθος, καὶ τὸ τῆς ἀνδρίας πλεονέκτημα.

Πάθη. ἡ κάκωσις. Ἀκόλουθον σφίσι πάθην ἐπηρτημένην ὁρῶντα, ἣν λαθεῖν ἀδύνατον. Καὶ αὖθις· Καὶ ἄλλας μυρίας εἶποιμι ἂν δίκης ἀμελουμένης ἀκόλουθα πάθας.

Πάθη. θηλυκόν, τὸ πάθος. Οἷαι γὰρ αἱ πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν θέαν, τοιαύτας καὶ τὰς ἀποβάσεις εἶναι ἀνάγκη.

Πάθη δύο πόνος καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ λεία κίνησις, ὁ δὲ πόνος τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ

---

1. *Πάγκοινος ἡ λίμνη*] ἡ om. A. E. C. 2. *Ἀλλ' οὗτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα*] Sophocl. Electr. 138. ut Portus monuit. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* γ' om. E. *ἀΐδου π. λίμνης* Med. 3. *παγκοίναν* C. Post *λίμνας* excidit *πατέρ'*. *ἀναστάσεις*] *ἀνστάσεις* A. C. *ἀνστήσεις* E. Med. *ἀναστήσεις* C. in marg. Deinde *γόοισιν — λιταῖς* vulg. 5. *πάγκοινον* edd. ante Gaisf. 8. *Οὐ γάρ τις πρ.*] Est versus Homericus Il. ω. 524. *Küst.* *οὐ γάρ τι* C. 10. *θεῶν γάρ*] *θεῶν γε* A. B. E. C. Med. 11. *Οὐ δέχεται*] *μόνος οὐ δέχεται* Schol. Hunc versum ab Aeschyleis esse seiungendum intellexit Küsterus, in Latinis interpolans: *Et alius de morte inquit, Nemini gratiam aliquam ab ea sperare licet.* Praeierat Portus: *De eadem morte alius quidam dicit, Non admittit dulcis partem spei.* Hermannus de Niobe p. 18. dubitabat, num locus ab Aeschylo profectus esset. 12. *Πάγον εὐτειχῆ*] Euripid. Androm. 1010. monente Gaisf. *Ὦ Φοῖβ' ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ Εὐτείχη πάγον.* Scripsi *εὐτείχη*. Hesychius *ἐν τείχει*. *τετειχισμένον*] *τετειχισμένην* A. C. Photius. Id recipiendum duxi, quod ad nomen *Τροίαν* vel *ἀκρόπολιν* facile cogitandum refertur. Nam vulgato repugnat *ἐν ὄρει*, quod esse debebat *ὄρος*. 13. *Πάγοι. αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρ.*] Hinc Athenis *Ἄρειος πάγος* dicebatur collis vel rupes Martis; et in Elide *Κρόνιος πάγος*, rupes Saturnia, cuius meminit Pindarus Olymp. Od. X. Vulgus interpretum Latinorum *πάγος* plerumque reddit *pagus* vel *vicus*: omnino male. Aliud enim prorsus significat *πάγος* apud Graecos, et *pagus* apud Latinos; nec voces illae quicquam commune habent, praeter sonum. Vide Holstenium in Stephanum v. *Ἄρειος πάγος*. *Küst.* Odyss. *ε*. 405. Bibl. Coisl. p. 462. *Toup.* MS. *ὀρῶν καὶ τῶν πετρῶν*] *πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν* posui cum Apollon. Lex. p. 523. et C. 14. *Αὔλια καὶ Νυμφῶν ἱερ.*] Leonidae Tarent. XXXV. pr. Anthol. Pal. VI, 334. 17. *Παγχενῖτις*] Haud rectius *Παγχερνίτης* Zon. p. 1505. 18. *Πάγχυ*] *Πάγχυ βαιός, ὁ παντελῶς μικρός* A. in marg.

1. *πάθη*] *πάθος* E. Quod sequitur fragmentum ad Aelianum transferre licet, si quid colligimus ex usu particularum *καὶ μέντοι καί*. 2. *τῶν*] *τὴν* C. 4. *Σοφοκλῆς*] Ai. 295. ut Portus monuit. Sed ibi hodie sic legitur, *Καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν τύχας*. *Küst.* Sed Suidae lectio suavior est atque elegantior: quam et recte repraesentant libri veteres. Est autem *πάθη* vox Sophoclea. Sophocl. Oedip. Col. 7. *Στέργειν μὲν αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν Μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον*. *Toup.* 5. *φράζειν*] *λέγειν* A. B. C. *φράζειν* probat Porsonus in Append. ad Toupium, aliter proculdubio facturus, si codicum scripturam novisset. *Gaisf.* 7. *Στέργειν γὰρ αἱ π.*] Sophocl. Oedip. C. 7. 8. *με χώ*] *μ' ὦ* A. 8. *μακρὸς*] *μακρῶς* A. 9. *ἐποίησε*] *πεποίηκε* Schol. Contra nesciunt *ἐποίησε* post *συμφορῶν* A. C. 10. *ἀνδρείας*] *ἀνδρίας* scripsi cum A m. sec. 13. *ὁρῶντα*] *ὁρῶνται* C. 14. *Καὶ ἄλλας μυρίας*] Aeliano tribuit Valckenarius. *εἴποιμι ἄν*] *ἂν εἴποιμι* C. 17. *κατὰ τὴν θέαν* vereor ut sincera sint. 19. *Πάθη δύο. πόνος καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδ.*] Haec sunt verba Laertii in Aristippo,

---

floruit tempore Leonis senioris, usque ad Zenonem. *Πάγκοινος λίμνη.* Palus apud inferos. *Sed nec lacrimis nec precibus patrem ab Orci palude, omnibus mortalibus communi, revocabis.* *παγκοίνου*, id est, eius in quam oportet omnes homines venire. sensus igitur est: nec lugendo nec deos obtestando hunc a mortuis excitabis. secundum illud Homericum: *Tristi enim luctu nihil omnino proficitur.* At Aeschylus: *Solus enim deorum Mors non amat munera. — Non admittit ullam spei dulcis communionem.* *Πάγον εὐτείχη.* Locum editum muro cinctum. *Πάγοι.* Montium et rupium cacumina. *Antra et Nympharum sacra rupes, quique sub rupe sunt fontes, et aquis vicina pinus.* *Παγχενῖτις.* Nomen egionis. *Πάγχυ.* Prorsus. *Πάδος.* Nomen fluvii, qui apud Graecos Eridanus vocatur. *Πάθας.* Calamitates, mala. *Ille vero in memoriam ei revocavit et iacturam pecuniae, et multam irrogatam, et priora etiam mala iniuste ipsi inflicta.* *πάθας* dictum genere feminino. Sophocles: *Et domestica quidem mala dicere non possum.* *Πάθαι.* Calamitates. Oedipus: *Acquiescere enim in praesenti fortuna et calamitates me docuerunt et longum tempus et tertio loco generosus animus.* ut res adversas aequo animo feram, longitudo temporis, calamitatum multitudo, animi generositas effecerunt. *Πάθη.* Calamitas. *Cum videam mali vindictam ipsis imminere, quam nemo latere potest.* Et alibi: *Et infinita alia mala dicere possum, quae neglectam iustitiam consequi solent.* *Πάθη.* Femininum, pro *πάθος*. *Quales enim affectiones animae in vultu apparent, tales etiam earum exitus esse necesse est.* *Πάθη δύο.* Duae sunt affectiones animi dolor et voluptas. et

μὲν ἡδονὴ εὐδοκητὴ πᾶσι ζῴοις, ὁ δὲ πόνος ἀποκρουστικός.

Παθητίτης. ὄνομα κύριον.

Πάθος λέξεως ὁμωνυμία· ὡς κύων. μεταφορά· ‖ ὡς τιθηνὸς ἡ γῆ. κατάχρησις ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀσάφεια.

Πάθος. ὅτι τὸ τοῦ πάθους ὄνομα διχῶς λέγεται· ἢ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον, ἢ εἰς τελείωσιν. λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον ὑπὸ τοῦ πυρός, ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον, λέγεται δὲ πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἀντὶ τοῦ τελειοῦσθαι καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν ἄγεσθαι.

Ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι πρὸς τὴν ψυχήν, ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ, καὶ εὐθυμοῦντι συνήδεται. ὅτι καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοίως ἢ τοίως διακείμενον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ· ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, εἰ μὴ διέβαινεν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχήν, οὕτως ὡς τῆς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου τῆς ὄπισθεν παθούσης τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν.

Περὶ παθῶν. ὅτι τῆς ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητήρια, καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον, καὶ τὸ διανοητικόν, ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τῶν ψευδῶν ἐπιγίγνεσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν, ἀφ' ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν καὶ ἀκαταστασίας αἰτία. ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πάθος ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις ἢ ὁρμὴ πλεονάζουσα. τῶν παθῶν τὰ ἀνωτάτω γένη τέσσαρα, λύπη, φόβος, ἐπιθυμία, ἡδονή. δοκεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶναι. ἥ τε γὰρ φιλαργυρία ὑπόληψίς ἐστι τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι, καὶ ἡ μέθη δὲ καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως, καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὴν μὲν λύπην εἶναι συστολὴν ἄλογον. εἴδη δὲ αὐτῆς, ἔλεος, φθόνος, ζῆλος, ζηλοτυπία, ἄχθος, ἐνόχλησις, ἀνία, ὀδύνη, σύγχυσις. ἔλεον μέν, ὡς ἐπὶ ἀναξίως κακοπαθοῦντι· φθόνον δέ, λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· ζῆλον δέ, λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει· ἄχθος, λύπην βαρύνουσαν· ἐνόχλησιν, λύπην στενοχωροῦσαν καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσαν· ἀνίαν, λύπην ἐκ διαλογισμῶν μένουσαν ἢ ἐπιτεινομένην· ὀδύνην, λύπην ἐπίπονον· σύγχυσιν, λύπην· ἄλογον, ἀποκλείουσαν καὶ κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν.

---

segm. 86. *Küst.* Habet etiam Schol. Ven. B. Il. λ'. 404. *Gaisf.* Delevit istam annotationem Bekkerus; nec dubium quin totam cum aliis huius generis scitamentis lectores marginibus Scholiorum alleverint. 20. *λεία κ.* — *ἡδονὴ* om. C.

7. *τὸ τοῦ πάθους*] *τὸ πάθος* C. *πάθους*] *παθεῖν* idem Schol. Ven. ubi mox *ἄγειν*. 9. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* A. C. Schol. Mox *ὡς* om. C. 10. *λέγεται δὲ*] *δὲ* om. A. E. Med. Schol. *λέγεται γὰρ* C. 11. *τελειοῦσθαι*] *τελεῖσθαι* C. 12. *ἐνέργειαν*] *δύναμιν* E pr. 13. *Ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβ.* — *τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν* | Haec sunt verba Philoponi in lib. I. Aristotelis de Anima, E. 4. a. Vide etiam Nostrum infra v. *Διάθεσις*, ubi hic ipse locus auctior legitur. *Küst.* 15. *καὶ ἐμποδίζει*] *ὅτι καὶ ἐμπ.* A. C. Schol. Invertas potius *καὶ ὅτι ἐμπ.*, si quidem omnia pendent ab *οὐδεὶς ἀγνοεῖ*: aut cum gl. superiore scribendum *ὅτι δὲ καί*. 16. *τοίως ἢ τοίως*] *τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε* Schol. cum Philopono, *τοιῶς ἢ τοιῶς* A. C. 17. *ἐγένετο*] *ἐγίνετο* E. 18. *ὡς τῆς κοιλίας*] *ὥστε κοιλὸν* Schol. 21. *τῆς ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητ.* — *κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν*] Haec omnia sunt verba Laertii lib. VII. segm. 110. ubi vide Menagium. *Küst.* Cum seqq. om. C. *ὅτι* add. Gaisf.

1. *φωνητικὸν*] *φωνηματικὸν* Schol. 2. *ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια*] Post haec verba ex Laertio adde, *καὶ τὸ γεννητικόν*. *Küst.* 3. *ἐπιγίνεσθαι* Edd. ante Gaisf. 5. *αὐτὸ τό*] *τὸ αὐτὸ* A. E. Mox *ἡ ὁρμὴ* B. E. 6. *τῶν δὲ*] *τῶν* dedi cum A. E. Med. Schol. Mox *παθῶν τῶν* A. Schol. 8. *δὲ τὰ*] *δὲ καὶ τὰ* A. Mox *κρίσις* Med. 11. *λύπην* om. A. B. E. Med. Schol. Mox *ζῆλος τυπία* Med. 13. *ἀνία*] *ἄνοια* A. B. Med. Schol. *εὔνοια* E. Et similiter infra. 14. *ἔλεον μέν, ὡς ἐπὶ ἀναξ.*] Supple ex Laertio, *ἔλεον μὲν οὖν εἶναι λύπην, ὡς ἐπὶ* etc. *Küst.* *ἔλεος* Schol. 16. *ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει*] Locus hic pessime mutilatus est, qui ex Laertio sic suppleri debet: *ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ. ζηλοτυπίαν δέ, λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ἃ καὶ αὐτὸς ἔχει.* Vide ad eum locum interpretes. *Küst.* 19. *ὀδύνην*] Vox haec ex prioribus editt. excidit, quam ex MSS. Pariss. et Laertio revocavi. *Küst.* 20. *ἀποκλείουσαν*] Laertius habet *ἀποκναίουσαν*. *Küst.*

---

voluptas quidem est suavis motus, dolor vero motus asper. deinde voluptas omnibus animalibus grata est, dolorem vero eadem aspernantur. *Παθητίτης*. Nomen proprium. *Πάθος λέξ.* Affectio dictionis est homonymia, ut canis. metaphora, ut, nutrix tellus. hinc oritur catachresis et obscuritas. *Πάθος*. Affectionis nomen duplici sensu accipitur, aut ut vocetur id quod destruit, aut quod perficit. lignum enim ab igne pati dicitur, utpote quod ab eo destruatur. item sensus ab sensilibus affici dicuntur: id est, perfici et a facultate ad actionem perduci. — Ex corporis affectionibus aliquid ad animum transit. illud enim cum dolet, animus etiam simul dolet, et cum voluptatem idem percipit, una laetatur. item corpus aliter atque aliter affectum animo esse impedimento nullus ignorat. quod profecto non accideret, nisi propter mutuum quod inter utrumque intercedit vinculum anima particeps eorum esset, quae corpus afficiunt. hinc cum posterior ventriculus cerebri laesus est. una laeditur vis memoriae. — De affectibus. Partes animae sunt, quinque sensuum instrumenta, instrumentum vocis, facultas cogitandi, [vis generandi.] ex falsis vero oriri perversitatem mentis, unde complures pullulent perturbationes et turbidorum motuum causae. est autem affectus a ratione aversa et contra naturam animi commotio vel appetitus vehementior. perturbationum autem summa genera sunt quattuor, aegritudo, metus, libido, voluptas. statuunt etiam perturbationes esse iudicia quaedam. nam avaritia est opinio de pecunia, bonam eam esse; eademque est ebrietatis, intemperantiae, aliorum vitiorum ratio. aegritudinem autem definiunt, contractionem animi rationi adversantem. eius species sunt misericordia, invidia, aemulatio, obtrectatio, angor, afflictatio, solicitudo, dolor, conturbatio. et misericordia quidem est aegritudo, qua miseramur immerito mala perpessos. invidia vero aegritudo propter alterius res secundas suscepta. aemulatio est aegritudo, si quod ipse concupieris, alter eo potiatur. angor est aegritudo premens. afflictatio, aegritudo vexans difficultatemque afferens. solicitudo, aegritudo quae e cogitatione manet vel intenditur. dolor, aegritudo laboriosa. conturbatio, aegritudo a ratione

Ὅτι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει, τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίγνεσθαι· οὐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσται τὸ θνητόν, ἀλλ' ὡς συμπτώματί τινι καὶ πάθει. ἡ γὰρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα ἀθανασία ἐστίν. εἰ δὲ πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, εἴη ἂν πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας. εἰ οὖν τοῦ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἔστι γένος, σύμπτωμά τι γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος, ἀλλ' οὐκ εἶδος, οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωή. οὐδὲ γὰρ γλυκύτητος τὸ σῶμα γένος, οὐδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης ἡ ψυχή.

Πάθωμεν. αὐθυπότακτον.

Πάκατος, ὁ Μινούκιος χρηματίσας καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός. Περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου, ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ, βιβλία ζ'· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ Ἀττικῆς συνηθείας, τῆς ἐν λέξει καὶ προσῳδίᾳ, βιβλία γ'· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ ἰδιωμάτων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἰωρίδος διαλέκτου. Περὶ Ἀττικισμοῦ, καὶ ἄλλα πολλά.

Πάκορος. ὄνομα κύριον. Τῇ τε γὰρ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ ἀντίῤῥοπον γενέσθαι τὴν Πακόρου καὶ τῆς ξὺν αὐτῷ δυνάμεως ἀπώλειαν.

Πακτοῦν. κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι.

Μοχλοῖσι τὰ προπύλαια πακτοῦν· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ.

Πακτωλός. ὄνομα ποταμοῦ.

Πακτυνική. ὄνομα πόλεως.

Παλλάδιον. τοῦτο ἦν ξώδιον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας· ἐδόθη δὲ Τρωὶ τῷ βασιλεῖ, κτίζοντι τὴν πόλιν, ὑπὸ Ἀσίου τινὸς φιλοσόφου καὶ τελεστοῦ· διὸ δὴ εἰς τιμὴν Ἀσίου τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν, πρότερον Ἤπειρον λεγομένην, Ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες ἐκ τοῦ ἀέρος εἶπον τὸ Παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ Τρωὶ βασιλεύοντι Φρυγῶν. τοῦτο Διομήδης καὶ Ὀδυσσεύς, ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐποιήσαντο πρὸς Πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, προδιδωκυίας αὐτὸ Θεανοῦς, τῆς τοῦ Ἀντήνορος γυναικός, ἱερείας τυγχανούσης καὶ φυλαττούσης αὐτό· ἦσαν γὰρ ἀπὸ χρησμοῦ καὶ Ἀντήνορος μαθόντες, ὅτι ἕως οὗ

1. Ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Alexandri Aphrodisiensis in Topicorum lib. IV. p. 177. 178. *Küst.* Horum pars transiit in v. *Ἀθάνατος*. Ὅτι praefixit Gaisf. cum Schol. 7. *πάθους αἰτία*] Scribendum est ex Aphrodisiensi *παθοῦσα*. *Küst.* *πάθος* A. 8. *τῇ ἐκ*] *ἐκ* om. A. *τὸ πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας*] Immo *πάθος τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία*, ut recte habet Alexander Aphrod. loco laudato. *Küst.* 11. *οὐδ'*] *οὐκ* A. 12. *γὰρ* om. A. 13. *ἡ ψυχή*] *ἡ* om. A. B. E. Schol. Tum *ψυχης* E. Addit A. margo: *Λέγεται περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ ἀθάνατος· ἀλλ' ἐνταῦθα πλατύτερον.* 15. *Πάκατος, ὁ Μινούκιος*] Vide nos supra in v. *Εἰρηναῖος*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Interest aliquantum inter utramque glossam. 19. *καὶ προσῳδίας* Med.

1. *Τῇ τε γὰρ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ'*] Idem fragmentum legitur etiam supra v. *Ἀντίῤῥοπον*. *Küst.* Nec dubium quin exemplum huc irrepserit. 3. *Πακόρου*] *Πακούρου* C. ubi mox *ἀπωλείας*. 5. *Μοχλοῖσι γὰρ*] *γὰρ* om. A. E. 6. *Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ*] V. 264. *Μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλῄθροισιν Τὰ προπύλαια πακτοῦν*. *Küst.* *Ἀναιστράτῳ* C. 8. *Πακτυνική*] Legerem *Πακτυνή*. *Valck.* *Πακτυνή* Med. sola. Statim illius mendi correctionem *καὶ Πακτυνή* omisi cum A. 9. *Παλλάδιον. τοῦτο ἦν ξώδιον μικρὸν ξύλ.*] Eadem de Palladio narrant Cedrenus p. 130. 131. Ioannes Malalas p. 137. 138. et Ioannes Antiochenus apud Tzetzem in commentario ad Lycophronem, quos confer. *Küst.* Vid. Natal. Com. Mythol. IV, 5. p. 306. et Dresemium in Iosephi Iscani de B. Troi. I, 536. Abarin Scytham id ex ossibus Pelopis fabrefecisse et Troianis vendidisse est ap. Iul. Firmic. de Err. Prof. Relig. c. 16. uti cum Scaliger corrigit; sed legendum, Barbarus Scytha. *Reines.* Idem in *ἐπὶ Λάῳ*: „Sic et Tzetzes ad Lycophr. 355. ex Ioanne Antiocheno, unde colligo etiam Suidam inde habere, non nominato auctore, ut solet." Eadem habet Schol. Ven. B. in Il. ζ'. 311. De Palladiis diversis extat Scholion doctum in Aristid. T. III. p. 320. ed. Dindorf. *Gaisf.* Principium orationis extat apud *Eudocism* p. 322. 10. *φυλάττον*] *φυλάττων* C. 11. *τῆς Τροίας*] *τὴν Τρ.* B. 14. *Ἤπειρον*] *Ἐπίῤῥοπον* Cedrenus, *Ἐπίτροπον* Malal. 16. *ἀέρος*] *Ἄζου* Schol. Ven. Ubi sub finem recurrunt *οἱ Ἀζιαῖοι*. 22. *καὶ ἀπὸ χρησμοῦ*] *ἀπὸ χρησμοῦ καὶ* A. C. Schol.

aversa, qua impediti praesentia minus conspicimus. — Immortalitas est vitae affectio vel accidens quoddam. esse autem immortalitatem vitae affectionem vel accidens, demonstrabitur ex hypothesi illa, quod homo ex mortali fiat immortalis. non enim per participationem alterius vitae id, quod est mortale, fit immortale, sed per affectionem et accidens quoddam. nam eadem vita, certo modo affecta, est immortalitas. quod si vita certo modo affecta fit immortalitas, immortalitas utique vitae affectio erit. sequitur, si affectionis propriae id quod patitur genus non sit (affectio enim est accidens eius quod patitur, non vero species), ut neque vita genus immortalitatis sit. neque enim dulcedinis genus est corpus, neque voluptatis et doloris anima. *Πάθωμεν*. Absolutus subiunctivi modus. *Πάκατος*. Pacatus, qui Minucius vocabatur et Irenaeus, Alexandrinus, grammaticus. scripsit de Alexandrinorum dialecto, sive de Graecismo, libros VII. ordine alphabetico. De usu Atticorum, tam in dictione, quam prosodia, libros III. ordine alphabetico. De proprietatibus Atticae et Doricae dialecti. De Atticismo: et alia multa. *Πάκορος*. Nomen proprium. *Nam Crassi et ipsius legionum cladi parem fuisse Pacori et copiarum eius stragem.* *Πακτοῦν*. Claudere, obserare. Aristophanes *Lysistrata*: *Repagulis vestibula obserare.* *Πακτωλός*. Nomen fluvii. *Πακτυνική*. Nomen urbis. *Παλλάδιον*. Palladium parvum signum ligneum fuit, magice ut aiunt consecratum, quod regni Troiani tutela credebatur. datum vero Troi regi, cum urbem conderet, ab Asio quodam philosopho, artis magicae perito. quamobrem in Asii honorem regionem ipsius imperio subiectam, quae antea Epirus vocabatur, Asiam appellavit. poetae vero Palladium coelitus ad Troem regem Phrygiae delapsum fuisse fingunt. hoc Diomedes et Ulixes, legati ad Priamum missi, ex templo surripuerunt, per proditionem Theanus, quae Antenoris erat uxor et templi sacerdos, eiusque custodiam agebat. ex ora-

μένει τὸ Παλλάδιον ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀσάλευτος ἔσται ἡ βασιλεία τῶν Φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀπενέγκοι πατρίδα, δικαζόντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμάχων. πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινηθέντων, καὶ γενομένης ὀψίας, ἔδοξεν αὐτοῖς παραθέσθαι τὸ βρέτας Διομήδει, μέχρις ἂν γένηται πρωί. καὶ τούτου γενομένου, διὰ τῆς νυκτὸς εὑρέθη ὁ Αἴας ἐσφαγμένος ἀθλίως. ὑπενόουν δὲ δόλῳ φονεῦσαι αὐτὸν τὸν Ὀδυσσέα. καὶ φιλονεικήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀπέπλευσαν.

Παλλάδιος, Παλλαδίου, Μεθωναῖος, σοφιστής. γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν. Διαλέξεις. Λόγους διαφόρους, Ὀλυμπιακόν, Πανηγυρικόν, Δικανικόν.

Παλλαδίων χρυσουμένων. ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων οἱ Ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα ξύλινα τῇ Ἀθηνᾷ καθίδρυον, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

Παλάθαι. μᾶζαι σύκων. Καὶ Παλασίων, τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. παλάθαι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. ἢ τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα· ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων.

Παλλακή. παλλακὶς δέ.

Παλάμαι, αἱ τέχναι, χεῖρες.

Ὦ παλάμαι θνητῶν,
ὦ δύστηνα γένη βροτῶν,
οἷσι μὴ μέτριος αἰών.
οὗτος, καὶ ἑξῆς.

Παλαμᾶσθαι, τεχνάζεσθαι. Καὶ Παλαμάσθω.

Πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλαμάσθω,
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω·
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται,
κοὐ μήποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων.

Καὶ αὖθις· Ὁποῖα παλαμᾶται. ἀντὶ τοῦ τεχνάζεται. καὶ Ἀπάλαμνος παρ' Ὁμήρῳ, ὁ ἄτεχνος.

Παλάμη. τέχνη. Ἡρόδοτος· Ἔλεγέ σφιν ὡς δοκέοι ἔχειν παλάμην, τῇ ἐλπίζοι τῶν βασιλέως συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους.

---

1. *μένει*] μένῃ A. C pr. Mox *ἀσάλευτός ἐστιν* Schol. 2. *πολλὴ*] πολλὰ B. 4. *αὐτοὺς* Schol. 5. *πολλῶν*] *τινῶν* C. omissis *μεταξὺ λόγων*. Item *λόγων* om. A. 6. *γινομένης* A. *πολλῆς τοίνυν μ. κινηθείσης* Schol. Latet vox *μεταξυλογίας*: nisi forte scribendum cum Malala *μεταξὺ αὐτῶν*. 10. *δολοφονεῦσαι*] *δόλῳ φονεῦσαι* scripsi cum A. C. Schol. 12. *Παλλάδιος — σοφιστής* habet A. in marg., reliquis omissis. Agnoscit *Eudocia* p. 352. Hinc Libanius Epistolas quasdam inscripsit, ut Ep. 546. 17. *Παλλαδίων χρυσουμένων. ἐν ταις πρ.* | Aristophanes Acharn. 546. *Μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων*. Scholiasta in illum locum: *Παλλάδια ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων ἦν ἀγάλματά τινα ξύλινα τῆς Ἀθηνᾶς, καθιδρυμένα, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν*. Hinc Suidas sua descripsit. *Küst.* 18. *οἱ Ἀθην.*] *οἱ* om. A. 21. *Παλαθίων, τῶν πεπατημ.* | Ex Schol. Aristoph. Pac. 573. sed apud quem pro *παλαθίων* legitur *παλασίων*, minus recte, ut puto. *Kust.* Sed *παλασίων* A. C. cum optimis Comici libris.

1. *παλάθαι*] Scribe *παλάθη*, ut habet Scholiasta Aristophanis loco laudato. *Küst.* Mox *καὶ* om. C. 2. *Παλάθαι. καὶ* | *ἡ* A. ita ut praecedenti gl. adhaereat. Sumpta sunt seqq. ex Gloss. Herod. IV, 23. Conf. Hemsterhus. in Schol. Luciani Vitt. Auct. c. 19. *Gaisf.* Secutus sum librum A. Item *καὶ* om. C. *τρυγὸς*] An potius *τυροῦ*? *τρυγὸς* enim suspectum mihi est. *Küst.* Ego nihil mutandum affirmo: satis sana est vox *τρυγός*, quae pro *amurca* hic sumitur, adeo ut *τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα* sint *massae ex amurca*. Suid. in *Τρυσιά*: *ἀπὸ δὲ στεμφύλων ἡ τρύξ, ex olearum retrimentis fiunt fraces. Bos.* Adde Wessel. in Herod. IV, 23. 4. *καὶ παλλακὶς*] *καὶ* om. A, E. C. 5. *αἱ χεῖρες*] *αἱ* om. A. B. C. Sequitur locus Sophoclis Philoct. 177—79. In fine *καὶ ἑξῆς* om. A. *οἷσι μ. μ. ὁ αἰὼν οὗτος* C. *οὗτος* Med. Supra scribendum *οἷς*. 10. *Παλαμᾶσθαι*] Vid. *Ἀπόφθεγμ. Hemst. τεχνάζεσθαι*] τεχνᾶσθαι B. E. 12. *Πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλ.*] Sunt verba Aristophanis Acharnens. 659. ubi tamen quaedam aliter leguntur. *Küst.* *πρὸς — παλαμάσθω* om. C. Aristophanes *Πρὸς πᾶσι Κλέων*, item diversa sub finem, ubi Suidam fefellit Euripideus versus, item ut in v. *Ἀλωτόν*. 16. *καὶ οὐ* Edd. ante Küst. *μήποθ'*] *μήθ'* B. E. Med. 18. *παρ' Ὁμήρῳ* | Il. *ε*. 597. sed ubi legitur *ἀπάλαμνος. Küst.* Edebatur enim *ἀπάλαμος*: *ἀπάλαμνος* A. C. *καὶ παρ' Ὁμ.* Med. 19. *ἡ τέχνη*] *ἢ* om. A. C. *Ἡρόδοτος* | VIII, 19. 20. *δοκέοι*] *δοκέει* E. Tum post *ἔχειν* relici *τινά* cum A. B. E. Med. *τινὰ παλάμην* om. C. Mox *ἐλπίζοι* A. C. *ἐλπίοι* E m. sec. 21. Post *ἀρίστους* cum A. delevi: *Παλάμῃ οὖν τῇ ἀρχῇ*. Ubi Küsterus: „Haec leguntur etiam paulo inferius post v. *Παλατῖνοι*. Sed tam illic quam hic pro *ἀρχῇ* scribendum esse *τέχνῃ* vel *μηχανῇ*, nemo ut puto ambiget." Cui praeierat Portus.

---

culo enim cognoverant, Phrygum regnum incolume fore, dum Palladium Troiae maneret. tum igitur inter Aiacem et Ulixem ingens contentio exorta est, ab utro Palladium in patriam deportandum esset, ceteris regibus et ducibus de hac controversia sedentibus arbitris. cum igitur multis utrimque verbis res acta esset, et vesperascere coepisset, visum est iudicibus simulacrum apud Diomedem deponere, donec diluxisset. quod cum esset factum, inventus est Aiax noctu clam interfectus: suspicantibus omnibus, cum dolo ab Ulixe fuisse occisum. atque ita inter se altercati e portu solverunt. *Παλλάδιος*. Palladius, Palladii F. Methonaeus, sophistes, qui vixit sub Constantino Imperatore. scripsit de Romanorum festis. Disputationes. Orationes diversas, ut Olympiacam, Panegyricam, Iudicialem. *Παλλαδίων χρυσ.* In triremium proris Athenienses lignea quaedam simulacra Minervae collocare solebant, quorum curam gerebant, navigationem susceperi. *Παλάθαι*. Ficuum massae. Et *Παλασίων*, caricarum in massam compactarum. *παλάθη* vero est etiam genus herbae. item vocantur massae ex amurca formatae, vel ficuum compactarum massa. *Παλλακή*, et *παλλακίς*. *Παλάμαι*. Artes, manus. *O conatus hominum, o infelix genus mortalium, quibus ne mediocre quidem est aevum.* et quae sequuntur. *Παλαμᾶσθαι*. Machinari. Et *Παλαμάσθω*. *Adversus haec Cleo quidvis machinetur, et nullas non technas contra me excogitet. aequum enim et iustum a meis stabit partibus, neque unquam in malo facinore deprehendar.* et alibi: *Qualia machinatur.* et *ἀπάλαμος* apud Homerum iners. *Παλάμη*. Ars. Herodotus: *Dixit ipsis se rationem quandam repperisse, qua speraret ef-*

Παλαμήδειος λόγος.

Παλαμήδης, Ἐλεατικός, γραμματικός. Κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν. Ὀνοματολόγον. Ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητήν.

Παλαμήδης, Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Ἀργεῖος, ἐποποιός. ἦν δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. ἔσχε δὲ εὐφυῶς πρός τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικήν, καὶ εὑρετὴς γέγονε τοῦ Ζ στοιχείου καὶ τοῦ Η καὶ τοῦ Φ καὶ τοῦ Χ, ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι, καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς τούτου μνήμην ποιήσασθαι.

Ὅτι ἠφανίσθη τὰ Παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ Ὁμήρου. ἄπειται δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀνδρῶν ὁ φθόνος· ὡς εἴθε μὴ παρειςέδυ τῷ βίῳ, ἢ παρειςδὺς μή μου περιέσοιτο· ἐρρώσθω δὲ καὶ ἀπέστω. Ὅσα γὰρ δέδηγμαι τὴν καρδίαν, καὶ οἷα δέδορκα τῷ μακρῷ χρόνῳ. ἀλλ'

Εἴη μοι βίος πανεπάρκιος, —

Ὄμμα βάλοι δὲ

μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη·

φησί τις τῶν παλαιῶν.

---

1. Sub gl. finem *ὁ τοῦ Παλαμήδου* omisi cum A. *ὁ* tantum om. C. Cf. Zon. p. 1511. 2. *Παλαμήδης, Ἐλεάτης* | *Quem Palamedem Plato appellat, Alcidamas Eleates*, Quintil. III, 1. | Huius loci nullus iam usus. | cf. Etymol. M. in *Ἁρμάτιον μέλος*, ubi laudatur *ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγών*, et Athen. IX. p. 397. cum *ὀνοματολόγον* vocat. *Reines.* Addit Müllerus Schweighäus. in Athen. T. I. p. 24. *Ἐλεατικός* A. B. E. Med. cum Plat. Phaedri p. 261. D. et Athenaeo IX. p. 397. A. qui cum per facetias a Platone petitas grammaticum dixisset Eleaticum hominem, facile Suidam, ut erat ingenio paulum obtusiore, hunc in errorem abripuit, ut Eleaten origine perhiberet illum poetarum interpretem. Quo minus Böckhio concedam Etym. M. v. *Ἁρμάτιον μέλος*, cui per socordiam dictus est Palamedes *ὁ ἱστορικός*, restituenti *Ἐλεατικός*. Praeterea peccat Suidas grammatico, cuius operam in scenicis dictionibus positam Athenaeus perstrinxit titulo *Ὀνοματολόγου*, librum hac inscriptione affingens. *Eudocia* tamen p. 359. istud operis commentum praetermisit. Itaque mallem abesse, quam id reponi, quod Iahnius infra laudandus p. 58. suasit, *γραμματικός, ὀνοματολόγος*, cui parum favet mos et ratio lexicographi. 3. *Κωμικὴν καὶ τραγ. λέξιν* | Hoc opus signat Etymologus v. *Ἁρμάτιον μέλος*, ubi ait, *ὡς φησι Παλαμήδης ἱστορικὸς ὁ τὴν Κωμικὴν λέξιν συναγαγών. Küst.* De quo Hemsterhus. in Aristoph. Plut. p. 98. et post Böckhium Meinekius Quaest. Scen. III. p. 6. dixere. 5. *Παλαμήδης, Ναυπλ.* | Huius res exposuit Iahnius dissertatione Hamb. 1837. edita. *Παλαμήδης — βασκανίαν Eudocia* p. 356. *Κλυμένης* | *Κλυμένης* probavi cum B. *Λιμένης* E. 6. *ἦν δὲ οὗτος* et *ἔσχε δὲ — ποιητικήν, καὶ* om. A. 8. *καὶ εὑρετὴς γέγ.* | Locus hic occasionem mihi praebet emendandi Hesychii v. *Εὐβοιεύς*, ubi sic legitur: *Εὐβοιεύς, ὁ Παλαμήδης, ὁ πολλῶν ἀρετὴς ἢ ἐπίφθονος.* Rescribe, *Εὐβοιεύς, ὁ Παλ. ὁ πολλῶν εὑρετὴς καὶ ἐπίφθονος.* Palamedem enim et multa invenisse et cum invidia conflictatum fuisse, cum alii scriptores, tum etiam Suidas clare hic docet. *Küst.* Vid. Gregor. Naz. Or. III. Stelit. p. 99. *ὁ πολλῶν εὑρετὴς καὶ διὰ τοῦτο ἐπίφθονος.* Pausan. Corinth. 20. et Phoc. 31. cf. infra *Τάβλα*, et Souter Palam. c. 12. et 13. Alcidamas rhetor in declam. afficta Ulyssi contra Palamedem: *Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν, ἃ καὶ φιλοσοφίᾳ ἐπικεχείρικεν, ἐξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπείθων, φάσκων ἐξευρηκέναι τάξεις πολεμικάς, γράμματα, ἀριθμούς, μέτρα, σταθμούς, πεττούς, κύβους, μουσικήν, νόμισμα, πυρσούς· καὶ οὐδὲν αἰσχύνεται, ὅταν αὐτίκα ἐλέγχηται φανερῶς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος*: quae habet Barth. in Statii Theb. V, 6. p. 3. *Reines. καὶ* om. C. *γέγονε* om. A. 9. *καὶ τοῦ Η* | Immo *καὶ τοῦ Θ*. Vide Salmasium in notis ad duas Inscriptt. Veter. p. 223. cui adde Meursium in Hesych. Miles. p. 179. et seqq. *Küst.* Adde Schol. Dionysii Thracis p. 782. 10. *καὶ πεσσῶν καὶ κύβων* | Vide eundem Salmasium in Flavii Vopisci Proculum, qui de hoc argumento fuse disputat. *Küst.* 12. *βασκανίαν* | Addit A. *καὶ ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου*, omnibus quae sequuntur omissis. *ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν — μνήμην ποιήσασθαι* | Locum hunc antea mutilum ex 2 MSS. Pariss. supplevi. In prioribus enim editt. sic legitur, *ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιήσασθαι*, omissis verbis illis, *ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι, καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην.* Leo Allatius in opere de Patria Homeri c. 4. locum hunc, quem mutilum esse animadvertebat, ex ingenio sic supplendum esse censebat, *ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ποιήσασθαι.* Sed auctoritas MStorum coniecturae huic merito praeferenda est. *Küst.*

1. *καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην π.* | Vide Philostratum de Vita Apoll. lib. III. c. 6. *Küst.* 2. *ἀνδρὸς τούτου* | *τούτου* add. C. Mox *Ὅτι* tacite Gaisf. 4. *Ὁμήρου* | *τοῦ Ὁμήρου* C. qui supra *Παλαμήδου*. 5. *φθόνος* | *φόνος* C. Cf. Ruhnk. in Vell. I, 9. Deinde requiritur *ὃς εἴθε*. 6. *ἐρρώσθω* | *ἐρρῶσθω* B. E. Edd. ante Küst. *ἐρρῶσθω* C. 7. *Ὅσα γὰρ δέδηγμαι* | Aristoph. Ach. init. 8. *μακρῷ* | *τῷ μακρῷ* B. E. C. Reliquiae ut videtur senarii, quem ex parte reficere licet *δὲ* posito ante *δέδορκα*. *ἀλλ' εἴη μοι βίος πανεπάρκ.* | Locus hic corruptus est, quem Bentleius a me consultus pro singulari ingenii et iudicii sui acumine ita scribendum et distinguendum esse feliciter coniecit: *Εἴη μοι βίοτος πανεπάρκιος· ὄμμα δὲ βάλλοι Μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη.* Nihil hac emendatione verius est. Confer Anthologiam lib. VII. p. 620. *Küst.* Cum totus hic locus ex laciniis diversorum scriptorum consarcinatus sit, Gaisfordus valde dubitabat num illa *ἀλλ' εἴη — πανεπάρκιος* cum sequentibus iungi deberent. Sane novissima tantum extant in Rufini Ep. XXXIV. Anthol. Pal. V, 22. sed *πανεπάρκιος* cum colore suo poetam arguat, haud frustra Bentleius vestigia carminis cuiusdam agnovit. 10. *βάλλοι* | *βάλοι* C. *βάλλει* Med. 11. *ἐφ' ἡμέραις* | *ἐφ' ἡμετέραις* C.

---

fecturum, ut fortissimi quique socii ab rege deficerent. *Παλαμήδειος λόγος.* *Παλαμήδης.* Palamedes, Eleates, grammaticus. scripsit Lexicon dictionis comicae et tragicae. Nomenclatorem. Commentarium in poetam Pindarum. *Παλαμήδης.* Palamedes, Nauplii et Clymenes F. Argivus, poeta epicus, consobrinus regis Agamemnonis; cuius excelluit ingenium non minus in philosophia quam in poesi. idem inventor fuit litterarum *Z*, *Η*, *Φ*, *Χ*, item calculorum, tesserarum, aleae, mensurarum, ponderum. poemata eius Agamemnonis posteri ex invidia aboleverunt. existimo autem ipsum poetam Homerum, quod eadem invidia laboraret, nullam eius viri mentionem fecisse. Carmina Palamedis propter invidiam ab Homero abolita sunt. nam vel maximos viros invidia lacessit: quae utinam non in vitam irrepsisset, vel, postquam irrepsit, ne ei succumbam. valeat vero et procul a me absit. *Quoties enim cor mihi doluit! qualia vidi longo tempore. Sit mihi victus necessitatibus vitae sufficiens; neu spes nostras unquam invidia limis oculis intueatur*: quispiam veterum iu-

[Παλαμήδης.

Οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πρότερον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων.

ὥςπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει τῷ πατρὶ τὸν Παλαμήδην ἐν διαφόροις πλάταις, καὶ ῥιπτεῖ εἰς θάλασσαν, ὥςτε μιᾷ γέ τινι Ναυπλίῳ περιπεσεῖν.

Πόθεν οὖν γ' ἔκειντό μοι πλάται; . . .
. . . ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ πλατῶν
γράφων διαῤῥίπτοιμι. βέλτιον πολύ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον.]

Παλαμναῖος. φονεύς, ἢ μιαρός. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην. Καὶ Ζεὺς Παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος· καὶ Προςτροπαῖος, ὁ προςτρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. Βάβριος·

Οὐχὶ τὸν μῦν, εἶπεν, ἡ παλαμναία,
δέδοικα μή μου τὴν δορὰν δάκῃ φεύγων·
χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.

ὁ λέων φησὶ περὶ μυός. καὶ αὖθις· Οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν εἶναι, ἀλλὰ δαίμονες παλαμναῖοί τινες. Αἰλιανός· Ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενόν οἱ τὸν λεών, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῷ μείζονι ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. προςτάττει οὖν τὴν ἄθλιον παρθένον δίχα τεμεῖν.

Παλαμωμένων. χερσὶν ἐργαζομένων.

Παλαμῶν. τεχνῶν, ἢ χειρῶν.

Παλλάντιον. [Ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ καταστῆσαι τὰ πολιτικὰ ἀνενέωσε καὶ τὸ καλούμενον ἀπὸ Πάλλαντος Παλλάντιον.] τὸν βασιλικὸν οἶκον.

Παλλάς. παρθένος μεγάλη. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς· ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνῃρηκέναι Πάλλαντα, ἕνα τῶν Γιγάντων.

Παλατῖνοι. εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ ᾿δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ὑπάτευε χρόνον, οὕτως ὀνομάσας αὐτοὺς οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους. προςέθηκε δὲ τούτοις καὶ κρέα

1. Παλαμήδης. Οἶδα | Glossam A. omissam notavi. 2. Οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πρότερον ἐκ τοῦ Παλ. | Aristoph. Thesmoph. 775. sqq. Οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον Ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας Ῥίψω γράφων. Ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται. Πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; πόθεν; — Τί δ' ἂν εἰ ταδὶ ταγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν Γράφων διαῤῥίπτοιμι; βέλτιον πολύ. Ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον. Sic etiam apud Suidam locus hic scribendus et distinguendus est. Deinde legendum est, ὥςτε μιᾷ γέ τινι Ναύπλιον περιπεσεῖν: ut Portus etiam monuit. Erat autem Nauplius Palamedis pater, et Oeax eiusdem frater. Küst. πότερον saltem Ox. 3. Παλαμήδους | Παλαμήδου C. 5. ὥςπερ Οἴαξ | Schol. Aristoph. ὥςπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῷ Παλαμήδει Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἴαξ ἐγχαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ ἀφίησιν εἰς θάλασσαν, ὥςτε μιᾷ γέ τινι τὸν Ναύπλιον προςπεσεῖν. τὸν Παλαμήδην | Παλαμήδη C. 9. τἀγάλματα Edd. 10. διαρίπτοιμι C. 11. γέ τι | γέ τοι C. κἀκεῖνο ἦν | κακύνειν E. 12. Παλαμναῖος — μιαρός | Hucusque A. in marg. Reliqua idem liber omittit. Omnia usque ad ἄγος αὐτοῖς agnoscit Photius. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδρ. | Schol. Sophocl. Electr. 587. Παλαμναίῳ. φονεῖ. παλαμναῖος ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος. Küst. Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 20. apud Gaisf. sive Albertium: παλαμναίους γὰρ ἔλεγον τοὺς ὠμοτάτους καὶ τιμωρητικοὺς δαίμονας. 13. παρὰ | περὶ C. 16. Βάβριος | Tyrwhitt. p. 38. Knoch. p. 163. 17. εἶπας | εἶπεν reposui cum C. Mox ἢ παλαμναίους Med. 18. δάκοι | δάκῃ dedi cum B. C. Horum interpretationem refinxi, quae perversissime esset instituta.

1. ὁ λέων | Sic recte habent MSS. Pariss. At in prioribus editt. male legitur ὁ λέγων. Küst. Οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν, ἀλλὰ δ. | Fragmentum hoc legitur apud Procop. Histor. Arcan. c. 12. Küst. Vid. Car. Boyle adv. Bentl. de fab. Aesopi p. 245. Toup. MS. Cf. Dorv. in Charit. p. 328. 2. Αἰλιανός om. C. 4. ἐνετολμήσατο — σβέσαι | Haec magnam partem allata sunt in v. Κακὸς κακῶς. Cf. v. Ἐνετολμήσατο. 6. οὖν | γοῦν C. 8. Παλαμωμένων — ἐργαζομένων (quae tenet Photius) A. in marg., omissis quae sustulimus, ut ex inferiore glossa petita: Τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων παλαμήσασθαι σωτηρίαν. Ubi Toupius II. p. 15. „Τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων | Hic locus nonnihil auctior legitur infra v. Προὐργιαίτερον. Est autem, ni fallor, ex Menandro historico: quod res et stilus suadet." 9. Παλαμῶν | Haec A. in marg. τεχνῶν ἢ om. Phot. Cf. v. Ἐπαλαμᾶτο. 10. Παλλάντιον | Παλάντιον ὁ βασιλέως οἶκος A. in marg., reliquis omissis. In his cum industria lectorum vehementer sit grassata, saltem exemplum notavi. Idem A. nihil nisi sequentis glossae partem usque ad Ἀθηνᾶς habet, in margine tamen. Cf. v. Καπιτώλιον: unde reponi malim ἀνέκτισε. Sed vulg. tuetur Chron. Pasch. p. 109. 13. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς ἀπὸ τοῦ π. | Idem docet Scholiasta Homeri in Il. ά. 200. Küst. 16. Παλατῖνοι. εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλ. | Codinus de Origg. CPol. num. 15. eandem rem iisdem paene verbis docet. ait enim: Ἐφιλοτιμήσατο δὲ (Κωνσταντῖνος) καὶ τῷ δήμῳ καθ' ἓν ἕκαστον ἔτος παρέχων ἄρτους ἡμερεσίους, ὀνομάσας αὐτοὺς Παλατίνους, τοὺς ἐκ τοῦ Παλατίου χορηγουμένους, οἶνόν τε, καὶ κρέας, καὶ ἔλαιον, καὶ σιτηρέσια τάξας·

quit. [Παλαμήδης. *Novi iamiam ego viam consilii, a Palamede petitam. quemadmodum ille, sic ipse remos litteris inscriptos in mare proiiciam. Sed non adsunt mihi remi. unde igitur mihi remos? unde? quid si haec simulacra, postquam litteras inscripsero, pro remis proiiciam? hoc profecto fuerit longe melius. lignea enim sunt ista, nec minus illud erat lignum.* ut Oeax Nauplio patri mortem Palamedis in diversis remis scripsit, eosque in mare proiecit, ut aliquis saltem ad Nauplium perveniret.] Παλαμναῖος. Homicida, vel piaculo obstrictus. παλαμναῖοι enim dicuntur, qui manu aliquem occidunt: a παλάμη. Et Iuppiter Παλαμναῖος, qui tales homines punit: et Προςτροπαῖος, qui piaculum in ipsos convertit. Babrius: *Non, inquit, scelerata, murem metuo, ne pellem meam mordeat fugiens. comam tamen meam dedecoraturus erat.* haec leo de mure inquit. Et alibi: *Non homines esse videbantur, sed daemones quidam perniciosi.* Aelianus: *Ille vero, antequam cum hoste congrederetur, videns populum perire, ausus est malum malo longe maiori restinguere scelestus ille. miseram enim virginem in duas partes dissecari iussit.* Παλαμωμένων. Manibus operantium. Παλαμῶν. Artium, vel manuum. Παλλάντιον. Palatium. [*Romulus constituta republica instauravit etiam Palatium, a Pallante ita dictum.* id est, domum regiam.] Παλλάς. Pallas, magna virgo. epithetum Minervae, sic dictae ab vibrando hastam. vel quod Pallantem unum ex Gigantibus occidit. Παλατῖνοι. Palatini, genus panum, quos Constantinus Magnus populo largitus est, quo tempore consulatum gessit: sic dictos, quod ex Palatio suppeditarentur. his addidit carnes, et vinum,

καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον· ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπήλαυσε, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥιφέντων φέρουσα τὰ γνωρίσματα.

[Παλάμῃ. τῇ ἀρχῇ.

Πάλαι. ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν.]

Παλαιγενές. πρεσβῦτα. Ἀριστοφάνης·

Χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές.

οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσε διὰ τὸν χρόνον. τοὺς γὰρ εὐήθεις ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἀνόητε. καὶ Εὐριπίδης·

Ἀρχαῖον εἴρηκας.

ἀντὶ τοῦ εὔηθες.

εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι.

Παλαιόν. οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιῷ ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου. οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον· Καίτοι εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ ἡ παλαιάς, ὥςπερ οὗτός φησι.

Παλαιόν. τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου· ὡς παρ' Ὁμήρῳ·

Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώιος ἐσσὶ παλαιός.

καὶ τὸ διερῥυηκός. ὡς τό,

Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί.

Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος. ἀντὶ τοῦ, ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Παλαίω. δοτικῇ.

Παλαίπολις. ὄνομα τόπου.

Πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ἐπὶ τῶν ποτ' ἀκμασάντων, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων.

Παλαίσμασιν. ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. καὶ Ἀριστοφάνης·

Φρυνίχου παλαίσμασιν.

στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδύντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰςῆγε καὶ παλαίοντας. ἐγένετο δὲ στρατηγός, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἥμαρτον τῶν τραγικῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

Παλαιστάς. σπιθαμάς, [ἢ ἐν πάλῃ.]

ὧν καὶ νῦν ἡ πόλις ἀπολαύει, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥιφέντων καλάμων φέρουσα τὰ γνωρίσματα. Haec iis quae Suidas habet egregie respondent. Ceterum de toto hoc loco consulendus est Salmasius in Flavii Vopisci Aurelianum, qui de panibus Palatinis sive civicis et distributionis eorum modo copiose et erudite disserit. *Küst.* Salmasius p. 503. infra probante Küstero supplebat *καλάμων* post *ἐῤῥιφέντων*. *Παλατῖνοι — ὁ μέγας* A. in marg., omissis ceteris. Gradiles panes intelligit, de quibus Petavius in Themist. p. 519. sqq. exposuit; qui quod Palatinam annonam distinguit ab militari et civica p. 526. non assentior.

1. *μέχρι τινὸς*] Sublata est a. 8. imp. Heraclii illa civicarum annonarum erogatio: Fasti Siculi. Vid. C. Theodos. V. de ann. civ. et pane gradili. Petit. Legg. Att. IV. tit. ult. p. 385. Meurs. Gloss. Gr. Barb. *Bouxélaton* et *Παξαμᾶς*. *Reines.* 2. *ῥιφέντων*] Adde ex Codino *καλάμων*. *Καλάμους* autem Codinus appellat *tesseras panarias*, ut pluribus docet Salmasius loco laudato. *Küst.* *ῥηθέντων* E. 4. *Παλάμῃ*] Hanc et seq. gl. cum habeat A. in marg., ego notavi. *τῇ ἀρχῇ*] Scribe *μηχανῇ*. *Küst.* Vide supra in v. *Παλάμη*. 6. *Παλαιγενές. πρεσβύτατον* A. in marg., reliquis om. Item sola *Παλαιγενές: πρεσβύτατον* Photius. *Παλαιγενὴς πρεσβύτατον* C. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 357. Vide ibi Scholiastam. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἀρχαῖον*. *Küst.* Cum Scholiis post *χρόνον* ponendum erat, *ἀλλ' ἀνόητον*: nam *ἀντὶ τοῦ ἀνόητε* post ipsum poetae versum legi debuit. Contra in Scholiis excidit *εὐήθεις*, quod revocandum post *δῆθεν*, sublato *πρεσβύτας*. 10. *Εὐριπίδης· Ἀρχαῖον — οὐ βούλομαι*] Dictionem in Euripideis frustra quaesivi. 13. Post hanc gl. delevi cum C. *Ἡ παλαιὰ ἐν πίθῳ εὑρέθη. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ὠριγένης.* Subiecit *Παλαιεύς* Med. 14. *Παλαιόν*] Gl. om. A. Habet Photius, unde *τῷ παλαιῷ* pro *τῷ παλαιῷ* dedit Gaisfordus: fortasse recte et Suidae convenienter. Habet tamen ista negligentior dicendi forma suam quandam excusationem: v. Lehrsii Quaest. epic. Vol. I. p. 326. In C. *παλαιεν* (sic) *καὶ παλαιόν*. 16. *Ἀλκίβιον*] *Ἀλκίβιον* C. *Ἀλκιβίδιον* B.E. qui mox cum Med. *ἀπεδώκει*. *Ἀλκιβιάδην* Fabricius. 17. *νή*] *τὰς νή* C. qui mox *οὕτω φησί*. 18. *Παλαιόν. τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου* A. in marg., reliquis om. *πολλοῦ χρόνου* item C. et Schol. Aristoph. Ach. 414. unde venit glossa *πολλῶν χρόνων* edd. ante Gaisf. *παρ' Ὁμήρῳ*] Il. ζ'. 215.

3. *Πολλαὶ ἐν ἀμφ.*] Est versus Homericus Odyss. *α'*. 395. sed ubi genere masculino legitur, *Πολλοὶ — νέοι ἠδὲ παλαιοί*. *Küst.* *Πάλαι* C. Med. *νέαι*] *ἢ μὲν* (vel *ἠμὲν*) *νέαι* C. Med. et Schol. 4. *Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος*] Sophocl. Ai. 600. Hanc et duas seqq. gl. om. A. Gl. *Παλαίω* om. vulg. 8. *Πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκ.*] Vide nos supra in v. *Ἦσαν*. *Küst.* Vid. Hemsterh. in Aristoph. Plut. p. 356. quaeque collegit Bergk. in Anacr. p. 219. sq. item praef. p. XII. 10. *Παλαίσμασιν*] Vid. infra *Φρυνίχου πάλαισμα*, et Aelian. V. H. III, 8. *Reines.* *Παλαίσμασιν: ἀντιστραιγήμασιν* A. in marg., reliquis omissis. 11. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 701. Vide ibi Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic compilavit. *Küst.* 13. *οἱ Ἀθηναῖοι*] *οἱ* om. C. E. Schol. 15. *κωμικὸν ποιητὴν*] *ποιητὴν κωμικὸν* C. 16. *χοροὺς*] *ἀστέρας* C. 18. *τῶν τραγικῶν*] Incredibilis oratio. Putabam *τῶν στρατηγῶν* vel *στρατιωτῶν*. 19. *Παλαιστάς*] Psalm. XXXVIII, 6. *Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου.* Quo respexit opinor. *Toup.* Hanc gl. A. in marg. coniecit, omissis *ἢ ἐν πάλῃ*. Sed emendate Photius *ἢ ἐμπαλιν*: id est, reciprocantur *παλαιστὴ* et *σπιθαμή*. Quorum significatum perinde haberi docet vel v. *Δοχμή*.

---

et oleum: quae civitas aliquamdiu percepit, missilium ab ipso sparsorum tesseras ferens. [*Παλάμῃ*. Arte. *Πάλαι*. Olim. adverbium temporis.] *Παλαιγενές*. Senex. Aristophanes: *Salve, senex longaeve.* non sic eum appellat, tanquam ob aetatem venerandum; sed fatuum et stultum significare vult. simplices enim et fatuos appellabant antiquos et priscos. et Euripides: *Priscum quid dixisti.* id est, ineptum. *Παλαιόν*. Oratores hanc vocem usurpant de pecunia fenore data. sic Lysias in oratione adversus Alcibiadem: *Quamquam, si restituisset Ctesicli sortem L. drachmarum, ut iste dicit. Παλαιόν*. Antiquum. ut apud Homerum: *Profecto mihi vetus es hospes paternus.* item quod vetustate attritum est. ut: *Multae in circumflua Ithaca sunt et iuvenes et vetulae. Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρ.* Iamdudum est. *Παλαίω*. Aptum dativo. *Παλαίπολις*. Nomen loci. *Πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκ.* De iis dicitur qui quondam viguerunt, nunc exoleverunt. *Παλαίσμασιν*. Strategematis. Aristophanes: *Phrynichi artibus.* eo enim duce Athenienses victi fuerant. quamobrem in multorum odium incurrit, quasi bellum mala fide gessisset. quidam vero Comicum intelligunt, qui choros saltantes et puguantes introduxerit. fuit autem praetor, sub quo multi tragici turpiter se dederunt, et ignominia notati sunt. *Παλαιστάς*.

Παλαιστηνός. Παλαιστῖνος δέ.

Παλαιστής. ἀνταγωνιστής.

Σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος· ἀλλὰ καὶ σοφαὶ γνῶμαι ἐμπορίζονται θαμά.

Παλαιστίνη. ὄνομα χώρας. καὶ Παλαιστῖνος, ὁ ἀπὸ Παλαιστίνης. Πολλοῖς δὲ σταθμοῖς ἀφέστηκεν ἡ Βαβυλὼν τῆς Παλαιστίνης.

Παλαίστρα. τὸ γυμνάσιον. Εὑρὼν δὲ πεδίον ὕπτιον καὶ καλὸν εἰς χρῆσιν ἵππων καὶ φάλαγγος ἐκάθαιρε καὶ διέσκαπτε, καὶ τῷ πολέμῳ παλαίστρας ἐποίει.

Παλαίτατος, ὁ παλαιός.

Παλαίφατος, Ἀθήνησιν ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου καὶ Βοιοῦς· οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανείρας· οἱ δὲ Ἑρμοῦ. γέγονε δὲ κατὰ μέν τινας μετὰ Φημονόην, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ Κοσμοποιίαν εἰς ἔπη ,ε. Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος γονάς, ἔπη γ. Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος φωνὰς καὶ λόγους, ἔπη ,ε. Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος, ἔπη μ. Λητοῦς πλόκαμον.

Παλαίφατος, Πάριος ἢ Πριηνεύς, γεγονὼς κατὰ Ἀρταξέρξην. Ἀπίστων βιβλία ε. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι· πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψε.

Παλαίφατος, Ἀβυδηνός, ἱστορικός. Κυπριακά, Δηλιακά, Ἀττικά, Ἀραβικά. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος· παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων ἐν τῷ τῶν στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίον ά, καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεὺς ἐν δευτέρῳ Τρωικῶν.

Παλαίφατος, Αἰγύπτιος ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικός. Αἰγυπτιακὴν Θεολογίαν. Μυθικῶν βιβλίον ά. Λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημένων. Ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην. Τρωικά· ἃ τινες εἰς τὸν

1. *Παλαιστηνός* | Continua *ἐκ τοῦ παλαιστή, παλαιστὴς*, delevit Gaisf. cum A. qui ea coniecit in marg. Praeterea cum Herod. Epimer. p. 226. praebeat, *Παλαιστίνη. Παλαιστηνὸς δέ*, η : restituendum videtur *Παλαιστίνη δέ*, haud repugnante v. *Παλαιστίνη*. Cf. var. lect. in v. *Ἀλεξανδρεῖα θαμά*. 2. *ἀνταγωνιστής* | *ἀγωνιστὴς* E. Gl. om. A. 3. *Σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος* | Sophocl. Philoct. 431. *Σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος· ἀλλὰ καὶ σοφαὶ Γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμπολίζονται θαμά*. Sic etiam apud Suidam locus hic scribendus et distinguendus est. *Küst.* *σὺ κεῖνος* edd. ante Gaisf. *σὺ* om. B. C. E. *ἀλλ' αὖ αἱ* | *ἀλλὰ καὶ* C. 5. *Παλαιστίνη* | *Παλαιστήνη· ὁ, χ.* A. in marg. rell. om. Vide modo v. *Παλαιστηνός*. 6. *Παλαιστίνης* | *παίνης* E. 8. *Παλαίστρα τὸ γ.* A. in marg., ceteris omissis. Item seq. gl. coniecit A. in marg. *Εὑρὼν* | *Εὐρὼν δὲ* C. 13. *Παλαίφατος* | Deest articulus A. Habet *Eudocia* p. 356. Quattuor illis glossis de Palaephatorum familia curet C. *Ἀθήνησιν ἐποπ.* | Scripserim potius, *Ἀθηναίος, ἐποποιός. Küst.* In epicum poetam cadere videntur, quae decerpsit Schol. Eurip. Med. 841. 14. *Βοιοῦς* | *Βοιοῦς* B. D. Santenius comparabat Pausan. X, 5, 4. Adde somnium Schol. Il. Ξ. 435. qui Thaliae filium perhibuit.

2. *φωνὰς καὶ λόγους* | *λόγον καὶ φωνὰς* B. E. *Ἔρ. γονὰς* nescio cuius emendationem ascripsit I. Gronov. 4. *ἢ Πριηνεύς* | Hactenus A. qui priora habet in marg. Retinet *Eudocia* p. 359. 5. *Ἀπίστων βιβλία ε* | Theon in Progymn. (c. 6. p. 221.) *Καὶ Παλαιφάτῳ τῷ Περιπατητικῷ ἔστιν ὅλον βιβλίον περὶ τῶν Ἀπίστων ἐπιγεγράφθαι, ἐν ᾧ τὰ τοιαῦτα ἐπιδύεται.* Palaephati Incredibilia citantur quoque ab Eusebio in Chronico DCCCXLIV. Huius operis fragmentum hodie adhuc exstat. *Küst.* *περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν* Eudocia : quam inscriptionem veteres libri Palaephateorum agnoscunt. Propius hanc quae circumfertur opellam tangit titulus infra positus, *Μυθικῶν βιβλίον ά*. 8. *ἱστορικός* | Seqq. om. A. qui priora habet in marg. Tenet haec *Eudocia* p. 350. *Κυπριακά* B. E. 11. *ὡς Φίλων ἐν τῷ τι στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδ. ἱστορ. βιβλ.* | Locum hunc sic scribendum esse puto, *ὡς Φίλων ἐν τῷ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίῳ πρώτῳ*: omissis nempe verbis illis, *ἐν τῷ τι στοιχείῳ*. Non videtur enim probabile, opus illud Philonis ordine alphabetico conscriptum fuisse. Quod si tamen quis verba illa retinenda esse pertinaciter contendat, locus hic ita concipiendus erit, *ὡς Φίλων ἐν τῷ τι στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου πρώτου. Küst.* Cuius suspicionem ex parte firmat Eudocia legens *τῷ υ*, et mox *πρώτου βιβλίου*. His commode utemur, ut et nostro loco consulamus et redintegremus, quae supra manifesto hiant, *πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψε*. Nam illis si subiiciantur *περὶ παραδόξου ἱστορίας*, hic autem ab Eudocia sumatur *ὡς Φίλων ἐν τῷ * στοιχείῳ τοῦ πρώτου βιβλίου*, nihil admodum licebit desiderare. Philo quidem libris suis de civitatibus et viris illustribus, nescio qua sub littera, Palaephatum memorarat. 13. *τὰ Τρωικὰ* Eudocia. 14. De Aegyptio homine *Eudocia* p. 359. 16. *Λύσεις* | Sic recte MSS. Pariss. Itemque editio Mediol. At in ceteris edit. male legitur *λύσις. Küst.* *ἀλληγορίας* Eudoc. *υι* Δ Med. sola. Solutiones istae dubites an pro explicatione *Μυθικῶν* habendae sint et cum superioribus continuandae. 17. *Τρωικά* | Operis huius mentionem faciunt Stephanus Byzantius, Harpocratio et Noster supra v. *Μακρακέφαλοι*. Vide Vossium in opere de Hist. Gr. et Meursium in Bibliotheca Attica v. *Παλαίφατος. Küst.*

Palmos minores, vel palmos. *Παλαιστηνός*, Contra *Παλαιστίνη*. *Παλαιστής*. Luctator. *Callidus ille luctator est; sed callidis etiam consiliis saepe abest eventus. Παλαιστίνη*. Nomen regionis. et *Παλαιστῖνος*, qui est ex Palaestina. *Multorum autem dierum itinere Babylon a Palaestina distat. Παλαίστρα*. Gymnasium. *Cum nactus esset planitiem campestrem, et equorum phalangisque usui accommodatam, eam repurgavit, fossisque distinxit, ut exercitationibus bellicis serviret. Παλαίτατος*. Antiquissimus. *Παλαίφατος*. Palaephatus, Atheniensis, poeta epicus, filius Actaei et Boeus; aut ut alii aiunt Ioclis et Metanirae; ut alii, Mercurii. vixit secundum quosdam post Phemonoen; secundum alios vero ante eam. scripsit poema de opificio mundi, versibus circiter quinquies mille. Apollinis et Dianae nativitatem, versibus ter mille. Veneris et Cupidinis voces et sermones, versibus quinquies mille. Minervae et Neptuni contentionem, versibus mille. Latonae comam. *Παλαίφατος*. Palaephatus, Parius vel Prienensis, qui vixit tempore Artaxerxis. scripsit Incredibilium libros V. quos quidam Atheniensi tribuunt. sed is ipse de eodem argumento scripsit. *Παλαίφατος*, Palaephatus, Abydenus, historicus. scripsit Cypriaca, Deliaca, Attica, Arabica. vixit sub Alexandro Macedone, et Aristotelis philosophi delicine fuit, ut auctores sunt Philo libro primo de Historia admirabili, et Theodorus Iliensis libro II. *Troicorum*. *Παλαίφατος*, Palaephatus, Aegyptius aut Atheniensis, grammaticus. scripsit Theologiam Aegyptiacam. Fabulosorum librum unum. Fabulose dictorum solutiones. Argumenta in Simonidem. Res Troianas: quod opus quidam Athe-

Ἀθηναῖον, τινὲς δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

Παλαιφάτου. παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας· περὶ ἧς ἔφασαν ἐκπαλαι μύθους.

Παλεύς. ὁ σκώπτης. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος.

Παλεῦσαι, ἐξαπατῆσαι, ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία· Παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα. Καὶ Παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Κἀπαναγκάζει παλεύειν [δεδεμένας] ἐν δικτύῳ. εἰώθασι γὰρ ἐκτυφλοῦν τινα τῶν ὀρνέων, καὶ ἱστᾶν ἐν δικτύῳ.

Πάλλει. κινεῖ, σείεται, ἅλλεται. [Καὶ ἐπὶ τῷδε τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τῷ πάλλεσθαι ὑπὸ τῷ τρόμῳ ἔληξε.]

Παλληναῖος. ὁ ἀπὸ Παλλήνης χώρας.

Παλληνεύς. Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. ὁ τὸ ἹΔδε ἐκ τόπου ἐπίρρημα Παλλήνηθεν. ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δέ ἐστι καὶ ἐν Θρᾴκῃ Παλλήνη γνώριμον.

Παλληνικὸν βλέπειν. ἀντὶ τοῦ γενναῖον. Παλλήνη δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα Πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν καὶ Ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις συνέστη πόλεμος. βλέπειν δὲ Παλληνικὸν βούλεται εἰπεῖν, ὁμοίως διακεῖσθαι καὶ ταχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρόν, ὡς πάλαι πρὸς Πεισίστρατον τὸν τύραννον, ἡνίκα συνεστήσαμεν ἐν Παλλήνῃ τὴν μάχην. ἢ Βαλλήνη, κατὰ συγγένειαν τοῦ β πρὸς τὸ π, παρὰ τὸ βάλλειν λίθοις. Θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρὸν καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν.

Παλίγκοτος. ὀργίλος, στυγνός, φοβερός, ἐναντίος. Ἀριστοφάνης·

Μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν.

ἦγουν, μὴ ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθῇς, καὶ πάλιν μετανοήσῃς, ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετεῖν διέγνως. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος· ἓν δέ τι καλὸν
ἔλλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σοβαρευομένας.

3. *Παλαιφάτου*] Homerus Odyss. τ. 163. *Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου.* Scholiasta: *Παλαιφάτου. παλαιὰ φατιζομένης. περὶ ἧς πολλοὶ μυθεύεται.* Huc Suidas respexit. *Küst.* Deest gl. A. 5. *Παλεύς*] Scribe *παλαιός*, per diphthongum *αι* in syllaba secunda. Vide Hesychium v. *Παλαιός. Küst.* Male Küsterus. Respexit Aristoph. Lys. 987. ubi recte reddit Suidas *σκώπτης. Toup.* Ac repressit suspicionem suam ipse Küsterus in Aristophanem. *σκώπτης*] *σκώπτης καὶ ἄφρων* A. in marg., reliquis omissis. 7. *Παλεῦσαι. ἐξ. ὑπ.* (quae habet Photius) C. transponit post *ἀλώπεκα*. Porro *ὑπαγαγέσθαι — ἀλώπεκα* et mox *καὶ παλεύτρια — πλάνος* om. A. qui reli. habet in marg. Itaque saltem resectis verbis superioribus, quae ab interpretibus fluxisse Prov. Bodl. 469. persuadet, fere relinqui videntur haec: *Παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα. παροιμία.* 8. *Παλεύτρια*] Vid. Aelian. N. A. XIII, 17. *Gaisf.* 9. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι*] V. 1083. 10. *δεδεμένας* om. A. E. C. Med. quod abiici potuit. 11. *εἰώθασι κτλ.* Scholiorum verba, sed minus illa integra. Om. C. 13. *σείεται, ἅλλ.*] Haec interpretatio mihi suspecta est. Nam *πάλλει* interdum passive pont pro *πάλλεται* valde dubito. Quare fortasse scribendum est, *Πάλλει. κινεῖ. καὶ Πάλλεται, σείεται, ἅλλεται.* Sic locus hic recte se habebit. *Küst.* Nihil mutat Photius. Nimirum lexicographi duplicem verbi significatum indicarunt; de neutrali quidem dixit Scidlerus in Eurip. El. 433. Supra *κινεῖται* Hesychius. *Καὶ ἐπὶ τῷδε*] Küsterus delevit exemplum; quod suspectum reddit et liber A. totum ignorans et ipsa verborum confusio. Saltem reponi malim: *Καὶ ἐπὶ τῷδε συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τοῦ πάλλεσθαι τὸν θυμὸν ὑπὸ τῷ τρόμῳ ἔληξε.* Nam Porti correctione *ὑπὸ τοῦ τρόμου* facile caremus. Gaisfordus *πάλλεσθαι* pro *παλεύεσθαι* ex C. Gl. quattuor seqq. om. A. 17. *Παλληνεύς. Παλλήνη δῆμ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Ἀντιοχίδος*] *Ἀντιοχέως* E. 18. *Παλληνόθεν*] Sic Zon. p. 1525. *Παλληνήθεν* B. E. *παλληνίθεν* C. Scripsi *Παλλήνηθεν* cum Harp. et Phot. 19. *ἔστιν ἐν*] *ἐστι καὶ ἐν* dedi cum C. Harp. Phot. Post hanc gl. delevi cum A. quae ex superiore glossa toties descripta fluxerant: *Παλλήνη, μία τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.*

1. *Παλληνικὸν βλέπειν. ἀντὶ τοῦ γενν.*] Ex Schol Aristoph. Acharn. 233. *Küst. Παλλ. μέλπειν* C. 3. *μὴ βουλομένοις*] *ἀμυναμένοις αὐτὸν* Schol. De historia v. Valck. in Herod. I, 62. 4. *βλέπειν Παλληνικὸν* rectius cum Schol. omiseris: ut reliquuntur haec, *ὃ δὲ βαλλήνη εἰ τίν.* 5. *ὡμοῖ̃ς*] *ὁμοίως* C. Schol. Id recepi, quamquam alterum veri quadam specie blanditur. 8. *Βαλλήνη*] *Παλλήνην* E. *κατὰ*] *ἢ κατὰ* C. 9. *λίθοις*] *λίθον* B. E. 12. *ἐναντίος*] Seqq. om. A. qui priora habet in marg. Suspicionem intendit C. qui *Ἀριστοφάνης — ἡμῖν* collocat post *διέγνως*. 13. *Ἀριστοφάνης*] In Pac. 390. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 14. *παλίγκοτός τις ἀντιβ. ἡμῖν γε*] *τις* et *γε* invitis B. E. C. Med. ex vulgaribus Comici exemplis inculcata removi. 15. *ὀργισθεὶς* C. 17. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Agathiae XIX, 7. 8. Anthol. Pal. V, 280. 18. *γὰρ*] *μὲν* C. 20. *ἔλαχεν* Med.

nienses, alii vero Pario tribuunt. scripsit etiam historiam propriam. *Παλαιφάτου*. Veteris et antiquae, de qua veteres fabulae circumferuntur. *Παλεύς*. Cavillator, ponitur etiam de amente. *Παλεῦσαι*. Decipere, allicere, et proverbium: *Pulchre fallit vulpem.* Et *Παλεύτρια*, columba illex. Aristophanes *Avibus*: *Et coguit eas in retibus conclusas, ut alias illectas fallant.* solent enim aucupes aves quasdam hoc consilio cacuias in reti ponere. *Πάλλει*. Vibrat, movetur, salit. *Παλληναῖος*. Pallenaeus, ex regione Pallene. *Παλληνεύς*. Pallene pagus tribus Antiochidis. Et *Παλλήνηθεν*, adverbium significans, ex Pallene, popularis vero appellatur Pallenensis. ceterum constat etiam in Thracia Pallenen quandam esse. *Παλληνικὸν βλέπειν*. Id est, animum masculum prae se ferre. Pallene enim pagus est Atticae, ubi inter Pisistratum, cum tyrannidem affectaret, et Athenienses ei parere recusantes proelium commissum est. hinc Pallenicum tueri significat, pariter affectum et exasperato erga hostes esse animo, ut olim Athenienses adversus Pisistratum, cum pugnam ad Pallenen cum eo committerent, vel *Βαλλήνη* dixit, propter cognationem literae *β* cum *π*: ut alludatur ad lapidationem. vult enim significare, hostem esse quaerendum et lapidibus obruendum. *Παλίγκοτος*. Iracundus, tristis, timendus, adversarius. Aristophanes: *Ne supplicanter orantibus nobis irascaris.* id est, ne mutata mente nobis succenseas, neve rursus te poeniteat consilii, quo servare nos decrevisti. et in Epigrammate: *Venus enim aliquin ad irascendum proclivis est; sed unum hoc*

Παλίγκυρτος. ἁλιευτικὸν ἄγγειον. Πολύβιος· Τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεικότων, δυνάμενος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν, τούτους παρέλιπε.

Παλίλλογα. παλισύλλεκτα.

Παλιλλογία. ταυτολογία.

[*Παλίμβαλής.* ὁ ἀνάταυρα πεσών, ὁ ὕπτιος.]

Παλίμβιος. ὡς ἐξ ἀναβιώσεως.

Παλιμβολία. ἡ εὐμεταβλησία γνώμη. Ἀγαθίας· Τῶν δὲ στρατηγῶν πολλὴ μὲν ὑπῆρχε παράταξις, πολλαὶ δὲ φρουραὶ καὶ ἀγρυπνίαι καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη περινοστήσεις, ἐλπὶς καὶ δέος καὶ παλιμβολία.

Παλίμβολον. ἀβέβαιον, ἄπιστον. Τὸ γὰρ Σκυθικὸν εἶναι παλίμβολον.

Παλίμβολος. ἀδόκιμος, εὐμετάβλητος, ἀνελεύθερος. Κλήμης. δύναται ἀντὶ τοῦ παλίμβολος, ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων, ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα.

Παλιμπετής. ὀπισθόρμητος.

Παλίμφημα. δύσφημα, κακά, ἐναντία.

Παλινάγγελος. ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

Παλινάγρετον. πάλιν καὶ αὖθις ὑστερόληπτον.

Παλιγκάπηλος. ὁ μεταπράτης.

Παλινδικεῖ. ἐπισυνάπτει δίκην. Καὶ παλινδικίαν διδοὺς τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι.

Παλίνδρομος. ὀπισθόρμητος. Ἥμιρας αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι, παλινδρόμους ἀπέλαβε.

Παλινδρομῶν. ὑποστρέφων.

---

1. *Πολύβιος* | Fr. gr. 99. 3. *αὐτοὺς* Edd. vulgg. 4. *τῶν ἐχθρῶν* | Haec duae voces ut supervacaneae delendae sunt. *Küst.* Scilicet distinguebatur post *κρατῆσαι*. 5. *Παλίλλογα* | H. *ἀ.* 120. Deest gl. A. tenet Photius. 6. *Παλιλλογία* | *Παλιλλογία* C. E. Phot. Hesych. Gl. habet A. in marg., omissa etiam gl. sequenti, quam notandam duxi. 7. *ἀνάταυρα* | Hic haereo, nec quid de voce hac statuendum sit scire me fateor. Certe si non sit corrupta, est saltem barbara, et in scriptoribus infimae aetatis quaerenda. *Küst.* A *ταυρος*, *pudor*, qui in dorsum cadit. Hesych. *Πεῦρ. ταυρος.* f. *Πεσῆς. ἐπίπτωσις.* v. *Οὐρῳδίας. Toup.* MS. An corrupte pro *ἀνάσκελα*? quam vocem vide in Du Cang. Gloss. *Hemst.* 8. *ὁ ἐξ* | *ὡς ἐξ* B. C. E. Photius et Hesych. Deest gl. A. cum gl. seq. 9. *Ἀγαθίας* | Lib. II. (c. 6.) p. 41. sed ubi pro *παλιμβολία* legitur *παλιμβουλία*. *Küst.* Id nunc immutatum est cum optimo libro. 14. *ἄπιστον* | *ἄπιστον*, *εὐμετάβολον*, *ἀντιλύτιον* A. in marg., reliquis om. cum seq. gl. *Τὸ γὰρ Σκυθικὸν* | Haec sunt verba Menandri in Excerptis Boeschelii p. 86. *Toup.* II. p. 592. 600. Ed. Niebuhr. p. 297.

1. *Παλίμβολος* | Cf. Harpocratio. Nota Ruhnkenii in Tim. p. 205. disputatio, cui Gaisfordus adiecit Wyttenbachium in Plutarch. p. 4. A. *ἄδικος, εὐμετάβολος* C. Vide librum A. in gl. superiore. 2. *Κλήμης* | Intelligendus, quem alibi Suidas nominavit, interpres Platonis: de quo dixit Ruhnkenius in praefatione Timaei. Ceterum ipse Clemens Alexandrinus Strom. II. p. 166. habet *τό τε εὐμετάβολον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ παλίμβολον καὶ πανοῦργον.* *καὶ τὰ* | *καὶ ἀντὶ τοῦ* Gaisfordus cum Photio et B. E. Med. Praestat *ἀντὶ τοῦ* cum C. Hanc Clementis opinor esse sententiam, quae multum ab notationibus lexicographorum recedit. *παλίμβολος* | Photius in Lexico MS. qui eadem habet quae hic Suidas, post *παλίμβολος* addit *ἐναντιόβουλος*. *Küst.* Is sequebatur interpolatam scripturam *ἀντὶ τοῦ ἐναντιογνώμων*, cum firment *ἐναντιόβολος*, *ἐναντιογν.* B. E. C. Med. Ceterum abesse multum *παλίμβολος*, quod perperam inculcatur; nec placet refingere *τὸ δὲ παλίμβολος δύναται ἀντὶ τοῦ ἐναντιόβολος*. Nam diversam rationem significat v. *Ζάλην*. Cum Photio tamen licet reponere *παλίμβουλος*, *ἐναντιόβουλος*. 3. *ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα* | Haec mihi non videntur sana, nec integra: de quibus lector proinde cogitet. Mihi enim omnibus minutiis per temporis angustias diu immorari non licet. In Lexico Photii inedito post vocem *ὄνομα* lacuna occurrit: unde suspicor quaedam huic loco deesse. *Küst.* Locus corruptissimus. Nam vox *παλίνδης* nihili est. Repono, *ὡς καὶ πάλιν δηλοῖ ὄνομα*, *ut eam nunc significat*. Est autem *πάλιν* nonnunquam idem ac *ἐναντίον*. Quare recte Suidas, *Παλίμβολος, ἀντὶ τοῦ ἐναντιογνώμων*. Quo sensu verbum usurpat Plutarchus de Genio Socratis vol. VII. p. 595. ed. Reisk. *Οὐ γὰρ ἀφίστατο μετὰ τῶν ἄλλων τὸ τῆς ὀτρύνης, ἀλλ' ἄνω ἰδίᾳ τινὰ πορείᾳ γιγνόμενα καὶ παλίμβολος.* Atque hoc sensu accipiendus Callimachus Lav. Pall. 97. *Δὶς γάνυ, μετὰ πάντα βαθὺ πάλιν ἄσαο δ' ἀρχὰν Ἕλικος.* Sed forsan legendum: *ὡς καὶ παλιμβολὴς ἄναμα*. De quo supra Suidas. *Toup.* II. p. 16. Nihil invat *παλίνδης ὄνος* Photii. Mihi latere videtur *παλινῳδίας ὄνομα*. 5. *Παλιμπετής*) A. in marg. Habet Photius. 6. *Παλίμφημα* | Cyrill. c. Iulian. p. 6. *Toup.* MS. Hanc et sequ. gl. habet A. in marg., agnoscit Photius. Portus Eurip. Ion. 1096. *παλίμφαμος ἀοιδὰ* protulit. *Παλίφρμε* Med. 8. *Παλινάγρετον* | Vid. H. *ἀ.* 526. et Apollonii Lex. p. 528. Sub finem delevi cum A. (ubi priora in marg., scripto tamen *παλινάγρετον*) quae ipsa Photius ignorat: *ἢ ἀρ' οὐ δύναταί τι πάλιν διαγιγνέσθαι.* Ubi Küsterus: „Inepte. *παλινάγρετον* enim non est compositum ex *πάλιν* et *ἐγείρω*, sed *ἀγείρω*." 10. *Παλιγκάπηλος* | Vide de hac voce Scholiastam Aristophanis in Plut. 1157. *Küst.* Glossa superiorem in locum retrahenda. 11. *Καὶ παλινδικίαν* | Vide Hesychium. Exemplo caret A. qui priora exhibet in marg. Item ut in gl. seq. 12. *διδοὺς* | Sic recte 2 MSS. Pariss. At in prioribus editt. male legitur *δίκην*. *Küst.* 15. *Παλινδρομῶν* | Sic Photius. *Παλινδρομεῖν, εἰς τοὐπίσω ὑποστρέφειν* Zon. p. 1516. *Παλινδρομῶ. ὑποστρέφω* E. Gl. om. A. Cf. Strab. I. p. 10. et Plutarch. Cic. 32.

---

praeclarum habet, quod odio prosequitur superbus. *Παλίγκυρτος.* Instrumentum piscatorium. Polybius: *Cum enim hostes tanquam in nassam ipsi se induissent, in potestatem suam redigere noluit, eosque dimisit.* *Παλίλλογα.* Rursus collecta. *Παλιλλογία.* Intempestiva repetitio dictorum. [*Παλίμβαλής.* Qui retro cecidit, supinus.] *Παλίμβιος.* Redivivus. *Παλιμβολία.* Levitas animi. Agathias: *Acies diligenter utrimque instruebantur, praesidia passim et excubiae, duces ordines militares obibant, omniumque animi inter spem et metum fluctuabant.* *Παλίμβολον.* Mutabile, inconstans. *Scythicam enim gentem levem et infidam esse.* *Παλίμβολος.* Improbatus, mutabilis, servilis. Clemens, significat quasi eum qui contrariam in partem inclinat, qui sententiam mutet. *Παλιμπετής.* Retrogradus. *Παλίμφημα.* Sinistra, mala, contraria. *Παλινάγγελος.* Nuncius reversus. *Παλινάγρετον.* Quod revocari potest. *Παλιγκάπηλος.* Institor. *Παλινδικεῖ.* Causam inchoatam resumit. *Et iis qui iniuste damnati erant de integro ius dicens.* *Παλίνδρομος.* Recursus. *Cum ipsi XX. minas misisset, eas ad se redeuntes recepit.* *Παλινδρομῶν.* Re

Παλιναίρετα. τὰ ἐπεσκευασμένα, καὶ οἷον ἐπίγναφα· οὐ καινὰ δέ, οὐδὲ ὑγιῆ.

Παλιναίρετος. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε δὲ αἱρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον, ἐπειδήπερ συκοφαντῶν τινας, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα, τούτοις αὐτοὺς ἐβοήθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἄλλους ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν, πρὶν ἀποτῖσαι τὴν ζημίαν ἣν ὤφειλεν, ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἀρχήν τινα ἄρχειν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλινωδία. ἐναντία ᾠδός. παλινῳδία δέ, ἐναντία ᾠδή, ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ. καὶ παροιμία· ᾠδὴν παλινῳδίαν.

Παλινορσος. ὀπισθόρμητος.

Παλινοστήσας. ἐπανελθών.

Παλίνωρον. παλινόρμητον. διπλοῦν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρμώμενον ποιεῖν. Ἀριστοφάνης·

Τὸ σφυρὸν παλίνωρον ἐξεκόκκισε.

Παλίνσκιον. Ἴσαιος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον. Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ Σοφοκλῆς·

Λειμῶνι παλινσκίῳ.

ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ.

Παλινσκίῳ. σκοτεινῷ. τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ· ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος. ἡ κοινὴ συνήθεια παλίνσκια λέγει τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία.

Παλιντράπελον. ἀντίστροφον, ἐναντίον, ἀνεστραμμένον.

Παλιντριβῆ. Σοφοκλῆς·

[b] Πῶς οὐδὲν κακὸν ἀπώλετο. 11
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ χρήσ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.

Παλίντροπος. ὀπισθόρμητος.

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἴεντα πόδα.

---

2. *οὐ καινὰ*] Cum seqq. om. A. qui priora habet in marg. Integram glossam agnoscit Photius, omisso *δέ*. Vide Ruhnkenium in Tim. p. 204. 3. *Παλιναίρετος. Δείναρχος ἐν τῇ κ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Deest A. 5. *αἱρετὰ λέγῃ*] *αἱρετὸν λέγει* C. Photius et Harpocr. Pal. ap. Gaisf. *μήποτε παλιναίρετον λέγει* Harpocr. ed. *ἐπειδήπερ*] *ἐπειδὴ γὰρ* Photius. 12. *ἄρχήν τ. ἄρχειν*] *ἄρχοντας τινὰ ἀρχὴν* Photius et Harpocr. Pal. *ἄρχοντας τινὰς* C. *τὴν ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτ.* Harpocr. ed. Editum esse reliciendum apparet. 16. *Παλινωδία*] Diodor. Sic. p. 556. Agathias p. 84. *παλινῳδίαν, τὸ λεγόμενον, ᾠδὸν οἱ Κόλχοι. Toup.* MS. Schol. Plat. p. 60. addit Gaisf. *Παλινῳδία* A. E. 19. *Παλίνορσος*] Est vox Homerica Il. *γ*. 33. *Küst.* V. Blomf. gl. Agam. 149. Habet A. in marg. Hanc et seq. gl. tenet Photius. 20. *Παλινοστήσας*] Gl. habet A. in marg. *εἰς τοὐπίσω ἐλθών.* Hesychius. 21. *Παλίνορον*] *Παλίνωρον*, quod ordo litterarum poscebat, restitui cum A. et Hesychio; item in versiculo cum B. Compara similem scripturae diversitatem in v. *Ἀμπαλίνορος. παλινόρμητον. διπλοῦν ἐποίησε. τὸ ἀν.*] Locum hunc sic lege, *παλινόρμητον. τὸ πάλιν ὁρμώμενον. Ἀριστοφάνης*, etc. Verba enim illa, *διπλοῦν ἐποίησε* et *ποιεῖν*, ut inutilia lituram merentur. *Küst. διπλοῦν* et seqq. om. A. qui priora habet in marg. Equidem nihil mendosi video praeter *ποιεῖν*: *distorsionem fecit motus pedis retrogradus.* Nam *διπλοῦν* (ne quis refingat *διπλόην*) confirmat Eurip. El. 492. *διπλῆν ἄκανθαν καὶ παλίρροπον γόνυ.* Infra reponas *ὁρμ. ἀπέναι.* 22. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 1178. *Küst.*

1. *ἐξεκόκκισε*] Hanc lectionem ex MStis Parisss. et Aristophane revocavi, cuius loco priores editt. male exhibent *ἐξεκόμισε*. *Küst.* Vide gl. *Ἐξεκόκκισεν*. 2. *Παλίνσκιον, σύκιον, σκοτεινόν.* A. in marg., reliquis omissis. Glossa est Harpocrationis, qui voces Archilochi (fr. XXVI.) et Sophoclis servavit. *Παλίνσκιος* Med. 7. *Παλινσκίῳ*] Plutarch. Num. p. 67. *ἐν παλισκίῳ. Toup.* MS. V. Hesychii glossa male scripta *Παλίσκιος*. 9. *ἡ κοινὴ συνήθεια* om. C. 12. *ἀντεστραμμένον* om. A. Schol. Pindar. Ol. II, 68. *παλιντράπελον δὲ ἀντεστραμμένον. Gaisf.* 13. *Σοφοκλῆς*] Philoct. 446. sqq. Ibi autem sic legitur: *Ἔπειγ' οὖτοι κακόν γ' ἀπώλετο.* Et deinde: *δίκαια καὶ τὰ χρήσ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* 14. *ὡς οὐδὲν*] *πῶς οὐδὲν κακὸν* A. C. quorum C. *κακὸν κακόν.* Sophocles *ἐπεὶ οὐδέπω κακόν γ'*. 15. *αὐτὰ*] *αὐτὸ* A. 18. *χρήσ' ἀπαγγέλλουσ'*] *καὶ χρήσ' ἀποστέλλουσ'* A. C. 19. *Παλίντροπος*] V. Blomf. gloss. Agam. 751. Adverbium lexicis accedat e Polybii fr. Vat. IX, 1. 20. *Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντρ.*] Ep. inc. CDLV. pr. Anthol. Pal. IX, 61.

currens. *Παλιναίρετα.* Quae sunt renovata, et quasi interpolata, non autem nova aut sana. *Παλιναίρετος.* Dinarchus in lite contra Polyeuctum senatu motum. videndum autem est, ne orator Polyeuctum sic vocet, quod, cum calumniis quosdam vexasset, postea muneribus corruptus eos ipsos defenderet. vel quod, cum calumniae convictus pecunia multaretur, facultate dicendi tamdiu caruit, donec debitam multam persolvisset. deinde multa persoluta rursus ei dicere licebat. tales vero *παλιναιρέτους* vocabant; praetereaque illos, qui magistratu moti, postea suffragiis populi iterum eligebantur. Pindarus vero in *Dithyrambis* aedificia diruta et deinde instaurata *παλιναίρετα* appellavit. *Παλινῳδία*, Iter contrarium. at *παλινῳδία*, recantatio. vel oratio contraria ante dictis. et verbum *παλινῳδῶ*. et proverbium: Palinodiam canens. *Παλίνορσος.* Retrogradus. *Παλινοστήσας.* Regressus. *Παλίνωρον.* Retrogradum. Aristophanes: *Et malleolus pedis ei luxatus est.* nam ut pes luxaretur fecit motus retro versus. *Παλίνσκιον.* Apud Isaeum est umbrosum; apud Archilochum vero tenebrosum. et Sophocles: *Tempestate atra.* *Παλινσκίῳ.* Valde tenebroso. *πάλιν* enim intentionem hic significat: ut in *παλιγκάπηλος* et *παλίμπρατος*. vulgo *παλίνσκια πεδία* vocantur campi, qui non sunt solibus expositi. *Παλιντράπελον.* Reflexum, contrarium, inversum. *Παλιντριβῆ.* Sophocles: *Nimirum flagitiosus nullusdum periit. verum haec occulunt dii, hominesque improbos et in nequitia versatos fere ex orco revocare solent, iustos vero et bonos semper amandant.* *Παλίντροπος.* Retrogradus. *Lacaena conspicata filium suum inermem ex proelio celeriter domum re-*

Παλίουρος. εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.

Παλίωξις. ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις· ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. Ἀγαθίας· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς ἐξελίξαντες ὑπηντίαζον τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι, καὶ παίοντες ἀφειδῶς ἀνατώθουν, καὶ ἐς παλίωξιν τὰ τῆς φυγῆς μετεχώρει.

Παλιῤῥόθιον. ἐς τοὐπίσω ἐφωρμηκός.

Παλίῤῥοια.

[*Παλμικὸν οἰώνισμα.* ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγράψατο· οἷον, ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει.]

Παλμουλάριος. ὄνομα κύριον.

Παλλόμενον. ἁλλόμενον, κληρούμενον.

Πάλος. κλῆρος. Ὁ δὲ Δαρεῖος τούτους κελεύει πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος.

Παλμός. τρόμος, σεισμός.

Παλτά. τὰ δόρατα. Ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. Καὶ Ἀρριανός· Ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους οἱ μὲν παλτά, οἱ δὲ λίθους, οἱ δὲ τοξεύματα. — Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἐξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές.

Παλτάρια. σεμίδαλις.

Παλυνομένης. λευκαινομένης. Τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετῷ παλυνομένης.

Παμμάχιον. παγκράτιον.

Πάμβαξ καὶ *παμβακίς.* τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον.

Καὶ τὴν τρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων.

Πάμβορον. κάκοσμον. Ἰώσηπος· Τὸ πάμβορον γεγεννήκει βορὰν ἡδεῖαν ἐξ αὐτοῦ. τὸν λέοντα σημαίνων καὶ κηρία μέλιτος.

Παμβοῤῥώτατον.

Παμβωτάδες. Παμβῶται δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος.

Παμμήστορα. πάντων τεχνίτην.

Πάμπαν. παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλοιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ παντάπασι.

---

1. *Παλίουρος*] Eurip. Cycl. 394. 2. *Παλίωξις*] Vid. Il. *μ.* 71. *ἐπιστροφῆς*] *ὑποστροφῆς* scripsi cum C. Zon. p. 1506. et Hesychio. 3. *Ἀγαθίας*] Lib. I. (c. 22.) p. 34. *Küst.* Oratio partim mutata, partim in brevitatem coacta. 4. *ἐξελίξαντες*] *ἐξελέξαντες* C. 7. *Παλιῤῥόθιον*] Od. *ε.* 430. *ι.* 485. *παλίῤῥοθον* Lex. Bachm. p. 327. *ἐφορμηκός*] *ἐφορμηκός* C. Med. *ὁρμητικός* vel *φερόμενον* Hesychius. 8. *Παλίῤῥοια*] Diodor. Exc. p. 564. Polyb. p. 115. *Toup.* MS. Gl. om. A. *ἡ ἄμπωτις* explicatio Zonarae. 9. *Παλμικὸν οἰώνισμα. ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγρ.*] Nonnus in Gregor. Nazianz. p. 151. *Παλμαστικὸν* (rectius *παλμικὸν*) *δέ ἐστι τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον. οἷον, ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει· ἢ ὁ ὦμος ἢ ὁ μηρός, τόδε· ὃ συνεγράψατο Ποσειδώνιος, καὶ ἄλλοι πολλοί.* Eadem ad verbum paene leguntur etiam apud Suidam v. *Οἰωνιστική*: quem locum confer. *Küst.* Atque vereor ne glossam nostram lectores illinc petierint. Saltem notavi, cum A. totam, C. *οἷον ἐὰν* et seqq. ignorent. 12. *Παλμουλάριος*] Vide omnino de voce et loco hoc Gatakerum in Marc. Antonin. p. 4. *Küst.* 13. *κληρούμενον*] *πληρούμενον* A. E. C. Med. et Photii MS. *κληρούμενον* emendationem Porti Küsterus tacite recepit. Cf. Blomf. gloss. S. Th. 55. 14. *Ὁ δὲ Δαρεῖος*] Herodoti est III, 128. *Hemst. Toup.* Vide supra v. *Βαγαῖος.* 15. *λαγχάνει*] *τυγχάνει* C. 17. *Παλμός*] V. *Φρίκη* comparat Toupius. Glossa temere posita. 18. *Ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππ.*] Haec sunt verba Xenophontis lib. I. de Expedit. Cyri (1, 8, 3.) p. 263. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* *ἐπὶ* om. C. 19. *τῶν ἵππων* E. Edd. vett. Post *ἔλαβε* delevi *Ξενοφῶν* cum A. C.*V.

1. *οἱ δὲ λίθους* addunt A. B. V. E. C. 2. *Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων π.*] Et hoc fragmentum legitur apud Xenophontem lib. V. de Exped. Cyri (V, 4, 12.) p. 352. ut itidem Pearsonus monuit. *Küst.* In his miramur optimos Xenophontis libros nihil omisisse nisi *αὐτοῦ*: quo deleto tollatur oportet etiam *τοῦ ξύλου*. Sed paulo lenior ratio fuerit, *ὄπισθεν δὲ ξύλου σφαιροειδές*, h. e. ligni quaedam species globosa. 6. Cf. v. *Κομινώδη*. *Τῆς χώρας*] Verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 86. *Toup.* Vide supra v. *Νιφετός.* 9. *Πάμβαξ*] Vide Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* Hinc olim transcripta est gl. *Βάμβαξ*, ubi Küsterus conferri iusserat Salmas. in Solin. p. 209. 11. *Καὶ τὴν τρυτοδόκην*] Ex Myrini Ep. II, 6. (qui versus repetitur sub v. *Τρυτοδόκη*) Anthol. Pal. VI, 254. *κυτίδα* *V. 12. *κάκοσμον*] Immo *παμφάγον*. Quid enim *κάκοσμον* ad *πάμβορον*? Videtur autem Suidas, cum haec scriberet, in animo habuisse versum illum Aristoph. Pac. 38. *Μιαρὸν τὸ χρῆμα, καὶ κάκοσμον, καὶ βορόν.* *Küst.* *Ἰώσηπος*] Antiquit. Iud. lib. V. c. 10. (V, 8, 6.) *Küst.* 13. *γεγεννήκει*] *γεγενήκοι* A. V. B. Tum *βορὰν ἰδίαν* E. Dein *αὐτοῦ* Edd. vulgg. 16. *Παμβωτάδες. Παμβῶται δ.*] Harpocratio: *Παμβωτάδη. Παμβωτάδαι, δῆμος τῆς Ἐρεχθηίδος.* Sic etiam apud Suidam legendum est. *Küst.* *Παμβωτάδεις* Harpocr. vulg. *Παμβωτάδης* alii libri cum Pal., qui mox *Ἐρεχθείδος.* 18. Sic Hesychius. 20. *συναλοιφὴν*] *συναλειφὴν* A. *συναλιφὴν* Photius.

---

deuntem. *Παλίουρος.* Plantae spinosae genus. *Παλίωξις.* Persecutio ab illis profecta, qui hostem ante fugerant. Agathias: *Romani vero cum ordines suos explicuissent, hostibus se persequentibus ex fuga obversi frontem occurrerunt, eosque multis ictibus strenue illatis reppulerunt, et mutata proelii alea insecuti sunt, quos antea fugerant.* *Παλιῤῥόθιον.* Retro fluens. *Παλίῤῥοια.* [*Παλμικὸν οἰώνισμα.* De divinatione ex palpitatione membrorum Posidonius scripsit: velut, dexter oculus saliens hoc vel illud significat.] *Παλμουλάριος.* Nomen proprium. *Παλλόμενον.* Salientem, sortientem. *Πάλος.* Sors. *Darius autem eos sortiri iussit. cum igitur sortirentur, Bagaeo sors ex omnibus obvenit.* *Παλμός.* Palpitatio, concussio. *Παλτά.* Hastae. *Cum autem Cyrus in equum ascendisset, hastas manu corripuit.* At Arrianus: *Eiaculabantur in propugnatores moenium, alii hastas, alii lapides, alii vero sagittas.* † *Dextra tenens hastam sex fere cubitorum, quae in parte anteriore cuspidem habebat; at in posteriore lignum, quod in figuram sphaericam desinebat.* *Παλτάρια.* Siligo. *Παλυνομένης.* Quae conspergitur. *Cum Scytharum regio nivibus frequenter conspergatur.* *Παμμάχιον.* Pancratium. *Πάμβαξ* et *παμβακίς.* Idem quod vulgo *βαμβάκιον* vocatur. *Et lectulum molli gossypio fultum, qui fessos homines recipit.* *Πάμβορον.* Vorax. Iosephus: *Vorax cibum suavem ex se genuit.* leonem nimirum et favos mellis significans. *Παμβορώτατον.* *Παμβωτάδες.* Pambotae pagus est tribus Erechtheidis. *Παμμήστορα.* Peritum omnium rerum artificem. *Πάμπαν.* Omnino. Draco vero Stratonicensis dicit

Παμπήδην. παντελῶς.
Παμπησίαν. πᾶσαν τὴν κτῆσιν.
Σὺ δ', ὦ Σίκων καὶ Ξενόφαντες, αἱρεσθε
τὴν παμπησίαν.

Πάμπλειστος.
Παμπλήγδην.
Παμπληθεὶ καὶ Πάμπληθος, ἀντὶ τοῦ πολύ.
Παμπληθεῖς. πάνυ πολλάς.
Παμπόλη. ὄνομα πόλεως.
Παμπόλλη. ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη.

Παμπρέπιος, Πανοπολίτης, ἐπῶν ποιητής, ἀκμάσας κατὰ Ζήνωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν Ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν. Ἰσαυρικὰ καταλογάδην.

*Παμπρέπιος. οὗτος μέγα παρὰ Ζήνωνι ἐδυνήθη, γένος μὲν ὢν Θηβαῖος τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον, φύσει δὲ πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος ἦρχεται εἰς Ἀθήνας, καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἱρεθεὶς συχνά τε ἐπαίδευσεν ἔτη, καὶ ἐπαιδεύθη ὁμοῦ ὅσα ἦν σοφώτερα ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Πρόκλῳ. διαβολῆς δὲ αὐτῷ πρὸς Θεαγένην τινὰ τῶν ἐκεῖ γενομένων συστάσης, ὑβρισθεὶς ὑπ' ἐκείνου καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν διδάσκαλον ὑπ' αὐτοῦ πειραθεὶς σκευωρίας, ἦλθεν εἰς Βυζάντιον, τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς φαινόμενος, ὡς δὲ ἐν Χριστιανοῖς πάντας ἐχούσῃ πόλει τὸ Ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας οὐκ ἔχον ὑπόκρισιν, ἀλλὰ μετὰ παῤῥησίας προδήλως δεικνύμενον εἰς τὴν τοῦ καὶ ἕτερα τῆς ἀῤῥήτου σοφίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἦγε. συσταθέντα δὲ αὐτὸν ὁ Ἴλλους ἡδέως δέχεται, καί τι καὶ δημοσίᾳ ποίημα ἀναγνόντα λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύνταξιν ἔδωκε, τὴν μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τὴν δὲ ὡς διδασκάλῳ καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν, οἱ βασκαίνοντες αὐτῷ συνῆγον διαβολήν, τήν τε ἐκ τῆς θρησκείας καὶ ὅτι μαγγανεύοι καὶ μαντεύοιτο τῷ Ἴλλῳ κατὰ τοῦ βασιλέως, πείθουσι τὸν Ζήνωνα καὶ τὴν Βηρίναν, τότε μέγιστα δυναμένην, τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μὲν ἐς Πέργαμον ἔρχεται τῆς Μυσίας· Ἴλλους δὲ πυθόμενος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν ἐληλάσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμβάνει αὐτὸν ἐς Ἰσαυ-

1. *Παμπήδην* | Nicander Alex. 526. | Alex. 37. attulit Reines. | Aeschylum Platon. Rep. II. p. 380. Schol. Soph. Al. 916. *Παμπήδην. παντελῶς, ὅλον τὸ σῶμα.* Gaisf. Accedat Aeschyl. Persa. 776. Fr. inc. 27. 2. Glossarum inde a *Παμπησίαν* hunc instituit ordinem *V. *Παμπόλη· Πάμπλειστος· Παμπλήγδην· Παμπήδην· Παμπόλλη· Παμπληθεῖ· Παμπληθεῖς· Παμπρέπιος.* κτῆσιν | κτῆσιν A. 3. *Σὺ δ', ὦ Σίκων καὶ Ξενόφ.* | Aristophanes Ecclesiaz. 802. (895. 96.) *Βάδιζε τοίνυν δεῦτερος. Σὺ δ', ὦ Σίκων, Καὶ Παρμένων, αἱρεισθε τὴν παμπησίαν.* Kust. Admonuerat Iungerm. in Pollux. X, 12. *αἱρεισθε* | *αἱρεσθε* A. 5. *Πάμπλειστος* | V. Aelian. N. A. X, 50. Hanc gl. et *Παμπλήγδην* om. vulg. repugnante *V. Posterius Gaisf. tacite posuit post *Παμπληθεί.* 7. V. Herod. Epim. p. 255. *ἀντὶ τοῦ πολύ* om. *V. Id recte se habere monstrat locus Demosth. F. Leg. p. 347. cf. Iuliani Ep. 4. 9. *Παμπόλη* | Deest A. 11. *Παμπρέπιος* | V. *Eudocia* p. 357. *Πανοπολίτης* | *Πανοπλίτης* B. *Παναπλίτης* E. 12. *Ἐτυμολογιῶν . . καταλογάδην* | Haec ut speciem afferunt, quasi metricum Etymologicon ille condiderit, ita nemo non miretur poetam, quod professioni luculentam materiam et caput primarium suppeditaret, vulgari sermone composuisse. Nos minime dubitamus quin ordine mutato reponendum sit, *Ἐτ. ἀ. καταλογάδην. Ἰσαυρικά* 14. *Παμπρέπιος. οὗτος μέγα — ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ* | Haec omnia ex Malcho historico excerpta esse, colligo ex ipso Suida infra v. *Σύντεξις*, ubi fragmentum eclogae huius, addito scriptoris illius nomine, repetitur. *Kust.* Vid. v. *Διαδόσιος.* Reines. V. Malchus ed. Niebuhr. p. 270. *ἐξ οὗ Παμπρέπιος. οὗτος* V. post v. *Παμπλη* glossam reponens, quam omisit totam A. quamque facile suspicamur curis secundis esse subornatam. *μέγα* | *μέγας* B. 15. *μὲν ὧν* *V. Id recipi malim, sublatis tamen *μέγα παρὰ Ζήνωνι ἐδυνήθη*, quae parum concordant cum tenore verborum, ac longe melius se habent in gl. superiore. 16. *ἅπαντα* | Ita facite Küsterus ex Porti coniectura; *ἅπαντας* B. E. Med. *ἅπαντα* ut Gaisf. putat V. 19. *σοφώτερα* | *σοφότερα* V. 20. *Θεαγένην τινά* | *τινὰ* om. V. Deinde post *τῶν ἐκεῖ* docet ipsa ratio nominis *διαβολῆς* excidisse significationem loci vel dignitatis, quam homo fuerit: atqui Theagenes iste sub v. *Θεαγένης* describitur *Ἀθήνας ἄρχων*. Quod si sumimus, *γενομένων* aut refingendum videbitur *γενόμενον* aut, quod perplacet, mutandum in *ἀλλογίμων*.

8. *συσταθέντα δὲ* | *δὲ* om. V. 9. *ὁ Ἴλλος ἡδέως* | Vid. Phot. c. 79. e Candidi historiis, et c. 242 | p. 343. b. | ex Isidori philosophi vita a Damascio scripta. *Reines.* *Ἴλλους* B. Med. Statim *μέγιστος* addit V. 10. *αὐτὸν ἰδίᾳ* | Vid. v. *Σύντεξις*. 13. *εἰς τὴν* | *ἐπὶ τὴν* dedi cum B. V. E. Mox V. *Ζήνωνι* pro *αὐτόθι*. 15. *μαγγανεύοι* | *μαγγανεύει* E. Med. *μαγγανεύοι* scripsi cum V. *τῷ Ἴλλῳ* | *τοῦ Ἴλλου* B. V. E. *τῷ Ἴλλου* *V. 18. *Ἴλλος* | *Ἴλλους* B E. Med. et Nich. 20. *αὐτὸν* om. V.

esse synaloephen ex adverbio *παντάπασι*. *Παμπήδην*. Omnino. *Παμπησίαν*. Universam possessionem. *Tu vero, Sicon et Parmeno, tollite universa bona.* *Πάμπλειστος*. *Παμπλήγδην*. *Παμπληθεί* et *πάμπληθος*. Cum universa multitudine. *Παμπληθεῖς*. Valde multas. *Παμπόλη*. Nomen urbis. *Παμπόλλη*. Permulta et varia. *Παμπρέπιος*. Pamprepius, Panopolita, poeta heroicus, qui floruit tempore Zenonis Imperatoris. scripsit Etymologiarum expositionem, oratione soluta, et Isaurica. *Παμπρέπιος*. Pamprepius apud Zenonem multum potuit: natus Thebis urbe Aegypti, ingenioque ad omnia apto praeditus. qui cum Athenas venisset, ab civitate delectus grammaticus multos ibi docuit annos, simulque sub magno Proclo eruditus est in omnibus reconditae sapientiae partibus. cum autem a calumniatoribus apud Theagenem illius loci magistratum delatus, et gravius quam magistrum deceret exagitatus fuisset, Byzantium venit. et cetera quidem bonum et probum se praebebat, sed ut in urbe, in qua omnes Christiani essent, Graeca sua religione, quam non dissimulabat, sed confidenter aperteque ostentabat, opinionem attulit hominibus, se cetera quoque arcana doctrina esse praeditum. itaque Illus cum sibi commendatum humaniter suscepit, et poemate quodam recitato honorifice tractavit, et stipendium ei dedit, partim de suo privatim, partim e publico tanquam doctori. sed cum ablisset in Isauriam, invidi conficta calumnia, cum ex eius superstitione, tum quod magiam peragere et vaticinari cum Illo adversus Imperatorem dicerent, persuadent Zenoni et Verinae, quae tum plurimum poterat, ut relegaretur. tum ille Pergamum Mysiae urbem venit. Illus autem cum au-

ρίαν, καὶ σύμβουλόν τε αὐτὸν καὶ σύνοικον ποιεῖται, καὶ (ἦν γὰρ πολιτικῆς συνέσεως ἔμπλεως) καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ, πρὸς ἃ μὴ σχολὴν ἦγε, διοικεῖν ἐπέτρεπεν, ἐλθών τε ἐς Βυζάντιον συμπαρέλαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ Μαρκιανοῦ σύστασις, ἀπορουῦντα τὸν Ἶλλουν αὐτὸς ἐπεθάρσυνε, καὶ τοσοῦτόν γε εἰπών, ὅτι τὰ τῆς προνοίας μεθ' ἡμῶν ἐστι |τεταγμένα,| παῤρέσχεν ὑποψίαν τοῖς τότε ὑπακούσασιν, ὡς ἔκ τινος ἀδήλου ταῦτα θειάζοι προγνώσεως. καὶ ἐκβάντος, ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη, τοῦ τέλους, πρὸς τὴν τύχην τὸν ἐκείνου λόγον συμβάλλοντες αὐτὸν πάντων αἴτιον, οἷα φιλεῖ ὅμιλος, μόνον ὑπελάμβανον τῶν παραδάξως αὐτοῖς ἀποβαίνειν δοκούντων. οὕτω μὲν οἱ σώφρονες περὶ αὐτοῦ εἴκαζον. εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἦν, οὔτε ἰσχυρῶς ἀνελεῖν ἔχω οὔτε πείθεσθαι. ἀλλ' ὁμοίως καὶ μέγα καὶ ἐλάχιστον αὐτῷ πρώτῳ ἀνεκοινοῦτο. καὶ τότε τοίνυν λαβὼν αὐτὸν εἰς Νίκαιαν ἦκε χειμάσων, εἴτε τὴν ἐκ τοῦ δήμου δυσχέρειαν ἐκκλίνων, εἴτε ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς τὸν ἔχοντα τὴν πόλιν ἐκτρέπεσθαι δαίμονα πρὸς ὀλίγον ἐθέλων.

Ὅτι ὁ Ἶλλους φιλολόγος ὢν ὑπὸ παρουσίαν ἀνδρῶν λογίων διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς ἐβούλετο ἀκοῦσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῶν παρατυχόντων πρὸς πεῦσιν αὐτοῦ ποικίλα φιλοσοφησάντων, ἐπειδὴ ἐξ ἀσυμφωνίας ὁ λόγος ἀσύστατος ὤφθη, Μάριος ἔφη, δύνασθαι Παμπρέπιον τὸ προβληθὲν ἀδιαπτώτως ἐπιλύειν. ἦν δὲ οὗτος μέλας τὴν χροιάν, εἰδεχθὴς τὰς ὄψεις, γραμματιστὴς τὴν ἐπιστήμην, ἐκ Πανὸς ὁρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, πολὺν χρόνον κατ' ἐπιχωρίαν διατρίψας ἐν Ἑλλάδι. ἀχθεὶς οὖν παρὰ Μάρσου πρὸς Ἶλλουν, καὶ διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου πεφροντισμένον κομψῶς, ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν οὐκ εἰδόσιν, ὡς εἶπε Πλάτων, πεπανώλεθρος ὑπῆρχε, φυνακισθεὶς Ἶλλους μεμεριμνημένῃ στωμυλίᾳ λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἔκρινε τῶν παιδευτῶν τῆς Κωνσταντίνου. διὸ καὶ πολλὴν δοὺς αὐτῷ ἐκ δημοσίων παραμυθίαν, τοὺς φοιτῶντας ἐς μουσεῖα κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν. ἡ μὲν οὖν εὐδαιμονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα πολλῶν αἰτία ἀτυχημάτων γέγονε τῇ πολιτείᾳ.

---

3. τά] καὶ τὰ scripsi cum B. V. E. αὐτοῦ | αὐτῷ praetuli cum B. *V. Id om. E. Mox ἦγε σχολήν V. 6. Ἶλλον] Ἶλλουν B. E. Med. 8. τεταγμένα | Om. V. Molestam vocem notavi. τότε | τούτου E. Tum ἀκούσασιν V. 9. θειάζοι | θειάζοι V. θοιάζοι E. 10. ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη om. V. Formulam ad praetexendos eventus parum faustos eleganter compositam declarant loci quidam in farragine Blomfieldiana glossa. Agam. 66. Ceterum ambigas quo spectet fragmentum in v. Ἀμφίβολοι allatum. Mox ἐκείνου τὸν λόγον συμβάλλοντες E. λόγον ἐκείνου *V. 15. αὐτοῦ | αὐτὸν V. Mirari licet iudicium illud a prudentibus exercitum dici, quod in levitatem vulgi cadebat, οἷα φιλεῖ ὅμιλος: neque aliter vetusti scriptores (v. Valck. in E. Hipp. 700. et continuo Polybii locum in v. Παμφιλίδας) indicarunt, consilia plerumque ab hominum turba ex eventibus ponderari. Quamobrem defectum quendam verborum quam temeritatem scriptoris cati concedere malo. 16. οὔτε πείθεσθαι τῷ V. ἅπας | ὁμοίως scripsi cum V. E. In seqq. parum elegans est illa continuatio verborum καὶ μέγα καὶ ἐλάχιστον: vetustioris aevi consuetudinem monstrant Schaeferus in Dionys. p. 71. et Astius in Plat. Legg. p. 492.

1 ὁ Ἶλλος | Hinc initium novae eclogae est statuendum ex Damascio, ni fallor, sumptum. Eandem fuisse Pearsoni opinionem patet ex Prolegom. ad Hieroclem p. XXI. XXII. *Hemst.* Iuvat V. ex quo additum Ὅτι. Mox E. φιλολόγος ὢν collocat post λογίων. Ceterum Med. et *V. constanter Ἶλλους et Ἶλλουν. 4. ἐπειδὴ | ἐπεὶ V. 5. Μάριος | Paulo post legitur Μάρσος, uti etiam hic scribendum esse puto. Photius enim in Excerptis ex Damascio p. 1072. viri huius mentionem faciens itidem Μάρσον cum appellat. *Küst.* Μάρσος et infra Μάρσου inter vss. E. Item Candidus sub finem Excerptorum, ed. Nieb. p. 476. 6. Παμπρέπιον | Παμπρεπίῳ B. E. Med. Mox ἀδιαπτώτως om. V. 8. εἰδεχθὴς | εἰδεχθὴς καὶ V. Unde sumendum καὶ εἰδεχθής. 9. ἐν Αἰγύπτῳ | ἐν om. V. Sed *V. τῆς Αἰγύπτου. Mox διατρίψας om. E. 13. ἐστι | τεταγμένα ἐν τοῖς δημοσίοις nescio cuius importuna sedulitas inculcavit v. Ἐρμοδώρ. ὁ οὐκ | ὁ om. V. 14. Πλάτων | Gorg. p. 459. D. 16. πόλεως post Κωνσταντίνου omisi cum Med. et superiore glossa. 18. καὶ' ἐκλογὴν om. V. 21. ἐγένετο | γέγονε pro bavi cum B. V.

---

disset, sua causa pulsum esse, in Isauriam advocatum consiliarium et contubernalem asciscit, et illi, quippe viro rerum politicarum inprimis perito, eas res imperii sui, quas administrandi otium ipsi deerat, mandat; ac Byzantium profectus eum secum abduxit. cum autem Marciani conspiratio extitisset, Illum animi dubium ipse confirmavit, tantumque effatus, Providentia nobiscum facit, suspicionem praebuit iis qui tum subauscultarent, quasi ex obscura quadam praenotione illa divinitus diceret. iam cum res eventum habuisset, qualemcunque habuit, sermonem eius cum eventu comparantes omnium, ut vulgus solet, auctorem eum solum existimabant, cum illa praeter fidem evenire viderentur. * sic quidem sapientes de eo coniiciebant. ceterum aliud quid fuisse neque praefracte negare habeo neque affirmare. Illus tamen perinde maxima minima quaeque cum illo primum communicabat. tum eo assumpto Nicaeam venit hibernatum, sive populi offensionem declinans, sive fatum illud, quod urbem caedibus infestabat, evitare paulisper volens. — Illus, cum esset litterarum amans, praesentibus viris eruditis prolixam de anima orationem audire volebat. cum autem multi ex iis qui aderant ad quaestionem eius varie philosopharentur, et e dissensione orationem sibi non constare appareret, dixit Marius, Pamprepium quaestionem illam sine ullo errore explicare posse. fuit hic nigro colore, deformi vultu, professione litterator, e Panis urbe Aegypti oriundus, longo tempore per rationes affinitatis in Graecia versatus. cum igitur a Marso ad Illum esset deductus, et orationem de anima diu meditatam eleganter rectasset: quoniam ignarus inter ignaros, ut Plato dixit, facilius persuadere potest quam doctus, Illus deceptus artificiosa eius loquacitate omnibus Constantinopolis doctoribus eruditiorem eum indicavit. quapropter cum ei multum pecuniae ex aerario dedisset, ab eo qui scholas publicas frequentarent cum delectu doceri iussit. illius igitur res secundae ab hoc ortae principio,

Ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. ποιητὴς δὲ ὢν καὶ πρὸς ποίησιν εὐφυὴς ἀφίκετο καὶ Ἀθήναζε, κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ προσποριούμενος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο, καὶ ἐπὶ νέοις διδάσκαλον ἔσισαν. ὁ δὲ φιλότιμος ὢν καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος φαίνεσθαι ἁμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας, πλὴν Πρόκλου μόνου * καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων.* τῆς δὲ οὐχ οἷός τε ἦν οὐδὲ ἅπτεσθαι τῆς σοφίας. περὶ δ' οὖν τὴν ἄλλην προπαιδείαν οὕτω διεπονεῖτο, καὶ ἐς τοσοῦτον διεγυμνάζετο ὁ Παμπρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιμώτατος εἶναι ἔδοξε καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετειληχότων, Πλουτάρχου τε τοῦ Ἱερίου, ἀνδρὸς Ἀθηναίου, καὶ Ἀλεξανδρέως Ἑρμείου τοῦ ῥήτορος, ὧν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπουδάκει τῆς πολυμαθίας. τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν Ἀθηναίων, οἷα διδάσκαλος οὐκ ἀγεννής· μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἑτέρων πραγμάτων αὐτὸν διαδέχεται μεγίστων τε καὶ κακίστων, ἵνα μάθωμεν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς ἐλεγχούσας ἑκάστοτε τῶν ψυχῶν τὰς παντοίας προαιρέσεις οὐδὲ μιᾶς ἧττον μέθης συμποτικῆς.

Παμφαής. ἡ πᾶσι φαίνουσα, φαιδρότης. 14

Παμφίλη, Ἐπιδαυρία, σοφή, θυγάτηρ Σωτηρίδου, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὡς Διονύσιος ἐν τῷ λ' τῆς Μουσικῆς ἱστορίας· ὡς δὲ ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λ'. Ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις γ'. Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας. Περὶ ἀμφισβητήσεων. Περὶ ἀφροδισίων, καὶ ἄλλων πολλῶν.

Παμφιλίδας, Ῥοδίων ναύαρχος· ὃς ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ Παυσιστράτου, διὰ τὸ βαθύτερος φύσει καὶ

1. Ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. ποιητὴς δὲ ὢν καὶ πρὸς π.] Hic incipit nova de Pamprepio Ecloga, quam ex Damascio depromptam esse discimus ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore p. 1057. nonnulla eorum, quae Suidas hic habet, *αὐτολεξεὶ* quoque leguntur: ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Accedit alter Damascii locus p. 343. b. ποιητὴς | ποιητικὸς B. V. 3. καὶ τὴν] κατὰ τὴν B. V. E. Med. 7. φαίνεσθαι δεύτερος *V. ἁμιλλώμενος ἦν] ἦν om. V. 8. μόνου Πρόκλου *V. Continua καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων cum superioribus male cohaerere satis intelligitur; quamquam interpres ut potuit Latina concinnavit. Iam illa τῆς δὲ . . . ἅπτεσθαι τῆς σοφίας misera sunt frusta sententiae dissipatae, cuius argumentum e sequentibus licet divinare. Nunc indicia lacunae posuimus. 9. οἷος ἦν οὐδὲ | οἷός τε ἦν οὐδὲν V. 10. περὶ | περὶ δ' B. V. E. 13. μετειληχότων *V. 14. Ἱερίου] Mira depravatio: nam reponendum Νεστορίου. 16. τῆς πολυμαθίας] Id quidem minime reprehendendum; nescio tamen an praestet τῇ πολυμαθίᾳ.

1. ἀγεννής] ἀγεννὴς dedi cum E. 4. τὰς τῶν ψυχῶν] τῶν ψυχῶν τὰς V. E. 6. Distinxi post φαίνουσα. 7. Παμφίλη] De hac vide Photium cod. CLXXV. ubi de Miscellaneis eius historicis agit: et Menagium in Historia mulierum philosopharum segm. 13. [et in Diog. I, 24.] Meminit eius pluribus in locis Laertius: laudatque eandem Gellius lib. XV. cap. 17. et 23. *Küst.* Habet *Eudocia* p. 360. sq., sed mutato paulum ordine. Quae mox Ἐπιδ. φιλόσοφος καὶ ἱστορική. Σωτηρίδου] Πολίωνος ἐπιστολὴ πρὸς Σωτηρίνδαν περὶ τῆς Κτησίου κλοπῆς memoratur a Porphyrio apud Euseb. Praep. X. p. 467. D. Scribi debet Σωτηρίδαν, hunc enim esse ex Ctesiae mentione satis apparet. *Hemst.* Occuparat Reinesius. 8. οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντ.] Locus hic mutilus mihi esse videtur, quem sic scribendum et supplendum esse censeo, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα ἱστορικά, ἃ εἰς τὴν Παμφίλην ἀναφέρεται, etc. Circumferebantur enim sub nomine Pamphiles commentarii historici, quorum auctorem patrem eius esse nonnulli tradebant. Vide Suidam infra v. Σωτηρίδας. *Küst.* Mihi sanus esse locus videtur. Fuisse qui cunctos quibus Pamphilae nomen est praescriptum libros patri Soteridae tribuerent, monere voluit: quod itidem ex annotata superius Pollionis epistola colligi potest. *Hemst.* Huius sententiam firmat, quisquis Soteridae memoriam ex hisce copiis infra concinnavit, sive probamus illic ἔγραψεν, sive quod praestat ὑπέγραψεν. Item Eudocia post recensum librorum: τινὲς δὲ πάντα ταῦτα εἰς τὸν αὐτῆς πατέρα ἀναφέρουσιν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ἐν τῇ λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας· ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς Σωκρατίδαν τὸν ἄνδρα αὐτῆς. 9. τῇ λ' | τῷ λ' V. Mox ἱστορίᾳ Edd. ante Küst. 10. Ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λ'] Huius operis libros VIII. lectos sibi fuisse testatur Photius loco ante laudato: quem vide. *Küst.* 11. λ'] λς V. Mox βιβλία γ' *V. 12. Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν] Ex his librum secundum Excerptorum suorum consarcinaverat Sopater, teste Photio cod. 161. p. 337. *Küst.* Ἐπιτομὴν A. 13. ἀμφισβητήσεων] ἀμφισβητήσεως V. 15. Παμφιλίδας, Ῥοδίων] Haec sunt verba Polybii [XXI, 5.], quae extant in Excerptis ab Valesio editis p. 110. unde ea Suidas sumpsit. Confer etiam Nostrum supra v. Διάλημις. *Küst.* Item v. Εὐαρμοστότερος. Hic εὐαρμόστερος Edd. vett. 17. Πεισιστράτου] Lege Πασιστράτου, ut habetur in Collectaneis Constantini loco laudato. *Küst.* Sic A. E. cum libris inferioris glossae. Restitui Παυσιστράτου.

multarum calamitatum reip. causa fuerunt. — [Fuit autem Pamprepius Aegyptius, et cum poeta esset et natura ad poesin aptus, Athenas etiam se contulit, poetico studio ad vitam degendam necessaria conquisiturus. Athenienses vero grammaticum eum crearunt, et iuventuti docendae praefecerunt. ille autem honoris cupidus et nulli secundus videri volens cum omnibus philosophis, excepto Proclo, contendebat. sapientiam autem ne attingere quidem poterat; in reliquis vero disciplinis, quibus ad philosophiam praeparamur, ita elaboravit, et tantopere se exercuit Pampreplus, ut brevi tempore praestantissimus et doctissimus eorum, qui ibi litteris excellebant, haberetur: velut Plutarchum, Nestorii filium, Atheniensem, et Hermiam Alexandrinum rhetorem doctrinae gloria superare studebat. et ad tempus quidem honorabatur ab Atheniensibus, ut magister non ignobilis; post haec autem alia eum excepit rerum vicissitudo, maximarum sane et pessimarum: ut discamus, fortunae commutationes ad introspiciendas varias animorum voluntates non minus valere, quam potest ulla ebrietas. Παμφαής. Omnia illustrans, serenitas. Παμφίλη. Pamphila, Epidauria, docta mulier, filia Soteridis illius cui tribuuntur commentarii historici, ut auctor est Dionysius libro XXX. Historiae Musicae; quamquam alii tradunt eos Socratidis esse, qui Pamphilae maritus fuit. scripsit Commentarios historicos, libris XXXIII. Epitomen Ctesiae, libris tribus. Epitomas Historiarum aliorumque librorum quamplurimas. De controversiis. De re venerea, et aliis multis. Παμφιλίδας. Pamphilidas, Rhodiorum nauarchus, qui ad omnia temporum momenta aptior Pausistrato esse videbatur: quippe sagaciori ingenio et maiore constantia

στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις.

Πάμφιλος, Ἀμφιπολίτης, ἢ Σικυώνιος, ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον. Τέχνην γραμματικήν. Περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων. Γεωργικά, βιβλία γ'.

Πάμφιλος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος. ἔγραψε Λειμῶνα· ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή. Περὶ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων βιβλία

5. *Πάμφιλος*] Hic fortasse est Pamphilus, philosophus ille Platonicus, quem Epicurus Sami audivit, ut testatur Cicero lib. I. de Natura Deorum (c. 26.), et Laertius in Epicuro, segm. 14. Ceterum de hoc et sequenti Pamphilo pluribus agit Lambecius in Commentar. de Bibliotheca Caesar. lib. II. c. 7. ubi contendit Suidam ex duobus Pamphilis tres fecisse, scriptaque secundi male attribuisse primo; et proinde totum hunc de Pamphilis locum sic scribendum et in ordinem redigendum esse censet: *Πάμφιλος, Ἀμφιπολίτης, ἢ Σικυώνιος, ἢ Νικοπολίτης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλογράμματος. Πάμφιλος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος, ἔγραψεν εἰκόνας τῶν βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον. Γεωργικὰ βιβλία γ'. Εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα Ὀφιόνικα. Περὶ Γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων. Λειμῶνα· ἔστι δὲ ποικίλων περιοχὴ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων, βιβλία ἐνενήκοντα πέντε· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ Ε στοιχείου ἕως τοῦ Ω· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Δ Ζωπυρίων ἐπεποιήκει. Τέχνην γραμματικήν. Τέχνην κριτικήν· καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά. οὗτος ἀεὶ ἑμμέτρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις*, etc. Sic ergo Lambecius omnia scripta, quae Pamphilo primo a Suida tribuuntur, ei abiudicat, et secundo assignat; adductus auctoritate Galeni, qui in loco infra citando Pamphilum illum, qui de herbis scripsit, *grammaticum* appellat. Argumentum hoc Achilleum sane foret, si Suidas expresse traderet, Pamphilum ex tribus primum de herbis scripsisse. Verum cum Lambecius ex sola coniectura, quam ex verbis Galeni elicit, loco huic Suidae, *Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον*, tanquam mutilo inserat *τῶν βοτανῶν*, vereor ne opinio eius infirmo admodum tibicine nitatur: praesertim cum Galenus tradat quidem Pamphilum de herbis scripsisse, sed nec de iconibus earum nec de ordine alphabetico ullam mentionem faciat. Quare existimo potius opus Pamphili de Iconibus eiusdem fuisse argumenti, de quo scripti sunt duo libri Philostrati *περὶ εἰκόνων*, hodie adhuc extantes. Porro quod ad ceteras emendationes Lambecii in citatum Suidae locum attinet, de iis quid sentiendum sit, in notis sequentibus docebimus. *Küst.* Platonicus ille quos libros ediderit obscurum. A grammatico quidem par est abiudicari tam *Εἰκόνας* quam Georgicorum et artis pictoriae volumina, quorum singulos auctores nunc ignoramus; contra *Τέχνην γραμματικήν* superiorem ordinem apparet praeter fas involasse.

1. *Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον*] De hoc loco Suidae exhibebo lectori verba Lambecii lib. II. p. 535. 536. „Eiusdem quoque Pamphili grammatici Alexandrini sunt omnia illa scripta, quae iam citato loco a Suida falso attribuuntur Pamphilo philosopho Platonico. Horum primum, quod traditur continuisse *Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον*, i. e. *Imagines* ordine alphabetico, praecipua tituli sui voce mutilum est, utpote cum non addatur, quaenam aut cuius generis fuerint *imagines*. Supplendus igitur est hic defectus ex supra citato Galeni loco, et sine ulla haesitatione scribendum, *Εἰκόνας τῶν βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον*, i. e. *Imagines herbarum ordine alphabetico*. Significatur enim illa ipsa *πραγματεία περὶ τῶν βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον*, sive *Tractatus de herbis alphabeticus*, qui secundum Galeni testimonium fide dignissimum ita fuit compositus, ut ex poeticis fabulis aliisque illi insertis nugis et ineptiis satis clare appareret, auctorem eius fuisse grammaticum, et eas herbas, quarum ideas sive formas describere conatus esset, nunquam propriis vidisse oculis. Quas ergo Galenus vocat *ἰδέας* herbarum, has Suidas appellat *εἰκόνας*: nempe quoniam Pamphilus non nudo tantum sermone formas herbarum descripsit, verum etiam ad imitationem vetustiorum auctorum Graecorum, quorum ipse compilaverat scrinia, depictas earundem effigies addidit." Haec Lambecius: sed cuius argumentatio mera tantum coniectura, ut dixi, nititur. Locus autem Galeni, in quo de Pamphilo agitur, adducitur ab eodem Lambecio p. 529. et sic se habet: *Ὁ δέ γε Πάμφιλος ὁ τὰ περὶ τῶν βοτανῶν συνθεὶς εὐδηλός ἐστιν κἄξ αὐτῶν ὧν γράφει γραμματικὸς ὤν, καὶ μήθ' ἑωρακὼς τὰς βοτάνας, ὑπὲρ ὧν διηγεῖται, μήτε τῆς δυνάμεως αὐτῶν πεπειραμένος, ἀλλὰ τοῖς πρὸ αὐτοῦ γεγραφόσιν ἅπασιν ἄνευ βασάνου πεπιστευκώς.* Et paulo ante: *Οὕτω δὲ καὶ Πάμφιλος ἐποιήσατο τὴν περὶ τῶν βοτανῶν πραγματείαν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εἴς τε μύθους γραῶν τινας ἐξετράπετο, καί τινας γοητείας ἅμα τισὶν ἐπῳδαῖς, ἃς ἀναιρούμενοι τὰς βοτάνας ἐπιλέγουσιν. καὶ δὴ κέχρηται πρὸς περίαπτα, καὶ ἄλλας μαγγανείας, οὐ περιέργους μόνον οὐδ' ἔξω τῆς ἰατρικῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ ψευδεῖς ἁπάσας.* Haec Galenus. *Küst.* Küstero haec reponit Wesselingius in Diod. I, 81. „Nollem haec Küsterus: nam et *ἰδέας τῶν βοτανῶν* illi tribuit Galenus, et ita describit ut imagines esse debeant, et praeterea se *κατὰ στοιχεῖον* suum opus concinnasse, uti olim Pamphilus. *Οὕτω δὲ* (inquit) *Πάμφιλος ἐποιήσατο τὴν περὶ τῶν βοτανῶν πραγματείαν.* quod et ipso herbarum ordine, quem probaverat, firmatur, primo enim loco *Ἀβρότονον*, tum *Ἄγνον*, *Ἀγρωστιν*, *Ἀγγουσαν*, *ἀδίαντον* posuerat." Ceterum vid. Clinton. F. H. III. p. 556. *Gaisf.* Eadem *Eudocia* p. 361. Idem ut videtur Pamphili glossarium significavit Galenus Voc. Hippocr. pp. 402. 412. Quorum locorum priorem (ubi praeter alia dixit, *τὸ διηγεῖσθαι τὴν ἰδέαν ἑκάστου φυτοῦ καὶ βοτάνης*) si tenuisset Wesselingius, non ille Küsterum aspernatus esset. Hunc probat etiam Niclasius in Geoponicis p. LXV. Verum ne sic quidem diiudicari licet, *Εἰκόνες* quod litterarum artiumve genus attigerint, nisi locus obscurus Aristotelis Rhet. II, 23, 21. ad lucem et usum perductus fuerit. 2. *Γεωργικὰ βιβλ.*] Ex hoc opere Pamphili fragmenta quaedam hodie adhuc supersunt in Geoponicis, sive Collectaneis de Re Rustica. Vide lib. II. c. 18. lib. V. c. 23. lib. VII. c. 20. lib. X. c. 39. c. 40. et c. 86. lib. XIII. c. 15. lib. XIV. c. 20. *Küst.* *Γεωργικὰ* om. A. 4. *Πάμφιλος*] Cicero de Orat. III. (c. 21.) p. 337. Hemsterh. in Arist. Plut. p. 113. *Toup.* MS. Spectant haec ad Pamphilum pictorem, Amphipoliten, cuius discipulum Suidas supra perhibuit Apellem, cuiusque libros *περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων* extitisse credi potest. Cf. Sillig. Catal. Artificum p. 312. sq. *Ἀριστάρχιος* *V. 5. *Λειμῶνα*] Opus hoc in epitomen redegerat Diogenianus, teste Suida supra v. *Διογενειανός*. *Küst.* Incredibilem titulum *Λειμὼν λέξεων ποικίλων καὶ Ἑλληνικῶν ὀνομάτων* effecit Welckerus in Musei Rhen. Vol. II. p. 428. Equidem non dubito *Λειμῶνα*, cuius argumentum exponunt illa *ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή*, prorsus a Glossis separare, quas veteres (v. Rank. de Lex. Hesych. p. 74. sqq.) hac tituli praescriptione laudant constanter. Nam ut tabulam istam Suidae praefigi solitam nihil moror, ita coniecturam Lambecii neque verborum ordo iuvat neque redundantia, parum illa probabilis. *ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή. περὶ γλ.*] Lambecius loco ante laudato recte monuit scribendum esse, *ἔστι δὲ ποικίλων περιοχὴ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων*

quam audacia praeditus. plerique enim homines non ex consilio et ratione, sed ex eventu de rebus iudicare solent. *Πάμφιλος*. Pamphilus, Amphipolites, vel Sicyonius, vel Nicopolites, philosophus, cognomento philopragmatus. scripsit Imagines, ordine alphabetico. Artem grammaticam. De pictura et pictoribus illustribus. De re rustica libros III. *Πάμφιλος*. Pamphilus, Alexandrinus, grammaticus Aristarcheus. scripsit Pratum, sive variarum rerum congeriem. Glossas, sive voca-

ἐνενήκοντα πέντε· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω, τὰ γὰρ ἀπὸ ||τοῦ α μέχρι τοῦ δ' Ζωπυρίων ἐπεποιήκει. Εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα Ὀπικά, Τέχνην κριτικήν· καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

Πάμφιλος. οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις.

Ἔγχει πιεῖν μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος.
Ἀμίδα δότω τις, ἢ πλακοῦντά τις δότω.
οὕτως Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Πάμφιλος, δημαγωγὸς Ἀθήνησι, καὶ ἐκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.

Πάμφορος. παντοῖα φέρων.

Πάμψυχος. ὁ Ἀμφιάραος, ὅτι πασῶν τῶν ψυχῶν ἀνάσσει ἐν Ἅιδου· ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν σώζων, ὃ ἔστιν ἀθάνατος.

Πάν. ὄνομα θεοῦ Ἑλληνικοῦ, τραγοσκελής, φιλέρημος, ἀπράγμων, καὶ μόνον ἔχων νεβρίδιον καὶ καλαυρόπιον καὶ συρίγγιον.

Πάν, Πανός. ὅτι Αἴσωπος ὁ Μιθριδάτου ἀναγνώστης ἔγραψε περὶ Ἑλένης· ἐν ᾧ φησι Πᾶνα ἰχθῦν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὑρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα.

Πᾶν. τὸ Πᾶν ἐστιν ὅ τε κόσμος, καὶ καθ' ἕτερον τρόπον τὸ ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἔξωθεν κενοῦ συστήματος. ὁ μὲν οὖν κόσμος πεπερασμένος ἐστί· τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον. τῶν δὲ ἀστέρων τὰ μὲν ἀπλανῆ συμφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ· τὰ δὲ πλανώμενα κατ' ἰδίας κινήσεις κινεῖσθαι. τὸν δὲ ἥλιον λοξὴν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ὁμοίως δὲ τὴν σελήνην ἑλικοειδῆ. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον εἰλικρινὲς πῦρ, καὶ μείζονα τῆς γῆς καὶ σφαιροειδῆ, ἀναλόγως τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν οὖν εἶναι, ὅτι τὰ πυρὸς πάντα ποιεῖ· μείζω δὲ τῆς γῆς, τῷ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν· καὶ τῷ

etc. Emendationem enim hanc confirmat ipse Suidas supra, ubi recenset auctores, ex quibus Lexicon suum compilaverit. Ceterum opus hoc Pamphili περὶ γλωσσῶν laudant Athenaeus, Etymologus et Eustathius in Odyss. p. 1572, 41. *Küst.*

1. ἐννενήκοντα πέντε] Sic legitur in MSS. Pariss. itemque supra in catalogo auctorum, ex quibus Lexicon Suidae compilatum est. At priores editt. habent σέ, i. e. 205. cuius loco alteram lectionem substituendam esse recte indicavit Lambecius. *Küst.* οέ Eudocia p. 360. nihil in reliquis mutans. 4. Ὀπικά] Vox est corrupta, cuius loco modo laudatus Lambecius p. 541. rescribendum esse censet ὀφιόνικα, i. e. ut ipse interpretatur, *Remedia contra serpentes.* At ego potius legendum esse censeam ὀφιακά, quo nomine notatur poema de serpentibus auctoritate Scholiastae Nicandri, qui p. 20. [v. 377. ἐν τοῖς Ὀφιακοῖς] Nicandrum expresse ἐν τῷ ὀφιακῷ citat. Similis argumenti et tituli librum scripserat etiam Petrichus, teste eodem Scholiasta [v. 557. 626.] p. 27. et 30. *Küst.* Ὀρφικά vanum fuit Reinesii commentum. Immo scribendum Ὀφικά. κριτικήν] ῥητορικήν E. Quod non spernendum videtur, si quidem de Pamphilo cogitamus, quem Aristoteles supra commemoratus indicavit. 6. Πάμφιλος. οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγ.] Haec Suidas sumpsit ex Athenaei Dipnosoph. lib. I. p. 4. *Küst.* 10. οὗτος *V. 11. Πάμφιλος, δημαγωγὸς Ἀθ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 174. *Küst.* 15. Πάμψυχος. ὁ Ἀμφ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 841. ut Portus monuit. *Küst.* 16. ἀνάσσει ψυχῶν] τῶν ψυχῶν ἀνάσσει scripsi cum A. ψυχῶν ἀν. Schol. 19. θεοῦ Ἑλληνικοῦ] Haec verba Christianum auctorem produnt. Docta est de Pane Hemsterhusii disputatio in Lucian. T. I. p. 270. *Gaisf.* Ἑλληνικοῦ ambiguum an ad religiones scriptorum indagandas valeat. Cf. supra vv. Ἄμμων et Μουσαῖος cum Herod. Epimer. pp. 36. 54. f. 72.

1. ἀπράγμων ἐπ' ὤμων] ἀπράγμων καὶ πόνον ἔχων A. V. Dedit Gaisfordus καὶ μόνον cum Artemidoro IV, 72. unde sumpta sunt φιλέρημος συρίγγιον. Mox νευρίδιον Med. Sub finem cum A. V. delevi: καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀλιπλαγκτος. 3. Πάν, Πανός] Hunc articulum habet A. in marg. 4. Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερ.] Haec etiam ad verbum ex Hephaestione refert Photius p. 493. quem confer. Vide etiam Nostrum supra v. Αἴσωπος, ubi eadem leguntur. *Küst.* Et Ἰχθῦς. Reines. Πάντα Med. 6. ὑπὸ ἡλίου] ὑπὸ τῷ ἡλίῳ A. B. V. E. et Med. (de qua fallitur Gaisf.) 8. τὸ Πᾶν ἐστιν ὅ τε κόσμος, καὶ καθ' ἕτ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Laertii in Zenone Cit. segm. 143. 144. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* καὶ καθ'] καὶ om. A. 10. συστήματος] σύστημα legendum cum Diog. ed. συστήματος huius MS. ap. Gaisf. Diog. supra ἄστρων. 12. συμφέρεσθαι τῷ οὐρ.] συμπεριφέρεσθαι τῷ ὅλῳ οὐρανῷ Diog. 13. κινεῖσθαι κινήσεις] κινήσεις κινεῖσθαι scripsi cum A. *V. λοξὴν] λοξείαν A. 14. ὁμοίως τε] ὁμοίως καὶ Diog. ὁμοίως δὲ posui cum V. Mox εἶναι δὴ E. Med. 17. ὅτι τὰ] τὰ om. B. E. Med. Mox πάντα V. pro πᾶσαν. 19. καὶ τῷ τὴν γῆν κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβ.] Apud Laertium rectius sic legitur, καὶ τὸ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἀποτελεῖν, τὸ μείζονα εἶναι σημαίνει. *Küst.*

bulorum libros XCV. ab littera *E* usque ad *Ω*. nam ab *A* usque ad *Δ* Zopyrio composuerat. In Nicandri locos ab aliis non explicatos, et in Ophica sic dicta. Artem criticam, et alia plurima grammatica. *Πάμφιλος.* Hic Pamphilus in conviviis versus semper loquebatur. velut, *Infunde mihi quod bibam, et crus perdicis. Matutam det aliquis, aut placentam aliquis det.* sic Athenaeus in *Dipnosophistis.* *Πάμφιλος.* Pamphilus, demagogus Athenis: qui cum aerarium expilasset, et in furto deprehensus esset, damnatus est, ut inquit Aristophanes. *Πάμφορος.* Varia ferens. *Πάμψυχος.* Sic dicitur Amphiaraus, quod omnium animas apud inferos regit. vel quod integram animam suam conservavit. vel quod perpetuo suam animam conservet, id est, quod immortalis sit. *Πάν.* Pan, deus Graecorum, hircinos habens pedes, solitudine gaudens, otiosus, solam gestans pellem hinnuli, habensque pedum et fistulam. *Πάν.* Aesopus, Mithridatis anagnostes, scripsit librum de Helena, in quo dicit esse piscem quendam cetacei generis, qui Pan vocetur, in eoque reperiri lapidem asteriten, qui a sole accendatur, et philtrorum usui inserviat. *Πᾶν.* Universum est cum Mundus, tum alio sensu id quod ex Mundo et vacuo exteriore compositum est. et Mundus quidem finitus est; vacuum vero infinitum. stellarum autem aliae sunt inerrantes, quae cum toto coelo circumvolvuntur; aliae vero errantes, quae proprio motu moventur. porro sol circulum zodiacum oblique permeat; similiterque luna per anfractus cursum suum absolvit. sol autem est ignis purissimus, terraque maior, et globosus, ad rationem Mundi. et ignis quidem, quod omnia facit, quae et ignis; at terra maior, quod eam totam illustrat,

τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβάλλειν τὸ μεῖζονα εἶναι σημαίνει, πάντοθέν τε βλέπεσθαι διὰ τὸ μέγεθος. γεωδεστέραν δὲ τὴν σελήνην, ἅτε καὶ προσγειοτέραν οὖσαν. τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης, νοερὸν ὄντα ἄναμμα· τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν καὶ πρόσγειον οὖσαν· τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς σφαιροειδῆ εἶναι καὶ τὰ ἄστρα καὶ τὴν γῆν ἀκίνητον οὖσαν. τὴν δὲ σελήνην οὐκ ἴδιον ἔχειν φῶς, ἀλλὰ ἀπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην. ἐκλείπειν δὲ τὸν ἥλιον, ἐπιπροσθούσης αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέρος· φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις, καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτὸν καὶ πάλιν παραλλάττουσα· γνωρίζεται δὲ τοῦτο διὰ λεκάνης ὕδωρ ἐχούσης. τὴν δὲ σελήνην ἐμπίπτουσαν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα. ὅθεν καὶ ταῖς πανσελήνοις ἐκλείπειν, καίπερ κατὰ διάμετρον ἱσταμένην κατὰ μῆνα τῷ ἡλίῳ· ὅτι κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη παραλλάττει τῷ πλάτει, ἢ βορειοτέρα ἢ νοτιωτέρα γινομένη. ὅταν μέντοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων γένηται, εἶτα διαμετρήσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων, ἐν Χηλαῖς καὶ Σκορπίῳ καὶ Κριῷ καὶ Ταύρῳ.

Παναγές. καθαρόν. ἅγος γὰρ καὶ ἁγνεία καὶ μύσος, κατ' ἀντίφρασιν. Ἡ δὲ ἔθει, καὶ πᾶσαι μετ' αὐτῆς ἀῤῥηφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες, καὶ πολὺν χρόνον ἔκπληξις αὐτοὺς κατεῖχε καὶ σκότος.

Παναθήναια. Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ. πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου, τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια οὐ πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος, καὶ ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

Παναθήναια. διττὰ Παναθήναια ἦγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, τὰ δὲ διὰ πενταετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἦγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου. τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

1. τῷ μεῖζονα] τὸ μεῖζονα A. B. V. E. Med. σῇ i. e. σημαίνει addiderunt A. V. post εἶναι. 2. πάντοθεν δὲ A. Diog. 3. ἅτε καὶ] καὶ om. V. 4. τὰ μὲν] μὲν om. A. V. Laert. 6. νοερὸν] Sic recte habet Laertius, cuius loco in prioribus editt. pessime excusum est νωθρόν. [Sic A. B. E. *V.] Vide quae notavimus supra in v. Ἄναμμα, ubi hic ipse locus legitur. Küst. νοεροὺν placuit Toupio. 8. αὐτοῖς] αὐτοὺς A. 11. ὑπὸ] ἀπὸ B. V. E. παρ' Laert. 12. τὸν μὲν ἥλιον Diog. αὐτῷ] Om. V. ut putat Guisf. αὐτῷ τῆς om. *V. τῆς om. Diog. 13. ὑπερχομένη] ὑπερμαχομένη V. 18. μόναις post πανσελήνοις a Küstero inculcatum eieci: ἐκλείπειν μόναις Diog. 19. ἡλίῳ] Sic recte habet MS. A. itemque Laertius loco laudato. At priores editt. [et B. E.] male ἡμισφαιρίῳ. Küst. Tum ὅτι om. Med. 20. πλάτει] τῷ πλάτει A. B. V. E. Diog.

1. τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν] τὸν ἡλιακὸν καὶ τὸν Laert. 2. διαμετρήσῃ] διαμετρήσει A. V. 3. ἡλιακῶν καὶ om. Laert. καὶ τῶν] ἐκ τῶν E. 6. Ἡ δὲ ἔθει] Aeliani dictionem prodit etiam comparatio gl. Βδελυρία, item vv. Ἅγος et Ἀῤῥηφορία 9. Παναθήναια] De hoc festo Meursius libello singulari egit: quem consule. Küst. Accedat opera laudabilis H. A. Mülleri, qui libellum Panathenaicorum edidit Bonn. 1837. Vide potissimum Schol. Plat. p. 329. 10. γινομένῳ] γενομένῳ B. V. D. Photius. γινομένη Med. Om. A. πρῶτον] ἑτέθη πρῶτον Schol. Plat., in seqq. plerumque cum Suida concordans; πρὸ τοῦ Photius, ubi mox Ἡφαίστου καὶ γῆς Ἀθηναίων, infra omissis συναγαγόντος — ὁ ἀγών. 12. δημίους *V. 13. διὰ πέντε ἐτῶν] πεντέτης Photius. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια, πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος, καὶ ἀνήρ] Haec valde vereor ne ab ineptulo aliquo in locum hunc intrusa sint. Quid enim ad rem faciant, non video. Küst. Qui male neglexit οὐ. 14. Ἴσθμια οὐ] Ἰσθμικοῦ Photius: probabiliter. Quamquam singularis est mentio aetatis, quae in puerilibus Isthmiorum ludis spectaretur. Itaque tentavit Letronnius obs. sur les noms des vases Grecs p. 23. καὶ ἀγωνίζεται παῖς εἰς ἔτη δ' οὐ πρεσβύτερος: quae sententiam quam orationem efficiunt meliorem. παῖς om. B. E. ἀγένειος καὶ] ἀγένειον Photius: qui continuo καὶ om. cum Schol. Platon. Notum est tres aetates fuisse ludis gymnicis concertantium, ut παῖδες, ἀγένειοι, ἄνδρες distinguerentur: v. Böckh. in Corp. Inscr. I. n. 232. 15. δίδοται — ἀμφιφορεῦσι] δίδωσιν ἐλ. ἐν ἀμφορεῦσι Schol. Plat. ἐν ἀμφορεῦσι χαλκοῖς ἔλαιον ἐτιμῶντο οἱ ἀγωνιζόμενοι Ἀθήνησι τὰ Παναθήναια Schol. Pind. Nem. X, 67. cf. Schol. Arist. Nub. 1005. Ac probandum saltem ἐν ἀμφιφ. 16. καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται] καὶ στεφανοῦσιν αὐτόν Schol. Plat. 17. Παναθήναια. διττὰ Παναθήναια ἦγετο Ἀθ.] Ex Harpocratione. Küst. 20. Ἐριχθόνιος] Cf. Harpocr. v. Κανηφόροι et Schol. Aristoph. Vesp. 542. 21. Ἀθήναια] V. Pausan. VIII, 2. cf. Mülleri Panathen. p. 27.

---

neque ipsam modo, sed etiam coelum. sed umbra etiam terrae in conum desinens maiorem eum esse ostendit: itemque quod undique cernatur, propter ipsius magnitudinem. luna vero magis terrena est, utpote terrae propinquior. haec autem ignea et reliqua astra aluntur, sol quidem, qui est ardor intelligens, magno mari; luna vero, quae est aere mixta et terrae vicina, aquis dulcibus. at reliqua astra terra. putant etiam sidera esse globosa, et terram immobilem. adhaec lunam nullum lumen habere, sed id ab sole accipere, et ab eo illustrari. solem tum deficere, cum ei luna opponitur ab ea, quae ad nos spectat, parte. videtur enim cum sole congrediens eumque subiens ipsius lumen abscondere, rursusque aperire: ut ope pelvis aqua plenae cognoscere licet. lunam vero deficere, cum in umbram terrae incidit: eamque causam esse, cur tunc demum deficiat, cum plena est; quamquam singulis mensibus stat e regione solis. nam cum obliquo motu contra solem movetur, latitudine variat, vel ad austrum vel ad septemtrionalem partem magis vergens. cum igitur illius latitudo ad solis latitudinem eorumque quae media sunt pervenerit, deinde soli per diametrum se opposuerit, tunc deficit. eius autem latitudo soli e diametro opponitur in Cancro, Scorpio, Ariete et Tauro. *Παναγές*. Purum. ἅγος enim et puritatem significat, et per antiphrasin piaculum. *Illa vero currebat, et cum ea virgines Arrhephorae matronaeque sacrae, et multum tempus stupor et formido eas tenuit. Παναθήναια*. Panathenaea, festum Athenis celebrari solitum ob incolas Atticae a Theseo in unam civitatem coactos. id institutum primum ab Erichthonio, Vulcani et Minervae filio; posten vero a Theseo, qui populos in unam civitatem coegit. ludi autem Panathenaici quinto quoque anno celebrantur: ** victoriique praemii loco datur oleum in amphoris et corona oleagina. *Παναθήναια*. Panathenaea Athenis duplicia celebrantur: altera singulis annis, altera vero quinto quoque anno, quae etiam maiora vocabantur. primus Erichthonius, Vulcani F. haec solennia celebravit. Panathenaea vero prius Athenaea vocabantur.

Παν άκεια. θεραπεία, καὶ ὄνομα θεᾶς.

Πάν ακτος. πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον· Μένανδρος δὲ ἀῤῥενικῶς.

Παναλκές. ἰσχυρότατον.

Πανάντυτον. πάντα δυνατόν.

Παναώριος. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ γάρ που λαγόνεσσι ῥυτὶς παναώριος ἤδη.
πρὸ τῆς ὥρας.

Πανάπυστος. ἀνήκοος.

Πανάρεια.

Παναριστίδης. ὄνομα κύριον.

Παναρκέος. τοῦ μεγάλου καὶ δυνατοῦ.

17 Ἥλιον δὲ παναρκέος,
τοῦ πανταχῆ λάμποντος.

Παναρμόνιον. πάντοθεν ἡρμοσμένον.

Παναρμόνιον. ἐξ ὅλου τεταγμένον. ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία.

Πανανγές. πάνυ λαμπρόν.

Πανδαμάτωρ. πάντας ὑποτάσσων.

Πανδαισία.

Ὡς καλόν, ὦ Πόσειδον, τὸ στῖφος αὐτῶν,
καὶ πυκνὸν καὶ γοργόν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

πανδαισία ἡ δαψιλὴς καὶ κραταιὰ εὐωχία. μᾶζα δέ ἐστιν ὁ στριφνὸς ἄρτος. ἡ πανδαισία ἐστίν, ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ κομίζων κατατιθῆται, καὶ πάντες πάντων μετέχωσιν. ἢ πανδαισία ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

Πανδαισίας. πολυτελοῦς τραπέζης, εὐωχίας.

Πανδαίσιον. πολυτελὴς τράπεζα.

Πανδέκται. Οὐκ ἐπέστειλα, ἵνα μὴ εὐθύνας ὑπόσχω τοῖς πανδέκταις, τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα.

Πανδελετείους γνώμας. τουτέστι δυστρόπους. ἐπεὶ Πανδέλετος συκοφάντης ἦν καὶ φιλόδικος καὶ γράφων ψηφίσματα· καὶ ἦν εἷς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

Πανδερκεῖς. πάντα ὁρῶντες.

---

1. *Παν άκεια*] Aristoph. Plut. 702. 2. *Πάν ακτος. πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττ.*] Et haec ex Harpocratione sumpta sunt. *Küst.* 3. *Θουκυδίδης*] V,42. cf. intpp. in c. 3. 4. *ἀρσενικῶς*] Sic Photius: *ἀῤῥενικῶς* A. V. Harpocr. 6. *πάντη δυνατόν*] Photius in Lexico inedito habet *παντοδύναμον*, i. e. *quod omnia potest*: quod magis placet. *Küst.* Utraque interpretatio convenit: habent enim istiusmodi nomina duplicem vim, activam et passivam. *Hemst.* Photium firmat Hesychius in glossa ut videtur manca (*Παναλκές. ἰσχυρόν. παντοδύναμον*): utitur voce Schol. Aeschyli S. Th. 172. *παντὸδυνατὸν* A. *πανταδυνατὸν* V. *πάντα δυνατόν* *V. C. quod cum Lex. Bachm. p. 327. probavi. 8. *Καὶ γάρ που*] Pauli Silentiarii Ep. X,5. Anthol. Pal. V,264. ubi *λαγόνεσσαι* *V. 11. *Παν άρεια*] Gl. dedit A. 14. *Ἥλιον δὲ παναρκέος*] Respexit Suidas ad locum Callimachi, quem adducit Scholiasta Pindari Nem. I, 3. *Οἵ νυ καὶ Ἀπόλλωνα παναρκέος ἠελίοιο Χῶρι διατμήγουσι, καὶ εὐποδα Δηιώνην Ἀρτέμιδος.* Sic enim fragmentum hoc emendat Bentleius in Fragm. Callim. 48. *Küst.* *Παναρκοῦς ἀκτῖνος* apud Suid. in *Ἀρίσταρχος Τεγεάτης. Hemst.* 16. *Παναρμόνιον*] Iulian. p. 315. attulit Albertius. 17. *Παναρμόνιον. ἐξ ὅλου τετ.*] Confer Hesychium h. v. qui eadem habet. *Küst.* 20. *πάντα*] *πάντας* A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 327. *ὁ πάντας δαμάζων* Hesychius.

2. *Ὡς καλόν, ὦ Πόσειδον, τὸ στῖφ.*] Aristoph. Pac. 563. *Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται, Καὶ πυκνὸν καὶ γοργόν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.* Sic etiam apud Suidam locus hic distinguendus est. *Küst.* Non diligentius afferuntur versus in v. *Ὡς καλόν.* Mox *γοργὸν καὶ πυκνὸν* *V. 5. *πανδαισία ἡ δαψιλὴς καὶ κρατ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 564. sed ubi pro *κραταιὰ* rectius legitur *παντοία. Küst.* Verba *Πανδαισία. ἡ δαψιλὴς — ἄρτος* olim post v. *Πανδαμάτωρ* seorsim edita Gaisfordus hanc in sedem tacite retraxit cum *V. 6. *στρυφνὸς*] *στριφνὸς* A. *V. quod praetuli cum v. *Μᾶζα. πανδαισία*] *ἡ* vel *ἢ πανδαισία* A. B. V. E. Placuit in hac orationis forma *ἢ* praemissum, cum Photius singularem glossam *Πανδαισία. ἡ πάντα ... δαιτί* confecerit; *ἐστὶν* an ab libris omnino sit munitum ignoro; Küsterus dedit *πανδαισία δέ ἐστιν*, ab Harpocratione petitum. 11. *Πανδαίσιον*] Gl. a Photio firmatam addiderunt A. V. sed *V. post v. *Πανδέκται.* 12. *Οὐκ ἐπέστειλα, ἵνα μὴ εὐθ.*] Haec sunt verba Synesii, Epist. C. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* Etiam Petavium observasse monuit Toupius. Horum pleraque sub v. *Ἀποσμιλεύουσι* recurrunt. *ἀπέστειλα* V. 15. *Πανδελετείους γνώμας. τουτέστι δυστρ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 921. *Πανδελετίους* A. E. Med. *καὶ* ante *φιλόδικος* inseruit A. cum Schol. Sed *φιλόδικος γράφων* Schol. 19. *Κρατῖνος*] *καὶ Κρ.* A. Schol. Mox *ἐν Χειρωσίᾳ* A. V.

Παν άκεια. Curatio. item nomen deae. *Πάν ακτος.* Panactus, urbs inter Atticam et Boeotiam sita: quam Thucydides genere neutro, Menander vero masculino genere affert. *Παναλκές.* Robustissimum. *Πανάντυτον.* Quod omnino confici potest. *Παναώριος.* Immaturus. In Epigrammate: *Nam ruga immatura in facie tua iam apparet.* *Πανάπυστος.* De quo nihil auditur. *Παναριστίδης.* Nomen proprium. *Παναρκέος.* Omnibus sufficientis sive magni et potentis. *Solis omnipotentis.* id est, solis omnia collustrantis. *Παναρμόνιον.* Per omnes partes apte compositum. *Παναρμόνιον.* Cuius partes omnes ordine concinno dispositae sunt. *ἁρμονία* enim aptus est et concinnus ordo. *Πανανγές.* Valde splendens. *Πανδαμάτωρ.* Omnes domans. *Πανδαισία. O Neptune, quam pulchrum agmen horum apparet et densum et strenuum, instar mazae et convivii collaticii.* *πανδαισία* est convivium splendidum et omni epularum genere instructum. *μᾶζα* vero panis est durus. secundum alios convivium est, ad quod quisque symbolam suam confert, in medium cibos apponens, ut omnes eorum participes sint. vel *πανδαισία* dicitur convivium omni ciborum genere abunde instructum et cui nihil desit. *Πανδαισίας.* Mensae sumptuosae, convivii splendidi. *Πανδαίσιον.* Mensa sumptuosa. *Πανδέκται. Epistolam mittere nolui, ne a pandectis illis, qui singula nomina ad vivum resecant, ad iudicium vocarer.* *Πανδελετείους γν.* Sententias Pandeletias. id est malignas. Pandeletus enim sycophanta fuit et litium amans, idemque plebiscita scribebat, et cum maxime circa iudicia versabatur. meminit eius etiam Cratinus in *Chironibus.* *Πανδερκεῖς.*

Πάνδεια. ἑορτή τις Ἀθήνησι μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Πανδημεί. Πότερον πανδημεὶ ἐξεληλάκασιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους σφῶν οἰκοι κατέλιπον; — Πανδημεὶ δὲ καὶ παγγενῆ ἦλθον οἱ Αυδοὶ παρακαλοῦντες.

Πάνδημος Ἀφροδίτη. οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τοπαλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὡς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον, πάγκοινον.

Πανδήμου. παντὸς τοῦ πλήθους, ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. Ἑταίρα ὄνομα, οὐκ ἐκ τοῦ πανδήμου καὶ ἀσελγοῦς ἐπιτηδεύματος.

Πανδιονίς. μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθη-
18 ναίοις, ||ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

Πανδοκεύτρια. ἡ καπηλίς. παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ καπηλὶς παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἔμπελος οὖσα· ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν.

Πάνδοκοι. αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. Τοῦτο δὲ ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον καὶ αἱ πάνδοκοι γρᾶες. Καὶ Πανδοκεῖον, τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἴκημα.

Πανδοσία. πόλις μία τῶν ἐν Κασωπίᾳ.

Πάνδροσος. ὄνομα γυναικός.

Παναίτιος, Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτης, φιλόσοφος· οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλεῖστα.

Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγόρου, Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωικός, Διογένους γνώριμος· ὃς καθηγήσατο καὶ Σκιπίωνος, τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρι-

---

1. *Πάνδεια. ἑορτή τις Ἀθ.*] Ex Harpocratione, qui scriptum habet *Πάνδια*, per ι. Ceterum Photius in Lexico inedito de festo illo sequentia notat: *Πάνδια. ἑορτή τις, ἀπο Πανδίας τῆς Σελήνης, ἢ ἀπὸ Πανδίονος, οὗ ἐστι καὶ φυλὴ ἐπώνυμος. ἄγεται δὲ αὕτη τῷ Διί, ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Διί.* Eadem habet Etymologus; nisi quod pro *πάντα δεῖν θύειν* apud eum legatur *πάντα δινεύειν*: dicerem mendose, si de ineptis etymologiis quicquam certi statui posset. *Küst.* Vid. Lex. Rhet. p. 292. et intpp. Demosth. in Mid. p. 517. ed. Reisk. 3. *Πότερον*] Sic rectius Paris. A. quam priores editt. quae habent *πρότερον*. *Küst.* 4. *Πανδημεὶ δὲ*] Integer et emendatior hic Xanthi locus extat in v. *Ξάνθος*. 5. *παγγενεὶ*] *παγγενῆ* restitui cum A. B. V. E. Med. et gl. superiore. 7. *Πάνδημος Ἀφροδίτη. οὕτως ἐκ.*] Ex Harpocratione. De Venere Pandemo autem praeter alios vide Meursium in Lycophr. 112. *Küst.* 9. *ἐν ταῖς ἐκκλησίαις*] Has tres voces ex Harpocratione revocavi, quae in prioribus editt. desunt. *Küst.* Desunt item A. B. V. E. et Phot. 11. *πάγκοινον*] Sic recte habet Paris. A. [*V.] itemque Harpocratio et Photius in Lexico inedito. At priores editt. pessime *παγήσιμον*: quod vocabulum Portus inepte interpretatur. *Küst.* 13. *καὶ ἑταίρας ὄνομα*] *ἑταίρα ο ν* A. *ἑταίρα ὄνομα κ^υ* V. Haec si revera pertinent ad orationem incerti scriptoris, quaedam tamen ad integritatem sententiae desiderantur. 15. *Πανδιονίς. μία*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Πανδιωνίς* A. B pr. V. E. Med. 16. *Πανδίονος*] *Πανδίωνος* A. B. V. E. Med. Mox *Ἐριχθονίου* A. Phot. Harpocr. *Ἀθηναίου* Edd. ante Gaisf.

1. *Πανδοκεύτρια. ἡ καπηλίς*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 426. 3. *τὸν*] *τὴν* V. 4. *ἔμπελος*] *ἔμπηλος* Schol. *ἀνάπηλος* vel *ἀνάπελος* Etym. M. ubi mendose scriptum *ἢ μὴ ἔχ.* 5. *πηλόν*] *τὸν πηλόν* A. B. E. Med. *τὴν πηλόν* V. 6. *Πάνδοκοι*] Sic habent MSS. Pariss. [et *V.] At priores editt. *πάνδοχοι* et *πανδοχεῖον*, per χ. *Küst.* *ὑποδεχόμεναι*] *ὑποδεχόμενοι* V. ap. Gaisf. 7. *περιφερόμενον*] V. *Ἐπαΐειν* comparavit Toupius. *πάνδοχοι*] *αἱ πάνδοκοι* A. B. V. E. cum superiore glossa. 9. *Πανδοσία. πόλις μ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Κασσωπίᾳ*] *Κασωπία* A. V. E. Med. Phot. cum libris optimis Harp. Quam scripturam praeferebat Herodianus, teste Stephano Byz. Repugnat tamen et orator de Halonneso p. 84. et usus Latinus, de quo vide quae congessit Burm. in Propert. p. 164. Statim cum V. delevi, quae habet in marg. A. *Πανδούρα* (*Πανδοῦρα* Med.). *μάχαιρα κρεωκόπος. ἢ πηκτίς. ζήτει ἐν τῷ Πηκτίς.* 11. *Παναίτιος*] Vid. *Ἀντιφάνης Ἀθηναῖος*, qui dicitur *νεώτερος τοῦ Παναιτίου* et *Ἀπολλόδωρος: εἷς τῶν Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν*. Adde v. *Πολέμων Εὐηγέτου. Hemst.* Afferri poterant etiam vv. *Πολύβιος* et *Ποσειδώνιος*. De Panaetiis *Eudocia* p. 361. 12. *πολὺς*] *πολλοῖς* A. ubi mox *ὁ λόγος*. 14. *Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγ.*] De hoc Panaetio vide omnino Ionsium lib. II. de Scriptt. Hist. Phil. c. 13. *Küst.* Duos fuisse Panaetios merito negat Lyndenus seu Wyttenbachius in disputatione de Panaetio, qui causam erroris Suidae perfamiliarem intellexit. „Igitur incidens (inquit p. 7.) in duos locos duorum auctorum, qui eundem Panaetium diversa ratione memorarent, ipse duos fecit Panaetios, addito alteri cognomine *ὁ πρεσβύτης*, alteri *ὁ νεώτερος*." 15. *Διογένους*] Sc. Babylonii, qui fuit e Seleucia, et Romam cum Carneade legatus venit. *Reines.* V. Lynden. §. 8. *ὃς καθηγήσατο τοῦ Σκιπ.*] Plutarch. II. p. 777. A. attulit Reinesius; plura Lyndenus p. 39. sqq. 16. *τοῦ Σκιπίωνος*] *καὶ Σκιπίωνος* (vel *Σκηπίωνος*) A. B. V. E. Sub finem delevi cum V. annotationem e Schol. Aristoph. Av. 441. ductam, quam habet A. in marg. *Ὅτι ὁ* (haec praemisit Gaisf.) *Παναίτιος μάγειρος* (*οὗτος* interposuit Küst.) *μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.* Vide supra v. *Γυνὴ μεγάλη*, sive v. *Διαθήκην*.

Omnia videntes. *Πάνδεια.* Festum quoddam Athenis post Bacchanalia celebrari solitum. *Πανδημεί. Universine sedibus suis egressi sunt, an vero imbelles et pugnam ineptos domi reliquerunt? † Lydi vero pagatim universi ad eum venerunt, orantes.* *Πάνδημος Ἀφροδίτη.* Sic vocatur Venus in foro antiquo collocata: quod universus populus ibi olim congregari solebat. *πάνδημον* est enim toti populo commune. *Πανδήμου.* Eius quod universo populo vel toti plebi et gregariae turbae commune est. *Nomine meretrix, non ex vulgari et meretricio quaestu.* *Πανδιονίς.* Pandionis, una decem tribuum apud Athenienses, a Pandione Erichthonii filio sic vocata. *Πανδοκεύτρια.* Caupona. sic dicta, quod omnes excipit. eadem *καπηλίς* vocatur, quod vinum corrumpit. *πηλὸς* enim vocatur vinum. unde etiam vitis dicta est *ἄμπελος*, quasi quae vinum in se contineat. *Πάνδοκοι.* Mulieres quae omnes excipiunt hospitio. *Hoc autem quod circumfertur vel vetulae cauponae iam norunt.* Et *Πανδοκεῖον*, deversorium publicum. *Πανδοσία.* Urbs una ex iis quae sunt in Cassopia. *Πάνδροσος.* Nomen mulieris. *Παναίτιος.* Panaetius Rhodius, senior, philosophus, summae apud philosophos celebritatis: cuius plurimi libri philosophi circumferuntur. *Παναίτιος ὁ νεώτ.* Panaetius iunior, Nicagorae F. Rhodius,

ἔγραψε πρὸς Λοῦπον περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς, Προσφωνητικὸν Γαληνῷ, Πρὸς Κλεοπάτραν, Περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία δέκα, Πρὸς τὰς φιλοσόφους αἱρέσεις, Περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως· καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.

Καλινδούμενοι. κυλιόμενοι.

Καλλίνικος. ὁ Ἡρακλῆς.

Καλλιόπη. ὄνομα θεᾶς.

Κάλλιος. ὄνομα κύριον.

Καλλιπάρηος. ἡ καλὰς παρειὰς ἔχουσα.

233 ‖ *Κάλλιππος,* Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητής· ὃς ἐν Συρακούσαις ἀνῃρέθη τυραννεῖν ἐπιχειρήσας. πονηρὸς οὗτος ἱστόρηται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ καὶ Λίωνος τοῦ Συρακουσίου προδότης.

Καλλιρόην. κρήνην.

Καλλίροον. καλῶς ῥέοντα.

Καλλισθένης. Λημοτίμου· οἱ δὲ Καλλισθένους· Ὀλύνθιος, μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιαδοῦς· ὃν ἔδωκεν ἑπεσθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὁ δ' ἐν γαλεάγρᾳ σιδηρᾷ βαλὼν ἀνεῖλεν ἅμα Νεάρχῳ τῷ τραγικῷ, διότι συνεβούλευε μὴ ἐπιζητεῖν ὑπὸ Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δὲ αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα Ἀλεξάνδρῳ ἀνῃρῆσθαί φασιν ἅμα Νεάρχῳ. Εὐφυὴς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. καὶ φέρεται λόγος, ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἴαμβος οὗτος·

Καὶ φθειριῶσαν, ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης·
περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἠμέλητο πάνυ.

Καλλιστεῖα.

---

1. *Λοῦππον*] *Λοῦπον* A. *κακοζηλίας*] Vide v. *Κακοζηλία.* 2. *Γαληνῷ*] *Γαληνῶ* A. *Γαλλήνω* B. V. E. Edd. ante Küst., qui tacite secutus est emendationem Ionsii Hist. Phil. III, 14, 5. nostri tamen loci memor in v. *Μινουκιανός.* Equidem dedi *Γαληνῷ.* Ceterum cf. Trebell. Poll. Gall. 11. 4. *φιλοσόφων*] *φιλοσόφους* edidi cum A. E. *ἀνανεώσεως* quo tendat non assequor. 6. *Καλινδούμενοι*] Vid. v. *Ἀραστήριον.* Plato Theaet. p. 149. Philostorgius p. 538. *Toup.* MS. Vid. Bergler. in Alciphron. I, 23. Hemsterhus. in Luciani Nigrin. 30. *Gaisf.* Adde, si placet, Wyttenb. in Phaed. p. 209. 7. *Καλλίνικος*] Vide vel Schol. Pind. Ol. IX, 1. et Reiff. in Artemid. p. 380. Ceterum gl. sedes invertenda. 8. *Μούσης*] *θεᾶς* A. B. V. E. 9. *Κάλλιος*] An leg. *Καλλῖνος*? Menag. in Diogen. V, 52. *Hemst.* Immo *Καλλιόπιος. ὄνομα κύριον*] *καὶ καλλιόπιος ὀνόματα κύρια* E. 10. Glossa Homerica: *Καλλιπάρειος* * V. 11. *Κάλλιππος*] *Καλλίππου τέχνη* Aristot. Rhet. II, 23, 21. *Reines.* Memorabilis dissensus *Eudociae* p. 272. *Κάλλιππος . . Σωκράτους μαθητής. φέρονται αὐτοῦ διάλογοι τρεῖς, Ἑβδόμη, Φρύνιχος, Ἱππαξ· ἔστι δὲ τῶν ἐν ᾅδου διήγησις· καὶ ἄλλα τινά.* Sed *Πλάτωνος* vindicat Diogenes III, 46. 12. *ὃς ἐν Συρακούσαις*] Vide Athenaeum XI. p. 508. *Küst.* 13. *παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ*] In Dione p. 981. sq. *Küst.* 16. *Καλλιρόην. κρήνην*] Sic Photius. *Καλλιρόην: κρήνην τὴν* V. *Καλλιρόη: κρήνη* A. Addunt edd. *ἡ ἐν Ἀθήναις, ἥτις πρότερον Ἐννεάκρουνος ἐκαλεῖτο.* Vid. Schol. Platon. p. 251. (464.) Duker. in Thucyd. II, 15. *Gaisf.* Interpolatio ducta ex v. *Ἐννεάκρουνον.* Nondum tamen omnis ut videtur corruptio sublata. Nam continua gl., quamquam est manifesto Homerica, cum ne ad Od. ρ'. 206. quidem possit accommodari, suspicor et ex indiciis V. et praeeunte Zonara (p. 1150. *Καλλιρόη. πηγὴ καλῶς ῥέουσα*) restituendum esse: *Καλλιρόην. πηγὴν τὴν καλῶς ῥέουσαν.* Ceterum v. Eust. in Od. ε. p. 1545.

1. *Καλλίροον*] *Καλλίρουν* A. 2. *Καλλισθένης, Λημοτ.*] De hoc Callisthene vide Meursium in Chalcidium p. 34. ubi accuratum scriptorum eius catalogum, quorum quidem apud veteres mentio fit, exhibet. *Küst.* 3. *ἀνεψιαδοῦς*] Natus sc. ex eius consobrina Hero, Plut. Alex. 55. *Reines. ἀνεψιδοῦς* B. V. E. 4. *ἕπεσθαι Ἀλεξ.*] Accitum fuisse ab Alexandro ad prodenda eius acta memoriae narrat Iustin. XII. p. 143. cf. Val. Max. V, 2. Laert. V, 1. ut Suidas. *Reines.* 5. *σιδηρᾷ βαλών*] Leoni tandem obiectum dicit Laert. V, 5. Val. Max. IX, 3. *Callisthenes mori iussus.* Tatianus *λόγῳ πρὸς Ἕλληνας* de Alexandro: *ὅστις Ἀριστοτελικὸς πάνυ τὸν ἑαυτοῦ φίλον, διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι αὐτὸν προσκυνεῖν, καθείρξας ὥσπερ ἄρκτον ἢ πάρδαλιν περιέφερε.* cf. Iustin. XII. p. 149. et XV. p. 178. Philostrat. de V. Apollon. VII, 2. Plutarch. Alex. 55. Arrian. Anab. IV. p. 272. Curt. VIII, 9. Seneca Suas. I. occidisse Alex. dicit Callisthenem ob intempestivos et liberos sales. cf. Valer. Max. VII, 2. Theophrastus interitum sodalis sui Callisthenis deploravit: scripsit enim *Καλλισθένην ἢ περὶ πένθους* librum, quem etiam citat Alex. Aphrod. de Anima l. II. *Reines.* Vide *Ste-Croix Examen* p. 362 — 65. Locorum istorum partem dederat Küsterus. 6. *Νεάρχῳ*] I. *Νεόφρονι.* Vid. v. *Νεόφρων. Reines.* Sed vide Elmsleium ad Argum. Euripid. Med. p. 237. ed. sec. *Λύσανδρον* memorat Schol. Luciani [D. M. XIV, 4.] T. I. p. 397. ubi vid. Hemsterhus. *Gaisf.* Is non improbat Suidam, etsi Nearchum tragicum cognovimus nullum. Haud dubie legendum *Νεόφρονι,* *αὐτῷ* post *διότι* omisi cum A. *ζητεῖν* E. 8. *Ἀλεξάνδρῳ*] *σὺν Ἀλεξάνδρῳ* B. V. 9. *ἦν δὲ* post *Νεάρχῳ* omisi cum A. B. * V. Oratio tamen neque continua, neque iis accommodata quae tradit Diogenes V, 39. 11. *ὑπέρβλυσις* et *ἔκβρασις* hoc saltem auctore lexicis reddenda. 16. *Καλλιστεῖα*] Sic vocabatur certamen, quo feminae apud Lesbios de formae praestantia contendebant, ut me docuit Scholiasta Homeri Il. ζ. 129. *Παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλους γυναικῶν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει, λεγόμενος καλλιστεῖα. Küst.* Addas Athen. XIII. p. 610. A.

---

ad Lupum de affectatione oratoria. Allocutionem ad Gallienum. Ad Cleopatram. Rerum Alexandrinarum lib. X. Adversus Philosophorum sectas. De Romanorum renovatione: item alia quaedam encomia et orationes. *Καλινδούμενοι.* Qui volvuntur. *Καλλίνικος.* Cognomen Herculis. *Καλλιόπη.* Nomen Musae. *Κάλλιος.* Nomen proprium. *Καλλιπάρηος.* Genis decora. *Κάλλιππος.* Callippus, Atheniensis, philosophus, Platonis discipulus, qui Syracusis tyrannidem affectans interemptus est. Hic apud Plutarchum improbus et Dionis Syracusani proditor fuisse traditur. *Καλλιρόην.* Fontem pulchre decurrentem. *Καλλίροον.* *Καλλισθένης,* Callisthenes, Demotimi, vel ut alii Callisthenis filius, Olynthius, discipulus Aristotelis, eiusque consobrinus, quem is Alexandro Macedoni comitem dedit. ille tamen una cum Nearcho tragico in ferrea cavea inclusum interfecit, quod ipsi suadebat, ut ne ab Atheniensibus se dominum vocari pateretur. sunt vero qui dicant eum cum Nearcho occisum fuisse propter insidias Alexandro structas. hic tum extemporali facultate dicendi valuit, tum motu actuoso. idem pediculis obrutus scatuisse eoque morbo vitam finisse dicitur: id quod etiam senarius hic testatur: *Et pediculis scatentem, ut olim Callisthenes.* ubi loquitur poeta de arte medica, quam penitus neglegi significare vult. *Καλλιστεῖα.*

Τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριάπῳ
νεβρίδα καὶ χρυσέην τήνδ᾽ ἔθετο προχόην.

Καλλίσφυρος. ἢ καλοὺς πόδας ἔχουσα.

Καλλιφάνης, ὁ Παραβρύκοντος. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων πολυμάθειαν. οὗτος γὰρ ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν καὶ λόγων συγγεγραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων στίχων ἀπαγγέλλων πολυμαθείας δόξαν προεποιεῖτο.

Καλοκαγαθία. ἀγαθότης.

Καλόν. τὸ τελέως σύμμετρον.

Καλὸν πρᾶγμα καλεῖ, ὅτι πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν συμμέτρως ἔχον. εἴδη δὲ τοῦ καλοῦ δ᾽· δίκαιον, ἀνδρεῖον, κόσμιον, ἐπιστημονικόν· ἐν γὰρ τοῖςδε τὰς καλὰς πράξεις συντελεῖσθαι. ἀνάλογον δὲ καὶ τοῦ αἰσχροῦ εἴδη δ᾽· ἄδικον, δειλόν, ἄκοσμον, ἄφρον. λέγεται καλὸν τὸ ἐπαινετοὺς παρεχόμενον τοὺς ἔχοντας ἀγαθὸν ἐπαίνου ἄξιον· ἑτέρως τὸ εὖ πεφυκέναι πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον, καὶ τὸ ἐπικοσμοῦν, ὅταν λέγωμεν μόνον τὸν σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι. λέγουσι δὲ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι, εἶναι δὲ τοῦτο ἀρετὴν καὶ τὸ μετέχον ἀρετῆς. ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πᾶν ἀγαθὸν ‖ καλὸν 234
εἶναι, καὶ τῷ ἰσοδυναμεῖν τὸ καλὸν τῷ ἀγαθῷ. δοκεῖ δὲ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσα εἶναι, καὶ πᾶν ἀγαθὸν ἐπ᾽ ἄκρον αἱρετόν, καὶ μήτε ἄνεσιν μήτε ἐπίτασιν ἐπιδέχεσθαι. Καλὸν δέ ἐστι καὶ τὸ δι᾽ ὄψεως ἢ δι᾽ ἀκοῆς ἡδύ.

Κᾶλον. τὸ ξύλον. τὸν κάλω δὲ Ἀττικῶς.

Καλοπόδιον. σκυτικὸν ἐργαλεῖον.

Καλόπους. ἀπὸ μέρους καλή.

Κάλλος. συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν ἐν ἡμῖν μερῶν, προσώπου, τραχήλου, χειρῶν, τῶν ἄλλων μερῶν, ἃ ὕστερά ἐστι τῶν πρώτων δυνάμεων. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ δεικνύοιτο ἂν ἡ ἰσχὺς αἱρετωτέρα τοῦ κάλλους. πρῶτα γὰρ τὰ ὁμοιομερῆ ἐν ἡμῖν, ἐν οἷς ἡ ἰσχύς, τῶν ἀνομοιομερῶν, ἐν οἷς τὸ κάλλος. ἕκαστον γὰρ τῶν ἀνομοιομερῶν ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν σύγκειται· οἷον τὸ πρόσωπον ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων καὶ σαρκῶν. διὸ καὶ συναναιρεῖται μὲν ἀναιρουμένων, οὐ συναναιρεῖ δὲ ἀναιρούμενον.

---

1. Distichum Hedyli VI, 7. Anth. Pal. VI, 292. partim in v. *Προχόῃ* traductum. τὰ om. B. E. *Πριήπῳ*] *Πριάπῳ* A. B. E. Anth. Pal. 3. *Καλλίσφυρος*] Od. ε. 333. 5. *πολυμαθίαν* et *πολυμαθίας* E. *οὗτος γὰρ ἀρχὰς* et quae sequuntur, Pearsono praeeunte, monuit Küst. ex Athen. I. p. 4. C. esse deprompta. 6. *λόγων*] *πολλῶν* add. A. *καὶ λόγων* om. Ath. 9. Antiquissimus vocis auctor Aristophanes Daetal. 1. 10. *Καλόν. τὸ τελέως*] Haec sunt verba Laertii VII, 100. *Küst.* Ubi *τὸ τέλειον ἀγαθὸν* (sic vulgg. edd., codd. quidam *τὸ τελέως ἀγαθὸν*)· — *ἢ τὸ τελέως σύμμετρον. τελέως* dedi cum A. *V. 11. *Καλὸν πρᾶγμα*] Haec leguntur apud Laertium VII, 99. *Küst.* *ὅτι* ante *καλεῖ* Gaisf. tacite, firmante *V. Nos ordinem invertimus, vel Diogenem secuti: *καλεῖ* sc. *Ζήνων τὸ ἀγαθόν*. Ceterum non diffiteor utramque glossam sic mihi concinnandam videri: *Καλόν. τὸ τελέως σύμμετρον καλεῖ, ὅτι . . . ἔχον.* 12. *σύμμετρον* E. *ἔχει* Diog. *εἴδη δὲ τοῦ καλοῦ δ᾽* et quae sequuntur usque ad *ἐπίτασιν ἐπιδέχεσθαι*, verba Laertii VII, 100. 16. *καλὸν καὶ τὸ* E. *καλὸν μοναχῶς μὲν τὸ* Diog. 18. *δὲ* omisi post *ἑτέρως* cum A. *V. 20. *καὶ* ante *καλὸν* om. B. Diog. edd. vett. *τὸ σοφὸν* Med. addens post *εἶναι*: *λέγουσι δὲ μόνον τὸ σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι*, a Küst. reiecta. Sed praeterea *λέγουσι . . . ἀγαθὸν εἶναι* om. *V.

2. *ὅπερ*] *ᾧ . . τὸ* Diog. 3. *εἶναι καλὸν*] *καλὸν εἶναι* A. E. *V. Laert. Tum *καὶ τῷ* A. Hoc assumpto recepimus *ἰσοδυναμεῖν* e Diogene, qui mox *τῷ καλῷ τὸ ἀγαθόν*. Edd. *καὶ τὸ ἰσοδύναμον*. *τῷ ἀγαθῷ* — *καὶ πᾶν* om. V. Immo *δοκεῖ* — *πᾶν* om. *V, supra legens *ἀγαθόν*. 6. *δέχεσθαι* E. *ἐπιδέχεται* Med. *καὶ* om. B. V. E. 8. *τὰ κάλω*] *τὸν κάλω* V. An *τὸν κάλων? Gaisf.* Interim recepi novicium illud (oportuit enim dici *τὸ κάλω* de genitivi forma) *τὸν κάλω*. Cf. Eust. in Od. ε. p. 1534. 9. *Καλοπόδιον*] Vid. Iungerm in Polluc. X, 141. 10. *Καλόπους*] *καλοπούς*: *εὐοφθάλμους* Hesych. 11. *Κάλλος. συμμετρία*] Haec et quae sequuntur descripta sunt ex Alexandro Aphrod. in Topica p. 124. *Küst.* *ὁμοιομερῶν*] Scribendum est *ἀνομοιομερῶν*, uti recte legitur apud Alex. Aphrod. loco laudato. *Küst.* 20. *οὐ συναναιρεῖ δὲ ἀναιρ.*] In Paris. A. [et V.] sic scriptum est: *οὐ συναναιρεῖται δὲ μὴ ἀναιρουμένων*. Sed altera lectio praeferenda est, quam et Alex. Aphrodisiensis agnoscit. *Küst.* *συναναιρεῖται δὲ ἀναιρουμένου* B. *ἀναιρούμενα* Alex.

Quare de pulchritudinis praestantia iudicanti Priapo pellem hanc cervinam et gutturnium dedicavit. *Καλλίσφυρος.* Pulchris pedibus insignis. *Καλλιφάνης.* Calliphanes, Parabrycontis filius, de iis dictum qui falsam variae eruditionis speciem iactant. hic enim dum multorum poematum et orationum initia ad tres usque vel quattuor versus recitat, variae doctrinae laudem affectabat. *Καλοκαγαθία.* Bonitas. *Καλόν.* Quicquid apte concinnatum est. *Καλὸν πρᾶγμα.* [Sic Stoici bonum] vocant, quod a concinna dispositione propriis usibus est accommodatum. Honesti vero species sunt quattuor: iustitia, fortitudo, temperantia, scientia. his enim honestas actiones consummari dicunt. Pari etiam ratione turpitudinis quattuor sunt species: iniustitia, timiditas, intemperantia, stultitia. Honestum partim illud dicitur quod eos qui hoc praediti sunt laudabiles reddit; partim sic appellatur habilitas naturalis ad munus suum exsequendum; item, quod ornat et decens est: velut cum dicimus, solum sapientem esse bonum honestumque *καὶ καλόν*. dicunt autem id solum, quod honestum est, esse bonum: hoc autem esse virtutem et quod virtutis sit particeps. id quod perinde est ac si dicant, omne bonum esse honestum, et honestum idem valere quod bonum. Statuunt autem omnia bona esse paria et omne bonum summopere esse appetendum, idque nec remitti posse neque intendi. *Καλὸν* etiam vocatur id quod visu et auditu iucundum est. *Κᾶλον.* Lignum. *κάλω* vero Attice formatum est. *Καλοπόδιον.* Instrumentum sutorium. *Καλόπους.* Per synecdochen partis, pulchra. *Κάλλος.* Pulchritudo est concinna partium dissimilium compositio, ut faciei, colli, manuum, ceterorum membrorum, quae primis facultatibus posteriora sunt. eadem autem ratione demonstrari queat, robur esse magis expetendum quam pulchritudinem: similes enim partes, in quibus robur consistit, priores sunt dissimilibus. unaquaeque enim partium dissimilium e similibus constat: velut facies ex ossibus, nervis, carnibus; quibus sublatis et ipsa tollitur: non contra.

Πανομφαίῳ. ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Παννονία. χώρα.

Πανοπεύς.

Πανόπη. ὄνομα. Καὶ Πανοπηιάδης, πατρωνυμικόν.

Πανόπτης. πολυόφθαλμος.

Πανόπτρια.

Πανοσπρία. ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μῖξις.

[1]*Πανοῦργος*. ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. τὸ δὲ πανοῦργε ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμέν, Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις. Ἀριστοφάνης·

Καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὖτ' ἐρῶ·

καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Καὶ Πανουργιππαρχίδας. τούτους κωμῳδεῖ ὡς πανούργους, τὸν Τισαμένην καὶ τὸν Φαίνιππον καὶ τὸν Ἱππαρχίδην, καὶ τὸν γέροντα τὸν φαλακρόν, καὶ τὸν Θεόδωρον. Διομειαλαζόνας δὲ ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου, ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπό τινος Διόμου.

Πανωλεθρία. καὶ Πανώλης, ὁ πανώλεθρος.

Πανσελήνῳ. Ἀριστοφάνης φησὶ περὶ Κλεωνύμου·

Πόσου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε;

καί φησι,

Τῇ πανσελήνῳ.

διότι οἱ Ἕλληνες πάντα πρὸς τὴν σελήνην ἔπραττον ἀποβλέποντες. Λάτιδος γοῦν καὶ Ἀρταφέρνους, στρατηγῶν τοῦ Περσῶν βασιλέως, εἰς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, περιέμενον τὴν πανσέληνον ἐπὶ τῷ τότε ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. καὶ πρὶν τοὺς Λακεδαιμονίους παραγενέσθαι, κατώρθωσαν Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. παίζει οὖν Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος.

Πανσθενέστατον. ἰσχυρότατον.

Πανσπερμία. παγκαρπία.

Πανστρατί. ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ.

Πανσυδί. πανστρατιᾷ. καὶ πανσυδίην.

---

1. *Πανομφαίῳ*. ᾧ πᾶσα φ.] Scribendum puto, *Πανομφαίῳ Διί*. εἰς ὃν πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφέρεται. Quomodo enim ἀναφαίνεται loco huic convenire possit, non video: quamvis non ignorem sic etiam apud Hesychium [et Photium] legi. Eustathius in Il. Ψ'. p. 711, 52. *Πανομφαῖος Ζεύς*, inquit, *εἰς ὃν πᾶσα ὁμφὴ ἀνάγεται*: quod coniecturam nostram firmat. *Küst.* Huic favet Apollonius Lex. p. 531. ubi *ἐπίθετον τοῦ Διός, εἰς ὃν πᾶσα ὁμφὴ ἀναφέρεται*. Schol. Clem. Alex. p. 108. *ὁ πᾶσαν ὁμφήν, τουτέστι φήμην ἀφιείς*. Ceterum glossae subiecit *V. *Πανώλης*. 3. *Παννονία* Med. et Zon. p. 1507. 4. *Πανοπεύς* | Eius filius Epeus statuarius, Plat. in Ione. It. Phoci ex Asteria filius, et pater Epei, Tzetz. in Lycophr. 53. Pausan. Corinth. c. 29. *Reines*. Addas Agathiae Ep. XCII. 5. *Πανοπιάδης* | *Πανοπηιάδης* Gaisf. tacite cum *V. 7. *Πανόπτης* | Vid. Hesych. *Ζεύς* addit Photius. 9. *Πανόσπρια* | Isidor. Pelus. III. 191. *Toup. MS.* Praestabat *πανοσπρία* cum Photio. 12. *τὸ δὲ πανοῦργε — βλασφημίαις*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 35. sed ubi pro *ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις* legitur, *ἐπὶ σφοδρᾶς ἀτιμίας. Küst.* 15. *Καὶ πανοῦργον, καὶ π.* | Aristoph. Equ. 249. sq. Prius *καὶ* om. Med. *καὶ* bis om. A.*V. Mox *αὐτοὺς* A. 17. *πολλάκις τῆς πανοῦργος* (omisso *ἡμέρας*) A.V.E. *ἦν πολλάκις τ. ἡμ. πανοῦργος* Med. 19. *Καὶ Πανουργιππαρχίδας. τούτους κωμ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 603. sed ubi legitur, *Γέρητα τὸν φαλακρόν*: uti etiam hic apud Suidam legendum est. *Küst.* 20. *Τισαμένην*] Lege *Τισαμενόν*. Vide vel v. *Τισαμενοφαινίππους*.

1. *καλεῖ δὲ οὕτως*] *δὲ* A.B.V.E. Vide v. *Διόμεια*. Post *Διόμου* omiserunt A. V. quae ex gl. *Ἐγκράτεια* totics expilata irrepserant, *τὸν πανοῦργον δὲ εἰς τὸν φρόνιμον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Ἐγκράτεια*. 4. *Πανώλης* | V. Zon. p. 1498. et supra post v. *Πανομφαίῳ*. 5. *περὶ Κλεωνύμου* | Id ab errore profectum nemo non intelligit. 7. *Πῶς σου τὸν πρ.* | Scribe, *Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου συνήγαγεν*. Sic enim legitur apud Aristoph. Acharn. 84. *Küst. πόσου* A.V. Eadem scriptura v. *Ξυνήγαγε*. 10. *διότι οἱ Ἕλληνες πάντες πρ.* | Haec et quae sequuntur sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst. πάντες*] *πάντα* B. Schol. 11. *Λάτιδος γοῦν* | Huic historiae consentaneum est ut e Scholiis praemittantur, *καὶ μάλιστα οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἀρταφέρνους*] *Ἀντιφέρνους* A.B.C. Schol. *Ἀναφέρνους* *V. Mox addendum *τῶν* ante *στρατηγῶν*. 12. *βασιλέως Περσῶν*] *Περσῶν βασιλέως* A.*V. Schol. 13. *ἐπὶ τῷ* | *ἐπὶ τῶν* A. *ἐπὶ τὸν πόλ. ἐξελ.* omissis *τῷ τότε* V. 15. *οἱ* ante *Ἀθηναῖοι* delevi cum A.*V. 18. Notandum *πανσθενῆ* adverbium apud Herodian. Epimer. p. 255. 19. *Πανσπερμία*] *πανσπέρματα* V. Illud introduxit Aristoteles de Anima I, 2. de anim. gener. IV, 3. quem secutus est Plutarchus. 21. *πανσυδίῃ*] *πανσυδίην* A.B.*V. Quorum consensui cedendum duximus, quamquam exemplis destituti. Ceterum vide vv. *Πασσυδεί* et *Πασσυδίῃ*, quaeque collegit Blomf. in Callimachi Del. 159.

Πανομφαίῳ. Ad quem omne genus ominum et divinationis refertur. *Παννονία*. Pannonia regio. *Πανοπεύς*. *Πανόπη*. Panope, nomen proprium. Et *Πανοπηιάδης*, patronymicum. *Πανόπτης*. Multos habens oculos. *Πανόπτρια*. *Πανοσπρία*. Variorum leguminum mixtio. *Πανοῦργος*. Qui in omni vita improbum agit. dicitur tamen etiam valde prudens et omnium gnarus. hoc autem nomen apud nos quidem levius convicium notat; apud Atticos vero pro gravissimo maledicto sumitur. Aristophanes: *Et fraudulentum, fraudulentum inquam. saepius enim id inculcabo. nam iste singulis diebus saepe fraudulentus fuit.* Et Panurgipparchidas cum dicit, ut fraudulentos perstringit Tisamenum, Phaenippum, Hipparchidem, Geretem calvum, et Theodorum. Diomensium vero nebulones vocat de pago quodam Atticae, cui nomen venit a Diomo quodam. *Πανωλεθρία*. Et *Πανώλης*, perditissimus. *Πανσελήνῳ*. Aristophanes de Cleonymo dicit: *Quanto vero tempore podicem contraxit?* respondet vero: *Plenilunio.* nam omnino Graeci lunam in rebus gerendis observabant. velut cum Datis et Artaphernes, duces regis Persarum, in Marathonem irruptionem fecissent, Lacedaemonii plenilunium expectabant, ut tum demum ad bellum exirent. sed priusquam illi advenirent, feliciter bellum Athenienses confecerant. ad hunc igitur morem Aristophanes per iocum alludit. *Πανσθενέστατον*. Fortissimum. *Πανσπερμία*. Fruges miscellae. *Πανστρατί*. Cum toto exercitu. *Πανσυδί*. Cum toto exercitu. idem *πανσυδίην*.

Πάντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι ἀδεῶς ἐπόρθουν.

Πάντ' ἔχεις. πάντ' ἔγνωκας.

Πάντα κάλων σείειν. παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων. ὁμοία τῇ, Πάντα λίθον κίνει. τοῦ Μαρδονίου ἠτηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίπει. πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὕροι. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι, Πάντα λίθον κίνει. τὸ δὲ Πάντα κάλων σείειν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων.

21 ‖*Πάντα λίθον κινεῖν. Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσε, πριαμένῳ τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, καὶ εὑρεῖ χρυσόν. οἱ δὲ εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων.*

Πάντα μὴ βούλου κραιεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονεῖν βουλομένων.

Πάντα ὀκτώ. οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείαις πύλαις λεγομέναις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς καὶ ὀκτὼ γωνίας. οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης καιὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας, καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν.

Πανταχῆ. πάντα τρόπον. Πανταχοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ. καὶ πανταχόθι. Πανταχοῖ δὲ καὶ Πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον.

Πανταχῆ τὸν τόπον περισκεψάμενοι. καὶ Πανταχοῦ γῆς.

---

1. *Πάντα ἐν ἐλάττονι θ.*] Locus hic supplendus est ex Polybio, apud quem lib. IV. c. 6. sic legitur: *Πάντα δ' ἐν ἐλάττονι θέμενοι σφετέρας πλεονεξίας, ἀδεῶς ἐπόρθουν*, etc. *Küst.* Deest articulus A. 3. *Πάντ' ἔχεις* | Aristoph. Av. 1460. *Gaisf.* 4. *Πάντα κάλων σείειν. παροιμία* | Depromptus est hic locus ex Schol. Aristoph. Eqn. 753. [monente Küstero] ubi haud paulo auctior legitur. Notum proverbium: *Πάντα κάλων σείειν*, ab re nautica ductum. Apollon. Epist. 7. *Πάντα φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σείειν. Oportet mercatorem omnem rudentem, quod aiunt, movere.* Ita scribendus et vertendus iste locus. Eleganter Philo Iudaeus in libro de Virt. p. 571. *Πάντα δὴ κάλων ἀνασπῶν, ὡς οἱ ναυτικὴν δεξιὰν κατ' αὐτῶν ἔχοντες, ἐφέρετο πλησίστιος οὐριοδρομῶν.* Hinc explicandus Crinagoras in Epigr. apud Schol. Aristoph. Eqn. 753. *Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε· δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ Ὠνὴρ τὰς μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως. Callimachi hoc carmen tornatum est, in quo poeta omnem vim ingenii sui exercuerat.* Ista est mens epigrammatis, quam minime perceperunt viri eruditi. De Callimachi autem Hecale sermo est, poemate politissimo et exquisitissimo. *Toup.* Satis est attulisse Schaef. in Bos. p. 250. Boisson. in Anecd. II. p. 281. et qui docte proverbium illustravit Hemsterh. App. in Lucian. p. 50. sq. Ceterum conf. Schol. Platon. p. 466. et v. *Κάλως.* 5. *πάσῃ προθυμίᾳ* | *πᾶσι προθύμως* V. Hanc totam explicationem om. A. servant Photius et Arsenius p. 403. 6. *Πάντα κινήσω πέτρον* | Haec verba om. V. Et si Schol. inspicias, apparebit delenda esse, ita ut hic articulus cum praecedente cohaereat. *Gaisf.* Nimirum ista novam glossam ante *ὁμοία* inchoabant: quorum fontem significat Prov. Bodl. 755. Praeterea *πάντα λίθον κίνει* om. *V. 9. *ἀπολελοίπει*] *ἀπολελοίποι* Schol, *ἀπολελείπει* V. 10. *Πολύκρατος* *V. *Θηβαῖος*] *Ἀθηναῖος* A. B. C. E. *V. Schol. et Prov. Bodl. 757. Sed Photius *Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσε* cum Suidae glossa posteriore et Zenob. V, 63. 12. *εὕροι*] *εὕροιτο* V. Mox *Ἀπόλλω* *V. 13. *κίνει*] *κινεῖν* V. et Prov. Bodl. 14. *κινούντων*] *χαλώντων* A. 16. *Πάντα λίθον*] Deest hic articulus A. 17. *ἐξεπέμφθη* | *ἐξέπεσε* B. V. Photius, *ἐξεπέμφη* Med.

1. *καὶ εὗρε*] *εὑρεῖν* Photius. 4. *Πάντα μὴ*] Sophocl. Oed. R. 1522. 5. *εὐδοκιμεῖν* | Sic rectius habet Paris. A. quam priores editt. in quibus legitur *εὐδαιμονεῖν. Küst.* Ipse A. *εὐδαιμονεῖν* pro v. l. cum B. *V. quod sententiae causa restituere placuit. 6. *Πάντα ὀκτώ* | Horum nihil Zenobius V, 78. Ad astronomicas rationes causam proverbii revocarunt Theo Smyrnaeus p. 165. et Theologum. Arithm. p. 56. Suidam iuvat Pollux IX, 100. qui Stesichorum (v. Kleinii Stesich. p. 26. sq.) Himerae fuisse sepultum narrat. 8. *Στησιχορείοις λεγομέναις πύλαις*] *Στησιχορείαις πύλαις λεγομέναις* A. cum Arsen. p. 404 *πύλαις λεγομέναις* Gaisf. cum *V. et Photio. Continuo *καὶ* malim abesse. 9. *βαθμοὺς* A. 10. *Ἀλήτης*] *Ἀλίτης* V. Photii MS. 12. *ὀκτὼ μέρη*] *ὀκταμερῆ* Photius, qui om. *τοὺς* ante *πολίτας*. 13. *Πανταχῆ. πάντα τρόπον. Παντ.*] Locum hunc ex Paris. A. emendavi, qui in prioribus editt. male sic legitur: *Πανταχῆ. Πανταχοῦ. πάντα τρόπον, ἐν παντὶ τρόπῳ. καὶ πανταχόθι. Πανταχοῦ δὲ καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον.* Ceterum pro *πάντα τρόπον* legendum est *πάντα τόπον*: subintellecta nimirum praepositione *κατά. Küst.* Et firmavit *τόπον* V. sed Photio repugnante, quem desercre non debebat Gaisfordus. *καὶ παντα χοῦ* *V. 16. *τῶν τόπων*] *τὸν τόπον* A. Deest gl. V. ap. Gaisf. Ipsum *πανταχῆ* mendosum esse videtur.

Πάντα ἐν ἐλάττ. Omnia suae avaritiae postponentes impune faciebant populationes. Πάντ' ἔχεις. Omnia nosti. *Πάντα κάλων σείειν.* Omnem rudentem movere. proverbium de iis qui omni studio laborant: ductum illud ab iis qui vela demittunt. huic simile: *Omnem lapidem move.* victo Mardonio ad Plataeas fama gliscebat, cum intra ambitum tentorii sui defossum reliquisse thesaurum. Polycrates igitur Thebanus eum locum mercatus diu thesaurum quaesivit. qui cum nihil proficeret, Delphos misit sciscitatum, quomodo reperturus eum esset. Apollinem vero respondisse aiunt: *Omnem lapidem move.* Proverbium autem illud, *Omnem rudentem quate*, dictum est per translationem ab iis qui vela movent. *Πάντα λίθον κιν.* Omnem lapidem movere. Polycrates Thebanus cum post fugam Persarum locum illum emisset, in quo Mardonius tetenderat, oraculo hoc accepto aurum invenit. alii dicunt tractum esse per translationem ab illis, qui cancros venantur. *Πάντα μὴ βούλου κραι. Nolis in omnibus vincere.* dicitur de iis qui in omnibus felices esse volunt. *Πάντα ὀκτώ.* Omnia octo. alii tradunt Stesichorum Catanae splendide sepultum fuisse ad portas, quae ab eo Stesichoreae vocantur, eiusque monumentum octo columnas, octo item gradus et angulos octo habere. quidam tamen Aleten, cum Corinthios in unam civitatem oraculo iussus coegisset, civis in octo tribus, et urbem in octo partes distribuisse. *Πανταχῆ.* Quovis modo. *Πανταχοῦ* et *πανταχόθι*, in quovis loco. *Πανταχοῖ* et *πανταχόσε*, in quemvis locum. *Πανταχῆ τὸν τ.*

Παντέλειον. ὁλόκληρον.
Πανταίνετος.
Παντευχία. πανοπλία.
Παντικάπαιον. ὄνομα πόλεως.
Παντὶ σθένει. ὅλῃ δυνάμει.
Παντί τῳ. παντί τινι.
Παντοδαής. ὁ πάντα εἰδώς.

Τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος;

Παντοδαπά. παντοῖα.
Παντοδαπή. καὶ κλίνεται παντοδαπῆς.
Παντοκρατορία.
Παντολιγοχρόνιος. παντελῶς ὀλιγοχρόνιος.
Ἄρτι δὲ καὶ νύμφη παντολιγοχρόνιος.
Παντομιγές. πολυειδές. Εἴ πού τι χωρίον παντομιγές τε καὶ εὔκαρπον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διά τινων ὑφειμένων ἐνηδρευμένος· καὶ ὁ ἀδικούμενος ἠδικεῖτο, τοῦ ἀδικοῦντος κρίνοντος.
Παντὸς μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ πάντως.
Πάντοσε. πανταχοῦ.
Παντουργῷ. πάντα πράττοντι, καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ· ἢ πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ. Σοφοκλῆς· 22

Φωτὶ παντουργῷ φρένας
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.

Πάντως. παντελῶς.
Οὐδὲ μνήμας σύγε πάντως νικήσεις.
Παντοίας ἤδη μούσης
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.
τουτέστι, ποικίλης καὶ παντοδαπῆς.
Πανοικί. ὅλῳ οἴκῳ.
Πάνυ. λίαν.
Πανύασις, Πολυάρχου, Ἁλικαρνασσεύς, τε-

1. Hanc et sequentem gl. transposuit *V. 2. *Πανταίνετος*] *Παντέναιτος* V. Gl. male collocata 6. *Παντί τῳ*] Ad Soph. Philoct. 174. referebat Gaisf. 8. *Τίς ἔργον ἔρεξε τοσ.*] Lege et distingue, *Τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον, Ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος*; Vide Laertium in Democrito, ubi integrum epigramma, ex quo verba haec decerpta sunt, legitur: ut Pearsonus observaverat. *Küst.* *ἔργον* om. A. *ὅσον* tacite correxit Gaisf. cum *V. 10. *Παντοδαπῆ* omisso *παντοῖα* *V. 11. Om. Küst. silente Gronovio. Haec observatio videtur eos pupugisse, qui declinarent *παντοδαποῦς*: velut Etym. M. p. 711. laudatur *Φαβωρῖνος περὶ παντοδαποῦς ὕλης*. 12. *πανταρχία* interpretationem delevi cum A. B. V. Subsequebantur ista: *Παντοκράτωρ. καὶ κλίνεται παντοκράτορος, ἐπὶ γενικῆς· καὶ ἐπὶ κλητικῆς ὦ παντοκράτορ.* Ubi *καὶ κλίνεται* om. A. Delevi gl. cum V. quippe quae petita sit ab Epimerismorum magistellis: v. Herodian. p. 193. 13. *Παντολιγοχρόνιος*] Male Suidas vocem hanc et concepit et interpretatus est. Scribere enim debebat, *Πάντ' ὀλιγοχρόνιος, τουτέστι, κατὰ πάντα ἢ ἐν πᾶσιν ὀλιγοχρόνιος*: ut patet ex ipso epigrammate, ex quo sequens fragmentum Suidas decerpsit. Id enim scriptum est in novam nuptam, decimo octavo aetatis anno extinctam, postquam brevi tantum tempore et uxor et mater (filium enim viginti tantum dies natum amiserat) fuisset. Epigramma hoc [Dioscoridis XXXII, 6.] integrum extat Anthol. lib. III. c. 12. p. 325. [Anthol. Pal. VII, 167.] ubi recte, ut dixi, legitur *πάντ' ὀλιγοχρόνιος*. *Küst.* 15. *Εἴ πού τι χωρίον παντομ.*] Haec sunt verba Eunapii, ut discimus ex ipso Suida infra v. *Ῥουφῖνος*: ubi locus hic auctior legitur. *Küst.* Deest exemplum A.

1. *ἐνηδρευμένος*] *ἐνηδρευμένων* V. Nec diffitendum hanc vocem magis in superius membrum (nisi placet transpositio *καὶ ἐνηδρευμένος ὁ ἀδικ.*) quam in talem structuram convenire. 3. *Παντὸς μᾶλλον*] Adsunt exempla Platonis aliorumque. Satis est excitasse Lucian. de Merc. Cond. 13. *πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντὸς δεῖ*. 4. *πανταχοῦ* om. A. recte, opinor; neque iuvat confusum Zonarae p. 1526. praeceptum: *Πάντοσε. ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ καὶ πανταχῆ*. 6. *Σοφοκλῆς*] Ai. 445. sq. 11. *Οὐδὲ μνήσας σύγε π. κινήσεις*] MS. A. habet, *οὐδὲ μνήμας σύ γε πάντως νικήσεις*. Sed utriusque lectionis sensus propter brevitatem fragmenti incertus est et obscurus. Ego locum hunc sic verti, ac si legeretur, *οὐδὲ μνήμας σύ γε πάντως ποιήσεις*. *Küst.* Locus deplorationissimus. MS. Paris. *Οὐδὲ μνήμας νικήσεις*. Quod non verum, sed vero proximum est. Audacter rescribo: *Οὐδὲ γνώμας σύ γε πάντως νικήσεις — Neque tu unquam consilio vinces.* Aristoph. Vesp. 592. *Κὰν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν.* Idem Nub. 431. *Ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.* Qui locus geminus germanus est. Huc nonnihil facit Agathias lib. V. *Αὐτὸς ὅπλα μὴ κινῶν πάντως ἐνίκα τῇ γνώμῃ. Ipse non armis, sed consilio semper vicit.* Ceterum hoc fragmentum est pars prior versus anapaestici Aristophanei, atque adeo Comico proculdubio adiudicandum. *Toup.* II. p. 21. *μνήμας* item V. Tum *νικήσεις* B. V. E. Med. Monet tamen Porsonus hoc fragmentum non esse partem priorem versus anapaestici, cum caesura careat post quartum pedem. Neque credibile videtur, dictum Aristophanis supra in v. *Γνώμη* prolatum adeo detorqueri potuisse. Non dubitandum igitur quin recte Dindorfius locum sic corrigendum. *Οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σύ γε πάντως νικήσεις*, ad Aristophanis Ran. 262. rettulerit. 12. *Παντοίας*] Aristoph. Equ. 508. *μνήμας* Oxon. scripturam quod Dobraeus ad hanc glossam transtulit, id patet superiori tribuendum fuisse. 17. *Πανύασις*] De hoc vide Vossium de Hist. Gr. lib. IV. c. 6. *Küst.* Horum pleraque deprompsit *Eudocia* p. 357. Suidae locum tractarunt Naekius de Choerilo p. 17. sq. et Heysius de Herod. vita p. 12. sqq. Quod sequitur *τερατοσκόπος* vereor ne retrahendum sit ad Panyasidem iuniorem, onirocriticae rei magistrum. *Πολυάρχου — ἱστόρησαν* om. A.

Quaquaversum circumspicientes. Et *παντα χοῦ γῆς*. *Παντέλειον*. Integrum. *Πανταίνετος*. *Παντευχία*. Integra armatura. *Παντικάπαιον*. Nomen urbis. *Παντὶ σθένει*. Totis viribus. *Παντί τῳ*. Unicuique. *Παντοδαής*. Omnia sciens. *Quis opus peregit tantum, quantum omniscius ille Democritus exhibuit?* *Παντοδαπά*. Omnigena. Et *Παντοδαπή, πῆς*. *Παντοκρατορία*. *Παντολιγοχρόνιος*. Valde exiguum tempus durans. *Modo uxor: omniaque brevi tempore fui.* *Παντομιγές*. Multiplex. *Sicubi praedium esset, variis rebus abundans et fertile, eius dominus illico comprehendebatur, subornatis calumniatoribus, qui speciosa crimina adversus eum confingerent. innocens igitur iniuriis opprimebatur, cuius iudex esset ipse iniuriae auctor.* *Παντὸς μᾶλλον*. Omnino. *Πάντοσε*. Quaquaversum. *Παντουργῷ*. Omnia audenti, et nullum facinus recusanti. vel astuto et impudenti. Sophocles: *Homini isti fraudulento et doloso arma adiudicarunt, neque meam fortitudinem ullo loco habuere.* *Πάντως*. Omnino. *Neque tu quidem omnino nos vinces.* *Παντοίας*. Variae et multiplicis. *Qui variam poesin pro vobis ipsis iam estis experti.* *Πανοικί*. Cum tota familia. *Πάνυ*. Valde. *Πανύασις*. Panyasis, Polyarchi filius, Halicarnassensis, pro-

ρατοσκόπος καὶ ποιητὴς ἐπῶν· ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτος Θούριον. ἱστόρηται δὲ Πανύασις Ἡροδότου τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος. γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου· ὁ δὲ Ἡρόδοτος Λύξου, τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ῥοιώ, τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσιδος ἀδελφὴν ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν ογ΄ ὀλυμπιάδα· κατὰ δέ τινας πολλῷ πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἁλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὅμηρον· κατὰ δέ τινας καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ΄, εἰς ἔπη ,Θ΄. Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ, ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον, καὶ Νηλέα, καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας, εἰς ἔπη ,ζ΄.

Πανύασις, Ἁλικαρνασσεύς, νεώτερος, φιλόσοφος. Περὶ ὀνείρων βιβλία β΄.

Πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη χολή. πολύ. τὸ δὲ πολὺ κἂν ᾖ γλυκύ, μοχθηρόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Πανύστατον. πάντων ἔσχατον.

Παννυχίζω.

Πάξαμος, λόγιος. Ὀψαρτυτικὰ κατὰ στοιχεῖον. Βοιωτικὰ ἐν βιβλίοις β΄. Δωδεκάτεχνον· ἔστι δὲ περὶ αἰσχρῶν σχημάτων. Βαφικὰ βιβλία β΄. Γεωργικὰ β΄.

---

1. ὃς] οὗτος V. qui mox ἀνήγαγε. 3. δὲ καὶ] δὲ om. B.*V. Mirns profecto tenor verborum, ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτος Θούριον, quasi possint Σάμιον et Θούριον eodem loco haberi. Sed cum neque Herodotus de Panyaside quicquam testificetur, et celeberrima fuerat disputatio de patre historiae, Thurione an Halicarnasso fuisset oriundus: non ambiguum quin Wesselingius Diss. Herod. p. 9. probantibus Larchero in Herod. I, 106. et Heysio p. 16. recte mutarit Ἡρόδοτον. 5. ἐξάδελφος] ε΄δ°ε V. Mox ὁ δὲ Ἡρόδοτος δὲ A. Med. 6. Λύξου] ξύλου V. qui mox om. τινὲς δὲ — Περσικῶν. 7. Ῥοιώ] Supra v. Ἡρόδοτος eadem Ἀρυὼ vocatur. Küst. Utrum praestet dubitabat Heysius, qui miratus illam orationis brevitatem, τινὲς δὲ οὐ Λύξην (quasi asciscretur Πολυάρχου ἀδελφόν), ἀλλὰ Ῥοιώ . . . ἀδελφὴν ἱστόρησαν, p. 15. refingi iussit Πολυάρχου ἀδελφήν: quo quidem invento mollitur, non tollitur offensio. Tu mecum sic interpretare dictionem, τινὲς δὲ οὐ Λύξην ἱστόρησαν: *alii tamen in hac quaestione patrem Herodoti praetermittunt silentio.* 10. γέγονε γὰρ] καὶ γὰρ ἦν A.B. 11. ἀνῃρέθη δὲ] Πανύασις δὲ ἀνῃρέθη V. 12. Ἁλικαρνασσοῦ *V. 13. τάττεται] τέτατται A. κατὰ δέ — Ἀντίμαχον om. V. Ceterum cf. v. Ἀντίμαχος. 14. ἔγραψε δὲ] ἔγραψεν Ἡρακλ. καὶ Ἴων. καὶ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα V. qui post ἔπη ζ΄. addit, ὃ δὲ Πανύασις οὗτος γέγονε κατὰ τὴν οῆ΄ Ὀλυμπιάδα· κατὰ δέ τινας καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. Quae non dubito monet abesse, sic pergens, κατὰ δέ τινας πολλῷ πρεσβύτερος: de continuis καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Περσ. non constat. Ubi breviter Eudocia, — Ὀλυμπιάδα· κατὰ δέ τινας ἐπὶ τῶν Περσικῶν. Ἡρακλειάδα] Id est, poema de rebus gestis Herculis: de quo argumento praeter Panyasin et plures alii veterum scripserant: veluti Cinaethon, Nymphis, Promachidas, Pisander, Diotimus, et alii. Küst. Πανύασις ὁ Πολυάρχου ἐς Ἡρακλέα πεποιηκὼς ἔπη Paus. X, 8. Athen. XI. p. 469. Ἡράκλεια. Clem. Alex. Strom. VI. scribit Πανύασιν τὸν Ἁλικαρνασσέα παρὰ Κρεοφύλου τοῦ Σαμίου sumpsisse τὴν Οἰχαλίας ἅλωσιν, et edidisse ut suam. Ex Heraclea eius habet aliqua Caesar Germanicus in Aratea Phaenom. p. 174. Apollodor. Bibl. III, 10. p. 172. de Tyndareo, quem Aesculapius in vitam revocavit. Reines. De re cf. v. Χοιρίλος. Heynii Obss. in Apollod. p. 360. et ind. scriptorum in Tzetz. ad Lycophr. p. 156. ed. Lips. Müllerus, Clinton. Fast. Hellen. ad a. 489. Gaisfordus addiderunt.

1. ιδ΄] δ΄ B.E. Pentametrorum vero nullae superesse videntur reliquiae. 2. Κόδρου καὶ Νηλέως] Κόδρον καὶ Νηλέα A. et ex parte V. 4. Πανύασις] Meminit Artemid. I, 2. p. 10. Hemst. Item II, 35. Attigit Rigaltius p. 6. Mox Ἁλικαρνασεύς V. 6. σχολή] χολὴ A.B.E. cum Aristoph. Ran. 4. Quem locum ignorans Küsterus iunxerat σχολὴ πολύ: a quo discessit Bosius Animadv. p. 176. cum *V. πολύ] Legendum puto, πάνυ πολύ· τὸ δὲ πάνυ πολὺ κἂν ᾖ γλυκὺ μοχθηρόν. Valck. Nihil mutandum esse, nisi quis ἐντὶ τοῦ suppleri iubeat ante πολύ cum Schol. Aristophanis (quamquam ne hoc quidem sit opus), monet Gaisf. 7. μοχθηρόν] πονηρὸν Schol. 10. Παννυχίζω om. Küst. silente Gronovio. 11. Πάξαμος] Athen. IX. p. 376. Pollux VI. c. 10. Reines. Cf. Boisson. in Anecd. I. p. 413. Inter magistros rei culinariae rettulit etiam Columella XII, 4. ac debuit ille magnam ad celebritatem pervenisse, quem Simplicius quasi principem artis exhiberet in Epictet. p. 428. Θεωρίωνας καὶ Παξάμονας, ubi nemo non refinxerit Θεαρίωνας καὶ Παξάμους. ἔγραψεν post λόγιος delevi cum V.E. Med. Mox Ὀψαρτικὰ A. 12. Βοιωτικὰ] Malo βιωτικά. Hemst. Neque huic neque alteri vel suspectiori Βαφικὰ remedium inveni. 13. ἔστι δέ] Sic recte habet Paris. B. (A.) At in prioribus editt. legitur ἔτι δέ: quod sensus respuit. Non enim hic novum aliquod opus et a praecedente diversum signat Suidas, sed lectorem docere vult, de quo argumento liber Paxami, Δωδεκάτεχνον appellatus, scriptus fuerit. Sensum hunc pulchre confirmat ipse Suidas supra v. Δωδεκαμήχανον, ubi refert Cyrenen, famosam meretricem, dictam fuisse Δωδεκαμήχανον, διὰ τὸ τοσαῦτα (i. e. δώδεκα) σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. Pulchre ista, ut dixi, ad locum hunc Suidae faciunt. Uti enim Cyrene dicta fuit Δωδεκαμήχανος, quod duodecim schemis sive figuris Venereis in coitu uti soleret: sic liber Paxami, in quo de XII. schemis Venereis agebatur, dictus fuit Δωδεκάτεχνον: quod nomen sono quidem, non autem sensu a priore discrepat. Küst. 14. Γεωργικὰ β΄] Ex hoc opere non pauca fragmenta hodie adhuc supersunt in Geoponicis. Küst. Om. V. Ac numerum esse depravatum monuit Needhamus Prolegg. in Geopon. p. LXVI.

---

digiorum interpres et poeta heroicus: qui poesin extinctam in lucem revocavit. Duris vero memoriae prodidit eum fuisse Dioclis filium et Samium; item ut Herodotum Thurium. traditur item Panyasis Herodoti historici patruelis fuisse. Panyasis enim Polyarchi filius; Herodotus vero Lyxae, Polyarchi fratris. quamquam alii Lyxen silent, Rhoeonem vero, Herodoti matrem, Panyasidis sororem fuisse dicunt. Panyasis autem vixit Olympiade LXXVIII. secundum alios tamen longe antiquior fuit, utpote qui tempore belli Persici vixerit. occisus autem a Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno. inter poetas secundus ei post Homerum locus tribuitur; alios vero si sequimur post Hesiodum etiam et Antimachum. scripsit Heracliada, libris XIV. versibus circiter novies mille. Ionica, carmen distichis compositum, tradens de Codro et Neleo et coloniis Ionicis, versibus circiter septies mille. Πανύασις. Panyasis, Halicarnassensis iunior, philosophus. scripsit de somniis. Πάνυ γὰρ ἔστ'. Aristophanes *Ranis*: *Omnino enim iam nimium ista fastidio.* quicquid autem nimium, quamvis sit dulce, malum est. Πανύστατον. Ultimum omnium. Πάξαμος. Paxamus, vir doctus. scripsit de Arte culinaria, ordine alphabetico. Boeotica, libris duobus. Dodecatechnum, sive de figuris venereis. De arte tinctoria libros duos. De Re Rustica libros duos.

[*Παξαμᾶς. ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή.*]

Πάππα. ὅτι πάππα καὶ τέττα καὶ ἄππα οὐχ ὁ τροφεὺς ἓν ἀνθ' ἑνός ἐστιν, ἀλλὰ προσφώνησις
23 ||*πρὸς τροφέα. καὶ τὸ πάππα καὶ τὸ ἄππα οὐ ψιλῶς ὁ πατήρ, ἀλλὰ πρὸς πατέρα σεπτικὴ φωνή· καὶ τὸ τέττα ἑταίρου.*

Παππάζοιεν. πάππα καλοῖεν.

Παππάξ, παπαπαππάξ. ἦχος πορδῆς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Παππασμός. προσφώνησις παρὰ παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη.

Παπαῖ. σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα.

Παππίδιον. Ἀριστοφάνης·

Ἀκούσασι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον.

ὑποκοριστικῶς, πάππε.

Παππίζω. Ἀριστοφάνης·

Παππίζουσ' ἡ θυγάτηρ με τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.

Παπίριος. ὄνομα κύριον. Οὐ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἄτριψ ὁ Παπίριος.

Πάπορος. ὄνομα κύριον.

Πάππος. αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες. μύσταξ δὲ αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω. 5

Πάππος, Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον Θεοδόσιον τὸν βασιλέα, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα. βιβλία δὲ 10 *αὐτοῦ, Χωρογραφία οἰκουμενική, Εἰς τὰ τέσσαρα βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης Συντάξεως ὑπόμνημα, Ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ, Ὀνειροκριτικά.*

Παππῷον.

Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν. 15

ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβαλέσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, 20 *εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν.*

---

1. *Παξαμᾶς. ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λ.* | Eadem legas etiam supra v. *Δίπυρος*. Confer Dufrenium in Glossario Graeco, qui de hac voce plura notavit. *Küst.* Verendum sane ne lectores illinc glossam transcripserint, ordini litterarum repugnantem, quam *V. post v. *Ἄππα* collocavit. 3. *ὅτι* | *καὶ ὅτι* A. E. Med. Affert Gaisfordus Schol. Hom. Od. ζ'. 57. 4. *ἓν ἀνθ' ἑνός ἐστιν* | Sic grammatici loqui solent, cum significare volunt, duas voces esse synonymas, et alteram pro altera simpliciter poni. Harpocratio v. *Στιγας*: *Ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἓν ἀνθ' ἑνὸς οὐδέποτε παρ' αὐτοῖς ὁ τόκος σῖτος καλεῖται.* Vide etiam Nostrum supra v. *Κάπηλος*, ubi eadem phrasis occurrit. *Küst.* 5. *καὶ τὸ* | *τὸ* om. A. B. E. Observatio parum docte conscripta. 7. *ἑταίρου*] Statim omiserunt A. B. V. E. quae accesserant ex Etym. M. *οὕτω δὲ λέγεται παρὰ Συρακουσίοις ὁ πατὴρ πάπας, καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π πάππας.* 8. *Παππάζοιεν. πάππα καλ.* | Obiter hic emendo Photium, apud quem in lexico sic legitur: *Παππάζοιεν. παρακαλοῖεν.* Scribe | cum Lex. Bachm. p. 328.], *Παππάζοιεν. πατέρα καλοῖεν.* Mendum ortum est ex scripturae compendio, quo vox *πατὴρ* et reliqui casus obliqui inde deducti in MSS. plerumque exarari solent. *Küst.* 9. *Παππάξ*] Addunt *παπαπάξ* A. *παπαπάξ* V. probante Gaisf. *παππάξ* E. Med. Unde haud obscure colligitur *παπαπαππάξ* efficiendum fuisse, quod dedi. 10. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 389. 13. *Παπαῖ* Edd. Sed v. Herodian. *π. μον. λέξ.* p. 27, 13. coll. Blomf. gloss. Agam. 1083. 15. *Ἀκούσασι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον. ὑποκοριστικῶς πάππε. Παππίζω. Ἀριστοφάνης* | Haec omnia in prioribus editt. [et B. E.] incuria librariorum omissa sunt, quae ex Paris. A. revocavi. Prior autem locus Aristophanis extat in Vesp. 653. (675.) Posterior vero in eadem fabula v. 607. (629.) ubi pro *παππίζουσα* rectius legitur *παππάζουσα*. *Küst.* 19. *Παππίζουσ' ἡ θυγάτηρ με τρ.* | Apud Aristophanem loco laudato sic legitur: *Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.* Recte omnia: modo fulciendi metri gratia ante *τριώβολον* inseras voculam *τό*, quae librariorum incuria excidisse videtur. *Küst.* Cf. v. *Ἐκκαλαμᾶται.*

1. *Οὐ γὰρ* | Exemplum descriptum ex v. *Ἄτριψ*. *με* om. Oxon. Hoc quoque loco edd. *ἀτρίψ*. 3. Glossa mendosa. 4. *Πάππος* | Eadem irrepsit observatio in v. *Γενειάς*. Cf. Pollux II, 80. et intpp. Hesychii. 5. *ἐπὶ* | *αἱ ἐπὶ* A. B. V. E. Photius. Post h. gl. in A. sequitur v. *Παράδειγμα*. 6. *Πάππος, Ἀλεξ.* | Repetiit *Eudocia* p. 361. 7. *βασιλέα Θεοδόσιον*] *Θεοδόσιον τὸν βασιλέα* A. B. V. 11. *Πτολεμαίου* om. B. E. De hoc commentario v. Fabricii B. Gr. T. VIII. p. 208. sq. Libros autem de Fluminibus et de Somniis ambiguum an Pappo geometrae recte tribuerit Suidas, quem mireris eius Mathematicam Collectionem silentio transegisse. Ceterum accusativus *Ποταμοὺς* firmat controversam illam scripturam *ἐπίτομον ἀναγραφήν* in v. *Διογενειανός*. 15. *Τὸν ἔρανον τὸν λεγ.* | Aristoph. Lysistr. 654. *Küst.* 17. *ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδ.* | Haec et quae sequuntur sunt verba Scholiastae inediti in modo indicatum locum Aristophanis: quae etiam leguntur supra v. *Μηδική*. *Küst.* 19. *τοῖς συμμάχοις*] Hinc omnia desunt V. usque ad *ἀδήλου* in v. *Παράδειγμα*.

| *Παξαμᾶς*. Panis bis coctus. est vox Latina.] *Πάππα, τέττα, ἄππα*, non simpliciter id significant quod est nutricius, sed vocibus iis aliquis nutricium alloquitur. *Πάππα* et *ἄππα* non vocatur simpliciter pater, sed est vox qua quis patrem reverenter compellat. item *τέττα*, qua quis socium compellat. *Παππάζοιεν*. Patrem appellent. *Παππάξ*. Pappax et papāpappax, sonus per crepitum ventris emissus. Aristophanes *Nubibus*. *Παππασμός*. Vox filii patrem compellantis. *Παπαῖ*. Adverbium lamentantis. *Παππίδιον*. Aristophanes: *Audi nunc, patercule, supercilium paululum laxans.* est diminutivum pro *πάππε*. *Παππίζω*, Aristophanes: *Filia pappam me vocans lingua simul triobolum mihi subtrahit.* *Παπίριος*. Nomen proprium. *Nam Papirius ne horum quidem imperitus erat.* *Πάπορος*. Nomen proprium. *Πάππος*. Pili qui sunt in labro inferiore. *μύσταξ* vero, pili superioris labri. *Πάππος*. Pappus, Alexandrinus, philosophus, qui sub Imperatore Theodosio seniore vixit, quando floruit etiam Theo philosophus, qui in Ptolemaei Canonem scripsit. libri eius sunt, Universalis orbis descriptio. In quattuor libros magnae Syntaxis Ptolemaei commentarius. Descriptio fluviorum Libyae. Interpretatio somniorum. *Παππῷον. Tributum quod dicitur avitum, in usum belli Persici collectum.* tempore belli Persici scitum erat, ut suis quisque pro facultatibus pecuniam in aerarium conferret: quam Aristides socios dare

Παπυλαιῶνος. σκηνῆς· ἤτοι τέντας.

Πάπυρος. Θηλυκῶς ἡ πάπυρος.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον,
σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

Παρά. διά.

Παραβαλέσθαι. τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης ά. οὕτως καὶ Ὅμηρος·

Ἠραβλήδην ἀγορεύων.

24 ‖ *Παραβαλέσθαι.* τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

Παραβαλέσθαι. Ὁ δὲ Ἰούδας δραστήριος ὢν ἔκρινεν ὑπὲρ τῆς ἀδελφοῦ σωτηρίας παραβαλέσθαι. τολμηρῶς ἐπέρχεσθαι. Καὶ Παραβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ ἀδεῶς ἐρχόμενος. Ὁ δὲ παραβαλλόμενος καὶ διαβαίνων πρὸς τὸν Λορίμαχον πλεονάκις.

Παραβάλλεσθαι. πρὸς κίνδυνον ῥίπτειν ἑαυτόν. Λοιπὸν ἦν παραβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ πρὸς τῷ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν. Καὶ Παραβαλλόμενος, πλεονάκις θαῤῥαλέως ὁρμῶν.

Παραβαλεῖν. ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. Ὁ δὲ ὁρᾷ τὴν Μιλησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς, καὶ πέμπει πείσων πεντακισχιλίους καὶ μυρίους αὐτῇ χρυσοῦς, καὶ εἰ πλέον ἐδεῖτο, ἔφατο δώσειν· ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι.

Παραβάλλειν. τὸ ἀπέρχεσθαι. Παραβάλλειν εἰς Σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον. Καὶ αὖθις· Λισχύνασαι τὴν λατρείαν τὴν περὶ τὴν θεόν, καὶ ἑαυτὰς ὁμιλίᾳ ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι (ἀντὶ τοῦ μίξασαι) ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον.

Παραβαλεῖς. παραθήσεις, ὁμοιώσεις, ἐπιφοιτήσεις.

Παραβαλλόμενον. Οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν Θρᾳκῶν χιόνα παραβαλλόμενον χαρίζεσθαι δάπιδας. Καὶ Παραβαλλόμενος, ἐξομοιούμενος. Τὰ πρῶτα παραβαλλόμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν βασιλέων.

Παραβαλών. πλησίον συστήσας, συνοδεύσας. Ὁ δὲ παραβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ ἵππον τῷ Παρ-

---

1. *Παπυλαιῶνος*] Est vox Latinorum *papilio*, quae a Graecis et Latinis barbarizantibus pro *tentorio* accipitur. Vide Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* V. Procop. Pers. II, 21. *τένδας*] *τέντας* A. E. Med. 2. *Πάπυρος*] Hanc gl. habet A. in marg. 3. *Λαμπάδα κηροχ.*] Antipatri Thessalon. XIII. pr. Anthol. Pal. VI, 249. Adde v. *Τυφήρεα*. *τυφήρεα*] *τυφήρη* B. E. Med. Mox *σφιγγομένη* B. E. 6. Om. vulg. repugnante Photio. 7. *ἐξαπατῆσαι*] *ἐξαπατᾶσθαι* E. *Θουκυδίδης*] Vid. I, 133. 8. *οὕτω* Ald. Küst. *Ὅμηρος*] Il. δ'. 6. 12. *Ὁ δὲ Ἰούδας*] Haec sunt verba Iosephi Antiq. Iud. II, 8. p. 85. *Toup.* *σωτηρίας* om. E. 13. Post *παραβαλέσθαι* delevi *ἤγουν* cum A. B. Mox *παραβαλόμενος* B. bis. 15. *ἐπερχόμενος*] *ἐρχόμενος* A. E. Edd. ante Küst. *Ὁ δὲ παραβαλλόμενος καὶ διαβ.*] Haec sunt verba Polybii lib. IV. c. 57. ut Iacobus Gronovius recte observavit. Apud Polybium autem pro *παραβαλλόμενος* nunc legitur *προβαλλόμενος*: sed cui lectioni alteram praeferendam esse iudicat modo laudatus Iac. Gronovius, me quidem non dissentiente. *Küst.* Saltem reiiciendum est *πλεονάκις* in libris Polybianis cum *προβαλλόμενος* iunctum, quod Suidas merito retraxit ad *διαβαίνων*. Infra *Λορύμαχον* Edd. *Λωρίμαχον* A. B. 19. *Ὁ δὲ πρὸς τῷ παραβ.*] Et haec sunt verba Polybii [III, 94.], quae leguntur etiam supra v. *Ὅλος καὶ πᾶς*. *Küst.* Ubi minus recte *πρὸς τὸ παραβ.* 20. *Παραβαλλόμενος*] Id Albertius probabiliter rettulit ad Il. ε. 322. *πλεονάκις* ad interpretationem retraxi: quamquam id opinor e superiore loco Polybii subnatum esse. 21. *θαῤῥαλέως*] *θαρσαλέως* A m. sec.

1. *Ὁ δὲ ὁρᾷ τὴν Μελησίαν, καὶ ἐρ.*] Fragmentum hoc ex Aeliano depromptum esse discimus ex ipso Suida supra v. *Μίσθωμα* et infra v. *Προσέσθαι*, ubi pars eclogae huius legitur et scriptori illi assignatur. *Küst.* Adde v. *Λγνῶτας*. 2. *Μελησίαν*] Scribe *Μιλησίαν*. Vide Plutarch. in Lucullo p. 503. *Toup.* MS. *πείσων*] Leg. *πειρῶν*. *Valck.* Plutarchus: *τοῦ βασιλέως πειρῶντος αὐτήν, καὶ μυρίους πεντακισχιλίους χρυσοῦς προσπέμψαντος.* 5. *καὶ ἑταιρικὸν*] *καὶ* om. A. B. cum gl. inferiore. Mox *ἑαυτὴν* om. A. 8. *Παραβάλλειν*] Antiattic. p. 112. *Παραβάλλεις εἰς τὸν τόπον. ἀντὶ τοῦ φοιτᾷς συνεχῶς*. Adde Wessel. in Diod. I, 12. 10. *τὴν θεόν*] *τῶν θεῶν* E. 11. *ὁμιλίαις*] *ὁμιλίᾳ* A. B. E. Deinde quod *ἀντὶ τοῦ μίξασαι*, repugnantibus saltem A. et edd. vett., Küsterus more consueto post *νόμον* tacite collocavit, Gaisfordum mireris in eo obtemperasse. 13. *Παραβαλεῖς. ἀπατήσεις* (id male positum), *παραθήσεις*, *παραδώσεις* Hesychius. 17. *Καὶ* om. A. qui statim in marg. *Παραβάλλω. αἰτιατικῇ*, infra his verbis omissis. 18. *τῷ βασιλεῖ* C. 20. *στήσας, συνοδεύσας*] *συστήσας, συνοδεύων* A. C. 21. *Πάρθω σύρον ἵππου* C. In his Arriani verbis *Παρθαμασίρου* reponendum esse monuimus in v. *Γνῶσις*.

---

iussit, si barbaros bello infestarent. *Παπυλαιῶνος.* Papilionis, tentorii. *Πάπυρος.* Est generis feminini. *Lampadem cerea tunica indutam, fumigantem lucernam Saturni, iunco et tenui papyro constrictam.* *Παρά.* Per. *Παραβαλέσθαι.* Decipere. Thucydides lib. I. Et *παραβλήδην* apud Homerum: *Fallaciter loquens.* *Παραβαλέσθαι.* A labore cessare et molestiis liberari. translatio ducta est ab remigibus. *Παραβαλέσθαι.* Temere pericula subire. *Iudas autem, audax ingenio, pro fratris salute discrimen vitae adire statuit.* Et *Παραβαλλόμενος*, temere se periculis obiiciens. *Ille vero non sine manifesto vitae periculo saepius ad Dorymachum ventitans.* *Παραβάλλεσθαι.* In periculum se coniicere. *Reliquum erat ut periculis se exponerent et fortiter auderent.* Et alibi: *Illi vero maxime cordi erat, casus experiri et periculis se committere.* Et *Παραβαλλόμενος*, saepius audacter in pericula ruens. *Παραβαλεῖν.* Committere. *Ille autem Milesiam videt, visamque amat, et pudicitiae eius solicitandae causa quindecim aureorum millia ei mittit. mulier vero donum repudiavit, dicens meretrici convenire, mercede accepta viro ignoto gratificari, et formam tanquam rem venalem pretio vendere.* *Παραβάλλειν.* Abire. *Abire in Siciliam ad tyrannum.* Et alibi: *Cum sacra deae polluissent, et cum viris rem habuissent, secundum leges punitae sunt.* ubi *παραβαλοῦσαι* significat quod est coeuntes. *Παραβαλεῖς.* Admovebis, comparabis, accedes. *Παραβαλλόμενον. Non licebat enim ipsi cum Thracum nive conflictanti tapetas largiri.* Et *Παραβαλλόμενος*, comparatus. *Principio cum optimis regibus comparatus.* *Παραβαλών.*

θουσίρου Ἵππῳ, μηκέτι τὸ πέρα σπουδῇ ἐλαύνειν ἐκέλευεν. Καὶ Παραβάλλω, αἰτιατικῇ.

Παραβαλών. χαλάσας. *Ἀριστοφάνης·*

Ὥσπερ παλαισιὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους.

ὥσπερ καὶ τὸ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν.

Παραβάλλοιτο. ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο. *Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.*

Παράβασις. τοῦτο λέγεται παράβασις, ἅπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντες οἱ χορευταὶ πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἐξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλεύῃ τοῖς θεωμένοις, ἢ ἄλλο λέγῃ τι ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως. παράβασις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπήρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως· ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἐστᾶσι μὲν γὰρ κατὰ στοῖχον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν ἀποβλέποντες· ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἑστῶτες, καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες τὸν λόγον ποιοῦνται· εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταί, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Παιδαρίῳ·

Εἰ μὲν μὴ λίαν, ... ἄνδρες, ἠναγκαζόμην στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν.

ἅμφω σημήνας, καὶ τὸ στρέφεσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν. καὶ Πισίδης·

Τὸν παριβάτην συμβαλὼν πλασμῷ ξένῳ, πρὸ τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς ἀνιστάτην.

Παραβαίνω. Μή τι παραβαίνειν ἔδοξε τῶν κοινῶν;

Παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς. τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι· πάνυ ἀκολούθως. Θουκυδίδης.

---

3. χαλάσας | σχάσας E. Ἀριστοφάνης | Pac. 34. Ubi ὡς Med. 6. *Παραβαλοιτο. ἀντὶ τοῦ παρ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* παραπέμψαιτο | Sic habet A. itemque Harpocratio | et Phot. |. At priores editt. | et B. E. C. | mutile *πέμψαιτο. Küst.* 8. *Παράβασις. τοῦτο λέγεται παράβασις, ἅπερ ἔλ.*] Enarrator Comici in Pac. 733. rem eadem his verbis exponit: *Νῦν παραβάσει κέχρηται ὁ χορός, μηδὲν περὶ τοῦ προκειμένου λέγων, ἢ τὸν ποιητὴν ἐπαινῶν. παράβασιν δὲ τοῦτο ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν χορὸν ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς τὴν κατωτικρὺ τοῦ θεάτρου ὄψιν, ὁπότε ἐβούλετο ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναί τι ἔξω τῆς ὑποθέσεως, ἄνευ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς τὸ θέατρον διὰ τοῦ χοροῦ. ἐστρέφετο δὲ ὁ χορός, καὶ ἐγίνοντο στίχοι δ'. εἶτα διελθόντες*, etc. Reliqua enim, ut apud Suidam. *Küst.* 9. *Ἔλεγον ἐπιστρέφοντες ὁ χορός* | Legerim, *Ἔλεγεν ἐπιστρέφων ὁ χορός. Küst.* Contrariam rationem monstravit *οἱ χ°* A. id est, *οἱ χορευταί.* 12. *τῆς ὑποθέσεως λέγῃ* | *λέγῃ* (*λέγει τι* A. *λέγει* etiam Med.) *τῆς ὑποθέσεως* A. B. E. *λέγῃ τι τ. ὑ.* C. Parum accurate Gaisfordus, qui neque *ἄλλο τι* neque *ἐκτὸς* ante *τῆς* vulgatum quibus libris nitatur docuit. Interim editum *ἄλλο τι ἐκτὸς τῆς ὑ. λέγῃ* ex MSS. indicis refingi, servato quod Gaisf. dedit *λέγῃ ἐκτὸς τ. ὑ.* 15. *κατὰ στοιχεῖον* | Lege *κατὰ στίχον. Küst. στοῖχον* A. B. C m. sec. *στίχον* C pr. 16. *προσβλέποντες* | *ἀποβλέποντες* A. cum Hephaest. p. 132. pr.

1. *ἐποιοῦντο* | *ποιοῦνται* A. B. E. Med. *ποιῶνται* C. 3. *αὐτὸ τὸ στρέφεσθαι οἱ ποιηταὶ* C. Unde petendum videtur *αὐτό*: quamquam praestat *ταὐτό*. 5. *τῷ Παιδαρίῳ* | *Παιδαρῷ* vulg. 6. *Εἰ μὲν μὴ λίαν, ἄνδρες, ἠναγκ.*] Locum hunc sic distinguendum et in versus redigendum esse me monuit Bentleius: *Εἰ μὲν μὴ λίαν* (deest hic anapaestus) *ἄνδρες, ἠναγκαζόμην Στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν.* Simili metro usus est Aristophanes in parabasi Nubium, cuius initium tale est, *Ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρός γ' ὑμᾶς ἐλευθέρως Τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.* Vide Hephaestionem p. 57. ubi plura huiusmodi citat ex Eupolide et Cratino, a quo tanquam inventore metrum hoc *Κρατίνειον* vocatur. *Küst.* Qui correxerat *τοιάνδε* editum, relicto tamen *δεῦρο*: debuitque metrum vocare Eupolideum, cuius in exemplis haec numeravit Porsonus Aristophanic. in Nub. 518. 10. *Πισίδης* | De Exped. Heracl. Acroas. II, 284. 11. *συμβαλὼν* | *παραβαλὼν* B. E. *τὴν παράβασιν συμβαλὼν* C. *καὶ τὸν π. βαλὼν* et mox *ἀντιστάδην* Pisid. *πλασμῷ* | Portus suspicabatur legendum esse *πλαστῷ*: quam coniecturam, utpote de loco, de cuius sensu nihil certi statui potest, in medio relinquo. *Küst.* Falsam interpretationem reliqui, cum nulla sit copia libri Fogginiani. 13. *Παραβαίνω* | *γενικῇ* addunt B. E. Med. item in fine *καὶ αἰτιατικῇ*. Gl. om. A. qui in marg. *Παραβαίνω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.* Apparet glossam recens accessisse. 15. *Παραβεβάσθαι*] Suidas in hac voce corruptus est, quod iam vidit Dukerus. Eum puto levi opera restitui posse, si legamus *οὐ πάνυ ἀκολούθως*, seu quod malim *πάνυ ἀνακολούθως*: *valde irregulariter.* Nam quia a *παραβεβηκέναι* analogice *παραβεβῆσθαι* dicendum erat, hoc Suidas seu quisquis alius observare operae pretium duxit, licet, quod sciam, nunquam aliter loquantur Graeci. *Abresch.* Observ. Misc. III. p. 148. Negavit Dukerus in Thucyd. I, 123. se intelligere, quae horum verborum esset sententia. Nihil mutat Photius, neque video quid possit desiderari. Nam grammaticus rarum sed analogiae consentaneum monet esse *παραβεβάσθαι* (sic scr.), item ut *παραβεβασμένοις ὅρκοις* apud Demosth. de foed. Alex. p. 214. f. *πάνυ ἀκόλουθον* C. omisso *Θουκυδίδης.*

Qui prope collocavit, qui admovit. *Ille vero cum equum suum Parthamasiri equo admovisset, non amplius tanta contentione cum festinare iussit. Παραβάλλω* inmittur accusativo. *Παραβαλών.* Qui exseruit. Aristophanes: *Tanquam luctator dentes molares exserens.* sic etiam laxare remum *παραβεβλῆσθαι* dicitur. *Παραβάλλοιτο.* Prosequeretur. Aeschines contra Ctesiphontem. *Παράβασις.* Parabasis vocatur id, quod chorus ad spectatores conversus dicit, cum poeta continuitate fabulae interrupta spectatoribus consilia dat, aut aliud quid extra propositum argumentum dicit. sic autem dicitur, quod cum argumento fabulae non cohaeret: vel quod chorus loco mutato se convertit. qui enim chorum constituunt ordine stantes versus orchestram spectant. cum vero convertuntur, theatrum respicientes verba faciunt: deinde facta parabasi, quam vocant, rursus conversi ad priorem statum revertebantur. declarant id ipsi poetae, conversionis semper mentionem facientes, cum de parabasi loquuntur. Plato Comicus in *Paedario*: *Nisi magna necessitas cogeret, viri, huc me convertere, haud sane huc ob talem orationem processissem.* utrumque nimirum significat, et conversionem et parabasin. Et Pisides: *Parabaten cum pacto hospite committens, ante pugnam in adversarium immisisti. Παραβαίνω. Numquid eorum quae ad rempublicam spectant violare visus est? Παραβεβάσθαι τὰς σπ.* Thucydides: *Foedera violata fuisse.* est passivi

Παραβέβλησαι. παραβόλως κέχρησαι. Καὶ παραβέβλησαι τῷ βίῳ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν, οὐδεμιᾶς ἀνάγκης σοι προκειμένης.

Παραβιάζω. αἰτιατικῇ.

Παραβιάζεσθαι. παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπουσα θατέρῳ. μὴ ἀτενίζουσα, φησίν, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

Παραβλήδην. ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς.

Παραβληθησόμενος. συγκριθησόμενος, ὁμοιωθησόμενος.

Παραβλῶπες. παρορῶντες, διεστραμμένας ἔχοντες τὰς ὄψεις. Ὅμηρος·

Χωλαί τε ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ.

Παραβλύσας. παραβαλών, ἀποπτύσας. Εἴποτε ἠττηθεὶς οἴνου καὶ παραβλύσας τὸ περιττόν, εἶτα ὕπνου μέτοχος γένοιτο.

Παραβολή. λόγος αἰνιγματώδης καὶ κεκρυμμένος, πρὸς ὠφέλειαν φέρων.

Παραβολή. διήγημα. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου. ἀντὶ τοῦ, ἐν διηγήσει ἀρχαίων λόγων. καὶ ἡ ὁμοίωσις, καὶ τὸ λάλημα, καὶ ὑπόδειγμα. Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Παραβολή. πραγμάτων ὁμοίωσις.

Παράβολος. Ἀρισοφάνης Σφηξί·

Πονηρὸς εἰ πύρρῳ τέχνης, καὶ παράβολος.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ γνήσιος. Ἰώσηπος περὶ τῆς ἐγγαστρίμύθου· Ταύτην αἰτοῦμαι χάριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας.

Παραβόλως. Πολύβιος· Μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ἡλίκην δυναστείαν παραβόλως ἀντοφθαλμήσας.

Παραβολώτερος. ἀνόητος.

Παραβραβεύοντα. διακρίνοντα, διορίζοντα. Ἀποκλίνοντα τὸ Περσικὸν διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα. ἀρσενικὸν ὁ φάραγξ.

---

1. *Παραβέβλησαι*] V. Wass. in Thuc. III, 14. et Wessel. in Diod. III, 36. 3. *προκειμένης* | *προκειμένης* A. B. C. Supra *λόγω* C. pro *βίω*. 4. Om. vulg. Solum *παραβιάζομαι* extare docent quae congessit Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 270. sq. 5. *Παραβιάζεσθαι*] *παραβιβάσθαι* A. 6. *Παραβλέπουσα θατέρῳ* | Aristoph. Eccles. 494. (520.) Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλέπουσα θατέρῳ. Hunc locum Suidas hic repetere voluit. *Küst.* Cf. Vesp. 547. 8. *Παραβλήδην. ἀπατ.*] Usus est hac voce Homerus Il. δ'. 6. ubi vide Scholiastam. Eustathius in Odyss. ά. p. 1406, 22. *Καὶ παραβλήδην παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ συγκριτικῶς, ὡς οἱ πλείους φασί· κατὰ δὲ τὸν Σουίδαν, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς.* Ad hunc ipsum locum Suidae respexit. *Küst.* Vide supra v. *Παραβαλέσθαι*. Rectius interpretatur Schol. Eurip. Androm. 289. cui inuptus quod Hesychius subiecit, *ἐξ ἀντιβολῆς παραβάλλοντες*. 11. *Παραβλῶπες* | Vid. *Σοφοκλῆς. Hemst.* Accedant Luciani Synesiique loci. 12. Ὅμηρος addidit A. 13. *Χωλαί τε, ῥυσαί τε, παρ.* | Est versus Homericus Il. ζ. 499. (503.) *Küst. ῥυσαί* probavi cum A. Vid. Seidler. in E. El. 485. et Schneid. in Plat. Civit. T. II. p. 15. Mox *τ' ὀφθαλμώ* A. *τὼ ὀφθαλμώ* Med. *τὼ ὀφθαλμοί* Küst. 14. *Εἴποτε* | Aeliano tribuit Valckenarius. Scriptori locus Homericus Il. ζ. 491. obversabatur. *Παραβλύζειν* quidem similiter posuit Eunapius V. Soph. p. 22. 17. *Παραβολή. λόγος* | Ex Ps. LXXVII, 2. ubi Theodoretus: *παραβολὴν ἐκάλεσε τὴν τοιαύτην διήγησιν, αἰνιγματώδη οὖσαν καὶ κεκρυμμένην τὴν ὠφέλειαν προσφέρουσαν. Ernest.* De parabolae definitione satis est ad Rhetores Graecos ablegasse.

1. *Παραβολή. διήγημα* | Ita Il. Paral. 7, 20. *δώσω τὸν οἶκον τοῦτον εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.* et Sapient. V, 3. Verba illa *ἀνοίξω* etc. iterum sunt e Ps. LXXVII, 2. quorum sententia parallela haec est, *φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς*, quae Theodoretus explicat, *ἀρχαῖα προβλήματα. Ernest.* V. Zon. p. 1508. sq. 4. *Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβ.* | Psalm. XLIII. *Küst.* 7. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 192. Locum om. C. *σφηξί* Med. 9. *οὐ γνήσιος* | Mirabilis Scholiorum interpretatio. Praestabat doctrina Phrynichi Segu. p. 60. *ὁ ἐπ' οὐδενὶ δικαίῳ παραβαλλόμενος τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν.* Ἰώσηπος | Antiq. Iud. lib. VII. c. 15. p. 205. *Küst.* Sive VI, 14, 3. *ταύτην αἰτουμένῃ παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν κιλ.* 10. *τὴν χάριν*] *τὴν* omisi cum A. B. E. C. Med. idque Iosepho demendum. De hac structura vide, si opus est, Ellendt. in Arrian. VII, 23. 12. *Παραβόλως*] V. Hasius in Leon. Diac. p. 195. *Πολύβιος* | Lib. II. c. 24. sed ubi legitur *ἀντοφθαλμήσας*, per *η*, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst. ἀντοφθαλμήσας* B. E. C. *ἀντοφθαλμῶ* A. *ἀντοφθαλμίσας* edd. vett. Supra *ταῦτα τὰ* C. 15. *Παραβολώτερος*] Polyb. p. 82. *Tomp.* MS. 16. *Παραβραβεύοντα*] Isidor. Pelus. III. Ep. 149. *Παραβραβεύσαι τὴν ἀλήθειαν ἐγχειρήσαντες*, qui veritatem adulterare tentassent. *Reines.* A Polybio verbum accepit Plutarchus; nec recessit Theophylactus a notione tralaticia, significans ille locorum iniquitatem, qua Persae ab alea fortunae declinarentur. 17. *Ἀποκλίνοντα τὸ Περσικὸν διὰ τὸν παραβρ.* | Locus hic emendandus et supplendus est ex Theophyl. Simocatta, apud quem lib. II. c. 8. sic legitur: *Τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν τῆς τάφρου ἐξαλλάττεσθαι κατορύγειο, συμπλοκῆς ἐμέλλουν, τοῦ δὲ Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος διὰ τὴν παραβραβεύουσαν φάραγγα, τέως ἀνακωχὴν ὁ φόνος ἐλάμβανε.* Vide etiam infra v. *Φάραγξ*, ubi locus hic repetitur. *Küst.* Notandum *τὸν φάραγγα* Suidam in suo quodam exemplo deprehendisse.

---

forma regulis analogiae consentiens. *Παραβέβλησαι.* In periculum temere irruisti. *Vitae periculum adisti propter benevolentiam erga me, nulla necessitate proposita. Παραβιβάζεσθαι.* Praeteriri. *Παραβλέπουσα θατέρῳ. Uno tantum oculo oblique contuens.* non, inquit, intentis oculis, sed uno tantum oculo aspiciens. *Παραβλήδην.* Fallaciter, dolose. *Παραβληθησόμενος.* Conferendus, comparandus. *Παραβλῶπες.* Oblique intuentes, distortos oculos habentes. Homerus: *Claudae, rugosae, oculos distortos habentes. Παραβλύσας.* Qui eiecit, qui evomuit. *Si forte vino gravatus, cum superfluum eromuerit, deinde ad somnum se componat. Παραβολή.* Oratio reconditum et occultum sensum habens, et ad praecipiendum utilis. *Παραβολή.* Narratio. *Aperiam in parabolis os meum.* id est, res antiquas narrabo. item comparatio, fabula, exemplum. *Nos fabulam inter gentes fecisti. Παραβολή.* Comparatio. *Παράβολος.* Adulterinus. Aristophanes *Vespis: Cumulum artium malarum ascendisti, et improbum agis.* Iosephus de ventriloqua vate inquit: *Hanc ab illo gratiam pro temeraria vaticinatione reposcens. Παραβόλως.* Polybius: *Deinde adversus quantum imperium quanta audacia oculos attollere sustinuerit. Παραβολώτερος.* Temerarius. *Παραβραβεύοντα.* Discernentem, dirimentem. *Persae vero impressionem hostis ritabant, propter voraginem inter ipsos et*

Παραβύουσα. παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον. παρακεκρυμμένον, λάθρα γινόμενον.

Παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἔνδεκα. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἧς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παραγάγῃς. παρηγορήσῃς.

Μηκέτι παραγάγῃς, ν' οὐ
πάρεισιν ἐλπίδων
ἔτι κοινοτόκων
εὐπατριδῶν ἀρωγοί.

Παραγγελία. Παραγγελία περὶ τοντονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε. Καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· Καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

Παράγγελμα. προτροπή, προκάταρξις. Κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοκελεύστου τῆς προθυμίας τῶν θεωμένων.

Παραγγέλλοντα. δεχόμενον τὴν ἀρχήν. Ὁ δὲ Φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν Πόπλιον ἀποδείκνυσιν ὕπατον, οὐδ' αὐτὸν παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν.

Παραγγέλλοντας. Οἱ δὲ Ἀρειανοὶ ὄντες προφάσει τοῦ δόγματος ἀφικόμενοι ἐν Καρχηδόνι, περὶ τοὺς εἰς ἱερωσύνην παραγγέλλοντας ὅπως ὁ Γεζέριχος παρασκευῆς ἔχει καὶ γνώμης, μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ τελοῦντας. καὶ Ξενοφῶν· Ὁ δὲ καταφεύγει ἐς τὸ αὐτοῦ στράτευμα, καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. Καὶ αὖθις· Στρατιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων. ἀντὶ τοῦ καταλέγων.

Παραγγέλλων. ἀντὶ τοῦ συνδιερχόμενος, συνδιατρίβων, συν"αναστρεφόμενος. Ὁ δὲ παραγ- 27
γέλλων ποτὲ μὲν τοῖς, ποτὲ δὲ τοῖς, ἥρπαζε μετ' αὐτῶν καὶ διεδύετο. ἢ παραγγέλλων, ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος.

---

2. *Παράβυστον*] Vide potissimum Wyttenb. in Eunap. p. 290. sq. *παρακεκαλυμμένον*] *παρακεκρυμμένον* A. B. E. Photius, Lex. Bachm. p. 328. et Etym. M. Omisit Lex. Rhet. p. 292. Uberius haec persecutus est Schol. Luciani Necyom. 17. 4. *Παράβυστον. οὕτως ἐκαλ.*] Ex Harpocratione. Confer Meurs. Attic. Lectt. lib. II. c. 9. *Küst.* Adde Taylor. in Demosth. Timocr. p. 720. 5. *ἐδίκαζοντο*] *ἐδίκαζον* A. Photius et Harpocr. 8. *Πατροκλέους*] Ante *Προκλέους*. Em. I. Meursius L. A. I, 18. *Hemst. Προκλέους* E. Sed *προκλέους* Med. ac *Πατροκλέους* diserte C. 10. *παραπληρωμάτων*] *πληρωμάτων* A. 11. *Παραγάγῃς*] Pausan. p. 218. sive III, 6, 2. contulit *Toup.* 12. *Μηκέτι παραγ.*] Sophocl. Electr. 855—59. *μηκέτ' οὐ* C. 15. *εὐπατριδᾶν*] *εὐπατριδῶν* A. C. 16. *Παραγγελία*] Ex Harpocratione. *Küst.* Plutarch. Paul. Aemil. p. 259. *χάριτας καὶ παραγγελίας. Toup.* MS. *Ὅση σπουδὴ καὶ παραγγ. περὶ τουτ. τὸν ἀγ. γέγονε*] Haec sunt verba Demosthenis initio orationis *περὶ τῆς παραπρεσβ.*, unde sensus huius loci supplendus est. *Küst. ὅση σπουδὴ καὶ* delevi cum A. B. E. C. Phot. *ὅση — παραγγελία* item om. optimi Harp. libri. 18. *ἐν τῷ κ. Κτησιφ.*] Ipso principio. 20. *τὴν παράταξιν*] *τὴν* om. A. B. E. C. Phot.

1. *ἰδίας*] *ἰδίᾳ* Harp. liber Parisinus. Conferas tamen *δημοσίας* in v. *Αἰδεσία* usurpatum. 3. *προκάταρξις*] *κάταρξις* A. *Κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ τοῦ παραγγ.*] Fragmentum hoc assignatur Arriano supra v. *Αὐτοκέλευστος. Küst.* 4. *τοῦ* ante *παραγγέλματος* om. A. B. E. C. 8. *παραγγέλλοντα τὴν ἀρχ.*] De hac phrasi vide Valesium in Euagr. lib. II. c. 1. *Küst.* 9. *Παραγγέλλοντας*] Omnia ab h. v. usque ad *Παρακαταβολή* om. A. qui habet in marg. *Παραδειγματίζω: αἰτιατική. Παραδιδάσκω: αἰτιατική. Παραδίδωμι: δοτική. Παραθραμὼ: αἰτιατική. Παραδυναστεύω: δοτική.* Item post v. *Παραδιαιτᾶσθαι* Med. habet: *Παραδιδάσκω. αἰτιατικῇ. Παραδίδωμι. δοτικῇ.* 11. *περὶ*] *παρὰ* B. E. C. Med. Supra *ἀφικομένους* C. 12. *Γεζέριχος*] Ex Prisco historico forsan. Vid. Vales. in Euagr. p. 308. *Toup.* MS. Parum credibile de rebus christianorum a Prisco traditum fuisse. *ὁ* om. C. qui mox *ἔχειν. μαθεῖν*] Deest verbum *ἔμελλον*, vel simile quid. *Küst.* Sed fortasse nihil deest, si *μαθεῖν* referimus ad *ἀφικόμενοι*. 13. *Ξενοφῶν*] Anab. I, 5, 13. 17. *ἀντὶ τοῦ συνδιερχόμενος, συναναστρ.*] Pessime. Nihil enim haec interpretatio cum verbo *παραγγέλλων* commune habet. Quare nugis et deliriis grammaticorum haec per me accenseas licet. *Küst.* Mira quidem interpretatio: sed fatendum tamen orationem incerti scriptoris ambiguam esse, ut nescias, *παραγγέλλων* ad militaremne disciplinam spectet an significatum sequatur haud vulgarem: de quo dubitasse grammaticum docet illud novissimum *ἀπροόπτως ἐρχόμενος. συνδιερχόμενος*] *συνερχόμενος* C. Gronovius ascripsit *συνδιαφερόμενος. συνδιατρίβων* addunt B. C. Med.

---

hostem interiectam. ubi *φάραγξ* est generis masculini. *Παραβύουσα.* Occultans. *Παράβυστον.* Occultum, clandestinum. *Παράβυστον.* Ita vocabatur apud Athenienses iudicium quoddam, cui Undecimviri praeerant. item in thalamis lectus quidam appellabatur *παράβυστος*: cuius meminit Hyperides in oratione contra Patroclem. apparet autem haec dici per metaphoram, ductam ab iis quae sarcinis inferciuntur et inculcantur. *Παραγάγῃς.* Consoleris. *Noli me consolari, quae nullum amplius auxilium sperem a fratre communi nostraeque nobilitatis rindice.* *Παραγγελία. Quantus ambitus extiterit in hoc iudicio.* Eadem fere sententia Aeschines in oratione contra Ctesiphontem usus est: *Quanta contentio sit adversariorum videtis, quantoque studio se ad hoc iudicium pararint, et quibus usi sint in foro precibus quidam.* Dinarchus in denunciatione adversus Polyeuctum: *Ac privatim prensationes et preces adhibitas.* *Παράγγελμα.* Adhortatio, signum auspicantis. *Ac plausus frequens ortus est, nullius iussu, sed ex voluntario spectatorum studio.* *Παραγγέλλοντα.* Eum qui magistratum ambit. *Fabius autem consul creatus collegam designat Publium, quamquam ille magistratum non ambierat.* *Παραγγέλλοντας.* *Illi vero sectam Arianorum secuti ac praetextentes Carthaginem venerunt, ut explorarent, quo animo Gensericus erga sacerdotes esset.* Et Xenophon: *Ille vero ad exercitum suum confugiens statim ad arma capienda concurri iubet.* Et alibi: *Exercitum quam maximum ad bellum conscribi iubens.* *Παραγγέλλων.* Simul transiens, cum aliquo versans et commorans. *Ille vero modo hos modo illos educens cum iis praedas agebat.* vel

Παράγγελσις. Αἱ γὰρ παραγγέλσεις οὐ καθ' ἓν ὡς πρότερον, ἀλλὰ δίτταὶ ἐγένοντο.

Παράγεσθαι. μεταπείθεσθαι. Θουκυδίδης· Κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μόνον παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες ἀπαγγελοῦσι.

Παραγγείλας. Ὃ δὲ ἀνεχώρησεν, οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας. ἀντὶ τοῦ σημήνας. Καὶ αὖθις· Πολισμάτια ἐκτόπια τὸ παντελὲς ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων.

Παραγκωνίσας. ἀποστρέψας, ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

Παραγνούς. παρανοήσας.

Παραγωγαῖς. ἐξαπάταις. Σοφίσμασι δὲ καὶ παραγωγαῖς ἀεί τε καὶ καθημέραν ἡμᾶς ἐκκρούοντες κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μέν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ· διπλεύρῳ δέ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δέ, ὅταν τριχόθεν· τετραπλεύρῳ δέ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Παραγραμματίζων. ὅπερ παρήχημα λέγεται. Τίμων οὕτωσὶ παραγραμματίζων αὐτόν, ὡς ἀνέπλασε Πλάτων πεπλασμένα θαύματα. οἷόν ἐστι, παυσάμενος Παυσανίας, καὶ Σαμία μία ναῦς.

Παραγραμματισμός. ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ· οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη, βυρσίνη· β̄ ἀντὶ τοῦ μ̄. ὡς Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ̄ τῷ β̄ ἐχρήσατο. δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη εἰρη-

---

1. καθ' ἓν] καθ' ἑνὸς B. E. Mox ἐγίνοντο C. 3. *Παράγεσθαι*] Iosephus Vita sua p. 4. ubi pro *παραγενόμενος* l. *παραγόμενος*. Schol. Thucyd. ἀπατᾶσθαι. Theophil. ad Autol. p. 234. *γνῶναι τὸ ἀληθὲς καὶ μὴ παράγεσθαι*, ubi vulg. ante Fellum *παραγενέσθαι*, quod male defendit Wolfius. *Toup.* MS. *Θουκυδίδης*] Lib. I. c. 91. ubi sic legitur: *Κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες χρηστοί, καὶ πιστῶς ἀναγγελοῦσι.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* 4. *μόνοις*] *μόνον* B. E. *μόνον λόγοις* C. 6. *οἱ δὲ ἀνεχώρησαν παρακλητικὸν* C. 8. *Πολίσματα*] *πολισμάτια* dedi cum B. et gl. *Ἐκτόπια*, ubi horum pars recurrit. 10. *Παραγκωνίσας*] Agathias p. 100. [immo III, 27. p. 104.] Heliodor. p. 319. Euagrius p. 250. *Toup.* MS. Adde Strab. V. p. 229. Debuit autem Suidas *Παραγκωνισάμενος*. Recte Hesychius. 12. *Παραγνούς*] Xenophon p. 711. *Toup.* MS. 13. *Σοφίσμασι δὲ καὶ*] Hoc fragmentum descripsit Suidas ex Procopio in Gothicis lib. III. (c. 16.) p. 280. Huc facit Herodotus VI, 62. *Ἀναγκαζόμενος μέντοι τῷ τε ὅρκῳ καὶ τῆς ἀπάτης τῇ παραγωγῇ*. *Toup.* Recurrit locus in v. *Παράλογος*. 16. *Παραγωγὴ λέγ.*] Cum toto hoc loco confer Aelianum in Tactic. c. 37. *Küst.* Sive Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 512. et Append. Suidae.

5. ἢ *διπλεύρῳ* om. B. E. C. Med. 6. *φοβῇ*] *φοβηθῇ* C. cum Append. 10. *παρήχημα*] *παράρημα* B. *παράχρημα* E. Vulgatam lectionem mendosam esse sensit H. Steph. Thes. L. G. I. p. 875. A. Vulg. habet C. *Gaisf.* Qui novam dedit formulam *παρὰ ῥῆμα*. Apparet quidem ex Hermogenis de Invent. IV, 7. eiusque interpretum atque Eustathii locis, aliquid inter *παραγραμματισμὸν* et *παρήχησιν* interesse; sed ad Suidae usum arbitramur non multum referre. Ceterum Anonymus in Walzii Rhett. T. III. p. 661. *ὁ μὲν παραγραμματισμὸς καλεῖται παρῳδία, ὡς ὅταν ἀντὶ κύρακος κόλακος εἴπῃς παίζων.* 11. *Τίμων οὑτωσὶ παραγραμματ.*] Haec sumpta sunt ex Laertio, apud quem in Platone segm. 26. rectius sic legitur: *Ἀλλὰ καὶ Τίμων οὑτωσὶ παραγραμματίζων αὐτὸν (φησίν·) Ὡς ἀνέπλασε Πλάτων, πεπλασμένα θαύματα εἰδώς.* Eundem versum Timonis adducit etiam Athenaeus lib. XI. [p. 505. E.] qui pro *ἀνέπλασε* habet *ἀνέπλαττε*: quae lectio sono litterarum ad vocem *Πλάτων* propius accedit, et proinde praeferenda est. *Küst.* *οὑτοσὶ* E. C. 12. *ὀνόματα*] *ῥήματα* B. E. C. cum Athenaei codd. inferioribus. *θαύματα* Laertius. 13. *παυσάμενος Παυσανίας*] Allusit ad Platonis Symp. p. 185. C. quem locum usurpat etiam Hermogenes de Ideis l. 12. p. 284. Idem alterius *Σαμία μία ναῦς* ut Thucydidei meminit ib. p. 286. neque aliter Eustathius (velut in Dionys. Perieg. 647.); quamquam testimonium illud ab Walzio e l. III. c. 16. excitatum omnino fallit. Voluit opinor *Σαμίαν μίαν* in VIII, 16. consignatum. 16. *ὡς Ἀριστοφάνης*] Equ. 57. *Κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην Ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων*. Scholiasta in eum locum: *Ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων. ῥητῆρα, ἱμάντα. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα, ἐναλλαγὴν στοιχείου ἐργασάμενος. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μυῤῥίνην ἔχων ἀποσοβεῖ τὰς μυίας. ταύτῃ γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί.* Ultima sunt mutila, quae sic recte suppleveris, *ταύτῃ γὰρ ἀπεσόβουν τὰς μυίας· καὶ τῇ αὐτῇ ἐστεφανοῦντο* etc. Sic enim scribendum esse et ex sensu et hoc loco Suidae manifestum est. *Küst.* Is debebat etiam novissimas Schol. voces ascribere: *βυρσίνην, εἶπεν, ἔχων ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας, ὡς πρὸς βυρσοδέψην.* Unde facile colligitur locum membris disiectis vel redundantibus esse perturbatum. Itaque

---

παραγγέλλων, ex improviso veniens. *Παράγγελσις. Edicta enim non singulatim, ut antea, sed bina proponebantur.* *Παράγεσθαι.* Ab sententia deduci. Thucydides: *Suasit illis, ut ne verbis se falli paterentur, sed potius ex suorum civium numero viros mitterent, qui rem fideliter renunciarent.* *Παραγγείλας.* Qui significavit. *Ille vero recessit, cum ne receptui quidem cecinisset.* Et alibi: *Oppidula prorsus ab omnibus libris et edictis remota.* *Παραγκωνίσας.* Qui retorsit, qui ex cubitis religavit. *Παραγνούς.* Delirans. *Παραγωγαῖς.* Fallaciis. *Cum autem semper et quotidie fallaciis dolisque nos deceperint, rerum nostrarum praeter expectationem facti sunt domini.* *Παραγωγή.* Paragoge dicitur, cum phalanx procedit, a sinistra vel a dextra duces habens. et si quidem a sinistra duces habeat, sinistra paragoge vocatur; sin a dextra, dextra paragoge. sive vero per epagogen ducatur agmen, sive per paragogen, phalanx vel unum tantum latus habebit, vel duplex, vel triplex, vel quadruplex. et unum quidem latus habebit, cum ab una tantum parte hostis metuetur. duplex vero, cum a duabus; triplex, cum a tribus; quadruplex denique, cum ab omnibus partibus invasio hostilis metuitur. *Παραγραμματίζων.* Ludens nominibus similiter sonantibus. *Timon sic nominibus ludens eum perstringebat, ut confinxit Plato conficta miracula sciens.* huiusmodi etiam est, *παυσάμενος Παυσανίας*, et *Σαμία μία ναῦς.* *Παραγραμματισμός.* Paragrammatismus fit, cum littera pro littera ponitur: ut cum pro *μυρσίνη* dicitur *βυρσίνη*, posito β̄ pro μ̄. sic Aristophanes β̄ et μ̄ commutavit: cum enim dicendum esset *μυρσίνη* (ramis enim myrteis

κε· ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. καὶ μυρσίνῃ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐν Κλωπιδῶν, ἀντὶ τοῦ Κεκροπιδῶν, Λ ἀντὶ τοῦ Ρ.

28 ‖ *Παραγράφεται.* ἐξουθενεῖ, παραιτεῖται, ἀποβάλλεται. καὶ ἐν συνθέσει ἀπαράγραφον. Ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον· περὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Παραγραφή. ὅταν λέγῃ τις ὅτι τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, εἰςήχθη πρότερον εἰς διακαστήριον, καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις, καὶ διὰ τοῦτό φησι μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκειν τοῖς δικασταῖς, οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνύς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες. καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή, καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰςάξων, ὥςπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας. τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰςάγειν τινά. παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτόν τι ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παραγραφή. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῆς γραφῆς. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτῷ, ἀφ' οὗ παρέγραψα· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησίν, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστὶν περιγεγραμμένου.

Παραγράφω. αἰτιατικῇ.

Παράδειγμα. εἰκών, ἢ χαρακτὴρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ· οἷον

Suidam, expulsis quae post *εἰπεῖν* extant *μυρσίνη βυρσίνη*, sic redintegrabimus: *δέον γὰρ εἰπεῖν, μυρρίνην ἔχων ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας, ὁ δὲ εἰρηκε, βυρσίνην ἔχων, [ὡς πρὸς βυρσοδέψην·] ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ ἔπαιξε κτλ. καὶ γὰρ μυρσίνῃ . . στρατηγοί.* Scholiorum autem congeriem aliter atque Küsterus invabimus: — *ἰμάντα. βυρσίνην — ὡς πρὸς βυρσοδέψην. ἔπαιξε δὲ* et quae sequuntur, nullis supplementis augenda.

3. *ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐν Κλοπιδ.*] Haec referenda sunt ad locum illum Aristophanis in eadem fabula v. 79. *Τὼ χεῖρ' ἐκ Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.* Scholiasta: *τὸ δ' ἐν Κλωπιδῶν ἐναλλαγὴ πάλιν στοιχείου τοῦ Ρ εἰς τὸ Λ. Κρωπίδαι γὰρ δῆμος τῆς Ακεντίδος φυλῆς. ἔπαιξεν οὖν παρὰ τὸ κλέπτειν.* Hinc Suidam emendabis. *Küst.* *ἐν Κλοπιδῶν*] *ἐγκλωπιδῶν* B. *ἐν Κλωπιδῶν* E. *ἐγκλωπίδαι* C. Statim repone *Κρωπιδῶν*. Deinde cum B.E. removi glossam e Zon. p. 1499. sive ex v. *Παρέγγραπτον* repetitam: *Παραγράπτους καὶ Παρεγγράπτους. νόθους, ξένους.* Ubi Küsterus: „Confer Nostrum supra vv. *Ἀπεψηφίσατο* et *Διαψήφισις.*" Ac Toupius MS. „Hinc *μαρτυρίαν ἀπαράγραπτον* apud Diodor. Sic. p. 83. ita enim legend. cum Rhodomanno; cuius glossa est *ἀνόθευτον.*" 8. *ἀδελφοθέου*] Nova vox et ut videtur sincera; quamquam facile subit coniectare *τοῦ ἀδελφοῦ θεοῦ.* Sed v. Ducang. 9. *τὸ πρᾶγμα*] *ὅτι τὸ πρ.* Photius. *ὅτι περὶ οὗ τὸ πρ.* C. 10. *ὅπερ εἰςήχθη*] *ὅπερ* om. B.E. Photius. 11. *γεγένηται*] *γένηται* Photius. Omnia post *γνῶσις* C. ponit sub finem gl. seq. 13. *ἀναγινώσκειν*] *ἀναγινώσκει* Photius, recte. 15. *λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ — ψηφίσαντες*] Hasce nugas nisi totidem litteris Photius tueretur, sic fere sermonem instauraremus: *λέγει δὲ ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνύς, περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες — ἐψηφίσαντο.* Neque magis ferendum videtur *οὐδὲ ἔνεστιν.* Novissima disertius exposuit Append. Photii p. 676.

6. *Παραγραφή. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Diodor. Except. p. 573. *ὥςπερ ἀπὸ παραγραφῆς τῶν ἰδίων πράξεων*, i. e. *a tempore quo facinora ista iniusta fecerint.* Isocrates de Permut. p. 490. *Toup.* MS. Locos congessit Wernsdorfius in Himer. p. 91. sq. 7. *παρὰ*] *ἐπὶ* E. *παρ' αὐτοῦ* C. 8. *Ἰσοκράτης*] P. 322. A. ed. Steph. *ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς. ἀπὸ τῆς γραφῆς*] *ἀπογραφῆς* Photius, *ἀπὸ τῆς γραμμῆς ἣν μέχρι νῦν παράγραφον καλοῦμεν* Harpocr. Eum significatum verbi *παραγράφειν*, ut sit rubricam notare sive particulas orationis distinguere (cf. Schol. Aristoph. Pac. 1127.), disseruit Is. Vossius in Catull. p. 54. sq. 9. *παρ' αὐτῷ*] *παρ' αὐτοῦ* B.E.Med. Photius, om. Harpocr. Nec facile perspicere licet quo ista spectent. 10. *παρέγραψα*] *ἀντέγραψαν* Photius, *παρέγραψαν* C. 11. *οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου· καὶ παραγεγραμμένον, ὅπερ ἐστὶν ὡρισμένον*] Harpocratio rectius: *οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου· ὅ ἐστι, περιγεγραμμένου.* Sic etiam habet Photius in Lexico inedito. *Küst.* Item B.E. nisi quod habent *παραγεγραμμένου* pro *περιγ. παραγεγραφότος ὅ. ἐ. γεγραμμένον* C. 15. Om. Küst. 19. *ἀντιπαρατιθῇ* C.

---

muscae abigi solebant), *βυρσίνη* dixit, alludens ad coriarium. et myrto coronabantur imperatores. vel cum idem *Κλωπιδῶν* dixit pro *Κρωπιδῶν*, posito Λ pro Ρ. *Παραγράφεται.* Spernit, repudiat, exceptione utitur. inde compositum est *ἀπαράγραφον. Es testis omni exceptione maior.* de Iacobo fratre Christi haec dicuntur. *Παραγραφή.* Exceptio est, cum quis contendit, rem, de qua est controversia, in iudicium ante adductam, cognitionemque de ea habitam fuisse, ob eamque causam denuo de ea iudicari non oportere, sed potius leges iudicibus recitat, quae de rebus iisdem saepius iudicare non sinant; porro cum verba facit, iudicibus ostendens de eadem controversia eos, qui ante iudicarint, et iuste et secundum leges sententiam tulisse. hoc vocatur *παραγραφή.* id dicitur etiam in causa, de qua legibus nihil definitum est, quamque nemo in iudicium introducat, ut ceteras causas. ceterae enim causae suis quaeque sunt magistratibus assignatae, qui eas in iudicium introducant. exceptione igitur illis etiam uti licet, quibus intenditur crimen aliquod, de quo nulla lex lata sit. *Παραγραφή.* Non solum apud oratores de praescriptione ponitur, quae significatio communis est et nota: sed peculiariter Isocrates dixit, *ἀπὸ τῆς παραγραφῆς*, i. e. a scriptura. item quod vulgo dicimus, *ἀφ' οὗ παρέγραψα*, i. e. ex eo quod in medium attuli. Hyperides vero in oratione contra Demosthenem, *οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς* inquit, id est, ne ad tempus quidem definitum et circumscriptum. *Παράδειγμα.* Imago vel character, quo res aliqua sensibilis ob oculos ponatur. sciendum autem, aliud esse exemplum, aliud parabolam. exemplum enim est, cum quis simile cum simili confert: ut cum quis comparat

λογικῷ λογικόν. παραβολὴ δέ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ· οἷον ἀλόγῳ λογικὸν ἢ ἔμπαλιν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου. ἢ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου.

Παράδειγμα. τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο. ἡ μὲν γὰρ ἐπαγωγὴ ἐκ τῶν καθέκαστά ἐστιν ἐπὶ τὰ καθόλου ὁδός. παράδειγμα δὲ γίνεται τὸ ὅμοιον, καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου καὶ ἧττον γνωρίμου. διὸ ἐπαγωγὴ μὲν δι' ἑνὸς οὐ γίνεται· τὸ δὲ παράδειγμα ἀρκεῖ καὶ δι' ἑνὸς εἶναι. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγὴ τῷ διαλεκτικῷ οἰκειοτέρα· τὸ δὲ παράδειγμα τῷ ῥήτορι. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικὸς παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τοῦ λεγο-
29 μένου, εἰ μὴ εἴη γνώριμον· ὡς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδειγματικὸν γὰρ τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι· Ἆρά γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ ἡ αἴσθησις; παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορά, ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεῖξίν τινος παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου. ἡ δὲ παραβολὴ εἰκών ἐστιν, ὁμοιότητα πρός τι γεγονὸς σημαίνουσα.

Ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβάνεται καὶ τοῖς προκειμένοις ἁρμόζεται· ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη ὑποδείγματα ἀλλὰ ταυτότης· ἀλλὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἡμᾶς καὶ εἰς ὃ παρείληπται ἐκλεξαμένους τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἐᾶν· οἷον ὁ Πατριάρχης ὅτε λέγει περὶ τοῦ Σωτῆρος, Ἀναπεσὼν ὡς λέων, οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ τὸ ἄμαχον καὶ φοβερὸν καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες, τὸ δὲ θηριῶδες καὶ εἴ τι ἄλλο πρόσεστι παριππεύομεν. καὶ ὅταν λέγῃ, Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἀπορουμένη, τὸ τιμωρητικὸν μόνον ἐκληψόμεθα, ἀλλ' οὐκ ἄλλο τι τῶν τῇ ἄρκτῳ προσόντων.

Παράδειγμα. παράδειξις, ὁμοιότης, δήλωσις.

Παραδεικνῦσα καὶ Παραδεικνύντος καὶ Παραδεικνύναι.

Παράδεισος. ζήτει πλατύτερον ἐν τῷ Σεμίραμις.

---

1. λογικὸν λογικῷ] λογικῷ λογικόν E. Photius. Hinc supplendus Zon. p. 1513. 2. ἢ παράδειγμα] Sequentibus caret Photius. 3. καθέκαστα] τὰ καθέκαστα A. 5. τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγ. — ὁμοιότητα πρός τι γεγονὸς σημαίνουσα] Haec omnia descripta sunt ex Alexandro Aphrod. in lib. VIII. Topic. p. 254. *Küst.* 7. τὸ καθόλου] τὰ καθόλου B.E. 17. Similiter Planudes in Hermog. T. V. p. 396.

3. Ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Isidori Pelusiotae lib. III. Epist. 267. *Küst.* 8. ὅτε λέγει] ὅτε om. A. B.E. *V. 11. παριππευόμενοι] παριππεύομεν A. B.E. *V.Med. Rectius fecisset Küsterus δὲ ante θηριῶδες expungens. 12. Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτ.] Haec sunt verba prophetae Oseae c. XIII. v. 8. *Küst.* 13. ἄρκτος] ἄρκος A. B.E. *V. Med. itemque ἄρκῳ. ἐκληψόμεθα] ἐκλειψόμεθα A. B. 15—18. Glossulas hasce perturbavit Gaisfordus, secutus ut videtur librum A. Huic enim acceptam rettulit observationem, Photio agnitam, *Παράδειξις. ὁμοιότης, δήλωσις*, quam inter vv. *Παράδεισος* et *Παραδεικνῦσα* interiecit; idemque Gaisf. glossae *Παραδιαιτᾶσθαι* praemisit dudum vulgata *Παραδειγματίζω. αἰτιατικῇ*, quae cum A. V. expunxi. Nos ut ordinem litterarum tueremur, primum isti *παράδειξις*, quod nemo pro lemmate venditet, praefiximus cum C. *Παράδειγμα*, deinde gl. *Παραδεικνῦσα* (a Küstero neglectam, et recte quidem, si commenta magistrorum *Ἀποδεικνύναι, Δεικνύντα, Ὑποδεικνύω* hisque similia contendantur) et *Παράδεισος*, satis illam incertam, cum Med. disposuimus. 18. ζήτει . . *Σεμίραμις* om. *V. *πλατύτερον* om. Küstero servant A. B.E. Med. Statim Gaisfordus delevit cum A. B. V. E. articulum prolixum, cuius auctorem esse Io. Damascenum De Fide orthodoxa II, 11. annotavit Tittmannus in Zon. p. 1501. Nam a Zonara haec petierat Mediolanensis editor. Integrum locum apposuimus. *Παράδεισος. ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ Θεὸς ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστουργεῖν τὸν ἄνθρωπον, κατ' οἰκείαν εἰκόνα τε καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινὰ βασιλέα καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν αὐτῷ οἷόν τι βασίλειον, ἐν ᾧ διαιτώμενος μακαρίαν καὶ πανολβίαν ἔζη ζωήν. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ θεῖος παράδεισος, Θεοῦ χερσὶν ἐν Ἐδὲμ πεφυτευμένος (Ἐδὲμ δὲ τροφὴ [τρυφὴ a Küstero repositum Zon. cum gl. iam sublata Ἐδὲμ] ἑρμηνεύεται), ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος, εὐκράης δὲ [adde καὶ cum Zon.] ἀέρι λεπτοτάτῳ καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος, φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν, εὐωδίας πλήρης, φωτὸς ἔμπλεος, ὥρας ἁπάσης [πάσης Zon.] αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν. τινὲς μὲν οὖν τὸν παράδεισον αἰσθητὸν εἰραντάσθησαν· ἕτεροι δὲ νοητόν. πλὴν ἔμοιγε δοκεῖ, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος αἰσθητὸς καὶ νοητὸς ἅμα δεδημιούργητο, οὕτω καὶ τὸ τούτου ἱερώτατον τέμενος αἰσθητόν ἅμα καὶ νοητὸν καὶ διπλῆν ἔχον τὴν ἔμφασιν· τῷ μὲν σώματι ἐν τῷ θειοτάτῳ χώρῳ καὶ ὑπερκαλλεῖ, καθὼς εἴρηται, αὐλιζόμενος· τῇ δὲ ψυχῇ ἐν ὑπερτέρῳ καὶ ἀσυγκρίτῳ καὶ περικαλλεστέρῳ τόπῳ διατριβων,

---

animal rationis capax cum rationis capaci. parabola vero est, cum dissimile comparatur cum dissimili: ut brutum cum animali ratione praedito, vel vicissim. vel exemplum est oratio a singularibus ad universalia progrediens. vel demonstratio particulare per aliud particulare probans. *Παράδειγμα.* Exemplum et inductio sunt diversa. nam inductio est a singularibus ad universalia progressio. exemplum vero est simile, et simili notius et minus noto. quamobrem inductio per unum non fit; exemplum vero si per unum fiat, sufficit. et inductio magis convenit dialecticis; exemplum autem rhetoribus. sed tamen ipse dialecticus utitur exemplis ad perspicuitatem orationis, si non sit dilucida; ut si per similitudinem interroget. interrogatio autem per exemplum hoc modo fit: Estne contrariorum eadem scientia, sicut sensus? exempli vero et parabolae haec est differentia. exemplum videtur esse factum aliquod, quod in medium affertur ad demonstrationem rei, quae cum nondum facta sit, propterea est incerta. parabola vero est imago similitudinem significans, quae refertur ad rem factam. — Sciendum est exempla non adhiberi per omnia, nec simpliciter proposito respondere: alioqui non forent exempla, sed res eadem; sed oportet nos deligere id, quod utile est, et cuius causa assumptum est, reliquis omissis. sic cum Patriarcha de Servatore nostro dicit, *Recubans ut leo*: non omnia leonis propria Christo accommodamus, sed tantum vim eius invictam et formidabilem et regiam; feritatem vero et si quid aliud leoni inest praeterimus. et cum Propheta dicit, *Occurram illis ut ursa catulis orbata*, solam vim ultricem intelligemus, non aliud quicquam eorum quae ursae insunt. *Παράδειγμα.* Demonstratio, similitudo, expositio. *Παραδεικνῦσα* et *Παραδεικνύντος.* *Παράδεισος.* Quaere sub voce *Σεμίραμις.*

30 Παραδιαιτᾶσθαι. τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

Παρὰ δίκην. παρὰ τὸ δίκαιον.

Παρὰ δόξαν. παρὰ προσδοκίαν, παρ' ἐλπίδα. Τὰς δυσχωρίας προκατειλήφεσαν, ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιθησόμενοι.

Παράδοξον. ἀπροσδόκητον, θαυμαστόν.

Παραδῶσι. πληθυντικόν. Συντρέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων Πιλάτῳ παραδῶσι.

Παραδράμω.

Παραδυναστεύω. δοτικῇ.

Παραδύομαι. παροιμία· ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παραδύονται.

Παραζήλου. παρερεθίζου, παροξύνου εἰς μίμησιν τῶν κακίᾳ συζώντων. Λαβίδ· Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ.

Παραζηλῶν. παροξύνων, ζηλοτυπῶν.

Παραθέουσι. παρατρέχουσι.

Παράθερμος. παρὰ τὸ προσῆκον ἐργαζόμενος. Ὃν δὲ φύσει παράθερμος καὶ παρακεκινηκὼς πολλὰ διῴκει μανίᾳ προσεμφερῶς· τοσοῦτον ἀφροσύνῃ διενεγκὼν τῶν ἄλλων, τῷ μηδ' ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι, τοῦ πρώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι.

Παράθεσις. σύγκρισις. Βουλόμενος δ' ἐκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ἧς ἔχει πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας, ἐπολιόρκει. Καὶ αὖθις· Μηδ' 31 εἶναι παράθεσιν τοῦ βελτίονος. Παράθεσις καὶ ἡ

Θεὸν ἔχων οἶκον τὸν ἔνοικον, καὶ αὐτὸν ἔχων εὐκλεὲς περιβόλαιον, καὶ τὴν αὐτοῦ περιβεβλημένος χάριν, καὶ τοῦ μόνου γλυκυτάτου τῆς αὐτοῦ θεωρίας καρποῦ κατατρυφῶν, οἷά τις ἄγγελος ἄλλος ταύτῃ τρυφόμενος, ὅπερ δὴ καὶ ξύλον ζωῆς ὠνόμασται. ζωῆς γὰρ θεωτὸν μὴ διακοπτομένης, ἡ γλυκύτης τῆς θείας μεθέξεως τοῖς μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσιν· ὃ δὴ καὶ πᾶν ξύλον ὁ Θεὸς ἐκέλευσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου φῆσας τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρῶσει φάγεσθαι. αὐτὸς γάρ ἐστι τὸ πᾶν, ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ τὸ πᾶν συνέστηκε. τὸ δὲ τῆς τοῦ καλοῦ γνώσεως ξύλον ἡ τῆς πολυσχιδοῦς θεωρίας διάγνωσις. αὕτη δέ ἐστιν ἡ τῆς οἰκείας φύσεως διάγνωσις [ἐπιδιάγνωσις Zon.], ἥτις καλὴ μὲν ἐν τοῖς τελείοις καὶ ἐν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ βεβιωκόσιν, ἐξ αὐτῆς τὴν τοῦ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημοσιεύουσα τοῖς μὴ δεδιδάσι μειάλιωσιν, διὰ τὸ ἐκ τοῦ χρόνου εἰς ἕξιν τινὰ τῆς τοιαύτης ἐληλακέναι θεωρίας· οὐ καλὴ δὲ τοῖς νέοις ἔτι καὶ τὴν ἕφεσιν λιχνοτέροις, οὓς διὰ τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐν τῷ κρείττονι διαμονῆς καὶ τὸ [τῷ Zon.] μήπω παγίως ἐνεδρασθῆναι τῇ τοῦ μόνου καλοῦ προεδρίᾳ ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος πρὸς ἑαυτὴν ἀνθέλκειν καὶ περισπᾶν πέφυκεν. οὕτω διπλοῦν οἶμαι τὸν [immo τὴν cum Zon.] παράδεισον, καὶ ἀληθῶς οἱ θεῖοι πατέρες παρέδοσαν, εἴτε οὕτως, εἴτε οὕτως διδάξαντες. παράδεισος δὲ εἴρηται παρὰ τὰ δεῖσθαι, τὸ βρέχω. ῥηματικὸν ὄνομα δεῦσος. παράδεισος [καὶ παρ. Zon.] τροπῇ υ γίνεται εἰς ι. οἱ δέ φασι παρὰ τὸ τὴν δεῖσιν ποιεῖσθαι, ὅ ἐστι βοτανῶν [τῶν βοτ. Zon.] συλλογήν. Novissimis similem notationem praebent Boisson. Anecd. T. IV. p. 373.

1. ἑτέρῳ] ἑτέρων A. 2. Quae Med. subiecerit indicavi supra in v. *Παραγγέλλοντας*. 5. *Τὰς δυσχ.*] Exemplum om. A. Polybio tribuit Toupius. Contulit Gaisfordus Polyb. XVIII, 6, 4. *προκατέχοντας τὰς ἀπηλπισμένας ἐν Ἠπείρῳ δυσχωρίας.* 7. *Παράδοξον*] Gl. om. A. Conf. Pricaeus in Eu. Luc. V, 26. *Gaisf.* Habet Photius. *Θαυμαστόν, ἀπροσδόκητον* Hesychius. 8. *Παραδῶσι*] Hanc gl. habet A. in marg., addens *ὡς τὸ* post *πληθυντικόν*. Post *παραδῶσι* V. inserit *Mad.* 10. *Πιλάτῳ*] *Πιλάτου* A. V. 11. 12. Om. vulg. silente Gronovio. Gl. *Παραδυναστεύω* (de quo verbo conf. Reiskius in Constant. Cerim. p. 602. sq.) ante *Παραζήλου* posuit Gaisf. 14. *Παραδύομαι*] Vid. *Παραλοῦμαι*, unde haec corrupta. App. Prov. Vat. III, 37. *Hemst.* Qui originem glossae male confectae indagavit; nec dubitare sinit Prov. Bodl. 758. *Παραλύομαι. ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παραλύονται.*

1. *τῶν μὴ κακίᾳ συζ.*] Deleta particula *μὴ* scribendum est *τῶν κακίᾳ συζώντων*. Sic enim habet Theodoretus in Psalm. XXXVI, 1. unde haec Suidas sumpsit. *Küst.* *ᾧ* om. A. V. *Λαβίδ*] Psalm. XXXVI, 1. ubi sic legitur: *Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας ἀνομίαν. Küst.* Ubi Theodoretus: *τὸ δὲ μὴ παραζήλου ὁ μὲν Σύμμαχος, μὴ φιλονείκει· ὁ δὲ Θεοδοτίων, μὴ παρερεθίζου ῥηρήνευσεν· ἀντὶ τοῦ, μὴ παροξύνου εἰς μίμησιν τῶν παρανομίᾳ συζώντων.* Cf. Zon. p. 1517. 3. *αἰτιατικῇ* post *Παραζήλων* delevi cum *V. et Lex. Bachm. p. 329. Dein sub finem gl. removi *παροτρύνων*, quod om. A. B. V. Phot. 4. *Παραθέουσι*] Hanc et seq. gl. om. A. Priorem tenent Photius et Hesychius. 6. Ὃν δὲ *φύσει*] Vide Excerpta ex Diodoro de Virtt. et Vitt. T. II. p. 565. ed. Wessel. unde hic locus expromptus est: quod et monuit Wesselingius in addendis. *Toup.* Integrum Diodori locum operae est conferre, cum Suidas eum ita mutilarit, ut intelligi vix queat: *ὧν δὲ φύσει παράθερμος καὶ τὴν διανοίᾳ παρακεκινηκὼς πολλὰ διῴκει μανίᾳ προσεμφερῶς. πρῶτον μὲν γὰρ ὧν τῆς στρατηγίας κατηγόρησε, τούτων τὴν ἀνοιαν μιμησάμενος, παραπλησίως ἐν τῇ θαλάσσῃ τά τε χώσματα καὶ τὰ κλεῖθρα κατεσκεύαζε· τοσοῦτον ἀφροσύνῃ διενέγκας ἐκείνων, ὅσῳ μεῖζόν ἐστιν ἀμάρτημα, τὸ μηδὲ ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι μεταδιδαχθῆναι, τοῦ πρώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι.* 7. *τ'* ante *ἀφροσύνῃ* om. C. 9. *ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι*] *ἐπιβαλλομένου σφαγῆναι* V. 11. *σύγκρισις*] *λέγεται καὶ ἡ σύγκρισις* A. omissis *βουλόμενος — βελτίονος*. *Βουλόμενος δ' ἐκ παραθ.*] Valesius fragmentum hoc Polybio assignat. *Küst.* Fr. gr. 101. *ἐκ παραθέσεως* e Polyb. p. 148. annotabat Toup. Vide Polyb. IV, 30. VII, 12. XXXV, 4. extr.

Παραδιαιτᾶσθαι. Apud alium nutriri. *Παρὰ δίκην.* Praeter ius. *Παρὰ δόξαν.* Praeter opinionem, praeter spem. *Angustias occuparant, sperantes fore ut hostem inopinato invaderent.* *Παράδοξον.* Inopinatum, mirabile. *Παραδῶσι.* Est pluralis. *Postea congregatur Synedrium Iudaeorum, ut opificem et conditorem universi Pilato traderent.* *Παραδύομαι.* Proverbium: *Siquidem pauperes in diritum coetum se insinuant.* *Παραζήλου.* Aemuleris, inciteris ad imitationem improborum. David: *Ne irriteris adversus improbum, cui res sunt secundae.* *Παραζηλῶν.* Ad aemulationem provocans, irritans. *Παραθέουσι.* Cursu praetereunt. *Παράθερμος.* In agendo praeceps. *Cum autem esset praefervidus et prorsus inconsultus, multa insano similia fecit; ceteros tantum dementia superans, quanto maius est peccatum ne experientiae quidem se docendum tradere, quam si quis inter primos ausus labatur.* *Παράθεσις.* Collatio. *Cum autem illustri aliquo exemplo in utramque partem ostendere vellet, quomodo tractare decrevisset eos, qui se fidei ipsius committerent, quique contumaces se praeberent, urbem obsidere coepit.* Et alibi: *Neque*

παραγγελία παρὰ τοῖς Πατράσι. φησὶ γάρ, Ἔλαβον παράθεσιν.

Παραθήγειν. ἀκονᾶν, παροξύνειν. Παραθήξονται, παρακονήσονται. Ἦν δὲ Τύλλος Ἀττιδος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας, ἔχων περὶ αὐτὸν ἑταιρείαν οὐκ ὀλίγην.

Παραφρονοῦντες. ταλαιπωροῦντες, ἀδυνατοῦντες.

Παραφρήσειας. παρίδῃς.

Παρίημι. συγχωρῶ. Εἴ τις ἐπελθὼν ὑμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν εἰς τὴν πατρίδα.

Παρακαλεῖν. τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι· ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι.

Παρακαρησός. ὄνομα ποταμοῦ.

Παρακαταβολή. πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. εἴρηκεν ὁ δανειστὴς πρὸς Στρεψιάδην·

Καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.

πρυτανείῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς. λέγει ὁ Στρεψιάδης·

Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
ἀπολεῖς, φησί, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ ἀναλώματα, μάτην αὐτὰ ποιήσας, διὰ τὸ περιέσεσθαί σου τὸν υἱόν μου, λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὃ ἐστι τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης, ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολή.

Παρακαταβολὴ καὶ Παρακαταβάλλειν. οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν καὶ οἱ περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριόν τι κατετίθεσαν, καὶ τούτου ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἠττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί· Καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μέν με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ ἥττων ἀνείλετο ἀντὶ τοῦ, γραφὴν κατὰ σοῦ θήσομαι· ἐν γὰρ τῷ τὰς παρακαταβολάς.

1. *παραγγελία*] *ἐπαγγελία* V. *Ἔλαβον π.*] Hebr. XI, 39. *Toup.* Ubi tamen extat *ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν*: ut fides huius observationis admodum suspecta fiat. 3. *ἀκονᾶν*] *παραθήγειν* tanquam gl. caput addit *V. *Παραθήξονται*] Seqq. om. A. Gl. tenet Photius. 4. *Ἄττιδος*] *Ἄττιος.* Locus est Dionys. Halic. A. R. VIII. p. 506, 32. 466, 1. *Hemst.* Inepte interpres, *Tullus Attidis filius.* Intelligendus hic *Attius Tullus*, de quo Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. lib. VIII. (c. 57.) p. 506. cuius verba apponam: *Ἦν δὲ Τύλλος Ἄττιος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτῶν* (lege *αὐτων*, vel cum Suida *αὐτοὺς*) *παραθήξας, ἔχων περὶ αὐτὸν ἑταιρίαν ἐξ ἀνδρῶν πολίτων οὐκ ὀλίγων. Erat autem Attius Tullus, non paucis stipatus sodalibus, qui eorum iras acuerat.* Hinc Suidas emendandus est. *Toup.* 6. *ἑταιρίαν*] *ἑταιρείαν* B. V. 7. *Παραφραύοντες*] Habet A. infra (sic Gaisf.), post *Παρακατέσχον* V. Tum *Παράκρης*: *ὀλίγον* B. V. vide sub v. *Παρακαρησός.* 9. *Παραφρήσης*] *παραφρήσειας* A. V. et Photius. *παραφήσω* E. Dein *παράδος* *V. 10. *Παρίημι*] Extat haec gl. ut par est infra sub v. *Παρίημι.* Exemplum cum nullum aut incertum afferat sensum, interpretationem Küsterianam reliquimus intactam. Post h. gl. A. habet *Πάππος Ἀλεξ. ὑμῶν*] *ἡμῖν* V. *ἡμῶν* B. E. 12. *Παρακαλεῖν*] Ex Schol. Thucydid. I, 68. *Gaisf.* Post hanc glossam cum V. delevi, quae A. in marg. habet: *Παρακαλῶ, ὅτι τὸ κελεύω καὶ παρακαλῶ ἔκκυρον ἔχει, καὶ αἰτιατικὴν συντάσσονται.* Ubi *τὸ* ante *κελεύω* add. B. *τὸ παρακαλᾶ καὶ παραινῶ* E. 15. *Παρακαρησός*] A. in marg. Retraxit *V. ante v. *Παρακαλεῖν.* Tum *Παράκαρις ὀλίγου* V. corrupte pro *Παράκρης*: *ὀλίγον*, quod extitit post v. *Παραθραύοντες*, item post v. *Παρὰ κωφόν. Παρακαρὴς* Photius: latere videtur *Παρ' ἀκαρῆ.* 15. *πρόθεσις*] Photius in Lexico inedito rectius habet *πρόθεσις. Küst. πρόθεσις* item Timaeus p. 205. Deest gl. A. 16. *εἴρηκεν*] *εἰρηκὼς* V. 18. *Καίτοι γ' οἶσθ' ὅτι θήσω σοι πρ.*] Aristoph. Nub. 1257. *Καίτοι γ' ἴσθ' ὅτι θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst. καὶ τοῦτ' ἴσθ'* B. V. omisso *σοι* post *θήσω.* Ceterum usus est Suidas paulo copiosioribus Scholiis in Comicum.

9. *Παρακαταβολή καὶ Παρακαταβάλλειν*] Glossae alterius initium fecit Gaisfordus cum A. V. E. et Photio: nam olim omnia confiabantur, semel posito *παρακαταβολή.* De re loco dederunt quos Gaisfordus appellat, Meierus de bon. damn. p. 223. et Matthiae Misc. Phil. p. 260. quibus alios subiicere supervacuum duxi. 10. *οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sumpta sunt ex Harpocratione: in quem vide Maussacum. Confer etiam Petitum de Legg. Att. p. 393. *Küst.* 11. *περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων*] *περὶ κλῆρον ἢ ἐπὶ κλῆρον* Photius. *ἐπὶ κλήρων* Med. Cf. Lex. Rhet. p. 290. 13. *τούτου*] *τοῦτο* A. V. Photius et Harpocr. Pal. ap. Gaisf. Mox *στρέφεσθαι* Photius. 16. *Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγρ.*] Pag. 629.] p. 978, 19.] ubi pro *ἂν εἵλετο* rectius legitur *ἀνείλετο. Küst. ἀνεῖλτο* Phot. et Harpocr. Supra *Δημοσθένης μέντοι* *V.

esse comparationem melioris. Παράθεσις apud Patres etiam significat *promissionem.* ait enim: *Acceperunt promissionem. Παραθήγειν.* Acuere, instigare. *Παραθήξονται*, acuentur. *Erat autem Tullus Attius, qui ipsorum iras acuerat, non paucis stipatus sodalibus. Παραφραύοντες.* Cum miseriis et aerumnis conflictantes, infirmi. *Παραφρήσειας.* Despiceres. *Παρίημι.* Permitto. *Si quis vestrum castra ingredi audeat, ei permitto ut patriae id renuntiet. Παρακαλεῖν.* Advocare, vel adhortari. minus enim probandus est ille significatus, ut sit rogare. *Παρακαρησός.* Nomen fluvii. *Παρακαταβολή.* Decima pars litis aestimatae, quae ab litigantibus deponitur. fenerator ad Strepsiadem inquit: *Sed probe scito, pignus litis causa tecum deponam, aut non amplius vivam.* id est, dicam tibi scribam. in Prytanio enim libelli actionum deponi solebant. Strepsiades autem respondet: *Perdes igitur illam ipsam pecuniam super duodecim minas.* amittes, inquit, etiam sumptus litis, quos frustra impendes, quia filius meus te superaturus est, utens ille captioso disputandi genere. id est, decimam partem litis aestimatae, quae synonyme vocatur *παρακαταβολή. Παρακαταβολὴ* et *παρακαταβάλλειν.* Qui cum civitate de bonis publicatis, vel cum privatis de hereditatibus puellisve dotalibus litigabant, pecuniam aliquam deponebant; eamque debebant amittere, si causa cecidissent. et in controversiis quidem cum publico quintam pecuniae controversae partem deponi solitam fuisse manifestum est. Demosthenes autem in Exceptione adversus Pantaenetum de privata quadam causa dicit: *Et postea me rursus in ius vocat, ut primum pecuniam litis causa depositam abstulit.*

Παρακαταθήκη. *ἐνέχυρον.*

Παρακατεῖχον. *ἐχρονοτρίβουν. Οἱ δὲ δολίως τοῖς πρέσβεσι προσενεγκάμενοι παρακατεῖχον, ὡς συνάξοντες τὸν δῆμον.*

Παρακεκινδυνευμένον. *ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν ἢ βλάσφημον. Ἀριστοφάνης·*

Γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι — τουτέστι, φυσικόν τινα καὶ οὐ βεβιασμένον, ἢ γεννητικόν.

32 ‖ *ὅστις φθέγξεται*
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ (ἢ ἄνευ) τῆς φρενός.

Εὐριπίδης·

Ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.

Ἀλεξάνδρου δέ·

Καὶ χρόνου πρόβαινε πούς.

καὶ ἐξ Ἱππολύτου·

Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Παρακεκομμένος. *μαινόμενος, ἐξεστηκώς, παράφρων.*

Παρακεκομμένα.

Καμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια παρακεκομμένα. *ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ἅπερ παράτυπα λέγεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασι λέγειν παραχαράκτας τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παράσημος ῥήτωρ.*

Ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα,
ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα.

Παρακελεύεται. *προτρέπεται, διεγείρει.*

Παρακερδαίνω σου.

Παρακεχόρδηκεν, οἷον παρημάρτηκε, λέγουσιν Ἀττικοί. Καὶ Παράχορδον.

Παρακείμενα. *τὰ νῦν.*

Ἱκανὰ κακὰ τὰ παρακείμενα.

Παρακινοῦντα. *ἐξιστάμενον. Οὐχ οὕτω παρακεκινηκότες καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν ἐς Ἰουλιανοῦ ** τὸν*

---

3. παρακατεῖχον] Verte, *retinuerunt, detinuerunt eos.* Conf. Lex. Polyb. in *Παρακατέχειν. Schweigh.* 6. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 96. 98—102. 7. *Γόνιμον — γεννητικόν* om. V. Immo prorsus cessat *V. in *Γόνιμον.* *ἂν οὐχ*] *οὐκ ἂν* A. E. Med. 8. *ἢ* ante *γεννητικόν* neglexit vulg. 12. *δωμάτιον*] *σωμάτιον* E. 15. *ἰδίᾳ*] *ἄνευ* A. *ἰδίᾳ ἢ ἄνευ τῆς φρ.* B. E. Med. Id recepi, sublatis quae subsequebantur, *τουτέστιν ἄνευ τῆς φρενός* cum A. B. E. Med. 17. *Εὐριπίδης*] Apud Aristoph. Thesmoph. 297. Euripides inter alia haec loquens introducitur: *Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.* Huc Suidas respexisse videtur. *Küst. Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης* Schol. Rav. 19. *Ἀλεξάνδρου δὲ καὶ χρ.*] Scribe, *Ἐξ Ἀλεξάνδρας Εὐριπίδου. Καὶ χρόνου* etc. Sic enim recte legitur apud Enarratorem Comici loco laudato. *Küst. ἐξ Ἀλεξάνδρου* Schol. Rav. 21. *Ἱππολύτου*] V. 612.

1. *ἀνόμοτος* Med. Statim cum A. V. delevi glossam sacram: *Παρακεκλημένοι. παραμυθηθέντες.* Vide Hesychium et Zon. p. 1518. 2. *Παρακεκομένος*] Diverso verborum ordine Photius. 4. *Παρακεκομμένα*] Seiunxit a praegressis A. *καὶ Παρακεκομμένα* Edd. ante Gaisf. 5. *Καμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπ.*] Aristoph. Acharn. 511. *Ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Haec et quae sequuntur usque ad v. *ἔχοντα* fortuito huc irrepserunt, quibus inferiores versus Acharn. 503. *Ἀνδράρια — παράξενα* oportuit suffici. 7. *λέγεται*] *λέγει* A. Cf. Wessel. in Diod. I, 78. 11. *Ἀνδράρια μοχθ.*] Et hi duo senarii leguntur apud Aristophanem loco modo laudato. *Küst. Ἀνδράσια* mendum Küst. 13. *δοτικῇ* post *Παρακελεύεται* delevi cum *V. et Lex. Bachm. p. 329. sive Photio. 14. Gl. om. Küst. repugnante *V. 15. *Παρακεχόρδηκεν*] Malim *παρακεχόρδικεν*, per *ι*, ut habet Hesychius. Aristophanes Eccles. 295. *Μηδὲν παραχορδιῇς, ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.* Scholiasta in eum locum: *Παραχορδιῇς. παρὰ ῥυθμὸν ποιήσεις, μηδὲν παραφθέγξῃ. Küst.* Similia Portus. Cum vulg. Photius. 17. *τὰ νῦν. Ἱκανὰ κακ.*] Sic locum hunc auctoritate optimi codicis A. interstinxi. In prioribus enim editt. *τελεία στιγμὴ* post *νῦν* male omissa est. *Küst.* 18. *Ἱκανὰ*] Aristoph. Lys. 1046. monente Abreschio. *κακὰ*] *κατὰ* *V. 19. *Παρακινοῦντα*] Vid. in *Παράθεσμος. Hemst.* Vide Schaef. in Argumentum Soph. Aiacis. *ἐξιστάμενα* Photius. 21. *εἰς Ἰουλιανὸν τὸν Εὐτροπίου*] Interpres: *In Iulianum Eutropii filium.* Haec sana esse nequeunt: et aliud quid subesse monstrat A. in quo legimus *ἐς Ἰοῦ τὸν Εὐτρόπιον.* Et hoc reposui, compendium scripturae aliis enodandum relinquens. *Εἰς Ἰουλιανὸν τὸν Εὐτροπίου* C. *Gaisf.* Qui paratis uti noluit. Nam Excerptis Eunapii Vaticanis p. 287. continetur oratio satis diligenter perscripta, quam Niebuhrius p. 91. praemissis ex Suida *οὐχ οὕτω — ἀλλὰ* redintegravit: *διὰ ὑπεροχὴν κακῶν εἰς Ἰουλιανοῦ καιροὺς καὶ χρόνους τὸν εὐνοῦχον ἀνέθεσάν τινες Εὐτρόπιον.* Hoc igitur voluit: tantam istorum temporum

---

Παρακαταθήκη. Depositum. *Παρακατεῖχον.* Morabantur. *Illi vero cum legatis dolose agentes detinebant eos, ut populum convocaturi.* *Παρακεκινδυνευμένον.* Arduum, vel maledicum. Aristophanes: *Non reperias amplius poetam, cui fecunda sit vena.* (hoc est nativum et ingeniosum, nec coactum) *qui dictum aliquod ex periculo petitum proferat, velut, Aetherem, domicilium Iovis, aut temporis pedem, aut mentem iurare nolentem per sacra, linguam vero peierantem seorsim ab mente.* Euripides enim: *Iuro sacrum Aetherem, domicilium Iovis.* idem in *Alexandro*: *Progredere, temporis pes.* et in *Hippolyto*: *Lingua iuravit; mens autem est iniurata.* *Παρακεκομμένος.* Furens, impos mentis, demens. *Παρακεκομμένα. Mihi quoque sunt vineae excisae.* vel vastatae. per translationem ductam ab nummis adulterinis, qui *παράτυποι* et *παρακεκομμένοι* dicuntur. ac nunc quoque qui monetam adulterinam cudunt *παραχαράκται* dici solent. hinc etiam *παράσημος ῥήτωρ* dicitur orator adulterinus. *Homunciones improbi, adulterini, contempti, falsa nota signati, peregrini.* *Παρακελεύεται.* Adhortatur, excitat. *Παρακεχόρδηκεν.* Apud Atticos dicitur, siquis a decoro aberravit. Et *παράχορδον.* *Παρακείμενα.* Praesentia. *Vel mala praesentia sufficiunt.* *Παρακινοῦντα.* Delirantem. *Non quasi dementes fuissent aut omnis iudicii expertes, sed magnitudine malorum commoti Eutropium ad*

Εὐτρόπιον ἀνατιθέμενοι. Εὐνάπιός φησι περὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου. [Καίτοι παρακινηθεὶς τοῦ προσήκοντος.]

Παράκλησις. ἀντὶ τοῦ προτροπή. Ἰσοκράτης Παραινέσεσι· Διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· Ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακλιδόν.

Παρακλίνασαι. παρανοίξασαι.

Ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.

Ἀριστοφάνης·

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν.
κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν·
κᾆτ' ἢν ἀπίῃ παρακύπτουσι.

33 *Παρακοᾶν. παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν.*
• *κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν τὸ φρονεῖν.*

Παρακονᾶν. τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Παρακοπὴ φρενῶν. ἡ φρενιτίασις.

Παρακόψας. τὸν νοῦν παρατραπείς. Ἐτελεύτησε δὲ ἄκρατον πολὺν ἐμφορηθεὶς καὶ παρακόψας, ἤδη γεγονὼς ἔτος πέμπτον καὶ ἑβδομηκοστόν.

Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν. πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία· οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων δὲ λέγεται.

Παρακροτοῦντες. παραθαρσύνοντες, παρορμῶντες.

Παρακρούεται. ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ. μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τι ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παρακρουσάμενος. ἐξαπαιήσας, παραπείσας. Παῖδας τῶν εὐγενεστάτων οἴκων παρακρουσάμενος ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως.

Παρακρούσασθαι. ἀνατρέψαι. Ὁ δὲ ὅσα διημφισβητήθη οἷος ἐγένετο παρακρούσασθαι.

Παράκρουσιν. ἐξαπάτην, ἐμπαιγμόν. Ἄπιστοί τε γὰρ δόξαντες εἶναι οἱ Σαννῖται, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παράκρουσιν τοῦ ἀεὶ κρατοῦντος

---

fuisse calamitatem, ut homines satis prudentes Eutropium, quamvis pessimum hominculum, ad felicitatem imperii Iulianei, hoc est, aurei saeculi, referrent eumque quasi in societatem rerum laetissimarum pertraherent, dignum scilicet eximio principe Iuliano. Nos Ἰουλιανοῦ restituimus, indiciis lacunae additis; praeterea falsum *ἀνατιθέμενοι* noluimus attingere.

2. *Καίτοι* | Hoc fr. Eunapio tribuit Boissonadius n. 36. omisso superiore, quod vix dubitandum est ad Eunapium pertinere. Num Suidae verba *Εὐνάπιος — εὐνούχου* ad praecedentia, non ad sequentia referenda sunt. Adde quod *Καίτοι — προσήκοντος* ab optimis MSS. A. V. absunt. *Gaisf.* 4. *Παράκλησις. ἀντὶ τοῦ προτροπή. Ἰσοκρ.* | Ex Harpocratione. *Küst.* 5. *Παραινέσεσι* | *Παραίνεσιν* A. V. *Παρανέσεσι* Phot. Neutrum habent Edd. vett. Locus est libri ad Demonic. p. 3. A. 7. *ἀντὶ τοῦ δεήσ.* Med. 9. *Παρακλιδόν* | Est vox Homerica Od. δ'. 348. *Küst.* Apollonii Lex. p. 532. et Zon. p. 1526. 11. *Ἠ μὲν ἀνακλῖναι πυκ.* | Est versus Homericus Il. ε'. 751. *Küst.* Sive γ'. 395. *ἡ μὲν — ἡ δ'* Med. Iunximus *ἠμέν*. Sed versiculus parum apte est insertus, quamquam eum agnoscunt Scholia. 13. *Ἀριστοφάνης* | In Pac. 981. (971. sqq.) *Küst.* 15. *παρακύπτουσι* et *ἀναχωροῦσι* Edd. 19. *Παρακοᾶν* | *Κοᾶν* in *Κοάλεμος*, *κονᾶν* nusquam extat. *Hemst.* *καὶ κονᾶν* ex inferiore versu profectum videtur. 21. *Παρακονᾶν. τὸ ἐν τῷ φιλ.* | Rectius et plenius Hesychius: *Παρακονᾶν. τὸ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς.* Hanc lectionem in versione secutus sum. *Küst.* Ab *ἀκονᾶν*. *Hemst.* Utramque gl. tenet Photius.

1. *Παρακοπὴ*] Iosephus B. I. I, 25, 4. ap. Gaisf. *παρακοπὴν δὲ φρενῶν καὶ μανίαν ὀδυράμενος.* Solum *παρακοπὴ* praierat Aeschylus. *φρενιτίασις* | An leg. *φρενῖτις*? *Valck.* 2. *παραπαπείς* | *τραπείς* A. V. *Ἐτελεύτησε δὲ ἄκρατον πολὺν ἐμφ.* | Haec sunt verba Laertii in Arcesilao, circa finem, ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* 5. *Παρὰ κωφὸν ἀποπ.* | V. Arsen. p. 404. Breviter Photius et Hesychius. 7. Post hanc gl. delevi cum A. B. V. E. *Παράκρης. ὀλίγον.* Vide supra post v. *Παρακαλεῖν.* 8. *Παρακροτοῦντες*] Vid. *Παρεκρότουν. Hemst.* *παραθαρσύνοντες* | *παραθρασύνοντες* E. 10. *Παρακρούεται. ἀντὶ τοῦ ἐξαπ.* | Ex Harpocratione. Confer Ammonium v. *Παρακέκρουσται. Küst.* Vide Valck. in Ammon. p. 191. Wessel. in Diod. I, 30. 11. *ἱστῶντας* | *ἱστιῶντας* B. E. Med. 13. Huic glossae subiecit *V. *Παρακωχή. παροχὴ* et reliqua, quae iam suum locum obtinuerunt post v. *Παροκλίζων*, quaeque multum fuisse iactata docet observatio similis post v. *Παρακοίτης* expulsa. 14. *παραπεῖσας* | *πείσας* V. Ignorat Schol. Luciani Piscat. 9. Quod sequitur exemplum petitum est e Dionysii Halic. fr. Ambr. XIII, 1. 19. *Παράκρουσιν. ἐξαπάτην. ἐμπαιγμόν* | Ex Schol. Arist. Equ. 855. *Ἄπιστοι* | Depromptus est hic locus ex Dion. Cass. Legatt. p. 374. ed. Ursin. quod et vidit Reimar. [T. I. p. 59.] *Toup.*

---

aevum Iulianeum conferebant. Eunapius de Eutropio eunucho ait. [*Quamquam ab officio recessisset.*] *Παράκλησις.* Adhortatio. Isocrates Sententiis: *Quamobrem cum non invenerimus adhortationem, sed praecepta scripserimus.* Apud Lycurgum vero est rogatio; alt enim: *Vos id facturos existimo, vel me non rogante.* *Παρακλιδόν. Παρακλίνασαι.* Leviter aperientes. *Et densam nubem nunc dimovere, nunc admovere.* Et Aristophanes: *Etenim illae ianua vestibuli paulum aperta furtim prospiciunt. quod si quis eas viderit, recedunt; cum autem abierit, rursus prospectant.* *Παρακοᾶν.* Desipere et delirare. *κοᾶν* enim significat sapere. *Παρακονᾶν.* In osculando mentum et genas leviter terere vel attingere. *Παρακοπὴ φρ.* Mentis delirium. *Παρακόψας.* Desipiens. *Obiit autem, mero avide nimis hausto et delirans, annum iam agens LXXV.* *Παρὰ κωφ.* Apud surdum crepitum ventris emittere. manifesta est ratio proverbii. surdus enim non audit. dicitur autem de stupidis. *Παρακροτοῦντες.* Adhortantes, incitantes. *Παρακρούεται.* Decipit. translatio ducta est ab iis qui inter ponderandum vel metiendum pulsant mensuras et concutiunt, ut lucellum faciant. *Παρακρουσάμενος.* Qui fefellit, qui commentis aliquem decepit. *Liberos nobilissimo genere natos cum falsis commentis decepisset, eos ex urbe eduxit.* *Παρακρούσασθαι.* Evertere. *Ille vero omnia de quibus controversia erat eludere poterat.* *Παράκρουσιν.* Fraudem, imposturam. *Cum enim Samnites perfidi esse crederentur, utpote qui re infeliciter gesta ad fraudem victori*

σφῶν σπένδεσθαι, οὐχ ὅσον οὐχ εὕροντό τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν.

Παρακοίτης. ὁ ἀνήρ. παράκοιτις δὲ ἡ γυνή.

Παράλλαξον. πάρελθε. Ἡ γὰρ κατὰ μικρὸν παράλλαξις πᾶσαν ποιεῖ φύσιν ὑπερφέρειν τὰς μεταβολάς, ὡς ἐπὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Παραλλάττουσιν. ἀντὶ τοῦ παρέρχονται. Παραλλάττουσι δὲ ἀλλήλους τῷ διαστήματι τῶν ὁδῶν ψευσθέντες ὅ τε Προκόπιος καὶ Οὐάλης ὁ βασιλεύς.

Παραλλήλων. ὁμοίων, ἀκολούθων, ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐξίσου. Καὶ παράλληλον ὀρύξαντες τῷ δοκοῦντι πεσεῖσθαι τείχει, συνῆψαν ὑπὸ γῆς τοῖς ἐναντίοις. ἀντὶ τοῦ ἐξίσου.

Παραλογίζομαί σε.

Παραλογισμός. ἀπάτη λογισμοῦ.

Παραλογιστής. ἀπατεών.

Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς οἵ τ' ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης, τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν· οἷον, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον. καί, Ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. Προκόπιος· Οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης εἶναι αὐτοῦ ἡ ἔννοια. Καὶ αὖθις· Τοῖς δὲ Ῥωμαίοις θάρσος καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γενόμενα παρέστη πλείων, ἢ τοῖς τὰ παράλογα ὀνείρατα ὁρῶσι.

Παράλογος. Θουκυδίδης· Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν, καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν· πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατιᾶς ὁ μετάμελος. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγωγαῖς ἐκκρούοντες ἡμᾶς ἀεί τε καὶ καθημέραν κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Παραλόγως. τὸ ἀνέλπιστον, παρὰ προσδόκιαν. Οὐδέ τις ἦν ὃς οὐκ ἠθέλησε τὸ μὴ οὐ θεατὴς γενέσθαι παραλόγου οὕτως εἰς μέγεθος παρασκευῆς. ἀντὶ τοῦ παραδόξου.

Πάραλος. ναῦς ἱερά, Θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία ναῦς. Τευθὶς δὲ πάραλος, ἢ παραθαλασσία, ἢ ἡ παρὰ τοὺς ἅλας κειμένη.

---

1. εὗρον] εὕροντό A. B. *V. E. Med. *τε συμβ.* E. Mox *παρεσκεύασε* V. 4. *γυνή*] *γαμετή*, *παλλακίς* addit Hesychius. Post hanc glossam omisi cum A. *V. *Παρακωχή. παρὰ Θουκυδίδῃ, παροχή· ὡς ἡ ἀνακωχὴ καὶ διακωχή.* De quibus modo dictum post v. *Παρακρούεται.* 6. *ὑπερφέρειν*] Malim *ὑποφέρειν.* 8. *παρέρχονται*] Sic recte habet Paris. A. At priores editt. [et B. E.] male *παραδέχονται. Küst.* 9. *Παραλλάττουσι δὲ*] Eunapii, opinor, locus: de quo vix dubitare sinit v. *Χαριστέρους.* 12. *Παραλλήλων*] Photius: *Παράλληλον. ὅμοιον, ἀκόλουθον, κτλ.*, probabiliter. Cf. Zon. pp. 1501. 1513. 13. *Ἐκ παραλλήλου*] *Καὶ παράλληλον* A. B. V. E. Sed *παραλλήλου* A. in marg. 16. Om. vulg. Tuetur *V. 18. *Παραλογιστής*] Artemidor. p. 235. *Toup.* MS. 19. *Παράλογον*] Gl. tenet V. in marg. Eadem fere habet Schol. Luciani Abdic. 6. 20. *Θουκυδίδης*] Lib. I. c. 77. et lib. II. c. 85. et alibi. *Küst.* Vid. intpp. in locum priorem.

1. *τοῦ πολέμου τὸν παρ.*] Sensus huius loci supplendus est ex Thucydide, qui loco laudato [I, 78.] sic habet: *Τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος ἐστί, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγνωτε. Küst.* 3. *Προκόπιος*] De Bello Vandal. lib. II. c. 13. sed ubi sic legitur: *Πᾶσι μὲν οὖν τὸ τοῦ πλήθους ἐκλογιζομένοις παράλογον ἔδοξε μανιώδης* etc. Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst. τὸν* recte sumpsit Dindorfius. Litteras si quis unice rimetur, Suidae restitui possit *οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦ πλ. ἐκλογιζομένοις κτλ.* 5. *Καὶ αὖθις*] Seqq. om. V. usque ad *Θουκυδίδης* in altera gl. *θάρσος*] Sensus potius requirere videtur, ut scribatur *θάμβος. Küst.* 6. *γενόμενα*] *γινόμενα* A. Tum *πάρεστι* E. *πλείω* A. 8. *Παράλογός*] ὁ *παράλογος* A. *Θουκυδίδης*] Lib. VII. c. 55. ut Portus monuit. *Küst.* 9. *ἤδη*] *δὴ* scripsi cum B. E. et optimis Thuc. libris. 10. *στρατιᾶς*] Lege *στρατείας. Küst.* 11. *Καὶ αὖθις*] Perierunt seqq. V. *Οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγ.*] Idem fragmentum legitur etiam supra v. *Παραγωγαῖς. Küst.* 14. *Παραλόγως*] *Παραλόγους* B. E. Tum scripsi *τὸ ἀνέλπιστον* cum A. V. B m. s. et Lex. Bachm. p. 330. *ἀνέλπιστον* E m. sec. *ἀνελπίστως* Edd. Sed legendum cum Photio: *Παράλογος. τὸ ἀνέλπιστον, τὸ παρὰ προσδοκίαν.* 16. *τοῦ παραλόγου* E. 18. *Πάραλος. ναῦς ἱερ.*] Schol. Aristoph. Av. 147. *Δύο εἰσὶ νῆες ὑπηρέτιδες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν, ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.* Confer Nostrum supra vv. *Ἄπειρος* et *Ἱερὰ τριήρης*: itemque Ulpianum in orat. Demosth. contra Midiam p. 216. et Sam. Petitum Miscell. lib. III. c. 5. *Küst.* Addit Reinesius vv. *Ἀηλιάς* et *Χελιδόνας.* De his nuper dixit Meierus disserens de Theoriis Graecorum p. XII. 19. *Τευθὶς δὲ πάραλος, ἡ παραθ.*] Aristoph. Acharn. 1155. *Ὃν γ' ἐπ' ἐλπίδοιμι τευθίδος λεύμενον· ἢ δ' ὠπτημένη Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη.* Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 20. *τοὺς ἅλας*] Sic Schol. *τὰς ἅλας* A. B. E. *τὰς ἁλλας* C. Med.

---

faciendam pacem inire solerent, non modo nullas condiciones impetrarunt, sed etiam bellum implacabile sibi arcessiverunt. *Παρακοίτης.* Maritus. *παράκοιτις* vero uxor. *Παράλλαξον.* Praeteri. [Et *παράλλαξις.*] *Naturales mutationes rerum paulatim fiunt, ut in quattuor anni temporibus fieri videmus: quo facilius omnes animantes eas ferunt.* *Παραλλάττουσιν.* Praetereunt. *Procopius autem et Valens Imperator alter alterum praeterierunt, viarum intervallis decepti.* *Παραλλήλων.* Parallelorum, similium, consequentium, ex aequo distantium. *Cum autem cuniculos muro, qui casurus videbatur, parallelos egissent, sub terra cum hostibus conflixerunt.* *Παραλογισμός.* Fallax argumentatio. *Παραλογιστής.* Deceptor. *Παράλογον.* Masculino genere vocem hanc cum alii, tum praecipue Thucydides, ponunt de rebus inopinatis et insperatis. velut, *Insperatos belli casus.* et, *Casus ille valde inopinatus fuit.* Procopius: *Omnes igitur qui miram copiarum imparitatem secum reputabant, consilium eius ut insanum damnabant.* Et alibi: *Romani vero magis ad illos casus obstupuerunt minusque crediderunt, quam qui mira somnia cernunt.* *Παράλογος.* Thucydides: *Athenienses vero cum insperatis casibus essent perculsi, animos prorsus despondere coeperunt; multoque etiam magis expeditionis illius poenitere eos coepit.* Et alibi: *Illi vero fallaciis et fraudibus semper et quotidie nos decipientes praeter omnium expectationem bonis nostris potiti sunt.* *Παραλόγως.* Praeter spem, praeter expectationem. Et *Παραλόγου*, inusitatae. *Nec fuit ullus, qui nollet se spectatorem fuisse tanti et tam incredibilis apparatus.* *Πάραλος.* Navis sacra, quae in pompis adhibebatur. erat etiam alia navis, Salaminia appellata. Teuthis vero piscis dicitur maritimus:

Πάραλος ἢ Σαλαμινία. αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι· καὶ ἦσαν ὡς ἂν ὑπηρέτιδες ταχεῖαι οὖσαι, ἡ μὲν ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικά, ἡ δὲ εἰς τὰ δημόσια. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πέμπουσι τὴν Πάραλον, καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ κρίσιν. τουτέστι τὸν Ἀλκιβιάδην.

Πάραλος. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα λαβοῦσα. Πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς, οἳ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέσσαράς τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Πάραλοι. οἵ τε ἐν τῇ νηὶ τῇ παράλῳ πλέοντες καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες· ὥσπερ ἕτεροι Πεδιάσιοι καὶ Διάκριοι. Πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρέτει. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἐβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ Παράλῳ ἐχρῶντο. λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία. ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς, Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.

Παράλων. διῄρητο εἰς τέσσαρας μοίρας πάλαι ἡ Ἀττική. Πανδίων γὰρ διαδεξάμενος Κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἔνειμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς τέσσαρας μοίρας· Αἰγεῖ μὲν τὴν παρὰ τὸ ἄστυ μέχρι Πυθίου, Πάλλαντι δὲ τὴν Παραλίαν, Λύκῳ δὲ τὴν Διακρίαν, Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα.

Παραλοῦμαι. παροιμιακῶς. εἰώθεσαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ·

Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν.

---

1. *Πάραλος καὶ*] *Πάραλος ἢ* A. V. *Παρ. ἡ* B. E. Med. Priora habet Schol. Aristoph. Av. 1204. *ἱεραὶ* servant A. B. E. V. Med. Schol. Neglexit vulg. 7. *τὸν* om. A. Ceterum plerique narrant, v. c. Thucydides, Diodorus Siculus, Plutarchus, ad Alcibiadem arcessendum missam fuisse Salaminiam, non Paralum. Vide v. *Σαλαμινία. Gaisf.* Aliquid in his turbatum esse arguit etiam *καὶ αὖθις*, quod nihil habet quo referatur. Sed v. gl. *Πάραλοι.* 8. *Πάραλος. Δημοσθένης Φιλιππ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Demosthenis locus extat in Or. de Cherson. p. 97. 9. *διαπεμπομένων*] *παραπεμπομένων* A. 11. *Παράλιοι* Harpocr. Pal. 14. *οἴκοι τε*] *οἰκεταὶ* E. *οἴκοι* Harpocr. 16. *παράλῳ νηὶ*] *νηὶ τῇ παράλῳ* A. B. V. E. Photius. *νηὶ παράλῳ νηί* sic Med. 18. *ἕτεροι*] *καὶ ἕτεροι* V. *Πάραλος*] Cum praecedenti gl. iunxit A. et Photius. Nam olim geminabatur *Πάραλος.* Pro eo praebet A. *παράλογος.* 19. *συνεχῶς*] *διηνεκῶς* A. B. V. E. Phot.

2. *ἐβούλοντο*] *ἠβούλοντο* V. (*ἠβούλοιτο* *V.) Phot. 3. *λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμ.*] Male. Fuerunt enim naves diversae: quas et ipse Suidas paulo ante recte distinxit. *Küst.* Suidam et Photium etiam Böckhius *Staatsh. d. Ath.* I. 258. et Meierus in Midian. p. 214. erroris coarguunt, quasi qui Salaminiam eandem esse navem quam Paralum arbitrarentur. Frustra: nam illud grammatici declarant, quod supra Gaisfordus mirabatur, navem publicis usibus destinatam nunc Salaminiam appellari, nunc Paralum, neque ministerii fines prorsus accurate discretos fuisse. 4. *ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι δύο προσεγ.* | Aliter Ulpianus ad Orat. Demosth. contra Midiam p. 216. qui tres triremes duabus prioribus additas esse refert, nimirum Antigonidem, Ptolemaidem et Ammoniadem. En eius verba: *Ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἱεραὶ δύο τριήρεις, ἥτε Σαλαμινία, ἣν καὶ Δηλίαν ἐκάλουν, καὶ ἡ Πάραλος. ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς ἐγένοντο, Ἀντιγονὶς καὶ Πτολεμαὶς καὶ Ἀμμωνιάς· ἐπειδὴ τῷ Ἄμμωνι δι' αὐτῆς τὰς θυσίας ἔπεμπον. Küst.* Eadem et meliora quidem suppeditabat Photius. Adde Ruhnk. de Tutelis p. 269. *καὶ* post *δὲ* om. A. E. Phot. 7. *διῄρητο εἰς τέσσαρας* | Ex Schol. Aristoph. Lysistr. 58. *Küst.* Glossa minus apte collocata. Mox *δεξάμενος* Med. 10. *μοίρας* om. *V. 11. *τῷ ἄστει*] *τὸ ἄστυ* A. V. Schol. Mox *Πάλαντι* Med. Schol. 12. *Νίσῳ*] *Μενίσῳ* V. *νέσῳ* Med. Vide supra v. *Νῖσος.* 15. *Παραλοῦμαι*] Vid. *Παραδύομαι. Hemst.* *παροιμιακῶς* et quae sequuntur oportuit Aristophaneis subiungi, quibus illustrandis ea inserviebant. Hinc emendandus Hesychius: *Παραλύομαι. παροιμιώδως· ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παρελύοντο.* Ubi *παραλύονται*, reliquis servatis, Prov. Bodl. 758. *εἰώθεσαν*] *εἰώθεισαν* A. Photius. 18. *Ἀλλὰ πάντας χρὴ παρ.*] Est versus trochaicus, sed cui deest syllaba. *Küst.* Adeone Küsterum sui oblitum esse suaeque annotationis in v. *Παράβασις*? Versum Eupolideum esse polyschematistum monuere Porsonus aliique.

---

sive, iuxta sales situs. *Πάραλος ἢ Σαλ.* Paralus an Salaminia. fuerunt istae duae triremes sacrae et publicae, quae exigente necessitate reipublicae peregre mittebantur, mare celeriter emetientes: erantque veloces quasi reip. ministrae, harum autem altera spectaculorum causa mittebatur, altera vero aliis usibus publicis inserviebat. *Athenienses vero Paralum mittunt, ad causam dicendam eum arcessentes.* dicit Alcibiadem. *Πάραλος.* Demosthenes *Philippicis.* erat una triremium, quas Athenienses in usus publicos peregre mittebant; sic dicta ab heroe quodam. *Πάραλοι* autem vocabantur nautae, qui ea vehebantur; qui cum ob ministerium illud quaternos obolos accipiebant, tum maximam anni partem domi manebant, aliisque commodis e publico fruebantur. *Πάραλοι.* Sic appellabantur tam vectores navis Parali, quam qui maritimam regionem Atticae incolebant: sicut alibi Pediasii et Diacrii vocabantur. Paralus autem vocabatur triremis sacra, quae urgentibus reip. negotiis semper inserviebat. cum enim ab exteris regionibus belli ducem arcessere volebant, velut Alcibiadem ex Sicilia, Paralo utebantur. quando etiam Salaminia vocatur. postea vero illis additae sunt duae aliae, Antigonis et Demetrias. *Παράλων.* Attica olim in quattuor partes distributa erat. Pandion enim qui Cecropi successit, cum agrum Megaricum comparasset, totam regionem liberis suis in quattuor partes distribuit. Aegeo enim assignavit eam partem, quae Urbi proxima erat, usque ad Pythium; Pallanti regionem maritimam; Lyco partem eam quae Diacria appellabatur; Niso Megaricum agrum. Aristophanes: *Sed ne Paralorum quidem ulla adest mulier.* *Παραλοῦμαι.* Hoc proverbialiter dicitur. solebant enim olim pauperes una cum divitibus in balneis lavare. Aristophanes *Anagyro*: *Sed omnes oportet una lavare et spon-*

οἷον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Παραλυπῶ. αἰτιατικῇ.

Παραλύσας. ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος. Παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

Παραλῦσαι. ἀφελέσθαι. Βουλόμενος ἀναπαῦσαι, καὶ κόπου παραλῦσαι τοὺς ἰδίους στρατιώτας. Καὶ αὖθις Σιμόκατος· Οἱ δὲ τῶν ὅπλων παραλυθέντες οὐκ εἶχον ὅ, τι χρήσονται τοῖς θυμοῖς.

Παραμελῶ. γενικῇ.

Παραμείψας. παραλλάξας.

Παραμπυκίζεται. παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι. συμβουλεῦσαι. Καὶ Παραμυθήσασθαι, ὡσαύτως.

Παρανάλωμα. Ὁ Μακρῖνος ὁ βασιλεὺς τρυφῇ καὶ ἐκδεδιητημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων. τουτέστι προσόψημα.

Παράνοια.

Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω; οἷον, πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι, καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον οὕτω τὴν μανίαν παύσω, εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών.

Παράπαν. καθόλου, παντελῶς. Καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι φήσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας, διὰ τὸ μηδέποτε τὴν Εὐρώπην ἐνηνοχέναι τοιοῦτον ἄνδρα παράπαν, οἷον τὸν Ἀμύντου Φίλιππον.

Παραπαίων. παραφρονῶν, ληρῶν. Ἀγνοῶν καὶ παραπαίων ὁλοσχερῶς.

"*Παραπεπληγμένα.* μανικά. 36

Ὅσ' ἂν πράξωσιν,

ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.

Παραπεπτωκώς. ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς.

Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

Παραπέταλοι. πετάλοις ἐσκεπασμέναι. Αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖς, ἀργύρῳ τε τὰ ἔμβολα καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παραπέταλοι.

Παραπέτασμα. παρακάλυμμα, παράπλωμα· τὸ λεγόμενον βῆλον.

---

1. οἷον om. Photius. Mox ἀλλὰ καὶ V. 3. Om. vulg. silente Gronovio. Item ut gl. *Παραμελῶ.* 4. *Παραλύσας*] Ex Thucydide. Vid. v. *Παρέλυσαν. Toup.* *ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος*] Inepte. Nam *παραλύσας τῆς ἀρχῆς* non significat, qui alicui successit, sed qui successorem alicui misit, ut Latini loqui solent; sive qui magistratu aliquem movit. Res est plana. *Küst.* Suidas vero secutus est usum aevi Byzantini. V. Reisk. in Constant. Cerim. p. 288. 8. *Σιμόκατος*] *Σιμοκρατ* A. *Σιμοκράτης* V. Locum frustra quaesivi. 10. Huic glossae subiecit Med. *Παραμένω. δοτικῇ.* 12. *Παραμπυκίζεται*] Aristoph. Lysistr. 1320. indicante Küstero. *παραπλέκεται*] Sic Photius. *παραπλέκει* B.E. 13. *αἰτιατικῇ* post *Παραμυθῆσαι* reiiciunt *V. et Lex. Bachm. p. 330. item ut par est Photius. 15. *Παρανάλωμα*] Simocat. 73. 126. Ioseph. B. I. p. 272. et 287. Vide Wesseling. in Diodor. T. I. p. 642. Plutarch. I. p. 234. *παρανάλωσε τῷ πρὸς τὴν πατρίδα θυμῷ.* Agathias. p. 56. Demades p. 178. Procop. p. 332. *Toup.* MS. Schol. Gregor. Stelit. II. p. 112. addit Gaisfordus. Satis tamen est adiri Wessel. in Diod. XIV, 5. *Ὁ Μακρῖνος ὁ βασιλεὺς τρυφῇ καὶ ἐκδ.*] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni, non quidem de Macrino, sed Carino imperatore, quae leguntur in Collectaneis Constantini Imperatoris ab Valesio editis p. 834. unde ea Suida sumpsit. Vide etiam supra v. *Καρῖνος*, ubi hic ipse locus legitur. *Küst.* Reponendum utique *Καρῖνος.* 17. *φόνους*] τοὺς *φόνους* Gaisf. cum A. V. Alterum ut aptius servavi cum superiore gl. et Io. Antioch. 20. *Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγ.*] Aristoph. Nub. 844. *εἰσαγ. αὐτὸν* Med.

1. *πρὸς* om. A. Novissima *εἰς τὸ δικ. ἀγαγών* a praegressis seiungenda sunt, ut quibus explicetur *εἰσαγαγών.* 4. *Καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι φ.*] Haec sunt verba Polybii, quae leguntur in Collectaneis Constant. Imperat. ab Valesio editis p. 21. unde ea Suidas deprompsit. *Küst.* Polyb. VIII, 11. 7. *τοπαράπαν*] *παράπαν* A. V. cum Excerptis, refragante Schweigh. 9. *Παραπαίων. παραφρονῶν. ληρῶν. ἀγνοῶν. Καὶ παραπαίων ὁλοσχερῶς*] Haec male distincta sunt. Scribendum, *Παραπαίων. παραφρονῶν, ληρῶν. Ἀγνοῶν καὶ παραπαίων ὁλοσχερῶς.* Polybius lib. IV. p. 416. *Ἀγνοοῦντες καὶ πολὺ παραπαίοντες τοῦ δέοντος.* Idem in Excerptis Valesii p. 1422. *Ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ καὶ πολὺ παραπαίειν τῆς ἀληθείας.* Idem in Excerpt. Legatt. p. 1133. *Περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀγνοεῖν αὐτὸν ἐφη καὶ παραπαίειν ὁλοσχερῶς τοῦ σφετέρου συμφέροντος.* Ad hunc locum sine dubio respexit Suidas. *Toup.* II. p. 23. Cf. Zon. p. 1517. Post hanc gl. cum V. delevi, quae habet A. in margine: *Παραπέμπω. αἰτιατικῇ. Παραπέμπει πλωτῆρας σὺν εὐθυμίᾳ. Καὶ κατὰ περιποίησιν, δοτικῇ. Μᾶλλον δὲ κόσμον παραπέμπουσι τὸν ἐνεστῶτα τῷ μέλλοντι.* Ceterum *περιποίησιν* tacite Küsterus, Portum secutus: *παραποίησιν* edd. vett. 12. *Ὅσ' ἂν πράξωσιν ὥσπ.*] Aristoph. Eccles. 137. *Τὰ γοῦν βουλεύματα Αὐτῶν, ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις, Ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπλεγμένα. Küst. Παραπεπλεσμένα* et *Ὅσσ' *V.* 14. *Παραπεπτωκώς. ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτ.*] Ex Harpocratione. *Küst. Παραπεπτωκός — ὑποπεπτωκός* Med. 15. *περὶ στεφάνου*] *κατὰ στεφάνου* A. *V. Phot. *κατὰ στεφ'* V. Vid. Demosth. in Stephanum I. p. 1127. 2. 17. *διαπρεπεῖς*] *διαπρεπεῖ* A. B. V. E. Saltem refugi malim, *κόσμῳ διαπρεπεῖς ἀργυρῷ τε.* 20. *τὸ καλούμενον βῆλον* ignorat Photius. *τὸ διακονικόν* dicit Zon. p. 1513.

---

gias relinquere. id est, pauperes oportet una cum divitibus intrare, nec spongias secum afferre, sed illorum spongiis uti. *Παραλύσας.* Qui successorem misit. *Cum ei successorem misisset.* *Παραλῦσαι.* Levare. *Volens milites suos quiete reficere, et laboribus fatigatos recreare.* Et Simocattus: *Illi vero armis spoliati nesciebant, qua ratione iram suam explerent.* *Παραμείψας.* Praetervectus. *Παραμπυκίζεται.* Capillos nectit. *Παραμυθῆσαι.* Suadere. idem *Παραμυθήσασθαι.* *Παρανάλωμα.* Additamentum et accessio. *Carinus Imperator cum se totum deliciis et luxui dedidisset, interralla luxuriae caedibus hominum innocentum distinxit.* *Παράνοια. Utrum dementiae reum illum peragam?* quasi dixisset, patri dicam scribam, et insaniae convictum ab morbo liberabo, cum in ius vocaro. *Παράπαν.* In universum, omnino. *Cum dixisset, se hac maxime de causa ad conscribendam historiam impulsum fuisse, quod Philippo Amyntae filio parem virum nunquam antea Europa protulisset.* *Παραπαίων.* Desipiens, delirans. *Ignorans et prorsus desipiens.* *Παραπεπλεγμένα.* Insana. *Omnia insano impetu aggrediuntur ut ebrii.* *Παραπεπτωκώς.* Submissus, apud Demosthenem in oratione contra Stephanum. *Παραπέταλοι.* Laminis tecti. *Triremes autem ornatu insignes erant, earumque rostra argenteis, puppes autem aureis laminis obductae erant.* *Παραπέτασμα.* Aulaeum, tapes:

Παράπηγμα. κανών. καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. Εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις πρὸς τὸν θάνατον, εἰπω.

Παραπικρασμός. ἡ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις γενομένη ἀντιλογία τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Παραπλαγιάσας. πλασάμενος.

Παραπλῆγας πέτρας. παραλίας, πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Παραπλήκτῳ. τῇ μανικῇ. Σοφοκλῆς·

Παραπλήκτῳ
χερὶ συγκατακτάς.

*Καὶ Αἰλιανός· Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλῆγα λύτταν κατεσίγασε· καὶ τῶν Διοσκούρων ἑνὸς τὸ ξίφος διηρμένον τε καὶ ἐπανεστὼς * καὶ πληγεὶς καιρίως ἐξέγρετο.*

Παραπλήξ. μαινόμενος, παράφρων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἦν δ' εἰς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος.

ὁ ἄφρων. ἀπὸ τῶν κρουμάτων τῶν διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. ἢ ὁ μωρός. ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. καὶ αὖθις· Παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι.

Παραπληξία. μανία.

Παραπόδας. εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον. Μετὰ ταῦτα παραπόδας ἀκρατέστατον μὲν αὐτὸν δείκνυσι πρὸς γυναῖκας. Καὶ αὖθις· Παραπόδας οὐ συμμαχικῶς ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται.

Παραποδίζειν. ἐμποδὼν γίνεσθαι. Πολύβιος· Βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι, καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν. 37

Παραπολύ. παντελῶς. Θουκυδίδης ἐν ά· Καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι παραπολύ.

Παραπολύ. ἀντὶ τοῦ πάνυ, παντελῶς. Δέξιππος· Παραπολὺ ἀπελείποντο τοῦ πείθεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν αἱρεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Δεινότατον ἔργον παραπολύ.
ἀντὶ τοῦ, πάνυ πολύ.

Παραπρεσβεία. τὸ ἔξω τῶν προστεταγμένων τι διαπράξασθαι. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλέπαινεν οἷα

---

1. *καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρον.*] Vide Turnebum Adversar. lib. XI. c. 3. *Küst.* Salmas. in Diodor. Sic. p. 8. addit Toup. 2. *Εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπ.*] Haec sunt verba Marci Antonini lib. IX. c. 3. ut Pearsonus recte observaverat. Vide etiam Nostrum supra v. *Ἀψικάρδιον*, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* 3. *τὸν θάνατον*] *τὴν θάλατταν* E pr. 4. *Παραπικρασμός*] Ad locum Epistolae ad Hebraeos III, 8. Suidam respexisse putabant Port. et Küst. Contradixit Ernestius: „Non ad auctorem Epist. ad Hebraeos III, 8. ut opinabatur temere Küsterus, sed ad Ps. XCIV, 9. respexit glossator. Nam explicatio eius vocis est Theodoreti ad hunc locum." 6. *Παραπλαγιάσας. πλάσας. πλασ.*] Hesychius: *Παραπλαγιάσας. πλαγιασάμενος.* Sic etiam apud Suidam scripserim. *Küst.* Omissum *πλάσας* cum A. B. E. V. Lex. Bachm. p. 330. et Photio. Ceterum *Παραπλαγιάσασθαι* *V. 7. *Παραπλῆγας*] Conf. Od. *ε*. 418. 440. Zon. p. 1500. et Hesychius. 9. *καὶ Παραπλήκτῳ*] Seiunxerunt ab gl. superiore A. *V. omisso *καί*. *Σοφοκλῆς*] Ai. 229. 11. *χερὶ*] *χειρὶ* A. *V. 12. *Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο παραλ.*] Locus hic auctior legitur supra v. *Ἐπίκουρος*. *Küst.* 15. *ἐπανεστὸς*] *ἐπανεστὼς* A. *ἐπανεστὼς* dedi cum V. Pendet oratio, quam licet redintegrare additis *αὐτῷ ἐνέπεσε* vel similibus eandem in sententiam. 17. *Παραπλήξ*] Vid. *Συμβογλύοντες. Hemst.* *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 242. 19. *ὡς*] *εἰς* A. V. 22. *διαπεπτωκότων*] *τῶν διαπεπτωκότων* A. B. V. E. Schol.

2. *πεπληγμένη*] *παραπεπληγμένη* Schol. Aristoph. 3. *Παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθ.*] Fragmentum hoc legitur apud Procopium Histor. Arc. c. 12. *Küst.* 4. *Παραπληξία*] Theodorit. Eccl. Hist. p. 168. *Toup. MS.* Glossa sacra. 5. *ἐπίρρημα* post caput glossae delevi cum *V. et Photio, quod ipsum sub v. *Παραπολύ* librarius interpolavit. 6. *Μετὰ ταῦτα παραπόδας ἀκρ.*] Haec sunt verba Polybii [VIII, 11.] apud Constantinum Imperatorem in Collectaneis ab Valesio editis p. 21. unde sensus huius loci supplendus est. *Küst.* *ἀκρατέστατον* *V. 7. *Παραπόδας οὐ συμμ.*] Et haec sunt verba Polybii, ut discimus ex ipso Suida supra v. *Καθικόμενοι*, ubi fragmentum hoc auctius legitur. *Küst.* 8. *οὐ*] *οὐδὲ* E. 9. *Πολύβιος*] Lib. II. c. 28. Confer Nostrum supra v. *Ἔφαμμα*, ubi locus hic auctior legitur. *Küst.* 10. *ἐμπλέκεσθαι*] *ἐφέλκεσθαι* A. 13. *Παραπολύ*] *ἐπίρρημα* addit A. Thucydidis locus est I, 29. 15. *Παραπολύ. ἐπίρρημα*] Hanc gl. om. A. Saltem *ἐπίρρημα* (vide modo v. *Παραπόδας*) expunxi cum *V. *Δέξιππος*] P. 34. ed. Nieb. 16. *ἀπελείποντο*] *ἐλείποντο* E. *ἀπέλιπον* V. *τοῦ πείθεσθαι*] *τοῦ* om. B. E. Med. *τὸ πείθ.* V. Mox *ἡγουμένοις* V. 17. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 445. 21. *τι τῶν προστεταγμένων*] *τῶν προστεταγμένων τι* inverti cum V. 22. *Ὁ δὲ βασιλεὺς*] Locus integer extat apud Menandrum Exc. Legatt. p. 379.

---

quod vulgo velum dicitur. *Παράπηγμα.* Regula. item quoddam instrumenti astronomici genus. *Si tamen vulgare aliquod remedium adversus mortem vis, quod cor attingat, id dicam.* *Παραπικρασμός.* Sic dicitur contentio Israelitarum, qua Deum in deserto saepius ad iram provocarunt. *Παραπλαγιάσας.* Qui obliquis verbis usus est. *Παραπλῆγας πέτρας.* Petras marinas, sive a fluctibus maris verberatas. *Παραπλήκτῳ.* Furioso. Sophocles: *Qui insana manu pecudes interfecit.* Et Aelianus: *Ille autem deliria eius non tulit, sed insanam verborum rabiem compescuit: et cum alter ex Dioscuris ictu gladii alte elati letaliter eum vulnerasset, excitatus est.* *Παραπλήξ.* Insanus, amens. Aristophanes *Pluto*: *Sin vero ad hominem stolide prodigum devertero, scortis et aleae obiicior.* ubi *παραπλῆξ* dicitur demens: per metaphoram ductam a sonis lyrae, qui ab harmonia discrepant. vel stultus. revera enim prodigalitas est stultitia quaedam. Et alibi: *Amenti similem hinc abisse.* *Παραπληξία.* Amentia. *Παραπόδας.* Statim, vel prope, paulo post. *Mox paucis interiectis eum intemperantissime in mulieres exarsisse memorat.* Et iterum: *Statim eos non sociorum, sed dominorum more tractant.* *Παραποδίζειν.* Impedire. Polybius: *Cum essent senticeta, quae sagis implicarentur et armorum usum impedirent.* *Παραπολύ.* Omnino. Thucydides libro I. *Corcyraei vero ingentem victoriam reportarunt.* *Παραπολύ.* Valde, omnino. Dexippus: *Multum aberat ut iis, qui pacem suadebant, obtemperarent.* Aristophanes *Pluto*: *Longe gravissimum facinus.* *Παραπρεσβεία.* Legatio male gesta, cum legatus mandati

εἰκός, καὶ παραπρεσβείας ἐκρίνετο Ἰωάννης, ἅτε οὐ πρὸς τὸ συνοῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος. Καὶ αὖθις· Οὗτος τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἱρήσειν καὶ διώξεσθαι.

Παρὰ προσδοκίαν. τουτέστι, μετὰ μόχθου.

Παραῤῥεῖ. δοτικῇ.

Παραῤῥητοῖς. παρηγορικοῖς λόγοις, παραμυθήμασιν, ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβούλοις.

Παραῤῥύματα. δέρεις, σκεπάσματα.

Παραῤῥυῶμεν. παραπέσωμεν.

Παρασάγγης. εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅ ἐστι τριάκοντα στάδια. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Κῦρος, ὁπόσον, ἔφη, ἄπεστι τὸ στράτευμα; οἱ δὲ ὡς δύο παρασάγγας εἶπον.

Παράσειρος. ὁ ἀκόλουθος ἵππος.

Παρασημαίνει. δηλοῖ, χαράττει.

Παράσημος. ἀδόκιμος. Καὶ Παράσημον, τὸ σεσημασμένον καὶ ὕποπτον. Καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον, καὶ φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν.

Παράσημος ῥήτωρ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα· ἤτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινί, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται.

Παῤῥάσιος. ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος δῆλον. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

Παράσιτος. κύλαξ, τραπεζολοιχός, κοσσοτράπεζος. Βελονοπώλης. οὗτος δανεισὴς ἦν, παράσιτος Παμφίλου τοῦ δημαγωγοῦ.

Παρασκευάζω. αἰτιατικῇ.

Παρασκευή. Ὁ δὲ ἐπεκλήθη κριτικὸς γραμματικός, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. περὶ Ἑκαταίου φησί.

[1]*Παρασκήνια*. ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι 38 ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἐκατέ-

---

4. *καὶ διώξεσθαι*] βαδίζεσθαι V. Haec superiorem in locum erant revocanda. 6. Gl. om. Küst., post *διώξεσθαι* posuerat Gaisf. 7. *Παραῤῥήτοις*] Voce hac usus est Homerus Il. *ν*. 726. ad quem locum Suidas respexit. *Küst.* Cf. *ι*. 526. *παρεμυθήμασιν*] *παραμυθήσασιν* B. E. Deinde *συμβόλοις* Photius. Sed praestat cum Lex. Bachm. p. 330. *συμβουλαῖς*. 9. *Παραῤῥύματα*] Confer Hesych. v. *Παράρυμα*. *Küst.* Xenoph. Hist. Gr. p. 445. [I, 6, 19.] qui et p. 456. *παραβλήματα* vocat. *Toup.* MS. Indicarunt docti intpp Hesychii Exod. XXXV, 10. Ceterum *Παραρύμματα* A. V. Photius, *Παραθρύμματα* E. 10. *Παραῤῥυῶμεν. παραπ.*] Hebr. II, 1. *Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραῤῥυῶμεν.* Huc Suidas respexit. *Küst.* Zon. p. 1518. *Παραρυῶμεν* V. Photius. 11. *Παρασάγγης*] *Παρασσάγγης* V. item in exemplo. *ὅσπερ*] *ὅ* A. V. Phot. Zon. p. 1500. et Schol. Luciani Conscr. hist. 24. *ὅς* B. E. Docte praecepit alterum Schol. in Icaromen. 1. 12. *Ξενοφῶν*] Cyrop. VI, 3, 10. vocibus leviter immutatis. Mox *ἔφην* A. 15. *Παράσειρος*] Vide nos supra in v. *Ζύγιοι*. *Küst.* 16. *δηλοῖ, χαρ.*] Immo, *παραδηλοῖ, παραχαράττει*: ut recte habet Hesychius. *Küst.* Cum Suida Photius. 18. *καὶ παράσημον*] Theophylact. Simocatt. II, 15. (p. 99, 8.) *Abresch.*

1. *Παράσημος ῥήτωρ. Δημ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Cf. v. *Παρακεκομμένα*, item Valck. in E. Hipp. 1115. *Δημοσθένης*] P. 307, 26. 3. *ἤτοι ὅτι*] *οἱ τοιοῦτοι χαράττεται* Phot. 5. *ἐπειδὴ*] Legendum *ἢ ἐπειδὴ* cum Harp. edito. 7. *Παῤῥάσιος*] *Παράσιος* A. B. V. E. Med. Photius et Harpocr. Pal. ap. Gaisf. 8. *Εὐήνορος*] Confirmat Pausan. I, 28, 2. 9. *Ἐφέσιον δὲ*] *δὲ* om. A. Vid. Strabo XIV. p. 642. 10. *Παράσιτος*] V. Piers. in Moer. p. 322. *κοσσοτράπεζος*] Sic fortasse dictus est parasitus, quod ad mensam alapis se caedi patiatur. *Κόσσος* enim est *alapa*, teste Suida h. v. Sed de voce hac ut obscura et insolita nihil certi statuo. *Küst.* Emendabat Trillerus in Hesychium *κνισσοτράπεζος*. Neuter recte. Scribendum sine dubio, *Παράσιτος. κνσοτράπεζος*. Idem *τραπεζολοιχὸς* et *κνσοτράπεζος*. Quae vox elegans. Petronius Arbiter c. 64. *Miramur nos, et paviter credimus; osculatique mensam rogamus nocturnus, ut suis se teneant, dum redimus a coena.* Vide Albertum in Hesych. v. *Παράσιτος*. Longus in Pastoral. lib. IV. p. 161. edit. lung. *Οἴχεταί σοι Γνάθων, ἔφη, δέσποτα, ὁ μέχρι νῦν μόνης τραπέζης ἐρῶν.* *Toup.* II. p. 23. *κοσσοτράπεζος* Lex. Bachm. p. 330. Photius et Hesychius. Interpretationem Küsteri commendat Bastius Ep. Cr. p. 181. 11. *Βελονοπώλης. οὗτος δαν.*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 174. *Küst.* Observationem homo studiosior quam prudentior appinxit, quo minus parasiti exemplum desideraretur. 13. Om. vulg. 14. *Ὁ δὲ ἐπεκλήθη κριτ.*] Haec leguntur etiam supra v. *Ἑκαταῖος*. *Küst.* 17. *Παρασκήνια. ἔοικε παρασκ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* V. Groddeck. in Wolfii Analect. T. II. p. 113. sqq. et Meinek. Comm. Miscell. p. 45. 18. *παρὰ*] *περὶ* V.

---

limites excessit. *Rex autem ut par erat indignabatur, et Ioannes legationis perperam gestae reus agebatur, quod non ex utilitate reip. munere suo functus fuisset.* Et alibi: *Hic minatur se fratrem meum legationis perperam gestae accusaturum reumque peracturum esse.* *Παρὰ προσδοκίαν*. Praeter expectationem. *Παραῤῥητοῖς*. Consolatoriis verbis, consolationibus, admonitionibus. alii vero, consiliis. *Παραῤῥύματα*. Pelles, tegumenta. *Παραῤῥυῶμεν*. Excidamus. *Παρασάγγης*. Mensurae Persicae genus, quod XXX. stadia continet. Xenophon: *Cyro vero interrogante, quantum exercitus distaret, illi duos parasangas distare responderunt.* *Παράσειρος*. Equus funalis. *Παρασημαίνει*. Falsa nota signat, adulterat. *Παράσημος*. Adulterinus. Et *Παράσημον*, adulterinum vel suspectum. *Et suspectum erat id quod dicebatur, et fugam significare videbatur.* *Παράσημος ῥήτωρ*. Orator adulterinus. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. metaphora ducta est ab nummis adulterinis, sive falsa nota signatis: quos *παρασήμους* Graeci vocant; vel quia nummi huiusmodi ab nummulariis signo quodam notari solent, ex quo cognosci licet esse adulterinos et nullius pretii. *Παῤῥάσιος*. Parrhasium constat pictorem fuisse: qui Euenoris filius et discipulus fuisse dicitur, genere vero Ephesius. *Παράσιτος*. Assentator, mensarum sectator, qui mensas lingit. Belonopola fenerator erat, et Pamphili demagogi parasitus. *Παρασκευή*. *Ille vero cognominatus est criticus grammaticus, quod grammaticum apparatum haberet.* de Hecataeo haec dicuntur. *Παρασκήνια*. Sic appellari videtur locus in scena, in quo instrumenta ludis ne-

ρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι.

Παρασπιστής. παρεστὼς ὁπλίτης.

Παρασπονδήσας. παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπονδοῦμαι. παραβαίνομαι.

Παρασταδόν. παρασταικῶς, κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δέον.

Παράστασις. στάσις παρά τινος ἄτιμος. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παράστασις. ὁρμή, προθυμία. Καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν. Καὶ Παράστημα ψυχῆς. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δι' ἀλκὴν σώματος καὶ παράστημα ψυχῆς ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν.

Παράστασις. τοὔνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος Μισογύνῃ·

Ἕλκει δὲ γραμματίδιον
ἐκεῖσε δίθυρον, καὶ παράστασις μία
δραχμή.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησίν· Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ ψευδεγγραφῆς, καὶ ψευδοκλητίας, καὶ βουλεύσεως, καὶ γραφίου, καὶ μοιχείας. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας τοὺς διαιτητὰς φησι λαχεῖν τὰς δραχμάς, μίαν μὲν ὑπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν, ἑτέραν δὲ καθ' ὑπωμοσίαν ἑκάστην.

---

1. οὕτω Edd. ante Gaisf. 6. *Παρασταδόν*] Glossa Homerica: cuius interpretationes spectant nominatim ad Il. ό. 22. Adde Hesychium. 8. *Παράστασις. στάσις παρά τινος ἄτ.*] Etymologus: *Παρέστησαν. ἐπειδὴ οἱ ἡττώμενοι παρίστανται τοῖς νενικηκόσιν, ὡς δοῦλοι δεσπόταις.* Haec Suidam illustrant. *Küst.* *παρά τινος*] Scribe *παρά τινι*, i. e. *iuxta aliquem*, *Küst.* Lege *παρά τινα* cum Timaeo p. 206. et Photio. Photius item *γίνεται δὲ καί.* 10. *Καὶ παράστασις*] Ex Diodori Exc. Legatt. T. II. p. 629. petita fuisse monuit etiam Meinekius in Menand. p. 199. Priorem loci partem continet v. *Εὐγενής.* 13. *Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι*] Haec sunt verba Iosephi Bell. Iud. II, 20. (7.) p. 209. *Toup.* *Οἱ δὲ Ῥωμ.* — *ψυχῆς* om. A. *δι' ἀλκὴν σώματος καὶ παράστημα ψυχῆς*] Eadem phrasi usus est Iosephus lib. II. de Bello Iud. p. 815. *Ἄξιος μὲν ἐλέους ὁ νεανίας δι' ἀλκὴν σώματος καὶ ψυχῆς παράστημα.* Hinc suspicor et fragmentum hoc eidem scriptori tribuendum esse, praesertim cum observaverim, eum voce *παράστημα* pro fortitudine vel audacia saepe uti solere. *Küst.* Deinde *πάσης* addendum ante *ὀλίγου.* 16. *Παράστασις. τοὔνομα πολὺ παρ.*] Ex Harpocratione. Confer Etymologum v. *Παρακατάστασις* et Petitum de Legg. Att. p. 175. *Küst.* Hanc gl. habent A. V. in marg. *τοὔνομα πολὺ* et mox *ἔστι δὲ* om. A.

1. *καταβαλλομένη*] *καὶ παραβαλλομένη* Harpocr. Pal. ap. Gaisf. Ad hanc significationem si respexit, comicus poeta lepide perstrinxit Athenienses his trochaeis apud Photium: *Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν.* 2. *Μένανδρος*] P. 115. Ubi Bentleius aliique *ἕκει σε*: sed vulgari scripturae melius convenit, in quo haeserunt critici, *μία δραχμή.* Cf. Dobraeus in Add. Phot. p. 706. 4. *γραμματίδιον*] Id est libellus, in quo actor et nomen suum et causam, ob quam reo actionem intentaturus esset, scribebat: qui libellus reo postea tradebatur. Vide Suidam supra v. *Ἀντωμοσία*, et infra v. *Παραστησώμεθα.* Hic libellus a Menandro vocatur *δίθυρος*, i. e. ex duabus tabellis vel duobus foliis constans; quem vocabulo notiori et magis communi *δίπτυχον* dicere possis. Hesychius: *Διθύροις. διπτύχοις. Δίθυρον. γραμματίδιον δίπτυχον.* Idem alibi: *Θυρίς. ὀπὴ μικρά. Θυρίδας Ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων πτυχάς. καὶ δίθυρον λέγουσιν· οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπτυχον.* Egregie et docte. *Küst.* 8. *Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παρ.*] Confer omnino cum hoc loco Suidam supra v. *Ἡγεμονία δικαστηρίου. Küst.* Vide Harpocr. v. *Δωροξενία.* 10. *ἀποφύγῃ*] *ἀποφύγοι* Photius. Dein legendum ex Harpocr. *τὴν συκοφαντίαν*, de quo Küsterus erravit in v. *Δωροξενία.* Nam ut audax ita probabilis est illa correctio, siquidem librarium decepit proximum illud *ξενίας* (velut in *ψυχῆς* accidit apud Polyb. fr. Vat. VI, 2.): contra dilutius esse videtur *αἰτίαν*, violentius vero *ἀγῶνα ξενίας*, quorum utrumque suasit Meierus de bon. damn. p. 88. Porro si credibile fit, cuius rei fidem illa gl. *Ἡγεμονία δικαστηρίου* afferat, excidisse *καὶ συκοφαντίας*: etiam manifestior existit depravationis origo. 11. *ψευδεγγραφῆς*] Sic rectius Paris. B. et Harpocratio, quam priores editt. in quibus legitur *ψευδογραφεῖς.* Vide Nostrum infra v. *Ψευδεγγραφή. Küst.* Idem in v. *Ἡγεμονία δικαστ.* malebat *ἐπιβουλεύσεως. ψευδεγγραφεῖς* B. V. Phot. MS. Tum *ψευδοκλητίας* dedi cum B. E. Med. Harp. et Phot. Vulgabatur *ψευδοκλησίας*, quod retinet Lobeck. Phryn. p. 507. 12. *γραφίου*] *ἀγραφίου* Harpocr. ed. . . . *φίου* Pal. et Phot. MS. *ἀργυρίου* Harp. codd. plerique. 14. *λαχεῖν*] *λαμβάνειν* Photius et Harpocr. *ὑπὸ τῆς λήξεως*] Harpocratio habet *ὑπὲρ τῆς λήξεως. Küst.* *ἀπὸ* Photius: *ἐπὶ* Hemsterhusius. Mox *κατὰ ὑπωμοσίαν* Med. et Phot. MS. Posteriorem rationem videtur tangere Lex. Rhet. p. 298. f.

---

cessaria reponuntur. Didymus vero dicit sic appellari aditus ab utraque orchestrae parte. *Παρασπιστής.* Miles clipeatus. *Παρασπονδήσας.* Qui foedera violavit. *Παρασπονδοῦμαι.* Praeter pacta violor. *Παρασταδόν.* Astando, eo quo decet modo, ut par est. *Παράστασις.* Statio ignominiosa. id valet ad debitores. *Παράστασις.* Audacia, animi fiducia. *Et multitudo ingenti animorum impetu ad libertatem recuperandam ferri coepit, et alter apud alterum graviter conquerebatur* Et *Παράστημα ψυχῆς. Romani vero corporis robore et animi fortitudine fere totum orbem terrarum in potestatem suam redegerunt.* *Παράστασις.* Nomen hoc apud oratores frequens est, significans drachmam, quam litigantes in causis privatis perdunt. Menander *Misogyne*: *Trahit autem illuc tabellas duplices, et drachmam litis causa deponendam.* Aristoteles vero in *Atheniensium Republica* de Thesmothetis verba faciens sic scribit: *Cognoscunt autem de causis, in quibus litigantes drachmam pendunt: id est, cum quis accusatur peregrinitatis, vel iudicum in' controversia de peregrinitate muneribus corruptorum, vel falsae inscriptionis in tabulas debitorum publicorum, vel falsae citationis, vel insidiarum, vel nominis ex tabulis debitorum publicorum expuncti, vel adulterii.* Demetrius autem Phalereus in libris de Legislatione ait arbitros duas drachmas accipere solitos fuisse: unam pro intentatione litis, alteram vero,

Παραστάται. οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται καὶ ἐπιστάται· διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἵστασθαι.

Παραστατεῖν. τὸ συμμαχεῖν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὡς Ϡ

ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

Καὶ Παραστάτης. Ἀρριανός· Πρόσταγμα σφίσιν ἦν, ὅπως τις ἐκνηξάμενος σταίη, ἐν τῷ ὕδατι προσμένειν τὸν παραστάτην οἱ ἐσόμενον. Καὶ Εὐνάπιος· Πολὺ διεστῶτας ἀλλήλων χωρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ δουποίη τὰ ὅπλα, μήτε τῷ παραστάτῃ θλιβόμενα, μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν συνωθισμὸν περικτυπούμενα. Καί, Παραστατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν. — Καὶ λαβόντες παράστασιν εἰς τοὺς οἰχομένους γενναίως ἀποθανεῖν. ἀντὶ τοῦ, ὁρμήν, τόλμαν. Καὶ αὖθις· Διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παῤῥησιαζόμενος. [καὶ ἐπίῤῥημα παραστατικῶς.] Ὁ δὲ ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς.

Παρασταυροῦντες. ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες. Οἱ δὲ παρασταυροῦντες ξύλα τῇ καταβάσει, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐπικαρσίοις στεριφοποιοῦντες, καὶ φορμοὺς ἐπιβάλλοντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρανὲς καὶ ὀλισθηρόν.

Παραστησάμενος. παραλαβών, ἑλών, καταστρεψάμενος.

Παραστήσομαι ἐναντίον σοῦ. ἐνώπιόν σου στήσομαι. Τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι. τοῦτο δὲ ὁρμόδιον λέγειν τοῖς κατ' Ἡλίαν βεβιωκόσι καὶ παθῶν ὑπερανεστηκόσι.

Παραστησώμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν. Πολιτείας ὀγδόῳ. ἀντὶ τοῦ, καταστήσωμεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον, μεθ' ὑπηρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσι.

---

1. *Παραστάται*] Procop. p. 348. *Toup.* MS. *Παρασιάται* — ἵστασθαι leguntur in Tactico Montfauc. Bibl. Coisl. p. 506. 4. *Καὶ Παραστατεῖν*] καὶ om. A. glossam a praegressis seiungens. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Immo Thesmoph. 376. *Küst.* Haec verba om. E. 7. συμπαραστατεῖν] παραστατεῖν A.B.V. Ox. 9. *Καὶ Παραστάτης* et seqq. usque ad finem gl. om. A. Ἀρριανός] De Rebus Indicis p. 556. *Küst.* C. 24,6. 11. *Καὶ Εὐνάπιος* et seqq. usque ad finem om. V. Eunap. fr. 23. Ed. Nieb. p. 102. In margine notavit Gron. *Παράστασις. ὁρμή, τόλμα*: quae Gaisf. ascripsit in *καὶ ἐπ. παραστατικῶς.* 14. συνωθισμὸν] συνθισμὸν B.E. 15. *Καὶ Παραστ.*] Verba sunt Diodori Sic. XX, 11. p. 738. C. *Hemst. Toup.* Monuit etiam Wesselingius. *Καὶ* diremi ab continuis. 17. εἰς τοὺς οἰχομένους quo spectet non assequor. 18. *Διελέχθη*] Ex Diodori Exc. Legg. T. II. p. 627. monente Wesselingio. *Toup.* 19. καὶ ἐπίῤῥημα et seqq. habet A. in marg. Satis habui voces malam in sedem inculcatas notare. Praeterea *καὶ αὖθις* oportuit illis Ὁ δὲ ἔγραφε (quae licet ex v. Ἀλάστωρ augere) praemitti.

5. *Οἱ δὲ παρασταυροῦντες*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἐμάλθαξαν. *Küst.* Unde colligimus praecessisse ἐν δὲ τῷ τόπῳ: nam quod in medio extabat, iam per fraudem hominum studiosorum est obscuratum. Nisi forte his praemittere invat, quae gl. *Πρανής* servavit: Ἐν δέ τινι (vel τῳ) πρανεῖ στενῷ — πολλοὶ παρεφέροντο. τῇ παρακαταβάσει Med. 9. *Παραστησάμενος*] V. Schol. Luciani Icaromen. 17. ἑλών, παραλαβών Etym. M. p. 652. f. ubi quod subiicitur *καὶ παρακατάστασις*, refingas *καὶ παράστασις.* 12. *Τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι*] Haec sunt verba Davidis Psalm. V, 5. secundum versionem τῶν LXX. Theodoretus in illum locum: *Οὐ παντὸς δέ ἐστι λέγειν τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, Παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ἀλλὰ τῶν κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν διὰ τὴν ἀπὸ τῆς πολιτείας παῤῥησίαν λέγειν θαῤῥούντων, Ζῇ Κύριος, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον.* Hinc Suidas sua hausit, quamvis verba et sententiam nonnihil immutaverit. *Küst.* Ex auctoritate sacri scriptoris facile colligitur supra refingendum esse, *Παραστήσομαί σοι. ἐναντίον σοῦ* κτλ. Sic etiam Ernestius Gloss. Suid. p. 108. nisi quod posuit, *Π. σοι. ἀντὶ τοῦ ἐνώπιον* κτλ. 13. λέγειν] λέγει B.E. 14. *ὑπερανεστηκόσι*] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. in quibus legitur *ὑπανεστηκόσι. Küst.* Ernestius corrigebat *ὑπεξανεστηκόσι*, qui se subduxerunt *πάθεσι*: quo facile caremus. 15. *Παραστησώμεθα*] *Παραστησώμεθα* A.B.V. qui mox καταστήσωμεν, non *καταστήσομεν. Πολιτείας*] Plato Rep. p. 555. B. 18. *γράψας*] *γράψας τὸ ὄνομα* A.V. *γράψας τὸ ὀ* Photius. 19. *τὸ ἐπίσημον*] Vox haec mihi suspecta est, cuius loco fortasse scribendum est *ἐπίτιμον*, i. e. *poena* vel *multa*: vel quod magis usitatum est, *ἐπιτίμιον*. Actores enim olim non solum nomen suum et crimen, cuius adversarium postulaturi erant, in tabella aliqua perscribere solebant, sed etiam poenam vel multam, qua reus afficiendus erat. Id colligo ex loco hoc Aristoph. Vesp. 889. Ἄκουέτ' ἤδη ἧς γραφῆς ἐγράψατο Κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα. Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε Τὸν Σικελικόν. Τίμημα κλωρὸς σύκινος. Est quidem

---

quoties alter litigantium iudicium exciperet. *Παραστάται.* Sic appellantur manipulorum protostatae et epistatae, in eodem iugo collocati: quod alter iuxta alterum consistit. *Παραστατεῖν.* Opem ferre. Aristophanes: *Ut nobis dii ferant opem, quamvis mulieres simus.* Et *Παραστάτης.* Arrianus: *Praeceptum ipsis fuerat, ut unusquisque, postquam enatasset, in aqua stans expectaret adstitem suum.* Et Eunapius: *Iussit eos magno inter singulos spatio relicto procedere, ne arma, vel ab vicinis impulsa vel ab ipso qui ea gestaret, cum aliorum armis inter agminis turbam collisa, strepitum ederent.* [Et *Παραστατικώτερον.*] *Maiore audacia periculum sustinuerunt.* Et *Παράστασιν*, impetum, fiduciam animi. *Magna animi praesentia mortem oppetierunt.* [Et *Παραστατικῶς*, confidenter.] *Audacter simul et libere disseruit.* Et alibi: *Ille vero acerbe et acriter ad eos scripsit, pestes reip. et sceleratos eos vocans.* *Παρασταυροῦντες.* Vallos defigentes. *Cum in locis, qua descendendum erat, vallos defixissent, et medium spatium aliis vallis transversis firmassent, fasciculosque lignorum in id coniecissent, descensum molliorem et minus lubricum effecerunt.* *Παραστησάμενος.* Qui in potestatem suam redegit, qui cepit, qui subegit. *Παραστήσομαί σοι.* Stabo coram te, in conspectu tuo stabo. *Mane coram te stabo.* hoc dicere convenit illis, qui Eliae more vixerunt animique domuerunt affectus. *Παραστησώμεθα αὐτὸν εἰς κρ.* Iudicio eum sistamus. Plato lib. VIII. *de Republ.* crimen enim, cuius reus postulabatur. ἀντωμοσία vocabatur. actor autem nomen suum et multam in tabella scribebat, eamque per publicum ministrum reo tradebat.

Παραστιχίς. Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς εἴς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίοις, ὡς Σοφοκλέους. αἰσθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ γεγονός. τοῦ δὲ ἀρνουμένου καὶ ἀπιστοῦντος ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παραστιχίδα· καὶ εἶχε, παγκάλως.

Παραστορῶ. ἐκτενῶ. ἀπὸ τῶν βυρσῶν.

Ἐγώ σε, νὴ τὸν Ἡρακλέα, παραστορῶ.

Παρασύρω. αἰτιατικῇ.

Παρὰ σφᾶς ὅσον οὐκ ἐσπλεῖν. παρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ σχεδόν· ὡς τὸ μονονουχί.

Παρὰ σφῇσι. παρ' αὐταῖς. παρὰ σφίσι δὲ διὰ τοῦ ῑ, παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδόν. παραυτίκα.

Παρασχηματίζειν. Τοὺς τοῦ βασιλέως στρατιώτας διέβαλε, φάσκων τούτους μὲν παρασχηματίζειν, οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρείαν παρεχομένους τοῦ ἀληθοῦς παρατρέπεσθαι.

Παρασχόν. ἐπίρρημα. Εἰ δέ γε παρασχὸν τοῦτο κατάδηλος γένηται δόξαι λέγειν, ὡς παραγέγονε λέξων περὶ τῶν πρέσβεων.

Παραταχθείς. παρ' αὐτὸν ταχθείς.

Παρατέθηγμαι. ἠκόνημαι.

Παραπενθεῖς. ἀπολεῖς, ἐπὶ πλέον παρελκύσεις.

Παρατέταμαι. ἐξώγκωμαι. Ἀριστοφάνης·

Ἄλις ἀφύης· παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων.

λέγεται καὶ ἐνικῶς ἡ ἀφύη.

Παρατετολμηκότες. ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες. Πολύβιος· Παρατετολμηκότες καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν.

Παρατεῖναι. τὸ ἐπιτρῖψαι καὶ ἀπολέσαι. ὁ Κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας·

Οἰδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

Παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν. ἀντὶ τοῦ παρα-

---

dica haec ficta, et ridiculi tantum gratia a Comico excogitata, sed tamen ad imitationem veri expressa: adeo ut morem veterum tuto inde colligere liceat. Sed idem, quod dixi, clare etiam confirmat Laertius in Socrate, segm. 40. ubi ex Phavorino refert dicam Socrati ab adversariis scriptam, quae his verbis concepta erat: *Τάδε ἐγράψατο καὶ ἀνθωμολογήσατο Μέλιτος Μελίτου Ἱτθεὺς Σωκράτει Σωφρονίσκου Ἀλωπεκῆθεν. ἀδικεῖ Σωκράτης, οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια εἰσηγούμενος. ἀδικεῖ δὲ καὶ τοὺς νέους διαφθείρων. τίμημα θάνατος.* Eu, expresse in formula hac accusationis poenae mentionem factam esse vides: quod coniecturam nostram egregie, ut diximus, confirmat, et tantum non veram esse demonstrat. *Küst.*

1. Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς εἴς τι τ.] Haec sunt verba Laertii in Heraclide Pontico, segm. 92. 93. unde sensus huius loci supplendus est. *Küst.* εἴς τι τῶν ἰδίων συγγρ. — ὡς Σοφοκλέους] Locum hunc ex Paris. A. et Laertio emendavi, qui in prioribus editt. sic legitur: εἴ τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίαν, ὡς Σοφοκλέα. Pessime. *Küst.* εἴς τι sola Med. 2. μαρτυρίοις] μαρτυρίαν B. Med. μαρτυρία E. 5. παραστιχίδα] περιστιχίδα A. Sub finem legendum *Πάγκαλος.* 7. ἐκτελῶ *V. 8. Ἐγώ σε, νὴ τὸν Ἡρ.] Aristoph. Equ. 479. 9. Om. vulg. 10. ὡς οὐκ] Pro ὡς οὐκ lege ὅσον οὐκ, est enim locus Thucydidis II, 94. καὶ παρὰ σφᾶς ὅσον οὐκ ἐσπλεῖν αὐτούς: h. e. *et tantum non contra se venturos.* ubi Schol. eadem haec verba quae Suidas. *Bos.* Animadv. p. 177. ὃς οὐκ A. E. Deest gl. V. 12. Παρὰ σφῇσι. παρ' αὐτ.] Locum hunc ex MSS. Pariss. [et *V.] supplevi, qui in prioribus editt. sic legitur: *Παρὰ σφίσι δέ, διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς. Παρ' αὐταῖς. Küst. Παρὰ σφίσιν: παρ' αὐτοῖς* agnoscit Photius; *παρ' ἑαυτοῖς* Hesychius. 15. Παρασχηματίζειν] Diogen. Laert. VI, 9. *πρὸς τὸ παρασχηματίζον αὐτοῦ* (αὐτὸ vel αὐτὸν) *τῷ πλάστῃ μειράκιον. Hemst. Παραχρηματίζειν* bis C. *Τοὺς τοῦ βασιλέως* Hoc fragmentum an Polybio tribuendum sit, dubitat Casaubonus. *Küst.* Dein *τούτους μὴ π.* Med. 17. οὐδεμίαν δ' ἀληθ. Toupius, hanc, si hoc invento sensus efficeretur tolerabilis. Ego vero non dubito quin novissima *τοῦ ἀληθοῦς παρατρέπεσθαι* ad interpretationem Suidae sint revocanda.

1. Παρασχόν] Agathias pag. 66. Plutarch. Cimon. Menand. p. 149. *Toup.* MS. Poterat etiam Dexippum Exc. Legg. p. 13. afferre cum aliis Byzantinorum historicis. ἐπίρρημα] ἐπίγραφον V. ἐπιγράφων *V. 2. οὕτω] τοῦτο A. Hoc ut accommodatius probavi; quamquam infra videtur etiam *γεγένηται* desiderari, et Menander (cuius hanc opinor esse orationem) dixit *παρασχὸν οὕτω* p. 424. Mox A. om. *περί. ὥσπερ γέγονε* Med. Post hanc gl. cum A. V. delevi: *Παράταξις. πόλεμος ἐμπαράσκευος.* 4. Παραταχθείς] Timaeus p. 206. 5. V. Hesychius. 6. Παραπενθεῖς] Scribe παρατενεῖς, ut habet Hesychius. Conf. etiam Nostrum paulo inferius v. *Παρατεῖναι. Küst.* Παρατενθεῖς Photii MS. Emendatc Timaeus *Παρατενεῖς*, ubi vid. Ruhnk. p. 206. Mox ἀπειλεῖς V. 8. Παρατέταμαι] Παρατέταγμαι bis E. Ἀριστοφάνης] In Tagenistis, ut docet Schol. Aristoph. Acharn. 640. Adde v. *Ἄλις.* 12. Πολύβιος] Fr. gr. 102. 14. ἐπιτρῖψαι] ἀποστρέψαι V. ἐπιστρέψαι Photius. 15. Κωμικῶς] κωμικὸς Gaisf. cum A. B. V. E. ὁ κωμικὸς Photius. 16. Οἰδ'· ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρ.] Aristoph. Nub. 213. ubi vide Scholiastam. *Küst.* ἡμῶν A. pro ὑμῶν cum Photii MS.

Παραστιχίς. Heraclides vero Ponticus in quodam commentariorum suorum eius testimoniis veluti Sophoclis utebatur. id sentiens Dionysius, quid fecisset, illi indicavit. neganti vero et non credenti per epistolam significavit, ut inspiceret primas versuum litteras. quo facto animadvertit ex illis componi nomen Pancalus. Παραστορῶ. Prosternam. translatum a pellibus. *Ego te, per Herculem, humi sternam.* *Παρὰ σφᾶς. Tantum non contra se venire.* Thucydides. ὅσον οὐκ id est propemodum, velut dicitur *μονονουχί.* *Παρὰ σφῇσι.* Apud illas. *Παρὰ σφίσι* vero, per ῑ, apud illos. *Παρασχεδόν.* Confestim. *Παρασχηματίζειν. Regis milites rituperabat, dicens falsam speciem prae se ferre, neque ullum praebentes verum usum ab veritate aberrare.* *Παρασχόν.* Adverbium. *Cum vero occasione ferente aperte locutus fuerit, venisse se legatis dicturum.* Παραταχθείς. Iuxta aliquem collocatus. Παρατέθηγμαι. Acutus sum. Παραπενθεῖς. Perdes, longius protrahes. *Παρατέταμαι.* Distentus sum. Aristophanes: *Satis est apuae. edendo enim distentus sum.* dicitur etiam singulari numero ἀφύη. Παρατετολμηκότες. Temere in periculum ruentes. Polybius: *Coeca audacia in periculum ruentes, ut qui salutis spem penitus abiecissent.* Παρατεῖναι. Atterere, perdere. de Euboea Comicus: *Novi. per nos enim et Periclem protensa est.* Παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν. Praeter natu-

δόξως. Οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠδέσθησαν τὴν ἱέρειαν κακῶ τῷ περιβάλειν.

Παρατηρημάτων. ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν, καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντειῶν.

Παρατηρῶ. αἰτιατικῆ.

Παρατίλλεται. διασείεται, τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ διατίλλεται. αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς, ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλμοὶ τοῖς πέννησιν· οἱ γὰρ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες ἀπελύοντο· οἱ δὲ ἀποροῦντες, μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν πυγήν, δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὁ δ' ἁλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Παρατίλλω τρίχας.

Παρατίλλομαι δέ, ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας ἢ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μέν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν, μὴ τυγχάνοντες τοῦ προκειμένου λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται, ἀλύοντες καὶ ἐπιγράφουσι.

Παρὰ τὸ καθεστηκός. οἷον παρὰ τὸ νόμιμον, παρὰ τὸ πρέπον.

Παράτοπον. εἰς κακὸν τόπον. Παράτοπον ὁρμίσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς θαλάττης.

Παρὰ τοσόνδε ἦκον ἀπορίας ὑπὸ τῶν κα- 41
κοπραγιῶν, ὥστε ἀπὸ κυνηγεσίων ἐτρέφοντο.

Παρὰ τούτου. ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τούτου, καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τοῦτον. οὕτως παντοχοῦ Ἀρριανός.

Παρατρέπω. αἰτιατικῆ.

Παρατρέχω. αἰτιατικῆ.

Παρατριβή. λογομαχία, ἔρις. Τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν καὶ ζηλοτυπίαν.

Παρατρύζει. παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνῶσι.

Παρατρυφῶ. δοτικῆ.

Παρατυχόν. ἀντὶ τοῦ παρατυχόντος· ὡς καὶ ἐξὸν ἀντὶ τοῦ ἐξόντος.

Παραυδήσας. παραμυθησάμενος.

Πάραυλος. ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ πάραυλος, παρατεταμένη. ἢ ἐγγύς· παρὰ τὴν αὐλήν. ἢ ὑρηνητική· παρὰ τοὺς αὐλούς. Σοφοκλῆς·

---

3. *Παρατηρημάτων*] Vid. *Hölln. Hemst.* Lex. Bachm. p. 331. *κληδονισμῶν τε καὶ ἀπαντήσεων* (in quo desinit). Cf. Hesychius. 4. *καὶ* ante *οἰωνοσκοπιῶν* om. vulg. 6. Om. vulg. 7. *Παρατίλλεται. διασείεται, τὰς τρ.*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 168. *Küst.* 8. *διασείεται*] *διατίλλεται* A.*V. *παρατίλλεται* V. *τίλλεται* Schol. *τοῖς μοιχοῖς — πέννησιν*] Rectius Schol. *τοῖς μοιχοῖς πέννησιν, ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλμός.* 10. *οἱ δὲ*] *οἱ γὰρ* V. Schol. 12. *πυγήν*] Sic recte habet enarrator Comici loco laudato. At in prioribus editt. [et A.E.] male legitur *φυγήν*. *Küst.* *τὴν φ.* om. V. Haec paulo aliter conformavit Schol. 14. *ὁ δέ γ' ἁλοὺς* Med. *παρατίλλεται*] *περιτίλλεται* V. qui seqq. omisit. 16. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 31. *Ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι.* — Scholiasta: *Παρατίλλομαι. τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλων τρίχας* etc. Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Recurrunt haec castigatius scripta sub v. *Ἀπορῶ.* 20. *προσδεχόμενοι*] *πρὸς δοκοῦν*τι E. marg. 21. *τυγχάνοντες*] *τυγχάνοντ*ο A. *προκειμένου*] *προσδοκουμένου* Schol. *προσδοκωμένου* in gl. priore. 22. *ὅτε*] *ὅτι* A. *τίθενται* Schol. 23. *ἀλύοντες*] *ἀλύοντες* A. B. E. Schol. Huic est consentaneum etiam *καὶ* delevi. *καὶ ἐπιγράφουσι*] Schol. Aristoph. rectius habet, *καὶ ἐπὶ γῆς διαγράφουσι. Küst.* Quod ipsum praestat E m. sec.

1. *Παρὰ τὸ καθεστηκός. οἷον π.*] Ex Schol. Thucyd. lib. I. c. 98. *Küst.* 4. *ὁρμήσαντες*] *ὁρμίσαντες* A. Qui mox *ἀπορίαν.* 5. *ἀμπώτας* V. Quae post *θαλάττης* extabant, *Παράτον. ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. ἐξ οὗ καὶ ἀντιπαράτορα, ἡ κόσμησις ἢ ἄλλη εὐπρέπεια*: compilata scilicet ex v. *Ἀντιπαράτορα*, expunxi, cum ea desint A. in marginem vero reiecerit V. Ceterum *παρατοῦρα* tanquam ex interiore sermone Latino memoravit Lydus de magistr. R. R. I, 7. II, 14. 7. *ἀπὸ τῶν*] *τῶν* om. A. Mox *ἐστρέφοντο* V. 8. *καὶ παρὰ τ.*] *καὶ* om. A. tuetur Photius. 9. *οὕτω* edd. ante Gaisf. 11. 12. Sic Med. Om. Küsterus, silente Gronovio, suspicionem firmante A. qui haec in marg. *Παρατρέχω. Παρατρέπω: αἰτιατικῆ. Παραυτίκα. Παραφρονῶ: αἰτιατικῆ. Παρὰ φαῦλον.* Cf. Hesychius. 13. *Παρατριβή*] Polyb. p. 172. 437. *Toup.* MS. Vid. Pricaeus in I. Ep. Tim. 6, 5. *Gaisf.* 15. *παραφωνεῖ*] *παραφρονεῖ* Photius, qui in fine *ἐπιφωνοῦσιν*, ubi Zon. p. 1521. *προσφωνοῦσι.* 17. Om. vulg. silente Gron. 18. E Schol. Thucyd. I, 76. V. Hermogen. ed. Walz. p. 118. 20. *Παραυδήσας. παραμυθ.*] Ex Schol. Homeri Odyss. ὁ. 53. *Küst.* 21. *Πάραυλος. ὁ ἐν ἀγροῖς*] Sophocl. Oedip. Colon. 785. *Ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς.*

---

ram suam. *Tyranni autem praeter morem suum sacerdotem ullo malo afficere veriti sunt.* *Παρατηρημάτων.* Observationum, ominationum, auguriorum, divinationum. *Παρατίλλεται.* Vellitur, vulsuram podicis patitur. in adulteros enim haec poena constituta erat, ut podicibus eorum insereretur raphanus, ipsisque evellerentur pili, si pauperes essent. divites autem pecunia data hanc poenam effugiebant; pauperes contra cum pecunia podicem redimere non possent, poenam istam publice patiebantur. Aristophanes *Pluto*: *Moecho vero in adulterio deprehenso propter te podex vellitur.* Et iterum Aristophanes: *Pilos mihi evello.* *παρατίλλομαι* enim hic significat, ex naribus vel axillis pilos vello. haec autem omnia facere solent, qui anxie aliquid expectant, et omne tempus haesitando dubitandoque consumunt nec quod volunt invenire queunt. cum enim ipsi soli secum meditantur, animo soliciti aliquid pingere solent. *Παρὰ τὸ καθ.* Praeter legitimum, praeter decorum. *Παράτοπον.* In locum incommodum. *Cum propter imperitiam in loca iniqua incidissent, interdum etiam propter aestum maris.* *Παρὰ τοσόνδε ἦκον ἀπορ.* *Per calamitates ad tantam inopiam redacti sunt, ut venatione vitam sustentare cogerentur.* *Παρὰ τούτου.* Ab hoc. et *παρὰ τοῦτον*, ad hunc. sic ubique Arrianus. *Παρατριβή.* Verborum contentio, iurgium. *Quae ipsi cum altero intercesserat contentionem et aemulationem.* *Παρατρύζει.* Adstrepit. sumptum est ab avibus, quae iuxta pullos suos tristem gemitum edunt. *Παρατυχόν.* Pro genitivo: ut *ἐξὸν* pro *ἐξόντος.* *Παραυδήσας.* Consolatus. *Πάραυλος.* In agris commorans. vel *πάραυλος*, extensa, sive propinqua. quod refertur

Τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;

Παραυτόθεν. αὐτίκα, ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Ἀρριανός· *Παραυτόθεν* ὡς ἔχομεν ἐπεξελθόντες, ἐν χερσὶ στήσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης.

Παράφορος. ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος. Συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, καὶ τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ τῇ κακίστῃ δαιμόνων ἐκριπισθέντες ἀπολώλασι.

Παραφρόνιμον. παράφρονα, ἀνόητον, καὶ ἄπορον περὶ τὰ φρονήματα.

Ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι.

Παραφρονῶ. αἰτιατικῇ.

Παραφρυκτωρευόμενος. οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν καὶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται. ὡς φησι Λυσίας· Τούτων εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη.

Παραφρυκτωρεῖν. τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν, ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων· ὡς καὶ Λείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο.

Παραφυλάσσω. προσδοκῶ. Ἰώσηπος· Παραφυλάσσω γὰρ ἐν Χάλβῃ Πλάκιδον εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀναβῆναι δι' ἐννοίας ἔχοντα.

[42] *Παραχαράκτης.* διαστροφεύς.

Παραχορδιεῖς. παράσεμνον ποιήσεις, μηδὲν προσφθέγξῃ, ἀλλ' ἃ δεῖ εἰπεῖν εἴπῃς.

Σαυτῷ προσέχων, ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς
ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.

Παραχορδίζειν. διαφωνεῖν, ἁμαρτάνειν.

Παραχρᾶται. πολύ, σφοδρῶς συνουσιάζει, ἀκολάστως μίγνυται. εἴρηται δὲ καὶ περὶ ἑκάστου

Scholiasta in illum locum: Ὡς πάραυλον. ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀγροῖς. *Küst.* *παρατεταμένη* et quae sequuntur profecta sunt ex Schol. Soph. in versum mox laudatum Ai. 892. de quo Portus monuerat. *ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ πάραυλος παρατεταμένη*] *παρατεταμένη, ἢ ὁ ἐν ἀγροῖς ἢ ἐγγύς* A. Similiter nutat *παρατεταμένη* in vett. edd. Schol. Itaque duplex glossa videtur extitisse, altera *Πάραυλος. ὁ ἐν ἀγροῖς*, posterior ea quae versatur in Aiacis loco interpretando.

2. *ἀπὸ τοῦ παρόντος*] Seqq. om. V. 6. *Συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, καὶ τῇ παραφ.*] Fragmentum hoc esse Aeliani discimus ex Suida infra v. Ῥιπίζεται. *Küst.* 7. *τῇ κακίστῃ δαιμόνων*] Sic omnes MSS. edd. praeter Küsterum, qui *τῇ κακίστῃ* [*ὑπὸ*] *δαιμόνων*. Videatur Porsonus in Eurip. Phoen. 542. *Gaisf.* Notavit Porsonus istud Küsteri commentum. 9. *Παραφρόνιμον. παράφρ.*] Ex Schol. Sophocl. Oed. R. 691. 11. *φρόνιμα*] *φρόνημα* A. B. V. *ἐπιφρόνημα* Med. 13. Om. vulg. 15. *παρὰ τὰς φυλ.*] Potius *περὶ τὰς φυλ.* ut legitur infra v. *Φρυκτός*: ubi totus hic locus repetitur. *Küst.* *περὶ* A. 16. *ἐναντία* Med. Mox inducendum *καὶ* cum gl. inferiore. 18. *λέγονται*] *λέγεται* V. *Λυσίας*] Orat. contra Agoratum p. 136. ubi locum integrum vide. *Küst.* P. 489. Reisk. Restituendum vero *πρεσβύτερος*, quod infra praebuit A.

3. *Παραφρυκτωρεῖν. τὸ τοῖς φρ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 5. *ἐπὶ* ante *βλάβῃ* om. Photius. 6. *ἐν οἰκείῳ*] Si conferas Harpocrationem, scribendum videbitur *ἐν τῷ κατὰ Λεινίου λόγῳ. Hemst.* Immo secutus est Suidas scripturam librorum quorundam apud Harpocr. *ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.* Significari videtur oratio, quam Dinarchus contra Proxenum de rebus suis habuit. *λόγῳ*] *λόγων* A. V. Photii MS. Harpocr. Pal. ap. Gaisf. 7. *Παραφυλάσσω γὰρ*] Haec sunt verba Iosephi in Vita sua p. 21. Scribendum autem *ἐν Χαβαλῶ* sive *Χαβωλώ*: quomodo recte legitur apud Iosephum. *Toup.* *Χαλκῷ* B. E. Med. 10. *Παραχαράκτης*] Cf. Theophylact. p. 299. et v. *Παρακεκομμένα.* Post hanc glossam delevi *Παραχναύω. δοτικῇ* cum A. V. 11. *Παραχορδιεῖς*] Confer Nostrum supra v. *Παρακεχόρδικε. Küst.* *παράσεμνον*] *παρὰ ῥυθμὸν ποιήσῃς, μηδὲν παραφθέγξῃ, ἀλλὰ δεῖ εἰπεῖν ὅπως* Schol. Aristoph. In novissima parte Suidas meliora secutus est, in reliquis e Schol. castigandus. Nam *παραφθέγξῃ* ipsa librorum indicia firmant. 12. *προσφθέγξῃ*] *πρὶν φθέγξῃ* A. B. V. E. 13. Aristoph. Eccles. 300 — 2. *Σαυτῷ προσέχων* olim cum superioribus coaluerant. 14. *παραχορδιῇς* A. 16. *ἁμαρτεῖν κιθαρίζοντα* Antiattic. p. 113. Post hanc gl. delevi cum V. observationem syntacticam (cf. Lex. de Synt. p. 161.): *Παραχωρῶ. οἱ μὲν ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν, οἱ δὲ τοὐναντίον. Παραχωρῆσαι τῶν θρόνων* (*τὸν θρόνον* A.) *τοῖς βουλομένοις.* Sola *Παραχωρῶ γενικῇ* A. B. omissis *οἱ μὲν τοὐναντίον*, ita tamen ut *Παραχωρῆσαι* et seqq. A. in marg. coniecerit. Ceterum Toupius: „Restituend. Menandro hist. p. 99. Vid. pp. 120. 126. et p. 100. *Ἰβηρίας αὐτῆς ἑτοιμότατα εἶχε παραχωρῆσαι Πέρσαις.* Himerius apud Photium p. 1112." 17. *Παραχρῆται*] *Παραχρῆσθαι τῇ σαρκὶ* Clemens Alex. Strom. II. p. 491, 1. ubi Potter. Constit. Apostol. VI, 10. p. 342. ed. Cotel. *Hemst.* *Παραχρᾶται* A. B. V. Phot. *πολὺ* illuc retraxit editor Photii, sed latitat mendum. 18. *καὶ περὶ*] *ἐπὶ* V. Phot. Mox *γινομένου* B. et E. pro vv. ll. *ὃ ἐκ περιουσίας γίνεται* ed. Phot. sed *ὃ* om. MS.

---

ad aulam. vel lugubris. ab *αὐλός*, tibia. Sophocles: *Cuius est lugubris vox, quae ex luco ad aures nostras pervenit?* *Παραυτόθεν.* Statim, a praesenti tempore. Arrianus: *Statim ut nunc sumus instructi hostem adoriamur, et manibus pugnae finem imponamus.* *Παράφορος.* Insanus, divino furore correptus. *Una cum ipsis fanatico furore correpti, et insana hac ambitione, pessima daemonum, agitati perierunt.* *Παραφρόνιμον.* Amentem, dementem, consilii et prudentiae expertem. *Scias vero me imprudentem et mentis expertem visum iri, si te hinc eiiciam.* *Παραφρυκτωρευόμενος.* Qui mala fide excubias agunt, facesque e specula tollunt, ut eos, qui ipsis custodiam crediderunt, prodant, hostibus vero opportuno tempore signum dent, dicuntur *παραφρυκτωρεύεσθαι.* Lysias: *Horum natu maior, qui in Sicilia facibus accensis hosti signum dederat, a Lamacho captus fustibusque necatus est.* *Παραφρυκτωρεῖν.* Facibus e specula praeter fidem uti: id est, in hostium commodum, amicorum vero perniciem. sic Dinarchus in oratione de rebus suis verbo usus est. *Παραφυλάσσω.* Observo. Iosephus: *Chabali Placidum expecto, qui in Galilaeam proficisci cogitat.* *Παραχαράκτης.* Qui falsam monetam cudit. *Παραχορδιεῖς.* Absonum quid facies, nihil extra propositum dicas, sed quae dicere oportet. *Diligenter attendens, ne quid eorum quae tibi sunt pronuncianda pervertas.* *Παραχορδίζειν.* Discrepare, turpiter se dare. *Παραχρᾶται.* Nimio coitu venereo utitur, intemperans est in venerem. id transfertur ad quam-

πράγματος ἐκ περιουσίας γενομένου. περὶ Ὠριγένους· Σοὶ δὲ κακομηχανίᾳ εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα ἐπενοήθη· Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος.

Παραχρῆμα. παραυτίκα, εὐθέως. Μηδὲν δὲ μηδὲ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκριναμένων. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. Καὶ ὡς ἐν τῷ παραχρῆμα ὥρμηντό τε ἐξιέναι, καὶ ψηφισματι τὴν στρατείαν ἐκύρωσαν, ὥρμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχείρησιν· Ἐξίππος φησι.

Παρδακόν.

Παρδαλῆ. παρδάλεως δορά. Ἀριστοφάνης·

Πέμψω ἐπ' αὐτὸν ὄρνεις πορφυρίωνας, παρδαλᾶς ἐνημμένους.

πόρδαλις, τὸ ζῷον. Ὅμηρος·

Θώων πορδαλίων τε λύκων τ' ἤια πέλονται.

καὶ Ἀριστοφάνης·

Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον, οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.

Παραιβάτης.

Παραίνεσις. ἡ ἀγαθὴ συμβουλή.

Παραίνεσις συμβουλῆς διαφέρει. παραίνεσις μὲν γάρ ἐστι λόγος παραινετικός, ἀντίῤῥησιν οὐκ ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν· οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται τῇ παραινέσει ταύτῃ, μὴ πρότερον μανείς. συμβουλὴ δέ ἐστι λόγος συμβουλευτικός, ἀντίῤῥησιν ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ πολεμεῖν, πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη· ἕτερος δέ τις ἀντείποι, ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν, πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνοντα, οἷον ἥττα, αἰχμαλωσία, πληγαί, πόλεων κατασκαφαί.

Παραιξοροῦσιν. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδός τι· Εὔφρόνιος 43

---

1. *περὶ Ὠριγένους*] Hae duae voces in prioribus editt. [et B. E.] desunt, quas ex Paris. A. revocavi. *Küst.* 2. *Σοὶ δὲ κακομηχανίᾳ εἰς αἰσχ.*] Locus hic, sed paulo aliter conceptus, legitur etiam supra v. Ὠριγένης [p. 766. f.]: quo lectorem remitto. *Küst.* *Σοὶ δὲ* apparet nihil nisi *οἱ δὲ* esse: cui consequens ut refingatur saltem *ἐπινοηθῆναι*. Dein *κακομηχανίᾳ* A. 3. *Αἰθίοπα*] *Αἰθίοπες* V. *παρεσκεύασας*] *παρεσκεύασαν* A. B. V. E. Med. 6. *ἐκ τοῦ*] *τοῦ* om. B. *ἢ ἀντὶ τοῦ*] Monĕo hanc esse expositionem fragmenti quod praecedit. *Abresch.* Diluc. Thuc. p. 364. 8. *στρατείαν*] *στρατιὰν* A. B. V. E. Med. Dexippi locum habet Niebuhrius p. 35. Ceterum ut posterius *τὲ* malim abesse, ita prius non dubito quin ex voce *τότε* subnatum sit. 11. *Παρδακόν*] Hespexit Suidas ad Aristoph. Pac. 1148. *ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.* Ubi Schol. *Παρδακὸν δέ, δίγυρον, οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης.* Simonidis locus extat apud Strabon. lib. XIII. p. 920. *Τί οὖν φήσομεν τὴν Πόρδαλιν, καὶ τὴν Σαπέρδην, καὶ τὸν Περδίκκαν, καὶ τὸ Σιμωνίδου, Σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες ἱμάσσιν, ἀντὶ τοῦ, διαῤῥόγοις. καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, πορδακὸν τὸ χωρίον. Toup.* 12. *Παρδαλῆ*] Cf. Zon. p. 1509. Ἀριστοφάνης] Av. 1250. *Πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν Ὄρνις ἐπ' αὐτόν, παρδαλᾶς ἐνημμένους. Küst.* 13. *ἐς αὐτὸν ὄρνεις* Ox. *ὄρνεις* etiam A. 15. *πόρδαλις*] *πόρδαλις* A. V. E pr. cum gl. inferiore. Adhibeatur in hanc rem etiam Etym. Gud. p. 452, 39. Mox *πορδαλίων* A. V. E. pro *παρδαλίων*. Deinde *πόρδαλις* in Aristophanis versu A. V. E. Ὅμηρος] Il. *ν*. 103. 17. Ἀριστοφάνης] Lysist. 1015.

1. *θηρίων* *V. 3. Παραιβάτης*] *Παραβάτης* B. E. 4. *Παραίνεσις*] Abieci cum V. quae praemitti solebant: *Παραινῶ. δοτικῆ. καὶ —.* Habet A. in marg. 5. *Παραίνεσις συμβουλῆς διαφ.*] Confer omnino Ammonium v. *Συμβουλή*, qui eadem habet, quamvis aliis verbis. *Küst.* 8. *ταύτῃ τῇ παραινέσει*] *τῇ παραινέσει ταύτῃ* A. V. E. 12. *κέρδη*] *συμβαίνοντα* V. Qui mox om. *τις*. 16. *Παραιξοροῦσιν*] Michael Apostolius qui locum hunc ex Suida repetit, habet *παραξοροῦσιν*. Sed ut breviter dicam, est vox omnino obscura et de qua nihil certi statuere possis. *Küst.* Locus *ἀκέφαλος* est, atque ita instaurandus ex Apostolio, cuius verba, quae itidem corrupta sunt, hic emendata apponam: *Πάντα δεῖ καλαύνεται. ἐπὶ τῶν εὐπόρων ἀποστοροῦσιν Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. De opulentis hoc proverbium intelligunt, sed perperam.* Ista est vis *τοῦ παριστορεῖν*. Vide Plutarch. de Placit. Philosoph. II, 24. Theophyl. Simocatta in Hist. VII, 7. p. 174. *Ἀλλὰ μή τις οἰέσθω παριστορεῖν ἡμᾶς κατὰ τούτους τοὺς χρόνους.* Schol. Theocrit. I, 117. *Ἡ Ἀρέθουσα κρήνη ἐν Συρακούσαις, ἣ ἐν Σικελίᾳ, ᾗ φασὶ διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἥκειν· ὡς φησὶν Ἴβυκος παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας φάλης.* Quod vero vulgo legitur, plane nihili est. Quae sequuntur sunt explicationes quales quales praecedentis proverbii, cuius etiam meminit Schol. Aristoph. Eccles. 109. Meminit et Aristaenetus lib. I. epist. 14. Confer etiam nostrum Suidam v. *Θεῖ. Toup.* II. p. 26. *Παραιξορουσον* (sine acc.) Photius. Deest gl. A. Peringeniose Toupius: dubito tamen an vere. Aliena mihi miscuisse videtur Apostolius. *Gaisf.* Nec satisfacit inventum Dindorfii in fragm. p. 184. *Πάρι ἐξόρουσον.* Donec meliora critici prodiderint, nos ab Aristophane *παριξόρουσον* positum suspicamur.

---

libet rem, quae immoderate fit. De Origene: *Alii vero malam frandem ac turpissimam tradunt in virum excogitatam esse. Aethiopem enim subornarunt, qui corpore eius abuteretur. Παραχρῆμα.* Confestim, ex tempore. *Cum autem ne ex tempore quidem quicquam respondissent.* vel pro re nata. Dexippus: *Cum autem subito impetum cepissent ad bellum proficiscendi, et expeditionem illam publice decrevissent, et quilibet ad rem aggrediendam cupide se pararet. Παρδακόν. Παρδαλῆ.* Pellis pardi. Aristophanes: *Mittam in ipsum aves porphyriones, pardorum pellibus indutas.* Animal autem est *πόρδαλις*. Homerus: *Luporum cervariorum pardorumque et luporum esca sunt.* At Aristophanes: *Nulla est bellua magis intractabilis quam femina; neque ignis aut ulla panthera impudentior. Παραιβάτης.* Et *Παραίνεσις*. Adhortatio. *Παραίνεσις* differt a *συμβουλή*. *παραίνεσις* est enim oratio cohortantis, quae nullam contradictionem admittat: ut si quis dicat, numen divinum esse colendum. nemo enim praecepto huic repugnat nisi sit insanus. *συμβουλὴ* vero est oratio, qua suademus, sed quae contradictionem admittat: ut si quis dicat, bellum esse gerendum, multa enim ex bello commoda percipi; alius vero contra dicat, bellum non esse gerendum. multa enim esse belli incommoda, velut cladem, captivitatem, vulnera, urbium excidia. *Παραιξοροῦσιν.* Aristophanes *Tagenistis.* alii quidem genus quoddam lusus si-

δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

Παραιρήσεται. ἀφαιρήσεται. *Θουκυδίδης· Διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτοις, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες* (τουτέστιν ἀφαιρήματα) *ἀπήγχοντο.*

Παραιροῦνται. ἀφαιροῦνται. *Καὶ Παραιρούμενος. Ὁ δὲ ἐξόπισθε πλέον παραιρούμενος φθάνει τῷ δρόμῳ.* ἀντὶ τοῦ ἀφαιρούμενος. *καὶ αὖθις· Ὥνπερ αὐτοῖς ἡμᾶς συγγνώμονας εἶναι οὐδεμία μηχανὴ ἔσται, τοῦ τῶν ἐγκλημάτων ὄγκου παραιρουμένου τοῖς ἠδικηκόσι τὸν ἔλεον.*

Παραίσια. ἀπαίσια, χαλεπά· παρὰ τὸ δέον, παρὰ τὸ προσῆκον.

Παραιτεῖσθαι. παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν. *Ὁ δὲ ἀναιρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφῆκε, Παρυσάτιδος παραιτησαμένης αὐτόν, καὶ τὴν σατραπείαν αὐτῷ φυλαξάσης. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ῥύεται Δερκεταῖον τοῦ θανάτου, παραιτησάμενος τὴν μητέρα.*

Παραιτηθείς. παρακληθείς. *Παραιτηθεὶς δὲ διὰ τῶν φίλων τοῦτον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας.*

Παραιτεῖτο. παρεκάλει, ἐλιπάρει. *Ὁ δὲ ἐλθὼν παρῃτεῖτο τὸν Πέρσην· τυγχάνων δὲ οὐδενὸς ὧν ἐδέετο, αὐτὸς ἔλυσεν· Ἡρόδοτος.*

Παραιτησόμενος. Ἀπέδωκε τὸν χρυσόν, ὡς παραιτησόμενος τοῦ θεοῦ δι' αὐτοῦ τὸν χόλον,

Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδει, ὃ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

Παραιτητής. παρακλήτωρ, ἢ ἀπολογούμενος.

Παραιτοῖτο. παρακαλοῖ, ἀπαγορεύοι. *Ὥσπερ*

---

3. *Θουκυδίδης*] Lib. IV. c. 48. ubi sic legitur: *Καὶ ἅμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειραν, ὁιστούς τε οὓς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι, εἰς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκ κλινῶν τινων, αἷ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι* etc. Hinc Suidas supplendus et emendandus est. *Küst.* De hoc loco disceptavit Piersonus in Moerin p. 299. cuius emendationem παραιωρήματα firmat Monacensis liber. 4. *σπάρτα*] *σπάρτοις* A. *σπάρτας* V. *σπάρτας* B. E. Edd. ante Küst. Mox *ἀφαιρέματα* A. Sed Zon. p. 1513. *Παραίρημα. ἀφαίρημα.* Hesychius *παραράμματα ἱματίων.* Supra *ἀφαιρήσεται* om. Med. 8. *Ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλ.*] Si ariolari licet, locum hunc sic scribendum et supplendum esse putem: *Ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλέων, παραιρούμενος αὐτοῖς τὸν ἄνεμον, φθάνει,* etc. Sed haec tantum mera est coniectura. *Küst. ἐξόπισθε* scripsi cum A. V. *πλέον* cum A. V. Med. Itaque dubium fit sermonem esse de navigatione; neque *παραιρεῖσθαι* videtur eodem loco quo *ὑποτέμνεσθαι* habitum fuisse. Hermannus cursorem intelligit, qui dum interiorem curriculi flexum legit, metam occuparit et aemulum recta sive in exteriore orbe nitentem anteverterit. 12. *παραιρουμένου*] Porti coniecturam dedit Küsterus: *παραιρούμενον* edd. vett. 13. *Παραίσια*] Vide Schol. Hom. in Il. *δ'*. 381. *Küst. παρὰ τὸ δέον, παρὰ τὸ πρ.*] Haec cum articulo praecedenti connectenda sunt. *Αἶσα* enim praeter alia significat etiam idem quod *τὸ καθῆκον* vel *τὸ δέον.* Unde *παραίσια* (quod non solum est adiectivum, sed etiam *ἐπιῤῥηματικῶς* interdum accipitur) recte interpretaberis *παρὰ τὸ δέον* vel *παρὰ τὸ προσῆκον. Küst.* Huic obsecutus sum; favetque Hesychius, interpretans *ἀλλοῖα τῶν προσηκόντων. παρὰ* post *δέον* om. V. 15. Gl. praebet Schol. Luciani Pisc. 4. 16. *Ὁ δὲ ἀναιρεῖν μέλλ.*] Ex Xenophonte. *Küst.* Hunc locum de Xenophonte depromptum esse putat Küsterus. Sed fallitur. Intelligenda autem sunt haec verba de Cyro, quem apud fratrem Artaxerxem accusatum et necari iussum servavit Parysatis. Rem omnem, sed aliis verbis, narrat Xenophon Exped. Cyr. I, 1, 3. Ctesias in Excerptis apud Photium, Iustin. V, 11. Egregie Plutarchus in Artaxerxe sub init. *μέλλοντα δὲ αὐτὸν ἤδη ἀποθνήσκειν ἡ μήτηρ ὀδυρομένη πολλὰ καὶ ποτνιωμένη παρῃτήσατο, καὶ κατέπεμψεν αὖθις ἐπὶ θάλασσαν.* Quare locus Suidae alibi quaerendus est. *Toup.* Haec repetita sunt ex v. *Ξενοφῶν*: quamquam apparet incertum illum scriptorem a Xenophonte profecisse. *Παρυσάτιδος*] Post h. v. sequuntur in A. folia sex a recent. manu scripta, quorum ultima sunt verba *ἐπανατείνας ἐν ταύτῃ* in v. *Περίειμι.*

1. *παραιτησαμένης*] *παραιτησαμένου* A. qui mox om. *καὶ τὴν — φυλαξάσης. σατραπείαν*] *σατράπην* B. 7. *Παρῃτεῖτο*] *Παραιτεῖτο* A. *V. quod postulabat series litterarum: quamquam ut huic plenius satisfiat, debet gl. superioribus adiungi. Παραιτέετο* libri Herodotei. *ἐλιπάρεε* (quod huc alludit) *V. 9 ἐδεῖτο*] *ἐδέετο* A. B. V. E. Dein Herodotus *αὐτὸς ἐλθὼν ἔλυσε. Ἡρόδοτος*] V, 33. 10. *Παραιτησόμενος*] *Παραιτησάμενος* A. *Ἀπέδωκε τὸν χρυσόν, ὡς παραιτ.*] Haec sunt verba Dionysii Halicarnassensis de Pyrrho, ut patet ex Collectaneis Constantini Imperatoris ab Valesio editis p. 542. ubi locum integrum vide. *Küst.* Apud Maium l. XIX. c. 10. Sed scribendum erat *Ἀ. τὸν χρ. τῇ θεῷ, ὡς παραιτησόμενος αὐτῆς δι' αὐτό* (vel *διὰ τοῦτο*) *τὸν χόλον.* 12. *Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδ.*] Sunt duo versus Homerici Odyss. *γ'*. 146, 147. quorum prior sic apud poetam legitur, *Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.* Sic etiam apud Suidam scribendum est: quippe apud quem versus iste propter defectum particulae *οὐ* claudicat. Ceterum, ut hoc obiter moneam, pro *ὃ οὐ* apud Homerum scripserim potius *ὅτ' οὐ*, quoniam sensum sic planiorem fore puto. *Küst.* Novissima melius ille resecuisset. 16. *Παραιτοῖτο*] *Παραιτεῖτο* V. Tum *παρακαλεῖ, ἀπαγορεύει* A. B. V. *Ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμν.*] Haec sunt verba Polybii [XL, 6, 8.] de Aulo Posthumio, quae leguntur in Collectaneis Constantini ab Valesio editis p. 190. ut Pearsonus observaverat. Vide etiam Nostrum supra v. *Αὖλος Ποστόμιος*, ubi hic ipse locus auctior legitur. *Küst.* Inde nostram glossam opinor esse repetitam.

---

gnificari aiunt; Euphronius vero proverbialiter hoc dici de iis, qui celeriter adesse aut discedere iubent. *Παραιρήσεται.* Auferet. [Et *παραιρήματα*, frusta vestibus detracta.] Thucydides: *Necem sibi conscierunt alii vinculis lectorum, alii vero laciniis, quas ex vestibus detraxerant, se strangulantes. Παραιροῦνται.* Detrahunt. Et *Παραιρούμενος*, detrahens. *Ille vero cum a tergo persequeretur, praeripiens cursu eum antevertit.* Et alibi: *Nullo modo fieri potest ut horum factorum ipsis venia detur, quorum scelerum magnitudo maleficis omnem misericordiae spem eripiat. Παραίσια.* Infausta, gravia. *Παρὰ τὸ δέον.* Praeter decorum. *Παραιτεῖσθαι.* Deprecari, veniam petere. *Quem cum esset interfecturus, dimisit tamen, motus precibus Parysatidis, quae praefecturam ipsi conservabat.* Et alibi: *Ille vero Dercetaeum a morte liberat, matrem pro ipso deprecatus. Παραιτηθείς.* Precibus exoratus. *Amicorum autem precibus exoratus istius criminis eum absolvit. Παραιτεῖτο.* Deprecabatur, orabat. Herodotus: *Ille cum ad Persam venisset, eum deprecatus est. cum autem precibus nihil proficeret, ipse eum solvit. Παραιτησόμενος. Aurum restituit, quasi dei iram hac ratione deprecaturus: stultus utique, qui nesciret precibus suis apud deum nihil se profecturum. haud facile enim deorum immortalium mens flectitur. Παραιτητής.* Deprecatur. vel qui poenam deprecatur. *Παραι-*

ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος, παρελθὼν ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν, εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο.

[*Παραιτοῦμαι. τὸ ἱκετεύω. αἰτιατικῇ.*]

Παραίφασις. παραίνεσις, συμβουλή.

Παρέβαλεν. ἐχθροὺς καὶ ἀλλοτρίους εἰργάσατο. Ὁ δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις, ὥστε μετὰ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας ἀναδεχθῆναι δεδεμένους.

Παρεβάλετο. ὥρμησεν, εἰςήλασε. Παρεβάλετο μάλα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσας. ἢ ἀπροβούλως ἔκρινε.

Παρεβέβλητο. τροφὴ ἐδίδοτο. Ἄρτι γὰρ αὐτῇ παρεβέβλητο τροφή. τουτέστι, τῇ καμήλῳ.

Παρεγγεγραμμένος. ὁ μὴ ἀστός.

Παρέγγραπτον. νόθον. Καὶ Παρεγγράπτους, ξένους, νόθους.

Παρεγγυᾷ. παραδίδωσι, παραγγέλλει, παραινεῖ, παρακατατίθεται. Ξενοφῶν· Βοώντων τῶν στρατιωτῶν καὶ παρεγγυώντων· ἔνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες. καὶ αὖθις· Ὅτου δὴ παρεγγυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους, καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. ἐνταῦθα ἀνετίθεσαν δερμάτων πλῆθος καὶ βακτηρίας καὶ γέρρα.

Παρεγγύησε καὶ Παρεγγυηθέντος. Παρεγγύησε μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Ἰσαῖος. Παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος, ὁ αὐτός.

Παρεγγυήσαντος. παρασχόντος. Καὶ Παρενεγγύα, παρήγγελλεν. Ὁ δὲ παρενεγγύα αὐτῷ Πέρσαις μὴ συμπλέκεσθαι.

Παρενεγγύησε. παρῆνεσε, συνεβούλευσε. Ταύτῃ τοι παρενεγγύησε δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς.

Παρέδωκεν. Ὁ Ἀπόστολος λέγει· Παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. τουτέστι, συνεχώρησε.

Πάρεδρος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ (Ἀθηναίων) πολιτείᾳ φησί· Λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν βού-

---

1. *ὑπογραψάμενος* Med. 3. *εἰ μὴ ἀγωνίζοντο*] Polybius loco laudato habet, *ἐὰν μὴ δύνηται μήτε τὸν πόνον ὑπομένειν, μήτε τὰς πληγάς. Küst. μὴ* om. E. 5. *Παραιτοῦμαι*] Gl. V. omissam notavi. Cf. Zon. p. 1520. sq., ubi v. Tittm. 6. *Παραίφασις*] Il. λ'. 793. Vide potissimum Hesychium. 8. *Ὁ δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλ.*] Et haec sunt verba Polybii [XI, 4.], quae leguntur in iisdem Collectaneis p. 185. ut itidem Pearsonus monuit. Ibi autem pro *ἀναδεχθῆναι* legitur *ἀναχθῆναι*, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* 9. *ὕβρεως*] *ὕβρει* V. qui mox *ἀναδειχθῆναι*. *δεδομένους* B. E. Med. Qui sic pergunt ad gl. continuam: *σημαίνει δὲ καὶ παρεβάλετο.* Non dubium quin adiunctis, quae infra nullum afferant usum, optima possit interpretatio comparari: *σημαίνει δὲ καὶ ἀπροβουλως ἔκρινε.* 14. Immo *ἐδέδοτο. Ἄρτι γὰρ αὐτῇ*] *αὐτὴ γὰρ ἄρτι* V. qui mox *καμὶν*$^{\omega}$ pro *καμήλῳ*. 16. *Παρεγγεγραμμένος*] *Παρεγγεγραμμένοι* apud Athenienses dicebantur peregrini, vel inquilini, qui in civium album falso relati erant. Vide Nostrum supra vv. *Ἀπειρηφίσατο* et *Ἀποιρηφισθέντα*. 17. *Παρεγγράπτους*] Vide supra post v. *Παραγραμματισμός*. 19. *δοτικῇ* post *Παρεγγυᾷ* delevi cum *V. Lex. Bachm. p. 331. Παραγγέλλει. παραινεῖ. λαμβ.*] Haec et quae sequuntur priores editt. a praecedentibus disiungunt: cum quibus eadem connectenda esse et sensus et litterarum series satis ostendunt. *Küst.* Iunxerunt A. et Photius (adde Zon. p. 1518.) sed *Παραδίδωσι* caput glossae facit A. *διαδίδωσι* Hesychius. 20. *Ξενοφῶν*] De Expedit. Cyri lib. IV. p. 339. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* IV, 7, 24.

2. *Ὅτου δὴ παρεγγ.*] Et hoc fragmentum legitur apud Xenophontem eodem loco. *Küst.* IV, 7, 25. *παρεγγυήσαντος*] *παρηγγυήσαντο* A. B. E. *παρεγγυήσαντο* Med. Mox *πλῆθος* om. V. 6. *Παρεγγύησε καὶ Παρεγγ.*] Ex Harpocrat. *Küst.* 7. *Παρηγγύησε* praeter librorum fidem Bekkerus: cui vix repugnant copiae Lobeckianae in Phryn. p. 155. Dein Harpocr. *παρεγγυηθέντας*, minus recte. 8. Post *παρεγγυηθέντος δὲ* posuit *ὁ αὐτός* A. repugnante Photio. 9. *Παρεγγυήσαντος*] *Παρεγγυήσοντος* B. V. Mox *παρηνεγγύα* A pr. 10. *παρήγγειλεν*] *παρήγγελλεν* A. B. E. *παρήγγειλλεν* Med. *Ὁ δὲ*] Locus Menandri, si bene memini, in Excerptis. 15. *Ὁ Ἀπόστολος*] Ad Roman. I, 28. *Küst.* Explicationem fortasse hausit ex Theodoreti Quaest. 37. in Deut. XXIX, 4. p. 284. ubi eodem modo explicat locum Pauli. *Ernest.* Adde Zon. p. 1517. 18. *Πάρεδρος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθην.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Cf. *der Att. Prozess* p. 100. et 102. *Ἀθηναίων* om. A. B. V. E. Phot. Edd. ante Küst. 20. *ἑκάτερος*] *ἑκατέρους* A. V. Photii MS. et codd. Harp. boni.

τοῖτο. Deprecetur, recuset. *Perinde ac si quis inter pugiles nomen suum in gymnicis ludis professus, postmodum stadium ingressus, ubi pugnandum esset, a spectatoribus veniam sibi dari peteret, si laborem et plagas ferre non posset.* [*Παραιτοῦμαι*. Deprecor. accusativo iungitur.] *Παραίφασις*. Admonitio, consilium. *Παρέβαλεν*. Inimicos et exosos reddidit. *Ille vero homines turbae obiecit, ut comprehensi vinctique cum omni contumelia traducerentur. Παρεβάλετο*. Impetum fecit, irruit. *Ingenti temeritate et audacia eum adortus est.* vel inconsiderate iudicavit. *Παρεβέβλητο*. Obiectus est. *Modo enim camelo pabulum datum fuerat. Παρεγγεγραμμένος*. In civium album falso relatus. *Παρέγγραπτον*. Peregrinum. Et *Παρεγγράπτους*, peregrinos, nothos. *Παρεγγυᾷ*. Tradit, adhortatur, praecipit, deponit. Xenophon: *Militibus clamantibus et se mutuo cohortantibus, tum demum omnes currere coeperunt.* Et iterum: *Nescio quo iubente milites congerunt lapides, et ingentem tumulum excitant: in quo magnam pellium copiam et baculos et crates reposuerunt. Παρεγγύησε* et *παρεγγυηθέντος*. Quorum illud significat apud Isaeum, quod est tradidit. *παρεγγυηθέντος* autem eius qui aliquid accepit, apud eundem. *Παρεγγυήσαντος*. Illius qui alteri tradidit. Et *Παρενεγγύα*, praecipiebat. *Ille vero ei praecepit, ne cum Persis confligeret. Παρενεγγύησε*. Praecepit. *Quare suasit ut veneno eos de medio tolleret. Παρέδωκεν*. Tradidit. Apostolus inquit: *Tradidit eos Deus in perversam mentem. Πάρεδρος*. Aristoteles de Atheniensium Republica: *Assumunt autem etiam Paredros et Archon et Polemarchus, uterque*

ληται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν· καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύωσιν. Ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθέντος. ἐκλυθέντος. Καὶ Παρεθείς, παραλυθείς. Καὶ Παρείθη, ἐξελύθη, ἐχαυνώθη. Ὁ δὲ κινδύνοις ὁμιλήσας παρείθη τὸ σῶμα πᾶς, καὶ λυπηροῦ θανάτου τέλει παρεδόθη. Καὶ Παρείθησαν, ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. Ἰώσηπος· Οἱ δὲ πλήθει τῶν πολεμίων παρείθησαν τὰς δεξιάς. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν· περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθησαν.

Παρέκαστα. ἑκάστοτε.

Παρεκαττύετο. ἐκ συλλογῆς ηὐτρέπιζεν. ἀπὸ τῶν καττυμάτων. καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρου. λέγει οὖν, ἐκ μικρῶν καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα ηὐτρεπίζομεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.

Παρεκβατικῶς. συντόμως.

Παρεκλέγω. αἰτιατικῇ.

Παρὲκ νόον. ἀντὶ τοῦ, παρ' ἐλπίδα.

Παρὲκ νόον εἰλήλουθας.

Παρεκότει. ὠργίζετο.

Παρεκρότουν. παρώρμων, παρώτρυνον. Τούτους ἀθροίζοντες ἀλλήλους παρεκρότυνν.

Παρεκρούσατο. ἐπλάνησε.

Παρεκστῆναι. παρεκτραπῆναι. Ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς γενέσθαι, καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ.

[Παρεκτός. ἐπιῤῥῆμα.]

Παρέλαβε τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν.

Παρελέξατο. παρεκοιμήθη. ἐχρήσατο δὲ Ὁμηρος τούτῳ ἐπὶ ἵππου καταχρηστικῶς. οὐ γὰρ παρακλίνεται ἵππος, ἀλλ' ἐπαναβαίνει.

Παρελθεῖν. τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκυδίδῃ. τὸ δὲ ἐπελθεῖν τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ δὲ τοῦτο διαπράξασθαι.

Παρελθεῖν. ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

---

1. *οὗτοι*] οὕτω A. 2. *καὶ εὐθύνας* et seqq. om. A. 3. *παρεδρεύσωσιν*] *παρεδρεύωσιν* V. E. Med. Phot. Harpocr. 5. *Παρεθέντος*] Eunap. Aedes. p. 37. *ὑπὸ λιμοῦ παραθέντες.* Ruhnken. in Tim. p. 206. *παραταθέντες.* Sed leg. *παρεθέντες. Toup.* MS. Firmavit ibi Boissonadus p. 209. 7. *καὶ λυπηροῦ — παρελύθησαν* om. A. 9. *Ἰώσηπος*] *καὶ Ἰώσηπος* A. 11. *Οἱ δὲ τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς*] Haec sunt verba Diodori Siculi Excerpt. Legatt. T. II. p. 624. ed. Wessel. *Toup.* 15. *Παρεκαττύετο. ἐκ συλλογῆς ηὐτρ.*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 663. *Küst.* 17. *λέγει — ηὐτρεπίζομεν* om. A. 21. Om. vulg. Glossam praeter ordinem posuit Gaisf. ante v. *Παρεκβατικῶς.*

1. *Παρεκνόον*] Est vox Homerica Il. *κ.* 391. et Il. *υ.* 133. sed ubi Scholiasta eam exponit, *παρὰ γνώμην, ἀνοήτως. Küst.* Scripsi *Παρὲκ νόον* bis, cum Hesychio. 4. *παρώρμων*] *παρώτρυνον* addunt A. V. 5. *Τούτους ἀθρ.*] Iosephi locus in v. *Ἀθροίζει* relatus. 6. *Παρεκρούσατο*] Demosth. p. 700. *Toup.* MS. Ad Genes. XXXI, 7. referebant intpp. Hesychii. 7. *Ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Ἀκληρούντων. Küst.* 8. *γενέσθαι*] *γίνεσθαι* A. 9. *ταῖς διανοίαις παρεκτραπῆναι* V. *τῇ τῶν* cum sqq. om. A. 11. *Παρεκτός*] Gl. om. V. notavi: vide mox v. *Παρ' ἐλπίδα. ἄνευ* subiecit E. 12. *Παρέλαβε*] Demadis est, ut patet ex Demetr. *περὶ Ἑρμ.* §. 303. *Hemst.* Sive §. 285. edd. recentt. Unde post *προγόνων* lucramur *τὴν ναύμαχον.* 13. *ὑποδεδημένην*] *ὑποδεδεμένην* A. V. MS. ap. Pors. Aristoph. p. 28. Demetrius et Photius. *ὑποδεδυμένην* E. 16. *Ὁμηρος*] Il. *υ.* 224. *Küst.* 17. *ἐπαναβαίνει*] *ἐπιαναβαίνει* V. 18. *Παρελθεῖν. τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκ.*] Aliter Scholiasta Thucydidis in lib. I. c. 73. quem vide. *Küst.* Haec totidem fere verbis leguntur apud Schol. Thucyd. lib. I. c. 90. *Toup.* 19. *ἀναβαλλόμενον κατ' ἀρχὰς* Schol. *ἀναβαλόμενον* A. B. *ἀναβαλλόμενον* inter vss. *ἤγουν ἀπαρνούμενον.* Mox *δὲ* post *χρόνῳ* add. A. V. quod mireris, et ignorat Schol. 21. *Παρελθεῖν. ἀντὶ τοῦ νικ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Δημοσθένης*] P. 227, 20.

---

binos, quos voluerit. hi autem explorantur in iudicio antequam munus ineant; iidemque rationes reddunt, postquam munere Paredri functi fuerint. vocabulum hoc non solum oratoribus, sed etiam comicis familiare est. *Παρεθέντος.* Remissi. Et *Παρεθείς*, remissus. Et *Παρείθη*, remissus est, laxatus est. *Ille vero postquam multis se periculis obiecisset, laxatis toto corpore nervis, molesta morte periit.* Et *Παρείθησαν*, remissi sunt. Iosephus: *Illi vero propter hostium multitudinem dextras remittere coeperunt.* Et alibi: *Illi quidem metu mortis liberati sunt; at ob crimina particularia acerbam obiurgationem pertulerunt.* *Παρέκαστα.* Subinde. *Παρεκαττύετο.* Ex rebus undique collectis consarcinabat. ab exiguis corii segmentis, quae in sterquilinum proiiciuntur, *καττύματα* dictis. significat igitur Comicus, ex parvis et multis frustis lectulum compositimus. Aristophanes *Pluto*: *Unusquisque vero nostrum lectulum consarcinavimus.* *Παρεκβατικῶς.* Compendiose. *Παρὲκ νόον.* Praeter spem. *Praeter spem venisti.* *Παρεκότει.* Irascebatur. *Παρεκρότουν.* Incitabant, impellebant. *Hos congregantes se mutuo cohortabantur.* *Παρεκρούσατο.* Decepit. *Παρεκστῆναι.* Stupore attonitum esse. *Adeo ut senatores stupore obmutescerent, et de potestate mentis propemodum exirent, quos extremus doloris sensus propter casus infelicium percuteret.* [*Παρεκτός.* Adverbium.] *Παρέλαβε τὴν πόλ. Accepit urbem non talem, qualis maiorum temporibus fuerat, sed anum sandaliis indutam et ptisanam sorbentem.* *Παρελέξατο.* Accubuit. hoc verbo Homerus per abusum de equo usus est. equus enim non accubat equae, sed eam init. *Παρελθεῖν.* Apud Thucydidem significat, confestim accedere. *ἐπελθεῖν* vero, id interposita mora facere. *Παρελθεῖν.* Vincere: ut apud Demosthenem in oratione pro Ctesi-

Παρελθών. ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.

Παρέλκον. περιττόν, ἢ παρατεῖνον.

Παρέλκυσις. ὑπέρθεσις.

Παρελογίσασθε. ἠπατήσατε.

Παρέλυσαν. ἀπήλλαξαν, μετέστησαν. Θουκυδίδης ζ'· Τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρεμβαλεῖ. παρατάξεται.

Παρεμβαλόντων. κυκλωσάντων.

Παρεμβολή. σκηνή, κάστρον, στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου κεῖται τὸ παρεμβολὴ ὄνομα.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλούς. παρέντα ξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων· οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ψιλούς, ἢ ψιλῶν πρὸς ὁπλίτας. πάλιν
46 παρεμβολὴ λέγεται, ὅταν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας.

Παρεμβολή. παράταξις. Καὶ Παρεμβάλλειν, παρατάσσεσθαι.

Παρέμπτωσις. προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν· οἷον ξένος ξεῖνος, ἔνατος εἶνατος.

Παρεμφῆναι. παραδεῖξαι, παρασημᾶναι.

Παρενείρει. παρεμβάλλει, ἤγουν λέγει.

Παρένησαν. Θουκυδίδης· Ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης ὕλης ὅσον ἐδύναντο.

Παρενθέμενος. παραλογισάμενος. Ὁ δὲ Ἀκάκιος παρενθέμενος τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμένα καὶ τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἱερεῦσιν ἐπιτελεῖ.

Παρενθήκη. προσθήκη.

Παρέντες. παραλυθέντες, ἀμελήσαντες. Τῶ χεῖρε καὶ τὰς πανοπλίας παρέντες.

[*Παρέξ.* παρεκτός.

Παρενοχλῶ. δοτικῇ.]

Παρεξαγωγή.

Παρεστηκὼς ἄνθρωπος τῇ διανοίᾳ, καὶ φιλοδοξῶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν διαφορᾷ.

Παρεξειρεσίαν. τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων. ἐν τετάρτῃ Θουκυδίδης. Ἀρριανός· Τῶν μὲν κωπῶν

---

2. *βραδὺ* ante *παρατεῖνον* Hesychius. *καὶ σῦρον* subiecit Zon. p. 1522. 3. Glossa sacra: v. intpp. Hesychii. 4. Similiter Zon. p. 1522. et uberius quidem Hesychius. Deinde cum A. V. delevi *Παρ' ἐλπίδα. ἐπῤῥήμα.* 5. *Παρέλυσαν*] Appian. p. 514. *τὸν μὲν Αἰμίλιον παρέλυσαν τῆς στρατηγίας. Toup.* MS. Cf. Phrynich. Sog. p. 59. Theophyl. Simoc. IV, 6. p. 171. et supra v. *Παραλύσας. Θουκυδίδης*] Addidit ζ'. V. Vid. VII, 16. 6. *Νικίαν* A. 7. *Παρεμβαλεῖ*] Gl. A. V. dederunt. 8. *Παρεμβαλόντων*] Sic Photius. *Παρεκβαλόντων* V. 10. *μεγάλου Ἀντωνίου*] Rettulit Gnisfordus ad Athanasii vit. S. Antonii T. II. p. 803. B. ubi citatur e Ps. XXVI, 3. *ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή.* 12. *Παρεμβολὴ παρεντ.*] Haec usque ad *ὁπλίτας* habet Tacticorum scriptor in Montfauc. Bibl. Coisl. p. 508. sive in Append. Suidae, qui *παρὰ* constanter, non *πρός.* 14. *ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλούς* om. V. qui mox *οἷον ἡ τῶν ὁπλιτῶν*, omissis *ἢ ψιλῶν πρ. ὁπλίτας.* Item *πάλιν παρεμβολὴ* et seqq. om. A. 17. *παρεμβολὴ λέγεται, ὅταν προτ.*] Haec et quae sequuntur *αὐτοῖς ἐπ'* etiam leguntur apud Aelianum in Tact. c. 31. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* 18. *τὰ μεταξὺ*] *τὸ μεταξὺ* V. idemque mox *αὐταῖς.* 21. *παρατάττεσθαι*] *παρατάσσεσθαι* A. V.

1. *Παρέμπτωσις*] V. Etym. M. p. 383. extr. 4. *παρασημᾶναι* om. V. 5. Cf. Zon. p. 1519. 6. *Θουκυδίδης*] Lib. II. c. 77. Locum ipsum adi. Vide etiam supra v. *Ἐπιπαρένησαν. Küst.* 7. *ἐδύναντο*] *ἠδύναντο* V. E. 8. *Παρενθέμενος*] *Παρενθυμούμενος fallaciter eludens* Bruno in Obss. Misc. IX. p. 155. coniecturae falsus, si quid video. Nam Acacius, cum a Basilisco de patriarchae solio depelleretur, tantum afuit ut vi concederet, ut coetibus clericorum se inserens et apparatum locosque sacros ex iure canonico tueretur et munere sacerdotii rite fungeretur. Itaque solam interpretationem *παραλογισάμενος* apparet minus convenire. 10. *κατὰ τὸ θυσιαστήριον* aut solum aut praegressis *καὶ τὸ θυσ.* *V. 12. *Παρενθήκη*] Cf. Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 946. *προσθήκη* om. V. Huius loco *περισσεία* Zon. p. 1509. 15. *Παρέξ*] Hanc et seq. gl. ab V. omissam notavi. 18. *Παρεστηκὼς*] Ordo litterarum poscit *Παρεξεστηκώς. Hemst.* Cf. v. *Παρεστηκότες.* 19. *ἐν τῇ ἄνῳ τῇ* (σῇ V. ap. Gaisf.) A. B. V. E. qui omiserunt *ἄνθρωπος* ante *φιλοδοξῶν*: de quo silet Gronov. 20. *Παρεξειρεσίαν*] *Παρεξειρεσίαν* A. V. *παρεξερεσίαν* Photius. *ἐν τετάρτῃ Θουκυδίδης*] C. 12. ubi Scholiasta: *Παρεξειρεσία ἐστὶν ὁ ἔξω τῆς εἰρεσίας τῆς νεὼς τόπος, καθ' ὃ μέρος οὐκέτι κώπαις κέχρηνται. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης καὶ τῆς πρώρας. Küst. ἐν τετάρτῃ* om. A. *ἐν τῇ τετάρτῃ* *V. 21. *Ἀρριανός* om. A. qui mox *ξυνέτριψαν.*

---

phonte. *Παρελθών.* Ingressus. *Παρέλκον.* Superfluum, aut quod extenditur. *Παρέλκυσις.* Dilatio. *Παρελογίσασθε.* Deceptistis. *Παρέλυσαν.* Removerunt, loco moverunt. Thucydides: *Niciam quidem magistratu non moverunt. Παρεμβαλεῖ.* Castra collocabit. *Παρεμβαλόντων.* Qui circumvenerunt. *Παρεμβολή.* Castra, locus in quo versatur exercitus. apud magnum Antonium hoc nomen extat. *Παρεμβολή.* Ea differt a parentaxi. Parembole est enim, cum milites similes similibus inseruntur: ut graviter armati graviter armatis, vel leviter armati leviter armatis. *παρέντα ξις* vero dissimilium est insertio: velut cum graviter armati ordinibus leviter armatorum inseruntur, et contra. item *παρεμβολὴ* dicitur, cum inter eorum, qui anteriorem in acie locum tenent, intervalla inserimus eos, qui ipsos recta serie a tergo excipiunt. *Παρεμβολή.* Acies instructa. Et *Παρεμβάλλειν*, aciem instruere. *Παρέμπτωσις.* Sic dicitur insertio vocalis in mediam vocem, syllabam non facientis: ut *ξένος ξεῖνος, ἔνατος εἶνατος. Παρεμφῆναι.* Leviter ostendere, perperam significare. *Παρενείρει.* Intersecit, interponit. *Παρένησαν.* Thucydides: *Accumularunt etiam quantum materiae poterant. Παρενθέμενος.* Qui decepit. *Acacius vero cum inseruisset ea, quae canonibus sunt interdicta, et altaria occupat, et quae ad sacerdotum officium pertinent administrat. Παρενθήκη.* Additamentum. *Παρέντες.* Resoluti, qui neglexerunt. *Qui manus et panoplias neglexerunt.* [*Παρέξ.* Praeter. *Παρενοχλῶ.* Dativo iungitur.] *Παρεξαγωγή. Παρεστηκώς. In sententia sua perstans, et in perniciem suam ambitiosus. Παρεξειρεσίαν.* Extremam partem prorae. Thucydides libro IV. Et Arrianus: *Re-*

ἔστιν ἃς συνέτριψαν, καὶ τῆς παρεξειρεσίας τινὰ ἀπέθρανσαν.

Παρεξειρεσίας. παρὰ Θουκυδίδῃ τὸ κατὰ πρώραν πρὸ τῶν κωπῶν· ὡς ἂν εἴποι τις, τὸ παρὲξ τῆς εἰρεσίας.

Παρεξηυλημένον νοῦν. οἷον διεφθαρμένον καὶ ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρως. μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. οἱ γὰρ κατατετριμμένοι ἐξηυλῆσθαι λέγονται. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους.

κωφοὺς δέ, οἷον ἀφώνους. Ὅμηρος·

Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος.

Παρεωραμένος καὶ Παρηωρημένος.

Παρεπίδημος. Καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρεπιδημία.

Παρέπτη. παρῆλθε.

Παρέργως. ὀλιγώρως. Οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου. περὶ τοῦ Σκιπίωνος λέγων ὁ Πολύβιος. Καὶ αὖθις· Ἔγνωσαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸν ἀπόστολον.

Παρερπύσασα. ἠρέμα εἰσελθοῦσα. 47
Εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με ἰδεῖν.

Παρέρχεται. ὑπερβάλλει.

Πάρες. ὑποχώρησον.

Πάρεσις. νέκρωσις. Ἄππιανός· Οἱ δὲ Λατῖνοι ἐγκλήματα εἰς Ῥωμαίους ἐποιοῦντο τήν τε πάρεσιν αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφᾶς ὄντας ἐνσπόνδους καὶ συγγενεῖς. τουτέστι, τὴν ἀμέλειαν, τὴν καταφρόνησιν.

Παρέστη. ἐγένετο, περιέσχε. Πανταχόθεν δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων περιεχόμενοι, δεινὴ παρέστη πρὸς τὸ πλῆθος ἡ ἀμηχανία.

Παρεστηκότες. συνημμένοι, τεθαρρηκότες. Ἀρριανός· Οἱ δὲ ἐσκεδασμένοι καὶ οὐ παρεστηκότες ταῖς γνώμαις ἐς φυγὴν ἐτράπησαν.

Παρεστηκότος. προϋπάρχοντος, ἐνεστῶτος.

Ὃ δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται,
κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος
τοῦ παρεστηκότος.

Παρεστήσαντο. Ἁμαχεὶ δὲ πλείστας τῆς Ἰταλίας παρεστήσαντο πόλεις. ἐπόρθησαν, εἷλον.

---

3. *Θουκυδίδῃ*] VII, 34. et Schol. Deest gl. A. agnoscit Hesychius. *κατὰ τὴν πρώραν* *V. 6. *Παρεξηυλημένον νοῦν. οἷον διεφθ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 681. Confer Hesychium v. *Ἐξηυλημένον. Küst.* Aliis Scholiis usus est Suidas, quam quae hodieque leguntur. Ad Aristophanis normam *βίον παρεξηυλημένον* conformavit Leo Diac. V, 5. Mox *μετήνεγκται* Med. Lege *μετενήνεκται*. 13. *Ὅμηρος*] Il. λ. 390. Contra Scholiastes adhibuit *κύμασι κωφῷ* ex Il. ξ'. 16. 15. *Παρεωραμένος*] III. Regg. 10, 3. *οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως. Reines.* *καταφρονηθείς. παρηωρημένος δέ*] *καὶ Παρωρημένος* A. B. V. E. *καὶ Παρ. καταφρονηθείς* Med. Sed retinendum ad intelligentiam praecepti *Παρηωρημένος δέ*. Ceterum *Παρωρημένος* restituebat Plutarcho Anton. p. 951. f. Toupius, nulla causa. 16. *Παρεπίδημος*] Glossa sacra: v. intpp. Hesychii. Explicat Zon. p. 1504. *διαβάτης, παροδίτης*. Sed proprietatem planius tradit grammaticus post Herodiani Epimer. p. 287. *Καὶ ὁ βίος*] Marc. Antonin. II, 17. *ὁ δὲ βίος πόλεμος καὶ ξένου ἐπιδημία. Toup.* Aeschines Socrat. Axioch. s. 3. p. 365. laudante Tittmanno: *τὸ κοινὸν δήπου τοῦτο καὶ πρὸς ἁπάντων θρυλούμενον, παρεπιδημία τίς ἐστιν ὁ βίος. ἡμῶν* om. V. 19. *τὸ πάρεργον* vereor ut vitio sit immune. 21. *Πολύβιος*] Fr. Hist. 59. Contulit Toupius Polyb. p. 911. *παρέργως ἱστορήσας ἐσχεδίασε.*

2. *Εἴσω παρερπύσ.*] Aristoph. Eccles. 533. 4. *αἰτιατικῇ* post *Παρέρχεται* delevi cum *V. et Lex. Bachm. p. 332. Accedat Photius. *ὑπερβάλλεται* Hesychius. 5. *Πάρες*] Aristoph. Vesp. 754. Infra v. *Σκιρά. Gaisf.* 6. *Ἄππιανός* deest A. Vid. Ed. Schweigh. T. I. p. 29. 8. *αὐτῶν*] *αὐτοῦ* B. V. Pendet sententia verborum, cum alterum membrum non sit relatum. 13. *ἀμηχανία*] *ἡ μηχανία* V. ap. Gaisf. Addidimus *ἡ*. Supra potest dubitari num *περιεχόμενοι* integrum sit. 17. *παρισταμένου* ante *ἐνεστῶτος* omisi cum A. B. V. 19. *Ὃ δὲ πρὸς πᾶν*] Aristoph. Equ. 396. *Ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κτλ. Toup.* Cf. v. *Ἐρύθημα*. 19. *καὶ οὐ* Edd. vulgg. 22. *πλείστας* om. V. Cf. v. *Ἀνιδιτί*. 23. *εἷλον*] *ἥλωσαν* A. V.

---

morum nonnullos confregerunt, et partes quasdam extremae prorae deterserunt. *Παρεξειρεσίας.* Apud Thucydidem sic vocatur locus in prora qui est ante remos: ac si dicas, quod est extra remos. *Παρεξηυλημένον νοῦν.* Mentem corruptam et senio hebetatam. translatio ducta est a tibiarum lingulis, quae cum attritae sunt, *ἐξηυλῆσθαι* dicuntur. Aristophanes: *Homines nihili et enerves et prorsus inutiles. κωφοὺς* proprie mutos. Homerus: *Telum enim hominis imbellis nullam vim habet.* *Παρεωραμένος.* At *παρηωρημένος*. *Παρεπίδημος.* *Vita nostra est tanquam peregrinatio.* *Παρέπτη.* Praetervolavit. *Παρέργως.* Perfunctorie. *Verum ne leviora quidem eius dicta et facta tanquam periti cuiusdam artificis silentio praeterire decet.* sic de Scipione Polybius. Et alibi: *Lacedaemonii vero classis vel primariam curam habendam esse censuerunt.* *Παρερπύσασα.* Quae clam irrepsit. *Intro clam ingressa, priusquam vir me videat.* *Παρέρχεται.* Superat. *Πάρες.* Concede. *Πάρεσις.* Membrorum relaxatio. item negligentia et contemptus. Appianus: *Latini vero Romanos incusarunt, partim quod se quamquam foederatos ipsorum et cognatos contemnerent —.* *Παρέστη.* Extitit, accidit. *Cum autem undique ab hoste cincti essent, ad summam desperationem plerique redacti sunt.* *Παρεστηκότες.* Coniuncti, confidentes. Arrianus: *Illi vero dissipati neque animis confidentes in fugam se verterunt.* *Παρεστηκότος.* Ante existentis, praesentis. *Ille autem perfrictae ad omnia est frontis, nec unquam colorem mutat*

Πάρεστι. ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.

Παρέσφηλε. παρεμφαίνεται, ἐσφάλη, ἀπερρύη.

Παρετέον. σιωπητέον, παραληπτέον.

Παρευδοκιμησάσης. νικησάσης, ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης.

Παρευθύνει. παραφέρει, βιάζεται.

Παρευνηθείς. παρακοιμηθείς.

Παρευρημένως. Λικαιότατα καὶ παρευρημένως κρινόντων.

Παρέχοντας. Ἡρόδοτος· Κρέσσον γὰρ ποιεῦντάς τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἤπερ παρέχοντας διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ.

Πάρει. ἐλήλυθας, παρεγένου.

Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμέ, φίλ', ἔχων πάρει;

Κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.

ἀντὶ τοῦ, κοινωφελῆ, ἀσφαλῆ. τουτέστιν, ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον.

Παρειά. γνάθος. καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρεῖαι ὄφεις. ὀνομάζονται τινες ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν [1] τῷ κατὰ Δημάδου φησίν· Εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι, τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν.

Παρείη. Ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ· καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζε.

Παρείθη. παρελύθη. Εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

Παρεικάθη.

Παρεικότος. παραλελυμένου.

Παρείκοι. ὑποχωροίη. Πέμποντες ἱππέας

---

1. *δοτικῇ* post *Παρεστι* delevi cum *V. *ἐκ παντὸς* et seqq. om. A. Sola *ἐκ παντὸς δ. ἐ.* servant Timaeus p. 207. et Photius cum B. V. quibus auctoribus sub finem abieci: *ἢ παρόν ἐστι.* 2. *παρεμφαίνεται*] *παρεσφάλη*, om. *ἐσφάλη*, Photius, *παρεσφάνετο* Hesychius, cuius loco *παρεσφάλλετο* reponi vix sinit glossa Il. *Υ'*. 311. Malim *παρεφέρετο.* 4. *ἀρετέον*] *παραληπτέον* A. B. V. Photius et Lex. Seg. i. e. (monente Gaisf.) *παραλειπτέον.* Statim gl. *Παρέτραγον. Καὶ τοῦ κύκλου παρέτραγον ὑφ' ἁρματωλίας.* (*ἁρματωλείας* Med.) *ἀντὶ τοῦ, φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν*, omiserunt A. V. Quae repetita sunt ex v. *Ἁρματωλία.* 5. *Παρευδοκιμησάσης*] Plutarch. Pomp. p. 639. V. *Σωμασκία.* Sozomen. p. 202. Eunap. p. 37. Longus p. 8. 184. *Toup.* MS. Vid. Bergler. in Alciphr. I, 39. Locella in Xenoph. Ephes. p. 148. *Gaisf.* Adde potissimum Villois. in Long. p. 295. sq. et Schol. Luciani Hermot. 51. Sub gl. finem removi cum *V. *Καὶ παρευδοκιμῶ, αἰτιατικῇ.* 7. *Παρευθύνει*] Priores edit. male habent *παρευθήνει*, cuius loco scribendum esse *παρευθήνει* Portus recte coniecerat. Sic enim et MSS. Pariss. [et Photius] habent. Ceterum vocem hanc clarius exponit Scholiasta Sophoclis Aj. 1088. [Iohns.] *Παρευθύνοντες. ἐκτρέποντες. ἀπὸ τῶν μὴ ἐώντων τινὰς βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδόν, ἀλλὰ παρεκκλινόντων αὐτούς.* Locum hunc Scholiastae observaverat etiam Portus. *Küst.* Similiter Hesychius. Post hanc gl. delevi *Παρευθύς* cum A. V. *παρευρημένως*] Lego *καὶ μὴ παρ.* Philostrat. p. 696. *ἀληθῆ καὶ μὴ παρευρημένα. Παρευρήματα* Pausanias p. 146. Sed vid. Küster. in v. *Βάκχυρις. Toup.* II. p. 28. Idem addit: „Haec verba deprompsit Suidas ex Zenobio Prov. Cent. II, 60." 11. *Ἡρόδοτος*] Lib. IX. c. 17. ubi Armocydes Phocenses ad fortiter contra Persas pugnandum adhortatur. *Küst.* Sub finem cum *V. delevi: *Καὶ Παρέχω, δοτικῇ.* 15. *Τίνα λόγον ἄρα*] Depromptus est hic locus ex Aristoph. Av. 316. ubi res aliter administratur. Verbum enim *πάρει*, quod mireris, non comparet apud Comicum. Sed Suidae lectio minime reiicienda est. Sophocl. Trach. 147. *Πεπυσμένη μέν, ὡς ἐπεικάσαι, πάρει. Toup.* Sed Schol. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ πάρει.* At ipsum *πάρει* in fine comprobavit Ravennas. *φίλ'*] *φίλους* V. Ox. Hoc est, *φίλον*: quod nunc Aristophani restitutum est. 17. *Κοινόν, ἀσφαλῆ*] Haec et seqq. om. A.

1. *ἀληθῆ*] *ἀσφαλῆ* V. 2. *μὴ σφαλῆναι*] *σφαλῆναι μὴ* dedi cum V. Schol. 4. *Παρεῖαι ὄφεις. ὀνομάζ.*] Ex Harpocratione. Huc egregie faciunt, quae de eodem serpentis genere notat enarrator Comici in Plut. 690. ubi exponit locum illum Comici, *Ὠδάξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις. Küst.* Adde v. *Ὄφεις παρείας. δέ τινες*] *δέ* om. A. V. Photius. *τὰς* ante *παρειὰς* omisi cum A. E. *V. Phot. et Harpocr. 6. *ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησίν* om. A. 7. *ὁμοίους*] *ὁμοίως* A. B. Med. Photii MS. et codd. Harp. Deinde *μὲν* post *μισητοὺς* e seqq. irrepsisse videtur. 11. *Παρείη*] *Παρήει* E. item in exempio. Exemplum e superiore loco descriptum opinor; habetque V. in marg. Quamquam Gronovius non deprehendisse videtur. *Ὁ δὲ Θηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασ.*] Haec sunt verba Xenophontis lib. IV. [4, 4.] de Expedit. Cyri p. 327. eademque leguntur supra v. *Ἀνέβαλλεν. Küst. Τηρίβαζος* B. E. *Τορίβαζος* A. 14. *Εἶτα μέντοι*] Hoc fragmentum auctius nonnihil legitur supra v. *Λαμπαδεύεσθαι. Toup.* 16. *Παρεικάσθη*] *Παρεικάθη* A. B. E. Tum A. V. addunt *Παρελύθη.* Photius recte: *Παρεικάθη. παρελθη.* Glossa spectat ad Platonis Sophist. p. 255. C. ubi libri et Edd. vett. omnes *παρεικασθῇ.* Idem restituatur Hesychio: *Παρεῖται. παρέλθῃ, παρελύθη*, quorum novissimum irrepsit e glossa proxima.

---

vultus compositi. *Παρεστήσαντο.* Diripuerunt, ceperunt. *Plurimas autem Italiae urbes sine pugna ceperunt.* *Πάρεστι.* Omnino fieri potest. *Παρέσφηλε.* In errorem inducitur, lapsus est, defluxit. *Παρετέον.* Praetereundum, tacendum. *Παρευδοκιμησάσης.* Illius quae vicit, vel gloria superavit. *Παρευθύνει.* A recta via abducit, cogit. *Παρευθύς.* *Παρευνηθείς.* Qui alicui accubuit. *Παρευρημένως.* Ex tempore. *Iustissime et non sinistre iudicantibus.* *Παρέχοντας.* Herodotus: *Praestat pugnantes nec inultos mori, quam hosti nos permittentes foedissima morte perire.* *Πάρει.* Ades, advenisti. *De qua re mecum acturus, amice, venisti? De re communi, tuta, iusta, iucunda, utili.* sive de re omnibus utili, vera, certa. *Παρειά.* Mala item pars navis. *Παρεῖαι.* Sic vocantur serpentes quidam, quod magnas habent maxillas. Hyperides autem in oratione contra Demadem dicit, *oratores similes esse serpentibus. omnes enim serpentes invisos esse. inter ipsos vero serpentes viperas quidem hominem laedere; a paritis vero ipsas viperas devorari.* *Παρείη.* [*Teribazus autem erat amicus regi, et quoties ipse aderat, nullus alius regem in equum levabat.*] *Παρείθη.* Resolutus est. *Deinde dextrae eius partes paralysi correptae sunt.* *Παρεικάθη.* *Παρεικότος.* Resoluti. *Παρείκοι.* Licuerit, fieri potuerit. *Mittentes equites*

ἐκδρόμους, ὅπη παρείκοι, τροφὰς ἐλάμβανον. ὅπου ἦν δυνατόν. Καὶ αὖθις· Σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκοιμεν, ὅπη παρείκοι. ὅπου ἐστὶ δυνατόν, ὅπου τρέποιτο ὁ πόλεμος. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἔγνω, μάλιστα εἰ παρείκοι ἐξελεῖν τὸ ἔθνος· εἰ δὲ μή, συντρίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας.

Παρειμένον. κεχαυνωμένον.

Παρειμένος. παρεωραμένος.

Παρείμην. συγχωρήσαιμι. Σοφοκλῆς·

Οὐκ ἂν παρείμην, οἵσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

τουτέστιν, οὐκ ἂν συγχωρήσαιμι.

Πάρειμι. ὑπάρχω.

Παρεῖναι. τὸ παραγίνεσθαι καὶ ὑπάρχειν. Παρῆναι δέ, κεντηθῆναι.

Παρείπῃ. παραπείσει.

Παρειπών. παραινέσας.

Παρείραντα. παρεισβαλόντα. Πολύβιος· Οὔτ' ἐπιβαλέσθαι παρείραντα τὴν χεῖρα δυνατόν, ἅτε πυκνῶν οὐσῶν.

Παρείρπυσεν. εἰςῆλθεν. ὡς ἐπὶ ὄφεως δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν ὁ γλάμων.

Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσε.

Παρείς. ἐάσας, ἀφείς.

Παρείς. ἀμελήσας, ἐπικατακλίνας, ὀλιγωρήσας. Καὶ παρεὶς ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο. Παρῆς δέ, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες.

Παρείσακτον. ἀλλότριον.

Παρεῖσαν. εἴασαν, ἀφῆκαν.

Παρεισελθεῖν. τὸ μετ' ἄλλου πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν. ἐλθεῖν δέ, τὸ γυμνῇ τῇ παῤῥησίᾳ χρήσασθαι. διὰ τοῦτό φησιν ὁ Ἀπόστολος· Παρεισῆλθεν ὁ νόμος.

Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα.

Παρείσθω. συγχωρείσθω.

Παρεισκρίνει. παρεισέρχεται, παρεισβάλλει. 49

**Παρῆτε. παρεγίνεσθε.*

Παρεῖτο. ἠμελεῖτο, παρητεῖτο. Τῶν μὲν ἐξ

---

1. *ὅπου*] *ὅπη* B. V. E. Med. Vid. supra v. *Ὅπη παρείκοι* et Thucyd. III, 1. *ὅπου ἦν δυνατόν*] Fidus profecto interpres, qui ita vertit: *Mittentes equites, qui excursionem facerent, quacunque libuisset, commeatum, unde poterant, ceperunt.* Atqui, mi homo, verba illa *ὅπου ἦν δυνατὸν* sunt non nisi explicatio praecedentis locutionis *ὅπου παρείκοι.* Quod ex sequentibus quidem satis patet. Atque haec scripseram, cum, ut fors ferebat, in ipsum locum incidi, quem respexit Suidas. Respexit autem ad Dion. Cass. XLVII, 36. ubi ita legitur: *Καὶ τὰ ἐπιτήδεια — ἐκ τοῦ πεδίου καταθέοντες ἐλάμβανον. ὁ γὰρ Νωρβανὸς ὅ τε Σάξας πανστρατιᾷ μὲν οὐδὲ ἐτόλμησαν αὐτοῖς προσμῖξαι, ἐκπέμποντες δὲ ἱππέας ἐκδρόμους ὅπη παρείκοι, οὐδὲν ἐπέραινον.* Atque hinc videas quam indiligenter in veterum locis laudandis versatus fuerit noster Suidas. *Toup.* II. p. 30. Adde Abresch. Diluc. Thucyd. p. 409. et Schneid. in Plat. Civit. T. I. p. 173. Dein *Καὶ αὖθις — πόλεμος* om. A. 4. *πρέποιτο* *V. *Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἔγνω μ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Ἀτάσθαλα. Küst.* Vid. Gaisfordo monente Reimar. in Dion. Cass. LXVIII, 11. (immo 10.) 5. *μάλιστα*] *μὲν* gl. superior. Utrumque iungendum fuisse docet firmissimus aevi citerioris usus. 9. *συγχωρήσαιμι*] *συγχωρήσομαι* V. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Col. 1666. 13. Eadem fere Zon. p. 1522. *παραγίνεσθαι*] *παραγενέσθαι* B. V. E. 15. *Παρείποι. παραπείσοι*] *Παρείπῃ.* (*παρείπει* Lex.) *παραπείσει* A. B. V. Lex. Bachm. p. 332. et Photius. *παραπείσῃ* cur praetulerit Gaisfordus miror; quamquam in hoc genere quoties editores grammaticorum errarint molestum est persequi. Vid. Il. *ά.* 555. 16. *Παρειπών*] Vid. Il. *λ'.* 792. 17. *Πολύβιος*] Lib. XVII. c. 15. unde sensum huius loci supplebis. *Küst.*

2. *ἢ γλάμων*] *ὁ γλάμων* A. B. V. E. Edd. ante Küst. His merito caret Scholiastes, ut quae repetita sint e continuis. 3. *Πρῶτον Νεοκλείδης ὁ γλ.*] Aristoph. Eccles. 419. (398.) *πρῶτος* A. E. Ox. 4. *καταλιπών* subiicit Hesychius. 8. *Παρείσακτον*] *Παρείσακων* V. Gl. post v. *Παρεισελθεῖν* posuit *V. 10. *πλαγιάσαντος*] Potius *πλαγιάσαντα. Küst.* Sic Zonaras. Sed *πλαγιάσαντος* supra recurrit in v. *Ἐλθεῖν*, ubi eadem leguntur. 12. *ὁ Ἀπόστολος*] Ad Rom. V, 20. 15. *Παρείσθω*] Procop. p. 350. *Toup.* MS. *Παρείσθαι* A. 16. Sic etiam Hesychius. 18. *Παρῆτε. παρεγ.*] Locum hunc ex Paris. A. emendavi, qui in prioribus editt. [et B. V. cum Lex. Bachm. p. 332.] male sic legitur, *Παρεῖτε. παραγίνεσθε. Küst. Παρεῖτε. παραγίνεσθαι* Photius. Quod Küsterus reposuit, infra locum tuetur aptiorem quam in ista sede, ubi *Παρεῖτε* postulat ordo litterarum. Itaque desiderantur quaedam ad disciplinam epimerismi: *Παρεῖτε. ἠμελεῖτε. Παρῆτε δέ, παρεγίνεσθε.* Cf. v. *Παρείς.* Ceterum *παρεγενέσθε* sic Gaisfordus, motus opinor illa glossa, quae post v. *Παρήσω* iactatur. 19. *Παρεῖτο*] Vid. Schweighäus. in Polyb. XVI, 8, 6.

---

qui excursionem facerent, quacunque licuisset commeatum ceperunt. et alibi: *Eos acerrime persequamur, quacunque licuerit.* vel, ubicunque id fieri poterit. et alibi: *Traianus vero statuit gentem illam, si quo modo id licuisset, exscindere; sin minus, eam ita cladibus domare, ut insolentia eius compesceretur.* *Παρειμένον.* Laxatum. *Παρειμένος.* Neglectus. *Παρείμην.* Concedam. Sophocles: *Non concesserim illis, quibus non videar sapere.* *Πάρειμι.* Existo. *Παρεῖναι.* Adesse, esse. *Παρῆναι* vero, transfixum esse. *Παρείπῃ.* Persuadeat. *Παρειπών.* Qui suasit. *Παρείραντα.* Illum qui inseruit. Polybius: *Neque fieri potest ut quis manu immissa vallum prehendat, impedientibus surculis densis.* *Παρείρπυσεν.* Irrepsit. quod tanquam de serpente dixit: Neoclides enim coecus erat. *Primus Neoclides ille lippus irrepsit.* *Παρείς.* Qui sivit, qui dimisit. *Παρείς.* Qui neglexit, qui contempsit, qui reclinavit. *Et cum se totum moerori permisisset, humi iacebat.* *Παρῆς* vero, aderas. *Παρείσακτον.* Peregrinum. *Παρεῖσαν.* Siverunt, omiserunt. *Παρεισελθεῖν.* Cum alio clam et oblique intrare. *ἐλθεῖν* vero est, aperte et cum fiducia accedere. propterea apostolus dicit: *Lex clam ingressa est.* *Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα. Adsunt ei liberi.* *Παρείσθω.* Concedatur. *Παρεισκρίνει.* Furtim ingreditur, clam irrumpit. *Παρῆτε.* Aderatis. *Παρεῖτο.* Negligebatur, remittebatur. *Li-*

ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο. Καὶ Παρεῖτο, διελύετο.

Παρηβηκώς. γεγηρακώς.

Παρηβῆσαι. παρακμάσαι.

Παρήγαγε. παρήνεγκεν. Ἐν τῷ δείπνῳ παῖδα αὐτοῦ ὀρχησάμενον βαρβαρικῶς παρήγαγε.

Παρήγγελλον. ἐτάσσοντο, συνηριθμοῦντο. Ἀππιανός· Πᾶς τις αὐτῶν καὶ συμμάχων ὥρμα, καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελλον εἰς τὸν κατάλογον.

Παρηγορίας. συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιὰς

πλάζονται.

Παρηέρθη. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀερῶ, ἤερκα, ἤερμαι, ἠέρθην, καὶ παρηέρθην.

Παρήεισαν. παρῆλθον.

Παρήκαμεν. ἐπέμψαμεν· ἢ ἀφήκαμεν.

Παρῆκον. Μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως, ἀλλὰ μετρίας κατὰ τὸ παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως.

Παρήκοντα. παρατείνοντα· ὡς διήκοντα, ἐπεκτεινόμενα.

Παρήλλαξαν. Ἐπεὶ δὲ παρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν, ἄφνω πάντες ἐπεφάνησαν. ἀντὶ τοῦ παρῆλθον.

Παρήλασεν. ὑπερήλασεν, ἤτοι ἐνίκησε.

Παρήλιος. νεφέλη πεπυκνωμένη καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐναυγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Παρῆν. παρήμην. ἐνικῶς κατ' Ἀττικούς.

Παρηνώχλουν.

Παρήορος. παρειμένος τὰς φρένας. Καὶ Παρήορος ἵππος. Καὶ Παρηορίησι, ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις.

Παρῃρηκώς. λαβών.

Παρῄρηντο. ἀφήρπαζον, ἀφῃροῦντο. Καὶ φρούρια δὲ αὐτῶν παρῄρηντο περὶ τοὺς αὐτοὺς καιρούς. [Καί, Παρῃρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὅσον μέρος αὐτῷ.]

Παρῃρῆσθαι. ἀφῃρῆσθαι. Ὁ δὲ ἐγεγήθει ἐπὶ τῷ παρῃρῆσθαι αὐτοῖς τῇ διαλύσει τοῦ κρυστάλλου τὴν πεζὴν ἐπάνοδον.

Παρήρηται. παρατέτμηται.

Παρήρτητο. καὶ Παρηρτημένος. Τῷ ξίφει, ὃ ἔτυχε παρηρτημένος, (ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων,) ἑαυτὸν διέφθειρε.

---

5. Gl. post v. *Παρήγγελλον* exhibuit *V. *Ἐν τῷ δείπνῳ*] Dio Cass. LXVIII, 21. monente Gaisf. In fine *παρήγαγε* om. V. 7. *Παρήγγελλον*] *Παρήγγελον* V. item in exemplo. 8. *Ἀππιανός*] De Bellis Punicis p. 69. *Küst.* C. 75. f. *Ἀππιανός* om. A. *αὐτῶν*] Lege *ἅστιῶν*. Mox *ἐθελονταὶ* B. E. pro *ἐθελονταί*. 11. *ἐν Ἐπιγράμμασι*] Agathiae XXIII, 5. Anthol. Pal. V, 297. *Ἐπιγράμμασι* cum *V. 15. *Παρηέρθη*] V. Il. *π*. 341. et Etym. M. p. 437. *ἀερῶ* om. E. 17. *Παρήεισαν*] *Παρείησαν* E. 19. *Παρῆκον*] Corruptum e *παρεῖκον* recte habuit Abreschius Obss. Misc. III. p. 305. 20. *ἀλλ' ἀμετρίας* V. 22. *Παρήκοντα*] *Παρείκοντα* B. et Phot. m. pr. Cf. Duker. in Thucyd. IV, 36. Mox *ἐπιτεινόμενα* Med. Sub finem extabant, quae cum A. V. delevi: *Ἐκ τοῦ παρεικοντος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόντος.* Küsterus: „*Ἐκ τοῦ παρεικοντος*] Sic recte 2 MSS. Pariss. At priores editt. male *ἐκ τοῦ παρήκοντος.*" Horum fontem e Zon. p. 1519. licet existimare. Eiusdem confusionis exemplum Gaisfordus dedit Schol. Aristid. Panath. T. III. p. 10, 17. ed. Dindorf. In fine scribendum fuerat *ἐνδιδόντος* cum v. *Ἐκ τοῦ παρεικοντος.*

1. *Παρήλλαξεν*] *Παρήλλαξαν* B. V. E. Tum *Ἐπεὶ δὲ* scripsi cum V. pro *ἐπειδή*. 2. Post hanc glossam delevi cum V. *Παρῆλθεν. αἰτιατικῇ.* Habet A. in marg. Olim haec cum seq. gl. perperam iungebantur 4. Gl. Homerica. Post hanc expunxi cum V. quae habet A. marg. *Παρήλιξ, παρήλικος.* 6. *αὐγαζομένη*] *ἐναυγαζομένη* A. 7. *Παρῆν. παρήμην*] *Παρήμην. παρῆν* Hemsterhusius: qui potuit singularem glossam efficere, *Παρήμην. ἐνικῶς κ. Ἀ.* Eandem gl. habet Photius, omissis tamen *ἐνικῶς κατ' Ἀττικους.* 8. Om. Küst. Tuetur *V. 9. *Παρήορος*] Il. *ψ*. 603. Cf. Iacobs. in Archilochi fr. XV. 10. *Παρήορος ἵππος*] Est idem, qui a Graecis alio nomine *παράσειρος* dicitur. Vide supra v. *Ζυγοῖς. Küst.* Vide Il. *π*. 471. et Hesychium. *καὶ* om. *V. *Παρηορίησι*] Il. *π'*. 152. 12. *Παρῃρηκώς*] Polyb. p. 12. *Toup.* MS. 15. *Καί, Παρῃρεῖτο* et seqq. om. A. V. notavi. Sub finem aliquid desideramus. 18. *κρυστάλου* Med. 21. *καὶ* ante *Παρηρτημένος* neglexerunt edd. vulgg. Tuetur *V. *Τῷ ξίφει*] *τὸ ξίφος ὃ* A. V. *ὃ* item B. Id revocavi: *ὃ παρέζωστο* Dio Cassius; notumque Horatianum, *laevo suspensi loculos tabulamque lacerto.* Deinde tacitus, ut solet, Küsterus transtulit *ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων* post *διέφθειρε.*

---

berorum quidem meorum desiderium remittebatur. Et *Παρεῖτο*, resolvebatur. *Παρηβηκώς.* Aetate provectus. *Παρηβῆσαι.* Aetate provectum esse. *Παρήγαγε.* Introduxit. *In coena filium suum barbarice saltantem introduxit. Παρήγγελλον.* In numerum referebantur, nomen suum profitebantur. Appianus: *Quilibet civium et sociorum ad bellum se paratum ostendebat, et nomen suum inter milites profitebatur. Παρηγορίας.* Consilii vel consolationis. In Epigrammate: *Ludicraque solatia curant, et per vias vagantur. Παρηέρθη.* Oblique suspensum est. ab *ἀείρω* fit *ἠέρθην*, inde *παρηέρθην. Παρήεισαν.* Praeterierunt. *Παρήκαμεν.* Misimus. vel dimisimus. *Παρῆκον. Non summus rigor in quaestione adhibendus est, sed modeste versandum et pro ratione voluntatis et facultatis ipsorum. Παρήκοντα.* Pertinentia. ut *διήκοντα*, quae longius extenduntur. *Παρήλλαξαν.* Praeterierunt. *Postquam autem insidias praeterierant, omnes repente apparuerunt. Παρήλασεν.* Praeteriit. vel vicit. *Παρήλιος.* Nubes maxime densata solisque radiis illustrata. *Παρῆν.* Aderam. singulariter Attici dicunt. *Παρηνώχλουν. Παρήορος.* Delirus. Et *Παρήορος ἵππος*, equus funalis. Et *Παρηορίησι*, loris vel habenis, quae sunt extra iugum: [sive, quibus equus funalis currui iunctus est.] *Παρῃρηκώς.* Qui accepit. *Παρῄρηντο.* Abstulerant. *Et castella eodem tempore ipsis ademerant.* [Et: *Ipsi potestatis partem quam habebat ademit.*] *Παρῃρῆσθαι.* Ademptum esse. *Ille vero gaudebat, pedestrem reditum glacie soluta ipsis ademptum esse. Παρήρηται.* Resectus est. *Παρήρτητο.* Et *Παρηρτημένος*, suspensum tenens, gestans. *Gladio, quo accinctus erat, se ipse interfecit.*

Παρῆς. ὑπῆρχες.

Παρῆσαν. ὑπῆρχον.

Παῤῥησία. ἐξουσία, ἄδεια. Οἱ δὲ τῇ μαχαίρᾳ τὴν παῤῥησίαν ἐδίδοσαν. Οἱ ῥήτορες τῇ παῤῥησίᾳ κατεχρήσαντο ἐπὶ τῶν ὀνειδίζειν μελλόντων τοὺς ἀκούοντας, ὅταν οἱ διαλεγόμενοι τῶν οὐ δεόντως ποτὲ πεπραγμένων μνημονεύωσιν. ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· Νικόδημος δὲ ὑπὸ Ἀριστογόρου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθείς, ἢ ἐπαῤῥησιάζετο πιστεύων τοῖς νόμοις. Καὶ ἐν τῷ Περὶ παραπρεσβείας· Προῄρημαι δὲ παῤῥησιάσασθαι, καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι.

Παῤῥησίας. ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας. Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Παρῆσθαι. καὶ Παρῆστο, παρεκαθέζετο.

Παρήσω. παράσχω.

[*Παρῆτε.* παρεγένεσθε.]

Παρητήσθω. συγκεχωρήσθω.

Παρητεῖτο. Ἀποτίσειν τὰς βοῦς ὡμολόγει, καὶ κακῶς παρητεῖτο τὸ ἁμάρτημα. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει. Οἱ δὲ παρητοῦντο τοὺς προμαχομένους μικρὸν ἀνασχεῖν.

Παρίας λίθου. Αἰλιανός· Λείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ Θεοπόμπου, πατρόθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος, εἴδωλον Παρίας λίθου, καὶ ἔστι τὸ ἴνδαλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργὲς κλίνη καὶ αὐτὴ λίθου.

Παρία λίθος. Θηλυκῶς ἡ λίθος. Αἰλιανός· Καὶ μέντοι καὶ Παρίας λίθου ἅρμα ἀνακείμενον Διονύσῳ, ποίημα θαυμαστόν, ἀνείλετο Θεοσυλήσας.

Παριδόντες. καταμελήσαντες.

Παρίεμαι. παραιτοῦμαι.

Παριεμένους. παρερχομένους.

Παριέναι. συγχωρεῖν, ἀφιέναι. Οἱ δὲ διεμαρτύροντο τὸν Φίλιππον μὴ παριέναι τὸν καιρόν, μηδὲ καταμέλλειν.

Παρίημι. συγχωρῶ. Εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.

Παρίεται. παραλύεται.

Παρίλια. ἑορτή.

Πάριον. ὄνομα ἀγροῦ, ἀπὸ Πάριδος τοῦ καὶ

---

1. *Παρῆς*] Vide supra v. *Παρεῖς.* 3. *Οἱ δὲ τῇ*] Ex Theophylact. Simoc. V, 1. *Abresch.* 4. *τῇ παῤῥησίᾳ*] Figuram exposuit Rutilius Lupus II, 18. 7. *Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου*] P. 24. sed ubi pro *Ἀριστογόρου* legitur *Ἀριστάρχου. Küst. ὡς Αἰσχίνης — Τιμάρχου* om. A. Mox *βίᾳ βιαίῳ* *V. 11. *ἀποτμηθείς* Aeschines. 12. *Καὶ ἐν τῷ περὶ* et seqq. om. A. *περὶ παραπρεσβείας*] *περὶ* om. E. *τῆς πρ.* B. *V. *παρὰ ταῖς πρεσβείαις* V. Locus extat in p. 37. *Προῄρημαι γὰρ π. κτλ.* 16. *Ἰσοκράτης*] P. 229. B. 17. *παρῆστο*] *παρήσθη* E. 19. *Παρῆτε*] Post *παρῆσαν* gl. suspectam collocat A. om. V. Vide supra post v. *Παρεισκρίνει.* 20. *συγκεχωρήσθω*] *συγχωρήσθω* A. *συγχωρείσθω* V. Cf. Zon. p. 1523. 21. *Καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει* om. A.

1. *προμαχομένους*] *προμάχους* V. 3. *Παρίας λ.*] Haec glossa cum continua debuit sociari. Ad epimerismum quendam revocavit Zon. p. 1504. *Λείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λ.*] Confer Nostrum supra v. *Θεόπομπος*, ubi locus hic auctior legitur. *Küst.* 8. *Αἰλιανός· Καὶ μέντοι*] Desunt cum seqq. A. 10. *Θεοσυλήσας*] Verbum ab lexicis nostris exulans, quod hunc locum facile tueri possit. Nescio tamen an Aelianus posuerit suum *Θεοσύλης.* 12. *Παρίεμαι*] Timaeus p. 207. ubi vid. Ruhnkenius. 13. *παρερχομένους*] Sic recte habet Paris. A. [et Photius.] At priores editt. [et B.] male *περιερχομένους. Küst.* 14. *Οἱ δὲ διεμαρτύροντο τὸν Φίλ.*] Locum hunc Valesius ex coniectura Polybio tribuit: et recte quidem. Extat enim lib. V. c. 7. ut Iacobus Gronovius recte observavit. *Küst.* 17. *Εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρ.*] Fragmentum hoc vel est mutilum vel corruptum: ex quo proinde nullum sanum nec integrum sensum elicere queas. *Küst.* Hermanno quidem omnia sana esse videbantur, sic interpretanti: *siquis vestrum nostros ordines ingressus operi paratus est, eum patior in patriam dicere laudationem.* Ne hic quidem interpretationem mutavi. Haec autem alienum locum involarunt post v. *Παραθρήσειας*, ubi melior extat scriptura *ὑμῶν*: quid quod neutram sedem prorsus aptam esse apparet. *ἐπελθὼν*] *εἰσελθεῖν* Toupius. 22. *ὄνομα ἀγροῦ*] Potius oppidi. Hygin. de Arctophylace. *Reines.* Gaisfordus opposuit Cedrenum p. 123. ed. Paris. *ἀπὸ Πάριδος*] Sic et Io. Antiochenus. [Excerpt. p. 782. ed. Vales.] Vid. Vales. in Ammian. XXII. [c. 8, 4.] p. 215. *Reines.*

Παρῆς. Aderas. *Παρῆσαν.* Aderant. *Παῤῥησία.* Potestas, libertas. *Illi vero gladio licentiam dederunt.* Oratores vocem *παῤῥησία* abusive dicunt, siqui in auditores invehuntur, vel iisdem aliquid exprobrant in eorum mentione, quae perperam facta sunt. Aeschines in oratione contra Timarchum: *Nicodemus autem ab Aristagora violenta morte necatus est, ambobus oculis misero erutis, et lingua, qua legibus fretus liberius locutus fuerat, exsecta.* Et in oratione de falsa legatione: *Decrevi palam quae dicenda sunt dicere, libereque vera locutus vitam servare.* *Παῤῥησίας.* Maledicentiae et convicii. sic Isocrates *Busiride.* *Παρῆσθαι.* Et *Παρῆστο*, assidebat. *Παρήσω.* Praebebo. [*Παρῆτε.* Aderatis.] *Παρητήσθω.* Concedatur. *Παρητεῖτο.* Excusabat. *Pollicebatur se boves restituturum, et male excusabat peccatum.* Item petebat. *Illi vero rogabant propugnatores, ut paulisper inhiberent.* *Παρίας λίθου.* Aelianus: *Et ostenditur etiamnum sub lapide imago Theopompi (ut quem inscriptio ex patris nomine designet) facta ex Pario marmore; estque morbi simulacrum prorsus manifestum lectus et ipse lapideus.* *Παρία λίθος.* Feminino genere dictum *λίθος.* Aelianus: *Quinetiam currum ex Pario lapide Baccho sacratum, opus admirandum, sacrilegus ille abstulit.* *Παριδόντες.* Qui neglexerunt. *Παρίεμαι.* Recuso. *Παριεμένους.* Praetereuntes. *Παριέναι.* Veniam dare, praetermittere. *Illi vero Philippum obtestabantur, ne praesentem occasionem praetermitteret, neve cunctaretur.* *Παρίημι.* Permitto. *Si quis vestrum in castra ingredi fuerit ausus, ne dicam, in patriam.* *Παρίεται.* Resolvitur. *Παρίλια.* Parilia, festum. *Πάριον.* Parium, nomen agri, sic dicti a Paride.

Ἀλεξάνδρου κληθέν. ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν αὐτὸν Πρίαμος ὁ πατὴρ τρέφεσθαι· τοπρὶν δὲ ἐκαλεῖτο Ἄμανδρος ὁ τόπος· ἐκεῖ τε διατρίψας Ἀλέξανδρος τοὺς λ' ἐνιαυτούς, φύσεώς τε ὀξιᾶς τετυχηκώς, πᾶσαν ἐπαιδεύθη σοφίαν Ἑλληνικήν. ἐξέθετο δὲ
51 καὶ λόγον εἰς ἐγκώμιον τῆς Ἀφροδίτης, λέγων μείζονα αὐτὴν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἥρας. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην τὴν ἐπιθυμίαν εἶπεν, ἐξ ἧς τίκτεται πάντα τὰ κακὰ ἀνθρώποις. ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος, ὅτι ὁ Πάρις ἔκρινε μεταξὺ Παλλάδος καὶ Ἥρας καὶ Ἀφροδίτης, καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ δέδωκε τὸ μῆλον, ὃ ἔστι, τὴν νίκην. εἶπε δὲ καὶ ὕμνον εἰς αὐτὴν τὸν λεγόμενον Κεστόν. ταύτην γράφουσι τὴν αἰτίαν γενέσθαι τοῦ πολέμου. συντελεσθέντων γὰρ τῶν λ' ἐνιαυτῶν, μετασταλέντος τοῦτον ὁ πατὴρ ἔπεμψεν εἰς Φυσίας. ὃς ἐλθὼν ἐν τῇ Σπάρτῃ καὶ εὑρὼν τὴν Ἑλένην ἥρπασεν αὐτήν.

Παριππεύει. ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτοὺς καὶ ἄλλη ἀπέρχεται ἢ ὀδεύει.

Παριππεύσαντες. παραδραμόντες.

Πάριππον καὶ Κόρη. τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος· ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἱππομάνης τοὔνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίᾳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορᾶν ἐποιήσατο· ἀφ' οὗ Πάριππος καὶ Κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθμια. τὰ περὶ τὴν φάρυγγα.

Παρίστασαι. καταδουλοῖς καὶ ὑποχείριον ποιεῖς. ἢ ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι. Σοφοκλῆς·

Ἄγεις δ' ἃ χρῄζεις, καὶ παρίστασαι βίᾳ·
καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι.

εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν ἡμεῖς ἂν εἴποιμεν μετεστήσαντο· οἱ δὲ παρεστήσαντο.

Παρίστασθαι. Ἀρριανός· Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ καιὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἑξαιρεῖν ἢ ὁμολογίᾳ παρίστασθαι. Καὶ Δαμάσκιος· Οὐ γὰρ προσίετο τὰ χρήματα ῥᾳδίως, οὐδὲ πρόχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφειλομένων, ἀλλὰ

1. *ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν αὐτὸν Πρ.*] Eadem plane de Paride refert Ioannes Malalas p. 114. 115. quem confer. *Küst.* *αὐτόν* om. B. E. 2. *τρέφεσθαι*] *τρέπεσθαι* V. Continuo delevi *αὐτόν* cum A. V. 3. *Ἄμανδρος*] *εἰς ἀγρὸν Μανδρὰ λεγόμενον* Cedrenus, *Ἀμάνδρα* Malalas. 6. *εἰς ἐγκώμιον*] *ἐγκωμιαστικὸν* Malal. 9. *καιά*] *καλὰ* Tompius. Neutrum Malalas agnoscit, sed habet fere quae Cedrenus: *ἐξ ἧς καὶ τέκνα καὶ σοφίαν καὶ τέχνας ἐν λογικοῖς καὶ ἀλόγοις ἀποτίκτεσθαι.* 13. *τὸν*] *τὸ* V. 15. *γὰρ τῶν*] *γὰρ* om. A. V. *δὲ* Malal. 16. *ἐς Σπάρτην*] *ἐν τῇ Σπάρτῃ* A. B. V. et Cedrenus. 18. Eadem fere Hesychius. Cf. Tittm. in Zon. p. 1518. 21. *Παρίππον καὶ Κόρη*] Meursius de Archont. Athen. lib. I. c. 6. recte legendum monet *Παρ' ἵππον καὶ κόρην.* Sic enim locus ille, de quo hic Suidas agit, appellatur ab Aeschine in Oratione contra Timarchum p. 26. cuius verba, quoniam ad rem faciunt, lectori hic exhibebo. *Ἀνὴρ εἰς τῶν πολιτῶν, εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην, καὶ τὴν ἡλικίαν οὐ πάλαι διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατακλῄσαντα αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, ἔφ' οὗ προδήλως ἤμελλεν ἀπολεῖσθαι διὰ λιμὸν συγκαθειργμένη. καὶ ἔτι καὶ νυν τῆς οἰκίας ταύτης ἔστηκε τὸ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει, καὶ ὁ τόπος οὗτος καλεῖται Παρ' ἵππον καὶ κόρην.* Confer etiam Nostram supra v. *Ἱππομένης*, ubi eadem historia narratur; sed locus, in quo crudele Hippomenis factum, cuius Suidas hic meminit, *Ἵππου καὶ κόρης* appellatus fuisse traditur. Vide praeterea Valesium in notis ad Excerpta Diodori Siculi p. 40. [T. II. p. 550. Wessel.] *Küst.* Vide Scaliger. Animadv. Euseb. p. 76. *Hemst.* Addo Lex. Rhet. p. 295. et v. *Ἀναγυράσιος.* *Παρίππον* Edd. vulgg. *Παρ' ἵππον καὶ κόρην* Lex. et Photius. Suidam tamen opinor in vitiosos libros incidisse.

2. *Ἱππομανὴς* Edd. ante Gaisf. Sed probandum *Ἱππομένης.* *ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασ.*] Errasse hic Suidam notat Meursius loco laudato, quem vide. *Küst.* 4. *λαθραίᾳ*] *λαθραίῳ* V. Phot. 5. *τῇ κόρῃ*] *τὴν κόρην* A. V. Photius. Tum *βίαν* Suidae libri. *βοᾶν* Photii MS. *βορὰν* ed. 6. *Πάριππος καὶ κόρη*] Lege et hic, *παρ' ἵππον καὶ κόρην. Küst.* *παρίππος* Photii MS. 8. *Παρίσθμια*] Voce hac usus est Lucianus in Epigrammate, quod extat Anthol. lib. II. p. 239. [Anthol. Pal. XI, 129.] ubi vide Brodaeum. *Küst.* *τὴν φάρυγγα*] Sic Lex. Seg. et Hesychius: *τὸν φάρυγα* Photius; *τὸν* etiam Zon. p. 1514. 10. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Col. 916 — 18. 11. *παρίστασαι*] *παρῆσθά's* E. 14. *ἐφυγάδευσαν*] *ἐφυγάδευσεν* B. 15. *ἡμεῖς ἂν* κτλ. om. A. *μὲν ἂν*] *μὲν* om. B. V. E. Schol. Soph. Sub finem addiderunt *οἱ δὲ παρεστήσαντο* B. V. E. *παρεστήσαντο δὲ λέγουσιν* Schol. 17. *δοτικῇ* post caput gl. Gaisf. cum Med. *Ἀρριανός*] De Expedit. Alex. lib. IV. (c. 22.) p. 291. *Küst.* 19. *αὖθις καὶ φησιν*] *αὖθις* et *φησιν* delevi cum A. qui deinde neglexit *οὐ γὰρ ὀφειλομένων. Δαμασκηνός* *V. Pro *ὀφειλομένων* V. praebet *ἀφειλομένων.* 21. *ἀλλὰ παρίστατο*] Haec postrema verba leguntur apud Suidam v. *Ἀγοραῖος. Toup.*

qui Alexander vocabatur. Priamus enim eius pater illuc alendum miserat. locus autem antea vocabatur Amander. Alexander illic annos XXX. commoratus, cum esset acuto ingenio praeditus, in omni Graecorum sapientia est eruditus. edidit etiam orationem in Veneris laudem, dicens ipsam Minerva et Iunone maiorem esse. Venerem enim vocavit cupiditatem, ex qua mortalibus omnia mala nascuntur. hinc fertur fabula, Paridem de Pallade, Iunone et Venere iudicasse, et Veneri dedisse pomum, id est, victoriam. hymnum etiam in eam cecinit, qui Cestus dicitur. hanc belli Troiani causam fuisse scribunt. completis autem annis XXX. pater ipsum arcessivit misitque ad sacrificia. tum Spartam profectus et Helenam nactus ipsam rapuit. *Παριππεύει.* Praeterit aliquos missosque facit, ipse alio abiens. *Παριππεύσαντες.* Praetervecti. *Πάριππον καὶ Κόρη.* Locus Athenis ita vocatus: fuit enim quidam ex gente Codridarum, Hippomanes dictus, idemque postremus regnavit. is filiam suam in loco quodam cum equo furioso conclusit, quod clam se vitiari passa esset. equus igitur puellam devoravit: unde *Πάριππος καὶ Κόρη* dictus est locus ille, in quo tristis casus accidit. *Παρίσθμια.* Glandulae faucium. *Παρίστασαι.* In servitutem redigis et subigis. vel removes. Sophocles: *Abducis, quae libet, et per vim in potestatem redigis; adeoque urbem viris vacuam aut libertatis expertem esse putasti.* solebant enim voce *παριστήσαντο* uti, i. e. in exilium pepulerunt, ubi nos dicimus *μετεστήσαντο.* *Παρίστασθαι.* Arrianus: *Alexander autem militibus suis praecepit, ut obvia quaeque loca vel per vim expugnarent vel per deditionem in potestatem suam redigerent.* Et Damascius: *Pecuniam enim nec quamvis facile admittebat, nec iuste debitam temere spernebat, sed eam sibi*

παρίστατο, καὶ ἐξήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγοραίων.

Παρίτω. ἐλθέτω.

Παρθενεῖα. προπερισπωμένως, τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα μέλη. Ἀριστοφάνης·

52 ||Κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
καὶ παρθενεῖα, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

τουτέστι, κακότεχνα καὶ ποικίλα.

Παρθένειος. ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννηθείς. Καὶ Παρθένειον λέχος. Παρθένιος δὲ ὁ ἐκ παρθένου γεννηθείς.

Παρθενία. ὁ καθαρὸς βίος. Καὶ Παρθένιον πέλαγος.

Παρθένιος. Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας· Ἕρμιππος δὲ Τήθας φησί· Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός, ἐλεγειοποιὸς καὶ μέτρων διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίννα λάφυρον, ὅτε Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν· εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παίδευσιν, καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε δὲ ἐλεγείας, Ἀφροδίτην, Ἀρήτης Ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς, Ἀρήτης Ἐγκώμιον ἐν τρισὶ βιβλίοις· καὶ ἄλλα πολλά.

Παρθένιος Χῖος, ἐποποιός, υἱὸς Θέστορος· ὃς ἐπεκαλεῖτο Χάος, Ὁμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέστορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. [οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ μεταμορφώσεως.]

1. *καὶ ἐξήτει τοῖς ἀποστ.*] Locus hic vitii manifestus est. Peccat enim in legem syntaxeos. Quare vel scribendum putem, *ἐπῄει τοῖς ἀποστεροῦσι*, vel [cum Porto] *ἐπῄτει τοὺς ἀποστεροῦντας* etc. *Küst.* Neutrum verum. Scribendum sine dubio, *παρίστατο καὶ ἐπεξῄει τοῖς ἀποστεροῦσι*. Est autem *ἐπεξιέναι τοῖς ἀποστεροῦσι, eos qui depositum reddere recusabant, iudicio sistere et reos peragere.* Dio Cassius in Iulio, XLIII, 13. *Καὶ φανερῶς πᾶσι τοῖς λυπήσασί τι αὐτῶν ἐπεξῄει. Et aperte de omnibus, qui ipsum laesissent, vindictam exigebat. Οἱ ἀποστεροῦντες* sunt, *qui depositum reddere recusant.* Euphantus apud Porphyr. de Abstin. lib. IV. p. 157. *Τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων οὔτε ἀπέκτεινά τινα, οὔτε παρακαταθήκην ἀπεστέρησα.* Ita legendus iste locus. Ceterum nonnulla, quae huc faciunt, leguntur apud Photium in Excerptis Damascii p. 1032. *Toup.* II. p. 31. *ἐξήτει* A. B. E. cum gl. superiore, ubi nostram sententiam exposuimus. Continuo delevi cum V. quae habet A. in marg. *Παρίστημι. τὸ λαμβάνω. αἰτιατικῇ. Ὧν τὰ μὲν βίᾳ ᾖρει, τὰ δὲ ὁμολογίᾳ παρίστατο.* Eadem prorsus dedit Lex. de Syntaxi p. 166. Ceterum Wesselingium in Herod. III, 45. et Taylor. in Demosth. c. Aristog. p. 597. ult. affert Gaisf. 4. *Παρθενεῖα, τὰ μοναστήρια, δίφθογγον*, ab nomine *παρθενία* iussit distingui Herod. Epimer. p. 221. similiterque Moschop. *π. σχ.* p. 41. et Zon. p. 1514. 5. *Ἀριστοφάνης*] Av. 916. 7. *κατὰ τὰ*] *τὰ* om. V. E. Med. 8. *κακότεχνα*] Scribe *κατάτεχνα*, ut habet Schol. Aristoph. Av. l. c. *Küst.* Vitium redit in v. *Σιμωνίδης λυρικός.* 9. *Παρθένειος*] Rectius paulo post *παρθένιος*, per *ι* in syllaba penultima. Scholiasta Homeri Il. δ'. 499. *Παρθένιος, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι νομιζομένης γενόμενος. Küst. Παρθένειον* rerestituit Blomfieldus in Aeschyli Agam. 231. collatis etiam Euripidis exemplis. *Παρθένιος* B m. sec. et E pr. Quorum hic om. *Παρθένιος δὲ κτλ. Παρθένιος* item Photius, qui nescit *καὶ Παρθ. λέχος* cum seqq. Dein *ἐκ παρθενίας* *V. 10. *γεννηθείς*] *γενναῖος* A. *V. Photii MS. Lex. Seg. Bachm. p. 333. 12. *Παρθένειον*] *Παρθένιον* A. B. V. *Παρθένιον πέλαγος* firmat Valesius in Ammian. Marc. XXII, 15, 2.

1. *Παρθένιος, Ἡρακλ.*] De eo vide Vossium in opere de Histor. Graec. et de Poett. Graec. itemque Thomam Galeum, nunc *μακαρίτην*, in Dissertatione de Scriptoribus Mythologicis c. 8. Ceterum praeter Parthenios, quorum Suidas hic meminit, fuit etiam Parthenius Phocaensis, cuius mentio extat apud Stephanum vv. *Γότθοι* et *Δεκέντιοι*. In hunc habeo Epigramma Erycii, nondum, quod sciam, editum, quod cum lectore *φιλολόγῳ* hic communicabo. [Satius est Erycii Ep. XI. evolvere in A. Pal. VII, 377. addito, qui de Phocaensi homine disseruit, Iacobs. in Anthol. T. XIII. p. 891. sq.] Ex hoc Epigrammate discimus, Parthenium Phocaensem vituperasse poemata Homeri, et Iliadem appellasse *stercus* (pro *βάτον* enim in pentametro tertio lego *πάτον*), et Odysseam *lutum*: ob quod vel solum epigramma hoc dignum erat, quod cum lectore communicaretur. In hexametro secundo *ἐνήμεσε* est ab *ἐνεμέω*, i. e. *in aliquem aliquid evomo.* Ibidem pro *κεῖνα* legendum est *κεῖνος*. Reliqua plana sunt. *Küst.* Vide quae de Parthenio poeta collegit Clintonus F. H. III. p. 548. et quae dictionis reconditae specimina delibavit Meinek. in Euphor. p. 48. sq. De utroque Parthenio *Eudocia* p. 357. Ceterum erravit Suidas, qui Parthenium maiorem, Virgilii magistrum, tradiderit ad aetatem usque Tiberii Caesaris vixisse. *Ἕρμιππος*] Sc. Berytius. *Reines.* *Ἕρμιππος — φησι* om. A. 2. *Νικαιεὺς* A. 5. *εἶτα*] *εἰ* *V. 7. *ἔγραψε δὲ ἔλεγ.*] Scriptis Parthenii a Suida hic memoratis adde Erotica, opus elegans et hodie adhuc superstes: quod huic Parthenio, recte, ut puto, viri docti tribuunt. *Küst.* *ἐλεγεῖα εἰς*] *ἐλεγείας* V. Hunc titulum cum sua specie commendabilem tum auctoritate Artemidori IV, 63. firmatum restitui; nam *Ἀφροδίτη* carmen amoribus et mutatis perdite amantium formis, nisi fallor, quas sub inscriptionem *μεταμορφώσεις* cognunt, refertum egregie decet poetam eruditissimum. 11. *Χαός*] Dedi *Χάος* cum Eudocia. 12. *οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ μεταμορφώσεως*] Verba haec ex antiquissimo Paris. A. revocavi, quae in duobus reliquis MStis Pariss. [et V. E. Eudoc.] omnibusque editt. praecedentibus desiderantur. Scripsisse autem Parthenium Metamorphoses non solum hinc patet, sed etiam ex Eustathio in Il. β'. p. 327. ubi versus Parthenii de nympha quadam in fontem mutata refert. Verba eius haec sunt: *Ἔστι δὲ καὶ κώμη Κιλικίας, Γλαφύραι καλουμένη, ἐπέχουσα Ταρσοῦ τριάκοντα σταδίους πρὸς δύσιν, ἐν ᾗ πηγὴ ἀπὸ ᾠωγάδος καταῤῥέουσα καὶ συνιοῦσα τῷ εἰς Ταρσὸν εἰσβάλλοντι ποταμῷ. περὶ ἧς Παρθένιος γράφων ἄλλα τε λέγει, καὶ ὅτι παρθένος Κιλίκων ἀνακτορίην ἔχουσα, Ἀγχίγαμος πέλε, καὶ καθαρῷ ἐπεμαίνετο Κύδνῳ, Κύπριδος ἐξ ἀδύτων πυρσὸν ἀναψαμένη, Εἰσόκε μιν Κύπρις πηγὴν ἵκτο· μίξε δ' ἔρωτι Κύδνου καὶ νύμφης ὑδατόεντα γάμον.* Hauserat haec Eustathius ex Ethnicorum scriptore sive Stephano Byzantio, ut ipse ibidem testatur; sed quae frustra hodie quaeras in epitome istius scriptoris: unde patet Eustathii aetate Stephanum integrum vel saltem inte-

vindicabat, quique debitum solvere recusabant in ius vocabat et ad forenses usque iudices persequebatur. *Παρίτω.* Adeat. *Παρθενεῖα.* Cum circumflexo in penultima, carmina quae in virgines canuntur. Aristophanes: *Cycliaque multa et praeclara, et carmina virginalia, et qualia Simonides composuit.* id est, magna arte elaborata et varia. *Παρθένειος.* Qui natus est ex ea, quae adhuc virgo putabatur esse. Et *Παρθένειον λέχος.* *Παρθενία.* Vita casta. Et *Παρθένιον πέλαγος.* *Παρθένιος.* Parthenius, Heraclidis et Eudorae F. (Hermippus filium Tethae fuisse dicit) Nicaeensis aut Myrleanus, elegiacorum et variorum carminum poeta. hic a Cinna captus est, cum Romani Mithridatem devincerent. postea dimissus est propter doctrinam, et vixit usque ad Tiberium Caesarem. scripsit Elegias; Venerem; Aretes uxoris Epicedion; Aretes Encomium tribus libris; et alia multa. *Παρθένιος.* Parthenius Chius, poeta epicus, filius Thestoris: qui cognominatus est *Chaos.* ab Homero genus duxit. scripsit de Thestore patre suo. [item Metamorphoses.]

Παρθένιοι. οἱ γενόμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι· ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες. παρὰ δὲ Γοργίᾳ παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται. καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως καὶ ἄφθοροι.

Παρθενῶνος. τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ.

Παρθένοι. τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον, καὶ ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἓξ. πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ Πανδώρα· τρίτη Πρόκρις· τετάρτη Κρέουσα· πέμπτη Ὠρείθυια· ἕκτη Χθονία. τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς
53 χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας. ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ, ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.

Παρθενοπίπας. ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν ἢ ἐπιτηρῶν.

Πάρθη. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος· ὁ δ' ἀντίος ἵστατο
. . . . . .
. . . . . Πάρθης.

Πάρθοι. Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι, οὓς κατῴκισε Σέσωστρις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεύς, ὑποτάξας Ἀσσυρίους.

Παρθυαῖος. ἀπὸ τόπου Παφλαγονίας.

Παρθυηνή. πόλις.

Πάρμαι. δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ Καρχηδονίοις.

Παρμενίδης, Πύρητος, Ἐλεάτης, φιλόσοφος, μαθητὴς γεγονὼς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος, Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἰατρὸς καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης.

---

griorem eo, quem hodie habemus, extitisse: quod et alii viri docti iam ante monuerunt. Sed haec obiter. Ex adducto igitur loco Eustathii colligere licet, Parthenium quendam de Metamorphosibus, ut diximus, scripsisse: quamvis incertum videatur, utrum Chio an vero Nicaensi opus illud tribuendum sit. Pro Chio enim facit Suidas hoc loco; at idem supra v. *Νέστωρ* Nicaensi Metamorphoses assignat: quae quidem *ἀντιλογία* haud aliter conciliari potest, nisi ut dicamus, utrumque de eodem argumento scripsisse; quod tamen vix crediderim. *Küst.* Is debebat prae ceteris Eustathium (sive Schol.) in Dionys 420. adhibere: unde cognoscitur *περὶ μεταμορφώσεων* scribendum fuisse. Cum tamen incerta sit fides sedesque huius additamenti, satis probabile videtur id ex v. *Νέστωρ* pertractum fuisse. Cf. v. *Κίμων Ἀθηναῖος.* Interim uncis inclusi.

1. *γενόμενοι*] *γεννώμενοι* Photius, qui in capite glossae praebet *Παρθένοι* 2. *Ἐρεχθέως θυγ.*] Meliora praebet v. *Παρθένοι.* 4. *δὲ καὶ*] *καὶ* omisi cum B. V. E. Photio. Ceterum de hoc significatu diximus in v. *Ἄβελ.* 6. *Παρθένοι. τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλ.*] Haec et quae sequuntur ad verbum etiam leguntur apud Michaelem Apostolium in adagio, *Παρθένους ἓξ ἐφάμιλλος*: qui sua a Suida proculdubio mutuatus est. *Küst.* 7. *ἐτιμώρησαν*] Michael Apostolius loco laudato [et Arsen. p. 405.] habet *ἐτίμησαν.* Sed magis placet coniectura Pearsoni, qui locum hunc sic distinguit et legit, *ἐτίμων. ἦσαν δὲ* etc. Confer Valesium in notis ad Orationem Eusebii de Laudibus Constantini c. 13. *Küst.* In eandem incidit emendationem Reinesius: quam firmat Photius. Desinit in *ἐτίμων* Hesychius. *καὶ ὑπῆρχον τ. ἀ. ἓξ. πρεσβυτάτη μὲν* A. *ἓξ. ἦν δὲ πρεσβ.*] *ἓξω. πρεσβ.* V. *ἦν δὲ* om. etiam Photius. 12. *ἐσφαγιάσθησαν*] *ἐσφαγίσθησαν* V. Edd. vett. 14. *Σφενδονίων*] Leg. suspicor *Σφενδαλέων*, ut pagus Atticus designetur. *Valck.* Credo legendum *Σφενδαλέων.* Est enim, ut docet Steph. *Σφενδάλη δῆμος Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. Hemst.* *οὕτω* Edd. vett. 15. *Ὑακινθίδες*] Confer Harpocrationem v. *Ὑακινθίδες*, et ibi Valesium. *Küst.* Ab Hyacintho Spartano patre, qui Athenas migravit, ita dictae: Plut. in Phoc. *Reines.* Accedat Apollod. III, 15, 8. ubi vid. Heyn. p. 347. et a Gaisf. laudatus Wesseling. in Diod. XVII, 15. 17. *καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ* om. A.

1. *Παρθενοπίπας*] Est vox Homerica Il. *λ'*. 385. Scholiasta: *Παρθενοπίπα. παρθένους ἐπιτηρῶν· γυναιμανές, ἢ γυναικιζόμενε· ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε. Küst.* Adde Hesychium. 3. *Ἐπιγράμμασι* cum *V. 4. *Ἦν γὰρ ἀγὼν*] Pauli Silentiar. XLVIII, 3. Anthol. Pal. VI, 54. 6. *Πάρθοι*] Vid. infra v. *Σώστρις*, sive quem Gaisfordus plus semel ascripsit Io. Malalae Chron. p. 28. item Wesseling. praefat. Herodot. (p. XI. ed. Oxon. 1824.) adde Iustin. XLI, 1. et Steph. Byz. 9. *ἀπὸ τόπου*] *ὁ ἀπὸ τόπου Παφλαγ*[illegible] A. *ὁ ἀ. τ. Παφλαγονίας* V. Novissimam certe vocem recepi, si forte hinc ad verum indagandum progressio quaedam fiat. Nobis quidem subiit, Hesychio praeeunte, glossam fingere iam interversam: *Παρθένιος. ποταμὸς Παφλαγονίας.* 11. *Πάρμαι*] Bochart. Can. II. p. 741, 70. *Hemst.* 13. *Παρμενίδης*] Vide Laertium et interpretes eius. *Küst.* Eadem *Eudocia* p. 361. 15. *Θεόφραστος*] *Ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν*, quod docet Scholium Aristotelis T. IV. p. 536. Quamquam idem etiam Xenophanem magistrum edidit: v. Karsten. de Parmen. p. 10. 16. *αὐτοῦ δὲ*] *δὲ* om. E. 17. *καὶ*] *ὁ καὶ* A. B. E. *καὶ ὁ* V. *ὁ* Eudocia. *φιλόσοφος καὶ ἰατρὸς*] Sturzii Empedocl. p. 56. sq. annotavit *Müller.*

Παρθένιοι. Sic vocantur qui nati sunt ex virgine, antequam nuberet. ab Atheniensibus vero sic appellabantur filiae Erechthei. sed Gorgiae *παρθένος* dicitur quivis, qui coniugii expers vivit. per metalepsin vero sic etiam omnes qui sunt incorrupti vocantur. *Παρθενῶνος.* Virginei chori. *Παρθένοι.* Virgines vocabant Erechthei filias, quas sex numero coluerunt. earum natu maxima fuit Protogenia; secunda Pandora; tertia Procris; quarta Creusa; quinta Orithyia; sexta Chthonia. ex his Protogenia et Pandora se ultro pro patria iugulandas praebuisse dicuntur, cum exercitus hostilis ex Boeotia irrupisset. mactatae autem sunt in colle, Hyacintho vocato, qui supra Sphendonios situs est: unde etiam Hyacinthides vocantur, ut testatur Phanodemus libro V. *Rerum Atticarum*, mentionem faciens honoris iis tributi; item Phrynichus *Monotropo.* *Παρθενοπίπας.* Qui virgines decipit vel observat. *Πάρθη.* In Epigrammate: *Citharae enim certamen erat. ille vero cum Partha contendebat.* *Πάρθοι.* Sic lingua Persica vocantur Scythae, quibus Sesostris Aegyptiorum rex novas sedes dedit, subactis Assyriis. *Παρθυαῖος.* Parthyaeus, dictus a loco Paphlagoniae. *Παρθυηνή.* Parthyene, urbs. *Πάρμαι.* Clipei ex pellibus confecti apud Carthaginienses. *Παρμενίδης.* Parmenides, Pyretis F. Eleates, philosophus, qui fuit discipulus Xenophanis Colophonii; ut vero Theophrastus ait, Anaximandri Milesii. ipsius successores fuerunt Empedocles, philosophus idem et medicus, et Zeno Eleates.

ἔγραψε δὲ Φυσιολογίαν δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων.

Παρμενίωνος. ὄνομα κύριον.

Πάρμη. Τῇ δυνάμει τῆς πάρμης καὶ τῶν Λιβυστικῶν θυρεῶν ἀντεῖχον ἐῤῥωμένως οἱ Ῥωμαῖοι.

Παρμισσός. ὄνομα πόλεως.

Παρνάσσιοι. ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ Παρνασσοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε, δηλῶν τοὺς ἱερούς. ὁ γὰρ Παρνασσὸς ὄρος Φωκίδος ἐστίν, ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τὸ Παρνασσός. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

Ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνάσσιοι.

Πάρνης. ὄρος τῆς Ἀττικῆς, θηλυκῶς.

Πάρνης Πάρνηθος, ὄνομα ὄρους. Καὶ οὐδετέρως Παρνήθιον ὄρος.

Παρνησός. πόλις.

Πάρνοψα. ἀκρίδος εἶδος· οἱ δὲ μελίσσας ἀγρίας. καὶ κλίνεται πάρνοπος. οἱ δὲ κώνωπας. Ἀριστοφάνης·

Ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντείκασεν αὐτὸν πάρνοπι,
τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι.

Καὶ αὖθις·

Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς στρατιᾶς.

Παρό. διό. 54

Παροδεία. ἡ παρέλευσις.

Πάροδος. εἴσοδος. Ὁ δὲ δευτεραῖος ἀφίκετο· οὐ μὴν παραυτίκα γε πάροδον ἔτυχεν· ὡς καὶ αὐτῇ τῇ τριβῇ ἐνδείξαιτο Ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γενόμενα ἄν.

Πάροδος. ἡ ἄφιξις, ἡ εἴσοδος. Οἱ δὲ πεμφθέντες παρόδου ἐς τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑστερήσαντες· Ῥίσκος φησί.

Παροκλάζων. γονατίζων.

Παροκωχή. παροχὴ παρὰ Θουκυδίδῃ, ὡς ἡ ἀνακωχὴ καὶ διακωχή.

Παρολίγον τῷ βίῳ ἐκινδύνευε. σύνταξις.

Παρολκή. ὑπέρθεσις.

Παρομαρτεῖ. παρακολουθεῖ.

Παρόν. ἐξόν, δυνατόν, δέον. Διὸ καὶ παρὸν

---

2. *Πλάτων*] Parmen. p. 128. A. Vide tamen Karstenium p. 18. 3. *Παρμενίων*] *Παρμενίωνος* A. V. qui statim omiserunt *ἡ γενικὴ τοῦ Παρμενίωνος*. 4. *Πάρμη*] Polybii videtur: is enim p. 652. *ἡ δὲ πάρμη καὶ δύναμιν ἔχει τῇ κατασκευῇ*. *Hemst.* Vide reliquias ex Polyb. XXIX, 6, 1. ubi probavimus Lipsii emendationem *Λιγυστικῶν*. *Schweigh.* Deest hoc fragmentum in A. ubi *Πάρμη* tantum legitur in marg. 5. *βυρσῶν*] *θυρεῶν* B. V. E. Edd. ante Küst. 6. *Παρμισσός*] Id unde deflexum sit demonstrabit annotatio in Dionysii Perieg. p. 727. sq. 7. *Παρνάσιοι. ἀντὶ τοῦ μεγ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 347. sed ubi rectius legitur *Παρνάσσιοι* per duplex σ. *Küst. Παρνάσσιοι* A. V. 8. *ἔχων* Med. 13. *Ἀχαρνεῦσιν* om. A. 14. *Ὀλίγου*] *ὀλίγον* B. E. *ἄνθρακος* *V. Versus omitti potuit: cuius locum utilius erat impletura Schol. Aristoph. Ran. 1089. observatio, sive quae extat in v. *Ανκαβηττός*. 15. *Πάρνης. ὄρος τῆς Ἀττ.*] Vide Nostrum supra v. *Ἐπὶ Λειψυδρίῳ*. *Küst.* Et Ruhnken. in Tim. p. 208. *Πάρνη* V. *Πάρνις* E. Mox *ὄρος Ἀττικῆς* *V. 16. *καὶ κλίνεται Πάρνηθος*] *Πάρνης Πάρνηθος ὄνομα ὄρους* A. B. V. Mox *οὐδέτερον* V. 18. Meliora Photius. 19. *ἀκρίδος εἶδος*] Vid. v. *Ἀπρόπτων* et Timaeus p. 208. *μελίσσας ἀγρίας*] *μελισσῶν ἀγρίων* E. 20. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1302. (1351.) sed ubi legitur *ἀποβεβληκότι*, uti etiam hic apud Suidam legendum est. Refertur enim haec vox ad *πάρνοπι*, ut intelligatur locusta vel cicada, quae pelliculam suam exuit. Solet enim id genus animalis pelles vel tunicas deponere: ut experientia testatur. Hinc Lucretius inquit: *Et veteres ponunt tunicas aestate cicadae. Küst. Ἀριστοφάνης — ἀποβεβληκότος* om. A.

2. *γε τοῦ*] *γε* om. V. E. Med. *θρία* enim Edd. *ἀποβεβληκότος*] *ἀποβεβληκότι* B. E. *V. 4. *Ὅσον τὸ χρῆμα παρν.*] Aristoph. Acharn. 150. 9. *γε*] *καὶ* E. Supra *μὴ* Küsterus, mox omisso *τῇ*. 10. *ἐνδείξαιτο*] *ἐνδεῖξαι τοῖς* V. *οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι* cum reliquis om. A. quae satis dure sunt conformata. 14. *Ῥίσκος*] Non hanc ipsam orationem afferunt fragmenta Prisci, sed similem quandam colorem p. 215. *οὐκ ἔτυχε δὲ τῆς πρὸς τὸν βάρβαρον προσόδου*. Idem alibi posuit in eadem narratione *εἰσόδου* pp. 174. 176. 16. *Παροκωχή*] Accessit gl. ex A. V. et Photio. *Παρακωχή* perperam A. Vid. supra post vv. *Παρακρούεται* et *Παρακοίτης*. *Θουκυδίδῃ*] Refertur gl. ad Thucyd. VI, 85. ubi vide Wassium, coll. Piers. in Moer. p. 86. Deinde Photius editus recte *ἀνοκωχὴ καὶ διοκωχή*. 18. *σύνταξις*] Omisit A. Saepe in codd. marginibus legi *συν*$^{\tau}$. i. e. *σημείωσαι τὴν σύνταξιν*, observat Gaisfordus. Vide nos in v. *Λειπόμεθα*. De ipsa formula cf. universe Wessel. in Diod. XIV, 100. et supra v. *Κατοιμώξας*. 19. *Παρολκή*] Chariton Aphrod. p. 9. et 16. Bergler. in Alciphr. p. 91. ubi male Heliodor. Schol. Arati p. 138. *Toup.* MS. Sic Hesychius, firmans etiam continuam gl. 21. *Παρόν*] Gl. Timaei p. 208.

---

scripsit Physiologiam versibus, et alia quaedam oratione soluta, quorum Plato meminit. *Παρμενίωνος*. Genitivus nominis proprii. *Πάρμη. Romani validis parmis et Libycis scutis fortiter restiterunt. Παρμισσός*. Nomen urbis. *Παρνάσιοι*. Id est, magni. Parnes enim mons est Atticae, copia lignorum abundans. vel deduxit vocem tanquam a *Παρνασσός*, ut *sacros* significet. Parnassus est enim mons in Phocide, Apollini et Baccho sacer. putant tamen etiam de *magno* poni *Παρνασσός*. Aristophanes *Acharnensibus*: *Propemodum autem mortui sunt carbones Parnassii. Πάρνης*. Mons Atticae, generis feminini. *Πάρνης*. Mons. declinatur *Πάρνηθος*. Et in neutro genere *Παρνήθιον ὄρος*. *Παρνησός*. Urbs. *Πάρνοψ*. Locustae genus. alii vero tradunt apes agrestes. alii vero culices. declinatur *πάρνοπος*. Aristophanes: *Contra ille clamans ipsum comparavit locustae, quae pelliculam pallii amisisset.* Et iterum in *Acharnensibus*: *Quanta multitudo locustarum accedit.* ubi exercitus multitudinem significat. *Παρό*. Quamobrem. *Παροδεία*. Transitus. *Πάροδος*. Accessus. *Ille vero secundo die pervenit: non tamen confestim ei patuit aditus, quo magis ipsa mora barbarus ostenderet Romanis, legationem illam sibi non esse gratam. Πάροδος*. Aditus, adventus. Priscus: *Qui vero missi fuerant, iis aditus in urbem non patuit, quod serius venissent. Παροκλάζων*. Genua flectens. *Παροκωχή*. Praebitio: apud Thucydidem, ut *ἀνακωχή* et *διακωχή*. *Παρολίγον τῷ β. Propemodum in vitae discrimen venit.* figura syntactica. *Παρολκή*. Dilatio. *Παρομαρτεῖ*. Comitatur. *Παρόν*. Cum liceat, cum fieri possit, cum opor-

κωλύειν, ὑποπιμπράντες. Καὶ αὖθις· Ὃ δὲ ἤσχαλλεν, ἐν συμφορᾷ μεγάλῃ ποιούμενος, εἰ μή τις αὐτὸν ἐῴη, παρὸν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τοῦ πολέμου παντὸς φέρεσθαι.

Παρ' ὀντινοῦν. παρὰ πάντα.

Παροξύνω. αἰτιατικῇ.

Παροπλίσας. Τετρακισχιλίους παροπλίσας γεωργεῖν ἐπέταξε, χώραν ἀποδοὺς αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ, τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. Καὶ αὖθις· Τοὺς Ἰσόμβρους πάλιν παροπλίσας, ἀλύσει δεδεμένους εἰς Ῥωμαίαν ἀπέστειλεν.

Παρορᾶσθαι. Εἰκότως ἐδόκουν οἱ Καρχηδόνιοι παρορᾶσθαι τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν. ὑποτοπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι.

Παροργίζω. αἰτιατικῇ.

Παρόρειον. τὸ πλησίον τοῦ ὄρους.

Παρορκῆσαι. Ἀππιανός· Εὐθὺς ἠρέθιζον τοὺς Βρετανοὺς παρορκῆσαι, ἔγκλημα ἔχοντας, ὅτι σπονδῶν σφίσι γενομένων ἔτι παρῆν τὸ στρατόπεδον.

Παρορμᾷ. διεγείρει, παροξύνει.

Πάρος. χρονικῶς καὶ τοπικῶς. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

Παρ' ὅσον. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολύ. Τὰ σημεῖα τοῦ κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα ὠλοφύρετο, καὶ κατεστέναζε τὴν μεταβολήν, παρ' ὅσον γένοιτο.

Παρ' οὐδέν. εὔκολον, εἰς οὐδέν.

Παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο. ἀντὶ τοῦ καταφρονήσας, παραλογισάμενος. Τὰς σπονδὰς πατήσας, καὶ τοὺς ὅρκους παρ' οὐδὲν θέμενος Ἀλέξανδρος Πελοπίδαν καθείρξας ἐφρούρει.

Παρουσία. ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου οὐσία. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεώς φησι. Καὶ Κράτης·

Ἔχοντες εὐπαθῆ βίον,
παρουσίαν τε χρημάτων.

Παρουσία. λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Φαίδωνι·

Ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας.

καὶ πολύ ἐστιν ἐπὶ τούτου παρ' || αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ 55
τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται· ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους·

Τὴν παρουσίαν
τῶν ἐγγὺς ὄντων.

Θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ· Βυζάντιον γὰρ ἑλὼν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ. τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

---

1. Ὃ δὲ ἤσχαλλεν, ἐν συμφ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium de Bello Goth. lib. II. c. 29. *Küst.* ἤσχαλλεν V. Procop. 2. εἰ μή] ἢν μὴ E. Tum νέων A. V. pro ἐῴη. 5. ὁντινασοῦν] ὁντινοῦν scripsi cum B. V. E. Med. Satis est attulisse Plutarch. Alcib. 10. Marcell. 28. f. Anton. 40. 6. Om. vulg. silente Gronovio. 7. Παροπλίσας] Diodor. Sic. p. 256. hinc παροπλισμὸς Diodoro Exc. p. 592. Plutarch. Cat. p. 793. Polyb. p. 133. *Toup.* MS. 9. Ἰσόμβρους] Quos alii dixerunt Ἰνσόμβρους. 12. Εἰκότως] Polybius. *Hemst.* 15. Om. vulg. silente Gronovio. 16. Παρόρειον] Παρόριον A. V. E inter vss. H. Stephani Thesaur. L. G. T. II. p. 1462. E. laudat Gaisf. post Bastium Ep. Crit. p. 22. Adde v. Ὑπόρειος. 17. Ἀππιανός om. A. Vid. ed. Schweigh. T. I. p. 91. 18. Βιετανούς V. Βλεττανούς *V. Βρεττανούς Edd. 21. διεγείρει] προτρέπεται Hesychius praemisit.

3. οὐδέν] οὐδὲν πλέον Edd. ante Küst. Vide de formula Blomfieldum, ut hoc utar, gl. in Aesch. Agam. 221. Hesychius tamen: εὔκολον, εὐχερές. 4. Παρ' οὐδὲν θέμενος] Exempla quaedam collegerunt viri docti in Aristaenet. p. 555. *Gaisf.* Qui iussit in exemplo conferri Diodor. XV, 71. et Plutarch. T. I. p. 292. D. seqq. 8. Παρουσία. ἀντὶ τοῦ περιουσ.] Ex Harpocratione. *Küst.* Similiter Hesychius. V. Boisson. in Aristaen. p. 481. 9. οὐσία] ἡ οὐσία Photius. Δημοσθένης] Huius locus parum est exploratus. Gaisfordus citavit Prooem. p. 1447. ult. coll. Vales. in Harpocrat. p. 153. 10. Κράτης] Cratetis versus distingui iussit Porsonus in Toup. IV. p. 454. 14. Φαίδωνι] Lege ex Photio Φάωνι. *Porsonus* in Euripid. Med. 138. n. XII. 22. ἐν τῷ πρώτῳ om. A. ἐν τῇ ά Photius. ἑλεῖν] ἑλὼν A. V. Photius, et ipse Thucydides I, 128. 23. τούτῳ et seqq. om. A. τούτῳ γὰρ ἐναντίον V.

---

teat. *Quare, quamvis hoc impediri posset, tamen aedes succenderunt.* Et alibi: *Ille autem rem aegre ferebat, magnae infelicitatis loco ducens, quod, cum nullo negotio totum bellum profligare posset, id sibi non permitteretur.* Παρ' ὁντινοῦν. Praeter quemvis. Παροπλίσας. Qui exarmavit. *Quater mille homines, quibus arma ademerat, terram colere iussit ipsis concessam.* Et alibi: *Cum lusubribus arma iterum ademisset, eos catena vinctos in Romaniam misit.* Παροράσθαι. Suspicari, suspectum habere. *Merito Carthaginienses illam armorum traditionem suspectam habere videbantur.* Παρόρειον. Monti vicinum. Παρορκῆσαι. Appianus: *Confestim Britannos impulerunt ad violandum iusiurandum, quibus crimini dabatur, quod foedere tam facto exercitus adhuc adesset.* Παρορμᾷ. Excitat, instigat. Πάρος. Dicitur tam de loco quam de tempore. ante. Παρ' ὅσον. Maximum quantum. *Cum formae elegantiam exolevisse vidisset, lamentari coepit, graviter dolens tantam mutationem esse factam.* Παρ' οὐδέν. Pro nihilo, facile. Παρ' οὐδὲν θέμ. Qui flocci fecit, qui decepit. *Alexander spreto foedere fideique datae nulla ratione habita, Pelopidam in carcere conclusum asservavit.* Παρουσία. Abundantia, vel divitiae. Demosthenes in oratione de tributo. Et Crates inquit: *Agentes vitam deliciis plenam et pecunia abundantem.* Παρουσία. Vocabulum hoc aliquando copiam bonorum significat: ut apud Platonem in *Phaone*: *Pro ea quam nunc habemus copia.* quo significatu nomen istud frequens est apud Atticos. significat etiam praesentiam; ut in Sophoclis *Niptris*: *Praesentiam eorum qui nobis propinqui sunt.* Thucydides libro primo: *Cum enim Byzantium primo adventu cepisset.* Huic contrarium est ἀπουσία, absentia.

Παροχετεύει. παραπλαγιάζει. ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει, ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. Καὶ Παροχετεύοντες, μεταφέροντες.

Παροχλίζουσι. μετακινοῦσι.

Πάροχος. ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα, τὸ ζεῦγος. *Πάροχοι* λέγονται καὶ οἱ παράνυμφοι, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις· ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἤγον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
χρυσόπτερος ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων.

Παροψίδας. σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης.

Παροψίς. ἐμβάφιον, ὀξυβάφιον.

Παροψωνοῦσι. λάθρα ὀψωνοῦσι. καὶ Πισίδης·

Εἰ μὴ κακουργεῖς, καὶ παροψωνεῖν θέλεις,
ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας.

Παρῶ. ἀφῶ, συγχωρῶ.

Παρῳδούμενος. λεγόμενος. Καὶ *Παρῳδία.* οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ λόγος εἰς κωμῳδίαν· οἷόν ἐστι τό,

Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι,
παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένον.

Καὶ αὖθις· Κατὰ δή τινα πρόφασιν ᾠσθέντα καὶ παρῳδηθέντα ἢ περὶ ταῦτα μουσομανία τοῖς ἄστροις ἐπέψαυε· Προκόπιός φησι. Καὶ Παρῳδήκει, ἄλλην ᾠδὴν. ἢ παρῳδήκει, ἀντὶ τοῦ ᾠγκώθη.

Παρωθοῦντες. ἐκβάλλοντες.

Παρὼν ἀποδημεῖ. ἐπὶ τῶν αἰσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. Ἀριστοφάνης·

Ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.

Παρῶναι. εἶδη πλοίων. Ὁ δὲ ἔπλει παρόπλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶνας. ἦκον γὰρ Ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν.

Παρώνεια. τόπος.

Παρωνήθη. Τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον παρωνήθη. καὶ πάροινος, ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής. ἀντὶ τοῦ, μετὰ μέθης ἐλέχθη, μετὰ μανίας.

---

2. ὑδρηγοῦ notandum, quo usus est Schol. Thuc. IV, 96. In tali re *παρεκτρέποντες ὀχετὸν* posuit Eurip. Suppl. 1111. Ceterum quod figurate dixit Euripides Bacch. 479. *παροχέτευσας*, id comparandum est cum Plat. Legg. VIII. p. 844. A. 5. *Πάροχος. ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα*] Confer omnino Suidam supra v. *Ζεῦγος ἡμιονικόν* et Etymologum v. *Ἁρμάτειον μέλος. Küst.* Adde Hesych. v. *Νυμφαγωγός. τὸ ζεῦγος*] Omissam hic esse particulam ἤ et scribi debere ἢ τὸ ζεῦγος, recte Portus monuit. *Küst.* Praebuit Schol. Luciani Aetion. 5. 6. *Πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παρ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 1735. Unde suppleatur Schol. Luc. *Πάροχος* A. Tum *αἱ παράν.* B. V. E. Med. 7. *ταῖς νύμφαις* B. E. *ἐπ' ὀχήμασι* Schol. Luc. 8. Ὄρνισιν om. A. Versus Aristophanis Av. 1720. sqq. 10. *χρυσόπτερος*] *χρυσίπτερος* V. 13. *Παραψίδας* Med. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 176. 15. *Πισίδης*] Contra Sever. 620. Deest gl. A. 17. *ἐθέλεις* Med. Pro *ἐχόντων* lege *χεόντων* ex Piside; quamquam repugnat etiam v. *Ἀντλία.*

2. *οἷόν ἐστι* et seqq. caret A. 3. *Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι, παρ' Εὐριπ.*] Aristoph. Acharn. 8. *Διὰ τοῦτο τοὔργον, ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.* Scholiasta: *ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. τοῦτο παρῳδία καλεῖται, ὅτ' ἂν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου ἔχον οὕτω· Κακῶς ὅλοιτ' ἄν· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.* Hinc Suidas sua descripsit. *Küst.* 4. *Εὐριπίδου* Med. 5. Horum pars extat in loco scriptoris incerti sub v. *Μουσομανία*: unde profecimus ad emendationem verborum ex Epistolis, ut opinor, Procopii Gazaei decerptorum. *πρόφασιν*] *προφορὰν* B. V. *προσφορὰν* *V. Tum *παρῳδηθέντα* om. V. Immo prius *ᾠσθέντα* videtur expellendum esse: quo facto concordiam cum glossa superiore licebit ita reparare, ut corrigatur: *Τὰ* [*δὲ*] *κατὰ δή τινα πρόφασιν παρῳδηθέντα καὶ ἢ περὶ ταῦτα κτλ.* 6. *οἱ*] ἢ scripsi cum B. E. V. Med. Post *ταῦτα* Med. aliquantum spatii reliquit. 6. *ἄστροις*] *μουσοῖς τοῖς ἄστροις* V. *μουσμένοις τοῖς ἄστροις* B. E. *τοῖς ἄστροις* Gaisf. cum Med. Latet in librorum indiciis, quod supra perspicue consignatum est, *μουσομανία*. Deinde cum V. refinxi monstrum scripturae *ἐπέμψαμεν*. Supra minus probabiliter *τῶν ἄστρων ἀπέψαυε*. Nam dativum est qui iuculente confirmet Pindarus, *ψαύσειε πέπλοις* Pyth. IX, 214. 8. *ᾠδήν*] *φωνήν* E. interposito *ᾠδήν*. Deinde legendum *καὶ Παρῳδ.* 10. *ἐπὶ τῶν — παρεχόντων* om. A. 11. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 1124. sq. 14. *Παρῶναι*] *Πάρωνας* Gaisf. coniecit, recte: v. supra gl. *Ναξιουργὴς κάνθαρος.* Nisi forte legendum *Πάρων*. Nam *παρῶναι* quod Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 181. primae accommodavit declinationi, fecit ille praeter veri similitudinem. *Ὁ δὲ ἔπλει παρόπλους π.*] Valesius fragmentum hoc Polybio tribuit. *Küst.* Vid. Fr. hist. 65. Recte Schweigh. corrigit *παράπλους*. Deinde *περῶνας* *V. 19. *ὑβριστής*] ὁ *ὑβριστής* A. Displicet haec interpositio *καὶ πάροινος... ὑβριστής*, cui satis erat locum post v. *Παροινικώτατος* relinqui. 20. *ἠλέγχθη*] *ἐλέχθη* A. *ἐλέγχθη* V.

Παροχετεύει. Derivat. vel ex uno aquae ductu in alterum aquam transmittit. Et *Παροχετεύοντες*, aquam alio derivantes. *Παροχλίζουσι.* Sede movent. *Πάροχος.* Qui in curru iuxta vehitur. Sic etiam vocantur paranymphi, quod iuxta sponsos eodem curru vehantur. sponsae enim curru vehi solebant. Aristophanes *Avibus*: *Cupido autem utroque parente superstite, aureis alis praeditus, reductas habenas manu regebat, Iovis paranymphus.* *Παροψίδας.* Vasa mensae inservientia. *Παροψίς.* Patella, acetabulum. *Παροψωνοῦσι.* Clam obsonia coemunt. Pisides: *Nisi fraudem committis, et clam obsonia coemere vis ab illis, qui foetidas sentinas habent.* *Παρῶ.* Praetermittam, concedam. *Παρῳδούμενος.* Qui per parodiam profertur. Et *Παρῳδία*, cum versus quidam ex tragoedia in comoediam transferuntur. quale est illud: *Dignum est enim Graecia*; quod Aristophani commune fuit cum Euripide. Et alibi: *Haec igitur per causam nescio quam cantata et cavillis prolata et furor Musarum ad astra processerunt.* Procopius inquit. Et *Παρῳδήκει*, parodiam fecerat. vel intumuerat. *Παρωθοῦντες.* Expellentes. *Παρὼν ἀποδημεῖ.* Praesens abest. dicitur de iis qui ad se ipsos mentem minime advertunt. Aristophanes: *Mens vero tua praesens peregrinatur.* *Παρῶναι.* Genus navium. *Ille portu solvit, postquam Sidetarum paronas exarmarat. Rhodiis enim auxilium laturi venerant.* *Παρώνεια.* Nomen loci. *Παρωνήθη.* Insolenter patratum est. *Et hoc quidem tanta cum insolentia patratum est.* Et *Πάροινος*, ebrius et insolens.

Πᾶσαι δ' ᾠίγνυντο πύλαι. παρ' Ὁμήρῳ· ἀντὶ τοῦ ὅλαι. μία γὰρ ἦν.

Πάσῃ μηχανῇ. ἀντὶ τοῦ, κατὰ παντὸς τρόπου.

Πάσης. ὄνομα κύριον. Καὶ παροιμία· τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ δὲ Πάσης οὗτος μαλακὸς ἦν τὴν φύσιν, πάντας δὲ ἀνθρώπους ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν, ὥστε ἐκ τῶν ἐπαοιδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὁρᾶσθαι καὶ διακονουμένους τινάς, καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον ἐκ μιᾶς αὐτῷ πεποιημένον, ὃ διαδιδόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσι, παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι, εἰ ἠβούλετο, πάλιν παρ' αὐτῷ ηὑρίσκετο. καὶ Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ Περὶ μάγου.

Πάσῃ τέχνῃ. ἐκ παντὸς τρόπου. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

58 Σὺ δ' ἦν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

Πασίας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν.

Πασιθέη. ὄνομα θεᾶς.

Πασῖνος. ὄνομα κύριον.

Πασίωνος. ὄνομα τραπεζίτου.

Πασιφάη. ὄνομα θεᾶς.

Παστείλη. ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. Παστίλη δὲ τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος.

Παστοφορεῖον. τὸ φέρον τὸν παστόν.

Πασσυδεί. παντελῶς. Θουκυδίδης· Εἰ μὴ οὕτως τε πασσυδεὶ διεφθάρθαι. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πανσυδί. ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.

Πασσυδίῃ. μετὰ πάσης ὁρμῆς, πανστρατιᾷ, ὁμοθυμαδόν.

Πάσχειν. ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως τὸ πάσχειν διττόν· τὸ μὲν ἐπὶ φθορὰν ἄγον, τὸ δὲ εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ' οὐκ εἰς φθοράν,

1. *Πᾶσαι δ'*] Deest gl. A. παρ' *Ὁμήρῳ*] Il. β'. 809. 2. ὅλαι] ὦλαι V. 3. *Πάσῃ μηχανῇ*] Aristoph. Lys. 300. Mox leg. *πάντα τρόπον* cum Schol. vel *ἐκ παντὸς τρόπου* cum Suida infra in *Πάσῃ τέχνῃ. Gaisf.* 5. *τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ δὲ Π.*] Haec et quae sequuntur ad verbum leguntur etiam supra v. *Ἡμιωβόλιον. Küst.* Breviter tradidit Diogen. VIII, 40. 6. *ἡμιωβόλιον*] *ἡμιωβέλιον* A. B. V. E. Med. item infra. 7. *πάντων δὲ ἀνθρώπων*] *πάντας δὲ ἀνθρώπους* dedi cum V. et gl. superiore. Structuram firmat Wessel. in Diod. II, 5. 8. *ἐπαοιδῶν*] *ἐπαοιδιῶν* A. V. 10. *καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι*] Haec verba desunt in prioribus editt. [et E.] quae ex MSS. Pariss. [et *V.] revocavi. *Küst.* Agnoscit glossa superior. Similiter Prov. Bodl. 906. 11. *ἐκ μνᾶς*] Locus est suspectus. Portus legendum putabat *ἐκ μαγείας*. Sed *ἐπέχω. Küst. ἐκ μιᾶς* A. B. V. E. Med. *ἐκ μνᾶς* Bas. Ignorat Prov. Bodl. 14. *Ἀπίων*] *Ἀπίων* V. E. Med. 15. *μάγου*] *γάμου* B. E. *Ὁμηρος* addit V. 16. *Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ*] V. 413. 18. *Σὺ*] *σοὶ* A. B. E. Med. 19. *ἐνάρμοσον*] Sic et apud Aristophanem rescribendum est, apud quem hodie legitur *εὐάρμοσον*: pro quo quidam divisim scribunt *εὖ ἁρμοσον*. *Küst.*

1. *Πασίας*] Deest gl. A. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 30. Vide v. *Ἔβα με.* 2. *ἀτὰρ* om. B. E. In fine *Πασίτα* V. 3. *Πασιθέη*] Il. ξ'. 276. 4. *Πασῖνος*] Vide Harpocrationem. *Küst.* Vid. Isocrat. Aeginet. p. 387. E. 5. *Πασίων. ὄνομα τραπ.*] Ex Harpocratione. *Küst. Πασίωνος* A. V. Med. repugnante Photio. *τραπεζίτου*] Et medici. Pastillus Pasionis ap. Paulum VII, 12. Gariopont. V, 38. *Reines.* 6. *Πασιφάη*] Eius templum et oraculum in Thalamis. Plutarch. in Agide c. 9. Pausan. Lacon. c. 26. *Reines.* Post h. gl. addit V. *Πάσμα* (immo *Πάσχα* *V.). *ἐστὶ περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ χυ.* Statim cum A. V. omissa sunt: *Παπάλη. ἡ ἀλευρότησις· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. παπάλη δὲ παρὰ πολλοῖς λέγεται. Πάσσω. τὸ γεύομαι. γενικῇ. Παστάς. ὁ παστός, ὁ νυμφών*: quarum posteriorem gl. omittunt etiam B. E. Primam male repetitam esse ex v. *Ἀλευρότησις* docuit Küsterus. „Nota haec inversa est, utpote quae non pertinet ad vocem *παπάλη*, sed *ἀλευρότησις*, ut patet ex ipso Suida v. *Ἀλευρότησις*, ubi eadem leguntur." Assentitur, qui *παιπάλη δὲ* monet scribendum fuisse, Piersonus in Moerin p. 330. 7. *Παστείλη. ἡ ἐσχ.*] Etymologus: *Παστείλη, σημαίνει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος. ἐν ᾗ τελειοῦται πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Küst.* Zon. p. 1510. 8. *παστίλη*] Immo *σπατίλη*. Vide infra h. v. *Küst.* 9. *Παστοφορεῖον*] Vel *παστοφόριον*: qua voce usi sunt LXX. interpretes. *Küst.* Scrib. *Παστοφόριον.* Iosephus B. I. p. 307. Hesych. Fors. *εἰς τὸν παστόν. Toup.* MS. Ernestius affert cum interpretibus Hesychii I. Paral. 9, 26. et Ierem. XXXV, 4. ubi scribitur *παστοφόριον*: Gaisfordus Sturzium de Dialecto Aegypt. p. 110. 10. *Πασσυδεί*] *Πασσυδί* Photius, bis, deinde *ὁ Θουκυδίδης ἡ·* (ἢ MS.) *μὴ οὕτως.* Sic Suidas corrigendus: ubi *οὕτως* sola Med. *Θουκυδίδης*] VIII, 1. *μὴ οὕτω γε ἄγαν πασσυδὶ* (*πανσυδὶ* MSS.) *διεφθ.* 12. *πασσυδί*] *πασσυδίῃ* V. *πανσσυδὶ* Med. *πανσυδί* reposuimus, quod ipsum Thucydidi Pollux VI, 162. e MS. corrigendus tribuere videtur. Improbatur enim Aristarchi scriptura, de qua v. Schol. Il. β'. 12. Ac Photius continuo, quamvis praeter ordinem litterarum, dedit *Πανσυδίῃ.* Sqq. om. A. Mox *αὐτομόλῳ* V. 14. *Πασσυδίῃ*] Cf. v. *Πανσυδί.* Similis interpretatio irrepsit in Aeneam Tact. 15. 16. *ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως τὸ π.*] Confer Nostrum supra v. *Ἀλλοίωσις. Küst.*

Πᾶσαι δ' ὠίγν. Totae vero apertae sunt portae. Homerus. ubi *πᾶσαι* est totae: siquidem una tantum erat porta. *Πάσῃ μηχανῇ.* Quavis ratione. *Πάσης.* Nomen proprium. Et proverbium: Pasetis semiobolus. hic Pases ingenio molli fuit, sed omnes mortales arte magica superavit: itaque incantationibus suis effecit, ut et coenae sumptuosae conspicerentur et qui ad mensam ministrarent, eademque omnia rursus evanescerent. habuit etiam semiobolum, ex mina ab ipso factum: qui cum ab ipso datus esset vendentibus, a quibus aliquid emere volebat, apud ipsum rursus inveniebatur, si voluisset. meminit eius Apio grammaticus in libro de Mago. *Πάσῃ τέχνῃ.* Quavis ratione. Aristophanes *Lysistrata*: *Tu vero, si tibi sit otium, fac omnino sub vesperam accedas, et glandem illi resarcias.* *Πασίας.* Aristophanes *Nubibus*: *Sed quod debitum mihi restat post Pasiam?* *Πασιθέη.* Nomen Deae. *Πασῖνος.* Nomen proprium. *Πασίωνος.* Nomen nummularii. *Πασιφάη.* Nomen Deae. *Παστείλη.* Ultimus anni dies. *Παστίλη* vero, ramentum corii. *Παστοφορεῖον.* Pastophorium, id quod thalamum fert. *Πασσυδεί.* Prorsus. Thucydides libro octavo: *Adeo funditus eos periisse.* huius ignoratione quidam scribunt *πανσυδί.* reperitur etiam apud Pherecratem in *Transfugis.* *Πασσυδίῃ.* Cum omni impetu, cum toto exercitu, concordi animorum voluntate. *Πάσχειν.* Mutatio et generaliter quaevis passio duplex est: altera ad corruptionem, altera vero ad perfectionem perducens. nam discipulus a magistro afficitur et mutatur; quamquam non ad corruptionem, sed

ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν. οὕτω καὶ ἡ αἴσθησις ἀλλοιοῦται καὶ πάσχει, ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγομένη, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν προαγομένη.

Πασχητιᾷ. πάσχειν ἐθέλει.

Πάσχω. αἰτιατικῇ.

Πατάγημα. ἀντὶ τοῦ λάλος καὶ πανοῦργος. Μένανδρος·

Οἷον πατάγημ' ἥκεις.

Πάταγος. ψόφος. Ἀγαθίας· Οἰμωγαὶ δὲ ἠκούοντο τῶν ἀγροίκων καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων, καὶ πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης.

Πάταγος. ἦχος, κτύπος.

Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος. Καὶ Αἰλιανός· Ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν.

Παταγοῦσι. ψοφοῦσιν. Ἐπιπαταγοῦντες κώδωνί τινι καὶ τυμπάνῳ ὕπερθε τοῦ φόρτου οἱ βάρβαροι. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ λανθάνει, τοῦ πνεύματος σφόδρα παταγοῦντος.

Πατάγου χυτρείου. ἀντὶ τοῦ κεραμείου. ἐκ μέρους τὸ ‖ *πᾶν. συντρίβεται δὲ τὰ κεράμια παρὰ* 59 *ταῖς κρήναις. οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσι.*

Πατταλεῦσαι. προσπῆξαι.

Πάτταλον. τὸ τυχόν.

Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

Πατάξει. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Προφήτης, Πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ· οὐ περὶ γῆς λέγει, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. ὡς τό, Καὶ ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἕν. περὶ ἁμαρτιῶν. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων, Ἐγὼ δέ εἰμι γῆ καὶ σποδός, λέγει. καὶ αὖθις· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων.

Πατάσσει. πλήττει. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος πατάσσει τοῦ στέρνου.

Πατασσούσῃ. ὑπὸ δειλίας κλονουμένῃ. Δέξιππος· Ἦν δὲ τοῦ καθηγουμένου πρὸς πᾶν τὸ ἀπαγγελλόμενον ἔκπληξις. ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὠσί, τεθορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, πατασσούσῃ δὲ τῇ καρδίᾳ ἀεί τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς ἀρχομένοις κατάδηλος ἦν ὡς φυγῇ χρήσεται.

---

5. *προαγομένη*] Addit A. *ζήτει περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ἀν. Καὶ περὶ τοῦ ἀν πασ ἐν Ἰωσίας.* Similiter V. post v. *Πασιράη.* 6. *Πασχητιᾷ*] Laert. in Diogen. *Toup.* MS. Adde Schol. Clem. Alex. p. 106. *ἐθέλει*] *θέλει* Hesychius, Photius et Zon. p. 1513. *ἐθέλοι* E. Med. 7. Gl. inculcavit Gaisf. 8. *ἀντὶ τοῦ λάλος*] *ἀντίλαλος* Photius. 9. *Μένανδρος*] Fr. inc. 314. 11. *Ἀγαθίας*] Lib. I. (c. 17.) p. 29. *Küst. Ἀγαθός* V. 13. *πάταγοι* Agathias. 15. *Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφ.*] Archiae Ep. XVIII, 4. Anthol. Pal. VII, 147. *Οὐ πῦρ - Αἰλιανός* om. A. 18. *Ἐπιπαταγοῦντες*] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 127. [p. 381. ed. Nieb.] Ceterum respexit Suidas ad Sophocl. Ai. 168. *Toup. Ἐπιπαταγοῦντες — αὖθις* om. A. 22. *Πατάγου χυτρείου. ἀντὶ τοῦ κεραμείου*] Sic habet optimus MS. A. At in prioribus editt. et reliquis MSS. minus recte legitur, *πατάγου χύτριον. ἀντὶ τοῦ κεραμεοῦ. Küst. χυτρίου* B. V. E. Mox *κεραμίου* B. V. *κεραμεοῦ* E. Sumptum locum esse ex Schol. Aristoph. Lys. 329. docuit Abreschius.

1. *κεράμια*] *κεράμεια* Gaisf. cum A. B. 2. *χύτρας* Schol. vitiose. Cf. Valck. in E. Hipp. p. 180. 4. Cf. Phrynich. Seg. p. 54. extr. 5. *Ὑπαποτρέχειν ἔχ.*] Aristoph. Eccles. 285. coll. v. *Ὑπαποτρέχειν.* 6. *Πατάξει*] Verba sunt Iesaiae XI, 4. ad quem locum similia habent Theodoretus et Procopius. Sequuntur tria loca itidem ex sacris libris ascripta, quae tamen cur ascripta sint, nisi levem similitudinem spectes, non intelligitur. Primus est ex Genes. XI, 1. *καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν.* Secundus ex Genes. XVIII, 27. Tertius locus, ut opinor, est ex Siracid. X, 9. ubi vero legitur hoc modo: *ἐν ζωῇ ἐῤῥιψα τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ.* Videtur glossator memoriter ascripsisse haec loca. *Ernest.* Hanc gl. habet V. in marg. Ceterum collocavi cum *V. hanc et duas seqq. glossas, quas praeter ordinem vv. *Πατταικίων* et *Πάταικοι* praecedebant. *Ὅταν δὲ*] *δὲ* om. V. et mox *τὴν γῆν.* 9. *ἐγένετο*] *καὶ ἐγένετο* A. Mox *πᾶσα* om. E. Haec ipsa quondam in v. *Χεῖλος* irrepserant. 10. *ἐγὼ*] *ἐγὼ δέ* A. qui infra *αὖθις* pro *πάλιν.* 14. *πατάσσει τοῦ στέρνου*] Oratio mendosa vel imperfecta. 15. *κλονουμένῃ*] *κλονουμένον* V. *Δέξιππος*] P. 35. ed. Nieb. 19. *μὲν* post *ἀναπεπταμένοις* om. V.

---

ad perfectionem perducitur. quod enim in eo facultate tantum est, ad actionem perducitur. sic sensus afficitur et patitur a sensilibus, dum ad perfectionem, id est, a facultate ad actionem perducitur. *Πασχητιᾷ.* Muliebria pati cupit. *Πατάγημα.* Garrulus et callidus. Menander: *Venistin' huc loquacissime?* *Πάταγος.* Strepitus. Agathias: *Eiulatus autem audiebatur rusticorum, et mugitus boum qui abigebantur, et lignorum quae caedebantur sonus.* *Πάταγος.* Sonus, strepitus. *Non ignis, non hastarum, nec gladiorum strepitus.* Et Aelianus: *Repente forium strepitus auditur.* *Παταγοῦσι.* Strepunt. *Barbari tintinnabulum quoddam et tympanum super sarcinis pulsantes.* Et alibi: *Ille vero latet, vento vehementer strepente.* *Πατάγου χυτρείου.* Strepitus testae. a parte totum intelligitur. vasa vero fictilia ad fontes confringuntur. ollis enim aqua non hauritur. *Πατταλεῦσαι.* Clavis affigere. *Πάτταλον.* Res vilissima. *Paulatim redire licet illis ne paxillum quidem habentibus.* *Πατάξει.* Cum Propheta dicit, *Percutiet terram sermone oris sui:* non de terra, sed de peccatis loquitur. ut illud, *Facta est terra omnis unum labrum.* et Abraham se ipse extenuans, *Ego sum,* inquit, *terra et cinis.* et alibi: *In eius vita ad nihilum redacta sunt eius intestina.* ventrem significans. *Πατάσσει.* Percutit. *Ille vero correpto gladio pectus percutit.* *Πατασσούσῃ.* Propter metum palpitanti. Dexippus: *Dux vero ad quemvis nuncium, qui afferebatur, animo consternabatur. cum enim ob insitam timiditatem et rerum bellicarum imperitiam arrectis esset auribus, oculis perturbatis, corde palpitanti, quasi usque esset navi aliquid auditurus: milites inde coniiciebant, eum fugam animo agitare.*

Πᾶσαι δ' ᾠίγνυντο πύλαι. παρ' Ὁμήρῳ· ἀντὶ τοῦ ὅλαι. μία γὰρ ἦν.

Πάσῃ μηχανῇ. ἀντὶ τοῦ, κατὰ παντὸς τρόπου.

Πάσης. ὄνομα κύριον. Καὶ παροιμία· τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ δὲ Πάσης οὗτος μαλακὸς ἦν τὴν φύσιν, πάντας δὲ ἀνθρώπους ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν, ὥστε ἐκ τῶν ἐπαοιδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὁρᾶσθαι καὶ διακονουμένους τινάς, καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον ἐκ μιᾶς αὐτῷ πεποιημένον, ὃ διαδιδόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσι, παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι, εἰ ἠβούλετο, πάλιν παρ' αὐτῷ ηὑρίσκετο. καὶ Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ Περὶ μάγου.

Πάσῃ τέχνῃ. ἐκ παντὸς τρόπου. Ἀριστοφάνης Ἀυσιστράτῃ·

58 ‖Σὺ δ' ἦν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

Πασίας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν.

Πασιθέη. ὄνομα θεᾶς.

Πασῖνος. ὄνομα κύριον.

Πασίωνος. ὄνομα τραπεζίτου.

Πασιφάη. ὄνομα θεᾶς.

Παστείλη. ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. Παστίλη δὲ τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος.

Παστοφορεῖον. τὸ φέρον τὸν παστόν.

Πασσυδεί. παντελῶς. Θουκυδίδης· Εἰ μὴ οὕτως τε πασσυδεὶ διεφθάρθαι. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πανσυδί. ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.

Πασσυδίῃ. μετὰ πάσης ὁρμῆς, πανστρατιᾷ, ὁμοθυμαδόν.

Πάσχειν. ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως τὸ πάσχειν διττόν· τὸ μὲν ἐπὶ φθορὰν ἄγον, τὸ δὲ εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ' οὐκ εἰς φθοράν,

1. *Πᾶσαι δ'*] Deest gl. A. *παρ' Ὁμήρῳ*] Il. β'. 809. 2. *ὅλαι*] *ὦλαι* V. 3. *Πάσῃ μηχανῇ*] Aristoph. Lys. 300. Mox leg. *πάντα τρόπον* cum Schol. vel *ἐκ παντὸς τρόπου* cum Suida infra in *Πάσῃ τέχνῃ. Gaisf.* 5. *τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ δὲ Π.*] Haec et quae sequuntur ad verbum leguntur etiam supra v. *Ἡμιωβόλιον. Küst.* Breviter tradidit Diogen. VIII, 40. 6. *ἡμιωβόλιον*] *ἡμιωβέλιον* A. B. V. E. Med. item infra. 7. *πάντων δὲ ἀνθρώπων*] *πάντας δὲ ἀνθρώπους* dedi cum V. et gl. superiore. Structuram firmat Wessel. in Diod. II, 5. 8. *ἐπαοιδῶν*] *ἐπαοιδιῶν* A. V. 10. *καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι*] Haec verba desunt in prioribus editt. [et E.] quae ex MSS. Pariss. [et *V.] revocavi. *Küst.* Agnoscit glossa superior. Similiter Prov. Bodl. 906. 11. *ἐκ μνᾶς*] Locus est suspectus. Portus legendum putabat *ἐκ μαγείας.* Sed *ἐπέχω. Küst. ἐκ μιᾶς* A. B. V. E. Med. *ἐκ μνᾶς* Bas. Ignorat Prov. Bodl. 14. *Ἀππίων*] *Ἀπίων* V. E. Med. 15. *μάγου*] *γάμου* B. E. *Ὁμηρος* addit V. 16. *Ἀριστοφάνης Ἀυσιστράτῃ*] V. 413. 18. *Σὺ*] *οὐ* A. B. E. Med. 19. *ἐνάρμοσον*] Sic et apud Aristophanem rescribendum est, apud quem hodie legitur *εὐάρμοσον*: pro quo quidam divisim scribunt *εὖ ἁρμοσον.* Küst.

1. *Πασίας*] Deest gl. A. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 30. Vide v. *Ἔβα με.* 2. *ἀτὰρ* om. B. E. In fine *Πασίτα* V. 3. *Πασιθέη*] Il. ξ'. 276. 4. *Πασῖνος*] Vide Harpocrationem. *Küst.* Vid. Isocrat. Aeginet. p. 387. E. 5. *Πασίων. ὄνομα τραπ.*] Ex Harpocratione. *Küst. Πασίωνος* A. V. Med. repugnante Photio. *τραπεζίτου*] Et medici. Pastillus Pasionis ap. Paulum VII, 12. Gariopont. V, 38. *Reines.* 6. *Πασιφάη*] Eius templum et oraculum in Thalamis. Plutarch. in Agide c. 9. Pausan. Lacon. c. 26. *Reines.* Post h. gl. addit V. *Πάσμα* (immo *Πάσχα* *V.). *ἐστὶ περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ χυ.* Statim cum A. V. omissa sunt: *Πασπάλη. ἡ ἀλευρότησις· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. παπάλη δὲ παρὰ πολλοῖς λέγεται. Πάσσω. τὸ γεύομαι. γενικῇ. Παστάς. ὁ παστός, ὁ νυμφών*: quarum posteriorem gl. omittunt etiam B. E. Primam male repetitam esse ex v. *Ἀλευρότησις* docuit Küsterus. „Nota haec inversa est, utpote quae non pertinet ad vocem *παπάλη*, sed *ἀλευρότησις*, ut patet ex ipso Suida v. *Ἀλευρότησις*, ubi eadem leguntur." Assentitur, qui *παπάλη δὲ* monet scribendum fuisse, Piersonus in Moerin p. 330. 7. *Παστείλη. ἡ ἐσχ.*] Etymologus: *Παστείλη, σημαίνει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος. ἐν ᾗ τελειοῦται πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Küst.* Zon. p. 1510. 8. *παστίλη*] Immo *σπάτίλη.* Vide infra h. v. *Küst.* 9. *Παστοφορεῖον*] Vel *παστοφόριον*: qua voce usi sunt LXX. interpretes. *Küst.* Scrib. *Παστοφόριον.* Iosephus B. I. p. 307. Hesych. Fors. *εἰς τὸν παστόν. Toup.* MS. Ernestius affert cum interpretibus Hesychii I. Paral. 9, 26. et Ierem. XXXV, 4. ubi scribitur *παστοφόριον*: Gaisfordus Sturzium de Dialecto Aegypt. p. 110. 10. *Πασσυδεί*] *Πασσυδί* Photius, bis, deinde *ὁ Θουκυδίδης ἡ·* (*ᾗ* MS.) *μὴ οὕτως.* Sic Suidas corrigendus: ubi *οὕτως* sola Med. *Θουκυδίδης*] VIII, 1. *μὴ οὕτω γε ἄγαν πασσυδὶ* (*πανσυδὶ* MSS.) *διεφθ.* 12. *πασσυδί*] *πασσυδίη* V. *πανσυδὶ* Med. *πανσυδί* reposuimus, quod ipsum Thucydidi Pollux VI, 162. e MS. corrigendus tribuere videtur. Improbatur enim Aristarchi scriptura, de qua v. Schol. Il. β'. 12. Ac Photius continuo, quamvis praeter ordinem litterarum, dedit *Πανσυδίῃ.* Sqq. om. A. Mox *αὐτομόλῳ* V. 14. *Πασσυδίῃ*] Cf. v. *Πανσυδί.* Similis interpretatio irrepsit in Aeneam Tact. 15. 16. *ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως τὸ π.*] Confer Nostrum supra v. *Ἀλλοίωσις. Küst.*

Πᾶσαι δ' ᾠίγν. Totae vero apertae sunt portae. Homerus. ubi *πᾶσαι* est totae: siquidem una tantum erat porta. *Πάσῃ μηχανῇ.* Quavis ratione. *Πάσης.* Nomen proprium. Et proverbium: Pasetis semiobolus. hic Pases ingenio molli fuit, sed omnes mortales arte magica superavit: itaque incantationibus suis effecit, ut et coenae sumptuosae conspicerentur et qui ad mensam ministrarent, eademque omnia rursus evanescerent. habuit etiam semiobolum, ex mina ab ipso factum: qui cum ab ipso datus esset vendentibus, a quibus aliquid emere volebat, apud ipsum rursus inveniebatur, si voluisset. meminit eius Apio grammaticus in libro de Mago. *Πάσῃ τέχνῃ.* Quavis ratione. Aristophanes *Lysistrata*: *Tu vero, si tibi sit otium, fac omnino sub vesperam accedas, et glandem illi resarcias.* *Πασίας.* Aristophanes *Nubibus*: *Sed quod debitum mihi restat post Pasiam?* *Πασιθέη.* Nomen Deae. *Πασῖνος.* Nomen proprium. *Πασίωνος.* Nomen nummularii. *Πασιφάη.* Nomen Deae. *Παστείλη.* Ultimus anni dies. *Παστίλη* vero, ramentum corii. *Παστοφορεῖον.* Pastophorium, id quod thalamum fert. *Πασσυδεί.* Prorsus. Thucydides libro octavo: *Adeo funditus eos periisse.* huius ignorationem quidam scribunt *πανσυδί.* reperitur etiam apud Pherecratem in *Transfugis.* *Πασσυδίῃ.* Cum omni impetu, cum toto exercitu, concordi animorum voluntate. *Πάσχειν.* Mutatio et generaliter quaevis passio duplex est: altera ad corruptionem, altera vero ad perfectionem perducens. nam discipulus a magistro afficitur et mutatur; quamquam non ad corruptionem, sed

ἀλλ᾽ εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν. οὕτω καὶ ἡ αἴσθησις ἀλλοιοῦται καὶ πάσχει, ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγομένη, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν προαγομένη.

Πασχητιᾷ. πάσχειν ἐθέλει.

Πάσχω. αἰτιατικῇ.

Πατάγημα. ἀντὶ τοῦ λάλος καὶ πανοῦργος. Μένανδρος·

Οἷον πατάγημ᾽ ἥκεις.

Πάταγος. ψόφος. Ἀγαθίας· Οἰμωγαὶ δὲ ἠκούοντο τῶν ἀγροίκων καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων, καὶ πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης.

Πάταγος. ἦχος, κτύπος.

Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος. Καὶ Αἰλιανός· Ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν.

Παταγοῦσι. ψοφοῦσιν. Ἐπιπαταγοῦντες κώδωνί τινι καὶ τυμπάνῳ ὕπερθε τοῦ φόρτου οἱ βάρβαροι. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ λανθάνει, τοῦ πνεύματος σφόδρα παταγοῦντος.

Πατάγου χυτρείου. ἀντὶ τοῦ κεραμείου. ἐκ μέρους τὸ πᾶν. συντρίβεται δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις. οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσι. 59

Πατταλεῦσαι. προσπῆξαι.

Πάτταλον. τὸ τυχόν.

Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

Πατάξει. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Προφήτης, Πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ· οὐ περὶ γῆς λέγει, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. ὡς τό, Καὶ ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἕν. περὶ ἁμαρτιῶν. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων, Ἐγὼ δέ εἰμι γῆ καὶ σποδός, λέγει. καὶ αὖθις· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων.

Πατάσσει. πλήττει. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος πατάσσει τοῦ στέρνου.

Πατασσούσῃ. ὑπὸ δειλίας κλονουμένῃ. Δέξιππος· Ἦν δὲ τοῦ καθηγουμένου πρὸς πᾶν τὸ ἀπαγγελλόμενον ἔκπληξις. ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὠσί, τεθορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, πατασσούσῃ δὲ τῇ καρδίᾳ ἀεί τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς ἀρχομένοις κατάδηλος ἦν ὡς φυγῇ χρήσεται.

τή τ χ τ

5. προαγομένη] Addit A. ζήτει περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ἀν. Καὶ περὶ τοῦ ἀν πασ ἐν Ἰωσίας. Similiter V. post v. *Πασιφάη*. 6. *Πασχητιᾷ*] Laert. in Diogen. Toup. MS. Adde Schol. Clem. Alex. p. 106. ἐθέλει] θέλει Hesychius, Photius et Zon. p. 1513. ἔθελοι E. Med. 7. Gl. inculcavit Gaisf. 8. ἀντὶ τοῦ λάλος] ἀντίλαλος Photius. 9. *Μένανδρος*] Fr. inc. 314. 11. Ἀγαθίας] Lib. I. (c. 17.) p. 29. Küst. Ἀγαθός V. 13. πάταγοι Agathias. 15. Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφ.] Archiae Ep. XVIII, 4. Anthol. Pal. VII, 147. Οὐ πῦρ - Αἰλιανός om. A. 18. Ἐπιπαταγοῦντες] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 127. [p. 381. ed. Nieb.] Ceterum respexit Suidas ad Sophocl. Ai. 168. Toup. Ἐπιπαταγοῦντες — αὖθις om. A. 22. *Πατάγου χυτρείου. ἀντὶ τοῦ κεραμείου*] Sic habet optimus MS. A. At in prioribus editt. et reliquis MSS. minus recte legitur, *πατάγου χύτριον. ἀντὶ τοῦ κεραμεοῦ*. Küst. χυτρίου B. V. E. Mox κεραμίου B. V. κεραμεοῦ E. Sumptum locum esse ex Schol. Aristoph. Lys. 329. docuit Abreschius.

1. κεράμια] κεράμεια Gaisf. cum A. B. 2. χύτραις Schol. vitiose. Cf. Valck. in E. Hipp. p. 180. 4. Cf. Phrynich. Seg. p. 54. extr. 5. Ὑπαποτρέχειν ἔχ.] Aristoph. Eccles. 285. coll. v. Ὑπαποτρέχειν. 6. *Πατάξει*] Verba sunt Iesaiae XI, 4. ad quem locum similia habent Theodoretus et Procopius. Sequuntur tria loca itidem ex sacris libris ascripta, quae tamen cur ascripta sint, nisi levem similitudinem spectes, non intelligitur. Primus est ex Genes. XI, 1. καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. Secundus ex Genes. XVIII, 27. Tertius locus, ut opinor, est ex Siracid. X, 9. ubi vero legitur hoc modo: ἐν ζωῇ ἐῤῥιπα τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. Videtur glossator memoriter ascripsisse haec loca. Ernest. Hanc gl. habet V. in marg. Ceterum collocavi cum *V. hanc et duas seqq. glossas, quas praeter ordinem vv. *Πατταικίων* et *Πάταικοι* praecedebant. Ὅταν δὲ] δὲ om. V. et mox τὴν γῆν. 9. ἐγένετο] καὶ ἐγένετο A. Mox πᾶσα om. E. Haec ipsa quondam in v. Χεῖλος irrepserant. 10. ἐγὼ] ἐγὼ δέ A. qui infra αὖθις pro πάλιν. 14. πατάσσει τοῦ στέρνου] Oratio mendosa vel imperfecta. 15. κλονουμένῃ] κλονουμένου V. Δέξιππος] P. 35. ed. Nieb. 19. μὲν post ἀναπεπταμένοις om. V.

---

ad perfectionem perducitur. quod enim in eo facultate tantum est, ad actionem perducitur. sic sensus afficitur et patitur a sensilibus, dum ad perfectionem, id est, a facultate ad actionem perducitur. *Πασχητιᾷ*. Muliebria pati cupit. *Πατάγημα*. Garrulus et callidus. Menander: *Venistin' huc loquacissime?* *Πάταγος*. Strepitus. Agathias: *Eiulatus autem audiebatur rusticorum, et mugitus boum qui abigebantur, et lignorum quae caedebantur sonus.* *Πάταγος*. Sonus, strepitus. *Non ignis, non hasta rum, nec gladiorum strepitus.* Et Aelianus: *Repente forium strepitus auditur.* *Παταγοῦσι*. Strepunt. *Barbari tintinnabulum quoddam et tympanum super sarcinis pulsantes.* Et alibi: *Ille vero latet, vento vehementer strepente.* *Πατάγου χυτρείου*. Strepitus testae. a parte totum intelligitur. vasa vero fictilia ad fontes confringuntur. ollis enim aqua non hauritur. *Πατταλεῦσαι*. Clavis affigere. *Πάτταλον*. Res vilissima. *Paulatim redire licet illis ne paxillum quidem habentibus.* *Πατάξει*. Cum Propheta dicit, *Percutiet terram sermone oris sui*: non de terra, sed de peccatis loquitur. ut illud, *Facta est terra omnis unum labrum.* et Abraham se ipse extenuans, *Ego sum*, inquit, *terra et cinis.* et alibi: *In eius vita ad nihilum redacta sunt eius intestina.* ventrem significans. *Πατάσσει*. Percutit. *Ille vero correpto gladio pectus percutit.* *Πατασσούσῃ*. Propter metum palpitanti. Dexippus: *Dux vero ad quemvis nuncium, qui afferebatur, animo consternabatur. cum enim ob insitam timiditatem et rerum bellicarum imperitiam arrectis esset auribus, oculis perturbatis, corde palpitanti, quasi usque esset novi aliquid auditurus: milites inde coniiciebant, eum fugam animo agitare.*

Παττακίων. ἀνὴρ ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος, καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν νέων. διεβάλλετο δὲ καὶ ὡς κλέπτης καὶ τοιχωρύχος· ὥστε καὶ κωμῳδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις.

Παττακίων. ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου.

Πάταικοι. θεοὶ Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἱδρυμένοι.

Πατήσας. καταφρονήσας. Ἀρριανός· Λεξιάς τε παραβάς, ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας, οὓς ὤμοσε.

Πατῆσαι. ἐνδιατρῖψαι, ἀφικέσθαι. Ἀριστοφάνης·

Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας.

ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Πατῖνος. ὄνομα κύριον.

Πάτος. ὁδός.

Πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·

Ὅμηρος.

Πατούμενοι. ὑβριζόμενοι.

Πατραλοίας. πατροτύπτης. καὶ παραλῳάς, ὁ αὐτός.

Πατρεύς. ὁ ἀπὸ Πατρῶν. ἡ δοτικὴ Πατρεῖ· ὡς Μυρεύς, ὁ τῶν Μύρων, καὶ ἡ δοτικὴ τῷ Μυρεῖ.

Πάτρης. ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γέννησις. Πατρὶς δὲ ἡ φυλή.

Πατριάρχης. καὶ Πατριαρχεῖον.

Πατριαί. χῶραι, φυλαί, τοπαρχίαι.

Πατρίκιος. οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ Λυδίας· ὅστις τῆς ἀπὸ τῶν φαινομένων ἢ καὶ παρατρεχόντων σημείων τεκμάρσεως ἀκριβὴς ἦν ἐξεταστής.

Πατρίκιος. πατὴρ τοῦ κοινοῦ. Ὁ δὲ πέμπει πρεσβευτὰς τοὺς ἐν τῷ κορυφαίῳ τῆς συγκλήτου βουλῆς τελοῦντας ἄξια. πατρίκιοι δ' ἄρα ὄντες ἐτύγχανον. — Ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Πραιπόσιτον, διαβληθέντα εἰς καθοσίωσιν, ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦ-

1. *Παττακίων*] Παταικίων A. *Παττακίων* V. Menag. in Laert. VI, 39. laudat Gaisf. 3. *νέων*] ὧδε A. *διεβάλετο* V. Mox ὡς post καὶ om. A. B. E. *V. 5. *Παττακίων. ὄνομα κλ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Cum Eurybate iunxit Dio Chrys. T. II. p. 270. *Παταικίων* Harpocr. libri plerique cum *V. *Παττεκίων* Photius. 6. *Πάτταικοι θεοί. οἱ Πάτταικοι Φοινικ.*] Haec Suidas hausit ex Herodoto: sed qui lib. III. c. 37. expresse tradit Pattaecos deos in proris navium a Phoenicibus collocari solitos fuisse: cum contra Suidas [cum Hesychio] in puppi sedem iisdem assignet. En verba Herodoti: *Ἔστι γὰρ τὸ Ἡφαίστιον τώγαλμα τοῖσι Φοινικίοισι Παταίκοισι ἐμφερέστατον, τοὺς οἱ Φοίνικες ἐν τῇσι πρώρῃσι τῶν τριήρεων περιάγουσι.* Hinc igitur Suidam emendabis. Confer Stanleium in notis ad Aeschyl. Septem contra Theb. 214. *Küst.* Vid. Gloss. Herodot. III, 37. *Πάταικοι* A. m. sec. *V. B. *οἱ Πάτταικοι Φοινικικοί*] *Φοινικικοί* A. *οἱ* om. V. qui habet *Φοινικοί*. Recte Gaisfordus *θεοί* ad interpretationem retraxit, afferens etiam Creuzeri Dionys. p. 131. sqq. Idem post *ἱδρυμένοι* delevit cum A. V. *Χρύσια ἄπεφθα τοῖς Παταίκοις ἐμφορῆ.* Habet tamen hunc versum, qui ex v. *Ἀπέρθου* irrepsit, V. in marg. ubi *χρυσίαις*. Pro *χρύσια* Küsterus *χρύσει* refingebat, quo numeri iambici constarent; nec melius opera successit Creuzero p. 137. 8. *Λεξιάς — ἔδωκε καὶ* om. A. Id arguit Arriani dictum, quod saepius accidit, ex v. *Λεξιός* inculcatum fuisse. 11. *Ἀριστοφάνης*] Av. 471. Vide etiam supra v. *Ἀμάθητος. Küst.* Nostra haud scio an lectores a glossa superiore petierint. Accedit quod *ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν* om. A. 13. *γὰρ* om. *V. Med. 16. Glossa ut opinor e *Πασίνος* detorta. 19. *Ὅμηρος*] Il. ζ'. 202.

1. *Πατούμενοι*] Aristoph. Equ. 69. ubi vid. Schol. Victor. *Gaisf.* 2. *Πατραλοίας*] Aristoph. Nub. 908. Mox *πατρατύπτης* Photius. *πατρολῳάς* *V. 5. *ὁ τῶν*] *ἐκ τῶν* E. Tum *καὶ* ante *ἡ δ.* scripsi cum B. V. et v. *Μυρεύς*, ubi recurrit eadem observatio. *Μυρεῖ*] Subsequebantur: *λέγεται δὲ καὶ Πατραιεύς. ἡ πόλις γὰρ Πάτραι*, iam omissa cum A. B. V. 6. *Πάτρης. ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γέννησις.*] Photius in Lexico inedito [cum Lex. Bachm. p. 334.] habet, *Πάτρης, ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσις.* Sed, ut verum fatear, et vox et interpretatio haec mihi suspecta est. *Küst.* Schol. Il. *ν'*. 354. *Πάτρη. ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός· γένος ἢ πατρίς. Πάτρη* Hemsterhusius, qui mox *πάτρα*. Statim delevi *Καὶ Πάτρης, τῆς πατρίδος. ποιητικῶς παρ' Ὁμήρῳ*, cum A. B. V. *Gaisf.* In nostra gl. aliquid desiderari docet etiam Hesychius: *Πάτρης, πατρίδος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσιν.* 9. Huic gl. *V. subiecit *πατρὶς δὲ ἡ φυλή.* 10. *Πατρίκιος*] Huius Patricii e Lydia oriundi meminit Ammianus Marcell. lib. XXIX. p. 387. itemque Zosimus lib. IV. p. 744. *Küst.* Ex Eunapii historia deprompta putat Vales. in Ammian. p. 600. *Toup.* MS. Huic obsecutus inter Eunapii fragmenta rettulit Boissonadus fr. 19. *ἐπὶ Ἰοβιανοῦ*] Potius *ἐπὶ Οὐάλεντος*. Vide Marcellinum et Zosimum locis laudatis. *Küst.* 11. *ὅς τῆς*] *ὅστις τῆς* V. *ὅς τις τοῖς* A. 12. *ἦ*] *ἦ καὶ* A. V. Mox *τεκμάρσεως* om. A. 14. *Πατρίκιος*] Patriciorum aevi Byzantini dignitatem egregie tradidit Reiskius in Constant. Cerim. p. 68. sqq. *Ὁ δὲ*] *Οὐδὲ* B. E. Sequentibus caret A. 15. *τῷ κορ.*] *τῇ κορ.* V. Dictio notabilis. Mox *ἀξία* B. E. 17. *Ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὀργῇ τῇ πρ.*] Haec ex Eunapio descripta esse existimo: quae etiam leguntur supra vv. *Ἀντίοχος ὁ Πραιπόσιτος, Εὐνοῦχος* et *Θεοδόσιος ὁ μικρ. Küst.* Inter Prisci fragm. p. 227. relatum a Niebuhrio. *Θεοδόσιος*] *ὁ μικρὸς* addit V. Mox *τὸν Ἀντίοχον* B. E. Deinde *Πραιπόσιτον* et *Πραιπόσιτος* *V. 19. *καθοσίωσιν*] Vid. v. *Καθοσίωσις*, ubi fragmentum legitur ex eodem scriptore petitum. Vid. *Παῖτα. Toup.* MS.

Παττακίων. Vir cui quaestus erat calumniis alios vexare, quique id operam dabat, ut adolescentes integrae famae lacesseret. idem male audiebat ut fur et parietum perfossor; iisque nominibus ab comicis perstringebatur. *Παττακίων.* Nomen furis et parietum perfossoris. *Πάταικοι.* Pataeci, dii Phoenicii, in puppibus navium collocari solebant. *Πατήσας.* Qui conculcavit. Arrianus: *Et fide violata, quam regi dederat, et spreto iureiurando, quo se obstrinxerat.* *Πατῆσαι.* Terere, immorari. Aristophanes: *Indoctus enim es, nec curiosus, ac ne Aesopum quidem tristi.* dicitur de indoctis. *Πατῖνος.* Nomen proprium. *Πάτος.* Via trita. Homerus: *Vitans locos ab hominibus tritos.* *Πατούμενοι.* Contumeliose tractati. *Πατραλοίας.* Patricida. idem *πατρολῳάς*. *Πατρεύς.* Qui est ex urbe Patris. dativus est *Πατρεῖ*: ut a *Μυρεύς*, Myrensis, fit dativus *Μυρεῖ*. *Πάτρης.* Generatio ex patre. *Πατρὶς* vero est tribus. *Πατριάρχης.* Et *Πατριαρχεῖον*. *Πατριαί.* Regiones, tribus, locorum praefecturae. *Πατρίκιος.* Patricius floruit sub Iboviano Imperatore, fuitque Lydus: qui phaenomenorum coelestium et signorum occurrentium coniector erat acutissimus. *Πατρίκιος.* Pater reipublicae: *Ille vero mittit legatos, ordinis senatorii principes et amplâ dignitate praeditos viros. erant enim patricii. — Imperator Theodosius iunior ob iram, quam conceperat adversus Antiochum Praepositum, laesae maiestatis reum, edicto sanxit, ne*

χον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. διὸ καὶ καθηρέθη ὁ Πραιπόσιτος τῆς τιμῆς, καὶ ἐδημοσιεύθη, καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη.

Πάτριος Θεός.

Πατροκλῆς. ὄνομα κύριον. Καὶ παροιμία· Ἐκ Πατροκλέους. ἐπὶ τῶν ῥυπώντων καὶ αὐχμηρῶν. Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος, πλούσιος σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιπός· ὅστις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἴα προσίεσθαι, φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. ὁ Πλοῦτος οὖν ἐρωτώμενος, πόθεν βαδίζεις; Ἐκ Πατροκλέους, ἔφη.

Πάτροκλος. ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητικὴ ὦ Πάτροκλε. καὶ ὦ Πατρόκλεις.

Πατρονομούμενοι. οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.

Πατροραίστης. ὁ τὸν πατέρα τύπτων.

Πατρούχου παρθένου. τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ᾗ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

Πατρῶα. τὰ πατρικά.

Πατρώζοντα. τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.

Πατρωνικὸν δίκαιον. τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον.

Πατρῴων. πατρῷα λέγουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων ἢ τόπων. Ἰσαῖος· Ἀποφαίνω γὰρ ὑμῖν, ὡς οὐκ ἔστι τῆς ἐπικλήρου τὸ χωρίον τοῦτο, οὐδ' ἐγένετο πώποτε, ἀλλ' ὡς ἦν πατρῷον Λυσιμένει τῷ πατρὶ Μενεκράτους· ὁ δὲ Λυσιμένης ἔσχε τὰ πατρῷα πάντα. Πάτρια δὲ λέγουσι τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ μυστήρια καὶ τὰς ἑορτάς. Ἀντιφῶν· Τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατρίους καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. Πατρικὸν δέ, ὅταν περὶ προσώπου ποιῶνται τὸν λόγον. 61 Καὶ τούτων ἀξιωθείς, διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πάτρως, πάτρων. Ἀττικῶς.

[*Παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ. νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν Κλέωνα ἐλοιδόρει. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν.*]

Παῦλα. ἀνάπαυσις. Καὶ τὸ δὴ λεγόμενον,

---

2. *ἐν τοῖς*] ἐν om. B. V. E. Med. Tum *ἱερεῦσι* Med. 7. *Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθην.*] Ex enarratore Comici in Plut. 84. haec petita monuit Küsterus. 9. *σκνιπὸς*] *σκνιφὸς* Schol. Quae sequuntur, ex iis quasi numeros versiculorum emolitus est Fritzschius Quaest. Aristoph. I. p. 81. *Ὅστις ἕνεκεν φειδωλίας ἂν οὐδέν' οἱ | εἴα προσικέσθαι καὶ φυλακῆς τῶν χρημάτων | γλίσχρου βίου τε. οἱ εἴα*] *οἱ* om. A. B. V. Schol. 10. *ἕνεκεν* *V. 13. *Πάτροκλος*] Unus e ducibus Ptolem. Philad. qui Sotadem in Cauno captum amphorae plumbeae inclusit, et submersit mari, Athen. XIV. p. 621. — Patroclus triremium Aegyptiarum praefectus, cum Antigonus Demetrii agrum Atticum vastaret: inde *ὁ Πατρόκλου χάραξ* et *νῆσος*. Vid. Pausan. Att. c. 1. Strab. IX. et Meurs. de Popp. Att. *Reines.* Prior ille plerisque dictus *Πατροκλῆς*: v. Eratosth. p. 21. Deinde *ὦ Πατρόκλης καὶ ὦ Πάτροκλε* *V. Voluit: *ὦ Πάτροκλε. καὶ Πατροκλῆς καὶ ὦ Πατρόκλεις.* Cf. Zon. p. 1505. 15. *Πατρονομούμενοι*] Malim *Πατριονομούμενοι. Hemst. Πατρονόμοι: γυμνασίαρχοι, ἔφοροι* magistratus ap. Laced. e Philostrat. Vit. Apollon. IV, 32. Meurs. Lacon. II, 4. *Reines.* Vid. Ruhnken. in Tim. p. 209. sq. *παρὰ*] *ἀπὸ* A. B. V. E. Photius. Tum *πατρώων* edd. vett. pro *πατέρων*. 18. *Πατρούχου*] Sic Timaeus p. 208.

1. *Πατρώζοντα*] Philostratus V. Apollon. p. 254. *πατρῴζουσι δὲ οὗτοι τὴν σοφίαν.* Sozomen. p. 312. Hesych. *Toup.* MS. Adde Philostr. iun. Imagg. 10. 4. *Πατρῴων*] *Πατρῶα* *V. qui superiorem glossam huic postposuit. *Πατρώων· πατρίων· καὶ πατρικῶν* Photius. *ῥήτορες*] palaioí Photius. 5. *Ἰσαῖος*] Photius in Lexico addit, *ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. Küst.* Photio desunt Isaei, Antiphontis et Aeschinis verba. 7. *ποτε*] *πώποτε* A. B. V. 9. *Πάτρια δὲ λέγουσι τὰ ἔθ.*] Ammonius: *Πάτρια πατρῴων καὶ πατρικῶν διαφέρει. Πατρῷα μὲν γὰρ τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα. Πατρικοὶ δὲ οἱ φίλοι ἢ ξένοι. Πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἔθη. Küst.* V. intpp. Thucyd. VIII, 76. 12. *Πατρικὸν*] *Πατρικῶν* Photius; qui mox *προσώπων*. 13. *ποιῶνται*] *ποιοῦνται* A. Phot. 15. *Αἰσχίνης*] P. 61, 3. Desunt haec verba A. 16. *πάτρω*] *πάτρων* A. Post *Ἀττικῶς* quae olim extabant, *λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος. ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς μήτρως. καὶ μήτρων, καὶ πάτρων*, omiserunt A. B. V. 17. *Παῦε, παῦ', ὦ δέσπ.*] Aristoph. Pac. 325. *Παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε. Ἀλλ' ἔα τὸν ἀνδρ' ἐκεῖνον, οὑπερ ἔστ', εἶναι κάτω.* Scholiasta in illum locum: *σεσημείωται δὲ ὅτι νεκροὺς κωμῳδεῖ. διὸ ἐπειδὴ ἐμνήσθη αὐτοῦ ὁ Ἑρμῆς, Παῦε, φησὶν ὁ Τρυγαῖος. ἀποθανὼν γὰρ ἦν. καὶ οὐκ ἐξῆν τεθνηκότας κωμῳδεῖν.* Vide etiam supra v. *Ἀποιχόμενα. Küst.* Deest gl. V. eamque notavi. 20. *Καὶ τὸ δὴ λεγ.*] Vid. *Φυγαδεία — Διόπερ* etc. Suidae sunt. *Hemst.* *κατὰ* A. pro *καί*. Inferior glossa: *οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι παῦσις τοῦ κακοῦ μεῖζον κακόν.* Retinendum igitur *παῦσις*. Ceterum non assequor quo pacto verba novissima Suidae tribui possint.

---

quis eunuchus inter patricios censeretur. quare Praepositus ille dignitate sua privatus, bonisque eius publicatis in sacerdotum ordinem ascriptus est. *Πάτριος Θεός. Πατροκλῆς.* Nomen proprium. Et proverbium: *Ex Patroclis domo.* dicitur de hominibus sordidis et squalore obsitis. Patrocles enim Atheniensis valde dives quidem fuit, at homo vitae sordidae et avarus et tenax: qui adeo parcus erat, ut neminem ad se accedere sineret, propter nimiam parsimoniam et avaritiam. Plutus igitur interrogatus, unde veniret? Ex Patroclis domo, respondit. *Πάτροκλος.* Nomen proprium. vocativus est *Πάτροκλε*, item *Πατρόκλεις.* *Πατρονομούμενοι.* Qui leges a maioribus traditas observant. *Πατροραίστης.* Qui patrem verberat. *Πατρούχου παρθένου.* Virginis parentibus orbatae, ad quam universa patris hereditas pertinet. *Πατρῶα.* Paterna. *Πατρώζοντα.* Qui patrem imitatur. *Πατρωνικὸν δίκαιον.* Ius patronatus. *Πατρῴων.* Oratores vocem *πατρῶα* ponunt, cum de patrimonio vel locis verba faciunt. Isaeus: *Declaro enim vobis, agrum hunc nec esse nec fuisse unquam pupillae heredis, sed ex paterna hereditate obvenisse Lysimeni, patri Menecratis. Lysimenes vero omnium bonorum paternorum heres erat.* *Πάτρια* vero dicunt de moribus, institutis, mysteriis, diebus festis. Antiphon: *Partim sciens patrias et antiquas vobis leges esse.* *Πατρικὸν* denique dicunt, cum de persona verba faciunt. Aeschines in Oratione contra Ctesiphontem: *Et his honoribus dignus est habitus, quod amicus ipse paternus esset.* *Πάτρως.* Attice, item *πάτρων.* [*Παῦε παῦ', ὦ δεσπ. Desine, desine, domine Mercuri.* Cleoni enim defuncto maledicebat. at vetitum erat apud antiquos conviciis mortuos insectari.] *Παῦλα.* Requies. *Et, quod vulgo dicitur, remis-*

παῦσις κακοῦ μεῖζον κακόν. διόπερ ἐν κακῶν αἱρέσει τοὐλάχιστον δεῖ ἑλέσθαι.

Παύλη.

Παῦλος Αἰγινήτης, ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία διάφορα.

Παῦλος Τύριος. ῥήτωρ, γεγονὼς κατὰ Φίλωνα τὸν Βύβλιον· ὃς ἐπὶ Ἁδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε Τέχνην ῥητορικήν, Προγυμνάσματα, Μελέτας.

Παῦλος, φιλόσοφος. Εἰσαγωγὴν Ἀστρολογίας, καὶ Ἀποτελεσματικά.

Παῦλος Γερμῖνος, σοφιστής· ὁ γράψας ὅτι γε Λυσίου ἐστὶν ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς, βιβλία β'. Ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους Λυσίου.

Παῦλος Αἰγύπτιος, ἐκ τῆς Λύκων, σοφιστής, υἱὸς Βησαρίωνος, τοῦ καὶ Διδύμου, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

Παῦλος. οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι, τὸ γένος Σαμοσατεύς, Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος· ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν Κύριον ἐβλασφήμησεν· ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ Θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν. ἔνθεν καὶ δύο φύσεις διηρημένως ἐχούσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παντάπασιν ἐν Χριστῷ, ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος Θεοῦ λόγου. αὗται μὲν αἱ πρῶται φυαὶ τοῦ μίαν φύσιν καὶ τὰς δύο κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι· τὸ μὲν ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος, τὸ δὲ τῆς ἀνθρωπότητος.

Παῦλος. οὗτος μετὰ Χρύσανθον τῆς Ναυατιανῶν ἐκκλησίας προεστηκὼς πρότερον μὲν λόγων Ῥωμαϊκῶν διδάσκαλος ἦν, τὸν δὲ γραμματικὸν πόνον καταλιπὼν ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον· καὶ συστησάμενος ἀνδρῶν σπουδαίων μοναστήρια οὐκ ἀλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. τοιοῦτος γὰρ γέγονεν, οἵους ὁ Εὐάγριός φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχούς. πάντα γὰρ ἐκείνους μιμούμενος διετέλει, τὴν συνεχῆ νηστείαν, τὸ

1. παῦσις κακοῦ] Leg. παῦλα κακοῦ μεῖζον κακόν. Diodor. Sic. T. I. p. 360. ἄνεσις γὰρ ἡ παῦλα τῶν ἔργων οὐκ ἔστιν αὐτοις. ubi v. Wesseling. Sophocl. Trach. 1262. παῦλά τοι κακῶν, ubi Schol. ἀνάπαυσις. Atque huc respexit, opinor, Suidas. Aristoph. Lys. 773. Vid. Thom. Mag. p. 59. [ubi cf. intpp.] Vid. v. Φυγαδεία. Toup. MS. 3. Tenet *V. om. Küst. 4. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλ.] Huius de Re Medica lib. VII. hodie adhuc extant. Küst. 6. Eudocia p. 353. τὸν Φίλωνα] τὸν om. A. V. Mox Βύβλον V. 7. τοῦ βασιλέως om. E. Huc referendum, quod Spartianus Hadr. 14. tradit adeo Hadrianum perosum fuisse Antiochenses, ut Syriam a Phoenice separare voluerit, ne tot civitatum metropolis Antiochia diceretur. 10. Παῦλος, φιλόσ.] Eudocia p. 361. Hunc spectat Leonis philosophi Ep. II. Haec usque ad ipsum ὅτι om. *V. 12. Γερμῖνος] Ἰαμῖνος. Idem videtur Παῦλος ὁ ἐκ Μυσίας, cuius meminit Photius Bibl. p. 797, 13. improbans eius de Lysiae quibusdam orationibus sinistrum iudicium. Hemst. De hoc Paulo vide Taylor. praef. ad Lysiam. Toup. MS. Γερμῆνος A. V. Hunc Wyttenbachius eum esse suspicabatur quem Eunapius V. Soph. p. 11. aequalem tradit Porphyrio. 13. ἐστὶ τὰ] ἐστὶν ὃ scripsi cum A. V. Significatur ὁ περὶ τῆς εἰκόνος, quam orationem Iphicrati adiudicavit Dionysius iud. de Lys. 12. Mox δωρεᾶ E. 14. λοιποὺς om. V. Deinde τοῦ ante Λυσίου delevi cum A. *V. 16. Λύκων] Λυκοῦς Fabricius in Porphyr. de V. Plotini Bibl. Gr. T. IV. p. 92. [apud Creuz. p. 86.] legi iubet Λυκώ. Hemst. Cum Λυκὼ et Λύκων πόλις, uti Κυνὼ et Κυνῶν πόλις diceretur, equidem haud scio an medicina sit supervacua. Wesseling. in Anton. Itin. p. 158. 17. Βησαρίωνος] Βησαπίωνος mavult Valesius in Ammian. Marcell. XIX, 12. p. 248. n. b. Hemst. 18. Κωνσταντίνου] Statim Gaisf. delevit ὑπόμνημα cum A. V. Om. etiam Eudocia, quae huc et superiorem Paulum tradit cum Suida p. 353. 19. Παῦλος. οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι, τὸ γένος Σαμοσ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli ad verbum descripta sunt ex Theodori Presbyteri de Incarnatione Domini, ut Pearsonus observaverat. Küst. 20. Σαμοσατεύς om. V. Deinde ἄνθρωπον geminat *V.

1. ἐβλασφήμησεν] In ed. Balforei ἐδυσφήμησεν. Reines. 4. ἔνθεν] ὅθεν E. 5. ἀκοινωνήτους] ἀκοινωνήτ V. Mox εἶναι καὶ B. V. 12. Παῦλος. οὗτος μετὰ Χρυσάνθου τῆς Ναυατ.] Totus hic articulus descriptus est ex Socratis Histor. Eccles. lib. VII, c. 17. ut itidem Pearsonus monuit. Küst. Χρυσάνθου] Χρύσανθον B. V. E. τῆς Ναυατιανῆς] τῆς Ναυατιανῶν A. τῶν Ναυατιανῶν V. silente Gron. 16. συστησάμενος] συστησάμενον V. 17. ἀλλοιώτερον Med. 18. τοιουτοσὶ] τοιοῦτος γὰρ A. οἵους ὁ] οἷος V.

sio mali maius est malum. nam ex pluribus malis minus eligendum est. Παῦλος Αἰγ. Paulus Aegineta, medicus: qui de re medica plures libros scripsit. Παῦλος. Paulus Tyrius, rhetor, aequalis Philonis Byblii; qui ad Hadrianum Imperatorem missus legatus Tyrum metropolim effecit. scripsit Artem rhetoricam, Progymnasmata, Declamationes. Παῦλος, φιλ. Paulus, philosophus. scripsit Introductionem Astrologiae, et Apotelesmatica. Παῦλος Γερμ. Paulus Germinus, sophista: qui duobus libris contendit orationem Lysiae esse quae de dono Iphicratis inscribitur. item commentarios in reliquas Lysiae orationes. Παῦλος Αἰγ. Paulus Aegyptius, Lycopolites, sophista, filius Besarionis, qui et Didymus dicitur, natus sub Imperatore Constantino. Παῦλος. Hic fuit Manetis aequalis, genere Samosatensis, Antiochiae Magnae praesul, qui Dominum nudum esse hominem scelerate dixit, et ut in unoquoque prophetarum, sic etiam in ipso divinum verbum habitasse. unde etiam duas naturas divinas et inter se prorsus separatas in Christo esse, quasi Christus aliud quid esset atque in eo habitans Dei verbum. haec est prima origo pessimarum et infaustarum haeresium, unam tantum naturam vel duas Christo tribuentium: quarum altera divinitatem eius tollit, altera vero humanitatem. Παῦλος. Hic post Chrysanthum Novatianae ecclesiae praefuit: qui cum doctor eloquentiae Latinae extitisset, postea relicto instituto grammatico ad vitam monasticam transiit, collectoque religiosorum hominum coetu haud absimilem monachis in solitudine degentibus vivendi rationem sectatus est. talis enim erat, quales monachos in solitudine degentes esse scribit Euagrius, quippe omnia illorum instituta assidue imitabatur: continuum ieiunium, studium parce loquendi, abstinentiam ab esu anima-

62 ὀλίγα φθέγγεσθαι, τὴν ‖ ἀποχὴν τῶν ἐμψύχων· τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου ἀπείχετο. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος εἰ καί τις ἄλλος ἐγένετο· τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπεσκέπτετο. ἐπὶ τούτου Ἰουδαῖός τις χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος ἐφωράθη.

Παῦπερ. οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνστάντιος ὁ πατὴρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, διὰ τὸ λιτῶς διαιτᾶσθαι, ὡς μηδὲ κοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος, μηδ' ἕτερόν τι πρὸς τρυφὴν βλέπον· ἀλλὰ περὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ἰδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ στρωμναῖς ἐκόσμει τὰ βασίλεια.

Παῦρα. ὀλίγα, βραχέα. Ὅμηρος·

Παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος.

Καὶ Ἀριστοφάνης·

Παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας.
ἀντὶ τοῦ, ὀλίγα κωμῳδήσας. [ὁμοίως τῷ,
Ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα.]

Παυρόλας. ὄνομα κύριον. υἱὸς Φαλάριδος, τοῦ Ἀκραγαντίνων τυράννου, ἐξ Ἐρυθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Παυσανίας, Λάκων, ἱστορικός. Περὶ Ἑλλησπόντου. Λακωνικά. Χρονικά. Περὶ Ἀμφικτυόνων. Περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν.

Παυσανίας, Καισαρεύς, σοφιστής, σύγχρονος Ἀριστείδου· οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς Βίοις τῶν Σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ Συντάξεως βιβλίον ἕν. Προβλημάτων βιβλίον ἀ. καὶ ἕτερα.

Παυσανίας, Κλεομβρότου καὶ Ἀγχιθέας, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων· ὃς μετὰ Πλαταιὰς τρίποδα ἀναθεὶς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν,

Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,
Παυσανίας Φοίβῳ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε.

Μηδίζειν δὲ ἀρξάμενος ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων ἐν Βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο, καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο Μηδικῇ· ἐμνᾶτο δὲ τὴν Ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. κληθεὶς δ' εἰς κρίσιν καὶ ἁλοὺς καταφεύγει ἐς τέμενος Ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ πλίνθον

1. ὀλίγα] ὀλίγον V. 4. φυλαχῆς *V. 7. Παῦπερ] Παῦπερ A. E. Med. οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνστ.] Confer Eusebium lib. I. de Vita Constantini c. 14. Küst. Κωνστάντιος om. E. 8. τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου] Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου A. *V. Mox μηδένα E. 9. κοῖλον ἄργυρον] Vid. v. Κοίλον. Toup. Ubi quae praemissa sunt, Οὕτω δὲ ἦν ἁπλοῦς καὶ λιτὸς, nihil nisi sententiam adumbrant. 11. παρὰ] Scripsi περὶ cum *V. Deinde καὶ στρωμναῖς paulo solutius iunctum est illi τῷ ἀργύρῳ. 14. Ὅμηρος] Il. γ. 214. Küst. 17. Καὶ αὖθις] αὖθις omisi cum A. Mox idem A. omisit ὁμοίως τῷ et seqq. Quae cum propter animadversionem λιτότητος inculcata videantur (cf. v. Ὀλίγον), ea notanda duxi. Ἀριστοφάνης] Pac. 765. 20. Ἢ ὀλίγον οἱ π.] Est versus Homericus Il. ε. 800. Küst. Sub finem omisi γένετο Τυδεύς cum V. E. Med. 21. Παυρόλας] Deest hic articulus V. silente Gron. οὗτος υἱὸς ἦν] υἱὸς A. qui mox τυράννου Ἀκραγαντίνων — Ἐρυθίας. Ubi praeferebat Lennepius in Phalarid. Ep. 1. Εὐρυθείας.

3. Παυσανίας, Λάκων] Cf. Athen. IV. p. 138. XII. p. 535. 536. et 543. Fortasse est idem quem Aelian. Tact. c. 1. cum aliis nominat Tacticorum scriptorem. Reines. 4. Ἀμφικτυόνων] Ἀμφικτιώνων A. Continuo Περὶ om. *V. Deinde post ἑορτῶν Eudocia p. 350. subiecit καὶ ἄλλα. 6. Παυσανίας, Καισαρ.] De hoc vide Philostratum de Vitis Sophist. lib. II. p. 590. Ceterum hic est Pausanias ille, secundum iudicium Vossii, cuius hodie extat egregium et eruditum opus de Graecia veteri, libris X. constans. [Refutavit Sichelis. in Paus. praef. T. I. p. IV. sqq.] Scripserat etiam Pausanias (hicne an alius, haud facile dixeris) Lexicon vocabulorum Atticorum: de quo vide Photium in Bibliotheca Cod. CLIII. Ex hoc Lexico plurima loca in commentarium suum in Homerum Eustathius transtulit. Laudat praeterea Scholiasta Thucydidis VI, 28. Παυσανίου Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγήν: quod opus non puto diversum fuisse a Lexico Pausaniae modo memorato. Küst. Eosdem fere locos Reinesius contulit, addens eundem a Phavorino v. γυροί proferri, item Schol. Apollon. IV, 1187. Παυσανίας δέ φησι τὸν ἀμφιφορέα ὑπὸ Ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι. His addit: „Aelianus postponendus est Pausaniae: citat enim hunc in Var. Hist. XII, 61. et Philostr. l. l. dicit Aelianum audivisse docentem Pausaniam." Praeterea Hemsterhusius appellat v. Δουλίου. Ἰμερίου. Eadem, omissis tamen καὶ ἕτερα, Eudocia p. 353. 11. Ἀγχιθέας] Polyaen. VIII. Theanus. Reines. βασιλεὺς] Non fuisse regem, sed tutorem Plistarchi, Leonidae filii, dicit Pausan. in Lacon. 4. Sed Pausanias Cleombroti pater erat rex Spartae, Pausan. Attic. 13. Reines. V. intpp. Thucyd. I, 107. 12. Λακεδαιμονίων] Μακε^δ A. in quo reliqua desunt. 14. Ἑλλήνων] Anthol. Pal. VI, 197. Vide Simonidis fr. 37. (198. ed. Schneid.) sive Thucyd. I, 132. Mox τόδε om. V. 18. Βυζαντίῳ] τῷ Βυζαντίῳ V.

lium. vino quoque et oleo rarius utebatur; pauperumque si quis alius praecipuam curam gerebat, et in carceribus detentos sedulo invisebat. huius tempore Iudaeus se Christianum esse simulavit: sed eius fraus est deprehensa. Παῦπερ. Ita vocabatur Constantius, Magni Constantini pater, quod frugaliter vivebat, adeo ut neque multa argenti vasa possideret, nec quicquam aliud ad luxum spectans haberet: sed in sacris et publicis festivitatibus hominum privatorum vasis argenteis et stragulis vestibus regiam ornaret. Παῦρα. Pauca, exigua. Homerus: *Pauca quidem, sed valde subtiliter. haud enim verbosus erat.* Et Aristophanes: *Rarius laedens, saepius autem oblectans.* id est, qui paucos in comoedilis perstrinxi. [simile est hoc illi: *Profecto parum sibi similem filium genuit Tydeus.*] Παυρόλας. Paurolas, qui fuit filius Phalaridis, Agrigentinorum tyranni, ex Erythea ipsius uxore natus. Παυσανίας. Pausanias, Laco, historicus, scripsit de Hellesponto. Laconica. Chronica. De Amphictyonibus. De festis Laconicis. Παυσανίας. Pausanias Caesariensis, sophista, aequalis Aristidis: cuius Philostratus in Vitis Sophistarum ut oratoris inepti meminit, scripsit de Syntaxi librum unum. Problematum librum unum: et alia. Παυσανίας. Pausanias, Cleombroti et Anchitheae F. Lacedaemoniorum rex, qui post pugnam ad Plataeas commissam tripodem Apollini dedicavit, hoc titulo: *Pausanias, Graecorum imperator, postquam exercitum perdidit Medorum, Apollini monumentum hoc dedicavit.* Cum autem Medis studere coepisset, Aegyptios et Phoenicios satellites ascivit, vestitu mensaque Medica uti coepit, et Xerxis filiam ambivit uxorem, ut imperio Graeciae potiretur. sed cum in ius vocatus et convictus fuisset, in Minervae delubrum confugit, cuius mater postquam primo

θον ἔθηκε πρώτη κατὰ τῆς εἰςόδου, εἶτα οἱ ἄλλοι· καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν Κεάδαν (βάραθρον δέ ἐστι τοῦτο) ἔῤῥιψαν, καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τοῦ τρίποδος, καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ δι' αὐτὸν πρὸς Ἀθηναίους ἀπέστησαν. νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως εἰκόνα ἔστησαν χαλκῆν Παυσανίου, καὶ ἐσώθησαν.

Παυσικάπη. μηχάνημα τροχοῖς ἐμφερές, δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥςτε μὴ ἐσθίειν, καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προςάγειν.

Παυσωλή. κατάπαυσις.

Παύσων καὶ Ἶρος, ὀνόματα κύρια πενήτων. Ὁ Ἀσκληπιὸς Παύσωνα καὶ Ἶρον κἂν ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσαιτο. ὀφθαλμὼ γάρ τις ἐνόσει· εἶτα ἐπιστὰς ὁ δὲ λέγει· Ὄξει λύσαντα κάπρου πιμελήν, κἆτα ὑπαλείψασθαι. ὁ δὲ κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. ὁ δὲ ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν· τὸ μὲν γὰρ ὑποῤῥεῖν τὸ οἴδημα τῇ δριμύτητι, τὸ δὲ ἐπιλιπαίνειν καὶ ἡσυχῇ ὑποτρέφειν ο εἴρων ἔλεγε.

Παύσωνος πτωχότερος. οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πενίᾳ διετεθρύλητο.

Παφία. ἡ Ἀφροδίτη.

Παφλαγών. ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός. διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχές· ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ξένος γὰρ ἦν καὶ βάρβαρος.

Παφλάζοντα. ἠχοῦντα, ἀναζέοντα.

Ἀνὴρ παφλάζει.

βράζει, τετάρακται. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ παφλάζειν. παφλάζειν δέ ἐστι τὸ λαλοῦντά τινα κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι· τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ Κλέων. ἢ τὸ ταράσσεσθαι· παφλάζειν γὰρ κυρίως σημαίνει τὸ ἠχεῖν τὴν κυμαινομένην θάλατταν.

Παφνούτιος. μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβῶν ἐπίσκοπος, ἀνὴρ θεοφιλὴς καὶ σημειοφόρος· ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς μεταπεμψάμενος τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει αὐτοῦ. ἐδόκει δὲ κατὰ σύνοδον τοῖς ἐπισκόποις νόμον νεαρὸν ἐς τὴν ἐκκλησίαν εἰςφέρειν, ὥςτε τοὺς ἱερωμένους, λέγω δὴ ἐπισκόπους, πρε-

1. τῆς εἰςόδου] τῆς om. V. 3. ἐπίγραμμα ἐξεκ.] Nepos c. 1. et Plutarch. de Herodoti Malign. *Reines.* 5. πρὸς Ἀθην.] Vid. Plut. in Aristid. et Cimone. *Reines.* 8. Παυσικάπη] Deest gl. V. τροχοῖς] τροχῷ Photius, Hesychius, Aelius Dionys. ap. Eustath. in Il. χ'. p. 1280, 37. τροχοειδὲς μηχάνημα Pollux VII, 20. 9. καὶ τῶν] καὶ om. A. sed habet Photius. 11. Post hanc glossam delevi, quae imperitissimus lector ex v. Ἀποκλήρωσις descripserat, servato etiam exemplo parum commodo: Ὅτι (hoc praefixit Gaisf.) Παυσις ἐστὶ κληρονομία· λῆξις δὲ μερίς· ἡ δὲ ἀποκλήρωσις (ἐγκλήρωσις A.) μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. Ἀποκληρωσαι θεοποιῷ φροντίδι οὐδὲν ὤκνησε. Küsterus tantum: „Haec leguntur etiam supra v. Λῆξις." Habet V. in marg. Interpolationis fontem perspexerat vel Gronovius Rec. mutil. p. 35. Sub finem ὤκνησας A. 12. Παυσωλή] Il. β'. 386. 14. Ὁ Ἀσκληπιὸς] Horum prima sententia repetitur post v. Ἀσκληπιάδης. Totum locum Aeliano tribuit Valckenarius. 15. ἰάσαιτο] ἄσαιτο V. ὀφθαλμῷ] ὀφθαλμὼ B. Infra quod extabat ὅδε λέγει ad Aeliani morem erat refingendum. 18. ἐπειρᾶτο] ἐπειράτω A. 20. ὁ Ἶρος ἔλεγε] Om. A. ἴρων pro Ἶρος B. εἴρων V. egregie.

1. οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πεν.] Aristophanes Plut. 602. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον. Scholiasta in eum locum: Ὁ Παύσων δὲ ἐπὶ πενίᾳ κωμῳδεῖται, ζωγράφος ὤν. Hinc Suidas sua mutuatus est. *Küst.* Addit Gaisfordus Schol. Thesm. 949. 2. διετεθρύλλητο] διετεθρύλητο A. 3. Παφία] Παφίη A m. sec. 4. Παφλαγών. ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 2. *Küst.* Sed negligenter descripta. 7. Παφλάζοντα] Pertinet ad Il. ν'. 798. Plura dedit Hesychius. 8. Ἀνὴρ παφλάζει] Sensus huius loci supplendus est ex Aristophanis Equ. 915. *Küst.* Scripsi ἀνήρ. 10. παφλάζειν δέ ἐστι τὸ λαλ.] Haec fere petita sunt, quod Gaisfordus monet, ex Schol. Ven. Aristoph. Pac. 313. qui post ἀνακόπτεσθαι ita pergit: ὡς οὖν τοῦ Κλέωνος οὕτω διαλεγομένου τοῦτο λέγει· ἢ διὰ τὸ ταραχῶδες τοῦ Κλέωνος ἐχρήσατο τῷ παφλάζειν, κυρίως σημαίνοντι τὴν κεκινημένην θάλατταν. 12. παφλάζειν δὲ] παφλάζειν γὰρ A. V. 13. κυμαινομένην τὴν] τὴν κυμαινομένην A. V. E. τὴν om. B. E. Gl. continuam Παφλάζω. ἀναζέω, ἢ τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἡ λέξις αὕτη παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἤχου μιμητική, ὅνπερ ὁ τῶν κυμάτων εἴωθεν ἀναπέμπειν βρασμός. γίνεται παρὰ τὸ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται. Ἀνὰ δ' ἔφλυσε καλὰ ῥέεθρα. δηλοῖ δὲ τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι. καὶ συγκοπῇ (melius Zon. κατὰ συγκοπὴν) φλῶ· παράγωγον φλάζω· ὡς ῥίπτω, ῥιπτάζω, καὶ ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω: praebuerat Zon. p. 1524. Omiserunt A. B. E. *V. 14. Παφνούτιος. μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβ.] Totum hunc locum descripsit Suidas ex Socratis Histor. Eccles. lib. I. c. 11. ut Pearsonus etiam monuit. *Küst.* 15. ἀνὴρ θεοφιλὴς καὶ σημειοφ.] Plenius et clarius Socrates; οὕτω δὲ ἦν ἀνὴρ θεοφιλής, ὡς καὶ σημεῖα θαυμαστὰ γίνεσθαι ὑπ' αὐτοῦ. *Küst.* 17. μετεπέμπετο καὶ αὐτοῦ τὸν ὀφθ. κατεφίλει] μεταπεμψάμενος τ. ὀ. κ. αὐτοῦ probavi cum V. Haec Socrates paulo latius persequitur.

laterem ad obstruendum exitum posuerat, quam deinde aliae sunt imitatae, intus mortuus est. corpus vero in barathrum, quod Ceadam vocabant, coniecerunt, et epigramma tripodis eraserunt, urbiumque nomina inscripserunt. Graeci etiam propter ipsum ad Athenienses defecerunt. post cum civitas pestilentia laboraret, aeream Pausaniae statuam erexerunt, morboque liberati sunt. Παυσικάπη. Instrumentum quoddam rotae simile, cui iumentorum colla inserebant, ne ederent; itemque hominum, ne manus ori admoverent. Παυσωλή. Quies. Παύσων. Pauso et Irus, nomina propria pauperum. *Aesculapius Pausonem et Irum et quemvis alium pauperem sanaverit. Quidam enim oculorum morbo laborabat: cui deus astans dixit, ut apri pinguedinem aceto liquefaceret, eaque deinde oculos inungeret. ille vero rem cum medico sibi noto communicabat: qui remedii causas afferre conabatur. nam acetum quidem ob acrimoniam suam tumorem subire, pinguedinem vero inungere et leniter alere acutulus ille dicebat.* Παύσωνος πτωχ. Pausone pauperior. hic pictor erat, cuius paupertas erat famosissima. Παφία. Epithetum Veneris. Παφλαγών. Sic vocatur Cleo, Atheniensium imperator, propter sonum vocis ab Attico sermone abhorrentem. ab verbo παφλάζειν. peregrinus enim erat et barbarus. Παφλάζοντα. Resonantem, strepentem. *Vir aestuat.* vel fervet, turbatus est. ductum ab verbo παφλάζειν, quod est in dicendo haesitare et offendere. talis autem erat Cleo. vel turbari. παφλάζειν autem proprie dicitur de mari, quod fluctibus agitatum resonat. Παφνούτιος. Paphnutius, urbis cuiusdam in superiore Thebaide episcopus, vir deo carus et miraculis inclitus. huic persecutionis tempore oculus effossus fuerat: quem Imperator frequenter arcessebat, oculumque eius deosculabatur. cum autem episcopis in synodo visum esset, ut, quicunque in sacrum ordinem allecti essent, id est, episcopi, pre-

σβυτέρους, διακόνους, ὑποδιακόνους, μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς, ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου βουλεύεσθαι προὔκειτο, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν ἐπισκόπων ὁ
64 Παφνούτιος ἐβόα μακρά, μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιτιθέναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι· τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων· μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας μᾶλλον τὴν ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας ἄσκησιν, οὐδὲ ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἑκάστου γαμετῆς. καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν· ἀρκεῖσθαί τε τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι, κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἀρχαίαν παράδοσιν· μὴ μὴν ἀποζεύγνυσθαι ταύτης, ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν ἠγάγετο. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν ἄπειρος ὢν γάμου, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν γυναικός. ἐκ παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκηταῖς ἀνετέθραπτο, καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ εἰ καί τις ἄλλος περιβόητος ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν ἱερωμένων σύλλογος τοῖς Παφνουτίου λόγοις, καὶ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἀπεσίγησαν· τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντες.

Παχεῖα.

Παχεῖς Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. Ἀριστοφάνης·

Ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.

ἀντὶ τοῦ, ἀναίσθητος καὶ παχὺς εἰς τὸ νοεῖν. καὶ
Ἡρόδοτος· Ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ἐκ Νάξου ὑπὸ τοῦ δήμου. Διαφέρει πάχης καὶ παχύς. πάχης μὲν λέγεται ὁ λιπαρός· παχὺς δὲ ὁ ἀναίσθητος ἢ ὁ πλούσιος. Καὶ παχὺς καὶ ἀρχαῖος ἐπὶ τοῦ ἡλιθίου τάττεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

Πάχνη. ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία ὑφ' ἡλίου μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ δέ, πάχνη καλεῖται.

Παχνοῦται. πήσσεται, πήγνυται, λυπεῖται.

Παχύνοοι. παχύνοες, ἀνόητοι. Τοσαύτην

---

3. *περὶ τούτου*] *παρὰ τ. βούλεσθαι* V. Sic Gaisfordus: *βουλεύεσθαι προὔκειτο* ordinem invertens posui cum *V. et Socr. 6. *τίμιον*] *ἀμίαντον* Socr. 9. *τὴν ἄσκησιν*] *τὴν* omisi cum A. B. V. E. Med. 14. *ἀρχαίαν*] *ἀρχαίας* V. Deinde *μήτε μὴν* Socr. Mox *ἤδη* om. E. 16. *ἐπηγάγετο*] *ἠγάγετο* A. B. V. Socrat. *ἔλεγεν*] Post *γάμου* collocat V. 17. *παιδός*] *παίδων* V. Mox *ἀσκήσει* A. probabiliter: *ἀσκητηρίῳ* Socr. 19. *ἐπισκόπων*] *ἱερωμένων* A. B. V. E.

1. *περὶ τούτων ζήτησιν ἐσιώπησαν* E. 2. *ἀπεσίγησαν· τῇ γνώμῃ τῶν βουλ.*] Locum hunc ex MSS. Pariss. [*V.] et Socrate emendavi, qui in editt. Basileensi et Genev. male sic legitur: *ἀπεσίγησε, τὴν γνώμην τῶν β. ἀπ. τ. ὁμ. τῶν γ. καταλείψαντας.* Editiones Mediol. et Aldina cum MStis et Socrate consentiunt: nisi quod pro *ἀπεσίγησαν* habeant *ἀπεσίγησε*. *Küst.* 5. Om. vulg. Vide v. *Μυσάχνη*. *Παχεῖα* Med. 6. *οἱ Ἀττικοί*] Sic rectius MSti Pariss. et Photius in Lexico inedito, quam [E. et] priores editt. quae habent *Ἀθηναῖοι*. *Küst.* *οἱ* om. A. Phot. *τοὺς πλουσίους καλ.*] Aristoph. Vesp. 287. *Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων.* Scholiasta in illum locum: *Παχύς. ὁ πλούσιος. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου λεπτοὺς τοὺς πένητάς φησιν. Küst.* Vide post Valckenarium Blomf. gl. S. Th. 769. 7. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 840. Ceterum locus hic Aristophanis nihil facit ad significationem vocis *παχὺς* a Suida hic traditam: qui propterea poni debet post exemplum sequens ex Herodoto adductum: quippe in quo *παχὺς* pro divite accipitur. *Küst.* Alterum significatum confirmat Schaef. in Dionys. C. V. p. 246. 10. *Ἡρόδοτος*] V, 30. Herodoti locum om. A. 11. *ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκ Νάξου* V. *πάχης μὲν γὰρ λέγεται, ὁ λιπ.*] Vide Valesium in Euagr. lib. IV. c. 7. *Küst.* 12. *μὲν γὰρ*] *γὰρ* om. A. V. 14. *δὲ τάττεται*] *δὲ* om. A. V. *τάσσεται* V. Post *παλαιοῖς* cum A. V. omissa sunt, quae Küsterus e fonte Schol. Aristoph. Nubium repetierat, sed magnam ea partem, quo annotator ipse digitum intenderat, ex v. *Ἀλσὶν διασμηχθείς* fluxerant: *Τὰ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν σερμάτων, ἀλσὶ μαλαττόμενα, εὐρύτερα γίνεται. φησὶ δὲ ὁ Στρεψιάδης· Ἀλσὶ διασμηχθεὶς ὤναιτ' ἂν οὑτοσί. ἤγουν, ἀποκαθαρθεὶς τὴν παχύτητα, ἀλσὶ διαβρεχόμενος. διαβάλλει δὲ τοῦτον Ἀριστοφάνης, ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος. ζήτει ἐν τῷ Ἀλσὶ διασμηχθείς.* Statim expunximus etiam versum onirocriticum: *Ἡρήθων τὸ σῶμα δυσκλεὴς ἔσῃ λίαν.* Ubi Küsterus: „Est senarius ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum." Habet A. V. in marg., hic quidem ad *λύσις ὀνείρου*. Ceterum *πρίθων* B. *βρύθων* A. *βρίθων* V. E. Tum *δυσκελὴς* B. V. 15. *ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ' ἡλ.*] Laertius in Zenone Cit. segm. 53. *Ὑετὸν δὲ* [*φασὶν*] *ἐκ νέφους μεταβολὴν εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἢ ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία ἀφ' ἡλίου μὴ τυγχάνῃ κατεργασίας· καταψυχθὲν δὲ τοῦτο πάχνην καλεῖσθαι.* Hinc Suidam sua descripsisse apparet. *Küst.* 16. *ὑφ' ἡλίου ὑγρασία ἀναχθεῖσα*] *ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία ὑφ' ἡλίου* A. *V. *ἀνενεχθεῖσα* item B. E. Med. 17. Post hanc gl. *Παχύνοοι* *V. 18. *Παχνοῦται*] Vide supra v. *Ἐπάχνωσε*. *Küst.* Spectat gl. ad Il. *ρ*. 112. Cf. Valck. in E. Hipp. 803. et Albert. in Hesychium. 19. *Παχύνοι* Hesychius.

---

sbyteri, diaconi, subdiaconi, abstinerent a concubitu uxorum, quas cum laici essent duxerant; cumque hac re in medium proposita singulorum sententiae rogarentur, surgens in medio episcoporum consessu Paphnutius vehementer vociferatus est, non esse iugum grave sacerdotibus imponendum; honorabiles esse nuptias dicens: ne ex nimia severitate damnum potius ecclesiae inferrent. neque enim omnes ferre posse tam districtae continentiae disciplinam; ac forsitan inde eventurum esse, ut cuiusque uxoris castitas minime custodiretur. castitatem autem vocabat congressum viri cum uxore legitima. ac satis esse ut, qui in clerum essent ascripti, iuxta veterem ecclesiae traditionem non amplius uxores ducerent; ut tamen non seiungerentur ab ea, quam quisque antehac, cum esset laicus, legitime duxisset. atque haec dixit, ipse non modo coniugii, sed muliebris congressus peritus expers; quippe qui a puero in monasterio educatus fuisset, et ob singularem castimoniam ab omnibus celebratus. universus igitur sacerdotum coetus Paphnutii sermonibus assensus est. proinde omissa eius rei disceptatione singulorum arbitrio permiserunt, si quis ab uxoris consuetudine vellet abstinere. *Παχεῖς.* Sic Attici communiter vocare solent divites. Aristophanes: *Quam sis imperitus et stupidus.* id est, quam sis ingenio tardo et hebeti. Et Herodotus: *E Naxo viri opulenti a populo in exilium pulsi sunt.* Differt autem *πάχης* et *παχύς*. *πάχης* enim dicitur pinguis; at *παχὺς* apud veteres, item ut *ἀρχαῖος*, extat de stupido et habeti. *Πάχνη.* Cum humor ex terra vel mari a sole eductus non dissipatur, sed frigore constringitur, pruina vocatur. *Παχνοῦται.* Densatur, congelatur, dolore afficitur. *Παχύνοοι.* Stupidi, stulti. *Tantum*

ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὑρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρί.

Παιδία. οὕτως Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ παροξυτόνως, ἐπὶ τοῦ παιγνίου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. Παιδιὰν τίνα;

Εὐνάπιος· Καὶ οἱ μὲν παιδιάν τινα ἐκ τῶν πολεμίων ἡγούμενοι, τοσοῦτον ἐδυσχέραινον, ὅσον ἠναγκάζοντο βοᾶν, καθ' οὓς ἐμβάλοιεν. [Παιδεία δὲ ἡ παίδευσις, διὰ διφθόγγου.]

Παιδικά. ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀῤῥένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀῤῥένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δὲ Ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν φησὶν ὁ Φοῖνιξ·

Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας.

Καὶ Κρατῖνος Πανόπταις·

Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, [67] πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν.

Ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, Εὔπολις. φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις·

Ἐγὼ δὲ χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς.

Καὶ Κρατῖνος δὲ Ὥραις, τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ·

Μακάριος τῶν παιδικῶν.

Οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τούτῳ τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαίδρῳ· Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σοῦ τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην· ἐρεσχελήσω σε. Λέγεται δὲ παικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες· οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων.

1. ἀποτίνει] ἀποτείνει E. 3. *Παιδία*] *Παιδιά* A. V. et edd. ante Gaisf. *Παιδία* cum ipso Leid. probarat Hemsterhusius: cf. Schneid. in Plat. Civ. T. II. p. 339. sq. *οἱ Ἀττικοὶ*] *οἱ* om. A. V. E. Schol. 4. ὀξυτόνως] παροξυτόνως A. B. V. E. Med. repugnante Schol. et Herod. Epimer. p. 106. Pro *βραχυκαταλήκτως* Schaeferus in Gregor. p. 121. recte *βραχυπαραλήκτως*. Idem vitium insedit v. *Θύμος*. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 1057. Mox *Ἀριστοφάνης — Εὐνάπιος* om. A. Qui novissimis caret inde a *Παιδεία*, quae Epimerismis debentur: v. Herodian. p. 223. Ea satis habui notare. 7. *Εὐνάπιος*] Fr. 65. Ed. Nieb. p. 105. In huius oratione si reliqua belle se habent, saltem *βοᾶν* labem duxit: nam Eunapius, opinor, voluit, milites illos opinione falsos fuisse, qui cum bellum sic per ludum iocumque gesturos animo praesumpsissent, aerumnas debuerint tolerare vel rebus alienis abstinere. Contra sentit Hermannus, priora verteus, *iocum opinabantur ab hostibus paratum.* 11. *Παιδικά. ἐπὶ θηλυκῶν καὶ ἀῤῥ. — ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων*] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1021. *Küst.* Adde Schol. Plat. p. 329. *θηλυκῶν*] *θηλειῶν* B. Phot. Lex. Bachm. p. 324. Schol. Aristoph. et Platonis, quod secundum constantem grammaticorum usum optarat Osannus in Philemon. p. 91. Ceterum vide quem Gaisf. laudat Boissonadum in Aristaenet. p. 722. 12. *μὲν ἐπὶ*] *ἐπὶ μὲν* A. Phot. Schol. *μὲν* om. Lex. Seg. Supra *παραδείγματα δὲ* Phot. *τοῦ* om. *V. 13. *ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δὲ ἐρασταῖς*] Sic fabula quaedam Sophoclis appellabatur, cuius mentionem facit Scholiasta Aristoph. in Nub. 1064. Scholiasta Apollonii Rhod. IV,816. itemque alii. *Küst.* Male Florens Christianus comico alicui tribuit in Vesp. 1021. *Toup.* MS. 14. *δὲ* om. V. *οὕτως*] *οὕτος* A. 15. *γυναικείαν*] *γυναικίαν* A. Tum *ἐπὶ μίαν* V. 17. *παπαὶ* Edd. *παιδίχ', ὡς*] *παιδία — ἀπώλεσθαι* V. *παιδί' ὡς ὁρῶ σ' ἀπώλεσαν* Lex. Seg.

2. *Μισεῖς γὰρ*] *μισεῖς γὰρ πάνυ* Lex. Seg. Parum probabiliter Porsonus, *Πάνυ | μισεῖς γυναῖκας, πρὸς δὲ παιδικὰ νῦν τρέπει*, in Aristophanicis p. 178. Numquis tamen dubitet sic numeris succurrere: *Μισεῖς γὰρ πάνυ Τὰς μὲν γυναῖκας, πρὸς δὲ παιδικὰ νῦν τρέπει*? Nam paulo duriores mihi visae sunt Hermanni et Bergkii sententiae, quorum ille dimetros catalectos duobus concludebat versiculis, *μισεῖς δὲ τὰς γυναῖκας, | πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν*: hic in Commentt. de Comoed. antiq. p. 185. numeros choriambicos emolichatur, *μισεῖς δὲ τὴν γυναῖκα, πρὸς παιδικὰ γὰρ τρέπεις νοῦν. παιδικὰ τρέπῃ*] *παιδικὰ δὲ τρέπεις* A. Schol. Aristoph. *π. δὲ τρέπει* V. Lex. Seg. *π. δὲ τρέπῃ* Photius. 4. *οὕτω* edd. ante Gaisf. et Schol. Aristoph. 5. *Εὔπολις*] Deest verbum *δηλοῖ*, vel simile quid. *Küst.* 6. *πρὸς*] *πρός γε* Phot. Deinde *τοῖς σοῖς* Schol. Aristoph. 7. *Κρατῖνος δέ, ὁρᾷς τῆς παλλακῆς*] Sic etiam habet Scholiasta Aristophanis loco ante laudato: sed male. Quo enim referas vocem *ὁρᾷς*, quae nec sensui nec constructioni convenit? Ego quidem nullus dubito, quin pro *καὶ Κρατῖνος δὲ ὁρᾷς*, rescribendum sit, *καὶ Κρατῖνος ἐν Ὥραις*, i. e. Cratinus in fabula Horis. Fabulae autem Cratini Ὥραι appellatae praeter alios mentionem facit enarrator Comici in Av. 767. et ipse Suidas vv. *Μαρίλη*, *Πυροῤῥαγής*, et *Ταῦτα πράσσων*. *Küst.* *ὁρᾷς* omnes. Comprobavit emendationem Küsteri Schol. Aristidis p. 24. sive T. III. p. 59. Ceterum vide Welckeri suspiciones in Rhen. Mus. I. p. 585. sq. 8. *ἐπ'*] *ὑπ'* V. 10. *τούτῳ τῷ ὀνόματι*] *τούτῳ* om. B. E. Med. Phot. Lex. Seg. *ὀνομάτων* A. *διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων* Lex. Seg. et Schol. Aristoph. 11. *πάντες οἱ σπουδαζόμενοι*] V. Lobeck. in Phryn. p. 420. 12. *ἐκείνου*] *ἐκείνων* A. B. Phot. Lex. Seg. Schol. Aristoph. *πάνυ — ἐκείνων* om. V. *Πλάτων Φαίδρῳ*] P. 340. [236. B.] ubi locus hic rectius ita legitur: *Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην, ἐρεσχελῶν σε. Küst.* *π Πλάτων ἐσπούδακας* V. 14. *ἐπελαβόμην*] *ἐλαβόμην ἐρεσχελήσων* Phot. *ἐρεσχελήσω*] *ἐρεσχελίσω* V. *καὶ ἐρεσχελήσω* *V. 15. *παιδί*] *παιδὶ ὄν* Lex. Seg. 16. *ἐπιτοπολὺ*] *ὡς ἐπιτοπολὺ* A. V. E. Phot. Schol. *ἐπὶ πολὺ* Lex. Seg.

raverit, tot nuces persolvit, quot alter manu tenere deprehensus fuerit. *Παιδία*. Attici penultimam huius vocis corripiunt, et eam acuto notant. Aristophanes *Pluto*: *Ludas hic captis nucibus. Quem lusum*? Eunapius: *Et illi quidem ludum quendam ab hostibus ludi putantes tantum indignabantur, quantum vociferari cogebantur contra illos, quos adoriebantur. Παιδικά*. Vocabulum hoc dicitur tam de feminis quam maribus, qui in deliciis habentur. et de maribus quidem dici multa exempla probant. in fabula enim quae *Achillis Amatores* inscribitur vocem hanc sic accipi manifestum. ibi enim, Satyris amori feminarum indulgentibus, Phoenix inquit: *Papae, amasios tuos ut vides amisisti.* Et Cratinus *Panoptis*: *Mulieres enim nunc aversans pueros habes in deliciis.* sic autem mulieres quoque amatas vocari testatur Eupolis. apud eum enim ad tibicinam quidam inquit: *Ego vero deliciis tuis gaudeo.* Et Cratinus in *Horis*, pellice Bacchum peregre profectum amante, de eo dicit: *Beatum te ob delicias tuas.* Non solum autem amasii sic appellantur, sed etiam omnes qui nobis cari sunt; per translationem ab amasiis ductam. Plato in *Phaedro*: *Serio rem accipis, Phaedre, quod virum tibi carissimum reprehendi, cum te pungerem. Παιδικόν* vero dicitur etiam puerile, vel puero conveniens. plerumque autem de lascivis et turpibus amoribus

Ὅτι τὸν Ἀντίνοόν φασι παιδικὰ Ἀδριανοῦ γενέσθαι· καὶ τούτου προτελευτήσαντος, πανταχοῦ ἀνδριάσι προστάξαι τιμηθῆναι, καὶ τέλος ἀστέρα τινὰ δοκεῖν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃν Ἀντίνουν ἔλεγεν εἶναι· καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἁφορᾶν Ἀδριανός.

Παιδικά. ὀξυτόνως. ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δέ τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι· τὸ δὲ παιδικὰ ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος.

Παιδικῶν. Τελευτῶν ἀπεσφάγη καὶ αὐτός, καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν, θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον· Αἰλιανός φησι.

Παιδικώτερον. ἱλαρώτερον.

Παιδίσκη. ἡ θεράπαινα.

Παιδνός. παῖς, νέος.

Παιδοκομοῦντα. παῖδα τρέφοντα.

Παιδομαθῆ. ἐκ παιδὸς ἠσκημένον. Ὄντα νέον μέν, ὁρμῆς δὲ πλήρη καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά.

Παιδοπολίτης. Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδοπολίτης· προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν δικαστὴς ἀπεδείχθη.

Παιδοτρίβας. ἀλείπτας, γυμναστάς.

Παιδουργία. παιδοποιία.

Παιδοῦσσα. ἐγκύμων.

Παιδολετῆρα. παιδοφόνον.

Παίει. τύπτει. Ἀριστοφάνης· 68

Παῖε, παῖε τὸν ἀλιτήριον, καὶ πανοῦργον,
καὶ ταραξιππόστρατον,
καὶ τελώνην, καὶ φάρυγγα, καὶ Χάρυβδιν.

Παίειν. οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὅτιοῦν συντόνως ποιεῖν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

Ὁ δὲ νεανίας ἐς τάχος παίει στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.

Παιήονος. ἰατροῦ τῶν θεῶν.

Παιόλη.

Ὦ Παιόλη.

---

2. προτελευτήσαντα] προτελευτήσαντος A. 4. ἐν τῷ οὐρανῷ] ὁρᾶν supplebat hoc loco vel post δοκεῖν inserendum Reimarus in Dion. Cass. LXIX, 11. unde locus sumptus est. Ἀντίνοον] Ἀντίνουν A. B. V. E. Med. 5. καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἁφορᾶν Ἀδρ.] Ob hanc stultitiam Iulianus in Caesaribus eum his verbis perstringit: Μετὰ τοῦτον ἐπεισέρχεται βαθεῖαν ἔχων ὑπήνην, ἀνὴρ σοβαρός, τά τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ μουσικὴν ἐργαζόμενος, εἰς τε τὸν οὐρανὸν ἁφορῶν πολλάκις, καὶ πολυπραγμονῶν τὰ ἀπόῤῥητα. τοῦτον ἰδὼν ὁ Σειληνὸς ἔφη, Τί δὲ ὑμῖν οὗτος ὁ σοφιστὴς δοκεῖ; μῶν Ἀντίνοον τῇδε περισκοπεῖ; φρασάτω τις αὐτῷ, μὴ παρεῖναι τὸ μειράκιον ἐνθαδί, καὶ παυσάτω τοῦ λήρου καὶ τῆς φλυαρίας αὐτόν. Locus hic Suidam egregie illustrat. Küst. Ἀδριανός] Vocem hanc ex Paris. A. revocavi, quae in prioribus editt. deest. Küst. Deest etiam B. E. 6. Παιδικά. ὀξυτόνως. ἔστι δὲ οὐδ.] Hanc quamvis mediocrem observationem firmat Schol. Aristoph. Vesp. 1021. Eius tamen loco praebet V. Τὸ παιδικά τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπ' αἰσχροῦ. 11. ἔνδοξόν τε] τε ἔνδοξον V. 13. Παιδικώτερον] V. Schol. Platonis p. 460. 14. Παιδίσκη] V. Lobeck. in Phryn. p. 239. sq. 15. Παιδνός] Plenius vocem hanc exponit Hesychius: quem confer. Küst. παῖς νεογνός Apollon. Lex. p. 523. Cf. Od. φ. 21. 16. Παιδοκόμον Lex. Bachm. p. 325. et Photius. 17. Ὄντα νέον μέν, ὁρμῆς δὲ πλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 71. Küst. Eandem vocem usurpat idem ib. c. 89. Adde Longin. 44, 3. et Quintil. I, 12, 9.

1. Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδ.] Eadem leguntur etiam supra v. Ὀρτιάγοντος. Küst. Mirum est haec ab libris agnosci. 4. γυμναστάς] Delevit statim Gaisfordus cum A. B. V. Καὶ παιδοτρίβης ἢ εὐθεῖα. Καὶ Παιδότριψ παρὰ Λουκιανῷ ἐν Τίμωνι, ἢ Μισανθρώπῳ. καὶ παιδότριψ et sqq. om. etiam E. Med. Vid. Lucian. Tim. 14. 5. Παιδουργία] Voce hac usus est Sophocles Oedip. R. 1248. ad quem locum Suidas fortasse respexit. Küst. Glossa est Timaei p. 203. 6. Παίδουσα ἢ Παιδοῦσα. ἐγκύμων] Sic Edd. ἡ παιδοῦσα delevi cum A. V. Novissima etiam voce caret A. Photius Παιδοῦσα. ἐγκύμων. Praeterea cum B. et Lex. Seg. refinxi Παιδοῦσσα. De scribendi ratione veriora Brunckius in Soph. Trachin. 308. pronunciavit quam Blomf. in Aesch. Prom. 1028. Cf. nos in Dionys. Perieg. 456. Ceterum Küsterus: „Est vox insolens, qua Callimachum usum fuisse testatur Scholiasta Soph. in Trachin. 308." 7. Παιδολετῆρα. παιδοφθόρον] Παιδολετῆρα. παιδοφόνον Lex. Bachm. p. 325. Παιδολέτειρα (Παιδολέτορα Hesychius). παιδοφόνον Photius. παιδοφόνον item A. B. V. παιδοφθόνον E. Vid. Elmsleium in Euripid. Med. 822. Glossa tamen sedem alienam involavit. Deinde cum V. delevi hasce glossas: Παιδοφθορία. ζήτει ἐν τῷ Γάιος Λαντώριος (Αὐτώριος Med.) θαυμάσιον. Παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρου. ζήτει ἐν τῷ Γλαῦκος τὴν ἱστορίαν. His Gaisfordus subiecit, quae Med. post v. Παίειν habet, omisit Küsterus: Παίζω. αἰτιατικῇ. 8. αἰτιατικῇ post caput gl. delevi cum *V. et Lex. Bachm. p. 325. Ἀριστοφάνης] Equ. 247. sq. 9. τὸν ἁλιτήριον delenda. Deinde ταραξίστρατον V. 14. Ἀχαρνεῦσιν om. A. Versus eius fabulae 657. (685.) Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. In fine τοῖς neglexerat Küst. Posteriorem versum integrum apposuit v. Στρογγύλοις. 17. Παιήονος] Παιήονος A. V. Od. δ'. 232. Cf. Schol. Il. ά. 473. 18. Παιόλη] Scribendum est ἀπαιόλη, eaque vox suo loco ponenda. Aristophanes Nub. 1149. Εὖγ' ὦ παμβασίλεια Ἀπαιόλη. Scholiasta in eum locum: Ἀπαιόλη. πέπλακεν ὄνομα δαίμονος, σωματοποιήσας αὐτήν· παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν καὶ ἀποστερεῖν. ἢ τινα τοιαύτην, ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία. Hinc Suidas sua descripsit. Küst.

---

dicitur. Ferunt Antinoum ab Hadriano in deliciis habitum fuisse. cumque is ante Hadrianum obisset, hic eum statuis ubique honorari iussit. tandem vero stellam aliquam in coelo sibi videre visus est, quam Antinoum esse dixit; ferturque in coelum crebro suspexisse. Παιδικά. Acutum habet in syllaba ultima, estque plurale neutrum. alii vocem hanc de amore honesto, alii de turpi dicunt. significat autem amasium. Παιδικῶν. Aelianus: *Tandem autem et ipse iugulatus prope amasium suum iacuit, spectaculum insigne et illustre.* Παιδικώτερον. Hilarius. Παιδίσκη. Ancilla. Παιδνός. Puer, infans. Παιδοκομοῦντα. Illum qui puerum alit. Παιδομαθῆ. A puero institutum. *Iuvenem quidem, sed audaciae plenum et a teneris artes belli edoctum.* Παιδοπολίτης. Paedopolites fuit Ortiagontis filius: qui cum ad aetatem virilem pervenisset, iudex creatus est. Παιδοτρίβας. Puerorum magistros, quos in gymnasiis instituunt. Παιδουργία. Liberorum procreatio. Παιδοῦσσα. Gravida. Παιδολετῆρα. Puerorum perditorem. Παίει. Verberat. Aristophanes: *Verbera, verbera versutum illum et equitum perturbatorem, et mancipem vectigalium, et gurgitem, et Charybdim.* Παίειν. Hoc vocabulum dicitur de quavis re, quae magna cum contentione fit. Aristophanes *Acharnensibus*: *Iuvenis vero expedita celeritate ferit, rotunda verba connectens.* Παιήονος. Medici deorum. Παιόλη. *O Fraus.* deam

Θεόν τινα πεποίηκεν. οἷον ἐκτροπὴν ἤ τινα τοιαύτην. ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία καὶ ἀποστέρησις. πέπλακε τὸ ὄνομα δαίμονός τινος, σωματοποιήσας αὐτήν· παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν καὶ κινεῖν καὶ ἀποστερεῖν.

Παιόλημα. κίνημα, ἀποπλάνημα, καὶ ἀπάτην τινά, πανούργημα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστρεπτικὸς καὶ παιόλημα.

Παίονες. ἔθνος. Καὶ Παιονία, χώρα. [Παίω. τὸ τύπτω.]

Παιῶνας. ἰατρούς, καὶ ἀλαλαγμούς. Καὶ Παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιώνειον. ῥίζης φάρμακον.

Παιώνιον. ἰατρεῖον, θεραπευτήριον. ἢ σωτήριον φάρμακον. Καὶ Παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις, σωτηρίοις, ἰατρικοῖς, θεραπευτικοῖς. [Καὶ αὖθις·

Πίσιν κάτ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου
ἦλθέν ποθ' ἑρπύζουσα.]

Παιωνίσας. εὐξάμενος, καὶ τοῖς θεοῖς χάριν ὁμολογήσας. παιὼν γὰρ ὕμνος χαριστήριος.

Παιῶνος. τοῦ ὕμνου. Παίωνος δὲ τοῦ ἰατροῦ.

Παιπάλη. ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Λέγειν γενήσῃ κρότιλον, παιπάλη.

ἀντὶ τοῦ τραχύς, δυσκατάληπτος. ἐπεὶ παίπαλα καλοῦμεν τὰ τῶν χωρίων δύσβατα.

Παιπάλημα. τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. 69

Παιπάλημα. ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον.

---

1. *ἐκτροπὴν*] Hoc nihil ad rem. Pertinet enim ad vocem *παιπάλημα*. Vide infra h. v. *Küst.* *ἐκτροφὴν* A. V. Non recte Küsterus Suidam reprehendit. Manifestum est enim, quamquam silent editores Aristophanis, in Scholiis quaedam desiderari post *ἀποστερεῖν*. Contra redundant quae continuam glossam insederunt, *καὶ ἀπάτην τινά*. Quamobrem coniunctis quae distracta sunt eadem opera Suidam et interpretem Comici redintegrabimus: *οἷον ἀπάτην τινὰ καὶ ἐκτροπὴν ἤ τινα τοιαύτην.* 3. *ὄνομα*] *τὸ ὄνομα* B. V. E. 4. *ἀπαιολεῖν*] Sic recte habent MSS. Parisss. Itemque Scholiasta Aristophanis loco laudato. At priores editt. male *ἀπελθεῖν*. *Küst.* 6. *Παιόλημα*] Et hic Suidas supinam negligentiam, qua in excerpendis auctorum locis aliquando usus est, manifeste ostendit. Vox enim *παιόλημα* omnino est spuria, cuius loco ex Aristophane scribi debet *ἀπαιόλημα*. Apud eum enim Nubib. 726. sic legitur: *Εὑρητὴς γὰρ νοῦς ἀποστρεπτικὸς, Κἀπαιόλημα.* Scholiasta: *Ἀπαιόλημα. παρὰ τὸ ταχέως καὶ δίκην ἄλλης κινῶ*, etc. Vide etiam supra v. *Ἀπαιόλημα*. *Küst.* Id minime fugit lectores, qui sub gl. finem apponerent, *οἱ δὲ ἀπαιόλημα φασί*, iam omissa cum A. B. V. *ἀπάτημα*] *ἀπάτην τινά* A. B. V. E. Med. Vide nos in gl. proximam. Tum *παράγγημα* V. 9. *Ἐξευρητέος*] *ἐξευρετέος* A. V. 11. *Παίονες*] V. Reimar. in Dion. LXXIII, 14. et Albert. in Hesych. *Βούλγαροι* inter versus B. Cf. Herod. Epimer. pp. 100. 214. et Zon. p. 1496. 12. *Παίω*] Gl. om. A. notavi. 13. *Ἰατρούς*] V. Blomf. in Aesch. S. Th. 254. *ἀλαλαγμούς*] Vid. Schol. Platon. p. 152. *Gaisf.* 14. *Παιωνίζειν*] Schol. Thucyd. p. 475. *Toup.* MS. Vide potius Aristoph. Equ. 1323. Pac. 559. Herod. V, 1. item Aeschyli Niob. fr. 5. *Παιονίζειν* V. 15. *ῥίζης*] *ῥίζαν* V. 16. *Παιώνειον. ἰατρεῖον, θεραπ.*] Eadem etiam leguntur apud Scholiastam Aristophanis in Acharnens. sub finem. *Küst.* *Παιώνιον* restitui cum Schol., Lex. Bachm. p. 326. et V. Nam praestat brevis vocalis, quod ex ipsa librorum fluctuatione licet arbitrari: v. quae congesserunt Wytt. in Plut. T. VI. p. 782. et Blomf. gl. Persa. 611. in eademque fuit sententia, si voces eius paulum turbatas interpretamur, Lobeckius in altera edit. Aiacis p. 110. *Παιωνεῖον* autem de officina medici dictum esse nondum adducor auctoritate Photii.

1. *Παιωνίοις τισὶ φαρμ.*] Verba sunt Iuliani Epist. XV. ubi vulgatur *παιωνείοις*. Deinde *θεραπευτικοῖς, ἰατρικοῖς* (*ἰατρευτικοῖς* mendose Schol.) inverti cum Schol. et *V. 2. *ἰατρικοῖς* om. A. E. *καὶ αὖθις* et reil. om. A. notavi. 3. *Πίσιν κατ' ἐσθλ.*] Vide supra v. *Ἰραῦς*, ubi fragmentum hoc auctius legitur. Ceterum priores editt. pro *πίσιν* male habent *πίστιν*: quod mendum ex loco citato ipsius Suidae correxi. *Küst.* 4. *ἦλθε* *V. 5. *Παιωνίσας. εὐξάμενος, καὶ τοῖς θεοῖς χ.*] Ex enarratore Comici in Pac. 554. *Küst.* 6. *εὐχαριστήριος*] *χαριστήριος* mutavi cum A. E. *V. Med. Non contemnendum quidem *εὐχαριστήριος*, sed minus tamen illud frequentatur et a scriptoribus ordinis deterioris. V. Hemsterh. in Aristoph. Plut. p. 475. et Lennep. in Phalar. p. 314. 7. Observationis commentum ne Schol. quidem Arist. Pl. 636. agnoscit. 9. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 259. 10. *Λέγειν* om. *V. *τρίμμα* om. A. B. V. E. Med. inculcavit Küsterus ante *κρότιλον*: quod cieci. 11. *καὶ δυσκατάληπτος*] *καὶ* om. A. V. 13. *Παιπάλημα*] V. intpp. Hesychii. Toupius praeter alia parum idonea subiecit Synes. p. 108. *παιπάλημα τὸ Κερκώπειον*, et Schol. Hom. Od. *ϰ*. 97. 15. *Παιπάλημα. ὁ πολλὰς ἐκτρ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 430. Ceterum addere hic lubet, quae de voce *παιπάλημα* notat Photius in Lexico inedito. *Παιπάλημα. οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος. καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὁρῶν παιπάλημα καλεῖ. οἱ δὲ τὸν εὐρίσκειν καὶ ἐμπαίζειν. ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου. Küst.* Aeschrio Athen. p. 335. *Toup.* MS. Theognostus Cram. p. 10. extr. *παρ' ὃ καὶ παῦμα* (f. *παιόλημα*) *καὶ παιπάλιμος* (l. *παιπάλημα*), *ὁ ποικίλος καὶ ἐντριχὴς ἐπὶ κακίᾳ.*

---

quandam finxit, eique personam tribuit: quasi dicas, o iniustitia et fraudatio. ab *ἀπαιολεῖν*, i. e. movere et fraudare. *Παιόλημα*. Motus, fraus, impostura. Aristophanes *Nubibus*: *Inveniendum est consilium aliquod, quo debitores fraudari possint, et commentum callidum.* *Παίονες*. Paeones, gens. Et Paeonia, regio. [*Παίω*. Verbero.] *Παιῶνας*. Medicos. item clamores bellicos. Et *Παιωνίζειν*, clamorem edere. *Παιώνειον*. Medicamentum ex radice confectum. *Παιώνιον*. Officina medici, locus aegris curandis. vel medicamentum salutare. Et *Παιωνίοις τισὶ φαρμ.*, remediis quibusdam salutaribus. [Alibi: *Propter bonam famam aquae salutaris venit aliquando tardo gradu incedens.*] *Παιωνίσας*. Qui deos precatus est, iisque gratias egit. *παιὼν* enim hymnus est, quo deo gratias agimus. *Παιῶνος*. Hymni. *Παίωνος* vero, medici. *Παιπάλη*. Hordei vel milii farina tenuissima. Aristophanes *Nubibus*: *In dicendi facultate eris crepitaculum et pollen.* id est, asper et captu difficilis. nam loca praerupta *παίπαλα* vocamus. *Παιπάλημα*. Hominem astutum et varias fallendi artes callentem et in omni nequitiae genere ingeniosum. *Παιπάλημα*. Homo qui varias elabendi vias ac rationes no-

Παιπαλόεις. ὁ τραχύς.

Παιπαλώδεις. Τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας Κίρκας φαμέν.

Παιπανεία. ἡ κενοδοξία.

Παίσατε. ὅπερ ἡμεῖς παίξατε. Ὅμηρος·

Παίσαθ', ὡς χ' ὁ ξεῖνος.

Παῖσαι. παῖξαι, τύψαι.

Παισθείς. τυπτηθείς.

Παῖς μοι Τριτογενὴς εἴη, μὴ Τριτογένεια.

Παίσωμεν μετ' αὐτῆς. συγχορεύσωμεν αὐτῇ. Καὶ αὖθις· Καὶ ἔδνα ἦτει γενέσθαι βασιλίς, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τρικορυσία βασίλινα· καὶ αὕτη δέσποινα εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα.

Παισός. πόλις. Καὶ Παισηνός, ὁ πολίτης.

Παιτῖτα. Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ Ῥωμαίοις. Χρυσάφιος δὲ ὁ Πραιπόσιτος παιτῖτα ἐπεζήτει Θεοδόσιον τὸν βασιλέα.

Παιφάσσω. φανεροποιῶ, ἢ ὁρμῶ.

Πεδαρσίου. μετεώρου, πετομένου ἐκ τοῦ πέδου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Πέδαι. δεσμά. παρὰ τὸ ποῦς, καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω· ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας.

Πεδῆται. πεπεδημένοι, συνδεδεμένοι. Καὶ Πεδήτης, ὁ δεσμηθείς.

Πεδιεύς. ἀπὸ τόπου.

Πεδικά. μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. εἶχε δὲ καὶ προβάτων νομάς. ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίᾳ καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσι.

Πέδιλα. ὑποδήματα.

Πεδινός. ὁ ὁμαλὸς τόπος.

Πέδιον. ἡ γῆ. καὶ Πέδον ὁμοίως γῆ, ἔδαφος.

Πεδότριψ. ὁ ἐκθλίβων.

---

2. *Τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας Κίρκ.*] Eadem leguntur apud Etymologum v. *Κίρκη. Küst.* Ipsum *δὲ* arguit haec esse descripta ex v. *Κίρκη. ι παιπαλώδεις*] *γυναῖκες* addit A. 4. *Ὅμηρος*] Odyss. *χ'*. 251. ubi sic legitur: *Παίσατε, ὡς ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισι. Küst.* Immo *ὡς χ' ὁ ξ.* 7. *παῖξαι*] ὃ ἡμεῖς *παῖξαι* Hesychius. Omisit Photius. 9. *Παῖς μοι Τριτ.*] De hoc proverbio vide Iunium. *Küst.* Exposuit Suidas infra v. *Τριτογενής.* Deest V. Statim Gaisf. delevit, *Παῖς. παρὰ τὸ παίζω, παίσω. ἢ παρὰ τὸ ἄλλεσθαι* [*πάλλεσθαι* Zonaras]. *εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ βαιὸν* [*βαίειν* Zon.] *γίνεται βαῖς, καὶ παῖς, κατὰ τροπὴν τοῦ β εἰς π*: cum A. B. V. E. quae habet Zonaras p. 1496. 10. *Παίσωμεν μετ' αὐτ.*] Aristoph. Av. 661. *Κατάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.* Scholiasta: *Παίσωμεν. χορεύσωμεν.* Huc Suidas respexit. *Küst.* Cf. v. *Ἐκβιβάσας.* Quod subiicitur *καὶ αὖθις*, arguit exemplum ab hominibus studiosis esse invectum. 11. *Καὶ ἔδνα ἦτει γεν.*] Fragmentum hoc ex Aeliano depromptum esse discimus ex ipso Suida infra v. *Τρικορυσία. Küst.* *τὸ τοῦ*] τὸ om. A. Mox *παῖσ* A. 12. *βασίλινα*] *βασίλισσα* A. item in v. *Τρικορυσία*, ubi ceteri MSS. in *βασίλινα* consentiunt. Vocem ex ipso Menandro iussit observari Hemsterh. in Luciani Iudic. Vocal. 8. intelligens fastu elatam et quae tolleret quasi cristas. Deinde cum altera gl. mutavi editum *καὶ αὐτή*. Praeterea dubium fit an *Πόντου* debeat praeferri. 15. *Παισός*] Il. *ε*. 612. *Καὶ Παισηνός* et seqq. om. V. *καὶ παισονός* A. 16. *Παιτῖτα*] Immo *πετῖτα*, per *ε*. Vide infra v. *Πετίτον. Küst. Πετίτα* A. V. et in exemplo. *Παιτίτα* Med. Memorabilis est animadversio mendi, quam olim docti homines infra posuerant: *Πετίτον. κεῖται ἐν τῷ παι διμφθόγγῳ ἐσφαλμένως. Ῥωμαϊκὴ*] *Ῥωμαϊστὶ* A. E. 18. *Πραιπόσιτος*] *Πραιτῶ* V. Sed vide gl. *Πατρίκιος. ἐπεζήτει Θεοδ.*] Accusativi ratio tam veri dissimilis, ut orationem suspicer aliqua ex parte truncatam esse. Parum iuvat Toupius afferens v. *Παρίστασθαι*: ut videatur ille *ἐπεζήτει* tentasse. De rebus autem Chrysaphii eunuchi, qui Theodosium minorem (vide v. *Θεοδόσιος βασιλ. Ῥωμ.*) prorsus sibi devinxerat, frequenter Priscus exposuit, nec dubium quin hic locus ad eum debeat redire.

3. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν*] Ver. 1189. sq. *Ὄρνισιν* om. A. Deinde *ὡς* om. V. Mox *παιδαρσίου* *V. 6. *δέω*] *δέτω* A. 7. *τοὺς πόδας*] Sic Etym. M. *τὸν πόδα* V. 9. *δεσμευθείς*] *δεσμηθείς* dedi cum A. V. Quamquam *δεσμεύειν* verbum esse fidei probatae monstrat Piersonus in Moer. p. 130. 10. *Πεδιεύς. ἀπὸ τόπου*] Vide Stephanum Byzantium v. *Πεδίον. Küst.* 11. *Πεδίκα. μοῖρα τῆς Ἀττ.*] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur *Πεδιακά*, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Confer Hesychium v. *Πεδιακά*. De partibus autem, in quas Attica olim divisa fuit, vide Nostrum supra v. *Παράλων. Küst.* Interim cum Photio refinxi *Πεδικά*. 12. *εἶχε — ῥήτορσι* om. A. *εἶχε καὶ* Gaisf. cum B. E. *εἶχε δὲ καὶ* reposui cum V. et Harpocr. *εἶχεν καὶ* Photius: qui supra, *Πεδία καὶ πρόβατα. τόπος Ἀθήνησιν —, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγίνετο καλὰ νεμόμενα. εἶχε γὰρ* Suidae vett. edd. 13. *ἔστι δὲ*] *δὲ* om. V. Phot. 17. *ἡ γῆ*] ἡ delevi cum A. B. V. Zon. p. 1535. 19. *Πεδότριψ*] Clarius et melius vocem hanc exponit Photius in Lexico inedito, cuius verba haec sunt: *Πεδότριψ, ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς. Küst.* V. Lobeck. Paralip. Gramm. Gr. p. 292. *ὁ ἐκθλίβων*] ὁ τλήμων male Reinesius, qui ascripsit Luciani Saturnal. 8. *τοὺς δούλους καὶ πεδοτρίβας.* Disertius *ὁ τοὺς δεσμοὺς συντρίβων* Herodiani Epimer. p. 171.

---

vit. proprie vero pollen. *Παιπαλόεις.* Asper. *Παιπαλώδεις.* Callidas mulieres Circas vocamus. *Παιπανεία.* Inanis gloriae studium. *Παίσατε.* Homerus: *Ludite, ut hospes iste —. Παῖσαι.* Lusisse, verberasse. *Παισθείς.* Verberatus. *Παῖς μοι Τριτ. Sit mihi Tritogenes natus, non Tritogenia. Παίσωμεν μετ' αὐτῆς.* Ludamus cum ea. *Et muneris nuptialis loco petebat, ut regina crearetur: regina nimirum Tricorysia, ut Menandri verbis iocer; scilicet ut ipsa maris domina fieret. Παισός.* Urbs. Et *Παισηνός*, civis Paesi. *Παιτῖτα.* Petitiones. est vox Latina. *Chrysaphius vero Praepositus petitionem ab Imperatore Theodosio petebat. Παιφάσσω.* Manifestum facio. vel ruo. *Πεδαρσίου.* Sublimis, in altum evolantis. Aristophanes *Avibus*: *Num prope iam dei sublimis strepitus auditur, quem alarum edit vibratio. Πέδαι.* Pedicae. a *ποῦς*, pes, et *δέω*, ligo. vel ab eo quod pedes premant. *Πεδῆται.* Ligati, vincti. Et *Πεδήτης*, vinctus. *Πεδιεύς.* Pediensis. *Πεδικά.* Pars Atticae: sic dicta de casu quodam. pecorum enim pascua habebat. nomen apud Lysiam extat et alios oratores. *Πέδιλα.* Calcei. *Πεδινός.* Campestris. *Πεδίον.* Campus, solum. item *Πέδον. Πεδότριψ.* Qui in compedibus detentus est.

Πέζα. τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ὤαν λέγομεν. πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι δέρμα προβάτων προσέῤῥαπτον. πέζα καὶ ὁ ποῦς. καὶ ἀργυρόπεζα, ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἔμπεδον εἰς κείνου πέζαν ἐρεισάμενος
αὖρης οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός.

Πέζα. ὕφασμα.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ . . .
. . . . Βιττίον εἰργάσατο.

Καὶ αὖθις·

Ἄρτεμι, σοὶ ταύταν, εὐπάρθενε, πότνα γυναικῶν,
τὴν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.

Πεζαίτεροι. Ὁ δὲ βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἀναλαβὼν ἕπεσθαί οἱ κελεύει, θάνατον ἀπειλήσας, εἰ πλείους ἕποιντο.

Πεζαίτεροι. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἀναξιμένης δὲ ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησίν· Ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας ἑταίρους προσηγόρευσε. τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν πεζαιτέρους ὠνόμασεν· ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες.

Πεζῇ. βάδην. καὶ παροιμία·

Πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναμαι.

Πεζίτης. ὁ πεζός.

[*Πεζίτια. στέμματα. ἐπὶ ἀνθρώπων στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια.*]

Πεζολόγος. συγγραφεύς.

Πεζοπορηκότες.

Πέκειν. τὸ κτενίζειν.

---

3. *πέζα — ἔχουσα*] Absunt a Photio. Credibile est haec ex gl. *Ἀργυρόπεζα* esse descripta, quae totidem litteris eadem consignavit. Significatum autem *ὁ ποῦς* annotavit Herod. Epimer. p. 105. 6. *Ἔμπεδον*] Macedonii Ep. XXII, 2. 3. Anthol. Pal. VI, 69. *κείνου*] *ἐκείνου* E. Med. Verius *νηοῦ* Anthol. Tum *τράπεζαν* V. 9. *Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρ.*] Leonidae Tar. XX, 1. Anthol. Pal. VI, 286. Eadem redeunt sub v. *Βιττίον*. 10. *Βιττίον*] *Βοττίον* A. 12. *Ἄρτεμι, σοὶ ταύτ.*] Antipatri Sidon. Ep. XXIII. pr. Anthol. Pal. VI, 287. 15. *Πεζαίτεροι*] Scribendum est *πεζέταιροι*: a *πεζός* et *ἑταῖρος*. Vide notam sequentem. *Küst.*

1. *Πεζαίτερος. Δημοσθένης ἐν Φιλιππ.*] Ex Harpocratione. Ceterum vox haec *πεζαίτερος* a grammaticis varie non solum exponitur, sed etiam scribitur. Nam non tantum *πεζαίτερος* scriptum reperias, sed etiam *πεζέτερος* et *πεζέταιρος*: de qua diversitate audiendus est Ulpianus in Olynth. II. p. 29. ubi sic inquit: *Πεζαίτεροι. πολλαὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸ λέγουσιν ὄνομα στρατεύματος οὕτω λεγόμενον. οἱ δὲ ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς στρατιῶται, τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὡπλισμένον. διό φασι καὶ πεζαιτέρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν. πέζα γὰρ κάτωθεν τοῦ ποδός. ὅθεν καὶ τὸ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περιπατεῖν. οἱ δέ φασι τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν, ὧν εἶχε ξένων, ἑταίρους καὶ φίλους γενομένους αὐτῷ, οἱονεί τινας ἐκλελεγμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖον, ἵνα φυλάττωσιν αὐτόν. ἡ δὲ γραφὴ διάφορος πρὸς τὴν διάφορον ἐξήγησιν.* Haec totidem verbis legas etiam apud auctorem Etymologici. Quod autem ad interpretationes vocis *πεζαίτερος* ab Ulpiano hic traditas attinet, ex iis ultima vera est: quam etiam confirmat Anaximenes hoc ipso loco apud Suidam; docens nimirum Alexandrum [immo Philippum, v. Lex. Rhet. p. 289.] eos, qui in exercitu suo illustriores essent, equitare assuefecisse, et *ἑταίρους* appellasse; ignobiliores vero, pedestri militiae assignatos et in cohortes decuriasque distributos, *πεζεταίρους* nominasse: ut nominis honore, quo *socios* eos indigitabat (quemadmodum Imperatores Romani *commilitones*), alacriores promptioresque ad capessenda militiae munera efficeret. Hinc autem clare patet, veram huius vocis scripturam esse *πεζέταιρος* (a *πεζός*, *pedes*, *ἑταῖρος*, *socius*), non vero *πεζαίτερος*, nec *πεζέτερος*. Confer Meursium Lectt. Attic. lib. II. c. 11. a quo omnia fere, quae de voce hac diximus, mutuati sumus. *Küst.* *Πεζαίτεροι* A. B. V. Eandem scribendi rationem praestant boni Harpocr. libri. *Πεζέταιροι* Photius. *ἐν Φιλιππικοῖς*] Id est, Olynth. II. p. 8. (23.) Ibi enim locus Oratoris extat, ad quem Suidas, vel potius Harpocratio, ex quo Suidas, respexit. *Küst.* 2. *Φιλιππικῶν*] *Φιλιππικοῖς* A. 8. *προθυμότατοι*] *προθυμότατα* B. V. Photii MS. *προθυμώτατα* E. Harpocr. Pal. *προθυμώτατοι* Med. Supra *ἑταιρίας* Photii MS. Harpocr. Pal. et ed. Bekk. 9. *βάδην*] *βάδιον* V. 10. *Πεζῇ βαδίζω· νεῖν γ.*] Proverbii huius meminit etiam Scholiasta Aristophanis Vesp. 953. sed ubi pro *πεζῇ* male legitur *παίζει*. Apud eundem vero enarratorem in Av. 1432. proverbium hoc sic concipitur: *Πεζῇ βαδίζων σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι. Küst.* Apparet illic *σκάπτειν* per oculorum errorem invectum fuisse. Contra hic *σκάπτειν* pro *νεῖν* V. cui dictum poetae clarissimum obversabatur. Cf. v. *Ἐπίστω. βαδίζων* B. Med. Etymol. p. 604, 47. Hemsterhusius citat, ubi legitur, *Πεζῇ πορεύου· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίστασαι.* 13. *Πεζίτια*] Vide de hac voce Salmasium in Flavii Vopisci Aurelianum p. 583. edit. Hack. Confer etiam Nostrum infra v. *Ταινία*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Deest gl. V. eamque notavi, quippe satis manifesta fraudis indicia prae se ferentem. 17. *Πέκειν*] Vid. *Ἐπεπέχειν. Hemst.*

Πέζα. Extrema vel ima ora vestis, quem limbum vocamus. olim enim, ne ora vestis attereretur, pellem ovillam ei assuebant. *πέζα* etiam pedem significat. unde *ἀργυρόπεζα*, quae candidos pedes habet. Et in Epigrammate: *Firmiter in delubri pedem innitens, auram non curantem in terra.* *Πέζα.* Limbus vesti attextus. *Limbi extremas partes dextras Bittium elaboravit.* Et alibi: *Tibi, Diana, virgo casta et veneranda mulierum, nos tres hunc unum limbum texuimus.* *Πεζαίτεροι. Rex autem XL. circiter pedibus assumptos sequi se iussit, mortem comminatus, si plures sequerentur.* *Πεζαίτερος.* Demosthenes in *Philippicis.* Anaximenes vero libro I. *Rerum Philippicarum* de Alexandro dicit: *Deinde clarissimos quosque artem equitandi edoctos appellavit sodales. ignobiliores vero, pedestri militiae assignatos, in manipulos et decurias aliosque ordines distribuit, et πεζεταίρους nominavit: ut utrique in numerum sodalium regiorum asciti promptiores essent.* *Πεζῇ.* Itinere pedestri. et proverbium; *Pedibus iter facio. natare enim nescio.* *Πεζίτης.* Qui pedibus iter facit. *Πεζίτια.* Fasciae. cum de hominibus dicitur, significat idem quod corona et zona. at de lignis dictum, id quod *κυμάτια.* *Πεζολόγος.* Orationis solutae scriptor. *Πεζοπορηκότες.* *Πέκειν.* Pectere.

Πέκος. δέρμα, κώδιον.

π [1]*Πέκτειν. ποκάζειν, κείρειν τὰ ῥέμματα. Ἀριστοφάνης·*

Ἡνίκα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν.

Πεκτῆρες. οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

Πεκτούμενον. τιλλόμενον, ξεόμενον. Ἀριστοφάνης·

Καὶ ποιήσω τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.

Πελαγιζούσαις. εἰς πέλαγος πλεούσαις. Πελαγιζούσαις δὲ ταῖς ναυσὶ συνέβη τὰς πλείους καταδῦναι.

Πελαγίζω. αἰτιατικῆ.

Πελαγιῶτις λίμνη.

Πελάζει. πλησιάζει, ἐγγίζει.

Πέλανος. γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅλω. Δίδυμος δέ φησι κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν· ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἔστι, λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἰδίως φησίν·

Ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πέλανον.

ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

Πέλανοι. πέμματα ἐκ παιπάλης, τουτέστιν, ἀλεύρου λεπτοτέρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· ὡς αὐτός φησι, καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι. Διονύσιος Θρᾳξί· θεοῖς ἀπαρχαί τινες. λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός. καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον, οἷον λιβανωτός, κόμμι. καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργᾶν. τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγόρας.

Πελαργιδεῖς. πελαργῶν παῖδες. Αἰλιανός. ὥσπερ ἀετιδεῖς, οἱ ἀετῶν παῖδες.

---

1. *Πέκος*] Deest gl. V. Post *κώδιον* Gaisf. delevit cum A. *ἐξ οὗ καὶ Πεκτῆρες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πέσκος ἐν τοῖς ἑξῆς.* Hinc existimare licet de glossa olim interpolata *Πέσκος.* 2. *ποκάζειν*] Sic recte habent MSS. Pariss. At priores editt. male *πυκάζειν. Küst.* 3. *Ἀριστοφάνης*] Av. 715. sed ubi legitur *πέκειν*, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* Sed *πεκτεῖν* ipse Küsterus Aristophani restituit. 6. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 686. Vide etiam supra v. *Βωστρεῖν. Küst.* 8. *βωστρεῖν*] βοστρεῖν B. E. Med. 10. *Πελαγιζούσαις*] Male Suidam hoc verbum interpretari vidit Is. Vossius in Mel. [I, 8.] pp. 48. 49. *πελαγίζειν* enim dici mare et naves, cum aestibus attollantur. *Hemst.* 11. *πλείους*] *πλείω* A. *πλοίω* V. 13. *Πελαγίζω*] Gl. merito nescit Küsterus, silente Gronovio. Ceterum accusativi exemplum praestat Maximus Planudes in Boisson. Anecd. T. II. p. 312. 14. *Πελαγιῶτις λίμνη*] *Πελαγιᾶτις λήμνη* A. Immo *Πελασγιῶτις.* 16. *Πέλανος. γίνεταί τινα πέμμ.*] Ex Harpocratione: sed qui plura habet. Confer etiam Etymologum. *Küst. πέμματά τινα* A. *V. Phot. 17. *σίτου*] *ἤτοι* A. B. V. E. Photii MS. Harpocr. Pal. 18. *παιπάλης*] *τῆς π.* A. B. V. E. et Harp. ed. *τῆς πετάλης* Phot. Pal.

2. *λευκά ἐστιν* Harp. 3. *ἐν τῷ Ὀρέστῃ*] V. 219. 220. Ad eundem locum Euripidis respexit eruditus enarrator Apollonii Rhodii I, 1077. ubi vocem *πέλανος* exponit. Verba eius haec sunt: *Πέλανος δὲ ὁ διαπεπηγμένος καὶ ὑπαρὸς κατ' Ἀττικούς, ὡς καὶ Εὐριπίδης· Στόματος ἀφρώδη πέλανον.* Et Etymologus: *Ἀττικοὶ δὲ λέγουσι πέλανον πᾶν τὸ πεπηγός, ὡς Εὐριπίδης περὶ τοῦ ἀφροῦ τοῦ πεπηγότος περὶ τοὺς ὀδόντας οὕτως ἔθηκε τὴν λέξιν, ἀφρώδη πέλανον εἰπών.* Confer etiam Scholiastam Aeschyli Persss. 204. *Küst.* 4. *φησί*] *φησίν* Med. 6. *σ. ἀφρὸν δηλοῖ* mendose *V. 7. *ὅπερ — στόματος* om. *V. *ἐπὶ*] *ἀπὸ* Harpocr. Pal. 8. *παιπάλης*] *πολῆς* Phot. ubi mox om. *λεπτοτέρου.* 9. *ὡς αὐτός φησι, καρποὶ — θεοῖς ἀπαρχαί τινες*] Locus hic turbatus est et corruptus, quem sic scribendum esse putem: *εἰσὶ γὰρ καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι, θεοῖς ἀπαρχαί τινες· ὡς φησι Διονύσιος ὁ Θρᾷξ.* Dionysii autem Thracis, grammatici celebris, meminit Athenaeus lib. XI. p. 501. et alii. *Küst.* Locus conturbatus: nam *καρποὶ μ. δ.* verba sunt Platonis de Legg. VI. p. 875. C. ubi praecedunt *πέλανοι δὲ καὶ μέλιτι κ. δ.* Nec dubitandum videtur, quin cum interprete Dionysius Thrax sit intelligendus. *Hemst.* *ὡς αὐτός φησι* (h. e. quae Plato deinceps ipse explicat) om. Photius, qui statim *Διονύσιος Θράξ.* Itaque Küstero frustra repugnat Ruhnkenius in Timaeum p. 211. „Mirum ni Suidas h. v. Boëthi vel alterius lexicon Platonicum compilarit: *Πέλανοι. πέμματα ἐκ π. τ. ἀ. λ. ε. Φ. ἐ. ὡς αὐτός φησι·* (intellige Platonem) *καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι. Διονύσιος Θρᾳξὶ· θεοῖς ἀ. τ.* Sic si glossam capias, poteris carere Küsteri coniecturis, quibus frustra quoque Dionysium Comicum, ab Athenaeo saepe laudatum, in Dionysium Thracem grammaticum commutavit. Mutila verba *θεοῖς ἀ. τ.* Comici sint an Glossographi vix discernas." 10. *δευμένοι* *V. 13. *πεπηγός*] *περιπεπηγός* A. Phot. Deinde *ἐξηραμένον* Med. *δάκρυον*] Vid. Heliodorus Stobaei C. 6. p. 540, 20. ed. Gesn. *Gaisf.* 14. *κόμμι*] *κόμμα* A. V. Novissima *ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθός* (om. *ὀβολός*) Hesychius rettulit ad v. *Πεδανός.* 16. *Πελαργᾶν. τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγ.*] Idem tradit Laertius in Pythagora, segm. 20. unde Suidas. *Küst.* Ita sane legitur apud Diogen. Laertium, sed corrupte pro *παιδαρτᾶν*, quod a Pythagoreis usurpatum esse pro *νουθετεῖν* docet Iamblich. in Vit. Pythag. §. 197. vel potius, quod ego ubique restituendum duco, *πεδαρτᾶν. Hemst.* 17. *Αἰλιανός. πελαργῶν παῖδες*] *πελαργῶν παῖδες· Αἰλιανός* A. qui mox *ἀετῶν παῖδες* pro *τῶν ἀετῶν.* Non dissimilis est Aeliani locus N. A. VII, 47. de quo vid. Valcken. in Theocriti Adon. p. 401. Deest gl. V. *Gaisf.* Ac potest in suspicionem adduci, cum nihil nisi repetitio sit gl. *Ἀετιδεῖς.* Saltem cum *V. abieci, quae post *Ἀριστοφάνης* erant inculcata: *Πελαργός. ζήτει ἐν τῷ Ἀντιπελαργεῖν.* Item Gaisfordus post *ἀντιπελαργεῖν* delevit, *πελαργὸς κυρίως, διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα καὶ λευκά. πελὸν γὰρ* [*τὸ* add. Zon.] *μέλαν· καὶ ἀργὸν τὸ λευκόν,* cum A. B. V. E. Habet Zonaras p. 1528.

Πέκος. Vellus, pellis. *Πέκτειν.* Pectere, pecudes tondere. Aristophanes: *Cum tempus est vernam ovium lanam tondere. Πεκτῆρες.* Qui pellem tondent. *Πεκτούμενον.* Vulsum, pexum. Aristophanes: *Efficiam ut probe depexus popularium opem implores. Πελαγιζούσαις.* In alto mari navigantibus. *Accidit autem ut pleraeque naves, quae in alto mari erant, submergerentur. Πελαγιῶτις λίμνη. Πελάζει.* Propinquat, accedit. *Πέλανος.* Quaedam placentae conficiuntur diis ex frumento, quod ex area sumptum est. Didymus vero ait sic proprie vocari placentam ex polline factam, ex quo placentae confici solent; vel quod forma sit dilatatus; vel quod sit albus; vel, quod sit *φανός*, i. e. candidus. Euripides vero in *Oreste* peculiariter dixit: *Absterge vero a misero ore grumum spumantem.* ubi spissatam oris spumam significat. *Πέλανοι.* Placentae ex polline vel tenuissima farina confectae, et sacrificiorum usui accommodatae. sunt enim fruges melle mixtae, quae primitiarum loco diis offeruntur: ut ait Dionysius Thrax. *πέλανος* etiam dicitur spuma circa os concreta. item concreta et siccata lacrima arborum vel plantarum: velut tus et gummi. item obolus, qui vati pro mercede datur. *Πελαργᾶν.* Sic Pythagoras vocabat admonitionem. *Πελαργιδεῖς.* Aelianus dicit ciconiarum pullos: quemadmodum *ἀετιδεῖς*

Πελαργικοὶ νόμοι. διὰ τὸ ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πέλας. πλησίον, γείτων. Πλὴν πρόνοιαν ἀεὶ ἐποίουν Ῥωμαῖοι, μήποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπι-
72 βάλλειν τοῖς πέλας, μηδ' ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων.

Πελασγοί. ἔθνος.

Πελάτης. ὁ ἀντιστρέφων καὶ ὑπηρετῶν. Συναγανακτῶν τοῖς πελάταις κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν. — Ὑπηρέτην τε καὶ θεράποντα ἢ πελάτην στρατιώτην τῶν ἐκ καταλόγου ἐκώλυσε παρεῖναί τινι. Καὶ αὖθις· Καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει τε καὶ ᾄδει.

Πέλεθρα. πλέθρα. ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον, σταδίου ἕκτον.

Πελεκᾶντι. δοτική. μήποτε βαρυτόνως προενεκτέον, ὡς ἀλίβας. πελεκὰν μέντοι πελεκᾶνος, κοινῶς· πελεκᾶς δὲ πελεκᾶντος, Ἀττικῶς. καὶ πελεκᾶς, πελεκᾶ, Δωρικῶς.

Πέλεκυς, πελέκεως. τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

Καὶ ἐστελεωμένος οὗτος
ἐμβριθὴς τέχνας ὁ πρύτανις πέλεκυς.

πέλεκυς, πελέκυος δέ.

Πελεκῶ, πελεκήσω, ξύλα. πελεκίζω δὲ τὸ μετὰ τῆς σπάθης κόπτω.

Πέλει. γίνεται, ἐστί.

Πελειάδες. περιστεραί. καὶ πέλειαν, περιστεράν.

Λειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρεύουσι πέλειαι·
ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

φησὶν ἀετός.

Πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας πεφόβημαι.

ἐπεὶ περιδεές ἐστι τὸ ζῷον. περιφραστικῶς, ὡς ἡ πέλεια.

Πέλλη, Πέλλης. ὄνομα τόπου.

Πελλήνη. πόλις. Καὶ Πελληναῖος χιτών, ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ Πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. Ἀριστοφάνης·

[Μῶν] εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοῇ;

ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἡραίοις ἆθλον ἐτίθετο χλαῖνα.

---

1. *Πελαργικοὶ νόμοι.* διὰ τὸ ἀντεκτρ.] Aristoph. Av. 1353. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος Παλαιὸς ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν· Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων, Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν. Vide ibi Scholiastam. *Küst.* Adde v. Ἀντιπελαργεῖν. Om. διὰ τὸ Photius; τὸ ἀντιτρέφειν Hesychius. 3. *Πλὴν πρόνοιαν ἀεὶ ἐπ.*] Fragmentum hoc Polybio tribuunt Fulv. Ursinus, Casaubonus et Valesius: quod auctius legitur supra v. Ἐμβαίνειν. *Küst.* Corrige *πρόνοιαν ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι τοῦ μήτ.* 4. *ἐπιβάλλειν*] *ἐπιβάλλειν* A. V. E. Med. 7. *ἐθνικόν*] *ἔθνος* A. 8. *ἀντιστρέφων*] Est vox suspecta, de qua amplius cogitandum esse censeo. *Küst.* Photius *ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπ.* Timaeus p. 212. *ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν*: ex quo Suidam emendandum esse docuit Ruhnkenius. Perversam tamen scripturam exhibet Schol. Platon. p. 327. *Συναγανακτῶν*] *καὶ ἀγανακτῶν* V. 11. *τὸν ἐκ τοῦ*] *τῶν ἐκ* A. V. *τῶν ἐκ τοῦ* B. E. 12. *Καὶ ἑαυτὸν πελ.*] Locus (si bene memini) de copiosiore quodam Aeliani fragmento decerptus. Post h. gl. Gaisfordus delevit, *Πελλαῖον ὄρος. καὶ Πελλαῖος, ὁ ἐκ Πέλλης* (*Πελαῖος ὁ ἐκ Πέλης* Med.) *πόλεως Μακεδονίας*, cum A. B. V. E. 14. *Πέλεθρα*] Od. ι'. 577. ubi v. Schol. Deinde *μέτρα* Photius. 15. *σταδίου ἕκτον*] Hinc emenda Hesychium, apud quem pessimo errore legitur *σταδίους ἑκατόν. Küst.* 16. *Πελεκάντι. δοτικῇ* Edd. Item mox *πελεκάντος*: ubi Med. neglexit *πελεκᾶς δέ. μήποτε βαρυτόνως προενεκτ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 883. *Küst.* 18. *πελεκᾶς δὲ*] *δὲ* om. V. E. Med. *καὶ πελεκᾶς* om. *V. Post *Δωρικῶς* Gaisfordus cum A. delevit, *ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου, τρυποῦν τὰ δένδρα, ἀφ' οὗ καὶ δενδροκολάπτης καλεῖται*, quae nescit Schol. Aristoph. Porro *τρυποῦν κτλ.* om. B. V. E. *τρυπᾶν* Med. 20. *ἐργαλεῖον*] *ὄργανον* E. cuius in marg. *ἐργαλεῖον.*

1. *Καὶ ἐστελεωμένος*] Leonidae Tar. IV, 5. Anthol. Pal. VI, 205. 3. *πέλεκυς*] *πελέκεως* V. ubi seqq. in marg. Contra *V. nihil nisi *πέλεκυς* omisit cum Med. 4. *Πελεκῶ*] Wesseling. in Diodor. XIX, 101. p. 397. Plutarch. Anton. p. 932. Hesych. v. *Πελεκάν. Toup.* MS. 9. *Δειλαί τε*] *Δειλαί τοι* A. B. V. cum Anthol. Pal. VI, 161. Antipatri Sidon. Ep. XCII. Mox *δειλῶσιν* A. 12. *Πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας πεφ.*] Sophocl. Ai. 140. *πελείας*] *πελειάδος* A. B. V. Ox. 13. *περιφραστικῶς δὲ*] *δὲ* omisi cum A. *V. 15. *Πέλλη, Πέλλης· ὄνομα πόλεως Θετταλικῆς*] *Πέλη Πέλης ὄνομα τόπου* A. B. V. E. 16. *Πελλήνη*] Vid. Schol. Aristoph. Lys. 995. ubi leg. *ἀντεποιοῦντο γὰρ αὐτῆς*, non *αὐτοῖς. Toup.* MS. 17. *παλαιὰ*] *παχέα* verisimiliter Iacobs. in Anthol. T. VIII. p. 152. *διάφοροι*] Vid. infra v. *Τοὺς Κόσα λόγους.* Pellene urbs Achaiae, alia Laconicae. *διάφοροι* verte, *praestantes. Reines. διαφέρουσαι* Schol. 18. *Ἀριστοφάνης*] Av. 1421. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. Confer etiam Hesychium v. *Πελλήνη. Küst. μῶν* om. A. V. E. Med. 20. *ἐν* om. *V. *Ἡραίοις*] *νικήσασι τὰ Ἑρμαῖα* Photius. Addit Schol. Aristoph. *οἱ δὲ ὅτι Ἑρμαῖα ἄγεται ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαΐας, καὶ τοῦτο ἐπαθλον τίθεται*: quem locum de Hermaeis agens confirmavit Ruhnken. in Tim. p. 216. *ἐτίθεντο χλαῖναν*] *ἐτίθετο χλαῖνα* A. B. V. E. Schol. Aristoph.

---

aquilarum sunt pulli. *Πελαργικοὶ νόμοι.* Ciconiarum leges: quae parentes vicissim alunt. sic Aristophanes. *Πέλας.* Iuxta, prope. *Romani vero provide semper cavebant, ne vicinos ipsi priores aggrederentur, neve eos iniusto bello lacessere viderentur. Πελασγοί.* Nomen gentis. *Πελάτης.* Operarius et minister. *Una cum clientibus, qui frequentes venerant, indignatus. — Et ministrum, famulum vel militem legionarium cuiquam adesse vetuit.* Et alibi: *Se illius clientem esse dicit et praedicat. Πέλεθρα.* Iugera. est autem mensura terrae, sextam partem stadii continens. *Πελεκάντι.* Dativus. sed vide ne pronunciandum sit cum acuto in penultima, ut *ἀλίβας. Πελεκάν, πελεκᾶνος*, communiter dicitur; at *πελεκᾶς, πελεκάντος*, Atticum est. et *πελεκᾶς, πελεκᾶ*, Doricum. *Πέλεκυς.* Securis. instrumentum fabrile. *Et manubriata haec securis, praecipuum artis instrumentum.* Et *πέλεκυς, υος. Πελεκῶ, πελεκήσω.* Ligna securi dolo. at *πελεκίζω*, securi ferio. *Πέλει.* Fit, existit. *Πελειάδες.* Columbae. et *πέλειαν*, columbam. *Timidaeque timidis insidiantur columbae; nos autem intrepidis delectamur viris.* aquila inquit. Et: *Metu terreor, ut fugacis columbae oculus.* animal enim istud valde timidum est. periphrastice vocatur ipsa columba. *Πέλλη.* Pella, urbis nomen. *Πελλήνη.* Pellene, urbs. Et Pellenaea tunica: quod dicitur de iis, qui vestes gerunt attritas. Pellenae vero praestantes conficiebantur laenae. Aristophanes: *Num recta Pellenam volare cogitas?* Pellenae enim in festo Iunonis laena victoribus praemium proponebatur.

Πελίας. ὄνομα κύριον. Καὶ Πελιάδης, ὄνομα κύριον.

Πελιδνόν. μέλαν. λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ. Καὶ Πελιδνωθεῖσα, ὠχριάσασα. Καὶ Πελιδνουμένη, ἀντὶ τοῦ μελαινομένη.

Πελιδνόν. τὸ μεταξὺ ὠχρότητος καὶ μελανίας· οἱονεὶ μολιβδοειδές. παρὰ Θουκυδίδῃ.

Πελλίς. ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι, σκάφη τις.

73 ||*Πελιοί.* μέλανες, ὠχροί.

Πελοπίδης. ὁ τοῦ Πέλοπος.

Πέλωρ. μέγα, τεράστιον.

Πελώρας. ὄνομα κύριον.

Πελώριος. μέγας. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὡς δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίναν
χάσμα φέρων χαλεπόν.

Καὶ Πελωριάς, ὄνομα τόπου.

Λῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωριάδος.

Πέλωρον. μέγα. Καὶ Πελώρου, μεγάλου τέρατος.

Πελτασταί. τοξόται, οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πέλται. λόγχαι, καὶ ἀσπίδια τετράγωνα. [καὶ Καταπέλται.]

Πέλτον. Θωρακικὸν ὅπλον, καὶ εἶδος ταρίχου, ἢ ἀσπὶς ἴτυν μὴ ἔχουσα.

Πέμματα. πλακούντια. Ἀρδιανός· Οἱ δὲ ξένια ἔφερον θύννους ἐν κριβάνοις ὠπτημένους καὶ πέμματα ὀλίγα καὶ βαλάνους φοινίκων.

Πέμπελος. γέρων. καὶ γραῦς. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην.

Πέμπειν. τὸ πομπεύειν. Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ·

---

1. ὄνομα κύριον et mox ὁμοίως (cum *V.) om. A. Hoc post *Πελιάδης* (*Πελιάδες* Med.) inculcatum omisi. Glossam ab interpretibus esse ditatam ostendit statim etiam *ὀνόματα κύρια* E. Med. 3. *λέγεται δὲ* | δὲ omisi cum *V. et Photio. *πελιδνὸν*] *πελιτνὸν* A. V. Id Photii et Eustathii in Il. *ί.* p. 735, 57. ope restituerat Albertius Misc. Critt. p. 284. *πελιγνὸν* B. Libri tamen Thucyd. II, 49. retinent *πελιδνόν*. Videndus potissimum Piersonus in Moer. p. 325. coll. Koenio in Gregor. p. 288. 4. *Πελιδνωθεῖσα*] Vid. v. Ὑποδράξ. *Toup. Hemst.* *ὠχριάσασα*] *ὠχρίασεν* A. *ὠχριῶσασα* B. E. Seqq. om. V. 5. *Πελιδνουμένη*] *πελιδνωμένη* perperam Gaisf. cum A. B. Mox *μελαινουμένη* A. 6. *Πελιδνόν. τὸ μεταξὺ ὠχρ.*] Ex Scholiasta Thucydidis in lib. II. c. 49. *Küst.* 7. *μολιβδόχρουν*] *μολυβδοειδὲς* A. *μολιβδοειδὲς* B. V. *μολιβοειδές* Schol. Thucyd. 8. *Πελλός. ἔνθα τυρὸν κατασκευάζουσι γάλα ἀμέλγοντες*] Alias *πέλλα*. Vide Hesychium. *Küst.* Vel ordo litterarum monet scribendum *Πελλίς*. Idem *Πέλλα* et *Πελλίς*: de quo Athenaeus XI, 13. Hesych. Schol. Theocrit. I, 26. alii quam plurimi. Phoenix Colophonius apud Athenaeum XI, 13. p. 495. *Θαλῆς γὰρ ὅστις ἀστέων ὀνήιστος, Καὶ τῶν τότ', ὡς λέγουσι, πολλὸν ἀνθρώπων Ἐὼν ἄριστος, ἐλαβε πελλίδα χρυσῆν.* Ita scribendus est iste locus. Vulgo legitur *πολλῶν*. Hesych. *Πολλὸν ἄριστος. κατὰ πολὺ κράτιστος. Toup.* II. p. 41. Dederunt *Πελλίς* A. V. *Πέλλης* Photius. Tum *ἀμέλγουσι* A. B. V. Phot. pro *κατασκευάζουσι*, *γάλα ἀμέλγοντες*. Utramque correctionem firmavit Lex. Seg. Photius deinde *σκάφην τινά*. Lex. Seg. *σκάφη τινά*. 9. *Πελιοί*] *Πελοί* V. Ante h. gl. Gaisf. delevit, *Πελόν. τὸ μέλαν χρῶμα*, cum A. B. V. E. 11. *Πέλωρ*] Iuppiter Athen. XIV. 640. Lycophron sophista Xerxem vocavit (*γλώτταις*) *πέλωρον ἄνδρα* Aristot. Rhet. III, 7. *Reines.* Apud Athenaeum iam editur *Διὶ Πέλωρι. τεράστιον*] *τέρας τι* Lex. Bachm. p. 336. et Schol. Il. *ά.* 410. Adde v. *Πελώρου*. Nihil mutat Photius aut Hesychius. Distinxi post *μέγα*. 13. *μέγας*] ὁ *μέγας* B. E. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Alcaei Messen. VIII, 3. Anthol. Pal. VI, 218. Unde reponendum *Τῷ δὲ λέοντι*. Cf. v. *Θοίνη*.

1. *Λῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς*] Theodoridae Ep. II, 4. Anthol. Pal. VI, 224. *δεῦρο* E. pro *δῶρον*. 2. *Πελώρου*] Il. *ἑ.* 741. 4. *Πελτασταί. τοξόται. τοξόται*] Interpretatio haec vocis *πελτασταὶ* dubia mihi videtur et suspecta; qua certiorem vide in lexicis vulgatis. Ceterum posterius *τοξόται* hic redundat: quo proinde expuncto locum hunc sic legerim: *Πελτασταί. τοξόται. ἢ οἱ τὰ ξυστὰ κατέχοντες*. Sic etiam habet Photius in Lexico inedito. *Küst.* Fefellit virum doctissimum vox *τοξότης*. Est autem *τοξότης lictor*, sive *minister publicus*. Suidas: *Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπερέται.* Idem autem *πέλτη* et *ξυστόν*. Quod ex Suida et Hesychio notum. Euripides in Rheso v. 410. *Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα Ἐδρήξα πέλτην. Toup.* II. p. 42. Alterum *τοξόται* om. A. B. *V. Phot. *ἢ τοὺς* Phot. et Lex. Bachm. p. 336. *οἱ τοξόται οἱ τοὺς ξ. ἔ.* Zoñ. p. 1527. 6. *λόγχαι*] *καὶ καταπέλται* A. Vulg. habet Photius cum Lex. Seg. Sed errorem istum librarii minime vanum aut fortuitum esse demonstrat V. sub finem ignorans *καὶ Καταπέλται*. Quamobrem notavi: quae cum marginibus oberrarent, liber A. traduxit alienam in sedem. 7. *Καταπέλται*] Cave putes vocem hanc esse interpretationem *τοῦ πέλται*: sed interpretandum *Catapulta*. *Küst.* Vide v. *Καταπέλτης*. 8. *Θωρακικόν*] Scribe *Θρᾴκιον*, ut habet Hesychius. *Küst.* Cf. Dionysii A. R. II, 70. *καὶ εἶδος ταρίχου*] Vide Athen. lib. III. p. 121. *Küst.* 9. *ἢ ἀσπὶς ἴτυν*] Vid. Schol. Platon. p. 230. Duker. in Schol. Thucyd. p. 627. *Gaisf.* Solent his grammatici peltam describere, velut Schol. Eurip. Alc. 516. 10. *Ἀρδιανός*] De Rebus Ind. p. 562. *Küst.* C. 28. Vide superiorem gl. *Κρίβανον*, unde petendum *κριβάνοισιν ὀπτούς*. 11. *ὠπτημένους*] *ὠπτημένα* E. B. Supra *θυννοὺς* edd. vulgg. *θυννοὺς* *V. 12. *φοινίκων*] *τῶν φοιν.* Arrianus. 13. *Πέμπελος*] Vide infra v. *Τυμβογέρων*. *Küst.* Vid. Alb. in Hesychium. *πέμπεσθαι*] *ἐγγὺς εἶναι τοῦ πέμπεσθαι* Etym. M. p. 660. 15. *Μένανδρος*] P. 165.

Πελίας. Nomen proprium. item Peliades. *Πελιδνόν.* Lividum. id *πελιτνὸν* apud Thucydidem scribitur. Et *Πελιδνωθεῖσα*, pallens. Et *Πελιδνουμένη*, livescens. *Πελιδνόν.* Color inter pallorem et nigrorem medius: qualis est color plumbi. extat apud Thucydidem. *Πελλίς.* Vas pastorale, in quo caseum conficiunt. *Πελιοί.* Nigri, pallidi. *Πελοπίδης.* Pelopis filius. *Πέλωρ.* Ingens monstrum. *Πελώρας.* Nomen proprium. *Πελώριος.* Ingens. In Epigrammate: *Huic vero ingens leo obviam venit, terribili oris rictu, tanquam praedam devoraturus.* Et Pelorias, nomen loci. *Donum autem sum ex sacra Peloriade.* *Πέλωρον.* Ingens. Et *Πελώρου*, ingentis monstri. *Πελτασταί.* Sic lictores dicti, qui hastas tenent. *Πέλται.* Hastae. item parva scuta quadrata. [Et *Καταπέλται.*] *Πέλτον.* Scutum Thracicum. item salsamenti genus. vel clipeus, margine nullo munitus. *Πέμματα.* Placentae. Arrianus: *Illi vero hospitibus munera ferebant, thynnos in clibanis assatos, exiguas placentas, palmarum glandes.* *Πέμπελος.* Capularis senex, vel vetula. quasi qui ad Orcum mittantur. *Πέμπειν.* Deducere. Menander *Hypobolimaeo* sive *Rustico*:

Μικρὰ Παναθήναι' ἐπεὶ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε,
Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος.

Καὶ Πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες, παρὰ Θουκυδίδῃ. [Καὶ Πέμποναι, αἰτιατικῇ.]

Πέμπτῃ φθίνοντος. ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. Μένανδρος Χαλκίδι.

Πέμψιν. ἀποστολήν.

Πενέσται. οἱ παρὰ Θεσσαλῶν μὴ γόνῳ δοῦλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ Αἵμονος ἐν Ἄρνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῶν δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς, φιληδούντων ἐπὶ τῇ χώρᾳ. παρέδοσαν δὲ αὐτοὺς ἐφ' ὅρκῳ, ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν τι ἐργαζόμενοι μήτε ἐκβῆναι ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι Μενέσται καλούμενοι, ὕστερον Πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος. οὓς ἐν Λακεδαίμονι καλοῦσιν Εἵλωτας, τούτους Θετταλοὶ Πενέστας λέγουσι. χρῶνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Θετταλοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσι.

Πενέσται. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Πενέσται δὲ παὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτες. οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλικάς.

Τοῖς Πενέσταισι ξυνών.
οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πενθερά. τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ. καὶ Πενθερός, ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησι·

Καί σ' ὦ γεραιὲ τήν τε παῖδα μὴ δοὺς ἐμοὶ
γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός.

---

1. *Μικρὰ Παναθ.*] Fragmentum hoc Menandri corruptum est, quod sic emendandum et numeris suis restituendum esse optime me monuit Bentleius: *Μικρὰ Παναθήναι' ἐπειδὴ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος.* Küst. *Παναθήναια* Edd. *πέμποντες ἐμοσχίων*] *πέμποντας ἐμοσχίων* A. B. V. E. *πέμποντά σε* M. Photius. *πέμποντες ἐμοσχίων* Med. Tum *μηρ* A. pro *μήτηρ*. 5. *Θουκυδίδῃ*] VI, 56. ubi v. Duk. Quae sub finem glossae notavimus ignorat *V.

7. *Πέμπτῃ φθ.*] Deest gl. A. tuetur Photius. Is *Πέμπτῃ* cum Med. 8. *Μένανδρος Χαλκίδι*] *Μενάνδρου χαλκιδ* V. Assentior iis qui *Χαλκείοις* reponunt, quos Meinekius in Menandr. p. 177. non idonea causa improbavit. 10. *Πενέσται*] Confer omnino Athenaeum lib. VI. p. 264. et Eustathium in Il. ν. p. 954. qui ea, quae de Penestis ibi tradit, ad verbum ex Athenaeo descripsit. Küst. *παρὰ Θεσσαλῶν*] Lego [cum Photio] *παρὰ Θεσσαλοῖς*: uti et paulo post *παρ' αὐτοῖς*, pro *αὐτῶν*. Port. Haec Küsterus ut sua repetiit. 11. *ἀπὸ*] *ὑπὸ* B. V. E. Med. Phot. MS. *ὑπὸ* ante *Αἵμονος* om. A. *ἐν Ἄρνῃ*] *γρ. ἐν Αἰγίνῃ* A. marg., V. (ap. Gaisf. inter litteras) cum Photio. 12. *αὐτῶν*] *αὐτῷ* Phot. 13. *καὶ φιληδ.*] *καὶ* delevi cum V. E. Med. Phot. Tum *φιλιδ.* V. *ἐπὶ* om. Phot. 14. *ἐπ' ὅρκῳ* *V. 15. *παθεῖν*] *παθεῖν τι* A. B. V. E. Med. Phot. *ἐκβῆναι*] Photius in Lexico inedito habet *ἐκβληθῆναι*: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Küst.

1. *οὓς ἐν Λακεδ.*] Haec et seqq. absunt a Photio. Cf. Ruhnk. in Tim. p. 212. 2. *τούτους*] *τούτους δὲ* V. 3. *κέχρηνται*] *χρῶνται* scripsi cum A. *χρῆνται* B. Cum seqq. om. V. 6. *Πενέσται. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστ.*] Ex Harpocratione. Küst. Deest V. silente Gron. *Πενέσται* om. Med. Demosthenis locus est p. 687. 7. *οἱ*] *οἵπερ* Harpocr. 8. *τούτους*] *αὐτοὺς* A. Photius. *τοὺς* B. E pr. 9. *φησιν*] Staphylus, quod docet Harpocr. *Θετταλικούς*] Scribe *Θετταλοικέτας*, ut recte habet Harpocratio. Huc pulchre faciunt verba illa Athenaei loco ante laudato: *Φιλοχράτης δ' ἐν δευτέρῳ Θετταλικῶν καλεῖσθαί φησι τοὺς Πενέστας καὶ Θετταλοικέτας.* Küst. *Θετταλικάς* A. Phot. Harp. Pal. et Paris. *Θετταλικέτας* ed. Bekk. Apparet restituendum esse *Θετταλίκτας*, Dorica ratione formatum ut *δεικηλίκτας* et alia plurima, quorum rationem explicavit Valckenarius Ep. ad Roev. p. 66. sqq. Hoc igitur lexicographis commendamus, item *θετταλίζω* Parthen. 24. 11. *οὕτως Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1264. sed ubi sic legitur: *Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τῶν Θετταλῶν Αὐτὸς Πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.* Küst. Seq. glossam *Πενεστρίνη. πύλης ὄνομα*, om. A. B. V. E. Praebet Zon. p. 1532. 12. *Πενθερά*] Hesychius: *Πενθερός. τῷ νυμφίῳ ὁ τῆς κόρης πατήρ· καὶ Πενθερά, ἡ μήτηρ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γαμβροῦ.* 14. *ὁ γοῦν Ἀλκμαίων κτλ.* repetit *V. in gl. *Πενία* post *ἐνήθλει*. Fragmentum ex Alcmaeone habet Matthiae p. 23. 16. *Καί σ', ὦ γεραιέ, τήν τε π.*] Ex brevi hoc et lacero fragmento colligi certo non potest, verum esse quod Suidas affirmat, Euripidem vocabulum *γαμβρός* (quod *generum* proprie significat) pro *socero* hic accepisse. Contra enim tragicus vocem illam sensu vulgari et communi adhibuit, si dicamus in versu priore pro, *καί σ'*, *ὦ γεραιέ*, scriptum fuisse, *καί μ'*, *ὦ γεραιέ*: mutatione utique levissima. Tunc enim sensus hic erit: *Et tu, o senex Phegeu, filia tua mihi data, generum me puta*, etc. Erat enim Alcmaeon Phegei gener, quippe qui filiam eius Alphesiboeam uxorem duxerat: ut testatur Pausanias in Arcadicis p. 492. Sed de vero loci huius sensu certius constare nobis posset, si extaret hodie fabula Euripidis Alcmaeon, ex qua fragmentum hoc depromptum esse nullus dubito. Küst. Idem in verso posteriore: „Si in versu praecedenti *σὲ* retinere placeat, scribendum hic puto *νομίζω*." *γεραιὲ*] *γηραιὲ* A. B. V. *γερεὲ* Phot. MS. *τήν τε παῖδα δοὺς ἐμοί*] Hic locus Euripidis manifesto corruptus est. Edit. Mediolan. [cum A. B. V. E.] *μὴ δοὺς ἐμοί*. Rescribo ex more atque indole Euripidea: *Σὺ δ', ὦ γεραιέ, παῖδα τὴν σὴν δοὺς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός. Tu vero, senex, qui filiam tuam mihi dedisti, Et socer et pater et servator meus existimaris.*

Cum Panathenaeorum minorum pompam per forum te, Moschio, ducentem vidit mater puellae in curru. Et *Πέμψαντες*, qui pompam duxerunt: apud Thucydidem. *Πέμπτῃ φθίνοντος.* Die vicesimo quinto mensis actiones contra adulteros instituere licebat. Menander *Chalceis.* *Πέμψιν.* Missionem. *Πενέσται.* Penestae, apud Thessalos non natura servi, sed oriundi a Boeotis, qui Arnae ab Haemone victi fuerant, nec servitutem illorum fugerant, sed ibi permanserunt ad tertiam usque generationem, quod regione illa delectabantur. tum se tradiderunt, interposito iureiurando, ne opus facientes male tractarentur, neve ex illa regione excederent. iam a mancando *Μενέσται*, postea corrupta littera *Πενέσται* dicti sunt quos Lacedaemonii vocant Helotas, hos Thessali Penestas dicunt. hoc autem nomine et Thessali et Lacedaemonii appellarunt eos, qui victi fuissent in bello, et victoribus servirent. *Πενέσται.* Demosthenes in oratione contra Aristocratem. Penestae apud Thessalos vocantur, qui Helotes apud Lacedaemonios. non solum autem eos vocari dicit Penestas, sed etiam Thessalictas. Aristophanes: *Cum Penestis conversans.* *Πενθερά.* Sponsae mater. Et *Πενθερός*, socer. Euripides vero inusitate socerum *γαμβρὸν* vocavit. Alcmaeon enim *Phegeo* dicit: *Et te, o senex, cum filiam tuam mihi dederis,*

Καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλκάθῳ φησίν·

Ἄξιος δ' ἐμὸς
γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικίσας.

Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν. εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως·

Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν.

ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν.

Πενθηλός. ὄνομα κύριον.

Πένθος. Ὥστε πολὺν ὑπὲρ αὐτοῦ πόθον γενέσθαι καὶ πένθος ἱερόν, οἷον ἐν Λιβάνῳ τὸ ἐπ' Ἀδώνιδι καὶ Βύβλῳ.

Πενία. Διὰ τὰς ἀδίκους πάθας τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. [*Καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·*]

Οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν;

Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.

ὁ μὲν γὰρ Διονύσιος ἐξώλης τύραννος· ὁ δὲ Θρασύβουλος φιλόπολις καὶ παντὸς λόγου κρείττων. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ ὅμοια ὁμοιούντων. — Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

Πενία. Καὶ πένης οὐχ ὁ μηδὲν κεκτημένος, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐφιέμενος· καὶ πλούσιος οὐχ ὁ πολλὰ περιβεβλημένος, ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος.

Πενιχραλέον. εὐτελές, πενιχρόν.

Καὶ ψαιστῷ ὀλίγον δρᾶμα πενιχραλέον.

Πενταέτηρον. πέντε ἐτῶν.

Πένταθλος. Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἤσκητο γὰρ τὰ φυσικά, τὰ ἠθικά, τὰ μαθηματικά, καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου ἐστὶ καὶ τὸ Λόγος ἔργου σκιή.

Πεντακοσιομέδιμνον. τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἓν τέλος καὶ οἱ Πεντακοσιομέδιμνοι.

Euripides in Elect. 598. *Σὺ δ', ὦ γεραιέ, καίριος γὰρ ἦλυθες.* Ceterum de Euripidis Alcmaeone consulendus Bentleius in Epist. ad Millium p. 18. *Toup.* *Σὺ δ', ὦ γεραιέ, τήνδε παῖδα δοὺς ἐμοὶ* Porsonus, adiutus ab Valckenario. *μὴ δῶς* Phot. 17. *γαμβρὸν νόμιζε*] *γαμβρὸς νομίζη* A. V. Phot. *γαμβροὺς νομίζη* B. *καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός*] Locum hunc sic legerim et suppleverim: *Καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμοὶ Ἀεὶ ἔσῃ. Küst.* Mirifice.

1. *Ἀλκάθῳ*] *Ἀλκάστῳ* Photii MS. *Ἀκάστῳ* Elmsleius in Eurip. Heracl. 279. ed. sec. Vide Protesilai fr. 7. 2. *Ἄξιος*] Lege *ἀξίως. Küst.* Sic Photii editor. 3. *μοι*] *μὴ* B. E. Med. 9. *Πενθηλός*] *Πένθιλος* Menag. in Diog. Laert. I, 81. *Hemst.* 10. *πολὺ — πένθος*] *πολὺν — πόθον* A. V. *πολὺν* item B. E. 11. *καὶ πένθος ἱερόν, οἷον ἐν Λιβ.*] Eadem leguntur etiam supra v. *Ἄδωνις*: ubi vide quae notavimus. *Küst.* 12. *Βύβλῳ*] *Βίβλῳ* A. V. 13. *Διὰ τὰς*] Vid. *Πάθας.* Ex Aeliano. *Toup.* MS. In γ. *Ἐνήθλει* haec paulum diversa ratione proferuntur: *Καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τούτοις τῇ πενίᾳ ἐν.* 14. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 549. *Καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ* post *ἀδελφήν* coniecit A. E. Med. omisit *V. qui post *ἀδελφήν* habet *Ἀριστοφάνης πλούτῳ εἶπε.* Quamobrem verba fraudis suspecta notavi. Versus attulit etiam v. *Πτωχεία.* 15. *δήπου* om. A. B. V. Tum *φαμὲν εἶναι πενίαν* V. 17. *Ὑμεῖς γ' οἵπερ*] *εἶπερ* A. B. V. quod omisit, nisi Gronovius fallit, *V. Mox *φατ' εἶναι* E. Med.

3. *μὴ τὰ ὅμοια*] Hemsterhus. in Plut. p. 164. legit, *τὰ μὴ ὅμοια ὁμοιούντων*, qui et sic refingit Schol. Aristophanis. Sed minus recte. Scribendum enim *τὰ μὴ ὅμοια ὅμοιά φησιν.* Sic Schol. infra p. 168. *Toup.* MS. Hemsterhusii iudicium confirmavit V. cuius ex fide correxi scripturam editam *ὅμ. ποιούντων.* Quae sequuntur *Πενία δὲ κτλ.* a superioribus duxi segreganda. 6. *Καὶ πένης*] *Πένης* tacite subiecit Küsterus. Neque vero locum ut nunc extat sanum esse putamus, sed aliquo vinculo quondam cum praegressis cohaesisse. 8. *περιβεβλημένος*] *παραβεβλημένος* V. 10. *Καὶ ψαιστῷ ὀλίγον δρ.*] Scribe, *Καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον.* Sic enim recte legitur Anthol. VI, 7. p. 555. [Pal. VI, 190.] Vide etiam infra v. *Ψαιστά. Küst.* Gaetulici Ep. III, 6. 11. *Πενταέτηρον*] Il. β'. 403. et in aliis locis Hom. 12. *Πένταθλος. ὁ Δημόκριτος*] Haec leguntur apud Laertium in Democrito, segm. 37. unde ea Suidas sumpsit. *Küst.* *ὁ* omisi cum A. Deinde *αὐδηρίτης* Med. 13. *τὰ μαθηματικά*] *τὰ* om. A. V. E. 15. *τούτου ἐστὶ* et seqq. om. A. *Λόγος ἔργου σκιή*] Sic recte habet Laertius loco laudato. At in prioribus editt. Suidae [et B. E.] pessime legitur *λόγος Ἑρμοῦ αἰκίη*: quod Wolfius et Portus bona fide verterunt, *Sermo Mercurii flagellum.* Turpissimi nempe mendi nullam habuerunt suspicionem: unde mirum non est eos a vero huius loci sensu quam longissime aberrasse. Ceterum mendum hoc Suidae etiam ante nos recte notarunt, et ita ut diximus corrigendum esse monuerunt Aegidius Menagius in Laertium in Democrito et Bentleius in Dissertatione de Phalaridis Epist. p. 191. *Küst.* Item Kühnius in Pollux. VIII, 106. *ἑρμοῦ παῖ ἓ* V. 16. *Πεντακοσιομέδιμνοι. τέσσ.*] Ex Harpocratione. Confer etiam supra vv. *Ἱππάς* et *Ἱππεῖς. Küst.* *Πεντακοσιομέδιμνον* restitui cum A. B. V. E. Edd. ante Küst. Phot. et Harpocrat. ed. *πεντακόσιον ἑδιμνον* Harpocr. Pal. Postrema sic leguntur in E. *ὁ Σόλων πάντων· ὧν ἓν ἦν καὶ τὸ πενταχοσιομέδιμνοι.* Pro ultima voce *πενταχόσιοι μέδιμνοι* V.

---

socerum existimo et patrem et servatorem meum. Et Protesilaus dicit: *Merito autem socer meus vocaris, qui filiam tuam in matrimonium mihi dederis.* Contra vero Sophocles in *Iphigenia* generum *πενθερὸν* dixit. Ulixes enim ad Clytaemnestram de Achille dicit: *Tu vero, quae maximos nacta es generos.* ubi *πενθερῶν* positum est pro *γαμβρῶν. Πενθηλός.* Nomen proprium. *Πένθος. Adeo ut ingens eius desiderium oboriretur et luctus sacer, qualis in Libano et urbe Byblo Adonidis gratia instituitur. Πενία. Propter calamitates iniuria hominum invectas cum paupertate conflictabatur.* [Et Aristophanes *Pluto*:] *Nonne paupertatem mendicitatis dicimus esse sororem? Vos sane, qui Dionysium Thrasybulo dicatis esse similem.* Dionysius enim fuit tyrannus crudelissimus; at Thrasybulus patriae amans et omni laude maior. hoc dicitur, siqui dissimilia inter se conferunt. *Paupertas vero sortita est sapientiam, quia pauperes multis artibus studere solent. Πενία. Pauper est non qui nihil possidet, sed qui multa concupiscit; et dives non qui multa possidet, sed qui paucis indiget. Πενιχραλέον.* Vile, tenue. *Et paucas placentas, vile munusculum. Πενταέτηρον.* Quinquennem. *Πένταθλος.* Quinquertio dictus est Democritus Abderites. callebat enim physica, ethica, mathematica, et disciplinas liberales; omniumque artium peritus erat. huius est etiam dictum illud: *Oratio umbra actionum. Πεντακοσιομέδιμνον.* Solon omnes Athenienses pro ratione census in IV. classes distribuit: quarum una erat eorum qui a quingentorum modium censu vocabantur.

Πένταχα. εἰς πέντε μέρη.

Πεντέκτενοι. περιπόρφυροι. διὰ τὸ ἐνυφάνθαι περὶ τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς.

Πεντέληθεν. ἀπὸ Πεντέλης πόλεως.

Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. τῇ ποδοκάκῃ. πέντε γὰρ ὀπὰς ἔχει, δι' ὧν οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἐμβάλλονται.

Πέντε τάλαντ' ἡ Χίων πόλις διὰ τὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.

τούτους ὡς ἀκρασίαν μαλακίας ἔχοντας σκώπτει Ἀριστοφάνης· καὶ διὰ μαλακίαν τῶν πρωκτῶν εὐρυτέρων ὄντων καὶ ἑτοίμων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν.

Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται. τὸ ε̄ ἄτρεπτον τηρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

Πεντετηρίς. πενταετηρίς.

Πενταφρῆς. ὄνομα κύριον.

Πεντηκόνταρχος. ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

Πεντηκοντούτης. πεντηκονταετὴς ἀνήρ. Πεντηκοντοῦτις δὲ θηλυκῶς, ἡ γυνή.

Πεντηκοστὴ καὶ Πεντηκοστεύεσθαι καὶ Πεντηκοστολόγοι. πεντηκοστὴ μὲν τὸ τέλος, ὃ τελοῦσι πεντηκοστολόγοι δὲ οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες· πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. ταῦτα δὲ ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

[*Πεντηκοστολόγιον.* Καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ πεντηκοστολογίου.]

Πεντώβολον ἡλιάσασθαι. νικήσαντα τοὺς Πελοποννησίους δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώβολον, ἀλλ' οὐ τριώβολον. Καὶ *Πεμπώβολον*, ὁμοίως. 76

Πεξάμενος. κτενίσας, ξάνας.

Πέος. τὸ σπήλαιον. καὶ πέος δὲ τὸ αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

---

1. *Πένταχα*] Il. μ. 87. 2. *Πεντέκτενοι*] Diserte Hesychius v. *Πεντεκτενῆ*: ἐνδύματα οἷον πριόνων ὀδοῦσιν ἐμφερῆ, πεποικιλμένα. 3. *περὶ*] παρὰ Photii ed. Mox *πεντεκτένος* A. Phot. MS. Vid. Photius in v. *Περίνησα*. Pollux VII, 52. *Gaisf.* Adde his, quae Schneiderus etiam apposuerat, Salmasium in Lampr. Alex. 41. *πορφυρᾶς* *V. 4. *Πεντέληθεν*] Sic Schol. Luciani Iov. Trag. 10. 5. *Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ*] Aristoph. Equ. 1046. *Δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.* Vide ibi Scholiastam. *Küst.* Aristot. Rhet. III, 10. recitat e Polyeucto in quendam apollecticum Speusippum dictum esse hoc: *τὸ μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἄγειν ὑπὸ τῆς τύχης ἐν πεντεσυρίγγῳ νόσῳ δεδεμένον. Reines.* Pressius haec elocutus est Photius, fusius autem Hesychius. 7. *ἐμβάλλονται*] *ἐμβάλλεται* E. *ἀνεβάλλετο* mendose Schol. Aristoph. 8. *Πέντε τάλαντ' ἡ Χίων π.*] Aristoph. Pac. 170. *Πέντε τάλαντ' ἡ πόλις ἡ Χίων Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* 11. *Ἀριστοφάνης*] Om. B. E. Schol. Ven. ἔχοντας subiicit *V. Reliqua misere sunt e duplici Scholio constipata. Mox πρωκτῶν om. E. 13. *Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται*] Aristoph. Nub. 772. *Ὅτε πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη. Küst. τὸ πέντε*] Lege, ne apice quidem mutato, *τὸ ε̄* i. e. littera ε, non numerus 5. *Porson. Tracts* p. 287. et Aristoph. p. 30. Emendationem perspicuam monstrabat Photius v. *Πεντέπηχυ*. De praecepto dixit Lobeckius in Phryn. p. 413. 16. *Πενταφρῆς*] Genes. XXXIX. ubi legitur *Πετεφρῆς. Küst. Πεντεφρίς* V. 17. *Πεντηκόνταρχος*] Id lemma duplici glossae praefixisse videtur Photius; sed priori *Πεντηκοστολόγος* est praescribendum. Statim Gaisf. delevit *ὃ πεντήκοντα ἄρχων*, *ἦ* cum A. B. V. Phot. et Harpocratione, cui debetur glossa. *ἦ* om. Med. 18. *ἐκαλ. δὲ καὶ πεντ.* Med. *πεντηκόντορος*] V. Pierson. in Moer. p. 308.

1. *ἀνήρ — γυνή* om. A. probabiliter. Mox *θηλυκὸν* V. pro *θηλυκῶς*, et *σκηνή* pro *ἡ γυνή* B. V. E. Med. 3. *Πεντηκοστὴ καὶ Πεντηκοστ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Adde Lex. Rhet. p. 297. 7. Demosthenis loci sunt pp. 568. 932. f. 8. *Δημοσθένους, καὶ Ὑπερίδους*] Sic ex Harpocratione rescripsi. In prioribus enim editt. male legitur *Δημοσθένης* et *Ὑπερίδης*. Confer Meursium Lect. Attic. lib. V. c. 28. *Küst.* Debebat saltem *Ὑπερίδου*. Sed Harpocrationi melius convenerit *Ὑπερίδης*, quod silentibus licet criticis revocavi cum Photio. 10. *Πεντηκοστολόγιον*] Gl. A. V. omissam notavi. 12. *Πεντάβολον*] *Πεντώβολον* A. V. bis: quod reponi iusserat Küsterus, monens etiam locum quempiam Aristophanis spectari. Glossam ex Aristoph. Equ. 795. et Schol. sumptam esse monuit Toupius. 15. *Πεμπώβολον*] Od. γ'. 460. Adde Schol. Il. ά. 463. 16. *ξάνας*] *ξένας* B. E. 17. *Πέος*] Immo *σπέος. Küst.* Haec manum hominis studiosi redolent. *πέος δὲ*] *καὶ πέος δὲ* scripsi cum A. E. *V. 18. *Νεφέλαις*] V. 733. *Νεφέλαις οὐδέν γε* om. A. Saltem *οὐδέν γε* in principio versus omisi cum B. V. Mox *ἔχοντα* post *πέος* addunt A. B. V.

Πένταχα. In quinque partes. *Πεντέκτενοι.* Vestes purpureo limbo ornatae: sic dictae, quod extimis illarum oris quini purpurei pectines intexi solebant. *Πεντέληθεν.* Ex urbe Pentele. *Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.* Nervo quinque foraminibus apto: quibus et pedes et manus et collum inseruntur. *Πέντε τάλαντ' ἡ X. Urbs Chiorum culi tui ergo quinque talentis multabitur.* Chios enim Aristophanes perstringit, ut homines incontinentes, et impudicos, et propter impudicitiam culos latiores habentes, et ad cacandum paratos. *Πεντετάλαντος δίκη διαγ. Quinque talentorum dica expuncta est.* Littera ε̄ ab Atticis servatur in compositione. *Πεντετηρίς.* Quinquennium. *Πενταφρῆς.* Nomen proprium. *Πεντηκόνταρχος.* Quinquaginta militum praefectus. *Πεντηκόντορος* autem dicebatur navis, quae a L. remigibus agebatur. *Πεντηκοντούτης.* Quinquagenarius vir. *Πεντηκοντοῦτις* vero, genere feminino, mulier quinquagenaria. *Πεντηκοστὴ* et *πεντηκοστεύεσθαι* et *πεντηκοστολόγοι. Πεντηκοστὴ* sive Quinquagesima est vectigal quoddam sic dictum. *πεντηκοστολόγοι* vero, qui vectigal illud colligunt. et *πεντηκοστεύεσθαι*, quinquagesimam exigere. haec extant in orationibus Demosthenis contra Midiam et adversus Lacriti exceptionem; item in oratione Hyperidis de Eubuli largitionibus. [*Πεντηκοστολόγιον. Eumque prehensum recta ad locum duxit, ubi quinquagesima pendebatur.*] *Πεντώβολον ἡλιάσ. Pentobolum in Heliaea mereri.* Victis Peloponnesiis eum ius dicturum usque ad Arcadiam, accepta quinque obolorum mercede, non vero trium. Et *Πεμπώβολον*, idem. *Πεξάμενος.* Qui pexuit, qui carminavit. *Πέος.* Spelunca. item penis. Aristophanes *Nubibus: Nihil praeter penem in dextra.*

Καὶ αὖθις·

Ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

Καὶ αὖθις·

Πότερον ὥς ἀνὴρ τρέφῃ;

ποῦ δὲ τὸ πέος;

Καὶ αὖθις·

Τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακε;

Πεπαρήθιος. ἀπὸ τόπου.

Πεπάρηθος. νῆσος, οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

Πεπαρμένον. πεπερονημένον, καθηλωμένον, τετρυπημένον.

Πεπαρφωνήκασιν. ἠμαρτήκασι.

Πέπατο. ἐκέκτητο. πῶ γὰρ τὸ κτῶμαι. καὶ πολυπάμων, ὁ πολλὰ κεκτημένος. ἐν Ἐπιγράμματι·

Πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο
κληρίον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίᾳ.

Πεπαίνει. πραΰνει.

Πεπελτωμένα. πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένου πλακοῦντος. ἀντὶ τοῦ ποιηθέντος.

Τοὺν τετράδι πεπεμμένον.

ἐπειδὴ τῶν ἑορτῶν ἔξω ἱεραί τινες ἡμέραι ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς τισιν· οἷον νουμηνία, καὶ ἑβδόμη Ἀπόλλωνι· τετάρτη Ἑρμῇ· ὀγδόη Θησεῖ.

Πέπειρον. ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου. γραῦς φησι παρὰ Ἀριστοφάνει·

Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔνεστιν· ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις.

---

2. *Ὅπως ἂν οἰκουρ.*] Aristoph. Acharn. 1059. 3. *Καὶ αὖθις — πέος* om. A. 4. *Πότερον ὥς ἀνὴρ τρ.*] Aristoph. Thesmoph. 147. sq. 7. *Τίς τῶν Ὀδομ.*] *τῶν* om. A. B. *V. E. Med. repugnante v. Ἀποτεθρίακεν* et Aristoph. Acharn. 157. Post h. gl. *Πεπάλαχθε. κληρώθητε. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος*, omissa sunt cum A. B. V. E. Vid. Schol. Il. ή. 171. cuius admonuit Küsterus. 8. *Πεπαρήθιος ἀ. τ.*] Sic A. B. V. Vulgo *καὶ Πεπαροίθιος ἐξ αὐτῆς* post gl. seq. 9. *Πεπάρηθος*] Sic A. *V. cum Harpocr. et Phot. Vulgo Πεπάροιθος. Mendi Küsterus admonuit. Continuo cum A. V. delevi: Πεπαρθενεῦσθαι. διατετμῆσθαι τῇ μίξει.* Ubi Küsterus: „Immo *διαπεπαρθενεῦσθαι.* Vide supra vv. *Διαπεπαρθενεῦσθαι* et *Διακεκορῆσθαι*, et quae ibi notavimus." 10. *Πεπαρμένον. πεπερ.*] Nota haec referenda est ad locum illum Homericum Il. *ά.* 245. 246. *Ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ, Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον.* Scholiasta: *Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον. χρυσοῦς ἥλους ἔχον, καὶ διαπεπερονημένων αὐτῶν ἠσφαλισμένον.* Ultima sic emendanda sunt, *καὶ διαπεπερονημένον. ἀντὶ τοῦ ἠσφαλισμένον.* Obiter hic etiam emendo Hesychium, apud quem in serie sua sic legitur: *Πέπαρμαι. δι' ὅλου κατέχομαι, πεπερόνημαι, καθήλωμαι.* Dupliciter hic peccatum est. Primum enim pro *δι' ὅλου* scribi debet *διὰ ὅλου*, i. e. *clavo*: et deinde nota distinctionis post *κατέχομαι* tollenda est, et quae sequuntur cum praecedentibus coniungenda. Sunt enim interpretatio vocis *πέπαρμαι*, ut ex sensu et serie litterarum manifestum fit. *Küst.* 14. *πολυπάμμων*] *πολυπάμων* B. V. E. Med. Monuerat Valcken. Animadv. in Ammon. p. 190. Litteram duplicant omnes in v. *Πολυπάμμονος.*

1. *Πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κλ.*] Diodori Zonae Ep. II, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 98. 2. *γεωλοφίῃ* scribendum cum v. *Γεώλοφον.* 3. *Πεπαίνει*] Deest gl. A. 4. *Πεπελτωμένα*] Portus suspicabatur scribendum esse *πεπελλωμένα*, a *πελλός, niger, lividus*: quam coniecturam non puto omnino spernendam esse. *Πεπελτωμένα* enim haud sane mihi placet: utpote quod corruptum esse existimo. *Küst.* Servanda omnino vox *Πεπελτωμένα*, quam Suidas descripsit ex cod. aliquo LXX. interpretum Iosuae IX, 5. ubi cod. Vat. habet *καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα*, sed cod. Oxon. *καταπεπελτωμένα.* Id Suidas divisim legit *κατὰ πεπελτωμένα*, atque adeo vocem *πεπελτωμένα* exposuit *πεπιναρωμένα.* Significant autem *σανδάλια πεπελτωμένα* vel potius *καταπεπελτωμένα, calceamenta sordida, pannis* sive *pittaciis consuta.* Eadem opera emendandus Hesychius, qui *Καταπεπολτωμένα, καταπεπινακωμένα.* Lege *καταπεπελτωμένα, καταπεπιναρωμένα. Bos.* Animadv. ad Scr. Gr. p. 177. Hinc emendandus Hesych. *Καταπεπολτωμένα, πεπινακωμένα.* Sumptum vero ex Graecis interpp. Ios. IX, 5. Nam quod ibi legitur *σανδάλια παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα* scriptum est in Ox. cod. *καταπεπελτωμένα. Hemst.* Cum duumviris eruditissimis sic consentit *Toupius* II. p. 47. ut tamen in iudicio de scriptura Suidae discesserit. „Scribendum (inquit) sine dubio, *Πεπελματωμένα. πεπιναρωμένα.* — Huc referendus Hesychius: *Καταπεπολτωμένα. καταπεπινακωμένα.* Utraque vox corrupta est. Scribendum, *Καταπεπελματωμένα. καταπεπιναρωμένα.* Fluit autem verbum a *πέλμα*, quod calcei *solea* est. Hinc *Κατάπελμος*, ut *κατάδενδρος, κατάφυτος*, atque alia eiusdem notae vocabula. Est autem *σανδάλιον κατάπελμον*, sive *καταπεπελματωμένον, sandalium probe soleatum, quod plures soleas suppactas habet.* Recte autem ille, *παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα.* Nam calcei usu detriti iterum atque iterum consarcinari et suppingi solent: quod pauperculorum et hominum sordidiorum est. Quo fit, ut *πεπιναρωμένα* vocent grammatici. Hinc etiam *calceus μονόπελμος, qui unam tantum soleam habet.*" Omisimus reliquam disputationis partem, qua *μονόπελμος* et *βαθύπελμος* explicantur. Sed parum congruit glossa cum interpretatione *πεπιναρωμένα.* Malim igitur suspicari *Πεπελιωμένα.* Nihil mutat Photius. 7. *Τοὺν τετράδι πεπεμμένον*] Aristoph. Plut. 1127. *Οἱ μοι πλακοῦντος τοὺν τετράδι πεπεμμένου.* Vide ibi veterem enarratorem, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* Seqq. om. A. *Τοῦ ἐν* *V. 8. *ἔξω τῶν ἑορτῶν ἡμέραι τινὲς*] *τῶν ἑορτῶν ἔξω ἱεραί τινες ἡμέραι* V. quem commendat Hemsterhusius, partim iuvat etiam v. *Πέττουσα.* Ceterum quod *ἡμέραι* sic expressit *σσ* Gronovius, id *ἥλιοι* videtur declarare. 10. *Ἀπόλλωνι*] *Ἀπόλλωνος* B. E. V. Med. 13. *γραῦς φησι παρ' Ἀριστοφάνει*] *Ἀριστοφάνης* A. Versus sunt Eccles. 923—26. (890.) 15. *ταῖσι*] *ταῖς* A. B. E. Med. *τοῖς* B. Mox *οὐδὲ — φίλον* om. A. *οὐδέ τοι* B. V. Ox. *οὐδέ τι* Med. Tum *μᾶλλον ἂν ἐθέλοι* Med. Post h. gl. *Πεπιασμένους. μεμιασμένους. Αἰλιανός· Φάγοι δ' ἂν τρίγλη καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ καὶ ἰχθύος· φιληδοῦσι δὲ μᾶλλον τοῖς πεπιασμένοις καὶ κακόσμοις*, omissa sunt cum A. B. V. E. In Aeliani N. A. II, 41. recte legi *μεμιασμένοις* monuit Küsterus.

Et iterum: *Ut penem sponsi percolat.* Et alibi: *Utrum virum agis? At ubi penis est?* Idem: *Quis Odomantum penem depilavit?* *Πεπαρήθιος.* Qui est ex insula Peparetho. *Πεπάρηθος.* Insula, non procul ab Eubora sita. *Πεπαρμένον.* Traiectum, clavis traiectum, perforatum. *Πεπαρφωνήκασιν.* Petulanter insultarunt. *Πέπατο.* Possederat. *πῶ* est enim possideo. Et *πολυπάμων*, qui multa possidet. In Epigrammate: *Possidebat enim exiguum hunc fundum in sterili isto colle.* *Πεπαίνει.* Mollit. *Πεπελτωμένα.* Sordida et consuta. *Πεπεμμένου πλακοῦντος.* Placentae confectae. *Placentae quarto die mensis pistae.* nam praeter dies festos alii quidam dies apud Athenienses diis sacri habebantur: ut novilunium et dies septimus Apollini; quartus Mercurio; octavus Theseo. *Πέπειρον.* Maturum. dicitur de fructu maturo. anus apud Aristophanem inquit: *Non enim puellis adolescentibus sapientia inest, sed feminis maturae iam aeta-*

οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ ἐγὼ τὸν φίλον.

Πεπιθημένος. πεπιθήσας, θαρρήσας. Καὶ Πεποιθώς, θαρρῶν.

Πεπίθοιμεν. πείσοιμεν.

Πεπιλημένη. συνεσφιγμένη. Ἰώσηπος· Μέλας, τὸ σῶμα ἰσχνός, τὴν σάρκα πεπιλημένος· ἀλλ' ἐνῴκει τις ἡρωικὴ ψυχὴ λεπτῷ σώματι.

Πεπλαδηκός. ὑγρανθέν, σεσηπός.

Πεπλασμένῳ. κακούργῳ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστίν, ἥτις ὑποπίπτουσα τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι τερηδόνος λόγον ἐπέχει· καὶ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ γίνεται καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Πεπληγώς. παρ' Ὁμήρῳ· ἀντὶ τοῦ πλήσσων τὸν παρακείμενον παριλήφε.

Πέπλον. περιβόλαιον, ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πέπλος. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ Θεῷ διὰ τετραετηρίδος· ἧς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐποίουν μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου. πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν διὰ τὸ ἐρεοῦν αὐτὸ εἶναι. ἐγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ Ἀθηνᾶ· ἦν δὲ τῶν Γιγάντων εἷς· ἢ ὅτι νικήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ἐνέγραψαν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ.

Πέπλος. περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσίν ἐστιν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.

Πεπνυμένος. συνετός.

Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας δεδεμένοι. Τοῖς Πέρσαις ὡς ἐπιτοπολὺ οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσί, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα, εἰ λυθείησαν.

Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας κατεσχημένοι.

---

5. *Πεπίθοιμεν*] Sic Hesychius: v. Il. *ά*. 100. 6. *Ἰώσηπος*] Lib. VII. de Bello Iud. p. 945. [VI, 1, 6.] ubi de milite quodam fortissimo et audacissimo, cui Sabinus nomen erat, verba fiunt. *Küst.* Ubi *μέλας μὲν γὰρ ἦν τὴν χρόαν, ἰσχνός.* 10. *κακούργῳ*] Malim *πανούργῳ*. 11. *Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστ.*] Confer Aelianum in Tact. c. 48. *Küst.* Deest gl. A. Vid. Bibl. Coislin. Montfaucon. p. 512. sive Append. Suidae. *ὑποπίπτουσα*] *ὑποπίπτουσι* nollem Gaisfordus accepisset a Coisl. *τοῖς ὑποπίπτουσι* Append. 13. *καὶ ξιφοειδὴς*] *καὶ* om. V. E. Tum *ὁ φάλαγξ* B. *ἡ φάλαγξ* V. E. Reliquis afuit articulus. *ξιφοειδὴς γὰρ ἡ φ. ὅλη γ.* Coisl. 15. *Πεπληγώς*] Ex Schol. Ven. Il. *β*'. 264. Unde cognoscitur *τὸν παρακείμενον* esse depravatum e germana scriptura *τὸ παθητικόν*. 17. Sic Photius. *Ἱμάτιον*] *ἱμάτιον γὰρ* V. 18. *Πέπλος. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθην.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 563. Confer etiam Meursium Panathen. c. 18. et Petitum de Legg. Att. p. 24. *Küst.* Adde Böckhium de Graecae trag. princ. p. 193. sqq.

2. *τῇ Ἀθηνᾷ*] *τῇ θεῷ* A. B. V. Neutrum agnoscit Schol. *τετραετηρίας*] *τετραετηρίδος* A. Schol. 3. *διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐποίουν*] *ἀπὸ τοῦ Κεραμικοῦ ποιοῦσι* Schol. 5. *ἐρεοῦν*] Lege *ἀραιόν*, i. e. *tenue*, vel *rarum*; ut habet Scholiasta Aristophanis loco laudato. *Küst.* Res minime perspicua: nam *πέπλον δὲ καλοῦσι τὸ ἄρμενον διὰ τὸ ἀραιοῦν* Schol. *αὐτὸν*] *αὐτὸ* A. B. V. Mox *ἐγγέγραπτο* A. *ἐγέγραπτο* scripsi cum B. V. E. Schol. ubi est *οὗ ἐγέγρ. Ἐγκέλαδος*. Deinde *ὃν Ἀθηνᾶ ἀνεῖλεν* V. 7. *νικήσαντες*] *κινήσαντες* V. Mox *πέπλον* geminavit *V. 8. *ἐνέγραψαν*] *ἐνέγραφον* V. *ἐνέθεντο τὰς ἀριστείας* Schol. 10. *Πέπλος. περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Deest gl. A. agnoscit eam Photius. 13. Sub finem gl. cum V. reieci: *Πέπλος καλεῖται καὶ ἑανόν. ἔστι δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα.* Item Gaisfordus delevit, *Πεπλώματα. καὶ ζήτει ἐν τῷ Λυσιπνῇ*, cum A. V. In superiore Küsterus annotarat: „Interdum tamen etiam vox haec pro vestimento virili accipitur, ut apud Sophoclem Trachin. 602 *Ὅτου φέρεις μοι τόνδε γ' εὐυφῆ πέπλον Λώρημ' ἐκείνῳ τανδρὶ τῆς ἐμῆς χερός*. Vide ibi Scholiastam." Observatio quorsum spectaverit intelligi licet per Hesychium (coll. superiore v. *Πέπλον*): *Πέπλον ἡ πέπλος. ἱμάτιον ἢ ἔνδυμα γυναικεῖον.* 15. *Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας δεδεμένοι. Τοῖς Πέρσαις — δέδενται*] Haec pessime accepta sunt et a se invicem divulsa; quae ita in suum ordinem atque integritatem restituenda sunt: *Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας δεδεμένοι, τοὺς πόδας κατεσχημένοι. Ξενοφῶν· Πονηρόν ἐστι νυκτὸς στράτευμα Περσικόν. οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται, καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ πεποδισμένοι εἰσί, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα, εἰ λυθείησαν.* Quomodo recte legitur apud Xenoph. Exped. Cyri lib. III, 4, 21. (35.) Locus autem ita vertendus est: *Etenim Persarum castra noctu incommoda admodum sunt. nam equi ipsorum alligantur, ac plerumque pedicis constricti, ne aufugiant.* Toup. II. p. 49. Qui Xenophontea per duas glossas ut fit (vide vel v. *Ἀκράτου*) disiectas recte concinnavit; in principio tamen nolim servari *τοὺς πόδας δεδεμένοι*, quae nemo facile persuaserit cum altera interpretatione sociari potuisse. Sed credibilius videtur istud additamentum, cum medium in sermonem post *πεποδισμένοι* pro Suidae more insertum legeretur, inde causam turbarum attulisse. Nostro iudicio favet et A. qui *Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας κατεσχημένοι* ignorat, et planius etiam *V. nesciens illa *Τοῖς Πέρσαις — Πεποδισμένοι τοὺς πόδας*. 16. *ὡς ἐπὶ τὸ πολύ* Edd. vulgg. 17. *φεύγειν ἕνεκα*] *ἕνεκα* om. A. 18. *Πεποδισμένοι*] *Πεπεδισμένοι* V. qui *δεδεμένοι* inserit ante *κατεσχημένοι*. *Gaisf.* Prius tamen ad superiorem gl. rettulit Gronovius.

---

tis; neque ulla magis amicum suum amare velit quam ego. *Πεπιθημένος.* Confisus, fretus. Et *Πεποιθώς*, confidens. *Πεπίθοιμεν.* Persuademus. *Πεπιλημένη.* Constricta. Iosephus: *Colore erat nigro, corpore exili et macilento: sed in tenui corpusculo animus heroicus habitabat.* *Πεπλαδηκός.* Humidum, putrefactum. *Πεπλασμένῳ.* Fallaci. *Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστ.* Implicita phalanx est ea, quae cogitur sese accommodare locis, in quae incidit, teredinis more; et ensi similis est, ordinesque habet multiplici modo instructos. *Πεπληγώς.* Apud Homerum est percutiens; ubi genus passivum sumpsit. *Πέπλον.* Peplum, mulicbre vestimentum. *Πέπλος.* Apud Athenienses peplus proprie dicebatur velum Panathenaicae navis, quam Athenienses quarto quoque anno instruebant Minervae: cuius etiam pompam per Ceramicum ad Eleusinium usque ducebant. hoc autem velum dicebatur peplus propter lanae textrinam. in eo depictus erat Enceladus, quem Minerva occidit, unus ex Gigantibus. vel quod Athenienses, cum victoriam reportassent, peplum Minervae fecerunt, et in eo depinxerunt viros, qui se strenue in bello gessissent. *Πέπλος.* Pepli qui Panathenaeis maioribus Minervae in pompa ferebatur, non solum apud oratores fit mentio, sed etiam apud Comicos. *Πεπνυμένος.* Prudens. *Πεποδισμένοι.* Pedicis constricti pedes.

Ξενοφῶν· Πονηρόν ἐστι νυκτὸς στράτευμα Περσικόν. οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται.

Πέπομαι. παθητικόν. πέπωκα δέ.

Πέπον. προσφιλέστατε, προσηνέστατε.

78 *Πέπονες. ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς. ἐν Ἐπιγράμματι·*

Ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

ἀντὶ τοῦ ὡρίμων.

Πέπορδα. Ἀριστοφάνης·

Ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς.

ἀντὶ τοῦ ἐάσας. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας. ἥδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα, τουτέστι, τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας.

Πεποροποιημένος. ἐκ τοῦ πόρος.

Πεπορπημένος. ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενος, πόρπῃ συνεχόμενον, ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. κεῖται παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκόιας καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν τότ' ἐπὶ γήρως ὁδῷ περιφθειρομένους, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους.

Πεπότηται. ἀνέπτη, ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα ἤδη φρονεῖ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἡ ψυχή μου πεπότηται.

Πεπώρωται. τετύφλωται.

---

1. *Ξενοφῶν*] *καὶ Ξενοφῶν* A. 4. *Πέπον, προσφιλέστατε, προσηνέστατε*] Ex Scholiasta Homeri in Il. ε. 109. *Küst.* Sub finem Med. repetit *προσφιλέστατε*. Id arguit mutatis locis reponendum fuisse cum Photio *προσηνέστατε, προσφιλέστατε*. 5. *Πέπονες. ἔκλυτοι*] Artemidorus lib. I. c. 69. (67.) *Καὶ γὰρ τὸ πέπον ἔκλυτον καλεῖται. Küst.* *ἐν Ἐπιγράμματι*] Bacchylidis XX, 3. Anthol. Pal. VI, 53. 10. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 334. *Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα. Küst.* 14. *ἐάσας*] Portus *ἀπὸ κοινοῦ* repetendum putabat *γῆρας*: quasi Suidas *τὸ γῆρας ἐκδὺς* exponere voluisset per *ἐάσας τὸ γῆρας*. Sed fallitur. Nam *ἐᾶν τὸ γῆρας* non significat, *senium deponere* vel *exuere*; sed potius, *senium missum facere*, vel *non attingere*. Quare absque haesitatione rescribo *νεάσας*, i. e. *iuvenescens*. Senium enim deponere nihil aliud est quam iuvenescere: et serpentes, a quibus translatio hic sumpta est, exuta vetere pelle quasi iuvenescere videntur. *Küst.* Recte. Vid. Euseb. Praep. p. 41. *Toup.* MS. In his ampliorem Scholiorum collectionem Suidas usurpavit.

3. *Πεποροποιημένος*] *Πεποροποιημένον* A. 4. *Πεπορπημένος. ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον π.*] Locus hic non solum corruptus est, sed etiam mutilus et male interpunctus; qui sic scribendus et distinguendus est: *Πεπορπημένος ἱμάτιον διπλοῦν. τουτέστι, περικείμενος ἱμάτιον διπλοῦν, πόρπῃ συνεχόμενον.* In subiuncto enim loco Lycurgi inter alia et haec leguntur, *διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους*: quam phrasin Suidas in principio articuli huius explicandam proponit; tametsi fatear, notam hanc ad vocem *ἐμπεπορπημένος* potius quam *πεπορπημένος* referri debuisse. Portus loco huic, quem male affectum esse videbat, alio modo consulere conabatur: sed cuius coniectura omnino est *dνεμαία*, nec solida ratione subnixa. Existimabat enim post *πεπορπημένος* inserendam esse vocem *πόρπημα*, eiusque interpretationem esse ea quae sequuntur, *ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον, πόρπῃ συνεχόμενον*. Sed praeterquam quod *πόρπημα* nihil omnino faciat ad subiunctum locum Lycurgi, quippe in quo nulla vocabuli eius fit mentio, falsum etiam est vocem illam significare *ἱμάτιον διπλοῦν*. Ne dicam secundum hanc coniecturam supervacaneum etiam fore vocabulum *περικείμενον*, quippe quo omisso dici potius oportebat, *ἱμάτιον διπλοῦν πόρπῃ συνεχόμενον*. Sed opinionem hanc manifeste falsam pluribus verbis refellere necessarium non duco. Quamvis enim, ut proverbium fert, *Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι*, non vereor tamen, ne quis in his litteris iudicio sit adeo corrupto, ut prae frugibus nostris Porti *βαλάνους* eligere velit. *Küst.* Multa ad hunc locum tum Portus, tum Küsterus. Sed neuter rem assecutus est. Rescribe, *Πεπορπημένος. ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενος πόρπῃ συνεχόμενον*. Quo sensu vox occurrit apud Lycurgum in Orat. contra Leocrat. p. 183. edit. Taylor. ad quem respexit Suidas. *Toup.* II. p. 49. *παρακείμενον* V. 6. *παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους*] Maussacus in Harpocrationem v. *Αὐτόλυκος* recte monuit hic apud Suidam scribendum esse, *παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Διωκράτους*. Locus enim a Suida hic citatus extat in oratione, quam orator ille contra Leocratem scripsit, p. 153. ubi tamen hodie pro *περιφθειρομένους* legitur *διαφθειρομένους*: minus recte, ut puto. Ceterum Stephanus in Lexico suo, Tom. II. p. 1184. locum hunc Lycurgi Antiphonti tribuit; vel errore memoriae, vel ab alio quodam deceptus: quod ideo obiter hic moneo, ut lector sibi ab errore illo Stephani caveat. *Küst.* 10. *ὁδῷ*] Id est, *limine*. ab *ὁδός*, quod idem est ac *οὐδός*. Apud Lycurgum loco laudato hodie legitur *οὐδῷ*: quarum lectionum utraque sana est et usu recepta. *Küst.* Vid. Valcken. in Herodot. III, 14. Mox *διπλᾶ τὰ ἱμάτια* Lycurgus. 13. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 318. 15. *Πεπώρωται*] Vid. Schleusnerum Lexico utroque. *Gaisf.*

Xenophon: *Exercitus Persarum noctu ad rem gerendam inceptus est. nam ipsorum equi ligati sunt, ac plerumque pedicis constricti, ne, si soluti sint, aufugiant.* *Πέπομαι*. Potus sum. at *πέπωκα*, per *ω*. *Πέπον*. Amicissime, iucundissime. *Πέπονες*. Molles, effeminati. In Epigrammate: *Ut celerrime ventilaret frumentum, e maturis spicis excussum.* ubi *πεπόνων* significat maturos. *Πέπορδα*. Pepedi. Aristophanes: *Laetor enim et gaudeo et pedo et rideo magis quam si senectutem exuissem.* translatio ducta est a serpentibus, qui veterem pellem deponunt. hoc dicit: laetor enim scutum (hoc est, bellum) effugiens magis quam si iuventutem recuperassem. *Πεποροποιημένος*. Ductum a *πόρος*. *Πεπορπημένος*. Indutus veste duplici, quae fibulis astringitur, ne ab humeris decidat. extat haec phrasis apud Lycurgum in oratione contra Leocratem: *Viros autem corporibus imbecillos et aetate provectiores et per leges a militia immunes videre licebat per totam urbem tunc in ipso senectutis limine miseve oberrantes, et vestibus duplicibus, quae fibulis astrictae erant, indutos.* *Πεπότηται*. Evolat, in altum fertur, et sublimia iam agitat. Aristophanes: *Animus meus sublime volat.* *Πεπώρωται*. Excaecatus est.

Πεπραξικοπηκότα. ἀντὶ τοῦ προδώσαντα.

Πεπρᾶσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πεπρᾶσθαι πάντη καὶ πάντως ἀπέβη· τὸ δὲ πωλεῖσθαι ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἔτι πωλούμενον μὴ πραθῆναι.

Πέπρισται. κέκοπται.

Πεπρωμένη. εἱμαρμένη, τύχη, γένεσις.

Πεπρωμένον. εἱμαρμένον, ὡρισμένον, πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέπτωται. ἥπλωται.

Πεποιωμένον. ποιότητα ἔχον.

Πεπυκασμένον. ἐσκεπασμένον, περιβεβλημένον. Εἶτα ἐν ἑτέρᾳ σκηνῇ ξυνῆλθον ἡμφιεσμένη τε καὶ κατεπεπυκασμένη οὐκ ἄλλως ἐξ ἱματίων σηρικῶν.

Πέπυστο. ἠκηκόει.

Περᾷ. πλέει.

Πέρα. ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ περισσότερον. Τὸ πέρα δὲ ἀντιτείνοντας ξυνδεῖν. Καὶ αὖθις· Ἀσμολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμεως πέρα. Καὶ αὖθις· Οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν, δι' ὕβριν τε καὶ ὠμότητα. Καὶ αὖθις· Ἀρρήτων ἀρρητότερα καὶ κακῶν πέρα. Καὶ αὖθις· Εἰπόντες δὲ τοῦ Ἰωτόμου τὸ τόλμημα ἔπαυσαν αὐτὸν τὸ πέρα ἀμφιγνοοῦντα. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω;

Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ τοῦ ἐπὶ Σελεύκειαν τὸ πέρα ἄγειν ἀπέσχετο. ἀντὶ τοῦ πλεονάκις.

Περάνῃ. αὐθυπότακτον. ἀντὶ τοῦ τελειώσῃ.

Περαντικός. πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις.

Πέρασις βίου. ἡ τελευτή.

Λύτε
βίου πέρασιν καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν ἀεί.
εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. Καὶ *Πέρατα*, τέλη.

Περγαμηναί. αἱ μεμβρᾶναι, αἱ δέρρεις.

Περγάμιον. δήμιον.

---

1. *Πεπραξικοπηκότα*] Est vox Polybio familiaris. Vide Excerpta ab Valesio edita p. 21. *Küst.* Adde v. *Πραξικοπήσας.* *προδώσαντα*] *προδώσαντα* A. V. quod notandum. Adde v. *Ξηρόραπτοδιαμένων.* 2. *Πεπρᾶσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Artemidori lib. IV. c. 16. ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* Mox *πωλούμενον* A. pro *πωλούμενον.* 8. *Πεπρωμένον. — πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς π.*] Lego et suppleo, *οἱονεὶ πεπερασμένον. λέγεται δὲ ἐπὶ μοίρας. παρὰ τὸ πέρας.* Lectio enim vulgata est calx absque arena. *Küst.* Cum Suida consentiunt Lex. Seg. et Phot. Non contemnendum tamen illud *οἱονεί*: quod quasi fatali vi destinatum est ad finem ultimum. Etym. M. *Η. σημαίνει τὸ εἱμαρμένον καὶ ὡρισμένον καὶ οἱονεὶ πεπεπωμένον· ἀφ' οὗ γίνεται καὶ συγγενὴν πεπρωμένον, οἷον τύχην τὴν τὸ πέρας τοῦ βίου ὁρίζουσαν καὶ περατοῦσαν.* 10. *Πέπτωται*] Od. ζ'. 45. 11. *Πεποιωμένον*] Uberius persequitur Zon. p. 1539. 13. *Εἶτα ἐν ἑτέρᾳ*] Interpres ita vertit: *Deinde in alio tentorio cum viro congressa est, sericis vestibus haud negligenter vestita et ornata.* [Edebatur enim, *ξυνῆλθεν ἡμφιεσμένη τε καὶ κατεπεπυκασμένη.*] Fecit quod potuit vir bonus. Quare laudandus fortasse, non vituperandus est. Sunt autem haec verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 128. [p. 383. Nieb.] ubi de *tentorio*, non *muliere*, sericis vestibus obducto agitur. Locus ita legitur apud Menandrum: *Εἶτα ἐς τὸ αὔριον ἐν ἑτέρᾳ τινὶ καλύβῃ ξυνῆλθον, ἡμφιεσμένη δὲ καὶ κατεπεπυκασμένη οὐκ ἄλλως ἐξ ἱματίων σηρικῶν.* Atque hinc noster Suidas tum emendari, tum illustrari potest. *Toup.* II. p. 50. *ξυνῆλθεν* A. V. E. Mox *οὐκ ἄλλως* et sqq. om. A. Ceterum Aldus a *Περιβεβλημένον* novam constituit glossam. 16. *Πέπυστο*] *Πέπυστο* A. V. Photius, Lex. Bachm. p. 336. et Hesychius: cf. H. *ν.* 521. *χ.* 437. Monuit Albertus Misc. Critt. p. 284. 18. *Τὸ πέρα δὲ*] Integer Arriani locus extat in v. *Ἀνδρα.* 19. *ἀντιτείνοντας*] *ἀντὶ τοῦ τ.* V. 20. *Καὶ αὖθις* usque ad *κακῶν πέρα* om. A.

2. *Λύθητε*] Locus Iuliani, redintegrandus ille ex v. *Ἀρητόν.* 3. *Εἰπόντες δὲ*] Redeunt haec ad eundem auctorem, cuius est fragmentum v. *Ἀπαλλάξας.* 4. *ἀμφιγνοοῦντα*] *ἀμφιγνοοῦντα* V. 5. *Ἀριστοφάνης*] Av. 1238—40. 6. *λυπήσοι*] *λυπήσει* B. V. 7. *Ἀμφίονος* Med. 10. Post hanc gl. cum A. V. delevi: *Περᾶναι. τελειῶσαι.* Ubi *τελειῶσαι* om. B. 11. *Περάνῃ*] *Περάνει* V. *τελειώσῃ*] *τελείωσι* A. *τελειώσει* V. E. 12. *Περαντικός*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1375. 14. *Λύτε βίου πέρασιν καὶ καταστρ.*] Sophocl. Oedip. Colon. 103. sq. 18. *Καὶ Πέρατα τ.*] Haec om. A. 19. *Περγαμηναί*] V. Boisson. Anecd. T. I. p. 420. 20. *Περγάμιον· δήμιον*] Sic etiam habent Hesychius et Photius in Lexico inedito. [Item Lex. Bachm.] At de sensu amplius cogitandum censeo. *Küst.* Deest gl. A.

Πεπραξικοπηκότα. Proditionem molientem. *Πεπρᾶσθαι* et *πωλεῖσθαι* differunt. nam illud omnino et plene eventum sortitur; at venditio non semper eventum habet. contingit enim interdum ut quod veneat non distrahatur. *Πέπρισται.* Serra dissectus est. *Πεπρωμένη.* Fatum, fortuna, genitura. *Πεπρωμένον.* Fatale, decretum, quod divinitus ad finem est perductum. *Πέπτωται.* Expansum est. *Πεποιωμένον.* Qualitate praeditum. *Πεπυκασμένον.* Tectum, vestitum. *Deinde congressi sunt in alio tentorio, quod haud invenuste sericis vestibus erat contextum et exornatum.* *Πέπυστο.* Audierat. *Περᾷ.* Traiicit. *Πέρα.* Adverbium. ulterius. *Eos vero qui ulterius resisterent, vinculis constringi.* Et alibi: *Tributa ab ipsis exigentes maiora quam pro facultatibus.* Item: *Cum autem illi longius ferre non possent, propter eius insolentiam et crudelitatem.* Et alibi: *Omni oratione maiora modumque malorum omnem excedentia.* Porro: *Cum autem Iotomi facinus narrassent, ulteriorem dubitationem ei exemerunt.* Aristophanes: *An ignoras me, si Iuppiter posthac me laeserit, aedes ipsius et domos Amphionis combusturum esse?* Item: *Ille vero Seleuciam saepius petere desiit.* *Περάνῃ.* Subiunctivus absolutus. perfecerit, perduxerit. *Περαντικός.* Qui verbis rem concludere callet. *Πέρασις βίου.* Vitae finis. *Date vitae finem et exitum aliquem, nisi vobis videar adhuc minus percepisse.* nisi vobis nondum satis malorum habere videar, sed indigere accessione aliqua. Et *Πέρατα*, termini. *Περγαμηναί.* Membranae, pelles pergamenae. *Περγάμιον.* Instar vocis *δήμιον.*

Πέργαμον. τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντα τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν. δῆμος ἡ Περγασὴ τῆς Ἐρεχθηίδος. τὸν μέντοι δημότην δικῶς λέγεσθαί φασι, Περγασέα τε καὶ Περγασῆθεν.

Περγαῖος.

Πέρδεσθαι. Ὅτι Ἀγύρριος τοσοῦτον ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὡς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν.

Περδίκκας, ὁ Μακεδών. Ὃν ἔκτειναν ἐξ ἐπιβουλῆς οἱ Μακεδόνες, ἄνδρα τά τε πολέμια κράτιστον γενόμενον καὶ μεγαλονοίᾳ χρησάμενον διαφερόντως· ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπέρογκον αὐτῷ τοῦ φρονήματος εὐθαρσὲς πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν, τό τε ἄγαν μεγαλήγορον, σὺν ᾧ πάντας τοὺς Μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε, τάς τε εὐπραγίας αὐτῷ φθόνου ἐπαξίας ἐποίει· ἐπὶ δὲ τῷ φθόνῳ μῖσος ἐπεγίνετο, καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον. ὅθεν καὶ τὴν ἐν τοῖς πταίσμασι μεταβολὴν σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν ὑποψίας μᾶλλον ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης δικαιώσει εἰς τὸ κατ' αὐτοῦ ἐπιβούλευμα ἐποιοῦντο.

Ἠρδίκειος κάρα. καὶ Περδίκειος ποῦς.

Πέρδικος ἱερόν. παρὰ τῇ ἀκροπόλει. Ἐμπαλάμῃ γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ· ἧς υἱὸς Κάλως· ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοὔνομα.

Περαία. ὄνομα τόπου.

[*Περραιβοί.* ἔθνος.]

Περαίνειν. τὸ συνουσιάζειν.

Περαίνοντας. τελειοῦντας.

Περαιωθέντες. περάσαντες.

Περαιτέρω. πλέον, πάνυ.

Περεγρῖνος. ὄνομα κύριον.

---

2. *πάντα*| *πάντες* A. B. Photius. Schol. Il. Δ'. 508. *Ὅμηρος δὲ μόνην τὴν Ἴλιον ἀκρόπολιν Πέργαμον καλεῖ, οἱ δὲ νεώτεροι πάσας τὰς ἀκροπόλεις.* Schol. Plat. p. 60. *Πέργαμα. τὰ ὑψηλά. Gaisf.* Adde Bloml. in Aesch. Prom. 992. 3. *Περγασῆθεν. δῆμος ἡ Περγ.*| Ex Harpocratione. *Küst.* 4. *δημοτῶν* Med. 5. *Περγασηθόν*| *Περγασῆθεν* A. B. V. Phot. Harp. 7. *ὅτι Ἀργύριος τοσοῦτον ἐπὶ μαλ.*| Ex Schol. Aristoph. Plut. 176. Confer Nostrum supra v. *Ἀγύριος*, ubi eadem leguntur. *Küst.* *Ἀγύρριος* A. B. V. *Ἀργύρριος* E. Miror profecto talem observationem a libris sinceris conservari. 9. *Περδίκκας, ὁ Μακ.*| Quae hic Suidas de Perdicca refert, deprompta sunt ex scriptore aliquo, qui hodie intercidit. *Küst.* Sumpta videtur ex eo Arriani libro quem inscripsit *τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον.* Vid. Phot. p. 126, 20. *Hemst.* Eiusdem scriptoris sunt elegantes morum notationes in vv. *Κρατερός* et *Λεοννάτος.* *ὁ Μακεδών. καὶ κλίνεται Περδίκκου*| *καὶ κλίνεται Περδίκκου ὁ Μακεδών* A. Delevimus incertum additamentum *καὶ κλίνεται Περδίκκου* cum V. E. Med. 10. *Μακεδόνες*| *Μακεδόνιοι* V. 13. *τό τε ἄγαν μεγαλήγορον* om. V. Mox idem praebuit *τοὺς* ante *Μακεδόνας*, et paulo infra *ὑπερφρονεῖν.*

1. *ὑποψίας*| Lege *ὑπεροψίας. Küst.* 4. *Περδίκειος κάρα*| V. Theognostus p. 56. Mox *Περδίκειος ποῦς* ad claudum illum cauponem respicit, quem tetigit proverbium *ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος*: cf. Prov. Coislin. 189. 5. *Πέρδικος*| Vid. F. Iunii Catal. Artif. in *Daedalus. Hemst.* Adde Facium in Pausan. IX, 3. quem subiecit Gaisfordus, et Sillig. Catal. Artificum p. 170. 7. *Κάλως*| Sic etiam Pausanias Att. 20, 4. *Καλός* Photius. Reponendum *Τάλως* auctore Sturzio, Fragm. Hellanici p. 128. ed. alt. *Gaisf.* 10. *Κωμικοῖς*| Restituendum esse *Καμικοις* ex Athenaeo patet III. p. 86. D. et IX. p. 388. F. in quo posteriore loco hic ipse Perdix memoratur. Haud facile dixero an haec eadem medicina valere debeat apud Hesych. in *Ἀνθρωσκε.* Fabulae, quae sine dubio fuit Satyrica, sic inscriptae rationem intelligere licet ex Schol. Pindari Nem. *A.* 95. v. Cluver. Sicil. I. pp. 220. 221. Notandum vero apud Strab. VI. p. 427. B. legi *μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν τὴν ἐν Καμικοῖς παρὰ Κωκάλῳ συμβᾶσαν*, cum alias numero singulari semper nomen urbis efferatur. Idem mendum apud Schol. Sophoclis Antig. 334. *ὡς καὶ τοῖς κωμικοῖς.* Leg. *Καμικοῖς.* Ex hac fabula petitum auguror, quod habet Hesych. in *Κωκυδουσι*, propter *καμίκην* vitiosum, ut videtur, pro *Καμικόν. Hemst.* Consentit Toupius III. p. 158. *Καμικίοις* correxit Brunckius. 11. *τοὔνομα*| *τοὔνομα κάλλιος ὄνομα κύριον* A. 12. *Περαία*| V. Wessel. in Herod. VIII, 44. et Reisk. in Constant. p. 85. 13. *Περραιβοί*| *Περαιβοί* Med. Deest gl. A. Post v. *Περαιτέρω* traiecit *V. qui *Περιβοί.* Glossam notavi. 14. *Περαίνειν*| Confer Hesychium vv. *Κολεασμός* et *Λακωνικὸν τρόπον. Küst.* Ex Demetrio Stob. c. *Περὶ Αὐλίας.* Luxuria sic suadet, *ἡ τοῦ γείτονος ἀρέσκει σοι γυνή*; *πέραινε. Reines.* Affatim dederunt intpp. Hesychii vv. *Περαίνει* et *Πέραινον.* Rossii Comm. Laert. p. 253. addit Gaisf. 15. Post hanc glossam cum *V. et Küstero delevi: *Περαιῶ. αἰτιατικῇ.* 18. *Περεγρῖνος*| De eo vide Lucianum, qui mortem eius comico-tragicam lepide describit. *Küst.* Philosophus Cynicus, Proteus. Vid. Philostrat. in Vita Herodis Attici c. 13. Gell. VIII, 3. Lucian. in Ep. ad Cronium. Athenag. Leg. pro Christ. qui dicit Parium habere imagines Alex. et Protei. Eius sententiam quandam de philosophis citat Tatianus in *Λόγῳ πρὸς Ἕλληνας. Reines.* Glossam post *Περήτρια* posuit *V.

Πέργαμον. Sic urbem dicunt Iones. alii vero omnia excelsa. *Περγασῆθεν.* Pergase erat pagus tribus Erechtheidis: cuius popularem dupliciter vocari tradunt, Pergasensem et Pergase domo. *Περγαῖος.* *Πέρδεσθαι.* Agyrrius per mollitiem adeo infamis erat, ut etiam pederet. *Περδίκκας.* Perdiccas, Macedo. hunc ex insidiis Macedones interfecerunt, virum bellicosissimum et excellenti ingenii magnitudine, unde confirmavit eam animi praestantiam, ut omnia pericula confidenter adiret, et auxit magniloquentiam, qua Macedones omnes despicere videbatur, suamque felicitatem invidiae reddebat obnoxiam. invidiam autem odium est secutum et indignatio, cum cum superiorem et esse et dici ferre non possent. itaque post acceptam cladem, ex iracundia magis superioris despicientiae quam veri indicii ratione, insidias illi struxerunt. *Περδίκειος κάρα. et περδίκειος ποῦς. Πέρδικος ἱερόν.* Perdicis fanum iuxta Arcem erat. Eupalamo enim liberi fuerunt Daedalus et Perdix: cuius filius fuit Calos. huic cum Daedalus ob artem inviderat, de Arce cum praecipitavit. quamobrem Perdix se ipsam suspendit: quam Athenienses coluerunt. Sophocles vero in Camicis tradit eius nomen, qui a Daedalo sublatus sit, Perdix fuisse. *Περαία.* Nomen loci. *Περαίνειν.* Cum femina coire. *Περαίνοντας.* Perficientes. *Περαιωθέντες.* Qui traiecerunt. *Περαιτέρω.* Ulterius, magis. *Περεγρῖνος.* Nomen proprium.

Περήνη. πόλις.

Περήτρια. ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

Πέρι. περισσῶς.

Περιαγειρόμενοι. Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι ἀθληταί. Πολιτείας πέμπτῳ ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἆθλα προὐτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ πλησιάζοντες πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν· οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας. ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου φησὶν οὕτως·

Τίς δὴ τῶν νῦν τοσάσδε
πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας
ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

Ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον, καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιαγκώνισμα.

Περιάγνυται. περικατακλᾶται. οἱονεὶ περίσχεται. Καὶ Περιαγνυμένου, περικλωμένου. Πρὸς τὴν ἑσπερίαν τοῦ κόλπου ἀκτὴν τοῦ πρὸς τῇ Αἴνῳ τῇ πόλει περιαγνυμένου.

Περιάγξαι. περιστρέψαι, συνθρίψαι. 81

Περιαγοραῖος. λάλος.

Περιαγωγάς. τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς. Ἀετοὶ δὲ ἐξ κυκλοτερεῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι περιαγωγὰς ἐν δεξιᾷ διέστησαν.

---

1. *Περένη* Küst. *Περόνη* *V. Infra gl. *Περίνη*. Quae sunt corruptiones v. *Πειρήνη*, quam vide suo loco traditam. 2. *Περήτρια*] Corruptio vocis *Τηρήτρια*, iudice Schaefero Melett. p. 128. *Περέτρια* V. *Περίτρια* Photius, *Περάτρια* Hesych. *περιαγγέλλουσα*] Hesychius habet *παραγγέλλουσα*: qui praeterea post *ὥραν* addit, *ταῖς κεκτημέναις*, i. e. *dominis*. Küst. Nihil mutat Lex. Bachm. p. 337. *περιαγγέλουσα* *V. 3. *Πέρι*] Post h. gl. cum *V. Gaisfordus delevit *Περί. ἀμφί, κύκλῳ*. Vid. ante v. *Περιαμησάμενος*. 4. *Περιαγειρόμενοι*] *Περιεγειρόμενοι* A. Vid. Ruhnken. in Tim. p. 216. In loco Platonis *περιαγόμενοι* V. Phot. *Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρ.*] Haec sunt verba Platonis, quae leguntur lib. X. de Republ. in fine: non vero, ut Suidas vel proprio vel librariorum errore, falso hic tradit, libro V. Küst. Adde v. *Ὥσπερ οἱ νικηφόροι*, iam expulsam. 7. *ὅν*] *ὧν* V. 9. *χωρὶς ἄθλων ἀγων.*] Vid. de hoc more, qui tandem in *φυλλοβολίαν* desiit, Casaubon. in Sueton. Ner. c. 25. et verba Eratosthenis ap. Schol. Euripidis [Hec. 569.], e quibus ista emendari possunt. Reines. V. Eratosth. p. 248. sq. 10. *στεφάνοις*] *στεφάνους* A. E. 11. *σύνεγγυς*] Sic recte habent MSS. Pariss. At priores editt. *συγγενεῖς*: quod sensus manifesto respuit. Küst. 12. *πλησιάζοντες*] *περισιάζοντες* Photius. Mox *ἐπετίθεσαν* Med. 13. *φύλλοις*] *φίλοις* Med. Exempla victorum floribus et vittis obrutorum videas apud Pausan. IV, 16, 4. VI, 7. Arrian. Exp. VI, 13. *περιερχομένους*] Sic Ferrar. de vett. acclam. II. c. ult. Reines. *περιεχομένους* A. 15. *ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτ.*] Locum hunc illustramus supra v. *Ἀκρόδρυα*: ubi nos vide. Küst. *πετάσας* B. E. 17. *ἐπαγείρειν*] *ἐπεγείρειν* A. V. Sine causa haec reprehendit Ignarra de palaestra Neapol. p. 25. Mox *λαβεῖν* V. 18. *Ἀετίλλου*] An *Σιπύλου*? vid. infra *Σιμωνίδης*. Reines. *ἀετίω* ut videtur A. *ἀετύλου* V. *ἀετύλλου* B. E. *περὶ ἀετύλου* MS. Phot. *π. Αἰτύλου* Apostolius, *ἀστύλου* *V. Dedi *περὶ Ἀστύλου* cum Phot. ed. Vide Pausan. VI, 13.

1. Post *νῦν* Schneidewinus in Simonid. fr. 28. *γὲ* interposuit: quo facile caremus; primus enim versiculus non dubito quin parum ex integro sit allatus. Secundi tamen numeros iuvabimus doctiorem formam *πέταλσι* reponendo. *τοσάσδε*] Sic Photius: *τοσάδε* A. B. V. E. Med. Correxit Portus. 4. *περικτυόνων* Med. 10. *Περιαγκώνισμα*] Vide Ioseph. de Maccab. p. 505, 4. Maccab. VI, 3. *περιαγκωνίσαντες ἑκατέρωθεν, μάστιξιν κατήκιζον*. Toup. MS. Deest V, agnoscit Photius. 11. *Περιάγνυται*] Il. *π*. 78. *περικλᾶται*] *περικατακλᾶται* Photius, V. et ut videtur A. 15. *Περιάγξαι*] Leg. *Περιάξαι*. Lysias p. 15. Toup. MS. Deest gl. V. Sed nihil suspecti video. *περιστρέψαι*] *περιτρέψαι* A. qui om. *συνθρίψαι*. Dicendum erat *συντρῖψαι*. 16. *Περιαγοραῖος*] *Περιαγορέος* A. B. *V. E inter vss.] Praestat *περιαγόραιος*. Apud Hesychium *περίλογος* videtur in *περίλαλος* esse mutandum. 17. *Περιαγωγάς*] Plutarch. Cim. p. 122. Toup. MS. 19. *διέστησαν*] *κατέστησαν* V. probabiliter.

Περήνη, Urbs. *Περήτρια*. Quae horam annunciat. *Πέρι*. Supra modum. *Περιαγειρόμενοι. Ut athletae coronati munera a circumstantibus colligentes.* Plato sub finem lib. X. *de Republica*. antiquis enim temporibus praemia certantibus proponebantur, ut Homerus et alii poetae tradunt. postquam vero sine praemiis certari coeptum est, amici et cognati victorum coronis eos redimibant; alii vero prope sedentes vel stantes maioris pretii res in eos congerebant; remotiores autem flores et folia in circumeuntes coniiciebant: ut hodieque in eos, qui certamine cum praeclara laude defuncti sunt, petasos et zonas, nonnulli etiam vestes, coniicere solent. hinc mos inolevit, ut athletae in orbem euntes munera a circumstantibus colligerent et acciperent. unde Simonides de Astylo sic inquit: *Quis nostra aetate tot frondibus myrtorum aut coronis rosarum in certamine finitimorum ob victorias redimitus est?* Quidam vero tradunt consuetudinem hanc a Theseo ductam esse. eum enim ex Creta occiso Minotauro reversum populares floribus et foliis cumularunt, et fructibus qui tunc aderant honorarunt. *Περιαγκώνισμα. Περιάγνυται*. Circumfringitur. vel cingitur. Et *Περιαγνυμένου*, circumfracti. *Ad occidentale litus sinus, qui urbem Aenum circumluit. Περιαγξαι*, Contorquere, conterere. *Περιαγοραῖος*. Rabula forensis. *Περιαγωγάς*. Flexus qui in orbem fiunt. *Sex autem aquilae cum circum castra in orbem volassent, ad dextram in diversa discesserunt.*

Περιαθρεῖν. περισκοπεῖν.

Περιαλγῶν. ἀχθόμενος. *Καὶ γὰρ περιαλγῶν τοῖς γεγονόσι, διὰ γραμμάτων ἐδεόμην ἀναπεμφθῆναι ὡς τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον.*

Περίαλος. τὸ ἰσχίον.

Περιαλουργός. Ἀριστοφάνης περὶ Λυσιστράτου·

Περιαλουργὸς κακοῖς,
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

τουτέστιν, ὁ κακοῖς βεβαμμένος· ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. μετήνεγκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς θαλασσοβαφοῦς, ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄστρεον εὑρίσκεται. ἁλουργὶς δέ, ἡ πορφύρα.

Περιαμησάμενος. θερίσας.

Περιαμφί. κύκλῳ.

Περίανδρος, Κυψέλου, Κορίνθιος, τῶν ζ' σοφῶν, γεγονὼς κατὰ τὴν λή ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπειον βίον, ἔπη δισχίλια. οὗτός ἐστι Περίανδρος ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών· ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ, οὕτως ἔχον·

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι θεός.
καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη,
οὔνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος ἧς ἔθελεν.

Περίανδρος, ὁ Κυψέλου υἱός, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβεῖον παραλαμβάνει, καὶ ὑπὸ ὠμότητος καὶ βίας ἐξέτρεψεν αὐτὴν εἰς τυραννίδα· καὶ δορυφόρους εἶχε τριακοσίους· ἐκώλυσέ τε τοὺς πολίτας δούλους κτᾶσθαι, καὶ σχολὴν ἄγειν, ἀεί τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζοιτο, ἐζημίου, δεδιὼς μή τι βουλεύοιντο κατ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλο τοῦτον ἄνομον ἐργάσασθαι, νεκρᾷ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ μιγέντα ὑπ' ἔρωτος. ἐστρατεύετο δὲ συνεχῶς, καὶ ἦν πολεμικός, τριήρεις τε ναυπηγησάμενος ἀμφοτέραις ἐχρῆτο ταῖς θαλάτταις. φασὶ δέ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν γεγονέναι· τὸ δὲ οὐκ ἦν.

Περιανθίζω. ἄνθη συλλέγω.

Περιαοιδός. ἐγκύκλιος ᾠδή.

[*Περιάπτω.* δοτικῇ.

---

1. *Περιαθρεῖν*] Menand. p. 80. *Toup.* MS. Continuo delevi cum A. V. *Περίακτος ὁδός.* Ubi Reinesius: „Tabulae eburneae versatiles in laquearibus domus Neronis, e quibus flores desuper spargerentur, Suet. Ner. c. 31." 2. *Περιαλγῶν*] Vid. *Taραντινίδιον. Hemst.* 4. *ὑμέτερον*] ἡμέτερον A. quod Portus optarat. 6. Ἀριστοφάνης] Acharn. 822 — 25. (856.) *περὶ*] παρὰ E. *περὶ τὰς* V. *παρὰ λυσιστράτῃ* Med. 8. ὁ *περ. τοῖς κακοῖς* Aristoph. 10. *πλὴν ἢ* Edd. *πλστὶν ἢ* *V. *τριάκονθ'*] *λθ'* B. *λ'* E. 13. *μετήνεγκται* vel *μετηνέκται* edd. ante Gaisf. *μετενήνεκται* Schol. 14. *θαλασσοβαφοῦς*] Apud Scholiastam Aristophanis loco modo laudato legitur *θαλάσσης*, et deinde, *ἁλουργὴς ἐσθής, ἡ πορφυρᾶ. Küst.* 16. *Περιαμησάμενος*] Geopon. p. 23. *Toup.* MS. Habet Hesychius. 17. *Περιαμφί*] Sic A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 337. Vide supra post v. *Περί*, coll. Koenio in Gregor. p. 344. Gaisfordus glossam ante v. *Περιαμησάμενος* collocavit. 18. *Περίανδρος — δισχίλια Eudocia* p. 362. *Κυψέλλου*] *Κυψέλου* A. Med. 20. *ἀνθρώπινον*] *ἀνθρώπειον* dedi cum A. *V. Mox pro *δισχίλια* A. praebet *ιά.* (i. e. *,β*) vocem om. V. *ἔπη ,β* Med. *εἰς ἔπη ,β.* Menagius in Laert. I, 97. 21. *διὰ λύπην ἰδίαν* mirifice dictum. 22. *τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγρ.*] Epigramma hoc refert etiam Laertius in vita Periandri. *Küst.* Anthol. Pal. VII, 620.

4. *καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ*] *ὁ γὰρ* V. In fine *ἤθελεν* B. E. Med. 7. *Περίανδρος, ὁ Κυψέλλου υἱός, τοῦ βασιλέως Κορ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Nicolai Damasceni, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 450. unde ea Noster descripsit. *Küst. Κυψέλου* libri praeter Küst. 8. *τὴν*] *καὶ τὴν* V. Mox *παρὰ* addunt A. *V. et Exc. 10. *αὐτὴν*] Sic habet Paris. A. itemque Nicolaus Damascenus loco laudato. At in prioribus editt. minus recte *ἑαυτόν. Küst. *αὐτὸν* B. E. 11. *ἐκώλυσε*] *ἐκώλυε* Excerpta. 15. *τοῦτον*] *τοιοῦτον* V. *αὐτὸν* Excerpta. Deinde *μιγέντας* *V. 18. *ἐχρῆτο ἐπὶ ἀμφοτέραις*] *ἀμφοτέραις ἐχρῆτο* Exc. *ἀμφ. ἐχρεῖτο* A. *ἀμφοτέροις ἐχρῆτο* *V. 19. *καὶ τῶν*] *καὶ τῶν* E. 22. *Περιάοιδος* Hesychius et Photius. 23. *Περιάπτω*] Hanc et gl. *Περιαστράπτω* omissam V. notavi, quippe litterarum ordini repugnantes.

Περιαθρεῖν. Circumspicere. *Περιαλγῶν.* Vehementer dolens. *Ego vero graviter dolens ob ea quae facta fuerant per litteras rogavi, ut ad patrem nostrum remitterer. Περίαλος.* Coxa. *Περιαλουργός.* Aristophanes de Lysistrato inquit: *Totus malis tinctus, frigensque et esurienssem per amplius triginta dies mensis cuiusque.* vel, qui malis tanquam colore quodam infectus est. vel, qui alte malis immersus est. translatio ducta est a tinctura purpurae marinae. ostreum enim illud ex fundo maris petitur. hinc *ἁλουργὶς* dicitur vestis purpurea. *Περιαμησάμενος.* Qui messuit. *Περιαμφί.* Circumcirca. *Περίανδρος.* Periander, Cypseli F. Corinthius, unus ex septem Sapientibus: qui vixit Olympiade XXXVIII. scripsit praecepta de vita humana, bis mille versibus. hic est Periander ille, qui animi aegritudine mortuus est; id quod Epigramma in ipsum scriptum testatur, quod sic habet: *Ne unquam dolore afficiaris, si voti tui compos non fias: sed omnibus quaecunque deus dederit laeto animo fruaris. nam sapiens etiam Periander moerore confectus obiit, quod rem cupitam non esset adeptus.* *Περίανδρος.* Periander, Cypseli Corinthiorum regis filius, aetatis privilegio acceptum a patre regnum crudelitate ac violentia in tyrannidem vertit, trecentos satellites circum se habens. interdixit etiam civibus ne mancipia coemerent; et ne in otio agerent, novitate operum assidue eos vexabat. qui si quem forte sedentem in foro repperisset, statim multabat, metuens ne qua conspiratio adversus ipsum iniretur. idem aliud nefarium facinus patrasse dicitur, amoris impotentia cum uxore iam mortua concumbens. bellicosus tamen erat inprimis, crebrasque expeditiones suscipiebat, ac triremibus aedificatis utrumque late tenebat mare. falluntur autem qui hunc unum e septem Sapientibus fuisse opinentur. *Περιανθίζω.* Flores colligo. *Περιαοιδός.* Carmen encyclium. [*Περιάπτω.* Dativo iungitur.

Περιαστράπτω. αἰτιατικῇ.]

Περιανθαδίζεται. ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Περιανιζεται. περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ, ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιανυολογεῖν. περὶ ἑαυτοῦ λέγειν. τουτέστι, μετὰ ὑπερηφανίας.

Περιβαλόμενος. προσποριάμενος. *Περιβαλόμενος* δὲ πολλὴν λείαν ἐπῆγεν ἐπὶ τὸ νεώκιστον φρούριον. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου σῶμα τοῦ Σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα. Καὶ αὖθις· καὶ πλούτου περιβάλλει ἀνδρὶ πόνῳ μὲν, ἡσυχίαν δὲ καὶ ἀεὶ θεραπεύοντι οἱ τὸν νεών. Καὶ αὖθις· Ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλόμενος.

Περιβαλλομένους. προσλαμβανομένους. Ξενοφῶν· Τοὺς ἐπιτηδείους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε κατιδὼν, καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους, ὅπως τις ἐπιτυγχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν. Καὶ Πολύβιος· Ὁ δὲ Ἄτταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον ὑπεμίμνησκεν αὐτοὺς τῆς ἀνεκάθεν τῶν προγόνων ἀρετῆς. ἀντὶ τοῦ διεξελθών. Καὶ Αἰλιανός· Οἱ δὲ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῷ περιβαλόντες εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν.

Περιβάλλω. αἰτιατικῇ.

Περίβαρα. ὑποδήματα. Καὶ *Περιβαρί-*

2. *Περιανθαδίζεται*] Lex. Bachm. p. 337. 3. ἢ — *ἑαυτοῦ* om. *V. fenet Photius. *ἑαυτοῦ*] αὐ^{ις} A. 4. *Περιανιζεται*] Cyrill. Iul. p. 100. *Toup. MS.* 5. *αὐτῃ τῃ*] Sic Lexicographi. Putabam requiri *τῇ αὐτῇ*: cui suspicioni favet Zon. p. 1542. ἢ περὶ τῶν αὐτῶν πάντα λέγει. Sed *περὶ ἑαυτοῦ* utrique membro commune debet putari: quasi *περὶ αὐτοῦ λέγων ἐνδιατρίβει*. Cf. quae de v. *περιανυολογεῖν* dixit Wytt. in Plut. T. VI. p. 346. 7. Quae hanc glossam excipiebant, *Περιβάδην. ἀμφιπλὶς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. πλὶς γὰρ τὸ βῆμα· καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα*, delevi cum V. Vide quae diximus in v. *Πλίγματα*. De his Küsterus sic commentabatur: „In notis haec inversa sunt omnia. *Ἀμφιπλὶς* enim oportebat articuli esse caput, et *περιβάδην* eius interpretationem, quandoquidem interpretatio semper notior et clarior esse debet voce illa, quae exponitur: quod hic secus se habet. *Ἀμφιπλὶς* enim est vox poetica, multoque obscurior et ignotior altera, cui interpretationis loco ipsa subiecta est. Deinde ex hoc loco Suidae, ut nunc conceptus est, lector colligat Sophoclem in Triptolemo voce *περιβάδην* usum esse: cum alii grammatici contra Tragici illius testimonium vocis *ἀμφιπλὶς* gratia advocent. Etymologus v. *Ἐβδ πλίασατο*: καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον, πλιασθαι γὰρ τὸ βάδην διαβαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. *Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ· Δράκοντα δ' αὖσαν ἀμφιπλὶς ὑπηφίᾳ. Περιβάδην.* Pro *δ' αὖσαν* hic legendum est *θαυᾶν*: ut apud Pollucem loco statim citando. Hesychius enim v. *Θαυᾶς* expresse testatur, Sophoclem in Triptolemo vocabulo illo usum esse: qui quidem quin ad ipsum illum locum Tragici, quem Etymologus citat, respexerit nullus dubito. Pollux lib. II. c. 4. p. 111. *Ὅθεν καὶ τὸ διαβαίνειν οἱ ποιηταὶ ἀμφιπλίασαι* (lege *ἀμφιπλίασαι*) *λέγουσι· καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὶς* (lege *ἀμφιπλὶς*), *ὡς καὶ Σοφοκλῆς κατεχρήσατο ἐπὶ δρακόντων, θαυᾶν· Θαυᾶν ἀμφιπλὶς ὑπηφίᾳ.* Enarrator Comici in Acharn. 247. *Ἀνελίσσετο. ἀνεστρέφετο, ἀπέφευγεν. πλὶς γὰρ τὸ βῆμα. Καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα. ἐνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλὶς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ.* Ex his locis grammaticorum (ex quorum ultimo Suidas sua descripsit) clare patet *ἀμφιπλὶς* esse glossam, *περιβάδην* vero eius interpretationem; et proinde Suidam inconsiderate admodum ordinem istum hic invertisse, notamque hanc ad vocem *περιβάδην* rettulisse, quae, ut diximus, ad vocem *ἀμφιπλὶς* referenda erat." His ille quaedam subiecit, quae repetere nihil attinet. Obstrepuit tamen Bosius Animadv. p. 178. cuius prior saltem monita, ne quid desideraretur, apposui. „Frustra (inquit) Küsterus, ut mihi quidem videtur. Primo nullum mihi est dubium, quin hic locus ita conceptus sit a Suida, uti se habet. Suidas enim ad verbum, quod saepe fecit, hic descripsit Schol. Aristoph. Ach. 247. ubi postquam Scholiastes explicuerat *Ἀνελίσσετο* per *ἐστρατεύετο, ἀπέφευγε*, addit, *πλὶς γὰρ τὸ βῆμα, καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα, ἐνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλὶς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ.* Iam postrema illa verba *περιβάδην, ἀμφιπλὶς* etc. excerpsit Suidas, et in sua sede collocavit. Sed perperam apud Suidam ponitur distinctio post *ἀμφιπλὶς*. Sic enim scribendum, ut in Scholiis Comici, *περιβάδην, ἀμφιπλὶς παρὰ Σοφοκλεῖ*. Hoc enim volunt: Quod vulgo *περιβάδην* dicitur, hoc apud Sophoclem est *ἀμφιπλίς*." 8. *Περιβαλόμενος*] *Περιβαλόμενος* A. V. bis. 10. *Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου σ.*] Locus hic apud Philostratum de Vita Apoll. lib. IV. c. 7. sic legitur: *Καὶ τὸ Λεωνίδου σῶμα τοῦ Σπαρτιάτου μαστοῦ περιέβαλεν, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα*, etc. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Vide etiam infra v. *Περιβάλοντο*. *Kust.* 11. *σωμα*] *σῆμα* A. V. E. 12. *Καὶ πλούτου*] Aeliano tribuit Valckenarius. Deest hoc exemplum B. E.

4. *Ξενοφων*] Cyrop. I. 4. 17. 6. *ἐπιτυγχάνοι*] *ἐπιτυγχάνει* A. B. V. Pro *ὅπως* revocandum e Xenophonte *ὅτῳ*. *Πολύβιος*] Ex lib XVIII v. T. V. p. 30 Schweigh. 8. *τῃς ἀρετῃς*] *τῆν ἀρετὴν* E pr. cum edd. vett. 9. *διεξελθών*] Statim addunt B. E. *V. edd. vett. *καὶ αὖθις διηρμε περιελών*. 10. *αὐτων*] *αὐτῷ* A. B. *V. Id recepi: cf. fragm. v. *Ἐδήμευσαν*. Continuo delevi *διηρμε* cum A. B. V. Item *τὸ* ante *Θέατρον* om. A. 12. Gl. om. Küsterus, silente Gron. 13. *Περίβαρα*] Sic recte habet Paris. A. itemque Hesychius [Photius] et Pollux. At in prioribus edit. [adde B. E.] male excusum est *περίβαλα*. *Kust. *περιβαθρα* V. Mox *ὑποδήματα γυναικων* om. B. V. E. notavi. Accedit quod sub gl. finem addit V. cum Photio, *Περιβαθρίδες ὑποδήματα γυναικων*, item *ἢ* praefixo B. E. Itaque videndum ne duplex glossa, quam Hesychius etiam praecit, admittenda sit.

Περιαστράπτω. Accusativo iungitur.] *Περιανθαδίζεται.* Superbe se gerit, vel magnifice de se sentit. *Περιανιζεται.* De se magnifice sentit, vel de se verbosum inculcat laudem. *Περιανυολογεῖν.* Cum inclantia de se loqui. *Περιβαλόμενος.* Cum sibi comparasset. *Cum autem ingentem praedam corripisset, eam in vecors conditum castellum comportavit.* — *Apollonius vero Leonidae Spartani monumentum prope amplexus est, viri virtutem admiratus.* Et alibi: *Et divitias confert in virum, pauperem illum quidem, sed pium et assiduum aedis suae cultorem.* Item: *Cum exiguo tempore magnam sibi sapientiam comparasset.* *Περιβαλλομένους.* Acquirentes. Xenophon: *Ad excursionem idoneos alios alio dimisit, iisque praecepit ut, raptis, in quae incidissent, ad se contenderent.* Et Polybius: *Attalus autem proliviore oratione habita priscam maiorum virtutem iis in memoriam revocavit.* Et Aelianus: *Illi vero ministros eius correptos in theatrum duxerunt.* *Περίβαρα.* Calceamenta quaedam. Et *Περιβαρίδες*, calcei

δες, [ὑποδήματα γυναικῶν.] Θεόπομπος ἐν Σειρῆσιν·

Ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας.

Περιβάς. ἐποχησάμενος. Περιβὰς δὲ τὸν ἵππον ἤλαυνεν ὥς ἐπὶ τὸ Φορυβούμενον.

Περίβλεπτος. ἔξοχος, μέγιστος.

Περιβόλαιον. περιβολή, ἔνδυμα. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς. ἄβυσσον καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ Θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ Δαβίδ.

Περιβολή. εἶδος λόγου δεινότητος. Ἀλαζόνας φασὶν εἶναι τοὺς Ἕλληνας, τὰ οἰκεῖα αἴροντας διά τε ἐπιγραμμάτων καὶ συγγραφῆς καὶ τῆς ἄλλης τῶν λόγων πομπείας τε καὶ περιβολῆς. Καὶ Περιβολή, ὁ πλοῦτος. Καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβολῇ Γέργηθες ἥ τε τύρβη καὶ οἱ χειρώνακτες.

Περίβολος. ὁ τῆς νηός.

Περιγηθής. περιχαρής.

Περιγλωττίς. σκεπαστήριον τῆς γλώττης. [Πίθυλλόν φασι, τὸν τένθην καλούμενον, περιγλωττίδα ὑμενίνην φορεῖν, καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ.]

[Περίγρα. ὁ διαβήτης· δι' ἧς οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. πυράγρας γὰρ οὐδεμία πρὸς ἁμάξης κατασκευὴν χρεία. ἔστι δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ κρατούσῃ γραφῇ, ἐπεὶ καὶ ταῖς πυράγραις ἐπὶ ταῖς σιδηροτρόχοις ἁμάξαις χρῶνται· περίγραις δὲ ἐπὶ ταῖς ξυλίναις. ὁ Θεολόγος Γρηγόριός φησιν εἰς τὸν συντακτήριον· Εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν Θεοῦ, τοῦτο δι' ἐμέ, ἡ πυράγρα διὰ τὴν ἅμαξαν, ἢ ὁ πρίων διὰ τὴν ὕραν· νικῶ τῇ αἰτίᾳ.]

Περιγράψαι. οἷον ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων.

Περιγυρίδα. περιφέρειαν.

Περιδαρδάπτεσθαι. κατεσθίεσθαι.

---

3. *Ὑπὸ σοῦ λαβὼν*] Scribendum, *Ὑποδοῦ λαβών*. Quemadmodum recte legitur apud Schol. Aristoph. Lysist. 45. unde hunc locum descripsit Suidas. *Toup.* *ὑπόδου* B. V. E. *Θεόπομπος — περιβαρίδας* om. A. *τὰς* om. *V. 4. *Περιβάς*] Phot. Bibl. p. 1197. Vid. supra v. *Ἄλη*. Plutarch. Pyrrho p. 389. *περιβάντα Νισαῖον ἵππον*. Aelian. V. H. XII, 15. *Ἀγησίλαος δὲ κάλαμον περιβάς*. Homer. Od. *δ*. 130. Vid. nos in v. *Ἀρίστου*. *Toup.* MS. 5. *ἐλαύνει*] *ἤλαυνεν* A. B. V. E. *ἠλαύνει* edd. vett. 7. *Περιβόλαιον*] Gl. margo *V. exadversum v. *Περιδοῦ* traiecit. *Ἄβυσσος — αὐτῆς*] Haec ex A. et V. marg. accesserunt. 8. *ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσ.*] Haec Suidas sumpsit ex Theodoreto in Psalm. CIII, 6. ubi David secundum versionem τῶν LXX. inquit: *Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. Küst.* *δὲ* om. A. *V. 9. *ἐπεὶ οὖν*] *ἐπεὶ γὰρ* A. qui nihil mutat sub v. *Ἄβυσσον*. 10. *καὶ* om. *V. 13. *Ἀλαζόνας φασὶν*] Haec Catonis sententiam apud Gell. III, 7. facile in memoriam revocant. 15. *ἄλλης*] *ἄλλως* B. E. Med. 17. *Καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβ.*] Vide supra v. *Γέργηθες*. *Küst.* Dubites hoccine in loco an sub v. *Τύρβη* sincerior orationis forma sit conservata. 20. *περιχαρής*] Item Photius et Hesychius. *ὁ περιχ.* Gaisf. cum A. Continuo delevi cum A. V. *Περιγίνομαι. γενικῶ*.

2. *Πίθυλλόν φασι, τὸν Τένθην καλ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Athenaei lib. I. p. 6. quae etiam leguntur infra v. *Πίθυλλος*. *Küst.* Haec om. A. notavi. Mox *ὑμενίδην* V. 3. *προσελυτροῦν*] *προσελυτροῦτο* E. 4. *δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγ.*] Eadem habes etiam supra v. *Δακτυλήθρα*. *Küst.* Sed e superiore loco satis intempestive descripta: vide nos in v. *Ἀγαπητόν*. 7. *Περίγρα. ὁ διαβ.*] Nota haec pertinet ad locum Gregorii Nazianzeni, qui in fine articuli huius adducitur. *Küst.* Deest gl. A. quam cum habeat etiam V. in marg. usque ad *ξυλίναις*, notandam duxi. Monet Gaisfordus extare in Scholiis Basilii in Gregor. MS. Paris. 573. fol. 73. a Bastio excerptis, hoc initio: *Τινὲς περίγραν γράφουσιν, ἵν' ᾗ διαβήτην, ἐν ᾗ οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτ. κτλ.* 10. *καὶ ταῖς*] *ταῖς* om. B. E. 12. *ὁ Θεολόγος Γρηγόριος*] Orat. XXXII. p. 521. *Küst.* Vid. Eliam Cretens. in cum locum p. 929. *Hemst.* 14. *τοῦτο δι'*] Repone cum Gregorio *τοῦτο δὲ δι'*. 16. *Περιγράψαι*] V. Piers. in Moer. p. 120. 17. *καὶ περιαιροῦνται* om. V. tuetur Photius. Mox *ἀρχαίων* B. E. 19. *Περιγυρίδας* Hesychius. Cf. Hemst. in Plut. p. 376. 20. *Περιδαρδάπτεσθαι* om. A. agnoscit Hesychius.

---

mulierbres. Theopompus in *Sirenibus*: *Calceare his peribaridibus.* *Περιβάς*. Qui conscendit. *Cum autem equum conscendisset, ad locum tumultuantium contendit.* *Περίβλεπτος*. Insignis, maximus. *Περιβόλαιον*. Amiculum, indumentum. *Abyssus ut amiculum eius.* aquam Oceani S. Scriptura abyssum vocat. quoniam igitur terra aquis undique cingitur, tam minoribus quam maioribus maribus: merito David aquas terrae amiculum vocavit. *Περιβολή*. Oratio exaggerata. *Aiunt Graecos esse iactabundos, ut qui suas res et epigrammatis et historiis et ingenti verborum pompa prolixoque ambitu extollant.* Et *Περιβολή*, opulentia. *Homines plebeii et opifices a diritibus appellantur Gergethes.* *Περίβολος*. Ambitus navis. *Περιγηθής*. Valde laetus. *Περιγλωττίς*. Linguae tegumentum. [*Pithyllum aiunt, tenthen cognominatum, non solum membraneo tegmine linguam involvisse, sed etiam crustam illi induxisse luxuriae causa. idem etiam digitalibus adhibitis cibos comedisse dicitur, ut eos quam ferventissimos in os ingerere posset.*] [*Περίγρα*. Circinus, cuius opera rotae rotundae efficiuntur. nam ad plaustri fabricationem nullus est usus forcipis. potest tamen ad defendendam scripturam receptam dici, quod forcipes adhiberi solent in fabricandis plaustris, quae ferreas habent rotas; perigrae vero in fabricandis ligneis. Theologus Gregorius in oratione valedictoria inquit: *Nam si ego ad Dei gloriam, hoc autem propter me, et forceps propter currum, vel serra propter ianuam: causa vinco.* *Περιγράψαι*. Id quod occidere. defunctorum enim nomina ex publicis civitatis tabulis expunguntur. *Περιγυρίδα*. Circumferentiam. *Περιδαρδάπτεσθαι*. Devorari.

Περιδέεια. καὶ *Περιδεής*, περίφοβος. Καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμήνυον.

Περιδέξιος. ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι, Καὶ ὅπως ἀποφεύξηται τὸν περιδέξιον, περιδεξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἑκατέρωθεν γὰρ βούλεται συνάγειν. *Περιδέξιος* καὶ ὁ σοφός.

Οἷος [ἐκεῖνος ἀεὶ] περιδέξιος ἧρως·
παρὰ Καλλιμάχῳ.

Περιδεδρᾶσια. περιτραχήλια κόσμια.

Περιδεῖν. περιδεσμεῖν, περιάπτειν. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ διδάσκει περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακκία περιδεῖν, ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσι, διὰ τὸ μὴ καταδύεσθαι.

Περίδειπνον. καὶ *Περίδειπνον* τὸ νεκρῶν. Καὶ τοῦτο ἐδείπνουν τὸ Ἀττικὸν *περίδειπνον*.

Περιδήλιον. πειρατήν.

84 [11]*Περιδινοῦνται.* περιοδεύονται, περιστρέφονται. Ὁ δὲ περιδινήσας ἄφνω ἐς τὸ πρόσωπον τὸν ἵππον ὑπηντίαζε τοῖς δειλαίοις.

Περιδινοῦντες. περιστρέφοντες. Οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδόνας ᾠὰ καὶ περιδινοῦντες ἐν κύκλῳ, ἅτε οὐκ ἄπειροι τῶν αὐτοσχεδίων καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων, ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανήματα, ἐφθὸν καὶ ᾠμὸν τῇ ῥύμῃ τὸ ᾠὸν κατεσκεύαζον.

Περίδου. περίθες. Ἀριστοφάνης·

Ἴθι δὴ σὺ περίδου, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ.
Καὶ αὖθις·

Ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.
ἀντὶ τοῦ, περὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκην θεῖναι. Καὶ αὖθις·

Εἰ βούλει, περίδου μοι περὶ θυμητίδων ἁλῶν.
εἰ βούλει, φησί, ποιησώμεθα συνθήκας περὶ θυμητίδων ἁλῶν· οἷον, μετὰ θύμου τετριμμένων. καὶ ἑτέρωθι·

---

1. *Περιδεής*] Vid. *Καθήρηντο.* Toup. MS. Adde v. *Ἀσδρούβας* extr. Mox *πολλὰ καὶ* om. A. 5. *δὲ* om. *V. Θεολόγῳ*] Gregor. Naz. XXXV. p. 566. A. unde restituendum *ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ σὸν π.* cum Photio, qui mox *ὃ βούλεται συνάγει.* Utrumque habet Lex. Bachm. p. 337. 6. *Περιδέξιόν — συνάγειν* om. A. Haec a superioribus divellebantur. 7. *Περιδέξιος*] Basilius MS. in Bastii Excerptis ap. Gaisf.: *Περιδέξιος ὁ ἀμφιδέξιος λέγεται, εἴτουν ὁ ἀμφοτέραις ἐπίσης χρώμενος ταῖς χερσὶν ὡς τῇ δεξιᾷ καὶ τῇ ἀριστερᾷ· τοιοῦτοι δὲ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὁμηρος πάλλων ἀμφοτέρῃσι περὶ τοῦ Ἀστεροπαίου φησί, ἐπεὶ περιδέξιος ἦν. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ κατὰ διλήμματον ἐρωτᾶν, δύο κατὰ ταυτὸν ἐρωτῶν, ἀμφοτέρωθεν βάλλειν δοκεῖ. πῶς οὖν φησιν ἀποφεύξῃ; ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, τοῦτο γὰρ δύναται ὅπως ἐν τοιούτῳ σχήματι κείμενον* etc. 9. *ἐκεῖνος ἀεὶ* om. V. probabiliter. *ἀεὶ* om. A. *αἰεὶ* Med. Bentleius posuit in Callimachi fr. 303. nihil nisi *Αἰεὶ περιδ. ἧ.* 11. *Περιδέδρᾶσια*] Praestat cum editore Photii *περιδέραια*: de quo satis est adhiberi Creuzerum in Porphyrii V. Plot. p. CV. 12. *περιάπτειν*] *περιτρέπειν* A. *Ξενοφῶν*] Lib. II. de Expedit. Cyri p. 333. *Küst.* IV, 5, 36. Ubi nunc receptum est *περιειλεῖν*. Praeterea novissima Suidas diffinxit. 16. *Περίδειπνον*] Deest gl. A. et sunt quae glossam reddant suspectam. Photius quam attulit interpretationem, ea immigravit in librum Parisinum Demosthenis de Cor. p. 321. *τῶν νεκρῶν*] *τὸ νεκρῶν* B. V. E. 17. *Ἀττικὸν*] *ατ ζη*[τ] E. deest v. V. in lacuna. 18. *Περιδήλιον*] Hesychius: *Περίδεινον. πειρατήν.* Scribe *περίδινον*, per *ι* in syllaba penultima. Piratae namque dicti videntur *περίδινοι*, a *περιδινεῖσθαι*, i. e. a circumvagando, quod circa maria vagari soleant. Quare et apud Suidam pro *περιδήλιον* hic scribendum puto *περίδινον*. *Küst.* Toupius suggessit etiam Platonem apud Stobaeum p. 601. Astium in Plat. Legg. VI, 19. p. 324. Gaisfordus. 19. *περιοδεύονται* om. Photius.

2. *ἵππου ὑπαντιάζει*] *τὸν ἵππον ὑπηντίαζε* A. V. *ἵππον ὑπηντιάζει* B. E. Supra *ἄμφω* *V. et edd. vett. pro *ἄφνω*. 4. *περιδινοῦντες*] *καὶ περιδιν.* A. 6. *διαιτημάτων*] *διαστημάτων* A. quod confirmari nequit ab v. *αὐτοσχεδίων*. 8. *τὸ* ante *ᾠὸν* malim abesse. 9. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 121. 10. *Ἴθι*] *εἴσθι* A. *ἴσθι* V. Ox. Tum *δὴ* om. A. V. E. Med. 12. *Ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδ.*] Aristoph. Equ. 798. 13. *περί*] *ἐπὶ* A. V. Voluerunt *ἐπὶ τῇ κεφαλῇ*. 15. *Εἰ βούλει, περίδου μοι περὶ θυμ.*] Aristoph. Acharn. 772. (738.) *Αἰ λῇς, περιδοῦ νῦν μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν.* Vide quae de loco hoc Comici notamus supra in v. *Θυμιτίδων*. *Küst.* *Εἰ βούλει* quod irrepsit ex inferiore versu, abest a priore glossa. Deinde refingendum *θυμητιδᾶν*. 17. *εἰ βούλει — ἁλῶν* om. *V. *φησί — ἁλῶν* om. V. *θυμητίδων*] *θυμιτι*[δος] A. qui pauto infra *θυμι*[δς].

Περιδέεια. Et *Περιδεής*, ingenti metu perculsus. *Et multa graviaque mala, quae ipsis acciderant, vultus pavore significabant.* *Περιδέξιος.* Ambidexter, sive qui sinistra pariter opus facere potest. usus etiam hac voce Theologus, inquiens: *Ut ambidextrum tuum effugias.* ubi est omne dilemma quasi ambidextrum. ab utraque enim parte aliquid concludit. Item *περιδέξιος*, ingeniosus, ad omnia promptus. apud Callimachum: *Qualis est ille ad omnia semper promptus heros.* *Περιδεδρᾶσια.* Ornamenta colli. *Περιδεῖν.* Circumligare, alligare. Xenophon: *Ille autem eos docuit equorum et iumentorum pedibus sacculos circumligare; ut ne, quoties per nives acturi essent, altius immergerentur.* *Περίδειπνον.* Silicernium, sive convivium funebre. *Et hoc convivium funebre Atticorum ritu celebrarunt.* *Περιδήλιον.* Piratam. *Περιδινοῦνται.* Circumaguntur, vertuntur. *Ille vero cum subito in conspectum vertisset equum, miseris occurrit.* *Περιδινοῦντες.* Rotantes. *Babylonii autem ova in fundas iniecta circumagentes, utpote qui victus essent expediti et venationis rationes non ignorarent, sed artes quasdam in deserto excogitassent, ovum etiam crudum rotationis celeritate percoquebant.* *Περίδου.* Circumliga. Aristophanes: *Age igitur barbam alliga, ut cito vir fias.* Item: *Caput meum pignoris loco deponam.* vel, de capite paciscar. Et denuo: *Si vis, salem thymitidem mecum depone.* id est, salem cum thymo tritum pignoris loco deponamus. Et alibi Aristophanes:

Ἄλας θυμίτας δοὺς ἐμοὶ καὶ κρόμμυα. τὸ δὲ περίδου μοι καὶ Ὅμηρός φησι.

Περιδοῦ. τουτέστι, συνθήκην ποιοῦ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Περιδοῦ νῦν ἐμοί,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.

Περιδώμεθα. συνθώμεθα. Ὅμηρος·

Λεῦρό νυν ἦ τρίποδος περιδώμεθον.

Περιδράττεσθαι. περιέχεσθαι.

Περίδρομος. πάντη περιέρχεσθαι δυνάμενος. Καὶ Περίδρομοι κύνες, οἱ πανταχοῦ δυνάμενοι περιστρέφεσθαι. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Περιδύεται. κρύπτεται, εἰςδύεται.

Περιδυθῆναι. ἐκδυθῆναι.

Περιδύσας. ἐκδύσας, ἀφελόμενος. Περιδύσας οὖν τὸν ναόν, ὡς καὶ τὰ σκεύη τοῦ Θεοῦ βαστάσαι.

Περιαιρεῖν. ἀφαιρεῖσθαι, ἀποκόπτειν, καθυφεῖσθαι. Συγχωρηθῆναι δὲ τοῖς Κελτίβηρσιν ὑπὸ Τιβερίου πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλητον, καὶ περιαιρεῖν ἐάν τι τούτων δύνωνται παραιτεῖσθαι. οἱ δὲ παραλῦσαι ἐπρέσβευσαν τὴν σύγκλητον τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φόρων.

Περιαιροῦμαι. αἰτιατικῇ.

Περιεβάλοντο. ἐπεκτήσαντο. Οἱ δὲ καταδραμόντες τὴν χώραν περιεβάλοντο λείας πλῆθος. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σῆμα Λεωνίδου τοῦ Σπαρτιάτου περιέβαλεν, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα.

Περιέδυσεν. ἀφείλετο τὰ ἱμάτια. Ὁ πατὴρ 85
αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα τῶν σαρκῶν. περὶ ὀστέων λέγων.

Περιεζώσατο. ἀντὶ τοῦ περιεβάλετο.

Ἀπορῶν ἐπιτρόπου γυμνὸς ὢν τοῦτον τέως
περιεζώσατο.
οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι κἂν περιζώματος τυχεῖν.

Περιεκέχυτο. πανταχόθεν περιέρρει. Ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ ἤδη τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχυτο πράγματα.

Περιεκτικόν. περιέχον.

---

1. Ἄλας θυμίτας δ.] Apud Aristophanem [Acharn. 1098. sive 1067.] hodie legitur: Ἄλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα. *Küst.* Θυμητίδας E. Med. 2. Ὅμηρός φησι] Vide paulo post v. *Περιδώμεθα. Küst.* Sed *περίδου μοι* non dubito quin perturbatio librariorum invexerit, cum deberent aut *περιδώμεθον* (cf. Schol. Arist.) aut *περιδώσομαι* ex Od. ψ. 78. 3. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 643. sed ubi hodie legitur *περίδου*, cum acuto in penultima. *Küst.* 6. τετράμετρον] *τὸ τετρ.* A. V. ἡμιεκταίου] Apud Aristophanem loco laudato legitur ἡμιεκτέον: uti etiam hic apud Suidam legendum est. *Küst.* ἡμίεκτον A. V. Ox. ἡμιεκταῖον B pr. ἡμιεκτέον Gaisf. 7. Ὅμηρος] Il. ψ. 485. Ubi τρίποδα A. V. τρίποδον B. περιδώμεθα *V. Sub finem γὲ λέβητος omisi cum A. B. V. et Photio in v. *Περιδεδόσθαι.* 9. Sub gl. finem delevi *Καὶ Περιδράσσω γενικῇ* cum V. 10. *παντὶ* Photius. *περιέρχεσθαι*] *περιέχεσθαι* A. qui mox om. *καί*. 11. *Περίδρομοι κύνες, οἱ παντ.*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 475. *Καὶ* praegressum om. *V. *περιστρέφεσθαι δυνάμενοι*] *δυνάμενοι περιστρέφεσθαι* A. *V. Schol. 13. *κρύπτεται*] Sic Photius et Hesychius: *κρύβεται* B. V. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 317. et in Aiacis ed. sec. p. 449. Proximam gl. Gaisf. seiunxit cum A. Nam edebatur *καὶ Περιδ.* 15. *Περιδύσας οὖν τὸν ναόν*] Haec sunt verba Iosephi Antiq. Iud. lib. XII. [5, 4.] p. 609. *Toup.* 18. *ὑποκόπτειν*] *ἀποκόπτειν* A. V. E. *καθυφεῖσθαι*] Immo *καθυφίεσθαι.* 19. *Συγχωρηθῆναι*] Menandro tribuit Gaisfordus, coll. v. *Περιεκέχυτο.* Miror ab illo memoriam Celtiberorum parum esse perpensam.

1. ἐάν τι] ἕναν A. 2. ἐπρέσβευον] ἐπρέσβευσαν A. V. 4. Gl. om. Küsterus, silente Gronovio. 5. *Οἱ δὲ καταδραμόντες*] Hunc in modum immutatum forte dedit Suidas locum Xenoph. Cyrop. III, 3, 23. qui habet, *καταδρομὴν ποιήσαντες περιεβάλοντο πολλὴν καὶ παντοίαν λείαν. Abresch.* Similis oratio sub v. *Λείας* recurrit. 7. *Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σ.*] Haec sunt verba Philostrati lib. IV. de Vit. Apoll. c. 7. sed ubi pro *οὐ μόνον* legitur *μονονού*: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Vide etiam supra v. *Περιβαλλόμενος*, ubi Suidas idem fragmentum recitat. *Küst.* Haud scio an locus huic sedi parum accommodatus e superiore glossa transcriptus sit. 10. *ἀφείλετο — περιέδυσεν* om. V. *Ὁ πατὴρ — τῶν σαρκῶν*] Et haec leguntur apud Iosephum Antiq. Iud. lib. XII, 4. (§. 9.) p. 605. *Toup.* 11. *ὡς οὗτος — λέγων* om. A. Post *σαρκῶν* supplendum *ἐγύμνωσε.* 14. *Ἀπορῶν ἐπιτρόπου γυμν.*] Aristoph. Pac. 685. *Ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὢν Τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο. Küst.* Explicationi continuae Scholiastes subiecit, *δι' ἀνάγκην τοῦτον ἐζώσατο πολυτελέστερον.* Ubi videndum ne corruptela vocis novissimae recondat, quae saltem habent intellectum, *πολίτην εὐτελέστερον.* Ceterum lexicis accedat *περιζωμάτιον* e Polybii fr. Vat. XII, 24. f. item *περιζώνιον* Timaei Lex. p. 18. 17. *Περιεκέχυτο*] Gl. om. V. *Ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ*] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 132. ubi de Tiberio Iustini successore sermo est. *Toup.* Deest exemplum A. Quae subsequebatur glossa, *Περιεκόκκυσα. κόρδακα ὠρχησάμην. Ἀριστοφάνης*, eam cum A. delevi, repetitam scilicet ex v. *Ἀπεπυδάρισα. Περικόκκισα* *V. qui gl. reposuit ante v. *Περιεκέχυτο.* 20. *Περιεκτικόν*] Schol. Luciani Vitt. Auct. 24. et Hesychius. Post h. gl. V. addit *Περιεπτυσμένον. περιλελειπισμένον.*

Salem thymiten affer, puer, et cepas. eadem phrasi usus est etiam Homerus. *Περιδοῦ.* Pignus depone. Aristophanes *Nubibus*: *Pignore nunc mecum certa, ni tetrametrum est hemiecteum.* *Περιδώμεθα.* Pignus deponamus. Homerus: *Age nunc vel tripodem vel lebetem pignoris loco deponamus.* *Περιδράττεσθαι.* Comprehendi. *Περίδρομος.* Omnia circumiens. Et *Περίδρομοι κύνες*, canes omnia circumcursantes. Aristophanes *Ranis.* *Περιδύεται.* Sese occultat, latebras subit. *Περιδυθῆναι.* Spoliari. *Περιδύσας.* Qui spoliavit, qui abstulit. *Templum igitur cum spoliabat, ipsa quoque Dei vasa abstulit.* *Περιαιρεῖν.* Auferre, recidere, detrahere. *Celtiberis a Tiberio concessum fuisse, ut legatos ad Senatum mitterent, et ex iis, quae sibi imperata essent, precibus aliquid levari facerent. illi vero a Senatu petierunt, ut militiam et tributa ipsis remitteret.* *Περιεβάλοντο.* Acquisiverunt. *Illi vero excursionibus in regionem factis magnas praedas egerunt.* Et alibi: *Apollonius vero Leonidae Spartani monumentum tantum non amplexus est, admiratione viri percussus.* *Περιέδυσεν.* Vestibus nudavit. *Pater eius universam Syriam spoliavit, sicut iste haec ossa carnibus nudavit.* de ossibus enim loquitur. *Περιεζώσατο.* Zona se cinxit. *Indigens tutore et prorsus nudus eo tunc se succinxit.* qui enim nudi sunt, vel subligaculum sibi dari petunt, quo se praecingant. *Περιεκέχυτο.* Circumfluebat. *Postquam Tiberium negotia reipublicae circumfluere quasi coeperunt.* *Περιεκτικόν.* Continens.

Περιελῶ σ᾽ ἀλαζονείας.

Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.

οἷον, ἀποδύσω σε, παύσω τῶν ἀλαζονειῶν. τὸ δὲ περιελάσω ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. παύσω σε καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω σε, νικήσω. Ὑποτεμοῦμαι δέ, ὡς βυρσοδέψης. ὑποτέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

Περιεμεκτήσας. Ὁ δὲ περιεμεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, καὶ διαλυσάμενος τὴν ξενίην, ἐποίει τοιάδε. ἀντὶ τοῦ δεινοπαθήσας.

Περιέπειν. φυλάσσειν, ἢ ἐνεργεῖν.

Περιεπτισμένον. λελεπισμένον, περιεξεσμένον, κεκαθαρμένον.

Περιεπτισμένοι. οἷον, ξένων ἀπηλλαγμένοι καὶ καθαροὶ ἀστοί. κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶ τὸ κριθὰς ἢ ἄλλο τι λεπίζειν καὶ καθαροποιεῖν. ἔνθεν καὶ πτισάνη ἡ λελεπισμένη κριθή. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ᾽ ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.

Περιέπτυξαν. ἐκύκλωσαν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πλαίσιον λύσαντες ἐς λόχους, περιέβαλον τοὺς περιέχοντας. οὕτω θᾶττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυξαν, καὶ συγκλείσαντες ἅπαντας κατηκόντισαν· δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ὅπως χρὴ διαφεύγειν κύκλωσιν, καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι᾽ ὑπερβολὴν ἀνδρίας.

Περιεργάζεσθαι. περιγενήσεσθαι. Ὁ δὲ περιεργασάμενος τοὺς οἴκους, ἐν οἷς συνιρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τούτοις συνέσχηκε.

Περιερέττων. κωπηλατῶν. 86

---

1. *Περιελῶ σ᾽*] Aristoph. Equ. 290. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* Deest gl. A. Ac suspicionem illud intendit, quod *V. glossam traiecit post v. *Περιέπειν*. 4. *περιελάσω*] Immo *περιελῶ*. Nisi forte quaedam interciderunt. Scholiastes enim: *ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. παύσω καὶ περικόψω τῆς ἀλ. περιελάσω, νικήσω.* Saltem post *ἀλαζονείας* restitui cum B. V. E. *περιελάσω σε, νικήσω.* Ceterum hinc nescio quis constipavit glossam male fictam *Ὑποτεμοῦμαι.* 6. *Ὑποτεμοῦμαι*] *περιπετοῦμαι* V. *περιτεμοῦμαι* supra dedit *V. 1s statim om. *δέ*. 7. *φαίνεσθαι*] *ἐσφαίνεσθαι* V. 8. *Ὁ δὲ περιεμεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκ.*] Locus hic mire turbatus et confusus est, qui ex Herodoto sic reseribendus et in integrum restituendus est: *Ὁ δὲ Θεμίσων περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, διαλυσάμενος τὴν ξενίην, ἐποίει τοιάδε. παραλαβὼν τὴν παῖδα ἀπέπλεε· ὡς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγει, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἀτταράρχου, σχοίνοισι αὐτὴν διαδήσας, κατῆκεν ἐς τὸ πέλαγος.* Locus extat apud Herodotum lib. IV. c. 154. ut Portus etiam monuit. *Küst.* In his licentiam studiosorum esse grassatam cum v. *Βάττος* persuadet, unde tot glossulae manarunt, tum appendix quaedam loci superioris sive supplementum, ut fit, in fine propositum: *Ὁ δὲ Θεμίσων ἀνὴρ φρόνιμος περιεμέκτησεν αὐτὴν ἐν τῷ πελάγει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βάττος.* Ubi *μεθύσων* E. *τῆς φρονίμης* B. *τοῖς φρονίμοις* Med. Cf. v. *Θεμίσων*. Delevi cum A. *V. 10. *ἀντὶ τοῦ δειν.* om. V. ap. Gaisf. 11. *αἰτιατικῇ* post caput gl. delevi cum *V. Photio et Lex. Bachm. p. 338. 12. *Περιεπτισμένον*] Respexit Philostrat. p. 698. Synes. p. 90. Cyrill. p. 223. *Toup.* MS. Libri V. scripturam vide sub gl. *Περιεκτικόν*. *λελεπτυσμένον*] MS. Paris. A. habet *λελεπτισμένον*, per *τ*: quasi a *λεπτίζω*. Sed neutra lectio sana est. Scribendum enim est *λελεπισμένον*: a *λεπίζω*, *decortico*, vel *cortice nudo*. *Küst.* *λελεπισμένον* Lex. Seg. et Photius, qui mox *περικεκαθαρμένον*: similiterque Hesychius. 14. *Περιεπτισμένοι. οἷον*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 506. *ξένων*] *ξένοι* A. *ξένονοι* V. *ξένων οἱ* *V.

1. *κριθὴν*] *τὸ κριθὰς* A. Schol. *ἐπὶ τὸ κριθὰς* V. Om. Med. ubi *ἐστὶν ἤ*. *λεπίζειν*] *λεπτίζειν* A. Mox *πτισάνη* A. non *πτισσάνη*. 2. *λελεπτυσμένη*] Scribe et hic *λελεπισμένη*. *Küst.* *λελεπτισμένη* A. *λελεπισμένη* V. *ἡ λ. κρ.* om. Schol. 4. *ἐσμὲν*] *οἱ μὲν* A. *εἰμεν* *V. *αὐτοὶ ἐσμὲν* Med. 10. Hic locus superiorem quendam v. *Κύκλωσις* redintegrabit, unde mutuo supplementum nanciscimur huiusmodi, *παρὰ τὴν χρείαν τοῦ πολέμου τὴν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἀσχημον ἐνδιεξάμενοι.* 11. *ἀνδρίας*] *ἀνδρίας* cum A. 12. *Περιεργάσεσθαι*] Vocem hanc Suidas male interpretatur: cuius veram significationem ex Lexicis vulgatis pete. *Küst.* Interpres ita vertit: *Ille vero cum curiose investigasset aedes, in quibus congregati conciones habebant, in his eos conclusit.* Uterque fallitur tum Suidas, tum interpres eius. Vertendum utique: *Cum undique sepsisset*, sive *circumdedisset aedes.* Quod ex sensu loci satis manifestum est. Optime succurrit locus Xenophontis Hist. Graec. IV, 1, 8. *Καὶ θῆραι αἱ μὲν ἐν περιεργασμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἀναπεπταμένοις τόποις πάγκαλαι. Erant et venationes, partim in hortis undique septis, partim in locis patentibus peramoenae.* Agnoscit etiam Pollux I, 160. *Τεῖχος περιεβάλοντο, περιῳκοδομήσαντο, περιειργάσαντο.* Item Eunapius in Aedesio p. 44. *Ἐπειδὴ θάρσος αὐτὸν κατέσχε, καὶ παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀνάγκη τις ἐπέκειτο, καὶ τὴν Ἀντιόχειαν ἤδη περιειργασμένου καὶ συντοξεύοντος.* Aristophanes in Lysist. 812. *Ἀβάτοισιν ἐν σκώλοισι Τὸ πρόσωπον περιειργασμένος.* Ita scribendus iste locus. Vulgo male. Vide nos in Cur. Noviss. v. *Σκώλος*. *Toup.* II. p. 51. *Περιεργάζεσθαι* A. V. *Περιεργάσασθαι* Med. Excidisse quaedam probabile est. Photius enim: *Περιεργάζεσθαι. ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν. Περίεσσατο. περιεβάλετο. Περίεσσθαι. περιγενήσεσθαι.* Vide tamen Suidam infra. Mox habet A. in marg. *Περιεργῶ αἰτιατικῇ. Gaisf.* Videtur profecto male hanc sedem invasisse *περιγενήσεσθαι*. Repugnat tamen Schol. Luciani Action. 6. *Περιεἰργασται. περιγίνεται*. Deinde cum A. removi glossam ex v. *Αἰσῦρε* descriptam, quam habet V. post v. *Περίζυγα*: *Περίερρον. Ζητῶ περιέρρον αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ. Κραπατάλοις Φερεκράτης. ἀπὸ τοῦ ἐρρον, ὃ σημαίνει τὸ φθειρόμενος.* Ubi ζητῶν libri praeter E. *φθειρόμενον* V. 13. *οἴκους*] *ἵππους* E. 14. *συνέσχησε* mendum Gaisf. Nec tamen verbum satisfacit. 15. Sic Hesychius.

Περιελῶ σ᾽ ἀλαζ. Iactantiam tibi eximam. At vias tuas praecidam. id est, iactantiam tuam exuam et compescam. dictum est per translationem a remigantibus ductam: navigando praecipiam et superabo. *Ὑποτεμοῦμαι* vero dixit ut coriarius. coriarii enim coria oblique praecidunt, ut crassa videantur. *Περιεμεκτήσας.* Indigne ferens. *Is vero se iureiurando circumventum esse iniquo animo ferens, cum hospitium renunciasset, haec fecit.* *Περιέπειν.* Custodire, administrare. *Περιεπτισμένον.* Cortice nudatum, levigatum, purgatum. *Περιεπτισμένοι.* Peregrinis remotis puri puti sumus cives. *πτίσσειν* vero propric est hordeum vel aliud quid decorticare et purgare. unde *πτισάνη* dicitur hordeum decorticatum. Aristophanes: *At nunc quidem soli sumus et quasi decorticati.* *Περιέπτυξαν.* Circumdederunt. *Romani autem a barbaris circundati, quadrato agmine in manipulos dissoluto, circumvenerunt eos, a quibus fuerant circumventi. nam respiratione celerius eos circumdederunt, et conclusos omnes iaculis confecerunt: demonstrantes uno die, quomodo et hostis, a quo circumventus fueris, effugiendus, et idem forti et audaci animo circumveniendus sit.* *Περιεργάζεσθαι. Ille vero cum sepsisset aedes, in quibus congregati conciones habent, prorsus eos conclusit.* *Περιερέττων.* Remigans.

Περιερρύη. ἐξεχύθη, ἐξέπεσεν. Ὀρχουμένου γὰρ αὐτοῦ ὁ ἀκινάκης περιερρύη.

Περιέρχομαι. ἐνεδρεύω, ἐξαπατῶ, σοφίζομαι, ὑπέρχομαι. Ἀριστοφάνης·

Σκέψασθε δέμ' εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
κἄμ' ἐξαπατύλλειν.

Περιέσσατο. περιεβάλετο.

Περιέσεσθαι. περιγενήσεσθαι. Οὐ γὰρ ἑτέρως περιέσεσθαι στρατηγοῦ θερμοῦ τε καὶ ἀμάχου παντάπασι.

Περίεσα. καθαρά.

Περιεσκεμμένος. ἠκριβωμένος.

Περιεσόμεθα. περιγενησόμεθα.

Περιέσπασαν. ἀτίμως περιεῖλον. Αἰλιανός·

Τὸν βωμὸν ἀνέστρεψαν, καὶ τὸν κόσμον, ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν.

Περιέσται. γενικῇ.

Περιέστηκεν. περίσταται, περιέστραπται.

---

2. Similiter *περιερρύησαν* Parthenius c. 6. 4. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 1146—49. 8. *καί μ'* | *κἄμ'* cum Med. *ἐξαπατύλλειν*] *ἐξαπατύλειν* V. 10. *Οὐ γὰρ ἑτέρως*] Fabii monitum ad Aemilium consulem. *Hemst.*

1. *περιέσεσθαι*] *ἐπέσεσθαι* A. 3. *Περίεσα. καθαρά*] Haud forsan a vero aberravero, si dixero, pro *περίεσα* scribendum esse *ἀπέρισσα*, notamque hanc ad litteram A referri debere. Videtur enim Suidas vocem hanc ex corrupto aliquo codice excerpsisse: cuiusmodi errores, quales Noster ipse non fecit, sed ab aliis accepit, haud pauci in collectaneis hisce occurrunt. Sic alibi in serie sua mendose scriptum legas, *κοιλιδίαν* pro *κυλοδίαν*, *ὕσινος* pro *ὕσγινος*, *φρήμας* pro *δι' ἐρήμας*, *ἠρίθμησεν* pro *ἠρέμησεν*, *πεπασμένοις* pro *μεμασμένοις*, *δείξαντες* pro *διήξαντες*, *Ἄλβυες* pro *οἱ Λίβυες*, *θεσμοτόκον* pro *ἐσμοτόκον*, *ἀμάστης* pro *ἀκμαστής*, *ἠβὸς* pro *ὑβός*, *ἀοριστὶν* pro *ἀαριστὶν*, *ὤλίβατο* pro *ὠλόβατο*, *δάσιος* pro *λάσιος*, *δωτὺς* pro *ἐδητύς*, *εὐχείμονος* pro *λευχείμονος*, *παιόλη* pro *ἀπαιόλη*, *παιόλημα* pro *ἀπαιάλημα*, et alia plura, quae suis locis indicamus. Quod autem ad vocem *ἀπέρισσα* attinet, eam recte exponas *καθαρά*: quoniam composita est ex *α* privativo et *περισσὸν* vel *περιττόν*, quod interdum idem significat ac *περίττωμα*, i. e. *sordes*, *purgamenta*, *excrementa*. Hoc sensu vox ista capitur in *ῥήσει* illa, quam refert Eustathius in Il. *δ*. p. 108. *Εἰς τὴν ἀπέριττον τὰ περιττώματα ἔβαλλον*: i. e. *In mare ab omnibus sordibus purum purgamenta proiiciebant.* Postquam igitur locum hunc Suidae recte nobis sanasse videmur, Hesychio etiam medicam manum obiter adhibeamus. Apud eum enim in serie sua legitur, *Περιερεία, καθαρσία.* Rescribo, *Περιττεία, ἀκαθαρσία*, vel *καθάρσια*, cum accentu in antepenultima, ut sit pluralis a *καθάρσιον*. Ratio emendationis huius ex iis, quae proxime ante diximus, liquere potest. *Küst.* Quae ad hunc locum commentatus est vir doctissimus, *ἀπροσδιόνυσα* plane sunt et longe ridiculosissima. Emendatio vero in promptu est. Repone, *Περίστια. καθάρσια.* Noster infra v. *Περισσίαρχος*: *Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς περίστια, φησί, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια.* Schol. Aristoph. Eccles. 128. *Περισσίαρχος. ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περίστια γὰρ τὰ καθάρσια.* Ad hunc locum proculdubio respexit Suidas. Quin et ad hanc normam castigandus videtur Hesychius: *Περιερεία. καθαρσία.* Scribendum, *Περίστια. καθάρσια.* Quod omnino verum. Ceterum notandum Mich. Apostolium de Proverb. p. 195. legere, *Περιέστια* et *Περιστίαρχος*: quod perinde est. *Toup.* II. p. 52. IV. p. 154. Cui favent librorum indicia, *Περίεσι* A. B. Photius, *Πέρισι* Lex. Seg. Lobeckius *Περισσά*. 5. *Περιεσόμεθα*] Procop. Vand. pp. 151. 309. *Toup. MS.* *περιγενησόμεθα*] *γενησόμεθα* V. 6. *ἀτίμως*] *ἐτοίμως* A. 7. *ἀνέστρεψαν*] Lege *ἀνέτρεψαν*. Vid. in *Τέως. Valck.* Ex inferiore glossa recuperamus post *βωμὸν* inserenda, *ἐφ' οὗ τέως ἱλεοῦντο τὸν δαίμονα.* 9. *Περιέσται. γεν.* om. vulg. silente Gron. Sed male fecit Küsterus negligens etiam gl. *Περιέστηκεν*. Delevi tamen illi subiectum *αἰτιατικῇ* cum *V. Phot. et Lex. Bachm. p. 338. tum lemma *Περιστηκός* post *περιέστραπται* cum V. Ceterum v. Lex. de Synt. p. 161. ac de priore glossa potissimum Zon. p. 1542. f. 10. *Περιέστηκεν. αἰτιατικῇ. περίσταται*] Postquam Suidas docuerat *Περιέσται* cum genitivo usurpari, cum sc. denotat *superabit*, ad aliud verbum transiit, docens, *Περιέστηκεν*, cum accusativo usurpari, atque hoc significare *circumstat*, vel *ambirit*, *circuivit*. Ideo addit explicationis gratia, *περίεσται*, *περιέστραπται*. At Portus erravit, qui dixit esse a *περιστράπτω*, *fulgure circumdo*. Hoc Graecum non est, sed *περιαστράπτω*. Unde fieret *περιήστραπται* per *η*, non *περιέστραπται* per *ε*. Est autem *περιέστραπται* a *περιστρέφεσθαι*, quod idem denotat cum *περιστάναι*, *ambire*, *circumstare*. Sic itaque collocentur verba Suidae: *Περιέσται, γενικῇ. Περιέστηκεν αἰτιατικῇ, περίεσται, περιέστραπται* etc. Hoc probaturus addit duo exempla, in quibus verbi huius *περιέστηκα* participium cum accusativo occurrit. Prius est: *Καὶ περιστάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα.* Posterius: *καὶ τὸ περιεστηκὸς ἐκεῖνο πλῆθος τὸν πατριάρχην Ἦλίαν διατειμὼν ὁ θεῖος Σάββας.* h. e. *et cum divinus Sabbas perrupisset multitudinem illam, quae patriarcham Eliam circumstabat.* Male enim vulgo distinctio ponitur ante verba *ὁ θεῖος Σάββας*. Quae proinde acceperunt interpretes, ac si esset nomen auctoris, ex quo fragmentum hoc decerpserit Suidas. Unde Küsterus ad ea, si est nomen auctoris, cum ignotum sibi esse fatetur. Pariter hinc liquet perperam ab eodem viro docto pro *διατειμὼν* legi *διέτεμον*, quia non cogitabat, nomen illud *Σάββας* ad praecedentia pertinere; perperam etiam ab eodem pro *τὸν πατριάρχην Ἦλίαν* legi *τὸν προφήτην Ἡσαΐαν*: Esaiam enim serra dissectum fuisse historia sacra testatur, inquit, quod auctor huius fragmenti innuere velle videtur. Sed ut alia mittam, quantae est audaciae pro *πατριάρχην Ἦλίαν* reponere *προφήτην Ἡσαΐαν*? Cave mutes illa *τὸν πατριάρχην Ἦλίαν*: nec tamen velim intelligas Eliam illum Thisbiten, prophetam, cuius *γνώριμος* fuit Elisaeus, quem Eliam S. historia testatur translatum esse in coelos; sed alium aliquem Eliam, recentiorem multo, qui vixit tempore Anastasii Imperatoris in principio saeculi VI. et fuit patriarcha Hierosolymitanus: quo tempore etiam vixit hic *Σάββας*, vel ut alii vocant, *Σάβας*, qui fuit abbas in Palaestina, cuius vitam conscripsit Cyrillus monachus. Vid. Laurent. Surium in Vitt. Sanctorum Tom. VI. Decembr. 5. Citat hanc Sabae vitam etiam Suidas infra v. *Φαγεῖν*: *Μὴ μήλου τοπαράπαν φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ τοῦ ὁσίου Σάβα βίῳ.* Ex *τὸν ὅσιον Σάβαν* vocat, quem hic *τὸν θεῖον Σάβαν*. Historia quo respexit Suidas, ita habet. Severus episcopus Antiochenus miserat sua synodalia ad Eliam patriarcham, quae cum ille non admitteret, ad iram accendit Imperatorem. Quare rursus mittuntur eadem Hierosolyma, mittuntur simul clerici quidam cum manu

---

Περιερρύη. Effusus est, excidit. *Illo enim saltante acinaces ex vagina elapsus est.* *Περιέρχομαι*. Insidior, decipio, fallo, circumvenio. Aristophanes: *Me vero videte, si callide hos circumveniam, qui se putant sapere et me decipere.* *Περιέσσατο*. Induit. *Περιέσεσθαι*. Superaturum esse. *Haud enim alia ratione ducem praefervidum et superatu difficilem ab eo victum iri.* *Περίεσα*. Pura. *Περιεσκεμμένος*. Circumspectus. *Περιεσόμεθα*. Superabimus. *Περιέσπασαν*. Ignominiose detraxerunt. Aelianus: *Aram everterunt, omnemque ornatum ei detraxerunt.* *Περιέσται*. Aptum genitivo. *Περιέστηκεν*. Circumstat, convertit se. *Cum autem*

Καὶ περιστάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα, καὶ τὸ περισεμνὸς ἐκεῖνο πλῆθος τὸν πατριάρχην Ἠλίαν διατεμὼν ὁ θεῖος Σάββας.

Περιέστηξαν. περιεκύκλωσαν.

Περιεστήξει. περισταθήσεται.

Περιέχεσθαι. ἀντέχεσθαι, φροντίζειν. [Μήτε αὐτοῦ πάνυ περιέχεσθαι Ῥωμαίους.]

Περιεχόμενον. ἀντιποιούμενον.

Περίζωμα. τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. Γυμνῶν μαχομένων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς περιζώμασι.

Περίζυγα. Ξενοφῶν· Ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἱμάντας. τούτων γὰρ τριβομένων καὶ ῥηγνυμένων ἀνάγκη ἀργεῖν, ἢν μή τις ἔχῃ περίζυγα.

Περιεῖδον. αἰτιατικῇ.

Περιειλάμενος. περιειλησάμενος.

Περίειμι. ζῶ, ἔτι σώζομαι. Καὶ αὐτὸς μὲν (ἔφη) ἐπὶ τῆς Μυσίας ἐπολέμησα, καὶ περίειμι νῦν· 87 *καὶ λόγχην ἐπανατείνας, ἐν ταύτῃ, ἔφη, πίστις ἡμῖν ἐστι.*

Περιεῖναι, περιγενέσθαι. Ἰδὼν ὅτι οὐκ ἄλλως τὴν πόλιν ἢ λιμῷ περιεῖναι δύναιτο.

Περιεῖναι. ἐν βίῳ διάγειν, ζῆν. Τότε μὲν οὕτως Ἰουστίνῳ περιεῖναι ξυνέβη. Καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν. Ἐν δὲ τοῖς μάλιστα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Γάιον οὐκ ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δοῦλον τῶν πολεμίων γεγονότα. — Οὐδὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷός τε ὤν, τῷ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας ἐργάζεσθαι.

Περιεῖπον. περί τινα ἦσαν θεραπευτικῶς καὶ φυλακικῶς.

Περιεῖχεν. ὑπερεῖχε.

Περιήγγελλεν. ἐκέλευε.

Περιηγγέλθη τὸ ἄθεον πρόσταγμα. 15 *Ἀττικώτερον δὲ τὸ περιηγγέλη.*

Περιηγεῖται. ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. Αἰλιανός· Αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἅ τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἅτινα εἶπεν.

Περιηγεῖτο. πανταχόσε περιήρχετο. Πῦρ 20 *δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν ἡ Σινωνὶς καὶ περιηγεῖτο.*

---

militari non parva, quae vim afferret iis, qui non in eandem sententiam possent adduci. Haec cum ita se haberent, et Eliae iam grave immineret periculum, omnique auxilio is esset destitutus, congregavit divinus Sabas primarios monachos, quibuscum perrumpens illam quae Eliam circumstabat multitudinem (hoc est quod Suidas, *τὸ περισεμνὸς ἐκεῖνο πλῆθος τὸν πατριάρχην Ἠλίαν διατεμὼν ὁ θεῖος Σάββας*) Severi ministros illinc fugat, ut habet Cyrill. *Bosius* Animadv. ad Scr. Gr. p. 181. Küsteri notationes cum Bosius commemorarit, singulatim apponere nolui. De Saba Toupius ascripserat Fabricii Bibl. Gr. T. IX. p. 98. Ceterum totam orationem cum edd. ante Gaisf. in unam contraxi.

1. *αὐτόν*] αὐτῷ A. omissis *καὶ τὸ περιεστ. — Σάββας.* Supra malim *Καὶ περίεσταν.* 4. *Περιέστησαν*] *Περιέστηξαν* A. B. V. E pr. Photius et Lex. Bachm. Pertinet ad Act. App. 25, 7. 5. V. Hesychius. 6. *Περιέχεσθαι*] Damascius ap. Phot. p. 1070. Plutarch. Anton. p. 924. *ἐλευθερίας περιεχόμενον.* Synes. Ep. 113. *περιεχόμεθα τῶν ψυχῶν.* Dio Chrysost. p. 492. Iulian. p. 373. *Toup.* MS. Statim *γενικῇ* delevi cum *V. Phot. Lex. Bachm. *Μήτε αὐτοῦ* cum seqq. om. A. Saltem exemplum notavimus, omissis cum A. V. quae subiici solebant: *αἰτιατικῇ δέ, ὡς τό, Χίλη ἁμαρτημάτων περιέχει με, σῶτερ. σωτήρ* Med. 9. *αἰδοῖα*] *ἕδεα* A. Memoravit Toupius Polyb. p. 135. et Dion. Hal. p. 111. plures alios Marklandus in E. Iph. A. 1071. Sed offendit praepositio: quam emendans Schweighäus. in Polyb. VI, 25, 3. maluit *τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα.* Praestat interpretari: tegmen ventris et earum partium quae pudendis adiacent. Inprimis enim cogitandum de subligaculo coquorum et poparum: v. comicus ap. Ath. VII. p. 290. et Plut. P. Aemil. 33. 12. *Ξενοφῶν*] Cyrop. VI, 2, 32. Abreschii Diluc. Thucyd. p. 17. attulit Gaisf. 14. *εἰ — ἔχοι*] *ἢν — ἔχῃ* B. V. Xenoph. *εἰ — περίζυγα* om. A. 15. Om. Küst. silente Gronovio; continuae glossae postposuit Gaisf. 16. Immo *Περιειλόμενος.* 19. *ἡμῖν ἡ πίστις*] *πίστις ἡμῖν* probavi cum B. E. *V. ἡ om. V.

2. *τῆς πόλεως*] *τὴν πόλιν* A. B. V. E. *τῆς πόλεως* Porti coniecturam Küsterus edidit: recte, opinor, nisi gravior labes insedit. 3. *Περιεῖναι — ζῆν* A. in margine, reliquis omissis. 4. *Καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν* ad tertium exemplum referenda sunt. *νικᾶ* Med. 6. *τῶν πολεμίων* vide ne sint ex inferiore versu profecta. 10. *ἦσαν*] E. *ἴσαν*, nam Timaeus addit *καὶ φυλακικῶς. Toup.* MS. *καὶ φυλακικῶς* addiderunt A. B. V. (a Rubnkenio excitatus) E. et Photius. 12. *ὑπερεῖχε* om. V. tenet Photius. 13. *Περιήγγελλεν*] *Περιήγγειλεν* A. 14. *Περιηγγέλθη*] Hoc praeceptum fluxit ab more citerioris aevi. Cf. Passov. in Parthen. 24. 16. *Περιηγεῖται*] Usum vocis Aeliano complacitae persequitur Hemsterhusius in Luciani D. M. XX, 1. *Αἰλιανός*] Huius integrum locum praestat v. *φιλήμων Συρακούσιος*, monente eodem *Hemst.* 19. *Πῦρ δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν*] Haec deprompta sunt ex Iamblicho in Babyloniacis. Vide nos infra in v. *Σίνων. Toup.* MS. Monuit etiam Rochettus Miscell. T. I. p. 87.

---

omnis fratrum coetus eum circumdedisset, et turbam illam, quae patriarcham Eliam circumstaret, divinus Sabbas perrupisset. Περιέστηξαν. Circumsteterunt. *Περιεστήξει.* Circumdabit. *Περιέχεσθαι.* Ambiro, curare. *[Nec Romani magnam ipsius rationem habebant.] Περιεχόμενον.* Curantem. *Περίζωμα.* Subligaculum partium genitalium. *Cum Romani nudi et subligaculis tantum praecincti pugnarent. Περίζυγα.* Xenophon: *Oportet autem etiam habere lora. his enim attritis et ruptis necesse est ab opere cessare, nisi quis habeat funes iugales. Περιειλάμενος.* Circumvelatus. *Περίειμι.* Superstes sum, vivo. *Et dixit se in Mysia bellum gessisse, et adhuc superstitem esse; hastaque protensa, In hac, inquit, fiducia nostra posita est. Περιεῖναι.* Superesse. *Animadvertens urbem illam nulla alia ratione quam fame a se expugnari posse. Περιεῖναι.* Superstitem esse, vivere. *Tunc igitur Iustinus periculo superstes fuit. Praecipue vero fratrem non patienter ipsius condicionem esse laturum, cum servus fuisset factus.* Item vincere. *Nec hostes superare potuit, quod propter avaritiam officio suo deesset. Περιεῖπον.* Alicuius curam gesserunt solicite. *Περιεῖχεν.* Eminebat. *Περιήγγελλεν.* Iubebat. *Περιηγγέλθη τὸ ἄθ. Impium mandatum divulgatum est. περιηγγέλη* vero magis est Atticum. *Περιηγεῖται.* Narrat. Aelianus: *Ille vero expergefactus puero narrat, quae vidisset quaeque audisset et dixisset. Περιηγεῖτο.* In omnes partes circumibat. *Ignem autem ipsis ostendebat Sinonis, eosque per*

Περιημάκτεον. ἐδυσφόρουν. Οἱ δὲ Φωκέες περιημάκτεον τῇ δουλοσύνῃ.

Περιῆν. ἐνίκα, περιεγίνετο, ὑπῆρχε.

Περιηχήθην. περιεψιθυρίσθην.

Περιιόντα. περιερχόμενον.

Περιιππεύων. περιτρέχων.

[Περιίσταμαι. αἰτιατικῇ. Τοξότας αὐτῶν πάντοθεν περιίστησι. Καί, Περίστανται πάντοθεν τὸ πανδοχεῖον.]

Περιιστάμενος. φεύγων. Ἰώσηπος περὶ Μωυσέως· Περίστατο γὰρ μὴ πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γένωνται.

Περιίστασο. ἀντιλαβοῦ, περισκέπασον.

Περίθετος. προσωπεῖον. Ἀριστοφάνης·

Ἥδιον μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἢν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
διαβάλλεται δὲ Ἀγάθων ἐπὶ μαλακίᾳ, ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς ὡς γυνὴ καὶ πάσχῃ.

Περίθου. ὅπερ ἡμὶν σύνηθες ἐπίθου λέγειν. Ἀριστοφάνης·

Περίθου νῦν τόνδε πρότερον πρὶν λέγειν.
ἀντὶ τοῦ στέφανον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον.

Περίθριξ. ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος, ὃ μηδέπω καρείς. 88

Ἔτι πλοκάμοιο περίθριξ.

Περιθοῖδαι. δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. ἀπὸ Περίθου τοῦ Ἰξίονος. νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι, ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δ' ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Περίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν Περιθοίδας. Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ.

Περικαθαίρων. ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον ἢ τὸν γεγοητευμένον.

Περικακῶ. ἐκκακῶ.

Περικαλλές. λίαν καλόν.

Περικαῶς. ἐρωτικῶς. Περικαῶς τῆς γυναικὸς ἔχων.

Περικεκλασμένοις. Ἐνέδραν εἶχεν ἐν τόποις περικεκλασμένοις καὶ δυσθεωρήτοις.

Περικεφαλαία.

---

1. *Περιημάκτεον*] *Περιημέκτεον* E. item in exemplo. Vide librorum dissensiones in v. *Δουλοσύνη.* *Οἱ δὲ Φωκέες περιημ.*] Locus hic apud Herodotum lib. I. c. 164. sic legitur: *Οἱ δὲ Φωκαιέες περιημακτέοντες τῇ δουλοσύνῃ ἔφασαν*, etc. *Küst.* 3. *Περιῆν*] Hanc gl. et quae adhuc seiungebatur *Περιεγίνετο* om. A. In unam coniungi si minus Photii et Lex. Bachm. p. 338. auctoritas, certe series litterarum iubebat. Monuit etiam Albertius. *Περιεγένετο* V. Lex. Bachm. 4. *Περιηχήθην*] *Περιεχύθην* B. E. *Περιηχήθη* Hesychius. *περιεψιθυθηρίσθην* *V. Statim delevi cum A. *V. *Περιηχῶ. αἰτιατικῇ*: itemque post continuam glossam cum V. quae habet A. in marg. *Περιίπταμαι. αἰτιατικῇ.* 7. Gl. *V. omissam notavi. *Τοξότας — περιίστησι* om. A. Malim *αὐτῷ.* 10. *Ἰώσηπος*] Ant. Iud. IV, 6, 12. Vol. I. p. 221. *Toup.* *πολὺ* E. pro *πολλοί.* 13. *περισκέπασον*] *περισκόπησον* Lex. Seg. et Photius, quod probat Albertius in Hesych. v. *Περιίστασο.* Cf. Hemst. in Arist. Plut. p. 333. Deinde cum A. V. delevi: *Περιίστατο. Τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ καὶ τοὺς θορύβους περιίστατο μάλιστα.* Toupius: „Socrat. Eccl. Hist. p. 229. ubi v. Vales." 14. *Περίθετος*] Vid. Polluc. p. 170. Dio Exc. Vales. p. 670. *καὶ τοῖς προσθέτοις τοῖς τε περιθέτοις ἀκριβῶς ἐποικίλλετο.* Polyaen. p. 529. *περιθέμενος περιθετήν.* *Toup.* MS. Adde Schaef. in Bos. p. 230. *προσωπεῖον*] *πρόσωπον* A. Schol. Aristoph. Thesm. 258. *λέγουσι δὲ περίθετον πρόσωπον, ὡς Ἀριστομένης ἐν Γόησιν· Παντευχίαν δὲ τοῦ θεοῦ ταύτην λαβεῖν Καὶ περίθετον πρόσωπον, ὃ λαβὼν ἕνσταθι.* Seqq. om. A. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 264. *Ἥδὶ μὲν οὖν Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νυκτωρ φορῶ.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. Huc pertinent illa Eustathii in Il. χ. p. 1280. *Ἰστέον δὲ ὅτι φέρεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς κόσμος γυναικεῖος, ὃν περίθετον κεφαλὴν ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφόροις· Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. ἄδηλον δέ, εἴτε κρήδεμνον αὐτη, εἴτε ἄμπυξ, εἴτε κεκρύφαλον, εἴτε ὁμοῦ πάντα ταῦτα μετὰ τῆς ἀναδέσμης.* *Küst.* 18. *καὶ ὡς γυνὴ*] Ordinem inverti cum *V. et Schol. 19. *Περίθου — λέγειν* A. in marg. 20. *Ἀριστοφάνης*] Thesm. 386. Küsterus appellaverat Eccl. 131.

1. *ἦγουν*] *ἀντὶ τοῦ* A. B. *V. Schol. Aristoph. 5. *Ἔτι πλ.*] Ex Callimachi Berenices capillo. Huc respicit Tatian. p. 40. *Βερενίκης πλόκαμος. Toup.* MS. Ad Hecalen referebat Naekius in Mus. Rhen. Vol. V. p. 12. 6. *δῆμός ἐστι τῆς Οἰνηίδος* etiam Harpocr. 7. *ξένους*] *νόμους* B. E. 11. *Πειριθίδα*] *Περιθοίδας* A. V. Photius. *Πειριθοίδας* *V. *περιθοίδα* B. Cf. v. *Κυρωνίδαι.* *Ἔφορος*] Vide huius editorem p. 139. 13. *Περικαθαίρων*] Sic Hesychius. Cf. v. *Ἀναλυθῆναι.* Post hanc gl. delevi cum A. *V. *Περικάθημαι. αἰτιατικῇ.* 15. *Περικακῶ*] Polyb. p. 83. *Toup.* MS. 16. *Περικαλλές*] Il. *ι.* 578. 17. *Περικαῶς*] *Περικακῶς* bis E. Exemplum fragmentis Eunapianis n. 72. inseruit Boissonadus, quem v. ad eundem scriptorem p. 437. *Gaisf.* Nollem obtemperasset Niebuhrius p. 116. Nam *περικακῶς* non uni placuit Eunapio: v. Plut. Agesil. 11. f. Deinde cum V. delevi: *Περίκειμαι τοῦ ἐπίκειμαι διαφέρει.* Habet A. in marg. Tum *Περικλείω. αἰτιατικῇ* A. marg. 19. *Ἐνέδραν εἶχεν*] Hoc fragmentum Polybio assignare haud dubitaverim, qui ita loquitur lib. XII. p. 692. *Καὶ συστῆσαι πρὸς μάχην ἐν τόποις ὑλώδεσι καὶ περικεκλασμένοις. In locis silvosis et anfractis. Toup.* II. p. 53.

---

omnia ducebat. Περιημάκτεον. Graviter ferebant. *Phocaeenses vero servitutem graviter ferebant. Περιῆν.* Vincebat, superabat, superstes erat. *Περιηχήθην.* Vox aures personuit. *Περιιόντα.* Circumeuntem. *Περιιππεύων.* Circumequitans. *[Περιίσταμαι.* Accusativo iungitur. *Ipsorum sagittarios undique circumdat.* Et, *Deversorium undique circumdant.*] *Περιιστάμενος.* Cavens. Iosephus de Mose: *Cavit enim ne multi petulantiam verborum eius imitarentur. Περίστασο.* Opem fer, defende. *Περίθετος.* Larva. Aristophanes: *Haec est fascia, quam noctu capiti circumdo.* Agatho enim per mollitiem male audiebat, qui sub ornatu muliebri noctu lateret, et muliebria pateretur. *Περίθου.* Idem quod vulgo *ἐπίθου*, impone. *Impone igitur capiti hanc, priusquam dicere incipias.* Id est, coronam. mos enim erat ut verba facturi prius coronarentur. *Περίθριξ.* Capillus inde a prima aetate intonsus. *Coma adhuc intonsa. Περιθοῖδαι.* Peritheodae, pagus tribus Oeneidis, dictus a Pirithoo Ixionis filio. lex autem erat Athenis, ut quivis hospites Graeci reciperentur. prae ceteris vero Thessali excipiebantur, propter Pirithoi et Thesei hospitalitatem. iisdem etiam agrum diviserunt, quem Perithoidem vocarunt. haec narrat Ephorus libro III. *Περικαθαίρων.* Incantationibus et veneficiis defixum solvens. *Περικακῶ.* Malis succumbo. *Περικαλλές.* Perpulchrum. *Περικαῶς.* Ardenter. *Illius mulieris ardenti amore flagrans. Περικεκλασμένοις. Insidias collocarat in locis praeruptis quaeque perspici facile non poterant. Περικεφαλαία.*

Περίκηλα.

Περικλῆς, Ἀθηναῖος. ἐπὶ τούτου ἤρξατο ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἐπὶ τούτου τὸ Κυλώνειον ἄγος ἠλαύνετο παρὰ Ἀθηναίων, ᾧ ἐνείχετο Περικλῆς. Κύλωνα γὰρ ἄνδρα Ἀθηναῖον, Ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβρὸν Θεαγένους, τοῦ Μεγαρέων τυράννου, ἐπιθέμενον τυραννίδι τῶν Ἀθηναίων, παραχρῆμα φυγόντα, καταφυγόντα δὲ ἐπὶ τὰς Σεμνὰς Θεάς, ἀποσπάσαντες οἱ περὶ Περικλέα ἀπέκτειναν. οἱ δὲ ἀντεπέταττον. Περικλῆς δὲ οὐκ εἴα πείθεσθαι. ὃς ἦν Ξανθίππου παῖς, στρατηγοῦ Ἀθηναίων, Ἀναξαγόρου δ' ὁμιλητής. φασὶ δὲ ὅτι μέλλουσα τὸν Περικλέα τίκτειν ἡ μήτηρ ὄναρ εἶδεν, ὡς λέοντα τέκοι. οὗτος κεραυνοῦ ποτε γενομένου, καὶ θορυβηθέντων Ἀθηναίων, ὡς ἐξῆσαν ἐς μάχην ὑπ' αὐτῷ στρατηγῷ, δύο λίθους συγκρούσας καὶ πῦρ ἐξ αὐτῶν ἐκκόψας, τοῦτο, εἶπεν, ἐστὶν ὁ κεραυνός. ἔγημε δὲ Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν, ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας Ξάνθιππον καὶ Πάραλον· ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρως ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

Περικλῆς, Ξανθίππου καὶ Ἀγαρίστης, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὅστις πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου· καὶ αὐτὸς ἐρύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

Περικλῆς. οὗτος συμβουλεύεται Ἀθηναίοις, Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων·

πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν· αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν 89 ἡγεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. Ἄλλως. τὴν Περικλέους λέγει γνώμην, τὴν Ἀττικὴν ὡς πρλεμίαν ἡγεῖσθαι καὶ ἐᾶν τέμνεσθαι· τὴν δὲ Λακωνικὴν περιπλεῦσαι. συνεβούλευσε δὲ περιπλεῖν τὴν πολεμίαν· μὴ μάχεσθαι δὲ τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν· τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τοῦτον ἄπορον νομίζειν· οἷον τὰ θεωρικὰ καὶ δικαστικὰ καὶ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον. φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος·

Πλὴν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.

---

1. *Περίκηλα*] Od. *é.* 240. 2. *Περικλῆς*] Hanc narrationem mirifice contaminavit piaculum Cyloneum (*Κυλλώνειον* et *Κύλλωνα* Med.), quod ad eundem Periclem rettulit v. *Κυλώνειον ἄγος*. Notavit errorem Meierus de bonis damn. p. 4. Sunt autem priora e Plutarchi Pericl. 33. decerpta. 4. *ᾧ*] *ὡς* A. 10. *οἱ δὲ — ὁμιλητής* om. V. Intellige Athenienses cupiditate cum Lacedaemoniis confligendi incensos. 15. *ὡς ἐξῆσαν*] *ὡς* om. A. V. Eandem de Pericle fabulam tradit Frontinus Strateg. I, 12, 10. 17. *τοῦτο*] *τούτων* A. 19. *ὃν παρὰ — ἐξόν*] Decerptus hic locus sub v. *Οὐκ ἐξόν*. 22. *Περικλῆς Ξανθίππου*] Sic *Eudocia* p. 353. Hunc et seq. articulum om. A. talia praebens in marg. *Περικλῆς Ἀθηναίων στρατ*. *ζήτει ἐν τῷ Λέον. — Περικλῆς ξανθίππου καὶ ἀγαρίστης ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός· καὶ ζήτει τὸν νόμον τούτου ἐν τῷ δημοποίητος.* 23. *ὅστις*] *ὃς* V. Singularis narratio de Pericle, quam ignorat Philostr. V. Soph. I. Prooem. p. 481. f.

1. *ἐῤῥύσατο* Eudocia. 4. *Τὴν γῆν ὅταν νομ.*] Aristoph. Ran. 1484—86. (1511.) 8. *οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθην.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Scholiastae in modo memoratum locum Aristophanis. *Küst.* Adde v. *Τὴν γῆν*. Mox praestat *ἐμβαλλόντων* cum altera gl. 15. *περιπλεῦσαι*] *περιπλεύσωσι* V. 17. *ἕνα*] *ἢ καὶ οὕτως* (*καὶ* om. inferior gl.)· *ἕνα μὲν* Schol. 18. *ὃς ἔξω* *V. Dein *ἔξω τῆς γῆς ἢ* Schol. 19. *γένηται* gl. inferior; item infra *γενομένην*. *οἷον* geminat *V. 22. *πρὸς ταύτην — ἀκόλουθον* om. V. *γὰρ*] *δὲ* Schol. 25. *Πλὴν*] *πλήν γε* B. E. Med. *πλὴν καὶ* V. Ox. Mox *καταπίνειν νόμος* B. E. *νόμος* etiam V.

Περίκηλα. *Περικλῆς.* Pericles, Atheniensis. huius tempore bellum Peloponnesiacum coepit, scelusque Cylonium, cuius ipse Pericles particeps erat, ab Atheniensibus expiatum est. Cylonem enim Atheniensem, in ludis Olympicis victorem, generumque Theagenis, Megarensium tyranni, cum tyrannidis Athenis affectatae reus ad deas Furias supplex confugisset, Pericles vi inde abstractum interfici iussit. civibus autem repugnantibus noluit obtemperare. hic erat filius Xanthippi, imperatoris Atheniensium, et Anaxagorae auditor. ferunt autem matrem Periclis, cum eum enixura esset, in somnis vidisse, se leonem parere. hic, cum aliquando fulmen coelo cecidisset, et Athenienses ipso duce ad proelium exituri ea re consternati fuissent, duobus lapidibus collisis et igne ex ipsis excusso hoc esse fulmen dixit. uxorem duxit Aspasiam Milesiam, et ex ea filios suscepit Xanthippum et Paralum; quem contra instituta patria sic nominavit, herois indito nomine, quod non licebat. *Περικλῆς.* Pericles, Xanthippi et Agaristes F. Atheniensis, orator et demagogus, qui primus scriptam orationem habuit in iudicio, cum priores ex tempore dixissent. fuit autem Anaxagorae Clazomenii discipulus, quem ipse a morte liberavit. *Περικλῆς.* Pericles Atheniensibus hocce consilium dedit: *Terram hostium cum putaverint esse suam, suam vero hostium; naves viam salutis, ceteras autem vias invias.* Hic, cum Lacedaemonii in Atticam irruptionem fecissent, Atheniensibus auctor fuit, ne iis obviam irent, sed intra moenia manerent; ipsique Laconicam classe invaderent. suasit igitur, in expeditione terrestri ne spem salutis ullam ponerent; at contra expeditionem navalem viam salutis existimarent. Aliter. Periclis hoc erat consilium, ut Athenienses Atticam tanquam terram hostium vastari sinerent; ipsi vero Laconicam classe circumirent. itaque suasit, ut terram hostilem classe circumirent, neve cum hostibus pugnarent, dum Attica vastaretur. item, ut navium multitudinem opes suas ducerent; pro damno vero reputarent pecuniam, quae in alios usus impenderetur, velut in spectacula, iudicia et comitia. auctor igitur erat, ut quicunque sumptus in ista conferebantur, navibus assignarentur. huic autem sententiae congruit illud, quod Bacchus deinceps subiungit: *sed iudex ea solus deglutit*; significans

ὡς πολλῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν.

Περικόμματ᾽ ἐκ σοῦ κατασκευάσω. τὰ ἀπὸ τῶν μαγείρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· κόψω σου τὸ σῶμα.

Περικόμψους. Ἀριστοφάνης·

Παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ᾽
εἰς ἀλλήλους. —
— καὶ συγγνώμῃ
τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

στωμυλλόμεθα ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν.

Περικοπή. Πολύβιος· Ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τῆς Αἰμιλίας μητρί. τουτέστι, τὴν ὕπαρξιν. Καὶ αὖθις· Ἅτε μηδεμίαν ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν. τουτέστι, τῆς ἐνεργείας.

Περικοπή. μέρος τι τῆς ὑποθέσεως. Ὁ δὲ προῆγε, ποιήσας εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκθημίας.

[Περικόπτω. αἰτιατικῇ.

Περικρεμῶ.]

Περικτίονος. τοῦ πέριξ οἰκοῦντος.

[Περιλακιζομένη. ἀντὶ τοῦ διασχιζομένη καὶ διακοπτομένη.]

Περιλαλοῦσιν. ἀντὶ τοῦ περιττολογοῦσι, φλυαροῦσι. Τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχέως συγκατατίθεσθαι.

[Περιλαμβάνω. αἰτιατικῇ.

Περιλάμπω. αἰτιατικῇ.]

Περίλαος. ὄνομα κύριον.

Περίλεξις. περίφρασις. λεληθότως δὲ δείκνυσιν, ἐκ πόσων συνέστηκε ῥητορεία. δεῖ γὰρ πρῶτον νοῆσαι· εἶτα ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν· ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγήσεως λόγου. Καὶ κατάληψιν, ἤγουν τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν τέχνην. οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα· κἂν τῇ Τέχνῃ· οἷον ῥητορική ἐστι τέχνη τοῦ εὖ λέγειν τὰ προβλήματα. [διὰ τί τέχνη; σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων.]

---

1. πολλῶν] πολλῶν ὄντων τῶν Schol. Deinde glossas *Περικλυτός* et *Περικνημῖδας* omisi cum V. (silente Gron.) quas habet A. in marg. 3. *Περικόμματ᾽ ἐκ σοῦ κατασκ.*] Haec sunt verba Aristoph. Equ. 371. *Küst.* Unde legendum σκευάσω. 4. ὑπὸ] ἀπὸ A. V. Id reposui: *ἐκ* Schol. Comici. Mox τῶν ante κρεῶν om. V. 6. Ἀριστοφάνης] Pac. 983. sqq. Eadem recurrunt in v. *Στωμύλος*. 7. ἡμῶν] ὑμῶν V. Lege δ᾽ ἡμῶν. γυπονοίας *V. 8. περικόμψους] παρακόμψους V. στωμυλλόμεθ᾽] στωμυλόμεθ᾽ V. E. 10. καὶ] ὡς Ox. 12. στωμυλλόμεθα] στωμυλόμεθα V. στωμυλούμεθα E. 13. *Περικοπή*] Diodor. Exc. T. II. p. 586, 87. et Wessel. *Hemst.* Πολύβιος] Integer locus Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, extat in Collectaneis Constantini Imperat. ab Valesio editis p. 154. itemque apud Suidam supra v. *Αἰμιλία*. *Küst.* Apparet τῆς *Αἰμιλίας* esse perperam interposita. 18. Ὁ δὲ προῆγε] Deest exemplum A. Addit A. *λέγεται περικοπὴ καὶ ἡ ὕπαρξις. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰμιλίᾳ.* Idem mox *Περιλάμπω αἰτιατικῇ* in marg.

2. *Περικρεμνῶ*] *Περικρεμῶ* A. B. E. Med. Hanc et superiorem (de qua silet Gaisf.) gl. ab V. omissam notavi. 3. *Περικτίονος*] Simonid. in *Περιαγειρόμενοι*. *Hemst.* 4. *Περιλακιζομένη*] Om. A. V. notavi. Pertinet ad Ioseph. de Maccab. 10. Mox καὶ om. B. 6. *Περιλαλοῦσιν*] Cf. Boisson. in Theophyl. p. 167. Statim *αἰτιατικῇ* expunxi cum *V. *περιττολογοῦσι*] περιττολαλοῦσι A. 7. Τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχ.] Haec sunt verba Marci Antonini lib. I. §. 7. ut Pearsonus monuit. *Küst.* 9. Hanc et continuam gl. om. Küst. silente Gron. Posteriorem habet in marg. Interim notavi. 11. *Περίλαος*] Lucianus in Phalari Agrigentinum fuisse dicit, sed fallitur; fuit enim Atheniensis. Phalaris Ep. 122. ad Athenienses, *Περίλαος ὁ πλάστης ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι. Reines.* Vide v. *Περίλλος*. 12. λεληθότως δὲ δείκνυσιν, ἐκ πόσων συνέστ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 317. *Küst.* 15. τοῦ ... λόγου] Immo τῆς ἐξηγήσεως τοῦ λόγου cum Schol. 17. τὴν τέχνην] κἂν τῇ τέχνῃ, οἷον A. V. (οἷον geminat *V.) et, οἷον omisso, B. E. cum edd. ante Küst. Mutavit Portus e Schol. Aristoph., ubi τὴν τέχνην, οἷον σύστημα ἐκ καταλήψεων (quod Suidae reddemus, item Schol. Aphthonii p. 109. et Sopatro in Hermog. p. 18.) ἐγγ. mediis neglectis. Miror criticos in utroque scriptore socordius esse versatos. Primum enim quis ignorat τὴν τέχνην male concordare cum illa definitione, ῥητορική ἐστι τέχνη κτλ.? Contra recte procedent verba, οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα, ῥητορική ἐστι ... τὰ προβλήματα, si superioribus ἐξηγήσεως λόγου subiiciantur. Itaque perierunt nonnulla apud interpretem Comici post ὁριζόμεθα, immigravit autem τὴν τέχνην e praegressis. Iam quorsum spectare putabimus κἂν τῇ τέχνῃ, aut illa καὶ τὰ ἑξῆς a Scholiaste post ἐγγεγυμνασμένων adiuncta? Scilicet lector quidam haud imperitus, cum animum ad *κατάληψιν* advertisset, in margine significavit usum similem ἐν τῇ Τέχνῃ reperiri, hoc est, in Hermogenis Arte Rhetorica (v. Walz. in Rhett. T. III. p. 1.); alius autem sententiam ipsam expressit, διότι (sic leg.) τέχνη σύστημα ἐκ κ. ἐ., quam Scholiastes noluit integram proferre. Quamobrem nihil vetat absonas voces κἂν τῇ Τέχνῃ, οἷον tanquam indicia veteris fraudis extare, libris optimis contestata. 18. διὰ τί — ἐγγεγυμνασμένων om. A. Quae cur notaverim, docet annotatio superior.

---

multum pecuniae in iudicum mercedem absumi. *Περικόμματ᾽ ἐν σοῦ κατασκ. Te in frusta concidam.* περικόμματα vocantur frusta, quae coqui a carne praecidunt. sensus igitur est: *corpus tuum concidam.* *Περικόμψους*. Aristophanes: *Reprime suspiciones nostras argutulas, de quibus inter nos garrimus, et mitiore venia mentem tempera.* ubi στωμυλλόμεθα significat, nugamur. *Περικοπή*. Apparatus. Polybius: *Hunc Aemiliae apparatum matri donavit.* Item agendi ratio. *Quippe cum illorum institutum vanam tantum speciem haberet.* *Περικοπή*. Pars subsidiorum. *Ille vero procedebat cum expedito comitatu et apparatu itineris.* [*Περικόπτω*. Accusativo iungitur. *Περικρεμῶ*.] *Περικτίονος*. Circumhabitantis. [*Περιλακιζομένη*. Dissecta, dilacerata.] *Περιλαλοῦσιν*. Garrulis, nugas deblaterantibus. *Ne temere assentirer garrulis hominibus.* *Περίλαος*. Nomen proprium. *Περίλεξις*. Eloquentia. occulte autem ostendit, quot ex partibus ars dicendi constet. primum enim rem mente concipere oportet; deinde conceptam verbis declarare: quod est opus orationis, qua alteri aliquid exponimus. et *κατάληψιν*, i. e. sensum et artem. sic enim definimus: rhetorica est ars de propositis quaestionibus bene dicendi. [ars est systema notionum usu quaesitarum.]

Περιλέποντες. τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. Ἡρόδοτος· Τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ ἐσθίοντες.

Περιλιχμώμενος. κατασπαζόμενος. Ὁ δὲ τὴν γυναῖκα πολὺν χρόνον περιλιχμώμενος, καὶ τοὺς πόδας εἱλούμενος, συνέπεισεν ἄνδρα νομίσαι.

Περίλλος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον.

Περὶ λύχνων ἁφάς. ὀψιαίτερον. Μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἁφὰς ἄρτι ἐς ϑοίνην ἰόντων, ἐπιπεσόντες ἀδόκητοι τῶν πολεμίων πολλοὺς κτείνουσι.

Περίνεως. τοὺς περιττοὺς τῇ νηὶ ἐπιβάτας· οἷον δούλους.

Περίνεως. τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν· ὡς λειπόνεως, τοὺς λειποτάκτας. Θουκυδίδης. Τοὺς δὲ περίνεως (πολλοὶ γὰρ φθειρομένων ἐν τῇ ναναγίᾳ τῶν σκαφῶν ἀπεκολύμβησαν) οὓς ἐς τὸ ναυτικὸν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν. — Οἱ δὲ ναῦται καὶ ὅσοι περίνεοι οὐκ ἀνεξόμενοι δῆλοι ἦσαν.

Περίνη. πόλις.

Περινήσαντες. περισωρεύσαντες. Οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ περινήσαντες πῦρ, συνέφλεξαν ἅπαντας.

Περινοεῖ. νοεῖ περισσῶς.

Περινοστοῦντας. περιερχομένους. νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ.

Περίνοια. ὑπερηφανία, ἢ μηχανή, ἢ τέχνη.

Πέριξ.

Περιοδεία. ἡ περιόδευσις.

Περίοδος. περιέλευσις, κύκλος. Ἡρόδοτος· Οἱ δὲ Σπαρτιῆται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τῶν Περσέων τὴν περίοδον, ἐβουλεύοντο, καὶ ἐσχίζοντο αὐτῶν αἱ γνῶμαι.

Περίοδος. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως 91 ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα· οἷον τριταίους, τεταρταίους, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ

---

2. Ἡρόδοτος] Lib. VIII. c. 115. Τῶν δὲ] δὲ omisi cum A. Herodotus καὶ τῶν δ. τ. φλ. περιλέποντες — κατήσθιον. 4. Huius verbi exemplum olim extabat sub v. Αἰχμήσονται. 5. πολὺν χρόνον om. B. E. 6. τοὺς πόδας] Vereor ne praepositio quaedam intercciderit. 7. Περίλλος. Δημοσθένης ἐν τ.] Ex Harpocratione. Küst. Περίλαος Demosth. p. 242, 2. 325, 15. τῷ om. *V. Deinde cum A. B. V. E. delevi: Πέριλος. τὸ αἰδοῖον. δι' ἑνὸς λ. Habent Zon. p. 1530. et Boisson. Anecd. T. III. p. 224. 9. Vide nos in v. Λύχνων ἁφάς. ὀψιαίτερον] ὀψιαίτεροι V. Post h. gl. Gaisfordus delevit, Περίμανος καὶ Μανέρως. ὀνόματα ᾠδῆς. Εὐβουλος Καμπυλίωνι (Καμπυλίνῳ A.), cum V. quae habet A. in margine, petita ex v. Ἀνιακάς. Deinceps cum A. V. removi: Περιμένω, αἰτιατικῇ. 13. Περίνεως. τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ ν.] Ex Schol. Thucyd. in lib. I. c. 10. Küst. Cf. v. Πρωτόνεως et Philostr. Hero. p. 689. ἐν τῇ] ἐν om. A. B. *V. E. Med. Sumpsit Küst. a Schol. 15. Περίνεως — λειποτάκτας A. in marg. omissis reliquis. Omnia usque ad Θουκυδίδης agnoscit Photius. Praebuit alterum Thucydidis Schol. καὶ ἔξω] καὶ τοὺς ἔξω V. ὑπειρεσίων] ὑπηρεσίων V. Scripsi cum *V. ὑπηρεσιῶν. Med. ὑπειρεσσίων. 17. Τοὺς δὲ περιν.] Ex Dion. Cass. (XLIX, 1.) p. 570. notante Reimaro. Procop. Goth. p. 351. p. 106. Toup. MS. 19. οὓς redundat.

1. Περήνη] Περίνη reposui cum V. quod poscit litterarum ordo. Vid. supra v. Περήνη. 2. Οἱ δὲ βάρβ.] Dictum ut videtur Eunapii, cum de Valentis interitu traderet. Deinde cum A. delevi Herodiani III, 6. narrationem, quam V. in marg. coniecit: Περινθίοις. τούτοις ἁλωθὲν (ἑαλωθὲν B. V. E.) τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδόθη (ἐδόθη δῶρον *V.) εἰς δουλείαν παρὰ Σεβήρου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως· ὥσπερ καὶ ἡ Ἀντιόχεια Ἀασυκεῦσι. Küsterus his defungitur: „Haec sunt verba Herodiani in Severo." Repetita sunt ex v. Σεβῆρος. ὅτι Σεβ. 5. Περινοεῖ] Synes. p. 117. Toup. MS. 6. Περινοστοῦντας] Dixit de hoc verbo quaedam Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 959. νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλ.] Ex Schol. Aristoph. in Plutum v. 121. Küst. 8. ἀπὸ τόπου εἰς τόπον] Adde ex Scholiasta Aristoph. μετάβασις καὶ πορεία. Küst. 10. προσπταίοντα] προσλίπτοντα B. Mox ἐᾷ *V. 11. Περίνοια] Diod. Sic. p. 257. τοσαύτην ἔχειν περιουσίαν. Leg. περίνοιαν. Aeschin. Dial. p. 108. ἔσχεν περίνοιαν. Toup. MS. Adde Thucyd. III, 43. ὑπερηφάνεια] ὑπερηφανία A. E. Photius. Om. Hesychius aliique. 12. Πέριξ om. Küst. Tuetur *V. κύκλῳ interpretatur Hesychius. 14. Ἡρόδοτος] Lib. VII. c. 219. Orationem Suidas deformavit. 18. Περίοδος. Δημοσθένης Φιλιππ.] Ex Harpocratione. Küst. Demosthenis locus est Phil. III. p. 118. 20. τριταῖα τεταρταῖα] τριταίους τεταρταίους A. B. V. E. Phot. Harpocr. Supra ἐπιτεινόμενα Harpocrationi reddidit Dobraeus.

Περιλέποντες. Corticem detrahentes. Herodotus: *Et corticem arboribus detractum comedentes.* *Περιλιχμώμενος.* Blandiens. *Ille vero longo tempore mulieri blandiens pedibusque pedes implicans, ei persuasit ut se virum duceret.* *Περίλλος.* Perillus, nomen proprium. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. *Περὶ λύχνων ἁφάς.* Sero dici tempore. *Paulo post accensas lucernas cum ad coenam modo iissent, irruentes ex improviso multos hostium interfecerunt.* *Περίνεως.* Superfluos in nave vectores: velut servos. *Περίνεως.* Superfluos in nave vectores et qui nullum ministerium praestant: ut λειπόνεως, navium desertor. Thucydides. *Vectores autem (multi enim scaphis naufragio pereuntibus enataverant) quos inter nautas ad paucitatem redactos rettulerat. — Nautas autem et vectores hoc non passuros esse manifestum erat.* *Περίνη.* Urbs. *Περινήσαντες.* Qui coacervarunt. *Barbari autem cum multum ignem coacervassent, omnes combusserunt.* *Περινοεῖ.* Plurima mente comminiscitur. *Περινοστοῦντας.* Circumeuntes. *νόστος* proprie dicitur reditus eius, qui ex peregrina regione domum revertitur; per abusum vero refertur ad quamvis de loco in locum profectionem. Aristophanes *Pluto*: *Qui te pedes offendentem oberrare sinit.* *Περίνοια.* Superbia. vel callidum commentum, ars. *Πέριξ.* *Περιοδεία.* Circuitio. *Περίοδος.* Circuitio, ambitus. Herodotus: *Cum autem Spartani circuitum Persarum ex transfugis cognorissent, consultare coeperunt, aliis aliud sentientibus.* *Περίοδος.* Demosthenes *Philippicis.* periodicos morbos medici vocant eos, qui certo tempore remittunt et maiore vi redeunt;

κάμνοντες δροκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι.

Περιόν. ὑπερβάλλον. Τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῆ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι [προῖκας] πεπορισμένας ἔχοντες ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσονται.

Περὶ ὄνου σκιᾶς. παροιμιακόν. περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Λίδυμός φησι τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιόντας. ζῶντας. Ἀγαθίας· Καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτῷ ἐς ὅ,τι βούλοιτο χρῆσθαι, εἴ γε τοὺς ὁμήρους ἴδοιεν περιόντας.

Περίοπτον. περιθέατον, μέγα, ὑψηλόν, περίβλεπτον.

Περιορᾶσθαι. καραδοκεῖν, ἀποθεωρεῖν, περισκέπτεσθαι, φροντίζειν. Θουκυδίδης· Καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους τὸν πόλεμον, λέγει. Καί, Ὁ Βρασίδας τῆς μάχης περιορώμενος. — Οἱ δὲ πρὸς τῷ ποταμῷ κατέμειναν περιορώμενοι τὸ γενησόμενον. τουτέστι, καραδοκοῦντες, προσδοκῶντες.

Περιοργῆς. ὠργισμένος. Ὁ δὲ Καῖσαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος ἐκίνει τὸ στράτευμα.

Περιορίσαι. περινοῆσαι.

Περιορισθῆναι. γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι.

Περιορισμός. ἐξορισμός.

Περιουσία. ἡ περιττὴ οὐσία· οὐσία δὲ ἡ σύμμετρος. Ἐκ περιουσίας δὲ τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. ἀναγκαῖα μὲν οὖν ἐστιν, ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι· ἐκ περιουσίας δέ, ὧν ἡ παρουσία οὐκ οὐσα ἀναγκαία, καὶ ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων ἄλλα τινὰ προκατασκευάζηται τῶν καλῶν. οἷον, τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον· ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν. τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ οὐκ οὔσῃ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαίᾳ ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν, ἀναγκαῖον ὄν.

Περιουσίας. πλήθους, πλούτου.

Περιουσιασμός. πλῆθος, ὕπαρξις φυσική.

---

2. μηδὲ] μηδὲν Harpocr. 3. *Περιόν. ὑπερβάλλον. Τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῆ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι προῖκας πεπορισμένας ἔχοντες, ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσονται*] Ad hunc locum ne verbum quidem editores. Est autem manifesto corruptus. Repono, *Τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῆ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα ἔχοντες.* Quomodo recte legitur infra v. *Προῖκα.* Ubi *τοῖς τέλεσι magistratibus* reddunt nostri interpretes: in quo falluntur. *Τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα ἔχειν*, est, *Suo sumptu suppeditari.* Verba sunt de stipendio militum. Confer etiam Suidam v. *Χρῆσθαι.* Ceterum hoc fragmentum Dioni Cassio adiudicandum esse censeo. Ita enim loquitur Dio lib. LVIII. p. 876. ed. Reim. *Ἡ μέντοι ψηφισθεῖσα αὐτῇ ἀψὶς οὐκ ὠκοδομήθη, διὰ τὸ τὸν Τιβέριον τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι κατασκευάζειν αὐτὴν ὑποσχέσθαι.* Idem LI. 23. *Ὁ Ταῦρος ὁ Στατίλιος θέατρόν τι ἐξεποίησε τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι.* Atque hinc intelligendus Philostratus in Apollonio lib. VIII. sub finem: *Καὶ ἱερὰ Τύανα δὲ βασιλείοις ἐκπεποιημένα τέλεσι, et sacra Tyanensis urbs regiis sumptibus exaedificata.* Ita scribendus et vertendus iste locus. Toup. II. p. 53. Lege *τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα.* Sic enim recte scriptum in *Προῖκα.* Hemst. Praeterea ferri nequit ἑαυτοῦ, cuius loco malim interim reponi σεαυτοῦ. 4. *προῖκας*] *προῖκα* A. B. V. *προίκας* Med. Notavit Gaisfordus. 6. *Περὶ ὄνου*] Aristoph. Vesp. 191. Vide v. *Ὄνου σκιά. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδ.* Photius. 8. *Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Vel series monstrat litterarum haec omnia pertinere ad ista *περὶ ὄνου σκιᾶς.* Valck. Licet καὶ praemunire. Demosthenis locus est de Pace extr. 13. *Ἀγαθίας*] Lib. I. (c. 13.) p. 24. *Küst.* 14. ὅτε *V. 16. περίβλεπτον* om. Photius, tenet Hesychius, qui supra *πολυθέατον.* 18. *Περιορᾶσθαι*] Vide Phot. Bibl. p. 1069. Toup. MS. καραδοκεῖν] *περιβλέπον* (*περίβλεπτον* *V.) addit V. qui mox ἐρισκέπτεσθαι. 19. Θουκυδίδης*] IV. 73. (quem locum Photius exscripsit diligentius) et IV, 124. 20. *περιορωμένους τὸν πόλεμον*] *περιορωμένους ποτέρων ἔσται ἡ νίκη· καὶ πάλιν· περιορωμένους τὸν πόλεμον λέγει* Photius. His Gaisfordus contendit Thuc. II, 43. *μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους.* 21. *μάχης*] *Μένδης* Photius cum Thuc.

1. ποταμῷ] ποτῷ V. 4. *Περιοργῆς*] Exemplum vocis potest ad Dionem Cassium referri, si codicibus utimur in L, 3. ὠργισμένος] ὀργιζόμενος Photius, ὀργισθείς V. 9. Post hanc gl. cum V. delevi, quae A. in margine habet: *Περιορῶ. αἰτιατικῇ.* 11. *Ἐκ περιουσίας γὰρ τοῦ ἀναγκαίου διαφ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Alexandri Aphrod. in Topica Aristotelis p. 134. quae etiam leguntur supra v. *Ἐκ περιουσίας. Küst.* γὰρ] δὲ A. V. E. 12. εἰσιν] ἐστιν probavi cum V. et gl. superiore. 15. προκατασκ. Med. 19. ἀναγκαῖον ὄν] ὄν om. A. V.

---

ut tertiani, quartani, et similes. nam qui sic aegrotant, per intervalla morbi ne aegrotare quidem, sed sani esse videntur. *Περιόν.* Abundans. *Alia tamen saepenumero gratis accepta, quae suis ille sumptibus exhibuerat, ex abundanti percipient. Περὶ ὄνου σκιᾶς.* De asini umbra. proverbium, quod dicitur de iis qui in rebus frivolis tempus terunt. Et *Περὶ τῆς ἐν Δελφ.* Demosthenes in *Philippicis.* Didymus ait proverbium de asini umbra traductum esse ab oratore ad alterum proverbium, quod de umbra Delphica loquitur; dicique de iis qui de rebus nullius pretii digladientur. *Περιόντας.* Superstites. Agathias: *Dicebant arbitrio ipsius totos se permissuros esse, modo obsides suos viventes viderent. Περίοπτον.* Conspicuum, magnum, excelsum, illustre. *Περιορᾶσθαι.* Anxie expectare, contemplari, circumspicere, considerare. Thucydides: *Megarenses eventum belli circumspicere.* Et: *Brasidas de pugna solicitus. — Illi vero ad flumen remanserunt, expectantes rei eventum. Περιοργῆς.* Vehementer iratus. *Caesar autem ob ista iratus castra movit. Περιορίσαι.* Mente concipere. *Περιορισθῆναι.* Declaratum esse. vel definitum esse. *Περιορισμός.* Exilium. *Περιουσία.* Magna facultatum copia, cum *οὐσία* sint mediocres facultates. Quod est *ἐκ περιουσίας*, sive superfluum, differt a necessario. necessaria enim sunt, sine quibus esse non possumus. superflua vero, quorum praesentia non est necessaria, et ut Aristoteles ait, cum necessariis rebus, quae nobis suppetunt, alia quaedam pulchra adiiciuntur. ut vivere est necessarium; at bene vivere ex superfluo. nam praesentia bene vivendi, quae non est necessaria ad id, ut simus, exornat vitam, quae est necessaria. *Περιουσίας.* Abundantiae, divitiarum. *Περιουσιασμός.* Copia, bona nobis propria.

Περιούσιος λαός. ὁ ἔγκτητος. *Καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.* ἀντὶ τοῦ, εἰς κτῆμα καὶ εἰς κτῆσιν. οὐσίαν γὰρ τὴν ὕπαρξιν.

Περιοχή. περιπέτεια, καὶ ὑπόθεσις, θλῖψις, συνοχή. καὶ ὁ *Δαβίδ· Ἐν πόλει περιοχῆς.* τουτέστι περιβόλῳ.

92 ‖*Περιόψεται.* περιίδῃ, καταφρονήσει.

Περιωδυνίαν. ἀλγηδόνα καὶ περιττὴν ὀδύνην.

Περιωπή. ἀκρώρεια, ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπὴ καὶ πίσυνοι καὶ πύστεις. πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδῃ. καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς *Ὅμηρος. καὶ Ἀγαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει· Ὁ δὲ Ναρσῆς ἦστο ἐς ὑπερῷόν τι δωμάτιον ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου. τουτέστιν, ἐν περισκέψει. Καὶ Σιμόκατος· Καὶ οἳν ἄττουσι πρὸς τὰ ὑψηλά, καὶ περισκοποῦσιν ἔκ τινος μεγίστης περιωπῆς, καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές.

Περιωρίσθαι.

Περιώσας. ὠθήσας.

Περιώσιον.

Περιπαθῶς. συμπαθῶς, λυπηρῶς. *Πολύβιος· Μήθ' ἑαυτὸν ῥίψαι κατὰ κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος.*

Περὶ παντὸς ἐποιεῖτο. ἀντὶ τοῦ, ἔσπευδεν. *Ὁ δὲ Κῦρος τοὺς δικαίους περὶ παντὸς ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν.*

Περιπαρῆναι. περικεντηθῆναι. *Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους, ὥστε τὰ σκάφη τῶν βαρβάρων ἐλθόντα περιπαρῆναι.*

Περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν. εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν, ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλούντων λείχειν.

Περιπετές. περιπεπηγὸς αὐτῷ.

Ηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
ἢ ᾧ περιέπεσεν ὁ Αἴας.

Περιπέτεια. προπέτεια, ἢ σύμπτωμα, ἢ

---

1. *Περιούσιος λαός*] Est phrasis τοῖς LXX. familiaris: ut Exod. XIX. Deuteron. VII. et alibi. *Küst.* Haud temere Ernestius Gl. Suid. p. 110. locum sic iussit distingui, ut *Περιούσιος ... ἔγκτητος* in finem perpetuae glossae reiicerentur. Haud tamen scio an sufficiat utramque glossam *καὶ* interposito copulari. *Καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ*] Psalm. CXXXIV, 4. *Küst.* *εἰς* om. *V. 5. *καὶ ὁ Δαβὶδ ἐν πόλει περιοχῆς*] II. Regg. 23, 14. *Καὶ Δαβὶδ ἦν τότε ἐν τῇ περιοχῇ.* Hunc locum Suidas in animo habuisse videtur. *Küst.* Immo vero sunt verba Davidis ex Ps. XXX, 22. ubi et Theodoretus explicat *ἐν περιβόλῳ. Ernest.* De hac voce multi sunt intpp. Hesychii. 6. *περιβόλῳ*] *περικώμῳ* V. 7. *περιΐδοι*] *περιΐδῃ* A. V. *παρίδῃ* Photius et Lex. Seg. *παρίδοι* Zon. p. 1543. 10. *Περιωπή*] Anthol. Agath. 50. *Reines.* Vid. Schol. II. ξ'. 8. Schol. Gregor. Naz. Stelit. p. 1. Hemsterhus. in Lucian. Contempl. c. 2. *Gaisf.* Tetigit Boissonadus in Aeneam Gaz. p. 183. 11. *πίσυνοι* Thucyd. II, 89. V, 14. *πισύνη* Photius, qui mox *πύστις. πύσταις*] Portus recte monuit legendum esse *πύστεις*, a recto singulari *πύστις*. Ea enim voce Thucydides aliquoties usus est: ut lib. I. c. 5. *Καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες*, etc. *Küst.* *πύστεις* A. V. 12. *καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα*] Hoc sensu vox *περιωπὴ* apud Thucydidem accipitur lib. IV. c. 86. *Küst.* Vid. ibi Wass. et Duker. p. 646. 14. *Ἀγαθίας*] Lib. I. (c. 21.) p. 33. *Küst.* 17. *Σιμόκατος*] Lib. II. c. 5. in fine. *Küst.* *Σιμόκρατ* V. *σιμόνατος* Med. Sub finem excidit *ἦν* ante *ἀφανές.*

3. *Περιώσιον*] II. δ'. 359. Ascripsit Gaisfordus Iamblichi Vit. Pythag. I, 15. *ἀνὴρ περιώσια εἰδώς.* Plura Tittm. in Zon. p. 1529. sq. 4. *συμπαθῶς*] *συμπαθητικῶς* Hesychius. *Πολύβιος*] Libro VIII. c. 15. (20, 8.) *Küst.* Unde refingendum *μήτε αὐτὸν ῥ.* Mox *περιπαθῶς *V. 8. *Ὁ δὲ Κῦρος*] Oratio leviter e Xenoph. Anab. I, 9, 16. ducta. 12. *ἐλθόντα*] *ἐλθόντες* V. Neutrum satisfacit. Post h. gl. *Περιπεζίας. πορευτῆς, ἐπιβατῆς, καταληπτῆς*, omiserunt A. B. V. E. Accesserat e Zonara. Ceterum v. Theophyl. p. 266. 13. *Περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν. εἴδη φιλ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1200. *Küst.* *κἀπιμανδατόν *V. 14. *γλῶτταν*] *γλῶσσαν* Gaisf. cum A. 16. *Περιπετές. περιπεπηγ.*] Compilator notam hanc male et *ἀκριτως* consarcinavit, et duarum vocum interpretationes confudit. Nam *περιπεπηγὸς αὐτῷ* apud Scholiastam Sophoclis Ai. 907. (unde haec descripta sunt) pertinet ad vocem *πηκτόν*, quae ibi proxime praecedit: non vero ad *περιπετές*. Huius enim vocis interpretatio sunt ea quae sequuntur, *ᾧ περιέπεσεν Αἴας*. Adi ipsum Scholiastam Sophoclis. *Küst.* Possit aliquis de locis interpretationum inter se commutatis suspicari. Verum si quis expendat *ἢ* illud a nobis infra restitutum, non dubitabit quin errorem in praegressis animadversum dudum lectores studiosi refinxerint. 18. *ἤγουν*] *ἢ* A. B. E. *V.*

Et *Περιούσιος λαός*, populus electus. *Et Israelem sibi delegit in peculium.* ubi *περιουσιασμὸν* significat possessionem. *οὐσίαν* enim id est quod substantia. *Περιοχή.* Calamitas, argumentum, res adversae, angustiae. *Et David erat in urbe munita.* vel, intra murorum ambitum. *Περιόψεται.* Negliget, contemnet. *Περιωδυνίαν.* Dolorem vehementem et summum. *Περιωπή.* Summum montis cacumen, excelsus locus. *Περιωπὴ* et *πίσυνοι* et *πύστεις.* Sunt vocabula minus usitata, quibus usus est Thucydides. et *περιωπὴν* quidem vocat curam et prospectum; non locum excelsum, ut Homerus. Agathias item *περιωπὴν* prospectum vocat: *Narses vero in superiore parte domus sedebat, unde in campum prospectus erat.* Et Simocatus: *Celeriter in summum evadunt, et ex loco quodam altiore, unde longissime patebat prospectus, circumspiciunt: sed hostes nusquam cernunt.* *Περιωρίσθαι. Περιώσας.* Qui pulsavit. *Περιώσιον. Περιπαθῶς.* Prae dolore, ex impatientia doloris. Polybius: *Neu per animi perturbationem eum de rupe praecipitem daret.* *Περὶ παντὸς ἐπ.* Plurimi faciebat. *Cyrus autem viros iustos ditare maxime studebat.* *Περιπαρῆναι.* Transfigi. *Romani vero contos sub aquis defixerunt, ut scaphae barbarorum accedentes iis transfigerentur.* *Περιπεταστὸν* et *ἐπιμανδαλωτόν.* Sunt osculorum amatoriorum genera, in quibus deosculantium linguam lingere oportet. *Περιπετές.* In quod aliquis incubuit. *Ensis hic infixus, in quem ipse incubuit, auctorem caedis arguit.* *Περιπέτεια.* Temeritas, vel fortuitus

σύμβασις. Πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας τῶν ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν· ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν τοῦ ἀνθρώπου. — Τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἀρχήν, οὐ τύχῃ τὸ πλεῖον συνεργῷ χρώμενος, οὐδὲ ἐκ περιπετείας, ἀλλ' ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας, ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ.

Τὸ δὲ Περιπέττειν ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσμα-
93 *τος εἴρηται, ἢ ἀπὸ τῶν ζύμη τὰ [1]ἄλφιτα περιλαμβανόντων καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά. εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου μιγνύντες ποιεῖν ἄρτον.*

Περιπετεῖς. περιπίπτοντες. Ἀλλήλοις περιπετεῖς γινόμενοι ἀπώλλυντο. Καὶ αὖθις· Περιπετεῖς γίνονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῳ. ἀντὶ τοῦ, ἀκουσίως περιπίπτοντες.

Περιπετῆ γενέσθαι. περιπεπτωκέναι.

Περιπέττουσι. περικαλύπτουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

τουτέστιν, εἰώθασι τῷ τοῦ ἵππου ὀνόματι καταχρῆσθαι εἰς τὴν μοχθηρίαν. Καὶ Μένανδρος· Δεδιότες καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαί τι Ῥωμαίους, καὶ προκαλύμματι ἀποδράσεως περιπέττειν ὅ,τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα. τουτέστι περικαλύπτειν.

---

1. *Πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχ.*] Haec sunt verba Polybii [XL, 3.], quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 185. ubi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum infra v. *Φαρμακείας*. *Küst.* 2. *ῥιπτούντων*] *καταριπτούντων* V. *καταῤῥιπτούντων* V. Mox A. *τῶν κρημνῶν*. 5. *τοῦ ἀνθρώπου*] Scribe *τῆς Ἑλλάδος*, ut legitur apud Polybium loco laudato. *Küst. Τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν — ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ*] Et haec sunt verba Polybii [XXXII, 23.], quae leguntur in iisdem Excerptis p. 169. Vide etiam Nostrum supra v. *Εὐμένης*, ubi hunc ipsum locum auctiorem habes. Initium autem fragmenti huius sic scribendum est, *Ταῖς μεγίσταις τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν* etc. Sic enim recte legitur in modo laudatis Excerptis; itemque apud ipsum Suidam supra v. *Εὐμένης*. *Küst. ἑαυτῶν* A. 7. *ἀλλ' ἀγχινοίας*] Lege cum gl. superiore *ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγχινοίας*. 8. *καὶ φιλοπονίας — αὐτοῦ* om. V. Tandem *αὐτῆς* A. 10. *Τὸ δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπ.*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 159. *Küst.* Debebat *Τὸ δὲ* abesse, quod quidem orationi Scholiastae congruit. Itaque videndum ne haec annotationis pars debeat in gl. *Περιπέττουσι* post *μοχθηρίαν* derivari. *ἤτοι* om. V. 11. *περιλαμβανόντων*] *παραλαμβανόντων* A. *λαμβανόντων* Med.

5. *Περιπετῆ γενέσθαι. περιπεπτωκέναι*] Arrian. Exped. Alex. lib. IV. (c. 8.) p. 260. *Καὶ περιπετῆ Ἀλεξάνδρῳ γενέσθαι Κλεῖτον ἀνακαλοῦντι. Et incidisse in Alexandrum Clitì nomen inclamantem.* Ad hunc locum respexisse videtur Suidas. *Toup.* II. p. 54. *περιπεπτωκέναι*] Sic rescripsi ex Lexico Photii inedito. Nam priores editt. ut et libri male habent *περιπεποκέναι*. *Küst. περιπεπτωκέναι* A. V. et Lex. Bachm. p. 339. Correxerat Portus, et, cuius admonuit Gaisfordus, Rittershusius in Porphyr. V. P. s. 55. Ceterum omnes ante Küsterum addunt *πλήρη* cum Photio, quod supra post *ἄρτον* opinor esse collocandum: nisi forte id a gl. *Περίπλεων* aberravit. Nam Photius v. *Περίπλεον* huic subiecit. 9. *τουτέστιν, εἰώθασι τῷ τοῦ ἵππου*] Haec sunt verba Scholiastae in Aristophanis Plut. 159. Vox autem *ἵππου* cum aliis, tum Hemsterhusio negotium facessit. Sed res, si quid video, in portu est. Sensus est: *Verbo ἵππου*, de quo supra Comicus, *quasi praetextu utuntur ad μοχθηρίαν suam obtegendam.* Quod *περιπέττειν* vocant Graeci. Theophyl. Simocatta in Epist. LXV. *Ὁ Γοργίου παῖς ἡμᾶς ἀδικεῖ· ξυνωμοκεύεται γὰρ ἱπποζόμενος ὁ παμμίαρος, καὶ προσχήματι θήρας περιπέττει πανουργίαν ὁ κάκιστος.* Quae ex Aristophane hausta. Menander apud Suidam in v. *Δεδιότες καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαί τι Ῥωμαίους, καὶ προκαλύμματι ἀποδράσεως περιπέττειν ὅ,τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα.* [Errat Suidas. Haec Theophyl. Simocattae sunt in Histor. II, 9. p. 43. Sed vide Küster. in v. *Αὔραν*, et confer nos in Epist. Crit. ad v. *Εὐσυνδετεῖν*, sub finem.] Lucian. de Gymnas. 19. p. 899. *Παρελθὼν ὁ κῆρυξ κατεσιώπησεν εὐθύς, οὐκ ἐῶν λῆρεῖν πρὸς τὴν βουλὴν καὶ περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνὰ τὰ γεγενημένα οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέποιεν.* Sozomen. Eccles. Hist. VI, 26. *Καὶ ἑτέραν τινὰ τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας ἐξευρεῖν ἀγωγήν, σεμνότητι καὶ ἀκριβείᾳ πλείονι τὴν καινότητα περιπέττουσαν.* Aristophanes in Thesmophoriazusis secundis apud Scholiastam in Plutum: *Ὅσ' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων, Κόμαισι περιπέττουσιν αὗται προσθήτοις.* Ita scribendus iste locus, qui vulgo inquinatissimus est, et viros eruditissimos frustra exercuit. Sermo est de mulieribus, quae rem suam, ut fieri solet, meretricio cultu commendabant, et corporis vitia pictis vestibus et *capillitio non suo* obvelabant. Nihil verius hac emendatione. Xenoph. Cyri Inst. I, 3, 2. *Κεκοσμημένον καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ, καὶ χρώματος ἐντρίψει καὶ κόμαις προσθέτοις.* Atque hinc dilucidandus et vindicandus simul Clemens Alexandrinus Paedag. III, 3. quem nemo interpretum intellexit: *Πρὸς δὲ τὸ μαλθακώτερον ἀποκλίναντες γυναικίζονται, κουρὰς μὲν ἀγεννεῖς καὶ πορνικὰς ἀποχειρούμενοι, χλανίσι δὲ διαφανέσι περιπεπεμμένοι. Ad mollitiem vero declinantes plane effeminantur, illiberali quidem tonsura et meretricia se tondentes, amiculis autem subtilissimis induti.* Vocem agnoscit Plato de Legg. lib. X. *Λόγοισι καὶ ταῦτα εὖ πως εἰς τὸ πιθανὸν περιπεπεμμένα. Atque haec verbis quidem speciosis scite admodum circumlecta. Toup.* II. p. 55. sq. 10. *μοχθηρίαν*] *τὴν μοχθηρίαν* A. B. V. E. 11. *Δεδιότες*] Theophylactus *Τοῦτο μὲν δεδιότες, τοῦτο δὲ καὶ δειν.* Locum citra suspicionem Menandro concessit Niebuhr. p. 442. Iterum Theophylacti admonuit Toupius II. p. 601.

---

casus, vel eventus. *Hominibus quasi malo carmine incantatis, plena erant omnia eorum, qui se in puteos ac per scopulos praecipitabant: prorsus ut hostis etiam, quod proverbio dicitur, casum Graeciae tunc miseraturus fuisset. — Regnum suum amplissimis temporis sui imperiis exaequarit, non tam fortunae auxilio et casu quodam, quam solertia, constantia et industria sua.* Περιπέττειν. Vel dictum est a περιπέτασμα, vel ab iis qui fermento farinam miscent, et ea aliquid obtegunt. solent enim pistores reliquias panum miscendo singularem panem ex iis conficere. Περιπετεῖς. Incidentes. *Alii in alios incidentes perierunt.* Et alibi: *In herbam quandam letiferam inciderunt.* Περιπετῆ γενέσθαι. In aliquid inciderunt. Περιπέττουσι. Circumtegunt. Aristophanes *Pluto*: *Nomine turpitudinem velant.* id est, equi nomine ad flagitium rei tegendam abuti solent. Et Menander: *Timentes vero et suspicantes Romanos aliquid moliri, et fugae praetextu fraudem aliquam, quaecunque ea tandem esset, occultare.*

Περιπεφθείς.

Τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς, ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ.

Περιπείρει. περικεντεῖ.

Περιπηχύναντες. περιπλεξάμενοι. παρὰ Καλλιμάχῳ.

Περίπλεων. πλήρη. καὶ Περίπλεως.

Περιπλεῖν καὶ διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ Θουκυδίδῃ. τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίσταται, οἷον χορευούσης καὶ ἀναστρεφομένης ἐφ' ὅπερ βούλεται τῆς νεώς. καὶ ἡ περὶ πρόθεσις αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ ἐν κύκλῳ περιθέειν. τὸ δὲ διεκπλεῖν τὸ τεμόντα τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τοὐπίσω γενέσθαι.

Περιπλείονος. ἐπίῤῥημα. Καὶ Περιπλείστου. Περιπλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ἐναλείφειν τε αὐτὰς καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους.

Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην ἢ πέμπτην καὶ ἕκτην. τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Πεδίον ἦν ἀχανές· ἔνθα περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν ἠγείροντο μέν τινες καὶ πρότερον θόρυβοι τῶν πολεμίων, ἐπιφερόμενοι ἄριστον αἱρουμένοις.

Περιπνευμονία. πάθός τι.

Περὶ πόδα. οἷον ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. Πλάτων·

Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα. 94

Καὶ ἐν Σκευαῖς·

Καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ὥςπερ περὶ πόδα.

Περίπολος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτω φησί· Τὸν δεύτερον ἐνιαυτόν, ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν, καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. παρατηρητέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους, ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο.

---

2. *Τουτοις τοῖς ῥήμασι περιπ.*] Aristoph. Vesp. 665. (688.) *Σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτοὺς Ἄρχειν αἱρῇ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.* Scholiasta: *Περιπεφθείς. ἀπατηθείς.* Küst. *ῥηματίοις* A. V. *παραπεμφθείς* V. *περιπεμφθεὶς ἄ. αἱρεῖ* Ox. Edebatur *αἱρῇ.* 4. *Περιπείρει*] *Περικεντεῖ καὶ περιπείρει ταυτόν* E. 6. *Καλλιμάχῳ*] Fr. 344. Vid. Ernest. in H. Iov. 46. quem locum significari putant. Deinde cum A. V. delevi: *Περιπίπτω. δοτικῇ. Περιπλακῆναι. Περιπλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε. Εὔχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλτάτῳ· πᾶσαί τε μίξεις πρόξενοι μακρῶν πόθων. Περιπλεγνύμενος, καὶ φιλῶν. ἀντὶ τοῦ περιπλεκόμενος.* Küsterus versibus tantum onirocriticis quaedam ascripserat. „*Περιπλακῆναι, καλ.*] Hic et duo sequentes senarii ad somniorum interpretationem pertinent; quorum duo posteriores apud Astrampsychum quoque leguntur." *Μητρὶ πλ.* Albertius in Obss. Misc. IX. p. 155. recte: vide Küsterum ipsum in glossam nunc extinctam *Μητρὶ πλακείς.* Idem in *πόθων*] „Astrampsychus habet *πόνων.* Utrum melius, somniorum coniectores dicant." 7. *Περίπλεων*] *Περίπλεον* Photius. *Περίπλεον*] *περίπλεως* A. B. V. E. *περίπλεων* Med. 8. *Περιπλεῖν καὶ διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ Θουκ.*] Ex Schol. Thucydidis in lib. VII. c. 36. *Küst.* 9. *τὸ μὲν*] *μὲν* om. V. 10. *καθίστασθαι*] *καθίσταται* scripsi cum V. Schol., id est, locum habet vel usu venit. Nam in vulg. *τὸ* debebat adesse post *περιπλεῖν.* 13. Cf. v. *Διέκπλοι.* 15. *Περιπλείονος Περιπλείστου* om. A. V. Tum *Περὶ πλείστου* A. divisim. 16. *Περὶ πλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ὡς ἐναλ.*] Haec sunt verba Synesii in Encom. Calvit. p. 85. unde sensus huius loci supplendus est. Confer etiam Nostrum supra v. *Βόστρυχος.* *Küst.* *ὡς* post *ποιούμενος* invitis libris e Synesio inculcatum delevi. Tum *ἀλείφειν* E. 18. *Περὶ πλήθουσαν ἀγ.*] Vid. Duker. in Thucyd. VIII, 92. et Küst. in v. *Ἀγορᾶς ὥραν.* 19. *καὶ ἕκτην*] *ἢ καὶ ἑ.* Lex. Seg. *ἢ ἑ.* Photius ed.

1. *πλήθει*] *πληθύει* Photius et Lex. Seg. *Πεδίον ἦν ἀχ.*] Exemplum ex v. *Ἀχανὲς πέλαγος* retintegrandum. Ceterum insolens est *θόρυβοι τῶν πολεμίων ἐπιφερόμενοι*, quod dici oportuit *ἐπιφερομένων.* Malim igitur *θορύβῳ.* 5. *Περιπνευμονία*] Vide locum Aeliani post v. *Ἀσκληπιάδης* repositum. Deinde delevi cum A. V. *Περιπνέω. Λεπτὴ δέ τις αὖρα περιέπνει τούτους.* 6. *Περὶ πόδα. οἷον ἁρμόττ.*] Vide Casaub. in Charact. Theophr. p. 139. *Küst.* Exposuit duplici glossa Hesychius. 10. *ὡς περὶ*] Sic omnes Suidae libri cum Photii MS. *ὥςπερ περὶ* Piersonus in Moerin p. 22. qui removit etiam errorem edd. vett. haec exhibentium, *καὶ ἐν σκευαῖς, καὶ τοῖς τρόποις, et cultu corporis et moribus erat aptissimis.* 12. *Περίπολος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθ.*] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum, qui locum hunc fuse explicat. Confer etiam Petitum ad Leges Attic. p. 547. et Nostrum infra v. *Τερθρεία.* *Küst.* Adde Hermanni comment. de antiqu. Gr. publ. §. 123. *τῶν Ἀθηναίων*] *τῶν* om. A. V. E. Phot. *τῇ* item om. Harp. 13. *οὕτω*] *λέγων οὕτω* A. B. V. E. Phot. *λ. οὕτως* Gaisf. cum *V. et Phot. *φησὶν οὕτως* Harp. 14. *γενομένης*] *γινομένης* Phot. A. Mox *περὶ* A. pro *παρά.*

Περιπεφθείς. Imperio illorum ipse te subiicis, verbis hisce deceptus. Περιπείρει. Perforat. *Περιπηχύναντες.* Complexi. apud Callimachum. *Περίπλεων* et *περίπλεως.* Plenum. *Περιπλεῖν* et *διεκπλεῖν*, apud Thucydidem differt. nam *περιπλεῖν* significat, in amplo et aperto mari versari, ita ut libere, quocunque libet, navigare nobis liceat. id enim ipsum praepositio *περὶ* significat, in orbem currere. at *διεκπλεῖν* significat, perrupta acie hostium in apertum mare evadere. *Περιπλείονος.* Adverbium. Et *Περιπλείστου. Capillos plurimi faciens, eosque ungens, et in cincinnos digerens. Περὶ πλήθουσαν ἀγ.* Id est, circa horam quartam, quintam, sextam. tunc enim plurima in foro turba solet versari. *Planities erat vasta, ubi circa tempus, quo forum frequens esse solet, ac prius etiam tumultus hostium oriebantur, qui prandentes aggrederentur. Περιπνευμονία.* Morbus quidam pulmonis. *Περὶ πόδα.* Dicitur de re valde convenienti, ut cum pedibus apta sunt calceamenta. Plato: *Res haec mihi valde est apta.* Idem in Scenicis apparatibus: *Et moribus est aptissimum ac tempori maxime accommodatum. Περίπολος.* Aristoteles in Atheniensium Republica de ephebis ita loquitur: *Altero anno, cum concio est in theatro convocata, accepto clipeo et hasta a populo, regionem circumeunt et castella custodiunt.* observandum autem est Aristotelem dicere, ephebos unum tantum annum circuitores fuisse, Aeschinem vero duos.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ. τίμα, θεράπευε.

Περιπόλους. τοὺς φύλακας ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν πέμψαι;

τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι; Θουκυδίδης· Οἱ δὲ καὶ οἱ περίπολοι ἐνήδρευσαν.

Περιπόλων. φυλάκων, ζητητῶν. Τῶν δὲ περιπόλων τις περιθέων ἀποβάλλει χαλκῆν ἀσπίδα ὑπερθεν τοῦ ὀρύγματος. ἡ δὲ οὖσα μὲν πλατεῖα ἀλλὰ κυρτὴ οὐ στερεὸν ἐκτύπησεν, ἀλλὰ κοῖλον καὶ διάκοιλον. τάχα διάκενον.

Περιπολῶν. περιτρέχων. Ὁ δὲ σταυρὸς προηγεῖτο τοῦ βασιλέως καὶ τῆς περιπόλου δυνάμεως· φησὶ Σιμόκατος.

Περίπτερα. ἀποσπινθηρισμοί.

Περίπτερον. πανταχόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις. συμφοράς.

Περιπτύσσεται. αἰτιατικῇ. περιβάλλεται. Εἶτα τὴν Θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσεται, καὶ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ Φιλιππικόν.

Περιπτυχής. περικεκυλισμένος.

Κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.

περὶ τοῦ Αἴαντός φησι.

Περιποιήσει. κτήσεται. Καὶ Περιποιουμένους τῆς σωτηρίας τῶν παίδων. περιποιουμένους, ἀντὶ τοῦ φροντίζοντας, κηδομένους. Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς.

Περιποίησιν. κτῆσιν.

Περίπυστον. ἐξάκουστον, διαβόητον.

Περιῤῥαντήρια. σκεύη. Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ἐνδιαιτήματος κάλπεις τε χρυσαῖ καὶ περιῤῥαντήρια, ἔτι τε πίθοι χρυσοῖ.

Περιῤῥαντίσαι.

Περιρηδεῖς. οἱ ἐπὶ ὀχημάτων, ἢ ἐπικείμενοι ἢ ἐῤῥιμμένοι.

Περιῤῥῶγος. Ἐπὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιῤῥῶγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ.

Περισσά. τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον, ἕν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια. ἄρτια δὲ τὰ ζυγά· οἷον δύο, τέσσαρα.

---

1. Hanc glossam post v. *Περιπόλων* locavit *V. Agnoscit Hesychius. 3. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι*] V. 1177. 6. *τὸ*] *τὸ δὲ* A. Schol. *Θουκυδίδης*] IV, 67. *οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην Πλαταιῆς τε καὶ περίπολοι ἐξέβραμον.* In exemplo post *οἱ δὲ* lacuna in E. Med. 10. *οὖσα μὲν πλ.*] Excidit hic particula negativa *οὐ*. Scribendum enim esse *οὐκ οὖσα μὲν πλατεῖα* etc. sensus clamat. *Küst.* Leg. *οὖσα μὴ πλ. Hemst.* 11. *ἐκτύπησεν*] *ἐκτύπησεν* A. V. *κοῖλον*] Scribe *ἀλλὰ κοῖλον. Küst.* Leg. *κοιλον δέ. Hemst. ἀλλὰ κοῖλον* A. B. V. E. 12. *τάχα διάκενον*] Haec emendatio certa est. *διάκοιλον* enim post *κοῖλον* stare non potest. *Küst.* 13. *Ὁ δὲ σταυρὸς προηγ.*] Fragmentum hoc legitur apud Theophyl. Simoc. lib. V. c. 16. in fine. *Küst.* 16. *οἱ ἀποσπινθηρισμοί*] Sic Hesychius: *οἱ* om. A. B. E. Med. Photius et Lex. Seg. *ἀποσπινθηρισμένοι* B. *ὁ ἀποσπινθηρισμός* Zon. p. 1536. Glossa sacra: v. Cantic. 8, 6. 17. *Περίπτερον*] Amos III, 15. *οἶκον τὸν περίπτερον.* Quo respexit fortasse Suidas. Vide Hesych. et Etymol. M. v. *Τεῖσα: τὸ καλούμενον νῦν περίπτερον, τὸ ἄκρον τῆς ὀροφῆς. Toup.* 20. *Εἶτα τὴν Θεοδοσίου π.*] Et hoc fragmentum legitur apud Simocattam lib. II. c. 10. *Küst.*

2. *Κεῖται κρυφαίῳ φασγ.*] Senarius hic est Sophoclis in Ai. 899. ut Portus monuit. *Küst. κορυφαίῳ* V. 5. *περιποιουμένους* addiderunt A. V. Id recte se habebit, modo *καὶ* abiecto glossae caput *Περιποιουμένους ... παίδων* constituamus. Hinc corrigendus locus Dionysii fr. Ambros. XIII, 1. quo Suidas respexit, ubi Maius edidit *περιεχομένους*. 6. *τοῦ* om. *V. qui mox *Ἁλικαρνασεύς*. 8. Post hanc glossam Gaisfordus revocavit, sub uncis tamen: *Περιποιοῦμαι. αἰτιατικῇ.* Om. Küst. silente Gron. 10. *Περιῤῥαντήρια*] Vid. Hemsterh. in Schol. Luciani de Sacrif. c. 12. laudatus Gaisf. *Κατὰ δὲ τὸ μέσον*] Haec sunt verba Menandri in Excerptis ab Hoeschelio editis p. 128. *Toup.* Ed. Nieb. p. 383. 11. *διαιτήματος*] *ἐνδιαιτήματος* A. B. V. Med. cum Exc. Menand. *ἐνδύματος* E. 13. *Περιῤῥαντίσαι*] *Περιῤῥαντῆσαι* B. et E m. sec. Deest V. Continuo delevi cum A. V. *Περιῤῥέω. αἰτιατικῇ.* 14. *Περιρηδεῖς*] Photius in Lexico MS. rectius *περιῤῥηδεῖς*, per duplex *ῥ*. Scholiasta Homeri Odyss. *χ*. 84. *Περιῤῥηδής. περικλασθείς, ἢ περιῤῥαγείς, ἢ περιπρευόμενος, ἢ περιῤῥυτείς, ἢ περιφερής.* Enarrator Apollonii Rhodii I, 431. *Περιῤῥηδὲς κραίασιν. ἐπὶ πράσσων μεθ' ὁρμῆς κατενεχθείς. ἐπιῤῥαγεὶς εἰς τοὔμπροσθεν, ἢ ἐπινεχθείς· ὡς καὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ, Περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ Κάππεσεν. ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος. τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν οὕτω λέγεται.* Confer Hesychium, qui male habet *περιῤῥηδὴς* per *v. Küst. Περιῤῥηδεῖς* Lex. Seg. Legendum videtur: *οἷον ἐπ' ὀχ. ἢ ἐπ. κιλ. ἐπικείμενοι*] *οἱ ἐπικείμενοι* Photius et Lex. Seg. Mox *οἱ* ante *ἐῤῥιμμένοι* omisi cum V. 16. *Περιῤῥῶγος*] Habet etiam Polybius IX, 27, 4. quod a Schneidero mireris olim addubitatum fuisse. *Ἐπὶ ὄχθου τινὸς*] Haec sunt verba Dionysii Halicarn. Antiq. Rom. IX, 15. ubi legitur *ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτην στρατιάν. Quod tantum exercitum tutari possel. Toup.* III. p. 159. Augeri potest ex v. *Ὄχθους. Hemst.* Inde restituendum *ὑπὲρ ὄχθου*. 19. *Περιττά*] *Περισσά* A. B. V. E. Photius. 21. *τέσσαρα*] *τέσσαρες* Photius, non Lex. Seg.

Περὶ πολλ. Magni fac, cole. *Περιπόλους.* Custodes, vel excubitores. ab eo quod est *περιπολεῖν.* Aristophanes *Avibus*: *Nonne igitur circuitores mittere oportebat?* Thucydides: *Et illi et circuitores hostibus insidias struxerunt. Περιπόλων.* Excubitorum, custodum. *Quidam autem circuitorum excubias circumiens aereum clipeum supra fossam abiecit. is autem cum non esset planus, sed gibbus, non solidum sed inanem crepitum edidit.* ubi pro *διάκοιλον* scribendum videtur *διάκενον. Περιπολῶν.* Circumiens. Simocatus: *Crux autem praecedebat Imperatorem et comitatum eius. Περίπτερα.* Scintillae. *Περίπτερον.* Undique habens prominentias. *Περιπτώσεις.* Calamitates. *Περιπτύσσεται.* Accusativo iungitur. circumplectitur. *Deinde Theodosii urbem circumdat, et cum Philippico societatem init.*

Περιπτυχής. Circumvolutus. *Iacet occulto transfixus gladio.* de Aiace haec Sophocles dicit. *Περιποιήσει.* Acquiret. Et *Περιποιουμένους*, curantes, solicitos. Dionysius Halicarnassensis: *De liberorum salute solicitos. Περιποίησιν.* Possessionem. *Περίπυστον.* Pervagatum, celebre. *Περιῤῥαντήρια.* Vasa lustralia. *In medio vero conclavi erant urnae aureae et vasa lustralia, praeterea dolia aurea. Περιῤῥαντίσαι. Περιρηδεῖς.* Qui vehiculis vehuntur. vel qui incumbunt. vel qui prostrati sunt. *Περιῤῥῶγος.* Praerupti. *In quodam praefracto et praeruplo colle castellum illis adversum extruxerunt, quod tantum exercitum satis poterat tutari. Περισσά.* Sic in arithmetica dicuntur numeri impares: ut unum, tria et similia. *ἄρτια* vero numeri pares, ut duo, quattuor. [Et *Περισσεύοντα*]

Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
μήθ' ὡς πατρῴων κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.
χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

ἀφαιρεῖται γὰρ (φησὶ) τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. Ὀρέστης φησὶ πρὸς Ἠλέκτραν.

Περισσεία.

Περίσημα. διαβόητα.

Περισκελές. σκληρόν, δυσχερές. Αἴας φησίν·

Ἅπανθ' ὁ μακρὸς καὶ ναρίθμητος χρόνος
φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται
καὶ δεινὸς ὅρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὡς, ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός.

Περισκελῆ. βρακία, φημινάλια.

Περισκέλια. ἃ ἐφόρουν οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη. ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ. Περικαταθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς αὐτῶν ποσί.

Περισκεπές. κεκαλυμμένον.

Περίσκεπτον. ἀφ' οὗ ἔστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.

Περισκυθίσαντες. σπαράξαντες.

Περισκυτίζοντος. ἐκδερματίζοντος.

---

1. *Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λ.*] Sophocl. Electr. 1288—92. 9. Habet *V. Cf. Zon. p. 1535. Om. Küst. *Περίσσεια* Med. 13. *Ἅπανθ' ὁ μακρὸς*] Sophocl. Ai. 646—652.

5. *τῆς* om. Med. 7. *Περισκέλια*] Iungit hanc gl. cum superiore Casaubonus in Lampr. Alex. p. 978. Sed labem traxit *Περισκελῆ*, quamquam Photius agnoscit. Immo scribendum, praeeunte Hesychio: *Περισκέλια. βρακία (βραικία), φημινάλια.* 9. *αὐτῶν*] *αὐτοῖς* A. B. V. 10. *περικεκαλυμμένον*] *κεκαλυμμένον* A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 340. 11. *Περίσκεπτον*] Cf. Schol. Od. *ά*. 426. 13. *Περισκυθίσαντες*] Spectat ad II. Maccab. 7, 4. Ernestius pro *σπαράξαντες* coniecit *χαράξαντες*. Quae sequebatur gl. *Περισκυθίσαι. κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξί*, Gaisfordus delevit cum A. B. V. E. Ubi Küsterus: „Eadem etiam tradit Suidas supra vv. *Ἀποσκυθίσαι* et *Ἀπεσκύθιζον*: sed qui *ἀποσκυθίσαι* et *περισκυθίσαι*, per *θ*, male confundit cum *ἀποσκυτίσαι* et *περισκυτίσαι*, per *τ*. Prius enim non significat cutem capitis cum capillis resecare, sed notat ignominiosae tonsurae genus, quali Scythae in populos devictos uti solebant. Athenaeus lib. XII. c. 5. p. 524. *Διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τόν τε τῶν βίων ἀλβον καὶ τὰς κόμας περιεσπάσθησαν παντὸς ἔθνους, οἱ ἔξω τὴν ἐρ' ἕβρει κουρὰν ἀποσκυθίσαι προηγόρευσαν.* Stephanus Byzantius v. *Σκύθαι*: *Ὅθεν ἀποσκυθίσαι τὸ τῷ σιδήρῳ τὰς τρίχας τεμεῖν. Unde ἀποσκυθίσαι dicitur ferro capillos resecare.* Hesychius: *Ἐσκυθισμένης. κεκαρμένης.* Idem, *Ἀπεσκύθιστο. κέκαρται.* Apud Eurip. Elect. 241. *πλόκαμος ἐσκυθισμένος ξυρῷ* est cincinnus novacula tonsus. At *ἀποσκυτίζειν* vel *περισκυτίζειν*, per *τ*, significat cutem vel pellem alicui detrahere: quae verba eodem modo formata sunt, quo *ἀπολωπίζω*, veste exuo, *περιλεπίζω*, decortico, et similia. *Σκῦτος* enim corium vel pellem significare notum est. Hinc ipse Suidas voce sequenti, *περισκυτίζοντος* recte exponit, *ἐκδερματίζοντος*: quamvis Stephanus in Thesauro suo *περισκυθίζοντος*, per *θ*, ibi scribendum esse censeat. Sed falli virum doctissimum ex iis quae diximus liquere potest. Confer Reines. Varr. Lectt. p. 458." His qui repugnavit Toupius II. p. 57. sq., Suidam nihil commisisse fortiter demonstrabat. Is praeter alia: „Ut a *σκέλος σκελίζειν*, sic a *σκύτος σκυτίζειν*. Hesych. *Σκύτη, κεφαλαί.* Angl. *Scalps. Σκυτίζειν, σπαράττειν.* Ita legendum. Suidas: *Περισκυτίζοντος, ἐκδερματίζοντος.* Est autem *περισκυτίζειν, cutem capitis circumcidere.* Quod Scythae fecerunt scilicet. Hinc *Σκυθίζειν*, *Ἀποσκυθίζειν*, *Περισκυθίζειν*, et si quae alia eiusdem notae vocabula. Est autem *Σκυθίζειν*, *Scythissare*, sive *mores Scytharum imitari.* Ut *Κρητίζειν*, *Cretizare*; *Λακωνίζειν*, *Laconissare*; ceteraque *τούτου τοῦ κύμματος.* Hinc verbum tum de *tonsura*, tum de *scalptura* Scytharum usurpatur. Quod miror viros doctissimos non animadvertisse. Utrumque sensum verbi agnoscit Etymologus M. *Ἀποσκυθίσαι, κυρίως τὸ περιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξί. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκείραι.* Phalaris Epist. 147. *Τινὲς δὲ ἄκρα περιεκόπησαν, καὶ κατὰ τροχῶν ἐλυγίσθησαν, καὶ κεφαλὰς ἄλλοι περιεσκυθίσθησαν. Nonnulli manibus pedibusque amputatis in rotas contorti sunt; aliis detracta est capitum cutis.* Auctor Maccab. lib. II. c. 7. *Τῶν δὲ παραχρῆμα ἐκπυρωθέντων, τὸν γενόμενον αὐτῶν προήγορον προσέταξε γλωσσοτομεῖν, καὶ περισκυθίσαντας ἀκρωτηριάζειν. μεταλλάξαντος δὲ τοῦ πρώτου τὸν τρόπον τοῦτον, τὸν δεύτερον ἦγον ἐπὶ τὸν ἐμπαιγμόν. καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξὶ περισύροντες ἐπηρώτων, εἰ φάγεσαι πρὸ τοῦ τιμωρηθῆναι κατὰ μέλος τὸ σῶμα.* Huc accedit Hesychius: *Σκυθιστὶ χειρόμακτρον. οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων ἐν πολέμῳ τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο.*" Denique Hemsterhusius: „Videndum an apud Strabon. XI. p. 803. D. pro *περισκελιστάς*, quod in editis est, praestet veterum librorum lectio a Casaubono, ut arbitror, immerito reiecta, *περισκυθιστάς*. Phalar. Ep. 147. p. 140. *κεφαλὰς ἄλλοι περισκυθίσθησαν.*" Huius glossae fons est sive Zon. p. 1541. seu v. *Ἀποσκυθίσαι*. Nam altera quidem *Ἀπεσκύθιζον* ipsa debetur hominibus studiosis. 14. *Περισκυτίζοντος*] *Περισκυθίζοντος* H. Steph. Ind. Thesauri L. G.

Supervacanea verba omitte, nec quam mala sit mater me doce, nec quomodo Aegisthus patrimonium nostrum exhauriat, et alia profundat, alia temere dispergat. temporis enim opportunitatem oratio tibi excluserit. oratio enim prolixa, inquit, occasionem rei gerendae eximit. Orestes ad Electram haec dicit. *Περίσημα.* Insignia. *Περισκελές.* Durum, difficile. Aiax inquit: *Longum et infinitum tempus omnia, quae sunt occulta, in lucem profert, et quae apparuerunt vicissim abscondit; nec quicquam est, quod sperari non possit, sed gravissimi etiam iurisiurandi religio rincitur et praefracta mens. nam et ipse, cuius animus in tolerandis malis obstinatus esset, ab hac femina ita emollitus sum, ut ferrum tinctura.* *Περισκελῆ.* Braccae, feminalia. *Περισκέλια.* Feminalia, quae Romani cruribus inducebant. erant autem croco tincta. *Cum autem pedibus feminalia induxissent.* *Περισκεπές.* Circumtectum. *Περίσκεπτον.* Unde in omnes partes prospectus patet. *Περισκυθίσαντες.* Qui pellem detraxerunt. *Περισκυτίζοντος.* Excoriantis.

Περισσοεπῆσαι. περισσολογῆσαι.

Περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. τουτέστιν, ἀλαζονείᾳ χρωμένοις περισσότερον.

Περισπᾶν. ἐξαπατᾶν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι. *Περισπᾷ* δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἀντὶ τοῦ, φυλαξάμενος αὐτοῖς συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν περισπᾷ, τουτέστι, τοῖς ἡνιόχοις. 96 *Πολύβιος·* [113]Ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ἐς Λιβύην πλεῖν, καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν.

Περισπασμός. ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίγνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Περισπερχές. βαρύ.

Ὡς περισπερχὲς πάθος.

Περισπειραθείς. περιπλακείς, περιελίχθείς. Ὁ δὲ εὐνοῦχος κατεκράτει τῶν βασιλείων, καὶ περισπειρασάμενος τὰς αὐλὰς συνέσφιγγεν ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις, καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν. περὶ Εὐτροπίου λέγει.

Περισταδόν. περιεστῶτες.

Περίστασις. Πολύβιος· Συνέβαινε δὲ μεγαλομερῆ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ κατὰ μὲν τὴν δόξαν καὶ τὴν τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτερος Ἰβήρων· κατὰ δὲ τὴν πρὸς Καρχηδόνα εὔνοιαν καὶ πίστιν πολύ τι διαφέρειν δοκῶν τῶν ἄλλων. ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις. Καὶ αὖθις Πολύβιος· Ταχὺ δὲ διὰ τὴν περίστασιν τῶν τοῦ Ξανθίππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ πλήθη καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ ἀνακαλεῖσθαι καὶ πεῖραν αὐτοῦ λαμβάνειν. Καὶ ἀλλαχοῦ· Διὰ δὲ τὴν περίστασιν τοῦ κήρυκος φωνήσαντος ἀνέστη. ἀντὶ τοῦ ἐπίτασιν.

---

2. *ὑπερηφάνειαν*] *ὑπερηφανίαν* scripsi cum B. E. et quem Gaisf. indicavit loco e Ps. XXX, 24. *ὑπερηφάνους* V. 3. *χρωμένοις*] *χρώμενοι καὶ* A. V. 5. *Περισπᾷ δὲ παρὰ Σοφ.*] Apud Sophoclem Electr. 732. hodie legitur *παρασπᾷ*, ut et Portus monuit. *Küst.* 7. *περισπᾷ* om. Med. 8. *Πολύβιος*] Lib. I. c. 26. *Küst.* *πρόθεσις* om. V. 10. *Περισπασμός. ἐκ δυοῖν ἐπιστρ.*] Eadem leguntur apud Aelianum in Tact. c. 25. *Küst.* Et Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 510. sive Append. Suidae. 13. *τοῦ τάγματος* om. Append. 17. *Ὡς περισπερχὲς π.*] Apud Soph. Ai. 982. unde fragmentum hoc depromptum est, legitur *Ὦ περισπερχὲς πάθος. Küst.* *ὦ* Gaisfordus dedit cum E.

1. *Ὁ δὲ εὐνοῦχος κατεκράτει τῶν β.*] Fragmentum hoc ex historia deperdita Eunapii depromptum esse puto. *Küst.* 3. *ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις, καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν*] Hunc locum, qui in elegantissimis est, nemo vitii vel suspectum quidem habuit. Sed anguis latet in herba. Lego et distinguo: *ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις, καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χειών. Omnia in latibulum suum, velut robustus serpens, trahens et contorquens. Χειὰ* est *serpentis latibulum.* Hesychius: *Χειά. ἡ κατάδυσις τῶν ὄφεων καὶ δρακόντων.* Philostratus in Apoll. III, 8. *Καὶ τὸν αὐχένα ὑποβαλών* (lege *ὑπεκβαλών*) *ὁ δράκων τῆς χειᾶς.* Nostram emendationem extra omnem dubitationem ponit Homer. Il. χ. 93. *Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι, Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός, Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἑλισσόμενος περὶ χειῇ.* Ceterum hoc fragmentum Eunapio proculdubio adiudicandum est, et de Eutropio eunucho, qui sub Theodosio omnia gubernabat, intelligendum. Quod et partim vidit Küsterus. Notandum autem verbum *Καθελίττειν*, quod ex rarioribus est. Herodot. II, 86. *Λούσαντες τὸν νεκρὸν κατειλίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι.* Quod cognatum est. *Toup.* II. p. 58. probante Valck. in Adoniaz. p. 254. Vid. Eunap. fr. 35. ed. Boisson. p. 113. ed. Nieb. 5. *Περισταδόν*] Il. ν'. 551. Mox *περιεστῶτος* B. E. 6. *Πολύβιος· Συνέβαινε δὲ μεγαλ.*] Locus integer Polybii [XXXII, 12.], ex quo fragmentum hoc decerptum est, legitur in Collectaneis Constantini ab Valesio editis p. 154. itemque apud Nostrum supra v. *Αἰμιλία. Küst.* Ubi *μεγαλοπρεπῆ* Suidas. 7. *ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις*] Intelligendus hic locus de Aemilia Scipionis Africani uxore, de qua Polybius in Excerptis Valesii p. 154. Magno autem apparatu constabant *αἱ γυναικεῖαι ἔξοδοι*, ut hodie, sic et olim. Nam, ut ait ille, *dum moliuntur, dum comuntur, annus est.* Hinc lepide, ut solet, Aristophanes Lysist. 16. *χαλεπὸς ἡ γυναικῶν ἔξοδος.* Vulgo, reclamante metro, *χαλεπή τε.* Alio modo corrigebat vir doctissimus in Miscell. Criticis p. 331. — Ceterum hanc feminarum Atticarum operosam sumptuositatem lege coercuit sapientissimus Solon. Plutarch. in Solon. p. 197. ed. Bryan. *Ἐπέστησε δὲ καὶ ταῖς ἐξόδοις τῶν γυναικῶν καὶ τοῖς πένθεσι καὶ ταῖς ἑορταῖς νόμον, ἀπείργοντα τὸ ἄτακτον καὶ ἀκόλαστον. Toup.* 8. *Ὁ δὲ κατὰ μὲν τὴν δόξ.*] Et haec sunt verba Polybii, quae leguntur lib. III. c. 98. *Küst.* 10. *πολύ τε*] *πολύ τι* A. V. E. Med. *ἀντὶ τοῦ ἐπίτασιν*] Inepte. Interpretatio enim haec nihil facit ad vocem *περίστασιν.* Existimo autem compilatorem de voce *περίτασιν*, non *περίστασιν*, cogitasse, cum interpretationem istam loco huic allineret. *Küst.* *ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις* A. V. E. Med. Apparet haec novissimo exemplo praemittenda fuisse, *καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις*, sublatis *ἀντὶ τοῦ ἐπίτασιν.* 12. *Καὶ αὖθις Πολύβιος*] Lib. I. c. 32. *Küst.* *Τάχα*] *ταχὺ* B. V. E.

Περισσοεπῆσαι. Supervacanea verba facere. *Περισσῶς ποιοῦσιν ὑπ.* Nimis superbe se gerentibus. *Περισπᾶν.* Decipere. item vi aliquid auferre. at apud Sophoclem *περισπᾷ* significat, ad latus deflectit, cavens ne in aurigas obvios incurrat. Polybius: *Romani autem decreverant in Libyam navigare, et bellum illuc transferre.* *Περισπασμός.* Sic dicitur aciei motio post duas conversiones, ita ut locum a tergo occupet. *ἐκπερισπασμὸς* vero est aciei motio, quae ex tribus conversionibus constat; ita ut, si fuerit facta dextrorsum, fronte vergat ad laevam; sin autem sinistram versus, fronte vergat ad dextram. *Περισπερχές.* Grave. *O gravem calamitatem!* *Περισπειραθείς.* Circumplicatus, spiris circumdatus. *Eunuchus vero regiam obtinebat, cumque aulam spiris quasi circumdedisset, omnia constricta tanquam robustus serpens suum in latibulum pertrahebat.* de Eutropio haec dicuntur. *Περισταδόν.* Circumstando. *Περίστασις. In solennibus matronarum pompis magnifico apparatu et comitatu uti solebat.* Et iterum: *Celebritate nominis et opibus nemini secundus; benevolentia vero et fide in populum Carthaginiensem omnes creditus superare.* Item Polybius: *Sparsis statim in vulgus atque inter ipsos etiam duces, ut fit in adversis, Xanthippi sermonibus, placuit principibus civitatis hominem ad se arcessitum experiri.* Et alibi: *Cum autem praeco intenta voce pronunciasset, surrexit.* ubi *περίστασις* est contentio.

Περίστασιν. Λεύαρχος Τυρρηνικῷ· Μετὰ ταῦτα τοῦ Λαίμονος ἤδη περὶ ἀγωγὴν ὄντος περίστασιν ποιήσουσιν· οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος, καὶ τὰ ἑξῆς. μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ περιέσῃ με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχῃ τῷ περίστατόν με ἐποίησαν. ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται.

Περίστατοι. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀντιδόσεως· Θαυματοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις. ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστέλλω. αἰτιατικῇ.

Περιστένονται. περιτείνονται, στενοχωρεῖται.

Περίστενος. οὕτως δράκων καλεῖται.

97 *Περιστεριδεῖς. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ Χαιρίδος Χαιριδεῖς· οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς περιστεριδεῖς.*

Περιστεῖλαι. περικαλύψαι. Ὁ δὲ τὸ σῶμα τούτου περιστείλας πέπλοις σηρικοῖς, καὶ τεκτηνάμενος σῆμα ἐν αὐτῷ κατέθετο. — Ὅσα ἡμαρτῆσθαι τοῖς γεναμένοις ξυμβαίνει, περιστέλλειν τε καὶ κρατύνεσθαι. ἀντὶ τοῦ περικαλύπτειν.

Περιστείλας. διαχειρισάμενος, περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. Σοφοκλῆς·

Ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ.

Περιστεφανωσάντων. κυκλωσάντων. Περιστεφανωσάντων τοῖς ὅπλοις τὸ τεῖχος.

Περιστίαρχος. ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πύλιν. ἀπὸ τῆς ἑστίας, ἢ τοῦ περιστείχειν. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησί, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιστίαρχοι· ἐξῶθεν γὰρ περιέρχονται, μαχαιροφορούντος ἑκάστου τῶν ἱε-

1. *Περίστασιν. Λεύαρχος Τυρρην.*] Ex Harpocratione· apud quem rectius legitur *Λάμονος* et *ἀναγωγήν*. Deinde pro *ποιήσουσιν* tam apud Harpocrationem quam Suidam scribendum est *ἐποίησαν*. *Küst.* Deest gl. A. Cf. Valck. Schol. in A. A. 24, 12. et Lobeck. in Phryn. p. 370. sq. 2. *Λαίμονος*] *Λάμονος* etiam Photius. *Λάμονος* ab vero proximo *V. ἤδη περὶ ἀγωγήν*] *περαγωγήν* (om. *ἤδη*) V. et duo libri Harp. *περὶ ἀναγωγὴν* Phot. *π. ἀναγωγὴν ἄντα με* Harp. MSS. Mox *παῤῥησιάσων* om. E. *ποιησαμένου* Harp. ed. 5. *περιέσῃ μὲν*] Scribo *περιέσῃ με*: ut habet Photius in Lexico. *Küst.* Item Harp. MSS. Pal. et Par. Mutavi etiam *μὲν* a Küst. servatum. 7. *τῷ*] *τὸ* V. E. Mox *παράστασις—περίστασις* E. *περίστατόν με ἐποίησαν*] Priores edit. [et B. V. E.] male *περίστατον μετεποίησαν*. *Küst.* Emendavit ille cum Harpocr. et Photio. 8. *ἐνίοις*] *ἐν ἐνίοις* Harpocr. libri cum Pal. 10. *Περίστατοι. Ἰσοκρ.*] Ex Harpocratione. Confer nos supra in v. *Ἐπιπρίατος*. *Küst.* Theopompus apud Athen. p. 487. *Toup.* MS. *Ἰσοκράτης*] Sect. 288. ed. Ox. (269.) *τῆς* tacite Gaisf. addidit cum *V. Harp. Phot. 12. περιστάτοις*] *περιστάσεις* A. Tum *γενομέναις* V. 14. Om. Küst. silente Gron. 15. *Περιστένονται*] Homerus Il. *ν*. 163. *Περιστένεται δέ τε γαστήρ*. Scholiasta: *Περιστένεται. περιστενοχωρεῖται, περισσως στενοῦται.* Confer etiam Etymologum v. *Στένεται. Küst. περιτείνονται*] *περιστένονται* A pr. Illud firmant Scholia Veneta. 17. *οὕτως*] *οὕτω*, quod coniecerat Portus, Hesychius, *οὕτως* Lex. Seg. Deinde cum A. omisi versum onirocriticum, quem V. in marg. habet: *Περιστερᾶς βλέπειν τε πρόσωπον βλάβην.* Ubi Küsterus: „Sic etiam habet Astrampsychus. At contra Nicephorus: *Περιστερὰν βλέπων τις μηνύει χαράν.*" 18. *Περιστεριδεῖς. ὥςπερ ἀπὸ τ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 866. Cf. v. *Χαριδεῖς*.

1. *τῆς περιστ.*] Immo *τοῦ περιστερᾶς*. 3. *Περιστεῖλαι*] Menander hist. p. 91. Polyb. pp. 203. 573. *Toup.* MS. Addit quaedam Abreschius in Aesch. II. p. 101. 7. *κρατύνεσθαι* quo spectet in tali sententia prorsus ambiguum est. 8. *Περιστείλας. διαχειρισ.*] Ex Schol. Sophocl. Al. 832. *Küst.* Addit Toupius Themist. p. 343. Hard. sive Or. XXVIII. pr. 12. *τοῖσι* ed. Gaisf. *δῆλος*] *ὄχλος* A. 13. *Περιστίαρχος*] Potius *περιστιάρχους*, ut habet Mich. Apostolius Centur. XVI, 1. Compositum enim est haec vox ex *περὶ* et *ἑστιάρχοις*: ut vel ex Polluce patet, qui *ἑστιάρχους* appellat, quos Suidas et alii grammatici *περιστιάρχους* vocant. *Küst.* Iungerm. et Kühn. in Polluc. VIII, 104. *Hemst.* Küstero tam Comici fidem quam seriem litterarum Bosius opposuit. 15. *Ἴστρος*] Ister *ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι* adducitur ab Eustathio in Od. *ι*. p. 1627, 15. *ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν Ἀττικῶν* ab Athenaeo XIII. p. 557. A. *Hemst.* 17. *γὰρ* om. *V. 18. περιέρχονται*] *περιέχονται* B. E. Med. *μαχαιροφορούντος*] Photius in Lexico habet *χοιροφορούντος*, quae vera lectio est. Solebant enim olim concliones, fora, theatra aliaque loca publica porcellis, quos *χαιρίδια* Graeci vocant, lustrari, ut grammatici docent. Schol. Aristoph. Acharn. 44. *Ὅτι καθαίρονται οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χοίρῳ σφαζομένῳ, καὶ ὁ ῥήτωρ φησίν· Ἐπειδὴν τὰ καθάσια περιενεχθῇ, καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐξῆται, τότε δὴ κελεύει δημηγορεῖν. τὸ δὲ θυόμενον χοιρίδιον ἐπὶ καθάρσει τῶν τόπων κάθαρμα ἐκαλεῖτο. ὁ δὲ περικαθαίρων καθαρτής.* Hesychius: *Κάθαρμα, τὸ χοιρίδιον, ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκτροπίαις. ὁ δὲ ἐπιτηδὲς δημοσίας περιστίαρχος ἐλέγετο.* Confer eundem v. *Ἀφροδισία*. Pollux lib. VIII. c. 9. *Οἱ ἑστίαρχοι ἐκάθαιρον χοιρειδίοις μικροῖς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ θέατρον. καθάρσιον δὲ τοῦτο καὶ χοιρίδιον ἐκαλεῖτο.* Apud Pollucem hodie male legitur *χοιριδίοις* et *χοιρίδιον*. Confer Nostrum supra v. *Καθάρσιον*, ubi idem clare traditur. *Küst. ἑκάστου τῶν ἱερῶν*] Lego *ἐκ τῶν ἱερῶν σταιὸς* (vel *αἱμασιὰς*) *περιειλημμένου δ. καὶ π. ἔχοντος*, vel pro *οἰκίας, ὁρίας*. *Hemst.* Ipsum *περιειλημμένου* firmat Photius. Sed legendum partim cum Apostolio vel Arsenio p. 407. *χοιροφορούντος ἐκ. τῶν ἱερέων, οἰκίας περιειλημμένου δημοσίας καὶ π. ἔχ.*

Περίστασιν. Dinarchus *Tyrrhenico*: *Postea vero cum Damo iam discessurus esset, περίστασιν ποιήσουσιν*: *eoque etiam testimonium perhibere volente*, et quae sequuntur. videndum autem est ne verborum illorum hic sit sensus, circumsteterunt me et ipse et qui eo erant, et ad testimonium perhibendum adegerunt: ut idem significet quod est, *περίστατόν με ἐποίησαν*. in quibusdam tamen exemplis *παράστασιν* scriptum est pro *περίστασιν*. *Περίστατοι.* Circumstantium corona cincti. Isocrates de Permutatione facultatum: *Praestigiis inutilibus prorsus et vanis: quas stulti spectatum circumstant. Περιστένονται.* Distenditur, coartatur. *Περίστενος.* Ita draco vocatur. *Περιστεριδεῖς.* Quemadmodum a *Χαιρίδος* deducitur nomen *Χαιριδεῖς*: sic a *περιστερᾶς, περιστεριδεῖς. Περιστεῖλαι.* Contegere. *Ille vero corpus eius, cum peplis sericis contexisset, et sepulcrum extruxisset, in eo condidit. — Quae a parentibus solent precari, ea velare et in tuto collocare. Περιστείλας.* Qui manu tractavit, qui in terra defixit. Sophocles: *Defixi autem, cumque probe aptavi. Περιστεφανωσάντων.* Qui circumdederunt. *Cum autem armis muros cinxissent. Περιστίαρχος.* Qui domum, concionem et urbem lustrat. ab *ἑστία*, vel a *περιστίχειν*, i. e. a circumeundo. Ister autem in *Atticis* dicit victimas lustrales appellari *περίστια*, eosque qui templa lustrabant *περιστιάρχους*. extrinsecus enim circumibant, unoquoque sacerdotum porcel-

ρῶν, οἰκίαις περιειλημμένοι δημοσίαις καὶ περίδρομον ἔχοντες.

Περιστίαρχος. ὃ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περίστια γὰρ τὰ καθάρσια.

Περιστίξαι. περικυκλῶσαι, περιελθεῖν, περιελάσαι. ἀπὸ τοῦ στίχον.

Περιστολή. περιβολή, ἐπαγωγή.

Περίστωον. περίσειλον στοὰς ἔχον.

Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, *Μέλλοντας ἡμᾶς, φησί, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται.* ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στόχους, καταπετάννυντες αὐτῶν δίκτυα, ἵνα ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περισοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ περισχοινίζεται.

Περιστοιχίσαντος. περιλαβόντος.

Περιστοίχων. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· *Φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων καιέκλασε. Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. μήποτε δὲ νῦν ὃ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκε, τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων.*

Περισυλᾷ. ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ ἀποκτείνει αὐτοὺς καὶ περισυλᾷ, ὅσα ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἑκατέρου οὐδαμῆ εὐκαταφρόνητα.

Περισφύριον.

Καὶ τὸ δίθυρσον
τοῦτο τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ περισφύριον.

Περισχέσθαι. ἀγαπῆσαι.

Περισχών. καταισχών, περιβαλών.

Περιτελλομένων. περιερχομένων.

Περιτέμνω. αἰτιατικῇ.

Περιτετύχηται. συντύχῃ, περιπεσεῖται.

Περιτεχνᾶσθαι. δολιεύεσθαι, κακὰ μηχανᾶσθαι. Τὴν γὰρ διάνοιαν αὐτοῦ σαφῶς εἰδότες, καὶ περιτεχνᾶσθαί τι τοιοῦτον νομίσαντες, οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε προσέσχον, ἀλλ' οἷς αὐτοὶ ὑπώπτευον.

---

3. *Περιστίαρχος. ὃ τῶν καθαρσίων πρ.*] Eadem habet Schol. Aristoph. Eccles. 128. *Küst.* 6. *Περιστίξαι*] Malim *περιστεῖξαι*, a *περιστείχω*. *Küst.* 7. *στίχου*] *στίχους* Photius et Lex. Seg. *στίχειν* Hesychius. 8. *Περιστολή*] Dionys. Hal. p. 152. *Toup.* MS. 9. *Περίστωον*] V. Pollux I, 78. 10. *Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης Φιλιπ.*] Ex Harpocratione. Etymologus: *Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Φιλιππικῶν. ἔστι δὲ οἷον αἱρεῖ, λαμβάνει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, οἵτινες στοίχους περιβάλλουσι τοῖς ὄρεσι. στοίχοι δέ εἰσιν αἱ λιγάμιναι στάλικες, ὑφ' ὧν τὰ δίκτυα κεῖνται. ταύτας οὖν περιβάλλοντες αἱροῦσι τὰ θηρία. Küst.* Photius Ep. p. 350. *συμφορᾶς ἀφύκτους περιστοιχηθέντες.* Lego *περιστοιχισθέντες.* Appian. p. 571. *Toup.* MS. Conf. Intpp. Aristaenet. p. 348. sq. ed. Boissonad. et Hasium in Leon. Diac. p. 236. *ἐν Φιλιππικοῖς*] *ἐν* neglexit vulg. *ὃ Φιλιππικῶν* E. Demosth. Phil. I. p. 43, 1. 11. *καὶ* om. *V. 12. *κατὰ γὰρ*] *καὶ γὰρ* B. E. Med. 14. *στίχους ἤγουν στοίχους*] *στοίχους ἢ στόχους*, quae immutata Pollux V, 36. (cf. Schneid. in Xenoph. Cyneg. 6, 8.) attulit, scripsi cum A. V. Photii MS. Harpocr. *στ. ἤγουν στόχους* B. Med. *στοίχους ἢ στίχους* Gaisf. cum Dobraeo. 15. *εἰ αὐτούς*] *ἐὰν αὐτοὺς* A. Phot. Harpocr. *ἑαυτούς* B. V. (*εἰ ἑαυτούς* *V.) E. quorum E. *ἐκφυγόντα*. Mox *ἐκπέσῃ* *V. 17. *περισχοινίζεται*] *περιστοιχίζεται* A. 19. *Περιστοίχων. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. *Küst. Περιστοίχου* A. V. Phot. Harpocr. Pal. itemque in exemplo. *Περίστοιχοι* lemma Harpocr. editi. *Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρ.*] Pag. 725. *Küst.* Sive 1251, 23.

2. *στοιχάδας*] Cf. Pollux V, 36. Mox *δὲ* om. *V. 3. *τῶν κύκλῳ π.*] Potius, *τοὺς κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότας. Küst.* Immo *τὰς ... πεφυκυίας*, quod Bekkerus recepit ex interpolato Harpocr. libro. Verumtamen supra refingendum *περιστοίχων*. 5. *Ὁ δὲ ἀποκτείνει αὐτούς*] Haec sunt verba Aeliani, ut nos docet Suidas supra v. *Οὐδαμῆ. Toup.* 8. Post hanc glossam omisi cum A. V. *Περισφίγγω. αἰτιατικῇ.* Toupius ascripsit Plutarch. de Fluv. p. 8. Nec tutior est gl. continua, cuius fidem haud meliorem annotationibus in vv. *Λογχωτόν* et *Δίθυρσον* inculcatis duco. 10. *Καὶ τὸ διθύριον τοῦτο τὸ λογχ.*] Anthol. VI, 5. *Καὶ τὸ δίθυρσον Τοῦτο τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ περισφύριον.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Edebatur olim *διθύριον*. Sed *διθύριον* A. V. E. l. c. *δίθυρσον* in Anthol. Pal. VI, 172. Ceterum *περισφύριον* bis Med. 13. *περιβαλών*] Item Photius: *καταβαλών* E. 14. *Περιτελλομένων*] H. β'. 551. *πληρουμένων* addit Hesychius. 15. Om. vulg. silente Gron. 16. *συντύχοι*] *συντύχῃ* A. V. Lex. Bachm. p. 340. Photius et Hesychius: ubi residet mendum *περιπέσηται*. 17. *Περιτεχνᾶσθαι*] Hinc *περιτέχνησις* Dion. Exc. Vales. p. 630. *Toup.* MS. 19. *τουτον*] *τοιοῦτον* A. 20. Post hanc gl. Med. *Περιτιθῶ. αἰτιατικῇ*, quae *V. habet post *περιπεσεῖται*, post *Μακεδόνας* Gaisfordus.

---

lum ferente, aedes publicas circumeuntes et ambitum agentes. *Περιστίαρχος.* Qui in concione lustrationibus praecat. victimae enim lustrales vocantur *περίστια*. *Περιστίξαι.* Circumdare, circumvenire, circumire. ab nomine *στίχος*. *Περιστολή.* Indumentum, amictus. *Περίστωον.* Aedificium porticibus cinctum. *Περιστοιχίζεται.* Demosthenes in *Philippicis*: *Vos*, inquit, *cunctantes et sedentes velut indagine cingit.* figura ducitur ab venatoribus, qui in venatione perticas, quas *στοίχους* vel *στόχους* vocant, erigere solent, supra quas retia extendunt, ut, si ferae ipsos effugerint, in retia incidant. ceterum quaedam exempla habent *περιστοιχίζεται*: alia vero *περισχοινίζεται*. *Περιστοιχίσαντος.* Illius qui cinxit. *Περιστοίχων.* Demosthenes in oratione adversus Nicostratum: *Olearum περιστοίχων plantaria confregit.* Didymus genus quoddam olearum *περιστοίχους* vocat, quas Philochorus *στοιχάδας* appellat. videndum autem est ne orator nunc oleas *περιστοίχους* vocet eas, quae ordine circa agrum in orbem dispositae sunt. *Περισυλᾷ.* Spoliat. *Ille vero eos interfecit omnibusque, quae penes se habebant, spoliavit. erat autem ornatus et supellex haudquaquam contemnenda, quae ad utriusque artem pertinebat.* *Περισφύριον.* Bi geminum hunc *thyrsum* hasta armatum et fasciam pedum. *Περισχέσθαι.* Complecti. *Περισχών.* Complexus, qui circumdedit. *Περιτελλομένων.* In orbem euntium. *Περιτετύχηται.* Nanciscetur, incidet. *Περιτεχνᾶσθαι.* Dolose agere, mala machinari. *Cum enim mentem eius certo cognovissent, ipsumque mali quid moliri putarent, non ad ea quae dicebat mentem adverterunt, sed ad ea quae ipsi suspicabantur.*

Περίτιος. μήν, ὁ Φεβρουάριος κατὰ Μακεδόνας.

Περιτομή. ἡ περιτομὴ τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρεῖς αἰτίας ἐδόθη· ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως, καὶ τοῦ Ἀβραμιαίου γένους δηλωτικὸν καὶ σύμβολον, καὶ αἴνιγμα πολιτείας καθαρᾶς καὶ σώφρονος. ὥστε οὐχ ὡς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τοῦ Ἀβραάμ.

Περιττός. ἀντὶ τοῦ πολύς. Σαλούστιος ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαρχος ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν.

Περιττότερα. μείζονα. Τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων οὐ χρυσᾶ ἦσαν, ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων.

Περιτράγῃ. περικόψει, περιφάγῃ. ἀντὶ τοῦ κλέψει. Ἀριστοφάνης·

Κἂν τῶχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

[*Περιτρέπω.* αἰτιατικῇ.]

Περιτροπῇ. ἐν περιόδῳ. Τῆς νυκτὸς τὸν καιρόν, εἰς ὃν τοῖς Ἰσαύροις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους, ὕπνον ἐκ περιτροπῆς τῶν ἄλλων αἱρουμένων, ἐπέβαλε.

Περιοίκιον. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην· ‖Καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν. μήποτε ὃ ἡμεῖς 99
λέγομεν ἐποίκιον.

Περίοικος. ὁ περὶ τὴν οἰκίαν ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

Περιοίσειν. τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ'. σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.

Περιοιστικός. φορητός.

Περιφάνεια.

Περίφασις. Πολύβιος· Ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν ἐπὶ τὸ Τίσαιον. ἔστι δὲ τῆς Θετταλίας ὄρος, εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις.

Περιφερές. κύκλῳ, στρογγύλον.

---

1. *Περίτιος*] Vid. Sturz. de Dial. Maced. p. 49. et Clint. F. H. III. p. 356. Ceterum *Περίτιος μήν* iungunt edd. vulgg. 3. *ἡ περιτομὴ τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρ.*] Haec sunt verba Oecumenii in c. IV. ad Romanos p. 275. *Küst.* 10. *Περιττός*] Plura v. *Περισσός* hoc sensu usurpatae exempla congessit Rittersh. in Porphyr. V. P. s. 18. *Gaisf.* *Σαλούστιος ὁ τῆς αὐλ.*] Vide infra v. *Σαλούστιος*, ubi locus hic auctior legitur. *Küst.* Infra *περισσός* V. 13. *Τὰ δὲ λεγόμ.*] Horum verborum nulla licet vestigia in iis indagare, quae collegerunt Valck. in E. Hipp. 742. et Fisch. in Palaeph. 19. 14. *ἦσαν* suspectum duco. 16. *περικόψῃ*] *περικόψει* A. V. item mox *κλέψει.* Utrumque recepi. 17. *Ἀριστοφάνης*] Ach. 245. sq. 18. *Ἐν τ' ὄχλῳ*] *κἂν τῶχλωι* A. V. *ἐν τῶχλω* Med. 19. *λαθών*] Sic rectius Paris. A. quam priores editt. [et Ox. V. E.] quae habent *μαθών. Küst.* 20. *Περιτρέπω*] Gl. a Küst. omissam, Gronovio silente, cum A. in marg. habeat, notavi.

1. *Τῆς νυκτὸς τὸν καιρόν, εἰς ὃν τοῖς Ἰσ.*] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. III. de Bello Goth. c. 20. *Küst.* 3. *ἐκ περιτροπῆς*] Ioseph. c. Apion. p. 488. Aristid. I. p. 456. *Toup.* MS. *ἐπέβαλε*] Sic rescripsi ex Procopio. Ante enim minus recte legebatur *ἐνέβαλε. Küst.* *ἐνέβαλε* E. *ἐνέβαλλεν* A. V. Ipsum *ἐπέβαλεν* *V. Haec excipiebat annotatio tam imprudenter ex v. *Ἀπερίτροπος* descripta, ut piaculum videretur eam propagare; coniecitque A. in marginem. Verba subiici: *Περιτροπέων. ἀπερίτροπος λέγεται ὁ ἀνεπίστροφος. Οὔτε γὰρ Ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀνεπίστροφος, οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων. ἀπὸ κοινοῦ, ἀνεπίστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. ἢ ἀνεπέλευστος. ἔνθεν καὶ τὸ Περιτροπέων ἐνιαυτός.* Ubi Küsterus: „Tota haec nota non solum confuse et negligenter descripta est ex Schol. Sophocl. Electr. 182. ut Portus etiam monuit: sed etiam male huc translata est, utpote quae pertinet ad v. *Ἀπερίτροπος.* Vide supra h. v. ubi eadem leguntur." Ceterum *ἀπερίτρεπτος* A. V. Mox in Sophocleis *ἀνεπίτροπος* A. V. E. Reliquae scripturae sunt hae: *ἀνεπίστροφος*] *τὸ ἀνεπ.* A. E. *V. Immo *τὸ ἀπερίτροπος. ἐπιμέλειαν*] *μεταμέλειαν* V. *ἀνεπέλευστον*] *ἀνεπέλευστος* A. V. E. *περιτροπέων*] *τὸ περιτροπέων* A. V. E. 5. *Περιοίκιον. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 7. Post hanc gl. delevi: *Περίοικοι καὶ Ἀμφικτύονες. ζήτει ἐν τῷ Ἀμφικτύονες.* Quae coniecit A. in marg. *ζήτει κτλ.* om. V. 10. *Περιοίσειν*] Vid. *Φᾶν. Hemst.* Ubi sine consilio repetuntur superiora. 11. *Θουκυδίδης*] VII, 28. Adde Dion. Cass. XLI, 21. *σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τ.*] Hinc emenda Hesychium, apud quem mendose hodie legitur, *Περιοίσει, ἀνήσει ἐκ τῆς νήσου.* Scribe, *Περιοίσει, ἀνοίσει ἐκ τῆς νόσου. Küst.* *σημαίνει δὲ* om. A. *δὲ* om. V. Photius. 14. *Περιφάνεια*] Demosth. c. Onetor. p. 571. *Toup.* MS. Quae subiici solebant *οἷον λαμπρότης* omisi cum A. V. Hesychius: *Περιφάνεια, λαμπρότης, δόξα.* 15. *Πολύβιος· Ἐκέλευσε*] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. X. (c. 42. extr.) p. 855. *Toup.* 18. *περιφάσεις*] Sic habet Paris. A. At priores editt. minus recte *ἐπιφάσεις. Küst.* *ἐπιφάσεις* E m. sec. 20. *Περιφερές*] An ita, *Περιφερείᾳ. κύκλῳ. Περιφερές. στρογγύλον*? Hesychius suadet. *Albert.* Misc. Critt. p. 285. Cum Suida concordant Photius et Lex. Bachm. p. 341. Satis videbatur post *κύκλῳ* distingui.

Περίτιος. Mensis nomen apud Macedones, qui nobis est Februarius. *Περιτομή.* Circumcisio tribus de causis est Iudaeis data: ut fidei signum esset, ut Abrahamici generis indicium symbolumque, tertio ut adumbratio vitae purae et castae. quare non ut iustitiae effectrix data est, sed ut sigillum et signum iustitiae Abrahami, quae ortum duxit ex fide. *Περιττός.* Excellens. *Salustius, aulae praefectus, vir fuit insigni humanitate praeditus.* *Περιττότερα.* Grandiora. *Quae vero vocantur aurea Hesperidum mala, non erant aurea, sed aliis maiora.* *Περιτράγῃ.* Arrodat, circumcidat, id est, furetur. Aristophanes: *Et in turba diligenter oportet cavere, ne quis clam aureos tuos arrodat.* *Περιτροπῇ.* In orbem. *Illo tempore noctis, quo muri custodia Isauris obtigerat, aliis per vices suas dormientibus.* *Περιοίκιον.* Isaeus in oratione contra Menecratem: *Et villam et domum.* ubi videtur intelligi, quod nos *ἐποίκιον.* *Περίοικος.* Locus circa domum aut villam. *Περιοίσειν.* Superstitem fore, permansurum esse. Thucydides libro VII. significat item, pristinam valetudinem recuperaturum esse. *Περιοιστικός.* Tolerabilis. *Περιφάνεια.* *Περίφασις.* Polybius: *Iussit per faces Tisaeum versus omnia sibi significari quae gererentur. est autem Tisaeum mons Thessaliae, opportune situs ad signum per faces praedictis locis dandum.* *Περιφερές.* Orbiculare, rotundum.

Περιφορά. κίνησις.

Περιφόρητα. ἀκτά. Ἡρόδοτος.

Περιφοριῶσθαι. Λυσίας· Ἢ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφοριῶσθαι. ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες, καὶ οἱονεὶ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς φορίνης. τάττουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

Περιφώσαντες. σκεπάσαντες, πωμάσαντες. Πλῆθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανὸν ἐς χύτρας καινὰς ἐνέβαλλον, καὶ περιφώσαντες αὐτὰς εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν.

Περιφρονεῖν. ὑπερφρονεῖν. Ἀριστοφάνης δέ·

Περιφρόνει τὰ πράγματα· ἀντὶ τοῦ ἐρεύνα, ἀναζήτει.

Περίφρων. περισσόφρων.

Περιφοιτῶντα. περιερχόμενον.

Περιφύς. περιπλακείς.

[Περιχαίνω. αἰτιατικῇ. Οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ κύνες, τοὺς λίθους, οἷς βάλλονται, περιχαίνοντες.]

Περιχάρεια. ἡ χαρά.

Περιχαρίαν. περιττὴν χαράν.

Περιχλαινίζεται. περιβάλλεται.

Περιψεῖν. ἐκμάσσειν, σπογγίζειν. Ἀριστοφάνης·

Ἰδού, δέχου κέρκον λαγώ, ὥστε τὰς λήμας περιψεῖν.

Περίψημα. κάταγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη· ἢ ἀπο-

---

1. *κίνησις*] Supple ex Hesychio, *ἢ κατὰ κύκλον κίνησις. Küst.* Cum hoc Zon. p. 1533. 2. *Περιφόρατα* *V. *ἀκτά*] Lege *περίακτα. Küst.* *Ἡρόδοτος*] Lib. IV. c. 190. ubi Nomadum domos vocat *οἰκήματα περιφορητά*: ut Portus observavit. *Küst.* Vid. Gl. Herodoti. 3. *Περιφοριῶσθαι. Λυσ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Scribendum erat *Πεφωριῶσθαι* cum Etym. M. et Zon. p. 1544. nisi forte probamus *περιφοριοῦσθαι*. Ceterum *πεφορινῶσθαι* praetulit Meinek. in Euphor. p. 174. *τῶν ὀφθαλμῶν*] *τὸν ὀφθαλμὸν* E. Med. Phot. Dissident libri Harp. 9. *φορίνης — φορίνην*] Sic recte Harpocratio. At priores editt. [et A. V. E.] male *φορόνης* et *φορόνην*. Vide Nostrum infra v. *Φορίνη. Küst.* Ubi fides Antiphontis, quem Harpocratio laudat, profertur. *ἐπὶ τῶν ἀνθρ.* *V. 11. *Περιφώσαντες*] Scribendum puto *περιχώσαντες*. Lectio enim vulgata procul dubio est spuria, quam Suidas ex corrupto aliquo codice excerpsisse videtur. Mendum enim hoc ipsi Suidae imputandum esse, non vero librariis, series litterarum arguit. *Küst.* Ad Annibalis strategema videtur pertinere, quo ad superandam Eumenis classem est usus. Vid. Nepot. Ann. 10. *Hemst.* Corruptionem ab voce *Περιοροφώσαντες* Hermannus suspicatur esse profectam. 13. *ἐνέβαλον*] *ἐνέβαλλον* posui cum A. V. 15. *Περιφρονεῖν*] Aelian. V. H. XII, 52. Plutarch. Alcib. p. 200. C. Agathias p. 55. *περιεφρόνουν τὰ πρότερον δοκηθέντα*, et p. 141. Menand. Hist. p. 121. *Toup.* MS. Desideratur *γενικῇ*: cf. Boisson. Anecd. T. II. p. 358. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 739. Post *ἀναζήτει* delevi: *Καὶ Σωκράτης ἔφη· Ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.* Quae habet A. in margine, additis *ἵνα μὴ ἔλκῃ τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα.* Eadem extant in V. eaque per fraudem inculcata fuisse docet collatio gl. *Ἀεροβατεῖν.* Versus est Aristoph. Nub. 225.

4. *περιγινόμενον* subiicit Hesychius. 5. *Περιφύς*] Gl. Homerica: v. Od. *π.* 21. et al. 6. *Περιχαίνω*] Hanc gl. cum ea quae praecedebat, *Περιχυθέντες. δοτικῇ*, habet A. in marg. Utramque delevissem, nisi locus incerti scriptoris aliquam moram iniecisset. Interim notavi, quae parum ordini conveniant. *Οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ κύνες*] Plato de Republ. lib. V. p. 469. *Ἢ οἴει τι διάφορον δρᾶν τοὺς τοῦτο ποιοῦντας τῶν κυνῶν, αἳ τοῖς λίθοις, οἷς ἂν βληθῶσι, καλεπαίνουσι, τοῦ βάλλοντος οὐχ ἅπτόμεναι; Num censes eos, qui hoc agunt, aliud facere quam canes facere solent, qui adversus iactos lapides excandescunt, eum vero qui iecerit ne attingunt quidem?* Quae et totidem verbis leguntur apud Ioan. Stobaeum p. 900. edit. Wechel. Ad hunc locum sine dubio referendus Suidas. Notanda autem locutio, *τοὺς λίθους περιχαίνειν.* Quod elegantissimum verbum Platoni restituendum esse puto. [Temere factum.] Est autem *Περιχαίνειν*, *hianti ore appetere, admordere, deglutire.* Quod ex Luciano et Aristotele notum. Phile de Animal. p. 208. *Μάτην περιχαίνοντας αὐτοὺς δεικνύει.* Huc respexit Philosophus in Rhetoricis III, 4. *Καὶ τὸ ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῇ Πλάτωνος, ὅτι οἱ τοὺς τεθνεῶτας σκυλεύοντες ἐοίκασι τοῖς κυνιδίοις, ἃ τοὺς λίθους δάκνει, τῶν βαλλόντων οὐχ ἁπτόμενα.* Pacuvius in Armor. Iudicio apud Nonium: *Nam canis, quando est percussa lapide, non tam illum appetit, Qui sese icit, quam illum eumpse lapidem quo icta est, petit. Toup.* II. p. 63. 10. *Περιχάρειαν* ed. Photius, probante Boissonado in Max. Planud. Metam. p. 217. Quam scribendi rationem commendant exempla a Creuz. in Plotin. I. p. 74. congesta. *περιττὴν*] *περὶ τὴν* A. Statim cum V. delevi, quae habet A. in margine: *Περιχαίρω. δοτικῇ. Περιχάρηθι τῷ ἀγαθῷ.* 11. V. Hesychius. 12. *Περιψῆν* reponi iusserat Pearsonus in Ignatii Ep. ad Eph. p. 14. Irrepsit haec glossula ex v. *Κέρκος*: unde factum ut *ὥστε τὰς λήμας περιψεῖν* expellerent germanam Comici scripturam. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 905. *Ἰδού, δέχου κέρκον λαγῶ, τὠφθαλμιδίω περιψῆν. Küst.* 14. *δέχω* *V. 16. *Περίψημα*] Vocabulo hoc usus est Apostolus Paulus I. Cor. 4, 13. ubi vide interpretes Graecos. Pro voce sequenti *κάταγμα*, quae mendosa est, legendum est *κάθαρμα* vel *κατάμαγμα*, vel, ut habet Hesychius, *περικατάμαγμα. Küst.* Leg. *κατάμαγμα ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη καταπάτημα ἢ ἀπολύτρ.* N. Abram. in Ciceron. Pison. 16. leg. *κάθαομα ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη ἀπόλουσις* vel *ἀπολούθρωσις, sordes* vel *sanies ex imis pedibus detersa.* Idem: *οὐτ' ἐπ. τῷ καθάρματι συνεχόντων κακῶν*, cum calamitas aliqua incidisset. Vid. Hesych. et Heins. in I. Corinth. 4, 13. et Tob. 5, 24. et infra de pharmacis. Dilth. II. Elect. c. ult.

Περιφορά. Rotatio. *Περιφόρητα.* Quae circumferri possunt. Herodotus. *Περιφοριῶσθαι.* Lysias: *Vel alterum oculum altero magis glaucum esse vel magis conniventem.* vocem de eo quod est inclinatum Euphorio dixit. sunt enim quidam oculi, qui palpebras ita habent demissas, ut clausi videantur. si tamen scribatur *πεφορινῶσθαι*, significabit crassum esse: quod redit ad *φορίνη*, pellis humana. *Περιφώσαντες.* Qui texerunt, qui operculo clauserunt. *Cum magnam viperarum copiam collegissent et in novas ollas coniecissent, eas terra tectas ad usum paratas habebant.* *Περιφρονεῖν.* Contemnere. apud Aristophanem vero: *Res scrutare et investiga.* *Περίφρων.* Valde prudens. *Περιφοιτῶντα.* Circumeuntem. *Περιφύς.* Arte amplexus. [*Περιχαίνω.* Accusativo iungitur. *Quemadmodum canes faciunt, qui lapides, quibus petuntur, hianti ore admordent.*] *Περιχάρεια.* Vehemens laetitia. *Περιχαρίαν.* Nimiam laetitiam. *Περιχλαινίζεται.* Laena se induit. *Περιψεῖν.* Abstergere, spongia abstergere. Aristophanes: *En, accipe caudam leporis, ut grumos abstergeas.* *Περίψημα.* Purgamentum. vel quae pedibus calcantur. vel liberatio a ma-

λύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν .... συνέχοντι τῶν κακῶν· Περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες.

Περκάζει. πεπαίνει, μελανίζει.

Περκνός. μέλας.

Περκώσιον. τόπος. Καὶ Περκώτη, ὄνομα τόπου.

Πέρναται. πιπράσκεται. ἔνθεν καὶ πόρνη, ἡ πωλοῦσα τὴν μῖξιν· ἢ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Περόζης. ὁ Περσῶν βασιλεύς.

Περόνη. πόρπη.

Καὶ δίβολον περόνην, καὶ στεγίδα, τανυσθὲν τόξον.

Περόνη. κόσμος τις. Καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι.

Περῶ, περαιέω, περαιῶ. ὡς μῶ, μαίω, μαιῶ.

Πέρωνος.

Περπερεία. ἡ κολακεία. [Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. ὁ Ἀπόστολος Παῦλός φησι. τουτέστιν, οὐ προπετεῖ.]

Πέρπερος. ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἷον λάλος, προπετής, μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

Περσαῖος, Κιτιεύς, φιλόσοφος Στωϊκός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ Δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ υἱοῦ Δημητρίου, μαθητὴς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. Ἱστορίαν.

---

vocabuli περίψημα hanc affert e Suida explicationem, *homo inglbus obnoxius malis*. *Reines*. Steph. le Moyne ad Barnab. Ep. p. 579. 580. *Hemst.* Pearson. in Ignat. p. 36. legit κατάψηγμα. *Toup.* MS. Plura Albertius Gl. Gr. p. 122. et in Hesychium. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη] Michael Apostolius Centur. XVI, 3. λέγεται καὶ περίψημα τὸ καταπάτημα πάντων ὑπὸ τὰ ἴχνη. *Küst.* Legendum καταπάτημα ὑπὸ τὰ ἴ. cum Schleusnero. ἀπολύτρωσις] ἡ ἀπολ. A. B. V. E. Med. Photius et Lex. Bachm. p. 341.

1. τῷ κατ' ἐνιαυτὸν συνέχοντι] Locus hic corruptus est. *Küst.* Leg. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν θνήσκοντι ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν. Vid. Zenob. Prov. p. 5. Meurs. Hellad. p. 19. *Toup.* MS. Melius supplementum docent Lex. Seg. et Photius: καὶ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ θαλάσσῃ νεανίᾳ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν. 3. οὕτως ἐνέβαλον] Vid. Meurs. de Fest. p. 144. *Reines.* ἐνέβαλλον A. B. V. E. Lex. Seg. 4. ἀποτιννύντες] τελοῦντες E pr. 5. Περκάζει] V. Hesych. πεπαίνει] Hesychius rectius πεπαίνεται. *Küst.* 6. μέλας κατάστικτος] In antiquissimo MS. Paris. legitur, Περκνός, μέλας. Manu vero recentiori additum est κατάστικτος. *Küst.* Item Photius et Lex. Seg. μέλας, om. κατάστικτος. 7. Περκώσιον] Hesychius: Περκωσιος, καὶ Περκώτη, πόλις. *Küst.* Immo Περκώσιος. καὶ Περκώτη, ὄν. τόπου. V. Il. β'. 831. 835. 9. Πέρναται] Πιπράσκεται Gaisf. cum A. V. et Hesych. Quem refellit Aristoph. Equ. 176. ἔνθεν καὶ πόρνη, ἡ πωλ.] Confer Nostrum infra v. Πωλοῦσαι. *Küst.* 12. Περόζης] De eo vide Agathiam lib. IV. p. 137. *Küst.* 14. Καὶ δίβολον περ.] Emenda et supple, Καὶ δίβολον περόνην, καὶ στλεγγίδα, καὶ τὸ τανυσθὲν Τόξον, etc. Sic enim recte legitur in Anthol. inedita [Theodoridae Ep. III, 3. Pal. VI, 282.]. Ceterum in prioribus editt. [et B. V. E.] post τόξον sequentia adduntur: Αὐλός, ὁ ἐκ τῶν ὀστέων ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος. ὁ δὲ περόνης μέτρον, καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. Sed ea hic omittenda putavi, tum quia in optimo MS. A. desunt, tum etiam quia non pertinent ad hunc locum, sed ad vocem αὐλός, ubi eadem αὐτολεξεὶ leguntur. *Küst.* Habet tamen A. in marg. praefixo Ὅτι. ἐς περόνην *V.

1. Καὶ περόναις] Eunapii. Vid. Ῥουφῖνος. *Hemst.* Eunap. Fr. 30. Ed. Nieb. p. 113. 2. διαπεπερονημένοι] διαπεπορνημένοι V. διαπεπορωμένοι *V. 4. περαιῶ] Lege περαιέω, quod praestat Etym. M. p. 566. tacitque dedit Küsterus. 5. Πέρωνος] Πέρωνος scripsi cum A. V. Id est, calcei. 6. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται] 1. Cor. 13, 4. De hoc loco Pauli vide Gataker. in Marc. Anton. lib. V. §. 5. *Küst.* Haec cum seqq. habet A. in marg., servat autem *V. qui Παῦλος addidit. Cum tamen ea diserte gl. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται agnoscat, et ex eodem fonte videatur interpolatio dudum ex v. Ἀγαπητὸν sublata manasse: satis habuimus eam notasse. Cf. Zon. p. 1544. 8. οὐ προπετεῖ] Statim Περπερεία. ὃ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεται. ὃ καὶ ἡ βλακεία καὶ ἡ ἀπειροκαλία, omiserunt A. B. V. E. Habet fere Zonaras p. 1529. et iisdem vocibus p. 1534. 9. Πέρπερος] Polyb. p. 1482. Casaubonian. p. 181. *Toup.* MS. Multa exempla praeter Albertium collegit Fabricius in Sext. Empir. c. Math. p. 227. cui addatur Reiskius in Constant. p. 735. Adde vv. Ἄλλος et Ἀφροντίστων ἀσκημάτων. Ceterum haec ipsa glossa de v. Κατεπερπερεύετο derivata est. Item ex v. Περσικὰ fluxerant, quae olim etiam in v. Μαγοὶ invecta delevi cum V. Πέρσαι. ὅτι ἡ μαγεία καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γάρ τοι (τοι om. E.) Πέρσαι Μαγοὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί. Habet A. in marg. Kusterus: „Ὅτι ἡ μαγεία ἡ ἀστρολογία ἀπὸ τῶν Μαγ.] Eadem ad verbum leguntur apud Cedrenum p. 30. et apud Nostrum supra v. Μαγεία." 11. Περσαῖος, Κιτιεύς, φιλ.] Laert. lib. VII. s. 36. Μαθηταὶ δὲ Ζήνωνος πολλοὶ μέν, ἔνδοξοι δὲ Περσαῖος, Δημητρίου, Κιτιεύς, etc. Ad hunc locum Laertii Suidas respexisse videtur. *Küst.* Vid. Ἑρμαγόρας, Ἀμφ. *Hemst.* Qui collegit quaedam in Callim. Ernest. p. 599. sq. 13. υἱοῦ Δημητρίου] Scribendum est υἱὸς Δημητρίου. Referenda enim haec sunt ad Persaeum, quem filium Demetrii fuisse ex dicto loco Laertii constat. *Küst.* Retineri potest: nam Antigonus Gonatas erat Demetrii Poliorcetae filius. Vid. in Ἀρατος. *Hemst.* 14. Ἱστορίαν] Sic Paris. A. At priores editt. ἱστορία, quod minus placet. *Küst.* Leg. fortasse, inquit Menag. in Diogen. Laert. VII, 36. ἐκ φιλοσόφου ἱστορίας. *Hemst.* ἔγραψεν ἱστορίαν Eudocia p. 362. Videndum ne ἱστορία lectores exadversum v. Περσεὺς posuerint.

---

lis. In hominem sacrum, qui quotannis pro populi salute devovebatur, haec verba dici solebant: *Esto purgamentum nostrum*, hoc est, salus et liberatio nostra. tum demum in mare eum praecipitabant, quasi Neptuno hostiam immolantes. *Περκάζει*. Incipit maturescere, nigrescit. *Περκνός*. Niger. *Περκώσιον*. Locus. item *Περκώτη*. *Πέρναται*. Prostat. hinc dicta est πόρνη, quae corporis usum vendit. vel quod habet mentem callo quasi obductam. *Περόζης*. Persarum Rex. *Περόνη*. Fibula. *Et duplicem fibulam, et strigilem, et intentum arcum.* *Περόνη*. Fibula. *Vestes habentes aureis fibulis astrictas, gemmasque aureis annulis inclusas gestantes.* *Περῶ*. Et περαιῶ: ut a μῶ, μαιῶ. *Πέρωνος*. *Περπερεία*. Adulatio. [*Caritas nihil agit perperam*. Apostolus inquit.] *Πέρπερος*. Cum mollitie fastum prae se ferens, gloriosus, loquax, nihil considerate agens. *Περσαῖος*. Persaeus, Citieus, philosophus Stoicus: qui etiam Dorotheus cognominatus est. vixit temporibus Antigoni Gonatae, filii Demetrii. fuit discipulus et alumnus Zenonis philosophi. scripsit Historiam.

Περσέα. ῥοδακινέα.

Περσεύς. οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥω-
101 *μαίους φιλίαν εὐθέως ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο, κα-*
τακαλῶν ἐς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύ-
γοντας καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας 5
καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκό-
τας. καὶ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς εἴς τε Δῆλον
καὶ Δελφούς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς
καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κο-
μιδήν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε. παρέλυσε δὲ τοὺς ἐν 10
αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφειλημάτων·
ἀφῆκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους
ἐπὶ βασιλικαῖς αἰτίαις. ταῦτα δὲ ποιήσας πολλούς τε
πολλάκις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύ-
ναι πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐν αὐτῷ· ἐπέφαινε δὲ καὶ 15
κατὰ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ προστασίαν τὸ τῆς βασι-
λείας ἀξίωμα. κατά τε γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἦν ἱκα-
νός, καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατεί-
νουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὔθετος· κατά
τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον καὶ τάξιν οὐκ 20
ἀνοίκειον τῆς ἡλικίας. ἐπεφεύγει δὲ καὶ τὴν πατρι-
κὴν ἀσέλγειαν, τήν τε περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν
περὶ τοὺς πότους. καὶ τὰ μὲν προοίμια αὐτοῦ
τοιαύτην ἔσχε διάθεσιν.

Περσεὺς Μακεδών. ὅτι Περσεὺς ἀναθαρ-
ρῶν ἤδη κατ' ὀλίγον μετὰ τὴν φυγὴν Νικίαν καὶ Ἀν- 5
δρόνικον, οὓς ἐπὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν χρημά-
των καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῶν νεῶν ἐπεπόμφει, περι-
ποιήσας αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα, συνί-
στορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἑτέροις ἐξαγ-
γελεῖν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως· καὶ ἀπὸ τοῦδε εὐ- 10
θὺς ἐκ μεταβολῆς ὠμὸς καὶ εὐχερὴς ἐς ἅπαντας ἐγέ-
νετο, καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε εὐβουλόν οἱ ἔτι ἦν·
ἀλλ' ὁ πιθανώτατος ἐς εὐβουλίαν καὶ λογίσασθαι
δεξιὸς καὶ εὐτολμότατος ἐς μάχας, ὅσα γε μὴ σφάλ-
λοιτο δι' ἀπειρίαν, ἀθρόως τότε καὶ παραλόγως ἐς 15
δειλίαν καὶ ἀλογιστίαν ἐτρέπετο, καὶ ταχὺς καὶ εὐ-
μετάθετος ἄφνω καὶ σκαιὸς εἰς πάντας ἐγίνετο, ἀρ-
χομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν τῆς τύχης. ὅπερ ἔστι
πολλοὺς ἰδεῖν μεταβολῆς προϊούσης ἀλογωτέρους
γενομένους ἑαυτῶν.

Ὅτι ἡ τοῦ Περσέως ναῦς τά τε ἄλλα ἐξήσκητο
μεγαλοφυῶς, καὶ τὴν εἰρεσίαν ἐπὶ δέκα ἓξ στοίχων
εἶχε πεποιημένην.

---

1. *Περσέα. ῥοδακινέα*] Vide Bodaeum a Stapel in Theophrasti Hist. Plant. lib. IV. p. 295. *Küst.* Herod. Epimer. p. 106. 2. *Περσεύς. οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Polybii [XXVI, 5.], quae legimtur in Excerptis ab Valesio editis p. 125. Confer etiam Nostrum supra v. *Κατακαλῶν. Küst.* Adde v. *Δημοκοπεῖν.* 3. *ἐπεβάλλετο*] *ἐπεβάλετο* scripsi cum A. V. et utraque glossa. 4. *τὰ χρέα*] *τραχέα* B. E. *τὰ τραχέα* V. Med. Mox *καὶ τοὺς — παρακεχωρηκότας* om. *V. 5. *πρὸς*] *προὶ* A. Sed lege cum Exc. *καταδίκης.* 10. *ὡς* *V. 14. *πολλάκις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδ.*] Legendum est, *πολλούς τε μετεωροδοκῶν, καλ. ἐλπ. ὑπεδείκνυε*, etc. *Küst. πολλοὺς πολλ.* A. V. Scripsi *πολλούς τε πολλάκις.* Deinde *ὑποδεικνύναι* etiam MS. Exc. quod correxit Valesius. 15. *αὐτῷ*] *αὐτῇ* A. 16. *πολέμῳ*] *τῷ πολέμῳ* A. V. Quod ipsum detortum est e *τῷ λοιπῷ βίῳ.* 21. *ἐπεφεύγει*] *ἐπιρεύγει* Gaisfordus cum A. E. Med. 22. *πρὸς*] *περὶ* A. V. Exc.

1. *πότους*] *τόπους* A. 2. Post hanc gl. delevi, quae habent A. V. in marginibus: *Περσεύς. οὗτος ἀνείλε λογχοδρεπάνῳ τὴν Γοργόνα, ἐπικρύψας ἑαυτὸν εἰς τὸ μὴ ὁρᾶσθαι τῇ τοῦ ᾅδου κυνῇ.* 3. *Περσεὺς Μακ.*] Etiam haec A. in marg. *ὅτι Περσεὺς ἀναθαρ.*] Fragmentum hoc Casaubonus Polybio tribuit: sed male. Est enim Appiani, ut patet ex Excerptis ab Valesio editis p. 561. *Küst.* Hunc perspicue tradit v. *Συνίστωρ.* V. ed. Schweigh. T. I. p. 529. 4. *Νικίαν*] Quem alii Niconem appellant: v. Wessel. in Diod. T. II. p. 579. 5. *τὸν καταποντισμὸν*] *τῶν καταποντισμῶν* E. 6. *ἐμπρησμὸν*] *καταποντισμὸν* A. B. V. E. Edd. ante Küsterum, qui correxit cum Excerptis. 8. *ἐξαγγέλλειν*] *ἐξαγγέλειν* V. ap. Gaisf. Scripsi *ἐξαγγελεῖν*, probatum Schweighäusero. Sub v. *Συνίστωρ* extabat *ἐπεξαγγέλλειν.* 12. *ἀλλ' ὅτι*] In Excerptis modo Jaudatis rectius legitur *ἀλλ' ὁ. Küst. ἀλλ' ὁ* A. B. V. *ἀλλ' ὁ τέως* coniectura Schweigh. 13. *σφάλλοιτο*] *σφάλοιτο* A. V. 15. *ἐτράπετο*] *ἐτρέπετο* A. V. Exc. 16. *ἐγένετο*] *ἐγίνετο* scripsi cum B. E. *ἐγίγνετο* et infra *γιγνομένους* Exc. 17. *ὅπερ*] Valesius recte rescribit *ὥσπερ. Küst.* Repugnat Schweighäuserus: frustra, nisi coniicimus post *ἰδεῖν* excidisse *παθόντας.* 20. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *τά τε ἄλλα*] *τἄλλα* A.

Περσέα. Persea arbor. *Περσεύς.* Perseus renovata cum Romanis amicitia, confestim Graecos sibi omnibus modis conciliare coepit. nam quotquot aeris alieni causa aut iudicio condemnati solum verterant, quique ob maiestatis crimina excesserant, universos in Macedoniam revocavit, edictis in insula Delo ac Delphis palam propositis: quibus non modo impunitatem, sed etiam bonorum omnium restitutionem ab eo tempore, ex quo quisque exulaverat, concedebat. universis praeterea Macedonibus fiscalia debita remisit, cunctosque ob crimen maiestatis vinctos custodia liberavit. his gestis cum multorum animos saepius arrexisset, praeclaram omnibus Graecis spem in se ostendebat; idemque in reliquo vitae apparatu regiam dignitatem prae se ferebat. nam et specie erat honesta, et corpore ad omne opus bello et pace obeundum valido; atque in vultu supercilium et dignitas non incongrua aetati eius aderat. vitaverat etiam paternam in mulieres atque in conviviis intemperantiam. ac Persei quidem principatus huiusmodi exordium habuit. *Περσεύς.* Perseus Macedo cum paulatim post fugam animum recepisset, Niciam et Andronicum, quos ad pecuniam in mare demergendam et incendendas naves miserat, servatis sibi navibus et pecunia, conscios tam foedi pavoris rem in vulgus edituros esse existimans, nefarie occidit; atque exinde crudelis in cunctos ac formidabilis subita mutatione evasit, nec deinceps quicquam sanae mentis ac prudentiae in eo fuit: sed qui prius ad persuadendum aptissimus, solers in excogitando, ac, nisi per imperitiam laberetur, fortissimus in pugna fuisset, tum repente ad ignaviam et imprudentiam deflexit, praecepsque ac mutabilis et in omnes scaevus extitit, cum iam desereret eum fortuna; id quod saepius usu venire videmus, ut rebus in deterius ruentibus homines pristina sua prudentia excidant. Persei navis cum aliis ornamentis instructa erat, tum etiam sedecim remorum ordines habebat.

Περσεφόνη. κατάγειος δαίμων. Ἡλέκτρα φησί·

Ὦ δῶμ' Ἄϊδου καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἀρά,
σεμναί τ' Ἐριννύες,
αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους
ἔλθετ', ἀρήξατε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου.

Περσεῖδαι. ἀπὸ Περσέως.

102 ‖*Πέρσης,* Ἀσκραῖος, ἐποποιός, ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ.

Περσικαί. ὅτι περσικαί εἰσι μὲν δένδρα, ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματος εἶδος γυναικείου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κἄτα ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαί.

Περσικὸς ὄρνις. ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὴν λοφίαν. ἢ ὅτι τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς ὁ βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν παρὰ Ἀριστοφάνει οὐκ ἰδίως ὄρνις Περσικός.

Περσίς. ὄνομα τόπου.

Πέσῃ. αὐθυπότακτον.

Πέσημα. πτῶμα.

Πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.

περὶ Αἴαντός φησιν, ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο.

Πεσσινοῦντος. πόλεως.

Πέσκος. δέρμα, κώδιον.

Πεσσόμενα. παρὰ Ἡροδότῳ, ὀπτώμενα.

Πεσσούς. κύβους. Καὶ Πεσσοί, ψῆφοι, παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν οἷς ἔπαιζον.

Πετάλοις. φύλλοις. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι, πέταλον, πίλημα ἐξ ἐρίου πιληθέν.

Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἀμνοῦ,
Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον.

Πετάλῳ. Ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λευκῶν δασέα, εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ.

Πέτασος. εἶδος ὑφάσματος. Ἐπιρριψάντων Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας, ἀποπνιγῆναι ἐν τῷ θεάτρῳ.

Πέταυρα. τίγνα. Βάβριος·

---

1. *Περσεφόνη*] Vide infra v. *Φερσεφόνη*. *Küst.* Ἡλέκτρα φησί] Apud Sophocl. Electr. 110—117. 5. *σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐριν.* Soph. 6. ἀδίκως] ἀδίκους B. 7. τοὺς τ'] τοὺς V. τοὺς τὰς Gaisfordus cum A. Praemittendum εἰς. 8. ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς Soph. 11. ἐποποιός] γεωπόνος corrigit Ruhnkenius Ep. Crit. I. p. 80. quem nec sequi licet nec refutare. 13. εἰσι μὲν] μέν εἰσι V. Mox ὑπόδημα τὶ *V. γυναικεῖον V. 14. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 152. 16. ψυγείσης] ψυγείσῃ A. V. Aristoph. 17. *Περσικὸς ὄρνις*] Aristoph. Av. 708. Ὁ μὲν ὄρτυγα δούς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ *Περσικὸν ὄρνιν.* Scholiasta: *Περσικὸν ὄρνιν. τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν οὐκ ἰδίως τις ὄρνις Περσικός. τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱ δὲ τὸν ταώ. Küst.* 18. ὁ βασιλεὺς] ὁ om. A. V. μόνος βασιλεὺς Schol. 19. καὶ μήν] καὶ νῦν V. Schol.

2. πῶμα *V. 3. Πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσ.] Sophocl. Ai. 1033. 7. *Πέσκος*] Quae subiiciebantur τὸ πέκος ὡς προεγράφη omiserunt A. V. Item delevi sub finem glossae, quae ab v. *Πέκος* repetita habet A. in marg.: *Καὶ Ἡεκτῆρες, οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.* 8. *Πεσσόμενα*] Gl. Herodot. II, 37. Habet A. in marg. *Πεσόμενα* *V. 9. *Πεσσούς. κύβους*] Vide omnino Salmasium in Flavii Vopisci Proculum. *Küst.* Valesium in Ammian. p. 296. addit Toup. *Πεσσοί*] Gl. Herodot. I, 94. ubi legitur ἐν αἷς. 11. *Πετάλοις*] Apud Syracusanos erat *πεταλισμὸς* species exilii per foliis inscriptas sententias. Vid. Meurs. Lectt. Att. V, 18. et supra v. *Ἐκφυλλοφορεῖν. Reines. ἐν Ἐπιγράμμασι* cum *V. 13. *Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξ.*] Theodoridae Ep. III, 1. Anthol. Pal. VI, 282. Cf. v. *Πιληθέντα*. 15. *Ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λ.*] Fragmentum hoc ampliari potest ex ipso Suida supra v. *Ἀντιστοιχοῦντες. Küst.* Verba Xenophontis Anab. V, 4. 12. quorum pars extat in v. *Ἀντιστοιχιοῦντες.* Ceterum libri Xenoph. *λευκῶν βοῶν.* 17. *Ἐπιῤῥιψάντων Δράκοντι τῷ νομ.*] Vide supra v. *Δράκων*, ubi fragmentum hoc auctius legitur. *Küst.* 19. ὡς] ἢ A. Omisi cum V. ante ἀποπν. 21. *Πέταυρα*] Sic rescripsi auctoritate Paris. A. Priores enim editt. et reliqui MSS. habent *πέταβρα*: quod series litterarum respuit. *Küst.* V. Hemsterh. in Polluc. X, 156. *Πέταβρα* E. *Πέτραβα* B. Uterque in exemplo *πετάβρου. τίγνα*] Sic etiam habent editt. Basil. et Genev. itemque Hesychius et Phavorinus. At in MStis Pariss. nec non in editt. Mediolan. et Ald. legitur *σίγνα*, quod corruptum est. *Küst. σίγνα* B. V. E. Photius MS. *Βάβριος*] Ad hunc Babrii locum ne verbum quidem Küsterus. Atqui prior versiculus uno pede claudicat. Nam quintum locum occupat pyrrichius, qui in nullo quidem ferendus est. Deinde illud *κλαγγὸν* ne Graecum quidem est. Edit. Mediolan. [cum B. E.] *κλανὸν*: quod vero proximum est. Reponendum proculdubio: Ὁ δ' ἐκ πεταύρου τρανὸν εἶπ' ἐπιβοήσας. *Ille autem a pertica clare vociferans dixit.* Glossae: *Τρανόν. Perspicuum.* Nicetas lib. IV. p. 86. Ὁ κήρυξ ἐπεβόα τρανώτερον. Quod geminum est. *Toup.* II. p. 65. Leg. *βωστρήσας. Hemst.* Fab. Aesop. 369.

Περσεφόνη. Proserpina, dea inferna. Electra inquit: *O domus Orci et Proserpinae, o inferne Mercuri et veneranda Dira venerandaeque Furiae, quae iniuste morientes videtis, adversus eos qui alienos lectos adulterio polluunt venite et vindicate patris nostri caedem.* *Περσεῖδαι.* Persei posteri. *Πέρσης.* Perses, Ascraeus, epicus, Hesiodi poetae frater. *Περσικαί.* Sic vocantur arbores quaedam. item calceamenti muliebris genus. Aristophanes *Nubibus*: *Deinde refrigerato adhaeserunt calcei.* *Περσικὸς ὄρνις.* Persica avis dicitur gallus gallinaceus, propter cristam. vel quod omnia pretiosa, quibus Rex utebatur, vocabantur Persica. apud Aristophanem tamen significatione communi quaevis avis Persica dicitur. *Περσίς.* Loci nomen. *Πέσῃ.* Est subiunctivus absolutus. *Πέσημα.* Lapsus. *In ensem hunc incubuit manu letifera.* de Aiace haec dicit, qui se ipse gladio interfecisset. *Πεσσινοῦντος.* Urbis. *Πέσκος.* Vellus, pellis. *Πεσσόμενα.* Apud Herodotum significat assata. *Πεσσούς.* Tesseras. Et *Πεσσοί*, apud Herodotum calculi, quibus ludebatur. *Πετάλοις.* Foliis. Et in Epigrammate *πέταλον*, pileus ex lana coactili factus: *Tibi, Mercuri, pileum hunc ex lana agni coacta et bene carminata factum suspendit Calliteles.* *Πετάλῳ. Omnes habentes crassa tegumenta, ex corio alborum boum facta, et folio hederae similia.* *Πέτασος.* Galerus. *In Draconem Atheniensium legislatorem plures petasos et vestes coniecerunt, adeo ut in theatro suffocaretur.* *Πέταυρα.* Perticae. Babrius:

Ὁ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε βοήσας·
πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἑῶ λείπει,
τὸν ὡρονόμον θύσας με;

Πέταυρον. παγίς, βάθος, σανίς. οἷον πέτευδον, παρὰ τὸ εὔδειν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά.

Πετεῶο. τοῦ Πετεῶ παῖς.

Πεττεύει. μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι, τῶν κύβων. [Καὶ ὁ δραπέτης, ὁ ἀποδρῶν τῆς δουλείας. ὁ τὸ δρᾶν πεττεύων, ὅ ἐστι φεύγων.]

Πεττεύουσι. ταβλίζουσι. Καὶ Πεττείαις, παιδιαῖς, αὐλοῖς.

Πετεινὸν καὶ Πετεηνόν.

Πέτηλον. τὸ φύλλον.

Πετίλιος. ὄνομα κύριον.

Πέττουσα. ἀρτοποιοῦσα. Καὶ Πέττουσιν, ἀρτοποιοῦσι. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Τοὺν τετράδι πεπεμμένου.

ἔξω τῶν ἑορτῶν ἱεραί τινες ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς τισιν· οἷον νουμηνία καὶ ἑβδόμη Ἀπόλλωνι· τετάρτη Ἑρμῇ· ὀγδόη Θησεῖ. πεττοὶ δὲ τὰ βόλια, ἐν οἷς ταβλίζουσι.

Πετόμενος. φερόμενος.

Πετόσιρις, Αἰγύπτιος, φιλόσοφος. Καθὰ

---

p. 151. ed. Furiae, ὁ δ' ἐκ τοῦ τέγους κλαγγὴν εἶπε φωνήσας: unde facile manus Babrii restituenda est. Nec temere reiecerim Hemsterhusianum βωστρήσας. *Gaisf.* Uberius de his exposuit Knoch. p. 124. φωνήσας quidem apertum est; minus autem constat quid faciendum sit voce nullius coloris κλαγγόν. Hermanno videbatur Babrii manus haec fuisse: Ὁ δ' ἐκ τέγους κλαγγηδὸν εἶπε φωνήσας· Πόθεν ... λείπει; Τὸν ὡρόμαντιν ἀπολέσας δὲ πῶς γνώσῃ κτλ.

2. πόσον Med. 3. τὸν ὡρονόμον] Fab. Aes. τὸν ὡρομαθὴν ἀπολέσας. Alii coniectant ὡρόμαντιν. Utrique praestat Suidae scriptura. 4. παγίς] Vide infra v. *Σκανδάληθρα. Küst.* βάθος] An βάθρον? ut amicissimus Wassius suspicatur. *Küst.* Vulgata lectio neutiquam solicitanda est. Respexit enim Noster, quod utrumque fugit, ad Proverb. IX, 18. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ. Idem infra XIV, 12. Ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου. Idem πέταυρον ᾅδου et πυθμὴν ᾅδου. Quare non male Suidas, *Πέταυρον, βάθος.* Ceterum de voce πέταυρον sive πέτευρον, nam utroque modo scribitur, consulendus Schol. in Theocr. XIII, 13. nec non Schol. Aristoph. Ach. 687. quem exscripsit noster supra v. *Σκανδάληθρα. Toup.* II. p. 65. Proverb. IX, 18. ubi ceteri interpretes βάθος. Ergo non necesse est in Glossa vocem corrigi βάθρον, ut Küsterus opinabatur. *Ernest.* Occupavit Albertius. Cf. Bachmanni Anecd. Vol. II. p. 354. Βάρος Etym. Gud. p. 463, 44. παγίς, βάθος agnoscit Photius; item qui perspicue subiecit εἰς ᾅδου πέταυρον Zon. p. 1537. Statim omiserunt A. B. V. E. Πετεῶν. πόλις Βοιωτίας. Habet Hesychius. 6. Πετεῶο υἱός] Ad supplendum loci huius sensum addidi υἱός. Respexit enim Suidas ad locum illum Homeri Il. β'. 552. Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς. *Küst.* Removi supplementum inutile. Nam παῖς per brevitatem haud infrequentem ad explicationem versus clarissimi refertur. Πετεὼ] Πετεῶο A. Πετῶο *V. Πετεῶ E. Med. Πετέω Etym. M. p. 666. quod praeferendum videtur alteri Πέτεω, cui suffragatur Lobeck. Paralip. Gr. Gr. p. 159. 7. μεταφέρει] Interpretatio haec manca est. Addi enim saltem debebat ψῆφον: qui enim alea ludunt, calculos non solum ponunt, sed etiam positos interdum reducunt et revocant: quod grammaticus noster μεταφέρειν ψῆφον, at alii rectius μετατιθέναι vel ἀναθέσθαι ψῆφον appellant. Vide Harpocrationem v. Ἀναθέσθαι, et ibi interpretes: itemque Salmasium in Flavii Vopisci Proculum. *Küst.* Putem ego Suidam πεττεύει hic sensu improprio sumere pro *mutare, transferre ab uno ad alium*, quemadmodum fortuna dicitur πεττεύειν transferre sua dona ab uno ad alium. Pariter Hesych. Πεττεύει exponit μεταστρέφει. Et metaphorice Suidam hic posuisse Πεττεύει. μεταφέρει, satis indicat quod subiungit ἀπὸ τῶν πεττῶν. Quibus verbis innuit translationem esse desumptam a tesseris, quae quando iis luditur, transferuntur saepe nunc huc nunc illuc. Recte itaque Suidas Πεττεύει. μεταφέρει, nec manca est interpretatio. *Bosius* Animadv. p. 184. Nihil mutat Photius. Simplex μεταφέρειν etiam apud Etym. M. p. 666, 24. μεταστρέφει Hesychius. Sub gl. finem cum A. expungi praestat, quae ex v. Ἁραπέτης transcripta ne Photius quidem agnoscit. 11. ταυλίζουσι] ταβλίζουσι A. Lex. Bachm. p. 341. (item ut in v. Πέττουσα) Photius. Sub gl. finem καὶ πεττὸς ὁμοίως omisi cum A. V. 12. αὐλοῖς] Male. Scribendum enim est τάβλαις vel ταύλαις. Hesychius: Πεττείαις, κύβοις, τάβλαις παιδικαῖς. Confer Nostrum infra v. Τάβλα. *Küst.* Proxime accedit αὐλαῖς Lex. Bachm. p. 325.

η

1. Πετεινόν] Πετεινὸν A. Mox πετεηνὸν A. V. pro edito πετεινόν. Hesychius Πετεηνῶν. πετεινῶν. 2. Πέτηλον] Πέτιλον A. 3. Post hanc glossam delevi cum V. quae habet A. in marg. Πετῖτον. κεῖται ἐν τῷ παι διφθόγγῳ ἐσφαλμένως. Pertinet haec observatio ad mendosam gl. Παιτῖτα. 4. Καὶ om. A. Contra Photius: Πέττουσιν. ἀρτοποιοῦσιν· καὶ πέττουσα, ἀρτοποιοῦσα. 5. Ἀριστοφάνης] Plut. 1127. Vide etiam supra v. Πεπεμμένου, ubi eadem leguntur. *Küst.*

9. ἑβδόμη Ἀπόλλωνι] ζ καὶ Ἀπόλλ$^{\omega}$ V. 10. τὰ βόλια] Cum Porto legere malim ταβλία. Sic enim Graeci recentiores *tesseras* vocabant. Vide Salmasium in Flavii Vopisci Proculum p. 741. edit. Hack. *Küst.* ταυλίζουσι] Sic Hesychius: ταβλίζουσι A. V. Phot. Zon. p. 1530. Vide supra v. Πεττεύουσι. Statim cum V. delevi versum onirocriticum, quem habet in marg. A. Καλὸν πέτεσθαι, πράξεως καλῆς τόδε. Küsterus: „Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum." 12. Πετόσιρις] Petosiris huius mentionem faciunt Iulius Firmicus lib. VIII. c. 5. itemque in Praefat. librorum III. et IV. Iuvenalis Satir. VI. Lucilius in Epigrammate Anthol. lib. II. c. 6. Plinius et alii. *Küst.* Memoravit etiam Lydus de Ostentis ap. Cram. Anecd. III. p. 404. καθὰ καὶ] καὶ omisi cum A. V.

Ille vero a pertica clare vociferans dixit: Unde cognosces, quantum temporis ad auroram usque supersit, si me horarum nuncium mactaveris? Πέταυρον. Laqueus, pertica, tabula. quasi dicas πέτευδον, quod gallinae illic dormiant. *Πετεῶο.* Filius Petei. *Πεττεύει.* Sententiam revocat. a πεττός, tessera. *Πεττεύουσι.* Tesseris ludunt. Et Πετταίαις, aleis, lusibus tesserarum. *Πετεινὸν* et *πετεηνόν. Πέτηλον.* Folium. *Πετίλιος.* Nomen proprium. *Πέττουσα.* Pinsens panem. Et *Πέττουσιν*, pinsunt. Aristophanes: *Placentae quarto die pistae.* praeter festa dies quidam cuiusque mensis Athenis diis quibusdam dicati erant: ut dies primus et septimus Apollini, quartus Mercurio, octavus Theseo. πεττοὶ vero sunt calculi, quibus luditur. *Πετόμενος.* Volans. *Πετόσιρις.* Petosiris, Aegyptius, philosophus.

Ἕλληνες καὶ Αἰγύπτιοι τὰς περὶ θεῶν διετάξαντο *. Ἐπιλογὰς ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων. Ἀστρολογούμενα· καὶ περὶ τῶν παῤ Αἰγυπτίοις μυστηρίων.

Πετραία. ὄνομα πόλεως.

Πετρηδόν. δίκην πετρῶν.

Πετρήεσσα. πετρώδης, βαθεῖα.

Πετρόβολον. ἡ τοῦ μηχανήματος ἀλκὴ τοῦ πετροβόλου, τοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ τοῦ Οὐεσπασιανοῦ, τοιάδε τις ἦν. πληγεὶς γάρ τις ὑπ' αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν Ἰώσηπον τῶν ἀνὰ τὸ τεῖχος ἀπαράσσεται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πέτρας, καὶ τὸ κρανίον ἀπὸ τριῶν ἐσφενδονήθη σταδίων. γυναικός τε μεθ' ἡμέραν ἐγκύμονος πληγείσης τὴν γαστέρα, προῆλθε δὲ νέον ἐξ οἰκίας, ἐξέσεισεν ἐφ' ἡμιστάδιον τὸ βρέφος. τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λίθου βία. τῶν οὖν ὀργάνων φοβερώτερος ὁ ῥοῖζος, τῶν δὲ βαλλομένων ἦν ὁ ψόφος.

Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ *Μάγιστρος*, ἱστορικός, πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σταλείς, μάλα ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν, τῷ καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικὰ σκληρά τε καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν ἱστορίας, καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

Πέτρος ὁ Μογγός, Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος, αἱρετικὸς δὲ διάπυρος· Εὐφήμιος δὲ ὁ πατριάρχης ζηλωτὴς ἦν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Πέτρος. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι Μαγίστρου γενέσθαι· ὃς ἀεὶ καὶ καθ' ἡμέραν τοὺς βασιλεῖς κλοπαῖς ἀμυθήτοις ἀπέκναιε. πρᾷος μὲν γὰρ ἦν καὶ ὡς ἥκιστα ὑβρίζειν εἰδώς· κλεπτίστατος δὲ ἁπάντων ἀνθρώπων, καὶ ῥύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς ἔμπλεως.

Πευθήν, πευθῆνος. ὁ μανδάτωρ.

Πευκαλίμη. φρόνιμος.

Πεῦκαι. λαμπάδες, δᾷδες.

Αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ
πεῦκαι, καὶ φθιμένῃ νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

---

1. *διετάξαντο*] *διετάξατο* Gaisf. cum B. E. *V. Excidit nomen ad τὰς* referendum: quale potuit *φήμας* existere. 2. *ἐπιλογάς. Ἐκ τῶν*] Iungenda puto *ἐπιλογὰς ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων. Ἀστρολ. Hemst.* Huic obtemperavi. Eodem spectat Lucillius, ubi vide Iacobs. T. IX. p. 470. Post hanc quoque glossam inculcabatur versiculus: *Πέτρᾳ καθεσθεὶς ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε.* Küsterus: „Senarius hic oneirocriticus legitur etiam apud Astrampsychum et Nicephorum." Delevi cum V. 4. *Πετραία*] Nomen similitudine magis sermonis quam exemplis ratum. Cf. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 316. Sub finem cum V. delevi: *Καὶ Πέτρα, πόλις τῆς Παλαιστίνης.* Ubi *Καὶ* om. A. B. *τῆς Παλαιστίνης* om. E. 5. *Πετρηδόν*] Lucian. Tim. c. 3. 6. *Πετρήεσσα*] Od. δ'. 844. 7. *Πετρόβολον*] Potius *πετροβόλον*, cum accentu in penultima. Dicitur vero etiam *πετροβόλος*: subintelligendo nimirum vocem *μηχανή*. Vide Lipsium in Poliorcet. lib. III. Dial. 3. Totum autem hunc locum de balista Suidas descripsit ex Iosepho de Bello Iud. lib. III. (c. 7, 23.) p. 845. ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* 8. *τῆς Ἰουδαίας*] Lege *τῆς Ἰωταπάτης.* Apud Iosephum enim loco laudato de obsidione Iotapatae agitur. *Küst.* 9. *Οὐσπεσιανοῦ*] *τοῦ ἐσπασιανοῦ* V. Scripsi *τοῦ Οὐεσπασιανοῦ* cum *V. 10. τῶν*] Lege cum Iosepho *ἑστώτων ἀνὰ κτλ. περὶ*] *ἀνὰ* A. B. V. Ioseph. 12. *ἐσφενδονίσθη*] *ἐσφενδονήθη* A. Ioseph. 14. *προῆλθε*] *προσῆλθε* A. 15. *λίθου*] Immo *λιθοβόλου.* 16. *φοβερώτερος*] *φοβερώτατος* A. *V. 17. Post hanc gl. *Πέτροσσα. νῆσος Κιλικίας*, omiserunt A. B. V. 18. *Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος*] Huius Petri Magistri mentio fit apud Stephanum Byzantium v. *Ἀκόναι*, et in Eclogis Legatt. ab Hoeschelio editis p. 150. edit. Paris. In eundem extat Epigramma Anthol. lib. III. c. 30. *Küst.* Vid. Procop. Goth. I. p. 170. *Reines.* Descriptionem ingenii Suidas e Menandri Exc. de Sententiis p. 429. excerpsit. Eadem *Eudocia* p. 353. *καὶ ἱστ.*] *καὶ* delevi cum V. 19. *πρεσβευτὴς*] *πρεσβευτεὺς* vulg. *πρεσβύτερος* V. *μάλα ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀν.*] Vide supra v. *Ἐμβριθής*, ubi eadem leguntur. *Küst.*

3. *ἔγραψεν ἱστορίας*] Ex his historiis fragmenta quaedam hodie adhuc supersunt, quae cum reliquis Legationum Eclogis ab Hoeschelio edita sunt. *Küst. ἱστορίαν* Gaisf. cum A. *ἱστορι* E. *Ἱστοριῶν* ipse titulus Excerptorum. Alterum librum Maius sibi visus erat indagasse: de cuius coniectura recte sensit Niebuhrius p. XXIV. 5. *Πέτρος ὁ Μογγός*] De eo vide Euagrium lib. III. c. 12. et seqq. *Küst.* 6. *δὲ ἦν*] *ἦν* A. ponit post *ζηλωτής.* 9. *ὃς ἀεὶ καθημέραν τοὺς βασιλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 24. *Küst.* Debebant glossam superiorem antecedere. *ἀεὶ*] *ἀεὶ καὶ* A. V. 13. *ἀνάπλεως*] *ἔμπλεως* A. B. V. E. Procop. Deinde removimus annotationem: *Πέτρος Βαρσύμης. ζήτει ἐν τῷ Λεξιός.* Küsterus: „De eo vide modo laudatum Procopium Histor. Arc. c. 22." Habet A. in marg. *ζήτει* et sqq. om. V. 14. *Πευθήν*] Vide de hac voce Valesium in Ammian. Marcell. p. 68. *Küst.* Adde Petavium in Themist. p. 656. ed. Lips. et Zon. p. 1530. 15. *Πευκαλίμη*] Gl. Homerica. 17. Versus Meleagri Ep. CXXV, 7. *παρὰ*] *περὶ* A. B. V. E. Med. 19. *φθιμένῃ* A. V. *φθιμένᾳ* Anthol. Pal. VII, 182. *φθιμένοις* edd. ante Gaisf.

---

scripsit librum, qua ratione Graeci et Aegyptii deorum cultum instituerint. Excerpta ex sacris libris. Astrologica. De mysteriis Aegyptiorum. *Πετραία*. Nomen urbis. *Πετρηδόν*. Petrarum instar. *Πετρήεσσα*. Saxosa, profunda. *Πετρόβολον*. Vis balistae, qualis in obsidione Iotapatae ab Vespasiano adhibebatur, huiusmodi fuit. in muro cuidam ex illis, qui circa Iosephum erant, saxo percusso caput avulsum est, eiusque ad tertium stadium verberata calvaria. interdiu quoque mulieris praegnantis, quae ex aedibus modo prodierat, utero percusso, fetus ad dimidium stadium excussus est. tanta erat vis saxi. tormentorum igitur terribilior erat stridor, missilium autem strepitus. *Πέτρος*. Petrus orator, sive Magister, historicus, hic legatus ad Chosroen missus singulari gravitate et eloquentia, qua in dicendo utebatur, feroces et superbos barbarorum animos calluit mitigare. scripsit Historias, item de Statu reipublicae. *Πέτρος ὁ Μογγ.* Petrus Mongus, Alexandriae episcopus, fervidus fuit haereticus. Euphemius vero Patriarcha orthodoxam fidem magno studio defendit. *Πέτρος*. Petrus sub Iustiniano vixit, et ad Magistri dignitatem tandem evectus est, innumeris furtis aerarium quotidie depeculans. nam mitis ille quidem erat et ab insolentia maxime alienus, sed omnium* hominum furacissimus et sordibus turpissimis infamis. *Πευθήν*. Curiosus. *Πευκαλίμη*. Prudens. *Πεῦκαι*. Faces, taedae. *Eaedem vero faces et lucem iuxta thalamum praebebant, et mortuae ad inferos ostendebant viam.*

Καὶ παροιμία· πεύκης τρόπον. ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων. ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλαστόν.

Πευκελαῶτις. πόλις.

Πευκήεντα.

Πεύσῃ. ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσεις, μαθήσῃ, ἀκούσεις. Καὶ Πεύσομαι, ἐρωτήσω.

Πεφασμένον. εἰρημένον, ἢ πεφανερωμένον.

Πεφασμένος. ἀντὶ τοῦ γεγενημένος. Λυκοῦργος. Λυσίας δὲ πεφασμένως ἀντὶ τοῦ φανερῶς λέγει.

Πεφασμένου. φανεροῦ γενομένου.

Πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἡ προθυμία;

Πεφενάκικεν. ἠπάτησεν.

Πεφεισμένοι. φειδόμενοι.

Πέφηνεν. ἐφανερώθη.

Πεφήσεται. ἀναιρεθήσεται. Πεφιδήσεται δέ, φείσεται.

Πεφιλοσοφήσθω.

Πεφοβήατο.

Πεφόνηκεν. ἐφόνευσε.

Πεφορυγμένον. κεκαλυμμένον.

Λισσάκι τετρόργυιον πολλῷ πεφορυγμένον ἀφρῷ.

Πεφώραται. πεφανέρωται, εὕρηται.

Πέφρικα. ἀπὸ τοῦ φρίσσω· φοβοῦμαι, δέδοικα, δειλιῶ.

Πεφρονηματισμένος. οἰήσεως πληρωθείς. 105

Ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολλάκις εὐημερῶν, καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ' ἀνδρείᾳ.

Πεφρυγμένα. τὰ ἐς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα σίτου καὶ κριθῆς.

Πεφυζότες. δειλιῶντες.

Πέφυκε. φύσει ὑπάρχει. Καὶ Πεφυκώς, φύσει ὑπάρχων.

Πεφυρμένος. μεμολυσμένος. Ὁ δὲ ἔτι φονῶν καὶ πεφυρμένος τῷ λύθρῳ ἐς τοὺς ἐχθροὺς ἔρχεται.

Πεφυσιγγωμένοι. πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων, ἡ φυσίγγη. ἔπαιξεν οὖν καὶ τοῦτο εἰς Μεγαρέας, ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσι. ἢ πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι, οἰδοῦντες. Ἀριστοφάνης·

Κἄπ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας.

Πέψει. πραΰνει.

Πειθανάγκη. ἡ μετὰ βίας πειθώ. Ὑπολαμ-

---

1. *πεύκης τρόπον*] Alias *πίτνος δίκην*. Vide nos supra in v. *Δίκην*. *Küst.* V. Zenob. V, 76. Hinc finxit Prov. Bodl. 773. *Πεύκης τρόπον πανωλεθρίᾳ ἀπόλλυμαι. πανολεθρία* Med. 4. *Πευκελαῦτις*] *Πευκελαῶτις* A. V. Cf. Arriani Exp. IV, 22. *ὄνομα πόλεως*] *πόλις* A. 6. *μαθήσῃ, ἀκούσεις* om. V. Saltem *ἀκούσει* scribendum. 8. *Πεφασμένον*] Vid. Il. ξ'. 127. Hinc usque ad v. *Πῇ* omnia omittit A. in textu, quaedam tamen habet in marg. 9. *Πεφασμένος. ἀντὶ τοῦ γεγεν.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Gl. *Ἀποπεφασμένον* contulit *Reines*. Mox *γεγενημένος ἢ ἀ. τ. φανερός* reliquis om. A. 10. *πεφασμένως*] Vide infra v. *Πωλοῦσι*. *Küst.* *πεφασμένος* B. V. E. Tum *φανερὸς* E. Phot. Utrumque Gaisfordus cum Epitome Harpocr. Sed repugnat Lysias in Theomn. p. 363. 13. *Πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἡ προθ.*] Sophocl. Oedip. R. 838. 17. *Πεφήσεται*] Il. ό. 140. *Πεφιδήσεται*] *Πεφιδήσεται* scripsi cum B. V. et Il. ό. 215. 19. Om. vulg. Tenet *V. 20. *Πεφοβοίατο*] *Πεφοβήατο* Homericum Il. φ. 206. restitui cum V. 23. *Λισσάκι τετρόργ.*] Versus Antipatri Sidon. Ep. XIV, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 223. Cf. v. *Ὀργυιά*. Deest vs. A. *τετρόργυιον*] *τρόϊτον* E. Tum *ἢ πολλῷ* V. Lege cum Pal. *ὑπαὶ πεφορ.* Toupius: „Leg. *ἅλον*. Reiskii Anthol. p. 31. Nicand. leg. *ἅπαν*. Callim. in Del. 78. *ἅπας πεπάλακτο κεραυνῷ*."

1. *Πεφώραται*] *Πεφώρηται* V. 4. *Πεφρονηματισμένος*] Polyb. p. 96. 128. *Toup.* MS. Vide v. *Φρονηματισθῆναι* et Wess. in Diod. III, 53. *Πεφρονιματισμένος* Med. 7. *Πεφρυγμένα. τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα*] Levit. XXIII, 14. *Πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε*. Ad hunc locum Suidas respexit. Confer etiam Nostrum infra v. *Χίδρα*. *Küst.* 9. *Πεφυζότες*] Homerus Il. φ. 6. *Küst.* 10. *Καὶ Πεφυκώς*] *πεφυκὼς δὲ* A. Non favet Photius. 15. *Πεφυσιγγωμένοι. πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ τὸ ἐκτ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 525. 16. *φυσίγγη* etiam gl. *Φύσιγγες*: Schol. *φυσίτη*, quod minorem etiam fidem habet. 17. *ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν*] Vide supra v. *Μεγαρέων δάκρυα*. *Küst.* 18. *πεπλησμένοι*] *ἢ ὡς πεπλ.* V. *ἢ πεπλ.* B. E. Med. 19. *ἐκκεκαυμένοι*] Vide infra v. *Φυσίγγες*. *Küst.* 20. *Ἀριστοφάνης*] Loco ante laudato. *Küst.* 22. Quae post *Ἀσπασίας* inculcabantur *πόρνα δύο* omisi cum B. V. E. Med. 24. *Ὑπολαμβάνων*] *ὑπολαμβάνω* E. Hunc locum Polybio tribuit Schweighäuserus Lex. Polyb. v. *Πειθανάγκη*, ubi coniecit *ὑπ' αὐτοῦ* pro *ὑπ' αὐτῶν*: utrumque probabiliter. De nomine v. Boisson. in Eunap. p. 434.

Et proverbium: *More piceae.* dicitur de iis qui funditus percunt. picea enim excisa nunquam repullulat. *Πευκελαῶτις.* Nomen urbis. *Πευκήεντα. Πεύσῃ.* Interrogabis, disces, audies. Et *Πεύσομαι*, interrogabo. *Πεφασμένον.* Dictum, vel manifestatum. *Πεφασμένος.* Factus. Lycurgus. Lysias vero *πεφασμένως* dixit, i. e. palam. *Πεφασμένου.* Postquam apparuit. *Postquam autem in conspectum venerit, quid tandem spectabis? Πεφενάκικεν.* Fefellit. *Πεφεισμένοι.* Parcentes. *Πέφηνεν.* Apparuit. *Πεφήσεται.* Caedetur. at *πεφειδήσεται*, parcet. *Πεφοβήατο. Πεφόνηκεν.* Interfecit. *Πεφορυγμένον.* Inquinatum. *Bis quattuor orgyias longum multaque foedatum spuma. Πεφώραται.* Manifestatus est, deprehensus est. *Πέφρικα.* Horreo, metuo, formido. ab verbo *φρίσσω. Πεφρονηματισμένος.* Animo elatus. *Ille vero cum saepius felici successu cum hoste conflixisset, a fortitudine spiritus sumere coepit. Πεφρυγμένα.* Recens frumentum et hordeum tostum manuque comminutum. *Πεφυζότες.* Cum metu fugientes. *Πέφυκε.* Natura comparatum est. Et *Πεφυκώς*, natura comparatus. *Πεφυρμένος.* Pollutus. *Ille vero caedem adhuc spirans et cruore foedatus in hostes ruit. Πεφυσιγγωμένοι.* Inflati. *φύσιγξ* vero dicitur exterior alliorum cortex, dictus ille etiam *φυσίγγη*. hoc igitur ipsum per iocum in Megarenses lusit, ut qui multa haberent allia, vel repleti. per translationem ductam ab utribus vel follibus, cum inflantur vento, vel inflammati, tumentes. Aristophanes: *Deinde Megarenses dolore accensi vicissim rapuerunt Aspasiae meretrices. Πέψει.* Demulcebit. *Πειθανάγκη.* Persuasio cum necessitate coniuncta. *Existimans se Leucadios*

βάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιταττομένοις. — Πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατήγαγεν. οὕτω γὰρ ἦν λάγνος. — Καὶ εἶξα τῇ Θετταλικῇ πειθανάγκῃ, κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην.

Πειθαρχῶ. δοτικῇ.

Πειθήνιος. καταπειθής, πειθόμενος.

Πείθω. τὸ καταπείθω. [αἰτιατικῇ.

Πείθει δῶρα καὶ θεούς.

Καί, Ἆρα πείθομεν ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἑτέρων δεήσεσθε; πείθομαι δὲ δοτικῇ. Ἀναγκαῖον εἶναι ἡγούμην πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλεύμασι. Καί, Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.]

Πειθώ. ἡ πεισμονή.

Οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

Πείθωνος. ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ζῴου.

Πειθοῖ. Πειθοῖ τε ὑπαχθέντες καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων καταστρατηγηθέντες συνεχώρησάν οἱ περαιωθῆναι τὸν ῥοῦν. [Ἀλλὰ καὶ πειθοῖ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ μούσῃ ἐγγεγυμνασμένος ὁ Ἀμβρόσιος.]

Πείκειν. κτενίζειν.

Πεῖνα. ἡ δι' ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία. διὰ διφθόγγου. πίννα δὲ ὁ ἰχθύς, διὰ τοῦ ῑ. ἔστι δὲ πεῖνα ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ, οὐ δίχα δὲ ψυχροῦ. συνεστῶτα γὰρ ἡμῶν ἐνθένδε τὰ σώματα τρέφεται δι' αὐτῶν, ὅταν ἰσχύῃ κατεργάζεσθαι καὶ πέττειν καὶ ἐξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα.

Πείνη. ἡ πεῖνα.

Πειώλης. ὁ πόρνος.

Πεῖρα. ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη. [106] ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. Πεῖρα δὲ καὶ ἡ βλάβη· ὡς ἐν Λανάῃ Σοφοκλῆς·

Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν, οὐδ' ἐπίσταμαι·
τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι.

Ἀεὶ Ὀδυσσεῦ ὁρῶ σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον.

τουτέστιν, ἀεὶ ὁρῶ σε τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σου βλάβην γινομένην προϋφαρπάσαι, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιπέμψαι μηχανώμενον.

Πεῖρα. Ἐξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομάς, καὶ διὰ τὸ κατορθοῦν ἐν ταῖς πείραις.

---

3. *Πολλὰς δὲ τῶν*] Integram orationem praebet supra v. *Λογγῖνος*. 4. *Καὶ εἶξα*] Prima pars extat Iuliani Orat. I. p. 32. A. *εἶξας δὲ ὅμως δηλ ποτε, φασί, τῇ Θετταλικῇ πειθανάγκῃ*: quae posterior vox perperam in edd. omissa. Altera p. 34. A. *κτείνας μὲν αὐτὸς τὸν αὐτοῦ δεσπότην*. Hoc a Kühnio animadversum in Polluc. VII, 122. n. 66. *Hemst.* Vid. Wyttenbach. in Iulian. p. 196. Schäf. Ceterum edd. *αὐτοῦ*. 7. *Πειθαρχῶ*] Gl. tenet *V. om. vulg. Addit *V. *Πειθανολογία*. 8. *Πειθήνιος*] Id extat in v. *Ἀκάκιος*. *καταπειθής* om. V. *ὑπείκων, πειθόμενος* Zon. p. 1527. 9. *αἰτιατικῇ — ὑμῶν* om. V. *Ἀναγκαῖον — βουλεύμασι καὶ* om. A. Quae si reiicimus, observatio videtur ad normam Herodiani Epim. p. 246. recidere. Nunc satis habui regulam syntacticam notare. 10. *Πείθει*] Eurip. Med. 963. 13. *τοῖς ἡμετέροις* etiam Lex. de Syntaxi p. 164. ubi locus affertur quasi ex Aristocratea; sed scribendum *τοῖς ὑμετ.* 16. *Οὐκ ἔστι πειθοῦς*] Aristoph. Ran. 1411. (1438.) Post h. gl. addit A. *τὴν πειθὼ δέ*. 17. *Πείθων*] *Πείθωνος* A. *V. Med. Significatur quod infra extat nomen *Πίθων*. *ὄνομα ζῴου*] Voluit *πίθων*, Pindaricum illud, quod tetigit Phrynichus Seg. p. 59. 18. *καὶ τῷ δολερῷ*] Haec et seqq. om. V. ap. Gaisf. 20. *Ἀλλὰ καὶ π.*] Deest hoc exemplum A. V. *γεγυμνασμένος* E. Edd. ante Küst. Ceterum *τῇ Ἑλληνικῇ* malim ad *μούσῃ* transferri.

1. Sub finem omisi *ξαίνειν* cum B. V. E. Id habet Hesychius. 2. *δι' ἔνδειαν*] *ἔνδεια* V. 3. *πίννα δὲ ὁ ἰχθύς*] *πίνα δὲ ὄνομα ἰχθύος* V. Cf. v. *Πίννα*. Seqq. om. A. 4. *ξυροῦ* *V. *οὐ δίχα*] *οὐ* om. V. qui mox *τρέφεσθαι*. 8. *Πείνη*] V. Lobeck. in Phryn. p. 499. 9. *Πειώλης*] Id aut *Πειόλης* scribendum fuit aut *πειώδης* cum Tittm. in Zon. p. 1527. et Lobeck. in Phryn. p. 613. 10. *Πεῖρα. ὁ δόλος καὶ*] Ex Schol. Sophocl. Aiac. init. Cui desunt *καὶ ἡ ἀπάτη*. Eadem olim solebant gl. *Πειρατῶν* inculcari. 11. *ὅθεν — κακοῦργοι* et mox *ὡς ἐν Λανάῃ* usque ad finem om. A. Verum haec ipsa praestat Scholiastes in alia annotationis parte. Quamquam tam negligenter exscriptum est Sophoclis dictum, ut aliquantum ab mala manu videatur accessisse. *θάλασσαν* *V. Cf. v. *Λῃσταί*. 12. *Πεῖρα δὲ καὶ ἡ βλάβη*] Aristoph. Av. 584. *Ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ*. Scholiasta ibi *ἐπὶ πείρᾳ* exponit, *ἐπὶ βλάβῃ*. *Küst.* 13. *οὐδ'*] *Ἓν δ'* Schol. 15. *Ἀεὶ Ὀδυσσεῦ ὁρῶ σε π.*] Sophocles initio Aiacis: *Ἀεὶ μὲν ὦ παῖ Λαρτίου δέδορκά σε Πείρᾳν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον*. *Ὀδυσσεὺς* *V. 18. *προϋφαρπάσαι*] *ζητοῦντα προϋφ.* Schol. in his desinens. 19. *μηχανώμενον* om. V. 21. *διὰ*] *δ'ὅτ* V. In fine nonnihil desideratur.

---

persuasione quaedam violentiore adducturum esse, ut imperatis obtemperarent. — Multas autem mulieres persuasione maiore adduxit, ut morem gererent. adeo libidinosus erat. — Et cessi persuasioni Thessalicae, dominumque ipse meum occidi. *Πειθαρχῶ*. Aptum dativo. *Πειθήνιος*. Obediens, obtemperans. *Πείθω*. Persuadeo. [Accusativo iungitur. *Munera vel deos flectunt.* Et, *Vobisne verba haec persuadent, an vero alia requiretis?* *Πείθομαι* vero dativo iungitur. *Necessarium esse duxi vestris consiliis obtemperare.* Et, *Obtemperate ducibus vestris.*] *Πειθώ*. Suada. *Non est Suadae templum aliud quam oratio.* *Πείθωνος*. Nomen proprium. item nomen animalis. *Πειθοῖ. Ab eo persuasi verbisque dolosis circumventi ei flumen transire permiserunt.* [*Verum et in Suada et eruditione Graeca exercitatus Ambrosius.*] *Πείκειν*. Carminare. *Πεῖνα*. Per *ει* diphthongum, fames. at *πίννα*, per *ῑ*, pinna piscis. Est autem fames desiderium sicci et calidi, sed non sine frigido. cum enim corpora nostra ex his constent, iis ipsis etiam aluntur, cum alimenta concifere et concoquere et in succum et sanguinem vertere possunt. *Πείνη*. Fames. *Πειώλης*. Cinaedus. *Πεῖρα*. Dolus, fraus, artificium. unde etiam dicti sunt piratae, qui mare latrociniis infestant. *Πεῖρα* item damnum significat; ut apud Sophoclem in *Danae*: *Non novi damnum tuum, nisi quod scio, puero hoc vivente, me perire.* Idem: *Semper, Ulixe, te video consilia hostium studiose praecipientem.* hoc est, semper te video operam dare, ut malum, quod ab inimicis tibi immineat, occupes, et in ipsorum caput convertas. *Πεῖρα. Viris ad pabulandum exeuntibus, et quod in velitationibus rem feliciter gererent.*

Πεῖραν. πορείαν, ὁδόν.

Οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾶς πεῖραν.

Πειράζειν.. κατάρχεσθαι. Σκιπίων ὁ Ῥωμαῖος συνεβούλευσεν οὕτως, ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖναι τῇ πράξει. τὸ γὰρ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἅμα μὲν ἐπισφαλές, ἅμα δ' εὐκαταφρόνητον γενέσθαι ποιεῖ παντελῶς.

Πειρᾶν. τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν. καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. Θουκυδίδης· Πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι. πειρᾶν γὰρ κυρίως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης.

Πειρατέον. δεῖ πειρᾶν.

Πειρατῶν. καταποντιστῶν, κατὰ θάλασσαν ληστῶν.

Πειραιεύς. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ λιμήν. καὶ κλίνεται Πειραιέως, Πειραιῶς, καὶ ἡ δοτικὴ Πειραιεῖ. Πειραιεὺς καὶ νῆσος.

Πειρασμός.

Πειρήνη. ὄνομα πηγῆς καλλιῤῥόου.

Λαΐδ' ἔχω πολιῆτιν ἐυζώνοιο Κορίνθου,
Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέραν λιβάδων.

Πείρησαν. δοκιμήν, ἀπόπειραν ἔλαβον.

Τὴν δὲ χάριν δώρων πείρασαν ἐν θανάτῳ.
τὸ ξίφος εἶλ' Αἴαντα μεμηνότα· καὶ πάλι
ζωστῆρ
εἵλκυσε Πριαμίδαν δίφρια συρόμενον.

Πείρινθα. τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον. 107

Πειρῶ. τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι. πείρω δὲ τὸ σουβλίζω καὶ κεντῶ.

Πειρῶμαι. γενικῇ.

Πειρῶν. προσβάλλων, συνουσιάζων. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πειρᾶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

---

2. *Οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων*] Respexit Suidas ad Sophocl. Ai. 289. *Αἴας, τί τήνδ' ἄκλητος, οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων Κληθεὶς ἐφορμᾶς πεῖραν.* Toup. Deest gl. A. 3. *ἀφορμῆς*] *ἀφορμᾶς* restitui cum Ox. et v. *Χρήματα χρήματ' ἀνήρ.* 4. *Σκιπίων ὁ Ῥωμ.*] Fragmentum hoc Casaubonus Polybio tribuit. *Küst.* Fr. Hist. 60. 5. *οὕτως* prius male irrepsit. 7. *πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν*] Casaubonus in Polybium p. 1538. pro *πειράζειν* legendum suspicatur *προσκόπτειν*, ut subintelligatur *λίθον*. Notum enim est proverbium apud Graecos, *Λὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον προσκόπτειν* vel *παίειν*: quo praeter alios usus est Polybius in Excerpt. Legatt. p. 186. *Küst.* Adde v. *Μὴ πολλάκις.* Itaque fieri potuit ut in verbi *παίειν* sedem incurreret praegressum *πειράζειν*. Videndum tamen ne Polybius simpliciter, ut solet in proverbiis, posuerit *τὸ γὰρ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν ἅμα κτλ.* 9. *ποιεῖ*] Praestat *ποιεῖν*. 10. *Πειρᾶν*] Confer Nostrum supra v. *Ἐπείρα. Küst.* V. Pierson. in Moer. p. 310. et qui *πειρᾶσθαι* illustravit Coraës in Hippocr. p. 357. *τὸ λόγους*] *τοὺς λ.* A. *V. *προσφέρειν*] *προφέρειν* scripsi cum A. Phot. *προφέρει* B. Seqq. om. A. 11. *πειρανθῆναι* *V. 12. *Θουκυδίδης*] Lib. VI. c. 54. *Küst.* *ὑπὸ* om. *V. B. E. Med. *ὑπάρχου* *V. 14. In *διαπειρᾶσθαι* cessat Photius. 18. *Πειρατῶν*] V. Valck. animadv. in Ammon. p. 194. *καταποντιστῶν*] Vide praeter Demosthenem Pausan. VIII, 52, 2. Liban. T. II. p. 113. Sub gl. finem delevi laciniam ex v. *Πεῖρα* translatam: *πεῖρα γὰρ ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι.* Sola *πεῖρα γὰρ — ὅθεν καὶ* omisisse fertur A.

3. *Πειραιεὺς* hic inseruit A. Post *νῆσος* cum V. delevimus e gl. superiore repetita: *ὅθεν τοὔνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπειρᾶν. καὶ ζήτει τούτου τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Ἐμβαρός εἰμι.* Quorum *ὅθεν τοὔνομα εἴληφεν* et *τούτου τὴν ἱστορίαν* om. A. 4. Glossa suspecta. 6. *Λαΐδ' ἔχω πολ.*] Antipatri Sidon. LXXXIII. Anthol. Pal. VII, 218. Cf. v. *Ἁλιζώνου* sive *Πολιήτης*: unde refingatur *ἁλιζώνοιο* ex *ἐυζώνοιο*. Deest exemplum A. *ἔχων* B. E. Med. Infra *φαιδροτέρων* Med. *φαιδροτέρα* *V. Statim omiserunt A. B. V. *Πεῖρα. ἀπόπειρα, δοκιμή.* 8. *Πείρησαν*] *Πείρασαν* Gataker. A. M. P. XLIV. p. 894. F. a Gaisf. commemoratus. Sed *πείρησαν* tuetur litterarum series. Infra *πείρησαν* etiam V. E. Med. 9. *Τὴν δὲ χάριν δ.*] Epigr. adesp. 389, 4 — 6. Anthol. Pal. VII, 152. Exemplum om. A. *δώρων χάριν* V. Mox *πάλιν* B. E. Med. 13. *Πείρινθα*] Usus est hac voce Homerus Il. *ω'*. 190. ubi vide Scholiastam. Est autem accusativus pluralis, a recto *πείρινθον*. Hesychius habet *πείρινθος*, genere masculino. Vide etiam infra v. *Ὑπερτερία. Küst.* Fuse disseruit Etym. M. Cf. Tittm. in Zon. p. 1531. *ἐντίθεται*] *ἐντίθενται* E. 15. Vid. Herodiani Epimer. p. 248. 17. Om. Küst. silente Gronovio. 18. *προσβάλλων, συνουσ.*] Scribe, *προσβάλλων περὶ συνουσίας*. Vide paulo ante v. *Πεῖραν. Küst.* Dubitat Hemsterhus. Aristoph. Plut. 1068. p. 396. nec movet Schol. Rav. *τοῦτο* seqq. om. A. *τοῦτο — Πλούτῳ* V. Med. post *φασὶν* traiiciunt. Sed Schol. Rav. *τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πειρᾶν*: unde refingendum illud *πειρᾶν*. 19. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 149. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἑταῖραι. Küst.* Inde restituatur verborum ordo confusus.

Πεῖραν. Profectionem, iter. *Neque per nuncios accitus iter aggrederis.* *Πειράζειν.* Facere periculum. *Scipio Romanus aut omnino rem non tentandam esse suadebat, aut sic tentandam, ut omnibus viribus propositum conarentur efficere. nam si quis bis ad eundem lapidem offenderet, praeter periculum eum etiam summo contemptui obnoxium fore.* *Πειρᾶν.* De stupro solicitare. et *πειραθῆναι*, de stupro solicitari. *Harmodius autem ab Hipparcho Pisistrati filio ad stuprum solicitatus rem Aristogitoni declarat.* verbum etiam significat. quovis modo tentare. proprie vero pudicitiam mulieris solicitare. *Πειρατέον.* Tentandum est. *Πειρατῶν.* Piratarum, praedonum maritimorum. *Πειραιεύς.* Nomen proprium portus. declinatur *Πειραιέως*, *Πειραιῶς*, in dativo *Πειραιεῖ*. olim insula fuit. *Πειρασμός.* Tentatio. *Πειρήνη.* Nomen fontis limpidi. *Laidem habeo, civem mari cinctae Corinthi, Pirenes limpidis nitidiorem aquis.* *Πείρησαν.* Tentarunt, periculum fecerunt. *Gratiam vero munerum experti sunt in morte. nam ensis interfecit Aiacem furentem; contra zona traxit Hectorem a curru raptatum.* *Πείρινθα.* Sic vocatur superior currus pars, in quam imponitur onus. *Πειρῶ.* Periculum facio. at *πείρω*, transfigo, pungo. *Πειρῶν.* De stupro solicitans, de coitu compellans. Aristophanes *Pluto*:

Τὰς Κορινθίας φασίν,
ὅταν μέν τις αὐτὰς πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν.

Καὶ Πειρασάντων ἀνδρῶν, διαπειρασάντων, καὶ μετελθόντων ἢ ἐπιτηδευσάντων. ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πειρᾶν. πειρᾶν γὰρ τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. τροπῇ οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. σημαίνει οὖν σπανίως ἐπιτυχεῖν τινας, καὶ ὀλίγους κατορθῶσαι παντάπασι.

Πειρῶντα. πειράζοντα διὰ λόγων.

Πείρως, Πείρω. ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ἀττικῶς. καὶ Ἡλυκῶς Πειρώ.

Πείσανδρος, Πείσωνος καὶ Ἰσιστειχμας, Καμειραῖος ἀπὸ Ῥόδου· Κάμειρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου. καί τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι· τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον· οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ' Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ Ἡράκλεια, ἐν βιβλίοις β'. ἔστι δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα· ἔνθα πρῶτος Ἡρακλει ῥόπαλον περιτέθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται, γενόμενα ὑπό τε ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

Πείσανδρος, Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, Λαρανδεὺς ἢ Λυκάνιος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ Μαμαίας παιδός, ἐποποιὸς καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν, ἐν βιβλίοις ἓξ· καὶ ἄλλα καταλογάδην.

---

2. *τις αὐτὰς*] αὐτάς τις E. ut solet interpolare. 4. *Πειρασάντων*] Seqq. ex Schol. Aristoph. Equ. 514. fluxisse annotat Abreschius. 6. *ἀπὸ*] ἐπὶ B. E. *τὸ*] ἐπὶ τοῦ E. 8. *σημαίνει*] σημείωσαι Schol. mendose. 11. *Πειρῶντα*] Sic Timaeus p. 240. qui post *λόγων* addit *παῖδα ἢ γυναῖκα*. 12. *Πείρως*] Πειρώ, Pero, quae patrem Cimona in carcere pectori suo admotum aluit, Val. Max. V, 4. extern. 1. Extat id nomen ap. Hom. Od. λ'. et Propert. II, 3, 53. *Reines.* In Od. λ'. 287. est *Πηρώ*. *κλίνεται δὲ*] καὶ κλίνεται dedi cum A. V. 14. *Πείσανδρος*] De utroque Pisandro Valesius in Enagrim p. 275. *Toup.* De Pisandris *Eudocia* p. 357. 58. et de Camiraeo quidem brevissime. Memoriam eorum instaurando primus meruit Heynius Excursu 1. in Virg. Aen. II. p. 283. sqq. ed. sec. Adde Mülleri Dor. II. 475. sq. 15. *Κάμειρος — Ῥόδου* om. E. *ἦν πόλις*] τ πολι' V. Legit autem Gronovius *τῶν πολιτῶν*.

1. *καί τινες*] Haec et seqq. usque ad *ἔργα· ἔνθα* om. A. 2. *δὲ καὶ*] καὶ om. V. Tum *Ἡσιόδῳ* B. 5. *Ἡράκλεια*] Meminit huius poematis Athenaeus lib. XI. p. 469. *Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρακλείας τὸ δέπας, ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν ὠκεανόν, εἶναι μέν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸν παρ' Ὠκεανοῦ Ἡρακλέα.* Ad idem Pisandri poema proculdubio respexerunt, quamvis eius expresse mentionem non faciant, Pausanias in Arcadicis p. 488. (ubi Pisandri sententiam de Hercule et Stymphalidis avibus refert: uti in Corinthiacis p. 156. docet, quid tradiderit de fabula Lernaea), Scholiasta Aristophanis in Nub. 1047. ubi de balneis Herculanis agit, Stephanus Byzantius v. *Ἀγάθυρσοι*, Apollodorus lib. I. c. 8. §. 5. Scholiasta Apollonii Rhodii in I. 152. 1196. II. 98. IV. 1396. Alii tamen dubitant vel negant, Pisandrum Camirensem Heracleae, quae sub eius nomine circumferebatur, auctorem fuisse. Strabo lib. XV. p. 688. *Πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις.* Idem tamen lib. XIV. p. 655. Pisandrum Heracleae auctorem facit. ait enim: *Καὶ Πείσανδρος ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας ποιητὴς Ῥόδιος.* Clemens Alexandrinus Pisandrum inter plagiarios refert, eumque poema Heracleam Pisino Lindio suffuratum fuisse scribit: eum vide Strom. lib. VI. p. 252. *Küst.* 6. *πρῶτος*] *οὗτος πρῶτος* A. qui om. *τὰ δὲ ἄλλα* et seqq. Vid. Athen. XII. p. 512. extr. et Strabo XV. p. 688. 8. *νόθα αὐτοῦ* *V. Med. Edebatur *αὐτοῦ νόθα*. 9. *Ἀριστέως*] Videtur Aristeas poeta significari. 10. *Νέστορος*] *Νέστωρος* A. mox *Λαρανδεὺς ἢ* omissis. *ἢ Λυκάων*] An potius *ἐκ Λυκίας*, ut Suidas supra v. *Νέστωρ*? Stephanus Byzantius tamen urbem Laranda Lycaoniae etiam assignat. *Küst.* *Λυκιάνιος* A. B. V. E. *Λυκάνιος* Med. *Λυκάων* debetur editori Basiliensi: qui debebat *Λύκιος*. *Λυκαόνιος* malebat Gaisf. 12. *ἐποποιὸς* et seqq. usque ad finem om. A. 13. *ἱστορίαν* om. V. 14. *Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν*] Legerim potius [cum Eudocia] *Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν*, i. e. De heroum et dearum nuptiis: auctoritate Zosimi, qui lib. V. (c. 29.) p. 805. expresse memorat Pisandrum poema hoc titulo scripsisse, quo universam propemodum historiam complexus sit. Verba eius haec sunt: *ὡς ὁ ποιητὴς ἱστορεῖ Πείσανδρος, ὁ τῇ τῶν Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν ἐπιγραφῇ πᾶσαν ὡς εἰπεῖν ἱστορίαν περιλαβών.* Insignis est etiam de hoc Pisandri poemate locus apud Macrobium Saturnal. lib. V. c. 2. cuius verba adducere operae pretium erit: (*Virgilius*) *eversionem Troiae cum Sinone suo et equo ligneo ceterisque omnibus, quae librum secundum faciunt, a Pisandro paene ad verbum transcripsit: qui inter Graecos poetas eminet opere, quod a nuptiis Iovis et Iunonis incipiens universas historias, quae mediis omnibus saeculis usque ad aetatem ipsius Pisandri contigerunt, in unam seriem coactus redegit, et unum ex diversis hiatibus temporum corpus effecit.* Nota opus hoc Pisandri a nuptiis Iovis et Iunonis incepisse: unde suspicari fortasse quis possit, lectionem Suidae *Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν* recte se habere. Sed quamvis ab *Ἥρα* formari possit adiectivum *Ἡρωϊκός*, ut ab *Ἑρμῆς Ἑρμαϊκός*: quoniam tamen Pisander in opere isto non solum de Iovis et Iunonis, sed aliarum etiam deorum et heroum nuptiis proculdubio egerat (omnem enim historiam poemate illo complexus fuerat, ut ex citatis verbis Zosimi et Macrobii patet), lectionem alteram *Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν*, quae Zosimi auctoritate ut diximus confirma-

---

Et meretrices Corinthias aiunt, cum pauper quis de coitu eas compellaverit, ne mentem quidem ad ipsum advertere. Et *Πειρασάντων*, tentantium, sectantium vel operam dantium, hoc autem redit ad figuratum usum verbi *πειρᾶν*, quod significat, pudicitiam mulieris solicitare, per translationem igitur locutus est, qui de muliere verba faceret, significare igitur vult, raro quosdam scopum attigisse et paucos in arte ad summam perfectionem evasisse. *Πειρῶντα*. Verbis tentantem. *Πείρως*. Nomen proprium, declinatur Attice *Πείρω*, et feminino genere *Πειρώ*. *Πείσανδρος*. Pisander, Pisonis et Aristaechmae F. Camiraeus ex Rhodo. Camirus enim erat urbs Rhodi, hunc quidam Eumolpi poetae aequalem et amasium fuisse scribunt; nonnulli tamen vel Hesiodo eum antiquiorem fuisse tradunt, alii vero ad Olymp. XXXIII. referunt. habuit sororem Diocleam. scripsit *Ἡράκλειαν*, sive poema de rebus ab Hercule gestis, libris duobus: in quibus Herculi clavam primus attribuit, reliqua vero poemata adulterina putantur, utpote partim ab aliis, partim ab Aristeo poeta composita. *Πείσανδρος*. Pisander, Nestoris poetae filius, Larandensis vel Lycius, qui vixit temporibus Alexandri Imperatoris, Mammaeae filii: item poeta epicus, scripsit historiam variam versibus, quam inscripsit, *Ἡρωικαὶ Θεογαμίαι*, libris sex, item alia, oratione soluta.

Πεισάνδρου δειλότερος.

108 [b]*Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθεν,*
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
ζῶντ[3] *ἐκεῖνον προὔλιπεν.*
δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν. Ἀριστοφάνης·
Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττῃ τοὺς λόφους καὶ
τὰς ὀφρῦς.
οὗτος γὰρ δειλὸς ἦν· φιλοπόλεμος δὲ καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκεν. μέγας δέ, καὶ ἐκαλεῖτο ὀνοκίνδιος. ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι, μὴ ὤν.
Πείσεα. οἱ κάθυδροι τόποι.
Πεισιανάκτιος στοά.
Πεισίας. ὄνομα κύριον.
Πεισιθάνατος. ὁ Ἡγησίας ἐλέγετο.
Πεῖσιν. τὴν πειθώ. ἢ εὐθεῖα ἡ πεῖσις.
Πεισιόνη. ὄνομα κύριον.
Πεισίστρατος. ὄνομα κύριον.
Πείσματα. τὰ ἀγκύρια, σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.
Πεισόμενον. παθεῖν μέλλοντα.
Πείσονται. πάθωσι.
Πείσων, Πείσωνος. εἷς ἦν τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυραννησάντων.
Πειστέον. δεῖ πείθεσθαι.
Πειστήρ. ὁ ὑπήκοος.
Πῆ. ποῦ, εἰς τίνα τόπον.
Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις;
Ὅμηρος.
Πήγανον. εἶδος βοτάνης.

---

tur, praetulerim. Ceterum quod Suidas ait, Pisandrum *Ἡρωικῶν Θεογαμιῶν* auctorem sub Alexandro Mammaeae filio vixisse, falsum esse necesse est, si verum est, quod Macrobius dicto loco tradit, Virgilium ex poemate isto librum secundum Aeneidis transcripsisse. Divinum enim istum poetam diu ante Alexandrum Imperatorem vixisse, nemo ignorare potest, qui historiam temporum vel primoribus ut aiunt labris degustarit. Ego quidem, ut de dissidio hoc sententiam meam proferam, existimo Suidam duos Pisandros confudisse, et iuniori assignasse poema, quod vetustiori tribuendum erat. Solet enim proclivis ea in re lapsus esse: et certum est, Suidam alibi in lapidem hunc aliquoties impegisse. *Küst.* Eandem culpam etiam Ruhnkenius ab Heynio memoratus in Suidam coniecit: quorum hic Macrobium iure sumpsit opinione falsum fuisse. Welckerus (*der epische Cyclus* p. 99.) ubi Theogamias istas ab nescio quo Alexandrinorum sub veteris Pisandri nomine suspicatur esse procusas, eodemque verba praegressa referri, *τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων αὐτοῦ — Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ*, incertum Suidam an librarios maluerit reprehendi. *ἐν βιβλίοις ξ̄*] Duo MSS. Pariss. [et B.] habent *ἐν βιβλίοις ξ̄*, i. e. libris LX. quod verius puto. Stephanus Byzantius enim v. *Ἄστακος* Pisandrum laudat in *decimo*, et v. *Αυκόζεια* in *decimo quarto*: unde saltem patet eum plures quam sex libros scripsisse. *Küst.* Falsum est quod nonnulli Heynium secuti, non inspecto Steph. Byz. v. *Κυβέλεια*, tradunt ibi laudari librum XXVI. Nec temere Valesius minori Pisandro libros concessit XVI. *ου*

1. *δειλότερος*] *λειότ* E. *λειότερος* Med. Vide supra v. *Δειλότερος*. 2. *Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθ.*] Aristoph. Av. 1543—45. Seqq. cum A. omiserit, videtur saltem pars superior ex altera glossa manasse. 4. *προὔλειπε* *V. 6. *Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττῃ τοὺς λ.*] Aristoph. Pac. 394. Vide etiam supra *Εἴ τι βδελ.* ubi eadem leguntur. *Küst.* *εἴ τις* V. 9. *ἕνεκα*] *ἕνεκεν* V. E. Schol. Aristoph. Ex hoc deinceps oratio sic est restituenda: *ἦν δὲ δειλός, καὶ ἐκ. ὁ.* 10. *ὄνος Κνίδιος*] An potius *Ὀνοκίνδιος*, ut habet Enarrator Comici in Av. 1555. Est autem *ὀνοκίνδιος*, *agaso*, sive *qui asinos agit*. Hesychius: *Ὀνοκίνδιος, καὶ ὀνοκίνδας, ἀστραβηλάτης, ὀνηλάτης.* Vide etiam Nostrum supra v. *Ὀνοκίνδιος*. *Küst.* Recte vir doctissimus. Eupolis *ἐν Μαρικᾷ* apud Schol. Aristoph. Av. 1555. A. *Ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.* B. *Ὁ στρεβλός*; A. *Οὔκ, ἀλλ' ὁ μέγας, οὖνοκίνδιος.* Huc respexit Schol. Aristoph. Lysist. 491. *Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Πείσανδρος ὁ ὀνοκίνδιος, ὡς Εὔπολις διακρίνει τὴν ὁμωνυμίαν ἐν Μαρικᾷ.* Ceterum Pisandri huius tum *timiditatem* tum *philargyriam* egregie perstringit Eupolis *ἐν Ἀστρατεύτοις*, apud Schol. Av. 1555. *Toup.* Accuratius res utriusque Pisandri distinxit Meinekius Quaest. Scen. II. p. 20. sq. *μτ'*

ὀνοκίνδιος Schol. Ven. *ὄνο* V. pro *ὄνος*. *ἐχρῆτο δὲ*] Similis Iohanni Phrygi et Cercali, ducibus Libyae ap. Synes. in Epp. 104. et 129. *Reines.* 12. *Πείσεα*] *πίσεα* H. *ύ.* 9. et gl. *Πίσεα.* Hesychius *πείσσεα* bis. 13. *Πεισιανάκτειος στοά. ἥτις ἀπὸ Πολυγν.*] Laertius in Zenone Citieo segm. 5. *Ἀνακάμπτων δὲ ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ, τῇ καὶ Πεισιανακτείῳ καλουμένῃ, ἀπὸ δὲ τῆς γραφῆς τῆς Πολυγνώτου Ποικίλη*, etc. Ad hunc locum Laertii Suidam respexisse apparet: apud quem proinde scribendum est, *Πεισιανάκτειος στοά. ἡ ἀπὸ τῆς γραφῆς τῆς Πολυγνώτου Ποικίλη κληθεῖσα. Küst.* Vid. Meurs. Att. Lectt. VI. 18. Rutgers. V. L. V, 1. *Reines.* Cf. v. *Ζήνων. Πεισιανάκτιος* A. V. Hoc recepi, sublatis etiam cum A. quae subiiciebantur, *ἥτις* (*ἡ* E.) *ἀπὸ Πολυγνώτου ζωγράφου Ποικίλη κληθεῖσα.* 14. *Πεισίας*] Vide v. *Χαῖρις.* 15. *Πεισιθάνατος*] Diog. Laert. II, 86. *Hemst.* Et Cic. Tusc. I, 34.

3. *Πεισίστρατος*] Vid. infra *Πυρφόρος*. Pisistratus Ephesius dialogos Socraticos dictos *ἀκεφάλους* dixit non esse Aeschinis, Laert. II, 7. Pisistratus inter primores Boeotorum, qui Romanis favebant, Polyb. Ecl. Legg. 8. *Reines.* Sub finem abieci cum V. ap. Gaisf. *καὶ ζήτει ἐν τῷ Σφακελισμός.* 4. *Πείσματα*] Appian. p. 96. Schol. Od. *ζ'*. 269. *τὰ ἀπόγεια σχοινία.* Heliodor. p. 351. *Toup.* MS. *ἀγκύρεια*] *ἀγκύρια* A. V. Photius pr. et Lex. Bachm. p. 335. Id probavi, distinctione facta ante *σχοινία*. 8. *Πείσων*] Ex Harpocratione. *Küst.* *ἦν* restitui cum *V. Med. His glossam *Πεισιθάνατος* subiecit *V. 14. *Ὅμηρος*] Odyss. *ρ'*. 219. Cf. Apollonii Lex. p. 550. Statim gl. *Πηγάζω. αἰτιατικῇ* omisi cum A. V.

Πεισάνδρου δειλότερος. Pisandro timidior. *Illuc etiam Pisander venit, cupiens animam suam videre, quae viventem eum reliquisset.* supra modum enim timidus erat. Aristophanes: *Si forte Pisandri detestaris cristas et supercilia.* hic enim timidus erat, sed bellorum amans, privati lucri causa. idem quod magna erat corporis mole, Onocindius vocabatur. utebatur autem triplici crista et armis insignibus, ut fortis esse videretur, cum non esset. *Πείσεα.* Loca irrigua. *Πεισιανάκτιος στοά.* *Πεισίας.* Nomen proprium. *Πεισιθάνατος.* Sic dictus est Hegesias. *Πεῖσιν.* Persuasionem. rectus casus est *πεῖσις*. *Πεισιόνη.* Nomen proprium. *Πεισίστρατος.* Nomen proprium. *Πείσματα.* Rudentes, sive funes quibus ancorae alligantur: eorum ope fit ut navis quasi pareat. *Πεισόμενον.* Passurum. *Πείσονται.* Patientur. *Πείσων.* Unus XXX. Tyrannorum apud Athenienses. *Πειστέον.* Parendum est. *Πειστήρ.* Obediens. *Πῆ.* Quo? in quem locum? Homerus: *Quo heluonem istum ducis?* *Πήγανον.* Ruta.

Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γάλα. ὡς πηγὰς δακρύων, πολλὰ δάκρυα.

Πηγαί. τόπος ἐν Μεγάροις.

Πηγαῖον ὕδωρ. ἐκ πηγῆς.

Πηγεσίμαλλος. ὁ βαθύμαλλος.

Πηγήδιον. ἡ μικρὰ πηγή.

Πηγός. ὁ εὐτραφής.

109 ‖*Πηγυλίς. τὸ κρύος.*

Πηδάλια. οἴακες, αὐχένες. Ἀριστοφάνης·

Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι.

τὸ δὲ πλοῖον ἔσται ναξιουργὴς κάνθαρος.

Πηδαλιουχεῖν. κυβερνᾶν. Ἀριστοφάνης·

Ἐρέτην χρὴ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν·

κἀντεῦθεν πρωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,

κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ.

τοῦτό φησι καὶ ὁ Θεολόγος ὅλον τὸ χωρίον.

Πηδαλίωνος. ὄνομα κύριον.

Πηδᾶν. ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανεῖν.

Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν ὅ,τι λέξει.

Πήδασος. ὄνομα πόλεως.

Πήδαιος. ὄνομα κύριον.

Πηδόν. τὴν κώπην.

Πῆκος, ὁ καὶ Ζεύς, παραδοὺς τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἑρμῇ, τελευτᾷ, ζήσας κ' καὶ ἑκατὸν ἔτη· καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν τῇ Κρήτῃ τῇ νήσῳ, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται· Ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πῆκος ὁ καὶ Ζεύς. μέμνηνται τοῦ τάφου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι.

Πηκτή. ἐν Ἐπιγράμματι·

Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων

.... ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος.

---

1. *Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γ.*] Ex Schol. Sophocl. Electr. 895. ut Pearsonus monuit. *Küst.* Alius locus quam Euripideus Alc. 1067. obversabatur Hesychio, cum scriberet: *Πηγαὶ τῶν ὀφθαλμῶν. οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί.* Seqq. *Πηγάδας. κρυώδεις ἡμέρας, παγετούς. Ἡσίοδος* (*Ἔργ.* 503.)· *Τούτων ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας*, delevit Gaisf. cum A. B. V. E. Quae Zonarae sunt p. 1546. 3. *Πηγαί*] Vid. Holsten. in Steph. Byz. v. *Toup.* *τόποι* A. Post *Μεγάροις* Photius addit *ἐν Βυζαντίῳ.* 4. Hesychius: *Πηγαῖον ὕδωρ. τὸ περικαθαῖρον τὰ πρὸς τῆς οἰκίας τῶν ἀποπεμπομένων, ὅτε ἐξεκόμιζον.* V. Eurip. Alc. 99. 5. *Πηγεσίμαλος. δασύμαλος* Med. *δασύμαλλος*] *βαθύμαλλος* B. V. et Schol. vulg. Il. *γ'.* 197. Deinde versum onirocriticum expunxi, quem habent A. V. in marginibus (hic quidem praemissis *Αὐσις ὀνείρου*), *Πηγὴ διαυγὴς τὰς νοὸς λύει λύπας.* Ubi Küsterus: „Sic etiam habet Astrampsychus. At Nicephorus: *Πηγὴ διαυγὴς ψυχικὰς λύει λύπας.*" 6. *Πηγήδιον*] *Πηγίδιον* emendat Gaisf. *ἡ* om. *V. Deinde sustuli cum *V. quae habet A. in margine: *Πηγνύω καὶ Πήγνυμι, αἰτιατικῇ.* 7. *Πηγός*] Homer. Odyss. *ε'.* 388. *Toup.* MS. Et Il. *ι'.* 124. 8. *Πηγυλίς*] Od. *ξ'.* 476. V. intpp. Hesychii. 9. *αὐχένες*] V. Tittm. in Zon. p. 1547. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 142. sq. Seqq. usque ad *κυβερνᾶν* om. A. 11. *ναξιουργὴς*] *ναξιουργὲς* B. E. *V. Ox. Med. 12. *Πηδαλιουχεῖν*] Ioseph. de Maccab. p. 506. Cyrill. c. Iulian. p. 95. *Toup.* MS. Multus in hac figura Philo Iudaeus est, cuius exempla congessit a Gaisf. adhibitus Wesselingius in Diod. XVIII, 59. Adde Constantin. de administr. imp. I, 1. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 539. ubi pro *χρὴ* legitur *χρῆναι*, et *κᾆτ' ἐντεῦθεν*, pro *κἀντεῦθεν*, uti etiam metri gratia apud Suidam scribendum est. *Küst.* 17. *αὐτῷ* Med. 18. *τοῦτό φησι καὶ ὁ Θεολόγος ὅλον τὸ χωρ.*] Locus Gregorii Nazianzeni, ad quem Suidas respexit, extat in oratione XX. p. 335. et sic habet: *Ἐπαινῶ τὸν νηίτην νόμον, ὃς τὴν κώπην πρότερον ἐγχειρίσας τῷ νῦν κυβερνήτῃ, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὴν πρῴραν ἀγαγὼν καὶ πιστεύσας τὰ ἔμπροσθεν οὕτως ἐπὶ τῶν οἰάκων καθίζει, μετὰ τὴν πολλὴν τυφθεῖσαν θάλασσαν καὶ τὴν τῶν ἀνέμων διάσεισιν.* Hinc autem apparet Gregorium Nazianzenum non ipsa verba Comici recitare, ut quis ex hoc loco Suidae fortasse colligere possit, sed tantum mentem Comici aliis verbis exprimere. Appianus lib. I. de Bellis Civil. p. 681. (c. 94.) *Ὁ Σύλλας ἐπιγελάσας λέγεται τῇ νεότητι τοῦ ὑπάτου, καὶ εἰπεῖν, Ἐρέτην δεῖ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.* Respexit et ille ad locum Aristophanis, quem Suidas hic adducit. *Küst.*

1. *Πηδαλίων*] *Πηδαλίωνος* A. V. E. Med. 3. *Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδ.*] Aristoph. Nub. 1395. sq. *Οἶμέ γε* *V. 5. *Πήδασος*] Il. *ζ'.* 35. 6. *Πήδαιος*] *Πηδαῖος* Il. *ε'.* 69. et Hesychius. 7. *Πηδόν*] Od. *ή.* 328. *ν'.* 78. cf. Apollonii Lex. p. 551. 8. *Πῆκος*] Potius *Πῖκος*, per *ῖ*. Confer cum hoc loco Suidae Excerpta Chronol. Anonymi Ioanni Malalae praefixa p. 21. *Küst.* Addit Gaisf. Cedrenum p. 17. ed. Paris. *ὁ καὶ*] *καὶ ὁ* B. E. 9. *υἱεῖ*] *υἱῷ* A. V. 11. *Κρήτῃ*] *τῇ Κρήτῃ* A. V. cf. Callim. H. Iov. 8. *ἐπιγέγραπται*] *γέγραπται* V. 12. *ὁ Ζεύς*] *ὁ καὶ Ζεύς* A. 15. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Ioannis Barbucalli III, 1. Anthol. Pal. VI, 55. Adde v. *Σίμβλοι.*

Πηγὰς γάλακτος. Fontes lactis. id est, copia lactis. ut fontes lacrimarum, multae lacrimae. *Πηγαί.* Locus prope Megara. *Πηγαῖον ὕδωρ.* Aqua fontana. *Πηγεσίμαλλος.* Densi velleris. *Πηγήδιον.* Parvus fons. *Πηγός.* Pinguis. *Πηγυλίς.* Frigus. *Πηδάλια.* Gubernacula, cervices. Aristophanes: *De industria paratum habeo gubernaculum, quo utar. naris vero erit cantharus in insula Naxo fabricatus.* *Πηδαλιουχεῖν.* Navem gubernare. Aristophanes: *Remigem oportet prius esse quam gubernaculum regas; deinde vero proretae munere fungi ventosque observare; postremo te tibi gubernatorem esse.* toto hoc Comici loco Theologus utitur. *Πηδαλίωνος.* Nomen proprium. *Πηδᾶν.* Superbire. Aristophanes: *Arbitror adolescentum corda exilire, dum expectant quid hic dicturus sit.* *Πήδασος.* Nomen urbis. *Πήδαιος.* Nomen proprium. *Πηδόν.* Remum. *Πῆκος.* Picus sive Iuppiter cum occidentis imperium filio suo Mercurio tradidisset, obiit anno aetatis centesimo et vicesimo; et moriens iussit corpus suum in insulâ Creta condi: in cuius sepulcro inscriptum est, *Hic situs est Picus Iuppiter.* sepulcri huius plurimi in scriptis suis meminerunt. *Πηκτή.* In Epigrammate: *Suadae et Veneri lac coagulatum et favos alveorum bubulcus dedicavit.* est

Καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. Καὶ Πηκταί, θηρευτικὸν ὄργανον παρ' Ἀριστοφάνει.

Πηκτὶς πηκτίδος. πάνδουρα, μάχαιρα κρεωκόπος. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις εἶδος ὀργάνου κιθαρῳδικοῦ·

Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ ἔφερεν τὰς πηκτίδας; ἢ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἀδὺ μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλπεις.

Πηκτόν. τὸ κατασκευαστὸν ἄροτρον.

Πηλαγόνος. ὄνομα Γίγαντος.

Πηλακισμός. ὁ ἐμπαιγμός.

Πήλαξ. ῥάγας.

Πηλέως μάχαιρα. παροιμία. ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. ἢ ἐδόκει σωφροσύνης γέρας, ἠφαιστότευκτος, ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεύς.

Πηλείδης. ὁ τοῦ Πηλέως.

Πηλείωνος. ὄνομα κύριον.

Πηληιάδεω Ἀχιλῆος. δι' ἑνὸς λ.

Πήληκα. περικεφαλαίαν.

Πήληξ. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Πηλίκον. ποταπόν.

Πήλιον. ὄνομα ὄρους.

Πηλός.

Πηλούσιον. ὄνομα τόπου. κλεὶς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰσόδου καὶ ἐξόδου. καὶ Πηλουσιώτης, ὁ πολίτης.

Πηλοφόροι. χειροτέχναι, μισθωτοί.

Πῆμα. κακόν, βλάβη, δυστυχία. Σοφοκλῆς·

Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

τὸ ἑξῆς· Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος μεῖζον ποιήσῃς τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν·

---

2. ὄργανον] ὄρ' A. Ἀριστοφάνει] Av. 531. 3. πανδουρομάχαιρα] Lege et distingue, πανδούρα, μάχαιρα, etc. *Küst.* πάνδουρα μ. V. cum glossa iam sublata *Πανδούρα.* Photius: *Πηκτίς. πανδούριον· ἤτοι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον. πανδούριον* etiam Lex. Bachm. p. 342. Item Hesychius, qui paulo ante *Πηκτίδος. πανδουρίου.* 4. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφορ.] V. 1223. ubi vid. Schol. quamvis lacerum. 5. εἶδος ὀργάνου κιθαρ.] Vide Athenaeum lib. IV. p. 183. *Küst.* Adde Gloss. Herodot. I, 17. 6. ᾽φέρεν edd. vulgg. φέρε Med. 7. ἐν Ἐπιγράμματι] Meleagri LXXXVII, 1. Anthol. Pal. V, 139. 8. νὴ] ναὶ A. B. V. E. Meleag. 10. Πηκτόν] πηκτὸν ἄροτρον Il. κ. 353. cf. Tittm. in Zon. p. 1547. 11. Πηλαγονία, μοῖρα Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Πηλαγών. καὶ] Πηλαγόνος A. B. V. E. v. Albert. in Hesychium. 13. Πήλαξ] Confer Etymologum h. v. Interpretatio enim, quam Suidas hic affert, omnino mihi suspecta est. Photius in Lexico habet, Πήλυξ. ῥαγάς. *Küst.* Π. ῥωγας Lex. Seg. Infra Suidas, Σπήλυγξ καὶ σπήλυγγας. ῥαγάς. Hesychius: Πήλυξ. ῥαγάς, et alibi, Ῥαγάς. πήλυξ. Quae parum liquido fidem aut auctoritatem demonstrant vocis πήλυξ an πήλαξ. 14. Πηλέως μάχαιραν] Confer Schol. Aristoph. Nub. 1059. et Hesychium v. Πηλέως μάχαιρα. *Küst.* Vid. Natal. Com. VI, 15. *Reines.* μάχαιρα A. V. Photius. Mox παροιμία V. cum Hesychio et Photio: παροιμίαν editiones. 15. Ἀριστοφάνης] ὁ γραμματικός, quem in simili negotio perspicue laudat Zenob. III, 63. Vide supra v. *Μέγα φρονεῖ.* 16. ἐπὶ τῇ] τῇ Hesychius, ἐν τῇ Photius. Qui mox ἢ omisit. Hesychius, ἐδόκει γὰρ σ. γέρας εἰληφέναι. 17. ἠφαιστότευκτος] Adde οὖσα. *Küst.* Addit Prov. Vat. III, 39. sive Bodl. 761.

2. Πηλείωνος. ὄν. κύριον] Sic Gaisf. cum *V. Cf. Il. π. 195. Edebatur καὶ Πηλείων. 3. Πηληιάδεω Ἀχιλ.] Il. ά. 1. δι' ἑνὸς λ om. V. 4. Πήληξ, πήληκος· ἢ περικεφαλαία] Πήληκα. περικεφαλαίαν A. V. (sed περικεφαλαία *V.) Photius. 5. Πήληξ] Ex Harpocratione. *Küst.* δῆμος Λεοντίδος tantum Photius. 7. ποταπόν] ποταμόν V. 9. Om. vulg. Tuetur *V. 10. ὄνομα τόπου] τόπου ὄνομα V. κλεὶς] Quod Livio est, *claustra Aegypti.* Cf. Wess. in Diod. XVI, 46. Huic autem glossae quae subiiciebantur, e superiore loco deprompta, Ὅτι (praemisit Gaisf. cum *V.) οἱ Πηλουσιῶται Κάσιοι φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἔπλεκον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες: cum A. ignoret, nolui propagare. Küsterus: „Οἱ Πηλουσιῶται Κάσιοι φυσ.] Haec leguntur etiam supra vv. Ἄμματα et Κάσιον." Idem deinceps: „δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπ.] Mira lectio et mirus sensus. An potius βρόχους ἐπὶ βρόχοις? Sed ἐπέχω, nec liquere mihi fateor." Toupius contra: „Leguntur haec supra vv. Ἄμματα et Κάσιον. Auctor quidem ignotus, sensus vero planissimus. Nimirum Pelusiotae trabes trabibus adnectebant ad obstruendum portum. Haec mens loci est. Simile quid narrat Appianus in Hispanicis p. 525. Φρούρια δὲ ἀντὶ γεφύρας αὐτῷ δύο περιθεὶς ἀπήρτησε καλωδίοις δοκοὺς μακρὰς ἐξ ἑκατέρου φρουρίου, καὶ ἐς τὸ πλάτος τοῦ ποταμοῦ μεθῆκεν. Bina castella vice pontis obiecit, ex quibus longas trabes utrimque funibus religatas in fluvium demisit."* 13. Πηλοφόροι. χειροτ.] Ex Schol. Aristoph. Eccles. 310. *Küst.* Aristophanes dixit πηλοφοροῦντες. 14. Σοφοκλῆς] Ai. 363.

---

item genus figurae venereae. Et *Πηκταί*, instrumentum venatorium, apud Aristophanem. *Πηκτίς*. Pandura. item cultер culinarius. apud Aristophanem vero in *Thesmophoriazusis* est genus instrumenti citharoedici: *Anum interrogas, quae pectides ferebat?* vel genus schemae venereae. Et in Epigrammate: *Dulce melos, per Panem Arcadem, pectide canis.* *Πηκτὸν ἄροτρον*. Aratrum compactum. *Πηλαγόνος*. Nomen Gigantis. *Πηλακισμός*. Contumelia. *Πήλαξ*. *Πηλέως μάχαιρα*. Pelei gladius. proverbium etiam huiusmodi consignavit Aristophanes: *Magis superbit quam Peleus gladio.* Peleus nimirum gladio, quem Vulcanus fabricaverat, ob pudicitiam donatus fuisse fertur. *Πηλείδης*. Pelei filius. *Πηλείωνος*. Nomen proprium. *Πηληιάδεω Ἀχιλῆος*. Quorum hoc per unum λ scribitur. *Πήληκα*. Galeam. *Πήληξ*. Aeschines contra Ctesiphontem. pagus tribus Leontidis. *Πηλίκον*. Quantum. *Πήλιον*. Nomen montis. *Πηλός*. *Πηλούσιον*. Nomen loci, qui pro claustris erat Aegyptum intrantibus et egredientibus. et Pelusiota, civis urbis. *Πηλοφόροι*. Opifices, mercenarii. *Πῆμα*. Malum, damnum, infortunium. Sophocles: *Ne malum malo sanans maius malum, quam ipsa erat insania, tibi arcessas.* ubi ἄτην vocat insaniam; at πῆμα mortem, quae peior est insania. Et ite-

πῆμα δὲ τὸν θάνατον, ὅ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας. Καὶ αὖθις Σοφοκλῆς·

Κρέων δέ σοι πῆμ᾽ οὐδέν, ἀλλ᾽ αὐτὸς σὺ σοί.

εἰρήκει γὰρ Οἰδίπους,

Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τἄξευρήματα;

Πημανεῖ. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲ Κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ.

οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμῳδεῖτο.

Πημαίνει. κακοῖ, βλάπτει.

Πῇ μέν. ὅπου μέν.

Πημήνειαν. βλάψειαν. Ὁ δὲ οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενὲς καὶ πολλοὺς ὅσους διαχειρίσασθαι.

Πημονή. ἡ βλάβη.

Πηνέλεως. ὄνομα κύριον.

Πηνελόπεια καὶ Πηνελόπη. ὀνόματα κύρια.

Πηνειός. ὄνομα ποταμοῦ.

Πηνίκα. πότε. Οὐκ εἰδότα, πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τῆς νυκτός.

Πηνίκ᾽ ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ, ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας; ὥρας γὰρ ἐζήτουν, οὐ καιρούς. τὸ δὲ ἀνταποδοτικόν,

Ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.

Τὸ δὲ Πηνίκ᾽ ἄττ᾽ ἀπώλετο; οὐκ Ἀττικόν, οὐδὲ ἀρχαϊκόν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα; παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα· ἀλόγως γὰρ κεῖται· οὔτε γὰρ τὸ τινὰ σημαίνει οὔτε τὸ ἄτινα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ πηνίκα.

Πηνίκη. περικεφαλαία τριχωτή, καὶ περιθετὴ κόμη. ἔνθεν καὶ πηνικίζειν τὸ ἀπατᾶν. τῆς δὲ περιθετῆς κόμης τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνίκην ἐκάλουν.

Πηνίον. ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἱλεῖται ἡ κρόκη.

Καὶ τὰ τροχαῖα

πανία, κερταστὰς τούσδε ποτιρογέας·

καὶ σπάθας εὐβριθεῖς, πολυάργυρα.

[Καὶ Ὅμηρος·

Πηνίον ἐξέλκουσα.

ὅθεν καὶ τὸ ἐκπηνιεῖται.]

---

2. *Σοφοκλῆς*] Oedip. R. 379. Vide etiam v. *Κρέων*. 5. *ἦ*] *ἢ* B. E. 6. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. (805.) 839. ubi sic legitur: *Κἂν εἰςίῃ τις Κτησίας ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰμώζων καθεδεῖται· οὐδ᾽ ἄλλος ἀνθρώπων ὑποιμωνῶν σε πημανεῖται.* *Küst.* 9. *Πημαίνει*] Il. ό. 42. *Πημαίνοι* A. Photii MS. 10. *Πῇ μέν*] Id spectat ad formulam bimembrem *πῇ μὲν — πῇ δὲ —*, quam cum primus, nisi fallor, Xenophon Anab. II, 1, 12. usurpasset, citeriores scriptores celebrarunt: cf. Schaef. in Gregor. p. 445. Ceterum non assentior Hermanno *πῇ* probanti. 11. *Πημήνειαν*] Il. ή. 299. *Ὁ δὲ οὐ πρότερον*] Debet Noster hoc fragmentum Agath. V. (c. 23.) p. 169. *Abresch.* Eiusdem est V, 20. *μᾶλλόν τι διαχειρίσασθαι καὶ πεμῆναι.* 15. 16. *Πηνελόπη, Πηνεώ* (sic) *καὶ Πηνελόπεια. ὀνόματα κύρια* Zon. p. 1545. 18. *ποταμοῦ*] Addunt B. V. E. *καὶ ὄνομα τόπου.* 19. *δὲ ἐξώρμησε*] Probabiliter Hermannus *διεξώρμησε*. Ceterum Hesychius: *Πηνίκα δέ. ὅτε δέ, ἢ πότε δέ.*

1. *Πηνίκ᾽ ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμ.*] Aristoph. Av. 1498. (1485.) *Τίς δ᾽ εἶ σύ; πηνίκ᾽ ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας*; Scholiasta: *ἀντὶ τοῦ, ποία ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας; τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον εὐκαίρως.* *Küst.* *ἄρα*] Sic recte Aristophanes loco laudato. At priores editt. [et A. B. V. E.] male *ὥρα*. *Küst.* Tractavit locum Graevius in Luciani Soloec. c. 5. *ὁποία*] *ποία* A. V. 2. *ὥρας γάρ*] *γάρ* om. V. *ἐζήτουν οὐ καιρούς*] *ἐξήταζον εὐκαίρως* Schol. 4. *μετὰ τήν*] *τὴν* om. A. V. 5. *Πηνίκ᾽ ἄττ᾽ ἀπώλετο*] Haec leguntur apud Aristophanem eodem loco. (v. 1501.) Quae vero sequuntur sunt verba Scholiastae. *Küst.* Cf. Eratosth. p. 223. *Τὸ δὲ Πηνίκ᾽ ἄττ᾽ ἀπώλετο*] Haec sunt verba Scholiastae in Aristoph. Av. 1513. *Ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. Πηνίκ᾽ ἄττ᾽ ἀπώλετο*; Notandum illud *Πηνίκ᾽ ἄττα*; quam locutionem damnat Scholiastes. Atqui pro suo agnoscit Aristophanes apud Etymol. M. et Harpocrationem, v. *Ἄττα*, cuius verba hic apponam: *Φερεκράτης μὲν ἐν Χείρωνι ἐπ᾽ ἀριθμοῦ ἐταξεν· Τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προθῇς ἄττα πεντήκοντα. Ἀριστοφάνης δὲ ἐπὶ χρόνου· Πύθου χελιδὼν πηνίκ᾽ ἄττα φαίνεται*; *Toup.* 7. *ἐπεὶ οὔτε*] *ἀλόγως γὰρ κεῖται· οὔτε γὰρ* A. B. V. Schol. *ἀλόγως γὰρ κεῖται· ἐπεὶ οὔτε* E. 9. *πηνίκα*] *ὁπηνίκα* A. B. V. E. Med. Revocavit Gaisfordus. 10. *Πηνίκη*] Alii scribunt *πηνήκη*, per *η* in syllaba penultima. Ceterum quae hic Suidas habet, *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Michaelem Apostolium XVI, 11. *Küst.* Vid. infra *Φενάκη*. *Reines.* *Πηνήκη* et mox *πηνήκην* B. Photius. Photius item *πηνηκίζειν*. Adde Schol. Luciani D. Meretr. XII. Zon. p. 1545. et Lex. Bachm. p. 342. *περιθετὴ*] *παραθετὴ* V. qui sub v. *Διαπηνήκισαι* tenet alteram scripturam; *περιθετικὴ* B. E. Infra *παραθετῆς* V. Cf. Pollux II, 30. X, 170. 15. *Καὶ τὰ τροχαῖα πανία, κερτ.*] Leonidae Tarent. VIII, 5—7. Anthol. Pal. VI, 288. 16. *κερταστοὺς*] *κερταστὰς* A. B. V. E. *ποτιῤῥύγεας* Pal. Haec non uno mendo laborant. 17. *ἐμβριθεῖς*] *εὐβριθεῖς* B. E. V. Deinde *Καὶ Ὁμηρος* et sqq. om. V. notavi: quae satis verisimile sit ex v. *Ἐκπηνιεῖται* fuisse descripta. 18. *Ὁμηρος*] Il. ψ. 762.

---

rum Sophocles: *Creon vero nullius mali causa tibi est, sed tute tibi.* dixerat enim Oedipus: *Utrum Creon an vero tu harum rerum auctor es?* *Πημανεῖ*. Aristophanes: *Nec Ctesias sycophanta te laedet.* hic enim de studio calumniandi perstringebatur. *Πημαίνει*. Malo afficit, laedit. *Πῇ μέν*. Partim quidem. *Πημήνειαν*. Laeserint. *Ille vero non ante cessavit, quam hostes gravi damno affecisset, et quamplurimos eorum interfecisset.* *Πημονή*. Noxa. *Πηνέλεως*. Nomen proprium. *Πηνελόπεια* et *Πηνελόπη*. Nomina propria. *Πηνειός*. Nomen fluvii. *Πηνίκα*. Quo tempore. *Nescientem, qua hora noctis egressus esset.* *Πηνίκ᾽ ἐστὶν ἄρα τ. ἡμ. Quota est hora diei?* opportune enim percontantur horas. responsio vero est, *Paulo post meridiem.* Illud vero, *Πηνίκ᾽ ἄττ᾽ ἀπώλετο*; non est Atticum, nec antiquum, aut accurate dictum. redundat enim *ἄττα*: quippe quod nec *τινὰ* nec *ἄτινα* hic significet. nihil enim horum adverbio *πηνίκα* convenit. *Πηνίκη*. Galericulum, coma asciticia. hinc *πηνικίζειν* dicitur, quod est fallere. comae vero asciticiae genus aliud quidem vocabatur *ἔντριχον*, aliud *προκόμιον*, aliud *πηνίκη*. *Πηνίον*. Fusus, circa quem stamen volvitur. *Et versatiles fusos, radiosque textorios, spathasque graves, summi pretii.* [Et Homerus: *Stamen deducens.* hinc *ἐκπηνιεῖται.*]

Πηνίον. ζῷον ὅμοιον κώνωπι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κείσεσθον ὥςπερ πηνίω βινουμένω.

ἀντὶ τοῦ ξηροί. σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδός ἐστι, Σπεύσιππος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· *Πηνίον, ἐμπίς, κώνωψ.*

Πηνίσματα. ὑφάσματα.

Πηός. ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. Καὶ Πηοσύνη, ἡ συγγαμβρία. Καὶ Πηῶν, τῶν συγγενῶν. Ὅμηρος·

Πηούς τε φίλους τε.

Πήρα. ἡ θήκη τῶν ἄρτων. Καὶ παροιμία· πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

Πήρα. μάρσιππος, θήκη.

Καὶ πήραν, μέτρον σιτοδόκον σπορίμου.

Καὶ *Πηρίδιον*. καὶ Ἀριστοφάνης·

Τήλεφος ἐκ πηριδίου.

οὗτος πένης ἦν.

Πηρὶν πηρῖνος. τὸ αἰδοῖον.

Πηρός. ὃ παντάπασι μὴ ὁρῶν.

Πήρωσις. ἡ τύφλωσις.

Πήσσω. τὸ πηγνύω.

Πητύα. ὁ ὀπὸς ὁ τυρεύων τὸ γάλα. καὶ παροιμία·

Αὐτὸς γὰρ εὗρες τοῦ κακοῦ τὴν πητύαν.

ἤτοι τὴν πηγήν. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.

Πηχίσκους. ξυλάρια πηχυαῖα. Τῶν δὲ τὸν σχοῖνον ἑλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο.

Πηχυαῖος.

Πῆχυς, πήχεως. τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκταμα. — Ὅτι ὁ πῆχυς ἔχει πόδας ἕνα καὶ ἥμισυ, ὁ δὲ ποῦς δακτύλους ις'.

Ἰ*Πιανάτω*. πίονα ποιήσει. Τὰ ὁλοκαυτώματά σου πιανάτω. 112

---

1. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Fragmentum hoc ex Aristophanis Nubibus prioribus, quae intercidérunt, depromptum esse existimo. In fabula enim Nubium, quae hodie extat, haec me legisse non memini. *Küst.* Errasse Suidam, qui memoria Chaerephontis ad Nubium inscriptionem sit delatus, censet Dindorfius Fr. Aristoph. p. 18. Tetigit etiam Hermannus in altera Nubium edit. p. XVI. 3. βινουμένω] κινουμένω Photius. 4. ξηροί] ξηρόν V. 5. εἶδός ἐστι κώνωπος *V. 6. ἐν τῷ ιβ'] Photius in Lexico habet ἐν τῷ β'. *Küst.* sive τῶι β': quae scriptura sua sponte causam erroris an discrepantiae monstrat. ὁμοιοτήτων] ὁμοίων Kühn. in Diog. Laert. IV, 5. *Hemst.* 7. οὕτως om. A. 8. *Πηνίσματα. ὑφάσματα*] Schol. Aristoph. Ran. 1350. *Küst.* πανίσματα *V. 9. Πηός] Vide supra v. Ἕται. *Küst.* 11. Ὅμηρος] Il. γ'. 163. 14. πτωχοῦ πήρα] Eadem redeunt sub v. *Πτωχοῦ πήρα*. 16. *Καὶ πήραν, μέτρον σιτ.*] Antiphili Ep. IV, 2. Anthol. Pal. VI, 95. 17. *Καὶ Πηρίδιον*] Haec et seqq. habet A. in marg. Mox post *Τήλεφος* delevi *εἶναι Μυσὸς φάσκων* cum A. B. V. item *Μυσὸς* om. E. Med. Ἀριστοφάνης] Nub. 922.

1. *Πηρὶν*] Hesychius habet *πηρίς*. *Küst.* Multo pleniora ex Suida profert Foes. Oecon. Hippocr. in v. *Πήρινα*. *Hemst.* Foesius quae Suidae tribuit, ea magnam partem leguntur in Erotiano p. 312. ed. Franz. *πήρινα* Psellus in Boissonadi (quem v. de Zachar. Scholast. p. 421. commentantem) Anecd. III. p. 226. *πηρὶν* om. Zon. p. 1544. 3. *Πήρωσις*] Marci Antonini locum supra in v. *Δαίμων* excitatum annotavit Gaisf. 7. *Αὐτὸς γὰρ εὗρες τ.*] Vide supra v. *Αὐτὸς γάρ*: ubi eadem leguntur. *Küst.* *εὗρες* om. A. *εὗρε* *V. et gl. altera. 8. *ἤτοι τὴν πηγήν*] Priores editt. [et A. B. V. E.] pessime *ὅτι τὴν πυγήν*. *Küst.* *ἐπισπώντων*] *ἐπισπωμένων* A. B. V. E. et gl. superior. 10. *τὴν σχοῖνον*] *τὸν σχοῖνον* A. E. Med. 14. *πήχεως*] *καὶ πηχυαῖ* addit *V. 15. Ὅτι Gaisf. cum *V. 16. β'] αι A. αυ B. i. e. ἕνα καὶ ἥμισυ. ἔχει post *ποῦς* add. A. B. Quae subsequebantur, cum Zon. p. 1550. fere consona, *Παλαιόις ὄφεσιν. ὡς διραλέοις. ἰδίως τοῖς κατὰ τὴν Ἱεριχὼ μάλιστα εὑρισκομένοις, ἐξ ὧν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευάζουσιν*, omiserunt A. B. V. E. Hemsterhusius: „Descripta ex Schol. Dionysii de coelesti Hierarch. Vid. H. Relandi Palaest. III. p. 830." Vid. Albert. in Hesychium. Articulum sub finem litterae *Π* verbis uberioribus exhibuit Lex. Bachm. p. 356. sq., hac conclusione, Ἐκ τοῦ ἁγίου Διονυσίου. 18. *Πιανάτω. πίονα ποιήσει*] Ex Ps. XIX, 3. ubi Symmachus vertit *πλείονα ποιήσει*. Et sic quoque puto apud Suidam legendum, quamvis scio illam etiam lectionem tribui Symmacho. Nam absurdum foret explicationem ponere, quae idem significaret quod vox explicanda. Itaque illam lectionem *πίονα*, quam Montefalcon. affert, vel corruptam censeo, vel non Symmacho, sed alii tribuendam eam versionem. Vid. Hesych. Gloss. Sacr. Deinde in textu Ps. illius vulgato numerus singularis legitur, *τὸ ὁλοκαύτωμα. Ernest.* *ποιήσει*] *ποιήσαι Toup.* IV. p. 164. *Τὰ ὁλοκαυτώματά σου π.*] Haec sunt verba Davidis Psalm. XIX, 3. secundum versionem *τῶν* LXX. *Küst.* 19. *πιανάτω* om. A. E. *V.

Πηνίον. Animal culici simile. Aristophanes *Nubibus*: *Iacebitis ut culices coitu subagitati.* id est, aridi. deridet enim Chaerephontem propter corporis ariditatem et infirmitatem. *πηνίον* autem esse culicis genus Speusippus libro XII. *Similitudinum* docet: ubi recenset *πηνίον*, *ἐμπίς*, *κώνωψ*. *Πηνίσματα*. Telae. *Πηός*. Affinis. Et *Πηοσύνη*, affinitas. Et *Πηῶν*, affinium. Homerus: *Affinesque amicosque.* *Πήρα*. Pera. Et proverbium: *Mendici pera non impletur.* dicitur de hominibus insatiabilibus. *Πήρα*. Pera, marsupium. *Et peram, in qua frumentum sationi destinatum reponitur.* Et *Πηρίδιον*. Aristophanes: *Telephus, qui ex perula saperet.* hic Telephus pauper erat. *Πηρὶν*. Pudenda. *Πηρός*. Qui nihil prorsus videt. *Πήρωσις*. Excaecatio. *Πήσσω*. Coagulo. *Πητύα*. Coagulum, quo lac cogitur. proverbium: *Ipse enim mali fontem tibi invenisti.* dicitur de iis qui ipsi sibi mala arcessunt. *Πηχίσκους*. Parva ligna cubitalia. *Cum autem funem traxissent, cui stipites cubitales illigaverant, ut tutum ascensum redderent.* *Πηχυαῖος*. *Πῆχυς*. Cubitus. Cubitus habet pedes duos; at pes digitos XVI. *Πιανάτω*. Pinguefaciat. *Pinguefaciat holocausta tua.*

Πιανθήσεται.

Πιανῶ. λιπαρὸν ποιήσω.

Πιάνη. αὐθυπόστακτον.

Πίαρι. τῷ λιπαρῷ.

Πιγνύη. κνῖκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίγρης, Κὰρ ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας·

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομυομαχίαν.

Πίγρης Πίγρητος. ὄνομα ποταμοῦ. καὶ *Πίγρητα,* ὄνομα ποταμοῦ.

Πίδακες. σταγόνες, πηγαί. Καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὸ πηγαὶ ἁλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι.

Πιδακίων. πίδαξ, πηγή. ἢ σταγών. καὶ Εὐπῖδαξ χῶρος, ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων.

Πορφυρίαν τε βότρυν, μεθυπίδακα, πυκνορρᾶγα·

ἐν Ἐπιγράμμασι.

Πίδαιος. ὄνομα κύριον.

Πιδηέσσης. καθύγρου.

Πιδύειν. ἀναδίδειν.

Πιδύτης. ὄνομα κύριον.

Πιαίνων. θεραπεύων, ὑποτρέφων. Αἰλιανός· Λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς πιαίνων κακῇ ἑστιάσει τὰ τῆς Φερρεφάττης ὕργια ἐδίψησε θεάσασθαι, ἀτέλεστος ὤν.

Πίε. πῖθι.

ον'

3. Saltem huic glossae praemittendum *καί.* 4. *Πίαρι*] *Πιαρι* E. V. Foesii Oecon. Hippocr. Post hanc gl. delevi locum ex v. *Ἀθέμιστα* descriptum, quem A. in marg. coniecit: *Πίασος. ὄνομα κύριον. Ἡράσθη Πίασος Θειταλὸς Λαρίσσης τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς ἔρωτα ἄθεσμόν τε καὶ δεινόν.* Ubi Küsterus: „Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Ἀθέμιστα.*" Aeliano tribuit Valckenarius. 5. *Πιγνύη*] Id pro corruptione vocis *πιτύη* probabiliter habuit Toupius Append. in Theocr. p. 21. Adde Is. Vossium in Hesych. v. *Πιτύνη.* *κνῖκος*] MS. Paris. A. habet *πῆκος.* At MS. B. [et V. E.] *κνῆκος. Küst. κνίκος* Photius. *πιγνύων* *V. 6. *Πίγρης*] MS. Paris. A. [et V.] *Πίγγης. Küst.* Eadem *Eudocia* p. 358. Memorabilis est locus Tzetzae Exeg. in Iliad. p. 37. *βίβλους δὲ ταύτας ἐξεπονήσατο, τήν τε Μυοβατραχομαχίαν, ἣν τινες Τίγρητος εἶναί φασι τοῦ Καρός, καὶ τὸν Μαργίτην, ᾧ ποιήματι οὐκ ἐνέτυχον.* Κὰρ] Κᾶρ V. Tum scripsi *Ἁλικαρνασσοῦ* cum A. *V. Edebatur *Ἁλικαρνασσεύς.* 8. *ὃς τῇ Ἰλιάδι παρεν.*] Simile quid olim tentaverat Timolaus Larissaeus: de quo vide Suidam infra suo loco. *Küst.* 9. *ἐλεγεῖον*] *ἐλεγείαν* A. 10. *Ἀχιλῆος*] *οὐλομένην* addunt A. B. Med. 13. *Μαργίτην*] *Μαγαρίτην* B. V. E. 14. *Βατραχομυομαχίαν*] Vid. Plutarch. II. p. 873. E. *Hemst.* De Herod. malign. 43. *ὥσπερ Βατραχομυομαχίας γινομένης, ἣν Πίγρης ὁ Ἀρτεμίσιος ἐν ἔπεσι παίζων καὶ φλυακῶν ἔγραψε.* 15. *Πίγρης*] Pro *Τίγρης*, i. e. Tigris. Vide Berkelium in Stephanum v. *Ἀκρα. Küst.* Fallitur. *Hemst.* Rem extra dubitationem posuit Eustathius in Dionys. 976. *καὶ Πίγρητα* et seqq. om. E. Ubi *ποταμοῦ* pro *τόπου* probavi cum *V. qui supra *ὄνομα τόπου.*

1. *Καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὸ π.*] Fragmentum hoc non pertinet ad vocem *πίδαξ*, sed *πηγή. Küst.* Locus non uno mendo corruptus est. Primum scribendum *κατ' αὐτό.* Quomodo iam recte exhibere videor [cum A. B. V.] edit. Mediolanensem. Deinde illud *πηγαὶ* est non nisi interpretatio *τοῦ πίδακες.* Quare hoc fragmentum, cuiuscunque demum fuerit, ita rescribendum esse censeo: *Καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὸ πίδακες ἁλμυροῦ ὕδατος ἦσαν ἅπασαι. Atque omnes simul fontes salsi erant. Κατ' αὐτὸ* est *simu', eodem tempore.* Herodian. I. 37. *Ἔπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν. Sed et fames eodem tempore civitatem oppresserat.* Polybius in Excerpt. Vales. p. 1455. *Ἐκπορευομένων γάρ ποτε κατ' αὐτὸ πάντων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς τοῦ Φαβίου. Egressis simul omnibus ex Fabii domo.* Atque ita intelligendus Hesychius: *Γενεά, φυλή, ἐπὶ διαστήματος χρόνων τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων.* Vox autem *πίδαξ* occurrit apud Arrian. Exped. Alex. lib. VI. p. 428. *Ὕδωρ συλλελεγμένον ἔν τινι χαράδρᾳ οὐ βαθείᾳ, ὀλίγην καὶ φαύλην πίδακα. Toup.* II. p. 72. Qui recte fontem depravationis illum, de quo monitum est in v. *Ἐνέκαψα*, perspexit; minus recte formulam *κατ' αὐτὸ* explicavit, de qua meliora tradit Hermannus in Vig. p. 735. *καὶ αἱ — πηγαὶ* om. E. 3. *Πιδακίων. πίδαξ*] Puto haec separanda esse, et *Πιδακίων* ut nomen proprium viri seorsim ponendum, et deinde a capite scribendum, *Πίδαξ. πηγή* etc. *Küst.* Nugae. Repone, *Πιδάκιον. πίδαξ, πηγή.* Ut a *πίναξ πινάκιον*, sic a *πίδαξ πιδάκιον.* Quae vox notanda: nam omnibus lexicographis ignota est. *Toup.* II. p. 73. Recte. *ἢ*] *ἡ* V. 4. Vide v. *Εὐπῆδαξ χῶρος.* Scribebatur *εὐπίδαξ.* 5. *Πορφυρέον*] *Πορφυρίαν* A. B. V. E. cum libro Anthol. Pal. VI, 22. Diodori Zonae Ep. III, 3. Ubi legitur etiam *πυκνορρῶγα*: cf. Strabo XV. p. 726. extr. 7. *ἐν Ἐπιγράμμασι* firmat *V. 8. *Πίδαιος*] Id detortum est ex nomine *Πήδαιος.* 9. *Πιδηέσσης*] Il. *λ'*. 183. *καθύγρος* *V. 10. *Πηδύειν* Med. *ἀναδίδειν*] Lege *ἀναδιδόναι. Küst.* Recte Küster. Vide Polluc. p. 141. Plutarch. Aemil. Paul. p. 262. Sed scribend. *Πιδύειν. ἀναδύειν.* Plutarch. loco laudato, *ἀναδύει καὶ διανεύει.* Hesych. *Πηδύει.* Erotian. apud Heringam in Obss. p. 112. *Ἐπέδυεν. ἐπιδιέρρει καὶ διεπήδα.* Legend. *Ἐπήδυεν* vel *ἐπίδυεν*, quod idem. Vide Piersoni Verisim. *Toup.* MS. Recte Küsterus. Hesychius *τὸ ἀναβέλλον ὑγρόν.* 11. *κύριον*] Statim omiserunt A. B. V. E. *Πίδνος. ποταμός.* 13. *Λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Λίχνον. Küst.* 14. *Φερεφάττης*] Legendum est *Φερσεφάττης*, i. e. Proserpinae: ut Portus etiam monuit. *Küst. Φερεφάττης* A. Scripsi *Φερρεφάττης.* Supra exstabat *Φερεκράτης.* Delevi glossam continuam: *Πιαίνω. αἰτιατικῇ. Παίνομαι δὲ δοτικῇ. Καὶ ἐρίφοις ἐκποιμένων παίνεσθαι.* Habet A. in marg. Om. V. 16. Vide v. *Πῖθι.*

Πιανθήσεται. Πιανῶ. Pinguefaciam. *Πιάνη.* Subiunctivus absolutus. *Πίαρι.* Pingui. *Πιγνύη.* Cnicus, caseum coagulans. *Πίγρης.* Pigres, Car Halicarnassensis, frater Artemisiae illius bellica fortitudine clarae, Mausoli uxoris: qui singulis versibus Iliadis totidem pentametros interposuit, sic scribens: *Iram cane Dea Pelidae Achillis, Musa; tu enim omnis sapientiae perita es.* scripsit et *Margiten*, qui Homero vulgo attribuitur, et *Batrachomyomachiam. Πίγρης.* Pigres, nomen fluvii. et Pigreta, nomen fluvii. *Πίδακες.* Latices, fontes. *Et fontes illius loci omnes aquam salsam habebant. Πιδακίων.* Latex, fons. vel gutta. hinc *εὐπίδαξ* dicitur locus pulchrum habens fontem. In Epigrammate: *Purpureumque racemum, vino scaturientem acinisque densum. Πίδαιος.* Nomen proprium. *Πιδηέσσης.* Irriguae. *Πιδύειν.* Scaturire. *Πιδύτης.* Nomen proprium. *Πιαίνων.* Colens, pascens. Aelianus: *Curiosum et luscivum oculum malo spectaculo pascens Proserpinae sacra spectare cupiebat, cum non esset initiatus. Πίε.* Bibe.

Πιεζόμενος. βαρούμενος, δαμαζόμενος. Καὶ *Πιέζει*, ἀντὶ τοῦ λυπεῖ. Ἀριστοφάνης·

Τὸν Στιλβίδην πιέζει.

ὁ δὲ Στιλβίδης μάντις ἄριστος καὶ εὐδόκιμος.

Πιερία. ὄρος Μακεδονίας. Καὶ Πιερίδες, αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ. ἐν Ἐπιγράμμασιν·

Οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσσον Ἔρωτι,
ὄργια τοσσατίων ἀμφιέπουσα πόθων.

Πιεστήριον. τὸ ἐκθλῖβον.

113 [1]*Πίειρα.* λιπαρή.

Πίῃ. αὐθυπότακτον.

Πιήεντα. λιπαρά, ἀνθηρά.

Ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον.

Πιήναντα. λιπαροὺς ἐργασάμενον. Ἀλυάττου πολιορκοῦντος Πριήνην τὸν Βίαντα τὸν σοφὸν πιήναντα δύο ἡμιόνους ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον. τὸν δὲ συνιδόντα καταπλαγῆναι, τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθηνίαν. καὶ ἐβουλήθη σπείσασθαι, καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον.

Πιθακίωνος.

Πιθάκνη. ὑποκοριστικῶς, μικρὸς πίθος· ὡς πολίχνη. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει πιθάκναι οἱ ἔρημοι τόποι. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον ἐν σπηλαίοις ᾤκουν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι.

Πιθανόν. πιθανὸν ἀξίωμά ἐστι τὸ ἄγον εἰς συγκατάθεσιν. οἷον, εἴ τίς τι ἔτικτεν, ἐκείνη ἐκείνου μήτηρ ἐστί. ψεῦδος δὲ τοῦτο. οὐ γὰρ ἡ ὄρνις ᾠοῦ ἐστι μήτηρ.

Πιθανώτατος.

Πιθανούς. τοὺς εὐπειθεῖς. Ξενοφῶν Κύρου Παιδείᾳ· Πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον πρότερον πείθεσθαι. ὥσπερ φοβερούς, τοὺς φοβουμένους, Θουκυδίδης. Ἀππιανός· Ἕνα δ' αὐτῶν πιστὸν καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον ἐντυχόντα τοῖς ὑπάτοις ἐν ἀπορρήτῳ πίστιν αἰτῆσαι. — Καὶ πιθανότητές τινες συνεκύρησαν ἐκ τῆς περιπετείας· ἃς οἱ Ῥωμαῖοι παρεπλάττοντο φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος. Καὶ αὖθις· Διὰ ῥώμην σώματος καὶ τὸ ἐς τὰς μάχας προπετὲς εἶναι τῷ πλήθει πιθανόν. ἀντὶ τοῦ ἐξάρχοντα.

Πιθήκειον βλέμμα. τὸ τοῦ πιθήκου.

Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις. ἀντὶ τοῦ,

---

1. *βαρυνόμενος*] βαρούμενος A. B. V. E. Photius et ut videtur Lex. Bachm. p. 342. Huius loco θλιβόμενος Zonaras. Mox *πιέζει* om. A. V. 2. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 1021. Cf. Plat. Crätyl. p. 409. A. 4. *Στιλβίδης*] *Στιλβίδας* V. 5. *αἱ*] *σοι* V. Eadem Hesychius. 6. *ἐν Ἐπιγράμμασιν* (sic *V.)] Agathiae XXXIV, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 80. 7. *τόσσον μέλλω* Med. 8. *τοσσατίῳ*] *τοσσατίων* A. B. V. Med. et Anthol. Illinc petitum est *πόθων* pro *πόθῳ*. 9. *Πιεστήριον*] Vide Synesium Epist. LVIII. ubi *πιεστήριον* inter genera tormentorum recenset. *Küst.* 10. *ἡ λιπαρά*] *λιπαρή* A. *V. *ἡ λιπαρή* V. 11. Tuetur *V. Om. Küst. 12. *Πιήεντα*] *ποιήεντα* V. 13. *Ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθ.*] Leonidae Tarent. XIII, 3. Anthol. Pal. VI, 300. Adde v. *Ψαιστά*. 14. *Ἀλυάττου πολιορκοῦντος Πρ.*] Locus hic depromptus est ex Laertio in Vita Biantis, ut Pearsonus etiam monuit. *Küst.* 15. *Βίαντα*] *τὸν Βίαντα* A. *V. *βιάσαντα* V. Mox *δύω* editum e Diogene correxi. 17. *τό* reddendum Diogeni. 18. *αὐτῶν*] *αὐτοῖς* V. *εὐθηνίαν*] Apud Laertium hodie male legitur *εὐσθένειαν*: qui proinde hinc corrigendus est. *Küst.* 20. *Πιθακίωνος*] Glossa suspecta. 21. *Πιθάκνη. ὑποκοριστικόν, μικρὸς π.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 789. *Küst.* *ὑποκοριστικῶς* A. V. E. Med. Schol. Cf. Lex. Rhet. p. 290.

1. *ἐν σπηλαίοις*] *ἐν* om. A. B. E. *V. Med. 2. *οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν*] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet, *οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰσερχόμενοι ἐν ταῖς πιθάκναις ἢ ἐν τοῖς σπηλαίοις ᾤκουν*. Pro *εἰσερχόμενοι* legerim *ἐξερχόμενοι*. *Küst.* 4. *πιθανὸν ἀξίωμα*] Ex Diogen. Laert. VII, 75. 5. *εἴ τις*] *ἤ τις* A. B. V. *ἔτικτεν*] *ἔτεκεν* V. 8. *Πιθανώτατος*] Om. *V. Cf. Thucyd. III, 36. f. Vide Photium. 9. *εὐπειθεῖς*] *εὐπιθεῖς* V. *Ξενοφῶν*] Cyrop. II, 2, 10. 11. *πραττόμενον*] Lege *προστατόμενον* cum Xenoph. *πρότερον πείθεσθαι*] *πότερον πιθέσθαι* V. *πείθονται* Xenophon. 12. *Θουκυδίδης*] Vid. II, 3. et ibi Duker. Cf. v. *Φοβερός*. 13. *Ἀππιανός*] T. III. p. 15. 17. *φιλοτιμότεροι*] *φιλοτιμότερον* A. B. V. E. *φιλοτιμώτερον* Med. Supra *παρεπλάττοντο* quid sit, potest e Vatic. Diodori fragm. p. 73. quodammodo divinari. Interpres: *amplectebantur*. 21. *Πιθήκειον βλέμμα*] Formulam illustrat Synesius Ep. I. Adde Zon. p. 1551. 22. *Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις*] Aristoph. Equ. 883. *Οἷμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις*. Scholiasta: *πιθηκισμοῖς, ἀπάταις, καὶ κολακείαισι. Ἄλλως. μιμήμασι*, etc. *Küst.* *καὶ* ante caput gl. abieci cum *V.

Πιεζόμενος. Qui premitur, qui gravatur, qui domatur. Et *Πιέζει*, angit. Aristophanes: *Et Stilbidem molestia afficit.* hic Stilbides vates fuit optimus et clarus. *Πιερία.* Mons Macedoniae. Et Pierides, Musae, quae sunt in Macedonia. In Epigrammate: *Non enim Pieridibus tantae curae sum, quantae Amori: cuius sacra tanto desiderio celebro.* *Πιεστήριον.* Praelum. *Πίειρα.* Pinguis. *Πιήεντα.* Pinguia, florida. *Placentasque pingues et in penario bene asservatum oleum.* *Πιήναντα.* Illum qui saginavit. *Alyatte Prienen obsidente, Biantem sapientem duos mulos saginatos in castra expulisse ferunt. illis igitur conspectis Alyattes miratus est, Prienensibus tantam annonae copiam suppetere, ut etiam pecudes saginare possent. quare pacis faciendae causa caduceatorem in urbem misit.* *Πιθακίωνος.* *Πιθάκνη.* Est diminutivum, significans parvum dolium: ut *πολίχνη*, parvum oppidum. apud Aristophanem vero *πιθάκναι* vocantur loca deserta. nam Athenienses propter bellum relictis agris in speluncis habitabant. veteres vero *φιδάκνην* dicunt. *Πιθανόν.* Axioma probabile est, quod ad assensionem ducit. ut, si qua peperit aliquid, illa mater eius est: hoc autem redarguitur. avis enim non est ovi mater. *Πιθανώτατος.* *Πιθανούς.* Fideles. Xenophon in *Cyri Institutione*: *Quidam autem adeo sunt fidi, ut, priusquam cognorint imperata, statim pareant.* Similiter dicuntur *φοβεροὶ* timidi, apud Thucydidem. Appianus: *Unum autem illorum, hominem fidum et ad rem gerendam aptum, Consules adisse, fidemque ab illis petisse. — Et casu quodam plura tunc accidebant, quae rem probabilem redderent; earumque vestigia Romani cupidius quam par erat persequebantur.* Et alibi: *Propter robur corporis et audaciam in proeliis eum magnae apud vulgus esse auctoritatis.* *Πιθήκειον βλέμμα.* Aspectus simiae. *Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις.*

ἀπάταις καὶ κολακεύμασί με νικᾷς. ἢ μιμήμασιν· ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότος.

Πίθηκος. ἡ μιμώ. *Βάβριος·*

Κερδὼ πιθήκῳ φησίν, ἣν ὁρᾷς στήλην,
ἐμοὶ πατρῴη τ' ἐστὶ κἄτι παππῴη.

Πίθηκος. τὸ ζῷον, ἡ μιμώ. παρὰ τὸ πιθῶ, πιθήσω· πείθει γὰρ ἡμᾶς. καὶ παροιμία·

114 *Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται [πάγῃ.]*
ἁλίσκεται μέν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.

ἐπὶ τῶν δυστυχησάντων.

Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ. παροιμία. ὅτι οἱ φαῦλοι, κἂν καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως δ' οὖν διαφαίνονται πονηροὶ ὄντες.

[*Πίθηξ.* ἡ μιμώ.

Πῖθι. πίε.]

Πίθηνης. ὄνομα κύριον.

Πίθος. ὄνομα κύριον, καὶ τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον.

Πιθοῦ. περισπᾶται· ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος. τούτους Ἀττικοὶ περισπῶσι, καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ· ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει.

Πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ
φράσω.

Πιθών. ὀξυτόνως, καὶ διὰ τοῦ ι· δεύτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος.

Λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους·
Ἀριστοφάνης.

Πιθῶνος. ὄνομα κύριον.

Πιθοίατο. πεισθεῖεν.

---

1. ἀπατᾷς] ἀπάταις. Vid. Gataker. Anton. IX. §. 37. *Hemst.* ἀπάταις Schol. Aristoph. ubi om. *με νικᾷς.* 2. Quae post hanc glossam extabant e superioribus quibusdam locis compilata, delevi cum V. *Πίθηκος τῇ γυναικί. ζήτει ἐν τῷ Διαθήκην διαθώμεθα, ἣν διέθετο πίθηκος τῇ γυναικί. Πιθώ. ἡ μιμώ. πίθηξ δὲ παρά τισιν ὁ βραχὺς ἀνθρωπίσκος. καὶ διαπιθηκίσαι, διαπαίξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων. φιλοπραγμονέστατον γὰρ τὸ ζῷον. καὶ παροιμία· Ἅπληστος πίθος ὁ ἐν ᾅδου. ζήτει ἐν τῷ Ἅπληστία.* Utramque particulam habet A. in marg., ubi *διεθέμην* pro *διαθώμεθα*, deinde absunt omnia post *ἀνθρωπίσκος.* Mox *Toupius*: „*Πιθώ. ἡ μιμώ*] Scribendum ex ordine litterarum, *Πίθηκος, ἡ μιμώ.* Quemadmodum recte habet editio Mediolanensis [et E.]. Deinde lege, *φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῷον.* Etymol. Magn. *Διαπιθηκίσαι, τὸ διαπαίξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων· φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῷον.* Quod omnino rectum." Haec Toupius II. p. 76. Sed repugnat v. *Διαπιθηκίσαι*, unde haec originem traxerunt. *Πιθώ. ἡ μιμώ*, si credimus, agnoscit A. ignorat autem *V. qui utramque glossam post v. *Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ* servavit, ubi breviter v. *Πιθώ* sic composuit: *Πίθηξ. ὁ βραχὺς ἄνθρωπος. καὶ διαπιθηκῆσαι ἀντὶ τοῦ διαπῆξαι. ἀπὸ — τὸ ζῷον.* Tandem Küsterus in *ἅπληστος πίθος*] „Haec nihil faciunt ad vocem *πιθώ.*" 3. *Πίθηκος*] *Πίθηξ Πίθηκος* A. cui consentaneum est ut expungamus glossam *Πίθηξ.* His si utimur, refingendum videtur apud Babrium: *πίθηξ, ὅς φησιν, ἣν ὁρ.* Qua mihi ratione violentior esse videtur Huschkiana, *κερδοῖ πίθηκος φησίν*, in qua particulam desideramus membris vinciendis aptam. Quamquam licuit illi fingere, *Πίθηξ δὲ κερδοῖ φησιν.* Nam edita scriptura manifesto sententiam apologi evertit. *Βάβριος*] Tyrwhitt. p. 45. Knoch. p. 179. 5. *τ' ἐστὶ καί τι*] *τοῦτ' ἐστι κἄτι* A. *καί τι παππῴη*] Mendum leve. Revocanda est pristina scriptura totidem litteris constans, *Κἄιτι παππῴη*, i. e. *κἄτι* sive *καὶ ἔτι.* Locus ita vertendus est: *Vulpes simiae* [immo *Vulpi simia*] *dixit, quam vides columnam, ea mihi paterna et avita etiam est.* Suidas infra: *Πλούταρχος — γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων, καὶ ἔτι πρόσθεν.* Restituenda ista vox obiter Aristophani in Eccles. 538. *Αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ Ὠιχοντο μετά σου, κἄτι χὴ βακτηρία.* Ita scribendus iste locus: quod et recte vidit Küsterus. *Toup.* II. p. 76. 6. ἡ] ἢ A. 7. *πείθει γὰρ ἡμᾶς*] Addas ex Etym. M. p. 671. *εἰδεχθὲς ὂν προσέχειν αὐτῷ.* 8. *πάγῃ* addidit Küsterus. Recurrit proverbium sub v. *Γέρων πίθηκος*, unde sumendum *ἅπαξ* ante *δυστυχησάντων.* 9. *χρόνου*] *χρόνον* A. B. V. E. Aliud proverbium Io. Siceliota in Hermog. T. VI. p. 229. protulit: *πίθηκοι πιθηκίδας κατὰ τὴν παροιμίαν.* 12. *πολλοῖς περιβληθῶσιν*] Diogenianus VII, 94. rectius habet *καλοῖς περιβληθῶσι. Küst.* Neutra lectio vera est. Scribendum omnino: *κἂν ποικίλοις περιβληθῶσιν. Ποικίλα* sunt *vestes pictae.* Terentius in Eunucho, *Vestis varia.* Lucian. in Timon. *Ἔτι δὲ καὶ αὐτός, ὡς μὴ παντάπασιν ἀμοιρος εἴην, ποικίλα ἐνδὺς ἐντυγχάνω αὐτοῖς.* Aristoph. Plut. 1200. *Ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.* Ubi recte Schol. *Ποικίλα ἱμάτια ἔχουσα. Ἀνθινὰ* vocat Phylarchus apud Athenaeum lib. XII. p. 521. *Παρὰ Συρακουσίοις νόμος ἦν τὰς γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῷ, μηδ' ἀνθινὰ φορεῖν. Toup.* II. p. 74. *καλοῖς* recte Gaisfordus cum A. *V. 14. *Πίθηξ*] Hanc gl. et seq. om. A. Vide in v. *Πίθηκος.*

1. *Πίθι*] Vide Schol. Aristoph. Vesp. 1480. *Toup.* MS. Accedat Etym. M. p. 671. Scripsi *Πῖθι*, ut in gl. *Πίε*, cum Zon. p. 1551. *ἀντὶ τοῦ πίε* *V. 3. *Καὶ Πισσούθνης, καὶ Πίθος. πίθος δὲ*] *Πίθος ὄνομα κύριον* A. V. *καὶ Πισσούθνης* om. B. Haec nihilo tutiora quam superior glossa videntur esse. 4. *Πιθοῦ. περισπ.*] Docet ista narratio veteribus grammaticis (cf. Arcad. p. 173.) non magis quam Blomfieldo in Aeschyli Prom. 1075. constitisse, quibus finibus *πείθου* et *πιθοῦ* discernerentur. Perspicue vero tradidit Hermannus in Soph. El. 1003. 7. *Πιθοῦ τί μοι*] Soph. Oed. R. 1434. 9. *καὶ* om. *V. qui infra *ὁ πιθών.* 12. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 1179. His subiiciendum erat *Πίθωνος δέ, ὄνομα κύριον.* Hoc autem nomine Tiresiam esse designatum monet Eustathius in Od. *κ'*. p. 1665. 14. *Πιθοίατο*] *πιθείατο* B. E. Voluit, opinor, Suidas *πειθοίατο* ex Il. *μ'*. 229. *πεισθεῖεν*] Sic recte MS. A. At reliqui MSS. et priores editt. male *πειθοῖεν. Küst. πεισθοῖεν* *V.

Fraudibus et assentationibus me superas. vel imitationibus: quod et ipse talia fecisset. *Πίθηκος.* Simia. Babrius: *Vulpi simia dixit, quam vides columnam, ea mihi paterna est et insuper avita. Πίθηκος.* Simia. a *πιθῶ, πιθήσω*: homines enim fallit. Et proverbium: *Vetula simia non capitur laqueo. et capitur illa quidem, sed sero capitur.* dicitur de iis qui rem infeliciter gesserunt. *Πίθηκος ἐν πορφ. Simia in purpura.* proverbium, quod dicitur de malis, qui quamvis pulchram speciem extrinsecus prae se ferant, tamen improbitatem suam produnt. [*Πίθηξ.* Simia. *Πῖθι.* Bibe.] *Πίθηνης.* Nomen proprium. item *Πίθος*: quod etiam dolium significat. *Πιθοῦ.* Circumflectitur, ut aoristus secundus, quod genus Attici circumflectunt: usuusque dialectum illam secutus est. secundum analogiam enim gravatur. *Obtempera mihi: tuam enim causam, non meam spectabo. Πιθών.* Scribitur cum acuto in ultima, et per *τ*, ut aoristus secundus. Aristophanes: *Clam enim accessit, cum veniam a dominis non impetrasset. Πιθῶνος.* Nomen proprium. *Πιθοίατο.* Pareant.

Πιθοιγία. ἡ τοῦ πίθου ἀνοιγή.

Πίθυλλος. οὗτος ἡδονικὸς ἦν, *Τένθης* καλούμενος· ὃς καὶ περιγλωττίδα ὑμενίνην ἐφόρει, προσελυτρῶν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἤσθιε τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ.

Πικεντίνη. ὄνομα τόπου.

Πικῆνοι. ὄνομα ἔθνους.

Πιλᾶτος. οὗτος ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων σταλεὶς ἦρχε· μετὰ δὲ τὴν Χριστοῦ σταύρωσιν εἰκόνα τοῦ Καίσαρος καὶ προτομὰς νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν· ὄρθρου δὲ γενομένου, Ἰουδαῖοι θεασάμενοι τοσοῦτον ἐταράχθησαν, ὥστε Πιλᾶτον ἐκδειματῶσαι καὶ ταύτας μεταθεῖναι. καὶ δὴ καὶ τὸν Κορβωνᾶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγχύσεως τοῖς Ἰουδαίοις μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς ἐγένετο. τὴν γὰρ ἐπανάστασιν αὐτῶν ὑφορώμενος πρὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ στρατιώτας παρέστησεν, ἔνδοθεν μὲν ὅπλα φοροῦντας, ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικὴν ἐσθῆτα ἀνυπονόητον. ὡς οὖν ἐστασίασαν, ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας αὐτοῖς, καὶ οἱ μὲν ξύλοις, οἱ δὲ λίθοις αὐτοὺς παίοντες τραυματίας ἀπέλυσαν· τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι συμπατηθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα 115 αὐτῶν μετὰ τῶν θυσιῶν.

Πιληθέντα. πυκνωθέντα.

Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἀμνοῦ,
Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον.

Πίλημα περίτροχον. περιφερὲς σκέπασμα.

Πιλήσεσι. πυκνώσεσι. Τῶν ἀχθοφόρων ζῴων διὰ τὰς πιλήσεις οὐ σθενόντων τὰ πρὸς ἐδωδὴν παράγειν. Καὶ αὖθις·

Εἰνοδίη, σοὶ τόνδε φίλης ἀνεθήκατο κόρσης
πῖλον.

---

1. *Πιθοιγία*] Rectius *πιθοίγια*, cum accentu in antepaenultima. Sic autem appellabatur festum apud Athenienses, quo dolia aperiebantur et vina gustabantur. Vide Meursium Graec. Fer. v. *Ἀνθεστήρια. Küst.* Et intpp. Hesychii. Frustra Tittmannus refragabatur. 2. *οὗτος ἡδονικὸς ἦν, Τένθης καλ.*] Quae hic Suidas de Pithyllo refert, ad verbum leguntur apud Athenaeum lib. I. p. 6. ut Pearsonus quoque monuit. Confer etiam Nostrum supra v. *Περιγλωττίς. Küst.* 3. *περιγλωττίδα*] *παραγλωττίδα* V. 4. *γλῶτταν*] *γλῶσσαν* Gaisf. cum A. V. qui reliquit *γλώττῃ*. Mox A. V. *εἶχεν* cum Med. 5. *ὡς* om. V. 8. *Πικῆνοι*] Id liber Venetus intulit Strab. V. p. 240. ubi sueta forma vulgatur *Πικεντῖνοι*. Med. *Πικηνοί*. Statim cum V. ap. Gaisf. expunxi: *Πίκτωρ ὁ καὶ βάφος. ζήτει ἐν τῷ Φάβιος. Toupius*: *Πίκτωρ. ὁ καὶ βάφος*] Haec manifesto corrupta sunt. Erit fortasse qui legat, *ὁ καὶ βαφεύς*. Sed alius est *tinctor*, alius *pictor*. Rescribendum sine dubio: *Πίκτωρ. ὁ καὶ Φάβιος*. Intelligendus autem *Fabius Pictor*, Historiae Romanae scriptor longe antiquissimus: de quo consulendus Vossius de Histor. Latin. lib. I. c. 3. Suidas infra: *Φάβιος Πίκτωρ. συγγραφεὺς Ῥωμαίων*. Haec Toupius II. p. 77. quasi qui ignoraret ipsius emendationem ab homine studioso, cui debentur adiecta *ζήτει ἐν τῷ Φάβιος*, esse praereptam. Gaisfordus edidit *Π. ὁ καὶ Φάβιος*: qui delevisse se tradit *ὁ καὶ βάφος ζήτει ἐν τῷ* cum A. ubi gl. in marg. 11. *τοῦ* ante *Χριστοῦ* delevi cum *V. 12. *προτομὰς*] *ἤτοι ἀποκεκομμένας κεφαλὰς χοιρείους* inter versus V. ap. Gaisf. *προνομὰς* E. Aliis verbis ista tradidit Iosephus A. I. XVIII, 3. et B. I. II, 9. 15. *δὴ καὶ*] *καὶ* om. A. B. V. Mox *Κορβωνᾶν* scripsi cum A. B. V. E. Edebatur *Κορβονᾶν*. *Κορβανᾶς* in Iosepho editum B. I. II, 9, 4. et in gl. superiore *Κορβανᾶς*. 18. *ἐπανάστασιν*] *ὑπανάστασιν* B. E. Med.

2. *ὅπλοφοροῦντας*] *ὅπλα φοροῦντας* probavi cum A. V. E. 6. *ἀπήλασαν*] *ἀπέλυσαν* A. B. V. E. 11. *Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξ.*] Theodoridae versus Anthol. Pal. VI, 282. Vide supra v. *Πετάλοις*. 13. *Πίλημα. περίτροχον, περιφερὲς*] Distingue, *Πίλημα περίτροχον. περιφερὲς σκέπασμα*. Respexit Suidas ad Callimachum apud Schol. Sophocl. Oedip. Col. 305. [fr. CXXIV.] *Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον Αἱμονίηθεν Μεμβλωκὸς πίλημα περίτροχον ἅλκαρ ἔκειτο Εἴδεος. Circum autem caput erat nuper ex Haemonia perlatus pileus rotundus, tegumentum atque tutamen faciei contra solem.* Ita locus iste scribendus et interpretandus est: quod ex Sophocle atque eius Scholiasta liquet. Vulgo corruptissime legitur *πίλημά τι πέτρου. Toup.* Cum Toupio (qui Tyrwhitto et Valckenario in Adon. p. 344. nonnihil reliquit perficiendum) distinguit A. Vide Naekium de Callim. Hecale in Musei Rhen. Vol. II. p. 523. sq. 14. *Πιλήσεσι*] Vid. Schol. Platon. p. 232. *Gaisf.* Vide Plat. Legg. VIII. p. 849. 15. *τὰ*] *τὰς* V. 16. *Καὶ αὖθις* et seqq. libere vagantur, quae olim studiosi marginibus commiserant. 17. *Εἰνοδίη, σοὶ τόνδε φίλ.*] Versus Antiphili Ep. V. pr. Anthol. Pal. VI, 199. *φίλη* *V. Med. cum libro Pal.

Πιθοιγία. Dolii apertio. *Πίθυλλος.* Pithyllus luxuriae deditus erat, Tenthesque vocabatur: qui non solum membraneo tegmine linguam involvebat, crustam illi inducens luxuriae causa, sed etiam digitalibus adhibitis cibos comedebat, ut eos quam ferventissimos in os ingerere posset. *Πικεντίνη.* Loci nomen. *Πικῆνοι.* Nomen gentis. *Πιλᾶτος.* Pilatus, hic tempore Christi Dei et Servatoris nostri a Romanis missus Iudaeae praefuit, qui cum post Christum crucifixum Caesaris imaginem et effigies noctu in templo collocasset, postero die Iudaei iis conspectis adeo tumultuari coeperunt, ut territo Pilato eas inde amoverent. porro Pilatus Corbona, id est, sacro thesauro direpto, multarum caedium et turbarum Iudaeis auctor extitit, ob odium in illos conceptum. rebellionem enim illorum metuens ante tribunal milites collocavit, qui cum sub veste arma gestarent, extrinsecus habitu plebeio induti erant, ne quis vim suspicaretur. Iudaeis igitur seditionem excitantibus, milites in eos immisit: quorum alii fustibus, alii vero lapidibus eos caedentes, sauciatos reppulerunt, nonnullos etiam interfecerunt. multi etiam Iudaeorum alii ab aliis impulsi et conculcati perierunt, eorumque sanguis cum sacrificiis mixtus est. *Πιληθέντα.* Densatum. *Tibi, Mercuri, coactilem hunc et ex lana agni bene pexa confectum petasum Calliteles suspendit.* *Πίλημα περίτροχον.* Tegumentum rotundum, e lana coacta factum. *Πιλήσεσι.* Densationibus. *Cum iumenta propter densationes non possent res ad victum necessarias advehere.* — *Diana, tibi pileum hunc cari capitis dedicavit.*

Πιλία. τὰ κέντουκλα.

Πιλίδιον. τὸ καμιλαύκιον.

Πῖλος. τὸ κέντουκλον.

Πῖλος. κόσμος περικεφάλαιος, ὃν οἱ μὲν κυρβασίαν, οἱ δὲ τιάραν, ἄλλοι δὲ κίδαριν καλοῦσιν. ἔστι δὲ πῖλος καὶ τάγμα, πρῶτος πῖλος καλούμενος.

Πιλῶ. τὸ ὁμαλίζω. Καὶ Πιλωτός.

Πίλοις. πιλητοῖς. καὶ πίλημα λέγεται. Φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πιλητούς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερρὰ διὰ τὴν χρησιότητα τῶν πιλημάτων.

Πιμελή. πάχος, λιπαρότης. Ἀππιανός· Ὃς δὲ πρῶτος ἐξῆρχε τοῦ πόνου, ἑξηκοντούτης ὢν καὶ βαρὺς τὸ σῶμα καὶ πιμελής. ἀντὶ τοῦ λιπαροῦ.

*Πιμελὴ καὶ στέαρ διαφέρει, τῷ τὴν πιμελὴν ψυχομένην ἄπηκτον διαμένειν, τὸ δὲ στέαρ καὶ διαπήσσεσθαι, ὥστε καὶ θρύπτεσθαι. ἡ μὲν οὖν πιμελὴ ἄθραυστος· δι' ὃ καὶ οἱ ζωμοὶ τῶν μὲν πιμελωδῶν οὐ πήσσονται, καθάπερ ὑὸς καὶ ἄρκτου καὶ τῶν ἄλλων· οἱ δὲ τῶν στεατωδῶν πήσσονται, ὡς βοός, αἰγός, προβάτου.

Πιμπλάνεται. πληροῦται.

Πίμπραται. καίεται, ἐμπυρίζεται. Ἀππιανός· Ὁ Μάρκιος πιμπράμενος ἐπὶ Ῥωμαίοις, φυγὴν καταδικασθείς, καὶ μικρὸν ἐς αὐτοὺς οὐδὲν ἐπινοῶν, ἐς Βολούσκους ἐτράπετο. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπράμενον.

[*Πίννα.* ὁ ἰχθύς.]

Πινακηδόν.

Πινακηδὸν ἀποσπῶν.

ὥσπερ πίνακας [1]*ἀπὸ πλοίων. πίνακες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων.* 116

Πινάκια. τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων. ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑπο-

---

1. *τὰ κέντουκλα*] Vide Dufrenium in Glossario Graeco h. v. *Küst.* Mox in v. *Πῖλος* consentit Herodianus Epim. p. 175. Adde Boisson. Anecd. T. III. p. 333. 2. *τὸ καμιλαύκιον*] Et de hac voce consule modo laudatum Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* Et Reisk. in Constant. p. 654. sqq. *καμηλαύκιον* V. E. 5. *κίδαριν*] *κίθαριν* V. Supra *ὃ οἱ* Med. 6. *καὶ τάγμα, πρῶτος πῖλος καλ.*] Scribe, et supple, *καὶ τάγμα, οὗ ὁ ἡγεμὼν πρῶτος πῖλος ἐκαλεῖτο.* Confer Nostrum infra v. *Πριμοπιλάριος. Küst.* 7. *τὸ ὁπλίσω* *V. *Καὶ Πιλωτός*] Haec in A. sunt a m. recent. Id aut abiici licet aut cum finitima glossa sic confiari: *Πιλωτός καὶ πιλητός. καὶ πίλ. λ.* 8. *Φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θ.*] Vide Lipsium de Milit. Rom. lib. III. Dial. 6. Ceterum locus hic non satis sanus mihi videtur, quem sic potius scribendum censuerim, *Φοροῦσι δὲ καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας πιλητούς*, etc. Id est, *Gerunt autem et galeas et thoraces coactiles*, etc. Nemo enim capitibus tribuat thoraces, quos pectorum esse tegumenta omnibus constat. Vel intellige calones onerum loco thoraces in capitibus gestasse: quo sensu Lipsius locum hunc accipit. *Küst.* Dicit Suidas tria ista vocabula, *Πῖλος*, *Πιλητός*, *Πίλημα*, Graecis esse in usu. Ex exemplum luculentum scriptoris *ἀνωνύμου*: *Φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς πίλους καὶ θώρακας πιλητούς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερρὰ διὰ τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων. Gerunt autem pileos in capitibus, et thoraces coactiles, quorum ventres sunt firmi propter lanae coactae praestantiam.* Ita sine dubio scribendus est iste locus. Non potuit accuratius noster Suidas. *Toup.* II. p. 78. Ipsum *πίλοις* sive *πίλους* e gl. capite velim ad scriptoris sententiam revocari. Quamquam Hesychius praebet *Πιλοῖς* (*πίλοις*). *πιλωτοῖς.* Idem supra: *Πίλημα. ζώνη, μίτρα.* 12. *Ἀππιανός*] In ed. Schweigh. T. I. p. 529. *Ὁ δὲ*] *Ὃς δὲ* scripsi cum A. *V. E. B m. s. Sed legendum *Φίλιππος δέ.* 15. *Πιμελὴ δὲ καὶ στέαρ*] His similia vide in Aristot. H. Anim. III, 17. p. 75, 11. ed. Sylb. *Gaisf.* *δὲ* omisi cum A. V. 16. *καὶ διαπήσσεσθαι*] *πήσσεσθαι* V. interpositis *ἤγουν παυθήναι*. Idem om. *ὥστε καὶ — ἄθραυστος.*

1. *πιμελωδῶν*] *μὲν πιμελωδῶν* posui cum A. *μὲν πιμελῶν* *V. Tum *πήσονται* V. E. 2. *ἄρκτου*] *ἄρκου* B. E. Tum *καὶ τῶν ἄλλων* om. V. 4. *αἰγός, προβάτου*] *αἰγῶν, προβάτων* A. 5. *Πιμπλάνεται*] II. *ι.* 679. 6. *Ἀππιανός*] Ed. Schweigh. T. I. p. 31. 7. *Μάρκιος*] *Μάρκος* V. 10. *πιμπράμενον*] *πιμπράζον* V. 11. *Πίννα*] Gl. om. V. notavimus. A grammaticis eam invectam esse persuadet Choeroboscus in Cram. Anecd. II. p. 250. nec dubitare sinit collata v. *Πεῖνα.* 13. *Πινακηδὸν ἀποσπῶν*] Aristoph. Ran. 844. *Ῥήματα γομφοπαγῆ Πινακηδὸν ἀποσπῶν.* Scholiasta: *ἀποσπῶν τὰ ῥήματα, ὥσπερ πίνακες ἀπὸ πλοίων. πινακίδες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. δίκην σανίδων τῶν ἐκ νεὼς ἀποσπωμένων ἐν τριηρεμίᾳ. Küst. *Πινακηδὸν* om. *V. Ceterum *πίνακες* satis tutatur auctoritas Homeri Od. *μ.* 67. 16. *Πινάκια. τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλ.*] Ex Harpocratione. De loco autem hoc consulendi sunt Meursius Lectt. Attic. lib. IV. c. 32. et Petit. de Legg. Att. p. 219. Confer etiam Hesychium v. *Χαλκοῦν. Küst.* *ἀντὶ*] *ἀντὶ τοῦ* V. *ἀντὶ τῶν* editor Photii, cuius MS. *ἀν.* Mox *τοῖς κληρουμένοις* Harpocr. 17. *κληρονόμων*] Legendum est *κληρούντων*: ut et ante nos recte monuit Valesius in Harpocrationem. *Küst.* *κληρουμένων* Photii ed. cum Valck. in Herod. III, 128.

Πιλία. Pilei: quos *κέντουκλα* vocant. *Πιλίδιον.* Pileolus. *Πῖλος.* Pileus. *Πῖλος.* Ornamentum capitis, quam alii cyrbasiam, alii tiaram, alii vero cidarin appellant. erat etiam cohors quaedam: cuius centurio dicebatur primipilus. *Πιλῶ.* Stipo, cogo, denso. Et *Πιλωτός*, stipatus, densatus. *Πίλοις.* Item *Πιλητοῖς.* dicitur etiam *πίλημα. Gerunt autem pileos in capitibus et thoraces coactiles, quorum ventres sunt firmi propter lanae coactae bonitatem. Πιμελή.* Pinguedo, adeps. Et *Πιμελής*, obesus. Appianus: *Qui ceteris laborem praebat, quamvis esset sexagenarius gravique et obeso corpore.* Adeps et sebum differunt: quod adeps, ubi refrixit, non concrescit, sebum vero concrescit, adeo ut etiam frangi possit. adeps igitur nunquam fit fragilis. quamobrem etiam ios animalium, quae adipem habent, frigore non concrescit, ut suis, ursi et aliorum. illorum autem, quae sebum habent, concrescit, ut bovis, caprae, ovis. *Πιμπλάνεται.* Repletur. *Πίμπραται.* Incenditur, inflammatur. Appianus: *Marcius ira in Romanos incensus, propter exilium quo multatus erat, nec mediocre quicquam animo adversus eos agitans, ad Volscos se contulit.* Et alibi: *Ille vero cum iram eius incensam esse sciret.* *Πινακηδόν.* Tabularum instar. *Avellens ut tabulas a nave.* *πίνακες* enim vocantur maiores tabulae navium. *Πινάκια.* Tabellae quae sortium loco ab iis qui sortes ducebant in urnam demittebantur. has au-

σημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ, Μικρόν, ὦ Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον· τυχὸν πινάκιον λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.

Πινακίδιον. δέλτος, τιτλάριον, σχεδάριον.

Πινάκιον. πυξίον. Οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον.

Πινακίοις. ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα· οἷον, ποῦ δεῖ πορεύεσθαι, καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Σκοπεῖν δ' ὅ τι ἄν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλετῶν, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίνακι.

Πινακοπώλης. ὁ ὀρνεοπώλης· ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν. ἢ πίναξ εἶδος ὀρνέου.

Πίναξ. σανὶς ἐζωγραφημένη.

Πιναρά. εὐτελῆ, ῥυπαρά, ταπεινά.

Πίνδαρος, Θηβῶν, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ τινας Δαϊφάντου· ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσγενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός, γεγονὼς κατὰ τὴν ξέ Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων, καὶ υἱὸς Διόφαντος· θυγατέρες δὲ Εὔμητις καὶ Πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τοῦ βίου τελευτῆ κατ' εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα, ἐτῶν νέ. ἔγραψε δὲ ἐν βιβλίοις ιζ', Δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, Προσόδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμούς, Βακχικά, Δαφνηφορικά, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὕμνους, Διθυράμβους, Σκολιά, Ἐγκώμια, Θρήνους, δράματα τραγικὰ ιζ', Ἐπιγράμματα ἐπικά, καὶ κατα-

1. *Δημοσθένης*] P. 998, 4. Mox *τοῦ* inserui cum *V. et grammaticis ipsoque Demosthene. 2. *τοῖς Φιλιππ.*] de Cherson. ἐγκλή
p. 96. paen. 4. *ἐν ᾧ*] *εἰς ὃ* A. B. V. E. Photius et Harpocr. *ἐγκλήματα κατὰ*] *ὀνόματα* E. *κατὰ*] Lege *τὰ κατὰ* cum Harpocr. 7. *Πινάκιον* ante *Πινακίδιον* habet V. item A. in marg. 9. *ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους ἀπαγγ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 450. *ταξιάρχας* B. E. 11. *ποῦ*] *ποῖ* Schol. 16. *τῶν φυλετῶν*] Immo *τῶν φυλάρχων*. 17. *στρατιώτας*] *στρατευσίμους* Schol. 18. *Πινακοπώλης. ὁ ὀρνεοπ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 14. Discrepant paulum Photius et Hesychius.
3. *Πίνδαρος*] De Pindaris fere consentit Eudocia, pluribus tamen omissis. *Θηβαῖος*] *Θηβῶν* A. V. *Θηβαιῶν* *V. Illud restituendum fuisse docebit annotatio in v. *Διῆγε*. 5. *προσγενὴς*] Fortasse *συγγενής*. *Küst.* Immo *προγενέστερος*: ut quem Vita Vratisl. perhibeat fuisse *πάτρων*. *Πινδάρου*] Addendum puto *τοῦ ἑτέρου*, vel *τοῦ διασήμου*. *Küst.* 6. *Παγωνίδου*] Scribendum vidit Gaisfordus *Παγώνδου*. Accuratius etiam *Παγώνδα* Vita Pindari Vratisl. 7. *μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυν.*] Pearsonus ad hunc locum sequentia notaverat: *Forte, καὶ Μυρτίδος γυναικός. μαθητὴς δὲ Λάσου, ἢ Σιμωνίδου.* Cogitet lector. *Küst.* Intellexit Pearsonus haec frusta narrationis esse male disiectae. Recte Thomas M. *οἱ δὲ Παγώνδου καὶ Μυρτοῦς*. Aliorsum vero spectat *γυναικός*: de quo coniecturam petere licebit e Corinnae fragmento apud Apollon. de Pron. p. 325. 8. *ξέ*] Leg. *οέ. Reines.* Error mirabilis. Vid. Clinton. Fast. Hellen. ad a. 518. 480. *στρατείαν*] *στρατιὰν* A. B. Med. 9. *Ἐρωτίων*] *Ἐρίτιμον* appellat Epigramma in Pindarum conscriptum. 10. *Διόφαντος*] Vitium ab aliis vitae scriptoribus repetitum dudum critici removerunt, *Δαΐφαντος* emendantes. *Εὔμητις*] *Πολύμητιν* appellat Thomas M. 11. *τὸν βίον τελευτῆσαι*] *τοῦ βίου τελευτὴ* A. *τελευτὴ* item B. V. Conf. Plutarch. Consol. Apoll. p. 109. c. n. Wyttenbachii. *Gaisf.* Animi causa libet mentionem causae scholasticae inicere, de qua Libanium declamitasse prodit Doxopater in Crameri Anecd. Vol. IV. p. 155. sqq. additis speciminibus: *κατέλευσαν Πίνδαρον Θηβαῖοι ἐπὶ τῷ τοὺς Ἀθηναίους ἐγκωμιάσασθαι, καὶ γράφει τις τοῖς Ἀθηναίοις στρατεύειν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς Θηβαίους.* 13. *αὐτὸν*] *αὐτῷ* V. 14. *Θεοξένου*] *Φιλοξένου* V. 15. *ἐτῶν νέ*] Alii Pindaro plures annos tribuunt. Vide Scaligerum in Chron. Euseb. Num. MDXXXI. *Küst.* Scripsit, ut opinor, *οέ. βιβλίοις*] *ἐν ββ* A. cum Eudocia, *βιβλία* V. 16. *Πυθιονίκας*] Adde, *Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας. Küst.* 19. *δράματα*] De tragoedia comoediaque lyrica disputans Hermannus recte monet parum tutam esse huius loci condicionem, si quis inde quaestionem de dramate lyrico agitatam velit illustrare. Itaque vir acutissimus dithyrambos accipi malebat. 20. *ἐπικὰ*] *ποιήματα* suprascr. V. *ἤγουν ποιητικά* omisso *καὶ* *V. Ceterum praeter alia monet Reinesius: „Pindarum Thebanum, qui Homeri Iliadem (partem sc. ubi de funere Hectoris) versibus Latinis reddiderit, citari in Cod. MS. annotat Luctat. Placid. in Statii Theb. VI, 118." Conf. H. Weytinghii Praef. in Pind. p. XI.

tem apparet aereas fuisse, ut indicat Demosthenes in oratione de Nomine. in *Philippicis* vero cum idem orator ait: *Parva Athenienses, parva tabella*: fortasse tabellam dicit, in qua scribuntur actiones publicarum delationum. *Πινακίδιον*. Tabella, pugillares, scheda. *Πινάκιον*. Tabella. *Magistratus vero circa mediam noctem ferebant tabellam, quam ab imperatore acceperant.* *Πινακίοις*. Moris erat, ut ordinum ductores militibus suis imperia per praeconem edicerent: ut, quo proficiscendum esset, vel, quot dierum commeatus praeparandus esset. Aristophanes *Avibus*: *Considerate vero ea, quae in tabellis praescribemus.* metaphora ducta est a tribunis, qui militum nomina in tabella proponere solebant. *Πινακοπώλης*. Avium venditor. pingues enim aves in tabulis propositas vendere solebant. vel *πίναξ*, genus avis. *Πίναξ*. Tabula picta. *Πιναρά*. Vilia, sordida, humilia. *Πίνδαρος*. Pindarus, Thebanus, Scopelini F. vel Daïphanti, quod etiam verisimilius. nam Scopelini filius est obscurior idemque senior. quidam etiam Pagondae filium fuisse tradiderunt. discipulus vero fuit Myrtidis mulieris. natus est Olympiade LXV. quippe qui Xerxis in Graeciam expeditione annorum fuerit XL. frater ipsi fuit nomine Erotion, filius Daïphantus; filiae vero Eumetis et Protomache, contigit autem ipsi ut vitam ex voto finiret. nam cum petisset a diis, ut pulcherrimum in vita sibi darent, ferunt ipsum subito mortuum esse in theatro, in Theoxeni amasii sui genua reclinatum: cum natus esset annos LV. Libris septemdecim, et quidem Dorica dialecto, haec scripsit: Olympionicas, Pythionicas, Prosodia, Parthenia, Enthronismos, Bacchica, Daphnephorica, Paeanas, Hyporchemata, Hymnos, Dithyrambos, Scolia, Encomia, Threnos, Tragoedias XVII. Epigrammata versu hexametro; et oratione soluta

λογάδην παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πίνδαρος, Σκοπελίνου, Θηβαῖος, καὶ αὐτὸς λυρικός, ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου.

Περὶ Πινδάρου. ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν
117 Ἀλέξανδρόν φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι, καὶ πλὴν ἱερῶν τε καὶ ἱερέων τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι· καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου λέγουσιν ὅτι ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ Πινδάρου, ὡς φησιν Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου.

Πινόεσσα. ῥυπῶσα, αὐχμῶσα.

Θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα,
ἁπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν ὅττι Πελασγῶν
οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.

Πίνος. Ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστάς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος. Λαμάσκιός φησι.

Πιννοτήρης. ὁ τῆς πίννης φύλαξ.

Πίνω. αἰτιατικῇ.

Πινώδης. ἢ ῥυπαρά.

Πινύσκω. πινυτὸν ποιῶ.

Πινυτός. φρόνιμος. Καὶ Πινυτόφρονος, ἐμμελοῦς, συνετῆς.

Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
ἤσκησεν, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

Πίομαι, πίωμεν δέ. Πιόμενον. μυελὸν πιεῖν.

Πίονα. εὐδαίμονα, λιπαράν, καὶ εὐτραφῆ.

Πίονται, πίωσι. τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ō μικροῦ· τὰ δὲ ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ῶ μεγάλου.

Πιότατος ἄνεμος. Θρεπτικός, αὐξητικός.

ἐν Ἐπιγράμματι·

Τόνδ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.

Πίωρ. οὗτος μοναχὸς ὢν περιπατῶν ἤσθιε. πυθομένου δέ τινος, διατί οὕτως ἐσθίεις; Οὐ βούλομαι, ἔφη, τῷ βρώματι ὡς ἔργῳ χρήσασθαι, ἀλλ'

---

5. *Περὶ Πινδάρου*] Hoc lemma praefixit A. *ὅτι* Gaisf. cum *V. Mox *τὴν πόλιν* exhibet V. inter versus. 6. *καὶ πλὴν ἱερῶν*] Haec et sequentia sic contraxit V. *καὶ πάντας ἀνδραποδίσαι πλὴν ἱερῶν καὶ τῆς Πινδάρου οἰκίας καὶ τῶν ἐκγόνων αὐτοῦ φειδοῖ τοῦ ἀνδρός.* 7. *ἱερῶν τε καὶ ἱερέων*] *ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν* Arrianus Exp. I, 9. *τοὺς ἄλλους*] *πολλοὺς* A. 8. *καὶ τήν*] *καὶ* A. *καὶ τοῦ* E. 9. *ἐκγόνους*] *ἀπογόνους* A. et Arrianus, qui addiderunt *λέγουσιν ὅτι* post *Πινδάρου*. *ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν*] *διεφύλαξεν* Arrianus. 10. *τῇ τοῦ*] *τοῦ* om. A. Arrian. Dein *ὡς* interposuit A. meliorem secutus ordinem verborum. Nam *φησὶν — Ἀλεξάνδρου* ante *ἀπαθεῖς* collocari solebant: cuius erroris causam praebuit *Πινδάρου* repetitum. 11. *ἐν τῇ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου*] Sic habet antiquissimus MS. A. At B. *ἐν τῇ πρώτῃ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου*. Priores editt. vero [et B. E.] *ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει Ἀλεξάνδρου*: quod non placet. *Küst.* 12. *αὐχμῶσα, ῥυπῶσα* *V. 13. *Θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρ.*] Antipatri Sidon. LXV, 2 — 4. Anthol. Pal. VII, 146. 14. *ὅτι* et *ἔλαχεν* Med. 16. *δόλος*] *δόλῳ* V. 17. *Πίνος*] *ὅ τε πίνος καὶ ὁ γνοῦς ὁ τῆς ἀρχαιότητος* Dionysius de vi Demosth. 5. Plura Küsterus et Toupius in v. *Σαλούστιος* conferendi. *Ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκ.*] Locum integrum Damascii, unde fragmentum hoc decerptum est, adducit Suidas infra v. *Σαλούστιος*. *Küst.* 18. *ἐκμιμησάμενος*] *ἐκμιμούμενος* A. B. V. E. 19. *φησὶ Δαμάσκιος* *V.

1. *Πιννοτήρης*] Confer omnino Scholiastam Aristoph. Vesp. 1501. qui plura de hac voce notat. *Küst.* Adde Photium et intpp. Hesychii. *πίννας* Med. *πίναξ* *V. 2. Om. vulg. silente Gronovio. 5. *ὁ φρόνιμος*] *ὁ* omisi cum A. *V. *ἐμμελοῦς* — *πινυτόφρονος* in marg. habet A. 7. *Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτ.*] Distichum Simmiae Ep. II, 5. (repetitum in v. *Ἄμμιγα*) Anthol. Pal. VII, 22. Post hanc gl. interpolationem ex v. *Ἀξιππος* ductam, quam A. in marg. habet, removi: *Πιξώδαρος. ὅτι Ἀξιππος Κῷος* (*Κῷος* om. A.), *ἰατρός, Ἱπποκράτους μαθητής, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας, Μαύσωλον καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσεως τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτοῖς ἐνεστῶτα πόλεμον.* De Pixodaro v. intpp. Diodori XVI, 74. Addit Reinesius: „Pixodarus pastor, qui marmor pro aedificatione templi Dianae Ephesi repperit, inde dictus Euangelus, Vitruv. X, 7." Infra *αὐτῷ ἐνεστ.* recte V. *συνεστῶτα* malebat Küsterus. Is glossam collecticiam *Πίομαι* expunxit: in qua *Πιόμενον* saltem ab reliquis cum Med. secrevimus. Zon. p. 1551. *Πίομαι. μικρόν. πίονται* (l. *πίωμεν*) *δὲ μέγα. μυελῶν* *V. 11. *Πίονα*] Nehem. IX, 25. ed. Complut. *Καὶ κατελάβοντο πόλεις ὑψηλὰς καὶ γῆν πίονα. Ernest.* *λιπαρά* Photius. Sed *λιπαρὰν* agnoscit Hesychius ante v. *Πλειάν*. 12. *Πίονται. πίωσι.*] *Πίονται, φάγονται. Πίωσι, φάγωσι* V. Quae scriptura satis arguit ab aliena manu profectam fuisse glossae appendicem, a nobis expulsam: *οἷον*, (*πίνω* praemisit A.) *πίωμεν, καὶ φάγωμεν. Πίνοντες τοῦ ὕδατος.* Reiecit A. in marginem. *Πίνοντες τ. ὕ.* om. V. 15. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Bacchylidis XX. Anthol. Pal. VI, 53. 16. In principio versus delevi cum *V. Med. fraudem hancce, *Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ*, ex Anthologia inculcatam. Silet Gaisf. 18. *Πίωρ*] Vid. Sozomen. VI, 28. et Socrat. IV, 23. *Reines.*

Admonitiones ad Graecos: alia plurima. *Πίνδαρος*. Pindarus, Scopelini F. Thebanus, lyricus et ipse, prioris consobrinus. *De Pindaro.* Urbem Thebas Alexandrum solo aequasse tradunt, et exceptis sacerdotibus omnes in servitutem abstraxisse. Pindari vero domui et posteris pepercit, ob reverentiam erga Pindarum: ut ait Arrianus historicus in opere *de Expeditione Alexandri*. *Πινόεσσα*. Sordida, squalida. *Moesta Virtus hic sedens lugeo, capillis carens et squalida: propter iudicium enim Graecorum obtigit non ut virtus, sed dolus vinceret.* *Πίνος*. Damascius: *Ille vero etiam dicendi peritus erat, non recentiores sophistas imitans, sed antiquam illam orationis elegantiam exprimere studens.* *Πιννοτήρης*. Pinnae custos. *Πινώδης*. Sordida. *Πινύσκω*. Prudentem facio. *Πινυτός*. Prudens. Et *Πινυτόφρονος*, prudentis, sapientis. *Propter eruditionem et sapientiam, quam melleae eloquentiae vir ille excoluit, Musis simul et Gratiis litans.* *Πίονα*. Beatam, pinguem, nitidam. *Πίονται, πίωσι*. Passiva per ō scribuntur, activa vero per ῶ. *Πιότατος ἄνεμος*. Pinguissimus ventus, id est, qui alendi vim et augendi habet. In Epigrammate: *Eudemus templum istud dedicavit omnium ventorum pinguissimo Zephyro.* *Πίωρ*. Pior cum esset monachus, inter deambulandum edebat, quaerenti vero cuidam, cur sic ederet? Nolle se, dixit, ita cibum capere, ac si rem seriam ageret;

ὡς παρέργῳ. πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα, ἀπεκρίνατο· Ἵνα μὴ ἐν τῷ ἐσθίειν (φησιν) ἡδονῆς σωματικῆς αἰσθάνοιτο ἡ ψυχή.

Πιππίζουσι. κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτίζειν πιππίζειν.

118 Πίσσα, ὄνομα πόλεως. καὶ ἡ ἄσφαλτος. Καὶ Πισσαῖος, ὁ πολίτης.

Πίσεα. οἱ κάθυγροι τόποι.

Καὶ ἀγλαὰ πίσεα γαίης

βόσκεο.

Πισσεύς. ὄνομα κύριον.

Πισσία. χώρα.

[Πισίαν. Τρία κνώδαλά φησιν Ἀριστοφάνης, Πισίαν, Ὀσφύωνα, Διτρεφῆ.]

Πισίας. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ προδότης.

Πισιδία. χώρα.

Πισινοῦς. πόλις. Καὶ Πισινοῦντα, θηλυκόν. Καὶ Πισινρυνταῖος, ὁ πολίτης.

Πισὸς καὶ πινσός. [πεσὸς δὲ παρὰ Προκοπίῳ.]

Πιστέον. δεῖ πιστεύειν.

Πιστεύω. δοτικῆ.

Πίστις. ἀδήλου πράγματος ἐλπίς. Ἀμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ὑπόληψις· ἡ γὰρ πίστις ὑπόληψις. ἀδύνατον γὰρ χωρὶς ὑπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος οἷόν τε τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν εἶναι· ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα ποτὲ μὲν πιστεύειν, ποτὲ δὲ οὔ. ὃ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ γένους· ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ ζῷον ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι, ποτὲ δὲ μή· καὶ τὸ αὐτὸ χρῶμα ποτὲ μὲν λευκὸν εἶναι, ποτὲ δὲ μή. μεταβάλλων γὰρ ὁ ἄνθρωπος οὐδὲ ζῷόν ἐστιν. ὥστε οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἡ αὐτὴ μένοι ἄν, οὐ μετὰ πίστεως οὖσα. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ὑπόληψις μένει. οὐ γὰρ κεκώλυταί τις τὴν αὐτὴν περί τινος ὑπόληψιν ἔχων ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ, ποτὲ δὲ μή. οἷον, ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώλυται ὕστερον διά τινας λόγους μὴ πιστεύειν.

---

4. *Πιππίζουσι. κατὰ μίμησιν τ. ὀρν.*] Ex Enarratore Comici in Av. 308. *Küst.* 5. *λέγει δὲ οὗτος ... πιππύζειν* (sic) Schol. Vide potissimum Schol. Thesmoph. 393. Hesychius: *λέγουσι δὲ* (*καὶ*) *τὸ ποτίζειν ἢ πιπίσκειν.* Deinde cum A. V. delevi: *Πίμπλαται καὶ Ὑποπίμπλαται. ἐμπιπλᾷ δέ.* Ubi *Πίπλαται — ὑποπίπλαται* B. E. 7. *ὄνομα πόλεως*] Sed tunc scribendum est *Πίσα*, per simplex *σ*. Consule geographos. *Küst.* V. Zon. p. 1549. *Καὶ Πισσαῖος*] Glossae seq. subiiciunt A. B. V. E. Med. 9. *Πίσεα*] Vide v. *Πείσεα*. *Πίσσεα* *V. 12. Huic glossae subiicit *V. *ἦν δὲ προδότης.* 13. *Πισσία*] Usque ad *κύριον* in v. *Πισίας* omnia om. V. *Πιδισία* *V, omissis gl. *Πισίαν*, *Πισίας*, *Πισιδία*. Hinc non obscure colligitur *Πισσία* pravam esse scripturam vocis *Πισιδία*. 14. *φησὶν Ἀριστοφάνης*] Immo Cratinus. Vide Schol. Aristoph. Av. 767. unde Suidas haec descripsit. *Küst.* Potius ex v. *Νεόττιον* haec sunt compilata. Apparet tali glossae non magnam fidem haberi posse, praesertim cum v. *Πισίας* contra quam par fuit succedere cogatur. 15. *Ὀσφρύωνα*] *Ὀσφύωνα* revocavi cum B. E. 16. *Πισίας*] De hoc vide Scholiastam Aristophanis loco laudato. *Küst.* 17. Huic glossae quae subiiciebantur, ex v. *Λήθην* sive *Ξενοφῶν* derivata, *Ὁ δὲ Κῦρος ὡς ἐπὶ Πισίδας δήθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὓς στρατεύειν προεφασίσατο*, delevi cum A. V. 18. *Πισινοῦς*] Scribe *Πισσινοῦς*, et *Πισσινοῦντα*, et *Πισσινουνταῖος*. Vide Stephanum Byzantium v. *Πισσινοῦς*. *Küst.* *θηλυκόν*] Inepte. Est enim accusativus singularis, a recto *Πισσινοῦς*. *Küst.* Haud scio an nova quaedam nominativi species *ἡ Πισσινοῦντα* intelligatur. 20. *Πισὸς*] Portus vocem hanc male interpretabatur *pisum*. Significat enim apud Graecos recentiores *pilam*, cui aedificium imititur. Vide Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* *καὶ πινσός* et seqq. A. in marg. *Πεσὸς* et seqq. om. V. Itaque notavi. *Πινσός, ὁ τοῦ τοίχου* Zon. p. 1548. *παρὰ Προκοπίῳ*] Lib. I. de Aedif. Iustin. c. 1. ubi verba eius haec sunt: *Κατὰ δὲ τὰ τοῦ νεὼ μέσα λόφοι χειροποιητοὶ ἐπανεστήκασι τέσσαρες, οὓς καλοῦσι πεσούς.* *Küst.*

1. *πεισθῆναι ἢ* post *δεῖ* delevi cum B. V. Gl. om. A. qui infra v. *Πίστις* adiecit *Πιστέον. δεῖ πιστεύειν.* Neque dubium quin *πιστευτέον* fuerit scribendum. Nam quod nuper Kayserus cum optimis libris in Philostr. V. Soph. p. 6. reposuit, *εἰ πιστέα Αἰσχίνῃ*: saltem praestabit *πειστέα* refinxisse. 2. Om. Küst. silente Gronovio. 3. *Πίστις*] Deest art. A. *Ἀμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Alex. Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 176. *Küst.* 5. *μὲν γὰρ*] *γὰρ* om. V. 8. *οἷόν τε*] *οἵονται* Alex. 12. *καὶ τὸ αὐτὸ — δὲ μή*] Accedunt haec ex V. (quem non satis integre descripsit Gron.) et Alex. 14. *ἐστιν*] *ἔτι* Alex. 15. *καὶ πιστευομένη γὰρ* om. V. Saltem *γὰρ* abesse debebat. Alex. *συναναιρεῖται γὰρ τὸ γένος ἐν ᾧ ἐστιν ἑκάστῳ ἀναιρουμένῳ. ἡ δὲ ὑπόληψις καὶ πρότερον ἦν χωρὶς πίστεως, καὶ πάλιν μεταβαλοῦσα ἐκ τοῦ πίστις εἶναι, καὶ μηκέτι πίστις οὖσα, ἔτι ὑπόληψις μένει.*

---

sed obiter id facere velle. alii vero interroganti, respondit: Ne inter edendum animus corporis voluptatem sentiret. *Πιππίζουσι.* Vox haec conficta est, ut avium sonum exprimeret. significat etiam potum praebere. *Πίσσα.* Nomen urbis: cuius civis vocatur Pisaeus, item pix. *Πίσεα.* Loca humida. *Et in pinguibus irriguisque locis pasce.* *Πισσεύς.* Nomen proprium. *Πισσία.* Regio. *Πισίαν.* Tres belluas Aristophanes dicit, Pisiam, Osphyona, Ditrephem. *Πισίας.* Nomen proprium proditoris. *Πισιδία.* Pisidia, regio. *Πισινοῦς.* Nomen urbis. Et *Πισινοῦντα.* Et *Πισινουνταῖος*, civis urbis Pessinuntis. *Πισὸς* et *πινσός.* [Apud Procopium vero idem appellatur *πεσός*.] *Πιστέον.* Parendum est. *Πίστις.* Fides est spes rei non apparentis. — Errant autem qui dicant, opinionem esse fidei genus. sequitur enim fidem opinio: et fides est opinio. fieri enim non potest ut fides sit sine opinione. non tamen opinio fidei genus esse poterit. contingit enim ut, qui eandem opinionem habet, modo credat, modo vero non: quod de genere dici non potest. nam fieri non potest, ut idem animal modo sit homo, modo vero non; aut ut idem color nunc albus sit, nunc contra. homo enim si mutetur, ne animal quidem est. quare ne opinio quidem eadem manebit, si cum fide non sit coniuncta. nam opinio, dum adhuc creditur, manet. nihil enim obstat, quominus is, qui eandem de re aliqua opinionem habet, interdum ei credat, interdum vero non. ut si quis animam credat esse immortalem, nihil obstat, quominus idem postea propter quasdam rationes id non

[*Περὶ πίστεως. πίστιν μόνην ὁρίζομεν εἶναι ἀληθῆ καὶ καθαρωτάτην τὴν εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν θεότητά τε καὶ κυριότητα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων δημιουργὸν καὶ βασιλίδα πάσης φαινομένης καὶ νοουμένης κτίσεως. καθ' ἣν ἓν τὰ τρία νοούμενα σέβομεν, καὶ τὸ ἓν ἐν τοῖς τρισὶ θεωρούμενον προσκυνοῦμεν· ὧν τὸ μὲν τῇ οὐσίᾳ γνωρίζεται, τὸ δὲ ταῖς ὑποστάσεσι καταγγέλλεται· μηδὲν τούτων ἐλαττοῦντες, μηδὲ ὑπερτιθέντες, ἀλλ' ἑνοῦντες μὲν τῇ οὐσίᾳ, ὥσπερ δὴ καὶ ἀξίᾳ καὶ ὁμοτιμίᾳ καὶ δόξῃ· διαιροῦντες δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν, εἴτουν προσώποις καὶ ἰδιότησιν, ἑκάστης τούτων οὐσιωδῶς ὑφεστώσης, ἐν ὑπάρξει*
119 *ἰδίᾳ ἀμερίστως νοουμένης· ὅπερ παράδοξον. καὶ εἰδότες τὸν μὲν αἴτιον καὶ γεννήτορα καὶ προβολέα, τὸν Πατέρα, ἄναρχον καὶ ἀναίτιον, καὶ ἄχρονον καὶ ἀίδιον· τὸ δὲ γέννημα καὶ Υἱὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον καὶ συναίτιον, ἀναλλοίωτον καὶ ἀπαθῆ καὶ ἀῤῥοῦν, ἐκ Πατρὸς τὴν γέννησιν ἔχοντα, πρὸς αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν Πατέρα ἀναφερόμενον· τὸ δὲ ἐκπόρευμα, ἤτοι ἐκπορευτόν, καὶ ἁγιαστικὴν δύναμιν, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀχρόνως ἀεὶ ἐκ Πατρὸς προϊόν, οὐ γεννητῶς ἀλλ' ἐκπορευτῶς ἔχον τὴν πρόοδον, Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνυπάρχον ἀιδίως, συμπροσκυνούμενόν τε ὡς σύνθρονον καὶ ὁμότιμον καὶ ὁμόδοξον καὶ ὁμόθεον· δι' οὗ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις καὶ πάσῃ λογικῇ φύσει τὰ θεῖα προχεῖται χαρίσματα. καὶ οὕτω τῆς τρισσοφαοῦς θεαρχίας τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν καὶ ἀειλαμπὲς ἐναστράπτει σέλας. ἐξ ὧν καὶ τὸ ταυτὸν καὶ ἐνιαῖον τῆς οὐσίας πιστεύεται, καὶ τὸ τρισσὸν τῶν προσώπων δοξάζεται. τῶν συγχεόντων δὲ καὶ διαιρούντων τὰ συγχύσεως καὶ διαιρέσεως ἀνεπίδεκτα ἡ ἀθεΐα καὶ ἀτοπία καταβέβληται καὶ κατήργηται.]*

Πίστις. ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρότητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὕτως ὁριζόμενος γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρότητα, διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν· ἔχει δὲ ἔμπαλιν. τῆς γὰρ ὑπολήψεως γένους οὔσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ διαφορά. τῶν γὰρ ὑπολήψεων αἱ μέν εἰσι σφοδραί, αἱ δὲ μέτριαι. αὗται γὰρ ὑπολήψεων διαφοραί. καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά.

Πιστός. ὁ εὐσεβής.

Πιστότης. Τοσοῦτον αὐτοῖς ἐνεποίει τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἡ τοῦ Μαρκελλίνου περὶ τὰ θεῖα πιστότης. Καὶ Πιστεύοντες, ἀντὶ τοῦ θαῤῥοῦντες.

Ὅτι λέγεται καὶ Πιστότης. Πάντως δὲ ἐπιτηδεία ἐξ αὐτῆς τῆς συμβάσεως τὴν πιστότητα.

Πιστωσάμενος: πίστεις καὶ συνθήκας ποιησάμενος. Τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πιστωσάμενος, καὶ παρασκευάσας εὔνουν ἑαυτῷ.

---

1. *Περὶ πίστεως*] Hoc lemma ex A. qui addit a m. recent. *Πιστέον. δεῖ πιστεύειν.* Ceterum totam de fide doctrinam, quam uncis inclusimus, primus exhibuit Aldus, auctore A. 2. *καθαρὰν ταύτην*] *καθαρωτάτην* A. 16. *καὶ ἄχρονον*] *καὶ* om. A. Mox *καὶ συναΐδιον* Ald. 19. *γένεσιν*] *γέννησιν* A. Ald.
8. *κατήρειπται*] *κατήργηται* A. *καταβέβλη καὶ κατέργηται* Ald. 9. *ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδ.*] Et haec sumpta sunt ex Alexandro Aphrodis. in Topic. lib. IV. p. 177. *Küst.* 10. *οὕτως*] *οὗτος* B. E. Med. Praestat *ὁ οὕτως.* 13. *γένος*] *γένους* A. E. *V. Alex. 17. *ὁ εὐσεβής*] Ita fere in Vet. et N. T. vox illa usurpatur. Iobi XVII, 9. *σχοίη πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν.* Hebr. III, 5. *Μωσῆς πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Ernest.* 18. *Τοσοῦτον αὐτοῖς*] Ex Damascio repetit Gaisfordus, coll. v. *Μαρκελλῖνος.* 22. *συμβάσεως*] *τῆς συμβάσεως* A. *τῆς βάσεως* *V. Mirer si quis exemplum a studiosis Suidae lectoribus ascitum possit interpretari. Videndum igitur ne sententia requirat *ἐπιτηδεύεις* vel similem vocem. 24. *Τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ πλ.*] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. VIII. c. 13. *Küst.*

---

credat. [*Aliud de Fide.* Fidem solam definimus esse veram et purissimam, in Patrem et Filium et Spiritum sanctum, unam deitatem et dominationem, omnium visibilium et invisibilium opificem et reginam omnis apparentis et intelligibilis creaturae: per quam tria in uno colimus et unum in tribus adoramus; quorum unum quidem per essentiam indicatur, alterum vero per hypostases declaratur; harum nullam imminuentes, neque honore praeponentes, sed eandem singulis essentiam tribuentes, easque dignitate et honore et gloria exaequantes; at distinguentes personis et proprietatibus, ita ut singulae existant substantia propria et ab aliis prorsus distincta: quod est admirabile. et Patrem quidem cognoscimus rerum causam et genitorem et effectorem, principio carentem, a nemine factum, sine tempore existentem et sempiternum. Filium vero, Patris progeniem, una cum ipso principio carentem et simul cum illo rerum causam, eundem immutabilem et corruptionis expertem et a Patre ortum habentem, quippe qui ad Patrem ut causam et principium referatur. Spiritum vero S. ut a Patre egressum et sanctificandi vim habentem, et extra tempus a Patre procedentem, non per generationis modum, sed processionis: qui cum Patre et filio perpetuo existit, et una cum illis adoratur, ut eiusdem throni, honoris, gloriae et deitatis particeps, per quem cum Angelis, cum hominibus, cum omni natura rationis participe gratiae divinae dona communicantur. sic triplicis deitatis, quae omnia gubernat, inaccessum et semper coruscans lumen nobis affulget: unde et unitas essentiae creditur, et triplicitas personarum a nobis celebratur. illorum vero qui confundunt et dividunt ea, quae confusionem et divisionem non admittunt, impietas et insania penitus est prostrata et ad irritum redacta.] *Πίστις.* Error est fidem definire vehementiam opinionis. qui enim sic definit, genus ponit vehementiam, differentiam vero opinionem: quod contra se habet. opinio enim genus, vehementia vero est differentia. opinionum enim aliae sunt vehementes, aliae moderatae. et hae sunt opinionum differentiae. fides igitur est vehemens opinio. *Πιστός.* Pius. *Πιστότης. Tantum fiduciae ipsis attulit Marcellini erga religionem fides.* Et *Πιστεύοντες*, confusi. *Πιστότης. Omnino vero certam ex ipso pacto fidem.* *Πιστωσάμενος.* Qui fidem dedit, qui data fide promisit. *Cum autem Sosibius ei pluribus verbis fidem dedisset, eiusque benevolentiam sibi conciliasset.*

Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις. ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες. ὅταν γὰρ λέγωμεν, πιστῶ σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω. πιστοῦμαί σε δὲ ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ, ὅρκον σοι δίδωμι.

Πίστρα. ἢ ποτίστρα.

Πίσυνος. πεπιστευκώς, τεθαρρηκώς.

Πίττα. Τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας, καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖόν τε καθισταμένους πάντα. ὅθεν παλαῖστραί τε ἀνήβησαν καὶ σπουδαί, καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε, καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία.

Πιττάκειον. μετουσιαστικῶς· τὸ τοῦ Πιτ-
120 *τακοῦ. καὶ Σίμων φησί·*

Ἄνδρ' ἀγαθὸν ἀλαθέα γενέσθαι χαλεπόν, τὸ Πιττάκειον.

εἴρηκε γὰρ ὁ Πιττακός· Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.

Πιττακός, Μιτυληναῖος, υἱὸς Καϊκοῦ ἢ Ὑρράδιου Θρᾳκός, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' Ὀλυμπιάδα, εἷς καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὤν. ἔγραψε νόμους, καὶ τῇ μβ' Ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνεῖλε, καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ Σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν ἔφη, ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα, Καιρὸν γνῶθι. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ', καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

Πιττάλακος.

Καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ.

Πιταναῖος.

Πιτθεύς, Πιτθέως. δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ
15 *Πιτθίς.*

Πιτθείδης. πατρωνυμικόν. Καὶ Πιτθῆος.

Πίτνα. ἐξέτεινε.

---

1. *Πιστώσαντες αὐτόν*] Thucydid. IV, 88. et Schol. 2. *ὅρκους*] *ὅρκον* A. B. V. E. Med. Schol. Thuc. *ὅταν — λέγωμεν*] *ὅτε — λέγομεν* Schol. 4. *σε*] *σε δὲ* A. Schol. 5. *Πίστρα*] Confer Hesychium v. *Πιστήριον*. *Küst.* Eurip. Cycl. 29. addit Toupius: cf. Albert. in Hesych. v. *Πιστήριον*. 6. *Πίσυνος*] Vocem poetis tritam etiam Thucydidi placuisse significat v. *Περιωπή*. 7. *Τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιρ.*] Fragmentum hoc ampliari potest ex ipso Suida supra v. *Ἔφοροι*. *Küst.* Haec sunt verba Philostrati in Apollonio IV, 27. ubi legitur, *καὶ σπονδαὶ καὶ τὰ φιλίτια*. Quod nonnullis fortasse arridebit. Sed Suidae lectio verissima est. *Σπονδαὶ* sunt *scholae*, sive *munus atque exercitia scholarum*. Est autem vox Philostrato familiaris. Utitur in vita Apollon. VI, 14. *Μεσημβρία δὲ ὡς ἐγένετο, διέλυσαν τὴν σπουδήν. Cum meridies advenisset, disputationem abruperunt.* Utitur etiam in Adriano et Damiano: quod et recte annotavit Valesius Emend. p. 90. Utitur et Eunapius in Aedesio p. 62. *Τοῖς δὲ ἐξήρκει τὰ ποτάμια πλοῖα μετὰ βαστώνης ἐπὶ τὴν σπουδὴν ὑποφέροντες*. Recte autem Philostratus *σπουδαὶ καὶ φιλίτια*. Utrumque enim ad iuvenes formandos pertinet. Hesych. *Φιλίτια, συσσίτια*. Plutarch. in Lycurgo: *Ἐς δὲ τὰ συσσίτια καὶ παῖδες ἐφοίτων ὥσπερ εἰς διδασκαλεῖα σωφροσύνης ἀγόμενοι, καὶ λόγων ἤκροῶντο πολιτικῶν, καὶ παιδευτὰς ἐλευθερίους εὗρον*. Quod egregium est, et ad Philostratum elucidandum unice facit. *Toup.* II. p. 79. 9. *παλαῖστραι*] *παλαίστρα* A. 12. *μετουσιαστικόν*] *μετουσιαστικῶς* A. V. E. 13. *Σίμων*] Legendum esse *Σιμωνίδης* recte monuit Leo Allatius in Diatriba de Simeonum scriptis p. 210. Laertius in Pittaco, segm. 77. *Εἶπέ τε, Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· οὗ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται*. Vide ibi Menagium. *Küst.* Id extra dubitationem collocavit Plato Protag. p. 339. Vide Simonid. Fr. 139. sive ed. Schneid. 12. 14. *Ἄνδρ'*] *ἄνδρες* B. E. Tum *ἀλλὰ θέα* V. *ἀλαθέα*] Potius *ἀλαθέως*. *Küst.* Adde *μὲν* ante *ἀλαθέως*. Sed *τὸ Πιττάκειον* ab illis segregandum, quod in posteriore carminis parte locum habuit. 16. *ὁ Πιττακός*] Vide v. *Χαλεπὰ τὰ καλά*. 17. *Πιττακός*] Conf. Laert. I, 4. *Ἐγένετο δὲ καὶ Πιττακὸς νόμων δημιουργός, ἀλλ' οὐ πολιτείας. Νόμος δὲ ἴδιος αὐτοῦ — πρὸς τὸ συμφέρον*, Aristot. Polit. II. extr. Pittacum Mytilenaeorum legislatorem dicit Theodor. Therap. IX. *Reines. Eudocia* p. 362. *καὶ Ὑρράδιου*] Menagius ad Laertium in Pittaco, segm. 74. legendum censet *ἢ Ὑρραδίου*: quod probo. *Küst.* *ἢ* A. B. V. E.

2. *εἷς καὶ αὐτὸς — Ὀλυμπιάδι* om. A. 3. *ὧν* om. V. *καὶ τῇ μβ' Ὀλυμπ.*] His nolim quemquam confidere, praesertim in narrationis tanta levitate. Sed debuit aetas, qua Pittacus viguerit, indicari, praeeunte Diogene: *ἤκμαζε μὲν οὖν περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα*. Melanchrum commemorat Alcaeus fr. VII. 5. *πολεμοῦντα*] Sic rectius MSS. Pariss. [et *V.] quam priores editt. quae habent *πολιορκοῦντα*. *Küst.* Cf. Herod. V, 95. 6. *Σιγείου — δικτύῳ*] Polyaen. I, 25. Festus in Retiario: *Hoc genus pugnae institutum videtur a Pittaco, uno e septem sapientibus, qui adversus Phrynonem dimicaturus propter controversias finium, quae erant inter Atticos et Mytilenaeos, rete occulto lato impedivit Phrynonem. Reines.* *ἀπέκτεινε*] *δὲ* addit *V. 11. *Πιττάλακος*] *Πιτακός* A. B. V. 12. *Καλλείψω δὲ νέους ἄφρ.*] Agathiae Ep. II, 6. Anthol. Pal. V, 278. *καλύψω* B. Med. 13. Hanc et sequentem glossam *V. subiecit voci *Πιττουμένων*. Sequentem autem dico, *Πιτηρούμ. ὄνομα κύριον*, quam cum A. in marg. habeat, expunxi. Reinesius: „Est ex Palladii Lausiacis." Debetur Zonarae p. 1548. 14. *Πιτθεύς*] Harpocratio, ex quo Suidas, habet *Πιθεύς*. *Küst.* V. Ruhnken. in Schol. Plat. p. 325. 16. *Πιτθῆος*] Il. *γ'*. 144. 17. *Πίτνα. ἐξέτεινε*] Homerus Il. *φ'*. 6. 7. *Ἥρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν*. Scholiasta: *Πίτνα. ἐξέτεινεν, ἐπέβαλε*. Huc Suidas respexit. *Küst.*

Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκ. Cum iureiurando eum obstrinxissent. nam *πιστῶ σε ὅρκῳ* significat, iurisiurandi fide te obstringo. at *πιστοῦμαί σε ὅρκῳ*, iureiurando interposito fidem tibi do. *Πίστρα*. Canalis, ex quo pecudes aquam bibunt. *Πίσυνος*. Confisus, fretus. *Πίττα. Cum picem ex balneis sustulissent, et mulieres depilatrices ex urbe eiecissent, in pristinum statum omnia redegerunt. quo facto et palaestrae refloruerunt ac studia et philitia in usum redierunt, et Lacedaemon sui similis rursus facta est. Πιττάκειον*. Adiectivum possessivum: quod est Pittaci. Simonides: *Virum bonum esse difficile sane est, auctore Pittaco*. Pittacus enim dixit: *Difficile est bonum esse. Πιττακός*. Pittacus, Mytilenaeus, filius Caici vel Hyrrhadii Thracis, matris vero Lesbiae. hic natus est Olympiade XXXII. unus et ipse septem Sapientum. scripsit leges, et Olympiade XLII. Melanchrum tyrannum Mytilenarum occidit, et Phrynonem imperatorem Atheniensium, pro Sigeo bellum gerentem, singulari certamine interfecit, cum reti eum implicuisset. senex autem belli imperator fieri coactus est; quando dixit: *Quam difficile est bonum esse*. huius apophthegma est, *Tempus nosce*. scripsit etiam versus elegiacos DC.: item de legibus, oratione soluta. *Πιττάλακος. Relinquam autem iuvenes amenti Pittalaco. Πιταναῖος. Πιτθεύς*. Pitthis erat pagus tribus Cecropiae. *Πιτθείδης*. Patronymicum. Et *Πιτθῆος*. *Πίτνα*. Exten-

Πιττουμένων. τὰ σκέλη ἀλειφομένων.

Πιτυάνη. ἀσκὸς μικρός.

Πιτυάνη ἐλμί. αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. λέγεται καὶ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραξίαις· παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι, καὶ πάλιν ὑπὸ Ἑρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πίτυλος. κτυπητής, φαντασιοσκόπος. Καὶ Πιτυλεύσας, παρ' Ἀριστοφάνει. Καὶ Πιτυλίζω, ῥῆμα. Οἷον ἔστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσαν.

Πιτυοῦς. πολίχνιον ἐν πέρατι μὲν θαλάττης τῆς Ποντικῆς κατὰ δεξιὰν κείμενον, τέλος δὲ καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον, βαρβάροις καὶ ὠμοῖς ἔθνεσι συνάπτον.

"*Πίτυς. εἶδος δένδρου κωνοφόρου, ἡ παρ' ἡμῖν* 121 *στροβίλα. Ξενοφῶν· Χωρίον πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἑστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάθοιεν; Καὶ Πιτύστεπτος, ὁ Πάν.*

Πανὸς τειχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή.

Πίφλιξ. εἶδος ὄρνιθος.

[Πλαγάς. Ἠλέκτρα·

Πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων.

θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον Ἠλέκτρα.]

---

1. *Πιττουμένων*] *Καὶ Πιττουμένων* B. V. E. Edd. vett. *ἀλειφομένων*] ἀφειλομένων V. Delevit statim Gaisfordus interpolationem e Zon. p. 1551. ductam, *Πιττοῦν. κυρίως τὸ τὰς πλατείας νῆας πίττῃ χρίειν*, cum A. B. V. E. Quae leguntur in Schol. Aristoph. Plut. 1094. 2. *Πιτυάνη*] Zon. p. 1549. *Πιτνδάνη* Hesychius, ubi Scopingius probabiliter *Πυτίνη*. Similiter erratum in v. *Πιγνίη*. 3. *Πιτυάνη ἐλμί. αὕτη παρ' Ἀλκ.*] Ex Zenobio: apud quem pro *Πιτυάνη* rectius legitur *Πιτάνη*. Küst. *Πιτάνη* Photius; qui *Πιτυάνη· ἀσκὸς μικρὸς* post hanc gl. servavit. Ceterum ante Gaisfordum ista narratio cum v. *Πιτυάνη* iungebatur. 4. *δὲ καὶ*] δὲ delevi cum A. E. *V. Mallem licuisset καὶ removeri, quod nesciunt Photius et Zenobius. 5. Πιτάνῃ*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *Πιτυάνῃ*. Küst. 6. *συνέβη*] *συμβέβηκε* Photius et Prov. Bodl. 778. *Ἑλλάνικος*] Vid. Sturz. p. 115. 7. *αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν*] *ὑπὸ Πελασγῶν αὐτὴν* A. Vulg. ordinem tenet Photius. 8. *Ἑρυθραίων*] Hanc lectionem ex MStis Pariss. et Zenobio revocavi: cuius loco priores editt. exhibent *Ἐρετριέων*. Küst. 10. *Πίτυλος*] Vide Schol. Aristoph. Vesp. 676. Synes. Calv. Enc. p. 77. *τὸν πίτυλον κατασείοντι*. Theocritus Id. XXII, 127. *Toup.* MS. *κτυπητής*] Vox dubia, sed a Photio confirmata. *κτυπητήρ* E. *ὁ κτυπῶν* Zon. p. 1548. *φαντασιοσκόπος*] Forsan legendum est *φαντασιοκόπος*, i. e. *qui ostentationem amat*; quemadmodum δοξοκόπος dicitur ille, *qui gloriae studet*; *δημοκόπος*, *qui auram popularem captat*, et similia. *Φαντασία* autem apud Graecos interdum notare *pompam* sive *speciem*, iamdudum viri docti monuerunt. Küst. Repugnat Schol. Aristoph. Vesp. 676. unde haec descripsit Suidas. Vocabula quamquam ambigua tamen ad pityllisma, gymnasticam exercitationem, spectare videntur, de quo v. Mercurialis de A. G. p. 201. 11. *παρ' Ἀριστοφάνει*] Vesp. 676. Mox post *ῥῆμα* delevi *ὡς τὸ* cum A. V. E. Med. Servat Schol. 14. *Πιτυοῦς, πολίχνιον ἐν π.*] Idem plane de Pityunte oppido tradit Theodoretus Histor. Eccles. lib. V. c. 34. *Κἀκεῖθεν δὲ ἐξαγαγόντες εἰς Πιτυοῦντα μετῴκισαν. τέρμα δὲ τοῦτο καὶ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονείας, τοῖς ὠμοτάτοις γειτονεῦον βαρβάροις.* Ad hunc locum Suidam respexisse puto. Küst. Deest A.

1. *δεξιὰν*] δεξιῶν V. 4. *Πίτυς*] Vid. Iungerm. in Longi Past. II. p. 207. et 215. Reines. 5. *στροβίλα*] *στροβιλέα* A. V. *στροβίλα* E. *στροβίλα* Boissonad. in Herodian. p. 108. usus Moschop. p. 116. *Ξενοφῶν*] Depromptus est hic locus e Xen. Exped. Cyri IV, 7, 4. p. 337. ed. Par. Verba ipsa elegantissimi scriptoris, quia nostrum Suidam plurimum adiuvant, hic ascribam: *Τὸ δὲ χωρίον, ὡς καὶ σὺ ὁρᾷς, σχεδὸν τρία ἡμιπλεθρά ἐστιν, ἃ δεῖ βαλλομένους παρελθεῖν. τούτου δὲ ὅσον πλέθρον δασὺ πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἑστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάσχοιεν ἢ ὑπὸ τῶν φερομένων λίθων, ἢ ὑπὸ τῶν κυλινδουμένων;* Ubi notanda locutio, *ἀνθ' ὧν ἑστηκότες ἄνδρες*. Ad quem locum cespitarunt viri doctissimi Henricus Stephanus et Hutchinsonius noster. Sed utrumque fefellit Hellenismi ratio. Est enim locutio proba et Homerica. Homer. Il. Ψ'. 233. *Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε δικοσίων τε ἕκαστος στήσεσθ' ἐν πολέμῳ.* Ubi peropportune Scholiastes: *ἀνθ' ἑκατόν. ἀντὶ τοῦ κατέναντι τῶν ἑκατόν.* Quare locus Xenophontis ita interpretandus est: *Loci autem iugerum pinis ingentibus per intervalla dispositis densum est*, quibus ex adverso si milites consistant, *quid vel ab ictis vel devolutis saxis incommodi tulerint? Toup.* Non dubium quin apud Suidam *δασὺ* oblitteratum sit. 7. *Πιτύστεπτος*] Vid. Iungerm. ib. p. 203. Reines. 8. *Πανὸς τειχήεσσα πιτυσ.*] Crinagorae Ep. VII, 3. Anth. Pal. VI, 253. versus emendate scriptus in v. *Καλιά*. *τειχήεσσα*] Scribe, τ' ἠχήεσσα: ut recte legitur in Anthol. Küst. Post hanc glossam extabant ab Aldo prolata, *ὅθεν καὶ Πιτυοκάμπτης* (ed. Küst. *πιτυκάμπτης*, ipso nolente, cui male refragabatur Toupius II. p. 81.), *ὁ Κένταυρος*, quae iam omissa sunt cum A. B. V. E. Med. Ceterum vide Hemsterhus. in Luciani Prom. 7. 9. *Πίφλιξ*] Accessit ex A. V. *Πίφιξ* Etym. M. *Πίφιγξ* Etym. Gud. p. 468. et Hesychius, recte: v. Schneid. in Aristot. T. IV. p. 21. 10. *Πλαγάς*] Deest gl. A. eamque suspectam facit *V, hanc cum gl. *Πλαγγόνων* reponens post v. *Πλαγκτή*. Accedit quod illa *θρηνοῦσα — Ἠλέκτρα* *V. Med. retrahunt post *Ἠλέκτρα*. Quamobrem uncos addidi. 11. *Πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου στέρν.*] Sophocl. Electr. 89. 90. 13. *πρὸς ἕκαστον* om. V.

---

dit. *Πιττουμένων*. Illorum qui crura pice illinunt. *Πιτυάνη*. Parvus uter. *Ego sum Pityane*. proverbium hoc apud Alcaeum legitur. dicitur hoc de iis qui fortuna et adversa et prospera crebro utuntur. talia enim Pitanae evenerunt, quorum etiam Hellanicus meminit. is enim dicit eam a Pelasgis in servitutem redactam, ab Erythraeis deinde pristinae libertati restitutam fuisse. *Πίτυλος*. Strepitum edens, iactabundus. Et *Πιτυλεύσας*, qui strepitum edidit, apud Aristophanem. Et *Πιτυλίζω*. *Ut videre est piscium sobolem in piscinis ludentem. Πιτυοῦς*. Oppidulum, in finibus Pontici maris ad dextram situm, qui terminus est imperii Romani, barbaris et feris gentibus finitimum. *Πίτυς*. Pinus, arboris coniferae genus, quae apud nos *στροβίλα* vocatur. Xenophon: *Loci autem iugerum erat pinis maioribus per interralla consitum: quibus ex adverso si milites consistant, quid mali subeant?* Et *Πιτύστεπτος*, epithetum Panis. *Et Panis frondibus pini redimiti resonans antrum. Πίφλιξ*. Species avis. [*Πλαγάς*. Sophocles *Electra*: *Multos etiam ictus adversos, quibus pectus lacerabatur, audisti.* lamentans enim Electra ad singula verba pectus pugnis tundebat.]

Πλαγία φάλαγξ. ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον.

Πλαγίως. δολίως.

Πλαγωνεία.

[Πλαγγόνων. Τὰ μειράκια θρυπτόμενα παρὰ ταῖς τίτθαις στωμύλλεσθαι καὶ λέγειν περὶ κρόκης καὶ στεμόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν.]

Πλαγκτή. ἡ πλανωμένη.

Πλαδαρόν. χαῦνον, ὑγρόν. πλάδας γὰρ καὶ πλαδώσεις καὶ πλαδαρώματα. Καὶ Πλαδῶσιν, ὑγροῖς, χαύνοις, ἀσθενέσι. Οὐ γὰρ ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς, πλαδῶντος αὐτῷ τοῦ στομάχου. τουτέστιν, ὑγροῦ καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. οὕτω φησὶ Λαμάσκιος. Καὶ αὖθις Πολύβιος· Τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν· τὸ δὲ δόρυ πλαδαρὸν εἶναι. Καὶ Πλαδώσαν.

Πλαδδιεῖν. παραφρονεῖν, πολεμεῖν, πλησιάζειν.

Πλάζοντος. ἀποπλανῶντος. Πλάζοντος τοῦ δέους τὰς ὄψεις.

Πλάθειν. πλησιάζειν.

Τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.

προσπελάζειν. τουτέστιν, οὐχ οἱόντε σε ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς.

Πλακιάδαι. δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ἔνθα ῥαφανῖδες μεγάλαι γίνονται.

Πλακίδας. ὄνομα κύριον.

Πλακίλλα, γαμετὴ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου· ἥτις εὐσεβὴς καὶ φιλόπτωχος ἦν, καὶ δι' ἑαυτῆς τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς λελωβημένοις ὑπηρέτει. πρώτη δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐτελεύτησεν. ἔδειξε δὲ μάλιστα τὸ περὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως φιλόστοργον ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως, ἣν κατὰ Ἀντιοχέων ὠργίσθη, δι' ἣν κατέλεξαν σύραντες τὴν στήλην, ἀγανακτοῦντες, δι' ὧν ἐπέθηκε τέλη δημόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς πόλεσι προφάσει τῶν συνεχῶν πολέμων. ὅτε καὶ ὁ Χρυσόστομος τοὺς Ἀνδριάντας ἔγραψε.

Πλακόεις.

Καὶ τὸν πλακόεντα πίονα τυροφόρον.

Πλάνη. ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπότευξις.

Πλάνης, πλάνητος. Ὡσπερ πλάνης ἄνθρωπος

1. *Πλαγία*] Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 511. cum Appendice Suidae. 4. Sic Gaisfordus, tacite. *Πλαγώνια* *V. *Πλαγώνια* Med. Uterque tamen liber post v. *Πλαγκτή*. Latitare videtur *Πλαγγών* (de quo dixit Dorv. in Charit. p. 295.) καὶ *πλαγγόνια*. 5. *Πλαγγόνων*] *Πλαγόνων* A pr. et sic mox. Tum *στωμύλεσθαι* A. V. Ceterum huic glossae cum neglectus ordo repugnat, tum auctoritas libri *V. de quo monitum in v. *Πλαγάς*. Quid quod exemplum ex v. *Τίτθη* sive *Στωμύλος* ita descriptum est, ut vestigia hominis studiosi possint agnosci: velut cum *λαλεῖν* detorsit in *λέγειν*. Itaque glossam notavi suo colore suspectam. 9. *Πλαδαρόν*] Scholiasta Nicandri Theriac. 240. *Πλαδῶσι. ὑγραίνονται, ἢ οἰδοῦσι, καταπαλύνονται. πλαδᾶν γὰρ καὶ πλαδαρὸν σῶμα τὸ ὑγρὸν φασιν καὶ μὴ ἀντίτυπον· ὃ δηλαδὴ πιλούμενον τῷ δακτύλῳ ἐνδίδωσί τε καὶ κοιλαίνεται.* Confer etiam alios lexicographos. *Küst.* Schol. Apoll. Rhod. II, 664. III, 1397. addit Gaisf. Mox Photius: *πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις. Et *πλάδος* quidem sustentat Erotianus. 10. *πλαδώσεις*] *πλαδώδεις* Lex. Bachm. p. 343. *πλαδάσεις* E. qui mox *πλαδαρώσαν*. 11. *χαύνοις, ἀσθενέσι*] *λιπαρθείσιν* Hesychius, id est, nisi fallor, *λεπτυνθεῖσιν*. 14. *Πολύβιος*] Fr. gr. 106. 15. *δόρυ πλαδαρόν*] An potius *δόρυ πλαδαρόν*? Idem enim Polybius lib. IV. c. 23. de hastis loquens epitheto *πλαδαρὸν* utitur: quod Casaubonus vertit *tremulas*. Quare videndum, num et hic forte *πλαδαρὸν* scribi debeat. *Küst.* Recte *δόρυ πλαδ.* i. e. *μὴ ἀντίτυπον*, ut Schol. Nicand. *one that warps or yields. Toup. MS.* Vid. Schweigh. in VI, 25, 5. 16. *πλαδώσαν. σεσημμένη* Zon. p. 1553. 17. *Πλαδδιεῖν*] Potius *πλαδδιεῖν*, per duplex *δδ*. Consule Technicos. *Küst.* Sic A. V. E. Suidam descripsisse Schol. Aristoph. Lys. 171. monuit Abreschius.

1. *Τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐρ.*] Sophocl. Electr. 220. 5. *Πλακιάδαι*] Immo *Λακιάδαι*, ut habent Hesychius et Stephanus Byzantius. *Küst.* Talem errorem eo magis admiramur, quo credibilius videtur totam observationem ex v. Ἀ *Λακιάδαι* derivatum fuisse. *ῥαφανίδες*] *ῥαφανίδαι* V. 8. *Πλακίλλα, γαμετὴ Θεοδοσ.*] Eadem habet Cedrenus p. 325. *Küst.* 13. *ὠργίσθη*] Vid. Zonar. et Theodor. V, 19. 20. *Reines.* Cf. Liban. T. I. p. 151. 16. *ὅτε καὶ ὁ Χρυσόστομος τ.*] Clarius Cedrenus loco laudato: *Τότε καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λόγους περὶ τούτου θαυμασιοὺς ἐξήσετο, οὓς Ἀνδριάντας ἐπέγραψε. Küst.* 18. Post caput gl. *ἐν Κπγραμμαι* delevi cum A. V. E. Med. 19. *πίονα*] *πίον* A. V. E. Med. Integram orationem praestat Theodoridas Ep. V, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 155. *καὶ πλακόεντα Παις Ἡγησιδίκου πίονα τυροφ.* Haec non dubium quin ex v. *Τυροφόρον* descripta sint. 21. *πλάνητος* A. in marg.

Πλαγία φάλαγξ. Obliqua phalanx ea est, quae longitudinem profunditate longe maiorem habet. *Πλαγίως*. Dolose. [*Πλαγγόνων*. *Pueros delicatulos apud nutrices de trama et staminibus et pupis verba facere sinamus.*] *Πλαγκτή*. Errabunda. *Πλαδαρόν*. Laxum, humidum. *πλάδας* enim et *πλαδώσεις* et *πλαδαρώματα* vocamus uliginem et madorem. Et *Πλαδῶσιν*, humidis, flaccidis, infirmis. Damascius: *Non enim amplius cibos cum appetere, quod stomachus adhuc languidus esset*, id est, ob superfluam humorum copiam infirmus. Et Polybius: *Et cetera quidem ipsi ad usum accommodate se habere, hastam vero infirmam esse.* Et *Πλαδάσαν*. *Πλαδδιεῖν*. Desipere, pugnare, accedere. *Πλάζοντος*. In errorem inducentis. *Metu oculos fallente.* *Πλάθειν*. Accedere. *Al cum potentioribus non est contendendum.* vel, non debes cum potentioribus contendere. *Πλακιάδαι*. Pagus Atticae: ubi magni raphani nascantur. *Πλακίδας*. Nomen proprium. *Πλακίλλα*. Placilla, uxor Theodosii Magni: quae pia et pauperum amans erat, aegrotisque et corpore mutilatis ipsamet ministrabat, obiit ante maritum, insignem autem Imperatoris erga eam amorem maxime demonstravit ira eius, qua in Antiochenses exarsit, quod statuam uxoris confregissent et per urbem raptassent; iniquo animo ferentes tributa, quae Imperator civitatibus imposuerat, causam continuorum bellorum praetexens. eo tempore etiam Chrysostomus orationes de statuis scripsit. *Πλακόεις*. Placenta. *Et placentam pinguem caseoque conditam.* *Πλάνη*. Error, a scopo deflectens. *Πλάνης*.

κατὰ βίου πρόφασιν πορευόμενος. ἀντὶ τοῦ πλανήτης.

Πλανήτης. ξένος. Καὶ Πλανῆται, οἱ τῇδε κἀκεῖσε περινοστοῦντες. Ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰςεπράττετο· καὶ ὅσοι τῷ πόνῳ χαίρειν εἰπόντες τηνάλλως δεῦρο κἀκεῖσε περιενόστουν, βασάνοις ἐπὶ σωφροσύνην μετήγοντο. Πλανῆτις δὲ θηλυκῶς, διὰ τοῦ ι.

Πλανύττομεν. πλανώμεθα. κωμικῶς παρῆκται. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Πλαξίν. ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξὶ ταῦτα ἦν γεγραμμένα· Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ἃ. Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. β'. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. γ'. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. δ'. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. ε'. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. ς'. Οὐ μοιχεύσεις. ζ'. Οὐ κλέψεις. η'. Οὐ φονεύσεις. θ'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου ψευδομαρτυρίαν. ι'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ, οὔθ' ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστιν.

[Πλάσις. ἀνάμιξις, ἐκτύπωμα, μάλθαξις. Καὶ παροιμία· Κηροῦ εὐπλαστότερος. ἐπὶ τῶν εὐχερῶς τι ἀντιλαμβανομένων.

Πλάσμα.]

Πλάστιγξ. τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίῤῥοπον. καὶ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ᾧ ἐπεντίθεται τὰ ζυγά. Ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγγων ἐπιστάταις ἀποκατέστησε τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα. 123

Πλάστιγξ. τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβου, καὶ τοῦ ζυγοῦ. Ὅτι Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην, λέγων,

Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων;

Πλαταγή. εἶδος ὀργάνου, ἦχον καὶ ψόφον

3. *Πλανῆται*] Sic Küsterus ex Porti em. *πλανοῦντες* A. quem sequitur Gaisf. *πλανῆτες* B. V. Edd. vett. Zonaras p. 1552. *Πλάνητες. ὄνομα ἀστέρων. παρὰ φιλοσόφοις πλανῆται γράφονται.* 4. Ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποτ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocatt. lib. II. c. ult. in fine. Confer etiam Nostrum supra v. *Λειποταξίου*. *Küst.* ὁ στρατηγὸς libri plerique in altera gl. cum Theophyl. 6. *δυνάμεως* om. V. 8. *σωφροσύνην*] *σωφροσύνῃ* A. E. Med. Correxit Portus. *Πλανῆτις*] Charin. apud Ptolem. in Phot. Bibl. p. 252, 22. *πλανῆτι καὶ κακῇ πέτρᾳ Λευκάς. Hemst.* 9. *διὰ τοῦ ῑ* addit A. Deinde cum V. delevi, quae habet A. in margine: *Πλανῶ. αἰτιατικῇ.* 11. *Ἀριστοφάνης*] Av. 3. 13. *Ἐγώ εἰμι*] Exod. XX. Locus satis est truncatus. In seqq. numeros praeceptis addidit Gaisf. cum *V.

3. *ψευδομαρτυρίαν*] *ψευδομαρτυρία* V. Om. A. 4. *οὐκ ἐπιθ. τὴν οἰκίαν βοῦν αὐτοῦ* om. *V. 9. *Πλάσμα*] Deest ni fallor A. V. Habet B. in marg. a m. sec. *τὸ ψεῦδος. σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τύπου καὶ εἴδους διαμορφώσεως· οἷον ὁ βίος τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου παρὰ* | lege cum Zon. p. 1555. ubi *περὶ* mendose, *Ἀντωνίου ὁ π.*] *τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου συγγραφεύς, καὶ τὸ βιβλίον ὁ Βαρλαάμ.* Haec Gaisfordus, sed ante v. *Πλάσις*. Ac perspicue istam glossam *V. post v. *Πλάστιγξ* reiecit, qui sileturin v. *Πλάσμα* a Küst. neglecta. Quamobrem notavi. Proverbium supra extat sub glossa singulari. *ἀνάμιξις*] Leg. *ἀνάμαξις*. Hesych. *Ἀναμάξεις. ἐναποῤῥήσεις, ἐναποτυπώσεις.* Sed non memini legisse vocem *ἀνάμαξις*. Quare per me stet vulgata lectio. An *μάλαξις*? Vid. v. *Ὀργάς*. *Toup. MS.* 11. *τι* om. V. 13. *καὶ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγ.*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1425. *Küst.* 14. *μέρος*] *μέρους* A. *ἐπεντίθεται*] *ἐπεντίθενται* A. V. *ἐπιτίθεται* Schol. 15. *Ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγγων*] Decerptum est hoc fragmentum ex Menandro in Excerptis Hoeschelii p. 120. *Παραγενομένων τινῶν Περσῶν εἰς τὸ Ἄδρας, οἷς τὸ τοιόνδε ἐν φροντίσιν ὑπῆρχεν, ἅμα ἑνίοις τῶν ἑρμηνέων καὶ τοῖς τῶν πλαστίγγων ἐπιστάταις, ἀποκατέστη τοῖς περὶ τὸν Ζὶχ τὰ ὀφειλόμενα χρήματα.* Scribendum, *ἀποκατέστησε*. *Restituit pecuniam, quae erat debita.* Quemadmodum recte exhibet Suidas. *Toup.* II. p. 82. Ignoravit Niebuhrius p. 365. 18. *Ὅτι Ὅμηρος*] Vid. supra v. *Μανιῶν. Gaisf.* Ubi *Καὶ Ὅμηρος.* 19. *λέγων* addunt A. B. V. E. 20. *Αἰνεία, Τρώων βουλ.*] Hi duo hexametri leguntur apud Homerum Iliad. υ'. 84. 85. sed qui nihil ad rem faciunt. *Küst.* Immo facere eos coegit subtilis antiquitatis interpretatio: vide Schol. Ven. sive v. *Οἰνοποτάζων*. 23. *Πλαταγή. εἶδος ὀργ.*] Vide Brodaeum in Anthol. lib. VI. p. 573. *Küst.*

Vagabundus. *Erronis instar sub praetextu victus conquirendi huc illuc vagans.* *Πλανήτης*. Peregrinus. Et *Πλανῆται*, qui huc illuc vagantur. *Heraclius Imperator in errones exercitus Romani tanquam desertores ordinum animadvertebat: et quicunque labori valedixerant, et temere huc illuc vagabantur, suppliciis ad officium redire cogebantur.* Et *Πλανῆτις*, femininum. *Πλανύττομεν*. Vagamur. verbum comice formatum. Aristophanes *Aribus*. *Πλαξίν*. In tabulis a Deo scriptis haec erant praecepta: *Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te ex terra Aegypti, ex domo servitutis.* I. *Non erunt tibi dii alii praeter me.* II. *Non facies tibi simulacrum, nec rerum effigiem, quae sunt in coelo supra, et in terra infra, quaere sunt in aquis sub terra. non adorabis ea, neque coles.* III. *Non abuteris nomine Domini Dei tui ad rem vanam.* IV. *Memineris diei Sabbati, ut sanctifices ipsum.* V. *Honora patrem tuum et matrem tuam ut, bene tibi sit, et sis longaevus in terra.* VI. *Non moechaberis.* VII. *Non furaberis.* VIII. *Non occides.* IX. *Non dices falsum testimonium contra proximum tuum.* X. *Non concupisces uxorem proximi tui. non concupisces domum proximi tui, neque agrum proximi tui, neque servum eius, neque bovem eius, neque ancillam eius, neque iumentum eius, neque quicquam eorum quae sunt proximi tui.* [*Πλάσις*. Formatio, mixtio, mollitio. Et proverbium: *Cera tractabilior.* dicitur de iis qui facile rem comprehendunt.] *Πλάστιγξ*. Lanx librae. et pars librae ex iugo suspensa, cui imponuntur lances. *Una cum iis qui lances afferebant pecuniam Persis restituit.* *Πλάστιγξ*. Concava cottabi vel iugi pars. *Homerus insaniam et ebrietatem in eadem lance ponit, inquiens: Aenea, Troianorum dux consilio pollens, ubinam est gloriatio illa, qua magnifica quaeque Troianorum regibus promisisti, cum mero incaluisses?* *Πλαταγή*. Genus instrumenti, sonum et stre-

ἀποτελοῦντος. Ὁ δὲ πλαταγὴν χαλκευσάμενος ἐπλατάγει.

Πλαταγώνιον. τὸ μηδέν. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης. ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, τουτέστιν ἠχεῖν. καταχρηστικῶς δὲ ὠτινιοῦν πλάτος ἔχοντι. ὅθεν καὶ ἡ πλαταγή. ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν, τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ, καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο· εἰ δὲ μή, τὸ ἀνάπαλιν.

Πλαταμῶνος. ὄνομα τόπου.

Πλαταιαί. πόλις. Καὶ Πλάταιαν, ὄνομα πόλεως.

Πλαταιεύς. καὶ Πλαταιαία ναῦς. Καὶ Πλαταιεῖς, ἐθνικόν.

Πλάτη. κώπη. πλάτη καὶ εἶδος πλοίου.

Ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων Ναυπλίῳ.

Πλάτη. πλοῖον. Πλάτην μυριοφόρον, πύργοις τε καὶ περιφράγμασι παντοίοις κοσμήσας ἄνωθεν, κατὰ ῥεῦμα ἀφίησι.

Πλατιάζειν. ἁλαζονεύεσθαι.

Πλᾶτις. ἡ γυνή. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι.

Πλάττω. αἰτιατικῇ.

Πλάτων, Ἀρίστωνος, τοῦ Ἀριστοκλέους, καὶ Περικτιόνης, ἧ Ποτώνης, τὸ γένος ἑλκούσης ἀπὸ Σόλωνος. ἕκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου, παῖς γενομένη Δρωπίδου τοῦ ποιητοῦ, ἀδελφοῦ Σόλωνος. ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ Ἀρίστων δὲ ὁ Πλάτωνος πατὴρ ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο, τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἱστόρηται δὲ ὡς ἔκ τινος θείας ὄψεως ἡ μήτηρ Πλάτωνος ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν 124
Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη·

1. Ὁ δὲ πλαταγὴν] Hercules scil. Vid. Schol. Apoll. Rhod. II, 1056. Etymol. M. p. 731, 43. Sturz. Fr. Hellanic. n. 88. *Gaisf.* Occupavit haec Iacobs. in Anthol. T. XII. p. 17. Eundem locum nescio quis intulit gl. Ἀρχύτας. 4. μήκωνος] μίνως A. 5. πλατάσσειν ἤγουν] πλατάσειν τοῦτεστιν A. πατάσσειν τουτέστιν *V. πλάσσειν τουτέστιν Photius. 6. ὠτινιοῦν πλάτος ἔχοντι] Legerim, ἐφ' οὑτινοσοῦν πλάτος ἔχοντος λέγεται. *Küst.* Sic fere Portus: qui malebat tamen inserere ἀνατίθεται post ἔχοντι. πλαταγή] πλάτη Photius. 7. ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμ.] Hunc morem luculenter describit Scholiasta Theocriti in Idyll. III, 29. Τηλέφιλον δέ ἐστι τὸ φύλλον τῆς μήκωνος. ἄλλοι δὲ βότάνην ἑτέραν λέγουσιν. εἴτε δὲ τοῦτο, εἴτε ἐκεῖνό ἐστιν, ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐρώντων τὸ τηλέφιλον, καὶ πληττόμενον, εἰ ψόφον ἀπετέλει, ἐδίδου αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων· εἰ δὲ οὐκ ἀπετέλει, ὅτι μισοῦνται. Confer etiam Pollucem lib. IX. c. 7. sub finem, et Meursium de Lud. Graec. p. 55. *Küst.* Adde v. Πλατυγίζει. 9. καὶ post λιχανοῦ om. *V. ἤχησαν *V. 10. εἰ δὲ μὴ τ. ἀ. om. Photius. 11. Πλαταμῶν] Πλαταμῶνος A. *V. E. Med. ὄνομα ποταμοῦ] MS. A. [et *V.] rectius habet ὄνομα τόπου. *Küst.* MS. Paris. ὄνομα τόπου. Quod placet. Hesychius: Πλαταμών, τόπος πλατὺς καὶ μέγας ἐπιθαλάττιος. Polybius lib. X. p. 863. Τοῦ γὰρ ὑποκειμένου τόπου μεγάλους ἔχοντος πλαταμῶνας. Quo respexisse videtur Suidas. *Toup.* II. p. 82. Cf. annot. in Dionys. Perieg. 625. Gaisfordus in Addendis excitavit Coraën in Strab. T. IV. p. 141. Post τόπου quae extabant, καὶ ὁ αἰγιαλός. καὶ λέγεται μὲν ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους ὁ πλαταμών. κυρίως δὲ ἐπὶ θαλάσσης, ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας, omiserunt A. B. V. E. Ubi Wakefieldus Silv. Crit. II. p. 100. corrigebat, ἐπὶ πέτρας θαλάσσης ὑπερεχούσης καὶ ὑποκειμένης, refragante vel Eustathio. 12. Πλαταιαί] Πλαταιάς V. Πλαταιαῖς *V. Πλαταίας. πόλεως Zon. p. 1554. Mox Πλάταιαν cum A. V. scripsi: v. Il. β'. 504. Edd. Πλάταια. 14. Πλαταιαία] Πλαταιέα A. B. V. E. Med. Id si spectat ad nomen insulae Libycae, facilis est correctio Πλαταιέα. Delevit post hanc gl. Gaisf. Πλάταιον. τὸ ἔκπωμα, cum A. B. V. E. Habet Zonaras, qui ἔκπωμα, non ἔκπτωμα. Et *Küsterus*: „Quid hoc? An legendum est τὸ ἔκπωμα, id est poculum. Sed non liquet. MSS. Pariss. haec non agnoscunt." 17. Ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλ.] Aristoph. Thesmoph. 777. Οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον Ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας Ῥίψω γράφων. Hunc locum Suidas in animo habuit. Vide etiam supra v. Παλαμήδης. *Küst.* Inter alia menda Ναυπλοίῳ *V.

2. περιφράγμασι] Thucyd. p. 304. παραφρ. v. Dorvill. Char. p. 700. *Toup.* MS. 4. Πλατιάζειν] Sic MSS. Pariss. [et Photius.] At priores editt. πλατίζειν. Hesychius habet πλατειάζειν. Sed malim πλατειάζειν. *Küst.* Cf. gl. Hesychiana Ἐνπλατιάσασα. 5. Πλάτις Edd. Πλάσις Zonaras. 6. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] V. 132. Deest exemplum V. 7. παιδίοις Med. 8. Om. Küst. silente Gronovio. 9. Πλάτων] Horum particulam dedit *Eudocia* p. 362. 10. Περικτιώνης] Περικτιόνης A. V. E. Tum Ποτώνης A. Σόλωνος. ἕκτη] Hic non pauca deesse facile disci potest ex ἕκτη ἀπ' ἐκείνου. Restituet omissa Diog. Laert. III, 1. *Hemst.* Praeterea perversum est παῖς Δρωπίδου. Immo vide Schol. Platonis p. 424. 12. ποιητοῦ] τοῦ ποιητοῦ scripsi cum V. E. τοῦ ante ἀδελφοῦ delevi cum *V. 14. Πλάτωνος] τοῦ Πλάτωνος V. et sic mox. 15. Μελάνθου] Μελανθίου V. 16. ἔγκυος] Hanc vocem ex Paris. A. revocavi, quae in praecedentibus editt. deest. *Küst.* ἔγγυος V. E.

---

pitum edentis. *Cum platagen fabricasset, ea pulsata strepitum edidit.* Πλαταγώνιον. Id est, res vana et nihili. proprie vero sic vocatur folium papaveris et anemones. a πλατάσσειν, quod est sonum edere. per abusum vero dicitur de quavis re lata. unde platage sic appellata est. ex hoc autem platagonio, pollici et digito indici imposito et adversa manu percusso, coniiciebant, an ab amasiis amarentur. si enim clarum sonum edidisset, amari se putabant; sin secus, contra. Πλαταμῶνος. Nomen loci. Πλαταιαί. Urbs. Et Plataea, nomen urbis. Πλαταιεύς. Et Πλαταιαία ναῦς. Et Πλαταιεῖς, Plataeenses. Πλάτη. Lata remi pars. item genus navigii. *Tunquam Palamedes remis in mare proiectis Nauplio scribam.* Πλάτη. Navigium. *Navem decem millium capacem, turribusque et omnis generis munimentis ornatam, secundo flumine descendere sivit.* Πλατιάζειν. Arroganter se iactare. Πλᾶτις. Coniux, sic dicta ab eo, quod in lecto cum viro coniungitur. Aristophanes *Acharnensibus*: *Et liberis et uxori.* Πλάτων. Plato, filius Aristonis (qui fuit Aristoclis filius) et Perictiones, vel Potones, genus a Solone trahentis. sexta enim fuit ab illo, filia Dropidis poetae, fratris Solonis. Solo autem ab Neleo genus ducit; item ut Aristo, Platonis pater, a Codro, Melanthi filio. memoriae autem proditum est matrem Platonis ex visione quadam divina gravidam factam fuisse, cum ei Apollo apparuisset: et cum Platonem in lucem edidisset, tum demum maritus cum ea concubuit. natus est autem Aeginae, Olym-

δ' ἐν Αἰγίνῃ, ἐν τῇ πρὸ Ὀλυμπιάδι, μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρὴ Ὀλυμπιάδος, οὐδὲ γάμον τινὰ οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν δεξάμενος· εὐωχήθη δ' ἐν ἑορτῇ, καὶ ὑπνῶν ἀπέβιω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ Ἀρίστωνι, Ἀδείμαντος καὶ Γλαύκων, καὶ Ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρά τινι Διονυσίῳ· ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαίστραν παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργείῳ· εἶτα μαθὼν ποιητικὴν γράφει διθυράμβους καὶ τραγῳδίας· ἀπογνοὺς δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἐπὶ ἔτη ε'. καὶ λόγος ἰδεῖν Σωκράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. προσηγορεύετο δὲ Ἀριστοκλῆς· διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον Πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι. τρὶς δὲ ἐν Σικελίᾳ Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους· καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δὲ αὐτὸν Ἀννίκερίς τις Αἰγινήτης καὶ ἀφῆκε. διέτριβε δὲ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων· καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἵδε, Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης. οἱ δὲ Σωκράτους, Ἀρκεσίλαος, Λακύδης, Εὔανδρος Φωκαεύς, Δάμων, Λεοντεύς, Μοσχίων, Εὔανδρος Ἀθηναῖος, Ἡγησίνους, Καρνεάδης, Ἁρμάδας. εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες νς'. ὧν οἱ μέν εἰσι φυσιολογικοί, οἱ δὲ ἠθικοί, οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν Πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι'. οἱ δὲ Νόμοι εἰς ιβ'. τετραλογίαι δὲ λοιπαὶ θ'.

Πλάτων Ἀθηναῖος, κωμικός, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀριστοφάνην καὶ Φρύνιχον, Εὔπολιν καὶ Φερεκράτην. δράματα δὲ αὐτοῦ κή ταῦτα· Ἄδωνις, Ἀφ' Ἱερῶν, Γρῦπες, Δαίδαλος, Ἑορταί, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος, Ἰώ, Κλεοφῶν, Λάϊος, Λάκωνες ἢ Ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μαμμάκυθος, Μενέλεως, Νῖκαι, Νὺξ μακρά, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταί, Συμ-

5. εὐοιχήθη] εὐώχει B. E. 7. Γλαῦκος] Γλαύκων A. V. Illud tuebatur Oudend. in Appul. de dogm. Plat. p. 180. Tum Ποτώνη A. Ποτώνη] Corruptum apud Euseb. Praep. XIV. p. 726. B. τῆς Ἠώτονος pro τῆς Ποτώνης Vigorum fefellit, vertentem *ex sorore Potonis filia*. Hemst. Hinc nescio quis duxit gl. Ποτώνη. 12. Σωκράτει] Σωκράτην A. Tum ἐπὶ om. V. 14. κύκνον] κύκλον A. B. et E pr. 16. πλατὺς] A. in marg. ἕτεροι δὲ ὡς πλατύσωμον ὄντα. ἐπωνομάσθη] ὠνομάσθη *V. 17. ὡς πλατὺν] διὰ τὸ πλατὺν εἶναι V. qui addit λέγουσι post Πλάτωνα. 18. εἰς Σικελίαν] ἐν Σικελίᾳ A. B. V. E. 20. ἐπρίατο] ἐπριᾶτο V.

2. διεδέξαντο] ἐδέξαντο V. 4. οἱ δὲ Σωκράτους] Duo MSS. Pariss. Σωκρατίδες. At unus Σωκρατίδαι. Küst. Σωκρατίδες B. V. Σωκρατι$^{δ'}$ A. σωκρα ... E. Mirationem facit Socratis nomen in hoc Academicorum recensu: qui expulsis illis οἱ δὲ Σ. recte procedet. 5. Φωκαεύς] Φωκεύς secundum Diogen. IV, 60. 6. Ἁρμάδας] L. Χαρμάδας. Eius saepe meminit Cicero. Hemst. Charmidem familiarem Philonis et Clitomachi, qui fuit auditor Carneadis, vocat Sext. Empir. Pyrrh. Hyp. I, 33. et adv. Math. c. 18. p. 58. Reines. Monuit etiam Fabricius in Sext. Emp. p. 56. post Vales. Emend. I, 29. p. 35. 8. μὲν] μέν εἰσι A. 10. τετραλογίαι] τετολογίαι A. B. *V. E. Med. 12. Πλάτων — τὸν χαρακτῆρα πάνυ Eudocia p. 358. 13. Φρύνιχον] καὶ φρ. A. (dedique cum *V.) omisso καὶ post Εὔπολιν. 14. δράματα δὲ αὐτοῦ κή] Immo plures Platonis Comici fabulae fuerunt. Vide Meursium in Bibliotheca Attica. Küst. Cum Suida faciunt fere Anonymus de Comoedia et Andronicus in Bekk. Anecd. p. 1461. Sed cum tricenarius numerus efficiatur, potest dubitari quas de fabulis controversis velimus exterminari. Ceterum singulas recensuit Meinekius Quaest. Scen. II. p. 13. sqq. ταῦτα addunt A. *V. 15. Ἀφ' ἱερῶν] Lege, Ἀπ' ἀφ' ἱερῶν. Sic enim fabula haec appellatur ab Hesychio, Pollice, et Athenaeo. Vide Reines. Varr. Lectt. lib. III. c. 7. p. 470. Küst. Vid. Iungerm. et Hemsterh. in Polluc. X, 190. Itaque correxi. 16. κακούμενος] καλούμενος V. (cum Andronico) qui om. Ἰώ. 18. Νὺξ μακρά] In hac, opinor, egerat de Ione et Alcmena. Vid. Plauti Amphitr. Toup. MS. Occuparat Casaubonus. 19. Ξάνται] Immo Ξάντριαι: v. Gaisf. in Hephaest. p. 91. Ξάνται καὶ Κ. Hemst. in Polluc. IX, 153. Περιαλγής] Sic rectius MSS. Paris., quam priores edidit. [cum Eudoc. et Andron.] in quibus legitur Περίαλγος. Nam fabula haec appellatur etiam Περιαλγὴς a Scholiasta Aristophanis et Athenaeo. Küst. Suetonius in Orbilio: *Cui est titulus* περιαλγής, *sive* περὶ ἄλγους. Toup. Περιαλγεῖς V. Tum ποιηταῖς A. ποιηταὶ V. De quo v. Hemsterh. in Poll. X, 190. 20. Συμμαχία] Quam alii Cantharo tribuebant, Harpocr. in Ὀρνιθευτής: Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχίᾳ. Reines. Et Athen. VII, p. 312. Müller.

piade LXXXVIII. post initia belli Peloponnesiaci; vixitque annos LXXXII. obit Olympiade CVIII. nuptiarum et coitus venerei prorsus expers, dormiens autem vita excessit, cum in festo epularetur. post eum etiam alii filii Aristoni nati sunt, Adimantus et Glauco, porro Potone filia. prima litterarum rudimenta a Dionysio quodam didicit; in palaestra vero se exercuit apud Aristonem Argivum. deinde cum artem poeticam didicisset, dithyrambos et tragoedias scripsit. his vero spretis apud Socratem circiter annos XX. philosophatus est, ac fertur Socrates, quo die Plato in disciplinam ipsi traditus est, in somnis vidisse cycnum, genibus insidentem. primum autem Aristocles est dictus; sed ob latitudinem pectoris Plato cognominatus. alii tamen ob amplitudinem orationis Platonem dictum aiunt. ter in Siciliam profectus est ad tyrannos Dionysios, venditus autem a tyranno Anniceris quidam Ater emit, et manumisit, docuit in Academia, scholamque eius hi ordine exceperunt, Speusippus, Xenocrates, Polemo, Crantor, Crates, Arcesilaus, Lacydes, Euander Phocaensis, Damo, Leonteus, Moschio, Euander Atheniensis, Hegesinus, Carneades, Charmadas. dialogi eius genuini omnes sunt LVI. quorum alii sunt physiologici, alii ethici, alii dialectici. Respublica eius in libros X. dividitur; Leges vero in libros XII. reliquae Tetralogiae sunt novem. Πλάτων. Plato Atheniensis, comicus: qui fuit temporibus Aristophanis, Phrynichi, Eupolidis, Pherecratis. fabulae eius sunt XXVIII. Adonis, Mulieres a sacris reduentes, Grypes, Daedalus, Festi dies, Graecia sive Insulae, Europa, Iuppiter afflictus, Io, Cleophon, Laius, Lacones vel Poetae, Inquilini, Formicae, Mammacuthus, Menelaus, Victoriae, Nox longa, Xantae sive Cercopes, Vehementer doleus, Poeta, Pisander, Senes, Puerulus, Sophistae, Sym-

μαχία, Σκευαί, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα Πλάτωνος καὶ Συνεξαπατῶν καὶ Πανηγυρισταὶ καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος πένης ἦν. καὶ μόνον τὸν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐκέκτητο κῆπον, ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῶν διαδοχικῶν. ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐγγύς τι χρυσῶν τριῶν νομισμάτων ἀπεδίδου· ἡ δὲ ὅλη πρόσοδος ὕστερον χιλίων ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. ηὐξήθη δὲ αὕτη κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀνθρώπων
123 ἱερῶν τε καὶ φιλολόγων ἄλλων ἀποθνησκόντων κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀφορμὴν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ βίῳ σχολῆς καὶ γαλήνης.

Ὅτι ὁ Πλάτων ἐν Νόμοις φησὶν ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ δέσποιναν τῶν παθῶν. — Τὸ μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη· τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ αἴσχιστόν τε καὶ κάκιστον. ἴσμεν γὰρ ὅτι τὰ πάθη τὰ ἐν ἡμῖν οἷον νεῦρα ἢ μήρινθοί τινες ἐνοῦσαι σπῶσί τε ἡμᾶς καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν, ἐναντίαι γε οὖσαι, ἐπ' ἐναντίας πράξεις. οὗ δὴ διωρισμένη ἀρετὴ καὶ κακία κεῖται. μιᾷ γάρ φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν ἕλξεων ἑπόμενον ἀεὶ καὶ μηδαμῇ ἀπολειπόμενον ἐκείνης ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις νεύροις ἕκαστον· ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγήν. ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφός, ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς ἀπένειμε τὴν τῶν κρειττόνων καὶ χειρόνων διαίρεσιν.

Ὁ αὐτὸς Πλάτων φησὶ θεολογῶν· Τί τὸ ὂν μὲν ἀεί, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον; καὶ τί τὸ γινόμενον μὲν ἀεί, ὂν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ νοήσει τοῦ λόγου περιληπτὸν ἀεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν, τὸ δὲ αἰσθήσει ἀλόγῳ δοξαστὸν γινόμενον μὲν καὶ ἀπογινόμενον,

---

2. *λαμπρὸς*] *ὁ τὸν χαρακτῆρα λαμπρότατος* Andronicus. 3. *ὅτι καὶ Ἀνδ.*] Sunt Platonis iunioris. *Reines.* Haec non subiicit Eudocia: vid. Athen. III. p. 103. et VII. 279. qui eidem tribuisse videtur Platoni. *Müller.* Hae tres fabulae *Βάτωνος* vel *Βάθωνος* sunt, et non Platonis, cui tamen pravi codd. Athenaei attribuere videntur. *Ἀνδροφόνος Βάτων* Athen. IV. 163. B. *Πλάτων* VII. 279. C. *Εὐεργέται Βάττων* XIV. 662. C. *Ξυνεξαπατῶν Κάτων* XV. 678. F. *Πλάτων* III. 101. C. VII. 297. A. Suida ipso v. *Βάττων* docente, *Συνεξαπατῶν*, *Ἀνδροφόνος* et *Εὐεργέται* sunt fabulae *Βάτωνος*. In hoc solo loco, ut videtur, laudatur fabula *Πανηγυρισταί*. Epicurus qui post Platonem comicum vixit, memoratur in *Ἀνδροφ.* et *Συνεξαπατῶν*. *Burn.* Simile tulit iudicium Meinekius in Menand. p. 150. sq., qui cum intellexisset neque Eudociam litteris haec mandasse nec testimonium earum rerum, quas confirmare iubeatur, apud Athenaeum extare, primum distinguebat plenius post *χαρακτῆρα*, quasi singularem efficerent sententiam *Ὡς φησιν — πλεῖστα*, deinde totam observationem a Suida malebat abiudicari. Neque dubium quin duplex fraus in orationem recens e marginibus irrepserit: nimirum annotationem toties illam in memoria comicorum inculcatam, *ὥς φησιν Ἀθήναιος*, extitit qui novis copiis locupletaret per incuriam comportatis. 6. *Πλάτων ὁ φιλόσοφος π.*] Totum hunc locum Suidas ex Damascio descripsit, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio p. 1057. [p. 346. a.] haec omnia fere totidem verbis leguntur. Confer etiam Valesium in Euseb. Hist. Eccles. lib. VIII. c. 32. *Küst.* 13. *καὶ κατὰ*] *καὶ* omisi cum A. Favet Photius. Mox *ἀπολιπόντων* E. 16. *Πλάτων ἐν Νόμοις φ.*] Quae Suidas hic habet, magna ex parte etiam leguntur apud Cedrenum p. 159. 160. ut satis appareat, utrumque ex eodem auctore sua sumpsisse. *Küst.* *Ὅτι ὁ* Gaisf. clam, *ὅτι* *V. *ἐν Νόμοις φησὶν*] Legum lib. I. *Küst.* P. 644. 17. *δέσποιναν*] *δέσποινα* V. *Τὸ μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν — τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγήν*] Haec omnia etiam leguntur apud Eusebium de Praep. Euang. lib. XII. c. 17. *Küst.* Immo c. 27.

1. *πρώτη καὶ ἀρίστη*] *ἀρίστη καὶ πρώτη* A. 3. *πάθη*] *πάθη τὰ* A. V. *ταῦτα τὰ πάθη ἐν ἡ.* Plato, sive Eusebius, om. etiam *γὲ* ante *οὖσαι*. Tum *μηρινθὰς* B. *μηρινθαὶ* E. 6. *οὐ δὴ*] Legendum puto *οὗ δὴ* vel *ἐν ᾧ δή*. *Küst.* Sic Portus. Restitui cum Platone. 7. *ἕλξεων*] Sic Paris. A. cuius loco in reliquis MSS. [sic B. V. E.] legitur *λέξεων*: at in prioribus editt. *ἕξεων*. Sed *ἕλξεων* esse veram lectionem ex iis quae praecedunt satis patet. *Küst.* Plato *ἕλξεων ξυνεπόμενον*. 8. *ἐκείνης*] *ἐκείνοις* B. E. 9. *νεύροις*] Sic recte Plato et Eusebius. At priores editt. [et A. B. V. E.] male *μέτροις*. *Küst.* 12. *διαίρεσιν*] Scribendum est *αἵρεσιν*, ut et Wolfius recte coniecerat. *Küst.* 13. *Πλάτων*] Timaeo p. 27. extr. *Τί τὸ ὂν μὲν ἀεὶ — οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι*] Haec omnia ex Platone etiam repetunt Euseb. de Praep. Euang. lib. XI. c. 9. et Theodoretus Therap. II. p. 491. [736. sqq.] *Küst.* *μὲν* om. Plato et Patres. 14. *καὶ τί τὸ* om. E. *μέν*] *ἀεί* A. V. *μὲν ἀεὶ* Gaisf e Plat. *μὲν καὶ ἀπογινόμενον* B. E. 15. *νοήσει τοῦ λόγου*] Davis. in Ciceron. Tusc. Dispp. I. 24. Küsterum injuria reprehendit. *Hemst.* *νοήσει μετὰ λόγου* Plato, qui mox *κατὰ ταὐτὰ ὄν, τὸ δ' αὖ δόξῃ μετ' αἰσθήσεως ἀλόγου δοξαστὸν γιγνόμενον καὶ ἀπολλ.* 16. *περιληπτὸν*] Quaedam editt. antea male habebant *περίβλεπτον*. *Küst.* 17. *ἀπογινόμενον*] *ἀπολλύμενον* Plato et Euseb.

---

machia, Scenae, Syrphax, Hyperbolus, Phaon. genere dicendi usus est [ut ait Athenaeus in *Dipnosophistis*. Eiusdem Platonis fabulae sunt Homicida, Una decipiens, Panegyristae, aliae plurimae.] *Πλάτων*. Plato philosophus pauper fuit, et solum in Academia possedit hortum, qui fuit minima pars bonorum ad successores eius transmissorum. ex horto enim trium circiter aureorum nummorum proventus quotannis redibat; postea vero totus reditus mille vel etiam paulo amplius fuit: qui posterioribus saeculis auctus est liberalitate hominum sanctorum et eruditionis amantium, qui diversis temporibus morientes philosophiae studiosis in testamentis relinquebant bona, quorum ope vitam philosopham quiete et tranquille agere possent. *Πλάτων*. Plato in *Legibus* dicit animam esse liberam et dominam affectionum. Idem ait, se ipsum vincere omnium victoriarum primam et optimam esse; vinci vero a se ipso turpissimum et pessimum. scimus enim affectiones, quae sunt in nobis tanquam nervi vel funes, nos attrahere, et cum inter se sint contrariae, nos ad contrarias actiones pertrahere: in quo virtus ab vitio distinguitur. nam ratio dicit oportere semper unumquemque unum tantum ductum sequi, nusquam ab eo recedentem; reliquis vero nervis reniti. hunc autem esse rationis ductum. ostendit igitur sapiens ille, se consilio animae melicrum et deteriorum optionem tribuisse. — Idem Plato de rebus divinis verba faciens sic ait: *Quid est quod semper existat, quamvis ortum non habeat? quid autem est quod cum semper gignatur, nunquam tamen existat? horum duorum alterum intelligentia rationis comprehendi potest, semper eodem modo se habens; alterum vero, sensu bruto opinabile, gignitur quidem et occidit,*

ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα δὲ πάντα μέρος χρόνου, τὸ ἦν καὶ ἔσται· ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν. οὐκ ὀρθῶς· λέγομεν γὰρ δή, ὡς ἦν, ἔστι τε, καὶ ἔσται. τὸ δὲ ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθινὸν λόγον προσήκει τῷ θεῷ· τὸ δὲ ἦν καὶ ἔσται περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὖσαν πρέπει λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ ταυτὸ ὂν ἀκινήτως οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι. καὶ γὰρ τὸ ἀεὶ ὂν καὶ προὸν γενέσεώς ἐστιν ἁπάσης ὑπέρτερον. τὸ δὲ γινόμενον καὶ ἀλλοιώσεις πολλὰς ὑποδεχόμενον εἰκότως ἔφησεν οὐδέποτε εἶναι. Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Πλάτων φησίν· Ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς τῷ ὄντι, καί γε λεκτέον αἴτιος τῶν ἀγαθῶν· τῶν δὲ κακῶν πάντων ἀναίτιος. Ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς Νόμοις δεικνὺς ἡμῖν τὸν τῶν ὅλων πρύτανιν, τῶν τοῦ παντὸς οἰάκων ἐπειλημμένον, φησίν· Ὁ μὲν δὴ θεὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων εὐθέα περαίνει, κατὰ φύσιν περιπορευόμενος· τῷ δὲ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη, τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός, ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων ἐχόμενος ξυνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος· ὁ δέ τις ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς ἢ καὶ σωμάτων εὐμορφίᾳ, ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ, φλέγεται μεθ' ὕβρεως, ὡς δὴ οὔτ' ἄρχοντος οὔτ' αὖ ἡγεμόνος δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι, καταλείπεται ἔρημος θεοῦ. καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι τοιούτους ἄλλους λαβὼν σκιρτᾷ ταράττων πάντα ἅμα, καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις. μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ, ἑαυτόν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. Διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος καὶ τὸν τοῦ παντὸς ἔδειξε κηδεμόνα, καὶ τὴν ἐπί τινων μακροθυμίαν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγινομένην λώβην, καὶ τὴν ἐς ὕστερον αὐτοῖς ἐπιφερομένην πανωλεθρίαν. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Γοργίᾳ καὶ τῆς τιμωρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας, λέγων ὧδί· Προσήκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι, ὑπ' ἄλλου ὀρθῶς τιμωρουμένῳ, ἢ βελτίονι γίνεσθαι καί τι τῷ ὄντι ὀνίνασθαι, ἢ παράδειγμα ἄλλοις γίγνεσθαι· ἵν' ἐκεῖνοι ὁρῶντες πάσχοντα ἃ πάσχει φοβούμενοι βελτίους γίγνωνται. εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελούμενοι μὲν καὶ δίκην διδόντες ὑπὸ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων οὗτοι, οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνωσιν. ὅμως δὲ δι' ἀλγηδόνων καὶ

1. μέρη Eusebius. 3. οὐσίαν] φῂ V. i. e. φησίν, quod esse debebat φύσιν. γὰρ λέγομεν] λέγομεν γὰρ A. B. E. *V. et Patres. Tum ἔστι δὲ A. τὸ δὲ — καὶ ἔσται omissis. 4. ἔστι] ἦν B. E. τῷ θεῷ omissis, recte. Lege cum Eusebio et MS. Theodoreti, τῇ δὲ τὸ ἔστι ... προσήκει. 7. τὸ δὲ ἀεὶ — λέγεσθαι om. A. ταυτὸ ὄν] ταυτὸν B. E. Med. κατ' αὐτὸν V. κατὰ τὰ αὐτὰ ἔχον — προσήκει γίνεσθαι Patres. 9. καὶ προὸν] Has duas voces ut supervacaneas delendas puto. Non enim eas agnoscit Theodoretus loco laudato. Küst. Agnoscunt libri. Theodor. τὸ γὰρ ὂν ἀεὶ γεν. 11. ἔφησε μηδέποτε] ἔφησεν οὐδέποτε A. B. V. ἔφη οὐδ. Theodor. Καὶ πάλιν — Πλάτων φησίν] καὶ ἄλλως καὶ πᾶσιν ἔλεγε *V. ἔλεγε Πλάτων etiam V. 13. λεκτέος] λεκτέον A. B. V. E. Med. Id si libris minus esset contestatum, ostenderet tamen ipsa Platonis de Rep. II. p. 379. comparatio locum nimiam in brevitatem esse coactum. Interim suppleas ὅτι post λεκτέον. Mox ἁπάντων V. E. 14. ἐν τοῖς] καὶ τοῖς V. καὶ ἐν τοῖς *V. 15. δείκνυσιν] δεικνὺς A. V. 16. ἐπειλημμένον] ἐπιλημμένον V. καί φησιν] καί om. A. B. V. E. Med. Ὁ μὲν δὴ Θεὸς ἀρχ. — ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε] Haec leguntur apud Platonem lib. IV. de Legg. p. 600. [715. extr.] quae ex parte etiam ex eo repetit Cedrenus p. 159. Küst. 17. τῶν πάντων] τὴν πάντων V. 18. εὐθείᾳ] Sic etiam Plato: εὐθέα A. V. E. εὐθέᾳ B. τῷ δὲ] τῶν δὲ B. E. 20. ἧς] οἷς V. 22. εἰ δέ] ὅ δέ scripsi cum V. et Platone.

1. καὶ σ. εὐμορφίαις] ἢ καὶ σ. εὐμορφίᾳ A. B. V. E. cum Platone, qui σώματος. 6. ἅμα] ἄτιμα A. πάντα, ἅμα distinctio edd. vulgg. 13. ἐπιφερομένην αὐτοῖς] αὐτοῖς ἐπιφερομένην posui cum A. 14. ἐν τῷ Γοργίᾳ] P. 313. Küst. Sive p. 525. τῆς τ.] καὶ τῆς τ. A. B. V. E. 15. τῷ ἐν τιμωρίᾳ] ὑπὸ τιμωρίας V. 16. τιμωρουμένῳ] τιμωρουμένου V. qui mox βελτίων. Tum γίνεσθαι A. V. γίγνεσθαι Plato: γενέσθαι Edd. 17. τι τῷ ὄντι] τούτῳ V. καὶ ὀνίνασθαι breviter Plato, qui mox παραδείγματι. 18. ἐκεῖνοι] ἐκεῖνον E. ἄλλοι Plato. Mox φοβούμενοι om. V. E. 20. οἱ ὠφ.] οἱ om. V. qui mox δόντες. οἱ μὲν ὠφελ. Plato. 22. ἁμαρτάνωσιν] ἁμάρτωσιν Plato. ὅμως] ὁμοίως A.

---

sed revera nunquam est. haec autem omnia pars sunt temporis, fuit et erit: quae per imprudentiam ad aeternam essentiam referimus. male quidem. dicimus enim, fuit, et est, et erit. nam Est solum vera ratione deo convenit; Fuit autem et Erit de ortu, qui est in tempore, dici convenit. quod vero semper eodem modo immobiliter se habet, neque recentius neque vetustius est dicendum. quod enim semper est et olim fuit, omni ortu est superius. id vero quod oritur et multas alterationes recipit, merito nunquam esse dixit. Idem Plato alibi ait: *Bonus est Deus, omniumque bonorum causa ipse dicendus, at nullius mali auctor.* Idem in *Legibus* ostendit nobis rerum omnium rectorem, mundi totius gubernacula tenentem, sic inquiens: *Deus enim initium et finem et medium rerum omnium habens recta progreditur, secundum naturam circumiens. illum vero semper comitatur Iustitia, eorum qui divinam legem deseruerunt vindex; cui qui beatus esse vult adhaeret, eamque comitatur humilis et modestus. si quis vero iactantia elatus, et inflatus opibus vel honoribus vel corporis pulchritudine, simul iuvenili quadam insolentia abreptus, ita se gerat, quasi nec principe nec duce indigeat, sed ipse aliorum dux esse queat; is derelinquitur a deo. derelictus autem et alios praeterea nactus ruit perturbans omnia, et multis videtur aliquid esse. postea vero poenas non reprehendendas Iustitiae dans, et se et familiam et urbem funditus evertit.* Per haec philosophus universitatis huius moderatorem ostendit, patientiam eius, qua nonnullorum peccata toleret, et malum ad stultos inde redundans, et exitium ipsos postea excipiens. Idem in *Gorgia* poenae causas explicat his verbis: *Convenit autem omni, qui poenam patitur, si quidem ab alio recte puniatur, aut meliorem fieri et aliquem fructum ex poena percipere, aut exemplo aliis esse, ut illi videntes ipsum ea perpetientem, quae patiatur, earum poenarum metu meliores fiant. quibus vero poenae, quas deo et hominibus dant, prodesse debeant, hi sunt illi qui sanabilia peccata peccarunt:*

ὀδυνῶν γίνεται αὐτοῖς ἡ ὠφέλεια, κἀνθάδε καὶ ἐν ᾅδου. οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἳ δ' ἂν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι πάμπαν γένωνται, ἐκ τούτων τὰ παραδείγματα γίνονται. καὶ οὗτοι μὲν οὐκέτι ὀνίνανται οὐδέν, ἅτε ἀνίατοι ὄντες· ἄλλοι δὲ ὀνίνανται οἱ τούτους ὁρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας ὀδυνηρότατα καὶ φοβερώτατα πάθη πάσχοντας, καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρτημένους. Ταῦτα ἔοικε σεσυληκέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν, διὰ Μωσέως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ λεχθέντα· Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. παμπονήρῳ γὰρ γεγενημένῳ ἐκείνῳ παντοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ Θεός· οὐχ ὥστε ἀποφῆναι βελτίονα, ἤδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀντίτυπον καὶ τὸ πάθος ἀνήκεστον, ἀλλ' ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα πᾶσιν ὠφελείας γένωνται παραδείγματα· καθάπερ αἱ πόλεις τρέφουσι τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν, ἀνεχόμεναι δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρείαν· καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ὁ αὐτὸς περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν ἐν τῷ Φαίδωνί φησιν· Ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος εἰς ᾅδου ἀφικόμενος ἐν βορβόρῳ κείσεται· ὁ δὲ τετελεσμένος καὶ κεκαθαρμένος ἐκεῖ μεταχωρήσας μετὰ θεῶν οἰκήσει. Καὶ αὖθις· Τὸν μὲν δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα καὶ ὁσίως, ἐπειδὰν τελευτήσῃ, εἰς μακάρων νήσους οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ, κακῶν ἐκτός· τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀθέως εἰς τὸ κρίσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν, ἰέναι. ταῦτα ἐκ τῶν Αἰγυπτίων μεμάθηκε.

Πλάτωνος. καὶ Πλατώνειος λόγος, ὁ τοῦ Πλάτωνος.

‖*Πλατυγίζει.* τοῖς πτεροῖς κρούει. 127

Πλατυγίζῃ καὶ θαλαττοκοπεῖς. ἄμφω μεγαλορρήμοσύνης ῥήματα. ἀντὶ τοῦ πλατύνῃ καὶ ἁλαζονεύῃ. ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερείδει, καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ κτύπον ἀπεργάζεται, ἢ μεταφορά. κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ, καὶ ἦχον ἀποτελεῖν.

Πλατύπιλος. κυνῆ Θεσσαλίς. περὶ πίλου λέγει.

---

1. ὠφέλεια] ἡ ὠφ. A. Pl. Mox κἀνθάδε pro κἀνθένδε A. V. καὶ ἐνθάδε Plato. 3. οἳ δὲ ἐὰν *V. 4. γίγνωνται] γένωνται scripsi cum Plat. et A. γίνονται ἐντεῦθεν τὰ παραδ. V. qui mox om. οὐδὲν ἅτε — ὀνίνανται. Ubi Plato γίγνεται. καὶ οὗτοι αὐτοὶ μὲν οὐκ. 10. Ταῦτα] ταῦτα δὲ V. 13. ἐνδείξομαι] ἐνδείξωμαι A. B. V. E. Tum ἐν om. E. 15. γεγενημένῳ] γενομένῳ V. 16. ἤδει] ἤδη V. 21. αὐτῶν] αὐτοῦ E. 22. διὰ τὴν — δῆλα om. V. item E. qui mox λέξεων. 23. περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν] Recte Küsterus, Portum emendans: *de statu et condicione animarum post hanc vitam.* Cf. v. Ἀποκλήρωσις.

1. Φαίδωνι] P. 69. C. φησιν] λέγει V. Ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος ἐν βορβόρῳ κ.] Vide Meurs. Eleusin. c. 18. Küst. 2. ᾅδου] ᾅδην A. B. V. Mox ἐν om. V. 3. καὶ καθαρὸς V. Mox ἐκεῖσε ἀφικόμενος Plato. καὶ αὖθις] Gorg. p. 523. 5. μὲν γὰρ] γὰρ omisi cum V. et Plat. 6. μακαρίων *V. νήσους] Adde ἀπιόντα. 7. κακῶν] καὶ κακῶν E. Mox τῆς τίσεώς τε Plato. τε καὶ δίκης om. V. 9. Αἰγυπτίων] Αἰγύπτου A. V. 11. Πλάτωνος] Πλάτωνος φυλαΤ A. h. e. φυλάττει τὸ ῶ. Πλάτων Πλάτωνος *V. Πλάτωνος φασὶ καὶ B. Med. Πλάτων Πλάτωνος φασὶ καὶ B. Ubi compendium scribendi male explanatum est. 14. Πλατυγίζῃ καὶ θαλαττοκοπ.] Aristoph. Equ. 827. Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις; Sic etiam apud Suidam scribendum est. Consule Scholia in illum locum, in quibus pro ῥήματα legitur δείγματα, et προσερείδεται pro προσερείδει. Confer etiam Nostrum supra v. Μετεωροκοπεῖς. Küst. 18. τύπτων *V. 20. πλαταγώνιον] πλατογώνιον B. E. 21. Post hanc gl. cum V. delevi, quae A. in marg. habet: Πλατύνω. αἰτιατικῇ. Πλάτυνον τὸ στόμα σου. Λοιπῇ δέ· Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ. Novissima Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφ. esse Genes. IX, 27. monet Küst. 22. Πλατύπιλος. κυνῆ Θεσσ.] Nota haec inversa est. Nam vox πλατύπιλος, quae hic glossae locum obtinet, interpretatio est τοῦ κυνῆ Θεσσαλίς, apud Scholiastam Sophoclis Oedip. Colon. 313. unde haec Suidas sumpsit. Confer nos supra in v. Περιβάδην, ubi similem compilatoris ἀκρισίαν redarguimus. Küst. Ne huic quidem glossae magnopere confidendum. κυνῆ] περικεφαλαία addit V. ap. Gaisf. sive Schol. Soph.

---

sed tamen per dolores et cruciatus utilitas ad eos pervenit, et hic et apud inferos. haud enim fieri potest ut aliter ab iniustitia recedant. qui tamen extrema peccata commiserint, et propter huiusmodi iniusta facinora prorsus insanabiles sint, illi exemplo fiunt aliis; neque ipsi meliores unquam evadunt, quippe qui sint insanabiles. alii vero capiunt utilitatem, qui vident istos propter talia peccata dolores acerbissimos et atrocissimos perpeti, et in aeternum tempus ceteris mortalibus exempli loco propositos esse. Haec Plato ex libris sacris sumpsisse videtur, in quibus Deus per Mosem ad Pharaonem dicit: *Ad hoc ipsum excitavi te, ut in te meam potentiam ostendam; quo latius meum nomen per terram celebretur.* illi enim ut improbissimo homini poenas omnis generis Deus intulit: non ut meliorem eum redderet (norat enim ipsius et animum refractarium et malum immedicabile), sed ut historia eius aliis documento esset. quemadmodum urbes alunt carnifices, non illae probantes ipsorum institutum, sed ministerium propter necessitatem tolerantes: reliqua vero non attinet persequi. idem de statu et condicione animarum post hanc vitam in *Phaedone* sic ait: *Profanus et impurus cum ad inferos pervenerit, in coeno iacebit; initiatus vero et purus cum eo migrarit, cum diis deget.* Et alibi dicit illum, qui iuste sancteque vitam transegerit, post mortem in beatorum insulis omni beatitudine gaudentem malorumque expertem habitare. sed qui iniuste et impie vixerit, in iudicii et poenarum carcerem, quem Tartarum vocant, descendere. haec ab Aegyptiis didicit. *Πλάτωνος.* Et Πλατώνειος λόγος, oratio Platonis. *Πλατυγίζει.* Alas quatit. *Quid strepitas et inania crepas?* utrumque verbum est magniloquentiae aptum. id est, quid magnificis verbis te iactas? metaphora ducta est a latiore remi parte, quae aquam maris inter remigandum verberans strepitum edit. proprie vero πλατυγίζειν significat, platagonium sinistrae manu impositum dextra ferire, et sic strepitum edere. *Πλατύπιλος.* Latus pileus, galerus Thessalicus.

Πλαίσιον. τετράγωνος τάξις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα· ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν· ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλαίσια σύμπτυκτα. τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα, ὥσπερ πλινθία, ἐν οἷς πλινθεύουσι σύμικτα πρὸς οὐδὲν ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ σοφά.

Πλέα. πλήρης, πεπληρωμένη.

Ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἠσθείη λαβών. περὶ κύλικός φησιν· ἐπειδὴ μεγάλη ἦν καὶ πλέα.

Πλέας. πλείους.

Πλέθρα. μέτρα γῆς, ἤγουν ἄρουραι. ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξξ δίμοιρον.

Πλέθρον. τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος, ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή· ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων· ἢ πανταχόθεν ἔχον πόδας λή. Καὶ Πλεθριαῖον διάστημα. Ὅτι τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ρ. Ξενοφῶν φησι πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν Βαβυλῶνι, ἢ καὶ μείζονας σταδίου· πηχῶν υ.

Ὅτι ἐξέδωκεν ἡ πόλις Ἀθηναίων τὰς θυγατέρας Ἀριστείδου· καὶ Λυσιμάχῳ τῷ παιδὶ δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἐδίδου, καὶ γῆς πεφυτευμένης ἐδωρήσατο ὀκτὼ πλέθρα, καὶ ἀρουρίμης ἑκατόν.

---

1. *Πλαίσιον. τετράγωνος τ.*] Locus hic turbatus est, qui sic in ordinem redigi debet: *Πλαίσιον. τετράγωνος τάξις στρατεύματος, ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν· ὁπόταν πρὸς πάσας* etc. Et deinde post cetera, *καὶ τὸ ἐκ ξύλων πῆγμα.* Hunc ordinem in versione secutus sum. *Küst. Πλαίσιον ὀνομάζεται ὁπόταν πρὸς π. κτλ.* omissis superioribus Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 512. sive Suidae Appendix. Itaque singulam glossam ex novissimis efficiemus, praefixo *Πλαίσιον. τάξις*] *στάσις* B. V. E. repugnante Hesychio. *σύνταξιν* dicit Theognostus p. 123. 4. *ἑτερομήκει*] *ἐν ἑτερ.* lege cum Lex. Tacticis. 5. *Πλαίσια σύμπηκτα*] Aristoph. Ran. 812. *Καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύουσί γε.* Ad hunc locum Comici Suidas respexit. Vide ibi Scholiastam. *Küst. σύμπτυκτα* A. B. V. quod librorum auctoritati fuit condonandum. Aliam scribendi rationem ostendit *σύμ*

0 0 0

μικτα, quod ubi est infra positum, vix tolerabilem affert sententiam. 6. *ὥσπερ*] *ὡς* 0 0 0 *περ* sic A. *ὥσπερ — πρὸς* ignorat

0 0 0

Scholiastes, qui suo loco dedit *οὐδὲν δὲ ἀλλ' κτλ.* Nimirum haec a superioribus necesse est seiungamus, praemisso *σύμπτυκτα* vel *σύμπτυκτα*: quorum apparet talem esse sententiam, ut illa figura nihil nisi reconditam artem et speciosam aemulationi significari putemus. 8. *πλήρης*] *πλήρη* A. E. Phot. Lex. Seg. 9. *εὐθὺς* om. V. Haec cum seqq. mala lectorum sedulitas petiit ab v. *Ἡσθείη.* 10. *περὶ κύλικος*] Haec sunt verba Scholiastae in Aristoph. Lysist. 201. Confer nos in Suidam v. *Ἡσθείη. Toup. ἐπεί*] *ἐπειδὴ* A. B. V. cum altera gl. 11. Sub gl. finem delevi *πεπληρωμένας* cum A. B. V. Phot. 12. *αἱ ἄρουραι*] In prioribus edit. [et E.] legitur *αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι*: sed male. Duae enim istae voces, *τοῦ σταδίου*, sunt omnino supervacaneae, et ab imprudente librario in locum hunc intrusae, quae proinde a codicibus MSS. recte absunt. *Küst. αἱ* om. A. B. V. Item ante *ἔχει* omiserunt *φασιν* A. B. *V. Phot. cum Lex. Bachm. p. 343.

2. *πήχεις ξή*] Aliter Eustathius in Il. *ε.* et *η.* quippe qui plethro cubitos LXVI. tribuit, ait enim: *Ἔστι δὲ πλέθριον, τὸ καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς, πήχεων ξξ. δίμοιρον.* Secundum Eustathium ergo stadium, cuius sexta pars est plethrum, fuerit cubitorum CD. Cubiti enim LXVI. cum duobus trientibus sunt sexta pars cubitorum CD. Vide etiam notam nostram sequentem. *Küst.* Veriora etiam Schol. Plat. pp. 389. 445. *ξή*] *ξξ* Photius et Lex. Seg. Etiam Schol. Luciani Ver. Hist. I, 16. *τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ρ. πήχεις ξξ.* Hoc a Reitzio commendatum Gaisfordus ut in re manifesta reposuit. 3. *ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή. ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων. ἢ παντ.*] Locum hunc et corruptum et male interpunctum esse existimo, quem sic legerim et distinxerim: *ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή. (ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων ἢ) πανταχόθεν* etc. Haec lecto plana omnia reddit. Si enim mensura plethri continet cubitos LXVIII. ut Suidas expresse hic affirmat: stadium integrum, cuius sexta pars est plethrum, cubitos CDVIII. continere oportet. Sexies enim LXVIII. modo dictum summam exacte implent. Addit porro Suidas, *πανταχόθεν ἔχον πόδας λή*: quae manifesto falsa sunt. Scribi enim debet, *παντ. ἔχ. πόδας ρ*: i. e. *ab omni latere habens pedes centum.* Nam plethrum continuisse pedes centum tum ipse Suidas hoc ipso loco, tum alii auctores expresse tradunt. Confer eruditiss. Perizonium in Aelian. lib. III. c. 1. *Küst.* Schol. Platonis: *Πλέθρον δέ ἐστι μέρος ἕκτον σταδίου· τοῦτο δὲ πήχεις ἔχει τετρακοσίους, ὧν τὸ ἕκτον πήχεις ξξήκοντα ἓξ δίμοιρον, ὅ ἐστι πλέθρον.* Usque ad *τετρακοσίων* cum Suida Photius. Nihil iuvat Timaeus p. 219. 4. *ξή*] Sic etiam Photius. Corrige *ξξ* ut in gl. superiore. 6. *ἔχει δὲ — πόδας*] *ὅτι — ἔχει πόδας* A. V. 7. *Ξενοφῶν φησι*] Lib. VII. de Instit. Cyri (c. 5, 11.) p. 190. sed ubi historicus ille tantum dicit palmas plethri, non etiam stadii longitudinem excedentes, Babylone nasci. *Küst.* Qui neglexit verba Xenophontis continua, *εἰσὶ γὰρ καὶ μείζονες ἢ τοσοῦτοι τὸ μῆκος πεφυκότες.* Contra *πηχῶν υ* videntur aliunde accessisse. Ceterum cf. supra v. *Καινήλιος.* *πλεθριαίους* *V. 8. *πηχῶν*] *πήχεις* V. 9. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 10. *Ἀριστείδου*] *Ἀριστείδει* V. 11. *πεφυτευμένης*] *πεφυτευσαμένης* A. 12. *ὀκτὼ πλέθρα*] MS. A. habet *υ πλέθρα*, i. e. *quinquaginta plethra.* At Plutarchus in Aristide sub finem *centum plethra γῆς πεφυτευμένης* Aristidis filio ab Atheniensibus donata fuisse scribit. *Küst.* Litteras *ῡ* et *η*, item ut *ν* et *ρ*, saepe permutari monet Gaisf. *ἀρουρίμης*] *καὶ ἀρουρίμης* A. *καὶ ἀρούσι* V. *ἀροσίμης ἑκατόν* om. E.

Πλαίσιον. Acies quadrata, a quibusdam etiam *πλινθίον* dicta: quando milites ad omnia latera ita collocantur, ut longitudo superet latitudinem. item pegma quadratum ex ligno confectum. *Πλαίσια σύμπτυκτα.* Ligna quadrata compacta et latercula formam habentia. significat autem res sapienter et supra vulgarem usum excogitatas. *Πλέα.* Plena, referta. ' *Hoc accepto statim aliquis laetetur.* de calice loquitur, quippe qui magnus esset et plenus. *Πλέας.* Plenas. *Πλέθρα.* Mensura terrae. vel humida et herbosa loca. plethrum autem continet cubitos LXVI. et duos trientes. *Πλέθρον.* Plethrum, sive stadii sexta pars; quae est cubitorum LXVI. cum integrum stadium continet cubitos CD. id quoquoversum habet pedes XXXVIII. Et *πλεθριαῖον διάστ.* Plethrum autem habet pedes C. Xenophon ait palmas magnitudine ingeri Babylone nasci, vel etiam maiores studio, i. e. cubitis CD. ' *Civitas Atheniensium Aristidis filias elocavit. et Lysimacho eius filio binas drachmas in singulos dies dedit. et agri arboribus consiti octo iugera, arvi vero centum.*

Πλέκος. τὸ πλέγμα, τὸ πεπλεγμένον σπυρίδιον. ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω βλέπος, οὐδετέρως, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέος· Αἰσχύλος·

Ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.

οὕτω καὶ πλέκος. Ἀριστοφάνης·

Ἱπέττυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.

Καὶ αὖθις·

Τί δ' ὦ τάλας γε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;

Πλεκοῦν. τὸ συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

Στύοιντ' ἂν ἄνδρες, καὶπιθυμοῖεν πλεκοῦν.

[Πλεονεξία. ἡ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη, παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· παρὰ δὲ Διονυσίῳ τῷ Ἁλικαρνασσεῖ πλεονεξία ἡ νίκη. Οὔθ' ὅσα λάθρα τῶν ἀντιπολεμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν εὔθετα σφετερίσασθαι ἤθελον οἱ στρατιῶται.]

Πλεονεξία. παρὰ τοῖς ῥήτορσιν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλέον ἔχειν, καὶ τὸ πλεονεκτεῖν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ῥελτίονος ἑκάτερον αὐτῶν ἔταξαν, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχῃ τις ἑτέρων. Σοφοκλῆς·

Ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης
[ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ·]
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

Πλεῦνος. ἀντὶ τοῦ πλείονος. Ἡρόδοτος. Ὡς δὲ τοῦ πλεῦνός τε ἐδέετο ἡ πολιορκίη, ἀπηλλάσσοντο.

Πλευρῖτις. νόσος.

Πλειάς. τὸ ἑξάστερον.

Πλεῖαι. αἱ πεπληρωμέναι.

Πλεῖν. πλέον. Ἀριστοφάνης·

Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον σιτήρων.

Καὶ αὖθις·

Ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.

Καὶ αὖθις·

Πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον,
χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

Καὶ αὖθις·

Πλεῖν ἢ σιαδίῳ λαλίστερα Εὐριπίδης.

---

3. *Αἰσχύλος*] Agamemn. 901. 5. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 532. 8. *Τί δ' ὦ τάλας γε*] Aristoph. Acharn. 429. *ὦ*] *αὖ* B, E. Med. *τάλας γε* ut videtur MSS. Lege *τάλας σε*. Mox *τοῦδ' ἔχῃ τοῦ* A, B, E. Med. *ἔχεις* edd. vulgg. *ἔχει* reposui cum v. *Χρέος* sive *Διακεκαυμένον*. Tum *χρέους* A. 11. *Στύοιντ' ἂν ἄνδρ.*] Aristoph. Lysistr. 152. *καὶπιθυμοῖεν*] *κἀπιθυμῶι ἐν* A. Post h. v. omiserunt A, V. *κατὰ δὲ μετάθεσιν πεκλοῦν* (*πλεκοῦν* vulg.), *καὶ σπεκλοῦν, τὸ αὐτό. τάττεται δὲ τὸ πλεκοῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν, οὐχ ὡς προηγουμένως τούτου σημαινομένου τάττουσιν, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς σωματοποιοῦντες, καὶ μᾶλλον ἐν οἷς τὸ εὐθυβδήμονεῖν ἐνίστανται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Οὐκ ἂν διαλεχθεῖην διεσπεκλωμένῃ ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε* (*μυρίων γ' ἐτῶν* Med.) *καὶ τριςχιλίων.* Quae male repetita sunt ex v. *Διεσπεκλωμένῃ*. Ceterum *κατὰ δὲ μ. — τὸ αὐτό* om. B. Aristophanis locum omisit etiam Ox. ap. Dobr. Arist. p. 137. Ceterum A. habet in marg. *Πλέκω αἰτιατικῇ* (hoc subiecit etiam Med.)· *τὸ πλέκειν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσιν.* Deinde cum V. delevi glossam syntacticam, quam A. in marg. habet: *Πλεονεκτῶ. τὸ πλέον ἔχω. Γενικῇ· Καὶ τῶν Θουκυδίδου λόγων πλεονεκτεῖ. Πλεονεκτῶ δὲ τὸ ἀδικῶ, αἰτιατικῇ. ὡς τό, Πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ Διάβολος.* Differt Lex. de Synt. p. 167. Nec tutior est gl. *Πλεονεξία*, quam ab V. omissam notavi. 13. *τῷ Ἀποστόλῳ*] Rom. I, 29. et in aliis locis. Ibi Theodoretus explicat, *τὴν τοῦ πλείονος ἔφεσιν καὶ τῶν οὐ προσηκόντων ἁρπαγήν. Ernest. τοῦ ἀποστόλου* A. 14. *Ἁλικαρνασεῖ* Med. Dionysii Halicarnensis si locus est continuus, displicet saltem *ἀντιπολεμίων*. 16. *εὔθετα*] *εὑρεθέντα* E. 18. *Πλεονεξία. παρὰ*] Breviter monuit Lex. Seg. Bekkeri p. 298.

1. *ἔταξεν* Med. 2. *Σοφοκλῆς*] Oedip. R. 380. ut Portus monuit. Ceterum exemplum hoc nihil facit ad v. *Πλεονεξία*. Küst. Repetebantur versus sub v. *Πολύζηλος*. 4. *ὑπερφέρουσα*] Versum ab A, V. omissum notavi. 6. *Ἡρόδοτος· Ὡς δὲ τ.*] Locus a Schweighäusero non inventus: v. Lex. Herod. v. *Πολλός* n. 7. Opinor Suidam, item ut Gregorius Cor. p. 469. fecit, auctoritate Herodoti usum esse, qua *πλεῦνος* muniret. Fragmentum praestat ad scriptorem incertum transferri. Porro scribendum *πλεύνός τι*. 7. *πολιορκία ἀπηλλάσσοντο* A. 9. *ἑξάστερον*] *ἑπτάστερον* Eratosthenes Catast. c. 23. qui addit *οὐχ ὁρῶνται δὲ αἱ ἑπτά, ἀλλὰ αἱ ἕξ.* Eustath. in Il. *δ.* p. 1155, 50. *ἑπτὰ δὲ οὐσῶν, ἀμαυρός ἐστιν ὁ ἑβδομος ἀστήρ.* Aratus Phaen. 257. *Ἑπτάποροι δὴ ταῖγε μετ' ἀνθρώπους ὑδεόνται, Ἓξ οἷαί περ ἐοῦσαι ἐνόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.* Gaisf. *ἑξάστερον* Herod. Epimer. p. 224. 10. *Πλεῖαι*] Il. *β'*. 226. 11. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 1042. 14. *Καὶ αὖθις*] Aristoph. Plut. 1185. 15. *ἢ μύριοι — χέσαι πλεῖν* om. *V. 16. *Καὶ αὖθις*] Aristoph. Eccles. 835. (802.) 18. *πρότερον* ante *χέσαι* supplevernnt edd. recentt. omissum A, B, V, E. Med. 20. *Πλεῖν ἢ σιαδίῳ λαλίστερα Εὐρ.*] Aristoph. Ran. 89. *Οὐκοῦν ἕτερ' ἐστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια, Τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια, Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σιαδίῳ λαλίστερα. Küst.*

Πλέκος. Vas ex viminibus vel alia materia contextum, ut enim a *βλέπω* formatur neutrum *βλέπος*, et a *ῥέω ῥέος* (Aeschylus: *Viatori sitienti aqua fontana*): sic etiam *πλέκος*. Aristophanes: *Averscr inimici viri inimicissimam sportulam. Et iterum: Quid vero, miser, sportula hac opus habes? Πλεκοῦν.* Cum femina coire, ab verbo *πλέκεσθαι*. *Arrigant penem viri, et coitum appetant.* [*Πλεονεξία.* Habendi cupiditas ab Apostolo vocatur, at apud Dionysium Halicarnassensem intelligitur victoria. *Neque ea hostium loca, quae quamvis aliquid ad victoriam consequendam momenti allatura, milites sibi vindicare voluerunt.*] *Πλεονεξία. Πλεονεξία* et *πλεονεκτεῖν* oratores non solum dicunt, si quis praeter ius habere plus cupiunt, sed utrumque vocabulum in bonam etiam partem acceperunt, cum quis bono aliquo alios superat. Sophocles: *O diritiae et tyrannis et ars arti praestans ad vitam beatam, quanta apud vos invidia servatur. Πλεῦνος.* Pluris. Herodotus: *Cum autem obsidio longiorem moram requireret, discesserunt. Πλευρῖτις.* Morbus. *Πλειάς.* Sidus sex stellis constans. *Πλεῖαι.* Repletae. *Πλεῖν.* Plus. Aristophanes: *Et hoc plus decem millia staterum valet.* Idem: *Ventrem exoneraturi plus decies mille.* Et denuo: *Multo est enim concinnius, cacare plus triginta dies.* Item: *Euri-*

129 ἀν'τὶ τοῦ πλέον φλυαρότερα. ὡς ἐπὶ δρόμου. Ἀριστοφάνης·

Ἔτ' ἔστ' ἐνθάδε μειρακύλλια
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια.

Καὶ αὖθις·

Πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν.

[Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Λίψ γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.

Καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκε.

διὰ τὴν ἀηδίαν οὖν γηράσκω φησὶν Ἀριστοφάνης·

Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.]

Πλείονος. πλειοτέρου.

Πλειόνων. τῶν νεκρῶν.

Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων.

Πλειών, πλειῶνος. ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς καιρούς.

Ἐκ πολλοῦ πλειῶνος.

ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Πλεισθένης.

Πλειστηριάσας. πλείονος πωλήσας οὐ ὠνήσατο. Ἐποίει δὲ τοῦτο, καὶ μετάμελος προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλειστηριάζων αὐτούς. καὶ Πλειστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πρασκομένων. οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός.

Πλειστοβολεῖν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, Ἀττικοί.

Πλειστοδόκεια. ἡ πλείστη δόκησις.

Πλεῖστον ὅσον. πολύ.

Πλειστῶναξ. ὄνομα κύριον.

Πλῆθος. παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἐπ' ὀλίγων λέγεται.

Πλήθουσα ἀγορά. ὥρα τρίτη. Ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. λέγεται καὶ [πληθυούσης ἀγορᾶς.] Πληθυούσης ἀγορᾶς ἐν μέσῳ στὰς εἶπε.

Πληθώρα. ἡ πλησμονή. Καὶ Πληθωρεῖται (πληθύνεται) ὁ Νεῖλος.

Πληθύουσιν. αὐξάνουσι, πλεονάζουσι. Χρόνῳ δὲ ὕστερον πληθύουσι τοῖς Μινύαις εἰς ὕβριν ἐχώρουν, βασιλείας τε ἀντεποιοῦντο.

Καί σ' ὁ πληθύων χρόνος
γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

---

1. *φλυαρώτερα* mendum Edd. et Schol. Rav. 3. *ἔστετ'* Ox. 5. *Καὶ αὖθις*] Aristoph. Av. 1243. 7. *Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ*] Haec A. et V. habent infra post *θρανίον* in v. *Πνιγηρά*: quo fides glossae elevatur. Interim notavi. *πλὴν* bis *V. 8. *παρὰ τὸ Ὁμηρικόν*] Immo *Ἡσιόδειον*. Versus enim hic legitur apud Hesiodum in *Ἔργοις*. *Küst.* Est Odyss. τ. 360. nec in Hesiod. Opp. 93. inseri debuerat. Sequentia extant Od. ὁ. 357. Conf. Hesiodi Opp. 703. *Gaisf.* *περὶ τὸ Ο.* *V. 11. *καὶ ἐν Ἡσιόδῳ*] *Ἡσιόδῳ* om. A. B. E. Schol. Aristoph. *καὶ* potuit ab reliquis seiungi. 12. *ἀηδίαν*] *αἰδίαν* A. *φησὶν Ἀριστοφάνης*] Ran. 17. 17. *γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλ.*] Aristoph. Eccles. 1065. (1108.) *Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν*. Sed metri gratia scribendum est *παρὰ τῶν πλειόνων*: ut hic apud Suidam recte legitur. Nam *νεκρῶν* est interpretatio vocis *πλειόνων*, quae hodie locum glossae apud Comicum male occupat. *Küst.* ἡ addidit Gaisf. cum A. B. V. E. Med. Scribendum fuit *ἡ γρ.* 19. *τοὺς καιρούς*] Hesychius *τοὺς καριοὺς*. *Küst.* Addit ille *τῆς γῆς*. 20. *Ἐκ πολλοῦ*] Ex Antipatri epigrammate, cuius longiorem partem attulit v. *Σιγύνη*, in Anthol. Pal. VI, 93. Mox *ἤγουν* post *πλειῶνος* delevi cum A. *V. 22. *Πλεισθένης*] Thyestis filius, Hygin. fab. 88. Plisthenidem de eloquentia commendat Auson. in Praef. n. 22. *Reines.*

2. *Ἐποίει δὲ τ.*] Parum satisfacit hoc exordium. Mallem dictum *Ἐλώλει δὲ τ.* *προσεποιεῖτο γεγονέναι*] *γεγονέναι προσεποιεῖτο* V. qui mox *πληριάσαντες — ὑπερβάλλοντες — οὐ Λυσίας*. 3. *Πλειστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ ὑπερβ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Cf. Piers. in Moer. p. 303. 6. *Πλειστοβολεῖν*] V. Hemst. in Polluc. IX, 95. 7. *Πλειστοδόκεια*] Aliter vocem hanc interpretatur Etymologus: quem vide. *Küst.* 8. *Πλεῖστον ὅσον*] Cf. v. *Λύναμις*. 9. *Πλειστώναξ* Edd. Post hanc gl. delevi cum *V. quae habet A. margo: *Πλείτω. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας.* Ea de v. *Ἐγχανών* descripta fuisse persuadet etiam illud, quod sub finem desideratur *εἰ βούλεται*, a Küstero temere inculcatum. Versus sunt Aristophanis Equ. 1318. sq. Porro removi glossam, quam satis fuit in v. *Αἴγυπτος* reliquisse: *Πληγαί. ὅτι ἐν μ ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αἴγυπτον πληγαί.* Coniecit A. in marginem, V. post v. *Πλῆκται*. 10. *ὀλίγων*] *ὀλίγον* A. V. Tum *λ*$^{\epsilon}$ V. Pertinet ad Thucyd. IV, 10. ubi vid. Schol. 12. *Πλήθουσα ἀγορά*] Vide supra v. *Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν*. *Küst.* 13. *πληθυούσης ἀγορᾶς*] Has voces semel posuerunt A. V. E. Med. 15. Post hanc gl. *Πλήθω. γενικῇ* Med. 17. *πληθύνεται*] Huc retraxit Gaisf. cum A. V. Vulgo in fine *ἤγουν πληθύνεται*. 19. *πληθύον* *V. Fortasse *πληθύοντες*. *τοῖς*] *ταῖς* B. E. In hac oratione quaedam aut desiderantur aut depravata sunt. 21. *Καί σ' ὁ πληθύων χρ.*] Sophocl. Oedip. Colon. 930.

---

pide plus quam stadio loquaciores. quasi de cursu loqueretur. Et alibi: *Plus sexcentos numero.* [*Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβ. Amplius quam anno senior discedo.* dictum iuxta illud Homericum: *Statim enim in calamitatibus mortales consenescunt.* et: *Crudae senectuti tradidit.* propter moerorem, inquit Aristophanes, senesco: *Cum aliquid harum argutiarum videro, amplius quam anno senior discedo.*] *Πλείονος.* Pluris. *Πλειόνων.* Mortuorum. *An anus, quae resurrexit a mortuis?* *Πλειών.* Annus. dictus, quod in eo compleantur tempora. *A multo tempore.* *Πλεισθένης.* Plisthenes. *Πλειστηριάσας.* Qui rem aliquam pluris vendidit quam emit. *Et hoc faciebat, et facti se poenitere simulabat, cum eos pecunia emunxisset.* Et *Πλειστηριάσαντες*, qui res maiori pretio vendunt quam par est. sic Lysias et Plato comicus. *Πλειστοβολεῖν.* Sic Attici dicunt, ut nos. *Πλειστοδόκεια.* Nimia opinio. *Πλεῖστον ὅσον.* Quam plurimum. *Πλειστῶναξ.* Nomen proprium. *Πλῆθος.* Haec vox apud Thucydidem etiam de paucis dicitur. *Πλήθουσα ἀγορά.* Forum plenum, id est, hora tertia. *Velitabantur circa illud tempus, quo forum homines celebrant.* Dicitur etiam *πληθυούσης ἀγορᾶς. Illo tempore, quo forum hominibus frequens esse solet, in medio stans dixit.* *Πληθώρα.* Abundantia. Et: *Nilus exundat.* *Πληθύουσιν.* Cum augerentur, vel crescerent. *Postea vero Minyae numero hominum aucti insolenter se gesserunt, regnumque affectarunt.* [Sophocles:] *Et te crescens aetas senem simul reddit et mente cassum.*

Πληιάς. τὸ ἄστρον.

130 ‖*Πλῆκται. πολεμικοί. Εἰσὶ δὲ πλῆκται ἀγαθοὶ καὶ παρὰ Βακχαίοις.*

Πληκτηρίζω.

Πλῆκτρον. ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ παροιμία· Αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, οἷς μάχονται. πλῆκτρα οὖν τὰ ἐμβαλλόμενα χαλκᾶ τοῖς ἀλεκτρυόσι.

Πλημμέλεια.

Πλημμελεῖν. τὸ ἀτακτεῖν καὶ ὑβρίζειν καὶ ῥᾳθυμεῖν. Καὶ Πλημμελές, τὸ ἐκμελὲς καὶ ῥᾴθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Λύσις· Τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν πλημμελές. — Πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν. — Ὃ δὲ διὰ τὸ οἰκεῖον πλημμέλημα ὑπ' ἐμοῦ παυθήσεται τῆς ἀρχῆς. τουτέστι παῖσμα. Τὸν δὲ κεκτημένον τὸ νωτοφόρον ζῷον ὀπίσω τραπέσθαι ἐκέλευον, καὶ ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πλημμελήματος.

Πλήμη. ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. Καὶ Πλημμυρίς, ἡ ταραχή.

Πλῆμναι. αἱ χοινικίδες τοῦ ἅρματος.

Πλήν. ἐπίῤῥημα.

Πλῆντο. ἐπληροῦντο. Πλήρεσιν ἱστίοις εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ἀντὶ τοῦ, παντὶ σθένει, πάσῃ δυνάμει, ὅλῃ ψυχῇ.

Πλήρης. ὁ πεπληρωμένος. Καὶ οἱ πλήρεις, πληθυντικόν. Καὶ Πλήρης, ἐπίῤῥημα.

Πληρώματα. ὁ τῶν νηῶν φόρτος. Ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὰ πληρώματα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἦκεν εἰς τὴν Ῥώμην. Πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται. Τὴν δὲ ναῦν καταρτίσαντες πληρώματι ἐπιλέκτῳ. Καὶ αὖθις· Παρεκόμιζον χρείας τοῖς πληρώμασι. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια.

Πληρωτής. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος. πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρα-

---

1. *Πληιάς*] Vide paulo ante v. *Πλειάς*. *Küst.* Glossa non apte collocata. 2. *Πλῆκται*] Plutarch. Dion. p. 971. *Toup.* MS. Plura exempla vid. ap. Wyttenbach. Plut. II. p. 132. D. *Gaisf.* ἀγαθοὶ] ἀγαθαὶ A. 3. *Βακχαίοις*] Legendum vel adiuvante Stephano Byz. *Βακχαίοις.* 4. *Πληκτηρίζω*] Tuetur *V. Om. vulg. 7. Αἶρε πλῆκτρον ἀμυντ.*] Aristoph. Av. 760. *Αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει.* Scholiasta in illum locum: *Πλῆκτρον, ὅπλον ἀμυντήριον. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων, κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, ἐν οἷς μάχονται· ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα. πλῆκτρα δέ εἰσιν ἐμβολα χαλκᾶ, τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων.* Hinc Suidas supplendus est. *Küst.* Adde v. *Αἶρε πλῆκτρον.* His inter se collatis satis intelligitur *ἀμυντήριον* aut ad membrum spectare iam obliterratum, *τουτέστιν, ὅπλον ἀμυντήριον*, aut, quod perplacet, ad praegressum *χαλκοῦν* esse retrahendum. 8. *πλῆκτρα οὖν*] Haec et seqq. om. A. 10. *Πλημμέλεια*] Addunt *πολλὴ ἀμέλεια* Timaeus et Photius. 11. *Πλημμελεῖν*] Vid. *Ἀνασεσυρμένην. Hemst.* Cf. Piers. in Moer. p. 295. 12. *καὶ ῥᾴθυμον* om. Photius. 13. *Λύσις· Τὸ δὲ ἄχρ. — δόξειε λέγειν*] Haec corrupta sunt et mutila. *Küst.* Malim *Λυσίας· τὸν δὲ ἄχρ.* Ceterum defectus est hic locus: nam *πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν* sumpta sunt ex Platone de Legg. IX. p. 926. C. [859. E.] *Hemst.* Item *Τὸ δὲ ἄχρ. — πλημμελὲς* ex Platonis Lyside p. 222. B. deprompta esse monuit Ruhnkenius in Timaeum p. 219. 14. *πλημμελῶς*] Integrum locum servavit Photius, *Νόμων θ'· σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλ.*

1. *Πλήμη*] An potius *πλήσμη*? Scholiasta Apollonii Rhodii I, 757. *Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ πλήσμη τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον, Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διπετέος ποταμοῖο· καὶ οὐχ ὥς τινες, ἐν πλήμνῃσι. Küst.* Wesseling. in Diodor. III, 40. ascripsit Toupius. Photius: *Πλημμύρα οὐ πλήμη λεκτέον.* 3. *Πλῆμναι*] V. Valck. in Ammon. p. 197. *Πλῆμμαι. αἱ σχοιν.* *V. *αἱ* om. Photius. 5. *Πλήρεσιν ἱστ.*] Exemplum hoc pertinet ad vocem sequentem *πλήρης. Küst.* Non dubito quin locus cum ipsis interpretationibus, quamquam leviter immutatus, fluxerit ex v. *Ἱστίον.* 9. *Πλήρης, ἐπίῤῥημα*] Tacite ut opinor hanc observationem miratus in Latinis Küsterus posuerat *πλῆρες.* Sed *ἐπίῤῥημα*, si quid tali additamento tribuimus, e praegressis videtur irrepsisse. Deinde cum V. delevi, quae A. in marg. habet: *Πληρῶ. αἰτιατικῇ. ὡς τό, Ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὐ ἦσαν καθήμενοι. Πληροῦμαι δέ, γενικῇ. Σκότου καὶ δίνης πληροῦται τὰς ὄψεις.* Ubi prius exemplum Küsterus monet esse Actor. 2, 2. 10. *ὁ τῶν νηῶν φόρτος*] Ad hanc interpretationem probandam nihil facit exemplum sequens, quippe in quo vox *πλήρωμα* potius significare videtur, ut communiter significare solet, militem classiarium vel remiges. *Küst.* Is causam non habuit, cur locum orationis ambiguae, quem in utramque partem liceat explicare, minus idoneum esse pronunciaret. Universe *πλήρωμα* de numerosa quadam multitudine dici Wyttenbachius ostendit in Eunap. p. 274. sq. Vulgarem autem significatum illustrat, quem Gaisfordus appellat, Wessel. in Diod. XI. 3. 13. *Τὴν δὲ ναῦν καταρτ.*] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I. c. 47. *Küst. δ' αὖ νῆ' ἀπαρτήσ.* E. 15. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 658. *Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.* 16. *δισχίλια*] β' E. Med. *δίο* B. V. 17. *Πληρωτής. Δημοσθένης κατ' Ἀριστογ.*] Ex Harpocratione. Confer Salmasium de Usuris p. 678. 679. *Küst.* Herald. adv. Salmas. VI, 5. addit Gaisf. *Δημοσθένης*] P. 776, 7.

Πληιάς. Nomen sideris. *Πλῆκται.* Pugnaces. *Sunt autem etiam apud Vaccaeos viri bellicosi.* *Πλῆκτρον.* Calcar aereum, quo galli gallinacei pugnaturi armabantur. hinc proverbium: *Tolle calcar.* nam illi quoque calcaria habent, quibus pugnant. *πλῆκτρα* igitur dicuntur calcaria aerea, quae gallis gallinaceis adduntur. *Πλημμέλεια. Πλημμελεῖν.* Peccare, petulanter se gerere, animo esse segni. Et *Πλημμελές*, dissolutum, ignavum, disciplinae expers. Lysis Platonis: *Quod autem inutile sit, id amicum habere nefas.* Eiusdem: *Praeter verum contendere videatur. — Ille vero propter peccatum suum magistratu a me demovebitur. — Dominum vero iumenti reverti et peccatum suum corrigere iubebant.* *Πλήμη.* Maris aestus. Et *Πλημμυρίς*, agitatio fluctuum. *Πλῆμναι.* Modioli rotarum. *Πλήν.* Adverbium. *Πλῆντο.* Replebantur. *Plenis velis ad philosophiam contendit.* id est, toto robore, totis viribus, toto animo. *Πλήρης.* Repletus. hinc *πλήρεις*, pleni. Et *Πλήρης*, adverbium. *Πληρώματα.* Navium sarcinae. *Ille vero assumptis navium oneribus et captivis Romam ivit.* *Πλήρωμα* vocantur etiam milites classiarii. *Cum autem navem instruxissent delecta manu militum.* Et alibi: *Res necessarias militibus classiariis afferebant.* Et Aristophanes: *Horum summa talenta circiter bis mille implet.* *Πληρωτής.* Demosthenes in oratione contra Aristogitonem. *πληρωταὶ* eranum reddebant

νον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πλήσσεται.

Πλήσσω. αἰτιατικῇ.

Πλησιάζω. δοτικῇ.

Πλησιαίτερος. ὁ πλησίον ὤν.

Πλησίον. ἐγγύς.

Πλήσιος. τὰ παρὰ τὸν μέλλοντα γινόμενα
131 προ"παροξύνεται· τὸ ἀνεψιὸς καὶ δεξιὸς ὀξύνονται. τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλῆτος, πλήτιος, ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, τροπῇ τοῦ τέλους· οὐ γέγονε δὲ τὸ πλήσιος παρὰ τὸν μέλλοντα. οἱ γὰρ Λάκωνες τὰ παρὰ τὸν μέλλοντα εἰς τ̄ οὐ τρέπουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς τὸ σ̄· ἐνιαυτός, ἐνιαύσιος, ἐνιαύτιος λέγουσιν, ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ̄· πλοῦτος, πλούσιος, πλούτιος· τὸ δὲ πλήσιος πλήτιος λέγουσιν. ὥστε οὐ παρὰ τὸν μέλλοντα.

Πλησίστιος. ὁ φορὸς ἄνεμος. καὶ πλησίστιον οὐδετέρως. ἄνεμος ὁ πλησίον τοῦ ἁρμένου, ὁ πληρῶν τὸ ἅρμενον.

Πλησιφαής. ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

Πλίγματα. τὰ πατήματα. καὶ πλίξ, τὸ βῆμα.

παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πλινθεύεται. ἐξαπατᾶται. ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ.

Πλινθεία. ἐκ τοῦ πλινθεύω.

Πλινθεῖον. ὁ τόπος, ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται. οὕτως Λυσίας.

Πλινθίον. παρατάξεως εἶδος. Αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ ἄγων τὴν στρατιὰν βάδην ἐπορεύετο.

Πλίνθος. παροιμίαι· πλίνθους πλύνεις· χαμαὶ ἀντλεῖς· φακὸν κόπτεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Πλινθωτὸν ἢ *πλινθεία* λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

---

2. ἡμῖν] ἡμῶν V. et pro v. l. E. 3—5. Om. Küst. silente Gronovio. 8. *Πλήσιος. τὰ παρὰ μέλλ.*] Haec omnia leguntur etiam apud Etymologum v. Ἀσπάσιος: ubi nonnulla rectius. *Küst.* Ipsum glossae primordium docet temere haec ex Etym. M. esse decerpta: quid quod nullus liber *τὸ δὲ ἀνεψιὸς* obtulit. Ceterum *πλήσιος* ut videtur omnes. *παρὰ τὸν μέλλοντα* A. ex quo *τὸν* quater ante *μέλλοντα* elapsum revocavi. *παρὰ τοῦ μέλλοντος* V. 9. *προπαροξύτονα*] *προπαροξύνεται* A. *προπαροξυτόνως* *V. 10. *τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλῆτος, πλ.*] Etymologus loco laudato: *τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλητὸς ἔχει μὲν τὸν χρόνον· ὁ γὰρ ἅπλητος, ὁ ἀπροσπέλαστος· πλητός, πλήσιος, ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος* etc. *Küst.* 12. *οἱ γὰρ*] *οἷον* A. *οὐ γὰρ* E. 14. *ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς τὸ σ̄.*] Scribe, ut apud Etymologum, *ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τ̄ εἰς τὸ σ̄. Küst.* Immo *ἀπὸ τοῦ σ̄ εἰς τ̄.* Seqq. om. V. 15. *ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ̄.*] Etymologus: *ὑπόμνησιν διδόντες τοῦ προτέρου τ̄. Küst.* 18. *καὶ πλησίστιον* — *ἁρμένου* ex A. V. *ὁ πλησίον τ. ἁ.* habet item B.

3. *πληροσέληνος*] Sic Hesychius et Zonaras: *προσέληνος* V. 4. *Πλίγματα. τὰ πατ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 217. ubi pro *πατήματα*, quod corruptum est, recte legitur *πηδήματα*. Vide etiam Nostrum supra v. *Περιβάδην. Küst.* Is deinceps: *παρὰ Ἀριστοφάνει*] „Falsum est vocem *πλίγματα* apud ipsum Aristophanem legi: quippe quae tantum legitur apud Scholiastam eius loco laudato." Adde v. *Πλίξ*. Fugit hunc erroris causa, quam petendam apparet ab v. *Ἀπεπλίξατο* frustatim sparsa per vv. *Περιβάδην, Πλίγματα, Πλίξ*. 6. *ἐξαπατᾶται. ἐπὶ ἀναισθήτων* Hesychius. 8. Sub finem gl. *ἡ πλινθευσις* omisi cum A. B. V. Habet E. 9. *Πλινθεῖον. ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ πλ.*] Ex Harpocratione. *Küst. Πλινθήιον* A. V. B inter vss. *Πλινθιεῖον* Photius. Delevi *οἱ* (*αἱ* edd. vulgg.) ante *πλίνθοι* cum A. *V. et Photio, volente Gaisfordo. Harpocratio *πλίνθος πλάττεται.* 11. *Πλινθίον*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *πλινθεῖον*, per diphthongum *ει. Küst.* Adde v. *Πλαίσιον. Αὐτὸς δὲ*] Locus paulo auctior cum aliqua scripturae diversitate extat in v. *Βάδην.* 13. *παροιμίαι τρεῖς*] Delevit Gaisf. *τρεῖς* cum A. V. E. Med. Id ipsum tamen manum interpolatorum convincit, qui similes observationes interserunt in vv. *Χαμαί* et *Φακὸν κόπτειν*. Cf. Boisson. Anecd. I. pp. 394. 398. Universam igitur glossam tolli praestat. Sustulit idem Gaisfordus sub finem, quae ducta fuerant de v. *Ὄνον πόκαι· καὶ ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται*, cum A. V. Item cum V. glossam ex v. *Ἄγις* recoctam: *Πλίνθος. ὅτι Ἄγις ὁ Παυσανίου, ἐμβαλὼν ποτε ἐς τὴν Μαντινειακήν, αὐτοὺς μὲν κατέκλεισε, τὸν δὲ παραῤῥέοντα ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος παρατρέψας παρέλυσεν. ἦν γὰρ ἐξ ὠμῆς πλίνθου, ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἐλπόλεις ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτῆς καὶ τῶν λίθων. οἱ μὲν γὰρ κατάγνυνται, καὶ ἐκπηδῶσι τῶν ἁρμονιῶν, ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πονεῖ· διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἧσσον ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός.* Quae habet A. in marg. 15. *Πλινθωτὸν ἢ πλινθεία*] *Πλινθία δὲ ἡ πλινθίον* Tacticus Montfauc. Bibl. Coisl. p. 512. sive Append. Suidae, unde petendum *πράξῃς. Πλινθω*τ δὲ ἡ A. *V. 17. *πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ*] Xenophon lib. III. *Ἀναβ.* p. 310. [III, 4, 19.] *Ἔνθα δὴ οἱ Ἕλληνες ἔγνωσαν, ὅτι πλαίσιον ἰσόπλευρον πονηρὰ τάξις εἴη, πολεμίων ἐπομένων.* Ad hunc locum Suidas respexit. Huc spectat nota illa Thomae Magistri: *Πλινθίον οὐδεὶς Ἀττικίζων εἶπεν, ἀλλὰ πλαίσιον. Küst. διπλάσιον ἰσ.* A. B. V. Coislin.

---

iis, qui vel sortito ceperant vel emerant. hi autem fuerint illi, qui nobis sunt *ἐρανάρχαι*. *Πλησιαίτερος*. Propinquus. *Πλησίον*. Iuxta. *Πλήσιος*. Quae a futuro derivantur, acutum habent in antepaenultima. at *ἀνεψιὸς* et *δεξιός* in syllaba ultima acuuntur. *πλήσιος* vero deducitur a *πλῆτος*. inde enim fit *πλήτιος*, *πλήσιος*: ut ab *ἄμβροτος*, *ἀμβρόσιος*, mutata ultima syllaba. *πλήσιος* autem non est ductum a futuro. Lacones enim vocabula a futuro derivata non vertunt cum *τ̄*, sed quod inest *σ̄* mutant in *τ̄*: ut *ἐνιαυτός*, *ἐνιαύσιος*, *ἐνιαύτιος*, prioris litterae *τ̄* memoriam renovantes. item *πλούτιος* dicunt, pro *πλούσιος*, quod est a *πλοῦτος*. pari modo *πλήτιος* pro *πλήσιος*. quare nomen hoc a futuro non est deductum. *Πλησίστιος ἄνεμος*. Ventus secundus, qui vela navis implet. et *πλησίστιον*, neutrum. *Πλησιφαὴς ἡμέρα*. Plenilunii dies. *Πλίγματα*. Passus. et *πλίξ*, gressus. apud Aristophanem. *Πλινθεύεται*. Decipitur. ductum a luto, quod omnis sensus expers est. *Πλινθεία*. A *πλινθεύω*, lateres formo. *Πλινθεῖον*. Locus, ubi formantur lateres. ita Lysias. *Πλινθίον*. Genus aciei. *Ipse vero quadrato agmine exercitum ducens paulatim iter faciebat.* [*Πλίνθος*. Proverbia tria: *Lateres lavas; Humi hauris; Lentem secas.* de rebus quae fieri non possunt.] *Πλινθωτὸν* vel *πλινθεία* dicitur, cum quis aciem ea forma quadrata instruit, quam Xenophon Grylli filius quadratum aequilaterum appellat.

Πλίξ. τὸ βῆμα. παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ πλίγματα, τὰ πατήματα.

132 *Πλίξ.* ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλὶξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος·

Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.

ἔλεγον δὲ πλίξιν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα· καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν.

Πλοΐζει. πορεύεται. πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

Πλοϊκὴ καὶ *Πλόιμος* θάλασσα.

Πλόιμα. πλευστικά. ἢ τὰ πλῷ πεμπόμενα. Ἦρος δὲ ἀρχομένου, ἐπεὶ πλόιμα εἶναι ἐδόκει, πρῶτον μὲν ἐκπέμπουσι Μαυρουσίων τινάς.

Πλοκαμίς.

Ἀντὶ δέ σοι πλοκαμῖδος, Ἑκηβόλε, κάλλος ἐπείη.

Πλόκαμοι.

Πλόκιον Γοργάδος. τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης Ἀστερόπῃ τῇ Κηφέως, καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

Πλόκον. πλέγμα ἐκ τριχῶν.

Ἄρτεμι,
σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδ' ἀνέθηκε κόμης
παρθένος, ἱμερτοῦ κειραμένη πλοκάμου.

Πλόκον. πλόκαμον.

Αὕτως ὅπωςπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.

Πλόος. ὁ πλοῦς.

Πλουθυγίειαν. ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστοφάνης, δι' ὧν μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι, καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι· ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαμονίας ἐμφαίνων.

Εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα.

τουτέστι, καὶ τὰς ἄλλας ἡδονάς, δι' ὧν γέλως ἔσται καὶ χορεῖαι καὶ εὐωχίαι.

Πλουθυγίειαν. Ἀριστοφάνης·

Δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς τε, παισίν, παίδων τε παισίν,
πλουθυγιείαν,

---

1. *Πλίξ.* τὸ βῆμα. παρὰ Ἀριστ.] Vide paulo ante v. *Πλίγματα*, et quae ibi notavimus. *Küst.* 2. τὰ πατήματα] Lege τὰ πηδήματα. *Küst.* 3. *Πλίξ.* ἔνθεν καὶ τὸ περιβ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 217. 4. Ὅμηρος] Od. ζ'. 318. Ubi v. Schol. 7. πλὶξ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς perperam Schol. 10. *Πλοΐζει*] Alias πλωΐζει, per ω̄. Ceterum sensus huius loci, quem Portus non fuerat assecutus, est is, quem in versione expressimus. *Πλοῦς* enim interdum de itinere terrestri etiam dicitur, ut Graeci magistri inculcant. Hesychius v. *Πλοῦς*: ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν πλοῦν ἔλεγον. Plenius Scholiasta Nicandri Ther. 295. Βαιὸν δὲ πλόον νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζήν, τὴν πορείαν. οὕτω γὰρ καὶ Ἀντίμαχος εἶπε· Τοῖσι δ' ἀν' ὑλήεντα διὰ πλόον ἐρχομένοισιν. ὡς δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην, παράγει τινὰ ἐρῶντα αὐτῆς, ἣ καὶ ἐρεθίζουσά φησι πρὸς αὐτόν· Ἀπέπλεις τεὸν [Ἀποπλευστέον fr. 192. et infra τήμερον] ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον. *Küst.* πλωΐζει V. Phot. De hac et continua glossa diiudicanda vide quae praebet Lobeckius Phryn. p. 614. sq. ὁδὸς om. B. E. 11. καὶ πλόιμος θάλ.] θάλασσα καὶ πλόιμος *V. 12. Partem agnoscit Hesychius. 16. Ἀντὶ δὲ] Euphorionis Ep. I, 3. Anthol. Pal. VI, 279. δέ σοι] δέ οἱ Toupius II. p. 84. 17. ἐπείη] ἐπ' V. 18. *Πλόκαμοι* om. vulg. servatum *V. 19. *Πλόκιον Γ.*] Apollodor. II. p. 141, 30. [II, 7, 4.] χαλκοῦν βόστρυχα vocat. *Hemst.* *Γοργόνος*] Γοργάδος A. B. V. E. Photius. Infra Γοργόνης A. V. Phot. et Apostol. XVI, 22. Γοργώνης E. Γοργόνος edd. vett. 20. Κύφειος *V. 21. Λακεδαιμονίαν] Λακεδαίμονα Photius.

4. Ἄρτεμι] Particulae ex Epigr. II. Damageti in Anthol. Pal. VI, 277. 5. ἀνέθηκε] Sic rectius Paris. A. quam editt. praecedentes [et B. V. E.], quae exhibent ἀνέθηκα. Refertur enim hoc verbum ad sequens παρθένος: pro quo priores editt. [et B. E.] itidem minus recte habent παρθένου. Quae vero sequuntur sic lego, ἱμερτοὺς κειραμένη πλοκάμους. *Küst.* Frustra. Ceterum Anthol. λέλοιπε κόμης. κόμας] κόμης A. 8. Οὕτως ὅπως περ τ.] Sophocl. Ai. 1179. αὕτως Sophocleum (vel potius αὔτως) restitui cum *V. B. E. Med. Tum περὶ A. pro περ. 10. *Πλουθυγίειαν.* ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 732. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀρχίας. *Küst.* His explicationibus in Schol. Aristoph. lemma παίδων παισίν male praefixum est. ἔμιξε] ἔμιξαν A. V. 11. δι' ὧν] διὸ δὲ Schol. 18. Ἀριστοφάνης] Av. 732. Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν Αὐτοῖς, παισί, παίδων παισίν, Πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν, Βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων. Ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. Οὕτω πλουτήσετε πάντες. Apparet integram laudationem verborum Aristophaneorum male per duas glossas esse disiectam. 19. Δώσομεν] καὶ δ. V. ἡμῖν] ὑμῖν A. B. E. *V. Med. Continuo ὑμῶν A. E. ἡμεῖς Med. ὑμεῖς edd. vulgg. Id eieci cum *V. Deinde duplex τὲ expellendum. Libri bis παισί. 21. πλουθυγίειαν editum saltem hoc loco refinxi.

Πλίξ. Passus. apud Aristophanem. et *πλίγματα*, saltus. *Πλίξ.* hinc ἀμφιπλίξ, quod significat circumeundo, apud Sophoclem *Triptolemo.* Et Homerus: *Illae vero et bene currebant, et bene pedibus progrediebantur.* πλίξις etiam dicebatur intervallum, quod est inter pollicem et digitum indicem. item os inter femora. *Πλοΐζει.* Proficiscitur vel iter facit. πλοῦς enim de itinere terrestri etiam dicitur. *Πλοϊκὴ* et *πλόιμος.* Mare navigabile. *Πλόιμα.* Navigabilia. vel quae navibus exportantur. *Veris autem initio, cum commodum navigandi tempus esse videbatur, primum Maurusios quosdam emittunt.* *Πλοκαμίς.* *Illi vero, Apollo, pro cincinno pulchritudo insit.* *Πλόκιον Γοργάδος.* Cincinnus Gorgonis datus est Asteropae, Cephei filiae, quo tempore Cepheus cum Hercule expeditionem in agrum Laconicum suscepit; ne eo absente urbs caperetur. *Πλόκον.* Capillorum nexum. *Diana, tibi cincinnum hunc ex coma propria plexum dicavit virgo, de suavissimo cincinno detonsum.* *Πλόκον.* Cincinnum. *Sic ut hunc ego seco cincinnum.* *Πλόος.* Navigatio. *Πλουθυγίειαν.* Opulentiam cum sanitate coniunctam. Aristophanes duas res commiscuit, quibus homines maxime gaudere solent, et quibus si fruantur, ex sententia sibi vitam agere videntur: itaque efficaci vocabulo vim beatitudinis expressit. addit enim, *felicitatem, victum, pacem, iuventutem, risum.* id est, et ceteras voluptates, quae homines ad risum, choreas, convivia invitant. *Πλουθυγίειαν.* Aristophanes: *Dabimus vobis ipsis et liberis liberorumque liberis opulentiam cum*

εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νάστην, γέλωτα, χορείαν, θαλίας, γάλα ἀρνείων.

ὥστε πορφύραι κοπιᾶν ὑπὲρ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· αὕτω πλουτήσετε πάντες.

Πλουμβάτοις. μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν.

Πλούταρχος, Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραιανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων, καὶ ἔτι πρόσθεν· μεταδοὺς δὲ αὐτῷ Τραιανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας προεῖλατο μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά.

Πλούταρχος, Νεστορίου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Σουήρου τοῦ ἡγεμονεύσαντος Ῥώμης Λυκίου, τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· οὗ Μαρῖνος διάδοχος. ἔγραψε πολλά.

Πλουτεῖν ἢ πεινῆν βέλτιον, ἀπὸ τῆς Ἑκάτης ἔστιν μαθεῖν.

Πλουτοδότειρα.

Πλοῦτος. κτήσασθαι μέν ἐστιν αὐτὸν εὐμαρές, φυλάξασθαι δὲ χαλεπόν. [ζήτει ἐν τῷ Ἄτταλος.]

Πλούτων. ὁ ᾅδης. Ἀριστοφάνης· ὁ Πλούτων δίδωσι σχοινίον Αἰσχύλῳ ἐπανιόντι·

Λὸς τοῦτο Κλεοφῶντι φέρων, καὶ τοῦτο τοῖσι πορισταῖς.

σύμβολον Διονύσου. ἴσως σχοινίον πρὸς ἀγχόνην, ἤ τι τοιοῦτον.

Πλόκανον. πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται.

Πλοχμός. ὁ πλόκαμος.

Πλωΐς. εἶδος ὄρνιθος.

Πλωθεύς. Πλωθεῖα δῆμος τῆς Αἰγηίδος. καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς.

Πλωΐζω. πλέω. Καὶ Πλώζω, ὁμοίως.

Πλώϊμος ἀνήρ.

Πλώοντες. πλέοντες.

Πλώω. πλέω.

Πλώσιμον. διαβατόν. Σοφοκλῆς·

Μικρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον.

ἀντὶ τοῦ ἀδιάβατον.

Πλωτὴ νῆσος, ἡ πλεομένη.

Πλωτῆρες.

---

2. *γοητῶν*] Immo *γοργούς*. Scribendum porro *γάλα τ'*. Vide v. *Γάλα ἀρνείων*. *Θαλίαν*] Θαλίας A. V. Mox *σκοπιὰν* B. E. Med. 7 *μολίβδοις*] *μολίβου* A. *μολίβδους* E. Pusillum duxit vitium Psellus in Boisson. Anecd. T. III. p. 223. *πλούμματον τὸ μολίβδινον*. 8. *Πλούταρχος*] De Plutarchis *Eudocia* p. 362. 10. *ἔτι πρόσθεν*] Immo *et Neronis*. Vid. Plutarch. in Anton. sub finem. *Τραϊανοῦ Ἀδριανοῦ* A. V. E. *καὶ μαρτυρεῖ τι καὶ ἡ Εὐδοκία*. 14. *Πλούταρχος*] Huius Plutarchi aliquoties meminit Marinus in Vita Procli. *Kust.* Vid. supra *Νικόλαος Δάμων*. *Reines.* Suid. in *Θαλάσσιος*. *Hemst.* Adde vv. *Λαμπάνιος* et *Περεγρίνος*. 15. *γεγονὼς ἡγεμὼν*] *ἡγεμονεύσαντος* posui cum A. *V*. Ceterum expectabamus *καθηγητοῦ*. 17. *Μαρῖνος*] *Μαρινεὺς* A. B. V. *διάδοχος*] *διδάσκαλος* *V. Tum A. in marg. *Περὶ τούτων ἐν τῷ Λαμπάνιος*. 18. *Ἔγραψε πολλά*] Ex eius scriptis hodie, quod sciam, nihil extat. *Kust.* Eudocia, *ἔγραψε πολλά, ὧν τὰ πλεῖστα οὐχ ὑφίσταται*: de Chaeronensi quidem tradens, quae crederes ad Nestorii filium referenda fuisse. 19. *Πλουτεῖν ἢ πεινῆν βέλτ.*] Aristoph. Plut. 594. *Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἴσασιν ταῦτα πυθέσθαι, ἤτοι τὸ πλουτεῖν, ἢ τὸ πεινῆν βέλτιον. Kust.* Derivavit haec nescio quis ex v. *Ἑκάτη*: item ut paulo post ex v. *Ἄτταλος* nonnulla sunt traducta, quibus videretur locus communis de usu divitiarum ornari posse. *πεινῆν — Ἑλλάδι ἴσα*] *V. 21. *Πλουτοδότειρα*] Vid. Hemsterhus. Lucian. Tim. c. 24. *Gaisf.* 22. *αὐτὸν ἔστιν*] *ἔστιν αὐτὸν* dedi cum A. *V. Infra ζήτει et sqq. om. V. notavi. His subiecit Med. *Πλουτῶ. αἰτιατικῇ.*

3. *Πλούτων*] *Πλούτος* A. *Δουπορώντι*] Ranis sub finem, ubi sic legitur: *Καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων, Καὶ τούτοις τοιαῦτα πορίσασι*. Scholiasta in eum locum: *ἴσως τι ἀγωγὸν δίδωσιν αὐτῷ ὁ Πλούτων πρὸς ἀγχόνην, ἤ τι τοιοῦτο σύμβολον Διονύσου*. Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Kust.* *καὶ τουτὶ* nunc repositum apud Comicum. 9. *Πλόκανον*] *Πλόκανον* Clem. Alex. Strom. IV. p. 342. Alii *πλόκανον* ut Theophr. Hist. Pl. IV, 12. *Reines.* Haec sumpta sunt ex Schol. Platon. p. 428. Glossam post v. *Πλοκάς* posuit *V. 10. *ὁ πλόκαμος*] *ὁ* om. A. 11. *Πλώϊς*] Vid. Etymol. M. p. 731, 40. Bonnet. in Apoll. Rhod. II, 1054. Soph. Philoct. 1093. *Gaisf.* Scripsi *Πλωΐς*. 12. *Πλωθεῖα*. *δῆμος τῆς Αἰγ.*] Ex Harpocratione. *Kust.* Is neglexit prius *Πλωθεύς*. Ceterum *Πλωθεῖα* A. E. B. *Πλωθεὺς* editus Harpocratio, cuius fluctuant libri. *Πλώθεια* Zon. p. 1555. 14. *Πλώζω*] V. Etym. M. v. sive Zon. p. 1557. 15. *Πλώϊμος ἀ.* post v. *Πλοῖα* collocavit *V. 18 *Σοφοκλῆς*] Oedip. Colon. 663. 19. *οὐδὲ*] *οὐδὲν* A. 21. *Πλωτὴ νῆσος*] Homerus Odyss. ε. 3. insulam Aeoliam *πλωτὴν νῆσον* vocat: ad quem locum Suidas respexit. Confer Hesychium, Etymologum et Eustathium, qui pluribus quid sit *πλωτὴ νῆσος* exponunt. *Kust.* 22. *Πλωτῆρες*] De hoc insignis est locus Aristotelis Polit. III, 2.

---

saultate continuetur, felicitatem, victum, pacem, vigorem iuventutem, risum, choreas, convivia, hac gallinarum: ita ut copia bonorum valetudinem vobis attulerit. adeo divites omnes estis. Πλουμβάτοις. Plumbatis: secundum glossam. *Πλούταρχος*. Plutarchus, Chaeronensis Boeotus: qui vixit Traiani Imperatoris temporibus et paulo ante. Traianus autem dignitate consulari eum ornavit, edixitque, ne quis magistratus in Illyrico sine eius consensu quicquam faceret. scripsit multa. *Πλούταρχος*. Plutarchus, Nestorii F. Atheniensis, philosophus, magister Syriani, praeceptoris Proclī Lycii, qui scholae philosophorum Athenis praefuit, et successorem habuit Marinum. scripsit multa. *Πλουτεῖν ἢ πεινῆν. Praestare divitem esse quam pauperem, ab Hecate discere licet. Πλουτοδότειρα. Πλοῦτος. Opes parare facile est; at servare difficile.* [vide v. *Ἄτταλος*.] *Πλούτων*. Pluto. Aristophanes: *Fer munus istud Cleophonti, hoc autem quaestoribus*. haec Pluto, cum Aeschylo redeunti dat laqueum. nam credibile est vel laqueum offerri vel simile quid, tanquam mortis indicium. *Πλόκανον*. Vas plexum, quo frumentum purgatur. *Πλοχμός*. Cincinnus. *Πλώϊς*. Genus avis. *Πλωθεύς*. Plothia pagus est tribus Aegeidis. populariis autem *Πλωθεύς*. *Πλώζω*. Navigo. Et *Πλῴζω*, idem. *Πλώϊμος ἀνήρ*. *Πλώοντες*. Navigantes. *Πλώω*. Navigo. *Πλωσιμον*. Navigabile, quod trahici potest. Sophocles: *Longum est pelagus hocce, neque navigabile. Πλωτὴ νῆσος*. Insula natans. *Πλωτῆρες*.

Πλωτῖνος, Λυκοπολίτης, ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητὴς μὲν Ἀμμωνίου, τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δὲ Ἀμελίου· οὗ Πορφύριος
134 διήκουσε, τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος, τοῦ δὲ Σώπατρος. ἐπὶ δὲ Γαλλιηνοῦ γηραιὸς ὢν διέμεινεν ἄχρι χρόνων ζ', καὶ συνέταξε βιβλία νδ', ἅτινα κατὰ θ' βίβλους διήρηται, καὶ λέγονται Ἐννεάδες ξ'. γέγονε δὲ καὶ τὸ σῶμα ἀσθενὴς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

Πλωτόν. πλεόμενον.

Πλῷ χρησάμενος τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μιτυλήνην ἀφῖκται.

Πλοῖα κατάφρακτα. σεσανιδωμένα πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὅπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν.

Πλοῖον ἢ κυνῆ. ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. καθὸ ἐπτέρωτο ἡ Ἶρις, καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὥσπερ κῶπαι. ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον.

Πλύνεται. λοιδορεῖται, αἰσχρῶς ὑβρίζεται. πλύνειν γὰρ καταχρηστικῶς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀντὶ τοῦ ἐλέγχειν· ὥς που καὶ Μένανδρος·

Ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς,
τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ.

ἀντὶ τοῦ ἐλέγξω.

Πλυνός. ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό· παροξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

ἀντὶ τοῦ ἐφύβριστον πλύμα.

Πλυντήρια. ἑορτὴ Ἀθηναίων.

Πλυνοί. πύελοι, ἐν οἷς πλύνουσι.

---

1. *Πλωτῖνος*] Plotini vitam scripsit Porphyrius, quae hodie adhuc extat. Vide etiam de eo Eunapium. *Küst.* Natus est an. 13. Severi Imp. An. aetatis 40. Imper. Phil. Romam venit. Mortuus est an. 2. Claudii aetatis 66. in Campania. Porphyrius in eius vita. Eius apophthegma lege supra in *Κόσμος*. *Reines.* Vid. *Πορφύριος*. *Hemst.* De Plotino peculiaria tradit *Eudocia* p. 363. 2. *πρώην γενομένου* om. E. 3. *οὗ Πορφύριος διήκουσε*] Haec minus recte tradit Suidas. Porphyrius enim Plotini, non vero Amelii discipulus fuit, ut vel ex Eunapio in vita Porphyrii constat. Praeterea ipse Porphyrius in vita Plotini diserte testatur, se Amelium Romae condiscipulum habuisse per sexennium integrum. Accesserat nimirum Amelius Plotinum tertio anno Philippi, i. e. anno post Christum natum CCXLVI. vixitque cum eo ad primum annum Claudii, qui fuit Christi CCLXX. annos integros XXIV. ut testatur Porphyrius. At ipse Plotinum audire coepit anno X. Gallieni: qui fuit a Christo nato CCLXIV. unde ad praedictum annum Imperatoris Claudii sexennium est integrum. Quo ipso anno uterque relicto Plotino, Amelius quidem Apameam, Porphyrius autem in Siciliam discesserunt: ubi triennio post vixere, cum Plotinus in Campania e vivis excederet. Nec crediderim Porphyrium expleto iam anno aetatis XXXVIII. Amelio in disciplinam se tradidisse, quem iam Romae doctrinae et sapientiae laude superabat: adeo quidem ut Amelius sua scripta cum venia ab eo legi petat atque emendari. Haec Lucas Holstenius in eruditissima dissertatione de vita et scriptis Porphyrii c. VI. contra Suidam recte observavit. *Küst.* Suidam quam lectores secus verba coniungentes cur malimus reprehendere nullam causam invenimus. 4. *τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος*] Haec verba non sine dispendio sensus in prioribus editt. omissa sunt, quae ex MSS. Pariss. revocavi. *Küst.* Ubi Ἰάμβλιχος *V. 5. *Γαλιηνοῦ*] *Γαλλιήνου* A. *Γαλλιηνοῦ* V. *Γαλιήνου* *V. *Γαλιηνοῦ* B. E. *ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου* liber quidam in Matthaei Codd. Graec. Mosq. Vol. I. p. 23. 6. *ζ'*] *ζήτει* E. *χρόνων ζ'* om. A. V. *νδ'*] *δ'* V. 8. *δὲ τὸ*] *δὲ καὶ τὸ* A. B. V. 9. *ἔγραψε καὶ ἄλλα*] Noli fidem habere. Vide tamen Creuzeri suspiciones T. III. p. 500. 10. *πλεόμενον*] *πλεόμενος* A. 11. *Πλῷ χρησάμενος τριτ.*] Haec sunt verba Thucydidis libro III. c. 3. *Küst.* Ille cum dixerit *καὶ τριταῖος — ἀφικόμενος*, probabile fit Suidam posuisse *ἀφίκετο*. Ἀθηνῶν] Ἀθηναίων A. V. 13. *Πλοῖα κατάφρακτα. σεσανιδ.*] Ex Scholiasta Thucydidis in lib. I. c. 10. *Küst.* 16. *Πλοῖον ἢ κυνῆ*] Aristoph. Av. 1203. Ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον ἢ κυνῆ; Scholiasta: *Πλοῖον μέν, καθὸ ἐπτέρωται, καὶ τὰ πτερὰ διαπέταται ὡς κώπη· κυνῆ δέ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον.* *Küst.* Haec instauranda sunt cum auctario ex v. *Κυνῆ*.

2. *διετάτο*] *διατέταται* A. V. *διαπέταται* Gaisf. cum Schol. *κώπας*] *κῶπαι* A. B. V. E. *κώπη* Schol. 4. *Πλύνεται*] Vid. v. *Κακὰ κακῶν*. Aristoph. Ach. 380. ubi vid. Schol. *Toup.* Memorabilis Longini dictio in Rhett. T. IX. p. 562. *τὸ πεπατημένον καὶ πεπλυμένον καὶ μυριόλεκτον*. 5. *πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλ.*] Haec et quae sequuntur verba Artemidori lib. II. c. 4. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* 6. *τὸ ἐλέγχειν*] *ἀντὶ τοῦ ἐλέγχειν* scripsi cum A. V. Videtur in Suidae libris duplex observationis modus extitisse. *ὡς που* et seqq. om. A. *πλύνειν καταχρηστικῶς τὸ ἐλέγχειν* V. Hinc effitur ut Artemidori scripturam probemus, *πλύνειν γὰρ καταχρηστικῶς τὸ ἐλέγχειν ἔλεγον οἱ παλαιοί, ὥς που κ. Μ.* Interim *καταχρηστικῶς* inserui. *Μένανδρος*] Fr. inc. 73. Ceterum ipsa *ἀντὶ τοῦ ἐλ.* agnoscit Artemidorus. 7. *κακῶς μου*] *κακῶς μὲν* V. *οὕτως*] *οὕτω* *V. Med. cum Artemid. 8. *τούς τε σούς*] *τούτους σοὺς* B. *τοὺς σοὺς τούτους* E. Med. 10. *Πλυνός. ὀξυτόνως τὰ ἀγγ.*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1062. 12. *Οὐχ ὑγιαίνειν μ. δ.* addunt A. B. V. 13. *πλύνον* Med. 14. *πλῦμα* Edd. Cf. Lobeckii Paralip. Gr. Gr. p. 419. 15. *Πλυντήρια*] Cf. Meurs. de Festis Gr. *Reines.* 16. *Πλυνοί*] Il. χ'. 193. Od. ζ'. 40. 86.

Πλωτῖνος. Plotinus, Lycopolita, ex domo philosophorum, quippe discipulus Ammonii, qui ante fuerat bajulus, magister autem Amelii; quem Porphyrius audivit, Porphyrium vero Iamblichus, hunc Sopater. senex sub Gallieno ad annos septem vixit, scripsitque libros LIV. qui in sexies novenos libros divisi Enneades vocantur. laboravit autem morbo sacro, itaque corpore fuit imbecilli. scripsit etiam alia. *Πλωτόν*. Navigabile. *Πλῷ χρ. Navigatione secunda usus triduo Athenis Mytilenen pervenit. Πλοῖα κατάφρακτα*. Navigia tabulatis undique tecta, ita ut in alveo ponantur arma, ipsi vero in parte superiore versentur. *Πλοῖον ἢ κυνῆ*. Aristophanes *Avibus*. dicitur de rebus ambiguis. Iris enim alata erat, et alae instar remorum expansae sunt, eadem vero galerum pro galea habebat. *Πλύνεται*. Maledictis petitur, turpi contumelia afficitur. *πλύνειν* enim apud veteres significat, id quod est obiurgare; ut Menander in quodam loco ait: *Si uxori meae sic maledixeris, patrem tuum et te tuosque probe lotos reddam.* id est, verbis redarguam. *Πλυνός*. Cum acuto in ultima, labrum; at cum acuitur paenultima, res quae lavatur. Aristophanes *Pluto*: *Coram tot viris me convicits perfundens.* *Πλυντήρια*. Festum quoddam Atheniensium. *Πλυνοί*. Labra, in quibus lavant.

Πνεῦμα. ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Πνεῦμα δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν. οὐ τὸ πανάγιον λέγει, ἀλλὰ τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν.

Πνευματικὸν σῶμα. φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος ἐξῆφθαι ταύτης σῶμα λεπτομερές, ἀερωδέστερον καὶ αὐγοειδέστερον· ὃ πάντως αἰσθήσεται ἀλγηδόνος. καὶ αὕτη ἡ φλυαρία Ἑλληνική. τούτου δὲ τοῦ σώματος ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν.

Ὅτι ἐν τοῖς Τόποις Ἀριστοτέλης πᾶν πνεῦμα φθαρτὸν εἶναι λέγει.

Πνευμονία. περὶ τὸν πνεύμονα.

Πνεύμονος. τοῦ ἰχθύος.

Πνεύμων. λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ. Ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῷα ἔχει φωνήν· μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύ-
133 μονα καὶ ἀναπνέοντα. ὑλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε τὰ ἄναιμα, οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν, οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα, οἷον οἱ κοχλίαι· οὔτε τὰ μαλακόστρακα, οἷον καρκίνοι, σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων ποτάμιος ἵππος καὶ κροκόδειλος· φωνεῖ γὰρ οὗτος κατὰ βραχύ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀχελῷον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν οὐ φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατά τινα τῶν βραγχίων κίνησιν. νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἶτα συστέλλοντες τὰ βραγχία, ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ, καὶ ταράττουσι τῇ ἐκπομπῇ· τὸ δὲ ταραττόμενον ἐναπολαμβάνει τινὰ ἀέρα, ὃς ἐκθλιβόμενος τῇ πληγῇ ἠχεῖ, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. οἱ δὲ τέττιγες δι' ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στῆθος, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότος ἀέρος, ὃν θλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μυῖαι τοῖς πτεροῖς τραχέσιν οὖσι πλήττουσι τὸν ἀέρα, καὶ ἠχοῦσιν· ἀμέλει σταθεῖσαι οὐκέτι βομβοῦσι. καὶ οἱ σκάροι, τῷ στόματι τὸ ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου, τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν· ἀμέλει ἐν τῷ βάθει ὄντες οὐ φωνοῦσι.

2. *Πνεῦμα δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν*] Ezech. XI, 19. *Küst.* Ibi Theodoretus: *πνεῦμα καινὸν ἐκάλεσε τὴν εἰς τὰ καλὰ τῆς ψυχῆς ὁρμήν. Ernest.* *λέγει*] *πνεῦμα λέγει* *V. 4. *Πνευματικὸν σῶμα*] Haec sunt ex interprete ignoto in I. Cor. 15, 44. Certe Theophylactus in eum locum similia habet, et quidem ex Origene descripta, quem nominat. Itaque in h. l. carpi videntur Origenes et alii, qui hanc corporis *πνευματικοῦ* notionem ex daemonologiis Graecorum in religionem transtulerant. Quod vero ad Aristotelem attinet, sunt et alia loca, in quibus ille de immortalitate idem sentit. Sic Ethic. Nicom. III, 2. *τὴν ἀθανασίαν* refert ad *τὰ ἀδύνατα*, et c. 6. ita ait: *φορερώτατον δὲ ὁ θάνατος· πέρας γάρ, καὶ οὐδὲν ἔτι τῷ τεθνεῶτι δοκεῖ, οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακὸν εἶναι. Ernest.* Vide potius, quod Küsterus habet, v. *Αὐγοειδές*, et quae congessit Boissonadus in Aeneam Gaz. p. 283. *φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σ.*] Cum hoc loco conferenda sunt ea, quae habet Suidas supra v. *Αὐγοειδές. Küst.* 7. *ὃ πάντως αἰσθήσεται*] Procul dubio addita negatione legendum est, *ὃ πάντως οὐκ αἰσθήσεται* etc. *Küst.* 10. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 12. *Πνευμονία*] Vid. Suid. in *Βλάκα*, Etymol. M. in *Βλάξ*. Tum lego *ἡ περὶ τὸν πν.* scil. *νόσος. Toup.* MS. Poterat lenius, *παρὰ τὸν πνεύμονα*: quod pertinet ad notationem vocis. *περὶ τὸν πνεύμονα*] Scribo *περιπνευμονία*. Nam *πνευμονία* et *περιπνευμονία* idem significant: scilicet morbum pulmonis. *Küst. ἡ περὶ τὸν πνεύμονα πνιγμονὴ* Zon. p. 1558. 13. *Πνεύμονος*] Synes. de Regno p. 14. *βίον ζῶντας θαλαττίου πνεύμονος. Toup.* Qui debebat afferre Platonis Phileb. p. 21. 14. *λέγεται καὶ*] *καὶ* om. A. *Ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῷα ἔχει φ.*] Totum hunc locum descripsit Suidas ex Philopono in librum II. Aristot. de Anima, ut Pearsonus recte monuit. *Küst.* 18. *ἄναιμα*] *ἄνεμα* *V.

2. *οἱ δὲ*] *οὐ δὲ* *V. 5. *βραγχίων*] *βραχίων* V, item infra *βραγχίοις* et *βραχία*. Mox *τοῦ* ante *ὕδατος* om. A. 9. *ἀπολαμβάνει*] *ἐναπολαμβάνει* A. B. V. 10. *τῇ πληγῇ*] Philoponus addit *τοῦ ὕδατος. Küst. τῇ γῇ* Med. 11. *οἱ δὲ τέττιγες δι' ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στ.*] Locus hic turbatus est et mutilus, qui ex Philopono sic rescribendus est: *οἱ δὲ τέττιγες ὑμένα τινὰ ἔχουσι περὶ τὴν ἐπιφάνειαν ὑπὸ τὰ στέρνα, ὃν τείνοντες ταῖς πτέρυξι καὶ ἐκθλίβοντες, τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα φωνοῦσιν. Küst.* 12. *καὶ τὴν*] *καὶ τὴν* A. B. V. E. Mox *ἐπιπεφυκότος* *V. *ἐκπεφυκότος* V. Tum *ἀέρος* om. A. V. 14. *ἐναπειλημμένον*] *ἐναπολειμμένον* V. Delude *οὐ γὰρ — φωνοῦσιν* om. A. V. 18. *ὕδωρ*] *τὸ ὕδωρ* A. 20. Post hanc gl. cum V. ap. Gaisf. delevi quae habet A. in marg. *Πνέω, γενικῶ. Στεναχμὸν πνέων καὶ κλαυθμόν.* V. Etym. Gudian. p. 592.

Πνεῦμα. Spiritus hominis. *Πνεῦμα δώσω αὐτ. Spiritum ipsis dabo, spiritum novum.* non ipsum Spiritum S. dicit, sed animum ratione praeditum. *Πνευματικὸν σῶμα.* Dicunt animae post exitum ex corpore adhaerere corpus subtile, aereum et lucidum; quod nullum omnino dolorem sentiat. haec vero sunt nugae Graecorum, ab hoc autem corpore iram et cupiditatem separari negant. — Aristoteles in *Topicis* omnem spiritum corruptioni obnoxium esse dicit. *Πνευμονία.* Pulmonis morbus. *Πνεύμονος.* Pulmonis, piscis. *Πνεύμων.* Dicitur etiam per λ. Non omnia animalia vocem habent, sed ea solia, quae pulmonem habent et respirant. nam materia vocis est aer, qui per respirationem emittitur. itaque nec respirant insecta, nec sanguine carentia, neque amphibia vocem edunt, neque ea quae testa teguntur, ut cochleae, aut quae crustis tenuibus operiuntur, ut cancri et scytalae. ex amphibiis vero vocem edunt hippopotamus et crocodilus. hic enim vocem exiguam edit. pisces vero qui sunt in Acheloo, quamvis vocem edere videantur, nullam tamen vocem edunt. neque enim per instrumenta vocem formantia vocem edunt, sed per quendam branchiarum motum. natantes enim in aquae superficie multam aquam intra branchias recipiunt, quas cum contraxerint, aquam reliciunt; eamque reiectione illa turbant. haec vero turbata quendam aerem recipit, qui ictu elisus sonat: eaque ratio est, quare vocales esse videantur. cicadae vero membranam quandam habent circa superficiem sub pectore, quam alis verberantes et inclusum aerem elidentes sonum edunt. neque enim per instrumenta voci formandae destinata sonant. muscae vero alis, quae sunt asperae, ferunt aerem, et sic sonum edunt. postquam enim volare desierunt, non amplius bombum edunt. iam scari ore aquam cum stridore eius elicientes sonum

Πνεύσας. σφοδρῶς ὀργισθείς. Ὁ δὲ νέος ὢν καὶ φιλόνεικος πολὺς ἐπέπνει. — Ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνηλαμένων, καὶ μαχομένων ἐκ διαιρέσεως ταῖς μαχαίραις (τουτέστιν ὀργίλως), παρὰ τὰς ἐκ τῶν ὄπισθεν ὑπὸ τὴν μάλην παρέσφαξε.

Πνευστιῶν. φυσῶν, ἐμπνέων. Ὁ δὲ ἔκειτο πνευστιῶν ἡμίπνους ὑπὸ τοῦ βρόχου.

Πνιγεύς. ὁ φοῦρνος, ὁ κρίβανος. κυρίως, ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται. διὸ ἐπιλέγει, Ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.

Πνίγει μετρίῳ. συμμέτρῳ καύματι. τουτέστιν, ἔαρι. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰ πνίγη.

Πνιγηρά. ἢ καυματώδης καὶ θερμή. πνιγεὺς γὰρ ἡ κάμινος. ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θρανίον. Ἀριστοφάνης·

Μία μέν ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.
Καὶ Ἀρριανός· Τὰ δὲ βράχη πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἐπῴκεον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς.

Πνῖγος. καῦμα.

Πνύξ. Πνυκὸς ἔδει· ἀλλὰ μεταθέσει στοιχείου Ἀριστοφάνης Πυκνὸς λέγει τὴν γενικήν· 136
Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πυκνός.

Πνύξ. ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. *Πυκνός.* Ἀριστοφάνης·
Ὁπότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς Πυκνὸς τὰς ἡνίας.
τουτέστι, τὴν ἐξουσίαν. τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμά-

---

2. ἐπνει] ἐπέπνει A. V. Ἔτι δὲ τῷ προσπν.] Fragmentum hoc adeo lacerum est et corruptum, ut vix sensum aliquem ex eo elicere queas. *Küst.* Locus nonnihil corruptus est, sed ita ut facile restitui possit. Rescribo, *Ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνηλαμένων καὶ μαχομένων ἐκ διάρσεως ταῖς μαχαίραις, παραστάς τις ἐκ τῶν ὄπισθεν ὑπὸ τὴν μάλην παρέσφαξε. Dum vero acriter concurrerent, et caesim rem gererent, pone quidam astans sub maxilla eum percussit.* Ita scribendus et interpretandus iste locus. Ἐκ διάρσεως μάχεσθαι est *caesim rem gerere.* Quomodo locutus est Polybius lib. II. p. 68. (c. 33.) *Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνδραμόντες εἰς τὰς χεῖρας τοὺς μὲν Κελτοὺς ἀπράκτους ἐποίησαν. ἀφελόμενοι τὴν ἐκ διάρσεως αὐτῶν μάχην, ὅπερ ἰδιόν ἐστι Γαλατικῆς χρείας, διὰ τὸ μηδαμῶς κέντημα τὸ ξίφος ἔχειν.* [Vide v. *Μάρσις.*] Romani punctim, Galli caesim pugnabant. Quod alibi ἐκ καταφορᾶς vocat Polybius. Recte autem scripsimus, *Παραστάς τις ἐκ τῶν ὄπισθεν παρέσφαξε.* Plut. in Numa: *αὐτὸς δὲ παραστὰς ἐξόπισθεν κατηύξατο καὶ περισκόπει.* Agathias lib. III. p. 71. Ὑλισπώμενον δὲ αὐτὸν ἔτι καὶ ἐπαναστησόμενον παραστὰς ὁ τοῦ Ῥουστίκου δορυφόρος καὶ ξίφει πατάξας τὴν κεφαλὴν τελεώτατα κατακτείνει. Sophocles Oedip. Col. 985. *Εἴ τις σὲ τὸν δίκαιον αὐτίχ' ἑνδίδε κτείνοι παραστάς.* Ceterum hoc fragmentum Polybio proculdubio est assignandum: quod ex stilo manifestum est. *Toup.* II. p. 85. Est in ed. Schweigh. Polyb. fr. gr. 107. Verum alia supersunt quae medelam exposcant. Nam et *συνελημένων* reponi convenit et *προσπνεύματι*, cuius vocis nec fidem nec significatum invenio probabilem, e duobus nominibus opinor esse conflatum. Hermannus coniectabat *τῷ πρὸς ἀλλήλους πνεύματι.* 3. *ἐκ διαιρέσεως*] Portus legendum censet *ἐκ διάρσεως*: quae emendatio vera mihi videtur. Quid sit autem *ἐκ διάρσεως μάχεσθαι*, ex lexicis vulgatis notum est. *Küst.* 4. *παρὰ τὰς*] *παραστάς*, nisi verius sit *πατάξας. Hemst.* 5. *μάλην*] *μεγάλην* V. 6. *Πνευστιῶν*] Vid. *Καμαιπρούς. Hemst.* 8. *Πνιγεύς. ὁ φοῦρνος, ὁ κρ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 96. Hinc v. *Φοῦρνος* erat traducta. Infra post *ἄνθρακες* delevi *Ἀριστοφάνης* cum A. B. V. 11. *Πνίγει μετρίῳ*] Aristoph. Av. 727. *Toup.* Recens accesserunt novissima *καὶ τὸ πλ. τὰ πνίγη.* 15. *Θράνιον* Edd. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 121.

1. *μὲν γάρ*] *γὰρ* delevi cum A. E. *V. Med. Mox *κάλου* E. Med. Post *Θρανίου* addunt A. V. *πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ* et quae sequuntur: de quo vide supra ipsam glossam *Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ.* 2. *Ἀρριανός*] De Reb. Ind. p. 556. *Küst.* *παρὰ τῷ*] *πρὸς τῷ* A. V. 4. *Πνῖγος*] Vid. Schol. Platon. p. 64. *Gaisf.* Statim cum V. delevi, quae habet A. in margine: *Πνοή. Ἀνσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.* Ubi Küsterus: „*Ἀνσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδ.*] Senarius hic oneirocriticus, qui legitur apud Astrampsychum et Nicephorum, occurrit etiam supra v. *Ἀνσωδία*, ubi suus ei locus est." 5. *Πυκνὸς*] Vid. infra *Πυκνός.* De Pnyce Athenis vid. Meurs. Athen. Att. II. 9. *Reines.* Vide Ruhnkenium in Tim. p. 219. Steph. Byz. ab Hemsterhusio correctum apud Porsoni Aristophanica in Equ. 1105. p. 100. Duker. in Thucyd. VIII, 97. *Gaisf.* Addere licet Lex. Rhet. p. 299. quaeque Dindorfius olim monuit in Arist. Eccl. 244. Gravissimus in hac quaestione locus est Stephani Byzantii, cuius partem priorem Hemsterhusius, alteram Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 319. sq. dispari successu emendarunt. Equidem in principio, quo Herodiani voces proferuntur, hactenus cum Hemsterhusio dissentio, ut Etym. M. v. *Ἄλξ* usus ab vestigiis libri Rehdigerani proxime reponam: *Ἔστιν οὖν* [*ἀπὸ τοῦ πυκνός* sive *ἀντὶ τοῦ πύκνη*] *Πύκη κύριον, ὅτι τὸ κν οὐ δύναται καταλῆξαι· καὶ ὑπερετέθη τὸ ν. καὶ ἐτράπη τὸ κ εἰς ξ,* [*καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ η*] *Πνύξ.* Subsequuntur illa *ὑπέρθεσιν ἄρα* et quae sequuntur usque ad *Πενκίτης λέγεται*, quae Hemsterhusius correxit. Continua sic refingo: *καὶ Πυκναία πέτρα. Δίδυμος δέ φησιν ὅτι τὴν Πύκνα* | *Ἴων*] *ἂν εἴη λέγων, τὸ δὲ Πυκναία ἀπὸ τοῦ πνύκη παρῆκται. ὅπερ οὐκ εἴρηται. οὐδεὶς γὰρ εἶπε ... τὸ πνύκη. τὰ γὰρ τοιαῦτα ὡς ἐπίπαν ἀπὸ μακροπαραλήκτων παράγεται —. τὸ ὡς ἐπίπαν εἴρηται διὰ τὸ ἅμαξα ἁμαξαία καὶ πέρα περαία.* 6. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 165. *Πυκνός*] Bis *Πυκνός* A. V. 9. *Πνύξ. ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 20. Adde Schol. Platon. p. 444. et in Luciani Iov. Trag. 11. *τὴν* om. *V. 11. *Πυκνός. Ἀριστ.* et quae sequuntur, item *Πνύξ, Πυκνός κτλ.* quae pro glossis diversis habebantur, ordine litterarum quantumvis invito, subtexui gl. *Πνύξ. ἐκκλησία. Ἀριστοφάνης*] Equ. 1113. (1105.) 12. *ἂν σφῷν*] *ἂν* om. A. B. V. E. Med. item ut gl. *Ἡνίαι.* Mox *ποῇ* A. Editiones *ποιῇ.* Probabiliter Elmsleius: *ὁπότερος ἂν σφῷν νῦν με μᾶλλον εὖ ποῇ.*

---

edunt. nam cum sunt in profundo, non sonant. *Πνεύσας.* Vehementer iratus. *Ille vero, quippe iuvenis et contentiosus, ingentia spirabat. — Dum vero acri certamine contendunt et caesim proelium gerunt, quidam a tergo aggressus eum sub axilla percussit. Πνευστιῶν.* Flans, spirans. *Ille vero iacebat anhelans, laqueo paene enectus. Πνιγεύς.* Furnus, clibanus. proprie locus, in quo carbones suffocantur. quare subiicit Aristophanes: *Nos vero carbones. Πνίγει μετρίῳ.* Aestu moderato. hoc est, vere. et pluralis *πνίγη. Πνιγηρά.* Aestuosa et calida. *πνιγεὺς* enim dicitur caminus. simul etiam eo spectat, quod funis et scabellum suffocat homines. Aristophanes: *Una est via a laqueo et scabello.* Et Arrianus: *Brevia vero iuxta litus incolebant homines, in aestuosis tuguriis degentes. Πνῖγος.* Aestus. *Πνύξ. Πυκνός* erat hoc declinandum; at Aristophanes per litterae transpositionem genitivum dicit *Πυκνός. Et fori et portuum et Pnycis. Πνύξ.* Concio. dictum vel ab lapidum densitate, vel ab eo quod homines in concione constipentur. *Πυκνός.* Aristophanes: *Qui vestrum me maioribus beneficiis affecerit, ei tradam Pnycis habenas.* id est, potestatem. metaphora ducta

των. ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι· καὶ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων. Πνύξ, Πνυκός, Πνυκί· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν Πυκνί.

Πόα. ἑκάστη βοτάνη οὕτω λέγεται. ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ. [Ὡς ἐν πόᾳ πλυνάντων οὕτω Μαλαχίαν ἐδόξασε.]

Ποδάγρα. Τάφρους ὤρυξε, καὶ ποδάγρας ὑφῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις.

Ποδαλείριος. ὄνομα κύριον.

Ποδαπός. ποίου ἔθνους, ποίας χώρας. φησὶ Ξενοφῶν· Ἐρωτώμενος δέ, ποδαπὸς εἴη, Πέρσης ἔφη εἶναι. Καὶ αὖθις· Ποδαπός; Ἀντιοχεύς.

Ποδεῶνες. εἶδος γεωργικόν.

Καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνθετο Δηοῖ

Πάρμις, ἀνιηρῶν παυσάμενος καμάτων.

Ποδηγέστερον. ὁδηγητικώτερον.

Ποδηγός. παιδαγωγός.

Ποδήνεμος. ἢ ταχεῖα.

Αἰθυίης, ξένε, τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον.

Ποδήρης. ἕως τῶν ποδῶν χιτών. οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον.

Ποδοκάκη. ξύλον, εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος καλεῖται. Ἐν εἱρκτῇ τε καὶ ποδοκάκῃ στρεβλούμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον. Λέγεται καὶ ποδοστράβη. Ὡς ἐν ποδοστράβαις τισὶ τοῖς βύθροις ἐνειργόμενοι ἐκτείνοντο.

Ποδοκάκκη. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. 137 τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα, ἢ κατὰ συγκοπήν, ὡς Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή.

Ποδοστράβη. ποδοστράβας ἔλεγον μηχανή-

---

4. *Πόα. ἑκάστη βοτ. — καὶ Λυσίᾳ*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 603. 5. *ποία* Photius. 6. *Ὡς ἐν πόᾳ*] Haec om. A. V. Küsterus interpretari neglexit, positis tamen stellulis corruptum locum esse aut intellectu difficilem aut indicare volens. *Gaisf.* Malachias III, 2. *καὶ ὡς ποιὰ πλυνόντων.* Itaque Schleusnerus in Lex. V. T. *Ὡσεὶ ποιὰ πλυνόντων, οὕτω Μαλαχίας ἐδόξασε.* Nec dubium quin tres superiores voces annotarit homo studiosus: quibus accessisse putat Hermannus, *οὕτω Μαλαχίαν ἐδοξα. σῆ*, i. e. *σημείωσαι. οὕτως* Med. 8. *ὑφῆκεν*] Vid. v. *Πάγας. Toup.* MS. Poeta ap. Plut. Erot. p. 757. D. *ὃς πρῶτος θήρεσσιν ἔπηξε ποδάγρας.* Adde Aelian. N. A. XIV, 16. 9. *Ποδαλείριος*] Vide Schol. Aristoph. Plut. 639. *Gaisf.* 10. *Ποδαπός*] V. Lob. in Phryn. p. 57. sqq. 11. *Ξενοφῶν*] Anab. IV, 4, 17. Sub huius gl. finem cum V. delevi versiculos onirocritarum, quos A. in marg. habet: *Πόδας. Πόδας* (hoc semel Med.) *καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λύπας. Ποδῶν κρπέντων, μηδόλως ἄρχου τρίβου.* Ubi Küsterus: „Hic et duo sequentes senarii ad somniorum interpretationem pertinent, qui leguntur apud Astrampsychum.“ Sub finem *τρίβων* B. E. *τρίβον* Med. 13. *Ποδεῶνας* *V. *εἶδος γεωργικόν*] Lego, *εἶδος ὑποδήματος γεωργικοῦ. Küst.* 14. *Καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γ.*] Antiphili Ep. IV, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 95. Inter *γα* et *ἄνθετο* spatium reliquit Med. 17. *ὁδηγητικώτερον*] Sic habent 2 MSS. Pariss. et omnes editt. praecedentes [cum *V. Phot. et Lex. Bachm.]: itemque Eustathius in Odyss. β'. p. 1441, 12. ubi hunc ipsum locum Suidae citat. At in Paris. A. legitur *ὁδηγικώτερον. Küst.* Ceterum *ποδηγέστερον* a *ποδηγός* repeti posse visum Schaefero in Schol. Apollonii p. 155.

2. *Αἰθυίης*] Mnasalcae Ep. XIII, 1. Anthol. Pal. VII, 212. 5. *κατώτερον*] *κάτω περὶ* *V. 6. *ῥάκιον*] Sic habet Paris. A. [*V. Photius et Lex. Bachm. p. 344.] At reliqui MSS. et editt. praecedentes minus recte *ῥακίων. Küst.* 7. *Ποδοκάκκη*] Vid. *Κυφόν*, quod idem. *Reines. Ποδοκάκη* A. V. Phot. mox om. *εἰς*. Itaque recte *ᾧ ἐν εἱρκτῇ* Phot. et Lex. Bachm. Simeon Metaphrastes MS. Nov. Coll. in Martyrio Luciani (cuius uberiorem notitiam Gaisfordus in v. *Νοθεύει* attulit): *εἰς τὴν ποδοκάκην, ξύλον δὲ πρόμηκές ἐστι στρεβλωτήριον, ἀμφοτέρους αὐτοῦ τοὺς πόδας ἐνεβίβαζον.* 8. *συνέχουσιν*] *κατέχουσιν* E pr. 9. *κῦππος*] Id est, *cippus*. Sic enim Latini recentiores vocant id quod Graecis est *ποδοκάκκη*. Glossae veteres: *Cippus, ποδοκάκη*. Salmasius de Modo Usur. p. 814. 815. pro *κῦππος* hic legendum censet *κοῦσπος*. Certe *κοῦσπος* apud Graecos recentiores *nervum* vel *ποδοκάκκην* significat, ut vel ex Dufrenii Glossario constat. At nihil tamen ideo hic mutandum est, cum *κῦππος* sit ipsa vox Latina *cippus*, Graecis tantum litteris scripta. *Küst. Κῦππος, κοῦσπος, κυφοὶ* et *κυφῶνες*. Latinum inde *κοῦσπος* e *κυφός*, inserta suo more littera *s*. Ultima Latinitas *cippos* vocavit, unde *cipparipedes*, vel *incippare*. Galli *ceppos* vocant. Gl. Basilic. *Ποδοκάκκη. ξύλον τὸ ἐν εἱρκτῇ, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται κοῦσπος.* Vid. Meurs. Gloss. vv. *Κοῦσπος* et *Κῦσπος. Reines. κοῦσπος* A. B. V. E. Med. cum Photio. *κοῦπος* Lex. Bachm. 12. *ἐνειργόμενοι*] Wakefieldus in Lucret. III, 1030. (apud Gaisf.) corrigit *ἐνειρόμενοι*. Verisimilius *V. *τισὶν ἐνειργόμενοι τοῖς βόθροις.* 13. *Ποδοκάκκη. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Similiter Hesychius: ubi *τὰ διὰ τῶν ποδῶν ἐλλήματα* videntur ex v. *Πόδια* irrepsisse. *Δημοσθένης*] P. 733, 6. ubi alii libri *Ποδοκάκκη*, nonnulli *ποδοκάκη* cum Harpocr. Pal. et Photio. 18. *Ποδοστράβη*] Vide Petitum de Legg. Attic. p. 370. *Küst.*

---

est a curribus. equi enim habenis reguntur; et populi ab iis qui reipublicae praesunt. *Πνύξ*. Declinatur *Πνυκός, Πνυκί*, et per litterarum transpositionem *Πυκνί*. *Πόα*. Sic quaevis herba dicitur. at Demosthenes et Lysias dicunt herbam, quae purgandi vim habet. *Ποδάγρα. Fossas fodit et pedicas hostibus, ut feris, tetendit. Ποδαλείριος*. Nomen proprium. *Ποδαπός*. Cuias, cuius regionis. Xenophon: *Interrogatus autem cuias esset, se Persam esse dixit.* Et alibi: *Cuias? Antiochensis. Ποδεῶνες*. Vestimentum rusticum. *Et perforatam pellem agricola dedicavit Cereri Parmis, molestis defunctus laboribus. Ποδηγέστερον*. Meliorem viae ducem. *Ποδηγός*. Viae dux. *Ποδήνεμος*. Venti instar velox. *Velocissimae fulicae hunc, hospes, saluta tumulum. Ποδήρης*. Tunica talaris. alii vero limbum intelligunt, qui ex purpura vel bysso imae orae stolae assuitur. *Ποδοκάκη*. Lignum sive nervus, in quem pedes immissi constringuntur. Romani *cippum* vocant. *In carcere et nervo continuos cruciatus et aerumnas sustinebant.* Dicitur item *ποδοστράβη. In foveis tanquam pedicis quibusdam conclusi occidebantur. Ποδοκάκκη*. Demosthenes contra Timocratem. sic appellabatur nervus in carcere: vel inserto altero *κ*, quod esset quaedam pedum vexatio, vel, ut Didymus ait, per syncopen dicta est, quasi *ποδοκατοχή*, quo pedes detineantur. *Ποδοστράβη. Ποδοστράβας* vocabant pedicas sive

ματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο. οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

Ποδώκεια. ἡ ταχεῖα.

Πόδωνος. ὄνομα κύριον.

Ποδορρώνη. ὄνομα κύριον.

Ποδοῖιν. ποδῶν.

Ποηφάγον θηρίον.

Πόηχος. ὄνομα κύριον.

Πόθεν. ἀρνητικόν. ἴσον τῷ οὐδαμῶς.

Πόθεν. Ποῖ. ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον· ὥς φησιν Ἀριστοτέλης.

[*Ποθέεσκεν.* ἐπόθει, ἐπεζήτει.]

Ποθή. ἡ ἐπιζήτησις.

Ποθεινός.

Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

Πόθι. ποῦ.

Ποθῶ. αἰτιατικῇ.

Πόκος. [ποκάριον.

Ποκάδες. αἱ διεκτενισμέναι τρίχες.

Πόκα. ἀντὶ τοῦ ποτέ, Δωρικῶς. ἀφ' οὗ καὶ οὐδέποκα.]

Πολλά. ἀντὶ τοῦ πάντα εἴωθεν ὁ Θουκυδίδης χρῆσθαι.

Πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει. ἀντὶ τοῦ, οὐ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα.

Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου. Πολύβιος· Ὅτι τῆς σελήνης ἐκλειπούσης ἐπὶ Περσέως τοῦ Μακεδόνος ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πολλοῖς, ὅτι βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺς μὲν Ῥωμαίους εὐθαρσεστέρους ἐποίησε, τοὺς δὲ Μακεδόνας ἐταπείνωσεν ταῖς ψυχαῖς. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου.

Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις. παροιμία πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

Πολλά τοι σμικροὶ λόγοι
ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.

ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάπτονται καὶ ὠφελοῦνται.

[*Πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι.* 138

---

3. *Ξενοφῶν*] Locos collegit Sturzius in Lex. Xenoph. 6. *Ποδορρώνη* suspectum facit vel ordo glossarum perturbatus. 8. *Ποηφάγον*] Appian. p. 11. *Toup.* MS. Sub gl. finem delevi *τὰς βοτάνας ἐσθίον* cum A. B. V. *ἐσθίων* Med. Cf. Apostol. XVI, 57. 9. *Πόηχος* om. A. Latet hic quoque mendum. 10. *Πόθεν*] Schol. Aristoph. Ran. 1503. *Hemst.* Quem vide in Luciani Tim. 8. et Valck. in Phoen. 1611. Deest gl. V. 13. *Ποθέεσκεν*] Il. ά. 492. Deest gl. V. eamque glossarum ordini repugnantem notavi. 14. *Ποθή*] Il. ά. 240. 15. Om. *V. Sub gl. finem delevi *πεποθημένος* cum A. B. V. 16. *Ποθεῖς*] Caput gl. removi cum A. V. Nam satis fuit versum Aristoph. Plut. 1128. tanquam proverbialem apponi. 18. Om. vulg. silente Gronovio. 19. *ποκάριον* om. A. B. V. cum seqq. usque ad *οὐδέποκα*. 20. *Ποκάδες*] V. Aristoph. Thesm. 567. coll. v. *Ἐκποκιῶ*.

1. *ἀντὶ τοῦ πάντα*] Addita negatione legendum est, *ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα*. *Küst.* Gaisfordo nihil mutandum videbatur. 3. *Πολλά γ' ἡμᾶς*] Aristoph. Pac. 619. *οὐ* om. *V. 5. *κενὰ*] Male ante legebatur *καινά*. *Küst.* *καινὰ* A. B. V. E. item in exemplo. Vide quae post H. Stephanum de hac formula congessit Wesselingius in Diod. XVII, 86. cuius copiis pauca Wyttenbach. in Plutarch. T. VI. p. 264. adiecit. *Πολύβιος* om. A. Vid. lib. XXIX, 6. T. IV. p. 436. ed. Schweigh. 7. *βασιλέως*] Puto legendum esse *βασιλείας*. *Küst.* *βασι*^{λ} *ἔκλειψ*^{ς} V. Supra *ἐκλιπούσης* Med. 8. *τοὺς μὲν*] *μὲν* om. A. 9. *Μακεδόνας*] *Μακεδονίους* A. 13. *εἰδήεις* *V. Mox *ἐξαπατήσεις* Diogenian. VII, 78. 15. *σοφίζεσθαι* Prov. Bodl. 809. 16. *Πολλὰ μεταξὺ πέλει κ.*] Praeter paroemiographos vide Schol. Apoll. Rh. I, 188. Athen. lib. X. p. 478. Scholiastam Homeri Odyss. χ. 19. [immo 9.] Festum v. *Manum et mentum*. *Küst.* Addas Etym. M. p. 365. Arsen. p. 411. Jacobs. in Anthol. T. XI. p. 283. Boisson. Anecd. T. II. p. 450. IV. p. 455. Auctor proditus est Dionysius Thrax *ἐν ταῖς Μελέταις*. 18. *Πολλά τοι σμικροὶ λ.*] Sophocl. Electr. 415. 20. *ἀντὶ τοῦ* om. A. 21. *ὠφελοῦνται*] Statim Gaisf. delevit cum V. quae A. habet in margine: *Πολλαπλᾶ. τὸ ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί· ἀργυρᾶ, χρυσᾶ καὶ κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν*, (*καὶ φοινικοῦν* inserit Med.) *καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν*. Quae male repetita sunt ex v. *Ἁπλᾶ*. 22. *Πολλὰς ἐπιτρ.*] Hanc quoque gl. om. V. Habet A. in marg. qui *ἐπιτριβέσθω* pro *ἐπιτρίβεσθαι*, statim omisso *Ἐπετρίβετο*. Hoc ipsum nescit B. qui *ἐπιτρίβεσθαι*. Tum *ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων* om. A. Omnia reiecissem, modo fons interpolationis succurrisset, quem apud Suidam extare certum est.

---

tendiculas, quas venatores parabant ad feras, quae in eas inciderent, capiendas. sic Hyperides et Xenophon. *Ποδώκεια.* Pedibus velox. *Πόδωνος.* Nomen proprium. *Ποδορρώνη.* Nomen proprium. *Ποδοῖιν.* Pedum. *Ποηφάγον θηρ.* *Πόηχος.* Nomen proprium. *Πόθεν.* Adverbium negativum, id quod est neutiquam. *Πόθεν. Ποῖ.* Hoc de quavis mutatione dicitur, ut ait Aristoteles. [*Ποθέεσκεν.* Desiderabat, requirebat.] *Ποθή.* Desiderium. *Ποθεινός.* *Ποθεῖς. Desideras absentem et frustra vocas.* *Πόθι.* Ubi? *Πόκος.* [Vellus. *Ποκάδες.* Pili pexi. *Πόκα.* Dorice, aliquando. inde est *οὐδέποκα.*] *Πολλά.* Thucydides uti solet, ubi omnia dicit. *Πολλά γ' ἡμᾶς λ. Multa nos latent.* id est, non omnia scimus. *Πολλὰ κενὰ τ. πολ.* Polybius: *Cum luna sub Perse Macedone defecisset, fama apud vulgus percrebruit, defectum hunc regni interitum portendere: quae res animos Romanorum auxit, Macedonum vero minuit. adeo verum est vulgatum proverbium, multa esse belli inania.* *Πολλά κεν εἰδ. Multa noris oportet, quibus deum fallas.* proverbium in eos qui putant se deum calliditate sua decepturos esse. *Πολλὰ μεταξ. Multa cadunt inter calicem supremaque labra.* *Πολλά τοι σμ. Saepe res leves et damnorum ingentium et felicis successus causae mortalibus esse solent.* id est, saepe res parvi momenti hominibus nocent et prosunt. [*Πολλὰς ἐπιτρίβε-*

Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

Καὶ ὁ Ἀπόστολος· Λαρήσεται πολλάς.]

Πολλὰ χαίρειν φράσας. ἀποταξάμενος, ἀπογνούς.

Πολλαχῶς. τοῦτο διττόν ἐστι· τὸ μὲν ἐν ὀνόμασιν, ἃ ὁμώνυμα καλεῖται, τὸ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν. οἷον τὸ ἀγαθὸν ἄλλως λέγεται κατὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρίας, ἄλλως δὲ καὶ κατὰ τοῦ εὐεκτικοῦ τε καὶ ὑγιεινοῦ· λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθά.

Πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν. ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.

τουτέστι, πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται. παροιμία πρὸς τοὺς δυσαλώτους καὶ δυσκατεργάστους.

Πολέας. πολλούς.

Πολέμαρχος. ἄρχων, πρὸς ὃν κατηγγυῶντο τοὺς ξένους.

Πολέμαρχος. ἀρχή τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ εἰσάγει δίκας, τάς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις· καὶ τἆλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἐστί, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

Πολέμαρχοι. ἀρχή, ἣν συνέβαινε κλείειν τὰς πύλας, καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον κυριεύειν τῶν κλειδῶν, καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρ' Αἰτωλοῖς.

Πολεμησείειν. πολεμητικῶς ἔχειν. Θουκυδίδης ἐν τῇ ά. ὡς τὸ Ὁμηρικόν,

Τῷ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀυτῆς καὶ πολέμοιο.

οὕτως καὶ γαμησείειν Ἀττικοί φασι· καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσι.

Πολεμησείοντος. πολέμου ἐπιθυμοῦντος. Χοσρόου δὲ πολεμησείοντος ὡς ἤσθετο Ἰουστινιανός.

Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει. ἀντὶ τοῦ, δεῖν πολεμεῖν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιῤ- 139

---

1. Ἐπετρίβετο τυπτ.] Aristoph. Nub. 972. πολλάς] πολλά B. 3. ὁ Ἀπόστολος] Immo Euangelistes Lucas XII, 47. *Küst.* Ubi vide Pricaeum. Mox δαρήσεται Med. 4. Πολλὰ χαίρ.] Vide v. *Χαίρειν φράσαντες.* ἀποταξάμενος item Hesychius. 9. ἀνδρίας] ἀνδρίας scripsi cum A m. sec. Qui mox om. καί. 10. εὐεκτικοῦ] εὐκτικοῦ V. 12. Πολλαὶ δ' ἀπειλ.] Sophocl. Oedip. Col. 658—60. ubi eadem Schol. 16. πέψαντες V. 18. Πολλαῖς] Πολλαῖσι Prov. Bodl. 808. Diogen. VII, 77. δρῦς] δρυμὺς A. qui in marg. γρ. καὶ δρύς. 20. Πολλέας] Πολέας V. Vid. Il. ά. 559. et alibi. 21. Πολέμαρχος] Gl. Herodot. VI, 109. Addit Gaisf. Schol. Platon. p. 56.

1. Πολέμαρχος. ἀρχή τις ἣν παρ' Ἀθην.] Eadem legumtur apud Harpocrationem, itemque Scholiastam Aristophanis in Vesp. 1037. *Küst.* Vid. supr. *Ἄρχων. Reines.* ἣν] ἐστι A. V. Schol. Photius et Paris. Harpocr. 3. εἰσάγει δίκας] Seqq. sunt verba Aristotelis de Atheniensium Rep. Citat eum Hesych. in *Χρυσοῦς. Reines.* 4. ἀπροστασίου καὶ προστασίου Med. Correxit Portus ex Harpocr. sive Photio. καὶ ἀπροστασίου om. A. E. et Schol. 9. Πολέμαρχοι. ἀρχή, ἣν συνέβαινε κλ.] Locus hic sumptus est ex Polybii lib. IV. c. 18. sed ubi de Cynaethensium, non vero Aetolorum Polemarchis agitur, ut Valesius in Harpocrationem recte monuit. *Küst.* Causam erroris ostendit ipse tenor narrationis, quae in Aetolorum quadam impressione versatur. 10. πύλας] τὰς πύλας A. V. E. Med. τὰς θύρας B. 13. πολεμικῶς] πολεμητικῶς B. Photius, quod desiderabat Schaeferus in Schol. Apollon. p. 180. Cf. Pierson. in Moer. p. 15. Alludit πολεμιτικῶς *V. Itaque recepi. Θουκυδίδης] Om. *V. Locus est I, 33. 14. εἰς τό] ὡς τὸ A. V. ὡς καὶ τὸ Photius. Ὁμηρικόν] Il. ξ'. 37. Ubi ἀὐτοῖς *V. 16. οὕτω bis edd. ante Gaisf. καὶ ἄλλας φωνὰς] Cf. Pierson. p. 14. sq. 18. Πολεμησείοντες — ἐπιθυμοῦντες] Πολεμησείοντος — ἐπιθυμοῦντος A. *V. 19. Χοσρόου δὲ πολεμησείοντος ὡς ἤσθ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. II. de Bello Pers. c. 4. *Küst.* Dio in Exc. ab Ursino edit. p. 433. πολεμησείοντες ἐπὶ πλεῖον ἔσχον τοὺς ὁμήρους. Respexit Procop. Goth. p. 305. *Toup.* MS.

σθαι. *Multis caedebatur verberibus, ut qui Musas perditum iret.* Et Apostolus: *Multis plagis caedetur.*] Πολλὰ χαίρειν φράσας. Longum valere iubens, hoc est, qui valedixit, qui renunciavit. Πολλαχῶς. Hoc duplex est, unum, quod in nominibus versatur, quae dicuntur *homonyma*; alterum in oratione, quae *ambigua* dici solent. huiusmodi est vocabulum *bonum*, quod nunc de iustitia et fortitudine dicitur, nunc vero de bona habitudine et sanitate. nam haec ipsa *bona* dicuntur. Πολλαὶ δ' ἀπειλ. *Multas minas homines irati temere effundere solent: at postquam mens ad sese rediit, minae ad irritum recidunt.* id est, multi homines, dum ira flagrant, multa comminati, postquam iram concoxerunt et ad sese redierunt, minandi finem facere solent. Πολλαῖς πλ. *Multis ictibus quercus caeditur.* proverbium in eos dictum qui difficulter expugnantur et subigntur. Πολέας. Multos. Πολέμαρχος. Magistratus, apud quem peregrini sponsione obstringebantur. Πολέμαρχος. Sic apud Athenienses appellatur magistratus quidam, qui erat unus novem archontum. hic cum alia administrabat, tum etiam inquilinis ius dicebat, in iudicium introducens causas patrocinii deserti et neglecti, itemque hereditatum et pupillarum heredum. in ceteris omnino causis, in quibus archon civibus, in iis polemarchus inquilinis ius dicebat. est item nomen proprium fratris Lysiae. Πολέμαρχοι. Magistratus apud Aetolos, cuius hoc erat munus, ut portas clauderet, et interea claves penes se haberet, ut interdiu in statione ad portas moraretur. Πολεμησείειν. Bellandi cupidum esse. Thucydides libro I. simile hoc est illi Homerico: *Quare visurientes proelium et bellum.* Sic etiam Attici dicunt γαμησείειν, multasque alias voces simili modo formant. Πολεμησείοντος. Bellaturientis. *Cum Iustinianus animadverteret, Chosroem belli cupidum esse.* Πολεμητέα εἶναι ἐν τ. *Bellum celeriter esse gerendum.* πολεμητέα εἶναι enim

ῥήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ τὸ χρὴ ἢ τὸ δεῖ· οἷον, γαμητέον, ἀντὶ τοῦ χρὴ γαμῆσαι· πλευστέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι· καὶ οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ παραδοῦναι. Πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ ἐπὶ Ῥωμαίους ἔδοξεν εἶναι. — Οὕτως ἔγνω διὰ ταῦτα πολεμητέον εἶναι πρὸς Ῥωμαίους.

Πολεμίζει. Ἰώσηπος περὶ τῶν στασιωτῶν ἐπὶ τῆς Τίτου πολιορκίας· Καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδείας ἀντιπολεμίζοντος ἑαυτόν.

Πολέμων, Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους, τοῦ Πλάτωνος διαδόχου, καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημίας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσωτος· εἶτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία· οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δὲ Ὁμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ, καὶ ἴσως ἔχειν ἑκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν· ὥστε καὶ φάσκειν Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν, Σοφοκλέα δὲ Ὅμηρον τραγικόν.

Πολέμων, Εὐηγέτου, Ἰλιεύς, κώμης Γλυκείας ὄνομα, Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθείς· διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός· ὁ κληθεὶς Περιηγητής, ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ, καὶ διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε Περιήγησιν Ἰλίου, ἐν βιβλίοις γ'. Κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας αὐτῶν. Κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων. Περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι [πόλεων·] καὶ ἄλλα πλεῖστα· ἐν οἷς καὶ Κοσμικὴν περιήγησιν, ἤτοι Γεωγραφίαν.

---

1. τὸ χρὴ] τὸ om. A. V. Phot. Lex. Bachm. p. 344. quibus nollem obtemperasset Gaisf. Videtur olim extitisse ἤτοι τὸ χρή. 2. δεῖ] χρὴ A. V. Phot. Lex. Bachm. 3. οὐ παραδοτέα] Thucyd. I, 86. 4. Πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦρι ἀρχ.] Et haec sunt verba Procopii lib. II. de Bello Pers. c. 3. *Küst.* 7. Πολεμίζειν] Πολεμίζει A. V. 8. Καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδ.] Hoc fragmentum depromptum est ex Iosephi lib. VI. de Bello Iud. c. 9. p. 908. [V, 2, 4.] sed ubi pro ἀντιπολεμίζοντος legitur ἀντιπολίζοντος, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Vide nos supra in v. Ἄδεια. *Küst.* Locus ut opinor ex gl. superiore translatus. 9. ἑαυτὸν] ἑαυτῷ E. His magistelli subiecerunt, quae ab A. in marg. confecta delevi cum V. Πολεμιστής. ἐκ τοῦ ποιητικοῦ πολεμίζω. Καὶ Πολεμιστήριος ἵππος. Πολεμησείοντες δέ. Πολεμῶ δὲ ῥῆμα. Πολεμῶ. δοτικῇ. Περὶ μέλεσι πολεμοῦντα διάφορα. Αἰτιατικῇ δέ· Πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Et glossam quidem syntacticam, ubi locum posteriorem esse Psalmi 34. v. 1. monuit Küsterus, agnoscit Etym. Gud. p. 592. Supra vero ποιητικῶς E. Med. quam vocem om. A. Notandum etiam illa Πολεμῶ δὲ ῥῆμα, quae Küsterus expunxit, Med. ante Πολεμιστής collocasse: neque secus ut videtur *V. in marg. 10. Πολέμων] De hoc plura Laertius. [IV, 16. seqq.] *Küst.* ἢ Φιλοκράτους opinor esse delenda, quae videntur ab inferiore Ξενοκράτους originem traxisse, neque apud Diogenem extant. Nihil tamen iuvat *Eudocia* p. 364. 12. διαδόχου] διάδοχος V.

4. Πολέμων] De hoc vide Vossium de Histor. Gr. et Casaubonum in Athen. lib. VI. c. 5. *Küst.* Nunc instar omnium est Prelleri liber diligentissimae doctrinae testis Lips. 1838. editus. Γλυκυίας] Γλυκείας A. B. V. E. Λυκίας *Eudocia* p. 350. Similis scribendi discrepantia reperitur in Soph. Philoct. 1461. 5. Ἀθήνησι δὲ] οὗτος Ἀθήνησι V. ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός] Haec sana non videntur, praesertim si attendas quae scribit Athen. XI. p. 479. F. Πολέμων ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλαδικόν: similique modo XIII, p. 606. A. eundem librum indicari vix ambigo. Aliter accepit Suidae verba Casaubon. in Athen. p. 408. *Hemst.* Apud Athenaeum *Helladicus* titulus libri est, non, ut apud Suidam, Polemonis cognomen. *Schweigh.* Ind. Athen. p. 179. Adde Clinton. F. A. III. p. 524. Cum et omnes consentiant Ἑλλαδικὸν librum quempiam, non Periegetam esse dictum, et orationis tenorem haec annotatio perturbet: non temere fecit Prellerus p. 14. qui διὸ ἐπ. Ἑλλ. eiicienda censeret vel certe notanda. Verum arguit istud observationis, librum famae haud mediocris ad citeriorem aetatem fuisse Helladicum. 6. ἱστορικός om. Eudocia. 7. γέγονε κατὰ τὸν] γέγονε δὲ κατὰ A. V. 8. Ἀριστοφάνη Med. 9. διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτ.] Hoc vix admittit ratio temporis. Vide Ionsium de Scriptor. Hist. Philos. lib. II. c. 13. *Küst.* Et Preller. p. 7. sq. Locus conclamatus: cuius tamen tenebras an perversitatem a defectu quodam verborum repeti consentaneum est. Siquidem in parietinis variae doctrinae nos versari demonstrat *V. post Περιήγησιν inserens τὰ πρὸς Ἄδαιον καὶ (adde Ἀντίγονον): quae res indicium facit apparatus tumultuarii, quem Byzantini homines ad brevitatem redegerint. 10. Ἰλίου] Ἡλίου V. Huius auctoritas non magis est confessa quam eius libri qui inscriptus fuisse fertur Κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων. 11. τῶν ἐν Φωκίδι] Περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς θησαυρῶν cum citat Plutarch. Symp. V. quaest. 2. et vocat πολυμαθῆ καὶ οὐ νυστάζοντα ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν ἄνδρα. *Reines.* Titulus per unum Suidam compertus: nam quaestiones de Delphicis thesauris non unus memoravit. 12. συγγενείας αὐτῶν. Κτίσεις τῶν ἐν Π.] Locum hunc ante mutilum ex MSS. Pariss. [et *V.] supplevi. In prioribus edit. enim [et Eudoc.] legitur συγγενείας τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων. *Küst.* 13. Λακεδαίμονι πόλεων] Leg. Λ. πινάκων. Athen. XIII. p. 574. ἀναθημάτων. Laert. VII, 7. περὶ πινάκων Polemonem scripsisse tradit. *Reines.* Adde Prellerum p. 48. sq. qui nullum huiusmodi titulum potuit indagare. Favet etiam Reinesio V. πόλεων omittens. 14. ἐν οἷς καὶ Κοσμικὴν Περιήγ.] Habet ista conclusio scriptoris ad finem deproperantis, quod in dubitationem adduci possit. Nam ut ipsam inscriptionis causam ac materiam a studiis doctae antiquitatis abhorruisse constat, nec Polemonis in litte-

---

idem significat quod δεῖν πολεμεῖν. sciendum autem eiusmodi adverbia, quae θετικὰ vocantur, in se continere χρὴ vel δεῖ. ut γαμητέον, uxorem ducere oportet; πλευστέον, navigare oportet; οὐ παραδοτέα, non tradere oportet. *Vere ineunte bellum Romanis inferendum esse censuerunt.* — *Itaque hae causae valuerunt ut bellum Romanis inferendum censeret.* *Πολεμίζει.* Iosephus de seditiosis per obsidionem Titi: *Et bello tanta cum licentia se urbi admovente.* *Πολέμων.* Polemo, Philostrati vel Philocratis F. Atheniensis, philosophus, discipulus Xenocratis, qui fuit Platonis successor. et ipse praefuit Academiae; cumque moribus admodum solutus fuisset, philosophari postea coepit. multos scripsit libros, quorum nullus extat. delectabatur praecipue Homero et Sophocle, utrumque pari sapientia praeditum esse dicens: itaque Homerum Sophoclem epicum, Sophoclem vero Homerum tragicum appellabat. *Πολέμων.* Polemo, Euegeti F. ex oppido Iliaco Glycia oriundus, ab Atheniensibus autem civitate donatus,* quare Helladicus cognominabatur. dictus idem est *Periegetes.* vixit tempore Ptolemaei Epiphanis. sed Asclepiades Myrleanus auctor est eum aequalem fuisse Aristophanis grammatici,* et Panaetium Rhodium etiam audisse. scripsit descriptionem Ilii, libris tribus. Origines urbium, quae sunt in Phocide, deque earum cognatione cum Atheniensibus. Origines urbium Ponticarum. De donariis Laconicis; et alia plurima. in his Orbis descriptionem, sive Geographiam.

Πολέμων, Λαοδικεύς, ἦγουν ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ μετ' αὐτόν. μαθητὴς δὲ ἐγένετο Τιμοκράτους, τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ φιλοσόφου, καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ἑξῆς καὶ ν' ἐνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀποκαρτερήσας, διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων θρηνούντων, λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πολέμωνα· δότε μοι ἕτερον σῶμα καὶ μετεμβήσομαι. καὶ τοῖς ἰατροῖς ἐπὶ συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν· Ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα.

149 *[Πολέμων, ὁ νεώτερος, σοφιστής. γέγονε καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου.*

Πολεμώνιος. ὄνομα κύριον.

Πολέμωνος. εἶδος ζῴου.

Πολεμῶσαι. πολέμιον καταστῆσαι. καὶ ἐκπολεμῶσαι. Ἔστειλαν δὲ οἱ Τοῦρκοι ὡς Ἰουστινιανὸν πρεσβείαν, ἐφ' ᾧ συνεκπολεμῶσαί γε αὐτὸν Πέρσαις.

Πολέμοιο τέρας. τὸν εἰδωλοποιούμενον πόλεμον, τὸν ποιητικὸν τοῦ ἐνεργουμένου πολέμου. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις κυδοιμοῦ εἴδωλόν φησιν ἔχειν·

Ἡ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα θνητῆτος.

Πολείδιον. ὄνομα πόλεως.

Πολλεῖς. πολλούς.

Πόλλης. ὄνομα μάντεως· καὶ κλίνεται Πόλλητος. ὃς συνέγραψε τὸ ἐνόδιον οἰώνισμα, ὅτι ἐὰν ἀπαντήσῃ τις τόδε βαστάζων, τόδε σημαίνει.

---

ris qualiacumque eius rei vestigia deprehenduntur: ita disciplinam aetatis Byzantinae haud leviter ornavit *Περιήγησις οἰκουμένης*, auctore Dionysio, cuius ad similitudinem illa solet diversissimas de rebus historicis geographicisque commentarios exigere. Huc accessit praeconium Periegetae, quod sua sponte videbatur ad totius orbis descriptionem spectare. Nos igitur cum titulum commenticium in Dionys. p. 519. repudiassemus, Prellero tamen (p. 23.) non plane persuasimus: is enim *Περιήγησιν οἰκουμένης* non solum agnoscit sed primam etiam classem Polemoniorum voluminum constituit, quam vel ipse vel posteriorum grammaticorum aliquis ex variis libris in unum corpus redactam evulgarit. Nimirum fuxit vir doctissimus Polemonem in enarrandis regionibus quamplurimis operam eruditam consumpsisse. Equidem industriam illius opinor in finibus Graecorum monumentorum ac donariorum sese continuisse; quibus comites si libet addas libellos de Dodone et de Samothrace. Nam *Κτίσεις Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν* (ut de suspectis titulis unum et cum incredibilem attingam) cave colligas e Schol. Apollon. IV, 324. *οὐ μνημονεύει Πολέμων ἐν κτίσει Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν*: quae si corrigantur sic ut par est *ἐν κτίσει Ἰταλικῶν τῶν Σικελικῶν* (v. Diodor. T. II. p. 525.), nemo non ea censebit ad locum Macrobii V, 19. referenda.

1. *Πολέμων*] Huius Polemonis vitam prolixe describit Philostratus lib. I. de Vitt. Soph. quem vide. *Küst.* Ad h. v. *τούτου τῷ γαμετῇ ἠκολούθησε γραῖδάριόν τι θέλγον.* A. in marg. Nempe deprompta ex v. *Γρηγόριος Ναζιανζοῦ*, ubi eadem de Polemone traduntur. Cf. v. *Λουκιανὸς ὁ Σαμοσατεύς*. Ceterum consentit *Eudocia* p. 354. 4. *ἐπί τε Τραιανοῦ καὶ μετ' αὐτὸν*] *ἐπὶ Τραιανοῦ* V. Mox *ἐγένετο* om. *V. 5. Τιμοκράτους*] *Λημοκράτους* V. qui om. *καὶ Σκοπελ. τ. σοφ.* 7. *ἐτελεύτησε δὲ*] *οὗτος ὁ τρίτος Πολέμων ἐτελεύτησε* V. 9. *τῶν συγγ.*] *τῶν* om. A. Satis habui *τῶν* post *καὶ* cum V. E. delevisse. 11. *ἕτερον σῶμα*] *σῶμα ἕτερον* *V. Defendum *ἕτερον* cum Philostrato. 12. *μετεμβήσομαι*] *μετεμβλήσομαι* V. Legendum cum optimo Philostrati libro *μελετήσομαι*. *Ἰατροῖς δὲ*] *δὲ* omisi cum V. Aut enim hoc probandum aut *καὶ* abiiciendum. *ἐπὶ συχνῷ*] *συχνὸν* Bemsterhusius. Ceterum Toupius apud Philostr. l. 25. 11. tentabat *ἀντεπίστειλε*. 15. *καὶ*] Haec vocula redundat. Nihil enim praecessit, ad quod referri possit. *Küst.* Male Küsterus. Egerat fortasse scriptor, ex quo hoc fragmentum depromptum est, de aliis qui eodem tempore vixerant. *Toup.* MS. Inventum plane gratuitum. Haud raro, qui glossas Suidae colorarunt vel in ordinem redegerunt, personas eiusdem nominis copulant adhibita formula *καὶ αὐτός*. Vide v. *Ἐλίνιος*. Ceterum licet ad Polemonem recentiorem libros transferre ab Ioanne Lydo de Magistr. III, 46. commemoratos: *Πολέμων ἐν πέμπτῃ Ἐξηγήσεων τῆς κατὰ Λουκιανὸν τὸν Ῥωμαῖον ἐμφυλίων συγγραφῆς*. Interim omisi *δὲ* ante *καὶ* cum A. V. Mox *Κωμόδῳ* V.

1. *Πολεμώνιος*] Videtur *Πόντιος Πολεμώνιος* significari. Adde *Πολεμώνιον* apud Stephanum Byz., et Etym. M. p. 679. extr. 2. *Πολέμωνος*] Haec vox mihi suspecta est. An forte legendum est *πλεύμονος*, a recto *πλεύμων*: quod est nomen piscis. *Kust. Πολέμων* V. 4. *Ἰουστινιανὸν*] *Ἰουστινιανοῦ* A. 7. *Πολέμοιο τέρας*] Nota haec referenda est ad locum illum Homericum II. λ'. 4. *Ζεὺς δ' Ἴδηθεν προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν. Küst.* 9. *φησὶν ἔχειν*] *φησὶ τὴν Ἔννοὺ ἔχειν* Schol. Ven. II. λ'. 4. unde haec sumpta sunt. 10. *Ἡ μὲν ἔχουσα Κυδ.*] Hom. II. ε'. 593. 12. *Πολείδιον*] *Πολίδιον* V. *πολίδιον* E. Latitat *Πολίειον*. 13. *Πολεῖς* *V. 14. *Πόλλης*] Confer Nostrum supra vv. *Μελάμπους* et *Οἰωνιστικήν*. *Kust.* Et infra *Σύμβολον*. *Reines.*

Πολέμων. Polemo, Laodicensis ex urbe Laodicea quae est ad Lycum fluvium, rhetor et sophista, qui Smyrnae docuit, Aristidis oratoris magister. vixit tempore Traiani et post eum. fuit discipulus Timocratis philosophi, ex Heraclea Pontica orundi, et Scopeliani sophistae. obiit anno aetatis LVI. cum se ipse in sepulcrum deferri iussisset, et incidia necem sibi conscivisset, quod articulari morbo vexabatur. quamobrem cognatis et amicis lugentibus, Polemo ipsis dixisse fertur: *Date mihi aliud corpus et declamabo.* medicis quoque crebro eum secantibus dixit: *Quam citissime Polemonis lapidicinas excidite. Πολέμων, ὁ νεώτ.* Polemo iunior, sophista. fuit Commodi temporibus. *Πολεμώνιος*. Nomen proprium. *Πολέμωνος*. Genus animalis. *Πολεμῶσαι*. Aliquem ad bellum incitare. item *ἐκπολεμῶσαι*. *Turci autem legatos ad Iustinianum miserunt, ut eum ad bellum contra Persas simul gerendum incitarent.* *Πολέμοιο τέρας*. Belli simulacrum, deum viros ad bellum concitantem. sic alibi poeta dicit Bellonam simulacrum tumultus habere: *Illa habens Tumultum impudentem pugnae.* *Πολείδιον*. Nomen urbis. *Πολλεῖς*. Multos. *Πόλλης*. Nomen vatis. declinatur *Πόλλητος*. hic scripsit de ratione captandi ominis ex iis rebus, quae per viam occurrunt: ita, si quis hoc portans occurrerit, illud significari.

Πόλλης, Λίγιεὺς ἀπὸ Λίγῶν τῆς Ἀσίας· κεῖται δὲ πλησίον Μαγνησίας καὶ Σμύρνης· φιλόσοφος. ἔγραψε κατὰ στοιχεῖον Συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β'. Οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις ή. Μριθμητικὰ ἐν βιβλίοις β'. Ἰήματα ἐν βιβλίοις β'. Περὶ τῆς καθ' Ὁμηρον οἰωνοπολίης. Περὶ τῆς παρὰ Τυρρήνοις μαντικῆς. Ἰατροσυμβολικά. Περὶ δρυοκολάπτου ἱερὸν λόγον. Κατοικιδίων ά. Θηρευτικόν. Συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γ'. Περὶ κεραυνῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως· καὶ ἄλλα.

Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.

Πολιά. τοῦ γήρως. Καὶ Πολιάς, ἡ Ἀθηνᾶ.

Πολίζω. τὸ κτίζω.

Πολίειον. πόλις.

Πολιήτης. ἀρσενικόν. καὶ πολιῆτις θηλυκόν. Λαΐδ' ἔχω πολιῆτιν ἁλιζώνοιο Κορίνθου.

Πολιοκροτάφοιο γέροντος.

Πολιόν. τὸ λευκόν.

Οὔτ' ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον, οὔτε πόλιὸν πέλαγός ἐστιν, ὅ τι δέξαιτο τοῦτον φυγόντα.

Πολιορκῆσαι. τὸ μόνον τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι πολεμίους· ἐκπολιορκῆσαι τὸ τελέως καταλαβεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν.

Πολιορκία. φυλακή.

Πολίουχος καὶ Πολυάχης. ὀνόματα κύρια.

Πολιούχοις. τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσι.

Πόλις. εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία· Πόλεις παίζομεν.

Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. παρ' ὅσον οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀποροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, οἱ δὲ ἁλωκότες ἐπ' οἰκείοις κακοῖς ἀποιμώζουσι.

Πόλλις, ὄνομα κύριον.

---

1. *Πόλλης Λίγ.*] V. *Eudocia* p. 364. 2. *Σμύρνης*] *Myrinis* Wesseling. in Hierocl. p. 661. de quo non patitur addubitare Steph. Byz. 3. *Συμβολικά*] Signa, omina. Vid. *Σύμβολον*. Marinus in Vita Procli p. 24. *καὶ τίς ἐγένετο ἂν σύμβολος τούτου σαφέστερος, καὶ οὐδὲ Πόλλητος ἢ Μελάμποδος ἢ τῶν ὁμοίων εἰς χρίσιν δεόμενος; Reines.* 5. *Περὶ τῆς καθ' Ὁμ.*] V. Lobeck. Aglaoph. p. 262. 7. *δρυοκολάπτου*] Rectius *δρυοκολάπτου. Küst.* Id dedi cum A. B. E. *δρυοκολάπτων* V. Porro refinxi distinctionem verborum vulg. *δρυοκολάπτου. Ἱερὸν λόγον.* Nam pici rationes extitisse symbolicas et reconditas colligi licet ex copiis Heynii Exc. V. in Virg. A. VII. et Creuz. Symbol. T. IV. p. 429. sqq. 8. *Κατοικιδίων*] Id est, *de signis domesticis*, ut interpretatus sum. Egerat enim Polles in isto opere de ratione captandi ominis ex animalibus domesticis, veluti, muribus, felibus etc. quod genus divinationis *οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα* dicebatur. Vide supra v. *Οἰωνιστικήν. Küst.* Mox *Θηρευτικόν* vereor ut Polles tueri possit. 10. *καὶ ἄλλα πολλά* Eudocia. 11. *Πολλῆς ἀν.*] Sophocl. El. 1054. Infra *καινά* Med. 12. *Πολιά*] Lege *Πολιᾶς. Valck. γῆρας* Hesychius. Locum non satis integrum esse arguit Etym. M. Mox *καὶ* abiciendum. 16. *Λαΐδ' ἔχω πολ.*] Versus Antipatri Sidonii in Anthol. Pal. VII, 218. repetitus sub vv. *Ἱειρήνη* et *Ἁλιζώνου*. Quae subsequebantur, ex v. *Γλῶσσα* descripta, *Πόλιν. Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; πόλιν ἀνορθώσουσα, καὶ πόλιν καταστρέψουσα; ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων*, Gaisfordus expunxit cum V. Habet A. in marg. 17. Cf. Il. *θ'*. 518.

1. *Οὔτε γὰρ ὄρος σκ.*] Aristoph. Av. 349—51. *γὰρ* omisi cum A. V. Ox. E. Med. 2. *ὅ τι*] *τι* om. B. V. Ox. Med. *οὐδὲ* E. 3. *τῶδ' ἀποφυγόντε με*] *τοῦτον φυγόντα* A. B. V. E. Med. Mutarant edd. recentt. ex Aristophanis exemplis. Sequentia *Πόλιον. εἶδος βοτάνης. δύο δὲ αὐτοῦ εἴδη. τὸ οὖν μικρότερον θερμαίνει τε καὶ ξηραίνει κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. διὸ καὶ ἐκφράττει ἅπαντα τὰ σπλάγχνα, καὶ οὖρα καὶ ἔμμηνα κινεῖ. καὶ χλωρὸν μὲν ἔτι τοῖλᾷ τὰ μεγάλα τραύματα· ξηρὸν δὲ τὰ κακοήθη τῶν ἑλκῶν ἴδιαι ἐπιπατόμενον*, quae Pauli Aeginetae sunt VII. p. 251. Gaisf. om. cum A. B. V. E. 4. *Πολιορκῆσαι*] Ex Schol. Thucyd. I, 94. *προσκαθεσθῆναι*] Sic habet MS. A. At reliqui MSS. et priores editt. minus recte *προσκαθεσθῆναι. Küst.* 5. *ἐκπολιορκῆσαι*] Sic recte MS. A. At reliqui MSS. et editt. praecedentes male *ἐκπολεμῆσαι Küst.* Statim *δὲ* omisi cum *V. et Schol. 6. *καταλαβεῖν*] Et hanc lectionem ex optimo MS. A. revocavi, cuius loco in reliquis MSS. et editt. prioribus minus recte legitur *καταβαλεῖν. Küst.* 7. *Πολιορκῶ. αἰτιατικῇ. καὶ Πολιορκία*] Haec Edd. et A. in marg. Nos obtemperavimus V. et Lex. Bachm. p. 345. cum iisdemque et A. sub finem abieci *πόλεως*. Accedit Hesychius sive Photius. Ceterum *πολιορκίᾳ. φυλακῇ* V. ap. Gaisf. 8. *Πολίουχος καὶ Πολυάχης*] Lege *Πολίοχος* et *Πολυαλκής* ex Harpocratione. *Valck. Πολίουχος* nomen comici, quem edd. Athenaei II. 60. B. vocant *Πολίοχος* et VII. p. 313. *Πολύοχος*. Hinc facilis correctio *Πολίουχος*. Omittitur a Fabricio. *Burn. Πολίουχος* unus liber Harp. *Πολίοχος* et *Πολυάκης* B. E. et Photius. *Πολυάκης* infra post v. *Πολυάξ*. 10. *Πολιούχοις*] Vid. Hemst. in Polluc. IX, 26. et Blomf. gloss. Aeschyli Theb. 69. 11. *Πόλις*] Vid. Schol. Platon. p. 158. *Gaisf.* Sive p. 402. Inprimis conferendi Zenob. V, 67. et Hesychius: unde corrigatur Photius. 13. *Πόλις δ' ὁμοῦ μ. θυ.*] Sophocl. Oed. R. 4. 5. 15. *μὲν μηδὲν*] *μηδὲν* om. B. V. E. Med. 16. *ᾄδουσιν*] *ᾄδου* A. Mox Schol. *οἱ δὲ ἑπταικότες ἐπὶ τοῖς οἰκ.* 18. *Πόλλις*] An est *Πόλλης*, cuius antea mentio erat facta? *Πόλλις* qui Platonem vendidit, vid. Aristid. Orat. ap. Phot. c. 258. p. 1296. nauarchus Peloponnesiorum. Laert. III, 14. vocat Lacedaemonium, cui *κατὰ καιρὸν διὰ πρεσβείαν ἀργύριον* a Dionysio tyranno datus fuit, Plato. Ibid. a Chabria victus,

---

Πόλλης. Polles Aegiensis (Aegae autem est urbs Asiae, prope Magnesiam et Myrinam sita), philosophus, scripsit ordine litterarum de signis coniecturalibus, libros duos. Auguria, libris VIII. Arithmetica, libris II. Curationum libros II. De auspiciis Homericis. De Tyrrhenorum divinatione. Divinationem ex rebus medicis. De pico Martio narrationem sacram. De signis domesticis librum unum. De sympathiis et antipathiis libros III. De fulminibus et eorum observatione: et alia. *Πολλῆς ἀν. Ingens est dementia sectari inania. Πολιά.* Capillus canus. At *Πολιάς*, epithetum Minervae. *Πολίζω.* Urbem condo. *Πολίειον.* Urbs. *Πολιήτης.* Est masculinum. et *πολιῆτις*, femininum. *Lhidem habeo, civem bimaris Corinthi. Πολιοκροτάφοιο γέροντος.* Senis cani. *Πολιόν.* Canum. *Neque enim mons umbrosus est, neque nubes sublimis, neque canum mare, quod suscipiat istum exulem. Πολιορκῆσαι.* Urbem obsidere, at *ἐκπολιορκῆσαι*, urbem prorsus occupare eamque intrare. *Πολιορκία.* Obsidio. *Πολίουχος* et *Πολ.* Nomina propria. *Πολιούχοις.* Urbium praesidibus. *Πόλις.* Urbs,ludi quoddam genus. hinc proverbium: *Urbes ludimus. Πόλις δ' ὁμ. Urbs vero simul suffitibus, simul etiam paeanibus gemitibusque repleta est.* nam qui malorum expertes sunt, ad averruncandum morbum sacrificia et hymnos celebrant. contra qui propriis malis vexantur, miseriam suam deplorant. *Πόλλις.*

Πολιτεύμασι. ταῖς πολιτείαις· η ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι.

Πολιτεία. ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ, καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

Πολίτης. δῆμος ὁ τῆς πόλεως.

Πολιτικός. ἀστεῖος μετά τινος τέχνης. Γνώμη· Πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερωσύνη συνάπτειν, συγκλώθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα.

Ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν. καὶ γὰρ κακίαν ἐφέξειν καὶ ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι ἱκανὸς ἔσται.

Πολιτισμός. Τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων ἐν Ἀκαδημίᾳ διέτριβε.

Πολιτοκοπεῖν. Δίφιλος.

Πολλόν. ὡς ἐπιτοπλεῖστον. ἐν Μύθοις·

Τὸ δὲ πολλὸν ἀγήνορα μέμφετο τίγριν.

Πόλος. οὐρανός. καὶ Πόλου, οὐρανοῦ, ἢ κόσμου. Ἀριστοφάνης·

Ὀρνίθων πόλος.

τὸ μέν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῶν, ἐν ᾧ διατρίβουσι· τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος καὶ πόλος. ἐξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ· 142

Καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον.

αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων.

Ὥσπερ εἴποι τις τόπος.

ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται ἅπαντα, διὰ τοῦτο καλεῖται νῦν πόλος.

Πολλός. ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ πολύς. Ἀρριανός· Διονύσου μὲν πέρι πολλὸς λόγος κατέχει, Ἡρακλέους δὲ πέρι οὐ πολλός.

Πολλοστημόριον. τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς.

---

submersus est in Helice, τοῦ δαιμονίου μηνίσαντος αὐτῷ διὰ τὸν φιλόσοφον. Πρὸς Ἡρακλείδην καὶ Πόλλιν est liber Chrysippi περὶ σοφισμάτων, Laert. VII. 12. Pollis, rex Syracusanorum, Athen. I. p. 31. Pollux VI. c. 2. Pollis Atheniensis Athen. XI. p. 477. *Reines.* Vide Wesseling. in Diod. XV, 7. 34. et Menag. in Diog. Laert. III, 19. laudatos Gaisf.

1. *Πολιτεύω. αἰτιατικῇ. καὶ*] Haec ante *Πολιτεύμασι* Edd. et A. in marg. Nos fecimus cum V. et Lex. Bachm. Cf. Polyb. V, 86, 8. 2. *αἱρέσεσι*] ἄλλαις *αἱρέσεσι* A. B. E. *V. Med. Phot. Lex. Bachm. p. 345. 3. *Πολιτεία. ἰδίως εἰώθ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Conferendum etiam Schol. Paris. Aeschinis a Creuz. in Plotin. T. III. p. 228. prolatum et Schol. Aristid. ed. Dind. p. 10. Porro disseruerunt de hoc usu Luzacius de Socr. cive p. 79. et Meier. de bonis damn. p. 2. 4. Ἰσοκράτης] Ἰσοκρατίας A. Paneg. p. 67. Demosthenis locus est Olynth. I. p. 10. 5. Post Φιλιππικοῖς quae extabant, *Πολιτεῖαι, καὶ αἱ ὁδοὶ γ'. ἐν τῷ Βίος*, omissa sunt cum A. V. et Photio. 6. *πόλεως*] Statim *καὶ πολῖται* omiserunt A. V. 7. *Γνώμη*] Addidit Gaisfordus. *γνω* A. *Γνωμικόν* V. 8. *Πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερ. — ἀσύγκλωστα*] Haec sunt verba Synesii Epist. LVII. p. 198. ut Pearsonus recte monuit. *Küst. Πολιτικόν* *V. 10. *Ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφ.*] Fragmentum hoc legitur apud Laertium in vita Zenonis Citici, segm. 121. *Küst.* 11. *ἐφ' ἕξιν* *V. Mox leg. cum Diogene *παρορμήσειν*. 13. *Τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπ.*] Haec sunt verba Laertii de Arcesilao philosopho IV, 39. *Küst.* Ut opinor, ex v. *Ἐκτοπίζω* transcripta. 15. *Πολιτοκοπεῖν*] Platonis comici auctoritatem memoravit Phryn. Segu. p. 57. f. *Πολιτικοπεῖν* *V. 16. *ἐν Μύθοις*] Vidit Tyrwhittus de Babrio p. 6. qui fugerat Coraën in Aesop. p. 231. eadem coniectantem, hunc versiculum cum eo qui sub v. *Ἅδεν* profertur esse continuandum. 17. *Τὸ δὲ*] *ὁ δὲ* Toupius. Mox *μέμφεται* Med. Deinde cum *V. delevi versum onirocriticum: *Πόλον βλέπειν θέοντα μυστικὸν τόδε.* Ubi Küsterus: „Priores editt. et Astrampsychus, unde versus hic depromptus est, habent *πῶλον*, i. e. *pullum equinum*. At 2 MSS. Pariss. *πόλον*, per ō in syllaba prima: quam lectionem series litterarum (an et sensus, somniorum coniectores dicant) flagitat. Ceterum in antiquissimo MS. A. et hic et reliqui versus oneirocritici omnes desunt." 18. *καὶ Πόλου — κόσμου*] Haec singularem efficiunt glossam apud Photium, nec pertinent ad Aristophanem. 19. *Ἀριστοφάνης*] Av. 179. *Οὐχ οὗτος οὖν δήπου ἐστὶν ὀρνίθων πόλος; Πόλος; τίνα τρόπον; Ὥσπερ εἴποι τις τόπος. Ὅτι δὴ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται Ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος.* Confer ibi Scholiastam, ex quo Suidas sua descripsit. *Küst.* Inde prius membrum sic est integrandum: *ὅτι ἔστι τόπος τις αὐτῶν.* Porro retrahemus ad Aristophanis versiculum ea, quae sub glossae finem aut disiecta sunt aut ab lectoribus assuta.

6. *πόλον γὰρ*] Sic Schol. *πόλον δὲ* A. B. V. E. Med. 8. *Πειρίθῳ*] Fragm. 3. Unde refingendum *Τὸν Ἀτλάντιον τηροῦσι πόλον.* 10. *αὐτοῦ*] Lege cum Schol. *ὡς αὐτοῦ τε.* 14. *καλεῖται νῦν*] *νῦν καλεῖται* A. 15. *ἀρσενικῶς*] *ἀρσενικόν* V. E. *Ἀρριανός*] De Reb. Ind. p. 518. *Küst.* C. 5, 8. 18. *τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς*] *τὸ ἐλάχιστον μέρος* Photius. Huic favet Plutarchus de tranqu. animi p. 474. F.

Nomen proprium. *Πολιτεύμασι.* Reipublicae gerendae rationibus, vel sectis civilibus. *Πολιτεία.* Oratores peculiariter nomen hoc de democratia dicere solent: ut Isocrates in *Panegyrico* et Demosthenes in *Philippicis.* *Πολίτης.* Civis. *Πολιτικός.* Civilis, urbanus. Dictum: *Civilem virtutem cum sacerdotio coniungere, est connectere quae connecti non possunt. — Sapientem oportet ad rempublicam adire, nam et improbitatem coercere et virtutes excitare poterit.* *Πολιτισμός. Publica negotia fugiens in Academia vitam agebat.* *Πολιτοκοπεῖν.* Diphilus. *Πολλόν.* Ut plurimum. In Fabulis: *Plerumque vero superbam reprehendebat tigridem.* *Πόλος.* Coelum. Et *Πόλου*, coeli, vel mundi. Aristophanes: *Avium polus. quasi dicas, domus. cum autem hoc volvatur et omnia permeet, propterea nunc vocatur polus.* ubi partim explicat dictum praegressum, esse quendam locum, in quo aves degant. simul etiam ad formam nominis alludit. *τόπος* enim et *πόλος* sunt affinia. deinde hoc vocabulum derivat ab verbo *πολεῖσθαι.* veteres enim *πόλον* vocabant totum coelum, non ut recentiores punctum quoddam et extremam axis partem. Euripides *Pirithoo: Atlanticum custodiens polum.* siquidem coelum circumagitur et omnia pervadit. *Πολλός.* Multus, generis masculini. Arrianus: *De Baccho multus est hominum sermo; at de Hercule exiguus.* *Πολλοστημόριον.* Pars minima terrae.

Πολλοστόν. ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου. Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.

Πολλοστῷ. ἐσχάτῳ. Οὔτε καθ' ἡλικίαν σου οὔτε εἰς τὰ ἄλλα προὔχοντος, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῷ ὄντι.

Πολλοῦ. ἀντὶ τοῦ πάνυ.

Θρασὺς εἶ πολλοῦ.

Καί, Πολλοῦ γε δεῖ.

Πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι. ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. οὐδὲ ὅλως.

Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν. σιωπῶ, πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν, οὐ βούλομαι λέγειν.

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. Θριαὶ καλοῦνται αἱ μαντικαὶ ψῆφοι· καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριάσαι.

Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι. Πολλοί σε μισήσουσιν, ἐὰν σαυτὸν φιλῇς. τοῦτό φασι τὰς Νύμφας πρὸς τὸν Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκείαν μορφήν.

Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν. διὰ τὴν Ἁλικαρνασσοῦ πολιορκίαν. ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

Πολύ. πλεῖστον.

Πολυάιξ. πολυόρμητος.

Πολυάκης. ὄνομα κύριον.

Πολυάνδριον. μνῆμα, τάφον, τὸ θρυλούμενον παρὰ πολλοῖς ξενοτάφιον. Ὁ δὲ Γαϊανᾶς ἐξεχώρει τῆς πόλεως, καταλιπὼν αὐτὴν πολυάνδριον καὶ πολυτελῆ τάφον, οὔπω τεθαμμένων τῶν ἐνῳκηκότων. Καὶ Αἰλιανός· Θάψαντες δὲ τοὺς νεκροὺς εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον.

Πολυαύλακος. μεγάλου, πλατέος.

Οὐ πεδίου πολυαύλακος εἰμ' ὁ γεραιός.

[143] Πολύβιος, Λύκου υἱός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγησάμενος Σκηπίωνος

---

1. *Πολλοστός*. *τάξεως*] *πολλοστὸν ἐπὶ τ.* A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 345. *πολλοστὸς ἐπὶ τ.* B. E. „Vid. Schaefer. in Demosth. c. Timocrat. p. 761, 21. Annot. T. IV. p. 285." *Gaisf.* 3. *Οὔτε — ὄντι*] Apparet structuram verborum non constare: cuius rei causam ab *σοὶ* repetimus male percepto. Nobis placet emendari *προὔχοντι*. 7. *Θρασὺς*] Aristoph. Nub. 915. 8. *δεῖ*] *δεῖν* A. B. Schol. Platon. p. 100. (318.) contulit Gaisf. Huc retrahenda gl. *Πολλοῦ γε καὶ δεῖ*. 9. *Πολλῷ γε μᾶλλον κἂν παρ.*] Aristoph. Nub. 1152. *παρῶσιν* vulg. 11. *Πολλοῦ γε καὶ δεῖ*] V. Ruhnk. in Longin. 32. extr. Cf. Schol. Plat. p. 321. et Hesychii glossa duplex. 12. *Πολλοῦ δὴ δέω*] Vid. Schol. Platon. pp. 332. 361. Mox *λίαν* om. A. 13. *εἰμὶ*] *καὶ οὐδὲν ὅλως εἰμὶ* Lex. Bachm. 14. *Πόλλ' οἶδ' ἀλ.*] Proverbii huius meminit enarrator Comici in Equ. 1065. *Küst.* Archilochi versus apud Zenob. V, 68. servatus. 15. *Πολλοὶ θριοβόλοι, π.*] Praeter paroemiographos vide Stephanum Byzantium v. *Θρία*. *Küst.* *μάντεις* Med. 16. *μαντικαὶ*] *μαντικοὶ* A. *V. Ceterum *θρίαι — θριάσαι* habent A. V. E. Med. post *ὠφελήσιμοι*. Scripsi *θριαί*, quod praebuit vel gl. *Θριαί*. 18. *Πολλοὶ μέν*] Soph. Ai. 1022. *παῦροι*] Lege *παῦρα*, quod praestat E m. sec. 19. *τοι μισοῦσιν*] *μισήσουσιν* A. Prov. Bodl. 807. sive Vat. App. III, 59. *τοι* om. B. V. E. Med. Gaisfordus laudat Bothii Vindic. Ovid. p. 26.

2. *εἰς — μορφήν*] *εἰς τὴν πηγὴν καὶ τὴν οἰκείαν ποθοῦντα μορφήν* Bodl. 4. *Καρίαν*] *καρτερίαν* A. Mox *καὶ* pro *διὰ* A. B. *V. E. Med. Bodl. 801. *διὰ .. πολιορκίαν* om. Diogenian. VII, 72. 7. *πλεῖστον*] F. *πλέον*. Schol. Sophocl. Ai. 1375. *Πολύ, ἀντὶ τοῦ πλέον. Toup.* MS. In his varii sunt interpretes antiqui pro locorum condicione. 8. *Πολυάιξ*] Il. ε. 811. V. Etym. M. p. 680. f. 9. *Πολυάκης*] Vide supra v. *Πολίουχος*. 10. *Πολυάνδριον*] *Πολυάνδριον πολλῶν ἀνδρῶν τάφος, ὅ τινες ξενοτάφιον καλοῦσιν, ἢ κοινοτάφιον*. Schol. MS. Paris. in Gregor. Naz. Cf. Lactant. Div. Inst. Epit. c. 72. *Gaisf.* Usus vocabuli satis est frequens: v. Plut. Eum. 9. Pausan. II, 22. f. 24. f. 38. f. Kirchmann. de fun. III, 14. Wernsd. in Himer. p. 57. Ad antiquitatem vero polyandriorum spectat inprimis Schol. Il. ή. 334. 436. sive Vita Homeri ap. Gal. p. 387. *τάφος*] *τάφον* A. V. Mox *θρυλούμενον* Edd. 11. *ξενοτάφιον*] Sic habent libri tam MSS. quam editi. Videndum tamen annon forte legendum sit *κοινοτάφιον*, i. e. *commune sepulcrum*. *Küst.* Rescribe, *ξυνοτάφιον*. Phocylides v. 108. *ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν. Omnes eodem cogimur, tum pauperes, tum reges.* Apollonides in Epigramm. Anthol. lib. III. p. 301. *Ἄμφω δ' ὡς Ὑμεναίου ὑπὸ πλακὶ τυμβεύονται, ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον ὡς θάλαμον. Toup.* Il. p. 88. *ξεναταφεῖον* V. Nihil tentandum. *Ὁ δὲ Γαϊανᾶς*] Locus Eunapii ed. Nieb. p. 117. Scribe saltem *Γαϊνᾶς*. 13. *οὕπω*] *οὔτω* V. *τεθαμμένων* *V. 14. *καὶ* ante *Αἰλιανός* om. A. 15. *κοινὸν πολυάνδριον*] *πολυάνδριον κοινόν* V. 17. *Οὐ πεδίου πολ.*] Apollonidae Ep. V, 1. Anthol. Pal. VI, 238. 18. *Πολύβιος — Ῥωμαίων*] Cum libris vulgg. *Eudocia* p. 350. sq. *Λύκου*] *Λυκόρτου* Hemsterhusius et Reinesius. *Μεγάλης*] *μέσης* B. E. Mox *Σκιπίωνος* A. m. sec, quod praestat.

Πολλοστόν. Dicitur et de ordine et de parte. sic Demosthenes et alii. *Πολλοστῷ*. Infimo. *Qui neque aetate nec rebus aliis tibi praestat, sed omnibus nominibus locum infimum tenet.* *Πολλοῦ*. Multum. *Admodum audax es.* Et. *Multum abest.* *Πολλῷ γε μᾶλλ. Multo magis, tametsi mille affuerint.* id locum habet in iis qui se quovis modo victores fore iactant. *Πολλοῦ γε κ. δ.* Multum abest. *Πολλοῦ δὴ δ.* Multum abest, ut dicam. vel taceo, dicere nolo. *Πόλλ' οἶδ' ἀλ. Multa novit vulpes, sed erinaceus unum et magnum.* *Πολλοὶ θριοβ. Multi sunt thrioboli, at pauci vates.* *Θριαὶ* vocantur calculi divinatorii; item *θριάσαι*, vaticinari. *Πολλοὶ μὲν ἐχθρ. Multi sunt inimici, at exigua pars amici.* *Πολλοί σε μισ. Multi te odio prosequuntur, si ipse te amaris.* hoc Nymphas aiunt Narcisso dixisse, cum propter formam se in fonte contemplaretur, *Πολλοὶ στρατ. Multi imperatores Cariam perdiderunt.* proverbio locum dedit obsidio Halicarnassi. dicitur in eos, qui inter se dissident. *Πολύ*. Multum. *Πολυάιξ*. Impetuosus. *Πολυάκης*. Nomen proprium. *Πολυάνδριον*. Sepulcrum commune. vulgo xenotaphium. *Gainas autem ex urbe excessit, quam commune et pretiosum sepulcrum reliquit, incolis eius nondum sepultis.* Et Aelianus: *Sepultis vero mortuis commune fecerunt sepulcrum.* *Πολυαύλακος*. Multos sulcos habentis, ampli. *Non ego senex ampli agri sum dominus.* *Πολύβιος*. Polybius, Lycortae filius, ex Megalopoli urbe Arcadiae oriundus, Scipionis Africani praeceptor,

τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος· γεγονὼς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου, καὶ τῆς Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἑξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων.

Πόλυβος. ὄνομα κύριον.

Πολυβότειρα. πολλοὺς τρέφουσα.

Πολύβοτον. ὄνομα τόπου, ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον, λιπαρόν.

Πολυγηθής. πολυχαρής.

Πολυγλεύκου. πολυοίνου.

Οὐδὲ πολυγλεύκου γειομόρος βότρυος.

Πολύγληνον. πολυόμματον.

Οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης· ἐν Ἐπιγράμμασιν.

Πολύγνωτος. οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος, τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα, ἢ ὡς ἔνιοι τὰς ἐν τῷ Θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυδάμας, Σκοτουσαῖος, παγκρατιαστής· ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν καθ' αὐτὸν πάντων ἀνθρώπων· ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας, οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ. εἰς ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον λαβὼν τοῦ ἑτέρου τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς κατεῖχεν ἄκρας, καὶ οὐκ ἀνίει· ὁ δὲ ταῦρος πηδῶν ἀφῆκε τῷ Πολυδάμαντι τὴν ὁπλήν. ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλαύνοντα σπουδῇ τὸ ἅρμα ἐπέσχε τοῦ πρόσω, λαβόμενος τῇ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἅρμα, καὶ στήσας τοὺς ἵπ-

2. *γεγονὼς κατὰ Πτολ.*] De aetate eius accuratius disserit Vossius in opere de Hist. Gr. quem vide. *Küst.* 4. *μ*] λ' E. *ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτ.*] Hoc falsum est. Vide ipsum Polybium. *Küst.* 5. *καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ*] Scribe et supple, *καὶ μέχρις Περσέως τοῦ Φιλίππου υἱοῦ.* Perduxerat enim Polybius historiam suam usque ad Perseum, qui ultimus fuit regum Macedoniae. *Küst.* Olim *καὶ Φιλίππου — τῇ διαδοχῇ*: *τῆς Φιλίππου — διαδοχῆς* A. B. V. E. 6. *Περσέως υἱοῦ*] Correxi *Περσέως πατρός.* Ceterum quod a Cleomenis fuga et a Philippo Macedoniae rege historiam suam inchoasse Polybium Suidas ait, non ita male habet: inde nempe initium fecit Polybius uberioris et propriae et principalis suae historiae, quae cum tertio libro incipit. Conf. lib. II. c. 69. extr. et c. 70. extr. Ac fortasse ex ipso hoc loco II, 70, 8. scripserat vel scribere Suidas voluerat *καὶ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου υἱοῦ*, aut ex I, 3, 1. *καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως μὲν πατρὸς Δημητρίου δὲ υἱοῦ. Schweigh.* in Polyb. T. V. p. 19. Qui mortuo fecit ut opinor medicinam: hoc est, lectorum inventa conatus est in ordinem cogere. Huc accedit quod sub glossae finem extabat manifesta fraus, V. omissa et in marg. A. coniecta, quam de loco superiore demovi: *Ἱστέον ὅτι διαδέχεται τὴν Πολυβίου ἱστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων Ἀμασεὺς* (*Ἀμασιεὺς* B. E. Med. om. A.) *τὰ μετὰ Πολύβιον, ἐν βιβλίοις* (*λόγοις* A.) *μ΄.* Cf. v. *Ποσειδώνιος Ἀλεξ.* 8. *Πόλυβος*] Mercurii filius, Glauci pater, Athen. VII. p. 296. *Reines.* Adde Polybum Corinthium apud Sophoclem et Parthenium c. 27. 12. Glossa Homerica. 14. *Οὐδὲ πολυγλεύκου γ.*] Apollonidae Ep. V, 2. Anthol. Pal. VI, 238. 16. *Ἰναχείης* Med. 17. *ἐν Ἐπιγράμμασιν* (sic *V.)] Pauli Silentiar. XXI, 4. Anthol. Pal. V, 262.

1. *Πολύγνωτος*] De eo vide Pausaniam in Phocicis pp. 662. 663. *Küst.* Fuit ante XC. Olymp. Plin. XXXV, 9. Cf. Athen. XII. p. 534. Pausan. Phoc. 27. extr. *Reines.* Ex Harpocratione. Eadem *Eudocia* p. 340. Adde potissimum Böttigeri *Archaeol. d. Malerei* p. 261. sqq. *Πολύγνωστος* V. qui om. *τὴν* ante *τέχνην.* 3. *Ἀγλαοφῶντος*] Huius discipulum item perhibuit Dio Chrys. Or. LV. in princ. 4. *ἐνέγραψε — προῖκα*] De hac munificentia vid. Plutarch. Cim. 4. *Reines. ἔγραψε πρ.* Valcken. in Theocr. Adon. p. 374. 5. *ἐν τῷ Θησαυρῷ*] Leg. *ἐν Θησέως ἱερῷ.* Pausan. in Atticis eius picturas Miconi tribuit, templi vero Castorum Polygnoto. Est tamen *Θησαυρὸς* domus Athenis *εἰς ἀγαλμάτων καὶ χρημάτων ἱερῶν ἀπόθεσιν.* Hesych. *Reines. ἐν τῷ Θησείῳ* Valckenarius. Opisthodomum interpretatur Böttigerus p. 270. 7. *Πολυδάμας, Σκοτουσ.*] Totum hunc articulum excerpsit Suidas ex Pausaniae Eliacis Poster. pp. 352. 353. [VI, 5.] *Küst.* Notavit Kühnius in Pausaniae loc. 463. 464. 595, 33. 596. Euseb. Chron. I. p. 41, 40. 54, 46. Bochart. Hieroz. I. p. 754, 53. *Hemst.* Lucian. de Conscrib. Hist. Eius statua in Olympia febre laborantibus medetur, ut et Theagenis in Thaso, Lucian. in Concil. Deorum. Vicit pancratio Ol. XCIII. vid. Meurs. de Arch. III, 11. In stephanite agone vicit, sicut et Dorieus Rhodius, Milo et Glaucus Carystius: Aristid. in *περὶ Παραφθ.* Lucian. in Herodoto extr. iungit Polydamantem, Glaucum et Milonem. Aristid. Or. 2. Plat. T. III. p. 422. de Polydamante a fortuna superato ita: *ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὰ μὲν ἅρματα ἔστη τρέχοντα* seqq. *Reines. Πονλυδάμας* veriorem esse scribendi rationem docuit Porsonus. *Σκοτουσαῖος*] *Σκοτουσσαῖος* B. Schol. Ven. B. in Il. *μ.* 80. a Bekkero deletum, ubi hunc articulum legi monuit Gaisf. Cf. Schol. Platon. p. 396. sq. 12. *ταῦρον* hinc sumpserunt editores Paus. *λαβὼν* om. A. Mox *τὰς χηλὰς κ.* Pausan. 14. *ἀνίει* E. Tum *ὁ ταῦρος* sine *δὲ* B. V. E. Schol. Itaque coniicias *πρὶν ὁ ταῦρος.* Sed praestat, quo ducit manus recens in margine Photii, *καὶ ἐπεὶ οὐκ ἀνίει, ὁ ταῦρος π. ἀφῆκε*] *ἀφῆκέ τε* A. V. Schol. *τῷ Πολυδάμαντι* om. E. 16. *σπουδῇ*] *σπουδῆς* V.

et Panaetii philosophi aequalis: qui vixit tempore Ptolemaei, cui cognomen erat Euergetes. hic prolixam illam historiam Romanam libris XL. scripsit: quam auspicatur a fuga Cleomenis Spartani, pertexit autem usque ad Persen Philippi filium; res a Romanis gestas ordine subnectens. *Πόλυβος.* Nomen proprium. *Πολυβότειρα.* Multos pascens. *Πολύβοτον.* Nomen loci. vel multos alens, pingue. *Πολυγηθής.* Valde laetus. *Πολυγλεύκου.* Vino abundantis. *Neque vino abundantis cultor racemi. Πολύγληνον.* Multos oculos habentem. In Epigrammate: *Ut oculorum potentem, Inachiae iuvencae pastorem. Πολύγνωτος.* Polygnotus arte fuit pictor, genere Thasius, filius et discipulus Aglaophontis: quem Athenienses civitate donarunt, vel quod porticum Poecilen dictam gratis pinxit, vel propter picturas, quae sunt in Thesauro et Anaceo. *Πολυδάμας.* Polydamas, Scotusaeus, pancratiasta. hic maximus fuit omnium aetatis suae heminum, et leonem admodum adolescens in Olympo Macedoniae monte interfecit, nullo telo armatus. idem etiam in boum armentum ingressus maximum et ferocissimum taurum altero posteriorum pedum prehendit, et ungula summa retinuit, nec dimisit. taurus vero saltans ungulam Polydamanti reliquit. idem aurigam, qui currum celeriter agitabat, inhibuit, curruque altera manu prehenso equos stitit. cuius fama commotus Darius Nothus, Artaxerxis filius, muneribus eum induxit, ut

πους. τούτου Λαρεῖος ὁ νόθος Ἀρταξέρξου υἱὸς ἀκούσας τὰ ἔργα δώροις ἐλθεῖν παρ' αὐτὸν ἔπεισε. τρεῖς δὲ τῶν Ἀθανάτων καλουμένων κατὰ πρόκλησιν μονομαχήσαντας ὁ Πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐδηλοῦντο ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἔμελλε δ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι, ὡς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχύι μέγα φρονήσαντες· ὡς καὶ Ὅμηρος περὶ Ἕκτορος,

Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος.

εἰσελθὼν γὰρ εἰς σπήλαιον ὥρᾳ θέρους ἅμα τοῖς συμπότοις, καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σπηλαίου κατὰ τύχην διαῤῥηγνυμένης, καὶ θάνατον ἀπειλούσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν, αὐτὸς δὲ ἔμεινε, τὰς 144 χεῖρας ἀνασχών, ὡς ἀνθέξων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ· καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε.

Πολυδαιδάλου. πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.

Πολυδεύκης, Ναυκρατίτης. τινὲς δὲ Ἀρδονέννας σοφιστὴν γράφουσι, παίζοντες· πόλις δὲ Φοινίκης ἡ Ἀρδούεννα. ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐτελεύτησεν ἔτη βιοὺς ἢ καὶ ν', συντάξας βιβλία ταῦτα· Ὀνομαστικόν, ἐν βιβλίοις δέκα· ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρως κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων. Διαλέξεις, ἤτοι λαλιάς. Μελέτας. Εἰς Κόμοδον Καίσαρα Ἐπιθαλάμιον. Ῥωμαϊκὸν λόγον. Σαλπιγκτήν, ἢ Ἀγῶνα μουσικόν. Κατὰ Σωκράτους. Κατὰ Σινωπέων. Πανελλήνιον. Ἀρκαδικόν· καὶ ἕτερα.

Πολυδίψιον. ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν· ἀπὸ ἱστορίας· ἢ τὸ ἐπιπόθητον.

Πολύδωρος. ὄνομα κύριον.

Πολύαινος. πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.

Πολύαινος Σαρδιανός, σοφιστής, γεγονὼς

---

3. Ἀθανάτων] ἀθηναίων A pr. et m. rec. ap. Photium. πρόκλησιν] πρόςκλησιν A. B. V. E. Med. Schol. Tum μονομαχησάντων V. 5. ἐδηλοῦντο] ἐδηλοῦτο Schol. et m. rec. ap. Phot. 7. ὡς Ὅμηρος *V. Vide Il. ζ'. 407. 10. εἰσελθόντος] εἰσελθόντων A. B. εἰσελθὼν Schol. ἐν σπηλαίῳ] ἐς σπήλαιον A. Schol. Gaisfordus: „Hanc historiam tradidit etiam Diodorus Siculus, ut patet ex Maii Excerptis p. 20." 11. κατὰ τύχην] κατ' ἀτυχίαν Schol. 16. Πολυδαιδάλου] Homerus Il. γ'. 358. et alibi. *Küst.*

1. Πολυδεύκης] De eo vide Philostratum lib. II. de Vit. Soph. *Küst. Eudocia* p. 354. A. in marg. ζητ ἄγαλμ κάστορος καὶ πολυδευκ ἐν τῷ διόςκουροι. δὲ om. *V. Ἀρδονέννης] Ἀρδονέννας A. B. V. E. Med. Eudoc. 2. παίζοντες] Quamprimum in locum hunc incideremus, vidimus legendum esse πταίοντες: quam coniecturam gavisi sumus confirmari iudicio magni Pearsoni, qui eandem emendationem ad marginem Suidae sui annotaverat. Significat autem πταίειν, *errare* vel *falli*: quo vocabulo grammatici frequenter uti solent: ut Schol. Aristoph. Ran. 1469. *Küst.* De hoc loco satis multa tum Kühnius, tum Hemsterhusius in Pollucem. Sed utrumque fefellit vera lectio. Rescribendum omnino: *Πολυδεύκης, Ναυκρατίτης. τινὲς δὲ ἐξ Ἀράδου εἶναι σοφιστὴν γράφουσι πταίοντες. πόλις δὲ Φοινίκης ἡ Ἄραδος. Pollux, Naucratita. quidam autem scribunt sophistam illum Arado fuisse oriundum. sed perperam. est autem Aradus urbs Phoeniciae.* Ita locutus est Suidas supra: Ἀλκμάν, Λάκων, ἀπὸ Μεσσόας. κατὰ δὲ τὸν Κράτητα πταίοντα Αὐδὸς ἐκ Σάρδεων. Ita sine dubio legendus iste locus. Nam in eam partem inclinat Suidas, ut Alcmana Lacona fuisse censeat: de quo doctissimus Brodaeus in Anthol. lib. III. p. 398. Quod vero habet Suidas de Arduenna urbe Phoeniciae, ridiculum est. Frustra enim Arduennam in Phoenicia quaesiveris. Nos recte, opinor, emendavimus. De Arado autem, quae urbs Phoeniciae, Diodorus Siculus, Strabo, Stephanus Byzantinus, alii. Mela II, 7. *Aradus etiam in Phoenice, est parva, et, quantum patet, tota oppidum. Toup.* II. p. 89. Vidit Kühnius in Polluc. p. 11. cui Hemsterhusius assensum praebet, convicium latitare ab adversariis Pollucis iactatum: sed neque causam nominis ille probabiliter indagavit neque doctrinam de civitate Phoenicia. Suspiciones autem Rankii (Pollux et Lucianus p. 9.) intactas dimittamus. 3. ἐπαίδευσε δὲ] ἐπαίδευσε γὰρ A. V. 4. Κομμόδου et Κόμμοδον vulg. βιοὺς ἔτη ν' καὶ ή.] ἔτη βιοὺς ἢ καὶ ν' A. (ἢ καὶ ν Regius apud Iahn. Symb. in Philostr. p. 69.) *V. Hoc recepi, quod confirmat Philostr. V. Soph. II, 12. ἐβίω μὲν οὖν ἐς ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα ἔτη. 5. Ὀνομαστικόν] ὀνοματικόν B. 6. διαφόρως] διαφόροις B. Tum Κωμώδου V. 8. Εἰς Κόμ. Κ. ἐπιθαλ.] Cum Crispiuam Commodus duceret a. Chr. 178. V. Solanus in Luciani Demon. 24. Nihil habet Olearius ab Rankio p. 11. excitatus: qui cur ἐπιθαλάμιον, non addito λόγον, carmen intellexerit nuptiale non assequor. Licuit tamen illi cum praecedentibus continuare Ῥωμαϊκὸν λόγον, ut cuius rationes prorsus ignoremus. 9. Σαλπιγκτήν] Σαλπικτήν V. 11. καὶ ἕτερα] καὶ πολλὰ ἄλλα Eudocia. 12. Πολυδίψιον. ἢ τὸ πολλ.] Ex Scholiasta Homeri Il. δ'. 171. Huc pertinent illa Athenaei lib. X. p. 433. Τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον, διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. *Küst.* Addatur Etym. M. p. 681. 13. ἀπὸ ἱστορίας om. A. 14. Πολύδωρος] A Comicis traducitur ut fatuus, παχύτατος τὴν διάνοιαν, τὸ δέρμα ἔχων ἀδιακόνιστον, Aelian. V. H. XIII, 15. *Reines.* 15. Post hanc gl. cum A. B. V. delevi versiculum, Ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ. Ubi Küsterus: „Il. ι. 669. sed ubi metri gratia legitur Ὀδυσεῦ, per unum σ." Deest ipsa gl. E. 16. Πολύαινος] Ab hoc ut videtur distinguendus, cuius meminit Georgius Syncellus p. 151. (cuius ope restituatur Chron. Pasch. p. 144.) Οὗτος ὁ Ἀμενῶφθις ἐστιν ὁ Μέμνων εἶναι νομιζόμενος καὶ

---

ad se veniret. tres igitur illorum, qui vocantur Immortales, singulari certamine provocatos Polydamas interfecit. haec eius facinora Olympiae statua eius habebat subscripta. ceterum robore suo periturus erat; item ut alii virium suarum fiducia nimis elati: quemadmodum Homerus de Hectore dicit, *Infelix, perdet te fortitudo tua.* cum enim aestivo tempore cum compotoribus in speluncam ingressus fuisset, et illius speluncae cacumen forte rumperetur, et mortem illis minaretur, ceteri cursu se proripuerunt, ipse vero remansit, manibus sublatis, quasi speluncae ruiturae resistere posset. sed oppressus ibi vitam finiit. Πολυδαιδάλου. Acu eleganter picti. Πολυδεύκης. Pollux, Naucratita: quem quidam aiunt sophistam fuisse, Arduenna oriundum; sed ludunt. Arduenna vero est urbs Phoeniciae. docuit Athenis sub Commodo Imperatore, et obiit anno aetatis LVIII. scripsit hos libros: Onomasticum, libris X. id est, collectionem vocabulorum diversorum in iisdem argumentis. Disputationes, sive sermones. Declamationes. Commodi Caesaris Epithalamium. Orationem Romanam. Buccinatorem, sive Certamen musicum. Contra Socratem. Contra Sinopenses. Orationem in conventu Graeciae habitam. Orationem ad Arcades: et alia. Πολυδίψιον. Vel quod per multos annos siti laboravit: quod petitum est ex historia. vel vehementer desideratum. Πολύδωρος. Nomen proprium. Πολύαινος. Multa laude dignus. Πολύαινος. Polyae-

ἐπὶ τοῦ πρώτου Καίσαρος Γαΐου. Λόγους δικανικούς, καὶ δικῶν ἤτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις. Θριάμβου Παρθικοῦ βιβλία τρία· καὶ ἄλλα.

Πολύαινος Μακεδών, ῥήτωρ. Περὶ Θηβῶν. Τακτικὰ βιβλία γ'.

Πολύενος. ὁ πολυχρόνιος.

Πολύευκτον. τίμιον, πολυπόθητον.

Πολύευκτος, κωμικός. τούτου δρᾶμά ἐστιν Ἡνίοχος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς φησιν.

Πολύζηλος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ, Νίπτρα, Δημοτυνδάρεως, Μουσῶν γοναί, Διονύσου γοναί, Ἀφροδίτης γοναί.

[1]Πολυζύγῳ. πολυκαθέδρῳ. 145

Πολυειδής. πολύμορφος. Καὶ Πολυειδία, ἡ ποικιλία.

Πολύιδος. ὄνομα κύριον.

Πολυήκοος. Οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκοος, ἀλλὰ ῥώμῃ γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχισπόρου ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἶπεν οὖν τις

φθεγγόμενος λίθος. ὃν λίθον χρόνοις ὕστερον Καμβύσης ὁ Περσῶν τέμνων, νομίζων εἶναι γοητείαν ἐν αὐτῷ, ὡς Πολύαινος ὁ Ἀθηναῖος ἱστορεῖ. Et Polyaeni quidem Memnona, duobus locis allatis, testatur Antiattic. pp. 129. 130. Cf. Wyttenb. B. Crit. P. XI. p. 178.

3. *Παρθικοῦ*] Παρθητικοῦ A. *Παρθιτικοῦ* B. V. E. *Θριάμβους. Παρθικά Eudocia* p. 354. 4. *Πολύαινος M. ῥ.* Haec A. in marg., ubi cetera desunt. *Μακεδόνιος* *V. 5. *καὶ ἄλλα*] Et inter ea *περὶ στρατηγημάτων*: quod opus hodie adhuc extat. Vide Vossium de Hist. Gr. *Küst.* Coraës tamen opinabatur Tactica nominari pro Strategematis, librariosque male *τρία* posuisse, cum deberent *ὀκτώ*. Ceterum *καὶ ἄλλα* delevi sub finem gl. cum B. V. E. Eudoc. 6. *Πολύενος*] *Πολύεντος* A. 7. V. Hesychius et Photius. 8. *δρᾶμα*] *δράματα* B. V. E. Med. 9. *ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς*] Ubi? Nusquam enim Athenaeus vel ipsum Polyeuctum Comicum vel fabulam eius Heniochum laudat. At idem Polyeuctum fabulam Heniochi fuisse docet Dipnosoph. lib. IX. p. 396. Ad hunc ergo locum Athenaei si respexit Noster (respexisse autem eo videtur), non potest sane a supinae negligentiae crimine absolvi, quod Comicum in fabulam et vicissim fabulam in Comicum mira metamorphosi transformaverit. Videndum tamen annon locus hic ab aliis interpolatus sit, quem ipse Suidas recte forsan sic scripserat: *Πολύευκτος. τοῦτο δρᾶμά ἐστιν Ἡνιόχου τοῦ κωμικοῦ, ὡς Ἀθήναιος* etc. Hoc si ita se habeat, immerito grammaticus noster vapulabit, et omnis culpa in librarios vel sciolos transferenda erit. *Küst.* Agnoscit *Eudocia* p. 359. Küsterum haud temere coniectasse persuadet etiam fraus sententiae *Ἐγένετο — ἐκλόχευμα*, quam homo male sedulus una cum Polyeucti comici si diis placet memoria de v. *Ἡνίοχος* traduxit. Meinekius tamen Quaest. Scen. III. p. 57. maluit Suidam accusare. *φησίν* om. V. *φησὶν ἐν Δειπν.* *V. Continuo duplicem interpolationem ad inferiorem locum ablegavi: *Ἐγένετο καὶ καθ' ἡμᾶς Πολύευκτος, ἀποφράς, ἡμιγύναιος, θεοστυγής, βαρυόργητος, Κωκυτοῦ καὶ Στυγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον τῷ βίῳ ἐκλόχευμα. Πολύζηλος. Ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης Ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ· Ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.* Sophoclis quidem versus Oed. R. 380—82. (cf. v. *Πλουτεῖν*) om. V. habet A. in marg. Superius autem dictum de Polyeucto, quod Aeliano Valckenarius falsa quadam specie commotus tribuit, item A. reiecit in marginem, addito lemmate: *κατὰ πολυεύκτου πατριάρχου*. Recte: describitur enim Polyeuctus patriarcha, cuius a. 970. defuncti laudes mirifice celebravit Leo Diaconus II, 11. VI, 6. Monuit etiam *Reinesius*: „Polyeuctum Patr. Constantinop. intelligit. Is successit Theophylacto, Romani Lecap. A. F. an. 956. Fuit Constantinopoli natus et castratus, monachus; fit patriarcha extremis annis Constantini; coronavit Rom. III. et Nicephorum et Tzimiscem, qui incepit an. 968.“

2. *Δημοτυνδάρεως*] An *Μίμος Τυνδάρεως*, ut apud Pollucem? *Küst.* Atqui Polluci X. 76. nunc redditum cum MSS. *ἐν Δημοτυνδάρῳ*: ubi vide intpp. Praeterea Küsterus tum immemor fuit Etym. M. v. *Ἐννεάκρουνος* aliorumque locorum apud Meinek. Quaest. Scen. II. p. 62. 3. Subiicit *Eudocia* p. 359. *Ἄρεως γοναί*. Eadem p. 340. paulo copiosius digessit historiam, quam ex v. *Ἱππίας* derivatam cum A. delevimus: *Πολύζηλος. οὗτος πεπωθεὶς, ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνεγκεῖν, τῷ Πανὶ κρύπτον τὴν ἀσπίδα, σύμμαχον τὸν Πᾶνα δ' εἰκάζουσιν εἶναι, ἐμάχετο ὡς ὀρῶν, καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους.* Interpretes haecce: Confer Nostrum supra v. *Ἱππίας*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Dux Athen. in pugna Marathonia, *ὑπὲρ ἄνθρωπον φαντασίαν θεασάμενος τὴν ὄρασιν ἀπέβαλε, καὶ τυφλὸς ἐγένετο, καὶ ἀνεῖλε τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ* e Plut. Parall. init. sub *Αἰτίς*. Aelian. H. A. VII, 38. Epizelum nominat in pugna Marath. socium Callimachi et Cynaegiri. Vid. Max. Tyr. XXXV. extr. *Reines.* Post *Πολύζηλος* V. addit *κωμικός*. Ne hunc quidem locum Aeliano Valckenarius dubitat adiudicare. Deinde *μεῖζον — ἐνεγκεῖν* om. V. ap. Gaisf. cum v. *Ἱππίας*. Mox in *τῷ Πανὶ κρύπτον* Küsterus: Lege *τῷ πώγωνι κρύπτων*, ut recte supra v. *Ἱππίας*. 4. *Πολυζύγῳ*] Il. *β'*. 293. 7. *Πολύιδος*] Est nomen viri, cuius meminit Homerus Il. *ε'*. sed apud quem scriptum est *Πολύειδος*, per diphthongum *ει*. *Küst.* Plutarch. de Musica p. 1138. *Πολυείδου ποιήματα*. Vid. Etymol. M. in *Πολύειδος*. *Toup.* *Ἐν Ἄργει καὶ Μεγάροις* vates, Clem. Alex. Strom. I. vid. Hygin. et Palaephat. Glaucum Minois resuscitavit. Vid. Aen. Gaz. dial. de immort. an. p. 76. Apollod. Bibl. III, 3, 1. Claud. de Bello Getico, et Tzetz. in Lycophr. Cass. 811. Ex avium volatu et sedibus futura divinavit, ut Polydamas et Tiresias, Aelian. H. An. VIII, 5. *Reines.* Gaisfordus addit Wesseling. in Diod. XIV, 46. Extat quidem illud *Πολύιδος* praeter ordinem, sed ex grammaticorum praecepto: v. Choerob. in Cram. Anecd. II. p. 250. et in Etym. M. p. 681. Statim *Πολυειδρία. ἡ πολυπειρία*, omiserunt A. B. V. E. 8. *Οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκ.*] Haec sunt verba Damascii de Isidoro philosopho, ut patet ex Excerptis, quae ex isto scriptore leguntur apud Photium p. 1036. (338. a.) *Küst.* Orationem Suidas satis interpolavit. 9. *ῥώμῃ γενναίας φύσ.*] Sic recte legitur in Paris. A. et apud Photium loco laudato. At priores edit. [et B. E.] minus recte sic habent, *ῥώμῃ γε φύσεως*. *Küst.* *γε νέας φύσεως* V. ap. Gaisf. Formulam decerpsit v. *Ἀγχίσπορος*. 10. *τις*] *τὴν* V.

---

nus Sardianus, sophista; qui vixit sub primo Caesare Gaio. scripsit orationes forenses. Causarum sive defensionum formas. Parthici Triumphi libros III. et alia. *Πολύαινος*. Polyaenus Macedo, rhetor. scripsit de Thebis. Tacticorum libros III. *Πολύενος*. Diuturnus. *Πολύευκτον*. Vehementer optandum, valde desiderabile. *Πολύευκτος*. Polyeuctus Comicus, huius fabula est *Auriga*: ut ait Athenaeus in *Dipnosophistis*. *Πολύζηλος*. Polyzelus, comicus. eius fabulae sunt, Niptra, Demotyndareus, Musarum natales, Bacchi natales, Veneris natales. *Πολυζύγῳ*. Multa transtra habenti. *Πολυειδής*. Multiformis. Et *Πολυειδία*, varietas. *Πολύιδος*. Nomen proprium. *Πολυήκοος*. *Neque multos libros legerat, sed per vim excellentis ingenii et diis cognati in enarrationibus admirabiliter versabatur. quare discipulorum*

τῶν φοιτητῶν, ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγοιτο λόγους, ἀλλὰ πραγμάτων οὐσίας.

Πολύθρονον. πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη. Ὅμηρος·

Ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.

τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου.

Πολυθρύλητον. πεφημισμένον, διαβεβοημένον, ὀνομαστότατον.

Πολυκαγκής. ὁ κατάξηρος τόπος.

Πολύκαρπος, Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Θεολόγου ἀκροατής, διάδοχος δὲ Βουκόλου, τοῦ πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς Σμυρναίων ἐκκλησίας· ὃς καὶ μετ' αὐτὸν τῆς ἐπισκοπῆς δεύτερος ἐκράτησε, καὶ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ τετελείωται ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Φιλιππησίους πάνυ θαυμαστήν, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν Ἀρεωπαγίτην, καὶ πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας. Οὗτος διά τινας αἰτίας τοῦ Πάσχα, βασιλεύοντος Ἀντωνίνου τοῦ Πίου, καὶ ἐπισκοποῦντος τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης Ἀνικήτου, ἐπέστη τῇ Ῥώμῃ, ἐν ᾗ καὶ πολλοὺς τῷ δόγματι Μαρκίωνος καὶ Βαλεντίνου πιστεύσαντας ἀνεκαλέσατο. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου Μαρκίωνος, καὶ εἰρηκότος, Γνώρισόν ἡμᾶς Πολύκαρπε, ἀπεκρίθη· Γνωρίζω σε πρωτότοκον τοῦ Διαβόλου υἱόν.

Πολυκαρπότατος. τόπος εὔγειος.

Πολύκεστος. πολυκέντητος.

Πολυκηδέος. πολυφροντίστου.

Πολύκλειτος. πάνυ ἔνδοξος. Πολύκλητοι δέ, ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

Πολυκλῆσι. πολυκαθέδραις. Καὶ Πολυκλήισιν, ὁμοίως.

Πολύκμητος. πολυκάματος.

Πολυκράτης, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, δεινός τε, καὶ τοὺς κατὰ Σωκράτους λόγους δύο Ἀνύτῳ καὶ Μελήτῳ γράψας.

---

3. *Πολύθρονον*] Andromachus Ther. v. 1. *πολυθρονίου βριαρὸν σθένος ἀντιδότοιο. Hemst.* 4. *Ὅμηρος*] Il. χ. 441. 7. *Πολυθρύλλητος*] *Πολυθρύλητον* A. Accusativos an genus neutrum in hac gl. habent item V. E. cum Etymol. M. Lex. Bachm. p. 345. et Photio. 9. *Πολυκαγκής*] Plura de hac voce vide apud Etymologum. *Küst.* *Πολυκακής* B. E. *Πολυκαγκής* V. 11. *διάδοχος*] *καὶ διάδοχος* V. 13. *δεύτερος τῆς ἐπισκοπῆς*] *τῆς ἐπισκοπῆς δεύτερος* dedi cum A. *V. 16. *Φιλιππησίους* Med. 17. *Ἀρεοπαγίτην*] *Ἀρεωπαγίτην* probavi cum A. 18. *Οὗτος διά τινας αἰτίας τοῦ Π.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sumpta sunt ex Sophronio, ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* *αἰτίας*] *αἱ* V.

7. *τοῦ* om. *V. 9. *Πολύκεστος*] Il. γ. 371. 10. Item Hesychius. 11. *Πολύκλητοι δέ, ἐκ πολλῶν κεκλ.*] Homerus Il. δ'. 438. *Πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.* Scholiasta: *Πολύκλητοι. οἱ ἐκ πολλῶν τόπων συγκεκλημένοι καὶ συναγερθέντες.* Huc Suidas respexit. *Küst.* Desiderantur haec apud Herodian. Epim. p. 177. Pro singulari glossa habet Photius: adde Hesychium. 13. *Πολυκλῆσιν*] *πολυκλήισιν* Il. β'. 74. et alibi. Cf. Hesychius et Etym. M. p. 518, 45. unde petendum *πολυκαθέδραις*. 16. *Πολυκράτης*] De eo vide Meursium in Bibliotheca Attica. *Küst.* *Eudocia* p. 354. Quae sequuntur *δεινός τε καὶ — γράψας*, eorum compositio nonnihil ab usu Suidae deflectit. 17. *καὶ τοὺς κατὰ Σωκράτους λόγ.*] Polycratem scripsisse orationem contra Socratem testatur etiam Aelianus Var. Hist. lib. XI. c. 10. his verbis: *Οὗτος δὲ ὁ Πολυκράτης καὶ τὴν κατηγορίαν ἔγραψε τὴν κατὰ Σωκράτους.* [Adde Themist. Or. XXIII. p. 357.] Item Quintilianus lib. III. c. 1. *Etiam Polycrates, a quo scriptam in Socratem diximus orationem.* Phavorinus tamen apud Laertium in Socrate segm. 39. negat veram esse orationem Polycratis in Socratem, quod in ea quaedam occurrant, quae sexto demum post mortem Socratis anno acciderint. Verba Laertii haec sunt: *Φαβωρῖνος δέ φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀπομνημονευμάτων, μὴ εἶναι ἀληθῆ τὸν λόγον τὸν Πολυκράτους κατὰ Σωκράτους, ἐν αὐτῷ γὰρ (φησὶ) μνημονεύει τῶν ὑπὸ Κόνωνος τειχῶν ἀναστηθέντων, ἃ γέγονεν ἓν ἔτεσιν ἐξ ἧς Σωκράτους τελευτῆς ὕστερον.* Sed dissidium hoc conciliari potest, si dicatur, orationem Polycratis in Socratem non fuisse eandem, qua Anytus et Melitus eum accusarunt, ut nonnulli censuerunt, sed aliam, et quidem ingenii tantum ostentandi causa post mortem Socratis ab eo conscriptam. Ad hanc ipsam enim coniecturam Suidas hoc loco nobis praeit: sed apud quem pro *δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελίτῳ* levi mutatione scribendum est, *δεύτερος Ἀνύτου καὶ Μελίτου*: ut et ante nos recte monuit Perizonius in Aelianum loco laudato. *Küst.* Scripsit encomium calculorum, murium, Aristot. Rhet. II. cf. Voss. Inst. Orat. II. 2. *Ἀκωνικὰ* ei tribuit Athen. IV. p. 139. *Πολυκράτους οὐ τὰ ἔσχατα ἐνεγκαμένου διδασκαλείου τοῦ Ἀθήνησι, τούτου τοῦ ἀνδρὸς ἐπίπροσθεν αὐτὸν ὁ Ἰάσων ἐποιήσατο*, Pausan. Eliac. II, 17. *Reines.* Qui locos veterum addidit a Küstero laudatos. Ceterum vide Spalding. in Quintil. II, 17, 4. et Welckerum in Musei Rhenani Vol. I. p. 571. *δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελίτῳ γράψας*] *β ἄνυτος καὶ μελητ γρ^α* A. *δύο ἄνυτος καὶ μέλιτ γρ^α* V. (*Μέλιτος γρᾶ* *V.) Non dubitavi *δύο*, quamvis in oratione paulo duriore, comprobare; nam *δευτερολογίαν* minus etiam arridet. Küsteri tamen sive Perizonii coniecturam evertit Themistius supra memoratus, qui Polycratem tradit mercede conductum ab Socratis accusatoribus orationem confecisse. Porro, ne lectores celentur, de Polycratis tyranni fortuna et morte *Reinesius* cumulavit Herod. III, 39. sqq. et 125. Strab. XIV. p. 637. sq. Aelian. H. A. III, 11. Max. Tyr. XIX. Philon. de Provid. ap. Euseb. Praep. VIII, 14. Val. Max. VI, 9.

---

aliquis dixit, virum illum non verba sed verum essentias loqui. *Πολύθρονον.* Multa medicamenta habens. *θρόνα* enim vocantur flores. Homerus: *Variis vero coloribus telam distinxit.* accipitur etiam de callido. *Πολυθρύλητον.* Fama divulgatum, celebratum, celeberrimum. *Πολυκαγκής.* Valde aridus. *Πολύκαρπος.* Polycarpus, Ioannis Euangelistae Theologi auditor, successor vero Bucoli, primi Smyrnaeorum episcopi: post quem ipse secundus episcopus creatus, martyrio pro Christo consummatus est sub Marco Antonino. scripsit epistolam ad Philippenses, admodum admirabilem; et ad magnum Dionysium Areopagitam, et ad alias ecclesias. Hic ob quasdam super die Paschatis quaestiones, imperante Antonino Pio, cum ecclesiam Romanam regeret Anicetus, Romam venit; ubi multos, qui Marcionis et Valentini doctrinae crediderant, ad fidem revocavit. cum autem ipsi forte Marcion obviam factus fuisset, et dixisset: *Agnosce nos, Polycarpe*: respondit, *Agnosco te primogenitum Diaboli filium.* *Πολυκαρπότατος.* Fertilissimus. *Πολύκεστος.* Acu varie pictus. *Πολυκηδέος.* Valde soliciti. *Πολύκλειτος.* Valde clarus. At *Πολύκλητοι*, qui ex pluribus locis convocati sunt. *Πολυκλῆσι.* Multa transtra habentis. Item *Πολυκλήισιν.* *Πολύκμητος.* Multo labore factus. *Πολυκράτης.* Polycrates, Atheniensis, rhetor valde eloquens, qui utrasque Anyto et Meleto contra Socratem orationes scripsit.

Πολυκράτης, ὁ τῆς Κύπρου ἄρχων ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ παιδὸς τυγχάνων, πίστιν εἶχε καὶ βίον ἐνάρετον. μετὰ δὲ ταῦτα προβαινούσης ἤδη τῆς ἡλικίας, ὁλοσχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε καὶ βίον ἀπρεπῆ. Κλίνεται δὲ Πολυκράτους.

Πολύκρημνον. δύσβατον, ὀρεινόν.

Πολυκτόριος. ὄνομα τόπου.

Πολύκτωρ. ὄνομα κύριον.

Πολυκύμονος Θαλάσσης.

Πολυλήιος. πολλὰ κτήματα ἔχων.

Πολύλιστος. πολυλιτάνευτος.

Πολυμάθεια.

Πολυμήλη. πολυθρέμματος γῆ.

Πολύμητις. πολύβουλος.

Πολύμνηστος καὶ Ἀριφράδης καὶ Οἰώνιχος, ἀῤῥητοποιοί. Καὶ Πολυμνήστεια δὲ καὶ αὕτη κωμῳδεῖται ἐπὶ αἰσχρότητι. Κρατῖνος·

Καὶ Πολυμνήστειʼ ἀείδει μουσικήν τε μανθάνει.

Ἀριστοφάνης·

Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα λυμαίνεται,
οὔ ποτʼ ἐκ ταυτοῦ μεθʼ ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Πολυωδυνία. καὶ Πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν.

Πολυωπόν. τὸ πολύτρητον δίκτυον.

Πολυωρήσεις. πολλὴν φροντίδα ποιήσεις, φυλάξεις. Καὶ Πολυωρία, ἡ ἐπιμέλεια. Ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ Θεοῦ πολυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ. Καὶ αὖθις Αἰλιανός· Δεομένῳ δὲ πολυωρίας τυχεῖν καὶ ῥοπῆς τῆς ἐς τὸ κρεῖττον οὐκ ἐπένευσε.

Πολυπάμμονος. πλουσίου.

---

1. *Πολυκράτης, ὁ τῆς* K.] Gl. om. A. 2. *ὑπάρχων*] *τυγχάνων* B. V. ap. Gaisf. *παῖς ὑπάρχων* E. marg. 3. *μετὰ δὲ ταῦτα προβαινούσης ἤδη τῆς ἡλ.*] Ex Polyb. lib. XVII. c. 36. sub finem: sed ubi pro *ἀπρεπῆ* legitur *ἀσυρῆ*. Vide Hesychium vv. *Ἀσυρές* et *Ἀσυρῆ*. *Küst.* Leg. *ἀσυρῆ* ex Polybio, qui et voce utitur IV. p. 380. *ἄνθρωπος ἀσυρής*. *Toup.* Qui postea scripsit (II. p. 523.): „Leg. *ἀσυρῆ*, *ἀπρεπῆ*. Sic solet Suidas, interpretamento addito." Sed *ἀπρεπῆ* probat Valesius in Exc. Varr. Lectt. p. 124. *προβαινούσης*] *προβάσης* E. 6. *Πολύκρημνον*] Id ope Hesychii intelligi licet esse profectum a diversa scriptura v. *πολύκνημον* Il. *β'*. 497. 7. *Πολυκτόριος*] Etymologus rectius *Πολυτόριον*. Eum vide. *Küst.* 8. *Πολύκτωρ*] Eius meminit Hom. Il. *ω'*. 397. *Küst.* 9. *πολυταράχου* interpretationem delevi cum A. B. *V. 11. *Πολύλιστος. πολυλ.*] Ex Scholiasta Homeri Od. *ε'*. 445. sed ubi metri gratia scriptum est *πολύλλιστος*, per duplex *λλ*. *Küst.* Adde Hesychium. 12. *Πολυμάθεια*] Schol. Aristoph. Nub. 627. *Toup.* MS. 13. *Πολυμήλη*] Vide de voce singulari Lobeck. Paralip. Gramm. Gr. p. 465. *Πολυμήτη* *V. 15. *Πολύμνηστος, καὶ Ἀριφρ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἀριφράδης*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Addit A. in marg. *Πολύμνηστόν ἐστιν ἐν τῷ Βάττος.* 16. *Καὶ Πολυμνήστεια δὲ καὶ αὕτ.*] Locus hic et corruptus est et mutilus, qui ex Schol. Aristoph. Equ. 1284. sic rescribendus et in integrum restituendus est: *Πολυμνήστεια. μέλη Πολυμνήστου Κολοφωνίου. κιθαρῳδὸς δὲ ἦν. κωμῳδεῖται δὲ καὶ οὗτος ἐν τοῖς αὐτοῖς.* Photius in Lexico: *Πολυμνήστειον ἀείδειν. γένος τι μελοποιίας. Κολοφώνιος δὲ Πολύμνηστος. Küst.* Vidit hic vitium, sed non sustulit Küsterus. Repone, *καὶ αὐτὰ κωμῳδεῖται. Quin et carmina Polymnesti, Πολυμνήστεια dicta, propter obscenitatem a comicis perstringuntur.* Quod ex Cratini trochaico patet: *Καὶ Πολυμνήστειʼ ἀείδει μουσικήν τε μανθάνει. Toup.* II. p. 90. Qui Suidam haec e Scholiaste Luciani Pseudol. c. 3. descripsisse censebat. Sed Toupii correctio lenior est quam pro loci brevitate mendosa. Photio tamen (*Πολυμνήστειον ἀείδειν. γένος τι μελοποιίας*) si utimur aut Hesychii doctrina consimili, sic fere locum refingemus: *Καὶ Πολυμνήστειʼ ἀείδειν. μελοποιία* * *ἣ καὶ αὐτὴ κωμ.* Ceterum de genere Polymnestio v. Bergk. de reliqu. comoed. antiqu. p. 230. sqq.

1. *μουσικόν* V. 4. *Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα*] Haec sunt verba Aristophanis loco laudato; sed quae nihil ad rem faciunt. *Küst.* *λυμαίνεται*] Scribe *βδελύττεται*: ut apud Aristophanem. *Küst.* *φυλάττεται* superior glossa, quo nonnihil contagionis ex nostra pervenisse videtur. 10. *Πολυωπόν. τὸ πολύτρητον δ.*] Homerus Il. *χ'*. 386. *Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ*. Huc Suidas respexit. *Küst.* Sub gl. finem *πολυοπὸν δὲ ἱμάτιον* omisi cum A. ex Epimerismis scilicet invecta: v. Herodian. p. 208. Ceterum cf. Etym. M. p. 682. et Zon. p. 1567. 11. *Πολυωρήσεις*] Laertius in Antisthene (VI, 9.). Athenaeus p. 4. vide Casaub. *Toup.* Adde Diod. XIII, 22. et Schleusneri Lex. V. T. Est enim glossa sacra de Psalm. 137, 3. petita. 12. *Πολυωρία*] Gaisf. attulit Diodor. I, 59. ibique Wesseling. Post *ἐπιμέλεια* A. V. addunt *καὶ αὖθις*. Itaque videtur *Αἰλιανός* ad superius dictum retrahi posse. 14. *Δεομένῳ δὲ πολυωρ.*] Fragmentum hoc Aeliani auctius legitur v. *Ἡμίσεια. Küst.* Ubi meliore verborum ordine *καὶ ῥοπῆς* positum ante *τυχεῖν*. 15. *ῥοπῆς*] *ῥοπῆς τῆς* A. B. V. E. cum inferiore gl. 17. *Πολυπάμμονος. πλουσ.*] Scholiasta Homeri Il. *δ'*. 433. *Πολυπάμμονος. πολυθρέμμονος, πλουσίου. πάμματα γὰρ καλεῖται παρὰ Δωριεῦσι τὰ κτήματα. καὶ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι. Küst.* Corrigendum *Πολυπάμονος* ex v. *Πέπατο*, quamquam refragantur Etym. M. et Hesychius. Statim Gaisf. delevit *πολυθρεμμάτου. παρὰ τὸ πῶμαι, τὸ κτῶμαι. καὶ πάσασθαι κυρίως μὲν τὸ κτήσασθαι θρέμματα, καταχρηστικῶς δέ, καὶ πᾶν ὅτιοῦν*, cum A. B. V. E. et Photio. Similia habent Etym. M. et Zonaras.

Πολυκράτης. Polycrates, praefectus Cypri sub Ptolemaeo iuniore, vir spectatae fidei et virtutis studiosus. idem tamen postea procedente aetate ad omne genus libidinis et vitam flagitiosam delapsus est. Declinatur *Πολυκράτους*. *Πολύκρημνον*. Praeruptum, montanum. *Πολυκτόριος*. Nomen loci. *Πολύκτωρ*. Nomen proprium. *Πολυκύμονος Θαλάσσης*. *Πολυλήιος*. Multas segetes habens. *Πολύλιστος*. Multis precibus adoratus. *Πολυμάθεια*. *Πολυμήλη*. Terra pecoribus abundans. *Πολύμητις*. Multis consiliis instructus. *Πολύμνηστος καὶ Ἀριφρ.* Polymnestus, Ariphrades, Oeonichus fellatores fuerunt. Et *Πολυμνήστεια*, carmina Polymnesti, quae propter obscenitatem ab comicis perstringuntur. Cratinus: *Et Polymnestia carmina canit musicamque discit.* Aristophanes: *Quisquis igitur talem virum non toto animo detestatur, nunquam ex eodem nobiscum poculo bibet.* *Πολυωδυνία*. Et *Πολυώδυνος*, qui multis doloribus vexatur. *Πολυωπόν*. Multa foramina habens. epithetum retis. *Πολυωρήσεις*. Diligenter curabis, custodies. Et *Πολυωρία*, diligens cura. *Ille vero deum orabat, ut se respiceret.* Et iterum Aelianus: *Roganti vero, ut sui rationem haberet, rerumque suarum statum in melius mutaret, non annuit.* *Πολυπάμμονος*. Divitis.

147 ‖*Πολυπίδακα.* πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν, τουτέστιν ἀναβλύσεις.

Πολυπλήθεια.

Πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.

Πολύποδος ὁμοιότης. πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντάς τισιν ἑαυτούς.

Πολυπραγμοσύνη καὶ Πολυπράγμων. ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην, ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων οὐδέπω φανερὰν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ· εἴγε πολυπράγμων μέν ἐστιν ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τύχης τινὶ περιγενέσθαι. ὁ δὲ φιλοπράγμων διάθεσιν ἤδη καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ καὶ σπουδὴν καὶ αἵρεσιν· ὃ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου.

Πολυπτύχου. πολλὰς ἀποκλείσεις ἔχοντος, οἷον πτύχας.

Πολυποίτης. ὄνομα κύριον.

Πολύῤῥηνες. πολλὰ θρέμματα ἔχοντες.

Πολύς. σφοδρός.

Πολυσμαράγοις. ἠχητικοῖς.

Πολυσπαθής. ὁ πλειστάκις ὑπὸ σπάθης ἐνεργηθείς. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων.

Πολύστρατος. οὗτος αἰτίαν ἔχων τοῦ Ἑρμᾶς περικόψαι ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυσίας μέμνηται. ἕτερος δέ ἐστιν, ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, λέγων αὐτόν ποτε ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ Πολυσιράτου. παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ· τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι.

‖*Πολυσχιδής.* πολυμερής. Καὶ Πολυσχιδῆ ζῷα, 148 ἄνθρωπος, κύων, λέων, καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν.

Πολυτελές. δαπανηρόν. Θουκυδίδης· Τὸ

---

1. *Πολυπίδακα*] Homer. Il. Φ'. 47. *Küst.* 2. *τουτέστιν ἀναβλ.* om. Photius. 4. *Πολύποδος δίκην*] Vid. Plin. IX, 29. et ibi nott. Theophyl. Simoc. ep. Procli ad Archimedem. *Reines.* *Πολύποδος δίκαν* Hesychius ante v. *Ποῦμμα*: qui supra nihil mutabat. *αὐτὸς ἑ. καταφαγών* apud Photium extant pro interpretatione. Deinde cum A. delevi glossam ex v. *Δὶς ἑπτὰ πλ.* repetitam: *Πολύπους. ὅτι ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι. καὶ παροιμία· Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος. Πολύπους* om. *V. 5. *Πολύποδος ὁμ.*] Vid. Theognis v. 215. et Athen. VII. p. 317. Adde Walz. in Arsen. p. 412. 8. *ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλ.*] Haec et quae sequuntur sumpta sunt ex Alex. Aphrod. in lib. II. Topic. p. 84. *Küst.* 10. *ἀνασκευάζομεν*] *ἀναγκάζομεν* V. *ῥᾷον ἀνασκευάσομεν* Alex. *πραγματείαν* B. E. 13. *ἐστιν*] *τ* V. Diversam figuram pinxit Gron. Est *τίς*. 14. *τινὶ*] *τινὸς* Alex. 15. *τε καὶ*] *ἤδη καὶ* A. B. V. E. Alex. 18. *Πολυπτύχου*] Est epithetum montis Olympi apud Homerum Il. Φ'. 411. et alibi. *Küst.* *ἀποκλείσεις*] Potius *ἀποκλίσεις*, per *ι*: ab *ἀποκλίνω*. Scholiasta enim Homeri et Hesychius in exponenda voce *πολυπτύχου* adhibent vocabulum *ἀποκλίματα*: quod eiusdem est significationis atque originis cum voce *ἀποκλίσεις*. *Küst.* Probavit editor Photii. *ἀποκλήσεις* V. Post h. v. B. E. edd. vett. addunt *πολυποικιλότατος*. 20. *Πολυποίτης*] Erat filius Pirithoi: cuius meminit Homerus Il. *μ*. 182. et alibi. *Küst.*

1. *Πολύῤῥηνες*] Est vox Homerica Il. *ι*. 154. *Küst.* *Πολυρνές* A. V. Sub glossae finem cum iisdem libris delevi: *τὸ Πολύῤῥηνον, τόπος Κρήτης, ἐνθα τοῖς θεοῖς ἔθυον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Οἱ Κρῆτες.* 3. *πολυσμαράτοις* *V. 5. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Archiae XI, 5. Anthol. Pal. VI, 39. 6. *Λ δὲ* ante *πολυσπαθέων* interpolatum (quae fraus sub v. *Μελεδήματα* recurrit) delevi cum A. B. E. Med. *κερκίδα πέδων* *V. Sequentem gl. *Πολυσπερέας. ἐπὶ πολλὰ μέρη διεσπαρμένας. Πολυσπερέας τε φάλαγγας*, omiserunt A. B. V. E. quae descripta sunt e Zonara. Küsterus annotarat Odyss. *λ'*. 364. cum deberet Oppiani Halieut. initium. 7. *Πολύστρατος. οὗτος αἰτίαν ἔχων τοῦ Ἑρμ.*] Ex Harpocratione: in quem vide Maussacum. *Küst.* Polystratus Ambraciotes imaginem Phalaridis fecit, Tatian. adv. Graecos. Polystratum secum colloquentem introducit Lucian. *ἐν Εἰκόσι* T. III. opp. *Reines.* *τοῦ Ἑρμᾶς*] *τὰς Ἑρμᾶς* Photius. Vide Andocid. de myst. p. 3. 8. *παρακόψαι* *V. 11. *ἐν Φιλιππ.*] I. p. 46. 16. *Ἀθηναῖον*] *Ἀθηναίων* A. Novissima Didymo non tribuit integer Harpocratio, qui negat Polytropum istum Atheniensem fuisse. 17. *πολυμερής. καὶ* om. V. additis *καὶ πολυμερὴς* post *ζῷα. Πολυσχιδῆ ζῷα*] Confer Aristot. Hist. Anim. lib. II. c. 10. *Küst.* Similia tradit Aeliani N. A. XI, 37. 20. *Θουκυδίδης*] Thucyd. VII, 27. *τῆς* ante *Δεκελείας* cum A. B. V. et Thuc. additurus erat Gaisf.

Πολυπίδακα. Multas scaturigines habentem, fontibus abundantem. *Πολυπλήθεια.* *Πολύποδος δ.* Polypodis instar ipse se devorans. *Πολύποδος ὁμ.* Polypi similitudo. dicitur in eos qui se aliquibus similes reddunt. *Πολυπραγμοσύνη* et *πολυπράγμων.* Vir bonus non est curiosus. hoc qui volunt ostendere, dum *πολυπραγμοσύνην* transferunt ad *φιλοπραγμοσύνην*, propositam quaestionem refellunt. nam *πολυπράγμων* non significat aperte vitium: siquidem est is qui multis negotiis occupatus sit. id autem casu quoque contingere potest. at *φιλοπράγμων* dicitur, qui affectionem, propensionem, studium et voluntatem negotiis se immiscendi prae se fert: id quod a viro bono alienum est. *Πολυπτύχου.* Multas declivitates et quasi plicas habentis. *Πολυποίτης.* Nomen proprium. *Πολύῤῥηνες.* Qui multas pecudes possident. *Πολύς.* Magnus. *Πολυσμαράγοις.* Multo strepitu resonantibus. *Πολυσπαθής.* Spatha saepe pulsatus. In Epigrammate: *Radium textorium, quo elaborantur vestes bene condensatae.* *Πολύστρατος.* Polystratus accusatus, quod Mercurii statuas mutilasset, ab Atheniensibus occisus est: cuius meminit Lysias. diversus autem est ille, pro quo idem Lysias orationem scripsit. alius etiam fuerit ille, cuius meminit Demosthenes in *Philippicis*, quem aliquando mercenariorum exercitum Corinthi aluisse dicit. videndum tamen ne forte ibi scribendum sit Polytropus, pro Polystratus. Didymus enim negat se apud quemquam repperisse Polystratum, qui duxerit exercitum peregrinum Corinthiensem; Polytropum vero dicit Atheniensem fuisse. *Πολυσχιδής.* Multifidus. et animalia multifida sunt, homo, canis, leo, et si quod aliud plures fetus parit. *Πολυτελές.* Sumptuosum. Thucydides: *Ipsos enim ad bellum De-*

γὰρ ἔχειν αὐτοὺς πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον πολυτελὲς ἐφαίνετο. Καὶ Πολυτελέσι, πολυδαπάνοις. τέλος γὰρ τὸ δαπάνημα. Καὶ Πολυτέλεια.

Πολυτιμητιζόμενος. Θεραπευόμενος.

Πολυτίμητος. Ἐψηλάφων τοὺς ὑπομνηματισμούς, οὓς ὁ πολυτίμητος Ἡρακλείδης ἦκεν ἔχων. ὁ πολυτιμώρητος.

Πολύτλας. πολλὰ ὑπομένων.

Πολυφασίας. πολυλογίας.

Πολυφλοίσβου. πολυταράχου.

Πολυφόρβη γῆ. ἡ πολλοὺς τρέφουσα.

Πολυφόρῳ. Ἀριστοφάνης·

Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.

ἀντὶ τοῦ, πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι· ἢ ποικίλῳ. ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου οἴνου. τουτέστιν ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν. πολυφόρον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον, ὀλιγοφόρον δὲ τὸν ὀλίγην. ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῶν δένδρων.

Πολυφραδέστερον. συνετὸν ἐν λόγοις.

Πολύφρονος.

Πολύχουν. πολυφόρητον, ἢ πολυειδῆ.

[Πολύχους. πεπλουτισμένος. Ὁ δὲ Εὐνόμιος ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε περὶ τὰ μαθήματα, πολύχους δὲ ἦν περὶ τὴν λέξιν, καὶ τὰ αὐτὰ στρέφων ἀεὶ καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ· ὡς δεικνύουσιν οἱ τέσσαρες τόμοι, οὓς ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς ἐπιστολάς. πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτὰς ἀναλώσας τῆς ἐπιστολῆς τὸν σκοπὸν ἐλεῖν οὐ δεδύνηται.]

Πόμα κεκραμένον τρία καὶ δύο. τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις οἴνου δύο μέρη καὶ ὕδατος τρία. Ἀριστοφάνης·

Ἔχε πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

Ἡ Τριτογενὴς αὐτὸν ἐνετριτώνισε.

βούλεται δηλοῦν ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος.

Πομπεύει. ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ. 149

Πομπεία. λοιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται

---

2. *Καὶ Πολυτελέσι, πολυδαπ.*] Ex Schol. Thucyd. I. c. 10. *Küst.* Desunt seqq. A. Cf. Zon. p. 1565. 3. Post *Πολυτέλεια* glossam ex v. *Ἀτελῆ* inculcatam cum A. V. expunxi hanc: *Πολυτελῆ. τὰ πολυδάπανα. ὡς ἀτελῆ, τὰ ἀδάπανα.* 5. *Πολυτιμητιζόμενος*] *Πολυμητιζόμενος* A. *Πολυτιμητίζειν* repperit Hesychius. 7. *οὓς*] *ὃν* Med. 9. *Πολύτλας*] Glossa Homerica. *ὑπομείνας*] *ὑπομένων* A. B. V. E. Phot. Illud tamen Hesych. 10. *Πολυφασίας*] V. Zon. p. 1565. 11. *Πολυφλοίσβοιο*] Homerus Il. *ά.* v. 34. et alibi. *Küst.* *Πολυφλοίσβου* A. V. Phot. Illud tamen Hesych. 12. *Πολυφόρβη γῆ. ἡ πολλ.*] Ex Schol. Homeri in Il. *ί.* 564. *Küst.* 13. *Ἀριστοφάνης*] Plut. 854. ubi vide Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 15. *πολλά μοι*] *μοι* om. V. Sed cf. gl. *Οὕτοσί.* Mox *δεχομένου* E. 16. *τοῦ οἴνου*] *τοῦ* om. A. V. E. 19. *ὀλίγην*] *ὀλίγον* A. *ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῶν δ.*] Scholiasta Aristophanis rectius *ἀπὸ* [*τῶν πολυκάρπων χωρίων ἢ*] *πολυανθῶν δένδρων. Küst.*

1. *λόγῳ* Photius. Sed accuratiora Hesychius. 2. *Πολύφρονος*] Il. *φ.* 367. 3. *Πολύχουν*] Ioseph. B. Iud. p. 299. Iamblich. Nicom. p. 3. Stobaeus Grotii p. 419. ubi pro *πολύπουν* f. *πολύχουν. Toup.* Adde praeter alios Aristot. A. H. IX. 30. 4. Hanc gl. habet V. in marg., omisit *V. eamque notavi. *Ὁ δὲ Εὐνόμιος ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε π.*] Haec sumpta sunt ex Socratis Hist. Eccles. lib. IV. c. 7. eademque leguntur supra v. *Εὐνόμιος. Küst.* *πρὸς τὰ ἱερὰ γράμματα* gl. superior. 6. *στρέφων*] *περιστρέφων* altera gl., *στρέφει* V. qui mox om. *προτεθέντος.* Contra *τοῦ σκοποῦ* enotavit Gron. 8. *οἱ ζ' τόμοι* altera gl. *ἐματαιοπόνησεν*] *ἐματαιοπ* A. 9. *εἰς τὰς ἐπιστολάς*] Socrates habet, *εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους τοῦ Ἀποστόλου ἐπιστολήν.* Et sic apud Suidam scribendum est. *Küst.* Non opus addi *τοῦ Ἀποστόλου.* 10. *τῶν ἐπιστολῶν*] *τῆς ἐπιστο* A. *τῆς ἐπιστολῆς* B. V. 12. *Πόμα κεκραμένον δύο καὶ τρία. τρία μέρη ὕδ.*] Ex Enarratore Comici in Equ. 1184. Conferer Nostrum supra v. *Κεκραμένον*, et Brodaeum in Anthelog. Epigramm. lib. II. p. 264. *Küst.* *γ' καὶ β'* A. *τρία καὶ δύο* B. V. Sed infra *β' καὶ γ'* V. Contra *V. iterum *τρία καὶ δύο.* 13. *ἀρίστη δὲ κρ.* Schol. 14. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 1184. sive 1192. *Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. Ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς. Ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.* Ubi *ποιεῖν* Med. Sed *ἔχε καὶ πιεῖν* altera gl. 17. *οὖν εἰπεῖν*] *δηλοῦν* A. B. V. cum gl. superiore. 18. *μέρη*] *μέτρα* A. B. E. Schol. cum superiore gl. *μέτα* V. Duas sequentes glossas, *Πομπεύει. ὁ κομπάζει. Πομπαῖος. ὁ ἀπὸ τῶν γηίνων εἰς τὰ οὐράνια πέμπων. Καὶ Πομπαῖος Ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾅδην καταπέμπων τε καὶ παραπέμπων*, delevit Gaisfordus cum A. B. V. E. Utramque agnoscit Zonaras. In postrema haec Küsterus: „*Πομπαῖος*] Est epithetum Mercurii. Sophocles Aiac. 832. *Καλῶ δ' ἅμα Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι.* Scholiasta ibi *πομπαῖον* exponit, *ψυχοπομπόν.* Laertius in Pythagora, segm. 31. *Τὸν δὲ Ἑρμὴν ταμίαν εἶναι τῶν ψυχῶν· καὶ διὰ τοῦτο Πομπέα λέγεσθαι, καὶ Πυλαῖον, καὶ Χθόνιον, ἐπειδήπερ οὗτος εἰσπέμπει ἀπὸ τῶν σωμάτων τὰς ψυχάς, ἀπό τε γῆς καὶ ἐκ θαλάττης.*" 20. *λοιδορία*] V. Ammon. p. 115. Idem significatus, sed rarissime, translatus ad nomen *πομπή*: v. Constant. de Them. I, 32.

---

celiacum adhibere sumptuosum videbatur. Et *Πολυτελέσι*, sumptuosis. *τέλος* est enim sumptus. Et *Πολυτέλεια. Πολυτιμητιζόμενος.* Qui a multis colitur. *Πολυτίμητος.* Valde honoratus vel multis poenis obnoxius. *Tractabant commentarios, quos honoratissimus Heraclides secum attulerat.* *Πολύτλας.* Multa passus. *Πολυφασίας.* Verbosas disputationes. *Πολυφλοίσβου.* Multum strepentis. *Πολυφόρβη.* Multos alens terra. *Πολυφόρῳ.* Aristophanes: *Tam multiplici premor infortunio.* ubi significat, multa mala simul et eodem tempore invehente; vel vario. metaphora ducta est ab vino forti, quod multum aquae pati potest: quasi fato meraco et ad vexandum forti. *πολυφόρον* enim vocabant vinum forte, quod multum aquae ferre potest; at *ὀλιγοφόρον*, quod nonnihil aquae ferre potest. vel metaphora ducta est ab arboribus multos flores ferentibus. *Πολυφραδέστερον.* Disertiorem. *Πολύφρονος. Πολύχουν.* Copiosum. vel multiplicem. [*Πολύχους.* Copia abundans. *Eunomius vero litterarum parum quidem peritus erat, sed verborum copia abundabat; eademque assidue repetens nunquam propositum sibi scopum attingere potuit: sicut manifeste declarant libri quattuor, quos in epistolam Pauli incassum elaboravit. quamvis enim in eius interpretatione multa consumpserit verba, scopum tamen attingere non potuit.*] *Πόμα κεκρ.* Potio ita temperata, ut tribus aquae partibus duae vini admixtae sint: quae est optima temperandi ratio. Aristophanes: *Bibe potionem hanc, quae tribus partibus aquae vinique duabus constat. Ipsa enim Tritogenia eam temperavit.* significare vult, Minervam tale vinum fecisse, quod tres aquae partes ferre possit. *Πομπεύει.* Tanquam victor magnifice loquitur. *Πομπεία.* Convicium. hoc no-

τῷ ὀνόματι. Λέγεται Πομπεῖα καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. Φιλόχορος δέ φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν τριάκοντα κατασκευασθεῖσιν. ὀψὲ δὲ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασε.

Πομπείας καὶ Πομπεύειν. ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. Μένανδρος Περινθίᾳ·

Ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσι πομπεῖαί τινες
σφόδρα λοίδοροι.

Πομπήιος. Ὅτι Πομπήιος ὁ Μέγας ἐπικληθείς, ὕπατος καὶ στρατηγὸς Ῥωμαίων, τὸν πρὸς Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην πόλεμον ἀνεδέξατο. καὶ τὸν μὲν Μιθριδάτην κατὰ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσατο· ὡς τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ διαρπάσαι, καὶ τρεῖς μυριάδας ὁπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ οὖν Μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντάπασι τῆς δυνάμεως διαφεύγειν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ καὶ δύο τισὶν ἀκολούθοις ἱκανὸς γέγονεν· εἶτα κατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς Φαρνάκου παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώταις, καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐλαθείς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιὼν τελευτᾷ περὶ τὸν Βόσπορον. ὁ δὲ δὴ παῖς αὐτῷ Φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Πομπήιος ἐπὶ Τιγράνην ἄγει τὴν στρατιάν. ὁ δὲ Ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς Πομπήιον, καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν καὶ τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἀφελὼν ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. οἷς δὴ καμφθεὶς τὸν θυμὸν ὁ Πομπήιος ἀνίστησί τε αὐτὸν καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν, αὐτὸς τῇ τοῦ Ἀρμενίου τοῦτο περιθεὶς κεφαλῇ, τά τε ἄλλα διὰ τιμῆς τὸν ἄνδρα ἦγεν. ἀφαιρέσει δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσε τὸν Ἀρμένιον. Συρίαν τε γὰρ καὶ Φοινίκην ἀπετέμετο, καὶ πεντακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον, προσηνάγκασε. μετὰ ταῦτα Ἀλβανοὺς ὑπέταξε, καὶ τὸν βασιλέα τῶν Ἰβήρων Ἀρσάκην φεύγειν ἠνάγκασε, καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν Δηιοτάρῳ τῷ δυνάστῃ τῆς Γαλατίας ἐδωρήσατο, Ἄτταλόν τε καὶ Πυλαιμένεα ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἀρχὴν τῆς Παφλαγονίας κατήγαγεν, ἐξεληλαμένους πρὸς τοῦ Μιθριδάτου· Κόλχοις τε ἐφίστησιν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς Σύρους τε καὶ Ἄραβας κατεστρέψατο, καὶ Ἰουδαίους τρίτῳ μηνὶ παρεστή-

1. *Λέγεται Πομπεῖα καὶ τὰ εἰς π.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *εἰς τὰς πομπὰς* Harp. et Schol. Bav. Vocem erudite muniit Piersonus in Moer. p. 332. sq. 3. *κατὰ Ἀνδροτίωνος*] P. 608. 4. *πρότερον*] *πρῶτον* A. *V. 7. *Πομπείας καὶ Πομπ.*] Et haec ex Harpocratione sumpta sunt. *Küst.* 8. *λοιδορεῖν*] *λοιδορεῖσθαι* E pr. *Δημοσθένης*] P. 229, 3. 11. *Μένανδρος δέ*] *δὲ* omisi cum A. V. Phot. Harp. Menandri est fragm. p. 141. *Περινθίῳ* *V. 14. *Ὅτι Πομπήιος*] Sumpta haec videntur ex Graeco interprete Eutropii VI, 12. etc. licet in eo scriptore nonnulla paulo aliter legantur. *Gaisf.* Haec si fideliter et integra Suidas propagavit, fatendum sane Capitonem Eutropii metaphrasten nunc resectis, quae legisse nihil attineret, nunc suaviter emollitis, quae Latinus scriptor ariditate consueta paulo solutius pronunciasset, partes iucundae narrationis eleganter explevisse. 17. *καὶ τήν*] *κατὰ τὴν* A. B. E. Med. *κατὰ* V. 19. *αὐτοῦ*] *αὐτῷ* V. ap. Gaisf. Contra *αὐτοῦ Φαρνάκης* *V. *τρεῖς*] Lege *τέτταρας*. 23. *Φαρνάκου*] *Φαρμάκου* V. Tum *περὶ* B. E.

2. *ὁ δὲ παῖς*] *ὁ δὲ δὴ παῖς* probavi cum V. *ὁ δὴ παῖς* A. B. E. Hoc membrum abest ab Eutropio. 8. *ἀνελόμενος*] *ἀφελὼν* A. B. V. *ἀφελόμενος* E. 9. *καμφθεὶς*] *καμφθεὶς τὸν θυμὸν* A. V. Mox *ἀνεστήσατο* V. 10. *αὐτὸς*] *αὐτὸν* V. 13. *πολλοῖς*] *πολλῆς* V. *τὴν ἀρχὴν* statim addunt B. E. 15. *ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων δικαίῳ*] Wolfius locum hunc sic legit: *ἀργυρίου καταβαλεῖν τῷ Ῥωμαίων δήμῳ*. Hanc coniecturam probo. *Küst.* Minore quam Wolfius fecit mutatione pro *δικαίῳ* legendum existimo *δοῦναι* vel *διδόναι κοινῷ*. *Hemst.* *δικαίου* V. *quae populo Romano daret* Eutropius. Poterat Wolfius paulo probabilius, *τῷ Ῥωμαίων δήμῳ* (vel *δημοσίῳ*) *καταβαλεῖν*. 17. *ὑπέταξε*] *προυπέταξε* E. Deinde pro *Ἀρσάκην* verisimiliter legendum *Ἀρτώκην*. 19. *Δηιοτάρῳ*] *Δηϊοταύρῳ* V. 20. *Ἄτταλον δὲ* *V.

mine etiam causidici utuntur. At *Πομπεῖα* dicuntur vasa ad usum pomparum comparata: quemadmodum idem orator in oratione contra Androtionem indicat. Philochorus vero dicit Athenienses prius ad solennia pomparum usos fuisse vasis, quae ex supellectile XXX. Tyrannorum confecta fuerint; postmodum vero Androtionem alia fecisse. *Πομπείας*. Convicia. Et *Πομπεύειν*, conviciari. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. metaphora ducta est ab iis qui in pompis Bacchicis curru vecti se mutuis conviciis insectabantur. Et Menander *Perinthia*: *In curribus sunt qui acerbis admodum maledictis alios insectentur.* *Πομπήιος*. Pompeius, cognomento Magnus, consul et imperator Romanorum, bellum adversus Mithridatem et Tigranem suscepit. ac Mithridatem quidem in minore Armenia nocturno proelio devicit: ita ut et eius castra diriperet, et triginta millia hominum armatorum prosterneret. Mithridates igitur copiis omnino nudatus praeclare secum agi putavit, quod cum uxore et duobus pedisequis effugere potuit. deinde seditione Pharnacis filii apud suos milites oppressus, et ad necessariam mortem compulsus, hausto veneno letifero apud Bosporum moritur. ei filius Pharnaces in regno successit. cum vero Pompeius copias adversus Tigranem duceret, Armenius haud e re sua fore ratus, cum Romanis proelio certare, supplex Pompeium adit, et ad eius genua se prosternens diadema capiti suo detractum in illius manibus deposuit. quibus rebus motus Pompeius eum erigit, et diadema restituit, quod ipse Armenii capiti imposuit, et virum illum ceteris etiam in rebus honorifice tractavit. quadam tamen regni parte et grandi insuper pecunia Armenium multavit. nam et Syriam et Phoeniciam illi ademit, et praeterea quinque millia talentum argenti persolvere eum iussit, quod Romanos iniusto bello lacessivisset. posthaec Albanos subegit, Iberum Regem Arsacem fugere coegit, minorem Armeniam Deiotaro Galatiae principi donavit, Attalum Pylaemenemque in Paphlagoniae regnum reduxit, a Mithridate expulsos; Colchisque praefectum dedit. postea Syros et Arabes subegit, et Iudaeos tertio mense ad deditionem compulit. nihil autem de sacris vasis et donariis templi auferri ius-

σατο. ἐκ δὲ τῶν τοῦ ἱεροῦ ἀναθημάτων οὐδὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ ἀναγραφὴν ποιησάμενος Ἀριστοβούλῳ παρέδωκεν. Ὑρκανὸν γὰρ εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξέπεμψε δέσμιον.

Πομπήιος, Ῥωμαίων στρατηγός· περὶ οὗ φασιν ὅτι μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν Καίσαρα καὶ Ἀντώνιον παρὰ Πομπηίῳ τῷ παιδὶ Πομπηίου, ἐν τῇ στρατηγίδι νηὶ παρασκευασαμένῳ τὸ δεῖπνον· τοῦτον γὰρ ἔφη μόνον αὐτῷ καταλελεῖφθαι πατρῷον οἶκον. ἤδη δὲ ἔνδον ὄντων καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, Μηνᾶν τὸν πειρατήν, τὰ πλείστου ἄξια τῷ Πομπηίῳ ὑπηρετοῦντα, καὶ τότε προσελθεῖν αὐτῷ ἡσυχῇ, καὶ βούλει, φάναι, τὰς ἀγκύρας τῆς νηὸς ὑποτεμὼν ποιήσω σε μὴ Σικελίας καὶ Σαρδῶνος ἀλλὰ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας κύριον; τὸν δὲ Πομπήιον ἀποκρίνασθαι· ἔδει σε, ὦ Μηνᾶ, τοῦτο πεποιηκέναι, μὴ προειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. νῦν δὲ οὐ πρὸς ἡμῶν ἐπιορκεῖν· τὰ παρόντα στέργωμεν.

Πομπήν. τὴν πέμψιν, ἀποστολήν. Θουκυδίδης δ'· Ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ. Καὶ Αἰλιανός· Καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἥκοντα. — Καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ, ἁρμάμαξάν τε λαμπρὰν καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν καὶ θεραπείαν συχνήν.

Πομπίλιος. ὄνομα κύριον. Καὶ Πομπίλος, ἰχθῦς.

Πομπόν. συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα.

Πομποστολεῖ. ἐκπέμπει τῇ νηὶ τὸν στόλον.

Πομπώνιος. ὄνομα κύριον.

Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. Ὁ δὲ δίκην πομφολύγων ἐκφύσεως διαλύει τὸ ὕπουλον.

Πομφόλυξ. ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν. ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ αἱ φλυκταινώδεις δῖναι. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. Ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται, οὕτω μνήμη ὑπερηφάνου ὄλλυται μετὰ θάνατον.

Πονεύμενον. ἐνεργοῦντα.

Πονεῖν. ἐνεργεῖν.

Πονεῖσθαι. ἐνεργεῖν. Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς

---

1. ἱερῶν] τοῦ ἱεροῦ A. V. ἱεροῦ B. Mox ἀνήρπασεν E. Novissima interpres de suo conformavit. 5. Ὅτι μετὰ τὰς σπονδάς φασι δειπνεῖν (sic enim collocata sunt) et quae sequuntur usque ad finem verba sunt Ioannis Antiocheni in Excerptis Vales. p. 801. Monuit Küsterus. Deest tamen articulus A. 6. φασι, μετὰ] φασιν ὅτι μετὰ probavi cum V. qui mox Ἀντωνία. 7. τοῦ ante Πομπηίου omisi cum V. E. Exc. 9. τὸν δεῖπνον E. Med. qui mox τοῦτο cum Exc. αὐτῷ μόνον Exc. Praestat αὐτῷ. 10. ὄντων ἔνδον] ἔνδον ὄντων dedi cum V. Exc. 12. τὰ πλείστου] τοῦ πλοίου E. Repetuntur haec sub v. Τὰ πλείστου ἄξια. 13. πρ. τε αὐτῷ] Exc. βούλῃ] βούλει cum *V. E. Med. 14. νεώς] νηὸς dedi cum V. Exc. 15. Σαρδόνος Med. 16. δὲ om. V. ἀποκρίνεσθαι] ἀποκρίνασθαι dedi cum *V. B. E. Exc. ὑποκρίνασθαι Med. ὑποκρίνεσθαι Ald. 17. προειπόντα V. - 18. νῦν δὲ — στέργωμεν] Haec repetuntur infra v. Στέρξω. Küst. ἡμῶν γάρ] γὰρ omisi cum V. Exc. 19. στέργομεν Exc. 20. πέμψιν] τὴν πέμψιν A. V. (τ. μέμψιν *V.) Photius, qui ἀποστολήν omisit. Θουκυδίδης] IV, 108.

1. Θείας πομπῆς] Aelian. V. H. VIII, 1. ubi ὁσίᾳ πομπῇ legendum. Suid. in Ἀναλώθησαν. Plutarch. Rom. p. 23. Toup. MS. Videndus Em. I. p. 30. Adde Wessel. in Herod. III, 77. 2. Καὶ ἅμα] Integriorem Iamblichi locum praestat v. Συγχαῖς. 4. σοβαράν] σοβαρὴν A. *V. Mox καὶ om. B. E. 5. Πομπήλιος] Erat cognomen Numae Regis. Küst. Πομπίλιος A. B. V. Iterum Πομπίλιος A. V. pro πομπίλος. 7. Πομπόν] Vid. Sophocl. Oed. Col. 1019. et praeter alios locos quae Blomf. gl. Agam. 122. indicavit. 8. τὸν νηίτην ἐκπέμπει στόλον Zon. p. 1569. ἐκπέμπει τὸν πλοῦν Hesychius. 9. Πομπόνιος] Potius Πομπώνιος, per ω̄, in syllaba secunda. Küst. Sic A. B. V. et E. pro v. l. 10. Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τῶν] Locus mutilus et corruptus. Scribe, Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλων [ἄλλως Zon. p. 1565.] καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδασιν εὐδιάλυτοι κυρτώσεις. Quomodo recte legitur apud Etymologum. Confer Schol. Aristoph. Ran. 251. Schol. Arat. p. 126. et Hemsterhus. in Luciani Contempl. p. 515. Quae sequuntur deprompta sunt ex Theophylacto Simocatta, lib. IV. c. 15. Vox autem ἔκφυσις eodem sensu legitur apud Etymolog. v. Ἀναπλήσας: Οἱ γὰρ κακοῖς τισι συνεχόμενοι, πνεύματος τὰς γνάθους πληροῦντες, τὰς ἐκφύσεις ἀποτελοῦσιν. Ubi tamen ἐκφυσήσεις malit Sylburgius. Toup. In Theophylacteis ἐκ φύσεως Edd. vulgg. 11. πομφολύγγων *V. item Πομφολυγγοπ. et πομφόλυγγες. 14. Πομφολυγοπαφλάσμασιν. ἐν ταῖς δ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 251. Küst. 19. Πονεύμενον] Il. δ'. 374. 21. Τραϊανός] Est Dionis Cass. LXVIII, 6. locus minus accurate decerptus. Deest etiam δεύτερον καὶ ante τεσσαρακοστόν.

---

sit, sed omnia descripta Aristobulo tradidit. Hyrcanum enim vinctum Romam misit. *Πομπήιος*. Pompeius, Romanorum imperator. tradunt post pacem factam Caesarem et Antonium apud Pompeium Pompeii F. in praetoria nave parato convivio exceptos fuisse. hanc enim solam paternam domum sibi relictam fuisse aiebat. cum autem iam intus essent et compotatio ferveret, aiunt Menam piratam, Pompeii in maximis quibusque rebus fidelissimum ministrum, cum silentio ad eum accessisse, et dixisse: *Visne succisis navis ancoris non modo Siciliae et Sardiniae, sed imperii Romani te dominum faciam?* Pompeium vero respondisse: *Oportebat, o Mena, te hoc ita fecisse, istud consilium ut mihi non prius indicares. nunc vero (non enim nostrum est peierare) in praesenti rerum statu acquiescamus.* *Πομπήν*. Missionem, expeditionem. Thucydides libro IV. *Lignorumque ad naves fabricandas aptorum missione.* Et Aelianus: *Et draconem divinitus missum. — Simul etiam illi puellae pompam insignem paravit, item currum splendidum, vestem superbam, frequens famulitium.* *Πομπίλιος*. Nomen proprium. Et *Πομπίλος*, piscis ita dictus. *Πομπόν*. Comitem et qui nos deducit. *Πομποστολεῖ*. Classem emittit. *Πομπώνιος*. Nomen proprium. *Πομφόλυγες*. Bullae aquarum vel aliunde prosilientes. *Ille vero bullarum instar ingenium subdolum dissolvit.* *Πομφόλυξ*. Aqua ebulliens. *Πομφολυγοπαφλάσμασιν*. Bullis enascentibus in aquarum vorticibus. *πομφόλυγες* enim bullae sunt vesicis similes. ab verbo *παφλάζειν*. *Ut bulla rupta statim evanescit, sic superbi memoria post mortem perit.* *Πονεύμενον*. Laborantem. *Πονεῖν*. Laborare. *Πονεῖσθαι*. Labores suscipere. *Traianus Imperator iustus erat, et corpore robustus: qui*

δίκαιος ἦν, καὶ τῷ σώματι ἐῤῥωμένος τεσσαρακοστὸν ἄγων ἔτος ἦρξε, καὶ ἠβούλετο ἐξίσου πάντα τοῖς ἄλλοις τρόπον τινὰ πονεῖσθαι.

Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις. ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζώντων. καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν ἐπειδὰν πεινῇ, τότε μάλιστα ψάλλει.

Πονηρία. ὁ ἐκ κατασκευῆς εἴς τινα παρά του πόνος γινόμενος, παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Πόνηρος. ἐπίπονος. ἡ πρώτη ὀξεῖα. ἐπὶ σώματος προπαροξύνεται· ἕλκει πονήρῳ. ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὀξυτόνως. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ.

Πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα, ... οἷσιν ἡ πόλις προτοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως χρήσαιτ' ἄν. τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως.

Οὐδὲν πονηρὸν ἀλλ' ὅπερ καὶ Καλλικῶν. ὁ Καλλικῶν οὗτος προὔδωκε Σάμον, οἱ δὲ Μίλητον. ὥςει εἶπεν, οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πονηρίᾳ γὰρ τεθρύλληται ὁ Καλλικῶν οὗτος, ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινων, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα ἀγαθά. πάντα οὖν ἀγαθά, φησί, ποιῶ, ὡς ἔλεγε Καλλικῶν. ὕστερον μέντοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰςῆλθεν ὠνησόμενος κρέα. κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε, πόθεν κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα ἀπέκοψε, καὶ εἶπε· ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος·

Μὴ σύ γε, Θειόγενες, κόψας χέρα Καλλικόωντος.

προδοὺς δὲ Μίλητον τοῖς πολεμίοις, πυνθανομένου τινὸς ὅ,τι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι, ἀγαθὰ Καλλικῶν. Καὶ Ἀριστοφάνης φησὶ τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ τοῦ παρακεκομμένου ἀργυρίου.

Πόνηρος. ἔστι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ·

Πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.

---

2. ἦρξε quod Dioni repugnat om. A. καὶ om. V. Tum ἠβούλετο A. V. ἐβούλετο Edd. 4. *Πονηρὰ*] *Πονηρὰν Hemst.* Repugnat Prov. Bodl. 799. sive Diogen. VII, 71. quorum neuter habet *καὶ γὰρ — ψάλλει.* Breviter Arsenius p. 411. Negligentia epitomatoris infra sub v. *Τρυγόνος* confecit proverbium *τρυγόνα ψάλλειν.* Mox *μοχθηρῶν* A pr. 7. *Πονηρία.* ὁ ἐκ παρασκ.] Vide paulo post v. *Πόνηρος. Küst.* Dicit fraudem iam inde sublatam. *παρασκευῆς] κατασκευῆς* scripsi cum A. et vulg. scriptura v. *Πόνηρος.* 8. *Ἀποστόλῳ*] Vid. Paulus ad Rom. I, 29. I. Cor. 5, 8. Chrysost. in Ps. CXL. *πονηρία εἴρηται ἐκ τοῦ πόνον ἐπάγειν καὶ μόχθον αὐτῷ τῷ κεκτημένῳ. Ernest.* Quae subsequebatur gl. *Πονηρόπολις. ἔστι δέ τις καὶ περὶ Θρᾴκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασι συνοικίσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, συκοφάντας, ψευδομάρτυρας καὶ τοὺς συνηγόρους, καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς διςχιλίους· ὡς Θεόπομπος ἐν ιγ. τῶν Φιλιππικῶν*, eam omiserunt A. V. quippe male repetitam ex v. *Λούλων πόλις.* 9. *Πόνηρος*] Haec temere et hiulce congesta eundem ad fontem redeunt, unde hausit Etym. M. ab Valckenario Leidensis ope redintegratum. Hinc fluxit exemplum *ἕλκει πονήρῳ*, quod est lobi 2. 7. Alterum *πονηρὸν ὕδωρ* vide paulo post in v. *Πόνηρος.* In *ὀξεῖα* cessat Photius. Ceterum praecepta de tenore vocis disceptanda sunt ad normam Ammonii p. 116. sq. 10. *καὶ* ante *ἕλκει* delevi cum *V. 11. *ὀξυτόνως*] *ὀξύνεται* V. 12. *Πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπ.*] Aristoph. Ran. 742. *Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα, Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις προτοῦ Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.* Hinc Suidas supplendus est. *Küst. ἅπαντα*] *πάντα* A. cum gl. *Φαρμακός* (ubi male *χρώμενος*), cui haec quasi glossa suam originem debere videtur. 15. *πόλεως* apparet esse reiiciendum, quod ignorat inferior gl. 16. *Οὐδὲν πονηρὸν ἀλλ' ὅπ.*] Aristoph. Pac. 365. *Καλλιφῶν*] Aristophanes loco laudato habet *Κιλλικῶν*: et sic ipse Suidas supra v. *Κιλλικῶν. Küst. Καλλιφῶν* A. et in seqq. *Καλλικῶν* V. bis, constanter *V. Ox. Quorum hic omisit ὁ *Καλλικῶν.*

4. *Πάντα — ποιῶ* om. V. Iam collata v. *Κιλλικών* elucet formam orationis sic instaurandam esse: *ἔλεγε, πάντα ἀγαθά. καὶ ἔστι παροιμία· πάντα ἀγαθὰ ποιῶ, ὡς ἔλεγε* (sive *ἔφη*) *K.* Ceterum Schol. Ven. in Pacem: *πάντα οὖν .. ποιῶν, ὡς ἔφη καὶ K.* 5. *μέντοι παρὰ*] *δὲ περὶ* V. *δὲ παρὰ *V. 6. *κρέας*] *κρέα* probavi cum A. V. et v. *Κιλλικών.* 9. *πόλιν*] *χώραν E. Καλλίμαχος*] Fr. 227. 11. *Θειάγενες*] *Θειόγενες* B. V. E. Med. *Θεόγενες* Schol. Ven. *Θεογενὲς* A. *Θειόγενε* Ox. Itaque librorum consensus firmat rariorem nominis rationem (v. Thucyd. IV, 27.), quam ascivimus: cf. Lobeck. Phryn. p. 653. et Welck. Theogn. p. XI. Mox *κόψας* A. B. V. Med. *κόμψας *V. Cum sententia sit imperfecta, non dubitavi reiicere *κόψας* editum, quod ne ipsum quidem commodam affert orationem. *χεῖρα* Med. et Schol. *Καλλιφῶντος*] Metri gratia scribendum est *Καλλιφώοντος. Küst. Καλλιφώντος* A. V. *Καλλικόωντος* Ox. 15. *Καὶ Ἀριστοφάνης φ.*] Plut. 863. Vide v. *Κόμμα. καὶ Ἀριστοφάνης ταῖς ὄρνισι φησὶ — περικεκομμένου *V. 17. *ἔστι*] *ἔστι προπαροξύτονον* V. qui infra om. *ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ*] V. 220.

---

quadragesimum aetatis annum agens imperio potitus est, et omnes quantum poterat labores ex aequo cum aliis subire non detrectavit. Πονηρὰ κατὰ τρυγ. Misere cantas more turturis. dicitur de iis qui miseram et aerumnosam vitam agunt. turtur enim tunc maxime cantat, cum est famelicus. *Πονηρία.* Apud Apostolum ita vocatur molestia, quam alteri de industria creamus. *Πόνηρος.* Laboriosus. acutum habet in prima, cum de corpore dicitur: ut, *ἕλκει πονήρῳ*, ulcere maligno. de anima vero cum dicitur, notatur acuto in ultima. dicitur vero etiam *πονηρὸν ὕδωρ*, mala aqua. *Πονηροῖς. Et improbis, improborum natis, ad omnia utimur, quibus civitas ante victimarum piacularium loco vix usa fuisset.* φαρμακοὶ enim vocantur victimae piaculares. *Οὐδὲν πον. Nihil mali facio, sed quod olim Callicon.* hic Callicon Samum prodidit; vel ut alii tradunt Miletum. quasi dixisset: Nihil mali facio, sed templa expilo. Callicon enim ob improbitatem infamis erat: qui Miletum Prienensibus prodidit. quibusdam autem ex eo quaerentibus, quid facturus esset, respondit: *Omnia bona.* omnia igitur bona, inquit, facio, ut aiebat Callicon. tandem vero, cum Theagenis cuiusdam aedes carnis emendae gratia ingressus esset, isque monstrare iussisset, unde frustum praecidi sibi vellet, manum extendit, quam Theagenes amputavit, dicens: *Hac manu aliam urbem posthac non prodes.* meminit eius Callimachus: *Ne tu, Theagenes, manum Callicontis amputans.* hic Callicon cum Miletum hostibus prodidisset, interroganti cuidam, cur hoc fecisset, respondit, *Bona Callicon.* porro Aristophanes: *Malae notae.* translatio ducta est a moneta adulterina. *Πόνηρος.* Aristophanes *Pluto*: *Mise-*

ἀντὶ τοῦ μοχθηρούς, καὶ ἐπιπόνους, ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. ὡς φαμεν, Πονήρως ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. ἢ ἀτυχής, ἄθλιος. Ἐπὶ ὄνου πονήρας ὀχούμενος. Λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ, τὸ νοσοποιόν. Πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπίπονοι. Καὶ παροιμία, Πόνῳ πονηρός. μοχθηρός, σφόδρα πονηρός, διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος.

Πονήσαντα. ἀντὶ τοῦ παλαιωθέντα. Ἀρριανός· Τὰ δὲ πονήσαντα αὐταῖς οὐ χαλεπῶς ἐπεσκευάσθη. Καὶ αὖθις· Πονουμένῳ αὐτῷ περὶ τῆς βασιλείας τῶν Πάρθων ξυμβάλλουσι δύο τινές.

152 Πόνον. Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. Καὶ Πονεῖν, τὸ ἐνεργεῖν.

Πόνον σπείρειν. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Πόνος. σπουδή, ἐπίτασις. Καὶ ἦν πόνος μυρίος ἑκάστοις ἐπειγομένοις δρᾶσαι τὸ προσταχθέν, καὶ ἀγώνισμα ἐτίθετο ἕκαστος ἑαυτοῦ τῆς Περσῶν προθυμίας τε καὶ σπουδῆς.

Πόνος πόνῳ πόνον φέρει. λείπει ἡ πρός· ἵν' ἡ θάλασσα. Καὶ παροιμία· Πόντος ἀγαθῶν, ἐπὶ ἢ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ ἀρχαϊκόν, ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ· τὸ δὲ δεύτερον πόνον κοινῶς, οἷον κάματον. καὶ Ὅμηρος·

Πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται.

Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις·

Νὺξ γὰρ εἰσάγει
καὶ νὺξ ἀπωθεῖται δεδεγμένον πόνον.

Ποντίφιξ. ὁ μέγας παρὰ Ῥωμαίοις ἱερεύς, ὃν Νομᾶς ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης κατέστησεν, ἡνίκα βιαίῳ ῥεύματι φερόμενος ὁ Θύβρις τὸ πρεσβύτατον ζεῦγμα ἐλάμβανεν. εὐχὰς γὰρ οὗτος πρὸς τῷ ποταμῷ μειλικτηρίους ποιησάμενος, μὴ διαξῆναι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυχῇ καὶ εὐτάκτως ἀνασχέσθαι τοῦ ζεύγματος. καὶ τοὺς λεγομένους Ποντίφικας καὶ Φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε.

Ποντοβρόχους. ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους.

Πόντος. κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ Εὐξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα

---

2. *πονήρως ἔχει*] Philostrat. Heroic. p. 664, 15. *Hemst.* 3. *πονήρας*] *πονήρα* dixit Eupolis in Herodiani Epimer. p. 372. 4. *ὀχούμενος*] Extabant post h. v. *Πονηρὸν δὲ λέγει ὁ Ἀπόστολος τὸν ἐκ κατασκευῆς εἴς τινα παρά του πόνον γινόμενον*, quae paulo supra leguntur: omiserunt A. *V. *πονηρίαν λέγει* rectius Zon. p. 1567. *Λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ*] Arrian. Exped. IV, 4. *Καὶ ἦν γὰρ πονηρὸν τὸ ὕδωρ, ῥεῦμα ἄθροον κατασκήπτει αὐτῷ ἐς τὴν γαστέρα.* Ad hunc locum respexit Suidas. *Toup.* 6. *παροιμία, πόνῳ πονηρός*] Confer Vatic. Append. III, 56. *Küst.* Aristoph. Vesp. 464. quaeque ibi notavi. *Hemst.* Adde Lysist. 350. et Lennep. in Phalar. p. 61. *Πονοπόνηρος* Photius. *διὰ τὸν πόνον — ὁ ἐπ.* om. V. 8. *Ἀρριανός* om. E. 9. *ἐπεσκευάσθη*] *ἐπεσκευάσθαι* V. Vide Wesseling. in Diod. XII, 32. unde suspicari licet *αὐταῖς* ad *τριήρεσι* referri potuisse.

11. *βασιλείας*] *τῆς βασιλείας* A. B. V. E. Mox *Πάρνων* A. 12. *Πόνον*] Hanc continuae glossae subiecit *V. *Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας*] Apollonii Lex. *Πόνος. τὸ ἐνέργημα.* Schol. Ven. Il. κ. 164. *ὅτι πόνον τὴν ἐργασίαν.* Nunquam Homerum *πόνον* usurpasse pro dolore notat idem Schol. in Il. β'. 291. [Item Schol. Od. β'. 334.] Mox *καὶ πονεῖν τὸ ἐ.* om. A. *Gaisf.* 14. *Πόνον σπ.*] *Πόντον* legendum vidit Porsonus cum Prov. Bodl. 797. Eadem labes invaserat Diogenian. VII, 67. 18. *ἐτίθετο*] *ἐτίθεντο* A. speciose. Sub finem videtur aliquid desiderari, velut *περιγενέσθαι.* 20. *Πόνος πόνῳ*] Ex Schol. Sophocl. Ai. 866. *λείπει — φέρει* om. V.

3. *Ὅμηρος*] Il. ν'. 111. 6. *Σοφοκλῆς*] *ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης* A. V. *ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς* E. Itaque videtur *ὁ αὐτὸς* probandum. *ἐν Τραχινίαις*] V. 29. 30. 8. *δεδεγμένον*] *δεδειγμένον* A. Recte Schol. *ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη.* 12. *ζεῦγμα ἐλ.*] Nugae. Pons ab Anco primum structus est: et Numa huius avus instituerit ob eum pontifices? *Reines.* Paulo meliora Io. Lydus de Mensibus III, 21. *εὐχὰς γὰρ*] *γὰρ* om. A. V. E. Mox dedi *πρὸς τῷ π. μειλικτηρίους* cum A. *μειλικτηρίους πρὸς τῷ π.* Edd. 13. *διαξῆναι*] *διανοῖξαι* V. 15. *ζεύγματος*] *πράγματος* A. B. V. E. *καὶ τοὺς λεγομένους*] Vid. supr. in *Νουμᾶς. Reines.* 16. *ἐπέστησε*] *ἐπέστησαν* A. V. 17. *Ποντοβρόχους*] *Ποντοβρύχους* A. *V. *Ποντόβρυχος. θαλασσόβροχος* Photii MS. Spectari Maccab. III, 6, 4. monet Albertius in Hesych. 19. *τοῦ Εὐξείνου*] *τοῦ* omisi cum A. B. V. Photio. 20. *ἡ θάλασσα*] *ἡ* om. V. *Καὶ παροιμία· Πόντος ἀγαθῶν*] Haec magnam partem leguntur apud Schol. Aristoph. Plut. 1051. qui et proverbium illud *Πόντος ἀγαθῶν* Sophronis esse docet. Phoenix Coloph. apud Athenaeum lib. XII. p. 530. *Ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένθ', ὡς ἐγὼ κλύω, Ἀσσύριος, ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον.* Toup. Adde v. *Ἀγαθῶν ἀγαθῖδες.*

---

ros dixisti nobis socios. hoc est, malis confectos, infirmos, inutiles. sic dicere solemus, *Res nostrae malo sunt loco.* vel miser, infelix. *Asina debili vectus.* dicitur etiam *πονηρὸν ὕδωρ*, aqua morbos concilians. *πόνηροι* vero dicuntur etiam aerumnosi. Et proverbium: *Πόνῳ πονηρός.* id est, valde improbus, sive qui plurimum molestiae aliis creat. *Πονήσαντα.* Vetustate corrupta. Arrianus: *Ea vero quae vetustate corrupta erant, haud difficulter ab iis instaurata sunt.* Et alibi: *Cum de regno solicitus esset, duo quidam Parthorum ei occurrunt. Πόνον.* Homerus vocabulum hoc de actione ponit. Et *Πονεῖν*, laborare. *Πόνον σπείρειν.* Aequor serere. dicitur de iis qui frustra laborant. *Πόνος.* Studium, contentio. *Tum singuli summa contentione imperata exequi nitebantur, dum unusquisque alacritatem et studium Persarum certatim imitandum sibi proponit. Πόνος πόνῳ. Labor labori laborem affert.* deest praepositio *πρός*: ut sit, labor labori additus. illud tamen *πόνος πόνῳ* antiquum est: ut *ἔργον ἐπ' ἔργῳ*, opus post opus. at alterum *πόνον* est commune. simile huic est Homericum: *Malum ubique malo iunctum erat.* Et Sophocles *Trachiniis*: *Nox inducit et nox trudit malum malo succedens. Ποντίφιξ.* Apud Romanos est magnus sacerdos: quem Numa legislator Romanorum constituit, cum Tiberis rapido fluens impetu antiquissimum pontem corripuit. tunc enim Pontifex blandis precibus amni adhibitis, ne pontem revelleret, adeo eum mitigavit, ut intra alveum suum leniter et placide fluens pontem sibi impositum ferret. idem eos qui Pontifices et Flamines dicuntur sacerdotibus praefecit. *Ποντοβρόχους.* Fluctibus marinis obrutos. *Πόντος.* Proprie sic vocatur mare, quod est intra Chersonesum et Pontum Euxinum. abusive vero quodvis mare. et proverbium: *Pontus bonorum.* quod dicitur de multis et magnis bonis: velut, *mare bonorum.* Et Aristophanes:

τῶν πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων· ὥςπερ ἀγαθῶν θάλασσα. Ἀριστοφάνης·

Ὦ Ποντοπόσειδον.

ἀντὶ τοῦ μέγιστε Πόσειδον. ἀπὸ τοῦ πόντου μεταφορικῶς.

Ποπάδες.

Ἡ δὲ μελισσῶν
ἀμβροσίη, πυκναί τ' ἰτρινέαι ποπάδες.

Πόπανα. πλακούντια πλατέα καὶ λεπτὰ καὶ περιφερῆ.

Πόπανα. ἰδικόν· προθύματα, γενικόν.

153 Ποπλικόλας. ὄνομα κύριον παρὰ Ῥωμαίοις.

Πόπλιος. οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῷ πολιτεύματι τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, ὥςτε ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλλομένου κατὰ τὰ Ῥωμαίων ἔθη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος καὶ πικρῶς, ἄλλο μὲν οὐθὲν εἶπε προελθών, οὐκ ἔφη δὲ πρέπον εἶναι τῷ Ῥωμαίων δήμῳ οὐθενὸς ἀκούειν κατηγοροῦντος Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος, δι' ὃν αὐτὴν τὴν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοὶ παραχρῆμα διελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον.

Πόπλιος. περὶ τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητοῦσί τινες, τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἐπιφανέστατος, ἀπὸ ποίας φύσεως ἢ τριβῆς ὁρμηθείς. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἐπιτυχῆ τινα καὶ τὸ πλεῖον ἀεὶ παραλόγως καὶ τῷ αὐτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι, νομίζοντες ὡςανεὶ θειοτέρους εἶναι καὶ θαυμαστοτέρους τοὺς τοιούτους ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἐν ἑκάστοις πραττόντων, ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ μὲν ἐπαινετόν, τὸ δὲ μακαριστὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων, καὶ τὸ μὲν κοινόν ἐστι καὶ τοῖς τυχοῦσι, τὸ δὲ ἐπαινετὸν μόνον ἴδιον ὑπάρχειν τῶν εὐλογίστων καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν· οὓς καὶ

3. ὦ om. A. *V. 7. Ἡ δὲ μελισσῶν ἀμβρ.] Crinagorae Ep. VI, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 232. Legendum Ἥ τε. 8. πυκναί τ' ἰτρίνεαι ποπάδες] πυκναί τιαις (τιαιο *V.) τρινέαι V. ἰτρίνεαι Edd. ἰτρίνεαι ποπάδες] In Codice Anthologiae, ex quo Epigrammata inedita, quae passim in notis nostris citamus, Parisiis descripsi, hanc viri docti in hunc locum annotationem reperi: *Ποπάδες legit Suidas; sed mendose. Legendum omnino videtur κοπάδες, i. e. τόμοι vel τεμάχη, τὰ κεκομμένα. Hesychius: Κοπάδες. τὰ ἐπικεκομμένα δένδρα. Ἰτρίνεαι κοπάδες, seu potius ἠτρινεαί: i. e. ἤτρου, ἤγουν ὑπογαστρίου ὑείου, ἢ θυννείου ἡλισμένου τεμάχη. Ab ἦτρον ἠτρινός, ut ab ὄρθρος ὀρθρινός. ab ἠτρινὸς ἠτρινεάς, ut a κενὸς κενεός.* Haec vir doctus: qui scilicet locum hunc de frusto abdominis vel ventris suilli saliti accipit, mutando *ποπάδες* in *κοπάδες*, et *ἰτρίνεαι* in *ἠτρινεαί*, ab *ἦτρον* abdomen, sumen. Certe *κοπὰς* significat idem quod *τέμαχος*, i. e. *frustum*; eamque vocem Latini recentiores suam fecerunt, ut ex Glossis veteribus liquet, in quibus *τέμαχος* redditur, *copadium*, *frustum*. At nihilominus coniecturam viri docti probare non possum. Nam in toto hoc Epigrammate, quod, ut diximus, integrum dedimus supra v. *Τέλγιθες*, agitur de rebus vilissimis et minimi pretii, quales sunt fructus arborei et placentulae; et ipse Philoxenides munera sua, quae Pani offert, *λιτὴν δαῖτα* vocat. At sumen suillum tam apud Graecos quam Romanos olim in deliciis habebatur, eique inter dapes lautiores locus erat: quod proinde in numero rerum vilium et quae *λιτὴν δαῖτα* constituunt poni non potest. Huc accedit quod Graeci genus illud edulii non soleant vocare *ἠτρινεόν*, sed *ἠτριαῖον*: ut ex veteribus scriptoribus constat. Vide praeter alios Pollucem lib. II. c. 4. §. 35. sed ubi pro *ἠτρίδια* legendum est *ἠτριαῖα*. *A* enim et *Δ* frequenter et facile inter se confunduntur. Sic apud eundem Pollucem lib. IX. c. 6. p. 431. *δραχμίδιον* male legitur pro *δραχμιαῖον* et apud Scholiastam Aristophanis Av. 696. *ἀνεμίδιον* pro *ἀνεμιαῖον*, ut monuimus etiam supra v. *Ἄνεμος*, ubi nos vide. *Küst.* 9. *Πόπανα*] Timaeus p. 220. *πέμματα* pro *πλακουντοειδῆ* Schol. Clem. Alex. p. 102. Sed *πλακούντια* habet Schol. Platon. p. 404. Quae subiiciebantur, *καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθυον βοῦν, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν*, sunt omissa cum A. V: quippe male repetita ex v. *Ἀνάστατοι*. 11. *Πόπανα. ἰδικόν. προθύματα, γενικόν*] Haec referenda sunt ad Aristoph. Plut. 660. *Ἔπειδὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα Καθωσιώθη.* Vide ibi Scholiastam. *Küst. ἰδικὸν*] *ἰδικὸν* probavi cum A. V. 12. *παρὰ Ῥωμαίοις* om. A. 13. *Πόπλιος. οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρ.*] Haec omnia sunt verba Polybii [XXIV, 9, 6.], quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 121. *Küst. φιλοδοξήσας*] *φιλονικήσας* E. Dein *ἀριστοκρατονικῷ* Med. et *V. 17. τὰ* om. *V. 18. ἄλλος*] *ἄλλο* A. Med. Mox *προσελθών* mendum Gaisf. *αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη*] *οὐκ ἔφη δὲ* A. B. V. E. Exc.

2. *Σκιπίωνος*] *Σκηπίωνος* A pr. E. Tum *δι' ὧν* A. E pr. 7. *Πόπλιος. περὶ τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητ. — καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις*] Haec leguntur apud Polybium lib. X. c. 2. *Küst. τούτου* om. V. *τοῦ* om. A. Hoc loci principium ad lectorum intelligentiam conformavit, quisquis Polybium descripsit. 9. *φύσεως*] *φησ̃* V. *οἱ μὲν*] *οἱ μὲν οὖν* V. *οἱ μὲν* omisso *καὶ* *V. Reddidi scripturam Polybianam. 11. *ἐπιβολὰς*] *ἐπιβουλὰς* A. 12. *εἶναι* om. V. qui mox om. *τῶν*. 17. *ὑπάρχον*] *ὑπάρχειν* A. V. Pendent haec ex *ἀγνοοῦντες*: ut malimus abesse verbum post *κοινόν* inculcatum. Nec displicet *ὑπάρχει* apud Polybium extans. 18. *φρένας — ἀνδρῶν*] *φρυγίας — νόμων* E.

O Neptune Pontice. id est, o maxime Neptune. translatio ducta est a Ponto. *Ποπάδες. Apumque ambrosia, et plures placentulae tenues itria. Πόπανα.* Placentulae latae, tenues et rotundae. *Πόπανα.* Placentae. nomen hoc est speciei. at *προθύματα* generale. *Ποπλικόλας.* Nomen proprium apud Romanos. *Πόπλιος.* Publius cum optimatum partes in republica esset amplexus, tantam apud populum benevolentiam tantamque auctoritatem apud Senatum sibi conciliavit, ut, cum quidam apud populum ei diem dixisset pro more Romano, multaque acerbe ei obiecisset, ipse nihil aliud palam responderit, sed id tantum dixerit, non decere populum Romanum accusatoribus P. Corn. Scipionis auscultare, per quem ipsa accusandi facultas accusatoribus parta sit: quibus auditis populus statim e concione universus discessit, accusatore solo relicto. *Πόπλιος.* De hoc imperatore nonnulli quaerunt, quo modo clarissimus evaserit, quo ingenio praeditus aut qua experientia munitus. scriptores quidem alii omnes eum inducunt quasi virum fortunatum, et qui pleraque sua incepta praeter rationem et casu quodam fortuito ad finem optatum perduxerit: putantes scilicet homines tali ingenio magis esse quasi divinos et maiore admiratione dignos illis, qui singulas suas actiones ratione certa dirigunt. nimirum ignorant isti talia esse quae diximus, ut propter eorum alterum homines laudentur, propter alterum praedicentur felices: quorum hoc commune est et cuivis ex plebe contingit, laude vero dignum esse, proprium est duntaxat prudentium et cordatorum virorum; qui et maxime

θειοτάτους εἶναι καὶ προσφιλεστάτους θεοῖς νομιστέον. ἐμοὶ δοκεῖ Πόπλιος, φησὶν ὁ Πολύβιος, Λυκούργῳ τῷ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτῃ παραπλησίαν ἐσχηκέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. οὔτε γὰρ Λυκοῦργον ἡγητέον δεισιδαιμονοῦντα καὶ πάντα προσέχοντα τῇ Πυθίᾳ συστήσασθαι τὸ Λακεδαιμονίων πολίτευμα, οὔτε Πόπλιον ἐξ ἐνυπνίων ὁρμώμενον καὶ κληδόνων τηλικαύτην τῇ πατρίδι περιποιῆσαι δυναστείαν· ἀλλ' ὁρῶντες ἑκάτεροι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων οὔτε παράδοξα προσδεχομένους ῥᾳδίως, οὔτε τοῖς δεινοῖς τολμῶντας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς τῶν θεῶν ἐλπίδος, Λυκοῦργος μὲν ἀεὶ προσλαμβανόμενος ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς τὴν ἐκ τῆς Πυθίας φήμην εὐπαραδεκτοτέρας καὶ πιστοτέρας ἐποίει τὰς ἰδίας ἐπινοίας, Πόπλιος δὲ παραπλησίως, ὡς μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβολάς, εὐθαρσεστέρους παρεσκεύαζε τοὺς ὑποταττομένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. καὶ μετὰ λογισμοῦ καὶ προνοίας ἔπραττε, καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων αὐτῷ. ἐκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν ἦν εὐεργετικὸς καὶ μεγαλόψυχος ὁμολογεῖται· διότι δ' ἀγχίνους καὶ νήπτης τῇ διανοίᾳ καὶ περὶ τὸ προτεθὲν ἐντεταμένος, οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε πλὴν τῶν συμβεβιωκότων καὶ τεθεαμένων ὑποστὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν· ὧν εἷς ἦν Γάιος Λαίλιος, ἀπὸ νέου μετεσχηκὼς αὐτῷ παντὸς ἔργου καὶ λόγου μέχρι τελευτῆς, ὃ ταύτην περὶ αὐτοῦ δόξαν ἐργασάμενος, διὰ τὸ δοκεῖν εἰκότα λέγειν καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις.

Ὅτι ποτὲ νεανίσκοι τινὲς τῶν Ῥωμαίων ἐπιτυ- 154
χόντες παρθένῳ κατὰ τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τῶν ἄλλων γυναικῶν, καὶ συνιδόντες φιλογύνην ὄντα τὸν Πόπλιον, ἦκον αὐτὴν ἄγοντες, καὶ παραστήσαντες ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δὲ καταπλαγεὶς καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἰδιώτης μὲν ὢν οὐδεμίαν ἂν ἥδιον ἔφη δέξασθαι ταύτης τῆς δωρεᾶς, στρατηγὸς δ' ὑπάρχων οὐδ' ὁποίαν ἥττον· τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι κατὰ μὲν τὰς ἀναπαύσεις ἐνίοτε καὶ ῥᾳθυμίας ἐν τῷ ζῆν ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται καὶ διατριβάς, ἐν δὲ τοῖς τοῦ πράττειν καιροῖς μέγιστα γίνεται καὶ κατὰ ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις. τοῖς μὲν οὖν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν, τὸν δὲ τῆς παρθένου πατέρα καλέσας καὶ δοὺς αὐτὴν ἐκ χειρὸς ἐκέλευε συνοικίζειν ᾧ ποτ' ἂν προαιρῆται τῶν πολιτῶν. δι' ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τὰ τῆς με-

1. τοῖς θεοῖς] τοῖς om. A. V. Silet Gronovius. Deinde scribendum ἐμοὶ δὲ δοκεῖ. 2. ὁ καὶ Πολύβ. *V. 7. ὁρμώμενον] ὁρώμενον A. Dein elegantius Polyb. περιποιῆσαι τῇ πατρίδι. 12. τῶν] ἐκ τῶν Polyb. 16. ὡς] Exciderunt Polybiana, ἐνεργαζόμενος ἀεὶ δόξαν τοῖς πολλοῖς. 21. ἐκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν] Πόπλιος ἐκεῖνος μὲν γὰρ V. 23. καὶ περὶ] καὶ om. A. καὶ τῇ διανοίᾳ περὶ Polyb. Mox προστεθὲν B. E. Med. 24. συμβεβιωκότων] συμβεβηκότων V.

1. ὑποστὰς] Polybius habet ὑπ' αἰγάς, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* Vocem om. V. αὐτοῦ] αὐτὸν B. E. 4. δόξαν ἐργασάμενος] Polybius rectius, [τὴν] δόξαν ἡμῖν ἐνεργασάμενος. *Küst.* δοκεῖν] δοκοῦν V. 6. Sub finem extabant, ex γ. Δεξιός transcripta, quae cum V. delevi: Ὅτι πρώτῳ Ποπλίῳ ἐλλογίμῳ, ἀμοιβῆς δεξιῶς γενομένης, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς. Habet A. in marg. Ποπλίῳ ἐλλο.... E. Med. Mox δεξιὸς et ἀγρώστου Med. 7. Ὅτι ποτὲ] Polybius X, 19. Ὅτι Gaisf. cum *V. 10. φιλογύναιον] φιλογύνην A. B. V. Polyb. Is modo συνειδότες. 14. δωρεάν] τῆς δωρεᾶς A. Polyb. 15. ὁποιασοῦν] ὁποίαν A. B. V. ὁποίαν ἂν Polyb. οὐδ' om. E. Mox τοῦτ' αἰνιττόμενος — τοῖς χρωμένοις om. V. 17. ἡδείας Polyb. 19. καὶ κατὰ] καὶ om. A. E. 21. χάριν ἔφη *V. τῆς om. *V. 22. αὐτῷ ταύτην] αὐτὴν A. V. Polyb. ταύτην B. Tum τῆς pro ἐκ V. 23. ἐκέλευσε] ἐκέλευε A. cum Polyb.

divini et diis carissimi debent censeri. enimvero mihi, inquit Polybius, videtur Scipio et natura et institutis similitudinem cum Lycurgo Lacedaemoniorum legumlatore habuisse. nam neque Lycurgum par fuerit ut existimemus adeo fuisse superstitiosum, ut in constituenda Spartanorum republica Pythiae per omnia adhaereret: neque Scipio existimari debet, cum patriae suae tantum imperium pararet, e somniis quibusdam aut omînibus pependisse. sed quod viderent uterque, mortalium plerosque neque ea temere admittere, quae abhorrent a communi opinione, neque res arduas et periculo iunctas aggredi, nisi spes laeti exitus divinitus fuerit ostensa: Lycurgus, quoties aliquid aggrediebatur, auctoritatem oraculi a Pythia editi sententiae suae adiiciendo efficiebat, ut ipsius consilia facilius reciperentur plusque fidei invenirent; item Publius in multitudinis animis hanc persuasionem alens, quasi divinitus mota mente ageret cuncta, imperio subiectos reddebat confidentiores atque adversus omnia formidolosa paratiores. ceterum singula tractabat iudicio et prudentia, omniaque consilia perferebat ad exitum rationi convenientem. porro fuisse liberalem et magnanimum nullus negat; cum autem esset idem sagax et sobrius, quique in iis quae proposuisset mentis nervos contenderet, hoc tamen vix aliquis concesserit praeter eos, qui cum eo vixerunt et in clara luce eius indolem sunt contemplati. ex eo hominum fuit numero C. Laelius, a puero omnium quae fecit ille aut dixit ad ultimum usque diem particeps: qui etiam mihi opinionis huius de Scipione concipiendae auctor extitit, cum et similia veri mihi videretur loqui, et rebus gestis ipsius congruentia. — Aliquando quidam adolescentes Romani, cum incidissent in virginem aetate florentem et forma ceteris mulieribus praestantiorem, ad Publium, quem animadvertissent mulierum amori addictum esse, eam adduxerunt, et adductam se ipsi donare dixerunt. ille vero obstupefactus et formam illius admiratus respondit, si privatus quidem esset, se nullum isto gratius donum accepturum esse; sed cum esset imperator, se nullum donum minus accepturum dixit: illud hoc responso significans, in otio quidem et animorum remissionibus nonnunquam huiusmodi voluptates et occupationes adolescentibus esse iucundissimas, sed in ipsis rerum gerendarum temporibus maximum eas et animis et corporibus impedimentum esse, cum quis his uteretur. itaque illis adolescentibus se gratias agere dixit. virginis vero patrem vocatum, cum eam ipsius in manum tradidisset, iussit collocare cuicunque civium vellet. quibus rebus tantam conti-

τριότητος ἐμφαίνων μεγάλην ἀποδοχὴν εἰργάζετο τοῖς ὑποταττομένοις.

Πόπλιος Σκιπίων, Λευκίου κατὰ φύσιν υἱός, Ποπλίου δὲ τοῦ μεγάλου κληθέντος κατὰ θέσιν υἱωνός, κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνος, ἥτις ἐδόκει πολυχρημονεστάτη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων, ἁπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης οὐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγαγεν, οὔτ' ὠνησάμενος οὔτ' ἄλλῳ τρόπῳ κτησάμενος οὐδέν, καίπερ οὐχ ὅλως εὐπορούμενος κατὰ τὸν βίον, ἀλλὰ μέτριος ὢν κατὰ τὴν ὕπαρξιν ὡς Ῥωμαῖος. οὐχ οἷον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Καρχηδόνος ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου τῶν ἐκ τῆς Λιβύης οὐδὲν ἐπιμιχθῆναι πρὸς τὸν ἴδιον εἴασε βίον. τοῦτο ἀναμφισβήτητον παρὰ Ῥωμαίοις.

Πόπλιος Σκιπίων Ἀφρικανός, τὴν στρατιὰν εὑρὼν διεφθαρμένην, ἐπανώρθωσεν. ὃς καὶ τὴν Καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε. προσημᾶναι δὲ αὐτῷ τοῦ πολέμου τὸ πέρας τὴν τοῦ ξίφους λαβήν, αἵματι πολλῷ ῥεομένην, καὶ πολλάκις μὲν ἀποματτομένην, πλέον δὲ ἀνιεῖσαν ἀεὶ τοῦ αἵματος. τοὺς γὰρ μάντεις πολὺν φόνον τῶν ἐναντίων σημαίνειν τὸ τέρας ὑποκρίνασθαι.

Πόπλιος Οὐαλέριος, ὁ συνύπατος Βρούτου, ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἐπαινεῖσθαί τε καὶ θαυμάζεσθαι, μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου· ἣ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐτόν, ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι.

Πόππυζε. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Παῖζε μόνη τὸ φίλημα· μάτην πόππυζε σεαυτῇ.

ἀντὶ τοῦ κολάκευε, κήλει.

Ποππύσματα. κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους.

Πόρδαλις. τὸ ζῷον.

Πορεῖα. τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πόριες. νέοι βόες, μόσχοι.

Πορίμῳ. ἄνυσιν καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι.

Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ.

Πορισμώτατος. Ταύτην ἔδοξεν εἶναι πορισμωτάτην ἐπιβολήν. ἀντὶ τοῦ ἐπικερδῆ. Καὶ Πορίσονται, ἀντὶ τοῦ κερδήσουσι.

Πορισταί. οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ.

---

1. ἀποδοχὴν] ὑποδοχὴν E. Med. Mox ἐνειργάζετο Polyb. 2. ὑποτεταγμένοις] ὑποταττομένοις A. Polyb. 3. *Πόπλιος Σκιπίων, Λουκίου κατ.*] Et haec sunt verba Polybii [XVIII, 18, 9.], quae extant in Collectaneis Constantini ab Valesio editis p. 101. *Küst.* Σκηπίων A pr. et sic in artic. seq. Mox *Λευκίου* cum *V. et Med. restituendum pro *Λουκίου* docuit Schweighäuser. 6. πολυχρημονεστάτη] πολυχρημονέστατος V. qui mox om. *βίον*. 11. τῆς om. *V. 12. Καρχηδόνος] χηδό Καρνοσ A. Statim omiserunt *νομισμάτων* A. V. cum Excerptis. 14. Conclusio per verborum compendium significata magis quam expressa. 18. πολέμου] πολεμίου V. qui mox *τέρας* et *λαβεῖν*. 20. ἀνεῖσαν Med. 21. *φόνον πολὺν*] πολὺν φόνον A.

2. ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτ.] Haec excerpta sunt ex Dionysii Halic. Antiq. Rom. lib. V. (c. 12.) p. 287. ut Pearsonus monuit. Vide etiam supra v. *Αὐτάρκεια. Küst.* 4. ἣ] ἣ Edd. 7. ἐν Ἐπιγράμμασι (sic *V.)] Macedonii VII, 5. Anthol. Pal. V, 245. 10. κόλακες *V. 11. κολακεῖαι — ἵπποις] Schol. Platon. p. 252. *Ποππυσθείη. κολακευθείη, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ τοῖς ἵπποις ποππυσμάτων ἐν τῷ δαμάζεσθαι. Gaisf.* V. Wessel. in Diod. I, 83. 13. *Πόρδαλις. τὸ ζῷον ἄρσεν. πάρδαλις, τὸ θῆλ.*] Discrimen quod Suidas hic inter *πόρδαλις* et *πάρδαλις* statuit, est tantum imaginarium, ut monuit etiam Stephanus in Thesauro: quem vide. *Küst.* Delevit Gaisfordus *ἄρσεν. πάρδαλις, τὸ θηλυκόν*, cum A. B. V.] ἢ καὶ *πάρδαλις* habet E. Vide Zon. p. 1562. et Hesych. Photius: *Πόρδαλιν οἱ ἄλλοι Ἕλληνες· Ἀττικοὶ πάρδαλιν. Ὅμηρος τὸ μὲν ζῷον διὰ τοῦ ὄ, τὴν δορὰν δὲ διὰ τοῦ ᾰ.* Conf. Apollon. Lex. v. *Πόρδαλις* et supra v. *Παρδαλῆ*. 14. *Πορεῖα*] Aristid. I. p. 267. *ὀχήματα καὶ πορείας.* Lego, *πορεῖα.* Genesis XLV, 17. *πόρια.* Polyb. p. 750. *πορείων ὑποτρόχων. Toup.* Sumpsit Suidas ex Schol. Platon. p. 451. 15. Post hanc gl. delevi cum A. V. *Πορίζω. δοτικῇ.* 17. Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ] Aristoph. Thesmoph. 783. *ἄνυσιν ἔχ. καὶ ἐ.* Schol. ed. Bekk. 777. *ἐπίνοιανει* sic Med. 20. *κερδήσουσι*] *περιποιήσονται* Hesych. 21. *Πορισταί*] Aristoph. Ran. 1553. ubi Scholiasta: *Πορισταῖς. τοῖς φορολόγοις. τούτους λέγει τοὺς περὶ πόρου χρημάτων εἰσηγουμένους.* Huc Suidas respexit. *Küst.* Aristot. Rhet. III, 2. *καὶ οἱ μὲν λῃσταὶ πορισταὶ αὐτοὺς καλοῦσι νῦν. Reines.* Vocis usus figuratus est apud Thucyd. VIII, 48. Demosth. Phil. I. p. 49. Dio Chrys. T. I. p. 259.

---

nentiam et moderationem declaravit, magnum subiectorum studium ut sibi conciliaverit. *Πόπλιος.* P. Scipio, Lucii natura filius, Publii vero qui magnus cognominatus est adoptione nepos, potitus Carthagine, quae totius orbis terrarum locupletissima civitas esse credebatur, nihil prorsus ex ea privatum in usum transtulit, quod vel emisset vel alia ratione sibi comparasset; quamvis non admodum dives esset, sed modicis facultatibus instructus, ut Romanus. non solum autem a pecunia Carthagine reperta abstinuit, sed etiam in universum nihil ex Africae divitiis cum suis bonis commisceri passus est. et hoc quidem apud Romanos indubitatum est. *Πόπλιος.* P. Scipio Africanus, cum exercitum corruptum esset nactus, eum disciplina correxit. idem Carthaginem solo aequavit. tradunt autem gladii capulum, multo sanguine manantem, ipsi exitum belli portendisse; et saepe quidem abstersum semper maiorem sanguinis copiam fudisse. vates enim magnam hostium caedem hoc prodigio portendi responderunt. *Πόπλιος.* P. Valerius, Bruti in consulatu collega, cum multis aliis nominibus laude et admiratione dignus, tum praecipue propter frugalitatem, quae tanquam nativum sapientiae studium ei inerat, ut ex multis eius factis apparuit. *Πόππυζε.* Blande attrecta, blandire. In Epigrammate: *Sola te basia, et ipsa tibi frustra blandire.* *Ποππύσματα.* Blanditiae quibus equi indomiti demulcentur. *Πόρδαλις.* Pardus animal. *Πορεῖα.* Res ad iter necessariae. *Πόριες.* Iuvenci, vituli. *Πορίμῳ.* Rebus expediendis conficiendisque idoneo. *Oportet aggredi rem, quae ad exitum perducat.* *Πορισμώτατος.* Expeditissimus. *Hoc inceptum facillime exitum habiturum videbatur.* Et *Πορίσονται*, lucrabuntur. *Πορισταί.* Demagogi qui sui commodi causa parandae pecuniae rationes populo

Πορθήσειας. ἕλοις, λάβοις.

Πόρθησις. ἐρήμωσις.

Πορθμεύει. Εὑρίσκει Νέσσον πορθμεύοντα μισθοῦ, καὶ πείθει αὐτόν, ὡς πορθμεύσειεν Ἀλκμήνην καὶ Δηιάνειραν.

Πορθμεῖον. τὸ πλοῖον. πόρθμιον δὲ τὸ ναῦλον.

Πορθμεῖς. οἱ περᾶται. Ἀριστοφάνης·

Χαλεπαί γ' ἂν ἦτε γενόμεναι πορθμεῖς.

Ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἀπεκναίετε.

ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.

Πορθμήιον. ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. Καλλίμαχος·

Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήιον οὔτι φέρονται.

ἐν Αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιόν ἐστιν εἰς ᾅδου, ἐς ὃ ἀπελθοῦσα ἡ Δημήτηρ ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς Κόρης, καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὡς λέγει, ἄφεσιν τοῦ πορθμηίου.

Πορθμὶς καὶ Πορθμίδιον.

Τοῦτ' Ἀχέροντος

ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ.

Πορθμός. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.

‖*Πορθμός.* πέραμα, ἀμφίγειος θάλασσα. ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· πορθμὸς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη. Πορθμὼ δύο ἐστόν· ὁ μὲν ἐφ' Ἑλλησπόντου ἀμφὶ Σηστόν τε καὶ Ἄβυδον, ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου Πόντου, οὗ τὸ Ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν δὴ τῷ Ἑλλησπόντῳ τελωνεῖον ἥκιστα ἦν, ἄρχων δέ τις ἐκ βασιλέως στελλόμενος ἐν Ἀβύδῳ καθῆστο, διερευνώμενος ἕκαστα· ὁ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἑτέρου στελλόμενος μισθὸν ἀεὶ πρὸς βασιλέως κεκομισμένος ἦν, οὐδὲν πρὸς τῶν τῇδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος. 156

Πόρκης. ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος, ὁ περιειργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. καὶ κλίνεται πόρκον.

---

3. *Πορθμεύει*] *Πορθμεύειν* A. qui mox *αὐτήν*. Exemplum ad Nicolaum Damascenum opinor redire. 6. *Πορθμεῖον. τὸ πλ.*] Immo contra potius *πορθμειον. τὸ ναῦλον. πορθμίον δὲ τὸ πλοῖον.* Vide Stephanum in Thesauro. *Kust.* Idem *πορθμίον* et *πορθμεῖον*, ut *χρυσίον* et *χρυσεῖον*. Vox autem *πορθμίον* sive *πορθμεῖον*, quod monendum, formae adiectivae quodammodo est. Hinc nunc de *nave*, nunc de *naulo* usurpatur. Hesych. *Πορθμεῖον*, σκαφίδιον διαπερῶν μισθῷ. Polybius lib. III. p. 271. *Ἐν δυσὶν ἡμέραις πλῆθος ἀναρίθμητον ἐγένετο πορθμείων.* Aelian. Hist. Anim. XIII, 21. *Οὗτος γὰρ μετὰ μικρὸν τὸν βίον κατέστρεψε, περιιούμενος ὀλίγον καὶ στενὸν πορθμὸν ἐξῄει πορθμείῳ καὶ βραχεῖ.* Vide Dorvill. in Charit. p. 83. ubi de hac voce agit. *Toup.* Similiter Dorv. in Char. p. 249. sq. *πορθμίον* tuentur Zon. p. 1568. et Gudianum p. 476. Sed scripsi *πόρθμιον*, quod iusserat Stephanus, postulatque v. *Τελωνεῖον*. Cf. Valck. Diatr. p. 280. 8. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 1121. (1078.) 9. *πορθμεῖς. Τιή*] *Τιή* ab edd. vulgg. inculcatum, item ut *ἂν* post *ἀπεκναίετε*, delevi cum A. B. V. E. Med. *πορθμεῖν* Ox. Tum *ἕλκοντες* B. V. Ox. Med. mox *ἀποκναίετε* V. 12. *ἐμβαίνειν*] *εἰςβαίνειν* A. Illud habet Schol. Aristoph. 13. *Καλλίμαχος*] Confer Etymologum v. *Δανάκης*, ubi fragmentum hoc Callimachi auctius legitur, sed corruptum: quod emendat Casaubonus Lect. Theocr. c. 4. *Küst.* Fragm. Callim. 110. 17. *ἐν Αἰγιαλῷ*] Aegiali nomen in rebus Hermionensium prorsus est incompertum. Itaque Näkio in Mus. Rhen. Vol. V. p. 69. Suidas istam memoriam a Callimacho videbatur petisse, si quidem is litus sinuosum, in quo sita fuit Hermione, potuerit *αἰγιαλὸν* appellare. *ᾅδου*] *εἰς ᾅδου* A. V. 18. *περὶ τῶν π.* A.

2. *Αἴδεω λυπηρὲ δινκόνε, τοῦτ'*] Leonidae Tar. Ep. LIX. pr. Anthol. Pal. VII, 67. *Αἴδεω λ. π.* delevi cum A. B. V. E. Med. qui *τοῦδ'* pro *τοῦτ'*. 4. *Πορθμός. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Glossam post alterum *Πορθμός* reponit *V. *Δημοσθένης*] P. 248, 15. Vid. Taylor. in p. 236, 16. *ἐν τῷ ὑπὲρ*] *ἐν τῷ* om. A. Harpocr. et Photius. 8. *θάλασσα ἑκατέρωθεν ἠπειρον ἔχουσα ἐπικειμένην*] *θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη* A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 346. Cf. v. *Ἰσθμός*. 9. *Πορθμὼ δύω ἐστόν. ὁ μὲν ἐφ' Ἑλλησπ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli excerpta sunt ex Procopii Hist. Arc. 25. *Küst.* *δύω ἐστὸν*] *β ἔστων* A. *ἔστον* etiam *V. Scripsi *δύο*. 10. *Σηστὸν καὶ* *V. 11. *Ἱερὸν*] Castrum dicit templo Iovis Urii clarissimum: de quo v. Buttmanni Lexil. II. p. 32. sq. Hinc lux petenda Philostrato V. Soph. I, 24. 12. *μὲν οὖν*] *μὲν δὴ* probavi cum A. V. 13. *ἄρχων*] *ὁ μὲν παρ' ἡμῖν κομερκιάριος* A. in marg. *βασιλέως*] *βασιλέα* B. 16. *ἦν*] *ἠὶει* A. *εἰη* V. *κεκοσμημένος εἰη* B. 18. *Πόρκης*] Est vox Homerica. Vide paulo post. *Küst.* *δακτύλιος*] *ἐπιδακτύλιος* A. B. V. E. Med. Lex. Bachm. p. 346. f. et Photius. 19. *περιεργνύων* *V.

---

proponunt. *Πορθήσειας.* Ceperis, occuparis. *Πόρθησις.* Vastatio. *Πορθμεύει. Invenit Nessum, qui mercede per flumen homines traiiciebat, eique persuadet ut Alcmenam et Deianiram traiiciat.* *Πορθμεῖον.* Navigium. at *πόρθμιον*, naulum. *Πορθμεῖς.* Portitores. Aristophanes: *Molestae profecto portitores foretis. Quare? Vectores enim trahendo enecaretis.* portitores enim praetereuntes navigia sua intrare cogunt. *Πορθμήιον.* Naulum. Callimachus: *Ideo etiam mortui nullum naulum secum ferunt.* Aegiali enim est descensus ad inferos: ad quem cum Ceres pervenisset, ex accolis cognovit, ubi Proserpina esset. quare, ut ait, naulum illis remisit. *Πορθμὶς* et *πορθμίδιον. Hunc Acherontis aquam qui navicula caerulea navigas.* *Πορθμός.* Porthmus urbs est Euboeae. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. *Πορθμός.* Fretum, sive mare utrimque terram habens. nam *ἰσθμὸς* est terra angusta utrimque habens mare. *Freta vero duo sunt: unum in Hellesponto iuxta Sestum et Abydum, alterum vero in ostio maris Euxini, ubi Hieron est celebre. in Hellesponto autem telonium nequaquam erat, sed magistratus quidam a Caesare missus Abydi sedem figebat, singula perscrutans. alter autem qui ad alterum fretum mittebatur, cum mercedem a Caesare semper acciperet, nihil exigebat a nautis illac praeternavigantibus.* *Πόρκης, πόρκον.* Annulus, quo cuspis hastae circumdatur, et cum ligno constringitur.

Πόρκος. κύρτος θαλάσσιος ὃ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Πορνεῖα. τόπος, ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν.

Εἰς τὰ πορνεῖα ἐσιόνθ' ἑκάστοτε·

Ἀριστοφάνης.

Πορνεία. ἡ εἰδωλολατρεία. Καὶ Πόρνος, ὁ εἰδωλολάτρης. παρὰ τὸ πόρρω νεύειν. Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι. *Πορνεία* καὶ ἡ ἀκολασία. παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Πορνίδιον. ἢ μικρὰ παῖς.

Πόρον. διέξοδον, τρίβον, καὶ περαίωσιν ποταμοῦ.

Πόρος. πέρας, ἢ ποταμός, ἢ ὁδός, ἢ φυσήματα ὑδάτων, ἢ μηχανή, ἢ τεχνάσματα, ἢ διάβασις. Ἀριστοφάνης·

Τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;

ἀντὶ τοῦ διάβασις. Καὶ Πόροι ἁλίρροθοι, ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες. 157

Πόρος. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος. καὶ ὁ δημότης Πόριος.

Πόρρω. ἐπὶ χρόνου τάσσεται. Ὡς δὲ πόρρω ἦσαν τοῦ πίνειν, τότε δὴ μύρον μέν τις περιήνεγκεν, οἱ δὲ ἐχρίοντο.

Πόρρω Διός τε καὶ κεραυνοῦ. διὰ τοὺς ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένους ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδυνευόντων.

Πορρωτέρω.

Πόρρω τῶν νυκτῶν. περὶ τὸ μεσονύκτιον. Τινὲς δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων πόρρω που τῶν

---

1. *Πόρκος*] Timaeus p. 220. Statim A. B. V. E. omiserunt *Πόρκος. οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν. ἔστι δὲ σχοινίου πλέγμα. οἱ δὲ κύρτον· οὐδὲ οὗτοι ὑγιῶς. ὁ γὰρ Πλάτων ἕτερόν φησι τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. λέγει γὰρ οὕτω* (Sophist. princ.)· *Κύρτους καὶ δίκτυα καὶ πρόχους καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλο τι πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν. μνημονεύει δὲ καὶ Λίμνλος* (*ἐν Σχολίῳ* Dorv. ap. Gaisf. in Hesiod. p. 112.) *τοῦ πόρκου· Θᾶττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων πυκνοτέρους* (πυκνούς Porsenus Adv. p. 285.). *ἔλεγον δὲ πόρκον διὰ τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπέχειν τὸν εἰσδύνοντα ἰχθύν. ἢ ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ περικεῖσθαι. καὶ ὁ Ποιητὴς πόρκον* (*πόρκην* Küst. cum Etym., item *πόρκης* in versu Il. ζ'. 320.) *τὸν περὶ τῷ δόρατι κρίκον φησίν. ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον* (διὰ addit Med.) *τοῦ δόρατος. διὰ τὸ περιέχειν. Αἰχμὴ χαλκείη* (utrumque v. om. Zon. et Med.)· *περὶ δὲ χρύσιος θὲε πόρκος. ὁ δὲ Ἡρίων παρὰ τὸ πείρω.* Quae descripta sunt e Zonara sive Etymol. M. 3. Εἰς τὰ πορν.] Metri gratia scribendum est, *Εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε. Küst.* 4. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1323. (1274.) 5. *Πορνεία. ἡ εἰδωλολατρία*] Haec glossa sacra est: quod ex sequentibus manifestum. Quin et haec male cognata quodammodo et confinia sunt. Quod et notavit Paulus in Epistola prima ad Corinthios X, 7, 8. *Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν.* Atque hinc vindicandum illud Iacobi Act. Apost. XV, 20. *Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας.* Quae perperam solicitavit Bentleius. Verissime auctor Sapientiae XIV, 12. *Ἀρχὴ πορνείας, ἐπίνοια εἰδώλων.* Quod inprimis notandum. *Toup.* Est explicatio Theodoreti in Ps. LXXII, 26. e quo etiam nonnulla attulit Suidas. Et in Ps. CV, 37. idem Theodoretus explicat *ἀκολασίαν.* Cf. eiusdem Comm. in I. Thessal. 4, 3. Quod vero Suidas addit, *παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν*, ea videtur Athanasii esse etymologia, qui libro de Definitionibus T. II. p. 54 *τὴν πορνείαν* dictam esse declarat *διὰ τὸ πηροῦν ἢ ὡς ἐκτυφλοῦν τὸν νοῦν.* Suiccrus vero in Thes. putabat legendum esse *πωροῦν* ut in Suida. Sed quamvis idem Suidas similes glossas habet, ut *πώρωσις, τύφλωσις*, et *πεπώρωται, τετύφλωται*, tamen lexica vetera *πήρωσιν* etiam *τὴν τύφλωσιν* explicant, unde *τὸ πορροῦν* eodem modo notare potest *τὸ τυφλοῦν.* Ergo utrique loco sua lectio relinquenda crit. Vid. Hesych. Gl. sacr. in *Σόδομα.* Superiorem etymologiam *παρὰ τὸ πόρρω νεύειν* idem Athanasius l. c. usurpat. *Ernest.* ἡ om. A. qui mox habet ὁ m. s. Ceterum refingendum *εἰδωλολατρία.* 6. *Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορν.*] Psalm. LXXII, 27. *Küst.* Vide glossam nunc sublatam *Ἐξωλόθρευσας.* 9. Eandem notationem proposuit Zon. p. 1566. Gudianum p. 476. Deinde cum V. removi gl. *Πορνεύω.* Habet A. in marg. 11. *παῖς*] Statim *ἢ πορνεῖα* omiserunt A. B. V. 15. *ἢ τέχνασμα* Photius, om. *ἢ διάβασις.* 16. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 124. Hinc quae sequuntur usque ad *διάβασις* om. V.

2. *ἁλίρροθοι*] *ἁλιρρόθιοι* A. V. Statim omiserunt A. B. V. *παρὰ Σοφοκλεῖ· ἤγουν.* Locus est Soph. Ai. 412. Seqq. *πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔπορος, ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπιῤῥέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου*: item omisit V. quae habet A. in marg. *ὅτι* praemisso. Repetita sunt ex v. *Ἔμπορος.* 3. *τὴν* om. *V. 4. *Πόρος. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. *Küst. Δημοσθένης*] Vid. Taylor. ap. Reisk. T. X. p. 965. 10. *Πόρρω Διός τε καὶ κεραυνοῦ. διὰ τοὺς ἐπιβ.*] Synesius in elegantissima oratione de Regno p. 11. *Ὧν τἀναντία τοῖς τυράννοις ὑπάρχει, δι' οὓς ἡ κομψὴ παροιμία, Πόρρω Διός τε καὶ κεραυνοῦ, διὰ τοὺς ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένους ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδύνων. Küst. διὰ*] διὰ τὸ Gaisf. cum A. B. V. E. Med. Mox *ἐπιβούλους* A. Med. 12. *ἐν* om. *V. 14. *Πορρωτέρω*] Cf. v. *Ἄρρος.* Quae olim subsequebantur, *καὶ Πορρωτάτω. ἐπὶ συγκρίσεως καὶ ὑπερθέσεως. ἀντὶ τοῦ πάνυ μακρόν. καὶ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ πάνυ*, omiserunt A. B. V. 16. *Τινὲς δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων π.*] Haec sunt verba Procopii Hist. Arc. 12. *Küst.*

Πόρκος. Nassa, qua pisces capiuntur. *Πορνεῖα.* Loca ubi meretrices degunt. Aristophanes: *In lupanaria frequenter ingredientem. Πορνεία.* Cultus idolorum: item *πόρνος*, cultor idolorum. dictum quasi eminus innuere. *Perdidisti penitus omnes, qui a te ad idola deficiunt. mihi vero placet adhaerere Deo. Πορνεία* etiam dicitur impudicitia: quod homines impudici mentem habeant callo quasi obductam. *Πορνίδιον.* Meretricula. *Πόρον.* Transitum, iter. item fluminis traiectum. *Πόρος*, Meatus, vel fluvius, vel via, vel aquarum inflationes, vel machina, vel commentum, vel transitus. Aristophanes: *Qua ratione iter hoc eme-*

tiri poteris? Et Sophocles: *Fluvii in mare fluentes. Πόρος.* Demosthenes in oratione adversus Eubulidem. *Πόρος* est pagus tribus Acamantidis, cuius popularis dicitur *Πόριος. Πόρρω.* Dicitur etiam de tempore. *Cum vero potatio iam longius processisset unxerunt. Πόρρω Διός τε καὶ κερ. Procul ab Iove et fulmine.* proverbio locum dedit subdolus animus tyrannorum erga familiares suos: monet enim vitam quietam et securam potiorem esse condicione illorum, quos dignitatis suae fastigium periculis obnoxios reddit. *Πορρωτέρω. Πόρρω τῶν νυκτῶν.* Circa mediam noctem. *Quidam vero ex illis, qui cum eo erant, quibus scilicet pu-*

νυκτῶν, δηλονότι οἷσπερ ἐν καθαρῷ ἦν ἡ ψυχή, φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον.

Πόρπαξ. Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον,
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων
πόρπακος ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος.

Καὶ Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τῆς ταγᾶς ἔλθῃ πόκα,
πορπακισάμενος.

ὁ ἐμὸς (φησὶν) ἀνὴρ οἷον περονησάμενος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαβὼν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρεῖναι ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον.

Πόρπαξ. ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν, ὁ λεγόμενος ὄχανος. ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὅπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ ἑτοίμως αὐτοῖς ἔχωσι χρῆσθαι.

Οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.

Πόρπαξ. κατά τινας μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Πόρπη, ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φίβλα. Ὁ δὲ τὴν πόρπην αὐτοῦ σπάσας, ἀεί, φησίν, ὑμεῖς οἱ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐστὲ τοιοῦτοι κήρυκες. Καὶ Πορποῦσθαι, φιβλοῦσθαι. 158

Πορπηδόν.

Πόρπημα. εἶδος ὅπλου.

Πορσύνω. ἑτοιμάζω.

Πορφύρεος. ὁ πορφυροῦς. Καὶ Πορφύρεον κῦμα.

Πορφύρειος ἐσθής.

Πορφύρῃ. ταράσσηται. καὶ ἐν Μυθικοῖς·

Καί οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα.

Πορφύριος, ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας· ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεύς· Τύριος φιλόσοφος,

---

3. *Σοφοκλῆς*] Ai. 574. Vide etiam supra v. *Εὐρυσάκης*, ubi eadem leguntur. *Küst.* 4. *αὐτό*] αὐτὸς A. B. E. Med. Mox *παῖ* om. V. E. 6. *ἑπταβόειον*] ἑπτάβοιον A. B. V. E. Mox *ἄῤῥηκτον* A. V. 7. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 105. *Ὁ δ' ἐμὸς γε, κἂν ἐκ ταῖς ταγᾶς ἔλθῃ πόκα, Πορπακισάμενος φροῦδος ἁμπτάμενος ἔβα.* Vide etiam supra v. *Ἀλλ' ἐμός. Küst.* 8. *γα*] γε A. V. 9. *πορπακισάμενος*] *πορπακησάμενος* A. E. *V. Med. 11. *ἀπολαβών*] Sic recte habet Schol. in Lysistr. ex quo Suidam emendavi. Ante enim male legebatur *ἀποβαλών. Küst. ἀποβαλὼν* A. B. V. E. qui mox cum Med. *παρὼν εἶναι.* 13. *Πόρπαξ. ᾧ τὴν ἀσπ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 845. ubi *ἐν ᾧ.* 14. *ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τ.*] Confer Nos supra in v. *Καταγώγιος. Küst.* 15. *αὐτοῖς*] αὐταῖς A. V. E. Med. 16. *Οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἰπ.*] Ipsi versus Aristoph. Equ. 855. 56.

1. *Πόρπαξ. κατὰ μέν τινας*] Ex Enarratore Comici in Pac. 661. Vide etiam supra v. *Μισοπορπακιστάτην*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Probavi *τινας μὲν* cum A. V. Schol. et gl. superiore. Cf. Schol. Eurip. Phoen. 1134. 5. *Ὁ δὲ τὴν πόρπην*] Ex quo fonte hoc fragmentum deprompserit Suidas, quaerant otiosi. Sed Graecat laborant: quod miror Kusterum fugisse. Repono, *οἱ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν κήρυκες, ab Achaeis legati.* Polybius in Excerpt. Legatt. p. 1269. *Μετὰ τινα χρόνον εἰσῆλθον οἱ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν πρέσβεις.* Sic saepius loquitur Polybius. *Toup.* II. p. 92. *π^s* A. *παρὰ* merito probavit Gaisf. 7. *κήρυκες τοιοῦτοι*] τοιοῦτοι *κήρυκες* A. 10. *Πόρπημα*] *Πόρπωμα* A. V. Cf. Pierson. in Moer. p. 140. 11. Post hanc glossam *Πόρτις. ἡ μικρὰ βοῦς. ἡ δάμαλις, ἡ ἀρξαμένη νῦν τῆς κατὰ νομὴν πορείας*, omiserunt A. B. V. E. His similia habent Zonaras et Etym. M. 12. *Πορφύρεον κῦμα*] Il. *ά.* 482. 14. *Πορφύρειος*] *Πορφύριος* V. 15. *Πορφύρῃ*] *Πορφύρῃ* A. *V. Med. Item *ταράσσηται* A. pro *ταράσσεται.* Mutavimus indicativos propter glossae fontem Il. ξ'. 16. Quamquam non favent Hesychius et Photius. Ceterum contulit Reinesius Schol. Apoll. Rhod. II. 548. *ἐν Μυθικοῖς*] Vid. Tyrwhitt. Diss. de Babrio p. 43. 17. *Πορφύριος*] De Porphyrio eiusque scriptis nihil habeo quod addam post accuratissimam diligentiam Lucae Holstenii, cuius dissertatio de eo argumento scripta in omnium eruditorum manibus versatur. *Küst.* Reinesius silvam rudis materiae hancce congessit: „Gregor. Abulpharagius in Hist. Dynast. p. 84. Porphyrium nominat Syrum, et inter alia eius scripta librum historiae philosophorum laudat, cuius tractatus quartus extet Syriace. Theodor. Therap. XII. p. 174. *καὶ ὁ Πορφύριος τὴν φιλοσόφων ἱστορίαν συγγράψας Ἀριστοξένῳ μάρτυρι κεχρημένος τοῦ Σωκράτους βίου συγγεγραφότι.* cf. infra v. *Σωκράτης.* Selden. Syntagm. II. c. 1. p. 120. et Hoeschel. in Phot. Bibl. p. 98. Erat autem historia philos. nil aliud quam Chronologia philosophorum et eorum decretorum. Citat hanc hist. Suid. in *Ὅμηρος*: primum eius librum laudat Cyrill. I. I. c. Iulianum: tertium Stephanus in *Γάδαρα*, Cyrill. VI. c. Iulianum: quartum Cyrill. I. c. Julian. Theodorit. Therap. X. *ἐν τοις περὶ τῆς ἐκλογίων φιλοσοφίας*, leg. *ἐκ λογίων*, de philosophia ex oraculis. Male Firmicus de Error. profan. c. 14. *τελεσμάτων.* [Cf. Fabric. T. V. p. 744.] Opus de sui temporis scriptoribus Porphyrius scripsit, vid. Suid. in *Ἀνδροκλείδης.* Porphyrium *περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν*, de eo quod in nostra potestate est, citat Stobaeus in Ecl. Eth." *ὁ κατὰ Χρ. γράψας*] Id recurrit in v. *Ἐντελέχεια.* 18. *ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεύς*] Porphyrius lingua patria sive Tyria vocabatur Malchus, quod nomen proprie *regem* significat. Ex ipsius Porphyrii hac de re verba, quae leguntur in vita Plotini, ab ipso scripta: *Βασιλεὺς δὲ τοίνυμα τῷ Πορφυρίῳ ἐμοὶ προσῆν, κατὰ μὲν πάτριον διάλεκτον Μάλχῳ κεκλημένῳ, ὅπερ μοι καὶ πατὴρ ὄνομα κέκλητο. τοῦ δὲ Μάλχου ἑρμηνείαν ἔχοντος βασιλεύς, εἴ τις εἰς Ἑλληνίδα διάλεκτον μεταβάλλειν ἐθέλοι*, etc. Idem tradit Eunapius in vita Porphyrii hisce verbis: *Μάλχος δὲ κατὰ τὴν Σύρων πόλιν ὁ Πορφύριος ἐκαλεῖτο τὰ πρῶτα· τοῦτο δὲ δύναται βασιλέα λέγειν. Πορφύριον δὲ αὐτὸν ὠνόμασε Λογγῖνος, ἐς τὸ βασιλικὸν τῆς ἐσθῆτος παράσημον τὴν προσηγορίαν ἐπιστρέψας. Küst.* Vid. Rittersh. in Porphyrii V. Pyth. p. 32. et in Addendis, itemque Ruhnk. de Longino c. 8.

---

rior erat animus, sub mediam noctem se ingens spectrum vidisse dicebant. *Πόρπαξ.* Sophocles: *Sed, fili Eurysaces, accipe scutum septemplex, nulli telo pervium nominique tuo conveniens; idque tene et versa, arrepto loro accurate consuto.* Et Aristophanes: *At meus maritus, si fortè ex acie domum redierit, clipeo sumpto, statim castra repetat.* *Πόρπαξ.* Ansa qua milites scutum tenent: quae etiam *ὄχανος* dicitur. scuta de bellis reportata demptis ansis dedicare solebant, ne quis iis prompte uti posset. *Non enim te oportebat, si quidem amas populum, scientem ac prudentem istos clipeos sinere cum ipsis manubriis in templis suspendi.* *Πόρπαξ.* Secundum quosdam ita vocatur lorum scuti; secundum alios autem ferrum in medio scuto, quo miles scutum tenet. *Πόρπη.* Quod apud Romanos est fibula. *Ille cum fibulam eius arripuisset, Semper, inquit, vos ab Achaeis legati praecones estis.* Et *Πορποῦσθαι*, fibula astringi. *Πορπηδόν.* *Πόρπημα.* Genus scuti. *Πορσύνω.* Paro. *Πορφύρεος.* Purpureus. Et *Πορφύρεον κῦμα.* *Πορφύρειος ἐσθής.* *Πορφύρῃ.* Turbetur. In Fabulis: *Et si alta accurate singula versanti.* *Πορφύριος.* Porphyrius, qui

μαθητὴς Ἀμελίου, τοῦ Πλωτίνου μαθητοῦ, διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίχου, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐρηλιανοῦ, καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα, φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικὰ καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ Λογγίνου τοῦ κριτικοῦ ἀκροασάμενος. Περὶ θείων ὀνομάτων ά. Περὶ ἀρχῶν β'. Περὶ ὕλης ς. Περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον έ. Περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων δ'. Περὶ τοῦ Γνῶθι σαυτὸν δ'. Περὶ ἀσωμάτων. Περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἵρεσιν ζ. Εἰς τὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ'. Κατὰ Χριστιανῶν λόγους ιέ. Περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας. Πρὸς Ἀριστοτέλην, περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν. Φιλολόγου ἱστορίας βιβλία έ. Περὶ Γένους καὶ Εἴδους καὶ Διαφορᾶς καὶ Ἰδίου καὶ Συμβεβηκότος. Περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν. Περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων; βιβλία ί. Συμμίκτων ζητημάτων ζ'. Εἰς τὸ Θουκυδίδου προοίμιον. Πρὸς Ἀριστείδην ζ. Εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην. καὶ ἄλλα πλεῖστα· καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα, ἐν οἷς καὶ Εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων, ἐν βιβλίοις τρισί· καὶ γραμματικὰς ἀπορίας.

Οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύριος ὁ τὴν κατὰ Χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κινήσας.

Πορφύριος, ὁ τῶν Χριστιανῶν πολέμιος, ἀπὸ Φοινίκης πόλεως Τύρου.

Πορφυρίων, πορφυρίωνος. εἶδος ὀρνέου, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πορφυρόπωλις. ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα.

Ποσαπλῶς. ποσαχῶς, ἀναριθμήτως. ἐν μέρος λόγου ἐστί, καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει. συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς καὶ ἡ σάρξ, καὶ τοῖς ἐκείνης οὐκ ἀντιτείνει βουλεύμασι.

1. *μαθητὴς Ἀμελίου*] Immo Plotini. Vide Holstenium in Dissert. de vita et scriptis Porphyrii c. 6. et Nos supra in v. *Πλωτῖνος*. *Küst.* Sed cum Suida facit liber ille Mosquensis, quem attulimus in v. *Πλωτῖνος*. 6. *τοῦ κριτικοῦ* om. V. *Περὶ θείων*] ἓν περὶ θ. V. 11. *Εἰς τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν*] Valesius in Sozom. lib. I. c. 18. locum hunc Suidae sic legendum et distinguendum esse censet: *Εἰς τὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου. Φιλοσόφων ἱστορίαν.* Emendatio haec admodum verisimilis mihi videtur. Cum enim Porphyrium Historiam Philosophorum sive opus de vitis Philosophorum scripsisse constet, idque inter praecipua eius opera fuerit, non videtur Suidas eius mentionem praetermittere voluisse. *Küst.* In eandem fere sententiam *Toupius*: „Scribe *φιλόσοφον ἱστορίαν*. Cyrill. p. 19. *ἐν τῷ πρώτῳ τῆς φιλοσόφου ἱστορίας*. Eunapius tamen in prooemio, *τὴν φιλοσόφου ἱστορίαν*, nisi leg. *φιλόσοφον*. Cyrill. p. 32. *ἐν τετάρτῳ βιβλίῳ φιλοσόφου ἱστορίας*, et p. 208. Vide omnino Suid. vv. *Δαμάσκιος. Ἐμπεδοκλῆς.*" Ipsum *φιλόσοφον* E. quod ex fide locupletiorum librorum recipiendum fuisset. Illud tamen minore fiducia licet diiudicare, quorsum spectent reliquiae plenioris tituli, *Εἰς τὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου*: nam *τὰ* Valesii commentum vereor ut sufficiat non addita cuiuspiam libri significatione de iis, quos utrique Iuliano tribuit Suidas. Lobeckium quidem miror vulgatis citra suspiconem niti Aglaoph. p. 100. Ceterum non dubium quin iste Iuliani labor aut in oraculorum arcanis aut in telesurgia fuerit occupatus. *τοῦ Ἰουλιανοῦ*] τοῦ omisi cum A. E. 12. *κατὰ χρ. λ. ιέ.* om. V. *Κατὰ Χριστιανῶν λ.*] Cur Titius in Disc. de quarto regno Danielis Porphyrium vocat Siculum philosophum, quem Suidas Tyrium nominat? Quia in Sicilia libros contra Christianos scripsit, teste Euseb. Hist. Eccl. VI, 19. et Niceph. V, 13. et August. Retract. II, 31. Billius in Comm. Eliae Cretens. in Orat. 4. Gregor. Naz. adducit utrumque, et quod Siculum appellarunt, et Suidae quod Tyrium vocavit rationem non assecutus. Ipse Porphyrius in vita Plotini se moriente Plotino fuisse in Sicilia, in Lilybaeo an. 2. Claudii, a quo scil. usque ad an. 13. Severi anni 66. retro, vid. Conring. in Ep. VII. Leonis III. Pontif. Rom. *Reines.* 14. *περὶ τοῦ*] τοῦ om. A. B. V. 15. *βιβλία έ — βασιλέων* om. V. *έ Περὶ γένους — βασιλέων βιβλία* om. *V. *Περὶ Γένους — Συμβεβηκότος*] *Τὰς καλουμένας έ φωνὰς τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς πραγματείας μεθοδικὰς εἰσαγωγὰς Eudocia.* Similiter Doxopater in Rhett. Vol. II. p. 126.

3. *Εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τ.*] Huius operis nullam invenimus memoriam, sed commentariorum in Hermogenem extant reliquiae, quarum auctoritatem item ut plerasque de philologia quaestiones probabile est ad cognominem Porphyrium referri debuisse. 5. *Εἰσαγωγὴ* *V. Supra Eudoc. *ὁμοίως δὲ καὶ οὐκ ὀλίγα ἀστρολογικά.* 7. *Οὗτός ἐστιν* et quae sequuntur usque ad finem lectores inculcarunt; eaque nescit Eudocia. 12. *παρὰ Ἀριστοφάνει*] Av. 556. 13. *Πορφυρόπωλις*] Hac voce usus est Divus Lucas Act. Apostol. c. 16. (v. 14.) *Küst.* 14. *Ποσαπλῶς. ποσαχῶς, ἀναριθμήτως. ἐν μέρος τ.*] Haec sumpta sunt ex Theodoreto in Psalm. LXII, 2. p. 635. *Küst.* *ποσαχῶς, ἀναρ.* etiam Photius. *πολλαχῶς* Hesychius. 15. *τοῦ λόγου*] *τοῦ* om. V. Theod. *τοῦ πόθου*] *πόθου* A. *τοῦ λόγου* V. 17. *τοῖς ἐκείνου*] Om. A. Scripsi *τοῖς ἐκείνης* cum *V. Theod. *ἀντιβαίνει* E. pro *ἀντιτείνει*. Post hanc gl. copiae collecticiae sub titulis *Ποσειδώνιον* et *Ποσειδῶνος* confluxerant, quas ad auctores suos relegavimus. Glossas autem hoc ordine disposuit V. *Ποσειδῶνος. Ὅτι Ποσ. καὶ Ἀθ. Ποσειδιῶν ἕκτος. Ποσειδώνιον δ. δ.* Ac primum extabat observatio plures in locos diffusa, cuius fons est v. *Ἀπολλώνιον*: *Ποσειδώνιον. διὰ διῤῥόγγου. ὡς Ἀπολλώνιον βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνιον τὸ*

contra Christianos scripsit, proprio nomine vocatus Malchus, sive rex, Tyrius philosophus, discipulus Amelii (qui fuit Plotini discipulus), magister autem Iamblichi, vixit Aureliani temporibus, et vitam produxit usque ad Diocletianum Imperatorem. audivit etiam Longinum criticum. scripsit libros quam plurimos, philosophos, rhetoricos, grammaticos. De divinis nominibus, unum. De principiis, duos. De materia, sex. De anima adversus Boethum, quinque. De abstinentia ab animatis, lib. IV. De se ipso cognoscendo, IV. De incorporeis. Unum esse Platonis et Aristotelis sectam, VII. In Iulianum Chaldaeum. Philosophorum historiam, lib. IV. Contra Christianos, lib. XV. De Homeri philosophia. Adversus Aristotelem, qui animam entelechiam esse statuit. Variae eruditionis libros V. De Genere, Specie, Differentia, Proprio, Accidenti. De Nili fontibus secundum Pindarum. Quam utilitatem reges ex Homero percipere possint, lib. X. Miscellanearum Quaestionum lib. VII. In Thucydidis prooemium. Ad Aristidem, lib. VII. In Minuciani artem. item alia plurima, praecipue vero de astronomia, velut Introductionis in Astronomiam lib. III. porro Dubia grammatica. — Hic est Porphyrius ille, qui maledica lingua Christianos insectatus est. — Porphyrius, Christianorum hostis, ex Tyro urbe Phoeniciae oriundus fuit. *Πορφυρίων.* Porphyrio, genus avis apud Aristophanem. *Πορφυρόπωλις.* Quae purpuram vendit. *Ποσαπλῶς.* Multipliciter, innumeris modis, est unica pars orationis, et desiderii intentionem significat. nam corpus cum animi amore consentit, neque eius vo-

Ποσειδεών. ἕκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος.

Ποσειδῶν. καὶ Πόσειδον, ἡ κλητική. Ποσείδιον δὲ ὄνομα τόπου.

Ποσειδώνιος Ἀπαμεὺς ἐκ Συρίας, ἢ Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωικός, ὃς ἐπεκλήθη Ἀθλητής· σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διάδοχος γεγονὼς καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά.

Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος Στωικός, μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον, ἐν βιβλίοις νβ'. ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ Πτολεμαίου. καὶ Μελέτας ῥητορικάς. Ὑποθέσεις εἰς Δημοσθένην. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ Ὀλβιοπολίτου.

Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστὴς καὶ ἱστορικός. Περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν. Περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας. Ἀττι-

---

τοῦ Ποσειδῶνος· ὡς Ἀθήναιον τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ Διονύσιον, καὶ Δημήτριον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ Ποσειδάνειον δῆλον ὅτι Δωριαῖον. Coniecerat A. in marginem. Insignior lectionis diversitas fuit haec: ὡς] δωριαίτερον. ὅτι A. *V. δωρίαιον ὅτι V. δωριαίων B. δωριέων E. His consentaneum est ut lemma praefigatur *Ποσειδάνειον. Ποσειδώνειον] Ποσειδώνιον V. recte cum ceteris glossis. Mox τὸ om. *V. Διονύσιον] τὸ τοῦ Διονύσου addit A. Ποσειδάνειον] Ποσειδώνειον *V. Δωριέων] Δωριαῖον A. *V.

1. μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλ. Δεκέμβριος] Sic habent omnes editt. praecedentes. At in MSS. Pariss. locus hic ita legitur: ἕκτος μὴν παρ' Ἀθην. οὕτω καλούμενος, ὁ Αὔγουστος. [Sic B. V. E. item in A. ὁ Αὔγουστος, sed a manu recent.] Sed minus recte. Posideon enim Graecorum non potest respondere Augusto Romanorum: ut satis constat ex scriptoribus, qui de mensibus veterum Graecorum scripserunt. *Küst.* Delevit *Δεκέμβριος* (*Δεκέβριος* Med.) cum Photio Gaisfordus, qui pro editis *Ποσειδεών, Ποσειδῶνος. μὴν* clam intulit *Ποσειδεὼν ἕκτος μήν.* Nos cum *V. et Photio. His subiecit *V. *Ποσειδῶν καὶ Πόσειδον — ὄνομα τόπου.* Deinde post *καλούμενος* vulgabantur, quae repetita de v. *Διαμεμετρημένη* A. in margine tenet: *ἐν τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ διαμεμετρημένη ἡμέρα ἐλέγετο. ἡ δὲ ἦν μέτρον τι ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. ἐν τούτῳ γὰρ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἐγῶνες. — Ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Γεραίτερος.* Ubi qui fabricavit istud principium, *ἐν τῷ Ποσειδεῶνι — ἐλέγετο*, quamvis sequantur *ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσ. μηνί*, manifestam reliquit interpolationis viam. Infra pro *ἐν τούτῳ γὰρ* habent *ὡς δὴ τούτων* A. *ὡς δὴ τούτῳ* B. Ceterum Clintoni Fast. Hellen. Append. c. XIX. n. 6. p. 331. ascripsit Gaisf. Novissima *Ὅτι* (hoc addidit Gaisf.) ... *Ἀττικῆς* apparet ex gl. *Γεραίτερος* esse traducta: quamquam *καὶ ζήτει ἐν τῷ Γερ.* ignorat *V. 3. *Ποσείδιον*] V. Steph. Byz. v. *Ποσίδειον* et Strab. XVI. p. 751. et 753. 5. *Ποσειδώνιος Ἀπ.*] De hoc vide Menagium in Laert. lib. VII. segm. 39. *Küst.* Lucian. in *Μακροβ. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος.* [Add. Ath. VI. p. 252. E.] *Reines.* Vid. *Ἰάσων Μενεκράτους. Hemst.* De Posidoniis Rhodio et Alexandrino tradit *Eudocia* p. 365. 6. *ὃς ἐπεκλήθη*] *ὃς* om. A. V. 9. *ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου*] Id est, A. U. 703. quem annum Posidonio vitae novissimum fuisse sibi persuasit Bakius de Posid. p. 9.

2. *ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολ.*] Immo alium Posidonium fuisse oportet, qui hanc historiam scripsit. Posidonius enim Alexandrinus multo ante Polybium decesserat, quippe quem Zenonis Citiei discipulum fuisse ex Laertio in Zenone Cit. segm. 38. et hoc ipso loco Suidae constat. Vide Vossium de Hist. Gr. lib. I. c. 24. et Menagium in Laert. VII, 38. *Küst.* Haec ad Posidonium Apameensem pertinent, nam Alexandrinus ante natum Polybium obiit. *Reines.* Ad Olbiopoliten haec referebat vetus appendix v. *Πολύβιος*: quae cum temere sub nomine *Ποσειδώνιος* olim essent congesta, facile perturbatio locum invasit ac dubitatio, quam illa vox profitetur, *καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον — τοῦ Ὀλβιοπολίτου.* Ubi Eudoc. *ταῦτά τινες εἰς Ποσειδώνιον τὸν σοφιστὴν τὸν Ὀλβιοπολίτην ἀναφέρουσιν.* Cf. v. *Διονύσιος Κορίνθιος.* Iam si disceptamus inter Rhodium et Olbiopoliten, illud prorsus obscurum est et incertum, Stoicus a quibus principiis orsus quem finem rerum attigerit. Nam Bakii p. 251. argumentatio, cum opus vastissimum ad Sophisten transferre studet, debili videtur fundamento niti; nec facile adducor istam magistrum et antiquitatum scrutatorem ad tantam historiarum molem aggressum fuisse. Contra Posidonius Rhodius ut clarissimos *Ἱστοριῶν* commentarios reliquit, ita librum eorum XLIX. afferri videmus, a quo numero Suidas minimum abest. Cf. Heeren. de fontibus Plut. p. 140. sq. Longius equidem non ausim coniectando procedere; verum haec quoque ratio demonstrat nos in parietinis narrationis lacerae versari. Ceterum monemus Posidonii Alexandrini memoriam subsistere in verbis *τοῦ Κιτιέως*: siquidem Suidas nihil nisi Diogenem descripsit. 4. *πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ*] Bakius p. 251. nescio quo pacto bellum interpretabatur, quo Ptolemaeus Lagi Cyrenas subegisset. Illum tamen in huiusmodi narratione nemo simpliciter dixit Ptolemaeum. Non ambiguum quin locus detrimenti quid ceperit. 5. *εἰς Δημ. ὑποθ.*] *ὑποθ. εἰς Δημ.* A. V. 6. *σοφιστοῦ*] *τοῦ σ.* A. B. V. E. 8. *Ποσειδώνιος Ὀλβ.*] Laudat Etym. M. v. *Οἰφίς.* Schol. Hom. Il. *ό.* 229. ubi male *ἔφη ὁ Σιδώνιος.* Et sic scrib. Il. *χ.* 325. Lucian. in Demonact. p. 381. nov. ed. *τοῦ δὲ Σιδωνίου σοφιστοῦ*, ubi leg. *Ποσειδωνίου*, vel de Sidonio aliquo sophista intelligendus. Immo de Adriano. Vid. Suid. et Philostrat. et nos ad Lucian. Pind. Schol. p. 196. *Toup.* MS. Quae nullam frugem praeter memoriam Etym. M. attulerunt: ubi nude commemoratur Posidonius, ut videtur, Aristarcheus. Nihil discrepat *Eudocia* p. 354. 9. *Περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ*] Apertis verbis eum librum Rhodio tribuit Strabo. V. Bakius p. 243. 10. *Τυρικῆς*] Id nihil ad Tyrios Phoenices spectare tam ex ipsa vocis specie conficitur quam ex inscriptionis colore. Contra hominem Olbiopolitam par fuit in describendis rebus patriis versari, hoc est, in ea regione quam aut Tyras praefluit aut Tyrigetae incoluerunt. Huic igitur argumento fortasse convenerit *Τυρική* nomen; suspiceris tamen potius *Τυραϊκή* vel *Τυριγετική* extitisse. Nihil addubitat Holstenius in Steph. Byz.

---

luntati repugnat. *Ποσειδεών.* Posideon, mensis apud Athenienses ita dictus. *Ποσειδῶν.* Vocativus *Πόσειδον. Ποσείδιον* vero nomen est loci. *Ποσειδώνιος.* Posidonius Apamensis Syrus, aut Rhodius, philosophus Stoicus, qui cognominatus est Athleta. scholam habuit Rhodi, fuitque discipulus et successor Panaetii. venit etiam Romam sub M. Marcello. scripsit multa. *Ποσειδώνιος.* Posidonius Alexandrinus, philosophus Stoicus, Zenonis Citiei discipulus. scripsit historiam rerum post Polybium, libris LII. usque ad bellum Cyrenaicum et Ptolemaeum. item Declamationes rhetoricas. In Demosthenem argumenta. quamquam crediderim haec potius esse Posidonii Olbiopolitae sophistae. *Ποσειδώνιος.* Posidonius Olbiopolita, sophistes et historicus. scripsit de Oceano deque rebus quae in eo sunt. De regione ea quae Tyrica vocatur. Atti-

κὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ'. Λιβυκὰ ἐν βιβλίοις ιά· καὶ ἄλλα τινά.

Ποσειδώνιος. ὄνομα κύριον. ὃς συνέγραψε τὸ παλμικὸν οἰώνισμα· ὅτι ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει.

Ποσίδιππος Κασσανδρεύς, υἱὸς Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας, κωμικός. ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

160 Πόσις. ἀνήρ.

Πόσθη. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Πόσθιον. τὸ αἰδοῖον.

Λέων, λέων σοι γέγονεν ἔκμαγμα σόν,
τά τ' ἄλλ' ἅπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.
κύτταρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται
ἡ βάλανος. Ἀριστοφάνης·

Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.

Πόσθωνος.

Ποσόν. τοῦτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται· οἷον, μέγα ἢ μικρόν. ποιὸν δὲ κατὰ τὴν ὕλην θεωρεῖται.

Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
Τὸ μὲν ἕτερον τούτων σκορόδων τροφαλλίδος·
τὸ δ' ἄτερον χοίνικος μόνας ἁλῶν.

---

1. *Λυβικὰ*] *Λιβυκὰ* E. Med. *καὶ ἄλλα τινά* om. Eudoc. 3. *συνέγραψε*] *συνεγράψατο* E. 4. *τὸ παλμικὸν οἰώνισμα*] Vide supra v. *Οἰωνιστικήν*. *Küst.* *πάλλῃ*] Vel scribendum est *πάλληται*, vel *ἅλληται*. Theocrit. Id. III, 37. *Ἅλλεται ὀφθαλμὸς μευ ὁ δεξιός*. Vide quae in istum locum notat Casaubonus. *Küst.* Illud etiam Bakius p. 255. Repugnat tamen v. *Παλμικὸν οἰώνισμα*. 6. *Κασσανδρεύς*] *Κασανδρεύς* A. V. non *Eudocia* p. 359. *υἱὸς Κυνίσκου*] Stephanus Byzantius v. *Κασάνδρεια*: *Ποσίδιππος δὲ κωμικὸς ποιητὴς υἱὸς ἦν Κυνίσκου Κασανδρέως*. *Küst.* 8. *ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'*] Posidippi Comici sequentes apud veteres laudantur fabulae. *Ἀναβλέπων*. Athenaeus lib. XIV. p. 661. *Ποσείδιππος ἐν Ἀναβλέποντι· Ἔγω μάγειρον ἀναλαβὼν ἀκήκοα* etc. *Ἀποκλειομένη*. Athenaeus lib. VII. p. 301. *Ποσείδιππος Ἀποκλειομένῃ· Ἑψητὸν ἀγοράζειν τινά*. Idem lib. XIV. p. 659. *Ἀλλ' ὄγε Ποσείδιππος περὶ δούλων μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένῃ φησίν*. Pollux lib. X. (98.) c. 24. p. 480. *Τὸ μέντοι ῥῆμα τὸ τηγανίζεσθαί ἐστιν ἐν Ἀποκλειομένῃ Ποσειδίππου*. *Γαλάτεια*. Pollux lib. IV. (175.) c. 24. p. 216. *Φιλήμων ἐν Σικελικῷ, καὶ Ποσείδιππος ἐν Γαλάτῃ* (lego *Γαλατείᾳ*) *λίτρας μνημονεύουσι*. [Immo probus est titulus *Γαλάτης*.] *Δημιοῦται*. Laudatur a Suida v. *Νεανισκεύεται*. *Ἐπίσταθμος*. Pollux lib. X. (139.) c. 31. p. 490. *Αἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται ἐν Ποσειδίππου Ἐπιστάθμῳ*. *Ἔφεσία*. Athenaeus lib. XIII. p. 591. *Ποσείδιππος δὲ ὁ κωμικὸς ἐν Ἐφεσίᾳ τάδε φησὶ περὶ αὐτῆς. Κώθων*. Pollux lib. IX. (28.) c. 5. p. 424. *Εἴρηται δὲ τὸ τελώνιον ἐν Ποσειδίππου Κώθωνι*. *Λοκροί*. Athenaeus lib. III. p. 87. *Μνημονεύει δ' αὐτῶν Ποσείδιππος ἐν Λοκροῖσιν* [immo *Λοκρίσιν*] *οὕτως*. *Μεταφερόμενος*. Athenaeus lib. III. p. 118. *Κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσείδιππος ἐν Μεταφερομένῳ*. Laertius in Zenone VII, 27. [et Antiattic. p. 102. f.] fabulam hanc numero plurali eifert *Μεταφερόμενοι*. ait enim: *ἀλλὰ καὶ Ποσείδιππος Μεταφερομένοις. Πιδίον*. Athenaeus lib. III. p. 94. *Εἴρηται καὶ τὸ ἐφθοπώλιον παρὰ Ποσειδίππῳ ἐν Πιδίῳ*. [Immo *Παιδίῳ*.] *Ὀρνοβοσκός*. Athenaeus lib. IV. p. 154. *Ὁ δὲ κωμῳδοποιὸς Ποσείδιππος ἐν Ὀρνοβοσκῷ φησιν*. *Σύντροφοι*. Eius mentio fit apud Athenaeum lib. XIV. p. 659. *Χορεύουσαι*. Athenaeus lib. IX. p. 376. *Ποσείδιππος μὲν ἐν Χορευούσαις*. Praeterea Posidippi huius fragmenta quaedam, sed supresso fabulae nomine, leguntur apud Stobaeum. Ex eodem insigne fragmentum adducit Dicaearchus in Vita Graeciae. [Id describere non visum est.] Versus secundum et tertium emendare conatur Salmasius in Solinum p. 100. edit. Ultrai. Adhaec Clemens Alex. Strom. lib. VI. p. 449. sequens Posidippi fragmentum recitat: *Οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν, Ἄνθρωπος ὤν· οὐδ' ἄχρι τοῦ τέλους πάλιν Ἔμεινεν εὐτυχῶν*. Porro scripserat etiam Posidippus Epigrammata, ut non solum patet ex Anthologia, in qua sub nomine Posidippi Epigrammata aliquot leguntur, sed etiam ex Athenaeo, qui lib. X. p. 412. Posidippum *ἐν Ἐπιγράμμασι* laudat. Huc accedit auctoritas Scholiastae Apollon. Rhod. qui in lib. I. v. 1289. Posidippi *τοῦ Ἐπιγραμματογράφου* expresse mentionem facit. ait enim: *τούτῳ καὶ Ποσείδιππος ὁ Ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε, καὶ Φερεκύδης*. An autem hic Epigrammatum scriptor idem fuerit cum Comico, certo affirmari non potest. [V. Iacobs. in Anthol. T. XIII. p. 942. sq.] Alius certe a Comico fuerit Posidippus historicus, de quo vide Vossium in praeclaro opere de Hist. Gr. *Küst.* Huius indicem supplevit Meinekius in Fragm. Comic. Gr. Vol. I. p. 483. sq., additis titulis *Ἑρμαφρόδιτος*, *Μύρμηξ*, *Ὅμοιοι*, *Φιλόσοφοι*, *Φιλοπάτωρ*. 10. *Πόσις*] *ποσ* ὁ A. Ante hanc gl. *Ποσιπτερνίδας. τὰς ἐν ταῖς πτέρναις οὔσας φλέβας φησὶν Ἱπποκράτης*, omiserunt A. B. V. E.

1. *λέων σοι γέγ.*] Aristoph. Thesmoph. 521. *Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὖτ' εἶγμα σόν.* Sed pro *εἶγμα* ex Suida rescribendum est *ἔκμαγμα*: ut ostendimus supra v. *Λέων*, ubi idem hic locus Comici legitur. *Küst.* *λέων* bis A. *V. *ἔκμαγμα σόν*] *ἔκμασον* A. (sub quo latet vetustum illud *εἶγμα σόν*) *ἐκμάσσοντα τἄλλα σπαράξαντα* V. (*σπαραξάπαντα* *V.) Ox. In fine *ὥσπερ κύτταρον στρεβλόν* A. E. *V. Med. 5. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 261. 6. *Ἀφροδίτην* om. *V. *ἡδύ γ'*] *ἡδύ τ'* A. V. 7. *Πόσθων* in capite gl. delevi cum *V. E. Med. *Πόσθωνος* A pr. *Ποσθίου* m. rec. interposuit, *πόσθωνος* addito; nec dubium quin item *Πόσθων* ignoret. Auctorem vocis protulit Lex. Bachm. p. 357. Menandrum in Hymnide. 10. *Πόσου* pro gl. capite praemissum delevi cum A. E. *V. *Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρ.*] Aristoph. Acharn. 778 — 80. (812.) *πρίομαι* A. *V. 11. *ἕτερον* libri. *τροφαλλίδος*] *τροπαλλίδος* mendum vulg. Cf. glossa iam sublata *Τροπηλίς*. 12. *ἂν λῇς* om. A. B. V. E. Med. post *ἄτερον* inculcarant edd. vulgg. Tum *μόνης* A. E. Med. *μοῦ* *V.

---

cas historias, libris IV. Libyca, libris XI. et alia quaedam. *Ποσειδώνιος*. Nomen proprium viri, qui scripsit de ratione ominis ex palpitatione captandi: ut, dexter oculus palpitans tale quid significat. *Ποσίδιππος*. Posidippus Cassandrensis, Cynisci F. comicus, qui tertio anno post Menandri obitum fabulas docere coepit. fabulae eius sunt circiter XXX. *Πόσις*. Maritus. *Πόσθη*. Pudendum virile. *Πόσθιον*. Penis. *Leo, leo tibi natus est, ipsa imago tua: cuius cum reliqua omnia, tum etiam penis tuo similis est, torti instar cyttari. κύτταρος* dicitur operculum glandis, cui glans inclusa est. Item Aristophanes: *Per Venerem, suaviter ab mentula olet.* *Πόσθωνος*. *Ποσόν*. Quantum. id in magnitudine spectatur, diciturque de magno vel parvo. at *ποιόν*, Quale, in materia spectatur. *Πόσου*. *Quanti emam a te istos porcellos? Alterum horum emes alliorum fasciculo; alterum vero choenice sola salis.*

Ποτώμεναι. διατρίβουσαι. Ποτῶνται δέ, πέτονται.

Ποῦ γῆς. Ποῦ γῆς πέφευγεν; ἀντὶ τοῦ εἰς ποίαν γῆν, Ἀττικῶς.

Πουλχερία, Ἀρκαδίου θυγάτηρ, βασιλίς, ἑ ἐτῶν ουπω τυγχάνουσα, ἄριστα τὴν βασιλείαν διώκει· ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον. σοφωτάτη γὰρ οὖσα καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη, τήν τε ἰδίαν παρθενίαν Θεῷ προσανέθηκε καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν, ἤθός τε καὶ λόγον, βάδισμα καὶ γέλωτα, καὶ ἐνδυμάτων περιβολὴν καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ στάσεως βασιλικῆς ἐξεπαίδευσε· πρὸ δέ γε ἁπάντων τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς διεγένετο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας καὶ μοναστήρια αὐτὴ κτίσασα, καὶ προσόδους ἀφώρισεν· καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο. αἱ δὲ ἀδελφαὶ Ἀρκαδία καὶ Μαρίνα. ὃ δὲ φύσει νωθρός τε καὶ ἀπερίσκεπτος ἐς πάντα μὲν ὑπῆρχε, μάλιστα δὲ ἐς τοὺς ὑποβάλλοντας αὐτῷ χάρτας, [οὓς] ἀπαραγνώστως ὑπέγραφεν. ὅπερ ἡ σοφωτάτη γνοῦσά ποτε Πουλχερία σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτόν, δωρεὰν ὑποβαλοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἣν καὶ καθυπογράψας, μὴ πρότερον ἀναγνούς, ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας.

Ὅτι Πουλχερία τοσοῦτον ἐμίσει τὸν Νεστόριον, ὡς τοὺς φιλοῦντας ἐκεῖνον διαφρυλεῖν, ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίας Νεστόριος· καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὑπ' αὐτῆς ἐμισεῖτο. ἐλοιδόρει γὰρ αὐτὴν εἰς τὸν τότε Μάγιστρον Παυλῖνον λεγόμενον.

Πουλχερία. Πουλχερίας τῆς ἀοιδίμου στήλη 163
ἵστατο ἐν τῇ Χαλκῇ, πλησίον τοῦ Παλατίου, ὡς πρὸς τὸν Περίπατον.

Ποῦ μήν. ποῦ δὴ οὖν;

Ποῦς. ὁ ποῦς ἔχει δακτύλους ιέ.

Ποῦ σχήσειν δοκεῖς; ἀντὶ τοῦ, ποῦ ἀπάξαι τὴν ναῦν;

1. *Ποτώμεναι*] Deest gl. A. nec quisquam desideret sublatam. Videtur autem prior pars referri ad Aristoph. Pac. 815. eamque Photius agnoscit. Hesychius etiam *Ποτωμένας. διατριβούσας*: item *Ποτώμεναι. διατρίβουσαι, διακινοῦσαι.* Deinde aut necessario refingendum *Πωτῶνται*, mox addito vel cogitato ὦ sive *διὰ τοῦ ὦ*, aut abiiciendum *δέ*, si quidem glossa *Ποτῶνται* respicit ad Il. β'. 462. Contra Zon. p. 1570. *Ποτώμενος. μέγα. πετόμενος δέ, μικρόν.* Paulo post *ἤγουν* ante *πέτονται* omisi cum *V. Deinde cum A. V. ap. Gaisf. expunxi: *Ποτώνη. ἀδελφὴ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου.* Küsterus: „Vide infra v. *Σπεύσιππος.*" 3. *Ποῦ γῆς*] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. *ποῖ γῆς. Küst.* Ceterum v. gl. *Ποῖ γῆς* et Aristoph. Av. 394. 5. *Πουλχερία*] Cum hoc loco Suidae conferendus est Sozom. Hist. Eccles. lib. IX. c. 1. et Cedrenus p. 342. *Küst.* *βασιλίς*] *καὶ βασιλίς* V. Mox *οὕτω* B. E. Med. pro *οὔπω*. 9. *τῷ Θεῷ*] *τῷ* omisi cum A. 13. *βασιλικῆς*] Sic em. Portus: *βασιλικῶς* A. B. V. E. Med. Mox *γε* pro *τε* A. V. 14. *πάντων* *V. *εὐσέβειαν*] *ἐπιμέλειαν* A.

2. *χάρτας*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. male *χάρτας. Küst.* *οὓς* om. A. B. V. E. Med. idem Küsterus supplevit. Dein legendum *ἀπαραναγνώστως*. 4. *ὑποβαλοῦσα*] Et hanc lectionem ex MSS. Pariss. revocavi, cuius loco in prioribus editt. male excusum est *ὑπολαβοῦσα. Küst.* Oratio tamen etiamnum claudicat et parum commode procedit, ac ne *ἑαυτοῦ* quidem accurate dictum est. Sed *δωρεὰν* litteras sive codicillos donationis interpretanti Hermanno libenter concedo. 8. *Ἡ Πουλχερία*] *Ὅτι Πουλχ.* Gaisf. cum *V. *τοσοῦτον*] *ἐπὶ τοσοῦτον* V. 9. *διαφρυλλεῖν, ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδ.*] Nec sensus nec constructio loco huic constat, quem proinde sic supplendum et scribendum esse censuerim: *διαφρυλλεῖν, ὅτι πορνεύει ἡ Πουλχερία. καὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίαν ὁ Νεστόριος* etc. Sed coniecturam hanc pro certa veritate nemini obtrudere velim. *Küst.* Suspicor duo loca confusa esse. Legerim, *ὅτι πορνεύει* vel *πορνεύοι*. Deinde, *Ὅτι πρὸς τὸν ἀδελφὸν* etc. *Gaisf.* Sententiam omnino perspexit Neander Hist. Eccl. Vol. II. p. 980. intelligi ratus Pulcheriam ad fratrem Theodosium fuisse delatam, quod clandestinos amores cum Paulino inisset. Ceterum *Πουλχερίας* locum invasit minus opportunum, quod ad *πορνείαν* fuisset pertrahendum. 10. *πορνείαν*] *πορνεία* A. Mox *τὸν βασιλέα* om. V. 13. *τὸν τότε*] *τόν τε* V. *Μάγιστρον Παυλῖνον*] Vid. Chron. Alex. sub Ol. 300. et 306. *Reines.* 16. *Παλατίου*] *Παλλα*[τ] A. V. (*Πάλλαντος* *V.) Vid. Codinus de Origg. Constant. p. 19. ed. Paris. *Gaisf.* 19. *Ποῦς*] *Ποὺς* Med. Huius observationis fons est v. *Στάδιον*. 20. *Ποῦ σχήσειν δοκεῖς*] Aristoph. Ran. 190. *Ταχέως ἔμβαινε. Ποῦ σχήσειν δοκεῖς; Küst.* Gaisfordus addit Dukerum in Thucyd. I, 110. qui verbi *ἔχειν* significatum perstrinxit (cf. Wess. in Herod. VI, 95.), neque vero habet quo Schaeferi coniectura *ποῖ* refutetur.

fundere famulos iubebat. Ποτώμεναι. Volantes. Et *Ποτῶνται*, volant. *Ποῦ γῆς.* Ubi terrarum? Attice dicitur. *Quo terrarum fugit? Πουλχερία.* Pulcheria, Arcadii filia, Imperatrix, nondum annos XV. nata, imperium optime administravit. fratrem etiam Theodosium erudiit. cum enim esset sapientissima, mentemque haberet divinam, virginitatem suam Deo consecravit, et sorores ut idem facerent hortata est; fratremque in omnibus formavit, et mores, sermonem, incessum, risum, corporis cultum, sessumque et statum Imperatore dignum edocuit. ante omnia vero pietate erga Deum accurate cum instituit: et talem erga sorores quoque se praebuit. eadem multas ecclesias, multa pauperum et peregrinorum deversoria et monasteria condidit, reditibusque instruxit; et praeter innumera alia praeclare facta saepe etiam divinum numen ei apparuit. sorores eius fuerunt Arcadia et Marina. frater vero, qui natura socors erat, inconsiderate omnia agebat; praecipue vero libellis, qui ipsi subiiciebantur, non lectis nomen suum subscribebat. quo semel animadverso sapientissima Pulcheria callide eum circumvenit, libellum subiiciens, in quo coniugem Eudociam donari sibi petebat, ut ea ancilla uteretur. cum igitur huic libello non lecto nomen suum itidem subscripsisset, graviter postea ab ea obiurgatus est. — Pulcheria erga Nestorium tantum odium conceperat, ut illius amici rumorem spargerent, tanquam eius amores impudicos ad fratrem Theodosium Imperatorem detulisset; hinc autem Nestorium in Pulcheriae invidiam incurrisse. criminabatur enim eam cum Paulino tunc temporis Magistro consuesse. *Πουλχερία.* Celebris illius Pulcheriae statua stabat in Chalce, prope Palatium, qua ad Peripatum itur. *Ποῦ μήν.* Ubi igitur? *Ποῦς.* Pes habet digitos XVI. *Ποῦ σχήσειν δοκεῖς; Quo te appulsurum putas?*

Πώγων, Πώγωνος, Τροιζήνιος λιμήν, οὕτω καλούμενος· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κακογενείων· Εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα
πώγων' ἔχω.

οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων ἐκαλεῖτο Σακεσφόρος, καὶ ἐκωμῳδεῖτο εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. καὶ Ἀριστοφάνης φησίν·

Ἀνὴρ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε.

Πωγωνίας. ὁ μέγας πώγων.

Πωγωνιήτης. ὁ Ζεύς. Καὶ Πωγωνίτης.

Πώεα. ποίμνια.

Πωλάς. ἀντὶ τοῦ πράσεις. Ὑπερίδης. ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

Πωλέσκετο. ἀνεστρέφετο. καὶ Ὅμηρος·

Πωλεῖταί τις γέρων.

Πωλευτικός.

Πώλεια χαίτη.

Πώλης. ὁ Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει, παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα· οἷον, προβατοπώλης, στυππειοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

Πωλητής. ὁ πιπράσκων. Ἦν γὰρ ἐνταφίων πωλητής. Καὶ Πωληταί. οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς Πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες, καὶ ὁ μέτοικος καὶ προστάτην οὐκ ἔχων καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς. τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες παρακατέβαλλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταὶ καὶ Πωλητήριον. οἱ μὲν Πωληταὶ ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνησι, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα.

---

1. *Πώγων*] Vid. Voss. in Mel. H. p. 204. *Hemst.* *Τροιζήνιος*] *Τροιζήνειος* A. *Τροιζὴν* *V. 3. *Τροιζῆνα*] *Τροιζῆνα δὲ* A. V. *Τρ. δεῖ* dedit Gaisf. cum gl. *Εἰς Τροιζῆνα*, unde horum originem repetimus, item ut alteram glossae partem ex v. *Ἐπικράτης*, verborum tamen ordine paulum inflexo. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 71. Vide etiam Nostrum supra v. *Ἐπικράτης*, ubi eadem leguntur. *Küst.* 8. *ἦν δὲ*] *δὲ* om. V. 9. *καὶ Ἀριστοφάνης φησίν*] Immo Plato Comicus, teste Scholiasta Aristophanis in locum Comici in nota praecedente adductum. *Küst.* 11. *Πωγωνίας. ὁ μέγας πώγων*] An potius, *ὁ μέγαν πώγωνα ἔχων*? *Küst.* Scribendum, *ᾧ μέγας πώγων. Qui barbam habet promissam.* Vox occurrit apud Dion. Cass. in Excerptis Valesii p. 670. *Ἀειγένειος αὖ καὶ μετὰ τοῦτο πωγωνίας ἐφαντάζετο. Nunc imberbis, mox barbatus videbatur.* Aeschyl. Agamemn. 314. *Φλογὸς μέγαν πώγωνα.* Ubi Schol. *σημείωσαι δὲ ὅτι ἐκ τούτου ὠνομάσθη παρὰ τοῖς μετεωρολόγοις πωγωνίας ἀστήρ. Toup.* H. p. 93. Qui quam emendationem fecit, eius color ab Suida et quovis lexicographo vehementer recedit. Nos unice probamus *ὁ μεγαλοπώγων*: nisi quis forte paulo maiorem perturbationem invasisse contenderit. Velut Hermannus suspicatur olim extitisse *ὃ μέγαν πώγωνα ἔχων.* 12. *Πωγωνιήτης* *V. Haec locupletanda sunt ex Etym. M. p. 698. cf. Zon. p. 1600. Sequitur *πωγωνίτης*, quod usurpat Schol. Theocr. VI, 2. 14. *Πωλάς*] Sine acc. A. Phot. MS. et Harpocr. Pal. ap. Gaisf. *Πῶλας* Harpocr. ed. ante Bekk. Mox *πρᾶσις* A. *πράσῃ* V. *πράσις* Harpocr. Pal. et Phot. MS. 16. *Πωλέσκετο*] Il. *α'*. 490. Hanc glossam ditare licet e copiis Zon. p. 1602. Porro duplicem observationem esse conflatam docet etiam Hesychius. *Ὅμηρος*] Odyss. *δ'*. 384. *Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων. Küst.* 18. *Πωλευτικός*] *παιδευτικός* explicat Zon. p. 1600.

1. *Πῶλης. Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀν.*] Aristoph. Equ. 129. *Ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται, Ὅς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. Εἰς οὐτοσὶ πώλης.* Vide ibi Scholiastam. *Küst.* Is ope Scholiastae debuit locum sic ut sententia cogit emendare: *ὁ Ἀριστ. παρὰ τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει τὸ ἀποδ.* Mutuo iuvabimus interpretem Comici in v. 133. ubi quae leguntur *παρὰ γὰρ τὸ ἀποδίδοσθαι — πράγματα*, quamquam tolerari possunt pro hac Scholiorum condicione, quorum lacunas arguit vel auctarium illud ex v. *Προβατοπώλης* petendum, *παρὰ* tamen ex compendio verbi *λέγει* detortum opinor. Ceterum *ὁ* add. Gaisf. cum *V. Mutavitque cum eodem editum *στυππειοπώλης*. 9. *ὑπέκειντο*] *ἐπέκειντο* V. 11. *ἔτι καὶ οἱ ξενίας*] Vid. in Hesych. v. *Ἐπὶ ξενᾳ*. Vid. omnino Plutarchus in Pericl. p. 172. E. *ἐπράθησαν*, ubi fallitur Xylander. *Toup.* MS. Vide potius Schömannum de lite Att. p. 348. 12. *καὶ*] Particula haec ut supervacanea et sensum turbans delenda est. Iungenda enim sunt ista, *ὁ μέτοικος προστάτην οὐκ ἔχων*. Confer Nostrum supra v. *Νέμειν προστάτην. Küst.* *καὶ* om. Photius: quo dempto vel servato vitium orationis non tollitur, cui consentaneum erat *μὴ ἔχων*. Sed cum *καὶ ὁ πρ.* V. afferat, sua sponte rectum succurrit *ὃ καὶ πρ.* Ceterum cf. Böckhii *Staatsh. d. Ath.* I. p. 354. 13. *παρακατέβαλον*] *παρεκατέβαλον* B. V. ap. Gaisf. Med. Photius. *παρεκατέβαλλον* A. Scripsi *παρακατέβαλλον*. 15. *Πωληταὶ καὶ Πωλητήριον. οἱ μὲν Πωλ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Πωλητήριον*] *Πωλητήριοι* A. E. *V. Med. Phot. MS. 17. *δοκοῦσι*] Harpocratio recte *διοικοῦσι*, et deinde *δημόσια*, absque verbo *κατέχειν. Küst.* Voluit *δημευόμενα*, cui subiici solebat apud Suidam *κατέχειν*. Id Gaisf. delevit cum A. B. V. E. et Photio; idemque recepit *διοικοῦσι* cum Photio.

Πώγωνα. Portus Troezenius, sic dictus: unde etiam proverbium iubens male barbatos *Troezena ire*. Et Aristophanes: *'Et ipse non paulo pulchriorem barbam habeo Epicrate.* hic enim cum magnam barbam haberet, appellabatur *Σακεσφόρος*: idemque ut hirsutus ab comicis irridebatur. erat autem orator et demagogus. Et Aristophanes: *Rex barbae, Epicrates Scutifer.* *Πωγωνίας*. Barbatus. *Πωγωνιήτης*. Epithetum Iovis. et *Πωγωνίτης*. *Πώεα*. Ovium greges. *Πωλάς*. Venditiones. Hyperides. usus est etiam hoc nomine Sophron in Mimis Virilibus. *Πωλέσκετο*. Versabatur. Homerus: *Versatur hic senex quidam.* *Πωλευτικός*. *Πώλεια χαίτη*. *Πῶλης*. Aristophanes *πώλης*, quod est finis vocis, per iocum dicit; significans eos, qui rempubl. gubernabant, res civitatis vendere. hinc illa, *προβατοπώλης, στυππειοπώλης, ἀλλαντοπώλης*. *Πωλητής*. Venditor. *Erat enim rerum funebrium venditor.* *Πωληταί*. Hi bona eorum vendebant, qui reipubl. aliquid debebant, neque intra constitutum diem debita solvebant. his obnoxii erant etiam illi, qui descriptam pecuniam in bello non contulissent; item peregrinitatis convicti, et inquilini vel patronum non habentes vel desertae clientelae rei. horum enim bona vendebant et in aerarium referebant. *Πωληταὶ* et *Πωλητήριον*. *Πωληταὶ* magistratus quidam Athenis, viri numero decem, ex unaquaque tribu unus: hi omnia quae publica auctoritate prostant, itemque vectigalia, metalla, lo-

Πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ Πωληταί.

Πωλητήριον. τὸ πρατήριον. οὕτως Ὑπερίδης.

164 ||Πωλικῆς ἀπήνης. ὑπὸ πώλων ἐζευγμένης.

Καὶ πὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς ... ξυνηντίαζε.

Καὶ Πωλικόν, τὸν τοῦ πώλου. ἐν Ἐπιγράμματι·

Πάις δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει,
πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.

Πωλικός. ὁ γενναῖος. Καὶ Πωλικὸν δῆγμα, καὶ τὸ φρύαγμα.

Πωλίων. Πῶλοι. κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν, ἅπερ ἔθος ἔχομεν καταψᾶν καὶ κολακεύειν.

Πωλίων, ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανός, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος· σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου, καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγένους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος. Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου. Ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους Γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β'. Πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζῴων βιβλία ί. Περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήιος.

Πωλίων Ἀλεξανδρεύς, ὁ Οὐαλέριος χρηματίσας, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ· οὗ παῖς Διόδωρος φιλόσοφος, ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα.

Πωλίων, ἢ Πολίων, γραμματικός. Περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων.

---

1. *Πωλητήρ*] Scribe *πωλητήριον*, ut recte legitur apud Harpocrationem. *Küst.* *Πωλητηρὸν* A. Photii MS. Harpocr. Pal. ap. Gaisf. 3. Sic Photius. Quamquam Hyperidem appellat etiam Harpocratio. Locos congesserunt intpp. Moeridis p. 314. Cf. Zon. p. 1601. 6. *Καπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπ.*] Sophocl. Oedip. R. 802. *Καπὶ πωλικῆς Ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῄς, Συνηντίαζε. Küst.* 7. *συνηντίαζε*] *ξυνηντίαζε* A. E. Med. *ξυνηντίαζον* Sophocles. 8. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Theodoridae VI, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 156. 11. *Πωλικὸν δῆγμα*] An *πωλικὸν δίωγμα*? Hesychius: *Πωλικοῖς διώγμασι. τοῖς διὰ τῶν ἁρμάτων διώγμασι.* Videtur uterque ad eundem auctoris locum respexisse. *Küst.* An *δεῖγμα* vel *παράδειγμα*? Nam in Etymol. p. 698, 15. legitur *Πωλικὸν παράδειγμα*: quamquam quod additur explicandi causa valde sit obscurum. *Hemst.* Vid. Valcken. in Theocrit. p. 346. Persius Casaub. p. 455. *Toup.* MS. Nihil omnino mutandum, si quidem grammaticus usum adiectivi monstraturus ut solet exempla fingit, *πωλικὸν δῆγμα, πωλικὸν φρύαγμα.* Nam *τὸ* removendum videtur; *καὶ* tamen om. *V. Eodem redit *πωλικῷ σκιρτήματι* apud Zon. p. 1600. 13. *Πωλίων*] Nicander Alexiph. p. 68. Dio Chrys. p. 607. *Toup.* MS. Notabilis est locus Aristot. de anim. gener. II, 8. p. 748, 29. Hanc cum gl. *Πῶλοι* ignorat *V. haud frustra, cum v. *Πῶλοι* ordini repugnet. Sed praescriptionem *Πωλίον* suppeditat Scholiastes Comici; taciteque *Πωλίον* pro *Πωλίων* edidit Gaisf. cf. Zon. p. 1601. Glossas saltem copulavi. *Πῶλοι. κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 74. *Küst.* Haec supplere licet e Photio: *Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν. Ἀλκαῖος κτλ.* 15. *καταψᾶν*] *ψηλαφᾶν* Schol. Ven. ubi mox *κολακεύειν οἱ ἄνθρωποι.* 16. *Πωλίωνι*] Potius *Πολλίων.* De hoc vide Vossium lib. I. de Hist. Gr. *Küst.* Adde Clintoni F. H. III. p. 550. quaeque diximus in v. *Ἀσίνιος Πωλίων. Ἀσσύριος* A. pro *Ἀσίνιος.*

3. *τοῦ Τιμαγ.*] *τοῦ* omisi cum A. *V. *Φιλοχόρου*] *Φιλοχρόνου* V. *Φιλοχώρου* E. Med. et *Eudocia* p. 355. Hanc ipsam Suidas significavit Epitomen, cum Philochoro *Ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος* tribuebat. 4. *Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσ.*] Sed temporis ratio obstat, quo minus grammatico nostro fidem hic adhibeamus. Vixit enim Musonius philosophus ille celebris sub Nerone. Quare haec ad Pollionem iuniorem pertinere recte monuit Ionsius de Scriptt. Hist. Philos. lib. III. c. 7. *Küst.* Porro certum est Epitomen Diophanis, quem Pollio Trallianus paene aequalem habuit, ad recentiorem esse traducendam. Adde iam libros de Aristotelis Historia Animalium. 7. *Περὶ τοῦ ἐμφυλίου — Πομπήιος*] De hoc opusculo supra disseruimus in v. *Ἀσίνιος Πωλίων.* 9. *Πωλίων Ἀλεξ.*] Consule de eo Ionsium loco laudato. Videndum autem quis sit Pollio, quem de furtis Ctesiae et Herodoti scripsisse memorat Porphyrius apud Euseb. de Praep. Euang. lib. X. c. 3. p. 467. *Küst.* Sabirii Pollionis fraudes in Epistolis Euripidis et Arati fingendis commemorat Biographus Arati Buhl. p. 433. *Οὐαλέριος*] *ὁ Οὐαλέριος* A. qui om. *ὁ* ante *γράψας.* 11. *Διόδωρος φιλ.*] Vide supra v. *Διόδωρος, ὁ Οὐαλ. Küst.* Ad istum Diodori librum merito locum Clementis Strom. I. p. 365. ubi Antiphontem tradit primum mercede forenses orationes in aliorum causis habuisse, Dindorfius rettulit in Diod. Vol. II. P. 2. p. 198. 12. *τοῖς ξ̄* *V. 15. *Πωλίων*] *Πωλῖων* V. Tum *Πωλίων* A. V. E. Med. *ἢ Πολίων*] Scribe *ἢ Πολλίων* per duplex *λλ. Küst.* Item Osannus in Philem. p. XXV. *Πολλίων* operose vindicabat. *Πολλίωνος λεξικὸν* leviter commemoravit Photius Cod. 149. Omisit haec *Eudocia* p. 360. Ceterum nisi Suidas turbat, huius memoria debet sub proximum Pollionis titulum vocari. 16. *ἁμαρτανόντων* Eudoc.

---

cationes, quaeque bona publicantur, administrant. *Πωλητήριον* vero dicitur locus, quo Poletae conveniunt. *Πωλητήριον.* Locus rerum venalium. sic Hyperides. *Πωλικῆς ἀπήνης.* Redae, cui pulli equini iuncti sunt. *Et vir rheda, quam pulli equini trahebant, vectus mihi occurrebat.* Et *Πωλικόν,* equinum. In Epigrammate: *Puer vero tanquam stella splendet, postquam primam lanuginem pulli equini instar deposuit.* *Πωλικός.* Generosus. *Pulli equini morsus,* vel *hinnitus.* *Πωλίων. Πῶλοι* proprie appellantur equorum et aliorum iumentorum pulli, quos blanda manu demulcere consuevimus. *Πωλίων.* Pollio, Asinius cognominatus, Trallianus, sophista et philosophus, qui Romae eloquentiam professus est sub Pompeio M. et Timageni in schola successit. Philochori Atthidem in epitomen redegit. scripsit dicta et facta memorabilia Musonii philosophi. Epitomen Diophanis Georgicorum, libris II. Adversus Aristotelem de Animalibus, lib. X. Civile Romanorum bellum, quod Caesar et Pompeius inter se gesserunt. *Πωλίων Ἀλεξανδρ.* Pollio Alexandrinus, Valerius cognominatus, philosophus: vixit sub Hadriano. huius filius fuit Diodorus philosophus, qui scripsit solutionem earum quaestionum, quae de X. Oratoribus agitantur. scripsit Collectionem vocabulorum Atticorum, ordine litterarum: et alia quaedam de philosophia. *Πωλίων.* Polio sive Pollio, grammaticus. scripsit de erroribus, qui circa litteras committuntur.

Πωλοδάμνης. πωλοδαμαστής, γυμναστής.

Πωλοδαμνῶ. τοὺς πώλους δαμάζω.

Πῶλος, Ἀκραγαντῖνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάσκαλος Αἰκυμνίου. ἔγραψε Γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε· τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι. Νεῶν κατάλογον. Περὶ λέξεως.

Πῶλος. τὸ ζῷον.

Πωλῶ. τὸ πιπράσκω.

Πωλῶσι. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλο||μένοις. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνᾶν. ἐγὼ δέ φημι ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν. φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Πῶμα. σκέπασμα.

Πώμαλα. ἀντὶ τοῦ πόθεν. οἷον οὐδαμῶς. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ Δώριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν· τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα, οἷον, οὐ μάλα, ἀντὶ τοῦ οὔ, ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον ἐπιστολῇ· Γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτάς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου.

---

1. *πωλοδαμαστής*] Caput gl. fecit Med. Posuit Diodorus XVII, 76. 2. *Πωλοδαμνῶ*] Soph. Ai. 549. 3. *Πῶλος*] *Ἡ μὲν γὰρ ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ὥς φησι Πῶλος, ὀρθῶς λέγων· ἡ δ' ἀπειρία τύχην*, Aristot. Metaph. Mai. I, 1. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 369. Polus discipulus Gorgiae Leontini, v. supra *Γοργίας. Reines.* His similium copiarum loco Gaisfordus recte consuli iussit Poli vitam a Geelio conscriptam in Novis Actis Soc. Traiect. II. p. 164. seqq. 4. *Αἰκυμνίου*] Atqui *Αἰκύμνια ὀνόματα* Polo tribuit Plato in Phaedro. Vid. Olear. in Philostrat. p. 497. *Toup.* MS. Nec multo prudentior Scholiastes Platonis p. 318. Licymnium Poli tradit fuisse praeceptorem. Tum vero scripsisset Plato *ἐκεῖνος*, non *ἐκείνῳ*. 5. *στρατευσάντων*] *στρατεμάτων* V. *στρατευσαμένων* in v. *Δαμάστης*. 7. *τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγρ.*] Vide nostrum supra v. *Δαμάστης. Küst.* Huiusmodi narratio de bello Troiano tametsi potius in Damastae litteras cadere videtur, facile tamen Polus adduci potuit ut facultatem in antiquissimis Graecorum rebus ostentaret, hoc est, in argumento ad vulgus ambitiosissimo, quo Hippias inter Spartanos usus erat praeclare: v. Plat. Hipp. p. 285. D. *Δαμάστου*] Leg. *Δαμάστη. Reines.* Temere. *Δαμάστου Eudocia* p. 355. 8. *λέξεων*] *λέξεως* A. V. E. Significat Poli *Τέχνην*: v. Syrian. in Hermog. T. IV. p. 44. 10. Post hanc glossam, quam ipsam *V. nescit, commentum syntacticum (v. Lex. de Syntaxi p. 162.), *Πωλῶ. γενικῇ. Τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦνται*: delevi cum V. Habet A. in marg. Is in fine *πωλεῖται*, ubi *πωλοῦντες* reponit Abresch. Dilucid. Thucyd. Auct. p. 283. ex Demosth. ad Philippi Epist. p. 157, 9. Accedit Lex. Seg. 11. *Πωλοῦσι. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορν.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Vid. Meurs. in Solone c. 18. p. 65. et 66. Herald. Animadv. V, 5, 8. Petit. LL. Att. p. 475. *Reines.* *Πωλῶσι* A. Harpocr. et Orator in Neaeram. Item *πορνεύωσι* Harpocrationi reddidit Bekk. Ceterum geminum est Latinorum veneunt. 12. *πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλ.*] Hoc sensu vox ista accipitur apud Plutarchum in Solone. Is enim postquam egit de multa, quam Solon irrogaverat ei, qui feminam liberam rapuisset vel vi stuprasset, addit deinde de iis qui lenocinium faciunt: *Ἐάν τις προαγωγεύῃ, ζημίαν εἴκοσι δραχμὰς ἔταξε, πλὴν ὅσαι πεφασμένως πωλοῦνται. λέγω δὴ τὰς ἑταίρας. Küst.* *ἑαυτὴν*] *ἑαυτὸν* A. E. Phot. Edd. ante Küst. Repugnant et potiores Harp. libri et, si quid intelligo, Didymi voluntas. 13. *περνᾶν*] *περνάναι* Harpocr. *περᾶναι* Phot. MS. Cf. v. *Πέρναται* et Hesychius in v. *Πωλεῖται.*

1. *τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύταις μοιχ.*] Ad hanc legem Atticam alludit Terentius in Eunucho: *Quis homo pro moecho unquam vidit in domo meretricia Prehendi quemquam? Küst. ἐπὶ ταύτης* A. B. V. E. Harpocr. Phot. MS. et nonnulli codd. Demosthenis p. 1367, 26. Vetus mendum, quod Gaisfordus non debuit renovare. 2. *κάθωνται*] *κάθηνται* B. E. Med. 3. *ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφ.*] Verte ex mente Harpocrationis, *vel in foro palam aliquid vendant.* Harpocratio enim, ex quo Suidas haec sumpsit, extimat *πωλεῖν* in loco hoc Demosthenis positum esse pro *vendere*: quamvis ipse aliter sentiam, nullumque mihi dubium sit, quin verbum hoc apud Oratorem significet, pudicitiam venalem habere, vel copiam sui omnibus facere. *Küst.* Immo probabiliter Harpocratio, qui meretrices cum institoribus fori coniungi censuerit. Cf. Thierschius *über das Grabmal des Alyattes* p. 404. sq. ubi commentatur de Herodoteis I, 93. *οἳ ἐν* Med. Deinde *πωλοῦσι* E. Tum *ἀποπεφασμένα* B. E. Post *Νεαίρας* addunt A. B. V. E. Med. *ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ*. Huius erroris causam monstrabit Photius, qui *ἢ — ἀποπεφασμένως* tam in principio glossae quam in fine collocavit. 5. *Πῶμα*] Zon. p. 1601. 6. *Πώμαλα*] Confer de hac voce Etymologum. *Küst.* Adde Koen. in Gregor. p. 141. sqq. 7. *ἔστι*] *ἐστι δὲ* A. V. 8. *παρέλκει*] Sic Apollonius de Adv. p. 604. *ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον*] *ἐν πω τοις ἐστὶ λεγόμενον* Photius, ubi desunt reliqua. Legendum ope Harpocrationis, *ἢ ἔστι τὸ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν ποσοῖς πώμαλα.* Mox *ἀντὶ τοῦ οὔ*, quae nihil nisi diversam scripturam praecedentium *οἷον οὐ* praebent, deleri iubet Harpocratio. 9. *πώμαλα*] *πῶμα* A. 12. *ὀρχεῖσθαι*] *ὠρχῆσθαι* A. V. *ὀρχῆσθαι* *V. Legendum *ὀρχήσασθαι*. 13. *πιούσαις*] *ποιούσαις* E. Huic verbo praemittendum opinor istud *πώμαλα*, quod cum superiore membro male concinit: *quas ne tantillum quidem oportuit potare.* Interpres quid extuderit docet haec si diis placet conversio: *Mulieres enim generose dixerunt, se nullo modo saltasse.* Post *συμποσίου* A. B. V. E. Edd. ante Küst. addunt *ἐγένοντο.*

Πωλοδάμνης. Equorum domitor, equiso. *Πωλοδαμνῶ.* Equos exerceo. *Πῶλος.* Polus, Agrigentinus, rhetor, vel potius antiquorum Sophistarum unus, Licymnii magister. scripsit Genealogiam Graecorum et barbarorum, qui ad Troiam bellum gesserunt, quemque exitum eorum quisque habuerit. quidam tamen Damastae tribuunt. Navium catalogum. De arte rhetorica. *Πῶλος.* Pullus equinus. *Πωλῶ.* Vendo. *Πωλῶσι.* Didymus sic interpretatur, ut sit palam corpore quaestum facere. *πωλεῖν* enim esse id quod, copiam sui cuilibet facere. unde *πορνεύειν* dictum, quasi *περνᾶν*, i. e. vendere. ego vero contenderim oratorem nunc verbo *πωλεῖν* proprie usum esse. ait enim legem non sinere quemquam pro adultero prehendi, qui rem habuerit cum illis, quae in prostibulo prostent, vel in foro palam aliquid vendant. Demosthenes in oratione contra Neaeram. *Πῶμα.* Operculum. *Πώμαλα.* Nequaquam, nullo modo. nam *πῶ* est Doricum, quod ponitur pro *πόθεν*. deinde *μάλα* vel redundat, vel per consuetudinem rebus augendis asciscitur: ut sit, nullo pacto, nullo modo. est autem Atticum. Lysias in epistola ad Asybarum: *Mulieres enim dixerunt illas strenue saltasse, cum oporteret ipsas ne vino quidem aliquan-*

Πώμαλα. κεῖται καὶ παρὰ Δημοσθένει ἡ λέξις· Οὐχ ἵνα ἐξέλθητε· πώμαλα. Καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἓν πώμαλα.

Πωμήριον. τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα.

Πώποτε.

Πῶρος, βασιλεὺς Ἰνδῶν· ὃς ἐγένετο κάλλιστος Ἰνδῶν, καὶ μῆκος ὅσον οὔπω τις ἀνθρώπων τῶν μετὰ τοὺς Τρωικοὺς ἄνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ πάνυ νέος, ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολέμει.

Τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δέ, Οἴνου μὲν ἔφη πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω· ἃ δ' ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι, ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γεγυμνάσθαι· τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, καὶ ὁπόσα μοι ὁ ποταμὸς κηπεύει· πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται, ὧν γεωργοὶ αἵδε αἱ χεῖρες. ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος ὑπερήδετό τε καὶ ἐς τὸν Δάμιν θαμὰ ἐώρα.

Πῶρος. ἀπολίθωσις ὑγροῦ. Καὶ Πωρῶ, ῥῆμα, τὸ σκληρύνω καὶ λιθοποιῶ. Πισίδης·

Καὶ τὰς ἰκμάδας
πωροῦντα καὶ σφίγγοντα λιθώδει τρόπῳ.

Καὶ Πώρινος λίθος.

Πωρός. ὁ τυφλός. Καὶ Πώρωσις, ἡ τύφλωσις.

Πωρύτης.

Πῶς δοκεῖς; θαυμαστικῶς τοῦτο λέλεκται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις·

Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς;
Καὶ πῶς ἔγωγε χοὐτοσὶ

---

1. *Πώμαλα. κεῖται καὶ π.*] Ex Harpocratione: qui plura habet. *Küst.* Quae quidem ad superiorem glossam Suidas retraxit. *παρὰ Δημοσθένει*] In oratione contra Aeschinem [p. 357.]. *Küst.* 2. *Καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ*] Locus Comici, ad quem respexit Suidas, extat apud Harpocrat. v. *Πώμαλα. Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ* [fr. 126.]· *Λοιδορία τις ἐγένετ' ὑμῖν πώμαλα, Οὐδὲν εἶπον οὐδενί.* Quae ita legenda et in pristinum statum revocanda sunt: A. *Ἡ λοιδορία* [alias *Διαλοιδορία* malebat Toupius] *τις ἐγένετ' ὑμῖν;* B. *Πώμαλα. Οὐκ εἶπον οὐδενί.* [L. *Οὐδ' εἶπον οὐδέν.*] A. *An altercatio aliqua inter vos fuit?* B. *Minime. Nihil dixi cuiquam.* Aristoph. in Pluto v. 66. A. *Ὢ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.* B. *Πώμαλα. Toup.* 3. *ἀναγινώσκειν*] *γινώσκειν* A. Vide Lex. Rhet. p. 193. 5. *τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα*] Est interpretatio obscura, vel potius inepta: in qua proinde illustranda operam sumere nolui, cum vel absque ea satis constet *πωμήριον* esse id, quod Latini dicunt *pomoerium. Küst.* Zonaras *τὸ τοῦ τείχους καλλώπισμα.* Tzetzes in Crameri Anecd. T. III. p. 383. *π. Λατινικῶς λέγεται τὸ ἀπὸ τῆς τάφρου μέχρι τοῦ τείχους διάστημα.* Omnino significatur adumbratio murorum aediumque finitimarum. 6. Om. vulg. Tenet *V. 7. *Πῶρος, βασιλεὺς Ἰνδῶν — τούτῳ ἐπολέμει*] Haec sunt verba Philostrati lib. II. de Vit. Apoll. c. 10. [21. extr.] p. 82. ut Pearsonus etiam monuit. *Küst.* Tonsoris filius, Hellad. Chrestom. ap. Phot. p. 1579. *Reines.* *ὃς — Ἰνδῶν* om. B. E. Med. dedit Aldus. 8. *ἀνδρῶν*] *ανων* A. *ἀνθρώπων* B. et Philostr. Om. V. 10. *ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολ.*] Philostratus rectius, *ὅτε τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπολέμει. Küst.* Eiiciendum etiam *πάνυ*, quae vocis *κομιδῇ* est interpretatio. 11. *Τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλ.*] Qui Philostratum lib. II. de Vit. Apoll. c. 11. (27.) unde haec descripta sunt, inspicere voluerit, plane videbit, Suidam non sine insigni *ἀβλεψίᾳ* ad Porum hic referre ea, quae ibi de Phraorte Indorum rege dicuntur. Omnino enim absurdum et *ἀσύστατον* est, Apollonium cum Poro colloquentem facere, qui quadringentis fere ante Apollonium annis vixit. Confer Coel. Rhodig. Antiq. Lectt. lib. V. c. 6. a quo Suidas merito ob hanc *ἀβλεψίαν* vapulat. *Küst.* Haec pertinent ad Phraotan regem Indum, ap. Philostr. II, 26. *Reines.* Eidem Poro tribuuntur sub v. *Φοινίκων ἐγκέφαλοι*, ubi membrum illud *τὰ δὲ — κηπεύει* repetitur. Nondum tamen adducor ut Suidam patiar tanti stuporis aut insciitiae postulari. Nam cum ista colloquii pars satis grandi spatio sit ab memoria Pori dirempta, tum nihil inest orationi Philostrateae, quod oculorum vel mentis socordiam ad alienissima quaeque decerpenda illicere queat. Itaque fraudem hominum studiosorum opinor subesse, qui Suidam solent copiis qualibuscunque de Philostrato ditare.

3. *Δᾶμιν* Edd. 4. *Πῶρος. ἀπολίθ.*] V. Siebel. in Pausan. V, 10, 2. 5. *Πισίδης*] Fr. Foggin. v. 138. In huius versibus mendosum est *λιθώδει* prima vel Piside invito producta. Refingendum opinor *λιθοειδεῖ τρόπῳ*: nec dissentit Hermannus. Post hanc glossam delevimus observationem totidem litteris ex v. *Ταλαίπωρος* repetitam: *Πῶρος. πάθος τί ἐστιν, ὥς φησιν Ἀντίμαχος· Πῶρόν τιν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. Καὶ πωρεῖν Ἡλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. παρὰ τοῦτο οὖν καὶ τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.* Ubi Küsterus: „Ex Schol. Sophocl. Oedip. Colon. 14. ut Portus observavit. Ibi autem versus Antimachi sic legitur: *Πῶρός τοί γ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.* Et sic fragmentum hoc citatur a Scholiasta Aristophanis Plut. 33. At ego cum Sopingio legere malim, *Πωρητὸν δ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. Πωρητὸς* enim teste Hesychio significat *miseriam, aerumnam, luctum.* Confer Nostrum infra v. *Ταλαίπωρος.*" Habet A. in margine. 11. *Πωρύτης*] Transpositis litteris scribendum est *πωρητύς.* Vide Hesychium h. v. *Küst.* 12. *λέγεται*] *λέλεκται* A. V. 13. *παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις*] V. 880. 14. *ἐποίει*] *ποίει* A. V. qui *ποιεῖ* sub v. *Σίδια.* 16. *Καὶ πῶς ἔγωγε*] Aristoph. Av. 654. sqq. Ubi versus ultimus rectius sic legitur: *ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἑπτερωμένω. Küst. ἐγώ τε* Aristophanis libri plerique. Hos quoque versus temeritas lectorum allevit.

---

tum gustato a convivio recedere. *Πώμαλα.* Haec vox extat etiam apud Demosthenem: *Non ut exiretis; nequaquam.* item apud Aristophanem in *Cocalo.* oportet autem una voce legere *πώμαλα.* *Πωμήριον.* Pomoerium. *Πῶρος.* Porus, rex Indorum: qui fuit pulcherrimus Indorum, et ea proceritate corporis, quanta nemo eorum, qui post tempora Troiana vixerunt. erat autem valde iuvenis, quo tempore cum Alexandro bellum gessit. [Hunc Apollonius de ratione victus percontatus est. cui ille, *Tantum*, inquit, *vini bibo, quantum Soli libo. quae autem venando cepi, iis alii vescuntur: mihi enim exercitatio sufficit. cibi vero mei sunt olera et palmarum medullae et fructus palmarum, et quaecunque hortus flumine irrigatus mihi subministrat. multa mihi arbores quoque praebent, quas ego his manibus colo.* haec audiens Apollonius valde laetabatur, Damidem crebro respiciens.] *Πῶρος.* Concretio humoris in lapidem. Et verbum *Πωρῶ*, induro, et in lapidem muto. Pisides: *Et humores indurantem inque lapides mutantem.* Et *Πώρινος λίθος.* *Πωρός.* Caecus. Et *Πώρωσις*, excaecatio. *Πωρύτης.* *Πῶς δοκεῖς;* Quomodo putas? per admirationem hoc dictum apud Aristophanem in *Nubibus*: *Et ex malorum granatorum putaminibus quales eum ranas censes fabricasse? — At quibus modis ego et*

ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω; Καλῶς; Ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις ἔστιν λεγόμενον δή τι τὴν ἀλώπεχ', ὡς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε. Μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥιζίον, ὃ διατραγόντες ἐστὸν ἐπτερωμένω.

Πῶν. τὸ ποίμνιον. Καὶ Πώεα.

Πῶνγξ πώνγγος.

Πράγματα. ἐπὶ κακῷ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ Μένανδρος·

Ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις.

Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ·

Ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.

Καὶ αὖθις·

Καὶ δή ποτε εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

Καὶ αὖθις·

Ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.

ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. Καὶ παροιμία· Ἀνδρὶ Ἀυδῷ πράγματα οὐκ ἦν· ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο.

Πράγματα. κακοπάθειαι. Ὁρεία τε ἦν καὶ στενὴ ἡ ὁδός, καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται. ἀντὶ τοῦ κόπους.

Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας. ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων.

Πραγματεία. οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς πραγματείας, οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν ῥητόρων τέτακται ἐπὶ τῶν ἐργασίας τινὰς μεταχειριζομένων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πράγματα συνίστασθαι ἐπιχειρούντων. ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μεναίχμου· Αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔχθραι καὶ πραγματεῖαι αἰτίαι τῶν ἰδίων διαφορῶν καθεστήκασι.

Πραγματεία. πολυπραγμοσύνη, κακοπάθεια. Πόλιν πολυάνθρωπον καὶ στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην εἶλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεύς.

Πραγματικώτατον. ἐνεργητικώτατον. Ὃ δὴ καὶ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ διαβούλιον. Καὶ αὖθις· Τοῦτο δὲ ἐποίει νουνεχῶς ἅμα καὶ πραγματικῶς.

Πραγματοδίφης. ὁ δικολόγος. 167

Καὶ πραγματοδίφης. Ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

Πραγματομαθής. Ὁ δὲ ὢν ἀγχίνους καὶ τριβῇ κινδύνων πραγματομαθής. Καὶ Πραγματομαθεῖς, οἱ τῶν πραγμάτων εἰδήμονες. Διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πραγματομαθεῖς ὑπάρχοντες ὑφεωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα.

---

2. *νῦν* libri. 5. *Μηδὲν*] *μηδενὶ* E. 6. *διατρώγοντες*] *διατράγοντες* A. B. V. E. et Gaisf. Dedi saltem *διατραγόντες* cum Ox. 7. Gl. Homerica. 8. *Πώνγξ*] Vide Etymologum h. v. *Küst.* Et Anton. Liber. 5. Scripsi *πώνγξ*. Mox *πώνγκος* *V. (qui repetiit post priorem gl. *Πράγματα*) Med. Quo alludit *πώνκες* a Salmasio Plin. Exercitt. p. 65. e Suidae Etymologico (hoc est, e lexico quodam, cui Zonaras fere consentiat, velut hoc loco p. 1601.) prolatum. 9. *Πράγματα. ἐπὶ κακῷ χρ.*] Ex Enarratore Comici in Plut. 653. *Küst. ἐπὶ κακοῦ* legendum cum v. *Ἀπερυθριᾶσαι.* 10. *Μένανδρος*] V. Meinek. p. 37. 12. *ἐν Πλούτῳ*] V. 651. sq. In his cessat Scholiastes. 16. *Καὶ δή ποτε εἷς πορφ.*] Aristoph. Av. 1243. 19. *Ἀλλά σοι παρ.*] Aristoph. Plut. 20. Mox *Καὶ* tacite Gaisfordus addidit. 20. *Ἀνδρὶ Ἀυδῷ πρ.*] Vide supra v. *Ἀνδρὶ Ἀυδ. Küst.* Ubi describere neglexi Dionem, qui Orat. XLIII. ab his orditur: *Ἀυδῷ φασὶ πράγματα οὐκ ἦν, ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο. οὐκοῦν ὁ μὲν Ἀυδὸς δικαίως πράγματα εἶχεν, αὐτὸς ἐπιθυμήσας κτλ.*

1. *Πράγματ' ἐξ ἀπρ.*] Vide Causabonum in Athen. p. 100. *Küst.* Adde Berglerum in Alciphr. III, 29. (quem ascripsit Gaisf.) et Diogenian. VII, 59. *λεγόμενόν τι* Photius. *ἀπραξίας*] *ἀπροξείας* B. E. qui mox *παραδόξων*. Quae subsequebantur, *Πραγματευτικὸς ἄνθρωπος. λέγεται ὁ ἔμπορος. καὶ ἐμπολαῖος ὁμοίως*, collecta ex vv. *Ἔμπορος* et *Ἐμπολαῖος*, omisit V. ap. Gaisf. habetque A. in marg. praefixo *Ὅτι.* 4. *ὑπὸ*] *ἐπὶ* Med. 5. *τινὰς*] *τινὸς* A. Tum *μεταχειρομένων* B. E. 6. *πράγματα*] *πράγματι* A. 7. *κατὰ Μεναίχμου*] Immo *κατὰ Μενεσαίχμου*. De homine dixit Kiesslingius de Lycurgi fragm. p. 50. 11. *στρατῷ*] *στρατηγῷ* A. 13. *Ὃ δή*] Haec sine dubio sunt Polybii. *Hemst.* Oratio si mendis immunis est, additoque *ἐδόκει* ad integritatem revocatur, *ὃ δὴ* debet intelligi *propterea*. 18. *Καὶ πραγματοδ.*] Aristoph. Av. 1424. (1410.) *Ὦ μακάριε τῆς τέχνης, Καὶ πραγματοδίφης. Küst.* Videtur Suidas consulto verborum ordinem mutasse, quorum partem ex integro loco decerpserit. 20. *Πραγματομαθής*] Quod subsequebatur *καὶ πραγματομαθεῖς* Gaisfordus tacite sustulit cum *V.

---

iste, qui volare non possimus vobiscum volantibus consuerimus? Recte. Vide tamen quid fabulae Aesopi de vulpe narrent, cui male cesserit societas cum aquila inita. Noli vereri. adest enim radix quaedam, quam si comederitis, volare licebit. *Πῶν.* Grex ovium. et *πώεα*. *Πῶνγξ.* Mergus. *Πράγματα.* Veteres vocem hanc in malam partem accipiunt. Menander: *In molestiis, in proeliis.* Aristophanes in *Pluto*: *Audi igitur. nam totam rem a pedibus ad caput usque tibi narrabo.* Et alibi: *Ac fuit aliquando cum unus Porphyrio ipsi negotia facessivit.* Idem: *Sed tibi negotia facessam.* vel molestias creabo. hinc proverbium: *Lydus quidam ab negotiis erat vacuus; itaque ipse sibi arcessivit, foras egressus.* *Πράγματα.* Molestias. *Via erat montana et angusta, iumentaque militibus multum negotii facessebant.* *Πράγματ' ἐξ ἀπρ.* Negotium ex otio. dicitur de rebus quae praeter opinionem et spem accidunt. *Πραγματεία.* Nomen hoc non, ut est in vulgi consuetudine de qualibet opera, etiam apud oratores extat de iis, qui in aliqua re labores et operam consumunt, sed de iis qui alicui molestias exhibere conantur. sic Dinarchus in oratione contra Menaechmum: *Nam inimicitiae et molestiae quae ab republica oriuntur, privatorum dissidiorum causae sunt.* *Πραγματεία.* Studium, molestia. *Urbem ingenti hominum numero abundantem validoque exercitu munitam rex sine labore cepit.* *Πραγματικώτατον.* Efficacissimum. *Propterea consilium videbatur efficacissimum fuisse.* Et alibi: *Hoc autem prudenter simul et strenue faciebat.* *Πραγματοδίφης.* Causidicus. *Et litium consutor. O te felicem artis.* *Πραγματομαθής.* Negotiorum peritus. *Ille vero cum esset solers et per crebram periculorum experientiam magnum in rebus usum haberet.* Et *Πραγματομαθεῖς*, usu rerum praediti. *Quare Romani, utpote longo rerum usu edocti, incertos fortunae casus pertimesce-*

Πραγματωδεστέρα τάξις. ἡ δυσχερεστέρα.

Πραγμάτων.

Πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.

Λάμαχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ῥιψοκίνδυνος.

Πρᾶγος. ἡ πρᾶξις.

Πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεών.
ἄνθρωπον ὄντα, φησίν, οὐ δεῖ πρᾶγμα κακίζειν.

Πραέων γῆ.

Πραεῖα.

Πρακτέα. Καὶ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων.

Πρακτέον. δεῖ πράττειν.

Πρακτικαί. ὅτι οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἄπειροι οὔτε αἱ θεωρητικαί, ἐπεὶ μηδὲ οἱ λόγοι τούτων ἄπειροι. ἄγγελοι δέ εἰσι τῶν νοημάτων οἱ λόγοι· οἵτινες κἂν ὕστεροί εἰσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων καὶ θεωρητικῶν, ἀλλ' ἡμῖν γε ἐμφανέστεροι καὶ γνωριμώτεροί εἰσιν.

Πρακτικόν. ἐνεργητικόν.

Πράκτορα. ἔκδικον.

Φόνου πότ' αὐτὸν πράκτορ' ἴζεσθαι πατρός.

Πράκτωρ. ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰςπραττόμενος φόρον.

Πράμνιος οἶνος. Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνιον ἔλεγε· τινὲς τὸν ὤνιον, ἢ παραμόνιμον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνίας ὀνομαζομένης· οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραῦνοντα τὸ μένος, ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῃ, ἐν Νικίᾳ Πράμνον πέτραν εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

Πρανές. κάταντες.

Πρανής. ὁδὸς κατωφερής. Ἐν δέ τινι πρανεῖ, στενῷ, καὶ ἐπιμήκει καὶ ὀλίσθου γέμοντι, πολλοὶ παρεφέροντο.

Πραξάμενος. ἀπαιτήσας, λαβών. *Μάλλιος*

---

1. *δυστυχεστέρα*] *δυσχερεστέρα* posui cum A. *V. 2. Lemma ignorat Med. 3. Πραγμάτων τε καὶ μαχ.*] Aristoph. Acharn. 257. (268.) Ubi τε om. A. V. E. Med. quod merito servat v. *Λαμάχων*, unde haec fluxisse videntur. 7. *Πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδ.*] Sophocl. Oedip. Colon. 1153. Ubi *οὐδὲν* (vel *οὐδέν'*) *ἀνθρώπων* optimi Soph. libri: *ἄνθρωπον* Brunckius. Deinde Porsonus Adversar. p. 167. *οὐδὲν πρᾶγμα κακίζειν δεῖ*. 9. *γῆ*] *γῆν* A. Spectari Ps. XXXVI, 11. monet Gaisf. 10. *Πραεῖα* petitum ex A. V. *Πρασία* B. E. Edd. vett. Om. vulg. Cf. annot. post v. *Πραπίς*. 14. *τούτων λόγοι*] *λόγοι τούτων* collocavi cum A. V. 16. *ὕστεροι*] *ὕστερον* V. Tum *ὥσι* malebat Gaisfordus. 18. Sub finem cum V. delevimus observationem hominis studiosi, *ὡς οὖν ἔχουσιν οἱ περιττοί, λείπει. περιττοὶ λείπει* om. A. in lacuna: cui recentior manus addidit *π τ*. B. E. *περὶ τῶν λείπει.*

3. *Φόνου πότ' αὐτὸν πρ.*] Sophocl. Electr. 953. *φόνον ... ἴζεσθαι* Med. 5. *Πράκτωρ*] V. Blomf. gloss. Agam. 110. et locos Böckhio collectos *Staatsh. d. Ath.* I. p. 168. 7. *Πράμνιος οἶνος. Ἀρίστ.*] Notam hanc excerpsit Suidas ex Athenaei lib. I. [p. 30.] c. 24. ut Pearsonus etiam observaverat. Confer Scholiastam Aristoph. Equ. 107. *Küst.* Schol. Nicand. Alex. p. 75. *Toup.* MS. Adde Schol. Platon. p. 333. item, quorum Gaisfordus mentionem fecit, Tollium in Apollonii Lex. et Schol. Ven. in Il. *λ'*. 639. *Πράμνειος* Photius hic et infra. *τὸν ἡδύν*] Immo contra potius *τὸν μὴ ἡδύν*. Vinum Pramnium enim minime erat dulce et suave, sed austerum et durum, ut tum Athenaeus loco laudato, tum etiam alii scriptores testantur. *Küst.* Aristarchi fides in hac Athenaei Epitome desideratur. Sed *τὸν μὴ ἡδὺν* cum plane nullius sit coloris, malumus corruptum opinari *τὸν σκληρὸν* sive *τὸν αὐστηρόν*. 8. *ἦ*] *οἶνον* A. V. Photius. *οἶνον. ἢ* Med. Tum *πραμόνιον* V.. In his elucent vestigia scripturae veteris: *τινὲς τὸν παλαιόν, οἷον παραμένιον.* 10. *ἔνιοι δὲ*] *δὲ* om. A. V. Photius. *πραΰνανται*] *πραῦνοντα* recte E. Photius et alii, velut Lex. Bachm. p. 357. ubi perperam *τὸν ἰδίως μέλανα.* 11. *φασί. Σῆμος*] *φασὶν* V. 12. *ἐν Νικίᾳ*] Pessime. Scribendum enim est *ἐν Ἰκάρῳ*, ut recte legitur apud Athenaeum loco laudato. *Küst.* Leg. *ἐν Νικαρίᾳ*, quam alii *Ἰκαρίαν* vocant insulam. Athen. I. 30. *ἐν Ἰκάρῳ.* ibid. *ἡ ἄμπελος, ἣ τὸν Ἰκάριον πράμνιον φέρουσα.* Cf. Aelian. V. H. XII, 31. Eam vitem *ψιθίαν* vocari dicit Schol. Nicandri, unde *οἶνος ψιθίας*, Athen. I. 29. *Reines. ἐν Νικαίῳ* A. V. *ἐν Νικαίᾳ* E. *ἐν ᾗ καὶ ὁ πράγμων* Photius. Apparet *ἐν Ἰκάρῳ* verum esse. Deinde *Πράμνιον* (quod olim apud Athenaeum extabat) vel *Πράμνην* Tollius in Apollonii Lex. p. 564. hoc quidem cum grammaticis nonnullis. *εἶναι πέτραν*] *πέτραν εἶναι* A. *V. 14. Πρανές*] Timaeus p. 221. 15. *ὁδὸς κατωφερής*] Movit haec interpretatio Piersonum in Moer. p. 318. ut fingeret lemma *Πρανεύς*. Suidas tamen ut solet ad sententiam scriptoris quam ad diligentiam artis maluit sese conformare; habetque Photius eandem interpretationem. *Ἐν δέ τινι πρανεῖ, στενῷ*] Lego, *Ἐν δέ τινι πρανεῖ στενωπῷ, ἐν via angusta et declivi.* Schol. Homeri Il. *ή*. 143. *Στεινωπῷ. στενῷ τόπῳ, στενῇ ὁδῷ.* Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. IV, 39. *Στενοῦ δὲ ὄντος πάνυ τοῦ στενωποῦ, δι' οὗ τὴν ἀπήνην ἔδει διελθεῖν. Cum autem perangustus esset locus, qua carpentum erat transiturum.* Quod vero legit in Moerin Piersonus, *Πρανεύς, ὁδὸς κατωφερής*, plane exsibilandum est. *Toup.* II. p. 94. Significavimus in v. *Παρασταυροῦντες* incertam esse loci restituendi rationem; atque verendum sane ne scriptoris orationem Suidas deformarit inque brevitatem contraxerit. Interim scribere licet *πρανεῖ τόπῳ καὶ στενῷ*. 16. *στενῷ*] Xenophon Anab. V, 2, 23. *πρανὴς γὰρ ἦν καὶ στενή*, i. e. *ἡ κατάβασις*. Ad v. *Ἐμάλθαξαν* amandat Hemsterhusius. *Gaisf.* Recte: nam videntur haec in fronte superioris illius loci esse collocanda. 18. *Μάλλιος*] Polybii ut videtur locus: vid. Schweigh. T. V. p. 41. *Μάλιος* Med.

---

bant. *Πραγματωδεστέρα τάξις.* Condicio multis molestiis obnoxia. *Πραγμάτων. A turbis et bellis et Lamachis liberatus.* Lamachus fuit dux Atheniensium valde temerarius. *Πρᾶγος.* Negotium. *Nullum autem factum humanum quisquam vituperare debet.* vel, homo cum sis, nihil humani contemnere te oportet. *Πραέων γῆ. Πραεῖα. Πρακτέα. Et res gerendas recte ordinans. Πρακτέον.* Faciendum est. *Πρακτικαί.* Neque activae cogitationes sunt infinitae neque contemplativae, cum ne orationes quidem harum sint infinitae. sermones autem sunt cogitationum nuncii: qui quamvis sint activis et contemplativis cogitationibus posteriores, nobis tamen sunt evidentiores et notiores. *Πρακτικόν.* Efficax. *Πράκτορα.* Vindicem. *Paternae necis eum aliquando venturum esse vindicem.* *Πράκτωρ.* Exactor tributi. *Πράμνιος οἶνος.* Aristarchus diligenter evicit vinum austerum esse Pramnium. quidam vinum vetustum et diu durans, quasi *παραμένιον*. nonnulli ab vite quae Pramnia dicatur nomen repetunt. alii peculiariter vinum nigrum. alii vinum mite, tanquam *πραΰνοντα*: quod etiam pharmaciten vocant. Semus Delius vero libro III. tradit in Icaro esse petram Pramnum, a qua vinum appellationem traxerit. *Πρανές.* Pronum. *Πρανής.* Pronus, declivis. *In via declivi, angusta eaque productiore et valde lubrica multi praecipites ferebantur.* *Πραξάμενος.* Qui exegit, qui accepit. *Manlius*

ὁ ἀνθύπατος τριακόσια τάλαντα πραξάμενος παρὰ Ἀριαράθου φίλον αὐτὸν ἐποιήσατο Ῥωμαίων.'

168 Πράξαντες. Θουκυδίδης· Οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πράξαντες (τουτέστι βουλευθέντες) ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεισῶν εἰςπίπτειν τοὺς Ἀθηναίους.

Πραξιδίκη. Θεός, ἧς κεφαλὴν μόνον ἱδρύοντο. Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης, Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱόν· καὶ θυγατέρας Ὁμόνοιαν καὶ Ἀρετήν· ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν Ὠγύγου θυγατέρας, Ἀλαλκομένειαν, Θελξίνειαν, Αὐλίδα· ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι.

Πραξίλλης. ὄνομα κύριον.

Πραξικοπήσας. ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος, δολιευσάμενος. Πολύβιος· Ὁ δὲ στρατηγὸς πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν Ἐρεβησέων πόλιν, καὶ παρείλετο τὰς ἀγοράς.

Πραξικοπήσας. δωροδοκηθείς. Ὁ δὲ Οὔρβιος πραξικοπήσας νυκτὸς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰςήγαγε. — Πολλὰς πόλεις ἠνδραποδίσατο, πραξικοπήσας μετὰ δόλου καὶ βίας.

Πρᾶξις. κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια· ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον ἡ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν, ἡ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. ὧν οὖν αἱ πράξεις αἱρετώτεραι, ταῦτα αἱρετώτερα· οἷον, εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πράσσειν αἱρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετωτέρα. ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια· ἔργον δὲ τὸ τέλος.

Πρᾶξις. ἡ προδοσία. Πολύβιος· Μετὰ τῶν

---

2. Ἀράθου *V. idemque αὐτῷ. Ἀριάθου Med. 3. Θουκυδίδης] IV, 98. ascripsit Gaisf. Nihil equidem invenio; sed voluit locum, quem Hermannus indicavit, IV, 68. 6. εἰςπίπτειν] Portus legit συνεισπίπτειν, quod probo. Küst. Utrumque fugit, ubi apud Thucydidem legerentur quae habet Suidas: quod si scivissent, facile vidissent haec male a Suida descripta vel a librariis corrupta nec locum conjecturis esse. Duker. Thucydides: ξυνέκειτο δὲ αὐτοῖς τῶν πυλῶν ἀνοιχθεισῶν εἰςπίπτειν τοὺς Ἀθηναίους, αὐτοὶ δὲ διάδηλοι ἔμελλον ἔσεσθαι. Itaque Suidas aut verbis nonnullis mutilatus est aut orationem leviter in angustias redegit. Interim τοῖς Ἀθηναίοις editam scripturam cum *V. mutavi. 7. Πραξιδίκη. Θεός, ἧς κεφαλὴν μόνην ἱδρύοντο] De nostra Praxidice, praeter alios, accurate admodum Hesychius: Πραξιδίκη. δαίμονά τινά φασι, τὴν ὥςπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις. διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι, καὶ τὰ θύματα ὁμοίως. Eius meminit Orpheus Hymno in Proserpinam v. 5. ubi ita scribendum cum Lennepio: Πραξιδίκη ἐροτοπλόκαμε, Δηοῦς θάλος ἀγνόν. Meminit et in Argonauticis v. 30. Ὄργια Πραξιδίκης καὶ ἀρείης νύκτας Ἀθήνης. Ita legendus iste versiculus, qui vulgo inquinatissimus est. Per νύκτας Ἀθήνης intelligenda nocturna quaedam sacra in honorem Minervae, quae Ἀρεία dicta: de qua consulendus Pausanias in Atticis c. 11. Phurnutus de Nat. Deor. p. 188. Ἀρεία δὲ ἐκλήθη τῷ στρατηγικὴ εἶναι καὶ διοικητικὴ πολέμων καὶ ὑπερμαχητικὴ τοῦ δικαίου. Toup. Pausan. III, 22. et Facium in eiusdem IX, 33. adhiberi iussit Gaisf. μόνην] μόνον A. *V. Photius. 11. Κτίσεσιν] κτήσεσιν E pr. et Phot. MS. 12. Ἀλκομένειαν, Θελξίνειαν *V. prius etiam Med. Ἀλκομενίαν, Θελξινίαν Photius. 13. Panyasis ap. Steph. v. Τρεμίλη (coll. v. Κράγος): καὶ ἔγημε θύγατρα, νύμφην Ὠγυγίην, ἣν Πραξιδίκην καλέουσι. 14. Πραξίλλη] Fuit poetria, cuius plures scriptores mentionem faciunt. Zenobius Centur. IV, 21. Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὡς φησι Πολέμων. αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰςάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἥκει, ἀποκρίνασθαι, Ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη τὸ Ἡλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος. ἡλίθιον γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους. Athenaeus lib. XIII. p. 603. Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία ὑπὸ Λιός φησιν ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον. [Et XV. 634. Reines.] Pausanias in Laconicis p. 184. Πραξίλλη μὲν δὴ πεποιημένα ἐστίν, ὡς Εὐρώπης εἴη Καρνειός, καὶ αὐτὸν ἀνευρέψατο Ἀπόλλων καὶ Λητώ. Scripserat Dithyrambos. Hephaestio in Enchirid. p. 9. Καὶ παρὰ Πραξίλλῃ ἐν Διθυράμβοις, ἐν ᾧδῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλλεύς. Item Scolia, sive carmina παροίνια. Scholiasta Aristophanis Vesp. 1232. Κολακικὸν τὸ σκολιόν. ἐν τοῖς Πραξίλλης δὲ φέρεται Παροινίοις. Eustathius in Il. β'. p. 326. ex Pausania Lexicographo initium scolii cuiusdam refert, quod nonnullos olim Praxillae Sicyoniae tribuisse ait. Praeterea eius meminit Antipater Thessalus in Epigrammate in novem poetrias lyricas, quod legitur Anthol. lib. I. c. 67. Küst. Πραξίλλης A. B. Πραξίλλως V. Πραξίλλη edd. ante Gaisf. De Praxilla vide quae congessit Prellerus in corpore Polemonio p. 150. sq. 15. Πραξικοπήσας] De significatione huius vocis consulendus est Casaub. in Comment. ad Polybium p. 185. Küst. 16. Πολύβιος] Lib. I. c. 19. (18.) Küst. Unde petendum Ἐρβησσέων.

3. δωροδοκηθείς] Hoc est, δωροδοκησάμενος. Hunc articulum habet A. in marg. Ὁ δὲ Οὔρβιος] Vid. Schweigh. in Polyb. XXII, 23, 1. et Opusc. II. p. 155. qui sub nominis istius prodigio latitare putabat M. Fulvium. Οὔρβιος olim sub glossa singulari repetitum. Mox καὶ νυκτὸς *V. 6. Πολλὰς πόλεις] Polybius in Excerptis Constantini p. 21. sive VIII, 11, 3. Vid. supra v. Ἐξηνδραποδισμένον. 8. Πρᾶξις. κοινότερον μὲν π.] Totum hunc articulum Suidas sumpsit ex Alex. Aphrod. in lib. III. Topic. p. 137. Küst. 12. εἰ τό] εἰ τοῦ A. Mox πράσσειν αἱρετώτερον τοῦ *V. 16. προδοσία] προσοδία A. E. Med. προσωδία V. ap. Gaisf. Μετὰ τῶν] Polyb. Fr. Hist. 18.

Proconsul CCC. talentis ab Ariarathe acceptis ipsum Romanorum amicum declaravit. Πράξαντες. Thucydides: *Qui autem urbis Atheniensibus prodendae consilium ceperant, portas aperiendas esse dicebant. statuerant autem portis apertis Athenienses ad se recipere.* Πραξιδίκη. Praxidice, dea, cuius caput solum consecrare solebant. Mnaseas autem in libris *de Europa* ait Soteris et sororis Praxidices filium fuisse Ctesium, filias vero Concordiam et Virtutem; easque de matre Praxidicas esse vocatas. Dionysius contra in *Originibus* perhibuit Ogygis filias Alalcomeniam, Thelxiniam, Aulidem, quae postea Praxidicae vocatae sint. Πραξίλλης. Nomen proprium. Πραξικοπήσας. Per insidias molitus, dolo usus. Polybius: *Dux vero primum urbem Erbessum proditorum opera usus occupat, et commeatum hostibus adimit.* Πραξικοπήσας. Qui muneribus corrupit. *Urbius autem proditorum opera usus partem arcis noctu occupavit, et Romanos in eam introduxit. — Multas urbes in servitutem redegit, quas partim proditorum opera partim vi occuparat.* Πρᾶξις. Universe quidem omnis actio, quae cum ratione fit, ita vocatur; specialiter vero et magis proprie ea quae fit ex deliberato consilio, hoc est, quae cum virtute vel vitio coniuncta est. quarum igitur rerum actiones sunt magis expetendae, illae res ipsae sunt magis expetendae. ut, si iuste facere magis est expetendum quam fortem esse, iustitia magis etiam expetenda quam fortitudo. πρᾶξις autem est actio tendens ad finem; opus vero est ipse finis. Πρᾶξις. Proditio. Polybius:

ἐν τῇ πατρίδι φίλων τρίτον πρᾶξιν κατασκευασαμένου, καὶ προσενεγκόντος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον. Καὶ αὖθις Πολύβιος· Ὁ δὲ συνεστήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς διά τινος Ἰάσονος· ὃς διαπεμψάμενος πρὸς Ἀγήταν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

Πραξιτέλης, Πραξιτέλους. ὄνομα κύριον.

Πραόνως. Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως

ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητάς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.

169 *Πραότης. ἀοργησία. Ἂν δέ τις τῆς πραότητος γένος ἀποδῷ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ ὁρίσηται αὐτὴν ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν· οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεώς τινι ἀκολουθοῦν εἴη ἂν καὶ γένος. τὸ γὰρ γένος ἀχώριστον.*

Πραότης. ἐπὶ Θεοῦ ἡ μικρὰ τιμωρία. Λαβίδ· Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. [Πρᾶος δὲ ἀπὸ τοῦ ῥᾷον, ῥᾶος, καὶ πρᾶος.]

Πραπίς· ἡ φρήν. Ὅμηρος·

Εἰδυίαισι πραπίδεσσι.

Πρασιανός. ὅτι Πρασιανὸς λέγεται καὶ Βενετιανὸς καὶ Παλμουλάριος καὶ Σκουτάριος παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ.

Πρασιαί. πόλις Λακωνική. Ἀριστοφάνης·

Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις,

καὶ πολλῷ δεκάκις· ἀπολεῖσθε σήμερον.

Πρασιαί. αἱ τοῦ κήπου λαχαναι. Καὶ Πράσιον, τὸ λάχανον.

Πράσινον χρῶμα. Ἄλλοις στάσεως ἀφορμὴν ἢ μέρους πρασίνου στοργὴν Ἰουστινιανὸς ἐπενεγκὼν ἀνῄρει.

Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώτων δέδεται βαλάντιον. ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων καὶ ἀσωτευομένων.

Πράττεσθαι. ἀπαιτεῖσθαι. Τῶν δὲ Ἰταλικῶν μηδένα πράττεσθαι τέλος.

Πρατίνας, Πυῤῥωνίδου ἢ Ἐγκωμίου, Φλιά-

---

1. *φίλων*] *φίλτρων* V. *τρίτην*] *τρίτον* probavi cum A. Nam *τρίτην πρᾶξιν* aegre quisquam in hunc significatum detorserit. Tum *πρᾶξιν* om. A. V. ap. Gaisf. 3. *Πολύβιος*] Lib. V. c. 96. *Küst.* 5. *Ἀγήτα*] *Ἀγήταν* A. B. Polyb. Supra *Ἰάσονος* om. Med. 8. *Πραξιτέλης*] Praxiteles *ἀνδριαντοποιός*, alter iunior *ἀγαλματοποιός*, cui tribuit Theocrit. I, 105. poculi factionem, ibique Schol. Artifex in marmore, v. Plin. XXXVI, 5. Lucian. Imagg. 4. Athen. XIII, 591. *Reines.* V. Silligii Catal. Artificum. 9. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 864—66. 12. *δ' οὐ*] *οὐδὲ* Ox. Mox *ἡμῖς* libri Aristoph. plerique: *πρέπει* recurrit etiam in v. *Σὺ δὲ μή*. Post h. gl. *Πρᾷος. ὅτι τὸν πρᾷον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐγκράτεια*, omisit V. quae habet A. in marg. 14. *Ἂν δέ τις τῆς πραότητος γένος ἀποδ.*] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 176. *Küst.* 17. *τὸ* ante *ἐξ* om. *V. 19. *Πραότης. ἐπὶ Θεοῦ ἡ μικρὰ τιμ.*] Ex Theodoreto in Psalm. LXXXIX. (10.) p. 762. *Küst.*

1. *Πρᾶος δὲ κτλ.* om. V. notavi. 2. *Ὅμηρος*] Il. *ά*. 608. 3. *Εἰδυίαισι*] *εἰδύεσι* A. *εἰδύεσσι* *V. *ἰδυίῃσι* Homerus. Hanc excipiebat olim nova glossa *Πρᾶσις* (*Πράσις* Gaisf.), a Küstero deleta, cui repugnat ipse litterarum ordo. Istius quae fuerit origo patebit, si quis ad v. *Πραεῖα* redierit. 5. *Παλμουλάριος*] *Παλβουλάριος* V. *παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ*] Lib. I. §. 5. ubi verba eius haec sunt: *Παρὰ τοῦ τροφέως τὸ μήτε Πρασιανὸς μήτε Βενετιανὸς μήτε παλμουλάριος ἢ σκουτάριος γενέσθαι.* Vide in eum locum notas Gatakeri. Ceterum pro *Σκουτάριος* Lipsius Saturnal. lib. II. c. 24. legit *Σκουτόριος*: quem vide. *Küst.* 7. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 243. sq. 8. Praestat *τρὶς ἄθλιαι*. 9. *πολλοδεκάκις ὡς*] *πολλῷ δεκάκις* A. B. V. E. Med. cum gl. *Ἰώ*. Dein *ἀπολεῖσθε* *V. 10. *Πρασιαί*] Vid. Schol. Od. *ή*. 127. Cf. Buttm. in Schol. *γ*. 274. *κόπου* V. ap. Gaisf. Mox addiderunt *τὸ* A. V. 12. *Πράσινον*] *Πράσιον* A. V. item *πρασίου* in exemplo A. V. E. Med. Quae scriptura Portum olim in errorem induxit a Küstero castigatum. *Ἄλλοις στάσεως ἀφορμὴν ἢ μέρους πρ.*] Fragmentum hoc excerptum est ex Procopii Hist. Arc. c. 19. De diversis autem factionibus aurigarum Circensium, inter quas una erat, quae a colore vestium Prasina dicebatur, vide praeter alios Onuphrium de Lud. Circens. c. 10. *Küst.* Infra *ἐνούρει* *V. Quae subsequebantur verba Pauli Aeginetae VII. p. 251. (cuius admonuit Küsterus) *Πράσον. κακόχυμον, ἔστι δὲ δριμύ. ὡς δέ φησι Διοσκορίδης, δυσόνειρον, εὐκοίλιον, διουρητικόν, λεπτυντικόν. ἔχει δέ τι καὶ ὑπτικόν*, omiserunt A. B. V. E. 15. *τῷ τῶν* *V. *τῶν ἐρώτων*] Sic etiam legitur in Vatic. Prov. Appendice. [Bodl. 796. ubi MS. Paris. *ἐρώντων* Gaisf. tradit habere, qui silet in Paroemiographis.] At ego cum Scaligero in Stromat. Proverb. potius legerim *ἐρώντων*. *Küst.* 16. *πολλὰ* om. V. ap. Gaisf. Mox *καὶ ἀσωτευομένων* om. V. 20. *Πρατίνας*] Eius aliquoties meminit Athenaeus. *Küst.* Vid. Casaub. de Satyr. poes. p. 158. *Hemst.* Cf. Reines. in v. *Ἄρίστιος*.

Cum amicis, qui erant in patria, tertia vice proditionem est molitus, et Fabio condicionem obtulit. Idem Polybius: *Ille vero dolum molitus est in Aetolos opera Iasonis cuiusdam: qui missis ad Agetam Aetolorum praetorem internuncius arcem Phanotensium se traditurum iis pollicetur.* *Πραξιτέλης.* Nomen proprium. *Πραόνως.* Aristophanes: *Tu vero, Aeschyle, ne irato animo, sed leniter refelle refellentemque sustine. neque mutuis conviciis insectari decet poetas, tanquam mulieres copas.* *Πραότης.* Si quis lenitatis genus continentiam statuat, eamque definiat esse irae continentiam, non recte definit. non enim, quod rem aliquam ex hypothesi sequitur, id etiam genus eius fuerit. genus enim a re nequit separari. *Πραότης.* Cum de Deo dicitur, significat lenitatem in puniendo. David: *Lenitas divina super nos venit, et castigabimur.* [*Πρᾶος* vero sic formatur. a *ῥᾷον* fit *ῥᾶος*, inde *πρᾶος*.] *Πραπίς.* Praecordia. Homerus: *Perita mente.* *Πρασιανός.* Nomina haec, *Πρασιανός, Βενετιανός, Παλμουλάριος, Σκουτάριος*, reperiuntur apud M. Antoninum. *Πρασιαί.* Prasiae, urbs Laconicae. Aristophanes: *Heu Prasiae, ter miserae et quinquies et centies! ut peribitis hodie.* *Πρασιαί.* Horti areolae, in quibus olera seruntur. Et *Πράσιον*, genus oleris. *Πράσινον χρῶμα. Iustinianus alios ob crimen seditionis, alios ob studium factionis Prasinae e medio tollebat.* *Πράσου φ. Porri folio amantium constricta est crumena.* dicitur de iis qui propter amorem multos sumptus faciunt et bona sua dilapidant. *Πράττεσθαι.* Exigi. *A nullo autem Italorum vectigal exigi iussit.* *Πρατίνας.* Pratinas, Pyrrhonidae vel En-

σιος, ποιητὴς τραγῳδίας. ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ, ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ πρῶτος ἔγραψε Σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου συνέβη τὰ ἱκρία, ἐφ' ὧν ἑστήκεσαν οἱ θεαταί, πεσεῖν. καὶ ἐκ τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν Σατυρικὰ λβ'. ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.

170 Πραττομένους. ἀπαιτουμένους. Ἰσοκράτης· Καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους. — Πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίους· τέλους δὲ οὐδενὶ αἰσθησιν παρεχόμενος.

Πράττω. τὸ ἐνεργῶ. Ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει.

Πραΐδα.

Πραινεστός. ὄνομα τόπου.

Πραιπόσιτος. ἀξίωμα.

Πραιτούρα.

Πραίτωρ. μετὰ τοὺς χιλιάρχους αὖθις ἐπὶ τοὺς ὑπάτους ἐπανῆλθον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη Φούριος Κάμιλλος, παῖς Κα-20 μίλλου τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος· ὃν πραίτωρα τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμασαν, ἤγουν στρατηγόν.

Πραιτώριον.

Πραίφεκτος. ναύαρχος.

Πραίφεκτοι. δώδεκα ἄρχοντες, προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων, οἳ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον, τοὺς καλουμένους ἐκτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους δηλοῖ.

Πρέμνον. στέλεχος δένδρου. Ἀριστοφάνης· Ἥκεις ἔχων πρέμνον πράγματος πελωρίου. ὃ ἔστι, χρήσιμόν τι εἰσηγούμενος. Οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχῃ πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου. καὶ ζήτει ἐν τῷ Χάραξ.

Πρεών, πρεόνος. ὡς πρὼν πρωνός.

Αἱ τόσον ὕδωρ
εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

Πρέσβα. ἐντιμοτάτη.

Πρεσβεύεσθε. πρέσβεις πέμπετε. Καὶ Πρεσβεύω, παρὰ Σοφοκλεῖ·

Ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον.
ὁ Ἡρακλῆς φησι ψυχορῥαγῶν.

---

2. τε καὶ Χοιρίλῳ om. A. χοιρίλλῳ Med. 4. συνέβη τὰ ἱκρία — πεσεῖν] Confer Nostrum supra v. Αἰσχύλος et v. Ἱκρία. Küst. 6. Ἀθηναίοις] ἀθθ A. Legebat Gaisfordus Ἀθήναις vel Ἀθήνησι, frustra. 7. λβ] λ' V. Numerum quamvis incredibilem non satis tuto mutari vidit Welckerus *über das Satyrspiel* p. 280. ἐνίκησε δὲ ἅπαξ] Hoc ipsum praeter expectationem accidit. Deinde cum V. delevi glossam syntacticam, quam habet A. in marg. Πραττόμενοι. δοτικῇ. Μηδὲν αἴσχιστον τῇ πόλει πραττόμενοι. Αἰτιατικῇ δέ· Καὶ φόρους καὶ ἀρχὰς πραττόμενοι. αἰτιατικῇ — πραττόμενοι om. E. 8. Ἰσοκράτης] C. Sophist. p. 292. C. Hoc exemplum attulit etiam Photius. 12. Ἔπραττε κακῶς] Vide supra v. Ἐνόσει, ubi hoc fragmentum auctius legitur. Toup. 13. αὐτῷ] αὐτοῦ V. B. Mox ἐνόσησε V. 14. Πραΐδα Zon. p. 1576. Om. vulg. Tenet *V. Idem v. Πραιτούρα posuit ante v. Πραινεστός. 16. εἴδος ἀξιώματος] ἀξίωμα dedi cum Herod. Epim. p. 177. Zon. p. 1572. et *V. e quo ἀξίωμα pro lemmate solo ἀξιώματος enotavit Gaisf. Statim Πραιπόσιτος. ζήτει ἐν τῷ Σαλούστιος, omisit V. quae habet A. in marg. Et continuo sunt omissa cum omnibus MSS. Πραίσιοι. ζῶα. Praebuit Zonaras. 18. καὶ αὖθις] καὶ delevi cum A. V. Tum ἐπὶ B. E. pro μετά. 20. Φούριος] φρούριος A. B. V. E. Med.

1. Πραιτώριον] Mirificam notationem habet Etym. M. p. 686. f. 3. Πραίφεκτοι. δώδεκα ἄρχοντες προβ.] Haec excerpta sunt ex Polybii lib. VI. c. 24. (c. 26.) Küst. 7. ἐπικαλουμένους] καλουμένους A. V. In fine addiderunt δηλοῖ A. B. V. E. cum Polyb. Cf. v. Ἐκτραορδιναρίους. 9. Πρέμνον] Vid. Ἱπτόρθους. Hemst. Timaeus p. 222. Ἀριστοφάνης] Av. 322. sed ubi legitur: Ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου. Küst. 11. Οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χ.] Haec sunt verba Polybii lib. XVII. c. 14. [XVIII, 1.] Küst. Deest hoc exemplum V. ap. Gaisf. idque ut suspicemur ex gl. Χάραξ esse repetitum persuadet glossae conclusio. 12. ἡγοῦνται] ἡγοῦντο A. ἔχοι] ἔχῃ A. B. 16. Αἱ τόσον ὕδωρ εἴβ.] Crinagorae Ep. VII. pr. Anthol. Pal. VI, 253. Integrum distichum extat in v. Εἴβεσθαι. τόσσον A. omisso ὕδωρ. 18. Πρέσβα] Glossa Homerica. 19. Πρεσβεύεσθε] Ex Aristoph. Acharn. 133. 20. παρὰ Σοφοκλεῖ] Trach. 1066. sq. 22. μητρὸς] πατρὸς B. E. 23. Post hanc glossam delevi cum A. V. Πρεσβεύω. δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· Καὶ πρὸς αὐτῆς τῆς ὀργάδος, ἣν πρεσβεύεις. Schol. in Gregor. Naz. f. 77. cod. Par. 573. ap. Gaisf. Πρεσβεύομεν. ἀντὶ τοῦ ἦν μεγαλύνομεν προτιμῶντες, αὐτὸ γὰρ τὸ πρεσβεύομεν αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀρριανός· Πρεσβεύει τὰ τοῦ Φιλίππου, καταβάλλει δὲ Ἀλέξανδρον. καὶ τὸν πρὸς ὃν

---

comil F. Phliasius, poeta tragicus: qui cum Aeschylo et Chocrilo certavit Olympiade LXX. primus Satyros scripsit. cum autem fabulas doceret, tabulata in quibus spectatores stabant ceciderunt: quo facto Athenienses theatrum extruxerunt. fabulas edidit L. quarum XXXII. sunt Satyricae. semel autem vicit. Πραττομένους. Eos qui aliquid ab altero exigunt. Isocrates: *Et exiguam mercedem a discipulis exigentes. — A navium dominis vectigal exigens; vectigalis vero nullam cuiquam suspicionem praebens.* Πράττω. Ago. *Male rem gerebat, et tota ipsius familia aegrotabat.* Πραινεστός. Nomen loci. Πραιπόσιτος. Praepositus, dignitatis genus. Πραιτούρα. Πραίτωρ. Post Tribunos militares Romani Consulibus denuo rempublicam commiserunt. primus autem Praetor creatus est Furius Camillus, filius illius Camilli, qui saepius Dictator fuit. qui autem lingua Romanorum Praetor appellatur, Graecis dicitur στρατηγός. Πραιτώριον. Πραίφεκτος. Praefectus navalis. Πραίφεκτοι. Duodecim viri a Consulibus constituti, qui ex universo coetu sociorum, qui aderant, Consulibus maxime idoneos ad rem strenue gerendam equites peditesque seligunt, quos vocant extraordinarios, id est, selectos. Πρέμνον. Truncus arboris. *Venisti molem gestans rei ingentis.* id est, utile consilium daturus. *Graeci vallum illum optimum esse putant, qui plurimos et maximos circa ipsum stipitem habeat surculos erumpentes.* quaere in v. Χάραξ. Πρεών, πρεόνος, ut πρών, πρωνός. *Quae tantum aquae funditis de hoc obliquo colle.* Πρέσβα. Veneranda. Πρεσβεύεσθε. Legatos mittite. Et Πρεσβεύω, apud Sophoclem: *O puer, sis mihi verus et germanus filius, neque matris*

Πρεσβεῖα. τιμάς, γέρα. Καὶ χρηστὰ πρεσβεῖα τούτῳ τῆς μνήμης νῦν τε καὶ ἀεὶ νέμει.

Πρεσβεῖον. Ὁ δὲ Περίανδρος ὁ Κυψέλου υἱός, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν κατὰ πρεσβεῖον λαμβάνει.

171 *Πρέσβειρα. ἔντιμος.*

Πρέσβεις. ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι οἱ ἐς Περσίδα διαπρεσβευσάμενοι σὺν Ἀρεοβίνδῳ· Δαμάσκιος ὁ Σύρος, Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ, Εὐλάλιός τε ὁ Φρύξ, Πρισκιανὸς ὁ Λυδός, Ἑρμείας τε καὶ Διογένης οἱ ἐκ Φοινίκης, Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος. οὗτοι πάντες οἴκαδε ἀπενόστησαν, χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ· καὶ ἀπώναντο δὲ ὅμως τῆς ἐκδημίας, οὐκ ἐν βραχεῖ τινι καὶ ἠμελημένῳ, ἀλλ' ὅθεν αὐτοῖς ὁ ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ θυμῆρές τε καὶ ἥδιστον ἀπετελεύτησεν. ὡς γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῶν κατ' αὐτὰς ἀναγεγραμμένων τὸ δεῖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας εἰς τὰ σφέτερα ἧθη κατιόντας βιοτεύειν ἀδεῶς τολοιπὸν ἐφ' ἑαυτοῖς, οὐδὲν ὁτιοῦν πέρα τῶν δοκούντων φρονεῖν ἢ μεταβάλλειν τὴν πατρῴαν δόξαν ἀναγκαζομένους.

Πρέσβις, πρέσβεως, προπαροξυτόνως. οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς πρεσβεὺς εὐθείας. οἱ γὰρ λέγοντες ἁμαρτάνουσι. λέγεται δὲ καὶ πρέσβεων καὶ πρεσβευτῶν, ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον, ὅταν εἴπωσι πρέσβεις. εὑρίσκομεν δὲ καὶ πρεσβευτάς.

Πρεσβυγένεια. παλαιοτέρα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς.

Πρεσβυγενής.

Πρεσβυτάτην. ἐντιμοτάτην.

Πρεσβύτερος. τιμιώτερος, μείζων. Ὁ δὲ

ἡ πρεσβεία γίνεται, τὸ δὲ ὑπὲρ ὧν δοτική· Πρεσβεύει τοῖς Ἀθηναίοις. τὸ δὲ ἡγεῖσθαι καὶ προάρχειν γενική· Πρεσβεύειν αὐτοῦ ἤθελον. Alia praebet Nicephorus Gregoras in Matthaei Glossar. Gr. T. I. p. 6. Ceterum quod apud Theonem Smyrn. de Arithm. 2. extr. vulgatur, *κατὰ δὴ τοὺς Πυθαγορικοὺς πρεσβευτὰς τὰ τῶν ἀριθμῶν ὡς ἀρχὴ* —, emendandum videtur, *κατὰ δὲ τοὺς Π. πρεσβεύεται τὰ τῶν ἀρ. κτλ.*

2. *νέμει*] *μένει* *V. 3. *Ὁ δὲ Περίανδρος*] Haec Nicolai Damasceni verba petita sunt ex superiore v. *Περίανδρος. Κυψέλου*] *Κυψέλλου* *V. E. Med. 4. *πρεσβεῖον*] *πρεσβείαν* B. E. Mox *παραλαμβάνει* gl. superior. 6. *Πρέσβειρα*] V. Elmsl. in Aristoph. Ach. 883. Apollonii locum IV, 800. excitavit Etym. M. p. 687, 6. ex MS. Dorv. corrigendum. 7. *ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι οἱ ἐς Περσ.*] Totus hic locus sumptus est ex Agathiae lib. II. pp. 69. 70. (c. 30. 31.) ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* Mirari satis non possum stuporem hominis ita scribentis. Estque hic error tanto extantior, quod alia tradentem ob oculos habuerit Agathiam. Ubi vero is philosophos legationem in Perside obiisse perscripsit? Ecquando tradidit eos cum Areobindo iter esse ingressos? Contraria omnia apud eum invenisse mihi visus sum. Auctor enim est cum Areobindo Uranium in Persiam contendisse: *οὐ πολλῷ δ' ἔμπροσθεν*, haud longe vero ante eos Damascium ceterosque philosophos eodem profectos esse. Immo si recte rationem subduxi, redierant iam philosophi in agrum Romanum, cum Areobindus ad Persas pergeret. *Wesseling.* Observ. I, 28. p. 118. ubi pluribus quaerit de tempore pacis inter Romanos et Persas confectae. Verum haec, quae parum callide principium orationis cum reliqua parte conflarunt, numquis ab Suidae repetierit inertia quantumvis decantata, qui narrationem praegressam Agathiae recte transcripserit in v. *Οὐράνιος?* Immo si credibilia sequimur, homines studiosi cum in codicem Excerpta Legationum complexum incidissent ac materiam notabilem sub locum communem *Πρέσβεις* cogerent, temere memoriam pacis ab Areobindo contractae una cum vicinia rerum diversissimarum delibaverunt. *ἦσαν*] *εἰσὶν* V. 9. *Εὐλάλιος*] Apud Agathiam loco laudato hodie legitur *Εὐλάμιος.* Sed vide nos supra in v. *Δαμάσκιος. Küst. Εὐλάλιός τε* A. V. De hoc nomine vide quae congessit Franckius *Richtersche Inschr.* pp. 73. 484. 11. Post *Φοινίκης* elapsum *καὶ* restitue cum Agathia: quod contra tollendum post *φιλοξενίᾳ.*

4. *ἢ*] *καὶ* V. Tum *μεταβαλεῖν* E. 6. *Πρέσβις — ἁμαρτάνουσι*] Ex Schol. olim uberioribus Aristoph. Ach. 93. Partem harum quaestionum attigit Choeroboscus Bekk. p. 1247. coll. p. 1413. Adde Lobeck. in Phryn. p. 69. Abreschii Dilucc. Thucyd. p. 495. memorat Gaisf. 9. *ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν*] *ἑκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται* Photius, qui glossam orditur a *Πρέσβεων καὶ Πρεσβευτῶν.* Idem mox *τὴν Ἑλλ.* 11. *πρέσβεις. εὑρίσκομεν*] *πρέσβεις. καὶ χρῶνται τούτῳ συνήθως ἅπαντες· εὑρίσκεται δὲ καὶ τὸ πρ.* Photius. Cf. Lex. Rhet. p. 290. 14. *συγκριτικῶς*] *συγκριτικῶς προουργιαίτερον* Photius. *π. γέννησις· καὶ συγκριτικῶς δὲ προουργιαίτερον* Lex. Bachm. p. 347. Itaque coniecit Albertius in Misc. Critt. p. 287. *καὶ συγκριτικῶς Πρεσβυγενέστερον, προουργιαίτερον.* Sed huic suspicioni diffidimus. Videtur enim istud additamentum, quo Hesychius et Zon. p. 1576. carent, ad superiorem glossam esse revocandum, sive *πρέσβιστος* sive *πρεσβύτερος* putemus indicari. Cf. Blomf. gloss. S. Th. 386. 15. *Πρεσβυγενής*] Cf. Seidl. in E. Troad. 610. 16. *Πρεσβυτάτην*] Gl. Homerica: velut Il. Δ'. 59. Deinceps omisi gl. *Πρεσβυτερεῖον* cum V. ubi *Πρεσβυτέριον* E pr. et B m. sec. Habet eam A. in marg. 17. *τιμιώτατος* *V.

---

nomen sanctius ducas quam meum. haec Hercules moribundus dicit. *Πρεσβεῖα.* Honores. *Et praeclarum memoriae honorem nunc et semper illi tribuit.* *Πρεσβεῖον. Periander vero, Cypseli Corinthiorum regis filius, aetatis iure ut natu maximus regnum accepit.* *Πρέσβειρα.* Honorata. *Πρέσβεις.* Philosophi qui cum Areobindo in Persiam iverunt legati, fuerunt hi: Damascius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius Phryx, Priscianus Lydus, Hermias et Diogenes Phoenices, Isidorus Gazaeus. sed omnes domum redierunt, barbari hospitalitate valere iussa. fructum tamen ex ea peregrinatione non exiguum neque contemnendum perceperunt, sed talem ut iis reliquum vitae iucundissime et ex animi sententia agere liceret. cum enim Romani et Persae pacem ac foedus inter sese pepigissent, haec etiam in pactis inerat condicio, ut viri illi in sedes suas reversi secure in posterum et arbitratu suo viverent, neque quicquam nisi quod probarent sentire, aut patriam opinionem mutare cogerentur. *Πρέσβις.* Genitivus *πρέσβεως*, cum acuto in antepaenultima. is autem non est a recto *πρεσβεύς*: quod qui contendunt, falluntur. dicitur vero et *πρέσβεων* et *πρεσβευτῶν.* utrumque enim apud oratores in usu est. et *πρέσβεις* quidem vulgari sermone tritum est et analogiae Graecae conveniens, reperitur tamen etiam *πρεσβευτάς.* *Πρεσβυγένεια.* Antiquior ortus. *Πρεσβυγενής.* *Πρεσβυτάτην.* Prae aliis honoratam. *Πρεσβύτερος.* Senior, honoratior. *Ille vero*

τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥᾳστωνεύσεως ποιησάμενος. ἀντὶ τοῦ μείζονα, τιμιωτέραν. Καὶ τοὺς βωμοὺς κατέστρεψεν, ἐφ' ὧν ὤμοσαν ἡ στρατιὰ τὰ αὐτοῦ πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρεσβύτερος Κόδρου. ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν· ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου.

Λέγεται δὲ καὶ πρεσβύτερα τὰ τιμιώτερα. Ἡ δὲ στρατιὰ ἔλεγε τὰ ἑαυτῆς πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρευμενής. ῥᾷος.

Πρηγορεῶνος. τοῦ λαιμοῦ.

Πρήθω. τὸ καίω.

Πρημαινούσας τε θυέλλας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. θύελλα, συστροφὴ τοῦ ἀνέμου. πρημαινούσας δέ, μαινομένας καὶ λάβρως φυσώσας. πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. Ὅμηρος·

Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον.

Πρηνές. ἐπὶ πρόσωπον. καὶ πρηνής.

Πρῆνες. οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρέων.

Ἡ γὰρ ἴσον πρηῶνι Μαλείης ᾧ ἐκυκήθη
κῦμα, πολλυφάμμους ὦσεν ἐπὶ ψαμάθους. 172

Πρηξῖνος. ὄνομα κύριον. Καὶ Πρήξωνος.

Πρῆσαι. καῦσαι. Πρῆσε δέ, ἐφύσησε.

Πρήσσουσα. διαπερῶσα.

Πρηστήρ. ἀστραπή, κεραυνός.

Ὤλεσε γὰρ πρηστήρ σε κεραύνιος· αἱ δ' ἐπὶ μάνδραν
ὀψὲ βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν.

Πρηστήρ. πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ, ἢ νέφος περισχεθὲν πυρὶ μετὰ πνεύματος βιαιοτάτου. Πνεύματος μετὰ βροντῶν καὶ πρηστήρων ἐξαναστάντος Λιβυκοῦ καὶ ταραχὴν τοῦ κλύδωνος εἰργασμένου, κακωθῆναι τὰς ναῦς. Καὶ αὖθις· Πολλὰ δὲ φυσήματα ἀπροόρατα ἐμπίπτει, πολλοὶ δὲ πρηστῆρες βιαιότατοι καὶ μεγέθη κυμάτων.

Πρῆστις. εἶδος κήτους θαλασσίου, ἢ λεγομένη μάλθη· ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι.

Πρίαμαι. αἰτιατικῆ.

Πριάμενος. ἀγοράσας. Σοφοκλῆς·

---

1. ἑαυτῶν] ἑαυτοῦ. Vid. in Ῥαστώνευσις. *Hemst.* ἑαυτοῦ firmarunt A. B. V. E. Med. 2. καὶ τιμιωτέραν] καὶ om. A. B. V. quorum V. τελειοτέραν. 4. ὤμοσεν] ὤμοσαν A. B. Med. Quam elegantiae speciem quo cupidius scriptores aevi citerioris affectarunt, eo minus oblitterari par fuit ab edd. vulgg. 6. Πρεσβύτερος Κόδρου] ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ πολυχρονίων Diogen. VII, 45. Bodl. 763. Cf. Hesychius. 9. Ἡ δὲ] Hoc exemplum vereor ne sit ex superiore glossa fabricatum. 12. Πρηγορεῶνος] Conf. Schol. Aristoph. Equ. 373. Προηγορεῶνος *V. 13. Πρήθω] Zon. p. 1585. 14. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 335. 17. Ὅμηρος] Il. ά. 481. Ubi ἀνέμου B. E. pro ἄνεμος. Tum πρῆσαι V. Statim Πρηνᾶς. εἶδος ἰχθύος, quae gl. Zonarae est, omiserunt A. B. E. Reposuerat Hemsterhusius Πρημὰς vel Πρημνάς, collato Hesychio v. Πρημάδες. Photius: Πρῆμαι καὶ πρημάδες. γένος ἰχθύων. 20. Πρῆνες] Scribendum esse πρηῶνες vel ex exemplo, quod subiungitur, patet. Küst. Is priorem distichi versum, cuius auctorem ignorabat, plane deposuerat. Est Archiae Ep. XXX, 5. 6. Ceterum aliam glossae corruptionem ostendit v. Πρώνες.

1. Ἡ Γάργαρον ἴσον] ἢ γὰρ τὸ ἴσον V. εἰ γὰρ ἴ. liber Anthol. Pal. VII, 214. unde Iacobsius ἦ γάρ, quod iam Suidae reddidimus. Deinde cum Pal. ὡς ἐκυκήθη restituendum: quamquam aliam desideramus membrorum conformationem, ita quidem ut in pentametro reponatur, κῦμ', ὃ πολ. σ' ὦσεν ἐ. ψ. Ceterum ἐκεκήθη et ψαμμάθους *V. 2. πολυψάμμους] πολυξάντους Toupius. In novissimis curandis multum dissenserunt critici. 3. Contra Theognostus p. 38. πρηξῶν πρηξόνος· οὕτως γὰρ τοὺς ἀγοραίους καλοῦσι Σικελοί. 4. Πρῆσαι] Il. β'. 415. Πρῆσε referri potest ad Od. β'. 427. 5. Πρήσσουσα] Potius διαπρήσσουσα. Homer. Il. ά. 483. Διαπρήσσουσα κέλευθα. Scholiasta: Διαπρήσσουσα. διαπερῶσα, διερχομένη. Huc Suidas respexit. Küst. Πρήσουσα *V. et Zon. p. 1586. 6. ἀστραπή om. V. 7. Ὤλεσε γὰρ πρηστήρ σε κερ.] Erycii Ep. XIV, 5. 6. Anthol. Pal. VII, 174. 10. ἢ νέφος περισχεθὲν πυρὶ μετὰ πν.] Laertius in Zenone Cit. 154. Πρηστῆρα (φασὶν εἶναι) νέφος περιχυθὲν πυρὶ μετὰ πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς. Ad hunc locum Suidas respexit; sed qui pro περιχυθὲν habet περισχεθέν. Aldobrandinus autem videtur legisse περισχισθέν. Vertit enim: *Presterem nubem esse undique discissam.* Küst. 11. Πνεύματος μετὰ βροντῶν] καὶ μετὰ βροντῶν πνεύματος V. Perturbationem effecit versiculus praegressus. 12. πρηστῆρος] πρηστήρων A. V. 17. Πρῆστις] V. Buttm. Lexil. I, 27. cf. Gronovii Obss. I, 18. 18. μάλθη] MS. A. habet μάλη. Küst. Sic etiam V. Aelianus N. A. IX, 49. καὶ ἡ πρῆστις, καὶ ἡ καλουμένη μάλθη, δυσανταγώνιστον δ' ἄρα θηρίον τοῦτο καὶ ἄμαχον. Quem male cepit Suidas. *Gaisf.* 19. Om. vulg. Siletur *V. 20. Σοφοκλῆς] Ai. 477. ut Portus observaverat. Vide etiam supra v. Θερμόν, ubi idem fragmentum legitur. Küst.

---

cum templi fabricationem otio suo potiorem duxisset. — Et aras evertit, super quas exercitus iuraverat, se res ipsius potiores esse ducturum. Πρεσβύτερος Κόδρου. Antiquior Codro. proverbium de rebus valde vetustis dicitur; ductum illud a Codro, qui Athenis regnavit. Et πρεσβύτερα dicuntur ea, quae sunt honoratiora. *Exercitus autem dicebat se suas res antepositurum esse.* Πρευμενής. Lenis. Πρηγορεῶνος. Gutturis. Πρήθω. Uro. Πρημαινούσας τε θυέλλας. Aristophanes *Nubibus*: *Et vehementer spirantes procellas.* θύελλα est enim turbo venti; πρημαινούσας, furentes et vehementer spirantes. nam πρῆσαι est spirare. Homerus: *Et ventus medium inflavit velum.* Πρηνές. Pronum. et πρηνής. Πρῆνες. Montium eminentiae vel cacumina. *Nam profecto par promontorio Maleae fluctus est coortus, cuius aestus te in litus arenosum eiecit.* Πρηξῖνος. Nomen proprium. Et Πρήξωνος. Πρῆσαι. Incendisse. At Πρῆσε, flavit. Πρήσσουσα. Traiiciens. Πρηστήρ. Fulgur, fulmen. *Perdidit enim te prester fulmineus; boves vero nive pressi sero tandem in caulam redierunt.* Πρηστήρ. Ignis de coelo missus, vel nubes igni circumdata cum vento vehementissimo. *Orto autem vento Libyco cum tonitribus et prestere et mari turbato, naves laesas fuisse.* Et alibi: *Multi autem venti improvisi ingruunt, multique presteres violentissimi et fluctus maximi.* Πρῆστις. Pistrix, genus ceti marini: quod etiam malthe vocatur, et difficulter capi potest. Πριάμενος. Qui emit. Sophocles: *Ne minimo quidem pretio ho-*

Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν,
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

Πριαμωθῆναι. ξυρηθῆναι. τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστί.

Πρίαμος. ὄνομα κύριον.

Πρίαπος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἀγροιώτᾳ τῷδε μονοστόρθυγγι Πριήπῳ
θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίαν.

Καὶ αὖθις·

Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
δῶρα.

Πρίαπος. τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου, τοῦ Ὥρου παρ' Αἰγυπτίοις κεκλημένου, ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσιν, ἐν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον, ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν· ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματα φανερὰ καθίστησι. τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχυτῆτα τῆς κινήσεως· τὸν δὲ κύκλον, τοῦ δίσκου τὴν περιφέρειαν. ταυτὸν γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι.

Πρίαπος ἐκ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης συνελήφθη. ἡ γὰρ Ἥρα ζηλοτυπήσασα μαγγανείᾳ τινὶ ἥψατο τῆς κοιλίας τῆς Ἀφροδίτης, καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον καὶ αἰσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος καὶ περισσόσαρκον. ἡ δὲ μήτηρ ἔῤῥιψεν αὐτὸ εἰς ὄρος· 173 ποιμὴν δὲ αὐτὸ ἀνεθρέψατο. εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον ἐπάνω εἰς τὴν πυγήν. ἐκλήθη δὲ Πρίαπος κατὰ τὴν Ἰταλῶν γλῶσσαν· καὶ τιμᾶται παρὰ ποιμέσι. τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτοῦ ἐστι παιδίον, μόριον ἔχον μέγα καὶ ἐντεταμένον.

Πρίβατον. Ῥωμαία ἡ λέξις.

Πρίγκιπες. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις. τοὺς γὰρ νεωτέρους καὶ πενιχροτέρους γροσφομάχους καλοῦσι· εἶτα τοὺς πρίγκιπας· τοὺς δὲ πρεσβύτας τριαρίους· καὶ τοὺς ἀστάτους καλουμένους, οἵ εἰσι πρότεροι τῶν πριγκίπων. καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι. ἡ δὲ ἐξόπλισις, τοὺς μὲν τριαρίους εἶναι χ', τοὺς δὲ πρίγκιπας ά', ἴσους δὲ τούτοις τοὺς ἀστάτους, τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων· φορεῖν δὲ μάχαιραν καὶ γρόσφον.

---

3. *Πριαμωθῆναι*] Germanam dictionem custodivit Hesychius *Πριαμωθήσομαι*. Ex eadem comicorum fabrica fluxerunt *ἐκκεχοιρίλωμένη* et *πεφιλιππιδῶσθαι*: cf. Valck. in Herod. VIII, 73. 4. *Πριάμου πρόσωπον*] Intellige Priami personam in tragoediis. *Hemst.* 6. *Πρίαπος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ*] Ex Athen. lib. I. c. 23. p. 30. *Küst.* *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Diodori Zonae III, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 22. 8. *Ἀγροιώτῃ*] *Ἀγροιῶται* A. V. *Ἀγροιῶτα* E. *Ἀγροιώται* *V. Reposuimus quod in promptu fuit cum v. *Ἀγροιώτης* et Med., item Palat. Quamquam non dubium quin *ἀγροιώτῃ* — *θυσίην* merito praeferantur. 11. *Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγ.*] Maecii Ep. VII. pr. Anthol. Pal. VI, 33. Sub finem removi fraudem invitis A. B. V. E. Med. illatam, *παρακταίης σοὶ τάδ' ἀπ' ὠφελίης*. Eadem inculcata sunt in v. *Σαγηνεία*. Contra recte sedem suam obtinent in v. *Ἀκταίη*. 13. *Πρίαπος. τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου, τοῦ Ὥρου παρ' Αἰγ.*] Haec et quae sequuntur *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Codinum de Origg. CPolit. p. 15. *Küst.* 15. *σκῆπτρον κατέχον* om. A. *ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλ.*] Haec aliter apud Codinum; quem vide, et Lambecium in eum locum. *Küst.* 19. *τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχυτῆτα τῆς κιν.*] Haec rectius et plenius apud Codinum sic leguntur: *ἔχει δὲ καὶ πτερά. κατὰ μέσον δὲ τῶν πτερῶν δισκοειδεῖς κύκλους. τὰ μὲν πτερὰ διὰ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως· τοὺς δὲ κύκλους διὰ τὴν τοῦ δίσκου περιφέρειαν. Küst.* Nonnihil tamen apud Suidam in deterius esse conversum indicat saltem *δηλοῖ*, post *κινήσεως* nobis expunctum cum A. V.

1. *ἐκ τοῦ Διὸς*] Immo *ἐκ τοῦ Διονύσου*. Vide Etymologum v. *Ἄβαρνος*. *Küst.* *Διονύσου* Hesych. in *Πριηπίδος τε. Reines.* Nihil esse mutandum ex Nonno vel potius Maximo manifestum est, *Συναγ. ἱστ.* ad Greg. Naz. Stelit. II. 170. nam quae ibi verbis amplioribus explicantur, paulo brevius contraxit Suidas. *Hemst.* *συνειλήφθη*] Mendum edd. vulgg. correxi cum A. B. V. E. Med. 2. *ἡ γάρ*] *ἡ δὲ* A. V. E, Mox *μαγγανία* V. 5. *αὐτό*] *αὐτὸν* A. Tum *τὸ ὄρος* V. Mox *αὐτὸ* post *δὲ* omisi cum A. 7. *ἐπάνω*] Vid. Suidas in *Φάνης*. Nonnus habet *ἐπάνω τῆς πυγῆς*. *Hemst.* *εἰς τὴν* om. V. *εἰς* om. *V. *πυγμὴν* Theobaldus in Obss. Misc. II. p. 13. frustra. *Πρίαπος*] *Περίαπος* A. B. E. 8. *γλῶτταν* *V. 11. *Πριβάτου*] *Πρίβατον* probavi cum A. B. E. Cf. Salmas. in Vopisci Prob. p. 684. qui quem Suidae locum de privatis exhibuit, is in Etym. Gud. p. 479. extat. 12. *Πρίγκιπες. οὕτω καλοῦσι Ῥωμ.*] Articulus hic mire confusus est et turbatus, qui in integrum restitui debet ex Polybii lib. VI. c. 19. (21.) unde eum Suidas deprompsit. *Küst.* 14. *πενιχροτέρους*] *πενιχρωτέρους* E. *πενιχρούς* V. *νεωτάτους καὶ πενιχροτάτους* Polyb. Mox *καλοῦσι* om. E. Deinde cum Polybio legendum *πρισβυτάτους*. 19. *ασ'*] Sic recte MSS. Pariss. itemque Polybius loco laudato. At priores editt. male *ϑσ'*. i. e. 9200. *Küst.* *τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων*] Locum hunc pessime mutilatum ex Polybio sic supplebis: *τοὺς δὲ λοιποὺς καὶ νεωτάτους γροσφομάχους. ἐὰν δὲ πλείους τῶν τετρακισχιλίων ὦσιν, κατὰ λόγον ποιοῦνται τὴν διαίρεσιν, πλὴν τῶν τριαρίων. τούτους ἀεὶ τοὺς ἴσους.* Hanc lectionem in versione secutus sum. *Küst.* 20. *φορεῖν δὲ*] *φορεῖν γὰρ* V.

---

minem emerim, qui ex inani spe animum lactet. *Πριαμωθῆναι.* Rasum esse. Priami enim larva rasa erat. *Πρίαμος.* Nomen proprium. *Πρίαπος.* Priapus, idem ac Bacchus. In Epigrammate: *Rusticano huic unum spiculum habenti Priapo custos horti fructus arboreos consecravit.* Et alibi: *Litoralis Priape, piscatores tibi dona haec dedicarunt.* *Πρίαπος.* Simulacrum Priapi, qui apud Aegyptios vocatur Horus, humana forma fingunt, dextra sceptrum tenens, quod terra marique appareat; sinistra vero penem intentum, quod occultata in terra semina producat. alae celeritatem motus significant; circulus vero disci rotunditatem. eundem enim Priapum atque solem esse existimant. *Πρίαπος.* Priapus ex Iove et Venere natus est. Iuno enim Veneri succensens vi malefica ventrem eius contrectavit, et effecit ut infans deformis et foedus et praepinguis nasceretur. hunc a matre in monte expositum pastor educavit. habebat autem penem arrectum. hic Italorum lingua vocatus est Priapus, eumque pastores colunt. simulacrum eius repraesentat puerum, qui magnum et intentum penem habet. *Πρίβατον.* Romana vox. *Πρίγκιπες.* Principes. ita Romani vocant iuvenes viribus et aetate florentes. iuniores enim et pauperiores velites appellant. his proximi sunt hastati; quos excipiunt principes. natu maximos vero triarios appellant. et hae sunt appellationes; triarii quidem sunt numero sexcenti. principes, mille ducenti; totidemque hastati. ceteri ac natu minimi, velites. quod si pluribus quam quattuor millibus constet legio, eadem proportione ceterorum partitionem instituunt:

Πρίγκιψ. ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως παρὰ Ῥωμαίοις.

Πρίεται. σχίζεται.

Πριηνεύς. καὶ *Πριήνη*, ὄνομα πόλεως.

Πρίημι. ἀγοράζω.

Πρίηπος. ὁ *Πρίαπος.* κατὰ τροπὴν τοῦ ᾱ εἰς η̄.

Πριμιγγιλίων. τιμῶν· ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν· ἢ προνομίων.

Πριμικήριος. ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης.

Πριμολοκάριος. ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων, ὕστατος δὲ τῇ τιμῇ.

Πριμοπιλάριος. ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις.

Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα. παροιμία. Καί, *Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς.* ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων. Καί, *Πρὶν ἐσφάχθαι, δέρεις.*

Πρίνινοι ἄνθρακες. στερεοὶ καὶ σκληροί. ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνου ξύλον. Ἡσίοδος·

Πρίνου δὲ γύην.

καὶ πάλιν·

Πρίνινος γὰρ βουσὶν ὀχυρώτατός ἐστι.

Πρῖνος. ξύλον πυκνότατον. Ἀριστοφάνης·

Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.

καιομένη γὰρ ἡ πρῖνος ψόφον ποιεῖ.

Πρὶν καὶ λύκος ἰδεῖν ποιμαινεύσει. ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις. τουτέστι, πρὶν κληρωθῆναι, πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς. 174

Πριόνωτοι. ὄφεις οὕτω λεγόμενοι.

Πρίου. ἐλευθέρωσον.

Πρίω. ἀγόρασον.

Πρίων. τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασιν·

Ἰθύδρομόν τε
πρίονα, μιλτείῳ βάμματι πειθόμενον.

Καὶ αὖθις·

Καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα.

Καὶ Βάβριος·

Κἀκεῖνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων.

---

1. *Πρίγκιψ*] Principem officii intelligendum putat Valesius in Ammian. Marcellin. XVI, 8. p. 135. *Hemst.* Adde Franckium de Inscr. Richterianis p. 334. 4. *Πριηνεύς*] Sic A. V. et, ubi subiiciuntur *ὁ ἀπὸ ταύτης Πριηνεύς*, Med. *Πριήνη ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης Πριηνεύς* edd. ante Gaisf. 5. Inane glossae commentum agnoscit Zon. p. 1586. 6. *τοῦ ἡ εἰς ά* Med. 8. *Πριμιγγιλίων*] Scribendum erat *πριβιλεγίων*, i. e. *privilegiorum. Küst.* Nihil mutat Photius. *Πριμμιλογίων* Zon. p. 1581. 10. *Πριμμικήριος*] Vide Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst. Πριμικήριος* A. Photius. *τῆς* om. Phot. 16. *Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλ.*] Alii, *Πρὶν ὀπτῆσαι ἄλευρα.* Vide Paroemiographos. *Küst.* Habet Photius. 20. *στερεοὶ καὶ σκλ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 179. *Küst.* Adde Schol. 667. et v. *Οὐρίᾳ ἰμπίδι.* 21. *Ἡσίοδος*] Opp. 434. et 427. Unde petendum, quod Schol. tenet, *πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὁ. ἐστιν.*

3. *πυκνότατον*] *πικρότατον* A. V. *πικνότατον* E. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 883. 4. *ἐμπρισθεὶς* *V. 6. *Πρὶν καὶ λύκος*] Formam proverbii minus esse sinceram intellexerunt, qui glossae subiecerunt nobis cum A. V. deleta: *ἢ οὕτω* (*οὕτως* Med.)· *Πρίν κεν ὄιν λύκος ποιμαινεύσῃ.* Ubi paulo rectius Bodl. 792. *λύκος ὄϊν*, Diogenianus autem VII, 63. *ποιμάνῃ.* Veram scripturam ostendit Aristoph. Pac. 1103. *πρίν κεν λύκον οἷς ὑμέναιοι.* 8. *Πρὶν λαχεῖν*] Aristoph. Equ. 258. et Schol. Monuit Abreschius. 11. *διανομῆς*] *προνομῆς* E. Addit B. *Πρῖνος. ξύλον πικρότατον, ἢ τις καιομένη ψόφον ποιεῖ.* 12. *Πριόνωτοι. ὄφεις οὕτω λεγ.*] Philostratus lib. III. de Vita Apoll. c. 2. ubi de variis serpentum et draconum generibus agit: *Οἱ δὲ δὴ πυρσῖται καὶ πριόνωτοι γίνονται, οὗτοι καὶ γενειάσκουσι,* etc. Ad hunc locum Suidas fortasse respexit. *Küst.* 13. *Πρίου*] *Πρίου* E. Tum *ἐλευθέρου* V. *ἐλευθέρως* Phot. MS. Glossam non expedio: nisi forte sacram glossam *Ἐκπρίου* advocamus, quam similiter explicavit Hesychius in v. *Ἐκπρίου.* 14. *ἀγόρασον*] *ἀγοράσω* A. B. V. Photius, quorum hic *Πριῶ.* Vulg. habet E. cui caput gl. deest. 15. *ἐν Ἐπιγράμμασιν* (sic *V.)] Philippi Thessal. XV, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 103. 18. *μιλτείῳ*] *μιλτίῳ* A. E. *V. Med. Vide supra v. *Μίλτιον βάμμα.* 20. *Καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτ.*] Leonidae Tar. XXVIII, 2. Anthol. Pal. VI, 204. *καὶ τερανώτῳ* A. 21. *Βάβριος*] Apud Tyrwhitt. p. 34. Knoch. p. 94. Mox *κἀκεῖνος δ'* A.

---

nisi quod triariorum numerus variat nunquam. *Πρίγκιψ.* Princeps, magister officii. vocabulum Latinum. *Πρίεται.* Finditur. *Πριηνεύς.* Et *Πριήνη*, nomen urbis. *Πρίημι.* Emo. *Πρίηπος.* Pro communi *Πρίαπος*, verso ᾱ in η̄. *Πριμιγγιλίων.* Honorum, vel munerum regiorum, vel privilegiorum. *Πριμικήριος.* Primicerius, cuiuslibet ordinis princeps. *Πριμολοκάριος.* Primolocarius, qui in prima acie locatur, sed honore postremus est. *Πριμοπιλάριος.* Primipilus, apud Romanos ita vocatus, qui maximam inter milites dignitatem habet. *Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα. Priusquam farinam pinsueris.* proverbium. Et, *Priusquam pisces ceperis, muriam misces.* dicitur de iis qui tempus anticipant. Et, *Priusquam victima adsit, excorias. Πρίνινοι ἄνθρακες.* Iligni carbones, id est, solidi et duri. lignum enim ilicis durum est. Hesiodus: *Dentale vero ilignum.* Et iterum: *Ilignum enim iugum bobus firmissimum est. Πρῖνος.* Ilex, liguum solidissimum. Aristophanes: *Tu vero illico ut ilex ardens clamitas.* ilex enim ardens crepitat. *Πρὶν καὶ λ. Prius vel lupus cum ove coeat.* dicitur de eo quod fieri nequit. *Πρὶν λαχεῖν τὰ κ. Communia devoras, priusquam sorte ea tibi obtigerint.* priusquam sortem iceceris, ante distributionem rapis. translatio ducta est ab iis qui in coenis cibos, antequam distribuantur, ad se rapiunt. *Πριόνωτοι.* Sic appellantur serpentes quidam. *Πρίου.* Redime. *Πρίω.* Eme. *Πρίων.* Fabrile instrumentum. In Epigrammate: *Rectaque currentem serram, quae lineas minio ductas secando sequitur.* Et alibi: *Et serram protentam, quae tergo incurvatur.* Item Babrius: *Et ille dixit dentibus frendens.*

ἀντὶ τοῦ βρύκων.

Ὁ πρίων ἀπῆν, οὐδ' ἤδειν πρίω. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι, οἰκοι ἔχων. ταῦτα οὖν φησι· τοῦ ἀγροῦ φέροντος, οὐδὲν ἔδει μοι τοῦ πρίασθαι.

Πρισθείς. ἐξαφθείς, δεσμευθείς.

Ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
ἐκνάπτετ' αἰέν, ἕζετ' ἀπέψυξεν βίον.

Πρίσκιλλα. ὄνομα κύριον.

Πρίσκος, Πανίτης, σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν καὶ τὰ κατὰ Ἄτταλον, ἐν βιβλίοις ὀκτώ· Μελέτας τε ῥητορικάς, καὶ ἐπιστολάς.

Πρίσκος, υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

Πρίσκος Ἐμεσηνός. ὅσπερ ἀλλότρια γράμματα μιμεῖσθαι ὑπερφυῶς ἐξηπίστατο, τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο δεξιὸς ἄγαν. ἐτύγχανε δὲ ἢ τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησία τῶν τινὸς ἐπιφανῶν κληρονόμος γεγενημένη χρόνοις τισὶ πολλοῖς ἔμπροσθεν. ἦν δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πατρίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα, Μαμιανὸς δὲ τὸ ὄνομα, γένει λαμπρὸς καὶ περιουσίᾳ χρημάτων. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ ὁ Πρίσκος διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας πάσας, εἴ τινας εὗρε πλούτῳ περιακμάζοντας, καὶ πρὸς ζημίαν χρημάτων μεγάλην διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος εἰς τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχὼν βιβλίδια πολλὰ ὡς παρ' ἐκείνων γεγραμμένα πεποίηται, ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα τῷ Μαμιανῷ ἀποδώσειν, ἅτε παραθήκης λόγῳ ταῦτα παρ' ἐκείνου κεκομισμένοι. τό τε ὡμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματίοις ξυνίει οὐχ ἧσσον ἢ ἐς ἑκατὸν κεντηνάρια. καὶ ἀνδρὸς δέ τινος, ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τηνικάδε χρόνου καθήμενος, ἡνίκα ὁ Μαμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολλὴν ἐπί τε 175

2. Ὁ πρίων ἀπῆν. οὐδ'] Aristoph. Acharn. 35. *Οὐδ' ἤδει πρίω· Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χὠ πρίων ἀπῆν.* Vide ibi Scholiastam. *Küst.* 4. *ταῦτα*] *πάντα* B. E. *V. *ἔχων οἴκοι* Schol. reliquis omissis. Itaque libris et mori veterum interpretum convenienter reponamus: *οἴκοι ἔχων πάντα. φησὶν οὖν κτλ.* Nisi forte *πάντα* retrahimus ad *φέροντος.* 7. *δεσμευθείς*] *δεσμηθείς* B. V. 8. *Ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππ.*] Haec sunt verba Sophoclis Ai. 1030. sq. ut Portus monuit. Ibi autem prō *ἐκνάμπτετο* legitur *ἐγνάπτετο. Küst.* Vide v. *Ἄντυγες.* 9. *ἐκνάμπτετ'*] *ἐκνάπτετ'* A. B. *V. cum gl. superiore. *ἐγνάμπτετ'* E. 10. *Πρίσκιλλα* om. A. 11. *Πρίσκος*] De hoc vide Vossium lib. IV. de Hist. Gr. *Küst.* *Πανίτης*, e Panio, urbe Thraciae. Fuit Theodosii iunioris epistolarum magister et orator. Conservatus aliquam partem inter varios auctores a Constantino Porphyrogenneta: inde a Fulvio Ursino, A. Schotto, Dav. Hoeschelio et Carolo Cantoclaro editus. Priscus rhetor res Leonis et Basilisci descripsit: Euagr. II, 15. p. 210. *Reines. Eudocia* p. 355. *γεγονὼς*] *γέγονεν* V. ap. Gaisf. 13. *Βυζαντικὴν*] *Βυζαντιακὴν* A. B. V. E. Id probavi; quamquam hodieque titulus extat *Ἱστορίας Βυζαντικῆς.* *καὶ*] *καὶ τὰ* A. V. Occupavit Niebuhrius. *κατὰ Ἄτταλον*] Valesius in fine notarum ad Excerpta ex Historia Prisci Rhetoris recte monuit scribendum esse *τὰ κατὰ Ἀττήλαν*, i. e. Historiam Attilae. *Küst.* Leg. *κατ' Ἀττίλαν*, nam descripsit bellum Attilae contra Romam et Constantinopolin, cui restitit Aetius dux, *ὁ σοφώτατος Πρίσκος ὁ Θρᾴξ*, Chron. Alex. sub Ol. 307. *Reines.* Item *Ἀττήλαν* vel *Ἀττήλα* Bentleius Ep. ad Mill. p. 85. Eam operis integri partem, cuius etiamnum titulus superat *Ἱστορίας Γοτθικῆς Ἐκλογαί*, significari, sive *Γοτθικά*, monuit Niebuhrius p. XXVIII. 15. *υἱός*] *ὁ ἕτερος, υἱός* V. Sub finem expunximus annotationem recens invectam: *Καὶ ζήτει αὐτὸν πλατύτερον ἐν τῷ Κρίσκος.* Habet A. m. rec. ubi *κρίσκος.* Pro his in V. *ζήτει ὄπισθεν εἰς τὸ κάππα.* Gronovius *ζήτει* ignorat. In *Πρίσκος Küsterus*: „Immo *Κρίσκης.* Vide Nostrum supra h. v." 16. *Πρίσκος Ἐμεσηνός*] Totum hunc locum de Prisco Emeseno excerpsit Suidas ex Procopii Histor. Arc. c. 28. *Küst.* Haec a Procopio sumpta, et utrumque ex altero corrigendum esse vidit Heraldus B. Q. I. p. 150. *Hemst.* Erat insignis falsarius, Diophanto, qui Herodi regi a manu, consimilis, Ioseph. Archaeol. XVI, 10. et Bell. Iud. I, 20. Cuiacius in *πραγματείᾳ* de divers. temp. praescriptionibus et terminis c. 33. ista Suidae exponit ad L. 23. C. de sacros. Eccl. ubi de centenariae praescriptionis causis. Vid. errorum Irnerian. syllogen a Wissenbachio editam th. 2. 3. 4. 5. 6. Vid. Morn. in l. ult. C. de ss. Eccles. *Reines.* *Ἐμισηνός* A. et sic infra. 17. *ὑπερφυῶς ἐξηπίστατο μιμεῖσθαι*] *μιμεῖσθαι ὑπ. ἐξηπ.* A. V. *μιμεῖσθαι εὐφυῶς ἐ.* Procop. *ὑπερφυῶς*] Procopius rectius *εὐφυῶς. Küst.* 18. *δὲ ἢ*] *ἢ* om. A. V.

2. *γεγενημένη*] *γενόμενος* V. *γενομένη* *V. *γεγενημένος* E. *γεγενημένους* B. 3. *τις ἀνὴρ*] Sic editus Procopius. Sed *οὗτος ὁ ἀνὴρ* posui cum V. quō alludit optimus Parisinus Procopii, *ἤδη οὗτος ἀνὴρ* exhibens. *οὗτος* etiam A. 4. *Μαμιανὸς*] *Μαμμιανὸς* Procop. (qui mox *βασιλεύοντος* post *Ἰουστινιανοῦ*) *Μαξιμιανὸς* V. item infra. Tum *τὸ* addidi cum A. 6. *διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας π.*] Procopius sic: *διερευνησάμενος πόλ. τ. εἰρ. τὰς οἰκίας πάσας. Küst.* 7. *εὗρέ τε πλούτῳ ἀκμαζούσας* Procop. itemque *ἐχούσας.* *πλούτῳ* om. A. qui mox *χρημάτων μεγάλην.* Procopius *χρημάτων μεγάλων.* Itaque vulgatum ordinem *μεγάλην χρημ.* mutavi. 12. *Μαμιανῷ*] *Μαμίᾳ* V. 13. *παραθήκης*] *παρακαταθήκης* Procop. ubi mox *πρὸς ἐκείνου.* 14. *κεκομισμένοι*] Procopius *κεκομισμένων*: quam lectionem constructio verborum requirit. *Küst.* 15. *ξυνήει*] *ξυνίει* A. V. *ξυνείη* B. *χρυσίον ξυνίει* Procop. cui Dindorfius *ξυνῇει* nollem obtrusisset. 18. *δόξαν τε πολλὴν ἐπί τε ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ*] *δόξαν δὲ ἐπί τε ἀλη*θ* πολλὴν καὶ ἀρετὴν* V.

Aristophanes: *Nullus aderat πρίων, neque norat verbum Eme.* id est, ei non opus erat quicquam emere, cum domi omnia haberet. dicit igitur: cum ager res necessarias suppeditaret, empto mihi non opus erat. *Πρισθείς.* Religatus, constrictus. *Balteo alligatus currui raptabatur semper, donec animam efflaret.* *Πρίσκιλλα.* Nomen proprium. *Πρίσκος.* Priscus, Panites, sophista, qui vixit temporibus Theodosii iunioris. scripsit historiam Byzanticam, qua res Attilae continentur, libris VIII. item Declamationes rhetoricas, et Epistolas. *Πρίσκος.* Priscus, Constantini Magni filius. *Πρίσκος Ἐμεσηνός.* Priscus Emesenus alienae manus perquam ingeniose mentiendae peritus erat, eiusque fraudis plane idoneus artifex. Emesenorum autem Ecclesiam non paucis ante annis heredem instituerat Mammianus, vir clarissimus, dignitate Patricius, genere divitiarumque copia illustris. iam imperante Iustiniano Priscus omnes civitatis ante dictae facultates investigans, si quos forte invenisset opibus florentes, et quibus ingens pecuniae summa extorqueri posset, eorum maiores diligenter observabat, litterasque quasdam antiquas ab iis scriptas nactus, eorum nomine complures confecit libellos, quibus faterentur se grandem pecuniam Mammiano debere, quippe quam depositi nomine ab eo accepissent. summam autem pecuniae debitae in falsis illis libellis pactam decem millia pondo colligebat. praeterea publici tabellionis, viri fide et virtute conspicui, qui superstite Mam-

ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ ἔχων ἅπαντα ἐπετέλει τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων αὐτὸς γράμμασιν, ὅνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος, τοῖς διοικουμένοις τὰ πράγματα τῆς τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησίας παρέδωκεν, ὡμολογηκόσι μοῖραν αὐτῷ τινα κεῖσθαι τῶν ἐνθένδε πορισθησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμποδὼν ἵστατο, τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἁπάσας ἐς τριακοντοῦτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄττας καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας μὴ ἐνιαυτῶν μήκει ἐκκρούων, ἐς Βυζάντιον ἀφικόμενοι, καὶ χρήματα τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ προέμενοι, μελλήσει οὐδεμιᾷ ἔπεισαν γράψαι νόμον, οὐ χρόνοις τὰς ἐκκλήτους τοῖς καθήκουσιν, ἀλλ' ἐνιαυτῶν ἑκατὸν πλήθει δικῶν τῶν αὐταῖς προσηκουσῶν ἀποκεκλεῖσθαι.

Κεφάλαιον Ἰουστινιανοῦ ῥ ἐτῶν πλήθει κρατυνόμενον.

Πριστηροειδὴς αἰχμή. ἐκ τοῦ πρίζω.

Πρό.. ἀντὶ τοῦ ἀντί. Φιλήμων Παγκρατιαστῇ·

Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου.

Ὅμηρος·

Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος.

Προαγωγεία.

[Προαγωγός. διδάσκαλος κακῶν.]

Προάγωνος.

Προαλάμενος. προπηδήσας. Καὶ προαλάμενος τῆς πληθύος μετεχώρησεν ὡς Ναρσῆν. ὁ δὲ ἐνηγκαλίσατο αὐτόν.

Προαλέστατον. προπετέστατον.

Προαλίσαντας. προαθροίσαντας. Ἴωσηπος· Τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας ἐναφεῖναι τοῖς δράσουσιν αὐτάς.

Προαναθρώσκειν. προπηδᾶν.

Προανάσχοι. προανατείνοι.

Προανατάξωμαι. Δαβίδ· Ἐὰν μὴ προανα-

---

1. *καὶ ἀρετῇ*] *καὶ τῇ ἄλλῃ ἀρ.* Procop. *ἐπετέλει*] *ἐπιτέλει* V. 2. *αὐτῶν*] *αὐτῷ* A. *ἐπισφραγίζων αὐτὸς οἰκείοις*] *οἰκείοις ἐπισφραγίζων αὐτὸς* A. V. Procop. et, *αὐτὸς* omisso, gl. *Ταβελλίων*, ubi horum particula extat nonnihil immutata. 5. *τῆς τῶν*] *τῶν* om. Procop. *τῆς* om. A. V. qui mox *Ἐμισήνων*. 7. *τινὰ κεῖσθαι*] *κεῖσθαι τινα* A. 10. *ὑποθηκαρίας καλουμένας* Procop. 11. *ἐκκρούων*] *ἐκκρούων μηχανᾶται τοιάδε* Procop. qui seqq. paulo auctiora praebet. *Βυζάντιον*] *Βυζάντιον δὲ* A. Tum *ἀφικόμενος — προέμενος*, et *ἔπεισε* V. om. *βασιλεῖ. τῷ βασιλεῖ τούτῳ* Procop. 14. *ἐκκλήτους*] Scribe *ἐκκλησίας*, ut habet Procopius. *Küst. ἐκκλη* A. *τὰ ἐκκλ.* Med. Dein *τοῖς* om. *V. 16. *ἀποκεκλεῖσθαι*] *ἀποκεκλῆσθαι* A. E. 17. *ῥέ. τῷ ἔτει*] Pessime. Scribendum enim est *ῥ. ἐτῶν*: ut recte monuit Pearsonus. *Küst. ῥ ἐτῶν* A. V. E. A quo minimum abest *ῥέ τῷ πλήθει* Med. Lemma Küsterianum non inveni. Ceterum observationem istam, si libri reiicerent, nemo desideraret.

1. *Φιλήμων*] P. 373. 5. *Ὅμηρος*] Ubi? Haud enim locum istum apud Poetam reperio. *Küst.* Extare in Il. ω. 734. monuit Gaisfordus. Ceterum *Ὅμηρος* post *ἄνακτος* *V. cum Photio. Nihil mutat Antiattic. p. 112. Deinde glossas aliquot syntacticas, quas A. in marg. servat, cum V. delevi: continuo, *Προάγω. αἰτιατικῇ.* Mox post *Προάγωνος*: *Προαγορυπνῶ. γενικῇ.* Quae A m. rec. consignavit. Postmodo ante v. *Προανάσχοι*: *Προαναλώθη. Προαναρπάζω. γενικῇ.* Porro post gl. iam sublatam *Προανεκρούετο*: *Προαποθνήσκω. γενικῇ. Προασπίζομαι. γενικῇ.* 7. *Προαγωγία*] Fortasse scripserat Suidas *προαγωγεία*, per diphthongum *ει* in syllaba paenultima. *Küst.* Male Küsterus. Plutarch. II. p. 632. *μαστροπείαν καὶ συναγωγίαν καὶ ἀγωγίαν*. Leg. *προαγωγίαν*. Vid. Hesych. v. *Προαγωγός. Toup.* MS. Recte *Προαγωγεία* A. B. V. E. 8. *Προαγωγός*] Deest gl. A. V. Ante superiorem posuit *V. Saltem uncis notavi, quippe Photio servatam. Ceterum *κακός* Hesychius. 9. *Προάγωνος*] Om. vulg. Tenet *V. V. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 201. sq. Qui cur p. 545. Theognosti verba, quae planissimum habent intellectum, p. 31. *τὸ προάγωνος σύνθετον τὴν τοῦ ἁπλοῦ κλίσιν φυλάττει*, refugat *προάγων ὡς σ.* non assequor. 10. *Προαλάμενος*] *Προαλόμενος* bis Med. Verba Menandri esse videntur. 13. *Προαλέστατον*] Vid. *Προλάλος. Hemst.* Cf. Lobeck. in Phryn. p. 245. 14. *Ἴωσηπος*] Lib. III. de Bello Iud. c. 18. p. 846. sed ubi pro *προαλίσαντας* legitur *προαολλίσαντας. Küst.* Sive III, 7, 25. cui nunc restitutum est *προαλίσαντας*. 18. *προανατείλαι*] *προανατείλοι* A. Photius et Lex. Seg. Id portentum a Gaisfordo mireris esse receptum: cum necessario pertrahamur ad *προανατείνοι* H. Steph. Thesauri Ind. p. 1704. A. coniecturam. 19. *Προανατάξομαι* *V. *Δαβίδ*] Psalm. CXXXVI, 8. *Küst.* Post hanc gl. cum V. ap. Gaisf. delevi, quae A. in marg. coniecit: *Προανεκρούετο. Ἄποινον ὁ θεόπτης Μωυσῆς τῷ Ἰσραὴλ προανεκρούετο. ἀντὶ τοῦ προκατήρχετο τῆς ᾠδῆς, προανεβάλλετο.* Ubi Küsterus: „*Ἄποινον*] Haec vox mihi suspecta est. Fortasse legendum est *ὕμνον*. Huic refragantur Hemsterhusius et Toupius: „Vid. Etymol. p. 679, 4." *Hemst.* Nihil minus. *Ἄποινον προαναρρούεσθαι* est, *carmen retributionis praecinere.* Subintelligitur enim, ut solet, vox *ᾠδήν*. Etym. M. v. *Ποινή*: *Καὶ Ἄποινον ᾠδὴν τῷ Κυρίῳ ὁ θεόπτης ἦσε Μωυσῆς ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν ὑσθένιων τοῦ παρ' Αἰγυπτίων φόνου, καὶ εἶπεν· Ἄισωμεν τῷ Κυρίῳ.* Quae petita sunt ex Commentatore aliquo in Exod. XV, 1. *Τότε ἦσε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπαν· Ἄισω μὲν τῷ Κυρίῳ.* Ubi MS. Vat. *Ἄισωμεν.* Huc facit Iosephus Antiq. Iud. lib. II. p. 115.

---

miano civibus tabulas conficiebat, suaque manu consignabat, litteras mira dexteritate imitatus, sic eos libellos Emesenorum Ecclesiae procuratoribus tradit, qui se partem pecuniae acquirendae ipsi debere faterentur, verum cum lex obstaret, quae reliquas omnes actiones ad tricenariam praescriptionem prolatat, quas autem hypothecarias dicunt cum aliis nonnullis quadragenaria excludit exceptione: Byzantium ire pergunt, dataque Imperatori Iustiniano certa auri summa ei persuaserunt, ut nulla cunctatione legem scriberet, quae actiones Ecclesiis competentes non stati temporis, sed centum annorum praescriptione excluderet. — Capitulum Iustiniani centum annorum numero confirmatum. *Πριστηροειδὴς αἰχμή.* Serrata cuspis. *Πρό.* Pro. Philemo *Pancratiaste*: *Servus pro servo, dominus pro domino.* Homerus: *Contendens pro rege.* *Προαγωγεία.* Lenocinium. [*Προαγωγός.* Leno.] *Προαλάμενος.* Qui prosiluit. *Cum autem ex turba prosiluisset, ad Narsen transiit; qui eum brachiis suis amplexus est.* *Προαλέστατον.* Valde temerarium. *Προαλίσαντας.* Eos qui ante collegerunt. Iosephus: *Eos iram ob futuras clades collectam in auctores eius effundere.* *Προαναθρώσκειν.* Ante alios prosilire. *Προανάσχοι.* Ante oriatur. *Προανατάξωμαι.* David: *Nisi prius constituero Hierosolyma,*

τάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Προάστειον, προαστείου. ὁ δὲ Σοφοκλῆς προάστιον, διὰ τοῦ ῑ·

Τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; οὗτος ἐκ προαστίου.

176 *Προαύλιον. τὸ ἔμπροσθεν τοῦ αὐλείου.*

Προβάλλεσθαι. ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι. Θουκυδίδης· Τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε, καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἔσται ἀεὶ προβαλλομένοις. Καὶ ὁ Ῥήτωρ· Τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ ἀεὶ προβαλλομένους.

Προβάλιθος. ὄνομα κύριον.

Προβαλίσιος. ὄνομα κύριον.

Προβαλλομένους. ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους, οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νρῦν ἐμβαλλομένους. ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, Τὴν προαίρεσιν, φησί, τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἐλαφρῶς ἔχρυσαν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου, Καὶ προὐβαλόμην, φησίν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἑορτήν. ἀντὶ τοῦ, προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησι· Προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλει. ἀντὶ τοῦ, προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας. ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας τοῖς συκοφάνταις παραδιδόντων.

Πρόβασις. ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις. Ὅμηρος·

Κειμήλιά τε πρόβασίν τε.

Καὶ παροιμία· Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ. ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου.

Πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεύς. ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. Καὶ Προβατέων, χωρικῶν ἀνθρώπων.

Προβατίου βίον ζῆν. ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ

Καὶ Μωυσῆς ᾠδὴν εἰς τὸν Θεὸν ἐγκώμιόν τε καὶ τῆς εὐμενείας εὐχαριστίαν περιέχουσαν ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ συντίθησιν. Et Moses canticum in Deum componit versibus hexametris, quod et laudes eius complectitur, et gratiarum actiones pro benevolentia eius. Ceterum fons huius locutionis, quod nemo vidit, est apud Pindar. Pyth. II. *Ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ Εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.* Toup. II. p. 102. sq. Ceterum verbi usum figuratum illustrat Iacobs. in Philostr. p. 578.

3. *ὁ δὲ Σοφοκλῆς*] Electr. 1431. Continuo *προαστίου* *V. Hinc corrigendus Choeroboscus in Cram. Anecd. II. p. 250. *Προάστειον. ει. πρὸ τοῦ ἄστεος γάρ. Προάστιον. ὁ φιλόσοφος [ὁ Σοφοκλῆς] ῑ.* Cf. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 253. Deinde Sophoclea iusto copiosius edebantur hunc in modum: *Εἰσοράτε που Τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; οὗτος ἐκ προαστίου Χωρεῖ γεγηθώς.* Secutus sum auctores A. B. V. 5. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* A. B. V. E. Med. 6. *τῆς αὐλῆς*] *τοῦ αὐλείου* A. B. V. Apparet utramque scripturam conflando verisimiliter effici, *τῆς αὐλείου.* 8. *Θουκυδίδης*] I, 73. *ὅσα*] *ὅσοι* A. V. *ξύνιστε*] *τάξωνται* A. *τάξονται* B. V. E. *αὐτοι ξιστε* Photii MS. Mox ante *καὶ* revocandum *εἰ* facile interceptum. 9. *προβαλλομένοισι* A. V. *ἔσται δὲ ἀεὶ προβαλλομένοισι* Photius. Adde ex Thucydide *ἀνάγκη λέγειν.* 10. *ὁ Ῥήτωρ*] In orat. *περὶ παραπρεσβ.* initio: sed ubi pro *προβαλλομένους* hodie minus recte legitur *προτεινομένους.* Vox posterior enim est prioris interpretatio, quae loco genuinae vocis in textum irrepsit. *Küst.* Sed repugnant libri Demosthenis, neque praestant *ἀεὶ* post *ὁρῶ*, quod addunt A. B. *V. Photius. Sub finem cum A. B. V. Photio delevimus annotationem: *ὅπερ ταυτὸν τῷ προτεινομένους.* 12. *Προβάλιθος*] Immo *Προβάλινθος*, quod vel Steph. Byz. demonstrat. Alterum *Προβαλίσιος ὅ. κ.* Gaisfordus clam adiecit cum *V. Satis fucrat adiectivum *Προβαλίσιος* cum superioribus copulari, *καὶ* praemisso. Ceterum Probalinthus oppidum fuit Atticae tetrapolis, fabulis Heraclidarum nobilitatum. 14. *Προβαλλομένους. ἀντὶ τοῦ ὑποτ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 16. *Δημοσθένης*] *ὁ Δημ.* A. V. E. et liber Harp. Demosth. p. 258, 23. *καὶ ἐν τῷ*] *καὶ τῷ* A. *V. *καὶ τῶν* V. *καὶ τὸ* Phot. MS. 17. *κατ' Αἰσχίνου*] P. 349, 15. Taylorum in Demosth. II. p. 321. Toupius ascripsit. 18. *εἰπεῖν*] Immo *εἶπεν*, quod ex Harpocr. restituendum expulso *φησί.*

1. *ἐλαφρῶς ἔχ.*] *εὐλαβῶς ἔχ. καὶ φυλαττομένην* Photius et Harp. *καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου*] Ipso initio. *Küst. *ἐν δὲ τῷ* V. B. Photius. 2. *προυβαλλόμην*] *προυβαλόμην* B. Photius et Harp. *προβαλούμην* Phot. MS. et V. ap. Gaisf. *τοῦτον ἀδικεῖν*] *ἀδικεῖν τοῦτον* A. V. Phot. Harp. *ἀδ. τουτονὶ* Demosth. 5. *ἐν δὲ τοῖς Φιλιππ.*] Philipp. I. ubi legitur, *προβάλλεσθαι δὲ τὰς χεῖρας ἢ βλέπειν* etc. *Küst.* Locus Demosthenis est p. 51. *ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται, κἂν ἑτέρωσε πατάξῃ τις, ἐκεῖσέ εἰσιν αἱ χεῖρες· προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὔτ' οἶδεν οὔτ' ἐθέλει.* Gaisfordus *χεῖρας* e praecedentibus iubet assumi. *Προβάλλεσθαι*] *Προβαλέσθαι* B. V. E. *δὴ καὶ*] *καὶ* om. V. et Phot. MS. Reposui quod apud Oratorem et Harpocr. extat. 6. *οἶδεν*] *εἶδεν* A. cum bonis Harp. libris. *ἐθέλει*] *ἐθέλοι* A. B. V. E. Photius. Probavit Gaisfordus: reduxi cum Harp. *ἐθέλει.* 7. *προτεῖναι*] *προτείνειν* A. Photius et Harp. *προτείνας* B. E. Med. 8. *Προβάλλοντες κυσὶν* Diogen. VII, 62. 10. *Πρόβασις*] Timaeus p. 224. ubi v. Ruhnk. *Ὅμηρος*] Od. β', 75. 14. *τῶν ἀναγκαίων*] *τοῦ ἀναγκαίου* A. B. V. Diogen. VII, 58. 15. *Πρόβατα*] Schol. Il. ξ'. 124. ac praeter alios Wessel. in Herod. I, 207. Post h. gl. ponenda fuisse *καὶ παροιμία — ἀναγκαίου*, quae supra leguntur, monet Schweighäuserus Opusc. II. p. 213. Quamquam vel in meliore collocatione suspicio residet, annotationem ab margine immigrasse. 18. *Προβατίου βίον ζῆν. ἐπὶ τῶν μωρ.*] Ex Enarratore Comici in Plut. 923. *Küst.* Cf. dictum a Demetrio de elocut. 172. servatum.

---

ut in principio laetitiae meae. *Προάστειον.* Suburbium. Sophocles vero scribit per ῑ. *Videtisne hominem ad nos accedentem? hic ex suburbio venit.* *Προαύλιον.* Vestibulum aulae. *Προβάλλεσθαι.* Praetendere. Thucydides: *Medica vero, et ea quorum ipsi conscii estis, quamquam molestum fuerit ea semper obiici.* Et Orator: *Semper eos ad rationes reddendas paratos esse video.* *Προβάλιθος.* Nomen proprium, unde fluxit Probalisius. *Προβαλλομένους.* Suggerentes, sive ante ipsam actionem animo proponentes. Demosthenes in oratione contra Ctesiphontem, idem in oratione adversus Aeschinem inquit: *Voluntatem publicam praemunitam et diffidentia tutam.* et in oratione adversus Midiam: *Et festi violati eum accusavi*, h. e. accusatione usus sum solita et recepta adversus eos qui festum violant. in *Philippicis* autem inquit: *Ad pugnam autem se componere vel recta fronte contueri neque scit neque vult.* ubi significat, manus praetendere tanquam ad pugnam. *Προβαλόντες κυσὶν ἄρν.* Canibus agnos obiicientes. dicitur in eos qui homines modestos calumniatoribus obiiciunt. *Πρόβασις.* Pecudum copia. Homerus: *Et cimelia et pecora.* Et proverbium: *Ovium nullus est usus, absente pastore.* dicitur in re necessaria. *Πρόβατα.* Quaevis pecora. *Προβατεύς.* Ovium pastor. et *Προβατέων*, hominum rusticorum. *Προβατίου βίον ζῆν.* Oviculae vitam vivere. dicitur in stolidos et stupidos. oves enim vivunt,

ἀνοήτων. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται, καὶ ζῇ. ἢ διὰ τὸ ἀδρανές.

Προβατοπώλης. ὁ Καλλίας καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πολιτεία· ἢ Ἀυσικλῆς, υἱὸς Ἀσπασίας. Στυππειοπώλης δὲ ὁ Εὐκράτης, ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. [Βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰς βύρσας παρείληπται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα.]

Πρόβαινε. τοῦτο ὡς ἐπὶ ὄχλου πομπευόντων τινά.

Προβεβηκόσι. παλαιοτέροις. Προσήκειν τὸ φιλόθεον τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόρρω ἐλαύνουσι τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

Προβέβουλα. προέκρινα.

177 ‖Προβιβάζεις. παραινεῖς, πείθεις.

Εὖ προβιβάζεις.

Προβιβάσαντες. προάξαντες.

Πρόβλημα. Θεώρημα, συντεῖνον πρὸς Θεωρίαν καὶ γνῶσιν. Φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Πρόβλημα καὶ ὁ παροιμιακὸς λόγος.

Πρόβλημα. ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρά ἐστιν· Εἰ ἔστιν; Τί ἐστιν; Ὁποῖόν τί ἐστιν; καί, Διατί ἐστι; τὸ μὲν ὅτι ἔστι τάδε τὰ συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐναργείας· καὶ τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ ἐξ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα· ἐκ δὲ τοῦ ὁρισμοῦ οὐχ ὅτι ἔστι τὰ συμβεβηκότα γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστι καὶ ὁποῖον καὶ διατί. ὥστε διὰ μὲν τοῦ ὅτι ἔστι τὰ συμβεβηκότα τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν· διὰ δὲ τοῦ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ τὰ λοιπὰ προβλήματα τῶν συμβεβηκότων.

Προβλῆτας. ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὃ καὶ μᾶλλον. πρόβλημα δὴ καὶ ἡ ἀσφάλεια. Πρόβλημα δὲ οὐδὲν ἦν πρὸ τῆς στρατοπεδείας.

Προβλῆτες. Φιλοκτήτης φησίν·

---

1. ἐργάζεται] ἐργάζονται V. Immo οὐδὲν ἐργαζόμενα ζῇ. Deinde quae temere subiiciuntur ἢ διὰ τὸ ἀδρανές, ea recte Scholion post ἀνοήτων apposuit. 3. Προβατοπώλης. ὁ Καλλ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 132. 4. Ἀυσικλῆς, υἱὸς Ἀσπασίας] Alter Hesychius, qui Lysiclem hunc Aspasiae maritum fuisse asserit. Eum vide v. Προβατοπώλης. Küst. Videtur Suidas ab uberioribus Scholiis esse profectus: quorum doctrinam nunc licet saltem e Schol. Platonis p. 391. et Plut. Pericl. 24. supplere. υἱὸς] υἱὲ A. B. V. E. Med. Mox Ἀσπασία A. V. E. Med. Στυππειοπώλης] Schol. Arist. Equ. 129. 6. Βυρσοπώλης et seqq. cum A. in marg. reiecerit, Gaisfordus notavit. Equidem non ausus sum ea damnare, quae copiosis e Scholiis esse derivata vel superior gl. Πώλης commonstrat. καὶ οὐκ] καὶ omisi cum B. E. *V. Desideratur alia quaepiam particula. 7. τῆς] τὰ τῆς E. omisso τὰ ante πράγματα. 9. Πρόβαινε] Ex Schol. Aristoph. Ach. 256. petitum monet Abreschius. Mox τῶν ante πομπευόντων delevi cum B. E. et Schol. Porro ὄχλου πομπεύων V. Tandem αὐτόν Schol. probabiliter. 14. Προβέβουλα] Homer. Il. ά. 113. Küst. Continuo delevi cum V. ap. Gaisf. quae habet A. in marg. Προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ πηδήμασι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἔμβάς. Cf. Zon. p. 1582. 15. Προβιβάζεις. παραιν.] Nullus scriptorum vere ἑλληνιζόντων vocem hanc eo sensu accepit: sed respexit Suidas ad locum illum Deuteron. VI, 7. Καὶ προβιβάσεις αὐτὰ (praecedit ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι) τοὺς υἱούς σου. Ibi enim προβιβάζειν ῥήματα significat, *verba* vel *praecepta alicui inculcare*. Küst. Immo posuit Suidas falsam scripturam Aristoph. Equ. 35. ubi sic Porsonus: „Fallitur Suidas, et Küsterum fefellit. Nam in Aristoph. Equ. 35. per errorem legit προβιβάζεις pro προσβιβάζεις." 17. προάξαντες] προάρξαντες A. B. V. Photii Ms. Sed Hesychius: προβιβάσαντα. προάξαντα.

1. Φθέγξομαι προβλ.) Psalm. LXXVII, 2. Küst. 3. ὅτι om. *V. 6. ἐνεργείας] ἐναργείας A. V. Mox τὸ om.*V. 7. ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ] τοῦ ὁρισμοῦ ἐξ A. B. V. E. Med. 8. ὁρισμοῦ] τοῦ ὁρισμοῦ A. B. V. E. γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ ὁπ. — — τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν] Locum hunc pessime antea mutilatum ex optimo Paris. A. supplevi. In prioribus enim edidit. [et B. E.] desunt verba haec: ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ ὁποῖον, καὶ διατί. ὥστε διὰ μετὰ τοῦ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα, τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν. Causa omissionis huius manifesta est. Cum enim γινώσκομεν loco hoc bis occurrat, festinans librarius oculorum errore vocem posteriorem pro priori accipiens omnia verba intermedia praetermisit: quae ἀβλεψία plerasque in veteres scriptores lacunas invexit. Küst. 10. διὰ μὲν] διαμένον V. 12. ἐκ τῶν] ἐκ om. A. B. V. E. 14. Προβλῆτας] Pertinet gl. ad Il. μ'. 259. Sed has explicationes locupletare licet ex Apollonii Lex. p. 567. 15. οἱ δὲ — προβεβλημένας om. A. 16. καὶ ἡ ἀσφάλεια] Exemplum suppeditat v. Νέμος. Ceterum neque locus est particulae δὴ neque observationi, quae parum consulto cursum glossarum Προβλῆτας et Προβλῆτες intercludit. 17. τῆς] πρὸ τῆς A. B. V. Deinde cum A. B. V. delevi: Καὶ ἔτι πρόβλημα, ὃ προβάλλεταί τις, ὥσπερ ἐνδυόμενος αὐτό. καὶ τὸ προτεινόμενον εἰς ἀπορίαν. 18. Φιλοκτήτης φησίν] Apud Sophocl. Philoct. 936—38. Cf. v. Ὀρείων.

---

nihil prorsus agentes. *Προβατοπώλης*. Perstringitur Callias propter eius rationem in administranda republica. vel Lysicles, coniux Aspasiae. stupparum autem venditor Eucrates intelligitur, qui etiam *Στύππαξ* vocabatur. [porro coriorum venditor est Cleo, non quod coria, sed remp. venderet]. *Πρόβαινε*. Procede. hoc dicit ut in turba hominum cum pompa deducentium. *Προβεβηκόσι*. Provectis. *Amor dei convenit tam iis, qui aetate provecti sunt, quam qui in philosophia multos progressus fecerunt.* *Προβέβουλα*. Praetuli. *Προβιβάζεις*. Mones, suades. *Egregie persuades.* *Προβιβάσαντες*. Qui promoverunt. *Πρόβλημα*. Quaestio ad contemplationem et cognitionem faciens. *Loquar problemata ab initio.* Sic etiam proverbialis oratio dicitur. *Πρόβλημα*. De omni re quattuor solent quaeri: *An sit? Quid sit? Quale sit? Cur sit?* et *esse* quidem haec accidentia, ex actione cognoscimus. *quid* autem *sint*, quod definitione continetur, ex ipsis coniicimus. ex definitione enim non cognoscimus *esse* accidentia, sed *Quid sint* et *Quale* et *Cur*. quamobrem ex eo quod sint accidentia, cognoscimus *Quid sint*, quod in definitione continetur. ex illo vero, *Quid sint*, quod definitio docet, etiam reliqua problemata de accidentibus cognoscimus. *Προβλῆτας*. Munitionis gratia obiectas. secundum alios vero, primas obiectas: quod probabilius est. itaque *πρόβλημα* dicitur munimentum. *Castra autem nullum munimentum habebant.* *Προβλῆτες*. Philoctetes inquit: *O portus, o promontoria, o ferarum commercia, o praeruptae petrae! quam indignis modis me tra-*

Ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων, ὦ κατειρῶγες πέτραι· οἵ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασε.

Προβολάς. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινων ἄλλων δυνάμεων, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινομένων. οὕτω Δημοσθένης. παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ προβολὴ τοὔνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαί τινα ἀδικεῖν.

Προβολή. γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. Φέρε νῦν ὁρισώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς αἱρέσεως, ἐφ' ᾗ τὸν παρόντα τοῦτον ἐποιήσατο βίον.

Προβόλιον. εἶδός τι δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν.

Πρόβολον. πρόμολον, πρόμαχον. Καὶ Πρόβολος ἐμός, προβαλλόμενος, προστάτης, τεῖχος, ἀσφάλεια. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις.

Προβούλευμα. τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Πρόβολος. τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Πρόβολος. ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. Εὐνάπιος· Ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους δεξάμενος κτήματά τε αὐτοῖς καὶ χώραν ἀπένειμε, καὶ προβόλους τε ὑπελάμβανε γενναίους καὶ ἀδαμαντίνους ἔχειν πρὸς τὰς ἐκείνῃ τῶν Οὔννων ἐμβολάς.

Προβόλῳ. προβεβλημένῃ εἰς θάλασσαν πέτρᾳ. Πρόβολοι. αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι καὶ οἷον ἀκταί τινες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρόβουλοι. πρὸς τοῖς οὖσι διηρέθησαν ἄλλοι κ' εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα τῇ πολιτείᾳ, μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφοράν.

Προβοσκίς. ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία.

---

1. ξενουσία *V. Lege ξυνουσίαι. 3. ἔργ' ὅ] ἔρχομαι A. V. Dein ὅμαι παῖς sic *V. 4. *Προβολάς. ἀντὶ τοῦ ἀσφ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 5. ἄλλων] τῶν ἄλλων B. E. τινῶν ἄλλων A. V. Phot. Harpocr. cum Pal. 6. *Δημοσθένης*] De foed. Alex. p. 218, 21. Aeschinis autem de F. Leg. est p. 47, 26. 7. *ἡ προβολὴ τὸ ὄνομα γέγ.*] Vide paulo ante v. *Προβαλλόμενος. Küst.* τοὔνομα A. *V. Phot. Harpocr. cum Pal. 9. *Προβολή. γραφὴ*] Timaeus p. 224. 10. *αἱρέσεως*] τῆς αἱρέσεως A. B. V. E. Med. Ceterum dubitari licet num exemplum ad notionem forensem exigi queat. Nam probabilius est speciem intelligi sive praetextum, quem aliquis vitae suae rationibus et proposito induxerit. 12. *Προβόλιον. εἶδός τι δ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Lex. Rhet. p. 290. 14. *πρόμολον*] Scribe *πρόμον*. Hesychius: *Πρόμοις, προμάχοις.* Vide etiam Nostrum infra v. *Πρόμος. Küst. πρόμουλος* Hesychius: quod Albertius non temere tanquam correctionem vel *διττογραφίαν* v. *πρόβουλος* interpretatur. Cum Suida concordat Photius, ac probabile videtur notationem vocis indicari. Quamquam aliam rationem sequitur Etym. M. p. 355. *πρόβολος, ὁ προβεβλημένος πρόμαχος.* 15. *ἐμός* expungendum videtur. Saltem *ἤγουν* ante *προβαλλόμενος* delevi cum A. V. 16. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 1164.

1. *Προβούλευμα. τὸ ὑπὸ τῆς βουλ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Adde potissimum Lex. Rhet. p. 289. et Photium. 2. *Δημοσθένης*] De Cor. p. 266, 12. 5. *Πρόβολος*] Immo *πρόλοβος*. Vide infra h. v. *Küst.* Vitium Hesychius et Photius agnoscunt; eruditeque eam scribendi rationem defendit Hemsterhusius ap. Ruhnk. Ep. Crit. I. p. 68. *ἔξαρχος τοῦ βουλευτ.*] Haec interpretatio non convenit voci *πρόβολος*, sed *πρόβουλος. Küst. Πρόβουλος* recte Hesych. Phot. et Lex. Bachm. p. 348. *Εὐνάπιος*] Fr. 21. [Nieb. p. 101.] Ceterum vix necesse est ut moneam hoc exemplum potius pertinere ad aliam gl. scil. *Πρόβολος ἐμός*, paulo supra. Sed perpetua in talibus apud Suidam confusio. *Gaisf.* Nullum aut correctioni aut reprehensioni locum opinor esse, siquidem usum vocis figuratum muniit Wessel. in Diod. XX, 87. 10. *Προβόλῳ. προβεβλημένῃ εἰς θάλ.*] Homerus Odyss. *μ'*. 251. *Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἀλιευς* etc. Scholiasta: *Προβόλῳ. προβεβλημένῃ πέτρᾳ, ἢ τόπῳ ἐξέχοντι.* Huc Suidas respexit. *Küst.* Glossa non apte collocata. *εἰς τὴν θάλ.* V. Repugnat Apollon. Lex. 11. *καὶ πρόβολοι*] Haec Harpocrationi debentur. Delevi tamen *καὶ* cum *V. et Photio. Cf. Aristid. Panath. T. I. p. 155. *Δημοσθένης*] De Cherson. p. 104. extr. Deinde cum A. V. delevi: *Πρόβος. ὄνομα κύριον.* 14. *πρὸς τοῖς οὖσι διηρέθησαν*] Locus est corruptus, quem Valesius in Harpocrationem v. *Συγγραφεῖς* [p. 181.] sic scribendum esse recte monuit, *πρὸς τοῖς οὖσι ἱ ᾑρέθησαν* etc. Vide ipsum Valesium, qui plura hac de re notavit. *Küst.* Sumpsit Suidas ex Schol. Aristoph. Lys. 422. ubi sic legitur: *Πρόβουλοι δὲ πρὸς τοῖς δὲ ᾑρέθησαν ἄλλοι χ. εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα τῇ πολιτείᾳ κατὰ τ. ἐν Σ. σ.* leg. *πρόβουλοι δὲ πρὸς τοῖς δέκα ᾗ. ἄ. κ. — μετὰ τὴν —*: unde potius in Suida scribendum apparet *πρὸς τοῖς οὖσι δέκα ᾑρέθησαν*, eidemque *βέλτιστα* restituendum, pro quo Valesius ex coniectura addebat *συνοίσειν* post *τῇ πολιτείᾳ. Abreschius* Diluc. Thucyd. p. 773. Huic obsecutus *βέλτιστα* Gaisfordus intra uncos admisit. Scripturam emendatam, qui grammaticos a Krügeri in Dionys. Historiogr. p. 375. criminatione defendit, Schoemannus Antiqu. iuris publici Graec. p. 181. in hanc sententiam explicavit: constitutos fuisse decemviros e collegio probulorum, quod Thucyd. VIII, 1. memoravit, hos autem sibi viginti socios allegisse, quibus triginta-viris nomen fuit *συγγραφεῖς*. Ceterum Suidas adeo negligenter interpretem Comici descripsit, ut ne probulorum quidem appellationem intexuerit.

---

ctavit puer ille. *Προβολάς.* Munimenta, velut urbes, muri aliave praesidia, quae ob salutem et potentiam comparamus, sic Demosthenes, apud Aeschinem vero *προβολὴ* est nomen actionis, qua quis ob iniuriam illatam in ius vocatur. *Προβολή.* Actio quae contra calumniatores instituitur. *Age iam definiamus speciem propositi, quod ille in praesenti hac vita sectatus est.* *Προβόλιον.* Venabulum, quo venatores in venatione aprorum utuntur. *Πρόβολον.* Propugnatorem, defensorem. Et *Πρόβολος*, propugnator, qui alterum tuetur, propugnaculum, munimentum. Aristophanes Nubibus: *Defensor meus, domus meae servator.* *Προβούλευμα.* Quod a Senatu decretum est, antequam res ad populum relata sit. Demosthenes in oratione adversus Aeschinem. *Πρόβολος.* Ciborum receptaculum. *Πρόβολος.* Senatus princeps. Eunapius: *Rex autem eos recepit, iisque pecudes et agros assignavit, existimans eos validissimi et adamantini munimenti loco sibi fore adversus Hunnorum irruptiones.* *Προβόλῳ.* Scopulo in mare procurrenti. *Πρόβολοι.* Rupes in mare prominentes, vel promontoria. Demosthenes in *Philippicis.* *Πρόβουλοι.* Decem illis Probulis, qui iam ante legebantur, additi sunt xx. alii post cladem Siciliensem, qui quae reip. conducere viderentur suaderent. *Προβοσκίς.* Proboscis elephantis. *Πρὸ*

Πρὸ βραχέος.

Πρὸ γῆς. Ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος τὸν ἄγριον δεσπότην, ᾧ μᾶλλον ἵπποι ἢ ἀνθρώποι μέλει. Ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκε διαξαίνειν αὐτόν, ἀλλ' εἴασε γῆν πρὸ γῆς ἀφιέναι, ἵνα μὴ (φησὶν) ὧν ἐνθάδε τολμήσῃ παραπλήσια πάλιν.

Προγινώσκω. αἰτιατικῇ.

Προγράμματα. Οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε καὶ προγράμματα, δι' ὧν παρεκάλει ἑτοιμάζειν τὰς δυνάμεις.

Προγραφαί. Αἱ προγραφαὶ ἐκεῖναι αἱ κεκηρυγμέναι λέγονται βουλήσει Ἀντωνίου γενέσθαι. Καὶ Αἰλιανὸς λέγει· Ἐπανελθόντες οὖν προγραφὰς καὶ τῶν ἐκ βουλῆς καὶ τῶν εἰς τὴν ἱππάδα τελούντων εἰργάσαντο, τούτους ἀποκτιννύντες. ἀντὶ τοῦ κατηγορίας.

Προδείκτης. Ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ προδείκταις καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς.

Προδήλως. φρονίμως, ἀνδρείως. Σοφοκλῆς·

Καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ
θανεῖν προδήλως μᾶλλον.

Προδικασία. οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας· ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται. τοῦτό φασι προδικασίαν.

Πρόδικος, Κεῖος ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ σοφιστής, σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου καὶ Γοργίου, μαθητὴς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου, ἐν Ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν, ὡς διαφθείρων τοὺς νέους.

Πρόδικον. δικαστὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητήν. 170

Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ·

Ἐγὼ γὰρ εἴ τί σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην

---

1. *πρὸ ὀλίγου* interpretationem omisi cum V. Habet A. m. rec. 2. *Πρὸ γῆς*] Vid. Bergler. in Alciphron. II, 2. Blomfield. Gloss. in Aeschyl. Prom. 703. *Gaisf.* Quorum Blomfieldus in principio fragmenti *Ἐγὼ δὲ . . . φοβούμενος* numeros agnovit senarii. 4. *Ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν*] Confer Nostrum supra v. *Διαξαίνειν. Küst.* Unde conficitur integram orationem, *καὶ ἐμέλλεν ὁ δῆμος διαξαίνειν αὐτόν. ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκεν, ἀλλ' εἴασεν αὐτὸν* κτλ. temere an consulto mutatam et in compendium esse redactam. *αὐτὸν διαξαίνειν*] *διαξαίνειν αὐτόν* A. *V. 5. ἀφιέναι*] *ἀπιέναι* gl. superior, quae in hac voce cessat: idque tanquam de suo proposuit Segaar. in A. Soc. Traject. I. p. 98. 8. Om. vulg. siletque Gron. 9. *δῶρα* et *προγράμματα* quibus vinculis cum verbo *συνέθηκε* (putaveris enim *προέθηκε* dicendum fuisse) tenentur ambigo. 14. *Ἐπανελθόντες*] *Καὶ ἐπ.* V. Tum *οὖν* A. pro *οὖν*. Mox *ἀποτιννύντες* V. 18. *Προδείκταις*] *Προδείκτης* A. B. V. E. *Ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ πρ.*] Haec sunt verba Diodori de Antiocho Syriae rege, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 385. [T. II. p. 606. ed. Wessel.] Vide in eum locum Valesium, qui de voce *προδείκτης* plura notavit. *Küst.* Cf. v. *Ἀρδαβούριος.*

1. *φρονίμως, ἀνδρείως*] Est interpretatio inepta, quam nihil iuvat locus Sophoclis, qui subiungitur. Quo minus enim in eo *προδήλως* significatione vulgari et communi accipi possit pro *palam* vel *manifeste*, nihil obstare video. *Küst.* Rescribo, *Προδήλως. φανερῶς, ἀνδρείως.* Error ortus videtur ex compendio scripturae. Respexit autem Suidas ad Sophocl. Ai. 1328. (1311.) *Ἐπὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον.* Ubi Schol. *Προδήλως. ἀντὶ τοῦ λαμπρῶς, ἀνδρείως.* Suidas: *Λαμπρῶς. φανερῶς.* Schol. Sophocl. Trachin. 1181. *Λαμπρά. φανερά, σαφῆ, πρόδηλα. Toup.* II. p. 103. 8. *ἐν αἷς* *V. 9. *καὶ τοῦτο ἔλεγον*] *τοῦτό φασι* A. V. Photius. Hinc usque ad *προήκατο* deficit vetusta manus in A. 10. *Πρόδικος*] De eo vide Philostratum lib. I. de Vitt. Sophist. *Küst.* Vid. *Ἰσοχράτης Θεοδώρου — Πρωταγόρας. Hemst.* Similia tradit Schol. Platon. p. 421. ubi *Γοργίου δὲ καὶ Πρωταγόρου μαθητής.* Egit de Prodico Gelius in Nov. Act. Societ. Traject. T. II. p. 121. sqq., omnium autem copiosissime Welckerus in Musei Rhenani Vol. I. *Κεῖος, ὅ*] *ὁ* delevi cum *V. 16. *Πρόδικον*] Litem (nam *δικαστὴν* vel Photius iubet corrigi *δίκην τὴν*) significat coram disceptatoribus domesticis sive privatis actam: de qua cf. Hudtwalk. de diaetetis Athen. p. 158. V. Hesychius a Toupio descriptus. 17. *Ἀριστοφάνης*] Fragm. 260. Dind. 19. *Ἐγὼ γάρ, εἴ τις ἠδίκηκε, θ.*] Fragmentum hoc Aristophanis sic distinguo et lego: *Ἐγὼ γάρ, εἴ τις ἠδίκηκε, θέλω δίκην Λιτέσθαι πρόδικον ἕνα τῶν φίλων τῶν σῶν. Küst.* Nihil hic vidit Küsterus. Aliud est *Πρόδικος*, aliud *δίκη πρόδικος. Hesych. Δίκη πρόδικος, ἡ πρὸ τοῦ ἄρξῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη.* Quare locus Comici ita scribendus et interpretandus est: *Ἐγὼ γάρ, εἴ τί σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην Δοῦναι πρόδικον ἑνὶ τῶν φίλων τῶν σῶν. Ego enim, si te laesi, eius rei arbitrium alicui ex tuis amicis permittam.* Qui sensus optimus et integerrimus. Atque ad hanc normam corrigendus etiam Photius, qui hunc locum laudat v. *Πρόδικος.* Quae sequuntur apud Suidam, *μνημονεύει δὲ καὶ Πλάτων αὐτοῦ, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· Οὕτω τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν, ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις*, de *Prodico* Sophista intelligenda sunt. Verba autem Comici, quae nonnihil corrupta sunt, ita scribenda et numeris suis restituenda esse putat Küsterus: *Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθορεν, Ἢ Πρόδικος, ἢ καὶ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις.* Priorem versiculum recte emendavit vir doctissimus, posteriorem non item. Nam vox *ἀδολέσχων*, quod virum doctissimum fefellit, primam producit. Aristoph. Nub. 1482. *Ἴωμεν*

βραχέος. Πρὸ γῆς. Ego autem ex regione in regionem fugio, metuens saevum dominum, cui magis equi quam homines curae sunt. — Ille autem non sivit eum verberibus lacerari, sed solum vertere iussit, Ne, inquiens, inter nos si versetur, similia iterum facere audeat. Προγράμματα. Quibus et dona se daturum promisit, tabellasque publice proposuit, per quas eos hortabatur ad copias parandas. Προγραφαί. Proscriptiones illae iussu Antonii per praeconem promulgatae fuisse dicuntur. Et Aelianus: *Reversi igitur et senatorii et equestris ordinis viros proscriptos interfecerunt. Προδείκτης. Delectabatur enim mimis et histrionibus et praestigiatoribus omnino cuiusvis generis. Προδήλως.* Manifeste, fortiter. Sophocles: *Pulchrum est mihi pro eo labores pati et palam mortem oppetere. Προδικασία.* Qui caedis accusabantur, in Prytaneo per tres menses ante iudicium permanebant; eoque tempore ab utraque parte rationes in medium proferebantur: quod *προδικασίαν* vocant. *Πρόδικος.* Prodicus, Ceus ex insula Ceo, urbe Iulide orundus, philosophus physicus et sophista, aequalis Democriti Abderitae et Gorgiae, discipulus Protagorae Abderitae, Athenis hausta cicuta mortuus est, quod corrumpere iuvenes insimulabatur. *Πρόδικον.* Litem inter amicos et arbitros constitutam. Aristophanes *Cen-*

δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί.

Καὶ παροιμία, Προδίκου σοφώτερος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν ...
πλὴν ἢ Προδίκῳ· τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα.

σοφιστὴς δὲ ὁ Πρόδικος, Κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δὲ οὗτος τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ, καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς οὕτω·

Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν,
ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις.

διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν Ὄρνισι·

Παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.

διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους τοῦ ἐπικαλουμένου Κοθόρνου, ὃς τῆς τῶν λ' τυραννίδος μετέσχε. Κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνέσπευδε καὶ τῷ πλήθει. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου, ἐπιγραφόμενον Ὧραι, ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσας ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῶν προσκλῖναι τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς Κακίας ἡδονῶν.

Πρόδομος. ὁ νάρθηξ. Ἐτύγχανε δὲ ἐν τῷ προδόμῳ τοῦ ἱεροῦ.

Προδόμῳ. τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Προδότας. Πολύβιος· Ἀνεξετάστου τι ὁ τόπος ἔχει καὶ δυσπαράγραφον. τίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς χρὴ προδότην νομίζειν, οὐ ῥᾴδιον ἀποφήνασθαι. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συμπειθομένους τῶν ἀνδρῶν πρός τινας βασιλεῖς ἢ δυνάστας κοινωνίαν πραγμάτων εὐθέως προδότας νομιστέον,

---

παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ. Ibidem v. 1487. Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν Τῶν ἀδολέσχων. Quare locus ita legendus et distinguendus est: Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς οὕτω· Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθορεν, Ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις. Hunc hominem aut liber corrupit, Aut Prodicus, aut nugatorum quispiam. Quomodo et apud Scholiastam Aristoph. Nub. 360. unde hunc locum deprompsit Suidas, scribendum est. Toup. III. p. 161.

1. ἑνὶ τῶν φίλων τῶν σῶν] ἐνὶ τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί A. V. ἓν τῶν φ. τ. σ. ἑνι Phot. Huius ope scripturam veterem facile indagavit Porsonus *Tracts* p. 287. Superest tamen offensio non levis vocis ἓν, quam Hermannus commutari iubet cum παρά, quod quidem ad usum sermonis quam ad emendandi legem probabilius duco. 3. παροιμία Προδ. σοφ.] V. Welcker. p. 14. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 359. Cf. v. Διαλοιδορεῖται. 5. Οὐ γὰρ ἂν] οὔτε γὰρ A. B. V. Deinde ἂν om. *V. Mox τῶν νῦν μ. om. A. V. qui sequentia cum Med. sic exhibent: πρὶν (πλὴν Med.) ἢ Προδίκῳ σοφίας καὶ γνώμης ἕνεκα. Item E. desunt τῷ μὲν — σοὶ δέ. Ad optimorum igitur librorum normam castigavi scripturam editam, Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν, πλὴν ἢ — γνώμης οὕνεκα· σοὶ δέ. 8. σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ Πρόδ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Scholiastae ad modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* Omisimus ἦν cum A. V. 9. πρῶτος inutiliter additum, sed ab ingenio aevi minus eruditi profectum. 10. τὴν πεντηκοντάδραχμον] τῶν ν δραχμῶν V. Vide Platon. Cratyl. p. 384. B. 11. καὶ Πλάτων αὐτοῦ] αὐτοῦ καὶ Πλάτων A. V. καὶ om. Schol. qui recte ἐν τῷ Πρωτ. 12. Ἀπομνημονεύμασιν] II, 1, 21. 13. Οὕτω τὸν ἄνδρα τοῦτων ἢ βιβλ.] Fragmentum hoc Aristophanis sic scribendum et numeris suis restituendum esse puto: Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθορεν, Ἢ Πρόδικος, ἢ καὶ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις. *Küst.* Τοῦτον τὸν ἄνδρ' ἢ βιβλ. olim Hermannus; Τὸν ἄνδρα τόνδ' Dindorfius in fr. 418. probabiliter. 15. ἀδολεσχῶν Schol. 17. Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ πλ.] παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ A. V. E. Med. cum Aristoph. Av. 697.

1. τῆς om. *V. 4. Ὧραι] Vide ingeniosam Welckeri disputationem in Mus. Rhen. I. 576 — 602. qui rationem tituli ad Herculis iuventutem revocavit, parum verisimiliter, si normam loquendi Graecam spectamus. Mihi Prodicus vitae humanae gradus ac successiones et quasi cautiones videtur edisseruisse: cuius in principiis positum lumen illud inventionis et elocutionis gratissimae, quod ab Herculis persona dignitatem quaesierat, reliquas partes facile vicerit atque obscurarit. ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρ.] Elegantem locum huc spectantem vide apud Philostratum lib. VI. de Vita Apoll. c. 5. *Küst.* Adde supra v. Ὧραι. 6. καλούσας] καλέσας B. E. καλουσῶν ἑκατέρων ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῶν Schol. Aristoph. Legendum cum altera glossa καλούσης ... αὐτῆς προσκλῖναι. Deinde αὐτοῦ προσκλῖναι V. quocum καὶ expulimus ante προσκλῖναι additum. 10. νάρθηξ] Vide Dufrenium in Glossario Graeco v. Νάρθηξ. *Küst.* Ἐτύγχανε — ἱεροῦ] Haec pro explicatu lemmatis haberi solebant. γὰρ] δὲ probavi cum V. E pr. Tum τοῖς προδόμοις V. 12. Προδόμῳ] Il. ι. 473. παστάδι] Sic etiam habet Photius in Lexico. At Hesychius προστάδι. Etymologus vero utramque lectionem receptam fuisse docet. *Küst.* 13. Glossam post v. Προδότης traiecit *V. Πολύβιος] In Excerptis ab Valesio editis p. 89. 90. et 94. *Küst.* In fragmentis libri XVII, 13. τι om. A. V. ὁ τόπος ἔχει τι Polyb. Mox χρὴ om. A. V. 15. προδότην δεῖ Polyb. ἀληθ^ προδοτ^ V. ap. Gaisf. 18. κοινωνεῖν] κοινωνίαν A. V. Excerpt. MS. Malebat Gaisf. εἰς κοινωνίαν, immemor ille coniecturae Gronovianae συντιθεμένους, quam Schweighäusero probari ipse monuerat in v. Ἐξ ἀκεραίου.

---

tauro: Si quid enim te laesi, ego causae arbitrium apud aliquem amicorum tuorum disceptari volo. Et proverbium: *Prodico sapientior.* Aristophanes *Nubibus: Haud enim alium quemquam exaudiamus, praeter Prodicum; et hunc quidem propter sapientiam et subtilitatem.* Prodicus hic erat sophista, genere Ceus, qui floruit tempore Socratis, et primus L. drachmis declamitavit. meminit eius Plato in *Protagora*, et Xenophon in *Apomnemoneumatis*; item Aristophanes *Tagenistis: Virum istum aut liber corrupit, aut Prodicus, aut nugator quispiam.* eundem etiam in *Avibus* perstringit: *Prodicum meo nomine flere iubeatis in posterum.* hic magister etiam fuit Theramenis, unius ex XXX. Tyrannis, qui Cothurnus cognominatus est, quod nunc XXX. Tyrannorum nunc populi partibus se adiungebat. extat autem liber Prodici, *Horae* inscriptus, in quo Herculem cum Virtute et Voluptate colloquentem facit, et Herculem, cum utraque ad suos mores eum invitaret, Virtuti adiungit, cuius sudores bonis anteponat Voluptatis ad breve tempus durantibus. *Πρόδομος.* Porticus quae erat in ecclesiae vestibulo. *Versabatur autem in ecclesiae narthece.* *Προδόμῳ.* Porticu quae est in vestibulo domus. *Προδότας.* Polybius: *Locus hic iudicatu et explicatu difficilis est. qui enim revera proditor sit existimandus, definire*

οὔτε τοὺς κατὰ περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας φιλίας καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους, πολλοῦ γε δεῖ· ἐπείτοιγε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγόνασιν αἴτιοι ταῖς πατρίσιν· ἀλλ' ὅσοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας καὶ λυσιτελείας χάριν ἢ τῆς πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς, ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις· ἢ ὅσοι φρουρὰς εἰσδεχόμενοι, καὶ συγχρώμενοι ταῖς ἔξωθεν ἐπικουρίαις πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ προθέσεις, ὑποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλειόνων δυνατῶν ἐξουσίαν· τοὺς τοιούτους ‖ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἄν τις ὑποτάττοι πάντας, οἷς λυσιτελὲς μὲν ἀληθῶς ἢ καλὸν οὐδὲν οὐδέποτε συνεξηκολούθησεν, οὐδὲ ἐναντία πᾶσιν ὁμολογουμένως.

Προδότης. τὸ ϑηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ῑ.

Ὦ προδότι καὶ παράγωγε καὶ μύραινα σύ.

Προδωσίκομπος. ὁ ὑποσχετικός, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιϑέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Πρόδρομος. ἢ προτρέχων.

Πρὸ δουλείας. Ὁ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτόν, ϑάνατον πρὸ δουλείας ὑπομένων.

Προαιρεῖσθαι. αἰτιατικῇ.

Προαιρέσιος, Παγκρατίου, Καππαδόκης ἀπὸ Καισαρείας, σοφιστής. μαϑητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων, καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. Μελέτας ῥητορικάς. Οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ· καὶ ὅπως λυπρίη τοῦτον ὁ Ἰουλιανός, τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐϑαύμαζε.

Προαίρεσις. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει· Δεῖξαι ϑέλοντες ὅτι μή ἐστιν ἐν ἀλόγῳ προαίρεσις, ληψόμεϑα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως. ἔστι δὲ οὗτος πρὸ ἑτέρου αἵρεσις. ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου αἱρεῖσθαι ἐν τούτοις ἐστίν, ἐν οἷς καὶ τὸ βουλεύεσθαι. τὸ γὰρ ἄλλο ἄλλου προκρῖναι μετὰ λόγου γίνεται. οὐδὲν δὲ τῶν ἀλόγων βουλεύεται· ὥστε οὐδὲ προαιρεῖται.

---

1. περίστασιν] περιστάσεις A. B. V. E. Polyb. et gl. superior. Mox αὐτῶν Med. et Exc. αὐτῶν edd. vulgg. 2. ἀπό τινων] ἀποτινύων *V. 5. ταῖς ἰδίαις πατρίσιν *V. 6. δυσχερεῖς] ὁλοσχερεῖς Excerpta. 7. τῆς πρὸς τοὺς] τὴν πρὸς V. τῆς πρὸς *V. 12. δυνατῶν] δυνάμεων Exc. τῶν πλείω δυναμένων emendatio Valesii. 14. ὑποτάττοι] ὑποτάττοιτο B. E. Mox κακὸν A. B. *V. E. Med. pro καλόν. 16. οὐδὲ ἐναντία] Scribe τὰ δ' ἐναντία: ut recte legitur in Excerptis Constantini, loco laudato. Küst. Mox ὁμολογουμένους Med. 17. Προδότης. τὸ] Προδότης A. τὸ ignorat etiam *V. Itaque breviter praecipiendum: Προδότις. διὰ τοῦ ῑ, τὸ ϑηλυκόν sub finem addito vel excluso. 18. Ὦ προδότι καὶ παρ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Μύραινα. Küst. Vid. Etymol. M. v. ἤμην, ubi leg. προδότις. Toup. MS. Occuparat Piersonus in Moer. p. 172. 19. Προδοσίκομπος] Eustath. in Il. Γ'. p. 710, 12. Hemst. Qui eadem utitur explicatione. Προδωσίκομπος dedi cum A. item ut constat esse scribendum προδωσείω: cf. Lobeck. Phryn. p. 770.

1. Πρόδρομος] Dorvill. in Charit. p. 698. Toup. MS. 4. Om. vulg. silente Gron. 5. Προαιρέσιος] Huius vitam prolixe describit Eunapius: quem vide. Küst. Ubi vid. Wyttenbach. p. 266. sqq. Eadem Eudocia p. 355. 6. μαϑητεύσας] Vid. Eunap. p. 137. Reines. 7. μικρὸν ante πρὸ delevi cum A. B. V. quod habet E. inter vss. 9. παρὰ τοῦ] παρὰ ab edd. vulgg. inculcatum om. A. V. E. Med. Eudoc. 10. ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε] ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ scripsi cum A. Οὗτος et seqq. om. V. ap. Gaisf. 11. λυποίη—Ἰουλιανός] Ad eum est Epist. III. in qua cum Periclis comparat eloquentia, unde nescio quomodo eum vexasse dici possit. Fortasse leg. λείπῃ vel λείποι. Reines. Incredibile dictu. 14. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει] Immo, Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισιεὺς εἰς τὰ Τοπικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους. Quae enim sequuntur non sunt verba Aristotelis, sed Alexandri Aphrodisiensis in lib. II. Topic. p. 94. ut Pearsonus recte observaverat. Küst. 19. βουλεύεσθαι] βούλεσθαι V. Mox οὐδὲν γὰρ A.

---

haud facile est. etenim constat neque eos, qui rebus integris societatis cum regibus aut principibus ineundae auctores sunt, neque eos qui ob temporum necessitatem cives suos ab societate iam constituta ad nova foedera cum aliis ferienda traducunt, proditores habendos esse. multum profecto abest: huiusmodi enim homines saepe maximorum bonorum civibus suis auctores extiterunt. at vero quotquot difficillimis reip. temporibus, sive incolumitatis et utilitatis propriae causa, sive ob dissensionem cum iis qui contrarias in republ. partes tuentur, patriam hostibus tradunt vel quotquot admisso in urbem praesidio externisque auxiliis ad consilia sua et conatus ad exitum perducendos abusi patriam potentiorum imperio subiiciunt: huiusmodi omnes proditorum nomine merito censeantur. his enim nullus unquam fructus, nullum operae pretium, sed prorsus alia omnia contigerunt, ut inter omnes constat. Προδότης. *Femininum scribitur per ῑ. O proditrix et deceptrix et in venerem proclivis.* Προδωσίκομπος. *Qui facile pollicetur, qui promissorum suorum nullam curam habet, sed ea negligit.* Πρόδρομος. *Praecursor.* Πρὸ δουλείας. *Ille vero se praecipitem dedit, mortem servituti anteponens.* Προαιρέσιος. *Proaeresius, Pancratii F. Caesarea Cappadociae oriundus, sophista, qui Antiochiae apud Ulpianum disciplinis operam dedit. Athenis docuit ante Libanium, et maximis honoribus a Constantino Imperatore ornatus est. scripsit declamationes rhetoricas. Hic Iuliani tempore floruit, aequalis Libanii Sophistae; cui ut Iulianus aegre faceret, Libanium vehementer coluit.* Προαίρεσις. *Aristoteles in Topicis: Si volumus demonstrare, nullum in bruto iudicium esse, sumamus definitionem eius quod est προαίρεσις. ea autem est electio rei praestabilioris. facultas autem rem unam prae altera eligendi in iis tantum est, in quibus est deliberandi consilium. rem enim rei praeferre non licet nisi cum*

Προαίρεσίς ἐστιν ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν· ἢ βούλευσις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλεύσεως ἐφιέμενος προαιρεῖται. βουλὴ δέ ἐστιν ὄρεξις ζητητικὴ περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βουλεύεται γάρ τις, εἰ ὤφειλε μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα ἢ οὔ, εἶτα κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. εἶτα διατίθεται, καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βουλῆς κριθέν, καὶ λέγεται γνώμη. ἐὰν δὲ κρίνῃ, καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθὲν ἢ ἀγαπήσῃ αὐτό, οὐ λέγεται γνώμη. εἶτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις, ἤγουν ἐπιλογή. προαίρεσις γάρ ἐστι, δύο προκειμένων τὸ αἱρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερὸν ὅτι βουλή ἐστι μετ' ἐπικρίσεως ἡ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας· προαιρετὸν γάρ ἐστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι μὴ βουλευσάμενος· οὐδὲ προαιρεῖται μὴ προκρίνας.

Προεγκεῖσθαι. ἐπικεῖσθαι.

Πρόεγμα. στήριγμα.

181 *Προεδρία. διὰ τοῦ ῑ. Ἄλλοις περισπούδαστον ἡ προεδρία. Προεδρεία δὲ διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ προεδρεύω.*

Προεδρία. τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας οἵτινες ἦσαν ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἕδραν ἔχειν. Ἀριστοφάνης·

Νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία. ἀντὶ τοῦ λάβωσι, ἀποφέρωσι. σιτία δὲ ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν.

Πρόεδρος. ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών.

Πρόεδροι ἐκληροῦντο τῶν Πρυτάνεων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὴν ἐκκλησίαν διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτούς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Προέηκε. προέπεμψε.

---

1. *Προαίρεσις*] Deest articulus in A. cuius tamen margo, *ζήτει προαίρεσις καὶ βούλησις ἐν τῷ βούλησις*. 2. *ἢ βούλευσις — ἡμῖν* om. E. 3. *προαιρεῖται*] *προαιροῦμαι* V. *ἐφιέμενοι προαιρούμεθα* Zon. p. 1584. 4. *βουλὴ*] Immo *βούλησις*: de quo non patitur addubitare gl. *Βούλησις*. Contra ubi scriptum extat *ἐκ τῆς βουλεύσεως*, Zonaras *βουλῆς*. 7. *διατίθεται*] *δὲ τίθεται* V. 9. *ἐὰν δὲ*] *ἐὰν γὰρ* B. Mox *ἤγουν ἀγαπήσει* V. 12. *δύο*] *δύο τινῶν* Zon. p. 1577. 13. *τὸ ἐκλ. καὶ αἱρεῖσθαι*] *τὸ αἱρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι* posui cum Zon. et *V. Mox *καὶ τοῦτο φανερὸν* apparet non recte ab novissimis *καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας* divelli. 16. *τῆς* om. *V. 17. *οὐδεὶς δὲ*] *οὐδεὶς γὰρ* V. probabiliter. 21. *Πρόεγμα. στήριγμα*] Locum hunc Suidae citat Eustathius in Odyss. *ι'*. p. 1528, 27. ubi sic ait: *ἔστι δὲ πρόεγμα, ὡς δηλοῖ Σουίδας, στήριγμα. ὥστε εἶναι ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ ἔχμα, τὸ πρόεγμα. Küst.* 22. Observationis huius compendium repetitur in v. *Προεδρεία*. Vide potissimum Zon. p. 1578. *περισπούδαστον*] *περιεσπούδαστον* V. Mox *Προεδρεύω γενικῆ* A.

3. *Προεδρία. τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τῆς τ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 572. *Küst. καὶ οὗτος τρ.* Schol. Itaque saltem *ὁ* expellendum. *τρόπος*] *τόπος* E. B. Mox *τοῖς τῆς τιμῆς* Schol. recte. 4. *ἐκκλησίᾳ*] *καὶ ἐν θεάτροις* addit Schol. 6. *μεταθέσθαι ἢ*] *οἵτινες ἦ* A. B. V. E. *οἵτινες ἦσαν* Schol. Mox *ἐκεῖνον* V. 8. *ἔχειν*] *κατάγειν* V. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 572. ubi versus hic ita legitur: *Νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* 11. *ἀποφέρωσι* hic posuit Gaisf. cum A. E. *V. quod extabat post *τὰ σιτία*. 15. *Πρόεδροι ἐκληροῦντο τῶν Πρυτ.*] Ex Harpocratione. Confer Petitum de Legg. Att. p. 191. *Küst. ὑπὸ τῶν πρυτ.* cum Lex. Rhet. Valesius: qui poterat *ἐκ τ. πρ.* Mox *ἐκ. ἐκκλησίαν* Luzacii coniecturam firmat Lex. Rhet. p. 290. *ἐκλήρουν τὴν* A. B. V. E. Edd. ante Küst. 16. *πλὴν*] *πρὶν* V. 17. *τὴν ἐκκλησίαν*] *τὰς ἐκκλησίας* B. E. Photius et complures Harp. libri, quibus favet Lex. Rhet. *τῆς ἐκκλησίας* V. Med. 22. *Προέηκε*] Gl. Homerica: velut Il. *δ'*. 398.

---

consilio. atque bruta consilio carent: ergo facultate etiam eligendi. *Προαίρεσις.* Est appetitio deliberativa vel deliberatio appetitiva rerum in nostra potestate sitarum. qui enim per deliberationem appetit rem aliquam, ad eam quam alteri praetulit dirigitur. consilium vero est appetitio de rebus illis anquirens, quae possunt a nobis agi. deliberat enim aliquis, debeatne rem aliquam aggredi necne; deinde iudicat, utra sit melior; itaque fit iudicium. deinde afficitur, et aestimat id quod est consilio iudicatum: quo facto vocatur sententia. si tamen iudicarit, nec afficiatur re iudicata, neque amarit ipsam, non dicitur sententia. postremo post affectionem fit proaeresis, id est delectus. proaeresis enim est, duobus propositis unum prae altero eligere. hoc autem ex ipsa vocis etymologia perspicuum est, *προαίρεσιν* esse consilium de re quapiam eligenda. id enim recte dicitur, si quid prae altero eligitur. nemo autem rem alteram alteri praeponit nisi praecedente deliberatione; neque eligit nisi quod esse potius iudicaverit. *Προεγκεῖσθαι.* Incumbere. *Πρόεγμα.* Firmamentum. *Προεδρία.* Per *ῑ* scribitur. *Multi primae sedis honorem plurimi faciunt.* *προεδρεία* vero, a *προεδρεύω*, per diphthongum scribitur. *Προεδρία.* Primae sedis honor fuit. licebat autem iis qui honorem illum erant consecuti, et in curia et in concione et in quovis alio conventu eos qui primam sedem occupassent excitare, et in illorum loco sedere. nomen autem inde deductum est, quod primam sedem tenebant. Aristophanes: *Nunc nisi primam sedem consequantur et victum.* ubi *σιτία* significat victum qui in Prytaneo dari solebat. *Πρόεδρος.* Qui principem in republica locum tenet. *Πρόεδροι.* Proedri a Prytanibus, quoties nova habebatur ecclesia, sorte legebantur, ex qualibet tribu unus (excepta ea, quae prytaniam gerebat): qui curabant ea quae ad comitia populi pertinebant. appellabantur autem *πρόεδροι*, quod primam prae reliquis sedem tenebant. eum autem qui vocabatur epistates, proedros sorte legisse Aristoteles in *Atheniensium Rep.* dixit. *Προέηκε.* Praemisit. *Προεκαλινε-*

Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καίσαρος, καὶ ἱκέτευον.

Προέμβολα. τὰ πρὸς τῇ πρώρᾳ τῆς νηός. Ὥςπερ ἀκροστόλια καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι.

Προέμεν. πέμπειν.

Προέμενος. ἐκδιδούς, προδούς, περιφρονήσας, προαφείς. Ὁ δὲ τῶν φίλων ἐχρῆτο τοῖς βουλεύμασι, τὰ οἰκεῖα προέμενος. περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδακεν, ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.

Προεμπίπτειν. Τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων, αὐτὸς ἡσύχαζε, μὴ βουλόμενος προεμπίπτειν εἰς γνῶσιν.

Προέντες. προδόντες.

Προεξειρεσία. τοῦ πλοίου τόπος, ἐν ᾧ ἐρέττουσι. Κωπηταῖρας δὲ ἐφ' ἑκατέραις πλευραῖς, καὶ οἷον προεξειρεσίας ἐμηχανήσαντο.

Πρὸ ἔργου ἐτίθετο. προτιμότερον ἐτίθει. Καὶ ἅμα φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ τε καὶ τῇ στρατιᾷ καταλείπειν πρὸ ἔργου ἐτίθετο. Καὶ αὖθις· Τὴν Σποράκου χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅπλοις πρὸ ἔργου εἶναι ἔλεγε.

Προερρέθη. προελαλήθη.

Πρόες. πρόπεμψον.

Προέσθαι. προδοῦναι. Λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πόρ[ν]κιος Μάρκος καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολε- 182
μίων ἐφονεύετο, κρίνων τὴν ψυχὴν προέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν μάχαιραν, καὶ πολλὰ λαβὼν τραύματα
παραδόξως ἐσώθη.

---

1. Quae post *ἱκέτευον* extabant, magnam partem ab emendatoris manu profecta, *Προεκυλινδοῦντο δὲ κρεῖττον. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίοντο. καὶ προεκυλινδεῖτο*: delevi cum A. V. 4. *Ὥςπερ ἀκροστόλια καὶ πρ.*] Haec sunt verba Agathiae lib. V. (c. 21.) p. 167. Vide supra v. *Ἀκροστόλια*, ubi fragmentum hoc auctius legitur. *Küst.* Demonstrat autem *νηός* omissum hanc glossam non e superiore derivatam esse. *ἀκροστόλια*] Sic recte habet Paris. A. itemque Agathias loco laudato. At priores editt. male *ἀκρόστομα*. *Küst.* 5. *Προέμεν*] Od. *κ'*. 155. 7. *Ὁ δὲ τῶν φίλων ἐχρ.*] Fragmentum hoc ex Damascio depromptum esse existimo. *Küst.* Dubitationem eximit illius memoria sub v. *Φιλία* servata. 9. *ἐσπούδακεν*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. male [et E. in textu] *ἐσπευδεν*. *Küst.* Nisi scriptorem minus diligentem fuisse credimus, probabimus *ἐσπούδαζεν*, aut si utimur vitio *ἐσπούδακας*, quod in gl. inferiore extat, *ἐσπουδάκει*. 10. *Πυθαγόραν*] *Πυθαγόρα* A. Tum *τὴν φιλίαν αὐτὴν* E. 12. *Τὸν βασιλέα*] Diogen. Laert. IV, 39. *Hemst.* 13. *ἡσύχαζε*] *ἡσύχασε* V.

1. *Προεξειρεσία*] Vox a mendo scripturae profecta. 2. *Κωπηταῖρας δὲ ἐφ' ἑκατ.*] Haec sunt verba Agathiae lib. V. (c. 21. extr.) p. 167. *Küst.* *κωπωτῆρας* V. E. Med. *ἑκατέραις ταῖς πλευραῖς*] *ταῖς* om. A. E. *ἑκατέρας πλευρᾶς* V. Probandum *ἑκατέρᾳ πλεύρᾳ* cum Agathia, qui *καὶ οἷον παρεξειρεσίας αὐτομάτους ἐμηχανήσαντο*. Itaque *τινὰς* omisi cum V. ante *ἐμηχανήσαντο* invectum. 5. *τὰ κατὰ*] *τὰ* om. B. E. 6. *καταλιπεῖν*] *καταλείπειν* A. B. V. E. 7. *Τὴν Σποράκου*] Huius nomen, quod infra *Σποράκις* scribitur, Arrianum indicat auctorem: v. gl. *Στόλος*. Ceterum cf. v. *Ὀκνεῖν*. 9. *Προερρέθη*] *Προερέθη* A. Deest gl. V. 10. *Πρόες*] II. *ά*. 127. 11. *Προέσθαι*] Deest gl. V. *Λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πόρκ.*] Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit. *Küst.* 13. *ἐφονεύετο*] Haec vox mihi suspecta est, utpote quae sensui repugnat. Si enim Marcus ille tunc occisus fuit, quomodo postea salvus evadere potuit? Quare cogitet lector. *Küst.* Vertendum, *caedebatur, in eo erat ut occideretur.* Quomodo locutus est Polybius lib. II. p. 215. *Τὸ μὲν οὖν ἄλλο πλῆθος ἔφευγε προτροπάδην φονευόμενον. Cetera multitudo, cum caederetur, fugam capessebat.* Atque ita intelligendus Lucas I, 59. *Καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Et in eo erant ut vocarent eum nomine patris Zachariam.* Sed hoc leve, illud gravissimum. *Λαβὼν δὲ τὸ ξίφος — ἐφονεύετο.* Qualis, quaeso, haec oratio? Noli dubitare quin nos vere atque eleganter refinxerimus: *Λαβὼν δὲ ξίφος Πόρκιος Μάρκος καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐφόνευε καὶ ἐφονεύετο. Marcus autem ab hostibus interceptus, gladio arrepto caedebat et caedebatur: statuens animam potius quam gladium amittere, multisque vulneribus acceptis praeter expectationem salvus evasit.* Qui perfectissimus sensus. Plutarchus in Pyrrho p. 444. *Καὶ δυνάμενος Μακεδονίας ἐκβαλεῖν αὐτὸν πολλὰ πράττοντα καὶ ταραττόμενον.* Ubi Bryanus certa legit emendatione *ταράττοντα καὶ ταραττόμενον*. Hanc historiam tangit Plutarchus in M. Caton. p. 354. ed. Bryan. (c. 20.) et in Aemilio Paulo plenius p. 171. (c. 21.) Quare hunc locum Polybio assignaverim. Vertendum autem: *Gladio reperto* sive *recuperato. Toup.* II. p. 105. Hunc acumen an coniectandi temeritas mirifice fefellit. Nam Plutarchi locos qui cum Suida contenderit, primum ei debet constare, quantopere facinori Catonis filii repugnet aut *καταληφθεὶς* aut *ἐφόνευε καὶ ἐφονεύετο* aut denique *πολλὰ λαβὼν τραύματα*: deinde quam diversa rerum facies in utraque sit historia. Quamobrem suspicor non Catonis memoriam sed virtutem ab Catone Censorio praeclare celebratam Q. Caedicii tribuni militum indicari, quam propemodum ipsis Catonis vocibus narravit Gellius III, 7. alii vero facta leviter discessione summatim confirmant. Id si recte coniectamus, *φησὶ* post *ξίφος* intercidit: *ἐφονεύετο* sagacioribus curandum remittimus. Hermannus tamen, quamvis ipsam narrationem in medio relinquat, *ἐφονεύετο* rectum habet in eo, quem hostes obtruncatum iverint. 15. *παραδόξως*] *μόγις* E.

δοῦντο. Ante Caesarem prorolvebantur, suppliciter eum orantes. Προέμβολα. Rostra navis. *Tanquam acrostolia et rostra imitati. Προέμεν.* Praemittere. *Προέμενος.* Qui dedidit, qui prodidit, qui neglexit, qui dimisit. *Ille vero consiliis amicorum utebatur, privatis rebus neglectis. nulli enim tot virtutum aeque studebat, atque matri earum, ut cum Pythagora loquamur, ipsi amicitiae. Προεμπίπτειν. Omnibus regem colentibus ipse quiescebat, in notitiam eius venire nolens. Προέντες.* Qui prodiderunt. *Προεξειρεσία.* Navis locus, in quo remiges remigant. *Utrimque autem remorum scalmos et quasi latera fabricarunt. Πρὸ ἔργου ἐτίθετο.* Multi faciebat. *Simul autem operam studiose dabat, ut omnia sibi et exercitui a tergo tuta relinqueret.* Et alibi: *Dicebat operae pretium esse, Sporaci regionem armis occupare. Προερρέθη.* Praedictum est. *Πρόες.* Proiice. *Προέσθαι.* Abiicere. *Marcus autem Porcius cum ab hostibus esset interceptus, arrepto gladio pugnabat, statuens animam potius quam gladium amit-*

Προέσθαι. προτιμήσασθαι. αἰτιατικῇ. Οὔτε γὰρ πρὸ ἐμοῦ οὔτε πρὸ ἄλλου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ οὐδέ ἐστι προέσθαι τι τῶν κοινῇ συμφερόντων.

Προεστέρνισα. περιεπτυξάμην. καὶ προστερνισάμενος.

Προετικός. χαριστικός.

Προέτω. προπεμψάτω.

Προεφήτευσεν.

Προεχειρίσατο. αἰτιατικῇ.

Προέχω. γενικῇ.

Προεχώμεθα. ὑποβαλλώμεθα, ἢ προβαλλώμεθα.

Προειδόμενοι. προγνῶσται.

[Πρόεισι. προπέμπει.]

Προείλοντο. ἠθέλησαν.

Προειλόμεθα. προήκαμεν.

Προείμεθα. προδίδομεν.

Πρόεισι. προπέμπει.

Προεῖται. Λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας προεῖται αὐτόν. τουτέστιν, ἀφήσει, καταλείψει.

Προηγγελκέναι. προμεμηνυκέναι.

Προηγορεῶνας. τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων· κυρίως τοὺς λεγομένους προλόβους· ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων προηγορεὼν πάλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. ἢ φάρυγγας ὀρνέων.

Προηγορεών. ὁ λεγόμενος γαργαρεών, ὁ λαιμός. προηγορεὼν δὲ κυρίως ὁ ἐχῖνος τῶν ὀρνίθων, ὅπου προαγείρεται ἡ τροφή.

Προηγόρει. προηγόρευε, προέλεγε. Ξενοφῶν· Ἦκον πρέσβεις ἐκ Σινώπης διὰ τοὺς Κοτυωρίτας εἰς τοὺς Ἕλληνας. προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν.

---

1. *Προέσθαι*] Vid. Kühn. Pausan. p. 140. *Toup.* MS. *προτιμήσασθαι*] Haec interpretatio litura digna est, quippe quae voci *προέσθαι* nullo modo convenit. *Küst.* Nihil mutat Lex. de Syntaxi: quocirca suspicor loci sub finem mutati vel manci hanc fuisse sententiam, *alienum est ab moribus viri boni, privatam utilitatem publica salute potiorem habere.* 2. *πρὸ ἐμοῦ, οὔτε πρὸ ἄλλου*] Scribendum est *πρὸς ἐμοῦ* et *πρὸς ἄλλου*: ut et Wolfius monuit. *Küst.* Item *οὐδενός ἐστι*, quas scribendi rationes comprobat Lex. de Synt. p. 165. unde fragmenti cognoscimus auctorem Dionem Cassium. 4. *Προεστέρνισα*] Potius forma media, *προεστερνισάμην*. *Küst.* *καὶ προστερνισάμενος* om. A. quamquam habet infra. 6. *Προετικός*] Sic etiam Photius in Lexico [et Lex. Bachm.]. At Hesychius male *προετικός*. Idem tamen alio loco recte etiam habet *προετικός*. *Küst.* 8. Om. *V. 9. 10. Om. Küst. silente Gronovio. 11. *Προεχώμεθα*] Haec est lectio quorundam codd. in Ep. ad Roman. III. 9. *Hemst.* Vid. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 811. *Προεχόμεθα* etc. Photius. 13. *Προειδόμενοι*] Sic Photius. Frequens ea scribendi ratio pro *προϊδόμενοι*. Sub gl. finem delevi *καὶ προγινώσκοντες* cum A. B. V. *προγνόντες* Hesychius. Item continuam gl. *Προειδῶ. γενικῇ* cum V. 14. *προπέμπει*] *ἢ προέρχεται* addit E. Deest gl. B. V. merito, cum *Προΐησι* praefigendum fuerit. Itaque notavi. Sed eadem menda recurrit post gl. *Προείμεθα*. 15. *Προείλοντο*] *Προείλαντο* A. Phot. Deinde legebantur haec: *προέκριναν. Καὶ Προειλόμεθα. Προήκαμεν. προεπέμψαμεν.* Scripsi *Προειλόμεθα, προήκαμεν* cum A. B. V. Photio et Lex. Bachm. p. 348. Praemittendum *καί*. Ceterum *προεθήκαμεν* facilius assequerer quam *προήκαμεν*: v. Pierson. in Moer. p. 307. 17. *Προείμεθα*] *Προήμεθα* V. Scribendum fuit *Προΐεμεθα*: item ut in continua gl. (vide supra post v. *Προειδόμενοι*) *Προΐησι*. Eadem labes invasit Hesychianam, *Πρόειται. παραδίδοται*: lege *Προΐεται. προδίδοται*. Sed glossa *Προεῖται*, quae nescio quid ecclesiastici sapit, quid faciam non invenio: quamquam pronum est suspicari *πρόηται*. Hesychius: *Πρόηται. προδώσει.*

5. *Προηγορεῶνας. τοὺς βρόγχους τῶν ὀρν.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 1113. *Küst.* *Προογορεῶνας* A. et sic Etymologici MS. Dorv. Vid. Ruhnkenii Ep. Crit. I. p. 68. *Gaisf.* 6. *προλόβους*] Optimus codex A. habet *προλόγους*: quam lectionem non solum confirmat Hesychius v. *Πρόλογος*, sed etiam ipsa etymologia, quam Suidas hic subiungit, *ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία*. Certe etymologia ista nihil facit ad vocem *πρόλοβος*: unde patere puto, vel Suidam hic scripsisse *προλόγους*, vel saltem *προλόβους*, *οἷον προλόγους*. *Küst.* *προλόγους* etiam *V. *Προλόβους* B. E. Ceterum mireris Küsterum vocis notationem non rettulisse, quo oportuit, ad *προηγορεών*, cum vel Etym. M. praecipiat, *τόπος ἐστὶν ὅπου ἀγείρεται ἡ τροφή*. Adde Zon. p. 1572. 8. *ὁ προηγορεὼν*] *ὁ* omisi cum A. Schol. *πάλιν ὁ βρόγχος*] Malim, *τουτέστιν, ὁ βρόγχος. πάλιν* enim hic locum habere non potest. *Küst.* Repugnat Schol. Aristoph. 11. *Προηγορεών. ὁ λεγόμενος γαργ.*] Schol. Aristoph. Equ. 373. *Τὸν προηγορεῶνα. τὸν λεγόμενον γαργαρεῶνα.* Et paulo post: *κυρίως δὲ ἡ τῶν ὀρνέων φάρυγξ, ἐν ᾗ ἀγείρεται ἡ τροφή.* Huc Suidas respexisse videtur. *Küst.* *Προηγόρει προηγορεύω ὁ λαιμός. προηγορεύω δὲ κτλ.* *V. qui in propinqua gl. omisit *Προηγόρει*. 14. *Προηγόρει*] V. Wyttenb. in Plut. T. VII. p. 277. *Ξενοφῶν*] Lib. V. de Expedit. Cyri p. 355. (V, 5, 7.) ut Pearsonus monuit. *Küst.* 15. *καὶ διὰ*] *καὶ* omisi cum A. Xenophon *φοβούμενοι περὶ τῶν Κοτυωριτῶν*. 17. *δεινός*] *δει* *V. Post hanc gl. delevi cum A. V. *Προηγοῦμαι. αἰτιατικῇ. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγ.* Küsterus monet esse petitum ex Ep. ad Rom. XII, 10.

---

tere; multisque vulneribus acceptis praeter expectationem salutem recepit. *Προέσθαι.* Proiicere. *Neque enim meum aut ullius est viri boni, quicquam negligere eorum quae ad reipublicae utilitatem faciunt.* *Προεστέρνισα.* Ad pectus admovi. et *προστερνισάμενος.* *Προετικός.* Prodigus. *Προέτω.* Mittat. *Προεφήτευσεν.* *Προεχώμεθα.* Subiiciamus. vel praetendamus. *Προειδόμενοι.* Praescientes. [*Πρόεισι.* Praemittit.] *Προείλοντο.* Maluerunt. *Προειλόμεθα.* Proposuimus. *Προείμεθα.* Prodidimus. *Πρόεισι.* Praemittit. *Προεῖται.* Proiiciet, dimittet. *Eum in manus sumptum dimittat.* *Προηγγελκέναι.* Ante significasse. *Προηγορεῶνας.* Avium guttura; sive quae proprie dicuntur ingluvies, quod in iis colligantur cibi. quamquam in hominibus etiam *προηγορεὼν* dicitur, ut sit guttur. utrumque vero dictum est inde, quod cibi in iis colligantur. *Προηγορεών.* Guttur. proprie vero dicitur sinus in gutture avium, in quo cibus colligitur. *Προηγόρει.* Praedicebat, pronunciabat. Xenophon: *Legati ex urbe Sinope propter Cotyoritas ad Graecos venerunt; quorum loco sermonem pronunciat Hecatonymus, qui dicendo valere putabatur.*

Προήκατο. προέδωκε. Καὶ Προήκουσιν, ἀντὶ τοῦ αὐξηθεῖσι, προελθοῦσιν. Αἰλιανός· Καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσιν. ἀντὶ τοῦ πλουσίοις οὖσι. Καὶ Προήκων, προελθών.

183 Προΐκτης ὁ πένης, μεταίτης, οἰκουρὸς οἱ αὐτοί εἰσι.

Προηρόσια. ὄνομα θυσίας.

Προηροσίαι. αἱ πρὸ τοῦ ἀρότρου γινόμεναι θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν, ὥστε τελεσφορεῖσθαι· ἐγίνετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων ἑ Ὀλυμπιάδι. Λυκοῦργός φησιν ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου· Καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ὑμῖν τιμὰς ὀφείλω, καὶ ζηλῶ παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι μαντευομένοις τὸν Δία προηροσίαν ποιήσασθαι.

Πρόησθε. προπέμψητε.

Προήσομαι. προπέμψω, προδώσω.

Προήχθην. προετράπην, ὡς καὶ ἐξήχθην, καὶ ἐξετράπην.

Προΐαψε. προέπεμψε.

Προϊαίτατος. [πάνυ πρότερος.]

Προϊέμενος. προδιδούς. Καὶ Προΐενται, ἀντὶ τοῦ ἀπορρίπτουσι, μεταδιδοῦσιν. Ὅσα ὁ στρατιώτης ὅμιλος ἐν ταῖς πορείαις προΐενται.

Προϊέναι. ῥῖψαι, ἀπολέσαι.

Εἶτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προϊέναι. οὐδὲ γὰρ χειρίσασθαι ἔφη ἢ δανεῖσαι, ἀλλὰ προϊέναι, ἀσχάλλων ὁ δανειστὴς ἐπὶ τῷ μὴ κεκομίσθαι ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα. φησὶν οὖν ὅτι οὐ χρὴ ῥᾳδίως ἄλλοις προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα.

Προΐεσθαι. προδιδόναι. Ὁ δὲ βασιλεὺς οὔτε προΐεσθαι ἠξίου τὰ παρὰ τῶν πόλεων δῶρα.

Προΐει. ἀντὶ τοῦ προέπεμπε.

---

1. προδέδωκε] προέδωκε A. B. E. Photius et Hesychius. 2. Καὶ πᾶσι] Plenius infra v. *Τιμησαίμην. Gaisf.* 4. Προήκων] *Χρήμασι προήκων* Xenoph. Hell. VII, 1, 23. *Gaisf.* 6. Προΐκτης] Est vox Homerica Odyss. ρ. (352. 449.) *Küst.* Προήκτης A. V. B pr. qui saltem ordini glossarum prospexerant. Verum haec ingenium sapiunt hominis studiosi. Ceterum glossa sic legebatur: *Προΐκτης. ὁ πένης. καὶ μεταίτης καὶ οἰκουρὸς οἱ αὐτοί εἰσι.* Utroque *καὶ* cum A. *V. sublato meliorem feci distinctionem. Mox *οἱ αὐτοί εἰσι* om. E. 7. Προηρόσια] Dicitur etiam feminino genere et singulari numero *ἡ προηροσία*. Vide Nostrum v. sequenti et Harpocrat. v. *Προηροσία. Küst.* Adde Schol. Aristidis T. III. p. 55. 8. πρὸ τοῦ ἀρότρου] Scribendum est, *πρὸ τοῦ ἀρότου*, ut iamdudum monuit Meurs. Lectt. Att. lib. II. c. 1. quem vide. *Küst.* Idem mendum olim apud Hesychium et Photium aliosque grammaticos extabat. 10. ἐγίνετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλ.] Confer Schol. Aristoph. Equ. 725. itemque Nostrum supra vv. Ἄβαρις et *Εἰρεσιώνη. Küst.* ἐγένετο B. E. probabiliter. 11. ἑ Ὀλυμπιάδι] ἓ ξ Ὀλυμπίαι A. et (qui Ὀλυμπιάδι servare videtur) V. Apertum est notationem Olympiadis, quae cum Abaridis aetate paulo coniunctior sit, non solum latitare sed etiam requiri. 13. ζητῶ] MS. A. [et B. *V.] habet ζηλῶ. Sed utrovis modo legas, sensus, ut in brevi et lacero fragmento, obscurus est. *Küst.* Interim libris obtemperavi. 14. τὸν Δία] Scribendum puto *τῇ Δηοῖ*, i. e. *Cereri*. Sacrificio enim, quod *προηρόσια* dicebatur, colebatur Ceres; ut Noster expresse testatur supra v. *Εἰρεσιώνη*: quem locum confer. *Küst.* Praecepit hanc emendationem Valesius in Harpocr. p. 1. *Hemst.* Quem vide in Aristoph. Plut. p. 389. ubi memorat *παρρησίαν* in V. scriptum, non *προηροσίαν*. Ceterum verissime monuit Kiesslingius de Lycurgi fragm. p. 55. ab virorum doctorum emendatione, quam interpretatio Latina nobis non mutata repraesentat, parum ad lucem sententiae profici. Nimirum quis est qui vel primas personas *ὀφείλω καὶ ζηλῶ* verisimiliter ex oratoris consilio possit interpretari, vel *παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι* huic membro, cui intertexta sint, accommodare, vel *μαντευομένοις τῇ Δηοῖ πρ. ποιήσασθαι* cum superioribus aliquam in concordiam redegerit? Sauppius quidem, cui Hermannus assentitur, *μαντευόμενος*, tanquam in Abaridis sermone: cuius ego nullam agnosco significationem. Itaque tanta verborum obscuritas et dissipatio debet nobis persuadere, ut post Ἕλλησι quaedam interisse statuamus. De sententia tamen verborum nemo dubius haereat, comparatis inter se Scholiis in Aristid. T. III. p. 55. sq. 340. Ceterum *τὸν Δία* propemodum certum habeo corrigi oportere *τὸν θεὸν (κελεῦσαι) ἰδίᾳ*. 16. πέμψητε] προπέμψητε A. V. 17. Προήσομαι] Proverb. I, 23. *προδώσω, προπέμψω* *V. *προπέμψω* om. Phot. et Hesych.

1. Προήχθη. προετράπη] Sic etiam Hesychius. Primas personas tacite reddidit Gaisf. cum *V. Photio et Lex. Bachm. p. 349. ἐξήχθην] Sic rescripsi [cum A.], non solum flagitante sensu, sed etiam auctoritate Photii in Lexico inedito. Ante enim male legebatur *ἐξεχύθην. Küst.* Fugit illum, quod Lex. Bachm. confirmat, etiam *καὶ* posterius expellendum fuisse. *καὶ* post *ὡς* om. Photius. 3. Προΐαψε] Il. *α'*. 3. 4. Προϊαίτατος] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *προϊαίστατος. Küst.* Id a Sylburgio correctum fuisse monet Iungerm. in Polluc. I, 69. *Πρωϊαίτατος* V. Nec dubium quin librarius paulo doctior errorem scribendi voluerit emendare: item ut factum videmus in v. *Πρόιζα*. Tum *πάνυ πρότερος* om. B. V. notavi. 9. Ἀριστοφάνης· εἶτ' ἄνδρα] Nub. 1215. Ἀριστοφάνης εἶτ' om. A. V. Delevi nomen poetae. *αὐτοῦ τι*] *αὐτοῦ τιν' οὗ* B. *τι οὗ χρὴ* *V. 10. In principio explicationis parum compositae legendum apparet *χαρίσασθαι*. 11. ἀσχάλλει] *ἀσχάλλων* A. B. *ἀσχάλων* *V. Med. *γὰρ* addit E. Mox *ἐπὶ τῶν* A. 12. φησὶν — χρήματα om. *V. 15. παρὰ] περὶ V. 17. Προΐει] Il. *α'*. 326. Deinde cum V. delevi, quae habet A. in marg. (ubi *Προσιζά*) *Πρόιζα. ζήτει ἐν τῷ Πρῴ μεγάλῳ*. Sub finem *Küsterus*: *ἐν τῷ πρῷ μεγάλῳ*] „Cum Porto legendum puto, *ἐν τῷ πρώιζα, διὰ τοῦ ω μεγάλου.*" Idem tamen per dicendi compendium efficiebat scriptor animadversionis.

Προήκατο. Proiecit. Et *Προήκουσιν*, progredientibus, incrementum capientibus. Aelianus: *Et omnibus tyrannis et hominibus ad magnas divitias evectis.* Et *Προήκων*, progressus. *Προΐκτης.* Mendicus. *προΐκτης, μεταίτης, οἰκουρὸς* idem significant. *Προηροσία.* Nomen sacrificii. *Προηροσίαι.* Sacrificia quae fiebant ante arationem, ut futurae fruges ad iustam maturitatem perducerentur. hoc autem sacrificium ab Atheniensibus factum est Olympiade v. pro universis Graecis. Lycurgus in oratione contra Menesaechmum: *Nunc enim multos et magnos honores vobis debeo apud omnes Graecos, quos oraculum iussit pro felici frugum proventu Cereri sacrificium facere.* *Πρόησθε.* Emittatis. *Προήσομαι.* Proiiciam, prodam. *Προήχθην.* Inductus sum: ut *ἐξήχθην*, abductus sum. *Προΐαψε.* Praemisit. *Προϊαίτατος.* [Maxime maturus.] *Προϊέμενος.* Proiiciens. Et *Προΐενται*, abiiciunt, ad alios transferunt. *Quaecunque militaris turba in itinere abiicit.* *Προϊέναι.* Abiicere, amittere. *Ergone quemquam sua proiicere par est?* non enim dixit largiri vel fenerari, sed proiicere fenerator indignans, quod non recepisset pecuniam, quam fenori dederat. dicit igitur, non oportet aliis facile pecuniam suam proiicere. *Προΐεσθαι.* Negligere. *Rex autem dona a civitatibus missa spernere nolebat.* *Προΐει.*

Προΐζω. τὸ καταγινώσκω.

Προΐκτης. ὁ ἐπαίτης. Προϊκτας καὶ γόητας καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι.

Προΐσταμαι. γενικῆ.

Προΐστορες. οἱ μαρτυροῦντες.

Προΐσχεται. προβάλλεται.

Προϊσχομένου. προειπόντος.

Προθανόντα. ἢ πρὸ ἀντὶ τῆς ὑπέρ.

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα.

Προθέλυμνα. συνεχῆ, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. παρὰ τὸ τέλος, τέλυμνος, καὶ θέλυμνος, ὁ πρόῤῥιζος.

Προθελύμνους. ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.

Προθέλυμνα. τὰ ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρα, ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν.

184 ‖*Προθέματα. προγραφάς. Καὶ ἔθηκεν ὁ Οὐαλεντινιανὸς ὁ βασιλεὺς προθέματα, ἵνα, εἴ τίς τι ἠδίκηται παρὰ Σαλουστίου τοῦ ἐπάρχου, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν πραιπόσιτον ἔκαυσε Χρυσάφιον.*

Πρόθεσις. προαίρεσις. Ἀλλ' οὐδὲ ἐλύπησέ τινα κατὰ πρόθεσιν, οὐδὲ προσποιηθείς, οὐδὲ πολυπραγμονήσας ἁπλῶς οὐδὲν περὶ τῶν προγεγονότων.

Πρόθεσις. βουλή, γνώμη. Πολύβιος· Ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ναυμαχῆσαι.

Προθεσμία. ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τόδε γενέσθαι δεῖ, οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν, ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν προθεσμίαν τινά· εἰ δὲ ὁ Θεὸς ὁ προτιθείς, ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα· προθεσπίζοντος τοῦ Θεοῦ, καὶ προστάττοντος καὶ προνομοθετοῦντος περὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ τυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ταύτης ὑπεξελθεῖν ἢ τόνδε καταλυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ θεσπίζειν μὲν ἐπὶ Θεοῦ κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ βασιλέως.

Προθεσμίας νόμος. Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος τὴν τῶν πέντε ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν.

Προθεῖναι. προεργάσασθαι. Διὰ τὸ προθεῖναι καὶ ἄλλους τὴν ἑρμηνείαν τῶν Ψαλμῶν.

Προθοήνωρ. ὄνομα κύριον. καὶ συστέλλει.

---

1. *Προΐξω. τὸ καταγνώσομαι*] *Προΐζω. τὸ καταγινώσκω* A. B. V. 2. *Προΐκτης*] *Προΐκτου* V. Cf. Photius et glossa post v. *Προήκατο* collocata. *Προΐκτας*] Ex Artemidori Praef. p. 3. *Hemst.* Idem observatum Abreschio, Toupio, Albertio in Hesych. Hinc Artemidoro reddendum *ἀποκαλοῦσι*. 4. Om. vulg. siletque Gronov. 5. *μαρτυροῦντες*] *μάρτυρες* V. 6. *Προΐσχεται*] V. Zon. p. 1587. 7. *προειπόντος*] Portus *προτείνοντος*: quod non displicet. *Küst.* Probant etiam Dukerus in Thucyd. Schol. p. 641. et Albert. in Hesych. 9. *Ἀβδήρων προθαν.*] Anacreontis Ep. XIII. Anthol. Pal. VII, 226. 12. *καὶ θέλυμνος*] Scribo et suppleo, *καὶ θέλυμνος, καὶ προθέλυμνος. Küst.* *πρόῤῥιζος*] Schol. Aristoph. Pac. 1209. contulit Gaisf. 13. *Προθελύμνους*] Homerus Il. κ'. 15. *Küst.* 14. *Προθέλυμνα*] Homerus Il. ι. 537. *Küst.* Haec verba leguntur apud Schol. Homeri Il. ν'. 130. Leguntur etiam apud Etymologum v. *Προθέλυμνος*. Notanda autem etymologia, *ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν*. Quo nihil ineptius. *Toup.* E Schol. Il. ν'. 130. Aliter Apollon. Lex. p. 565. *Προθέλυμνοι* A. V. *ἔχοντα*] *ἔχοντας* V. Tum *δένδρη* V. *δένδρᾳ* A. *δένδρεα* Homerus. Ceterum verius Etym. M. *τὰ ἐπαλλήλως ἔχ. τοὺς κλάδους δ.* 15. *θηλυμανεῖν*] Id mireris cur Toupius notare quam emendare malucrit. Refingendum opinor *ὑλομανεῖν*. 16. *Προθέματα*] Cf. Zon. p. 1583. *Καὶ ἔθηκεν Οὐαλεντινιανὸς ὁ βασ.*] Confer Nostrum infra v. *Σαλούστιος. Küst.* Scripsi *ὁ Οὐαλ.* cum A. *V. εἴ τις] εἴ τίς τι* A. *V. Infra *Χρυσάμφιον* A. Cf. v. *Θεοδόσιος ὁ μικρός*. Quamquam vereor ne partem novissimam *οὗτος ὁ βασιλεὺς κτλ.* hominibus studiosis debeamus. 21. *ἠδίκησε*] *ἐλύπησε* A. V. Om. B. E.

2. *γεγονότων*] *προγεγονότων* A. Supra tamen *περὶ* malim abesse. 4. *οὐδὲ*] *ἦν δὲ* A. B. V. E. Post Polybii locum delevi cum V. quae habet A. in marg. addito *ζη*: *Σημαίνει δὲ καὶ προθεσμίαν*. Ubi *λείπει* B. pro *προθεσμίαν*, quod omiserunt E. Med. in lacuna. 6. *Προθεσμία*] Glossa sacra: v. Schleusnerum in utroque Lexico. *προθεῖναι*] *προθῆναι* V. *προθῆαι* *V. 10. Post *ὄνομα* suspiceris *οἷον* intercidisse. *πράττοντος*] Legendum puto *τάττοντος. Küst.* Leg. *προτάττοντος*, et sic scrib. apud Hesych. v. *Προθεσπίζοντα. Toup.* IV. p. 185. *προστάττοντος* A. B. V. E. 11. *ἡμέρας*] *σελήνης* V. Error ortus ex compendio scripturae male intellecto. *Gaisf.* Similiter *V. in praegresso *ἡμέραν*, si Gronovius verum tradidit. 16. *Προθεσμίας νόμος. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *νόμῳ* V. *νόμους* Photius. *Δημοσθένης*] P. 952, 19. 17. *ἂν λέγοι*] *λέγει* V. 21. *Προθοήνωρ*] Eius meminit Homerus Il. β'. 495. et alibi. *Küst.* *Προθήνωρ* A. V.

Praemittebat. *Προΐζω*. Condemno. *Προΐκτης*. Mendicus. *Mendicos cantant et praestigiatores et scurras.* *Προΐστορες*. Testes. *Προΐσχεται*. Praetendit. *Προϊσχομένου*. Praetendentis. *Προθανόντα*. Pro aliquo mortuum. *Pro Abderis mortuum Agathonem bellicosum.* *Προθέλυμνα*. Crebra, frequentia. *τέλος* fit *τέλυμνος*, deinde *θέλυμνος*, radicitus evulsus. *Προθελύμνους*. Frequentes, alias ex aliis. *Προθέλυμνα δένδρα*. Arbores quae densos habent ramos. quasi ab verbo *θηλυμανεῖν*. *Προθέματα*. Tabellas publice propositas. *Valentinianus autem Imperator edicta proposuit, ut, si quis a Salustio Praefecto Praetorii iniuria affectus fuisset, is Imperatorem adiret. idem Imperator Chrysaphium Praepositum cremavit.* *Πρόθεσις*. Propositum. *Ac nemini de industria iniuriam fecit, nec simulatione usus est aut curiose quicquam eorum, quae facta fuerant, inquisivit.* *Πρόθεσις*. Propositum, consilium. Polybius: *Romani vero statuerant navale proelium committere.* *Προθεσμία*. Dictum hoc est a *προθεῖναι*, non a *προθεσπίζειν*, si quando nos ipsi diem aliquem praestituimus; at si Deus tempus aliquod praefiniat, dictum est a *προθεσπίζειν*. ut si Deus pronunciet vel statuat et praefiniat diem, quo huic vel illi sit ex vita migrandum, vel quo totum hunc mundum perire oporteat. et *θεσπίζειν* proprie quidem de Deo dicitur; abusive vero etiam de rege. *Προθεσμίας νόμος*. Lex praefiniti temporis. Demosthenes in oratione pro Phormione de quinque annorum tempore praescripto loqui videtur. *Προθεῖναι*. Ante elaborasse. *Cum etiam alii Psalmorum interpretationem ante elaboraverint.* *Προθοήνωρ*. Nomen proprium.

Προθύματα. αἱ ὀλύραι· παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων· ἢ αἱ κριθαὶ ἢ ὁ λιβανωτός.

Πρόθυμος. ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος.

Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.

Πρόκα. εὐθύς, παραχρῆμα. Ἡρόδοτος· Καὶ πρόκα τε φρίκης αὐτὸν ἐπελθούσης, ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰέσθαι.

[Προθυμοῦμαι. αἰτιατικῇ.

Προθύομαι. γενικῇ.

Προκαθέζομαι. γενικῇ.

Προκάθημαι. γενικῇ.]

Προκαθείς. προπέμψας. Προκαθεὶς δέ τινας τῶν στρατιωτῶν ἐς ἐλπίδας τῶν σπονδῶν ὑπηγάγετο.

Προκαθήμενον. ἐξάρχοντα. Μενεκλέα τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων. τουτέστι, τὸν φυλάττοντα τοὺς τόπους.

Προκαλεῖσθαι. οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας. Θουκυδίδης. οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως. Ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν Σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν Μιθριδάτην. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν ἐγένοντο συνθῆκαι. 185

Προκαλίζετο. προεκαλεῖτο.

Προκάρηνος. ἐπὶ κεφαλήν. ἐν Μύθοις·

Ἡχήεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης.

Προκαταβολὴ καὶ Προσκατάβλημα. τῶν τελῶν πιπρασκομένων, δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις, ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, ταῦτο προκαταβολὴ καλεῖται· τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον προσκατάβλημα.

Προκατεύχομαί σου.

Πρόκενσον.

Προκέφαλος. Προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς, ὡς ἔποψ. ἦν δὲ κωμῳδίας ποιητής. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

Προκεχωρηκότος. προεληλυθότος. Θουκυδίδης.

Προκείμενον. τὸ ἐνεστηκός. Ὁ δὲ τοιούτοις χρώμενος λογισμοῖς μένειν ἠξίου τὸν Τιβέριον ἐπὶ

---

1. *Προθύματα. αἱ ὀλύραι· παρὰ τὸ πρ.*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 660. Cf. v. *Πόπανα*. 4. *Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρ.*] Sophocl. Electr. initio: *Νὺν δ' ἐκεῖν' ἔξεστί σοι Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.* Hinc Suidas supplendus est. *Küst. πάρεστιν ὁρᾶν ὧν* V. 5. *Ἡρόδοτος*] VI, 134. ubi v. gl. Sub finem refinge *ἰέσθαι*. Quae subsequebatur gl. *Πρόκας. Ἢ αἶγας κεραούς, ἢ πρόκας. πρὸς ἐστι ζῷον μικρόν, ἐλάφῳ ὅμοιον*, eam omiserunt A. B. V. Vid. Etymol. M. Zonaras et Apollonii Lex. p. 570. 8. 9. Om. Küst. silente Gron. Ante v. *Πρόκα* retraxit Med. Ergo neque de hac parte nec de v. *Προκαθέζομαι*, quam *V. ignorat, nec de gl. *Προκάθημαι*, quam Med. posuit post v. *Προκαθείς*, solicitos esse convenit. Itaque notavi. 15. *τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων*] Ita locutus est Appianus in Syriacis p. 153. *Αὐτὸν δέ σε τῷ πεζῷ παντὶ προκαθήμενον τῆς Ἑλλάδος*. Eleganter Herodotus VIII, 36. *Ὁ δὲ θεὸς σφέας οὐκ ἐα κινεῖν, φὰς αὐτὸς ἱκανὸς εἶναι τῶν ἑωυτοῦ προκατῆσθαι.* Huc facit Polybius lib. V. (c. 59.) p. 579. *Ἱππόλοχον καὶ Κεραίαν ἐξαποστέλλας ἐπὶ τοὺς κατὰ Σαμάρειαν τόπους, καὶ συντάξας προκαθῆσθαι.* Latine *praesidere*. Quod verbum restituendum Auctori Moreti v. 15. *Et reserat clavem*, quae praesidet ostia, *clavi*. Ita scribendus iste versus ex cod. Pithoei, qui vulgo depravatissimus est. Notandum autem utrumque ferrum, tum quod obdit, tum quod aperit ianuam, clavem vocari. De quo viri doctissimi in Moretum et Solinum. Hinc proverbium: *Πασσάλῳ τὸν πάσσαλον*. Eleganter autem clavis dicitur *ostia praesidere*: quomodo Tacitus non semel est locutus. *Toup.* Addatur incertus sciptor sub v. *Γάλλος*. 19. *Θουκυδίδης*] IV, 19. 20. *δικανοὶ* *V. Cf. Wessel. in Diod. XIV, 113. *Ἀρχέλαος*] Dion. Cass. T. I. p. 73, 95. ed. Reimar. Monuit Gaisf. Mox *Σύλλαν* Med.

2. Post hanc gl. delevi cum V. quae habet A. in marg. *Προκαλινδοῦμαι. γενικῇ.* 3. *Προκαλίζετο*] II. γ'. 19. 4. *ἐν Μύθοις*] In fragmento si licet *ἐτάνυσσε* ad vestem referre, quam versus deperditus ab vento perflatam esse narraverit, argumentum Fabulae fuit *Βορέας καὶ Ἴλιος*. 6. *Προκαταβολὴ καὶ Προσκαταβ.*] Vide Petitum de Legg. Att. p. 380. *Küst.* Et Böckhii *Staatsh. d. Ath.* I. p. 367. *προκαταβόλημα* V. 7. *προθέσεις*] *προθεσμίαι* Photius correctoris manu. 8. *αἷς*] *οἷς* V. 12. *προσκαταβόλημα*] *προσκατάβλημα* A. B. V. (*προκατάβλημα* *V.) E. Phot. Id utroque loco probavi, tam norma sermonis Graeci motus quam auctoritate Demosth. c. Timocr. p. 731. 14. *Πρόκενσον*] *Πρόκενσον* ex A. *V. admisi. Significat vox aevo Byzantinorum pervagatissima, quam Ducangius in Glossario et Reiskius in Constantini Cerim. p. 9. sqq. illustrarunt, processum Imperatorum solennem et sacris celebrandis fere destinatum. Vide vel Leon. Diac. IV, 7. 15. *Προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς, ὡς ἔπ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 282. Confer etiam Nostrum infra v. *Φιλοκλῆς*. *Küst.* Haec cum ipsis erroribus ex gl. inferiore decerpta sunt. *ὁ Φιλοκλῆς* om. A. sed habet margo m. s.

---

corripit genitivum. *Προθύματα*. Res quae ante sacrificium diis offeruntur, vel hordeum, vel tus: quod ante victimas deo offerebantur. *Πρόθυμος*. Appetens, cupidus. *Nunc licet praesenti videre, quorum cupidus semper fuisti.* *Πρόκα*. Statim, extemplo. Herodotus: *Et cum subito horror eum invasisset, eadem via redisse.* *Προκαθείς*. Qui praemisit. *Cum autem quosdam milites praemisisset, ad spem pacis eos induxit.* *Προκαθήμενον*. Praesidem, custodem. *Menecles, locorum illorum praesidem.* *Προκαλεῖσθαι*. Non ad certamen et pugnam provocare, sed ad foedus et pacem faciendam invitare. sic Thucydides. scriptores autem forenses de quavis provocatione dicunt. *Archelaus Sullam hortabatur, ut cum Mithridate pacem faceret. cum igitur ille hortanti assensus esset, pax convenit.* *Προκαλίζετο*. Provocabat. *Προκάρηνος*. Praeceps. In *Fabulis*: *Valde strepens ventus eum pronum prostravit.* *Προκαταβολὴ* et *Προσκατάβλημα*. Cum vectigalia locabantur, duo temporis termini redemptoribus eorum praeficiebantur, intra quos pecunia ab ipsis persolvenda esset. pars igitur pecuniae quae ab ipsis in aerarium inferebatur, antequam vectigalia exigere incepissent, *προσκαταβολὴ* vocabatur; altera vero pensio *προσκατάβλημα*. *Προκατεύχομαί σου*. Pro te precor. *Πρόκενσον*. *Προκέφαλος*. Acuto capite praeditus. Philocles erat acuto capite praeditus, ut upupa, erat autem poeta comicus. *Προκεχωρηκότος*. Progressi. Thucydides. *Προκείμενον*. Propositum. *Ille vero talibus utens rationibus Tiberium horta-*

τῶν προκειμένων. Καὶ αὖθις· Ἐμοὶ δὲ τὸ προκείμενον ἤνυστο.

Προκληδί.

Πρόκλησις. εἰώθεσαν, ὑπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις.

Πρόκλος Μαλλώτης ἐκ Κιλικίας, φιλόσοφος Στωικός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν Διογένους σοφισμάτων· καὶ πρὸς Ἐπίκουρον.

Πρόκλος δεύτερος, Μαλλώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς Στωικός.

Πρόκλος, ὁ Προκλήιος χρηματίσας, Θεμισίωνος, Λαοδικείας τῆς Συρίας ἱεροφάντης. ἔγραψε Θεολογίαν. Εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδῳ τῆς Πανδώρας μῦθον. Εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη. Εἰς τὴν Νικομάχου Εἰσαγωγὴν τὴν ἀριθμητικήν· καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.

Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου, τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλά, φιλόσοφα καὶ γραμματικά. Ὑπόμνημα εἰς ὅλον 186
τὸν Ὅμηρον. Ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέρας. Περὶ Χρηστομαθίας βιβλία γ'. Περὶ ἀγωγῆς β'. Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ'. Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν. Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος. Περὶ τὰ Λόγια, βιβλία ί. Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ θεῶν. Ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιή. Οὗτός ἐστι Πρόκλος ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας· πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ιή ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, καὶ

---

2. Post hanc gl. delevi cum *V. syntacticum praeceptum: *Προκινδυνεύω. γενικῇ.* Vide Matthaei Glossar. Mosqu. T. I. p. 3.

3. *Προκληδί*] *Προκληδί* dedi cum A. B. E. et Theodos. Gramm. pp. 74. 78. *Προκλῆ* V. 4. *Πρόκλησις. εἰώθεσαν, ὁπότε δικ.*] Ex Harpocratione: in quem vide Valesium. Confer etiam Petitum de Legg. Att. p. 380. *Küst.* Vid. Herald. Adv. Salmas. VI, 14. *Gaisf.* Adde Schoemannum in libro *d. Att. Proz.* p. 678. sqq. et gl. *Προσκλήσεις.* 9. *Μαλλώτης*] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *Μαλλότης*, per *o. Küst.* De Proculis *Eudocia* p. 365, 66. 13. *Στωικός*] Addit Eudocia: *κατὰ Ἐπικούρου βιβλία δ'. περὶ προνοίας βιβλία β'.* 14. *Θεμεσίωνος* *V. Opinor *Θεμιστίωνος* vel *Θεμίσωνος.* 16. *Θεολογίαν*] *Θεολογίας* V. Deinde *Ἡσιόδου* et *εἰς Νικομάχου* *V. Mox *τὴν ἀριθμητικήν* A. V. Nam editi praeter fidem antiquitatis *τῆς ἀριθμητικῆς.*

1. *Πρόκλος ὁ Λύκ.*] Filius Patricii et Marcellae, Marin. in V. Procli p. 13. qui omnino est conferendus. Proclus quem Platonis et Aristotelis glutinum appellare soleo. Scal. in XX. de Plant. p. 434. Scripsit etiam Sphaeram, quam edidit Gr. Lat. Aldus an. 1499. *Reines.* Vid. *Πλούταρχος Νεστορίου. Hemst.* 2. *δὲ καὶ*] *καὶ* om. V. *τοῦ* ante *φιλοσόφου* om. A. B. *V. 4. *οὗτος — Νεαπολίτης* ignorat Eudocia. 6. *ἔγραψε πάνυ πολλά*] Scriptorum Procli Lycii, tam extantium adhuc quam perditorum, accuratum et amplum catalogum post Marini Proclum exhibet Fabricius. *Küst.* Mox *τε* post *φιλόσοφα* delevi cum V. 8. *εἰς τὰ Ἡσιόδου*] V. Mützell. de emend. Hesiod. Theog. p. 322. sqq. 9. *Χρηστομαθίας*] *Χρηστομαθείας* Gaisf. cum A. Dubitari vix licet num eam dicat Chrestomathiam, cuius partes ex IV. libris decerptas Photius servavit. Illam tamen operam dudum a Proclo Platonicorum duce Valesius abiudicavit de Crit. I, 20. Cuius iudicium firmat disputatio Welckeri *der epische Cyclus* p. 7. sqq. Ceterum male traduntur *βιβλία γ'.* cum δ' poscat fides Photii et Excerptorum de Chrestomathia. Monuit Thierschius Act. Monac. II. 575. sq., cui miror ab Welckero p. 25. repugnatum. 10. *Περὶ ἀγωγῆς*] Similes titulos protulit Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 66. sq. Interpres: *de disciplina theurgica.* 11. *Συμφωνίαν — βιβλία ί* coniungit tanquam unius operis indicem Eudocia. 12. *καὶ Πλάτωνος*] *καὶ* om. A. V. Tum *Πλούτωνος* V. 14. *Οὗτος — ἀνέτον* recens esse subiuncta, cuius rei causam attulit *Ἐπιχειρημάτων* memoria, vel Eudociae arguit silentium: quae sic pergit, *καὶ μητρῳακὴν βίβλον. ἔστι δὲ περὶ τῶν θεῶν θεολογία. ἔγραψε καὶ πολλὰ ἄλλα, ἅπερ οὐχ εὑρίσκεται.* 16. *γλῶτταν* *V. Vide similiter dicta in v. *Πορφύριος. πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης ὁ ἐπικλ. Φιλ.*] Hoc opus Ioannis Philoponi hodie adhuc extat, ut contra Gulielmum Cavium recte observavit modo laudatus Fabricius in dicto catalogo scriptorum Procli: quem vide. *Küst.* *εἰς ὃν* A. V. 18. *ιή*] *ῑ καὶ ῆ* A. Mox *ἐν* V. pro *κἀν.*

---

batur, ut in consilio suscepto perseveraret. Et alibi: *Quod vero mihi propositum erat, id confeceram.* *Προκληδί.* *Πρόκλησις.* Cum aliqui iudicio inter se contendebant, servas interdum aut servos ad quaestionem vel testimonium rei postulare solebant: quod *προκαλεῖσθαι* dicebatur. libellus vero qui hac de re scribebatur, *πρόκλησις* vocabatur. *Πρόκλος Μαλλ.* Proclus Mallotes Cilix, philosophus Stoicus. scripsit commentarium in Diogenis Sophismata. item adversus Epicurum. *Πρόκλος δεύτ.* Proclus alter, Mallotes, et ipse philosophus Stoicus. *Πρόκλος.* Proclus, Proculeius dictus, Themisionis F. Laodiceae Syriae sacerdos. scripsit Theologiam. In Pandorae fabulam, quae est apud Hesiodum. In Aurea carmina. In Nicomachi Isagogen Arithmeticae: et alia quaedam geometrica. *Πρόκλος ὁ Λύκ.* Proclus Lycius, discipulus Syriani, idemque auditor Plutarchi philosophi, Nestorii filii, et ipse Platonicus philosophus. hic Athenis philosophorum scholae praefuit; habuit vero discipulum et successorem Marinum Neapolitanum. permulta scripsit tam de philosophia quam de grammatica. Commentarium in totum Homerum. Commentarium in Hesiodi Opera et Dies. Chrestomathiae libros III. De disciplina libros II. In Rempublicam Platonis libros IV. In Orphei Theologiam. Orphei, Pythagorae et Platonis consensum. In Oracula libros X. De diis Homericis. Argumenta XVIII. contra Christianos. Hic est Proclus ille, qui secundus a Porphyrio impuram et petulantem linguam in Christianos strinxit. adversus hunc Ioannes cognomento Philoponus scripsit, qui argumenta eius XVIII. admirabili dexteritate refutavit, eumque vel in Graecis disciplinis, quarum peritia sese iactabat, indoctum et imprudentem ostendit. Scripsit etiam Proclus librum de Matre deorum; quem si quis in manus sumat, ex eo intelliget non sine divino afflatu omnem deae illius

δείξας αὐτὸν κἂν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον.

Ἔγραψε Πρόκλος Μητρῳακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται, ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ τὴν θεὸν ἐξέφηνεν ἅπασαν· ὥστε μηκέτι θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων.

Πρόκλος, τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου κοιαίστωρ, ἀνὴρ δίκαιος καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος· διὸ δὴ οὔτε νόμον τινὰ εὐπετῶς ἔγραφεν, οὐδέ τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελε.

Πρόκνη. ὄνομα κύριον.

Προκόλπιον. πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων.

Προκόμιον. κόμην.

[Προκόνησος. ὄνομα νήσου.]

Προκόπιος Ἰλλούστριος, Καισαρεὺς ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής. ἔγραψεν Ἱστορίαν Ῥωμαϊκήν, ἤγουν τοὺς πολέμους Βελισαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ Λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου, καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα, τῶν αὐτῶν πράξεων· ὡς εἶναι ἀμφότερα βιβλία θ'.

Ὅτι τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον Ἀνέκδοτα ψόγους καὶ κωμῳδίαν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.

Προκόπιος. ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, ἐν τῇ Χελώνῃ, ἵσταται εὐνούχου τινὸς στήλη, ἧς ἐν τῷ στήθει ἔγραψεν· Ὁ μετατιθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ παραδοθήτω. ἦν δὲ ἡ στήλη Πλάτωνος κουβικουλαρίου, ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλίσκου πυρίκαυστος γέγονε. τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τὸν βασιλέα εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταίρουσι τῷ βασιλεῖ στηλωθῆ- 187
ναι τὸν εὐνοῦχον Πλάτωνα, οὐκ ἐκώλυσεν. ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος νεὼν μετέθη εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον. οἱ δὲ οἶκοι τοῦ εὐνούχου σώζονται ἐν τῇ Χελώνῃ.

3. Ἔγραψε Πρόκλος Μητρῳακὴν βίβλ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Marini in parte posteriore Vitae Procli, quam I. Alb. Fabricius Hamburgi primus edidit, c. 33. Confer etiam Nostrum supra v. *Κατακωχή*, ubi eadem leguntur. *Küst.* *βίβλον*] *βιβλίον* V. 4. *κατὰ*] *μετὰ* B. V. E. Med. 5. *τὴν περὶ τὴν θεὸν θεολογίαν*] *τὴν θεολογίαν τὴν περὶ τὴν θεὸν* cum Marino A. V. Ceterum *τὸν θεὸν* Med. *τὴν περὶ θεοῦ* in gl. *Κατακωχή*. 6. *ὥστε*] *ὡς* Marinus. *θράττεσθαι*] Barth. in Aen. Gaz. p. 19. *βλάπτεσθαι. Reines.* Satis fuit huic opponi v. *Θράττειν*. 7. *ἀπεμφαινόντων*] Male reddunt. Vide Origenis Philosoph. p. 55. ed. Wolf. et notas. *Toup.* Quem vide commentantem in v. *Θράττειν*. 8. *Πρόκλος, τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου κοι.*] Hic articulus sumptus est ex Procop. de Bello Pers. lib. I. c. 11. *Küst.* Cuius narratio confutat scripturam *V. *Ἰουστινιανοῦ*. 9. *διαφανῶς*] *διαφανῶν* A. 10. *ἔγραψεν*] *ἔγραφεν* A. Procop. Mox *οὔτε τι* Procop. 13. *τὸ πρὸ τοῦ*] *τὸ* delevi cum A. B. V. E. Med. Photio et Lex. Bachm. p. 349. Iidem mox *δωροδόκων* pro *δωροδόκου*. *δωρόκ* *V. 15. *Προκόμιον*] Confer Nostrum supra v. *Πηνίκη*. *Küst.* *κόμιν* *V. 16. *Προκόνησος*] Deest gl. A. eamque suspectam facit etiam scriptura *V. *Προικόνησος*, cuius sub titulo glossa extat singularis. Interim notavi. 17. *Προκόπιος Ἰλλ.*] De hoc vide Vossium in libro de Hist. Gr. *Küst.* Iudicium Tilemanni de Procopio vid. in Disc. philologico p. 129. An eiusdem sunt, quae circumferuntur epistolae? *Reines.* Mirifice. *καὶ Καισαρεὺς* *V. 19. *Βελισαρίου*] *Βελισαρίου πρικίου* A. B. V. E. *B. τοῦ πατρικίου* Anonymus in Alemanni praef. p. 18.

4. *αὐτῶν*] *αὐτοῦ* B. E. *Eudocia* p. 356. ubi Suidam decerpsit, *ἔγραψε καὶ τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα τῶν αὐτοῦ πράξεων· Περσικά, Γοτθικά*, reliquis omissis, quae diligentiam hominis studiosi produnt, item ut narratio de aede S. Procopii. Mox *τὰ ἀμφότερα* V. Delevi *τὰ* post *ἀμφότερα* cum A. B. 6. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *Ἀνέκδοτα*] *ἀνέκδοτον* A. V. *τὸ καλούμενον ἀνέκδοτα βιβλίον τοῦ Προκοπίου* E. 7. *κωμῳδίας*] *κωμῳδίαν* A. *τοῦ* ante *βασιλέως* delevi cum A. V. 10. *ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλ.*] Haec et quae sequuntur *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Codinum de Origg. CPolit. p. 18. ut Pearsonus quoque monuit. *Küst.* *σημ.* (i. e. *σημείωσαι*) *ὅτι* A. Deinde *ἁγίου μελ* *V. 11. *ἵσταται*] *ἵστατο* A. 12. *ἔγραψεν*] Scribe *ἐγράφη*. *Küst.* *ἔγρ* V. Om. A. *ᾗ* — *ἐγράφη* Codinus. Sed reponendum cum Incerto in Combefisii Origg. CPolit. p. 10. *ἣ ἐν τῷ στήθει ἔγραφεν*. Vel potius *γράφει*. 13. *μετατεθείς*] *μετατιθεὶς* A. V. Deinde legendum *θεαμάτια* cum Inc. 15. *τοῦ Βασιλίσκου*] Codinus plenius, *τοῦ βασιλέως Βασιλίσκου*. *Küst.* *βασιλέως Βασιλ.* Incertus p. 11. 16. *τῶν δὲ*] *δὲ* om. A. Mox *τῷ βασῖ* A. V. cum Inc. *οἱ δὲ τῆς γενεᾶς αὐτοῦ ᾐτήσαντο τ. β.* — *στήλην θεῖναι τῷ εὐνούχῳ Πλάτωνι· ὁ δὲ οὐκ ἐ.* Codinus. 18. *ἐκώλυσεν*] *ἐκώλυεν* E. *ἐν δὲ τῷ*] *ἐν δὲ τῷ βασιλεῖ εἰς μν.* — *ἐκώλυσεν ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μέγα ν.* V. ap. Gaisf. Unum *μέγα* enotavit Gron. *μάρτυρος* utrobique Inc. 20. *τοῦ εὐνούχου*] *τοῦ αὐτοῦ εὐνούχου* Codinus. 21. *ἐν τῇ Χελώνῃ*] Codinus addit, *ἕως τῆς σήμερον*. *Küst.*

---

disciplinam eum in lucem protraxisse: ita ut aures non amplius obtundantur naeniis absurdis. *Πρόκλος*. Proclus, Imperatoris Iustini quaestor, vir iustus et qui nullis omnino muneribus se corrumpi pateretur. itaque nec leges temere condebat, nec quicquam mutabat. *Πρόκνη*. Nomen proprium. *Προκόλπιον*. Anterior sinus pars. dicitur etiam de iis qui muneribus se corrumpi sinunt. *Προκόμιον*. Coma appositicia. [*Προκόνησος*. Insulae nomen.] *Προκόπιος Ἰλλ.* Procopius Illustrius, Caesariensis Palaestinus, rhetor et sophista. scripsit historiam Romanam, hoc est, Belisarii bella per Italiam et Africam gesta. vixit temporibus Iustiniani Imperatoris, fuitque Belisarii notarius et comes, omnibusque bellis et rebus gestis a se descriptis interfuit. scripsit alterum opus, *Anecdota* vocatum, de iisdem rebus gestis: qui prioribus eius libris additus est numero nonus. — Liber Procopii, *Anecdota* inscriptus, continet convicia et insectationem Iustiniani Imperatoris et Theodorae coniugis eius; itemque Belisarii et uxoris eius. *Προκόπιος*. In templo S. Martyris Procopii in Chelone statua cuiusdam eunuchi posita est, in cuius pectore haec erant inscripta: *Quisquis hoc signum loco moverit, laqueo pereat.* erat autem statua Platonis cubicularii, qui temporibus Basilisci Imperatoris vivus combustus est. cum autem propinqui eius ab Imperatore petissent, ut ad deterrendos in posterum rebelles Platoni Eunucho statua poneretur, id fieri permisit. cum vero templum S. Martyris renovaretur, statua illa in Hippodromum translata est. aedes autem Eunuchi hodieque supersunt in Chelone.

Προκόπτοντα. διερχόμενον. Ὀχήματι κεχρημένον καὶ διὰ τῆς λεωφόρου προκόπτοντα κατα-
λαμβάνειν τὸ Ἕβδομον.

Προκώνια. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαί-
χμου. Δίδυμος δέ, προκώνια, φησί, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι. Δήμων δέ φησιν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· Καὶ προκώνιά ἐστι κάχρυς κατηριγμέναι μετὰ ἀρω-
μάτων.

Πρόκωπον. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ βασι-
λέως, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος. ἀντὶ τοῦ γυμνόν. Καὶ αὖθις· Ἀλλὰ γεννικὸν ὀρῶν εἶχε πρόκωπον τὸ ξίφος.

Πρόκριδος ἄκοντα. ἐπὶ τῶν πάντων τυγχα-
νόντων. τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις πάντα ἐθήρα.

Πρόκριμα. ἡ προτίμησις. Ὁ δὲ Μακεδόνιος οὐδὲ τῶν ἑτέρων μνήμην ἐποίησε, λογισάμενος μη-
δαμῶς πρόκριμα γίνεσθαι τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ, ὡς καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ σὺν αὐτῇ παρασιωπηθείσης.

Πρόκριμα. Ὡς μὴ πρόκριμα εἴη κατ' αὐτοῦ, καὶ αἰσχύνην ἐκύλυσαν γενέσθαι.

Πρόκριναι.

Πρόκρις. ὄνομα κύριον, θηλυκοῦ γένους.

Πρόκριτον. ἐκλεκτόν, ἢ πονηρόν.

Προκρόσσαι. ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ. Ἡρόδοτος· Αἱ δὲ νῆες πρόκρόσσαι ὡρμαίνοντο ἐς πόντον, ἐπὶ πεντήκοντα νέας.

Πρόκοιτος. ὁ προφύλαξ. Καὶ Προκοιτία, ἡ προφυλακή. ἢ Πρόκοιτος, ὁ ἔμπροσθεν κοιμώ-
μενός τινος.

Προκυλινδεῖσθαι. τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ἐξ ἀνθρώπων. Καὶ Προκυλινδεῖ-

---

1. *διερχόμενον*] Lacum hunc distinxit Gaisfordus Abreschium secutus Diluc. Thucyd. p. 431. Olim enim exempli fecerant initium ab *καὶ διὰ τῆς*. 2. *διὰ τῆς*] *διὰ τὴν* V. ap. Gaisf. *καταλαμβάνει*] *καταλαμβάνειν* A. B. V. Tum *τὸ ἕβδομον* Gaisf. cum A. V. pro *τὰν ἑβδ.* Interpres: *septimum deprehendit.* Sed suburbanum illud, VII. millibus ab CPoli distans, cui licet ignorare post eruditum Valesii in Ammian. XXVI, 4, 3. operam? 4. *Προκώνια. Λυκοῦργος κατὰ Μενεσ.*] Ex Harpocratione. Confer Galenum in Exegesi Gloss. Hippocr. v. *Ἄλφιτα προκώνια. Küst.* *Λυκοῦργος ἐν τῷ* A. 5. *προκώνεια* Med. 6. *κεχρισμένοι*] Sic Photius: *κεχρημένοι* A. V. cum multis Harp. libris; *κεχρησμένοι* Harp. Pal. Cf. Bekk. Anecd. p. 294. 7. *οὕτω* vulg. 8. *καὶ κριθῶν*] *καὶ ἐκ κρ.* Gaisf. tacite cum *V. 10. *κέχροις κατηριγμένα*] Scribe, *κάχρυς κατηριγμένα*, ut habet Harpocratio. *Küst.* *κάχρυς* Harp. libri. *κάχροις* A. B. V. E. *κάχρυς* Phot. *κατηριγμέναι* cum Photii editore Gaisfordus: a quo nihil nisi scribendi ratione distat *κατηρειγμέναι* vel *κατηριγμένα* ab Hemsterhusio Anecd. p. 258. probatum. *κατειριγμένα* B. E. 14. *γενικὸν*] An *γενναῖον*, ut Portus suspicatur? *Küst.* *γεννικὸν* A. Toupius rescribit *γενναῖον* ex v. *Θρύψις*. Sed ibi aliter MSS. Vid. Hemsterhus. in Lucian. Somn. c. 7. *Gaisf.* Hemsterhusius *γεννικὸν* commendarat vel *μανικόν*, glossae superioris ignarus. 15. *πρόκωπον εἶχε*] *εἶχε πρόκωπον* scripsi cum A. *V. Idem *τὸ* ante *ξίφος* ascivi ex V. 16. *Πρόκριδος ἄκοντα*] Leg. *ἀκόντια.* Procris filia Erechthei, uxor prior Cephali, Pausan. Boeot. c. 19. et Phoc. c. 29. Vid. de ea Hygin. fab. 125. et 279. Ovid. in Metam. et Apollod. *Reines.* Habet proverbium Eust. in Od. λ'. p. 1688. Ceterum vide Verheyk. in Anton. Liber. 41. p. 320. sq. ed. Koch.

1. *Πρόκριμα*] Vocem glossis nomicis ascripsit Gregor. Corinth. in Hermog. T. VII. p. 1123. 2. *τῶν ἑτέρων*] Opinor *τῶν ἑταίρων. μηδαμῶς*] *μηδαμῇ* V. 3. *τῇ ἐν τῇ*] *τῇ ἐν* A. V. E. *Χαλκηδόνι*] Sic rescr psi auctoritate optimi MS. A. cuius loco priores editt. habent *Καρχηδόνι.* Nimirum duo illa nomina, *Καρχηδὼν* et *Χαλκηδών*, vel ut potius scribi debet *Καλχηδών*, saepe inter se permutantur et confunduntur, ut pluribus exemplis erudite ostendit Spanhemius in Orbe Romano c. 18. *Küst.* Item de Praest. et U. Num. Vol. I. p. 117. sq. Ceterum vide vel criticos in Aristoph. Equ. 174. 6. *τοῦ καὶ αἰσχ.* *V. *αἰσχύνην*] *αἰσχίνην* Med. 7. Om. vulg. silente Gron. 9. *Πρόκριτον*] V. Lob. in Phryn. p. 420. 10. *ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ*] *ἄλλους ἐπ' ἄλλους* V. Cf. Schol. Il. ξ'. 35. *Ἡρόδοτος*] Lib. VII. c. 188. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: *Πρόκρόσσαι ὁρμέοντο ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας* etc. Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Librarii confuderunt numeros H et N. Pro *πεντήκοντα* V. habet *νῶ*. 11. *ὡρμαίνοντο*] *ὁρμαίνοντο* E. Med. quod non longe abest ab Herodoteo *ὁρμέοντο*. *ἐς πόντον*] *ἐς πόντον ἐπὶ πόντον* B. Post Herodoti locum Gaisf. delevit, *οἱονεὶ προκάρσοσί τινες οὖσαι· παρὰ τὸ κάρα. αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι*, cum A. B. V. E. quae e Zonara sive Etym. M. irrepserant. 13. *ὁ προφύλαξ* ponunt A. V. E. Med. post *προφυλακή*: sed *καὶ ὁ προφύλαξ* in fine gl. *V. omissis novissimis *ἢ πρόκοιτος — τινος*. Hinc consequi videtur ut glossam sic instaurandam statuamus: *Προκοιτία. ἡ προφυλακή. καὶ Πρόκοιτος, ὁ προφύλαξ.* 16. *Προκυλινδεῖσθαι*] Illustravit H. Valesius in Ammian. Marc. XV, 5, 18. 17. *ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ γονυπ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 501. *Küst.* Non recte tradidit de universa annotatione. Verum ne hoc quidem membrum habebit idoneum intellectum, nisi ad integriorem Aristophanis explicationem post *πιπτουσις* id referemus. Nam interponi iubet Scholiastes haec: *παῖζας οὖν ὡς βασιλεῖ φησι προκυλινδεῖσθαι* (*τὸ κυλινδεῖσθαι* edd. Schol.) *ὑπὸ ἀνθρώπων.*

Προκόπτοντα, Progredientem. *Cum vehiculo ferretur ac per viam publicam lente progrederetur, ad Hebdomum pervenire.* *Προκώνια*, Lycurgus contra Menesaechmum. Didymus vero, *προκώνια*, inquit, triticum est melle perlitum. at Aristophanes grammaticus et Crates farinam ita vocari aiunt, ex hordeo non tosto confectam. apparet autem ea tam ex tritico quam hordeo fieri. Demo autem in libro *de Sacrificiis* ait: *Proconia dicitur hordeum decorticatum, aromatis conditum.* *Πρόκωπον*, Dicitur de ense districto. *Ille autem regi iratus districtum tenebat ensem.* Et alibi: *Ille virili vultu intuens manum capulo gladii admoverat.* *Πρόκριδος ἄκοντα*, Procridis iaculum. de iis dicitur qui votorum suorum compotes fiunt. Procris enim huiusmodi iaculo feras capiebat omnes. *Πρόκριμα*, Praeiudicium. *Macedonius autem ne ceterorum quidem mentionem fecit, existimans Chalcedonensi Synodo nullum omnino praeiudicium fieri, cum etiam Ephesina Synodus silentio esset transacta.* *Πρόκριμα. Ne haec res ei praeiudicio esset, non, siverunt eum dedecore affici.* *Πρόκρις*, Nomen proprium, feminini generis. *Πρόκριτον*, Electum, vel malum. *Προκρόσσαι*, Aliae post alias collocatae. Herodotus: *Naves vero aliae post alias ordine collocatae in mari stationem habebant.* *Πρόκοιτος*, Excubitor. Et *Προκοιτία*, excubiae. vel *Πρόκοιτος*, qui ante aliquem dormit. *Προκυλινδεῖσθαι*, In genua procumbere et regis purpuram adorare. regi

σθαι ἰκτίνοις. ἔαρος ἴκτινοι φαίνονται· ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο, ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες.

Πρόλαλος. ὁ προαλὴς ἐν τῷ λέγειν. Καὶ τοῦτον κατεσίγασαν τηνάλλως πρόλαλόν τε καὶ ἰταμὸν ὄντα.

188 Πρόληψις. γνῶσις. Ἀχανεῖς ἔμειναν τῷ πρόληψιν ἐσχηκέναι τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι.

Περὶ Προλήψεως. διαφορά ἐστιν ἀληθείας καὶ συνηθείας. ἡ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητουμένη πάντως εὑρίσκεται. τὸ δὲ ἔθος, ὁποῖον ἂν παραληφθείη, εἴτε ἀληθὲς εἴτε ψευδές, ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται· καὶ οὔτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ ἥδεται ὁ παραλαβών, οὔτε ψευδεῖ ἄχθεται. οὐ γὰρ κρίσει, ἀλλὰ προλήψει ὁ τοιοῦτος πεπίστευκε, γνώμῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀδήλῳ τύχῃ τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκὼς ἐλπίδα. καὶ οὐκ ἔστι ῥᾴδιος ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον περιβολήν, κἂν πάνυ αὐτῷ δείκνυται λυπρὰ καὶ καταγέλαστος οὖσα. ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβ' τῶν φυσικῶν λόγων δύο φησὶν εἶναι κριτήρια, αἴσθησιν, γνῶσιν καὶ πρόληψιν. ἔστι δὲ πρόληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος πρόληψιν λέγει οἱονεὶ κατάληψιν, ἢ δόξαν ὀρθὴν ἢ ἔννοιαν ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην· τουτέστι, μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος. οἷον, Τὸ τοιοῦτόν ἐστιν ἄνθρωπος. ἅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ πρώτως ἐπιτετευγμένον ἐναργές ἐστι· καὶ οὐκ ἂν ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πράτερον ἐγνώκειμεν αὐτό. οἷον, Τὸ πόρρω ἑστὼς βοῦς ἐστιν ἢ ἵππος; δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνωκέναι ποτὲ ἵππου καὶ βοὸς μορφήν. οὐδ' ἂν ὠνομάσαμέν τι, μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν εἰσιν αἱ προλήψεις, καὶ τὸ δοξαστὸν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς ἤρτηται· ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγομεν, οἷον, Πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσι.

Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψης τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ᾑροῦντο οἱ Ἰουδαῖοι.

Πρόλοβος. ἐπὶ τῶν πτητικῶν ὀρνέων λέγεται

1. *ἐφαίνοντο*] *φαίνονται* A. B. V. Sed restituendum etiam *κυλίνδονται* cum Schol. 2. *πίπτοντες*] *πίπτοντα* A. *κλίνοντες* V pr. Ignorat Schol. 3. *Προλάλος* et *προλάλον* Edd. *Καὶ τοῦτον*] Aeliani est v. *Γοργών. Hemst.* Immo v. *Γοργόνη*: cuius glossae admonuit etiam Toupius in Append. Theocr. p. 25. 4. *τηνάλλως*] *τηνάλως* A. Med. 6. *γνῶσις*] *καὶ αὖθις* addunt A. V. Fortasse excidit exemplum. Iidem MSS. mox praebent lemma *περὶ προλήψεως. Gaisf.* 8. *ἀληθείας*] *καὶ ἀληθείας* V. 9. *καὶ συνηθείας* om. A. V. *συνηθείας* om. *V. 18. *ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβ' τῶν φυσ. — φυσικὴ τῶν καθόλου*] Haec paulo aliter leguntur apud Laertium in vita Zenonis Cit. 54. *Ὁ δὲ Χρύσιππος διαφερόμενος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ λόγου κριτήρια φησιν εἶναι αἴσθησιν καὶ πρόληψιν. ἔστι δ' ἡ πρόληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. Küst.* Paucis tamen versibus ante Diogenes, *καθά φησι Χρύσιππος ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν φυσικῶν.* Sed aliquantum in his turbatum esse librorum arguunt diversitates: nam *τῶν* om. A. B. tum *φυσικῷ λόγῳ* A. V. *λόγῳ* E. Mox *δύο* pro *τρία* posui cum A. V. Itaque *γνῶσιν* expellendum, quod lectores interpretando *αἴσθησιν* subiecerant.

1. *Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Laertii in Epicuro, segm. 33. ut Pearsonus etiam monuit. *Küst. λέγει πρόληψιν*] *πρόληψιν λέγει* posui cum A. *V. favente Diog. ὁ φιλόσοφος* om. E. 4. *ἄνθρωπός ἐστιν*] *ἐστιν ἄνθρωπος* dedi cum *V. et Diog. 8. πρώτως*] *πρῶτος* E. *Tum ἐπιτετευγμένον* V. *ἐπιτεταγμένον* E. cum Laertii libris, ubi nunc merito probatur *ὑποτεταγμένον*. 10. Lege cum Diog. *ἑστὸς ἵππος ἐστὶν ἢ βοῦς*; 11. *ἐγνωκέναι — πρόληψιν* om. V. 12. *οὐδ' ἂν*] *οὐδ' ἂν οὖν* A. *οὐδ' ἂν ὀνομάσαμεν* pauci Laert. libri. 15. *προτέρου*] *τοῦ προτέρου* A. *ἐναργοῦς*] *ἐναργῶς* A. *ἐνεργῶς* V. Om. E. *ἤρτηται*] Sic recte habent MSS. Pariss. itemque Laertius loco laudato. At priores editt. male *εἴρηται. Küst.* 16. *Πόθεν*] *οἷον ὅθεν* B. E. *οἷον πόθεν* V. Laert. 19. *Πρὸ λιμοῦ*] Iosephi. *Hemst.* Locus extat in B. Iud. III, 7, 14. omisso *τῷ*. 21. *Πρόλοβος*] Confer Nostrum supra vv. *Πρόβολος* et *Προηγορεών. Küst.* Vox occurrit Levit. I, 16. *ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς* etc. Theodotio ibi vertit *φύσαν.* Procopius in Catena Theodot. p. 963. etymon vocis hoc statuit, *τὸ προλαμβάνον τὴν τροφήν. Ernest.*

enim honor hic exhibetur, ut ab hominibus in genua procumbentibus adoretur. Et, *Milvos flexis genibus adorare.* vere milvi apparent: quo facto homines lacti in genua procidebant, quasi milvum adoraturi. *Πρόλαλος.* In dicendo praeceps. *Et silentium ei imposuerunt, ut homini temere garrulo et impudenti. Πρόληψις.* Antecepta rei cognitio. *Muti steterunt, quod quae alter dicturus erat animo praeceperant. Πρόληψις.* Discrimen est veritatis et consuetudinis. nam veritas, rite quaesita, prorsus invenitur. consuetudo vero, qualiscunque suscepta fuerit, seu vera seu falsa, sine iudicio a semet ipsa confirmatur; quique eam assumpserit, neque illa delectatur, si vera sit, nec falsa dolet. non enim iudicio, sed anticipata opinione talis homo fidem concepit, spem suam collocans in maiorum prudentia, incerto eventu. neque facile est patriam exuere vestem, quantumvis ipsi demonstretur, molestam eam et ridiculam esse. Chrysippus vero *Naturalium Quaestionum* libro XII. duo dicit esse criteria, sensum et anticipationem. est autem anticipatio rerum universalium notio naturalis. Epicurus vero philosophus dicit *πρόληψιν* esse quandam comprehensionem, aut opinionem rectam aut sententiam aut universalem notionem nobis insitam; hoc est, memoriam eius quod extrinsecus saepius apparuit. ut, Talis res est homo. nam simulac dictum est, Homo, statim per anticipationem ipsius forma intelligitur, quippe sensibus ante percepta. quod igitur omni nomini primum erat subiectum, evidens est. neque quaereremus id quod quaeritur, nisi prius id novissemus. ut, quod eminus stat, utrum bos est an equus? oportet enim per anticipationem aliquando nos bovis et equi formam novisse. neque nominaremus aliquid, nisi prius per anticipationem eius formam cognovissemus. evidentes igitur sunt rerum anticipationes, et opinabile a praecedente quadam evidentia rei pendet; ad quam nos referentes dicimus, ut, Unde scimus hoc esse hominem? opinionem vero *ὑπόληψιν* etiam vocant. *Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψ. Iudaei mortem in bello obire quam famem et sitim pati maluerunt. Πρόλοβος.* Sic in volucribus dicitur nervosus ille sinus, pelli similis, post stomachum situs, qui cibi indigesti receptaculum est. hic sinus et

πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν στόμαχον κόλπος νευρώδης, ὅμοιος σκύτει, εἰς ὃν ἡ τροφὴ ἀκατέργαστος μένει· ὃ καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι πᾶσιν ἔνεστιν· ὃ καὶ ὑπ' ἐνίων κακεῖται φύσα.

Προλογίζω. πρότερος λέγω. Προλοχίζω δέ, τὸ ἐνεδρεύω.

Προμάχιζε. πρωταγωνιστὴς ἦν.

Προμαχῶνος. τοῦ τείχους, ἢ ἐπάλξεως.

Προμέρου κύνες. τοῦτόν φασι βασιλικὸν δοῦλον ὄντα μισῆσαι Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολήν· ὥστε καὶ κύνας ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεδοιπήσαντο.

Προμετωπίδιον. τὸ ἔμπροσθεν.

189 *Προμετρητής. ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν, καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων, προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. Λιτάρχος· Ὁ Σκύθου τοῦ προμετρητοῦ υἱὸς ἐν δημόταις γέγονε, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατελέκει, καὶ ὑμεῖς ἐκλαβόμενοι παρ' αὐτοῦ τοὺς πυροὺς δια-τελεῖτε.*

Προμηθεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν Κριτῶν τῶν Ἰουδαίων παρ' Ἕλλησιν ἐγνωρίζετο ὁ Προμηθεύς, ὃς εὗρε πρῶτος τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν, περὶ οὗ λέγουσιν ὅτι ἀνθρώπους ἔπλασε, καθό τινας ἰδιώτας ὄντας ἐποίησεν ἐπιγνώσκειν σοφίαν. καὶ Ἐπιμηθεύς, ὃς ἐξεῦρε τὴν μουσικήν· καὶ Ἄτλας, ὃς τὴν ἀστρονομίαν ἡρμήνευσε· διὸ λέγουσιν ὅτι τὸν οὐρανὸν βαστάζει. καὶ ὁ πολυόμματος Ἄργος, διὸ περίβλεπτος ἦν, καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπισήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ἦν δὲ τότε καὶ μάντις Σίβυλλα, βασιλεύοντος παρ' Αἰγυπτίοις Φαραὼ τοῦ καὶ Ταραχώ· παρ' Ἕλλησι δὲ ἐν Ἀθήναις ἐβασίλευσε Κέκροψ, ὃς ἐκλήθη δίφυὴς διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, ἢ ὅτι νόμον ἔθετο, ὥστε τὰς γυναῖκας παρθένους ὄντας οὔσας ἐπὶ ἐκδίδοσθαι ἀνδρί, καλέσας αὐτὰς νύμφας· πρότερον γὰρ αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖκες θηριώδη μῖξιν ἐμίγνυντο, οὐδενὸς γὰρ ἦν γυνή, ἀλλὰ ἐδίδου ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἑκάστῳ· οὐδεὶς οὖν ἤδει, τίνος ἦν υἱὸς ἢ θυγάτηρ, ἀλλ' ὡς ἂν ἔδοξε τῇ μητρί, ἔλεγε, καὶ ἐδίδου τὸ τεχθὲν ᾧ ἐβούλετο ἀνδρί. τοῦτο δὲ ἐποιη-

---

1. *πρόλοβος*] πρόβολος A. Deinde quae sequuntur *ὁ ... κόλπος νευρώδης, ὅμοιος σκύτει*, eorum syntaxis negligenter est instituta. 5. *πρότερος*] *πρότερον* A. Mox *προλογίζω δὲ καὶ* V. 7. *Προμάχιζε*] Il. γ'. 16. Deinde cum V. delevi quae habet A. in marg. *Προμάχομαι. γενικῇ.* 8. *Προμαχῶνος.*] Continuo *προμαχιστος* omiserunt A. B. V. Vide nostram annot. in v. *Ἐπάλξεις*, item v. l. in gl. *Ἐπάλληλος* extr. 9. *βασιλικὸν δοῦλον*] Archelai in Macedonia. Vid. supra v. *Εὐριπίδης*. *Reines.* Adde Diogenian. VII, 52. 13. *τὸ ἐμπροσθεν τον μετώπου*] *τοῦ μετώπου* non ausus sum invitis A. B. *V. servare. V. Bockhii *Staatsh. d. Ath.* II. p. 329. 14. *Προμετρητής. ὁ τοὺς πιπρασκομένους, κ.*] Ex Harpocratione. Ceterum placet mihi coniectura Meursii, qui Lect. VII. lib. II. c. 16. pro *προμετρητὴς* potius scribendum censet *προμετρητής*, tum ob etymologiam vocis (*προμετρητὴς* enim, ut Harpocratio et Suidas expresse testantur, dicebatur *ὁ πυροὺς διαμετρῶν*), tum etiam ob auctoritatem Pollucis, qui lib. VII. c. 4. *προμετρῶν* et *προμετρητῶν* mentionem facit. *Kust.* Inanis coniectura. Cum Suida cf. Lex. Rhet. p. 290. extr. Habet Photius tantum, *Προμετρητάς. Σκύθου τοῦ Ποσμ. ἦν υἱὸς καὶ ἐν δημ. γ. καὶ αὐτὸς ἐ. τ. ἀ. πρ. δ.* Item Harpocr. Pal. *Προμ. ἦν ὁ* V. *πυροὺς*] *πυροὺς κατὰ κεφαλ.* V. Mox *ἄλλων σπερμάτων* om. E. 16. *καὶ ὁ*] *ὁ* expungendum. 18. *Σκύθου*] *Σκύθης* V. Deterior est edita Harpocr. scriptura, *Σκύθου τοῦτον τοῦ προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ ἐν δ. γ. καὶ αὐτὸς διατετέλεκεν.* Mox *καὶ ὁ αὐτὸς — διατετέλεκε* om. A. 20. *ἐκλαβόμενοι*] Immo *ἐκμισθούμενοι*. Paulo post cum V. delevi quae habet A. in marg. *Προμηθεύομαι. τὸ προνοοῦμαι. γενικῇ.*

1. *Προμηθεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν Κριτῶν τῶν Ἰουδ.*] Cum toto hoc loco confer Cedrenum p. 81. 82. qui eadem paene habet. Existimo autem Suidam haec descripsisse ex Ioanne Antiocheno, non eo, qui hodie extat et Malelas cognominatur, sed altero illo, ex quo Excerpta tantum hodie supersunt in Collectaneis de Virtut. et Vit. ab Valesio editis. *Küst.* 2. *ὁ* ante *Προμηθεὺς* addidi cum V. Mox *πρῶτον* V. ap. Gaisf. 3. *τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν*] Malim, *γραμματικὴν καὶ φιλοσοφίαν. Küst.* Repugnat Malalas p. 70. 4. *καθότι*] *καθό* praetuli cum V. Mal. qui merito nescit *τινάς*. 7. *διότι*] *διὸ* A. V. E. 10. *τότε* om. V. Deinde *Σιβύλλα* Edd. 12. *τοῦ καὶ Ταραχώ*] *τοῦ καὶ Παραχώ* A. B. E. Med. *τοῦ παχώ* V. *Παραχώ* apud Mal. *δὲ ἐν Ἀθήναις Κέκροπος*] *ἐν Ἀθήναις ἐβασίλευσε Κέκροψ* A. B. V. 13. *ὃς ἐκλήθη διφυὴς*] Vide Scaligerum in Euseb. Chron. num. 461. *Küst.* Vide supra *Κέκροψ* et Scal. in Euseb. n. 461. ex Ioh. et Is. Tzetzis, Cedreno, Io. Antiocheno et aliis. Fragmentum hoc de Cecrope ex Africano habet Cedrenus, Scal. l. l. *Reines.* Cf. Natal. Com. IV, 6. et Phurnut. de N. D. c. 18. *Müller.* 18. *γυνὴ*] *ἡ γυνὴ* B. E. Haec paulo prudentius eloquitur Mal. 19. *οὐδεὶς δὲ*] *οὐδεὶς οὖν* A. B. V. qui om. *τὸ γεννηθὲν* post *θυγάτηρ*. Utrumque cum Mal. 20. *ἔλεγε*] Potius *ἐλέγετο. Küst.* Huic repugnat ipsa membrorum concinnitas.

---

gallis gallinaceis inest: qui etiam a nonnullis vocatur follis. *Προλογίζω.* Praeloquor. at *προλοχίζω*, insidior. *Προμάχιζε.* In prima acie pugnabat. *Προμαχῶνος.* Propugnaculi, muri. *Προμέρου κύνες.* Promerum aiunt fuisse regis servum, qui Euripidem tanto odio prosequebatur, ut canes feros in eum immitteret; qui eum dilacerarunt. *Προμετωπίδιον.* Frontale. *Προμετρητής.* Sic dicebatur, qui frumenta, quae in foro vendebantur, et quaevis alia semina mercede dimetiebatur. Dinarchus: *Scythae prometretae filius in numerum civium paganorum est relatus, et in foro adhuc prometretae munere fungitur, quorum opera vos in frumentis dimetiendis semper utimini.* *Προμηθεύς.* Prometheus Iudicum Iudaicorum temporibus apud Graecos inclaruit; qui primus invenit grammaticam philosophiam. idem homines finxisse dicitur, quod homines tum rudes sapientiam docuerit. tunc etiam floruit Epimetheus, qui musicam invenit; item Atlas, qui, quod astronomiam explicaret, coelum gestare dicebatur. porro Argus, qui multos oculos habere fingebatur, quod ob scientiam artium a se inventam conspicuus esset. tunc etiam fuit Sibylla fatidica, regnante apud Aegyptios Pharaone, sive qui Taracho dicebatur; apud Graecos vero Athenis Cecrope, qui dictus est biformis, propter corporis magnitudinem; vel quod legem tulisset, ut feminae, quae virgines adhuc essent, uni viro elocarentur; quas nymphas vocavit. ante enim illius regionis mulieres more pecudum promiscue cum viris coibant, nec sua cuique viro uxor erat, sed mulieres cuivis corporis sui copiam faciebant. itaque nemini constabat, cuinonam filius vel filia esset infans, sed prout placuisset, decernebat mater et fetum suum viro cuicumque vellet dabat.

σεν ὁ Κέκροψ, ὡς ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, καὶ τὴν νομοθεσίαν Ἡφαίστου τοῦ βασιλεύσαντος ἐκεῖ οὐκ ἀγνοήσας. Ἔλεγε γὰρ ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην τῆς ἀσελγείας συνήθειαν κατεκλύσθη ἡ Ἀττική. ἀπὸ τότε οὖν ἐσωφρονίσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν Ἑλλήνων χώραν. ἐβασίλευσε δὲ Κέκροψ ἔτη ν'. ἐλέγετο δὲ διφυὴς καὶ διὰ τὸ ἀπὸ Αἰγύπτου γενέσθαι, καὶ εἰς Ἑλλάδα ἐλθεῖν καὶ βασιλεῦσαι.

Προμηθεύσασθαι. προνοήσασθαι.

Προμήθεια. πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι. προβουλεύεσθαι, προνοεῖσθαι.

Προμνηστῖνοι. κατὰ τάξιν, ἐφεξῆς.

Προμνήστρια. ἡ προνοήσασα γάμον, ἣν νῦν προξενήτριάν φασι.

Προμνῶμαι. προξενῶ, προμνηστεύομαι.

Πρόμολε. πρόελθε.

[100] *Προμολῆσιν. ἀκρωρείαις, ἐξοχαῖς.*

Ὀρφέα Θρηικίῃσι παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου τύμβος ἔχει.

Πρόμος. πρόμαχος.

Προμώτης. προκόπτων, παρὰ Ῥωμαίοις.

Προμοίροις. πρὸ τῆς μοίρας, ἀώροις. Προμοίροις δὲ θανάτοις ἐφθείρετο ἡ νεολαία.

Προμυλαία. θεὸς προμύλιος, ἣν ἀφιδρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὡς Ἔὔνοστον.

Προκομισσάριος. ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής.

Προνομαία. ἡ τοῦ ἐλέφαντος προβοσκίς.

Προνομεύω. τὸ ληΐζω, καὶ αἰχμαλωτίζω. Καὶ Προνομεία, ἡ σκύλευσις. Προνομίας δέ, τιμῆς πλείονος.

Προνομή. διαρπαγή.

Προνόμιον καὶ Προνομίων. προλημμάτων. Προπαιτῶς σαυτῷ τὰ προνόμια τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχιῶν διεκδικῶν.

Πρόνομος. ὄνομα κύριον. αὐλητής, ὃς μέγαν πώγωνα εἶχεν. ἐνθεν καὶ τό,

Ἀγύρριος Προνόμου πώγων' ἔχων ἐλάνθανε.

3. *τῆς ἀσελγείας. συνήθειαν*] *ἀσέλγειαν* V. 4. *ἡ Ἀττικὴ κατεκλύσθη*] *κατεκλύσθη ἡ Ἀττικὴ* A. 5. *ἐσωφρόνησαν*] *ἐσωφρονίσθησαν* A. B. V. E marg. 6. *νʹ*] *ἐννήκοντα* V. *Ἔλεγετο* cum sqq. om. A. 7. *διό*] *καὶ διὰ* B. V. E. Med. 11. *προβουλεύεσθαι*] *προβουλεύσασθαι* A. Deinde glossam delevi: *Πρὸ μικροῦ. πρὸ ὀλίγου.* Habet A. in marg., om. V. ap. Gaisf. 13. *Προμνηστῖνοι*] Est vox Homerica Odyss. *λʹ*. 252. ubi vide Scholiastam. *Küst.* 14. *γάμον*] *τῶν γάμων* Schol. Aristoph. Nub. 41. Cf. Valck. in E. Hipp. 589. 16. *Προμνῶμαι*] Photius, Plato Theaet. p. 112. *Toup.* MS. Adde Wytt. in Plut. T. VI. p. 316. 17. *Πρόμολε*] Il. *σʹ*. 392. 18. *Προμολῆσιν*] V. Blomf. in Callim. h. Di. 99. 19. *Ὀρφέα Θρηικ.*] Damageti Ep. V. pr. Anthol. Pal. VII, 9. Quae disticho subiiciebantur *Μούσης υἱέα Καλλιόπης*, delevi cum A. B. V. E. Med. *Θρηικίῃσι* *V.

1. *Πρόμος*] Il. *ηʹ*. 75. 2. *Προμώτης. προκ.*] Vide Dufresnium in Glossario Graeco. *Küst. Προμῶτος* Etym. M. 3. *Προμοίροις δὲ θαν.*] Est fragmentum Aeliani. Vide supra v. *Νεολαία. Küst.* Unde reponendum *διεφθείροντο*. Ipsum *πρόμοιρος* attigit Thierschius in commentatione de Partis Inscripti. p. 652. 5. *Προμυλία*] Ante legebatur *Προμύλια* [sic B. E.], cum accento in antepaenultima, minus recte. *Küst. Προμύλεια* A. V. *Προμύλλια* *V. *Προμυλαία* Phot. et Pollux VII, 180. ubi Imgermannus idem, Kühnius *Προμυλία* Suidae reddebant. *Προμυλέα* Hesychius. 6. *Ἔὔνοστον*] *Ἔὔνοστος* appellabatur deus quaedam *ἐπιμύλιος*, sive molarum praeses, teste Eustathio in Il. *βʹ*. p. 214. et Nostro supra v. *Νόστος. Küst.* Dicit spurium illius glossae additamentum. 7. *Προκομισσάριος*] Male pro *κομπρομισσάριος*, i. e. *Compromissarius*. Glossae Basil. *Κομπρομισσάριος. διαιτητὴς αἱρετός, διαγνώμων. Küst.* Glossam ab inscitis lectoribus intrusam refutat vel ordo litterarum. *Προκρισιμαίριος* A. *Προγκομισσάριος* V. qui mox *ἐκ συνέσεως* ap. Gaisf. 9. *Προνομαία καὶ προβοσκίς*] *καὶ προβοσκίς* om. A. B. V. *ὅτι*] *προβοσκὶς* B. V. Probat Gaisfordus cas qui corrigunt apud Hesychium *Προνομαία. προβοσκίς*. De voce dixit Wesseling. in Diod. XVII, 88. 10. *Προνομεύω*] Vid. Schleusner. Lex. V. T. Exempla quaedam praebet Wesseling. in Diod. XIII, 109. *Gaisf.* Adde Pierson. in Moer. p. 304. *καὶ* om. *V. 11. *Προνομίας*] Est vox Graecobarbara. Confer vocem sequentem *Προνομῶν. Küst.* Miror quid huic in mentem venerit: vide vel Strab. XV. p. 709. extr. *δέ* om. Photius: tanquam glossa sit singularis. 13. *Προνομή*] Xenoph. Anab. p. 339. *σὺν προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Toup.* MS. 14. *Προνομίων*] Phot. Bibl. p. 601. et 616. Tatian. p. 16. et 35. Synes. p. 66. *προσλαμβάνειν καὶ προνόμια.* Hesych. *Προνομίων. προλημμάτων.* Scr. *προλημμάτων.* Aliud *πράγλημμα.* Suid. v. *Ἰώβ* p. 134. Socrat. Eccl. Hist. *προνόμια. Toup.* MS. Cf. v. *Πραιγγίλιον. Προνόμων καὶ* tacite cum *V. praemisit Gaisf., repugnante Photio. 17. *Πρόνομος. ὄνομα κ.*] Ex Schol. Aristoph. Eccles. 102. 19. *Ἀσσύριος Προνόμου π.*] Aristophanes loco laudato: *Ἀγύρριός γ' οὖν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων ἐλάνθαν. Küst. Ἀγύρριος* A. *ἀγύρρη* V. Ox. Sanum scripturam praestabat etiam v. *Ἀγύρριος.*

---

hoc autem Cecrops fecit, ut qui ab Aegyptiis genus ducens non ignoraret leges, quas Vulcanus regionis illius rex tulerat, dicebat enim Atticam ob promiscuos illos concubitus aquis inundatam fuisse, ab eo igitur tempore Graeciae incolae pudice vixerunt. Cecrops autem annos L. regnavit: qui dictus est biformis, quod cum ex Aegypto oriundus esset, in Graeciam venit, et ibi regnavit. *Προμηθεύσασθαι.* Providisse. *Προμήθεια.* Providentia. *Προμηθεῖσθαι.* Providere, curam gerere. *Πού μεγρού.* Paulo ante. *Προμνηστῖνοι.* Alii post alios, ordine. *Προμνήστρια.* Pronuba: quam nunc *προξενήτριαν* vocant. *Προμνῶμαι.* Pronubam ago, suplius concilio. *Πρόμολε.* Progredere. *Προμολῆσιν.* Summis montium verticibus, locis excelsis. *Orpheum in verticibus Thracis Olympi tumulus habet.* *Πρόμος.* Qui in prima acie pugnat. *Προμώτης.* Apud Romanos significat quod est promotus. *Προμοίροις.* Intempestivis, immaturis. *Iuventus autem immaturis mortibus peribat.* *Προμυλαία.* Dea molarum praeses, quae in molis collocabatur; item ut Eunostus. *Προκομισσάριος.* Arbiter utriusque partis consensu delectus. *Προνομαία.* Elephanti proboscis. *Προνομεύω.* Praedor, in servitutem abstraho. Et *Προνομεία*, praedatio, ut *προνομίας*, privilegii. *Προνομή.* Praedatio. *Προνόμιον* et *Προνομίων.* Privilegiorum. *Alienarum provinciarum privilegia tibi temere vindicans.* *Πρόνομος.* Nomen proprium tibicinis, qui prolixam barbam habebat, hinc illud Comici: *Agyrrhius Pronomi barbam habens fe-*

Προνόμων. Θεσμῶν, δικαιωμάτων. Τί δέ μοι φύσεως μέλει καὶ προνόμων;

Προνοούστερος. προμηθέστερος, προνοητικώτερος. Σοφοκλῆς·

Ὀρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση,
τούτου τίς ἂν σοι σώφρονὸς ἢ προνοουστέρου,
ἢ δρᾶν ἁμεινον εὑρέθη τὰ καιρία;
τουτέστι, τοῦ Αἴαντος.

Προνώπιον. προσκεκλιμένον.

Πρόνοια. πρόγνωσις. Σοφοκλῆς·

Πειθὼ, προνοίας δ' οὐδὲν ἐφ' βροτοῖς κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ ναῦ σοφον.

Πρόνοια. ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἡ Προνηΐην ὀνομάζει.

"Πρόνοια Ἀθηνᾶ· οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱστάναι αὐτήν· οἱ δὲ ὅτι προὐνόησεν, ὅτως τέκῃ ἡ Λητώ. 101

Πρόξ. ἐλάφου γέννημα.

Προξένει. λέγε.

Ὦ φιλικὸ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει.

ἢ ὅτι ὡς φῆς προξένει μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα.

Προξενία. ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. Καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Πρόξενος. ὁ νέμων πόλεως ξένος. Ὁ δὲ Εὐθυκράτης ἀπομνθένευε παρὰ Ἀθηναίοις ἐμφήσαιτο ἔπιτιμον εἶναι καὶ πρόξενον Ἀθηναίων.

Πρόξενος. ὁ προστάτης.

Καὶ σὺ ξυνέξευ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν
αὐτήν τι κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.

1. διχαιωμάτων, θεσμῶν *V. 4. Post hanc glossam cum V. delevi, quae A. in marg. habet: *Προνοοῦμαι, γενικῇ. ἔστι καὶ Προνοῶν, καὶ Προνοούμενος.* 3. *Προνοούστερος*] *Προμηθέστερος* V. ap. Gaisf. 4. *Σοφοκλῆς*] Al. 149. *Ἀ*[9] addunt A. V. Paterat addi, ut insumodi plura extant apud Suidam *Ἀθηνᾶ περὶ τοῦ Δίκτης.* 5. *τῶν θεῶν*] *τῶν θεῶν* V. Ox. 6. *ἢν*] *ἢ* A. V. Ox. Tum *προνοστέρου* V. ap. Gaisf. 9. *προκεκλιμένον, προθύμου*] *πρόθυμον* omiserunt A. B. V. E. cum Photio. Hesychius: *τὸ προκλιμενον* (l. *προκεκλιμενον*), *οἷον πρόθυμον.* Statim Gaisfordius delevit *Προνοούμενον.* *οὐ μόνον ὅτι οὐν ἐδέξατο τὸ δῶρα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἑτοιμὸν μοι ἄλλα πλουσιώτερα προτιθέναι.* ὡσανεὶ λέγων, μηκέτι σκήπτου ἔχει με: quae habent A. V. duntaxat in margine. V. (ap. Gron. sub gl. *Πρόξενοι*) praefigit haec: *Δραπετεύω. Πλούτ.* „Monstrum lectionis, sed facile procurandum: id quod lampridem fecit vir doctissimus Lambertus Bosius (Animadv. p. 185.). Scribendum omnino, *ἑτοιμὸν μοι ἄλλα πλουσιώτερα πρὸς ταῦτα.* *Mirifice mihi aliam placentam praeter istam.* Quemadmodum recte legitur apud Nostrum v. *Ἀμφιτ.*" Tompius II. p. 107. Haud scio an in Suidam glossam a studiosis lectoribus invectas, ab librariis misere depravatas involasse supra docuimus in v. *Ἀγοραῖος.* Ceterum *οὐ δὲ λέγω, μ. α. ἔχει με* *V. 10. *Πρόνοια*] Caput gl. om. edd. ante Küst. *Σοφοκλῆς*] In Electr. 1015, ubi prior versus recte ab legitur: *Πειθὼ, προνοίας οὐδὲν ἐκδρομώτερον ἔφυ.* *Küst.* 11. *προνοίας*] *προνοίας δ'* A. B. *προνοίας σ'* V. 15. *Προνοΐην*] Scribe *Προναίην.* Sic enim Herodotus lib. VIII. [c. 37.] Minervam hanc Ionice vocat, ut Portus etiam monuit. Meursius tamen Lectt. Att. lib. II. c. 17. ibi scribendum potius censet *Προνηΐην*, quod Ionice dictum est pro *Προναίαν.* Confer notam sequentem. *Küst.* *Προνηΐην* A. B. E. Harpocr. Pal. quam scripturam ratam habuit Taylorus in Demosth. Or. I. c. Aristog. p. 780, 18. Cf. Herm. Opusc. VI. 2. p. 47. de Aeschyli Eum. 21. disputans.

1. *Πρόνοια Ἀθηνᾶ*] Sunt qui Minervam hanc vocent *Pronaiae*, per diphthongum *ai* in sylaba paenultima. Hesychius: *Προναίας Ἀθηνᾶς τέμενος ἐν Δελφοῖς.* Etymologus *Προναία Ἀθηνᾶ. ἐπίθετον ὄνομα, ἤτοι διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν Δελφοῖς ἱστάναι, ἢ ὅτι προὐνόησεν*, etc. Aeschylus Eumenid. 21. *Πολλὰς Προνοίας δ' ἐν λόγοις τροπεύεται.* Callimachus in fragmento, quod citatur a Scholiasta Aeschyli. *χῇ Πολλὰς, λέγει γὰρ δτ' ἰδρυται Προναίην.* Huic lectioni favet etymologia, quam ipse Suidas (vel potius Harpocratio, ex quo Suidas haec descripsit) subiungit, *διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἑστάναι αὐτήν.* Contra Minervae *Pronoeae*, praeter Suidam, mentionem faciunt Harpocratio, Demosthenes Orat. I contra Aristogitonem, Herodotus loco ante laudato, Pausanias in Phocicis et Diodorus Siculus duobus in locis. Dissidium hoc auctorum conciliare conatur Meursius Lectt. Att. lib. II. c. 17. qui duas Minervas, *Pronaiam* et *Pronoeam*, quarum illa cultu inerit Athenis, haec vero Delphis, ab Harpocratione et Suida male confundi statuit. *Küst.* Meursium diligentissime confutavit Lennepius in Phalar. p. 143. sqq. 2. *ἢτι προὐνόησεν*] Schol. Aristid. p. 43. sive Vol. III. p. 27. Dind. comparavit Gaisf. 3. *τέκῃ*] *τέκῃ* dedi cum A. B. V. et Photio. Post *Λητώ* quae sequebantur, *Ἡ τοῦ Διὸς πρώτη κατὰ τρεῖς τρόπους γενεαί· καὶ εἰκονομάτωρ, καὶ εὐδοκίων, καὶ συγχώσησαν*, omiserunt A. V. Vide vv. *Γενεαί* et *Εἰκονομάτωρ.* 4. *Πρόξ*] V. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 106. 6. *Ὦ φιλικὸ'*, *ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι πρόσ.*] Est versus Sophoclis Oedip. Colon. 465. Scholiasta in eum locum: *Προξένει. λέγε μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα, οὐ γὰρ ἀνηκόντως εἶπεν. Küst* *πᾶν*] *πᾶς* B. Med. 8. *Καὶ αὐτῷ*] Sc. Xenophonti. Est Diogen. Laert. in Xenoph. [II. 51.] *Reines.* 9. *Λακεδαιμόνιοι*] *Μακεδόνιοι* V 10. *ὁ νέμων πόλεως ξένος*] Supra v. *Ἰδιόξενος*, ubi eadem leguntur, monuimus scribendum esse *ὁ ὅλης πόλεως ξένος*, ibi nos vide. *Küst.* *ξένος* A. B. *V, item ut in gl. superiore. *Ὁ δὲ Εὐθυκράτης*] Exemplum petitum ex v. *Ἰφικράτης.* *Küst* 11. *Δημοσθένει*] Sic recte Paris. A. [et *V.] At MSS. B. et C. et praecedentes edit. male *Δημοσθένεις.* *Küst.* 14. *Καὶ συνέξευ'*] *Καὶ σὺ ξυνέξευ'* A. *V. *καὶ σὺ ξυνέξευ'* V. Ox. cum Aristoph. Thesm. 607. 15. *τοῦτον* Aristoph.

---

fellit. *Προνόμων*, Statutorum, legum. *Quid tandem naturam et leges curem?* *Προνοούστερος*, Prudentior, circumspectior. Sophocles: *Vides, Ulixe, quanta sit deorum potentia, hoc enim viro unum quis prudentior aut aptior inveniat ad agendum ea quae opportuit?* oratio est de Aiace. *Προνώπιον*, Quod introitibus primum exstat, vestibulum. *Πρόνοια*, Providentia. Sophocles: *Pace, nihil enim hominibus melius et praestantius dari potest, quam animus prudens et sapiens.* *Πρόνοια*, Delphis Minervae quaedam vocabatur Pronoea, quod ante templum erat collocata, hanc vero Herodotus lib VIII. *Προνηΐην* vocat. *Πρόνοια Ἀθηνᾶ.* Alii hanc appellationis rationem afferunt, quod ante templum Delphicum erat collocata, alii vero, quod providisset, ut Latona pareret. *Πρόξ.* Cervae fetus. *Προξένει*, Dic. *O carissime, ministra mihi, quippe omnia facere parato.* vel, perfice et procura mihi ea quae expedient. *Προξενία*, Ius publici hospitii, *Lacedaemonii autem hospitii ius illi dederunt* *Πρόξενος*, Publicus civitatis hospes. *Ille vero decrevit, ut Euthycrates apud Athenienses quominus notatus pristino honori restitueretur, et publicus Atheniensium hospes esset.* *Πρόξενος*, Patronus. *Tu vero communi opera cum Iulipa, hospes noster, ut gratiam tibi duplicem agamus.*

Καὶ Πρόξενοι, οἱ προστάται τῶν πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.

Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας.

Προξενῶ σ' ὑμᾶς ἀεί. ἀντὶ τοῦ προΐσταμαι. Ἀριστοφάνης.

Προξενῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπιτάττω. γενικῇ.

Προοδοποιῶ. γενικῇ.

Πρόοπτος. προφανής, πρόδηλος. Ἡρόδοτος· Ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι προόπτῳ θανάτῳ μέλλουσι προδώσειν.

[Προορῶ. αἰτιατικῇ.]

Προώλης. ὁ πανώλης.

Πρόωμαι. παραχωρήσω.

Πρόωνες. οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρῶν.

Πρόωνται. αὐθυπότακτον. προδώσουσιν, ἀμελήσουσιν. Ὁ δὲ τοὺς περιχώρους παρεκάλει, λέγων ὅτι ἐὰν αὐτὸν πρώωνται, καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσουσι.

Πρόωρος. πρὸ τῆς ὥρας.

Πρόωσις. ὥθησις.

Προπαρεγγυηθέν. προπαραγγελθέν. Προπαρεγγυηθέν οἱ τοῦτο ἐκ βασιλέως.

Προπάροιθεν. ἔμπροσθεν. 192

Πρόπας στόλος. πᾶσα ἡ δύναμις.

Νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.

Προπαιδεύματα. Ὁ δὲ Ὠριγένης οὐκ ἐπαύετο παραδιδοὺς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τἆλλα προπαιδεύματα.

Προπαιδεία. τὰ πρῶτα μαθήματα.

Πρόπεμπτα. Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινά εἰσιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἳ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαί φασιν. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα, ὡς Δημοσθένης, πρὸς ἡμέρας ε'. ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.

Προπεπωκότες. ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. Προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ.

Προπέρυσι. καὶ Πέρυσι.

Προπέτεια. ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα.

Προπετής. εἰς τοὔμπροσθεν νενευκώς. Προ-

1. *Πρόξενοι*] Gl. Herodot. VI, 57. 3. *Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμ.*] Ex Enarratore Comici Av. 1022. *Küst.* Cf. v. Ἐθελοπρόξενος. 7. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 582. *Προξενῶ σ' ὑμῶν ἀεί. Küst.* 8. *Προξενῶ*] Hanc gl. A. in marg. Cf. Schol. Aristidis T. III. p. 190. 9. Post hanc gl. reposuit *V. v. *Προορῶ*, quam notavit Gaisf. tacite. 10. *Ἡρόδοτος*] Lib. IX. c. 17. 11. *προόπτῳ*] *προόπτως* A, B. *μέλλουσι πρ. θ.* Herod. Mox *παραδώσειν* V. *δώσειν* Herod. 14. *Προώλης*] Vid. *Σοβαρός. Hemst.* Vid. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 736. *Gaisf.* 15. *Πρόωμαι*] Iob. XXVII, 6. *παραχωρήσω*] *παραχω ρῆ* V. 16. *Πρόωνες*] Confer Nostrum supra v. *Πρῆνες. Küst.* Glossa perperam ex v. *Πρώονες* fabricata. *ὀρῶν*] *ὀρῶν τόπων* V. *ὀρῶν τόποι* *V. 19. *ἐαν*] *ὅτι ἐὰν* A. V.

1. *Προπαρεγγυηθέν* om. V. 5. *Νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος*] Haec sunt verba Sophoclis Oedip. R. 169. ut Pearsonus observaverat. Scholiasta in eum locum: *Πρόπας στόλος. ἡ πᾶσα δύναμις. πᾶς ὁ λαός. Küst.* 6. *Ὁ δὲ Ὠριγένης*] Locus parum diligenter repetitus ex v. *Ὠριγένης Λεωνίδην* p. 1275. ubi extat *παιδεύματα.* 9. *Προπαιδεία*] Vide exempla Damascii in v. *Μαμμρέπιος* ed. Küst. p. 13. extr. et v. *Ἀσκληπιόδοτος.* 10. *Πρόπεμπτα. Δίδυμός φησι, μήπ.*] Ex Harpocratione: in quem vide Valesium. Confer etiam Nostrum supra v. *Παρακαταβολή. Küst.* 11. *καταβολῆς*] *μεταβολῆς* Photius. 13. *Δημοσθένης*] Sive lex in orat. c. Macart. p. 1076, 21. 16. *Προπεπωκότες, ἀντὶ τοῦ παραδ.*] Ex Harpocratione, sed ubi pro *παραδεδωκότες* legitur *προδεδωκότες.* Maussacus in hunc locum fluctus, ut aiunt, in simpulo movet, et in re levi graviter aestuat, deceptus prava interpunctione loci huius, qui sic distinguendus est, ut eum hic distinctum lector videt. *Küst. προδεδωκότες* A. B. V. E. Photius. In capite gl. *Προπεπωκότες* V. Deinde *ἀντὶ τοῦ* om. *V. Vid. disputatio Taylori de loco Demosth. F. Leg. p. 380. 17. *Προπεπωκέναι παρὰ τὴν συνουσ.*] Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit. *Küst.* Fr. Hist. 49. *Πεπωκέναι* A. 20. *Προπέρυσι. καὶ Πέρυσι*] Legendum est, *προπέρυσι* et *πέρυσι*, ut Portus etiam monuit. *Küst. Προπέρυσι — πέρυσι* V. Med. Phot. *Προπέρισυ — πέρισυ* A. E.

Et *Πρόξενοι*, civitatium patroni et curatores quique peregrinos hospitio excipiunt. *Προξένους.* Sic vocabantur qui constituti erant, ut hospites ex aliis civitatibus venientes hospitio excipierent. *Προξενῶ.* Publicus hospes sum. Aristophanes: *Et semper patronus vester sum.* *Προξενῶ.* Impero, cum genitivo. *Προοδοποιῶ.* Genitivo iungitur. *Πρόοπτος.* Evidens, manifestus. Herodotus: *Nos homines isti manifestae morti tradituri sunt.* *Προώλης.* Perditissimus. *Πρόωμαι.* Concedam. *Πρόωνες.* Prominentes montium partes. *Πρόωνται.* Prodent, negligent. subiunctivus absolutus. *Ille vero finitimos orabat, dicens, ipsum si prodirent, una periclitaturos esse.* *Πρόωρος.* Immaturus. *Πρόωσις.* Propulsio. *Προπαρεγγυηθέν.* Ante denunciatum. *Hoc sibi a rege ante denunciatum.* *Προπάροιθεν.* Ante. *Πρόπας στόλος.* Universa respublica. *Universus autem populus meus lue laborat.* *Προπαιδεύματα. Origenes vero geometriam et arithmeticam aliaque rudimenta iuvenilis disciplinae tradere non desinebat.* *Προπαιδεία.* Primae disciplinae. *Πρόπεμπτα.* Didymus suspicatur sic appellari multas quasdam, quae ante depositionem irrogabantur. sunt enim qui dicant quintam litium aestimatarum partem in iudicio deponi solitam, nisi forte *πρόπεμπτα* secundum Demosthenem significat quinque illas dies, quae constituebantur pro causis maioris momenti: his enim non sufficiebat una dies. *Προπεπωκότες.* Qui prodiderunt. per figuram hoc dictum. *In convivio autem virum antedictum multa argentea et aurea vasa Prusiae propinasse.* *Προπέρυσι.* Et *Πέρυσι.* *Προπέτεια.* Temeritas in loquendo. *Προπετής.* In anteriorem partem pronus. *Onere inclinatus cadit.* Item *Προπετής*, in loquendo temerarius. *Προπηλα-*

πετὴς τῷ βάρει γενόμενος πίπτει. Προπετὴς δὲ καὶ ὁ πρόγλωσσος.

Προπηλακίζων. ἀδικῶν, ὑβρίζων, διασύρων, ἐξουθενῶν. Καὶ Προπηλακισμός, ὕβρις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πηλὸν ἐπιχρίεσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀτιμίαν καὶ ὕβριν καταψηφιζομένων, οὓς ἀρτίως ἀσβόλῳ χρίουσι.

Προπίνει. διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ καὶ προδίδωσι. καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. καὶ Ἀριστοφάνης·

Φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.
Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; προὐπίνομεν.

ἀντὶ τοῦ, ἀλλήλους ἐδεξιούμεθα. Καὶ αὖθις·

Ταῖς θυγατράσι φάρμακον ὤρεξε, καὶ αὐτὸς ἔπιε, δυστυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας.

Προπίνειν. οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἑορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κιρνῶντες, ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου αὐτοί, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος, ὡς συμβόλου ὄντος τούτου φιλίας πολλῆς, καὶ τότε παρεῖχον ᾧ ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα· καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. ἡ δὲ ἡμέρα φιλοτησία.

Πρόπιον. μάντευμα. καὶ Θεοπρόπιον, τὸ 193 *τῶν θεῶν μάντευμα.*

Πρόποδες. μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Πρὸ ποδῶν. τὸ παρατυχὸν οἱονδήποτε.

Πρὸ ποδῶν. ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν.

Προπόλεος. Τὸν προπόλεον κόσμον τοῦ ἄστεος ἀποκείραντες.

Πρόπολος. δούλη προπολεύουσα· ἢ θεράπων, καὶ θεράπαινα, πρόσφυξ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀλλὰ σεαυτὸν θαῤῥῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.

παρὰ δὲ Ἡροδότῳ πρόπολος ὁ νεωκόρος.

Προπόλῳ. θεράποντι.

Προπόλων. θείων ἑρμηνέων. Πρόπολοί τε καὶ θεραπευταί.

---

1. *γινόμενος*] *γενόμενος* A. V. 2. *πρόγλωσσος*] Eo sensu est Prov. XIII, 3. *προπετὴς χείλεσιν.* Sirac. IX, 18. *ἀνὴρ γλωσσώδης καὶ προπετὴς ἐν λόγῳ.* Hesychius: *Προπετής. προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ.* Quae quamvis Bielius satis convenienter ita vertit, *erumpens in aliquid, ante quam omnia expenderit*, tamen dubito an *προπίπτειν* simpliciter ita dicatur. Quod forte sentiens Alberti ita illa verba distinxit, *προπίπτων, πρὸ τοῦ λογισμοῦ.* Sed iam non intelligitur quid sit hoc, *πρὸ τοῦ λογισμοῦ.* Fort. leg. *πρόγλωσσος* ut est in Suida, vel *πρωτόγλωσσος.* vel *προπίπτων* corruptum est. *Ernest.* Nihil ibi mutandum: *προπίπτειν* enim, quod est in temerarios impetus cadere, firmat Wesseling. in Diod. XV, 65. 3. *Προπηλακίζων*] Vid. Schol. Platon. p. 22. 143. 182. (pp. 349. 361.) Herald. adv. Salm. p. 123. *Gaisf.* Adde Gregor. Corinth. in Hermog. T. VII. p. 1153. 5. Vid. Etym. M. pp. 669, 48. 690. 8. *τιμᾷ*] Vid. v. *Σκύφος. Toup.* Ibi *προπιόντος* explicatur *προτιμῶντος.* 9. *Δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρ.*] Locus Demosthenis, ad quem Suidas respexisse videtur, extat in oratione pro Ctesiphonte p. 354. (296.) *τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρῳ. Küst.* Adde Toup. in Longin. 32. *προδιδόντας* Photius. 10. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 636. sq. 13. *προπίνομεν* *V. 14. *ἀλλήλους*] *ἀλλήλοις* B. E. Med. Tum *δεξιούμεθα* A. B. *V. 18. *οἱ ἀρχαῖοι*] Eadem fere sunt in Schol. Gregor. Naz. Stelit. II. p. 96. Locus classicus est Pindar. Olymp. VII, 5. *Gaisf.* Quodammodo interpretatur Heinsius in Hesych. v. *Προπίνομεν.* 20. *αὐτοί*] *αὐτ'* V. qui mox *σύμβολον.*

2. *παρείχοντο*] *παρεῖχον* A. B. V. Mox *ᾧ ἐὰν* V. Post *ἐβούλοντο* A. B. V. Med. *καὶ* servant a Küst. neglectum. 6. *ἐκ θεῶν*] *τῶν θεῶν* A. B. V. Supra tamen in gl. *Θεοπρόπιον* extat *ἐκ θεοῦ.* 7. *ἔχοντες πόδας* *V. 9. Post hanc gl. cum A. V. delevi: *Προπολεμῶ. γενικῆ.* De usu verbi *προπολεμῶ* satis est excitasse Wessel. in Diod. XIV, 100. 10. *Προπόλεος*] Fortasse apud scriptorem, unde sequens fragmentum excerptum est, duabus vocibus scriptum erat *πρὸ πόλεως*: quibus in unum conflatis Suidas vocem *προπόλεος* effinxisse videtur. Nusquam enim alibi, quod sciam, vox ista occurrit. *Küst.* Gruter. Inscr. p. 1097. n. 3. *τῆς μεγάλης θεᾶς προπόλεως.* In Basilio T. II. p. 141. D. cum ante legeretur *τὸν προπύλαιον*, Garnerius edidit *τὸν προπόλεον κόσμον* e MSS. *Πόλεις* et *προπόλεις* Celsus apud Origen. IV. p. 217, 15. 54. Pollux IX, 15. *Περιπόλιοι*, vel ut MSS. *παραπόλιοι.* Strabo XIV. p. 973. B. VII. p. 501. B. *Hemst.* Schol. ined. Philostrati Icon. praef. *Προάστεια, τὰ πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ ἄστεος, ἃ καὶ προπόλεα λέγονται.* Hinc firmatur lectio *προπόλεος* apud Suidam, de qua dubitabat Küsterus. *Boissonad.* in Marin. p. 140. *Προπόλεως* V. In exemplo *προκείραντες* edd. ante Küst. 12. *Πρόπολος*] V. Lobeck. Aglaoph. p. 1235. Mox *δούλη, προπολεύουσα* Edd. 13. *πρόσφυξ*] Ab hac v. novae gl. initium factum in A. V. *πρόσφυξ* om. h. l. E. addit post *νεωκόρος.* *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 435. 15. *παράδος θαῤῥῶν*] *θαῤῥῶν παράδος* A. E. Med. 17. *Ἡροδότῳ*] Gl. Herodot. II, 64. Paulo post delevi cum V. *Πρὸ πολλοῦ*, quod A. margo tenet. 18. *καὶ προσπόλῳ* post caput gl. delevi cum A. B. V. Photio et Lex. Bachm. p. 350. Id sueta permutatio vocis utriusque peperit. Post *θεράποντι* A. addit *δοῦ'*, i. e. *δούλῳ.*

κίζων. Iniuria afficiens, contumelia afficiens, deridens, contemnens. Et *Προπηλακισμός*, contumelia. dictum est inde, quod qui per ignominiam et contumeliam essent notandi, eorum facies luto perungebatur; quos nunc fuligine illinunt. *Προπίνει.* Propinat et per potationem prodit. id Demosthenes dicit de iis, qui patriam suam hostibus prodiderunt. Aristophanes: *Age videamus, quid tandem primum erat? Bibebamus. Quid post hoc secundum? Propinabamus.* id est, nos mutuo invitabamus. Et alibi: *Filiabus venenum praebuit, quod et ipse hausit, infelicis poculi particeps factus.* *Προπίνειν.* Reges olim cum epulum publice praebebant, vinum in aureis vel argenteis phialis temperatum a pincerna accipiebant, idque leviter tantum delibabant: quod singularis amicitiae signum ducebatur. postea calicem, cui vellent, tradebant: idque *προπίνειν* dicebatur. dies autem ille *φιλοτησία* appellabatur. *Πρόπιον.* Oraculum. unde *θεοπρόπιον*, vaticinium. *Πρόποδες.* Qui magnos pedes habent. *Πρὸ ποδῶν.* Quod est ante pedes. *Πρὸ ποδῶν.* Ante pedes. *Προπόλεος. Suburbana civitatis ornamenta vastantes.* *Πρόπολος.* Serva ancillans, famulus, vel famula, qui ad aliquem confugit. Aristophanes *Nubibus: Sed bono sis animo, et nostris te trade ministris.* apud Herodotum vero *πρόπολος* significat aedituum. *Προπόλῳ.* Ministro. *Προπόλων.* Divinorum interpretum. *Ministrique et cultores.* — *Eurymedon Cereris arcanae minister, cum*

Μέλλων Εὐρυμέδων πότ' Ἀριστοτέλην....
γράψασθαι, Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος.

Πρόπομα. ἐκ τοῦ προπίνω.

Προπομπία. ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ῑ. πομπεία δέ, ἁπλοῦν, διὰ διφθόγγου.

Προποντίς.

Προπύλαια ταῦτα. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι, ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός. βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασι. ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου αὐτὸς Δημοσθένης φησίν· Ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν. Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεώς φησιν· Ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη. τάλαντα δὲ ἀνηλώθη βιβ', ἑ δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασι.

Πρόῤῥιζον. ἐκ ῥιζῶν. Καὶ *Πρόῤῥιζος*, ἀντὶ τοῦ παντάπασι. Σοφοκλῆς·

Μυρτίλος πρόῤῥιζος ἐκριφείς.

Πρὸ ῥιζῶν δέ, ἐξ αὐτῆς τῆς ῥίζης.

Πρός. Εἰς μῆκος δὲ ὅσον πόδας ξ' καὶ πρός. ἀντὶ τοῦ πλεῖον, περισσότερον. καὶ ὁ Θεολόγος· Καὶ μικρόν τι πρός.

Προσαγγελία. Πολύβιος· Ἦκον ὑπὸ νύκτα πρὸς τὸν Φίλιππον, φάσκοντες συνωμοκέναι τινὰς αὐτοῖς· τούτους δ' ἀπαγγέλλειν ὅτι καταλί- 194
ποιεν ἐν Ῥηγίῳ πεντήρεις Ῥωμαϊκάς. ὁ δὲ διαταραχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας ἔφυγε. Καὶ αὖθις· Τῷ δὲ Πτολεμαίῳ γενομένης προσαγγελίας, παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν.

Προσαγγέλλει. Ὁ δὲ ἑαυτὸν προσαγγέλλει. ἀντὶ τοῦ μηνύει ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου.

Προσάγειν καὶ παράγειν διαφέρει. προσάγουσι μὲν γὰρ πάντες οἱ παρατεταγμένοι, ἢ ἂν ἄριστοι εἶεν μάχεσθαι· παράγουσι δὲ οἱ σώφρονες ἢ ἂν ἀσφαλέστατα, οὐχ ἧ ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν. παριέναι δὲ ἀνάγκη ἐκτεταμέναις μὲν ταῖς ἁμάξαις, ἀνειργμένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐπι-
πολύ. οὕτω φησὶ Ξενοφῶν. Καὶ *Προσάγειν*, ἀντὶ τοῦ

---

1. *Μέλλων Εὐρυμέδων πότ' Ἀριστ.*] Fragmentum hoc corruptum est et mutilum, quod apud Laertium in vita Aristotelis, segm. 8. unde id Suidas deprompsit, recte sic legitur: *Εὐρυμέδων πότ' ἔμελλεν Ἀριστοτέλην ἀσεβείας γράψασθαι, Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος· Ἀλλὰ πιὼν ἀκόνιτον* etc. *Küst.* *Ἀριστοτέλει*] Ἀριστοτέλη A. Ἀριστο^{τλ} V. 2. *γράψαι*] *γράψασθαι* A. B. V. E. 5. *διὰ διφθόγγου* om. A pr. Vide vel v. *Προεδρία.* 6. *Προποντίς*] Quae subiicichantur, *ἡ πρὸ τοῦ Πόντου θάλασσα, ἡ τῷ Βυζαντίῳ ἐπικειμένη*, omiserunt A. B. V. Neque magis A. V. E. agnoscunt gl. *Πρόπτωσις ἐστίν, ὅταν ὀφθαλμὸς κινηθεὶς προπέσῃ*, ubi sic Küsterus: „Consule de hac voce Stephanum in Thesauro, qui docet, id quod Graeci *πρόπτωσιν ὀφθαλμῶν* vocant, Ciceronem *prolapsionem*, et Plinium *procidentiam oculorum* dixisse." 7. *Προπύλαια ταῦτα. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione: qui plura habet. *Küst.* 9. *Πυνκός*] *Πυκνός* dedi cum Harpocr. Pal. *πυκνῶς* Photii MS.. 11. *ἐν γὰρ*] *ἐν γοῦν* A. Photius et Harpocr. Mox *ὁ αὐτὸς* recte Phot. Demosthenis locus est de F. Leg. p. 401. 12. *εἵρετο* V. Harpocr. Pal. 13. *Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπ.*] Supple ex Harpocratione: *Ἡλιόδωρος δ' ἐν πρώτῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως μεθ' ἕτερα καὶ ταῦτά φησιν. Küst.* 14. *ἔτεσι μὲν*] *ἔτεσι μὲν γὰρ* A. V. Photius et Harpocr. 17. *εἰσίασι*] *εἰσιᾶσι* B. Harpocr. Pal. *εἰᾶσι* V. 18. *Πρόῤῥιζον*] De hoc dixerunt Wessel. in Diod. XVI, 82. et Valck. in Hipp. 683. *ἐξ αὐτῶν τῶν*] *ἐκ* A. B. V. Photius et Lex. Bachm. 19. *Σοφοκλῆς*] Electr. 512. ubi libri meliores *ἐκριφθείς.* 20. *Μυρτίλος*] *Μυρτίλος* A. V.

1. *Πρὸ ῥιζῶν* etc. om. A. *Προῤῥιζῶν δέ, ἐξ αὐτῆς ῥίζης* *V. Haec non assequimur, nisi refingatur *Πρὸς ῥιζῶν.* Cf. gl. *Πρόσριζα.* 2. *πόδας* om. V. 5. *Πολύβιος*] Lib. V. c. 110. *Küst.* Locus sub finem immutatus. 7. *καταλίποιεν*] *καταλείποιεν* A. V. 9. *ἔφυγε — προσαγγελίας* om. A. 10. *Τῷ δὲ Πτολεμαίῳ*] Eiusdem Polybii locus: cf. XXXIII, 3. *Τῷ μὲν* *V. 12. *Προσαγγέλλει*] A. in marg. Cf. Coraës in Heliodor. p. 166. *Ὁ δὲ ἑ. προσαγγέλλει (ἀντὶ τοῦ μηνύει) ἑαυτὸν ἄ. θ.* distinctio vulgg. edd. 14. *Προσάγειν καὶ παράγειν διαφ. Προσάγουσι μὲν γ. — ἐπιτοπολύ*] Haec omnia sunt verba Xenophontis lib. V. De Exped. Cyri [immo Cyrop. V, 4, 44.] p. 140. ut Portus monuit. Ibi autem prior fragmenti pars sic legitur: *Οὐ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι προσάγειν τε καὶ παράγειν. προσάγουσι μὲν γὰρ ἅπαντες οὕτω τεταγμένοι, ὡς ἂν ὀίωνται ἄριστα μάχεσθαι. ἀπάγουσι μέντοι οἱ σώφρονες* etc. *Küst.* 16. *ἄριστοι*] *ἄριστα* A. In hac parte Suidam probarunt editores Xenoph. 17. *ἧ ἂν ἀσφαλέστατα*] Haec verba ex prioribus editt. [et B. E.] exciderunt, quae ex MS. A. et Xenophonte revocavi. *Küst.* *ἀπέλθοιεν· παριέναι δὲ ἀνάγκη*] *ἀπέλθοιεν παριέναι· ἀνάγκη δὲ* A. B. V. E. Med. 19. *ἀνειργομένοις*] *ἀνειργμένοις* praetuli cum V. et edd. recentt. Xenoph.

Aristotelem olim accusaturus esset. *Πρόπομα.* A *προπίνω.* *Προπομπία.* In compositione per ῑ scribitur. at simplex *πομπεία* per diphthongum. *Προποντίς.* *Προπύλαια ταῦτα.* Demosthenes in *Philippicis.* potest hoc demonstrative dictum esse, quod vestibula e Pnyce cernebantur. praestat vero pronomen de loci celebritate accipere: de rebus enim valde notis sic loqui solemus. nam in oratione adversus Aeschinem Demosthenes ait: *Interrogabat Satyrum istum, histrionem comicum.* Heliodorus vero in libro de Arce Atheniensium tradit: *Quinquennio absoluta sunt, impensis in opus illud talentis bis mille duodecim. fecerunt autem portas quinque, per quas in arcem intratur.* *Πρόῤῥιζον.* Radicitus. Et *Πρόῤῥιζος*, penitus. Sophoeles: *Myrtilus penitus deiectus.* Et *Πρὸ ῥιζῶν*, ab ipsis radicibus. *Πρός.* Plus, amplius. *In longitudinem vero pedes LX. et amplius.* Et Theologus: *Et paulum amplius.* *Προσαγγελία.* Polybius: *Venerant sub noctem ad Philippum, nunciantes quosdam una secum eodem appulisse: ex quibus audierint, relictas a se Rhegii quinqueremes Romanorum. quo nuncio perterrefactus aufugit.* Et iterum: *Cum Ptolemaeo nunciatum esset Archiam adesse.* *Προσαγγέλλει. Ille vero se ipse defert.* id est, morte diguum esse declarat. *Πρόσάγειν* et *παράγειν* differunt. Xenophon: *Omnes enim sic instructas copias adducunt, prout se fortissime pugnaturos putarint. at qui sapiunt, sic eas abducunt, ut quam tutissime, non quam celerrime abscedant. praeterire vero necesse est, plaustris exporrectis, ceterisque impedimentis multum laxatis.* Et *Προσάγειν*, sibi conciliare, sibi adiungere. *Ille autem per legatos significavit, pecunia*

Προσέκοψεν. *ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν.* Ἄλεξις.

Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ. *ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο.* οὕτως Ποσείδιππος.

Προσεκτικώτατα. Ἐδόκει γὰρ Ῥωμαίων ἐπιμελέστατα καὶ προσεκτικώτατα κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς τελεῖν τὰς θυσίας. *ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς, νουνεχῶς.*

Προσέληνοι. Ἡρόδοτος τοὺς Ἀρκάδας οὕτω λέγει· τουτέστιν ἀρχαίους, πρὸ τῆς σελήνης.

Προσελοῦμεν. *ἀντὶ τοῦ προπηλακίζομεν, ἐλαύνομεν, εἰσβάλλομεν.*

Προσέμαξε. *προσπαρέθηκε, προσεκόλλησε.* μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης·

Τὸν Πειραικᾶ προσέμαξε.

Πρὸς ἐμοῦ εἶ. *οἰκεῖός μου, ἐγγύς μου, φίλος μου, παρ' ἐμοί.*

Προσέπαισε. προσέπαιξε. Πλάτων τῷ ϖ *ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται.*

[*Προσέξονται.* *ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. Προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέτραι.*]

Προσεπιμετρῶν. *πλείω τοῦ μεμετρημένου διδούς. Προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν.*

Προσεπιτραγῳδήσουσι. *δεινολογήσουσι. Λεδιὼς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ προτέρημα καὶ προσεπιτραγῳδήσαντες καταπλήξωνται τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις.*

Προσεποιήθη. Ὁ δὲ ὠργίζετο μὲν ἀθετηθείς, 197
οὐ μὴν προσεποιήθη κατὰ τὸ παρόν. *ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν, ἐνεδείξατο.* Λαμάσκιος· Ἠσθάνετο μὲν οὖν ἡμῶν ταύτῃ πη διακειμένων, οὐ μέντοι προσεποιήθη τὸν νοῦν προσέχειν. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ καὶ πολλάκις ἀκούων οὐ προσεποιεῖτο.

Προσεποιήσαντο. Ἰσαῖος. *ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο.*

Προσεποίσω. προσεπάξω.

Προσερήσομαι. ἐρωτήσω.

---

1. *προσέπαισεν*] Lege *προσέπταισεν*. Est nota una de optimis ex Atticista veteri. *Valck.* Diserte *προσέπταισεν* A. cum Lex. Seg. Bekker. p. 112, 9. qui habet Ἄλεξις Ἐπιστολῇ. Conf. Aristoph. Vesp. 275. *Προσέπαισεν* retinet Photius. *Gaisf.* Adde v. *Προσκόψῃς.* 3. *ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο*] Hanc citerioris aevi consuetudinem diligenter illustravit Wessel. in Diod. I, 71. XIII, 80. 6. *προσεκτικώτατα καὶ ἐπιμελέστατα*] *ἐπιμελέστατα καὶ προσεκτικώτατα* praetuli cum A. *V. Item *τελεῖν* ex A. B. V. pro *ἐπιτελεῖν*: cf. v. *Τελεῖν.* 9. *Προσέληνοι*] Confer Nostrum supra v. *Βεκκεσέληνε. Küst.* Vid. Wesseling. Diss. Herodot. p. 41. *Toup.* MS. Merito Wesselingius negat Herodoto cum ista narratione convenire, sed fontem, unde Suidas hauserit, interpretem Aristoph. Nub. 397. ubi Arcades *προσελήνους* solicite disserunt, Herodoti fidem adiunxisse, qui quidem de Psammetticho et infantibus beccos sonantibus tradat. 11. *Προσελοῦμεν. ἀντὶ τοῦ προπηλακίζ.*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 742. ubi tamen pro *προσελαύνομεν* rectius legitur *ἐλαύνομεν. Küst. *ἐλαύνομεν* A. V. pro *προσελαύνομεν*, quod Med. tanquam caput novae glossae exhibuit. 13. *Προσέμαξε. προσπαρέθηκε, προσεκ.*] Ex Enarratore Comici in Equ. 812. sed ubi legitur *προσέθηκε. Küst.* Recte Suidas, qui servavit etiam *τὰ ἄλευρα.* 17. *Πρὸς ἐμοῦ εἶ*] Euripid. Iph. Aul. 646. *πρὸς ἐμοῦ γενοῦ νῦν. Toup.* MS. *εἶ* om. E. *οἰκεῖός μοι*] *οἰκ. μου* scripsi cum A. B. E. *V. Photio. Deinde cum V. delevi, quae habet A. in marg. *Προσένεγκε. προσενέγκαι δέ.* 19. *Προσέπαισε*] Ex Timaeo: ubi v. Ruhnk. p. 224.

1. *Προσέξονται*] Deest gl. B. V. E. ac dubitat Gaisfordus an irrepserit e Zon. p. 1589. qui servat mendosum *προσκολλῶνται.* Interim glossam male locatam notavi. 4. *Προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δ.*] Valesius fragmentum hoc ad Polybium refert. *Küst.* Fr. gr. 111. Utitur etiam Plutarchus. 7. *Προσεπιτραγῳδήσουσι*] Rarissima vox: quam illustrat *προστραγῳδεῖν*, cuius exempla praebent Strabo XVII. p. 814. et Longin. 7. 9. *τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις*] Sic habet optimus MS. A. [et V.] At MSS. B. et C. [et E.] itemque praecedentes editt. omnes *τοὺς ἐπὶ τοῖς τυράννοις*: quod corruptum esse non dubito. *Küst.* *Τυάνοις* citans H. Steph. Ind. Thesauri p. 1723. D. haud dubium quin librum V. secutus sit. 11. *ὠργίζετο*] *ὠργίζετο μὲν* A. V. 12. *προσεποιήθη*] Vide Diodor. Excerpt. p. 577. Philemo Ἐπιδικαζομένῳ. Theophrast. Char. c. 1. *Toup.* MS. 14. *ταύτῃ ποι*] *ἡμῶν ταύτῃ πη* A. *ταύτη πη* B. V. 15. *δὲ καὶ*] *καὶ* om. B. V. E. 17. *Προσεποιήσαντο. Ἰσ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *ἀντεποιήσαντο*] *ἀντετάξαντο* V. 19. *Προσεποίσω*] *Προσεποιήσω* A. V. Illud habent Hesychius (apud quem subsequitur gl. *Προσεποιήσω. ἐσχηματίσω*) et Photius. 20. *ἐρωτήσω*] *ἐπερωτήσω* Hesychius, *προσερωτήσω* Zon. p. 1586.

Thucydides libro I. *Προσέκοψεν.* Offendit. Alexis. *Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ. Hominem ab se alienavit.* Posidippus. *Προσεκτικώτατα.* Impensius, magno cum studio. *Videbatur enim inter omnes Romanos maximum studium et diligentiam adhibere, ut secundum patrios ritus sacrificia faceret.* *Προσέληνοι.* Antelunares Herodotus Arcades vocat, id est, antiquos. *Προσελοῦμεν.* Contumelia afficimus, exagitamus, eiicimus. *Προσέμαξε.* Addidit pro corollario, conglutinavit. *μάττειν* enim significat id quod est miscere, subigere et in massam redigere farinam. Aristophanes: *Piraeeum subiunxit.* *Πρὸς ἐμοῦ εἶ.* Es familiaris vel propinquus meus, amicus meus, prope me. *Προσέπαισε.* Sic Plato dixit, littera ϖ pro ξ utens. [*Προσέξονται.* Adhaerebunt. *Petrae cotylis adhaerebunt.*] *Προσεπιμετρῶν.* Ultra iustam mensuram addens. *Indigenti semper plus iusto largiens, ut per hanc liberalitatem sine controversia ab omnibus gratiam nancisceretur.* *Προσεπιτραγῳδήσουσι.* Tragicorum more exaggerabunt. *Veritus, ne victoriam extollentes, et verbis plus aequo exaggerantes, Tyanensibus terrorem inciuterent.* *Προσεποιήθη.* Dissimulavit, vultum finxit. *Ille vero, cum loco motus esset, iram quidem animo concepit, sed in praesens dissimulavit.* Damascius: *Sensit quidem nos sic fere affectos esse; sed id se animadvertere dissimulavit.* Et alibi: *Ille vero, quamvis saepius audiret, tamen dissimulavit.* *Προσεποιήσαντο.* Sibi vindicarunt. Isaeus. *Προσεποίσω.* Inferam. *Προσερήσομαι.* Interrogabo.

Πρὸς ἐῤῥωγυῖαν ἄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

Προσερῥύη. προσεφοίτησε, προσῆλθε· οὐ προσέῤῥευσεν.

Προσέσθαι. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ὅτι σιγᾷ, κοὐδὲν γρύζει, τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

ἐφελκύσασθαι. Καὶ αὖθις Αἰλιανός· Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. Καὶ αὖθις· Ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμιλίαν.

Προσέσχεν. ἐξώκειλε. Σοφοκλῆς·

Τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγε χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;

Καὶ αὖθις·

Τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν, πόθεν πλέων;

Λέγεται καὶ κατέσχεν. ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς·

Ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ.

Προσέσχε. κατῆρεν, ἐπλησίασεν. Αἰλιανός· Εἶτα τῆς ὕστεραίας προσέσχε τῇ Χίῳ, καὶ ἀποβάντες ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ πιπρασκομένῃ.

Προσεταιρισάμενος. ἑταίρους προσλαβόμενος.

Προσετρίψατο. ἐπέβαλε, κατέχεε. Τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο.

Προσεύξῃ τὸν θεόν. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ.

198 *Προσευσχολεῖν. ἐπιμελῶς βλέπειν. Ἀφιέναι δὲ τὸ σπουδαζόμενον, καὶ τῇ θεωρίᾳ προσευσχολεῖν αὐτοῦ.*

Προσεχές. ἐγγύς. Ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν οὐκ ἠδύναντο, διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις. — Ἁλίμενος γάρ ἐστι καὶ προσεχὴς ὁ τῇδε αἰγιαλός.

Προσέχεια. ἡ προσοχή.

---

1. *Πρὸς ἐῤῥωγυῖαν ἄδεις*] Confer Nostrum infra v. *Πρὸς κενὴν ἄδεις. Küst.* *ἄδεις*] *ἄγεις* V. Mox *πορνοῦντος* A. 4. *προσέῤῥευσεν*] *οὐ προσέῤῥευσεν* A. V. Phot. Est praeceptum ni fallor Atticistae monentis in usu esse *Προσερῥύη*, non *Προσέῤῥευσεν. Gaisf.* Adde Lobeck. Phryn. p. 739. 5. *Προσέσθαι*] Iosephus p. 75. Pausanias p. 140. Verbum restitue Euripid. Med. 1052. *Toup.* MS. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 767. (739.)' Mox *γρύζει* V. dein *μοι πρ.* A. 8. *αὖθις* addunt A. V. Mox *προσεδεῖτο* A. *Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δ.*] Idem fragmentum Aeliani legitur etiam supra v. *Μίσθωμα. Küst.* Et in v. *Παραβαλεῖν.* Ex utraque glossa sumendum *παραβαλεῖν.* 13. *Σοφοκλῆς*] Philoct. 236. sq. 15. *τίς δ' ἀνέμων*] *δ'* om. A. 17. *Τίνι*] Ib. 243. 19. Cf. v. *Κατέσχον. Σοφοκλῆς*] Ib. 269.

2. *ναυβάτῃ*] *ναβάτῃ* V. 4. *ἀποβάντες*] *καὶ ἀποβάντες* B. E. *V. *καὶ ἀποβαν*[τ] V. *καὶ ἀποβάντι* Med. *καὶ* addit A. Mox *πιπρασκομένους* E. 7. Post hanc gl. delevi cum V. *Προσέτι. ἐπίῤῥημα.* Habet A. in marg. 8. *Τῷ βίῳ*] Aeliano tribuit Valckenarius, recte. Locus ex v. *Κηλίς* descriptus. 11. *ἐν Πλούτῳ*] V. 959. Statim Gaisfordus delevit cum A. B. V. E. *Προσευχή. συνουσία καὶ ἕνωσις Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ἢ αἴτησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ Θεῷ. ἢ τῆς πρὸς τὰ ῥηθέντα καλὰ τοῦ τετηρηκότος μεταποιήσεως αἴτησις. ἢ ἀρετῆς ἔπαθλον, ὃ μάλιστα χαίρων Θεὸς ἀντιδίδωσιν. ἢ προσευχή ἐστιν ὁμιλία νοῦ πρὸς Θεόν. ἢ κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος. ἢ αἴτησις ἀγαθοῦ παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς Θεὸν γινομένη. ἢ αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ Θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. "Οτε τὸ ἀξίωμα τοῦ Θεοῦ νοήσας αἰτῷ τι παρὰ τοῦ Θεοῦ, τότε προσεύχομαι.* Eadem habet Zonaras. In *αἴτησις ἀγαθῶν* haec Küsterus: „Eandem definitionem *τῆς προσευχῆς* legas apud Gregor. Nyssenum Orat. II. in Orat. Dominic. p. 724." Idem *ἢ τῆς πρὸς — αἴτησις* pro corruptis habet. 12. *Προσευσχολεῖν*] *Προσασχολεῖν* E. Id Arrianus aliique dixerunt *προσευκαιρεῖν.* 14. Post hanc glossam delevi cum V. ap. Gaisf. quae A. in marg. habet: *Προσεφθέγξατο. αἰτιατικῇ.* Ubi *Προσεφθέγγετο* A. E. Med. Item sub finem Gaisf. delevit *καὶ δοτικῇ δὲ σπανίως* cum A. B. Deinde habet A. in marg. *Προσέχω. δοτικῇ.* 16. *ἐδύνατο*] *ἠδύναντο* scripsi cum A. *V. Mox *τὰς ἀκτὰς* E. 17. *Ἁλίμενος γάρ ἐστι καὶ προσεχης*] Interpres, *scopulis vicinum litus.* Non intellexit vocem *προσεχής.* Est autem *προσεχὴς αἰγιαλός, litus apertum et ventis expositum.* Graeci *πρὸς ἄρκτον, πρὸς μεσημβρίαν.* Hinc *προσέχειν* et *προσεχής*, de eo quod *patet* et *obversum* est. Verbo utitur Strabo lib. V. p. 373. *ῥαχιώδης γὰρ καὶ προσεχὴς ὁ πλησίον αἰγιαλός. Est enim vicinum litus scopulosum et importuosum.* Quem locum frustra suspectum habuerunt viri doctissimi. Auctor nescio quis apud Suidam: *Ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν οὐκ ἐδύνατο, διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκτὰς ταῖς ἐτησίαις. Ad citeriores urbis partes appellere non potuit, quod litora etesiis obversa essent.* Quod plenum et planum est. Dionys. Halicarn. III, 44. p. 175. ed. Huds. *Τοῦ γὰρ Τιβέριος ποταμοῦ καταβαίνοντος μὲν ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὀρῶν, παρ' αὐτὴν δὲ τὴν Ῥώμην ῥέοντος, ἐμβάλλοντος δ' εἰς αἰγιαλοὺς ἁλιμένους καὶ προσεχεῖς, οὓς τὸ Τυῤῥηνικὸν ποιεῖ πέλαγος.* Ad quem locum consulendus omnino Casaubonus. Plutarchus in Alexandro p. 25. ed. Bryan. *Ὡς θεία τινὶ τύχῃ παραχωρήσασαν Ἀλεξάνδρῳ τὴν θάλασσαν, — σπανίως δὲ λεπτοὶς καὶ προσηχεῖς ὑπὸ τὰ κρημνώδη καὶ παρεῤῥωγότα τῆς ὀρεινῆς πάγους διακαλύπτουσαν.* Legendum: *λεπρούς καὶ προσεχεῖς — πάγους.* Athenaeus I, 8. p. 9. *Ἑλλήσποντον δὲ Ὅμηρος ἰχθυόεντα προσαγορεύων, καὶ τοὺς Φαίακας πλωτικωτάτους ποιῶν, καὶ ἐν*

Πρὸς ἐῤῥωγυῖαν ἄδεις. Ad ruptam canis. de eo dicitur qui frustra laborat. *Προσερῥύη.* Accessit, affluxit. non *προσέῤῥευσεν. Προσέσθαι.* Allicere. Aristophanes: *Sed quod tacet, et ne hiscit quidem, id mihi probari non potest.* Et Aelianus: *Illa vero donum non accepit, dicens meretricis esse, mercede accepta viro ignoto copiam sui facere, et venalem quasi formam vendere.* Alibi: *Itaque ad colloquium eum non amplius admisit.* *Προσέσχεν.* Appulit. Sophocles: *Quis te, fili, huc appulit, quaenam admovit necessitas? quis animi impetus? quis ventorum amicissimus?* Et iterum: *Qua classe appulisti ad hanc terram, unde profectus?* Pro eodem dicitur etiam *κατέσχεν.* Idem Sophocles: *Cum ex marina Chryse huc appuli cum copia navali.* *Προσέσχε.* Appulit, accessit. Aelianus: *Deinde ad Chium postero die appulit, cumque in terram egressi fuissent, inciderunt in puellam, cum venderetur.* *Προσεταιρισάμενος.* Qui sibi socios adiunxit. *Προσετρίψατο.* Aspersit, offudit. *Vitae humanae maculam aspersit.* *Προσεύξῃ τὸν θεόν.* Aristophanes in *Pluto*: *Adorabis deum.* *Προσευσχολεῖν.* Magno studio incumbere. *Studia sua remittere, et contemplationi eius assidue vacare.* *Προσεχές.* Propinquum. *Ad citeriores urbis partes appellere non potuere, quod litora etesiis obversa erant.— Nam litus istud importuosum est et apertum.* *Προσέχεια.* Attentio. *Προσ-*

Προσέχοιεν. ἐπιμελῶς τηροῖεν. *Ὅπως* οἱ πολέμιοι ταύτῃ προσέχοιεν τὸν νοῦν. Καὶ αὖθις· Οὐδὲ πάνυ τι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις.

Πρὸς ζόφον. πρὸς δυσμάς.

Πρόσει. προσέρχῃ.

Προσειλήφεσαν. ὑπέλαβον, ἐνενόησαν. *Ἰώσηπος*· Προσειλήφεσαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν αὐτὸν ἀρνήσασθαι τῶν ὑπονοηθέντων, ἀλλ᾽ ἐπὶ συγγνώμης ποριστῷ πάντα πεποιηκέναι.

Πρόσειλος. πρὸς τὴν εἴλην, ἤτοι θερμασίαν.

Προσείλου. προσελάβου, συνηρίθμησας. *Αἰλιανός*· Εἶτα, ἀσελγέστατε, τοσοῦτοι ἐχθροὶ γεγενημένοι οὐκ ἤρκεσαν, ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσείλου τάξιν;

Προσείρων. προσάπτων.

Προσεῖχε.

Προσηγάγου. ἀντὶ τοῦ περιεπλέξω, παρὰ σεαυτὸν ἔλαβες. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν*·

Οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου. ἀντὶ τοῦ, πρὸς σεαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

Προσηγάσθησαν. ὑπερεθαύμασαν. Τοῦτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τοῦ νεανίσκου, καὶ προσηγάσθησαν, πῶς οἴει, σφόδρα τὸν Πρόκλον.

Προσηγγελμένοις. τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι. Τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκέσας οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιήσεται μετὰ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν.

Προσηγλάιστο. ἐλαμπρύνετο.

Προσηγορία. προσφώνησις.

Προσήγορος.

Ὅπου

θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.

Προσήκαντο. κατεδέξαντο, ἠθέλησαν. Οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν προσήκαντο τὴν πρεσβείαν· ὀλίγοι δέ τινες διεχρήσαντο τοὺς ἐλθόντας. Καὶ αὖθις· Μωυσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβουλίαν.

Προσήκει. πρέπει. Προσήκει γε μὴν *Ῥωμαίοις* μετ᾽ ἀσφαλείας τὸ νικᾶν, ὡς ἂν οὐκ ἐξ ἀνάγκης πολεμοῦσιν, ἀλλὰ προσκτωμένοις. 199

Προσήκων. κατὰ γένος ἀγχιστεύων. Ἦν δὲ ὁ παῖς προσήκων κατὰ γένος. Καὶ αὖθις· Καὶ οἱ τούτοις προσήκοντες τοὺς οἰνοχόους τούσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς ἀπέκτειναν.

τῇ Ἰθάκῃ εἰδὼς λιμένας πλείους καὶ νήσους προσεχεῖς πολλάς, ἐν αἷς ἰχθύων ἐγίνετο πλῆθος καὶ ἀγρίων ὀρνίθων. Toup. II. p. 108. sq.

1. τηροῖεν] τηρεῖν A. B. V. E. τηρεῖεν Med. 3. πάνυ τοι] πάνυ τι scripsi cum A. B. V. 4. Πρὸς ζόφον] Homerus Odyss. ι. 26. Πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ᾽ ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε. Scholiasta: ζόφον. νῦν δύσιν. Huc Suidas respexit. Küst. Adde ib. μ΄. 81. et v. Ζόφον. 5. Πρόσει] Ad Aristoph. Ach. 165. rettulit Gaisf. 6. Glossam opinor ex Προειλήφεσαν esse depravatam. ἐνόησαν] ἐνενόησαν A. V. Ἰώσηπος] Lib. III. de Bell. Iud. c. 43. p. 825. [II, 21, 3.] sed ubi pro ἀρνήσασθαι legitur ἀρνήσεσθαι. Küst. 8. αὐτὸν] αὐτῶν B. E. Med. Mox γνώμης V. 10. τὴν θερμασίαν] τὴν om. A. V. Porro θερμαίαν *V. 13. γενόμενοι] γεγενημένοι A. V. 15. Statim delevi cum V. ap. Gaisf. commenta recentioris aevi: Προσειπών. Καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τὰ ἔσχατα προσειπών. Καί, Προσειπὼν οὖν τὸν Δανιήλ. Item post v. Προσείρων cum Küstero: Πρόσεισι. δοτικῇ. Utramque gl. habet A. in marg. Ceterum de *V. nihil monetur nisi Καὶ Προσειπὼν .. Δανιὴλ ibi reponi post v. Προσείρων. Contra Gaisfordus in v. Προσεῖχε: „Hic addit V. καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τ. ἑ. π." 18. περιεπλέξω] περιέπλεξᾶς A. περιεπλέξω *V. 19. ἑαυτὸν] σεαυτὸν A. B. V. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] V. 141. 22. Τοῦτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον] Haec sunt verba Damascii in vita Isidori apud Photium in Excerptis p. 1073. (352. b.) Scribendum autem, πῶς οἴει; Quomodo locutus est Synesius Epist. 22. Ὤσθην, ἀλλὰ πῶς οἴει; πάνυ μὲν οὖν ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης ἤσθην. Damascius apud Photium supra p. 1064. Ὁρῶν δὲ ἑαυτὸν τῷ θείῳ φωτὶ περιῤῥεόμενον, πῶς οἴει; σφόδρα τὴν ψυχὴν ἐτανυσκόμην. Ita scribendus iste locus. Sed in his saepius peccatum. Toup. Inprimis afferendus erat Plato Symp. p. 216. D. Sed erudite formulam elegantem illustrat Hermannus in Luciani librum de Conscrib. Hist. p. 337. Ceterum, quod minime premendum, Damascius καὶ ἠγάσθησαν οἱ ἀμφὶ τὸν Μαρῖνον.

4. Τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκ.] Haec sunt verba Polybii lib. IV. c. 66. Küst. ἐπαρκέσαντες] ἐπαρκέσας A. V. Mox ποιήσεται A. *V. pro ποιήσετε. 10. Ὅπου θνητῶν φαν.] Sophocl. Oed. R. 1437. 12. αἰτιατικῇ post gl. caput omisi cum A. 16. ἐθέλοντας] ἐλθόντας A. B. V. E. Med. 17. Μωυσῆς μὲν] Ex Iosepho A. I. III, 4, 2. Gaisf. 19. δοτικῇ post gl. caput delevi cum *V. Qui deinde κατὰ γένους, errore haud infrequenti. 21. τοῦδε] τούσδε A. V. E. cum v. Φαρμακεῖς (cuius admonuit Toup.), unde licet auctarium verborum derivare.

ἔχοιεν. Mentem adverterent. *Ut hostes mentem huc adverterent.* Et alibi: *Nec magnopere ad libros animum advertebat.* *Πρὸς ζόφον.* Ad occasum solis. *Πρόσει.* Accedis. *Προσειλήφεσαν.* Opinati sunt, suspicati sunt. Iosephus: *Ex habitu enim opinabantur, nihil eorum quae suspicarentur eum negaturum esse, et impetrandae veniae causa eum omnia fecisse.* *Πρόσειλος.* Apricus, ad solis calorem expositus. *Προσείλου.* Assumpsisti, annumerasti. Aelianus: *Deinde, impurissime, tibi tot hostes non sufficerunt, sed me quoque in tuorum inimicorum numerum rettulisti?* *Προσείρων.* Annectens. *Προσηγάγου.* Propius adduxisti, amplexus es. Aristophanes *Avibus: Non osculatus es, non allocutus es, non amplexus es.* *Προσηγάσθησαν.* Supra modum admirati sunt. *Orationem hanc adolescentis probarunt, et Proclum ea qua licet existimare prosecuti sunt admiratione.* *Προσηγγελμένοις.* Iis quae ante nunciata sunt. *Ubi iis quae iam nunciata sunt providerit, nihil antiquius habebit quam ut pro virili opem ipsis ferat.* *Προσηγλάιστο.* Cultu splendido se iactabat. *Προσηγορία.* Compellatio. *Προσήγορος.* *Ubi nullus mortalium mihi sit alloquendus.* *Προσήκαντο.* Receperunt, probarunt. *Plerique igitur legationem admiserunt; pauci vero eos qui profecti erant interfecerunt.* Et alibi: *Moses consilium illud admisit.* *Προσήκει.* Decet. *Decet autem Romanos victoria cum securitate parta, ut qui non necessitate coacti bellum gerant, sed imperium suum semper augeant.* *Προσήκων.* Genere propinquus. *Puer autem genere propinquus erat.* Et alibi: *Et horum propinqui pincer-*

Προσήλιος.

Προσήλυτοι. οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες καὶ κατὰ νόμον ποθήσαντες πολιτεύεσθαι. Λαβίδ· Καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίεις. ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου ἢ προσποιουμένου.

Προσημπόλησα. προσέλαβον.

Πρὸς ἠῶ, πρὸς ἀνατολήν.

Προσηρεικότος· προσαρμόσαντος. Ὁ δὲ κατεσκεύασε στοάς, καὶ διὰ τούτων προσηρεικότος τῷ τείχει τὰς κριοφόρους μηχανάς.

Προσηρτημένος. προσκεκολλημένος.

Προσηρτῆσθαι. ἀπηωρῆσθαι.

Προσήσεσθαι. ἀρεσθῆναι, δέξασθαι. Ἀππιανός· Οἱ ὕπατοι τὰ ὅρκια προὔτεινον, καὶ ἐς πάντας ἔφασαν, ἐνδώσειν μᾶλλον ἢ Ταρκύνιον προσήσεσθαι.

Προσηταιρίσατο. φιλικὰ ἐποίησεν. Οὐκ ὀλίγους τε ἀπὸ τούτων προσηταιρίσατο.

Προσῆχεν. ἀντὶ τοῦ προσῆγεν.

Προσίασι. προσέρχονται.

Προσίενται. προσάγονται.

Προσίεται. ἀρέσκεται, προσδέχεται. Ἀριστοφάνης·

Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσε τῶν πραγμάτων, ἐν δ' οὐ προσίεταί με,

(ἀντὶ τοῦ, οὐ πείθει με)

ὅτι ὡς μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

Προσιζήσαντες. προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν. προσερχόμεθα.

Προσιών. προσερχόμενος.

Προσίστατο. ἐνεπόδιζε.

Πρόσισχε. τὸ πρόσεχε. Κρατῖνος·

Καὶ μὴ πρόσισχε βαρβάροισι βουκόλοις.

Καὶ Εὔπολις·

Πρόσισχε τὸν νοῦν τῇδε.

Καὶ Θουκυδίδης ἐν γ'· Παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως. οὕτω δὲ καὶ ὑπίσχομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι, οἵ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης·

Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Προσιτόν. προσδεχόμενον.

Πρόσθεμα. ἢ προσθήκη.

---

1. *Προσήλιος* A. in marg. Continuo cum *V. omisi: *Προσηλῶ. αἰτιατικῇ.* 2. *Προσήλυτοι. οἱ ἐξ ἐθνῶν προσελ.*] Ex Theodoreto in Psalm. XCIII, 6. p. 775. *Küst.* 3. *καὶ κατὰ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νόμους*] *καὶ κατὰ νόμον ποθήσαντες πολιτεύεσθαι* A. leviter discedens a Theodoreto. Addit A. *καὶ οἱ ξένοι*, qui deinde facit cum edd. 5. *ἐπὶ τοῦ*] *ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφ.* A m. s. Si Diogeniano VII, 66. utimur, dicendum erat *ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστως κλαίοντος*, de iis dictum qui praeter ullam rationem sed cogente necessitate agunt. Porro sub finem cum *V. et Arsenio delevi voces ineptas *ἢ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.* 8. *Πρὸς ἠῶ*] Homerus Odyss. *ι.* 26. *Küst.* 9. *Προσηρεικότος*] *Προσηρηκότος* B. V. *προσειρηκότος* E. *Ὁ δὲ κατεσκεύασε στοάς, καὶ δ.*] Casaubonus in Commentario ad Polyb. p. 146. fragmentum hoc Polybio tribuit. *Küst.* Fr. gr. 112. ubi Schweighäuserus reponit *προσηρεικότες*, cui suffragatur *προσηρηκότες* *V. 13. *ἀπηωρεῖσθαι*] Emendavimus *ἀπηωρῆσθαι* cum V. ap. Gaisf. 14. *Προσήσεσθαι*] *Προσήεσθαι* V. bis. *Ἀππιανός*] Ed. Schweigh. T. I. p. 28. 15. *προὔτειναν*] *προὔτεινον* A. B. V. E. Deinde *ἐς πάντα* refinxit Schweigh. Post hanc gl. Gaisfordus recoxit a Küstero praetermissa cum A. V. *Προσήσεται. αἰτιατικῇ.* 18. *Προσηταιρίσατο*] Sic rectius MS. A. quam priores editt. quae habent *προσηταιρήσατο* [cum B. E. et cum hoc quidem bis] per *η* in syllaba antepaenultima. *Küst.* Dio in Excerpt. Ursini p. 421. *προσηταιρίσατο αὐτοὺς διὰ τῶν ἐπιτηδείων. Toup.* MS. Mox *ὀλίγους δὲ* V. 20. *προσῆγεν*] *προῆγεν* A. V. Haec mihi nihil nisi diversitatem scripturae, qualis in Or. I. c. Aristogit. p. 772. extat, tradere videntur.

1. *Προσίονται*] *Προσίενται* A. Photius, Hesychius, Lex. Bachm. p. 351. 2. *αἰτιατικῇ* post gl. caput abieci cum *V. et Lex. Bachm. p. 351. quo auctore praeferri nolim *ἀρέσει.* *Ἀριστοφάνης*] Equ. 358. *Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἐν δ' οὐ προσίεταί με Τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις. Küst.* 7. *ἐκφορίσεις* *V. 8. Post hanc gl. delevi cum A. V. *Προσίημι. δοτικῇ*: quae reiecerat Küst. 11. *Προσίστατο*] Plutarch. II. p. 633. *Toup.* MS. Adde Koen. in Gregor. p. 41. 16. *Θουκυδίδης γ'*] Cap. 22. ubi sic legitur: *Παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς* etc. *Küst.* *ἐν* inserui cum *V. Vide vel vv. *Προσέκειτο* et *Προσδεῖναι.* 18. *Ἀριστοφάνης*] Fr. inc. 30. 20. *Προσιτόν. ᾧ δύναταί τις προσελθεῖν* Hesychius. 21. *Πρόσθεμα. ἢ προσθήκη*] Glossae: *Πρόσθεμα. Penis, appendix.* Etym. Magn. *Πρόσθεμα καὶ Προσθέματα ἐπὶ τῶν αἰδοίων. παρὰ τὸ ἀλλήλοις ἐν ταῖς συνουσίαις προστίθεσθαι· ἢ διὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη εἶναι.* Quo sensu intelligendus Strato in Anthologia inedita. *Toup.* Levit. XIX, 25. *ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπόν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γεννήματα αὐτοῦ.* Alius interpres Prov. I, 9. *προσθήκη* vertit. *Ernest.* Haec occuparunt interpretes Hesychii. Adde Iacobs. in Anthol. T. X. p. 51.

---

nas illos interfecerunt, veneficos esse rati. *Προσήλιος. Προσήλυτοι.* Sic vocabantur, qui ex gentibus ad Iudaeos transierant, et secundum legem vivere cupiebant. David: *Et proselytum interfecerunt.* *Πρὸς σῆμα μητρ. Ad novercae sepulcrum ploras.* dicitur de homine inconsiderato vel simulante. *Προσημπόλησα.* Praeterea lucratus sum. *Πρὸς ἠῶ.* Ad orientem. *Προσηρεικότος.* Illius qui admovit. *Ille vero porticus construxit, per quas arietes ad murum admovit.* *Προσηρτημένος.* Affixus. *Προσηρτῆσθαι.* Affixum esse. *Προσήσεσθαι.* Admissuros esse, recepturos esse. Appianus: *Consules iuramentum praetenderunt, quamlibet condicionem dicentes se potius accepturos quam Tarquinium in urbem esse recepturos.* *Προσηταιρίσατο.* Socium ascivit. *Nec paucos ex his in sociorum numerum recepit.* *Προσῆχεν.* Adduxerat. *Προσίασι.* Accedunt. *Προσίενται.* Admittunt. *Προσίεται.* Placet, probatur. Aristophanes: *Cetera quidem mihi placent, hoc tamen unum in toto negotio mihi non probatur, quod solus ius exsorpturus es.* *Προσιζήσαντες.* Assidentes. *Πρόσιμεν.* Accedimus. *Προσιών.* Accedens. *Προσίστατο.* Adversabatur. *Πρόσισχε.* Attende. Cratinus: *Ne animum adverte ad barbaros bubulcos.* Et Eupolis: *Huc mentem adverte.* Et Thucydides libro III. *Qui vero in urbe erant et ipsi faces sustulerunt.* sic etiam *ὑπίσχομαι*, polliceor, non solum tragici dixerunt, sed etiam Aristophanes: *Rem hanc me suscepturum polliceor.* *Προσιτόν.* Ad quod accessus est. *Πρόσθεμα.* Additamentum.

200 ‖ *Προσθέσθαι. συμπολεμῆσαι. Καὶ Πομπηίῳ τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι, οὐ κατὰ δέος τὸ Ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὔνοιαν τὴν ἐς βασιλέα τε καὶ αὐτοὺς Ῥωμαίους.*

Προσθεῖναι τὰς θύρας. ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι. Ἡρόδοτος ἐν γ'.

Πρὸς θυμοῦ. ἐπιμελέστερον. Εἶναι δὲ Ῥωμαίοις ἐκ παλαιοῦ πάτριον, καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμοῦ Ἀντωνίῳ. ἀντὶ τοῦ ἠγαπᾶτο.

Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγίνετο. ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸν καὶ θυμῆρες. Καὶ αὖθις· Τοῖς δὲ οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγίνετο.

Προσκαθῆσθαι. ἐνυπάρχειν. Τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τοῦ μέλλοντος, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἤγαγε τοὺς φονικούς.

Προσκαθίστη. Ὅπη ὕποπτοι ἦσαν ἐπελεύσεσθαι οἱ πολέμιοι, προσκαθίστη. ἀντὶ τοῦ ἐπολυπλασίαζε.

Προσκαλέσαι. ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι.

Πρὸς καλοῦ ἐγένετο αὐτῷ.

Πρὸς Κᾶρα καρίζεις. ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. ὡς καὶ τό, Πρὸς Κρῆτα κρητίζεις.

Προσκαταθείην. ἀντὶ τοῦ ζημιωθείην. Ἀριστοφάνης·

Κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον. τουτέστι, ζημιωθείην ἂν τρεῖς ὀβολούς, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὀμόσαι τοὺς θεούς· οὕτω καταφρονῶ τῶν ὅρκων.

Προσκαύσασα. ἐπὶ τῆς χύτρας.

Προσκαύσασα ἡ Θρᾷττα πρώην τὴν χύτραν.

Πρὸς καιρὸν ποιῶ. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

Προσκεκλήσεσθαι. τουτέστιν, εἰς δικαστήριον κληθήσεσθαι.

Σὺ δὲ νὴ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι, εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον·

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Προσκεκρουκώς. ἐχθρὸς γεγονώς. Ὁ δὲ Σεβαστιανὸς προσκεκρουκὼς διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τοῦ βασιλέως, εὔκολος ὢν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος ἐς μετανάστασιν, διεδέχθη τῆς στρατηγίας.

Πρὸς κενὴν ᾄδεις. Πρὸς ἐρρωγυῖαν ᾄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

Πρὸς κέντρα λακτίζεις.

---

1. *Προσθέσθαι*] *Προσθέσαι* E. 2. *τῶν Ῥωμαίων*] *τὸ Ῥωμαίων* A. Cf. v. *Κατὰ τὸ πρὸς Ῥ. ἔχθος.* Mox *τοὺς* ante *Ῥωμαίους* invitis A. B. V. E. Med. inculcarat vulg. 5. *Προσθεῖναι τ. θ.*] Diog. Laert. II, 105. contulit Toup. Occupavit cum aliis Wessel. de Aristobulo p. 130. Dein *ἐπικλεῖσαι* A. pro *ἀποκλεῖσαι* cum Photio et Antiattic. p. 111. extr. Porro *ἐν* inserui cum *V. Phot. 6. *Ἡρόδοτος ἐν γ'*] Cap. 78. Post hanc gl. posuit Gaisfordus: *Προσθίγω. δοτικῇ.* Habet A. in marg. Om. V. *Προσθήσω. δοτικῇ* Med. 10. *ἐγένετο*] *ἐγίνετο* V. Id probavi: siquidem manifesto huc retrahenda sunt *ἀντὶ τοῦ ἠγαπᾶτο.* 11. *πρὸς θυμοῦ*] Ioan. Antioch. Exc. Vales. p. 838. *οὐ πρὸς θυμοῦ τοῖς στρατιώταις ἦν.* Arrian. Exp. p. 162. *Toup.* MS. Deinde *ἐγίγνετο* libri praeter *V. Deinde cum V. ap. Gaisf. delevi, quae habet A. in margine: *Προσκαθεδοῦμαι. δοτικῇ.* Tum *Προσκάθημαι. δοτικῇ* A. in marg. 15. *φονικούς*] *φοινικούς* B. E Edd. ante Küst. Portus vertit *Poenos*, quomodo reddendum voluit Schweighäuserus. Atqui gentilicium nomen est *Φοῖνιξ*, non *Φοινικός*. Si igitur scriptor anonymus Poenos in animo habuit, corrigendum est *Φοίνικας*. Sed praestat manum abstinere. *Gaisf.* Huic assentior aliud quiddam latitare. Hermannus tamen nihil mutabat, loci sententiam ad indicia Photii Bibl. p. 342, 6. b. exigens. 17. *οἱ πολέμιοι*] *οἱ* om. A. 19. Hanc gl. tacite Gaisf. inseruit cum *V. Deinde cum Küstero reieci glossas hasce: *Προσκακοπαθῶ. δοτικῇ. Προσκαλοῦμαι. αἰτιατικῇ.* Item post v. *Κᾶρα* cum *V. *Προσκαρτερῶ. δοτικῇ.* Habet istas omnino A. in marg. Contra Med. *Προσκακοπαθῶ. δοτικῇ. Προσκαλέσασθαι. Προσκαλοῦμαι. αἰτιατικῇ*: et quae sequuntur. 21. *Πρὸς Κᾶρα καρ.*] V. Diogen. VII, 65. et Prov. Bodl. 794.

1. *ζημιωθείην*] *καὶ προκαταθείην* addit E. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 1236. 3. *Κἂν*] *καὶ* B. *προκαταθείην* Med. Mox *ἂν* om. B. E. 5. *τοῦ ὅρκου* Schol. 8. *Προσκαύσασα ἡ Θρᾷττα πρ.*] Aristoph. Vesp. 824. *Ἡ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν.* Sic etiam metri gratia apud Suidam scribendum est. *Küst.* 9. *Πρὸς καιρὸν*] Forsan Soph. Ai. 38. *Porson.* Cf. Antiattic. p. 61. 10. *Προσκεκλήσεσθαι. τουτέστιν — προσκεκλήσεσθαί γέ μοι*] Haec ex MSS. Pariss. revocavi. In prioribus enim editt. ea omnia desunt, et quae sequuntur cum praecedenti articulo male cohaerent. *Küst.* 12. *Σὺ δὲ νὴ τὸν Ἑρμ.*] Aristoph. Nub. 1279, 80. 14. *Νεφέλαις*] *φησὶν* *V. 15. *Ὁ δὲ Σεβαστ.*] Confer Nostrum infra v. *Σεβαστιανός*, ubi locus hic auctior legitur. *Küst.* Eunap. Fr. 22. 19. *τὴν στρατηγίαν*] *τῆς στρατηγίας* A. B. V. E. Suidas infra v. *Σεβαστ.* Error haud semel commissus. 20. *κενὴν ᾄδεις*] Item supra v. *Πρὸς κενὴν ᾄδεις.* Sed lege *κενὴν ψάλλεις* cum Diogen. VII, 60. et Bodl. 790. 22. *Πρὸς κέντρα λακτ.*] Zenobius Cent. V. Adag. 70. *Πρὸς κέντρα λακτίζειν. παροιμία, ἧς μέμνηται Εὐριπίδης·*

Προσθέσθαι. Ad foedus alicuius accedere. *Et partibus Pompeii Magni sese adiunxisse, non metu Romanorum, sed ex benevolentia erga regem et ipsos Romanos.* *Προσθεῖναι τὰς θύρας.* Claudere fores. Herodotus lib. III. *Πρὸς θυμοῦ.* Quod alicui cordi est. *Romanis autem ab antiquo patrium hoc esse, praecipue vero gratum Antonio.* *Πρὸς θυμοῦ ἦν.* Hoc ipsis complacitum et gratum erat. *Illis vero bellum non placebat.* *Προσκαθῆσθαι.* Inesse. *Quod enim nulla rerum futurarum cogitatio cuiquam inerat, ad omnes Phoenices terror pervasit.* *Προσκαθίστη.* Plures collocabat. *Qua parte hostes irrupturos esse suspicabatur, illic numeros auxit.* *Προσκαλέσαι.* In ius vocare. *Πρὸς καλοῦ ἐγ. Res ipsi praeclare cessit.* *Πρὸς Κᾶρα καρίζεις. Cum Care carissas.* dicitur de iis qui similia faciunt. ut illud, *Cum Cretensi cretissas.* *Προσκαταθείην.* Deponam pro multa. Aristophanes: *Et triobolo multer, dummodo iurem.* vel, non recuso quominus tribus obolis multer, dummodo deos iurare mihi permittas. adeo iusiurandum floccifacio. *Προσκαύσασα.* Quae adussit. *Threissa quae nuper oltam adussit.* *Πρὸς καιρὸν ποιῶ.* Opportune facio. *Προσκεκλήσεσθαι.* In ius vocatum iri. Aristophanes *Nubibus*: *Tu vero, per Mercurium, in ius illico vocaberis, nisi argentum mihi reddas.*" *Προσκεκρουκώς.* Qui in offensionem incurrit. *Sebastianus vero ob animum rectum in offensionem eunuchorum cubicullariorum incurrit, et cum ob paupertatem facilis ingenioque proclivis esset ad mutandam sedem, successor ei datus est.* *Πρὸς κενὴν ᾄδεις. Ad inanem canis.* item, *Ad ruptam canis.* dicitur de eo qui frustra laborat. *Πρὸς κέντρα*

201 Προσκεφάλαιον. οὕτω φησὶν Ἀριστοφάνης.

Προσκέψομαι. περισκοπήσω, περιεργάσομαι εἰσελθὼν καὶ κατανοήσας.

Προσκείμενοι. οἷον κολλώμενοι, προσεγγίζοντες. Καί, Προσκειμένων τῶν θυρῶν, τουτέστιν ἠσφαλισμένων. Ὁ δὲ ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θύραις, (ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναις) καὶ τῶν ἐπισπαστήρων λαβόμενος ἀπρὶξ εἶχετο, καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς. ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκοψαν τὸ πᾶν σῶμα τῶν χειρῶν.

Προσκήνιον. τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. Ἡ δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας.

Προσκινήσομαι. Ἀριστοφάνης·

Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.

συνουσιάσαι αὐτῷ δηλονότι.

Προσκληδονιζόμενος. ἐπ' ἀγαθῷ ὀττευόμενος. Ἰώσηπος· Ταῦτά τε δὴ προσκληδονιζόμενος, καὶ σταθερὰν μετ' ἐμπειρίας τὴν ἡλικίαν ὁρῶν.

Προσκλήσεις. πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλήν, κλητῆρας ἔχων. πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητήν, καὶ οἷον ἐπὶ βάσανόν τινος ἀνδραπόδου, ἢ μαρτυρίαν τοῦδέ τινος βαλέσθαι.

Πρὸς κέντρα λακτίζοι (lege *λακτίζοιμι*) *θνητὸς ὢν θεῷ. Καὶ Αἰσχύλος δὲ ταύτης μέμνηται.* Locus Euripidis, quem Zenobius hic adducit, extat in Bacchis v. 794. [ubi v. Elmsl.] Idem Euripides Pelia [immo Peliadum fr. IV.] apud Stobaeum: *Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. πρὸς ἀκάνθας τὸν πόδα ἐξάξεις. ἔστι δὲ παροιμία εἰρημένη ἐκ τῶν βοῶν τῶν κεντουμένων ὄπισθεν, καὶ ἐν τῷ λακτίζειν τοὺς ἰδίους πόδας αἱμασσόντων τῷ κέντρῳ. Küst.* Monuit Dobraeus haec dudum a Stanleio in Prom. 323. allata fuisse. Sed Küsterum ignaviae malim quam flagitii insimulari.

1. *Προσκεφάλαιον*] In prioribus edittt. non solum male legitur, *πρὸς κεφάλαιον*, duabus vocibus, sed etiam nota haec cum praecedenti articulo cohaeret, quam inde separandam esse et series litterarum et sensus satis arguit. Vox *προσκεφάλαιον* enim nihil commune habet cum proverbio illo, *Πρὸς κέντρα λακτίζειν*, sed est novae notae initium, ut et ante nos recte monuit Stanleius in Aeschyli Prometh. Vinct. 323. *Küst.* Ἀριστοφάνης] Usus est Aristophanes voce *προσκεφάλαιον* in Plut. 542. *Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν, ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου* etc. *Küst.* Addit Gaisf. Lysist. 925. Deinde cum V. glossam expunxi, quam habet A. in marg. *Προσκέχηνα. δοτικῇ.* 3. *Προσκέψομαι. περισκ.*] Aristoph. Equ. 154. *Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.* Scholiasta: *προσκέψομαι. περιεργάσομαι, φησίν, εἰσελθὼν καὶ κατανοήσω, τί ποιεῖ ὁ Παφλαγών. Küst.* Itaque Suidae reddendum *κατανοήσω*. Supra *περιεργάσωμαι* Med. 5. *κολλώμενοι*] *προσκολλώμενοι* V. 7. *ἠσφαλισμένος* *V. Ὁ δὲ ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Ἐπισπαστήρων. Küst.* Historia, quam tradidit Herodotus VI, 91. ab alio, fortasse Aeliano, cuius stilum haec satis referunt, amplioribus verbis enarrata. *Hemst.* Haec partim leguntur supra v. *Ἐπισπαστήρων.* Descripsit autem Suidas, quod nemo vidit, ex Herodoto, cuius verba hic apponam. Leguntur autem in Erato, c. 91. *Εἷς δέ τις τουτέων ἐκφυγὼν τὰ δεσμὰ καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος θεσμοφόρου· ἐπιλαμβανόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων εἴχετο· οἱ δὲ ἐπείτε μιν ἀπέλκοντες ἐγίνοντο, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἦγον οὕτω· χεῖρες δὲ κεῖναι ἐμπεφυκυῖαι ἔσαν τοῖσι ἐπισπαστῆρσι.* Negari non potest quin ad hunc Herodoti locum respexerit Suidas. Hinc alter ex altero facile instaurandus. Ceterum verba illa *καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς* sunt non nisi interpretamenta *τοῦ ἀπρὶξ* a Suida pro more adiecta. Quod Hemsterhusio in Pollucem notatum. Illud autem *ἀπρὶξ εἶχετο* quantivis pretii est, et Herodoto proculdubio restituendum. Vide Bosium in Lucian. p. 59. *Toup.* II. p. 112. Apparet verius sensisse Hemsterhusium et Valckenarium, qui hanc dictionem potius ab Aeliani rivulis quam ab ipso Herodoti fonte repeterent. Praeterea quae Toupius pro interpretationibus habuit, ea scriptori vetusto vindicavimus in glossa superiore. 8. *ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναις*] *τουτέστιν ἠσφαλισμέναις* E. 10. *ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκ.*] Haec corrupta videntur, vel saltem mutila. *Küst. καὶ ἐπεὶ δὲ* V. Sententia fere huiusmodi requiritur: cum tamen conatus eorum qui supplicem vi abstraherent, frustra fuissent, corpus hominis ita ferro resecuerunt, ut manus relinquerentur. 12. *Προσκήνιον*] Male Suidas vocem hanc interpretatur. Aliud enim est *τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα*, sive *siparium*; aliud vero *proscenium*, ut vel vulgus eruditorum ignorare non potest. *Küst.* Errorem Suidae si quis fuit extenuabimus distinguendo post *σκηνῆς*. Ceterum cf. v. *Πάνιον*. 13. *Ἡ δὲ τύχη παρελκ.*] Casaubonus fragmentum hoc Polybio tribuit. *Küst. παρειλκομένη* *V. ubi haec glossa superiori praemittitur.

3. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 228. Cf. Pac. 891. et integram illius loci memoriam in v. *Κύλιξ*. 7. *Ἰώσηπος*] Lib. III. de Bello Iud. sub initium: ut Pearsonus monuit. Ibi autem pro *προσκληδονιζόμενος* rectius legitur *προκληδονιζόμενος. Küst.* 8. *σταθερὰν*] *σταθερὰν* A. *V. cum gl. *Σταθερόν.* 9. *Προσκλήσεις*] Vid. Taylor. in Demosth. c. Theocrin. p. 987. T. X. ed. Reisk. *Gaisf. εἰς δικαστήριον*] *εἰς* om. A. B. E. *V. Photius. 10. *πρόκλησις*] Vide supra h. v. *Küst.* 11. *προσκεῖσθαι* V. ap. Gaisf. Id Gronovius in continua gl. posuit pro *προσκαλέσαι. ἐπὶ διαιτητήν*] *ἐπὶ* om. V. 12. *ἢ μαρτυρίαν τοῦδέ τινος βαλ.*] Haec obscura sunt vel corrupta. *Küst.* Rescribendum omnino: *ἢ μαρτυρίαν τοῦδέ τινος ἐμβαλέσθαι.* Est autem *πρόκλησις* provocatio vel ad arbitrum, vel ad quaestionem servi habendam, vel ad testimonium cuiuspiam proferendum denique: quod *μαρτυρίαν ἐμβαλέσθαι* vocat Suidas. Ita locutus est Demosthenes adversus Timoth. p. 700. *Τοῦ μὲν γὰρ μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι με πρὸς τὸν διαιτητὴν παρεκρούσατο.* Idem p. 704. *μαρτυρίαν δὲ αὐτὸν ἠξίουν ἐμβαλέσθαι Αἰσχρίωνος ὡς ἐλευθέρου ὄντος.* Ceterum aliud est *πρόκλησις*, aliud *πρόσκλησις*. De quo viri docti ad Demosthenem et Harpocrationem. Illud, ut dixi, provocatio; hoc citatio est, idque per *κλητῆρας*. Nam *κλητῆρες* tum ministri, tum testes citationis. Utramque vocem coniungit Plato apud Timaeum in Lexico, loco insigni, sed nonnihil corrupto, quem hic emendatum ascribam: *Λήξεις. τῆς τριάδος καλουμένης, λήξεών τε περὶ δικῶν καὶ προσκλήσεων καὶ κλητήρων.* Ita scribendus iste locus. Vulgo legitur, *τῆς τριακάδος καλουμένης.* Quod

---

λακτίζεις. Προσκεφάλαιον. Pulvinar. apud Aristophanem. *Προσκέψομαι.* Prospiciam, explorabo ingressus et exquiram. *Προσκείμενοι.* Adhaerentes, accedentes. hinc de foribus clausis. *Ille autem cum fores clausas invenisset, ansas earum correptas firmiter omnibusque viribus retinuit. quare cum frustra eum vi avellere conarentur, ita corpus totum detruncarunt, ut manus relinquerent. Προσκήνιον.* Velum quod scenae obtenditur. *Fortuna vero simulatos praetextus velut in proscenium protrahens vera consilia aperuit. Προσκινήσομαι.* Inter coitum movebo corpus. Aristophanes: *Maligne praebebo, nec motu corporis coitum adiuvabo. Προσκληδονιζόμενος.* Bonum omen concipiens. Iosephus: *Bonum igitur omen ex hac re concipiens, aetatemque illius cum peritia stabilem cernens. Προσκλήσεις.* Vocationes in ius vel ad Senatum, subscriptoribus munitae. at *πρόκλησις*, dempto *σ*, est provocatio ad arbitrum, vel postulatio

Πρὸς ὄψιν. πρὸς θεωρίαν. Σοφοκλῆς·
Τὸ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον
πάγον μολοῦσα, τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ.

Πρόσω. ἔμπροσθεν. Ἰωτόμην δὲ καίπερ οὐ πρόσω τοῦ τεθνάναι ὄντα ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν κελεύει, ὡς μὴ ἐκφύγοι τὸν τῶν κακούργων θάνατον.

Πρόσω. ἀντὶ τοῦ ἀπωτέρω. Εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ Σελεύκειαν. εἶναι γὰρ οὐ πρόσω σφῶν τὴν Σελεύκειαν, ἅτε εἰκοσι τῶν πλείστων ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχουσαν. Καὶ αὖθις· Εἶχε δὲ καὶ πεζοὺς οὐ πρόσω τῶν δισμυρίων. ἀντὶ τοῦ, οὐ πλείους.

Προσῳδία. καὶ Προσῴδιον, ὁ ὕμνος.

Προσώκειλαν. προσώρμισαν.

Προσωπεῖον. πρόσχημα.

Πρόσωπον. ἐπὶ Θεοῦ ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ. Δαβίδ· Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. καὶ ἡ λύσις τῶν πονηρῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ χορηγία.

Προσωτέρω. περαιτέρω.

Προσώχθικε. προσκέκρουκε, προσκέκοφεν. ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

Προσώχθισα. ἐβδελυξάμην, δυσηρεστήθην. καὶ Πισίδης·

Εἰ δ' αὖ σχολάζει, καὶ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ.

Προσπάλτιοι. Πρόσπαλτα, δῆμος τῆς Ἀκα- 204
μαντίδος.

Προσπατταλεύσω. προσπήξω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω.
εἰώθασι γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλοις δένδροις προσπαταλεύειν τὰ ἀναθήματα καὶ κωλὰς καὶ κρανία πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοί, πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι αὐτά.

Προσπελάζει. προσεγγίζει.

Προσπέσῃ. συμβῇ. αὐθυπότακτον.

Προσπεσόντων. ἀγγελθέντων. Πολύβιος· Προσπεσόντων δὲ τούτων εἰς Τάραντα καὶ τοὺς Θουρίους ἠγανάκτει τὰ πλήθη.

Προσπίπτουσαι. συναντῶσαι.

---

1. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Colon. 1600. ut Portus monuit. Sed ibi pro *προσόψιον* legitur *ἐπόψιον*. *Küst.* Illud praebent etiam probi libri Sophoclis. 2. *Τὸν δ'*] *τὸ δ'* A. Lege *τῷ δ'*. 4. *πόρευσαν*] *πόρευσον* A. B. *V. Med. Supra ταχὺ* V. ap. Gaisf. 5. *Ἰωτόμην*] *Ἰωτόμον* V. Sed vide v. *Ἀπαλλάξας*. Eiusdem narrationis particulam servat v. *Πέρα*. 6. *τὴν*] *αὐτὴν* B. E. 7. *ἐκφύγῃ*] *ἐκφύγοι* praetuli cum A. 9. *Εὐθεῖαν ἐδ.*] Eiusdem scriptoris esse videtur locus sub v. *Πέρα* servatus. 10. *ὡς ἐπὶ*] *ὡς* om. V. Defendit id v. *Εὐθεῖαν*, ubi prius membrum repetitur. 11. *εἴκοσιν ἡμερῶν ὁδὸν τῶν πλείστων*] *ἐκ τῶν πλείστων ἡ. ὁ.* A. *εἴκοσι τῶν πλείστων ἡ. ὁ.* V. B. Hanc igitur quippe probabilem admisi scripturam; quamvis paulo durius dictum sit *τῶν πλείστων*. 15. *Προσῴδιον*] Lege *προσόδιον*. Quamquam repugnat Zon. p. 1583. Sed Hesychius posuit *Προσῴδιον* ante v. *Πρόσοδος*. 18. *Πρόσωπον*] Prior explicatio vocis est Theodoreti in Ps. XXX, 21. ubi ait, *ἀρκεῖ σου φησὶν ἡ ἐπιφάνεια· τοῦτο γὰρ καλεῖ πρόσωπον*. Verba autem Davidis, quae afferuntur, extant Ps. XXXIII, 16. Ultima explicatio est iterum Theodoreti in Ps. CXVIII, 135. ubi ille sic: *τοῦ θείου προσώπου τὴν ἐπιφάνειαν νοητέον τὴν λύσιν τῶν λυπηρῶν καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν χορηγίαν*. Sed ideo non necesse est ut in Suida corrigamus *πονηρῶν*, quia constat hos lexicographos verba eorum, quos exscriberent, sponte mutasse, ne forte in oculos incurrerent compilationis vestigia. *Ernest.* Mirum acumen: immo corrigendus Theodoretus. Ceterum *χριστοῦ* Med. pro *Κυρίου*.

4. *Προσώχθισα*] Psalm. XXII, 24. *Toup.* MS. Ex Ps. XCIV, 10. Prius glossema est Theodoreti, posterius Symmachi et Aquilae in illum Psalmum. Vid. Hesych. Gloss. sacr. *Ernest.* 5. *Πισίδης*] Fr. Foggin. v. 140. 6. *Εἰ δ' αὖ σχολ.*] Exemplum hoc pertinet ad vocem *προσοχθεῖν*, non vero *προσοχθίζειν*. *Küst.* Deinde delevi glossas hasce: *Προσπαθῶ σε. αἰτιατικῇ. Προσπαλαίω. δοτικῇ. Προσπελάζει. προσεγγίζει.* Priores tenet A. in marg. Supra *Προσποθῶ* V. *Προσοθῶ* *V. Tertiam autem *Προσπελάζει* om. A. B. E. Eam suo loco vide repositam. 7. *Προσπάλτιος*] *Προσπάλτιοι* A. *V. Titulus Eupolideus. Sub finem gl. cum V. delevi, quae A. in marg. habet: *ζήτει ἐν τῷ Δραχαρνεῦ*. *Πρόσπαλτα*] Populus Atticae Acamantidis tribus. Vid. Meurs. p. 110. et de *Προσπαλτίοις* supra v. *Δραχαρνεῦ*. Athen. VII. p. 326. *Reines.* *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 944. ubi sub finem omisi *τουτωί* cum A. B. V. E. Med. 12. *εἰώθασι γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* Suidas tamen, quantum nunc intelligi licet, varias Scholiorum partes concinnavit. 13. *ἀναθήματα*] *τὰ ἀναθήματα* dedi cum A. Schol. *κωλὰς*] Scribe *κῶλα*, ut habet enarrator Comici. *Küst.* Immo *κωλᾶς*. Deinde *πρὸς ἀπαιτροπὴν* Med. 14. *καὶ πρὸς*] *καὶ* om. A. B. E. V. Mox iidem *αὐτὰ* cum Schol. pro vulgato *τὰ ἑαυτῶν γεωργήματα*. Subiecit Med. *Προσπαίζω. δοτικῇ. Προσπαίω. δοτικῇ.* Vid. v. *Προσπίξομαι*. 18. *Προσπεσόντων*] Polyb. p. 1088. *προσπεσόντος δὲ ζῆν τὸν πάππον*. Vid. Suid. v. *Ὀρθῆς*. *Toup.* MS. In fine *τὰ πλήθη* om. V. His Med. subiecit *Προσπηδῶ. δοτικῇ*.

---

idola. Et *Προσῴθισα*, abominatus sum, offensus sum. *Πρὸς ὄψιν*. In conspectum. Sophocles: *Illae vero in conspicuum collem Euchloae Cereris profectae celeriter illa patris mandata exsecutae sunt.* *Πρόσω*. Ante. *Iotomae autem, quamvis a morte non procul abesset, caput amputari iussit, ne maleficorum mortem effugeret.* *Πρόσω*. Procul. *Recta visum est Seleuciam contendere. non procul enim Seleuciam abesse, quippe quae XX. dierum iter ad summum distaret.* Et alibi: *Habebat autem pedites non ultra bis mille.* *Προσῳδία*. Et *Προσῴδιον*, hymnus. *Προσώκειλαν*. Ad litus appulerunt. *Προσωπεῖον*. Persona. *Πρόσωπον*. Cum de Deo dicitur, significat eius praesentiam. *Facies vero Domini est super eos, qui mala faciunt.* item malorum depulsio, bonorum suppeditatio. *Προσωτέρω*. Ulterius. *Προσῴθικε*. Offendit, allisit. inde dictum, quod ea quae in mari natant ad litora allidantur. *Προσῴθισα*. Detestatus sum, odio habui. Pisides: *Si vero otiosus est et ebrietati inimicus.* *Προσπάλτιοι*. Prospalta, pagus tribus Acamantidis. *Προσπαταλεύσω*. Affigam. Aristophanes *Pluto*: *Huic tanquam oleastro affigam.* solent enim agricolae oleastro et aliis arboribus affigere donaria, membra victimarum, calvas, ad avertendum fascinum, ne scilicet fructus exarescant. *Προσπελάζει*. Appropinquat. *Προσπέσῃ*. Acciderit. subiunctivus absolutus. *Προσπεσόντων*. Nunciatis. Polybius: *Nuncio vero harum rerum Tarentum et ad Thurios perlato, plebs indignari coepit.* *Προσπίπτουσαι*. Obviam euntes.

Κατὰ τὰς διόδους προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου.

Προσπιπτούσης. ἀντὶ τοῦ ἀγγελλομένης.

Προσπορευομένων. προσερχομένων μεθ' ἱκετηρίας. Προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἠδικημένων τοὺς μὲν διέσυρε χλευάζων, τῶν δὲ κατανίστατο, τοὺς δὲ ἐξέπληττε λοιδορῶν.

Προσπορισθέν. ἐπινοηθέν, προσοδευθέν.

Προσπτύξομαι. προσκυνήσω.

Προσποιεῖται. οἰκειοποιεῖται, ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται. Γνόντες οἱ Φράγγοι ὡς Βελισάριος εὐτυχεῖ, καὶ προσποιεῖσθαι τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες, περὶ συμμαχίας βουλεύονται. Καὶ Προσποιούμενος. Καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ἐν ἑαυτῷ ἔχειν προσποιούμενος. — Οἱ δὲ οὐ προσποιοῦνται κακουμένους Ῥωμαίους, καίπερ αὐτῶν φίλοι ἐκ παλαιοῦ ὄντες.

Προσρῆξαν. προσαράξαν.

*Προσρήσεσι. προσηγορίαις. Καὶ Πρόσρησις, προσηγορία, λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. Ἐσήμηνε Σιλξίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμών, ὡς Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως· ἐπειδὴ τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προσρήσει * δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.*

[205] *Πρόσριζα. σὺν ταῖς ῥίζαις. Ἀππιανός· Τὰ δένδρα ἔκοπτον πρόσριζα, τοῦ μὴ πάλιν φῦναι.*

Πρόσταξις. πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἐκ θατέρου, κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

Προστασία. βοήθεια. Ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας. δυνάμεως, ἐξουσίας. Καὶ αὖθις· Καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλ-

---

1. *Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδ.*] Aristoph. Eccles. 720. (689.) Cf. v. *Δίοδοι*. In principio delevi *Αἱ δὲ γυναῖκες* cum A. V. E. Med. Dein *καὶ τὰς* A. *τὰ τὰς* E. 3. Subiungit Med. *Προσπίπτω. δοτικῇ.* Deinde glossam ex v. *Ἀπρίξ* male confictam (cuius fraudem vel *οὖν* arguerit), quam A. in marg. abiecit, exterminavi: *Προσπεφυκότος.* (sic A. bis: *προσπεφυκότος* ceteri) *ἀπρίξ οὖν, ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. καὶ ἀπρίξ προσπεφυκότως, ὃ οὐχ οἷόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύγχυσιν.* Ubi *Küsterus*: „*Προσπεφυκότος. ἀπρίξ οὖν, ὅλ.*] Notam hanc confuse admodum et turbato ordine excerpsit Suidas ex Scholiasta Sophoclis in Ai. 310. apud quem rectius sic legitur: *Ἀπρίξ. ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, προσπεφυκότως, ὃ οὐχ οἷόντε πρίσαι διὰ τὴν σύμφυσιν.* Hinc vero patet notam hanc nihil omnino facere ad vocem *προσπεφυκότος*, vel ut potius scribi debebat *προσπεφυκότως*, sed in ea exponi vocem *ἀπρίξ*: quam proinde articuli huius, suo loco collocandi, caput esse oportebat. Confer Nostrum supra v. *Ἀπρίξ*, ubi eadem leguntur." Sub finem emendandum fuerat *κατὰ σύμφυσιν*: cf. Toup. III. p. 224. 4. *μεθ' ἱκετηρίας* nescire videtur *V. 5. Προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἠδικ.*] Haec sunt verba Polybii lib. IV. c. 3. *Küst.* Huic testimonio subiecit Gaisfordus gl. a Küstero reiectam, quam Med. post continuam locavit: *Προσπταίω. δοτικῇ.* 9. *Προσπτύξομαι*] Photius et Hesychius: *Προσπήξομαι. προσκυνήσω.* Vide Odyss. *ρ.* 509. *προσκυνήσομαι*] *προσκυνήσω* A. B. V. E. Dein omisi *περιπλακήσομαι* cum A. B. Deinde *Καὶ προσπτύσσω. δοτικῇ* V. E. ubi *Καὶ* om. Med. Tum *Προσπαίζω. δοτικῇ. Προσπαίω. δοτικῇ. — Προσπηδῶ. δοτικῇ. — Προσπίπτω. δοτικῇ. Προσπτύσσεις καὶ προσπτύσσω δοτικῇ* A. marg. 10. Post caput gl. omisi *αἰτιατικῇ* cum Lex. Bachm. p. 351. 11. *Γνόντες*] Locum ut videtur Procopii nondum licuit reperire. *Φράγγοι* *V. 12. *προσποιεῖσθαι*] *προσποιεῖσθαί τε* A. B. V. 14. *Καὶ οὐδ'*] Dictum Damascii: cuius integram orationem praebet v. *Ἀφέλεια.*

1. *προσαράξαν*] Sic recte habet MS. A. [et *V.] At MSS. B. et C. [et E.] et priores editt. male *προσράξαν*. *Küst.* Diodor. Exc. p. 589. ed. Wessel. *ταῖς πρὸς τῇ γῇ πέτραις προσραχθέντες*, ubi leg. *προσραχθέντες*. Synes. Ep. p. 551. *προσαρράξας πέτρῳ τινὶ κέραμον.* Sed Agathias p. 10. *βιαιότερον προσραχθέντα.* Arrian. Exped. p. 414. *αἱ πρὸς τῇ γῇ ἀραχθεῖσαι. Toup.* MS. Nec per se contemnendum istud *προσράξαν*. 3. *λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος*] Haec interpretatio potius convenit voci *πρόῤῥησις* quam *πρόσρησις*. *Küst.* Immo est conventio sive pactum. *προσηγορία* autem convenit Plat. Cratyl. p. 423. E. Polit. p. 258. A. *Ἐσήμηνε Σ.*] Vid. *Σιλξίβουλος. Hemst.* Locus est Menandri p. 399. sq., cuius ignarus Niebuhrius p. 442. *ἐπὶ τῇ προσρήσει* retrahebat post *ἡγεμών*, non mediocri cum damno sententiae. Ibi vero extat *ἐσήμανε*. 4. *ὁ Ῥωμαίων*] *ὁρωμένων* A. *o* delevi cum V. qui om. *καὶ* post *ἧττον*. Porro posterius *ὁ* expungendum: neutrum habet Menander. 6. *ἐπειδὴ*] *οὖν* olim addebatur in gl. inferiore. Sed Menander: *τῷ τοι ἄρα ἐπειδή τ.* Deinde post *προσρήσει*, quod videtur ad allocutionem referri, idem posuit *ἔφη Οὐαλεντῖνος*. Itaque signum lacunae fecimus. 7. *προσρήσει*] Potius *προῤῥήσει. Küst.* 9. *Πρόσριζα*] Sic habet MS. A. et ita scribendum hic esse vel series litterarum arguit. Priores vero editt. minus recte habent *πρόριζα*, absque *σ*. *Küst.* *Πρόῤῥιζα* B. E. Vide supra v. *Πρόῤῥιζον*. *Ἀππιανός*] T. III. p. 15. 10. *ἔκοπτε*] *ἔκοπταν* B. E. V. Refinxi *ἔκοπτον*. *πρόσριζα*] Et hic priores editt. male habent *πρόριζα*. *Küst.* 11. *Πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατ.*] Confer Aelianum in Tact. c. 31. *Küst.* Bibl. Coislin. Montfauc. p. 511. et Append. Suidae. 13. *τῇ πάσῃ*] *τῇ* om. V. 15. *Ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγ.*] Fulv. Ursinus fragmentum hoc ad Polybium refert. *Küst.* Fr. hist. 52. 16. *τουτέστι* ante *δυνάμεως* delevi cum A. E. *V. Med. 17. *Καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφ.*] Haec sunt verba Polybii [VIII, 11, 2.], quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis

---

Mulieres vero in viis occurrentes a coena redeuntibus. Προσπιπτούσης. Nunciatae. *Προσπορευομένων.* Accedentium more supplicum. *Cum autem ii qui iniuria fuerant affecti supplices ad eum accederent, alios cum iocis irridebat, aliis minas intentabat, alios conviciis perterrefaciebat. Προσποριστέν.* Excogitatum, praeparatum. *Προσπτύξομαι.* Complectar, adorabo. *Προσποιεῖται.* Sibi vindicat. item fingit et simulat. *Franci vero, cum Belisarium rem feliciter gerere cognovissent, et Italiam sibi adiungere vellent, de foedere cum eo faciendo consilium ineunt.* Et *Προσποιούμενος. Et nihil prorsus se habere simulans. — Illi vero Romanos afflictos negligunt, quamvis iam inde ab antiquo tempore praecipui ipsorum amici fuissent. Προσρῆξαν.* Illidens. *Προσρήσεσι.* Allocutionibus. Et *Πρόσρησις*, allocutio, indictio. *Silxibulus Turcorum dux significavit, Romanorum amicos et hostes sibi quoque eodem loco haberi; et quoniam tunc Romani bellum solenniter indictum cum Persis gererent, ipsi necesse esse opportuno tempore Persas aggredi. Πρόῤῥιζα.* Cum ipsis radicibus. Appianus: *Arbores cum ipsis radicibus excidebant, ne repullularent. Πρόσταξις.* Adstructio est, cum ab utraque parte aciei, vel ab altera tantum, in ipso cornu manus quaedam militum additur universae phalangi, recta versus frontem aciei. *Προστασία.* Auxilium, militum copiae. *Ille vero Publium cum magna militum*

κέναι, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν.

Προστασία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· Ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη προστασία; ἀντὶ τοῦ βοήθεια προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας· Ὡς δεῖ τὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείου. Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστάσεως, τουτέστι, τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης.

Προστατεῖ. αἰτιατικῇ. προηγεῖται, προέστηκε, παρακολουθεῖ.

Προστατεία. προστασία δέ.

Προστάτης. ἱκέτης, ὁ προεστηκὼς τῶν βωμῶν.

Ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.

Προστάτης. οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προστάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστῳ τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην.

Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
ὅσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
βαρέως τὰ τῆς πόλεως πράγματα.
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.

Προστάτις δὲ θηλυκῶς, διὰ τοῦ ι. προστάτιδος ἡ γενική.

Προστατῶν. ὁ ἐπιγινόμενος.

Ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δ' ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβου.

Προστεθέντος. συνευδοκήσαντος. Τοῦ δὲ Εὐφημίου προστεθέντος τῷ ἀνδρί, καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὴν τῶν ὑπηρετῶν ὑπουργίαν.

Προστέτηκεν. προσκεκόλληται.

Προστηθιδίων. Ἐξελθόντες μεγάλοι δύο 206

---

p. 21. ubi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐσφαλκέναι, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* Unde voces quasdam lucrari licet.

3. *Προστασία. Δημοσθένης ἐν τ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Δημοσθένης*] P. 827, 6. 5. *βοήθεια ὡς πρ.* Bekkerus ex Harpocrationis libro interpolato. 6. *περὶ τῆς παραπρεσβείας*] *τῆς* om. A. *τῷ παρὰ τῆς πρεσβείας* V. ap. Gaisf. *περὶ τῆς πρεσβείας* cum Harp. delegimus ex E. Med. Aeschinis locus est p. 42, 2. ed. Steph. 8. Lege *Καδμείας*. 9. *ἀντὶ τῆς*] *ἀντὶ* *V. Tertium *ἀντὶ τοῦ* addit Harpocr. Sed continua vincunt probam esse Suidae scripturam. Ceterum Didymo favet Polyb. XV, 30, 4. 11. Post hanc gl. expunxi, quae habet A. in margine: *Προστάσσω. δοτικῇ. Προστατεύω. γενικῇ.* Priorem omiserat Küsterus, repugnante *V. 12. *Προστατεῖ*] Vid. *Ἀρκεῖν. Hemst.* 15. *Προστάτης. ἱκέτης, ὁ πρ.*] Ex Scholiasta Sophoclis Oedip. Colon. 1171. ut Portus monuit. Sed ibi legitur *ὁ προεστηκὼς τῷ βωμῷ*, quod magis placet. *Küst.* *ἱκέτης*] *οἰκέτης* V. 17. *Ἔξοιδ' ἀκ.*] Senarius hic legitur apud Sophoclem loco laudato. *Küst.* *ὅς ἐστιν* *V. Med. Post *προστάτης* A. B. V. E. et edd. vett. addunt *βούλομαι*. 18. *Προστάτης. οἱ τῶν μετ.*] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. *Νέμειν προστάτην*. *Küst.*

1. *Ἕκαστον . . . Ἀθηναίων* Harpocr. 3. *Ἐμοὶ δ'*] Haec sunt verba Aristophanis Eccles. 175. Vide Nostrum supra v. *Μέτα*, ubi paulo emendatiores leguntur isti senarii. *Toup.* 5. *τοιαῦτα* post *πόλεως* omisi cum A. B. V. E. Ox. quod interpolantis miserum inventum est, cum deberet, *τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα*. 6. *προστάταις* Med. 8. *γίνεται*] *γίγνεται* A. E. *V. 9. *θηλυκῶς*] *θηλυκὸν* V. 12. Versus Sophoclis Electr. 781 — 83. *Σοφοκλῆς* ante *Ἀλλ'* inculcatum delevi cum A. E. *V. Nomen post *φόβου* traiecit Med. 14. *φόβων*] *φόβου* A. cum libris Soph. *φόβῳ* V. 16. *Εὐφημίου*] *Εὐθυμίου* A. 18. *Προστέτηκεν*] V. Iacobs. in Anthol. Pal. p. 960. 19. *Ἐξελθόντες μεγάλοι δ.*] Fragmentum hoc ex Polybio sumptum esse arbitror. Pro *μεγάλοι* autem scribendum esse *Γάλλοι*, ex sequentibus illis *μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων* haud obscure colligi potest. Solebant enim Galli matris Idaeae *τύπους* et *προστηθίδια* sive imagines pectoribus affixas gestare, ut tum ex aliis scriptorum locis constat, tum etiam ex ipso Suida v. *Γάλλος*, quem locum confer. *Küst.* Scribe *ἐξελθόντες δὲ Γάλλοι δύο*, vel *μὲν Γάλλοι. Toup. *Προστηθιδίων — τύπων* om. V. *Ἐξελθόντες — προστηθιδίων* om. *V. Vide Polybium Schweighäuseri XXII, 20. et T. V. p. 41. Ceterum admonet mendum istud *μεγάλοι* loci Aristotelei Poet. 21. *οἷον τὰ πολλὰ τῶν μεγαλιωτῶν*, ubi frustra sudarunt critici: nimirum indiciis libri praestantis adiuti non dubitamus quin vox comici poetae sic instauranda sit: *οἷον τὸ Ἀπολλογαλεωτῶν*. Deinde cum V. delevi glossam: *Πρόστηθί μου. προστίθεμαι δὲ δοτικῇ*. Quam vel A. suspectam faciebat, sic conformans: *Προστίθεμαι δοτικῇ. Πρόστηθί μου δέ.*

---

manu emisit. Et iterum: *Et domum eius in periculum incidisse, quod ei rei vehementer esset addictus eique patrocinaretur.* *Προστασία*. Demosthenes in oratione contra Onetorem: *Hic nonne manifestus est favor?* ubi dicitur de eo, qui patrocinatur et opem fert illis qui iniuria sunt affecti. Aeschines in oratione de Falsa Legatione: *Athenarum Arcis propylaea transferenda esse, ut statuantur ante Cadmeam.* Didymus ait *προστασία* hic positum esse de eo, quod nonnulli *προστὰς* vocant. *Προστατεῖ*. Praeest, patrocinatur, praefectus est. *Προστατεία*. At *προστασία*. *Προστάτης*. Supplex, qui arae astat. *Ex hisce audivi, quis sit supplex iste.* *Προστάτης*. Inquilinorum qui Athenis degebant patroni vocabantur *προστάται*. necesse enim erat singulos inquilinos aliquem civium Atheniensium asciscere patronum. *Ad me enim aeque haec regio pertinet atque ad vos. doleo tamen, et graviter fero talem reip. statum. video enim ipsam patronis uti semper improbis: quorum si quis diem unum bonus fuerit, decem alios est improbus.* *Προστάτις* vero femininum per ι scribitur: cuius genitivus est *προστάτιδος*. *Προστατῶν*. Imminens. *Sed imminens tempus metu mortis me semper suspensam tenuit. hic vero dies metum mihi exemit.* *Προστεθέντος*. Illius qui assensus est. *Cum vero Euphemius viri illius postulatis annuisset, eique permisisset ut ministrorum opera uteretur.* *Προστέτηκεν*. Firmiter adhaesit. *Προστηθιδίων*. Ima-

μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύεσθαι περὶ τῆς πόλεως. τουτέστιν, εἰκόνες μέχρι στήθους.

Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. Φιλόχορός φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ, οἱ ἐννέα ἄρχοντες τοῦτον ἀναθέντες ὑπέγραψαν οὕτως·

Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν,
βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Προστήσας. προαγαγών.

Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης. ἐπίκουροι γένεσθε τῆς κατεπειγούσης συντυχίας.

Προστιβάδες. Ὁ δὲ κατῴκει ἐν σπηλαίῳ. προστιβάδας ἐντετμημένας ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν.

Πρὸς τιμῆς. Ἦν δὲ ὁ φιλόσοφος πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ.

Πρόστιμα. ἐπίχειρα. Τοιάδε μὲν τοῖς κακῶς βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἡ δίκη. Καὶ Πρόστιμον, ζημία, ἐπιτίμιον, παραγραφή. Πολύβιος· Παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τῆς ἐφεδρείας λιπόντι τὴν τάξιν. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαντα πρόστιμον τῆς ἁμαρτίας.

Προστιμήματα. ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, [ὥσπερ] ἡ ἐπωβελία· ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Πρὸς τὸν σωρὸν ἀμᾶσθαι. πρὸς τοὺς μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθεμένους. ἢ ἐπὶ τῶν παρεγγυώντων.

Πρόστωον. τὸ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς.

Προστρέπεσθαι. ἀποπέμπεσθαι, τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ.

Προστρέπω. παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω·

Μή μ' ἀτιμάσῃς,
τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.

[Προστρέχω. δοτικῇ.]

Προστρίβεται. Ἀριστοφάνης·

Πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

τουτέστιν, ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει καὶ μηχανᾶται καὶ περιποιεῖται.

---

3. *Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμ.*] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλ.* *Küst.* *Δημοσθένης*] P. 1146. extr. 6. *ὡς ἀρξάμενοι*] ἀρξάμενοι om. A. B. V. Lege cum Harp. *ἀρξαμένων*, deinde *ἐπέγραψαν*. 9. Rettulit versus inter Paralip. Anthologiae Iacobs. T. XIII. p. 757. *Ἀρξάμενοι* om. E. Edd. vett. et Photii MS. 11. *Πρόστητ' ἀναγκ.*] Sophocl. Ai. 803. *Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης.* Scholiasta: *Πρόστητ' ἀναγκ. τ. ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας.* *Küst.* Deinde *γίνεσθε* Edd. vulgg. 14. *Ὁ δὲ κατῴκει ἐν σπηλαίῳ*] Notandum verbum *Προστιβάδες*, quod haud alibi occurrit. Sunt autem haec verba Diodori Sic. lib. XVII. c. 85. ubi ita legitur: *Τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου κατασκεψαμένου τὴν δυσχωρίαν, καὶ τὴν ἐκ βίας ἅλωσιν ἀπογνόντος, ἦκέ τις πρὸς αὐτὸν πρεσβύτης μετὰ δυοῖν υἱῶν. οὗτος δ' ὢν πένης παντελῶς καὶ πολὺν χρόνον ἐντεθραμμένος τοῖς τόποις κατῴκει μὲν ἐν τινι σπηλαίῳ τρεῖς στιβάδας ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν ἐντετμημένας· ἐν αἷς ὁ γέρων μετὰ τῶν υἱῶν ἐναυλιζόμενος ἐμπειρίαν περιεπεποίητο τῶν τόπων.* *Toup.* Suidas exemplum usurpavit mendosum. 18. V. Wessel. in Diod. I, 65. *κακοῖς*] Leg. *κακῶς*. Videtur Aeliani. *Valck.* *κακῶς* A. V. 20. *ζημίαν* Med. *ζημίαν, παραγραφήν* Photius. 21. *Πολύβιος*] Lib. I. c. 17. ubi sic legitur: *Τὸ γὰρ πρόστιμον παρ' αὐτοῖς (Ῥωμαίοις) θάνατός ἐστι τῷ προεμένῳ τὸν τόπον καὶ φυγόντι τοπαράπαν ἐξ ἐφεδρείας.* Confer etiam Nostrum supra v. *Ἐφεδρεία.* *Küst.* 22. *λιπόντι*] *λείποντι* V. E. item ut in gl. superiore.

3. *Προστιμήματα. ἔστι μέν τ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Attulit Gaisfordus Herald. adv. Salmas. p. 204. et Meier. de bondamn. p. 108. (cf. *d. Att. Proz.* p. 725.) Ceterum *ἐν τοῖεν τοῖς νόμοις* *V. 4. *ὥσπερ* om. A. B. V. E. Med. Photius et Harpocr. Pal. 6. *κατὰ Τιμοκράτους*] Sub ipsum orationis initium. 12. *Προστρέπεσθαι*] Gl. post *Τιμοκράτους* retraxit *V. Similia habet Schol. Platon. p. 235. Vide doctissimas copias Hasii in Leon. Diac. p. 203. 13. *ἐφ' ἑαυτοῦ*] Sic habent MS. Pariss. itemque Photius in lexico. At priores editt. *ἀφ' ἑαυτοῦ.* *Küst.* *ἐφ' ἑαυτόν* Schol. Plat. p. 455. 14. Cf. v. *Προτρέπω.* 16. *Μή μ' ἀτιμ.*] Sophocl. Oedip. Colon. 50. 18. *Προστρέχω*] Notavi glossam, quam tenet A. in marg. 19. *Προστρίβεται*] Cf. Wytt. in Plut. T. VI. p. 627. *Ἀριστοφάνης*] In prologo Equitum, ubi de Cleone verba fiunt. *Küst.* 21. *καὶ κακὰ*] *καὶ* om. V. Ante *περιποιεῖται* omnes MSS. inserunt *καὶ* omissum edd. ante Gaisf. *καὶ μηχανᾶς* Schol. Rav. omissis *καὶ περιποιεῖται.*

---

ginum pectori affixarum. *Duo Galli cum typis et imaginibus pectori affixis egressi rogabant, ne quid gravius de civitate statueret.* *Πρὸς τῇ πυλ.* Demosthenes in oratione contra Euergum. de Mercurio ad pylidem Philochorus dicit, novem Archontes, cum Piraeeum munire coepissent, statuam eius dedicasse, addita hac subscriptione: *Qui primi munire coeperunt, hunc senatus et populi iussu dedicarunt.* *Προστήσας.* Qui produxit. *Πρόστητ' ἀναγκ.* *Opem mihi ferte in urgente hac necessitate.* *Προστιβάδες.* Cubilia. *Ille vero habitabat in speluncа, quae cubilia habebat incisa in saxo.* *Πρὸς τιμῆς.* *Philosophus vero apud regem in honore erat.* *Πρόστιμα.* Praemia. *Talia praemia iustitia illis tribuit, qui mala consilia capiunt.* Et *Πρόστιμον*, multa, poena, praescriptio. Polybius: *Apud Romanos capitale erat, stationem deserere.* Et alibi: *Illi vero regi multam L. talentorum pro delicto solverunt.* *Προστιμήματα.* Legibus multae quaedam constitutae sunt in eos, qui iniuriam fecerint, ut epobelia. sunt item multae, quas iudices suo arbitratu reis irrogant, ut ostendit Demosthenes in oratione contra Timocratem. *Πρὸς τὸν σ. ἀ. Ad acervum metere.* in eos dictum qui res magnas aggrediuntur. vel de iis qui ad magna cohortantur. *Πρόστωον.* Vestibulum porticus. *Προστρέπεσθαι.* Amandare, in alterum convertere. *Προστρέπω.* Apud Sophoclem est suppliciter oro. *Ne contemptim me, talem erronem, patiaris ignorare, quae ut mihi dicas suppliciter oro.* [*Προστρέχω.* Dativo iungitur.] *Προστρίβεται.* Infligit. Aristophanes: *Plagas semper infligit famulis.* id est, contumelias et iniurias semper parat et machinatur et alias infert.

Προστρόπαιον. Ἡ δὲ ζῶσα βίον τὸν προστρόπαιον γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκετικόν.

Προστρόπαιον. τὸ ἄγος, μίασμα. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Προστρόπαιος. προστετραμμένος, ἱκέτης, παρακαλῶν. Σοφοκλῆς·

Θάκει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
ἱκτήριον θησαυρόν.

ἱκέσιον κτῆμα· ὃ ἔστι τὰς τρίχας. Καὶ αὖθις· Καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκεῖνον ἠτυχηκότων.

Πρὸς τρόπον αὐτῷ. Πολύβιος· Ὁ δ' Ἀντίοχος πρὸς τρόπον αὐτῷ καὶ παραδόξου γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, ὑπερχαρὴς ὢν πάνθ' ὑπισχνεῖτο.

Πρόστροποι. προσπεπτωκότες, προστετραμμένοι. Σοφοκλῆς·

Ἱκετεύομέν σε πάντες ὧδε πρόστροποι,
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμίν.

Προστυχής. ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών.

Πρόσοικος. οἰκειότερον μᾶλλον τὸ ὅμορος. ἐπὶ γὰρ ὅρων τοῦτο λαμβάνεται.

Πρὸς οἰωνοῦ δεξιοῦ τιθέμενος ἐν πολεμίῳ χάρακι σταθμεῦσαι.

Πρόσοιτο. προσδέξοιτο, ἐπισπάσοιτο. Οὐδὲ γὰρ πρόσοιτο ἀναβάτην ἡ κάμηλος οὐδένα ὑπ' αὐθαδείας καὶ ἀσυνηθείας. Καὶ αὖθις Δαμάσκιος· Ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδεῖν ὅπη τε σαθρὸν φθέγγεται ὁ λόγος καὶ ὅπη ὑγιές· ἵνα τὸ μὲν πρόσοιτο, τὸ δὲ ἐξελέγξειε. Καὶ αὖθις· Εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ πρόσοιτο.

Προσύμβολα. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρήσθω προσύμβολα, ὡς φασι.

Προσφερεῖς. ὁμοίας. Ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πυρὶ προσφερὴς ἔργα ἐπεδείκνυτο χειράς τε ἀνθρώπου καὶ τόλμαν παρατρέχοντα.

Προσφέρωνται. ἀντὶ τοῦ προστεθῶσι.

Προσφορά. προσθήκη; πρόσδοσις.

Ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;

---

1. Oratio incertum mendosior an defectu verborum turbata. 2. *ἱκετικόν*] *οἰκετικόν* V. 3. *ἄγος*] *τὸ ἄγος* A. V. Photius, quorum hic etiam *τὸ μίασμα*: *ἀντὶ τοῦ ἄγος καὶ τὸ μίασμα* Harpocratio. 4. *Αἰσχίνης*] P. 49, 22. ed. Steph. *προστροπὴ* ib. p. 69, 11. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 598. *Gaisf.* 7. *Προστρόπαιος*] MSS. Pariss. habent *προστροπαῖος*, cum circumflexo in paenultima. *Küst.* *προστετραμμένος*] *τετραμμένος* E. Mox *οἰκέτης* B. 8. *Σοφοκλῆς*] Ai. 1173—75. 10. *καὶ σαυτοῦ*] *καὶ* om. A. 12. *ἤτοι* ante *ἱκέσιον* delevi cum A. B. *V. *Καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκ.*] Locus integer Polybii [XX, 8.] ex quo fragmentum hoc decerptum est, extat in Excerptis ab Valesio editis p. 117. *Küst.* *Καὶ* om. V. Sed compara v. *Ποινή*. 14. *τρόπων*] *τρόπον* A. B. V. hic et infra. Cf. Iacobs. in Philostr. p. 259. Mox *τε* V. pro *τῆς*. *Πολύβιος*] Lib. VIII. c. 14. *Küst.* Sive c. 19. ed. Schweigh. 17. *προστετραμμένοι* *V. 18. *Σοφοκλῆς*] Oedip. R. 41. 42. 19. *οἵδε*] *ὧδε* A. B. V. E. Med. 20. *εὑρεῖν ἡμῖν*] *ἡμῶν εὑρεῖν* V. Statim delevi ab edd. recentt. inculcatam clausulam *εἴτε τοῦ θεῶν* cum A. B. V. E. Med.

1. *τύχην*] *τὴν τύχην* V. Repugnat Photius. 2. *τὸ*] *τᾷ* E. Putabam *τοῦ*. Hesychii explicatio: *οἰκεῖος, ὁ πλησίον οἰκῶν*. 4. *Πρὸς οἰωνοῦ*] Dion. Halic. p. 145. V. *Ἐπιστεφέας. Toup.* Haec post v. *Προσκώπους* V. locavit; adde, quod Gronovius tradit, cum his ibidem iunctas esse glossas *Πρόσοιτο* et *Προσύμβολα*, sed in legitima sede proponi *Πρὸς οἰωνοῦ — σταθμεῦσαι. ἀντὶ τοῦ προστεθῶσι.* 6. *Πρόσοιτο*] In MS. A. legitur *προσοῖτο*, cum circumflexo in paenultima: non solum hic, sed etiam in sequentibus. *Küst.* Item *V. in Damascii loco tertioque fragmento. *προσδέξοιτο*] *προδέξαιτο* V. *προσδέξαιτο* A. B. *Οὐ γὰρ*] *οὐδὲ γὰρ* A. V. 9. *Ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδ.*] Prior fragmenti huius pars legitur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio p. 1036. (338. a.) ut Pearsonus recte observaverat. Ibi autem pro *θησαυρὸν* ex hoc loco Suidae reponendum est *σαθρόν*. *Küst.* Vid. Kühn. in Polluc. VIII, 104. (p. 923.) et Toup. in Longin. 18. *σαθρὸν*] *σαθρὸς* V. ap. Gaisf. Tum *φθέγγεται* restitui cum A. *V. et Photio. Nam edebatur male *φθέγγηται*. 11. *Εἰ μετάνοιαν*] *ἢ μετάνοια* V. 13. *Προσύμβολα*] *Πρὸς σύμβολα* V. bis. Post h. gl. extabant observationes e Zonara petitae, omissae cum A. B. V. E. *Πρόσφατος. κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου· ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. ἔξ οὗ τό, Πέφραται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν* (*ὥριστος* in versu Homerico Il. ρ. 689.). *καὶ ἀρήφατος. Πρόσφατον. τὸ ἀρτίως γινόμενον. Καὶ Προσφάτως, ἀντὶ τοῦ νεωστί.* 15. *Προσφερεῖς*] Gl. ad Euripidis Or. 408. spectare colligitur ex Herodiano Piersoni p. 434. et Hesychio, de quo monuerat Abreschius in Abschyl. I. p. 376. 16. *προσφερὴς*] *προσφερεῖς* V. E. 17. *τόλμαν*] *τόλμα* V. 18. *Προσφέρονται*] Ex interpretatione subiuncta colligitur scribendum potius esse *προσφέρωνται*, per *ω*. *Küst.* Sic A. V. Lex. Bachm. p. 352. His Med. subiecit, quae Gaisfordus praemisit: *Προσφέρω. δοτικῇ.* Omiserat Küsterus, habetque A. in marg. Deinde cum *V. expunxi, quae coniecit A. in marginem: *Προσφεύγω. δοτικῇ. Προσφθέγγομαι. αἰτιατικῇ.* 20. *Ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφ.*] Sophocl. Oedip. Col. 581.

Προστρόπαιον. Supplicem. *Illa vero vitam supplicem ut mulieri virebat.* *Προστρόπαιον.* Piaculum, scelus. sic Aeschines. et *προστροπή*, idem. certe in oratione adversus Ctesiphontem orator nomina haec in eandem significationem posuit. *Προστρόπαιος.* Supplex, suppliciter orans, cohortans. Sophocles: *Sede vero supplex, manibus tenens comas meas et huius mulieris et praeterea tuas tertii, supplicum thesaurum.* Et alibi: *Et diras ultrices eorum quos in calamitates coniecerat.* *Πρὸς τρόπον αὐτῷ.* Polybius: *Antiochus autem rei adeo sibi gratae atque inopinatae pollicitationem cum accepisset, exultans omnia pollicebatur.* *Πρόστροποι.* Qui acciderunt ad genua, supplices. Sophocles: *Oramus te omnes hic supplices, ut remedium aliquod malorum nobis invenias.* *Προστυχής.* Qui casu in aliquem incidit. *Πρόσοικος.* Accola. magis tamen proprium est *ὅμορος*, quod de finibus dicitur. *Πρὸς οἰωνοῦ δεξ. Bonum augurium esse ratus, in hostili vallo stationem habere.* *Πρόσοιτο.* Admittat, attrahat. *Camelus enim propter contumaciam et insolentiam rei nullum sessorem admiserit.* Et Damascius: *Facile autem perspicere poterat, ubi oratio esset vitiosa vel ubi sana, ut alterum quidem admitteret, alterum redargueret.* Et alibi: *Si poenitentiam peccatoris admiserit.* *Προσύμβολα. Sed haec quidem prosymbolorum loco dicta sint.* *Προσφερεῖς.* Similes. *Ille vero barbaris occurrens, igni similis, ea facinora edidit, quae manus hominis et audaciam superarent.* *Προσφέρωνται.* Admoveantur. *Προσφορά.* Oblatio, be-

208 Προσφορά. πρόοδος. Ἀντιφῶν.

Πρόσφορα. χρήσιμα.

Δράσω καὶ τάδε,

καὶ πάνθ' ὅσα πρόσφορ' ὑμῖν πρὸς χάριν.

Πρόσφορον. οἰκεῖον, ἁρμόδιον, ἐπιτήδειον. Οὐ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προηγορίας τὸ πρόσφορον. Χοσρόης φησὶ πρὸς Μαυρίκιον.

Προσφυές. προσοικειούμενον.

Προσφυῶς. οἰκείως, ἀκολούθως.

[Πρόσφυξ. ὁ αὐτόμολος.]

Προσφύς. προσπλακείς.

Προσχαιρητήρια. ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ Κόρη.

[Πρόσχημα. παρακάλυμμα τοῦ ἤθους, ἢ πρόφασις.

[Πατὴρ γάρ,] οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ' ἀεί,

ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν.

Αὐτὸν γὰρ ἐν προσχήματος μοίρᾳ ἐξιόντα μήτε Οὔννοις μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐς χεῖρας ἰέναι.]

Πρόσχημα. παρακάλυμμα. Σοφοκλῆς·

Πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν.

ὡς οὔπω ὄντος τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος. Προσχήματι οἰκονομίας βαρβαρικῆς ἐχόμενοι σμικρολογίας.

Πρόσχορδα. σύμφωνα.

Πρόσχωροι. περίοικοι.

Προταμών. κόψας.

Πρόταξις ψιλῶν. ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὗτοι προτάττωνται. ὑπόταξις δέ, ὅταν ὑποτάττωνται. προσένταξις δέ, ὅταν καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττωνται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.

Πρότασις. ὅτι πρότασίς ἐστι λόγος ἐξ ὅρων δύο, τῷ σημαινομένῳ τι περί τινος δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. τρόπος δὲ ἁπλῶς, δύο προτάσεων ἁπλῆ κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν, ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸν ἕνα δίς τε εἰλῆφθαι καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν. σχῆμα δέ, τρόπος ὧδι τὸ μέσον ἔχων.

Πρότασις. ἡ προτεινομένη ἐρώτησις. πρόβλημα, τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον· συνίστανται δὲ ἐξ ἀντιφάσεων.

---

1. Προσφορά. πρόοδος. Ἀντ.] Ex Harpocratione. *Küst.* 3. Δράσω καὶ τάδε, καὶ π.] Sophocles Oedip. Col. sub finem: Δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅπόσ' ἂν Μέλλω πράσσειν πρόσφορά σ' ὑμῖν, Καὶ τῷ κατὰ γῆς ὃς νέον ἐρρέει, Πρὸς χάριν. 4. ἡμῖν] ὑμῖν A. V. 6. Οὐ γὰρ] Ex Theophyl. Simocatt. Ἱστορ. Πρεσβ. p. 62. *Abresch.* 11. Πρόσφυξ] Ammon. v. Πελαστής, et supra v. Πρόπολος. Ioan. Antioch. in Exc. Vales. p. 849. Εὐτρόπιος ἐν τοῖς πρόσφυξιν ἐγένετο. Socrat. Eccles. hist. p. 314. Theodorit. p. 49. *Toup.* MS. Aliorum locos dedit Lobeckius Paralip. Gramm. Graec. p. 282. Sed fidem glossae codices labefactant, quorum *V. eam gl. continuae subiecit, A. ablegavit in marg. Itaque notavi. Porro sub finem ὁ προσφεύγων (προφεύγων Zon. p. 1574.) ἐν ἐκκλησίαις omiserunt A. B. V. E. 12. In fine cum V. omisi: Καὶ Προσφῦναι, καὶ Προσφύντος. Quorum sola καὶ Προσφῦναι tenet A. sed ab m. rec. 13. Προσχαιρητήρια. ἑορτὴ] Ex Harpocratione. *Küst.* In capite gl. scribi debere Προσχαριστήρια monet Hemsterhusius in Aristoph. Plut. p. 475. Anecd. p. 261. *Gaisf.* Cf. v. Προχαριστήρια. 14. ἀγομένη] γραφομένη A. B. V. E. Edd. vett. Phot. Harpocr. ἀγομένη correctio est Porti, a Küstero tacite recepta, probataque Bekk. Deinde ἀνιέναι Valesius. 15. Πρόσχημα] Deest gl. A. V. cuius initium extat apud Timaeum p. 221. Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 45. ap. Albertium (ubi plura): Πρόσχημα. ἀντὶ τοῦ πρόφασιν μὲν καὶ πλάσμα καὶ παραπέτασμα δόλου. Suspectam gl. notavi. 17. Πατὴρ γάρ, οὐδ.] Sophocl. Electr. 525. sq. Πατὴρ γὰρ om. B. E. Med. uncis inclusi. 19. ἐν προσχήματος μοίρᾳ] Id splendidius dictum pro eo quod supra extat, Ἐν προσχήματι.

1. Σοφοκλῆς] Electr. 682. 4. ἐχόμενοι] Scribendum ἐχόμενος. Laertius in Zenone Citieo (VII, 16.): Ἦν εὐτελής τε σῴδρα, καὶ βαρβαρικῆς ἐχόμενος μικρολογίας, προσχήματι οἰκονομίας. Ad hunc locum respexit Suidas. *Toup.* II. p. 115. 5. Πρόσχορδα] Plat. Legg. VII. p. 812. Post hanc glossam Gaisfordus reduxerat a Küstero cum V. eiecta: Προσχών. Προσχωρῶ. δοτικῇ. Item ante v. Προταμών expuli cum V. Προταλαιπωρῶ. γενικῇ. Hanc glossarum trigam in marg. tenet A. 6. περίοικοι] πάροικοι V. Deinde cum V. ap. Gaisf. praetermisi, quae A. in marg. coniecit: Προσψαύσασαι αἱ σάρκες τοῦ μάρτυρος τῷ πυρί. Ubi *Küsterus*: „Haec leguntur etiam infra v. Ψαύει." Προσψαύσας. σάρκες sic in lacuna Med. 7. Προταμών] Il. ί. 489. 8. Πρόταξις] Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 508. et Appendix Suidae, ubi ὅτε ter cum indicativo. 9. προτάττωνται] προτάσσονται A. Mox ὅταν V. pro ὅτε. Tum τάττονται E. ὅτε — τάττονται Med. 13. Πρότασις] Hic articulus apud V. in marg. λόγος] λόγου B. E. Deinde δύω vulg. 15. Adde vv. Σχῆμα et Τρόπος. 18. ἔχων] ἔχον A m. sec. et V. 19. Πρότασις. ἢ προτ.] Cum hoc loco Suidae conferendus est Alex. Aphrod. in Topic. p. 38. 39. *Küst.* μετ' ἐπιτάσεως ἢ ἐρώτησις Hesychius, hoc est, μετ' ἀποτάσεως ἐρώτησις. Cf. Zon. p. 1579. πρόβλημα] πρόβλησις A. 21. δὲ καὶ] καὶ omisi cum A. *V.

---

neficium. *Quodnam erit istius beneficii indicium?* Προσφορά. Reditus. Antiphon. Πρόσφορα. Commoda. *Faciam et haec et omnia quae e re vestra erunt.* Πρόσφορον. Aptum, commodum, idoneum. *Haud enim propter casus fortunae commodum, quod ex dignitate vel appellatione percipitur, repudiabis.* verba Chosrois ad Mauricium. Προσφυές. Cohaerens. Προσφυῶς. Convenienter, consequenter. [Πρόσφυξ. Transfuga.] Προσφύς. Adhaerens. Προσχαιρητήρια. Solennia Athenis celebrata, cum nova nupta discessura erat. [Πρόσχημα. Praetextus, vel ficta causa. *Nihil enim aliud habes quod obtentui sumas, quam patrem a me caesum. — Illum enim ob fictam causam egressum neque cum Hunnis neque cum ipsorum sociis manus conseruisse.*] Πρόσχημα. Praetextus. *Decus certaminis, Delphicorum praemiorum gratia.* tunc certamen gymnicum nondum erat institutum. *Sub specie parsimoniae, sordidae avaritiae studens.* Πρόσχορδα. Consona. Πρόσχωροι. Accolae. Προταμών. Qui secuit. Πρόταξις ψιλῶν. Sic dicitur velitum ante alios in acie collocatio. ὑπόταξις vero, cum iidem post alios collocantur. προσένταξις vero, cum iidem phalangi ita inseruntur, ut singuli iuxta singulos collocentur. idem etiam παρένταξις dicitur. Πρότασις. Propositio est oratio ex duobus terminis constans, quae de re quadam affirmat vel negat. modus vero est connexio duarum propositionum, tres terminos habentium, quorum alterum necesse est bis sumi et utrique propositioni inesse. figura vero modus est, quo terminus medius collocatur. Πρότασις. Propositio. πρόβλημα autem proposita quaestio. duo haec modo

209 [c]*Ὅτι πρόβλημα καὶ* [d]*πρότασις τῶν αὐτῶν εἰσὶ δηλωτικὰ καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς· τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ τὴν λέξιν μόνον αὐτοῖς ἡ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ πότερον λεγόμενον πρόβλημά ἐστι· μετὰ δὲ τοῦ ἆρά γε πρότασις. καί εἰσιν αὐτὰ διαλεκτικὰ προβλήματα καὶ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μὲν οἷον, Πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἢ οὔ; πρότασις δέ, Ἆρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστι; τοῦ ἢ οὔ οὐ προστιθεμένου.*

Προτέγειον.

Προτέλεια. Πρωτόλειον δέ.

Προτέλεια. ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεόν, καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι.

Προτέλεια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γιγνόμενα ἢ διδόμενα.

Προτέλειον. ἡ προπαιδεία. Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις ἐστί, καὶ οὐδ' εἴ τι περιττὸν αἰνίττονταί ποτε, συνιέναι βούλεται, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο. τέλος λέγεται καὶ ὁ γάμος. καὶ προτέλεια, τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θύματα. Ἀλλὰ καὶ τῶν Σιωνίδος γάμων προθυσάσθω, καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ ὁ ἀνὴρ γενέσθω.

Προτεμενίσματα. προπύλαια, [h]*προάστεια.*

Προτένθαι. οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφαγίων ἀπογευόμενοι· ἢ οἱ προαρπάζοντες καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος, οἱ νῦν μετάβολοι καλούμενοι· οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομισθῆναι. Προὐτένθευσαν δέ, προελιχνεύσαντο, προέλαβον τὴν προθεσμίαν, ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, ἢ ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι.

Προτένθης. ὁ λίχνος. Αἰλιανός· Προτένθης καὶ ὀψοφάγος.

Πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν. ὑπὲρ παίδων καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.

Προτεραία. ἡ πρώτη. Καὶ Προτεραῖος.

---

1. [c]*Ὅτι* Gaisf. Qui tacite *τὴν* post *κατὰ* inseruit. 3. *μόνη* *V. 4. *πότερον*] *πρότερον* B. V. 7. *διαλεκτικαὶ*] *αἱ διαλεκτικαὶ* A. V. Mox *πρότερον* B. 9. *ἐστι; τοῦ*] *ἐστιν ἢ* *V. Hunc locum illustrabit v. *Ἐρώτησις*. 12. *Προτέλεια*] Ex A. Infra ante *Λυκοῦργος* V. inter versus *Πρωτόλεια δέ*. Ipsum *Προτέγειον* nihil est nisi *προτέλειον*. 13. *Προτέλεια*.] Confer Hesych. v. *Γάμων ἕθη*, et Meurs. in Graec. Feriat. v. *Προτέλεια*. *Küst.* V. Ruhnk. in Tim. p. 224. sq. Memorabiles hanc in rem sunt Procli locus in Tim. p. 293. et Schol. Luciani D. meretr. 7. T. VIII. p. 521. 15. *ἐπιτελοῦσι*] *ἀποτελοῦσι* V. 16. *Προτέλεια. Λυκοῦργος ἐν τῷ π.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 17. *τι τῶν*] *τι* om. V. ap. Gaisf. *τὸ θεῖον*] *ῥᾴθιον* Photius. 19. *ἡ προπαιδεία*] Figuratum vocis *προτέλειον* usum illustrat Ruhnkenius p. 225. extr. *Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς M.*] Haec sunt verba Synesii in Dione p. 53. unde locus hic supplendus est. Apud ipsum enim Synesium sic legitur: *Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις εἶναι, καὶ οὐδ' εἴ τι περιττὸν αἰνίττονταί ποτε καὶ παραδηλοῦσι, συνιέναι βούλεται· τὸ δὲ ἐγκείμενον αὐτοῖς κάλλος ἠγάσθη, καὶ εἰς αὐτὸ κέχηνε, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, οὐδὲ οὗτος μέντοι δεινὸν οὐδὲν εἴργασται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἀγαθά γε γένοιτο αὐτῷ, μουσικῷ τε ἀνδρὶ καὶ χαρίεντι.* Hinc patet, quomodo Suidas locum hunc composuerit. *Küst.* 20. *Μούσας*] *γαμούσας* E. Mox *αὐτῷ* A. B. V. Tum *τῆς* om. V.

1. *ἐν ταύταις ἐστί*] Lege, *ἐν ταύταις εἶναι*. Nam *ἀπὸ κοινοῦ* repetendum est *ἡγεῖται*. *Küst.* 4. *τέλος λέγεται*] Vid. Schol. Aristoph. Thesm. 973. Melius Phot. *τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος*. Scholiastes vero *τέλος δὲ ὁ γ. διὸ καὶ προτέλεια κτλ.* 5. *Διωνίδος*] *Σιωνίδος* A. B. V. E. Verissime Gaisfordus *Σινωνίδος*, locum ad Iamblichi Babylonica referens. 7. *γενέσθω*] *γινέσθω* V. 8. *Προτεμενίσματα*] Cf. Thucyd. I, 134. Agath. V, 9. 9. *Προτένθαι. οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφ.*] Ex Enarratore Comici in Nub. 1200. *Küst.* Sed e Scholiis olim copiosioribus. *οἱ*] *ἢ οἱ* A. 12. *κομισθῆναι*] *νομισθῆναι* B. E. 13. *Προὐτένθευσαν. προελιχνεύσαντο, προέλ.*] Et haec leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. Ceterum locum Aristophanis, ad quem nota haec referenda est, citat etiam Athenaeus lib. IV. p. 171. quem confer. *Küst.* *Προυτένθευσαν δὲ* A. B. quo usus haec ut par fuit superioribus adiunxi. 15. *ἢ* om. *V. *ἢ — ἡττώμενοι* absunt a Scholio, sed *ὑπὸ — ἡττώμενοι* extant apud Schol. in v. 1200. 16. *Προτένθης καὶ ὀψ.*] Locum hunc Aeliani longe auctiorem habes supra v. *Ἐπίκουρος*. *Küst.* *τένθης* Schol. Victor. Aristoph. 18. *Πρό τε παίδων*] Il. *Υ*. 57. Post *πρὸ γυναικῶν* delevimus *ἀντὶ τοῦ* cum A. B.

---

tantum differunt, constant vero ex contradictionibus. *Πρόβλημα* et *πρότασις* idem significant, et in iisdem versantur: modo vero enunciationis differunt. eadem enim quaestio, si proferatur cum adverbio *πότερον*, est *πρόβλημα*: sin cum *ἆρά γε*, dicitur *πρότασις*. et haec sunt dialectica problemata et dialecticae propositiones. velut problema est, si quaeras, *Utrum mundus est rotundus an non?* propositio vero, *Nonne mundus est rotundus?* non addito *an non?* *Προτέγειον.* *Προτέλεια.* Sic diem illum vocant, quo parentes virginem nupturam in Arcem ducunt ad Deam, ibique sacrificia faciunt. *Προτέλεια.* Lycurgus in oratione de Sacerdote. sic vocantur ea quae fiunt vel dantur, antequam res divina peragitur. *Προτέλειον.* Disciplinae quibus animus praeparatur. *Quisquis autem Musas non ponit in earum disciplinarum numero, quibus homines ad philosophiam praeparantur, sed summam in iis sapientiae collocat, neque quod ab iis obscure significatur eximium, intelligere vult,* ** *et ab eo detinetur, multa ei bona contingant.* *τέλος* etiam vocantur nuptiae. hinc *προτέλεια*, sacrificia quae ante nuptias fiunt. *Sed etiam pro Sinonidis nuptiis sacrificium offerat, et vir adulteri victima nuptialis sit.* *Προτεμενίσματα.* Templorum vestibula. vel suburbia. *Προτένθαι.* Qui ante tempus opsonia degustant. vel qui praeripiunt, et postea pluris vendunt; qui nunc *μετάβολοι* vocantur. vel qui opsonia praeemunt, ahtequam in forum rerum venalium deferuntur. Et *Προὐτένθευσαν*, praeligurriverunt, praegustarunt, tempus praescriptum anteverterunt per immoderatam cupiditatem et nimio amore lucri. *Προτένθης.* Gulosus. Aelianus: *Lurco ille et heluo.* *Πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυν.* *Pro liberis et coniugibus.* ubi *πρὸ* ponitur pro *ὑπέρ*. *Προτεραία.* Dies prior. Et *Προτεραῖος.*

Προτεραίτερος. ἀντὶ τοῦ πρότερος.

Προτερήσαντες. ἀντὶ τοῦ πρότεροι γεγονότες. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν δυοῖν ποταμοῖν, κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους. Καὶ αὖθις· Παρὸν ἡμῖν ἢ ἄρδην ἀπολωλέναι ἢ προτερήσασι δόξαν μέν τινα προπετείας ἀπενέγκασθαι, βιοτεύειν δὲ ὅμως ἔτι κατ' ἐξουσίαν.

Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται τὸν δασύπουν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Προτέρωσε. μακροτέρω.

Προτείνειν. δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι. Προτείνειν αὐτῷ φ' τάλαντα, παραχωρήσαντι τῆς Κύπρου, καὶ τἆλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῆ καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συνεπιδεικνύειν, προσενεγκαμένῳ τὴν χρείαν ταύτην.

Πρὸ τῆς δίκης. προτιμότερον τῆς δίκης. Οἱ θεοσῦλαι κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι.

Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις. ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων.

Πρὸ τῆς πόλεως. ἐμπροσθεν τῆς πόλεως. Οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο οὐ πρὸ τῆς πόλεως, ἀλλὰ παρὰ τὴν πόλιν, ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν, βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει, τὸ δὲ λαιὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτους.

Προτιάπτω. προσάπτω.

Προτιειλεῖν. συστρέφειν.

Προτίκτωρ. εἶδος ἀξιώματος Ῥωμαϊκοῦ.

Προτιμᾶν. τὸ φροντίζειν. καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, καὶ Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου ὀραχμῆς.

Προτιόσσομαι. προβλέπω. ἀπὸ τῶν ὄσσων ἡ μεταφορά.

---

1. *Προτεραίτερος*] Aristoph. Equ. 1170. 2. *ἀντὶ τοῦ* om. *V. qui deinde *ἀπηνέγκασθαι*. 3. *Οἱ δὲ Ῥωμ.*] Locus [auctarium accipiat ab v. *Περιπαρῆναι*. 5. *ἀπολωλέναι*] *ἀπολώλεναι* V. 8. *Πρότερον χελώνη*] Vide v. *Δασύπους*; unde reponendum *παραδραμεῖται*, quod praestant Diogenian. VI, 57. et Arsenius p. 413. Sub gl. finem abieci cum V. quae in marg. A. contulerat: *Καὶ Πρότερον αἷμα ὕσει.* Item iisdem auctoribus post *μακροτέρω* expunxi: *Προτέταγμαι. γενικῆ.* Ubi *Προτέταμαι* E. 12. *Προτείνειν αὐτῷ φ' τάλ.*] Casaubonus in Fragm. Polyb. p. 1539. locum hunc scriptoris anonymi, quem Polybium esse putat, refert ad contentiones Ptolemaeorum fratrum super regno Cypri, de quibus Polybium egisse apparet e Legationum Eclogis, CXV. CXVII. et CXXXII. Sed fallitur vir magnus. Fragmentum enim hoc potius pertinet ad historiam de Archia, qui Cyprum Demetrio prodere conabatur; ut haud dubie colligitur ex iis, quae Suidas refert supra v. *Ἀρχίας*, qui locus cum hoc conferendus est. *Küst.* Vid. Polyb. ed. Schweigh. XXXIII, 3. Supra *δωρεῖσθαι* A. *V. 14. *παρ' αὐτοῦ* Schweigh. 16. *Οἱ θεοσῦλαι*] Aeliano tribuit Valckenarius.

1. *Πρὸ τῆς νίκ.*] Eadem Schol. Plat. p. 319. Diogenian. VII, 56. Bodl. 785. Arsen. p. 413. Cf. Heind. in Theaet. 56. 2. *τὰ πράγματα*] *τὰ* om. B. E. *ἄγεις* V. pro *ᾄδεις*. 5. *βλέποντες*] *βλέποντας* V. 6. *ἡμετέραν*] *ἡμέραν* V. 7. *δεξιὸν*] *ἄξιον* *V. 8. *εἰς τὰς ἄρκτους* B. V. 10. *Προτιάπτω*] Il. *ω'*. 110. *προσέρπω* Hesychius, ubi vid. Albertius. 11. *Προτιειλεῖν*] Il. *χ'*. 347. et Schol. *Προτιειλεῖν. συνελαύνειν, συνδιώκειν.* Hesychius *ἐγκλίνειν*. 12. *Προτίκτωρ*] Vide Dufrenium in Glossario Graeco v. *Προτίκτωρ* et in Glossario Latino v. *Protector*. *Küst.* Potissimum vero Iuretum in Symmachi Epp. p. 105. Adde vv. *Κουρίων* et *Μένανδρος*. Glossam om. *V. Sub finem quod toties extat in huiusmodi glossis, *καὶ φυλάττει* delevi cum A. Id ut solet Küsterus non potuit assequi: „*καὶ φυλάττει*] Haec, ut supervacanea et nihil ad rem facientia, delenda sunt." Recte Gaisfordus: „Sensus est, servat *ῶ* in casibus obliquis." 13. V. Phrynich. Seg. p. 60. *Δημοσθένης*] *καὶ Δημ.* A. V. Med. Photius. Vid. Or. de Halonnes. p. 80, 22. 14. *Ἀριστοφάνης*] Plut. 884. sq. Vide v. *Οὐδὲν προτιμῶ*. 16. *τονδὶ*] *τὸν* Med. Continuo glossam syntacticam imperitae fabricae cum V. ap. Gaisf. expunxi hanc: *Προτιμῶ. γενικῆ. Γράψας ἀναιδῶς, εἴ τινι προτετίμηται δεσμοῦ.* | *Καὶ Ταραντῖνοι μὲν οὐδὲν ἐκείνου προτιμήσαντες. Αἰτιατικῆ δέ· Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἐξεταζομένων, προτιμήσας τὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.* „*Γράψας*] Haec verba leguntur sane in Demosth. Or. in Timocr. p. 804. F. (764. Reisk.) illudque *προτετίμηται* edd. servant et ipsi quoque scripti codices. Minime tamen dubitari potest, quin restitui debeat *προσετέθηται*, quod tum ex tota oratione patet, tum ex p. 784. E. (723.) ubi eadem ista, sed ampliora paulum extant." *Hemst.* Ipsum *προσετέθηται* firmat Lex. de Syntaxi p. 165. eadem in pagina praebens etiam Dionis Cassii locum, *Ταραντῖνοι μὲν οὖν οὐδὲν κτλ.* Habet hanc gl. A. in marg., addens *καὶ προτιμῶμαι αἰτιατικῆ*. 17. *Προτιόσσομαι*] Homer. Il. *χ'*. 356. *Küst.* *βλέπω*] *προβλέπω* A. V. Sed opinor hos articulum *τὸ* ignorare, quem om. Med. Reposui *προβλέπω*.

Προτεραίτερος. Prior. *Προτερήσαντες.* Qui priores fuerunt. *Cum autem Romani flumen utrumque praeoccupassent, ibi contos sub aqua defixerunt.* Et alibi: *Cum nobis aut funditus pereundum sit, aut, si vicerimus, temeritatis quidem nota subeunda sit, at nostro tamen arbitratu vivere nobis liceat. Πρότερον χελώνη παραδρ. Prius testudo leporem cursu praeverterit.* dicitur de rebus quae fieri nequeunt. *Προτέρωσε.* Ulterius. *Προτείνειν.* Donare, gratificari. *Offerre ipsi D. talenta, si Cypro cessisset, aliaque emolumenta consecutura et honores a se praestandos ob oculos ponere, si hac in re morem gessisset. Πρὸ τῆς δίκης.* Prae iustitia. *Sacrilegi merito puniuntur, lucrum iustitiae anteponentes. Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκ. Ante victoriam triumphum canis.* dicitur in eos qui in rebus gerendis tempus anteverterunt. *Πρὸ τῆς πόλεως.* Ante urbem. *Barbari vero aciem instruxerunt, non ante urbem, sed iuxta urbem, recta serie, spectantes ad orientem et ad eam partem, unde nos venturos putabant; dextro eorum cornu iuxta urbem, prope ipsum murum, porrecto, laevo vero septemtrionem versus extenso. Προτιάπτω.* Attribuo. *Προτιειλεῖν.* Contorquere. *Προτίκτωρ.* Genus dignitatis apud Romanos. *Προτιμᾶν.* Curare. Demosthenes in *Philippicis.* Et Aristophanes: *Nihil te moror. annulum enim hunc, quem gesto, drachma ab Eudamo emi. Προτιόσσομαι.* Praevideo. per figuram ab oculis ductam.

Πρότμησιν. ὀμφαλόν, τὸ παρ' ἡμῖν ἦτρον· διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεσι.

Προτολμίζεσθαι. προέρχεσθαι.

Προτομαὶ βασιλικαί. εἰκόνες βασιλικαί. Καὶ Προτομαὶ λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων ἡ προτομὴ λέγεται. Τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροις τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας χαλκῷ περιέλαβε, διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειώδες.

Προτομή. ἐπὶ ζῴων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριοῦ μηχανικοῦ
211 *προτομὴ λέγεται τὸ πρόσθεν μέρος. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑπερμεγέθης ἑστῷ νηὸς παραπλησία· ἐστόμωται δὲ παχεῖ σιδήρῳ κατ' ἄκρον ἐς κριοῦ προτομήν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένῳ. καταιωρεῖται δὲ κάλοις μέσος ὥςπερ ἀπὸ πλάστιγγος ἑτέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ὑπεστηριγμένης. ἀνωθούμενος δὲ ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ κατόπιν, τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ προσανέχοντι σιδήρῳ· καὶ οὐδεὶς οὕτω καρτερὸς πύργος ἢ περίβολος πλατύς, ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσειε. τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης καθαιρεῖται τὰ τείχη.*

Προτόνιον. ἱματίδιον, ᾧ ἱέρεια ἀμφιέννυται. ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

Πρότονος. ὁ προτεταμένος κάλως.

Πρὸ τῶν ὅλων. πρότερος τῶν ὅλων. Καὶ πάντα πράττων ἀνθ' ὅλων πρὸ τῶν ὅλων.

Προτρέπω. εὐκτικῶς παρακαλῶ. προτρόπαιοι γὰρ οἱ ἱκέται. Σοφοκλῆς·

Τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προτρέπω· καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν.

Πρότριτα. τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Θουκυδίδης ἐν β'. τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτροπάδην. προθύμως, ἀμεταστρεπτί· ἢ εἰς τοὔμπροσθεν. Ἀγαθίας· Παραδόντες δὲ τὰ

---

1. *Πρότμησις. ὀμφαλός*] Accusativos reposui cum *V. Lex. Bachm. p. 352. Phot. et Hesychio. Spectat glossa ad Il. *χ*. 424. *ἦτρον*] *ἴτρον* A. B. V. 5. *λεόντων*] *λέοντος* Photius. De fistulis aliisque artificiis leonum speciem simulantibus, inprimis inter Aegyptios, vide Eust. in Dionys. 87. Plut. Qu. Symp. IV, 5, 2. quosque contulerunt Savaro in Sidon. p. 114. et Creuzerus Symbol. T. I. p. 503. 6. *ἄλλων ζώων*] *ζώων* om. A. B. V. Photius. Deinde *ἀλόγων ζώων* om. E. Cf. Salm. in Solin. p. 402. sqq. 7. *τετραπόδων*] *τετραπόδοις* A. V. 8. *περιέβαλε*] *περιέλαβε* scripsi cum B. E. *V. 11. *ἀνθρώπων*] *ἄνου* sive *ἀνθρώπου* probavi cum A. *V. Mox *περὶ* V. pro *ἐπί*. 12. *ἔμπροσθεν*] *πρόσθεν* dedi cum A. V. et gl. *Κριός*. 13. *δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἑστῷ νηὸς παραπλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Iosephi lib. III. c. 15. [III, 7, 19.] ut Pearsonus etiam monuit. Confer etiam Nostrum supra v. *Κριος*, ubi eadem leguntur. *Küst. *ἑστῷ νηὸς*] *ἱστῶν* V. *ἑστῶν ἢ* *V. Tum *πλησία* B. 14. *ἐστόμωται*] *ἐστόμωται δὲ* A. B. V. Tum *παχεῖ σιδήρῳ* A. V. pro *σ. παχεῖ*: utrumque cum gl. superiore. *παχεῖ*] Sic habent MSS. Pariss. itemque Iosephus loco laudato. At priores editt. minus recte *τραχεῖ*. *Küst.* 16. *τετυπωμένῳ*] *τετυπωμένος* B. E. Med. cum altera gl. *τετυπωμένον* V. Mox *μέσον* Med. 17. *ἑτέρας*] *ἑκατέρας* A. B. V. E. Mox *ἑδραίως* E. Tum *ὑπεστηριγμένης* A. V. pro *ἐστηριγμένος*: gl. superior *ὑπεστηριγμένος*. Deinde *δὲ* post *ἀνωθούμενος* om. A. V. E. Med. cum altera gl. 19. *εἰς*] *ὡς* B. E.

1. Lege *προανέχοντι*. 2. *κρατερὸς*] *καρτερὸς* A. B. E. Med. Mox *πλατὺν* V. *ὃς ἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχ.*] Nos in loco hoc vertendo sensum, non quem verba praeferunt, sed quem res ipsa nobis requirere videbatur, expressimus. Lectio enim vulgata non satis commoda nobis videbatur. *Küst.* Huic facile Iosephus potuit satisfacere. Ceterum *ὃς κἂν* A. V. cum altera gl. *οὐκ ἂν* B. E. 4. *καθαιρεῖται*] *καθαιρεῖ* A. *V. E. Med. 5. *ἱέρεια*] *ἡ ἱερεία* Photius: nimirum sacerdos Pandrosi. 7. *Πανδώρα*] *Πάνδροσος* Photius, quod Gaisfordus confirmat ope Pollucis X, 191. 11. *Καὶ πάντα*] Exemplum delevit Küsterus. Tuetur *V. Equidem nec *πρότερος τῶν ὅλων* quo spectet assequor, neque *ἀνθ' ὅλων* sanum duco: nisi forte significatur, *unus instar omnium pro salute omnium se devovens.* 13. *Προτρέπω. εὐκτικῶς παρ.*] Ex Schol. Sophocl. Ai. 831. ut Portus monuit. Ibi autem rectius sic legitur: *Προστρέπω. κατευκτικῶς λέγω. Προστρόπαιοι γὰρ οἱ ἱκέται.* Confer Nostrum supra v. *Προστρόπαιος. Küst. *προτρέπω* vetus Sophoclis scriptura ante Brunckium. *εὐκτικῶς* om. E. 14. *ἱκέται*] *οἰκέται* V. 16. Post hanc gl. cum A. delevi, quae habet *V. in margine: *Καὶ Προτρέπομαί σε. αἰτιατικῇ.* 17. *Προτριτάτη*] Distingue et scribe, *Πρότριτα. τῇ τρίτῃ* etc. Respexit enim Suidas ad locum illum Thucydidis lib. II. c. 34. *Πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες.* Scholiasta: *Πρότριτα. πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς. ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. Küst.* Synes. Epist. p. 44. *Toup.* MS. Vid. Duker. Thucyd. p. 627. Dedi *Πρότριτα. τῇ* cum Photii editore. MS. enim ut Suidas. *Gaisf.* Adde Themist. p. 379. 19. *Προτροπάδην*] Schol. Platon. p. 378. unde supplendum *μετὰ προτροπῆς*. 20. *Ἀγαθίας*] Lib. I. (c. 14. extr.) p. 26. ubi de Herulis, quos Franci in fugam coniecerant, verba fiunt. *Küst.* *τὰ νῶτα* positum pro sincero *τὰ μετάφρενα.*

Πρότμησιν. Significat umbilicum: quippe qui primus in infantibus secetur. *Προτολμίζεσθαι.* Ante alios audere. *Προτομαὶ βασιλικαί.* Imagines regiae. Et *Προτομαὶ λεόντων*, facies leonum: pariterque de reliquis animalibus haec vox dicitur. proprie vero de animalibus brutis dicitur. *Cum in extremis prorarum partibus animalium quadrupedum formas effinxisset, eas aere munivit, ut rostrorum usum praeberent.* *Προτομή.* Sic in brutis animalibus dicitur facies; ut in hominibus *πρόσωπον*. item in ariete, machina bellica, anterior pars vocatur *προτομή*. aries autem hac ratione fabricatus est. trabs est ingens, malo navis similis, quae in parte extrema crasso ferro ad instar arietis (unde etiam nomen accepit) munitur. medius autem suspenditur ex trabe alia, velut ex trutina, firmis palis utrimque fulta; is a magno virorum numero retrorsum actus, et ab iisdem rursus magno impetu antrorsum impulsus muros ferreo rostro tundit: nec ulla est turris adeo valida nec moenia tam lata, quae quamquam primos ictus ferre possint, continuato tamen impetu non concidant labefactata. *Προτόνιον.* Sic appellabatur palliolum, quo sacerdos induta erat. id a sacerdote imponebatur sacrificulo. sic autem vocabatur, quod prima Pandrosus cum sororibus laneam vestem hominibus confecit. *Πρότονος.* Funis protensus. *Πρὸ τῶν ὅλων.* Ante universa.' *Et omnia perficiens pro universis.* *Προτρέπω.* Suppliciter oro. *προτρόπαιοι* enim vocantur supplices. Sophocles: *Haec a te, Iuppiter, suppliciter peto; simul invoco Mercurium, animarum deductorem.* *Πρότριτα.* Tertio die ante. Thucydides lib. II. ubi dicit tertium diem ante funus. *Προτροπάδην.* Festinanter, non conversa facie, vel in partem anteriorem. Agathias:

νῶτα τοῖς πολεμίοις ἔφευγον προτροπάδην, ἀλκῆς ἁπάσης ἐπιλελησμένοι.

Προτρυγαῖος.

Προοίμιον. πρόλογος.

Προϋγράφη. κατηγορήθη. Μάρκος τῶν εὖ γεγονότων, τὴν ἀξίωσιν ἀγορανόμος, προϋγράφη. εἶτα μέντοι λαθεῖν βουλόμενος ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, στολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβών.

Προὐκινδύνευεν. ὑπεραπέθνησκεν. Ὁ δὲ προὐκινδύνευε τοῦ πλήθους, οὐ στρατηγικῶς, ἀλλὰ στρατιωτικῶς. ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς.

Προὔκειτο καὶ Προὔθεντο. ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῶν πρὸ τοῦ τεθάφθαι κειμένων ἐπὶ τῆς οἰκίας, παρόντων τῶν οἰκείων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα· Καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιογένους συγγενῶν, ὡς, ὅτε μὲν προὔκειτο, ὤκνουν καὶ ἠσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι, ἐξενεχθέντος δὲ ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι.

Προύνεικος. δρομαῖος, γοργός. Φασὶ δὲ Ξενοκράτη, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπιέναι, τοὺς θορυβώδεις πάντας καὶ προυνείκους ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ.

Προυνούστερος. ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος. Σοφοκλῆς.

Προὔπινεν αὐτῷ· αὐτὸς δὲ πάλιν ἐκουφίζετο, καὶ τὸν Δάμαν ἐπήνει. — Καὶ προὔπινεν αὐτῷ, καὶ μεστὸς ἦν ἐλπίδων ἐρωτικῶν.

Προὔπτον. φανερόν.

Προϋργιαίτατον καὶ Προϋργιαίτερον. ἀναγκαιότατον, προτιμότατον. Θέσθαι προϋργιαίτερον τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου τὴν ἐξ αὐτῶν παλαμήσασθαι σωτηρίαν. — Ὅπερ ἔπεται φύσει ἀνθρώπων ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις τὰ σφέτερα προϋργιαίτερα τιθεμένων, ἀνεχώρησαν.

Προϋργιαίτερον. πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον.

Προϋργιαίτερον. ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ

---

3. *Προτρυγαῖος*] *μήν* addit V. V. Iacobs. in Achill. Tat. p. 491. 5. *Προὔγραφε καὶ Προϋγράφη*] *Προὔγραφε καί* om. A. B. V. *Μάρκος*] De eodem Marco ni fallor Appianus B. C. IV, 43. *Gaisf.* Immo casus M. Volusii traduntur, de quibus Appianus IV, 47. Ceterum narrationem ut coniectamus Aeliani continuat fragmentum eleganter scriptum in v. *Ἀγείρει*, unde petendum *καὶ* ante *στολήν*. Ad ipsum Appianum haec referebat Wyttenb. in Eunap. p. 36. 9. *Ὁ δὲ προὐκινδύνευε*] Hoc fragmentum ex Agathia deprompsit Suidas, sed ita ut pro more suo interpolaverit. Ita autem scribit Agathias lib. V. p. 164. [immo c. 23. p. 169.] *Ἀφειδῶς ἐπῄει τοῖς πολεμίοις, καὶ προὐκινδύνευε, οὐ στρατηγικῶς ἐπείγων καὶ διατάττων, ἀλλὰ στρατιωτικώτερον συμπλεκόμενος.* Non est dubium quin ad hunc locum respexerit Suidas. *Toup.* Cf. v. *Ἀφειδήσας.* 14. *τεθάφθαι*] *τέθαπται* V. *τεθάπθαι* *V. qui infra *οὐδὲ* geminavit. 15. *Λυσίας*] Ed. Bekk. fragm. 11. 16. *ἂν ἔχοι*] *ἔχει* E. 17. *Δικαιογένους*] *διογένους* E. *ὧν* V. pro *τῶν*. 20. Post hanc gl. cum V. reieci, quae A. in marg. habet: *Προὐμάχουν. γενικῇ.*

1. *Προύνεικος* dedi cum A. Lex. Bachm. p. 353. Photio: quam scribendi rationem confirmat grammaticus in Bekk. Anecd. p. 1415. coll. Etym. M. p. 691. Cf. Lobeck. Agl. p. 1325. sq. *Φασὶ δὲ περὶ Ξενοκράτους, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπ.*] Haec sunt verba Laertii in Xenocrate, lib. IV. segm. 6. ubi in quibusdam exemplaribus pro *προυνίκους* hodie legitur *πορνικούς*. Sed lectionem Suidae defendit Salmasius in Aelii Spartiani Hadrianum p. 146. edit. Hack. quem vide. Confer etiam Etymologum v. *Προύνικος*. Ceterum in optimo MS. A. [tam in lemmate quam in exemplo] pro *προύνικος* scriptum est *προύνεικος*, per diphthongum *ει* in syllaba paenultima. *Küst.* 2. *περὶ Ξενοκράτους*] *Ξενοκράτη* A. E. *V. Med. 3. *θορυβώδεις*] Sic habet MS. A. et Laertius loco laudato. At MSS. B. et C. [E.] et priores editt. minus recte *θορύβους*. *Küst.* Deinde *ὑποστειλ'* *V, 5. *Προνούστερος*] *Προυνούστερος* scripsi cum *V. Med. et Photio, quod ordo flagitat litterarum. Quamquam huius scripturae neque vestigium apud Soph. Ai. 119. extat neque in Suidae gl. *Προνούστερος*. Haud immerito glossam ignorat E. 6. *Σοφοκλῆς* addiderunt A. B. V. Phot. Statim cum V. delevimus male interiecta, *Προπίνω. δοτικῇ*: quae tenet A. in marg. Videtur *Προὔπινε* lemma intercidisse. 8. *Δάμαν*] F. *Δάμιν*. Ex Philostrati Vita Apollon. *Toup.* Locum non repperi. 10. V. Lex. Rhet. p. 288. et 297. unde resarcire licet damnum Etym. M. p. 691, 27. ubi coaluerunt glossae *Προὔπτον* et *Προϋργιαίτερον*. Adde Blomf. Gl. S. Th. 848. 11. *Προϋργιαίτερον καὶ Προϋργιαίτατον*] *Προυργιαίτατον καὶ Προυργιαίτερον* A. Cf. Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 120. et Schaef. in Dionys. p. 27. 12. *Θέσθαι προϋργιαίτερον*] Ex Menandro historico opinor. Vid. p. 120. sub finem. *Toup.* Quem vide sub v. *Παλαμωμένων*, ubi pars fragmenti huius extabat. 13. *πολέμου*] *πολεμῖ* A. 15. *ἀνθρώπου* *V. 16. *τιθεμένων προυργιαίτερα*] *προυργιαίτερα τιθ.* A. E. *V. 17. *Προϋργιαίτατον*] *Προυργιαίτερον* dedi cum A. V. 19. *γὰρ* om. *V. Statim cum eodem et Etym. M. addidi *τοῦ*. 20. *ἐστὶ τὸ προϋργιαίτερον*] *ἀναγκαιότερον* A. V. *ἐπεὶ τὸ προὔργου*] *τὸ γὰρ προὔργον* A. B. V. *ἐπεὶ τὸ προὔργον* E.

Cum autem terga hostibus dedissent, effuse fugerunt, fortitudinis omnis obliti. *Προτρυγαῖος.* *Προοίμιον.* Prooemium. *Προϋγράφη.* Proscriptus est. *Marcus, vir nobili genere natus, et dignitate aedilis, proscriptus est: qui cum latere vellet, caput mentumque rasit, et vestem Aegyptiam induit.* *Προὐκινδύνευεν.* Pro aliquo vitae periculum subibat. *Ille vero non imperatoris, sed militis gregarii more pro reliquis pericula adibat.* *Προὔκειτο* et *Προὔθεντο.* Oratores his vocibus utuntur, cum de mortuis verba faciunt, qui, antequam sepeliantur, domi iacent, praesentibus propinquis. Lysias in oratione adversus Glauconem: *Et ne hoc quidem dicere possit Glauco, vel aliquis alius Dicaeogenis cognatorum, eos, cum defuncti cadaver propositum esset, noluisse et erubuisse verba de eo facere; elato vero cadavere num aut de pecunia mentionem aliquam facitis, aut filias coram arbitris disceptare sinitis?* *Προύνεικος.* Velox, lascivus. *Xenocrates si quando ad Urbem ire vellet, omnes tumultuosos et impudicos illi eunti ferunt de via decedere solitos fuisse.* *Προυνούστερος.* Prudentior. Sophocles. *Προὔπινε. Ei propinabat; quo facto levabatur et Damin laudabat. — Et propinabat, plenusque erat spei amatoriae.* *Προὔπτον.* Manifestum. *Προϋργιαίτατον.* Potissimum, maxime necessarium. *Bello Romanis inferendo potiorem ducendam esse curam consequendae salutis. — Quod facere solent homines in extremis periculis constituti, ut suarum rerum potiorem habeant rationem, discesserunt.* *Προϋργιαίτερον.* Quod reliquis rebus antiquius ducitur. *Προϋργιαίτερον.* Magis necessarium: quasi quod ante ope-

προῦργόν ἐστιν οἷον πρόεργον. Πολύβιος· Οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιουμένου κατὰ τὸν βίον τοῦ κυνηγετεῖν. Λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου. Ἀρριανός· Μάλιστα δὲ φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ τε καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός. — Ὁ δὲ αὐτοκέλευστος ἐτόλμα ἰέναι, τῶν πρὸς αὐτοκράτορος ἐπηγγελμένων προὐργιαιτέραν τὴν ἀπὸ τῆς τύχης στενοχωρίαν πεποιημένος.

Προὔργου. πρὸ ἔργου, συμφέρον, πλέον. Ἰσοκράτης φησίν· Ἵνα προὔργου τι γένηται. ἀντὶ τοῦ πλέον. Προὔργου νενόμικα, καὶ τούτων κἀκείνων τὴν ἀμετρίαν φυγών, ὅσα προσῆκε ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις, ταῦτα προσαρμόσαι.

Προυσίας ὁ βασιλεύς, εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν ἔμφασιν, καίπερ ἐκ συλλογισμοῦ βελτίων ὑπάρχων, ἥμισυς ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος, καὶ συλλήβδην ἐκτεθηλυμμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν βίον· ὅπερ ἥκιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρχειν ἅπαντες μέν, μάλιστα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ καὶ φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος ἦν, καὶ τοῦ καλοῦ, ὅ,τι ποτέ ἐστιν, οὐδ' ἔννοιαν εἶχε· Σαρδαναπάλου δὲ βάρβαρον βίον ἔζη καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ γὰρ οὖν ἅμα τῷ βραχείας 213 *ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλῆθος λαβέσθαι, ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.*

Προυσίας ὁ βασιλεύς. οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄτταλον, μετὰ τὸ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον, παρασκευασάμενος θυσίαν πολυτελῆ, προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καὶ βουθυτήσας καὶ καλλιερήσας τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν· κατὰ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν καταστήσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ Νικηφόριον, τούς τε νεὼς ἅπαντας διέφθειρε καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐσύλησε καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ Φυλομάχου κατεσκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς αὐτόν, ᾧ τῇ πρότερον ἡμέρᾳ κατασπένδων ἐβουθύτει καὶ κατηύχετο, δεόμενος ὅπερ εἰκὸς ἴλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῆ κατὰ πάντα τρόπον. αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικαί. τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ

---

1. *πρὸ ἔργου*] *πρόεργον* A. B. V. E. *Οὐδὲν προυργιαίτερον ποιουμ.*] Fragmentum hoc Polybii [VIII, 27.] auctius legitur supra v. *Διάληψις. Küst.* 4. *καὶ*] *τε καὶ* A. B. V. 7. *αὐτοκράτορος*] *αὐτοκράτορα* V. ap. Gaisf. *προυργιαίτερον* *V. 9. Eaedem sunt explicationes Schol. Luciani Demosth. Enc. 22. et Hermot. 79. 10. *Ἰσοκράτης*] Paneg. p. 44. D. 14. *Προυσίας ὁ βασιλεύς, εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν ἔμφ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Polybii, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 173. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* V. Polyb. XXXVII, 2. Huic glossae *V. praemittere fertur, *Προυσίας βασιλεύς τις.* 16. *ἥμισυς*] *ἥμισυ* B. Vide partem loci sub v. *Ἥμισυς* repetitam. 19. *ἐκτεθηλυμένος*] *ἐκτεθηλυμμένος* A. 21. *βούλονται* post *βασιλεῖς* *V. *ἅπαντες μὲν*] *ἅπαντες μὲν γὰρ* A. B. V. E. Med.

4. *καὶ γαρ οὖν*] *τοιγαροῦν* Schweigh. profectus ab interpretatione Valesii. *ἅμα τῷ*] *ἅμα τῷ δράξασθαι βραχείας ἐλπίδος μεταβολῆς τούτου τὸ τῶν βασιλευόμενον* V. Ex his melior idemque nativus ordo verborum eruitur, ut *λαβέσθαι* retrahatur ad *ἐλπίδος.* 6. *ἀμετάκλητον*] *ἀμετάλητον* E. Vide novissimam loci partem sub v. *Ἀμετάκλητον.* 9. *Προυσίας βασιλεύς. οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄτ.*] Et haec sunt verba Polybii, quae leguntur in iisdem Excerptis p. 169. *Küst.* V. Polyb. XXXII, 25. *ὁ βασιλεύς* A. 10. *καὶ παρελθεῖν*] *μετὰ τὸ παρελθεῖν* A. B. V. cum Excerpt. 14. *ἐπιστήσας*] *καταστήσας* A. B. V. E. Exc. 15. *ἐπὶ τὴν*] *ἐπὶ τὸ* A. V. E. Med. Exc. Dein *Νικοφόριον* *V. 19. *βαστάσας*] *abstulit, il à emporté. Bastius* in Gaisf. Add. Male: vide vel Blomf. Gl. Agam. 34. *Φιλομάχου*] *Φυλομάχου* A. Exc. Sed reponendum *Φυρομάχου* cum Brunckio in Apollonid. Ep. IX. Adde Silligii Catal. Artificum. 20. *αὐτόν*] *αὐτήν* A, *αὐτόν* Med. *προτέρᾳ*] *πρότερον* A. V. Exc. 21. *ἐβουθύτει κατασπένδων*] *κατασπένδων ἐβουθύτει* A. *V. Exc. 24. *τὸ γὰρ ἅμα θύειν καὶ ἐξιλ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἔξαλλος. Küst.*

---

ris initium deligatur. nam *προῦργον* est quasi quod prius opere sit. Polybius: *Cum in vita nihil venatione antiquius duceret.* Dicitur etiam *πρὸ ἔργου.* Arrianus: *Dux autem nihil prius sibi faciendum putabat, quam ut sibi et exercitui omnia amica a tergo relinqueret. — Ille vero sponte sua ire audebat, necessitati fortunae magis parendum esse existimans, quam edicto imperatoris. Προὔργου.* Operae pretium, utile, potius. Isocrates: *Ut aliquid fiat operae pretium. — Operae pretium me facturum putavi, si et horum et illorum nimiam prolixitatem vitarem, et quaecunque antiquis historiis conveniunt, ea instituto meo accommodarem. Προυσίας.* Prusias rex aspectu erat deformis, tametsi iudicio haudquaquam spernendus, quippe corporis specie dimidiato homini similis, et ad res bellicas plane ignavus et mollis. neque enim solum timidus, sed laboris etiam impatiens, atque omnino effeminatus in omni vita et animo et corpore erat. quod genus vitii cum omnes mortales, tum maxime Bithyni in regibus ferre non possunt. idem ingenti libidine ad omnes corporis voluptates ardebat. disciplinarum autem liberalium ac philosophiae atque praeceptorum eo spectantium prorsus expers erat. iam honesti ne sensum quidem habebat qualemcunque, sed interdiu noctuque Sardanapali vitam agebat. quamobrem simulac vel minima spes affulsit multitudini Bithynorum, omnes impetu effuso non ad defectionem modo, sed ad poenas etiam de rege sumendas ferri coepere. *Προυσίας.* Prusias rex victo Attalo Pergamum ingressus cum sumptuoso sacrificii apparatu Aesculapii templum adiit: mactatisque victimis cum perlitasset, tum quidem in castra reversus est. postridie vero copiis ad Nicephorium adductis, templa omnia vastare, delubra ac statuas deorum immortalium et imagines spoliare et diripere coepit. postremo ipsum Aesculapii simulacrum, insigni artificio a Phyromacho fabricatum, abstulit, cui pridie libaverat, hostiasque et vota obtulerat, propitium ac benignum ut mos est ipsius numen sibi apprecatus. huiusmodi autem hominum mores merito furiosos dixeris. etenim simul victi-

θεῖον, προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὅπερ εἰῶθε Προυσίας ποιεῖν γονυπετῶν καὶ γυναικιζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαίνεσθαι καὶ διὰ τῆς τούτων καταφθορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἂν εἴποι τις θυμοῦ λυττῶντος ἔργα καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας τῶν λογισμῶν;

Προὔτυψαν. προήρξαντο.

Προὔχειν. προέχειν.

Τί λέγειν ἢ τί πράττειν χρή, φράζε μοι. τέχνα γὰρ

τέχνας ἑτέρας προὔχει.

Προὔχοντο. προέβαλον. οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, λέγων· Εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προὔχονται. ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι, προτείνουσι.

Πρόφερε. ὀνείδιζε, ὑπομίμνησκε. Ὅμηρος·

Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης.

Καὶ Αἰλιανός· Καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τὰς παρθένους προφέρει αὐτοῖς. Καὶ αὖθις Ἡσίοδος·

Ἠώς, ἣ προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου.

ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ πρόσω ἄγει.

Προφερέστατον. βέλτιον.

Προφερεῖς. οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Προφητεία. ἡ μέν ἐστι πνευματική, ἡ δὲ διαβολική. λέγονται γὰρ καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμωνύμως προφητεῖαι. ἡ δὲ μέση τούτων φυσική τις ἢ τεχνική. ἡ δὲ ‖ κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευ- 214
ματικῆς προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεστι· δι'

---

1. τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς Exc. 2. εἴωθε] εἴθιστο recte Exc. 4. καταφορᾶς] καταφθορᾶς A. B. E. *V. 5. εἶναι ante θυμοῦ Exc. 6. τῶν λογισμῶν] καὶ λογισμῶν A. B. E. Med. cum libris in gl. superiore: om. V. 8. Προὔτυψαν] Homerus Il. ν. 136. Küst. 10. Τί λέγειν] Sophoclis versus Philoct. 135 — 38. paulo licentius deformati. 13. προέβαλον] προέβαλλον B. V. Θουκυδίδης] Lib. I. c. 140. Küst. 15. καθέλοιεν] καθέλοιμεν A. V. cum Thuc. 16. προβάλλονται] προβάλλουσι A. V. Utrumque firmant Lex. Bachm. p. 353. et Photius.

1. ὀνείδιζε] Multa exempla collegit Wyttenbachius Plutarch. p. 11. B. Gaisf. Adde Boisson. in Eunap. p. 368. et Blomf. Gl. Agam. 194. ὠνείδιζε. Ὅμηρος ὑπομιμνήσκη sic Med. Ὅμηρος] Il. γ. 64. Küst. 4. Καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τῆς παρθένου] Locus exquisitissimus, et quem nemo interpretum intellexit. Nimirum viros eruditisismos fefellit vis verbi κατελλείπειν, quae quidem haud protrita est. Κατελλείπειν τῆς παρθένου est *virginem deminuere, vitiare.* Verbum quod rarissimum est, usurpat auctor Lexici Bibl. Coisl. p. 469. Ὡς ἐμοί. Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ κατελλείψας εἶπεν τοῦ ἐμοὶ δοκεῖ, ἢ ἐμοὶ κριτῇ. Quibus verbis notatur Sophocles plenam locutionem ὡς ἐμοὶ δοκεῖ vel ὡς ἐμοὶ κριτῇ decurtasse, et per ellipsin extulisse. Haec mens scriptoris est. Respexit autem Sophocl. Antig. 1279. Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί ποτε. Quare Aeliani locum, ut ad Suidam revertar, ita interpretandum esse censeo: *Et virginitatem puellae deminutam illis exprobrat.* Ceterum hoc fragmentum ex Aeliani libris de Providentia depromptum esse puto, quorum saepius meminit Suidas. *Toup.* II. p. 116. Quem vide supra in v. Ὡς γ' ἐμοὶ κριτῇ. Videtur ille sententiam potius quam orationem esse assecutus; nec fidem inveniat verborum quasi structura κατελλειφθὲν τῆς παρθένου. Verum commode praebuerunt τὰς παρθένους A. B. V. E. Ceterum haud scio an genitivi quidam ante ἐλλειφθὲν intercepti sint; ut Aelianus dixerit, *facinus nullo deterius in virgines commissum exprobrat.* 5. αὖθις addunt A. V. Ἡσίοδος] Opp. 577. ἠὼς τοι προφέρει κτλ. 7. καὶ ἔργου] δὲ ἔργου A. 8. εἰς τὸ πρόσω ἄγει] πρὸς λίαν A. B. V. „Haec verba ad Ἠὼς spectant." *Gaisf.* 9. βέλτιον] Immo βέλτιστον. Küst. Albertius contra scribebat Προφερέστερον cum Photio, quod reddendum etiam Lex. Bachm. p. 352. 10. Προφερεῖς. οἱ νέοι μὲν ὄντ.] Ex Harpocratione. Küst. Schol. Plat. p. 368. et Hesychius. 11. Αἰσχίνης] P. 7, 35. ed. Steph. 12. Προφητεία. ἡ μέν ἐστι πνευματική, ἡ δὲ διαβ.] His similia prorsus habet Cedrenus p. 35. 36. cuius verba adducere operae pretium fore puto. Sic igitur ille: Ἄξιον δὲ εἰδέναι τὰς διαφορὰς τῶν προφητειῶν. ἡ μὲν γάρ ἐστι πνευματικὴ καὶ ἀληθὴς πάντη· ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἁγίων, ἐν καιρῷ τῷ ἰδίῳ τὸ πέρας τῶν προφητευομένων ἐπιφέρουσα. ἄλλη δὲ δαιμονική, ἐν τοῖς τῶν δαιμόνων θεραπευταῖς ἐνεργουμένη, πολύτροπος δὲ αὕτη, οἷα ἡ τῶν ἀλευρομαντῶν καὶ κριθομαντῶν λεγομένη· οἷα ἡ Πυθία καὶ ἡ διὰ Δωδωναίας ληροῦσα δρυός, ἡ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία, καὶ ἡ δι' ὀρνέων πτήσεως, καὶ ἡ διὰ κλαγγῶν καὶ πταρμῶν συμβολική· οἷα ἡ διὰ βροντῆς, μυῶν, γαλῆς, τρισμοῦ ξύλων, ὠτὸς ἧχων, παλμῶν σώματος, συμβολικὴ καὶ οἰωνιστικὴ λεγομένη· ἧς τὸ μέν ἐστιν ὀρνεοσκοπικόν, τὸ δὲ παλμωτικόν, τὸ δὲ οἰωνοσκοπικόν, τὸ δὲ χειροσκοπικόν, τὸ δὲ ἐνόδιον ἢ κληδονιστικόν. οὗτοι δὲ πάντες δαιμονιώδεις οἱ τρόποι τῆς προφητείας καὶ στοχαστικοί, οὓς κατὰ συμβεβηκὸς ἀληθεύοντες ἔν τισιν, ἐν τοῖς πλείστοις ἁμαρτάνουσιν. ἄλλη δὲ προφητεία φυσική, ὡς ἡ διὰ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γὰρ καὶ μύρμηκες καὶ γέρανοι χειμῶνος ἐπιόντος φυσικῶς ἐπαισθάνονται. ἄλλη δὲ τεχνητή, ὡς ἡ παρ' ἰατροῖς καὶ κυβερνήταις ὁρωμένη, ἥτις στοχασμὸς μᾶλλον ἢ προφητεία μετωνόμασται. καὶ παρὰ ταύτας ἡ δημώδης τε καὶ κοινή· ὡς ὅταν εἴπῃ τις, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔσται χειμών etc. Habes hic eandem divisionem prophetiarum, sive divinationum, et idem argumentum eodem prorsus modo tractatum; adeo ut Cedrenus ex eodem auctore, ex quo et Noster, sua deprompsisse videatur. Confer etiam Suidam supra v. Οἰωνιστικήν. Küst. 13. γὰρ] γὰρ καὶ B. V. E. Mox αἱ ante προφητεῖαι om. A. B. V. E. 14. ἢ τεχνική] καὶ τ. A.

---

mas caedere, deosque propitios orare, omnesque aras ac lapides exquisito quodam genere adorare, et venerari flexis genibus et muliebri superstitione, quod Prusias facere solebat; atque interim eadem fana labefactare, eorumque eversione contumeliam diis facere, quis neget animi id esse rabie perciti hominisque de statu mentis deturbati? Προὔτυψαν. Priores aggressi sunt. Προὔχειν. Excellere. *Quid dicere vel quid facere oporteat, dic mihi. ars enim arti praestat.* Προὔχοντο. Praetendebant. sic etiam Thucydides lib. I. Historiarum verbo usus est, dicens: *Nisi Megarensium decretum sustulerimus, quod potissimum praetendunt.* hoc est, iactant et exprobrant. Πρόφερε. Obiice, commemora. Homerus: *Ne mihi exprobra suavia dona aureae Veneris.* Et Aelianus: *Et facinus in virgines commissum illis obiicit.* Et promovere. Hesiodus: *Aurora profecto tam iter promovet quam opus.* Προφερέστατον. Optimum. Προφερεῖς. Qui iuvenes quidem sunt, sed seniores videntur. Aeschines in oratione contra Timarchum. Προφητεία. Prophetiae sunt species. harum alia est spiritualis, alia diabolica (nam praedictiones diabolorum item prophetiae gentilibus dicuntur), alia naturalis vel artificiosa, quae inter has est media; alia denique communis et popularis. ac spiritualis quidem praecipue est Sanctorum; sapientissimo autem

οἰκονομίαν δὲ καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις, ὡς τῷ Φαραὼ καὶ τῷ Βαλαὰμ καὶ τῷ Καϊάφᾳ. τῆς δὲ διαβολικῆς τοῖς τούτου μόνον θεραπευταῖς. αὐτοῦ γὰρ οἱ ἀλευρομάντεις, καὶ κριθομάντεις, καὶ ἡ διὰ δρυὸς Πυθία, καὶ ἡ Δωδώνης ἱέρεια, καὶ ἡ διὰ σπλάγχνων καὶ πτήσεων ὀρνέων καὶ κλαγγῶν, συμβόλων τε καὶ πταρμῶν καὶ κληδόνων καὶ βροντῶν, μυῶν τε καὶ γαλῆς, καὶ τρισμῶν ξύλων, καὶ ὤτων ἤχων, καὶ παλμῶν σώματος, καὶ δι' ὀνομάτων, νεκρῶν τε καὶ ἄστρων καὶ ὑδάτων καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ δι' ὀνείρων καὶ παρ' ἡμῖν διὰ κατοχῆς μὲν καὶ αὕτη· ἡ δὲ πρόγνωσις αὐτοῖς οὐ δι' ἀρετῆς, ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ διά τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν Θεὸς προλέγων καὶ τὴν λύσιν ὑποτίθεται, καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γίνεται· ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔν τισιν ἀληθεύουσιν, ἐν τοῖς πλείστοις διαμαρτάνοντες. φυσικὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γὰρ καὶ γέρανοι καὶ μύρμηκες ἐπιόντος χειμῶνος αἰσθάνονται, ἐχῖνοί τε καὶ ἀλκυόνες, φύσει τοῦτο κτησάμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ προφητεία παρὰ ἰατροῖς καὶ συμβούλοις καὶ κυβερνήταις. οἱ μὲν γὰρ ἀῤῥωστίας καὶ τὰς λύσεις τούτων προλέγουσιν· οἱ δὲ πνευμάτων μεταβολάς· οἱ δὲ τοῦ μέλλοντος συνέσει καταστοχάζονται. ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης τοῦ μέλλοντος γνῶσις· οἷον, μετὰ μῆνας τρεῖς ὁ χειμὼν γίνεται· πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προῤῥήσεις. οὐδὲν οὖν μέγα, καὶ δαίμονας πρόγνωσιν ἔχειν, ὅπου γε καὶ μύρμηκες ἔχουσι, καὶ δεινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος καταστοχάσαι εἰσίν· ἀλλ' οὐχ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι. ἐπεὶ καὶ ὁ διάβολος προεφήτευσε τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, καὶ ἐγένετο· καὶ ὁ Βαλαὰμ προεῖπεν, ὅτι πόρνας σιῆσον, καὶ προδοθήσεται δι' αὐτὰς ὁ Ἰσραήλ, καὶ γέγονεν οὕτως. ὅπερ στοχασμός ἐστι μᾶλλον ἢ πρόῤῥησις. οὐδὲν γὰρ παράδοξον αἱ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προφητείας δὲ ἴδιον τὸ τὴν γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

Προφορουμένω. δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

---

2. τῷ Καϊάφᾳ] τῷ om. A. V. 3. τούτων μόνων] τούτου μόνον A. V. E. 4. διὰ δρυὸς apparet ad Dodonaeam pertinere. 6. καὶ κλαγγῶν ὀρνέων] ὀρνέων καὶ κλαγγῶν A. B. V. συμβόλων — ξύλων] Haec in E. post ὑδάτων. 7. κληδόνων] κληδ^{ο} A. 8. ξύλων] ξύλων τε Med. 9. ὀνομάτων] ὀνείρων V. probabiliter. 11. μὲν διὰ κατοχῆς] διὰ κατοχῆς μὲν A. B. V. Supra καὶ om. V. 12. αὐτοῖς] αὐτῆς E. Tum οὐδ' ἀρετῆς V. 14. προλέγων] λέγων B. E. 16. ἔν τισιν om. V. 21. συμβούλοις] συμβόλοις A. V.

3. καταστοχάζονται] καταστοχαζόμενοι A. καταστοχαζόμενός ἐστιν· ἀλλὰ καὶ ὁ διάβολος προειρ. τὸ γινώσκειν κτλ. V. omissis quae in medio sunt posita. 4. οἷον, ὅτι] ὅτι omisi cum A. 7. τοῦ μέλλοντος eieci post πρόγνωσιν cum A. B. E. Med. Mox ἔχουσι om. Med. 8. καταστοχάσαι] Sic habet MS. A. At MSS. B. et C. et priores edit. καταστοχασταί: quod minus placet. καταστοχάσαι enim pendent a voce praecedenti δεινοί: et δεινοὶ καταστοχάσαι eodem modo dictum est, quo δεινὸς λέγειν, δεινὸς φαγεῖν et sexcenta alia huius generis. *Küst.* Restat ut corrigatur καταστοχάσασθαι. 9. ἀλλ' οὐχ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι. ἐπεὶ καὶ ὁ Διάβολος πρ.] Locum hunc ex optimo MS. A. supplevi, qui in MSS. B. et C. et prioribus edit. mutile sic legitur: ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ Διάβολος προεφήτευσεν etc. *Küst.* 12. δι' αὐτὰς προδοθήσεται] προδοθήσεται δι' αὐτὰς A.*V. 13. ἐγένετο] γέγονεν scripsi cum A. B. ὅπερ — ἔχουσι om. *V. cuius in margine nihil extat nisi τῆς ἀληθείας δέ, quae cohaerent cum ἴδιον τὸ τὴν γλῶτταν κτλ. 17. Post hanc gl. cum V. delevi: Προφάνων. ἀτιατικῇ. Habet A. in marg. Toupius: „Pind. Schol. p. 383. Menand. hist. p. 131." 18. Προφορουμένω. δεῦρο κἀκεῖσε πορ.] Ex Schol. Aristophanis in initium Avium. *Küst.* 19. λέγεται] ἐστι A. τὸ παραφέρειν δεῦρο κἀκεῖσε τὸν στήμ.] Interpretatio haec obscura est, ne dicam inepta. προφορεῖσθαι enim significat idem quod στῆσαι στήμονα, i. e. *stamen iugo adnectere*, vel *telam stamine intendere*; quod quomodo ex verbis Suidae elici possit non video. Διάζεσθαι vero est *telam ordiri*: ut ex veteribus Glossis docet Salmasius in Iulii Capitolini Pertinacem (c. 8.); quem confer. *Küst.* δεῦρο κἀκεῖσε om. A. B. V. (ap. Gaisf.) Schol. Phot. Ceterum τὸ παραφεῖρειν τ. στ. Photius. 20. τοὺς διαζομένους] τοῖς διαζομένοις V. Schol. Phot. τοῖς δικαζομένοις B. E. ταῖς διαζομέναις Hesych.

---

dei consilio participes eius fiunt interdum illi, qui tales non sunt, ut Pharao, Balaam, Caiaphas. diabolica ad solos diabolorum cultores pertinet. eius generis sunt, qui ex inspectione farinae et hordei divinant, porro Pythia, Dodonaea sacrificula ex quercu oracula captans, haruspices, auspices, augures, et observatores signorum, sternutationum, ominum, fulminum, murium et mustelarum, et ligni crepitantis, et tinnitus aurium, et palpitationum corporis, et somniorum, item qui umbras mortuorum evocant, et ex astris, aquis et aliis infinitis futura praedicunt. nam divinatio quidem ex somniis apud nos quoque in usu est, sed per afflatum divinum fit; praedictio tamen rerum futurarum non virtute divina illis contingit, ut nobis, sed per malas artes, ac Deus quidem praedictis et explicationem adiungit, et accurate subiicit exitum; illi vero casu quodam in nonnullis verum assequuntur, cum in plurimis a scopo aberrent. divinatio vero naturalis est animalium brutorum. hirundines enim et grues et formicae imminentem tempestatem praesentiunt; item echini et alcyones, naturae munere. divinatio vero quae arte constat, est medicorum, consiliariorum, gubernatorum. nam illi morbos eorumque curationes, hi ventorum mutationes praedicunt, at consiliarii prudenti quadam ratione futura coniiciunt. communis autem et popularis cognitio futurorum est, velut, post tres menses hiemem fore. omnes enim praedicere possunt, quae certo et statuto tempore in orbem redeunt. nihil igitur eximii est, si Daemones futura praesciant, cum et formicae praesentiant, et homines sagaces eadem coniecturis assequi possint, non tamen ut omnia et singula sciant. nam et Diabolus praedixit, hominem cogniturum esse bonum et malum: quod ita evenit. et Balaam praedixit, *Meretrices prostitue, et per eas prodetur Israel*: quod exitus comprobavit. sed haec coniectura potius est quam praedictio. nihil enim admirabile huiusmodi prophetiae habent. ac verae prophetiae proprium est, linguam praebere ministram gratiae Spiritus. Προφορουμένω. Ultro citroque cursitantes. προφορεῖσθαι enim proprie dicitur, stamen iugo adnectere. Aristo-

Πρόφρων. πρόθυμος, φρόνιμος.

215 ‖ *Προφυλακὴ τῷ Κυρίῳ.* εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἑκάστη τρεῖς ὥρας ἔχουσα.

Προχαριστήρια. ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ Ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα *Προχαριστήρια.* *Λυκοῦργος* ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης· *Τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς Θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ Προχαριστήρια, διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων.*

Προχειρίζω.

Πρόχειρον. τὸ κατημαξευμένον, τὸ πᾶσι γνώριμον. *Λινίττεται* κατὰ τὸ πρόχειρον.

Πρόχειρος. ἀκρατής. *Ὁ δὲ πρόχειρος ὢν τὴν γνώμην διὰ τὴν ἐμπειρίαν οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν, ἀλλ' ἅπαντᾶν καὶ ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις.* καὶ ὁ ἕτοιμος λέγεται πρόχειρος.

Πρόχειρος. ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀφύλακτος. *Πολύβιος*· *Ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον,*

Νῆφε, καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα φρενῶν.

Προχειροτονία. ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτόν τι γίγνεσθαι, ὁπόταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη· πρότερον γίγνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

Πρόχνυ. ἐπὶ γόνυ.

Προχοαί. αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Προχόφ. τῇ ἐπιχύσει, καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ κωθωνοειδεῖ. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Πριάπῳ

νεβρίδα καὶ χρυσέην τήνδε θέτο προχόην.

Πρόχους. ξέστης, τὸ μέτρον. Καὶ ἐμβαλὼν εἰς πρόχουν ἀργυρᾶν τὰ ὀστᾶ ἐξέπεμψε τῷ παιδὶ τοῦ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν.

Πρόχυσις. παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἀποσπεῖσαι.

Πρῴ. οὕτω μονοσυλλάβως, ἔτι ὄρθρου βαθέος,

---

2. *Προφυλακὴ τῷ Κυρίῳ* | Exod. XII, 42. *Ἐκείνη ἡ νὺξ αὕτη προφυλακὴ τῷ Κυρίῳ.* Ad hunc locum Suidas respexit. *Küst.* Doctrinam istam de quattuor vigiliis noctis, cum praeceptis antiquitatis doctae repugnet, Dissenius ad usum imperii Byzantini revocabat Opusc. p. 135. Cuius sententiae vereor ut auctoritas sua possit astrui. Sed fefellit opinor Suidam, qui civilem dici noctisque descriptionem sequeretur, ternarum horarum computatio. 3. *δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς | γ' ὥρας* (ὥρας γ' *V.) ἔχουσα A. V. Photius MS. Lex. Bachm. p. 353. ἑκάστην — ἔχουσαν* Phot. ed. Male Zon. p. 1578. *αἱ τρεῖς ὧραι τῆς νυκτός. εἰς τέσσαρας γὰρ κτλ.* Suspicor esse refingendum, *καθ' ἑκάστην γ' ὥρας ἔχουσα.* Cf. v. *Φυλακή.* 4. Vide v. *Προχαριστήρια.* 5. *λήγοντος* om. A. Mox *εὐθὺ* A. V. pro *ἔθυον.* 8. *Τὴν τοίνυν*] *τὴν* om. V. De Lycurgi loco vide quae commentatur Kiessling. de Lycurgi fragm. p. 107. sq. Mox *τοῦ Θεοῦ* A. V. male: v. Prelleri librum *Demeter u. Perseph.* p. 124. 9. *ὀνομασθεῖσαν | ὀνομασθεῖσα* V. 11. *Προχειρίζω | Προχειρίζομαι* Synes. in Dion. p. 41. *Toup.* MS. Interpretationem *πᾶσι γνώριμον ποιῶ* delevi cum A. B. V. 13. *κατὰ*] *καὶ* V. male. Significatur enim obvius et litteralis sensus, cui mysticum vel interiorem opponunt: de qua vocis notione docte exposuit Hasius in Leon. Diac. p. 228. Cf. Wytt. in Plut. T. VI. p. 68. 14. *Ὁ δὲ πρόχειρος | Polybii*, ut puto. *Hemst.* 15. *τῇ γνώμῃ | τὴν γνώμην* A. 16. *ἁπαντᾶν | ἀπαντᾶν* B. E. *V. 18. *Πολύβιος*] Lib. XVII. c. 30. Confer etiam Nostrum supra v. *Νῆφε. Küst.* 19. *τὸ μὴ*] *τοῦ μὴ* A. B. E. Med. *τῷ* V.

2. *φρενῶν* | Immo *τῶν φρενῶν.* Utrobique eadem peccant codd. in gl. superiore. 3. *Προχειροτονία. ἔοικεν Ἀθήν.*] Ex Harpocratione. *Küst. Προχειροτεχνία* B. E. *τοιοῦτόν τι*] *τι* om. Photius. 9. *τὸ ἐπὶ γόνυ παντελῶς ἀκλάσαι. οἱονεὶ πρὸς γόνυ· καὶ συγκοπῇ πρόγνυ καὶ πρόχνυ | ἐπὶ γόνυ* breviter A. B. V. E. cum Photio. Sunt ista Zon. p. 1589. Gl. Homerica est Il. *ι.* 566. 10. *Προχοαί. αἱ τῶν ποταμ.* | Scholiasta Apoll. Rhod. I, 11. *Προχοῆσι. τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσσῃ προχοαὶ λέγονται. ὡς Ὅμηρος· Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι* etc. *Küst.* Vid. *Χεύμασι. Hemst. ἀφέσεις | ἀρύσεις* E pr. 11. *παντὸς | ἡ παντὸς* A. V. Photius. 12. *Πρόχῳ* *V. *τῇ ἐπιχύσει* | Epichysin in conviviis locum guttorum obtinuisse tradit Varro L. L. V, 124. Cf. Phylarchus ap. Athen. IV. p. 142. D. 13. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.) | Bedyli, cuius dictum lector studiosus petisse videtur ab v. *Καλλιστεῖα*, in Anthol. Pal. VI, 292. unde sumantur *Ἡράπῳ* et *τήνδ' ἔθετο.* 15. *νευρίδα*] *νεβρίδα* A. V. Anthol. 19. *Πρόχυσιν | Πρόχυσις* A. B. V. E. *παρὰ Ἡροδότῳ | Gl. Herodot. I, 160.* 20. *Πρῴ*] Sic habet antiquissimus MS. A. At in MSS. B. et C. (*V.) itemque in prioribus editt. minus recte legitur *πρῶ* absque *ι*. Dicit hic enim Suidas *πρῴ* per synaeresin dici pro *πρωΐ*: quod verum non est, si scribatur *πρῶ* absque *ι*. Ea enim apocope foret, non autem synaeresi. Solent autem Attici duas syllabas interdum in unam contrahere, dicentes exempli gratia *νοΐδιον* pro *νοΐδιον*, *βοΐδιον* pro *βοΰδιον*, et alia huius generis. Non mirum igitur, si iidem et *πρῴι* dicant pro *πρωΐ. Küst.* Suidae locum in corre-

---

phanes *Avibus.* *Πρόφρων.* Promptus, prudens. *Προφυλακὴ τῷ Κυρίῳ.* Nox in quattuor vigilias dividitur: quarum singulae ternas horas continent. *Προχαριστήρια.* Procharisteria, dies qua magistratus omnes, frugibus incipientibus nasci, sub hiemis finem, Minervae sacrificabant. huic sacrificio nomen erat Procharisteria. Lycurgus in oratione *de Sacerdotio*: *Antiquissimum igitur sacrificium propter Deae reditum, Procharisteria dictum, ob novellas fruges.* *Προχειρίζω.* *Πρόχειρον.* Promptum, tritum, omnibus notum. *Significatione utitur rei tritissimae.* *Πρόχειρος.* Promptus, praeceps. *Ille vero cum prompto esset ingenio propter rerum peritiam, non esse cunctandum dixit, sed hostibus obviam eundum, et cum iis navale proelium committendum.* *Πρόχειρος.* Simplex et incautus. Polybius: *Sed ratio est, quia praeclarum illud Epicharmi dictum non habent in promptu: Sobrius esto, et diffidere momento; hi sunt articuli prudentiae.* *Προχειροτονία.* Haec Athenis tale quid fuisse videtur. cum Senatus de re aliqua consultasset, decretum eius referebatur ad populum, qui in concione prius decernebat, utrum de Senatusconsulto deliberandum esset, an in eo nequiescendum. *Πρόχνυ.* In genua. *Προχοαί.* Fluviorum ostia, per quae in mare exeunt. item omnis aquae effluxus. *Προχόφ.* Vase quodam ad profundendum apto, quod cothonis speciem habet. In Epigrammate: *Priapo pellem cervinam et aureum hunc dedicavit aqualem.* *Πρόχους.* Sextarius, mensura quaedam. *Ossa in urnam argenteam conjecta filio patris misit, ut cimelii loco haberet.* *Πρόχυσις.* Apud Herodotum significat libationem. *Πρῴ.* Sic per unam sylla-

ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ. τοῦ πρωὶ συναίρεσίς ἐστι τὸ πρῴ, διὸ ὀξύνεται· τὸ δὲ πρῷν περισπᾶται.

Οὐ πρῷν μὲν ἡμᾶς ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε· Καλλίμαχος.

Πρῴ. μονοσυλλάβως. σημαίνει δὲ τὸ πρὸ καιροῦ καὶ τὸ ἑωθεν. Ἀριστοφάνης·

316 Λουσάμενος πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους.

Ὅς ἂν
μὴ πρῷ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος.

Πρῴ. μονοσυλλάβως. καὶ Πρῴων. Ἀριστοφάνης·

Σικύων πρῴων.

οἱ γὰρ πρώιμοι σίκυοι καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώιμοι σίκυοι δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία· Ἀρχομένων σικύων καὶ ληγουσῶν κολοκυνθῶν.

Πρωθήβας. Ἀππιανός· Ὁ δὲ φειδοῖ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἐληλυθότων κατέλεγε πρωθήβας, οὐ πρὶν πολέμου πεπειραμένους, ἐς δύο τέλη.

Πρωθήβης. ἄρτι ἀκμάζων, νέος.

Πρωί. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ αἱ τῶν συμφορῶν μεταβολαί. Δαβίδ· Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε. πρωὶ δέ ἐστι πᾶν τὸ διάστημα τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωνίαν. ὅτε δὲ λέγει, Ἀναστὰς πρωί, ὡς ἂν μὴ ἐναντία δόξῃ λέγειν, ἀδήλου τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀγνώστου οὔσης, στικτέον, Ἀναστὰς δέ, καὶ οὕτως ἐπαγαγεῖν, πρωὶ πρώτῃ σαββάτων ἐφάνη Μαρίᾳ.

Πρωί, πρωί. οὕτως ὁ Δαβὶδ τὸ ταχὺ καὶ ὀξὺ προσηγόρευσε. Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωὶ πρωί.

Πρωία. ἡ πρωινὴ κατάστασις.

Πρωιαίτερον. θᾶττον. ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρωιζόν. πρὸ ὀλίγου.

Πρώιμος, Πρωινόν, Πρώιον.

Πρωκτός. ὁ κόλος. παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρός. καὶ παροιμία· Εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. τοῦτο ἐπέλεγον τοῖς ὀφθαλμιῶσιν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Τοῖς ὀστίνοις φυσᾶτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

---

xerim: *Πρώ. οὕτω μονοσυλλάβως, ἔτι ὄρθρου βαθέος. ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ· τοῦ πρωὶ συναίρεσίς ἐστι τὸ πρώ. διὸ ὀξύνεται.* Sed quod sequitur, *τὸ δὲ πρῷν περισπᾶται. οὐ πρῷν μὲν ἡμᾶς ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε, Καλλίμαχος*, vix caret errore. Nimirum aut *ῡ* in *πρῷν* ex ī natum est apud Callimachum, aut scribendum *πρῦον*, quod ex *πρώιον* contractum est, ut *πρῦμον* ex *πρώιμον* in Aristophane, et forsitan ut monosyllabum pronunciatum. Vide Piersonum in Moer. p. 300. *Ruhnk.* in Tim. p. 226. Reliquimus pristinam scribendi rationem *πρῴ* (*πρώι* Gaisf.), ut Suidae praeceptis consentaneam. *βαθέος*] *βαθέως* A. Photius.

1. *ἴσον τῷ*] Schol. Aristoph. Av. 129. allatus a Gaisf. *πρωί*] *νῦν οὐ τὴν πρωΐαν, ἀλλ' ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ πρωί· οὕτως γάρ ἐστι τὸ πρωί. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῷ περισπᾶται. τῷ*] *τοῦ* V. 2. *πρῶν*] *πρῶν* bis cum A. V. Gaisfordus. 3. *ἡμᾶς*] *ἡμῖν* A. B. V. E. 4. *Καλλίμαχος*] Fr. 84. 6. *Ἀριστοφάνης*] Av. 132. 7. *Λουσάμενος*] *λουσάμενον* A. Ox. *λουσάμενα* Aristoph. et grammaticus in Cram. Anecd. II. p. 463. 8. *Ὅς ἂν μὴ πρῴ π.*] Aristoph. Eccles. 290. Ceterum in prioribus editt. fragmentum hoc Aristoph. prorsus mutilum legitur, quod ex MS. A. supplevi. *Küst.* Idem locus extat in v. *Κεκονιμένος*. *πάνυ — κεκονιμένος* om. B. E. cum Med. ubi *οὗς ἄν*. 11. *μονοσυλλάβως. Πρώι.* Gaisf. addidit cum A. V. Ordinem inverti. Hinc enim progressio fit ad *πρῴων* vocem disyllabam: *ἐν δύο δὲ συλλαβαῖς*, auctore Schol. Arist. Veneto. Cum hoc autem communia habet Suidas *οἱ γὰρ — ἀβλαβεῖς*. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 991. et Schol. 18. *Πρωθήβας*] Il. *ϑ'*. 518. *Ἀππιανός*] In Iber. p. 492. ubi de Fabio Maximo Aemiliano verba fiunt. *Küst.* C. 65. 21. *Πρωθήβης*] *Πρωθήβην ἔτι κοῦρον* Epigr. ap. Dorvill. Char. p. 29. *Toup.* MS. Epigr. inc. 695. *νέος* om. Photius.

2. *Δαβίδ*] Psalm. LXXXIX. 14. *Küst.* Theodoretus: *ὁ Ἀκύλας καὶ οἱ ἄλλοι ἑρμήνευσαν, ἐμπλησον ἡμᾶς ἐν πρωΐᾳ ἐλέους σου, καὶ ἀγαλλιασόμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐν πάσαις ἡμέραις ἡμῶν, πρωΐαν καὶ ὄρθρον καλοῦσι τῶν συμφορῶν τὴν μεταβολήν.* Sequens locus extat Marc. XVI, 9. ad quem Theophylactus eandem interpunctionem suadet. *Ernest.* 4. *ὅτε δὲ λέγει· Ἀναστὰς πρωί*] Marc. XVI, 9. *Küst.* 5. *δόξῃ* om. V. 7. *Ἀναστάς*] *ἀναστὰς δὲ* A. V. 9. *οὕτω*] *οὕτως ὁ* V. Post *ὀξὺ* omiserunt *πρωὶ* A. V. 10. *Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρ.*] Psalm. XLV, 5. *Küst.* *Βοηθήσει*] *βοηθήσει* A. B. V. et E pr. Tum *καὶ αὐτῇ* V. 13. *πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι*] *προανατεῖλαι* A. Supra facile caremus illis *ἢ ἀντὶ τοῦ*, quae ignorat Etym. M. 16. *καὶ πρωινῶς καὶ* ante *πρώιον* inserta omisi cum V. De fide harum formarum v. Lob. in Phryn. p. 52. 17. *κῶλος*] *κόλος* A. V. 18. *παροιμία*] Vid. *Πυγή. Hemst.* 19. *Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι*] V. 829. (863.) 21. *φυσᾶτε*] *φυσιῶντε* B. E. *φυσᾶντε* Med. Lege *φυσῆτε*.

---

ham effertur: primo crepusculo, sive primo mane. est autem contractum ex *πρωί*, itaque acuto notatur. at *πρῶν* circumflectitur. Callimachus: *Tragoedus nos mane non excitavit.* *Πρῴ.* Per unam syllabam scribitur, significatque, ante tempus, mane. Aristophanes: *Post lavationem mane; convivium enim nuptiale praebiturus sum.* Idem: *Qui non mane, crepera adhuc luce, festino gradu venerit.* Et *Πρῴων*, praecocium. Aristophanes: *Cucumerum praecocium.* cucumeres enim praecoces boni sunt et innoxii, quod vel proverbium hoc ostendit: *Incipientibus cucumeribus et desinentibus cucurbitis.* *Πρωθήβας.* Appianus: *Ille vero ut parceret viris, qui tot bellis superstites essent, puberum tironum duas legiones conscripsit.* *Πρωθήβης.* Puber, primum pubescens. *Πρωί.* In sacra Scriptura calamitatum cessatio. David: *Mane repleti sumus, Domine, misericordia tua.* *Πρωὶ* vero totum est temporis intervallum, quod est post gallicinium. cum vero Marcus dicit, *Cum resurrexisset mane*, ne contraria dicere videatur, quod resurrectio sit incerta et ignota: distinguendum est post *ἀναστάς*, et deinde subiungendum, *Mane primo die Sabbati apparuit Mariae.* *Πρωί, πρωί.* Mane, mane. apud Davidem est id quod celeriter et cito: *Opem ipsi feret Deus mane, mane.* *Πρωΐα.* Matutinum tempus. *Πρωιαίτερον.* Citius, vel ante solis ortum. *Πρωιζόν.* Paulo ante. *Πρώιμος, πρωινόν, πρώιον.* *Πρωκτός.* Culus: quasi qui ventris excrementa protrudat. et proverbium: *In canis podicem inspice.* dicebatur iis qui oculorum morbo laborabant. Aristophanes *Achar-*

Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάση τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
Ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς
διαῤῥαγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον.

ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. ὁ δὲ Ἀντισθένης ἰατρὸς θηλυδρίας. περὶ Κλέωνός φησιν Ἀριστοφάνης·

Πρωκτὸν δ' εἶχε καμίνου.

ὁ κόλος, παρὰ τὸ προϊέναι.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ. παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται κἂν ἀπονίψασθαι, ἀλλὰ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῇ
217 *πραττομένων ἐλέγετο. Καὶ Ἀριστοφάνης·*

Λύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενὸν
ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς.
Χὠ πρωκτὸς οὗμὸς τουτίγε σοφίζεται.

Πρωκτοτηρεῖν. τοὺς πρωκτοὺς τῶν πορνευόντων τηρεῖν. ἀπείρητο δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν.

Πρωλαίτης.

Πρῶνες. ὀρῶν ἐξοχαί, βουνοί. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὅς τε καὶ Οἴτην
καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης.

Καὶ αὖθις·

Λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
ἀνθετο τράγον.

Καὶ αὖθις·

Εὐδένδρου πρῶνας ἐβουνοβάτει.

Λέγεται δὲ καὶ πρεών, πρεόνος.

Αἵ τόσον ὕδωρ
εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

Πρώρα. τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς. Καὶ Πρώραθεν. Καὶ Πρωράτας τῆς νηός, καὶ Πρωρεύς.

Πρωταγόρας, Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωνος, ἢ καὶ Μαιανδρίδου. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ Τήιον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φορτοβαστάκτης. ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἠράσθη λόγων, καὶ φιλοσοφήσας ἐπὶ ῥητορείαν ἐτράπη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος

---

1. Ἀριστοφάνης] Eccles. 387—391. Cf. v. *Χεζητιάων*. 3. *ἀνὴρ* Edd. 5. *εἰλήθυια* Med. *μή με*] *μή τε* A. V. 6. Vide v. *Βεβαλανωμένον*. 8. *ἰατρὸς ἦν*] *ἦν* omisi cum A. V. Schol. *φησιν Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1030. sed ubi legitur, *πρωκτὸν δὲ καμήλου*. *Küst.* Monuerat Florens in Pac. 758. 11. *κῶλος*] *κόλος* A. V. Additamentum nullius usus: accedit quod *παρὰ τὸ πρ.* A. habet ab m. s. 12. *Πρωκτὸς λουτροῦ περιγ.*] Aristoph. Vesp. 602. *Πρωκτὸς λουτροῦ περιγινόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.* Scholiasta in eum locum: *Πρωκτὸς λουτροῦ. παροιμιακὸν τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν νικώντων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαίρεσθαι. ὁ γὰρ πρωκτὸς πλυνόμενος περιγίνεται τῆς καθάρσεως, καὶ ἔτι μολύνεται καὶ μᾶλλον τῇ ὕσει τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὴν γαστέρα φερομένην ἐχόντων, καὶ ἐν τῷ ἀπολούεσθαι νικωμένων τῇ φορᾷ.* Et paulo post: *Καλλίστρατος δέ φησι, παροιμία· Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ. ἐπὶ τῶν βιαζομένων εἰς κακὸν ἑαυτούς. ὡς εἴ τις βιάζοιτο μὴ ἀποπλύνεσθαι. Küst. περιγίνεται* Prov. Bodl. 765. Dein *κἂν* om. Photius et Hesych. 13. *ἀλλὰ*] *ἀλλὰ καὶ* V. *ἀλλὰ ἡ κοιλία αὐτῶν ἐπιφέρηται τῶν ἀνωφελῶν* Bodl. Immo *αὐτῷ* cum Hesychio. 15. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 716. *Καὶ νὴ Δί', ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν. Χὠ πρωκτὸς οὗμὸς τουτοῖ σοφίζεται. Küst.* 16. *ποιεῖν*] *ποιῆσαι* V. 18. *τουτίγε*] *τί γε* B. E. *τουτογί* Aristoph. liber Rav. 19. *Πρωκτοτηρεῖν, τοὺς πρ.*] Aristoph. Equ. 874. *Οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν.* Scholiasta: *Πρωκτοτηρεῖν. πρωκτὸν ἐπιτηρεῖν τῶν πορνευομένων. Küst.* 20. *ἀπείρητο*] *ἀπήρητο* V.

1. Obscura glossa. 2. *ἐξοχαὶ ὀρῶν* *V. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Dionysii VI, 1. Anthol. Pal. VI, 3. 4. *καὶ Οἴτην*] *καὶ* neglexerat vulg. *Οἴτιν* Med. 7. *Λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρ.*] Agathiae Ep. XXIX, 3. Anthol. Pal. VI, 32. Cf. vv. *Ἴξαλον* et *Κυκόν*: unde licet redintegrare, quae hoc loco sunt memoriter prolata. 8. *τόνδε τράγον*] *τόνδε* omisi cum A. V. E. Med. *τόνδ' ἀνέθηκε τράγον* Agathias. 10. *Εὐδένδρους πρῶνας ἐβ.*] Alcaei Messenii Ep. VIII, 2. Anthol. Pal. VI, 218. *εὐδένδρου* A. B. *V. E. Med. *ὕλης εὐδένδρου* Anthol. 12. *Αἵ τόσον ὕδωρ εἴβ.*] Anthol. Pal. VI, 253. Vide superiorem gl. *Πρεών. τόσσον* Med. 15. *Πρωράτας*] Vide dictum Arriani sub v. *Ἐπίπλους*. 16. *Πρωταγόρας*] De hoc vide plura apud Laertium et Philostratum. *Küst.* Horum partem exhibuit *Eudocia* p. 356. cum Schol. Platon. p. 421. Sed copiosissime de Protagora disseruit Gellius in Act. Noc. Soc. Trai. T. II. p. 68. sqq. 17. *ἢ καὶ Μαιανδρίου*] MSS. Pariss. [cum V.] habent *ἢ καὶ Μαιανδρίδου*, *ἢ Νεανδρίδου*. [*Νεανδρίου* A. B. E. siletur V.] Sed patrem Protagorae Maeandrium etiam vocat Laertius: at Philostratus Maeandrum. *Küst.* Maeandrii nomen ab aculeo quodam insectantium repetiit Welckerus in Musei Rhenani Vol. III. p. 425. Equidem malim id ad alterum Protagoram sive Protagoridam referri, doctum hominem Cyzicenum, quem Athenaeus in testimonium advocavit: cf. Meinek. Quaest. Scen. III. p. 7. sive Fr. Com. I. p. 12. Interim recepi *Μαιανδρίδου*. *αὐτὸν* om. A. *καυτήϊον* V. Dein *ἀνέγραψαν* Eudocia. Sed Eupolin, non hominem quendam litteratum eius rei perhibuit auctorem Diog. IX, 50. 18. *πρότερον*] *πρότερος* V. *πρῶτος* *V. *φορτοβαστάκτης*] Confer Nostrum supra v. *Κοτύλη*, et quae ibi notavimus: item infra v. *Φορμοφό-*

---

nensibus: Osseis tibiis inflate podicem canis. Iterum Aristophanes: *Antisthenem aliquis arcessat omni studio. hic enim vir quantum est in gemitibus novit, quid sibi velit venter caturiens. o veneranda Lucina, fer mihi opem, qui paene disrumpar ventre occluso.* nimirum Antisthenes medicus erat effeminatus. idem Aristophanes de Cleone: *Podicem autem habebat cameli. Πρωκτὸς* autem dicitur podex, quod exeant inde excrementa. *Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ. Podex lavacrum vincis.* dicitur proverbium, cum quis ablui nequit, podice sordes identidem emittente. hoc igitur dicebatur de irritis et quae frustra tentantur. Aristophanes: *Ego qua sum solertia populum latum eundemque angustum reddere possum. Meus hoc item podex comminisci novit. Πρωκτοτηρεῖν.* Impudicorum nates observare. talibus enim concionari non licebat. *Πρωλαίτης. Πρῶνες.* Montium vertices, colles. In Epigrammate: *Qui et Oeten et altum Pholoes arboribus densae verticem calcas.* Et alibi: *Iuxta collem arboribus densis consitum Charicles hircum hunc dedicavit.* Item: *Colles silvae arboribus consitae perambulabat.* Dicitur etiam *πρεών, πρεόνος. Quae tantum aquae de curvo hoc colle funditis. Πρώρα.* Anterior navis pars. Et *Πρώραθεν.* Et *Πρωράτας*, vel *πρωρεύς. Πρωταγόρας.* Protagoras, Abderites, filius Artemonis, vel Maeandridis. quidam vero Teium eum fuisse scripserunt. hic primum fuit huius: sed cum Democritum audisset, eruditionis amore captus philosophiae operam dedit, et ad studium eloquentiae animum adiecit; primusque cognominatus est

σοφιστής. πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε, καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπεκλήθη Λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. διεῖλέ τε πάντα λόγον πρῶτος οὗτος εἰς δ', εὐχωλήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν· μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ἑπτὰ διεῖλον ταῦτα· διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, εἰσαγγελίαν, εὐχωλήν, κλῆσιν. Ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας εἶναί φησιν ἰδέας λόγων· φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. τοῦ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος· Περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔτε ὡς εἰσιν οὔτε ὡς οὐκ εἰσί. καὶ πρεσβύτερός ἐστι Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου· διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείου καὶ ἄλλων πολλῶν.

218 ‖ *Πρῶτα στοιχεῖα. ὁ ἀλφάβητος.*

Καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς. περὶ γραμμάτων φησὶν ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς διὰ δυσγένειαν.

Πρῶτα φύσει αἱ ἀρχαί· ἔσχατα δὲ φύσει τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶτα. ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι χαλεπὰ δειχθῆναι, τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις ῥᾴδια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα τὸ χαλεπὸν ἔχει, ὅτι μὴ οἷόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τῷ τὰ μὲν δεικνύμενα δείκνυσθαι διὰ πρώτων, τῶν δὲ πρώτων μὴ εἶναί τι πρῶτον. γίνεται γὰρ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις οὐ δι' ἀποδείξεως, ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ. ὡρίσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχήν, τί ποτέ ἐστι. καὶ τοῦτο αὐτὴν ὑποθέμενος εἶναι, χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τὴν μετ' αὐτήν. διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαὶ καὶ οὐ ῥᾴδιαι δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται.

Πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οὐχ ὡς αἴτιον, οὐδὲ ὡς γεννητικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει, καὶ τελειότερον ὄν· οὐ τῷ γεννᾶν ἐκεῖνα καὶ

ρος. Küst. φορτοβαστάκτης laturarius, Iul. Firm. VIII, 21. et IV, 7. ut l. Salm. Gloss. gerull, *πρακτῆρες, χειρισταί, ἀχθοφόροι.* Laert. IX, 8. *φορμοφόρος* (l. *φορτιοφόρος*) dicitur. Athenaeus VIII. p. 354. *φορμοφόρος καὶ ξυλοφόρος. Reines.* Add Menag. in Laert. IX, 15.

1. *πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε, καὶ ἀγῶνα λ.*] Confer Laertium in Protagora, ex quo haec et quae sequuntur *αὐτολεξεὶ* fere descripta sunt. *Küst.* *πρῶτος τε* A. Mox *λόγον ἐποιήσατο* V. 3. *τοὺς*] *εἰς τοὺς* *V. 5. *διεῖλε δὲ πρῶτος*] Steph. in *Ἄβδηρα: Πρωταγόρας, ὃν Εὔδοξος ἱστορεῖ τὸν ἥσσω καὶ κρείσσω λόγον πεποιηκέναι, καὶ τοὺς μαθητὰς δεδιδαχέναι τὸν αὐτὸν ψέγειν καὶ ἐπαινεῖν. Reines.* *πάντα λόγον* ante *πρῶτος οὗτος* collocavi cum A.*V. Rem similiter tradidit Quintil. III, 4, 10. apparetque modos enunciandi quattuor a Protagora primum esse distinctos et appellatos. Neque perspicio dubitationem Spengelii *συναγ. τεχν.* p. 44. 7. *μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ἑπτὰ διεῖλον*] Sic habet MS. A. At MSS. B. et C. et priores editt. *μετὰ δὲ τοῦτον ἕτερος εἰς ζ' διεῖλεν*: minus recte. *Küst.* *διεῖλον ταῦτα εἰς ἑπτά* *V. *διεῖλον*] *ταῦτα* addunt A. B. E. V. Med. 9. *εἰσαγγελίαν*] Laertius habet *ἀπαγγελίαν. Küst.* Recte. 12. *ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκαύθη*] Ioseph. c. Apion. II, 37. *Πρωταγόρας εἰ μὴ θᾶττον ἔφυγε, συλληφθεὶς ἂν ἐτεθνήκει, γράψας τι οὐχ ὁμολογούμενον τοῖς Ἀθηναίοις περὶ θεῶν. Reines.* Qui plura de re vulgatissima cumulavit: de qua satis est attulisse intpp. Cic. de N. D. I, 1. 14. *οὔτε — οὔτε*] *εἴτε — εἴτε* B. quam formulam alii scriptores in hac narratione posuerunt. 16. *Προδίκου*] Vid. supra *Πρόδικος. Reines.* Welckerus Mus. Rhen. T. I. p. 637. novissimam partem, *διδάσκαλος δὲ ... πολλῶν* in suspicionem adventiciae quasi fraudis adduxit, motus praegressis illis *διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥ. Ἰσοκράτους.* Non satis ille tum meminerat narrationem esse bipartitam ac duobus e fontibus derivatam. Deinde cum A.V. delevi: *Πρωταγωνιστεῖν. πρῶτον ἀγωνίζεσθαι.* Ceterum ante v. *Πρωταγόρας* iidem libri collocant *Πρωταγωνιστήν*, adduntque in marg. *Πρωταγωνιστῶ. γενικῇ*, quam ipsam glossam subiecit Med. 17. *Πρῶτα στοιχεῖα*] Poterat his uti Lepsius, ubi Clementis notissimas voces de litteratura Aegyptiorum, *ἡ μέν ἐστι διὰ τῶν πρώτων στοιχείων, κυριολογική*, interpretatur in Mus. Rhen. T. IV. p. 148. adhibitis Eusebii locis P. Ev. I, 10. X, 1. 5. XI, 6. Nec quicquam reconditi habet ista formula, siquidem *τὰ πρῶτα στοιχεῖα* sive prima elementa quivis norat a grammatistis tradi: cf. locus Ioannis Antiocheni in v. *Γραμματιστής.* Itaque lector nescio quis cum in observationem incidisset Schol. Aristoph. Equ. 188. *γράμματα δὲ τὰ πρῶτα στοιχεῖα*, imprudens ille reliqua subiecit, quae et ab argumento glossae recedere et magna parte defici nullus editorum commonuit. Cf. v. *Πτερόεντι.* 18. *Καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακ.*] Aristoph. Equ. 188. *Ἀλλ' ὦ 'γάθ' οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι, Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.* Vide ibi Scholiastam. *Küst.* *κακὰ*] *καὶ* A. E.

2. *διὰ συγγένειαν* mendose Schol. 3. *Πρῶτα — ἀρχαί* ponit V. in fine gl. 4. *πολὺ*] *πολλὰ* A. 11. *ὡρίσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον*] *ὡρίσθη γὰρ πρῶτον δεῖ* V. ap. Gaisf. 12. *ὑποθέμενος*] *ὑποτιθέμενος* V. Ne hoc quidem sufficit ad orationis castitatem. 15. In novissimis desiderantur nonnulla. 16. *συλλογισμῶν*] *λογισμῶν* V. ap. Gaisf. 18. *ὄν* om. A. B.*V. Mox *οὕτω* B. E. pro *οὐ τῷ.*

---

sophista. idem contentiosum genus dicendi primus invenit, et orationis certamen instituit, et centum minarum mercedem a discipulis exegit: quam ob causam eius etiam cognomen fuit oratio mercenaria. idem Isocratis rhetoris magister. porro totam orationem in quattuor partes primus divisit: in precationem, interrogationem, responsionem, mandatum. post hunc alii septem in partes eam diviserunt: in narrationem, interrogationem, responsionem, mandatum, nunciationem, precationem, vocationem. Alcidamas vero quattuor orationis partes esse dixit: affirmationem, negationem, interrogationem, appellationem. Protagorae vero libri ab Atheniensibus cremati sunt, cum aliquando librum sic exorsus fuisset: *De diis scire non possum, utrum sint an non sint.* Platone philosopho est antiquior; fuitque magister Prodici Cei et aliorum multorum. *Πρῶτα στοιχεῖα.* Prima elementa. *Nihil scio praeter rudimenta litterarum, eaque pessime.* dicit se ne litteras quidem bene scire, propter natalium obscuritatem. *Πρῶτα φύσει.* Prima principia, ultima vero natura sunt ea quae a principiis longe remota sunt. haec autem sunt argumentantibus problemata demonstratu difficilia, respondentibus vero facilia. principia enim ideo difficultatem habent, quod per alia demonstrari nequeunt. quae enim demonstrantur, per principia demonstrantur; ipsis vero principiis nihil est prius. hinc principia non per demonstrationem, sed per definitionem cognoscuntur. primum enim definiri oportet principium, quid sit; quo facto, eo utendum est ad demonstrationem eorum quae ipso posteriora sunt. quare principia argumentantibus difficultatem afferunt, nec facile demonstrari possunt. ultima vero per multa demonstrantur. — Prima figura in syllogismis dicitur, non ut eorum fons et causa genitrix, sed propter ordinem et quod ceteris sit perfectior: non quod reliquas gignat

παράγειν, ἀλλὰ τῷ πλέον δύνασθαι καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδοις εἶναι.

Πρωτεσίλαος. [ὄνομα κύριον.] Καὶ Πρωτεσίλεως.

Πρωτείων.

Πρωτογένης, ζωγράφος, Ξάνθιος ἐκ Λυκίας· ὁ κατὰ τὴν γραφικὴν διαβόητος ἐπιστήμην· ὁ τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον ἱστορήσας, τὸ ξένον καὶ θαυμαστὸν ἔργον, ὃ καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν Ῥόδον ἐπολιόρκησεν ὅλοις ἐν δυσὶν ἔτεσι, χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος καὶ στρατὸν ὁπλίτην μυριάδας ὑπὲρ τὰς ε καὶ πεντακισχιλίους. Περὶ γραφικῆς καὶ σχημάτων, βιβλία β'.

Πρωτοκλισία. ἡ πρώτη καθέδρα.

Πρωτόλεια. ἡ πρώτη λεία.

Πρωτόλειον. ἀπαρχήν.

Πρωτολογία. Πάσης κατηγορίας αὐτοῦ ἀποφαίνει πρωτολογίαν.

Πρῶτον Ἀποστόλους· δεύτερον Προφήτας. ἐρώτησις· πῶς τίθησι πρώτους τοὺς ἀποστόλους ὁ Παῦλος; πρώτους κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀγώνων καὶ τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ δόξαν· ἔσχατοι δέ, διὰ τὸ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντῆσαι. ὥστε εἶναι αὐτοὺς καὶ πρώτους καὶ ἐσχάτους· Ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν διδάσκαλον μιμήσωνται, λέγοντα· Ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. 219

Πρώτονος. πρῶτος νέος.

Πρωτόνεῳ. οἱ πρῶτον πλέοντες ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως καὶ ἀρχένεως καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· καὶ περίνεως Θουκυδίδης ἀ.

Πρωτοπαγῆ. πρώτως πεπηγότα.

Πρωτόπειρος. Ὁ δὲ νέος ὢν κομιδῇ καὶ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, καὶ νεωστὶ γευόμενος τῆς ἐπὶ πλεῖον προαγωγῆς, φιλόνεικος καὶ φιλότιμος καὶ φιλόπρωτος ἦν.

Πρωτοπείρονος.

Πρωτοπορεία.

---

1. παράγειν] Immo προάγειν. 3. ὄνομα κύριον A m. s. Eorum loco Πρωτείων V. omissa gl. Πρωτείων. Quod tutissimum videbatur, uncos admovi. 6. Ξάνθιος] Καύνιος Plutarchus et Plinius XXXV, 10, 36. 7. γραφικὴν] γραφὴν V. omisso mox ἐπιστήμην. τὸν ἐν Ῥόδῳ Διον.] MSS. Pariss. [et *V.] habent τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον: i. e. templum Bacchi, quod Rhodi erat. Si autem articulus masculinus, quem vulgatae editt. exhibent, retineatur, pro Διονύσιον scribendum erit Διόνυσον, i. e. Bacchum. Videndum vero est, annon potius legendum sit Ἰάλυσον, ut censet Leopard. Emend. lib. XVI. c. 2. Plutarchus enim in Demetrio auctor est Protogenem Rhodi Ialysum pinxisse, eamque picturam a Demetrio in summo pretio habitam fuisse. Verba eius haec sunt: Ἔτυχε τοίνυν τοῖς Ῥοδίοις ὁ Καύνιος Πρωτογένης γράφων τὴν περὶ τὸν Ἰάλυσον διάθεσιν, καὶ τὸν πίνακα μικρὸν ἀπολείποντα τοῦ τέλους ἔχειν ἐν τινι τῶν προαστείων ἔλαβεν ὁ Δημήτριος. πεμψάντων δὲ κήρυκα τῶν Ῥοδίων, καὶ δεομένων φείσασθαι, καὶ μὴ διαφθεῖραι τὸ ἔργον, ἀπεκρίνατο, τὰς τοῦ πατρὸς εἰκόνας ἐμπρῆσαι μᾶλλον, ἢ τέχνης πόνον τοσοῦτον. ἑπτὰ γὰρ ἔτεσι συντελέσαι λέγεται τὴν γραφὴν ὁ Πρωτογένης. Küst. Satis verisimile est intercidisse tertium membrum, quod Ialysi memoriam contineret. Ceterum ἱστορήσας parum assecutus est interpres: qui historiam Bacchi Rhodii pinxit. Nam aevo recentiori nihil videbatur ἱστορεῖν a γράφειν differre: v. Theophylact. p. 63. Schol. Eurip. Hec. 233. ἱστορῶ τὸ εἰκόνας γράφω. 8. θαυμαστὸν] θαυμαστουργὸν E. 10. ὅλοις] ὅλως Gaisf. cum A. 12. πεντακισχιλίους] πεντακισχιλίας V. Med. 14. Πρωτόλεια] Eurip. Orest. 382. Vid. Schol. Lege πρώτων λειῶν (pro πρὸ τῶν λήϊων): quo respexit Suidas. Heliodor. p. 408. Dionys. Hal. p. 225. Toup. MS. Cf. v. Προτέλεια. 15. λεία] Statim Gaisf. delevit τὰ πρὸ τῶν λήϊων ἐξαίρετα cum A. B. E. quae Zonarae sunt. Deest gl. V. 16. Πρωτόλιον] Scribe πρωτόλειον, per diphthongum ει in syllaba paenultima. Küst. Πρωτόλειον V. Lex. Bachm. p. 353. Photius, item m. sec. B. E. ἀπαρχή] ἀπαρχὴν A. V. E, Med. Lex. Photius. 17. Cf. Proverb. 18, 17. 19. Πρῶτον Ἀποστόλους· δεύτερον Προφ.] I. ad Corinth. 12, 28. Küst. Ex quo interprete hausta sint, plane ignoro. Suspicor esse Athanasii, qui similes ἐρωτήσεις habet. Illud autem ἔσχατοι δέ respicit ad I. Corinth. 4, 9. et inepta explicatio est ex I. Cor. 10, 11. ubi Apostolus dicit, ἐγράφη πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. Ernest.

1. ἀποστόλους] τοὺς ἀποστόλους A. B. E. Voluit Med. ubi πρώτους ὑποστόλους. 8. Πρώτονος] Inepta glossa. Πρωτόγονος Hesychius, Photius et Lex. Bachm. p. 353. f. Fortasse: Πρῶτον. καὶ Πρῶτος, νέος. Vide v. Πρώτους. 9. Πρωτόνεω] Πρωτονέῳ Photii ed. Πρωτονέων MS. 12. Θουκυδίδης] I, 10. Vide v. Περίνεως. 13. Πρωτοπαγῆ] Homerus Il. ω. 267. Καλήν, πρωτοπαγῆ. Scholiasta: Πρωτοπαγῆ. πρῶτον παγεῖσαν. ὃ ἐστι ἐξάχως. πρῶτον πεπηγυῖαν. ὃ ἐστι καινήν. Huc Suidas respexit. Küst. 14. Πρωτόπειρος] V. Iacobs. in Achill. Tat. p. 600. Ὁ δὲ νέος ὢν] Quin Polybii sit non dubitat Casaubon. in fr. p. 1540. Hemst. Fr. gr. 115. Aeliano tribuit Valckenarius. Hinc colores suos duxit Agathias V, 21. 23. 16. φιλότιμος καὶ φιλόνεικος] φιλόνεικος καὶ φιλότιμος transposui cum A. 18. 19. Om. vulg. Tuetur *V. Refinxi veterem scripturam Πρωτοπείρονος cum Med. 19. Cf. v. Διαφείς. Πρωτοπορία *V.

---

et producat, sed quod iis plus valeat et argumentationibus demonstrativis aptissima sit. Πρωτεσίλαος. Et Πρωτεσίλεως. Πρωτείων. Πρωτογένης. Protogenes, pictor, Xanthius e Lycia, clarus arte pictoria, qui templum Bacchi Rhodii picturis ornavit: quod habebatur insigne plane et admirabile opus. itaque Demetrius Poliorcetes vehementer admiratus est, cum Rhodum per integrum biennium obsideret, adductis eo mille navibus, et plus quam LV. millibus armatorum. scripsit de arte pictoria et figuris libros duos. Πρωτοκλισία. Prima sedes. Πρωτόλεια. Spoliorum primitiae. Πρωτόλειον. Primitias. Πρωτολογία. In tota illius accusatione primas dicendi partes tenet. Πρῶτον Ἀποστ. Primum Apostolos; deinde Prophetas. Quaestio: quare Paulus primos ponit Apostolos? primos dicit, habita ratione certaminum et gloriae a deo ipsis datae. ultima vero sunt, quod in fines saeculorum inciderunt. itaque iidem et primi sunt et postremi: ut et in hoc magistrum imitentur, dicentem, Ego sum primus et postremus. Πρώτονος. Primus iuvenis. Πρωτόνεῳ. Primum navigantes, vel qui primum in aliquem locum appulerunt. Πρωτόνεως, et ἀρχένεως et alia multa similiter. et περίνεως apud Thucydidem l. l. Πρωτοπαγῆ. Primum compactam. Πρωτόπειρος. Ille vero cum esset admodum iuvenis, et in bellis tiro, ac nuper demum ad altiorem dignitatis gradum promotus, ambitiosus et contentiosus et principatus cupidus erat.

Πρωτοπραξία. τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον, τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον.

Πρώτους. ἀκμάζοντας, νέους.

Πρώτῳ ποδί. ὃ οἰωνιζόμενοι λέγειν εἰώθασι.

Προῖκα. δωρεάν, ἄνευ μισθοῦ. καὶ τοπικὸν ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ ὅπου. Τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῆ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα. ἀντὶ τοῦ ἄνευ κόπου.

Προικίας. ὄνομα κύριον.

Προίκιος. ἄνευ μισθοῦ.

Προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν ἀοιδός· ὁ τέττιξ φησὶν ἐν Ἐπιγράμματι.

Προικόνησος.

Προικός. δόσεως· ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς. πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής. ἢ εὐθεῖα προίξ.

Πρύλις. ὁ πεζός.

Πρύμναν ἐκρούοντο. πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐστι τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται.

Πρύμνην. κάτωθεν, ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνήσιον. τὸ ἀπόγειον σχοινίον.

Πρυμνήτης κάλως.

Πρυμνόν. τὸ ἔσχατον.

Πρυμνώρειαν. τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

‖*Πρυτανεύεται.* διοικεῖται. Τῇ τοῦ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια.

Πρυτανεύοντα. κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανέα ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανευούσης. Τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφιείσης σφίσι περαιτέρω ἰέναι, ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆκος συμμετρούσης αὐτοῖς καὶ πρυτανευούσης εἰκότως. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ πρέσβεις ἦκον τοῦ πρυτανεύσειν Πάρθοις τε καὶ Ῥωμαίοις τὰς διαλλαγάς.

Πρυτανεύσητε. σκέψησθε, πράξητε, χρη-

---

1. *Πρωτοπραξία*] Notandum Edictum Tib. Iul. Alex. §. 5. Posterius *τὸ πρῶτον* om. Photius, contra *τὸ πρ. αἰτ.* om. Hesych. 4. *οἰωνιζόμενοι*] Sic MSS. Pariss. [et *V.] At priores editt. [et E.] male *ᾧ οἰωνιζόμενοι. Küst.* Deinde reieci gl. *Πρωτότοκος. ὁ πρῶτος τεχθείς. Πρωτοτόκος δὲ ἡ Θεοτόκος.* Hanc gl. tenent A. V. in marg. *πρώτως* E. pro *πρῶτος.* 5. *δωρεάν*] *κατὰ δωρεάν* Schol. Plat. p. 331. *καὶ τοπικὸν ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ ὅπου*] Quid hoc? Nihil sane tale quid de voce *προῖκα* apud ceteros grammaticos legas. Quare lectorem monere volui. *Küst.* Mirabatur ille vitium sane ridiculum, cum praesens afferret auxilium Etym. M. p. 689. *τὸ δὲ προῖκα ἐπίῤῥημά ἐστι ποιότητος.* Nam *ἀντὶ τοῦ* irrepsit ex inferioribus. 6. *ὅπου*] *ἄπου* V. ap. Gaisf. *Τὰ δὲ καί*] Vid. supra v. *Περιόν. Toup.* Corrupte sed plenius leguntur in *Περιόν. Hemst.* *πολλαχῆ*] *πολλαχοῦ* A pr. 12. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Anthol. Pal. VI, 120. Versus Leonidae repetitus in v. *Κελευθήτησι.* 13. *Προικόνησος*] Alias *Προκόνησος.* Vide Geographos. *Küst.* Collegit quaedam Marquardt. Cyzic. p. 18. Cf. superiorem gl. *Προκόνησος.* Sed ignorat *V. 14. *Προικός*] Vid. Od. *ν*. 15. *ῥ*. 413. ubi Schol. 15. *ἡ εὐθεῖα προίξ* om. Photius. 16. *Πρύλις. ὁ πεζός*] Haec A. in marg. Subsequebantur olim, *ὁπλίτης. ὡς δαμῶ, δαμήσω, δάμαλις· οὕτω περῶ, περύω, πέρυλις* (*προύλις* Med.), *κατὰ συγκοπὴν πρύλις*, om. A. B. V. E. Paulum mutata praebet Zonaras p. 1575. 17. *πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐστι τὸ κατ' ὀλ.*] Ex Scholiasta Thucydidis in lib. I. c. 50. ut Portus quoque monuit. Sed ibi legitur, *πρύμναν κρούεσθαι*, et *ἵνα μὴ δόξωσι φανερῶς* etc. Confer Scholiastam Aristoph. Vesp. 397. et Nostrum supra vv. *Ἐπανάκρουσαι* et *Ἐπὶ πρύμνην. Küst.* Schol. MS. in Gregor. Naz. ap. Gaisf. *Πρύμναν τ' ἐκρουσάμην*] *παροιμιωδῶς τοῦτο. πρύμναν δὲ κρούεσθαί ἐστιν τὸ κατὰ τὴν πρώραν καὶ εἰς τοὔμπροσθεν ἐλαύνοντά τινα μεταβαλόντα κατὰ πρύμνην καὶ εἰς τοὐπίσω αὖθις ἐλαύνειν. προσορμοῦντες δὲ μάλιστα τοῦτο ποιοῦσιν. ἀπὸ γοῦν* [addo *τοῦ*] *ἐκείνοις τοῦτον ὑπερείδειν καὶ συνηγορεῖν μεταβαλεῖν ἐξαίφνης καὶ εἰς συνηγορίαν τραπέσθαι Βασιλείου, τοῦτο πρύμναν κρούεσθαι ἔφη.* Adde Schol. Aristidis Vol. III. p. 213.

2. *ἵνα*] *ἢ ἵνα* Photius et Lex. Seg. 4. Haec explicatio quo spectet non invenio: nisi forte *πρυμνὴν* ex Il. *μ*. 149. advocamus. 6. *Πρυμνήτην κάλων* Eurip. Med. 770. 8. *Πρυμνώρειαν*] *Πρυμνώρειαν* A. *V. Med. Photius et Lex. Seg. *Πρυμώρειαν* E. Vid. Il. *ξ*'. 307. et Schol. *πρυμνωρία* Theognostus p. 22. f. 9. *Τῇ τοῦ Θεοῦ ῥοπῇ*] Procopius Arcan. Hist. p. 6. *Οὕτως ἄρα οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια.* Idem in Gothicis lib. IV. p. 338. *Οὕτως ἄρα οὐχ ὅσα* (leg. *οὐχ ὡς*) *τοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ, ἀλλὰ τῇ ἐκ τοῦ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπινα. Ita non hominum arbitratu, sed Dei nutu res humanae gubernantur.* Ad hunc locum respexit Suidas. *Toup.* Infra dederunt *ἀνθρώπεια* A. V. pro *ἀνθρώπινα.* 11. *Πρυτανεύοντα. κυρ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *πρύτανιν*] MS. A. *πρυτανέα.* Et sic Harpocratio. *Küst.* Item Photius. *πρυτανέτεα* V. 12. *Δημοσθένης*] P. 58, 18. 14. *Τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφ.*] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. IV. de Bello Goth. c. 11. *Küst.* 20. *Πρυτανεύσητε. σκέψησθε, πρ.*] Nota haec referenda est ad locum illum Aristoph. Acharn. 60. *Ἦν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.* Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* *σκέψησθε* om. Schol.

Πρωτοπραξία. Quod primum exigitur, prima exactio. *Πρώτους.* Aetate florentes, iuvenes. *Πρώτῳ ποδί.* Primo pede. id dicere solent omina captantes. *Προῖκα.* Gratis, sine mercede. est adverbium qualitatis. *Alia vero multa gratis suppeditata esse, quae suo sumptu parasset.* vel sine labore. *Προικίας.* Nomen proprium. *Προίκιος.* Gratuitus. *Gratuita viatoribus cantrix.* cicada in Epigrammate inquit. *Προικόνησος. Προικός.* Dotis, sive doni. Poeta enim omne donum sic vocat. casus rectus est *προίξ. Πρύλις.* Miles qui pedes pugnat. *Πρύμναν ἐκρούοντο. Πρύμναν ἀνακρούεσθαι* significat, paulatim recedere, non conversa navi. qui enim sic recedit, navem in partem posticam remis repellit. hoc autem facere solent, ne manifeste fugere videantur, neve terga hostibus dantes ab iis vulnerentur. *Πρύμνην.* Inferne, radicitus. *Πρυμνήσιον.* Rudens, quo navis ad terram religatur. *Πρυμνήτης κάλως. Πρυμνόν.* Extremum. *Πρυμνώρειαν.* Radices montis. *Πρυτανεύεται.* Gubernatur. *Dei nutu res humanae gubernantur. Πρυτανεύοντα.* Proprie significat eum qui est prytanis; administrantem vero dicit Demosthenes in *Philippicis. Πρυτανευούσης. Natura loci non sinente eos ulterius progredi, sed commetiente et idoneis terminis definiente cuniculi longitudinem.* Et alibi: *Venerant autem legati, ut arbitri essent foederis inter Parthos et Romanos ineundi. Πρυ-*

ματίσητε. πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν πρυτάνεων διεπράττετο. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης.

Πρυτανεία. ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς ἀριθμός τις ἡμερῶν· οὐδετέρως δέ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπε τί δηλοῖ. τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ἑξακισχιλίοις. Πρυτανεῖαι δέ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός, δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτόν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί. ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλε δὲ ἑκάστη φυλὴ τῶν ἱ λέ ἡμέρας, καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες, ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς. καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρώτων ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς λ̣ ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ ξ̣ ἀνὰ λέ. πρυτανείας οὖν ἐστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἤτοι λ̣ξ̣ ἢ λέ. καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτανεῖα ἀργύριον, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεῖα. τὰ διδόμενα ἀπὸ τῶν δικαζομένων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύρια.

Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς καὶ δημιόπρατα,
τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια.

Πρυτανεῖα. πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη· ἣν οἱ δικασάμενοί τισι καὶ ἥττηθέντες κατέβαλλον, ὡρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἕκαστος.

Πρυτανεῖον. θεσμοθέτιον, θόλος. παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημόσιος, ἔνθα ἐσιτοῦντο δημοσίᾳ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν· ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοντο χάριν. ἦ πυρὸς ταμεῖον, ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ, καὶ ηὔχοντο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Πᾶς γάρ τις ὤμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
θεὶς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν μέ φησι κἀξολεῖν.

τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτουλα. τὰς γὰρ

221

4. ἀριθμός τις ἡμερῶν] Cum seqq. confer Schol. Platon. p. 459. et Lex. Rhet. p. 291. item loquax Argumentum orationis Demosth. in Androtionem. 5. τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατ.] Confer Ammonium v. Πρυτανεῖα, Hesych. v. Ἄνευ πρυτανείων, Suidam vv. Θέσεις et Παρακαταβολή, et Petit. de Legg. Att. p. 392. Küst. Infra v. Πρυτανεῖον. 7. Πρυτανεῖαι δέ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμ.] Confer Petit. de Legg. Att. lib. III. Tit. 1. ubi de Prytaniis tribuum Atticarum fuse agit. Küst. Vid. Corsini F. A. T. I. p. 103. et Schoem. de Comitiis Ath. p. 34. 8. Post ἀριθμός plene distinguebant edd. 10. ἦγον] ἔλεγον B. E. 14. πρώτων] πρῶτον A. B. E. Photius. 16. πρυτανεία] πρυτανείας A. B. V. E. Med. Id propter Harpocrationis et Photii (ubi deest οὖν) fidem reduxi; quamquam aliter debuit oratio conformari. Sed ab istis copiis doctrinae collecticiae nolim diligentiam severius exigi. 18. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτ.] Ex Harpocratione. Küst. περὶ V. Cf. v. Ἀντωμοσία: eademque recurrunt in Schol. Arist. Nub. 1139. ἐστὶν post πρυτανεῖα delevi cum A. V. E.

1. ὑπὸ] ἀπὸ dedi cum A. B. E. *V. Med. Mox δήμῳ V. pro δημοσίῳ. 3. Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορ.] Aristoph. Vesp. 679. sq. 4. δημιόπρατα] Sic ex Aristophane rescripsi. Ante enim legebatur δημοσιόπρατα, quod vel metrum versus respuit. Küst. δημιόπρατα confirmat *V. Supra καὶ nesciunt *V. Med. et opinor alii etiam libri. 5. δισχίλια γίνεται ἡμῖν] δικαιὰ A. γίνεται ἡμῖν omisi cum A. V. B. E. Med. et gl. Πληρώματα. 7. δικασάμενοι] δικαζόμενοι A. 8. κατέβαλλον] κατέβαλον A. V. ap. Gaisf. Photius. Mox κατατιθέντος ἑκάστου A. κατατιθέντες ἑκάστοις Photius. 10. Θεσμοθέτιον] Hoc nihil ad rem. Confer Hesychium v. Πρυτανεῖον. Küst. Θεσμοθέσιον Gl. Herodot. I, 146. (ubi v. Wesseling.) item Schol. Platon. p. 321. θόλος] Confer Nostrum supra h. v. Küst. Pollux VIII. extr. ἡ θόλος, ἐν ᾗ συνεδείπνουν ἑκάστης ἡμέρας πεντήκοντα τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς. Reines. θεολ° A. Om. V. παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημ.] Eadem leguntur apud Schol. Aristoph. Equ. 167. Huc pertinent verba eiusdem Scholiastae v. 281. Πρυτανεῖον δὲ τόπος Ἀθήνησιν, οὗ τὰς δημοσίας σιτήσεις ἐποιοῦντο. τιμὴ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τοῖς δημοσίᾳ σιτουμένοις ἦν. Huc etiam facit locus ille Ciceronis lib. I. de Oratore (c. 54.): *Cum interrogatus Socrates esset, respondit sese meruisse, ut amplissimis honoribus et praemiis decoraretur, et ut ei victus quotidianus in Prytaneo publice praeberetur, qui honos apud Graecos maximus haberetur.* Plura de hoc argumento lege apud Petit. de Legg. Att. lib. III. Tit. 6. p. 288. 289. Küst. 11. Ἀθηναίοις] Ἀττικοῖς καὶ Ἀθηναίοις V. 12. αὐτοῖς] αὐτῆς B. E. Med. 14. τὴν τοιαύτην] τὴν om. A. ἀπεδίδοντο] Immo ἀπεδίδοσαν. 16. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 1139. sq.

17. ὤμνυσ Med. Legendum ὀμνύς. 18. μοι] με A. Tum ἀπολεῖ φ. κἀξολογεῖν V. 20. Haec e Scholiis Aristophanicis petita sunt; ubi haeret etiamnum menda τὰς γὰρ δίκας.

τανεύσητε. Dispiciatis, tractetis, administretis. omnia enim a prytanibus administrabantur. voce usus est etiam Demosthenes. Πρυτανεία. Cum ultimam habet productam, et femininum est, significat certum dierum numerum. quam vero significationem habeat, cum est generis neutrius, nemo explicavit. nonnulli tamen dixerunt esse pecuniam, quam litigantes in iudicio deponebant, unde merces iudicialis solvebatur sexies mille viris. prytaniae vero, sive numerus dierum, per quos quaelibet tribus summae rerum praeerat, decem quotannis erant, pro numero decem tribuum. quoniam vero Athenienses anno lunari utebantur, et cuilibet decem tribuum assignati erant XXXV. dies: quattuor dies in anno lunari supererant, quos attribuebant quattuor tribubus, quibus primis prytania sorte obtigisset. quare quattuor priores tribus singulae prytaniam habebant, quae XXXVI. diebus absolvebatur; at reliquarum sex prytania XXXV. tantum diebus constabat. πρυτανεία igitur est numerus vel XXXVI. vel XXXV. dierum: et quaelibet tribus prytaniam gerit. apud reliquos vero Atticos πρυτανεία est pecunia, quam uterque litigantium, et actor et reus, in iudicio deponebat. Πρυτανεῖα. Pecunia quae a litigantibus in aerarium persolvebatur. *Sportulae, metalla, fora, portus, mercedes, bona publicata: ex quibus omnibus fere summa bis mille talentorum redit.* Πρυτανεῖα. Pecunia quae in aerarium inferebatur: quam litigantes, qui causa cadebant, in iudicio depositam ut statutam multam solvebant. Πρυτανεῖον. Prytaneum, quo thesmothetae et prytanes conveniebant. apud Athenienses vero sic vocabatur domus publica, ubi publice alebantur, quibus honor ille obtigerat. victu autem illo donari praeclara virtutis remuneratio existimabatur. nam optime de republica meritis beneficium illud tribuebatur. dictum est quasi πυρὸς ταμεῖον, sive locus in quo ignis aeternus servabatur, et preces fiebant. Aristophanes *Nubibus: Nam quisque, cui aliquid argenti debeo, deposita in iudicio pecunia, me perditurum et omnibus bonis eversurum minatur.* quae Graeci πρυτανεῖα, Romani vocant *sportulas.*

δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτάνεσιν εἰςῆγον τοὺς χρεώστας.

Πρυτάνεις. τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ δέκα φυλαὶ κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Διαπιστοῦντες δὲ οἱ πρυτάνεις ἤδη τῷ Φιλίππῳ, διὰ τὴν περὶ τὰ Κρητικὰ κακοπραγμοσύνην, καὶ τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτευον ἐγκάθετον εἶναι.

Πρύτανις. διοικητής, προστάτης, φύλαξ, βασιλεύς, ἄρχων, ταμίας, ἔξαρχος.

Πτάμενος. διελθών.

Πταρμός. Ἀριστοφάνης·

Κἄτα πῶς οὐκ ἔπταρον;
ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠσθόμην. ὁ πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις· ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται, ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες. οὕτω φησὶν ἤψατό μου πληγή, ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφος μυκτῆρος.

Πταίειν. προσκρούειν. Καὶ παροιμία· Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον.

Πτελέα. εἶδος δένδρου.

Πτερίνη. καὶ Πτερίναν ῥιπίδα. Πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρεύσαντας εὐφυέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες οἱ ψιλοὶ καὶ ἐπίπεδοι τόποι τῶν ὑλωδῶν, διὰ τὸ δύνασθαι ἐκ πολλοῦ προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύοντας, εἶναι δ' ἐπιπροσθήσεις ἱκανὰς ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. τὸ γὰρ τυχὸν ῥεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος, ποτὲ δὲ κάλαμοι καὶ πτέρεις καὶ τὸ γένος ἀκανθῶν, οὐ μόνον πεζοὺς ἀλλὰ καὶ ἱππεῖς δύναται κρύπτειν, ἐὰν βραχέα τις προνοηθῇ τοῦ τὰ μὲν ἐπίσημα τῶν ὅπλων ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, τὰς δὲ περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις.

Πτερίνῳ. πτερωτῷ. Πολύβιος· Ἐπικοσμοῦν-

---

3. *Πρυτάνεις. τὸ δέκατον μέρ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Schol. Aristoph. Eccl. 396. *Hemst.* *βουλῆς*] *φυλῆς* V. *φουλῆς* *V. 5. *τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα*] Scribendum, *τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς προστατόμενα, qui omnia Senatus iussa exsequebantur.* Confer Harpocrat. v. *Πρυτάνεις*, et Perizon. in Aelian. Var. Hist. IX, 39. ubi de hoc loco agit. *Toup.* III. p. 164. *ταττόμενα* Harpocratio, ubi Bekk. cum Regio *πραττόμενα*, consentientibus Photio, Schol. Platon. p. 459. et Schol. Aristoph. 7. *Αἰσχίνης*] P. 387. Rsk. 8. *Διαπιστοῦντες δὲ οἱ πρυτ.*] Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit, et ad librum eius XIII. pertinuisse putat. Eum vide in notis ad Collectanea Constantini p. 35. *Küst.* Vid. Polyb. XIII, 5, 1. 9. *Κρητικά*] Sic reposui auctoritate optimi MS. A. Ante enim male legebatur *κριτικά* per ῑ in syllaba prima. Idem mendum occurrit apud Harpocrationem. *Küst.* 10. *καὶ τὸν*] *καὶ τότε* A. *καὶ τόν τε* B. V. E. Scribendum videtur *τόν τε Ἡρακλ.* Tum *Ἡρακλείδη* A. V. 14. *Πτάμενος*] Hanc gl. A. in marg. tenet, agnoscit Photius. 15. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 660. 17. *ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠσθόμην. ὁ πτ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* 18. *λεπτῷ*] Hanc lectionem ex MSS. Pariss. [*V.] et Scholiasta Aristophanis revocavi. Ante enim male legebatur *λευκῷ*. [Sic E.] *Küst.* Illud confirmat etiam v. *Ἔπταρον* cum Zon. p. 1590.

2. *μυκτήρων*] *μυκτῆρος* A. V. E. Schol. 3. *δοτικῇ* post gl. caput expunxi cum *V. *Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λ.*] Polybius in Excerpt. Legatt. a Fulv. Urs. editis c. 114. [XXXI, 19, 5.] *Ὁ δὲ παρεκάλει μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν* etc. *Küst.* Vide locum supra v. *Μὴ πολλάκις* repetitum. Sed excidit post *παροιμία* dictio proverbialis, quam absumpsit initium fragmenti Polybiani, *μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν*: quamquam possunt quaedam detrahi vel immutari. Ceterum *τὸν* om. Med. 7. *Πτερίνης*] *Πτερίνη* A. B. V. E. *Πτερίναν ῥιπίδα* sunt ex Aristonis Ep. I, 3. Anthol. Pal. VI, 306. Adde *πτέρινος στέφανος* illustratum Toupio II. p. 515. *Πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Polybii lib. III. c. 71. *Küst.* 8. *καὶ μηδὲν παθεῖν* om. A. *καὶ πρὸς τὸ μ. π.* Polyb. *εὐφυέστεροι — τοῖς ὅπλοις* om. V. quem Gaisf. tradit habere in marg. *Κάλαμοι καὶ πτέρεις καὶ ἄκανθαι.* 9. *ὑψηλοί*] Scribe *οἱ ψιλοί*: ut habet MS. A. [et E.] itemque Polybius loco laudato. *Τόποι ψιλοὶ* autem apud Graecos dicuntur loca aperta nullisque arboribus et fructibus consita: quibus opponuntur saltus et loca silvosa. *Küst.* 14. *πτέρεις*] *πτέρις* vulg. *πτέρες* B. E. Tum *τὸ γένος* A. B. E. Edd. vett. non *τι γένος*, quod merito Küsterus sumpsit a Polybio. 15. *δύνανται*] *δύναται* A. E. Polyb. 18. Post hanc gl. cum MSS. delevit Gaisfordus, *Πτέρις. βοτάνη ξηραντικῆς δυνάμεως· ὅθεν ἔμβρυά τε φθείρει, καὶ ἐκβάλλει, καὶ πλατείας ἕλμινθας ἀναιρεῖ*, quae Pauli Aeginetae sunt VII. p. 251. 19. *Πολύβιος*] Lib. VI. c. 21. (c. 23, 12.) ubi recte legitur *ἢ μέλασιν ὀρθοῖς*: ut etiam hic scribendum est. *Küst.*

---

decimas enim partes debiti cum apud prytanes deponerent, debitores in ius vocabant. *Πρυτάνεις.* Prytanes erant decima pars senatus Quingentorum, sive L. viri ex qualibet tribu delecti, qui omnia, quae a senatu gerebantur, administrabant. decem autem illae tribus eo ordine, quem sors illis assignaverat, sibi invicem succedentes, prytaniam gerebant: ut Aeschines in oratione contra Ctesiphontem ait. *Sed prytanes cum Philippum ob perfidiam, qua in rebus Creticis usus fuerat, suspectum iam haberent, Heraclidem quoque dolose ab eo submissum esse suspicabantur.* *Πρύτανις.* Administrator, praefectus, praeses, rex, princeps, quaestor, dux. *Πτάμενος.* Qui pervolavit. *Πταρμός.* Aristophanes: *At cur non sternutavi?* id est, non sensi. sternutatio est enim capitis sensus. nam qui nares tenui festuca tangunt, sternutant, vel re naribus admota olfaciunt. sic, inquit, plaga ista me tetigit, ut festuca nares tangit. *Πταίειν.* Offendere. et proverbium: *Ne saepius ad eundem lapidem offendas, temporis opportunitate concessa.* *Πτελέα.* Ulmus. *Πτερίνη.* Et *Πτερίναν ῥιπίδα*, flabellum ex pennis factum. *Et occultius et minore periculo in planitie collocantur insidiae quam in silvosis saltibus. nam et facile e longinquo omnia prospiciunt insidiatores, neque tamen ut plurimum desunt eminentiae quaedam, ad eos tegendos idoneae. quamlibet parvus enim rivus, modico supercilio, si forte accedant arundines et filices aut quodcunque sentis genus, satis magnas ad occultandos equites, nedum pedites, latebras habet; modo quis vel mediocrem adhibeat prudentiam, ut, quae sunt e longinquo conspicua arma, humi supina deponat, et galeas iisdem subiiciat.* *Πτε-*

ται οἱ Ῥωμαῖοι πτερίνῳ στεφάνῳ, πτεροῖς φοινικίοις ἢ μελαινόρθοις τρισίν, ὧς πηχυαίοις τὸ μέγεθος· ὧν προστεθέντων κατὰ κορυφὴν ἅμα τοῖς ἄλλοις ὅπλοις ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος, ἡ δὲ ὄψις καλὴ καὶ καταπληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις.

Πτέρνα. ὁ δόλος. *Καὶ Πτερνίζω*, τὸ καταβάλλω. ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων, καὶ τῇ πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας προσπταίειν ὁμοῦ καὶ πίπτειν μηχανωμένους. Ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο.

Πτερνίζει. ἀπατᾷ, ἢ λακτίζει.

Πτεροδόνητος. πτεροῖς πληχθείς.

Πτερόεντα. ταχέα, κοῦφα.

Πτερόεντι. ταχεῖ. ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικότι. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ Ἔρωτος τὰ ὄρνεά ἐστιν. ἄτοπος δὲ καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. *Καὶ Πτερόεις*, ὁ ἐπτερωμένος.

Πτεροφοίτωρ. Τάχους ὡς ἔχει τις πτεροφοίτορος ἀτεχνῶς ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἱέμενος τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμεται γένος.

Πτερωτὰ ζῷα. ἀετός, ἀλεκτρυών, καὶ τὰ ἄλλα τὰ γινωσκόμενα πᾶσι.

---

2. πηχαίοις Med. 5. καταπληκτικὴ B. E. Med. 7. ὁ δόλος, καὶ ἡ ἐπιβουλή] Hoc sensu vox ista sumitur in loco illo Ioannis c. 13. Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. *Küst.* καὶ ἡ ἐπιβουλὴ omisi cum A. V. 8. ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων, καὶ τῇ πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας πταίειν καὶ πίπτειν μηχανωμένων. τοῦτο καὶ Ἡσαῦ ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰακὼβ ἔφη· Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο. Hinc Suidas sua descripsit. *Küst.* 9. πτέρνῃ] τῇ πτέρνῃ A. V. προσπταίειν] προσπαίζειν A. V. προσπέειν E. 10. Ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη τρίτον] Haec sunt verba Esaui de Iacobo, Genes. 27, 36. sed ubi pro *τρίτον* legitur *δεύτερον*: quam lectionem etiam agnoscit Paris. A. *Küst.* *δεύτερον* etiam V. Item confirmat Theodoretus, qui voces nonnullas post *μηχανωμένων* (sic enim leg.) arguit intercidisse.

1. Πτεροδόνητος] Sumptum ex Aristoph. Av. 1402. vid. 1385. 1390. *Hemst.* 2. ταχέα] τάχει A. ταχύκουφα Photius. 3. ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστρ.] Aristoph. Av. 698. εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις. Scholiasta: ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικώς, οἷον ταχύς. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ etc. Hinc Suidas sua descripsit; sed qui ἀκρίτως prorsus voci πτερόεντι haec subiecit, quae alio spectant. *Küst.* Nimirum homo studiosus cum Amorem pinnatum videret ab Aristophane luculenter describi, Scholiastae copias allevit et ἐοικώς ad glossam accommodavit. Compares simile facinus in v. *Πρῶτα στοιχεῖα* aut in *Πτισάνη*. 8. *Πτεροφοίτωρ. Τάχους ἔχει. τίς γὰρ πτερ.*] Haec adeo corrupta sunt et obscura, ut ea absque ope meliorum codicum illustrare et emendare non possimus. *Küst.* Quod Küsterus non potuit, id conati sunt facere virj doctissimi Henricus Brakerus et Ioannes Albertus Fabricius; de quibus Reimar. de vita et scriptis Fabricii p. 225. Sed frustra et invitis Musis. Equidem fontem huius loci indicare possum, verba ipsa praestare non possum. Neque enim ex iis sum, qui Oedipos se profitentur. Locus autem luxatus videtur, quem ita haud incommode redintegraveris: *Πτεροφοίτωρ. Τίς γὰρ πτεροφοίτορος τάχους ἔχει, ἀτεχνῶς ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἱέμενος τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων ψυχῶν νέμεται γένος; Ecquis enim, ut nunc homines sunt, alata velocitate instructus est, in regionem supracoelestem penetrare cupiens, ubi animae alatae habitant?* Iste est sensus huius loci, quem nemo interpretum perspexit. Est autem decerptum hoc fragmentum, quod iam moneo, ex Damascio in vita Isidori, ut patet ex Excerptis a Photio editis. [Vide Phot. Bekk. p. 337, 22 b. 338, 4 a.] Ita enim loquitur Damascius p. 136. Ἐπ' αὐτοὺς τοὺς θεοὺς ἱέμενος. Idem p. 133. Ὅτι τῶν μὲν παλαίτατα φιλοσοφησάντων Πυθαγόραν καὶ Πλάτωνα θειάζει, καὶ τῶν ἐπτερωμένων ἐκείνων ψυχῶν εἶναι, αἳ εἰς τὸν ὑπερουράνιον τόπον, εἰς τὸ πεδίον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸν λειμῶνα τῶν θείων νέμονται εἰδῶν. Vides iam omnia gemina germana. Si Damascius integer extaret, id quod volumus haberemus. Nunc venam aperui ad sanandum Suidam. *Toup.* II. p. 117. Idem postea: „Plato in Phaedro p. 347. [252.] Λέγουσι δέ, οἶμαι, τινὲς Ὁμηρίδαι ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα· ὧν τὸ ἕτερον πάνυ ὑβριστικὸν καὶ οὐ σφόδρα τοι ἔμμετρον. ὑμνοῦσι δὲ ὧδε· Τὸν δ' ἤτοι θνητοὶ μὲν Ἔρωτα καλοῦσι ποτηνόν, Ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα διὰ πτεροφοίτου ἀνάγκην. Hic locus Platonis citatur apud Koen. in Gregor. de Dialectis p. 38." Damascium apud Platonem repperisse *πτεροφύτορ' ἀνάγκην* opinabatur Lobeckius Paralip. p. 273. ἔχει] ὡς ἔχει A. V. τίς γὰρ] τῆς A. Correxit Gaisfordus, cuius iudicium firmavit *V. Mox *τὴν* A. Dein idem Gaisfordus *ἱέμενος* pro *ἱέμενον*. Welckerus contra qui Musei Rhenani Vol. III. p. 588. colorem orationis poeticae manifestum esse pronunciat, sententiam ad vulgarem persuasionem rettulit, quae humanos animos ferret inter astra post mortem repoui; de emendatione tamen professus sibi haud liquere. Hermannus autem a me consultus negat fidem libri A. spernendam esse, siquidem *τῆς πτεροφύτορος* (id enim Buttmannus, cuius placitum Lobeck. Paralip. gr. Gr. p. 13. affert festinantius, merito iussit e Stobaeo asciri) omisso *ἀνάγκης* vel *ψυχῆς*, quod in superiore parte locum suum invenerit, nihil obscuri habeat propter celebritatem dicti Platonici, *ἱέμενον* autem ad nomen neutrum redeat in praegressis olim positum, velut *ἔθνος*. Hoc quidem in medio praestat relinquere; quamquam accusativorum similitudo facile valuit, ut nominativus mutaretur. Ceterum Damascii manum cum alter, quem Toupius comparavit, Photii flosculus, extra dubitationem posuerit: facile agnoscimus sensus anagogicos et elationem animi generosi, qui per summam virium contentionem sublime feratur. Tetigit rem Creuz. Praepar. ad Plotin. de pulchrit. p. 37. 12. ἄλλα τὰ] τὰ om. V.

ρίνῳ. Alato. Polybius: *Romani crista pennacea ornantur, hoc est, pennis tribus puniceis aut nigris iisque rectis, longitudine fere cubitalibus: quae ubi ceteris armis ad summum verticem accesserunt, vir quidem duplo maior apparet, species autem existit pulchra et hosti formidabilis.* *Πτέρνα*. Insidiae. Et *Πτερνίζω*, supplanto. per metaphoram ductam ab iis, qui cursu certant, et calce supplantare conantur una currentes. *Iam enim me iterum supplantavit.* *Πτερνίζει*. Decipit, vel calcitrat. *Πτεροδόνητος*. Alis agitatus. *Πτερόεντα*. Alata, cita. *Πτερόεντι*. Veloci, venti turbinibus simili. summa vero orationis haec est: ex ala Amoris natas esse aves. absurda autem et ab omni verisimilitudine recedit haec genealogia. Aristophanes *Avibus*. Et *Πτερόεις*, alatus. *Πτεροφοίτωρ. Qua quis pollet celeritate rehementer aspirans ad regionem supra coelum erectam, ubi animarum genus habitat alatum.* *Πτερωτὰ ζῷα*. Alata anima-

Πτέρυγες περιστερᾶς. αἱ τοῦ πνεύματος δωρεαί. ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηργυρῶσθαι χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἁπλούστερα καὶ λευκότερα τοῖς ἁπλουστέροις, τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς ἐντελεστέροις. τὰ γὰρ μυστήριά μου ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς.

Πτερυγίζειν. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν. ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις.

ἀντὶ τοῦ θορυβῇ. τὸ γὰρ πτερὸν ἠχῶδες καὶ θορυβητικόν. ἢ κοῦφα λαλεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ μάταια διαλέγῃ. ἀπὸ τῶν νεοττῶν, οἳ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας,
223 *ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται.* οὕτω ‖ *καὶ σὺ θέλεις μὲν ἀντείπεῖν καὶ πειράζεις, ἀνύεις δὲ οὐδέν.*

Πτερυγίζων. πετόμενος. Ἀριστοφάνης περὶ Μάγνητος, ὅτι Ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα, καὶ Ψῆνας, καὶ Ἀυδούς.

Πτερύγιον. ἀκρωτήριον.

Πτερυλλίδων. τῶν ἀκρίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά. ὀρταλίχων δὲ τινὲς τῶν ἀλεκτρυόνων, κατὰ τὴν Βοιωτῶν διάλεκτον.

Πτείρω.

Πτῆμα. πτῆσις οἰωνῶν. Περιφερὲς δὲ ἦν τὸ πτῆμα τῶν οἰωνῶν.

Πτηνόν. τὸ ὄρνεον.

Πτήσσει. πτοεῖται. Καὶ Πτήξωμεν, κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι.

Ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν·

[Ἀριστοφάνης. πτίσσω δὲ τὸ τύπτω.

Πτῆσις τῶν ὀρνίθων.]

Πτῆται. πέτεται. [Καὶ Πτητικὰ ζῷα, τὰ πετόμενα.]

Πτίλον. πτερὸν ἁπαλώτερον. καὶ ἄπτιλα, τὰ ἀπτέρωτα. εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐξεμέσαι.

Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερά, τὰ δὲ ὠκύπτερα. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε.
Ἐπὶ τῷ γελᾷς; Ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

Πτίλος. ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

---

1. *Πτέρυγες περιστερᾶς*] Ex Ps. LXVII, 14. et Theodoreto in eum locum. *δωρεαὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος*] *τοῦ πνεύματος δωρεαὶ* A. V. *τὴν χάριν τοῦ πν.* Theodoretus. 4. *ἁπλουστέροις*] *προσφέρει* addit Theodoret. 7. *Πτερυγίζειν. ἀντὶ τοῦ μηδ.*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 575. *Küst.* 11. *θορυβῇ*] Immo *θορυβεῖς.* 16. *δὲ ἵπτασθαι* *V. 18. *πτερούμενος*] *πετομενος* A. V. Lex. Bachm. p. 354. Photius. *Ἀριστοφάνης*] Aristoph. Equ. 519. *Πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰείς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων* etc. Scripserat nimirum Magnes fabulas Aves, Lydos, Psenes et Barbitistas: quod Aristophanes obscure significare voluit verbis illis *πτερυγίζων, λυδίζων, ψηνίζων* et *ψάλλων*: ut vetus enarrator nos docet. Confer Nostrum supra v. *Μάγνης. Küst.* Mox *λύκους* Med. 22. *Πτερυλλίδων*] Immo *τετραπτερυλλίδων.* Aristoph. Acharn. 871. *Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.* Vide ibi Scholiastam, apud quem eadem leguntur, quae Suidas hic habet. *Küst.* Melius se habet v. *Τετραπτερυλλίδων.* 23. *τινὲς τῶν ἀλεκτρυόνων*] *τῶν ἀλεκτρυόνων τινὲς* V. Immo licet *τινὲς* expungere. Cf. v. *Ὀρταλίχων.*

1. *Πτείρω* om. vulg. Tuetur *V. 2. *πτῆσις*] *πτήσεις* V. B. Mox *τὸ* ante *πτῆμα* dederunt A. V. 5. *πτοεῖται*] *φοβεῖται* V. Mox *πτήξομεν* Med. bis. 8. *ἐκποδὼν*] *ἐκπηδὼν* V. *ἐκπιδὼν* E. 9. *Ἀριστοφάνης*] Vox haec in prioribus edit. deest, quam ex MS. A. revocavi. Ubi autem locus iste Aristophanis extet, nunc non recordor. *Küst.* Thesmoph. 36. *Hemst.* Notavi partem extremam, ex epimerismorum indicibus (v. Zon. p. 1593.) petitam, quam om. V. Observationem de verbo *πτίσσω* idem reposuit in v. *Πτίλον.* 11. *καὶ Πτητικὰ κτλ.* quae habet A. in marg. notavi. Hanc gl. post v. *Πτίλον* locavit *V. 14. *εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς πτ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 584. Haec om. V. *πρὸς τὸ ἐξεμέσαι* Suidas subiecit ad complendam sententiam. 16. *Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 804. *Küst.* *τὰ δὲ πτερά* om. Med. 17. *ὠκύπτερα*] Addit V. *πτίσσω δὲ τὸ τύπτω. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι*] V. 805. sqq. 20. *ἐπὶ τῷ γελᾷς* om. V. *τοῖς* *V. 21. *ᾧ*] *ὡς* E. Med. Cf. v. *Κῆπος.* 24. *Πτίλος*] Hesychius *πτιλός*: quem vide. *Küst.* Recte Hesych. Levitic. XXI, 20. *πτιλὸς τοῖς ὀφθαλμοῖς. Toup. Πτίλος* dedi cum V. (adde Zon. p. 1590.) qui mox *δαμαρός.*

---

lia sunt aquila, gallus gallinaceus, et alia omnibus nota. *Πτέρυγες περιστερᾶς.* Alae columbae. id est, dona Spiritus S. huius autem alas argenteo colore inductas, dorsum vero auro ornatum esse aiunt. nam simpliciora et candidiora simplicioribus, altiora vero perfectioribus conveniunt. mysteria enim mea mihi et meis. *Πτερυγίζειν.* Conando nihil proficere. dictum ab avium pullis, qui volare conantur. Aristophanes *Pluto*: *Sed nugas agis, et inaniter strepitas.* ala enim, cum movetur, ingentem strepitum edit. vel, vana loqueris. vel, incassum laboras. per translationem ductam ab avium pullis, qui volare non possunt per aetatis imbecillitatem. vel, inania disputas. siquidem avium pulli alarum quidem faciunt periculum, sed volare nequeunt. item, inquit, tu contradicere conare, sed nihil proficis. *Πτερυγίζων.* Alas iactans. Aristophanes in memoria Magnetis comici, qui *Aves*, *Culices*, *Lydos* fabulas composuerat. *Πτερύγιον.* Summitas. *Πτερυλλίδων.* Locustarum: quippe quae quattuor alas habeant. *ὀρταλίχων* vero, ex Boeotorum quidem dialecto, gallorum gallinaceorum. *Πτείρω. Πτῆμα.* Volatus. *Alitum vero volatus erat orbicularis.* *Πτηνόν.* Ales. *Πτήσσει.* Metu trepidat. Et *Πτήξωμεν*, delitescamus. proprie autem *πτήσσειν* est metu perterritum fugere. Aristophanes: *At hinc procul fugiamus.* [at *πτίσσω*, tundo.] *Πτῆται.* Volat. [Et *Πτητικὰ ζῷα*, volucria.] *Πτίλον.* Mollior penna. et *ἄπτιλα*, implumia. solent vero, qui difficulter vomunt, penna ad vomitum ciendum uti. — Pennarum aliae vocantur *πτίλα*, aliae *πτερά*, aliae *ὠκύπτερα*. Aristophanes *Avibus*: *Ego quidem rem magis ridiculam haud vidi unquam. Cur rides? Ob celeres pennas tuas. nostine cui potissimum similis sis alatus? Anseris improbae picturae.* *Πτίλος.* Qui palpebras habet ciliis nudatas.

Πτισάνη. ἡ κεκομμένη κριθὴ καθαρά. Ἀριστοφάνης·

Ἴσχνανα ἐπυλλίοις.

οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων.

Πτίσσεσθαι. τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι. Καὶ Πτίσσω, τὸ τύπτω.

Πτολεμαΐς δίκη. πρεσβῦτις ἦν ἡ Πτολεμαὶς ἀρχαία, ἄχρις οὗ ἀποθάνοι δίκας λέγουσα, διὰ τὸ ἀεὶ ὑπερτίθεσθαι, καὶ μήποτε βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι.

Πτολεμαῖος Κυθήριος, ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.

Πτολεμαῖος, ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε Μηχανικά, βιβλία γ'. Περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β'. Ἅπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας. Κανόνα πρόχειρον. Τὸν μέγαν Ἀστρονόμον, ἤτοι Σύνταξιν· καὶ ἄλλα.

Πτολεμαῖος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων. υἱὸς δὲ ἦν Ὀροάνδου, μαθητὴς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὁμηρικῶν ὑποδειγμάτων βιβλία γ'. Περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος. Πρὸς Νεοθαλίδην περὶ λέξεως. Περὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ Οὔτιδος. Περὶ Ἀστεροπαίου τοῦ παρ' Ὁμήρῳ μνημονευομένου· καὶ ἕτερα.

Πτολεμαῖος, γραμματικός, ὁ Ἐπιθέτης κληθείς, διότι εἵπετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διηκηκόει δὲ Ἑλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ· ὁ δὲ Ἀγαθοκλέους· ὁ δὲ Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πλήξων. Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.

Πτολεμαῖος, ὁ Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατήρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός· ἄμφω δὲ ἐπιδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. Τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς Τραγικοῖς. Εἰς Ὅμηρον βιβλία ν'. Τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα. Τὰ περὶ Μουσῶν καὶ Νηρηίδων.

---

1. *Πτισσάνη*] *Πτισάνη* A. E. et sic A. infra. Adde vv. *Παρέλαβε* et *Περιεπτισμένοι.* *κριθή*] *καθαρά* A. B. V. E. Med. Photius et Lex. Bachm. p. 354. Quod suppeditavit Photius *κριθὴ καθαρά*, Gaisfordus reposuit: sed insuper aut geminandus articulus aut ἡ tollendum cum Photio. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 974. *Χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλιδίων, ἀπ' ἠθῶν.* Scholiasta: *χυλὸν διδούς. οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπ' ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. Küst.* Hanc quoque glossam, item ut in v. *Πτερόεντι* accidit, intempestiva finxit diligentia hominum, a Scholiis an ab v. *Ἴσχανα* profectorum. 3. *Ἴσχανα*] *Ἴσχγανα* A. Repugnat tamen gl. superior. 5. *βιβλίων*] *βίων* V. 6. *Πτίσσεσθαι*] *Πτίσσασθαι* E. Hanc observationem posuit etiam Eudocia p. 54. *πτισσάνης* Edd. ante Gaisf. 7. *Πτίσσω*] Herod. Epimer. p. 247. 9. *ἀποθάνοι*] *ἀποθάνῃ* V. *λέγουσα*] Sic et Diogenian. VII, 53. Malim *ἔχουσα. Hemst.* 10. *βούλεσθαι*] *βουλεύεσθαι* A. 12. *Πτολεμαῖος*] De Ptolemaeis variis eorumque scriptis agit Meursius in Nicomach. Geras. Harmon. Enchirid. lib. II. p. 178. et seqq. *Küst.* Attulit *Eudocia* p. 359. 13. *ψαλακάνθης*] De hac herba lectu digna sunt, quae ex Ptolemaeo Hephaestionis affert Photius p. 481. *Küst.* 15. *Πτολεμαῖος, ὁ Κλ.*] Hic est celebris ille geographus, cuius hodie adhuc *περὶ τῆς Γεωγραφίας* libri VIII. et alia quaedam extant. De hoc praeter Meursium loco laudato vide etiam Vossium in opere de Hist. Gr. itemque de Scientiis Mathemat. *Küst. Eudocia* p. 366. Reinesius addit Salmasium in Solin. p. 486. 18. *φάσεως*] *φάσεων* A. B. V. E.

3. *Πτολεμαῖος Ἀλεξ.*] Vid. *Ἐπαφρόδιτος.* Ions. Script. Hist. P. p. 14. *Hemst.* Ptolemaeos grammaticos *Eudocia* p. 360. complexa est. 4. *ὁ τοῦ Ὀροάνδρου* Schol. Od. β'. 222. sed praestat cum Scholiis Venetis in Iliadem et *V. dici *Ὀροάνδου.* Nam *Ὀροάνδρου* Edd. 6. *βιβλία γ'*] Sic recte habent MSS. Pariss. et edit. Mediol. At reliquae editt. male hic exhibent notam numeri, quae XC significat: unde Meursius, Wolfius et Portus existimarunt Ptolemaeum libros XC exemplorum Homericorum scripsisse. *Küst.* ϛ' Eudocia. Ipsum tertium librum excitat Schol. Ven. Il. *ά.* 120. 9. *μνημονευομένου*] *μνημονεύ* E. 10. *ὁ Ἐπιθέτης κληθείς*] *Ἐπίθετος* vocatur ab Eustathio in Il. ξ'. p. 966. *Küst. Ἐπιθέτης* Schol. Ven. Il. β'. 111. et alibi. Huic autem consentaneum est ut cum Villoisono Prolegg. in Il. p. 30. (quem probat Böckh. praef. in Schol. Pind. p. XV.) emendetur *ἐπέθετο.* Nam adversariorum partibus Ptolemaeum accessisse cum disciplina Hellanici persuadent (de quo dixit Grauertus in Mus. Niebuhriani Vol. I. p. 206. sq.), tum liber editus *περὶ Ἰλιάδος*, si quidem utimur indicio Schol. Il. β'. 196. Ceterum hanc gl. *V. postposuit articulo *Πτολ. ὁ Ἀριστονίκου.* 14. *πληγῶν*] Id vix adducor ut pro sano habeam. 15. *Ἀριστονίκου*] *ὁ Ἀριστ.* A. V. *Πτολ. ὁ τοῦ Ἀριστονίκου* Schol. Il. δ'. 423. et Ath. XI. p. 481. D. Tum *Ἀριστωνίκου* V. 16. *αὐτὸς*] *αὐτὸς Ἀριστωνίκου* B. E. *ἄμφω*] *ἄμφω δὲ* A. V. Tum *ἐπιδείκνυντο* A. 18. *τῷ ποιητῇ*] *τῶν ποιητῶν* B. E. Med. cum Eudocia. Tum *εἰρημένα* E. pro *ἱστορημένα*: ubi *ἱστορουμένων* Eud. 19. *Νηρηίδων*] *Νηρείδων* A.

Πτισάνη. Hordeum tusum et purum. Aristophanes: *Extenuavi sententiolis.* non tanquam ope ptisanae, sed morato virorum et librorum usu. *Πτίσσεσθαι.* Ptisanae instar tundi. Et *Πτίσσω*, tundo. *Πτολεμαΐς δίκη.* Ptolemiaca lis. Ptolemais fuit vetula quaedam, quae usque ad mortem causas in iudicio dixit, cum dilationibus semper utens nunquam ad finem litium perveniret. *Πτολεμαῖος Κυθ.* Ptolemaeus Cytherius, poeta epicus. scripsit de Psalacantha; quam herbam esse dicit mira quadam vi praeditam. *Πτολεμαῖος.* Claudius Ptolemaeus, Alexandrinus, philosophus, qui fuit temporibus Marci Imperatoris. scripsit tres libros Mechanicos. De ortibus et significationibus stellarum inerrantium, libros duo. Planisphaerium. Canonem expeditum. Magnum opus Astronomicum, seu Syntaxin; et alia. *Πτολεμαῖος Ἀλεξ.* Ptolemaeus Alexandrinus, grammaticus, Pindario cognominatus, filius Oroandae, et Aristarchi discipulus. scripsit Homericorum exemplorum libros III. De Homerico charactere. Ad Neothalidem de dictione. De Utide Homerico. De Asteropaeo, cuius apud Homerum fit mentio; et alia. *Πτολεμαῖος.* Ptolemaeus, grammaticus, Epithetes dictus, quod Aristarchum insequeretur. audierat Hellanicum grammaticum; qui audierat Agathoclem; hic autem Zenodotum Ephesium. scripsit de plagis Homericis, et Commentarium in Odysseam. *Πτολεμαῖος.* Ptolemaeus, Aristonici grammatici pater, et ipse grammaticus: qui ambo Romae artem grammaticam professi sunt. scripsit de iis quae similiter dicta sunt a tragicis. In Homerum libros L. De fabulis singularibus apud

Πτολεμαῖος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος, γεγονὼς ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων, προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. Περὶ παραδόξου ἱστορίας. Σφίγγα· δρᾶμα δέ ἐστιν ἱστορικόν. Ἀνθόμηρον· ἔστι δὲ ποίησις ῥαψῳδιῶν κδ'· καὶ ἄλλα τινά.

Πτολεμαῖος, ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικός, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε Προσῳδίαν Ὁμηρικήν. Περὶ Ἑλληνισμοῦ, ἤτοι ὀρθοεπίας, βιβλία ιέ. Περὶ μέτρων. Περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως. Περὶ διαφορᾶς λέξεων· καὶ ἕτερα γραμματικά.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ. οὗτος ἕκαστα τῶν πραγμάτων ὀλιγώρως χειρίζων, διὰ τοὺς ἀπρεπεῖς ἔρωτας καὶ τὰς ἀλόγους καὶ συνεχεῖς μέθας, εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβούλους εὗρε καὶ πλείους· ὧν ἐγένετο Κλεομένης καὶ Θεόδοτος καὶ ἄλλοι πολλοί.

225 "*Πτολεμαῖος, ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. ὅτι Ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων τὰς σάρκας ἐσθιόντων, καὶ τὰ ὀστᾶ ἔμπροσθεν τοῦ Ὑρκανοῦ σωρευόντων, Τρύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως, Ὁρᾷς, εἶπεν, ὦ δέσποτα, παρακείμενα Ὑρκανῷ ὀστᾶ; ἐκ τούτου στόχασαι, ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα σαρκῶν ἐγύμνωσε. γελάσαντος δὲ πρὸς τὸν τοῦ Τρύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρομένου τὸν Ὑρκανόν, πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παράκειται ὀστᾶ· Εἰκότως, εἶπεν, ὦ δέσποτα· τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὀστᾶ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν, ὥσπερ οὗτοι· πρὸς τοὺς συνανακειμένους εἶπών, ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔκειτο· οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίουσι, τὰ δὲ ὀστᾶ ῥίπτουσιν· ὅπερ ἄνθρωπος ὢν κἀγὼ πεποίηκα. Θαυμάζει τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ σοφὴν οὖσαν γενομένην, καὶ πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτόν.*

Πτολεμαῖος, στρατηγὸς κατὰ Κύπρον· ὃς οὐδαμῶς Αἰγυπτιακὸς γέγονεν, ἀλλὰ νουνεχὴς καὶ πρακτικός. παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον ἔτι νηπίου τοῦ βασιλέως ὄντος ἐγίνετο μὲν ἐπιμελῶς περὶ συναγωγὴν χρημάτων· ἐδίδου δ' ἁπλῶς οὐδὲν οὐδενί,

2. *ἐπί τε Τραϊανοῦ*] Huius tempora paulo aliter definit v. *Ἐπαφρόδιτος*. 4. *Χέννος*] Vid. Rochetti Miscell. T. I. p. 75. *Gaisf.* 6. *καὶ ἄλλα τινά*] Ut, *περὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἱστορίας λόγους ξ*: ex quo opere Excerpta satis ampla habentur apud Photium. *Küst.* Qui potuit eodem revocare titulum, *περὶ παραδόξου ἱστορίας*. Om. Eudocia. 7. *Πτολεμαῖος, ὁ Ἀσκαλ.*] Huius Ptolemaei crebro mentionem facit Eustathius in Commentario ad Homerum; itemque Scholiasta Homeri in Il. *σ*. 100. Il. *υ*. 357. et alibi. *Küst.* Deest hic art. A. ubi in marg. *Πτ. ὁ Ἀσκ. γραμματικός· καὶ ζήτει.* 8. *Προσῳδίαν Ὁμηρικήν*] Opus hoc bipertitum erat, cuius prior pars inscribebatur, *Περὶ τῶν ἐν Ἰλιάδι προσῳδιῶν*, altera *Περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδιῶν*. Utriusque partis meminit Ammonius v. *Σταφυλή*, his verbis: *Διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος ἐν δευτέρᾳ περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδιῶν*. Et mox: *Ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν δευτέρᾳ τῶν ἐν Ἰλιάδι προσῳδιῶν κατὰ λέξιν φησὶν οὕτως*. Eiusdem operis pars posterior laudatur ab Eustathio in Il. *β'*. p. 341. *Küst.* Sive *ἐν ταῖς Ὀδυσσειακαῖς γραφαῖς*, Schol. Il. *φ*. 37. 11. *λέξεων*] *λέξεως* B.V. 13. *Πτολεμαῖος ὁ Φιλ.*] Haec A. in marg. additis *καὶ ζη*. Desunt cetera. *ἕκαστα*] *ἥκιστα* E. 15. *καὶ* ante *συνεχεῖς* om. *V. 17. *ἐπιβούλους εὗρε καὶ πλείους*] Scribendum, *ἐπιβούλους εὕρηκε πλείους*. Quemadmodum recte legitur apud Polybium lib. V. (c. 34.) p. 530. unde hunc locum decerpsit Suidas. *Toup.* Qui postea: „Probo lectionem Suidae. *ἐπιβούλους εὕρηκε καὶ πλείους*. Quod ex more Polybiano est." Merito repugnat Schaef. in Long. p. 351. Polybii locus in novissimis paulum est deformatus. 19. *Πτολεμαῖος — Αἰγύπτου*] Haec A. in marg. omissis ceteris. *ὅτι Ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος Πτολ. τῷ βασιλ. καὶ πάντ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli descripta sunt ex Iosephi Antiqu. Iud. lib. XII. c. 4. (9.) ut Pearsonus observaverat. *Küst.* Suidas haud raro deserpsit Iosephi scripturam: quamquam est ubi hunc e Suida refingere possis. 21. *τὰ κρέατα*] *τὰς σάρκας* dedi cum B. V. Iosepho.

3. *περικείμενα* et infra *περίκειται* V. ap. Gaisf. Excidit *τὰ* ante *παρακείμενα*. 5. *περιέδυσεν*] *περιέδησεν* V. qui mox om. *πρὸς τὸν τ. Τρ. λ.* 6. *ἐγύμνω* *V. 13. *ὥσπερ* Med. pro *ὅπερ*. 14. *σοφὴν οὖτω γενομένην*] *ὁ βασιλεὺς* V. 16. *ἀποδεχομένους* Iosephus. 17. *Πτολεμαῖος, στρατηγὸς κατὰ Κύπρου· ὃς οὐδαμῶς Αἰγ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Polybii [XXVII, 12.], quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 126. *Küst.* *Κύπρου*] *Κύπρον* A. V. 20. *ἐγένετο*] *ἐγίνετο* A. B. V. E. Exc. *ἐπιμελὴς μὲν ἐγένετο* *V. *ἐπιμελὴς*] *ἐπιμελῶς* A pr. cum Exc. 21. *χρημάτων*] *χρηματίζων* V. ap. Gaisf.

Homerum. De Musis et Nereidibus. *Πτολεμαῖος Ἀλεξ.* Ptolemaeus Alexandrinus, grammaticus, Hephaestionis F. qui vixit sub Traiano et Hadriano Imperatoribus, Chennus cognomento. scripsit de Historia Mirabili. Sphingem: ea erat fabula historica. Anthomerum: quod est poema rhapsodiarum XXIV. et alia quaedam. *Πτολεμαῖος.* Ptolemaeus Ascalonita, grammaticus, qui Romae docuit. scripsit Homericam Prosodiam. De Hellenismo, sive recta loquendi ratione, libros XV. De Metris. De Aristarchea Odysseae recensione. De Differentia vocabulorum. et alia grammatica. *Πτολεμαῖος.* Ptolemaeus Philopator. hic cum imperium negligentius tractaret, utpote turpibus amoribus et ebrietati continuo indulgens, mirum non est eum brevi temporis spatio plures nactum fuisse, qui et regno et vitae eius insidiarentur. ex horum numero fuit Cleomenes, et Theodotus, et alii multi. *Πτολεμαῖος.* Ptolemaeus, rex Aegypti. cum Hyrcanus cum Ptolemaeo rege coenaret, et omnes, qui una accumbebant, carnes comederent, et ossa ante Hyrcanum coacervarent, Trypho regis scurra, *Videsne*, inquit, *domine, ossa, quae ante Hyrcanum iacent? hinc coniice, patrem etiam ipsius totam Syriam nudasse, ut iste haec ossa carnibus nudavit.* cum autem rex ad istum Tryphonis sermonem risisset, et Hyrcanum interrogasset, quare tot ossa ante ipsum iacerent: *Iure*, inquit, *Domine. nam canes quidem ossa cum ipsis carnibus, ut isti, devorant* (quod in convivas una accumbentes dixit, quia nihil ante ipsos iacebat); *homines vero carnes edunt; ossa autem proiiciunt: quemadmodum et ego feci, qui sum homo.* eius adeo sapiens responsum rex admiratus et urbanitatem approbans omnes plaudere iussit. *Πτολεμαῖος.* Ptolemaeus, Cypri praefectus, nulla re Aegyptius fuit, sed prudens ac strenuus. nam cum insulae praefecturam rege admodum puero accepisset, cogendae quidem pecuniae studiose incubuit; ceterum nemini prorsus quicquam dabat,

καίπερ αἰτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν, καὶ καταλαλούμενος πικρῶς ἐν τῷ μηδὲν προϊέσθαι. τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγεγονότος, συνθεὶς πλῆθος ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν, ὥστε καὶ τὸν Πτολεμαῖον καὶ τοὺς περὶ τὴν αὐλὴν εὐδοκῆσαι τῇ πρότερον αὐτοῦ συστολῇ καὶ τῷ μηδὲν προϊέσθαι.

Πτολίπορθος. ἀνδρεῖος, πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα. πόλις.

Πτόρθους καὶ κλῶνας. τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσι.

Πτῶκα. δειλόν. Καὶ Πτῶκας, δορκάδας, ἢ ἐλάφου νεβρούς, ἢ λαγωούς.

Πτῶμα. σῶμα, ἄνευ τῆς κεφαλῆς.

Πτώματα ἐλαιῶν. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. λέγοι ἂν ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτώξ. λαγώς. ἐν Ἐπιγράμματι·

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
Βακχιάδος, πουλὺν βότρυν ἀμελγόμενον.

Πτώσεις. οὕτω λέγουσι κοινότερον οἱ φιλόσοφοι καὶ τὰς ὀπωσοῦν ἐγκλίσεις τε καὶ ἐκφοράς. οὐ μὴν καὶ νῦν οὕτως, ἀλλ' ἐστὶ σύστοιχα καὶ πτώσεις καὶ παρώνυμα, παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ. καὶ πτώσεις λέγουσι τὰ ἰδίως παρά τινα ἐσχηματισμένα· ὡς τὸ γραμματικῶς, πτῶσις γὰρ τοῦτο τοῦ γραμματικός, ὁμοίως τῷ δικαίως καὶ μουσικῶς καὶ φρονίμως καὶ ἀνδρείως· πτώσεις γὰρ ταῦτα τοῦ δίκαιος καὶ μουσικὸς καὶ || φρόνιμος καὶ ἀνδρεῖος. ἔστι δὴ ὁ παρα- 226
διδόμενος τόπος τοιοῦτος. ἂν ἡ πτῶσίς τινος ᾖ ὁπωσοῦν λεγομένη πλεοναχῶς, καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς· καὶ εἰ αὐτό, καὶ ἡ πτῶσις. οἷον, ἐπεὶ τοῦ δικαίου τὸ δικαίως πτῶσις, πλεοναχῶς δὲ τὸ δικαίως, πλεοναχῶς καὶ τὸ δίκαιον· καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. ὅ τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρίνας καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι ἀποφηνάμενος, δικαίως λέγεται κεκρικέναι, κἂν μὴ οὕτω δίκαιον ᾖ τοῦτο· λέγεται δὲ δικαίως κεκρικέναι καὶ ὁ ὡς δεῖ κρίνας· ἀλλὰ καὶ ὁ τῷ νόμῳ πεισθείς, κἂν μὴ τὸ ταῖς ἀληθείαις δίκαιον οὕτως ἔχῃ. καὶ τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυταχῶς. καθ' ἕκαστον γὰρ τῶν δικαίως. τό τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὸ ὡς δεῖ δίκαιον. τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ δῆλον ὅτι ἀντιστρέφει ὁ τόπος. καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον, καὶ ἡ πτῶσις ἡ ἀπ' αὐτοῦ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. κατὰ δὲ γραμματικοὺς πτῶσίς

---

4. ἱκανὸν om. V. 5. περὶ τὴν αὐλὴν — προϊέσθαι] Sic fere A pr. (ubi αὐλὴν om. in lacuna) cum Excerptis. Idem ex em. τοὺς ἐπὶ τῇ πρότερον αὐτοῦ συστολῇ διαλοιδορουμένους ὕστερον αὐτὸν ἐπαινεῖν, ut vulgo editum. τοὺς περὶ τὴν πρ. συστολὴ αὐτοῦ διαπορουμένους V. ubi διαπορούμενος *V. 8. πόλεις A m. sec. 11. πρέμνα] πρέμνους E. 14. ἐλάφου] ἐλάφων Photius. 16. Πτώματα ἐλαιῶν. Λυσ.] Ex Harpocratione. Küst. Νικίου] Νικίδου probavi cum A. V. E. Med. et Harpocr. Vat. aliisque libris, qui hanc nominis formam in plerisque glossis conservant. 20. Ἐπιγράμματι] Agathiae LIX. pr. Anthol. Pal. VI, 72. Mox πολὺν A. E. Med. Deinde ἀμελγόμενον Agath. 23. Πτώσεις. οὕτω λέγ.] Articulus hic, ut puto, sumptus est ex Alexandro Aphrodis. in Topica Aristotelis. Küst. Vide eum scriptorem p. 105. Gaisf. οἱ φιλόσοφοι κοινότερον] Ordinem inverti cum A. *V. 24. καὶ] τε καὶ A. B. E. *V. 25. Vide v. Σύστοιχα.

3. παρά] οὐ παρά A. V. Tum τισιν B. E. Med. 4. τοῦ γραμματικός] τὸ γραμματικῶς A. V. 6. δίκαιος] δίκαιον A. B. V. καὶ μουσικὸς καὶ om. A. V. Tum ἀνδρεῖον φρόνιμον A. B. V. 7. ἔστι δὲ] ἔστι δὴ A. B. V. E. Med. 8. ᾖ] ἡ ὡς A. 10. ἐπὶ *V. τοῦ δικαίου] τούτου δικαίου A. τούτου τοῦ δικαίου V. 11. πλεοναχῶς δὲ] ἂν A. V. 13. ὅ τε] ὅτι A. 16. λέγεται δὲ] δὲ om. A. V. Poterant omnino reiici λέγεται δὲ δικαίως κεκρικέναι. 17. ὁ ὡς] ὁ om. V. ὁ post καὶ om. A. Tum τῷ om. E. Mox πειθεὶς V. 21. τό τε] πότε A. V. 23. ἀντιστρέφει] ἀναστρέφει E. τόπος] τρόπος A. B. V. E. Med. 25. κατὰ δὲ] δὲ om. A. V.

---

tametsi a dispensatoribus regiae pecuniae saepissime flagitaretur, graviterque incusaretur, quod reditus penes se retineret. sed posteaquam rex adolescentiam attigit, collectam satis magnam pecuniae vim Alexandriam misit, adeo ut Ptolemaeus et aulici superiorem illius parsimoniam ac diligentiam vehementer probarent. *Πτολίπορθος.* Urbium expugnator, fortis. *Πτόλισμα.* Urbs. *Πτόρθους* et *κλῶνας.* Ramos et surculos. Attici vero *πρέμνα* et *κλάδους* dicunt. *Πτῶκα.* Timidum. Et *Πτῶκας*, damas, vel hinnulos, vel lepores. *Πτῶμα.* Corpus sine capite. *Πτώματα ἐλαιῶν.* Lysias in oratione contra Niciam sic appellare videtur vel fructum, qui de oleis decidit, vel ipsas arbores casu quodam eversas. *Πτώξ.* Lepus. In Epigrammate: *Vidi ego leporem sedentem prope fructus Bacchicos, multos racemos devorantem.* *Πτώσεις.* Casus philosophi generaliter vocant quascunque inflexiones et formationes vocabulorum. quamquam nunc aliter res se habet, et coniugata dicuntur et casus et denominativa: quae quidem inter se sunt affinia, sed tamen differunt. et casus quidem vocant ea, quae specialiter ab aliquibus formata sunt: ut *γραμματικῶς.* hoc enim casus est nominis *γραμματικός.* eadem est ratio adverbiorum *δικαίως*, *μουσικῶς*, *φρονίμως*, *ἀνδρείως.* sunt enim casus horum nominum, *δίκαιος*, *μουσικός*, *φρόνιμος*, *ἀνδρεῖος.* iam qui nunc proponitur locus, talis est. si casus alicuius vocis multiplici sensu dicatur, vox ipsa multiplici sensu dicetur: sin ipsa vox, item casus. ut, cum *iuste* sit casus *iusti*, *iuste* vero multiplici sensu dicatur: et *iustum* multiplici sensu dicetur et contra. *iuste* autem multiplici sensu dicitur. nam et qui ex animi sui sententia iudicavit, et id quod iustum ipsi videbatur pronunciavit, iuste iudicasse dicitur, quamvis id revera iustum non sit. item *iuste* iudicasse dicitur is, qui iudicavit, ut par fuit; item qui legi paruit, quamvis vera iustitia careat. quare et *iustum* multiplici sensu et totidem modis dicetur, quot *iuste.* nam *iustum* tam dicitur id, quod iustum iudicamus, quam quod revera tale est; item legibus consentaneum. itaque manifestum est, locum hunc reciprocrari. nam vicissim, si *iustum* pluribus modis dicitur, item casus eius, id quod *iuste* fit, pluribus modis dicetur. secundum

ἐστιν ὀνόματος ἢ ὀνοματικοῦ τινος κατὰ τὸ τέλος κίνησις γινομένη.

Πτώσσοντες. δειλιῶντες. Καὶ Πτώσσουσαν, δειλιῶσαν, κρυπτομένην.

Πᾶν δὲ κατ' εὔδενδρον στείβων δρυὸς εἴρυσα χειρὶ
πτώσσουσαν βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις.

Πτωσκαζέμεν. δειλιᾶν.

Πτωχεία πενίας διενήνοχεν. ἡ μὲν γὰρ πενία μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα· ἡ δὲ πτωχεία παντελῶς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. καὶ ὁ μὲν πένης παρὰ τὸ πένεσθαι, ὃ ἔστιν ἐνεργεῖν καὶ ἐκ τούτου πορίζειν τὰ χρειώδη, εἴρηται· ὁ δὲ πτωχὸς παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους. [εἴρηται δὲ πενία διὰ τὸ ἐκ τοῦ πονεῖν ἔχειν τὸ ζῆν, πτωχεία δὲ ὡς εἴρηται διὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους] Ἀριστοφάνης·

Οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν
εἶναι ἀδελφήν;

Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον
εἶναι ὅμοιον.

ὁ μὲν γὰρ τύραννος, ὁ δὲ τυραννοκτόνος.

Πτωχίστερος. ὡς λαλίστερος.

Πτωχός. ἐπαίτης. παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἔστι ταπεινοῦσθαι.

Πτωχοτροφεῖον.

Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται. Καί, Πτωχῶν οὐλαὶ ἀεὶ κεναί. Καί, Πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου.

Πτοία. πτόησις, φόβος. Οἱ δὲ Σκύθαι ἐς

---

1. ὀνομαστικοῦ] ὀνοματικοῦ reposui cum A. B. V. 2. γινομένη κίνησις] κίνησις γινομένη dedi cum A. V. 3. Καὶ πτώσσοντες *V. 5. Πᾶν δὲ κατ'] Simmiae in Anthol. Pal. VII, 193. unde τάνδε κατ' revocandum. V. *Chardon de la Rochette Mélanges* T. I. p. 104. sqq. εὔδενδρον στείβων] Sic recte MS. A. [et *V.] At priores editt. inepte habent εὐδενδροστίβων. *Küst.* δρυός] Scribe δρίος: quae vox *saltum* vel locum arboribus consitum significat. Idem mendum occurrit in Epigrammate Simmiae Anthol. lib. III. c. 24. p. 385. Ibi enim pro ὑλήεν δρυὸς legendum est ὑλήεν δρίος: ut ex sensu et constructione loci illius manifestum est. *Küst.* δρίος Anthol. ed. δρυὸς MS. 7. πτώσσουσαν — πετάλοις] πτώσσουσι — πετάλοισι A. 8. Πτωκαζέμεν] Πτωσκαζέμεν A.V. ex H. δ'. 372. Cf. Etym. Gud. p. 486. 9. Πτωχεία πενίας διενήνοχεν. ἡ μὲν γ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 548. *Küst.* ἡ μὲν] ἧς ἡ μὲν A.V. ἧς μὲν *V. itaque videtur haec diversitas ad compendium redire male perspectum: ὅτι ἡ μὲν Schol. 11. παντελῶς] παντελῶς A. V. Id propter fidem gl. Προσδεῖσθαι admisi. 13. ἐκ τοῦ] Leg. ἐκ τούτου, sc. τοῦ ἐνεργεῖν, ut recte legitur in Schol. Aristoph. qui ex Suida supplendus. *Hemst.* τοῦ πορίζεσθαι] τούτου πορίζειν A. B. V. E m. sec. τούτου πορίζεσθαι E. πάντας] πάντας ἀνθρώπους probavi cum A. V. Dein εἴρηται δὲ — ἀνθρώπους om. A. quibus facile caremus. Interim uncis separavi. 15. διὰ τὸ ἐκ] παρὰ τὸ ἐκ *V. παρὰ τὸ διὰ V. qui denuo παρὰ pro διά, omissis etiam πάντας ἀ. — δήπου.

1. ὡς εἴρηται om. *V. 2. Ἀριστοφάνης] Plut. 549. ubi versus ultimus rectius sic legitur: Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον. *Küst.* 3. πενίας πτωχείας] πτωχείας πενίαν A. R. V. E. Med. 5. γ' οἵπερ] δ' εἴπερ A.V. 6. φαὶθ'] εἶναι A.V. φαθ' εἶναι B.E. φάτ' εἶναι Med. Similiter peccatum in v. *Πενία.* Dein ὁμοῖον Edd. vulgg. 8. Πτωχίστερος] Aristoph. Ach. 424. ubi v. Schol. ὁ V. pro ὡς. 9. ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν post gl. caput omisi cum V. Lex. Bachm. p. 354. et Apollon. Lex. Habet A m. rec. Tum ἐπαίτης om. E. προσαίτης addit Photius. πτώσσειν πάντας] πάντας om. A. B. V. Lex. et Apollonius. Dein λωπεινοῦσθαι *V. 12. Πτωχοῦ] Eadem ratio gl. *Πήρα.* Callimachum edit auctorem Zenobius V, 66. 13. οὐλαὶ] An potius οὐλάδες? Hesychio enim οὐλάδες sunt πῆραι, θύλακοι: quae significatio loco huic optime convenit. At οὐλὴ significat cicatricem; quod huc minime facit. Vel dicendum est οὐλὴ interdum etiam pro *crumena* vel pera accipi; quod tamen tacentibus grammaticis pro certo affirmare non ausim. *Küst.* οὐλαὶ simili modo scriptum in Prov. Vatic. III, 42. [οὖλαι Prov. Bodl. 781.] *Hemst.* Küsterus prava Hesychii glossa in fraudem inductus corrigere instituebat: Πτωχῶν οὐλάδες ἀεὶ κεναί. Sed nemo dubitet quin in Suida legendum sit: Πτωχῶν θυλὰς ἀεὶ κενή. In Hesychio: Θυλάδες, πῆραι, θύλακοι. Rarior est forma θυλάς. *Ruhnken.* in Callimach. p. 557. Fallitur uterque vir eruditissimus. Rescribendum, ne littera mutata: Πτωχῶν θυλαὶ ἀεὶ κεναί. Idem θύλα, θυλλὶς sive θύλλις, et θυλάς: ut πέλλα, πέλλις, et πελλάς. Schol. Theocrit. I, 53. ed. Warton. Πήρης. καλεῖται δὲ κίβυσσις καὶ οὐλάς. Legendum θυλάς. Occurrit vox θυλάς, sed corrupta, apud Hesychium: id quod Ruhnkenio visum. Occurrit etiam, sed corruptior, quod nemo vidit, apud Antipatrum in Epigramm. Anthol. lib. III. p. 339. [A. P. VII, 413.] οὖδας δὲ σκίπωνι συνέμπορος, ἅ τε συνῳδὸς Δίπλαξ, καὶ κοίτας βλῆμα χαμαιλεχέος. Non desunt, sat scio, qui vocem istam οὖδας, defendant et exponant: sed nae isti viri docti laterem lavant. Festivus autem est Brodaeus: *Οὖδας, solum, humus, quae deesse nullo pacto valet.* Scribendum sine controversia: θύλαξ δὲ σκίπωνι συνέμπορος. Nam *pera* sive *marsupium*, cum *baculo* et διπλοΐδι, in Cynicorum supellectile. Antipater Epigramm. in Diogenem, Anthol. lib. III. p. 419. Ὦι μία τις πήρα, μία διπλοΐς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα σκίπων, αὐτάρκους ὅπλα σοφροσύνης. Hesych. v. *Μαλάγας.* θύλαξ. Idem v. *Σκυτάλαι*: πίνακες, ἐφ' οἷς ἡ δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα. ἢ θύλακες δερμάτινοι. Hesychius v. *Σύλλιρ.* θύλακον. Scribe, Θύλλιρ. θύλακος. Idem θύλλιρ et θύλακος. Hesych. Θύλλης (lege θύλλις). θύλακος. Vide et Photium in Lexico inedito v. *Σάγη. Toup.* II. p. 119. Huius commento, quod ex periculo confidenter est petitum, reposuit Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 188. „At hoc est coniecturae certae incertam opponere. Nam θυλὰς quod ego restitui, grammaticorum veterum auctoritate nititur: θυλὰ quod ille praefert, inaudi-

---

grammaticos vero casus est nominis, vel vocis quae nominis vice fungitur, inflexio finis. *Πτώσσοντες.* Metuentes. Et *Πτώσσουσαν*, metuentem, prae metu se occultantem. *Nemus arboribus densum perambulans hanc manu protraxi, quae sub vineae Baccho sacrae foliis latitabat.* *Πτωσκαζέμεν.* Formidare. *Πτωχεία* differt a *πενία.* nam *πενία* est modica indigentia, cum labore victum quaerimus. at πτωχεία est rerum omnium inopia. et *πένης* quidem dictus est a *πένεσθαι*, i. e. operari et labore victum sibi comparare. πτωχὸς vero a *πτώσσειν*, quod trepide ad omnes accedat. [item *πενία* dicta est a *πονεῖν*, quod labore vitam sustentet. πτωχεία vero, ut dictum est, quod coram omnibus hominibus trepidet.] Aristophanes: *Atqui paupertatis dicimus esse sororem egestatem. Vos sane, qui Thrasybulo Dionysium dicatis esse similem.* hic enim erat tyrannus, ille vero tyrannicida. *Πτωχίστερος.* Dictum ut *λαλίστερος.* *Πτωχός.* Mendicus, qui coram omnibus trepidet et animum demittat. *Πτωχοτροφεῖον.* *Πτωχοῦ π. Mendici pera non repletur.* dictum est in homines inexplebiles. Et, *Mendicorum crumenae semper inanes.* Et, *Mendicior serpentis exuvio et cinclo.* *Πτοία.* Pavor, metus. *Scy-*

τοῦτο δείματος καὶ πτοίας ἅπαντα περιέστησαν, ὥστε εἰς καὶ μυρίους ἐδίωκεν, εἰ καὶ ἦν ἄνοπλος, ὅπλα ἔχοντας, καὶ χεῖρας οὐκ ἀνταιρομένους.

Πτοίαν. πτόησιν, θόρυβον, τάραχον, συναθροισμόν, πτυρμόν. Καὶ πτοία μέν τις διὰ τὸ ἀδόκητον ἐπέσχε τὸ στρατόπεδον, οἷα μὴ συντεταγμένους.

Πτοιόδωρος. ὄνομα κύριον.

Πτύγμα. δίπλωμα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ πέπλων ὀλίγον πτύγμα Θεμιστοδίκη.

Πτυκτίον. βιβλίον.

Πτυκτῷ. πτυσσομένῳ.

Πτύξωμαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.

ἀντὶ τοῦ καλύψωμαι, σκεπάσωμαι. Καὶ Σοφοκλῆς·

Ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν,
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν, ὦ τέκνα.

Πτυόδωρος. ὄνομα κύριον.

Πτύον. πτυάριον.

Πτύσσω. τὸ ἀσφαλίζω.

Πτυχαί. αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

Ποῖ. πότε; Ἀριστοφάνης·

Ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;

Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον.

Ποῖ γὰρ μενεῖς ῥᾴθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν;

Ποῖ. ἀντὶ τοῦ ποῦ. Σοφοκλῆς· Τεῦκρος πρὸς τὸν νεκρὸν Αἴαντος·

Ποῖ γὰρ μολεῖν με δυνατὸν εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἦπου Τελαμών, ὁ σὸς πατὴρ ἐμός τ' ἴσως,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεως τ' ἴσως,
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ; ὅτῳ πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἵλεων γελᾶν.

Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ὁ Διόνυσος λέγει·

Ποῖ γῆς;

ὁ δέ φησιν,

Ἐπεβάτευον Κλεισθένει.

---

tum." Eodem rediit etiam in Longin. XLIII, 2. Nec magnopere equidem ab Ruhnkenii rationibus abhorreo, qui quidem opiner vetustam proverbii speciem fuisse hanc: *αἰεὶ γὰρ πτωχῶν θυλάδες εἰσὶ κεναί.* Nam *κενεή* a Porsono in Toup. IV. p. 470. suasum quo valeat non invenio. 14. *καὶ*] ἢ A. Sed cf. v. *Κίγκαλος.* 15. *Πτοία*] V. Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 597. *πτοίαις* habet Menander Exc. p. 421.

8. *Πτοιόδωρος*] Eius mentio fit apud Demosthenem: ut monet Harpocratio. *Küst.* Praestat haec scribendi ratio alteri, quam continuo monstrat v. *Πτυόδωρος.* 9. *Πτύγμα*] Spectat ad Il. *έ.* 315. 10. *Καὶ πέπλων ὀλίγων πτ.*] Phaedimi Ep. III, 2. Anthol. Pal. VI, 271. *ὀλίγων*] ὀλίγον A.*V. Anthol. 11. *Πτυκτίον*] Confer Nostrum in v. *Πυκτίον. Küst. Πυκτίον καὶ Πτυκτίον* E. item ut copulavit Hesychius ab Is. Vossio emendatus. Ipsum *Πυκτίον* *V, (ubi glossae quas Gaisfordus silet praecesserant, *Πύθω. τὸ ἀκούω. αἰτιατικῇ. Πυνθάνομαι. τὸ μανθάνω. γενικῇ. Πυνθάνομαι. τὸ ἐρωτῶ. αἰτιατικῇ.*) Hanc enim ut molliorem formam citerius aevum praeoptavit: v. Lobeck. Paralip. gramm. Gr. p. 31. 12. *Πτυκτῷ*] Il. *ζ'.* 169. 13. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 266. *Μήπω, μήπωγε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ. Küst.* 14. *Πρὶν ἄν*] πλὴν A. *πρὶν* V. καταβραχῶ] καταβρεχθῶ A.*V. 15. *καλύψωμαι. σκεπάσωμαι*] *καλύψομαι, σκεπάσομαι* posui cum A. V. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Co on. 1610. sq. 18. *Πτυόδωρος*] Paulo ante *Πτοιόδωρος. Küst.* Om. V. sed agnoscit Photius. Nimirum dubitabatur, utro modo rectius scriberetur. V. interpp. Demosth. pp. 324. 436. 19. *Πτύον*] Cf. Schol. Il. *ν'.* 588. *πτυάριον*] *πτυάριν* A. cum vulgo Byzantii. 20. *τὸ ἀσφαλίζω*] Est interpretatio suspecta. *Küst.* V. Tittm. in Zon. p. 1593.

1. *ἀποκλίσεις*] Sic habet antiquiss. MS. A. [Hesychius et Photius.] At MSS. B. et C. itemque editt. praecedentes minus recte *ἀποκλείσεις*, per diphthongum *ει* in syllaba paenultima. Confer Eustathium in Il. *ν'.* p. 1193. ubi *πτύχας* in montibus esse dicit *τὰς περιοχὰς τῶν ἀνακλίσεων*, i. e. *terminos clivorum. Küst.* Sub finem gl. delevi, quae habent A. et V. in margg. ap. Gaisf. *Καί, Ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν, μύστης ὁρᾷ.* Ubi *Küsterus*: „*Ἀνειμένων πόλοιο*] Senarius hic legitur etiam supra v. *Ἀνειμέναι.*“ 3. *Ποῖ ποτε* male pro lemmate Edd. Repugnat tam exemplum quam Schol. Comici. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 526. 5. *παρὰ Σοφοκλεῖ*] Electr. 958. 9. *νεκρὸν*] *τὸν νεκρὸν* A. B. V. Med. 10. *Ποῖ γὰρ μολεῖν με δυν.*] Sophocl. Ai. 1006—1011. 12. *ἀρήξαντ'*] *ἀρῴξαντ'* V. Tum *οὐδαμοῦ* E m. pr. *πόνοισιν μηδαμοῦ* Edd. vett. 13. *μὲ Τελαμὼν*] *Τελαμὼν ὁ* A. B. V. Med. *Τελαμὼν* E. cum gl. *Εὐπρόσωπος. ἅμα*] ἴσως A. B. V. E. Med. Utrobique Küsterus e Sophocle correxit: qui tamen *ἐμός τ' ἅμα* reliquit. 16. *ἥδιον*] *ἵλεων* A. B. *ἵλεως* V. *ἵδιον* E. 17. *ἀπεδήμεις*] *ἀποδήμεις* V. Mox *Διονύσιος* V. *ὁ Διόνυσος λέγει*] Immo *ὁ Ἡρακλῆς πρὸς Διόνυσον.* Vide Aristoph. Ran. 48. et ibidem Scholiastam: unde haec Suidas descripsit. *Küst.* Is si meminerat gl. *Ἐπεβάτευον*, facile sibi persuasisset hanc annotationem studiosis hominibus deberi. Parum enim iste cumulus eruditionis facit ad glossam *ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;*

---

thae autem tantum sui terrorem omnibus incusserant, ut vel unus, licet inermis, decies mille armatos, ne resistere quidem ausos in fugam verteret. Πτοίαν. Terrorem, pavorem, tumultum, perturbationem, consternationem. *Et pavor quidam propter inopinatum casum invasit exercitum, utpote qui agmine incomposito incederet. Πτοιόδωρος.* Nomen proprium. *Πτύγμα.* Plica. In Epigrammate: *Et peplos curtae texturae Themistodice. Πτυκτίον.* Pugillares. *Πτυκτῷ.* Plicato. *Πτύξωμαι.* Complicaro. Aristophanes: *Priusquam hoc complicuero, ne madefiam.* me texero et involvero. Et Sophocles: *Ille vero ut vocem acerbam repente audiit, complicatis desuper manibus, o filiae, inquit. Πτυόδωρος.* Nomen proprium. *Πτύον.* Ventilabrum. *Πτύσσω.* Plico. *Πτυχαί.* Montium clivi. item clipeorum coria alia aliis imposita. *Ποῖ.* Quando? Aristophanes: *Quando enim oportebat eum expectare?* Et apud Sophoclem significat quousque. *Quousque enim cessabis, qua spe fretus? Ποῖ.* Ubi. Sophocles, ubi Teucer ad Aiacem mortuum: *Quo enim ire potero ad quos mortalium, qui tuis in malis nullam opem tulerim? scilicet Telamo, tuus meusque pater, laeto et benigno vultu me excipiet, sine te redeuntem. unde enim? qui quidem ne cum res quidem ex animi sententia cedunt suavius ridere soleat. Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;* *Quonam terrarum profectus eras?* Hercules dicit. cui Bacchus respon-

τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζῴων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ δὲ Κλεισθένης ἐπ' αἰσχρότητι κωμῳδεῖται. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον· καὶ εὐνούχῳ εἰκάζει αὐτόν. τὸν δὲ Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τοῦ πασχητιᾶν κωμῳδεῖ. ἐμφαίνει οὖν ὅτι, εἰ καὶ κατὰ στρατείαν ἀπεδήμουν, Κλεισθένει ἂν ἐστρατευσάμην.

228 ‖ *Ποιά. ἡ πεποιημένη φωνή.*

Ποιάντειον πεδίον.

Ποιεῦμεν. ποιοῦμεν.

Ποίη. ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ Καλλιμάχῳ· παρὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι.

Μῆλον ἐγὼ στρούθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης.

Ποιήεσσαν. σιτοφόρον, βοτανώδη.

Ποίην. πόαν, βοτάνην. Καὶ Ποιηφάγον, τὴν σταφυλολόγον· ἢ τὴν τοὺς ἀστάχυας ὄπισθεν τῶν θεριζόντων σωρεύουσαν.

Ποιητέον. ἀντὶ τοῦ δεῖ ποιεῖν.

Ποίθιοι. τέσσαρες ἄνδρες αἱρετοὶ παρὰ Λάκωσι, δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.

Ποικίλη. στοὰ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἐγράφησαν οἱ ἐν Μαραθῶνι πολεμήσαντες· εἰς οὕς ἐστιν ἐπίγραμμα τόδε·

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
ἔκτειναν Μήδων εἴκοσι μυριάδας.

Ποικιλία.

Ποικιλομήτης. ποικιλόβουλος. ποικιλόμητις δέ.

[*Ποικίλος. καὶ Ποικιλώτατος.*]

Ποικιλῳδός. ἡ Σφίγξ.

Ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο.

Ποικιλώτερος ὕδρας. ἐπὶ τῶν δολερῶν, ἤτοι θαυμαζομένων.

Ποικιλτικήν. πολυμιταρικήν.

---

3. *ἐκωμῳδεῖτο*] *κωμῳδεῖται* A. V. et gl. superior. Deinde *καὶ* nescit *V. 4. *Κλεισθένην*] *αὐτόν* E. Mox *ἐκ τοῦ* B. V. E. Med. pro *ἐπὶ τοῦ*. Statim cum altera gl. legendum *κωμῳδοῦσι*. 6. *Κλεισθένει*] Immo *σὺν Κλεισθένει*: *μετὰ Κλεισθένους* Schol. Supra expungendum etiam *καί*. 9. *Ποιάντειον πεδίον*] Leg. *Ποιάντιον. παιδίον*, scil. *Ποίαντος*, ut Hesych. *Ποιάντιον. Ποίαντος παῖδα. Albert.* in Hesych. T. II. p. 1103. Huic tamen obstat quod in talem interpretationem non cadit *παιδίον*. Interim refugimus *πέδον*, quod numeris conveniat senarii. 11. *Καλλιμάχῳ*] *τῷ Καλλιμάχῳ* V. Vid. Fr. 182. 14. *Μῆλον ἐγὼ στρ.*] Anthol. Pal. VI, 252. *ἐγὼ στρούθειον* om. A. *στρούθιον* habent B. E. *στρουθίον* Med. Saepius hoc Antiphili dictum memoratur: vide in vv. *Ἄσπιλος* et *Μῆλον*. 15. *Ποιήεσσαν*] Il. *ι*. 150. 16. *πᾶσαν βοτάνην* Lex. Bachm. 344. et Phot. ed. *καὶ Ποιηφάγον, τὴν σταφυλολ.*] Quid haec sibi velint ignorare me fateor: vereorque valde ne tota haec mutila et manca sit. *Küst.* Talem intellige, qualis Ruth describitur c. 2. *Ποιολογεῖν* in Theocrit. Eid. III, 32. Schol. *σταχυολογεῖν* exponit. *Hemst.* Vox excidit. Repone, *καὶ Ποιολόγον, ποιηφάγον, ἢ τὴν σταχυολόγον*. Nimirum vox *ποιολόγος* gemina significatione gaudet. Quod recte annotavit Suidas. Theocrit. III, 32. *Ἁ πρὰν ποιολογεῦσα παραιβάτις*. Ad quem locum Scholiastes: *ποιολογεῦσα, στιαχυολογοῦσα, ἤγουν τοὺς στάχυας ἀναλεγομένη. ποιὸς γὰρ κυρίως ὁ πυρός. ἢ ἀπὸ τοῦ ποία, ἡ βοτάνη.* Idem autem *ποιολόγος*, sive *ποιηλόγος*, et *ποιηφάγος*. Quo sensu intelligendus Athenaeus lib. IX. p. 397. *Ὁ ταὼς, φησὶν Ἀριστοτέλης, σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος. Pavo, ut dicit Aristoteles, fissis pedibus est, et herbam depascitur.* Hinc Babrius apud Suid. v. *Γέρανος*: *Ὁ δὲ ταὼς εὐπήληξ Χλωρὴν ἀεὶ βόσκοιτο χείματος ποίην. Toup.* II. p. 121. Nihil opinor excidisse: nam *ποιηφάγον* colorem habet comicum vel moratae dictionis.

1. *δεῖ*] *ἃ δεῖ* A. Photius. Deinde cum B. E. *V. delevi, quae servat A. in marg. *Ποιητική. ζήτει ἐν τῷ Ἀρχή*. 2. *Ποίθιοι*] Rectius *Πύθιοι*, per *ῡ* in syllaba prima. Sic enim vocantur ab Herodoto lib. VI. c. 57. et Xenophonte in Republ. Lacedaemon. sub finem. Posteriores verba haec sunt: *ἔδωκε δ' αὖ καὶ συσκήνους δύο ἑκατέρῳ (βασιλεῖ) προσελέσθαι, οἳ δὴ καὶ Πύθιοι καλοῦνται. Küst. Πύθιοι* B. E inter vss. *Ποίθιοι* Photius. Recte *Πύθιοι* Timaeus p. 227. qui habet glossam. *ἄνδρες* om. Med. 4. *Ποικίλη*] Confer Nostrum supra v. *Πεισιανάκτειος. Küst.* Vid. supra *Πολύγνωτος*, et Meurs. Athen. Att. I, 5. Alia Sicyone a Lamia, Cleanoris filia aedificata, de qua librum scripsit Polemon, Athen. XIII. p. 577. *Reines.* 7. *Ἑλλήνων προμ.*] V. Appendix Epigr. post A. Pal. n. 167. 9. Gl. Homerica. 12. *Ποικίλος*] Haec A. in margine, post gl. *Ποικιλώτερος* reposuit *V. Glossam notavi. 13. *ἡ Σφίγξ* neglexerat vulg. 14. *Ἡ ποικιλῳδὸς Σφ.*] Sophocl. Oedip. R. 130. sq. Has tres voces om. Med. Nec dubito quin paulo perturbatior ista laudatio quondam extiterit, ac Suidae haec sola tribuenda sint: *Ποικιλῳδὸς ἡ Σφὶγξ τὸ πρὸς κτλ.* 16. *ἐπὶ τῶν δολερῶς θαυμ.*] Vel scribendum est, *ἐπὶ τῶν δολερῶν*, ut habet Diogenianus; vel, *ἐπὶ τῶν ἐπὶ δύλῳ θαυμαζομένων*. Lectio enim vulgata inepta est. *Küst.* Et depravata quidem. *δολερῶς*] *δολερῶς ἤτοι*

A. B. V. Id assumpsi, nisi quod *δολερῶν* reposui cum Arsen. p. 412. Tum *θαυμαζομ* A. 18. *Ποικιλτικήν*] Vid. Ruhnk. Tim. p. 219. et Albert. in Hesych.

---

det: *Clisthenem inibam. ἐπιβατεύειν* de coitu venereo dicitur: per figuram a brutis animalibus, quae coitura femellas inscendunt. Clisthenem autem comici perstringunt ut impudicum; idemque mento erat glabro et vulso: unde eunucho eum comparat. eundem etiam ut pathicum percussit. significat igitur se, si militiae gratia peregre profectus esset, cum Clisthene militaturum fuisse. *Ποιά.* Qualitatem habens: ut, vox talis. *Ποιάντειον πεδίον. Ποιεῦμεν.* Facimus. *Ποίη.* Apud Callimachum annus: quod semel tantum in anno herba nascitur. *Malum ego struthium, prima adhuc lanugine vestitum. Ποιήεσσαν.* Fruges ferentem, herbidam. *Ποίην.* Herbam. Et *Ποιηφάγον*, racemilegam, vel spicas pone messores colligentem. *Ποιητέον.* Faciendum est. *Ποίθιοι.* Quattuor viri, qui apud Lacones deligebantur, ut bini cum singulis regibus vescerentur. *Ποικίλη.* Porticus Athenis sic dicta: in qua picti erant, qui in campo Marathonio pugnaverant. in hos extat epigramma hoc: *Athenienses Marathone pro Graecis dimicantes interfecerunt ducenta millia Medorum.* *Ποικιλία. Ποικιλομήτης.* Versutus. at *ποικιλόμητις*. [*Ποικίλος.* Et *Ποικιλώτατος.*] *Ποικιλῳδός.* Sphinx. *Sphinx dolosa vates coegit nos, omissis iis quae incerta erant, res ante pedes positas spectare. Ποικιλώτερος ὕδρας.* Magis varius quam hydra. dicitur in homines astutia notabiles. *Ποικιλτικήν.* Artem acu variandi.

[*Πυκινὸς λόγος. ὁ πυκνός.*]

Ποιμαίνειν. αἰτιατικῇ.

Ποιμένων. κηδεμόνων. καὶ ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν.

Ποιμνήιον.

Ποιμνίωνος.

Ποιναὶ τιμωροὶ τοῖς κακῶς ποιοῦσιν ἀκολουθοῦσιν· οὐχ ὡς σκιαὶ σώμασι πλησίον, ἀλλὰ καὶ ὀψὲ τοῦ χρόνου.

Ποινή. ποινὴ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων.

Ποινὴν ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος.

Καὶ αὖθις·

229 *Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας·*
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
ποινὴν δεξαμένῳ.
λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτισις καὶ τιμωρία. Σοφοκλῆς·
Οἷς θεὸς μέγας Ὀλύμπιος
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι.
Καὶ δίκη μεταποίνιος. ἐν Ἐπιγράμμασι·
Μή, λίτομαι, δέσποινα, τοίην μὴ λάμβανε ποινήν.
Καὶ Αἰλιανός· Ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκρούς, μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν λωφήσειν, εἰ μὴ πέμποιεν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους εἰς τὴν Ἴλιον τῇ Ἀθηνᾷ, Κασάνδρας ποινήν, ἕως ἂν ἱλεώσητε τὴν θεόν. Καὶ Ποίνιμοι αἱ τιμωρητικαὶ Ἐριννύες. Σοφοκλῆς·
Ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοι τ' Ἐριννύες,
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.

---

1. *Πυκινὸς*] *Ποικινὸς* A.*V. *Πικινὸς* Med. Vidit Seidlerus his nihil nisi corruptionem scripturae *ποικίλος λόγος* (cf. Aristoph. Thesm. 443.) contineri. 2. Om. vulg. silente Gronovio. Contra hic fide libri sui firmavit *Ποιμνήιον*. (*Ποιμνὴ καὶ* addit *V.) *Ποιμνίωνος*. 3. *Ποιμένων. κηδεμόνων. ἐπεὶ καὶ ποιμ.*] Ex Schol. Sophocl. Ai. 360. *Küst.* *ὡς καὶ ποιμ.* Schol. Delevi *ἐπεὶ* cum A. ubi seqq. in marg. posuit m. rec. 7. *Ποιναὶ τιμωροὶ*] Aeliano haec tribuit Valckenarius. 10. *ποινὴ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβ.*] Ex Schol. Sophocl. Electr. 210. *Küst.* 12. *Ποινὴν ἢ οὗ παιδ.*] Homerus Il. *ι*. 629. (633.) unde sensus huius loci supplendus est. *Ποινὴ* autem in loco hoc Homerico significat multam, vel pretium, quod homicida propinquis defuncti solvebat, ne eum homicidii reum agerent. Hesychius: *Ποινή, ἀντέκτισις ἢ ὑπὲρ φόνου διδομένη, καὶ ἢ δωρεὰ καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπέρ τινος ἀνῃρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις.* Homerus Il. *ό*. 498. *Δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου.* Scholiasta: *Ποινῆς οὖν λέγει, τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὑποφόνια· ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες. λέγεται δὲ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτισις ποινή.* Recte monet Atticos *ὑποφόνια* dixisse, quod reliqui Graeci simpliciter vocabant *ποινήν*. Id enim aperte etiam docet Harpocratio v. *Ὑποφόνια*, et ex eo Noster infra cad. v. *Küst.* *ἢ* om. B. E. Med. Schol. Tum *παῖς* V. 13. *Καὶ αὖθις* addunt A. B. V. E. Med. *καί* Schol. Recte delevit Küsterus; nisi reiicimus ad unum ex locis posterioribus. 14. *καί ῥ' ὃ μὲν* Homerus.

1. *δέ τ'*] *τ'* om. B. E. Med. 2. *δεξαμένου*] *δεξαμένῳ* A. B. V. E. Med. Schol. 3. *λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτισις καὶ τιμ.*] Loci huius sensum eum esse, quem in versione expressimus, patet ex Scholiasta Homeri in Il. *ι*. 629. ubi grammaticus iste verba illa Poetae, *κασιγνήτοιο φόνοιο ποινὴν ἐδέξατο*, enarrans sic ait: *ἀντέκτισιν, τιμωρίαν ἔλαβε ὑπὲρ ἀδελφικοῦ φόνου.* Huc enim Suidas respexit. *Küst.* Cf. v. *Ἐμποίνιμος.* *Σοφοκλῆς*] El. 209. sq. 4. *ὁ μέγας θεὸς*] *θεὸς μέγας* A. B. V. E. Med. 6. *δίκη*] Vide supra v. *Μεταποίνιον.* *ἐν Ἐπιγράμμασι*] Pauli Silentiarii IV, 7. Anthol. Pal. V, 248. 7. *τοίην*] *τοίσω* E. *τόσην* Anthol. 9. *Ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκρ.*] Ut fragmentum hoc recte intelligatur, sciendum est, anno post Ilii excidium tertio, cum peste gravissima vexarentur Locrenses, editam esse sortem ab Apolline, non aliter mali finem inventuros, quam si ad placandam Minervam Iliensem, ob imminutam Cassandrae virginitatem ab Aiace universae genti Locrorum infensam, binas Locrides virgines sorte lectas per annos mille continuos Ilium mitterent. Historia est nobilissima, quam luculenter narrat Tzetzes in Lycophr. 1141. ubi inter alia et haec habet: *Φθορὰ δὲ καὶ λοιμὸς μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα, διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν ἀθέμιτον μῖξιν Αἴαντος. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλίῳ, ἐπὶ ἔτη χίλια δύο παρθένους πέμποντας ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχήσει.* Addit deinde Troianos virginibus hisce, antequam ad Ilium pervenirent, obviam ire solitos fuisse, easque si forte cepissent occidisse: ut Locri earum loco alias mittere cogerentur. Si quae vero evasissent, et Ilium salvae pervenissent, illas in templo Minervae famularum et ancillarum ministeria obiisse, tonsis capillis, discalceatas et una tantum tunica indutas. Mos hic mittendi Ilium puellas per mille circiter annos duravit, ut testatur Hieronymus lib. I. adversus Iovinianum. Et Plutarchus in libello de sera Numinis vindicta p. 557. auctor est, morem illum paulo ante aetatem suam desiisse. ait enim: *Καὶ μὴν οὐ πολὺς χρόνος ἀφ' οὗ Λοκροὶ πέμποντες εἰς Τροίαν πέπαυνται τὰς παρθένους, Αἳ καὶ ἀναπέχονοι γυμνοῖς ποσίν, ἠύτε δοῦλαι, Ἥοῖαι σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμόν, Νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἰκάνοι· διὰ τὴν Αἴαντος ἀκολασίαν.* Locus est elegans. In versu secundo pro *ἢ οἷαι*, ut male apud Plutarchum excusum est, rescripsi *ἠοῖαι*: quam lectionem sensus aperte flagitat. Existimo autem versus hos, quos Plutarchus absque nomine auctoris adducit, esse Callimachi: quoniam Tzetzes loco ante laudato testatur, poetam illam historiae de virginibus Locridibus Ilium missis mentionem fecisse. Sed hoc obiter. Conferat lector Casaubonum in Aeneae Poliorcet. c. 31. et Valesium in notas Maussaci ad Harpocr. v. *Ὑποφόνια. Küst.* Locos huc referendos item congessit Clintonus F. H. T. I. p. 134. adde Meinek. de Euphorione p. 23. sq. 11. *τὴν Ἴλιον*] *τὴν* om. E. Mox *ἱλεώσηται* A. 13. *Ἐριννύες* Med. semel. *Σοφοκλῆς*] Ai. 843. sq. *Σοφοκλῆς* om. E. 14. *ποίνιμοί τ'*] *τ'* om. A.*V. Cf. v. *Ἴτε*.

Ποιμένων. Curatorum. nam *ποιμαίνειν* est etiam id quod curare. *Ποιναὶ τιμωροὶ τ. Poenae ultrices maleficos sequuntur; non illae prope, ut corpus umbrae comitatur, sed etiam longo tempore post. Ποινή*. Sic unice multa dicitur. *Vel occiso filio pretium caedis solet accipere.*] *et ille quidem in patria manet, multa persoluta; huius vero cor et animus ferox placatur, accepto pretio caedis. ποινὴ* dicitur multa vel pretium quod pro caede persolvitur. Sophocles: *Quos magnus deus Olympius malis plectat.* Et, Poena scelerum ultrix. in Epigrammate: *Ne, obsecro, domina, ne talem sumito poenam.* Et Aelianus: *Apollo Locris respondet, malum illorum non cessaturum esse, nisi quotannis binas virgines Ilium mittant Minervae, poenas ob Cassandram luituras, donec deam illam placarint.* Et, Furiae ultrices. Sophocles: *Ite, celeres et ultrices Furiae; delibate, nolite universo exercitui parcere.*

Καὶ αὖθις· Πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων, ὧν εἰργάσατο, παρέστησαν αὐτῷ τινας ἐρινῦς καὶ ποινὰς καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκεῖνον ἠτυχηκότων.

Ποινήλατον. Τοῦτον ὡς ποινήλατον ὁ φιλόσοφος ἐξετρέπετο.

Ποινήν. τιμωρίαν, ἀντέκτισιν, πρόστιμον.

Ποινήν. Οὓς δὲ λάβοι Σάκας αἰχμαλώτους, ἀνεσκολόπιζε καὶ ἠκίζετο, ποινὰς τοῦ πατρὸς φόνου πράξασθαι θέλων.

Ποιπνύω. τὸ ἐνεργῶ. Ὅμηρος.

Ποιοίη. εὐκτικῶς.

Ποίφυγμα.

Ποιφύσσω. σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω.

Οὐδὲ περὶ σκαρθμοῖσι νεὼς περικαλλέα χείλη
ποιφύσσω, τάμῃ τερπόμενος προτομῇ. 230
ὁ δελφίς φησι. Καὶ Ποιφύξαι, φυγεῖν.

Πυανεψιῶνος. ὄνομα μηνός. Καὶ Πυανοψία. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου· Καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν· οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὥρᾳ. Πυανεψιῶνος δὲ ὅτι ἑβδόμῃ τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαί φασι. δεῖν δέ φασι 10 *λέγειν Πυανέψια, καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιῶνα. πύανα γὰρ ἔψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.*

Πύανθος. ὄνομα κύριον.

Πύγαργος. εἶδος ἀετοῦ. παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν καὶ λευκήν.

Πύγελλα. τόπος, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος Φύ- 15

1. *Πάντων των ασεβημάτων καὶ παρ.* | Haec sunt verba Polybii [XXIV, 8.] de Philippo rege, sed mutila, nec satis sana; quae supplenda et emendanda sunt ex Collectaneis Constantini ab Valesio editis, in quibus p. 117. recte sic legitur: *Καθάπερ γὰρ ἂν εἰ δίκην ἡ τύχη βουλοιτ' ἡμῖν ἐν χειρὶ λαβεῖν τὸν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων, ὧν εἰργάσατο κατὰ τὸν βίον, τότε παρέστησεν αὐτῷ τινα, Ἐρινύν*, etc. *Kust.* Attigit Ios. Scaliger in Culic. p. 22. prolatus etiam ab Hemst. Adde v. *Προστρόπαιος.* 2. *εἰργάσατο*] *εἰργάσαντο* A. B. E. *V. Mox ἐρινῦς* A pr. 3. *ἐκεῖνον*] *ἐκεῖνον* B. 7. *ἀντέκτισιν, τιμωρίαν τοῦ ἐπταίκου* Hesychius. 8. *Ποινήν*] Vid. Gl. Herodot. II. 134. *λάβοιεν*] *δὲ λάβοι σάκας* A. *δὲ λάβοι σάκκας* V. *δὲ λάβοις* (*ἀσσυρ.* in marg.) *V. λάβοι σάκας* B. E. *Οὓς, λάβοιεν* Med. Ceterum haec A. in marg. 9. *ἀνεσκολόπιζε*] *ἐνε.* V. *ἐκαλόπιζε V.* omissis ceteris usque ad *ποινὰς. ἠκίζετο*] *ἐκίζετο καὶ αὖθις* E. Med. *ποινὰς — θέλων* om. A. *φόβου*] Cum Porto scribendum censeo *φόνου. Kust. φόνον* B. V. E. Deinde delevi *Ποινηλατούμενος.* „*Synes. p. 114.*" *Toup.* Adde Diodori fr. Vat. 26. 4. et Eunap. Exc. p. 82. Habet A. in marg. Item omisi: *Ποιούντων. ἀντὶ τοῦ ποιήσωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀράντων.* Quae habent A. et V. in margg. Ceterum *V. ἀντὶ τοῦ π. ὡς τὸ δρώντων ἀντὶ τοῦ δράτωσαν.* Adde gl. iam subiatam *Τροπούντων.* 11. *Ὅμηρος* om. B. V. Vid. Il. *ά.* 600. et al. Deinde reiecimus: *Ποὶ πορεύῃ γλῶσσα. ζήτει ἐν τῷ Γλῶσσα ποὶ πορεύῃ.* Quae habent A. et V. in margg. ubi *ζήτει ἐν τῷ Πολιτικός.* Sed *V. ignorat ζήτει . . . πορεύῃ.* 12. *εὐκτικόν. ποιοί*] *ευκτικώς* A. V. Tum *ποιει* A. B. V. E. Satis habui recepisse *εὐκτικῶς.* Cf. v. *Εἰδείην.* Habet statim A. in marg. *Ποιοῖ. δοτικῇ· αἰτιατικῇ δέ· ὑμοὶ σπαρὶς καὶ ἀναδοθείς ὡς ὁ μῦθος ποιεῖ τοὺς γίγαντας.* 13. *Ποίφυγμα*] Vid. Blomfield. Gloss. S. Theb. 266. Om. *V. in contextu. σχῆμα ποικίλον* addit Theognostus Cram. p. 23.

1. *Οὐδὲ παρὰ σκαρθ* | Anytes Ep. XII, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 215. De quo *Küsterus* (sublatis iis quae post editam A. Pal. renovari nihil attinet): „Epigramma hoc scriptum est in delphinem, qui a fluctibus in litus ejectus queritur, se non amplius in mari inter naves exultaturum, effigiemque suam cum voluptate aspecturum esse. Solebant nimirum veteres in proris navium effigies vel *προτομὰς* variorum animalium, ut delphinis, leonis, tauri, canis, etc. ornatus gratia collocare, unde toti navi nomen imponebatur. Hinc legas, *ναῦς δελφινοφόρους, χρυσοφόρους, ταυροφόρους*, etc. i. e. navis delphini, arietis, tauri, etc. effigiem in prora praeferens. Pollux lib. I. cap. 9. *ὑπὲρ δὲ τὸ ἔμβολον δελφὶς ἵσταται, ὅταν ἡ ναῦς δελφινοφόρος ᾖ.* Hinc clara lux affulget verbis illis Epigrammatis, *Τάμῃ τερπόμενος προτομῇ.* Observandum porro est, pro *σκαρθμοῖς*, ut Suidas hic habet, in codice MS. Epigrammatum legi. *σκαλμοῖς*, i. e. *scalmis*: quae lectio cum magis placeat, eam in versione secutus sum. [*Neque iuxta scalmos navis pulchra labia inflabo.*] *Ποιφύσσω* autem hic non tam significat, *spiritum ore emitto*, ut Suidas interpretatur; quam *inflo*, ut sensus et constructio suadent." *παρὰ*] *περὶ* dedi cum A. V. Anthol. Pal. Iungenda enim, *περὶ περικαλλέα χείλη νεὼς ποιφ.* 2. *ποιφυσσῶ* A. Mox *τομῇ* E. 3. *δελφίς*] Sic scribendum esse ex iis quae in nota praecedente dicta sunt satis patet. At priores editi, male habent *ἀδελφίς. Küst. φυγεῖν*] Immo *φυσᾶν.* 4. *Πυανεψιών*] *Πυανεψιῶνος* restitui cum A. *V. Cf. var. lect. in v. Ποσειδεών. Καὶ Πυανοψία. Λυκοῦργος.*] Ex Harpocratione: sed apud quem aeque ac hic apud Suidam scribendum est *Πυανόψια* et *Πανόψια*, cum accentu in antepenultima. Nomina enim festorum numero plurali et genere neutro apud Graecos efferri solent. *Kust. Πυανεψία* A. hic et infra. Item *Πανοψίαν* codd. Harp. 5. *ἐν τῷ*] *ἐν τῇ* A. V. Photius et Harpocr. Pal. ap. Gaisf. *Μενεσαίχμου*] *Μεσαίχμου* A. Med. 7. *εἶδον*] *εἶδε* A. 8. *ἑβδόμῃ*] *ὅτι ζ'* A. V. Harpocr. Pal. *ὅτι ἑβδόμου* Photius. „Pro *ὅτι* ex Harpocrat. repone *Ἀπολλώνιος.* Vid. not. ad Hesiodi Theog. [709." *Gaisf.* Non libet cum damno sermonis tantum periculum subire, quamquam *φησι* Harpocr. libri tuentur. Nemo tamen ordinem verborum mirifice contortum satis excusaverit; Harpocratio quidem praeter ullam offensionem, *Ἀπολλώνιος καὶ σχεδὸν πάντες οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑορτῶν γεγραφότες, Πυανεψιῶνος ἑβδόμῃ Πυανέψια Ἀπ. ἄγ. φ.* 9. *δεῖν δέ φασι* om. V. 11. *πλέκεται*] *ἄγεται* A. V. Photius et Harpocr. 12. *Πύανθος*] So habent MSS. Pariss. [*V.*] itemque editt. Mediol.] *Πιάνθος*] et Aldina. At editt. Basil. et Genev. *Πυάνθρωπος*: sed quarum editt. auctoritas, ubi a reliquis discrepant, nullo loco habenda est, ut et alibi monuimus. *Küst. Πύανθος* pro *Πιάνθος.* Nihil frequentius quam *ει* et *υ* commutari. *Hemst.* 13. *Πύγαργος*] Stanleium in Aeschyli Ag. 116. attulit Gaisf.

Et alibi: *Omnium facinorum et scelerum, quae commiserat, poenas ab eo expetitura quasdam furias et ultrices omnium, quos in calamitates conjecerat, diras ei admovit.* *Ποινήλατον. Philoxophus illum ut ab Furiis agitatum eritavit.* *Ποινήν. Poenam, ultionem, multam.* *Ποινήν. Poenam. Quos Sacas captivos ceperit, eos foede cruciatos cruci affigebat, patris mortem ulcisci volens.* *Ποιπνύω. Operor. Homerus.* *Ποιοίη. Optativus.* *Ποίφυγμα. Ποιφύσσω. Vehementer et cum sonitu quodam flatum emitto. Neque iuxta navis pulcherrima labia saltans spirabo, mea effigie me oblectans.* sic delphinus. Et *Ποιφύξαι*, fugere. *Πυανεψιώνος. Nomen mensis, et Pyanopsia. Lycurgus in oratione contra Menesaechmum. nos item hoc festum vocamus Pyanopsiam. alii vero Graeci Panopsiam: quod tunc omnia fruguum genera oculis videntur. Pyanepsionis vero septimo die Pyanepsia Apollini celebrari tradunt. aiunt autem dicendum esse Pyanepsia; ipsum mensem Pyanepsionem. fabas enim die illo elixabant, et ramus oleaginus instruebatur. *Πύανθος. Nomen proprium. *Πύγαργος. Pygargus, genus aquilae, quod habet caudam albam. *Πύγελλα. Locus, qui apud nos Phy-*

γελλα· ὅθεν ἔστι περαιώσασθαι τὸν πρὸς Κρήτην κατάγοντα πορθμόν.

Πυγαῖα. τὰς σπείρας τῶν κιόνων. καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. καὶ Πυγαῖος, ὁ ἀκόλαστος.

Πύγελα. πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονός τινες νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πυγή. τὸ περὶ τὸν πρωκτὸν μέρος. Ἀριστοφάνης·

Γυμνάζομαί γε καὶ ποτὶ πυγὴν ἄλλομαι.
ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾶν εἰώθασι, καὶ οἱ πόδες τοῦ πηδῶντος ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς. Καὶ παροιμία· Εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς, ἤτοι ὀφθαλμιώντων ἐπέλεγον,

Ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν καὶ τριῶν ἀλωπέκων.

Πυγιδίων. ὀνύχων. Ἀριστοφάνης·

Εἰ γάρ τις εἶποι ἰοστεφάνους, εὐθὺς ἐπ' ἄκρων πυγιδίων κάθησθε.

ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι.

Πυγμαλίνος. ὄνομα κύριον. Καὶ Πυγμαλίωνος. 231

Πυγμή. πάλη, σύγκλεισις δακτύλων, γρόνθος.

Πυγοστόλος. προαγωγός, μαυλίστρια. Ἡσίοδος·

Μηδὲ γυνὴ σὲ πυγοστόλος ἐξαπατάτω.

Πυδαλίζω. πηδῶ.

Πυδναίους. ὄνομα ἔθνους.

Πυελίδα. τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Πύελος. ὄρυγμα, ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούονται.

Πύελος. θήκη. Ἐπιστολὴν πέμπει ἐν Βυζαντίῳ, τῇ πυέλῳ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου τὸν τοιοῦτον χάρτην ἐπιτεθεικώς, κἀκεῖθεν τοῦτον ταῖς χερσὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἀρθῆναι ποιήσας.

Θερμὴν εἰς πύελον γὰρ ἐσῆλυθε, καὶ ἄκρητον
ἔσπασεν· εἶτ' αἰδὴν ψυχρὸν ἐπεσπάσαιο.

Alios locos congessit Albertius in Hesychio. 15. *Πύγελλα* | Eustath. in Il. β'. p. 310 = 234, 29. *Πυγὴς δὲ παρώνυμα καὶ τὰ περὶ τὴν ἀντικρὺ Χίου, πάλαι μὲν Πύγελλα, παρὰ δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα Φύγελλα λόγῳ παραφθορᾶς.* Adde Strab. XIV. p. 639. *ἡμῖν* | *ἡμῶν* E.

1. *τὸν πρὸς*] *διὰ πρὸς* A. Habet hanc gl. A. iterum in marg. totidem vocibus: nec patitur ordo litterarum addubitare quin recentior aetas istam obtruserit annotationem. 3. *Πυγαῖα. τὰς σπ.*] Eadem habet Hesychius; sed apud quem legitur *πυγαίας*, genere feminino. *Küst.* 6. *Πύγελα. πόλις ἐν τῇ Ἰων.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Vide doctas Leopardi copias in Emend. IV. 16. *Πύγελλα* bis *V. *λαβεῖν* | *λαβῆ* V. *ἣν Θεόπομπός φησιν ἐν ᾧ λαβεῖν* Harpocratio: nec dubium quin oratio Suidae sive Photii sit imperfecta. Mox *ἐπειδὴ* A. V. Harp. et Photius pro *ἐπεί*. Deinde *Ἀγαμέμνονα* A. V. Photii MS. 9. *Ἀριστοφάνης* | Lysistr. 82. 12. *τῷ* | *τὸ* A. 14. *Εἰς κυνὸς — ἐπέλεγον* om. A. *Ἐς* *V. *ὁρᾷ* | *ὁρᾶν* E. *V. Haec sumpta esse ex Aristoph. Eccl. 255. et Schol. monet Abreschius. Adde v. *Πρωκτός*. 16. Desideratur una syllaba ad complendum tetrametrum. 17. *ὀνύχων*] Cave putes hanc esse interpretationem vocis *πυγιδίων*; sed sensus est, Aristophanem loco eo, quem in nota sequente indicabimus, *παρὰ προσδοκίαν* dixisse *πυγιδίων*, cum dicendum esset *ὀνύχων*. Si aliter haec acceperis, nota hac nihil erit ineptius. Vel puer enim videat *ὀνύχων* non posse interpretationis loco iungi *τῷ πυγιδίων*, vocibus his significatione immane quantum discrepantibus. *Küst.* *Ἀριστοφάνης* | Acharn. 637. *Πρῶτον μὲν ἰοστεμμάνους ἐκάλουν· κἀπειδή τοῦτό τις εἶπε, Εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. Küst.*

3. *Πυγμαλίνος*] Nomen suspectum. *Πυγμαλίων* | *Πυγμαλίωνος* A. V. E. Med. 5. *σύγκλεισις* | *σύγκλισις* V. Deinde cum A. B. V. E. delevi glossam, quam Zon. p. 1595. suppeditavit: *Πυγόνες. ἀντὶ τοῦ πήχεως. Αἰλιανὸς· Τετράγωνοι δὲ ἄμφω, πυγόνες δὲ τὸ μῆκος.* „Αἰλιανός" | Nat. Anim. V, 3. notante Gronovio." *Toup.* MS. 6. *Ἡσίοδος* | Opp. 371. In versu *σε γυνὴ* A. V. E. Continuo *νόον* est supplendum. Deinde cum A. B. V. E. delevi glossam: *Πυγούσιον. ὁ πῆχυς, κεκαμμένων τῶν δακτύλων. Toupius*: „Fons lectionis est Homerus Odyss. κ'. 517. *Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα.* Ubi Schol. *πυγούσιον. πυγωνιαῖον. πυγὼν δέ ἐστι τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν διακύλων κεκαμμένων δάκτυλα.* Ad hunc locum sine dubio respexit Suidas." *κεκολλημένων* Zon. p. 1597. *κεκλεισμένων* Etym. M. p. 695, 35. 8. *Πυδαλίζω* | An potius *πυδαρίζω*? ut Portus quoque scribendum esse suspicabatur. Schol. Aristoph. Equ. 694. *Πυδαρίζειν, ἐπὶ τοῦ ἅλλεσθαι. ἤτοι πυδαρίζειν καὶ πυδαρίζειν· ὡς ὄνομα καὶ ὄνυμα. Αἰολικῶς. ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγήν. καὶ τροπῇ πυδαρίζειν· ὡς γνόφος καὶ δνόφος.* Confer etiam Hesychium v. *Πυδαρίζειν*. *Küst.* Item Theognostus Cameri p. 23. *Πυδαρισμός, δυσχέρεια· πυδαρίζει, σκιρτᾷ.* 9. *Πύδνα. ὄνομα πόλεως· ὁ ἀπὸ ταύτης Πυδναῖος* | *Πυδναίους* (*Πυδναίᾳ* B. *Πυδναῖος* *V.) *ὄνομα ἔθνους* A. V. 10. *Πυελίδα. τὸ ὑφ' ἡμ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *σφραγιδοφυλάκιον* | *σφραγιδοφυλεύκια* A. *σφραγιδοφύλαξ* Hesychius. 12. *Πύελος*] Schol. Aristoph. Equ. 1057. *Hemst.* *ἀπολούονται* | *ἀπολύονται* B. E. 16. *τοῦτο* | *τοῦτον* A. V. *τοῦτου* B. 18. *Θερμὴν εἰς π.*] Est pars Epigrammatis in Epicurum, quod integrum extat apud Laertium in Epicuro [X, 16.]. Ibi autem sic

---

gella vocatur; unde fretum traiici potest, per quod Cretam usque navigatur. *Πυγαῖα*. Spiras columnarum, item partem corporis quae est ad sacrum os. Et *Πυγαῖος*, impudicus. *Πύγελα*. Pygela, urbs in Ionia: quae inde nomen accepisse dicitur, quod quidam sociorum Agamemnonis, natium morbo laborantes, illic remansissent. *Πυγή*. Nates. Aristophanes: *Exerceo me, et ad podicem salto.* qui enim saltando se exercent, ita saltare solent, ut pedes illorum nates attingant. et proverbium: *In canis podicem inspicit.* in lippos et coecutientes dicere solebant, *In canis podicem inspicere et trium vulpium.* *Πυγιδίων*. Aristophanes: *Si quis enim urbem vestram violis redimitam vocaret, illico in summis natibus sedebatis.* dicere debebat, in summis digitis pedum; sed praeter expectationem illud dixit. qui enim libenter aliquid audiant, in summis natibus sedere videntur. *Πυγμαλίνος*. Nomen proprium. Et *Πυγμαλίωνος*. *Πυγμή*. Lucta. Item pugnus. *Πυγοστόλος*. Lena, meretrix. Hesiodus: *Neque te mulier impudica decipiat.* *Πυδαλίζω*. Salto. *Πυδναίους*. Cives urbis Pydnae. *Πυελίδα*. Significat palam annuli. sic Lysias et Aristophanes. *Πύελος*. Fossa, et solium, in quo homines lavantur. *Πύελος*. Arca. *Epistolam mittit Byzantium cum arca sacrarum reliquiarum Petri, Apostolorum principis, tali libello ei imposito, quem manibus eius qui missus fuerat inde tolli iussit.* — *In calidum solium ingressus, cum*

Πυθαγόρας, Σάμιος, φύσει δὲ Τυῤῥηνός, Μνησάρχου υἱὸς δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὢν σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυῤῥηνίας ᾤκησεν εἰς Σάμον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον Φερεκύδου τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ· εἶτα Ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεωφύλου· εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρητος τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις ἦλθεν εἰς Σάμον, καὶ εὑρὼν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ Πολυκράτους ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ σχολὴν συστησάμενος πλεῖον ἢ ἑξακοσίους ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν Εὔνομος, μέσος δὲ Τυῤῥηνός. δοῦλος δὲ ἦν αὐτῷ Ζάμολξις, ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσι. γαμετὴν δ' ἐποιήσατο Θεανώ, τὴν Βροντίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα· ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ Δάμων, ἢ ὥς τινες Μνήσαρχος. κατὰ δέ τινας καὶ θυγάτηρ, Μυῖα ὄνομα· κατὰ δὲ ἄλλους καὶ Ἀριγνώτη. συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας μόνα τρία βιβλία, Παιδευτικόν, Πολιτικόν· τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου, καὶ φυγόντος εἰς Θήβας, καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ Χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος 232 δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε καὶ κυάμων. ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ, τούτου ὑπό τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πρᾶξαι, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους. τὸν δὴ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα, καὶ πρός τινι χωρίῳ γενόμενος πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτόθι ἔστη, εἰπὼν ἅλῶναι μᾶλλον ἢ πατῆσαι, ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι· καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἑταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα.

---

legitur: *Θερμὴν εἰς πύελον γὰρ ἐσήλυθε, καὶ τὸν ἄκρατον Ἔσπασεν* etc. Sic etiam apud Suidam scribendum. Portus locum hunc aliter refingit: sed egregie fallitur. Syllabam enim secundam in *ἄκρατον* brevem facit, quae semper longa est. *Küst.* *εἰσῆλυθε*] *γὰρ ἐσήλυθε* V. *γὰρ ἐπήλυθε* A. qui *ἄκρητον* pro *ἄκριτον*. 19. *εἶδ' ἄϋδην* A.

1. *Πυθαγόρας*] De variis Pythagoris vide Meursium in notis ad Aristoxeni lib. II. Ceterum Pythagorae, celebris illius philosophi, de quo Suidas hic agit, vitam scripserunt Laertius, Porphyrius et Iamblichus; ex quibus lector plura petere potest. *Küst.* Similia sunt in Schol. Platon. p. 420. Horum partem tradidit *Eudocia* p. 368. 2. *Μνησάρχου*] *Μνηστάρχου* B. E. 4. *πρῶτον*] *πρῶτος* A. E. *πρώτως* *V. 6. *Κρεωφύλου*] *Κρεοφύλου* A. *Κρεοφίλου* E. *Κρεωφίλου* Med. De Pythagorae consuetudine cum Creophylo Samio vide Welckerum *der epische Cyclus* p. 223. 7. *καὶ* ante *παρ'* om. *V. 8. *εὑρὼν*] *εὗρον* V. 11. *πλείους ἢ πεντακοσίους*] Sic habent omnes editt. praecedentes. At in MSS. Pariss. [et *V.] exaratum est *πλεῖον ἢ χ*: i. e. *plus quam sexcentos*. Lectionem hanc confirmat Laertius in Vita Pythagorae, segm. 15. *τῶν τε ἑξακοσίων οὐκ ἐλάττους ἐπὶ τὴν νυκτερινὴν ἀκρόασιν ἀπήντων αὐτοῦ*. *Küst.* *πλεῖον ἢ ἑξακοσίους* dedi etiam cum gl. *Γνώριμος* et B. *καὶ τ' ἔσχε μαθητάς* Schol. Platon. 12. *καὶ ἀδελφοὶ*] *καὶ* om. A. 14. *ᾧ Γέται*] Vid. supra *Ζάμολξις*. *Reines.* 15. *Βροντίνου*] *Βροτίνου* A. *Βρωτίνου* bis in v. *Θεανώ*. 17. *Δάμων*] Al. *Δαμώ* Laert. VIII, 1. *Reines.* Diogenes segm. 42. Damo filiam commemorat. 18. *θυγάτηρ Μυῖα*] *θυγατέρα Μυίαν* B. Med. et mox *Ἀριγνώτην*. *κατὰ δὲ ἄλλους καὶ*] *καὶ ἄλλη* V. 19. *συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας — καθηγησαμένου Ἐπαμινώνδα*] Aliter paulo Laertius, qui sic habet: *γέγραπται δὲ τῷ Πυθαγόρᾳ συγγράμματα τρία, Παιδευτικόν, Πολιτικόν, Φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, Πυθαγορικοῦ, φυγόντος εἰς Θήβας* etc. *Küst.* *ὁ Πυθαγόρας* om. V. Deinde *δύο μόνον* Eudocia.

1. *Πολιτικόν*] *Φυσικόν* excidisse probabiliter suspicatur Menagius in Diogen. VIII, 6. Contra huic *τρίτον* erat restituendum. 2. *τρίτον*] *τρία* V. *Λύσιδος*] Aelian. V. H. III, 17. *Λύσις, ὁ γνώριμος ὁ Πυθαγόρου, καὶ αὐτὸς Ἐπαμινώνδαν ἐξεπαίδευσε.* Iamblich. Vit. c. 35. *Reines.* 4. *Ἐπαμινώνδα* vulg. 7. *ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli totidem verbis leguntur etiam apud Laertium in Pythagora, segm. 39. unde ea Suidas descripsit. *Küst.* Plutarch. de Stoic. Repugn. *καὶ ὁ Πυθαγόρου ζῶντος ἐμπρησμὸς ὑπὸ τῶν Κυλωνείων.* Athenagoras Legat. pro Christ. *Πυθαγόρας ἅμα τριακοσίοις ἑτέροις* (l. *ἑταίροις*) *κατεφλέχθη πυρί. Reines.* 9. *Μίλωνος* Med. 10. *παραδοχῆς*] *δοχῆς* V. 14. *χωρίῳ*] *χρόνῳ* V. *γενόμενος*] *γενόμενον* Gaisf. cum A. B. V. E. Med. Correxit Küsterus e Diogene, qui nescit *ἵνα διήρχετο*: nec dubitavi remedium huic orationis formae, quantumvis horridae, satis accommodatum probare. 15. *εἰπὼν ἁλῶναι*] Vid. Iamblich. c. 31. de Myllia Crotoniate et Timycha eius uxore. De fato Pythagorae vid. Iul. Firm. Mathem. I. c. 3. *Reines.* 18. *καὶ* ante *οὕτω* Gaisf. clam delevit cum *V. Med. *πλείους* Diog.

---

vinum meracum hausisset, mortem frigidam sibi attraxit. *Πυθαγόρας*. Pythagoras, Samius, genere Tyrrhenus, Mnesarchi sculptoris annulorum filius. qui cum esset adolescens, ex Tyrrhenia cum patre Samum migravit. hic Pherecydem Syrium Sami primum audivit; deinde Hermodamantem in eadem urbe Samo, qui fuit Creophyli nepos; postea Abaridem Hyperboreum et Zaretem magum. apud Aegyptios etiam et Chaldaeos disciplinis institutus rediit Samum: quam cum Polycratis dominatu teneri vidisset, Crotonem in Italiam abiit; apertaque ibi schola sexcentos et amplius discipulos habuit. fuerunt ei fratres duo: natu maior Eunomus, medius autem Tyrrhenus. habuit etiam servum Zamolxidem, cui Getae ut Saturno immolant. uxorem duxit Theano, Brontini Crotoniatae filiam; ex qua filios duos suscepit, Telaugem et Damonem; vel ut alii Mnesarchum. secundum quosdam etiam filiam, Myiam nomine; at alii tradunt Arignoten. scripsit Pythagoras tres tantum libros: de institutione; de administratione reipublicae; tertius autem, qui Pythagorae nomine circumfertur, Lysidis est Tarentini, qui fuit eius discipulus, Thebisque, quo fugerat, Epaminondam instituit. quidam Aurea Carmina eidem tribuunt. primus Pythagoras auctor fuit, ut homines esu animalium et fabarum abstinerent. obiit autem hoc modo. cum in aedibus Milonis cum sodalibus suis sederet, accidit ut aedes ex invidia succenderentur a quodam, qui in coetum illum receptus non fuerat. alii dicunt ipsos Crotoniatas hoc fecisse, quod regnum eum affectare suspicarentur. ac Pythagoras illinc fugiens captus est. cum enim ad agrum fabis consitum pervenisset, ibi restitit dicens, satius esse capi quam fabas conculcare, et interfici quam arcanum enunciare. itaque a persecutoribus ibi occisus est, et ipse et plerique sociorum, qui erant circiter XL.

Πυθαγόρας. περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρατος· Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες τάδε ἐπ' αὐτῷ φασιν, ὡς Ἴωνα μὲν οὔπω εἴη, γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὔφορβος, ἀναβιώη τε ἀποθανών, ἀποθάνοι δ', ὡς ᾠδαὶ Ὁμήρου· ἐσθῆτά τε τὴν ἀπὸ θνησειδίων παραιτοῖτο, καὶ καθαρεύοι βρώσεως, ὁπόση ἐμψύχων, καὶ τοῦ θῦσαι· μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βωμούς· ἀλλ' ἡ μελιττοῦτα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ ἐφυμνῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου· γινώσκειν τε ὡς ἀσπάζοιντο τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον ἢ τὰς ἑκατόμβας καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κανοῦ· ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς, καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν, ὅπη τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι, καὶ ὅπη συνάχθονται. περί τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τεκμαίρεσθαι τοῦ θείου, καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν· ἑαυτῷ δὲ τόν τε Ἀπόλλω ἥκειν, ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἴη· ξυνεῖναι δ' αὖ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὰς Μούσας καὶ θεοὺς ἑτέρους, ὧν τὰ εἴδη καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅτι ἀποφήναιτο ὁ Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἡγοῦντο, καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἥκοντα, καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ θείου σφίσιν ἐπήσκητο. πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόῤῥητα ἤκουον, ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν, μὴ πρῶτον μαθοῦσιν ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴν τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γάρ,

Χαίρετ', ἐγὼ δ' ὔμμιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός·

καί, Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε. καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βοῦς, ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινοῦντος εἴη ἄν. [καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγόρου τρόπων, σπεύδοντα ἐπὶ τὸν λόγον.]

*Πυθαγόρας Ἐφέσιος, καταλύσας δὲ ἐπιβουλῆς τὴν τῶν Βασιλιδῶν καλουμένην ἀρχήν, ἀνε- 233
φάνη τε τύραννος πικρότατος, καὶ τῷ μὲν δήμῳ καὶ τῇ πληθύι ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίζων ὑποσχέσεσιν, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη· τούς γε μὴν ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων φορητὸς οὐδαμὰ οὐδαμῇ ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὤκνησε, καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτεῖναι οὐδὲν ἀδι-*

---

1. *φησὶ* om. *V. 2. Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαιν.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Philostrati lib. I. de Vit. Apoll. c. 1. *Küst.* *ἐπὶ*] *ἐπ'* *V. Med. 4. ἀναβιώη*] *ἀναβιῶν* V. 5. *ἐσθῆτά τε*] *ἐσθῆτα δὲ* V. 6. *θνησειδείων*] *θνησειδίων* A. V. E. Philostr. 7. *καὶ τοῦ θῦσαι*] *καὶ τοῦ* om. A. V. *καὶ θῦσαι* Philostr. edd. vett. Scribendum videtur *καταθῦσαι*, ad sacrificandum. 10. *γινώσκοι*] *γινώσκειν* A. V. Philostr. Tum *τε* pro *δὲ* A. Philostr. 11. *οἱ θεοὶ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα* Philostr. 12. *κανοῦ*] *ἰκανοῦ* A. Continua paucis in deterius conversis homines seduli transtulerunt in v. *Ἐμπεδοκλῆς*. Mox *δεῖ* B. V. E pr. Med. pro *δή*. 14. *ἄχθονται* Philostr. cum gl. superiore. 16. *ἀνομοίους* supra, item Philostr. 18. *δ' αὖ*] *δ' ἂν* A. Mox *ὁμολογούσας* V. 20. *ἑτέρους*] *ἑταίρους* A. 22. *Πυθαγόρας*] *ὁ* addunt A. B. V. E. Philostr.

5. *καὶ* ante *τὸν* Philostr. 7. *δ' ὔμμιν*] *ὁ δ'* vel *δ' ὁ ὔμμιν* A. E. V. *ὅδ' εἰμὶ* Med. 10. *καὶ ὁ*] *ὁ* om. B. E. Med. Mox *πέμματα* V. et *ποιησάμενον* V. (ap. Gaisf.) E. 12. *καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγ.*] Locus hic est mancus et mutilus, qui ex Philostrato sic supplendus est: *καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν τοῦ Πυθαγόρου τρόπων* (lego, *περὶ τῶν κατὰ τὸν τοῦ Πυθαγόρου τρόπον*) *φιλοσοφησάντων ἱστοροῦσιν· ὧν οὐ προσήκει με νῦν ἅπτεσθαι, σπεύδοντα ἐπὶ τὸν λόγον, ὃν ἀποτελέσαι προυθέμην.* Sed haec nihil ad institutum Suidae faciunt. *Küst.* Haec usque ad finem om. V. eaque notavi. 14. *Πυθαγόρας Ἐφέσιος, καταλύσας δὲ ἐπιβ.*] Miror unde articulum hunc excerpserit Suidas. Apud nullum enim scriptorum hodie extantium haec, ut puto, reperiuntur. Si suspicari licet, existimo haec ex libro Aeliani de Providentia, quem temporum iniuria nobis eripuit, deprompta esse. *Küst.* Idem fuit Toupii iudicium et Valckenarii. 15. *Βασιλίδων*] Portus legit *Βασιλιδῶν*, quasi a recto singulari *Βασιλίδης*: cui non repugno. *Küst.* Recepi, quod Aristoteles Politt. V, 5. extra controversiam collocavit. 18. *ἐπελπίζων*] Vide supra h. v. *Küst. ἐλπίζων* V. 19. *ἀξιώσει τε*] *ἀξιώματι* A marg. *τε* om. V. Horum pars repetitur in v. *Φορητός*. 21. *οὐδαμῶς*] *οὐδαμᾶ οὐδαμῇ* A. B. V. E. Med. Tenorem refinxit Gaisf. cum v. *Οὐδαμά*. *πικρότατα*] *πικροτάτως* E.

Πυθαγόρας. De hoc Philostratus tradit: Qui Pythagoram Samium laudant, haec narrant; eum non fuisse Ionem, sed Troianum Euphorbum, et mortuum revixisse; sic autem interiisse, ut scribat Homerus. vestitum praeterea de morticinis eum gestare noluisse, et ab animalium esu abstinuisse, nec tale quicquam sacrificasse; quod nefas putaret deorum aras cruentare; sed mellitam placentam et tus cum hymnis diis obtulisse: quippe gnarum, ea diis acceptiora esse, quam hecatombas et cultrum in canistro. se enim deorum consuetudine frui, atque ab illis didicisse, quid facientes homines diis placeant, quid contra facientes eorum offensionem incurrant. hinc etiam accepisse doctrinam de rerum natura. nam alios coniecturis tantum et opinionibus plerumque repugnantibus de rebus divinis uti; sibi vero apparuisse Apollinem, non dissimulantem quis esset; item Minervam et Musas, quamvis nomina sua non profiterentur; aliosque deos, quorum formas et nomina homines nondum norint. porro quicquid Pythagoras dixisset, id discipuli eius legem iudicabant; eumque ut ab Iove profectum venerabantur. silentium quoque magna religione et sanctimonia colebant. multa enim divina et arcana audiebant, quae tacere difficile fuisset, nisi prius didicissent ipsi silentio rationem inesse. similem philosophandi rationem Agrigentinum Empedoclem tenuisse ferunt. illud enim, *Valete: sum enim deus immortalis, nec amplius mortalis*; item illud: *Et puer aliquando fui et puella*; adhaec bos ex melle et farina confectus, quem Olympiae immolavit: eius utique sunt, qui Pythagorae disciplinam probet. *Πυθαγόρας.* Pythagoras Ephesius, everso per insidias illorum, qui Basilidae vocabantur, imperio, tyrannus acerbissimus extitit. et apud populum quidem et multitudinem et erat et videbatur gratiosus, tam pollicitationibus spem illorum alens, quam exiguis lucellis eos inescans. viros autem dignitate et auctoritate conspicuos intolerabili quodam modo spoliabat, bonaque eorum publicabat. adhaec homines innocentissimos acerbissime punire et crudelissime interficere non dubitabat, nulli parcens:

δὲ ἀνθρώπων· ἀνθρώπων δὲ μάλιστα γονέας. ἀλλήλοις τε ὁμιλεῖν, ὡς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι, τοὺς δὲ ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι. ἴδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. νόμῳ βοηθεῖν, ἀνομίᾳ πολεμεῖν. φυτὸν ἥμερον μήτε φθίνειν, μήτε σίνεσθαι, ἀλλὰ μηδὲ ζῷον, ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους. αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι· μήτε καταγέλωτι κατέχεσθαι, μήτε σκυθρωπάζειν. φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν. ὁδοιπορίας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι. μνήμην ἀσκεῖν. ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν μήτε πράσσειν. μαντικὴν πᾶσαν τιμᾶν. ᾠδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν· ὕμνῳ τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὔλογον ἔχειν χάριν. τῶν δὲ κυάμων ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ, καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ' ὕπνους φαντασίας λείας τε καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. — Ἐν ὑπομνήμασι δὲ Πυθαγορικοῖς καὶ ταῦτα εὑρηται. ἀρχὴν μὲν τῶν ἁπάντων μονάδα· ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι. ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς· ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα· ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα, ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα, ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα· ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέσσαρα, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα· ἃ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι δι' ὅλων, καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμψυχον, νοερόν, σφαιροειδῆ, μέσην περιέχοντα τὴν γῆν, καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ καὶ οἰκουμένην. εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας, καὶ τὰ ἡμῖν κάτω ἐκείνοις ἄνω. ἰσόμοιρά τε εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, θερμὸν καὶ ψυχρόν, ξηρὸν καὶ ὑγρόν· ὧν κατ' ἐπικράτειαν θερμοῦ μὲν θέρος γίνεσθαι, ψυχροῦ δὲ χειμῶνα. ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους· οὗ τὸ μὲν θάλλον ἔαρ ὑγιεινόν, τὸ δὲ φθίνον φθινόπωρον νοσερόν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἕω, φθίνειν δὲ τὴν ἑσπέραν· ὅθεν καὶ νοσερωτέραν εἶναι. τόν τε περὶ τὴν γῆν ἀέρα ἄσειστον καὶ νοσερόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα θνητά· τὸν δὲ ἀνωτάτω ἀεικίνητον εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ ὑγιᾶ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα καὶ διὰ τοῦτο θεῖα. ἐπικρατεῖ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς, ὅπερ ἐστὶ ζωῆς αἴτιον. τήν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν, κατὰ τὸ μετέχειν ἄνθρωπον θερμοῦ. εἱμαρμένην τε τῶν ὅλων καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς διοικήσεως. διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος,

1. ἀνδρῶν δὲ] ἀνθρώπων δὲ reposui cum *V. Diog. 6. ἀλλὰ μηδὲ ζῷον] Iamblich. c. 21. Lex Triptolemi lata Atheniensibus ζῷα μὴ σίνεσθαι Porphyr. de Abst. IV. e Xenocrate. *Reines.* μηδὲ] μήτε A. B. V. E. 11. τιμᾶν] ἀσκεῖν E pr. 13. τῶν δὲ κυάμων ἀπέχεσθαι] Haec sunt verba Laertii in Pythagora (s. 24.) p. 507. ubi ita legitur: τῶν δὲ κυάμων ἀπηγόρευεν ἔχεσθαι. Quae ex Suida corrigenda sunt: ἀπηγόρευεν ἀπέχεσθαι. Laertius modo supra: μαντὸς δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευεν μήτε ἐρυθίνον ἐσθίειν, μήτε μελάνουρον καρδίας τε ἀπέχεσθαι καὶ κυάμων. Toup. ἔδεσθαι Menagius. 15. μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας] Inverso ordine potius scribendum est, τὰς γαστέρας μὴ παραληφθέντας: ut legitur apud Laertium. Sed de hoc vide quae notavit Menagius. Küst. Fallitur Küsterus. Synes. Enc. Calv. p. 67. καὶ βελτίους εἶσιν ἀποῦσαι τῆς ὑήρας. Toup. H. p. 407. Ista demonstratio quorsum spectet ignoro. Nam apertum est praestare Laertianam verborum seriem. 16. καὶ τὰς] καὶ om. V. 20. ὕλην] ὕλη A. 21. τῆς μονάδος] τῆς om. V. Mox ἀορίστου V.

1. αἰσθητὰ] στερεὰ Laert. edd. vulgg. 3. διόλων] δι' ὅλων distinxi cum A. 5. περιέχοντα] περέχοντα A. 6. οἰκουμένην] περιοικουμένην Laert. 12. τὸ δὲ φθινόπωρον] Supple ex Laertio, τὸ δὲ φθίνον φθινόπωρον. Küst. Sic A. B. E. 14. νοσερωτέραν] νοσερώτερον A. V. Dein τόν δέ τε *V. Statim delevi καὶ post ἀέρα cum A. *V. Diog. 16. πάντα τὰ ἐν αὐτῷ] τὰ ἐν αὐτῷ πάντα A. V. πάντα — ὑγιᾶ καὶ om. E.

quam homines; inter homines vero parentes praecipue. in mutua conversatione sic agendum esse, ut non ex amicis inimici sed ex inimicis amici fierent. privatum nihil esse ducendum. legibus opem ferendam; iniquitatem oppugnandam. stirpem mansuetam neque excidendam neque laedendam: ac ne animal quidem, quod homini non noceat. verecundiae et reverentiae rationem habendam. nec effuse ridendum, nec frontem nimis contrahendam. obesitatem esse fugiendam. in itinere faciendo tam remissione quam contentione utendum. memoriam exercendam. in ira nihil aut dicendum aut faciendum. divinationem omnem honorandam. cantu ad lyram utendum; hymnoque et diis et viris bonis meritam gratiam referendam. fabis abstinendum, quod, cum magnam habeant inflationem, naturae animatae maxime participes sint; et alioqui non adhibitis ventres castigatiores reddi, eoque somnia lenia et placida conciliari. Praeterea in commentariis Pythagoricis haec inventa sunt. principium omnium rerum esse unitatem, ex unitate autem ortam esse dyadem infinitam, quae tanquam materia unitati ut causae subiecta sit. ex unitate porro et infinita dyade ortos esse numeros; ex numeris puncta; ex his lineas; ex lineis figuras planas; e planis solidas; ex his sensilia corpora: quorum elementa sint quattuor, ignis, aer, aqua, terra, quae in omnibus mutentur et convertantur: ex iisque fieri mundum animantem, intelligentem, globosum, qui terram in medio contineat, rotundam et ipsam et habitatam. esse etiam Antipodes, quorum vestigia nostris obversa sint. item in mundo aequis esse portionibus lucem et tenebras, calidum et frigidum, siccum et humidum: ex quibus si praevaleat calidum, existere aestatem, si frigidum, hiemem. sin aequalia sint, amoenissima esse anni tempora; ac florens illud quidem ver salubre, deficiens vero, autumnum morbidum. sed ipsius etiam diei partem florentem esse auroram, deficientem vero vesperam: quae ob eam causam insalubrior sit. et aerem, qui terram ambit, esse immotum et morbidum, quaeque in eo sint, mortalia omnia; summum vero perpetuo moveri, purumque esse et salubrem, omniaque quae in eo sint, esse immortalia et ideo divina. nam calor in iis praevalet, qui est vitae causa. lunam ab sole illustrari. hominum esse cognationem cum diis, eo quod homo caloris particeps sit. fatum et universa et singula gubernare. a sole exire radium, qui non solum aetherem frigidum et crassum, sed etiam profunda penetret, et ideo vitam omnibus impertiat. reli-

τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος. ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένθη δύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. τὰ λοιπὰ παρῆκα, ἵνα μὴ παρέλκωμεν.

[c]Ὅτι τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινος. [2]Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα. μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι. μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν, ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου καὶ τὰς ὥρας μηνύοντα. τοὺς κυάμους δὲ ἀποτρέπεσθαι, ὅτι αἰδοίοις ἐοίκασι· καὶ τοὺς ἅλας παρατίθεσθαι πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ δικαίου. οἱ γὰρ ἅλες πᾶν σώζουσιν ὅ τι καὶ παραλάβωσι, καὶ γεγόνασιν ἐκ τῶν καθαρῶν ὑδάτων καὶ θαλάσσης. ἄρτον δὲ μὴ καταγνύειν, ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων· καὶ μὴ διαιρεῖν, ὡς συνάγει ἐφ' ἑαυτόν. ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ.

[2]Ἀριστοφῶν λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν·

Καταβὰς εἰς τὴν δίαιταν αὐτῶν κάτω
ἰδεῖν ἑκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπολυ
τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν· μόνοισι
γὰρ
[1]τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη 236
δι' εὐσέβειαν. Εὐχερῆ θεὸν λέγεις,
εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξυνών.
Λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ.
φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν
οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

Καὶ παροιμία· Σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρᾳ τελεσθέντων. πενταετῆ γὰρ χρόνον ἤσκουν σιωπήν.

Τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι ἐκαλοῦντο Σεβαστικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα Γεωμετρικοὶ καὶ Μαθηματικοί. καὶ οἱ μὲν τῷ Πυθαγόρᾳ συγγενόμενοι ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί· οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ Πυθαγόρειοι· οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ Πυθαγοριστταί. ἐμψύχων δὲ ἀπείχοντο.

[c]Ὅτι ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὁ Πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς [c]Ἕλληνας.

Πυθέας [3]Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς δὲ ἦν

---

2. *βένθεα*] *βένθη* A. B. V. *βάθη* Laert. 3. *πάντα* om. *V. *παρήκαμεν*] *παρῆκα* reposui cum A. *παρῆκα διὰ τὸ παρέλκον* V. 4. *Ὅτι τὰ πίπτοντα*] Laertius s. 34. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 6. *τελετῇ*] *τελευτῇ* A. V. Laert. 7. *εἶναί φησι* | *φησὶν εἶναι* A. E. Laert. 8. *μήτε — ἀναιρεῖσθαι*] Haec ut leguntur e mendoso Diogenis exemplo descripta, sane incertum faciunt, an Suidas numeros Aristophaneos agnoverit. Comicus enim fr. 291. probabiliter a Seidlero castigatus tetrametrum posuerat hunc: *μηδὲ γεύεσθ' ἅττ' ἂν ἐντὸς τῆς τραπέζης καταπέσῃ.* 10. *μηνύοντα*] *μηνίοντα* V. 14. *καὶ* ante *γεγόνασιν* om. Med. *καθαρῶν ὑδ.* | Lege cum Diog. *τῶν καθαρωτάτων, ὕδατος καὶ θαλ.* Is *καὶ τῆς θαλ.* 15. *καταγνύειν* | *καταμιγνύειν* E. *ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφ.*] Laertius: *ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ πάλαι τῶν φίλων ἐφοίτων. Küst. οἱ πάλαι φίλοι* Reinesius. 17. *ἐμποιεῖ* | *ποιεῖ* Diog. 19. *Ἀριστοφῶν*] Sic rescripsi auctoritate optimi MS. A. et Laertii. Ante enim male legebatur *Ἀριστοφάνης*. Vide Menag. ad Laertium in Pythagora, s. 38. *Küst.* Monuerat Ionsius S. Hist. Phil. p. 58. Eadem confusio quondam libros Athenaei IV. p. 161. E. invaserat. 20. *Καταβὰς εἰς τὴν δ.*] Versus hic numeris suis sic restituendus est: *Ἔφη τε καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω.* Sic enim recte legitur apud Laertium. *Küst.* 21. *διαφέρειν*] *διαφέρει* V.

3. *συσσιτεῖν ἔφη*] *σύσσιτον δι' εὐσέβειαν ἔφη* V. 4. *λέγεις εἰ τοῖς*] *λέγειν σίτοις* A. V. Mox *μεστοῖς* A. V. Med. 6. *Λάχανά τε γὰρ κατέδονται, καὶ π.*] Scribe ut apud Laertium: *Ἐσθίουσί τε Λάχανά τε, καὶ πίνουσιν* etc. *Küst. γὰρ κατέδονται* om. A. B. V. Ceterum haec ex alia fabulae parte decerpta tradit Diogenes. 7. *τρίβωνας τήν*] *τρίβωνα τήν τ'* A. B. V. *τρίβωνας τήν τ'* E. Med. 9. *Καὶ παροιμία*] Haec paulo copiosius traduntur in v. *Σιωπή*. 12. *Τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρ. — ἔξωθεν ζηλωταὶ Πυθαγοριστταί*] Haec ad verbum etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Vita Pythagorae, Cod. CCXLIX. p. 1313. ut Pearsonus quoque observaverat. *Küst.* Huic fideliter adhaeret *Eudocia* p. 368. Quaedam paulo melius scripta suppeditat Schol. Theocr. XIV, 5. *καταγινόμενοι*] *καταγενόμενοι* V. 13. *οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα Γεωμ.*] Supple et scribe ex Photio: *οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα, γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικὰ μαθηματικοί. Küst.* Addendum *τὰ* post *μαθήματα* ex Schol. Theocr. 14. *καὶ οἱ μὲν τῷ*] *οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ* V. Contra *καὶ οἱ μὲν — Πυθαγορικοί* om. *V. Ante *τῷ* excidit *αὐτῷ*. 15. *συγγινόμενοι*] *συγγενόμενοι* probavi cum A. Phot. Schol. 17. *ἔξω ζητηταὶ* Eudocia cum Schol. *ἐμψύχων*] *ἀψύχων* A. 19. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *ἐξήνεγκε — εἰς*] *ἐξήνεγκεν εἰς* *V. 20. *Ἕλληνας* | *τοὺς Ἕλληνας* V. 21. *Πυθέας*] Huius Pytheae meminit Plutarchus *ἐν Πολιτικοῖς παραγγ.* p. 802. sic inquiens: *Ὡς ὁ Πυθέας τὸν Δημοσθένους (λόγον) ἔλεγεν ἑλλυχνίων ὄζειν καὶ σοφιστικῆς περιεργίας* etc. Reliqua auctorum loca, in quibus Pytheae huius mentio fit, collegit

---

qua praetermisi, ne longior fieret oratio. — Quae de mensa deciderent, tolli vetuit Pythagoras, sive ne homines assuescerent avide se cibis ingurgitare, sive quod ad exitum rei pertinerent. Aristophanes enim ea, quae de mensa decidunt, heroum esse dicit: *Neque attingenda, quae inter ipsam mensam decidant.* albo gallo gallinaceo vescendum non esse, quod Soli sit sacer, et horas indicet. fabis abstinendum esse, quod pudendis sint similes. salem apponendum esse, ut nos admoneat iustitiae. sal enim, quicquid apprehenderit, conservat, ortus ex puris aquis et mari. panem non esse frangendum, quod olim veteres amicorum ad unum convenirent; nec esse dividendum, qui plures in unum cogat. vel quod in bello timidos faciat. Aristophon de Pythagoristis: *cum ad inferos descendisset, singulorum se condicionem vidisse narravit; Pythagoristas vero reliquis mortuis multum praestare. cum iis enim solis Plutonem resci, ob illorum pietatem. Facilem deum dicis, qui sordidissimorum hominum consuetudine delectetur. — Comedunt olera, et bibunt insuper aquam. pediculos vero et attrita pallia et illuviem illorum nemo iuniorum toleraverit.* Et proverbium: *Taciturnior ero vel Pythagorae doctrina imbutis.* Pythagorei enim per quinque annos silentium servabant. — Pythagoreorum qui contemplationi vacabant, dicebantur *Sebastici*; qui vero disciplinis mathematicis, *Geometrici et Mathematici.* et qui ipsum Pythagoram audierant, vocabantur *Pythagorici*; horum vero discipuli *Pythagorei*; at qui externo cultu Pythagoricam sectam imitabantur, *Pythagoristae.* ab animalibus abstinebant. — Pythagoras doctrinam suam ab Aegyptiis ad Graecos transtulit. *Πυθέας.* Pytheas, Atheniensis, orator, molitoris filius, homo

Πυκάζεται. σκεπάζεται, κοσμεῖται.

Πυκάζει. καλύπτει, σκεπάζει. Καὶ Πυκάζουσι, σκιάζουσι, στεφανοῦσι. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· Λουσάμενοι, Προδόκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον ἔλκωμεν.

Πυκάζουσι. τουτέστι, πεπυκνωμένοις, στενοχωρουμένοις. Λαβίδ· Ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Πύκασεν. ἐκόσμησε.

Πυκασμός. δασύτης.

Πυκινή. πυκνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατή. Ταῦτα διαιτῆσαι πυκινή.

Πυκνάζεις. συχνάζεις.

Πύκνη. ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. Κλείδημος δέ φησιν οὕτως ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνί. ὡς ἐν τῷ [Ἀριστοφάνει·]

Πλὴν μήν τῇ Πυκνί.

Καὶ Πυκνίτης.

Δῆμος πυκνίτης.

Πνὺξ τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκκλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι. ὥσπερ δὲ πολίτην τῆς Πυκνὸς Πυκνίτην εἶπε. *Πνὺξ δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις δὲ δικαστήριον Πνὺξ ἐκαλεῖτο.*

Πυκνός. ὁ δυνατός.

Πυκνότης. σύνεσις, φρόνησις.

Χοὕτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς,
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστι.

Πύκνωσις κατὰ προστάτην καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι, πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο· ὁ δὲ ἁπλῶς ταττόμενος πήχεις τέσσαρας.

Πυκτεύειν. εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.

Πύκτης. παγκρατιαστής, ἀθλητής. Καὶ Πυ- 239
κτεῖον, ἐν ᾧ οἱ πύκται ἀγωνίζονται. Πυκτίον δὲ τὸ πινακίδιον. Καὶ Πυκτίζω.

Πυλαγόραι. οἱ πεμπόμενοι εἰς τὴν σύνοδον

---

1. κοσμεῖται om. V. 3. ἐν Ἐπιγράμμασι (sic *V.)] Rufini XVI, 1. Anthol. Pal. V, 12. 4. Προδόκη] Προδίκη Anthol. Mox πυκασάμεθα B. E. Dein καὶ om. Med. 8. Λαβίδ] Psalm. CXVII, 27. ubi Theodoretus: τὸ ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἀντὶ τοῦ πεπυκνωμένοι καὶ τῷ πλήθει στενοχωρούμενοι τέθεικεν. cf. Hesych. gl. sacr. *Ernest.* 10. Πύκασεν] Il. κ'. 271. 11. γεννήματος addit Hesychius. 13. δυνατή] δυνατόν V. 14. Πυκάζεις] Πυκνάζεις restitui cum B. V. 15. Πύκνη] Scribendum est Πυκνί: et paulo post Πύκνα pro Πύκναν. Πυκνὶ autem per metathesin litterarum dictum est pro Πυνκί, a recto Πνύξ: et Πύκνα pro Πνύκα. Etymologus in Πνύξ: ἡ γενικὴ Πυνκός· διὰ δὲ εὐφωνίαν Πυκνός. Genitivus Πυκνὸς legitur apud Aristoph. Equ. 165. Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πυκνός. Scholiasta in eum locum: Πυκνός. τῆς ἐκκλησίας. μετάθεσίς ἐστι τῶν στοιχείων. εἰ γὰρ Πνύξ ἐστιν, ἔδει Πυνκός. νῦν δὲ Πυκνός. Eadem habet Suidas supra v. Πνύξ. Dativus Πυκνὶ pro Πυνκὶ reperitur apud eumdem Aristoph. Eccles. 243. Ἐν ταῖς φυγαῖς μετ' ἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν Πυκνί. Confer Harpocrationem, ex quo Suidas haec sumpsit. Sed apud eum repugnante litterarum serie legitur Πυνκὶ pro Πυκνί. Vide etiam Nostrum supra v. Πνύξ. Küst. Huius tamen correctio nequit in tali sermonis forma comprobari; debetque ferri commenticium istud πύκνη vel potius πύκνα. Ceterum Πυκύκνη Med. Πυχήνη E. Addiderunt statim ἡ A. B. V. E. Med. Phot. 16. Κλείδιμος] Κλείδημος A. φησὶ πύκναν] φησὶν οὕτως A. Illud tenet Photius. 18. παρὰ Ἀριστοφάνει] Equ. 746. sed ubi pro Πυκνὶ hodie legitur Πυνκί. Küst. παρὰ] ἐν τῷ A. V. E. Med. Sed haec citandi ratio cum a Suida prorsus abhorreat, tum Ἀριστοφάνης apud Med. arguit, id quod saepius accidit, poetae nomen inculcatum fuisse. Nec fecerit absurde, qui mediis resectis conjungat Καὶ Πυκνίτης κτλ. cum novissimis πυκνουμένην εἶναι. 19. μὴ ἐν] μὴν Med. μ' ἦν Gaisf. cum A. V. E. Tum Πυκνῇ *V. Πυκνῇ V.

1. Πυνίτης δῆμος] Aristoph. Equ. 42. Δῆμος Πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον. Küst. Addiderunt πυκνίτης alterum A. V. E. Med. 3. ἐκκλησιάζονται] ἐκκλησιάζοντο A. ἐκκλησίαζον dedi cum V. Schol. Arist. 4. πολίτης] πολίτην A. Mox Πυνκίτην A. V. (Πυκνίτην *V.) pro Πυκνίτης. 5. ἐν Ἀθήναις] καὶ τὸ ἐν Ἀθ. A. V. Haec praestabat expungi. καὶ δικαστ.] καὶ om. V. 8. καὶ ante Πυκνότης Gaisf. om. cum *V. et Med. 9. Χοὕτω μὲν ἂν εὖ π.] Aristoph. Equ. 1136. sq. ποιῇς] ποιοῖς (vel ποίοις) A. B. V. E. Med. 11. Πύκνωσις κατὰ πρ.] Confer Aelianum in Tact. c. 11. qui eadem tradit. Küst. προστάτην] περιστάτην V. 12. κατὰ βάθος] κατὰ om. A. V. cum Append. Suidae. 15. ἦν καὶ] ἦν om. A. *V. Photius. 17. πύκται] οἱ πύκται A. πυκτίον] De scribendi ratione dictum in v. Πυκτίον. Supra post ἀγωνίζονται fuerant inculcata, quae magnam partem Zon. p. 1597. suppeditat: Πυκτίον. τὸ βιβλίον. ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, ὅ ἐστιν ἀσφαλίζεσθαι καὶ συγκλείεσθαι. Πυκτεῖον δέ, ἐν ᾧ εἰσι τὰ πυκτία, δίφθογγον. ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. Quae om. A. B. V. E. Sub finem Gaisf. cum *V. Med. reduxit Καὶ Πυκτίζω. 19. οἱ πυλαγόραι ἐπέμποντο] οἱ πεμπόμενοι A. B. V.

ται. Tegitur, ornatur. *Πυκάζει.* Tegit, velat. Et *Πυκάζουσι*, obumbrant, coronant. In Epigrammate: *Postquam nos laverimus, Prodice, coronis redimitae merum hauriamus.* *Πυκάζουσι.* Densatis, coartatis. David: *In densa hominum turba, usque ad cornua altarium.* *Πύκασεν.* Ornavit. *Πυκασμός.* Densitas. *Πυκινή.* Densa. Item efficax. *Quae haec administrare potest.* *Πυκάζεις.* Densas. *Πύκνη.* Sic vocabatur locus Athenis, ubi populi comitia habebantur. Clidemus vero dicit sic vocatum esse, quod multitudo populi in ea densaretur. *Πυκνί.* Apud Aristophanem: *Praeterquam in Pnyce.* Et *populus Pycnites.* *Πνὺξ* autem erat locus Athenis, ubi populi concio habebatur. dixit autem *Πυκνίτης*, quasi esset civis Pnycis. *Πνὺξ* autem dicitur, quod populus ibi densetur. Athenis etiam dicasterium quoddam *Πνὺξ* vocabatur. *Πυκνός.* Potens. *Πυκνότης.* Sapientia, prudentia. *Et ista quidem recte feceris, si tamen tibi prudentia inest.* *Πύκνωσις.* Densatio aciei duplex est: secundum prostatam vel epistatam, sive secundum longitudinem vel profunditatem. vir autem densatus occupat cubitos duos; laxius vero collocatus, cubitos quattuor. *Πυκτεύειν.* Pugilatu certare genus erat exercitii et certaminis. *Πύκτης.* Pugil, athleta. Et *Πυκτεῖον*, locus in quo pugiles certant. at *Πυκτίον*, pugillares. et *Πυκτίζω.* *Πυλαγόραι.* Pylagorae mittebantur ad concilium Amphictyonum, sive ad Pylaeam. singulae

τῶν Ἀμφικτυόνων τὴν Πυλαίαν. καὶ κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον τοὺς θύσοντας καὶ συνεδρεύσοντας. ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι Πυλαγόραι καὶ Ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας φόνῳ· καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα εἶναι. ἀπῆεσαν δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις.

Πυλάδης, Κίλιξ ἀπὸ κώμης Μηταρνῶν. ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλικῆς, ἥτις καὶ ὑπ' αὐτοῦ εὑρέθη, ἀπὸ τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως, ἣ ἐκαλεῖτο κόρδαξ, καὶ τῆς τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο σίκιννις, καὶ τῆς σατυρικῆς, ἥτις ἐμμέλεια.

Πυλάρτου. τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. καὶ Πυλάρταο, ὁμοίως.

Πύλαι καὶ Πυλαία καὶ Πυλαγόρας. Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινές, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόραι.

Πύλαι δικαιοσύνης, αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι. δι' ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν τῶν ὅλων Θεόν. καὶ Ἀαβίδ· Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης.

Πυλαῖος. ὄνομα κύριον.

Πυλαιμένης. ὄνομα κύριον.

Πυλαιστάτους. τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας μήτε πράσσοντας· διὰ τὸ παραγενέσθαι

1. ἐπὶ τήν] εἰς τὴν B. Schol. Arist. Nub. 626. Praepositionem delevi cum V. Deinde ἐκλήθησαν δὲ Πυλαγόραι, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν Πυλαίαν ἀγείρεσθαι, om. A. V. κατὰ πόλιν] καὶ κατὰ π. A. B. V. omisso Ἀθηναῖοι post ἔπεμπον, quod dudum Dukerus in Aristoph. Nub. 626. damnarat. Mox συνδραμόντας E. pro συνεδρεύσοντας. 3. Ἱερομνήμονες] Vide Nostrum supra h. v. Küst. 6. σχεῖν τὴν Πυλαίαν] εἶναι A. B. V. σχεῖν τὸν τόπον Schol. Qui continuo omittunt Πυλαία δὲ παρὰ Ἀμφικτύοσιν ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐκαθέζοντο οἱ ἐκεῖσε πεμπόμενοι. καὶ αὐτὴ ἡ συνάθροισις. Ceterum praestat δὲ post ἀπῆεσαν delere cum Schol. 8. Πυλάδης] De hoc omnino videndus est Salmas. in Flav. Vopisc. p. 830—832. ed. Hack. et Scaliger in Euseb. Num. 1995. Küst. Μισθαρνῶν] Supra Μηστάρνη, πόλις Κιλίκων: ergo leg. ἀπὸ κώμης Μηστ. Portus perperam ἀπὸ κώμης μισθαρνῶν, a coma mercenarius. Reines. Μηταρνῶν A. Μισταρνῶν *V. 9. ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλ.] Haec et quae sequuntur descripta sunt ex Athenaeo, sed apud quem longe alius est loci huius sensus. Apud eum enim lib. I. p. 20. sic legitur: Τοῦτον τὸν Βάθυλλόν φησιν Ἀριστόνικος καὶ Πυλάδην, οὗ ἔστι καὶ σύγγραμμα περὶ ὀρχήσεως, τὴν Ἰταλικὴν ὄρχησιν συσήσασθαι ἐκ τῆς Κωμικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Κόρδαξ· καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Ἐμμέλεια· καὶ τῆς Σατυρικῆς, ἣ ἐλέγετο Σίκιννις. Longe igitur aliud Athenaeus dicit ac Suidas, cuius fidem merito hic suspectam habeo: praesertim cum mihi exploratum sit eum in excerpendis auctorum verbis sensum eorum interdum pervertere solere. Küst. Vide supra v. Ἀθηνόδωρος. ἥτις] ἥτις καὶ A. B. V. E. 10. περὶ] ἀπὸ (quod tacite posuerat Salmasius p. 831.) A. B. V. E. Med. Mox codices ἣ pro ἥτις. 11. καὶ τῆς τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο σίκιννι.] Contra Hesychius v. Σίκιννις docet Ἐμμέλειαν fuisse saltationem Tragicam, Σίκιννιν vero Satyricam. Quare Scaliger in Euseb. Num. 1995. recte monuit, hic apud Suidam inverso ordine scribendum esse, καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Ἐμμέλεια, καὶ τῆς Σατυρικῆς, ἥτις Σίκιννις. Et ita habet Athenaeus loco ante laudato, unde ista ut diximus Suidas descripsit. Küst. Id tacite expressit Salmasius. Sed *Eudocia* p. 351. ubi eadem paene proposuit, cum admodum breviter tradat, καὶ περὶ τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως καὶ τῆς τραγικῆς καὶ σατυρικῆς: haud temere suspicamur, quae post εὑρέθη glossae adhaereant, curiosis hominibus deberi, quos saepius observavimus Athenaei copias in ornando Suida consumpsisse. 12. σίκιννις] σικίνν A. σίκιννος V. 14. Πυλάρτου] Est vox Homerica, Il. γ'. 367. et alibi. Küst. Dein Καὶ Πυλ. ὁμ. om. Photius. 15. Πυλάρταο] Πυλάρτας A. V. Πυλάρτης *V. Πυλάρτα E.

1. Πύλαι καὶ Πυλ.] Ex Harpocratione. Küst. Πυλαγόραι] Πυλαγόρας A. V. E. Med. Phot. 2. καλοῦνται] καλεῖται A. 3. τὴν εἴσοδον] τὴν omisi cum A. *V. Med. et Photio. 6. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλ.] Confer Nostrum supra v. Ἱερομνήμονες. Küst. 7. Πυλαγόραι] Πυλαγόροι Photius. 8. Πύλαι δικαιοσύνης. αἱ διάφοροι τῆς ἀρ.] Haec sumpta sunt ex Theodoreto in Psalm. CXVII. p. 875. Küst. 10. Ἀαβίδ] Psalm. CXVII. (19.) Küst. Seqq. A. in marg. 12. Πυλαῖος] V. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 342. 13. Πυλαιμένης] Nicomedis filius, mutato nomine Pylaemenes regum Paphlagonum appellatione vocatus est. Iustin. XXXVII. p. 709. Gens Pylaemenia, i. e. Paphlagones Plin. VI, 2. Reines. Satis est proferri Il. β'. 851. 14. Πυλαιστάτους] Legendum Πυλαιασάς. Quod et recte monuit vir doctissimus Moses Du Soul in Plutarchi Artaxerxem. Huc facit Hesychius: Πυλαιασάς. τοὺς ψευστας. Ῥόδιοι. Toup. II. p. 125. An Πυλαιασάς, quam vocem Hesych. interpretatur τοὺς ψευστάς, Ῥόδιοι? Plutarch. Artox. p. 1012. A. Ctesias μύθων ἀπιθάνων καὶ παραφόρων ἐμβέβληκεν εἰς τὰ βιβλία παντοδαπὴν πυλαίαν: ad quem locum vide varias lectiones. Fortasse πυλαΐτης legendum apud Schol. Aristoph. Av. 823. pro περαΐτης, quod vocabulum omittitur a Suida in Θεαγένους χρήματα, ubi Scholiastae locum descripsit. In Suida potius lego Πυλαϊστάς, quod litterarum ordini plane congruit. Plutarch. II. p. 924. C. Θαυματοποιοῦ τινος ἀποσκευὴν καὶ πυλαίαν. Vid. H. Steph. Thesaur. III. p. 613. Hemst. Occuparunt viri docti Πυλαιασάς emendationem item ab Wyttenbachio factam in Plut. T. VI. p. 1211. Habet eadem Photius.

enim urbe eo legatos mittebant, qui et rem sacram peragerent et consessibus interessent. qui autem eo mittebantur Pylagorae erant et Hieromnemones. dicunt porro Pyladem ob Clytaemnestrae caedem primum ibi in ius vocatum fuisse, et Pylaeam ab eo nomen accepisse. item Delphos proficiscebantur, ut curam gererent sumptuum in sacrificia impendendorum. Πυλάδης. Pylades, Cilix ex oppido Mestarnis. scripsit de saltatione Italica, quam ipse invenerat, conflatam e saltatione comica, quae *cordax* vocabatur; item e saltatione tragica, quae *emmelia*; denique e satyrica, quae *sicinnis* dicebatur. Πυλάρτου. Portas valide custodientis. item πυλάρταο. Πύλαι et Πυλαία et Πυλαγόραι. Πύλαι vocabantur Thermopylae, quod angustae illic essent fauces, per quas ex Thessalia in Phocidem aditus patebat. Πυλαία vero dicebatur concilium Amphictyonum, quod Pylis habebatur. singulae enim civitates quae concilii Amphictyonici participes erant, quosdam eo mittebant, qui Pylagorae vocabantur. Πύλαι δικαιοσύνης. Portae iustitiae vocantur diversa virtutum genera. per illas enim universi huius auctor Deus rite celebrari potest. David: *Aperite mihi portas iustitiae.* Πυλαῖος. Nomen proprium. Πυλαιμένης. Nomen proprium. Πυλαιστάτους. Sic dicebantur qui nihil sani dicebant aut faciebant; quod eiusmodi homines in locum an-

τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πυλεῶνος. τοῦ πυλῶνος.

Πύλιος.

240 ||Πύλη. ἐπὶ τείχους, παρὰ Θουκυδίδῃ. θύρα δὲ ἐπὶ οἴκου.

Πύλη ἱππήλατος. δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν.

Πύλας οὐρανοῦ. Ὅμηρος τὰ νέφη λέγει.

Πύλῳ. παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν πύλῃ.

Ἐν πύλῳ, ἐν νεκύεσσιν.

ὡς δείελον τὴν δείλην, καὶ ἕσπερον τὴν ἑσπέραν.

Πυλωρεῖ. φυλάσσει. πυλωρὸς γὰρ ὁ φύλαξ.

Πύματος. ἔσχατος.

Πυνθάνεσθαι. ἀκούειν, μανθάνειν, διδάσκεσθαι, ἱστορεῖν, ἐρωτᾶν, ἢ ἕτερόν τι σημαίνει, παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γάρ τις ὡς δῆλον διαφορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

Τὸ Πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν.

Πυνθανόμην Ἰθάκης γε.

καὶ πάλιν·

Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

καί,

Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος.

καί,

Πευθόμενος, ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο.

καί,

Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.

ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ Αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· Τούτῳ συμβαλεῖν πυνθανόμενος. καὶ Λείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους· Εὐτυχεῖτε, ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο.

Πυνθανόμενος. ἀντὶ τοῦ ἀκούων.

---

1. *τὸν προειρημένον*] Haec igitur a Suida videntur proxime articulo *Πύλαι καὶ Πυλαία* etc. fuisse subiecta. *Hemst.* Suspicio verissima, quae vel ipsa confirmet emendationem *Πυλαιαστάς*. 4. *Πύλιον*] *Πύλιος* A. B. V. E. Glossa perperam est locata. Interpretationem *ἐκ Πύλου* omisi cum A. 5. *Πύλη. ἐπὶ τείχους, παρὰ Θουκ.*] Thucydides lib. II. c. 4. *Ἐσπίπτουσιν ἐς οἴκημα μέγα, οὗ ἦν τοῦ τείχους, καὶ αἱ θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι.* Scholiasta: *θύραι, αἱ τοῦ οἴκου· πύλαι, αἱ τοῦ τείχους.* Huc Suidas respexit. *Küst.* *τοίχους* V. Cf. Hesych. v. *Πύλαι*. 7. *δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν*] Haec interpretatio mutila est. Videtur enim desiderari *ἵπποι*, vel *ἵπποι*, vel simile quid. *Küst.* Displicet etiam tempus verbi plane absonum. Nihil autem vetat coniectare: *δι' ἧς ἵππους εἰσελαύνουσιν* vel *ἐλαύνουσιν*. 8. *Ὁμήρος*] Il. *ε*. 749. *Küst.* 9. *παρ' Ὁμήρῳ*] Il. *ε*. 397. *Küst.* Fuit illa Aristarchi explicatio, quam ipsam respexit Hesychius. *πύλῃ*] *ἐν πύλῃ* A. B. V. E. 11. *καὶ* neglexit vulg. 13. *ἕσχατος.*] Quae subiiciebantur olim, *Πύνδαξ. ὁ πυθμὴν παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. ὅθεν παροιμία τὸ Ἀπυνδάκωτος οὐ τραυλιζοῦται κυλιξ. ἤγουν ἀπυθμένιστος. Σοφοκλῆς δὲ καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους πύνδακα εἴρηκεν, ὥς φησι Παυσανίας*, ignorant A. B. V. E. Ubi sic Küsterus: „Haec et quae sequuntur ad verbum etiam leguntur apud Eustath. in Il. *λ'*. p. 870. qui ea fortasse a Nostro mutuatus est. Solet enim grammaticus ille scrinia Suidae interdum compilare." Idem deinde: „*Σοφοκλῆς*] In fabula Iphigenia, ut docet Hesychius v. *Ἀπυνδάκωτος*." Denique summatim admonuit Pausaniae lexicographi, cuius multa et insignia fragmenta servarit Eustathius. 14. *ἀκούειν* om. Photius. Cf. Lex. Rhet. p. 297. 15. *ἢ ἐρωτᾶν*] *ἢ* om. A. V. Photius. *ἢ ἕτερον — ἐρωτᾶν* om. A. V. *ἢ καὶ ἕτερον* Lex. Bachm. p. 357. 17. *διαφορὰ — πύσματος*] Vid. Hesych. v. *Πύσμα* et Bekk. Anecd. p. 1179. 19. *Τὸ Πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1299. *Küst.* Immo Aldus in Scholiorum editionem inculcaverat.

1. *Πυνθανόμην Ἰθάκης*] Homer. Odyss. *ν'*. 256. *Küst.* *Πυνθάνομαι Ἰθάκης τε* A. *τε* etiam *V. 3. *Αἰσχρὸν γὰρ*] Il. *β'*. 119. *τόδε γ'*] *τόδ'* V. 6. *Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μ.*] Homer. Il. *λ'*. 21. *Küst.* *Πεύθετο* B. *Πύθετο* E. *καὶ Πεύθετο* cum seqq. om. V. 8. *Πευθόμενος, ἦχι ἕκ.*] Homer. Odyss. *γ'*. 87. sed ubi legitur, *Πευθόμεθ'*; *ἦχι ἕκαστος* etc. *Küst.* 10. *Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρ.*] Homerus Odyss. *γ'*. 88. *Küst.* *Κρίνον δ'* B. E. 13. *παραπρεσβείας*] *τῆς παραπ.* posui cum A. Locum frustra quaesivi; nam longius recedunt illa p. 48. extr. *τούτῳ συσταθεὶς ὑπό τινων καὶ πυθόμενος*. 14. *πυθόμενος*] *πυνθανόμενος* probavi cum A. 17. *παραπρεσβείας* | *πρεσβείας* A. Vide p. 365, 3. 20. *Πυνθάνομαι. γενικῇ. ἐρωτῶ. καὶ Πυνθανόμενος. αἰτιατικῇ*] Sic Edd. *γενικῇ* et *αἰτιατικῇ* om. A. *Πυνθάνομαι — ἐρωτῶ καὶ* om. V. *αἰτιατικῇ — ἐκούων* om. E. Solum *γενικῇ* om. *V. Deinde cum V. reiecci glossam satis exilem (quam *V. ante v. *Πτυκτίον* occupaverat, adde Lex. de Syntaxi p. 165.): *Πυνθάνομαι. ἐρωτῶ. Καὶ Πυνθάνομαι, τὸ μανθάνω, γενικῇ. Ἥδέως δ' ἂν πυθοίμην τῶν οὕτω διακειμένων. Πυνθάνομαι δέ, ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ, καὶ αἰτιατικῇ.* Ubi *τό* et mox *γενικῇ* om. E. Med. Infra *Küsterus*: „*καὶ αἰτιατικῇ*] Constructionis huius exemplum occurrit apud Aristoph. Acharn. 203. ubi Comicus inquit: *Καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου.* id est, *περὶ τοῦ ἀνδρός*: ut Scholiasta ibi exponit."

---

tedictum conveniebant. *Πυλεῶνος*. Vestibuli. *Πύλιος*. *Πύλη*. Porta urbis: apud Thucydidem. *θύρα* vero ianua domus. *Πύλη ἱππήλατος*. Porta per quam equites urbem ingrediuntur. *Πύλας οὐρανοῦ*. Homerus nubes vocat coeli portas. *Πύλῳ*. Apud Homerum ponitur de porta. *In vestibulo mortuorum.* sic *δείελον* idem dicit pro *δείλην* et *ἕσπερον* pro *ἑσπέραν*. *Πυλωρεῖ*. Portas custodit. *πυλωρὸς* enim portarum est custos. *Πύματος*. Extremus. *Πυνθάνεσθαι*. Audire, discere, doceri, sciscitari, interrogare, vel aliud quid significat, quod affine sit interrogationi, sed non omnino idem. nam constat apud dialecticos differentiam quandam inter *πύσμα* et *ἐρώτημα* intercedere. Apud oratores et Homerum *πυνθάνεσθαι* accipitur pro eo quod est audire et discere. ut, *Audiebam de Ithaca.* et alibi: *Et hoc quidem posteris turpe auditu erit.* et, *Ad Cyprum enim usque celebris fama pervaserat.* et, *Audiens ubi quisque perisset.* Et, *Illum vero obscura morte perire sivit Iuppiter.* in omnibus enim his locis *πυνθάνεσθαι* significat *audire.* accedit Aeschines in oratione de legatione perperam gesta: *Huic occurrisse audiens.* et Dinarchus in oratione contra Philoclem: *Bene vobiscum agitur, quod non longiori tempore sordidam eius avaritiam audistis.* et Demosthenes in oratione de legatione perperam gesta: *Hic falsa renunciavit; vos credidistis; Phocenses vero audierunt.* *Πυνθανόμενος.*

Πύξ. πυγμήν, γρόνθον. Ὁ δὲ πὺξ παίει αὐτὸν κατὰ τῶν προσώπων. — Οἱ δὲ Φράγκοι, ἵνα
241 *ἐσκηνημένοι ἐτύγχανον, πύξ τε καὶ ἐπὶ πολὺ βόθρους ὀρύξαντες, ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἔμενον.*

Πυξίς. τὸ πινακίδιον.

Πύον. τὸ ἕλκος.

Πυός. τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν, τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα· αὐτὸ τὸ γάλα, τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν· γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιοι. Ἀριστοφάνης·

Ἔστι δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῷα τέτταρα.

Πῦρ. ὅτι τὰ φύσει τρεφόμενα καὶ διὰ τοῦτο αὐξόμενα ὅρον ἔχει τῆς αὐξήσεως, καὶ ὥρισται αὐτῶν ἐπὶ τὸ μέτρον ἡ αὔξησις. τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ
15 *ὥρισται οὔτε ἡ τροφὴ οὔτε ἡ αὔξησις. οὐκ ἄρα τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται καὶ αὔξεται. εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, οὐκ ἄρα οὐδὲ τοῖς ἐμψύχοις αἴτιον εἴη τῆς τροφῆς ἢ τῆς αὐξήσεως. ἡ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις γένεσις ἂν μᾶλλον εἴη ἢ αὔξησις ἢ τροφή. ὑπενοήθη δὲ τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαί τε καὶ αὔξεσθαι, διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐναργῶς ὁ πλεονασμὸς πρόσθεσίς ἐστι. προστιθεμένου γὰρ ὕδατος ὕδατι καὶ γῆς γῇ, οὕτως γίνεται ὁ πλεονασμός. τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει οὐ πυρὸς προστιθεμένου, ἀλλ' ἀνομοιοειδοῦς ὕλης, οἷον ξύλων ἢ τῶν τοιούτων. καὶ τούτων ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν αὐτὴν οὐ-*
10 *σίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται.*

Πυρά. καύματα.

Πύῤῥα. μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

Πυράγρα. ἐργαλεῖον χαλκευτικόν.

Πυράγραν. καρκίνον, πάγουρον. παρὰ τὸ
15 *ἐκ τοῦ πυρὸς ἄγειν, καὶ ἀγρεύειν, ὃ ἔστι λαμβάνειν.*

Πυῤῥάκης. ξανθός. καὶ πυῤῥάκων ὁμοίως.

Πυρακτῶν. ἐμπυρσεύων, σφοδρῶς καίων.

Πυραμειδής. πυροειδής.

---

1. *πυγμή, γρόνθος*] Scribendum est casu dativo, *πυγμῇ, γρόνθῳ*, ut Portus etiam monuit. *Küst. πυγμήν, γρόνθον* A. V. *γρόνθον* solum Photius. Accusativos quo facilius feramus, memorare licet *ἐνίκα πύξ* et alia huiuscemodi, quae extant apud Phlegontem. Nominativos habet Hesychius. 2. *τοῦ προσώπου*] *τῶν προσώπων* A. B. V. Id non dubitavi recipere, fretus etiam auctoritate scriptoris ifi v. *Διαίτας*: nam poetarum quidem plura suppetunt testimonia. *Φράγγοι*] *Φράγκοι* dedi cum A. *V. „Hoc fr. Procopii esse suspicatur Casaubonus in Eu. Marc. VII, 3." Gaisf.* Ceterum offendit ista rerum diversissimarum iunctura *πύξ τε καὶ ἐπὶ πολύ β.* Omnino latet indicium alterius instrumenti. 7. *Πυός. τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 1150. sed ubi rectius legitur *τὸ πρῶτον γάλα. Küst. πύον* Photii MS. 8. *εἰς αἷμα*] *εἰς* om. A. B. V. Lex. Bachm. p. 357. Schol. Aristoph. Mox *γάλα τὸ* neglexerat vulg. Contra nescit Schol. *αὐτὸ τὸ γάλα.* 9. *ἐψηθὲν ἔνιοι*] *ἀμελχθέν*] Schol. 10. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 1142. *Ἦν δὲ καὶ κτλ.* Sed *δὲ* om. *V. et ut videtur Ox. Ceterum huc retrahendus videtur alter Aristophanis locus, qui sub v. *Πυρίνῳ* delitescit. Deinde cum A. delevi glossam: *Πῦρ. ὅτι οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ὡς θεὸν ἐσέβοντο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Κάνωπος.* 13. *ὅτι τὰ φύσει αὐξανόμενα καὶ διὰ τοῦτο τρεφ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli deprompta sunt ex Philopono in lib. II. Aristot. de Anima, H. 8. b. *Küst.* Philoponum non satis integre decerpsit Suidas, ut solet. *αὐξανόμενα*] *τρεφόμενα* A. V. 14. *τρεφόμενα*] *αὐξόμενα* A. *αὐξανομενα* V. *ἡ αὐτῶν*] *αὐτῶν ἡ* Gaisf. cum A. E. *V. Med. *ἡ* om. V. Id transtuli ad *αὔξησις* cum Philop. 15. *μεῖζον*] *μέτρον* A. B. V. E. Med. Philop. 18. *εἰ δὲ μή*] *μὴ* om. V. *τοῖς ἐμψύχοις οὐδὲ*] *οὐδὲ τοῖς ἐμψύχοις* A. B. V.

1. *ἢ τρ.*] *ἡ τρ.* B. E. Med. 4. *πρόσθεσις*] *πρόθεσις* V. Mox *ἐστι* om. E. 5. *οὕτω* vulg. 6. *πῦρ* om. E. Mox *προστεθειμένου* V. 11. *Πυρά*] V. Dorv. in Charit. p. 588. *καύματα*] *καύμα* E. Haud rarus quidem pluralis *καύματα* (vide vel Boisson. in Marin. p. 68.), sed ab eo significatu diversus, quem Suidas est secutus. 12. *Πύῤῥα*] Plenius Harpocratio. Hanc superiori glossae praemisit *V. 13. *ἐργαλεῖον χαλκ.*] Sic A. V. *ζήτει ἐν τῷ Περίγρα σαφέστερον* Edd. vett. In capite gl. *Πυράττα* E. 14. *καρκίνον*] Cf. Meinekii Com. Gr. Vol. I. p. 511. *καρκίνον πυραγρέιην* Philippus Thessal. Ep. XVI, 3. Sed *πάγουρον* imprudentiae lectorum arbitror deberi. Quamquam Photius: *Πυράγρη. καρκίνῳ, παγούρῳ.* 15. *πυρὸς*] *τοῦ πυρὸς* A. V. „Cum hac gl. conf. Schol. Il. *ό.* 477." *Gaisf.* Ubi legitur *παρὰ τὸ τὰ ἐκ πυρὸς ἀγρεύειν.* Deinde cum A. V. ap. Gaisf. expunxi gl. sacram: *Πυῤῥάζει ὁ οὐρανός.* Eam ad Eu. Matth. 16, 2. referri vidit Küsterus. 17. *Πυῤῥάκης*] Voce hac usi sunt LXX. interpretes Genes. XXV, 25. et I. Regg. 16, 12. Ceterum in MS. A. legitur *πυῤῥακής*, cum acuto in ultima. *Küst. πυῤῥακῶν*] Hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Priores enim editt. minus recte habent *πυρακῶς. Küst.* Refinxi tenorem: de quo dictum in v. *Κιλίκων.* Vocem si fideliter Suidas rettulit, eius fontem *πύῤῥαξ* existimari par est. 18. *Πυρακτῶν*] Onosander p. 14. ed. Commelin. Procop. p. 333. *Toup.* MS. 19. *Πυραμειδής*] Suspecta scribendi ratio. Sic tamen Photius.

Audiens. *Πύξ.* Pugnum, pugilatum. *Ille vero pugno faciem eius ferit. — Franci vero, ubi tentoria fixerant, pugnis fossas fecerunt, ibique ab omni vi hostili tuti manserunt. Πυξίς.* Tabella. *Πύον.* Pus. *Πυός.* Colostrum, lac primum sanguine rubens, quod post partum emulgetur. vel ipsum lac, serum lacte perfusum. alii tamen interpretantur lac recens cum hesterno lacte coctum. Aristophanes: *Est autem intus et aliquantum colostri et quattuor frusta carnis leporinae. Πῦρ.* Quae natura crescunt et propterea aluntur, incrementi terminum habent, et ad certum usque modum augentur. ignis vero nec alimentum nec incrementum est definitum. non igitur ignis eodem quo animalia modo alitur et crescit. quod si non eodem modo, ne animantibus quidem causa erit alimentorum aut incrementi. ac talis motus ignis generatio potius erit quam incrementum aut alimentum. credebatur autem hoc solum elementum et ali et augeri, quoniam in reliquis augmentum evidenter fit per additionem. nam si aqua aquae, terra terrae addatur, sic maior eorum fit copia. ignis vero maior fit non addito igne, sed alterius generis materia, veluti lignis et similibus. quae cum ignis vis in eandem naturam mutarit, sic demum ignis augetur. *Πυρά.* Ignes. *Πύῤῥα.* Pyrrha, urbs Lesbi. *Πυράγρα.* Forceps, instrumentum ferrarium. *Πυράγραν.* Forcipem. sic dictum, quod ea quae sunt in igne capit et extrahit. *Πυῤῥάκης.* Rutilus. item *πυῤῥάκων. Πυρακτῶν.* Inflammans, vehementer urens. *Πυραμειδής.* Ignis

Πυραμίς. οἰκία τις.

Πύραμος. ὄνομα τόπου. καὶ ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος στάδιον.

Πυραμοῦς. εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυροῦ πεφρυγμένου· ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησαμῆς. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνη-
242 ταῖς ἐν τοῖς ||συμποσίοις· καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον.

Ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Πυράνδρου μηχανήματα. οὗτος ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης.

Πυραύστου μόρον. πτηνόν ἐστι ζωύφιον, ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ Αἰσχύλος·

Λέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.
εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων.

Πυργαῖος.

Πυργηδόν. στοιχηδόν, κατὰ τάξιν.

Πυργηρούμενοι. τὰ τείχη φυλάττοντες.

Πυργιώτης. ἀπὸ τόπου.

Πυργίσκοι καὶ θησαυροφυλάκια. σκεύη κατ' οἶκον. καὶ Ἀποπυργίζω. Διαγόρας ἔγραψε τοὺς Ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἐχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. ἄθεος γὰρ ἦν τὸ πρότερον.

Πυργοβάρεις. προμαχῶνες, οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων.

Πυργοῦται. ὑψοῦται. Δαμάσκιος· Τοῖς ἐπὶ

---

1. Post hanc gl. inculcabatur commentum ex v. Ἄμη (v. annot. in v. Ἀγαπητόν) petitum, *Τὴν πυράμην ἄμην λέγομεν ἡμεῖς, οὐκ ὀρθῶς*, iam omissum cum A. V. Ubi haec Küsterus: „Immo inverso ordine scribendum erat, *τὴν ἄμην πυράμην λέγομεν* etc. ut recte supra v. Ἄμη. De significatione autem vocis *πυράμη* et *ἄμη* prolixe disputat Salmasius in Treb. Poll. p. 392. edit. Hack. ubi etiam hunc ipsum locum Suidae excutit." 2. *τόπου*] Immo *ποταμοῦ*. Nam reliqua lectorum diligentia subiecit. *ποταμὸς Κιλικίας*] Confer Nostrum infra v. *Φάρος*. *Küst.* ὁ ποταμὸς A. V. 3. *σταδίου*] στα$^{\delta}$ A. εὐροστα$^{\delta'}$ V. Dedit Gaisf. *στάδιον* cum Xenoph. Anab. I, 4, 1. sive gl. inferiore. 4. *Πυραμοῦς.* *εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 277. Vide etiam Nostrum infra v. *Τήνελλα*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Male descripsit fabricam placentae Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 113. f. 5. *πυρῶν πεφρυγμένων* Schol. cum ς gl. inferiore. *σησάμου*] σησαμῆς V. σησαμι A. *σησάμων* Schol. quod Dindorfius reliquit invitis codd. Infra Gaisfordus *σησάμης*: sed *σησαμῆς* utrobique restituendum fuisse probat Aristophanes Pac. 857. cuius testimonium adhibuit Herodianus *π. μον. λέξ.* p. 7. 6. *ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρ.*] Confer Artemidor. lib. I. c. 74. Athen. lib. XIV. p. 647. Pollucem p. 297. et Tzetzen Chil. XIII. c. 478. qui eiusdem moris mentionem faciunt. *Küst.* Addit Gaisf. Schol. Aristoph. Thesm. 100. Poterat etiam Lobeckii Aglaoph. II. p. 1078. Dein *δὲ* omisso *V. *ἐπίθεσις*. 7. *ἐν τοῖς συμποσίοις*] Quae voces elapsae sunt, eas repetere licet e Schol. sive ex v. *Τήνελλα*. 9. *Ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς*] Aristoph. Thesmoph. 100. *Τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.* Confer Nostrum infra v. *Τεχνάζειν*, ubi locus hic Comici exponitur. *Küst.* 10. *Πυράνδρου μηχ.*] Scribe *Πυῤῥάνδρου*, per duplex ῥῥ. Aristophanes Equ. 897. *Καὶ νὴ Δί' ἦν καὶ τοῦτο Πυῤῥάνδρου τὸ μηχάνημα.* Ad hunc locum Suidas respexit. *Küst.* 12. *μόρον*] *μῶρον* E. 13. *προσιπτάμενον*] Sic non solum habet MS. A. sed etiam Zenobius, cuius loco in prioribus editt. [et B. E.] male legitur *προσιστάμενον*. *Küst.* *προστάμενον* *V. *καὶ Αἰσχύλος· Λέδοικα κάρτ.*] Fragmentum hoc Aeschyli auctius citat Aelianus Hist. Anim. lib. XIII. c. 8. ubi de pyrausta agit. sic autem inquit: *μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς λέγων· Λέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.* Sic etiam fragmentum hoc citat Zenobius V, 79. *Küst.* Aeschyli fr. 298.

1. *δ. κάρτα πυραύστου μόρον. εἴρηται*] *δ. μόρον κ. π. μόρον γὰρ εἴρηται* Med. *δ. μόρον* (μορ^{o} V.) *κάρτα πυραύστου μόρον δὲ εἴρηται* A. V. E. Non dubitavit igitur Gaisfordus hunc versum edere cum Zenobio. Malui tamen *δὲ* cum Porsono Aristoph. p. 122. abiicere, quippe inculcatum ab iis, quos male habuisset *μόρον* posterius. Post hanc glossam delevi cum A. V. *Πυράφλεκτος.* *ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τὴν Θεοτόκον θαῦμα, λέγεται πυράφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ὅτε δὲ τὴν ἐξαφθεῖσαν Χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν.* Eam mireris olim continuo post v. *Πυρίτης* recoqui potuisse. Ceterum *Küsterus*: „*Βάτος ἐν ὄρει πυρ.*] Vid. Exod. c. 3." Idem paulo post: „*τὴν ἐξαφθεῖσαν Χαλδαϊκὴν κ.*] Historia, ad quam Suidas hic respicit, extat apud Danielem c. 3. 3. Om vulg. silente Gronovio. 4. *Πυργηδόν*] Il. *μ.* 43. ubi v. Eust. 5. *Πυργηρούμενοι*] Euripid. Orest. 760. Phoen. 1094. attulit Albertius. 6. Vide v. *Πυργώτης*: quae scribendi ratio debet praeferri. 7. *Πυργίσκοι καὶ θησαυροφυλάκια. σκ.*] Artemidorus lib. I. c. 76. (74.) *πυργίσκους* et *θησαυροφυλάκια* inter vasa domestica recenset: ad quem locum Suidas hic respexit, ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* 8. *Διαγόρας ἔγραψε τοὺς Ἀποπ.*] Confer Nostrum supra vv. *Ἀποπυργίζοντας* et *Διαγόρας*, ubi eadem leguntur. *Küst.* 11. *γὰρ ἦν*] *ἦν* om. V. 12. Glossa sacra. *προμαχεῶνες*] *προμαχῶνες* A. B. *V. Hesych. Photius, Zon. p. 1596. et Lex. Bachm. p. 356. Vide nos in v. *Ἐπάλξεις*. Dein *ὀχυρώτεροι* A. *V. Phot. Lex. Sub finem *ἢ τείχη ὀχυρά* cum A. B. V. (ap. Gaisf.) E. omissa sunt. 14. *Πυργοῦται*] Dionys. Halic. Ant. p. 582. *ταῦτά τε πυργοῦται νῦν.* Aristoph. Ran. 1036. Stobaeus Grotii p. 423. ubi corrigend. Suid. v. *Ἔννιος*. *Toup.* MS. Adde Bergl. in Aristoph. Pac. 750.

---

instar in conum surgens. *Πυραμίς.* Aedificium quodpiam. *Πύραμος.* Nomen loci. item Ciliciae fluvius, cuius latitudo est unius stadii. *Πυραμοῦς.* Placentae genus, ex melle cocto et frumento tosto factum: ut *σησαμοῦς*, placenta ex sesamo confecta. has autem praemii loco proponebant iis, qui in conviviis pervigilassent. qui enim ad lucem usque vigilasset, hoc praemium accipiebat. *Noster est pyramus.* *Πυράνδρου μηχ.* Pyrandri machinae. hic fuit improbus et sycophanta. *Πυραύστου μόρον.* Pyraustes est animalculum volucre, quod lucernas circumvolans aduritur. Aeschylus: *Valde metuo pyraustae mortem.* dicitur in homines brevis aevi. *Πυργηδόν.* In modum turris, acie instructa. *Πυργηρούμενοι.* Moenia custodientes. *Πυργιώτης.* Pyrgiotes. ab loco ductum. *Πυργίσκοι* et *θησαυρ.* Turriculae et thesauro-phylacia fuerunt vasa domestica. Et *Ἀποπυργίζω.* Diagoras libros quosdam *Ἀποπυργίζοντας* inscripsit, quibus ostendit a communi de diis opinione se descivisse. fuit enim atheus. *Πυργοβάρεις.* Propugnacula turrita, turres validissimae. *Πυργοῦται.* In altum tollitur. Damascius: *Illis qui philosophiam ad summam amplitudinem evexerunt, partim antiquis, Py-*

μήκιστον εὖ μάλα πυργώσασι τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς περὶ Πυθαγόραν, Πλάτωνα· τοῖς δὲ νεωστὶ Πορφυρίῳ, Ἰαμβλίχῳ, Συριανῷ.

Πυργοφόρος. ἡ Ῥέα. *ἐν Ἐπιγράμματι·*

Ῥείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων.

Πυργώσας. ὑψώσας, αὐξήσας, μεγαλύνας, *ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα. ἐν Ἐπιγράμματι·*

Ὁ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος.

Πυργώτης. ὄνομα κύριον.

Πύργοι. τάξεις.

243 ‖*Πυραί.* πυρκαϊαί.

Πυῤῥαῖς γένυσι. ξανθαῖς ῥιξί.

Πυραίχμης.

Πῦρ ἐπὶ πυρί. παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ Πλάτων. κακὸν ἐπὶ κακῷ.

Πυρεῖον. θυμιατήριον. Οἱ δὲ Ἕλληνες κατέλιπον πυρεῖα καὶ δᾷδα, δόντες Σίνωνι σκοπὸν ἐσόμενον· ὃ δὲ τὰ πυρεῖα καὶ τὸν πυρσὸν ἀνίσχει τοῖς πολεμίοις. — Ὁ δὲ Ἡράκλειος τάς τε πόλεις καθῆρει καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεφε τῶν Περσῶν. Καὶ Σοφοκλῆς·

Πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.

Κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

Πυρήνη. ὄρος παρῆκον εἰς ἑσπέριαν Ἰβηρίαν, ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια τοῦ τόπου. καὶ Πυρηναῖα ὄρη.

Πυρηφόρον καὶ Πυῤῥφόρον.

Πυῤῥίας. Πυῤῥίαις. δούλοις. ὄνομα γὰρ δούλου ὁ Πυῤῥίας.

Πυρίβια. τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζωύφια.

---

2. *περὶ*] *ἐπὶ* A. V. Hoc quidem uti nolim; sed et alterius membri relatio *τοῖς δὲ νεωστί*, cui mireris ne *μὲν* quidem oppositum, et *Πυθαγόραν*, *Πλάτωνα* male vincta satis arguunt quaedam intercidisse; quid quod ipsa concinnitas iubet Pythagorae Platonique tertium adiungi philosophiae signiferum, hoc est, Aristotelem. Tum *πριαγόραν* A. 4. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Anthol. Pal. V, 260. Eundem Silentiarii versum praebet v. *Δείκελον*. 5. *Ῥέης πυργοφόρῳ* Med. 6. *Πυργώσας*] *αὐξήσας καὶ μεγάλα εἰπών* Schol. Aristoph. Ran. 1036. 7. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Anthol. Pal. VII, 39. Notissimos versus Antipatri Thessal. LVII. codices et edd. ante Küst. cum voce *εἰσορόων* continuaverant: cuius erroris causam a geminatis *ἐν Ἐπιγράμματι* repetendam esse vel inde cognoscimus, quod *V. Silentiarii pentametro neglecto ad Antipatrum transvolavit. 9. Ὦ] *ὁ* A. B. E. *V. Mirum tam manifestum mendum adhuc perferri potuisse. „Mox nescio an *φώνημα* A. pro *φρόνημα*, qui in fine *εὐεπίνι.*" *Gaisf.* 12. *Πυργώτης*] Vide paulo ante v. *Πυργιώτης*. *Küst.* 13. V. Schol. Il. *δ'*. 334. Post hanc gl. cum A. V. delevi: *Πύργοι. ζήτει ἐν τῷ Βυζάντιον.* 14. *Πυραί*] Il. *ά*. 52. 15. *Πυῤῥαῖς*] *Πυρραῖος* A. *Πυρσαῖς* Hesychius. Vid. Eurip. Phoen. 32. *γένυσι* om. *V. 16. *Πυραίχμης*] Homerus Il. *β'*. 848. *Küst.*

1. Dativum in pervagatissima non ignotum fuisse recentioribus docet Boisson. in Anecd. T. V. p. 293. Sed *πῦρ ἐπὶ πῦρ* tam Plato quam Zenob. V, 69. qui *καὶ* posuit ante *κακὸν ἐ. κ.* cum Hesychio. Cf. Meinekii Com. Gr. Vol. II. p. 26. 2. *Πλάτων*] Legg. II. p. 666. Statim Gaisfordus delevit, *Πύρεθρον. εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα καυστικὴν ἔχει δύναμιν, καὶ ὀδόντων ἐψυγμένων ὀδύνας πραΰνει, καὶ πρὸς τῶν περίοδον ῥιγῶν ἀνατρίβεται μετ' ἐλαίου, καὶ τοὺς ναρκώδεις τε καὶ παρειμένους ὠφελεῖ* cum A. B. V. E. Quae Pauli Aeginetae sunt VII. p. 251. In *πρὸς τῶν περίοδον* haec ab criticis annotata sunt: *Καὶ πρὸς τῶν περ. ῥιγ.*] Locus est corruptus, qui apud Paulum Aeginetam sic legitur, *καὶ πρὸ τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν. Küst.* Scribend. *πρὸς τὰ κατὰ περίοδον ῥίγη*, vel *πρὸς τὴν περίοδον τῶν ῥιγῶν*. Et sic leg. apud Paul. Aeginet. *Valet ad frigora arcenda.* Vide nos in *Ἀλλ' οὐκ ἐνεστι. Toup.* Denique Wolfius *πρὸς τὰ τῶν περιοδικῶν ῥιγῶν*, vel *πρὸς τὰ τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν*. 3. *Πυρεῖον*] V. Wessel. in Diod. V, 67. 4. *σκοπὸν ἐσόμενον*] Constructio requirit ut scribatur *σκοπῷ ἐσομένῳ. Küst.* Item Portus, praeterea corrigens *ἔδοσαν*. Quibus repugnabat Bastius, cum sibi persuasisset *σκοπὸν* idem esse ac *σημεῖον*, *σύμβολον*. Mihi videtur ordine mutato locus sic restitui posse: *Οἱ δὲ Ἕλληνες κατέλιπον Σίνωνα σκοπὸν ἐσόμενον, πυρεῖα καὶ δᾷδα δόντες.* Deinde malim expungi *τὰ πυρεῖα καί*, quibus in tali sententia vix potest locus concedi. Similiter Excerpta Proculi: *καὶ Σίνων τοὺς πυρσοὺς ἀνίσχει τοῖς Ἀχαιοῖς.* Contra *καὶ δᾷδα — πυρεῖα* om. *V. 6. *Ὁ δὲ Ἡράκλειος*] Hunc locum decerpsit Suidas ex Nicephori Brev. Hist. p. 12. Interpres autem ita vertit: *Heraclius vero et urbes demolitus est, et speculas Persarum evertit.* Non intellexit vocem *πυρεῖα*. Ita autem dicebantur Persarum templa. Theodoret. Eccles. Hist. lib. V. c. 39. *Ἄβδας τις ἐπίσκοπος ἦν. οὗτος οὐκ εἰς δέον τῷ ζήλῳ χρησάμενος πυρεῖον κατέλευσε. πυρεῖα δὲ καλοῦσιν ἐκεῖνοι τοῦ πυρὸς τοὺς νεώς. Toup.* 7. *Καὶ* om. A. quod rectius postponeretur. 8. *Σοφοκλῆς*] Philoct. 36. sq. 10. *σημαίνεις*] *σημαίνει* A. E. Med. Post *τόδε* addunt B. V. E. Med. *τὰ δακτυλικὰ διὰ τοῦ τ̄*. 11. *εἰς Ἑσπερίαν*] *εἰς* om. Gaisf. cum A. B. V. E. Edd. ante Küst. Tum *καὶ* om. A. V. ante *Ἰβηρίαν*. Neutrum annotavit Gronov. Ut nunc oratio se habet, saltem *εἰς* retinendum censui, quo Iberi Gallis vicini distinguerentur ab Iberis orientalibus. Ceterum cf. Eust. in Dionys. 338. 12. *καὶ πυρηναῖα*] *καὶ* om. A. Tum *Πυραῖα* V. 13. *Πυρηφόρον*] Sic MS. A. [et *V.] At MSS. B. et C. itemque editt. praecedentes minus recte *πυριφόρον*, per *ῑ* in syllaba secunda. *Küst.* Huic vero consentaneum est ut refingamus *καὶ Πυροφόρον*. 14. *Πυῤῥίαις. δούλοις. ὄνομα γὰρ δ.*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 742. *Küst.* *Πυῤῥίας* om. *V. quod in hac glossarum successione necessarium est. Itaque haec in eandem seriem contraxi. 16. *τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα*] Immo *τὰ ἐν τῷ πυρὶ ζῶντα*. Hanc enim significationem habet vox *πυρίβια*. *Küst.* Immo Suidas in mente habuit blattas et cognata genera, quae fornaces ardentes solent involare. Sed quaestionem de animalculis in igne nasci creditis propemodum exhausit Beckmannus in Antig. Car. 90.

---

thagora et Platone, tum etiam recentioribus, Porphyrio, Iamblicho, Syriano. *Πυργοφόρος.* Turrifera, Rheae cognomen. in Epigrammate: *Rheae turriferae simulacrum intuens.* *Πυργώσας.* Qui in sublime evexit, qui amplificavit et exaggeravit, qui maiestatem poematis conciliavit. in Epigrammate: *Qui tragicam vocem et fastuosum carmen grandiloquo vigore primus in sublime evexit, Aeschylus.* *Πυργώτης.* Nomen proprium. *Πύργοι.* Genus quoddam aciei. *Πυραί.* Rogi. *Πυῤῥαῖς γένυσι.* Rufa lanugine. *Πυραίχμης.* Nomen proprium. *Πῦρ ἐπὶ πυρί.* *Ignem igni addis.* proverbii meminit Plato. hoc est, malum malo. *Πυρεῖον. Graeci vero reliquerunt ignes et facem, quam Sinoni exploratori dederunt. ille vero igneam facem hostibus sustulit. — Heraclius vero et urbes demolitus est et templa Persarum Soli consecrata evertit.* Et Sophocles: *Et prope simul igniaria. Hominis istum mihi thesaurum narras.* *Πυρήνη.* Mons ad occidentalem Iberiam pertinens, qui est illius munimentum. Et Montes Pyrenaei. *Πυρηφόρον* et *πυρφόρον.* *Πυῤῥίας.* Et *Πυῤῥίαις*, servis. Byrria enim servi nomen est. *Πυρίβια.* Animalia parva, quae in igne vivunt. *Quaedam*

Τῶν γὰρ ζῴων τὰ μὲν χωρὶς μίξεως γίνονται, ὡς τὰ πυρίβια, καὶ ὁ φοῖνιξ τὸ ὄρνεον, καὶ αἱ εὐλαί.

[*Πυριήτης. λίθος.*]

Πυριλαμπίς. πτηνόν τι μικρόν, ὃ ἐν τῷ σκότει λάμπει. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων λαμπυρίς.

Πυριλάμπης. ὄνομα κύριον.

Πύρινος πόλεμος, ὁ Ῥωμαίων πρὸς τοὺς Κελτίβηρας συσταθείς. θαυμαστὴν γὰρ ἔσχε τὴν ἰδιότητα τήν τε συνέχειαν τῶν ἀγώνων. τοὺς γὰρ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολέμους καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν ὡς ἐπίπαν μία μάχη κρίνει, σπανίως δὲ δευτέρα· καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἰς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τἀναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις. τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἡ νὺξ διέλυε, τῶν ἀνδρῶν οὔτ' εἰκειν ταῖς ψυχαῖς οὔτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς καὶ μεταμελείας αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων· τόν γε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐκ διατάξεως διακρίσεων ὁ χειμὼν ἐπὶ ποσὸν διεῖργε. καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον ἢ τοῦτον νοήσειε.

Πυρίνῳ σίτῳ.

Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο [τὴν] χώρην
Ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ. 244

πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. Ὅμηρος·

Πυροί τε ζειαί τε ἰὼ εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
Ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις, καὶ πυρῷ, καὶ πυριάτῃ,
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.

Πυρίτης ἄρτος. ὁ τοῦ σίτου. καὶ θηλυκῶς *Πυρῖτις λίθος.*

---

1. *Τῶν γὰρ ζῴων τὰ μὲν χωρὶς μίξ.*] Haec sunt verba Laertii in Pyrrhone segm. 79. ut Pearsonus etiam monuit. *Küst.* Apud Diogenem excidit *αἱ* ante *εὐλαί*. 2. *πυρίβια*] *καὶ ὁ πυριλαμπής* addit V. ex errore librarii. 3. *Πυριήτης*] *Πυρίτης* V. E. *Πυρινάτης* A. Vide v. *Πυρίτης*. Praestat glossam tolli imprudenter fabricatam, quam *V. habet post *Πυριλαμπίς*. Interim notavi. 4. *Πυριλαμπίς*] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores edidit. [cum *V.] quae habent *πυριλαμπής*. *Küst.* *Πυρολαμπίς* V.. 5. *δὲ καὶ*] *καὶ* delevi cum A. V. E. Med. Phot. Tum *λαμπυρίς* A. V. Phot. *λαμπουρὶς* Edd. 6. *Πυριλάμπης*] Eius filius Demus. *Δῆμος καλός. Πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος.* Hesych. et Aristoph. Vesp. 98. [ubi v. Schol.] Meminit patris et filii Athen. IX. p. 397. *Δῆμον τὸν Πυριλάμπους.* Lysias in Or. *Ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφ. χρημ.* p. 628. Vid. Meurs. Att. Lectt. IV. 5. *Reines.* Attulit Harpocratio. De Pyrilampe Demoque copias vetustas explicavit Dryander de Antiphontis vita c. 8. 7. *ὁ Ῥωμαίων πρὸς Κελτ.*] Fragmentum hoc Fulv. Ursinus et Casaubonus Polybio tribuunt. [Vid. XXXV, 1.] *Küst.* Diodorus Siculus (commode Gaisfordo memoratus) in fr. Vatic. XXXII. 4. Mai p. 89. *Ὅτι τοὺς Ἑλληνικοὺς πολέμους* [expectabam *ἀγῶνας* vel *πολέμων ἀγῶνας*] *εἰς καιρὸς κρίνει, τοὺς δὲ Κελτιβηρικοὺς ἡ νὺξ κατὰ τὸ πλεῖστον διέλυσε, τῆς ἀκμῆς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ὁρμῆς ἔτι μενούσης, τὸν δὲ πόλεμον οὐδὲ χειμὼν διέλυσε. διὸ καὶ τὸν ὑπό τινων λεγόμενον πύρινον πόλεμον οὐκ ἂν ἕτερόν τις ἢ τοῦτον νοήσειεν.* Ῥωμαίων] *τῶν* P. V. ap. Gaisf. Sed *τοὺς* ante *Κελτ.* ex V. assumpsi: qui vellem nobis suppeditasset *Ῥωμαίοις*. 11. *μάχη*] *μία μάχη* A. V. 16. *τῇ ψυχῇ*] *τῆς ψυχῆς* A. *ταῖς ψυχαῖς* reposui cum *V.

3. *διατάξεως*] Scribe *παρατάξεως*. *Küst.* Vid. vv. *Λίερσις*, *Πνεύσας*. *Toup.* MS. Recte Küsterus: nam errorem peperit vicinum *διακρίσεων*. *διακρίσεων*] *διακρίνων* V. 4. *ἐπιπόνως*] *ἐπὶ ποσὸν* A. V. 8. *Γέρανοι γεωργοῦ*] Hi sunt choliambi, et Babrio proculdubio adiudicandi: quod et res et stilus indicat. Rescribo, *Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώραν Ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ*. *Toup.* II. p. 128. Cui praebent assensum Tyrwhittus p. 37. et Knoch. p. 180. *χώραν*] *χώρην* A. B. V. E. 10. *Ὅμηρος*] Odyss. δ'. 604. Unde petatur *ζειαί τ' ἠδ'*. Cf. v. *Πυρός*. 12. *Ἔζων ἐν πᾶσι λαγ.*] Aristophanes Vesp. 729 - 31. (707.) *Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις, Καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, καὶ πύῳ, καὶ πυριάτῃ, Ἄξια τῆς γῆς* etc. Observandum est, pro *πυρῷ*, ut Suidas hic habet, apud Aristophanem hodie legi *πύῳ*: quod magis placet. Usus est autem Comicus voce illa et in Pac. 1150. *Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα.* Porro pro *πυριάτῃ* scribendum potius existimem *πναρίτῃ*, auctoritate Eustathii, qui in Odyss. ί. p. 1626. sic inquit: *Ἔστι δὲ φασὶ πυὸς τὸ πρωτορρύητον γάλα καὶ νοστιμώτατον, κατὰ Αἴλιον Διονύσιον· ὅ τινες πύαρ φασίν. ἢ χρῆσις παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ. ὅθεν φασὶ καὶ πναρίτης, τὸ πύρεφθον· ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος.* Lectionem Eustathii, cui etymologia favet, sequuntur etiam Bisetus et Portus. *Küst.* Profecto non dubium quin locus Aristophaneus olim in marginem ab lectoribus coniectus perperam fuerit insertus, cum spectaret ad gl. *Πυός*. Nam *καὶ πύῳ* (sive *πυῷ*) refingendum esse persuadet *καὶ τύω* V. qui deinde om. *τροπαίου*. Gronovius tamen huius vicem posuit *αὖθις*, additis „*πύρινος πόλεμος κτλ.* repetuntur praecedentia, et quae neglecta sunt" etc. 16. *θηλυκῶς*] *θηλυκὸν* V. Post *λίθος* addebantur: *τὸ ἐκ πυρίτου λίθου φῶς ἅφαντον λέγεται. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἅφαντον φῶς. Πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τῷ· Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι. Πυράφλεκτος δὲ ὡς ἐν τῷ· Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ἐφλέγετο γάρ, οὐ κατεφλέγετο δέ.* Quae nesciunt A. V. Vide supra dicta post v. *Πυραύστου μόρον*.

---

enim animalia sine coitu nascuntur, ut ea quae in igne vivunt et phoenix avis et lumbrici. [*Πυριήτης*. Lapis.] *Πυριλαμπίς*. Cicindela, animalculum quoddam volucre, quod in tenebris lucet. idem etiam a nonnullis vocatur *λαμπυρίς*. *Πυριλάμπης*. Nomen proprium. *Πύρινος πόλεμος*. Bellum igneum. sic dictum est bellum, quod Romani cum Celtiberis gesserunt. habuit enim admirabilem tam naturam quam proeliorum continuitatem. nam Graecanica et Asiana bella unum plerumque proelium finit, raro secundum: et ipsa proelia primo conflictu et concursu copiarum finem habebant. hoc vero bello secus accidit. nam certamina plerumque nox dirimebat, quod viri et animis pertinaciter resistebant, nec corporum contentionem remittere volebant, licet defatigati; sed quasi per poenitentiam reversi proelium subinde redintegrabant. at totum bellum et continua proelia hiems aliquantisper diremit. omnino enim si quis igneum bellum cogitet, non aliud nisi hoc animo conceperit. *Πυρίνῳ σίτῳ. Grues agrum agricolae, in quem semina tritici recens sparsa erant, depascebantur. πυρὸς* enim triticum est. Homerus: *Triticumque et far et late nascens hordeum album. — Affluebant omnino leporina et tritico et colostro, praemissque fruentes dignis regione et victoria Marathonia. Πυρίτης ἄρτος*. Panis triticeus. Et femi-

Πυῤῥίχαις. ταῖς ἐνοπλίοις ὀρχήσεσι.

Πυῤῥίχη. εἶδος ὀρχήσεως. τρία δέ εἰσιν εἴδη ὀρχήσεως, πυῤῥίχη, σίκιννις καὶ κορδακισμός. Βάβριος·

Ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν
μὴ καταγέλαστον, μήτι πυῤῥίχην παίζειν.

ἡ κάμηλος.

Πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου. οὗτος ὁ Κινησίας διθυραμβοποιὸς ἦν· ἐποίησε δὲ πυῤῥίχην. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς κινήσει πολλῇ ἐχρῆτο. καὶ ἐπραγματεύσαιτο κατὰ τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχορήγητοι. ἦν δὲ καὶ περὶ τὸ σῶμα ὀκνηρὸς ἅμα καὶ κατεσκελετευκώς. δοκεῖ δὲ καὶ κατασχημονηκέναι τοῦ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματος· ἦγουν καταπλῆσαι. ἦν δὲ Θηβαῖος. Ἀγαθίας· Ὁ δὲ Ναρσῆς συνεκρότει τὰς δυνάμεις, καὶ ἐπερῥώννυε τὸν θυμὸν ταῖς καθημέραν μελέταις, τροχάζειν ἀναγκάζων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἵππων ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι, ἔς τε πυῤῥίχην τινὰ ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι, καὶ θαμὰ τῇ σάλπιγγι καταβομβεῖσθαι τὸ ἐννάλιον ἠχούσῃ. Καὶ Πυῤῥιχίζειν, μεθ' ὅπλων ὀρχεῖσθαι. Καὶ Πυῤῥίχιος ὄρχησις.

Πυρκαιά. ἡ φλόξ.

Πύρνος. τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου.

Πυρόεσσαν. ἐπίπνουν, πῦρ πνέουσαν.

Πυροπίπας. ὁ Κλέων. διεβάλλετο γὰρ ὡς παιδεραστής. ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησιν. πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος.

Πυροῤῥαγής. σαθρός, ἄχρηστος. ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαῤῥησσομένου κεράμου. Πυροῤῥαγῆ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυνται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. Κρατῖνος ἐν Ὥραις·

1. *Πυῤῥίχαις*] Laert. in Heraclide. (c. 63.) *Toup.* MS. *ἐνοπλίαις*] *ἐνοπλίοις* A. B. E. *ἐνόπλοις* Phot. Tum *καὶ* ante *Πυῤῥίχη* delevi cum A. *V. 2. *ὀρχήσεως*] Desideratur *ἐνοπλίου*, quod apud Zonaram scriptum est *ἐναύλου*. *τρία*] ἓξ V. 3. *Βάβριος*] Tyrwhitt. p. 45. Knoch. p. 182. 4. *κἂν* Edd. 5. *μήτε*] *μήτι* reposui cum A. V. Verte, nedum: quod frequentius dicitur *μήτι γε*, cf. Schaef. in Demosth. T. I. p. 265. Huic opponitur *κἂν* (nam *ὁδῷ βαίνειν*, quod nos *seinen Weg gehen*, non addito *ἐν* usurpabatur), quasi camelus praeclare secum agi existimet, si consuetum iter ab contumelia securus pergat. Deinde notabilis est *ἡ κάμηλος* nominativus, cum alibi Suidas in talibus praepositionem *ἐπὶ* vel *περὶ* asciverit. 7. *ἡ κάμηλος. Πυῤῥίχ.*] Sic locus hic recte distinguitur in optimo MS. A. At in prioribus edditt. continua serie sic legitur: *Ἡ κάμηλος πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου*: qua lectione Erasmus, Schottus et Portus decepti spurium hoc proverbium inde exsculpserunt, *Camelus pyrrhichen didicit Cinesiae.* Audacter affirmo proverbium hoc esse spurium et a nemine veterum usurpatum, locumque hunc longe aliter accipiendum esse. Nam per priora illa *ἡ κάμηλος* Suidas significare vult, Babrium in fabula, ex qua fragmentum proxime praecedens excerptum est, camelum loquentem introducere, a quo praeter cetera et verba ante citata proferantur. Sic Suidas supra v. *Παλαμναίος*, postquam fragmentum ex Babrio adduxisset, subiicit *ὁ λέων φησὶ περὶ μυός.* Id est, *leo de mure dicit.* Quae vero sequuntur, *Πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου*, sumpta sunt ex Aristophane, et novi exempli loco afferuntur: quae proinde praecedentibus iungenda non sunt, ut viri ante laudati putarunt, sed ab iis omnino distinguenda, uti en lector in hac editione distincta esse videt. *Küst.* 8. *Πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησ.*] Apud Aristoph. Ran. 153. versus integer sic legitur: *Τὴν πυῤῥίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.* Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. Confer item Nostrum supra v. *Καταιλᾷ*. *Küst. Κινησίας* *V. 10. *πυῤῥίχην*] *πύρριχον* A. V. Schol. Ran. *πολλῇ κινήσει*] *κινήσει πολλῇ* dedi cum A. 11. *ἐπραγματεύσατο*] *ἐπραγματεύσατο* A. B. V. E. Schol. Mox *εἶναι* B. E. pro *εἶεν*. 12. *ἦν δὲ — ὀκνηρὸς*] *ἦν δὲ καὶ — ὀκνηρὸς ἅμα* A. V. Sed insuper *ἔχων ὀκνηρὸς ἅμα* *V. 13. *κατεσκελετευκώς*] Vel *κατεσκληκώς. Reines. κατεσκελετικός* E. *κατασκελετευηκώς* V. *κατεσκελετευκώς* *V. *κατασκελετευκώς* Med. Sed unice probandum *κατεσκληκώς*. 15. *καταιλῆσαι*] *καταίλα* A. V. *Ἀγαθίας*] Initio libri II. *Küst.* Principium fidelius extat descriptum in v. *Συγκροτεῖ*. 16. *συνεκρότει*] *συνεκρότει* B. E. Mox *ἐπερῥώννυε* Med. Dein *μελέτας* om. V. qui infra *ἀναπάλλεσθαί τε*, eidemque Gaisf. tribuit *ἐνόχλιον περιδινεῖσθαι*. Ceterum apud Agathiam Niebuhrius scite notavit *τινὰ ἐνόπλιον ὄρχησιν* tanquam interpretationem.

1. *ἀναγκάζων*] Sic recte habent MSS. Pariss. et Agathias loco laudato. At priores edditt. male *ἀνασκευάζων*. *Küst.* 4. *σάλπιγγι*] *σαλφίγγι* A. 5. *ἐπηχούσῃ* Agathias. 8. *Πύρνος*] Est vox Homerica Odyss. *ο*. *Küst.* V. 311. et *ρ*. 12. 8. *ἐπίπνουν*] Fortasse legendum est *πύρπνουν*, ut Portus coniiciebat, vel quod idem significat *πυρίπνουν*, i. e. *ignem spirantem. Küst. ἐπίπνουν* tenent Photius et Lex. Seg. *ἦγουν πῦρ*] *ἦγουν* om. A. V. Photius et Lex. Seg. Deinde delevi cum A. V. ap. Gaisf. *Πυρόεσ. ὁ πυῤῥός.* 10. *Πυῤῥοπίπας*] Usus est hac voce Aristoph. Equ. 405. ad quem locum Suidas hic respexit. *Küst.* Non utique respexit, nisi fingimus cum Scholiis perturbatis temere abusum fuisse. Cf. Cratini fr. 144. Scripsi tamen *Πυροπίπας* cum A. *V. (*πυροπίτας* A. ap. Gaisf.) 13. *Πυροῤῥαγής*] Aristoph. Acharn. 923. *Ἀλλά τι καὶ πυροῤῥαγές, κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.* Scholiasta: *Πυροῤῥαγὴς κέραμος, ὁ ἐν πυρὶ ῥηγνύμενος. ὁ δὲ κέραμος πυροῤῥαγὴς γενόμενος σαθρὸν ἦχεῖ.* Pollux (VII, 164.) quoque observat, Cratinum in Horis et Aristophanem in Acharnensibus voce *πυριῤῥαγὲς* (sic enim apud eum scriptum est pro *πυροῤῥαγὲς*) usos esse. *Küst. Πυριῤῥαγής* Photius. Cf. Etym. M. 14. *διαρησσομένου* Photius. 15. *ῥήγνυται*] *ῥήγνυνται* recepimus ex A. V. E.

---

nino genere, lapis pyrites. *Πυῤῥίχαις.* Armatis saltationibus. *Πυῤῥίχη*, genus saltationis. tria vero sunt saltationis genera, pyrrhiche, sicinnis, cordacismus. Babrius in fabula cameli: *Mihi contingat saltem viam ambulare non derisum, nedum ut pyrrhichen saltem. — Siquis pyrrhichen Cinesiae didicit.* hic Cinesias fuit poeta dithyrambicus, qui pyrrhichen saltavit, vel illuc tendit, quod in choris nimios motus adornabat. idem machinatus est, ut choregia comicis detraheretur. erat autem corpore vigoris experte simul et exsucco. ferebatur etiam Hecates simulacrum petulanter violasse, et excrementis suis foedasse. erat autem Thebanus. Agathias: *Narses autem, copias in unum locum coactas, animos militum quotidianis exercitationibus corroborabat, eos decurrere cogens, agiliter in equos insilire, in modum saltationis militaris se circumagere, et sono tubae classicum canentis aures crebro personari.* Et *Πυῤῥιχίζειν*, pyrrhichen cum armis saltare. Et saltatio pyrrhichia. *Πυρκαϊά.* Flamma accensa. *Πύρνος.* Frustum panis. *Πυρόεσσαν.* Igneam, ignes spirantem. *Πυροπίπας.* Sic dictus est Cleon. is enim propter puerorum amores infamis erat. vel propter victum publicum in Prytaneo. nam *πυρὸς* est frumentum. *Πυροῤῥαγής.* Corruptus, inutilis. figuram duxit a testis, quae in fornacibus vi caloris rumpuntur. *Πυροῤῥαγῆ κεράμια* vocantur vasa fictilia, quae in igne rumpuntur inter coquendum. Cratinus in *Horis*:

Ἴσως πυροῤῥαγὲς καὶ κακῶς ὠπτημένον. ὁ δὲ κέραμος πυροῤῥαγὴς γενόμενος σαθρὸν ἦχεῖ.

Πύῤῥος. οὗτος διέβη τὸ δεύτερον εἰς Ἰταλίαν, οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσιν. εἰσαχθεὶς γὰρ εἰς Συρακούσας ὑπό τε Σωσιστράτου, κρατοῦντος τῆς πόλεως τότε, καὶ Θοίνωνος τοῦ φρουράρχου, παραλαβὼν παρ' ἐκείνων χρήματα καὶ ναῦς χαλκεμβόλους ὁμοῦ τι διακοσίας, καὶ πᾶσαν ὑφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος Σικελίαν, πλὴν Λιλυβαίου πόλεως, ἣν ἔτι μόνην Καρχηδόνιοι κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο. Ἀμηχανοῦντα δὲ αὐτὸν καὶ πόρους παντοδαποὺς ἐπιζητοῦντα ὁρῶντες αὐτὸν οἱ κάκιστοι καὶ ἀνοσιώτατοι τῶν φίλων, Εὐήγορος Θεοδώρου καὶ Βάλακρος Νικάνδρου, καὶ Λείναρχος Νικίου, τῶν ἀθέων καὶ ἐξαγίστων δογμάτων ζηλωταί, πόρον ὑποτίθενται χρημάτων ἀνοσίων, τοὺς ἱεροὺς ἀνοῖξαι τῆς Περσεφόνης θησαυρούς. ἦν γὰρ ἱερὸν πολὺν χρυσὸν ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον ἔχον· ἐν ᾧ χρυσός τις ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κείμενος. ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς τῶν κολάκων, καὶ τὴν ἀνάγκην κρείττονα παντὸς ἡγησάμενος τὴν γνώμην ἀνδράσι διακόνοις τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο, καὶ τὸν χρυσὸν ναυσὶν ἐνθέμενος ἀπέστειλεν εἰς Τάραντα. ἡ δὲ δικαία πρόνοια τὴν αὐτῆς δύναμιν ἀπεδείξατο. ἐναυάγησαν γὰρ αἱ νῆες, καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερόν.

Πυρός. ὁ σῖτος. Ὅμηρος·

Πυροί τε ζειαί τε.

Οἱ δὲ ἔφθοι πυροὶ πρὸς συνουσίαν εἰσὶν ἐγερτικοί.

Πυρὸς μένος. πῦρ περιφραστικῶς.

[Πυῤῥός. ὁ ξανθός. καὶ παροιμία· Ἅπαξ πυῤῥὸς καὶ μὴ δέκατον χλωρός. ἐπὶ τῶν δανειζόντων.]

---

1. ὠπτημένον] ὀπτημένον A. Med. ὀπτημένος E. Porsonus Advers. p. 285. corrigit, ἴδ' ὡς π. κακῶς τ' ὠ. satis probabiliter, iudice etiam Meinekio Com. Vol. II. p. 167. Nec dubito quin ἴσως natum sit ex vocis praegressae terminatione. 2. σαθρὸν ἦχεῖ] Rationem reddit Porphyrius in Harmonica Ptolem. p. 253. T. III. Operum Mathem. ab Wallisio editorum: *Σαθραὶ δέ εἰσι καὶ παρεῤῥυηκυῖαι τῶν φωνῶν, ὅσαι μέχρι τινὸς φερόμεναι συνεχεῖς διασπῶνται. φανερώτατον δὲ τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τοῦ κεράμου. πᾶς γὰρ ὁ ἐκ πληγῆς ῥαγεὶς ποιεῖ τὸν ἦχον σαθρόν, διασπωμένης τῆς κινήσεως διὰ τὴν πληγήν* etc. *Küst.* 3. Πύῤῥος. οὗτος διέβη τὸ δεύτ.] Kühnius haec ad Aelianum refert: sed male. Sunt enim verba Dionysii Halicarnass. quae leguntur in Collectaneis Constantini ab Valesio editis p. 541. 542. *Küst.* Cf. Diodori Exc. T. II. p. 570. Ceterum haec Dionysii excerpta duabus constant particulis, quarum altera desinit in ἐτρέπετο, posterior in ἀπεδείξατο: novissima quidem sententiam praetermissam breviter adumbrant. Quamquam etiam superioribus multa sunt detracta. 6. εἰσαχθεὶς γὰρ] γὰρ om. A. ἐσαχθεὶς Med. 7. Σωσιστράτου] Σωστράτου Staverenus in Obss. Misc. X. p. 396. Vide Plutarchi Pyrrh. 23. Continuo τοῦ inserendum cum Exc. 8. πόλεως τότε] τότε om. A. Θώνωνος] Θοίνωνος A. B. V. E. Exc. Quae verior est scriptura: v. Wessel. in Diod. T. II. p. 495. Adde gl. Θοίνωνος. 10. ὁμοῦ διακοσίας] ὁμοῦ τις (h. e. τι σ') A. ὁμοῦ τι διακοσίας Exc. 12. ἔτι μόνην] ὅτι μ. V. ὅτι μόνον *V. ἔτι μόνοι B. ἕτοιμον οἱ E. 17. Νικίου] Κινέου Staverenus l. l. p. 396. 18. ἀνόσιον Reiskius.

1. τῆς Περσεφόνης] τῆς om. V. 3. ἄθικτον] ἄθικτον ἔχον A. ἱερὸν — ἄγιον καὶ πολὺν χρυσὸν ἐκ π. τ. χ. π. ἄ. ἔχον Exc. Itaque cum ἔχον restituendum fuisset, non dubitavimus etiam πολύχρυσον in praegressis emendare. 3. χρυσοῦ] χρυσὸς A. B. V. E. Med. Adde v. Ἄβυσσος. 5. τῶν κολάκων om. V. κολάκων *V. Cui si fidendum erit, lenissime reponi licebit τῶν καὶ τὴν ἀνάγκην .. ἡγησαμένων. Nam ἡγησαμένων Med. 6. καὶ διὰ] διὰ om. A. V. Exc. Seqq. sic refingit Valesius: κρεῖττονα πάντως εἶναι νομίσας, τοῖς εἰσηγησαμένοις τὴν γνώμην etc. τὴν γνώμην om. V. E. Hoc tamen sublato nondum tollitur offensio, quam movent ἀνδράσι διακόνοις, ubi sic positum ἀνδράσι aut soloecum est aut iners praegressis ὑπὸ τούτων τῶν κολάκων. Itaque huc adducor ut adiectivum ante τὴν γνώμην statuam intercidisse, velut μαροῖς. Tum τοῦ ἱεροῦ διεχρήσατο V. 10. ἐπεδείξατο] ἀπεδείξατο A. V. Exc. 12. Πυρός] Deest hic articulus A. Ὅμηρος] Odyss. δ'. 604. *Küst.* Redeundum ad v. Πυρίνῳ σίτῳ. 14. Οἱ δὲ ἔφθοί] Ex Schol. Aristoph. Av. 566. Monuit Abreschius. Deinde cum A. V. ap. Gaisf. delevi: Πύῤῥος. ὄνομα κύριον. 15. Πυρὸς μένος] Il. ζ. 182. Continuae glossae subiecit *V. Habent Photius et Hesychius. 16. Ἅπαξ πυῤῥὸς καὶ μὴ δ.] Vide supra v. Ἅπαξ, ubi rectius legitur καὶ δέκατον χλωρός, absque particula negativa μή. Pro δέκατον autem scribendum potius existimem δεκάκις. *Küst.* Deest articulus A. καὶ παροιμία om *V. Saltem uncis notavi. 17. δανειζόντων] δανειζομένων V.

Forsitan ab igne ruptum et male coctum. testa enim in igne rupta fractum quid sonat. *Πύῤῥος.* Pyrrhus rursus in Italiam traiecit, rebus ei in Sicilia haudquaquam ex voto fluentibus, eo quod civitatibus imperium eius tyrannicum potius quam regium esse videbatur. namque introductus Syracusas a Sostrato, qui tum urbem tenebat, et a Thoenone, arcis praefecto, cum ab iis pecuniam publicam ac ducentas fere rostratas naves accepisset, omnique praeter Lilybaeum oppidum, quod unum Carthaginienses etiamtum tenebant, Sicilia esset potitus, ad tyrannicam mox insolentiam deflexit. — Cum autem in maxima esset difficultate, atque omnem rationem investigaret pecuniae comparandae, Euegorus Theodori, Balacrus Nicandri et Dinarchus Cineae filii, omnium eius amicorum nequissimi ac sceleratissimi atque impiorum auctores consiliorum, nefariam lucrandi rationem ei suggesserunt, suadentes ut sacros Proserpinae thesauros recluderet. erat quippe templum, in quo ingens auri vis, omni aevo intacta, sub terra condita servabatur. ab his igitur assentatoribus corruptus Pyrrhus, ac necessitatem omni religione potiorem ratus, iisdem administris sacrilegii est usus; ac pecuniam quam ex templo abstulerat, in naves impositam Tarentum misit. sed deorum numen brevi praesentissimum apparuit. cum enim naves naufragio periissent, aurum templo restitutum est. *Πυρός.* Triticum. Homerus: *Triticumque et far.* Triticum elixum ad coitum invitat. *Πυρὸς μένος.* Vis ignis periphrastice ipse ignis dicitur. [*Πυῤῥός.* Rufus. et proverbium: *Semel rubidus, non fueris decies pallidus.* dicitur de feneratoribus.]

Πυροφόρον. σιτοφόρον.

Πύῤῥων, Πλειστάρχου, Ἠλεῖος, φιλόσοφος, ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος κατὰ
246 *τὴν ριά ||Ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέκεινα, καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος· ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, καὶ διήκουσε Βρύσωνος, τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ· εἶτα Ἀλεξάνδρου, τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν Μητρόδωρος ὁ Ἀβδηρίτης. ἐδόξασε δὲ μηδὲν φύσει αἰσχρὸν ἢ καλόν, ἀλλὰ ἔθει καὶ νόμῳ.*

Πύῤῥων Φλιάσιος, Τιμάρχου παῖς, μαθητὴς Τίμωνος φιλοσόφου.

Πυρῶν. φλέγων, ἢ καίων.

Πυῤῥώνειοι. οἱ τὰ τοῦ Πύῤῥωνος φρονοῦντες αἱρετικοὶ οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ διδασκάλου· Ἀπορητικοί τε καὶ Σκεπτικοί, Ἐφεκτικοί τε καὶ Ζητητικοί. Ζητητικοὶ μὲν ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν· Σκεπτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ καὶ μηδέποτε εὑρίσκειν· Ἐφεκτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους, λέγω δὴ τὴν ἐποχήν· Ἀπορητικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικοὺς ἀπορεῖν καὶ αὐτούς. Θεοδόσιος δὲ ἐν τοῖς Σκεπτικοῖς οὔ φησι Πυῤῥώνειον καλεῖσθαι τὸν Σκεπτικόν. εἰ γὰρ τὸ καθ' ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας ἀληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν Πύῤῥωνος διάθεσιν· μὴ εἰδότες δὲ οὐδὲ Πυῤῥώνειοι καλοίμεθ' ἄν· πρὸς τὸ μηδὲ πρῶτον εὑρηκέναι τὴν σκεπτικὴν Πύῤῥωνα, μηδὲ ἔχειν τι δόγμα. λέγοιτο δ' ἂν Πυῤῥώνειος ὁμότροπος ταύτης τῆς αἱρέσεως. κατῆρξεν οὖν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς Ὅμηρος· οὐ γὰρ ὁριστικῶς δογματίζει περὶ τὴν ἀπόφασιν. καὶ οἱ ζ δὲ σοφοὶ σκεπτικοί εἰσιν· οἷον τὸ Μηδὲν ἄγαν, καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Εὐριπίδης." ἐν οἷς Ἀρχίλοχός φησι·

---

1. *Πυροφόρων. σιτοφόρων*] *Πυροφόρον. σιτοφόρον* A. *V. Lex. Bachm. p. 356. *Πυροφόρος. σιτοφόρος* Photius. 2. *Πύῤῥων*] Vide v. *Ἐποχή*. Eadem de Pyrrhonibus, omissis tamen *οὗ διδάσκαλος — νόμῳ*, *Eudocia* p. 368. *Πλειστάρχου*] Pausan. Eliac. Post. 24. *Πιστοκράτους. Reines.* Id praetulit *Le Bas Inscriptions* I. p. 40. sq. 3. *ὃς ἦν*] *ὃς* om. V. *κατὰ τὴν ἑκατοστὴν πρώτην ὁλ.*] Sic habent omnes editt. praecedentes. At in MSS. Pariss. legitur *κατὰ τὴν ριά ὀλυμπιάδα*, i. e. Olympiade CXI. *Küst.* In V. Gronovius repperisse sibi videbatur *ρεά*. Eudocia cum praestet *ρά*, Clintonus Fast. Hell. III. p. 476. talem suspicatur loci faciem antiquitus extitisse: — *φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὴν ἑκατοστὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος καὶ ἐπέκεινα.* Sed verissime se habet, quod tacite Gaisf. recepit, ut quo principia Alexandri Magni, hoc est, terminus in describendis hominum doctorum temporibus satis usitatus, intelligantur. 6. *διήκουσαν* *V. Supra *φιλοσοφίας* Med. *Βρύσωνος*] Laertius *Δρύσωνος*. *Küst.* Correxit Menagius. 7. *Ἀλεξάνδρου*] Scribendum est *Ἀναξάρχου*, ut recte monuit Menag. in Laert. in Anaxarcho segm. 58. *Küst.* *Ἀναξάρχου* et mox *Δημόκριτος* praeceperat Ionsius; illud etiam Reinesius V. L. p. 370. 9. *Μητρύδωρος ὁ Ἀβδ.*] Lege *Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρ.* Hic enim magister fuit Metrodori Chii, ut testatur ipse Suidas supra v. *Δημόκριτος*. *Küst.* 10. *μηδὲν*] Excidit *εἶναι*. Quamquam Suidas levissime Diogenem breviavit. 12. *Πύῤῥων Φλιάσιος*] Monstrum narrationis intactum reliquerunt editores. Apparet autem a studiosis hominibus haec fere profecta fuisse: *Πύῤῥων φιλόσοφος* (sive mavis omissam ut in talibus fit praescriptionem). *Τίμων Φλιάσιος, Τιμάρχου παῖς, μαθητὴς Πύῤῥωνος φιλοσόφου.* 14. *Πυρῶν*] Timaeus, ubi v. Ruhnk. p. 227. 15. *Πυῤῥώνειοι. οἱ τὰ τοῦ Πύῤῥωνος φρονοῦντες αἱρ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Laertii in Pyrrhone segm. 69 — 71. sed ubi nonnulla aliter leguntur. *Küst.* 16. *αἱρητικοὶ*] *αἱρετικοὶ* V. E. Med. 17. Prius *τὲ* om. *V. Lege *δὲ* cum Diogene, qui sub finem *ἀπὸ τοῦ οἷον δόγματος προσηγορεύοντο*: nec dubium quin ea adiicienda fuerint, quae referrentur illis *ἀπὸ τοῦ διδασκάλου*.

2. *μηδέν τί ποτε*] *μηδέποτε* A. V. *μηδέν τι πώ ποτε* B. *Ἐφεκτικοὶ*] *ἐφελκτικοὶ* V. ap. Gaisf. 3. *τὴν ζήτησιν πάθους*] *τὴν* et *πάθους* om. E. 5. *ἐν τοῖς Σκεπτικοῖς*] Laertius addit *κεφαλαίοις*. *Küst.* Ex eodem corrige, *οὔ φησι δεῖν Πυῤῥώνειον καλεῖσθαι τὴν σκεπτικήν*. 7. *καθ' ἕτερον*] Laertius *καθ' ἑκάτερον*. *Küst.* Sed nonnulli huius codd. (quibus unum adiicit Gaisf.) item *ἕτερον*. 9. *οὐ Πυῤῥ.*] *οὐδὲ Π.* A. V. et unus Laertii MS. ap. Gaisf. Mox *πρὸς τὸ* mutavi cum A. B. et edd. Diogenis recentioribus. 11. *μηδὲ*] *μηδὲν* E. 12. *λέγοιτο δ' ἂν Πυῤῥώνειος ὁμότροπος ταύτ.*] Laertius sic: *λέγοιτο δ' ἂν Πυῤῥώνειος ὁμοτρόπως. ταύτης δὲ τῆς αἱρέσεως ἔνιοί φασιν Ὅμηρον κατάρξαι. Küst.* Sed praestat Suidae scriptura; et Diogenis quidem libri nonnulli *ὁμότροπος*. 13. *κατῆρξε μὲν*] *κατῆρξεν* dedi cum A. V. 14. *ὁρικῶς* Diog. Alterum decet grammaticos. 15. *οἱ ζ'*] *καὶ οἱ ζ* A. V. 17. *Ἀρχίλοχος*] Fr. XI.

Πυροφόρον. Tritici ferax. *Πύῤῥων*. Pyrrho, Plistarchi F. Eleus, philosophus, qui fuit temporibus Philippi Macedonis, Olympiade CXI. et ultra. is primum pictor fuit; postea vero ad philosophiam animum appulit, audivitque Brysonem, Clinomachi discipulum; deinde Anaxarchum, Metrodori Chii discipulum; cuius magister fuit Democritus Abderita. statuit autem nihil esse honestum aut turpe natura, sed moribus et lege. *Πύῤῥων Φλ.* Pyrrho Phliasius, Timarchi F. discipulus Timonis philosophi. *Πυρῶν*. Incendens, vel urens. *Πυῤῥώνειοι*. Pyrrhonii vocabantur philosophi, qui Pyrrhonis sectam sequebantur, nomen a magistro adepti. iidem etiam dicti sunt Aporetici, Sceptici, Ephectici, Zetetici. et Zetetici quidem, quod semper in inquisitione veritatis versarentur. Sceptici, quod consiederationi rerum semper intenti nihil unquam invenirent. Ephectici, quod post inquisitionem assensum inhiberent. Aporetici, quod de quavis re dubitarent. Theodosius vero in Scepticis capitulis Pyrrhonium negat esse vocandum Scepticum. nam si quidem motus mentis in alterutram partem comprehendi non potest, Pyrrho quo fuerit mentis habitu ignorabimus. quem si ignoramus, non recte vocabimur Pyrrhonii. porro neque primum sceptices auctorem fuisse Pyrrhonem, neque de ulla re certi quicquam statuisse. quare Pyrrhonius dicetur, qui moribus illi similis fuerit. sceptices autem primus auctor fuit Homerus, utpote qui nihil certi de rebus pronunciet. Septem item Sapientes fuerunt Sceptici: quorum est dictum illud, *Ne quid nimis*, et alia huiusmodi. quinetiam Archilochus et Euripides. quorum

Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς .....
γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἡμέρην ἄγει.
Καὶ Εὐριπίδης·
Τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα,
δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων.
Πυῤῥώνιος δέ, ὄνομα κύριον.
[Πύῤῥωνος. ὄνομα κύριον.]
Πῦρ παλάμη. ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.
247 "*Πυρπολεῖται. καίεται, ἐμπυρίζεται.*
Πυρσεύει. πῦρ ἐξάπτει. Καί, Πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν, ἀντὶ τοῦ ἐμφαίνω καὶ ἀνάπτω, καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλιστον, οἷά τις πυρσὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ σῶζον τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὅρμον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μέν ἐστιν αὐτὴ ἡ τοῦ δεικνύειν ἐνέργεια· πυρσὸς δὲ καὶ φρυκτὸς καὶ φρυκτωρούμενον αὐτὸ τὸ δεικνυόμενον, ὁ δὲ δεικνὺς καὶ ἐνεργῶν φρυκτωρός, τὸ δὲ ῥῆμα φρυκτωρεῖ· ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρῶν.
Πυρσεύσασαν. φλέξασαν.
Πυρσοί. λαμπάδες, πυρκαϊαί, λαμπτῆρες, φρυκτωρίαι.
Πυρσουρίδας. ὅτι Περσεὺς ὁ Μακεδὼν κατὰ πᾶσαν Μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρσουρίδας διὰ τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχῆ γινόμενα.
Πυρφόρος. πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολέμοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος (ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς) ὑπελείφθη τῷ στρατῷ.
Πυρφόρος. ᾧ ἐχρήσατο Παυσίστρατος ὁ τῶν

1. *Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γ.*] Fragmentum hoc Archilochi mutilum est, quod apud Laertium sic legitur: *Τοῖς ἀνθρώποις νοῦς, Γλαῦκε Λεπτίνε ὦ παῖ, Γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγει.* Sed versus prior corruptus est et luxatus, quem Menagius sic legendum censet: *Τοῖς ἀνθρώποισι νοῦς, ὦ Γλαῦκε, παῖ Λεπτίνεω.* At metro trochaico non satis consuluit; quod ut in integrum restituatur, scribendum est: *Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάι.* Syllaba enim secunda in *Λεπτίνεω* brevis est, ut in *Αἰσχίνης* et aliis vocibus similiter desinentibus; quam proinde Menagius et alii male produxerunt. *Πάι* vero Ionice et poetice recte dici pro *παῖ* notum est. *Küst.* *τοῖς ἀνθρ.* Med. 2. *ὁκοίην*] Sic recte MS. A. et Laertius. At priores editt. corrupte *ὃ κοινήν*. *Küst.* *Ζεὺς ἡμέρην ἄγει*] Laertius rectius, *Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει. Küst.* *ἄγει*] *ἄγοι* V. ap. Gaisf. Praestat subiunctivus. 3. *Εὐριπίδης*] In Supplicibus. *Küst.* V. 734—36. 6. *δρῶμέν τε τ.*] Versus hic claudicat, quem cum Casaubono sic legerim: *Δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ σύ γε τυγχάνεις θέλων. Küst.* Immo *ἂν σὺ τυγχάνῃς θ. δρῶμεν δὲ* V. 8. *Πυῤῥώνιος δέ*] *δέ* om. *V. Inauditum nomen proprium. Sed corrigendum *Πυῤῥωνος*, ex instituto Suidae: cf. Zon. p. 1595. Aliter tamen statuendum de Hesychii glossa paulum obscuriore. Eadem tamen observatio cum paulo post recurrat, hoc quidem loco tollendam opinor. Quamquam ea ne posteriorem quidem sedem per *V. tuebitur, ubi *Πυῤῥώνιος. ὄνομα κ.* post gl. *Πῦρ παλάμη* traiecta sunt. Itaque notam apposui. Porro quae inter utramque haerebat glossa sacra, *Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου. ἀντὶ τοῦ φλέξον ἢ καῦσον*; eam expunxi cum A. V. Ubi *Küsterus*: „Haec sunt verba Davidis Psalm. XXV, 2. secundum versionem LXX. Interpretum." 10. *Πῦρ παλάμη*] Hesychius una voce *πυρπαλάμης*: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* V. intpp. Hesychii et Ilgen. in Hom. H. Mercur. 357. *παλάμῃ* A. item Erasmus Ad. II, 10, 82. ap. Gaisf. *Πυρπαλάμην* Photius. 12. V. Zon. p. 1599. 14. *ἐκφαίνω*] *ἐμφαίνω* dedi cum A.V. De figurato significatu v. Wessel. in Diod. XI, 64. 16. *σῶσον*] *σῶζον* A. *σῶζον* V. Id recepi. 18. *ἐνέργεια*] *ἐνάργεια* V.

1. *φρυκτωρούμενον*] *φρυκτωρημένον* A. *V. 3. *φρυκτωρῶ*] *φρυκτωρεῖ* dedi cum A. V. E. Med. Id quidem persuadet olim simpliciter scriptum fuisse *φρυκτωρὸς καὶ φρυκτωρεῖ*. 4. *Πυρσεύσασαν*] Schol. Luciani Nigr. 7. 5. *Πυρσοί*] Il. σ'. 211. *πυρκαϊαί*] *καιόμεναι* Hesychius, qui infra *φρυκτωρία*. 7. *Πυρσουρίδας*] Eustath. in Odyss. ή. p. 1571. *Ἐνθυμητέον δὲ ἐνταῦθα καὶ τὰς παρὰ τῷ Σουΐδᾳ πυρσουρίδας· φανοὺς δηλαδὴ βαρβάρων ἕλευσιν προσημαίνοντας.* Respexit ad hunc ipsum locum Suidae. *Küst.* *ὅτι Περσεὺς ὁ Μακ.*] Fragmentum hoc Valesius ad Polybium refert. *Küst.* Polybii esse negabat Schweigh. in Fr. Hist. 40. 8. *τὴν Μακεδονίαν*] *τὴν* om. A. B. V. 9. *γινόμενα*] *γενόμενα* V. Quae subsequebantur, *οὕτως οἱ νῦν φανοί, οἱ τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον προσημαίνοντες*, omiserunt A. V. 10. *πυρφόρους*] Haec habet Schol. Gregor. Naz. Stelit. II. p. 92. *Gaisf.* Mox *πολεμίοις* Med. Phot. 13. *φείδεσθαι*] *δείδεσθαι* V. Huc spectat dictum apud Diogen. VII, 90. *Πάρες τὸν μάντιν. ἔθος ἦν πρὸ τῆς φάλαγγος ὀδεύειν τὸν μάντιν ἐστεμμένον. παρεγγυᾷ οὖν τούτων φείδεσθαι. ἐπειδή*] Portus recte emendat *ἐπὶ δέ. Küst.* Sic A. B. V. ap. Gaisf. Lex. Bachm. p. 356. 15. *οὕτω λέγειν* Med. Om. E. 16. *οὐδὲ πυρφόρος ὑπελ.*] Vide Salmasium in Act. Spart. p. 108. edit. Hack. *Küst.* Adde v. *Οὐδὲ πυρφόρος. ταυτὸν δὲ — Πυρφόρος* om. V. ap. Gaisf. *οὐδὲ ἱερεὺς*] *οὐδὲ* A. E. Med. Photius. 18. *Πυρφόρος. ᾧ ἐχρήσατο Πεισ.*] Fragmentum hoc Polybio assignat Valesius, quem vide in notis ad Collectanea Constantini p. 36. *Küst.* Vid. XXI, 5. Hesychius tamen *Πυρσοιφόρος*. *Πεισίστρατος*] Scribe *Πασίστρατος*, vel *Παυσίστρατος*. Vide supra v. *Διάληψις. Küst.* *Πασίστρατος* A. E. *Πασιστράτης* B. Correxi quemadmodum in v. *Εὐαρμοστότερος*.

Archilochus quidem ait: *Talis est mens mortalium, qualem ipsis diem Iuppiter dederit.* Euripides vero: *Quid mentis miseris aiunt mortalibus inesse? pendemus enim nutu tuo, et agimus omnia, qualia vis.* *Πυῤῥώνιος* vero nomen proprium. [*Πύῤῥωνος.* Nomen proprium.] *Πῦρ παλάμη.* Qui celeriter excogitat, et in agendo velut igneus est. *Πυρπολεῖται.* Incenditur, comburitur. *Πυρσεύει.* Igne sublato signum dat. Et, Ad salutem tibi facem praefero. vel viam ad salutem face accensa tibi ostendo. solent enim faces et ignes in locis editis accendi, quibus via salutaris ostenditur illis, qui ad portum et stationem cursus dirigunt. et *φρυκτωρία* dicitur ipsa datio signi per faces accensas. *πυρσὸς* vero et *φρυκτὸς* et *φρυκτωρούμενον*, ipsa fax quae e loco superiore ostenditur. qui vero face sublata signum dat, dicitur *φρυκτωρός*. verbum autem est *φρυκτωρῶ*, unde ducitur participium *φρυκτωρῶν*. *Πυρσεύσασαν*. Quae faces sustulit. *Πυρσοί*. Faces, quibus e specula sublatis signum datur. *Πυρσουρίδας*. *Perseus Macedo per universam Macedoniam pharos exstruxerat, quorum ignes de omnibus, quae ubique accidissent, brevi certiorem eum faciebant.* *Πυρφόρος*. Ignem ferens. Igniferos autem vocabant sacerdotes, ignem in aris accendentes; quibus victores in bello parcere solebant. quare si qui bello prorsus victi et obtriti fuerant, per hyperbolen dicere consuerant, eos tanta strage deletos fuisse, ut ne ignifer quidem (sive sacerdos) relictus fuerit. *Πυρφόρος*. Machina ignifera, qua usus est Pausistratus, praefectus classis Rhodio-

Ῥοδίων ναύαρχος. ἦν δὲ κημός· ἐξ ἑκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πρώρας ἀγκύλαι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων, εἰς ἃς ἐνηρμόζοντο κοντοὶ προτείνοντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλατταν· ἐπὶ δὲ τὸ τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἀλύσει σιδηρᾷ προσήρτητο πλήρης πυρός, ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐκταράττεσθαι πῦρ, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺν ἀφεστάναι τόπον διὰ τὴν ἔγκλισιν.

Πύσει. σήψει. Ὅμηρος·

Σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα,
κειμένου ἐν Τροίῃ.

σημειωτέον ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων οὐκ ἀπεκομίζετο τὰ ὀστᾶ εἰς τὰς πατρίδας.

Πύσμα. ἐρώτημα.

Πύσματα. ὅτι τὰς ἐρωτήσεις, τὰς Τί ἐστι τὸ προκείμενον ἐξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις. οἷον, Τί ἐστιν ἄνθρωπος. διαλεκτικὴ δὲ πρόταsις ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀποκρίνασθαι, ναὶ ἢ οὔ.

Πύστεις. ἐρωτήσεις. Πάσης πύστεως ὁ χρησμὸς ἀνέστελλεν αὐτούς. Πύστις καὶ ἡ φήμη.

Πύστιν κάτ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου
ἦλθέν ποθ' ἑρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ.

Μαθὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ πύστιν προσιόντα. κατὰ φήμην ἢ ἐρώτησιν.

Πυτακίδη.

Πυτίζω. πταίω.

Πυτιναῖα.

Ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
ἠρέθη φύλαρχος.

Καὶ αὖθις· Διιτρέφης ἀνεπτέρωκεν, ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα.

Δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διιτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὡς ἱππηλατεῖν.

ὁ Διιτρέφης οὗτος πλούσιος ἦν, καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν, πρότερον πυτινοπλοκῶν, γέγονε φύλαρχος. ὃς εὐτυχήσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἱπαρχεῖν.

Πυτίνη. πλέγμα ἀπὸ θαλλῶν, ἅπερ Διιτρέφης ὁ νεόπλουτος ἔπλεκε. καὶ ἀλλαχοῦ φησι·

Διιτρέφης πυτιναῖα ἔχων πτερά.

πυτίνη οὖν ὅπερ λέγεται παρ' ἡμῖν φλασκίον.

---

2. ἄγκυραι] ἄγκυλαι A. B. V. E. Dedi ἀγκύλαι, i. e. lora sive funes in orbem flexi et constricti. 4. προτείναντες] προτείνοντες A. B. V. θάλασσαν] θάλατταν posui cum A. secundum Polybii dialectum. κύμασιν] κέρασιν Schweigh. 6. ὥστε παρὰ Schweigh. 7. παρεμβολὰς] παραβολὰς B. V. Vide tamen Polyb. II, 65. f. 8. ἐκταράττεσθαι] Immo ἐπαράττεσθαι. 10. Ὅμηρος] Il. δ'. 174. 175. Küst. 14. ἀπεκομίζετο] οὐκ ἀπεκομίζετο A. V. Schol. Ven. Homeri: cf. Lehrs. de Aristarchi stud. Hom. p. 197. sq. 15. ἐρώτημα] Quae subiiciebantur, διαφέρει δὲ πύσμα, ἐρώτημα καὶ ἀξίωμα. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀξίωμα, omiserunt A. V. In seqq. adhibendus Eust. in Od. γ'. 69. et Olympiod. in Plat. Alcib. p. 98. sq. ed. Creuz. 17. προκείμενον] τὸ προκείμενον A. 19. δέ ἐστι πρότασις *V. 20. ναὶ ἢ] ναὶ om. A. V. notarat Gaisf. Modo ἀποκρίνεσθαι Med. 21. Πύστεις] Cf. v. Περιωπή. ἐρωτήσεως καὶ ante πύστεως delevi cum A. V. 22. ἀνέστελλεν] ἀντέστελλεν A.

1. Πύστιν κατ' ἐσθλ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ἰραῦς, quem locum confer. Küst. 3. Μαθὼν] Vid. v. Πισιδία. Toup. MS. Qui significare videtur, haec de Cyri iunioris expeditione narrata fuisse. Μαθὸν Med. ἐπιστρατείας] ἐπιστρατιᾶς A. 6. Om. vulg. Hoc petitum est ex v. Νῦν δή, refingendum illud Τιτακίδη: quam coniecturam tantum non probavi Meinekio Com. Vol. II. p. 11. 7. πταίω] Henr. Stephanus recte monuit legendum esse πτύω. Ceterum de voce πυτίζω plura habet Etymologus. Confer etiam Salmasium in Ael. Spart. p. 660. edit. Hack. Küst. 9. Ὡς Διιτρεφής γε πυτ.] Aristoph. Av. 779. sed ubi rectius legitur Διιτρέφης, cum accentu in paenultima. Vide etiam supra v. Διιτρέφης. Küst. Hinc superiorem glossam augere licet. Ceterum ubique Διιτρεφὴς Edd. 13. Δεινῶς τέ μου τὸ μειρ.] Aristoph. Av. 1429. sq. τέ με Med. 16. πρότερον om. A. Dein πιτυνοπλόκων *V. 17. εὐτυχήσας] ἐντυχήσας V. συνεβούλευσε] συνεβούλευε A. et codd. Schol. Deinde corrigendum ἱπποτροφεῖν. 19. Haec a Scholiis sive a posteriore gl. Διιτρέφης absunt, nec dubium quin eorum origo sit multo recentior. Videtur etiam θαλλίνων esse reponendum. 20. ἀλλαχοῦ] Av. 799. 22. παρ' ἡμῖν λέγεται] λ^ε παρ' ἡμῖν dedi cum A. V. φλασκεῖον *V. Tum A. in marg. Πυτίνη εἶδος ἀγγείου, τὸ κοινῶς φλασκίον.

---

rum. erat autem trulla. ab utraque prorae parte duo amenta in interiori parietum superficie iuxta se invicem posita erant, quibus aptati conti prominebant cornibus in mare. ex contorum fastigio trulla igne plena per catenam ferream dependebat, adeo ut quotiescunque in adversos aut ex transverso impetus fieret, in hostilem quidem navem ignis excuteretur, a propria autem nave longe abscederet propter inclinationem. *Πύσει.* Putrefaciet. Homerus: *Ossa vero tua putrefaciet terra, iacentia in agro Troiano.* notandum est, eorum ossa, qui in peregrina terra moriebantur, in patriam reportari non solita fuisse. *Πύσμα.* Interrogatio. *Πύσματα.* Interrogationes illas, quibus quaeritur, quid aliquid sit, recentiores *πύσματα* vocare solent: ut, Quid est homo? dialectica vero propositio est, ad quam interrogatus respondere potest, Sic, vel Non. *Πύστεις.* Sciscitationes. *Ab omni sciscitatione oraculum eos deterrebat.* *Πύστις* etiam dicitur fama. *Audita quondam celebri fama aquae medicabilis venit anus tarde incedens cum baculo querno.* item auditio vel quaestio. *Compertum habens fratrem audita ipsius expeditione propius accedere.* *Πυτίζω.* Expuo. *Πυτιναῖα. Ut Diitrephes alis tantum vimineis aptus phylarchus creatus est.* Et iterum: *Diitrephes animum erexit.* dicitur de iis qui ad aliquid faciendum inducunt. *Diitrephes filium meum adolescentem verbis excitans ingentes animos addidit, et equitandi amorem iniecit.* Diitrephes hic dives erat, multosque equos alebat. cum autem ante vietor esset, postea factus est phylarchus; cumque res ex voto ipsi cessisset, aliis suasit, ut equitum magistri fierent. *Πυτίνη.* Vas ex viminibus contextum, qualia Diitrephes ex paupere dives factus olim conficiebat. de quo alibi dictum extat: *Diitrephes alis vimineis aptus.* *Πυτίνη* vero est id, quod nos vocamus *φλασκίον.*

P.

Ῥά. ἀντὶ τοῦ δή. οὕτως Πλάτων.

Ῥαβδίζω. αἰτιατικῇ.

Ῥαβδοῦχοι. ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν. ἢ ῥαβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς αἰσυμνήτας λέγουσιν. Ἀριστοφάνης·

Χρῆν μέντοι τύπτειν τε ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον παραβάς.

Πολύβιος· Παρῆν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλῶν τὸν βασιλέα.

Ῥάβεννα. ὄνομα πόλεως.

Ῥαββί. ὄνομα Ἑβραϊκόν. Καὶ Ῥαβουνὶ ὁμοίως.

Ῥαβώσας. ἐπικάμψας.

Ῥαγδαῖος. ταχὺς ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαίους. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων, τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις·

Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς.

Δίφιλος Πολυπράγμονι·

Τί ποτ' ἔστιν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν. 240

ἔστι καὶ ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Λαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

Ῥαγέντος. κοπέντος. Ῥαγέντος δὲ τοῦ κάλου ἔμεινε τὸ λείψανον ἐκεῖσε τὸ τῆς Δίρκης.

Ῥαγολόγος. ὁ ἐχῖνος. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων.

Ῥαγῶσαι. τεμεῖν. Καί Ῥαγήσεται πρώιμον τὸ φῶς σου.

P] ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ ῥ *V. 2. Om. vulg. silente Gron. De verbo ῥαβδίζειν dixit nuper Meinekius in Com. Vol. II. p. 273. Non dubitavi tamen expellere cum A. B. *V. E. H. Ῥάβδος. Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει πέρας. Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum. Küst. Versum in marg. coniecerunt B. E. Ῥάβδος caput gl. ignorat Med. 3. Ῥαβδοῦχοι. ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 733. Küst. 4. πρὸς εὐταξίαν item Schol. Rav. Nam ceteri οἳ τῆς εὐκοσμίας ἐμέλοντο. Similiter Schol. Plat. p. 321. 6. Ἀριστοφάνης] Loco laudato. Sed ibi rectius sic legitur: Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς Αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον etc. Küst. Ἀριστοφάνης — παραβάς om. H. 7. Ἔχρῆν] χρῆν reposui cum A. χρὴ V. Ox. Mox κωμῳδιοποιητὴς A. V. Ox. 9. τὸ θέατρον] τὸ om. G. Med. Vide versum minus emendate perscriptum in v. Ἀνάπαιστοι. 10. Πολύβιος] Fr. gr. 116. 13. Ῥαβί] Scribe Ῥαββί per duplex ββ: ut apud Matthaeum c. XXIII, 7. Et mox Ῥαββουνί: quae vox legitur apud Iohannem c. XX, 16. Küst. Ῥαββὶ A. V. ὄνομα] ὁ κύριον *V. 14. Ῥαβώσας] Rectius ῥαιβώσας. Vide infra v. Ῥαιβός. Küst. Immo debet vox ad Lycophr. 563. referri. 15. Ῥαγδαῖος] Plutarch. Timol. p. 237. Toup. MS. Gl. Λαίλαψ et Wesseling. in Diod. II, 27. addit Gaisf.

1. Ῥαγδαίους] Haec Photius. ἀπὸ] ὁ V. 3. Ἀντιφάνης et sqq. om. H. 8. ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου] Fabula haec Teleclidis laudatur etiam ab Athenaeo, Polluce et Scholiasta Aristophanis Vesp. 832. Küst. Apud Meinek. Com. Vol. II. p. 369. Mox Ἀριστοφάνης Med. 10. κάλω] κάλου A. V. E. Med. 11. Δίρκης] Vide fr. Euripid. apud Longin. 223. ed. Pearce. Epigr. Anthol. p. 459. Toup. MS. Inprimis Ungeri Parad. Theb. p. 84. 13. ἐν Ἐπιγράμμασι (sic *V.)] Ep. adesp. CXXXI, 2. Anthol. Pal. VI, 45. Cf. v. Σίντης. 14. Ῥαγήσεται] Esai. LVIII, 8. Sub gl. finem delevi interpretationem ἀντὶ τοῦ τεμεῖται cum A. B. V. G. H. ἂν E.

Ῥά. Sane. sic Plato. Ῥαβδοῦχοι. Lictores in theatro curabant, ne turbae inter spectatores orirentur. vel ῥαβδοῦχοι, iudices certaminis, quos aesymnetas etiam vocabant. Aristophanes: *A lictoribus oportebat caedi poetam comicum, qui ipse se ad spectatores conversus in parabasi laudaret.* Polybius: *Aderat lictor, ab imperatore missus, qui regem arcesseret.* Ῥάβεννα. Nomen urbis. Ῥαββί. Nomen Hebraicum. similiter Rabbuni. Ῥαβώσας. Qui flexit. Ῥαγδαῖος. Velox, vel vehemens. Ῥαγδαίους. Concitatos, vehementes, violentos. per translationem ductam ab imbribus. Antiphanes *Rusticis*: *Concitatus, terribilis, malum opinione maius.* Diphilus *Polypragmone*: *Quid causae est? nam concitatus excessit,* extat etiam in *Prytanibus* Teleclidis et *Daetalensibus* Aristophanis. Ῥαγέντος. Rupto. *Fune autem rupto Dirces reliquiae illic manserunt.* Ῥαγολόγος. Epithetum erinacei. In Epigrammate: *Acinos illum decerpentem, et vastantem areas, in quibus dulces insolantur uvae.* Ῥαγῶσαι. Rumpere. Et, *Erumpet lux tua matutina.* Ῥαδαμάν-

Ῥαδαμάνθυος κρίσις. ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων.

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἤ τινος ἄλλου τοιούτου.

Οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ,
κύων, ἔπειτα χήν, θεοὺς δ' ἐσίγων.

Κρατῖνος Χείρωσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι. σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου, ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι.

Ῥάδαμνος. βλαστὸς τρυφερός, ἢ κλάδος. Ῥάδαμνός ἐστιν ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρεμὼν τοῦ δένδρου καὶ σκιὰν ἐκτείνων. παρὰ τὸ ῥᾳδίως δαμάζεσθαι ὑπὸ καύσωνος ἤ τινος ἄλλου αἰτίου, ὡς ἁπαλὸς καὶ προέχων.

[Ῥαδηνός. ἀπὸ τόπου τινός.]

Ῥᾳδιέστερον. Πολύβιος· Ἀλλὰ πολὺ ῥᾳδιε-

---

1. δικαιοσύνῃ *V. Hanc cum propinqua glossa conflavit Arsenius p. 423. sq. 3. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυν.] Scholiasta Aristoph. Av. 521. Ῥαδάμανθυς δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν δικαιότατος γεγενῆσθαι πάντων ἀνθρώπων. λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα ἐᾶν ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι κελεῦσαι χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια. Zenobius Centur. V. 81. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. Κρατῖνός φησιν. ἐπὶ τῷ χηνὶ καὶ τῷ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον Ῥαδαμάνθυι ἀνατιθέασιν· ὡς καὶ Σωκράτης ἐν δευτέρῳ Κητικῶν· ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύωσιν. Locum hunc ideo adduxi, ut eum emendem. Ultima enim corrupta sunt, quae sic corriges, ὡς καὶ Σωσικράτης ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν etc. Schottus, vir cetero qui doctus et de republ. litteraria bene meritus, ex loco hoc se expedire non potuit, sed in eo emendando frustra laboravit. Pro Κητικῶν enim ἀστόχως plane reponendum putabat Ἰητικῶν: idemque dubitabat, utrum titulus huius operis ad Cratinum an vero ad alium quendam scriptorem referendus esset. Cum enim mendi in Σωκράτης latentis nullam suspicionem haberet, locum hunc de Socrate philosopho accipiendum esse putabat: ei vero opus illud tribui non posse, quippe qui, testibus veteribus, ne litteram quidem scriptam reliquerit. Haec omnia sunt prorsus ἀπροσδιόνυσα, ut ex iis quae partim iam diximus, partim vero adhuc addemus, clare patere poterit. Etenim pro Κητικῶν scribendum esse Κρητικῶν fidem facit enarrator Comici in Av. 521. qui eadem plane, quae Zenobius, de iureiurando Rhadamanthi auctore Sosicrate (pro Σωκράτης enim apud eum quoque scribendum esse Σωσικράτης mox dicetur) ἐν Κρητικοῖς tradit. Adhaec ratio ipsa lectionem istam veram esse satis ostendit. Cum enim Rhadamanthus Cretensis fuerit et Cretensium rex: valde utique probabile fuerit, ea quae Zenobius et enarrator Comici de iureiurando Rhadamanthi tradunt, deprompta esse ex auctore quodam, qui de rebus Creticis scripserit. Porro pro Σωκράτης tam apud Scholiastam Aristophanis quam Zenobium reponendum est Σωσικράτης. Socratem enim quendam de rebus Creticis scripsisse nuspiam leges; si a Zenobio et Scholiasta Aristophanis, quorum loca corrupta esse contendimus, discesseris. At Sosicratem de hoc argumento libros reliquisse, non solum discimus ex Athenaeo et Suida v. Λαύλων πόλις, qui expresse eius Κρητικὰ laudant, sed etiam ex Strabone, qui lib. X. p. 474. testatur, Sosicratem τὰ περὶ τὴν Κρήτην ἠκριβωκέναι, i. e. *de rebus Creticis accurate scripsisse.* Nec recte quis obiecerit, coniecturam hanc dubiam esse et ancipitem, nec magis certum esse, utrum Zenobius et Scholiasta Aristophanis ex Athenaeo, Strabone et Suida, an hi ex illis emendandi sint. Cum enim nomen Socratis multo notius sit, et frequentius occurrat quam Sosicratis, magis probabile est Σωσικράτης mutatum fuisse in Σωκράτης quam contra. Solent enim librarii nomina sibi ignota et rarius occurrentia, praesertim cum per compendium scripta sunt, vel non satis clare legi possunt, in nomina affinia eademque notiora mutare: ut neminem latere potest, qui in re critica vel leviter versatus est. Ceterum, ut redeam eo, unde digressus sum, de iureiurando Rhadamanthi per canem et anserem legenda etiam sunt ea, quae Noster habet supra v. Λάμπων, et infra v. Χῆνα ὀμνύναι. Käst. Vid. Schol. Platon. p. 5. (331.) Schol. Lucian. Vit. Auct. c. 16. ibique Hemsterhus. Vide et notata ad Hephaestion. c. I. 3. Eustath. Od. τ'. p. 1871, 3=704, 27. Gaisf. Qui quam instituit numerorum descriptionem, eam comprobavit Meinekius in Com. Vol. II. p. 156. Equidem incessum tetrametrorum iambicorum agnosco. Ceterum fugit viros doctos lacuna, quae partem haud exiguam apud Zenobium hausit. Nam Cratinus cum neque Rhadamanthyis formulam appellarit nec regi Cretensi quantum nunc coniectare licet eam vindicet: primum Zenobius illius versiculos debuit subiungere, deinde sic fere pergebat oratio, τὸν γὰρ ἐπὶ τῷ χηνὶ κτλ. Suspicor etiam de pia simplicitate cascorum hominum, quam a Cratino celebrari merito contendit Meinekius (de quo non sinit dubitare imperfectum ἐσίγων), quaedam interposita fuisse: quorum vestigia servat v. Χῆνα ὀμνύναι. 4. ἢ ἄλλου τινὸς *V. 7. δὲ σιγᾶν] δὲ σιγῶν A. V. Photius. δ' ἐσίγων Schol. Platonis et Luciani. 8. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι] Nimirum et Socrates per canem, anserem etc. iurare solebat. Porphyrius lib. III. περὶ Ἀποχῆς p. 119. Οὐδὲ Σωκράτης τὸν κύνα καὶ τὸν χῆνα ὀμνὺς ἔπαιζεν, ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ Λιὸς τὸν δίκαιον παῖδα ἐποιεῖτο τὸν ὅρκον. Philostratus lib. VI. de Vit. Apoll. c. 9. (19.) Σωκράτης τὸν κύνα καὶ τὸν χῆνα καὶ τὴν πλάτανον ὤμνυ, οὐχ ὡς θεούς, ἀλλ' ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύῃ. Confer etiam Menagium in Laertii Socratem segm. 40. qui plura de hoc argumento annotavit. Käst. Coll. Heind. in Plat. Gorg. 83. τοιοῦτο B. E. G. 9. σημεῖον] σημείου (opinor σημειοῦ) Hemsterhusius. Mox pro περὶ ὅρκου nescio quis apud Rochettum *Mélanges* T. II. p. 443. reponebat εὐόρκου. Neuter tum recordabatur glossae nunc expulsae Μὰ τὰ λάχανα: quae cum prorsus arguat recens istam observationem doctis praeceptis de iuramento Rhadamanthyis subtextam fuisse, tum suadere debet ut sermonis mediocritatem feramus.

1. πρὸς λάχανα] Rectius πρὸς λαχάνων vel κατὰ λαχάνων: ut Portus etiam monuit. Käst. 3. Ῥάδαμνος] Confer Hesychium h. v. itemque v. Ῥόδαμνοι. Küst. 4. κομῶν] κωμῶν V. Tum ἀκρεμὼν A. V. pro ἀκρέμων. 8. Ῥαδηνός] An Ῥαγηνός? Vid. Steph. in Ῥάγα. Hemst. Ῥαδινὸς V. et Apr. Qui quod ponunt gl. ante v. Ῥαδινή, satis eam ab Epimerismorum indicibus fluxisse significant. Herodianus p. 174. Ῥαδηνός, ὁ ἀπὸ τῆς Ῥάδης· ῥαδινὸς δὲ ὁ λεπτός, ἰωτα. Sed consultum duxi notam apponere. 9. Πολύβιος] XI, 1, 1.

θυος κρίσις. Rhadamanthi iudicium. de iis dicitur quorum iustitia testata est. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. Rhadamanthi iusiurandum fiebat per anserem vel canem vel platanum vel arietem vel aliquid aliud huiusmodi. Cratinus *Chironibus*: *Quibus erat maximum iusiurandum in omni oratione canis; deinde anser; de diis autem tacebant.* Socratis etiam iusiurandum tale fuit. id autem iurisiurandi fuit indicium, quod etiamnum usu receptum est. multi enim per olera iurant, sanctam sibi esse iurisiurandi religionem ostendentes. Ῥάδαμνος. Germen tenerum, vel ramus. ῥάδαμνος est arboris ramus foliis vestitus umbramque faciens: quasi qui facile dometur ab aestu vel alia quadam causa, utpote tener et prominens. Ῥᾳδιέστερον.

παροιμίαν ἔλιπον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς Ῥάμνους καλεῖν.

Ῥαμνουσία Νέμεσις. αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας. ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεύς, μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν, καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ. ὃς καὶ Ὀλυμπίασι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψεν, Αὐτάρκης. καλὸς δὲ ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία Ῥαμνούσιος, ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων.

Ῥάμφος. ῥύγχος, ὀρνίθων πρόσωπον. ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέου· ῥύγχος ἐπὶ χοίρου.

Ῥανίσιν. ῥανίς, ῥανίδος.

[c]Ῥαντόν. ποικίλον. 252

Ῥᾰξ ῥαγός. ἐπὶ σταφυλῆς. ῥᾰξ δὲ ῥωγὸς ἐπὶ φαλαγγίου. Καὶ Ῥαγολόγος, ὁ ἐχῖνος.

Ῥάξαι. ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Ῥᾶον. εὐχερές, εὔκολον. καὶ παροιμία· Ῥᾶον

---

3. Ῥαμνουσία Νέμεσις] Simulacri huius plures scriptores meminerunt, quorum loca producit Meursius in libello de Popp. Att. v. Ῥαμνοῦς. Küst. 5. μηλέας] μελίας fraxini corrigendum putat Lil. Gyraldus Dial. XIX. p. 433. Hemst. μήλας B. G. Med. ἱδρύσατο δὲ] ἱδρύσατο γὰρ V. 7. τόπῳ] πότῳ A. 8. τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρ.] Zenobius V, 82. Ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἱδρυται ἄγαλμα, δεκάπηχυ [ἑνδεκάπηχυ Prov. Bodl. 819. sed repugnat Hesychius], ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου. ἔχει δὲ ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. ἐξ οὗ φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος πτυχίον τι μικρὸν ἐξηρτῆσθαι, τὴν ἐπιγραφὴν ἔχον, Ἀγοράκριτος Πάριος ἐποίησεν. Plinius lib. XXXVI. c. 5. Eiusdem (Phidiae) discipulus fuit Agoracritus Parius, ei aetate gratus. Itaque e suis operibus pleraque nomini eius donasse fertur. Confer etiam Epistolam Ioannis Tzetzis, quam ante ineditam publici iuris fecimus supra in v. Λυκόφρων. Küst. 9. δακτύλῳ] τῷ δακτύλῳ A. V. Phot. 10. ἐπέγραψεν, Αὐτάρκης. καλὸς δὲ] Theodorus Canterus Varr. Lectt. lib. II. c. 14. recte monuit locum hunc Suidae sic emendandum et supplendum esse: ἐπέγραψεν, Παντάρκης καλός. καλὸς δὴ ἦν etc. Emendationem hanc veram esse probat auctoritate Clementis Alexandrini et Arnobii: quorum prior in Admonit. ad Gentes p. 26. sic inquit: Ὁ μὲν Ἀθηναῖος Φειδίας ἐπὶ τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἐπιγράψας, Παντάρκης καλός. οὐ γὰρ καλὸς αὐτῷ Ζεύς, ἀλλ' ὁ ἐρώμενος ἦν. Arnobius vero lib. VI. (c. 13.) sic ait: Inter artifices ille memoratus Phidias et primus, cum Olympii formam Iovis molimine operis extulisset immensi, super dei digito Pantarces inscripsit pulcher. Nomen autem fuerat amati ab se pueri, et obscena cupiditate dilecti. Solebant nimirum veteres nomina eorum, quos amabant, in parietibus vel ianuis vel corticibus arborum vel statuis etc. inscribere, addita voce Καλός. Aristoph. Acharn. 143. Ἐμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, Ἀθηναῖοι καλοί. Scholiasta in eum locum: Ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις, οὕτως, Ὁ δεῖνα καλός. Hesychius: Λῆμος, ὄνομα κύριον, τὴν ὥραν κάλλιστος. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παίδων ὀνόματα. Respexit Hesychius ad locum illum Aristophanis Vesp. 97. Καὶ νὴ Δί' ἂν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον Τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν. Id est, Et, per Iovem, si forte in foribus scriptum viderit, Demus Pyrilampis filius pulcher. Sic enim locus hic vertendus est, quem nec interpres nec Florens Christianus, vir ceteroqui doctissimus, recte intellexerunt. Confer Nos supra in v. Καλοί, ubi plura de hoc more veterum notavimus. Küst. Assumpta Canteri correctione Toupius II. p. 129. proposuit, ἦν δὲ οὗτος Ἀργεῖος, coll. Hesychio v. Λῆμος καλός, idque recepit Dobraeus. Addit Reinesius Pausan. Eliac. Pr. c. 11. et Post. c. 10. et 15. Nazianz. Iamb. (18.) De Phidiae operibus utrisque videndus etiam Müllerus de Phidiae vita p. 36. et 42. sq. Ceterum quod ad amatorium morem attinet a Küstero memoratum, de eo satis exemplorum congessit Millinus Monum. inédits T. II. p. 37. sqq. Αὐτάρκης] ἀτάρκης *V. αὐταρχ A. αὐτάρχης B. E. G. H. Med. Photii MS.

3. ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων] Haec descripsit Suidas ex Schol. in Aristoph. Av. 347. ubi legitur, ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέου. Toup. ὀρνέου V.

5. ἡ εὐθεῖα ἡ ῥανὶς τῆς ῥανίδος] Haec om. V. ῥανίδος A. i. e. ῥανὶς ῥανίδος: et ἡ ῥανὶς ῥανίδος *V. Ad Aristoph. Ran. 1347. haec rettulit Gaisfordus. Deinde cum A. V. delevi: Ῥαντίζω. αἰτιατικῇ. ῥαίνω. Ubi ῥαίνω om. G. 6. Ῥαντόν] Proprie sparsum. At τροπικῶς notat rem maculis vel coloribus distinctam vel quovis modo variegatam, qua significatione vox ista crebro occurrit apud LXX. Interpretes, qui vocem Hebraicam נקד nunc ῥαντὸν nunc ποικίλον interpretantur. Pari sensu et apud Latinos vox sparsum interdum accipitur. Seneca de Benef. lib. IV. c. 6. Tectum nitidius auro et coloribus sparsum. Id est, distinctum. Ovidius de pico ave: Sparsitque coloribus alas. Id est, distinxit. Confer Salmasium in Hist. August. Scriptt. T. I. p. 979. edit. Hack. Küst. Iustin. Mart. c. Tryph. p. 387. ῥαντῶν καὶ πολυμόρφων θρεμμάτων, maculosis pecoribus. Toup. MS. Salmasius pallium auro sparsum, signis aureis et clavis intextum accipiebat. Vid. Hesych. 7. ῥᾰξ δὲ ῥωγὸς ἐπὶ φαλ.] Vide Aelian. Hist. Anim. lib. III. c. 36. a quo animal hoc ῥᾰξ vocatur. Küst. Vid. Lobeck. in Phrynich. p. 75. sq. 8. Ῥαγολόγος] Vide paulo ante h. v. Küst. 9. Ῥάξαι] A ῥάσσω. Confer Etymologum v. Ῥάχις. Küst. Demosth. c. Conon. p. 728. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες. Toup. 11. καὶ παροιμία om. H.

---

quem multi imitari volentes proverbium vulgi consuetudine firmarunt, ut viri honesti Rhamnusii vocarentur. Ῥαμνουσία Νέμεσις. Rhamnusia Nemesis primum erat dedicata eodem quo Venus cultu. itaque ramum mali tenebat. eam vero dedicavit Erechtheus matris suae nomine, quae Nemesis vocabatur, et in loco illo regnaverat. statuam vero Phidias fecit, qui in gratiam Agoracriti Parii amasii sui nomen illius inscripsit. hic etiam Olympiae digito Iovis inscripsit, Pantarces pulcher. erat is autem Argivus, ipsius amasius. porro proverbio fertur Rhamnusius: quod de sapientibus et claris viris dicitur. Ῥάμφος. Rostrum, facies avium. ῥάμφος de ave dicitur, ῥύγχος vero de porco. Ῥανίσιν. Rectus casus est ῥανίς. Ῥαντόν. Coloribus variis distinctum. Ῥᾰξ ῥαγός. Acinus uvae. ῥωξ vero phalangium. Et Ῥαγολόγος, epithetum erinacei. Ῥάξαι. Deiicere, sic Apollodorus. Ῥᾶον. Facilius, commodius. proverbium: Facilius quam Onium su-

ἢ τὸ Ὄρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί. ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων. Ὄρειον γάρ ἐστιν ὄρος, πρὸς ὃ οἱ ὅροι τῶν Βοιωτῶν ὡρίζοντο.

[Ῥάονος.]

Ῥαόνως. εὐκόλως. καὶ ῥᾴως, ὁμοίως.

Ῥᾷόν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους. ἐπὶ γερόντων.

Ῥάων. εὐθυμότερος. καὶ ἀπήμων.

Ῥαπίσαι. πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης.

Ῥαπίς. ῥάβδος.

Ῥαριάς. ἡ Δημήτηρ. Ῥάρος γὰρ ἔσχεν υἱὸν Κελεόν, Κελεὸς δὲ Τριπτόλεμον. ὁ δὲ Ῥάρος πλανωμένην τὴν Δήμητρα καὶ ζητοῦσαν τὴν κόρην ὑπεδέξατο ἐν τῷ οἴκῳ. ὑπὲρ τῆς τοιαύτης οὖν χάριτος ἡ Δημήτηρ τὸν ἀπόγονον Ῥάρου Τριπτόλεμον ἐδίδαξε τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν· παρέσχε δὲ αὐτῷ καὶ ἅρμα πτηνῶν δρακόντων, εἰς ὃ ἐποχούμενος ὁ Τριπτόλεμος περιῄει πᾶσαν τὴν γῆν, διδάσκων τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν.

Ῥάρον. ἰσχυρόν.

Ῥάρος. ἡ γαστήρ. Καὶ Ῥάριον, τὸ βρέφος.

Ῥᾷστα. ῥᾳδίως, εὐχερῶς. Πολυνείκην ἐᾶν ἄταφον, ὅτι ῥᾷστος ὢν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστράτευσε.

Ῥαστώνευσις. Ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥᾳστωνεύσεως ποιη-

---

1. Ὄρειον] In Vaticana Proverbiorum Append. [Bodl. 825.] legitur Ὄνειον: quod magis placet. Mons enim Ὄνειον memoratur ab Hesychio, et Ὄνεια ὄρη a Strabone lib. VIII. At de monte *Orio* nihil apud veteres reperio. Ceterum proverbium hoc in versum trochaicum sic redigi potest: Ῥᾷον ἢ τοὔνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιώτιοι. Küst. Ὄριον ὑπερήβησαν G. 2. Ὄριον] ὅρειον A. B. V. G. 3. ὅρος] Ante male legebatur ὅρος, cum spiritu aspero; quod *terminum* vel *limitem* significat Küst. πρὸς] τὸ πρὸς A. B. V. G. H. Mox τῶν ante *Βοιωτῶν* addidi cum A. *V. Bodl. 5. Interpretationem εὐκόλου cum A. B. G. H. delevi. Gl. ipsam om. V. notavi. 7. Ῥᾷόν τις] Lysiae dictum, ut liquet ex Demetrio vel Dionysio potius Halicarn. περὶ Ἑρμ. §. 275. Sed omnino conf. Athen. XIII. p. 612. E. *Hemst.* Haec sunt verba Lysiae Orat. adversus Aeschin. Socrat. apud Athenaeum lib. XIII. p. 612. ubi ita legitur: Ἧς ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ὅσον ἐλάττους ἦσαν ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. Scribe, ὅσῳ ἐλάττους ἦσαν. *Cuius dentes eo minoris operae est numerare, quanto pauciores sunt quam sinistrae manus digiti.* Quae antiquissima et integerrima lectio. Ita locutus est Herodotus II, 20. Καὶ μᾶλλον ἔτι τοσούτῳ, ὅσῳ ἐλάσσονες ἐόντες ἀσθενέστερα τὰ ῥεύματα παρέχονται. Huc respexit Demetr. Phaler. de Elocut. §. 128. Ἧς ῥᾷον ἄν τις ἀριθμήσειεν τοὺς ὀδόντας ἢ τοὺς δακτύλους. Quae minus accurata sunt. *Toup.* ἠρίθμησεν ἄν] ἂν inculcatum a Küstero delevi: quod Photius addit post Ῥᾷον. 9. Cf. v. Ἀνέιρερον. καὶ ἀπήμων] Id pertinet ad eum significatum, quem confirmat Demosth. I. Steph. p. 1118. extr. illustratque Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 718. 10. Sic Photius. 11. ἐπὶ κόρρης] Vide supra v. Ἐπὶ κόρρης. Küst. Pro καὶ Dan. Heinsius scribi vult παίειν in Aristarcho Sac. p. 490, 35. *Hemst.* Post hanc gl. Gaisfordus revocavit, quae Med. tenet post v. Ῥαπίς: Ῥάπτω. αἰτιατικῇ. Om. A. V. Küst. 13. Ῥαριάς] Hinc Pausanias in Atticis c. 38. τὸ δὲ πεδίον τὸ Ῥάριον σπαρῆναι πρῶτον λέγουσι, καὶ πρῶτον αὐξῆσαι καρπούς. *Toup.* Hic et in seqq. mutavi spiritum. Vid. Ruhnkenius et Hermannus in Hom. H. Cer. 450. Gl. sequenti subiecit *V. Δημήτηρ] ἡ Δημήτηρ A. V. E. G. Med.

1. Δήμητρα] Δήμητραν A. V. E. Med. 2. ἐν τῷ οἴκῳ] εἰς τὸν οἶκον A. 4. παρέσχε δὲ αὐτῷ ἅρμα πτηνῶν δραχ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli desunt in prioribus editt. [et E.] quae ex MS. Pariss. revocavimus. *Küst.* Fabulam locorum et artificiorum ope Böttigerus illustrat *Griech. Vasengem.* I. 2. p. 197. sqq. 5. ἅρμα] καὶ ἅρμα V. 6. περιῄει] περιέει G. 7. Deinde cum A. (nam de *V. parum liquido Gron.) expunxi: Ῥάριον. τὸ βρέφος. „Mox Ῥάρος ἡ γαστήρ· ἐξ οὗ ῥάριον τὸ βρέφος, eadem videlicet ratione, qua Icti Romani *ventrem* dicunt pro eo qui in utero est. Cum Suida convenit Etymol. M. p. 702, 36. Verum an ῥάρος vox proba sit aut unquam pro *ventre* usurpata, viderint grammatici. Ῥάριον certe non videtur *infantem* significare. Hesychius: Ῥάριον. παιδίον. Quis non Suidae glossam hinc confirmari putet? At hoc ipsum Suidam in fraudem induxit. Nam Hesychius scripserat, Ῥάριον. πεδίον: Suidas vero, cum Ῥάριον. παιδίον, in codice aliquo repperisset, mendo non animadverso, ridicule in lexicon suum rettulit, Ῥάριον τὸ βρέφος. Sic error errorem parere solet. Steph. Byz. Ῥάριον. πεδίον ἐν Ἐλευσῖνι." *Ruhnkenius* Ep. Crit. II. p. 181. Qui postea faciliorem se praebuit grammaticis, teste Albertio in Hesych. Ubi comparatur etiam Lex. de Spiritibus p. 242. καὶ ῥάρος, τὸ ἀμβλωθρίδιον βρέφος, item Schol. Dionysii Thracis p. 693, 11. ἐπὶ δὲ τοῦ ῥάρος, ὃ σημαίνει τὸ βρέφος κατὰ τοὺς Αἰολεῖς, ἡ ψιλή. 8. Ῥάρον] Eadem explicatio Hesychii et Photii. Post Ῥαπίς collocat A. Ῥάρορ H. τὸ βρέφος ἰσχυρόν *V. 9. ἐξ οὗ] καὶ A. V. ἐξ — βρέφος om. G. 10. εὐχερῶς] ἰσχυρῶς E. Πολυνείκην] Exemplo caret H. Scriptor incertus ob oculos habuit Sophocl. Antig. 29. 198. sqq. 11. ῥᾷστα] ῥᾷστος A. B. V. E. G. 13. Ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρ.] Est constructio ἀνακόλουθος, ut Portus etiam monuit. Dicendum enim erat, Τῷ δὲ τὴν κατ. τ. ν. πρ. τ. ἑ. ῥᾳστ. ποιησαμένῳ ἐψηφίσατο ἡ Βουλὴ στέφανον δάφνης. Ceterum prior fragmenti huius pars legitur etiam supra v. Πρεσβύτερος. *Küst.* τοῦ δὲ — ποιησαμένου V. Repugnat tamen et glossa superior, et σχῆμα σολοικοφανὲς conveniens illud potissimum Aeliano, cui locum tribuit Valckenarius. Accedit exemplum nominis ῥᾳστώνευσις in v. Ἀπίκιος. κατασκευὴν] παρασκευὴν G.

---

perarunt Boeoti. dicitur de iis qui fines et modum transcendunt. Onium enim est mons, qui fines Boeotorum terminabat. [Ῥάονος.] Ῥαόνως. Facilius. item ῥᾴως. Ῥᾷόν τις τοὺς ὀδ. Facilius quis dentes numeraverit quam digitos. dicitur de senibus. Ῥάων. Animo tranquillior. item salvus. Ῥαπίσαι. Maxillam palma manus percutere: quod vocant etiam ἐπὶ κόρρης. Ῥαπίς. Virga. Ῥαριάς. Sic vocatur Ceres. Rarus enim habuit filium Celeum, Celeus vero Triptolemum. Rarus autem Cererem errantem, dum Proserpinam quaerit, hospitio excepit: pro quo beneficio Ceres nepotem Rari Triptolemum agriculturam docuit, eique currum alatorum draconum dedit; quo vectus Triptolemus universam terram peragravit, agriculturam homines docens. Ῥάρον. Robustum. Ῥάρος. Venter. et ῥάριον, infans. Ῥᾷστα. Facillime. *Polynicem insepultum relinqui iussit, quod patriae bellum facillime intulisset.* Ῥαστώνευσις. *Ille vero cum tem-*

σάμενος, στέφανον ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ δάφνης αὐτῷ.

Ῥαστώνη. ἀνάπαυσις, τέρψις, τρυφή, εὐκολία, ῥᾳθυμία, ἡδυπάθεια, χαυνότης, ἀργία. εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λή Δίωνος Ῥωμαϊκῶν. Ῥαστώνῃ συζῶντας, καὶ ἀνειμένον βίον ἀσπαζομένους.

Ῥαφανίς. ῥαφανῖδά φασιν Ἀττικοί, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον καλοῦμεν· πάλιν δὲ ῥάφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. λόγος γὰρ ὡς σπειρόμεναι θᾶττον ἀνίασι. Καὶ Ῥαφανιδωθῆναι, καὶ τέφρᾳ τιλθῆναι, παρὰ Ἀριστοφάνει. ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν. οὕτω γὰρ τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ᾐκίζοντο· ῥαφανῖδας λαμβάνοντες καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων, καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς θερμὴν τέφραν ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. Καὶ αὖθις·

Οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξὴν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν,
οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.

κεφάλαιον δὲ ῥαφανῖδος τὴν κεφαλὴν φησι, τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. οὐκ ἔτεμνον δὲ κατὰ μῆκος, ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα. κιχλίζειν δὲ τὸ κίχλας ἐσθίειν· οἱ δὲ τὸ ἀτάκτως γελᾶν.

Ῥάφεια. ὄνομα πόλεως.

Ῥαφίς. εἶδος ἰχθύος.

Ῥαχθέντος. ῥαγέντος.

Ῥαχίαν. οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτήν, καὶ τὸν τόπον αὐτόν, ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

---

4. ἀργία] ἀργεία V. 5. ἐν τῷ] ἐν τῷ A. V. Δίωνος] XXXVIII. 39. 8. ῥαφανῖδά φασιν Ἀττικοί, ἣν ἡμεῖς ῥάφ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 544. Confer etiam Hesychium. *Küst.* φασὶν Ἀττικοί] φ^η Ἀττικὴ V. Huius scripturas attulit etiam Valckenarius l. infra laud. 9. ῥάφανον] ῥέφανον A. B. V. E. quod firmat Ammonii narratio. Tum φαμὲν A. V. pro καλοῦμεν. Neutrum habet Schol. ῥάφανον] ῥαφάνιον A. ῥύφανον E. ἣν ἡμεῖς κράμβην] Phrynichus: Ῥάφανον ἐπὶ τῆς ῥαφανίδος μὴ λέγε, σημαίνει γὰρ τὴν κράμβην. Thomas Magister, Ῥάφανον ἐπὶ τῆς ῥαφανίδος μὴ εἴπῃς. ῥάφανος γὰρ παρ' Ἀττικοῖς ἡ κράμβη. Confer etiam Athenaeum libro I. sub finem. *Küst.* Vid. Valcken. Animadv. in Ammon. p. 203. 10. εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳδίως φ.] Eandem etymologiam vocis ῥαφανὶς docet Athen. lib. II. p. 56. ubi sic inquit: Ῥαφανίδες οὕτως κέκληνται, διὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. *Küst.* 11. ἀνίασι] ἀνιᾶσι B. G. H. Med. σπειρομένη θ. ἄνεισι Schol. 13. παρὶ Ἀριστοφάνει] Nub. 1079. Τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ πειθόμενός σοι τέφρᾳ τε τιλθῇ; Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* παρ' Ἀριστοφάνει om. H. 14. ᾐκίζον recte Schol. Rav. Deinde λαμβ. ἐβαλλον codd. Schol. ῥαφανῖδας λαμβάνοντες καθ.] Haec poena adulterorum dicebatur ἀπορραφανίδωσις et παρατιλμός. Enarrator Comici in Plut. 168. Ἔθος ἦν τὸν ἁλόντα μοιχείας παρατίλλεσθαι, ἵνα δοὺς ἀργύριον ποινῆς λυθῇ. παρατίλλεται οὖν, τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ τίλλεται. αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς πένησιν, ἀπορραφανίδωσις καὶ παρατιλμός. Poenae huius scriptores passim mentionem faciunt. Lucianus de Morte Peregr. p. 995. ed. Paris. Ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλοὺς διέφυγε, ῥαφανίδι τὴν πυγὴν ῥεβυσμένος. Id est. *Cum in Armenia adulterii convictus fuisset, aufugit, nates raphano obturatas habens.* Synesius in Encom. Calvit. p. 85. Οἱ δὲ κηπουροὶ τὰς Ἀττικὰς ῥαφανῖδας φυτεύουσιν, αἷς εὐθὺς ἐπειδὰν ἁλῷ τις τιμωρίας ἀπάρχονται. Confer etiam Nostrum supra vv. Ὦ Ἀακαίδαι et Παρατίλλεται. *Küst.* 15. ἐπὶ τοὺς] εἰς τοὺς A. B. V. G. H. Schol.

1. Οὐδ' ἂν ἑλ.] Aristoph. Nub. 981—83. οὐδ' ἀνελέσθαι G. δειπνοῦντας *V. 3. οὐδ' ἂν] ἂν om. A. B. *V. E. G. H. Med. Vide v. Κεφαλαίῳ. Mox οὐδὲ σέλινον ἁρπάζειν A. B. V. E. G. H. Med. 5. οὐδ' ἴσχειν om. *V. 8. φύλλα δηλονότι] δηλονοτι om. A. V. H. οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος, ὡς νῦν· ἀλλὰ κατὰ κύκλ.] Locum hunc ex MSS. Pariss. [*V.] et Scholiasta Aristophanis supplevi, qui in prioribus editt. mutile sic legitur, οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανίδα. *Küst.* ἔτεμον iterum dedi cum V. E. Med. Schol. 10. Vide v. Κιχλίζειν. 11. Ῥάφεια] Sic Iosephus B. Iud. IV. extr. Ῥαφία tamen Polybius V, 80. 12. Ῥαφίς. ἡ βελ.] Confer Helladium apud Photium p. 1589. *Küst.* βελόνη et βελονὶς Plin. XXXII, 11. Aristot. Hist. An. VI. p. 691. et 711. *Reines.* Adde Lobeck. in Phryn. p. 90. sq. Sed ἡ βελόνη καὶ omisi cum A. B. V. E. G. H. 13. ῥαγέντος] ῥαχέντος A. σπαραχθέντος Hesychius. 15. Θουκυδίδης οὕτως] Lib. IV. c. 10. in fin. ubi verba eius haec sunt: Ἀξιῶ ὑμᾶς ὀμνυμένους παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν σώζειν ἡμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ χωρίον. Scholiasta in eum locum: Ῥαχία ἐστὶ πετρώδης τόπος, περὶ ὃν περιῤῥήγνυται ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κλύδων, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης ὁρμή. ὅθεν τὸ νωτιαῖον ὀστοῦδες ῥάχις καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς πέτρας. *Küst.* καὶ praemisit Gaisf. cum *V. 16. τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρ.] Immo contra potius Iones sic vocarunt τὴν πλήμμυραν, sive aestum maris. Galenus in Lexico Hippocr. Ῥηχίησι· οἷον πλημμύρησι. καὶ γὰρ ἡ ῥηχίη οἷον πλήμμυρά τίς ἐστιν. Herodotus quoque lib. VIII. c. 129. τὴν ῥηχίην et τὴν πλημμυρίδα ἐκ παραλλήλου posuit, ut monuit etiam Portus in Lexico Ionico. Hinc miror, quo auctore Suidas contrarium asserat. *Küst.* Vide quae dixerunt Valck. et Wessel. in Herodoti locum. Mihi quidem, ne Suidas solus grammaticorum in re aperta crederetur errasse, huius honori sic videbatur consuli posse, ut post Ἴωνες suppleremus, τὴν πλήμμυραν, refingeremusque ἄμπωτιν δὲ τὴν ἀναχ.

---

pli structuram otio suo potiorem duxisset, Senatus lauream coronam illi decrevit. Ῥαστώνη. Quies, vita iucunda, deliciae, facilitas, ignavia, voluptas, inertia, otium. Verbum ῥαστωνεύειν reperitur etiam apud Dionem libro XXXVIII. historiae Romanae. *Otio indulgentes, vitamque inertia transigentes.* Ῥαφανίς. Attici ῥαφανῖδα vocant, quam nos ῥάφανον, et vicissim ῥάφανον, quam nos κράμβην appellamus. dicta vero est ῥαφανίς, quasi quae *facile appareat.* aiunt enim raphanos seminatos celeriter succrescere. Et Ῥαφανιδωθῆναι dicitur ab Aristophane: *raphanus in podicem immittatur, et podex vulsus cinere aspergatur.* quod locum habet in impudicis. sic enim in adulterio deprehensos puniebant: raphanos sumptos in podices adulterorum immittebant, iisque depilatis calidos cineres inspergebant, non sine ingenti cruciatu. Et iterum: *Neque licebat coenanti caput raphani sumere, nec senibus anethum praeripere, nec apium, nec avidius vorare, neque cachinnari, nec pedum alterum alteri implicare.* ubi κεφάλαιον vocat caput raphani, partem illam cauli foliis vicinam. non secabant autem raphanum in longitudinem, ut nunc, sed in rotunda frusta. κιχλίζειν vero est turdos edere. quod alii interpretantur, immodeste ridere. Ῥάφεια. Nomen urbis. Ῥαφίς. Genus piscis. Ῥαχθέντος. Rupti. Ῥαχίαν. Sic Attici vocant litus, et locum ad quem fluctus alliduntur. ita Thucydides. at Iones sic appellant maris recessum. Ῥαχίας

Ῥαχίας λαλίστερος. ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων. παρ' ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς ἐπιβάλλονται τὰ κύματα καὶ ψόφον ἀποτελεῖ.

Ῥαχίζειν. τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν· ὡς φησιν Εὐριπίδης.

Ῥαχίζειν. τὸ ἁλαζονεύεσθαι. Καὶ Ῥαχιστής, ὁ ἁλαζών. Θεόπομπος Παμφίλῃ·

Τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.

Ῥαχίζων. σφάζων, διακόπτων. Σοφοκλῆς·

Κύκλῳ ῥαχίζων.

ἀντὶ τοῦ, κατὰ πάντα τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μέλλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς μεγάλα κακουργοῦντας ῥαχιστὰς φαμεν.

Ῥαχίης. φραγμοῦ· ἢ δέσμαι τῶν φραγμάτων. Ἡρόδοτος.

254 ‖ Ῥάχιν. ὀσφῦν, ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος, ὁ κανθὸς τοῦ νώτου. ἢ εὐθεῖα ῥάχις, ῥάχεως, ῥάχει.

Ῥάψαι. συνθεῖναι.

Ῥαψῴδημα. ψεῦσμα.

Ῥαψῳδεῖν. ᾄδειν. Ἀριστοφάνης·

Ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ· κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.

Ῥαψῳδία. φλυαρία, λόγων συναφή, ἀδολεσχία. Καὶ Ῥαψῳδὸς ἡ Σφίγξ, ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδοῦ καθ' Ὅμηρον ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν ἄν. Σοφοκλῆς·

Πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ὕδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
περὶ τῆς Σφιγγός φησι.

Ῥαψῳδοί. οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἳ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥαψῳδῆσαι δέ ἐστι τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἁπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός.

---

2. ἐπιβάλλοντα] ἐπιβάλλονται reddidi cum A. V. Tum καὶ ante ψόφον dedi cum A. B. V. E. Med. Repugnat Diogenian. VIII, 99. sive Bodl. 824. Cf. Arsenius p. 424. Hinc pendet figuratus vocis ῥαχία usus, quem munit Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 597. sq. 4. νῶτα καὶ μέρη] νῶτα καὶ expuli cum A. V. Lex. Bachm. p. 357. 5. ὡς φησιν Εὐριπίδης] ὡς φησιν ἐν δ^ Εὐριπίδης V. ὡς φησι παρ' Εὐριπίδῃ Lex. Bachm. Locum non mediocriter esse mutilum demonstrat Etym. M. p. 702, 49. καὶ ἐπὶ μὲν σώματος εἴρηται παρὰ τὸ τραχύ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ ἀκανθώδη εἶπε τὴν ῥάχιν. Hecubae quidem dicit orationem in Tro. 117. unde reponi iussit ἄκανθαν Meinekius in Qu. Scen. III. 36. sive Com. Vol. I. p. 254. Hinc supplendus etiam Suidas; emendationis tamen formulam a libris melioribus expectamus. Nisi forte ὡς φησιν* Εὐριπ. post illa ἡ ἄκανθα τοῦ νώτου in gl. Ῥάχιν collocamus. 7. Θεόπομπος] Seqq. om. H. 9. Σοφοκλῆς] Ai. 56. Usque ad γίνεσθαι om. H. 11. ἀντὶ τοῦ, κατὰ πάντα τόπον τ.] Haec et quae sequuntur sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Sophoclis. Küst. πάντα τόπον] πάντα om. A. B. V. E. G. Med. Tum τὸν τόπον G. 12. διὰ τὸ — γίνεσθαι] Tenet etiam Hesychius. μεγάλα] μεγαλ' V. μέγαλως Schol. ed. vett. 14. κακουργοῦντας] Hanc lectionem ex Scholiasta Sophoclis revocavi. Priores enim editt. [et A. B. V. E. G. H.] male habent κατορθοῦντας. Küst. Cui suffragatur Hesychius. κακούργους Photius, qui glossam contraxit. 15. Ῥαχίαι. φραγμοί] Ῥαχίης. φραγμοῦ A. V. δέσμαι] Sic habet MS. A. At in MSS. B. et C. itemque in prioribus editt. inepte legitur δέομαι. Lexicon Herodoti: Ῥηχίης. φραγμοῦ, ἢ δέσμης τῶν φραγμῶν. Küst. Vide Gloss. VII, 37. ubi MS. SGerm. Ῥηχίης. φραγμὸς ἢ δεσμοί. 17. ὀσφῦν] Sic recte MS. A. itemque Hesychius. At MSS. B. et C. [E.] itemque omnes editt. priores male ὀφρύν. Küst. ὁ κανθὸς τοῦ κ.] Ex Hesychio rescribe, ἡ ἄκανθα τοῦ νώτου, i. e. spina dorsi. Küst. Leg. τὸ ἀκανθῶδες τοῦ νώτου. Vid. Etymol. in v. Sed vid. Hesych. Plutarch. II. p. 604. Toup. MS. Non mutat Photius; sed ἀκανθα Lex. Bachm. p. 358. 18. ἡ ῥάχις] ἡ omisi cum A. Post ῥάχει quae legebantur, ῥάχεα, ἄχρηστον· ῥάχη δὲ ἐν χρήσει, omiserunt A. B. V. G. H. ubi ῥάχιν E. pro ῥάχη, quod Küsterus coniecerat, ignarus recentioris usus, quem illustrat Bernardus in Nonn. T. I. p. 180.

3. Ἀριστοφάνης] Eccles. 705. (674.) Deest exemplum H. 4. παιδαρίοισι] παιδαρίοις A. E. *V. Med. 9. Ῥαψῳδὸς ἡ Σφίγξ, ἡ ῥάπτ.] Ex Schol. Sophocl. Oedip. Tyr. 391. Deest exemplum H. Sophoclis usum annotavit etiam Hesychius. Ῥαψ. ἡ Σφίγξ geminat *V. 10. ῥαψῳδεῖν] ῥαψῳδοῦ A. V. Schol. Mox ἂν om. Schol. 13. ὕδας τι] ὕδατι A. 15. Ῥαψῳδοί. οἱ τὰ Ὁμ.] De Rhapsodis vide Salmasium in Solinum et Nos in Historia Critica Homeri, quam adolescentes olim publici iuris fecimus. Küst. Nunc nihil attinet operam ab Wolfio aliisque cum insigni disciplinae fructu navatam commemorare. 16. οἳ] οἷον V. 17. ῥαβδούχους] Scribendum est ῥάβδους, ut Portus etiam monuit. Küst. ῥάβδους A. V. Photius. ῥαβδούχους B. E. G. H. ῥάβδους ἔ. δαφνίνας ἀπήγγελον Schol. Platon. p. 333. ἀπήγγελλον] ἀπήγγειλον V. 18. ἢ τὸ] ἢ καὶ V. qui contra τὸ ἀπ. pro καὶ ἀπ. λαλεῖν] Sic rescripsi ex coniectura, quam et Porto in mentem venisse video. Ante enim nullo ut puto sensu legebatur λαβεῖν. Küst. λαβεῖν omnes MSS. cum Lex. Rhet. p. 300. et Photio, λαλεῖν Schol. Platonis. Ceterum praestat ἢ ἁπλῶς λ. cum Lex. Rhet. reponi: nec amplius erit cur emendemus cum Iacobsio Additam. Obss. in Athen. p. 45. ἄλλως λαλεῖν. 19. χωρὶς ἔργου τινός] Quare haec addiderit Suidas nescio; nec video quid ea sibi velint. Küst. Legendum, χωρὶς εἱρμοῦ τινος, sine aliqua connexione recitare. Quod ῥαψῳδῆσαι vocant Graeci. Rem satis festive exponit Scholia-

---

λαλίστερος. Litore loquacior. de garrulis dicitur. fluctus enim ad litus allisi assidue strepitum edunt. Ῥαχίζειν. Dorsum et in ea partes spinae dissecare. Euripides. Ῥαχίζειν. Arroganter se iactare. Et Ῥαχιστής, gloriosus. Theopompus *Pamphila*: *Horum omnium gloriosus ille Demophon.* Ῥαχίζων. Caedens, dissecans. Sophocles: *Quaquaversum caedens.* per omnia loca stabuli. spectat autem illud, quod prima et maxima dissecatio fit in ea parte, ubi est spina. per metaphoram autem homines insigniter maleficos ῥαχιστὰς dicimus. Ῥαχίης. Septi. vel vincula septorum. Herodotus. Ῥάχιν. Lumbum. vel spinam dorsi. casus rectus est ῥάχις, unde ῥάχεως, ῥάχει. Ῥάψαι. Consuere. Ῥαψῴδημα. Mendacium. Ῥαψῳδεῖν. Canere. Aristophanes: *Pueris licebit viros in bello fortes versibus celebrare; at si timide se gesserint, ne prae pudore coenent.* Ῥαψῳδία. Futilis garrulitas, verba consarcinata. Sphinx autem dicitur ῥαψῳδός, ut aenigmata componens. verbum vero ῥαψῳδεῖν vel Homeri tempore vel post eum extitisse videtur. Sophocles: *Cur enim, cum variorum aenigmatum consutrix hic esset fera, civibus nullum malorum remedium dixisti?* de Sphinge ibi loquitur. Ῥαψῳδοί. Rhapsodi dicebantur, qui carmina Homeri in theatris recitabant: quod inter recitationem virgas tenebant. ῥαψῳδῆσαι vero significat nugas effutire, vel simpliciter, loqui et recitare, factis non adiunctis. Ῥαι-

Ῥαιβός. διεστραμμένος. Καὶ Ῥαιβόκρανος κορύνη. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ τὰν ῥαιβόκρανον ἐυστόρθυγγα κορύναν.

Καὶ Ῥαιβοσκελής, ὁ πάγουρος.

Ῥαιδεστός. πόλις.

Ῥαίδιον. τὸ φορεῖον, ἢ τὸ ἅρμα.

Ῥαικάνη. ἡ μάστιξ.

Ῥαῖκος. ὁ Ῥωμαῖος. ῥέκος δὲ διὰ τοῦ ε̄ ψιλοῦ σημαίνει τὴν ζώνην.

Ῥαίκτωρος. εἶδος ἀξιώματος.

Ῥαίνω, ῥανῶ.

Ῥαίω. φθείρω.

Ῥαίωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥαιστήρ. ἡ σφῦρα. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθείρω· ἢ φθείρουσα τὰ ἐντιθέμενα. ἐν Ἐπιγράμματι·

[1] Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ καὶ ὁ καρκίνος ἢ τε πυράγρη
ἄγκεινθ' Ἡφαίστῳ.

Καὶ αὖθις·

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος Ὅμηρον
στήσητε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς.

Ῥαιφερενδάριος. ἀξίωμα Ῥωμαϊκόν. ἤγουν ὁ ἀναφορεύς.

Ῥέα. ὄνομα θεᾶς.

Ῥεβέκκα. ὄνομα κύριον. ἢ μήτηρ τοῦ Ἰακώβ.

Ῥεγεῶνος.

Ῥέγκουσι. τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως κα-

---

stes Pindar. Nem. II, 2. *οἱ δέ φασι, τῆς Ὁμήρου ποιήσεως μὴ ὑφ' ἓν συνηγμένης, σποράδην δὲ ἄλλως καὶ κατὰ μέρη διῃρημένης, ὁπότε ῥαψῳδοῖεν αὐτήν, εἱρμῷ τινι καὶ ῥαφῇ παραπλήσιον ποιεῖν, εἰς ἓν αὐτὴν ἄγοντας.* Verbo utitur Longinus *περὶ Ὕψους* §. 22. *Τὴν ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εἱρμοῦ παντοίως πρὸς μυρίας τροπὰς ἐναλλάττουσι τάξιν.* Atque hac occasione monitus Ammonium in libello *Περὶ Διαφ. Λέξεων* v. *Λαλεῖν* hic emendatum praestabo: *Τὸ μὲν διιξιέναι λόγον συνείροντα λέγειν φασί· διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμειβόμενον τοὺς λόγους κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι. Continuata orationis serie disserere Graeci vocant λέγειν; alternatim autem disputare διαλέγεσθαι.* Ita scribendus et vertendus iste locus. Hodie nullo sensu legitur *συναίροντα*. Eleganter Demosth. pro Corona p. 586. edit. Taylor. *Ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἐφάνη, καὶ πεφωνασκηκὼς καὶ συνειλεχὼς ῥήματα καὶ λόγους συνείρει τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί.* Scribendum, *Ῥήτωρ — ἀνεφάνη.* Auctor ἀνώνυμος apud Suidam v. *Πυθαγόρας*: *ἀνειράνη τύφανος πικρότατος.* Locus Oratoris ita vertendus est: *Tum demum orator subito, veluti ventus, exortus est; et exercitata voce et collectis verbis et sententiis, perspicue et uno spiritu perorat.* Toup. II. p. 132. Incaute probavit Heindorfius in Phaedr. 143. Apparet Toupium, qui talem si diis placet correctionem tentarit, omnis rhapsodorum artis et laudis prorsus ignarum fuisse, neque cogitasse de usu labentis aevi, quod cum vates illos turpiter ab antiqua dignitate videret descivisse, *ῥαψῳδῆσαι* sive cantillare ad inanes otiososque declamatorum sonos et circulatoriam garrulitatem referre solebat. V. Demosth. de Symmor. p. 181. Or. I. in Aristogit. pr. Hesychius: *Καταραψῳδῆσαι. φλυαρῆσαι.* Adde Iacobs. in Anthol. T. XII. p. 437.

1. Cf. Koen. in Gregor. p. 555. 2. *κορώνη* Med. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Leonidae Tar. XXXIV, 3. Anthol. Pal. VI, 35. Deest exemplum H. 3. *ἐυστόρθυγγα*] *ἐυστρόθυγγα* A. 4. *Ῥαιβοσκελής, ὁ πάγουρος*] In Statyllii Flacci Ep. V. Anthol. Pal. VI, 196. Deinde delevi: *διαφέρει δὲ βλαισὸς καὶ ῥαιβός. ὁ μὲν ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας· ὁ δὲ αὐτὰς τὰς κνήμας.* Om. A. post v. *Ῥαίκτωρ* ponit V. Fluxerat interpolatio ab v. *Βλαισός.* 5. *Ῥαιδεστός*] Urbs Thraciae, cuius situm descripsit Procopius de Aedif. IV, 9. Hinc *Ῥαιδεστηνός* Herodianus Epim. pp. 118. 174. 6. *Ῥαίδιον*] Vocabulum hoc detortum est ex voce Latina *rheda*. Confer Hesychium v. *Ῥηδίων*. *Küst.* *Ῥέδιον* A m. sec. Statim Gaisfordus delevit: *Ῥαιδίων. ἁρμάτων. Ῥαῖδος. ὄνομα θηρίου.* Quorum articulorum primum om. A. V. (*Ῥεδίων* Lex. Bachm. Cf. gl. *Ῥεδίων*) posteriorem A. B. V. E. H. utrumque post v. *Ῥέθρον* reposuit *V. 7. *Ῥαικάνη*] Est vox recentiorum Graecorum, quam omiserunt Meursius et Dufrenius. *Küst.* *ἡ μάστιγξ* *V. 8. *Ῥαῖκος. ὁ Ῥωμαῖος*] Supra Suidas in serie sua *Ῥαῖκός* interpretatur, *ὁ ὁρμώμενος*. Sed neutra interpretatio placet. Rectius Hesychius: *Ῥαῖκος. Ἕλλην. Ῥωμαῖοι δὲ τὸ ῆ προσθέντες Γραικόν φασι.* Idem tradit Etymologus v. *Γραικός*. *Küst.* 10. *Ῥαίκτωρ*] Confer Dufrenium in Glossario Graeco h. v. *Küst.* Id omisi cum A. *V. Quamquam in similibus glossis interdum libri nos destituunt, velut in v. *Στράτωρ*. 11. *Ῥαίνω*] *Ῥαίκω ῥαίνω* A. ex em. ubi pr. *ῥανῶ*. Om. vulg. Sub finem cum *V. expunxi *αἰτιατικῇ*. 14. *σφῦρα* Edd. Dein quod sequitur *ῥῶ* corrigendum esse *ῥαίω* docet vel Etym. M.

1. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Pancratis Ep. II. pr. Anthol. Pal. VI, 117. Deest ex. H. 3. *ῥαιτὴρ* *V. 5. *ἄγκειθ'*] *ἄγκεινθ'* B. V. E. G. Sed singularem tuetur gl. *Ἄγκειθ' Ἡφαίστῳ.* In exitu versus omisi *δῶρα Πολυκράτεος* cum A. B. V. E. 7. *Οὐδ' εἴ*] Alcaei Messenii Ep. VI. pr. Anthol. Pal. VII, 5. 8. *στήσηται*] *στήσητε* A. B. Anthol. MS. ubi editur *στήσοιτε*. Supra *ἀπορραιστῆρος* A. 9. *Ῥαιφενδάριος*] Scribendum potius est *Ῥαιφερενδάριος*, vel *Ῥεφερενδάριος*, ut monuerunt Meursius et Dufrenius: uterque in Glossario Graeco. Salmasius tamen in Flavium Vopisc. p. 512. edit. Hack. vulgatam lectionem Suidae tuetur, dicitque Graecos recentiores truncato vocabulo *Ῥαιφενδαρίους* appellasse, quos Latini *Referendarios* vocant. At ego Meursium et Dufrenium sequi malim. *Küst.* *Ῥαιφερενδάριος* A. (qui om. omnia post *ἀξίωμα*, sed in lacuna tamen) *V. Agnoscit Herodianus Epimer. p. 118. 12. *Ῥεβέκκα*] *Ῥεβέκα* A. E. Med. Deinde potuit omitti *ὄνομα κύριον* cum *V. Porro cum A. V. delevi: *Ῥεγεωνάρχαι. ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.* Horum vicem V. posuit *Ῥεγεωνάρχαι*, sed teste Gronovio post v. *Ῥέγκουσι*. 14. *Ῥέγχουσι*] Dicitur etiam *ῥέγκουσι*, per *κ̄*, quod Atticorum est. Aristophanes initio Nubium: *Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσι.* Scholiasta: *Ῥέγκουσι. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ̄. καθεύδουσιν οὖν πάντες, ὡς τῶν ἄλλων μὲν ἀμειμνώντων, αὐτοῦ δὲ φροντίζοντος. διὰ τοῦτο καὶ τὸ ῥέγκουσιν ἐπήγαγεν, ἵνα μᾶλλον αὐτοὺς δείξῃ πάντας ὄντας ἔξω φροντίδος. τῶν γὰρ βαθέως καθευδόντων ἴδιον τὸ ῥέγκειν.* [addunt optimi codd. *τῶν δὲ μηδὲν φροντιζόντων τὸ βαθέως κοιμᾶσθαι.*] Huc Suidas re-

---

βός. Distortus. Et *Ῥαιβόκρανος κορ.* clava incurvo capite. In Epigrammate: *Et incurvo capite clavam ex robusto stipite factam.* Et *Ῥαιβοσκελής*. valgus, epithetum paguri. *Ῥαιδεστός*. Urbs. *Ῥαίδιον*. Vehiculum, vel currus. *Ῥαικάνη*. Flagellum. *Ῥαῖκος*. Romanus. *ῥέκος* vero per *ε̄* simplex zonam significat. *Ῥαίκτωρος*. Genus dignitatis. *Ῥαίνω*. Futurum est *ῥανῶ*. *Ῥαίω*. Corrumpo. *Ῥαίωνος*. Nomen proprium. *Ῥαιστήρ*. Malleus. a *ῥῶ*, corrumpo: quasi qui res incudi impositas ictibus perdit. In Epigrammate: *Malleus qui ferrum ignitum ante tutudit, et cancer et forceps, dona Vulcano suspensa sunt.* Et alibi: *Neque si me malleo ex auro ductum Homerum collocetis in flammeis Ioris fulguribus.* *Ῥαιφερενδάριος*. Nomen dignitatis apud Romanos. *Ῥέα*. Nomen deae. *Ῥεβέκκα*. Nomen proprium, mater Iacobi. *Ῥεγεῶνος*. *Ῥέγκουσι*. Stertunt, qui alto somno sopiti sunt. at qui curarum expertes sunt, dormiunt.

θεύδοντες. οἱ δὲ μηδὲν φροντίζοντες κοιμῶνται.

Ῥεδίων. ἁρμάτων.

Ῥέεθρον. ῥεῖθρον.

Ῥέζεσκον. ἔπραττον.

Ῥέζει. θυσιάζει, ποιεῖ, ἱερατεύει, παρασκευάζει.

Ῥέθος. πρόσωπον, ἐρύθημα, μέλος, σπλάγχνον.

Ἐνθάδε τῆς Τρυφέρας μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
τρυγόνιον.

Ὅμηρος·

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει.

Καὶ Ῥεθομαλίδαι, οἱ τρυφεροὶ τὴν σάρκα. λέγεται γὰρ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθος. καὶ κλίνεται ῥέθους.

Ῥέκαυγον. παρὰ Ῥωμαίοις ἀποχῆς εἶδος.

Ῥέκος. ζῶμα, ζώνη.

Ῥέκτῃ ἀνδρί. τῷ πράκτῃ.

Ῥελατορία. ἀναφορά.

Ῥεμβώδους. ἠμελημένης. Τῆς δὲ πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης ὁ μὲν Σκόπας ἠδύξει καὶ διεβέβλητο νεανικῶς. Καὶ αὖθις· Εὑρὼν δὲ αὐτοὺς διαρεμβομένους κατὰ τὸ τέμενος ἀόπλους, τούτους ἀπέκτεινε.

Ῥέμει. πειρᾷ, ἀδυνᾷ, σήπει.

Ῥέμος. ὄνομα κύριον.

Ῥέμφις. ὄνομα κύριον.

Ῥέξαι. ποιῆσαι, πρᾶξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρὰ Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι.

---

spexit. Thomas Magister: Ῥέγχω οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν, ἀλλὰ ῥέγκω. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν. Küst. Ῥέγκουσι A. B. Cf. v. Ἐπίπαστα.

1. μὴ] μηδὲν A. B. V. E. G. H. 3. Ῥεδίων] Glossam praebuit A. cum Photio. Cf. supra in v. Ῥαίδιον. Hesychius tam Ῥεδίων quam Ῥηδίων. 5. Ῥέζεσκον] Vid. Il. ϑ'. 250. Od. χ'. 46. 209. Ῥέεσκον *V. 6. Ῥέζειν] Ῥέζει et reliqua per indicativos A. V. Phot. Similiter Hesychius. ἱερατεύειν] Scribe meo periculo ἱερεύειν, i. e. *hostias mactare*. Sic enim vox ista accipitur apud Homerum Il. ά. 444. et alibi. Recte Hesychius: Ῥέζει, πράττει, θύει, ἱερεύει. Photius in Lexico inedito: Ῥέζει. θυσιάζει, ποιεῖ, ἱερεύει. Küst. 8. Ῥέθος. πρόσωπον, ἐρύθημα] Ad hunc locum silent interpretes. Nec mirum id quidem. Respexit autem Suidas, quod nemo vidit, ad Sophocl. Antig. 538. Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει, Τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. Ubi Schol. Αἱματόεν ῥέθος. τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἐρύθημα. Quare legendum videtur: Ῥέθος. πρόσωπον, προσώπου ἐρύθημα. Huc referendus etiam Hesychius: Ῥέθος, πρόσωπον, παρειά. Schol. in Hom. Il. χ'. 68. a Valcken. edit. Ῥέθεα λέγουσι τὰ τοῦ σώματος μέλη, ἐπειδὴ κατὰ παντὸς μέλους τὸ ζωτικὸν καὶ ψυχικόν ἐστι. ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ῥέζομέν τι. Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον· καὶ Ῥεθομαλίδας τοὺς εὐπροσώπους. Toup. II. p. 134. Nec respexit Suidas ad Antigonam, nec desiderare videtur προσώπου ante ἐρύθημα. Nam Aeoles perspicue appellat Etym. M. p. 701. Αἰολικῶς δὲ ῥόθος ἢ ῥεῦθος λέγεται τὸ πρόσωπον ἢ προσώπου ἐρύθημα: ubi non dubium quin Aeolicae formae notatio deflectatur in significatum ἐρυθήματος. Nec faciem rubore perfusam interpres Sophoclis accepisset, nisi additum vidisset αἱματόεν. Cf. Philem. 164. Itaque grammatici partim intelligunt universe faciem genasque, partim faciem vigoris et sanitatis colore nitentem. Hinc ῥεθομαλίδαι, qui oris habitu florem iuventae laetissimum produnt. 10. Ἐνθάδε τῆς τρυφερᾶς] Philodemi Ep. XXXI. pr. Anthol. Pal. VII, 222. Ἐνθάδε — βεβήκει om. H. Correxi Τρυφέρας. 12. τρυγόνιον] τρυγώνιον A. τριγώνιον E. Med. τριγόνιον B. G. 13. Ὅμηρος] Il. χ'. 362. Küst. Sive π'. 856. 16. Ῥεθομαλίδαι] Henr. Stephanus in Thesauro vocis huius solum Suidam auctorem laudat. Sed reperitur ea etiam apud Scholiastam Homeri in Il. χ'. 68. qui docet Aeoles τοὺς εὐπροσώπους vocare ῥεθομαλίδας. Küst. Vid. nos Addend. Theocrit. XXIX, 16. Toup. Ῥεθωμαλίδαι A. B. V. G. H.

1. πληθυντικῶς τὰ ῥέθη] κλίνεται ῥέθους A. Ex *V. tantum πληθυντικὸν profertur. 3. Ῥέκαυγον] Scribendum est Ῥέκαυτον, ut recte monuerunt Meursius in Glossario et Portus ad hunc locum. Vide etiam Dufrenium in Glossario Graeco v. Ῥέκαυτον, et in Glossario Latin. v. *Recautum*. Küst. Mox ἀποδοχῆς pro ἀποχῆς B. E. G. H. 4. Ῥέκος] Vide supr. in Ῥαῖκος. Hemst. ῥέκος ἡ ζώνη Theognostus p. 11. 5. Ῥέκτῃ] Vid. Synesii Ep. p. 205. ed. Cuiac. Toup. MS. 6. Ῥελατορία] Sic recte optimus MS. A. [*V. Lex. Bachm.] At in MSS. B. et C. [E.] itemque prioribus editt. corrupte legitur ῥεκτολία: quam vocem, licet spuriam, Dufrenius mendosis codicibus Suidae deceptus in Glossarium suum rettulit. Küst. 7. ἠμελημένης] ἠμελημένους A. Τῆς γὰρ πολιορκ.] Valesius fragmentum hoc ad Polybium refert. Küst. XVI, 39, 2. Τῆς δὲ A. V. E. Deest exemplum H. 10. διαρεμβομένους] Sic recte MS. A. [et *V.] Sed MSS. B. et C. [E.] et priores editt. male διαβεβλημένους. Küst. 12. Ῥέμω, τὸ πειρῶμαι, τὸ δύναμαι Theognostus p. 11. Ῥεμεῖ Hesychius. 15. θῦσαι] Pariter et apud Latinos *facere* pro *sacrificare* interdum poni constat. Küst. 16. βλάψαι] Sic habent libri tam MSS. quam editi; sed male. Scribendum enim est βάψαι, i. e. *tingere*. Clare Scholiasta Homeri Odyss. γ'. 349. Ῥήγεα. βαπτὰ ἱμάτια καὶ περιβόλαια. ῥῆξαι γὰρ οἱ Ἀχαιοὶ ἔλεγον τὸ βάψαι. Etymologus v. Ῥῆγος: ῥέξαι, τὸ βάψαι, καὶ οἷον μεταποιῆσαι. Sic et apud Latinos *inficere* significat *tingere*; et *infectores* iidem sunt qui *tinctores*. Ceterum miror Stephanum in Thesauro suo de hac βλά
significatione vocis ῥέζειν prorsus tacere. Küst. βλάψαι tenet Photius. πραξαι E.

Ῥεδίων. Redarum. Ῥέεθρον. Fluentum. Ῥέζεσκον. Faciebant. Ῥέζει. Sacrificat, facit, hostias mactat, praeparat. Ῥέθος. Facies rubor, membrum corporis, viscera. *Hic tenellum Trypherae iacet corpus, hic columba.* Et Homerus: *Anima vero ex corpore evolans ad Orcum descenderat.* Et Ῥεθομαλίδαι, molle et tenerum corpus habentes, nam totum corpus dicitur ῥέθος. Ῥέκαυγον. Acceptilationis species apud Romanos. Ῥέκος. Zona, cingulum. Ῥέκτῃ ἀνδρί. Viro stremuo. Ῥελατορία. Relatio. Ῥεμβώδους. Neglectae. *Cum enim obsidio esset remissior, Scopas sinistris hominum sermonibus carpebatur et valde vituperabatur.* Et alibi: *Cum autem eos inermes per lucum errare deprehendisset, eos interfecit.* Ῥέμει. Tentat, dolore afficit, putrefacit. Ῥέμος. Nomen proprium. Ῥέμφις. Nomen proprium. Ῥέξαι. Facere, agere. apud Athenienses idem est quod sacrificare, apud Epicharmum autem tingere.

256 Ῥέπει. κλίνει.

Ῥερυθμῶσθαι. ἐσχηματίσθαι, συγκεκρίσθαι.

Ῥερυπωμένα (ποιητικῶς) κεῖται.

Ῥεῦμον. βρέφος νεογνόν.

Ῥευξωρία. παρὰ Ῥωμαίοις ἡ μετὰ ἀνδρὸς ὃ ἱμάτιον. καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία.

Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ, ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει.

Ῥεῖ. ῥέει.

Ῥεῖα. ῥᾳδίως, εὐκόλως, εὐμαρῶς, ἰσχυρῶς. Καὶ Ῥεῖον, εὐχερές, εὔκολον.

Ῥεῖα ζώοντες. ἀπόνως καὶ ἀμόχθως.

Ῥειαμενῇ. ἐν καθύδρῳ τόπῳ.

Ῥεῖθρον. τὸ κῦμα.

Ῥειώνην. τὴν Ἥραν.

Ῥείτης. ὁ ῥέων.

Ῥειτός. ὄνομα τόπου καὶ ἔθνους.

Ῥήβας. ὄνομα ποταμοῦ.

Ῥηγεῖς. οἱ βαφεῖς. Καὶ Ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον.

Ῥηγίλαος. ὄνομα κύριον.

Ῥηγῖνος, γραμματικός. ἔγραψε τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα.

Ῥηγῖνος. ὁ ἀπὸ τοῦ Ῥηγίου.

10 Ῥηγίνους. τοὺς δειλούς. Ξέναρχος γὰρ ὁ Σώφρονος τοῦ μιμογράφου υἱὸς ἐκωμῴδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλούς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. καὶ παροιμία, Ῥηγίνου δειλότερος, ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. Καί, Δειλότερος τοῦ 15 παρακύπτοντος.

Ῥήγιον. τόπος.

---

2. Ῥερυθμῶσθαι] Pro ἐῤῥυθμῶσθαι. *Küst.* Exemplum nec mihi contigit invenire nec Schaeferus protulit inter alias huius generis species in Plut. Hemsterh. p. 503. Cf. Boisson. in Anecd. T. III. p. 133. 3. Ῥερυπωμένους] Ῥερυπωμένα A. V. G. H. Ῥερυπωμένα κεῖται Homeri verba sunt Od. ζ'. 59. ποιητικῶς glossatoris, monentis ῥερυπωμένα poetice dictum esse pro ἐῤῥυπωμένα. Vid. Schol. in eum locum et Eustath. p. 1551 = 247. Anecdota Bekkeri p. 1287. *Gaisf.* Bekkeri grammaticus e Crameri Anecd. T. IV. pp. 185. 415. emendandus est. Ceterum recte Buttmannus in huiusmodi formis lenem spiritum suadebat. 4. Ῥεῦμον] Ῥεύμων V. Ῥεύμω *V. Hesychius Ῥεῦμιν, ubi *ruma* comparat Albertus. 5. Ῥευξωρία] Potius Ῥεουξωρία vel Ῥὲς οὐξωρία, ut legitur in Glossis Nomicis, unde haec sumpsit Suidas. *Küst.* Errasse videtur in hoc loco emendando Cuiac. Obss. XVI, 39. idque recte ostendit Steph. le Moyne in Hippolyt. p. 963. *Hemst.* Non emendabat Cuiacius sed notabat Suidam, cui repotia putat obversata fuisse. Ῥευζωρία Med. 6. ἀλληλοκληρονομία] Sic etiam legitur in Glossis Nomicis [et *V.] At MS. A. tantum habet κληρονομία. *Küst.* Supra γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς *V. 7. δέ τε] δὲ *V. παρ' Ὁμήρῳ] Il. ῥ. 32. *Küst.* Vid. Schol. Platon. p. 378. et Prov. Bodl. 826. coll. v. Ἀλιεύς. 11. ὁμαλῶς delevi cum B. V. G. H. post ἰσχυρῶς inculcatum, ubi desinit Photius. Item appendicem glossae cum A. V. resecui hanc: "Ὁμηρος· Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος. Ubi Küsterus: „Ὁμηρος] Il. ν'. 72. unde sensum huius fragmenti supplebis. Genitivus enim ἀπιόντος non pendet a verbo ἔγνων, sed a voce ἴχνια, quae apud Homerum praecedit." 12. Ῥεῖον] Id si incorruptum est, inter grammaticorum inventa merito referetur, quemadmodum illi finxerunt ῥεῖδιος. Sed fuit, opinor, ῥᾷον. 13. Ῥεῖα ζώοντες] Sic Homerus deos vocat, Il. ζ'. 138. et alibi. Confer Heinsium in Introductione in Hesiodum c. 13. *Küst.* 14. Ῥειαμενῇ] Immo εἰᾰμενῇ. Vide Nostrum supra v. *Εἰαμενή*. *Küst.* καθύδρῳ] Sic rectius MSS. Pariss. [et *V.] quam priores editt. quae habent καθύγρῳ. Lectionem MStorum confirmat Scholiasta Homeri Il. δ'. 483. qui εἰαμενῇ interpretatur καθύδρῳ καὶ βοτανώδει τόπῳ. *Küst.* καθύδρῳ E m. sec. 15. τὸ κῦμα] τὸ ῥεῦμα Tollius in Apollonii Lex. p. 584. quod firmat Herodian. Epimer. p. 119. 16. Ῥειώνην. τὴν Ἥραν.] Etymologus: Ῥειώνη. τὴν Ἥραν φησὶν Εὐφορίων. *Küst.* Vide Meinekii Euphor. p. 173.

2. Ῥειτός] Confer Hesychium v. Ῥειτοί, et Etymologum v. Ῥείτης. *Küst.* Vid. Wass. Addend. Thucyd. p. 667. sive intpp. Thuc. II, 19. et Siebel. in Pausan. I, 38. Adde Cram. Anecd. II. pp. 256. 293. ὄνομα τόπου] Scribendum potius esse ὄνομα ποταμοῦ colligo ex Etymologo v. Ῥείτης, quem vide. Obiter autem hic moneo vocem ποταμὸς in MSS. saepe per compendium exarari solere; eamque causam esse, quare eam librarii non raro in τόπος mutare soleant. *Küst.* τὸ π A. Similiter peccatum in v. Πύραμος. ἔθνους] ὀνόματος ἐθνικοῦ E. Med. 3. Ῥήβας] V. Eust. in Dionys. 793. 4. Ῥηγεῖς. οἱ βαφεῖς. Καὶ ῥῆγ.] Ex Schol. Homeri Il. ι. 657. (661.) *Küst.* Ῥῆγος] Vid. Schol. Homer. Od. γ'. 349. Tamp. MS. Inprimis Grotefendi Rudim. L. Umbr. P. VI. p. 12. sq. 7. Ῥηγῖνος] *Eudocia* p. 371. τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα] Laudatur hoc opus a Socrate lib. III. Hist. Eccles. c. 23. *Küst.* Laudatur in Niceph. Callist. Hist. Eccl. X, 36. *Reines.* τὸ λεγ. G. H. 10. Ῥηγίνους. τοὺς δειλ.] Confer Zenobium et alios Paroemiographos. *Küst.* Item Eberti Diss. Sic. p. 187. sq. Male se habet ista praescriptio, cum requiratur Ῥηγίνων δειλότερος. Ῥηγίνους τοὺς δειλοὺς λέγουσι. Cf. Hesychius. Ξέναρχος – καὶ παροιμία om. H. qui habet tamen infra pro καὶ δειλότερος τ. π. 11. μιμογράφου] Antea male legebatur μηνογράφου: cuius loco μιμογράφου vel absque MStorum auctoritate reponere non dubitavi. Sophronem enim Mimos scripsisse tum ex aliis auctoribus constat, tum etiam ex ipso Suida infra v. Σώφρων. *Küst.* Leg. μιμογράφου. *Νυμφόδωρος ὁ θαυμαστοποιός, ὃς προσχρούσας τοῖς Ῥηγίνοις, ὡς φησι Δοῦρις, εἰς δειλίαν αὐτοὺς ἔσκωψε πρῶτος*, Athen. I. p. 19. *Reines.* Μηνογράφου MSS. omnes cum libro Photii. Μιμογράφου correxerat Schottus in Zenob. V, 83. et Suidae prov. XII, 52. Mox υἱὸς om. V. 14. Δειλότερος τοῦ παραπ.] Vide Nostrum supra h. v. *Küst.*

Ῥέπει. Vergit. Ῥερυθμῶσθαι. Compositum esse, concinnatum esse. Ῥερυπωμένα. *Sordida iacent.* apud Poetam. Ῥεῦμον. Infans novellus. Ῥευξωρία. Res uxoria. sic apud Romanos dicitur mutua viri et uxoris hereditas. Ῥεχθὲν δέ τε νήπ. *Post factum stultus sapit.* dictum est Homeri. stultus enim, postquam res facta est, sapere incipit. Ῥεῖ. Fluit. Ῥεῖα. Facile, leviter, suaviter, fortiter. Et Ῥεῖον, facile, lene. Ῥεῖα ζώοντες. Sine labore et aerumna viventes. Ῥειαμενῇ. In humido loco. Ῥεῖθρον. Fluctus. Ῥειώνην. Iunonem. Ῥείτης. Fluens. Ῥειτός. Nomen loci et gentis. Ῥήβας. Numen fluvii. Ῥηγεῖς. Tinctores. Et Ῥῆγος, vestimentum tinctum. Ῥηγίλας. Nomen proprium. Ῥηγῖνος. Rhegīnus, grammaticus, scripsit librum, qui vocatur *Polymnemon*. Ῥηγίνους. Rheginos. ab urbe Rhegio sic appellatus. Ῥηγίνους. Rheginos vocabant homines timidos. Xenarchus enim, Sophronis mimographi filius, Rheginos ut timidos in fabulis suis perstrinxit, a Dionysio tyranno inductus, et proverbium, *Rhegino timidior*, quod spectat ad homines supra modum timidos. Et *Timidior prospiciente.* Ῥήγιον. Urbs. Ῥη-

Ῥηγμῖνι. αἰγιαλῷ.

Ῥήγνυται. διαιρεῖται καὶ διακόπτεται. Καὶ Ῥήγνυσιν, ἀντὶ τοῦ προΐησιν, ἐκπέμπει. Ἀλλιανός· Καὶ ῥήγνυσι φωνὴν ἱκέτιν ἐξ αὐτῆς ἐκβιασθεὶς τῆς ὀδύνης. Καὶ Ῥηγνύμενον, διαῤῥησσόμενον. Καὶ Ῥήγνυσκε, διέῤῥησσε.

Ῥῆγος. τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον.

257 Ῥήγουλος. ὄνομα κύριον. Ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα Ῥήγουλον τὸν στρατηγὸν Ῥωμαίων, ὃν μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι πικρῶς τε καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες τά τε ἄλλα θεραπεύσαντες πρὸς τοὺς οἰκείους ἐξέπεμπον, εὔρασθαί τινα μετρίαν τοῦ πολέμου κατάθεσιν καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν τῇ συντάξει τοῦ ἀνδρὸς οἰόμενοι. ὁ δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἅμα πρεσβείαις Καρχηδονίων ἀφικόμενος ἔς τε τὸ συνέδριον παρελθὼν τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο· οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' οὗπερ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῷ Καρχηδονίους ἐπέστησε. παρήνει γε μὴν τοῖς ἐν τέλει τῆς βουλῆς ἀπείπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγάς, καὶ μὴ ἀνεῖναι τοὺς ἐναντίους ἐς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένους. οὐ γὰρ εἶναί πως ἄξιον, ἀνδρὸς ἑνὸς μόνου καὶ ἤδη γηραιοῦ ὀλίγων τε ἄλλων ὑπολελειμμένων ἐς τὴν Καρχηδονίων πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν μὲν πρεσβείαν ἄπρακτον τῶν Καρχηδονίων ἀποπέμπουσιν, αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχείρουν. ὁ δὲ οὐ μενετέον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ᾗ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς πολιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεύειν ἑτέροις ἠναγκασμένος, εἵπετο τοῖς Καρχηδονίοις ἑκούσιος, τά τε δάκρυα τῶν οἰκείων καὶ τοὺς ὀλοφυρμοὺς ἀκλινῶς διωθησάμενος. ἐπανελθὼν δὴ οὖν πρὸς τὴν Καρχηδόνα παντὶ κολάσεων εἴδει καταναλίσκεται. πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκισμοῖς οἴκου φασὶ περιτεθέντος αὐτῷ στενοῦ καὶ ἰσομέτρου τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένου, διαφθαρῆναι αὐτόν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῆ στάσιν, περιπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς, ἔν τε ταῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναπαύσεσι καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τοῦ σχήματος. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐπεπράγει.

Ῥήδιον. εὔκολον. Καὶ Ῥηδίως.

Ῥηνός. ὁ ῥυπαρός.

Ῥήστη. ἀρεστή.

Ῥήλαιμος. ὄνομα τόπου.

Ῥῆμα. ῥῆμα λέγεται ἡ ἁπλῶς ῥηματικὴ φωνή,

1. Ῥηγμῖνι] ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης Il. ά. 437. et alibi. 3. Ἀλλιανὸς — ὀδύνης om. H. 5. Ῥηγνύμενον] Il. δ'. 425. διαῤῥησσόμενον] διαρησσόμενον A. et sic mox A. V. Ῥήγνυσκε spectat ad Il. ή. 141. ῥήγνυσκον διέρησσον V. 7. Ῥῆγος] Gl. om. E. G. 8. Ὅτι οἱ Καρχηδ.] Ad Dionem haec pertinere docet Collect. Vatic. T. II. p. 541. 9. πολλοῖς] τοῖς πολλοῖς A. B. V. E. G. H. 10. μικρῷ] μικρὸν V. qui mox om. τε καὶ βαρβαρικῶς. Infra idem ἐξέπεμψον. 13. πρὸς τοὺς οἰκείους] Fuit olim, opinor, πρὸς τοῖς οἰκείοις, id est, πρέσβεσιν ἅμα οἰκείοις, legendum illud cum Exc. Vat. 15. τῇ συμπράξει Exc. Vat. 19. διώσατο Exc. Vat. 21. τοῖς ἐν τέλει τῆς βουλ.] Sic rescripsi auctoritate optimi MS. A. Ante enim male legebatur [cum B. E. G. H.] τὴν ἐντέλειαν τῆς βουλῆς. Küst. Om. Exc. Vat. et habet ista dicendi ratio nonnihil offensionis. 25. ἄλλων τῶν] τῶν omisi cum A. Conicias tamen ἄλλων τινῶν.

1. Καρχηδονίαν] Καρχηδονίων B. V. E. G. H. Id praetuli. 4. πέμπουσιν] ἀποπέμπουσιν A. V. Exc. Vat. Supra praestabat ἄπρ. τὴν Καρχηδονίων. 7. πατρίους om. *V. 9. τοῖς tollendum videtur. 10. τά τε] τὰ δὲ V. 12. ἐς τὴν] πρὸς τὴν recepi cum A. V. H. κολάσεων] κολάσεως V. 14. περιτεθέντος] περιτιθέντος G. στενοῦ] στενῷ H. 15. ἰσομέτρου] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. [et E.] quae habent ἰσομετρήτου. Küst. 18. ἔν τε ταῖς] Seqq. om. V. 19. ὅλως] ὅλῳ, A. 20. τὸ μὲν] Restitui scripturam Med. ab edd. vulgg. clam reiectam. 23. Ῥηιστή. ἀρεστή] Ex Scholiasta Homeri Odyss. δ'. 565. sed ubi rectius legitur ῥηΐστη, cum accentu in paenultima: quod Ionice dictum est pro ῥᾴστη. Küst. Refinxi tenorem.

γμῖνι. Litore. Ῥήγνυται. Rumpitur, dissecatur. Et Ῥήγνυσιν, emittit, erumpit. Aelianus: *Et vocem supplicem erumpit ipso dolore coactus.* Et Ῥηγνύμενον, quod rumpitur. Et Ῥήγνυσκε, dirumpebat. Ῥῆγος. Vestimentum tinctum. Ῥήγουλος. Nomen proprium. Carthaginienses multis cladibus fracti Regulum imperatorem Romanorum, quem paulo ante in potestatem suam redactum acerbis et crudelibus suppliciis excruciaverant, tunc vinculis solutum humaniusque tractatum cum legatis suis dimiserunt, sperantes se aequas pacis condiciones et captivorum permutationem viri illius opera impetraturos esse. qui cum Carthaginiensium legatis Romam profectus et in Senatum ingressus honores consularibus debitos repudiavit, se civem esse negans, ex quo fortuna Carthaginienses sibi dominos imposuisset. principibus vero senatus suasit, ut pacem repudiarent, nec hostibus ad desperationem iam redactis respirandi tempus concederent. haud enim decere, uno solo viro eoque iam sene et paucis aliis, qui apud Carthaginienses superessent, multa millia hominum permutare, et sic hostium vires augere. Romani igitur, quos haec in admirationem viri rapuissent, legatos Carthaginiensium re infecta dimiserunt, ipsum vero per vim manibus eorum qui ducebant eripere conabantur. at ille negans sibi manendum in urbe, cuius se esse civem instituta patria vetarent, cum lege belli aliis servire coactus esset, Carthaginienses ultro secutus est, cognatis frustra eum lacrimis et lamentis suis flectere conantibus. Carthaginem igitur reversus omni suppliciorum genere consumptus est. nam praeter multos alios cruciatus domunculae angustae, quae corporis eius magnitudini respondebat, et ferreis aculeis intus munita erat, inclusus perisse fertur: cum nec immotus stare posset, et, si fessus se ad latus reclinare vel statum corporis immutare vellet, in ferreas cuspides incideret. Regulus igitur talem vitae exitum habuit. Ῥήδιον. Facile. Et Ῥηδίως. Ῥηνός. Sordidus. Ῥήστη. Grata. Ῥήλαιμος. Nomen loci. Ῥῆμα. Verbum simpliciter dicitur vox verbalis, ut τύπτω, γράφω: quatenus

οἷον τύπτω, γράφω, ἁπλῶς μόνον λεγόμενον· τὸ δ' ἐκ τῆς ἁπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον κατηγορία καλεῖται.

Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων. ἐπὶ τῶν μὴ ὢν τις δεῖται διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνας προισμένων.

Ῥήναια. νῆσος πλησίον Δήλου. καὶ Ῥηνία.

Ῥῆνες. πρόβατα. ἢ εὐθεῖα ὁ ῥήν.

Ῥήξ, ῥηγός. ὁ τῶν Φράγκων ἀρχηγός.

258 Ῥῆξαι. κόψαι. Ὁ δὲ ῥῆξις τὰ κλήματα ἐροήθει. Καὶ Ῥῆξαι, ὁμοίως.

Ῥηξήνορες. ἀνδρεῖοι.

Τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος· ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ
δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.

Ῥηξίφλοια. ῥήξαντα τὸν φλοῦν· οἷον κάρυα.

Ῥῆξον φωνήν. διάτορον εἰπέ.

Ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι
χρηστοῖς στεφανώσας,
ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ
φύσιν εἰπέ.

Ῥησείδιον. λεξείδιον.

Ῥήσεις. λόγοι.

Ῥησίαρχος. ὃς ἐρέει τὰ θέσφατα. παρ' Ἐπιχάρμῳ. ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν· ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ξ Τραγῳδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀληθείαν εἰπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

Ῥησικοπεῖν. δημηγορεῖν.

Ῥῆσις μακρά. διεξοδικὸς λόγος μακρός.

Ῥῆσος. ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων, τὰς οἰκήσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως, ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Ῥησίῳ, ἔνθα νῦν ὁ οἶκος τοῦ μεγάλου μάρτυρος Θεοδώρου γνωρίζεται. ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν Τρώων, καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κειμένῳ ἀτυχῶς ἀπήλλαξε. διὰ νυκτὸς γὰρ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τοῦτον κατασφάζουσι.

Ῥήσσω. αἰτιατικῇ.

Ῥητίνη.

Ῥητόν. ὡρισμένον, φανερόν. Θουκυδίδης· Ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ῥητοῦ μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας. Καὶ αὐ-

---

2. τὸ] δ' A. B. E. G. H. δ' om. Med. 5. *μόνον* *V. Deinde delevi cum A. B. V. Ῥῆμος καὶ Ῥωμύλος, ἀδελφοὶ Ῥωμαῖοι, ἐκ πορνείας γενόμενοι, καὶ ῥιφέντες, καὶ παρὰ γυναικὸς ἀναιρεθέντες, καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἱερουμάλμ. Ubi Ῥώμος G. H. Med. pro Ῥωμύλος. Gronovius tamen in *V. omnia repperit praeter novissima καὶ ζῆτει κτλ., in principio vero Ῥῆγος καὶ Ῥῶμος. 6. Ῥήναια] Vid. Wass. et Duker. in Thucyd. III, 104. Praestat Ῥήνεια: v. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 302. Ῥηνία praestant etiam codd. in v. Ταῦτά σοι. 8. ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγός] Non solum Francorum sed etiam ceterorum barbarorum reges Graeci recentiores appellabant Ῥῆγες, quod nomen βασιλεῖς solis imperatoribus Romanis convenire existimarent. Asterius Homil. in Psalm. VII. T. II. Monum. Eccl. Graec. a Cotelerio edit. p. 75. Ὥσπερ ἐν τοῖς πολέμοις πλῆθος βαρβάρων ἁπλίζεται, οἱ πάντες δὲ τοῦ ἑνὸς νεύματι τοῦ Ῥηγὸς ἢ τοῦ τυράννου ἔπονται. Vide quae in eum locum notavit Cotelerius. Confer etiam Dufrenium in Glossario Graeco. Küst. Φράγγων] Φράγκων posui cum A. *V. 9. Ὁ δὲ ῥῆξις τὰ κλ.] Haec sunt verba Iosephi de Samsone, lib. V. Antt. Iudaic. c. 10. p. 162. (V, 8, 11.) Küst. 12. Τύμβος Ἀχιλλ.] Epigr. adesp. DCXVI. pr. Antho'. Pal. VII, 142. Cf. Odyss. δ'. 5. 13. δέμησαν et ἐσομένων Med. 14. Ῥηξίφλοια] Vide Casaub. in Athen. lib. II. c. 20. Küst. κάρυα] δάκρυα V. 15. διάτορον καὶ ἰσχυρὸν] καὶ ἰσχυρὸν om. A. B. V. G. H. Post εἰπέ B. G. *V. addunt Ἀριστοφάνης. 16. Ἀλλ' ὦ πολλ.] Aristoph. Nub. 960. sq. Deest exemplum H. ἤθεσιν vulg. 18. ᾗ τινι] ἥν τινα A. V. τινα *V. τινα ᾗ B. G. Med.

2. Ῥησίαρχος. ὃς ἐρέει τὰ θέσφ.] Eadem habet Hesychius. Sed tota haec nota obscura est, quod locus scriptoris, ad quem Hesychius respexit, hodie quod quidem sciam nuspiam extet. Küst. Ῥησός. ἀρχός· ὃς αἱρέσει Photii MS. Nec solum illud ἐρέει manifestum est corruptionis, sed obscurum etiam quo spectent αὐτὸν et ἕτερος. Fuerunt igitur qui ῥησίαρχος animi causa ab Epicharmo inventum de fatidico interpretarentur; alii qui nomen hominis agnoscerent. 3. ἤτοι] τοῖς A. B. V. E. G. Med. Photii MS. Sequitur lacuna in E. G. Med. λείπει addit B m. s. Mox εἰρηται Photii ed. ἤτοι — ἕτερος om. H. 4. Τραγῳδουμένω *V. 6. Ῥησικοπεῖν] Polybius in Maii Excerptis p. 396. (Exc. Vat. XII, 21.) τὸ δὲ ῥησικοπεῖν ἐν τοῖς βιβλίοις εὕρηται. Gaisf. 7. καὶ μακρός] καὶ om. A. B. V. Photius et Timaeus p. 228. ubi vid. Ruhnkenius. Cf. Boisson. in Philostr. p. 646. 9. τὰς οἰκήσεις — γνωρίζεται om. B. E. G. H. 10. λεγομένῳ] ἐπιλεγομένῳ scripsi cum A. *V. οἶκος] ὁ οἶκος probavi cum A. V. 11. μάρτυρος] Haec vox in prioribus editt. [et V.] deest, quam ex MS. A. revocavi. Küst. μεγαλομάρτυρος Io. Antiochenus in Cram. Anecd. e Bibl. Paris. Vol. II. p. 390. Mox Θεοδοσίου V. Ὃς ἦλθεν] Ὃς om. A. B. V. Id delevi, siquidem debuit alterum lemma Ῥῆσος praefigi. 12. τῷ πεδίῳ] τῷ om. A. 14. κατασφάζουσι] κατεσφάττουσι E. G. 16. Gl. om. vulg. Silet Gron. 17. Interpretationem τὸ ἐκ τῆς πεύκης ὑγρὸν abieci cum A. B. V. G. H. Habet Zonaras. 18. Θουκυδίδης] IV, 69. Exemplum om. H. 19. Ξυνέβησαν] ξυνέβησαν A. V. ξέβησαν E. ἕκαστον] ἑκάστου G.

---

simpliciter tantum dicitur, at quod voce illa verbali significatur, categoria appellatur. Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων. Verba pro farina, dicitur de iis, qui quae rogantur dare nolunt, sed verba tantum praebent. Ῥήναια. Rhenaea, sive Rhenia, insula prope Delum. Ῥῆνες. Oves. casus rectus est ῥήν. Ῥήξ. Francorum rex. Ῥῆξαι. Qui rupit. *Ille vero raptis virgis vim propulsare parabat.* Et Ῥῆξαι, rumpere. Ῥηξήνορες. Fortes. *Sepulcrum Achillis bellipotentis, quod olim Achivi condiderunt, Troianis etiam postmodo victuris terrorem.* Ῥηξίφλοια. Quae rumpunt corticem: ut nuces. Ῥῆξον φωνήν. Claram vocem ede. *At tu qui seniores multis egregiis moribus decorasti, rumpe vocem, qua gaudes, et ingenium tuum aperi.* Ῥησείδιον. Dictiuncula. Ῥήσεις. Sententiae. Ῥησίαρχος. Id est, qui oracula dicit. apud Epicharmum. dictum aut ab eo quod est ῥῆσις, aut, ut Asclepiades lib. VI. de fabulis tragicis ait, Rhesiarchus omnium verissime dicere norat, item alter hoc nomine fuit. Ῥησικοπεῖν. Populi benevolentiam captare. Ῥῆσις μακρά. Oratio prolixa et perpetua. Ῥῆσος. Nomen proprium ducis Byzantiorum, qui habitabat ante urbem, in eo loco qui Rhesium dicebatur: ubi nunc magni Martyris Theodori domus cernitur. Ῥῆσος. Hic cum ad opem Troianis ferendam venisset, et in campo ante Ilium sito castra posuisset, infeliciter perit, noctu enim a Diomede et Ulixe interfectus est. Ῥητίνη. Ῥητόν. Definitum, diserte expressum. Thucydides: *Inter eos et Athenienses convenit, ut quisque certo pretio per-*

θις· Ἐν οὐδενὶ χρόνῳ πώποτε ῥητόν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ Ῥωμαίων οἱ καθ' ὑμᾶς Σαρακηνοί.

Ῥητορεύω.

Ῥητορεία.

Ῥητορικὴ γραφή. Ἦν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας. ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος γινομένην, γράψαντός τι ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ ἡ κατὰ πρυτάνεως, καὶ ἐπιστατικὴ ἡ κατὰ ἐπιστάτου.

Ῥητορικὴ δέ ἐστιν ἐπιστήμη δικαίων. ἴδιον δὲ ῥητορικῆς τόλμης τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μέν, πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπεισφέρειν αἰτίαν. Δαμάσκιός φησι περὶ Ἰσιδώρου· Οὐδὲ τῇ ῥητορικῇ προσέσχε τὸν νοῦν, ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον, τὸ σοβαρὸν αὐτῆς
259 καὶ ἀλαζο"νικὸν εὐλαβηθεὶς καὶ μισήσας.

Ῥητορικὴ γραφὴ ἔοικε καλεῖσθαι ἡ κατὰ ῥήτορος γράψαντος ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαί τινες γραφαὶ καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται.

Ῥήτωρ. ῥήτωρ τοπαλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμῳ συμβουλεύων καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἰη λέγειν εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων, εἴτ' ἐπ' οἰκείοις λήμμασι. καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὰν λέγῃ· Ῥήτωρ ἡγεμών, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. Καὶ ἑτέρωθι· Ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὁ συμβουλεύων ὑμῖν ὅ τι ἂν συμφέρειν ἡγῆται ῥήτωρ ἐστίν, οὔτ' ἀρνοῦμαι οὔτε φύγοιμι ἂν τοὔνομα τοῦτο· εἰ δὲ οἵους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ. Καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥητορικὴ ἐκ βουλῆς, εἰ εἰσφέρει τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην ἡγούμενος.

Ῥήτωρ. συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην, κριτής, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥῆτραι, συνθῆκαι, λόγοι, ὁμολογίαι. Ταραντῖνοι δὲ νόμους καὶ οἷον ψηφίσματα. παρὰ Λα-

---

1. *πώποτε χρόνῳ*] *χρόνῳ πώποτε* transposui cum A. *V. 2. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* A. Ambiguum est quorsum spectet *οἱ καθ' ἡμᾶς*: sed Menander Exc. p. 292. (cui hunc locum vindicamus) non patitur addubitare quin fuerit praeferendum *ὑμᾶς*. 3. 4. Om. vulg. Tenet *V. 5. *Ῥητορικὴ γραφή*] Non omnes recitabant orationes, quas composuerant, sed vel aliis recitandas praebebant, vel mandabant scriptis. Lysias *ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους*, *ὃν αὐτὸς εἶπε*. Cf. Harpocr. in *Λυσικλῆς*, ibique Mauss. *Reines.* Cf. Lex. Rhet. p. 299. 6. *οὐ γὰρ — ῥήτορες* om. A. 7. *ἄλλην δὲ* *V. 8. *λέγουσι*] *εἶναι λέγουσι* A. B. V. G. Photius, *λέγουσιν εἶναι* H. *ῥήτορος*] *ῥήτορας* A. B. V. E. G. H. Med. Photii Ms. 9. *παράνομον*] Statim *ἴσως δὲ κατὰ τοῦτο ῥητορικαί τινες γραφαὶ καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται*, omiserunt A. V. cum Photio. Quae infra praestabat legi. 14. *ἐπιφέρειν*] *ἐπεισφέρειν* A. B. V. E. G. 17. *καὶ τὸ*] *τὸ* om. A. B. V. E. G. 19. *ἢ εἰπόντος*] *εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ἴσως δὲ — εἰσάγονται*: huc transtulerunt A. V. ex loco superiore. Et sic fere Photius, qui post *παράνομον* satis verisimiliter inserit *ὥσπερ λέγεται ἐπιστάτου*. Vulgo, *ἢ εἰπόντος καὶ ἐξῆς, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη. διαφέρει ἡ Διαλεκτικὴ τῆς Ῥητορικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Διεξοδικούς*. Porro *καὶ* ante *κατὰ* cum *V. Phot. supplevi.

1. *αἱ τῶν ῥητόρων*] *αἱ κατὰ τῶν ῥ.* Petitus Legg. Att. III, 3. p. 347. probatque Wesselingius, quod in libris Harpocrationis vulgaribus invenerat. Id videtur ad *δοκιμασίαν ῥητόρων* (v. Küst. in v. *Ἐπαγγελία*) referri posse. 3. *Ῥήτωρ* om. *V. 7. *ὁ* om. *V. 8. *ἐπειδὰν λέγοι*] *ἐπειδ' ἂν λέγῃ* A. Photius. *ἐ. λέγῃ* V. 9. *τούτων*] *τούτῳ* V. et Photius cum Demosth. *περὶ συντάξ.* p. 172, 3. *Καὶ ἑτέρωθι*] In oratione adversus Midiam p. 411. [p. 575, 25.] sed ubi pro *ἀναιδεύτους* legitur *ἀναιδεῖς*. *Küst.* Hinc in loci principio convenit supplere: *Καὶ ῥήτωρ ἐστὶν οὗτος, ἴσως ἐμὲ φήσει λέγων.* 10. *ὁ συμβ.*] *ὡς συμβ.* Photius. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* V. ap. Gaisf. Id traiiciendum post *συμφέρειν*. Tum *συμφέρῃ* B. *ἡγεῖται* V. 11. *οὔτε φύγοιμ' ἂν οὔτε ἀπαρνοῦμαι* Demosth. Qui seqq. paulo aliter conformavit. 13. *ἀφ'*] *ἐξ* Demosth. 14. *πολλοῖς*] *τοῖς πολλοῖς* V. 15. *ἐκ βουλῆς*] *ἐκβολῆς* B. E. H. *εἰ εἰσφέρῃ*] *εἰσφέρει* A. B. V. H. Photius. *εἰ φέρει* E. *εἰ φέρῃ* Edd. ante Küst. 16. *τύχην*] Sic habent MSS. Pariss. [*V.] itemque Photius in Lexico. At priores edilt. male *γνώμην*. *Küst. γνώμην* E. qui *τύχην* inter versus. Non satisfacit *ἡγούμενος*, sed opinabar *εἰσηγούμενος* vel *αἱρούμενος*. 17. *καὶ ὁ*] *ὁ καὶ* V. 19. *Ῥῆτραι*] Eadem fere Schol. Luciani Apol. pro Merc. Cond. c. 2. ubi om. *λόγοι*, mox autem legitur *δὲ νόμους καλοῦσιν, οἷον ψηφ. παρὰ Λακεδ. δὲ ῥήτρα*, et partim Schol. Philopatr. 22. Porro *συνθῆκαι λόγων* Timaeus p. 228. Cf. Mülleri Dor. Vol. I. p. 134.

---

soluto dimitteretur, armis traditis. Et alibi: *Nunquam Saracent de vestra stirpe pactam aliquam auri summam a Romanis acceperunt.* *Ῥητορικὴ γραφή.* Sic vocatur causa, quam oratores in iudicio agebant. olim enim oratores non omnes causas agebant, sed quasdam tantum. alii vero *ῥητορικὴν γραφήν* vocant actionem, quae instituitur contra oratorem, qui contra leges scripsit aut dixit aut fecit. sicut actio Prytanica dicitur ea, quae contra Prytanem instituitur; item Epistatica, quae contra Epistaten. — Rhetorica est scientia eius quod iustum est. proprium autem est audaciae oratoriae, non omnino rem negare, sed probabilem facti causam afferre. Damascius de Isidoro dicit: *Nec eloquentiae studium impendit, quod operae pretium esset, quippe tumidum et ostentationis plenum dicendi genus vitans et ab eo abhorrens.* — *Ῥητ. γραφὴ* intelligi dicitur actio, qua petuntur qui contra leges scripserunt vel dixerunt vel egerunt. nomen videtur etiam inde repeti posse, quod actiones contra oratores ex diversis legibus instituunt. *Ῥήτωρ.* Orator olim dicebatur, qui populo aliquid suadebat, et in concione verba faciebat, sive dicendi peritus esset, sive eloquentia careret; sive animo sincero et sine dolo suaderet, sive privati commodi causa. hunc igitur Demosthenes dicit cum ait: *Orator est dux, huic autem paret imperator.* Et alibi: *Ego vero, si quidem quod e re vestra futurum sit vobis suadet orator, nomen hoc nec recusabo nec defugiam. sin quales et ego et vos ipsi videtis, incultos et vestris opibus locupletatos, talem me esse nego.* Multis vero decretis cautum est, ne in Senatum ars oratoria invelheretur, si quis sententiam ferret non de re publica sed quae ad privatam ipsius fortunam pertineret. *Ῥήτωρ.* Causarum patronus, causidicus. iudex, qui sententiam propriam pronunciat, apud Sophoclem. *Ῥῆτραι.* Pacta, dicta, conditiones. Tarentini vero leges et plebiscita sic appellant, ab Lacedaemoniis lex Lycurgi vocatur rhetra, ut

κεδαιμονίοις ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος. οἱ δὲ ῥήτρας, ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγράμματα. Καὶ Ῥητροφύλακας, τοὺς συγγραμματοφύλακας. Οἱ δὲ στρατιῶται, δι' οὓς προήρητο ἡ ῥήτρα, ὅστις αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φίλων ἀλγεινῶς ἀποθάνοι. — Ὁ δὲ χρησμὸς λέγει ῥήτραν σαφοῦς τε καὶ ἐναργοῦς χρησμοῦ.

Ῥηχιάδαι, ἢ ῥηχάδαι. οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

Ῥῆχος. φραγμός. Ἡρόδοτος.

Ῥία. ἀκρωτήρια ὄρθια, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. παρὰ τὸ ῥαΐζειν, ὃ ἔστιν εἰς ὀξὺ λήγειν. καὶ Θουκυδίδης· Οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν Ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν φοβούμενοι.

Ῥιανός, ὁ καὶ Κρής, ὢν Βηναῖος· Βήνη δὲ πόλις Κρήτης· τινὲς δὲ Κεραΐτην· ἄλλοι δὲ Ἰθώμης τῆς Μεσσήνης αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ καὶ δοῦλος· ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἐμμέτρως ποιήματα Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις τέσσαρσι.

Ῥιγεδανός. ὁ φρικώδης.

Ῥιγηλή. ἢ ταχέως ῥιγῶσα. Οὐ γὰρ ἔγωγ' ὧδε ῥιγηλή.

Ῥίγιον. νόσος. 260

---

4. *Οἱ δὲ στρατιῶται — χρησμοῦ* om. H. 5. *ῥήτρα*] *ῥῆτρα* A. Mox *ῥῆτρας* E. *ῥοῖτρας* A. Ceterum *ὅστις* oblitteravit sinceram lectionem *ὡς* (sive *ὅτι*) *εἴ τις*. Superest in praegressis alterum mendum, siquidem reponi oportet *προείρητο*. 7. *Ὁ δὲ χρησμὸς λέγει, ῥῆτραν σαφ.*] Haec mutila sunt; ita ut vix sensum aliquem ex iis elicere possis. *Küst.* Sententiam in Latinis expressimus, haud obscuram illam aut suspiciosam, nisi quod *χρησμοῦ* videtur in alius nominis vices irrepsisse. Quamquam vel proclivius est reponere *Ὁ δὲ θεός*. 9. *Ῥηχιάδαι. οἱ τοὺς καταδ.*] Eadem habet Hesychius. *Küst.* *Ῥηχιάδαι* H. 10. *ῥαχίας*] *ῥηκίας* B. *ῥηχαίας* E. *ῥηχέας* G. H. 11. *Ῥῆχος*] Gl. Herodot. VII, 37. 142. *Ἡρόδοτος*] Lib. VII. c. 142. sed ubi legitur *ῥηχὸς* cum accentu in ultima, ut Portus etiam monuit. *Küst.* 12. *ὄρους ὄρθια*] *ὄρους* om. A. V. Photius et Hesychius. 13. *ῥαΐζειν*] *ῥάζειν* videtur legendum; quod tamen verbum tali interpretatione praeditum apud ceteros grammaticos non invenio. *Hemst.* *ῥαΐζειν* Etymol. Gud. p. 493, 7. Sed Hemsterhusio quibus modis satisfaciam non invenio. Ad sententiam quidem quadrat *ἀκρίζειν*. * *τὸ ὀξὺ*] *τὸ* om. A. B. V. E. H.

1. *Θουκυδίδης*] II, 86. Deest exemplum H. *ῥίων* Edd. 3. *Ῥιανός*] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. *Küst.* Adde Clinton. F. A. III. p. 512. et prae ceteris Meinekii disputationem de Rhiano poeta in Actis Acad. Boruss. A. 1832. Qui refinxit cum Letronnio apud Boisson. Vit. Hesiodi p. 161. et Iacobsio vulgatam distinctionem *ὁ καὶ Κρὴς ὤν, Βηναῖος*: quamquam etiamnum orationis color displicet a Suida nimium abhorrens. Verum si recte se habent *ὁ καὶ Κρής*, quae ut nunc leguntur cassa sunt et perversa, debet post *καὶ* Rhiani cognomen quodpiam intercidisse. Liber Parisinus n. 2600. e quo Millerus in editione Marciani Peripli aliorumque geographorum locos paucos de Suida decerptos transcripsit, ibidem p. 313. habet, *Ῥιανός, Βηναῖος ἐκ Βήνης, πόλεως Κρήτης*. *Eudocia* p. 371. horum pleraque consignans sic orditur, *Ῥιανός, Κρής, γραμματικός, ἐκ τῆς Βήνης. Βήνη*] *Βῆνος* A. 4. *Κεραΐτην*] Stephanus Byzantius v. *Βήνη* Rhianum nostrum *Κερεάτην* vocat, quasi a *Κερέα*: ut *Ἐλεάτης* ab *Ἔλεα*. *Küst.* Errore contrario Alcidamas *Ἐλεάτης* dictus pro *Ἐλαΐτης*. *Ἰθώμης*] Sic recte MS. A. cuius loco in MSS. B. et C. [E.] itemque in prioribus editt. male legitur *Ἰθάκης*. Ithomen autem fuisse urbem Messenes ex geographis constat. *Küst.* *Ἰθάκης τῆς μέσης* G. *Εἰθάκης* H. Vix dubitari licet quin huic narrationi carmen Messeniaca praebuerit opportunitatem. 7. *δὲ* ante *παιδευθεὶς* om. *V. 8. *ἔμμετρα ποιήματα*] Cum omnia poemata sint *ἔμμετρα*, alterutram vocem supervacaneam esse existimo. *Küst.* Scribendum, *ἔγραψεν ἑξαμέτρῳ ποιήματα*. *Scripsit poemata versu hexametro.* Ita locutus est Hephaestio Enchir. p. 30. *Φίλικος δὲ ὁ Κερκυραῖος, εἰς ὧν τῆς Ἰλειάδος, ἑξαμέτρῳ συνέθηκεν ὅλον ποίημα.* Iosephus Antiq. Iud. lib. II. p. 115. *ἑξάμετρον τόνον* vocat. Scripsit autem Rhianus praeter *Heracliada* de *Bello Messenico*, idque versibus hexametris: de quo non semel Pausanias in Messenicis. Ceterum notandum illud, *οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ*. Nimirum a palaestra ad grammaticam se contulit Rhianus. Atque hinc intelligendus locus Stephani Byzantini, in quo exponendo insigniter alucinatus est Pearsonus, in Prolegom. ad Hierocl. p. 17. *Ἁλλάριμα, πολίχνιον Καρίας, ὅθεν ἦν Ἱεροκλῆς, ὁ ἀπὸ ἀθλήσεων ἐπὶ φιλοσοφίαν ἀχθείς*. Nempe ut Rhianus ex palaestrita grammaticus, sic Hierocles ex athleta philosophus evasit. Haec mens Stephani est. *Toup.* II. p. 135. *ἐμμέτρως* A. B. V. E. G. H. Videndum etiam ne corrigendum sit *ποίημα Ἡρακλ*. Nisi enim libri prorsus refragarentur, perplaceret emendatio Meinekii p. 102. *ἑξάμετρα*. Nunc ipsum *ποιήματα* mutari vetat vel exemplum v. *Πείσανδρος*. 9. *ἐν βιβλίοις τέσσαρσι*] Atqui poema hoc Rhiani pluribus libris constitisse constat ex Etymologo, qui v. *Ἀσέληνα* Rhianum *ἐν τεσσαρεσκαιδεκάτῳ Ἡρακλείας* laudat. Quare assentior Vossio, qui hic apud Suidam pro *δ'*. i. e. *τέσσαρσι*, adiecto denario scribendum putat *ιδ'*. *Küst.* *δ'* habet *V. unde nihil proficitur. Mihi quidem intuenti cum tenuitatem membri novissimi, tum *Ἡρακλειάδα* titulum male formatum verisimilius videbatur haec a studiosis hominibus ascripta fuisse. 11. *ὧδε*] *οὕτως* H. 13. *Ῥιγίον. νόσος*] Sic Zon. p. 1618. Horum utrum magis mirer ambigo. *ῥίγιον* ex Odyss. *ῥ*. 191. videtur significari, h. e. tempestas subfrigida. *ῥιγίου* G. Deinde removi cum A. H. *Καὶ Ῥῖγος, ἡ νόσος, καὶ ὁ φόβος. Καὶ Ῥιγώης, εὐκτικόν. Καὶ Ῥῖγος, ἡ ψύξις. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ*. Ubi *καὶ ζήτει κτλ.* om. V.

---

auctoritate oraculi lata, alii vero interpretantur pactiones, alii tabulas publicas. Et *Ῥητροφύλακας*, tabularum publicarum custodes. *Milites vero, propter quos edictum promulgatum fuerat, ut, quisquis eorum tergo hostibus dato in castra reverteretur, ab amicis ut hostis telis confectus misere periret. — Oraculum vero legem pronunciat claram et evidentem in sententiam.* *Ῥηχιάδαι*. Sic vel *ῥηχάδαι* dicebantur, qui damnatos de saxis praecipitabant. *Ῥῆχος*. Sepes. Herodotus. *Ῥία*. Promontoria excelsa, rupes in mare procurrentes. ab verbo *ῥαΐζειν*, quod significat in acutum desinere. Thucydides: *Qui extra Rhia in apertum mare enavigare non dubitabant.* *Ῥιανός*. Rhianus Cretensis, Benaeus (Bene enim Cretae est urbs), vel secundum alios Ceraites, nonnulli vero eum Ithome urbe Messenes oriundum fuisse tradiderunt. hic primum fuit palaestrae custos et servus, postea vero litteris institutus evasit grammaticus, aequalis Eratosthenis, scripsit praeter alia poemata *Heracliadem* libris IV. *Ῥιγεδανός*. Terribilis. *Ῥιγηλή*. Quae facile frigus sentit. *Non enim tam facile frigoris sensu afficior.* *Ῥίγιον*. Hor-

Ῥιγοῖ. ψύχει, συνέχεται ἀπὸ κρύους. γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν, Δωρικῶς. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Ῥίζα καὶ Ῥίζωμα.

Ῥίζωνος.

Ῥικνά. ἐρρυτιδωμένα, ἀσθενῆ, σεσυρμένα. Πάσης δὲ ἐδωδῆς ἠπορημένοι, ῥικνοὶ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο.

Ῥικνοῦσθαι. τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

Ῥίμφα. ῥᾳδίως, εὐχερῶς.

Ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν

ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Ῥίν, ῥινός. Καὶ Ῥῖνες, οἱ μυκτῆρες. Καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥινηλατούμενος, ἐλαυνόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνευτῶν κυνῶν.

Ῥίνη. τὸ χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ῥίνην τε κνησίχρυσον, ὠκυδήκτορα.

Καὶ αὖθις·

Αἵ τε χαρακταὶ ῥῖναι.

Ῥίνη δὲ ὄνομα ἰχθύος. Καὶ Ῥίνημα.

Ῥινηλατῶ.

Ῥίνθων, Ταραντῖνος, κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς

1. *ψύχει, συνέχεται ὑπὸ κρύους*] *ψύχει συνέχεται* A. *ψ. σ. ἀπὸ κρ.* B. V. E. G. Photius et Lex. Bachm. p. 359. 3. *Πάντως δέ μοι ῥιγ.*] Aristoph. Av. 932. 4. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι* om. H. 6. 7. Tuetur *V. Om. vulg. *Ῥίζων Ῥίζωνος* extat apud Choerobosc. p. 1417. 8. *Ῥικνά*] Vid. Ruhnk. in Tim. p. 228. sq. post Berglerum in Alciphr. I, 26. *σεσυρμένα* om. Photius. 12. *διαστρέφεσθαι*] Hesychius male *διαφέρεσθαι. Küst. ῥικνοῦσθαι*] *ῥιγνοῦσθαι* Photius. 14. *ὀσφῦν*] *ἰσχῦν* E. G. H. Intelliguntur *λυγισμοὶ τῶν διακλωμένων*. V. intpp. Moeridis p. 335. f.

2. *Ἦ γάρ σ' ὑπν.*] Anytes Ep. XI, 3. Anthol. Pal. VII, 202. Deest locus H. Cf. v. *Σίντις*. 5. *ῥινός. Καὶ*] *καὶ ῥινὸς* A. *Ῥῖνες*] *ῥίνια* *V. 8. *ῥινή* male scribi iussit Theognostus Cram. p. 113. separans *ῥίνη ὁ ἰχθύς*. *χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον*] Portus lectionem hanc solicitabat, scribendumque potius censebat *τεκτονικὸν ἐργαλεῖον*: sed frustra. Nam *ῥίνην*, i. e. *limam*, esse quoque instrumentum aurificum, vel ex sequenti fragmento, cui interpretationem suam Suidas accommodavit, patet. *Küst. ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Philippi Thessal. XVI, 2. Anthol. Pal. VI, 92. 10. *τεχνησίχρυσον*] Brodaeus in notis ad Anthelog. Epigr. locum hunc sic scribendum esse censet, *Ῥίνην τε κνησίχρυσον*: i. e. *limam aurum radentem*: quod non displicet. Vox enim *τεχνησίχρυσον* mihi suspecta est. *Küst. τε κνησιχρ.* A. B. V. H. 11. *Καὶ αὖθις — ῥίνημα* om. H. 12. *Αἵ τε χαρακταὶ ῥῖναι*] Leonidae Tar. IV. pr. Anthol. Pal. VI, 205. 13. *δὲ καὶ*] *καὶ* delevi cum A. *V. Nam accentus differentiam notavit etiam Zon. p. 1617. Deinde *καὶ ῥίνημα* A. V. huc retraxerunt, olim post *ῥῖναι* lectitata. 14. Om. vulg. silente Gronovio. De hoc verbo cf. Blomf. gloss. Agam. 1156. 15. *Ῥίνθων*] Rhintho, Tarentinus, poeta sui loci atque ordinis celeberrimus. Eum laudant Stephanus Byzantinus, Pollux, Athenaeus, Hephaestio, Photius, alii bene multi. De eo imperitissimi commentati sunt Cuperus in Observatt. lib. I. c. 10. et Pergerus in Hesychium. Scripsit et comoedias et tragoedias, non suas quidem eas, verum alienas, *εἰς γέλοιον μετερρυθμισμένας*, sive *in ridiculum detortas*. Quod Graecis *φλυακογραφία* est, *Rhinthonicam* vocant Latini. Euanthius sive auctor Prolegom. de comoedia et tragoedia: *Illud vero tenendum est, post νέαν κωμῳδίαν Latinos multa fabularum genera protulisse; ut* Togatas, *a scenicis atque argumentis Latinis*: Praetextatas, *a dignitate personarum et Latina Historia*: Atellanas, *a civitate Campaniae ubi actitatae sunt plurimae*: Rhinthonicas, *ab actoris nomine*. Quod falsum omnino est. Neque enim Rhintho, sive Rhinto, *actor*, sed *poeta*. Verum error non Euanthii, sed librarii est. Rescribendum utique: Rhinthonicas, *ab auctoris nomine*. Nam Rhintho, ut ait Suidas, in hoc genere princeps. Versiculum eius conservavit Cicero Epist. ad Attic. I, 20. *Οἱ μὲν παρ' οὐδέν εἰσιν, οἷς δ' οὐδὲν μέλει*. Quod *γέλοιον* sive *ridiculum* est. Hinc Varro de R. R. lib. III. p. 102. *Quis contra nunc Rhintho non dicit sua nihil interesse, utrum iis piscibus stagnum habeat plenum an ranis?* Hesychius: *Κάρκαρα, οὖλα ὁ διήτω—ἔνιοι τὰς μάνδρας Ῥίνθων καὶ τῇ οὐρανίῳ ἤρι*. Haec depravata admodum sunt. Rescribo et distinguo: *Κάρκαρα, οὖλα τῶν ὀδόντων — ἔνιοι τὰς μάνδρας. Ῥίνθων καὶ τὴν οὐρανίαν ἴριν*. Idem: *Οὖλα, τὰ τῶν ὀδόντων*. Idem supra v. *Βάβρικες: τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων*. Schol. Nicandri Theriac. 211. *Ἐπειδὴ ξηραίνει τὸ δηλητήριον, τὰ δὲ οὖλα τῶν ὀδόντων ἐκ βάθρων ῥήγνυνται*. Hesych. *Σαλίᾳ, ἀρκεῖ. παρὰ Ῥίνθωνι*. Scribendum videtur, *Σαλίᾳ, ἀρκύι*. Idem: *Σαλλα, πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον, ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λάκαιναι*. Latini, *Reticulum*. Idem: *Ἄσκητος, ἀγαθός, παρὰ Ῥίνθωνι Ταραντίνῳ φιλοσόφῳ*. Quid audio? Rhintho Tarentinus *philosophus*! Nugae. Repone, *Ῥίνθωνι Ταραντίνῳ φλυακογράφῳ*. Stephanus Byzant. v. *Τάρας: Καὶ Ῥίνθων Ταραντῖνος φλύαξ*. Idem: *φλύαξ* et *φλυακογράφος*. Quare intelligendus Hesychius de Rhinthone Tarentino, qui *φλύακας* scripsit: quod omnino verum. Syracusanum vocat Nossis in Epigrammate, quod hic emendatum apponam. *Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν Ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί· Ῥίνθων εἶμ' ὁ Συρηκόσιος, Μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ καλυκῶν Ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἑδρεψάμεθα*. In secundo hexametro vulgo invitis Musis legitur, *ἀλλὰ καλύκων*. [Leg. *ἀλλὰ φλυάκων*.] — Ceterum hic obiter corrigendum Epigramma in Catalectis Scaligeri, vexatissimum id quidem et corruptissimum. Est autem Virgilii in C. Annium Cimbrum Rhetorem: *Corinthiorum amator iste verborum*. [Interpretationem commodam Huschkius protulit de Annio Cimbro p. 25.] De *verbis Corinthiis* frustra disputant viri eruditissimi. *Aes Corinthium* bene notum, *verba Corinthia* non item.

---

ror febrilis. *Ῥιγοῖ*. Riget, frigore correptus est. est tertiae coniugationis circumflexorum. Aristophanes *Avibus*: *Omnino mihi frigere videris*. *ῥιγῶν* Dorice dictum est. *Ῥικνά*. Rugosa, infirma, contracta. *Omni vero cibo carentes, rugosi et macie confecti iacebant*. *Ῥικνοῦσθαι*. Corpus variis modis distorquere et flectere. item, turpiter et inhoneste se incurvare, vel in coitu vel in saltatione lumbos moventem. Sophocles *Ichneutis*. *Ῥίμφα*. Facile, nullo opere. *Te enim dormientem fur clam aggressus interfecit, postquam facili negotio guttur ungue lacerarerat*. *Ῥίν, ῥινός*. Et *Ῥῖνες*, nares. hinc est *ῥινηλατούμενος*, qui investigatur. per metaphoram ab canibus venaticis. *Ῥίνη*. Instrumentum quo aurifices utuntur. In Epigrammate: *Et limae dentem polientem aurum citoque mordentem*. Et alibi: *Et limae dentes incisos habentes*. *Ῥίνη* etiam piscis nomen est. et *ῥίνημα*. *Ῥίνθων*. Rhintho, Tarentinus, comicus, auctor hilarotragoediae

καλουμένης Ἱλαροτραγῳδίας, ὃ ἔστι φλυακογραφία. υἱὸς δὲ ἦν κεραμέως, καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. δράματα δὲ αὐτοῦ κωμικὰ τραγικὰ λή.

Ῥινολαβίς. ἡ ῥινηλασία, ἡ ὄσφρησις.

Ῥινόν. βύρσαν, δέρμα.

Ῥινοῦ χερμαστῆρος εὐστροφα κῶλα τιταίνων
Ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἀπωθε νέφος.

Καὶ Ῥινοτόμος, ὁ τὰ δέρματα τέμνων. ῥινὸς γὰρ τὸ δέρμα.

Ῥινῶ, ῥινήσω. Καὶ Ῥινώμενος, μυκτηριζόμενος.

Ῥίνων. ὄνομα κύριον.

261 II Ῥίον. τὸ ἀκρωτήριον.

Ῥιπάς. ἀνέμου συστροφή. περὶ Ἀγαμέμνονός φησιν Ἠλέκτρα·

Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
ἔστ' ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων
ῥιπάς, λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
ὁ δὲ νοῦς· Ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων, οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς βλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπῳ ἠχώ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν.

Ῥίπαια ὄρη.

Ῥιπῆς. ὁρμῆς, φορᾶς, βολῆς. ῥιπὶς δε πλέγμα παρ' Ἡροδότῳ. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις.

Repono, ut mihi quidem videtur, certissime: Rhinthonicorum *amator iste verborum.* Rhintho enim verba antiqua, turgida et peregrina ludi iocique gratia usurpabat. Id quod ex Hesychio et grammaticis notum. *Toup.* II. p. 138. Lydus de Magistrat. Rom. I, 41. p. 70. *Ῥίνθωνα, ὃς ἐξαμέτροις ἔγραψε πρῶτος κωμῳδίαν. ἐξ οὗ πρῶτος λαβὼν τὰς ἀφορμὰς Λουκίλιος ὁ Ῥωμαῖος ἡρωικοῖς ἔπεσιν ἐκωμῴδησε.* Vid. Clintoni F. A. III. p. 486. *Gaisf.* Addas Osanni Anal. crit. p. 69. sqq. et Lorentz. de artibus Tarentinorum p. 26. sqq.

1. *φλυακογραφία*] Sic recte MSS. A. et C. [cum *V.] At MS. B. [et G.] *φλυαρογραφία.* Priores editt. vero *φυλακογραφία*, quod ineptum est. *Φλύακες*, sive *φλοίακες* (ut observat Casaub. in Athen. lib. III. c. 9.) in Magna Graecia dicebantur histriones et mimi: a *φλυάζειν*, sive *φλυάσσειν*, quod Hesychius exponit *φλυαρεῖν*, *ληρεῖν*. Hinc mimorum poetae et iocorum ridiculorum scriptores vocabantur *φλυακογράφοι*, et ipsa poesis *φλυακογραφία*. Huiusmodi poeseos scriptor non solum fuit Rhinthon, sed etiam Sopater, quem Athenaeus diversis in locis *Φλυακογράφον* vocat. Pro *φλυακογράφος* vero simpliciter etiam dicebatur *φλύαξ*. Sic enim Rhinthonem appellat Stephanus Byzantius v. *Τάρας*: *Ῥίνθων Ταραντῖνος, φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταῤῥυθμίζων εἰς τὸ γελοῖον.* Eadem ex Stephano repetit Eustathius in Dionys. Perieg. 376. Confer etiam Nostrum infra vv. *Σωτάδης* et *Φλύακες. Küst.* *Φυλακογραφία* E. De Rhinthone nova tradit Io. Lydus de Magistr. I, 41. *Ῥίνθωνα καὶ Ἀσκήραν καὶ Βλέσον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν Πυνθαγορείων ἴσμεν οὐ μικρῶν διδαγμάτων ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος γενέσθαι καθηγητάς, καὶ διαφερόντως τὸν Ῥίνθωνα, ὃς ἐξαμέτροις ἔγραψε πρῶτος κωμῳδίαν.* Vide Mülleri Dor. Vol. II. p. 364. sq. 3. *δράματα δὲ αὐτ.*] Nonnullae ex eius fabulis laudantur ab Athenaeo et Polluce. *Küst.* *τραγικὰ καὶ κωμικὰ*] *κωμικὰ τραγικὰ* nova dicendi ratione A. V. quasi *κωμῳδοτραγῳδίαι.* Sed *V. *κωμικὰ λξ τραγικά.* Deinde cum A. V. delevi: *Ῥινοκοπῶ. αἰτιατικῇ.* 5. *ἡ ῥινηλασία, ἡ ὄσφρησις*] Haec interpretatio a voce *ῥινολαβὶς* prorsus aliena esse videtur. *Küst.* Leg. *Ῥινηλασία, ἡ ὄσφρησις. Ῥινολαβίς, παρὰ* etc. *Hemst.* Recte: sed neutri glossae magnopere confidimus. *ῥινηλασία*] *ῥινολασία* A. Post *ὄσφησις* delevi cum A. V. ap. Gaisf. *παρὰ Συνεσίῳ τιμωρία, ἢ ὄργανον, ᾧ τὴν ῥῖνα διέστρεφον.* Ubi Küsterus: „*παρὰ Συνεσίῳ*] Epist. LVIII. p. 201. ubi haec tormentorum genera recenset, *δακτυλήθραν, ποδοστράβην, πιεστήριον, ῥινολαβίδα, ὠτάγραν, χειλοστρόφιον.*" 6. *Ῥινόν*] Vide Schol. Od. *ε.* 281. 7. *Ῥινοῦ χερμ.*] Anthol. Pal. VII, 172. Antipatri Sidonii versus recurrunt etiam in v. *Κῶλον.* Deest locus H. 8. *πτανῶν*] *πτηνῶν* A. *πᾶν* G. Mox *ἄποθεν* V. *ἄπωθεν* Med. 9. *ῥινοτόμος*] *ῥινοτόρος* Villois. in Apollon. Lex. p. 587. *ῥινὸς γὰρ τὸ δ.* om. H. 11. *Ῥινῶ*] Vid. Salmas. in Spartiani Get. 3. p. 739. et Meinek. in Menandr. p. 279. 13. *Ῥίνων*] Harpocratio ex Isocrat. adv. Callim. p. 372. B. Plura de eo protulit Meinekius Com. Vol. I. p. 209. 14. *Ῥίον*] Gl. om. E. H. 15. Post gl. caput delevi *καὶ Ῥιπή* cum A. V. Photio. Quo facto cum interpretationis forma discrepet, glossam apparet aut mutilam aut interpolatam esse habendam. Mox *στροφή* H. ubi desunt reliqua.

1. *Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λ.*] Sophocl. Electr. 103—109. 3. *ἄστρων*] *ἀστέρων* A. E. *V. Med. Supra expellendum *λεύσσω* sive *λεύσω* Med. 4. *λεύσω τὲ* Med. 6. *κωκυτῷ*] *κωκυτοῖς* B. E. G. Med. *κωκυτῶν δὲ π.* A. 7. *προθύρων* Edd. ante Gaisf. 8. *Ἀλλ' οὐ λήξω θρ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Sophoclis. *Küst.* 9. *προβλέπω*] *βλέπω* A. B. V. G. *καὶ φῶς* om. E. 10. *προσπέμπειν* Med. 12. *Ῥίπαια ὄρη*] Vide Schol. Apollon. IV, 284. et Soph. Oed. C. 1248. atque Steph. Byz. v. *Ὑπερβόρεοι.* 13. *βολῆς*] *βουλῆς* A. B. V. H. Med. 14. *παρ' Ἡροδότῳ*] Lib. II. c. 96. sed ubi legitur *ῥῖπος* non *ῥιπίς*, ut Portus monuit. *Küst.* Ubi vid. Gloss. 15. *Ῥιπίδα τὴν μαλακ.*] Dioscoridis Ep. XII, 1. Anthol. Pal. VI, 290. Deest exemplum H.

---

sic dictae, sive Phlyacographiae. fuit filius figuli, vixitque sub Ptolemaeo primo. fabulae eius ex comoedia et tragoedia mixtae sunt XXXVIII. *Ῥινολαβίς.* Indagatio, odoratus. *Ῥινόν.* Corium, pellis. *Qui fundae iaculatricis ex corio factae bene tortas rotabam habenas, Alcimenes, volucrum longe arcui nubem.* Et *Ῥινοτόμος*, qui coria secat. *ῥινὸς* enim corium est. *Ῥινῶ.* Et *Ῥινώμενος*, qui naso suspenso deridetur. *Ῥίνων.* Nomen proprium. *Ῥίον.* Promontorium. *Ῥιπάς.* Turbines venti. de Agamemnone dicit Electra: *Sed non desinam lugere et lamentari, donec clare coruscans astrorum lumen aspiciam, lucemque hanc intuebor; nec temperabo quominus ut luscinia pullis orbata ante paterna vestibula vocem lugubrem palam emittam.* sensus est: Sed nec die nec nocte finem faciam lugendi et lamentandi, donec noctem et lucem intuebor, quin lusciniae more ante paternas fores vocem lugubrem mittam. *Ῥίπαια ὄρη.* Rhipaei montes. *Ῥιπῆς.* Impetus, motus, iactus. *ῥιπὶς* vero vas est plexum, apud Herodotum. In Epigrammate: *Flabellum lenes semper*

Ῥιπίζεται. ὀπτᾶται. τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥιπίσιν ἐῤῥίπιζον. Ἀριστοφάνης·

Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται.

Καὶ Ἐκριπισθέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες. Οἱ δὲ συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ ἐκριπισθέντες, ἀπολώλασιν. οὕτω φησὶν Αἰλιανός. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Πυριτρόφους τε ῥιπίδας πυρηνέμους.

Ῥιπίς, ῥιπίδος. Καὶ Ῥιπίδιον.

Ῥιπίζω. αἰτιατικῇ.

Ῥιπός. φρυγάνου, ψιάθου.

Κέρδους δ' ἔκητι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

Καὶ Ῥίπεσι, τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις.

Ῥίπτω. αἰτιατικῇ.

[Ῥισμός. ὄνομα κύριον.]

Ῥιψαδαγείρων.

Ῥίψασπις. δειλός. Καὶ Φέρασπις, ὁ πολεμικός.

Ῥιψοκινδύνου. ἑκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου. Ὁ δὲ ἔῤῥωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι καὶ χρήζουσι συμμαχίας ῥιψοκινδύνου τινός. ἑαυτοῦ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν.

Ῥοάς. ῥεύματα. [Καὶ Ῥοά, εἶδος δένδρου.]

Ῥόγα. ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια καὶ φιλοτιμία.

Ῥοδακινέα. τὸ δένδρον. 261

Ῥοδανός. ποταμός.

Ῥόδια μύρα. καὶ Ῥόδος, ἡ νῆσος. Καὶ Ῥόδιος, ὁ ἀπὸ τῆς Ῥόδου. Καὶ Ῥόδιον φυτόν. ῥόδειος δὲ στέφανος.

Ῥοδίων, Ῥοδίωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥοδίων χρησμός. Ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐνδιετέλουν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκαταινέσαντος δὲ πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην; ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο,

---

1. Ῥιπίζεται — ἐῤῥίπιζον] Ex Schol. Aristoph. Eccles. 837. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐκριπισθέντες. Küst. 2. Ἀριστοφάνης — ῥιπίζεται om. H. Versus Aristoph. Eccl. 870. Ubi τὰ δὲ τεμ. Ox. 4. Οἱ δὲ — πυρηνέμους om. H. Aeliani locum paulo integriorem servat v. Παράφορος. 7. ἐν Ἐπιγράμματι] Philippi Thessal. XIII, 2. Anthol. Pal. VI, 101. 8. Πυριτρόφους] πυροτρόφους G. 9. 10. Om. vulg. Priorem gl. agnoscit *V. Sed Ῥιπίς. τὸ ῥιπίδιον Zon. p. 1617. 12. Κέρδους δ' ἔκ.] Senarius hic legitur apud Aristoph. Pac. 698. Küst. Adde v. Σαπρός. Ceterum refinge κέρδους ἕκατι. κέρα pro κέρδους A. πλέοι] πλέειν V. πλέη Em. pr. Tum delevi cum A. V. quorum meliorem partem ignorant optimi Scholiorum libri: Λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως· Θεοῦ πλέων, ἢ μᾶλλον, Σὺν θεῷ πλέων κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. Recte καὶ post ἄν om. H. Deinde Küsterus: „Θεοῦ πλέων] Lege Θεοῦ θέλοντος." Sic Schol. Aristophanis, ubi πλέοις. Porro ἡ μάλιστα B. E. G. H. Med. Tum σὺν om. E. G. Med. Novissima Schol. omissa quo spectent dubitari potest. Neque horum vestigium apparet in Scholio maxime affini Eurip. Phoen. 395. Tandem etiam Καὶ Ῥίπεσι κτλ. om. *V. Sed ῥίπεσσι Od. ε. 256. 14. Om. vulg. silente Gronovio. Statim removi cum A. V. glossam importune repetitam ex v. Λίοσμος: Ῥίς. ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον τῶν ὀσφραντῶν, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόθεσις. παρὰ Θεοφράστῳ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Λίοσμον. καὶ τὸ πληθυντικὸν ῥῖνας. Küsterus haec: „Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητ.] Haec sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, M. 4. a." „ἀπόθεσις] Apud Philoponum loco laudato legitur ἀπόφασις. Sed neutrum mendo caret. Scribendum enim est ἀπόφυσις." Idem postremo: „παρὰ Θεοφράστῳ] Confer Nostrum supra v. Λίοσμος, et videbis duas has voces inepte hic repetitas esse, nec locum hic habere posse." 15. Ῥισμός] Om. V. Notavi glossam suspectam. 16. Ῥιψαδαγείρων] Om. vulg. repugnante *V. ῥιψάδ' ἀγείρων Photii ed. ῥιψαγαδειρων Lex. Seg. ῥιψαδαγείρω G. Latet Γαδείρων. 17. Ῥίψασπις. ὁ δειλ.] Confer Nostrum supra v. Κλεώνυμος. Küst. Item v. Φέρασπις. ὁ om. A. E. *V. Photius.

1. Ῥιψοκινδύνου] Toupius citat Aristid. I. p. 66. Philostorg. p. 518. 2. Ὁ δὲ ἔῤῥωτο — καιρόν om. H. 3. συμμαχίας om. E. 4. ἴδιον om. A. Tum τὸν om. A. 5. Καὶ Ῥοά κτλ. om. A. Mox delevi cum A. V. ap. Gaisf. Ῥοβοάμ. ὄνομα κύριον. 6. Ῥόγα] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Graeco. Küst. Praesertim vero Reiskium in Constant. Cerim. p. 391. sq. ἡ post καὶ expunxi cum *V. 10. καὶ ante Ῥόδιος om. *V. 11. ῥόδειος] ῥόδιος A. V. 13. Ῥ. καὶ Ῥοδίωνος *V. Med. Vide v. Ῥόδωνος. Itaque Ῥοδίων καὶ consentaneum est expungi. 15. διετέλουν ἐν] ἐνδιετέλουν A. V. ἐδιετέλουν Photii MS. ἐν om. E. G. Med. Proverb. Bodl. 832. ubi mox εὐχόμενοι. 16. ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκαταιν.] Suidae codices hic mutili esse videntur. Nam Mich. Apostolius, qui sua ex Suida describere solet, locum hunc pleniorem sic exhibet: οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδας εἰσφέρειν. ἠρώτησαν οὖν, εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι. συγκαταινέσαντος οὖν etc. Sic scribendum esse sensus suadet. Küst. ἀμίδα εἰσφέρειν ἀμίδα Photius, ubi post εἰσφέρειν lacunae signa posuit editor. Eam supplet Bodl. δόξαν οὖν αὐτοῖς ἠρώτησαν τὸν Ἀπόλλωνα, εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι. 17. τοῦ χρησμοῦ] δὲ A. Photius et Bodl. cum Arsen. p. 425. δὲ τοῦ χρησμοῦ B. V. E. G. H. Infra μηδὲ ἑτέραν Edd. ante Gaisf. μηθ' ἑτέραν *V.

---

ventos excitans. Ῥιπίζεται. Assatur, homines enim ignem flabello solent excitare. Aristophanes: *Carnium frusta assantur.* Et Ἐκριπισθέντες, accensi. Aelianus: *Illi vero una cum ipsis furore correpti et insana ambitione agitati perierunt.* Et in Epigrammate: *Et flabella, quibus ignis alitur flatuque concitatur.* Ῥιπός. Storeae, viminis. *Lucri causa vel in vimine naviget.* Et Ῥίπεσι, ramis salignis. [Ῥισμός. Nomen proprium.] Ῥίψασπις. Qui clipeum abiecit. Et Φέρασπις, bellicosus. Ῥιψοκινδύνου. Hominis temere periculis se committentis. *Ille vero animo offirmato decreverat opem ferre periclitantibus et auxilio temerario indigentibus. talem enim temporis opportunitatem sibi convenire existimabat.* Ῥοάς. Fluenta. [Et Ῥοά, genus arboris.] Ῥόγα. Pia liberalitas Imperatorum. Ῥοδακινέα. Arbor Persica. Ῥοδανός. Rhodanus, fluvius. Ῥόδια μύρα. Rosacea unguenta. Et Ῥόδος, Rhodus insula. hinc Ῥόδιος, qui est ex insula Rhodo. Et Ῥόδιον φυτόν, frutex Rhodius. at ῥόδειος στέφανος. Ῥοδίων. Nomen proprium. Ῥοδίων χρησμός. Rhodii cum Lindiae Minervae sacrificabant, quotidie in templo epulabantur. mos autem ipsis non erat, ut matulam inferrent. quod cum oraculum ipsis facere permisisset, rursus sciscitati sunt, aereamne an fictilem? tunc deus ira-

μηδετέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

Ῥοδογούνη. γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

Ῥοδοδάκτυλος. ῥοδόχρους.

Ῥοδοειδής. ὁ χαροποιός.

Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις. ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων. Καὶ ἑτέρα παροιμία· Ῥόδα μ᾽ εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν. Ἀριστοφάνης. Καὶ ἑτέρα παροιμία·

Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.

ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς.

[Ῥοδόπη. ὄνομα κύριον. Καὶ ὄνομα ὄρους ἐν Θρᾴκῃ, ὅθεν ἔχει τὰ ῥεύματα Ἔβρος ὁ ποταμὸς Θρᾴκης.]

Ῥόδος. ἡ νῆσος· ἥτις καὶ Λίνδος καλεῖται. καὶ Κολοσσαεῖς, οἱ οἰκήτορες· διὰ τὸν Κολοσσόν.

Ῥοδοχάρης. ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ῥοδοχάρους.

Ῥοδωνιά. ἡ τῶν ῥόδων φυτεία. ὥσπερ ἰωνιά, ἡ τῶν ἴων.

Ῥοδωνιά. ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.

Ῥόδωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥοδῶπις. ὄνομα κύριον. Καὶ Ῥοδῴπειος τάφος.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. ὀβελίσκοι ἐν Δελ- 263
φοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν

3. Ῥοδογούνη. γυνὴ μὲν Ὑστ.] Alia Rhodogune fuerit, de qua loquitur Ctesias apud Photium p. 116. (Bibl. p. 38. extr.) qui eam Xerxis filiam fuisse scribit. *Küst.* Gl. Harpocrationis est. 6. χαροποιός] Lege χαροπός. *Küst.* Fortasse haec olim cohaeserant cum gl. superiore. 8. Ῥόδα μ᾽ εἴρηκας] Aristoph. Nub. 907. et ibi Schol. *Küst.* 9. παρὰ] ὑπὸ Schol. vulg. quod nollem Dindorfius servasset. 10. Ἀριστοφάνης om. H. 12. Ῥόδον παρελθὼν] Diogenianus explicat, ἐπὶ τῶν μεταμελουμένων περί τι καὶ μὴ δυναμένων τι ἀνύσαι, quem secutus est Erasmus. Suidas editus παρελθών, scriptus vero codex ut et Diogenianus [cuius liber unus παρελθὼν] παρελθόν, item Apostolius, suspecta tamen vox κυδαινόντων: et, si membranae faverent, ταχυνόντων vel quid simile maliem, ut celerem rosae marcescentis fugam significet. *Schott.* παρελθὼν] Sic etiam legitur apud Mich. Apostolium [et Bodl. 830.]: sed male. Sensus enim suadet ut scribatur παρελθὸν genere neutro: quemadmodum habet Diogenianus [et Arsen. p. 425.]. Confer Gatakerum in Marc. Anton. lib. XI. §. 33. *Küst.* Recte Iacobsius in Anthol. T. XI. p. 310. *Rosam florentem ubi praeterieris, non amplius invenies: tam cito perire solet.* 13. ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς] Interpretatio haec mutila est, quam Gatakerus loco laudato sic supplendam esse existimat, ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινὰ ἀπελθόντα ἢ ἀποθανόντα. Id est, *de iis qui celebrant aliquem, qui iam abiit vel obiit.* Certe tale quid deesse videtur. Aliter vero proverbium hoc interpretatur Diogenianus [ἐπὶ τῶν μεταμελουμένων περί τι καὶ μὴ δυναμένων τι ἀνύσαι.] *Küst.* Toupius postquam pro κυδαινόντων proposuerat coniecturam κλαιόντων, deinde κηδευόντων fecit; quibus reiectis idem II. p. 139. sic scripsit: „Recte tamen κυδαινόντων. Est enim verbum *in re funebri* usurpatum. Consulendus omnino Synesius de Regno p. 14. edit. Lutet. 1612. qui de verbo κυδαίνειν agit. Vide et in istum locum Synesii Kühnium in Aeliani Var. Hist. VI, 2. Huc facit Apollon. Rhod. in Argonaut. I, 587. *Καί μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μήλων Κεῖαν ὀρινομένης ἀλὸς οἴδματι.* Lycophr. 929. *αἰανῆ Λοιβαῖσι κυδανοῦσι καὶ θύσθλοις βοῶν.*" Scilicet is e longinquo petebat, quod ante pedes erat positum. Apparet enim explicationem, quae referri debuit ad formulam ῥόδα μ᾽ εἴρηκας, alienum in locum irrepsisse. Nihil mutat Arsenius. 14. Ῥοδόπη] Deest gl. A. eamque post v. Ῥοδωνιά transposuit *V. Conferas appendicem olim gl. Ῥοδῶπις subtextam. Interim notavi. ὄνομα ὄρους ἐν Θρᾴκῃ] ὄρος Θρᾴκης V. omisso Θρᾴκης in fine gl. ὄρους ἐν om. G. H. ubi Θρᾴκης.

2. Κολασσαεῖς] Scribe Κολοσσαεῖς: et mox Κολοσσόν. Eustathius in Dionys. Perieg. 505. διὰ δὲ τὸν μέγαν Κολοσσὸν καὶ Κολοσσαεῖς ὡς ἐκ μεγάλου παρασήμου ἐκαλοῦντο οἱ Ῥόδιοι. *Küst.* Κολοσσαεῖς B. E. G. Mox Κολοσσόν A. B. V. E. G. H. Med. non Κολασσόν. 5. Ῥοδωνιά] Ex Harpocratione. Pertinet ad Demosth. c. Nicostrat. p. 1251, 26. Haec olim in v. Κρινωνιά transierant. 7. ἄλλοι δὲ] Hi quidem vitiosis libris decepti, cum esset exarandum ῥοδωνία. V. Lob. Paralip. Gramm. Gr. p. 317. 11. Ῥόδωνος] Rhodonis mentio in Ἀντισθένης. *Hemst.* Rhodoni quidam ascribebant librum de Zoroastre et Magia, quem alii Antisthenis, alii Aristotelis esse dicebant. Cf. supra Ἀντισθένης. *Reines.* Deest art. A. Cf. v. Ῥοδίων. 12. Ῥοδῶπις] Ῥόδωπις A. Sub finem cum A. V. delevi: Ῥοδόπη δὲ ὄνομα κύριον. καὶ Θρᾳκικὸν ὄρος. καὶ παροιμία· Ἀπανθ᾽ ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή. σημαίνει ὅτι καὶ (καὶ om. G. H.) ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ ἀνητοί. Ῥοδόπη — κύριον om. H. qui mox καὶ παροιμία om. Cf. v. Ῥοδόπη. Infra *Küsterus*: „σημαίνει ὅτι καὶ ταῖς τ.] Proverbium hoc aliter exponitur supra v. Πάνθ᾽ ὅμοια: ubi vide quae notavimus." 16. Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δ.] Herodot. II, 134. a Küstero descriptus: Τὴν δὲ (πυραμίδα Μυκερίνου) μετεξέτεροί φασιν Ἑλλήνων Ῥοδώπιος ἑταίρης γυναικὸς εἶναι, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. οὐδὲ ὧν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὗτοι, ἥτις ἦν ἡ Ῥοδῶπις. οὐ γὰρ ἂν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, ἐς τὴν ταλάντων χιλιάδες ἀναρίθμητοι, ὡς λόγῳ εἰπεῖν, ἀναισίμωνται. πρὸς δὲ ὅτι κατὰ Ἄμασιν βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδῶπις. ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τουτέων τῶν βασιλήων τῶν τὰς πυραμίδας ταύτας ἀπολιπόντων ἦν Ῥοδῶπις. Vide doctam Grauerti disputationem de Aesopo p. 117. sqq.

---

tus respondit, neutram. proverbium igitur dicitur in eos qui curiosius sciscitantur. Ῥοδογούνη. Rhodogune, uxor Hystaspis, Xerxis vero et Darii mater. Ῥοδοδάκτυλος. Roseos digitos habens. Ῥοδοειδής. Roseo colore praeditus. Ῥόδον ἀνεμ. *Rosam cum anemone confers.* dicitur in eos qui dissimilia inter se conferunt. aliud proverbium: *Rosas mihi tribuisti.* id est, verba tua mihi pro rosis sunt. Aristophanes. item proverbium: *Rosam simul praeterieris ne iterum quaeras.* de iis qui aliquem celebrant. [Ῥοδόπη. Nomen proprium. item nomen montis in Thracia, unde Hebrus Thraciae fluvius oritur.] Ῥόδος. Rhodus, insula, eademque Lindus vocata. cuius incolae Colossenses dicti sunt, propter Colossum. Ῥοδοχάρης. Nomen proprium. declinatur Ῥοδοχάρους. Ῥοδωνιά. Rosarium. ut ἰωνιά, violarium. Ῥοδωνιά. Pratum rosarum. alii vero ῥοδοδάφνην sic vocari aiunt. alii vero genus vitis uvam ferentis, quae rosam colore refert. Ῥόδωνος. Nomen proprium. Ῥοδῶπις. Nomen proprium. Et Rhodopeum sepulcrum. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα, Rhodopidis donarium. id est, obelisci, qui Delphis magno sunt numero. Apellas vero Ponticus id refert ad pyramidem quandam

δόξαν. ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος· ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἰάδμονι Μιτυληναίῳ, ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν Χάραξος, ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός. ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ.

Ῥόζειν. ῥέγχειν, ὑλακτεῖν. κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοή. φθορά, ῥεῦσις.

Ῥοῖσκοι. κόμποι χρυσοῦφαντοι, ὅμοιοι ροιαῖς, εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς.

Ῥοθεῖ. ὁρμεῖ.

Ῥοθιάζουσιν. ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι καὶ ἐσθίουσιν. Ἀριστοφάνης·

Οἷον ῥοθιάζουσιν, ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις,
ὡς τραγασαῖα τὰ χοιρία.

ἀπὸ τοῦ τρώγειν. ἢ ἀπὸ πόλεως. Ῥοθιάζειν δὲ τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις,

Κατάγου ῥοθιάζων,

φησί. Καὶ πάλιν·

Ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ.

Ῥόθιον. τὸ μετὰ ψόφου κῦμα· ἢ ῥεῦμα. παρὰ τὸ ταχέως ῥεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν. Καὶ Ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Οἱ δὲ εἰς τὴν θάλατταν ἐμπίπτοντες τοῦ ῥοθίου ἐνεφορροῦντο. Καὶ αὖθις·

Αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον.

Ὑπερίδης τῷ ῥοθίῳ ἐπ' εἰρεσίας κέχρηται συντονωτάτης. φησὶν οὖν· Τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. — Κτύπος τε ῥοθίου καὶ χρεμετισμὸς ἵππων ἀλλήλοις ἀντεπατάγει· φησὶν Ἀρριανός. Καὶ αὖθις ὁ αὐτός· Στοῖχον ἕνα ὁπλιτῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῷ τῷ ῥοθίῳ καὶ ἅμα ξυγκελευομένῳ παντοίῳ ἐν χρῷ τοῦ ἀεὶ ἐμπεποιημένου ζεύγματος παραπλέουσι. Καὶ αὖθις· Τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον.

Ῥόθιον. σὺν ὁρμῇ τινι καὶ ῥύμῃ. Ἰώσηπος·

---

1. ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος· ἐδούλ.] Eadem narrat Herodotus loco laudato: unde ea Suidas sumpsit. *Küst.* Cf. v. Ἑταῖραι Κορίνθιαι. ἐδούλευσε] ἐδούλευε A pr. 2. *Αἰσώπῳ Ἰάδμονι*] *Αἰσώπωι ἀδμονι* A. et fere B. V. E. cum Photii MS. *ἀδμωνι* G. H. Med. Hinc intelligitur unde duxerit originem illa quasi glossa *Ἀδμωνι τῷ* M. Ἰάδμωνι] Scribe Ἰάδμωνι, ut habet Herodotus. Confer etiam Nostrum supra v. Ἰάδμων. *Küst.* Repugnat v. *Αἴσωπος*. αὐτὴν] αὐτὸν A. Photii MS. 3. Χάραξος] Χάραξις H. Χαράξας Phot. Vide glossam singularem sive v. *Σαπφώ*. 4. Δωρίχαν] Δοριχὰν A. 5. Ῥόζειν] Vide supra v. Ῥαζεῖν. *Küst.* ῥέγχειν] ῥέγκειν A. qui statim om. ὑλακτεῖν. Photius infra, Ῥύζειν. ὑλακτεῖν: qui hic om. ῥέγχειν, ὑλακτεῖν. 6. δὲ ἐπὶ] δὲ καὶ ἐπὶ A. B. V. G. H. Photius. 7. φθορά] Scribe *φορά*. Damasc. de Princ. p. 214. *Toup.* MS. Suspicio non spernenda; quamquam opponi licet ῥεῖν, hoc est, diffluere et labare. 8. κόμποι] Henr. Stephanus et Portus legunt *κόρυμβοι*: sed male. *κόμποι* enim recte se habet, et est vox recentiorum Graecorum, significans *nodos*. Vide Dufrenium in Glossario. *Küst.* Glossa sacra. χρυσοῦφαντοι] χρυσοῦφαντες V. 9. εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερ.] Vide Exod. XXVIII. et XXXIX. *Küst.* 11. ὁρμῷ] ὁρμεῖ A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 359. Vulg. habet Hesychius. Parui libris sinceris; praesertim cum verisimile sit eorum contentionem significari, qui certatim remos impellerent portum appropinquantes. Vide formulam Aristophanis *Ἐς τὸν λιμένα* ab lexicographis explicatam. 12. Ῥοθιάζουσιν. ἀθρόως καὶ μετὰ κτ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 807. *Küst.* 13. Ἀριστοφάνης] Acharn. 807. (773.) *Οἷον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις. Ποδαπὰ τὰ χοίρι'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Usque ad *πόλεως* om. H. mox omissis Ἀριστοφάνης — κόσμῳ. 15. τραγασέα] τραγασαῖα A. B. G. *V. Deinde *χοίρεια* Med. χοίρια edd. vulgg. Mox *τὸ τρώγειν* V. ap. Gaisf. 17. Ἀριστοφάνης] Fragm. 60.

1. ῥοθιάζει] ῥοθιάζῃ A. B. G. Photius. 3. παρὰ .. ῥεῖν om. Photius. 4. Καὶ Ῥοθιάζειν — εὐτόνως om. V. G. (quae bis agnoscit Photius) usque ad *δεινῶς ἦσαν* om. H. 6. ἐνεφορροῦντο] ἐνεμφορροῦντο B. V. ἐνεφυρροῦντο A. Καὶ αὖθις — δεινῶς ἦσαν om. V. 8. Αἴρεσθ'] Aristoph. Equ. 549. 9. ἐπὶ τῆς εἰρεσίας χρῆται τῆς] ἐπ' (ἐπὶ ed. Gaisf.) εἰρεσίας κέχρηται A. B. κέχρηται item G. 10. φησὶν οὖν] Immo *φησὶ γοῦν*. 12. Κτύπος] Ὅτι δεινῶς μὲν κτύπος V. qui mox *ἀντεπατάγει. ἀντεπάγει* G. et infra *στῖχον*. Locus alicubi extat in Anabasi. 14. Καὶ αὖθις — ῥόθιον om. H. In seqq. saltem *τῶν ὁπλιτῶν* desideramus; nec tritum est *ξυγκελευομένῳ* loco nominis habitum. Similiter Exped. II, 21. extr. *τότε δὴ ξὺν βοῇ τε πολλῇ καὶ ἐγκελευσμῷ ἐς ἀλλήλους καὶ ἅμα τῇ εἰρεσίᾳ ξυντόνῳ ἐπεφέροντο.* 16. καὶ ἅμα ξυγκελευομένῳ] ἅμα ξυγκελευομένων E. ἅμα ξυμπορευομένῳ G. Med. 17. παραπλέουσι] παραπλέουσαι A. Praeierat Thucydides II, 84. *ἐν χρῷ ἀεὶ παραπλέοντες.* 18. Καὶ αὖθις et seqq. om. V. 19. καὶ ῥύμῃ τινί] τινὶ καὶ ῥύμῃ A. V. E. ῥύμῃ τινὶ καὶ ῥύμῃ Med. Ἰώσηπος] Lib. VII. de Bello Iud. c. 15. p. 952. *Küst.* Sive VI, 2, 8. Unde supplendus articulus ante *ἵππων*.

---

in Aegypto: quam opinionem Herodotus refellit. fuit autem genere Thracia, et cum Aesopo serviit Iadmoni Mytilenaeo, redemit vero eam Charaxus, frater Sapphus. hanc Sappho Dorichan vocat. Ῥόζειν. Stertere, latrare. proprie de canibus dicitur; per translationem vero de hominibus. Ῥοή. Fluxus, interitus. Ῥοῖσκοι. Nodi ex auro texti, malis punicis similes, quibus stola sacerdotalis ornata erat. Ῥοθεῖ. Appellit. Ῥοθιάζουσιν. Magno cum impetu et strepitu ruunt vel vorant. Aristophanes: *O venerande Hercules, quanto vorant cum strepitu! quam illa Tragasaea videntur!* hoc autem dixit alludens ad verbum *τρώγειν*, aut ut a nomine urbis ductum esse videretur. *ῥοθιάζειν* vero significat magna contentione remigare. Aristophanes *Babyloniis*: *Ad litus appelle magna remorum vi.* Et alibi: *Quando navis cum strepitu remorum ad numeros composito mare secat.* Ῥόθιον. Fluctus strepens, vel fluxus, quasi qui celeriter fluat. significat etiam remigationem. Et Ῥοθιάζειν, magna cum contentione remigare. *Illi in mare erecti fluctibus circumstrepebantur.* Et alibi: *Ingentem ipsi remorum sonum tollite.* Hyperides voce *ῥόθιον* usus est in remigatione maxime contenta. ait enim: *Remigantium igitur multitudinem et remorum strepitum et magnitudinem navis cum stupore admirati sunt.* Arrianus: *Remorumque strepitus et hinnitus equorum sibi invicem obstrepebant.* Et idem: *Militibus gravis armaturae ordine perpetuo clipeos obiicientibus, cum magno remorum strepitu et celeusmate pontem praeternavigabant.* Et alibi: *Remorum strepitus.* Ῥόθιον. Cum impetu et concitate. Iosephus: *Equo concitato a latere praetervectus aliquem hostium fugientium rapit.* Et

Ῥόθιον ἐκ πλαγίου παρελαύνων ἵππον ἁρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν πολεμίων. Καὶ αὖθις· Ἐνσείει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν· οἱ δὲ διεσοβήθησαν ὑπ' αὐτῆς, οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον. τουτέστι, τὸ ὁρμητικὸν καὶ ὀξύῤῥοπον μετὰ ἦχου.

Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσι.

264 Ῥοθοπυγίζων. λάθρα τύπτων κατὰ τῆς πυγῆς πλατείᾳ τῇ χειρὶ ἢ πλατεῖ τῷ ποδί· τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν.

Ῥόθῳ. ὁρμῇ.

Ῥομβεῖν. σφενδονᾶν. Καὶ Ῥόμβος, ἡ κίνησις.

Πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ.

Ῥόμβον. κίνησιν, ἢ κύλινδρον. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Θύννον εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον φράξαντες γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς.

Ῥόμβος.

Στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα.

κύλινδρον.

Ῥομβοστωμυλήθρα. Εὐβουλίδης φησίν·

Ἐριστικὸς κερατίνας ἐρωτῶν,
καὶ ψευδαλαζόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων,
ἀπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν.

Ῥομελίας. ὄνομα κύριον.

Ῥομφαία. τὸ μακρὸν ἀκόντιον, ἢ μάχαιρα.

Ῥοώδης. ῥεύματα ἔχων.

Ῥόπαλα. τὰ ξύλα· παρὰ τὸ ῥαπίζειν ἢ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾶν.

Τίς νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον.

τουτέστιν, εἰς ταυτὸ ξυνῆλθον. ἐπὶ τῶν ἀξυμφώνων πραγμάτων. τοῦτο δέ φησιν Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Διόνυσον. ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἁρμόζει.

Ῥοπαλίζει. κινεῖ καὶ στρέφει ὡς ῥόπαλον. Καὶ Ῥοπαλισμός, ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου, ὁ τέτανος.

Ῥοπή. ψυχῆς μὲν ἴδιον ὁρμή, σώματος δὲ ῥοπή. εἴη ἂν οὖν ὁρμὴ ῥοπῆς βελτίων, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον συγκρινόμενα

---

1. *πλαγίου*] πελαγίου E. Med. 2. *Καὶ αὖθις — ἦχον* om. H. *Ἐνσείει*] Vid. v. *Ἐνσείει*. *Toup.* Ubi prius extat membrum, omisso *ἐπάρας*. 6. *Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *παρὰ*] περὶ A. Photii MS. 7. *ἀκουόμενον*] ἀκροώμενον G. 8. *Ῥοθοπυγίζων. λάθρα τύπτων κατὰ πυγ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 793. sed apud quem, uti et apud ipsum Comicum, minus recte hodie legitur *ῥαθαπυγίζων*. *Küst.* *τῆς* ante *πυγῆς* A. V. 9. *ἢ πλατεῖ*] *καὶ πλ.* minus recte Schol. *ποδὶ*] ποδὶ τῇ πυγῇ A. *V. cum Schol. 11. *ὁρμῇ μετὰ ψόφου* Hesychius. 13. *Πλήξας ῥομβωτῷ δούρ.*] Antipatri Sidon. XIX, 4. Anthol. Pal. VI, 111. Deest exemplum H. *ῥομβωτῷ*] Sic *V. *ῥόμβῳ τῷ* A. Med. *ῥόμβῳ τοῦ* vel *ῥομβωτοῦ* V. G. item ut in v. *Οὐρίαχος*. Mox *οὐρίσχῳ* A. 14. *κύλινδρος* Med. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Anthol. Pal. VI, 33. Vide Maecii distichum in v. *Βυσσοδομοῦντες*, unde petendum *θύννων*. Deest exemplum H. 15. *εὐκλώστοιο λίνου*] *εὐκλύστοιο λίνον* A. *εὐκλώστοιος — ῥόμβῳ* G. 17. Continuo delevi cum A. V. ap. Gaisf. *Καὶ Ῥομβώδης παράταξις λέγεται. καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον*. Vide Zon. p. 1619. 19. *Στρεπτὸν Βασσ.*] Phalaeci Ep. III. pr. Anthol. Pal. VI, 165.

2. *Εὐβουλίδης φησίν· Ἐριστικὸς κερ.*] Fragmentum hoc non est Eubulidis, ut compilator ait, sed Comici cuiusdam de Eubulide, ut discimus ex Laertio in Euclide lib. II. segm. 108. ubi sic legitur: *Περὶ τούτου (Εὐβουλίδου) φησί τις τῶν Κωμικῶν· Ὁ ὑβριστικὸς δ' Εὐβουλίδης κερατίνας ἐρωτῶν*, etc. Hinc Suidas sua descripsit: sed apud quem pro *ὑβριστικὸς* rectius legitur *ἐριστικός*. *Küst.* Vide Viger. in Euseb. Praep. Ev. XIV. p. 735. C. *Hemst.* Adde Menagium in Laert. II, 108. p. 124. *Εὐβουλί* V. Perturbatum verborum ordinem restituere licet e Diogene: *Οὐριστικὸς δ' Εὐβουλίδης κερ. ἐρ.* Unus saltem MS. eiusdem Diogenis habet *οὐριστικὸς* ab Vigero et Lobeckio in Soph. Ai. p. 222. ed. pr. commendatum; *ἐριστικὴ* B. E. G. H. Ceterum intellexerunt critici reponendum esse *τὴν ῥωποστωμυλήθραν*, quod Plutarchus Demosth. 9. scriptum reppererat *τὴν ῥωποπερηρήθραν*. 5. *ἀπῆλθ'*] *ἐλπίδ'* G. *ἐπῆλθ'* H. 7. *Ῥομελίας*] Eius mentio fit IV. Regg. 15, 25. *Küst.* 8. *ἀκόντιον*] *ἀκρωτήριον* V. *κροτήριον* *V. 9. *Ῥοώδης*] Agathias p. 91. *Toup.* MS. Thucydidis aliorumque vox. Non alienum etiam ad medicorum usum (Zonaras, *ῥοώδη. τὰ ὀστᾶ. παρὰ Γαληνῷ καὶ Ἱπποκράτει*) attendere, de quo dixit Coraës in Hippocr. p. 29 *ῥεῦμα* Photius. 10. *Ῥόπαλα*] Ex Schol. Homer. Il. λ'. 559. *Toup.* Ubi Bekkerus reliquit mendum *ἀλλοιοῦν* vel *ἀλοοῦν*. 12. *Τίς νοῦς; κόθορν.*] Aristoph. Ran. 47. *Τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Usque ad *ἁρμόζει* om. H. *ξυνελθέτην* ab edd. vulgg. inculcatum removi. 13. *ἀσυμφώνων*] *ἀξυμφώνων* dedi cum A. 14. *τοῦτο*] *οὕτω* E. *τοῦτο γὰρ φ.* G. 15. *ὁ γὰρ*] *καὶ γὰρ* A. 16. *καὶ* om. Photius; *στρέφει, κινεῖ* Hesychius. *ὡς ῥόπαλον*] *τὸ ῥόπαλον* A. Sed vulg. habent Hesychius et Photius: et inferior quidem glossa, *ἐπεὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται*. 17. *Ῥοπαλισμός, ἡ τ.*] Confer Nostrum infra v. *Τέτανος*. *Küst.* 20. *ἂν οὖν*] *οὖν* om. A. V.

---

alibi: *Confertum equitatum in eos immisit; a quo dissipati sunt, quod impetum eius ferre non potuerant.* Vox *ῥόθιον* dicta est a nomine *ῥόθος*, quod significat strepitum remorum, qui auditur, cum remiges summa contentione remigant. *Ῥοθοπυγίζων*. Podicem palma vel planta pedis cum strepitu quodam feriens. *Ῥόθῳ*. Impetu. *Ῥομβεῖν*. Rotare. Et *Ῥόμβος*, rotatio. *Percutiens ferro hastae turbinato.* *Ῥόμβον*. Rotationem, vel cylindrum. In Epigrammate: *Thynnorum agmina retibus bene textis et profundis capientes in mari caeruleo.* *Ῥόμβος*. Turbo. *Tortum rhombum, Bacchei thiasi incitamentum.* *Ῥομβοστωμυλήθρα*. Eubulides inquit: *Contentiosus ille ceratinas interrogans, et verbis falsae ostentationis plenis oratores exagitans abiit, volubili Demosthenis loquacitate praeditus.* *Ῥομελίας*. Nomen proprium. *Ῥομφαία*. Iaculum oblongum, gladius. *Ῥοώδης*. Fluxus habens. *Ῥόπαλα*. Fustes. ab verbo *ῥαπίζειν*, quod est caedere, vel quod magno pondere tundunt. *Quid hoc sibi vult? quid cothurnus clavae iunctus?* dicitur de rebus discrepantibus. Hercules Baccho dicit. cothurnus enim mulieribus convenit. *Ῥοπαλίζει*. Movet et rotat tanquam clavam. Et *Ῥοπαλισμός*, tentigo. *Ῥοπή*. Animi propria est appetitio, corporis vero inclinatio. hac igitur praestantior fuerit appetitio: quandoquidem ipse animus corpori praestat. melius enim et peius inter se collata differunt in iis, quae ipsis

κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφοράν, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ βέλτιον ὑπερέχει τοῦ χείρονος. οἷον, εἰ ζῷα ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινὸν οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει· ἐπεὶ δὲ βελτίων μὲν ὁ Θεὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου, λείπεται τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν Θεοῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἵππου δὲ τὸ χρεμετιστικόν, ἡ ἀθανασία βελτίων τοῦ ἐπιστήμης δεκτικοῦ, τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν τοῦ χρεμετιστικοῦ. οὕτως ἡ ῥοπὴ καὶ ἡ ὁρμή. δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα.

265 Καὶ ὑπὸ μίαν Ῥοπὴν ἥ τε διάνοια τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὰ διατεταγμένα προηγόρευον ταῖς τάξεσι.

Ῥοπή. κλίσις. Ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κεῖσθαι τὴν τῆς πατρίδος ἡγεμονίαν ἐπετελέσατο πρᾶξιν μνήμης ἀξίαν.

Ῥόπτρον. ῥόπαλον, ἢ παγίς, ἢ τιμωρία. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα, παραῤῥίψασα δὲ κισσὸν
χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

Ῥόπτρον. Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.

Ῥόχθαι. καὶ Ῥόχθεον, ἐστέναζον.

Ῥόχθει. ἦχον ἀπετέλει.

Ῥουβαΐουβος. παρὰ Ῥωμαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός.

Ῥουβίμ. ὄνομα κύριον.

Ῥουτίλιος Ῥοῦφος. ἐπὶ Σκιπίωνος ἦν, ὃς αὐτῷ συνεστράτευεν, συγγράψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι· ὃς τηνικαῦτα χιλίαρχος ἐγεγόνει, ὡς φησιν Ἀππιανὸς ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.

Ῥουφῖνος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου ἦν, βαθυγνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυψίνους. ἦσαν δὲ οὗτός τε καὶ Στελίχων ἐπίτροποι τῶν Θεοδοσίου παίδων. ἅμφω τὰ πάντα συνήρπαζον, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι, καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδέν, εἰ μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἅπασαι πρὸς τούτων

---

3. ἵππος] ὁ ἵππος A. B. V. οἱ ἵπποι *V. Tum τὸ γένος om. A. 4. ἐπεὶ] ἐπεὶ δὲ A. V. Tum βέλτιον V. ap. Gaisf. 6. αὐτοῦ] αὐτοῖς B. E. G. H. 8. ἐπιστήμης] τὸ ἐπιστήμης A. *V. 11. οὕτω καὶ] οὕτως ἡ A. οὕτω καὶ ἡ B. E. G. *V. Med. 16. καὶ τά] τὰ om. G. Locum intactum dimiserunt critici. Mihi quidem ad integritatem sententiae requiri videtur, καὶ τὸ τὰ διατεταγμένα προαγορεύειν ταῖς τ. 17. Ῥοπή] Post h. gl. addunt A. V. Ῥοπικὸν (Ῥωπικὸν V.) ὤνιον· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν πολλοῖς δὲ πιπρασκομένων· ῥόπος γὰρ ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος. Vide infra v. Ῥωπικός. 20. Ῥόπτρον] Ῥόπτον A. item ῥόπτα in exemplo. Cf. Valck. in E. Hipp. 1169. ἐν Ἐπιγράμμασι (sic *V.)] Agathiae XXVII. extr.

1. Θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτ.] Anthol. Pal. VI, 74. Deest exemplum H. δέ οἱ V. παραῤῥίψασα] ἀναῤῥίψασα A. B. V. E. G. Med. non liber Pal. 4. Ῥόπτρον. Λυσ.] Ex Harpocratione. *Küst.* Cf. Valck. in Herod. VI, 91. Λυσίας] Ipso principio orationis in Alcibiadem. 7. Ῥόχθαι] Ῥόχθαι A. B. V. E. G. H. Med. Quod nullius est usus. 8. Ῥόχθει] Sequens interpretatio suadet scribendum esse ῥοχθεῖ, ut sit praesens indicativi. *Küst.* ῥοχθεῖ quidem Od. μ'. 60. sed alterum ῥόχθει extat ib. ε. 402. ἀποτελεῖ] ἀπετέλει A. B. G. H. ἐπετέλει E. 9. Ῥουβαΐουβος] Scribe Συβαδίουβος, i. e. *subadiuva*, et suo loco pone. Vide Casaubonum in Athen. lib. I. c. 7. in fine et Dufrenium in Glossario Graeco v. Συβαδίουβος. *Küst.* Meurs. Gl. in Ῥουβ. Pancirol. in N. T. O. c. 16. *Hemst.* 11. Ῥουβίμ] Ῥουβείμ B. V. E. H. inter vss. G. 12. Σκιπίωνος] Σκηπίωνος A m. pr. ὃς] Immo καί. 13. συνεστράτευσεν] συνεστράτευε A. V. 15. Ἀππιανὸς] In Ibericis (c. 88.) p. 522. ubi verba eius haec sunt: Ὁ δὲ (Σκιπίων) Ῥουτίλιον Ῥοῦφον, συγγραφέα τῶνδε τῶν ἔργων, τότε χιλιαρχοῦντα. ἐκέλευσε τέσσαρας ἱππέων ἴλας λαβόντα ἀναστεῖλαι τοὺς ἐνοχλοῦντας. *Küst.* 16. Ῥουφῖνος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσ.] Locus hic de Rufino paucioribus verbis descriptus extat in Excerptis Ioan. Antioch. ab Valesio editis p. 849. *Küst.* Ex Eunapio ista habere Suidam dicit Vales. Excerpt. Peiresc. p. 23. *Reines.* Vid. Claudian. Rufin. I, 187. *Toup.* MS. Vid. Fr. Iuret. in Symmachi VI. Ep. 14. *Hemst.* Non Ioannis istam orationem esse sed Eunapii persuadet universa sententiae dicendique ratio. Huius igitur fragmentis locum inseruerunt Boissonadus fr. 30. et Niebuhr. p. 112. βαθυγνώμων] Vide supra h. v. *Küst.* 19. ἄμφω] Immo ἄμφω τε vel δέ. τὰ πάντων συνήρπαζον Exc. διήρπαζον H. ubi om. ἐν τῷ πλούτῳ — ἔδοξε. 21. δίκαι τε] δίκαι δὲ G. πρὸς τούτων] πρὸς τούτοις A. B. V. E. H. Med. πρὸς τοῦτο Exc. Expectabam πρὸς χάριν.

---

propria sunt, eorumque ratione melius praestat peiori. ut, si Deus et homo et equus animalia sunt, ratione quidem generis communis nihil inter se differunt. quoniam vero Deus praestantior est homine, homo autem equo: sequitur ut ratione eorum quae ipsis propria sunt differant. quodsi Dei proprium est immortalitas, hominis scientiae facultas, equi vis hinniendi: immortalitas praestat facultati cognitionis, haec autem facultati hinniendi. eadem est ratio inclinationis et appetitionis. videntur autem melius et peius in rebus eiusdem generis versari, siquidem comparatio locum habet in iis rebus, quae aliqua communione tenentur. *Et ad idem momentum tendunt et prudentia ducis et facultas imperia agminibus pronunciandi.* Ῥοπή. Momentum. *Ille vero imperium patriae in ultimo momento versari ratus, facinus memoria dignum fecit.* Ῥόπτρον. Clava, vel decipula, vel tormenti genus. In Epigrammate: *Desuidae Lex. Vol. II. P. II.* *dicavi vero tibi clavas istas, abiectaque hedera manum circumdabo aureis armillis.* Ῥόπτρον. Forium marculus. Lysias in oratione contra Andocidem de Impietate: *Equum ad annulum ianuae templi alligavit.* Ῥόχθαι. Et Ῥόχθεον, gemebat. Ῥόχθει. Strepitum edebat. Ῥουβαΐουβος. Apud Romanos ita vocatur auxiliatoris auxiliator. Ῥουβίμ. Nomen proprium. Ῥουτίλιος Ῥοῦφ. Rutilius Rufus tempore Scipionis vixit, cuius expeditionibus bellicis interfuit; idemque res tunc gestas litteras mandavit. tunc autem temporis cum tribunum militum fuisse tradit Appianus in historia Romana. Ῥουφῖνος. Rufinus sub Theodosio vixit, homo animi profundi et occulti, et cum Stilicone tutor liberorum Theodosii. hi ambo rapiebant omnia, in divitiis potentiam sitam esse iudicantes; neque quicquam erat cuiquam proprium, nisi istis placuisset. omnesque controversiae ab iis disceptabantur, magnaque multi-

ἐδικάζοντο· καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν περιθεύντων, εἴ πού τινι χωρίον ὑπάρχοι παντομιγές τε καὶ εὔκαρπον· καὶ ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου, διά τινων ὑφειμένων ἐνηδρευμένος. καὶ ὁ ἀδικούμενος ἠδικεῖτο, τοῦ ἀδικοῦντος κρίνοντος. ἐς τοῦτο δὲ ὁ Ῥουφῖνος ἐχώρησεν ἀμετροκάκου πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια ἀπεμπόλει, καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια Ῥουφίνῳ πάντες ἐδίκαζον. καὶ ὁ τῶν κολάκων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολύς. οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τοῦ καπηλείου καὶ τοῦ τὰ βάθρα καλλύνειν καὶ τοὔδαφος κορεῖν, ἄρτι δὲ χλαμύδας τάς τε εὐπαρύφους ἐνδεδυκότες, καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ Ῥουφίνου εὕροις ἐν τῇ τοῦ Σαρδιανοῦ Εὐναπίου Χρονογραφίᾳ.

Ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου, τούτων ἄχρι ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἦν κατὰ μὲν τὴν ἑῴαν παρὰ Ῥουφίνῳ, κατὰ πᾶσαι παρ' αὐτοῖς κατ' ἐξουσίαν ἐκρίνοντο, καὶ ἀπῄει κεκρατηκὼς ὁ χρημάτων τὴν ψῆφον ὠνούμενος πολλῶν, ἢ οἰκειότητι τὴν τοῦ δικάζοντος ἐπισπώμενος εὔνοιαν. κτήματα δὲ ὅσα τοὺς κυρίους ἐν τοῖς ἅπάντων ἐποίει στόμασιν εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι, μετῄει πρὸς τούτους· τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων, καὶ τούτῳ τὸ συκοφαντεῖσθαι διαφευγόντων, ἑτέρων δὲ τὰ οἰκεῖα προϊεμένων ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν ἀρχῆς ἢ ἄλλου τινὰ πρίασθαι τῶν πόλεων ὤλεθρον. παντὸς δὲ εἴδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπιπολάζοντος, ὁ μὲν ἁπανταχόθεν πλοῦτος ἐς τὴν Ῥουφίνου καὶ Στελίχωνος οἰκίαν ἐσέρρει, ἡ δὲ πενία κατὰ πάντα τόπον ἐπενέμετο τὰς τῶν πάλαι πλουτούντων οἰκίας. ἠσθάνοντο δὲ τῶν γινομένων οἱ βασιλεῖς οὐδενός, ἀλλ' ἔγραφον μόνον, ὅσα Ῥουφῖνος ἐπέταττε καὶ Στελίχων. ἐπεὶ δὲ ἄσπετος ἦν αὐτοῖς πλοῦτος συνειλεγμένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ μνᾶσθαι ὁ Ῥουφῖνος ὠνειροπόλει.

Ῥοῦφος Ἐφέσιος, ἰατρός, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ σὺν Κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα,

---

2. εἴ πού τινι χωρίον ὑπ. — ἐνηδρευμένος] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Παντομιγές*. *Küst.* εἴ τῳ τινι Exc. χωρίον] χωρίῳ G. qui mox παμμιγές. Sed v. Eunap. V. Soph. p. 10. ὑπάρχοι] ὑπάρχει E. 3. συνηρπάζετο Exc. 5. ἐνηδρευμένος] ἐνεδρευμένης B. E. G. H. ἐνεδρευμέν A. V. ἐνηδρευμένης Med. 6. ἐχώρησεν] Vid. *Ἀμετροκάκου. Hemst.* 9. ὁ τῶν] ὁ om. V. 10. οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν — διεσφιγμένοι] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Βάθρα*. Confer etiam v. *Καλλύνων*. *Küst.* ὁ δὲ κόλακος V. qui deinde om. τά. 12. κορεῖν] κουρεῖν H. χλαμύδας τε εὐπ.] χλαμύδας τάς τε εὐπ. A. E. G. Med. 13. καὶ περόναις] Vid. *Περόνη. Hemst.* 15. Ῥουφίνου] Ῥουφίνους G. Cessavit in his epitomator, neque sententiam ab οἱ δὲ κόλακες inchoatam consummavit. 17. Ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου, τούτων ἄχρι ὀνομ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Zosimi, initio libri V. unde ea Suidas descripsit. Zosimus vero eadem ab Eunapio mutuatus est. *Küst.* His usus est quisquis misere glossam *Στελίχων* consarcinavit. τούτων] τοῦ τῶν A.

1. κατ' ἐξουσίαν om. G. 2. ἀπῄει] ἀπίει H. 3. ἢ οἰκειότητι] ἢ om. A. B. V. E. H. Med. ὠνούμενος ἢ ἄλλως οἰκ. Zosimus. 7. καὶ τούτων Med. διαφυγόντων] διαφευγόντων A. Zosimus. 9. πόλεων] πολλῶν G. H. 10. πόλεσιν] πολυτελέσιν A. 12. εἰσέρρει] ἐσέρρει cum A. V. 13. ἐνέμετο] ἐπενέμετο A. V. Zosimus. 14. ᾐσθάνοντο] εἰς θάνατον V. Mox γεγονένων V. 16. Ῥουφῖνος] Ῥοῦφος A. E. Ῥούφος Med. ἄσπετος] ἄπιστος A. ἄπληστος Zosimus. 17. συνειλεγμένος] συνηλεγμένος G. 18. ἑαυτῷ] ἐπ' αὐτῷ A. ἐπ' αὐτῶν V. ἑαυτῶν *V. Similia Io. Lydus de Magistr. II, 10. tradens *Ῥουφῖνον τὸν ἐπίκλην ἀκόρεστον*. 20. σὺν Κρίτωνι] Dicit Critonem, belli Dacici scriptorem, professione ut ex hoc loco colligimus medicum, quem Traiano comitem affuisse testatur Io. Lydus de Magistr. II, 28. Ceterum *Κρίττωνι* *V. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα] Praeter opera a Suida hic memorata et alia Rufus Ephesius scripserat: veluti de Herbis libros IV. carmine hexametro. Galenus lib. VI. *De simplic. medicam. viribus*, Part. II. p. 68. *Καὶ Ῥούφῳ τῷ Ἐφεσίῳ περὶ βοτανῶν δι' ἑξαμέτρων ἐπῶν σύγκειται τέτταρα.* Ex hoc opere depromptum puto fragmentum, octo versibus hexametris constans, quod ex Rufo Ephesio, absque nomine operis, adducit idem Galenus lib. I. *περὶ συνθέσεως φαρμ. τῶν κατὰ τόπους*, Part. II. p. 160. Item de Melancholia. Galenus *ἐν τῷ περὶ μελαίνης χολῆς*, Part. III. p. 357. *Τῶν δὲ νεωτέρων ἄριστα γέγραπται περὶ Μελαγχολίας τῷ Ἐφεσίῳ Ῥούφῳ.* Extant et alia quaedam Rufi huius opera, edita ab Henr. Stephano in volumine, quod *Artis Medicae principes* inscribitur. *Küst.* *αὐτοῦ φιλόπονα βιβλία* H. et *βιβλία ἰατρικὰ πλεῖστα.*

---

tudo erat circumcursantium, si cui praedium esset locuples atque fertile: ac dominus statim comprehendebatur, crimine probabili a calumniatoribus, qui ad hoc subornati erant, adversus eum conficto. ita is cui fiebat iniuria, condemnabatur ab auctore iniuriae. Rufini autem improbitas ad tam immensam avaritiam processit, ut et publica mancipia venderet, et publica praetoria omnia Rufino servirent. ac magna circa eum fuit adulatorum turba, eorum quidem, qui non ita dudum ex cauponis aufugerant, ubi subsellia purgarant et pavimenta verrerant: ii iam chlamydes tunicasque praetextatas gestabant, aureis fibulis connexas, et sigillis auro inclusis ornabant digitos. reliquas Rufini criminationes reperias in Eunapii Sardiani Chronographia. — Sub Arcadio et Honorio, cum hi nomine tenus imperium obtinerent, omnis imperii potestas in Oriente penes Rufinum, in Occidente penes Stiliconem erat; omnesque causae pro arbitrio ab ipsis diiudicabantur; victorque abibat, qui sententiam ingenti pecuniae summa redemisset, aut iudicis benevolentiam necessitudine aliqua sibi conciliavisset. illis vero praedia cesserunt, quorum domini omnium ore beati praedicati fuerant; cum alii donis eos placarent, itaque calumnias redimerent, alii sponte sua dimitterent, ut magistratu potirentur, aut aliam quampiam civitatium pestem mercarentur. cum autem omne genus improbitatis in urbibus vigeret, divitiae undecunque in Rufini et Stiliconis aedes confluebant, paupertas vero ubique locupletes olim domos tenebat: quorum nihil Imperatores animadvertebant, sed ea tantum scribebant, quae Rufinus et Stilico iussissent. cumque immensas opes congessisset, Rufinus imperii spem etiam somniare coepit. Ῥοῦφος. Rufus Ephesius, medicus, qui cum Critone sub Traiano floruit. scripsit

ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ διαίτης έ. Περὶ διαίτης πλεόντων ά. Περὶ τραυματικῶν φαρμάκων ά. Περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων ά. Περὶ σύκων ά. Περὶ τῆς ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον ά. Περὶ γάλακτος βιβλίον ά. Περὶ οἴνου βιβλίον ά. Περὶ μέλιτος.

Ῥωγαλέον. διερρωγός, διεσχισμένον. Καὶ Ῥωγάς, ἡ διερρωγυῖα.

Ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλων πήρα,
ἄρτων ἐώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.

Κανών· τὰ διὰ τοῦ αλεος ἀπὸ τριῶν παράγονται μερῶν· ἀπὸ ὀνόματος, δεῖμα, δειμαλέος· ἀπὸ ῥήματος, οἰδῶ, οἰδαλέος· ἀπὸ ἐπιῤῥήματος, ῥίμφα, ῥιμφαλέος· καὶ παροξύνονται. σεσημείωται τὸ δαιδάλεος ὁ ποικίλος, καὶ κονισάλεος.

Ῥωγμός. ῥῆξις γῆς.

Ῥώθωνος.

Ῥωμαλέος. ὁ ἰσχυρός. Καὶ Ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς, ἐπιῤῥηματικῶς.

Ῥωμαίων ἀρχή. αὕτη τῆς Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν καὶ Μακεδόνων τῶν πρὶν μακρῷ ὑπερῆρεν, ὁρισαμένη πέρατα ἑαυτῆς πρὸς μὲν ἕω Ἰνδοὺς καὶ ἐρυθρὰν θάλατταν καὶ Νεῖλον καὶ καταῤῥάκτας καὶ λίμνην Μαιῶτιν· ὅσα δὲ πρὸς δυσμὰς *Ὠκεανόν τε αὐτόν, ὃν δὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἔργοις ἐδηλώθη, μηδὲ ἄλλως ἢ πρὸς ψυχαγωγίαν τοὔνομα αὐτοῦ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ᾄδεσθαι· εἴγε καὶ ἡ Βρεττανῶν χώρα, ἣν περιῤῥέων νῆσον ἐργάζεται, νῦν εὑρεθεῖσα ἐν πέρασι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λεγέτω μὲν οὖν, ὅτῳ δοκεῖ, ὡς ἀναμφίλογοι τῶνδε πρὸς τὰ παλαιὰ αἱ ὑπερβολαί, πλήθει τε χειρὸς τῶν ἐπελθόντων εἰκάζοντι καὶ τόλμαις ἑκατέρων, καὶ στρατηγήσεσι, καὶ μηχανήσεων ἐπινοίαις, καὶ 267
τῶν ἀντιπολεμησάντων ἀρετῇ. Δέξιππος.

Ὅτι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι τὸ φιλόμαχον ἐθνῶν καὶ τὸ εὐσύντακτον τῆς δυνάμεως. πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἑσπέραν θυμικώτεροί εἰσι τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικούντων. περιττεύει δὲ Ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν τῷ ἔργῳ καὶ τεχνικόν· ᾧ καὶ Γαλατῶν ἐκράτουν, καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες καὶ περιόντες τῶν βαρ-

---

1. *Περὶ διαίτης πλεόντων ᾱ*] Om. V. His subiicit *Eudocia* p. 371. *ἤτοι ἐφοδίων.* 2. *Περὶ τραυματισμοῦ — ἰατρικῆς βιβλίον ά* om. G. ubi mox in marg. *περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων· περὶ σύκων· περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς. θραυματισμοῦ* Med. 3. *σύκων*] *συκᾶς λέγει τὰ συκάμινα πάθη περὶ τὴν ἕδραν γινόμενα* V. Credat cui libuerit; equidem expectabam *περὶ συκνῶν.* 4. *ἀρχαίας*] *τῆς ἀρχαίας* A. V. 5. *περὶ οἴνου καὶ μέλιτος ἓν· περὶ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων δύο· περὶ ὀστῶν ἕν* Eudocia. Verum illud annotatione dignius, libros de lacte, de vino, de melle, alios huius generis particulas fuisse voluminum de victu. Rufus Eph. Matthaeii p. 194. *Περὶ οἴνου. κεῖται ἐν τῷ περὶ διαίτης ἢ περὶ πομάτων, ἐν τῷ ιβ' λόγῳ.* 8. *Ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥ.*] Ex Babrio. *Küst.* Tyrwhitt. p. 36. Knoch. p. 165. Deest exemplum H. Horum versuum tabulae fractae transierunt in v. *Ἑωΐα.* Deinde facilius decurret oratio *γ'* reposito. *ἔκειτοτο* menda Med. 10. *τὰ διὰ*] *τὰ* om. A. Vid. Etymol. M. p. 135, 22. 261, 50. 11. *ὡς δεῖμα*] *ὡς* delevi cum A. V. 14. *κονισσάλεος*] *κονισάλεος* A. V. G. 16. *Ῥώθωνος*] V. Strab. VII. p. 312. ibique Casaub. 17. *ἰσχυρός*] *ὁ ἰσχυρός* dedi cum A. V. 19. *Ἀσυρίων* Med. *καὶ Περσῶν ὑπερῆρεν*] *καὶ Μακεδόνων τῶν πρὶν μᾶκρ' καὶ περσῶν ὑπερῆῤ* A. Eadem fere ut videtur *V. ubi notatio nescio quae refertur ad *Μακ. τῶν πρίν.* 20. *ὑπερῆεν*] *ὑπερῆρεν* A. B. V. E. G. H. Med.

1. *ὡρισαμένη* Med. 2. *θάλασσαν*] *θάλατταν* dedi cum A. 3. *δυσμὰς*] *δυσμαῖς* B. G. *τε* post *ὠκεανόν* addunt A. V. E. G. H. Med. Lacuna tamen post *ὠκεανόν* in Med. Particula cum suspensa sit, post *δυσμὰς* defectus indicium posui: nam probabile est Rhenum Danubiumque memoratos fuisse. 5. *ἢ πρὸς*] *ἢ* om. A. B. G. *V. Med. Itaque videtur olim extitisse, *ἐδηλώθη, ἄλλως δὲ πρὸς ψυχαγ. κτλ.* 6. *ποιηταῖς*] *παρὰ τοῖς ποιηταῖς* A. V. *ποιηταῖς* om. E. Tum *ἄγεσθαι* V. 9. *λεγ. μὲν οὖν ὅτῳ δοκεῖ*] Non satisfacit haec oratio, non additis quae ad *δοκεῖ* pertinere debuerint. *ἀναμφίλογοι*] *ἀναμφίλογον* V. 10. *ὑπερβολαί*] *αἱ ὑπερβολαί* A. V. H. *καιροῦ*] *χειρὸς* A. B. V. E. G. Med. 13. *Δέξιππος δὲ*] *δὲ* om. A. V. ap. Gaisf. Haec cum olim sic continuarentur, *Δέξιππος δέ, ὅτι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν κτλ.*, factum est ut fragmentum longe deterius in Dexippum transferretur: velut a Niebuhrio p. 35. Sed hic quoque locus e Legationum aliusve tituli Excerptis fluxisse videtur. 15. *ἐθνῶν*] *ἔθνους* Niebuhrius; qui debebat *τοῦ ἔθνους.* *εὐσύντακτον*] *ἀσύντακτον* B. E. G. H. 18. *καὶ τεχνικόν*] *καὶ* om. MSS. et libri ante Küst. 20. In novissimis hiat oratio, cuius pars necessaria misere in compendium sit redacta: velut *περιόντες* non dubium quin locum obtinuerit verbi finiti *περιῆσαν*, quod sub finem Niebuhrius supplebat. Huc accedit quod *δὲ* omiserunt *V. Med.*

---

libros plurimos, ex quibus sunt De ratione victus libri V. De victu navigantium, unus. De medicamentis vulnerum, unus. De vulneratione articulorum, unus. De ficubus, unus. De vetere medicina, unus. De lacte, unus. De vino, unus. De melle. *Ῥωγαλέον.* Ruptum, lacerum. Et *Ῥωγάς*, lacera. *Illic iacebat lacera caprariorum pera, tota panis veteris et carnium plena.* Regula: nomina in αλεος desinentia a tribus orationis partibus deducuntur. ab nomine: ut *δεῖμα, δειμαλέος.* ab verbo: ut *οἰδῶ, οἰδαλέος.* ab adverbio: ut *ῥίμφα, ῥιμφαλέος.* eadem etiam acutum habent in syllaba paenultima. notantur vero discrepantia *δαιδάλεος*, varius, et *κονισάλεος.* *Ῥωγμός.* Hiatus terrae. *Ῥώθωνος.* *Ῥωμαλέος.* Robustus. Et *Ῥωμαλέως*, robuste, adverbium. *Ῥωμαίων ἀρχή.* Dexippus: Romanorum imperium regna tam Assyriorum et Persarum quam Macedonum veterum longo intervallo superavit, limitibus constitutis versus Orientem Indis, mari Rubro, Nilo, Cataractis et Palude Maeotide, ad Occidentem vero *Oceano ipso, quem fabulam esse, neque nisi ad delectationem a poetis nomen eius decantari rebus ipsis declaratum est: siquidem etiam Britannorum regio, quam circumfluens insulam efficit, nunc inventa in finibus imperii Romani numeratur. concedat igitur, ab hoc imperio citra controversiam res veterum superari, sicui libeat et ingentes copias adversariorum contendere et audaciam utrorumque disciplinamque militarem, postremo machinarum inventa et hostium virtutes. — Imperium Romanum ut incrementa caperet, effecit bellica fortitudo gentis et disciplina militaris. omnes enim occidentis populi animosiores sunt iis, qui ex adversa parte habitant. excellunt autem Romani et ordine et arte in bellis, qua et Gallos vicerunt, et finitimorum bellis exercitati barbaros solertia, Graecos natura et fortitudine superarunt. *Ῥωμαίων*

βάρων τῇ συντάξει, τῶν δὲ Ἑλλήνων φύσει καὶ ἀνδρίᾳ.

Ῥωμαίων πόλις. ὅτι ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπερορίων ἐκστρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τοῦ πλήθους ποιησαμένη, κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ τριάκοντα μυριάδων ἀπολειπόμενον· καὶ ταῦτα συνεχέσι τριβομένη πολέμοις, οὐδεπώποτε δὲ μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκυῖα.

Ῥώμη. ἰσχύς. Καὶ Ῥώμη, ἡ πόλις· ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ διαγεγονότων ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ τετρακοσίων ἐτῶν, ἀπείρατοι ἦσαν ὑπερορίων πολέμων. τὸν δὲ πρὸς Καρχηδονίους ὅσον οὔπω παρέσεσθαι πόλεμον προσδεχομένη ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τοῦ πλήθους, καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ ἀπολειπόμενον λ' μυριάδων.

Ὅτι τὴν Ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης εἶπεν Ἀθήναιος.

Ῥῶμις. ὄνομα κύριον.

Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος. ὀνόματα κύρια.

Ῥωννύω. δύναμιν παρέχω.

Ῥώξ, ῥωγός. εἶδος φαλαγγίου.

Ῥώξ. κόκκος. καὶ εἶδος πέτρας.

Ῥωξάνη. ὄνομα κύριον.

Ῥώπαξ, ῥώπακος. τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν.

Ῥῶπες. δασεῖα ὕλη. ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος. Καὶ Ῥωπεύειν, ξυλεύεσθαι.

Τοῦτό τοι ῥωπεύειν ὀλιγόξυλον.

Ῥωπήια. τοὺς συνδένδρους τόπους.

Ῥωπικά.

Ἀ μάτηρ ζωὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρά,
Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.

Ῥωπικός. Τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον· ἦν δὲ ψευδεπίγραφος καὶ ῥωπικός. ἀντὶ τοῦ κεχρωσμένος. Καὶ Ῥωπικόν, ὤνιον, τὸ εὐτελές, πρλλοῦ δὲ πιπρασκόμενον.

Ῥῶπος. μῖγμα χρώματος, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει. ὅθεν ῥωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασι. 268

---

2. ἀνδρείᾳ] ἀνδρίᾳ dedi cum A m. sec. 4. ἐκστρατειῶν] ἐκστρατιῶν A. V. cum libris in v. Ὑπερόριον. Mox ἐξέτασ V. 5. κατέμαθε] κατέμαθον V. 8. πολέμοις τριβομένη] τριβομένη πολέμοις transposui cum A. V. 9. ἀπολελαυκυῖα] ἀπολελαυκυίας E. 11. συνοικισμοῦ] συνῳκισμοῦ G. ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα] ζ' V. 12. τριακοσίων] Casaubonus in Comment. ad Polyb. p. 93. monet reponendum hic esse τετρακοσίων. Eum vide. Küst. ῦ̄ A. V. 14. προσδεχομένη] προσδεχόμενος B. V. 16. τῶν λ'] τῶν omisi cum A. G. *V. 18. Ὅτι Gaisf. cum *V. 19. Ἀθήναιος] Lib. I. p. 20. B. Continuo delevi cum A. V. annotationem hominis studiosi parum aptam: καὶ ζήτει ἐν τῷ Χιλίαρχος. 20. Ῥῶμις] Hoc quo spectet ignoro, quamquam servat Zon. p. 1624. Ῥώμη V. E. 21. Sub finem gl. Gaisf. delevit ζήτει ἐν τῷ Βρουμάλια cum A. B. V. E. Deinceps cum A. V. expunximus observationem ex v. Αἰμύλος repetitam: Ῥωμύλος, Τερτύλος, αἰμύλος, Αἰσχύλος, προπαροξυτόνως. Ubi vitium aequo animo pertulerunt editores, a quo immunis est gl. Τερτύλος.

2. Ῥώξ, ῥωγός. εἶδος φαλ.] Confer Nostrum supra v. Ῥάξ. Küst. Cf. Zon. p. 1624. Hanc et seq. gl. transposuit *V. 3. Ῥώξ] Immo ῥάξ. Vide Lexica. Küst. V. Lobeck. in Phryn. p. 76. Qui nescio quid praecepti de tenore discriminando sibi visus est deprehendisse in Paralip. Gramm. Gr. p. 109. pr. 4. Sub gl. finem cum A. V. omisi: καὶ ζήτει περὶ αὐτῆς ἐν τῷ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών. 5. ῥωπάκια] ῥοπάκια G. Vide supra v. Διὰ ῥωπία. 8. Τοῦτό τοι ῥωπεύεις ὀλιγ.] Leonidae Tar. LIV, 3. Anthol. Pal. VI, 226. ῥωπεύεις] ῥωπεύειν A. V. E. G. H. τοῦτό τε ῥωπαίειν Anthol. MS. Quod nunc libri repraesentant, Reiskius divinarat. 9. Ῥωπήια] Vid. Il. ν'. 199. Ante gl. seq. A. addit Ῥωπία. 11. Ἀ μήτηρ ζωὸν τὸν Μίκ.] Leonidae Tar. XV, 1. Anthol. Pal. VI, 355. μάτηρ dedi cum V. ubi mox Μίκυνθον. Deest exemplum H. 14. Ῥωπικός] V. Toup. in Longin. 3, 4. Τὸν δὲ πρακτικὸν τρ.] Locum integrum Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, vide in Excerptis ab Valesio editis p. 114. ubi de Dinocrate Messenio verba fiunt. Vide etiam Suidam supra v. Δεινοκράτης. Küst. ὑπέφηνε] ὑπέφαινε A. B. E. G. H. Sed meliora petenda sunt e glossa superiore haec, τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε μὲν τ. 16. ὤνιον *V. 17. εὐτελὲς μὲν] μὲν omisi cum A. V. Sub finem adhaeserant, quae Prov. Bodl. 831. agnoscit: ῥῶπος γὰρ ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος. Ubi Küsterus: „Confer Hesychium v. Αἰγίναια, post v. Αἰγαν." Delevi cum A. V. Vide quae ex utroque libro descripta sunt in v. Ῥοπή. 18. μίγμα] μίγματα Lex. Seg. et Hesych. χρωμάτων] χρώματος A. V. χρώματα Photius, Lex. Seg. et Hesychius. μίγματα καὶ χρώματα Zon. p. 1624. Parui libris optimis, quibus non repugnat ὅσα, diiungendum illud a priore interpretatione. Ceterum notabilis est locus Dionysii Halic. Fr. Ambr. XVI, 6. καὶ τοῖς μίγμασιν ἡδεῖαι, παντὸς ἀπηλλαγμένον ἔχουσαι τοῦ καλουμένου ῥώπου τὸ ἀνθηρόν. 19. μυρεψοῖς] μυρεψικοῖς V. Deinde καὶ post ὅθεν delevi cum *V. Lex. et Phot. ῥωποπώλης] Nehemias III, 30. οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥοποπῶλαι. Corrige ῥωποπῶλαι. Toup. MS. Cf. Salm. in Vopisci Aurel. 45. ὁ μυροπώλης subiicit Lex. Seg. 20. ῥῶπον] Demosthenes adv. Phormion. p. 910.

πόλις. Urbs Romanorum, antequam bella externa gerere coeperat, habito censu civium numerum non multo minorem CCC millibus deprehendit: idque cum continuis bellis vexarentur, neque unquam diuturna et constanti pace fruerentur. Ῥώμη. Robur. Et Roma, urbs, quae a prima origine per 477. annos nullum externum bellum gessit. cum vero bellum Punicum iamiam imminere putarent Romani, censum egerunt, et civium numerum invenerunt non multo minorem CCC millibus. — Romam compendium orbis terrarum dixit Athenaeus. Ῥῶμις. Nomen proprium. Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος. Remus et Romulus. Ῥωννύω. Corroboro. Ῥώξ. Genus phalangii. Ῥώξ. Acinus uvae. item rupes. Ῥωξάνη. Nomen proprium. Ῥώπαξ. Virgultum. Ῥῶπες. Densa silva. vel locus silvosus et arboribus consitus. Et Ῥωπεύειν, lignari. *Et haec silvula caedentibus exigua.* Ῥωπήια. Loca arboribus consita. Ῥωπικά. *Mater imaginem vivi Micythi, ut potuit pauperula, Baccho donat, rudi modo depictam.* Ῥωπικός. Fucatus. *Prudentiam in rebus gerendis specie quidem omnibus numeris absolutam praeferebat; re ipsa autem adumbrata quaedam et fucata civilis prudentiae imago inerat.* Et Ῥωπικόν, merx vilis, quae tamen magno venit. Ῥῶπος. Mixtura colorum, quicquid tinctoribus, pictoribus, seplasiariis usui est. unde ῥωποπώλης dicitur horum venditor. quidam vero ῥῶπον vocant scruta sive varias merces. Ῥωσά-

Ῥωσάκης. ὄνομα κύριον.

Ῥώσαντες. δυναμώσαντες. Οἱ δὲ βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στεγανώτερον, ὡς οὐκέτι Ῥωμαϊκοῖς καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπεσούμενοι στρατηγήμασι.

Ῥωσαφῶν. φρούριόν τι.

Ῥῶσθαι. σπουδάζειν.

Ῥωσθείς. δυναμωθείς.

Ῥῶσις. ὑγεία.

Ῥωστήριον. παρορμητήριον.

Ῥωτακίζειν. τῷ ῥ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι.

Ῥωχμός. ῥῆγμα γῆς. Προκόπιος· Ἄβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ Αὐρασίου κατιὼν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἀποῤῥῶγες συχναὶ ὑγχάνουσιν οὖσαι, ἐς ἃς δὴ ὁ Ἄβίγας σχιζόμενος ὑπὸ γῆν φέρεται, καὶ αὖθις ὑπὲρ γῆν φαίνεται. τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον τοῦ πεδίου ξυμβαῖνον ἐν ἐξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ ᾠκημένοις τίθεται εἶναι, ἐπιβύσασι χώματι τοὺς ῥωχμοὺς ἢ αὖθις αὐτοὺς ἀποκαλύψασι, τοῖς ὕδασι τοῦ ποταμοῦ τοῦδε ὅ τι βούλοιντο χρῆσθαι.

Ῥώψ. τὸ φυτόν. καὶ Ῥῶψα, βοτάνη ἁπαλή.

Ῥοιά. τὸ ῥοΐδιον.

Ῥοίακες. Λίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκου παιδίῳ ῥοιάκων ζεῦγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον περίστρωμα, προσκεφάλαια δύο τῶν καλλίστων.

Ῥοιβδεῖν. ἀναῤῥοφεῖν. λέγεται καὶ ῥοῖβδος παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις.

Ῥοιζηδόν. σφοδρῶς, μετ' ἤχου, ἀπειλητικῶς.

Ῥοῖζος. ῥύμη, ἦχος. Ἰώσηπος· Οὕτω δὲ ῥοίζῳ καὶ βίᾳ τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπεσον ὡς διαῤῥῆξαι τὰς τάξεις. Καὶ Ῥοίζημα, ὁ ἦχος. Καὶ Ῥοίζησεν, ἐφώνησεν, ἤχησε.

Ῥοιτειεύς. ἀπὸ τόπου. Καὶ Ῥοίτειον, ἀκρωτήριον.

Ῥοίτης. ὄνομα κύριον.

---

1. Ῥωσάκης] Ῥωσάρης H. Ῥοισάκης Arrian. Exp. I, 15. 2. Οἱ δὲ βάρβαροι—στρατηγήμασι om. H. 6. φρούριόν τι om. ut videtur A. 7. Ῥῶσθαι] Item Hesychius. Id fuit, opinor, Ἐῤῥῶσθαι. 9. Ῥῶσις] Vocem aevi citerioris exemplis muniit Creuz. in Plotin. T. III. p. 163. 10. Item Hesychius. 11. Ῥωτακίζειν] Confer Nostrum infra v. Χαλκιδίζειν. Küst. 12. Προκόπιος] Lib. II. de Bell. Vandal. c. 19. sed ubi locus hic plenior legitur. Quae enim Procopius ibi pluribus verbis tradit, Suidas hic in pauciora contraxit. Küst. Seqq. om. H. Ἄβίγας] Ἄβίβας A. ubi mox om. ἐν ᾧ. Hanc scripturam si cum Procopio contendimus, effici videtur, — κατιών, ἐπεὶ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπώρυγες (cum Scaligero) συχναὶ τ. οὖσαι. 13. ποταμός] ποτὲ *V. Cf. Küst. in v. Ῥειτός. 15. ὑπὸ γῆν φέρεται] Sic ex MS. A. et Procopio rescripsi. Antea enim inepte legebatur ὑπὲρ γῆν φαίνεται. Küst. Qui lectionem cod. A. parum accurate repraesentavit hanc, ὑπὸ γῆν φέρεται καὶ αὖθις ὑπὲρ γῆν φέρεται. In V. καὶ αὖθις ὑπὲρ γῆν φαίνεται. Eadem Procopius, nisi quod habet ὑπὲρ γῆν διαφαίνεται. 18. ἐπιβύσασι] ἐπὶ βύσᾳ (vel ἐπιβύσαι) καὶ B. E. G. Med. Diffinxit hoc membrum v. Ἐπιβύσαντες.

1. αὐτοὺς] αὐτὴ V. 2. βούλοιντο] βούλονται E. 3. Ῥῶψα] Scribe ῥώψ: ut habet Hesychius. Küst. Est vox Aquilae in Es. XXVII, 4. pro qua οἱ ὁ καλάμην reddiderunt. Ernest. Monuit Albertius. 4. Sub finem omisi λέγεται καὶ ῥοά cum A. V. 5. Λίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκῳ παιδ.] Locus hic emendandus et supplendus est ex Laertio, apud quem in Lycone segm. 72. sic legitur: Λίδωμι δὲ τῷ Καλλίνου παιδίῳ Θηρικλείων ζεῦγος, καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ῥοΐσκων ζεῦγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον, περίστρωμα, προσκεφάλαια δύο τὰ βέλτιστα τῶν καταλειπομένων. Notandum est pro ῥοιάκων, cuius vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, apud Laertium legi ῥοΐσκων: quod vocabulum tamen non minus est obscurum quam alterum ῥοιάκων. Casaubonus lectionem Suidae praefert, suspicaturque ῥοίακες fuisse speciem poculorum, qualia erant illa, quae ὦντα et ῥέοντα vocabantur. Salmasius autem in Solinum utramque lectionem damnans ῥίσκων reponit. Ῥίσκος autem cistam vel arculam notat, testibus grammaticis; quorum testimonia cum produxerit Menagius, ea hic non repetam, ne actum, quod aiunt, agam. Lectionem ῥοΐσκων defendit Stephanus Monachius, existimans voce illa notari gemmae quoddam genus, punicorum malorum specie. Sed diversae hae virorum doctissimorum sententiae satis ostendunt, nihil certi de loco hoc dubio et obscuro statui posse. Küst. Ῥοιάκων Laertii ed. Bas. Ῥοδιακῶν Lennepius. Porro Καλλινίκου praebuit A. Post ἀμφίταπον removi virgulam. 7. δὲ δύο] δὲ om. A. V. 8. ἀναῤῥοιφεῖν] ἀναροφεῖν V. λέγεται—Νεφέλαις om. H. 9. Νεφέλαις] V. 406. 10. Ῥοιζηδόν] Vid. Hesych. ἀπειλητικόν Photius. 12. Ῥοῖζος] Anthol. VI, 2. μάστιξ, quam gerebant agitatores in circo, videtur ῥοιζου θαρσαλέη μήτηρ. Reines. Ἰώσηπος] Lib. III. de Bello Iud. c. 16. p. 844. (III, 7, 21.) ut Pearsonus ad oram libri notaverat. Küst. Deest exemplum H. 13. τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπεσον καὶ βίᾳ] καὶ βίᾳ τ. Ῥ. ἔ. V. cum Iosepho: hic tamen συνέπεσον. 14. Ῥοίζημα] Vid. Aristoph. Av. 1182. Ῥοίζησεν] Il. κ'. 502. 16. Ῥοίτειον] Vid. Wass. in Thucyd. IV, 52. et Choeroboscum Zon. p. 1620. 18. Glossa suspecta. Deinde sustuli cum A. glossam ex v. Ψινάδες derivatam, quam *V. post gl. Ῥύβδην collocavit: Ῥυάδες (Ῥοιάδες B. E. G.) ἄμπελοι. αἱ λεγόμεναι ψινάδες. ἤγουν αἱ ἐκρέουσαι, αἱ ἐξασθενοῦσαι. Ubi Küsterus: Ῥυάδες ἄμπελοι] Vide Theophr. Hist. Plant. lib. IV. c. 16. et Geoponic. lib. V. c. 37. Confer item Nostrum infra v. Ψινάδες." ἤγουν—ἐξασθενοῦσαι de suo prodidit annotationis auctor. Ceterum ἐκκρούουσαι G.

κης. Nomen proprium. Ῥώσαντες. Qui corroborarunt. *Barbari autem aciem densarunt ac firmiorem reddiderunt, ne amplius Romanis commentis et artibus circumvenirentur.* Ῥωσαφῶν. Castellum quoddam. Ῥῶσθαι. Eniti. Ῥωσθείς. Confirmatus. Ῥῶσις. Sanitas. Ῥωστήριον. Vehemens impetus. Ῥωτακίζειν. In litteram ῥ proclivem esse. Ῥωχμός. Terrae hiatus. Procopius: *Abigas fluvius ex Aurasio descendit in campum, crebris intercisum canalibus: in quos scissus cavernas terrae subit denuoque emergit. quod cum per longissimum tractum fiat, incolis istius loci aquam fluvii ad libitum ita dispensare licet, ut cavernas terra ingesta vel obstruant vel recludant.* Ῥώψ. Frutex. item herba tenera. Ῥοιά. Malus punica. Ῥοίακες. *Do autem Callini filio par Rhodiacorum; tapetem villis carentem; item alterum ab utraque parte villosum; aulaeum; pulvinaria duo ex optimis.* Ῥοιβδεῖν. Sorbere. dicitur etiam ῥοῖβδος ab Aristophane *Nubibus.* Ῥοιζηδόν. Vehementer, cum stridore, minaciter. Ῥοῖζος. Impetus, stridor. Iosephus: *Tanto autem cum impetu tantaque cum vi in Romanos irruerunt, ut eorum ordines perrumperent.* Et Ῥοίζημα, stridor. Et Ῥοίζησεν, sonum vel stridorem edidit. Ῥοιτειεύς. Rhoetiensis. Et Ῥοίτειον, promontorium. Ῥοίτης. Nomen

Ῥύβδην. ὡς ἐπὶ ῥεύματος, σφοδρῶς, φοβερῶς, δαψιλῶς.

269 Ῥύγχος. Ἀριστοφάνης·

Ἐλελεῦ, χώρει, καθὲς τὸ ῥύγχος· οὐ μένειν ἐχρῆν.

Ῥύγχος. τὸ πρόσωπον. καὶ Κρατῖνος καὶ ἕτεροι.

Ῥύδην. σφοδρῶς καὶ ἀθρόως. οὕτω Κρατῖνος. λέγεται καὶ ῥυδόν.

Ῥυδὸν ἀφνείονται.

ἀντὶ τοῦ ῥύδην καὶ ῥευστικῶς πλουτοῦσιν. ἢ κεχυμένως. ἀντὶ τοῦ πάνυ.

Ῥυήτω. φθαρήτω.

Ῥυηφενής. ὁ πλούσιος.

Ῥυθμίζει. αἰτιατικῇ. διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει. Δαμάσκιος· Ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλόνουν τε καὶ τελεσιουργὸν εἶχον, τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ ἦν συνηρμοσμένα· ἀλλὰ τούτων ὅσον ἄμετρον ἀπέβαινε καὶ ἄλλως οὐ κατὰ τὸν πρεπώδη ῥυθμόν, ἐμοὶ ἐπανορθοῦσθαι ἐπέτρεπε.

Ῥυθμός. τάξις ἔμμελος ἀκολούθου ἁρμονίας, μέλος εὔφωνον, σύγκρισις.

Πατὴρ μέτρου ῥυθμός· καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία. Ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας κελεύει ῥυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαί οἱ.

Ὅτι διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι, τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται. καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορᾶς τούτων ἡ τοιάδε τῶν συλλαβῶν συμπλοκή, ἣν παραλαμβάνομεν πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἐπὶ τῶν αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὁ ῥυθμὸς λέγεται,

---

1. Ῥύβδην] Pro ῥύδην. Vide paulo post v. Ῥύδην. *Küst.* Ῥοίβδειν Photius, Ῥύβδη *V. Ῥοίβδην Lex. Bachm. p. 359. Sed ῥύβδην agnoscit Hesychius, idque servavit Bekkerus in Aristot. H. A. IX, 40. p. 624, 24. 3. Ἀριστοφάνης] Av. 363. ubi pro μένειν legitur μέλλειν. Confer Nostrum supra v. Ῥάμφος. *Küst.* Ἀριστοφάνης ἐχρῆν om. V. Ἀριστοφάνης· Ἐλελεῦ] De hoc loco Aristophanis nos supra in v. Ἐλελεῦ. Recte autem Suidas, Ῥύγχος. τὸ πρόσωπον. Lexicon MS. Bibl. Coisl. [Bekk. Anecd. p. 113, 9.] Ῥύγχος, τὸ πρόσωπον ἀραρός. Ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς τρέφει. Quae non uno loco depravata sunt. Reponendum sine dubio: Ῥύγχος. τὸ πρόσωπον. Ἀραρως· Ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς στρέφει. *Ad nos faciem deus convertit.* Ita diu est quod emendaveram. Est autem iste senarius ex Ararotis Adonide: id quod nos docet Athenaeus lib. III. p. 95. Ἀρχιππος Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ κατὰ παιδιὰν εἴρηκε καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου οὕτως· Καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὑτωσὶ μακρόν. Καὶ Ἀραρὼς Ἀδώνιδι· Ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὡς ἡμᾶς στρέφει. Toup. II. p. 141. 4. οὗ μένειν — πρόσωπον om. H. οὗ Edd. 6. Ῥύγχος praefixit A. cum Photio. Cf. v. Ῥάμφος. Sub finem cum A. delevi: ἐπὶ ῥάμφους. ζήτει ἐν τῷ Γαμψώνυχος. Quorum vicem καὶ ἐπιρυγχίς habet V. Ceterum pro ῥάμφους ῥύγχος B. E. ἐπίρυγχος G. ἐπὶ ῥύγχος H. ἐπὶ ῥυγχός Med. 8. Ῥύδην] Sic recte MSS. itemque editt. Mediol. et Ald. [Adde Photium.] At editt. Basil. et Genev. [cum Lex. Bachm. p. 359.] ῥύβδην: cui lectioni litterarum series refragatur. Nec dicam vocem ῥύβδην paulo ante praecessisse: quae proinde cur hic repeteretur nulla erat ratio. *Küst.* Ascripsit Toupius v. Ἀγελαῖος. 10. Ῥυδὸν ἀφνείονται] Scribe, ῥυδὸν ἀφνειοῖο. Homerus Odyss. ὁ. 425. Κούρη δ' εἶμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο. Huc Suidas respexit. Confer in eum locum Scholiastam. *Küst.* ἀφνύνονται A. B. V. E. G. nec sani fuerunt libri Zon. p. 1623. Ῥυδὸν — πάνυ om. H. His subiicit Med. Ῥύζος. 13. Ῥυήτω] Vid. Hesych. in Ῥυήσονται. 14. Ῥυηφενής] Ῥυηφανής H. 15. αἰτιατικῇ Gronovius tacite praetermisit, quod abest Lex. Bachm. 16. Ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλ.] Pars fragmenti huius legitur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio p. 1040. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐνδεέστερος. *Küst.* Seqq. om. H. 17. ὑψηλόνουν] ὑψηλόνουν τε A. V. Tum τελεσιουργεῖν V. 18. ὅσα] ὅσον A. B. E. G. *V. Mox ἄλλοις G.

1. ἄμετρον] Potius ἀμέτρως. *Küst.* Vulg. defendit Toupius in Longin. 29, 1. nullius tamen demonstrationis ope. 3. ἔμμελος ἀκολούθου] Leg. ἔμμετρος, ἀκόλουθος. Ordo metri particeps, harmoniae comes. *Reines.* ἀκόλουθος Meibom. in Aristid. Quint. p. 253. *Hemst.* Id confirmat Photius. ἀκολούθου om. H. ἔμμελος vox nihili quomodo sit corrigenda docet Schol. Luciani Apol. M. Cond. 5. cuius haec est scriptura: τάξις εὔμελος ἀκολούθως τῇ ἁρμονίᾳ, μέλος εὐφρόσυνον. Legendum εὐμελής. 5. Πατὴρ μέτρου ῥυθμ. — διδασκαλία] Ex Schol. Aristoph. Nub. 636. *Küst.* ἡ τῶν μέτρων κ. ῥ. διδ.] ἡ τῶν ῥυθμῶν διδασκαλία καὶ τῶν μέτρων E. 6. Ὁ δὲ τὰς αὐλ. usque ad finem articuli om. H. 9. Διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, L. 8. a. *Küst.* Ὅτι Gaisf. cum *V. τῷ] τῷ δὲ *V. 17. ἐπὶ αὐλῶν] ἐπὶ τῶν αὐλῶν scripsi cum V.

---

proprium. Ῥύβδην. More fluentis aquae, vehementer, terribiliter, copiose. Ῥύγχος. Facies. Aristophanes: *Eleleu. accede, demitte rostrum. non enim decet cunctari.* porro Cratinus et alii os designant. Ῥύδην. Vehementer, copiose. sic Cratinus. dicitur etiam ῥυδόν. *Divitiis affluentis.* quasi qui divitiarum flumine circumfluat. id est, impensius. Ῥυήτω. Diffluat. Ῥυηφενής. Opulentus. Ῥυθμίζει. Accusativo iungitur. format, dirigit, concinnat, aptat. Damascius: *Itaque quae scripsit, ea sublimem quidem et efficacem stilum habebant, verbis tamen non admodum erant concinna. sed horum quae minus numerosa exibant et insuper decenti compositione carebant, mihi corrigendi potestatem fecit.* Ῥυθμός. Rhythmus est concinnae harmoniae numerosus ordo. Rhythmus est pater metri. metrorum autem et rhythmorum doctrina est antiqua. *Ille vero tibicinas barbaricum aliquem rhythmum sibi canere iubet.* Differt autem rhythmus a metro: nam ille latius patet, metrum vero rhythmo subiicitur. rhythmus enim spectatur in iis ipsis, qui manibus et pedibus plaudunt. cum enim cita et tarda pedum sublatio et positio proportionem quandam inter sese habent, rhythmus existit. hinc per translationem certus syllabarum modulus, quo versus constat, pedes dicti sunt. item ad tibiam et alia huiusmodi instrumenta rhythmus traducitur, ut sit certa mensura temporis, in quo fiat motus. etenim tibicines tibiarum foramina alia longiore tempore digitis claudunt, alia breviore: itaque sonos alios longiores, alios breviores efficiunt. praeterea foraminum alia sunt maiora, alia vero

συμμετρία ὧν τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιπωμάζουσι, τὰ δὲ ἐπ' ἐλάττονα· καὶ οὕτω τῶν ἀπηχήσεων τὴν μὲν μακροτέραν ποιοῦσι, τὴν δὲ βραχυτέραν. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων τὰ μὲν μείζονά εἰσι, τὰ δὲ ἐλάττονα· καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλωττίδος, τὰ δὲ πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν στενότερα ὀξύτερά ἐστι τῶν εὐρυτέρων· διὸ καὶ αἱ τῶν παίδων φωναὶ καὶ αἱ τῶν γυναικῶν ὀξύτεραι· τὰ δὲ εὐρύτερα βαρύτερα. ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω ὀξύτερα. ὧν τῇ συμμετρίᾳ ἡ ἁρμονία καὶ τὸ μέλος γίνεται. ῥυθμὸς δὲ τῇ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥυθμὸς κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου κατὰ τὸ μακρὸν καὶ βραχύ· ὅσπερ καὶ μέτρον μόνος λέγεται. οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ λόγων ταῦτα μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν.

Ῥυκάνα. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

Καὶ πέλεκυν ῥυκάναν τ' εὐαγέα καὶ περιαγὲς τρύπανον. 270

Θηλυκῶς ἡ ῥυκάνα.

Ῥύκου κριθοπομπία. Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ' φησὶ βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτὸν τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὴν ἐκπέμψαι.

Ῥῦμα. φυλακή.

Χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.

ἀντὶ τοῦ εὐτελὴς πόλεως φυλακή. Ἐς τόξου ῥῦμα περιέπλεον τοῖς Ῥωμαίοις οἱ βάρβαροι, πόλλ' ἅμα βέλη ἀφιέντες. Εὐνάπιος· Πέτρα δέ τις ἀπεσπασμένη ἐς τόξου ῥῦμα. τουτέστιν ἕλκυσμα. καὶ αὖθις· Κραταιῶς ἐκ τούτων ἀνῆπτον τὰ ῥύματα, λαμβάνοντες ἐκ τῶν κατ' ἄλληλα πλοίων, καὶ κατείχετο τὸ ζεῦγμα τοῖς ῥύμασι. Καὶ αὖθις· Ῥύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνῆψαν, οἷς ἔμελλον οἱ λέμβοι ῥυμουλκοῦντες οὐκ ἐάσειν φέρεσθαι κατὰ τοῦ ποταμοῦ, βίᾳ δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέχοντες παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποταμοῦ. Καὶ αὖθις Πολύβιος· Ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππηγούς, ῥύματα δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσίν. — Ἐρυμούλκουν τὰς ἱππηγοὺς ναῦς.

---

3. ἐπιπωματίζουσι] ἐπιπωμάζουσι A. V. Philop. 5. μακροτέραν ποιοῦσι, τὴν δὲ βραχυτέραν] Philoponus loco laudato habet, τὴν μὲν προτέραν, τὴν δὲ τραχυτέραν. Küst. 8. στενότερα] στενώτερα E. Med. 10. βαθύτερα] Philoponus βραδύτερα. Küst. βραδύτερα A. V. Recepi βαρύτερα cum E. G. Cf. Plat. Phileb. p. 17. 12. ἁρμονία] ἡ ἁρμονία καὶ A. Philop. ἡ ἁρμ. καὶ τῇ V. καὶ τῇ ἁρμονίᾳ *V. 14. βραχύ] τραχὺ A. 16. βραχύ] τὸ βραχὺ V. βραδὺ B. E. κατὰ τὸ βραδὺ καὶ τὸ ταχὺ χαρ. Philop. μόνος καὶ μέτρον] καὶ μέτρον μόνος A. Philop. 17. λόγων om. B. V. E. G. Med. 18. ταῦτα μόνον] μόνων ταῦτα B. V. G. Mox ἐπὶ om. V. οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς ποιητικοῖς λόγοις θεωρεῖται τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς Philop. 21. Καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγ.] Leonidae Tar. XXVIII, 3. Anthol. Pal. VI, 204. ῥυκάναν τ'] οὐκ ἀνατ' *V.

3. Ῥύκου κριθοπομπία] Alii scribunt Ῥοίκου, per diphthongum οι. Confer Hesychium. Küst. κριθοπόμπια H. ἐν τῷ θ'] Hesychius addit τῶν Ἀμαθουσίων. Küst. Vide Eratosthenicorum p. 231. sq. Iam cum *V. praestet βασιλέως, non improbabilis est suspicio, Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ' φησὶ τῶν Ἀμαθουσίων βασιλέως· τοῦτον δὲ αἰχμ. κτλ. 8. Χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλεται] Sophocl. Ai. 159. [quem observaverat Portus] Καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς Σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται. Scholiasta: σφαλερὸν ῥῦμα. ἀσθενὴς φυλακή. Küst. σφαλερὸν E. in marg. Mox πέλονται A. B. V. E. G. Ox. Usque ad κατὰ τοῦ ποταμοῦ. Καὶ αὖθις H. (sic Gaisf.) 9. εὐτελὲς *V. 10. περιέπλεον] ἐπέπλεον V. Id quidem paulo melius: nam quis ferat res quam maxime dissentaneas sociari, cursum navigationis et intervalla sagittae iactu definitum? Itaque suspicor a Suida relictum fuisse περιεπόλεον. Deinde οἱ om. *V. 11. Εὐνάπιος] Fr. 51. Haec ut negligenter proposuerat Boissonadus, repetiit Niebuhrius p. 104. Ceterum imperfectam esse censemus orationem Eunapii. 14. λαμβάνοντες — πλοίων om. V. καὶ κατείχετο — ἐνῆψαν om. A. qui καὶ οἷς ἔμ. 15. Καὶ αὖθις usque ad finem om. V. Ῥύματα δὲ καὶ πλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 46. Küst. 19. παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποτ.] Haec aliter et quidem rectius apud Polybium sic leguntur, παρακομιεῖν καὶ περαιώσειν ἐπὶ τούτων τὰ θηρία. Küst. Saltem expungenda, quae e superioribus iterata sunt, κατὰ τοῦ ποταμοῦ. 20. Καὶ αὖθις Πολύβιος] Lib. I. c. 26. Küst. τὰς] τοὺς A. Tum ἱππαγωγοὺς G. 22. Ἐρυμούλκουν τὰς ἱππηγοὺς ναῦς] Polybius lib. I. p. 39. (c. 27, 9.) Τῶν μὲν ῥυμουλκούντων τὰς ἱππηγοὺς ναῦς, τῶν δὲ τριαρίων συμμενόντων καὶ συνεφεδρευόντων τούτοις. Ad hunc locum respexit Suidas. Toup.

---

minora: et alia item lingulae vicina, alia ab ea remotiora. quorum angustiora quidem acutiorem sonum edunt quam latiora: hinc etiam puerorum et mulierum voces acutiores sunt; latiora vero graviorem. pariter viciniora acutius sonant remotioribus. horum sonorum iusta inter se proportio harmoniam et carmen efficit; celeritatis vero et tarditatis dimensio rhythmum. in reliquis igitur rhythmus celeritate et tarditate perficitur; orationis autem rhythmus syllabarum longitudine et brevitate constat, isque solus metrum dicitur. haec autem non solum in carmine, sed etiam in dictione oratoria locum habent. Ῥυκάνα. Instrumentum fabrile. *Et securim agilemque runcinam, et quod crebro circumagitur terebrum.* dicitur feminino genere ῥυκάνα. Ῥύκου κριθοπομπία. Eratosthenes libro IX. scribit Rhycum regem, cum a captivitate in regnum suum rediisset, hordeum Atheniensium civitati misisse. Ῥῦμα. Tutela, praesidium. *Moenium exiguam praestant tutelam.* Item iactus. *Barbari Romanos circumnavigarunt, sagittae iactum ab iis distantes, multaque tela in eos emiserunt.* Eunapius: *Petra vero quaedam teli iactum distans.* Et funis. *Firmiter his funes ductarios alligarunt, quos sumebant ex navibus, quarum altera iusta alteram collocata erat; itaque pons funibus ductariis retinebatur.* Et alibi: *Ratibus vero funes ductarios vel plures alligaverunt, quorum ope lembi remulco trahentes impedituri erant, quo minus secundus fluvius eas deferret, sed contra fluminis impetum vi sua rates sustinendo ad ripam totum opus perducturi erant.* Et iterum Polybius: *Hippagines deinde iubet sequi, remulcis ad tertiae classis navigia alligatas.* — *Remulco trahebant hippagines.*

Ῥύμματα. τρίμματα, σμήγματα, καθάρματα.

Ῥυμβεῖν. ῥομβεῖν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. Αἰλιανός· Καὶ ἐῤῥυμβόνα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀφειδεστάτην. ἀπὸ τοῦ ῥυμβονῶ ῥήματος.

Ῥύμη. ὁρμὴ βιαία. Ἀριστοφάνης·

Κεραμικῆς ῥύμης ἄπο.

Καὶ αὖθις Εὐνάπιος· Τοσαύτη τις ἦν ἡ πρὸς τὸ ἀσελγέστερον ῥύμη τε καὶ φορά, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι.

Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος. τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ. καὶ σταθμίον τι παρὰ Ῥοδίοις· καὶ τῆς Ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν τρεῖς ἀστέρες ὑπὸ Ἡρακλείτου.

Ῥυμοτομεῖται. εἰς ὀρθὸν διακόπτεται.

Ῥυμοτομίαις. εὐθύτησι.

Ῥυμουλκῶ. ῥῆμα. [τὸ τὰς ναῦς ἑλκύω.]

Ῥυππαπαῖ. ἐπίφθεγμα ναυτικόν, παρακελευστικὸν κωπηλασίας. Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἠπίσταντ', εἰ μὴ μάζαν καλέσαι καὶ ῥυππαπαῖ.

Ῥυπαίνω. ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης.

Ῥυπόωντας. καὶ Ῥύπος.

Ῥύπτει. ἀποκλύζει, σμήχει. Καὶ Ῥύπτομαι ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξότου γ' ὦ ῥύπτομαι, οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς, ὡς νῦν.

ῥύπτομαι ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. τουτέστι ζῶ, μεταφορικῶς. τῷ γὰρ ζῶντι ἕπεται τὸ ῥύπτεσθαι, ὃ ἔστι σμήχεσθαι. ῥύμματα γὰρ τὰ σμήγματα. ἢ οὕτως· ῥύπτεσθαι, τὸ σμᾶσθαι, παρεμπτώσει τοῦ τ, τὸ τὸν ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ χ ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὼν σπίλος. ὑπὸ κονίας δὲ εἶπε τὰς ὀφρῦς παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν, ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὑπὸ κονίας δὲ εἶπε· διότι οἱ κόνιν ὀσμώμενοι δάκνονται τὰς ὀφρῦς.

---

1. *τρίμματα*] *τρύμματα* A. V. G. Sed vid. Hesychius, Schol. Platon. p. 403. et Ruhnk. in Tim. p. 229. 2. *Ῥυμβεῖν. ρομβεῖν*] Sic recte MSS. Pariss. At in prioribus editt. male legitur, *Ῥυμβήν, ῥομβήν. Küst.* Gl. Timaei est p. 229. Cf. Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 100. Eodem spectat *ῥύμβος*, cuius usus in sacris fanaticis magicisve celebrabatur, de quo v. Meinekii Com. Vol. II. p. 452. 3. *ἐῤῥυμβόνα*] Sic recte MS. A. At editt. Mediol. et Ald. minus recte *ἐρυμβόνα*, per unum *ρ*. Editio Basil. vero peius habet *ἐρύμβον*, quod Portus in sua editione in *ἐρύβουν* mutavit, et sic vocem iam antea corruptam magis corrupit. Ceterum fragmentum hoc Aeliani legitur etiam supra v. *Ἐρυμβόνα*: ubi vide quae notavimus. *Küst. ἐρυμβόνα* diserte A. V. E. G. 4. *ῥυμβονῶ*] Sic recte MSS. Pariss. itemque editt. Mediol. et Ald. At editt. Basil. et Genev. male *ῥυμβῶ. Küst.* 6. *ὁρμὴ βιαία*] Similiter Schol. Platon. p. 460. Vide quae congessit Creuz. in Plotin. T. III. p. 90. *Ἀριστοφάνης*] Ecclesiaz. 4. 7. *Κεραμικῆς*] *Κεραμικῆς* A. *V. Med. 8. Εὐνάπιος*] Fr. 27. Ed. Nieb. p. 102. *ἡ* ante *πρὸς* addidit A. 12. *παρὰ τοὺς ἵππους*] Sic rectius MS. A. quam MSS. B. [et *V. E. G.] itemque priores editt. in quibus legitur *περὶ τοὺς ἵππους*. Idem mendum est apud Hesychium. *Küst.* 14. *τρεῖς*] *γῆς* G. *ὑπὸ Ἡρακλείτου* om. H. Heraclitus philosophi nomen si probum est, licebit cum his coniungere dictionem eiusdem ap. Strab. I. p. 3. extr. *Ἠοῦς καὶ ἑσπέρας τέρματα ἡ ἄρκτος, καὶ ἀντίον τῆς ἄρκτου οὖρος αἰθρίου Διός.* 15. *Ῥυμοτομεῖται*] Vid. Wetst. in Matth. VI, 2. Tzsch. in Strab. XII. p. 171. Albert. in Hesych. Schol. Gregor. Naz. fol. 30. MS. Paris. 573. ap. Gaisf. *καὶ τὰ ἐν πάσῃ δὲ ᾗ γῇ ῥυμοτομούμενα ἄμφοδα ἄσκια γίνεται ταῖς ἰσημεριναῖς ἀνατολαῖς* etc. *κόπτεται* Zon. p. 1623. 16. Delevi cum Küstero vel potius cum A. V. *Ῥύομαι. αἰτιατικῇ.* Cf. Crameri Anecd. Vol. IV. p. 299. 17. *Ῥυμουλκῶ*] Vid. Duker. in Thucyd. IV, 25. *τὸ τὰς ναῦς ἑλκύω* om. A. *ἑλκύω* om. V. *ἑλκύειν* Med. Itaque interpretationem seclusi. 18. *Ῥυπαπαῖ. ἐπίφθεγμα ναυτ.*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1105. sed ubi legitur *ῥυππαπαῖ*, per duplex *ππ*, in syllaba prima. *Küst. ῥυππαπαῖ* A. V. Cf. v. *Ἐμβαλεῖς*. Ceterum apud Schol. male vulgatur *παρασκευαστικός*. Porro tenorem refinxi vel cum Med. Deest gl. G. Deinde *κωπηλάσας* *V. 19. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 1184. Ubi *ἀλλ' ἢ μάζαν*.

2. *εἰπεῖν* in fine versus expunxi cum A. B. *V. E. Med. Addunt statim edd. vett. et nonnulli saltem MSS. ap. Gaisf. *ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν σύνεγγύς πως ἐστι τῷ γλοιῷ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Γλοιός.* Quae omissa sunt a Küstero. 3. *Ῥυπαίνω*] Ioseph. c. Apion. p. 459. *Τουρ.* MS. *βρύζω* V. *Φερεκράτης* om. A. Meinekius in Com. Vol. II. p. 353. contulit Schol. Aristoph. Nub. 96. *εἰς δουλείαν ἐῤῥυπαίνετο ὁ φιλόσοφος.* Continuo *Ῥυπόωντας. καὶ Ῥύπος* tacite Gaisf. inseruit cum *V. Reposuit Med. post v. *Ῥύπτει.* 5. *Ῥύπτει*] Vide Pierson. in Moer. p. 337. 6. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 17. Hinc usque ad *σμήχομαι* omnia om. V. 8. *κονίας γε*] *γε* om. A. E. Med. 11. *ὃ ἔστι σμήχεσθαι* desunt Schol. 12. *ῥύματα* *V. 15. *χρῦπος* post *χ* delevi cum V. Ubi *ῥύπος* A. E. *ῥυπῶν*] Scholiasta Aristophanis rectius *ὑπών. Küst.* *ὑπὼν* A. V. E corr. *ῥυπὼν* B. 16. *κονίας δὲ*] *κονίας δὲ εἶπε* scripsi cum A. B. V. 18. *κόνιν ὀσμώμενοι*] Schol. Aristoph. *κονίαν ὀσμώμενοι.* Utrumque mendose. Scribendum enim est *κονίᾳ σμώμενοι. Küst.*

Ῥύμματα. Strigmenta, purgamenta, sordes quae absterguntur. *Ῥυμβεῖν.* Rotare. quod sumptum est a motu rhombi, item *ῥυμβονᾶν.* Aelianus: *Et pretiosissima quaeque profuso luxu dissipabat.* *Ῥύμη.* Violentus impetus. Aristophanes: *Celeri motu rotae figulinae.* Et Eunapius: *Tanto autem ad lasciviam et luxuriam ferebantur impetu, ut magistratus magis essent infesti quam ipsi hostes.* *Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος.* Temo currus, sive lignum quod iuxta equos usque ad iugum protenditur. item pondus quoddam apud Rhodios. item tres stellae in cauda Ursae, apud Heraclitum. *Ῥυμοτομεῖται.* In rectum secatur. *Ῥυμοτομίαις.* Sectionibus rectis. *Ῥυμουλκῶ.* verbum. [remulco naves traho.] *Ῥυππαπαῖ.* Acclamatio nautica, ad remigandum cohortans. Aristophanes: *Nihil aliud sciebant quam mazam vocare et rhyppapae dicere.* *Ῥυπαίνω.* Contumeliis afficio. Pherecrates. *Ῥύπτει.* Purgat, abstergit. Et *Ῥύπτομαι*, sordibus purgor. Aristophanes: *Sed nunquam, ex quo sordibus purgor, sic cineres supercilia mea momorderunt ut nunc.* ubi *ῥύπτομαι* est abstergor. id est, vivo, metaphorice: in viventes enim cadit ut abstergantur. et *ῥύμματα* sunt smegmata. vel *ῥύπτεσθαι* est a sordibus purgari: inserto *τ*. inest enim *ῥύπος*. *ῥύπος* autem dicitur *χ* dempto, quasi macula quae corpori adhaereat. at *Supercilia a calce* praeter expectationem dixit. cum enim dicendum esset, *Cor a tristitia mordebatur*, maluit *a calce*: quod

Ῥυσά. ἡ μάρανσις, ἡ γήρασις. λέγεται καὶ ῥυσή.

Ῥυσαί. ῥυτίδας ἔχουσαι.

Ῥῦσαι. λυτρῶσαι.

Ῥυσήματα. τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥύσια. ἐνέχυρα. Καὶ Ῥυσιάζω. Φασὶ δὲ τὸν νεανίσκον ἀνελεῖν, καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνειν. Ἰώσηπος· Πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων, καὶ πολὺ συγκροτήσας ἱππικὸν ἐπαφίησιν αὐτοῖς περὶ Διόσπολιν. — Ὅπως ἔχοι τὸ ξόανον ῥύσιον ἐν Ἰθάκῃ Ὀδυσσεύς. Καὶ ἡ τραγῳδία·

Φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.

Ῥύσιον. λυτήριον. Ῥυπτήριον. καθαρτήριον.

Ῥύσις ὕδατος. ῥεῦσις. Ἐδεδίεσαν τὴν τοῦ ὕδατος σπάνιν, διὰ τὸ μηδαμῆ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἁπλῶς.

Ῥυσθήσομαι. λυτρωθήσομαι.

Ῥυσμός. κατὰ Ἀβδηριτικὴν διάλεκτον σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἑτέραις δὲ λέξεσιν οὐχ Ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν Ἀβδηρίτην Δημόκριτον χρῶνται. φασὶ γὰρ τροπὴν καὶ διαθηγήν. καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ τὴν θέσιν, ἡ δὲ διαθηγὴ τὴν τάξιν.

---

1. Ῥυσά *V. ἡ μάρανσις, ἡ γήρασις] Interpretatio haec suspecta mihi est. Ῥυσὰ enim non est substantivum, sed adiectivum. *Küst.* ἢ μ. ἢ γῆρας Photius. Analogiam quandam a similibus morborum vocabulis repetiit Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 333. Videtur ruga tanquam senectutis signum intelligi. Glossae *V. subiecit Ῥύπος. γήρασις] γῆρας Photius et Lex. Seg. 3. Ῥυσαί] Homer. Il. ι. 499. *Küst.* ῥυσσαί *V. Cf. Seidler. in E. El. 485. 5. Ῥυσήματα] Ῥυσήματα A. Photius et Lex. Seg. 7. ἐνέχυρα] τὰ ἐνέχυρα V. Φασὶ δὲ τὸν] Ex Diodori Exc. p. 548. ut monuit Wesselingius. *Toup.* 9. Ἰώσηπος] Lib. I. de Bell. Iud. c. 14. p. 742. [I, 19, 2.] ubi lègitur, ῥύσιον κατὰ τῶν πολεμίων. Vesus autem interpres Iosephi pro ῥύσιον legisse videtur *Σύρων*. Vertit enim, *In Syros hostes ducens. Küst.* De hoc loco nonnulla quoque scripsit Stanleius in Aeschyli Suppl. 618. sed ita ut ulcus intactum reliquerit. Nimirum viris eruditissimis fraudi fuit vox ῥύσιον, quae corruptissima est, et nullum locum hic habet. Videamus igitur an nos ex pristinae lectionis vestigiis salsi quid elicere queamus. Rescribo, ut mihi quidem videtur, certissime: *Πρῶτον μὲν γὰρ ὅσον ἦν τῶν ὁπλιτῶν ἄγων, καὶ πολὺ συγκροτήσας ἱππικόν. Quantum potuit* peditum *ducens*, *multosque* equites, *quos collegerat*, *in hostem circa Diospolim immittit.* Ita locutus est Iosephus Bell. Iud. III, 18. p. 220. *Πᾶν γοῦν εὐθέως ὅσον ἦν μαχιμώτατον αὐτῶν ἀθροισθέντες ὥρμησαν ἐπ' Ἀσκάλωνα.* Pausanias in Messenicis c. 29. *Προτάξας δὲ ὅσον ἦν τῶν ὁπλων τῇ σκευῇ κοῦφον, τῆς ἐς τὴν Ἰθώμην εἶχεν ὁδοῦ.* Nihil verius hac emendatione. *Toup.* II. p. 143. Frustra. Nam intelliguntur praedae de hostico abactae. 10. συγκροτίσας *V. 11. ἱππικὸν om. B. E. G. H. αὐτοῖς] αὐτοὺς A. B. V. E. G. H. Med. 12. ἔχῃ] ἔχοι B. B. V. Mox ὁ ἐν Ἰθάκῃ E. ὁ ante Ὀδυσσεύς omisi cum A. E.

2. Φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας] Haec sunt verba Sophoclis Philoct. 959. *Φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.* Sensus autem est, *Cum mortuus fuero, aves, quae mihi ante cibus et pabulum fuerunt, cadavere meo vicissim pascam, et sic necem earum morte mea pensabo.* Philoctetes ibi loquitur. Pro τίσω autem inepte ante apud Suidam [item in *V.] legebatur τίς ὦ. *Küst.* 3. Ῥυπτήριον. καθαρτήριον] Hae interpretationes suspectae mihi sunt, nec ad vocem ῥύσιον quicquam facere videntur. Ceterum pro ῥυπτήριον legendum putem ῥύτρον, quod idem est ac ῥύσιον. *Küst.* Videntur duae fuisse glossae, quas male confudit lexicographus, sic discernendae: Ῥύσιον. λυτήριον. Ῥυπτήριον. καθαρτήριον. *Pierson.* in Moer. p. 237. 6. ῥεῦσιν *V. 7. Ῥυσθήσομαι] Ps. XVII, 32. ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου. *Ernest.* 8. Ῥυσμός] De hac voce multa notavit Menagius in Laert. in vita Democriti, segm. 47. quem vide. Nos hic obiter tantum monemus vocem istam restituendam esse Hermiae, qui in libello de Irrisione Gentil. c. 13. de Democrito eiusque dogmatibus verba faciens inter alia sic inquit: *τὸ δὲ Πλῆρες ἐν τῷ Κενῷ τροπῇ ᾗ ῥυθμῷ ποιεῖ τὰ πάντα.* Scribe, τροπῇ ἢ ῥυσμῷ: i. e. *situ et figura.* Nam τροπὴ et ῥυσμός, ut Suidas hoc ipso loco testatur, voces erant Democrito eiusque sectatoribus propriae; quae proinde iungi solent a scriptoribus, qui de principiis et causis rerum secundum Democritum verba faciunt. Confer etiam notam sequentem. *Küst.* Archilochus apud Stobaeum, *γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει* p. 322. Vide et Grotium, qui male ῥυθμός. Stobaeus p. 680. *τοῖς ὁμοιορύσμοις.* Vid. Küster. in Hesych. v. *Ἀμειψιρυσμεῖν. Toup.* MS. Aristot. de Anima p. 5, 16. *Hemst.* Ubi Philoponus fol. B. 7. b. *Ῥυσμὸς λέξις ἐστὶν Ἀβδηρική, σημαίνει δὲ τὸ σχῆμα. καὶ δηλονότι οὐκ ἀνεκτέον τῶν πειρωμένων αὐτὴν ἐτυμολογεῖν, οἷον παρὰ τὸ ῥύεσθαι κτλ.* Adde Schaef. Melett. p. 118. 10. χρῶνται om. A. 11. *καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ τὴν θέσιν· ἡ δὲ διαθηγὴ τὴν τ.*] Idem diserte docet Aristoteles lib. I. Metaphysic. c. 4. ad quem Suidas procul dubio respexit. Verba eius haec sunt: *Ταύτας μέντοι (τὰς αἰτίας) τρεῖς εἶναι λέγουσι (Δημόκριτος καὶ Λεύκιππος·) σχῆμά τε καὶ τάξιν καὶ θέσιν. διαφέρειν γάρ φασι τὸ Ὂν ῥυσμῷ καὶ διαθιγῇ καὶ τροπῇ μόνον. τούτων δὲ ὁ μὲν ῥυσμὸς σχῆμά ἐστιν· ἡ δὲ διαθιγὴ τάξις· ἡ δὲ τροπὴ θέσις.* Id est: *Has vero (causas) tres esse statuunt (Democritus et Leucippus): Figuram et Ordinem et Situm. Ens enim [ab Ente] differre aiunt, Figura, Ordine et Situ. Ex his Figuram vocant ῥυσμόν: Ordinem διαθιγήν: et Situm θέσιν.* Haec Suidam non parum illustrant. *Küst.* Hinc et *κακοθηγίη τῆς γνώμης ἐστὶν ἀταξία*: quae vox Democritea mutari non debet apud Stobaeum p. 132, 44. Ex eâ quoque liquet illum locum Democrito non Aristoxeno esse ascribendum. Male legitur *διαθήκη* apud Sextum Empiricum adv. Mathem. VII. p. 399. §. 136. vitium Fabricius non animadvertit. Hesych. in v. *Hemst.* Apud Stobaeum nunc repositum est *κακοηθίη*. Sed Democrito *διαθιγή*, iuvantibus Aristotelis libris, vindicavit Dindorfius in Thes. Steph. v. *Διαθηγή*. 12. τούτοις om. G.

---

eorum qui calce absterguntur supercilia mordentur. Ῥυσά. Torpor, senectus. dicitur etiam ῥυσή. Ῥυσαί. Rugosae. Ῥῦσαι. Redimere. Ῥυσήματα. Rugae quibus facies seniorum distinguitur. Ῥύσια. Pignora. Et Ῥυσιάζω, capio pignus. *Aiunt autem adolescentem ab illo caesum fuisse, et civitatem pignora cepisse.* Iosephus: *Nam primum praedas hostium abducens, cum multos equites collegisset, circa Diospolin in hostes immisit. — Ut Ulixes Minervae simulacrum in Ithaca pignus haberet.* Et Tragicus: *Caedis hostimentum solvam miser.* Ῥύσιον. Pretium redemptionis. Et Ῥυπτήριον, purgamentum. Ῥύσις ὕδατος. Aquae fluxus. *Inopiam aquae metuebant, quod nullus aquae fluxus usquam appareret.* Ῥυσθήσομαι. Redimar. Ῥυσμός. Abderitica dialecto significat figuram. aliis praeterea vocibus non Graecis Democritus Abderites eiusque sectatores usi sunt. dicunt enim τροπὴν et διαθηγήν: quorum illud significat situm, hoc

Ῥυστάζειν. ἕλκειν.

Ῥυτά. συνεσταλμένως. εἶδός ἐστι ποτηρίου.

272 Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐκτεταμένως, παρ' ἡμῖν λεγόμενα.

Ῥύτειρα. ἡ σώζουσα.

Ῥυτῆρα. ἑλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν. καὶ φύλακα. Καὶ πλείους ἵππους παραλαβὼν ἀπὸ ῥυτῆρος ἑλκομένους ἐπορεύετο. Λέγεται καὶ ῥύτωρ.

Πανὶ — ὡραίων ῥύτορι βουκολίων.

Καὶ αὖθις·

Τίσιδος ὠδίνων ῥύσια δεξαμένη.

Ῥυτῆρες. χαλινοί, ἡνίαι, ἱμάντες. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας, ὅλας κληῖδας ἐλέγχει.

Ῥυτίς. ἀσθένεια, γῆρας. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον.

Καὶ αὖθις·

Ἀρχεάνασσαν ἔχω, τὴν .. ἑταίρην,

ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως.

Ῥύτορα. φύλακα. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρύφαλον.

Ῥυτός. ἑλκυστικός. Καὶ Ῥυτῆρσι.

Ῥύτιον. ὄνομα πόλεως.

Ῥυχάχετον. ῥόρυβον, συρφετόν. Ἀριστοφάνης·

Τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μὴν ῥυχάχετον

τίς ἂν πείσειε μὴ πλαδδιεῖν;

Ῥύψαι. σμῆξαι.

---

2. Ῥυτά. συνεσταλμ.] Ex Harpocratione. Confer Athen. lib. XI. p. 496. qui eadem docet. *Küst.* Vid. Wesseling. in Diod. Sic. XX, 63. *Gaisf.* Adde potissimum Letronnii *Obss. sur les noms des vases Grecs* p. 65. sqq. et Meinekii Com. Vol. II. p. 169. 3. Δημοσθένης] P. 565. ult. παρ' ἡμῖν λεγ.] Scribo, τὰ παρ' ἡμῶν λεγόμενα. *Küst.* A sensu huius verbi penitus aberravit Küsterus, qui assertus est ex Harpocrat. *Hemst.* Aliud est παρ' ἡμῶν λέγεσθαι, aliud παρ' ἡμῖν λέγεσθαι. Quae loquendi ratio Nostro familiaris est. Suidas v. Ἅβαξι: τοῖς παρ' ἡμῖν λεγομένοις. Idem v. Γούνδας: τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον. Quare recte et more usitato Suidas: τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα, *ea quae apud nos dicuntur*. Distinguit autem Suidas, quod nemo vidit, inter Ῥυτὰ *pocula*, et *quae vulgo* Ῥυτὰ *dicuntur*. Haec vox priorem syllabam producit, illa corripit. Haec mens Glossographi est. Quod vero prima τοῦ ῥυτὸς producatur, vel testis esse poterit Homerus Odyss. ξ'. 10. Ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ. *Toup.* II. p. 144. Huius demonstratio sane levis est et nullius usus. παρήβην A. V. παρ' ἥβην B. E. G. H. unde nihil proficimus. Harpocratio (τὰ) παρ' ἡμῖν λεγόμενα ὁμοίως, hoc est, ῥυτή. 6. σημαίνει ante καὶ delevi cum A. V. 7. ἀπὸ ῥυτῆρος] Formulam illustravit Wesselingius Obss. I, 30. cuius copiis pauca Bastius adiecit Ep. Crit. p. 210. 8. ῥύτωρ] ῥυτ A: λέγεται δὲ καὶ ῥ. G. Cf. Blomf. in Aeschyli S. Th. 306. 9. Πανὶ ὡραίων ῥύτορι βουκολ.] Ep. inc. CXXV, 4. Anthol. Pal. VI, 37. ὡραίῳ H. Legendum οὐρείων. 11. Τὸ εἶδος] Τίσιδος Persae Ep. II, 3. Anthol. Pal. VI, 274. quod reponendum monstrat scriptura librorum A. V. τὶ εἶδος. Correxit Oudend. in Thom. M. p. 422. Mox δεξαμένοις E. Ceterum verissime *Toupius* II. p. 144. „Hoc fragmentum loco suo motum est: pertinet enim ad Ῥύσιον." Adde v. Ῥύτορα. 12. ἱμάντες, ἡνίαι Med. ἐν Ἐπιγράμμασι *V. item in gl. continua. Quamobrem id servavimus in v. Ῥύτορα, ubi silet Gron. 14. Χρυσὸς] Pauli Silentiar. XVI, 5. Anthol. Pal. V, 217. ὅλος Med.

1. ἐν Ἐπιγράμμασι] Diodori Zonae Ep. III, 2. Anthol. Pal. VI, 22. 2. σῆκον Med. 3. Καὶ αὖθις — ἔρως post gl. seq. collocant A. V. E. G. Med. 4. Ἀρχεάνασσαν ἔχ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod integrum legitur in Anthol. [Pal. VII, 217.] itemque apud Laertium in Platone, segm. 31. et Athen. lib. XIII. c. 6. p. 589. *Küst.* ἐκ Κολοφῶνος post τὴν omisi cum A. B. V. E. Med. Tum ἃς A. B. V. E. Med. cum MS. Pal. ἐπιρρυτίδων A. ἐπιρρυτίδα V. ap. Gaisf. 7. Πορφύρεον χαίτας] Versus Archiae in Anthol. Pal. VI, 207. supra propositus in v. Κεκρύφαλον. 8. καὶ Ῥυτ. neglexit Küst. Ῥυτῆρσι] Ῥυτοῖσιν V. probabiliter. Vide Od. ζ'. 267. Quamquam ne ῥυτῆρσι quidem est spernendum: v. Il. π'. 475. ubi v. Schol. 9. Ῥύτειον] Ῥύτιον posui cum A. V. B. Hm. s. E. Hesych. et Il. β'. 648. Glossam male locatam traduxerant e tabulis epimerismorum: v. Zon. p. 1620. Gl. sequ. Ῥυφῶ. αἰτιατικῇ delevi cum A. Post v. Ῥύψαι posuit V. Lex. de Syntaxi in Crameri Anecd. Vol. IV. p. 299. Ῥυφῶ. αἰτιατικῇ. Ῥυφῶ πτισάνης χιλὸν ἀναγκαῖον. Cf. Antiattic. p. 113, 11. et Lex. de Syntaxi p. 171. 10. Ῥυχάχετον] Vox haec diversimode apud veteres scribitur. Apud Aristophanem enim in Lysistr. 170. unde sequens fragmentum depromptum est, legitur ῥυγχάχετον. Hesychius vero in serie sua habet ῥυάχετον. Harum autem lectionum quaenam vera sit, haud facile dictu est. *Küst.* Ῥυάχετον Photius. Ἀριστοφάνης] Loco laudato: ubi versus ultimus sic legitur: Πᾶ, καὶ τίς ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδικῶ; cetera recte: nisi quod pro πλαδδικῶ Suidas rectius habet πλαδδιεῖν. *Küst.* καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης A. 13. πείσειε] πείσει B. πείσοι E. G. H. et mox πλαδδεῖν G.

---

vero dispositionem. Ῥυστάζειν. Trahere. Ῥυτά. Priore syllaba correpta, genus poculi. Demosthenes in oratione contra Midiam. at priore producta significat, quae nobis vulgo dicitur ruta. Ῥύτειρα. Servatrix. Ῥυτῆρα. Tractorem. ab ἐρύειν. item custodem. [Et ῥυτήρ, frenum, habena.] *Cum autem plures equos assumpsisset, effusis habenis ducens perrexit.* Dicitur etiam ῥύτωρ. *Pani pulchrorum custodi armentorum.* Et alibi: *Cum pro partu munera acceperis.* Ῥυτῆρες. Frena, lora, habenae. In Epigrammate: *Aurum tota frena totasque claves eludit.* Ῥυτίς. Ruga, senectus. In Epigrammate: *Et rugoso cortice umbilicoque munitam ficum.* Et alibi: *Archeanassam habeo meretricem; cuius vel in rugis dulcis amor habitet.* Ῥύτορα. Custodem. In Epigrammate: *Purpureum comae custodem, capitis reticulum.* Ῥυτός. Trahens. Et Ῥυτῆρσι. Ῥύτιον. Rhytium, nomen urbis. Ῥυχάχετον. Tumultum, colluviem. Aristophanes: *Quis tandem Atheniensium turbae persuaserit, ut a bello desistat?* Ῥύψαι. Purgare.

Σ.

Σᾶ. τὰ σᾶα λέγουσιν μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σᾶα συναιροῦντες· καὶ τὸν σᾶον σᾶν, καὶ σᾶοι σοῖ· παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σᾶοι.

Σαβά. τόπος.

Σαβάζιος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν· ἔνθεν Σαβάζιος ὁ Διόνυσος. Σάβους ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους καὶ τοὺς Βάκχους αὐτοῦ.

Σαβακῶν. Διονυσιακῶν.

Τρυγόνιον, Σαβακῶν ἄνθεμα Σαλμακίδων. τουτέστιν ἑταιρῶν.

Σάββατον. ἑβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος τῆς ἑβδομάδος, τοῦ Ῥωμαϊκοῦ τὴν ἡμέραν γεραίροντος, πόνων ἀνάπαυλαν, αἰδοῖ τοῦ σεβάσματος. ἀντὶ δὲ Ῥωμαϊκοῦ, Ἰουδαϊκοῦ γραπτέον. ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον· ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πολλαπλασίονα ἐπετέλουν.

Σάββατον. ἀργία, κατάπαυσις. Σάββατον δὲ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τοῦ Πάσχα, πρῶτον δὲ τῶν Ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴ-

---

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ C *V. 2. τὸ] τὸν dedi cum *V. Phot. 3. δισυλλάβως σᾶοι] Ita etiam Photius. Verum quia repugnat v. Σᾷ, Piersonus in Moerin p. 348. reponi iussit vel μονοσυλλάβως σᾷ, vel δισυλλάβως ipsum σᾷ deleto. Schol. Platon. p. 444. Σᾶ τὰ σᾶα μονοσυλλάβως φασὶν Ἀττικοὶ καὶ τὸν σᾶον σᾶν· καὶ ἡ σᾶα σᾶ παρ' αὐτοῖς. Adde Buttmanni Gr. ampl. Vol. I. p. 250. 4. Sub gl. finem delevi Ἐκ Σάβα ἥξει cum A.V. Esaias LX, 6. πάντες ἐκ Σάβα ἥξουσι. 5. Σαβάζιος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διον.] Ex Schol. Aristoph. Av. 874. Küst. ὁ om. *V. 6. τὸ Med. 11. αὐτῷ] αὐτῶν A. καὶ τοὺς Βάκχους] Idem docet Plutarchus Sympos. IV. [p. 671. E.] Σάββους γὰρ καὶ νῦν οἱ πολλοὶ τοὺς Βάκχους καλοῦσιν etc. Küst. Adde Schol. Arist. Vesp. 9. Σαβαῖοι male Hesychius in v. Εὔσαμα.*

1. *διονυσιακὸν τρυγόνιον* Med. 2. *Τρυγόνιον, Σαβ.*] Philodemi Ep. XXXI, 2. Anthol. Pal. VII, 222. *ἄνθεμα* h. l. est flos, i. e. quae tenet primas inter Dionysiacas. *Reines.* 5. *ἑβδόμης*] *ἑβδομάδος* A. quod Portus optarat. 7. *ἀντὶ δὲ — γραπτέον*] Est annotatio lectoris cuiuspiam, qui errores a Suida an ab librariis commissos solebat in marginibus annotare. 9. *πολλαπλασίονα* Med. 10. *Σάββατον δὲ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δ. — πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν*] Haec sunt verba Isidori Pelus. lib. III. Epist. 110. ut Pearsonus observaverat. Ceterum de Sabbato *δευτεροπρώτῳ* propediem expectamus dissertationem viri doctiss. Caroli Daubuz, in qua de argumento hoc accurate tractabitur. *Küst.* Similia habet Theophylactus in Lucae VI, 1. ubi mentio fit *τοῦ σαββάτου δευτεροπρώτου*. Ergo ille ita: *Οἱ Ἰουδαῖοι πᾶσαν ἑορτὴν σάββατον ὠνόμαζον· ἀνάπαυσις γὰρ τὸ σάββατον. πολλάκις οὖν ἁπήντα ἡ ἑορτὴ ἐν παρασκευῇ, καὶ ἐκάλουν τὴν παρασκευὴν σάββατον διὰ τὴν ἑορτήν. εἶτα τὸ κυρίως σάββατον ὠνόμαζον δευτερόπρωτον, ὡς δεύτερον ὂν προηγησαμένης ἄλλης ἑορτῆς καὶ σαββάτου.* Alias veterum de ea re sententias recenset Casaubonus Exerc. XIV. adv. Baronium, et praedicat Scaligeri explicationem, quam declaravit in lib. VI. de Emend. Temp. p. 557. Is igitur dictum nomen docet a *δευτέρα* et *πρῶτον*, ut sit sabbatum secundo primum illud sabbatum, quod secundam Paschatis proxime sit secutum. Quoniam nimirum dies secundus festi Paschalis inprimis erat insignis propter primitias messis hoc die oblatas (Levit. XXIII, 6.) ideo ab hoc secundo die numerabant Iudaei septem sabbata usque ad Pentecosten, uti iubetur Levit. XXIII, 15. Itaque Scaliger ait: hebdomades omnes et sabbata omnia a Paschate ad Pentecosten sumunt appellationem suam *ἀπὸ δευτέρας τοῦ Πάσχατος*. *Ernest.*

Σᾶ. Salva. per unicam syllabam effertur, contractum ex *σᾶα*. item *σᾶον* dicitur *σᾶν*, *σᾶοι* autem *σοῖ*. apud Thucydidem vero legitur *σᾷ*. *Σαβά*. Nomen loci. *Σαβάζιος*. Sabazius idem est qui Bacchus. eam appellationem adeptus est a clamore eorum, qui orgia Bacchi celebrabant. barbari enim quod est *εὐάζειν* vocant *σαβάζειν*: eosque Graecorum quidam sequentes *εὐασμὸν* appellant *σαβασμόν*. inde Bacchus dictus est Sabazius. Sabos etiam vocabant loca Baccho consecrata; item Bacchos sacerdotes Bacchi. *Σαβακῶν*. Bacchicarum. *Columbula*, *Bacchicarum decus Salmacidum*. id est, meretricum. *Σάββατον*. Sabbatum erat septimus dies circuli septem dierum, quem diem Romani venerabantur, eoque a labore cessabant, propter reverentiam cultus divini. pro Ῥωμαϊκοῦ autem scribendum est Ἰουδαϊκοῦ. Sabbato autem feriabantur Iudaei, cultui divino multo magis vocantes. *Σάββατον*. Otium, requies. Sabbatum vero *δευτερόπρωτον* dicebatur, quod esset secundus dies Paschatis idemque primus Azymorum. ne mireris igitur Sabbatum dici. Sabbatum enim omne festum vocabant.

ρηται, μὴ θαυμάσῃς· σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν. καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται, σάββατα σαββάτων. ὀψὲ δὲ σαββάτων καὶ οὐ σαββάτου λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, διότι σάββατα πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν, ὀψὲ τῆς ὥρας ἦλθες· ὀψὲ τοῦ καιροῦ. ἐκ τούτου δηλοῦται τὸ πόρρω καὶ βραδὺ τῆς περαιωθείσης ἑβδομάδος. πληροῦται δὲ ἡ ἑβδομὰς ἑκάστη ταῖς μετὰ τὸ σάββατον ἡλίου δυσμαῖς.

Σαββάτου ἔχον ὁδόν. διςχιλίων πήχεων ἦν. τοσοῦτον γὰρ ἡ κιβωτὸς διάστημα προελάμβανε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐκίνουν, οἷς ἐξῆν προσκυνεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν.

Σαβέκ. ἄφεσις. ἀπὸ τῆς Σύρας γλώττης.

Σαβέλλιος. ὄνομα κύριον. ὁ αἱρεσιάρχης.

Σάβειροι. ὄνομα ἔθνους. Νεμεσᾷ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἅπαξάπαντας Σαβείρους τε καὶ Ἀλβανούς.

Σαβῖνος, σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν Εἰςαγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετητικῆς ὕλης, εἰς βιβλία δ'. Εἰς Θουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα· καὶ ἑτερά τινα ἐξηγητικά.

Σάβοι. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν Σάβους λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ· καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσόν φασιν. οὕτως δέ φασι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὰς τοὺς Βάκχους Σάβους καλεῖν. Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς υἱὸν εἶναί φησι τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.

Σαγαλλησός. πόλις Πισιδίας.

Σαγγάριος. ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας.

---

2. *σάββατον*] σάββατα V. Lectionem pluribus Levitici locis consentaneam recepi. 4. *ἑβδομάδα*] ἑβδόμην V. 7. *ἦλθες*] ἦλθε A. 9. *ἡ* om. *V. 10. *τοῦ ἡλίου*] τοῦ omisi cum A. V. 11. *Σαββάτου ἔχων ὁδόν*] Actor. I, 12. sed ubi legitur ἔχον, genere neutro. Refertur enim ad ὅρος, quod ibi praecedit. *Küst.* Ex Origene *περὶ Ἀρχῶν* IV. vel Theophylacto in Actt. Apost. c. 1. vel Oecumenio ista desumpta sunt. Selden. de Iur. Nat. gent. et civ. sec. Ebr. c. 6. p. 315. Serar. in Ioseph. III, 4. et Clem. Alex. Strom. V. ista citare Suidam ait: nominat tamen etiam Occumen. et Theophyl. *Reines.* ἔχον A. V. *διςχιλίων πήχεων ἦν. τοσοῦτον γ.*] Haec apud Oecumenium in c. 1. Actor. rectius et plenius sic leguntur: *Μίλιον ἦν ἡ τοῦ σαββάτου ὁδός, ὡς φησιν Ὠριγένης ἐν τῷ πέμπτῳ Στρωματεῖ, διςχιλίων πηχῶν ὑπῆρχε. καὶ μᾶλλον ἡ ἁγία σκηνὴ καὶ κιβωτὸς τοσοῦτον διάστημα προελάμβανε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐσκήνουν. ὃ διάστημα ἐξῆν τοῖς προσκυνοῦσι τὴν ἁγίαν σκηνὴν βαδίζειν ἐν σαββάτῳ.* Hinc Suidam emendabis. *Küst.* 13. *καὶ ἀπὸ τοσούτου*] Verte: *et tanto intervallo ii, quibus licebat vel quos oportebat in Sabbato adorare tabernaculum, ire incipiebant. Reines.* 14. *ἐκίνουν*] ἐκείνου E. ἐσκήνουν Ernestius ex Oecumenio. 16. *ἄφεσιν*] ἄφεσις A. V. E. Med. Phot. Lex. Seg. Post *Σύρας* ex V. inserui *γλώττης* (Gaisf. enotavit *γλώσσης*), cuius vicem Lex. Seg. *διαλέκτου*. Vid. Schleusneri Lex. V. T.

1. *Νεμεσᾷ τε καὶ*] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 134. [p. 393. Nieb.] Atque huc respicere videtur Suidas supra: *Νεμεσᾷ. μέμφεται. Toup.* Haec aliunde lector quidam deprompsit: v. nos in v. *Ἀνέστησαν.* 4. *Σαβῖνος*] Vid. *Σέργιος Ζευγματεύς. Hemst.* Ubi qui nominatur sophistes, non dubium quin ab hoc Sabino vel temporis intervallo sit remotissimus. 5. *Εἰςαγωγὴν καὶ ὑπόθεσιν μελετ.*] Locus hic suspectus mihi est. Fortasse Suidas scripserat, *Εἰςαγωγὴν καὶ ὑπόθεσιν * * Περὶ μελετητικῆς ὕλης* etc. Post *ὑπόθεσιν* enim videtur excidisse vox aliqua, sive nomen operis cuius *εἰςαγωγὴν* et *ὑπόθεσιν* Sabinus scripserat. *Küst.* Huic nunc satisfactum est, cum *ὑποθέσεις* A. B. V. E. praestent. *μελετητικῆς ὕλης*] Opus hoc laudatur a Laertio in Platone, segm. 47. *Küst.* *μελετικῆς* A. V. E. Med. et Laertii ed. Froben. 6. *ἐν βιβλίοις Eudocia* p. 381. Satis est *εἰς* expungi, temere repetitum. *εἰς Θουκυδίδην*] De Thucydide commentans Periclis etiam vitam Sabinus videtur explicavisse, si quid probabiliter colligimus e Schol. Aristid. T. III. p. 500. *καὶ Ἀκουσίλαον*] Mirationem facit obsoleti scriptoris memoria; quamquam nemo paulo prudentior imitetur Sturzium, qui de Argivo mythographo cogitaverit. Sed si locus est integer, Sabinus illustravit libellos nescio quos Acusilai rhetoris. 9. *Σάβοι. Δημοσθένης ἐν τ.*] Ex Harpocratione: in quem vide Maussacum. Ceterum in loco Demosthenis, ad quem nota haec referenda est, pro *Σάβοι* hodie legitur *Σαβοῖ*, ut Portus etiam monuit. Confer Nostrum supra v. *Εὐοῖ*. *Küst.* Adde Steph. Byz. v. *Σάβοι* et Phot. v. *Παρασαβάζειν*. Harpocrationis libri nunc *Σάβοι* nunc *Σαβοί*, hoc quidem cum Photio. *ἐν τῷ ὑπὲρ*] ἐν τῷ om. A. V. Photius. Locus Demosth. p. 313, 26.

13. *φασὶ — τινας*] *φ^η — τινες* A. E. Photius; *φησὶ* Med. *τινὲς* *V. *φασὶ καὶ τοὺς Ἕλληνάς τινες* Harpocr. *ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐσεβῆ σαβασμὸν προσηγόρευσαν* Etym. M. 15. *Παταρεὺς*] *Πατρεὺς* A. V. Photius et Harpocr. 16. *Σαγάλλησός*] Plin. V, 27. Sagalessos. *Reines.* Repone *Σαγαλασσός*. Statim subsequebantur: *Σαγαπηνόν. ὁπός ἐστιν, οἷον νάρθηκος, θερμὸς καὶ λεπτομερής. ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν· ὡς καὶ ταῖς ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλαῖς τε καὶ ὑποχύσεσιν ἁρμόττειν*, quae Pauli Aeginetae sunt VII. p. 252. Omiserunt A. B. V. E. 17. *Σαγγάριος*] V. Albert. in Hesych.

---

itaque dictum est Sabbata Sabbatorum. Euangelista vero dicit, *ὀψὲ τῶν σαββάτων*, non *σαββάτου*, quod Sabbata vocabant totam septimanam: ut illius diei vesperam indicaret. nam dicere solemus, sero tempestatis venisti. significat igitur, sub finem septimanae. quaelibet autem septimana completur solis post Sabbatum occasu. *Σαββάτου ἔχον ὁδόν.* Id est, viam cc. cubitorum. tanto enim spatio Arca antecedebat castra, et tantum iter in Sabbato conficere licebat illis, qui tabernaculum adibant, Deum in eo adoraturi. *Σάβεκ.* Missio. vox Syriaca. *Σαβέλλιος.* Sabellius, haeresiarcha. *Σάβειροι.* Nomen gentis. *Succenset et indignatur Caesar, quod non omnes Sabiros et Albanos ex suis sedibus expulerint.* *Σαβῖνος.* Sabinus, sophista, qui vixit sub Hadriano Caesare. scripsit Introductionem et locos declamationum, libris IV. Commentarios in Thucydidem et Acusilaum et alios. item alias quasdam enarrationes. *Σάβοι.* Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte, nonnulli Sabos aiunt vocari eos, qui sacris Sabazii sive Dionysi initientur; quemadmodum Bacchos, qui Bacchi sacris initiati sint. Sabazium autem et Bacchum eundem esse. sic etiam a Graecorum nonnullis Bacchos dicunt vocari Sabos. Mnaseas autem Patrensis Sabazium ait esse Bacchi filium. *Σαγαλλησός.* Urbs Pisidiae. *Σαγγάριος.* Sangarius, Lydiae et Phry-

274 [Ὅτι Γάιος ὁ ὕπατος Ῥωμαίων διερχόμενος ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμόν, τελέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον, καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο.]

Σάγαρις. κοπὶς ἢ πέλεκυς. λέγεται καὶ σάγαρι χωρὶς τοῦ σ. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ ἄνδρα συλλαβὼν ἦκεν ἄγων ἔχοντα τόξον Περσικὸν καὶ φαρέτραν καὶ σάγαριν, οἷανπερ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσι.

Σάγαρις.

Λυσιφλεβῆ τε σάγαριν.. θῆκεν.

ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

Σάγη. τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα.

Ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει [τὸν γόμον] τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους.

Ἰώσηπος· Ῥαχήλα δὲ κατατίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς φερούσης αὐτὴν καμήλου.

Σαγηνέων. ἀνθρώπων.

Σαγηνεύς. ὄνομα κύριον.

Σαγηνεία. ἡ ἁλεία.

Σαγήνη. καὶ Σαγηνευτήρ, ὁ ἁλιεύς.

Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν δῶρα.

Καὶ δῶρα βασιλεῖ Νομάδι, σάγων πορφυρῶν πλῆθος καὶ πόρπας χρυσείας.

Σάγμα. ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. σάγη δὲ τὸ ὅπλον. καὶ πανσαγία, ἡ πανοπλία. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος; ἐν γὰρ τῇ ἀσπίδι ἐντετύπωτο ἡ Γοργώ. λέγει οὖν, Τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον; καὶ Σοφοκλῆς·

Κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Σαγμάρια. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον. τὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων.

Σαγχωνιάθων, Τύριος, φιλόσοφος, ὃς γέ-

---

1. *Γάιος, ὕπατος Ῥωμ.*] Fragmentum hoc (quod Valesius ad Polybium refert) auctius legitur supra v. *Γάλλος*. *Küst.* Deest A. notisque inclusi. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. Vide Polyb. XXII, 20, 4. Ceterum excidit ὁ ante *ὕπατος*, quod revocavi cum *V. 5. *Σάγαρις*] Plautus in Persa servum introducit, cui nomen Sagaristio, ut in Rudente alium, cui nomen Sceparnio, a *σκέπαρνον ascia*. *Reines*. Gl. Herodot. I, 215. *Σαγάρεις. πελέκεις, τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.* Quae subiicitur observatio, *λέγεται καὶ σάγαρι χωρὶς τοῦ σ*, eam emendata librorum scriptura non a Suida profectam esse arguit. 6. *Ξενοφῶν*] Lib. IV. de Expedit. Cyri p. 328. (c. 4, 16.) sed ubi legitur *σάγαριν*. *Küst.* 8. *σάγαρι*] *σάγαριν* A. B. V. E. 9. *Σάγαρις — ὅπλα* om. B. E. 10. *Λυσιφλεβῆ τε σάγαριν*] Philippi Thessal. Ep. VI, 5. Anthol. Pal. VI, 94. *τε* om. *V. *σάγαριν*] *σάγαριν θῆκεν* A. V. Subiecimus *θῆκεν*, cum ipsum ἔθηκεν extet in versu septimo. 12. *Σάγη*] Pauca dedit Blomf. gloss. S. Th. 119. 13. *Ἐπ' αὐτὸν*] Ex his Babrii verbis interpretationem *τὸν γόμον* exterminandam fuisse vidit Knoch. in Babr. p. 177. 15. *Ἰώσηπος*] T. I. p. 56. ed. Haverc. ubi nonnulli male solicitant *κατατίθησι*. *Toup.* Sive Antt. Iud. I, 19, 10. *Ῥαχήλα*] *Ῥαχήλα* A. V. *Ῥαχία* Med. 17. *Σαγηνέων*] Leg. *Σαγ. ἁλιέων*. Plutarch. Pompeio p. 658. *ἐν καλυβίῳ τινὶ σαγηνέων*. Procop. p. 59. *Toup.* MS. Adde Diodori Fr. Vatic. VII, 18. Emendatione non opus. Continuo delevi cum A. V. *Σαγηνεύω. αἰτιατικῇ*. Cf. Crameri Anecd. Vol. IV. p. 299. et Valck. in Herod. III, 149. 18. *Σαγηνεύς — ἁλεία* om. B.

1. *ἁλεία*] Puto leg. *ἁλιεία*, *piscatio*, quamquam supra legatur *Ἁλεία*. Vid. n v. *Κτένα*. *Toup.* MS. 2. *Σαγήνη*] Addiderunt A. B. V. E. 3. *Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγ.*] Anthol. Pal. VI, 33. His Maecii versibus eadem conclusio, quam ex v. *Πρίαπος* expulimus, per fraudem adhaeserat, *παρακταίης σοὶ τάδ' ἀπ' ὠφελίης*. Delevimus cum A. B. V. E. Med. Quorum tamen error praetermisit etiam voces *Καὶ δῶρα*. 5. *Καὶ δῶρα βασιλεῖ Νομ.*] Exemplum hoc pertinet ad vocem *σάγων*, non vero *σαγηνέα*. *Küst.* *Νομάδων*] *Νομάδι* A. V. Reposuimus dicendi formam exquisitam, quam frequentant scriptores aevi sophistici, velut Aelianus et Philostratus. 7. *Σάγμα. ἡ θήκη τοῦ ὅπλ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 573. Confer etiam Nostrum supra v. *Παισσαγίην*. *Küst.* Cf. v. *Καυνάκης*, item Valck. in E. Phoen. 786. 11. *ἐνετετύπωτο*] *ἐντετύπωτο* correxi cum A. Mox *Γοργών* E. Scholion: *ὡς τοῦ Λαμάχου ἔχοντος ἐντετυπωμένην τῇ ἀσπίδι Γοργόνα*. 12. *Σοφοκλῆς*] Immo Euripid. Androm. 618. Suidae errorem castigavit H. Steph. Thesaur. L. Gr. T. III. p. 746. B. Mox *τεύχε' ἔχων* pro *τεύχη δ'* A. V. 15. *Σαγμάρια*] Confer Nostrum supra v. *Ἀποσκευή*. Vide etiam Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* Leg. *Σαγμάρια, τὰ βαστ. τὴν ἀπ. τὸ παρ' ἡ. λ. τ.* nisi mavis ad finem reiicere. *Hemst.* Huic favet gl. *Τοὔλδον*, cuius originem ex hoc ipso fonte putamus esse repetendam. *τοὔλδον*] *τοῦλ* A. *τοὐλδί* V. Vide gl. *Τοὔλδον*. 18. *Σαγχωνιάθων*] De hoc vide omnino Euseb. lib. I. Praepar. Euang. c. 9. et Vossium in opere de Hist. Gr. Ceterum fragmenta Sanchoniathonis huius ex interpretatione Philonis Byblii habes apud eundem Euseb. lib. I. Praep. Euang. c. 10. *Küst.* Adde Fabric. B. Gr. I, 28. *Σαγχονιάθων* A.

---

giae fluvius. [*Gaius Consul Romanorum Sangarium fluvium, qui valde profundus erat et traiectu difficilis, ponte iunxit, et iuxta eum castra metatus est.*] *Σάγαρις*. Securis vel bipennis. dicitur etiam *σάγαρι*. Xenophon: *Ille autem virum, quem comprehenderat, adduxit, gestantem arcum Persicum et pharetram et securim, qualem Amazones habent. Σάγαρις. Et sagarin venarum sectorem.* vel arma cominus pugnantium. *Σάγη*. Onus quod asino imponitur. *Imposuit in eum clitellas iumenti.* Iosephus: *Rachel vero imagines posuit in clitellis ipsam ferentis cameli.* *Σαγηνέων*. Piscatorum. *Σαγηνεύς*. Nomen proprium. *Σαγηνεία*. Piscatio. *Σαγήνη*. Et *Σαγηνευτήρ*, piscator. *Litoralis Priape, piscatores tibi haec dona dedicarunt. — Et dona regi Numidarum ingentem sagorum purpureorum copiam et fibulas aureas.* *Σάγμα*. Theca scuti. *σάγη* vero ipsum scutum. et *πανσαγία*, integra armatura. Aristophanes *Acharnensibus: Quis Gorgonem ex theca scuti excitavit?* in scuto enim imago Gorgonis sculpta erat. dicit igitur, *Quis ex theca scutum extraxit?* Et Sophocles: *Pulcherrima vero arma in pulchris thecis.* *Σαγμάρια*. Idem quod apud nos *τοὔλδον*, sarcinae militares, vel iumenta quae sarcinas et res necessarias gestant. *Σαγχωνιάθων*. Sanchoniatho, Tyrius, philosophus, qui belli

γονε κατὰ τὰ Τρωικά. Περὶ τῆς Ἑρμοῦ φυσιολογίας, ἥτις μετεφράσθη· Πάτρια Τυρίων, τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ· Αἰγυπτιακὴν Θεολογίαν· καὶ ἄλλα τινά.

Σαδόκ. ὄνομα κύριον.

Σαδδουκαῖος. ἀπὸ τόπου.

Σαθρός. ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Σαθρωθῆναι. σαλευθῆναι. Τὰς μὲν ἐπάλξεις καταῤῥαχθῆναι ταῖς βολαῖς, καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα τοῦ πύργου σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ. Μένανδρός φησι.

Σαθροί. παλαιοί, φθαρέντες.

273 Σακανδρος. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σάκας. ὄνομα κύριον. τραγῳδίας ποιητής. Καὶ Σάκαι, ἔθνος Θρᾳκικόν. Ἀριστοφάνης·

Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.

οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Ἀκέστωρ διὰ τὸ ξένος εἶναι. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης,

ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος.

[Ὅτι Ἀμμώνιος ὁ φιλόσοφος, Ἀλεξανδρεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκᾶς, ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην, ὥς φησι Πορφύριος.]

Σακέλλιον. βαλλάντιον, μαρσίπιον. ἐξ οὗ καὶ σακελλάριος.

Σακέρδως, σακέρδωτος. ὁ ἱερεύς.

Σακέσπαλος. ὁ πολεμικός.

Σακεσφόροι. ὁπλοφόροι, ἀσπιδηφόροι.

Σακεύουσι. τὸ ὑλίζουσι. παρ' Ἡροδότῳ.

Σάκκος. καὶ Σακκίον. Ὁ δὲ Ἰακὼβ σακκίον ἐξαψάμενος καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκαθέζετο.

Σάκος. ὅπλον, ἀσπίδα. Καὶ Σάκος, ἀρσενικῶς, δι' ἑνὸς κ.

Σάκους ἔχων καὶ κωρύκους.

ἀντὶ τοῦ θυλάκους. κώρυκος δὲ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

Σάλα. ἡ φροντίς.

---

2. *Πάτρια*] πάτριά τε A. Post h. gl. adjit V. *Σαγχωνιάθης ἀϊδώνιος σοφὸς τοῖς χρόνοις κατὰ Σεμίραμιν· ἔγραψε τῇ Φοινίκων (Φοινΐκι) διαλέκτῳ φυσιολογίαν καὶ ἄλλα τινά.* 6. *ἀπὸ τόπου*] Hoc falsum est. Nam *Σαδδουκαῖος* non esse nomen gentile, sed nomen sectae Iudaicae, notissimum est. Vide Drusium De trib. Sect. Iudaeorum lib. III. c. 4. *Küst.* Drusius leg. *ἀπὸ τρόπου*, vel *ἀπὸ Δοσιθέου*. Epiphan. enim Haeres. 14. sic: *Σαδδουκαῖοι ἀπόσπασμα ὄντες ἀπὸ Δοσιθέου. Reines.* Deinde cum A. V. delevi: *Σαδυάττης. ὁ Ἄρδυος.* 7. *ῥᾳδίως — σείεσθαι* om. V. Habet Etym. M. 9. *Τὰς μὲν ἐπάλξεις*] Haec ad senarios reducere tentavit Schurzfleisch. in Longinum p. 43. Perperam omnino et iratis Musis. Sunt enim proculdubio verba Menandri historici, quem passim laudat noster Suidas. Vide supra in v. *Αἴσιος*, ubi Portum recte castigat Küsterus. *Toup.* Neglexit Niebuhrius. 14. *Σάκανδρος*] Voce hac usus est Aristoph. Lysistr. 824. quo Suidas respexit. *Küst.* 16. *Σάκαι δὲ ἔθνος Θρ.* Schol. Aristoph. *οἱ γὰρ Σάκαι* vel *Σάκες* Photius et Hesychius. *Ἀριστοφάνης*] Sub initium Avium. Confer Nostrum supra v. *Νομάδες*, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* 17. *Νόσον — Σάκᾳ* om. B. E. Med. Post *Σάκᾳ* accesserunt *οὕτως — Ἀριστοφάνης* ex A. V. Quorum priora debuerant, item ut in glossa superiore, post *ποιητής* collocari; quae autem sequuntur, repetito Comici nomine, referenda videntur ad lectores studiosos, quibus Avium versus 31. parum satisfecisset ad notationem Acestoris. 20. *ὢν*] *οὖν* V. Ox.

1. *ὑμεῖς* *V. 3. *ἕκαστος* cum A. Gaisfordus, nescio quo pacto, post *ἀνεπτόμεσθ'* inseruit. 4. *Ἀμμώνιος*] Vide Nostrum supra h. v. *Küst.* Desunt haec A. eaque temere repetita notavi. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. Delendus tamen articulus. 5. *Σάκας*] *Σάκκας* V. ap. Gaisf. 7. *Σακέλλιον*] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* *βαλάντιον*] *βαλλάντιον* probavi cum V. Mox *ἐξ οὗ* etc. om. A. Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 77. ab Albertio laudatum: *Σακέλλιον Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστί, φυλακὴν τῶν χρημάτων σημαίνουσα, ὅθεν καὶ Σακελλάριον καλοῦσι τὸν ταμίαν καὶ φύλακα τῶν χρημάτων.* 9. *Σακέρδως*] Ex A. B. V. Vid. Etym. M. p. 707, 30. 10. *Σακεσπάλος*] Est vox Homerica, Il. ε. 126. Ceterum in MSS. Pariss. vox haec *παροξυτόνως* scripta est. At in prioribus editt. *προπαροξυτόνως*: quod minus placet. *Küst.* *σακέσπαλος* etiam Apollon. Lex. p. 594. 11. *ἀσπιδοφόροι*] *ἀσπιδηφόροι* A. Lex. Bachm. p. 361. et Photius, *ἀσπιδιφόροι* E. 12. *Ἡροδότῳ*] IV, 23. ubi *σακκέουσι*. 13. *Σακκίον*] *τὸ σακκίον* V. ap. Gaisf. *Ὁ δὲ Ἰακὼβ*] Haec verba leguntur apud Iosephum Antiq. Iud. lib. II. c. 3. p. 72. *Toup.* 15. *ἀρσενικῶς*] *ἀρσενικὸν* V. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 257. 17. *Σάκους ἔχων καὶ κωρύκους*] Aristoph. Lysistr. 1213. *Σάκκους* V. *κωρύκους*] Sic MSS. Pariss. et Aristoph. loco laudato. At in prioribus editt. minus recte legitur *κορύκους*, per ō in syllaba prima. *Küst.* *καρύκους* B. E. Med. Dein *κόρυκος* Med. Repugnat etiam v. *Κωρύκιον*. 20. *Σάλα*] Vid. v. *Σάλουσα* et Hesychius.

Troiani tempore vixit. scripsit de Mercurii physiologia, quae in linguam Graecam translata est. Antiquitates Tyriorum, lingua Punica. Theologiam Aegyptiorum: et alia. *Σαδόκ.* Nomen proprium. *Σαδδουκαῖος.* Sadducaeus. *Σαθρός.* Debilis. quasi qui facile concutiatur. vel cuius articuli facile quassentur. *Σαθρωθῆναι.* Labefactari. Menander: *Propugnacula ictibus labefactata esse, et latus turris violenter quassatum ruinam minari.* *Σαθροί.* Putridi, vetustate exesi. *Σάκανδρος.* Muliebre pudendum. *Σάκας.* Nomen proprium poetae tragici. Et Sacae, gens Thracia. Aristophanes: *Morbo laboramus contrario ac Sacas. hic enim cum non sit civis, se per vim intrudit. nos vero, qui et tribu et genere orti sumus honesto, cives cum civibus, nullo abigente avolavimus.* [Ammonius, philosophus Alexandrinus, cognomento Saccas, ex Christiano factus est gentilis, ut ait Porphyrius.] *Σακέλλιον.* Crumena, marsupium. unde saccularius. *Σακέσπαλος.* Bellicosus. *Σακεσφόροι.* Scutiferi, armiferi. *Σακεύουσι.* Percolant. Herodotus. *Σάκκος.* Et *Σακκίον. Iacobus autem sacco indutus et tristitia gravatus sedit.* *Σάκος.* Clipeum, scutum. Et *Σάκος*, genere masculino, per ā simplex. *Saccos habens et reticula panum.* *κώρυκος* vero plexum est vas, in quo panes reponuntur. *Σάλα.*

Σαλάγγωνος.

Σαλαΐζειν. θρηνεῖν.

Σαλάκων. προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν. Καὶ Σαλακωνία, ἀλαζονεία ὑπὲρ τὸ δέον. Καὶ Σαλακωνίσαι, ἀλαζονεύεσθαι. ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας καὶ μεγαλαύχους.

Σαλαμάνδρα. ζῷον ὡς σαύρα τὸ μέγεθος, ψυχρότατον τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τὴν φλόγα σβεννύναι, καὶ αὐτὸ μὴ πίμπρασθαι.

Σαλαμινία ναῦς. δύο ἦσαν νῆες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες ταχυδρόμοι, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἤγεν· ἣν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδου φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης· ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγε, τουτέστι, τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.

Σαλαμίνιος. ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν Σαλαμινίων καὶ κατωφερῶν. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς νοεῖσθαι τὸ Σαλαμίνιος· ὡς ἀπὸ τῆς Παράλου Παράλιος.

Σαλαμῖνος. μετὰ Μαραθῶνα Σαλαμῖνος μέ-
276 μνηται, ὅπου ναυμαχία Περσῶν ἐγένετο· ἐν Μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. κεῖται δὲ ἡ Σαλαμὶς ὀλίγον πρὸ τῆς Ἐλευσῖνος πόλεως, ἱερᾶς Δήμητρος καὶ Κόρης, πλήρης κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰς τῶν Περσῶν Ἀθηναῖοι κατεναυμάχησαν τριήρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ, Θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα ἐστὶν Εἰρεσία οὕτω καλουμένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὖσα. ἔστι δὲ καὶ Ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ Θησέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ᾅδου· ὅθεν καὶ τοὔνομα. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ Δήμητρα κλαίουσα, ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην. Ἀριστοφάνης·

Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς καθήμενον·
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω.
ἀλλ' ἐπαναίρου,
κἄτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

Σαλαμωνεύς.

Σαλανίωνος.

Σαλεύει. ζῇ, διάγει. Τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα. Καὶ αὖθις· Ὡς-περ οὖν οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων σαλεύουσα, ἀλλ'

---

2. *Σαλαΐζειν. θρηνεῖν*] Vide Salmasium in Ael. Lampridium. *Küst.* Heliog. p. 807. 3. *Σαλάκων*] Vide Henricum Steph. in Animadversionibus ad Adag. Erasmi p. ult. *Küst.* Memorabilis locus est Aristotelis Rhet. II, 16. 4. *ἀλαζονία* Med. 5. *Σαλακωνίσαι*] Confer Nostrum supra v. *Διασαλακωνίσαι. Küst.* *ἀλαζονεύεσθαι*] *ἀλαζονεῦσαι* E. 7. *Σαλαμάνδρα*] Vide Scholiastam Nicandri p. 64. [Alex. 537.] *Küst.* Et Niclasium in Geopon. XV, 1. extr. item Creuzeri Melett. I. p. 80. 9. *σβεννύειν*] *σβεννύναι* A.B.V. 10. *Σαλαμινία ναῦς. δύο ἦσαν ν.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 147. Confer etiam Nostrum supra v. *Πάραλος. Küst.* Vid. supra *Δηλιάς*, *Θεωρίς*, *Ἄμμωνις*, et *Πείραλος*. De Salaminia et Paralo navibus *ὑπηρέτισι* vid. supra in *Ἄπειρος. Reines.* *παρ'*] *παρὰ τοῖς* A.V. 11. *καὶ ταχυδρόμοι*] *καὶ* om. B.V.E. Edd. ante Küst. 12. *καλουμένους*] *ἐγκαλουμένους* A.B.V.E. Schol. Rav. et Arsen. p. 426. *ἐκκαλουμένους* Schol. ed. 13. *ἐπ' Ἀλκιβιάδην* recte Schol. Rav. et Arsen. 15. *εἰς θεωρίαν* mendum Arsenii. 16. *Σαλαμίνιος. ὡς ναυτικῶν ὄντ.*] Nota haec referenda est ad locum illum Aristoph. Eccles. 38. *Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν, ᾧ ξύνειμ' ἐγώ. Τὴν νύχθ' ὅλην ἠλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασι.* Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 20. *Σαλαμῖνος. μετὰ Μαραθ.*] Totus hic locus sumptus est ex Schol. Aristoph. Equ. 782. *Küst.* *ἀντὶ δὲ Μαραθῶνος* Schol. Sed probamus Suidam.

1. *Δήμητρος*] *Δημητρας* A. (sine acc.). Deinde *πλήρης οὖσα* Schol. 3. *κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι*] *Ἀθηναῖοι κατεναυμάχησαν* transposui cum Schol. A. *V. 6. τρ. οὖσα τῆς Ἀττικῆς* Schol. 10. *ἐκεῖ* om. V. Mox *Δήμητρα* A.V.E. Edd. ante Küst. qui recepit tacite correctionem Porti sive lectionem Schol. Equidem illud revocavi. Tum *ὅτι* V. 11. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 790—92. 12. *φροντίζει*] *φαντάζει* B.E. *σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως*] *σε* et *οὕτως* codd. et Med. ignoratum omisi; *σε* habet E. si quid silentio Gaisf. tribuimus. *καθήμενος* E. Med. 14. *τοῦτο*] Aristoph. habet *τουτί*: uti etiam hic metri gratia scribendum est. *Küst.* *τουτὶ* A.V. Dein *ἐπανέρου* Med. 16. *τριβῇς* Edd. 18. 19. Sic Gaisf. cum *V. *Σαλαμονεύς. Σαλαμωνίωνος* Med. Neutrum Küst. Illud saltem corrigas *Σαλμωνεύς*. 20. *Σαλεύει*] Vid. Bergler. in Alciphr. III, 38. Suidam supra v. *Ἐσάλευε*. Adde vv. *Μετέωρος* et *Πυθαγόρας Ἐφέσιος*. 21. *ἐν ᾧ*] Immo *ἐφ' ᾧ*, velut apud Plutarch. Demetr. 38. et in plerisque apud Walz. in Arsen. p. 248. 22. *ὑπὲρ τῶν ἐσχ.*] Ita p. 233. *Toup.* MS.

Cura. *Σαλάγγωνος. Σαλαΐζειν.* Lugere. *Σαλάκων.* Qui simulat se divitem esse, cum sit pauper. Et *Σαλακωνία*, nimia iactantia. Et *Σαλακωνίσαι*, sese iactare. *ἀλαζόνας* vero vocabant homines mendaces et gloriosos. *Σαλαμάνδρα.* Salamandra, animal magnitudine lacertae, natura frigidissimum, ut vel ignem ingrediens flammam extinguat, neque ab ea cremetur. *Σαλαμινία ναῦς.* Apud Athenienses duae naves erant velocissimae publicis usibus inservientes, Paralus et Salaminia. et Salaminia quidem vehebat eos qui in ius vocabantur; quam etiam ad Alcibiadem arcessendum missam fuisse Thucydides narrat. Paralus autem vehebat legationes sacras sive quae ad sacrificia facienda mittebantur. *Σαλαμίνιος.* Quasi Salaminii rei nauticae admodum periti essent et ad venerem proclives. potest tamen id ab nave Salaminia dictum intelligi, ut a Paralo Paralius. *Σαλαμῖνος.* Post Marathonem mentionem facit Salaminis; ubi navale proelium Persarum commissum est; in Marathone vero pedestre proelium. Salamis autem est sita non procul ab Eleusine urbe, quae Cereri et Proserpinae sacra est, plena monumentis facinorum praeclare a Graecis gestorum. ibi enim Athenienses exiguo militum numero, duce Themistocle, multas Persarum triremes profligarunt. illic etiam est rupes, Iresia dicta, ipso nomine tropaeum quasi significans. est etiam rupes Agelastos, ab Atheniensibus sic appellata, ubi Theseum sedisse ferunt, ad inferos descensurum: unde nomen repetitur. vel quod ibi sederit Ceres plorans, cum Proserpinam quaereret. Aristophanes: *Te in saxis duriter ita sedentem non curat: ego tamen tibi pulvinum istum fero. quare surgas velim sedeasque molliter, ne atteras nates Salaminiacas.* *Σαλεύει.* Vivit, agitat. *Orbis terrarum dominum, ex quo pendent et reguntur omnia.* Item: *Non quasi*

ἐφειμένη δρᾶν ὅ, τι καὶ θέλει. Καὶ αὖθις· Σαλευόντων ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι πολλῶν.

Σαλεύσας. βουλευσάμενος. Πολλὰ δὴ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας ἀνέρριψεν ἐκ τῶν παρόντων εὐτυχῆ κύβον. Καὶ αὖθις· Τοὺς δὲ ἄλλους ἐπ' ὀψίας τῆς ἀκμῆς σαλεύσας, καὶ μέντοι τῷ ἀπολέσθαι ὁμοῦ εἶναι. Καὶ αὖθις· Ἡνίκα ἑώρα σαλεύουσαν αὐτῇ τὴν τύχην πᾶσαν. ἀντὶ τοῦ μεταπίπτουσαν.

Σαλήμ. ὄνομα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ.

Σάληξ. ὄνομα ποταμοῦ.

Σαλμωνεύς. οὗτος Αἰόλου μὲν υἱός, βασιλεὺς δὲ Θετταλῶν· ὃς ἀσεβὴς γεγονὼς διὰ μηχανῆς ἤστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς. ὅθεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνόβλητος γεγονώς.

Σαλομών. ἀπὸ τοῦ Σαλήμ, ὃ ἔστιν εἰρήνη. ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.

Σάλος. σαλευμός, τάραχος. καὶ ἡ φροντίς. Κατέλαβον πολισμάτιον ἁλίμενον μὲν σάλους δὲ ἔχον, καὶ προβολὰς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς. Καὶ αὖθις· Καὶ τῷ σάλῳ συνιζάνον ἐποίουν αὐτὸ στεριφώτερον.

Σάλουσα. φροντίζουσα. σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

Σαλούστιος, σοφιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ Ἡρόδοτον ὑπόμνημα· καὶ ἄλλα.

Σαλούστιος Μοψεάτης, ἰατρός, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψεν Ἰατρικά.

Σαλούστιος. οὗτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἦκεν Ἀθήνηθεν σὺν Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. παράδοξος 277 δὲ ὁ τρόπος Σαλουστίου πᾶσιν ἀνθρώποις, τὰ μὲν

---

1. Σαλευόντων ἐπὶ λεπ.] Vid. Τεθνεῶτα. Hemst. 5. Τοὺς δὲ ἄλλους ἐποψίας τ.] Τὰς δὲ ἄλλας ὑποψίας τῆς ἀρχῆς σ. κ. μ. τ. τὸ τῷ — ἀντιμεταπίπτουσαν. Hemst. Locus conclamatus. Interpres ne vertit quidem: quod hominis potius est. Repono, Τοὺς δὲ ἄλλους ἐπ' ὀψίας τῆς ἀκμῆς σαλεύσαντας, καὶ μέντοι τῷ ἀπολέσθαι ὁμοῦ εἶναι. Ceteros autem cum iam advesperasceret in discrimine versatos, et iamiam perituros. Ἀκμὴ βίου, ἀκμὴ καιροῦ, ἀκμὴ γήρους, Graecis usitatissima. Eleganter Damascius apud Photium p. 1065. Ἀλλὰ τοῦτο συμβῆναι νῦν ἐπὶ ξυροῦ ἑστάναι οὐ τῆς ἀκμῆς, τοῦ δὲ ἐσχάτου γήρως ὡς ἀληθῶς. Recte autem, τῷ ἀπολέσθαι ὁμοῦ εἶναι. Cum in eo essent ut perirent. Menander apud Schol. Apollon. Rhod. II, 121. Ὁμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη. Toup. II. p. 150. ἐπ' ὀψίας ἀκμῆς occuparat Portus, idque recepi. Plato Legg. XI. p. 923. B. ἐν νόσῳ ἢ γήρᾳ σαλεύοντας. Superest ut corrigatur σαλεῦσαι: nisi praeferimus σαλεύσαντας. Ceterum ἐποψία V. 8. ἀντὶ τοῦ μετ.] ἀντιμεταπίπτουσαν V. 9. ἡ om. *V. Cf. v. Μελχισεδέκ. 11. Σαλμωνεύς] Vid. Εὐτρόπιος et Χρῆμα. Hemst. Ex Aeliano de Providentia. Toup. MS. Aeliano tribuit etiam Valckenarius; neque huius elegantiam dedecet oratio ἤστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα, quam lepide scriptor ex Aristoph. Acharn. 506. coloravit. Αἰόλου] Apollodor. et Tzetz. in Lycophr. 175. Ἀλκίδης, υἱός, βασιλεὺς Θετ. Alii Elidis regem vocant. Cf. Apollod. I, 9, 7. Manil. I, 91. Hygin. fab. 61. Bocacc. Geneal. D. XVII, 52. Greg. Nazianz. in Iul. IV. s. 2. Σαλμωνεὺς ἦν τις ἐκ βύρσης βροντῶν, fingebatur enim ex alia machina fulgurare, ex alia tonare. Reines. βασιλεὺς δὲ] δὲ om. A. V. ap. Gaisf.

1. Σαλομών] Σαλαμὼν ὁ A. εἰρήνη] Conf. I. Paralipom. 22, 9. 10. quem locum laudans Theodoretus in Cantic. III, 7. ait: τὸ Σολομὼν εἰρηνικὸς προσαγορεύεται. Ernest. 2. ἐκείνου χρόνοις] χρόνοις αὐτοῦ A. V. χρόνοις ἐκείνου E. 3. σαλευμός] Sic etiam Photius in Lex. At est vox suspecta vel verius adulterina. Dicendum enim potius erat σαλευσμός, si talis formatio ὀνομάτων ῥηματικῶν in usu esset. Küst. 4. Κατέλαβον πολισμάτιον ἁλίμενον μὲν σάλ.] Haec sunt verba Polybii lib. I. c. 53. Küst. σάλους] σάλον Em. sec. Idem προσβολάς. 6. Ἐν τῷ] καὶ τῷ A. B. Id in tanta verborum obscuritate non dubitavi probare; editumque συνίζανον refinxi. ἐν τῷ σάλῳ om. V. 7. αὐτῷ] αὐτὸ A. V. E. Tum στεριφοτερον A. στεριφότερον Med. 8. Σαλεύουσα] Σάλουσα A. V. et Hesychius, Σαλοῦσα Photius. Itaque reponendum Σαλοῦσσα. 9. Σαλούστιος σοφ.] Meminit Schol. Aristoph. Plut. v. 725. Toup. Ubi vid. Hemsterhusius. Accedit Eudocia p. 381. 11. Σαλούστιος Μοψ.] Deest artic. V. Sed pleniora tradit Eudocia p. 382. ἔγραψε περὶ πυρετῶν· περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἄλλα ἰατρικά. 13. Σαλούστιος. οὗτος εἰς Ἀλεξ.] Totum hunc articulum de Salustio philosopho ex Damascio depromptum esse patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio Cod. CCXLII. p. 1067. nonnulla eorum, quae Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur: ut recte monuit Pearsonus. Ceterum Salustii huius meminit etiam Suidas supra vv. Ἀθηνόδωρος, Ἀπῆγε et Μαρκελλῖνος: itemque Simplicius in Commentar. in Epictetum [ed. Schweigh. p. 147.], sic inquiens: Ἐὰν γυμνάζηταί τις πρὸς ἀληθόνας, ἀνάγκη ζηλοῦν τὸν ἐφ' ἡμῶν Σαλλούστιον, ἄνθρακα πεπυρακτωμένον ἐπιθέντα γυμνῷ τῷ μηρῷ, καὶ φυσῶντα αὐτόν, καὶ δοκιμάζοντα ἑαυτὸν μέχρι πόσου δύναται καρτερεῖν. Hinc autem discimus Salustium et Simplicium eodem tempore vixisse. Porro ex scriptis Salustii huius nihil, quod sciam, ad aetatem nostram pervenit, praeter libellum Περὶ Θεῶν καὶ Κόσμου, qui extat inter Opera Mythologica a Thoma Galeo edita. Küst. Galeo debentur Praef. ad Opusc. Myth. Hemst. Aperte Damascium appellat Suidas v. Πίνος. οὗτος om. A.

---

in extremo discrimine versetur, sed ipsi permittatur facere quicquid voluerit. Et alibi: *Cum multi spe tenui freti vivant.* Σαλεύσας. Qui consilia animo agitavit. *Cum diu multumque animo fluctuasset, pro praesenti rerum statu felicem aleam iecit.* Item: *Ceteros vero cum in vespera suae aetatis nutent, tum etiam propius a morte abesse.* Et alibi: *Cum fortunam eius fluctuantem videret omnem.* vel in contrarium mutatam. Σαλήμ. Nomen urbis, sive Hierosolyma. Σάληξ. Nomen fluvii. Σαλμωνεύς. Salmoneus, Aeoli filius, rex Thessalorum: homo impius, qui ex machina quadam fulgurans et tonans subiectorum animos conturbabat. quamobrem ille poenas dedit, ictu fulminis divinitus necatus. Σαλομών. Salomo, dictus ab σαλήμ, quod pacem significat. eius enim temporibus pax vigebat. Σάλος. Fluctuatio, turbatio, aestus animi. *Ad oppidulum appellunt, ubi portus quidem nullus erat, sed stationes et prominentia e terra saxa, quae medium spatium claudebant utrimque.* Et alibi: *Id maris aestu considens firmius efficiebant.* Σάλουσα. Curis aestuans. σάλα enim curam significat. Σαλούστιος. Salustius, sophista. scripsit commentarium in Demosthenem et Herodotum; et alia. Σαλούστιος. Salustius Mopseates, medicus, sub Tiberio Imperatore. scripsit de Medicina. Σαλούστιος. Salustius Athenis Alexandriam cum Isidoro philosopho venit. Salustii vero mores omnibus hominibus admirabiles fuerunt, quod

φιλοσοφοῦντος ἐπὶ τὸ καρτερώτερον, τὰ δὲ παίζοντος ἐπὶ τὸ γελοιότερον· ἑκάτερον, οἶμαι, πέρα τοῦ μετρίου. καὶ δεῖ κρίσεως, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ, καὶ τῷδε τῷ βίῳ. καὶ δὴ Σαλούστιος τὰ μὲν πατρόθεν ὥρμητο ἀπὸ Συρίας, τὰ δὲ πρὸς μητρὸς Ἐμισηνὸς ἐγεγόνει. ὁ πατὴρ δὲ αὐτῷ Βασιλίδης ὠνομάζετο, Θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυὴς δὲ ἐπὶ πολλὰ γεγονὼς καὶ τὸ ἦθος αὐστηρὸς καὶ φιλότιμος τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυάρατον δικανικήν, καὶ ἐπαιδεύετο λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ Εὐνοΐῳ σοφιστῇ, τότε ὄντι κατὰ Ἔμισαν. ὕστερον δὲ οὐκέτι τῷ δικανικῷ, ἀλλ' ἤδη τῷ σοφιστικῷ βίῳ προσεῖχε τὸν νοῦν, καὶ ἐπὶ τούτῳ διεμελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἧττον τῆς φύσεως ἐπὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος· τοὺς μὲν γὰρ δημοσίους τοῦ Δημοσθένους λόγους ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ καὶ λέγειν ἦν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστάς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε λόγους οὐ πολύ τι ἐκείνων ἐκλειπομένους. τὸν δὲ ἥμέτερον πολίτην Μάρκελλον, ἑταῖρον τοῦ Εὐνοΐου, καὶ τοῦτον ἐκμαθόντα μὲν ἀπεμνημόνευε τὰ ὀκτὼ βιβλία τῆς Θουκυδίδου ἱστορίας, οὐ μήν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς. καὶ Νόννον δέ φασιν ἐκμαθόντα ἑξάκις ὅλον τὸν Δημοσθένην μηδὲ διᾶραι τὸ στόμα δύνασθαι πρός γε λόγων ἐπιεικῶν σύνθεσιν· οὐ γάρ ἐστι ταυτὸν ἐς πλῆθος ἀποστηθίζειν καὶ γράφειν ἐς κάλλος. ὁ δὲ Σαλούστιος, ἀδρότερον ἤδη ἁπτόμενος τῆς τέχνης, ἐλάττω ἢ καθ' ἑαυτὸν ὑπολαβὼν τὸν Εὐνόιον ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπεπειρᾶτο τῶν ῥητορικῶν διδασκαλιῶν.

Σαλούστιος φιλόσοφος· ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥᾴδιον εἶναι φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας ἀπέστυξα δὴ τότε τὸν λόγον, ὡς οὔτε ἀληθῆ λεγόμενον οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ Σαλούστιος ᾔδει τὸ ἐνὸν εἰπεῖν. οὐ γὰρ διεβέβλητο πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἁπλῶς, ἀλλὰ φύσει μισοπόνηρος ἦν καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον ὀχλολοίδορος, καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἁμαρτάνουσι, καὶ ὁπωσοῦν ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων ἑκάστους καὶ διακωμῳδῶν· ἐνίοτε μὲν σπουδάζων, τὰ δὲ πολλὰ τῷ γελοίῳ χαίρων ἤθει καὶ φιλοσκώμμονι.

---

1. καρτερώτατον] καρτερώτερον A. V. 3. καὶ δεῖ] καὶ δὴ A. V. Mox καὶ ante τῷδε ex A. B. V. ap. Gaisf. 4. Immo τὸ μὲν πατρόθεν. 5. Ἐμεσηνὸς] Ἐμισηνὸς A. Utramque scripturam usu confirmari testatur Steph. Byz. 6. Praestat Βασιλείδης. 7. πολλὰ] λλᾶ V. ap. Gaisf. 9. πολυήρατον] πολυάρατον A. B. V. E. Med. Vide aliud Damascii fragmentum in v. Χρηματισμός: adde Procl. in Hesiodi ἔ. 311. Quod ad rem attinet, nemo studium illud Latinae facundiae et iurisprudentiae pervagatissimum deplorat Libanio disertius, velut T. II. pp. 421. sq. 537. sqq. 585. et si brevissimam eius vocem ponimus T. I. p. 185. καρποὶ δ' ἑτέρωθεν ἀπὸ τῆς Ἰταλῶν φωνῆς, ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, καὶ τῶν νόμων. 11. Ἔμεσαν] Ἔμισαν A. V. ap. Gaisf. οὐκέτι δικανικῷ — ἐκείνων λειπομένους] Haec ad verbum etiam leguntur apud Photium loco laudato. Küst. τῷ δικ. A. B. V. E. Phot. 17. οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμ. — ἁμιλλώμενος] Confer Nostrum supra v. Πίνος, ubi eadem leguntur. Küst. τοὺς νέους Phot. 18. ἀρχαῖον πίνον] Apud Photium p. 570, 16. legitur τὸν ἀρχαῖον πόνον, pro quo ex aliis [et optimo A.] annotatur τόνον. Hanc lectionem tolerabilem etsi Holstenius quoque sit secutus ad Salustium de Diis et mundo, longe tamen est praeferendus Suidae πίνος, ut ostendit Küster. in Iamblich. Vit. Pyth. §. 157. Hemst. Item Toupius in Longin. 30. πίνον] ἤγουν ῥύπον V. inter vss. Silet Gron. 19. τοὺς λόγους] τοὺς om. A. B. V. Phot. 20. λειπομένους] ἐκλειπομένους A. B. V. E. Med. Mox iidem ἕτερον pro ἑταῖρον.

1. ὀκτὼ] ν' A. ex confusis ν' et ή. 2. λέγοντα] Praestabat λέγειν τι. 6. ἀποστηθίζειν] Wolfius ἀποστοματίζειν. Recte quidem alias, at nunc nihil mutandum. Utrumque legitur in lexicis. Et Eustath. in Il. ξ'. p. 974, 7. et 9. agnoscit ἀποστηθίζειν et ἐκστηθίζειν, et interpretatur ἀπὸ στήθους λέγειν. *Expectorare* dicunt et Latini. Festus *expectorat* et *pectore eiicit*. Opponit huic verbo τὸ ἀπὸ βιβλίου λέγειν, i. e. ex libro, ex scriptis, non memoriter aliquid dicere. Sic et apud Ciceronem *memoriter dicere*, *pronunciare*, *recitare*, *de scripto dicere*. Portus. 7. ἤδη om. A. 8. ἐλάττων Med. 10. διδασκάλων] διδασκαλείων A. διδασκαλιῶν V. ap. Gaisf. 11. Σαλούστιος φιλόσ.] Et hunc articulum ex Damascio descripsit Suidas. Küst. Vid. *Marcellinos*. Hemst. 13. δὴ τοῦτον] δὴ τοτε A. δὴ om. E. Mox ἐμὸν Med. Significat illud toties frequentatum τοὺς ἐνόντας λόγους εἰπεῖν, quae pro temporum et personarum rationibus dicuntur. 16. τοὺς ante φιλοσόφους tacite Gaisf. cum *V. 17. ὀχλολοίδορος] Laert. in Heraclito. (IX, 6.) *Toup.* MSS. Tetigit durissimam de Ephesiis sententiam, Diog. IX, 2. sive fragm. 46. 19. ἑκάστους] ἑκάστῳ B. E. 21. φιλοσκώμμωνι Med.

---

partim constantissime philosophabatur, partim vero perridicule iocabatur: utrumque, opinor, ultra modum. haec enim vita, si quae alia, iudicium requirit. Salustius vero paternum genus a Syria ducebat, maternum ab urbe Emesena. pater eius Basilides vocabatur, mater Theoclia. fuit autem ingeniosus ad multa, moribus austerus et ambitiosus. et initio quidem vehementer expetitam iurisprudentiam consectabatur, et eloquentiae praeceptis ab Eunoio sophista, qui tunc Emesae degebat, eruditebatur. postea vero non amplius ad forensem, sed potissimum ad sophisticam vitam animum appulit, et ad hanc sua studia referebat, cum non minore industriae quam ingenii admiratione. publicas enim Demosthenis orationes simul omnes edidicit. sed praeterea satis erat disertus, non recentiores ille sophistas aemulans, sed antiquam illam orationis simplicitatem exprimere studens; neque orationes scripsit multo inferiores illis. nostrum quoque civem Marcellum, Eunoii sodalem, octo libros historiae Thucydidis edidisse quidem aiebat, nihil tamen auditu dignum proferre potuisse. Nonnum etiam aiunt, qui sexies totum Demosthenem edidicisset, tamen ne os quidem aperire potuisse, ut aliquam orationem commodam haberet. haud enim idem est ad populum memoriter recitare et eleganter scribere. Salustius autem huic arti sedulam operam iam navans, cum Eunoium existimaret sibi instituendo non sufficere, Alexandriam abiit, et scholas rhetorum experiebatur. Σαλούστιος φιλ. Salustius philosophus negabat philosophari hominibus esse facile, vel potius in eos cadere. quem ego audiens sermonem tum aversatus sum, ut neque verum neque dignum qui diceretur. ceterum Salustius dicere norat id quod eius naturae esset consentaneum. neque enim philosophis omnino infestus erat, sed natura osor improborum, et Heracliti more insectator turbae omnes et quovis modo delinquentes increpabat, quavis occasione quoslibet arguens et falsa perstringens, interdum serio, sed plerumque ridiculis gaudens at-

καὶ γὰρ ἦν ὁ Σαλούστιος εὐτράπελος ἱκανῶς, καὶ σκώπτειν εὐφυέστατός τε καὶ προχειρότατος, ἐξαιρέτους μὲν ἔχων αὐτός, ἐκ γένους δὲ ὅμως τὰς τοιαύτας χάριτας. ὃ γάρ τοι πέμπτην ἀρετὴν ὀνομάσας τὴν περὶ Θεῶν δόξαν ἀληθῆ, δοκοῦσαν ἐνεῖναί ποτε τοῖς πονηροτάτοις, Σαλουστιός ἐστιν. ἔτι δὲ πρὸς ἐνίους τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτοῦ 278 ἐπαι[1]νοῦντας, ἓν δὲ αὐτῷ λείπειν εἰρηκότας, τὸ μὴ δοξάζειν περὶ Θεῶν τὰ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς· [2]Εἶτε, ἔφη, τοῦτό γε διὰ τὴν νέμεσιν προσεῖναί μοι. τῷ δὲ Παμπρεπίῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ ἐντυχών, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὠραιζόμενος, Τί θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους, ἔφη· Τίς δὲ ἔφη οὐκ οἶδεν, ὡς οὔτ' ἐγὼ πώποτε θεὸς ἐγενόμην οὔτε σὺ ἄνθρωπος; ταῦτα περὶ Σαλουστίου. κυνικώτερον δὲ ἐφιλοσόφει.

Ὅτι Σαλούστιος ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαρχος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν· ᾧ γε τοσοῦτον ἡμερότητος καὶ πραότητος ὑπῆρχεν εἰς ἅπαντας, ὥστε καὶ τὸν Μάρκελλον ἐκεῖνον, τὸν ἡνίκα ἦν Καῖσαρ ὑβριστικῶς αὐτῷ χρησάμενον, πάνυ περιδεᾶ ὄντα διὰ τὰ προγεγενημένα· καίτοι τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐπανίστασθαι διὰ τὴν πρὸς Κωνστάντιον φιλίαν· τῷ νεανίσκῳ τὴν δίκην ἐπέθηκε, τὸν δὲ Μάρκελλον καὶ διαφερόντως εἰμήσε.

Σαλούστιος, ἔπαρχος πραιτωρίων· ὃς προεβάλετο βασιλέα Βαλεντινιανόν. ὁ δὲ βασιλεύσας διεδέξατο αὐτόν, καὶ ἔθηκε προθέματα, ἵνα, εἴ τίς τι ἠδίκηται παρ' αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὐδεὶς δὲ προσῆλθεν· ἦν γὰρ ἀγνότατος ὁ Σαλούστιος. οὗτος δὲ ὁ Βαλεντινιανὸς τὸν πραιπόσιτον Ῥοδανόν, ἀδικήσαντα Βερονίκην τινὰ χήραν, ἧς προσελθούσης τῷ βασιλεῖ ἔδοκε δικαιοῦν Σαλούστιον· ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν πραιπόσιτον· καὶ τοῦτον καταφρονήσαντος, τὸν πραιπόσιτον ἐν τῷ Ἱππικῷ πυρὶ παραδίδωσι, καὶ τὴν κτῆσιν πᾶσαν τοῦ ἀρχιευνούχου τῇ χήρᾳ διδωσι· καὶ φοβηθέντες πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο.

Σαλώμη. ὄνομα κύριον.

Σάλπιγξ. Ἱερατικὸν τοῦτο τὸ ὄργανον. Ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι. σάλπιγγας καὶ

2. ἐξαιρέτους] ἐξαιρέτως E. Med. Mox δὲ om. A. 6. τοῖς πονηροτάτοις] τῷ πονηρότατος V. 7. τῶν ἀλλοφύλων] Christianos intelligit. *Hemst.* 8. αὐτῷ] τῷ αὐτῷ V. Mox τὸ om. Med. Coniectare licet: ἐν (Med.) δὲ τούτῳ λείπειν εἰρ. τῷ μὴ δ. Dubito tamen num haec sincera sint. 11. Παμπρέπῳ V. 13. τί δὲ Med. οὐκ] οὔτε A. οὐτ' V. B. οὐ ποτ' E. 16. Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλῆς ἔπ.] Totum hunc locum ex Eunapio excerptum esse suspicatur Valesius in Amm. Marcell. lib. XXII. (c. 11, 2.) p. 229. qui recte etiam monuit Suidam hic omnia confundere, et ad Salustium male referre ea, quae Iuliano conveniant. *Küst.* Salustius secundus praefectus an. Chr. 362. *Reines.* Eunapii fr. 9. ed. Nieb. p. 107. Ὅτι Gaisf. cum *V. ὁ om. A. 17. ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιτ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Περιττός. *Küst.* 17. ἡμερότητος] ἡμερῆται V. qui mox πραο[τητ]. 19. ὥστε] ὥστε καὶ A. V. Μάρκελλον] De eo vid. supra in Ἐξιστάμενος, et de Marcello magistro equit. Amm. Marcell. XVI. p. 61. ubi Valesius notat haec ex Eunapio sumpsisse Suidam. *Reines.*

3. τὴν δίκην] τὴν om. E. 5. Σαλούστιος, ἔπαρχος πραιτ.] Confer Suidam supra vv. Προθέματα et Πραιπόσιτος. *Küst.* Vid. de eo Eunap. in Max. p. 106. ubi de eius remotione facta a Valente, et Chron. Alex. sub Ol. 287. Zonar. VI. p. 26. e quo narrationem istam mutilam corrigit et supplet Sylburg. in Hist. R. Scriptores Graecos p. 879. *Reines.* προεβάλλετο] προεβάλετο A. B. V. 7. αὐτόν] αὐτήν E. Med. Itaque ἀρχὴν correxit Portus. διαδέχεσθαι idem esse quod successorem dare non est cur demonstretur post operam Wesselingii in Diod. T. II. p. 507. 11. Ῥοδανόν] Supra v. Προθέματα praepositus hic vocatur Χρυσάφιος. *Küst.* Haec omnia vel orationis salebrae docent manu temeraria decerpta fulsse et in angustias redacta. *Reines.* Βερονίκην] Βερονίκην A. V. Mox ἧς καὶ E. 15. κτῆσιν] κτῆσιν πᾶσαν A. B. V. E. Med. 19. Ἱερατικὸν τοῦτο ὄργ.] Confer Artemidorum lib. I. c. 58. (56.) *Küst.* ὄργανον] τὸ ὄργανον A. V. 21. Σαλπιγγολογχυπηνάδαι. σάλπιγγ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 997. *Küst.* Haec omnia continentur in Scholiis nuper editis. σάλπιγγα] σάλπιγγας A. V. Schol.

que acerbe dictis. admodum enim urbanus erat, et ad deridendum etiam ingeniosissimus atque promptissimus, partim suapte natura eximie instructus, partim tamen gratiis ex familia sua acceptis. nam qui virtutem quintam nominarit opinionem de diis veram, quae interdum inesse improbissimis videatur, Salustius est. aliquando peregrinae fidei hominibus, cetera quidem cum laudantibus, unum vero ei deesse dicentibus, quod non ita de diis ut vulgus sentiret: *Sinite*, inquit, *propter nemesin hoc saltem mihi adesse.* cumque Pamprepius, maxima iam potentia praeditus, qui elegans videri vellet, eo praesente dixisset, *Quid dii ad homines?* respondit: *Quis vero ignorat neque me unquam deum neque hominem te fuisse?* haec de Salustio. philosophabatur autem Cynico fere more. Σαλούστιος. Salustius, praefectus praetorio sub Iuliano, vir humanitate praestantissimus: cui tantum lenitatis et clementiae in cunctos superfuit, ut Marcellum cum, a quo ipse Caesar multis iniuriis erat affectus, ob haec terrore correptum, cum etiam eius filius ob benevolentiam in Constantium res novas agitasse convictus esset, iuvenem quidem supplicio affecerit, patrem vero magnopere honoraverit. Σαλούστιος. Salustius, praefectus praetorio, Valentinianum designavit Imperatorem. hic cum imperium suscepisset, successorem ei dedit, et edicto proposuit, ut qui ab illo affectus esset iniuria, Imperatorem adiret. verum nemo questus est: fuit enim integerrimus Salustius. hic Valentinianus praepositum Rhodanum [morte multavit.] cum enim is viduam quandam Berenicen iniuriis affecisset, Imperator mulieri ad Sc accedenti iudicem dedit Salustium: a quo condemnatus praepositus, cum iudicium illius nihili faceret, ab Imperatore in Hippico crematus est, omnibus archieunuchi bonis viduae assignatis. hoc exemplo territi reliqui omni iniuria abstinuerunt. Σαλώμη. Nomen proprium. Σάλπιγξ. Tuba est instrumentum sacerdotale. sacerdotes enim utebantur tuba. Σάλπιγ-

λόγχας καὶ ὑπήνας ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν Φορμίωνα ἀνατείνει, ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πώγωνος. Ἀριστοφάνης.

Σάλπιγξ. Σάλπιγξιν Ἰνδοὶ οὐ χρῶνται, ἀλλ' ἀντὶ σάλπιγγός εἰσιν αὐτοῖς αἱ μάστιγες, ὃς ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἀέρα· καὶ τύμπανά τινα φρικώδη ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα βόμβον.

Σαμαρεύς. ὁ πολίτης. Ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Σαμαρεῖται. — Πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἡ Σαμάρεια.

Σαμαρείτης. ἀρσενικῶς. Σαμαρῖτις δὲ ἡ γυνή.

279 ‖Σάμβαλα. ὑποδήματα.

Σαμβάρης. ὄνομα κύριον.

Σαμβύκαι. ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον, οἱ δὲ ἰαμβύκαι. ταύτην τὴν σαμβύκην πρῶτος Ἴβυκος ἐφεῦρεν. ἔστι δὲ εἶδος κιθάρας τριγώνου. Οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα, καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος ἀπὸ τῶν ὑπερειδόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τοὺς σαμβύκας.

Σάμβυκος. γένος μηχανήματος πολιορκητικοῦ, ὡς φησι Πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ γέγραπται ἐν τῷ περὶ Ἐκφράσεως.

Σάμη. εἶδος πάθους Σαμιακοῦ. περίσιξιν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἀλόντας Σαμίων· μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Σάμιοι τοὺς Ἀθηναίους.

Σαμίων ἄνθη. ἐπὶ τῶν ὑσιάτως ἡδοναῖς χρωμένων.

Σαμίων ὁ δῆμος. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κοτ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἴν-

---

1. *Φορμίωνα*] Immo *Φορμίσιον*. 2. *ἀνατείνει* *V. Praestat *ἀνατίνει*. 5. *σάλπιγξιν*] Vid. in *Τύμπανα*. *Reines*. Ubi narratio extat eadem, sed in brevitatem concisa. 6. *αὐτοῖς εἰσὶν*] *εἰσὶν αὐτοῖς* posui cum V. Mox *κτυποῦσιν* A. 7. *τύμπ. τινα φρικώδη ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα βόμβον* V. Meliorem verborum ordinem praebuit vulgatus: *τ. φρ. τιν. ἀπὸ βόμβον ἐξ αὑτῶν ἀνιέντα*. Et *ἑαυτῶν* quidem ex A. B. receperat Gaisf. 12. Gl. om. *V. 14. *Σάμβαλα. ὑποδ.*] Hesychius: *Σάμβαλα. σάνδαλα. Küst.* Vid. in *Ἀνθεμίδων*. *Hemst.* Cf. Bergk. in Anacr. p. 101. 15. *Σαμβαρής* *V. 16. *Σαμβύκαι. ὄργανα μουσ.*] Vide supra vv. *Ἴβυκινον* et *Ἴβυκος*. *Kust.* Plutarch. Ag. Cleom. p. 821. Polyb. V. p. 534. quem exscripsit Plutarch. *Toup. MS.* Initium repetitur in v. *Ἰαμβύκαι*. 18. *ἰαμβύκην*] *σαμβύκην* A. B. V. E. *Ἴβυκος*] *ὄργανον τοῦ καλουμένου λυροφοινικα* [corrige *συροφοινικα*] *σαμβύκην* invenit Dycus Rheginus poeta, et barbiton Anacreon. Athen. IV. p. 175. e Neanthis Cyziceni primo *ὥρων*. *Reines*.

1. *Οἱ δὲ προσεβοήθ.*] Fragmentum hoc est calx absque urna: cuius proinde versionem consulto praetermisi. *Küst.* Corrige, *καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος ἐπιτιθέντας ἐπὶ τὸ τεῖχος τοὺς σαμβύκας*, et verte, *Illi vero ad defendendum murum accurrerant, adversus eos, qui a portu sambucas ad murum applicabant.* Ac satis apparet fragmentum hoc, quod Polybianum esse videtur, non spectare ad illam notionem primitivam vocabuli *σαμβύκη*, de qua dicere ingressus erat Suidas, sed ad alteram, quae post praedictum fragmentum his verbis exponitur: *Σάμβυκος. Πολύβιος. Schweigh. II. p. 187.* 3. *τὰς σαμβύκας*] *τοὺς σαμβύκας* A. E. Edd. vett. Portus annotavit: „Lege *τοὺς σάμβυκας* vel *τὰς σαμβύκας*." 4. *Σάμβυκος*] Scribe *σαμβύκη* vel *σαμβύκαι*. Ceterum descriptionem machinae huius, Polybii ut puto verbis, habes apud Plutarchum in Marcello p. 306. Vide etiam Lipsium in Poliorcet. lib. I. dial. VI. et Rigaltium in notis ad Onosandri Strateg. p. 59. *Küst.* *εἶδος*] *γένος* A. B. V. 5. *ὡς φησι Πολύβιος*] Locum Polybii, ad quem Suidas respexit, tangit Athenaeus lib. XIV. p. 634. *Küst.* 6. *ἐν τῷ περὶ Ἐκφράσεως*] Intellige Titulum Collectionearum Constantini, in quo variarum rerum descriptiones continebantur. Vide Valesium in Praefat. ad Collectanea Constantini de Virtt. et Vitt. *Küst.* *τῷ — ἐκφράσεως*] *τῷ — ἐκφρ.* V. 7. *εἶδος πάθους Σαμιακοῦ*] Confer Nostrum infra γ. *Τὰ Σαμίων*. *Küst.* Inde hoc quicquid est observationis lectores conferrent. *Σαμιακοῦ*] *Σαμιῶν* V. Mox *περίσιξαν* B. 10. *Σαμίων ἄνθη*] Vide Miscell. Lips. VI. 511. Athen. p. 540. F. Libanium Ep. p. 142. *Toup. MS.* Addc Prov. Bodl. 858. 12. *Σαμίων ὁ δῆμος*] Locus hic Aristophanis [fragm. 43.] est mutilus et mancus, qui sic supplori debet: *Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν ὡς πολυγράμματος.* Sic enim fragmentum hoc citatur a Plutarcho in Pericle p. 166. et Hesychio v. *Σαμίων*. Redditur autem in sequentibus ratio, quare Samii a Comico dicti fuerint *πολυγράμματοι*: unde apparet vocem illam salvo sensu ab hoc loco abesse non posse. Confer Salmasium in Inscripti. Vett. p. 234. *Küst.* *ὡς πολυγράμματος addit Photius.* 14. *τῶν τυράννων*] *τῶν* om. V. 17. *πολιτείᾳ Σαμίων* *V. 18. *Ἄνδρων*] Ephorum appellat Schol. Il. *ή.* 185.

γολογχυπηνάδαι, Tubam et hastas et barbas habentes, hoc autem dictum est in Phormisium, qui magnam barbam habuerat. usus est autem Aristophanes voce partim ab instrumentis bellicis composita, partim a barba. *Σάλπιγξ. Indi non utuntur tubis, sed tubae loco sunt ipsis flagella, quae cum sonitu per aërem vibrant; item tympana terribilem quendam bombum emittentia.* *Σαμαρεύς*. Civis urbis Samariae. *Hunc autem Samaritae ab Iudaeis se separarunt. — Samaria vero varios casus expertia est.* *Σαμαρείτης*. Est generis masculini, at *Σαμαρῖτις* est femininum. *Σάμβαλα*. Species calceamenti. *Σαμβάρης*. Nomen proprium. *Σαμβύκαι*. Instrumenta musica triquetra, quibus iambos canebant, alii vero scribunt *ἰαμβύκαι*, hanc iambycen primus Dycus invenit, est autem genus citharae triquetrae. *Illi vero ad defendendum murum accurrerunt, adversus eos qui a portu sambucas ad murum applicabant.* *Σάμβυκος*. Genus machinae, quae ad urbes oppugnandas adhibetur, ut ait Polybius. de eius vero fabricatione scriptum est in Titulo, qui *περὶ Ἐκφράσεως* inscribitur. *Σάμη*. Nota qua Samii ignominiae causa notabantur. Athenienses enim Samiis, quos ceperant, notam inurebant; et Samii vicissim Atheniensibus. *Σαμίων ἄνθη*. Samiorum flores, de iis qui postremis voluptatibus utuntur. *Σαμίων ὁ δῆμος*. Aristophanes in *Babyloniis*, ubi deridet notis compunctos. Samii enim a tyrannis ad inopiam redacti, ob civium penuriam servorum frontibus ius civitatis quinque stigmatibus venale inscripserunt, ut Aristoteles in *Samiorum Republica* tradit. vel quia apud Samios XXIV. litterae primum inventae fuerant ab Callistrato, ut Andron in *Tripode* dicit. Ar-

ὅρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνου δ' Ἀθηναίου ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους. περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί, Σάμιοι τῇ σαμαίνῃ· ἔστι πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Ἀυσίμαχος ἐν δευτέρῳ Νόστων. τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος. οἱ δὲ τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν συμφοράς, παρόσον Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἔστιξαν.

Σαμνῖται. ὄνομα ἔθνους.

Σαμοθράκη. νῆσος· κεῖται δὲ καταντικρὺ τῆς Θρᾴκης. φασὶ δὲ Σαμίους οἰκήσαντας αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρᾳκικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· Καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκήσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι· ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατῳκίσθησαν δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου. ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου, καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ· καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον.

Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ
μεμνημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλόν·
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ

1. *τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τῶν Ἰώνων γρ.*] Vide Petitum Miscell. Varr. lib. I. c. 3. et in Commentario ad Legg. Att. p. 118. itemque Salmasium in Inscriptt. Vett. p. 235. *Küst.* Adde Wolfii Prolegg. ad Hom. p. 63. 2. *τῶν*] *τοῖς τῶν* A. V. Photius. *Ἀρχίνους ὁ Ἀθηναίου*] Sic ed. Bas. *Ἀρχίνου δ' Ἀθηναίου* A. B. V. E. Med. *ἄρχειν οἱ δ' Ἀθηναίοις* Photius. *Ἀρχίνος ὁ Ἀθηναίου* Apostolius. *Ἀρχῖνος ὁ Ἀθηναῖος* Taylorus Vit. Lysiae p. 142. 143. ed. Reisk. *Ἀρχίνους Ἀθηναῖος* Küsterus. Mihi corruptionis causam videtur nomen Atheniensium male repetitum attulisse: quo sublato simpliciter ponendum *Ἀρχῖνος*. 4. *ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους*] Sic habent MSS. itemque editt. Mediol. et Ald. At editt. Basil. et Genev. pro *καὶ* exhibent *κά*, i. e. XXI. sed absque ulla codicum auctoritate. Apud Michaelem Apostolium locus hic ita legitur: *ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ Ἐπικλέους κ'. Annis ante Euclidem et Epiclem viginti.* Salmasius vero in Inscriptt. Vett. p. 235. locum hunc ita refingit: *ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κβ', ἐπὶ Στρατοκλέους.* id est: *annis ante Euclidem XXII. sub Stratocle.* Sed emendationi huic obstat, quod sub Stratocle Aristophanes Equites docuerit, teste Scholiasta in argumento illius fabulae. Non ergo et Babylonios eodem tempore docere potuit. Confer Meurs. de Archontt. Atheniens. lib. III. c. 4. *Küst.* Utrumque Suidae et Apostolii locum bene sanavit Bouhier. Diss. de Pr. Gr. et Lat. litt. p. 573. b. *Hemst.* Qui reponit *κε* pro *καί*. Probat item Wesseling. in Petit. LL. Att. p. 351. et in Diod. XII, 53. *κδ* Clintonus Fast. Hellen. ad an. 426. post Corsin. F. A. T. III. p. 235. Vid. Dindorf. Fr. Aristoph. p. 56. *Gaisf.* Clintonum merito probavit Bergkius, motus etiam indicio Aristophanis Acharn. 377. 6. *ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολ.*] Contra Plutarchus in Pericle p. 166. refert Samios Atheniensibus bello captis inussisse notam noctuae, Athenienses vero Samiis notam samaenae. Verba eius haec sunt: *Οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν. Küst.* 8. *Σάμιοι δ' Ἀθηναίους σαμαίνῃ. σάμαινα δ' ἐστὶ*] *σάμιοι τῆς σαμένης ἐστι* V. *γλαυκισάμιοι τῆς σαμαίνης ἐστι* A. *σάμιοι. Σαμαίνης. ἔστι πλ.* Med. *σάμιοι σαμαίνης ἐστι* B. E. *γλαυκισαμιοι τῇ σαμενης ἐστι ποιον* Photii MS. *Σάμιοι τῇ σαμαίνῃ, ὅ ἐστι* Photii ed. unde (ὅ) ascivit Gaisf. Sed videndum ne *δὲ* ante *πλοῖον* sit inserendum. Porro alterum *δὲ* excidit post *Σάμιοι*, cuius locum articulus invasit. Ceterum Gaisfordus suspicabatur lectionem vulgatam Apostolio deberi. *σάμαινα δ' ἐστὶ πλοῖον δίκρ.*] Samaenam pluribus describit Plutarchus loco laudato: quem vide. *Küst.* 9. *κατασκευασθὲν*] *παρασκευασθὲν* Photius. 11. *οἱ δὲ*] *οἱ δὲ ὅτι* A. Ad hanc explicandi rationem opinor esse retrahenda *τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος*, hoc est, *ἐσχεδίασται τοῦτο Δούριδι.* Nam Bergkii coniectura *τὸ δὲ κόλασμα Δ.* quo valeat ignoro.

2. *οἰκήσαντας*] *οἰκίσαντας* E. qui infra *οἰκίσαντες* m. sec. Utrumque Med. 4. *εἰρημένῳ*] *εἰρημένον* A. B. E. *εἰρημένων* Med. Supra *Σαμοθρακινῷ* A. *Καὶ γάρ*] Cum hac Antiphontis dictione Victorius fragmentum comparabat a Demetrio de elocut. 53. servatum, ubi sterilis et optimarum rerum egenus ager describitur. 5. *ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα*] Male hinc quidam colligunt, Suidae patriam fuisse Samothraciam. Non enim haec sunt verba ipsius Suidae, sed alterius scriptoris, ex quo Suidas ista excerpsit. *Küst.* Sunt enim Antiphontis verba, cui fragmentum satis insigne recuperavit Gaisf. 7. *ἐξέπεσον*] *ἐξέπεσαν* E. 8. *καὶ λείαν*] *καὶ* om. A. V. E. Med. Tum *ὑπὸ* A. 11. *Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τ.*] Aristoph. Pac. 276. Vide ibi Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic compilavit. *Küst.* Repetita sunt ex v. *Ἀλλ' εἴ τις.* Sub finem versus *τυγχάνει* om. A. B. V. E. Med. expunxi. 14. *τελεταί*] Vid. Meursius de festis Gr. pag. 174. *Reines.* 15. *ἀλεξιφάρμακον* gl. superior, *ἀλεξιφάρμακά τινα κ.* Schol.

---

chinus vero Atheniensis Archonte Euclide Atheniensibus persuasit, ut Ionum litteris uterentur. Aristophanes autem *Babylonios* docuit per Callistratum, annis XXIV. ante Euclidem sub Archonte Eucle. de eo vero qui rem Atheniensibus persuasit scribit Theopompus. alii vero, quod Athenienses Samios captos signo noctuae notarint, Samii vero Athenienses samaena. est autem samaena navigium bireme, a Polycrate Samiorum tyranno primum fabricatum, ut ait Lysimachus libro secundo *Nostorum.* hoc autem commentum est Duridis. alii autem tradunt samaenam esse nummi genus. dicitur vero proverbium de iis, qui gravissima mala metuunt; quod Athenienses olim Samios notis compunxerant. *Σαμνῖται.* Nomen gentis. *Σαμοθράκη.* Samothracia, insula e regione Thraciae sita: cui Samios, qui eam incoluerunt, nomen hoc imposuisse ferunt. meminit Antiphon in oratione Samothracica, his verbis: *Primi enim huius insulae Samii fuerunt incolae; ex quibus nos nati sumus. eo vero migrarunt necessitate coacti, non insulae cupiditate allecti. cum enim a tyrannis Samo pulsi fuissent, hac fortuna usi sunt; praedaque ex Thracia capta in insulam illam pervenerunt. — At si quis vestrum in Samothracia est initiatus, nunc est precandi tempus opportunum, ut frangantur pedes illius, qui nos insequitur.* in Samothracia erant initia quaedam, quibus initiari putabantur homines, ut a periculis quibusdam tuti essent. illic etiam erant Corybantum et Hecates my-

ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν Κορυβάντων μυστήρια καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης, καὶ τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ᾗ κύνας ἔθυον. ἐν κινδύνοις οὖν γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τοὺς δαίμονας ἐπιφανῆναι καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκουν δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων. ἀποστραφῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ διακλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δοίδυκα· ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι ὁδόν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι.

Σαμουὴλ ὁ προφήτης. τοῦτον ἐγέννησεν Ἄννα εὐξαμένη πρὸς Κύριον· ὃν Σαμουὴλ ἐκάλεσε, Θεαίτητον ὡς ἄν τις εἴποι. καὶ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς, ἣν ηὔξατο πρὸς Ἠλεὶ τὸν ἀρχιερέα, παρεδίδου Ἠλεί, ἀνατιθεῖσα τῷ Θεῷ προφήτην γενησόμενον. κόμη τε οὖν αὐτῷ ἀνεῖτο, καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν, καὶ διῆγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος. Ἑλκάνη δ' ἐκ τῆς Ἄννης υἱεῖς γίνονται τρεῖς καὶ θυγάτηρ. Σαμουὴλ δὲ πεπληρωκὼς ἔτος δωδέκατον προεφήτευσε. καί ποτε κοιμώμενον ὀνομαστὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός. ὁ δὲ νομίσας ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως πεφωνῆσθαι παραγίνεται πρὸς αὐτόν. οὐ φαμένου δὲ καλέσαι τοῦ ἀρχιερέως, ὁ Θεὸς εἰς τρὶς τοῦτο ποιεῖ. καὶ Ἠλεὶ διαυγασθείς φησι πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' ἐγὼ μὲν Σαμουὴλ σιγὴν ὡς καὶ τοπρὶν ἦγον, Θεὸς δ' ἐστὶν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτόν, ὅτι παρατυγχάνω. καὶ τοῦ Θεοῦ φθεγξαμένου πάλιν ἀκούσας ἠξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χρωμένοις· οὐ γὰρ ὑστερήσειν αὐτὸν ἐφ' αἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. καὶ ὁ Θεός, Ἐπεὶ παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰν Ἰσραηλίταις ἐσομένην, καὶ τοῦ Ἠλεὶ παῖδας μιᾷ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους.

Σάμου ὑλιέσσης. οὐδέποτε κατὰ τὴν συνήθειαν λέγομεν Σαμοθράκην, ἀλλὰ διαλελυμένως· 281 ὥςπερ ἐν πόλει ἄκρη, τῇ ἀκροπόλει.

Σαμωνᾶς. ὄνομα κύριον.

Σαμφόρας, εἶδος ἵππου ἐγκεχαραγμένου

---

2. καὶ τὸ] καὶ om. A. V. καὶ διαβόητον ἦν τὸ Schol. Deinde ἐν κινδύνοις — ἀλεξῆσαι om. altera gl. 3. γινόμενοι] γενόμενοι dedi cum A. V. Schol. τούτους τοὺς] τούτους om. A. B. V. E. Med. τοὺς δαίμονας, οἷς ἐδόκουν μεμυῆσθαι Schol. 5. ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμ.] Vide quae notavimus supra in v. Ἀλλ' εἴ τις, ubi eadem leguntur. *Küst.* 6. διαστραφῆναι καὶ κλασθῆναι gl. superior. 8. ὥστε] ὡς B. Mox αὐτὸν om. V. Continuo delevi cum A. V. Σαμόσατα, πόλις. Καὶ Σαμοσατεὺς ὁ ἐκ τούτων. Qui tamen habent post (ante *V.) Σαμωνᾶς: Σαμοσατεύς. ἀπὸ τόπου. 10. Σαμουὴλ] Ex Iosephi A. I. V, 10, 3. 11. Κύριον] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male Χριστόν: quod mendum ex compendio scripturae procul dubio ortum est. Solet enim vox κύριον in MSS. interdum sic scribi κν: at Χριστὸν ita, χν: inter quae cum tenue admodum discrimen sit, non mirum est ea a librariis interdum confundi solere. *Küst.* 12. ὡς om. Iosephus. ἡ μήτηρ — ἀνατιθεῖσα om. A. 14. ἀνατιθεῖσα] ἀνατελεῖσα V. Tum τῷ θεῷ προφήτην posui cum A. *V. et Iosepho: ceteri minus apte ἀνατιθεῖσα, προφήτην τῷ Θεῷ. 15. τε οὖν] οὖν om. A. 17. Ἑλκάνῃ] Ἀλκάνη A. B. V. E. nonnulli codd. Iosephi. ἀσκάνη Med. Mox scripsi υἱεῖς cum A. B. *V. et Iosepho, qui υἱεῖς τε ἄλλοι γ. καὶ τρεῖς θυγατέρες. Itaque non negligendum illud, quod καὶ θυγάτηρ om. B. E. Med. Supra γίνονται A. 18. ἔτη ιβ *V.

1. προεφήτευσε] Lege προεφήτευε cum Iosepho. ὀνομαστὶ] ὀνομαστὸν V. ὀνομαστοὶ E. 2. πεφωνεῖσθαι *V. 3. παρεγένετο] παραγίνεται A. B. Ioseph. παρεγίνετο V. 4. ἀρχ. Θεὸς εἰς τρεῖς *V. 5. διαγασθείς] διαυγασθείς B. V. E. Med. Ioseph. 6. ᾧ Σαμουὴλ] ᾧ omisi cum A. Iosepho. 10. Recte Iosephus, ἐφ' οἷς ἂν θ. διακονίας. 12. τοῦ] τοὺς recte Ioseph. 14. Σάμου ὑλιέσσης] Addendum est Θρηικίης. Referenda enim est haec nota ad locum illum Homericum Il. ν'. 12. Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης Θρηικίης. *Küst.* οὐδέποτε κατὰ τὴν συνήθ.] Immo contra potius. Nam κατὰ συνήθειαν semper dici solet Σαμοθράκη, voce composita. At Homerus eandem insulam διαλελυμένως semper Σάμον Θρηικίην appellat. Confer Hesychium. *Küst.* Hoc falsum: quod et recte annotavit Küsterus. Sed res facile restituenda est. Scribendum, λέγει μὲν Σαμοθράκην. Homerus scilicet, de quo sermo est. *Nunquam dicit poeta Σαμοθράκην, ut nos plerumque dicimus, sed Σάμον Θρηικίην.* Quod omnino verum est. Nobiscum facit Hesychius: Σάμου ὑληέσσης Θρηικίης, τῆς Σαμοθράκης. — πάντοτε αὐτὴν Σάμον καλεῖ, καὶ οὐδέποτε Σαμοθράκην κατὰ σύνθετον. Respexit uterque ad Homer. Il. ν'. 12. Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης Θρηικίης. *Toup.* II. p. 151. Sed verisimiliter Porsonus IV. p. 471. λέγει Ὅμηρος. Cf. annotat. in v. Ἅιδος. Itaque non erat cur Gaisfordus suaderet σύνθεσιν pro συνήθειαν, coll. annot. in v. Θρήνους. Mox πόλει ἄκρῃ respicit ad Il. ζ'. 88. 17. Σαμωνᾶς] Σαμονᾶς V. Sed v. Herod. Epimer. p. 214. Deinde cum A. expunxi glossam, quam *V. post v. Σαμψῆραι collocavit, ex v. Δαιδάλεον derivatam: Σαμύθας. Κερκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας. δαιδάλεός τε γάρ ἐστι, καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄζει. ἐν Ἐπιγράμματι. Sunt versus Nossidis Ep. V, 2. Anthol. Pal. VI, 275. 18. Σαμφόρας] Confer Scholiastam Aristophanis in verba illa Comici Nub. 23. Ὅτ' ἐπριάμην

---

steria et Zerinthum antrum, ubi canes immolabantur. qui igitur in periculis versabantur, daemones hos invocabant, ut praesentes ab ipsis mala propulsarent. his autem sacris initiatos ex periculis et tempestatibus salvos evadere putabant. ἀποστραφῆναι vero dicit optans, ut frangantur crura illius, qui ad petendum pistillum discesserat. vel iter ipsi adversum imprecatur, ut nunquam redeat. Σαμουήλ. Samuel Propheta. hunc Anna votis Domino factis peperit; quem vocavit Samuelem, quasi dicas a Deo petitum. mater autem eius recordata voti, quod fecerat apud Heli Pontificem, eum Heli tradidit et Deo consecravit, futurum Dei prophetam. comam igitur promissam alebat, potus eius erat aqua, in templo degebat atque educabatur. Helcanae autem ex Anna tres filii nascuntur et una filia. Samuel vero duodecimum aetatis annum egressus prophetare coepit. cumque aliquando dormiret, Deus nominatim eum vocavit, ille vero existimans se a Pontifice vocatum ad eum accessit. cum autem Pontifex negaret a se vocatum, Deus hoc ter fecit. quamobrem Heli miratus, *At ego, Samuel, inquit, tacui, ut ante: sed qui te vocat est Deus. tu igitur illi significa, te adesse.* cum igitur Deum loquentem rursus audisset, eum oravit, quid per haec oracula significaretur. se enim in ministeriis, quaecunque voluisset, non segnem fore. tunc vero Deus ei respondit: *Quoniam ades, cognosce calamitatem Israelitis imminentem, et Heli filios uno die morituros.* Σάμου ὑληέσσης. Secundum vulgarem loquendi usum nunquam dicit Homerus Σαμοθράκην, sed solute: ut ἐν πόλει ἄκρῃ, pro ἐν ἀκροπόλει, in arce. Σαμωνᾶς. Nomen proprium. Σαμφόρας. Species equi, qui litterae Σ notam impressam habet. Dorienses

ἐχύρωμα, εἰ μή τις τῶν τῆς Περσικῆς συμμορίας ἀθρόον ἐπιφανεὶς ἑνὶ τῶν θυρεῶν τῶν προβεβλημένων τοῦ ἐχυρώματος ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν ἀριστέα ἐξώθησεν. ὁ δὲ κατολισθήσας εἰς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τοῦ θυρεοῦ,

κύμβαχος ἐν κονίῃσιν, ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους,

Ὁμηρικῷ τῷ συμπτώματι· ὅμως οὐ διόλωλεν. ὑποδέχονται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπονοῦντες, καὶ τραυματίαν διεσώζοντο. προσνύττουσι γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν ἀκοντίων σιδήρια μικρὸν κομιδῆ. ὁ δὲ
283 καρτερικὸς αὖθις ἐπ' ἐκεῖνο τὸ ἔργον ἐχώρει, καὶ αὖ πάλιν ἀνέθορε, τῇ ἐπάλξει τὰς χεῖρας περιβαλὼν οἷα πολύπους ἀφύκτους πλεκτάνας τινάς, καὶ εἴχετο καρτερᾷ τινι λαβῇ τῆς ἐπάλξεως. ὁ δ' ἀντίπαλος Πέρσης ἀδελφὴν τῆς ἑτέρας ἐπιβολῆς ἐξειργάσατο, καὶ σαθρωθείσης ἔναγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς Ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς, μετ' ἐκείνης τὸν ἀριστέα ἀνατρέψας παρεία εἰς τὸ κάτω χωρεῖν· καὶ τοίνυν κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ φιλοκίνδυνος μετὰ τῆς ἐρωμένης ἐπάλξεως. τὸ δὲ συμμαχικὸν τὴν προτέραν σωτηρίαν ὀρέγουσι μετὰ φοβεροῦ τοῦ θεάματος τῷ πάντα τολμηρῷ. ἀτὰρ ἐξάντης τοῦ πτώματος ὁ τραυματίας γενόμενος καὶ τρίτον ἆθλον ἀσπάζεται, ὥσπερ ἀμάχου τινὸς καὶ θείας δυνάμεως ἐς τὸν πόνον παροτρυνούσης αὐτόν. ἐπεὶ δ' ἀνείρπυσε, τῆς στεφάνης τοῦ ἕρκους λοιπὸν ἐπιβάς, τὸν ἀκινάκην σπασάμενος τὸν κηφῆνα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν Πέρσην ἀπέκτεινε. καὶ οὖν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφελόμενος τοῖς πολιορκοῦσιν ἀπέπεμπεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸ γεγονὸς θεασάμενοι ἀνεθάῤῥησαν καὶ τῶν κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δέ τις τοῦ Σάπειρος ἐκείνου (πρεσβύτης δ' οὗτος τὴν ἡλικίαν) ἐπεὶ γέγονε τῆς ἀρετῆς θεατής, καὶ ζηλωτὴς παραχρῆμα τοῦ ἐγχειρήματος γίνεται, καὶ ἄνεισι καὶ αὐτός, ἀδελφὰ τῷ ἀδελφῷ μηχανώμενος, εἶτα μετ' ἐκεῖνον ἕτερος, καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. κάλοις γὰρ λοιπὸν ἀνεδύοντο οἱ προκατειληφότες τὸ ἐχύρωμα, καὶ ταῖς πύλαις ἀράττουσι, καὶ εἰσαγώγιμον λοιπὸν ἦν τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον. καὶ οὕτω κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι τὸ φρούριον παρεστήσαντο.

Σάπων, Σάπωνος. ὄνομα κύριον.

Σάπωρις. ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς.

Σαπρᾶς. παλαιᾶς. Ἀριστοφάνης·

Εἰρήνης σαπρᾶς.

ἢ ἀρχαίας.

Σαπρόν. οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιόν. Εὔπολις.

Σαπρός. καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ.

---

1. ὀχύρωμα] ἐχύρωμα A. V. qui mox ἐχυρώματος. 3. αὐτὸν om. V. 6. βρεχμόν] βρεγμόν V. 8. Ὁμηρικῷ] Il. ε. 586. Praestat Ὁμηρικῶς τῷ πτώματι. 10. διεσώζοντο] Immo διέσωζον. 11. μικρὸν] μακρὸν V. Mox καρτερικῶς Theoph. 12. αὖ] αὖθις A, V. 13. ἐπιβαλὼν] περιβαλὼν A. V. Theoph. 15. καρτερᾷ τινι λαβῇ] καρτερά τι λαβὴ A. καρτερά τις λαβὴ V. τινα mendum Gaisf. 16. ἐπιβουλῆς] ἐπιβολῆς dedi cum V. quod reddendum etiam Theoph. 20. κατήγετο] κατείχετο V. μετὰ τῆς εἰρημένης ἐπάλξεως] Hinc corrige Simocattam, apud quem male legitur, μετὰ τῆς ἐρωμένης ἐπάλξεως: quod interpres bona quidem fide, sed nullo sensu vertit, *cum amata pinna*. *Küst.* Immo Theophylacto flosculus suus μετὰ τῆς ἐρωμένης cum A. sive μετὰ τῆς ἐῤῥωμένης B. V. E pr. servandus erat, ut militis illa constantia, qui saxo quasi puellae perdite adhaereret, lumine scilicet orationis amplificaretur. Porro vide huius alterum locum III, 13. p. 142. extr. 23. ἀτὰρ] αὐτὰρ V. Cf. v. Ἐξάντης.

2. ἀνείρπυσε τῆς στεφ. τοῦ ἕ. continuant edd. Theoph. 4. ἐκεῖνον αὐτὸν et mox ἀπὸ τῆς δέρης om. V. Eundem infra οἱ δὲ Ῥωμαῖοι — ὠρέγοντο ignorare tradit Gaisf. 8. Σάπειρ] Σάπειρος refinxi cum *V. Theoph. 9. ἦν δ' οὗτος] Om. V. ἦν om. A. E. Theoph. 10. παραχρῆμα τοῦ ἐγχειρήματος om. V. item ἀδελφὰ τ. ἀ. μηχ. et μετ' ἐκεῖνον. 12. καὶ ante ἕτερος male Theoph. 14. ὀχύρωμα] ἐχύρωμα A. V. Mox κρείττους τ. π. γενόμενοι om. V. 15. ταῖς πύλαις] Constructionis gratia scribendum est τὰς πύλας. *Küst.* Sic Portus. 18. Expunge ὄνομα κύριον, quod pertinuit olim ad gl. continuam. 20. Σάπωρις] Videtur haec nominis scriptura ex supposita Iuliano Ep. 77. pendere. 20. Ἀριστοφάνης] Pac. 553. Ὡς ἅπαντ' ἤδη ἐστὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς. *Küst.* 23. Σαπρόν] Vid. in Ἀνήῤῥησεν, *Hemst.* V. Meinekii Com. II. p. 517. 24. παλαιόν] Aristoph. Plut. 323. allatus Müllero, ἀρχαῖον καὶ σαπρόν.

---

sica repente coortus uno ex clipeis, qui munimento obiecti erant, bellatorem illum animosum deturbasset. is igitur cum clipeo devolvebatur, *praeceps per pulverem, in sinciput et humeros lapsus*, casu Homerico. nec tamen periit. vulneratum enim commilitones scutis susceperunt servaruntque. cuspides enim iaculorum non multum eum laeserant. ille autem invicti animi vir ad idem opus redit, iterumque assiliens iniectis manibus pinnam retinet, quemadmodum polypus cirris tenaciter complexus, nec se passus est a propugnaculo avelli. tum Persa adversarius facinus priori simile fecit, et una cum pinna ictibus telorum Romanorum paulo ante labefactata strenuum virum deturbat. cum expetita igitur pinna miles audacissimus in praeceps fertur. socii autem virum intrepidum eodem quo antea modo servant, cum spectaculo terribili. at enim vulneratus, cum ex lapsu convaluisset, tertium certamen aggreditur, quasi invicta quaedam ac divina virtus ad facinus illum exstimularet. cum igitur ascendisset, et in summa muri parte constitisset, acinace stricto Persam illum virtutis suae fucum interfecit, caputque amputatum ad suos delecit. id factum Romani conspicati resumunt animos, et experiri fortunam concupiscunt. frater autem Saperis illius, grandis iam natu, virtutem fratris conspicatus, extemplo eam aemulans ipse quoque ascendit, et facinus fraterno simile ausus est, mox alius ex alio et plures ascendunt, quique primi in murum evaserant, funibus reliquos subducunt. postea portis perfractis reliquus exercitus introductus est: sic hostibus superatis Romani castellum in potestatem suam redegerunt. Σάπων, ωνος. Sapo, nomen proprium. Σάπωρις. Rex Persarum. Σαπρᾶς. Putridae, vel vetustate corruptae. Aristophanes: *Pacis antiquae*. Σαπρόν. Non solum putre et malum, sed etiam senio confectum: ut Eupolis. Σαπρός. Aetate confectus. Si-

Σιμωνίδης; γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκητι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. τουτέστι φρυγάνου.

Σάπφειρα. ὄνομα κύριον. Καὶ Σάπφειρος, εἶδος λίθου πολυτίμου.

Σαπφώ, Σίμωνος· οἱ δὲ Εὐνομίνου· οἱ δὲ Ἠριγύου· οἱ δὲ Ἐκρύτου· οἱ δὲ Σήμου· οἱ δὲ Κάμωνος· οἱ δὲ Ἐτάρχου· οἱ δὲ Σκαμανδρωνύμου· μητρὸς δὲ Κλειδός, Λεσβία ἐξ Ἐρεσσοῦ, λυρικὴ· γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ' Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν καὶ Στησίχορος καὶ Πιττακός. ἦσαν δὲ αὐτῇ καὶ ἀδελφοὶ τρεῖς, Λάριχος, Χάραξος, Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ Κερκύλᾳ πλουσιωτάτῳ, ὁρμωμένῳ 284 ἀπὸ Ἄνδρου· ‖ καὶ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτοῦ, ἣ Κλεὶς ὠνομάσθη. ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγόνασι τρεῖς, Ἀτθίς, Τελεσίππα, Μεγάρα· πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχρᾶς φιλίας. μαθήτριαι δὲ αὐτῆς Ἀναγόρα Μιλησία, Γογγύλα Κολοφωνία, Εὐνείκα Σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ'. καὶ πρώτη πλῆκτρον εὗρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα, καὶ ἐλεγεῖα, καὶ ἰάμβους, καὶ μονῳδίας.

Σαπφώ, Λεσβία ἐκ Μιτυλήνης, ψάλτρια. αὕτη δέ ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μιτυληναίου ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντωσεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν.

Σαράβαρα. ἐσθὴς Περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σάραβον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν, καὶ σάβυττον, καὶ σέλινον, καὶ ταῦρον, καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράγουροι. ὄνομα ἔθνους. Ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθέντες κατὰ ζήτησιν πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὔννοις ἐγίνοντο.

---

1. *Σιμωνίδης*] Aristoph. Pac. 699. sq. Adde v. *Ῥιπός*. Continuo *πῶς*; *ὅτι* cum A. B. V. E. Med. expunxi. 6. *Σαπφώ*] Horum partem excerpsit *Eudocia* p. 382. sq. *Εὐνομίνου*] MSS. Pariss. [et B. V.] habent *Εὐμήνου*. *Küst.* F. *Εὐμήλου*. *Toup.* MS. Malim *Εὐνομίου*, utpote vocem symbolicam poetici studii. *Ἠριγύου — Ἐκρύτου*] *Ἠρίγυος* et *Ἔκρυτος* utraque puto corrupta ex *Εὐρύγιος* vel *Ἐρύγιος*: quo nomine, ut mox refertur, frater erat Sapphus minor natu; his autem apud Graecos patrum nomen saepissime solebat imponi. *Hemst.* *Ἠρηγύου* A. Quid reponendum fuerit, sane significat *Ἠριγύιος ὁ Μυτιληναῖος*, Alexandri M. dux. Ceterum vide Neuii suspicionem p. 1. 7. *Σάμου*] *Σιμοῦ* Koen. in Gregor. p. 290. sive *Σίμου* Schaefer. Qui medicinam parum salutarem nomini admoverunt ex errore nato, cui debetur etiam *Σίμωνος*. *Κάμωνος*] Immo *Σκάμωνος*, quod Neuius probabiliter habuit pro hypocoristica specie nominis *Σκαμανδρώνυμος*. Vide v. *Σκάμων*: adde v. *Ἑλλάνικος*. 8. *Σκαμανδρωνύμου*] Aelian. V. H. XII, 19. Herodot. II, 135. *Reines.* Adde Schol. Plat. p. 312. *μητρὸς*] *μητρὺς δὲ* A. V. *Κλειδοῦς* *V. 9. *Ἐρεσσοῦ*] *Ἐρέσσου* A. V. *Ἔρεσσοῦ* *V. Id reposui, firmatum cum aliis locis, tum v. *Θεόφραστος* et Strab. XIII. p. 618. *γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ' Ὀλυμπιάδα*] Aetas Sapphus etiam ex Athenaeo patet, quippe qui lib. XIII. p. 599. eam sub Alyatte Crocsi patre vixisse refert. Eusebius in Chronico eandem refert ad Olymp. XLIV. *Küst.* Adde Strab. p. 607. Deinde *Ἀλκμαῖος* Med. 11. *αὐτῆς*] *αὐτῇ* A. B. V. *αὐτοῖ* E. *αὐτὴ* *V. 12. *Λάρυχος*] *Λάριχος* A. B. V. quod Koenius in Gregor. p. 291. occuparat, collato Athen. X. p. 424. F. *Χάραξος*] Huius meminit etiam Suidas supra vv. *Αἴσωπος* et *Ἰάδμων*, et Athenaeus lib. XIII. p. 596. *Küst.* Vid. *Ῥοδώπιδος ἀνάθημα*. *Reines.* 13. *Κερκώλᾳ*] *Κερκύλα* A. B. V. E. Ne hoc quidem plane satisfacit; quamquam Neuium miror istud nominis ab ingenio comicorum repetentem. Ceterum transpone *ἀνδρί*. 15. *ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἥρινναι*. *Küst.* 17. *μαθήτρια* Med.

1. *Ἀναγόρα*] *Ἀνακτορία* Maximo Tyrio. Ex hoc loco fluxerat gl. *Εὐνείκα Σαλαμινία*. 3. *πλῆκτρον εὗρεν*] Athen. XIV. p. 635. Scid. not. hist. ad Epoch. Gr. inter marm. Arundel. p. 80. *Reines.* Confudit Suidas plectrum cum pectidis inventione: v. Neuium p. 11. 4. *ἐπιγράμματα*] Sapphus Epigrammata quaedam hodie adhuc supersunt in Anthologia. *Küst.* *ἐλεγεῖα*] *ἐλεγείαν* A. 6. *Σαπφώ, Λεσβ.*] Huius mentionem facit Athenaeus lib. XIII. p. 596. *Küst.* Deest hic articulus A. eamque apparet ab iis profectum, qui meretricem Phaonis amore correptam a poetria distinguerent. Vide v. *Φάων* et Neuium de Sapph. p. 3. sq. 7. *ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπ.*] Vide Strabonem lib. X. p. 452. *Küst.* 8. *κατεπόντισεν*] *κατεπόντωσεν* B. V. E. 10. *Σαράβαρα*] Vide Salmas. in Ael. Lamprid. p. 222. edit. Paris. Brisson. de Regno Pers. p. 42. et Hesych. v. *Σκελέαι*. *Küst.* Item intpp. Hesychii v. *Σαράβαρα*. 12. *αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ*] *οἱ πολλοὶ* A. *αἰδοῖον* om. V. Mox *καλοῦσι* pro *λέγουσι* dedi cum V. E. Photio. 13. *σάκταν κ. σ. καὶ σ.*] Leg. *σάκαν καὶ βύττον καὶ σέλινον*. Vide Hesych. *Toup.* IV. p. 162. *σάμβυτον*] *σάβυττον* A. et Hesychius. *σάμβυττον* B. *σάββατον* V. *σάβυτταν* Photius. Deinde *σέλινον* cum Photio Hesychioque correxi pro *σέληνον*. 14. *ταῦρον*] Atqui *ταῦρος* est pudendum virile, non muliebre. Vide Nostrum infra h. v. *Küst.* 15. *Ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθ.*] Haec sunt verba Prisci Rhetoris, in Excerpt. Legatt. p. 43. edit. Paris. eademque leguntur supra v. *Ἄβαρις*. *Küst.* Inde originem duxit glossa. 16. *ζήτησιν γῆς*] *γῆς* a Küstero inculcatum praetermisi. 17. *Ἀκατίοις*] *Ἀκατίοις* A. *ἐγένοντο*] *ἐγίνοντο* A. *ἐγιγνοντο* V.

---

nionidesne? nimirum senex et aetate confectus lucri gratia vel in vimine naviget. *Σάπφειρα*. Nomen proprium, et sapphirus, genus lapilli pretiosi. *Σαπφώ*. Sappho, Simonis filia, vel ut alii Eunomini, ut alii Eerigyi, ut alii Ecryti, ut alii Semi, ut alii Camonis, ut alii Etarchi, ut alii Scamandronymi; matrem habuit Clidem; Lesbia, Ereso oriunda, lyrica, vixit Olympiade XLII. quo tempore Alcaeus, Stesichorus, Pittacus floruerunt. fratres eius tres fuerunt, Larichus, Charaxus, Eurygius. nupsit Cercylae, viro ditissimo, origine Andrio: ex quo suscepit filiam, quae Clis vocabatur. sodales eius et amicae fuerunt tres, Atthis, Telesippa, Megara: cum quibus turpem consuetudinem habuisse arguebatur. discipulae eius fuerunt Anagora Milesia, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. scripsit carminum lyricorum libros IX. et prima plectrum invenit. scripsit etiam epigrammata, elegias, lambos, monodias. *Σαπφὼ Λεσβ.* Sappho Lesbia, Mytilenaea, psaltria. haec propter amorem Phaonis Mytilenaei e Leucade se in mare dejecit. quidam huic etiam lyricam poesin tribuerunt. *Σαράβαρα*. Vestis Persica. quidam vero braccas intelligunt. *Σάραβον*. Sic comici pudendum muliebre vocant: itemque *σάκταν*, et *σάβυττον*, et *σέλινον*, et *ταῦρον*, et multis aliis nominibus. *Σαράγουροι*. Nomen gentis. *Quemadmodum Saraguri suis*

Σαρακηνός. ἔθνος.

Σάραμβος. οὕτως ἐκάλουν Ἀθηναῖοι κάπηλόν τινα.

Σαραωνίς. πέτρας ὄνομα.

Σαραπίων, ὁ Αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἁμαρτανομένων. Ἀκροάσεων βιβλία ζ'. Πανηγυρικὸν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ. Συμβουλευτικὸν Ἀλεξανδρεῦσιν. Εἰ δικαίως Πλάτων Ὅμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας· καὶ ἄλλα συχνά· καὶ Τέχνην Ῥητορικήν.

Σαραπίων. τοῦτον ἐποιήσαιο φίλον ὁ Ἰσίδωρος, τὸν λαθόντα πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εὐσεβείᾳ τε καὶ ὅλῃ βίου φιλοσοφίᾳ, πλὴν αὐτοῦ τοῦ Ἰσιδώρου. τοσοῦτον δὲ τῷ ἀνδρὶ περιῆν ἀληθοῦς τρόπου τε καὶ λόγου, τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λάθε βιώσας· ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων, οὔτε τῶν νεωτέρων οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμι ἂν εἰδέναι οἷον λέγω· οὐδὲ ἔγνω τις ἄλλος, οἷος ἦν ὁ Σαραπίων ἐκεῖνος, οὐδὲ ἂν ἔγωγε νῦν ἠπιστάμην, εἰ μή μοι αὐτὸς ὁ φιλόσοφος ὑπέδειξε τῷ λόγῳ τὸν Σαραπίωνα. οὐ γὰρ ἔργῳ ποτὲ ἐφη πείσεσθαι αὐτὸν ἐντυχεῖν ἑτέρῳ ἀνδρί, ἄλλως τε καὶ ὅτε ἐγήρα, μηκέτι καταβαίνειν θαμὰ ἀπὸ τῆς σφετέρας οἰκίας· οἰκεῖν δὲ μόνον ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ τῷ ὄντι, μονάδα βίον ἀναδεδεγμένον, πρὸς μόνον τὰ ἀναγκαιότατα χρώμενον τῶν γειτόνων ἐνίοις. εὐκτικὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν Σαραπίωνα διαφέροντος ἔλεγε, καὶ ἐν ἰδιώτου σχήματι πανταχοῦ περιφοιτᾶν τῶν ἱερῶν χωρίων, ὅπου ἦγεν ὁ τῆς ἑορτῆς νόμος. τὰ πολλὰ δὲ ἐπ' οἴκου διημερεύοντα ζῆν, οὐ τινα ἀνθρωπίνην ζωήν, ἀλλ' ἀτεχνῶς εἰπεῖν θείαν, εὐχάς τε ἀεὶ καὶ ἀρετὰς πρὸς ἑαυτὸν ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγγόμενον, μᾶλλον δὲ σιγῇ διανοούμενον. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας καὶ φύσει θεωρητικὸς οὐ περὶ τὰ τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἠξίου διατρίβειν, ἀλλὰ τοῖς ἁδροτέροις καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν Ὀρφέα ἐκέκτητο καὶ ἀνεγίνωσκεν,

1. ἐθνικόν] ἔ$^{\theta}$ A. ἔθνος B. V. Id reposui. 2. Σάραμβος] Huius meminit Plato in Gorgia p. 310. (518.) Θεαρίων, inquit, ὁ ἀρτοποιὸς καὶ Μίθαικος ὁ τὴν ὀψοποιΐαν συγγεγραφὼς τὴν Σικελικὴν καὶ Σάραμβος ὁ κάπηλος. Ad hunc locum Platonis Suidas respexit. Meminerunt eius et alii scriptores. Themistius in Sophista p. 297. Κάπηλος οὔτος ἢ αὐτοπώλης κομψότερος μικροῦ Σαράμβου καὶ Θεαρίωνος. Aristides Orat. ὑπὲρ τῶν τεσσάρων T. III. p. 317. Ἤπού σοι Μίθαικος ὁ τὴν Σικελικὴν ὀψοποιΐαν συγγεγραφὼς ἢ Σάραμβος ὁ κάπηλος ταῦτα συγγράψασθαι δοκεῖ. Respexerunt et hi ad dictum locum Platonis. His adde Athenaeum, qui ipsa verba Platonis supra citata, in quibus Sarambi fit mentio, repetit lib. III. p. 112. Küst. Sarambus caupo celeberrimus, cuius meminerunt Plato, Aristides, Themistius, Iulianus, Maximus Tyrius, alii bene multi. Athenaeus lib. III. p. 112. Κάραβον vocat. Καὶ Σάραμβος, ὁ Κάραβος, ὁ κάπηλος. Et Sarambus, cognomine Locusta, caupo tabernarius: quo nomine insigniebatur Callimedon rhetor apud Athenaeum lib. III. p. 100. Sed haec manifesto corrupta. Quod et vidit magnus Casaubonus. Repono, Σάραμβος, ὁ καὶ Σάραβος. [Apud Athenaeum nunc cum optimis libris omissum ὁ Κάραβος.] Idem Σάραβος et Σάραμβος. Dio Chrysost. Orat. IV. p. 75. Ἀλλὰ Θεαρίωνα μὲν καὶ Σάραβον, ὅτι ἐν Ἀθήναις καπηλεύουσι, καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων τοῦτο ἀκούουσι τὸ ὄνομα, δικαίως φαμὲν ἀκούειν. Tom. II. p. 151. Σαράβωνα ὁ Πλάτων κάπηλον ὠνόμασεν Pollux VII. 193. qui hunc ipsum Sarambum vocat. οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. A. V. 4. Σαραωνίς] Videntur grammatico πέτραι Σαρωνίδες esse obversatae. ὄνομα πέτρας *V. 5. Σαραπίων, ὁ Αἴλιος] Eudocia p. 381. 8. Συμβουλευτικὸν] βουλευτικὸν posui cum A. 10. συχνά] τινά B. E. 12. Σαραπίων. τοῦτον ἐποιήσαιο φίλ.] Totum hunc articulum ex Damascio in Vita Isidori descriptum esse et Suidam et argumentum facile mihi persuadent. Küst. In A. marg. legitur ἀν$^{\alpha'}$. Id ἀνάγνωσμα Gaisfordus interpretatur. 13. λαθόντα] λαβόντα A. qui mox φιλοσοφίᾳ βίου. 15. τοῦ ἀληθοῦς] τοῦ om. A. B. V. E. 16. τοῦ] τοῦτο A. 18. ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρ.] Male Portus et ante eum Wolfius locum hunc interpretati sunt, qui sic vertendus est: *ut neminem illorum, qui tunc vivebant, sive iuniorum sive seniorum, existimem nosse illum, de quo loquor.* Confer Nostrum supra v. Λάθε βιώσας. Küst. Mox ἐλπίσαι μὴ ἂν εἰδ. Med.

2. ὃ αὐτὸς] αὐτὸς ὁ A. V. ap. Gaisf. 3. τὸν Σαραπίωνα τῷ λόγῳ] τῷ λόγῳ τὸν Σ. A. *V. Deinde miror πείσεσθαι positum in memoria hominis defuncti. 7. ἀναδεδειγμένον] Lege ἀναδιδειγμένον. Küst. Et sic A. B. E. quod editurus erat Gaisf. ἀποδεδειγμένον V. 8. μόνα] μόνον A. om. V. 11. ἦν γε] ἦγεν A. V. 14. Θείαν εἰπεῖν] εἰπεῖν θείας V. Voces transposui. θείαν om. A. 15. φθεγγόμενον] φθεγγόμενος E. Med. σιγῇ om. E. 16. ὢν] ἦν V. Tum θείας ἀληθείας A.

sedibus pulsi ad Acatiros Hunnos accesserant. Σαρακηνός. Nomen gentis. Σάραμβος. Sic Athenienses cauponem quendam vocabant. Σαραωνίς. Rupis nomen. Σαραπίων. Sarapio, Aelius cognominatus, rhetor, Alexandrinus, scripsit de vitiis declamationum. Auscultationum libros VII. Panegyricum in Hadrianum Imperatorem. Consultationem ad Alexandrinos. Rectene Plato Homerum ex Republica sua abiegerit; et alia multa. Item Artem rhetoricam. Σαραπίων. Serapionem Isidorus amicum sibi fecit: cuius pietatem et totam vitae philosophiam latentem nullis mortalium norat, excepto Isidoro. in eo viro tantum erat veritatis studium, et rectae rationis tanta vis, tantumque vigebat id, quod proverbio dici consuevit, Late vivens, ab illo autem re ipsa confirmatum est, ut nullum illius aetatis hominum, neque iuniorum neque seniorum, totam eius indolem opiner perspexisse. neque ullus alius cognovit, qualis fuerit ille Serapio; neque ego nunc illum nossem, nisi ille ipse philosophus mihi verbis Serapionem demonstrasset. dicebat enim illum re ipsa nunquam adduci potuisse, ut alium virum conveniret, praesertim cum senescaret, nec tum amplius ex sua domo frequenter alio descendisse; habitasse vero solum in exigua domunculà, solitariam omnino vitam amplexum, et ad res maxime necessarias duntaxat utentem vicinorum quorundam opera. dicebat igitur Serapionem precibus addictum insigniter fuisse, et idiotae habitu omnia frequentasse loca sacra, quocunque eum sacrorum ratio duceret, plerumque vero domi per totum diem degentem vixisse, non aliquam humanam vitam, sed prope dixerim divinam, et semper preces ac virtutes vel apud se vel apud deum recitasse, vel potius tacite cogitasse. cum autem esset veritatis studiosissimus et natura contemplationi deditus, in subtilioribus philosophiae quaestionibus versari nolebat, sed

ἐρωτῶν ἐφ' ἑκάστοις ἀεὶ τοῖς παραπίπτουσι ζητήμασι τὸν Ἰσίδωρον, ἄκραν ὡς εἰπεῖν ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένον· ὃν μόνον οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα καὶ προσεδέχετο. καὶ δὴ ἐν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυθευόμενον Κρόνιον βίον. οὐδὲ γὰρ ἄλλο τι διετέλει πράττων καὶ λέγων, ἢ συνάγων ἑαυτὸν ἀεὶ καὶ συναιρῶν ὡς οἷόν τε πρὸς τὸ εἴσω καὶ τὸ ἀμερέστερον. ὃς οὕτω μὲν κατεφρόνει χρημάτων, ὥστε κεκτῆσθαι μηδοτιοῦν ἢ μόνα δύο ἢ τρία βιβλία, ὧν ἦν καὶ ἡ Ὀρφέως ποίησις· οὕτω δὲ ἡδονῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὥστε ἐξαρχῆς εὐθὺς τὰ ἀναγκαῖα καὶ μόνα προσφέρειν τῷ σώματι, ἀφροδισίων δὲ ἄχραντον εἶναι διὰ βίου παντός. οὕτω δὲ ἠμέλει τιμῆς τῆς παρ' ἀνθρώπων, ὥστε οὐδὲ ὄνομα αὐτοῦ ἦν ἐν τῇ πόλει. οὐδ' ἂν ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ θεῶν τις ἠβουλήθη παράδειγμα τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι τοῦ Κρονίου βίου, ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶναι ὁ λόγος, μὴ ἔχων ἐπιμαρτυροῦσαν τὴν ἱστορίαν. ὁ μὲν γὰρ Χείρων λεγόμενος ἐν μεθορίῳ μᾶλλον εἱστήκει τῆς Κρόνου καὶ Διὸς ἀρχῆς· ὅθεν διφυής. Σαραπίων δὲ οὗτος ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου γνωσθεὶς ἀναγεγράφθω τοιοῦτος· ὃς κληρονόμῳ τῷ Ἰσιδώρῳ ἐχρήσατο, μηδένα πρὸς γένους ἔχων, μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, δυεῖν λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κατὰ διάμετρον ὅλην τοῦ Σαραπίωνος ἀφιστώς, μᾶλλον δὲ ἔτι καὶ τῆς διαμέτρου μειζόνως· εἰ οἷόν τε φάναι, ὁ μὲν γὰρ ἦν τὴν ζωὴν Κρόνιός τις καὶ Δίιος· ὁ δὲ Τυφώνειος καὶ Τυφῶνος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον, καὶ μᾶλλον ἐπιθυμῶν. οὕπω γάρ τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων, οἷος ὁ Παμπρέπιος ἐγεγόνει τήν τε ψυχὴν καὶ τὴν τύχην.

Σάραπις· τούτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεῖλε Θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸ ξόανον, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. τοῦτο δὲ οἱ μὲν Δία ἔφασαν εἶναι· οἱ δὲ Νεῖλον, διὰ τὸ μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τὸν πῆχυν, ἡγοῦντο τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον· ἄλλοι δὲ τὸν Ὧσιρι· ἕτεροι δὲ Ἄπιν τινὰ γεγονέναι ἄνθρωπον εὔπορον καὶ βασιλέα ἐν Μέμφιδι, πόλει τῆς Αἰγύπτου, λιμοῦ δὲ γενομένου τοῖς

3. μόνον οἰκεῖον] μόνον οἰκείως A. Admisi μόνον. Mox ὄν pro ὄντα A. 5. οὐδέν] οὐδὲ scripsi cum A. qui mox διετέλει cum V. ante πράττων, omissis ἐκεῖνος ἦν post λέγων: ἦν item om. E. *V. 7. συναιρῶν] illustravit Ruhnkenius in Longin. 44, 5. 8. εἴσω] ἧσον V. οὕτω] οὕτω μὲν probavi cum A. B. E. Tum μηδοτιοῦν A. B. V. pro μηδέν. 11. τῶν περὶ τὸ σῶμα] κατεφρόνει V. 12. τὰ ἀναγκαῖα εὐθύς] εὐθὺς τὰ ἀν. A. B. εὐθὺς om. V. 13. ἄχραντος] ἄχραντον A. ἦν V. pro εἶναι. παντὸς τοῦ βίου] βίου παντός A. V. E. 14. οὕτω] οὔτε V. qui mox om. μετὰ ταῦτα, et infra ἵνα μὴ δοκῇ — ἱστορίαν. 19. τὴν ἱστορίαν] τὴν om. B. E. Med. 20. τῆς Κρόνου] τοῦ Κρόνου E.

4. δυοῖν] δυεῖν dedi cum A. B. 7. μᾶλλον δὲ — φάναι om. V. 9. ἢ Δίιος] καὶ Δίιος praetuli cum A. Supra enim τῆς Κρόνου καὶ Διὸς ἀρχῆς. Mox Τυφώνειος A. B. V. pro Τυφώνιος. Imitationem Phaedri Platonici annotavit Ruhnkenius in Timaeum p. 250. et 261. 10. ἐπιθυμῶν] ἐπιθυμέων emendavit e Plut. Phaedri p. 230. A. Hemsterh. in Hesych. v. Ἀποτεθυμέναι T. I. p. 491. 11. οὐ γάρ] οὔπω γάρ A. B. V. E. 12. τὴν ψυχήν τε] τήν τε ψυχὴν A. V. 14. Σάραπις] Socrat. Eccles. p. 282. 283. Toup. MS. Vid. Wyttenbach. in Emmap. p. 150. et 153. Gaisf. 15. ξόανον] Vid. de simulacro isto e Rufino l. XI. Vincent. Spec. hist. XVII, 57. Reines. καὶ] καὶ δὲ A. 16. τοῦτο δὲ οἱ μὲν Δία ἔφ.] Cedrenus p. 325. Τοῦτον τὸν Σάραπιν οἱ μὲν τὸν Δία εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ τὸν Νεῖλον, διὰ τὸ τὸν μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τὸν πῆχυν. οἱ δὲ Ἄπιν τινὰ ἄνθρωπον εὔπορον ἐν Αἰγύπτῳ γεγονέναι, ὃς ἐν καιρῷ λιμοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἐπήρκεσεν Ἀλεξανδρεῦσιν, ᾧ καὶ τελευτῶντι ναὸν καὶ στήλην ἀνέστησαν. καὶ βοῦς αὐτῷ ἐτρέφετο, ὃν καὶ Ἄπιν ἐκάλουν, ὁμωνύμως τῷ ἀνδρί. σύμβολον οὖτος ἦν τοῦ γεωργοῦ. Haec ita quae Suidas hic habet adeo affinia sunt, ut utrumque ex eodem fonte sua hausisse satis appareat. Küst. τοῦτο A. B. E. De h. l. consulus Jablonski Panth. Aegypt. IV, 3. p. 234. et seqq. Gaisf. Praeter alios vide Creuzeri Dionysum p. 189. sqq. 19. τὸν Ὠσιρι] Sar Isup, ex eo per metathesin factum Sarapis: Bold. praef. Comm. in Iobum. Firmic. de Err. prof. relig. c. 14. Voss. de Idol. I, 29. Reines.

grandioribus et divinioribus cogitationibus intentus erat, quamobrem solum fere Orpheum habebat et legebat; subinde Isidorum de singulis quae occurrerent quaestionibus interrogans, virum ut summatim dicam perfecta theologiae scientia instructum: quem solum familiarem norat et admittebat, in eoque sibi perspexisse vitam illam Saturnium fabulis celebratam videbatur. nihil enim aliud vel facere vel dicere consuerat, nisi ut sese subinde colligeret et contraheret, quantum fieri poterat, in interiora et res individuas. qui pecuniam adeo contemnebat, ut nihil possideret praeter duos tantum aut tres libellos, inter quos erat Orphei poesis, voluptates autem corporis parvi adeo faciebat, ut a prima statim aetate rebus ad vitam sustentandam necessariis tantum uteretur, a rebus autem veneris per totam vitam parum se praestaret. honorem ab hominibus tribui solitum adeo contemnebat, ut ne nomen quidem eius in urbe notum esset, neque id posten cognitum fuisset, nisi deorum quispiam vitae Saturniae manifestum exemplum hominibus largiri voluisset, ne illa narratio videretur esse fabula, quae historiae carceret testimonio. nam celebratus ille Chiron in Saturnii et Iovii regni confinio potius constitit, unde biformis fuisse traditur. Serapio vero a philosopho cognitus talis sit descriptus, qui Isidorum heredem scripsit, cum nullum haberet cognatum, neque ullum alium suarum facultatum, duorum inquam aut trium libellorum, heredem dignum esse iudicaret. hoc autem tempore vir alius Alexandriam venit, ex tota diametro et plus diametrum, si dicere licet, a Serapione distans; nam hic quidem Saturnius quidam et Iovius fuit, ille vero Typhonius et Typhone bellua versutior atque furiosior. nullus enim eorum qui nunc vivunt hominum ignorat, quo animo quaque fortuna fuerit Pamprepius. Σάραπις. Serapidis statuam Theophilus Archiepiscopus Alexandriae evertit, sub Theodosio Magno: quem alii Iovem esse dicebant, alii Nilum, quod modium et cubitum in capite gestaret, id est, aquae mensuram, alii Iosephum; alii Apidem, quem hominem opulentum et regem Memphidis urbis Aegypti fuisse dicunt, et Alexandrinis fame laborantibus de suo

Ἀλεξανδρεῦσιν ἐκ τῶν ἰδίων τροφὴν παρέσχε. τετελευτηκότι δὲ αὐτῷ ναὸν ἀνέστησαν, ἐν ᾧ βοῦς ἐτρέφετο, σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ, καί τινα δὲ ἔχων ἐν τῇ χροιᾷ ἐπίσημα· ὅστις ἐκ τῆς προηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Ἆπις ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ σορὸν τούτου τοῦ Ἄπιδος, ἐν ᾗ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν, καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τοῦ Ἄπιδος σύνθετον ὄνομα πεποιηκότες ἐκάλουν αὐτὸν Σάραπιν· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα Σάραπιν. τούτου ναὸς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης καὶ πάνυ λαμπρός.

Σαράπους. οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιττακὸν τὸν φιλόσοφον, διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ σύρειν τὼ πόδε. χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας, ὡς χειράδας ἐκάλουν. γαύρικά τε, ὡς εἰκῇ γαυριῶντα. φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα, διότι παχὺς ἦν. ἀλλὰ μὴν καὶ ζοφοδορπίδα, ὡς ἄλυχνον. ἀγασύραστον δέ, ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν.

Σαρδάζων· μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδανάπαλος, Ἀσσυρίων βασιλεύς, ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμεως, οἴκησιν ἔχων ἐν Νίνῳ, ἔνδον τὸ σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβων· ὅπλων μὲν οὐχ ἁπτόμενος, οὐδ' ἐπὶ θήρων ἐξιών, ὥσπερ οἱ πάλαι βασιλεῖς· ἐγχριόμενος δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τε τὰς παλλακίδας ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ ἐμπλοκῆς, τό τε σύμπαν γυναικείῳ ἤθει χρώμενος. κατὰ δὲ τὰ πρότερον συντεταγμένα ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῷ παρῆσαν οἵ τε ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν σατράπαι, ἄγοντες τὰς δυνάμεις.

Οὗτος ἐσφάγη ὑπὸ Περσέως. οἱ δὲ κόλακες καὶ μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας καὶ γαστριμαργίας καὶ οἰστρηλασίας ἐπέγραψαν ὡς ἐξ αὐτοῦ δῆθεν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τὸ Τόσσ' ἔχω· καὶ τὰ ἑξῆς. ψευδῶς δὲ οἱ γεγραφότες ἐπέγραψαν. οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας ἅπερ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀλλ' εἰς τὴν

1. Suaderem παρασχεῖν, nisi ἀνέστησαν in alteram partem valeret. 5. σορὸν .. Ἄπιδος] Clem. Alex. Strom. I. e Nymphodoro. *Reines.* 9. αὐτὸν Σύραπιν] αὐτὸ Σάραπιν A. 10. τούτου ναὸς] Σαραπιεῖον Polyb. p. 428. *Toup.* MS. *Ἱερὸν* Sarapidis fanum Athenis: eius cultum Athenienses a Ptolemaeo acceperunt, Pausan. Att. c. 18. fanum in Aegypto, Pausan. Corinth. c. 34. et in Lacon. c. 14. *Reines.* 12. Σαράπους. οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιττ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Laertii in Pittaco, segm. 81. Vide ibi Menagium. *Küst.* 13. σύρειν] Laert. ἐπισύρειν: sic esset a σύρω, sed melius Galenus in glossis a σαίρειν, unde σεσηρώς, hianti ore esse. Σαράπους, ἡ διεστῶτας ἔχουσα τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν. *Reines.* καὶ om. V. 14. χειροπόδην] χοιροπόδην B. V. E. 15. χειράδας] Sic recte MS. A. itemque Laertius loco laudato. At MSS. B. et C. [et V. E.] nec non priores editt. male χοιράδας. Confer Hesychium v. Χειράδιες, qui ad hunc ipsum locum Laertii respexisse videtur. *Küst.* ὡς χοιράδας Med. γαύρικα] Sic etiam Laertius. At cum Menagio scribere malim γαύρηκα, per ῆ in syllaba secunda. Vide Hesychium v. Γαύρηξ. *Küst.* 17. ζοφοδορπίδα] Laertius rectius ζοφοδορπίδαν, a recto ζοφοδορπίδας, quod Dorice dictum est pro ζοφοδορπίδης. *Küst.* ζοφοδόρπιδα Med. 18. ἀγασύραστον] Scribe ἀγάσυρτον, ut habet Laertius. *Küst.* Post hanc glossam delevi cum V. Σαργάνη. οἱ μὲν σχοινίον τί φασιν· οἱ δὲ πλέγμα τι ἐκ σχοινίου. Solum Σαργάνη agnovit A. in marg. οἱ μὲν — σχοινίου om. B. In fine Küsterus coniectabat ἐκ σχοίνου.

1. Σαρδάζων] Confer Nostrum supra v. Διεσαρδάνισε, et infra v. Σαρδάνιος. *Küst.* 2. Σαρδανάπαλος, Ἀσσυρίων βασιλ. — ἄγοντες τὰς δυνάμεις] Haec sunt verba Nicolai Damasceni, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 425. *Küst.* Scribi debere geminato λ Σαρδαναππαλλος docent exempla a Wesselingio congesta in Herodot. II, 150. et sic Nicolaus in Excerpt. p. 426. De Sardanapalo diligenter egisse Cnoops Koopmans dissertatione edita Trai. Rhen. 1819. monet Bakius in Cleomed. p. 437. *Gaisf.* 3. Σεμιράμιδος] Σεμιράμεως A. V. Exc. 6. παλαιοὶ] πάλαι A. B. V. E. Exc. ἐγχριόμενος δὲ τὸ πρ.] Vid. Max. Tyr. XIX. Ctesias hoc primum scripsit: nihil eius habet Herodotus etc. *Reines.* Conf. Fabric. B. G. T. II. p. 742. ed. Harles. *Müller.* ἐγχρίων extat in v. Ὑπογραφόμενος. 9. ἐμπλοκῆς] συμπλοκῆς V. πλοκῆς gl. inferior. 10. τὰ πρότερον] τὸ πρότερον A. τὰ πρότερα B. V. E. Med. 11. τῶν ἄλλων] ἐκ τῶν ἄλλων A. B. *V. Exc. 13. ὑπὸ Περσέως] Rectius ab Arbace. Vid. Diodor. et Athen. XII. De Perseo, qui Sardanapalum occiderit, Assyrios sibi subiecerit, et a nomine suo Persas vocaverit, est in Chron. Alex. p. 53. 89. Vid. Iustin. I, 3. *Reines.* Addit Cedrenum p. 22. ed. Paris. Gaisfordus. οἱ δὲ κόλακες — ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ] Haec αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Ioannem Malelam p. 21. *Küst.* Item apud Georgium Hamartolum in Crameri Anecd. Vol. IV. p. 219. 14. μιμηταὶ — οἰστρηλασίας] γαστρίμαργοι V. qui mox ἐπέγραψαν τῷ τάφῳ ἐκείνου ὡς ἐξ αὐτοῦ τὸ τόσ' ἔχω, reliquis omissis usque ad εἰργάσατο. Saltem ἐν post δῆθεν delevi cum hoc et Georgio, qui αὐτοῦ τοιάδε, subiuncto epigrammate, cuius voces quasdam haud leviter interpolavit. 16. Τόσσ' ἔχω· καὶ τὰ ἑξῆς] Integri versus extant in Anthol. Pal. VII, 325. Vide diligentissimum Naekii disputationem de Choerilis, inprimis p. 235. sq. 17. ταῦτα ἐπιγράψαντες] δὲ οἱ γεγραφότες ἐπέγραψαν A. B. Haec sumpta esse ex Theodoreti Therap. XII. p. 179. (1039.) monuit praeter Boutherium Davis. in Cic. Tusc. V, 35.

victum praebuisse. huic mortuo templum fuisse exstructum, in quo bos aleretur, agricolae symbolum, et notis quibusdam distinctus; qui et ipse nomine eius dictus fuerit Apis. huius autem Apidis loculo, in quo corpus ipsius iacebat, Alexandriam translato, nomine ex σορὸς et Ἆπις composito eum vocatum esse Σόραπιν, et deinde Σάραπιν. eidem templum maximum et splendidissimum ab Alexandro conditum est. Σαράπους. Alcaeus Pittacum philosophum ita vocabat, quod latipes esset et pedes traheret. *chiropodem* vero, propter eas fissuras quas in pedibus habebat, id est, χειράδας. item *gaureca*, quod temere gloriaretur. *physconem* vero et *gastronem*, quod pinguis esset. praeterea *zophodorpidem*, ut qui sine lychnis in tenebris coenaret. denique *agasyrtum*, ut squalidum et sordidum. Σαρδάζων. Amarum ridens. Σαρδανάπαλος. Sardanapalus, Assyriorum rex, a Nino et Semiramide originem ducens, assidue intra palatium in urbe Nino degebat, neque arma tractans unquam, nec venatum egrediens, more superiorum regum, sed faciem liniens atque oculos pingens, et cum pellicibus de forma atque comae compositione contendens, prorsusque mulebri diffluens mollitie. porro ex instituto veteri ad portas palatii aderant gentium omnium satrapae, imperatas adducentes copias. — Hic a Perseo occisus est. adulatores vero quique eius mollitiem et luxuriam et furorem imitabantur, sepulcro carmen hoc inscripserunt, tanquam ab ipso prolatum, *Tantum habeo*, et quae sequuntur. sed hoc falsum est. non enim defunctus habet, quae edit et bibit; sed illa omnia in foetida excrementa abierunt. so-

δυσώδη φθορὰν ἐκεῖνα πάντα κεχώρηκεν· ἔχει δὲ μόνην τοῦ παρανόμου βίου τὴν δυσοδμίαν, ἥτις διηνεκῶς τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀλγύνει καὶ ἀνιᾷ, συνειδυῖαν ἑαυτῇ τὰ κάκιστα, καὶ μεμνημένην ὧν παρανόμως καὶ ἀκολάστως ὁ τάλας εἰρχάτερον, Κινύρου πλουσιώτερον, καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερον· ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ, Δὶς παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος εἰς τέττιγα μετέβαλε. Κινύρας δὲ ἀπόγονος Φαρνάκου βασιλέως Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλος δὲ Ἀσσυρίων βασιλεύς· ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιοὺς κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν.

ξατο.

287 "Σαρδαναπάλους ἐν β' Περσικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Καλλισθένης, ἕνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν. ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἡμέρῃ μιῇ. ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια. τουτέστι, τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, ὡς ἂν ἀπολυκοῦν τοῖς δακτύλοις. ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῷ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

Καὶ παροιμία· Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύ-

Ὁ δὲ Σαρδανάπαλος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀνακυνδαράξου, βασιλέως Νίνου, Περσικῆς χώρας· ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισε. φασὶ δὲ αὐτὸν αἰσχρῶς καλλωπίζεσθαι, τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὑρεθεὶς ἀπέθανεν. γράφει δὲ ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι τὸ Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου παῖς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Σαρδάνιος γέλως. ὁ προσποίητος. καλεῖ-

---

2. *τὴν τοῦ παρανόμου*] *τὴν* omisit E. *δυσοδμίαν*] *τὴν δυσοδμίαν* A. E. Theod. 4. *καὶ μεμνημένην*] *καὶ* om. A. B. 7. *δύο φ. γεγονέναι*] Hellanicus, non Callisthenes, ap. Schol. Aristoph. Av. 1022. Cf. Bouherii diss. Tusculanis Cic. subiecta. 8. *Καλλισθένης*] *ἐν δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν* subiunxit Arsenius p. 426. V. Hemsterh. in Polluc. p. 1075. 10. *Σαρδανάπαλος ὁ Ἀνακυνδαράξου παῖς Ἀγχίαλον καὶ Ταρσὸν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐδείματο. σὺ δὲ ὦ ξένε ἔσθιε καὶ πῖνε καὶ παῖζε· ὡς τά γε ἄλλα τὰ ἀνθρώπεια οὐκ ὄντα τούτου ἄξια*] Sic E. et edd. Quae Gaisfordus exhibuit, praebent A. B. V. cum Photio et Arsenio. Superest tamen ut *Σαρδανάπαλος* cum Arsenio praefigatur, quod infra recurrit post *Ἀσσυρίοις γράμμασι* sive apud Schol. Comici. Legitimam inscriptionem satis muniit Naekius de Choerilo p. 247. *Küsterus* in principio: „Vide Stephanum de Urbibus v. *Ἀγχιάλη*, Athenaeum lib. VIII. p. 336. Arrianum Exped. II, 5. p. 91. et Schol. Aristoph. Av. 1022." Idem deinceps: *καὶ παῖζε*] „Alii *καὶ ὄχευε*, ut Mich. Apostolius et auctor Vaticanae Appendicis. Et sic etiam legitur in MSS. Pariss. nisi quod vocula *καί* deest." Ceterum *Ἀνακυνδάρου* A. Rectius *Ἀνακυνδαράξεω*. 14. *ἐφεστὼς*] *ἐφεστὸς* V. C. non quas appellat Gaisf. Edd. ante Küst. Horum pars cum scripturae diversitate locum invasit in v. *Ὀχεύω*. 15. *ὡς ἂν ἀπολυκοῦν*] Mich. Apostolius habet *ὥστ' ἀνακροτεῖν*. Confer Nostrum supra v. *Ἀναπολυκοῦν*. *Küst.* Sive interpolationem olim ex hoc loco derivatam. Ceterum *ὥστ' ἂν* A. Hinc usque ad *δακτύλοις* omnia om. V. Voci *ἀπολυκοῦν* ascripta habet A. in marg. *κροτῶ ἠχῶ ἀνακροτῶ. ἐξ οὗ καὶ ἐλάκησαν ἐκτύπησαν.* Sed lucramur ex v. *Ὀχεύω* haec post *δακτύλοις* neglecta: *ἀνεζωσμένον Ἀυδιστί, μαρμάρεον τὴν ὕλην.* De novissima parte, quae tradit Anchialeam inscriptionem, dixit Naekius p. 242. sq. 16. *ταὐτὸ*] *ταυτὸν* V. et Arsen. *τὸ δ' αὐτὸ* *V. 19. *Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθ. — Δὶς παῖδες οἱ γέροντες*] Verba (quod monet Küst.) Iuliani Imperatoris Epist. LIX. in fine: sed ex v. *Καταγηράσαις* translata.

1. *πλουσιώτερον — τρυφηλότερον*] *πλουσιώτερ — τρυφηλότερ* A. V. Masculinis tamen formis repugnat Iulianus editus. 3. *δὶς δὲ παῖδες* Med. 6. *Φάρνακος* V. 10. *Ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου βασιλ.*] Haec ad verbum etiam leguntur apud Schol. Aristoph. Av. 1022. *Küst.* Repetita sub v. *Ἀνακυνδάραξος. Ὁ δὲ Σαρδανάπαλος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀνακ.* A. V. 12. *Ἀγχίαλον καὶ Ταρσὸν*] *Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην* A. V. *φασὶ δὲ*] *ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς. φασὶ γάρ* Schol. Ubi post *καλλωπίζεσθαι* accedunt *καὶ μυρίζεσθαι.* 14. *πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου*] *πεπυρπολημένος δὲ τῷ οἴκῳ* A. B. V. (ap. Gaisf.) E. Med. nisi quod B. V. E. Med. habent *οἴκῳ*: *τῷ οἴκῳ* etiam optimi codd. Schol. 16. *ἐπέγραψαν*] *γράφει* A. V. Tum *δὲ καὶ* V. *ἐν τῷ*] *ἐπὶ τῷ* A. V. Haec paulo aliter Schol. *Ἀσσυριακοῖς*] *Ἀσσυρίοις* A. B. V. Schol. Hesych. Mox, *παῖς* addiderunt A. *V. 19. *Σαρδάνιος*] Sic habent MSS. Pariss. itemque editio Mediolan. At reliquae editt. [et V.] *Σαρδώνιος*: quae lectio propter litterarum seriem hic locum habere non potest. Paulo tamen post in hoc ipso articulo consentientibus etiam MSS. legitur *Σαρ-*

---

lum vero vitae male actae habet foetorem, qui miseram illius animam perpetuo affligit et excruciat, pessimorum criminum sibi consciam memoremque delictorum et flagitiorum, quae miser, ille admisit. *Σαρδαναπάλους*. Callisthenes libro II. de Rebus Persicis duos Sardanapalos fuisse tradit; unum strenuum et fortem, alterum vero mollem et effeminatum. huius monumento Nini inscriptum erat: *Anacyndaraxi filius Tarsum et Anchialen uno die condidit. ede, bibe, lude: nam cetera humana ne tanti quidem facienda.* id est, ne isto quidem digitorum crepitu digna sunt. simulacrum enim sepulcro impositum manus ita supra caput attollebat, ut digitis creparet. idem etiam inscriptum est Anchiali prope Tarsum, quae nunc Zephyrium vocatur. — Et proverbium: *Senectus tibi contingat longaevior quam Tithono, opulentior quam Cinyrae, mollior quam Sardanapalo: ut de te vere dici possit proverbium illud, Senes bis pueri.* dicitur de hominibus valde longaevis. Tithonus autem cum ex voto senectutem deposuisset, in cicadam mutatus est. at Cinyras, a Pharnace rege Cypri genus ducens, valde opulentus fuit. Sardanapalus vero rex Assyriorum, cum totam vitam in voluptatibus et delicis transegisset, propria culpa regno excidit. — Sardanapalus fuit Anacyndaraxi filius, regis Nini, quae est urbs Persicae ditionis; et uno die Tarsum et Anchialum condidit. alunt autem illum faciem turpiter fucasse, et a nullo suorum domesticorum praeterquam ab eunuchis et puellis conspectum fuisse, cum vero domus eius incendio correpta fuisset, intus flamma consumptus est: cuius sepulcro litteris Assyriacis inscriptum erat: *Sardanapalus Anacyndaraxi filius*, et quae sequuntur. *Σαρδάνιος γέλως*. Risus simulatus.

σθαι δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσί φασιν.

Σαρδάνιος γέλως. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων· ἦν Δήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδῶνα κατοικοῦντες αἰχμαλώτων τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ὁ ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυον, γελῶντας, ἕνεκα τοῦ τὸ εὔανδρον ἐμφῆναι· τουτέστιν ἀνδρεῖον. Τίμαιος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ, συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἔμελλον ᾑάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετ' ἀνίας. καί φασιν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιτιθέντας· ἵδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ᾧ κρίβανος· ἔπειτα ὑποκαίειν· τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν. Σιμωνίδης δὲ Τάλων 288 τὸν ᾑφαιστότευκτον Σαρδανίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας. Σιληνὸς δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακούσας λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδωνίοις ᾑδύ, σελίνῳ ἐμφε-

---

δώνιος, per ω̄ in syllaba secunda. Apud poetas nomen hoc ἐθνικὸν plerumque scribitur per ο̄ in syllaba secunda: ut apud Apollonium IV, 633. *Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος, καὶ ἀπείρονα κόλπον.* *Σαρδάνιον*, per α̅ in syllaba secunda, habes apud Homerum Odyss. *υ.* 302. Varia ergo vocis huius est scriptura. Ceterum cum hoc loco Suidae conferendus est Zenobius V, 85. et Scholiasta Homeri Odyss. *υ.* 301. et 302. *Küst.* Scripturam *Σαρδάνιον* firmant meliores Platonis codices Rep. I. p. 337. A. ubi veteres quidam *σαρδώνιον*, pauciores *σαρδόνιον*, merito improbatum a Schneidero. Cf. Schol. Platon. p. 396. coll. Schol. Luciani Asin. 24. Accedant Timaeus p. 230. et Lex. Bachm. p. 362. Quae ad varias sententias Demonis, Timaei, Simonidis, aliorum valeant diiudicandas, exposuit Böttigeri diligentia *Kunstmythol.* Vol. I. p. 357. sqq.

2. *φασιν* post *ὀδοῦσι* transposui cum A.*V. quod extabat post *αὐτόν*. 3. *Καὶ Σαρδώνιος*] Novi articuli initium fecerunt A. *V. quorum A. *Σαρδάνιος* cum B. Photius *Σαρδόνιος*. 5. *Σαρδόνα*] *Σαρδῶνα* dedi cum A. V. *αἰχμαλώτων*] Pro *αἰχμαλώτων* legendum videri poterat *Καρχηδονίων* ex Zenobio, nisi vulgatae lectioni subveniret Schol. Homeri, paulo plenius exhibens *οὐ μόνον τῶν αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ὑπὲρ ὁ ἔτη γεγενημένους*: quamquam ne sic quidem illud *αἰχμαλώτων* satis placeat, quibus certe non convenit *τὸ εὔανδρον ἐμφῆναι*. *Hemst.* Qui tum non recordabatur *εὐανδρίας ἀγῶνα* Athenis institui solitum: de quo supra dictum in v. *Εὐανδρία*. Ceterum Zenobius testem adhibuit Aeschylum proverbiorum collectorem. 6. *τοὺς καλλίστους τε*] *τε τοὺς καλλίστους* A. V. Photius. Saltem *τοὺς* inserendum ante *πρεσβυτέρους*. 7. *ἔθυον*] *εὐθὺ* A. 8. *εὔανδρον*] *ἔπανδρον* Apostolius et, ubi om. *τουτέστιν ἀνδρεῖον*, Photius. *Τίμαιος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβ.*] Scholiasta Homeri loco laudato: *Τί μοι* (lege *Τίμαιος*) *δέ φησι τοὺς γεγηρακότας τῶν γονέων ἄγειν αὐτοὺς πρὸς βόθρον καὶ καταβάλλειν εἰς αὐτόν. τοὺς δὲ ὡς μακαρίως ἀποθνήσκοντας γελᾶν.* *Küst.* Tzetz. in Lycophr. 796. *Τίμαιος δέ φησιν, ὡς ἐκεῖ τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς ξύλοις, καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς κατωθοῦντες· ὅθεν ὁ Σαφ. γελ. ἐλέχθη. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖ οἱ (ἐκεῖνοι) οἱ θνήσκοντες γέροντες μειδιῶσιν ἀκουσίως* (leg. *ἑκουσίως*) *πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν* (leg. *τελετήν*), *ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη Σαρδ. γέλως.* V. Ioh. Bapt. Pium Annott. c. 6. *Reines.*

1. *μετ' ἀνίας*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *μετ' ἀνοίας*. *Küst.* *ἀνοίας* V. Photius. *ἀνίας* Em. sec. 2. *ἐν Καρχηδόνι*] Immo *Καρχηδονίους*. *εὐχαῖς*] *εὐωχίαις* MS. Plat. 1807. 3. *ἐπιτιθέντας*] *ἐπιθέντας* Photius; *ἐπιτιθέναι* Göllerus in Timaei fragm. p. 292. frustra. 5. *κρίβανος*] *κλίβανος* E. 6. *δοκεῖν*] *δοκεῖ* V. *Τάλων*] Om. V. *τοὺς ἰάλων* A. *τοῦ σιαλον* Photius. Vide Valckenarii Diatr. p. 133. 7. *Σαρδανίους*] *Σαρδωνίους* V. *Σαρδονίους* Photius. *οὐ βουλομένους περαιῶσαι*] Oratio suspecta: cui non medetur coniectura Heynii in Apollod. p. 90. *οὐ βουλόμενον*. Schneidewinus contra in Simonid. p. 93. quod colligit Talon Sardinienses ad Minoem ducturum fuisse reluctantes, id neque cum Zenobio nec Suidae testibus concordat. Equidem *οὐ* malim expungi, nisi forte praestat *συμβουλομένους* vel *συμβουλευομένους*. 8. *πρὸς*] *εἰς* A. *καθαλόμενον* Med. 9. *προστερνιζόμενον*] Immo *προστερνιζόμενον*. *ἀνελεῖν*] *ἀναιρεῖν* A. B. V. Photius. 10. *Σιληνὸς*] Sic recte MSS. Pariss. itemque Photius in Lexico. [Cuius MS. *σέλινος*.] At priores editt. *Σιμωνίδης*: quae lectio vel ideo ferri non potest, quod vox *Σιμωνίδης* paulo ante praecesserit, nec hic absque manifesta *ταυτολογίᾳ* repeti possit. Scripsisse autem Silenum de rebus Siculis patet ex Athenaeo, qui eum *ἐν τρίτῳ Σικελικῶν* laudat. Huius operis partem fuisse existimo libros de Syracusis, quos Suidas hic laudat. *Küst.* V. Harlesius in Gaisf. Poetis Gr. min. I. p. 355. *τῷ δευτέρῳ*] *δ'* A. Photius.

δ^ω E. *τετάρτῳ* B. *δὲ ἔνδον* V. Secundum librum excitavit Steph. Byz. v. *Παλική*. *περὶ Συρακούσας*] Rectius *περὶ Συρακουσῶν*. *Küst.* *Συρακούσσας* A. *Συρακόσσας* Photius. *λάχανον εἶναι*] *Πόαν*, qua gustata spasmo letali corripiuntur homines, nominat Procop. Goth. IV. Tzetz. in Lycophr. l. l. *ἐν ᾗ νήσῳ Σαρδοῖ βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ, ἧς οἱ γευόμενοι σπασμῷ συγκατεχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι καὶ οὕτω τελευτῶσι.* Pacatus in Paneg. Theodos. 25. *Serenos ergo nubilis mentibus vultus induebamus, et ad illorum vicem, qui degustato Sardorum graminum succo feruntur in morte ridere, imitabamur laeta moerentes.* Servius in Virgil. Ecl. VII, 41. *In Sardinia Sardoa herba nascitur apiastro similis: haec hominum rictus in dolore contrahit. Reines.* Pausan. X, 17. *ἡ πόα δὲ ἡ ὀλέθριος σελίνῳ μέν ἐστιν ἐμφερής, τοῖς φαγοῦσι δὲ γελῶσιν ἐπιγίνεσθαι τὴν τελευτὴν λέγουσιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ Ὁμηρός τε καὶ οἱ ἔπειτα ἄνθρωποι τὸν ἐπὶ οὐδενὶ ὑγιεῖ Σαρδάνιον γέλωτα ὀνομάζουσι.* 11. *Σαρδωνίοις*] *Σαρδονίοις* Photius.

---

eum autem dictum esse aiunt a *σεσηρέναι*, quod dentes restringere significat. *Risus Sardonius*, proverbium de iis, qui, cum pereunt, rident. id autem inde ortum esse Demo tradit, quod Sardi captivorum pulcherrimos et septuagenariis maiores Saturno immolarint; qui ad fortitudinem suam declarandam riserint. Timaeus vero auctor est, natu iam grandes in Sardinia, cum fustibus in foveam, in qua sepeliendi erant, a filiis compellerentur, ridere solitos fuisse. alii hoc inde dictum esse volunt, quod tristem risum riderent. adhaec Clitarchus et alii scribunt, Carthaginienses in solennibus supplicationibus puerum Saturni manibus imponere consuevisse (statua autem Saturni erat aenea, manus habens protensas, quibus subiectus erat clibanus), posteaque ignem ei subiecisse; cuius calore puer excruciatus ridentis speciem praebuerit. Simonides vero refert, Talum quem Vulcanus fabricaverat, in ignem insilientem, utpote aeneum, Sardonios ad Minoem traiicere nolentes ad pectus appressisse, eosque necasse in morte hiantes. Silenus vero libro secundo Rerum Syracusanarum ait apud Sardos esse herbam quandam dulcem,

ρές· οὐ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῷ γελῶντας· ὡς καὶ Ὀδυσσέα φησὶν Ὅμηρος·

Μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς

Σαρδόνιον.

καὶ ἐν ἄλλοις·

Ἡδὺ γέλασσε

χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη.

Σαρδαῖος. ἀπὸ πόλεως Σάρδεων. Καὶ Σάρδεις, πόλις.

Σαρδιανός. ἀπὸ τόπου.

Σάρδιοι λίθοι, ἐναργῶς διαφανεῖς, λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος· οἵτινες δοκοῦσι μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρῶσθαι, ἅτε δὴ μὴ ἀντιλαμβανομένης τῆς ὄψεως τοῦ βάθους.

Σαρδόθεν. ἀπὸ πόλεως Σάρδεων.

Σαρδόνιον πέλαγος. καὶ Σαρδονικὸν πέλαγος. Σαρωνικὸν δέ.

[Σαρδώ. νῆσός ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ· ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. καὶ παροιμία·

Βάμμα Σαρδιανικόν.

ἀντὶ τοῦ ἐρυθρόν, φοινικοῦν.]

Σαρδῶον.

Σάρισσα. εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σαρκάζων. μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. Καὶ Σαρκάζοντες, ὑποσεσηρότες καὶ ἀνοίγοντες, ὥσπερ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινα καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὀδοῦσιν. ἢ Σαρκάζοντες, ἀντὶ τοῦ ἐξισχνούμενοι καὶ ἠτονημένοι, καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἕλκοντες μόλις· ἢ ἕλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον, οἳ τὰ ὀστέα περιτρώγουσι, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν τῷ δοκεῖν ἐσθίουσι. σαρκάζειν δὲ κυρίως τὸ τὸν κύνα πεινῶντα τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπογλύφειν.

‖Σαρκασμός. εἶδος εἰρωνείας. 289

Σαρκασμοπιτυοκάμπται. Ἀριστοφάνης

---

2. αὐτῶν] ἑαυτῶν scripsi cum A.*V. αὐτῶν Med. ἐπὶ κακῷ] Sic habet MS. A. At in MSS. B. et C. [E.] itemque in prioribus editt. et Lexico Photii male legitur ἐπὶ καλῷ. *Küst.* 3. ἐν Ὀδυσσείᾳ] Ὀδυσσέα A. V. E. Photius. Ὀδυσσεύς Med. Ὅμηρος] Odyss. υ. 302. 5. Σαρδόνιον] Σαρδώνιον A. V. E. Med. Σαρδάνιον B. 7. Ἡδὺ γέλασε χείλ.] Haec sunt verba Homeri, sed corruptissima, quae apud ipsum poetam Il. ο. 101. 102. recte sic leguntur: Ἡ δ' ἐγέλασσε Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη. Verba ibi fiunt de limone irata, quae restrictis labiis ridere quidem videbatur, sed frontem minime exporrigebat, ut facere solent illi, qui ex animo laetantur et rident. Scholiasta in eum locum: Οὗτος ὁ γέλως Σαρδώνιος καλεῖται, ὅτ' ἄν τις μὴ ἐκ διαθέσεως γελᾷ. *Küst.* ᾗ δ' ἐγέλασσε Photius. Dein χείλεσσιν Med. 8. ᾗδε] οὐδὲ A. V. E. Med. Photius. 10. Σαρδαῖος] An pro Λυδαῖος. Vide Holstenium in Steph. v. Σάρδις. *Küst.* Immo haec ad sanitatem revocare licet, si cum finitima glossa confluentur, ὁ ἀπὸ] ὁ om. A. V. 13. Σάρδιοι λίθοι, ἐναργῶς διαφ.] Haec et quae sequuntur sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, K. 2. b. *Küst.* 17. τῆς Σάρδεων πόλεως] πόλεως Σάρδεων A. V. 18. Σαρδονικὸν ὁμοίως] Σαρδονικὸν πέλαγος A. V. Ubi seqq. a. m. s. καὶ σαρωνικόν. De m. sec. non tradit Gron. Cf. Etym. M. p. 708. f.

1. Σαρδώ. νῆσός ἐστι μεγ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 112. *Küst.* Habet A. in marg., post v. Σαρκάζων traduxit *V. interpositis *Αἱ Σάρδιες*. Neque his praeter interpretationes ἐρυθρόν, φοινικοῦν inest quicquam, quin ex v. Βάμμα Κυζικηνόν potuerit derivari. Glossam notavi. 2. ὀξύταται] ὀξύτατοι V. 4. Βάμμα Σαρδωνικόν] Immo βάμμα Σαρδιανικόν: quod sic dictum est ab urbe Sardibus, non vero ab insula Sardinia. Aristoph. Acharn. 112. Ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν. Sic enim ibi legendum est pro Σαρδωνιακόν. Idem Pac. 1174. Ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν. Confer Nos supra in vv. Βάμμα Κυζικηνόν et Ἵνα μή σε βάψω. *Küst.* Σαρδιανικόν A. B. V. Σαρδωνιακόν E. 5. φοινικόν *V. 7. Sub gl. finem cum V. et Photio delevi, quae habet A. in marg. δόρυ μακρὸν παρὰ Μακεδόσι. 8. γελῶν καὶ θυμοῦ *V. Repugnant Photius, Zon. p. 1631. et Etym. Gud. p. 496, 50. ubi perperam Σαρδάζων, item ut supra in gl. Σαρδάζων. 9. Καὶ Σαρκάζοντες, ὑποσεσηρ.] Nota haec pertinet ad locum illum Aristoph. Pac. 481. Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν, ἕλκουσιν δ' ὅμως, Γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια. Confer ibi Scholiastam. *Küst.* Post ἀνοίγοντες delevi τὸ στόμα cum A. V. et Scholio, ubi διανοίγοντες. 11. Σαρκάζοντες] σαρκάζουσιν A pr. 13. κατὰ τὸν] τὸν om. V. 14. περιτρώγοντες Schol. 17. Post hanc gl. extabant versus inepto consilio interpolati: Σάρκας μελαίνειν, οὐ καλὸν πᾶσιν (παισὶν Astramps.) τόδε· λευκὰς ὁρᾶν τὰς σάρκας, εὔθετον λίαν. ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Ubi *Küsterus*: „Hic et duo sequentes versus ὀνειροκριτικοὶ leguntur apud Astrampsychum: unde eos compilator mutuatus est." Haec habet A. in marg. Delevi cum V. Ceterum infra Küsterus: Ὅλον] Astrampsychus habet Ὅλμον, i. e. *mortarium*. At in MS. A. in quo versus hi oneirocritici non in textu sed ad marginem scripti erant, rectius ut puto legitur, Σάρκας καθαίρειν etc. Confer etiam Nostrum infra v. Σῶμα, ubi hic ipse versus repetitur. *Küst.* σάρκας A pr. qui ὅλον inter versus. 18. Σαρκασμός] Vide praeter alios Herodian. Rhett. Vol. VIII. p. 591. 19. Ἀριστοφάνης] Ran. 997. ubi vide veterem enarratorem. *Küst.*

---

apio similem, quam qui gustarint, et maxillas et carnes suas praemordere. alii vero proverbium hoc de iis intelligunt, qui malo suo rideant: ut Homerus in *Odyssea*: *Risit autem divus Ulixes risum Sardonium.* Et alibi: *Illa risit labiis; non tamen frons super supercilia nigra exporrecta est.* Σαρδαῖος. Civis Sardium. Et Sardes, urbs. Σαρδιανός. Sardianus. Σάρδιοι λίθοι. Sardii lapilli, manifeste pellucidi, et in fundo albi: qui ad imum usque eodem colore imbuti esse videntur, quod visus non percipit ea quae in imo sunt. Σαρδόθεν. Ab urbe Sardibus. Σαρδόνιον πέλαγος. Et Σαρδονικόν, pariter. at Σαρωνικόν. Σαρδώ. Sardinia, insula maxima iuxta Italiam, in qua insignes et intensi admodum coloris purpurae nascuntur. hinc proverbium: *Tinctura Sardiana.* id est, rubra et purpurea. Σαρδῶον. Σάρισσα. Genus Graecanici iaculi. Σαρκάζων. Cum amaritudine et ira ridens. Et Σαρκάζοντες, dentes restringentes, et os aperientes; ut catelli, cum adblandiuntur carnesve arrodunt. vel attenuati et debilitati, et propter famem aegre trahentes. vel trahentes more catellorum, qui ossa circumrodunt, et cum iis satiari nequeant, edere tamen videntur. σαρκάζειν vero proprie dicitur, cum canis famelicus exiguas carnium reliquias ab osse abradit. Σαρκασμός. Ironiae genus. Σαρκασμοπι-

φησί. ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. ὡς ἁρπάζοντας καὶ προσποιουμένους τὰ πολεμικά, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιούτους, ἰσχύος δὲ ἐπιμελουμένους. διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπίτηδες δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις, διὰ τὸ Αἰσχύλου ἦθος.

Σαρκίδης. ὄνομα κύριον.

Σαρκίον. ἡ σάρξ.

Σάρκινος. προπαροξυτόνως. ὡς κρίθινος.

Σαρκοφαγία. ἡ κρεωφαγία. Ἐδεῖτο μὲν γάρ οἱ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας, ἀθύτου δὲ οὐκ ἠνέσχετο μεταλαβεῖν, τὸ παλαιὸν παράγγελμα ὑνησειδίων ἀπέχεσθαι τοῦτο σημαίνειν ὑπολαμβάνων.

Σαρμυδησσός. τόπος Θρᾴκης.

Σάρξ. ὅτι Ἀριστοτέλης αἰσθητήριον λέγει τὴν σάρκα, καὶ λέγει ὅτι ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις μία καὶ μεταξύ.

Σάρος. ποταμός.

Σαρώματα. φιλοκαλήματα. Καὶ Σάρωσις, ὁμοίως.

Σαρῶν. κορῶν.

Σαρπηδονία ἀκτή. ἄκρα τῆς Θρᾴκης. Κράτης τὴν μεγάλην. καὶ νῆσον πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν ᾗ αἱ Γοργόνες.

Σαρπηδών, Σαρπηδόνος. ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητικὴ ὦ Σαρπῆδον· καὶ Σαρπήδοντος.

Σάροι. μέτρον καὶ ἀριθμὸς παρὰ Χαλδαίοις. οἱ γὰρ ρκ' σάροι ποιοῦσιν ἐνιαυτοὺς ,βσκβ' κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ σάρος ποιεῖ μῆνας σεληνιακῶν σκβ', οἱ γίνονται ιή ἐνιαυτοὶ καὶ μῆνες ἓξ.

---

1. ἁρπάζοντες κ. προσποιούμενοι] ἁρπάζοντας κ. προσποιουμένους A. Lege cum Schol. ὡς σαρκάζοντας μὲν κ. προσποιουμένους. 2. τοιοῦτοι] τοιούτους A. V. Schol. 3. ἐπιμελούμενοι] ἐπιμελομένους A. V. ἐπιμελουμένους *V. Schol. 7. Post hanc gl. cum *V. delevi, quae A. in marg. coniecit: Σαρκικὸς ἄνθρωπος. ζήτει ἐν τῷ Ψυχικός. 8. Σαρκίον] V. Bernard. in Nonn. T. I. p. 161. 9. Σάρκινος] Καὶ Σάρκινος A. Vocem tetigit Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 580. His studiosi homines subiecerant observationem capite carentem, eamque ab monstro verbi σαρκοτίκτω profectam: Ὅτι (hoc Gaisf.) ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἡ νυκτερὶς μόνη σαρκοτίκτει, τῶν λοιπῶν ᾠοτοκούντων· ὥσπερ πάλιν καὶ ἐπὶ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ᾠοτοκεῖ. Ubi Küsterus, ut potuit: „Deest hic caput articuli, quod oportebat esse σαρκοτικτῶ." Haec habet A. in marg.; delevi cum V. Similis fraus adhaesit gl. Νυκτερινοὶ κύνες. 10. Ἐδεῖτο μὲν γάρ οἱ τὸ σ.] Ex Damascio. Vide Nostrum supra v. Ἄθυτους. Küst. Ubi legitur κρεωφαγίας. 12. μεταλαβεῖν] μεταλαχεῖν A. Mox ὑνησιδίων V. παράγγελμα] Sic rectius MS. A. quam MSS. B. et C. [et E.] itemque priores editt. quae habent παράδειγμα. Küst. 15. Σαρμυδησσός] Inaudita ratio nominis Σαλμυδησός. 16. Ὅτι Ἀριστοτ.] Loci huius sensus est mutilus, qui suppleri debet ex Philopono in lib. II. Aristot. de Anima, N. 1. a. Eo lectorem remitto. Küst. αἰσθητήρια] Scribe αἰσθητήριον. Küst. Sic V.

3. Σάρος] V. Xenoph. Anab. I, 4. et v. Φάρος. 4. φιλοκαλήματα] φυλοκαλήματα A. Illud lexicis inserendum; item ut φιλοκάλησις ex Rhett. Graec. Vol. VII. p. 1125. 6. Sub gl. finem cum V. delevi, quae habet A. in marg. Καὶ Σαρῶν, κοσμῶν. αἰτιατικῇ. καὶ σαρῶν om. E. 7. Σαρπηδονία] Confer Zenob. V, 86. Küst. Σαρπηδὼν Hesychius et Photius, recte: v. Herodian. π. μον. λέξ. p. 9. Κράτης τὴν μεγάλην] Locus est corruptus, et fortasse mutilus, qui absque meliorum codicum ope haud facile in integrum restitui potest. Küst. Ego nihil vitii verbis inesse puto. Hoc enim vult Suidas, quod Crates voce Σαρπηδονία pro magna usus sit. Κράτης (Σαρπηδονίαν) τὴν μεγάλην λέγει. Conf. Hesych. qui Σαρπηδόνιον exponit τὸ μέγα. Habet Erasmus in Adagiis Σαρπηδονία ἀκτή. Bos. Similiter Albertius. Sed κρατίστην Photius pro Κράτης τήν: qui mox νῆσος. Nimirum Crates explicationem illam tradidit in commentariis Euripideis: v. Schol. Vat. Rhesi v. 28. 10. Σαρπηδών] Eius crebro mentio fit apud Homerum. Küst. Sarpedon dux Demetrii, regis Syriae, Athen. VIII. p. 333. e Posidonio, Ptolemaei, ut Strab. XVI. pugnavit cum Tryphone, et victus et fugatus est. Σαρπηδὼν magister Catonis minoris, Plutarch. c. 1. Reines. Deest articulus A. καὶ ante ἡ praebuit *V. 11. ὦ Σαρπηδὼν καὶ post κλητικὴ delevi cum V. Saltem oportuit scribi ὦ Σαρπηδόν, v. Schol. Lips. Il. ε. 633. ὡς ἀπὸ τοῦ] καὶ posui cum B. V. qui in fine addunt τοῦ Σαρπηδόνος, ubi Σαρπήσων E. Σαρπήδων Med. 12. ἀριθμὸς] ἀριθμὸν V. 13. ἐνιαυτοὺς ,βσκβ' κατὰ τὴν τῶν Χαλδ.—σεληνιακῶν σκβ'] Insignem huius loci lacunam ex Paris. A. [cum *V.] supplevi. In prioribus enim editt. [et B. E.] desunt verba haec, κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ Σάρος ποιεῖ μῆνας σεληνιακῶν σκβ'. Pro ἐνιαυτοὺς ,βσκβ' autem scribendum est, ἐνιαυτ. βσκ', expuncto posteriori β: ut et ante nos monuit Pearsonus in notis ad verba illa Symb. Apost. *Creatorem coeli et terrae*; ubi etiam modo dictam loci huius lacunam ex MS. Vatic. supplevit, et de Saris nonnulla in medium affert. Eum igitur vide. Praeterea de Saris consulendus est Scaliger in Graeca Eusebii p. 406. Küst. Inprimis tamen Ideleri Chronol. T. I. p. 213. sqq. 15. οἱ] οἷον A.

τυοκάμπται. Aristophanis vox. id est, magni: quasi qui cavillarentur et bellicam fortitudinem simularent, re diversissimi essent, sed virium curam gererent. hinc Megaenetum vocavit Manen, non quod omnino barbarus esset, sed stupidus. de industria vero compositis nominibus usus est, quod Aeschylus in iis sibi placuit. Σαρκίδης. Nomen proprium. Σαρκίον. Caro. Σάρκινος. Scribitur cum acuto in prima syllaba, ut κρίθινος. Σαρκοφαγία. Carnium esus. *Corpus enim illius indigebat quidem carnium esu, sed eo quod immolatum non fuisset vesci non sustinebat, antiquum illud praeceptum, quod morticinis abstinere iubet, hoc ipsum significare putans.* Σαρμυδησσός. Locus Thraciae. Σάρξ. Aristoteles carnem vocat instrumentum sensus, dicitque tactum esse sensum peculiarem, et medium quid. Σάρος. Fluvii nomen. Σαρώματα. Ornamenta. Et Σάρωσις, mundatio, purgatio. Σαρῶν. Verrens, scopis mundans. Σαρπηδονία ἀκτή. Thraciae promontorium. Crates ad magnitudinis notionem rettulit. et insula iuxta Oceanum, in qua Gorgones habitant. Σαρπηδών, όνος. Nomen proprium. vocativus Σαρπῆδον. item genitivus est Σαρπήδοντος. Σάροι. Apud Chaldaeos est mensura et numerus. nam CXX. Sari faciunt annos MMCCXX. secundum calculum Chaldaeorum: quandoquidem

290 [Σάτα. μέτρον Ἑβραϊκόν. δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένον· ὡς εἶναι μόδιον ἕνα καὶ ἥμισυν. ὑγροῦ δὲ ξεστῶν ιέ, ἤτοι λιτρῶν κέ.

Σατάν. ὁ Διάβολος.]

Σατανᾶς. ὅτι Σατανᾶς κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶτταν ὁ ἀποστάτης λέγεται. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ διάβολος, ὡς τὸν Θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν, καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐμβάλλων καὶ μάχην. οὐ πονηροὶ δὲ ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων ἐδημιουργήθησαν, ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἔπεσον αὐτεξουσίως καὶ αὐθαιρέτως, καὶ τοῖς παρὰ Θεοῦ παρασχεθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες, ἀλλὰ μειζόνων ὀρεχθέντες εἰςδέξασθαι τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς, καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον, καὶ κατ' αὐτῶν ὡς εἰκόνι θείᾳ τετιμημένων λυττῆσαι, ἐπιστασίᾳ δὲ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ Θεὸς οὐκ ἐκώλυσε διαμάχην, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἤ πάλη.

Σάτωρ, σάτωρος.

Σατραπεία. ἐπαρχία. σατράπης δὲ σατράπου, εἶδος ἀξιώματος.

Σάτυρος. χορευτής.

Σαυλοπρωκτιᾶν.

Καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

Σαυνίων. εἶδος σημαίας, ἢ φλαμούλου.

Σαῦρα καὶ Σαῦρος. ἑρπυστικὸν ζῷον.

Σαύρῳ δὲ λοιπὸν ἐμφερὴς ἐγίγνετο· ἑρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῷον γένος· ὃν εἰ τέμοι τις καὶ διασπάσει μέσον,

---

1. Σάτα] Deest art. A. eumque notavi. 2. ὡς εἶναι—ἥμισυν om. V. pro ἕνα καὶ ἥμισυν B. E. Med. praebent ασϑ'' vel simile quid. ἕνα καὶ ἥμισυν] Haec in MSS. non integris vocibus exarata sunt, sed pro ἕνα quidem scriptum reperitur α, pro ἥμισυν vero nota quaedam, cuius figura in uno codice similis paene est τῷ δ'. Hanc compendiosam scribendi rationem cum non intelligerent librarii, adulterinam inde vocem ἀσθεῖν, quae in prioribus editt. reperitur, et Porto suum N. L. i. e. *Non liquet*, expressit, conflarunt. Ceterum me recte notam codicum MSS. interpretatum esse, liquido probare possum auctoritate Iosephi et Hieronymi (ut alios scriptores taceam), qui expresse testantur, *Satum* cepisse unum et dimidium modium. Prior enim lib. IX. Antiq. Iud. c. 2. p. 305. sic inquit: Ἰσχύει τὸ σάτον μόδιον καὶ ἥμισυ Ἰταλικόν. Hieronymus vero in Matth. XIII. ait: *Satum genus est mensurae iuxta morem Palaestinae provinciae, unum et dimidium capiens modium.* Plura de Sato vide apud Casp. Waserum lib. I. de Mensur. Hebr. c. 4. Küst. Vide huius similem observationem in v. Στάδιον et Etym. Gud. p. 496. 3. ξεστῶν ιέ, ἤτοι λιτρῶν κέ] Pro ιέ lege ν'. Nam ex Eusebio MS. ξέστης λιτρῶν β'. Ergo λίτραι κέ. ξέσται ν'. Pearson. ap. Küst. 4. Σατάν] Articulum om. A. item notavi. 5. ὅτι Σατανᾶς] Sumptus locus ex Theodoret. Therap. III. T. IV. p. 789. ed. Schulz. ubi quaedam tamen paulo aliter leguntur. Habet A. in marg. σημ ποιῷ τρόπῳ συνεχωρήθη πολεμεῖσθαι ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ δαίμονος. Gaisf. 6. γλῶσσαν] γλῶτταν dedi cum A. V. ap. Gaisf. φωνήν Theod. αὐτὸς] αὐτὸς δὲ A. B. V. E. 10. οἱ δαίμονες ἀπ' ἀρχῆς *V. 12. ἀπὸ] ὑπὸ A. V. 14. μειζόνων] μειζόνως A. ὀρ. μειζόνων Theodoretus: cuius orationi conveniunt infinitivi, non item Suidae, qui superiorem tantum partem mutavit. 15. καὶ ἐκπεσεῖν] καὶ om. A. E. *V. Med. delevi: nimirum δὲ inserendum e Theod., qui μὲν addit post εἰςδέξασθαι.

2. ἐπιστασίᾳ — φρουρεῖσθαι] Haec ad statum hominum erant referenda. 4. ἐκώλυσε διαμάχην] ἐκώλυε διὰ μάχην V. 6. Σάτωρ] Glossa mendosa. 9. ὁ χορευτής] ὁ omisi cum A. B. *V. Phot. Glossae veteres: σατυριστής, ὁ σκηνικός, ludio; itemque sub v. Ludio. De his rei scenicae inter Romanos antiquitatibus parum recte senserunt Graeci grammatici, nec tamen quicquam comperti habuerant de ludionibus Saturae vetustissimae, quos intelligi iubet Heinrichius Comm. in Iuvenal. p. 5. Malumus enim Salmasii rationes in Vopisci Carin. p. 843. probari. Zonaras. p. 1627. Σάτυρος. χορευτὴς τοῦ Διονύσου. Itaque nihil iuvat Gaisfordus in Addendis comparans Σάτυρον τὸν ὑποκριτήν in v. Προπύλαια memoratum. 11. Καὶ μὴν προθυμ.] Aristoph. Vesp. 1212. (1168.) Monuit Küsterus. προθυμοῦμαί γε] γε om. E. Med. 12. Σαυρίων] Est vox Graeco-barbara, quam tamen non reperio in Glossario Meursii et Dufrenii. Küst. Σαυνίων B. V. E. Vide Strab. XV. p. 717. Plut. Pyrrh. 2. et Wessel. in Diod. I, 86. Photius sive Hesychius: Σαύνιον. ἀκόντιον βαρβαρικόν. Gl. tamen om. A. Mox σημαίας ἢ om. V. Σαυλωνίοις subiicit *V. 13. ἑρπυστικόν] ἑρπητικόν A. item infra. 14. ἐγίνετο] ἐγίγνετο V. E. In seqq. narrationis Aelianeae H. A. II, 23. vestigia deprehendit Schneiderus. Auctorem aetatis Byzantinae indicat etiam Philes de animal. propr. 60. p. 210. Σαῦρον τὸν ὠχρὸν εἰ τεμὼν διασπάσεις, ἁρμόζεται ζῶν ταῖς τομαῖς οὕτω πάλιν. 15. ζῷων] ζῶον A. Med. γένος ζῶον V. γένος om. E. idque potest in suspicionem adduci. Sententia cum sit, τοῦτο δὲ τὸ (τὸ om. *V.) ζῷον γένει ἐστὶν ἑρπυστικόν, recepi ζῷον. 16. διασπάσοι] διασπάσει probavi cum A. V.

Sarus continet menses lunares CCXXII. qui sunt anni XVIII. et VI. menses. [Σάτα. Mensura Hebraica, significat autem modium ad summum usque repletum: ut sit modius unus et dimidius. cum vero de liquidis dicitur, est sextariorum XV. hoc est, librarum XXV.] Σάτᾶν. Diabolus. Σατανᾶς. Sic Hebraeorum lingua dicitur Apostata, idem Diabolus vocatur, quod Deum apud homines calumniatur, et inter ipsos homines contentionem et pugnam excitat. daemones autem initio ab universi huius auctore Deo non sunt conditi mali, sed animi perversitate a melioribus ad peiora defecerunt, idque libere et ultro. cum enim sorte divinitus oblata contenti non essent, sed maiora appeterent: superbia elati honore pristino exciderunt, bellumque adversus homines susceperunt, et adversus eos, ut divina imagine decoratos, rabiem suam exercuerunt. sed illi Angelorum praesidio tuti sunt. certamen vero Deus non prohibuit, ut lucta fortes demonstraret. Σάτωρ. Sator. Σατραπεία. Praefectura. Et Σατράπης, genus dignitatis. Σάτυρος. Saltator. Σαυλοπρωκτιᾶν. *Vehementer vero cupio cevere.* Σαυνίων. Genus pili vel conti. Σαῦρα et σαῦρος. Lacerta, serpentis genus. *Lacerto vero deinceps similis evasit: quod serpentis genus si quis dissecet et medium dividat, trahit sua cum strepitu segmenta, reliquiaeque eius rursus*

ἕλκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνῳ τὰ τμήματα,
συνέρχεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα.

Σαυρίς. εἶδος ἰχθυδίου· καὶ κλίνεται σαυρίδος. σαῦρος δὲ ὁ ἰχθῦς.

Σαυρομάται. ἔθνος.

Σαυρωτῆρσι. τοῖς στύραξι τοῖς ὄπισθεν τῶν δοράτων.

Ἔκτανε θηκτῷ σαυρωτῆρι.

Καὶ ταχὺ περιστρέψας τὸν ἵππον εἰς τὸν πεσόντα παίει τῷ σαυρωτῆρι διὰ τοῦ τραχήλου. ἢ ξυστὸν δόρυ, ἢ στύραξ, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν οὐρίαχον.

Σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ. Ἀστυδάμᾳ τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο·

291 Εὖθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι. λέγεται δὲ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τὸ Σαυτὴν ἐπαινεῖς.

Σάφα. σαφῶς, φανερῶς. καὶ Ὅμηρος·

Ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

Σαφέστερον εἰπὲ καὶ μαθέστερον. εἶπε γάρ,

Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. Πῶς; οὐ μανθάνω.

ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον. παρὰ τὴν παροιμίαν·

Σαφέστερόν μοι κἀμαθέστερον φράσον.

ὁ δὲ εἶπεν·

Εἰ τῶν πολιτῶν, οἵσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν· οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν.
εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τἀναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;

---

1. ἕλκει] ἕλκειν V. ap. Gaisf. Idem V. καὶ om. ante πάλιν. 3. ἔστι δὲ καὶ ἰχθὺς σαῦρος] Σαυρὶς εἶδος ἰχθυδίου· καὶ κλίνεται σαυρίδος. σαῦρος δὲ ὁ ἰχθῦς dedi cum A. Solum σαῦρος δὲ ὁ ἰ. confirmavit *V. 5. ὄνομα ἔθνους] ἔθ A. Id reposui. 8. Ἔκτανε θηκτῷ σαυρ.] Versus Leonidae Tar. XXXII, 3. Anthol. Pal. VI, 110. θηκτῶν A. V. Tum σαυρωτῆρσι A. 9. τὸν εἰς πεσόντα] εἰς τὸν πεσόντα A. B. V. E. Med. Id nulla causa mutatum restitui. 10. σαυρωτῆρι] A. in marg. Παρὰ τὸ σταυροῦσθαι ἐπ' αὐτοῦ τὸ δόρυ, σταυρωτήρ τις ὤν. Rei antiquitatem illustrat, qui luculentissimam praebet effigiem, Millinus *Monumens inédits* T. I. p. 294. sq. ἢ ξυστὸν] Ex gl. Herodot. VII, 41. 13. Σαυτὴν ἐπαιν.] Confer Zenobium et alios paroemiographos. Küst. Γύναι Zenobius habet, quod praeferendum videtur. Hemst. γύναι etiam Io. Siceliota in Hermog. T. VI. p. 448. Iulianus Ep. 59. Athenaeus I. p. 33. F. Vid. Wolf. in Libanii Epp. p. 153. et quo Gaisfordus utitur Meinek. in Philemon. p. 425. 14. εὐημερήσαντι] εὐημερήσας ἐν τῇ ὑποκρίσει Παρθενοπαίου Zenob. Fuit tamen ipse tragicus poeta, quem magnum satis fabularum numerum reliquisse testatur Suid. in Ἀστυδάμας. Hemst. Meliore verborum structura Zenobius, Ἀστυδάμας γὰρ ὁ Μ. εὐημερήσας — ἐψηφίσθη εἰκόνος ἐν τῷ θεάτρῳ ἀξιωθῆναι. 16. ἐν θεάτρῳ om. B. E. Tum τὴν V. pro τὸν δέ. 17. ἐπίγραμμα] V. Anthol. Pal. Append. Epigr. n. 17. 18. γενόμην] γενοίμην V. Phot. MS. 21. ἀληθείας] ἀληθείας A. *V. Phot. ἐκρίθην] ἐκρίθη Phot. MS.

1. παρέχουσ'] Propius ad veram lect. Mich. Apostolius προσέχουσ': legendum enim προέχουσι, nunc tempore praecedunt. Hemst. Occupaverat Bentleius Emend. Menand. p. 135. suadens etiam ᾧ φθόνος, quod dedit in Photio Dobraeus, ubi MS. προσεχούσαις, οἷς χρόνος. 3. οὖν] γ' οὖν Gaisf. cum A. γοῦν Phot. παραιτήσασθαι] Ex Zenobio videtur addendum παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφὴν τὴν βουλήν. Hemst. Hanc quidem partem uberius persequitur Zenobius, qui epigramma praetermisit. 5. Φιλήμονα Med. Vide fr. inc. 95. 7. Ὅμηρος] Il. δ'. 404. Adde v. Σαφής. 8. A principio sustuli Μὴ ψεύδ' cum A. V. quae infra praetermittuntur. 9. κἀμαθέστερον] κἀληθέστερον A. B. V. E. Med. Vide v. Ἀμάθητος. εἶπε γάρ neglexit Küst. 11. Ὅταν τὰ νῦν ἄπ.] Aristoph. Ran. 1464—73. 20. τούτοισι χρησαίμεσθα] τούτοις χρησαίμεθα A. V. E. Med. 21. εἰ] οἱ A. εἰ δὲ E. 22. τἀναντία] Subiiciendum ἄν. οὐ σωζοίμεθ'] σωθείημεν A. οὐ om. V.

---

coeunt. Σαυρίς. Species pisciculi. flectitur *σαυρίδος*. item est piscis *σαῦρος*. Σαυρομάται. Nomen gentis. Σαυρωτῆρσι. Posterioribus hastae cuspidibus. *Interfecit acuta hastae cuspide.* Item: *Equo celeriter converso in hominem lapsum eius cervicem inferiore hastae cuspide ferit.* vel hasta: quod significat etiam στύραξ et οὐρίαχος. Σαυτὴν ἐπαιν. *Te ipsa laudas ut quondam Astydamas.* Astydamanti Morsimi filio, cum fabulam Parthenopaeum docens palmam tulisset, Athenienses concesserunt ut imaginem suam in theatro poneret. tum is epigramma hoc iactantiae plenum in se fecit: *Utinam illorum temporibus vixissem aut illi nostris, qui linguae facundia principatum tenere creduntur, ut ex vero, si cum illis committerer, par iis iudicarer. nunc vero retustate vincunt, quam invidia non consequitur.* ob hanc igitur nimiam iactantiam a Senatu inscriptionem illam repudiatam esse dicunt: ortumque inde apud comicos proverbium, quod apud Philemonem legitur. dicitur etiam per breviloquentiam Σαυτὴν ἐπαινεῖς. Σάφα. Plane, aperte. Homerus: *Cum scias aperte loqui.* Σαφέστερον εἰπ. Aristophanes ubi posuerat: *Cum ea quae nunc sunt infida, fida ducemus, quae fida, infida;* alter reponit: *Quid ita? non intelligo. rudiore Minerva haec eloquere et aliquanto planius.* tum prior: *Si civibus, quibus nunc fidimus, diffidamus; at quibus non utimur, illis utamur: salvi forsitan erimus. si enim nunc illis labo-*

Εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις,
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν;

Σαφήνεια. καὶ Σαφηνίζω, ἑρμηνεύω. σαφῶ δὲ σαφήσω.

Σαφής. ἀληθής. καὶ [c]Ὁμηρος·

[2]Ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ Σοφοκλῆς·

Εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χὠ Διὸς Φοῖβος σαφής.

Σαχωνιάθων.

Σάχωνος. ὄνομα κύριον.

Σβέσαι. παῦσαι.

Σαίνεσθαι. κολακεύειν. τὸ ῥῆμα σαίνω.

Ἀλλὰ κύον σαίνοις Κέρβερε τόν με κύνα.

Καὶ αὖθις·

Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλεύοντων δὲ λάθρα.

Σαίνουροι. τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίρει. κοσμεῖ, ἢ χαίρει.

Σέβας. τιμή, ἔκπληξις. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα·

Τόδ' ἔχω σέβας.

Καὶ Σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι.

Σεβάστεια. πόλις. Καὶ Σεβαστηνός, ὁ πολίτης.

Σεβαστιανός. οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρῶν πολεμικῶν ζήτησις. εὑρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος κρείττων, οὐδεμιᾶς ἀρε[1]τῆς ἀποδέων. οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν[292] καθ' αὑτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς ἅπαντα. ὅς γε φιλοπόλεμος μὲν ὢν ἥκιστα φιλοκίνδυνος ἦν· οὐ δι' ἑαυτόν, τῶν ἀρχομένων δὲ ἕνεκεν. χρημάτων αὐτῷ πλήθους ἔμελεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ τῶν ὅπλων κοσμήσειν ἔμελε. τροφὴν δὲ προῄρητο σκληρὰν καὶ τραχεῖαν, καὶ ὅση καμόντι ἥρκει καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς κάματον οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως στρατιώταις οὐκ ἐχαρίζετο, ἀλλὰ πᾶσάν τε ἀφῄρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ τὸ ἀρπακτικὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔτρεπεν. ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα, καὶ τοῖς

---

2. *πότερον* *V. 3. *Σαφηνίζω*] *σαφηνεύω* B. Mox *δὲ* om. A. 5. [c]*Ὁμηρος*] Supra laudatus in v. *Σάφα*. 6. [2]*Ἐπιστάμενος — σαφής* om. E. 7. *ἀληθῶς*] *ἀληθές* A. quod invito Schol. Soph. non debuit Gaisfordus recipere. *Σοφοκλῆς*] Oed. Colon. 623. 9. *Σαχωνίσθων*] Leg. *Σαγχωνιάθων*. *Reines*. *Σαχωνιάθων* A. B. V. E. Merito neglexit Küsterus. Post gl. seq. addunt A. B. V. *Σβῆρος* (*Σεβῆρος* B. *Σαβῆρος* V.) *ὄνομα κύριον*. Continuo delevi cum V. quae tenet A. in marg. *Σβεννύντος. καὶ Σβεννύω, αἰτιατικῇ. καὶ σβεννῦσα.* 13. *Ἀλλὰ κύον, σαίν.*] Onestis Ep. X, 4. Anthol. Pal. VII, 66. *κύων* V pr. ap. Gaisf. Tum *σαίνεις* A. 15. *Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λ.*] Haec et quae sequuntur sumpta sunt ex Schol. Aristoph. Equ. 1040. eademque leguntur supra v. *Λαίθαργος*. *Küst.* 17. Post *λάθρα* delevi cum *V. E. quae habet A. in marg. *Καὶ Σαίνω, αἰτιατικῇ*. Cf. Crameri Anecd. Vol. IV. p. 299. 18. *Σαίνουροι*] V. Schol. Aesch. S. Th. 689. 19. *χαίνει*] *χαίρει* A. B. E. *V. Med. Phot. Plutarchus T. II. p. 362. C. Albertio citatus, *παρὰ τὸ σαίρειν, ὃ καλλύνειν τινὲς καὶ κοσμεῖν λέγουσιν*. Vereor tamen ne ista sit explicatio verbi *σαίνει*: v. exempla Blomf. gl. S. Th. 279. congesta. Deinde omisi cum A. V. *Σεβάζω. αἰτιατικῇ. Καὶ Σέβω, ὁμοίως*. Habet ea A. in marg. sub v. *Σεβαστός*. 20. *Καλλιμάχῳ*] Fr. 299.

2. *Σεβίσαι*] Infra vv. *Σεβαστός* et *Σεβίσαι*. Damascius de Princ. p. 252, Epigr. ap. Dorvill. Char. 551. *ἔχει σέβας*. *Toup.* MS. Aristoph. Thesm. 112. 3. *Σεβαστειανός*] *Σεβαστηνός* A. B. V. cum Steph. Byz. Idem voluit Zon. p. 1632. 5. *Σεβαστιανός. οὗτος ἐπὶ Οὐάλ.*] Assentior Henr. Valesio, qui in Amm. Marcell. [XXXI, 11.] p. 428. articulum hunc ex Eunapii Sardiani historia excerptum esse existimat. *Küst.* Eunapii Fr. 22. sive ed. Nieb. p. 110. 6. *πολεμικῶν* om. V. 9. *τῶν .. ἀνθρώπων*] Deest verbum, unde genitivus regatur, velut *ἐλείπετο*. 11. *ἅπαντας*] Leg. *ἅπαντα*. *Toup.* Sic A. B. V. E. Med. *ὅς γε*] *ὅστις* E. 12. *ἀρχομένων δὲ*] *δὲ* om. A. V. ap. Gaisf. Haec sibi repugnant (nam qui sua sponte bellicosus ducebatur, is si periculis non temere se committeret, profecto haud sui rationem habebat), eaque videntur per brevitatis studium parum prudenter excerpta fuisse. 13. *δὲ* post *χρημάτων* delevi cum A. *V. quamquam haec olim concinnius esse vincta debuerunt. Tum *ἔμελλεν* A. E. Med. 15. *προῃρεῖτο*] *προῄρητο* probavi cum V. E. 19. *τε ἀφῄρει*] *περιαφῄρει* V. Confluxit scriptura duplex, unde deligendum *περιῄρει*: nam particulae *τὲ* nullus hic locus potest concedi. Porro *τὴν* opinor esse tollendum. 20. *ἔτρεπεν*] *ἐτρέπεν* B. 21. *ταῦτα — συνηγωνίζετο* om. V.

---

ramus, quidni his contraria faciendo salvi erimus? Euge, Palamedes, o ingenium sapientissimum! tune ipse haec invenisti an Cephisophon? *Σαφήνεια.* Perspicuitas. Et *Σαφηνίζω*, explano, interpretor. *Σαφής.* Verus. Homerus: *Cum scias aperte loqui.* Et Sophocles: *Si Iuppiter adhuc est Iuppiter, et ille Iovis filius Phoebus verax.* *Σάχωνος.* Nomen proprium. *Σβέσαι.* Compescuisse. *Σαίνεσθαι.* Adulari. *At canis Cerbere, sis blandus mihi cani.* Item: *Blandiris dum mordes, instar canis subdoli.* dicitur in eos qui sub falsa amicitiae specie clam insidiantur. *Σαίνουροι.* Qui cauda blandiuntur. *Σαίρει.* Scopis verrit. vel gaudet. *Σέβας.* Honor, stupor. apud Callimachum vero significat admirationem: *Huius rei admiratione teneor.* Et *Σεβίσαι*, laudibus celebrare. *Σεβάστεια.* Sebastia, urbs. Sebastenus, civis. *Σεβαστιανός.* Sebastianus tempore Valentis fuit: sub quo cum virorum bellicosorum delectus haberetur, hic vir omni spe melior est inventus, nulliusque virtutis expers. nullus enim erat non solum illius aetatis hominum, sed ne priscorum quidem, et eorum qui ab omni parte valde celebrantur, cum quo non posset iure comparari. qui cum bella amaret, minime tamen periculorum amans erat: non propter se, sed propter eos quibus imperabat. pecuniae copiam curabat, tantum ut corpus armis ornaret. victu utebatur duro et aspero, eo quidem, ut fatigato sufficeret, ad laborem eunti non esset impedimento. quamvis autem milites maxime amaret, non tamen eorum vitiis indulgebat, sed omnem illorum avaritiam et rapacitatem a suis avertens in hostes convertebat. porro qui ipsius mandata violassent, graviter puniebat; obtemperantibus vero nunquam pro viribus deerat. et ut rem paucis expediam, exem-

πειθομένοις εἰς τὸ εἶναι συνηγωνίζετο. ἁπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὑπόδειγμα καὶ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. γεγονὼς δὲ ἐπὶ μεγάλαις καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις, ὥσπερ ὁ Ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὢν οὐκ ἔστιν ἐράσμιος, κἀκεῖνος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὢν οὐκ ἔσχε χάριν. προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τῶν βασιλέων, εὔκολος ὢν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν διεδέχθη τῆς στρατηγίας.

Σεβαστός. προσκυνητός. Καὶ Σεβίζει, σέβεται. Καὶ Σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι.

Σεβηριανός, ἀπὸ Δαμασκοῦ, τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων, Αὐξεντίου τοῦ Καλλινίκου υἱός, εἰς Ῥωμαίους ἀναγόμενος προγόνους, ἐπῳκηκότας πατρίδα τὴν Ἀλεξάνδρειαν, παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ ὀξύτητι τῆς φύσεως, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς, ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ νόμους τοὺς Ῥωμαίων διατριβούσης, διαφέρων ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὢν καὶ ἅπερ ἂν διανοηθείη, ταῦτα πράττειν ἐσπουδακώς, ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν· καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλαχῆ διεσφάλη. προὐθυμήθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τραπῆναι, καὶ τῷ Πρόκλῳ φέρων ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι· ἤκμαζε δὲ τότε καὶ ἦνθει ὁ Πρόκλος Ἀθήνησιν· ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδών. ἠβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν, καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁρμήσας ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε. ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπικαθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι, καὶ οἷον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἐξῆγε δὲ αὐτὸν ἄρα ἡ εἱμαρμένη καὶ τὸ χρεών, ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον ὅ,τι ἐστὶ κακόν, εἰς βίον ἄλλον, ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ, τραχὺν δέ τινα καὶ ἀνήνυτον· ὃ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε, καὶ ἡ πεῖρα τῆς ἐκβάσεως ἀποδέδειχεν. ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας καὶ ἀπραγμοσύνης εὐδαίμονος εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτὸν καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν φιλόνεικος καὶ ἀήττητος ἐφ' ὅ τι ἂν ὁρμήσειε καὶ φιλόδοξος, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπὶ τιμίοις ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ

1. εἰς τὸ εἶναι suspecta dicendi ratio. 2. παρεῖχεν] παρέχων A. Mox γεγονὼς E. 4. ὥσπερ ὁ Ῥοδίων Κολοσσ. — ἔσχε χάριν] Haec leguntur etiam supra v. Κολοσσός. Küst. Ubi posterius membrum per ignaviam sic corruptum est: οὕτως οὐδὲ Σεβ. — θαυμαστὸς ἦν. διὰ] διὰ τὴν B. διὰ οὖ E. 5. οὐκ ἔστιν — θαυμαστὸς ὢν om. A. V. 7. προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Προσκεκρουκώς. Küst. Aliter de hac eius mutatione ex occid. in orient. Zosimus IV. nimirum ob eunuchorum in aula potentiam Constantinopolin demigrasse. Ista igitur Suidae praemittenda sunt eius in Orientem ad Valentem adventui. Reines. ὀρθότητα] ὀρθότητι E. Tum κοιμισταῖς B. E. Deinde cum glossa superiore legendum τοῦ βασιλέως. 12. εὐλογῆσαι] Statim omiserunt A. V. Ἀριστοφάνης· Εὐπίστως τοὐμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. τουιέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τὸν θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι. Quae rectius leguntur infra sub v. Σεβίσαι. Continuo delevi cum V. quae habet A. in marg. Σεβαστοφόροι. ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον. 13. Σεβηριανός, ἀπὸ Δαμ.] Totus hic articulus excerptus est ex Damascio in Vita Isidori, ut in nota sequente ostendemus. Küst. Vid. Νόμος et Ἰανουάριος. Hemst. 16. πατρίδα τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπῳκηκότας] ἐπῳκηκότας π. τ. Ἀλεξ. A. V. Mox τυχεῖν V. 17. ὀξύτητι τῆς φύσεως cum A. V. E. editurus erat Gaisf. pro vulg. τῆς φ. ὀξ. τὲ om. *V. Mox τ ῥω[μ] V. Atque haud scio an eodem spectet τοὺς E. quod ad τῆς φύσεως refertur. 20. στερρὸς δὲ τὸ ἦθος — διεσφάλη] Haec αὐτολεξεὶ leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio, cod. CCXLII. p. 1057. unde patet et reliqua, quae Suidas de Severiano hic affert, ex Damascio deprompta esse. Küst.

1. καὶ διὰ] καὶ om. *V. 4. ἤκμαζε γὰρ] ἤκμαζε δὲ A. V. Tum ὁ om. A. Mox Ἀθήναις V. ap. Gaisf. Infra αὐτῷ post πατὴρ iterat E. 13. ὅ,τι ἐστὶ κακόν] Haec aliquid vitii recondunt; neque enim convenit interpretatio Porti, quae mala erat. Potius intellige caecam illam libidinis perversitatem, quae meliora probans in deterrima quaeque rapiatur. 17. ἀπραγμοσύνης] ἀκτημοσύνης V. 19. φιλόνεικος] φιλόνεικον A. 20. ἀλλ' ἐπὶ — ψυχῆς om. V.

plar et effigiem virtutis aliis se praebebat. cum vero summis et amplissimis honoribus functus fuisset, ut Rhodiorum Colossus propter magnitudinem terribilis est, non item amabilis: sic Sebastianus ob pecuniae contemptum admirationem quidem, non autem amorem excitabat. sed propter animum rectum in offensionem eunuchorum cubiculariorum incurrit; cumque ob paupertatem promptus et expeditus esset ad mutandam sedem, successor ei datus est. Σεβαστός. Venerandus. Et Σεβίζει, colit. Et Σεβίσαι, colere. Σεβηριανός. Severianus, Damascenus, unus ex primarii generis viris, Auxentii Callinici F. generis sui ortum ad Romanos referebat, qui patriam Alexandriam incoluerant. hic ingenii celeritate adiutus poesis et rhetoricae disciplinis eruditus, praeterea iuris quoque civilis Romanorum peritiam nactus inter suos aequales excellere visus est. cum autem esset animo firmo, quaeque cogitasset, ea peragere studeret, agendi celeritate consilium antevertebat. quae causa fuit ut eius vita saepe perverteretur. et ab initio quidem ad philosophiam animum advertens Proclo, qui tum Athenis florebat, se instituendum tradere cupiebat; sed pater ipsi impedimento fuit. volebat enim filium causarum esse patronum, et hoc mercenario victu locupletari. patre autem paulo post defuncto, ipse profectus Athenas huiusmodi somnium vidit. videbatur sibi montis cacumini tanquam vehiculo insidere, et montem quasi agitare. iam fatum et decretum divinum non minus quam voluntas perversa traduxit eum ad aliam vitam, specie quidem excelsam et magnificam, re tamen asperam et inanem: quod et ipse suo iudicio confirmavit, et eventus experientia demonstravit. nam philosophiae beatoque otio relicto cupidius ad rempubl. gerendam et ad magistratus prosiluit. cum autem natura contentiosus esset, et pertinax quamcumque ad rem se contulisset, et gloriae quantum scio omnium studiosissimus, ita tamen, ut dictis factisque praeclaris quaeque animi virtutem ad publicam notitiam proderent studeret: in pecunia quidem paranda ne minimum quidem occupabatur, neque ad iniuriam et avaritiam sua sponte proclivis erat, sed alios facile offendebat et cum eminentioribus semper contendebat, neque ulli maiorum magistratuum quicquam

ἔξω προάγουσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμὸν οὐ διέτριβεν οὐδὲ ὀπωστιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν, προσκρουστικὸς δὲ καὶ ἀμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρχόντων ἀξιῶν παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι. δικάζων δὲ πικρότατος ἦν· καὶ δή ποτε ἐξαγόμενος ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων φόνους τε εἰργάσατό τινας οὐκ εὐαγεῖς οὐδὲ εὐτυχεῖς, καὶ ἐς τούτους ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον ἐπιγενομένης αὐτῷ τοῦ βίου κακοπραγίας. ἐπεὶ καὶ Ἀρδαβουρίῳ προσκρούσας, ὄντι μὲν υἱεῖ τοῦ πάνυ Ἄσπερος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἑῴων ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχετο πράγματα καὶ πατρὶ τῷ ἐκείνου· πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα πεπονθὼς καὶ ὑβρισθεὶς οὐδὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. ἱερώτατος δὲ εἰς ὑπερβολὴν καὶ Ἕλλην, καὶ * πολλῶν ἀπειλῶν καὶ φόβων οὐκ ἐνέδωκεν ὁ ἀλιτήριος. ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατείους, τοὺς μείζους καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικόν τε καὶ σοφιστικὸν ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα καὶ φιλόσοφον τρόπον· ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον εὕρουν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις, ἔτι δὲ κριτὴν ἄριστον ὄντα τῶν λεγομένων. τὸν δὲ ἐμοῦ νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν, ὥστε καὶ ἐκμαθόντος ἠνείχετο τά τε ποιητικὰ τῶν τε ῥητόρων τοὺς εὐδοκιμοῦντας· μισθόν τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν, προσήκουσαν ἑτέρῳ ἑστίασιν. τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπεδέχετο μετρίως, τὸν δὲ Καλλίμαχον εἰς χεῖρας λαβὼν οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ κατέσκωπτε τὸν Λίβυν ποιητήν· ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. τούτῳ κατεπηγγείλατο Ζήνων βασιλεύς, εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἔπειθεν, οὐδὲ ἐμέλλησε πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελλομένην ἐπιστολὴν καὶ μὴ πείθουσαν. καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ Λαρίσσης δι' ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ Σεβηριανὸς καὶ ἔμφρων, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς.

Σεβῆρος. ὅτι Σεβῆρος ὁ τῶν Ῥωμαίων βασι- 294

2. *διέτριβεν*] *διέτρομεν* A. 5. *καὶ οὐδενὶ — ἐξίστασθαι* om. V. 7. *δήποτε*] *εἰ δήποτε* A. haud scio an vere; saltem diremi vocem *δήποτε*, quam ignorat V. Idem V. *ὑπὸ θυμοῦ ἐξαγόμενος*. Inserui *τοῦ* cum *V. 9. *τινας* om. V. item *καὶ ἐς τούτους — κακοπραγίας*. 10. *ἐπιγενομένης*] *ἐπιγινομένης* Gaisf. cum A. 11. *ἐπεὶ δὲ*] *δὲ* omisi cum A. docet enim membrorum structura *ἐπεὶ* esse ratiocinantis, *nam*. *καὶ* om. V. Tum *προσκρούσοι* E. *προσκρούοι* Med. 16. *πατρὶ τῷ ἐκείνου*] *τῷ ἐκείνῳ πατρί* V. 17. *πεπονθὼς καὶ*] *πέπονθεν* V. omissis *οὐδὲν — ἐνστάσεως*. 18. *δὲ ἦν*] *ἦν* om. A. V. E. Id non dubitavi delere, sive *ὦν* alicubi fingimus intercidisse, sive pluribus partibus arbitramur locum esse mutilatum: quo ducit etiam genitivus *πολλῶν ἀπειλῶν καὶ φόβων*, non habens ille quo referatur. Mox *καὶ Ἕλλην*. *καὶ* E. Tum *πολλῶν μὲν* B. E. Med. *ὑπὸ* ante *πολλῶν* omisi cum A. B. *V. Med. 20. *ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγ. — πολιτικὰς ἐξηγήσεις*] Haec leguntur etiam supra v. *Ἀμφιλαφῆ*. *Küst.* *ἐμοὶ — προσέπτυε* om. V.

2. *εὔρουν*] *εὕρουν* Gaisf. cum A. item ut in v. *Εὔρους*. Ceterum v. Ruhnk. in Tim. p. 28. 3. *δὲ καὶ*] *καὶ* om. A. E. 6. *ἐκμαθόντος*] *ἐκμανθάνοντος* E. *ἐκμαθάνοντος* Med. 7. *τοὺς εὐδοκιμοῦντας*] *εὐδοκιμοῦντι* A. *μισθόν τε*] *τε* om. A. ubi mox *προθυμίας φιλοτιμία*. 9. *ἑτέρῳ*] Immo *ἑταίρῳ*. 11. *ὅτε*] *ὅτι* A. 12. *πολλαχοῦ*] *πολλαχῆ* A. 13. *τούτῳ*] *τοῦτο* A. Mox *Ζήκων* V. 14. *εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων*] Vertendum, *si Christianus fieri vellet*. Christianos enim a scriptoribus gentilibus, qualis erat Damascius, interdum appellatos fuisse *κρατοῦντας*, quasi dicas, *rerum potientes*, erudite ostendit Valesius in Euseb. Histor. Eccles. p. 62. 63. cuius verba adduximus supra in v. *Ἱεροκλῆς*. *Küst.* 16. *οὐδὲ ἔ. πείσειν καὶ* om. V. Tum *ὑμῖν* Epr. Porro *καὶ μὴ πείθουσαν* om. V. 19. *ἐπιστέλλειν*] *στέλλειν* V. 20. *ἔμφρων ὡς*] *ἐμφρόνως* A. *καὶ ἔμφρων — ἐπιστολαῖς* om. V. 22. *ὅτι Σεβῆρος ὁ τῶν Ῥωμ. — ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν*] Haec sunt verba Herodiani in Severo p. 523. (III, 6.) ut Pearsonus ad oram libri notaverat. *Küst.*

praeter id, quod iustum et aequum esse putabatur, concedere volebat. idem in iure dicendo acerbissimus erat, adeoque interdum ira abreptus, inprimis vero cavens ne a quoquam contemneretur, caedes quasdam commisit nec pias nec felices. itaque calamitatis, quae postea vitam eius consecuta est, causam inde repetiit. cum enim in odium incidisset Ardaburii, qui filius erat illustris illius Asperis, hominis quidem barbari, sed maximae apud Imperatorem auctoritatis et Orientalium legionum ducis: multas quidem molestias tam illi quam illius patri exhibuit, sed pluribus et gravioribus iniuriis et contumeliis affectus nullum istius pertinaciae fructum percepit. cum autem supra modum esset sanctissimus et religionis Graecae cultor, multis tamen minis et terroribus non cessit infelix ille. Isocrateas etiam orationes prolixiores, quae ad rempublicam referuntur, mihi enarravit, non artificioso et sophistico sed prudenti more quique philosophum deceret: quando etiam perspexi virum summa facundia et mentis ubertate ad res civiles enarrandas aptissimum, eundemque dicendi iudicem optimum. idem Iulianum fratrem meum natu minorem sic ad eloquentiae studium inflammavit, ut eum et poetas et celebres oratores ediscere pateretur; eique studii mercedem dabat gloriam, qua sodalis digne pasceretur. iam poetas mediocriter probabat; cum vero Callimachum in manus sumpsisset, Afrum illum poetam nunquam non derisit, eoque indignationis progredi poterat, ut librum eius multis in locis conspueret. huic Zeno Imperator summam et sibi proximam dignitatem pollicitus est, si Christianus fieri vellet. verum ne sic quidem rem ei persuasit, nec unquam persuasurus erat. et ipse nobis epistolam pollicitationes illas continentem, sed nihil proficientem, nobis recitavit. Arcadium etiam Larissaeum per epistolam obiurgavit. nam Severianum in epistolis scribendis egregium et cordatum fuisse quilibet perspiciet, qui eas legerit. *Σεβῆρος*. Severus Romanorum Imperator exercitum misit, qui Byzantium ob-

λεὺς ἔπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ Βυζάντιον· ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Νίγρου καταφυγόντες· ὅπερ ἐάλω ὕστερον λιμῷ, πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη, καὶ θεάτρων τε καὶ λουτρῶν παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις ὧρον ἐδόθη· ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν.

Ὅτι ἀπείρητο τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι. Σεβῆρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε, καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο.

Ὅτι Σεβῆρος ἦκεν εἰς τὸ Βυζάντιον. ὡς δὲ εἶδε τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας καὶ δεομένους σωτηρίας καὶ ἀπολογίας προσφέροντας, ἐφείσατο μὲν τοῦ φονεύειν, Περινθίοις δὲ καὶ αὖθις ὑπέταξε, * καὶ παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγίου στοάς, καὶ τὸ ἱπποδρόμιον ᾠκοδόμησεν, ἱκρίοις καὶ ἐμβόλοις διακοσμήσας, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ κήπους ἀπό τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν, καὶ τὰ παρακείμενα τῷ ἱπποδρομίῳ διακόψας δένδρη εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διεκόσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λουτρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διός, ὅπερ ἐκαλεῖτο Ζεύξιππον· ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον Στρατήγιον. ἀλλὰ τούτων μὲν ἁπάντων Σεβῆρος προκατήρξατο· ὁ δὲ τούτου υἱὸς Ἀντωνῖνος ἐτελεσιούργησεν.

Ὅτι Σεβῆρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν εὗρεν ἐπιγραφὴν ἐν τῇ πόρτῃ, Τοῦ Κυρίου Νίγρου ἡ πόλις. καὶ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο ὑπήντησεν ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος κράζων, Οἴδαμεν, εἰρήκαμεν τοῦ Κυρίου Νίγρου ἡ πόλις· σὺ γὰρ εἶ ὁ κύριος τοῦ Νίγρου. καὶ δεξάμενος τὸ ἕτοιμον τῆς ἀπολογίας συνεχώρησεν αὐτοῖς.

Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος. οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρίας καὶ εἰς τὴν Παλαιστίνην ἦλθε, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ἄνω διὰ τοῦ Νείλου ἀνέπλευσε, καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτήν, πλὴν βραχέων· οὐ γὰρ ἠδυνήθη πρὸς τὰ τῆς Αἰθιοπίας μεθόρια διὰ λοιμώδη νόσον ἐκβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα· ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν.

---

2. στρατηγοὶ] στρατιῶται V. 5. τὸ Βυζάντιον] Haec cum sqq. immigraverant in glossam iam sublatam Περινθίοις. 7. δουλεύειν κώμη *V. 8. Ὅτι ἀπείρητο] Similia Herodianus III, 8. Ὅτι (hoc et ὁ om. *V.) Σεβῆρος ὁ βασιλεὺς ἐπέτρεψε τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι ἀπηγορευμένον πρόσθεν ὂν V. τοῖς στρατιώταις] τοῖς om. A. 9. ἐπέτρεψε] ἐπέγραψε B. E. 11. Ὅτι Σεβῆρος] Vid. Reimar. in Dion. Cass. LXXIV, 14. 12. ἐλαιοκλάδων] Vox non melioris fabricae quam θαλλόχρυσος: quamquam ab emendatione satis eam praestat Malelas p. 272. f. 13. καὶ ante ἀπολογίας om. vulg. 14. μὲν τοῦ] μὲν om. V. Περινθίοις] Ἡρακλεία ἢ Περινθίοις V. καὶ ante αὖθις addunt A. V. ap. Gaisf. Paulo post apparet quaedam intercepta fuisse, quae de gratia Severi reconciliata traderent. 15. παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνη.] Cum toto hoc loco confer omnino Hesychium Illustrium in libello de Origg. CPolitanis, sub finem; itemque Codinum in opere eiusdem argumenti, num. XI. et XII. Küst. κυνηγίου] κυνηγίου cum A. B. E inter vss. *V. restitui: vide v. Κυνήγιον. κυνήγιον V. Deinde τὸ ante ἱπποδρόμιον neglexit vulg. 18. ὀρφανῶν ἀδελφῶν *V. 19. περικείμενα — δένδρα] παρακείμενα — δένδρη A. V. δένδρη dedit Gaisf.

2. Ζεύξιππον] τὸ νῦν νούμερα addit V. Mox δὲ et καλούμενον om. V. 7. ἐν τῇ πόρτῃ] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. ἐν τῇ πρώτῃ: quod Wollius et Portus bona quidem fide, sed nullo sensu verterant in prima. Küst. Mox κύριον bis edd. vett. Κυρίου bis *V. 8. ὑπήντησεν] ἀπήντησαν A. Mox δῆμος om. V. 13. Σεβῆρος] Ὅτι Σεβῆρος ὁ V. Sed *V. Ὅτι Σ. ὁ σοφιστὴς οὐκ ἠδυνήθη. οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρ. — γεγραμμένα ἀναλέξασθαι] Quis non existimet haec de Severo sophista, cuius proxime ante mentionem fecit Suidas, intelligenda esse? At aliter se res habet. Pertinent enim ista ad Severum Imperatorem, suntque ipsissima verba Dionis in Severo p. 411. [LXXV, 13.] At non solum ista, verum et ea quae sequuntur de eodem Severo Imperatore intelligenda sunt: ut monuit etiam Salmasius in notis ad Ael. Spart. p. 139. edit. Paris. Sed non ideo cum laudato viro summo stupendae negligentiae Suidam accusaverim: cum iurare ausim verba ista Σεβῆρος σοφιστὴς Ῥωμαῖος initio ab hoc loco afuisse, et reliqua quae sequuntur cum praecedenti articulo, in quo de Severo Imperatore agitur, cohaesisse. Cum enim verba ista initio ad marginem scripta, vel saltem alibi posita essent, postea inconsultus aliquis librarius ea in locum hunc prorsus alienum intrusit, et sic ea, quae antea continua serie legebantur et recte cohaerebant, violenter divulsit: qua ratione et pluribus aliis in locis lexici huius peccatum esse video. Küst. 17. μεθόρια] μέρη E.

---

sideret. illuc enim tunc Nigri duces confugerant. urbs igitur fame capta totaque eversa est; eaque theatris, balneis, omni denique ornatu et honore privata et in vici formam redacta, Perinthiis dono data est, quibus serviret; item ut Antiochia Laodicensibus. — Militibus interdictum fuerat, ne cum mulieribus rem haberent. Severus autem hoc illis permisit, eosque aureis annulis donavit. — Cum Severus Byzantium venisset, vidissetque cives ramos oleagineos manibus praeferentes, fausta apprecari, salutem petere, excusationes adhibere: a caedibus quidem abstinuit, sed Perinthiis eos postea subiecit, * theatrique et amphitheatri porticus iis praebuit, et Circum condidit, tabulatis et rostris ornatum, emptis aedibus et hortis quorundam pupillorum fratrum, deinde arboribus recisis, quae Circo immineabant, eum ad speciem, quae nunc cernitur, cum exornavit, adiuncto balneo prope templum Iovis, quod Zeuxippum dicitur. renovavit etiam Praetorium. haec omnia vero Severus auspicatus est, quae filius eius Antoninus perfecit. — Severus Alexandriam profectus inscriptionem hanc in porta invenit: *domini Nigri haec urbs.* illo autem indignante, populus Alexandrinus obviam ei processit vociferans, *Scimus nos dixisse, hanc urbem esse domini Nigri. tu enim es dominus Nigri.* Imperator igitur cum promptam hanc apologiam probasset, veniam illis dedit. Σεβῆρος. [Severus, Sophista Romanus.] Hic in Arabiam ex Syria et in Palaestinam venit, et in superiorem Aegyptum adverso Nilo ascendit, eamque totam paucis locis exceptis perlustravit. nam in Aethiopiae confinia propter pestilentiam ingredi non potuit. tum omnia vel occultissima perscrutatus est. etenim eo ingenio erat, ut neque humanarum nec divinarum rerum quicquam relinquere posset non

καὶ τούτου τά τε βιβλία πάντα τὰ ἀπόῤῥητόν τι ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὑρεῖν ἠδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν αὐτῶν ἀνεῖλε, καὶ τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημείῳ συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται.

Οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβυς, ἐς πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής· σκληρῷ τε βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος, πόνους τε ἀνέχων ῥᾷστα, νοῆσαί τε ταχὺς καὶ τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ὀξύς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ βασίλεια τῶν Ἀλβί-
203 νου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγόρει, γράμματά τε αὐτῶν καὶ ἐλέγχους προσέφερεν, ἄλλας τε ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου καὶ τοὺς κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας διέφθειρε. πάνυ δὲ ἦν αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας.

Ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθεμίου βασιλέως ἦν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος τὸν ἀπράγμονα βίον ἔζη, φιλοσοφῶν ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ καὶ παντοδαποῖς. εἴπερ δέ τις ἕτερος ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενεγκόντας ὡς αὐτὸν ἰέναι πολλάκις· ἐπιεικής τε. . . . .

Σεβίσαι. ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Ἀριστοφάνης·

Εὐπίστως δὲ τοὐμὸν . . . . . .
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

τουτέστιν, εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τὸν Θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

Σέδας. καθέδρας.

Σεδεκίας. ὅτι Σεδεκίας ἀσεβῶν κατὰ πάντα καὶ τοῦ βασιλέως ἀπέστη Ναβουχοδονόσορ, τὸν ὅρκον παραβάς, ὃν ὤμοσε κατὰ τοῦ Θεοῦ, μὴ ἀποστήσεσθαι· ὁ δὲ ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔτη β'.

Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; μᾶλλα πλεῖν ἢ μαίνομαι. ἀλλὰ πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ. τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. Ἀττικῶς. μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

---

1. τά τε] τε om. V. 3. Partem loci descripsit v. Ἀναλεξάμενος. Ἀλεξάνδρου μνημείῳ] Vid. Casaubon. in Suet. Aug. c. 18. p. 136. *Hemst.* τὸ τοῦ Ἀ. 6. Οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβ. — τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας] Verba Ioannis Antiocheni, cuius etiam Küsterus admonuit, in Excerptis ab Valesio editis p. 825. sed concinniore verborum structura, τὸ μὲν γένος . . ἐς δὲ πραγμ. 7. καὶ τραχεῖ βίῳ] βίῳ καὶ τραχεῖ A. V. Exc. cum v. Ἀνέχει. 8. πόνους Med. 9. ἐπιτελέσαι] ἀποτελέσαι B. E. Med. 12. Immo προέφερεν. 14. καὶ τοὺς] καὶ τῶν A. *V. E. Med. Exc. Mox κ. τὰ ἔθνη V. omisso etiam ὑπερέχοντας. 15. ἦν om. E. Med. καὶ om. V. Tum ὡς — ἀνδρείας V. 18. Ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθ.] Huc transferenda erant verba illa, quae in principio huius articuli leguntur, Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος. Quae enim Suidas hic tradit, ex Damascio excerpta sunt, nec accipienda sunt de Severo Imperatore, sed Severo sophista quodam Romano, cuius et Photius in Excerptis ex Damascio p. 1040. et 1049. mentionem facit. Salmasius tamen in Acl. Spart. p. 139. ed. Paris. [625.] et haec aeque ac praecedentia ad Severum Imperatorem pertinere putat; et simul stuporis Nostrum arguit, qui non solum Severo sophistae ista tribuat, sed etiam sophistam illum sub Anthemio vixisse scribat. At si inspexisset Photium locis laudatis, vidisset utique mentionem ibi fieri Severi cuiusdam Romani, qui tempore Anthemii vixit: quem quidem esse ipsum illum Severum, de quo Suidas hic loquitur, nemini dubium fore puto, qui Photium ipsum consulere voluerit. *Küst.* Ἀνθεμίου] Ἀνθομίου A.

1. ἔζησε] ἔζη A. *V. Ἐ. φιλοσοφῶν, distinctio vulg. 2. καὶ παντοδαποῖς et reliqua om. V. εἴπερ δὲ] δὲ om. A. qui mox διενεγκόντας: διενέγκαντας edd. 3. αὐτὸν] ἑαυτὸν A. Deinde post ἐπιεικὴς lacunae signa posuit Gaisfordus, cum Edd. et B. E. ibi haberent λείπει, quo verbo caret A. 5. Ἀριστοφάνης] Thesm. 112. ubi vid. Schol. 7. ἔχειν Ox. 8. καὶ ἐξῆς, ὡς πρὸ ὀλίγων ἐγράφη] τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸν θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι V. quae Gaisf. receperat, omisso ἔχω. Debebat ille τὸ assumere ex appendice glossae Σεβαστός, quo respicit vulgata scriptura. τοὺς θεοὺς Schol. cui τὸ reddidit Dind. Habet A. in marg. Σέβω. αἰτιατικῇ. 10. Σέδας] Vid. Hesych. 16. μ' ἀλλὰ πλεῖν ἢ μ. πλ. ἢ μαίνομαι] Sic locum hunc refinxi auctoritate Paris. A. Ante enim minus recte legebatur, μᾶλλον πλὴν ἢ μαίνομαι. πλέον ἢ μάχομαι etc. Ceterum vox μ' ante ἀλλὰ videtur esse supervacanea: qua expuncta sensus erit planior. *Küst.* Debuisset Küsterus Suidam sic refingere: Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Καὶ μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι. Sunt enim ipsissima Aristophanis verba in Ran. 103. ubi Hercules rogat, Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; respondet Bacchus, καὶ μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι: ubi posterior Scholiastes, πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ, τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. *Bos.* Hic et Koenius in Gregor. p. 140. vulgatam Aristophanis scripturam καὶ μάλα inculcabant, ubi cum καὶ omittant MSS. optimi, μὴ ἀλλὰ edidit Dindorfius Porsonum secutus. Praestat crasin μᾶλλα exprimere, item ut in Aesch. Cho. 910. sive, quae verba sunt Schol. Ran. 624. συναλοιφῆς οὔσης ἐκ τοῦ μ' καὶ ἀλλά. Similiter μάλα πλὴν B. μ. πλὴν V. E. 17. πλέον] ἀλλὰ πλέον probavi cum A. V. Schol.

---

investigatum. Ideo libros omnes, qui aliquid arcani habebant, quoscunque reperire potuit, ex omnibus adytis sustulit, et in Alexandri monumento conclusit: ut neque illius corpus quisquam amplius cerneret, nec res in illis scriptas legeret. — Severus erat Afer natione, in rebus gerendis strenuus simul et iracundus, duro et aspero victui assuetus, laborum patientissimus, promptus in excogitandis, acer in perficiendis rebus. hic Palatium ingressus Albini amicos apud Senatum accusavit, eorumque litteras, quibus convincerentur, protulit, et aliis alia crimina obiiciens omnes Senatus principes et singularum provinciarum nobilissimos ac ditissimos quosque perdidit. erat etiam auri cupidissimus, adeo ut fortitudinem avaritia superaret. — Severus sophista sub Anthemio Imperatore fuit, qui Alexandriam profectus in otio vitam transegit, philosophans cum larga variorum librorum copia. viros autem doctrina praestantes, si quis alius, ad se facile pertrahere norat. idem homo probissimus... Σεβίσαι. Colere et laudibus celebrare. Aristophanes: *Fideliter deos colere et celebrare consuevi.* Σέδας. Sedes. Σεδεκίας. Sedecias cum impietati prorsus addictus esset, ab rege Nabuchodonosor quoque defecit, violato inreiurando, quod per deum iurarat se ab eo non defecturum. ille vero exercitu adducto Hierosolyma per biennium obsedit. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρ. *Tibi vero*

Σέδετον. τὸ φωσσάτον.

Σεκοῦνδος. Ἀθηναῖος, σοφιστής· ὃς ἐχρημάτισε Πλήνιος. ἐπωνομάζετο δὲ καὶ Ἐπίουρος, ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε Μελέτας ῥητορικάς.

Σέκρετον.

Σελαγεῖται. ἀντὶ τοῦ λάμπεται, ἐκπυροῦται. παρὰ τὸ σέλας.

Σελαγίζω.

Σέλας. πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ λαμπηδών.

Σελάχιον. ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ, πρῶτον ᾠοτοκῆσαν ἐν αὐτῷ, πλὴν βατράχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχώζειν. Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον. λέγεται δὲ καὶ μαλάχειον.

Σελάχια. ὅσα λεπίδα οὐκ ἔχει· οἷον σμύραι- 296
να, βοῦς, νάρκη, τρυγών· οὐδὲ ᾠοτοκεῖ.

[Σέλγη, πόλις Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσέλγεια κατ' ἐπίτασιν, καὶ τὸ ἀσελγαίνειν.]

Σελεύκεια. πόλις. Σελευκία δὲ ὄνομα κύριον:

Σελευκίς. ὄρνεόν ἐστιν εὔπεπτον, καὶ ἀκόρεστον, καὶ πανοῦργον.

---

1. *Σέδετον*] Vide Dufrenium in Glossario. Pro *φωσάτον* autem rectius scribes *φωσσάτον*, per duplex *σσ*. *Küst.* *φοσσάτον* Gaisf. cum A. *φοσάτον* B pr. *φωσσάτον* dedi cum Glossario Scaligeri, quem vide de hac voce commentantem in Burmanni Syll. Epp. T. I. p. 239. 2. *Σεκοῦνδος, Ἀθην.*] De hoc vide Philostratum lib. I. (26.) de Vitt. Sophist. in fine. *Küst.* Confundit Suidas Plinium Caecilium Secundum cum Secundo sophista. Mox pro *Ἡροδότου* leg. *Ἡρώδου*. Utrumque errorem notavit Holsten. praef. ad sententias morales Demophili Democratis et Secundi. Testimonia aliorum de eo habes ibi p. 74. et seqq. Secundus grammat. *συγγενόμενος τῷ Πολέμωνι, Ἰωνικῷ σοφιστῇ, ὧν τὰ ἄλλα δεξιὸς ἐπὶ λέξιν, καὶ ἐπανορθῶν τὰ συγγράμματα τοῦ σοφιστοῦ*, Phrynich. in Ecl. dict. Attic. p. 44. [p. 271. cuius verba R. suam in rem conformavit.] Vide testimonium de Secundo grammatico ap. Holsten. p. 78. et Philostrat. Vitt. Sophist. l. l. *Reines.* *ὃς ἐχρημάτισε Πλήνιος*] Haec a sciolo quodam adiecta esse puto: qui cum legisset Plinium iuniorem appellatum fuisse *Secundum*, de eo Suidam hic loqui existimabat. Sed Plinium Secundum diversum esse a Secundo sophista Atheniensi, de quo Suidas hic agit, adeo manifestum est, ut imperitiam suam palam prodat, qui eos confundat. *Küst.* Ceterum *Πλήνιος* A. B. E. Med. Itaque suspicor cognomen Secundi fuisse *Πολεμώνιος*, partum a Polemonis sodalitio. 3. *δὲ Ἐπίουρος*] Philostratus loco laudato eum *Ἐπίθυρον* dictum fuisse scribit. Sed lectio Suidae magis placet. *Ἐπίουρος* enim vel *ἐπίκουρος* dicebatur *clavus ligneus*, testibus grammaticis. Hesychius: *Ἐπίουροι. ἐπίσκοποι, καὶ ἧλοι ξύλινοι.* Idem alibi: *Ἐπίκουροι. ἧλοι ξύλινοι.* Glossae: *Ἐπίουρος, compages, sudis.* Hinc detorta est vox *epigrus*, quae apud Glossographos Latinos legitur. Isidorus in Glossis: *Epigri clavi lignei sunt, quibus lignum ligno adhaeret.* Eadem ex Isidoro repetit Papias. Confer Maussacum in Dissertat. Crit. sub finem. Hinc autem apparet, quare Secundus filius fabri lignarii *Ἐπίουρος* dictus sit. *Küst.* *δὲ καὶ Ἐπίουρος* A. V. ap. Gaisf. Eam vocem erudite Hemsterhusius illustrat in Hesych. v. *Ἐπίκουροι.* 4. *Ἡροδότου*] Meursius Lectt. Att. lib. VI. c. 9. recte monuit legendum esse *Ἡρώδου*. Intelligitur hic enim Herodes Atticus, cuius praeceptor Secundus sophista fuit. Philostratus in Secundo p. 543. *Ἡρώδην δὲ ἐκπαιδεύσας ἐς διαφορὰν αὐτῷ ἀφίκετο παιδεύοντι ἤδη.* Idem in Vita Herodis Attici p. 562. *Καὶ ὡς Σεκούνδῳ τῷ Ἀθηναίῳ ἐφοίτησεν εἰρημένον μοι ἤδη. Küst.* *Ἡρώδου* A. V. 6. *Σέκρετον*] V. Sylb. indicem Etym. M. v. et Küst. in v. *Ἀρκαδία.* 7. *Σελαγεῖται*] Aristoph. Nub. 285. 9. *λάμπω* interpretationem delevi cum A. V. 10. *Σέλας*] Gl. referenda ad Il. τ'. 374. 11. *λαμπηδών*] *λαμπηδόνα* E. Dein *Καὶ Σελαγεῖται, λάμπεται*, cum A. omisit Gaisf. 12. *Σελάχιον*] *Σελάγιον* B. E pr. Vide Erotianum p. 348.

2. *λεχάζειν*] MS. A. *λαχώζειν*. At MS. B. *λεχώζειν*. *Küst.* F. *λοχάζειν*. *Toup.* MS. Omnes MSS. *λεχώζειν* cum Photio. Küsterum quidem a compendio scripturae codicis A. Gaisfordus censet aberrasse. Photius tamen in altera glossa: *τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα. Καλλίστρατος*] In commentariis de antiqua comoedia. 3. *ἰχθύος κόπαιον*] Hesychius *κόμμα ἰχθύος. κόπεον* Phot. MS. *μαλάχιον*] Reinesius Varr. Lectt. p. 475. observante etiam Pearsono, reponendum putat *τεμάχιον*. Sed fallitur vir summus. Vide Nostrum supra v. *Μαλάχια*. *Küst.* *μαλάχειον* A. V. Probavi scripturam sub ipsa gl. *Μαλάχια* commemoratam. 5. *Σελάχια*] *Σελάχεια* V. *σελαχίοισι* comicus Athenaei VII. p. 315. C. sive 327. C. Aelianus N. A. XI, 37. *Καλεῖται δὲ σελάχεια, ὅσα οὐκ ἔχει λεπίδας, εἶεν δ' ἂν μύραινα, γόγγρος, νάρκη, τρυγών, βοῦς, γαλεός, δελφίς, φάλαινα, φώκη· ταῦτα δὲ ἄρα μόνα τῶν ἐνύδρων ζωοτοκεῖ.* Plura congesserunt intpp. Hesychii. Subsequebatur gl. ex v. *Ἀφ' ἑδρῶν* descripta: *Σέλλαι. σελλάρια, σωτήρια, ἕδραι.* Delevi cum A.V. Ubi *Küsterus*: „*σωτήρια*] Vide nos supra v. *Ἀφ' ἑδρῶν*, ubi locum hunc, quem Portus non intellexerat, abunde exposuimus." V. *Ἕδραι* contulerat Reinesius. Nec maiorem fidem continuae glossae habemus. 6. *Σέλγη, πόλις Πισιδίας, ὅπου κακ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἀσέλγεια*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Hunc articulum non dubitamus quin ex superiore loco deprompserint lectores; eumque notavi, quippe quem praebeat A. margo, post v. *Σελλήεις* autem ponat V. *πόλεως* Med. 9. *ὄνομα πόλεως*] *πό* A. Tum *Καὶ Σελευκεῖς, οἱ Ἴσαυροι*, omiserunt A. V. 11. *Σελευκίς*] Huius aviculae ex Theodoro [Diodoro] Tarsensi meminit Photius Cod. CCXXIII. p. 681. [p. 215 a. extr.] *Küst.* Has aves Seleuciadas vocat Zosim. I. p. 52. et Seleuciae degere tradit in Apollinis Sarpedonii templi consepto; unde si quis auxilium imploret, a deo ablegentur ad extirpandas locustas. *Hemst.* Cf. Schneid. in Ecl. phys. p. 39. Fontem glossae ex Eunapio repetebat Boissonadus, quem vid. in eius scriptoris fr. 2. Sub finem delevi, *καὶ τὰς ἀκρίδας χανδὸν λαφύσσον*, cum A. Photio et Lex. Seg.

---

haec placent? Immo vero plus quam insanio. id est, supra modum mihi placent. *Σέδετον.* Locus fossa cinctus. *Σεκοῦνδος.* Secundus, Atheniensis, sophista, qui cognominatus est Polemonius, idemque Epiurus, ut fabri filius. fuit Herodis sophistae magister. scripsit Declamationes rhetoricas. *Σέκρετον. Σελαγεῖται.* Splendet, ardet. ab nomine *σέλας. Σελαγίζω. Σέλας.* Ignis. vel fulmen, et lunae lumen: vel splendor. *Σελάχιον.* Pisciculus, qui solus vivum fetum parit, postquam prius ova in utero peperit; excepta rana. nomen inde ductum, quod intus cubat. Callistratus vero sic vocat frustum piscis. dicitur etiam *μαλάχιον. Σελάχια.* Selachia, appellantur pisces, qui squamis carent, neque ova pariunt: ut muraena, bos, torpedo, pastinaca. dicuntur etiam malacia. [*Σέλγη.* Selge, urbs Pisidiae: ubi homines flagitiosam vitam agebant, et in promiscuos concubitus ruebant; unde dictum est *ἀσέλγεια*, addito *ἀ* intensivo, et *ἀσελγαίνειν.*] *Σελεύκεια.* Nomen urbis. item *Σελευκία. Σελευκίς.* Avis cibos facile concoquens, et insatiabilis, et astuta. *Σέλευ-*

Σέλευκος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικός, ἐσοφίστευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικὰ εἰς πάντα ὡς εἰπεῖν ποιητήν. Περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς. Περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων. Περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν. Περὶ θεῶν βιβλία ρ'· καὶ ἄλλα σύμμικτα.

Σέλευκος Ἐμισηνός, γραμματικός. Ἀσπαλιευτικὰ δι' ἐπῶν, βιβλία δ'. Εἰς τοὺς Λυρικοὺς ὑπόμνημα. Παρθικά, δύο. καὶ ἄλλον δέ τινα Σέλευκον εὗρον ἐν παραθήκῃ, βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.

Σέλευκος. οὗτος ἐπεκέκλητο Νικάνωρ· ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Στρατονίκην, ἐρασθέντι αὐτῆς καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι καὶ ἐπικρυπτομένῳ, γνωσθέντι δὲ ὑπὸ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ. φασὶ δὲ Σέλευκον συνόντα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, ταῦρον θυομένῳ ἀποδράντα, μόνον Σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ, τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ περιτιθέασι κέρατα.

Σελλήεις. ποταμός.

Σεληναι. πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. [Καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης·

Καί μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπει δόμων,
φράσον σελήνας τάσδε πυρίμου χλόης.

ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις βοῦν ἑβδομον ἔπεττον, κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης.]

---

1. *Σέλευκος Ἀλεξ.*] Vide Vossium in opere de Hist. Gr. *Küst.* Eum citat Laert. in Heraclit. p. 452. IX, 1. et III. extr. laudatur Seleucus grammaticus *ἐν πρώτῳ περὶ φιλοσοφίας*. Supra v. *Ὀργεῶνες* citatur Seleucus *ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων*. *Reines.* Illius mentio paulo rarior in his Scholiis Homericis. Ceterum v. Schweigh. in Athen. T. IX. p. 188. 2. *Ὁμηρικός*] Hoc nomine significavit eum Schol. Aristoph. Thesm. 847. nisi fallit Dindorfii sententia. Cf. Schneideri disp. de Scholiorum in Aristoph. fontibus p. 83. 3. *εἰς πάντα ποιητήν*] Wolfius, Portus et Vossius locum hunc ita interpretati sunt, ac si legeretur, *εἰς πάντας τοὺς ποιητάς*, i. e. *in omnes poetas*. Sed ego lectionem vulgatam retinendam censeo, dummodo ante *ποιητὴν* addatur articulus *τὸν* et scribatur *εἰς πάντα τὸν ποιητήν*, i. e. *in totum Poetam*, Homerum scilicet. Is enim *κατ' ἐξοχὴν* Poeta dici solet. *πᾶς* vero interdum poni pro *ὅλος* nemini non notum est. *Küst. In unumquemque fere poetam.* Ita vertendum: nam si sensus esset qualem repraesentat Küsterus, dixisset *εἰς ὅλον τὸν ποιητήν*, ut infra v. *Συριανός*: *ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον*. Laudat Schol. Hom. Il. *π'*. 272. Hesych. *Toup.* Inprimis operam ille navavit Hesiodo (v. Mützell. de Emend. Theog. III, 2. extr.) et Aristophani. 6. *Περὶ Θεῶν*] Puto eundem esse, quem theologum vocat Porphyr. de Abst. II. ap. Euseb. Praep. Ev. IV, 16. Tiberius Seleucum grammat. habuit inter convictores Graeculos, Sueton. c. 66. *Reines. βιβλία — βιβλία δ'* in seq. gl. om. V. *καὶ ἄλλα σύμμικτα*] Laudatur Seleucus *ἐν Συμμίκτοις* a Scholiasta Apoll. Rhod. II, 1055. Ceterum Seleuco huic tribuendas etiam puto Glossas, quas laudat Athenaeus pluribus in locis, et Eustathius in Odyss. p. 1963. Eundem quoque esse puto, quem Suidas v. *Ὀργεῶνες* laudat *ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων*, et cuius librum secundum *περὶ Βίων* memorat Harpocratio v. *Ὁμηρίδαι*: item quem *ἐν πρώτῳ περὶ Φιλοσοφίας* citat Laertius in Platone sub finem. Vossius porro eidem tribuit opus *περὶ Ἑλληνισμοῦ*, quod laudatur ab Athenaeo lib. IX. p. 367. et 398. *Küst.* Seleucum *ἐν τῷ πρὸς Ζήνωνα προτατικῷ* memorat Schol. Aristoph. Thesm. 1175. *Gaisf.* Adde Weichertum *d. Leben u. Ged. des Apollonius* p. 392. 8. *Ἐμεσηνός*] *Ἐμισηνός* A. E pr. et Med. Eudoc. *Ἀσπαλιευτικὰ*] At Athenaeus opus hoc Seleuco Tarsensi tribuit. *Küst.* 9. *βιβλία δ'*] *β' ᾱ* A. 10. *Παρθικά*] In MS. B. legitur *Παρθενικά*. *Küst.* Quae sequuntur de obscuri nominis Seleuco nescit *Eudocia* p. 386. 11. *ἐμπαράθετον*] *ἐν παραθ^τ* A. *ἐμπαρᾷ* *V. Huius interpretationem petere licet ab v. *Νικόστρατος*: *ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὗρον κείμενα*. Hoc est, in alio scrinio quam quo litterae grammaticorum continebantur, sive in corollario quodam vel auctario narrationis de variis Seleucis. Itaque correxi scripturam editam, cuius tolerabilem explicatum frustra circumspexi; nisi forte placet, *inter alios citatum*. Ceterum suo in loco extat gl. singularis *Ἐμπαράθετος*. 12. *Σέλευκος. οὗτος ἐπεκέκλητο Νικ.*] Haec et quae sequuntur leguntur etiam apud Codinum de Origg. CPol. p. 16. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἐρασίστρατος*, ubi eadem historia refertur. *Küst. Νικάνωρ*] Ab aliis *Νικάτωρ* dicitur. *Küst. ἐπικέκλητο* *V. *Νικάνωρος* V. 15. *γνωσθέντι*] *γνωσθέντα* E.

3. *θυομένῳ*] *θυόμενα* V. Mallem *ἀποδράντα* corrigi liceret, quod male iungitur cum *ταῦρον θυομένῳ*. 5. *ἐν τῇ κ. π. κέρατα*] Vid. Appian. in Syriacis [c. 57.]. Sub Seleuci, Nicanoris filii, capite reperta sunt Hesiodi *Ἔργα καὶ ἡμέραι*. Ptol. Hephaest. *Καιν. ἱστ.* III. ap. Phot. c. 190. *Reines.* Leopardi Em. I, 25. memorat Gaisf. in Add. Cf. Visconti Iconogr. Grecque Vol. II. p. 379. sq. ed. Mediol. *τὰ κέρατα* B. 7. *Σελλήεις*] Homer. Il. *β'*. 659. Vid. Hesychius. *Σελλίεις* *V. 8. *Σεληναι. πέμματα πλ.*] Vide Nostrum supra v. *Ἀνάστατοι*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Adde Schol. Vat. in Eurip. Tro. 1067. *Καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ — χλόης* om. A. *Ὅτι καὶ* etc. V. tanquam pro gl. singulari. Non dubitavi totam appendicem notare, quam praebuit v. *Ἀνάστατοι*. 11. Legendum *ἐκπέμπεις*. 13. *πυρίμου χλόης*] Haec corrupta sunt, quae quidem ob fragmenti brevitatem haud facile emendari et illustrari possunt. Pro *πυρίμου* autem fortasse scribendum est *πυρίνου*, a *πυρός*, frumentum. *Küst.* 15. *πρωτοφυοῦς*] Scribe *πρωτοφαοῦς*. *Küst.*

κος Ἀλεξ. Seleucus Alexandrinus, grammaticus, cognomento Homericus: qui Romae eloquentiam docuit. scripsit commentarios in singulos propemodum poetas. De Synonymorum differentia. De rebus falso creditis. De proverbiis apud Alexandrinos usitatis. De diis libros c. item alia diversi generis. *Σέλευκος Ἐμεσ.* Seleucus Emesenus, grammaticus. scripsit de Piscatione versibus, lib. IV. Commentarium in Lyricos. Parthicorum libros II. Inveni etiam alium Seleucum in forulo secundario, sed libris non additis. *Σέλευκος.* Seleucus, cognomento Nicanor: is uxorem suam Stratonicen Antiocho filio dedit, amore eius capto; qui cum ob eam causam aegrotaret et morbum dissimularet, Erasistratus medicus detexit. fertur autem Seleucus taurum, quem Alexander Macedo immolaturus erat, aufugientem solus retinuisse prehensis cornibus. quae ratio fuit quare caput in statuis eius cornibus muniretur. *Σελλήεις.* Fluvii nomen. *Σεληναι.* Placentae latae et rotundae. [Et Euripides in *Erechtheo* placentas illas vocavit *πελάνους*: *Iam explica mihi causam, cur lunarum magnam copiam domo mittas; ex tritico confectarum.* Post sex vero lunulas bovem septimum pinsebant, cornibus aptum, ad imitatio-

Σελήνη. τὸ ἄστρον. φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. Δαβίδ· Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγ- 207 καύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Καὶ Σεληναία, καὶ Σεληναῖος, ὁ τῆς σελήνης.

Σεληνίτης.

Σελίδιον. τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

Σελλίζειν. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. ἀπὸ Σέλλου τινὸς πένητος, καὶ προςποιουμένου τὸ πλουτεῖν.

Σέλινον. εἶδος λαχάνου.

Σελίνου δεῖται ὁ νοσῶν. ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων· ἐπειδὴ τοὺς τάφους, ὅτε ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνοις ἐστρώννυον.

Σελίνου στέφανος. πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προςήκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ ἀγώνων.

Σέλλιος, ἢ Σίλλιος, ὁ καὶ Ὅμηρος, γραμματικὸς πρὸ Μενάνδρου.

Σελίς. τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφον τυγχάνον. καὶ τὸ βιβλίον. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ σελίδων κανόνισμα φιλόρθιον.

Σελμῶν. σανίδων. καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ ἀνταπόδοσιν.

Σελλοί. ἔθνος.

Σεμεΐ. ὄνομα κύριον.

Σεμίδαλις, σεμιδάλεως. Καὶ Σεμιδαλίτης ἄρτος, ὁ καθαρός.

Σεμιράμεια τείχη.

Σεμίραμις. αὕτη βασιλεύσασα τῶν Ἀσσυ-

1. φασὶ τὴν σελ. — τὰ σώματα] Haec sunt verba Theodoreti in Psalm. CXX, 6. *Küst.* 2. ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν] ἀλλὰ καὶ θερμὴν εἶναι καὶ καίειν Theodoretus. 3. Δαβίδ] Psalmo modo dicto. *Küst.* 4. Καὶ Σεληναία καὶ Σελ.] V. Herm. in Arist. Nub. 610. Sub gl. finem delevi cum V. versiculum, quem A. in marg. conicit: Φωστῆρας ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ φάος. Ubi Küsterus: „Est versus ὀνειροκριτικός, qui legitur apud Astrampsychum et Nicephorum. Pro ἰδεῖν autem metri gratia scribendum est εἰδεῖν: quod tamen infinitis usitatum est." 6. Σεληνίτης] Σεληνήτης A. B. V. Statim addit Gaisf. Σεληνήεντα cum E. et edd. vett. quod A. B. V. post Σελλίζειν reposuerunt. Contra *V. glossas sic ordinat: Σέλινον· Σεληνίεντα· Σελλίδιον. Tum V. Σέλλος ὃς ἦν πένης καὶ προςεποιεῖτο πλουτεῖν. Quae *V. subiecit glossae Σελήνη. 7. Σελίδιον] Confer Nostrum paulo post v. Σελίς. *Küst.* Polyb. p. 528. *Toup.* MS. Σελλίδιον *V. Med. 9. Σελλίζειν. τὸ ἀλαζ.] Vide omnino Suidam supra v. Θαυμάνους, et infra v. Σεσελλίσθαι. *Küst.* 10. πένητος, καὶ προςποιουμένου τὸ πλ.] Hoc genus homines Graeci eleganter πτωχαλαζόνας vocant. Confer Schol. Aristoph. Vesp. 324. *Küst.* 12. Σελίνου δεῖται ὁ νοσ.] Confer Nostrum infra v. Τοῦ σελίνου δεῖται. *Küst.* Ubi vide Plutarchi locos. ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις πν. ὄντων, ἐπειδὴ τ.] Locum hunc ex MSS. emendavi, qui in prioribus editt. minus recte sic legitur, ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων τοὺς τάφους etc. *Küst.* τῶν om. Med. 13. ὅπου] ὅτε A. B. V. E. Med. 15. Σελίνου στέφανος. πένθιμος] Artemidorus lib. I, c. 79. (77.) Σελίνων δὲ στέφανος ἐπιταφίῳ ἀγῶνι ἐπιτήδειός ἐστι. *Küst.* Adde Wessel. in Diod. XVI, 79. et Meinek. in Euphor. p. 108.

3. Σέλλιος] Vid. Nostrum supra v. Ὅμηρος Σέλλιος. *Küst.* 4. πρὸ Μενάνδρου] Puto Suidam initio scripsisse πατρὸς Μενάνδρου, i. e. patrem habens Menandrum: quo genere loquendi grammatici saepe uti consueverunt. Vox πατρὸς autem in MSS. non raro per compendium sic exarari solet, πρὸς, addita lineola transversa: quod a librariis aliud agentibus facile in πρὸ mutari potuit. *Küst.* An περὶ Μενάνδρου? *Toup.* Küsterus tum negligebat glossam ab se modo laudatam Ὅμηρος: unde reduxit περιοχὰς Μενάνδρου Meinekius in Menand. p. XXXIV. πρὸ V. ap. Gaisf. 5. Σελίς. τὸ μέσ.] Vide Salmasium in Flav. Vopiscum p. 447. 448. edit. Paris. (703.) *Küst.* Adde Boisson. in Herodian. p. 2. Σελλίς *V. 7. Καὶ σελίδων καν.] Phaniae Ep. III, 3. Anthol. Pal. VI, 295. 9. δὲ καὶ] καὶ omisi cum A. ἀνταπόδοσιν] Respexit ad vocem Hebraicam שלם, quam LXX. Interpretes pluribus in locis vertunt ἀποδιδόναι, i. e. reddere vel rependere. *Küst.* ἀνταπόδισιν A. ἀνταπόδοσις V. Plura viri docti in Hesychium. 10. Σελλοί] Vide Schol. Homeri Il. π', 234. et Holstenium in Stephanum v. Ἑλλοπία. *Küst.* Adde Valck. Diatr. p. 171. ἐθνικόν] ἐθ A. ἔθνος V. 11. Σεμεΐ] Σεμεῖ A. Σεμεεὶ B. Σεμί *V. Σεμεεὶ Med. 12. Σεμίδαλις] Σεμίδαλις ἐκ Φοινίκης solebat peti optima, Athen. III. p. 127. Semidalis epitheton parasiti, Athen. VI. p. 242. *Reines.* καὶ om. A. Post hanc glossam delevi, quae ex v. Ἐγκρυφίας petita habet A. in margine, V. collocavit post v. Σελλίζειν. Ὅτι (praefixerunt A. V.) τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδάλεως, ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγένετο, τὴν τριήμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπανίττεται. „τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδ.] Haec referenda sunt ad locum illum Genes. XVIII, 6. Φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως, καὶ ποίησον ἐγκρυφίας." *Küst.* In eum locum similes explicationes mysticas habet Cyrillus. Et Basil. M. in Esaiae I, 13. τοιαῦτα ἐστι σεμίδαλις πνευματική, λόγος περὶ Θεοῦ σωματικῆς ἐννοίας κεχωρισμένος. Hieronymus in Ezech. XVI, 23. sit, simila medulla frumenti atque purissima. *Ernest.* 14. Σεμιράμεια τείχη] Item Herod. Epimer. p. 122. et Zon. p. 1047. Σεμιράμια Med. Quae adhaerebant, Ἰτοιχοῦντα δέ (Ἰερεχοῦντα A.) ex Epimerismis petita (cf. v. Ἱεριχώ), delevi cum V. Habet A. in marg. 15. Σεμίραμις. αὕτη βασ.] Haec puto descripta esse ex Joanne Antiocheno, non eo qui Malelas cognominatur et hodie adhuc extat, sed altero eiusdem nominis, ex quo Excerpta tantum hodie supersunt in Collectaneis ab Valesio editis. *Küst.*

nem lunae primum crescentis.] Σελήνη. Luna. Aiunt lunam non solum humidam esse, sed etiam calefacere corpora, non minus quam ipsum solem. David: *Interdiu Sol non adurel te, neque luna noctu.* Et Σεληναία, et Σεληναῖος, lunaris. Σεληνίτης. Σελίδιον. Pagella, quae a parte superiore ad inferiorem legitur. Σελλίζειν. Selli more gloriari. Sellus enim pauper erat, qui se divitem esse falso iactabat. Σέλινον. Apium, oleris genus. Σελίνου δεῖται ὁ νοσ. Aegrotus indiget apio. dicitur de iis qui animam agunt. sepulcra enim apio spargebant, cum defunctos condituri erant. Σελίνου στέφ. Apii corona, id est, lugubris. apium enim luctui convenit: ut Duris in libro de certaminibus tradit. Σέλλιος. Sellius sive Sillius, idem qui Homerus dictus est, grammaticus. scripsit Periochas Menandri. Σελίς. Spatium scripturâ vacuum inter duas lineas deorsum versus ductas. Item pagina. In Epigrammate: *Et regulam paginarum directricem.* Σελμῶν. Tabulatorum. item nomen loci, significans retributionem. Σελλοί. Nomen gentis. Σεμεΐ. Nomen proprium. Σεμίδαλις. Simila. Et Σεμιδαλίτης ἄρτος, panis purus. Σεμιράμεια τείχη. Σεμίραμις. Semi-

ρίων πρώτη καὶ καταδυναστεύσασα καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελοῦσα πρώτα μὲν ἐξεῦρε τὰ μέταλλα, τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε. περιέθηκε δὲ καὶ τείχη πρώτη τῇ Νινευί, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περιεβάλετο στόμια, καὶ τὰς πυραμίδας ἀνήγειρε, καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα τοὺς πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἱστόρησεν· εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες. καὶ Ὅμηρος δέ φησι·

Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη.

καὶ τοὺς μὲν εἶπεν ἄτριχας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θέρμης κεκαυμένους, ἀλογώδη βοσκομένους δίαι-
298 ταν· τοὺς δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦντας ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φυομένας βοτάνας, τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον· πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη καὶ ἀναγκαῖα ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὑρίσκεται. τὴν δὲ Σεμίραμιν καὶ Ῥέαν ἐκάλουν.

Σεμίραμις λέγει Δερκεταίῳ· Ἄπιθι καὶ διευτρέπιζε τρίτον ἔτος στρατείαν, ἀρξάμενος ἔκ τε Ἑλλησπόντου καὶ Λιβύης, ἄχρι Βάκτρων, πεζοῦ μὲν μυριάδας τ', ἱππικοῦ δὲ ἑκατόν· δρεπανηφόρων δὲ ἁρμάτων μυριάδας δέκα· ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος· ἄλλων δὲ καμήλων, ἐς ἅ τι ἂν ἐγὼ δέωμαι, μυριάδας εἴκοσι· βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψητῶν εἰς λ' μυριάδας· ναῦς δὲ ἐν Βάκτροις ναυπηγεῖσθαι τριςχιλίας μακρὰς χαλκεμβόλους, πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἔκ τε Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου καὶ Κιλικίας τῶν τε παραλίων μερῶν ἄχρι Ἑλλησπόντου.

Ὅτι ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπ' Ἰνδοὺς εἴδωλα ἐλεφάντινα ξύλινα συμπήγνυται εἰς μυριάδας κ', ἃ ἔμελλον οἴσειν αἱ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς ἐμπεπλησμένα φρυγάνου καὶ φορυτοῦ, ὡς εὐβάστακτα εἴη· τὰ δ' ἔξωθεν αὐτῶν περιεβύρσωσεν. ἐπιβάτας δὲ ἐφ' ἑκάστην κάμηλον δύο ἔταξεν Αἰθίοπας τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ὅστις ἐστὶν ὑπὲρ ἑκατὸν σταδίους τὸ πλάτος, καὶ ζεύγνυσι γέφυραν, ᾗ στενότατος εἶναι ἐδόκει. ἦν δὲ μῆκος μὲν ξ' σταδίων, πλάτος δὲ τριακοσίων. τὰ δὲ εἴδωλα ἦσαν εἴκοσι μυριάδες.

Ἡ αὐτὴ ἐκνεύσασα τὸν ποταμὸν καὶ ἐντὸς τῆς κοίτης τούτου κτίσασα παλάτια ἐπὶ ὑψωμάτων ἐγ-

---

2. πρῶτον] πρῶτα probavi cum A. B. V. 4. τῇ Νινευί — Βαβυλῶνα] Hic absurde duae civitates in unum confunduntur. Freinsh. in Curt. V, 1. n. 24. *Reines.* Νινευή A. 6. περιέβαλε] περιεβάλετο praetuli cum A. 8. εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθ.] Wessel. in Diod. III, 3. „Vide II, 16. et Suid. v. Σεμίραμις, qui nescio quem auctorem secutus in ultima Aethiopiae penetrasse significat." 9. φησὶ δὲ καὶ Ὅμηρος] καὶ Ὅμηρος δέ φησι A. V. καὶ Ὅμ. φησὶ *V. 13. εἶπεν ἄτριχας εἶναι] εἶναι εἶπεν ἄτριχας V. ἄτριχας εἶναι εἶπεν *V. 17. τὸν παράδεισον] Quae ad descriptionem paradisorum spectant collegit Drumannus *Inschr. v. Rosette* p. 165. 20. ἐκάλουν] ἐκάλει B. E. Med. 21. Σεμίραμις] Seqq. e Ctesia deprompta suspicatur Wesselingius in Diodor. II, 16. Δερκεταίῳ] Δερκεταίως B. E. Deinde corrigendum καὶ δὴ εὐτρέπιζε. Continuo εἰς ante τρίτον haud inscienter supplet. tum omisi cum A. B. V. E. Med. qui paulo post στρατιάν. Infra ἐκ τοῦ Ἑλλησπ. V.

1. μυριάδας τ'] μυριάδας ί V. Contra μυριάδας — ἁρμάτων om. *V. Tum ἱππικοῦ — δέκα om. V. habet A. in marg. 3. ἄλλων δὲ] δὲ om. A. Tum δέωμαι A. E. pro δέομαι. 6. ναυπηγεῖσθαι] ναυπηγῆσαι *V. qui infra πληρώματος ap. Gaisf. 11. Ὅτι Gaisf. cum *V. 12. ξυμπήγνυται] συμπήγνυται cum A. 13. πεπλησμένα] ἐμπεπλησμένα A. Tum φρυγάνων V. Mox φορυτοῦ A. φορητοῦ V. ap. Gaisf. 15. αὐτῶν] αὐτοῦ A. 17. ποταμὸν] τὸν ποταμὸν A. 18. ὑπὲρ] ὕστερον A. om. V. 19. ζεύγνυσι] ζεύγνυ A. V. h. e. ἔζευγνυ. Tum γεφύρας V. ubi om. ᾗ στενότατος — εἴκοσι μυριάδες. 20. τριακοσίων] ἐπὶ τ' A. B. 22. Ἡ αὐτὴ] Desunt seqq. A. Sine dubio perversum est ἡ αὐτὴ in continuandis historiis. Satis erat καὶ interponi. Ἰνδὸν] τὸν Ἰνδὸν Med. τὸν ... B. E. Mihi neutrum post τὸν ποταμὸν agnoscendum videbatur. καὶ τῆς ἐντὸς κοίτης κτίσασα παλ. ἐπὶ ὑψ. ἐγχορ.] Κοίτη est alveus fluminis. Verte: *Super erecturis e latere cocto et citumine sc. in flumine erectis structuris palatia e latere et bitumine struxit.* Salmas. Plin. Exerc. p. 1231. *Reines.* Haec corrupta sunt, et nullum paene sensum habent, quae aliis illustranda et emendanda relinquimus. *Küst.* ἐντὸς τῆς κοίτης B. E. et, ex quo addidimus τούτου, V. quod praeceperat Dindorfius in Diod. II, 18. Ubi *Wesselingius* pleraque recte: „Haec mihi obscuri nihil admodum ha-

---

ramis, Assyriorum prima regina et domina, multis mortalibus interfectis metalla primum invenit, in quorum fodinis captivos opus facere iussit. eadem prima Niniven moenibus cinxit, eamque mutato nomine Babylonem vocavit. fluminа item aggeribus coercuit et pyramides erexit, enavigatoque Oceano accolas eius Aethiopes lustravit. Homerus etiam ait: *Iuppiter enim ad Oceanum, Aethiopes probos visurus, heri profectus est.* et quosdam eorum dixit pilis carere, solibus adustos, pecudumque more viventes; orae autem maritimae accolas ipsas etiam herbas e terra nascentes ignorare, piscium esu contentos. ibi etiam Paradisum esse: omnia enim odorata et necessaria in locis illis inveniri. Semiramidem Rheam etiam vocabant. — Semiramis ait Dercetaeo: Abi et expeditionem per tres annos para, initio facto ab Hellesponto et Libya, usque ad Bactra, cogens ter millena millia peditum, equitum millena millia, falcatorum curruum centena millia, virorum e camelis pugnantium totidem, aliorum vero camelorum ad quosvis alios usus ducenta millia; pellium bubularum earumque crudarum ad trecenta millia. praeterea naves longae Bactris aedificantor ad ter mille, aeneis rostris munitae, quarum remiges et milites classiarii ex Syria, Phoenicia, Cypro, Cilicia et ora maritima Hellespontum usque conscribantur. — Eadem cum adversus Indos expeditionem faceret, lignea elephantorum simulacra ad ducenties mille fabricavit, intus repleta virgultis et materia leviore, quo facilius ferri possent; extrinsecus vero coriis contecta. in singulos autem camelos constituit duos Aethiopes sagittarios et iaculatores. deinde Indum flumen, amplius C. stadiis latum, traiecit, eundemque ponte iunxit, qua angustissimus esse videbatur. longitudo vero erat LX. stadiorum, latitudo CCC. simulacrorum vero erant ducenta millia. Eadem derivato Indo flumine, et in eius alveo palatiis conditis,

χορήγων ἠσφαλτωμένων, αὖθις ἀπέλυσεν εἰς τὴν κοίτην.

Σεμνά. τὰ τίμια καὶ σεβάσμια. Κατά τι πυθόχρηστον ἦκε θεῶν κομίζων ἱερὰ εἰς τὴν μετοίκησιν σεμνὰ ἐφόδια. Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας.

Σεμναί θεαί. οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐριννύας.

Σεμνεῖον. τὸ μοναστήριον, ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκηταὶ τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται, μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες, μὴ ποτόν, μὴ σιτίον, μήτε τι τῶν ἄλλων, ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα· ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕμνους καὶ τἆλλα, οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονταί τε καὶ τελειοῦνται. τὸ δ' ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν ἐστὶν αὐτοῖς ἄσκησις· σιτίον γὰρ ἢ ποτὸν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως.

Σεμνήν, τρυφῶσαν. οὐ τὴν σώφρονα, οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν, ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπέρογκον καὶ ἐπ' αὐτῇ μέγα φρονοῦσαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Σεμνομυθοῦσιν. ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. Ὁ δὲ σεμνὸς Ἀσδρούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα, ἐπιλελησμένος τῆς μεγαλορρήμοσύνης. 209

Σεμνόν. ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν. Εὐριπίδης Μηδείᾳ·

Οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
σεμνοὺς γεγονότας.

καὶ ἐν Ἱππολύτῳ·

Μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

καὶ ἔνδοξον. Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ·

Πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις;

καὶ τὸ μέγα, καὶ τοὺς τιμίους.

Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρνίθων· Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ τιμίοις. Ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν καὶ σπουδαστικώτατος ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν

---

here videntur, modo futile vocabulum ἐγχορήγων immutes ac ἐγχώστων levi discrimine esse iubeas: sententia erit, *Semiramidem Indum flumen alio derivasse, conditisque intra eius alveum palatiis et in aggeres aggestos bitumine impositis, idem in suum alveum immisisse.* Κοίτη de fluminis alveo Procop. V. Aedif. Iust. 5." Sed ἐγχορήγων praeclare vindicat Hemsterhusius.

1. ἐγχορήγων] Vid. Salmas. in Solin. p. 869. 870. I. Phoc. Ἔκφ. ἐν Συνοψ. c. 24. ὁ ναὸς μέσον αὐτῆς ἐγχόρηγος τρουλλωτὸς etc. Leo Allat. *templum capax*, *trullatum*. Vid. Du Fresne Gl. in Ἐγχόρηγος. Mauric. Strat. p. 250. 252. ubi Schefferus vocem eam nullus intellexit. Errat Wesselingius in Diodor. Sic. II. p. 132. n. 74. ἐγχορήγων mutans in ἐγχώστων. *Hemst.* ἐγχωρήγων V. 6. Σεμναὶ θεαί] Confer Nostrum supra v. Θησεῖον. *Küst.* Vid. Hesych. Schol. Soph. Electr. 112. et Oed. C. 42. οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. A. V. Photius et Harpocr. 8. Σεμνεῖον] Σεμνεῖον vocat Philo de Vita contempl. locum, ubi convenire solebat οἱ θεραπευταὶ in Aegypto. Vid. supra Θεραπευταί. Videntur ista dici de Essenis. Vid. Ioseph. Bell. Iud. II, 6. de Vita sua c. 3. et Euseb. Praep. IX, 3. *Reines.* Vid. Jablonski Voc. Aegypt. Opusc. T. I. p. 279. Utitur v. σεμνέω Suidas v. Λογγῖνος. *Gaisf.* Nihil tritius in scriptoribus aevi Byzantini. ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Philonis in libro *De vita contemplativa*: quae etiam leguntur supra v. Θεραπευταί, et apud Cedrenum p. 200. *Küst.* 9. τελοῦσι] Supra v. Θεραπευταὶ legitur τελοῦνται. *Küst.* τελεῖται A. V. Silet Gron. 11. μηδέ τι gl. superior. 12. θεσπισθέντα διά] θεσπισθέντες διὰ τῶν V. Is deinde καὶ ἄλλα. 14. θεοσέβεια] εὐσέβεια A. B. V. cum altera gl. 19. Σεμνήν, τρυφῶσαν] Aristoph. Nub. 48. Σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην. Scholiasta in eum locum: Σεμνήν, οὐ τὴν σώφρονα, οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν, ἀλλ' ἀλαζόνα καὶ ὑπέρογκον καὶ σοβαρὰν τῷ εἴδει· τρυφῶσαν δὲ ἱματίοις καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ. *Küst.*

1. ἐφ' ἑαυτῇ] ἐπ' αὐτῇ probavi cum A. B. *V. et Schol. Rav. a quo absunt καὶ σοβαράν et reliqua. ἐφ' αὐτῇ E. Deinde expunxi: Σεμνολογῶ. αἰτιατικῇ. Habet A. in marg. Om. Küst. silente Gron. 4. Ὁ δὲ σεμνὸς Ἀσδρ.] Valesius fragmentum hoc Polybio tribuit. *Küst.* Vid. ed. Schweigh. XXXIX, 3, 1. 5. μεγαλορρημοσύνης] μεγαλορημοσύνης V. 8. Εὐριπίδης Μηδείᾳ] V. 215. 216. sed ubi legitur γεγῶτας, uti etiam hic scribendum est. *Küst.* γεγότες Photii MS. 12. ἐν Ἱππολύτῳ] V. 93. *Küst.* 14. Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ] V. 99. *Küst.* Om. Photius. 15. σεμνόν] σεμνὴν A. B. V. E. Med. 17. καὶ τοὺς τιμίους et seqq. non agnoscit Photius. 19. Ἀριστοφάνης] Av. 617. Ὁ αὐτὸς σεμν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἐπίχαρις. *Küst.* Paulo brevius quidem et per festinationem immutatum.

---

quae aggeribus amplissimis bitumine congestis imposuerat, rursus id in suum alveum immisit. Σεμνά. Veneranda, augusta. Aelianus *de Providentia*: *Oraculo quodam Pythio iussus venit, afferens deorum sacra, veneranda migrantium viatica.* Σεμναὶ θεαί. Venerandae Deae. sic Athenienses vocant Furias. Σεμνεῖον. Locus secretus, in quo ascetae a turba remoti sanctioris vitae mysteriis initiantur, nemine quicquam eo afferente, non cibum, non potum, nec quicquam eorum, quae ad corporis usum necessaria sunt, sed leges et oracula Prophetarum et hymnos ceteraque quibus cognitio et pietas augentur et perficiuntur. sic toto tempore, quod a mane est usque ad vesperam, ieiuniis et precibus vacant, nec quisquam eorum ante solis occasum cibum vel potum gustat. Σεμνήν, τρυφῶσαν. Non dicit modestam (non enim eam laudat), sed arrogantem et superbam fastuque elatam. Aristophanes *Nubibus*: Σεμνομυθοῦσιν. Superbe loquuntur. *Superbus vero ille Hasdrubal Imperatori ad genua accidit, pristinae magniloquentiae oblitus.* Σεμνόν. Venerandum, interdum etiam ponitur de superbo. Euripides *Medea*: *Novi enim multos mortalium, qui superbi fuerunt.* In *Hippolyto*: *Odisse fastum et mores non omnibus gratos.* item clarum. Euripides in *Hippolyto*: *Cur igitur venerandam deam non salutas?* Et, magnum, honoratum. Aristophanes: *Eximiis vero avibus.* — *Ille vero, quamvis gravis et valde severus, in colloquiis ta-*

ταῖς ὁμιλίαις, ἀῤῥενὸς ἤττων τῶν ἐπὶ χάρισι θαυμαζομένων. Λέξιππος· Σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι οἱ ὁ πατὴρ εὖ στρατηγήσαι.

Σεμνοπροσωπεῖς. τουτέστι σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φανῆναι, οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

Σεμνυνόμενος. κομπάζων. Σεμνυνόμενος ὁ Διονυσόδωρος ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ' ἐπὶ τριήρους μήτ' ἐπὶ κρήνης ἀκηκοέναι, καθάπερ Ἰσμηνίου.

Σεμπρώνιος. ὄνομα κύριον. πρῶτος Ῥωμαίων.

Σενάτορες. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμου ἀναίρεσιν ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφελκύσατο, καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐχέφρονας ἑκατὸν ἐπιλεξάμενος προβούλους τε αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων· Σενάτοράς τε καὶ βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων δέκα τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος Πατρικίους τε αὐτοὺς ἐκάλεσεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πατέρων, καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου προσκατέστησεν διοίκησιν. τριακοσίους τε ἱππεῖς καὶ τρισχιλίους πεζοὺς πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεγράψατο στρατιώτας· εἰς φυλὰς δὲ τέσσαρας τὸ τοῦ δήμου διένειμε πλῆθος, ἐποίησε δὲ καὶ Σενάτον τὸ βουλευτήριον.

Σεναχηρείμ. ὄνομα κύριον.

Σενύου. βασιλέως Αἰγύπτου.

Σεξτίλιος. ὄνομα μηνὸς παρὰ Ῥωμαίοις.

Σέξτος Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γεγονὼς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφαίου. ἦν δὲ Ἰῆς Πυῤῥωνείου ἀγωγῆς, καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν Ἡθικά, Ἐπισκεπτικά, βιβλία δέκα.

1. χάριον edd. vulgg. 3. οἱ τὸ ὁ πατὴρ στρατηγήσειε] εἰ ὁ π. εὐστρατηγ. V. οἱ ὁ πατὴρ εὖ E. οἱ ὁ π. εὐστρατηγήσειε Gaisf. cum A. Vocem dlvenl. 5. Σεμνοπροσωπεῖς] Ex Schol. Aristoph. Nub. 362. Synesius Ep. 154. Δεινὴ δὲ ὅμως ἡ προσποίησις· ἦν γὰρ ἀῤῥὼς βαθὺ τῆς ἀνατάσεως εἰς ὄφρυν ἦρται, καὶ ἡ χεὶρ ὑπερείδει τὸ γένειον, τά τε ἄλλα σεμνοπροσωπούσῃ ἐοικὼς τῇ Ξενοκράτους εἰκόνι. Tamp. ἀνθρώπων τινὲς τοιοῦτοι Schol. hinc emendandum, ubi Rav. om. τινὲς τοιοῦτοι: idemque praebet ἄφρων. Ceterum haec observatio debuit ad gl. Σεμνὸν referri. 8. Σεμνυνόμενος] Sumptum ex Diogen. Laert. IV, 22. Reinst. Indicavit etiam Toupius. Deinde Διονυσόδωρος E. 10. κρήνης] σκηνῆς Hemsterhusius. Sed Dionysodorus hoc nomine gloriabatur, quod eius modi ab laude populari abhorrerent, neque ullo hominum nauticorum vel pastorum usu essent profanati. 14. Σενάτορες] Σενάτορες A. V. E. Med. et sic infra. Mox τὴν om. V. 15. Ῥήμου] Ῥώμου A. B. V. E. Med. Mox προβούλους Med. Contra πατρικίους αὐτοὺς καὶ πρ. Cedrenus p. 146. Is paulo post, καὶ σενάτορας καὶ β, — ὠνόμασεν.

5. ἐκ μεταφορᾶς πατέρων ἐκάλεσεν] ἐκάλεσεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πατέρων A. B. V. E. πατρικίους ἐκάλεσεν . . . πατέρων Cedren. ἐκ μεταφ. τῶν πατ. ἐκάλεσεν Med. Mox καὶ διοίκησιν V. 7. ἀπεγράψατο — πλῆθος om. V. 8. διένειμε τὸ τοῦ δήμου] τὸ τοῦ δήμου διένειμε A. 9. Σενάτον] σενάτον A. σέννατον Med. σεννα E. ἐποίησε δὲ καὶ σενάτον ἤγουν βουλευτήριον V. Haud suspectum fit τὸ βουλευτήριον, praesertim cum ἐποίησε δὲ κτλ. ignoret Cedrenus: nec dubitavi tamen recipere ἐποίησε δέ, cum perversum sit quod olim in fine legebatur ἐκάλειτο. τὸ βουλ. ἐκάλειτο] ἐκαλεῖτο om. A. B. V. ἐκάλεσε E. 11. Σενύου] Vid. supra v. Ταχήν. Gaisf. 12. Σεξτίλιος] Σεξστίλιος V. Med. itemque Σέξστος. ὁ Λύγδουνος addit V. Dion. Cass. LV, 6. ascripsit Gaisf. 13. Σέξτος Χαιρωνεύς] Eius mentionem facit Capitolinus in Marco (c. 3.), et ipse Marcus lib. I. §. 9. Quaesitum autem fuit inter viros doctos, sitne Sextus hic idem cum Sexto Pyrrhonio sive Empirico. Negant id viri summi Cl. Salmasius et Casaubonus in Capitolinum in Marco; itemque Ionsius lib. III. c. 12. Hist. Philos. quos sequitur Menagius in Laertium in Timone, lib. IX. [116.] sub finem. Ionsii argumenta haec sunt: 1. Suidas Sextos hosce tanquam distinctos recensuit, licet utrumque faciat Pyrrhonium. Unum enim facit Plutarchi e sorore nepotem, et Chaeronensem, quem Boeotum appellat Capitolinus in Vita Marci; alterum Libyn fuisse tradit. 2. Diversos habuere praeceptores. Sexti Empirici enim praeceptorem fuisse Herodotum Tarsensem, Ariei filium, e Laertio discimus; Sexti vero Chaeronei magister erat Herodotus Philadelphaeus, teste Suida. 3. Diversam amplexi sunt philosophiam iuxta omnes, si Suidam excipias. Sextus enim Plutarchi nepos Stoicus fuit, ut constat ex his verbis Capitolini in Vita Marci Aurelii: *Usus est et Apollonio Chalcedonio, Stoico philosopho. tantum autem studium in eo philosophiae fuit, ut ascitus iam in imperatoriam dignitatem tamen ad domum Apollonii discendi causa veniret. Audivit et Sextum Chaeronensem, Plutarchi nepotem, Iunium Rusticum, Claudium Maximum, et Cinnam Catullum, Stoicos.* Empiricus vero Pyrrhonius fuit, omnium consensu. His adducti rationibus cum Ionsio statuimus, Sextum Chaeronensem et Empiricum diversos fuisse. Küst. De Sextis Eudocia p. 387. 16. ἀγωγῆς] διαγωγῆς V. 18. Ἐπισκεπτικὰ βιβλία δέκα] Scribe [cum Salmasio] Σκεπτικά. Ceterum verba haec Suidae addita fuisse a lectore quodam, qui Sextum Chaeronensem eundem esse crederet ac Empiricum, existimat Menagius loco laudato: idque mihi valde verisimile videtur. Küst. Τὰ σκεπτικὰ Fabricius in Sextum p. 633. praeter usum. δέκα καὶ ἄλλα Eudoc.

---

men nullo eorum minus iucundus erat et suavis, qui per comitatem celebrabantur. Dexippus: *Venerabilem enim eum reddebant cum alia, tum etiam pater qui praeclara cum laude exercitum duxisset.* Σεμνοπροσωπεῖς. Gravitatem quandam vultu praefers, sunt enim homines nonnulli aspectu quidem graves, sed quorum mores vultui non respondeant. Σεμνυνόμενος. Glorians. *Dionysodorus gloriabatur, quod nemo vel in triremi vel ad fontem citharae suae sonum audisset, ut Ismenias.* Σεμπρώνιος. Sempronius, qui princeps Romanorum fuit. Σενάτορες. Romulus post Remi fratris caedem ex finitimis civitatibus centum virorum numerum Romam traduxit, ex quibus centum, qui erant seniores et prudentiores, delegit, eosque reip. consiliarios et praesides creavit: quos Senatores propter aetatem vocavit, ex his decem praestantissimos delegit, quos nomine a patribus ducto Patricios appellavit, iisque administrationem populi commisit. trecentos etiam equites et ter mille pedites ad urbis custodiam descripsit, populumque in IV. tribus divisit, et consilium principum Senatum vocavit. Σεναχηρείμ. Nomen proprium. Σενύου. Senyae, regis Aegypti. Σεξτίλιος. Sextilis, apud Romanos nomen mensis. Σέξτος. Sextus Chaeronensis, Plutarchi ex fratre nepos, philosophus, qui fuit M. Antonini Caesaris temporibus, Herodoti Philadelphaei discipulus, sectaeque Pyrrhoniae addictus. hic apud Imperatorem in tanto honore erat, ut

Ὅτι μετὰ θάνατον Κομόδου ἐτόλμησέ τις Σέξτος τε εἶναι φῆσαι, καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ τε πλούτου καὶ ἀξιώματος ὁρμῆσαι, καὶ πολλά γε ὑπὸ πολλῶν ἀνακριθεὶς ἐκομψεύσατο· ὡς μέντοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν τι αὐτὸν ὁ Περτίναξ, ὧν ἐκεῖνος διεπεφύκει, ἀνήρετο, πλεῖστον ἐσφάλη, μηδὲ συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθείς. οὕτω που τὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως καὶ τἄλλα ἐξ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐῴκει· τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτῷ οὐ μετεσχήκει.

Σέξτος, Λίβυς, φιλόσοφος. Σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ί. Πυῤῥώνεια.

Σεώκη. ὄνομα πόλεως.

Σεπφωραῖος. ὄνομα κύριον.

Σεπφώρα. ἡ τοῦ Μωσέως γυνή.

Σέπφωρις, Σεπφώρεως. ὄνομα κύριον θηλυκόν. σημαίνει δὲ πόλιν. Καὶ Σεπφωρία καὶ Σεπφωρεῖται, ἔθνος.

Σεραφίμ. πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι· ἐπὶ δὲ ἑνικοῦ Σεραφεὶμ διὰ διφθόγγου.

Σεραφίμ. ἐμπρησταί, ἔμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας· γνώσεως πληθυσμός, ἢ σοφίας χύσις.

Σερβιλία. καὶ Σερβίλιος, ὄνομα κύριον, ὁ ὕπατος Ῥωμαίων, Κόιντος.

Σέρβιος. ὄνομα κύριον. οἱονεὶ δοῦλος.

Σερβωνῖτις λίμνη.

Σέργιος Ζευγματεύς, Ἀφθονίου υἱός, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονώς, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρίκιος. ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς Ἀριστείδην.

Σερδική, πόλις Δακίας.

Σέρρεις. εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σείρικα λεγόμενα.

Σερῆνος, ὁ καὶ Αἴλιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος, γραμματικός. Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων, καὶ τίνες ἐφ' ἑκάστης ἔνδο-

---

1. *Μετὰ θάνατον τοῦ Κομμοδοῦ ἐτ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Dionis in Commodo p. 376. *Küst.* LXXII, 6. Excerpt. Constant. p. 725. *τοῦ Κομμόδου*] Correxi *Κομόδου, τοῦ* om. A. *V, *Κομόδου* B. V. Med. *Κομοδοῦ* *V. Gaisf. Mox *τε* ante *Σέξτος* V. E. Exc. *τὸ* A. Tum *φῆναι* V. 3. *ἀξιώματος*] *τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ* Exc. 5. *ὧν ἐκεῖνος διεπεφύκει*] Puto scribendum esse, *ἃ ἐκεῖνον διεπεφύγει*, i. e. *quae illum fugiebant. Küst.* Nihil muta. Vide nos in Epist. ad Warton. p. 336. et in praef. ad Append. nostram. *Toup.* *ὧν* A. Dein *ἀνείρετο* *V. 7. *συνεῖναι*] Pro *συνιέναι*, i. e. *intelligere.* Vide Gatak. in Marc. Anton. lib. V. §. 6. p. 191. *Küst.* *συνιέναι* E. *δυνηθείς*] *βουληθείς* E pr. 10. *Σέξτος, Λίβ.*] Hic est Sextus ille, qui vulgo Empiricus cognominatur. Vide Salmasium et Ionsium locis ante laudatis. *Küst.* Vid. supra *Ἀφρικανὸς ὁ Σ. Reines.* *βιβλ. ί* Eudocia. Immo l. XI. 11. *Πυῤῥώνεια*] *Πυῤῥώνια* A. 15. *θηλυκῶς δὲ σημαίνει*] Correxi cum *V. 16. *Καὶ Σεπφωρία*] *καὶ* om. A. *Σεπφωρῖται* *V. 18. *ἑνικῶς δὲ*] *ἐπὶ δὲ ἑνικοῦ* A. V. et cui observatio debetur Herodianus Epim. p. 171. Cf. v. *Χερουβείμ*, et Zon. p. 1634.

1. *ἐμπρησταί*] Priores explicationes haustae sunt inprimis ex Procopio in Iesaiae VI, 6. ubi itidem explicat *ἐμπρησταὶ* et *θερμαίνοντας*. cf. Eusebius in Ps. CIII, 4. et Theodoret. in Ies. p. 210. cf. Hesychii gl. sacr. *Ernest.* 6. *δοῦλος*] *δούλων* A. 7. *Σερβωνῖτις*] Vulgo dicta *Σερβωνίς*. 8. *Ἀφθονίου*] *Ἀφανίου* A. Hunc vero Sergium nihil opinor ab eo differre, quem sub Anastasio ad praefecturam praetorii evectum sic laudavit Io. Lydus de Magistr. II. 21. *Σέργιος δὲ ὕστερον, ἐκ τῶν δικανικῶν ῥητόρων, ἀνὴρ σοφιστὴς καὶ διὰ τοὺς λόγους αἰδέσιμος Ἀναστασίῳ τῷ χρηστῷ.* Eidem III, 20. dicitur *Σέργιος ὁ πολίς*, et deinde, *ὕπαρχος, οἷος οὐκ ἄλλος.* 10. *πατρίκιος*] *καὶ πατρίκιος* B. V. E. Med. 11. *Σαβῖνον*] *Βεβῖνον* B. *V.

12. *ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ*] *ἐγρ*α καὶ ἕτερα βʹ ἐχ* V. Gronovius nihil nisi *ἑτέρα βιβλία.* 14. *Δακίας*] *Δαμίας* B. E. 15. *Σέῤῥεις*] Alii *σέρεις*, per simplex ῥ. Vide Lexica. *Küst.* Sub gl. finem delevi cum A. V. *αἱ πικρίδες παρ' ἄλλοις. ἢ μᾶλλον τἀληθέστερον εἰπεῖν μακεδονήσια.* „Tamen A. in marg. *Σέῤῥεις παρ' ἄλλοις αἱ πικρίδες· παρά τισι δὲ μακεδονίσια.* Conf. Salmas. in Solin. p. 895. G. Rigalt. in Artemidor. I. p. LVII.“ *Gaisf.* 17. *Σερῆνος*] De hoc vide Ionsium Hist. Philos. lib. IV. p. 347. qui et plures Serenos ibi recenset. *Küst.* Serenum in memorabilibus de Thalete citat Stob. c. 211. et 145. Perperam dic. a Voss. de Hist. Gr. p. 171. Severus. Vid. Meurs. in Hesych. not. p. 218. *Reines.* Repetiit hanc observationem in v. *Φίλων.* Consentit *Eudocia* p. 386. *Ἀθηναῖος ὁ καὶ Αἴλιος χρημ.*] *ὁ καὶ Ἀθηναῖος ὁ Αἴλ. χρ.* A. B. V. E. Med. Quid reponendum fuerit et ratio demonstrat et Suidae mos, Eudociae scriptura confirmatus *ὁ Αἴλιος ὁ καὶ Ἀθηναῖος.* Nam cognomentum ab nomine divelli non posse apparet. 18. *Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγμ.*] Meminit huius operis Etymologus vv. *Βουκέρας* et *Ἀρσινόη. Küst.* In priore glossa Etym. plenissimus extat operis index, *Σ. ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Φίλωνος περὶ πόλεων.* 19. *ἑκάστης*] *πόλεως* addit V. Supra praestat *ἀφ'*.

---

una cum eo ius diceret, scripsit Ethica, item Sceptica libris X. — Post Commodi mortem quidam se Sextum dicere ausus est, facultatesque et dignitatem eius sibi vindicare: qui a multis saepe interrogatus scite respondit, sed cum Pertinax nonnulla de eruditione Graeca, cui ille inmutritus fuerat, ex eo quaereret, longe aberravit, cum quid diceretur ne intelligere quidem posset. adeo natura quidem vultum ei similem habebat, ceterisque in rebus artificiose eum referebat; ab eius vero doctrina alienus erat. *Σέξτος.* Sextus, Afer, philosophus. scripsit Sceptica, libris X. item Pyrrhonia. *Σεώκη.* Nomen urbis. *Σεπφωραῖος.* Nomen proprium. *Σεπφώρα.* Mosis uxor. *Σέπφωρις.* Nomen proprium femininum, significans urbem. Et Sepphoria, et Sepphoritae, genus. *Σεραφίμ.* In plurali numero per ι scribitur, in singulari vero *Σεραφεὶμ* per diphthongum. *Σεραφίμ.* Id est, inflammatores, igneae ora, vel calefacientes. cognitionis abundantia, vel sapientiae copia. *Σερβιλία.* Servilia, nomen proprium. Et Q. Servilius, consul Romanorum. *Σέρβιος.* Nomen proprium. quasi dicas, servus. *Σερβωνῖτις λίμνη.* *Σέργιος,* Sergius Zeugmatensis, Aphthonii filius, a causidicis, qui praefecti fuerant, genus ducens, et ipse praefectus Praetorii, et consularis, et patricius. scripsit Epitaphium in sophistam Sabinum, fratrem suum. item alium librum pro causidicis ad Aristidem. *Σερδική,* Urbs Daciae. *Σέῤῥεις.* Genus oleris, quod apud nos vocatur serica. *Σερῆνος.* Serenus, Aelius cognomento, Atheniensis, grammaticus, scripsit Epitomen operis Philonis de Urbibus, et

ξοι, βιβλία γ'. Ἐπιτομὴν τῶν Φιλοξένου εἰς Ὅμηρον, ά.

Σέρρ̣ιος. ὄνομα κύριον. Καὶ Σέρρ̣ιον τεῖχος, καὶ Σέρρ̣ειον, ὄνομα χωρίου.

Σέριφος γραῦς. [ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀκρίδος, ἣν καλοῦσι γραῦν σερίφην καὶ μάντιν.] 301

Σερούχ. οὗτος κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ· καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρία. ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι καὶ ἀνδριᾶσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας, καὶ τιμᾶσθαι ὡς εὐεργέτας, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ δὲ δίκαιος γενόμενος, καὶ ἐς θεογνωσίαν ἐλθὼν καὶ λογισάμενος ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν, καὶ ποιητὴν ἁπάντων μὴ γνωρίζειν Θεόν, συντρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀνεχώρησεν ἀπὸ Καρρ̣ῶν ὄρων Χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας, καὶ ᾤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς νυνὶ καλουμένης Παλαιστίνης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ Λὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἑ καὶ ὀγδοήκοντα τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως Ἀβραὰμ ἔτη ᾳυγ'· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Ἀβραὰμ ἔτη γψμέ. ἐγένετο δὲ Ἀβραὰμ πλούσιος σφόδρα ἐν κτήνεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συνοικία αὐτῶν· καὶ ἔδωκε Λὼτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καθ' ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο δύο πόλεις, Σόδομά τε καὶ Γόμορρα, θείου πυρὸς καταῤῥαγέντος ἐπ' αὐτάς, διότι τοὺς παριόντας ἐνύβριζον ξένους.

Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς τοῦ Ἰάφεθ φυλῆς καταγόμενος δόγμα παραδέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι τελευτήσαντας καὶ ἀριστεύσαντας ἄνδρας, ἢ διὰ εἰκόνων ἢ διὰ ἀνδριάντων, καὶ τούτους προσκυνεῖσθαι κατ' ἔτος ὡς ἔτι ζῶντας, καὶ μνήμας αὐτῶν ἐκτελεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱερατικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις, καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν ὡς εὐεργέτας. ἐντεῦθεν εἰςήχθη ἡ πολυθεΐα καὶ ἡ εἰδωλολατρία· τοῦτο δὲ διέμεινε παρ' αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. ἦν γὰρ ἀγαλματοποιός, ἀπὸ διαφόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος, καὶ λέγων τούτους εἶναι θεούς, καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέ-

1. Ἐπιτομὴν — Φιλοξένου] Vid. infra Φιλόξενος, qui περὶ τῶν Ὁμήρου γλωσσῶν scripsit. *Reines.* Φιλοξένων *V. 3. Σέρριος *V. Σέρρ̣ειον] Σέρρ̣ιον A. B. Σέρρ̣ιον V. Σέρρ̣ειον addito vel omisso τεῖχος Herod. VII, 59. Steph. Byz. et pauci libri orationis de Halonn. p. 85. ubi vulgatur Σέρριον, item ut apud Demosth. de Cor. p. 234. Itaque in principio, cui καὶ inutiliter adhaeret, Σέρρ̣ιον recepimus; in altera vero parte Σέρρ̣ειον servavimus, ubi varietas librorum inter ει et ι nutantium peperit istud Σέρρ̣ειον. Hic tamen Σέρρ̣ιον editor Photii, repugnante MS. 4. Σέρρ̣ειον] Σέρρ̣ειον Gaisf. cum A. V. σίριον Harp. ed. σίρειον Harpocrat. Pal. ὀνόματα χωρίων] ὄνομα χωρίου sumpsi ab *V. et duobus Harp. libris. χωρίου V. ap. Gaisf. 5. Σέριφος γραῦς] Confer Nostrum supra v. Γραῦς Σέριφος. Küst. ἡ — μάντιν ab A. in marg. conjecta notavi, quippe quae melius in superiore glossa legantur. Deinde cum A. removi glossam, cujus originem auctor quisquis fuit indicavit: Σερουίλιος. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ὕπατος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀπίκιος Μάρκος. Ubi ὄνομα κύριον. ἦν δὲ et καὶ ζήτει . . Μάρκος ab V. neglecta Gaisfordus intra uncos reliquit: cujus judicio parum favet *V. eandem glossam post v. Σερῆνος transponens. 9. Ἰαφέθ Edd. καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Ioannis Antiocheni, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 778. Küst. εἰδωλολατρεία] εἰδωλολατρία dedi cum A. V. bis, idemque vitium ex v. Ἀβραάμ sustuli. 10. ἀνδριάσι] ἀνδράσι A. 17. τὸν ante ποιητὴν omisi cum A. V. et Excerptis. 18. ἀπὸ Καρρ̣ῶν ὄρων Χαλδ.] Hanc genitivorum perpetuitatem nescio quomodo editores sint interpretati; Valesius quidem posuerat, *ex oppido Mesopotamiae Carris.* Mihi videtur Καρρ̣ῶν expungendum esse: nam Χαρρ̣ὰν vereor ut eo nomine recondatur, quamquam Καρὼν et Χαρὰν permutantur in Chron. Pasch. p. 93. 22. συγγενεῖς αὐτοῦ] αὐτοῦ συγγενεῖς dedi cum A. *V. Exc.

1. ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ] Isti numeri etiam, sic habentur ex Joh. Antioch. in Exc. Peiresc., sed nec cum Ebraeis nec cum LXX. nec cum Eusebii calculo conveniunt. *Reines.* 10. Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς ϛ'.] Confer cum hoc loco Cedrenum p. 45. 46. et praecipue Joannem Malelam p. 64—66. qui eadem narrant. Küst. 11. παρέδωκε] παραδέδωκε probavi cum A.*V. 17. εἰδωλολατρεία] εἰδωλολατρία cum A. V. Med. item ut supra. 19. ἦν γὰρ ἀγαλματοποιός] Haec Genebrardus ad Tharam refert: ad Seruchum Leo Allatius in Notis ad Eustathii Hexaem. p. 255. *Pearson.* ap. Küst.

---

quinam ex singulis clari evaserint, libris III. Epitomen commentariorum Philoxeni in Homerum, l. I. Σέρρ̣ιος. Nomen proprium. Et Σέρρ̣ιον τεῖχος, sive Σέρρ̣ειον, nomen castelli. Σέριφος γραῦς. Σερούχ. Seruch ab Iaphet genus ducens auctor fuit ut idola colerentur: qui primus instituit, ut, qui olim virtute praestitissent, imaginum ac statuarum honore tanquam bene meriti celebrarentur. is mos obtinuit ad tempora usque Tharrae, qui Abraami pater fuit. Abraamus vero cum justitiam coleret, et Dei cognitionem assecutus esset, postquam intellexit homines ab ipsius patre in errorem agi, quos ab creatoris cultu ad statuarum adorationem abduceret: contractis patris simulacris excessit ex oppido Mesopotamiae Carris in finibus Chaldaeorum sito, et cum universa familia ac Lot fratris filio trans Iordanem migravit, in regionem, quae nunc Palaestina dicitur, annos tum natus quinque et septuaginta. sunt autem a diluvio ad Abraamum anni MCCCCIII. ab Adamo vero usque ad Abraamum MMMDCCXLV. ceterum cum Abraamus armentis ac pecudibus abundaret, neque ager utrumque caperet, Abraamus omni trans Iordanem agro sponte cessit Loto: qua tempestate duae urbes Sodoma ac Gomorra igne coelitus misso conflagrarunt, quod praetereuntibus peregrinis contumeliam intulerant. Σερούχ. Seruch, ex Iapheti genere oriundus, viros olim defunctos, qui virtute praestitissent, imaginibus et statuis honorari iussit, eosque ut adhuc viventes quotannis adorari et ipsorum memoriam celebrari, et in sacros commentarios referri, eosdemque judicari deos, ut bene meritos. hinc orta est multitudo deorum et idololatria: quae apud illos permansit usque ad tempora Tharrae, patris Abraami. is enim, utpote statuarius, ex varia materia faciebat imagines, quas dicebat esse deos, et adoratione dignas, ut bonorum auctores. hinc opinio illa plerasque nationes, prae-

δραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἐθνῶν γένη, μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι. ἤδη γὰρ ἦσαν οὗτοι τὴν τοιαύτην πλάνην ἀναδεξάμενοι, καὶ τιμήσαντες Ἕλληνα τὸν γίγαντα, τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον, καὶ τῆς πυργοποιίας κοινωνὸν γενόμενον, δι' ἣν ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκλήθησαν μέροπες.

Σερτώριος. ὄνομα κύριον.

Σέρφος. ζῷον μυρμηκῶδες.

102 Σέρφον ἔνορχιν σφαγιάζειν.

Καὶ παροιμία·

Ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή.

ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς·

Ἅπερ ἐσθίει ταῦτα τὰ πονήρ' ὀρνίθια,
σέρφους ἴσως, σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.

Σεσαγμένην. πεπληρωμένην, πεφορτωμένην. Ἀγαθίας· Μίαν δὲ τῶν ἁμαξῶν χόρτῳ σεσαγμένην ἀγρίῳ τε καὶ γεγηρακότι παρεισάγει τῷ πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι, καὶ πῦρ ἐνίησι· καὶ ῥᾳδίως ἅπασα ἡ τύρσις ἐπίμπρατο. Καὶ Σεσαγμένοι, πεπληρωμένοι. Οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι τῇ λείᾳ εὐκλεῆ καὶ ἀγέρωχον ἀνεδήσαντο νίκην. Καὶ αὖθις· Οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. [ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι.]

Σέσελις. εἶδος λαχάνου.

Σεσέλλισαι. μάτην ἐπῆρσαι. ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν ἔν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. — ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὢν ἐθρύπτετο ἐπὶ πλούτῳ, λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιούτους σέλλους· καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν.

Σέσεικα. ἐνέβαλον.

Σεσημασμένῳ. ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρε. κέχηνε, διήνοιγε.

Σεσηρυῖα γραῦς. κεχηνυῖα.

Σεσηρώς, σεσηρότος. κεχηνώς.

Σεσοβημένος. ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθο-

8. Huic glossae quod subiiciebatur exemplum repetitum ex v. Ἀποκινδυνεύοντες: Ὁ δὲ Σερτώριος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός, καίπερ θρασέως τῶν Ἰβήρων ἐκ τοῦ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκινδυνεῦσαί ποτε ἐτόλμησε: delevi cum A. V. Temere Küsterus τῶν Ῥωμαίων tentabat coniectans τῶν Ἰβήρων. 10. Σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζει] Aristoph. Av. 570. Ὦι προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἔνορχιν σφαγιάζειν. Hinc Suidam emendabis. Küst. ἔνορχιν reddidi cum Ox. Porro σφαγιάζειν A. V. Ox. 11. καὶ παροιμία] Extat etiam in v. Ἔνεστι κἀν μύρμηκι. Auctorem dicti cave ne Sophoclem e Crameri Anecd. Bibl. Paris. Vol. I. p. 397. efficias. Neque de Cratino licet existimare e brevissimo Schol. Aristoph. Vesp. 351. Cf. Arsen. p. 249. et Huschkii Anal. crit. p. 261. 13. ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν V. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 82. ubi versus Nicophontis rectius sic legitur, Ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια. Küst. 14. Νικοφῶν] Supra dictus Νικόφρων. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 47. Reines. Vide Meinekii Com. Vol. II. p. 848. 15. ὀρνιθίους] ὀρνίθια A. *V. Ox. Supra πονηρὰ Edd. 18. πεφορτωμένην om. *V. 19. Ἀγαθίας] Lib. II. (c. 6.) p. 42. ubi pro παρεισάγει rectius legitur προσάγει. Küst. Suidas locum Agathiae paulo liberius conformavit.

1. ἐπίμπρατο] ἐμπίπλατο V. ἐνεπίμπρατο Agath. πεπληρωμένοι] Statim Οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι ἐπορεύοντο, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι omiserunt A. B. E. *V. 2. καὶ ὡς om. V. Nec dubium quin in fragmento saeculi citerioris (cf. annot. in v. Ἀνεδήσατο) ὡς sententiae parum conveniat. 3. Οὕτω δὴ τῇ λείᾳ] Hoc fragmentum extat apud Agathiam lib. II. (c. 10.) p. 43. edit. Vulcan. ubi male legitur σεσαγηνευμένοι. Toup. 4. ἀντὶ τοῦ π. om. A. notavi. 6. Σέσελις] Σέσελι E. Σεσέλη Hesychius, sed ut videtur mendose. 7. Σεσελλίσθαι — ἐπῆρθαι] Confer Nostrum supra v. Σελλίζειν. Küst. Et Hesychii glossam Σεελλίσαι. Σεσέλλισαι — ἐπῆρσαι A. B. V. Phot. Ceterum v. Meinek. Com. Vol. II. p. 584. sq. 8. ἐν τῷ] ἔν τε τῷ A. V. Phot. καὶ ἐν τῷ Hesych. 10. Λυκόφρων] In commentariis de Phrynicho comico. 11. ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὢν ἐθρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 823. Küst. Hactenus Photius. 12. πλούσιος εἶναι] ἑαυτὸν πλούσιον A. B. V. Schol. 13. Σελλοῦ — Σελλοὺς Schol. Av. Σέλλου Schol. Vesp. 457. μεταφορᾶς δὲ] δὲ om. A. ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφ. Schol. 15. ἐνέβαλον] Haec interpretatio non tam convenit voci σέσεικα quam ἐνσέσεικα. Küst. Id pendere videtur ex nomine quopiam incerti loci, quem Suidas ob oculos habebat. 16. Σεσημασμένῳ. ἀντὶ τοῦ ἐσφρ.] Ex Harpocratione. Küst. Demosth. p. 1003. E. [p. 999, 16. Reisk.] unde σεσημασμένων apud Harpocr. et hoc loco legendum patet. Hemst. Item Photius. 20. Σεσηρώς] Ioseph. II. 358. Aristoph. Pac. 619. Vesp. 896. Theocrit. V, 116. VII, 19. XX, 14. Toup. MS. κεχνώς] σεσηρότος A. Utrumque coniunxi. σεσηρότος κεχηνότος V. 21. Ad gl. Σεσοβημένος revocandum est exemplum, quod in v. Σήκασθεν irrepsit.

cipue vero Graeciam pervasit. hi enim talem errorem iam receperant, quippe qui colerent Hellenem Gigantem, ab Iapheto oriundum, unum ex conditoribus turris, cuius causa divisae sunt hominum linguae: itaque inde dicti sunt μέροπες. Σερτώριος. Nomen proprium. Σέρφος. Animal parvum, formicae simile. *Serphum testiculatum mactare.* et proverbium: *Inest vel formicae et serpho bilis.* dicitur autem genere masculino σέρφος. — His vescuntur aves. Nicophon in *Veneris natalibus*: *Quibus misellae aviculae vescuntur, velut serphis, vermibus, locustis, culicibus.* Σεσαγμένην. Plenam, onustam. Agathias: *Unum vero e plaustris agresti et arido foeno onustum turri, quae lignea erat, admovet, ignemque foeno iniicit. tum tota turris facile conflagravit.* Et Σεσαγμένοι, onusti. *Illi vero, praeda onusti, gloriosam et insignem victoriam reportarunt.* Item: *Sic igitur praeda referti proficiscebantur.* Σέσελις. Oleris genus. Σεσέλλισαι. Falsa iactasti. ductum ab Aeschine, Selli filio, qui erat iactabundus et gloriosus sermone, divesque videri volebat. Lycophro vero σελλίζεσθαι interpretatur ut sit balbutire. — Aeschines, cum esset pauper, opibus suis gloriabatur, divitem se esse iactans. erat autem Sellus Aeschinis filius. unde ducta metaphora homines eiusmodi gloriosos vocabant Σέλλους, et gloriari σελλίζειν. Σέσεικα. Incussi. Σεσημασμένῳ. Obsignato. Demosthenes in oratione de Nomine. Σέσηρε. Hiat, os diduxit. Σεσηρυῖα γραῦς. Anus hians. Σεσηρώς. Hians. Σεσοβημένος. Qui incomposite movetur,

ρυβημένος, τεταραγμένος. Ὁ δὲ Θᾶσσον ἢ βάδην τήν τε κεφαλὴν ἐπισείων καὶ βαρβαρικῶς τινα ἐπιφθεγγόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν.

Σεσόωσις. ὄνομα κύριον.

Σεσωρευμένον. βεβαρημένον.

Σέσωστρις, βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε, θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι· καὶ τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναιξί, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοῖς ἀνδράσιν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι.

Σέσωται καὶ σεσωμένος. οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι. ἐπ' ἐνίων δ' ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ· κεκλειμένον, πεπρημένον.

Σεύθης. εἷς τῶν ἐν Θρᾴκῃ βασιλέων.

Σεβῆρος. οὗτος ἐφάνη μετὰ τὸν δυσ[τ]υχῆ Εὐτυ[ι]χῆ· ὃς ἁρπάσας τὸν θρόνον Ἀντιοχείας τὴν κατὰ 303
Μάνεντα αὐθις Ἀπολιναρίου τε καὶ Εὐτυχέα διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο, κυκῶν ὅση δύναμις αὐτῷ τὴν τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς Ἀντιοχείας, ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας, τῇ Ἀλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος δίκην ἢ Θυέλλης ἐνέσκηψεν. ἔνθα καὶ ἑτέρας καταιγίδος ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ συνέχεε πάντα καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἰουλιανός τις καλούμενος, Ἁλικαρνασσεύς, τῆς Ἀσίας ἐπίσκοπος.

Σειληνός. ὁ Διόνυσος· παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σειληνὸς δὲ ὁ γέρων, διὰ τοῦ ι· παρὰ τὸ σείεσθαι ἅλις.

Σειρά. ἡ ἅλυσις. Ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἐστελλε

---

1. Ὁ δὲ Θ.] Qui formulam Θᾶττον (sic enim h. l. refingendum) ἢ βάδην illustrat Meinekius in Menand. p. 258. (ubi licebat adhibere Xenoph. Hell. V, 4, 53. et Plut. Fort. Alex. p. 334. A. Erot. extr. Qu. Symp. VIII, 6.) Suidae locum ad Aelianum rettulit, nescio quo pacto. Neque enim aut colores illius quantumvis illustres agnoscere mihi videor, aut formula quam dicebam in pigmentis elegantium scriptorum est celebrata. 3. τῆς τε] τῆς om. V. Immo transpositione facta ὅσα τε τῆς φωνῆς accurate, ut par est, cum praegressis copulabitur ἐπαπειλῶν. Mox τοῦ A. pro τῷ. 6. Σεσόωσις] Fort. Σεσόχωσις. De eo vide Schol. Apoll. Rhod. IV. p. 227. Αἰγύπτου πάσης βασιλεύς. Reines. Vid. Wessel. in Diodor. I, 53. Eandem scribendi rationem sunt qui retinuant Taciti A. VI, 28. 7. Σεσωρευμένων. βεβαρημένων] Σεσωρευμένον. βεβαρημένον A. V. E. Photius et Lex. Bachm. p. 363. 8. Σέσωστρις] Addit A. ζήτει ἐν τῷ Σώστρης πλατύτερον. ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτ.] Idem docet Nymphodorus apud Schol. Sophocl. Oedip. Colon. 337. qui omnino cum hoc loco Suidae conferendus est. Küst. 10. τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γ.] Constructionis ratio potius requirit ut scribatur, τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα τὰς γυναῖκας, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοὺς ἄνδρας ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι. Vel scribendum est, ut habet Nymphodorus apud Scholiastam Sophoclis loco laudato: τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναιξί, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνοις προσέταξε. Küst. Oratio si quid video non mendosa sed notae mediocris et a plebeio scriptore profecta. Infra τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναιξὶν Med. 13. Σέσωσται — σεσωσμένος — παλαιοὶ δὲ] Σέσωται — σεσωμένος — παλαιοὶ A. V. Phot. Cf. v. Ἐσώθην. 14. Θουκυδίδης] I, 6. ubi MSS. omnes tenent διεζωσμένοι. 15. μετὰ τοῦ σ] σέσωσμαι A. V. Photius. 16. ὡς κεκλ.] ὡς om. A. E. *V. Phot. Vide praeter alios Epimer. Hom. p. 226. Tum πεπρημένον A. B. V. E. Phot. non πεπειμένον, quod mirabatur Lobeckius in Aiacis ed. sec. p. 324. conferendus ille in p. 318.

1. Σεύθης] Eius frequens est mentio apud Xenophontem. Küst. 2. Σεβῆρος] Vid. Cavei Hist. Litt. T. I. p. 499. Gaisf. Εὐτυχῆ] Haec vox in prioribus edit. desideratur, quam ex MSS. Pariss. [cum *V.] revocavi. Küst. 3. τῆς Ἀντιοχείας] τῆς omisi cum A. V. Cf. Photii Bibl. p. 13 b. 26. τὴν κατὰ Μάνεντα αὖθις Ἀπολλ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Theodori Presbyteri, in libello de Incarnatione Dom. p. 245. ut Pearsonus observaverat. Küst. Εὐτυχέα miror ab libris tutum esse: quamquam utitur etiam Photius. 4. Ἀπολλιναρίου] Ἀπολιναρίου A. E. Med. διεκδικεῖν] An διεγκαλεῖν? Valck. Est vindicare et vindicis modo tutari: vide vel locum incerti scriptoris in v. Προνόμιον. 6. ἐκκλησίας] Ἀντιοχείας A. B. V. 11. Ἁλικαρνασσεύς] Ἁλικαρνασσὸς V. ap. Gaisf. 12. ἐπίσκοπος] καλούμενος B. Continuo cum A. V. delevi: Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασσεύς. Item cum iisdem observationem expunxi de v. Τράγγυλλος derivatam: Σευηδόνιος, ὁ Τραγγύλος χρηματίσας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος. 13. Σειληνός] Sigillat hanc observationem Casaubonus de Sat. Poes. I. p. 55. (45.) Hemst. Vanissimum commentum prodit ex officinis epimerismorum. Vide Moschop. π. σχ. p. 55. et Zon. p. 1633. 14. τῷ ληνῷ] τῇ ληνῷ A. et Etym. cod. Dorvill. p. 710, 15. ap. Gaisf. Mox A. om. δὲ post Σειλινός. Tum διὰ τοῦ ἰ om. E. post ἅλις posuit *V. Eadem fere Herodianus Epimer. p. 175. 16. Σειρά] Cf. Etym. M. p. 72. Ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἐστ.] Fragmentum hoc legitur apud Menandrum in Excerpt. Legatt. p. 100. Küst. Ed. Nieb. p. 283. Quae continuantur in v. Ἐκμαθακῶσαι.

---

inconditus, turbatus. *Ille vero non pedetentim sed celeri gradu incedens, caputque quassans, et verba quaedam barbara proferens, minitansque, quantum ex contentione vocis et turbato gradu comici poterat.* Σεσόωσις. Nomen proprium. Σεσωρευμένον. Coacervatum. Σέσωστρις. Sesostris, Aegypti rex: qui mores et instituta Aegyptiorum mutavit, ut fastum eorum deprimeret, itaque virorum opera mulieribus, contra mulierum munia viris iniunxit. Σέσωται et σεσωμένος. Antiqui voces has sine σ scribebant, et Thucydides dicit διεζωμένοι, recentiores autem σέσωσμαι. in nonnullis vero σ simpliciter praetermittunt, ut κεκλειμένον, πεπρημένον. Σεύθης. Scuthes, rex quidam Thracine. Σεβῆρος. Severus post infelicem illum Eutychem extitit: qui cum Antiochiae thronum malis artibus occupasset, Manentis et Apolinaris et Eutychis haeresin stabilire conabatur, pacem ecclesiae quantum in ipso erat turbans. sed ex Antiochia pulsus, ut homo seditiosus et turbulentus, in Alexandrinorum levitatem turbinis et procellae instar incidit. cum autem denuo procella ipsi et populo reflasset, omnia confudit et perturbavit. Iulianus enim quidam, Halicarnassensis, Asiae Episcopus, eos dissipavit. Σειληνός. Silenus. sic dicitur Bacchus: quasi qui lactetur torculari. at σειλινός, per ι, senex, quasi qui satis quatiatur. Σειρά.

τοῖς Ἀβάροις, σειρὰς χρυσῷ διαπεποικιλμένας, ἐσθῆτάς τε σηρικάς.

Σειρά. καὶ ἡ γενεαλογία. Τοῖς γὰρ τοῦ φιλοσόφου μαντεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειρᾶς ἑπόμενος. — Οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λόγου ῥύμη κατ' ἴχνος ἐπιζητοῦσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν, τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκηράτῳ χορῷ, μετὰ δὲ τοῦτον, ὡς δέδεικται, τεταγμένης ἀφανοῦς, ἀπέστειλεν ὡς ἐμέ, τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας.

Σειραίνω. ξηραίνω. — Μεθ' ὧν ἐστέφοντο πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Σείρ, σειρός. ὁ ἥλιος.

Σειραῖος ἵππος. ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ, ὁ δεξιός.

Λεξιὸν ἀνεὶς
σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.
τουτέστι, τῷ καμπτῆρι, τὸν ἀριστερόν.

Σειραῖς. πλεκτοῖς ἱμᾶσι. καὶ γένος Πάρθων οἱ Σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται δὲ ἀπὸ ἵππων, σειρὰς ἱμάντων ἑλίσσοντες· πελάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους· ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἐλαύνουσι. τοὺς δὲ ἁλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τοῦ ἵππου ἀποθανόντας ἢ ζῶντας ἕλκουσι.

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα. σειρὴν ζῷόν ἐστι κηροποιόν, μελίσσῃ παραπλήσιον. 304

Σειρῆνας. γυναῖκάς τινας εὐφώνους γεγενῆ-

---

3. *γενεαλογία*] Mysticam vim nominis *σειρά*, inprimis tamen *σειρᾶς Ἑρμαϊκῆς*, illustrant intpp. Marini V. Procli p. 121. Gaisfordus attulit Wyttenbach. in Emmap. p. 38. 5. *Οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λ.*] Sensus fragmenti huius, quod corruptum et mutilum esse existimo, admodum est obscurus. *Küst.* Orationis quidem sonus Damascium refert vel eiusdem sapientiae participem; eamque suspicionem firmant etiam lumina verborum, *κατ' ἴχνος ἐπιζητοῦσα* (v. Plat. Legg. XII. p. 951. B.) et *ἀκηράτῳ χορῷ*. Sed ad integritatem sententiae desiderantur et nomen, quod pro *ψυχῆς* sufficiat, et participium cum eo iungendum; nec placet *ἀπέστειλεν* sive *ἐπέστειλεν*. 6. *ψυχῆς* om. A. V. Negat tamen Hermannus id optimis libris iure praetermissum; idemque suadet ut mutatione quam minima refingatur, *Οὐκ οἶδ' ὅπως σ' ἡ τοῦ λόγου ῥύμη—προστάξασα.* 7. *ἀκηράτῳ*] *ἀκηράτῳ* A. E. *V. τοῦτον*] τοῦτο A. Deinde praestat *ἀφανῶς*. Mox *ἐπαγγεῖλαι* V. ap. Gaisf. 10. *Σειραίνω*] Confer Etymologum, qui plura de hac voce notavit. *Küst.* *Σειναίνω* A. *V. Μεθ' ὧν ἐστέφ.*] Haec quo referantur non habent, neque ad ea quae praecedunt ullo modo pertinent. Unde suspicor hic excidisse articuli caput. Confer Nostrum supra v. *Νυμφίον*, unde nota haec suppleri quidem potest; sed quomodo ea locum hic habere possit, non video. *Küst.* Adde v. *Σήσαμα*. Nihil indagavi hic viciniae, quo frustulum istud revocari possit; nisi forte distractum id opinamur ab v. *Σέρφος*. 12. *Σείρ*] Cf. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 75. *ἥλιος*] Statim *καὶ σείριος* A. V. omiserunt. Ceterum glossam male locatam non dubito quin lectores ab v. *Σείριος* petierint. 13. *Σειραῖος ἵππ.*] Sophocl. Electr. 722. *Λεξιὸν τ' ἀνεὶς Σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.* Scholiasta in eum locum: *Σειραῖον ἵππον, τὸν ἔξω τοῦ ζυγοῦ, τὸν δεξιόν. προσκείμενον δὲ τῷ καμπτῆρι, ἀριστερόν.* Nimirum quadrigae veterum quattuor habebant equos *ἐκ παραλλήλου* iunctos: ex quibus duo medii appellabantur *ζύγιοι*, i. e. *subiuges*, duo vero extremi *σειραῖοι*, sive *παράσειροι*, i. e. *funales*. Orestes igitur, de quo Sophocles loco laudato loquitur, cum ad metas pervenisset, equo dextro habenas prudenter laxabat; sinistri vero inhibebat, ne ad metas axem alliderent. Erat hic enim *προσκείμενος τῷ καμπτῆρι*, i. e. *metae proximus*; dexter vero ab eadem remotus. Haec breviter monenda duxi, ut locus hic Suidae, incondite et negligenter ex Scholiasta Sophoclis excerptus, recte intelligeretur. Confer Petavium in Orat. VII. Themist. p. 587. [532.] et Nos supra in v. *Ζύγιοι*. *Küst.*

1. *δ' ἀνεὶς ἀεὶ*] *ἀνεὶς* A. V. δ' Gaisf. intra uncos tenuit. 2. *προκείμενον* V. 5. *τῶν ἵππων*] *τῶν* om. A. V. E. 7. *ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους*] Non solum Parthi, sed etiam Alani, Hunni, Sarmatae et reliquae Scytharum gentes hoc astu in proeliis uti solebant. De Alanis id testatur Iosephus lib. VII. de Bell. Iud. p. 985. ubi refert Teridatem regem Armeniae, cum Alanis confligentem, vivum paene captum fuisse laqueo, quem hostium aliquis in ipsum miserat; effugisse vero, quod gladio celeriter laqueum rupisset. Verba eius haec sunt: *Τηριδάτης ὑπαντιάσας αὐτοῖς (Ἀλανοῖς,) καὶ ποιησάμενος μάχην, παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἐπ' αὐτῆς ζωὸς ἁλῶναι τῆς παρατάξεως. βρόχον γὰρ αὐτῷ τις πόρρωθεν περιβαλὼν ἐμελλεν ἐπισπᾶσειν, εἰ μὴ τῷ ξίφει θᾶττον ἐκεῖνος τὸν τόνον κόψας ἔφθη διαφυγών.* Hunnis idem familiare fuisse docet Sozomenus lib. VII. c. 26. ubi de Theotimo Tomorum in Scythia Episcopo loquitur: quem Hunnus quidam divitem ratus, eum illaqueare vellet, manum, qua laqueum coniecerat, torpere sensit. De Sarmatis luculentum habemus testem Pausaniam in Atticis p. 37. *Σειραῖς περιβαλόντες* (*Σαυρομαται*) *τῶν πολεμίων ὁπόσους καὶ τύχοιεν, τοὺς ἵππους ἀποστρέψαντες ἀνατρέπουσι τοὺς ἐνσχεθέντας ταῖς σειραῖς.* Confer Vales. in Amm. Marcell. lib. XXXI. (c. 2, 9.) p. 417. a quo loca auctorum, quae adduximus, excepto ultimo, nos mutuatos esse fatemur. *Küst.* Sive p. 669. ubi nec hic ultimus Pausaniae locus est omissus. Ita Dionysius Milesius Iphin refert interfisse *περιχαλήπτων γενόμενον ὑπὸ τοῦ Αἰήτου περιστάντος αὐτὸν βρόχῳ*: unde patet hunc bellandi morem istis populis iam olim fuisse usitatum. Vid. Schol. Apoll. Rhod. IV, 228. *Hemst.* Adde Beckmanni *Gesch. d. Erfind.* T. V. p. 161. sq. *ἐφιᾶσι* om. V. 11. *Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγ.*] Haec ad somniorum interpretationem referenda esse videntur. *Küst.* Fugit illum tam Photius quam Zenobius V, 97. ubi *ᾠδικῶν* recte sumptum est a Bodl. 852. 14. *Σειρῆνας*] Conf. Iesaiae XIII. et Ierem. L, 39. cum comment. Theodoreti et Eusebii, ubi similia reperiuntur. Locus Iobi est XXX, 29. ubi vid. interpretes. *Ernest.*

Catena. *Rex autem dona misit Avaris, catenas auro distinctas, vestesque sericas.* *Σειρά.* Series generis. *Etenim philosophi vaticinitis de ipsius genealogia obtemperans. — Nescio quomodo orationis impetus sagaciter investigans locum in generis successione, non in choro integerrimo * collocatae, sed post eum, ut ostensum est, misit ad me, quem verissima exponere iussit.* *Σειραίνω.* Exsicco. [quibus coronabantur ad nuptiarum dies.] *Σείρ, σειρός.* Sol. *Σειραῖος ἵππος.* Equus funalis, dexter. *Dextro vero equo funali laxans habenas cohibebat alterum, qui metae erat proximus.* id est, sinistrum. *Σειραῖς.* Tortis loris, et Parthi, quidam *Σειροφόροι* appellabantur. hi ex equis pugnabant, loris plexis utentes; cumque ad hostes accessissent, laqueos iniiciebant, deinde vero equis conversis effuso cursu ad suos redibant. hostes igitur laqueis illigatos equo fugiente vel vivos vel mortuos trahebant. *Σειρὴν μὲν φ. Siren amicum nunciat, hospitem apis.* siren est animal ceras fingens et api simile. *Σειρῆνας.* Sirenas mulieres canoras fuisse vetus Graecorum

σθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός· αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἕτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω εἶδος γυναικῶν, τὰ δὲ κάτω στρουθῶν. Οἱ μυθολόγοι Σειρῆνάς φασι θηλυπρόσωπά τινα ὀρνίθια εἶναι, ἁπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ᾄσμασί τισι ορνικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἡ ᾠδὴ ἕτερον μὲν οὐδὲν χρηστόν, θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται, εἶναι τόπους τινὰς θαλαττίους, ὄρεσί τισι ἐστενωμένους, ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῖθρον λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν· ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες ἐμπιστεύουσι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ ῥεύματι, καὶ αὔτανδροι σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. Αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἡσαΐᾳ εἰρημέναι Σειρῆνες καὶ Ὀνοκένταυροι δαίμονές τινές εἰσιν, οὕτω χρηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημίᾳ πόλεως, ἥτις χόλῳ Θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ Σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι καὶ ἀναπτάντες ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος ἡδύ τι μέλος ᾄδουσιν. ὁ οὖν Ἰὼβ λέγει, Ἀδελφὸς γέγονα Σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. τουτέστιν, ᾄδω τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς ὥσπερ Σειρῆνες. στρουθοὺς δὲ λέγει, ὃν ἡμεῖς στρουθοκάμηλον λέγομεν, ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ τὸ λάλημα . . . .

κεῖνο τὸ Σειρήνων γλυκύτερον.

Σειρῆνες. αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρήνειον μέλος.

Σείρινον. σείρινον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον· καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. Καὶ Σειρὴν δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτών, εὔθετος τότε ὅτε ἔστιν ὁ σείριος. ἔστι δὲ καὶ Σεῖρις πόλις Ἰταλική. καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα, Λυκοῦργος [σείρινα] εἶπεν ἐν τῷ Περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ῑ γράφεται σέρινα.

Σείριος. ὁ ἀστρῷος κύων. Αἰλιανός· Λοιμῶν δὲ ἐπιδημίαν ἔσβεσεν ὅδε ἀνήρ, καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα σείριον πρωτίστην ἐπιτολὴν καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμερῶσαι τοῦ ἄστρου. Καὶ Σείρ, σειρός, ὁ ἥλιος.

---

1. *πρὶν*] *πλὴν* V. 4. *γυναικῶν — στρουθῶν*] *στρουθῶν — γυναικῶν* A. B. V. E. Med. Photius et Lex. Bachm. p. 362. 6. *τινα θηλυπρόσωπα*] *θηλυπρόσωπά τινα* A. B. *V. Tum *πλέοντας* V. 8. *κηλοῦντα*] *Κηληδόνες* ap. Pindar. ex Athen. VII. p. 290. *Reines.* V. Huschkii Comment. de inscript. vasculi Locris reperti p. 12. sq. 9. *ἄλλο*] *ἕτερον* dedi cum A. B. *ἡ ᾠδὴ θάνατον* omissis *ἄλλο . . χρηστόν* et *δὲ μόνον* V. 11. *τόπους εἶναι*] *εἶναι τόπους* inverti cum A. 12. *θλιβόμενον — ἀποδίδωσιν*] *θλιβόμενοι — ἀποδιδόναι* A. Tum *ὑπακούοντες* E. 15. *ῥεύματι*] *τῷ ῥεύματι* A. B. V. E. Med. 17. *χρηματιζόμενοι*] *σχηματιζόμενοι* E. Med. 22. *στρουθῶν*] *στρουθίων* A.

2. *στρουθὸν*] *στρουθοὺς* A. B. E. Med. *στρουθὸν λέγει τὸν παρ' ἡμῖν στρ.* V. omisso *λέγομεν*. 4. *ἐν Ἐπιγράμμασι*] (sic *V.) Pauli Silentiar. XXXIX, 6. 7. Anthol. Pal. V, 241. *Καὶ τὸ λάλημα φέρεις Κεῖνο τὸ Σειρήνων γλυκερώτερον.* 6. *τὸ τῶν*] *τὸ* om. B. E. Med. *τῶν* om. V. 7. *Σειρῆνες*] V. Wytt. in Eunap. p. 95. 9. *Σειρήνειον*] *Σειρήνειον* recepimus ex A. *V. Adde Moschop. *π. σχ.* p. 55. et Zon. p. 1636. Vide tamen Boisson. in Theophyl. p. 179. 10. *Σείριον. σείριον*] *Σείρινον. σείρινον* scripsi cum A. V. *Σείρινα. σείριον* Harpocr. ed. cuius libri optimi *Σειρῆνας. σειρίον. Σέρινα. σήριον* Harpocr. Pal. ap. Gaisf. *Σειρῆνα. σείριον* Photius. 11. *γλωσσογράφοι*] *λογογράφοι* E. Med. 12. *σειρῆναι* Hesychius, ut opinor, mendosus. 13. *τότε ὅτε*] *τε ὅτε* Photius. 14. *Σεῖρις*] Plerumque *Σῖρις*: v. Iacobs. in Archilochi fr. 22. 15. *ἤ τινα*] *εἴ τινα* A. B. V. E. Med. Photius cum codd. Harp. Id est, si quidem ille de vestibus cogitavit. *ἀλλὰ Λυκ.* *V. *σείρινα* om. A. B. *V. E. Med. et Photius, quorum hic in extr. *σερῆνα*. Vide Kiessling. de Lycurgi fragm. p. 89. 16. *μὲν*] *μέντοι* Harpocr. 17. *γράφεται καὶ*] *γρ. δὲ καὶ* E. Med. *καὶ* delevi. Neutram particulam habet Photius sive Harpocratio, qui *σίρινα*: sed videtur Suidas probandus esse, a quo propius abest *σερῆνα* Phot. 18. *Λοιμῶν δὲ ἐπιδημ.*] Vide supra v. *Ἰαχήν*, ubi fragmentum hoc auctius legitur. *Küst.* Mirum vero dici *ὅδε ἀνήρ*, cum pro Suidae more expectemus *Ὁ δὲ λοιμῶν ἔ. ἔσβεσε, καὶ κτλ.* Deinde *τὸν* supplendum ante *σείριον*. 19. *καὶ τὴν*] *καὶ τὰ* V. qui mox *ἔμπειρον* ap. Gaisf. Post *ἥλιος* quae extabant *οἱ δὲ καὶ σείριος*, omiserunt A. B. V. Vide supra v. *Σείρ*. 21. *ἡμερῶσαι*] Leg. *ἡμέρωσε* ut v. *Ἰαχήν*. *Toup.* Monuerat Gronovius.

---

fabula canit, quae in insula sedentes suavitate vocis adeo delectarint praeternavigantes, ut eos ad mortem usque ibi detinerent. habebant autem a pectore quidem et superne femineam formam, inferne vero struthionum. Mythologi vero dicunt Sirenas esse quasdam aviculas, feminea facie praeditas, quae praeternavigantes decipiant, et canticis quibusdam meretriciis audientium aures demulceant. illius vero cantus suavitas nullum alium finem habet nisi solam mortem. interior vero narrationis sensus hoc vult significare, angusta quaedam in mari esse loca montibusque intercepta, per quae aqua artata cum stridulo quodam sono fluat. quo audito praeternavigantes vitam suam undis illis committere, omnesque cum ipsis navibus perire debebant. Sirenes vero quae apud Esaiam ita vocantur et Onocentauri sunt quidam daemones, animum pascentes in urbis desolatione, quae per iram Dei contingit. Syri vero dicunt esse olores: qui postquam corpus laverunt, ex aquis in aerem avolantes suave quoddam carmen canunt. Iob vero dicit, *Frater factus sum Sirenum et sodalis struthionum.* hoc est, meas calamitates cano, quemadmodum Sirenes. *στρουθὸν* vocat, quem nos Struthiocamelum appellamus, qui quidem avis est, sed pedes et collum asini habet. Et in Epigrammate: *Et cantus illos quibus cedit Sirenum suavitas.* *Σειρῆνες.* Sirenes, sive harmonicae et musicae animi facultates. *Σειρήνειον μέλος.* *Σείρινον.* Sic vocabant vestimentum tenue, quod spatha densatum non erat, ut theristrum: quemadmodum aiunt glossographi. Et *Σειρήν*, tunica tenuis et pellucida, quae commoda est aestui caniculae. est etiam Siris urbs Italiae: atque videntur inde allatae telae, quas Lycurgus, si forte, in oratione de sua administratione *σείρινα* appellavit. in quibusdam codicibus etiam omisso ῑ scribitur *σέρινα*. *Σείριος.* Sirius, sive Canis, astrum coeleste. Aelianus: *Pestilentias vero grassantes vir ille exstinxit, primumque caniculae exortum immoderatumque astri illius*

Σείριον. τὸν Κύνα· ὁτὲ δὲ καὶ τὸν ἥλιον. Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγει.

Σειρομάστης. εἶδος ἀκοντίου, λόγχη.

Σειροφόρος, καὶ ἄζυξ. ὁ λεγόμενος κέλης ἵππος.

Σειροί. αἱ ἐπαύλεις· ἢ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου.

Σεισάχθεια. χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων. εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δὲ οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι· ὡς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

Σεῖσαι. τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν·

Ἀλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι,
παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων.

Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·

Ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν πάλιν.

Σεισμός. πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκαθειρχθέντος. εἶναι δ' αὐτῶν τοὺς μὲν χασματίας, τοὺς δὲ βρασματίας. Αἰλιανός· Σεισμοί τε ἐπεπόλασαν, καὶ πολλὰ ἀνέτρεπον. [Σισμὸς δὲ ὁ ποιὸς ἦχος σιδήρου πεπυρακτωμένου εἰς ὕδωρ βληθέντος· ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ποιὸν ἦχον ἀποτελῶ.]

Σείω. ῥῆμα. σεῖο δὲ ἀντὶ τοῦ σοῦ.

Σεῖστρον. Ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, λαθεῖν θέλων, καὶ σκευὴν Αἰγυπτίαν ἀνα-

---

1. *καὶ τὸν ἥλιον*] Vide Tzetzem in Lycophr. Cassand. 397. *Küst.* 2. *Ἴβυκος*] Fragm. 47. *πάντα τὰ ἄστρα σείρια λ.*] Confer Schol. Apoll. Rh. II, 519. *Küst.* Adde Hesychium, Phot. v. *Σίριον*, intpp. Hygini P. A. II, 35. 3. *Σειρομάστης*] Confer Tzetzem Chil. XIII. c. 492. et Nostrum infra v. *Σιρομάστης*. *Küst.* Multa docti intpp. Hesychii. *Σειρομάστη* *V. 4. *Σειροφόρος*] Vide paulo ante v. *Σειραῖος*. *Küst.* Adde v. *Ἄζυξ*. Fortasse tamen legendum *ὁ καὶ ἄζυξ*. 6. *Σειροί*] Confer Suidam infra v. *Σιρός*. *Küst.* Wesseling. in Diod. XIX, 44. p. 351. annotavit Toupius; neque silendus Albertius in Hesychio. 8. *Σεισάχθεια*] Praeter alios grammaticos vide etiam Laertium in Solone, et ibi doctos interpretes. *Küst.* Vid. Salmas. de Modo Usur. p. 751. *Hemst.* Qui sub finem scripsit: An leg. *ἀπὸ τοῦ σεισθῆναι τὸ ἄχθος*? Quo non felicior coniectabat Salmasius *τοῦ ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος*, quasi cives obaerati soluta pecunia libertatem, quam *τῇ ἀποψηφίσει* amiserant, recuperassent. Sed minime dubium quin eorum sententiae, qui *σεισάχθειαν* ad privatas rationes revocarunt, Philochorus (p. 40.) opponatur, tradens ille debita plebis ut par fuit publice cautionibus quibusdam esse levata. Ceterum *ἀποψηφίσασθαι* *V. Supra *Σεισαχθία* A. Tum *χρεοκοπία* A. V. cum Photii MS. quod est deterius. 11. *ἀποδόντας*] *ἀποδιδόντας* V. 14. *Σεῖσαι. τὸ συκοφ.*] Vide Vales. in Harpocrat. v. *Ἀνασείσας*. *Küst.* Vid. Euseb. Eccl. Hist. p. 360. et Vales. Aeschin. Socrat. p. 64. ed. Horrei. *Toup. MS.* Adde Schaef. in Bos. p. 259. Principium agnoscit Hesychius. 15. *Τηλεκλείδης*] In Meinekii Com. Vol. II. p. 364. *Τηλεκλίδης* *V.

1. *Ἄλλων πάντων δὲ λ.*] Fragmentum hoc lacerum est et corruptum, quod absque ope meliorum codicum in integrum restitui nequit. *Küst.* *ἄλλως* (*ἄλλω* *V.) *πάντων δὲ τῶν λῷστοι* A. V. *ἄλλως πάντων δὲ τῶν λῷστοι* B. et in eadem lacuna, sed omissis *ζήτει* E. Med. *ἀλλ' ὡς π. δὲ τῶν λωΐστοις* Phot. MS. Unde praeclare Porsonus eruit *Tracts* p. 287. *ἀλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι*, quod receperat Photii editor. 2. *προσκαλέσαντας*] *προσκαλέσαντες* Gaisf. cum A. V. Phot. *προσκαλέσασθαι* Epr. Occuparat Porsonus, cui debetur etiam *παύσασθε* pro *παύσασθαι*. 5. *Ἔσειον, ᾔτ.*] Metrum fragmenti huius luxatum est, quod facili negotio sic in integrum restitui potest: *Ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, πάλιν Ἐσυκοφάντουν*. *Küst.* Sic in Photio dedit Porsonus. Nihil mutabat Dindorfius in Aristoph. Daetal. fr. 20. Praestat cum Bergkio in fr. 23. *πάλιν* delere. Ceterum Bosius Animadv. p. 186. *ἐσυκοφάντουν* habuit pro interpretatione grammatici. 7. *Σεισμός. πνεύματος — βρασματίας*] Haec sunt verba Laertii in Zenon. Cit. segm. 154. sed mutila, quae partim ex sensu, partim ex Laertio sic supplenda sunt: *Σεισμός. οὗτος γίνεται πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκατειρχθέντος. εἶναι δ' αὐτῶν τοὺς μὲν σεισματίας· τοὺς δὲ χασματίας· τοὺς δὲ καυματίας· τοὺς δὲ βρασματίας*. Notandum autem est vocem σεισμὸς apud Laertium hodie deesse, quae ex hoc loco Suidae ei restituenda est. *Küst.* 8. *ἐγκατειρχθέντος*] *ἐγκαθειρχθέντες* A. *ἐγκαθειρχθέντος* B. V. E. 10. *ἐπεπόλασαν*] *ἐπεπόλευσαν* A. Paulo post quae extabant, *Ἀριστοφάνης· Γηγενεὶ φυσήματι· ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν*, omiserunt A. V. quippe repetita ex v. *Γηγενεῖς*. *Σισμὸς*] *Σιγμὸς* E. Med. Tum *ὁ ἦχος τοῦ σιδήρου πεπυρακτωμένου* V. reliqua ignorans. Haec A. om. in textu, qui in marg. *ζήτ εἴδη σεισμῶν ἐν τῷ Ἐκτιναγμός. Σισμὸς δὲ ὁποῖος* et quae sequuntur, omisso *ποιόν*. Nec meliore fide nitebatur olim gl. *Σισμός*. Interim uncos apposui. 13. *τὸ ταράσσω* post *ῥῆμα* delevi cum B. V. 14. *Ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφ.*] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. *Ἀγείρει*. *Küst.* Adde v. *Προϋγράφη*. 15. *σκευὴν*] *στολὴν* gl. utraque.

---

aestum temperavit. Et *Σείρ*, sol. *Σείριον*. Sirium, canem coelestem. interdum vero ipsum solem significat. Ibycus vero omnia astra vocat *σείρια*. *Σειρομάστης*. Iaculi genus, lancea. *Σειροφόρος*. Equus funalis, qui non est iugalis, idem qui dicitur celes. *Σειροί*. Stabula. vel scrobes, in quibus frumentum conditur. *Σεισάχθεια*. Remissio debitorum tam publicorum quam privatorum, quam introduxit Solo. dicta quod cum mos esset Athenis, ut pauperes debitores creditoribus suis corpore servirent, post pecuniam redditam onus videbantur excussisse. Philochorus autem tradit levatos esse publico decreto. *Σεῖσαι*. Calumniis vexare: per metaphoram ductam ab iis, qui fructus arboreos quatiunt. Teleclides *Amphictyonibus*: *At vos qui reliquis civibus calumniando litigandoque praestatis, iudiciis abstinete, quibus devoratis invicem.* Aristophanes *Daetalensibus*: *Calumniabar, poscebam pecunias, minabar, famam lacerabam.* *Σεισμός*. Terrae motus fit, cum flatus intra viscera terrae conclusus exitum quaerit. horum alii sunt chasmatiae, alii brasmatiae. Aelianus: *Crebris terrae motibus multa aedificia eversa sunt.* [*Σισμὸς* vero stridor est ferri candentis, quod in aquam immergitur. a *σίζω*, strideo.] *Σείω*. Verbum. at *σεῖο*, tui. *Σεῖστρον*. *Ille vero latere volens caput et mentum rasit, ve-*

λαβών, ἥνπερ οἱ τῆς Ἴσιδος θεραπευτῆρες ἥσθηνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων ἠλᾶτο.

Σηγώρ. πόλις, ἐν ᾗ διεσώθη Λὼτ φεύγων τὸν τῶν Σοδομιτῶν ἐμπρησμόν.

Σήθ. υἱὸς Ἀδάμ. περὶ τούτου εἴρηται, Καὶ εἰςῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων. ἤτοι τὰς ἀπὸ τοῦ Κάιν. Θεὸν γὰρ τὸν Σὴθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον, διὰ τὸ ἐξευρηκέναι τά τε Ἑβραϊκὰ γράμματα τάς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας· καὶ πρὸς τούτοις τὴν πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες· ὥστε καὶ πρῶτος ἐπικαλεῖσθαι Θεὸς καὶ ὀνομάζεσθαι. καθὰ καὶ τῷ Μωυσεῖ λέγει Κύριος, Θεὸν δέδωκά σε τῷ Φαραώ. καὶ περὶ τῶν ἐναρέτων καὶ πνευματικῶν καὶ τῶν κριτῶν ἔφη· Θεοὺς οὐ κακολογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν οἱ τοῦ
306 Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐνὼχ παῖδες υἱοὶ Θεοῦ καὶ υἱοὶ τῶν Θεῶν κατὰ Σύμμαχον νοείσθωσαν· οἵτινες ἀλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Κάιν εἰςῆλθον. ἐξ ὧν οἱ τῆς καταλλήλου μιαιγαμίας γίνονται γίγαντες· διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

Σήθοντες. κοσκινίζοντες.

Σήθων. ὄνομα κύριον.

Σήινος. ὄνομα κύριον.

Σήκασθεν. ὡς εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν, τουτέστι μάνδραν. Καὶ Σηκασθέντας, ὡς ἐν σηκῷ περικλεισθέντας. Καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ μὲν ὥσπερ σηκασθέντας ἐδεδίει, μὴ διὰ πλῆθος βιάσαιντο σφᾶς, ἐς ἓν τὸ ἀσθενέστατον τῆς κυκλώσεως ἐντείναντες. Καὶ αὖθις·

Ἔκ ποτέ τις φρικτοῖο θεᾶς σεσοβημένος οἴ-
. . . . . στρῳ.

Σηκίδες. τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια. κυρίως δὲ σηκύλη καὶ σηκὶς ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα.

Σηκοκόρος. ὁ τοῦ σηκοῦ ἐπιμελούμενος.

Σηκός. ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ, ναός,

---

1. ἥν τινα] ἥν περ A. B. V. ἦν gl. Ἀγείρει. 3. ὄνομα πόλεως] πόλις A. Meminit civitatis etiam Cedremus p. 28. 5. υἱὸς] ὁ υἱὸς E. περὶ τούτου εἴρηται, Καὶ εἰς.] Cum toto hoc loco Suidae confer Theodoret. in Genes. Quaest. XLVII. *Küst.* Loca laudantur ex Genes. VI, 4. ubi tamen pro εἰςῆλθον est εἰςεπορεύοντο. Exodi XXII, 28. ubi est κακολογήσεις, ut et in Suida legendum videtur pro ἀλογήσεις. Quod vero dicitur Symmachus vertisse υἱοὶ τῶν Θεῶν, in eo discrepat a Cyrillo Alex. ad locum Geneseos, qui illam Aquilae et aliam versionem υἱοὶ τῶν δυναστευόντων Symmacho tribuit. *Ernest.* 6. οἱ om. V. ubi ὁ υἱὸς Med. 9. ἀστέρων] ἀνῶν V. 10. τὴν ante πολλὴν addunt A. B. V. E. 11. ὥστε] ὅς γε A. E. Med. ὅς τε B. Mox ὁ κύριος E. 15. οὐκ ἀλογήσεις] οὐ κακολογήσεις A. quod Ernestius postularat. 16. οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐν.] Haec et quae sequuntur leguntur supra v. *Μιαιγαμίαι*. *Küst.* 17. καὶ υἱοὶ] ἢ υἱοὶ A. B. V. E. καὶ υἱοὶ τῶν θεῶν om. gl. superior: nec puto quicquam iis inesse praeter διττογραφίαν.

2. διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μ.] Locum hunc Portus pessime acceperat: cuius verum sensum esse, *qui propter iustum quidem* [*Sethum*] *robusti erant et maximi*; *propter iniustum vero et impium* [*Cainum*] *improbi et pessimi*, clare patet ex Cedreno, qui p. 9. eadem verbis paulo pluribus tradit. ait enim: Οἱ δὲ Γίγαντες οὗτοι διὰ μὲν τὸν δίκαιον Σὴθ ἐγένοντο ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος ὑπερμήκεις, τερατώδεις τε καὶ ἀπευκτοί· ἄθεν καὶ τὴν προσωνυμίαν ἐσχήκασι· διὰ δὲ τὸν βέβηλον Κάιν ἄλκιμοι καὶ κραταιότατοι καὶ στερρὸν τὴν ἀλκήν, τὸν δὲ τρόπον φονικώτατοι καὶ ἀσεβέστατοι καὶ ἀσελγέστατοι. Haec Suidam non parum illustrant. *Küst.* ἰσχυροὶ καὶ om. E. 3. τὸ ἄδικον Med. 5. Σήθοντες δέ] δὲ om. A. V. Cf. Herod. Epimer. p. 245. Praeterea Gaisfordus tacite cum *V. hanc glossam ante v. Σήθων collocavit. 6. Σήθων] Σὴθ V. 7. Voluit Σηανός. 8. Σήκασθεν] Glossa Homerica, Il. Θ'. 131. Σήκασθεν *V. Zon. p. 1640. εἰς] ὡς εἰς A. B. V. E. Zon. Hanc tamen scripturam ex inferiore versu profectam arbitror. 9. Σηκασθέντας] Xenoph. Hist. Gr. p. 486. ὥσπερ ἐν αὐλίῳ σηκασθέντες. *Toup.* MS. σηκασθέντες V. 13. πάλιν] αὖθις A. V. 14. Ἔκ ποτέ τις φρ.] Exemplum hoc pertinet ad v. *Σεσοβημένος*. *Küst.* Antipatri Sidon. XXVII, 1. Anthol. Pal. VI, 219. θεᾶς om. A. eamque vocem suspectam reddit scriptura σεσοβημένος οἴστρῳ θεᾶς V. 16. Σηκίδες] Sic Photius. Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 765. allatum intpp. Hesych. v. *Σηκίς*, et, quos item Gaisfordus appellat, eiusd. intpp. v. *Σηκίλλαι*, ubi probabiliter *σήκυλλαι* Salmasius in Plin. Exercitatt. p. 56. Notus Pherecratis versus ap. Ath. VI. p. 263. B. οὐ γὰρ ἦν τότ' οὔτε μάνης οὔτε σηκὶς οὐδενὶ δοῦλος. Adde notabiliorem Epicharmi locum ap. Schol. Arist. Vesp. 185. 18. Σηκοκόρος] Homer. Od. ρ. 224. Vide prae ceteris Hesychium. *Σηκηκόρος* Med. 19. ναοῦ] ναός A. B. V. E. Photius. ὁ ἐνδ. τόπος τοῦ ἱεροῦ ἢ ναοῦ Valckenar. in Ammon. p. 153. Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 59. Ὁ μὲν σηκὸς καὶ τὸ τέμενος σημαίνει τὸ ἱερὸν ὅλον· ὁ δὲ ναὸς σημαίνει τὸ θυσιαστήριον, ἐν ᾧ ἡμῖν μὲν ἡ θεία τῶν μυστηρίων πρόκειται τράπεζα, Ἕλλησι δὲ τὸ βδελυρὸν ἐν τούτῳ εἴδωλον εἱστήκει. *Gaisf.* ναός aptum esse interpre-

---

stemque Aegyptiam induit, qualem Isidis cultores gestant, et sistrum quatiens oberrabat. Σηγώρ. Segor urbs, in quam salvus pervenit Lot, Sodomitarum incendium fugiens. Σήθ. Seth, filius Adami. de hoc dictum est: *Et filii Dei ingressi sunt ad filias hominum.* nimirum filias Cain. illius enim saeculi homines Sethum vocabant Deum, quippe qui invenisset et Hebraicas litteras et stellarum appellationes; praeterea magnam huius pietatem admirati: adeo ut primus et cognomento et nomine Deus vocatus fuerit. quemadmodum etiam Mosi dicit Dominus: *Te Pharaoni Deum dedi.* porro de hominibus virtute praestantibus et altiore spiritu deque iudicibus dixit: *Deos ne contemnas, neve tui populi principibus maledicas.* iure igitur filii Sethi et Henos et Enochi filii Dei sive Deorum secundum Symmachum intelligantur; qui libidine victi cum filiabus Cain concubuerunt. ex horum promiscuo et incesto concubitu nati sunt Gigantes: qui propter illius quidem iustitiam robusti et maximi, per alterius vero iniustitiam et impietatem improbi et pessimi evaserunt. Σήθοντες. Cribrantes. Σήθων. Nomen proprium. Σήινος. Nomen proprium. Σήκασθεν. In caula conclusi fuerant. Et Σηκασθέντας, in stabulo conclusos. *Ille vero hostes undique cinctos, et velut in stabulo conclusos metuebat, ne propter multitudinem vi perrumperent, impetu facto in unam invalidissimam partem cingentium.* Item: *Aliquando quidam furore terribilis Deae concitatus.* Σηκίδες. Ancillae domi natae. proprie vero σηκύλη et σηκὶς appellatur ea quae rure penum servat. Σηκοκόρος. Aedituus. Σηκός. Adytum templi, penetrale, cella, sepulcrum. item conclave. *Cum autem venissent in abditum locum, quo*

οἶκος, τάφος. Παραγενόμενοι δὲ εἰς τὸν σηκὸν τῶν αἰχμαλώτων ἐκέλευον κηρύττειν. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οἶκον. τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας. λέγει γὰρ Λυσίας· Ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν οὔτε σηκόν. μήποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας μορίας· σηκὸν δὲ ὡς ἔοικε καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

Σηκοί. αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις· παρὰ τὸ σώζειν. ἢ στηκοί τινες ὄντες· παρὰ τὸ ἐκεῖσε στήκειν.

Σήκρητον. καὶ Πρωτασηκρήτις.

Σήλεκτος. χαμαιδικαστής.

Σηλώμ. ὄνομα πόλεως.

Σηλυβρία. πόλις Θρᾳκική.

Σῆμα. ὁ τάφος.

Σημάντορες. ἐπιτάκτορες, ἡγεμόνες.

Σήμαντρα. σφραγῖδες.

Σημασία. φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα. σημεῖα, τέρατα. Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

Σημαία, σπεῖρα, τάγμα. ταυτόν ἐστιν. οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων Κεντυρίωνες καὶ Ταξίαρχοι. Καὶ Σημαιοφόρος, ὁ ἡγεμών.

Σημαία. τάξις πολεμική, δι' ἧς τὸ Ἡράκλειον ἦλω ἰδίαν τινὰ ἄλωσιν. ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἑνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον ταπεινὸν τεῖχος, οἱ Ῥωμαῖοι τρεῖς σημαίας προεχειρίσαντο, καὶ τῇ μὲν πρώτῃ τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, ὥστε τῇ τῶν ὅπλων πυκνότητι κεραμωτῷ καταῤῥύτῳ γίνεσθαι παραπλήσιον. ἐφεξῆς δὲ ἕτεραι δύο.

Σημαῖαι. σίγνα, προτομαί. Πιλάτος εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὰς Τιβερίου εἰκόνας, αἳ σημαῖαι καλοῦνται, κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν· οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὡς πεπατημένων αὐτοῖς τῶν νομίμων. οὐδὲν γὰρ ἠξίουν δείκηλον ἐν τῇ πόλει εἰσιέναι.

Σημαῖαι. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα.

---

tando σηκός persuadebit ipse Valcken. in Herod. VI, 19. Schol. Il. θ'. 131. sive Etym. M. καὶ οἱ νεώτεροι τῶν ποιητῶν σηκὸν λέγουσι τὸν ναόν, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἀγάλματα. Porro Gudianum p. 499. ὁ ἐνδότατος τόπος τοῦ ἱεροῦ, ναὸς καὶ οἶκος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τάφον.

1. *Παραγενόμενος — ἐκέλευε*] *παραγενόμενοι — ἐκέλευον* A. V. Tum *δὲ* om. V. 3. *καὶ* om. Med. *λέγει γὰρ Λυσίας· Ὃς δ.*] Haec et quae sequuntur sumpta sunt ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. *Μορίαι*, et Reines. Varr. Lectt. p. 436. *Küst.* 4. *Λυσίας*] *Ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ Ἀπολογίᾳ*: quae oratio hodie adhuc extat. *Küst.* P. 269. Reisk. §. 10. *δύο*] *κ'* V. *δύο δ' ἔτη* Lysias: a quo in fine petendum *παραλαβών*. 5. *τὰς μὲν*] *τὰς μὴ* A. Photii MS. Deinde *μορίας* om. V. 9. *Σηκοί. αἱ τ.*] V. Ruhnk. in Tim. p. 230. *παρὰ τὸ σώζειν*] Hesychius, *ἀπὸ τοῦ τὰ εἰσαγόμενα σῶα μένειν*. 10. *ἢ στηκοί*] In his cessat Photius. *σηκοί* *V. 12. *Πρωτασηκρήτης*] Potius *πρωτοασεκρῆτις*, i. e. *primus a secretis*. Confer Nostrum supra v. *Γραμματεύς*. *Küst.* *Πρωτοασηκρῆτον* V. *Πρωτασηκρῆτες* B. *πρωτασηκρῆτις* V. marg. ap. Gaisf. cum E. Cf. Io. Lydus de Magistr. III, 20. 13. *Σήλεκτος. χαμ.*] Vide Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* *χαμοδικαστής* Hesychius. 14. Gl. sacra. V. Tittm. in Zon. p. 1638. 15. *Σηλυβρία*] *Σηλύσθαι* V. Vid. Wesseling. in Diod. XIII, 66. et Heind. in Plat. Protag. 20. 17. *Σημάντορες*] Od. τ'. 314. 18. *Σήμαντρα*] Vid. Sturzii Lex. Xenoph. v. *Σήμαντρον*. Blomfield. Gloss. Aeschyl. Agam. 592. *Gaisf.* *σφραγῖδας* Photius. 19. *Σημασία*] Ex usu *τῶν ὁ* ut Num. X, 5. etc. XXXI, 6. II. Paralip. 13, 12. cf. Theodoreti in Num. Quaest. XV. T. I. p. 229. et Hesych. Gl. sacr. *Σημαίνειν*. *Ernest.* Singularem eiusdem vocis notionem observavit Zoëga de nummis Impp. Aegypt. p. 234.

3. *Σημαία, σπεῖρα, τάγμα*] Locus hic sumptus est ex Polybii Histor. lib. VI. c. 22. ubi sic legitur: *Καὶ τὸ μὲν μέρος ἕκαστον ἐκάλεσαν καὶ τάγμα, καὶ σπεῖραν, καὶ σημαίαν. τοὺς δὲ ἡγεμόνας Κεντυρίωνας καὶ Ταξιάρχους*. Vide Lipsium de Milit. Rom. lib. II. Dial. 8. *Küst.* 6. *τάξις πολεμική, δι' ἧς τὸ Ἡρ.*] Haec Polybio tribuit Valesius p. 206. *Küst.* Lib. XXVIII, 12. ed. Schweigh. Novissimam partem festinans grammaticus mutilavit vel potius verbo significavit. 12. *κεράμῳ τῷ*] Valesius recte rescribit *κεραμωτῷ*, una voce. Confer Nostrum supra v. *Κεραμωτόν*, et Lipsium Poliorc. lib. I. Dial. 5. *Küst.* 14. *Πιλάτος εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὰς Τιβ.*] Haec sunt verba Iosephi lib. II. de Bello Iud. c. 14. (c. 9, 2.) p. 789. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* 15. *Ἰουδαίαν*] Scribe *Ἱεροσόλυμα*, ut habet Iosephus loco laudato. *Küst.* Dein *Τιβέρρου* V. ap. Gaisf. 17. *αὐτοῖς*] *αὐτῶν* A. Tum *τῶν* om. V. *νόμων* Iosephus. 18. *δείκηλον*] *δείκελον* vulg. *εἰσιέναι*] *τίθεσθαι* Ioseph. 19. *Σημαῖαι*] Schol. Paris. Gregor. Naz. f. 65. apud Bastium: *Σημαίας Ἰταλοὶ τὰ σίγνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα, ἃ κόντοις ἤρτηται, ἀετῶν ἢ λεόντων ἢ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλοις* [lege *ποικίλα* cum Etym. M.] *καὶ παρασήμοις κατάστικτα,*

---

captivi tenebantur, per praeconem edici iussit. eadem vox de olea ponitur. Lysias enim ait: *Qui per biennium nec propriam oleam coluit nec moriam nec secum.* videndum autem ne privatas oleas vocent *ἐλαίας*, publicas *μορίας*. *σηκὸς* autem, si quid colligimus, item significat oleam sacram. *Σηκοί.* Pecudum stabula: quasi quae servent pecudes. vel quod sint quasi *στηκοί* quidam, sive loca in quibus stent pecudes. *Σήκρητον.* Et *Πρωτασηκρήτις.* *Σήλεκτος.* Iudex pedaneus. *Σηλώμ.* Nomen urbis. *Σηλυβρία.* Urbs Thracica. *Σῆμα.* Sepulcrum. *Σημάντορες.* Imperatores, duces. *Σήμαντρα.* Sigilla. *Σημασία.* Signum quod tuba datur. *Σημεῖα.* Signa, portenta. Attici etiam monumenta sic appellant. *Σημαία, σπεῖρα, τάγμα,* idem significant. horum vero duces vocantur centuriones et ordinum ductores. Et *Σημαιοφόρος*, signifer. *Σημαία.* Manipulus militum. *Heracleum oppidum nova quadam ratione captum est. versus partem humillimam murorum Romani tria signa militum locarunt: ac primi quidem signi milites densatis supra capita scutis sese praemunierunt, prorsus ut species imbricati tecti appareret, per quod aqua pluvia delabitur. deinceps reliqua duo signa.* *Σημαῖαι.* Signa, imagines. *Pilatus imagines Tiberii, quae signa vocant, opertas in Iudaeam intulit: qua re Iudaei vehementer perculsi sunt, ut legibus ipsorum profanatis. nefas enim habent ullum simulacrum in urbem inferri.* *Σημαῖαι.* Quae apud Romanos signa appellantur. *Cum omnes Romani in signis bellicis simulacra ferrent,*

Πάντων γε μὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν σημαιῶν εἴδωλα φερόντων, ὁ Κωνσταντῖνος σταυροῦ τύπον ἔφερεν. — Αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμαίων συνεπεφύγεσαν εἰς βουνόν. καὶ πάντων δόντων γνώμας ὁ Σκιπίων ἔφη, ὅταν ἐξ ἀκεραίου βουλεύωνται, καὶ πλείω ποιεῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν ἢ τοῦ δρᾶσαι κακῶς τοὺς ἐχθρούς.

Σημαίνει. εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται.

Σημαίνει δ' ὅτι

μόνης τόδ' ἐστὶν Ἰσμήνης φίλον κάρα.

Σημαίνει. ἐπιτάττει.

Σημαίνομαι. σηματίζομαι, διὰ σημείων γινώσκω. Σοφοκλῆς·

Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,

τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου. ἢ σημαίνομαι, ἀντὶ τοῦ, σημεῖα ἐμαυτῷ τινα συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἴχνους, τὰ δὲ ἀπορῶ· ἐπεὶ τοιοῦτον συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτάς, ἐπιταραττομένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ Αἴαντος.

Σημεῖα. μίλια.

Σημεῖα. οὕτω λέγουσι τὰς σφραγῖδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.

Σημεῖα Σκυθικά, ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑφάσματά εἰσι βαφῇ πεποικιλμένα, ἃ εἰς ἰδέαν μάλιστα ὄφεων εἴκασται, καὶ ἀπηώρηνται κοντῶν συμμέτρων. τὰ δὲ σοφίσματα ταῦτα θεόντων ἢ καὶ ἵππους ἐπιβεβηκότων τῶν φερομένων αὐτὰ ἐξογκοῦται, ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις ἐοικέναι· καί τι καὶ ἠχεῖ πρὸς τὴν συγκίνησιν ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ βίᾳ.

Σημεῖα ἀρθῆναι ἑκατέροις. παρὰ Θουκυδίδῃ. ‖σύμβολά τινα εἶχον, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς 308
μάχης δεικνύμενα. καὶ ὅτε μὲν ἀνετείνετο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης· ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο.

Σημεῖον. δι' οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται παρὰ τοῖς Σκεπτικοῖς, ὃ ἀναιροῦσι διὰ συλλογισμῶν.

Καὶ ὅτε δὲ ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον

ἑκάστην τῶν τάξεων παραδηλοῦντα [hic cessat Etym.] ἐπὶ βουνῶν καὶ ἐπηρμένων ἱστῶσι τόπων. Conf. Schol. in Stelit. I. p. 35. ed. Montac. *Gaisf.*

1. εἴδωλα] V. Lindenbr. in Ammian. XVI, 10, 7. 3. Αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμ.] Fragmentum hoc Polybii esse volunt Fulv. Ursinus et Casaubonus. *Küst.* Nec dubitare patitur vel formula ἐξ ἀκεραίου. Sed iacturam haud mediocrem fecit sententia post ἔφη: cuius ut aliqua extaret significatio, reliqui veterem interpretationem quantumvis suspectam. 8. Σημαίνει. εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται] Ex Scholiasta Sophocl. in Oedip. Colon. 320. ut Portus monuit. *Küst.* 10. τόδ' ἐστὶν] τόδ' ἐστὶ δῆλον Sophocles. 11. Σημαίνει] Hom. Il. κ'. 58. 13. Σοφοκλῆς] In Ai. 32. ubi v. Schol. 15. ὅτου] ὅπου A. B. V. Ox. 16. τινα ἐμαυτῷ] ἑαυτῷ τινα A. V. ἐμαυτῷ τινα dedi cum Schol. 17. τὰ δὲ] τὸ δὲ V. E. Med. 18. ἐπιπατουμένων] Scholiasta Sophoclis ἐπιταραττομένων. *Küst.* Id repositum est ex vestigiis A. V. qui praebent ἐπιπαττομένων. Contra mendose Schol. ἐπὶ τοὺς ἰχν. 20. ἐπιτεταραγμένη] ἐπιτεταγμένη B. E. ἐπιτεταραγμένος V.

1. μήλια] Sic MSS. Pariss. At scribendum erat potius μίλια, per ῑ in syllaba prima, ut habet Photius in Lexico [cum Lex. Bachm. p. 363.]. In prioribus vero editt. Suidae [et E.] inepte legitur κειμήλια. *Küst.* I. e. interprete Küstero, signa milliarium, qui erant lapides. Dedit Gaisf. μίλια cum Photio. 2. Σημεῖα. οὕτω λέγουσι τὰς σφρ.] Ex Harpocratione. *Küst.* Is paulo aliter: οὕτω — Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. τὰς σφραγῖδας] τὰ σφραγίδια V. Demosthenis loci sunt p. 1039, 11. 1041, 15. Cf. v. Ἀσήμαντον. 4. Σημεῖα Σκυθικά, ἃ φέρ.] Cum hoc loco confer ea, quae Noster habet supra v. Ἰνδοί, et infra v. Χιλιοστύς. *Küst.* Adde Salm. in Hist. Aug. T. I. p. 384. et graphicam Claudiani descriptionem in Ruf. II, 177. ubi v. Gesn. Ceterum σημεῖα malim in Exc. Dexippi p. 12. reponi, ubi vulgatur σήματα. 7. τὰ δὲ] τὰ δὴ A. Statim σοφίσματα exquisitius est quam pro hac verborum simplicitate. Praestat φάσματα sive φαντάσματα. 8. Immo φερόντων: ubi φερομένους E. Infra καίτοι V. 10. ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ] Rectius ὑπὸ τῆς πνοῆς διερχομένης. *Küst.* Noli mutare. 12. παρὰ Θουκυδίδῃ] Lib. I. c. 63. *Küst.* Immo c. 49. ubi v. Duker. 13. ἃ κατὰ] περὶ Schol. Thucyd. 14. ἐδείκνυτο] δεικνύμενα A. V. Schol. Infra τῆς μάχης post ἀνετείνετο om. A. *V. Schol. 16. Post hanc gl. cum *V. expunxi: Σημεῖα. ζήτει ἐν τῷ Σύμβολα. 17. Σημεῖον. δι' οὗ τὰ ἄδ. — διὰ συλλογισμῶν] Haec sumpta sunt ex Laertio in Pyrrhone, segm. 96. *Küst.* 20. Καὶ ὅτε] Verba Schol. Aristoph. Thesmoph. 285. Monuit Gaisf. alieno tamen loco. Ceterum δὲ expungendum.

Constantinus figuram crucis imposuit. — Signa vero Romanorum in collem confugerant. cumque omnes sententiam dixissent, Scipio ait consilium illorum locum habiturum, si res foret integra. nunc vero maiore studio ipsis cavendum esse, ne damno ab hoste afficiantur, quam ut ipsi hostes laedant. Σημαίνει. Significat. *Significat vero solius Ismenes carum hoc esse caput.* Σημαίνει. Imperat. Σημαίνομαι. Ex signis colligo, coniicio. Sophocles: *Et alia quidem agnosco, alia vero me confundunt, nec cuius ea sint intelligere licet.* ubi σημαίνομαι est id quod, signa quaedam ex vestigiis noto, alia vero me dubium reddunt. nam tale quid venatoribus accidere solet, cum vestigia turbata vel obscurata sunt. Aiacis vero gressus propter insaniam investigatu difficilis et perturbatus erat. Σημεῖα. Milliaria. Σημεῖα. Sic Demosthenes et alii sigilla vocant. Σημεῖα Σκυθικά. Signa, quibus Scythae in bello utuntur, sunt vexilla variis coloribus picta; quae serpentum speciem plerumque referunt, et de modicis contis dependent. haec simulacra, currentibus qui ea ferunt vel equum ad cursum incitantibus, vento sic inflantur, ut serpentibus simillima esse videantur. adde quod sibilum quendam edunt, vento magna cum vi ea perflante. Σημεῖα ἀρθ. *Signa utrisque data esse.* apud Thucydidem. signa quaedam in usu erant, quae sub tempus pugnae ostendebantur. quod si signum pugnae tollebatur, milites pugnandi initium faciebant; cum vero demittebatur, pugnare desinebant. Σημεῖον. Apud Scepticos signum dicitur, per quod incerta cognoscimus. id autem per syllogismos tollunt. — Athenis cum comitia habenda erant, signum proponebatur. similiter cum mulieres in The-

ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον ἐτέθη. Ἀριστοφάνης·

Ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφόρῳ φαίνεται.

Σῆμος, Ἠλεῖος, γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακῶν βιβλία ἡ. Περιόδους β'. Περὶ Πάρου ά. Περὶ Περγάμου ά. Περὶ παιάνων· ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τούτων, Αὐτοκαβδάλων, Ἰθυφάλλων, Φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν φησὶ κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν, ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον Ἴαμβοι· οἱ δὲ Ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον καὶ χειρίδας ἀνθινὰς καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ Φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι.

Σήνωνες. οἱ Κελτοί, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί.

Σηών. ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμορβαίων.

Σηπεδόνος.

Σῆπες. οἱ σκώληκες.

Σηπία. ὁ ἰχθῦς. Ἀριστοφάνης·

Κἀθησο τοίνυν σηπίας μασώμενος.
οἱονεὶ τρυφῶν διὰ τὴν ἐξουσίαν.

Σήραγγες. αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἱονεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ὡς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διέξοδον. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος.

Σηράγγιον. χωρίον τοῦ Πειραιῶς.

Σήραγξ. χάσμα, κοιλάς· καὶ ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα.

Σῆρες. ἔθνος, ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. ἐξ οὗ

---

2. ἐτέθη] ἐνετέθη V. τίθεται Schol. 3. Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 284. ubi pro Θεσμοφόρῳ rectius legitur Θεσμοφορίῳ. Küst. Deinde cum V. delevi, quae A. in marg. habet: Σημάνας καὶ Σημάνας, τὸ αὐτό. δηλώσας. Ubi δηλώσας om. B. His subiecit *V. glossas Σιμμίας et Σιμήσιον. 6. Σημός] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. Ceterum Semus, qui hic a Suida Eleus vocatur, Delius dicitur ab Athenaeo et Stephano Byzantio, ut et a Vossio iam ante observatum fuit. Küst. Scribendum videtur, Σῆμος, Δήλιος, γραμματικός. Semus, Delius, grammaticus non incelebris, laudatur Stephano Byzantino, Harpocrationi, Athenaeo, Photio in lex. inedito, aliis. De eo accuratissime, ut solet, Vossius in opere praeclaro de Historicis Graecis. Sunt qui auctoritate Suidae Eleum vocent. Verum Suidas ex Suida corrigendus est in v. Πράμνιος, ubi diserte Delius nuncupatur, quocum facit Photius. Sequitur locus Semi: Οἱ δὲ φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι. Quae nonnihil corrupta esse video. Edit. Mediolanensis habet ἐξ ἐρπύλλου. [Immo ἐξ ἐρπύλλου.] Recte. Aliud est οὐ χωρὶς ἐρπύλλου, aliud οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου. Mens Semi est: Phallophori non προσωπεῖα gestabant, sed faciem serpyllo tantum et paederote tegebant. Οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου, non nisi serpyllo: quod omnino verum est. Huc facit Athenaeus lib. XIV. p. 622. Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ παιάνων — οἱ δὲ φαλλοφόροι, φησί, προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσι, προπόλιον δὲ ἐξ ἐρπύλλου περιτιθέμενοι, καὶ παιδέρωτας ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται, στέφανόν τε ἀσσὺν ἴων καὶ κιττοῦ. Ceterum et alius fuit Semus sive Samus (nam idem nomen Σῆμος et Σᾶμος, ut Δῆμος et Δᾶμος) Chrysogoni filius, poëta ἰαμβογράφος, cuius meminit Polybius III, 16. ubi versiculum eius laudat: Κατέγραφον δ' εἰς τοὺς τοίχους καὶ τὸν περιφερόμενον στίχον· ἤδη τότε τῆς ἐπιδεξιότητος τῆς τοῦ Σάμου φυομένης, ὃς ἦν υἱὸς μὲν Χρυσογόνου, σύντροφος δὲ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ στίχος ἦν, Ὀρᾷς τὸ Δίον, οὗ βέλος διέπτατο; Toup. II. p. 156. Similiter Sturzius Novis Annotatt. in Etymol. M. p. 18. Saltem reposui Σῆμος. Repetiit Eudocia p. 386. Ἠλεῖος] Sed Athen. I. p. 30. Δήλιος, qui III. p. 123. citat ἐν δευτέρῳ Νησιάδος. Schol. Apoll. Rhod. I, 1263. citat e tertio τῶν περὶ Νησιάδος, de appellatione Aegaei maris: sed excidit nomen auctoris. An ille ἁρμονικός, quem vocat Malchus in Vit. Pythag. p. 85. Σίμον, etiam Σημός s. Σῆμος fuit? Reines. Δηλιακά] Δηλιακῶν A. V. E inter vss. Δηλιάδος titulum constanter frequentat Athenaeus. 9. Αὐτοκαβάλων] Αὐτοκαβδάλων correxit Gaisfordus. Cf. Lobeckii Aglaoph. p. 1033. sqq. Dein Ἰθυφάλων et Ἰθύφαλοι Med. 10. καὶ οἱ μὲν φησὶ κιττοῦ στέφ.] Locus hic plenior extat apud Athen. lib. XIV. p. 622. unde ista Suidas mutuatus est. Küst. φησὶ] φ^{α} V. 12. προσωπεῖα] πρόσωπα A. Corrige scripturam Athenaei προσωπεῖον. 13. ἀνθείνας Med. 14. ἐρπύλλου] ἐξερπύλλου A. ἐξ ἐρπ. B. E. *V. ἐξ ἐρπύλου Med. Haec nemo praeter Toupium intellexit, qui reconditam scilicet interpretationem formulae οὐ χωρὶς repperisse sibi videbatur. Non dubium quin οὐ reliquum sit ex integriore nomine προσωπείου. In fine στεφανοῦνται B. E.

1. Σήνωπες *V. 3. Σηών] Cf. vv. Ἀμορβαῖος et Ὦγ, item Boisson. Anecd. IV. p. 403. et Zon. p. 1638. 4. Σηπεδόνος] Sic A. B. V. Σηπεδόνες E. cum edd. vett. Neglexit Küst. 6. Ἀριστοφάνης] Eccles. 576. (550.) 7. σηπειας sic Med. μασσώμενος] μασώμενος A. μαβόμενος V. Ox. 9. Σήραγγες] Eadem habet, cuius admonuit Albertius, Schol. Gregor. Nazianz. Stelit. I. p. 16. ed. Montac. (ubi ῥήξεις — et ὑπερέχον pro ὑποτρέχον — ἐπιζητεῖ), item Etym. M. Cf. Plat. Phaed. p. 110. A. ἐπιμήκεις] ὑπομήκεις Photius et Gudianum. 10. οἱονεὶ] οἷον A. Infra διέξοδον ζητεῖ Etym. om. καὶ post ἐντεῦθεν. 11. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγ.] Confer Nostrum supra v. Ἑρίπναι. Küst. συραγγώδης E. Tum τόπος om. V. Dein ὁ κοῖλος καὶ διατετρ. Etym. non Gud. 13. Σηράγγιον] Uberius Harpocratio et Lex. Rhet. p. 301. Σηράγγειον Photius. χωρίον] -χώρα A. Πειραιέως] Πειραιῶς A. *V. Med. Phot. Bergler. in Alciphr. III, 43. opportune commemoravit Albertius.

---

smophoriis comitia habiturae erant, signum propositum est. Aristophanes: *Nam signum comitiorum in Thesmophorio iam propositum est.* Σῆμος. Semus, Eleus, grammaticus, scripsit Deliacorum libros VIII. Periodorum lib. II. De Paro lib. I. De Paeanibus. in eo autem opere haec artificum musicorum genera recenset, *Autocabdalos*, *Ithyphallos*, *Phallophoros*. ex his Autocabdali, ut ait, coronam hederaceam gestabant; iidemque postea dicti sunt Iambi. Ithyphalli vero larvas ebriorum habebant et manicas vario colore distinctas tunicamque talarem. Phallophori vero serpyllo et paederote faciem velabant, hedera et violis coronati. Σήνωνες. Senones, Celtae, qui vocantur etiam Germani. Σηών. Rex Amorrhaeorum. Σῆπες. Vermium genus. Σηπία. Sepia, piscis. Aristophanes: *Conside igitur sepias mandens.* quasi diceret, superbiens pótestate. Σήραγγες. Fistulae subterraneae, et quasi venae quaedam terrae, quas aqua subiens transitum quaerit. inde etiam locus foraminibus plenus dicitur σηραγγώδης. Σηράγγιον. Locus quidam in Piraeeo. Σήραγξ. Hiatus, caverna, saxum sub undis latens, quod fissuras habet. Σῆρες. Gens, ubi conficitur sericum. hinc etiam serica dicuntur, quae ex serico

καὶ σηρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγεται. καὶ Σὴρ σηρός, ἢ εὐθεῖα.

Σηρική. Ὅτι ἡ μέταξά ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τὰ δὲ νῦν Σηρικὴν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς Αἰθίοπας πρεσβεύονται Ῥωμαῖοι, ὅπως Αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται μεγάλων χρημάτων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγκεῖν. Καὶ Σηρικὸν νῆμα, καὶ Σηρικὰ ἱμάτια.

309 Σής, σητός. ὁ σκώληξ.

Σήσαμα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια. φύλλα τινά, οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι.

Σήσαμος. καὶ Σησαμούντια πόπανα.

Σησαμοῦς καὶ σησαμῆ διαφέρει. σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησαμῆ δέ, ἣν ἡμεῖς φαμεν σησαμίδα. Καὶ Σησάμινον ἔλαιον καὶ σύειον· ᾧ ἐχρίοντο οἱ τῷ Κύρῳ συστρατευθέντες.

Σησαμοῦσι. πλακοῦσι.

Σησάν. ὄνομα τόπου.

Σῆσις. ἡ τοῦ κοσκίνου.

Σηστός. πόλις ἐν Ἀβύδῳ.

Σητάνειος ἄρτος. ἐκ τοῦ σήθω, τὸ κοσκινίζω.

Σηταῖον. χωρίον.

Σητόβρωτος. σκωληκόβρωτος.

Σητώμενα. βιβρωσκόμενα. σητάω σητῶ, ῥῆμα.

Σῆψαι. ἐκ τοῦ σήπω.

Σιαγόνος. παρειᾶς.

Σίαλος. ὁ εὐτραφὴς χοῖρος· παρὰ τὸ ἅλις σεσιτεῦσθαι. σιαλὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ ἀκουσίως ἐκφερόμενον περίττωμα ἐκ τοῦ στόματος. Κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτῷ, σιαλὸν ἀποπτύων.

---

1. λέγονται] λέγεται V. et ut videtur A. cum Phot. et Lex. Bachm. p. 364. (ubi ὑφάσματα) καὶ om. *V. 2. ὁ σκώληξ] ἡ εὐθεῖα A. V. Cf. Zon. p. 1638. 3. Ὅτι ἡ μεταξά ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθ.] Totus hic locus excerptus est ex Procop. lib. I. de Bello Pers. c. 20. *Küst.* Conf. Salmas. in Tertull. de Pallio p. 319. *Gaisf.* Salmasius ubi Medicam vestem illustrat, alterum Procopii locum contulit B. Vandal. II, 6. ἐχρυσοφόρουν δὲ ὡς ἐπὶ πλεῖστον, καὶ Μηδικὴν ἐσθῆτα, ἣν νῦν Σηρικὴν καλοῦσιν, ἀμπεχόμενοι. ἐξ οὗ pro ὅτι *V. 7. οἱ Αἰθίοπες] οἱ om. A. V. E. Procop. ἀποδιδόμενοι Procopius ex Suida correctus. 9. γένωνται] γίνονται V. ap. Gaisf. Ῥωμαίους] Ῥωμαίοις V. Ῥωμαῖοι E. Mox ποιήσουσι V. Supra χρημάτων μεγάλων Procop. 14. Σής] V. Boisson. in Herodian. p. 58. sq. 15. Σήσαμα καὶ μήκ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 869. sed ubi pro μήκωνα rectius legitur μήκωνες. *Küst.* Respexit Suidas ad Aristoph. Av. 160. Τὰ λευκὰ σήσαμα, Καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια. Ubi Schol. Σισύμβρια, φύλλα οἷς ἐστεφανοῦντο οἱ νυμφίοι. Corrigendus obiter Solon apud Phrynichum p. 176. Κόκκωνας ἄλλος, ἕτερος δὲ σήσαμα. Ita scribendus iste versiculus, qui viros doctissimos frustra solicitos habuit. Solonis Iambi laudantur ab Aristide et Diog. Laertio. *Toup.* Adde vv. *Νυμφίου βίον* et *Σειραίνω*. Deinde σησύμβρια A. φύλλα τινα Sic Schol. Pacis: sed φύλλά τα A. φύλλα τινὰ B. V. Schol. Av. Rav. Om. E. 17. καὶ Σησαμ. πόπανα cum superioribus iunxit Schol. Pacis. 18. Σησαμοῦς καὶ σησ. — σησαμίδα] Et haec leguntur apud Scholiastam Aristoph. loco laudato. *Küst.* Σησαμοῦν A. Vide v. *Πυραμοῦς*. Deinde post μὲν omisi γὰρ cum A. V. Schol.

1. Καὶ Σησάμινον ἔλαιον, καὶ σύεινον] Xenophon lib. IV. de Exped. Cyri p. 328. (c. 4, 13.) Ἐκ δὲ τούτου καὶ οἱ ἄλλοι ἀναστάντες πῦρ ἔκαιον, καὶ ἐχρίοντο. πολὺ γὰρ ἐνταῦθα ηὕρισκον τὸ χρίσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύειον καὶ σησάμινον καὶ ἀμυγδάλινον etc. Ad hunc locum respexit Suidas: sed qui mentem Xenophontis minus fideliter expressit. *Küst.* σύεινον] Scribe σύειον, ut legitur apud Xenophontem loco laudato. *Küst.* σύειον posui cum V. ap. Gaisf. 2. ἐχρίοντο] ἐχρῶντο E. σὺν Κύρῳ] τῷ Κύρῳ dedi cum V. στρατευσάμενοι] στρατευθέντες A. συστρατευθέντες praetuli cum B. συστρατεύσαντες V. 3. Sic Photius. 4. Σησάν] Ponit h. gl. A. post Σής. Σισάν Med. 7. Σητάνειος] Plutarch. de Tranquill. II. p. 466. D. *Toup.* Cf. Etym. M. et Gud. p. 499. extr. ubi σητάνιος, item ut Hesychius et Boisson. Anecd. T. IV. p. 403. Cf. Tittm. in Zon. p. 1638. 9. ὄνομα χωρίου] χ^{ω} A. Vide Etym. M. p. 711. 14. Σιαγών, σιαγόνος. ἡ παρειά] Σιαγόνος. παρειᾶς A. V. 15. Σίαλος] Κνίσσην μελδόμενος ἅπαλοτρεφέος σιάλοιο Homer. Il. φ'. 363. *Reines.* Item Il. ί. 208. et alibi in utroque carmine cum explicationibus Scholiorum. 16. σιελὸς] MS. A. habet σιαλὸς per ᾱ in syllaba secunda. *Küst.* Vide Tittm. in Zon. p. 1641. 17. Κοχλίας αὐτομάτως βαδ.] Integer locus Polybii [XII, 13, 11.], ex quo fragmentum hoc decerptum est, legitur in Collectaneis Constantini ab Valesio editis p. 53. Vide etiam Nostrum supra v. *Κοχλίας*. *Küst.* 18. σιαλὸν] σιελὸν B. E. σιελλὸν V.

---

texta sunt. Et *Σηρ*, nominativus. *Σηρική*. Metaxa est illa, ex qua vestem conficere solebant, quam olim Graeci Medicam vocabant, nunc vero Sericam nominant. Iustiniani vero tempore Romani ad Aethiopes legatos miserunt petituros, ut sericum ab Indis emerent, et Romanis postea venderent, quo et ipsi ingentem pecuniam inde sibi pararent, et unum hoc lucrum Romanis afferrent, ne amplius aurum suum ad hostes transferre cogerentur. inde dicitur sericum textum, sericae vestes. *Σής*. Tinea. *Σήσαμα καὶ μήκ.* Horum foliis sponsi coronantur. *Σήσαμος*. Sesamus. et placentae ex sesamo confectae. *Σησαμοῦς* et *σησαμῆ* differunt. nam *σησαμοῦς* est placentae genus. *σησαμῆ* vero ea, quam nos vocamus sesamidem Et oleum sesaminum et suillum: quo ungebantur ii, qui expeditioni Cyri interfuerunt. *Σησαμοῦσι*. Placentis ex sesamo confectis. *Σησάν*. Loci nomen. *Σῆσις*. Cribratio. *Σηστός*. Sestus, urbs opposita Abydo. *Σητάνειος ἄρτος*. Panis ex farina cribro purgata factus. ab verbo *σήθω*. *Σηταῖον*. Nomen loci. *Σητόβρωτος*. A vermibus erosus. *Σητώμενα*. Quae a tineis corroduntur. verbum est *σητάω*. *Σῆψαι*. Ab verbo *σήπω*. *Σιαγόνος*. Maxillae. *Σίαλος*. Porcus bene pastus: quasi qui satis sit saginatus. at *σιαλός*, cum accentu in ultima, oris excrementum. *Testudo sponte*

Σιάλωμα. σιδηρᾶ περιφέρεια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.

Σίβυλλα Δελφίς, ἣν καὶ Ἄρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ αὕτη πρὸ τῶν Τρωικῶν, καὶ ἔγραψε χρησμοὺς δι' ἐπῶν.

Ὅτι ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρυμάνθη.

Σίβυλλα, Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας· κατὰ δέ τινας Ἀριστοκράτους καὶ Ὑδάλης· ὡς δὲ ἄλλοι Κριναγόρου· ὡς δὲ Ἑρμιππος, Θεοδώρου· Ἐρυθραία, παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τῶν Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο Βάττοι, νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθὲν προσαγορεύονται Ἐρυθραί. τινὲς δὲ αὐτὴν Σικελήν· ἄλλοι Σαρδάνην· ἄλλοι Γεργιθίαν· ἄλλοι δὲ Ῥοδίαν· ἄλλοι δὲ Λίβυσσαν· ἄλλοι Λευκανήν· ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωικῆς ἁλώσεως μετὰ υπγ' ἔτη, καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα· Περὶ παλμῶν, Μέλη, Χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὑρεῖν.

Σίβυλλα Ἑλισσα. ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν.

*Σίβυλλα Κολοφωνία, ἥτις ἐκλήθη καὶ Λάμπουσα, ἀπόγονος Κάλχαντος. καὶ αὐτὴ μαν-*310
τείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα.

Σίβυλλα Θετταλή, ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντώ, ἀπόγονος Τειρεσίου.

Σίβυλλα Φρυγία, ἡ κληθεῖσα ὑπό τινων Σάρυσις· ὑπὸ δέ τινων Κασσάνδρα· ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα. καὶ αὐτὴ χρησμούς.

Σίβυλλα Κυμαία καὶ Σίβυλλα Θεσπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς.

Σίβυλλα Χαλδαία, ἡ καὶ πρός τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη, ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, ἐκ τοῦ γένους τοῦ μακαριωτάτου Νῶε· ἡ τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένη προειρηκέναι, ἧς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας· ἡ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδουσιν αὐτῇ,

---

1. *Σιάλωμα. σιδηρᾶ*] Polybius lib. VI. c. 39. p. 652. (VI, 23, 4.) *Ἔχει δὲ περὶ τὴν ἴτυν ἐκ τῶν ἄνωθεν καὶ κάτωθεν μερῶν σιδηροῦν σιάλωμα. Scutum autem Romanum in ambitu circa superam inferamque partem ferrea lamina praetexitur.* Ad hunc locum respexit Suidas. *Toup. Hemst.* Cf. Hesychius. 3. De Sibylla Delphica memoravit Solinus c. 2, 18. 6. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *Βηρωσσὸς*] *Βηρόσου παρὸς* Pausan. X, 12, 9. 8. De Sibyllis quaedam *Eudocia* p. 383. *Λαμείας*] *Λαμίας* B. V. E pr. Pausan. X, 12. Cf. Valck. in Adoniaz. p. 346. f. 9. *Ὑδώλης*] *Ὑδάλης* A. B. E. *V. 12. *Βάττοι*] *Βάτοι* A. *Βάτας* *V. Nominis equidem nulla repperi vestigia. Deinde desideramus *νῦν δὲ τοῦτο* vel *νῦν δὲ αὖ τὸ χ.* Tum *προσαγορεύονται* dedi cum A. V. Edd. *προσαγορεύεται.* 14. *Σαρδάνην*] Scribe *Σαρδιανήν*, auctoritate Aeliani Var. Hist. lib. XII. c. 35. et Schol. Aristoph. Av. 963. qui inter diversas Sibyllas etiam *Σαρδιανὴν* recensent. *Küst.* Adde Tzetz. in Lycophr. 1278. *Σαρδίνην* E. *Σαρδώνην* B. *γὰρ δάνην* V. *Σαρδιάνην* Eudoc. *Γέργηθίαν*] *Γεργιθίαν* A. B. V. E. 16. *ἐδόξασαν*] *ἔδοξαν* E. 17. *τῆς Τρωικῆς ἁλώσεως μετὰ*] Scribendum potius est *μετὰ τὴν Τρωικὴν ἅλωσιν. Küst.* Aliter solent Graeci: quorum rationibus, si reliqua probamus, transponendo satisfaciemus, *μετὰ υπγ' ἔτη τῆς Τρ. ἁλώσεως.* 19. *τρίγωνον*] *τρίγωνος* A. *τριγόνα* E. *τρίγωνον αἶδος* Med. Cf. Athen. XIV. p. 637. B. Tum *πρῶτον* A. *V.

1. *Ἑλισσα*] *Λίβυσσα* Hemsterhusius. 4. *Λάμπουσα*] *καὶ Λάμπουσα* A. 8. *Φρυγία*] Vox haec in prioribus editt. deest, quam ex MSS. Pariss. nunc primum revocavi. *Küst.* *ἡ Φρυγία* E. 9. *Σάρβις*] MS. A. *Σάρυσις. Küst.* Item V. quod recepi. *Κασάνδρα*] *Κασσάνδρα* A. B. E inter vss. *ἄλλων δὲ*] Immo *ὑπ' ἄλλων δὲ* vel *ἄλλοι δέ.* Mox *Ταραξάνδα* A. Vide Schol. Plat. p. 315. 13. *Σίβυλλα Χαλδ.*] Quae hic de Sibylla Chaldaea eiusque oraculis referuntur, adeo falsa sunt et ridicula, ut facile pateat Suidam articulum hunc ex inepto et nullius iudicii scriptore excerpsisse. *Küst.* Eadem paucis demptis sed ordine meliore recurrere in Crameri Anecdotis infra monuimus sub glossae finem. Ioannem tamen Lydum nolim auctorem haberi. *Ἑβραία*] *Ἑβραΐαι* V. ap. Gaisf. 15. *Σαμβήθη*] Proprie *Σάββη* vel *Σαββήθη*: v. Perizonius in Aeliani V. H. XII, 35. *γένους τοῦ* om. B. E. Med. Photius infra laudandus: *καὶ δὴ καὶ ἐνὶ παίδων τοῦ Νῶε εἰς γυναῖκα ἁρμοσθῆναι.* 16. *ἡ περὶ τῶν κατὰ Ἀλέξ.*] *περὶ τῶν* om. A. Dedimus *ἡ τὰ* cum V. indidemque mox pro *λεγομένων προειρηκυῖα*, scriptura edita, *λεγομένη προειρηκέναι.* Photius et Schol. Platonis: *ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα προειπεῖν.* Ceterum *οἱ περὶ* Med. 17. *Νικάνωρ*] Vide Phot. v. *Νικάνωρ* et Varr. ap. Lactant. I, 6, 8. 19. *Χριστοῦ*] *Θεοῦ* Cram. Anecd.

---

gradiens ac salivam exspuens in pompa ei praeibat. *Σιάλωμα.* Circulus ferreus, qui Romanum scutum ambit. *Σίβυλλα Δελφ.* Sibylla Delphica, quam etiam Dianam appellarunt. haec vixit ante bellum Troianum, et scripsit oracula versibus. — Sibyllae Chaldaeae pater vocabatur Berosus, mater vero Erymanthe. *Σίβυλλα.* Sibylla, Apollinis et Lamiae filia: secundum quosdam vero Aristocratis et Hydales; ut alii Crinagorae; ut Hermippus, Theodori; Erythraea, quippe nata in loco Erythrarum, qui vocabatur Batti, nunc vero condita illic urbe appellatur Erythrae. quidam vero tradunt fuisse Siculam; alii Sardianam; alii Gergithiam; alii Rhodiam; alii Libyssam; alii Lucanam; alii Samiam. vixit autem post captam urbem Troiam annis CDLXXXIII. conscripsit libros hos: De palpitationibus, Carmina, Oracula. eadem etiam prima triquetrum genus lyrae invenisse fertur. *Σίβυλλα Ἑλ.* Sibylla Helissa. scripsit versibus vaticinia et oracula. *Σίβυλλα Κολοφ.* Sibylla Colophonia, quae vocata est Lampusa, a Calchante oriunda. eadem scripsit vaticinia et oracula versibus, et alia. *Σίβυλλα Θεττ.* Sibylla Thessala, quae vocata est Manto, a Tiresia genus ducens. *Σίβυλλα.* Sibylla Phrygia, a quibusdam vocata Sarysis; ab aliis Cassandra; ab aliis vero Taraxandra. item scripsit oracula. *Σίβυλλα Κυμ.* Sibylla Cumana et Sibylla Thesprotica, et hae oracula scripserunt. *Σίβυλλα.* Sibylla Chaldaea, quae a quibusdam etiam Hebraea nominatur, itemque Persica; proprio nomine Sambethe dicta, et a beatissimo Noe genus ducens. haec res Alexandri Macedonis fertur praedixisse: cuius meminit Nicanor, qui vitam Alexandri scripsit. eadem de Domino Christo eiusque adventu plurima divinitus praedixit. cum

πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία κδ', περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς εὑρίσκονται καὶ ἄμετροι, οὐ τῆς προφήτιδός ἐστιν ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, οὐ συμφασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἢ καὶ ἀπαιδεύτων γενομένων καὶ ἀπείρων γραμματικῆς. ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη· καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκονται καὶ οἱ στίχοι ἀτελεῖς καὶ διάνοια σκάζουσα. εἴτε καὶ κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοιντο ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς.

Ὅτι Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν ἡ Χαλδαία, ἣ καὶ Περσίς, ἣ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη. δευτέρα Λίβυσσα. τρίτη Δελφίς, ἣ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα. τετάρτη Ἰταλική, ἣ ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἰταλίας. πέμπτη Ἐρυθραία, ἣ τὰ περὶ τοῦ Τρωικοῦ προειρηκυῖα πολέμου. ἕκτη Σαμία, ἣ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Φυτώ· περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη Κυμαία, ἣ καὶ Ἀμαλθαία καὶ Ἱεροφίλη. ὀγδόη Ἑλλησποντία, τεχθεῖσα ἐν κώμῃ Μαρμισσῷ, περὶ τὴν πολίχνην Γεργίττιον, αἱ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρῳάδος ἐτύγχανον, ἐν καιροῖς Σόλωνος καὶ Κύρου. ἐνάτη Φρυγία. δεκάτη ἡ Τιγουρτία, ὀνόματι Ἀβουναία. φασὶ δὲ ὡς ἡ Κυμαία ἐννέα βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσεκόμισε Ταρκυνίῳ Πρίσκῳ, τῷ τηνικαῦτα βασιλεύοντι τῶν Ῥωμαίων· καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου ἔκαυσε βιβλία β'.

Ὅτι Σίβυλλα Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶν ἑρμηνευ- 311
μένη προφῆτις, ἤγουν μάντις· ὅθεν ἐνί ὀνόματι αἱ θήλειαι μάντιδες ὠνομάσθησαν. Σίβυλλαι τοίνυν, ὡς πολλοὶ ἔγραψαν, γεγόνασιν ἐν διαφόροις χρόνοις καὶ τόποις δέκα τὸν ἀριθμόν.

---

2. *περιέχοντα*] Deest accusativus, velut *θεσπίσματα*. 3. *καὶ ἄμετροι εὑρίσκονται*] *εὑρίσκονται καὶ ἄμετροι* A. *V. Cram. 6. γενομένων*] *γινομένων* V. Mox *γραμματικῶν* A. Cram. 7. *ἐπιπνοίᾳ*] *ἐπινοίᾳ* F. *ἐπέπαυτο*] *ἐν αὐτῇ* add. Cram. 8. *οἱ στίχοι*] *καὶ οἱ στ.* A. V. qui deinde addunt *καὶ* post *εἴτε*, et *τῶν* ante *πολλῶν*. Post *αὐτῆς* quae in edd. vett. sequebantur, *εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν, αἴτιος τούτου ὑπῆρξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τῶν ὑπὸ τῆς προφήτιδος εἰρημένων, καὶ τὸ πλεονάκις ἴσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία, οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήκεσαν*, ea omiserunt A. B. V. E. Cram. 12. *Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφ.*] Cum hoc loco Suidae omnino conferendus est Lactant. lib. I. de Fals. Relig. c. 6. et Isidorus Origg. lib. VIII. c. 8. *Küst.* Vide Photium apud Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 347. *Hemst.* Et Schol. Platon. p. 315. cum Chron. Pasch. p. 201. sq. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. Hacc autem ut apud Suidam extant speciem mentiuntur observationis singularis; sed praefixis *Ὅτι Σίβυλλα — δέκα τὸν ἀριθμόν*, quae continuabantur ab illis *Σίβυλλα Χαλδαία* et sequentibus, apparet *Ὅτι Σίβυλλαι — Σαμβήθη* tollenda fuisse. 15. *Σαμβήθη*] Vide Perizonium in Aelian. V. H. lib. XII. c. 35. *Küst.* *ἡ Λίβυσσα*] ἡ om. V. *ἡ* ante *Δελφίς* om. A. et plerumque in seqq. Omisimus etiam cum Photio; item ante *Ἰταλική*, porro cum *V. Cram. ante *Ἐρυθραία*. Accedit Schol. Platonis. Nam in seqq. aberat articulus ab omnibus edd. 16. *ἐν Δελφοῖς* om. *V. *δοῖς* A. pro *Δελφοῖς*. *τετάρτη ἡ Ἰταλική, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ*] Isidorus loco laudato: *Quarta Cimmeria in Italia.* At Varroni apud Lactantium loco ante citato Sibylla quarta dicitur *Cumaea*: quam lectionem defendit et simul Suidam hic errasse contendit Ianus Vlitius in Gratii Cyneget. p. 105. quem vide. *Küst.* Immo plane cum Suida conspirat Varro. *Κιμμερίᾳ*] *ἐρημίᾳ* Schol. Plat. 17. *πρό*] *περὶ* V. Cram. Huic scripturae insuper praefixi *τά*. Photius: *ἥτις καὶ τὰ κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον συναχθέντα προηγόρευσεν.* Cf. Varro ap. Lactant. I, 6, 9.

3. *Ἐρατοσθένης*] Vide Eratosth. p. 86. *Ἀμαλθαία*] *Ἀμαλθία ἢ* A. V. *ἡ* annotavit Gronov. 4. *Ἠροφίλην* Schol. Plat. pro *Ἱεροφ. Ἠροφίλη* Pausan. X, 12. quod probatur Albertio in Hesych. v. *Ἠροφίλη*. *Ἀμάλθεια· οἱ δὲ Ἠροφίλην φασί* Photius, *Ἀμαλθεία ἡ Ἱεροφύλη* Cram. 5. *Γεργίθιον*] *Γεργίττιον* A. *Γεργίτιον* B. V. E. Med. Cram. Quamquam probi scriptores habent *Γέργιθες* vel *Γεργίθιον*: v. Steph. v. *Γέργις*, Ath. VI. p. 256. Strabo XIII. p. 589. ubi plura Tzsch. p. 290. Porro *Γεργετίωνα* Schol. *Γεργετίονα* Photius, qui supra *Μαρμισώ*: ubi *Μαρμισσῷ* Schol. Lege *Μαρπήσσῳ* cum Pausania. 7. *ἐννάτη*] *ἐνάτη* A. Phot. *Τιβουρτία ὀνόμ. Ἀλβουναία*] *Τιγουρτία δ. Ἀβουναία* A. B. V. E. Cram. Schol. Plat. et Photius, nisi quod *Τριγουρτία* E. *Τιγουρτία* Med. *Τιγούρτη* Cram. *Τιβουρτία* Schol. 9. *χρησμῶν ἰδίων*] *ἰδίων* om. A. Tum *προεκόμισε* A. V. 10. *τῶν Ῥωμαίων*] *τῶν* om. V. 11. *βιβλία β'.*] Alii tamen plures libros a Sibylla combustos referunt. Vide Lactantium et alios. *Küst.* Sed cf. v. *Ἠροφίλα*. 13. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *Ῥωμαϊκὴ λέξις*] Inepte. Quis enim unquam *Sibyllam* vocem Romanam esse dixit? Sed de etymologia vocabuli huius videndus est Vossius in Etymologico et alii. *Küst.* Dav. Blondell. *des Sibylles* c. 8. p. 38. *Hemst.* Aliud quid significat gl. *Βρούτιδες*. Ceterum haec in principio narrationis de Sibyllis ponenda fuisse docet Excerptum in Anecdotis Crameri Pariss. Vol. I., p. 332. sq., ubi recensus iste mulierum sic inchoatur, *πρώτη ἡ καὶ Χαλδία ἡ καὶ Περσίς, ἡ καὶ πρός τινων Ἑβρ. κτλ.* 15. *θήλειαι*] *θήλυες* E. Deinde *Σίβυλλαι* post *ὠνομάσθησαν* inculcatum omisi cum A. E. V. ap. Gaisf. Med. Post *ὠνομάσθησαν* reliquis merito caret V. siquidem praegressa narratio de numero Sibyllarum denario debuit huic loco subiungi. Vide nos in superiore gl. particula *Ὅτι Σίβυλλαι γεγ.* 16. *τόποις καὶ χρόνοις*] *χρόνοις καὶ τόποις* dedi cum A. item ut in superiore sententia *Ὅτι Σίβυλλαι — δέκα.*

---

hac reliquae Sibyllae consentiunt; nisi quod huius sunt XXIV. libri, de quavis gente et regione praedictiones continentes. quod autem versus eius imperfecti et luxati inveniuntur, non est vatis ea culpa, sed scribarum, qui vel orationis celeritatem scribendo assequi non potuerunt, vel etiam indocti et grammatices imperiti fuerunt. cum afflatu enim dictorum memoria simul evanuerat. haec igitur causa est, quare et versus imperfecti reperiantur et sensus claudicantes. aut sapientissimo Dei consilio hoc accidit, ne ab vulgo et hominibus indignis oracula eius cognoscerentur. *Σίβυλλαι.* Sibyllae diversis et locis et temporibus fuerunt decem. prima, Chaldaea, sive Persica, proprio nomine Sambethe dicta. secunda, Libyca. tertia, Delphica, Delphis nata. quarta Italica, quae in Cimmeriis Italicis versabatur. quinta, Erythraea, quae casus belli Troiani vaticinata est. sexta, Samia, proprio nomine Phyto dicta; de qua scripsit Eratosthenes. septima, Cumana, quae et Amalthaea et Hierophile dicta fuit. octava, Hellespontia, nata in vico Marmisso, prope oppidulum Gergithium (quae loca olim finibus regionis Troianae comprehendebantur), temporibus Solonis et Cyri. nona, Phrygia. decima, Tiburtia, Albunaea dicta. aiunt autem Sibyllam Cumanam novem oraculorum suorum libros attulisse ad Tarquinium Priscum, tunc Romanorum regem: quos cum ille repudiasset, duos ex illis cremasse. *Σίβυλλα.* Vox est Romana, quam interpreteris mulierem vatem. itaque communi nomine feminae fatidicae vocatae sunt Sibyllae. Sibyllae igitur, ut multi scripserunt, diversis et locis et temporibus numero decem fuerunt.

Σιβυλλιᾷ. ἀντὶ τοῦ χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ· ἢ ἀπατᾶται καὶ μαντικῶς ἔχει· χρησμοὺς φαντάζεται· χρησμολόγος γὰρ ἡ Σίβυλλα· ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται. Ἀριστοφάνης·

Ἄιδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.

ἢ οὕτως· χρησμῳδεῖ, φησίν, ἐπειδήπερ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐν ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις, ἃς ἐπηγγείλατο, τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν, ὥσπερ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν. Καὶ Σιβύλλειον λόγιον, τῆς Σιβύλλης.

Σιβύνη. ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν.

Σιβύρτιος, Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε Τέχνας Ῥητορικάς.

Σιγαλόεν. τὸ λαμπρόν. [Καὶ Σιγαλόεις.]

Σιγγάροις. ἔθνος.

Σιγειεύς. ἀπὸ τόπου. Καὶ Σίγειον, τὸ ἀκρωτήριον.

[Σίγειον. πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος οὐκ ἄπωθεν τῆς Ἰλίου.]

Σιγηλός. ἄφωνος, σιγηρός. Σιγὴ δὲ ἦν βαθυτέρα πάσης ἐρημίας.

Σίγμα. τὸ γράμμα, στοιχεῖον.

Σιγύνη. καὶ Σιγύννους, τὰ δόρατα παρὰ Μακεδόσιν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκέ με τὸν σιγύνην
ἐκ πολλοῦ πλειῶνος.

Καὶ ἀλλαχοῦ·

Τὸν κύνα, τὰν πήραν τε, καὶ ἀγκυλόδοντα σίγυνον.

Σιγῶ. τὸ καταπαύω, καὶ σιωπῶ.

Σιγᾷ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν.

Σίδειος καρπός.

Σίδη. πόλις.

[Σιδηραῖ πύλαι.

Σιδηρέαν ψυχήν. τὴν ἀμείλικτον.

---

1. *Σιβυλλιᾷ. ἀντὶ τοῦ χρ. — ἐπαίρεται*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 61. *Küst.* 2. *καὶ* abest Schol. Possis *ἢ μ. ἔχει.* 3. *χρησμολόγος*] *χρησμολογία* V. *χρησμολόγος γὰρ Ἐρυθραία ἦν ἡ Σ.* (l. *ἦν ἡ Ἐρ. Σ.*) Schol. 6. Alteram Scholii Aristophanici partem unus Suidas servavit. 8. *αἷς*] *ἃς* A. V. E. 10. *ὑπόσχεσιν*] Statim *Κλέων δηλαδή* omiserunt A. B. V. Mox *τὸ* post *λόγιον* om. A. E. *V. Med. *Σιβύλλας* *V. 12. *Σιβύνη*] Polyb. p. 653. *Toup.* MS. Dicitur etiam *σιγύνη* venabulum aprorum venationi aptum. *Reines.* Conf. Wesseling. in Diod. XVIII, 27. Adde v. *Ζιβύνη.* *ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν*] An *ἀκόντιον θηρευτικόν*? ut legit Merula in Comment. ad Fragmenta Ennii p. 444. *Küst.* Nihil opinor mutandum. Fluxit enim e glossis Graeco-Latinis, id quod etiamnum e Philoxenianis intelligitur. 13. *Σιβύντιος*] MSS. Pariss. *Σιβύρτιος. Küst. Σιβύρτιος* A. B. E. *Σιβύρτις* V. Sibyrtii nomen inter Atticos non obscurum fuit, v. Aristoph. Ach. 118. Item apud Arrianum Exp. Alex. *Σιβύντιος Eudocia* p. 381. quae sub finem addit, *μελέτας τε καὶ ἐπιστολάς.* 14. *ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος*] Vid. Gataker. in Marc. Antonin. XI, 30. *Hemst.* Qui de servis egit litteris et humanitate claris. 16. *Σιγαλόεν*] Est vox Homerica. *Küst. καὶ σιγαλόεις* om. A. 17. *Σιγγάροις. ἔθνος*] Sic A. *Σιγγάροις* itemque omissum *καὶ* annotat Gronov. Olim *Σίγγαροι, ἐθνικόν. Καὶ τοῖς Σιγγάροις.* Respicitur ad fragmentum sub v. *Ἐπιχειρήσειν* custoditum. Ceterum Singara civitatem ex iis cognosci licet, quae memoravit Reimarus in Dion. Cass. LXVIII, 22. Hinc refinge *Νισίβιος ἢ Σηγγάρων* editum apud Menandr. Exc. p. 415. Annotandum etiam *τὸ Σιγγάρων* sive *Σιγγαρῶν*, quod bis extat apud Theophylactum. 18. *Σιγειεύς*] Sic A. V. Nam Edd. vett. *Σίγειον πόλις τῆς Τρωάδος.* (*οὐκ ἄπωθεν τοῦ Ἰλίου* addit B.) *ὁ ἀπὸ ταύτης Σιγειεύς, καὶ Σίγειον ἀκρ. Σίγειον*] *Σίγιον* A. Ceterum A. V. post v. *Σιγῶ* reposuerunt *Σίγειον πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος οὐκ ἄποθεν τῆς Ἰλίου*: quae Gaisfordus huic glossae subiunxit. Tutius duxi notare; quamquam agnoscit Photius.

3. *Σιγηλός*] V. intpp. Moeridis p. 343. sq. 5. *ἢ στοιχεῖον*] *ἢ* om. A. V. *τὸ στ.* E. 6. *Σιγύνη*] Vide omnino Ianum Vlitium in Gratii Cyneget. p. 142. 143. qui de significatione huius vocis docte disputat. *Küst.* Wessel. Diss. Herodot. p. 55. *Toup.* MS. *Σιγύνους*] *σιγύννους* A. Schol. Platon. p. 87. (384.) *Σίγυννος δέ ἐστι ξυστὸν δόρυ· παρ' Ἡροδότῳ δὲ τὸ ὁλοσίδηρον ἀκόντιον.* Vid. Herodot. V, 9. ibique notata. Plura collegit Sturzius de Dial. Maced. p. 46. *Gaisf.* 8. *Τόνδε παρ'*] Antipatri Sidon. XIII, 2. Anthol. Pal. VI, 93. Cf. v. *Πλειών. τὸν σιβύνην* Anthol. *τὸν σιγ.* Med. *τὴν σιγ.* Edd. vulgg. 12. *Τὸν κύνα*] Macedonii in Anthol. Pal. VI, 176. *ἀγκυλόεντα*] MS. A. habet *ἀγκυλόδοντα. Küst.* Sic etiam V. E pr. cum Anthol. *ἀγκυλόδωντα* B. E m. sec. 14. *Σιγῶ*] Hoc est initium articuli, cuius pars posterior legitur infra p. 324. male ad v. *Σίφνιοι* iuncta. *Burn.* Dudum monuerat Dukerus his esse iungenda, quae singulari perturbatione (v. annot. in v. *Σιμμίας Ῥόδιος*) pertracta sunt alienissimam ad sedem v. *Σίφνιοι.* 15. *Σιγᾷ μέν, ἐχθ.*] Est versus Euripidis, ut testatur Schol. Aristoph. Ran. 1472. *Küst.* Non Euripidis, sed ex Ionis *Φρουρῶν. Burn.* Sic etiam Abreschius. 16. Theognostus p. 54. f. *διὰ τὸ κνίδειος καρπός, ἤγουν ὁ τῆς κνίδης, καὶ σίδειος κλάδος ὁ τῆς σίδης.* Adde Etym. Gud. p. 500, 28. et Zon. p. 1641. 17. *πόλις*] Statim quae subiiciebantur e Steph. Byz. petita, *Παμφυλίας. ἔστι δὲ αὕτη μητρόπολις τῶν κατὰ τὴν Παμφυλίαν πόλεων, κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ Σίδης θυγατρὸς μὲν Ταύρου, γυναικὸς δὲ Μώλου. ὁ πολίτης Σιδήτης*, omiserunt A. B. E. Mirere V. sileri. 18. *Σιδηραῖ*] Hanc et seq. gl. om. A. notavi. Neque enim his quicquam inest, quin ex copiis aliarum glossarum arcessi potuerit.

Σιβυλλιᾷ. Oraculorum amore et desiderio tenetur. vel delirat, et vaticinia cupit. vel oracula somniat. vates enim erat Sibylla. vel superbit et animum effert. Aristophanes: *Oracula canit, senex vero sibyllaturit.* vel vaticinatur. Cleo enim id, quod se facturum promiserat, intra praestitutum tempus praestitit, itaque post viginti dies Lacedaemonios captivos adduxit, quasi rem promissam vaticinio confirmasset. Et *Σιβύλλειον λόγιον*, oraculum Sibyllae. *Σιβύνη*. Iaculum Romanum. *Σιβύρτιος*. Sibyrtius, Theodectae Phaselitae lector et servus: qui primus servorum artem professus est. scripsit Artem rhetoricam. *Σιγαλόεν*. Splendidum. *Σιγγάροις*. Singari nomen gentis. *Σιγειεύς*. Sigei civis. Et Sigeum, promontorium. [Sigeum urbs Troadis est, non procul ab Ilio.] *Σιγηλός*. Taciturnus, mutus. *Silentium autem erat omni solitudine profundius.* *Σίγμα*. Littera *Σ*. *Σιγύνη*. Et *Σιγύννους*, hastas apud Macedones. In Epigrammate: *Hanc apud Herculem posuit me hastam, a longo tempore* [*fessus*]. Et alibi: *Canem et peram et incurvum venabulum.* *Σιγῶ*. Silentium impono, taceo. *Tacet quidem, at odit, eademque cupit habere.* *Σίδειος καρπός*. *Σίδη*. Urbs. [*Σιδηραῖ πύλαι*. *Σιδηρέαν ψυχήν*. Animam inexorabilem. *Et ferreos Atlantis humeros.* — Glaucus quidam Samius fer-

Καὶ σιδηρέους
Ἄτλαντος ὤμους.

Ὅτι Γλαῦκός τις Σάμιος πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε. Καὶ παροιμία, Γλαύκου τέχνη, ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων.

Ὅτι οἱ μαλθακὸν εἶναι βουλόμενοι τὸν σίδηρον ἐλαίῳ βάπτουσιν· οἱ δὲ σκληρὸν ὕδατι.]

312 *Σιδήρειος ἦχος. σιδήριον δὲ τὸ μικρόν, ὑποκοριστικῶς, διὰ τοῦ ῑ.*

Σιδηρίτης. εἶδος βοτάνης. σιδηρῖτις δὲ θηλυκῶς, λίθος.

Σιδηροῦς ἄνθρωπος, καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά.

Σιδίῳ. κόκκῳ ῥοιᾶς.

Σίδια. τὰ λέπυρα τῶν ῥοιῶν. τὰ δὲ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμάτων περιέτεμνον τροχοὺς καὶ ἁμάξας· ἐκ δὲ τῶν ῥοιῶν, ὅταν καταφάγωσι τὰ ἐντός, ἐκ τῶν λεπύρων βατράχια γλύφουσιν. ἢ Σιδίων, τῶν ῥοιῶν. Ἀριστοφάνης·

Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς;

[λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι εὐφυΐαν ἔχειν.]

Σιδόνιαι στολαί, καὶ τάπητες. καὶ Σιδόνιος, Φοῖνιξ.

Σιδών, Σιδῶνος. πόλις.

Σιαίνεται. αἰτιατικῇ.

Σίελος. ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀφρός.

Σίζον. ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν.

Τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον.

Σίζουσα. ἀντὶ τοῦ ζέουσα· ὡς ἐπὶ τῆς ταγηνιζομένης. οἷον, ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. Ὅμηρος·

Ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαίνεῳ περὶ μοχλῷ.

Ἀριστοφάνης·

Ἡ δ' ὀπτωμένη
σίζουσα πάραλος.

Σικάριοι. ληστῶν γένος. σίκας δὲ τὰ ἐπικαμ-

---

1. *Καὶ σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους*] Antipatri Sid. Ep. XL. Anthol. Pal. VI, 256. Deest hoc exemplum V. Vide v. *Ἄτλας*. 3. *Γλαῦκος*] Vide Iunii Cat. Artific. in *Glaucus. Hemst.* *Ὅτι* bis Gaisf. cum *V. Descripta sunt ex v. *Γλαῦξ ἵπταται*. 6. *Οἱ μαλθακὸν εἶναι βουλ.*] Ex Schol. Sophocl. Ai. 651. ut Portus etiam observaverat. *Küst.* Potius ex v. *Ἐθηλύνθη*. Coniecit haec A. in marg. 8. *ἦχος*] ἦλος legendum arguit Theognostus p. 56, 16. 10. *βοτάνης*] Iosephus A. I. III, 7, 6. Athenaeus XV. p. 681. D. *Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ θηρίων φησὶ Χαμαίπιτυν, οἱ δὲ ὁλόκυρον, οἱ δὲ Ἀθήνησιν ἰωνιάν, οἱ δὲ κατ' Εὔβοιαν σιδηρῖτιν. Gaisf.* *Σιδηρῖτις δὲ θ. λίθος*] Vide Tzetzem Chil. VI. c. 65. *Küst.* 11. Post *λίθος* haec edebantur: *λεγομένη θαυμασίας τινὰς ἐσχηκέναι δυνάμεις παρὰ τὴν μαγνῆτιν. λεγομένη* et seqq. om. A. *V. Post gl. seq. exhibet V. ubi *θαυμασίας τινὰς ἔχων* omisso *λεγομένη*. Itaque abieci, quae vel perfectum *ἐσχηκέναι* in suspicionem adducit. 12. *Σιδηροῦς ἄνθρωπος, καὶ π.*] Artemidorus lib. I. c. 52. p. 45. *Σιδηρέους γὰρ λέγομεν τοὺς πολλὰ κακὰ ὑπομένοντας.* Huc Suidas respexit. Vide etiam supra v. *Ἀναίσχυντος*. *Küst.* Praestat *ὁ πολλὰ ὑπομ.* 14. *ῥόας*] *ῥοιᾶς* *V. *ῥοᾶς* vulg. Hesych. et Phot. 15. *Τὰ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 879. sed qui ex hoc loco Suidae supplendus est. *Küst.* Praemunienda fuerant *Σιδίων. τῶν ῥοιῶν.* Ceterum *τὰ δὲ* praetuli cum A. *V. 16. *περιέτεμνε* Schol. infraque *ἔγλυφεν*. 18. *Σιδίων, τῶν ῥοιῶν*] Vide Athen. lib. XIV. p. 650. *Küst.* 19. *Ἀριστοφάνης*] Loco paulo ante indicato. *Küst.*

1. *ἐποίει*] *ποεῖ* A. V. similiterque sub v. *Πῶς δοκεῖς*. Mox *λέγεται — ἔχειν* om. A. quae cum hominibus debeantur ex dictis Aristophaneis proverbia extundentibus, ea notavi. Addunt V. Med. *παιδάριον ὂν τοιουτοῦ* (*τυννουτοῖ* Med. *τυννουτονὶ* Ox.) *ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ποίει* (*ἐποίει* Med.) *πῶς δοκεῖς*. Praeterea Porsonus Aristoph. p. 33. e libro Ox. *καὶ τυννουτωί· συνάγων τοὺς δακτύλους φησίν, ἀντὶ τοῦ μικρῷ. Ἀ.* Compara gl. *Τυννουτονί* ex libris collocupletatam. 5. *καὶ τάπητες* om. A. *Σιδόνιος, Φοῖνιξ*] Spectat ad usum sacrum: v. Albert. in Hesych. Cf. Schol. Odyss. *δ'*. 84. Sophocles fr. inc. 82. (756.) *Ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν, ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κάπηλος.* 7. *ὄνομα πόλεως*] *πόλις* A. 8. *Σιαίνεται*] Vid. Valck. Adnott. crit. Nov. Foed. p. 340. Agnoscit *V. glossam Küst. omissam. 9. *Σίελος*] Esaias XL, 15. *Toup.* MS. Cf. v. *Σίαλος*. 11. *Τάγηνον τευθίδων ἐφιστάναι σίζον*] Haec sunt verba Aristoph. Equ. 925. *Küst.* Cf. v. *Ἐπισίξει*. 12. *ἐφιστάναι*] *ἐφεστάναι* V. 13. *τῆς* omitte cum Schol., itemque *οἷον*. 14. *Ὅμηρος*] Odyss. *ι*. 394. 15. *ἐλαίνεῳ περὶ μοχλῷ*] *ἐλαΐνῳ ἀμφιπελέκει* A. V. E. Neutrum habet Scholiasta Aristophanis, quem exscripsit Suidas. 16. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 1122. (1156.) Vide v. *Τευθίδες*. 17. *ἦδ'* Edd. 19. *Σικάριοι. ληστῶν γ.*] Iosephus Antiq. Iud. lib. XX. c. 7. *Καὶ οἱ Σικάριοι δὲ καλούμενοι (λῃσταὶ δέ εἰσιν οὗτοι) τότε μάλιστα ἐπλήθυνον, χρώμενοι ξιφιδίοις, παραπλησίοις μὲν τὸ μέγεθος τῶν Περσῶν ἀκινάκαις, ἐπικαμπέσι δὲ καὶ παραπλησίοις ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων σίκαις καλουμέναις· ἀφ' ὧν καὶ τὴν προσηγορίαν οἱ λῃστεύοντες ἔλαβον, πολλοὺς ἀναιροῦντες* etc. Ad hunc locum Suidas respexit. *Küst.* Adde Ioseph. B. I. II, 13. *καθαρθείσης δὲ τῆς χώρας, ἕτερον εἶδος λῃστῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ὑπεφύετο, οἱ καλούμενοι σικάριοι, μεθ' ἡμέραν καὶ ἐν μέσῃ τῇ πόλει φονεύοντες ἀνθρώπους — ταῖς ἐσθήσεσιν ὑποκρύπτοντες μικρὰ ξιφίδια, τούτοις ἐννυ-*

---

rumjnationem primus invenit. et proverbium, *Glauci ars.* dicitur de iis quae facile conficiuntur. — Qui ferrum molle esse volunt, id in oleum intiugunt; qui vero durum, in aquam.] *Σιδήρειος ἦχος.* At *σιδήριον*, diminutive, per *ῑ*. *Σιδηρίτης.* Genus herbae. Sideritis vero, genere feminino, lapis est. *Σιδηροῦς ἄνθρ.* Homo ferreus, id est, qui multa mala toleraverit. *Σιδίῳ.* Mali punici grano. *Σίδια.* Malorum punicorum putamina. Et *Σιδίων*, malorum punicorum. pueri ex pellibus rotas et plaustra conficiebant; ex malorum vero punicorum putaminibus, postquam interiora eorum comederant, ranunculos fingebant. Aristophanes: *Et ex malorum punicorum putaminibus quas eum ranas fecisse putas?* [hoc de iis valet, qui dexteritatem ingenii sui volunt ostendere.] *Σιδόνιαι στολ.* Sidoniae stolae et tapetes. Et *Σιδόνιος*, Phoenix. *Σιδών.* Nomen urbis. *Σίελος.* Saliva. *Σίζον.* Stridens. *Sartaginem teuthidum astare stridentem.* *Σίζουσα.* Bulliens: quasi de re quae in sartagine frigatur. stridorem emittens. Homerus: *Sic illius stridebat oculus oleaginum circa vectem.* Aristophanes: *Illa vero marina assata stridensque.* *Σικάριοι.* Sicarii, latronum genus. sicas autem Romani vocant

314 Σιλλεύς, Σιλλέως. ὄνομα κύριον.

Σιλξίβουλος. ὁ Τούρκων ἡγεμών. Ἐσήμηνε Σιλξίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμών, ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προορήσει δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

Σιληνός. ὁ σαλὸς καὶ φλύαρος. ἐκ τοῦ σιλλαίνω, τὸ φλυαρῶ.

Σίλλος. χλευασμός.

Σιλουανός. ὄνομα κύριον.

Σίλουρος. ἰχθῦς.

Σιλωάμ.

Σίλων, Σίλωνος.

Σιλφαῖος ἄρτος.

Σίλφη. εἶδος ζωνφίου. καὶ σίλφας λέγουσιν εἴδη ἀκατίων.

Σίλφιον. βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία αὕτη. Βάττος, ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην λεγομένην ἐκτισεν. οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὀπὸς πολλῆς τιμῆς ἐστιν ἄξιον. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται, ἔθνη Λιβύης, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου.

Σίλφιον. ῥίζα ἡδύοσμος ἐν Λιβύῃ γινομένη, ἀρτυντικὴ καὶ θεραπευτική. καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκή. ὅτι τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. ἔστι δὲ φυτάριον. Ἀρισταῖος δὲ πρῶτος εὗρε τὴν τοῦ σιλφίου ἐργασίαν, ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος.

Σίμβλιος.

Σίμβλοι. τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. Καὶ Σιμβλήια.

Σίμβλοι. θῆκαι τῶν μελισσῶν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων
Ἑρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος.

Καὶ Σιμβλεύω.

---

1. Σιλλεύς] Pater Apollonii Rhodii: v. Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεύς. *Hemst.* Similes ut videtur eiusdem nominis formas praebet v. Σέλλιος. 2. Σιλξίβουλος] Σιλζίβουλος E. Mox Σιλσίβουλος A. Σιλίβουλος *V. Σιλζίβουλος V. E. paulo melius: nam plerumque Διζάβουλος hominis nomen extat a Menandro perscriptum. τῶν Τούρκων] τῶν om. A. *V. cum gl. superiore, unde haec opinor esse traducta. Ἐσήμηνε Σιλξίβ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Προορήσασι. *Küst.* Menandri locus est p. 399. sq. quem incaute repetiit Niebuhrius p. 442. 5. ἐπειδὴ οὖν] οὖν interpolatio vulg. 8. σαλὸς] Scribendum puto Σάτυρος. Photius in Lex. Σιληνοί, οἱ Σάτυροι. Vide etiam Hesychium. *Küst.* Leg. ὁ σαυλός. Vid. et v. Ἔκνοον. Vid. Hemsterh. in Thomam Mag. p. 569. Schol. Nicand. Alex. p. 66. Toup. IV. p. 162. ὁ σαλός, minime solicitandum vocabulum, de quo notavi in v. Ἔκνοον. *Hemst.* Ubi v. annot. At Zon. p. 1642. ὁ μωρός. καὶ σίλλος. σιλλαίνω] Schol. Platon. p. 377. Σιληνοί, Διονύσου χορευταί, παρὰ τὸ σιλλαίνειν, ὅ ἐστι σκώπτειν, λεγόμενοι, παρὰ τοὺς πότους. σιλαίνω denuo *V. 12. εἶδος ἰχθύος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βλάκα. καὶ Σιλουντία, χώρα] ἰχθῦς A. Zon. p. 1642. καὶ ζήτει — χώρα ignorat V. et si Gaisfordum satis assequor etiam B. Cf. Zon. p. 1644. 14. Σίλων] Gl. om. V. 16. ὄνομα] εἶδος A. Cf. Schol. Aristoph. Ach. 920. et Lobeck. in Phryn. p. 300. καὶ σίλφας] Vide v. Ναξιουργὴς κάνθαρος. 18. Σίλφιον] Σίλφιος B. V. E. Med. De Silphio lege Epistolam Bentleii Annotationibus in Herodotum insertam IV, 169. ed. nostrae. *Gaisf.* 19. Βάττος, ὡς Ἀριστοτέλης, π.] Haec sumpta sunt ex Enarratore Comici in Plut. 926. *Küst.* Βάττος ὁ καὶ Ἀριστοτέλης A. B. V. E. Med. Schol. ed. Dindorf. 20. λεγομένην Κυρήνην] Κυρήνην λεγομ. A. *V. Schol.

2. αὐτῶν] αὐτῷ E. Med. Mox ἄξιος E. 3. κλάδος] Pearsonus scribendum censebat καυλός: quam emendationem probo. Confer vocem sequentem. *Küst.* Scholio reddidit Dindorfius. Ceterum transposuit *V. κλάδος et ὀπός. 5. ἔθνη] ἔθνος Schol. 6. Sub finem delevi cum A. *V. ζήτει ἐν τῷ Βάττου Σίλφιον. 7. Σίλφιον. ῥίζα ἡδ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 890. *Küst.* 9. ὅτι Gaisf. cum *V. 10. ἔστι δὲ φυτάριον] Schol. addit κάκοσμον. *Küst.* 13. Σίμβλοι] Σίμβιος A. B. E. Σίμβλιος V. Σίμβιλος edd. vett. 14. Σίμβλα] Σίμβλοι A. Σιμβλήια] Apollon. Rhod. III, 1036. σιμβλήια ἔργα μελισσῶν. Conf. Schol. I, 880. *Gaisf.* Occuparunt alii. 16. Σίμβλοι] Σίμβλαι B. E. Cf. Schol. Aristoph. Vesp. 241. ἐν Ἐπιγράμματι cum seqq. post v. Σιμικίνθιον A. V. locarunt: neque inest iis quicquam quin aliunde potuerit comportari. 18. Πειθοῖ καὶ Παφ.] Io. Barbucalli Ep. III, 1. 3. Anthol. Pal. VI, 55. Haec uno vocabulo minus repetit v. Ηκητή. 20. βωκόλος Anthol.

---

leus, nomen proprium. Σιλξίβουλος. Silxibulus, Turcorum dux. *Silxibulus Turcorum dux significavit, Romanorum amicos et hostes sibi quoque eodem loco haberi. quoniam igitur nunc Romani bellum cum Persis gererent, sibi quoque ex foedere Persas opportuno tempore aggrediendos esse.* Σιληνός. Garrulus, nugator. ab verbo σιλλαίνω, quod est nugor. Σίλλος. Derisio. Σιλουανός. Nomen proprium. Σίλουρος. Genus piscis. Σιλωάμ. Σίλων. Nomen proprium. Σιλφαῖος ἄρτος. Σίλφη. Nomen animalculi. item silphas vocant genera quaedam navicularum. Σίλφιον. Silphium, herba magno in pretio habita: idque hanc ob causam. Battus sive Aristoteles in Libya urbem condidit, quae Cyrene appellabatur. Cyrenaei igitur cum pro beneficio gratiam regi referre vellent, annulum fecerunt, in quo urbs regi silphium offerebat. huius herbae folium, fructus, caulis, succus in magno habebantur pretio. porro Ampeliotae, gens Libyae, silphii caulem Apollini Delphico donarii loco obtulerunt. Σίλφιον. Radix suave spirans, quae nascitur in Libya, ad condimenta ciborum et medicinam utilis. optima vero est Cyrenaica. eius succo et radice et caule utebantur. est autem exigua planta. Aristaeus vero silphii tractandi rationem, item ut mellis, primus invenit. Σίμβλιος. Σίμβλοι. Apum alvearia. item σιμβλήια. Σίμβλοι. Alveoli apum. In Epigrammate: *Suadae et Veneri caseum et favos alvearium Hermophilas bubulcus*

Ἠνὶ δὲ σιμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν
ἐσμῷ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.

Σιμαίθα. ὄνομα πόρνης Μεγαρικῆς, ἧς ἠράσθη καὶ Ἀλκιβιάδης.

Σιμικίνθιον. φακιόλιον, ἢ σουδάριον.

Σιμμίας Ῥόδιος, γραμματικός. ἔγραψε Γλώσσας, βιβλία γ'. Ποιήματα διάφορα, βιβλία δ'.

**ἦν δὲ τὸ ἐξαρχῆς Σάμιος. ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τῆς Ἀμοργοῦ ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ὑπὸ Σαμίων. ἔκτισε δὲ Ἀμοργὸν εἰς γ' πόλεις, Μινώαν, Αἰγιαλόν, Ἀρκεσίμην. γέγονε δὲ μετὰ υϛ' ἔτη τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε κατά τινας πρῶτος Ἰάμβους, καὶ ἄλλα διάφορα, Ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.

Σιμμίας Θηβαῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους. ἔγραψε Περὶ σοφίας. Περὶ φιλίας. Περὶ ἀληθείας. Περὶ μουσικῆς. Περὶ αἱρετοῦ καὶ φευκτοῦ. Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς· καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

---

1. Ἠνὶ δὲ σιμβλ.] Philippi Thessal. XXX, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 236. Extant in v. *Ἠνί*. Deinde *κηρότροφα* Anthol. Supra *Ἠνίδε* Gaisf. cum Iacobsio. Deinde non dubitavi cum A. glossam tollere, quae nihil nisi repetit superiorem v. *Μυχθίζεις*, quamque V. inseruit gl. *Σιμός* post *χαλινόν*: *Σιμά. ἐν Ἐπιχράμματι· Καὶ σιμὰ σεσηρὼς μυχθίζεις. ἀντὶ τοῦ χλευάζεις, μυκτηρίζεις.* Ubi *Küsterus*: „*μυχθίζεις*] Priores editt. [et B. E.] male habent *μοχθίζεις*. At *μυχθίζεις* recte legitur in Anthologia Epigrammatum loco laudato; itemque apud ipsum Suidam supra v. *Μυχθίζεις*, ubi hoc ipsum fragmentum adducitur." 3. *Σιμαίθα. ὄνομα πόρνης Μεγ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 523. *Küst.* Accedant intpp. Hesychii. 5. *Σιμικίνθιον*] Vide de hac voce Dufrenium in utroque Glossario. *Küst.* Vide Röver. in Gloss. Nom. p. 132. *Toup.* MS. Et Albert. in Hesych. v. *Σιμικίνθια.* *φακεόλιον*] *φακιόλιον* A. V. Photius et Zon. p. 1647. Deinde glossam aevi sequioris expunxi, quam ordini litterarum dissentaneam *V. subiecit glossae *Σιμμίας Ῥόδιος: Σιμήσιον. τὸ παρ' ἡμῖν ἥμισυ.* Semisse. *Toup.* Semissis. *Hemst.* Pristinam horum faciem fuisse, *Σ. τὸ παρ' ἡμῖν*, intelligi licet ex annotatione Gaisfordi: *ἥμισυ*] Ita tacite Küsterus cum A. Vulgo: *ἤτοι τοῦ σώου τὸ ἥμισυ. σιμὸς γὰρ ὁ κολοβός. τὸ κεκολοβωμένον ἀπὸ τοῦ νομίσματος*, cum B. E. et fere V. qui postrema sic exhibet: *ἢ ἐκ τοῦ σισμὸς ὃ σημαίνει τὸν κολοβὸν γίνεται σιμήσιον.* A. in marg. *Σιμήσιον τὸ παρ' ἡμῖν σώου τὸ ἥμισυ· καὶ σιμήσιον ἐκ τοῦ σιμός, ὃ σημαίνει τὸν κολοβόν.* Porro Gronovius summo margini haec commisit: „Sed in hoc loco habet MS. *Σιμήσιον τὸ παρ' ἡμῖν: σιμὸς ὁ κολοβὸς τὸ κεκολοβωμένον ἀπὸ τοῦ νόος.*" Adde Gaisf. in v. *Σιμμίας*. 6. *Σιμμίας Ῥόδιος*] Cf. Voss. de Poett. Gr. p. 60. et de Hist. Gr. p. 343. Eius unum versum habet Clem. Alex. Strom. V. p. 415. Carmen epicum Gorgo citat Athen. XI. p. 491. Hephaestion *περὶ μέτρων* Simmiam *ἐν τῷ πελέκει* citat. Id poema, uti alterum *πτέρυγες Ἔρωτος*, tertiumque quod *ᾠὸν* ovum appellavit a figura, edidit et explicavit Salmas. Paris. 1619. 4. *Reines.* Hunc laudat aliquoties Hephaestion: ut p. 26. *Τῷ δὲ τριμέτρῳ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ὅλον ποιημάτιον ἔγραψεν.* Et p. 43. *Σιμμίας δὲ ἐπιτήδευσεν ἐν τοῖς ποιήμασι τοὺς πλείστους χοριτικοὺς παραλαμβάνειν.* Eius hodie adhuc tria extant poemata, *Ovum*, *Securis* et *Alae*: quae prolixis notis illustravit Salmasius. *Ovi* mentionem facit modo laudatus Hephaestion p. 65. et *Securis* idem p. 31. *Küst.* Deest hic articulus A. qui tamen in marg. *Σιμμίας Ῥόδιος γραμματικός, ὃς ἔγραψε ποιήματα διάφορα· ἦν δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς Σάμιος· ἔγραψε μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἀρχαιολογίαν τῶν Σαμίων.* Post *Σημεῖον* collocat V. | h. c. repetit gl. tam suo quam alieno loco positam] Hoc loco V. *Σιμὸς ὁ κολοβὸς τὸ κεκολωβημένον ἀπὸ τοῦ νοῦ. Gaisf.* Ex hac quoque glossa cognoscere licet, quantum dedecoris Suidas per librariorum an lectorum negligentiam et indoctam temeritatem immeritus subierit. Videas de tot exemplis v. *Ἔφιππος* pro *Ἔφορος* positam et plane singulare documentum v. *Σιγῶ*. Debetur autem libro V. quod erroris causam manifesto tenemus. Nimirum cum pars harum narrationum permutatis *η* et *ι* post v. *Σημεῖον* esset traducta, successerunt alii, qui commissum emendaturi glossam quidem *Σιμμίας Ῥόδιος* suam in sedem reducerent, diversa tamen elementa rite diiungere non possent. Nonnihil iuvat *Eudocia* p. 386. proferens *Σιμμίας — τέσσαρα. ἔγραψε πρῶτος — Σαμίων.* Ceterum non defuerunt qui sola temporum notatione admoniti horum quaedam docerent ad Simonidem Amorginum esse referenda: velut (ne Reinesium dicam) Ionsius de S. H. P. p. 26. et Clintonus T. H. T. I. p. 179. III. p. 487. Itaque signis distinxi, quae iungenda sint cum v. *Σιμωνίδης Κρίνεω*. Interim fuit cum perturbationem a foliis disiectis repeterem: si quidem illud membrum *ἦν δὲ τὸ ἐξαρχῆς Σάμιος* commune fuisse tam gl. *Σιμμίας* quam *Σιμωνίδης* sumimus. 7. *Ποιήματα*] Horum unum versiculum servavit Choeroboscus Bekk. p. 1182. quem critici certatim redintegrarunt, Anecd. Cram. Ox. T. III. p. 385. adiuti: *παρὰ Σιμμίᾳ τῷ Ῥοδίῳ οὕτως· Χρυσῷ τοι φαέθοντι πολύλλιστος φλέγεται κράς.* Cf. Iacobs. in Anthol. T. XIII. p. 952.

1. *τοῦ*] *τῆς* dedi cum V. *ἀπὸ Σαμίων*] *ὑπὸ Σ.* B. E. *ὑπὸ Σαμίου* V. Saltem *ὑπὸ* vindicavi. 2. *ἔκτισε δ' Ἀμοργόν*] Vid. Steph. Byz. v. *Ἀμοργός*. Simmias adversarius Pericli in republ. Plutarch. Praec. Reip. p. 805. C. Simmias se vocat *Ἰωνίαν ἀηδόνα*, quia Rhodus erat *μία τῶν νήσων Δωρικῶν*, Strabo XIV. p. 653. Samus vero erat Ionici generis: minime igitur videtur fuisse e Samo, nam se appellasset potius *Ἰωνίαν ἀηδόνα*. Videtur igitur Simmias auctor Archaeologiae Samiorum alius esse a poeta Rhodio Dorico. *Reines.* *Μινώαν, Αἰγιαλόν, Ἀρκεσίμην*] Confer Steph. Byzantium v. *Ἀμοργός*. *Küst.* *Μινῶαν* V. *Μινόαν* E. *Ἀρκεσίνην* cum Stephano reponendum esse vidit Welck. de Simon. Amorg. p. 4. 3. *υϛ'*] Numerum esse vitiatum perspexit Ionsius p. 26. Etenim scribendum fuit, quod inferior glossa demonstrat, *υϛ'*: monuitque Clintonus F. H. I. p. 179. Praebuit *υϛ'* E. Tum *καὶ ἔγραψε* V. 4. *κατά τινας*] *πρῶτος* inseri iubebat Schneidewinus Delectu poesis Gr. p. 196. quod in libris omnibus positum inveni. 6. *Σιμμίας Θηβαῖος, φιλ.*] Ex Diogene Laertio: quem vide lib. II. segm. 124. *Küst.* Accedit *Eudocia* p. 387. *Σωκράτους μαθητής* *V. 7. *περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας* om. A. V. Prius si corrigimus *περὶ φιλοσοφίας*, causam opinor apparere, cur membrum istud exciderit. Nam *περὶ φίλου* quod memoravit Diogenes, id aliquam movet suspicionem. Tum *καὶ φευκτοῦ* om. V. 9. *Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς*] Laertius haec distinguit et separat, *Περὶ ἐπιμελείας. Περὶ ψυχῆς. Küst.*

---

dedicavit. Et *Σιμβλεύω. Ecce vero tanquam in alveari congesti sunt favi, denso examine apum undique circumdati.* *Σιμαίθα.* Simaetha, meretrix Megarensis, quam etiam Alcibiades amavit. *Σιμικίνθιον.* Fascia, vel sudarium. *Σιμμίας.* Simmias, Rhodius, grammaticus, scripsit Glossarum libros III. Variorum poematum libros IV. [Simonides Amorginus.] Origine fuit Samius. cum vero coloni in insulam Amorgum mitterentur, et ipse coloniae dux a Samiis missus est. tres autem urbes in Amorgo condidit, Minoam, Aegialum, Arcesinen. vixit anno quadringentesimo et nonagesimo post bellum Troianum. secundum quosdam primus iambos scripsit, praeter alia diversa, et Origines Samiorum. *Σιμμίας.* Simmias Thebanus, philosophus, discipulus Socratis, scripsit de Sapientia. De Amicitia. De Veritate. De Musica. De rebus expetendis et

σίννιος· Ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἄν, ἔφη, δεῖξαι δυνήσῃ, ὡς δεῖ τὸν ἱερωμένον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι· ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ Σολομὼν παρήνεσε, λέγων· Ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκά. καὶ ὁ Σωτὴρ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φαίνεται λευκῇ ἐσθῆτι χρησάμενος. οὐ μὴν ἀλλὰ Μωσῆν καὶ Ἠλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς ἀποστόλοις ἔδειξε. ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν ἐθαυμάσθη. Λεοντίου δὲ τοῦ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας ἐπισκόπου Ναυατιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ τῇ Κωνσταντίνου πόλει ἐπιδημοῦντος, ὁ Σισίννιος ἐλθὼν παρ' αὐτὸν παρεκάλει ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ θερμῶς ἀπήντησε, καί φησιν· Ὑμεῖς οἱ Ναυατιανοὶ οὐκ ὀφείλετε ἐκκλησίαν ἔχειν, τὴν μετάνοιαν ἀναιροῦντες καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ ἀποκλείοντες. ὁ δὲ Σισίννιος ἔφη· Καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτω μετανοεῖ ὡς ἐγώ. τοῦ δὲ πάλιν ἐπάγοντος, πῶς μετανοεῖς; ἔφη ὁ Σισίννιος, ὅτι σὲ εἶδον. Ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου λέγοντος, ὅτι οὐ δύναται πόλις δύο ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ Σισίννιος ἔφη, οὐδὲ γὰρ ἔχει. τοῦ δὲ Ἰωάννου χαλεπήναντος καὶ φήσαντος, Ὁρᾷς ὅτι μόνος εἶναι βούλει ἐπίσκοπος; καὶ ὁ Σισίννιος, Οὐ τοῦτο, ἔφη, λέγω, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμὶ ἐπίσκοπος, ὃς τοῖς ἄλλοις εἰμί. ὁ δὲ Ἰωάννης, Ἀλλ' ἐγώ σε, ἔφη, παύσω προσομιλεῖν· αἱρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις. ὁ δὲ Σισίννιος χαριέντως· ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, καὶ μισθοὺς παρέξω, εἴ γε τηλικούτου καμάτου ἀπαλλάξειας. ὁ δὲ Ἰωάννης διαμαλαχθείς, ἀλλ' οὐκ ἄν σε, ἔφη, παύσω τοῦ προσομιλεῖν ἐγώ, εἴγε ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖ σε. οὕτως ἦν χαρίεις ὁ Σισίννιος. πολλὰ δὲ αὐτῷ γέγραπται· λεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς. λέγων δε μᾶλλον ἢ ἀναγινωσκόμενος ἐθαυμάζετο. προσῆν γὰρ αὐτῷ χάρις, τῷ τε προσώπῳ καὶ τῇ φωνῇ καὶ τῷ βλέμματι καὶ τῇ ὅλῃ κινήσει τοῦ σώματος.

Σισίννιος. οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναυατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα, καὶ τῶν φιλοσόφων δογμάτων καὶ τῶν ἱερῶν βίβλων ἐπιστήμων, καὶ πρὸς διαλέξεις ἕτοιμος· ὡς καὶ Εὐνόμιον ἐπὶ ταύταις εὐδοκιμοῦντα, καὶ τοῦτο ἔργον ποιούμενον, πολλάκις παραιτήσασθαι τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον, ὡς κρείττων εἶναι διαβολῆς· περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς καὶ ποικίλος, ὡς τοὺς ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν, εἰ σωφρονεῖν δύναιτο, τοσοῦτον τρυφῶν. τὸ δὲ ἦθος ἦν χαρίεις καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις· καὶ διὰ ταῦτα τοῖς ἐπισκόποις τῆς καθόλου ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ λόγῳ καταθύμιος ἦν. σκώπτειν δὲ σὺν χάριτι, καὶ σκωμμάτων ἀνέχεσθαι, καὶ ἀπεχθείας ἐκτὸς ὑπομένειν, κομψῶς τε σὺν τάχει πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντᾶν, εὖ μάλα ἐπιτηδείως εἶχεν.

1. *δυνήσῃ δεῖξαι*] *δεῖξαι δυνήσῃ* A. V. Socr. Mox *μέλανα* E. 5. *λευκῇ φαίνεται* Socr. *ἀλλὰ καὶ*] *καὶ* omisi cum A. *V. 7. ταῦτα δὴ καὶ ἄ. π. ἕτοιμως εἰπὼν τὰ μέγιστα ἐπὶ* (l. *ὑπὸ*) *τῶν παρόντων ἐθαυμάσθη* Socr. 9. *Κωνσταντινοπόλει*] *Κωνσταντίνου πόλει* V. E. Med. Socr. 13. *ἔχειν ἐκκλησίαν*] *ἐκκλησίαν ἔχειν* A. V. *ἐκκλησίας ἔχειν* Socr. 15. *οὕτω*] *αὐτῷ* A. 16. *μετανοεῖ· ἔφησε*] *μετανοεῖς; ἔφη* A. B. V. Socr. *μετανοεῖς; ἔφησε* E. Med. 19. *πόλεις* Med. *ἡ πόλις* Socr. 22. *καὶ* om. Socr.

2. *εἴ με*] *εἴγε* libri, repugnante Socr. Verum illis obtemperavi, quos rectam dicendi formam in utroque membro haud temere secutos opinor. 4. *ὅλως* om. V. *εἴ σε ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖ* Socr. 5. *οὕτως*] *οὕτως ἦν* B. Med. *οὗτος ἦν* A. *οὕτως οὖν* V. E. *οὕτω μὴν* (*μὲν*) *οὖν ἕτοιμος πρὸς τὰς ἀποκρίσεις καὶ χαρίεις* Socrates, qui multa in Sisinnii laudem subiecit. Mox *ἐν αὐτῷ* A. 6. *λεξιθηρεῖ*] Iac. Gronovii in Gell. II, 9. disputationem memoravit Gaisf. 7. *γὰρ*] *δὲ* Socr. 10. *Σισίννιος. οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναβατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Sozomeni lib. VIII. c. 1. ut Pearsonus itidem observaverat. Confer etiam Nostrum supra v. *Ναυατιανοί*. *Küst.* 11. *φιλοσόφων*] *τῶν φιλοσόφων* A. E. Deinde *βίβλων* praestabat etiam in superiore glossa reponi. 18. *σωφρονεῖν*] *σωφροσύνην* A. 21. *τοῖς καθόλου* Med. *τοῖς ἐν ἀρχαῖς καὶ λόγοις — σκώπτειν τε* Sozom. 23. *καὶ ἀπεχθείας*] Lege *καὶ ἑκάτερον ἀπεχθ.* Sozom. 24. *τε καὶ*] *καὶ* delevi cum A. E. Med. Soz. 25. *ἔχων* Soz.

nius: tu quidem ostendere nunquam poteris, sacerdotem debere atris vestibus indui; mihi vero Salomo praecepit, dicens: *Sint tibi vestimenta alba.* et Servator noster in Euangeliis alba veste usus esse deprehenditur; idemque Mosen etiam atque Eliam albis indumentis vestitos Apostolis ostendit. his aliisque iactis cunctos in admirationem sui rapuit. porro cum Leontius episcopus Ancyrae, quae est in Galatia, Novatianis ecclesiam ademisset, ac tum forte versaretur Constantinopoli, Sisinnius eum adiens rogavit, ut ecclesiam redderet. at ille asperius eum excipiens ita dixit: Vos Novatiani ecclesias habere non decet, qui poenitentiam tollatis Deique benignitatem intercludatis. cui Sisinnius respondit: atqui nemo me magis poenitentiam agit. cumque Leontius interrogasset, quomodo poenitentiam agis? Sisinnius subiecit: quia te vidi. Ioannes autem episcopus cum diceret, civitatem non posse duos episcopos habere, respondit Sisinnius: nec profecto habet. hic Ioannes indignabundus dixit: viden' ut solus episcopus esse velis? cui reposuit Sisinnius: non hoc dico, sed quod tibi soli non videor episcopus esse, quem agnoscant ceteri. ad hoc Ioannes, efficiam, inquit, ut in posterum non concioneris. haereticus enim es. cui Sisinnius facete respondit: at ego vel mercedem tibi solvam, labore tanto si me liberaveris. mitigatus eo dicto Ioannes, enimvero, inquit, non efficiam, ut in posterum non concioneris, si quidem molestum tibi est concionandi munus. adeo facetus erat Sisinnius. idem plures libros scripsit, nimium elegantiae ille verborum studens. dicendo autem maiorem gloriam adeptus est quam scribendo. nam vultu, voce, obtutu, toto corporis motu plurimam gratiam prae se ferebat. *Σισίννιος.* Sisinnius fuit Novatianorum episcopus, vir apprime eruditus et philosophiae dogmatum ac sacrae Scripturae scientia instructus, idemque ad disputandum adeo paratus, ut Eunomius ipse, qui eo nomine clarus esset et hanc artem praecipue profiteretur, cum eo congredi saepenumero recusaret. et vita quidem integer fuit, ita ut omni calumnia superior esset; victu tamen tam delicato et exquisito, ut ii quibus ignotus erat persuadere sibi non possent, illum in tantis deliciis temperantem esse. moribus porro iucundus erat, et suavis in congressibus; eoque nomine tam episcopis ecclesiae catholicae quam magistratibus et hominibus eruditis erat acceptus. suaviter autem iocari, irrisionem factitare, iocos patienter ferre, utrumque vero citra offensam facere, praeterea interro-

321 ἐρωτηθεὶς οὖν ποτε, ὅτου ἕνεκα δεύτερον λούοιτο ἐπίσκοπος ὤν, Ὅτι μὴ τρίτον, ἔφη, φθάνω. ἐπεὶ δὲ λευκῇ ἐσθῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Οὐκοῦν εἰπέ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι; τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη· Σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ, ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομὼν ὁ σοφώτατος, Ἑστωσάν σοι ἱμάτια λευκά, παραινεῖ λέγων, καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φαινόμενος, Μωσῆν τε καὶ Ἠλίαν τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δεικνύς. οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο τῶν εἰρημένων Σισιννίῳ χάριεν οἶμαι. ἐνεδήμει μὲν γὰρ τῇ Κωνσταντίνου πόλει Λεόντιος, ὁ παρὰ Γαλάταις Ἀγκύρας ἐπίσκοπος. ἐκκλησίας δὲ τῶν ἐκεῖσε Ναυατιανῶν ἀφῃρημένης, ἦκε πρὸς αὐτόν, ἀπολαβεῖν ταύτην δεόμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, ἐλοιδορεῖτο δὲ τοῖς Ναυατιανοῖς ὡς οὐκ ἀξίοις ἐκκλησιάζειν, μετάνοιαν καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀναιρεῖν αὐτοὺς λέγων, Ἀλλὰ μήν, ἔφη Σισίννιος, οὐδεὶς οὕτως ὡς ἐγὼ μετανοεῖ. ἐρομένου δὲ Λεοντίου, τίνα τρόπον, Ὅτι σὲ τεθέαμαι, ἀπεκρίνατο. καὶ ἕτερα δὲ πολλὰ αὐτοῦ εὐστόχως εἰρημένα ἀπομνημονεύουσιν. οὐκ ἀκόμψους τε πολλοὺς λόγους αὐτοῦ φέρεσθαί φασιν. ἐπηνεῖτο δὲ μᾶλλον λέγων, ὡς ἄριστα ὑποκρινόμενος, φωνῇ τε καὶ βλέμματι καὶ χαριεστάτῳ προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν ἑλεῖν ἱκανός. τοιαύτης ἔλαχε φύσεως ἀγωγῆς τε καὶ βίου Σισίννιος.

Σισόης. τὸ πλεξείδιον. Ὁ Θεὸς τῷ Μωυσεῖ ἐνετείλατο λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μὴ τίλλειν τοὺς πώγωνας τῆς γενειάδος, ὅπως μὴ ποιήσωσιν ἑαυτοῖς σισόην.

Σισύμβροις.

Σισύρα. ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ, περιβόλαιον ἀγροικικόν, δουλικόν, παλαιόν· ἢ χιτὼν δερμάτινος.

Βορέῃ λέγουσιν Ἠλίῳ τε τοιαύτην ἔριν γενέσθαι, ὁπότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσῃ.

Σισύρα. χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμίς. Οἱ δὲ ἐς Βυζάντιον ἦεσαν, σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες, ἐν αἷς δὴ ἄλλο οὐδὲν ὅτι μὴ διπύ-

1. οὖν] δὲ E. Mox ὅτι om. A. 7. *Σὺ μὲν*] σὺ μὲν ἔφη A. σὺ μὴν Soz. 8. σοῦ τὰ ἱμ. ἀεὶ λευκά Soz. τὰ ἱμάτιά σου λευκὰ superior glossa. 11. *δείκνυσι* gl. superior. 14. ὁ τῆς] τῆς omisi cum A. Soz. ὁ τοῖς E. 16. ἀφῃρημένης] Sozomen. p. 325. ubi melius ἀφῃρημένος et ταύτας, renitente licet Valesio, et sic locutus est Suidas p. 320. Quare forsan vera ἐκκλησίαν ἀφῃρημένος — ταύτην. Toup. MS. Suidas non dubito quin auctorem suum inflexerit. 18. ἀξίοις] ἀξίως A. B. E. Med.

2. αὐτοῦ πολλὰ] πολλὰ αὐτοῦ A. (cum Soz.) qui mox ἀκόμψους pro edito ἀκόμψως. 4. μᾶλλον] μάλιστα A. 7. καὶ βίου] καὶ tollendum opinor. Post hanc gl. cum A. V. delevi: *Σισμός. ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ἦχον ἀποτελῶ. ἀπὸ τοῦ ἐκ πυρὸς σιδήρου εἰς ὕδωρ βεβλημένου, καὶ ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.* Quae paulo melius conformata leguntur gl. *Σεισμός* subiuncta. Ceterum ἦχῶ pro ἦχον ἀποτελῶ E. 8. *Σισόης*] Occurrit haec vox Levit. XIX, 27. ubi Moses secundum versionem τῶν LXX. inquit: *Οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν.* In Hebraico est צורת. Quid autem *σισόη* fuerit non satis constat. Hesychius genus tonsurae fuisse ait. Alii vero interpretantur crinem votivum, sive comam daemoni alicui consecratam; ut Theodoretus, qui in dictum locum Levit. sic inquit: *Τινὲς τὸ σισόην τὰς ἐξ ἐπιτηδεύσεως οὔλας γινομένας τρίχας ἡρμήνευσαν. ἐγὼ δὲ οἶμαι τὸν νόμον ἀπαγορεύειν ἄλλο. εἰώθασιν Ἕλληνες μὴ ἀποκείρειν τῶν παιδίων τὰς κορυφάς, ἀλλὰ μαλλοὺς ἐᾶν, καὶ τούτους μετὰ χρόνον ἀνατιθέναι τοῖς δαίμοσιν. εἰώθασι δὲ καὶ τὰ γένεια ξυρᾶσθαι, ἡνίκα ἐπένθουν, καὶ τέμνεσθαι τὰς παρειὰς εἰς τὴν τῶν τετελευτηκότων τιμήν. ταῦτα οὖν ὁ θεῖος νόμος ἀπαγορεύει.* Sed hac de re accuratius hic agere et diversas interpretum sententias ad examen revocare non patitur instituti nostri ratio. Vide praeter alios Heinsium in Nonnum p. 108. *Küst.* 10. ἑαυτοῖς om. V. Sub gl. finem *Καὶ Σισόης, ὄνομα κύριον* omiserunt A. B. V. 12. Om. vulg. Tuetur *V. Vox petita est ex gl. *Νυμφίου βίον.* 13. *Σισύρα*] Observatio Schol. Aristoph. Ran. 1507. Ceterum v. Ruhnk. in Tim. p. 231. καὶ παχύ om. Photius. 16. *Βορέῃ λέγουσιν ἦλ.*] Tres hi versus choliambici deprompti sunt ex Babrio. *Küst.* Ap. Tyrwhitt. p. 40. sive ed. Knoch. p. 182. *Βουρέῃ* A. 17. *ὁπότερος* dedi cum A. Schol. Edebatur *πότερος.* Sequitur ut refingamus *γενέσθ'*. 18. *σισύραν*] *σίσυρναν* Toupius H. p. 166. probante Tyrwhitto. *ἐκδύσει*] *ἐκδύσῃ* A. Schol. Illud elegantius. 20. *Οἱ δὲ ἐς Βυζάντιον ἦεσ.*] Fragmentum hoc excerptum est ex Procopii Histor. Arc. c. 6. idemque legitur etiam supra v. *Δίπυρος. Küst.* 21. οἷς] αἷς A. V.

gatus facete atque celeriter respondere eximie callebat. interrogatus igitur aliquando, quamobrem, cum episcopus esset, bis per diem lavaret: quia ter, inquit, non accedo. rursus, quoniam candida veste perpetuo utebatur, derisus est a quodam ecclesiae catholicae viro. ad quem ille, ubinam vero, inquit, scriptum est, nigra veste indui oportere? qui cum haesisset, subiecit Sisinnius: tu quidem nunquam id ostendere potueris, mihi vero vel sapientissimus Salomo praecipit his verbis: *Sint vestimenta tua semper alba.* item Christus ipse, qui in evangeliis semper albatus cernitur, et eiusmodi veste indutos Mosen atque Eliam Apostolis suis exhibuit. istud quoque meo iudicio lepide dictum est a Sisinnio. morabatur Constantinopoli Leontius episcopus Ancyrae in Galatia, qui Novatianis illic degentibus ecclesias ademerat. accessit ad eum Sisinnius, ut eas recuperaret. sed cum Leontius non redderet, immo Novatianos probris incesseret, tanquam indignos qui ecclesiam adirent, ut qui poenitentiam et divini numinis clementiam tollerent: at enim, inquit Sisinnius, nemo tantam agit poenitentiam, quantam ego. percontanti autem Leontio rationem eius poenitentiae: eo quod te viderim, respondit Sisinnius. multa quoque alia ab illo scite dicta proferuntur; nec paucos eius libros extare aiunt elegantes. idem magis placebat cum diceret, quippe qui optime recitaret, et voce atque oculis atque venustissimo vultu ad alliciendos auditores esset aptissimus. tale Sisinnii fuit ingenium talisque vivendi ratio. *Σισόης.* Coma plexa. Deus Mosen iussit universo populo edicere, ne barbam mento evelleret, neu sisoen sibi faceret. *Σισύρα.* Vestis aspera et crassa, vestimentum rusticum, servile, vetus. vel tunica pellicea. *Boream cum Sole certamen inisse ferunt, uter eorum rustico iter facienti sisyram detrahere posset.* *Σισύρα.* Vilis laenae genus, sive exomis. *Illi vero Byzantium profecti sunt, sisyras in humeris ferentes, in quas nihil aliud quam panes biscoctos domo abeuntes*

δίκη σίτου. Καὶ Σίτου ἐκβολή. Θουκυδίδης· ὅταν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα.

Σιτούμενος. ἐσθίων.

Σιτοφύλακες. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιέ μὲν ἐν ἄστει, έ δὲ ἐν Πειραιεῖ. Καὶ Σιτοφυλακεῖον.

Σιτώνης. ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

Σίφλος. μῶμος, ψόγος, μέμψις.

Σιφλώσειεν. μέμψειεν, ἐκφαυλίσειεν.

Σιφνεύς. ὄνομα κύριον.

Σιφνιάζειν. ἐπὶ τῶν τὰς χεῖρας προσαγόντων τοῖς ἰσχίοις· ὥςπερ λεσβιάζειν ἐπὶ τῶν παρανομούντων ἐν τοῖς ἀφροδισίοις.

Σιφνιάζειν καὶ λεσβιάζειν, ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου, ὡς καὶ τὸ κρητίζειν. καὶ τὸ Σίφνιος δὲ ἀρραβὼν ὁμοίως. σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ· λεσβιάζειν δὲ τὸ τῷ στόματι παρανομεῖν. 324

Σίφνιοι. οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο, οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἠπειρωτῶν εὖ μάλα συχνῶν. ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην ἐς Δελφοὺς ἀπέστελλον εὐτάκτως, καὶ ἐπείθοντο τῷ χρησμῷ τῷ τοῦτο προστάξαντι, τὰ τοῦ πλούτου αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε, φανέντων ἀργυρείων μετάλλων. ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλασσα

1. *σίτου δίκη* *V. *ἐκβολήν*] *ἐκβολή* dedi cum V. et Photio, quamquam Thucydides IV, 1. habet accusativum. Photius singularem effecit glossam, item ut Hesychius. Mox *ἀναδίδοται* A. V. Photius. Deinde cum A. B. V. delevi gl. *Σῖτα. ἡ τροφή. Σῖτα καὶ ποτά. Ξενοφῶν δὲ ἐπιτήδεια καλεῖ.* Gaisfordus comparavit Xenoph. Cyrop. IV, 2, 34. *Ὁ δὲ Κῦρος ἐπενόησεν, ὅτι ἦλθον μὲν οὔτε σῖτα οὔτε ποτὰ ἔχοντες — καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια παρεσκευασμένα τοῖς στρατιώταις εἰσιοῦσιν ἔσται.* 5. Ex Harpocratione. 6. *ὅπως — πραθήσεται*] *ὅπως ἂν — πραχθήσεται* V. Infra *καὶ Σιτοφυλακεῖον* om. A. Harp. Phot. Vide in v. *Σκευοφορεῖον.* 7. *ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιέ μὲν ἐν ἄστ.*] Petitus in Comment. ad Legg. Att. p. 420. locum hunc sic distinguit et legit, *Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα· ἐν ἄστει ι, πέντε δ' ἐν Πειραιεῖ.* Id est: *Erant autem numero quindecim: in urbe decem, quinque vero in Piraeeo.* At Meursius Lectt. Att. lib. I. c. 19. vulgatam lectionem tuetur. Uter melius, lector viderit. Nobis enim satis est digitum ad fontes intendere. *Küst.* Adde v. *Μόλπις.* Photius: *ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεντεκαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον δὲ ι' μὲν ἐν ἄστει, έ δὲ ἐν Πειραιεῖ.* Vide Böckhium *d. Staatsh. d. Ath.* I. p. 91. et Bergkii Commentt. de reliqu. Com. Att. p. 16. sq. Veram scripturam in Latinis expressimus. 8. *Σιτοφυλακεῖον*] Vide v. *Χαρτοφυλάκιον.* 10. *Σιτώνης*] Phot. Bibl. p. 1476. Procop. p. 349. *Toup.* MS. Locus classicus Demosth. de Cor. p. 310, 1. 11. *Σίφλος*] Vide Scholiastam Apoll. Rhod. I, 204. *Küst.* Alii *σιφλός.* *μῶμος* solum Photius et Hesychius. *ψόγος* om. *V. 12. *Σιφλώσειε*] Respexit ad Homerum Il. ξ'. 142. *Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε.* Vide ibi Eustathium. *Küst.* *Σιφλώσειεν. μ. ἐκφαυλίσειεν* cum *V. *Σιφλώσειεν. μέμψοιεν, ἐκφαυλίσοιεν* A. Barbarismus *μέμψειεν* ad veterem scripturam *ἐκλύσειεν* revocandus esse videtur. 14. *Σιφνιάζειν. ἐπὶ τῶν*] *Siphnii* et *Lesbii* ob venerem sinistram et praeposteram infames. Quod passim notatum. Hesychius: *Σιφνιάζειν, καταδακτυλίζειν.* Idem: *Σίφνιος. δηλοῖ οὖν τὸν διὰ δακτυλίου αἰδούμενον.* Quae corrupta sunt atque ita rescribenda: *τὸν διὰ δακτύλου ἀναιδευόμενον.* Hesych. *Διραίνει. ἀναιδεύεται.* Utrosque, tum *Siphnios* tum *Lesbios*, tangit Libanius Invect. in Florent. p. 430. *Περὶ Λέσβου δὲ εἴ τις ἔλεγεν ἃ καὶ ἡ παροιμία, τύπτεσθαι χρή. περὶ Σίφνου δὲ ῥᾴδιον ἂν εἴη καὶ νῦν λέγειν τοὺς κινηθέντας οὐ κατὰ κόσμον καὶ διαφθείραντας τοῦ θεάτρου τὴν χάριν.* Ita legendus videtur iste locus, qui vulgo inquinatissimus est. Ceterum isto quoque nomine male audiebant *Cretenses*, *Lacones*, *Lydi*, alii bene multi. Quod ex Comicis et grammaticis notum. Quin et *Phoenices* ob *αἰσχρουργίαν* imprimis notati. — Hinc *Φοινικίζειν*, *Phoenices* in hoc commercio imitari. Lucian. in Pseudologista: *Πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν κἀκεῖνα λέγωσιν οἱ πολλοί, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν*; Galen. de Simp. Med. X, 1. *Καὶ τῶν αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τῶν λεσβιαζόντων.* Nimirum *Lesbii* ore morigerabantur, *Phoenices* vero, dii boni! *τὴν ἀπόπτυστον δρόσον*, ut ait ille, amabant nuice. Quare *Phoenices* magis infames quam *Lesbii*. Quae Galeni sententia est. In istum locum Galeni consulendus Hieronymus Mercurialis in Var. Lect. lib. IV. c. 13. *Toup.* Qui campum nequitiae limis oculis emensus sic observationes suas clausit: „Sed de ista spurcitie plura addere nostri pudoris non est. Nam Graeci homines in huiusmodi rebus ingeniosissime et impudentissime nequam." Adde v. *Χιάζειν.*

1. *ἐπὶ — λεσβιάζειν* om. V. contra *ἐπὶ τῶν παραν. — λεσβιάζειν* om. *V. 3. *δὲ καὶ*] *δὲ* om. A. Photius. *νήσου*] om. A. Deinde quae fraudes post *Σίφνου* fuerant admixtae, *καὶ τῆς Λέσβου, ὡς καὶ τὸ κρητίζειν ἀπὸ τῆς Κρήτης*, iis sublatis locum purgavi cum A. V. Photio. Ceterum Prov. Bodl. 860. persuadet olim haec extitisse: *Σιφνιάζειν, ὡς καὶ τὸ κρητίζειν καὶ τὸ λεσβιάζειν. ἀπὸ νήσου Σίφνου. σιφνιάζειν γὰρ — παρανομεῖν.* Quibus adiecerat nescio quis, *καὶ Σίφνιος ἀρραβών, ὁμοίως.* 4. *καὶ τό*] *τό* om. Photius. *Σίφνιος δὲ ἀρραβών*] Confer Hesych. v. *Ἀρραβῶνα*, et v. *Σίφνιος. Küst.* *ἀραβών* Med. 6. *τὸ τῷ*] *τὸ* om. V. Neutrum habet Photius. 8. *Σίφνιοι*] Vid. Herodot. III. p. 182. Supra v. *Ἰσοϋψεῖς. Toup.* MS. Stilus Aelianum prodit, nec dubitandum quin haec ex eius *π. Προνοίας* libris sint desumpta. *Hemst.* Cuius v. Append. in Lucian. p. 21. Addit Gaisf. Pausan. X, 11, 2. *Σιφνίοις ἡ νῆσος χρυσοῦ μέταλλα ἤνεγκε, καὶ αὐτοὺς τῶν προσιόντων ἐκέλευσεν ὁ θεὸς ἀποφέρειν δεκάτην ἐς Δελφούς· οἱ δὲ τὸν θησαυρὸν ᾠκοδομήσαντο καὶ ἀπέφερον τὴν δεκάτην. ὡς δὲ ὑπὸ ἁπλησίας ἐξέλιπον τὴν φοράν, ἐπικλύσασα ἡ θάλασσα ἀφανῆ τὰ μέταλλά σφισιν ἐποίησεν.* 9. *τῶν* posterius expungi praestat. 12. *τὰ τοῦ πλούτου*] *τοῦ* om. V. idemque *ἀργυρίων.* Infra *ἐπιρεύσασα* A.

Et *σίτου ἐκβολή*, apud Thucydidem, cum frumentum spicam emittere, non vero cum ex terra primum oriri incipit. *Σιτούμενος.* Comedens. *Σιτοφύλακες.* Magistratus quidam Athenis sic dicebatur, qui curabat ut frumentum, farina et panes iusto pretio venirent. erant autem viri numero XV. et decem quidem in Urbe, quinque autem in Piraeeo. Et *Σιτοφυλακεῖον*, horreum. *Σιτώνης.* Annonae praefectus. *Σίφλος.* Momus, vituperatio, reprehensio. *Σιφλώσειεν.* Reprehenderit, perstrinxerit. *Σιφνεύς.* Nomen proprium. *Σιφνιάζειν.* Siphniorum mores imitari, dicitur de iis qui manus ad nates admovent: ut *λεσβιάζειν*, ore morigerari. *Σιφνιάζειν* et *λεσβιάζειν*. Deductum illud ab insula Siphno, item ut *κρητίζειν*. et Siphnius arrhabo. *σιφνιάζειν* autem significat, digito nates attrectare, *λεσβιάζειν* autem ore morigerari. *Σίφνιοι.* Siphnii non solum insulanorum, sed etiam plurimorum aliorum, qui continentem inhabitabant, ditissimi erant. quamdiu igitur decimas Delphos statis temporibus mittebant, et oraculi praecepto parebant, opes illorum creverunt, inventis argenti fodinis. postquam vero primitias deo offerre desierunt, mare insulam inundavit eorumque divitias absor-

ἐπιῤῥεύσασα καὶ ἐπικλύσασα ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλούτου χορηγίαν, περιῆλθόν τε εἰς πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινήν.

Ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης·

Ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν.
τουτέστιν, ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην, μισεῖ δὲ ὡς τυραννικόν. ἐπιφέρει γάρ,

Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς·
καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

καὶ τοῦτο περὶ Ἀλκιβιάδου, βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.

Σιφωνίζειν. κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, τὸ ἀποσπᾶν. Ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο εἰπών,

Σιφωνίζομεν τὸν σῖτον.

Σθεναρός. Ἰσχυρός.

Σθένει. δύναται. σθένει δέ, δοτική.

Σθενέβοια, Προίτου γυνή. αὕτη φιλήσασα τὸν Βελλεροφόντην καὶ μὴ ἐπιτυχοῦσα διὰ τὴν τοῦ σωφροσύνην, τοὐναντίον διέβαλεν αὐτὸν τῷ Προίτῳ, ὡς βουλόμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Προῖτος ἔπεμψεν αὐτὸν τῷ Ἰοβάτῃ, τῷ πατρὶ τῆς Σθενεβοίας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ. ὁ γὰρ Προῖτος ἀνελεῖν αὐτὸν οὐκ ἠβουλήθη, ἐπειδὴ ἐν τάξει τέκνου ἀνεθρέψατο αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰοβάτης ὅτι ψευδής ἐστιν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἐφείσατο τοῦ Βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Προίτου Ἀκρίσιος ἐβασίλευσε.

Σθένης. ἰσχυρός, καρτερός. Σθένις δὲ Σθένιδος, ὄνομα κύριον.

Σθένος. δύναμις. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σθένει.

Σκάζει. χωλεύει.

Σκάλα. Ῥωμαϊστὶ ὁ ἀναβολεύς.

Σκαλαθῦραι. συνουσιάσαι. Ἀριστοφάνης· 325

Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται
σκαλαθῦραι.

Σκαλαθυρμάτια. σκιάς τινας καὶ σκαλεύματα. ἔγκειται δὲ τὸ ἄθυρμα, οἷον παίγνιον καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστον. τουτέστι, λεπτὰ καὶ παντάπασι μικρὰ νοήματα καὶ μαθήματα, σκαριφεύματα.

---

3. *νησιωτικὴν*] *νησιῶται* A. Aelianus contemptim insulanos Aegaei maris perstringit, quorum Seriphii, Sicinitae, Peparethii aliique ab Atheniensibus nullo in loco habebantur. Vide vel Solon. fr. 16, 3. Ceterum isti homines quas ad angustias aetate Romanorum prolapsi fuerint, luculente demonstrat Strabo X. p. 485. 4. *Ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. φησὶ δὲ κ.*] Haec nihil ad rem faciunt; nec video quare ea compilator huc attulerit. Sumpta autem sunt ex Schol. Aristoph. Ran. 1472. *Küst.* Pars prior huius vocis datur, male disiuncta, v. *Σιγῶ. Burn.* Itaque sermo ex glossa superiore, quae versum Ionis poetae servavit, sic redintegrabitur: *Ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν· Σιγῷ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. φησὶ δὲ κτλ.* Ceterum casus sane mirificus et in Suida minime vulgaris effecit, ut partes eiusdem glossae in diversas plagulas distraherentur: velut accidit supra in v. *Σιμμίας*, aut in v. *Μέλητος*. 10. *ὠφελεῖν*] *ἐπωφελεῖν* E. 13. *πόριμον*] *περὶ* V. quimox *Ἀλκιβιάδη*. 15. *Σιφωνίζειν*] Confer Nostrum supra v. *Ἐκσιφωνισθείη. Küst.* Arati Schol. p. 98. *Toup.* MS. De v. *σίφων* agit Schol. Arati v. 785. *κυρίως*] *κυρίως μὲν* V. ap. Gaisf. 16, *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 563. ubi similiter Schol. Inde reponendum *τὸν οἶνον*. 18. *Σθεναρός*] Dorville in Charit. p. 455. *Toup.* MS. 19. *Σθένει. ῥῆμα ἀντὶ τοῦ δύναται*] *ῥῆμα ἀντὶ τοῦ* om. A. V. Seqq. item om. V. probabiliter. Cf. v. *Σθένος*. Post *δοτική* omissa sunt *ἀντὶ τοῦ ἰσχύϊ* cum A. 20. *Σθενέβοια, Προίτου γυνή. αὕτη φιλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Ioannis Antiocheni, quae leguntur in Collectaneis Constant. ab Valesio editis p. 782. Confer etiam Schol. Ran. 1075. et Nostrum supra v. *Ἰοβάτης. Küst.* Adde v. *Τραγικώτερος*. 21. *οὗ ἦρα, διὰ*] *οὗ ἦρα* om. A. B. V. Excerpt.

10. *Σθένης*] Suspectus adiectivi flexus, quamquam Hesychius praebet *οὐ σθενῶς*. Sed probabilius est quod suppeditat Arcadius p. 24, 21. *σθενῆς*. Cf. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 163. sq. *Σθένις*] Plutarch. Lucullo (c. 23.) p. 506. *Toup.* MS. Adde Plut. Pomp. 10. Huic affine est nomen Sthenius, de quo dixit Grotefendus Rudim. L. Oscae p. 22. *δὲ* om. *V. 14. Σκάλα*] Confer Nos supra in v. *Ἀναβολεύς. Küst.* 15. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 638. (607.) 16. *μείρακ'*] *μειράκιον* V. Ox. *μείρακος* E. Med. 18. *Σκαλαθυρμάτια. σκιάς τινας. καὶ σκαλ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 630. *Küst.* 19. *τὸ ἄθυρμα, οἷον*] *οἷον τὸ ἄθυρμα* V. 20. *οὐδὲν ἀξιόπιστον*] Immo *οὐδενὸς ἄξιον*. Deinde *μικρὰ παντάπασι* Schol. ab eodemque petendum *σκαριφήματα*. Corrigendus etiam Hesychius.

---

psit: adeo ut ad paupertatem insularibus familiarem et ingentem inopiam redigerentur. — Ex Ionis *Vigilibus*. Aristophanes etiam dicit: *Desiderat quidem, at odit, eadem tamen habere cupit.* id est, populus Atheniensis Alcibiadem ut strenuum desiderat quidem; at odit ut qui ad tyrannicam potentiam aspiret. subiungit enim: *Odi civem, qui patriam iuvare cunctetur, magnis autem malis afficere properet; quique sibi ingeniosus sit, civitati consilium nesciat commodare.* haec de eodem Alcibiade dicuntur, quod aegre patriam iuvaret, celeriter eandem laederet. *Σιφωνίζειν*. Siphone extrahere. proprie de liquidis dicitur. at Aristophanes per abusum dixit: *Frumentum siphone exhaurimus.* *Σθεναρός*. Robustus. *Σθένει*. Valet. item *σθένει* est dativus. *Σθενέβοια*. Sthenoboea, Proeti uxor, Bellerophontis amore capta, cum iuvenis continentiam expugnare minime potuisset, eum criminata ad Proetum est, quasi is vim ipsi conatus esset inferre. tum iratus Proetus Bellerophontem ad Iobaten Stheneboeae patrem misit, ut ab eo occideretur. Proetus enim nolebat eum interficere, quem filii loco educasset. sed Iobates cum iuvenem calumnia peti deprehendisset, ei pepercit. ceterum post Proetum Acrisius regnavit. *Σθένης*. Robustus, fortis. at Sthenis, Sthenidis, nomen proprium. *Σθένος*. Robur. dativus *σθένει*. *Σκάζει*. Claudicat. *Σκάλα*. Sic apud Romanos dicitur id, cui insistentes equum escendimus. *Σκαλαθῦραί*. Coire. Aristophanes: *Si puellam conspicatus appetat cum eaque rem habere velit.* *Σκαλαθυρμάτια*. Res vanas, fodicationes. inest voci *ἄθυρμα*, quod significat rem ludicram et nullius momenti. h. e. subtiles et frivolas et sententiolas et doctrinas, vana commenta.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν, οὐδ' ἐπιλήσμονα.

Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

327 Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.

ἀντὶ τοῦ κολακεύειν καὶ ἐσθίειν τὰ ἀναλώματα. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ἐν μὲν ταῖς ἐντεύξεσι σκαιὸς ἦν, ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ μάλα ἐς τοὐναντίον ἤπιος καὶ τὸ ἀγχίνουν ἀποχρώντως ἔχων. Καὶ Σκαιόθεν, ἐπίῤῥημα. λέγεται καὶ σκαιοσύνη παρὰ Ἀριστοφάνει.

Σκαιότατον. ἀπαίδευτον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Σκαιότατον γερόντιον.

Σκαιότης. μωρία, ἀπαιδευσία, ἀγριότης, ἀπάτη.

Σκαιωρία. ἡ κακὴ βουλή.

Σκαίροντες. χορεύοντες, σκαρίζοντες.

Σκεδάζει. σκορπίζει.

Σκελετός. ὁ ξηρός.

Σκελλίου υἱός. ὁ Ἀριστοκράτης. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης·

Καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.

ἤγουν τὸν Ἀριστοκράτην. διὰ τὸν Ἀριστοκράτην, οὕτω φησί, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην μισῶ· ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

Σκεμμούς. βουλάς, σκέψεις. Τούτῳ δὲ τοῦ βασιλέως κατεμήνυον τοὺς σκεμμούς.

Σκέπανον. σκέπη.

Καὶ πῖλον κεφαλᾶς οὐχ ὁσίας σκέπανον.

λέγεται καὶ σκέπας.

Καυσίη, τὸ πάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον ὅπλον,
καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

[Σκεπεινὸς τόπος.]

Σκέπη. παρὰ Ἡροδότῳ, θήκη, δέρμα.

Σκέρβολλε. λοιδόρει.

Μὴ σκέρβολλε πονηρά.

τουτέστι, μὴ λοιδόρει πικρά, μὴ ποίκιλλε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν.

Σκευή. ὅπλισις, ἢ στολή. Ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τοῦ δημίου, μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων τὰ οἰκτιστα. — Τὰ δὲ πολλὰ τῶν θηρίων εἰς βάθος νηξάμενα, τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς

---

1. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 628. *Küst.* Νεφέλαις om. A. qui οὐκ οἶδ', item οὐδαμοῦ cum V. et Comici libro Ven. 4. Ἀριστοφάνης] Plut. 1024. *Küst.* 8. Ὁ δὲ ἐν μὲν] Ex Damascii V. Isidori, opinor. *Toup.* MS. Ὁ μὲν ἐν A. cui male paruit Gaisf. 11. σκαιοσύνη] Extat apud Sophoclem. 13. Νεφέλαις] V. 789. 18. Σκαιωρία] Immo σκευωρία. Vide infra h. v. *Küst.* Male. *Hemst.* Σκαιωρία] Ita quoque male Sozomen. p. 78. *Toup.* MS. Id praecepit Herod. Epimer. p. 122. Vetus scribendi error: velut σκαιωροῦσι apud Schol. Eurip. Or. 422. et Odyss. β'. 212. cf. Tittm. in Zon. p. 1653. βουλή] ἀπάτη huc revocandum ex praec. *Hemst.* Suspicio probabilis. 19. Σκαίροντες] Il. σ'. 572. 20. Post hanc gl. expunxi: Σκεδάννυσθαι. σκορπίζεσθαι. Habet A. in marg. σκορπίζεσθαι om. B. V. 21. Σκελετός] Plutarch. Anton. (c. 75.) p. 950. *Toup.* MS. Tenorem vocis mumiit Lobeckius Additam. in Buttmanni Gramm. ampl. T. II. p. 403. 22. Ἀριστοκράτης] ὁ Ἀριστοκράτης dedi cum V. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης] Av. 126. Vide ibi Scholiastam. *Küst.* Simpliciter scribendum erat Ἀριστοφάνης, contra φησὶν οὖν infra reponendum: φησὶν οὖν οὕτω, μισῶ κτλ.

2. διὰ τὸν — ἀριστοκρατίαν habet A. in marg. 3. δὲ ante οὕτω delevi cum *V. Ceterum facile carerem illis διὰ τὸν Ἀριστοκράτην. 4. κέκληται] κέκτηται B. E pr. Immo κέκλητο. 6. Τοῦτο] τοῦτ' A. τούτῳ B. V. E. τοὺς] τοῦ V. 7. βασιλεύους] βασιλέως A. V. βασιλέους E. κατεμήνυε] κατεμήνυον A. B. V. E. Med. Tum τοὺς ante σκεμμούς add. A. V. 9. καὶ πῖλον] Leonidae Tar. XI, 4. Anthol. Pal. VI, 298. κεφαλῆς] κεφαλᾶς A. V. Anthol. 11. Καυσίη, τὸ πάροιθεν] Scribe Καυσίη, ἡ τὸ πάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον etc. Sic enim recte legitur in Anthol. inedita. *Küst.* Pal. VI, 335. Item in v. Καυσία. Μακεδόσιν] Μακηδόσιν A. E. qui vulgatum tuentur in gl. superiore. 14. Σκεπεινὸς τόπος] Gl. om. A. notavi. 15. Ἡροδότῳ] Vid. Gl. in I, 185. ubi monet Wesselingius Suidam praetervidisse caput glossae, quod Ἔλυτρον est. Vid. supra v. Ἔλυτρον. *Gaisf.* Ambigas tamen utrum Suidas an eius lectores debeant accusari. Aliquid dubitationis addit A. scribens, παρὰ Ἡροδ. ἡ σκέπη, θήκη. 17. Μὴ σκέρβολλε πονηρά] Aristoph. Equ. 818. Vide ibi veterem enarratorem. *Küst.* Diversus ordo verborum in Scholiis. πονηρά] πολλά E. Mox μικρά V. ap. Gaisf. Om. Schol. 20. Σκευή — στολή] Ex Gl. Herodot. I, 24. ubi καὶ στολή. Conf. Hemsterhus. in Lucian. Dial. Marin. VIII, 1. *Gaisf.* Ὁ δὲ ἱερεὺς] Iamblichi in Babyloniciis locum ope Photii Bibl. p, 245. agnovit Rochettus *Mélanges* T. I. p. 80.

Aristophanes *Nubibus*: *Nunquam vidi hominem ingenio tam agresti, neque consilii adeo expertem, aut tardum, aut magis obliviosum.* Iterum Aristophanes: *Non erat stultus homo, sed anus subantis bona consumere norat.* adulari norat et pecuniam absumere. Item: *Ille vero in consuetudine minime erat urbanus, in factis contra humanus admodum et satis solers.* Et Σκαιόθεν, adverbium. extat etiam σκαιοσύνη apud Aristophanem. Σκαιότατον. Indoctissimum. Aristophanes *Nubibus*: *Ineptissime senecio.* Σκαιότης, Sultitia, inscitia, rusticitas. Σκαιωρία. Malum consilium, fraus. Σκαίροντες. Saltantes, tripudiantes. Σκεδάζει. Dissipat. Σκελετός. Siccus. Σκελλίου υἱός. Id est, Aristocrates. Aristophanes: *Et filium Scelliae detestor.* id est, Aristocratem. sensus hic est: odio prosequor aristocratiam, qui et Aristocratem; qui illo nomine vocabatur. Σκεμμούς. Consilia, mentem. *Huic vero regis consilia indicabant.* Σκέπανον. Tegmen. *Et pileum capitis non pii tegmen.* Dicitur etiam σκέπας. *Causia, quae ante Macedonibus commodum fuisti tegmen, tam nivem propulsans quam galeae usum in bello praestans.* [Σκεπεινὸς τόπος.] Σκέπη. Apud Herodotum theca, pellis. Σκέρβολλε. Conviciis insectare. *Ne conviciare malignus.* ne calumniare. significat etiam id quod est cavillari. Σκευή. Armatura, vel vestis. *Sacerdos autem vestem carnificis assumpsit, honestissimo vestitu in miserrimum mutato. — Pleraeque autem ferae, quae in profundo natabant, cum mare sarcinas obruisset,*

τὰς σκευὰς ἐμπεσούσης, ἀπεπνίγη. — Ὁ δὲ Καρτερὸς τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων ἦν.

Σκεῦος. χωρητικόν τινος εἴδους ἀγγεῖον. Πολύβιος· Ἦν δὲ ὁ Δαμοκλῆς σκεῦος εὐφυές, πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν. Καὶ Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέτου. ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.

[illegible] Σκευοφορεῖον. [καὶ σιτοφυλακεῖον. σκευοφυλάκιον δὲ καὶ χαρτοφυλάκιον.]

Σκευωρία. κατασκευή, ἐπιβουλή, βλάβη.

Σκειρωθέντος ἥπατος. σκείρωμα γὰρ πάθος περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον.

Σκείρωνος. ὄνομα ληστοῦ. καὶ διφορεῖται.

Σκηνή. σκηνή ἐστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. παρασκήνια δέ, τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας. ἵνα δὲ σαφέστερον εἴπω, μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δέ ἐστιν ὁ τόπος, ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος, ἀφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. ἔστι μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονύσου, ** ὃ καλεῖται θυμέλη, παρὰ τὸ θύειν. μετὰ δὲ τὴν θυμέλην ἡ κονίστρα, τουτέστι, τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. καὶ Σκηνίτης, ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ.

Αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφόκλεις,
σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἅλοιτο πόδας.

Σκηνίτης. Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ· Πυθόδωρον γὰρ τὸν Σκηνίτην καλούμενον. ἔοικε δὲ ἐπωνύμιον εἶναι. μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ

1. Καρτερὸς] Lego Κρατῆρος, ut sit nomen proprium Crateri, qui erat unus ex ducibus Alexandri Magni. *Küst.* Κρατερὸς scribendum est. *Hemst.* Scribendum Κρατερός. Idem mendum apud Suidam v. Ὄγκος. Confer Nostrum v. Κρατερός, unde uterque locus ampliari poterit. *Toup.* III. p. 165. Καρτερὸς et Κρατερὸς plus semel liber A. in gl. Κρατερός confudit. Ceterum τῆς τε σκευῆς om. B. E. Med. 4. Ἦν δὲ ὁ Δαμοκλῆς σκ.] Fragmentum hoc Polybii legitur etiam supra v. Εὐφυᾶ. *Küst.* Unde supplendum καὶ ante πολλάς. 5. ἔχων] ἔχον A. 6. Σκευοποιοῦντα τὸ πρ.] Ex Harpocratione: sed apud quem pro Ἀντιθέτου legitur Μαντιθέου, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Oratio enim Hyperidis κατὰ Μαντιθέου laudatur etiam ab Athenaeo. *Küst.* Ἀντιθέου Photii MS. et Harpocr. Pal. ap. Gaisf. 9. καὶ σιτοφυλακεῖον cum seqq. om. A. eaque suapte natura satis suspecta (vide gl. Χαρτοφυλάκιον) notavi. Ipsum σκευοφορεῖον ex indicibus epimerismorum fluxisse docet Theognostus p. 129. 11. Σκευωρία] Deest gl. A. eaque videri potest ex v. Ἐσκευώρησεν invecta. Tuetur Photius. Porro cf. gl. Σκαιωρία. Exemplum vide sub v. Παμπρέπιος. 12. Σκειρωθέντος] Σκειρωθέντος V. et A. qui in marg. διὰ τοῦ ῐ γραπτέον. Et mox σκείρωμα. Series litterarum diphthongum postulat. Post ἀνίατον addit V. διὰ τοῦ ῐ γραπτέον. Καὶ Σκιρρωνὶς πέτρα ἡ τρ. κ. δ. Haec Gaisfordus; sed Σκειρωθέντος et σκείρωμα *V. 13. περὶ τὸ ἧπαρ] Sic rectius MS. A. quam priores editt. quae habent παρὰ τὸ ἧπαρ. *Küst.* παρὰ B. E. 14. Σκίρωνος] Σκείρωνος Gaisf. cum *V. Σκείρωνος, τοῦ λῃστοῦ Herod. Epimer. p. 197. et Tittm. in Zon. p. 1654. Adde Etym. M. p. 716. Deinde quae habet A. in marg. ab magistellis intrusa delevi: Καὶ Σκειρωνίδης, ὄνομα πατρωνυμικόν. Καὶ Σκειρωνὶς πέτρα, ἡ τραχεῖα. Ubi Gaisf. Σκιρωνίδης mutavit cum *V. qui καὶ prius et ὄνομα nescit. Porro πατρωνυμικόν om. A. 15. Σκηνή ἐστιν ἡ μ.] Confer cum loco Suidae Pollucem lib. IV. c. 19. *Küst.* Illustravit Groddeckius in Wolfii Analect. Fasc. III. pp. 118. 121. qui Suidam non ab omni parte expediit. Eandem fere glossam sub finem litterae Σ, quod mireris, exhibuit Etym. M. p. 743. Ubi memorabilis est diversitas scripturae, περισκήνια δὲ τὰ ἔνδοθεν τῆς μέσης θύρας, χαλκᾶ κάγκελλα. καὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, σκηνὴ ἡ μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθύς, καὶ τὰ περισκήνια, ἡ ὀρχήστρα. Lege, σκηνὴ καὶ μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς τὰ παρασκήνια καὶ ὀρχ. ἡ μέση θύρα] Locus qui valvas scenae medias ambiebat: cuius designationem suppeditabit Pollux IV, 124 — 126. Hermannus tamen mihi significat reponendum videri ἡ μέση χώρα item ut τῆς μέσης χώρας, porro ἵνα δὲ σ. εἴπω, σκηνὴ ἡ μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια. εἶτα ἡ ὀρχήστρα: suspicans ille σκευὴ dictum fuisse totum apparatum, qui post parietem scenicum extaret. σκηνή — θεάτρου] σκηνὴ δὲ αὕτη ἐστὶν ὁ τόπος ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος E. σκηνὴ — ὀρχήστρα om. B. qui παρασκήνια — ἔδαφος habet post ἔδαφος.

1. παρασκήνια] Vide glossam singularem. Intelliguntur aditus ad latera mediae ianuae, quibus finitimi erant recessus servandis vestibus destinati: vide Theophrasti sententiam ap. Harp. v. Παρασκήνια. θύρας] χώρας E. Mox δὲ om. Med. Legendum videtur καὶ ἵνα σαφ. 2. σκηνὴν] Immo σκευήν. Cf. grammatici MS. locus ap. Osannum in Philem. p. 119. Nam orchestra non scenam excepit sed proscenium. Haesit in creberrima ista vocis utriusque confusione (vide v. Τραγικὴ σκηνή vel Rhetor. Gr. T. I. p. 427 — 29.) etiam Eustathius in Il. ξ'. p. 976. τὸ ἐγκύκλημα... μηχάνημα ἦν ὑπότροχον, ὑφ' οὗ ἐδείκνυτο τὰ ἐντῇ σκευῇ ἢ σκηνῇ. Hoc igitur voluit scriptor eruditus, cuius particulas quasdam ex integra narratione Suidas decerpsit: continuo locum eum, unde prodeunt histriones et in quo supellex servatur, excipit orchestra. Dicit suggestum in thymela constructum, ubi tam artifices musici quam mimi committebantur. Cf. Hermanni censuram de Mülleri Eumen. p. 147. sq. 4. τόπος] ὡς εἴρηται addit E. ἀφ' οὗ] Lego potius ἐφ' οὗ. *Küst.* Sic Etym. Non opus, quoniam locus ille fuit editior. 5. ἔστι] Legendum εἶτα cum Etym. 6. ὃς καλεῖται] ὃ καλεῖται A. V. Id recepi, signis lacunae interpositis: siquidem Etym. docet excidisse haec, τετράγωνον οἰκοδόμημα κενὸν ἐπὶ τοῦ μέσου. Ceterum post θυμέλη conspicitur in A. talis figura ⏢. 7. Hinc refingatur Etym. 8. σκηνίτης] Sic non solum legitur in MS. A. sed etiam in Anthologia Epigrammatum; unde sequens fragmentum depromptum est. At MSS. B. et C. [et V. E.] itemque priores editt. habent σκηνήτης, per η: quod minus placet. *Küst.* Illud Photius. Item in gl. continua Σκηνήτης B. V. Med. constanter. Utrumque firmant exempla Wesselingii in Diod. II, 40. prius tamen convenit tam usui scriptorum quam praeceptis grammaticorum: v. Lobeckii Additam. in Buttm. Gramm. ampl. T. II. p. 430. 10. Αἰεί τοι λιπαρ.] Distichum Erycii Ep. XIII. pr. Anthol. Pal. VII, 36. Cf. v. Ἅλοιτο. 12. Σκηνίτης. Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione. *Küst.* Τραπεζιτικῷ] P. 365. C. 14. ἐπώνυμον] ἐπωνύμιον A. B. E. Photius. ὡς εἰς] ὡς om. B. E. Med. εἰς om. Harpocrat. ed. habet MS. Pal. Tum ἐπειδὴ Photius cum Harpocr.

suffocatae sunt. — Craterus vero splendido cultu prae ceteris insignis erat. Σκεῦος. Vas alicuius rei capax. Polybius: *Damocles vero erat instrumentum aptissimum, et quo ad multas res gerendas opportune uti posses.* Et Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα. Hyperides in oratione adversus Mantitheum. id est, qui dolum componit et machinatur, vel comminiscitur fraudem. Σκευοφορεῖον. Σκευωρία. Machinatio, insidiae, damnum. Σκειρωθέντος ἥπατος. *Hepate sciromate laborante.* sciroma autem morbus est hepatis insanabilis. Σκείρων. Nomen latronis. duplici modo vocalis effertur. Σκηνή. Scena dicitur media theatri valva. parascenia vero dicuntur loca in theatro, quae sunt ab utraque parte mediae illius valvae. ut clarius rem eloquar, post scenam et parascenia extat orchestra, suggestum habens ex tabulis constantem, in qua agunt artifices. iam orchestram excipit ara Bacchi, ** thymele dicta, ab verbo θύειν, quod est sacrificare. thymelen vero conistra; quae est infimum theatri pavimentum. Et Σκηνίτης, qui est in scena. *Semper splendidum super sepulcrum tuum, divine Sophocles, scenica hedera mollibus exultet pedibus.* Σκηνίτης. Isocrates in oratione *Trapezitica*: *Pythodorum enim sceniten vocatum.* id apparet esse cognomen. videndum vero ne dictum sit in hominem cauponantem. in tento-

τῶν ὠνίων. — Καὶ Σκηνίτης βίος, ὁ ἀπερινόητος.

Καί, Σκηνὴν δὲ ἦν ἔχουσιν. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναί φασιν, οἱ δὲ σκιάδειον. Καί, Σκηνὴν ἐπήξατο. τουτέστι, τένδαν, κατὰ γλῶσσαν.

Σκηνημάτων. τῶν οἰκήσεων. Χειμέριον νύκτα τηρήσαντες ἐξῆλθόν, ἐν ᾗ οὐδ' ἄν τις τῶν βαρβάρων τῶν ἠθάδων ἄνευ τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνημάτων ἐγένετο.

Σκηνορράφος. ὁ τὰ δέρματα συῤῥάπτων.

Σκῆνος. Σκήνωμα. Σκήνωμα τοῦ Θεοῦ, ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ.

Σκηπάνιον. σκῆπτρον.

Σκήπιος. ὁ προφασιζόμενος.

Σκηπίων. ὅτι Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς πρὸς Ἀννίβαν τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν ἐποιεῖτο συμβάσεις. ἦν δὲ δὴ συνελθόντων ἰδεῖν τὸν μὲν Σκηπίωνα ἐκπρεπῆ τε τὸ σῶμα καὶ ὑψηλόφρονα καὶ πρὸς τὸ χάριεν μᾶλλον ἢ φοβερὸν πεφυκότα· Ἀννίβᾳ δὲ κάλλος καταπληκτικὸν ἦν τῷ δεινῷ τε καὶ συνεστραμμένῳ τοῦ προσώπου μεμιγμένον. οὐ συμ- 329
βαινόντων δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, ** ἀλλὰ τάχος συμπίπτειν τοῖς Ῥωμαίοις διεκελεύοντο.

Ὅτι ἄνδρες τινὲς Καρχηδονίων ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ Ἀννίβου τοῖς Ῥωμαίοις περιπίπτουσιν· οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο, περινοστῆσαι δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον, καὶ δεῖπνον ἑλομένους ὑποχωρεῖν σώους, ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβᾳ τὰ περὶ τὴν στρατιὰν ὡς ἔχοι Ῥωμαίοις.

Σκήπων. ῥόπαλον· παρ' ὃ καὶ σκηπάνιον.

Ἧπου σοφὸς ἦν, ὃς ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν
μῦθον ἀκούσῃς,
οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ δ' ἤδη πολλῷ νενίκηκας.
ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκήπωνας
καταβάλλω.

Σκήπτεται. προφασίζεται.

Σκηπτόμενος. ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος.

Σκηπτός. κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος. Ὥσπερ

---

1. *Σκηνίτης βίος*] Illustrat Wesselingius supra laudatus. Paulo post praestat *Καί* abiici. 3. *Σκηνὴ*] *Σκηνὴν* A. V. Photius. *οὐδὲ γὰρ* — *ἐπήξατο* om. V. 4. *Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν*] P. 1031, 10. 6. *σκιάδειον*] *σκιάδιον* A. Harp. ed. Phot. m. pr. 9. *Χειμέριον νύκτα τηρ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Ἠθάδων*. *Küst.* Sub glossae finem cum A. *V. expunximus inutiliter repetita: *Καὶ Σκηνίτης, ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ*. 12. *σκηνημάτων*] *σκηνωμάτων* V. et codd. glossae superioris.

13. *Σκηνορράφος*] *Σκητοράφος* A corr., *Σκηνοράφος* m. pr. qui *ὁ τὰς σκηνὰς συρ.* in marg. et alio in loco *σκητοραφος δέ*. *συρ δέρματα*] *τὰ δέρματα* scripsi cum V. E. Tum *ῥάπτων* A. 14. *Σκῆνος*] Ex Ps. XIV, 1. ubi Theodoretus, *σκήνωμα τὸν τοῦ Θεοῦ προσαγορεύει ναόν*. *Ernest.* Post *Σκῆνος* aut *καὶ* ponendum aut coll. Zon. p. 1655. separanda glossa *Σκήνωμα. Dein *ὁ νεὼς* V. 16. *Σκηπάνιον*] Il. *υ'*. 59. Adde v. *Σκήπων*. 17. Glossa commenticia. 18. *Σκηπίων*] *Σκηπίων* A. B. E. *Σκιπίων* V. et sic infra. Hunc locum Polybio tribuit Valckenarius. Sed vid. Polyb. XV, 5. *Gaisf.* Nimirum extat de his uberior Polybii narratio, cui deest etiam imperatoris utriusque descriptio. Locus ut opinor Dionis. 21. *εὐπρεπῆ*] *ἐκπρεπῆ* A. B. V. E.

1. *Ἀννίβᾳ δὲ*] *Ἀννίβᾳ δὲ κάλλος* A. V. 4. Post *εἰρημένοις* apparet quaedam intercidisse: cuius rei indicium feci. Ceterum *διεκελεύοντο* referendum ad *Καρχηδόνιοι*. Iam quae sequuntur de Hannibalis exploratoribus, ea praemitti debuerant sermoni de congressu ducis utriusque. 6. *Ὅτι ἄνδρες*] Conf. Polyb. XV, 5. Appian. VIII, 39. *Gaisf.* *Ὅτι* om. Med. *τῶν Καρχηδονίων οἱ*] *τῶν* om. A. Tum *οἱ* om. A. B. E. *V. Articulos delevi. *ὑπὸ Ἀννίβου* post *σταλέντες* om. A. Mox *ἐπιπίπτουσιν* Med. 10. *ὑποχωρεῖν*] *ἀποχωρεῖν* B. V. E. 12. *ἔχει*] *ἔχοι* A. V. 13. *Σκήπων*] Falsa scribendi ratio. V. Brunck. in E. Hec. 65. *σκαπάνιον*] *σκηπάνιον* A. et Lex. Bachm. p. 365. 14. *Ἧπου σοφὸς ἦν, ὃς ἔφ.*] Aristoph. Vesp. 724. (745.) sed ubi versus secundus rectius sic legitur: *Οὐκ ἂν δικάσαις· σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ δεδόκησαι. Küst.* Legendum etiam *ὅστις ἔφασκεν*. 15. *τὸν μῦθον*] *τὸν* om. A. B. V. E. Med. Tum *μέθων* E. *ἀκούσῃς*] *ἀκούσας* A. *ἀκούσας* B. V. E. Med. 16. *οὐκ ἄν*] *οὐδ' ἄν* Ox. qui infra *πολλῶν*. *σὺ δ'*] *οὐ δ'* V. ap. Gaisf. et Ox. 19. *Σκήπτεται*] Vid. Ruhnk. in Tim. p. 232. et Albertii notulam in Hesychio. 20. *Σκηπτόμενος*] Vid. Il. *ξ'*. 457. et Schol. Sub finem Gaisf. delevit *καὶ σκηριπτόμενος ὁμοίως* cum A. Vide inferiorem gl. *Σκηριπτόμενος*. 21. *διὰ πυρός*] Lego una voce *διάπυρος*. *Küst.* Et sic Photius corr. et Lex. Bachm. p. 366. Alterum servant Hesychius et Phot. m. pr. *Ὥσπερ τις λαίλαψ ἐπιθ.*] Fragmentum hoc excerptum est ex Theophylacti Simoc. lib. II. c. 7. *Küst.* Recurrit in v. *Λαίλαψ*.

---

riis enim variae merces prostabant. Et *Σκηνίτης βίος*, vitae ratio temeraria. Et Demosthenes in oratione adversus Spudiam: *Et scenam quam habent. nam ne hanc quidem proferunt quamquam acceptam.* ubi videtur vas intelligi; alii tamen aiunt ornamentum muliebre, alii umbellam. Et, *Tentorium fixit*, quod recentiores per idiotismum vocant *τένδαν*. *Σκηνημάτων*. Tabernaculorum. *Observata procellosa nocte exierunt, qua nullus barbarorum locis illis assuetorum citra singularem aliquam necessitatem ex tentoriis prodisset.* *Σκηνορράφος*. Pellium consutor. *Σκῆνος*, et *σκήνωμα*. Tentorium. Tabernaculum. Tabernaculum Dei. id est, Templum Dei. *Σκηπάνιον*. Scipio. *Σκήπιος*. Qui causam aliquam praetexit. *Σκηπίων*. Scipio Romanorum dux cum Hannibale Carthaginiensium duce pacem certis condicionibus facere volebat. qui cum essent congressi, vidisses Scipionem et corpore conspicuum et animo generosum et natura ad suavitatem potius quam ad terrorem factum; Hannibali vero dignitas erat formidabilis, vultui truci et torvo mixta. cum autem inter eos non convenisset, Hannibalem cives sui cum Romanis congredi iusserunt. — Quidam Carthaginiensium ad exploranda hostium castra ab Hannibale missi ab Romanis capti sunt: quos Publius ad se deductos nullo malo affecit, sed castra circumire iussit, et sumpta coena salvos redire, ut Hannibali renunciarent qualia essent Romanorum castra. *Σκήπων*. Scipio. unde ductum est nomen *σκηπάνιον*. *Profecto sapiens erat ille, qui suadebat, priusquam partem utramque audires, sententiam ne ferres. tu vero illum longe superasti. quare iam ira remissa scipiones abiicio.* *Σκήπτεται*. Causatur. *Σκηπτόμενος*. Innixus, fultus. *Σκηπτός*. Fulmen igni coelesti comitatum.

τις λαῖλαψ ἐπιθαλάττιος ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε. Καὶ αὖθις· Σκηπτοὶ τοίνυν κατηνέχθησαν καὶ τὸ στρατόπεδον κατέπρησαν. Καὶ αὖθις· Νέφη συνέδραμε, καὶ ὑετοὶ πολλοὶ καὶ σκηπτοὶ κατώλισθον.

Σκηπτοῦχος. βασιλεύς, σκηπτροφόρος.

Σκῆπτρον. βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηριπτόμενος. ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος.

Σκήρων. ὄνομα ἔθνους. Καὶ Σκηρωνεύς, ἐθνικόν.

Σκῆτις, Σκήτεως. ὄνομα τόπου.

Σκήψας. ἐπιβαλών, ἐπιφέρων. Σοφοκλῆς·

Ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν.

Καὶ σκηψαμένων τινῶν προδοσίαν ὁμολώσσων τοῖς Σκύθαις τοῖς καλουμένοις Γρουθίγγοις.

Σκῆψις. παρακάλυμμα, πρόφασις, ἢ φροντίς, ἀναβολή. Καὶ Σκήπτομαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.
ἀντὶ τοῦ προφασίζομαι. καὶ Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθης.

Σκῆψις. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίᾳ· ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

Σκιάδειον. κατασκεύασμά τι, ὅπερ ἐφόρουν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια, ἕνεκεν τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου· ἢ ὅπερ ἡμεῖς καμελαύκιον λέγομεν.

Σκιαδείων. καρυχίων.

Σκιὰ θανάτου. οἱ πρὸς θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι.

Σκίαθος. νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας, ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Σκιαμαχῶ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. τῇ σκιᾷ μάχομαι.

Σκιὰ ὀνείρων. ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. Λαμάσκιος· Ὅταν ἀντὶ πραγμάτων γεγενημένων εἰδώλα ἄττα συγγραφώμεθα, σκιὰν ὀνείρων, κατὰ Πίνδαρον.

---

4. ὑετοὶ] ὑετὸν V. καὶ σκηπτοὶ πολλοὶ *V. 6. σκηπτροφόρος] Om. Photius. σκηπτοφόρος A. V. Sed σκηπτροφόρος Schol. Il. ά. 279. et Hesychius. Cf. Blomf. gloss. Pers. 302. 8. Σκηριπτόμενος] Od. λ'. 595. Vide sub v. Σκηπτόμενος. 10. Σκήρωνος, ἔθνος Herod. Epimer. p. 197. cf. Zon. p. 1650. Σκῆρ *V. qui καὶ omisit. 12. ὄνομα τόπου om. B. V. Porro glossam post Σκήψας habet *V. 13. ἐπιβαλών] ἐπιβάλλων A. V. Infra λοιμὸν ἔχθιστον V. Σοφοκλῆς] Oedip. R. 28. 17. Γρουθίγγοις] Στρουθίγγοις V. Γρονθίγγοις B. E. Nomen gentis Germanicae quibus modis librarii variaverint docet Salmasius in Trebell. Claud. 6. et in Vopisci Prob. 18. 18. Σκῆψις] Vox forensis, ad causas quasdam rei navalis pertinens, de qua Böckhius exposuit *Urkunden üb. Att. Seew. p.* 214. περικάλυμμα] παρακάλυμμα A. quo utitur etiam Schol. Soph. El. 584. Restîtui vocem Wyttenbachii copiis in Plutarch. T. VI. p. 254. sq. satis munitam. Om. Photius. 20. Πλούτῳ] V. 905. Continuo reieci Ναὶ cum A. V. Cf. v. Ἐμπορός εἰμι.

2. Σοφοκλῆς] El. 584. Mox τιθεὶς V. ap. Gaisf. Repone τιθῇς. 4. Σκῆψις. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τρ.] Ex Harpocratione. *Küst.* Vide potissimum Strab. XIII. p. 603. et 607. 5. Δημοσθένης] P. 671, 8. κατὰ Ἀριστοκλέους mendose Photius. Deinde delevi has glossas: Σκιά. ζήτει ἐν τῷ Δεκάπους σκιά. Σκιαγραφῶ. αἰτιατικῇ. Prior articulus deest A. V. alterum om. V. habet autem A. in marg. additis, Σκιαγραφία. ἡ προτύπωσις. 6. Σκιάδιον. κατασκ.] Aristoph. Av. 1508. Τοντὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* Σκηάδιον *V. Σκηάδειον V. Σκιάδειον E. quam scribendi rationem in superioribus quibusdam glossis vacillantem firmat vel Pherecrates Meinekii p. 276. Ceterum κατασκέπασμα A. inter vss. ὅπερ ἐφόρουν αἱ κανηφόροι] Alibi tamen legas non ipsas canistriferas, sed pedisequas earum in pompis sacris umbellas gestasse. Aristophanes in eadem fabula v. 1549. Φέρε μοι σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ Ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ. Scholiasta in eum locum: ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. Quae totidem verbis repetit Suidas v. Δίφρος. Confer Meursii Panathenaea c. 23. *Küst.* Vide v. Σκαφηφόροι. 7. ἕνεκεν] καὶ A. V. 8. ὑπὲρ Schol. Novissimas voces ignorat Schol. καμηλαύκιον] καμελαύκιον dedi cum A *V. Cf. annot. in v. Καμηλαύκιον. 10. Σκιαδείων] Σκιαδίων A. Lex. Bachm. p. 366. Photius pr. καρουχίων] Carrucha, i. e. currus tectus, vehiculum umbram faciens suo tegmine. cf. Meurs. Gloss. Καρροῦκα. *Reines.* Addit Ducangium p. 594. Gaisfordus. 11. Σκιὰ θανάτου] Psalm. 87, 6. *Küst.* Ex Theodoreto in Ps. 43, 20. *Reines.* Adde Boisson. Anecd. T. IV. p. 476. 13. Σκίαθος. νῆσ.] Ex Harpocratione. *Küst.* 14. Δημοσθένης] P. 49, 4. 15. Σκιαμαχῶ] Vide Philostrat. p. 676. ubi σκιὰς γυμνάζεσθαι non intellexere interpretes. *Toup.* MS. Cf. v. Ἀποκτιννύναι, item Ast. in Pl. Legg. VIII, 2. 20. Πίνδαρον] Pyth. VIII, 136. Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. *Toup.*

Tanquam procella quaedam marina vel fulmen violentum repente in eos irruit. Item: *Fulmina igitur coelitus descenderunt et castra combusserunt.* Alibi: *Coelo nubibus obducto, multae pluviae et fulmina deciderunt.* Σκηπτοῦχος. Sceptrifer, rex. Σκῆπτρον. Regiae potestatis signum. Σκηριπτόμενος. Qui nititur, qui fulcitur. Σκήρων. Nomen gentis. inde Sceroneus. Σκῆτις. Nomen loci. Σκήψας. Ingruens, irruens. Sophocles: *Ignifer vero deus, Pestis inimicissima, ingruens urbem exagitat.* — *Cum autem quidam, eadem lingua utentes qua Scythae Gruthingi vocati, proditionem causarentur.* Σκῆψις. Praetextus, causa. vel cura, dilatio. Et Σκήπτομαι, causor. Aristophanes *Pluto*: *Et vero tergiversor, si ratio ferat.* et Sophocles: *Sed vide ne falsam causam praetexas.* Σκῆψις. Scepsis, urbs agri Troiani: cuius meminit Demosthenes in oratione contra Aristocratem. Σκιάδειον. Umbella, quam canistriferae ad sacra Eleusinia euntes ferebant, ne solis radiis adurerentur. nos camelaucium vocamus. Σκιαδείων. Umbellarum. Σκιὰ θανάτου. Umbra mortis, id est, pericula ad mortem ducentia. Σκίαθος. Insula est prope Euboeam, cuius meminit Demosthenes in *Philippicis.* Σκιαμαχῶ. Cum umbra pugno. de rebus iis quae fieri nequeunt. Σκιὰ ὀνείρων. Umbra somniorum. dicitur de rebus incertis. Damascius: *Cum pro rebus gestis simulacra quaedam conscribimus, umbram somniorum, secundum Pindarum.*

Σκιάποδες. ἐν Λιβύῃ ἔθνος, πλατεῖς ἔχον τοὺς πόδας· οἳ ἐν τῷ καύματι ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιοῦσιν, παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανόν, πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ.

Σκιάποδες. τούτους ἔχειν βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα, διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα, τραχείας οὔσης τῆς γῆς καὶ μὴ ἐχούσης καταδύσεις. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

Σκιάποδες. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ Ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν τῷ Περίπλῳ Ἀσίας φησίν· Ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες· οἳ τούς τε πόδας ὡς χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν θέρμη ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται τοῖς ποσί.

Σκιάς. ἀναδενδράς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην Θόλον.

Σκιδνάμενος. σκορπιζόμενος.

Σκιερά. Ἀριστοφάνης·

Πάρες, ὦ σκιερά.

Σκίλλα. εἶδος βοτάνης πικρᾶς καὶ θανατηφόρου τοῖς ἐσθίουσι.

Σκιμαλίσω. ἐξουδενώσω, χλευάσω, τῷ μικρῷ δακτύλῳ ὡς τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι. λέγεται δὲ σκιμαλίζειν κυρίως τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἀποπειρᾶσθαι, εἰ ᾠοτοκοῦσιν αἱ ἀλεκτορίδες. Ἀνοῖν ὑπερανακειμένοιν ἐν πότῳ τοῦ Ζήνωνος, καὶ τοῦ ὑφ' αὑτὸν τὸν ὑφ' ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδί, αὐτὸς ἐκεῖνον τῷ γόνατι. ἐπιστραφέντος δέ, Τί οὖν οἴει τὸν ὑποκάτω σου πάσχειν ὑπὸ σοῦ;

Σκίμπους. κράββατος· ἢ σκάμνος. καὶ σκίμποδος. Ἱερὸν σκίμποδα. φησὶν Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν ἢ τὸν

1. *Σκιάποδες*] *Σκιόποδες* V. qui mox *καύματι σκιὰν ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς.* 3. *παρὰ* (quod ibi rectius scriptum *περὶ*) — *ζώνῃ* fluxerunt e Scholio Avium; quae quidem ad glossae principium retrahi debuerant. 5. *Σκιάποδες. τούτους*] Deprompta est hic locus ex Schol. Aristoph. Av. 1552. ubi vox *ἴσης*, non sine sententiae dispendio, omittitur. Terra enim Sciapodum plana et sine refugio. Quae causa fuit ut natura pedes pro umbraculo dederit. Vide Nostrum infra v. *Τετραποδηδόν. Toup. τετραποδηδὸν — ἴσης* quae Schol. edd. vett. et codicibus desunt, ex Suida suo Küsterus supplevit. Vide quae disputavimus sub glossae finem. *βήματα — σώματος*] *βήματι — βήματος* E. *φασὶ βήματα* *V. 7. *τετραποδηδὸν βαδ.*] Confer Nostrum infra v. *Τετραποδηδόν*, ubi haec repetuntur. *Küst.* 9. *σκιάζειν*] *κατασκιάζειν* A. B. V. Confirmat etiam gl. inferior. 10. *τοῦτο γὰρ ... φύσις, ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας, καὶ καταδύσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφ. τοῦ κ.* Edd. Locum A. *V. sic praebuerunt immutatum: *τραχείας οὔσης τῆς γῆς καὶ μὴ ἐχούσης καταδύσεις· τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.* Paulo brevius haec olim conformata fuisse arguit glossa inferior. Nempe causam perturbationis attulit repetitum *τοῦ καύματος*, quodque pristina Scholiorum condicio persuadet, fuerunt qui membrum interceptum sub glossae finem coniicerent. Mihi quidem videtur sincera scriptura talis fuisse: *διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τραχείας αὐτῶν οὔσης τῆς γῆς καὶ μὴ ἐχούσης καταδύσεις, τετραποδηδὸν βαδίζοντας — τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ... εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.* Interim optimis libris obtemperavi. 13. *Σκιάποδες. Ἀντιφ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Vide quae collegit *Berger de Xivrey Tradit. Tératolog.* p. 90. sqq. 14. *τῷ Περίπλῳ*] *Περίπλῳ* Photius et Harpocrat. *τῷ περὶ πόλεων* A. Ceterum *Ἀντιφῶν — σκιάποδες* om. V. 15. *τούτων*] *τούτους* E. *τοῦτον* Photius. *οἳ*] *ὄνομα* Harp. libri plerique, qui deinde *ὥσπερ χῆνες*, ubi *οἵους οἱ χ.* Pal. Non longe recedit Phot. MS. *οἷον τούς τε πόδας οἱ χ.*

1. *Σκιάς*] Confer omnino Hesychium et Etymologum h. v. *Küst.* Infra *τὴν καὶ* Med. 2. *τὸν λεγόμενον*] *τὴν — λεγομένην* A. B. V. E. Photius. Ceterum vid. Ammonius ap. Harpocrat. v. *Θόλος.* 4. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 789. (754.) 5. *Πάρες*] *Πάρ* *V. 8. *Σκιμαλίσω — ᾠοτοκοῦσιν*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 443. Idem Enarrator in Pac. 548. vocem *σκιμαλίζειν* sic explicat: *Σκιμαλίσαι ἐστὶ κυρίως τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐφυβρίσαι τινά, τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες δείξωσιν αὐτῷ.* Confer etiam Suidam supra v. *Ἐσκιμάλισε. Küst. ἐξουθενίσω* Schol. ed. *ἐξουθενήσω* liber Rav. *τῷ μέσῳ δακτύλῳ*] Hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Antea enim minus recte legebatur *τῷ μικρῷ δακτύλῳ.* Et sic paulo post. *Küst.* Recte quidem, et consentit gl. superior, sive Zon. p. 1657. Sed retinent *μικρῷ* utrobique A. B. V. E. Med. cum Schol. Aristoph. 9. *τῶν*] *ὡς τῶν* A. V. Schol. 10. *δὲ καὶ*] *δὲ* om. E. *καὶ* delevi cum A. E. 12. *Ἀνοῖν ὑπερανακειμένοιν ἐν π.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Laertii in Zenone Cit. VII, 17. ut Pearsonus observaverat. Pro *ὑπερανακειμένοιν* vero, ut legitur etiam apud Laertium, sensus suadet, ut scribatur *ὑπανακειμένοιν. Küst.* Ita Menagius quoque: quibus repugnat ratio structurae, siquidem genitivus nequit cum *ὑπανακεῖσθαι* iungi. Sed vitium a praecedenti *δυοῖν* manavit, refingendumque *ὑπερανακειμένου.* 12. *πότῳ*] *πόντῳ* B. E inter vss. Med. 13. *ὑπ' αὐτὸν*] *ὑφ' αὑτὸν* dedi cum A. *V. Diog. Tum *τὴν* B. E. Med. *σκιμαλίζοντες* E. Med. Porro *ἐκείνων* E. 14. *οὖν* om. A. Dein *εἴη τῶν* E. *τῶν* etiam Med. *ὑπὸ κάτω* A. *παράσχειν* V. 16. *Σκίμπους. κράβ.*] Eadem fere leguntur apud Schol. Aristoph. Nub. 254. *Küst.* *κράβατος*] *κράββατος* dedi (vide supra v. *Ἄσκαντος*) cum A. B. V. Hesychio et Photio, itemque *κράββατον* cum iisdem codd. Post *σκάμνος* addit Lex. Bachm. p. 366. *Βυζαντίως.* 17. *ἐν Νεφ.*] *ἐν* om. *V.

Σκιάποδες. Sic dicitur gens quaedam in Africa, latos habens pedes, quae in aestu pedibus umbram sibi facit; ad oceanum occidentalem, prope zonam torridam. *Σκιάποδες.* Sciapodes aiunt pedum plantas toto corpore maiores habere; cumque non habeant domos, sed aestu solis adurantur, quod eorum terra est horrida, nec praebet suffugia, quadrupedum instar ingredientes erecto altero pede reliquum corpus obumbrare. hoc enim beneficium natura illis dedit, ut aestum evitare possint. *Σκιάποδες.* Antiphon in oratione *de Concordia.* gens est Libyca. Ctesias vero in *Periplo Asiae* inquit: *Supra istos degunt Sciapodes, qui pedes anserum instar valde latos habent, et, cum aestus est, supini iacentes crura tollunt et pedibus umbram sibi faciunt.* *Σκιάς.* Vitis arbustiva. item intelligitur Tholus ab Atheniensibus sic dicta. *Σκιδνάμενος.* Qui dispergitur. *Σκιερά.* Aristophanes: *Concedas, o umbrosa.* *Σκίλλα.* Genus herbae amarae, quae edentibus est letifera. *Σκιμαλίσω.* Nihili faciam, deridebo, medio digito tanquam nates muliebres attrectabo. proprie autem *σκιμαλίζειν* significat, medio digito explorare gallinas, an ova pariant. *Duobus in convivio infra Zenonem accumbentibus, cum is qui proximus accumbebat inferiorem socium pulsaret pede, ipse eum genu pulsavit. tum converso illo, Quid ergo, ait, illum abs te pati arbitraris, qui infra te accumbit?* *Σκίμπους.* Grabatus, vel scamnum. hinc *σκίμποδος.* Aristophanes autem in *Nubibus* vocat *sacrum scimpoda* vel philosophorum cathedram vel grabatum.

331 κράββατον. ‖ φασὶ δὲ σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι τὸ χωλοκράββατον· σκιμβάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἢ τὸν σκαμβοὺς ἔχοντα πόδας.

Σκινδάλαμοι. τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα, ἢ σκόλοπες. ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν σκινδάλαμοι. τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται· ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. σκινδαλάμους οὖν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι;

Καί, Σκινδαλμῶν παραξόνια. σκινδαλμὸς κυρίως τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. παραξόνια δὲ οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα, περὶ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα.

Σκινδαψός. ὄργανον μουσικόν. περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως·

Ὁ δ' ἔῤῥει γύργαθος αὐτοῦ
μικρὸς ἰών· νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο.

σκινδαψός, ἀφάνα.

Σκινθίζεται. λακτίζεται.

Σκιόεις. σκιόεντος κλίνεται. Καὶ Σκιόεντα, τὰ σύσκια.

Σκιόθηρα. εἶδος πλοίου.

Σκιώνην.

Ἦ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

Σκιωρεῖται. λόχος ἀνδρῶν χ' Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

[Σκιῤῥᾶ. γῆ λευκὴ ὥσπερ γύψος.]

2. χωλοκράβατον] χωλοκράββατον dedi cum A. V. χωλὸν κραβάτιον Schol. Ald. χωλοκραβάτιον ed. Dind. σκιμβάζειν] V. Aristoph. fr. 678. 3. τὸν] τὸ E. Schol. Ald. et Ven. 4. Σκινδάλαμοι] Schol. Aristoph. et Schol. Luciani Hesiod. 5. Quibus auctoribus coniunctim dedi τῶν ἀκριβῶν σκινδάλαμοι, quod suaserat Dukerus in Aristoph. Ubi σκινδάλαμος Schol. 5. ἢ] ἢ *V. 6. Commentum e specie vocis σκινδαλμός procusum. 7. παροξύνεται] προπαροξύνεται Schol. Ven. Aristoph. 8. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 130. 10. Σκινδαλμῶν παραξόνια] Aristoph. Ran. 835. σκινδαλμὸς δὲ] δὲ omisi cum A. *V. Schol. Ubi σκίνδαλμος *V. 11. περὶ] παρὰ Schol. Ald. 12. περὶ] παρὰ V. 14. Σκινδαψός] Vide v. Βλήτυρι, coll. Steph. v. Γαληψός.

15. Ὁ δ' ἔῤῥει γύργ.] Est fragmentum Timonis sillographi, quod extat apud Laertium in Zenone Cit. VII, 15. unde id Suidas mutuatus est. Ibi autem rectius sic legitur: Ὁ δ' ἔῤῥει γύργαθος ὥς τις, Μικρὸς ἐών etc. Vide ibi interpretes. *Küst.* Fefellit hunc interpolatio Meibomii. Suidas αὐτοῦ posuit, quod Diogenes recte scripserat αὐτῆς. Porro μικρὸς ἰών referendum videtur ad subtilem contextum spinarum dialecticarum, habitu figuraque pusillum, qui nassae instar pertusae diffluens manibus Zenonis quasi alterius Sisyphi elaberetur. Ceterum πύργαθος V. 2. σκινδαψοῖς A. V. 4. ἀφάνα] Potius ἀφάννα. Vide Stephanum Byzantium v. Ἀφάνναι. *Küst.* Vid. Salmas. in Trebell. Poll. p. 283. E. *Hemst.* Sive in H. Aug. T. II. p. 207. Nihil mutandum. Rem futilissimam intelligi docet vel Steph. v. Γαληψός. 5. Σκινθίζεται] Videndum ne finitimum sit verbum σκινθαρίζειν, quod etiam Aristophanes attulit post Herodian. p. 288. Suspicabatur tamen Hermannus, a me consultus, Suidam sive Hesychium corrupisse verbum reconditum Σχινίζεται, collatis Ath. XIV. p. 621. et Etym. M. p. 740, 47. Equidem non ausim vocem plebeii et moris et sermonis tentare. 6. Immo κλίνεται σκιόεντος. Σκιόεντα] Il. α'. 157. 7. σύσκια] τὰ σύσκια A. 9. Σκιώνην] Σκιῶνη A. 10. Ἦ μοι κρεῖττ.] Haec sunt verba Aristoph. Vesp. 210. *Küst.* 11. τούτου] om. Med. 12. Σκιωρεῖται] Hi Σκιῤῥῖται appellantur a Xenophonte, Thucydide et Diodoro Siculo: quae lectio praeferenda est. Hesychius: Σκειρίτης λόχος, οὕτω καλούμενος, ὁ προκινδυνεύων. ἦν δὲ Ἀρκαδικός. Etymologus: Σκίρτης λόχος, ἀνδρῶν ἑξακοσίων, οἳ αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς ἐστρατεύοντο καὶ οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Λακεδαιμονίοις. Scribe Σκιρίτης. Confer Meurs. Lectt. Attic. lib. I. c. 16. *Küst.* Gl. Timaei est, ubi vid. Ruhnkenius p. 232. 12. Ἀρκαδικός] Immo Λακωνικός. Scriptarum enim cohorte Lacedaemonios olim usos fuisse, scriptores uno ore testantur. Scholiasta Thucydidis V, 67. Σκιῤῥῖται. λόχος Λακωνικὸς οὕτω λεγόμενος. Vide Meursium loco laudato. *Küst.* Mutari nihil opus est: quamvis enim Lacedaemoniorum haec sit cohors, iure tamen dici potest Ἀρκαδικός: nam Σκῖρος, notante Stephano, Ἀρκαδίας κατοικία. *Hemst.* Repugnat etiam Ruhnkenius, si quidem globus ille duplici nomine dictus fuisse videatur, et Ἀρκαδικός, quod Arcadibus constaret, et Λακωνικός, quod eo uterentur Lacedaemonii. Adde Müller de Doriens. T. II. p. 243. 13. πολέμοις] πολεμίοις A. B. V. E. Med. Phot. MS. Post hanc glossam delevimus cum A. amplam annotationem, quam a Suida post superiorem gl. Σκηπίων fingi potuisse parum credibile est: Σκιπίων. οὗτος στρατηγὸς γέγονε Ῥωμαίων, ὃς χρησμὸν εἰρηκεν, οὐ λόγον. καὶ γὰρ μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων Ῥωμαίων, ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξονται τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους, Νῦν μέντοι χρὴ νομίζειν, ἔφη, πολέμων ἀρχὰ τὰς παρούσας· κινδυνευσόμεν γὰρ μήτε οὓς φοβήσομεν μήτε οὓς φοβηθῶμεν ἀπολειπόμενοι. ἀλλὰ Ῥωμαίοις (Ῥωμαίων *V.) μὲν καὶ Καρχηδονίων ἀνηρημένων ἐπικλυσθέντες ἕτεροι πόλεμοι πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἤρκεσαν. τῷ γὰρ βασιλεῖ ἐς ἄδειαν προσελθόντι τοῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούληται παράλογοί τινες ἀρχαὶ παθῶν τὴν ψυχὴν ὑπολαβοῦσαι (ὑπολαβ. om. V.), πρὸς ὑπερορίους ἔτι καὶ ἀτοπωτέρας ὁρμὰς τε καὶ ἐνεργείας τὴν ὅλην βασιλείαν ἐξέρασαν. Horum vicem A. tantum in marg. Σκιπίων στρατηγὸς Ῥωμαίων. Deinde ὃς χρησμὸν — Ῥωμαίων om. B. E. ἐν ante εἰρήνῃ om. V. ap. Gaisf. Ceterum *Küsterus*: „Confer Nostrum infra v. Χρησμός, ubi eadem leguntur." Ibi differentias utriusque glossae indicavimus. Sed noster locus auctarium affert haud contemnendum, de cuius auctoritate nihil constat. Infra post ἤρκεσαν addunt αὐτοὺς B. V. E. Med. αὐτοῦ *V. Porro *Küsterus*: τῷ γὰρ βασιλεῖ εἰς ἄδ.] „Quid haec ad v. Σκιπίων faciant, haud sane video." Haec non dubito quin continuitate quadam superioribus adhaeserint. 15. Σκιῤῥᾶ] Schol. Aristoph. Vesp. 921. λέγεται καὶ γῆ σκιῤῥάς, λευκή τις ὡς γύψος. Admonuit Abreschius. Hanc gl. habet A. in marg. eamque notavi, quippe petitam ex gl. Σκῖρος. Ceterum refinxi Σκιῤῥᾶ.

dicunt autem σκιμπόδιον proprie dici grabatum claudum; σκιμβάζειν enim claudicare significat apud veteres; vel eum qui distortos pedes habet. Σκινδάλαμοι. Calamorum ramenta vel stipulae. curiosa circa res minutas diligentia. haec vox in casu recto acuitur, at in casibus obliquis paenultima habet acutum. σκινδαλάμους igitur Aristophanes in *Nubibus* subtiles dicit nugas: *Verborumne subtilium scrupulos discam?* Et, *Nugarum temeritates.* σκινδαλμὸς proprie vocatur ramentum, quod a cortice calami abraditur. παραξόνια vero periculosa sunt et temeraria. proprie, quae circa axem volvuntur. Σκινδαψός. Instrumentum musicum. de Zenone Citieo: *Illius vero nassa diffluebat minutatim; mentem enim minorem habebat scindapso.* scindapsus significat afanias. Σκινθίζεται. Calcitrat. Σκιόεις. Declinatur σκιόεντος. Et Σκιόεντα, umbrosa. Σκιόθηρα. Navigii genus. Σκιώνην. *Satius fuisset me custodire Scionen quam huncce patrem.* Σκιωρεῖται. Scioritae, cohors Arcadica DC. virorum, quae et initium faciebat pugnae et postrema e proelio recedebat. [Σκιῤῥᾶ. Terra alba ut gypsus.]

Σκίπωνος. τῆς ῥάβδου. Καὶ Σκίπτωνος.

332 ‖Σκιραφεῖον. κυβευτήριον. ἐπειδὴ διέτριβον ἐν σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκῖρον.

Κυνῶν ἁπάντων μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρον ἐξεδήδοκε.

Σκιῤῥόν. τὸ ξηρόν.

Σκίρον. Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριών. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιάδειόν ἐστι, μεθ' οὗ φερόμενοι ἐξ ἀκροπόλεως εἴς τινα τόπον καλούμενον Σκίρον πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἑόρεια καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι, Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκίρος. σκιάδειον. ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ, ὅτε σκιαδείων ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος. σκίρα δέ, τὰ σκιάδεια. οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτό φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ σκίρων Ἀθηνᾶν, ἣν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανῆει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον. ἡ σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκὴ ὥσπερ γύψος. οἱ δέ φασιν ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

[Σκίῤῥος. ὁ γύψος.

Σκιροφοριών. μὴν Ἀθηναίων δωδέκατος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. ζήτει ἐν τῷ Διὸς κώδιον.]

Σκίταλοι. παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. ἦν Σκίτων κναφεύς τις καὶ εὐτελής, ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. Ἀριστοφάνης·

Ἄγε δὴ Σκίταλοί τε καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγώ,

---

1. Σκίπωνος] Σκῆπωνος A. Vide supra v. Σκήπων. Deinde cum A. delevi voces ex inferioribus glossis collectas: Σκιράδος. τῆς Ἀθηνᾶς. 2. Σκιραφεῖον. κυβευτ.] Ex Harpocratione: sed apud quem pro ἐν Σκίρῳ legitur ἐν Σκίρωνι, minus recte. Stephanus Byzantius v. Σκίρος: τὸ σκιράφιον δηλοῖ τὸν τόπον, εἰς ὃν οἱ κυβιστηταὶ (scribe κυβευταὶ) συνίασι. καὶ ὁ σκιροφόρος σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτήν, ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων. Vide etiam Pollucem et Eustath. in Odyss. p. 1397, 25. Küst. Vid. Isocrat. Areop. p. 149. C. necnon de Antid. p. 491. s. 306. ed. Bekker. Ceterum Σκίρῳ praebet Harpocr. MS. Pal. Gaisf. Σκιράφια lemma Harpocr. De sciris et sciraphiis satisfecerint annotationes Piers. in Moer. p. 343. et Lobeck. Aglaoph. p. 1315. sq. coll. Meinek. Com. Vol. III. p. 310. sq. 3. ἐν Σκίρῳ] σκίρῳ A. E. *V. κίρῳ Med. ἐν σκιρῷ Phot. 4. Σκιῤῥόν] Confer Hesych. v. Σκεῖρος. Küst. Σκίρον A. B. Σκῖρον bis restitui cum cod. Ven. Schol. et libris Brunckii. 5. Κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα] Hi tres senarii leguntur apud Aristoph. Vesp. 918. (958—960.) Küst. ἄνδρα vulg. inculcatum nesciunt A. V. E. Ox. Med. idque removi. 7. τὸ] τὸν vulg. Quae his versibus subiiciebatur explicatio de Scholiis descripta, τουτέστι, τὸ ὑπῳδὸς τὸ ἐπὶ τῶν τυρῶν, eam omisi cum A. B. V. E. Ubi τῷ τυρῷ Med. 9. Σκίρον] Schol. Aristoph. Eccl. 18. Hemst. Scholion: Σκίρα ἑορτή ἐστι τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς [vide glossam iam sublatam Σκιράδος], Σκιροφοριῶνος ιβ'. κτλ. Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθ.] Ex Harpocratione. Confer Meurs. in Graec. Fer. v. Σκίρα. Küst. Inculcavit Aldus Scholiis. 11. Ἀθήνησιν] τῶν Ἀθήνησιν A. V. E. Photius. 12. σκιάδιον] σκιάδιον B. V. E. Photius. φερόμενοι] φερομένου ed. Photii, φερομένῳ MS. μετὰ (vel ὑφ') ᾧ φερομένῳ Harpocr. 13. Ad locum istum Σκίρον (Σκιρὸν Photius) respicere videtur Schol. Aristoph. Thesm. 841. οἱ δὲ ὅτι ἐπισκυρα θύεται τῇ Ἀθηνᾷ, ubi Dindorfius in Add. vidit corrigendum fuisse ἐπὶ Σκίρῳ. 15. δὲ τοῦτο] τοῦτο vulg. Mox σύμβουλον A. E pr. Med.

2. ἀπὸ Σκίρωνος] Sic Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 100. 3. Σκίρος] Sic rectius MSS. Pariss. [et Photius] quam priores editt. quae habent σκίρις. Küst. σκιάδιον] σκιάδειον B. V. E. Med. Om. Phot. Sed infra σκιαδίων Med. 7. ἐποίησεν om. E. ἀποκτείνας] ἀποκτεῖναι B. E. 8. Vide gl. Σκιῤῥά. 9. Ἐλευσινίου] Ἐλευσίου A. B. 12. Σκιῤῥος] Vid. Ἐνεσκιῤῥώθη. Toup. Hanc gl. habet A. in marg. Idem A. omisit gl. Σκιροφοριών, quam servat Photius, praebuitque gl. Σκίρον. Novissima ζήτει... κώδιον desunt *V. Utramque notavi. Ceterum κωδίου Med. Porro continuas duas glossas expunxi: Σκίρωμα. πάθος περὶ τὸ ἦπαρ ἀνίατον. ὅθεν καὶ ἧπαρ τὸ σκιρωθὲν (ἧπαρ ἀποσκιῤῥωθὲν οὕτω σκιῤῥωθὲν E.) τῇ πάθους ἐχθηδόνι. Σκίρταλος. ὅτι Διογένης ὁ Σινωπεὺς γηραιὸς γεγονὼς ὑπὸ πειρατοῦ Σκιρτάλου ἐλήφθη. Priorem quidem om. A. V. ap. Gaisf. eamque licet ex v. Σκιρωθέντος derivare. Alteram autem coniecit A. in marg. omisitque V. ap. Gaisf., ductam ex v. Διογένης Ἰκεσίου. 18. Ἀριστοφάνης] Equ. 631. Ἀριστοφάνης om. E. 19. φένακες] φεόνακες V.

Σκίπωνος et σκίπτωνος. Scipionis. Σκιραφεῖον. Forum aleatorium. in sciro enim aleatores commorabantur, Theopompo auctore. Σκῖρον. Hominem seorsim omnium voracissimum; qui postquam oram mortarii circumnavigavit, caseorum sordes ex urbibus devoravit. Σκιῤῥόν. Aridum. Σκίρον. Scira, festus dies apud Athenienses: a quo mensis Scirophorio dictus, tradunt autem scriptores de mensibus et festis Atheniensium scirum umbellam fuisse, sub qua Minervae sacrificula et Neptuni Solisque sacerdos ex Arce in locum quendam, qui Scirus dicebatur, deducebantur; atque Eteobutadas umbellam istam portare. ea autem res significabat domos tunc et tecta exstruenda esse, tempore aedificationi maxime opportuno. et Minervam Sciradem Athenienses colunt; quam Philochorus lib. II. Rerum Atticarum a Sciro quodam, vate Eleusinio, Praxio tamen lib. II. Rerum Megaricarum a Scirone quodam dictam esse tradit. Σκίρος. Umbella. Scira in honorem Minervae celebrari solebant, quo tempore per summum aestum homines umbellas quaerebant. σκίρα enim dicuntur umbellae. alii vero non hanc esse causam tradunt sed a Minerva repetunt, quam ex terra alba Theseus fecerit, cum occiso Minotauro domum redisset. σκίρα enim terra alba est, ut gypsus. alii tamen cognomen hoc a Sciro Eleusinio vate repetunt; alii a Sciro, qui in Salaminem colonos deduxerit. [Σκιῤῥος. Gypsus. Σκιροφοριών. Mensis Atheniensium duodecimus, sic dictus a Minerva Scirade. quaere sub v. Διὸς κώδιον.] Σκίταλοι. Apud Aristophanem ita vocantur viles et improbi homines. fuit enim Scito quidam, fullo, ingenio pravo, qui propter improbitatem ab comicis carpebatur. Aristophanes: Agite vero Scitali et Phenaces, inquiebam, ac

Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθωνες, ἀγορά τ', ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ· νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε φωνήν τ' ἀναιδῆ.

ὠνοματοποίησεν ἀναπλάσας δαίμονάς τινας ἀναιδεῖς ἐπὶ χλεύῃ, καὶ προφέρεται αὐτὰ ὡς θεῶν· οἷον προτρεπόμενος αὐτὸν καὶ θαρσύνων εἰς εὐτολμίαν καὶ ἀναίδειαν. Σκίταλοι μὲν οὖν οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί· ἦν γὰρ Σκίτων κναφεύς τις καὶ εὐτελής, ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. Βερέσχεθοι δὲ οἱ ἀνόητοι· πέπλασται δὲ ἡ λέξις. Κοάλεμοι δὲ οἱ ἀνόητα κοοῦντες καὶ νοοῦντες. Μόθων δὲ ὁ εὐτελής. Μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως. τὸ δὲ ἦν δ' ἐγὼ ἀντὶ τοῦ ἔφην δὲ ἐγώ, ὡς παρὰ Πλάτωνι.

Σκίφη. Καί τινος ποιητοῦ τοὺς στίχους ἔφη Κράντωρ ὁ φιλόσοφος σκίφης εἶναι μεστούς.

Σκίφος. τὸ ξίφος.

Σκίψ καὶ σκνίψ. εἶδος ζωυφίου. καὶ αἱ σκνίπες.

[Σκλαβηνόν. ἔθνος τὸ πέραθεν τοῦ Ἴστρου.]

Σκληρὰ βροντή. Καὶ ἐν τούτῳ βροντάς τε σκληρὰς κτυπεῖν, καὶ ὕδωρ λάβρον ἐξ οὐρανοῦ ἐμπίπτον χαλάσαι τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς.

Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. τῆς Σφιγγός. τουτέστι, τῆς δυσκόλου, διὰ τὸ αἴνιγμα. ἢ τῆς φονικῆς.

Ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολὼν
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν, ὃν παρείχομεν.

Σκληραύχενας. ἀκαμπεῖς.

Σκληροί. Αἰλιανός· Οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροί τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα ἐκόπασαν· τὸ δὲ κῦμα ἐστόρεσθη. Καὶ παροιμία· Σκληρότερον ὑλακτῶν Ἠπειρώτου κυνὸς συμφορὰς προσετρίβετο, καὶ ἐμεμήνει.

Σκληφρός. ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκώς, ὁ τὰ

1. *Βερέσχεθοί τε καὶ K.*] Versus hic claudicat, quem Bisetus sic in ordinem redigit, *Βερέσχεθοί τε καὶ Μόθωνες, καὶ κόβαλοι.* Sed nec sic metro satis consuluit, quoniam syllaba secunda in *κόβαλοι* longa est; ut patet ex alio versu Aristophanis in Equ. 415. *Καὶ νὴ Δί', ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.* Quare scribendum est, *Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθωνες.* Certe Scholiastam hic legisse *Μόθων*, non vero *Μόθωνες*, ex eius interpretatione patet. *Küst.* Huius in correctione, quam Venetus liber firmat, substiterunt etiam Brunckius et novissime Dindorfius. *Βερέσχελοι* B. E. Statim *καὶ* om. Med. 2. *ἐγώ* om. A. V. E. Med. Porro *ἐπαιδεύθη* *V. 3. *θράσος*] *θράσος τε* A. V. E. Med. 4. *τ'* om. A. *V. 5. *ὠνοματοποίησας* V. ap. Gaisf. Deinde *ἀναιδεῖς* om. *V. Suidas probam Scholii orationem haud leviter immutavit. 6. *προφέρεται αὐτὰ*] *προσφέρεται αὐτὰς* A. 7. *θρασύνων*] *ἐπιθαρσύνων* Schol. ed. *θαρσύνων* A. Qui mox post *πονηροί* addit, *ἦν γὰρ σκίτων κναφεύς τις καὶ εὐτελὴς ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος.* Sed Gaisfordus in contextu verborum neglexit *καὶ εὐτελής*. Ceterum *Σκίτων* servi nomen ex Herod. III, 130. indicavit Dobraeus. 10. *δὲ*] *γὰρ* A. Mox *δὲ* E. pro *γάρ*. 14. *ἔστι δὲ καὶ* Schol. 15. *δὲ* extremum om. *V. Cf. v. *Ἦν δ' ἐγώ*. 16. *Σκίφη*] Quid vox ista significet non constat, grammaticis de ea tacentibus. *Küst. σκίφης* de minutiis interpretantes Kühnium et Is. Vossium probat Hemsterhusius in Aristoph. Plut. p. 191. *Καί τινος ποιητοῦ τοὺς στ.*] Haec sunt verba Laertii in Crantore, segm. 27. *Küst.*

1. *Σκίφος. ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος σκνιπός. ἢ τὸ ξίφος*] *Σκίφος. τὸ ξίφος* A. V. Vide Hesychium et Koenium in Gregor. p. 598. Si tamen *V. revera praebet, *Σκίφος. ὁ σκνιπός. τὸ ξίφος*, recte Suidam in suos usus convertit Hemsterh. in Plut. p. 190. 2. *Σκνίψ*] *κνίψ* V. qui statim *εἶδος ζωυφίου*. Edebatur enim *εἴδη ζωυφίων*. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 400. coll. v. *Σκνίψ*. 4. *Σκλαβηνόν*] Menander Hist. *Burn.* Gl. A. omissam notavi. Post v. *Σκληραύχενας* posuit *V. ubi *ἔθνος πέρα τοῦ Ἴ.* 5. *Σκληρὰ βροντή*] Arrian. Exped. p. 50. Peripl. p. 116. *Toup.* MS. Ioseph. A. I. II, 16, 3. *Gaisf.* 6. *ὕδωρ*] *ὕδωρ λάβρον* A. B. V. E. In fine *νεβρᾶς* V. ap. Gaisf. 8. *Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. τῆς Σφιγγ.*] Ex Schol. Sophocl. Oedip. R. 35. 9. *φονικῆς*] *φοινικῆς* Gaisf. tacite cum *V. et MS. Schol. 13. *Σκληροί. Αἰλιανός· Οἱ ἄν.*] Locum hunc ex MSS. supplevi. Ante enim legebatur, *Σκληροί τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα* etc. Ceterum fragmentum hoc Aeliani ampliari potest ex ipso Suida supra v. *Ἐστόρεσεν*: quem locum confer. *Küst.* Deest caput glossae A. *Σκληροί — ἄνεμοι οἱ σκληροί* habent B. E. Med. tanquam singularem gl. post v. *Σκληρόκηροι. Σκληροί — ἄνεμοι* om. V. *Σκληραύχενας. ἀκαμπεῖς. καὶ ἄνεμοι σκληροί τε κτλ.* *V. Tantam librorum fluctuationem si quis subtilius expendat, facile constiterit in marginibus olim locum Aeliani, sub praescriptione quidem *Σκληροὶ ἄνεμοι*, annotatum fuisse. Ceterum Valckenarius, quod miror, in his imitationem agnoscebat Herodoti, contulitque dictum Aeliani Wesselingius in illius VII, 191. 15. *καὶ παροιμία*] Haec ut solet ex margine translata sunt in ordinem verborum. Pertinent enim ad *σκληρότερον Ἠπειρώτου κυνὸς ὑλακτῶν*. Item in v. *Σκνίψ* oportet idem additamentum tolli. *Σκληρότερον ὑπάρχων*] Male Synesium exscripsit lib. De Providentia [p. 92. D.], cuius haec sunt: *Ὅ γέ τοι χαῦνος εὐθὺς ἐμεμήνει, καὶ σκληρότερον ὑλακτῶν κυνὸς συμφορὰν προσετρίβετο τὴν μὲν ἰδιώτῃ, τὴν δὲ οἰκίᾳ. Schott.* H. Iunii Adag. V, 14. attulit Gaisf. *συμφορᾶ ἐπετρίβετο* Med. 16. *ἐμεμήνει*] *ἐμεμήνει* A. Continuo delevi: *Σκληρόκηροι δέλτοι, αἳ μόλις μὲν γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα.* Sunt verba Diogenis Laertii VII, 37. quae praebet A. in margine, ex v. *Δέλτος* descripta. 17. *Σκληφρός*] Cum Timaeo p. 233. ubi vid. Ruhnkenius. Quae subiiciebatur annotatio toties inculcata (v. quae diximus in v. *Ἀγρίους*), *Ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δραχαρνεῦ*, omiserunt A. V.

Bereschethi cum Cobalis et Mothonibus, foramque, in quo puer sum ego institutus: iam mihi audaciam et verborum profluentiam vocemque impudentem praebete. daemones quosdam impudentes risus gratia confinxit, eosque deorum in loco profert, tanquam ad audaciam et impudentiam ipse sese adhortans et exstimulans. *Σκίταλοι* igitur sunt viles homines et improbi. etenim Scito fuit fullo, moribus improbis, cuius nequitiam traducebant comici. *Βερέσχεθοι*, amentes, est autem vox ficta. *Κοάλεμοι*, stulta consilia animo agitantes. *Μόθων*, abiectae sortis homo. *Σκίταλοι* enim mothonas vocabant ingenuorum pediseguos. est item genus saltationis. ceterum *ἦν δ' ἐγὼ* positum est pro *ἔφην δ' ἐγώ*: ut apud Platonem. *Σκίφη. Crantor philosophus poetae cuiusdam versus sciphes plenos esse dixit. Σκίφος.* Gladius. *Σκίψ* et *σκνίψ*. Animalculi genus. hinc *σκνίπες*. [*Σκλαβηνόν. Sclaveni, gens ultra Istrum.*] *Σκληρὰ βροντή. Interea vero coelum magno cum fragore tonuisse, imbresque vehementer cadentes barbaris nervos laxasse. Σκληρᾶς ἀοιδοῦ.* Durae vatis, Sphingis. id est, difficilis: quo ad aenigma respicitur. vel caede gaudentis. *Qui adventu tuo urbem Cadmeorum a durae Sphingis tributo, quod ei pendebamus, liberasti. Σκληραύχενας.* Contumaces. *Σκληροί.* Aelianus: *Venti vehementes et adversi confestim cessarunt, et fluctus stratus est.* Item: *Asperius latrans cane Epirotico, malaque aliis inferens insaniebat. Σκληφρός.* Durus, qui florem aetatis iam praeteriit, qui res duras ferre

σκληρὰ φέρειν δυνάμενος.

Σκνίψ. ζῷον κωνωπῶδες. Καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. Καὶ παροιμία· Σκνὶψ ἐκ χώρας. ἐπὶ τῶν ταχὺ μετακινούντων ἡ παροιμία. ἔστι γὰρ ὁ σκνὶψ ζῷον μικρὸν ξυλοφάγον.

Σκοΐπας. ὄνομα κύριον.

Σκολιὰ Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων.

ὁ Μέλητος οὗτος τραγικὸς ποιητής, ὁ Σωκράτην
334 γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ‖ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα μέλη θρηνώδη ἐστί.

Σκολιόν. ἡ παροίνιος ᾠδή. ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ Περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ᾀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς, τὸ δ' ὑπὸ τῶν συνετωτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φύλλις ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρρίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

Σκολιόν. ὑπόμνημα ἔγραψεν Τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου, ὃ προετάθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος.

Σκολιόν. τὸ ῥᾴδιον, κατ' ἀντίφρασιν. μέλος τι ὀλιγόστιχον. Τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπικῶν τὸ μὲν πρεσβύτερον, τὸ δὲ δεύτερον· ὡς καὶ Πλάτων φησὶ καὶ τὸ Σκολιὸν ᾄδει. οἷον πλοῦτος καὶ ὑγίεια.

Σκολιόν. Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος ἐποποιὸς τοιοῦτον ἔγραψε σκολιὸν κατὰ τοῦ πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή·

Ὄφελες, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε,
μήτε ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι·
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν
κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις
κακά.

---

2. *Σκνίψ*] *Σκίψ* A. Vid. Lobeck. in Phrynich. p. 400. et Paralip. Gramm. Gr. p. 114. item gl. *Σκίψ*. *Καὶ σκνίπες ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν*] Haec sunt verba Davidis Psalm. CIV, 31. secundum versionem LXX. Interpretum. *Küst.* *ἐν πᾶσι τοῖς* A. V. 3. *Σκνὶψ ἐκ χ.*] Confer Erasm. Adag. III, 2, 15. *Reines.* *χώρας*] *χώρας αὐτῶν* V. *ἐν χώρᾳ* Zenob. V, 35. 4. *μετακινούντων*] *μεταπηδώντων* Photius et Zenobius. 6. Sub gl. finem extabant *καὶ Σκόπας*, nobis expulsa cum A. B. V. Adiecerat homo non indoctus, qui mendum *Σκοΐπας* animadvertisset. 7. *Σκολιῶν Μελίτου*] Aristoph. Ran. 1337. sed ubi minus recte legitur, *καὶ Καρικῶν αὐλημάτων*. Particula enim *καὶ* ut superflua et metro versus repugnans expungenda est. *Küst.* *Σκολιῶν* om. A. B. V. E. Med. Reduxi *Σκολιὰ Μελήτου* (Gaisf. *Σκ.* [*Σκολιῶν*] *Μελήτου*), ut extat oratio in v. *Μέλητος*, unde haec lector imprudens temere descripserat. Etenim si glossae opifex usus fuisset Scholiis Aristophanicis, interposuisset ille, *σκολιὰ λέγονται τὰ παροίνια ᾄσματα*. Tum *Μελήτου* A. idemque *Μέλητος*. Nam hic quoque vulgabatur *Μελίτου*, *Μέλιτος*. 8. *τραγικὸς ἦν*] *ἦν* delevi cum A. V. 12. *Σκολιόν. ἡ παροίνιος ᾠδή. ὡς μὲν Δικ.*] Haec omnia etiam leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco citato. *Küst.* Nempe ex Musuri interpolatione. Recurrunt in Scholiis Luciani p. lapsu salut. 6. p. 116. et Schol. Platon. p. 340. sq. Cf. Ilgen. de Scol. poesi p. 84. sqq. 13. *ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν*] Vid. Plutarch. in Sympos. I. qui haec omnia plenius tradit, et Athen. XV. c. 14. ibique Casaub. *Reines.* Confer omnino Athen. lib. XV. p. 694. *Küst.*

1. *μυρσίνας*] *μυρρίνας* A. V. Phot. inventum etiam ab Musuro. *μυρρίνας ἔχοντες ἡ δάφνας* Schol. Plat. Adde Dicaearch. ap. Schol. Arist. Nub. 1367. *μυρίνας* E. Med. 2. *σύντονα* parum placet. *ἐγίνετο*] *ἐγένετο* A. Schol. Plat. 3. *θέσιν τῶν κλινῶν*] *σύνθεσιν τῶν κλινῶν ἐπὶ οἰκημάτων πολυγωνίων οὐσῶν· καὶ τούτῳ καὶ τὰς ἐπ' αὐτὰς καταλίσεις παραβύστους γίνεσθαι. οὐ διὰ τὴν μελοποιίαν οὖν, διὰ δὲ τὴν μυρρίνης σκολιὰν διάδοσιν, ταύτῃ καὶ τὰς ᾠδὰς σκολιὰς καλεῖσθαι* Schol. Plat. 5. *προετέθη*] *προετάθη* A. V. Nihil variat Musurus. Santenius tamen in Terent. Maur. p. 91. *προσετάχθη*. Optimorum librorum scripturam, quam *προτεῖναι* Strab. XIV. p. 642. firmat item ut titulus *λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ* sub v. *Ὅρος* servatus, recipiendam duxi. 7. *ῥᾴδιον, κατ' ἀντίφρασιν*] Negat hoc Proclus apud Photium Cod. CCXXXIX. p. 988. *Küst.* Rectius Schol. Plat. *κατ' ἀντίφρασιν, ὅτι ῥᾴδιον καὶ ὀλιγόστιχόν τι μέλος.* 8. *Τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρ.*] Haec leguntur etiam supra v. *Ἀρχίας*: ubi nos vide. *Küst.* 9. *Πλάτων φησὶ*] In Gorgia p. 283. *Küst.* Sive p. 451. E. 10. *τὸ Σκολιὸν ᾄδει*] Verba ipsa Scolii habes apud Athenaeum loco ante laudato. *Küst.* 11. *Σκολιόν. Τιμοκρέων ὁ Ῥόδ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 531. *Küst.* Mox *τὸ* ante *σκολιὸν* om. A. *V. Schol. *ἐποποιὸς*] *μελοποιὸς* Schol. merito probatum Meinekio Com. Vol. I. p. 527. *μελῶν ποιητὴς* Suidas suo loco. 13. *Ὄφελες, ὦ τυφλὲ πλ.*] Scolium hoc Timocreontis in divitias legitur etiam apud Schol. Aristoph. Ran. 1337. [ex interpolatione Aldi.] Eiusdem quoque meminit Isidorus Pelusiota lib. II. Epist. 146. p. 173. *Ἔθος γὰρ ἦν παλαιόν, μετὰ τὴν συνεστίασιν ἅπτεσθαι λύρας καὶ ᾄδειν· Ἀπόλοιο, ὦ πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῇ φανείης μήτε ἐν θαλάσσῃ. Küst.* *Ὄφειλες *V. Leg. *Ὤφελες*. Recepit carmen Ilgenius in Scol. 44. qui *Ὤφελέν σ'*. 14. *μήτε* om. Med. *ἐν τῇ γῇ* *V. *μήτε γῇ* Bruncius. Deinde *μήτε* edd. bis. 15. *φανῆναι* critici. 17. Versus imperfectus. Licet *διὰ σὲ γάρ τοι* refingere.

---

potest. *Σκνίψ*. Animal culici simile. *Et scnipes erant in omnibus eorum finibus.* Et proverbium: *Scnips ex regione*: id in eos cadit, qui cito locum mutant. scnips enim animal parvum est, quod ligna erodit. *Σκοΐπας*. Nomen proprium. *Σκολιά. Scoliorum Meleti et Caricorum aulematum.* Meletus iste fuit poeta tragicus, qui Socratem accusavit. perstringitur autem ab comicis ut poesi frigidus, moribus autem improbus. Carici vero modi erant carmina lugubria. *Σκολιόν*. Scolium carmen inter pocula cani solebat. Dicaearcho autem in libro de musicis certaminibus auctore tria cantionum erant genera: unum, quod ab omnibus singulatim ordine canebatur; alterum, quod a doctioribus, prout ordo ferret; idque propter ordinem obliquum *σκολιὸν* vocatum esse. Aristoxenus vero et Phyllis musicus Scolium inde appellatum tradunt, quod in nuptiis circa unam mensam pluribus lectis collocatis, myrtos tenentes alter post alterum sententias et carmina amatoria ordine canerent. circuitus autem erat obliquus, lectis sic collocatis. *Σκολιόν*. Tyrannio scripsit commentarium de metro obliquo, quod ei propositum erat ab C. Caesare. *Σκολιόν*. Per antiphrasin, facile. carmen quoddam paucorum versuum. *Bonorum humanorum unum est praestantissimum, alterum vero secundum ab eo locum tenet: ut Plato ait et Scolium canit.* nimirum divitiae et sanitas. *Σκολιόν*. Timocreon Rhodius, poeta lyricus, tale Scolium contra divitias scripsit, hoc initio: *O caecae divitiae, utinam nec terra nec mari neque in continente unquam apparuissetis, sed in Tartaro et Acheronte habitaretis. vos enim omnium malorum inter homines causa estis.*

τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα. ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτον ὁ Περικλῆς· Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μήτ' ἠπείρου μετέχειν· ὅμοια τιθεὶς σκολιὰ τοῖς τοῦ Τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις·

Νόμους ἐτίθει ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους. περὶ Περικλέους. ὃς ἦν Ῥόδιος μελῶν ποιητής. Καὶ Σκολιός, ὁ πανοῦργος.

Σκολόπενδρα. ἑρπετόν.

Σκόλοψ. ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων *.

Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ. παροιμία. σχοῖνος, εἶδος φυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος. λέγει οὖν ὅτι τρώσω αὐτοὺς ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός. ἐπειδὴ εἰώθασι σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμ-
335 παγῶ· ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς.

Καὶ τοὺς σκόλοπας, οἳ ἀνεῖχον ἀπὸ τῆς ὑλοτομίας, προσεκκόπτειν, καὶ τὰ ἐδάφη ὁμαλίζειν.

Σκολύθρια. ὑποπόδια.

Σκόλυθρον. σκνιπὸν καὶ ἀνελεύθερον.

Σκομβρίζει. γογγύζει.

Σκομβρίσαι. παρὰ Ἰόβᾳ ἐν δευτέρῳ φθορᾶς λέξεως παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος ἀποδίδοται καὶ κατὰ τὸ ἦτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι.

Σκόπας, Αἰτωλῶν στρατηγός, ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἀρχῆς, ἧς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους, μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα τοῦ βίου καὶ τὴν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν. ἀλλ' ἀκόρεστος ἦν. ἀφικομένῳ γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, πρὸς ταῖς ὠφελείαις, ὧν ἦν αὐτὸς κύριος διὰ τὸ πιστεύεσθαι περὶ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἡμέρας

---

1. ἔοικε post Περικλέους *V. 2. τοιοῦτο] τοιοῦτον A. V. E. 4. ὅμοια τιθεὶς σκολιὰ τοῖς τοῦ Τιμ.] Locus hic ita scribendus est, ὁμοίους τιθεὶς νόμους τοῖς σκολιοῖς τοῦ Τιμοκρέοντος. φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης· Νόμους ἐτίθει etc. Küst. Scholiastes: ἐπεὶ οὖν ὅμοια τοῖς Τιμοκρέοντος ἔγραψε, διὰ τοῦτο εἶπεν. ὅτι ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους. Itaque parum scite Suidas interpretem descripsit. σκολιὰ — ἐτίθει om. V. τοῖς — σκολιὰ om. *V. 6. Ἐτίθει νόμους Comicus. 7. ὃς ἦν Ῥόδιος καὶ μελῶν ποιητής] Cave haec de Pericle accipias. Sunt enim intelligenda de Timocreonte Rhodio. Vide paulo ante. Küst. Est annotatio hominis studiosi, marginibus olim commissa. Ceterum καὶ ante μελῶν delevi cum A. V. E. Med. 8. σκολιός] σκαιός *V. 9. Σκολόπενδρα] V. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 212. 10. καὶ οἱ] An κλάδοι? Hemst. καὶ οἱ tenent Photius et Lex. Seg. Excidisse quid videtur. Et signa lacunae in codice Parisino extare testatur Bachmannus. Zonaras p. 1652. Σκόλοπες καὶ αἱ τῶν φοινίκων ἀκμαί. Gaisf. Qui post φοινίκων delevit Καὶ Σκόλοπες, πληθυντικῶς, cum A. V. 11. Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντ.] Locum hunc ante mutilum ex MSS. supplevi. In prioribus enim editt. sic legitur, Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος, εἶδος φυτοῦ etc. omissis nimirum verbis illis, ἀντεμπαγῶ. παροιμία. σχοῖνος. Ceterum pro ἀντεμπαγῶ scribendum est, ἄτ' ἐμπαγῶ, ut legitur apud Aristoph. Acharn. 229. unde haec excerpsit Suidas. Ἄτε autem hic idem significat quod ὡς, i. e. tanquam. Confer etiam Nostrum infra v. Σχοῖνος. Küst. Quem ratio fefellit. Sed memorabilis ista lectio est tam Scholii quam grammatici, cum libri Comici in verbis πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ consentiant. Iam etsi numeri vetant iunctim proferri σκόλοψ καὶ σχοῖνος, aliquid tamen intercidisse docet v. 220. 14. εἰώθεσαν] εἰώθασι A. Schol. Ach. 231. 15. εὐχερῶς κακουργῇ. σκόλοψ αὐτ.] Locus hic ex Scholiasta Aristophanis sic supplendus est: εὐχερῶς κακουργῇ. ἐπειδὴ οὖν προεῖπε, Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἄτ' ἐμπαγῶ· εἰκότως ἐπήνεγκε τοῦτο, ἵνα μηκέτι πατῶσι etc. Küst. 17. πατῶσι om. V. μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀ. Aristoph.

1. ἀνεῖχον] Praestare videtur ἀντεῖχον. Quod sequitur προσεκκόπτειν neglexerunt lexica. 3. Σκολύθρια] Vid. Hemsterhus. in Polluc. p. 1200. Toup. MS. Adde Ruhnk. in Timaeum p. 233. et Schol. Platon. p. 368. 4. σκνιπὸν Photius. 6. δευτέρῳ] δευτέρᾳ B. E. β' Photius. φθορᾶς λέξεως] Sic rescripsi auctoritate MStorum Pariss. [et Photii]. Antea enim legebatur φορᾶς λέξεως: quod nihili est. Eandem emendationem et Pearsonus ad oram libri sui notaverat: utrum ex ingenio an vero ex cod. MS. affirmare non habeo. Küst. Superest ut refingamus διεφθορυίας λέξεως. 7. παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος] Confer Hesych. v. Ῥαθαπυγίζειν. Küst. 10. Σκόπας, Αἰτωλῶν στρατηγός, ἀποτ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Polybii [XIII, 2.], quae leguntur in Collectaneis Constantini ab Valesio editis, p. 61. Küst. Cf. v. Δεκαμναιαῖον. Eadem redeunt in Fr. Vatic. p. 405. usque ad ἐπιθυμίαν, subiuncta morali sententia. ὃς delendum cum Exc. utrisque. 12. ἀφικόμενος γὰρ εἰς τὴν] ἀφικόμενος γὰρ om. A. B. V. E. Exc. quae ab inferiore versu manarunt. 15. οὐκ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν· ἀλλ'] οὐκ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν om. A. B. V. E. Exc. 16. πρὸς γάρ] ἀφικομένῳ (ἀφικόμενος V.) γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς A. V. B. E. τοῦτῳ γὰρ εἰς Ἀλεξ. ἀφικομένῳ πρὸς ταῖς ἐκ τῶν ὑπέρων (ὑπαίθρων Valesius) ὠφελείαις Exc. Verba parum sibi intellecta Suidas omisit.

---

his simile decretum est a Pericle scriptum, quo Megarenses foro, mari, continenti arcebantur. Aristophanes de Pericle: *Leges ferebat tanquam Scolia scriptas.* Timocreon erat Rhodius, poeta melicus. Et *Σκολιός*, astutus. *Σκολόπενδρα.* Animal reptile. *Σκόλοψ.* Lignum acutum. *Tanquam acutus surculus et iuncus iis infixus haeserim.* proverbium. iuncus autem est genus plantae in summo acutae. ait igitur, vulnerabo eos tanquam iuncus acutus et pungens. solent enim palos acutos in vineis occultare, ne quis temere ingressus vites facile laedat. illa igitur, *Tanquam acutus surculus et iuncus iis infixus haeserim*, huc redeunt: ne amplius vineas meas conculcent. *Et stipites, qui post silvam succisam eminebant, insuper resecare, et solum complanare.* *Σκολύθρια.* Scabella. *Σκόλυθρον.* Sordidum et illiberale. *Σκομβρίζει.* Mussitat. *Σκομβρίσαι.* Iuba libro II. de corrupta dictione vocem hanc significare dicit genus lascivi ludi: cum quis planta pedis imum ventrem feriens strepitum edit. *Σκόπας.* Scopas, Aetolorum praetor, frustratus principatu, cuius maxime causa leges scribere ausus fuerat, Alexandriam cogitabat, ratus sese illius urbis opibus inopiam suam atque immensam animi cupiditatem facile expleturum. quippe cupiditate erat inexplebili. nam cum Alexandriam advenisset, praeter emolumenta, quorum ipse arbiter erat, cum rerum summa eius fidei committeretur, in singulos dies decem

ἑκάστης ὀψώνιον ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμναιαῖον, τοῖς δὲ ἐπί τινος ἡγεμονίας μετὰ ταῦτα τεταγμένοις μναιαῖον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠρκεῖτο τούτοις· οἷς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν τῷ πλείονι διετέλεσε, μέχρι διὰ τὴν ἀπληστίαν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι φθονηθεὶς τὸ πνεῦμα προσέθηκε τῷ χρυσίῳ.

Σκόπας. ὄνομα κύριον. Ὁ μὲν Σκόπας ἠδόξει, τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης. τουτέστιν ἠμελημένης.

Σκοπελιανός, Κλαζομένιος, σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Νέρβα, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ. ἀκροατὴς δὲ ἐγένετο Νικήτου, συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

Σκοπέλῳ. ὑψηλῷ τόπῳ.

Σκοπιά. ὑψηλὸς τόπος. Καὶ ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων καταλαμβάνουσι σκοπιάς. Αἰλιανός· Οὐκ ἐπαινεῖ θεὸς οὐδὲ τοὺς τὰ μέτρα πατοῦντας, γλιχομένους γε μὴν τῶν ὑπὲρ ἑαυτούς τε καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς.

Σκοπιάζων. σκοπῶν, ἀποβλέπων. Καὶ Σκοπιαζέμεν.

Σκοπιήτης. κατάσκοπος. ἐν Ἐπιγράμματι·

Σοὶ τάδε, Πὰν σκοπιῆτα, παναίολα δῶρα σύναιμοι
τρίζυγες ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.

Σκοπιωροῦνται. φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου.

Σκοπόν. τύπον, ᾧ στοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι.

Σκοπός. κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρῳ. 336

Σκοπῶν. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων, περὶ οὗ ἂν τὴν σκέψιν ποιῇ. Καὶ Ἄσκοπος, οὗ μὴ ἔστι σκοπός.

Ἄσκοπον, ἀγγελίαρχον, ἀσώματον, εἰδεϊ μορφῆς
ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσατο.

Σκορακίζειν. οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν. ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἴμοι. Καὶ Σκορακισμός.

---

1. αὐτῷ] αὐτῷ μὲν Exc. 2. μετὰ ταῦτα] μετ' αὐτὸν opinor. 4. οἷς τὸ πρότερον] Lego ἀλλ' ὡς τὸ πρότερον. *Küst.* Melius illud Toupiano ὃς ὡς τὸ vel ὅς γε τό. ὅς τὸ Exc. Id legendum opinor; modo credibile sit post illa τὸ πρότερον quaedam intercidisse. τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους] Locum hunc sic potius legerim et distinxerim, τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους. ἕως διὰ τὴν ἀπληστίαν καὶ παρ' αὐτοῖς etc. *Küst.* Huic repugnant libri, quorum A. B. V. τέλους om. 6. καὶ πνεῦμα] τὸ πνεῦμα A. V. Exc. Tum προσέθηκε A. B. V. E. Exc. pro προσαπέθηκε, quod tuetur glossa superior. 8. Σκόπας. ὄνομα] Ὁ μὲν Σκόπας ὄνομα κύριον· ἠδόξει δὲ κτλ. V. Unde facile colligitur ὄνομα κύριον ad magistros scholasticos ablegandum esse. Ὁ μὲν Σκόπας ἠδ.] Fragmentum hoc, quod Valesius Polybio assignat, legitur etiam supra v. Ῥεμβώδους. *Küst.* 11. Σκοπελιανός, Κλαζ.] Eius vitam describit Philostratus lib. I. de Vit. Soph. (c. 21.) p. 514. et seqq. *Küst.* Apollonius in Ep. ad Scopel. apud Philostrat. I. p. 34. (c. 24.) Eretrienses in Euboea appellat suos, h. e. istius Scopeliani. *Reines.* Cf. *Eudocia* p. 382. 14. ἐπιστολαὶ φαίνονται Ἀπολλωνίου Eudoc. ἔγρ. ὁ Ἀπολλ. *V. 19. μέτρα] Leg. μέτρια. *Toup.* τὰ om. Med. Verum non in hoc offendo, quod est, qui terminos sive legitimum finem pedibus conculcant, sed potius in novissimo καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς, quod structuram inceptam turbat. Itaque videntur quaedam excidisse, quae ab altero participio suspensa essent.

1. Σκοπιάζων] Il. ξ'. 58. Alterum σκοπιαζέμεν Il. κ. 40. 3. Σκοπιότης *V. 4. Σοὶ τάδε, Πὰν Σκοπ.] Archiae Ep. VII. pr. Anthol. Pal. VI, 16. Σοὶ δὲ τάδε A. *V. Post hanc gl. omisi cum V. quae servat A. margo: Σκοπιμώτατον. ζήτει ἐν τῷ Γεννητικῇ. 7. Σκοπιωροῦντα — σκοποῦντα] Σκοπιωροῦνται — σκοποῦσιν V. Photius. Spectat ad Aristoph. Vesp. 360. ubi paulo aliter Schol. 9. Σκοπόν] Finem destinatum: cf. Blomf. gl. Agam. 611. 11. καὶ post ἔφορος om. Med. 15. ᾧ μὴ ἔστι τύπος] In MS. A. rectius legitur, οὗ μὴ ἔστι σκοπός. *Küst.* Idem σκοπὸς et τύπος. Suidas supra: Σκοπόν. τύπον, ᾧ στοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι. Hinc ἄσκοπος, cuius nullus τύπος, quem exprimeret vel fictor vel pictor. *Toup.* II. p. 174. οὗ μὴ ἔστι σκόπος (imposito τύπος) A. οὗ item B. V. E. quorum V. μὴ iterat. 16. Ἄσκοπον] Agathiae Ep. XXXVIII. pr. Anthol. Pal. I, 34. 18. ἀνεπλάσατο] Malim ἀνεπλάσατο, ut legitur supra T. I. p. 1. *Küst.* ἀνεπλάσατο restitui cum V. ἀπεπλάσατο Med. Deinde cum A. *V. delevi: Σκοπῶ. τὸ βλέπω. αἰτιατικῇ. 19. Σκορακίζειν] Plutarch. Artox. p. 1025. *Toup.* MS. V. Etym. M. Hom. Epimer. ed. Cramer. p. 59. et Zenob. V, 90. prae ceteris tamen Demosthenem qui fertur p. 155. et Luciani praec. rhett. 16. 20. ὡς καὶ] ὡς om. V. 21. Καὶ] ὡς V.

---

minas stipendii nomine ab rege accipiebat; cum ceteris in inferiori gradu constitutis unica mina daretur. neque his tamen contentus erat, quorum antehac partem tenere satis habuisset: donec per huiusmodi cupidinem etiam ipsis, qui ei tantas opes largiebantur, invisus cum auro simul spiritum amisit. Σκόπας. Nomen proprium. *De Scopa sinistra hominum erant iudicia, quod obsidio esset remissior.* Σκοπελιανός. Scopelianus, Clazomenius, sophista, sub Nerva vixit et Smyrnae eloquentiam docuit. fuit auditor Nicetae, aequalis Apollonii Tyanensis: ad quem etiam Apollonius epistolas scripsit. Σκοπέλῳ. Excelso loco. Σκοπιά. Locus editus. *Alii vero speculas planitiei imminentes occupant.* Aelianus: *Ac ne eos quidem probat deus, qui modica pedibus conculcant, petunt autem ea, quae supra ipsos sunt posita, altasque speculas.* Σκοπιάζων. Speculans, intuens. Et Σκοπιαζέμεν. Σκοπιήτης. Speculator. In Epigrammate: *Haec tibi, Pan arcium speculator, varia dona consanguinei fratres tres triplici venatione parta dedicarunt.* Σκοπιωροῦνται. Ex loco sublimi speculantur. Σκοπόν. Scopum, quem aliqui sequuntur et imitandum sibi proponunt. Σκοπός. Speculator, custos, qui remota e specula spectat. Σκοπῶν. Accurate et diligenter perpendens, quod expendendum sumpseris. Et Ἄσκοπος, qui nullam habet externam speciem. *Nulla arte imitabilem, angelorum rectorem, corporis expertem, specie formae ab multum audax cera effinxit.* Σκοπῶ. Speculor. Σκορακίζειν. Ad corvos amandare. etenim vox ficta est ut οἰμώζειν ab οἴμοι.

Σκορδινᾶσθαι. τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι.

γίνεται δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰ μέλη· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη.

Σκορδινῶμαι. ἀντὶ τοῦ κλῶμαι, σπασμῷ συνέχομαι. οἱ γὰρ ἀπὸ πληθωρίας σκορόδων ἐμοῦντες διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμεῖν καὶ τὸ ὀπωσοῦν κενοῦσθαι, σκορδινᾶσθαί ἐστιν. οἱ δὲ κυρίως τὸ σκορδινᾶσθαί φασιν ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσιν. ἔστιν οὖν σκορδινᾶσθαι τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον.

Σκοροδίοις. τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις.

γελοίως ἀντὶ τοῦ σαβάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἤσθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. εὕρηται δὲ σκόροδον, ἴσως σκαιὸν ῥόδον τι ὄν· παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίοις, τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ, ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε ἃ πρότερον ἠσθίομεν ἀγαπητῶς τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. μήποτε δὲ τοῦ σκορόδου λέγει τὸν καυλόν. ἔστι γὰρ ἀσφοδέλῳ ὅμοιος, κἀκεῖνος ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. εἰ δ' ἄρα δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς. Καὶ αὖθις·

Ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα πορθούμενος.

ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον σκόροδα, καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων, λιμωττόντων καὶ διαπαζόντων αὐτά. παρ' ὅσον οἱ πορθούμενοι ἀπόλ- 337

---

1. ἀποτείνεσθαι] Mollius διατείνεσθαι, ut infra: et sic Moeris in v. *Toup.* ἀποτείνειν A. B. V. E. Photius, quorum hic desinit in πέρδομαι. ἐκτείνειν Hesych. Etym. M. et Schol. Arist. 2. Ἀριστοφάνης] Acharn. 30. 5. τινὲς δὲ] γίνεται δὲ Piersonus in Moerin p. 343. ope Etymol. p. 719, 11. γίνεται δὲ τοῦτο Hesychius. Ceterum sunt haec Schol. in Ran. 953. ἐγειρομένους] ἐξεγειρομένους E. 6. ἐκτείνουσι V. Sic vel ἐκτείνοιεν libri Schol. Deinde τὰς χεῖρας Etym. 7. πως] πῇ V. Mox διατριβομένους τὰ σκέλη (interposito μέλη) E. 9. Σκορδινῶμαι. ἀντὶ τοῦ κλῶμαι, σπασμῷ σ.] Ex Scholiasta Aristophanis in locum citatum. *Küst.* 14. ὅταν] ὅταν δὲ V. 16. ἀπὸ ἀναλογίας] Apud Euarratorem Comici legitur ἀπὸ ἀλογίας. Sed neutra lectio sensum habet sanum. *Küst.* Haec non intellexit Küsterus. Recte Scholiastes ἀπὸ ἀλογίας. Quod ex scholis philosophorum petitum est. Porphyrius de Abstinent. I, 34. Ἐκβακχευομένη ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῆς ἀλογίας ἀναπηδᾶν τε ποιεῖ καὶ ἐκβοᾶν καὶ κεκραγέναι. *Anima ab irrationalitate in furorem acta hominem subsilire et oscitare et exclamare cogit.* Quod ad instar commentarii est. *Toup.* II. p. 175. Huic praeierat Florens in Aristoph. Vesp. 640. interpretatus ille: sensibus ereptis. Porsonus tamen in Toup. IV. p. 172. ὑπὸ probavit. Firmant ἀλογίας A. B. V. E. Apparet autem istum usum non ex scholis philosophorum sed ex ipsa vocis proprietate fluxisse, quae pertinet ad animi vacuitatem et ignaviam. Mox τοιοῦτον V. τοιοῦτο edd. vett. 19. Πλούτῳ] V. 819. Ubi Ἀποψώμεθα Med. Ϝ' οὐ *V.

2. Sub finem quae addebantur ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε (ἑκάστοτε om. Med.) delevi cum A. V. Cf. v. Ἀποψώμεθα. 3. γελοίως ἀντὶ τοῦ σαβ. — παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς] Ex Schol. Aristoph. Plut. 819. ἢ γελοίοις V. pro γελοίως. σαβάνοις] Est vox Graeco-barbara, de qua vide Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* Non recte barbaram appellat, fidei quidem plebeiae, sed altioris tamen antiquitatis. V. Hemsterh. in Plut. p. 283. βασάνοις V. Om. E. in lacuna. ἐπειδὴ δὲ] δὲ om. V. qui mox om. τοῦτό φησιν — διαίτης. 6. τι ῥόδον] ῥόδον τι dedi cum A. V. Tum τινὲς δὲ — χώραν νέμονται om. V. 7. ὄζειν] ὄδειν E. καυλοῖς] αὐλοῖς A. 9. Post ἐχρήσαντο ponendum erat Ἄλλως. δὲ om. Schol. 12. φησι τοῦ σκορόδου] τοῦ σκορόδου λ^{ε} A. Schol. 13. ὡς κακεῖνος] ως delevi cum A. Schol. 15. Καὶ αὖθις — σκόροδα καὶ om. A. 16. Ἀπόλλυμαι τὰ σκόρ.] Aristoph. Acharn. 162. Οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι Ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 17. σκορόδων Schol. 19. παρ' ὅσον] Supplenda sunt e Schol. τοῦτο δὲ εἶπε τὸ πορθούμενος.

---

item *Σκορακισμός. Σκορδινᾶσθαι.* Pandiculari, praeter naturam membra corporis cum oscitatione extendere et distorquere. Aristophanes *Acharnensibus*: *Gemo, hio, pandiculor, pedo.* nam usu venit iis qui ex somno expergiscuntur, ut oscitantes membra extendant: quod etiam accidit illis, quorum membra cruciatibus distorquentur. *Σκορδινῶμαι.* Distorqueor, convulsione laboro. qui enim ex nimio alliorum esu vomunt, propter acrimoniam eorum graviores convulsiones sentiunt. vomere vero et quocunque modo evacuari dicitur *σκορδινᾶσθαι.* alii tamen malunt *σκορδινᾶσθαι* proprie dici de canibus, qui cum ex somno excitantur, totius corporis membra extendunt. *σκορδινᾶσθαι* igitur est, cum oscitatione corpus distorquere. *Σκοροδίοις.* Alliorum foliis. Aristophanes *Pluto*: *Neque amplius lapidibus abstergimus nates, sed alliorum foliis.* ridicule, cum dici deberet linteis. quoniam vero alliis vesci solebant, significat eos, postquam divites evasissent, antiquam victus rationem contemnere coepisse. *σκορόδιον* autem fortasse dictum est quasi rosa quaedam sinistra; quod ingratum odorem spiret. quidam vero *σκοροδίοις* interpretantur de alliorum caulibus, quibus Athenienses fame laborantes vescebantur. nec simpliciter hoc dixit, sed ut ostenderet eos victus rationem adeo mutasse, ut, quorum esu ante contenti essent, iis nates nunc tergerent. videndum ne intelligat caulem alii. est enim asphodelo similis, et similiter ad nates tergendas aptus. si quam vero mordacem vim habet, fortasse praeter expectationem hoc dixerit. Item: *Perii! allia enim mihi auferuntur.* rusticus ex agro venit, fascem alliorum gestans; quem peregrini fame laborantes adoriuntur, alliaque ei

λυντὰι. ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θρᾷκες οὐκ ἀπεικότως· θερμὰ γάρ εἰσιν, οἱ δὲ Θρᾷκες ψυχρὰν χώραν νέμονται. Καὶ παροιμία· Σκόροδον ἐν δικτύοις. οἱ Ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν καὶ ἐξιέναι ταῦτα ὠνοῦντο καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον.

Σκορπίδια. μηχανικὸν ἀλέξημα. Ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλιν ἑτέραν ἡτοιμάκει παρασκευὴν πρὸς τοὺς ἀπομαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους κατεπύκνωσε τρήμασι τὸ τεῖχος, ὡς παλαισταιοις τὸ μέγεθος κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν· οἷς τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς τοῦ τείχους διὰ τούτων ἀχρήστους ἐποίει τοὺς ἐπιβάτας.

Σκορπιαίνεσθαι. ἀποθηριοῦσθαι, τραχύνεσθαι, ἀπανθαδίζεσθαι. Ἐς μέντοι τὰς συνθεατρίας εἰώθει ἐσαεὶ σκορπιαίνεσθαι· βασκανίᾳ γὰρ πολλῇ εἴχετο. Προκόπιος. Ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδώρα σκορπιώδης (τουτέστι, πληκτική) καὶ ὀργὴν σκοτεινή.

Σκορπίζω. αἰτιατικῇ.

Σκορπίος.

Σκοταῖος (ἔτι σκοτίας οὔσης) ἐλθών. Οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοταῖοι εἶδον τὰ σώματα, καὶ νόμῳ τῶν Βαβυλωνίων ἐπέρριψαν αὐτοῖς ὁ μὲν κάνδυν, ὁ δὲ χλαμύδα, ὁ δὲ ψωμούς, ὁ δὲ ἀκρόδρυα· καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κερματίων. — Οἱ δὲ ὕστεροι σκοταῖοι προσιόντες ηὐλίζοντο.

Σκοτεινόν. ἀφεγγές.

Σκοτίζω. αἰτιατικῇ.

Σκότιος. Ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς δολερός, κατάπλαστος, σκότιος ὀργήν. Καὶ Σκότιος, ὁ τοῦ σκότους.

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες. οὔτι πενιχρὴ
μῦς σιπύη βόσκειν οἷδε Λεωνίδεω.

Σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ.

τουτέστιν, ἐκ λαθραίας μίξεως.

Σκοτοδινιᾷ. σκοτοῦται, μετὰ σκότου ὀφθαλμῶν συστρέφεται· ὃ ἔστιν, ἰλιγγιᾷ.

Σκοτόμαινα. σκότωσις.

Σκοτομήνη. νὺξ ἀσέληνος. Καὶ Σκοταῖος, ὁ ἔτι σκότους ὄντος παραγενόμενος.

---

1. *ἀρέσκονται δὲ — νέμονται* sub gl. finem reiecit V. 2. *οὐκ ἀπεικότως — Θρᾷκες* om. A. 3. *Σκόροδον ἐν δικτύοις*] Gaisfordus indicavit Aristoph. Ach. 594. *σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις.* Ubi Schol. *οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντες ταῦτα κτλ.* 4. *καὶ ἐξιέναι* om. V. ap. Gaisf. 6. *Ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλ.*] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. VIII. c. 6. (7.) *Küst.* 8. *μαχομένους*] *ἀπομαχομένους* B. V. E. Polyb. 12. *καὶ βάλλων διὰ τούτων* Polyb. *ἐποίει ἀχρήστους* *V. 14. *Ἐς μέντοι τὰς συνθεατρ.*] Haec sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 9. *Küst.* 15. *ἀγριώτατα* ante *εἰώθει* addit Procopius. 16. *Ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδ.*] Haec apud Procopium Hist. Arc. c. 1. (inde enim ea Suidas mutuatus est) de Antonina, Belisarii uxore, non vero de Theodora dicuntur. *Küst.* Ob figurae similitudinem conferri licet versum Cephisodori apud Herod. *π. μον. λέξ.* p. 39. *ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῆ καὶ σκορπίος.* 18. Om. vulg. silente Gronovio. 19. Om. *V. 20. *Σκοταῖος*] *Σκοταῖος* A. V. iidemque *σκοταῖοι*, quod infra habent etiam E. Ox. ap. Porson. Et sic scripsisse Suidam demonstrat litterarum series. Adde v. *Σκοτομήνη. ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἔτι σκοτίας οὔσης*] *ἔτι σκοτίας οὔσης ἐλθών* A. V. *Οἱ δὲ στρατιῶται*] Hunc locum in Iamblichi Babylonicis extitisse sagaciter ex narratione Photii Bibl. p. 74. *b.* collegit *Chardon de la Rochette Mélanges* T. I. p. 77. Adde v. *Ἀκρόδρυα.*

2. *αὐτοῖς*] *αὐτοὺς* V. inter vss. Tum *σκάνδυν* V. Utrumque ap. Gaisf. 4. *μικρῶν*] *διὰ μικρῶν* in *Κεφάλαιον. Hemst.* Id iam correctum est. 5. *Οἱ δὲ ὕστεροι*] Locus Xenoph. Anab. II, 2, 17. summatim allatus. 7. Om. vulg. silente Gron. 8. *Ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς δολ.*] Et haec sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 8. *Küst.* 11. *Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλ.*] Leonidae Alex. Ep. XXX. pr. Anthol. Pal. VI, 302. 14. *Σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ*] Haec sunt verba Homeri Il. ζ'. 24. ubi Scholiastes: *Σκότιον. ἐκ λαθραίας μίξεως, τὸν λάθρα γεγεννημένον καὶ οὐκ ἐκ τῆς κατὰ νόμον γαμηθείσης· τὸν ἐξ ἀδιαδουχήτων γάμων. Küst.* Vid. Schol. Eurip. Alcest. v. 989. *Toup.* MS. *δέ ἑ γείνατο*] *δ' ἐγείνατο* A. V. *δὲ ἐγείνατο* Med. Sub gl. finem cum A. V. removimus observationem partim ex v. *Παρθένειος* confectam: *Σκότιος οὖν, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. Παρθένιος δὲ ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.* Ceterum memorabilis est annotatio Hesychii. 16. *Σκοτοδινιᾷ*] *Σκότου καὶ δίνης* etc. in *Πληρῶ. Hemst.* Aristoph. Ach. 1216. *Ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος καὶ σκοτοδινιῶ.* Plato Legg. X. p. 892. extr. *σκοτοδινίαν ἰλιγγόν τε. Gaisf. σκότους*] *σκότου* dedi cum *V. 17. *συστρέφεται*] *συστροφ*, A. *συστρέφειν* V. *συστροφὴ* Photius, *συστροφή* Leg. Seg. „Si *συστροφὴ* verum, refer ad nominativum *σκοτοδινία.*" *Gaisf.* Frustra. Videntur istae librorum diversitates ad glossam Hesychianam redire: *Σκοτοδινιάσας, μετὰ σ. ὁ. συστραφείς, ὃ ἔστιν ἰλιγγιάσας.* Mox *ἰλιγγιᾶν* A. V. 18. *Σκοτόμαινα*] Aristid. I. p. 259. *Toup.* MS. Conferendus inprimis Eust. in Od. ξ'. p. 1769, 28. *Σκοτώμαινα* *V. Med. 19. *Σκοτομήνη δὲ*] Psalm. X, 2. Simocatta p. 103. *Toup.* MS. Vide Boisson. in Anecd. T. V. p. 346. *δὲ* omisi cum A. Cf. Zon. p. 1654. et Photius.

---

eripiunt. iam ii quorum opes diripiuntur perire solent. Thraces vero alliis delectantur, idque merito, cum calida sint, Thraces autem frigidam regionem incolant. Et proverbium: *Allium in retibus.* Athenienses enim cum navigaturi vel peregre profecturi erant, allia empta in retia coniiciebant. *Σκορπίδια.* Machinae bellicae. *Archimedes vero alium rursus apparatum adversus eos, qui e navibus dimicabant, instruxit. murum enim crebris cavis ad humanae staturae modum, sed qui extrinsecus palmares essent, aperuit. ibi sagittariis ac scorpiunculis ab interiore muri parte appositis, per istos inutiles reddebat hostium classiarios.* *Σκορπιαίνεσθαι.* Efferari, exasperari, pervicacem se praebere. Procopius: *Erga mulieres tamen eiusdem theatri semper efferari solebat, quippe ingenti adversus eas invidia flagrans.* Et *Σκορπιώδης*, ad nocendum paratus. *Theodora enim erat maxime maligna, occultamque animo iram fovebat.* *Σκορπίος.* *Σκοταῖος ἐλθών.* Qui venerat sub tenebras. *Milites vero cum noctu venissent, cadavera viderunt, et Babyloniorum more in ea coniecerunt alius candyn, alius chlamydem, alius frusta panis, alius fructus arboreos: unde magna summa minutorum nummorum collecta est. — Postremi vero, qui noctu accesserant, pernoctarunt.* *Σκοτεινόν.* Tenebrosum. item, ex clandestino concubitu natus. *Furtim vero mater eum conceperat.* *Σκοτοδινιᾷ.* Caligat, vertigine laborat. *Σκοτόμαινα.* Caligo.

Σκότος. ἀρσενικόν. Αἰλιανός· Καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος, καίτοι τὰ τῆς ὥρας οὐδαμῆ χειμέρια ἦν.

Σκότος. αἱ θλίψεις· φῶς δὲ ἡ τούτων ἀπαλλαγή. Λαβίδ· Φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

338 ‖*Σκότος. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ποτὲ μὲν ἡ ἄγνοια, ποτὲ δὲ καὶ αἱ συμφοραί. καὶ φῶς ὠφελίας ἡ γνῶσις καὶ ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλαγή.*

Σκώληξ. εἶδος ζωυφίου.

Σκῶλος. εἶδος ἀκάνθης, ἢ σκάνδαλον.

Τοῦ μὲν ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι
σκώλους ὀφθαλμοῖσι, καὶ εἰ θέμις ὠμὰ πασαίμην.

Καὶ αὖθις·

Ἔκ μοι σκῶλον ἔρυσσον, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὁπλῇ.

ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον.

Σκωμμάτιον. σκατόν. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, οἷον δὲ μόνον εἰδέναι,
σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταυτὶ κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα.

Σκώπτης. ὁ λοίδορος. Καὶ Σκωπτόλης, ὁ Λυσίστρατος.

Σκῶρ. κόπρος, ἀποπάτημα. καὶ κλίνεται σκατός.

Σκῶρ ἀείνων. τινές φασι τῷ σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι Στράττιν ἐν Ἀταλάντῃ δράματι· ψεῦδος δέ· πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατράχων. σκῶρ δὲ ἀείνων, τὸ ἀεὶ ῥέον. νάον, νῶν. σκῶρ δέ, ἀποπάτημα, κόρος. καὶ ἔστιν ἑτερόκλιτον. ἡ γὰρ γενικὴ σκατός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων.

Σκωραμίς. ἀμὶς μέν, ἐν ᾗ οὐροῦσι· σκωραμὶς δέ, ἐν ᾗ ἀποπατοῦσιν.

Ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

Καὶ Σκωροποιῶ, ἐξ αὐτοῦ.

Σκωρεία. οὕτως ἡ παράδοσις.

---

1. Aeliani locus partim complendus ex v. *Ἀνεχύθη*. 3. Post hanc gl. delevi cum A. V. *Σκότος. ζήτει ἐν τῷ Ἀόρατον.* 4. *Σκότος. αἱ θλίψεις. φῶς δὲ*] Ex Theodoreto in Psalm. XVII, 29. *Küst.* Deest gl. V. 5. *Λαβίδ*] Psalmo laudato. *Küst.* 6. *παρὰ τῇ θείᾳ*] Haec sunt integra verba Theodoreti in Ps. CXI, 4. *Ernest.* 9. *ζωυφίου*] Statim delevi *Σκώλια. τὰ Σκώλια ἔγον ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι· ἐν ᾗ ἤλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀσκῷ μορμολύττεσθαι*, cum A. V. Hemsterhusius citat Casaubon. in Athen. I. p. 23, 51. Vid. etiam in Aristoph. Plut. p. 429. *Gaisf.* Ceterum notaverat malam glossam *Küsterus*: „Mira alucinatio Suidae. Scribendum enim erat *Ἀσκώλια*, idque suo loco ponendum. Vide supra v. *Ἀσκός*, ubi lusus hic pluribus describitur." In superiore glossa praestantissimi libri servant eundem errorem. 10. *σκάνδαλον*] Sic Aquila Ps. LXVIII, 22. *εἰς σκῶλον*, ubi *οἱ ὁ εἰς σκάνδαλον. Ernest.* Usus ecclesiasticus: cf. intpp. Hesychii. 11. *ἀναιδέσιν*] Sic recte MS. A. At in prioribus editt. vitiose legitur *ἀναιδέσινος. Küst.* 12. *σκώλους ὀφθαλμοῖς*] Scribe *Σκώλους ὀφθαλμοῖσι.* Huc facit Iudic. XI, 35. *Εἰς σκῶλον ἐγένου ἐν ὀφθαλμοῖς μου. Toup.* II. p. 175. *ὀφθαλμοῖσι* A. V. E. 15. *ἔρυσον*] *ἔρυσσον* Toupius III. p. 166. et Tyrwhittus Babr. p. 39. Cf. Knochii Babr. p. 171. 18. *Σκωμμάτιον καὶ Σκώμματα*] *Σκωμμάτιον. σκατόν* A. B. V. *σκώμματα* A. B. marg. *σκωμμάτιον* bis *V. Post *σκώμματα* inserit E. *σκωμμάτιον. σκατόν* cum edd. vett. Ceterum *σκάτον* Gaisf. Vide Lobeck. in Phryn. p. 293. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1328—30. (1280.) Adde v. *Μέλον*. 19. Versum om. Ox. *μέλλον* Med. Dein restituendum *ὅσον*.

2. *ταυτὶ*] Immo *ταῦτα*. *ἐπιθήκισα*] *ἐπιθήκασα* A. B. E. Med. *ἐπιθήκησα* *V. 3. *Σκώπτης*] Meminit Aristoph. Equ. 1264. ubi Schol. *ὁ μὲν Λυσίστρατος ὡς κόλαξ διεβάλλετο.* In istius ingenii hominem recte convenit *σκωπτόλης*, quo nomine a comicorum aliquo fuerit vocatus: immo ab ipso Aristophane Vesp. 784. ad quem locum haec pertinent. Dio Cass. LXXVII. p. 875. B. XLVI. p. 303. D. Suid. in *Ἴαλλος. Εὐθύδημος.* Philostrat. Vit. Apoll. Tyan. I. p. 8, 10. *Hemst.* Aristoph. Vesp. 783. notavit Toupius, Portus ante utrumque. Statim delevi *Ἡ κωμῳδία τὸν σκωπτικὸν ἐπίχαριν καλεῖ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀνασεισυρμένην*, cum V. quae habet tamen A. in marg. *Gaisf.* Item gl. continuam cum A. delevi: *Σκωπτόλαι. φιλοσκώμμονες. Σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες, καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι.* Ante v. *Σκορακίζειν* locavit *V. *Küsterus*: „Haec sunt verba Philostrati lib. I. de Vita Apoll. c. 5. p. 8. quae etiam leguntur supra v. *Εὐθύδημος.*" 6. *σκατός*] *σκωρός* E pr. 7. *Σκῶρ ἀείνων. τινές φ.*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 146. Confer nos supra in v. *Ἀεινόν. Küst. ἀείνων* V. *ἀεί* A. et sic infra. *ἀεὶ νῶν* hic E. 8. *Ἀταλάντης*] *Ἀτάλαντ*ο A. *ἀποτάλαντος* V. *Ἀταλάντῳ* Schol. *Ἀταλάντῃ* Meinekius Quaest. Sc. II. p. 65. sive Com. Vol. I. p. 225. et Dindorfius. 9. *τῶν Βατράχων*] *δεδίδαχται ὁ Ἀτάλαντος Στράττιδος* addit Schol. Unde nihil assumendum nisi *δεδίδαχται*. 15. *καὶ* ante *Σκωραμὶς* clam om. Gaisf. Gl. *Σμῦξαι* praemisit *V. 16. *ἐν ᾗ*] *ἐν ᾧ* bis A. cum Schol. Aristoph. 17. *Ἵνα μὴ γέν.*] Aristoph. Eccl. 371. indicatus Porto. 19. *οὕτως ἡ παράδοσις*] Sic traditio grammatica vocem istam scribit. Alii vero per *ō* scribunt *σκωρία. Portus.* Non scholae praeceptum indicatur, sed vulgi consuetudo et error.

Σκοτομήνη. Nox illunis. Et *Σκοταῖος*, qui tunc venit, cum adhuc sunt tenebrae. *Σκότος.* Est masculinum apud Aelianum: *Et toto die densissimae erant tenebrae, quamvis anni tempestas neutiquam esset hiberna.* *Σκότος.* Calamitates. lux vero dicitur liberatio ab malis. David: *Illuminabis tenebras meas.* *Σκότος.* Sic in S. Scriptura modo vocatur ignorantia, modo vero calamitates. contra lux ibi est cognitio et liberatio ab malis. *Σκώληξ.* Animalculi genus. *Σκῶλος.* Genus spinae. vel festuca. *Huius ego viventis impudentibus oculis spinas infigam et, si fas sit, carnes eius crudas devorem.* Item: *Spinam extrahe pessimam, ungulae meae infixam.* asinus haec ad lupum dicit. *Σκωμμάτιον.* Salsum dictum. Aristophanes: *Cum nihil me curarent, nisi quod tantum scire cupiebant, ecquid lepidae vocis pressus effunderem. quo animadverso paululum ego vulpeculam indui.* *Σκώπτης.* Dicax. item *σκωπτόλης*, qualis fuit Lysistratus. *Σκῶρ.* Merda, stercus. declinatur *σκατός*. *Σκῶρ ἀείνων.* Quidam aiunt primum Strattin in *Atalante* fabula usum esse voce *σκῶρ*: quod falsum est, cum illa fabula multo posterior sit Ranis. *σκῶρ ἀείνων* vero est stercus semper fluens. ex *νάον* fit *νῶν*. *σκῶρ* vero est excrementum, merda. nomen est heteroclitum. declinatur enim *σκατός*. Aristophanes *Ranis*: *Deinde coenum multum et stercus semper fluens.* *Σκωραμίς. Ἀμὶς* est matula. *σκωραμὶς* vero lasanum, in quo ventris onus deponitur. *Ne fiam lasanum comicum.* inde *σκωροποιῶ*. *Σκωρεία.* Sic consuetudo probavit.

Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν. μάλιστα μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφειν· ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. Αἰσχύλος λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου, μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα, ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασεῦσαι. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέξασθαι· ὃ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, μὴ καταδέξασθαι ἢ καταδεξάμενον τροποφορεῖν. καὶ ὁ μὲν Αἰσχύλος σοφῶς εἶπεν, ὁ δὲ Εὐριπίδης σαφῶς.

Σκυρίαν δίκην. οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν. Σκῦρος δὲ νῆσός ἐστι.

Σκυρίττω. κερατίζω.

Σκυτάλαι. στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ ῥάβδος.

Σκυτάλη. βακτηρία ἀκροπαχής· ἢ φραγέλλιον.

Σκυτάλη. ἐπιστολὴ Λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι. καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιείλουν τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον, καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιείλιττε, καὶ ἐγίνωσκεν οὕτω τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς Περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην, δύο παρόντων μαρτύρων, καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι· καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἄλλοίως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ'.

Σκυταλίδες. πυροβόλα ἐργαλεῖα. ἦσαν δὲ τοιαῦτα σκυτάλια ξύλινα, τὰ μὲν ποδιαῖα, τὰ δὲ πηχυαῖα· πάντα δὲ ταῖς κατασκευαῖς ἦσαν ἀκροθιγῆ. ταῦτα κέντροις σιδηροῖς διείληπτο τὰς κεφαλάς. διὰ δὲ τῶν κέντρων διεπέπλεκτο στυππεῖον καὶ δᾷδες· κατὰ δὲ τῶν αὐτῶν πίττα κατεκέχυτο.

1. *Οὐ χρὴ λέοντος σκ.*] Aristoph. Ran. 1451 — 53. (1478.) Eadem recurrunt in v. *Οὐ χρή*, cuius ex copiis haec manasse videntur. 4. *μὴ ἀνατρέφειν φρόνιμον*] Haec sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Aristophanis: sed apud quem pro *φρόνιμον* rectius legitur *φρόνημα ἔχοντα*. *Küst.* *φρόνημα* A. V. *ἔχοντα* intra cancellos subiecit Gaisf. Vide quae diximus loco superiore. 6. *τιθασεῦσαι*] *τιθασεῦσαι* A. Recte gl. superior. 8. *καταδεξάμενος* A. 11. *Σκυρίαν δίκην. οἱ σκ.*] Aliter proverbium hoc interpretatur Hesychius: quem vide. *Küst.* Similis est narratio Polluc. VIII, 84. et ipsius Hesychii v. *Ἴμβριος καὶ Λήμνιος*, ubi v. Valesius. 12. *Σκῦρος δὲ ν. ἐστι* om. Phot. *δὲ*] *γὰρ* A. V. 13. *νῆσος Θρᾴκης* Hesych. 14. *κερατίζω καὶ κυρίττω*] *καὶ κυρίττω* om. A. B. V. 16. *Ἡροδότῳ*] Gl. Herodot. III, 136. 17. *φραγέλλιον*] *φραγέλλιον* A. Photius. Attigit Piersonus in Moerin p. 346. 17. *Σκυτάλη. ἐπιστολὴ Λακων.*] Haec omnia totidem verbis leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Av. 1283. *Küst.* Nempe ex Aldi interpolatione. Sed magnam horum partem confirmat Schol. Thucyd. I, 131. 20. *ξύλον*] *στρογγύλον* addit Schol. 21. *σκυτάλαι*] *ὑπῆρχον σκυτάλαι* A. B. V. Schol. Photius et Lex. Bachm. p. 367. 22. *ἑτέραν — παρεῖχον*] *ἑτέραν παρεῖχον τῷ ἐκπεμπομένῳ στρατηγῷ παρ' αὐτῶν* V. *παρ' αὐτῶν* om. Schol.

3. *περιείλουν*] *περιεῖλλον* Photii ed. *περιείλον* MS. 8. *περιέλιττε*] *περιέλιττε* A. V. Photii MS. Deinde *ἀνεγίνωσκεν* Lex. Bachm. et Phot. em. 9. *ἐπιστολή*] *σκυτάλη* add. Phot. 10. *ἐφ' ᾧ*] *ἀφ' οὗ καὶ* A. V. Photius et Lex. Bachm. *Διοσκορίδης*] *σκυτάλη. Διοσκουρίδης* E. *Διοσκουρίδης* Photius. 15. *ἄλλοίως*] *ἄλλοι* Photius. 16. *μβ'.*] Notae hae numerorum desunt in Lexico Photii, et recte quidem, ut puto. *Küst.* In MS. Galeano quicquam deesse minime significavit Dobraeus. *μB* imposita quadam sigla *V. 17. *Σκυταλίδες. πυροβ.*] Miror unde haec Suidas sumpserit. Forsan ex Titulo Collectaneorum Constantini Porphyrogennneti, qui *περὶ Ἐκφράσεως* inscribebatur, et variarum rerum descriptiones ex veteribus scriptoribus excerptas continebat. Tituli autem huius meminit Suidas supra v. *Σάμβυκες*. *Küst.* 19. *ἀκροθιγῆ*] *ἀκρακριθῆ* A. Reddunt lectionem vulgatam, *adeo acuta, ut ea vix summo digito quis auderet attingere.* Agnosco sane *ἀκροθιγῶς ἅπτεσθαι* valere *summis digitis tangere*; non concesserim tamen *ἀκροθιγῆ* recte *acuta*. Equidem in scriptura codicis A. latere arbitror *ἀκροβριθῆ*, h. e. *gravia, ponderosa in extrema parte.* Simile genus instrumenti describit Herodianus VIII, 4. *Ἀλλὰ μὴν καὶ ταῖς μηχαναῖς προσαγομέναις δᾷδας ἐνέβαλλον, ὁμοίως πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ διδευμένας ἐπί τε τῷ ἄκρῳ βελῶν ἀκίδας ἐχούσας· αἳ ἀναφθεῖσαι φερόμεναι, ἐμπαγεῖσαι ταῖς μηχαναῖς καὶ προσπεφυκυῖαι, ῥᾳδίως αὐτὰς κατέφλεγον.* *Gaisf.* Praestare videtur *ἀκροθιγῆ*, *in acu-*

Non oportet catulum leonis in civitate alere, principio quidem ne quis in urbe leonem alat; si tamen nutritus fuerit, moribus eius obsequendum. Aeschylus de Alcibiade dicens vetat virum animosum ali; si tamen nutritus fuerit, eum non esse irritandum, sed obsequio demulcendum. et Euripides quidem nolebat talem recipi; Aeschylus vero hanc in sententiam pronunciat, aut non esse recipiendum, aut, si receperis, ingenio eius obsequendum. et Aeschyli quidem dictum est sapiens, Euripidis vero planum. *Σκυρίαν δίκην.* Scyrium iudicium. qui in iudiciis praetextu utebantur, profectionem in Scyrum simulabant. Scyrus autem est insula. *Σκυρίττω.* Cornu peto. *Σκυτάλαι.* Rotunda et polita ligna. apud Herodotum baculus. *Σκυτάλη.* Baculus crasso capite. vel scutica. *Σκυτάλη.* Epistola Laconica. scytale autem lignum erat politum et oblongum. duae vero scytalae erant apud Lacedaemonios: quarum alteram Ephori Lacedaemoniorum retinebant, alteram vero tradebant duci, quem ad bellum emittebant, quoties igitur aliquid ei mandare vellent, afferebant album lorum, quo scytalen involvebant, et in eo scribebant. deinde lorum replicantes tabellario tradebant. hoc autem facichant, ne tabellarii scire possent, quid in eo scriptum esset. dux vero lorum illud accipiens circa suam scytalen circumplicabat, et ita res in eo scriptas cognoscebat. dicitur igitur scytale et epistola et ipsum lignum, in quo scripta est epistola. Dioscorides vero De Institutis dicit, feneratores Spartae dividere scytalen, duobus testibus praesentibus, et in utraque eius parte contractum scribere; et alteram quidem uni ex testibus dare, alteram vero sibi reservare. utebantur autem scytala etiam alio modo, ut Aristoteles in Ithacensium Republica XLII. *Σκυταλίδες.* Instrumenta ignem iaculantia. haec vero scytalia erant lignea, alia quidem unius pedis, alia vero unius cubiti. omnia vero sic erant fabricata, ut summis digitis attingerentur. haec ferreis stimulis in capitibus erant distincta. in ipsis vero stimulis implicita erant stuppa et faces,

καὶ οἱ μὲν ἀνεδίδοσαν ἐνάπτοντες, οἱ δὲ ἔβαλλον ἀπὸ τόνου ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οἰκίας· ὧν προσπιπτόντων μετὰ βίας, καὶ τῶν κέντρων ταῖς σανίσι πηγνυμένων, προσέμενε τὸ πῦρ καὶ ταχέως ἤφθε.

Σκυτάλι' ἐφόρουν. ἀντὶ τοῦ ἐλακώνιζον.

Σκύταλον. τὸ ῥόπαλον.

Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην.

Ἡρόδοτος· Καὶ τοῖς σκυτάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας. ὅ ἐστι βακτηρία ἀκροπαχής. Ἀριστοφάνης·

Τὸ σκύταλον ἐξήνεγκα τὸ τοῦ Λαμίου.

ἦν δὲ πένης, ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν· διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξενέγκασα αὐτοῦ φησιν εἶναι. κωμῳδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφύλαξ.

τουτέστιν ἐκείνων τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεται.

ἀντὶ τοῦ ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο.

Σκύτινος. κοίτη ἡ δέρμα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο.

τουτέστι, δερματίνας ἁμάξας ἐποίει. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ κράνη σκύτινα, οἱάπερ τὰ Παφλαγονικά, κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον, ἐγγυτάτω τιαροειδῆ.

Σκυτίς, σκυτίδος.

Σκυτοδέψης. δερματομαλάκτης. καὶ βυρσοδέψης. 342

Ὅτι Κλέων ὁ Ἀθηναῖος, ὁ Κλεαινέτου, στρατηγός, μαγειώδης ἀνήρ, βυρσοδέψου παῖς.

Σκῦτος. πᾶν δέρμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. Ὁ δὲ εἰς τὸ κρᾶνος φέρει τὸ ὄρυ, οὐ μέντοι διείλέ γε, περιολισθούσης τῆς αἰχμῆς περὶ τὸ σκῦτος.

Σκυτοτόμος. σκυτεύς, λωροτόμος. Ἀριστοφάνης·

Καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις εἰκάζομεν.

. . . . . ἀλλ' ὑπερφυῶς

ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία.

περὶ τῶν γυναικῶν λέγει, ὅτι ἦσαν λευκαί. ἐπειδὴ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται, καὶ εἰσὶν ἐσκιαγραφημένοι, τοῦτο εἴρηκε.

Σκύφος. ποτήριον. Καὶ σκύφον Ἡρακλέους προπιόντος, ἀπνευστὶ πιὼν ἔσχε κακῶς. προπιόντος ἀντὶ τοῦ προτιμῶντος.

---

tum desinentia. 20. διείληπται] διείληπτο A. V. στυππεῖον] στιππύον A. V. στυπεῖον Med 22. αὐτῶν] τῶν αὐτῶν A. E. Med. τὸν αὐτὸν B. V. κατακέχυτο] κατεκέχυτο A. V. Tum ἡ μὲν ἀ. ἀνάπτοντες V.

4. ἐμπηγνυμένων] πηγνυμένων A. V. E. 5. Σκυτάλι' ἐφόρουν] Aristoph. Av. 1272. Σκυταλιφόρουν *V. Med. 7. Deleto versiculo paulo post Aristophanis oratio sic est augenda: Ἔγωγέ τοι τὸ (τὸν Med.) σκύταλον ἐξηνεγκάμην Τὸ τοῦ Λαμίου. 8. Ἡρόδοτος — Πέρσας delevit Küsterus. Mox τοῖς σκυτάλησιν E. Med. sed τοῖς σκυτάλοισιν A. B. V. Herodoti locus est III, 137. qui καὶ τοῖσι σκ. Iam Καὶ etiam *V. Med. nam Gaisf. tacite Ἐν. Is Gatakeri A. M. P. p. 910. B. annotavit. 9. ἀκροπαχής] ἀκροπαχύς Reinesius, immemor ille et gl. Σκυτάλη et Graecae consuetudinis, de qua v. Lobeck. Phryn. p. 535. Ἀριστοφάνης] Eccles. 76. Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην, Τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθιζόντος λάθρᾳ. Τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεται. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. Küst. Post τὸ σκύταλον videntur ὅ ἐστι β. ἀ. pro explicatione interponenda esse. 12. ἐξενέγκας libri, ἐξενέγκασ(α) Gaisf. 13. δεσμοφύλαξ] δεσμοφύλαξ V. 14. τοῦτ' ἐστ' Aristoph. ἐκεῖνο] ἐκείνων A. B. V. E. Med. σκυταλῶν] σκυτάλων *V. 18. Σκύτινος. δερμάτινος. σκῦτος, τὸ δέρμα] Σκύτινος (σκύτιος V.). κοίτη ἡ δέρμα A. B. V. σκῦτος τὸ δέρμα om. E. Νεφέλαις addiderunt A. B. Ἀριστοφάνης] Nub. 879. 20. τε] δὲ Ox. V. 21. Ἐπὶ τῇ κεφ.] Haec sunt verba Xenophontis lib. V. Ἀναβ. p. 352. (V, 4, 13.) Vide etiam supra v. Κρώβυλος, ubi idem fragmentum legitur. Küst.

1. τὰ Παφλαγονικά] τὰ om. A. V. servat v. Κρώβυλος. 3. Σκυτίς] V. Wytt. in Plut. T. VI. p. 1020. Hanc gl. subsequebantur: Σκυτοδέψης· Ἀττικόν. βυρσοδέψης δὲ Ἀσιανόν, invecta ex v. Βυρσαίετος, quae omiserunt A. V. Eadem observatio Schol. Ven. Arist. Pac. 258. 4. δερματομαλάκτης] Sic Photius. δερματολάκτης A. δερματομάλακτος *V. Post βυρσοδέψης inserit Ἀσιανόν V. ap. Gaisf. Obscure tradit de libro suo Gron. 6. Ὅτι Gaisf. cum *V. Annotatio in alienam glossam invecta. 10. περιολισθούσης οἱ τῆς αἰχμῆς ἐπὶ τὸ ξίφος] Haec ἀπροσδιόνυσα sunt et nihil huc faciunt. Neque enim vox primaria comparet. Interpres autem, homo fidissimus, nihil mali suspicatus est. Ita enim vertit, *Quod cuspis eius in gladium incidisset.* Atqui gladio nullus hic locus. Rescribendum omnino: *περιολισθούσης οἱ τῆς αἰχμῆς ἐπὶ τὸ σκῦτος. Ille vero hasta galeam ferit; non tamen eam traiecit, quia cuspis corium superlapsus est*, i. e. corium galeae. Haec mens scriptoris est. Toup. II. p. 176. περὶ τὸ σκύτος A. V. οἱ om. A. B. V. 11. Ἀριστοφάνης] Eccles. 385. Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοις εἰκάζομεν, Ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς Ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. Küst. 13. πάντα] πάντας A. 17. γὰρ οἱ] γὰρ om. A. V. E. Med. et Schol. Comici, cui desunt καί εἰσιν ἐσκ. Mox ἐνισκιαγραφημένοι V. 19. Καὶ σκ.] Haec ad Alexandrum M. probabiliter Gaisfordus in Add. rettulit, adhibitis Plut. Alex. 75. et Wessel. in Diod. XVII, 117. Desideratur tamen nomen eius sodalis, qui propinasset; Medium quidem suspicari licet, coll. Meinekii Exercitt. in Athen. p. 33. σκύφον] σκύφο V. γε post προπιόντος om. A. V. E. 21. προτιμῶντος] Vid. v. Προπίνει. Toup. MS.

---

eademque perfundebantur pice. tum alii haec incensa in altum tollebant; alii vero magno nisu in primas aedes iaculabantur. faces igitur magna cum vi in aedes incidebant, cumque stimuli tabulatis infigerentur, ignis perseverabat, et celeriter aedes incendebat. Σκυτάλι' ἐφόρουν. Scytalas ferebant, id est, laconissabant. Σκύταλον. Clava. Aristophanes: *Ego clavam Lamii protuli.* dicit baculum crasso capite fuit autem Lamias pauper, qui lignis baiulandis victum sibi quaerebat. quare dicit illius sese protulisse baculum. ab comicis enim perstringitur ut carceris custos. *haec est una ex clavis, quas pedit.* dicendum autem erat, *quas fert.* vel fortasse sub onere pedebat. porro Herodotus: *Baculis caedebant Persas.* Σκύτινος. Coriaceus. σκῦτος enim est pellis vel corium. Aristophanes *Nubibus*: *Plaustellaque coriacea conficiebat.* Item: *In capite ferebant galeas coriaceas, cuiusmodi sunt Paphlagonicae, quae cristam habent in medio promine a tiarae specie.* Σκυτίς. Σκυτοδέψης. Coriarius. Et βυρσοδέψης, idem. — Cleo Atheniensis, Cleeneti filius, exercitus dux, homo furiosus et coriarii filius. Σκῦτος. Quodvis corium, hinc σκυτεύς, coriarius. *Ille vero hasta galeam ferit; non tamen eam dirisit, cum cuspis eius in corium incidisset.* Σκυτοτόμος. Coriarius, coriorum sector. Aristophanes: *Omnes sane coriarios fuisse coniectabamus. profecto concionem supra modum albam esse apparebat.* loquitur de mulieribus, quae erant albae. cerdones enim in umbra sedentes opificium suum exercent, et umbraticam vitam agunt. Σκύφος. Poculum. *Cum autem poculum Herculeum sibi propinatum uno haustu ebibisset, male se habuit.* propinatum dicit, quod in eius honorem ebiberat.

Σμάραγδος. Θηλυκῶς λέγει. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου. Ἔλεγχος δὲ βεβαιότητος τῆς θεοσεβείας Πολυκράτους τοῦ Σαμίου ἡ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὕρεσις, καὶ θηραθεὶς ὁ ἰχθὺς ὁ ταύτην καταπιών. Καὶ Σμαράγδειον, μέταλλον γῆς.

Σμερδαλέον. κατακτικόν.

Σμέρδις. ὄνομα κύριον.

Σμῆγμα. καθαρτικόν, τὸ ἀποσμῆχον.

Σμηκύθης. ὄνομα κύριον. διεβέβλητο δὲ ὡς γυναικώδης τὸν τρόπον. τὸ δὲ πλῆρες, Σμηκύθης κύριος· ὥσπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὰν γυναικὶ ἐπιφέρηται ἔγκλημα. οὕτω γὰρ προσκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἡ δεινὰ καὶ ὁ κύριος· τουτέστιν, ὁ ἀνήρ. ἅμα οὖν ὡς γυναικώδη τὸν Σμήκυθον κωμῳδεῖ καὶ ἔχοντα κύριον, ὡς αἱ θήλειαι. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν γυναικωδῶν. ἦν δὲ Θρᾳκῶν βασιλεὺς κίναιδος. κύριον δὲ ὡς εἴρηται τὸν ἄνδρα λέγει. οὕτω γὰρ ἀπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις· Ἀσπασία καὶ κύριος.

Σμήνη. τὰ τῶν μελισσῶν πλήθη. Ἐς Κόλχους ἐμβαλόντες οὐδὲν ὅ τι καὶ ἐθαύμασαν. τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηφίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε ἐγένοντο καὶ ἤμουν, καὶ ἔκειντο πολλοί, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας.

Σμήνεος ἔκ με ταμὼν γλυκερὸν θέρος ἀντινομαίων
γηραιὸς Κλείτων σπείσε μελισσοπάνος.

Σμῆνος. πλῆθος μελισσῶν· οἱονεὶ ἐσμός. ἰδίως δὲ σμῆνος καλεῖται τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. Ὁμηρικῶς οὖν κέχρηται τῇ τροπῇ. φησὶ γὰρ περὶ τοῦ Νέστορος,

1. λέγει] Immo λέγεται. 2. θεοσεβείας] εὐτυχίας coni. Chevraeus Opp. Miscell. p. 420. Vid. Act. Eruditor. a. 1697. p. 238. *Gaisf.* Retinendum utique *θεοσεβείας*, quoniam mirabilis illa rerum secundarum constantia Polycratis pietatem ostendebat eumque diis carum fuisse arguisse videbatur. Sed apertam critici mendam praeterviderunt *βεβαιότητος*. Reponendum vero *βεβαιότατος*. 3. ἡ τῆς σμαράγδου τ.] Historiam prolixe narrat Herodotus III, 41. 42. *Küst.* 4. θηρευθεὶς] θηραθεὶς A. V. E. 5. Σμαράγδειον] Σμαράγδιον dedi cum A. ad normam metusiasticorum, quae Suidas annotare solet. Cf. Lobeck. in Aiac. ed. alt. p. 116. sqq.

7. Σμερδαλέον] Il. β', 334. 8. Σμέρδης] Σμέρδ^{ις} A. i. e. Σμέρδις, Herodoto convenienter. Poterat etiam Σμερδίης afferri: v. Bergk. in Anacr. fr. 46. Cf. Zon. p. 1659. 9. Σμῆγμα] Plutarch. Demetr. p. 901. *Tonp.* MS. Adde Lobeck. in Phryn. p. 253. Deest gl. A. in qua τὸ displicet. 10. Σμηκύθης. ὄνομα κ.] Aristoph. Equ. 965. Χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* Σμηκύθης — κύριον om. A. Σμηκύθης V. Σμηκήθης E. 11. Σμηκίθου κύριος] Scribe, Σμηκίθης καὶ κύριος. *Küst.* Σμηκίθης B. Σμηκύθης A. V. 12. ὅπερ] ὥσπερ A. B. V. E. Schol. 14. προσκαλεῖσθαι] προκαλεῖσθαι Schol. 15. ἡ δεινὰ] ἡ ὁ δεῖνα A. E. ἡ ὁ δεῖνα Med. εἰ ὁ δ. V. 16. οὖν] γοῦν V. Tum Σμήκυθον A. V. Σμήκιθον edd. vett. Σμικύθην Schol. Dein κωμῳδῶν V. ap. Gaisf.

1. γυναικωδῶν] γυναικῶν E. Med. Deinde post βασιλεὺς delevi ὁ Σμήκιθος cum A. B. V. Fortasse quaedam eorum intercidere, quae custodit annotatio Schol. Tum κίναιδος om. E. 3. ἀπεγράφοντο] Scholiasta Aristophanis rectius ἐπεγράφοντο. *Küst.* Praestat alterum: v. liber *d. Att. Prozess* p. 254. 5. Ἐς Κόλχους ἐμβαλόντες οὐδ.] Fragmentum hoc legitur apud Xenophontem lib. IV. Ἀναβ. sub finem [IV, 8, 20.]: ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Suidas paulo festinantius sub finem decerpsit Xenophontea. 6. ἐμβάλλοντες *V. οὐδὲν] οὐδὲν ἦν Xenoph. 8. Lege ἐγίνοντο. 10. φαρμακοποσίας] φαρμάκου A. 11. Σμήνεος ἔκ με τ.] Distichum hoc decerptum est ex Epigrammate [VI. pr.] Apollonidae [Anthol. Pal. VI, 239.]. Pro ἀντινομαίων autem in codice Epigrammatum legitur ἀμφινομαίων. At neutra lectio sana est. Scribendum enim puto Ἀντινομαίου vel Ἀμφινόμαιος: ut sit nomen viri, cuius erant apum alvearia, et cuius iussu Cliton favos deo libabat. Vel dicendum est Ἀμφινόμαιος esse epithetum dei alicuius (Panis forsan), cui favos Cliton libabat. Sed tunc scribendum foret casu tertio Ἀμφινομαίῳ. Posterius autem timide affirmo, quoniam tale epithetum nusquam mihi lectum memini: quamvis non ignorem Panem vocari Νόμιον, eiusque mentionem fieri apud Pausaniam in Arcadicis. Deinde pro Κλειτὸς in Anthologia MS. legitur Κλείτων, quod magis placet. Ceterum hexameter distichi huius in prioribus edidi, corruptissime sic legitur, Σμήνεος ἥμες γλυκερὸν ταμὼν θέρος etc. cuius veram lectionem nunc primum ex MS. A. et codice MS. Epigrammatum revocavimus. *Küst.* Rescribendum sine dubio, Σμήνεος ἔκ με ταμὼν γλυκερὸν θέρος, ἀντὶ νομαίων Γηραιὸς Κλείτων σπείσε μελισσοπάνος. Ἀντὶ νομαίων loco victimarum. Nempe Clito nec hoedum nec bimulum, sed quod habuit deo offerebat. Suidas: Νομαία. ἡ ἐκ τῆς νομῆς. ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ σοὶ ἐπιρρέξει Γόργος χιμάριον νομαίης Αἶγα. *Tonp.* II. p. 177. Commentum male natum. Iacobsius allocutionem dei requirens emendabat αἰγινομεῦ Πάν. ἔκ με] ἔμε B. E. ἔκ τε V. ἀντινομαίων] ἀντινομέων V. ἀμφινομίων liber Pal. pr. ἀμφινομαίων corr. 13. Κλειτὸς] Κλειτῶν A. V. Gaisf. Reposui Κλείτων. Deinde σπείσαι Med. 14. Σμῆνος] Deest gl. A. μελισσῶν] Hactenus Photius. τῶν μελισσῶν B. V. E. Lege τὸ πλῆθος τῶν μ. cum Schol. 15. σμῆνος καλεῖται τὸ σ.] Ex Enarratore Comici in Nub. 296. *Küst.* 16. φησὶ καὶ] φησὶ γὰρ B. V. E.

Σμάραγδος. Genere feminino. genus est lapilli pretiosi. *Argumentum autem constantis felicitatis, qua Polycrates Samius utebatur, illud fuit, quod smaragdus in mare coniectus cum ipso pisci, qui eum deglutierat, capto inventus est.* Et smaragdium, metallum terrae. *Σμερδαλέον.* Terribile. *Σμέρδις.* Nomen proprium. *Σμῆγμα.* Sapo, quo sordes absterguntur. *Σμηκύθης.* Nomen proprium, hic ob mores effeminatos male audiebat. integra vero oratio haec est, *Smecithae dominus*: quod in accusationibus praeconis voce pronunciari solebat, cum mulier criminis alicuius rea agebatur. sic enim citatio in iudicium fieri consueverat. *Femina et dominus eius.* id est, maritus. simul igitur ut effeminatum Smecythum perstringit, ut qui feminarum more dominum haberet, dicitur autem hoc de hominibus effeminatis. Smecythus autem erat rex Thracum, et cinaedus. dominum vero, ut dictum est, maritum vocat. sic enim in ius citari solebant, *Aspasia et dominus.* *Σμήνη.* Apum examina. *Cum ad Colchos pervenissent, nihil invenerunt quod admirationem ipsis moveret. multa autem illic erant apum examina: quorum favos quotquot ex militibus ederant, omnes amentia correpti vomebant, multique prostrati iacebant, et postero die tanquam ab veneni potione surgebant.* Item: *Ex alveari hos exsectos dulces favos pro mercede senex Clito, apiarius, libavit.* *Σμῆνος.* Examen apum. id enim *σμῆνος* proprie significat. Homerice igitur

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σμήνει. Καὶ Σμηνουργεῖν ῥῆμα.

Σμῆξις. τρῖψις. ἐκ τοῦ σμήχω. Καὶ Σμῆξαι, καθᾶραι.

Σμήρινθοι. σπάρτα, σχοινία λεπτά.

Σμικρολόγος. ὁ φειδωλός. Πολλάκις κατ' οἶκον ἑστιῶντα ἡμᾶς ἀπολύειν ἔτι πεινῶντας.

Σμικυθίων. ὄνομα κύριον.

Σμίλαξ. βοτάνη.

Σμιλεύματα. τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα, ἐρεθίσματα.

Σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου.

Σμίλη. ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ σμίλαν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα.

μακρὸν τὸ ῑ. Καὶ Σμίλης ὀλκοί, ἀντὶ τοῦ γραφείου· τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων.

Ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὀλκούς.

Καὶ Σμιλίον.

Σμινύην. σκαφεῖον, ἢ δίκελλαν, ἢ ἀξίνην. Ὁ δὲ ὀρύττειν ἐκέλευε σμινύαις (δικέλλαις) ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ σελήνῃ. Καὶ αὖθις·

Τοῦτ' αὐτὸ καὶ βούλομαι,
ἣν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας.
ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ κλασθῇ.

Σμώδιγγες. μώλωπες. Καὶ Σμῶδιξ, μώλωψ, τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα.

Σμώχετε. ἀντὶ τοῦ μασᾶσθε. Ἀριστοφάνης·

Ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον,
καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. οὐδὲν γὰρ ὦ πόνηροι
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν, ἢν μή τι καὶ μασῶνται.

Σμώχειν. τὸ λοιδορεῖν. ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.

Σμοιός. ὄνομα κύριον. αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας.

Σμοιὸς δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.

Σμυγεράν.

Σμύξαι. καῦσαι.

Σμύραινα. ἰχθύς.

---

1. Il. ά. 249. 3. καὶ prius om. *V. 6. Σμήρινθος. σπάρτον, σχοινίον, λεπτόν] Σμήρινθοι. σπάρτα, σχοινία λεπτά A. V. Phot. et partim Lex. Bachm. p. 367. Sub finem χαλεπά *V. 7. Σμικρολόγος] Huc pertinet quod legitur in Τραγήματα. Hemst. οἷον] ὁ A. V. Quod sequitur exemplum magis ad notationem morum facit quam ad fidem vocis Σμικρολόγος. 8. ἑστιῶντα] ἐστιν ὄντας E. Mox πεινῶν V. 9. Σμικυθίων] Σμικυθίων A. V. E. Photius. Correxerunt Albertius Misc. Critt. p. 291. et Schaef. in Greg. Cor. p. 1006. Nominis rationes illustrat Franckius de Richterianis Inscr. p. 276. Cf. Valck. in Herod. VII, 170. 10. Σμίλαξ Med. Σμίλαξ Edd. vulgg. βοτάνη] μ^γ' A. μίλακος. εἶδος βοτάνης Schol. Arist. Nub. 1003. sive gl. Μίλαξ, ubi tenor debuit refingi. 11. Σμιλεύματα. τὰ ἐκβ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 835. Küst. τὰ om. A. V. E. Med. Tum ἐμβ. A. ὑπὸ] ἀπὸ V. Schol. 16. Καὶ σμίλαν] Philippi Thessal. Ep. XVII, 2. Anthol. Pal. VI, 62. 19. Ἄγε δὴ πινάκων ξεστ.] Aristoph. Thesmoph. 785. Cuius Scholio quaedam debet lexicographus. δέλτοι om. A. 21. Σμιλίον] Leg. σμιλίον, Scalpellus Epigr. Callimachi p. 358. οὔπω σμιλίου ἔργον ἐΰξοον. Ita leg. Toup. MS. qui varia privatos in usus congesserat. Σμιλίον A. B. V. E. Med. 22. Σμινύην] Timaeus p. 233. ubi vid. Ruhnkenius, et Schol. Platon. p. 399.

1. σμινύαις] δικέλλαις quod addunt A. B. V. E. Edd. ante Küsterum, restitui tanquam interpretationem, minutisque typis distinxi. 3. Τοῦτ' αὐτὸ γὰρ κ.] Aristoph. Nub. 1501. Küst. γὰρ omisi cum A. V. Med. item ut in gl. Ἣν. τοῦτ' αὐτὸ δὲ βούλομαι *V. 5. εἰ μὴ] εἰ om. A. *V. Legendum ut supra ἂν μή. 6. Σμώδιξ] Il. β'. 267. Attigit Iacobs. in Achill. Tat. p. 886. Tenorem refinxi. 7. ἐπὶ πληγῶν V. 8. μασᾶσθε] μασᾶσθε A. V. itemque μασῶνται infra. Ἀριστοφάνης] In Pac. 1306. sed ubi pro σμώχετε legitur σμήχετε. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀνδρικῶς. Küst. 9. ἐμβάλλεσθε] ἐμβάλλετον A. B. V. E. cum altera gl. et optimis Comici libris. 10. ἐσμώχει^τ *V. 12. Legendum ἔργον ἐστ'. 14. Σμώχειν] Vide v. Ἐπισμῆ. 18. Σμοιὸς δ' ἐν αὐτ.] Aristoph. Eccles. 874, 75. (841.) 20. Om. vulg. Σμυγερᾶν *V. ubi subsequitur gl. Σκότος. 21. Σμύξαι] Il. ί. 649. Vid. Hemsterhus. Lucian. D. M. VI, 3. Gaisf. 22. ὄνομα ἰχθύος] ἰχθύς A. Zon., p. 1659. εἶδος ἰχθύος V. Cf. v. Σελάχια et Aristotelis H. Animalium, velut I, 5.

---

hoc tropo usus est, dicitur enim de Nestore: *Cuius quidem ab lingua melle dulcior fluebat oratio.* dativus *σμήνει.* verbum *σμηνουργεῖν.* *Σμῆξις.* Detersio, ab verbo *σμήχω.* Et *Σμῆξαι,* purgare. *Σμήρινθοι.* Funes, funiculi. *Σμικρολόγος.* Sordide parcus. *Saepe nos exceptos convivio, cum adhuc esuriremus, eum dimittere.* *Σμικυθίων.* Nomen proprium. *Σμίλαξ.* Herba. *Σμιλεύματα.* Minuta segmina scalpro praecisa, ramenta, scitamenta. *Et scita facinora viri vim fortiter propulsantis.* *Σμίλη.* Scalprum. In Epigrammate: *Et scalpellum, quo calami acuti poliuntur.* ῑ producitur. Et *Σμίλης ὀλκοί,* ductus stili, sive notae litterarum. *Agite vero tabellarum politarum paginae, accipite stili scriptorii sulcos.* Et *Σμιλίον.* *Σμινύην.* Ligonem, vel bidentem, vel asciam. *Ille vero terram fodi iussit ligonibus, luna clare splendente.* Item: *Hoc ipsum enim volo, dummodo ligo non fefellerit spem meam.* id est, nisi frangatur. *Σμώδιγγες.* Vibices. Et *Σμῶδιξ,* vibex, tuber ex plagis ortum. *Σμώχετε.* Manducate. Aristophanes: *Strenue cibos aggredimini et manducate maxillis ambabus. nullus enim, o miseri, candidorum dentium usus est, nisi aliquid etiam manducent.* *Σμώχειν.* Conviciari, proprie, abstergere eos qui se ungunt. *Σμοιός.* Nomen proprium viri, qui obscenam cum mulieribus consuetudinem habebat. *Smoeus vero interillas stolam equestrem gestans mulierum purgat patellas.* *Σμύξαι,* Combussisse. *Σμύραινα.*

Σμύρνα. ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐνταφίασις· νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται.

344 *Σμυχόμενος. καιόμενος, ἀναλισκόμενος.*

Σοβάδες. διώκουσαι πόρναι.

Σοβαρὰ αὔρα. σεσοβημένη, εὔκρατος.

Ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρὰ
κατέχει πολέμου μετάτροπος αὔρα.

Καὶ Σοβαρὸν ἄγαλμα, τῇ πλάσει καὶ τῇ τέχνῃ σοβαρόν.

Σοβαρός, ὁ ὑπερήφανος. τοὺς γὰρ Συβαρίτας φασὶ πλούτῳ καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν. ἐκ τοῦ Συβαρίτου οὖν ὁ σοβαρός.

Σοβαρός. λαμπρός, ἐπαιρόμενος, τολμηρός, αὐθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. Ἀλλιανός· Ἐθαψάν τε αὐτοὺς σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς. Καὶ αὖθις· Καὶ ἐτιμᾶτο τιμαῖς τῆς ἐς ἀνθρώπους ἀϊδοῦς τε σοβαρωτέραις.

Σοβαρός, ἀπὸ τῆς τῶν Συβαριτῶν ἀρχῆς μετήχθη τὸ ὄνομα· οἱ δέ φασι παρὰ τὸ σέβας· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐστὶ μετὰ σεμνότητος προϊέναι. Ἀλλιανός· Ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸν νεών.

Σοβαρός. Ταυτὸν ἀναζωγραφῶ, ὡς εἰκὸς κοὐκ ἄπο τρόπου τὸν παραβλῶπα καὶ φιλοκερδῆ καὶ κερδαλέον, βραδίστατον πρὸς τὰ κρείττονα, λιχνωδέστατον δὲ πρὸς πανωλεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκβεβακχευμένον ὅτι μάλιστα. ἀλλ' ἐξώλης καὶ προώλης προπηλακισθεὶς ἐς κύρακας ᾤχετο, κατάλληλα ταπίχειρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀποστρόπαιος καὶ οἷον ἀποφρὰς ἀποισάμενος, ὃς ἀνάρσια δικάζων ἀδίκως πολλοὺς κατεδίκαζεν, ὅπιν οὐ δεδοικώς, οὐκ ἀλέγων Ἀδράστειαν, οὐδὲ Νέμεσιν ἐμπαζόμενος. ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς Ταρταρώδους καὶ Ταναλείου αὐτοῦ τιμωρίας·

1. ἡ ἐνταφίασις, ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ] ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐνταφίασις A. V. ἡ ἐνταφίασις, ὁ τάφος τοῦ Χρ.] Inepta interpretatio. Etiamsi enim myrrha ad ἐνταφίασιν adhibeatur, non tamen ideo myrrham recte ἐνταφίασιν voces. *Küst.* Bene quidem Küsterus. Sed nunc quaeritur quo in contextu veteres σμύρναν ita dixerint. Nimirum ad Cantic. IV, 6. πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς βουνὸν τοῦ Λιβάνου. Ibi Theodoretus eam phrasin de morte oppetenda explicat, et addit, διὰ τῆς σμύρνης θάνατον παραδηλοῖ, διὰ δὲ τοῦ Λιβάνου τὴν θείαν φύσιν. Haec deinde mystice ad Christum transferuntur. Cap. IV, 14. σμύρναν explicat τὴν νέκρωσιν τῶν παθῶν· νεκρῶν γὰν ἴδιον ἡ σμύρνα. Ceterum pro ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ fortasse leg. apud Suidam est τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ. Nam manifeste Suidas descripsit Theodoretum in Ps. XLIV, 10. ubi postquam alia verba ad Christum applicavit, etiam myrrham mystice sic exponit: σμύρναν καλεῖ τὸ πάθος (sc. τοῦ Ἰησοῦ quod praecesserat)· νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται. Nisi forte quis contendat in Theodoreto potius τάφος legendum pro πάθος. *Ernest.* Apud Theodoretum πάθος esse servandum reliqua demonstrat oratio. Suidas igitur ex duobus fontibus hausisse videtur. Ceterum A. habet in marg.: Σμύρνα εἶδός ἐστιν ἀρώματος, ὡς ἡ στακτή· ἀποθλιβέντος γὰρ τοῦ ἀρώματος, ὅσον μὲν αὐτοῦ ὑγρὸν ἀπομερίζεται εἰς τὴν στακτήν, τὸ δὲ παχίτερον σμύρνα προσαγορεύεται. Porro ibidem: Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία. σμύρνα διὰ τὴν ταφήν, στακτὴ διὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον, ἐπειδὴ πᾶσα σταγὼν ἐπὶ τὰ κάτω φέρεται, κασσία δὲ διὰ τὴν τῆς σαρκὸς περὶ τὸ ξύλον οἰκονομίαν. 3. Σμυχόμενος] Cf. Hemsterh. in Luciani D. Mort. VI, 3. 4. Σοβάδες] Vid. Schol. Aristoph. Pac. 812. sive v. Γραισσόβαι, intpp. Hesychii, item Iahnii libellum *Vasenbilder* p. 15. αἱ ante διώκουσαι vulg. 5. αὔρα bis edd. ἄβρα bis Med. εὔκρατος] ἄκρατος *V. B. E. Med. 6. Ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρὰ κατ. πολέμου] ὥισω θ. σ. κατεπολέμει B. E Med. Versus Aristoph. Pac. 934. 8. σοβαρὸν addiderunt A. V. E. 10. ὁ ὑπερήφανος] o om. E. ubi reliqua desunt. Gaisfordus annotavit Dorvill. in Charit. p. 655—601. 11. ἐκ τοῦ Συβαρίτου οὖν ὁ σοβ.] Est etymologia inepta et manifesto falsa. *Küst.* Cf. v. Συβαριτικαῖς. 13. Σοβαρός] Ostendit Photius, remotis quae recens interposita sunt Aeliani exemplis, orationem sic fere continuandam fuisse: τὸ δὲ σοβαρὸς (sive τὸ δὲ ὄνομα) ἀπὸ τῆς κτλ. 14. Quae inter utrumque *Αἰλιανός* sunt interposita, neglexerant edd. vett. Horum *Αἰλιανός — σοβαρῶς* accesserunt ex A. V. C. Aeliani locus augendus ex v. Ἐπιστήματα. Aliud eiusdem Aeliani exemplum praestat tam v. Ἀπίκιος sub finem quam glossa notabilior Διῤῥύη. Posteriora autem Καὶ αὖθις — σεμνότητος προϊέναι addita sunt ex V. C. 16. τῆς ἐς ἀνθρωπους] ταῖς ἐξ ἀνθρώπων Valcken. in Callim. p. 182. qui auctarium loci ex V. deprompserat. Sed aliam requiro medicinam loci ut videtur mutili. Sensus quidem fere haec efflagitat: Καὶ ἐτιμᾶτο τιμαῖς τῆς ἐς θεούς τε καὶ ἀνθρώπους αἰδοῦς σοβαρωτέραις. Nisi forte alter genitivus post αἰδοῦς τε [καὶ] itemque adiectivum intercidit, velut fingas, ἀξίαις τε καὶ σοβ.

2. φασι] φασι *V. 4. Αἰλιανός — νεών om. A. 7. καὶ οὐκ *V. Cohaerent autem ὡς εἰκὸς — καὶ κερδαλέον, scil. ἀναζωγραφεῖν· Sed φιλοκερδῆ καὶ κερδαλέον vereor ne vitiata sint ac debeant ad ἀλώπεκα κερδαλέαν apud Plat. Rep. II. p. 365. C. sive dictum Archilochi revocari, quod ornavit Ruhnk. in Tim. p. 257. 8. βραδίστατον] βραδύτατον V. Med. 9. πανολεθρίαν] Refinxi cum *V. Ceterum non habet ἐκβεβακχευμένον quo referatur; ac suspicer post ἐντυγχανόντων intercidisse καὶ ἐς ὕβριν vel similem libidinis notationem. Ceterum alia quoque desiderantur; nam ipsum deest Σοβαρός, cuius causa locus uberrimus est allatus. 13. ἀποισάμενος] ἀποισόμενος E Med. Vide annot. in v. Οἶσε. Affectat enim Aelianus nescio quam elegantiam Ioniceae dialecti. 14. ὅπιν οὐ δεδοικώς — ἐμπαζόμενος] In his iure Valckenarius Aelianum agnovit. 17. Ταρταρώδους] Ταραχώδους V. Tum Ταναλίου A. V. ap. Gaisf. Sed vide v. Ταντάλειοι.*

Murena. *Σμύρνα.* Sepulcrum Christi, quod myrrha mortuorum corpora condiebantur. myrrha enim mortuis maxime adhibetur. *Σμυχόμενος.* Qui comburitur, qui consumitur. *Σοβάδες.* Meretrices subantes. *Σοβαρὰ αὔρα.* Aura vehemens et bene temperata. *Dum vehemens et mutabilis belli aura divinitus spirat.* Et *Σοβαρὸν ἄγαλμα*, simulacrum splendidum et affabre factum. *Σοβαρός.* Superbus. Sybaritas enim opibus et luxu excelluisse ferunt, a *Συβαρίτης* igitur ductum est *σοβαρός.* *Σοβαρός.* Superbus, elatus, audax, arrogans, qui modum excedit. Aelianus: *Et humaverunt eos digne atque magnifice.* Item: *Et honorabatur iis ornamentis, quae inter homines existere possunt et magnificentia sua pudorem excedunt.* *Σοβαρός.* Nomen ductum est a statu rerum Sybariticarum; quamquam alii repetunt ab voce *σέβας*, alii vero ab verbo *σοβεῖν*, quod est cum fastu incedere. Aelianus: *Superbis donariis templum ornavit.* *Σοβαρός.* *Talem depingo, ut par est et decet, strabum illum, avarum, callidum et ad meliora tardissimum; adhaec gulosissimum et ad perdendos obvios quosque quasi furore quodam incitatum, sed perditus ille et exitio dignissimus conculcatus ad corvos abiit, dignaque flagitiis suis praemia abominandus ille et detestandus reportavit, qui iniquis iudiciis multos iniuste condemnavit, neque vindictam divinam metuens neque Adrastium aut Nemesin curans, verum haec sint evidentia argumenta Tartarei*

ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὃς κακὰ πόλλ' ἀποτίσεται.

Σοβαρῶς. ἐκθύμως, σπουδαίως.

Σοβεῖ. διώκει, κομπάζει. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ πολὺ κιχάζουσα σοβεῖς ἐς βόστρυχον αἴγλην.

Σοβεῖν. μετὰ σεμνότητος προϊέναι.

Σόβη. ὄνομα θηλυκόν· ἢ ἐξ ἱππείων τριχῶν περικεφαλαία.

Σόδομα καὶ Γόμορρα. ὀνόματα πόλεων αἰσχρῶν καὶ βεβήλων. καὶ Σοδομηνός, ὁ πολίτης. Καὶ Σοδομίτης, ὁμοίως.

Σόεμος. ὄνομα κύριον.

Σοκέλλιος. ὄνομα ἀνδρὸς Ῥωμαίου.

Σολέα. ὄνομα κύριον. τὸν Σολέα αἰτιατικῇ.

Σολέμνιον. ἢ παρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις.

Σολήν, Σολῆνος. ποταμός.

Σολία. ὄνομα πόλεως.

Σολόεις. ποταμός.

Σολομῶν, βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, υἱὸς Δαβὶδ ἐκ τῆς Οὐρίου γυναικὸς Βηρσαβέε· ὅστις γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἠγάγετο παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. αἱ δὲ ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι, γαμεταὶ μὲν ἅμα ταῖς Ἰσραηλίτισιν ψ', παλλακαὶ δὲ τ'. ἤδη δὲ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεστρέφετο τὸν νοῦν πρὸς εἰδωλολατρίαν. ἐλάτρευσε γὰρ τῇ Ἀστάρτῃ θεῷ Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμὼς θεῷ Ἀμμανιτῶν. καὶ ἐκ τῶν χιλίων αὐτῷ γυναικῶν μόνος ἄρσην ἐγένετο Ῥοβοὰμ υἱός, καὶ αὐτὸς ἐξ ἀλλοφύλου Νααμμᾶς τῆς Ἀμμανίτιδος, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. οὐ γὰρ ἡ πολυγαμία τὴν εὐτεκνίαν ποιεῖ.

Σολομῶν, υἱὸς Δαβίδ, βασιλεὺς Ἰουδαίων, φρονήσει καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνατὸς καὶ περιφανής, δικάζων τε τὸν λαὸν ἐν φρονήσει καὶ σοφίᾳ τοῦ κρείττονος οὐ διέλειπεν, ἥκει τε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμουσαν, καὶ τῆς διδασκαλίας ἀκροατὰς πλείστους ἐποιεῖτο. ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα διαπραττόμενος, τῷ τῆς φύσεως εὐαλώτῳ περὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς ὑπαγόμενος, ἄγεται

1. ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν] Utitur formula Homerica Il. ί. 540. Atque ipsum ἀποτίσεται iactat colorem Homericum. 3. Σοβαρῶς] Schol. Aristoph. Pac. 82. Annotavit Abreschius. ἐκθύμως] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. quae habent ἐκτίμως. Küst. 5. Καὶ πολὺ κιχ] Lego et distinguo, Καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖς. Ἐς βόστρυχον αἴγλην. Ultima autem verba videntur pertinere ad ea, quae in Epigrammate sequebantur, hic vero a Suida praetermissa sunt: quae ratio est, quare sensus eorum prorsus sit mutilus. Küst. Fallitur vir doctissimus. Scribendum, Καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖς εὐβόστρυχον αἴγλην. Ita enim legitur Anthol. VII. p. 606. Toup. Id est, in versu Irenaei Ep. III, 3. Anthol. Pal. V, 251. Καὶ πολλὰ V. E. Med. κιχάζουσα] Legendum κιχλίζουσα. σοβεῖ] σοβεῖς A. V. 7. Σοβεῖν] Demosth. c. Mid. p. 565. extr. τρεῖς ἀκολούθους ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ. Gaisf. V. gl. tertia Σοβαρός. 8. ἢ] Reponendum καὶ ἡ. 11. καὶ βεβήλων] καὶ om. A. 12. Σοδομήτης Med. 13. Σόεμος] Σόαιμος ni fallor. Vid. Iamblich. ap. Phot. Bibl. p. 241. Gaisf. Adde Valesium in v. Μάρτιος et intpp. Dionis Cass. LXXI. extr. 14. Σοκέλλιος] Σοκέλιος A. *V. De quo ampliandum. 15. Σολέα] Immo Σολεύς. ἡ εὐθεῖα ὁ Σολεύς] τὸν Σολέα αἰτιατικῇ A. V. Leg. αἰτιατική. 16. Σολέμνιος] Vide de hac voce Dufrenium in utroque Glossario. Küst Σολέμνιον A. B. V. Σολήμνιόν E Glossae Nomicae: σολέμνια. τὰ ὑπὸ βασιλέως ἐν ἐκκλησίαις διδόμενα χάριν μνήμης, ἤτοι ἑορταστικαί. Mox βασιλεῖ V. 18. Σολήν, Σολῆνος. ὄνομα ποτ] Sic in MS. A. locus hic legitur. At MSS. B. et C. [et E.] itemque priores editt. sic habent: Σωλήν, σωλῆνος. τὸ σωληνάριον. Σωλῖνος δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Sed maior est apud me auctoritas MS. A. cuius lectioni etiam litterarum series favet. Küst. ὄνομα ποταμοῦ] ποτ A. Σωλὴν (σωλῆνος add. *V.) σωλῖνος ποταμός V. Solenem Indiae fluvium posuit Ptolemaeus. Neglexit autem Küsterus gl. inferiores Σωλήν et Σωλῖνος: cui si Zon. p. 1660. etiam adhibere licuisset, non ille poterat dubitare, quin observatio fluxisset ex indicibus epimerismorum. Utraque autem glossa sic constabit, ut infra refingamus Σολὴν δὲ Σολῆνος, ὄνομα ποταμοῦ. 20. Σολίεις] Σολέεις B. Σολόεις scripsi cum V. Cf. Thucyd. VI, 2.

5. ψ'] τ' V. τ'] τριακόσιαι *V. ut supra. 7. εἰδωλολατρείαν] εἰδωλολατρίαν dedi cum V. 8. Σιδονίῳ] Σαδονίῳ B. σιδ° V. Scripsi Σιδωνίων, quod et supra extat et in V. Χαμώς. Mox Ἀμμανιτῶν θεῷ Χαμώς V. Vide glossam hinc derivatam Ἀστάρτη. 9. καὶ ἐκ] ἐκ om. B. V. E. Med. Possis καὶ. Mox ἄρσεν A. V. μόνον ἄρσεν *V. 10. ὁ υἱός] ὁ delevi cum A. *V. Tum ἀλλοφύλων V. Ναάμμας A. V. Νααμᾶς Edd. Νοομᾶς Ioseph. A. I. VIII, 8. 12. ἡ γὰρ πολυγαμία τὴν εὐτεκνίαν] οὐ γὰρ ἡ π. τὴν εὐτεκνίαν A. B. V. E. cum gl. superiore. Sic Med. οὐ tamen omisso. 13. Σολομῶν, υἱὸς Δαβίδ, βασ. — ἀλλὰ μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτήν] Haec omnia sunt verba Ioannis Antiocheni, quae leguntur in Collectaneis Constantini ab Vălesio editis, p. 781. Küst. 14. δυνατὸς καὶ expunge cum Exc. 15. τῷ λαῷ ἐν σοφίᾳ, mediis φρονήσει καὶ omissis, Excerpta. Ceterum ἐν om. vulg. 16. διέλιπεν] διέλειπεν A. V. Exc. 18. πλείστους] τῆς ἰδίας add. Excerpta. 20. περὶ] παρὰ V.

---

et Tantalei supplicii eius, qui multa mala patrarit, vicesque malas luet. Σοβαρῶς. Superbe, studiose. Σοβεῖ. Persequitur, iactat. In Epigrammate: *Et inter ingentes cachinnos cincinnum splendidum iactas.* Σοβεῖν. Superbe procedere. Σόβη. Nomen femininum. galea ex equinis pilis confecta. Σόδομα. Sodoma et Gomorrha, nomina flagitiosarum et pessimarum urbium. Et Sodomenus, eius civis, sive Sodomita. Σόεμος. Nomen proprium. Σοκέλλιος. Nomen viri Romani. Σολέα. Nomen proprium, Soleusem. Σολέμνιος. Solenne donum, quod ecclesiis ab Imperatore datur. Σολήν. Nomen fluvii. Σολία. Nomen urbis. Σολόεις. Fluvius. Σολομῶν. Solomon, rex Hierosolymorum, filius Davidis ex Uriae uxore Bersaba: qui contra Dei mandatum uxores ex gentibus duxit. universae vero uxores eius una cum Israeliticis fuerunt DCC. concubinae vero CCC. iam aetate provectus ab ethnicis mulieribus animo depravato deflexit ad idololatriam. coluit enim Astarten, Sidoniorum deam, et Chamon, deum Ammanitarum. sed ex mille uxoribus ipsi natus est solus mas filius Roboam, et ipse ex alienigena Naama Ammanitide, indignus regno. nam uxorum multitudo non adiuvat copiam liberorum. Σολομῶν. Solomo, filius Davidis, rex Iudaeorum, sapientia et potentia et opibus inclaruit, neque unquam desiit summa sapientia ius populo reddere. exercebat porro sese in omni genere sapientiae, quae cum Dei gratia coniuncta est, et complures habebat auditores doctrinae suae. sed inter haec et huiusmodi studia facilitate humani ingenii ad corporis voluptates delapsus

μὲν γυναῖκας χιλίας τὸν ἀριθμόν, πείθεται δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γενέσθαι. διὸ προσέταξεν ὁ Θεὸς μερισθῆναι τὴν αὐτοῦ βασιλείαν, οὐκ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ, διὰ μνήμην Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτήν.

Ὅτι τοῖς κραταιοῖς, ὥς φησι Σολομῶν, ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. τουτέστι, τοὺς ἐν ἀρετῇ τελείους τὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ· καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα παρανομοῦσι μακροθυμεῖ· τοῖς δὲ ἁγίοις ταύτης οὐ μεταδίδωσι τῆς συγγνώμης. καὶ αὖθις ὁ Σολομῶν· Ὁ μὲν ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους· δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται.

[Σολομῶν, Σολομῶντος καὶ Σολομῶνος· καὶ προπαροξυτόνως Σολόμωνος παρ' ἡμῖν. ἡ δὲ παλαιὰ Σαλομῶντα καλεῖ, ὡς ἀπὸ τῆς Σαλὴμ πόλεως, ὅ ἐστιν εἰρήνη· ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.]

Σολομώντειος λόγος.

Σόλον. δίσκον.

Σόλων, Ἐξηκεστίδου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, νομοθέτης καὶ δημαγωγός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζ' Ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ νέ. ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασι, καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἵτινες Ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι· Ποίημα δ' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται· Ὑποθήκας δ' ἐλεγείων· καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων Σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τόδε, Μηδὲν ἄγαν, ἢ τὸ Γνῶθι σαυτόν.

Σόλων. τοῦτον εἵλοντο οἱ Κιρραίοις πολεμεῖν ἠρημένοι σύμβουλον. χρωμένοις δὲ σφίσι περὶ νίκης ἀνεῖπεν ἡ Πυθώ,

Οὐ πρὶν τῆσδε πόλης ἐρείψετε πύργον ἐλόντες,
πρίν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
κῦμα ποτικλύζοι, κελαδοῦν ἐπὶ οἰνοπαπύντων.

ἔπεισεν οὖν ὁ Σόλων καθιερῶσαι τῷ θεῷ τὴν Κιρραίαν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος γένηται γείτων ἡ θάλασσα. εὑρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ Σόλωνι σόφισμα εἰς τοὺς Κιρραίους· τοῦ γὰρ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ ῥέον δι' ὀχετοῦ εἰς τὴν πόλιν ἀπέ-

5. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ posui cum V. Exc. 6. ὥς φησι Σολομῶν] Sapient. VI, 8. *Küst.* Sententiam magis quam verba pressit grammaticus. 7. τουτέστι — συγγνώμης om. V. τελείους] τελεία E. 10. συγγνώμης] γνώμης A. B. E. Med. καὶ αὖθις ὁ Σολομῶν] Sap. VI, 6. *Küst.* ὁ Σολομῶν om. V. ὁ om. *V. 11. Ὁ μὲν γάρ] γὰρ quamquam Sap. munitum omisi cum A. B. E. *V. Mox ἐλέους om. V. qui sic pergit, δυνατῶς δὲ δυνατῶς αἱτασθήσονται, τουτέστιν οἱ ἐνάρετοι, ceteris omissis. Horum τουτέστιν οἱ ἐ. in marg. habet *V. Idem codex post Σόλων: Σολομῶν Σολομῶντος· Σολόμων δὲ Σολόμωνος παρ' ἡμῖν. Ὅτι ἡ παλαιὰ τὸν Σολομῶντα Σαλαμῶντα καλεῖ, ἀπὸ τῆς Σαλὴμ π. ὅπερ ἐστὶν κτλ. Similiter in marg. coniecit A. ἡ δὲ παλαιὰ — εἰρήνη ἦν. Huius annotationis item ut plerarumque observationum, quae ad artem grammaticam spectant, perexigua est fides. Interim uncis inclusi. 12. Κλίνεται δὲ Σολομῶν Σολομῶντος] Σολομῶν οὖν Σολομῶντος κλίνεται dedi cum A. 17. καὶ ante Σολομ. λόγος inculcavit vulg. 18. Σόλον. δίσκον] Ex Scholiasta Homeri Il. ψ. 826. *Küst.* Καὶ Σόλος ὄνομα βουνοῦ sub gl. finem Gaisf. expunxit cum A. Idem silentio praetermisit eandem glossam, quae post utramque Σόλων alienam sedem invasit: ubi Σόλος. ὁ βουνός *V. Non assequor quo valeat istud βουνός. 19. Σόλων] Plura de hoc Laertius: quem vide. *Küst.* Vide Schol. Platon. p. 420. Horum partem posuit *Eudocia* p. 387. σοφὸς καὶ νομ. καὶ δημ. γεγονώς Schol. 21. νέ] Corrige μέ, qui numerus legislationis a Solone perfectae verus est et confessus. Nam superius μζ' habet saltem Eusebii Armeniaci fidem.

1. ἐκάλεσεν] Immo ἐκάλεσαν. Cf. v. Σόλοι. 6. Ὑποθήκας δὲ ἐλεγείας] Scribe, ὑποθήκας δ' ἐλεγείων. *Küst.* Sic V. δι' ἐλεγείας Schol. Platonis, quod commendarat Passovius introductione in Musaeum p. 50. coll. v. Θέογνις. δὲ om. Eudoc. 10. τοῦτον εἵλοντο οἱ Κιρραίοις πολ | Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Pausaniae in Phocicis p. 684. [sive X, 37.] ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Κίρρος A. κιρραίοις V. Mox ἠρημένοις V. κιροθάροις ἠρημένους *V. 12. ἀπεῖπεν *V. Refinge vero ἡ Πυθία. 13. πόλιος ἐρεῖψετε] πόληος ἐρείψετε A. V. Pausan. 15. κυανοπέδω V. Mox ποτικλύζῃ Pausan. 21. εἰς τοὺς Κιρραίους] Clistheni Sicyonio hoc factum tribuit Polyaen. III, 5. Frontin. Strateg. III, 7. non facta mentione Solonis consilii. Vid. Meurs. de Solone c. 8. *Reines.* ποταμοῦ] Πλειστοῦ Pausan. (item ut ἐς τὸν Πλεῖστον) addens ὄφισιν post ὀχετοῦ. 22. καὶ ὕδωρ Pausan. ἀντέστρεψεν] ἀπέστρεψεν Pausan.

---

mille numero uxores sibi copulavit, a quibus ad cultum daemoniorum est inductus. quam ob causam regnum ipsius, etsi non ipso superstite, in gratiam Davidis patris, at post obitum eius dividi Deus iussit. — *Fortibus*, ut ait Solomo, *severum propositum est examen.* id est, ab hominibus virtutis perfectae accuratas rationes Deus exigit: nam ceterorum delicta quantumvis gravia patienter fert, at sanctis non eadem facilitate ignoscit. iterum Solomo: *Minimus venia dignus, at potentes severe examinabuntur.* Σολομώντειος λόγος. Σόλον. Discum. Σόλων, Solo, Execestidae filius, Atheniensis, philosophus, idemque legislator et demagogus: qui vixit Olymp. XLVII. vel secundum alios Olymp. LVI. insidiis vero petitus a Pisistrato tyranno in Ciliciam secessit, et urbem condidit, quam de suo nomine Solos vocavit. alii vero dicunt etiam Solos Cypri nomen ab eo accepisse; eumque in Cypro decessisse. scripsit leges Atheniensibus, quas vocarunt Axonas, quod in ligneis axibus Athenis extabant; carmen elegiacum, quod Salamis inscribitur; Praecepta morum, versibus elegiacis; et alia. fuit autem unus illorum, qui septem Sapientes dicuntur; eiusque scite dictum hoc fertur, *Ne quid nimis*; vel *Nosce te ipsum.* Σόλων. Hunc in consilium adhibuerunt, postquam bellum adversus Cirrhaeos susceperant, sciscitantibus vero de victoria respondit Pythia: *Non prius urbis huius turrem expugnabitis, quam lucum meum fluctus caeruleae Amphitrites alluat, per nigrum mare resonans.* suasit igitur Solo, ut deo Cirrhaeam consecrarent, quo mare Apollinis luco vicinum esset. idem Solo alium astum adversus Cirrhaeos excogitavit. fluminis enim aquam ex alveo, per quem fluebat in urbem, aliorsum avertit. Cirrhaei

στρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὲν πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας ἔτι ἀντεῖχον, ἔκ τε φρεάτων καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ θεοῦ πίνοντες. ὁ δὲ τοῦ ἑλλεβόρου τὰς ῥίζας ἐμβαλὼν εἰς τὸν ποταμόν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ φαρμάκου τὸ ὕδωρ ἤσθετο ἔχον, ἀντέστρεψεν αὖθις εἰς τὸν ὀχετόν, καὶ ἐνεφορήσαντο ἀνέδην οἱ Κιρραῖοι τοῦ ὕδατος. καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαῤῥοίας ἐξέλιπον· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς φρουρᾶς Ἀμφικτύονες εἶλον τὴν φρουρὰν καὶ τὴν πόλιν.

Σόλος. ὄνομα βουνοῦ.

Σόλων. ὅτι Σόλων ὁ νομοθέτης Ἀθηναίων, φίλων ἡττώμενος ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσηγήσατο ἀποκοπάς.

Σολπίκιος, ὕπατος, Ῥοῦφος ἐπίκλησιν, ἀνὴρ ἦν ἔν τε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς καὶ πολιτείας πρωτείρισιν ἐχρήσατο ἐν διὰ μέσου.

Σόλοι, πόλις Κιλικίας καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλων δὲ ταύτην κτίζει· ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἴσχει. ἢ σολοικισμὸς ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμός, σόος διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἔνθεν καὶ λαοσσόος, ἡ τὸν λαὸν σώζουσα.

Σόλοικος. ὀνομαστήριον.

Σόλυμα. πόλις.

Σολυμᾶς. ὄνομα κύριον.

Σόλυμοι. ὄνομα ἔθνους.

Σόραιχος. Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχου, ἡ Σιννωνὶς ἐφίσταται.

Σορός. μνῆμα, θήκη.

Ὦ οὗτος, τυφθανὲ καὶ χειρόθλιψ,
ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Καὶ Σοροπηγός. Ἀριστοφάνης·

Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω; 347
τοῖς τὰς σορούς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι.
τοῦτ' ἔστιν, ἄλλην ἴασιν οὐκ ἔχει ἢ τὸν θάνατον· καὶ δέον αὐτῷ πρὸς τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια κατασκευάζειν.

Σοσσιανός καὶ Σόσσιος. ὀνόματα κύρια.

---

5. *ἐνεφορήθησαν*] *ἐνεφορήσαντο* B. Pausan. *ἐνεφορίσαντο* V. *γὰρ* addit Pausan. Porro *ἀνέδην* Med. 7. *καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαῤῥ.*] Apud Pausaniam locus hic rectius ita legitur, *καὶ οἱ μὲν ὑπὸ ἀπαύστου τῆς διαῤῥοίας ἐξέλιπον οἱ ἐπὶ τοῦ τείχους τὴν φρουρὰν. Küst.* Id ipsum apud Suidam antiquitus extitisse declarat *V. scribens *Μαριεικυόνες δὲ εἶλον*. 10. Vide quae diximus in v. *Σόλων*. 17. *Σικελίας*] *Κιλικίας*: v. Meursii Cypr. p. 68. *Hemst. Κιλικίας* item Reinesius, citans Laert. in Solon. 1, 2. Adde Albert. Obss. Misc. IX. p. 155. Menag. in Diog. Laert. I, 51. Photius vitiosum tenet *Σικελίας*, qui praeterea *πόλις βαρβαριζοντες*. Et sic Lex. Seg. *Gaisf.* Emendationem confirmat etiam Harpocr. v. *Σόλοι*. Ordinem verborum *Σικελίας πόλις* mutavi cum *V. Phot. 18. βαρβαριζόντων*] *βαρβαρίζοντες* A. V. quod ad *Σόλοι* retrahendum.

1. *ἔσχε*] *ἴσχει* A. B. *ἔχει* V. *σόου*] *σώου* B. V. Zon. Continuo *γὰρ καὶ* post *σόος* delevi cum V. itemque *γὰρ* om. A. Ceterum hoc epimetrum *αὐτὸς διὰ τοῦ κιλ.* recens accessisse vel inde colligimus, quod eas voces iterat A. post v. *Σόλυμοι*, B. post v. *Σορὸς*. 2. *λαοσσόος*] *λαοσσόος* A, *V. cum H. ν'. 128. Quae subsequebantur, *Σολοικισμός. ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἐκ τῶν κακιῶν λέξις, παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδαιμονούντων Ἑλλήνων. σολοικισμὸς δέ ἐστι λόγος ἀκαταλλήλως συνηρτημένος· ὡς τό, Ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοίχος ἔπεσε*, ex v. *Βαρβαρίζει* descripta, nesciunt A. V. Habet tamen A. in marg. In postremis Küsterus: „*Ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοίχος ἔπεσε*] Non recte Suidas exemplum hoc tanquam *σόλοικον* affert. Haud raro enim apud scriptores Atticos, et praecipue eos, qui *καινοτομίαν* in stilo affectant, nominativus pro genitivo absoluto, ut vocant, positus reperitur. Sophocles Oedip. Tyr. 101. *Ὡς τοῦ' αἷμα χειμάζων πόλιν.* Ubi Triclinius: *τὸ χειμάζων Ἀττικῶς τέθειται, ἀντὶ τοῦ χειμαζόντος.* Agathias lib. I. p. 27. *Ὡς ῥᾴδιον ὂν μεταβολὴν γίνεσθαι τῶν παρόντων.* Pro *ῥᾴδιον ὄντος*. Plura exempla occurrunt apud Aelianum, Philostratum et alios Atticistas." Quae temporibus Küsteri facile condonantur. 4. *ὄνομα κύριον*] Videtur ad eum significatum spectare, quem firmat Valck. post Ammonium p. 193. Subiiciebatur gl. *Σολοικοφανές. χωρίον τὸ δοκοῦν μὲν μετέχειν σολοικισμοῦ, μὴ μετέχον δέ.* Delevi cum A. B. V. E. *χωρίον*] Sc. auctoris, qua significatione utitur v. *χωρίον* Theodor. Serm. IX. *Reines.* Addit Gaisf. Herodot. II, 147. ubi multa Valckenarius. Vide nos in Dionys. Perieg. p. 859. 6. *Σολυμᾶς*] *Σολιμᾶς* A. E. B inter vss. 7. Post hanc gl. cum V. delevi, quae in marg. habet A. *Σομφῶδες. τὸ χαῦνον. Σομῳδές*] Confer Hesychium v. *Σομφώδεις*, et v. *Σομφόν. Küst.* Michael Psell. apud Fabric. Bibl. Gr. V. p. 262. *χώρα ὑγρὰ καὶ ἕλεσιν.* Hippocr. Ep. p. 193. *Foes.* MS. *Σομφάδες* A. 8. *Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σορ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Σιννωνος*: ubi monuimus id ex Iamblicho depromptum esse. *Küst. δὲ ἀπηρκότος*] *οὖν ἀπειρηκότος* V. Dein *τοῦ* om. *V. Mox *Σιννωνὶς* A. *Συνναρρὶς* B. *Συνωρὶς* V. E. *Συνωνὶς* Edd. vett. 10. *Σορός*] Intellige monumentum sive sarcophagum pluros loculos (*ἐνσόρια*) complectentem. Sic Toupio perspectius notionem vocis definit Franckius de Inscr. Richterianis p. 234. sq. 11. *Ὦ οὗτος, τυφ.*] Aristoph. Vesp. 1355. (1404.), sed ubi rectius legitur *χειρόθλιψ* [sic A. B. V. E.]: uti etiam apud ipsum Suidam infra v. *Χειρόθλιψ. Küst.* Nam *χειρόθλιψ* Edd. vett. Hinc fluxit error glossae *Τυφθανός*. 12. *ποθεῖς*] *ποθεῖν* vulg. 13. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 844. *Küst.* 14. *Ἢ τοῖς*] *τοῖς* om. A. 16. *οὐκ ἔχει* Schol. Ven. 17. *παρασκευάζειν*] *κατασκευάζειν* A. B. V. Schol.

---

tamen cum obsidionem adhuc tolerarent, tum aquam puteorum, tum pluviam bibentes, Solo hellebori radicibus in flumen coniectis, postquam animadvertit aquam herba satis infectam esse, flumen in pristinum alveum derivavit. Cirrhaei igitur, aqua fluminis avide hausta, cum per ventris profluvium custodiam muri deserere cogerentur, Amphictyones castellum et urbem ceperunt. *Σόλος*. Nomen collis. — *Σόλων*. Solo, Athenicnsium legislator, precibus amicorum acre alieno oppressorum victus, tabulas veterum debitorum abolevit. — *Σολπίκιος*. Sulpicius, cognomento Rufus, consul, vir fuit et rebus bellicis clarus, et qui medias in cursu vitae civilis partes teneret. — *Σόλοι*. Soli, Ciliciae et Cypri urbs: unde soloecismus, quod Solenses barbare loquebantur. urbem illam Solo condidit: a quo nomen ei impositum est. vel *σολοικισμὸς* dictus est quasi sanae orationis corruptio. nam *σόος* etiam per ὁ scribitur. unde dicta *λαοσσόος*, quae populi servatrix est. — *Σόλοικος*. Nomen proprium. *Σόλυμα*. Urbs. *Σολυμᾶς*. Nomen proprium. *Σόλυμοι*. Nomen gentis. — *Σόραιχος*. *Cum autem Soraechus modo abisset, Simonis statim accessit.* *Σορός*. Loculus, capulus. *Heus tu, capularis senex et cunni rimator, desiderare videris et amare pulchram sandapilam.* Et *Σοροπηγός*, qui loculos mortuis facit. "Aristophanes?" *An loculorum fabris insaniam eius narrabo?* id est, nihil aliud eum curabit nisi mors: ut res ad sepulturam necessariae ipsi parandae sint. *Σοσ-*

Σοῦ. Ἀριστόφάνης Σφηξί·

Ποῦ, ποῦ ’στί μου τὸ δίκτυον;
σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ.

ἐπὶ ὀρνέων. Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντεμεῖν λόγους.
ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ.

Σουβαρμάχιος. οὗτος τῶν δορυφόρων ἦν ἡγεμών, πιστότατος τῷ εὐνούχῳ Εὐτροπίῳ, εἴπερ τις ἄλλος. ἔπινε δὲ πλείονα οἴνου ἢ ὅσον ἠδύνατο χωρεῖν· ἀλλ’ ὅμως τὰ περὶ γαστέρα διὰ συνήθειαν οὕτω καὶ γυμνασίαν ἰσχυρὰν καὶ νεανικὴν πάντα φέρειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν τῶν ὑγρῶν ἔκκρισιν. ἀεὶ γοῦν ἦν, πεπωκώς τε καὶ οὐ πεπωκώς, μεθύων· τὴν δὲ μέθην παρεκάλυπτε, σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσί, καὶ πρὸς τὴν πτῶσιν πολεμῶν ὑφ’ ἡλικίας διὰ νεότητα καὶ συνιστάμενος. ἦν δὲ βασιλικοῦ μὲν γένους, Κόλχος ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ Φᾶσιν καὶ Θερμώδοντα, τοξότης ἄριστος, εἴ γε μὴ κατετόξευεν αὐτὸν τὸ περιττὸν τῆς τρυφῆς.

Σοῦ γ’ εἵνεκα. τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ναῦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

[Σουναμῖτις γυνή.]

Σούπερβος. παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφανος. οὗτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπερβος, ἕβδομος καὶ ἔσχατος Ῥωμαίων βασιλεύς· ὃς πᾶσαν μετεκίνησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον, καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων· τούς τε νόμους μεταθεὶς καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος, καὶ δι’ αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος, δεσμά τε καὶ μάστιγας, κλοιοὺς ξυλίνους καὶ σιδηροῦς, πέδας, ἀλύσεις, μέταλλα, ἐξορίας ἐφευρών· ὑπερόπτης

1. *Σφηξί*] V. 208. sq. Hinc corrigatur v. *Ἐποποῖ*. 4. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 184. Ceterum exemplum hoc nihil ad rem facit. *Küst.* Neque vero causam erroris aut fraudis indagare licet. Continuo delevimus *Ἀγάθων* cum A. V. E. Med. 6. *συντέμνειν*] Sic libri Aristoph. cum gl. *Οἷος*. Sed A. B. V. E. Med. *συνιεμεῖν*. 7. *καινῇ* Aristoph. 9. *Σουβαρμάχιος. οὗτος τῶν δορυφ.*] Haec ex Eunapio sumpta esse puto. *Küst.* Fr. 41. ed. Boissonad. sive p. 114. Nieb. 10. *πιστότατος* om. V. qui mox om. *ἔπινε — συνιστάμενος*. 11. *οἶνον πλείονα*] *πλείονα οἶνον* A. E. 12. *τὴν συνήθειαν*] *τὴν* om. A. B. E. 14. *φέρειν*] Locus non integer. *Boissonad.* Desideratur verbum *ἠδύνατο* vel simile quodpiam: nisi forte sufficit *ἔφερεν*. 15. *πεποκώς*] Vitium animadverterat Toupius. *πεπωκὼς* bis A. qui om. *μεθύων*. 16. *σφαλερὸν διαβαίνων*] Potius addita negatione scribendum est, *οὐ σφαλερὸν διαβαίνων*: ut Portus etiam coniiciebat. *Küst.* Non probo. *Hemst.* Nihil verius Porti emendatione. Athenaeus lib. IV. p. 176. *Τότε γὰρ ὀρθός ἐστι τῷ ὄντι Διόνυσος καὶ οὐ σφαλερός, ὅταν συμμέτρως καὶ κεκραμένως πίνηται.* Confer etiam Suidam v. *Ἀπηνέστερον*. Supra autem scribe, *ἀεὶ γοῦν πεπωκώς τε καὶ οὐ πεπωκώς, μεθύων*. *Drink or not drink, always drunk.* Quod rarum et pervenustum est. *Toup.* II p. 181. Recte Hemsterhusius repugnabat: nempe hominis incessus semper lubricus et temulento similis occultabat eius vinolentiam. Negationem admisit Boissonadus, cui *διὰ νεότητα* tanquam glossema delendum videbatur. Sed inverte cum eodem *καὶ διὰ νεότητα συνιστάμενος*.

3. *τοξότης ἄριστος*] Immo *τοξότης δὲ ἄριστος*, quod refertur illis *βασιλικοῦ μὲν γένους*. 3. *κατατετόξευεν* *V. qui fortasse voluit *καὶ κατετόξευεν*. Agnoscis acumen Eunapianum. 4. *τρυφῆς*] *μέθης· ἦν γὰρ τρυφητὴς καὶ πίνων πλείονα ἢ φέρειν ἠδύνατο* V. Subsequebatur glossa ordini litterarum repugnans: *Σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δάκτυλοι ταῖς γυναιξὶν εἶσι σύμφοροι. Küsterus: Σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δάκτ.*] Haec sunt verba Artemidori lib. II. c. 5. ut Pearsonus recte observaverat.” Observatio prodiit ab superiore v. *Δακτύλιος*, eamque suspectam facit tam A. qui glossam in margine reiecerit, quam *V. locans eam post v. *Σούπερβος*. Quamobrem eieci. Ceterum *δάκτυλοι* bis Med. *δακτύλιοι γυναιξίν* recte V. 5. *οὕνεκα* optimi Arist. libri. *εἰώθεσαν*] *εἰώθασιν* V. Schol. 6. *Βατράχοις*] V. 189. 7. *Σουναμῖτις*] Gl. A. in marg. *Σουναμῆτις* A. *Σουμανῖτις* B. *V. Med. quorum *V. posuit post v. *Σούπερβος*. Suspectam glossam notavi. Deinde cum A. *V. delevi: *Σούνιον. Καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον φυγούσῃ. φυγούσῃ*] Leg. *ἀγούσῃ*. Recte haec absunt a MS. Leid. descripta ex Schol. in Lys. Aristoph. 809. ubi sic legitur. Recte em Toup. *Valck. φερούσῃ* Albert. Observ. Misc. T. IX. p. 155. [item Toup. II. p. 181.] Sed deest hic art. A. et fortasse deleri debet, utpote ex v. *Ἀποῤῥώγας* interpolatus. *Gaisf.* 8. *παρὰ Ῥωμαίων* *V. 9. *οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπ.*] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni, quae leguntur in Collectaneis Constantini ab Valesio editis p. 786. *Küst.* Eaque magnam partem in v. *Ταρκύνιος* repetita: qui loci mutuam sibi praestant opem. Simillima tradit Cedrenus p. 149. 10. *βασιλεὺς Ῥωμαίων*] *Ῥωμαίων βασιλεύς* A. *V. *μετεκίνησε*] In Collectaneis Constantini modo laudatis legitur *μετεκαίνισε. Küst. ἐκίνησεν* Cedr. 12. *ἀπέφηνεν*] *ἀναπέφηνεν* A. *ἐναπέφηνεν* E. Mox *τῶν τοιούτων* V. 13. *ἐπὶ*] *εἰς* Exc. cum gl. inferiore. Dein refinge *μετατιθείς*. 16. *ξυλίνους κλοιοὺς*] *κλοιοὺς ξυλίνους* A. V. Exc. 17. *μέταλλα καὶ ἐξορίας* Exc. ubi post *ἐφευρὼν* uberior extat oratio.

σιανός. Sossianus et Sossius, nomina propria. *Σοῦ*. Aristophanes *Vespis*: *Ubi quaeso est rete meum? fuge, fuge, retrorsum fuge.* dicitur de avibus. item Aristophanes: *Sapiens est ille, qui brevi oratione sensus multos scite praecidere norit. ego vero nova calamitate percussus supplex ad te accessi.* *Σουβαρμάχιος*. Subarmachius fuit satellitum dux, fidelissimus eunucho Eutropio, si quis alius: qui quamvis plus vini biberet, quam capere posset, venter tamen eius per consuetudinem et exercitationem perquam vehementem et strenuam omnia ad naturalem humorum excretionem percoquebat. itaque semper erat ebrius, sive potasset, sive non potasset. ebrietatem vero tegebat instabilis eius incessus, cum propter aetatem iuvenilem casui resisteret gressumque firmaret. erat autem genere regio oriundus, Colchus verus ex iis, qui ultra Phasidem et Thermodontem habitant; idem sagittarius optimus, nisi luxus immodicus ipsum sagittis suis quasi conficeret. *Σοῦ γ’ εἵνεκα*. Tua causa. Aristophanes in *Ranis*. hoc dicere solent nautae vectoribus. *Σούπερβος*. Superbus a Romanis dicitur ille, quem Graeci vocant *ὑπερήφανον*. Superbus autem appellatus est Tarquinius, septimus et ultimus Romanorum rex: qui pristinam reipubl. formam in acerbissimam dominationem convertit, utpote qui eiusmodi artibus regnum quaesivisset. nam et leges immutavit, et magistratus contra morem maiorum constituit, quorum opera plebem acerbe vexaret; primusque vincula, flagella, boias tum ligneas tum ferreas, compedes, catenas, metalla et exilia excogitavit. idem superbus admo-

τε καὶ ἀλαζών, ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε. λέγεται οὖν ὁ ἀλαζὼν καὶ σοῦπερ εἶναι τῶν ἄλλων θέλων· σοῦπερ γὰρ τὸ ἐπάνω δηλοῖ.

Σουπηριανός, σοφιστής, τὸ γένος Ἴσαυρος,
348 τῆς Λαχάρου διατριβῆς. ἐγένετο δὲ οὗτος ὁ Σουπηριανὸς ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς καὶ τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος, οὕτω δὲ ἐπίπονος καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλειόνων ἢ λ' ἐτῶν ἀρξάμενον ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία, καὶ ἁπλῶς φάναι, λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ἀνάγκης, οὐδὲ ἐπιτιμήσεων οὐδὲ μαστίγων φειδόμενον ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας, ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ διδασκάλων. ἀλλ' ὅγε Σουπηριανὸς αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ μεμαστιγωμένος ἐωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις. οὔκουν οὐδὲ διήμαρτε τῆς ἐλπίδος· ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστής, οὐ πάνυ τῆς Λαχάρου δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γὰρ καὶ Λαχάρην γεγονότα σοφιστὴν ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλέον ἢ φύσεως· ἐνέτυχον γὰρ αὐτοῦ λόγοις· καί μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ λόγου εἰκάζοντί μοι τὴν πρώτην ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα, τὴν δὲ φύσιν ἀγεννέστερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρός, ἄντικρυς ἀπαγγέλλουσαν οἷος ἦν Λαχάρης τὴν φύσιν· ὅτι βραδύτερος μὲν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετήν, φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅγε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτήσατο.

Σουρήνας.

Σουσιανή. τόπος. Καὶ Σούσινον, τὸ μύρον. ἢ τὸ κρίνον.

Σούσιοι. ὄνομα ἔθνους. Τὸν νεκρὸν καύσαντες οἱ Σούσιοι τὰ ὀστᾶ κομίζουσι τῷ πατρὶ Τιθωνῷ.

Σουφείρ. χώρα ἐν Ἰνδίᾳ.

Σοφάκας. ὄνομα κύριον.

Σοφία. ὅτι ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἁγίας Σοφίας

---

1. ἀλαζών] ἀλαζὼν V. qui statim καὶ ignorat. Similiter Io. Lydus de mensibus IV, 24. 2. ὡς σοῦπερ] καὶ σοῦπερ dedi cum A. E. *V. Ambiguam esse lectionem cod. V. ait Gaisfordus. Ignorat hanc notationem v. *Ταρκύνιος*. 4. *Σουπηριανός, σοφιστής, τὸ γ.*] Totum hunc articulum deprompsit Suidas ex Damascio, ut discimus ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio p. 1045. nonnulla eorum, quae Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur. Sic enim ibi de Superiano: *Ὅτι Σουπηριανός, τριάκοντα ἔτῶν τῶν ῥητορικῶν ἀρξάμενος, καίτοι τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος ὤν, ὅμως δι' ὑπερβολὴν φιλοπονίας ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστής, οὐ πάνυ τῆς Λαχάρου δόξης ἀπολειπόμενος. Küst.* Scriptum eius in *Μητροφάνη ἔκγονον Λαχάρους* meminit Suidas. *Hemst.* 5. *Λαχάρους*] *Λαχάρου* V. Quae sequuntur *ὀψιμαθὴς μὲν — βιβλία*, ea haud leviter deformata subierunt v. *Ὀψιμαθής*. 10. *προσέχειν*] Immo *προσέχοντα*. 11. *οὐ*] *οὐδὲ* A. V. Mox *καὶ* ante *ἐκμανθάνειν* om. A. B. V. E. 17. *ἐλπίδος*] *τῆς ἐλπίδος* dedi cum V. 18. *ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις*] Notus Pindari flosculus, a sophistis libenter captatus: v. Böckh. in Pind. fragm. p. 579. 19. *Λαχάρους*] *Λαχάρου* V. E.

3. *ἐνέτυχον*] *ἐνέτυχε* V. 5. *ἀγεννέστερος*] *ἀγενέστερος* A. 6. *ἐπαγγέλλουσαν*] *ἀπαγγέλουσαν* A. *ἀπαγγέλλουσαν* V. Mox *Λαχάρους* A. Sequentia paucis immutatis transierunt in v. *Λαχάρης*. 10. *ἐπεὶ καὶ*] *ἐπεὶ* om. V. *ἀνὴρ ἦν*] *ἦν ἀνὴρ* V. item in v. *Λαχάρης*. 11. *ὅγε*] *διὸ καὶ* V. 12. Om. vulg. Tuetur *V. 13. *ὄνομα τόπου*] *τόπος* A. *Σούσινον, τὸ μύρον*] Athenaeus lib. XV. p. 689. inter varia unguentorum genera etiam *σούσινον* recenset, idque *ἐκ κρίνων*, i. e. ex liliis confectum esse ait. *Σούσινον* autem deductum est a nomine Hebraico שושנה, *Susanah*, quod lilium significat. Hesychius: *Σούσινον, τὸ ἐκ κρίνου μύρον. Küst.* σουσῖον A. 14. *τὸ κρίνον*] Athenaeus lib. XII. p. 513. *Κληθῆναι δὲ τὰ Σοῦσα φησιν Ἀριστόβουλος διὰ τὴν ὡραιότητα τοῦ τόπου. σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον. Küst.* 15. *Τὸν νεκρὸν*] Memnonem: vide Strab. XV. p. 728. 17. *Σουφείς*] Intelligit eam regionem, quae in Veteri Testam. Ophir appellatur. Quare scribendum potius erat *Ὀφείρ* vel *Ὠφείρ*, idque suo loco ponendum. Hesychius eandem regionem *Σουφεῖρ* vocat. *Küst. Σουφείρ* A. B. V. E. Conf. Iablonski Voc. Aegypt. Opusc. T. I. p. 337. quem Gaisf. appellat, et Larsow de dialectorum L. Syr. reliq. p. 4. Pertinet gl. ad I. Regg. 10, 11. 19. *ὅτι ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἁγ.*] Idem narrat Anonymus de Antiq. CPolit. a Lambecio editus, num. 175. [sive in Combefisii Origg. rer. Const. I. p. 5.] his verbis: *Ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ νῦν ὀνομαζομένῃ Ἁγία Σοφία, στῆλαι ἀφῃρέθησαν νκζ'. αἱ πλεῖαι μὲν Ἑλλήνων ὑπάρχουσαι· αἵτινες ἐκ τῶν πολλῶν ὑπῆρχον, τοῦ τε Ζεῦ [Ἀπόλλωνος] καὶ τοῦ Διὸς καὶ Κάρου τοῦ πατρυιοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ τὸ δωδεκάζωδον* etc. Et paulo post: *ἐκ δὲ τῶν Χριστιανῶν οὐκ ὀλίγαι μὲν ὧσεὶ ὀγδοήκοντα* etc. Confer etiam Codinum de Origg. CPolit. num. XV. *Küst.*

---

dum et arrogans fuit: unde cognomen Superbi tulit. superbus autem inde dictus est, quod super alios esse velit. *Σουπηριανός*. Superianus, sophista, genere Isaurus, Lacharis discipulus. hic admodum sero ad discendum accessit et ingenio tardiore fuit, sed adeo laboriosus et diligens, ut, cum annos amplius triginta natus oratorum libros legere et, ut simpliciter dicam, ad disciplinas liberales animum adiicere coepisset, ipse necessitate sibi imposita, obiurgationibusque et flagris saepe adhibitis aetatis edisceret, quae ab aliis omnibus, dum adhuc sunt pueri, paedagogi et magistri exigunt. quinetiam Superianus a se ipso flagris caesus in balneis saepe conspiciebatur. quamobrem spe sua non est frustratus. nam paulo post in illa splendida et celebri Athenarum urbe renunciabatur sophista, Lachari gloria non multum concedens. scio enim Lacharem factum esse sophistam diligentia magis quam ingenio. eius enim orationes legi, et mihi primum ex ipsius dicendi genere coniecturam ducenti valde quidem accuratus, at ingenio tardiore visus est. eiusdem etiam viri imaginem vidi, manifeste indicantem, qua natura fuerit Lachares: apparuit igitur vir ad eruditionem quidem tardior, sed vultu nobili, qui virtutem polliceretur, dignus qui philosophus potius quam sophista vocaretur. nam alioqui Lachares vir fuit deo carus, qui quidem visum amissum receperit. *Σουρήνας*. *Σουσιανή*. Nomen loci. Et *Σούσινον μύρον*, unguentum ex liliis confectum. vel lilium. *Σούσιοι*. Nomen gentis. *Susii cum cadaver combussissent, ossa ad patrem Tithonum rettulerunt.* *Σουφείρ*. Indiae regio. *Σοφάκας*. Nomen proprium. *Σοφία*. A latere Sanctae Sophiae ablatae sunt

στῆλαι ἀφηρέθησαν Ἑλληνικαὶ νκ΄ θεῶν Ἑλληνικῶν, καὶ Κάρου πατρῳοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ τῶν ιβ΄ ζωδίων· βασιλέων δὲ Χριστιανῶν στῆλαι ἡ, ἃς Ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει τὸν μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησε.

Σοφία μωροῦ. ἀδιεξόδευτοι λόγοι.

Σοφίαν. κοινῶς ἁπάντων μάθησιν, καὶ τὴν τέχνην, καὶ τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην, τὸν νοῦν. ἅπαξ ἐχρήσατο Ὅμηρος σοφίᾳ, οὐ καθάπερ νῦν τὴν διὰ λόγου καὶ πραγμάτων ἐπισκευὴν τοῦ ἤθους, ἀλλὰ τὴν τεκτονικὴν τέχνην.

Εὖ εἰδῇ σοφίης.

Σοφία. καὶ Σοφὸς ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος, ὃς ἂν εἴη κατὰ ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος, φιλόσοφος δὲ ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος.

Σοφία καὶ ἡ εὐγλωττία καὶ ἡ τῶν θείων ἐπίγνωσις.

349 Σοφίαν || Πλάτων ἡγεῖται ἰδιαίτατα μὲν τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην, ἣν περὶ θεόν φησι καὶ ψυχὴν σώματος κεχωρισμένην. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ, ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας φιλοσοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία· οἷον, ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν.

Σοφιστεία.

Σοφιστής. ἀπατεών. παρὰ τὸ σοφίζεσθαι, ὅ ἔστι λόγοις ἀπατᾶν. λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος, ὡς σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. Ὀδύναις τε καὶ νόσοις γενέσθαι σοφιστὴν ἄκρον. Καὶ Ἀριστοφάνης λέγει σοφίζῃ, ἀντὶ τοῦ τεχνάζῃ. σοφίας γὰρ καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον.

Σοφιστής. πᾶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

Σοφιστής.

Κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφίαν ἔλεγον· καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικήν. καὶ Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος· Σοφοὶ μὲν ἡμεῖς, ἀλλ' οὐ πάντα σοφισταί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Πλείστους ὅτιὴ βόσκουσι σοφιστάς.

τοὺς μετεωρολέσχας νῦν λέγει, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὁρμωμένους.

---

6. ἀδιεξέταστοι λόγοι Prov. Bodl. 850. Ceterum glossarum hunc ordinem instituit *V. Σοφίαν. Σοφία καὶ σοφὸς — δημιουργόν. Σοφία μωροῦ. Σοφία. ὅτι κτλ. (sic) 7. κοινῶς — φρόνησιν om. V. κοινὸν ἁπάτην Photius, κοινὸν ἅπαν τὴν Lex. Seg. 8. καὶ post τέχνην om. A. E. Infra ἡ ante τὸν νοῦν omisi cum A. V. Phot. 9. Ὅμηρος] Il. ό. 412. ubi v. Eustath. 10. λέγων ante τοῦ delevi cum A. V. Videtur in accusativis praepositio desiderari. 13. Σοφὸς ὁ ταύτην ἐπαγγ. — ἀσπαζόμενος] Haec sunt verba Laertii in Prooemio, num. XII. Küst. 18. Σοφίαν Πλάτων ἡγεῖται id.] Et haec leguntur apud modo laudatum Laertium in Platone, num. LXIII. Küst. ἰδιαίτατα] ἰδιώτατα V. 20. φησι περὶ θεὸν] περὶ θεόν φησι dedi cum A. σώματος] σώματι A.

2. Post hanc gl. Σοφίζω. λόγοις ἀπατῶ. αἰτιατικῇ omiserunt A. V. Verbis λόγοις (λόγους Ald.) ἀπατῶ, quae Aldus inculcavit, carent B. E. 3. Σοφιστεία] Extat apud Synesium. Reines. Om. vulg. Tuetur *V. 5. λέγεται δὲ] δὲ om. V. 6. ὡς] ὁ Photius. In seqq. vide Diog. Prooem. 12. 7. Ὀδύναις τε καὶ νόσοις] Hoc fragmentum auctius legitur v. Ἰαχήν. In quem locum consulendus Küsterus. Toup. Supra in oratione recta extat ἐγένετο — καὶ ἐν ταῖς ὀδύναις καὶ νόσοις σοφιστὴς ἄκρος: quae utriusque loci differentia satis criticum admonere potest, quantum fidei sit iis tribuendum, qui Suidam singulis additamentis auxerunt. 8. καὶ Ἀριστοφάνης] Equ. 299. Küst. καὶ om. *V. σοφίζῃ] V. Iacobs. in Philostr. p. 302. 9. σοφίας] σοφία A. καὶ σοφίσματα nescit Schol. 11. πᾶς τεχνίτης] Vid. Menag. in Diog. Laert. Prooem. 12. Valck. in E. Hipp. 921. Meinekii Com. Gr. Vol. II. p. 16. 14. Κομιεῖ τοῦτον σοφ.] Aristoph. Nub. 1109. Ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν. Küst. 15. οὕτως] Id pertinet ad δεξιόν, non ad σοφιστήν: id quod demonstrat etiam gl. Δεξιούς. Quamquam illud ipsum in altero Nubium Scholio extat: ἐν ἄλλοις τοὺς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ — σοφισταί om. B. E. 18. ἡμεῖς] ὑμεῖς A. probabiliter. πάντα] πάντες V. 20. Ὅτιὴ πλείστους αὗται] Interpolatio vulg. Nam πλείστους ὅτιὴ vel ὅτι ἡ A. V. E. Med. 21. τοὺς μετεωρολέσχους λέγει ν.] Haec sunt verba Schol. Aristoph. Nub. 330. Küst. μετεωρολέσχας A. E. Schol. λέγει νῦν] νῦν λέγει A. *V. Schol.

---

statuae Graecanicae CDXXVII. deorum quidem gentilium et Cari vitrici Diocletiani et XII. signorum coelestium, Imperatorum vero Christianorum statuae LXXX. quibus Urbi distributis Iustinianus magnum templum exstruxerat. *Σοφία μωροῦ.* Oratio exitum non habens. *Σοφίαν.* Sic communiter vocant quamvis disciplinam, et artem, et prudentiam, et scientiam, vel mentem. Homerus semel usus est voce *σοφία*, non ut nunc accipiens de verborum et rerum peritia, quae animum instruit, sed de arte fabrili: *Cuiusvis artis valde peritus sit.* *Σοφία.* Et *Σοφός*, qui sapientiam profitetur. is autem fuerit, qui summam animi perfectionem consecutus sit. philosophus autem est qui sapientiam amat. Sapientia etiam dicitur eloquentia et rerum divinarum cognitio. Plato sapientiam proprie esse arbitratur earum rerum, quae intelligentia comprehenduntur et quae vere sunt, scientiam: quam deo animaeque a corpore separatae tribuit. proprie vero philosophiam sapientiam vocat, utpote appetitionem quandam divinae sapientiae. communiter vero sapientia ab eo dicitur omnis peritia: ut cum artificem sapientem vocat. *Σοφιστεία.* *Σοφιστής.* Fallax. ab verbo *σοφίζεσθαι*, quod est verbis decipere. dicitur autem *σοφιστὴς* etiam magister, ut qui discipulos reddat sapientes. olim vero *σοφιστὴς* vocabatur sapiens. *Dolorum morborumque sanandorum summum fuisse artificem.* Et Aristophanes dicit *σοφίζῃ*, fraudibus uteris. nam *σοφίας* et *σοφίσματα* vocabant malas fraudes. *Σοφιστής.* Sophista appellatur omnis artifex. item qui eloquentiam excoluit, vel qui captiosa oratione ultro circumvenire solet. *Σοφιστής. Recipies istum sophistam peritissimum.* sophistas vocabant omnes, quotquot litteris erant eruditi. veteres vero *σοφίαν* vocabant [musicam:] et *σοφιστάς*, musicae peritos. Philostratus Lemnius: *Sapientes quidem sumus, sed non omnium artium periti.* Aristophanes *Nubibus*: *Quia plurimos pascunt sophistas.* ubi sophistas vocat eos, qui de rebus sublimibus disserunt. abusive vero omnes, qui disciplinis exculti sunt. neque id mirum, cum

καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, ὅπου μηδὲ τοὺς αὐλητὰς προσαγορεύειν ὤκνησεν οὕτω. Πλάτων γοῦν ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν δράματι Σοφισταῖς καὶ τὸν Ὀπούντιον ποιητὴν Βακχυλίδην εἰς τοὔνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφισταὶ δὲ πάντες ὅσοι πεπαιδευμένοι. καταχρηστικῶς δὲ Ἀριστοφάνης ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

Σοφοκλῆς, Σοφίλου, Κολωνῆθεν, Ἀθηναῖος, τραγικός, τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ Ὀλυμπιάδα· ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ· καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ Μέλιττα διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. καὶ ἔγραψεν Ἐλεγείαν τε καὶ Παιᾶνας καὶ λόγον κατα- λογάδην περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοι-

1. αὐλητὰς] ἀθλητὰς V. Deinde οὕτω πρ. ὤκνησαν Schol. 2. κωμῳδοποιὸς] κωμῳδιοποιὸς A. 4. ποιητὴν] αὐλητὴν Schol. 5. ὅσοι πάντες *V. 6. πάσης ἐπιστήμης παρέλαβε Schol. 7. τῶν σοφιστῶν] τὸν σοφιστὴν A. Gl. continuam Σοφιστής ἐστιν ὁ δυνάμενος ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Λύναμις, omiserunt A. V. Habet tamen A. in marg. 8. Narrationem de Sophocle triplicem in compendium misit *Eudocia* p. 384. Σοφίλου] Σωφίλου A. Σοφίλλου post alios Dryander in diligentissimo libello de Antiphontis vita et scriptis p. 14. merito probavit, cum propter soni cognationem, qua Graeci solebant patrum filiorumque nomina vincire, tum auctoritate motus Simmiae in Anth. Pal. VII, 21. Clementis Alex. p. 48. Aeliani N. A. VII, 39. Inscriptionis in Corp. Inscr. Vol. II. p. 302. Tzetzae Chil. VI, 69. Quamquam Simmiam et Tzetzen, qui legi numerorum concesserint, excipere licebit. Cf. Lobeck. Patholog. serm. Graeci p. 118. 9. τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ Ὀλ.] Alii Sophoclem natum referunt Olymp. LXXI. et quidem anno eius secundo. Anonymus in Vita Sophoclis: Γεννηθῆναι αὐτὸν φασιν ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου. Pro hac opinione facit Diodorus l. XIII. [c. 103.] Obiisse enim Sophoclem refert anno tertio Olympiadis XCIII. Callia archonte, annos natum nonaginta: Περὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, inquit, ἐτελεύτησε Σοφοκλῆς Σοφίλου, ποιητὴς τραγῳδιῶν, ἔτη βιώσας ἐνενήκοντα. Quare anno secundo Olympiadis septuagesimae primae (ab eo enim ad annum tertium Olympiadis XCIII. utroque termino incluso, intervallum est annorum XC.) assignandus est natalis Sophoclis e sententia Diodori Siculi. Vide etiam Petitum in Commentar. ad Legg. Att. p. 69. *Küst.* Praestat annum natalem in Ol. 70, 4. retrahi.

1. πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς] Consentiunt Anonymus in Vita Sophoclis, Aristoteles in libello de Poetica c. 4. et Laertius in Platone. *Küst.* Adde v. *Τριταγωνιστής.* 4. δυωκαίδεκα] *δυοκαίδεκα* A. V. 5. *Μέλιττα*] Vid. Philostrat. p. 884. *Toup.* MS. Inprimis vero Ruhnk. in Hermesian. v. 57. et Meinek. H. Crit. Com. p. 157. 6. ἦρξε] ἦρχε A. τὸ δρᾶμα *V. Mox πρὸς τὸ δρᾶμα V. 7. τετραλογίαν] Sic scribendum esse recte monuerunt Meursius in Sophocle sub finem et Ionsius lib. I. de Script. Hist. Phil. c. 16. Ante enim inepte legebatur στρατολογίαν, quod Wolfius et Portus, nullam mendi illius suspicionem habentes, prorsus ἀπροσδιονύσως verterant, *delectum militum.* Nimirum cum veteres tragici ante Sophoclem tetralogia, sive quaternis fabulis, in scena certare solerent, Sophocles more hoc neglecto singulis dramatibus certare instituit. Id Suidas significare voluit, cum ait, ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. Tragicos autem quattuor dramatibus, quae *tetralogia* dicebantur, olim certasse praeter alios clare testatur Laertius in Platone: Ἐκεῖνοι τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο, ὧν τὸ τέταρτον ἦν σατυρικόν. τὰ δὲ τέτταρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. Sed de tetralogia veterum tragicorum plura vide apud Ionsium loco laudato; itemque Meursium in Sophocle sub finem, et Stanleium in Catalogum dramatum Aeschyli p. 709. *Küst.* Huic plerique assentiuntur: ut Sophocles primus coeperit una tragoedia certare, relicto tetralogiarum instituto, quod Aeschylus erat secutus. Welckero poetam quaternis fabulis certasse, sed quas argumenti nulla perpetuitas coagmentaret, de trilog. Aeschyl. p. 510. et de Gr. trag. p. 83. indicanti cum alii repugnant, tum Gruppius *Ariadne* p. 46. sqq. C. F. Hermannus Quaest. Oed. p. 38. et alibi, itemque nuper Böckhius in prooemio scholarum hibern. Berol. A. 1841. Quaestio sane difficilis eaque tot dubitationibus obnoxia, vix ut ad finem ea perduci posse videatur. Vide nostros commentarios de hist. litt. Graec. Tom. II. p. 582. sq. Nihil tamen obstat quominus Welckero concedamus Suidam, cum parum perite vetustis opibus uteretur, obscurius elocutum fuisse. Non item Droysenio (in Diar. Stud. antiq. A. 1844. m. Febr.) assentior, τετραλογίας notionem et usum ad perpetuitatem ternarum tragoediarum inter se tam fabulis quam consilio nexarum spectasse. τετραλογίαν. ἔγραψεν] στρατολογεῖσθαι. καὶ ἔγραψεν A. V. στρατολογ'. καὶ ἔ. E. στρατολογίαν. καὶ ἔ. B. τετραλογεῖσθαι vel, quod magis etiam miror, διὰ τετραλογίαν Naekius de Choerilo p. 9. Itaque debet vulgata scriptura in dubitationem vocari. 8. Παιᾶνας] Paeanis in Aesculapium meminit Philostratus lib. III. de Vit. Apoll. c. 5. p. 123. *Küst.* Adde Luciani Encom. Demosth. 27. ex libris editis; quamquam Hermannus et Dindorfius locum suspectum aliter constituerunt. Causam vero carminis Bergkius in Lyricis Graecis p. 886. ex Vita Sophoclis studuit expedire: ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλκωνος (Ἀλκωνος) ἱερωσύνην, ὃς ἤρως ἦν μετὰ Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι. λόγον] Priores editt. [et B. V. E. Eudoc.] addunt καταλογάδην: sed male. Vox enim ista est supervacanea, nec agnoscit eam MS. A. *Küst.* Restituit Gaisfordus. λόγον περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπ.] Locus hic mihi est obscurus vel potius suspectus. Quomodo enim Sophocles certare potuerit cum Thespide et Choerilo (Atheniensi nimirum), qui diu ante eum vixerunt? Quare videat lector. In MS. A. sic legitur et distinguitur πρὸς Θέσπιν. καὶ Χοιρίλος ἀγωνιζόμενος. Sed quid hoc? *Küst.* Tam plana et luculenta Suidae sententiae turbas peperit Küstero, quas tantum dimidia ex parte composuit Fabricius Bibl. Gr. T. II. p. 215. Harl. Contra Thespin et Choerilum dudum defunctos scripserat Sophocles. Ad excusandam virorum doctorum perturbationem hoc facit, quod etiam antiquioribus hominibus frandi fuit Suidae locus. Nimirum ex hac Suidae narratione fluxisse videtur error ille, quem Scholiastae Aristophanis [Ran. 73. sed ex interpolatione Musuri] communicavit Vitae Sophoclis auctor. Qui cum legisset illud, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος ambiguitate dictionis deceptus, inde hoc effecit, Sophoclem tragico certamine certasse, συναγωνίσασθαι, cum Choerilo; Thespin omisit, quem intelligeret non potuisse certare cum Sophocle.

ne tibicines quidem sic appellare dubitaverint. Plato Comicus in fabula *Sophistis* Bacchylidem poetam Opuntium sophistam vocat. sophistae vero dicuntur omnes, quotquot sunt eruditi. per abusum vero Aristophanes id nomen ad quamcunque artem rettulit. Σοφοκλῆς. Sophocles, Sophilli filius Colono, Atheniensis, tragicus, natus Olymp. LXXIII. ita ut annis XVII. Socrate antiquior sit. hic primus tribus histrionibus usus est et tertiarum partium actore. primus etiam chorum quindecim iuvenibus constantem introduxit, cum ante duodecim tantum exhiberentur. idem appellatus est Apis, propter orationis suavitatem. porro singulis fabulis nec tetralogia certare coepit. scripsit Elegiam, Paeanas, Disputationem oratione prosa de Choro, cum Thespide

ρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν, οὗτοι, Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην ἐτῶν ἐνενήκοντα. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκ', ὡς δέ τινες, καὶ πολλῷ πλείω. νίκας δὲ ἔλαβε κδ'.

Σοφοκλῆς, Ἀρίστωνος, νίωνὸς δὲ Σοφοκλέους πρεσβυτέρου, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ, οἱ δέ φασιν ιά. νίκας δὲ εἴλεν ζ. ἔγραψε καὶ Ἐλεγείας.

Ὅτι Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερέβαλε τὸ τοῦ Σοφοκλέους. ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν, ἐλθόντα ἐς γῆρας· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ὑπ' ἀρετῆς τε καὶ σωφροσύνης οὐδ' ἐν μειρακίῳ ἡττήθη τούτων, ἀλλὰ καὶ νέος ὢν καὶ τὸ σῶμα ἐῤῥωμένος ἐκράτει τε καὶ λυττῶντος ἐδέσποζεν. ἀλλ' ὅμως συκοφαντοῦσί τινες ἐπ' ἀφροδισίοις αὐτόν, ὡς διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον καὶ διὰ τοῦτο ἀπενιαυτίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος· οὔκουν οὐδὲ Εὐφράτης ποτὲ ἐσυκοφάντησεν ἐπ' ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα, καίτοι ψευδῆ γράμματα κατ' αὐτοῦ ξυνθείς. διεφέρετο γὰρ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πράττοντα ἔσκωπτεν οὗτος, καὶ ἀπῆγε τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν.

Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος, τραγικὸς καὶ λυρικός, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν Πλειάδα, [ἤτοι μετὰ τοὺς ζ τραγικούς, οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς.] δράματα αὐτοῦ ιέ.

Legerat autem illud non apud Suidam, sed apud antiquiorem auctorem, ex quo habet Suidas. *Naekius* Choeril. p. 8. Contra Welckerus Choerilum nescio quem minorem intelligi suspicabatur, *d. Griech. Tragöd.* p. 892. cui vel Thespidis obest memoria. Verum ne hoc quidem inventum efficit, ut et *ἀγωνιζόμενος* cum *ἔγραψε λόγον* copulari possit et sententiam verisimilem consequamur. Nisi forte *ἀγωνιζόμενος* ex forma libri, quem haud temere *λόγον καταλογάδην* compositum dici putamus, hoc est, sermonem e colloquio poetarum fictum, repeti placet. Ceterum satis ridicule Theobaldus in Obss. Misc. I. p. 315. interpretatus est: et declamavit prosaice, chorum ad Thespidis et Choerili fabulas concedendum strenue impetraturus. Cuius errorem qui fortiter exagitavit, Dorvillius dubitanter explicabat: scripsit sermonem sive orationem pedestrem, de choro certans contra Thespin et Choerilum. Superest ut alteram Welckeri (*d. Aeschyl. Tril.* p. 524.) coniecturam memoremus, qui notam Sophoclis vocem de Aeschylo poeta ad eundem libellum, qui de choro fuit, revocaverit.

1. *ἀγωνιζόμενος*] *ἀγωνιζόμενον* V. 2. *Ἰοφῶν, Λεωσθένης*] *Λεοσθένης, Ἰοφῶν* omisso, A. 3. *ἐτῶν ἐννενήκοντα*] Sic rescripsi auctoritate MSS. Pariss. Ante enim legebatur *ἐτῶν ς'*: quam lectionem Wolfius et Portus secuti locum hunc sic verterant: *Obiit anno sexto post Euripidis mortem*: omnino male. Significare hic enim Suidas voluit, Sophoclem nonagenarium decessisse: quod expresse etiam testatur Diodorus Siculus, cuius verba paulo ante adduximus. *Küst.* 4. *ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκ'*] De fabulis Sophoclis vide Casaub. in Athen. lib. VII. c. 4. Maussacum in Harpocrat. v. *Ἐπὶ Πρυτανείῳ*, Petitum in Commentar. ad Legg. Att. p. 71. et praecipue Meursium in libello de trium Tragicorum fabulis. *Küst.* Ex probabili computatione Boeckhius Gr. Trag. princ. p. 110. *ριγ'*, cui Clintonus in Musei Philologici T. I. p. 74. et Welckerus *d. Griech. Tragöd.* p. 79. assentiuntur. 5. *νίκας δὲ ἔλαβε κδ'*] Diodorus Siculus lib. XIII. eum decies octies tantum vicisse refert. ait enim: *Ἐτελεύτησε Σοφοκλῆς Σοφίλου, ποιητὴς τραγῳδιῶν, ἔτη βιώσας ἐννενήκοντα, νίκας δ' ἔχων ὀκτωκαίδεκα.* Anonymus autem in Vita eum vicies vicisse tradit. *Küst.* 6. *Σοφοκλῆς, Ἀρίστωνος, νίωνὸς*] Vid. Clintoni Fast. Hellen. a. 396. et Thiersch. in Act. Monac. T. I. p. 322. sq., qui Diodori XIV, 53. errorem exagitarunt. Adde Böckhium *Staatsh. d. Ath.* T. II. p. 360. sq. *τοῦ πρότερου Σοφ. τοῦ πρεσβυτέρου*] *τοῦ προτέρου* delevi cum V. Item *τοῦ* ante *πρεσβυτέρου*, quod non spernendum, cum A. V. 8. *οἱ δέ φασιν ιά*] Böckhius Gr. Trag. p. 116. motus loco Diodori XIV, 53. tentabat *νά* pro *ιά*, et deinde *ιβ'* pro *ζ'*. Contra quem disputavit Clintonus F. H. T. II. p. XXXV. qui transponendo maluit succurrere, *ἐδίδαξε δὲ δράματα μ, νίκας δὲ εἴλεν ζ, οἱ δέ φασιν ιά.* *δὲ* ante *εἴλεν* om. *V. 9. *Ἐλεγείας*] Harum meminerunt Hephaestion in Enchiridio [p. 8.] et Harpocratio v. *Ἀρχὴ ἄνδρα δείκν. Küst.* Itaque par est ad eundem Sophoclem transferri memoriam Erotiani p. 390. *Χάριτες, αἱ χαραί, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείᾳ.* 10. *Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερβ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Philostrati in Vit. Apollon. lib. I. c. 10. (p. 16.) *Küst.* Superiorem partem conferas cum v. *Ἀπολλώνιος Τυανεύς.* *Ὅτι Gaisf. cum *V. *ὑπερεβάλλετο*] *ὑπερεβάλετο* A. Posui scripturam supra probatam. Quamquam non displicet, quod ab verbis Philostrati minimum abest, *ὑπερεβάλετο τὸ τοῦ Σοφ.* Cf. Schultz. de vita Soph. p. 149. 12. *ἐλθόντα*] Immo *ἐλθών.* 14. *τούτων*] Praestat cum Philostr. *τούτου.*

1. *καὶ τὸ σῶμα ἐῤῥωμένος* om. V. 2. *ἐδέσποζεν*] *ἐσπούδαζεν* E pr. 4. *διὰ* om. *V. Deinde post *ἔθνος* quaedam neglexit Suidas. 5. *Εὐφράντης* E. 6. *γράμματα*] *δράματα* V. 9. *ἐπέσκωπτεν* Philostr. 11. *Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος*] Hanc gl. habet A. in marg. Poetae memoria coniuncta est cum Inscr. Boeot. 1584. 12. *ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ* om. A. qui *δὲ* om. post *γέγονε.* 13. *ἤτοι μετὰ — Πλειάς* om. V. Explicationem ab homine scholastico profectam notavi. Aliter enim et doctius Suidas, ubi poetas tragicae Pliadis designat, in vv. *Ἀλέξανδρος Αἰτωλός, Διονυσιάδης, Ὅμηρος, Λυκόφρων, Σωσίθεος, Σωσιφάνης, Φιλίσκος.* Ceterum *καὶ* ante *Πλειάς* add. A. B. E.

---

et Choerilo contendens. filios habuit hos, Iophontem, Leosthenem, Aristonem, Stephanum, Meneclidem. obiit post Euripidem, cum esset annorum XC. docuit fabulas CXXIII. quamquam alii multo plures tradunt. victorias reportavit vicies quater. *Σοφοκλῆς.* Sophocles, Aristonis F. nepos Sophoclis senioris, Atheniensis, tragicus. docuit fabulas XL. secundum alios vero XI. vicit septies. idem etiam Elegias scripsit. Apollonius continentia Sophoclem superavit. nam ille cum senectutem attigisset, furiosum et saevum dominum se effugisse dicebat. Apollonius vero Tyaneus per virtutem et continentiam ne in adolescentia quidem libidini succubuit, sed admodum iuvenis et corpore vigens furiosum illum affectum domuit et sibi obnoxium reddidit. quidam tamen eum criminantur ut incontinentem, qui amore victus turpiter se dederit, eamque ob causam apud Scythas integrum annum commoratus sit. sed ne Euphrates quidem viro huic libidinis venereae crimen impingit, quamvis falsas litteras adversus eum commentus sit. erat enim inimicus Apollonii, quippe qui hominem pecuniae causa omnia facientem deridens a turpi quaestu abducere et cauponem istum sapientiae revocare conaretur. *Σοφοκλῆς.* Sophocles, Atheniensis, tragicus et lyricus poeta, ab antiquo illo genus ducens, vixit post Pleiadem, [sive post septem illos tragicos, qui Pleias vocabantur,] fabulae eius sunt quindecim.

Σοφονίας. ὄνομα κύριον.

Σοφός. ὁ θηρεπωδός. Λαβίδ· Φαρμακοῦται φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ, ὡς τό, Σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι. Καί, Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; οὐ γὰρ τοὺς ὡς ἀληθεῖς σοφοὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τούς τισιν εἶναι δοκοῦντας.

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης, ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

351 *Σοφώτατε. ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε. καὶ τοὺς κλέπτας γὰρ σοφοὺς ἔλεγον.*

Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.

Σῷ. μονοσυλλάβως, οἱ σῶοι, καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσι σῶοι. καὶ σῶν μονοσυλλάβως ἀντὶ τοῦ σωζόμενον, ὁλόκληρον. Ὁλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμῆ ἐργασάμενον.

Σωβάλ.

Σωγάνη. ὄνομα πόλεως.

Σώζω. αἰτιατικῇ.

Σωκλῆς. ὄνομα κύριον.

Σωκράτης, Σωφρονίσκου, λιθοξόου, καὶ μητρὸς Φαιναρέτης, μαίας· πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καί φασιν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας Χάριτας· εἶτα φιλοσοφήσας, διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, εἶτα Λάμωνος, εἶτα Ἀρχελάου. Ἀριστόξενος δὲ Ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει· γεγονέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικά, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ ἀδικήματος χωρίς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ Φιλοσόφῳ Ἱστορίᾳ φησίν. ἐς δὲ ἄνδρας ἐλθὼν ἐστρατεύσατο εἴς τε Ἀμφίπολιν καὶ Ποτίδαιαν καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνῴκησε δύο, Ξανθίππῃ· ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα· καὶ δευτέρᾳ Μυρτοῖ, τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρί· ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρονίσκος καὶ Μενέδημος, ἢ Μενέξενος, ὥς τισι δοκεῖ. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, Ὀλυμπιάδι οζ, ἐβίω δὲ ἔτη πέ, εἶτα ἀλογίᾳ, μᾶλλον δὲ ἀπονοίᾳ τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κώνειον ἀπέθανεν, ἔγγραφον

2. *Σοφός, ὁ θηρεπωδ.*] Verte, *incantator serpentum.* Sic voc. *σοφίας* utitur pro incantatione Heliod. Aethiop. II. *σοφίαν τινὰ καὶ ἴυγγα κίνησον ἐπ' αὐτὴν Αἰγυπτίαν. Reines.* Ex Theodoreto in Psalm. LVII, 5. p. 618. *Küst.* Theodoretus: *σοφὸν ἐνταῦθα καταχρηστικῶς τὸν θηρεπωδὸν προσηγόρευσεν*, qui locus, paucis immutatis, descriptus est. Verba illa *σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι* sunt Ieremiae IV, 22. Ultima *ποῦ σοφός* etc. respiciunt ad I Cor. 1, 20. *Ernest.* 3. *παρὰ σοφοῦ* om. B. V. E. Med. 5. *ὡς* ante *ἀληθεῖς* accessit ex A. V. Theodor. *ἀλλ' ὡς τοῦτο παρά τισιν εἶναι δ.* Theodor. Continuo quod pro lemmate praefigebatur *Σοφός* delevi cum A. E. *V. Med. 7. Σοφὸς Σοφοκλ.*] Est oraculum Pythiae, quod refertur a Scholiasta Aristoph. Nub. 144. unde id Suidas mutuatus est. *Küst.* Attigerunt intpp. Luciani de Saltat. 25. Adde Schultzii libellum de vita Soph. p. 171. 8. *σοφώτατος*] *σοφώτερος* A. B. V. E. Med. Statim delevi *Σόφων, Σόφωνος. ὄνομα ὄρους* cum A. V. Ubi sic Toupius III. p. 169.: „De monte Sophone mihi hactenus incomperta omnia. Rescribendum puto, *ὄνομα μαγείρου.* Nimirum una syllaba alteram absorpsit: haec prima mali labes. Sophon est nomen coqui. Eius meminit Athenaeus; meminit et Anthippus Comicus apud Athenaeum lib. IX. p. 403." 9. *Σοφώτατε*] *Σοφώτερε* V. 11. *Σοφοὶ τύραννι.*] Senarius hic est Sophoclis, ex fabula quae *Αἴας Λοκρός* inscribebatur depromptus, ut testatur Zenobius Cent. V, 98. Cum Zenobio facit Aristides Orat. Platonica II. T. III. p. 477. *Οὐδέ γε Εὐριπίδου φήσομεν, οἶμαι, τὸ ἰαμβεῖον εἶναι, τὸ Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ, οὐδ' εἴ τις οὕτω τῶν σοφῶν εἴρηκεν· ἔστι γὰρ ἐξ Αἴαντος Σοφοκλέους, Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ.* His adde Gellium Noct. Att. XIII, 17. *Küst.* Liban. Ep. p. 16. Sophocli tribuit. A Sophocle habuit Euripides. Vid. Plato Republ. l. VIII. [p. 568. B.] *Toup.* Adde quod Gaisf. excitavit locupletissimum Schol. Aristoph. Thesm. 21. *τῶν σοφῶν*] *τῇ τῶν σ.* A. B. V. E. Med. 12. *Θουκυδίδῃ*] E Thucydide, cuius exempla de hoc genere verebatur Osannus in Philem. p. 148. ne iam oblitterata plane essent, Gaisfordus excitat III, 34. *σῶν καὶ ὑγιᾶ.* Adde Eustath. in Il. *ν.* 459 = 940, 45. coll. Etym. M. p. 742. de quo disputat Pierson. in Moer. p. 347. Vid. annot. in v. *Σᾶ.* 14. *σωζομένων, ὁλοκλήρων*] Leg. *σωζόμενον, ὁλόκληρον* monuit Oudendorp. in Thom. Mag. p. 831. 15. *Ὁλόκληρον*] Ex Aeliano. Vid. v. *Θεόπομπος.* Leg. *ἐργασάμενος. Toup.* 17. *Σωγάνη*] H. Reland. Palaest. III. in Sogane. *Hemst.* 19. *Σωκλῆς*] *Σωκλέης* restituendum Herodoto V, 92, 1. *Σωκλῆς Ἀθηναῖος* est apud Aelian. H. A. VI, 44. *ἐξ ἠοῦς πάλι Σωκλῆς Εἰς ἠοῦν* legendum in Hedylo Athenaei XI. p. 473. A. *Porson.* Adde v. *Λυκόφρων* quaeque Keilius congessit in Anal. epigraph. p. 123. sq.

1. *λιθοξόου*] *λιθοξόος* V. *λιθοξόου — γενόμενος* om. *V. 3. φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδ.*] Confer omnino Enarratorem Comici in Nub. 771. *Küst.* Adde C. Fr. Hermanni disputationem infra laud. p. 34. 5. *Λάμωνος*] *Δήμωνος* V. Cf. Diog. II, 19. 6. *πρῶτον*] *πρώτου* V. Cf. Hermann. l. l. p. 39. sq. Tum *αὐτοῦ* E. 9. *ἀδικήματος χωρίς*] Vide Luzacium de digam. Socr. pp. 13. 246. sqq. 13. *ἔσχεν υἱόν*] *παῖδα ἔσχε* V. 16. *ὡς τισι δοκεῖ* et mox *ὡς τύπῳ εἰπεῖν* om. V. *ὡς ἔν τισι δ.* Med. 17. *οζ — ἔτη πέ*] Apparet numeris transpositis refingendum esse, *πζ' — ἔτη ὁ.* 19. *ἀπέθανε* Edd.

Σοφονίας. Nomen proprium. *Σοφός.* Incantationum peritus. David: *Veneficio afficitur a sapiente.* item: *Callidi sunt ad malefaciendum. Et, Ubi sapiens? ubi scriba?* non enim vere sapientes ita vocat, sed eos qui tales quibusdam viderentur. *Sapiens est Sophocles, sapientior Euripides, omnium vero mortalium Socrates sapientissimus. Σοφώτατε.* Furacissime, nam ipsos fures vocabant *σοφούς. Σοφοὶ τύρ. Sapientes fiunt tyranni sapientum consuetudine. Σῷ.* Monosyllabum, quod est salvi. item apud Thucydidem. sed usitatior scriptura *σῶοι. et σῶν*, per unicam syllabam, salvum, integrum. *Cum integrum et salvum et incolumem praestisset. Σωγάνη.* Nomen urbis. *Σωκλῆς.* Nomen proprium. *Σωκράτης.* Socrates, Sophronisci statuarii filius, et Phaenaretes, obstetricis: qui primum statuarius fuit. quare tribuunt illi Gratias Athenis vestitas. deinde philosophatus est, audito Anaxagora Clazomenio; deinde Damone; deinde Archelao. Aristoxenus vero dicit primum audisse Archelaum, cui in deliciis fuerit, et libidine venerea maxime flagrasse, sed citra culpam, ut ait Porphyrius in Historia Philosophorum. ingressus autem virilem aetatem militavit ad Amphipolin, ad Potidaeam et ad Delium. duas habuit uxores, Xanthippen, ex qua filium Lamproclem suscepit; alteram Myrto, Aristidis Iusti filiam, ex qua nati sunt Sophroniscus et Menedemus, vel Menexenus, ut quibusdam videtur. vixit tempore belli Peloponnesiaci, et ut summatim dicam Olympiade LXXXVII. vixit annos LXX. deinde vero imprudentia vel potius amentia Atheniensium coactus bibere cicutam obiit, nullo

οὐδὲν καταλιπών, ἢ ὥς τινες βούλονται ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο, Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Λύκειον, τόπος δὲ οὗτος Ἀθηνῶν, μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ, τῇ Ἀκαδημίᾳ προσαγορευομένῃ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀκαδημαϊκοὶ προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους· αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τοῦ Πλάτωνος γενόμενος, εἰς κῆπόν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς ποιησάμενος, ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου Περιπατητικοὺς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ· καὶ Ἀρίστιππον Κυρηναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε καὶ σχολὴν συνεστήσατο, τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν· Φαίδωνα Ἠλεῖον, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολήν, τὴν Ἠλειακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν, ὕστερον δὲ αὖτη Ἐρετριακὴ ἐκλήθη, Μενεδήμου εἰς Ἐρέτριαν διδάξαντος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ Πύρρων γέγονεν· Ἀντισθένην, ὃς τὴν Κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν· Εὐκλείδην Μεγαρέα, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον σχολήν, ἥτις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγαρική, ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου ἐκλήθη Διαλεκτική· Ξενοφῶντα Γρύλλου, Αἰσχίνην, Λυσανίαν Σφήττιον, Κέβητα Θηβαῖον, Γλαύκωνα Ἀθηναῖον, Βρύσωνα Ἡρακλεώτην· ὃς τὴν ἐριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου, ἠύξησε δὲ Κλεινόμαχος, καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων ἔληξεν εἰς Ζήνωνα τὸν Κιτιέα· οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ Στωικὴν ἐκ τοῦ τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ρκέ Ὀλυμπιάδος· τινὲς δὲ Βρύσωνα οὐ Σωκράτους, ἀλλ' Εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι, τούτου δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο, ἀφ' οὗπερ οἱ Πυρρώνειοι προσαγορευόμενοι· Ἀλκιβιάδην, Κριτόβουλον, Ξενομήδην, Ἀπολλόδωρον, Ἀθηναίους· ἔτι δὲ Κρίτωνα καὶ Σίμωνα, Εὐμάρη Φλιάσιον, Σιμμίαν Θηβαῖον, Τερψίωνα Μεγαρικόν, Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος αὐτοῦ διήκουσεν· ἀδιαφορίαν δὲ δοξάζων καὶ παραδιδοὺς αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἥτις Θεοδωρείος ἐκλήθη. ταῦτα περὶ Σωκράτους.

Ὅτι Σωκράτης φιλοσοφήσας ὕστερον Ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς ἐγένετο. τὴν ἠθικὴν δὲ ἐπρέσβευσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους πολίτας μὲν Πλάτωνα, Ξενοφῶντα, Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Ἀντισθένην· Θηβαίους δὲ Σιμμίαν καὶ Κέβητα· Κυρηναῖον δὲ Ἀρίστιππον, Φαίδωνα, Εὐκλείδην Μεγαρέα. δαιμόνιον δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. ἐμάνθανε δὲ καὶ κιθαρίζειν παρὰ Κόννῳ, γέρων

1. *οὐδὲν καταλιπών*] Scripserim potius, *οὐδὲν ἄλλο καταλιπών*. *Küst.* Nihil mutandum. Negarunt enim alii quicquam litteris ab Socrate mandatum, alii pauca quaedam specimina opposuerunt. *ὕμνον εἰς Ἀπόλλ.*] De scriptis Socratis vide Meursium in Bibliotheca Attica. *Küst.* Vide potius Welckeri Prolegg. in Theogn. p. 53. Appuleius Florid. 20. *canit Socrates hymnos.* Sed parum verisimiliter Müllerus versus Socratis *ἐν τοῖς ποιήμασιν* ap. Ath. XIV. p. 628. F. ad philosophum referebat. *καὶ μῦθον Αἰσώπ.*] V. Plat. Phaed. 10. 4. *οὗτος* om. V. 6. *φιλόσοφοι* post *Ἀκαδημαϊκοὶ* delevi cum A. V. 10. *ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ*] *τοὺς ἀπ' αὐτοῦ ὠνόμασε* V. 13. *Φαίδωνά τε — κληθεῖσαν* post *Πύρρων γέγονεν* in V. ubi *V. sic: *καὶ Φαίδωνα Ἠλεῖον καὶ αὐτὸν ἰδίως συστ. σχ. τὴν Ἠλιακὴν ἀπ' αὐτοῦ κτλ.* Sed *τε* omisi cum A. 14. Immo *συστησάμενον*. 16. *Μενεδήμου*] *Μενεδήμου καὶ* V. Tum *Ἐρετρίαν* A. B. Gaisf. pro *Ἐρετρίαν*. 19. *σχολὴν συστησάμενον* *V. 22. *Λυσανίαν Σφ.*] Legendum puto *Λυσανίου Σφ.* Erat enim hic Aeschines Lysaniae fil. *Hemst.* 23. *Κέβητα Θηβαῖον* om. V. *Βρύσωνα*] De quo v. Aristot. H. A. VI, 6. IX, 12. Athen. XI. p. 508. D. 509. C.

4. *γὰρ* om. *V. *ἐκ τοῦ τόπου* om. E. 8. *προσαγορευόμενοι* om. V. 11. *Εὐμαρῆ* Edd. *Φλιάσιον*] *φιλάσιον* V. 12. *Εὔηνον* ante *Χαιρεφῶντα* delevi cum A. B. V. 13. *ἀδιαφορίαν*] *ἀφροδισίαν* V. 16. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 17. *τὴν* expungi praestat. *ἐπρέσβευεν* extat in gl. *Ἐπρέσβευεν*. 19. *Ἀντισθένην*] Om. V. *Ἀντισθένη* *V. 20. *Κυρηναίους*] *Κυρηναῖον* dedi cum A. Nam minus verisimile est *Φαίδωνα* dici, quem alii *Φαιδώνδαν*: v. Ruhnk. in Xenoph. Mem. I, 2, 48. 23. *Κόνωνι*] Alii rectius Connum vocant. Vide Menag. in Laert. II, 32. *Küst.* *Κόννι* A. Correxi librorum vulgg. errorem. Connus quo iure praeceptor philosophi habitus sit, disceptat C. Fr. Hermannus de Socratis magistris, Marb. 1837. p. 24. sqq.

ut quidam tradunt scripto relicto praeterquam hymno in Apollinem et Dianam et Aesopea fabula versibus scripta. philosophos effecit Platonem, qui relicto Lyceo (locus autem est Athenis) traduxit scholam in suburbium, quod Academia vocatur, eiusque sectatores Academici dicti sunt usque ad Aristotelem, is enim cum Platonis auditor fuisset, in quodam horto ante urbem sito scholas instituit et a spatio, quod ibi extabat, discipulos vocavit Peripateticos. item Aristippum Cyrenaeum, qui peculiarem sectam introduxit, et scholam constituit, dictam Cyrenaicam. et Phaedonem Eleum, qui et ipse peculiarem scholam instituit, ab ipso dictam Eliacam. eadem vero postea vocata est Eretriaca, Menedemo Eretriae docente. ex huius schola Pyrrho prodiit. Antisthenem, qui Cynicam sectam condidit; Euclidem Megarensem, qui et ipse peculiarem instituit scholam, quae ab eo Megarica; a Clinomacho vero Euclidis discipulo vocata fuerat Dialectica. Xenophontem Grylli F., Aeschinem, Lysaniam Sphettium, Cebetem Thebanum, Glauconem Atheniensem, Brysonem Heracleoam, qui contentiosam dialecticam introduxit, una cum Euclide; Clinomachus autem auxit, cumque multos sectatores habuisset, desiit ea in Zenone Citieo. hic enim Stoicam scholam, a loco sic appellatam instituit: vixitque Olymp. CXXV. quidam vero Brysonem non Socratis, sed Euclidis auditorem fuisse scribunt. huius vero Pyrrho auditor fuit, a quo Pyrrhonii dicti sunt. porro Alcibiadem, Critobulum, Xenomedem, Apollodorum, Athenienses. praeterea vero Critonem, Simonem, Eumarem Phliasium, Simmiam Thebanum, Terpsionem Megaricum, Chaerephontem. Theodorus etiam cognomento Atheus eum audivit: qui cum statueret et doceret omnia esse indifferentia, peculiarem sectam, instituit, quae Theodoria vocata est. et haec quidem de Socrate. *Σωκράτης, φιλοσ.* Socrates cum ad philosophiam se applicaret, Archelai physici discipulus fuit; atque moralem philosophiae partem praecipue coluit. habuit discipulos, cives quidem Platonem, Xenophontem, Alcibiadem, Critiam, Antisthenem; Thebanos vero, Simmiam et Cebetem. praeterea Aristippum Cyrenaeum, Phaedonem, Euclidem Megarensem. hic daemonii consuetudinem familiarem iactabat. cum autem senex esset, cithara ludere didicit apud

ἤδη ὤν· σκωφθεὶς δὲ τὸ Σόλωνος, Ὀψιμαθής, εἶπε, μᾶλλον ἢ ἀμαθής. ἐκ Ξανθίππης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμπροκλέα. τῶν νέων δὲ τῶν πλείστων ἐρωτικῶς περὶ αὐτὸν σχόντων ἐφθονήθη. ὃν πρῶτος Ἀριστοφάνης ἐκωμῴδησεν ἐν Νεφέλαις ὡς φθορέα τῶν νέων καὶ ἄθεον, διότι τὸν κύνα καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνυεν· ὕστερον δὲ Ἄνυτος καὶ Μέλητος ἐπὶ τούτοις αὐτὸν ἐγράψαντο καὶ εἷλον· ἐν τῷ τιμήματι δὲ αὐτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο, οἱ δὲ θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν ἐπὶ πολύ, μέχρις ἂν ἡ ἀπὸ Δήλου Θεωρὶς ἀφίκηται. καὶ οὐκ ἐξῆν ἀχθείσης, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαί τινα κατὰ δίκην. Κρίτωνος δὲ αὐτῷ φυγὴν συμβουλεύσαντος οὐκ ἠβουλήθη, τοὺς νόμους εἰπὼν δεῖν μὴ παραβαίνειν. πιὼν δὲ τὸ κώνειον, εὐχῆς ἐπιμνησθείς, Θύσατε, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ. Κύρσας δέ τις ὄνομα, Χῖος τὸ γένος, ὡς συνεσόμενος ἤλθε Σωκράτει· ᾧ καθευδήσαντι παρὰ τὸν τάφον ὄναρ ὀφθεὶς ὡμίλησεν. καὶ εὐθὺς ἐκεῖνος ἀπέπλευσε, τοῦτο μόνον ἀπολαύσας τοῦ φιλοσόφου.

Σωκράτης.

Σωκράτης ὁ Μήλιος,
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.

ἐπὶ τῶν ἀπόῤῥητά τινα λεγόντων. ἔστι δὲ παρ' ἱστορίαν· Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης· ἀλλ' ἐπειδὴ Διαγόρας Μήλιος ὢν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ἄθεον διαβάλλει. διὰ δὲ τὴν ζήτησιν, 353
ὁπόσους ἄλλοιτο ἡ ψύλλα πόδας ἔχουσα. ἢ Μήλιος, ὥς τινες ἐξεδέξαντο, ὁ τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς ὀξύνων, πρὶν εἰσελθεῖν ἠγριωμένας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων· μῆλα γὰρ τὰ θρέμματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό· οἱ δὲ παρέλαβον αὐτό. Διαγόρας ὁ Μήλιος, ὃς τὸ μὲν πρότερον ἦν θεοσεβής, παρακαταθήκην δὲ ὑπό τινος ἀποστερηθεὶς ἐπὶ τὸ ἄθεος εἶναι ἔδραμεν. ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ καὶ Ἀρισταγόρας Μήλιος, διθυραμβοποιός· ὃς τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια ἐξορχησάμενος καὶ ἐξειπὼν ἀσεβέστατος ἐκρίθη. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοὺς Μηλίους ἐπ' ἀσεβείᾳ κωμῳδοῦσι. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βλασφήμων.

1. *τὸ Σόλωνος*] *ὑπὸ Σόλωνος* A. B. V. E. Orationem aut mancam aut parum esse limatam arguit annotatio H. Valesii in Ammian. Marc. XXVIII, 4, 15. Suidam tamen confirmat Sextus adv. Mus. p. 359. ubi v. Fabric. 2. *μᾶλλον, εἶπεν*] Dedi *εἶπε μᾶλλον* cum A. V. 4. *πρὸς αὐτὸν σχόντων*] *περὶ αὐτὸν σχ.* posui cum A. B. *περιαντισχόντων* V. *καὶ πρῶτος Ἀριστοφάνης τὰς Νεφέλας γράψας ἐκωμῴδησεν αὐτὸν ὡς διαφθείροντα τοὺς νέους*] *ὃν πρῶτος Ἀριστοφάνης ἐκωμῴδησεν ἐν Νεφέλαις ὡς φθορέα τῶν νέων* propter meliorem orationis colorem ab V. accepi. 6. *καὶ ἄθεον ἐκάλει*] *ἐκάλει* delevi cum A. V. *τὸν κύνα καὶ πλάτανον*] Praestat *καὶ τὴν πλάτανον*. Ceterum vide annot. in v. *Ῥαδαμάνθυος ὅρκος*. 8. *Μέλιτος*] *Μέλητος* A. *ἐπὶ τούτων* Med. *ἐπὶ τούτοις — εἷλον* om. V. *ἐγράψαντο αὐτὸν*] *αὐτὸν ἐγράψαντο* A. *ἔγραψαν αὐτὸν* Med. 9. *αὐτὸν*] *ἑαυτὸν* A. *αὐτοῦ* V. Immo *αὐτῷ*. Mox *ἐτιμήσαντο* V. 10. *οἱ δὲ θανάτου ἐτίμησαν*] Vide v. *Ἐτιμήσαντο*. 12. *ἀφίκηται*] *ἀφίκοιτο* V. Compara similem orationem v. *Θεωρίς*. 14. *φυγὴν αὐτῷ*] *αὐτῷ φυγὴν* A. 16. *κώνειον*] *τὸ κώνειον* B. V. E. Med. 17. *τοὔνομα*] *ὄνομα* dedi cum A. V. Mox *τὸ γένος* om. V. qui *ὃς* pro *ὡς*. 19. *περὶ*] *παρὰ* A. B. E. Med. Narrationem in breve contractam illustrat exemplum uberius traditum in Epist. Socrat. 17. ubi Libanium contulit Allatius. 20. *ἀπέπλευσε δὲ εὐθὺς ἐκεῖνος*] *καὶ εὐθὺς ἐκεῖνος ἀπέπλευσε* dedi cum V.

1. *Σωκράτης*] *Σωκράτους* addunt A. V. Sed lemma nescit Med. 2. *Σωκράτης ὁ Μήλιος, καὶ Χαιρ.*] Haec sunt verba Aristophanis Nub. 829. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. *Küst.* 5. *ἐπεὶ*] *ἐπειδὴ* V. item liber Ven. Schol. Id probavi. 7. *ὁ κωμικὸς* post *ἄθεον* delevi cum A. V. Schol. qui post *διαβάλλει* addit, *διὰ τοῦτο Μήλιον αὐτὸν ἔφη*, reliquas autem annotationis partes alium in ordinem redegit. Velut novissimum locum tenent illa *διὰ δὲ τὴν ζήτησιν κτλ.*, quae manca praebent sententiam, Schol. tamen ope sic redintegrandam: *ψυλλῶν δὲ ἴχνη λέγει γινώσκειν τὸν Χαιρεφῶντα διὰ τὴν ζήτησιν, ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας*. Respicit enim ad v. 145. 8. *ἄλλοιτο*] *ἄλοιτο* V. Med. item ut in v. *Ψύλλα*. Deinde cum A. B. V. post *ἔχουσα* delevi: *καὶ ὃν ἀπέδωκε λόγον, ἔφη, εἰδέναι τὰ ψυλλῶν ἴχνη, παίζων*. 9. *ἐδέξαντο*] *ἐξεδέξαντο* A. V. Schol. 11. *θηρίων*] *ζώων* V. qui infra om. *παρέλαβον αὐτό*, ubi Schol. *οὕτω*, quod ignorat liber Venetus. Sed ista *οἱ δὲ παρέλαβον αὐτόν* vel quocunque modo fuerant conformata, nunc plane cassa sunt, neque habent quo referri possint. 14. *στερηθεὶς*] *ἀποστερηθεὶς* A. B. V. Schol. 15. *ἄθεος εἶναι ἔδραμεν*] *ἄθεον ἐξέδραμεν* Schol. Ald. 17. *Ἀρισταγόρας*] Item Schol. ubi *Διαγόρας* Hermannus. Neque temere prodisse videtur *Ἀρισταγόρας*, quod *Ἀρίσταρχον* recondit praeter *Διαγόραν*, poetam dithyrambicum, in Schol. Arist. Ran. 323. traditum. 20. *ἐπ' ἀσεβείᾳ*] *ἐπ'* om. A. V. E. Med. *τάττεται — βλασφήμων*] Om. Schol.

Connum. tum derisus dixit illud Solonis: *Praestat sero quam nunquam discere.* e Xanthippe suscepit Sophroniscum et Lamprocles. quod autem plerique iuvenes amore eum prosequebantur, invidiam sensit. ac primus Aristophanes Nubibus illum perstrinxit, quasi corrumperet iuvenes, et atheum vocavit, quod per canem et platanum ex nimia superstitione iuraret. postea vero Anytus et Meletus eodem nomine ipsum accusarunt, et reum peregerunt. in aestimatione vero poenae victum in Prytaneo publice sibi praeberi postulavit. illi vero capitis eum condemnarunt. tum in vinculis diu fuit, donec Theoris e Delo rediret. neque enim, cum illa discesserat, antequam esset reversa, quemquam iudicio damnatum occidere licebat. cum autem Crito fugam suasisset, noluit, negavitque oportere leges violari. hausta autem cicuta, voti recordatus, *Immolate*, inquit, *Aesculapio*. quidam vero nomine Cyrsas, genere Chius, Athenas venit Socratem visurus: cui dormienti iuxta sepulcrum Socrates in somnis visus est et cum eo collocutus. tum ille statim abiit, satis habens hunc fructum ex philosopho percepisse. *Σωκράτης. Socrates Melius et Chaerephon, qui novit pulicum vestigia.* de iis qui arcana quaedam dicunt. res ab historiae fide aliena. Socrates enim Atheniensis erat. sed quia Diagoras Melius infamis erat ut deorum osor, ipsum Socratem ut atheum criminatur. Chaerephontem vero propter quaestionem illam, quot sui pedes saltaret pulex, dixit scire pulicum vestigia. alii tamen interpretantur Melius, quod animos discipulorum, antequam adissent, feros, expoliret. *μῆλα* enim dicuntur pecudes. alii vero Melium dictum putant ut hirsutum et squalidum. Diagoras Melius initio quidem pius erat; postea vero deposito fraudatus et ad impietatem prolapsus deos esse negavit. quare Athenienses indignati Melum vexarunt. fuit alter Diagoras, poeta dithyrambicus: qui cum mysteria Eleusinia evulgasset, valde impius iudicatus est. ab eo igitur tempore comici Meliorum impietatem perstringunt. usurpatur nomen etiam de bla-

Σῶκος. ὁ Ἑρμῆς.

Σωκῶ. ἰσχύω, δύναμαι· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ σώζω. Σοφοκλῆς·

Μόνη γὰρ οὐκέτι σωκῶ
λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος.

οἷον καταβαροῦν με καὶ καταφερόμενον.

Σωλήν, σωλῆνος. τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον.

Σωλῖνος. ὄνομα ποταμοῦ.

Σῶμα. πᾶν τὸ τεθνηκός. τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος. Ὅτι πᾶν τὸ ποιοῦν σῶμά ἐστι· ποιεῖ δ' ἡ φωνὴ προσιοῦσα τοῖς ἀκούουσιν ἀπὸ τῶν φωνούντων· ὥστε σῶμά ἐστι.

Σωμανῖτις γυνή.

Σωμασκεῖν. συγκροτεῖν, εὐτρεπίζειν, ὠδίνειν, ἑτοιμάζειν.

Σωμασκία. Ὁ δὲ ἤσχαλλεν, ὡς παρευδοκιμούμενος ἐκ νέου, τριχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας.

Σωματοποιεῖν. σωμασκεῖν. Οὐκ ἠβούλετο ἀληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν Φίλιππον. Καὶ αὖθις· Ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππους, ἀνεκτήσατο δὲ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Σωματοποιεῖν. τὸ παρέχειν τὰς τοῦ σώματος χρείας. Ὁ δὲ Ζεῦξις ὑπεκρίνετο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας, οὐκ ἐβούλετο δὲ σωματοποιεῖν ἀληθινῶς τὸν Φίλιππον. — Οἱ δὲ ἠναγκάζοντο παντὶ τῷ λεγομένῳ προσέχειν, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι.

Σωματοποιήσαντες. κυρώσαντες, βεβαιώσαντες. Ἐμοῦ δὲ ταχέως συγκαταθεμένου καὶ σωματοποιήσαντος ‖ τὴν ἐπιβολήν, τῷ βλέπειν διότι 354
ῥέγεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως.

Σωματοποιῆσαι. Ὁ δὲ ἔφασκε δεῖν μὴ προϊέσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐκ τῶν χειρῶν, μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν, φυγομαχοῦντας. — Ὁ δὲ βραχείας ἐπιλαβόμενος ἐλπίδος ἐκ τῶν πολιορκουμένων ἐσωματοποίει ταύτην. Καὶ αὖθις Πολύβιος· Ὁ δὲ ὡς κηδεμονικὸς φίλος πᾶν ἐμηχανᾶτο, δι' οὗ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσει, τοῖς δὲ σφετέροις πράγμασι περιστήσει τοὺς μεγίστους κινδύνους.

Σωναράτης. ὄνομα κύριον.

Σῶος. ὁ ὑγιής.

---

1. *Σῶκος*] Mercurii epitheton, Phurnutus, Nicom. Geras. de arithm. Theol. ap. Phot. 187. *Reines.* Il. υ. 72. Conf. Apollonii Lex. et Schol. Luciani T. IV. p. 183. ed. Iacobitii, unde colligimus hanc cum seq. gl. fuisse copulandam. Addas Etym. M. p. 742. 2. *οἱ δὲ*] *νεώτεροι* addit Schol. 3. *Σοφοκλῆς*] Electr. 119. *Μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ Λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος. Küst.* 6. Explicatio Schol. Soph. 7. 8. Vide quae diximus in v. *Σολήν.* 9. *παρὰ τοῖς παλαιοῖς. δέμας δὲ τοῦ ζῶντος λέγεται*] *τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται* A. B. V. Photius et Lex. Bachm. p. 379. Comparat Gaisfordus Schol. Ven. in Il. ά. 115. 11. *Πᾶν δὲ τὸ ποιοῦν*] Haec sunt verba Laertii in Zenone, VII, 55. *Toup.* *Ὅτι πᾶν* A. *V. ποιῆ *V. 12. *προσιοῦσα*] *προσοῦσα* A. V. 13. *σῶμά ἐστι*] Addendum *ἡ φωνή.* Statim eieci versum onirocriticum: *Σῶμα ὅλον καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν.* „Haec ad somniorum interpretationem pertinent. Vide nos supra in v. *Σάρκας.*" *Küst.* Deest V. E. Habet A. tantum in marg. ubi om. *ὅλον. Gaisf.* Silet Gronovius. 14. *Σωμανῖτις γυνή*] An *Σουναμῖτις γυνή*, ut supra? *Küst. Σωναμῆτις* V. Herodian. Epimerism. p. 131. *Σώμανα τόπος ὅθεν καὶ Σωμανῖτις γυνή*, ubi vid. Boissonad. *Gaisf. Σωμανῆτις *V.* 15. *ὠδίνειν*] *ὠδίνειν* A. B. V. E. Vide v. *Ἐσωμάσκει.* 17. Alterum vocis exemplum praebet v. *Εὐέκτης.* *Ὁ δὲ*] Locus repetitus ex v. *Ἁρμάτος. ἤσχαλλεν*] *ἤσχαλεν* A. Med. Mox A. *μάνων.* Tum *ὅλης* B. E. pro *ἄλλης.* 20. *Σωματοποιεῖν*] Confer Nostrum supra v. *Ἐσωματοποίει. Küst.* Gaisfordus addit annotationes quasi classicas Wesselingii in Diod. XI, 86. XVIII, 10. Adde v. *Εὐμένης. Οὐκ ἠβούλ.*] Integrum locum praebet gl. continua. 22. *Ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππ.*] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 87. *Küst.*

3. *Ὁ δὲ Ζεῦξις ὑπεκρ.*] Locum hunc Polybio [XVI, 1, 9.] tribuit Valesius, qui hinc supplet Collectanea Constantini a se edita p. 69. *Küst.* 6. *ἀληθῶς*] *ἀληθινῶς* A. B. *V. cum exemplo primo. *Οἱ δὲ ἠναγκάζοντο*] Polyb. Fr. gr. 123. quod recurrit in Excerptis Vat. XXXIII, 2. p. 442. 9. *Ἐμοῦ δὲ ταχ.*] Et hoc fragmentum, uti et duo sequentia, censente Fulv. Ursino, ad Polybium referenda sunt. *Küst.* Fr. gr. 124. *σωματοποιήσαντος*] *σωματοποιήσαντες* A. 12. *Σωματοποιῆσαι* om. V. ap. Gaisf. *Ὁ δὲ ἔφασκε — κινδύνους*] Polyb. Fr. gr. 125. 126. 127. Mox *προϊέσθαι* tacite Küsterus, qui correxit editum *προσίεσθαι* Portum secutus. 15. *ἐλπίδος* om. V. ap. Gaisf. 21. *Σωναράτης*] *Σωνάρτης* A. V. Glossa suspecta.

---

sphemis. *Σῶκος.* Epithetum Mercurii. *Σωκῶ.* Valeo, possum. alii vero accipiunt, ut sit servo. Sophocles: *Sola enim amplius non sustineo doloris onus iniquum.* ubi *ἀντίῤῥοπον* est id quod me deprimit et onere suo gravat. *Σωλήν.* Tubus. *Σωλῖνος.* Nomen fluvii. *Σῶμα.* Quodvis corpus mortuum. *δέμας* vero dicitur corpus viventis, quod cum anima quasi colligatum sit, ut dixit Homerus. *Quicquid agit, est corpus. vox autem loquentis ad audientium aures allabens agit. ergo est corpus.* *Σωμανῖτις γυνή.* *Σωμασκεῖν.* Componere, parere, parturire, praeparare. *Σωμασκία. Ille vero graviter ferebat se gloria superari ab iuvene, qui capillos tantum et reliquum corporis ornatum curaret.* *Σωματοποιεῖν.* Vires augere. *Re ipsa Philippum opibus augere noluit.* Item: *Corpora equorum pariter et virorum refovit; horum vero animos etiam refecit.* *Σωματοποιεῖν.* Res corpori necessarias praebere. *Zeuxis autem simulabat quidem se pactis stare velle, sed re ipsa nolebat Philippum opibus augere. — Illi vero ad omnia quae dicebantur mentem advertere, omnemque spem alere et admittere cogebantur.* *Σωματοποιήσαντες.* Qui ratum fecerunt, qui confirmarunt. *Cum vero statim assentirer et conatum istum comprobarem, intelligens illum talis propositi cupidum esse.* *Σωματοποιῆσαι. Ille vero negabat oportere hostes ex manibus dimitti, neque audaciam eorum detrectatione pugnae corroborari. — Ille vero exiguam spem, quae ab obsessis affulserat, arreptam alebat.* Et alibi Polybius: *Ille vero tanquam officiosus amicus omnia moliebatur, quibus opes hostium augeret, res vero domesticas in maxima pericula coniiceret.*

Σώπατρος Ἀπαμεύς, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς Ἰαμβλίχου· ὃν Καῖσαρ Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ Ἑλληνίζειν ἔτι τὰ κατὰ θρησκείαν· ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε περὶ Προνοίας καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων ἢ δυσπραγούντων.

[Ὅτι τὸν Σώπατρον Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν, οὐ καλῶς ποιῶν. ὁ γὰρ χριστιανὸς οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης.]

Σώπατρος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἱππόλυτος, Φυσιολόγος, Σιλφία, ἢ Κνιδία, Νεκυία, Πύλαι, Ὀρέστης, Φακῆ· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Σώπατρος παρῳδός· τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχίς, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.]

Σώπατρος Ἀπαμεύς, σοφιστής, ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. Ἐπιτομὰς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι.

Σώπιθος. ὄνομα κύριον.

Σωράκους. Βάβριος·

Ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθος σύκων,
στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.

Σωρανός, Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος, ἰατρός, διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων, βιβλία τε συντάξας πλεῖστα καὶ κάλλιστα.

Σωρανός, Ἐφέσιος, ἰατρὸς νεώτερος. Γυναικεῖα, βιβλία δ'. Βίους ἰατρῶν καὶ αἱρέσεις καὶ συντάγματα, βιβλία δέκα· καὶ ἄλλα διάφορα.

Ὅτι Ἀσκληπιάδοτος ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐκμαθὼν τῶν μὲν νεωτέρων οὐδένα ἀπεδέχετο πλὴν Ἰακώβου, τῶν δὲ πρεσβυτέρων μετὰ τὸν Ἱπποκράτην Σωρανὸν τὸν Κίλικα, τὸν Μαλλώτην ἐπίκλην.

Σωρεία. πλῆθος. Καὶ Σωρεύς, ὁ σωρός.

Σωρὸν χρημάτων ἀγγέλλεις. κυρίως σω-

1. Σώπατρος Ἀπαμ.] De hoc Sopatro vide Eunapium in vita Aedesii et Valesium in Sozomeni Histor. Eccles. lib. I. c. 5. *Küst.* Adde Wyttenb. in Eunap. p. 71. 72. In δυσπραγούντων desinit *Eudocia* p. 382. 2. μαθητὴς] υἱὸς E, ὁ Καῖσαρ] ὁ omisi cum V. E. Tum ἀνεῖλεν om. A. 3. κατὰ τὴν] τὰ κατὰ A. V. 7. Ὅτι τὸν] Seqq. A. in marg. Annotationem hominis religiosi seclusimus. Ὅτι Gaisf. cum *V. 8. χρησιὸς οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης] χς ἐξ ἀγάπης, οὐκ ἐξ ἀνάγκης V. Saltem quod etiam sententia requirit, reposui χριστιανός. 10. Σώπατρος κωμ.] Σώπατρος — Φακῆ, καὶ ἄλλα *Eudocia* p. 384. 11. Σιλφία] Legendum est Σίλφαι, Κνιδία ex Athen. III. p. 101. B. et 109. F. sunt enim diversae fabulae, non una duplici titulo. *Hemst.* σιλφία ἢ κνιδία Med. 12. Ἀθήναιος] Apud quem plures poetae tituli extant. 14. Σώπατρος παρῳδ.] Male Suidas Sopatrum Parodum a Sopatro Comico diversum facit, ut et ante nos monuit Stanleius in Aeschyli Choeph. 294. *Küst.* Adde Welandum de parodiarum Homer. scriptoribus c. 10. Glossam ab A. omissam notavi, quam item ut alias Athenaei copiolas, quae spectant ad litteras comicorum Graecorum, homo studiosus asperserat. τούτου δ' ἐστὶ *V. 16. Σώπατρος Ἀπαμεύς] Etiam hanc gl. om. A. In ea maxime displicet conclusio, siquidem Eclogae historiarum nihil ab Epitomis differebant. Neque vero probatur exordium istud, Ἀπαμεὺς σοφιστὴς ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς, ubi perverse positum est σοφιστής. Iuvat nonnihil Eudocia p. 382. ignorans σοφιστὴς — Ἀλεξανδρεύς. Itaque vereor ne Ἀπαμεὺς σοφιστὴς e superiore glossa irrepserint: quae qui corrigenda viderat, ἢ μᾶλλον de suo inseruit. Ceterum ne πλείστων quidem sufficit, nisi accesserit ἱστοριῶν. 18. ἐκλογίαν] Est vox insolens, pro qua magis usitate dicetur ἐκλογήν. Ceterum Excerptorum Sopatri, quorum Suidas hic meminit, epitomen exhibet Photius in Bibliotheca, Cod. CLXI. *Küst.* ἐκλογὴν V. ἐκλογιῶν B pr. Mox εἶναι om. V.

1. Σώπιθος] Fors. Σωπείθης, regulus Indiae, a quo Alexander M. 150. canes generosos λεοντομάχους accepit, Strab. XV. p. 700. Diod. Sic. XIX. Curt. IX, 1. *Reines.* 2. Σωράκους] Vid. Ἀβρόϊχους. *Toup.* Et intpp. Polluc. X. p. 1310. Βάβριος] Fr. Tyrwhitt. p. 40. Knoch. p. 167. 3. Assentior Tyrwhitto, qui negantis formam ab hac oratione abiudicavit. Desiderabam Σὺν δ' ὀσπρίοις. ἦν σωρὸς] σωρὸς ἦν *V. 5. Σωρανός] Hunc puto esse Soranum, cuius mentionem facit Galenus ἐν τῷ Περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους, part. II. p. 252. et alibi. At alius est Soranus, cuius mentio fit apud Tzetzem Chil. VI, 300. Is enim tempore Cleopatrae vixerat. *Küst.* Cf. Fabric. B. Gr. T. XII. p. 684. Σωρανός — ἄλλα πλεῖστα διάφορα *Eudocia* p. 382. 6. Ῥώμῃ] τῇ Ῥώμῃ dedi cum A. V. 9. Γυναικείων] Γυναίκεια posui cum A. B. *V. Extat illorum librorum fragmentum; eiusdemque Sorani habetur ea Hippocratis Vita, quae in huius editionibus est propagata. 12. Ἀσκληπιάδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἰατρ.] Haec sumpta sunt ex Damascio, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio p. 1053. eadem totidem paene verbis leguntur. *Küst.* Ὅτι Gaisf. cum *V. A Photio Suidas paulum deflexit. 13. οὐδὲν Med. 14. Ἰάκωβον *V. 17. σωρός] σωρ' A.

Σωχαράτης. Nomen proprium. Σῶος. Sanus. Σώπατρος. Sopater Apamensis, sophista et philosophus, discipulus Iamblichi: quem Caesar Constantinus interfecit, ut fidem faceret se religionibus gentilium non addictum esse. ante enim familiariter eo utebatur. scripsit de Providentia, deque iis qui immerito sunt felices vel infelices. [Constantinus Sopatrum interfecit, non recte faciens, nemo enim ex necessitate fit Christianus, sed ex amore.] Σώπατρος. Sopater comicus. ex fabulis eius sunt Hippolytus, Physiologus, Silphae, Cnidia, Necyia, Pylae, Orestes, Lens, de quibus Athenaeus in *Dipnosophistis*. [Σώπατρος. Sopater Parodus. huius fabula est Bacchis: ut Athenaeus in *Dipnosophistis*.] Σώπατρος. Sopater Apamensis, vel potius Alexandrinus, sophista. scripsit plurimorum librorum epitomas. quidam etiam Excerpta rerum historicarum ad hunc referunt. Σώπιθος. Nomen proprium. Σωράκους. Babrius: *Aderat leguminum acervus, vel dolium ficuum, urnaeque mellis et soraci palmarum.* Σωρανός. Soranus, Menandri et Phoebes F. Ephesius, medicus: qui et Alexandriae commoratus est, et Romae artem medicam exercuit sub Traiano et Hadriano Imperatoribus; librosque plurimos et pulcherrimos composuit. Σωρανός. Soranus Ephesius, medicus, iunior: qui scripsit de morbis mulierum libr. IV. Medicorum vitas, sectas, opera, lib. X. et alia diversa. — Asclepiodotus philosophus, artem medicam edoctus, nullum recentiorum medicorum magni faciebat praeter Iacobum, ex antiquioribus vero, post Hippocratem, Soranum Cilicem, cognomento Mallotem. Σωρεία. Congeries. item Σωρεύς. Σωρὸν χρ. *Acervum pecuniarum nuncias.* proprie σωρὸς est acervus ex

ρὸς τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος, παρὰ τὸ σῶ, ὃ ἔστι σώζω, συνάγω. καλῶς οὖν
355 ‖ἀπὸ τῶν καρπῶν εἰρήκασιν· οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες καὶ πλούσιοι εἰσι. Ἀριστοφάνης·

Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φής; πάλιν φράσον μοι.

δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Σῶς. ἀντὶ τοῦ σῶος. Ἀριστοφάνης·

Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν, πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω;

Σωσίβιος Λάκων, γραμματικὸς τῶν Ἐπιλυτικῶν καλουμένων. ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι εἶδός τι κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν. περὶ τῶν μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν· καὶ ἄλλα.

Καὶ ἕτερος Σωσίβιος, ψευδεπίτροπος Πτολεμαίου, σκεῦος ἀγχίνουν καὶ πολυχρόνιον, ἔτι δὲ κακοποιὸν ἐν βασιλείᾳ. καὶ πρῶτον μὲν ἀρτῦσαι φόνον Λυσιμάχῳ, ὃς ἦν υἱὸς Ἀρσινόης. ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιᾶτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ προϋπάρχον μῖσος.

Σωσίθεος, Συρακούσιος ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δὲ Ἀλεξανδρεύς, τῆς Τρωικῆς Ἀλεξανδρείας, τῶν τῆς Πλειάδος εἷς, ἀνταγωνιστὴς Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ, τοῦ υἱοῦ Μυροῦς τῆς Βυζαντίας· ἀκμάσας

---

2. σῶ] σῶος B. E pr. Mox καὶ ante συνάγω delevi cum V. Schol. 3. εἰρήκασιν post καρπῶν A. V. posuerunt, quod post οὖν olim ferebatur. Schol. καλῶς οὖν ἀπὸ τῶν καρπῶν φαίνονται εἰρηκότες. 4. Ἀριστοφάνης] Plut. 268. sq. 6. φράσον μοι] φράσομαι A. 9. Ἀριστοφάνης] Equ. 614 — 617. 13. Aristophanis versus excipiebant duae glossae, quas homines pietate quam prudentia notabiliores inculcarant: Σωσάννα. ὅτι κατὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ Σέξτου ἔγραψεν Ὠριγένης, ἔνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης (Σωσάνης Med.) βιβλίου, τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ. Σῶσαι. ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων· Ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι· ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. Καὶ ἄλλος (ἄλλως Med. ἄλλους, sequentibus iungens, Toupius incaute), Σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. Harum gl. priorem petierunt ab v. Ἀφρικανός, posteriorem ab v. Δίκαιος. Utramque habet A. in marg. Delevi cum V. ap. Gaisf. His glossis Σωσθένιον B. E. Σωσθένιοι Med. subiecerunt. 14. Σωσίβιος Λάκων] De eo vide Vossium de Histor. Gr. et Ionsium de Scriptor. Histor. Philos. lib. II. c. 3. Küst. Item Clinton. Fast. Hell. T. III. p. 508. sq. qui Sosibii libros recensuit. In καὶ ἄλλα cessat Eudocia p. 386. Ἐπιλυτικῶν καλουμ.] Athenaeus eum Λυτικὸν vocat. Ait enim lib. XI. c. 12. p. 493. Ὁ θαυμάσιος Λυτικὸς Σωσίβιος, ὃν οὐκ ἀχαρίτως διέπαιξε διὰ τὰς πολυθρυλλήτους ταύτας λύσεις Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος βασιλεύς. Quinam autem Λυτικοὶ dicti fuerint, docet Wowerus de Polymath. c. 10. et Ionsius de Scriptt. Hist. Phil. lib. II. c. 17. Küst. Adde Menag. in Laert. VI, 81. et qui longe copiosissimam de hoc eruditionis genere disputationem instituit, Lehrsium de Aristarchi stud. Hom. p. 200. sqq. Corrige vero Λυτικῶν.

1. ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ] Nihil praecessit, ad quod τούτοις referri possit. Quare ut sensus loci huius suppleatur, addendum videtur, ἔγραψε Λακωνικά, vel simile quid. Küst. Huic favent copiae ab Reinesio congestae: „περὶ θυσιῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι Athen. XV. p. 674. citatur Sosibius, et III. p. 115. περὶ Ἀλκμᾶνος, unde Schol. Theocrit. V, 92. laudat: Σωσίβιος τὰς ἀνεμώνας παρὰ Λάκωσι φαινίδας καλεῖσθαί φησι." Quamquam dubitari potest an Suidas temere Athenaeum suum nulloque consilio deliberaverit: adeo haec manum referunt hominis quicquid in oculos incideret corradentis et verborum apte struendorum parum curiosi. Licebit tamen illius honori transpositione membrorum consulere: περὶ τῶν μιμηλῶν ... παιδιῶν. ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ — καὶ Μιμηλῶν. καὶ ἄλλα. 2. εἶδος τῆς] εἶδός τι A. V. Δικηλιστῶν] Sic habent MSS. Pariss. At priores editt. minus recte Δικλειστῶν. De Dicelistis autem sic dictis vide Athenaeum lib. XIV. p. 621. et Meursium in Lacon. lib. III. c. 6. Confer etiam Nostrum supra v. Δικηλιστῶν. Küst. Δικηλιστῶν B. E. Glossa Δικηλιστῶν hinc originem traxit. 3. καὶ περὶ] καὶ omisi cum A. V. 4. παλαιῶν] Huic voci tam sententia repugnat quam rationes grammaticae. Nimirum emendandum fuit παιδιῶν. Neutrum vero μιμηλῶν apud Athenaeum extat, qui p. 621. E. ἐκαλοῦντο δ' οἱ μειόντες τὴν τοιαύτην παιδιὰν παρὰ τοῖς Λάκωσι δικηλισταί, ὡς ἄν τις σκευοποιοῦς εἴποι καὶ μιμητάς. Sed recte Suidas Δ. καὶ Μιμηλῶν (h. e. μίμων), ac μιμηλὴν Polluci IV, 105. reddendum opinor, ubi μιμητικὴν δ' ἐκάλουν Edd. Nihil iuvat, qui de dicelistis disseruit, Müllerus Dor. T. II. p. 344. 5. Σωσίβιος, ψευδεπίτροπος Πτολ.] Haec Polybio tribuuntur in Collectaneis Constant. Porphyrog. ab Valesio editis, p. 65. Küst. Polyb. XV, 25. 7. ἀρτύσαι] ἀρτίσαι E. ἀρτῆσαι Med. Infinitivus pendet ex ἐδόκει γεγονέναι, quae Suidas neglexit. Supra refingendum πρώτῳ μέν. 8. ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομ.] Mira ἀβλεψία compilatoris. Haec enim in modo laudatis Collectaneis Constantini pag. seq. de Agathocle non autem Sosibio dicuntur, et ad aliam omnino Eclogam pertinent: ut Pearsonus etiam observaverat. Confer quoque Nostrum supra v. Ἀνεθυμιᾶτο. Küst. Superiorem glossam non ex ipso Polybio sed ex hoc fonte derivatam esse par demonstrat diversorum argumentorum confusio. Ceterum multa sunt inter utrumque membrum praetermissa. 10. προϋπάρχον] ὑπάρχον B. V. E. Med. 11. Σωσίθεος] De quo disputarunt Eichstadius (dram. com. satyr. p. 11. sqq.), Naekius, Welckerus. 12. τῶν τῆς Πλειάδος] Scholiastes Hephaestionis: Ἑπτὰ λέγονται εἶναι τραγῳδοί, διὸ καὶ Πλειὰς ὠνομάσθησαν. ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν οὗτοι ἄριστοι τραγικοί. εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος ὁ νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φιλίσκος, Διονυσιάδης, Ἀλαντίδης. Meminit etiam eius Hyginus in Poetico Astronomico: *Dicunt enim nonnulli hunc esse Crotum nomine, Euphemes Musarum nutricis filium, ut ait Sosistheus Tragoediarum scriptor.* Praeterea mentio eius fit apud Athenaeum et Stobaeum. Küst. 14. Βυζαντίας] Βυζαντίδος V.

---

minutis seminibus collectus. ab verbo σῶ, quod est servo, colligo. recte igitur figuram duxerunt a frugibus. qui enim magnam frugum copiam possident, iidem divites sunt. Aristophanes: *O aureum nuncium! quid ais? iterum mihi dic. narras enim ipsum adesse cum pecuniarum acervo.* Σῶς. Salvus. Aristophanes.: *O carissime virorum et promptissime, quantam nobis absens iniecisti solicitudinem! nunc vero postquam salvus redisti, narra nobis, quomodo certamine defunctus sis.* Σωσίβιος. Sosibius, Laco, grammaticus eorum ex secta, qui Epilytici vocantur. is inter alia tradit esse quoddam comoediae genus, quod a Dicelistis et Mimis agatur. De ludis mimicis in Laconica celebratis; et alia. Et alius Sosibius, subditicius Ptolemaei tutor, callidus et recoctus ac maleficus in aula minister dicitur fuisse, et primo quidem omnium Lysimacho Arsinoes filio necem comparasse. posteaquam vero multas civibus iniurias intulerat, pristinum odium vulgi rursus exarsit. Σωσίθεος. Sositheus, Syracusanus vel Atheniensis, vel potius Alexandrinus, Alexandria Troica oriundus, unus ex Pleiade, aemulus

κατὰ τὴν ρξδ' Ὀλυμπιάδα· γράψας δὲ καὶ ποιήματα καὶ καταλογάδην.

Σωσίπατρος. ὄνομα κύριον.

Σῶσις. ὄνομα κύριον.

Σωσιφάνης, Σωσικλέους, Συρακούσιος, τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ', ἐνίκησεν δὲ ζ'. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ τραγικῶν, οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων
356 Φιλίππου· οἱ δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος· τελευτᾷ δὲ ριά Ὀλυμπιάδι· οἱ δὲ ριδ'. οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι.

Σῶσπις.

Σῶστρα. σωτήρια, μήνυτρα, λύτρα.

Σώστρατος, Σικυώνιος, ἐπίκλην Ἀκροχερσίτης. ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ ἔκλα, καὶ οὐ πρότερον ἠφίει, πρὶν αἴσθοιτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος, Μεσσήνιος ἐκ Σικελίας, παραπλησίως ἀγωνιζόμενος Σωστράτῳ· ὃ γὰρ ἐκεῖνος ἐποίει παγκρατιάζων, τοῦτο ὁ Λεοντίσκος παλαίων. διδαχθῆναι δὲ αὐτὸν παρὰ Κλεάρχῳ μαθητῇ Εὐχείρου τοῦ Κορινθίου καὶ Χίλωνος Πατρέως.

Σῶστρις, βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ· ὅστις ὑπέταξε τοὺς Ἀσσυρίους καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην· καὶ κατῴκισεν ἐν τῇ Ἀσσυρίων χώρᾳ Σκυθῶν ἄνδρας μυριάδας έ, οἵτινες ἐκλήθησαν Πάρθοι, ὃ ἔστι Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὴν στολὴν καὶ τὴν λαλιὰν καὶ τοὺς νόμους τῶν Σκυθῶν.

Σωτάδεια. Σωτάδου ποιήματα.

Σωτάδας, Βυζάντιος, φιλόσοφος. ὡς ἐν τῷ ς περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς.

Σωτάδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.

---

1. ρξδ' Ὀλυμπ.] Pearsonus numeros hos suspectos habebat, scribendumque potius censebat ρκδ', i. e. 124. quod forsan verum est. Fuit enim Sositheus hic aemulus Homeri tragici, qui, ut ipse Suidas supra suo loco testatur, Olympiade 124. floruit. *Küst.* Eandem sententiam firmat Clinton. Fast. Hell. ad a. 278. nec potest de ea dubitari. ποιήματα] καὶ ποιήματα A. V. E. 2. καὶ καταλογάδην] καὶ om. B. E. edd. ante Küsterum, qui eam particulam tacite sumpsit a Porto. Habent eam ni fallor A. V. *Gaisf.* Siluit saltem Gronovius. Oratio tamen non satis integra esse videtur. 3. Σωσίπατρος] Poeta comicus apud Athenaeum. 4. Σῶσις] Vide sub v. Σῶσπις. 5. Σωσιφάνης, Σωσικλέους, Συρ.] Sic rescripsi auctoritate trium MStorum Pariss. cum quibus etiam consentit alius codex, cuius meminit Pearsonus. At in prioribus editt. [et E. Eudoc.] sic legitur: Σωσιφάνης. ὁμοίως κύριον. Σωσικλῆς, Συρακούσιος etc. Sosiphanis autem tragici meminit Scholiastes Apollonii Rhod. III, 533. ubi etiam fragmentum ex fabula eius Meleagro adducit. *Küst.* Veteris scripturae originem declarat V. Σωσιφάνης ὄνομα κύριον υἱὸς Σωσ. Ceterum v. Naekii Sched. crit. p. 28. sq. 6. δὲ] δὲ καὶ V. δὲ om. *V. 9. In Φιλίππου cessat *Eudocia* p. 384. 10. ριά — ριδ'] ρκά et ρκδ' Clintonus T. III. p. 5. natum Sosiphanem regnante Philippo vel Alexandro, fabulas autem docuisse Ol. 121. vel Ol. 124. suspicans. At imperium Alexandri M. cum in finibus Olympiadum CXI. et CXIV. contineatur, non temere numeros istos mutabimus. Mihi quidem annus emortualis videtur oblitteratus fuisse, membris transpositis, quae sic ordinare placet: οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσιν ριά Ὀλυμπιάδι, οἱ δὲ ριδ'. τελευτᾷ δὲ *. Ὀλυμπιάδα Med. οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτ.] Sensus huius loci est mutilus. Excidit enim numerus Olympiadis, qua secundum quosdam Sosiphanes floruerat. *Küst.* Welckerus *die Griech. Tragoed.* p. 1266. brevitatem quandam orationis agnoscit: si quidem poetam Olymp. 124. alii claruisse, alii decessisse tradiderant. De quo pronunciare licebit, quando de praegressis Olympiadum numeris satis constiterit. 12. Σῶσις] F. Σῶσος, philosophus Stoicus, Ascalonita, quem cum Antiocho Cycno, Antibio et Eubio nominat Stephan. v. Ἀσκάλων. *Reines.* Σῶσις *V. B. E. Med. Σώσπις A. Delevi ὄνομα κύριον cum A. V. E. Vide Burmann. post Dorvillii Sic. p. 504. Schneider. in Xenoph. Anab. I, 2, 9. *Gaisf.* Horum tamen annotationes spectant ad commendandum Σῶσις, non Σῶσπις, quod plane exterminandum censeo. 13. Σῶστρα] Fluxit e Gloss. Herod. IV, 9. Item Hesychius, additis ὕμνος, ᾠδή. Vide Herodot. I, 118. aliosque a Boissonado in Lipsiensi editione Longi p. 180. laudatos. 14. Σώστρατος, Σικυώνιος, ἐπίκλην Ἀκροχ.] Totus hic locus excerptus est ex Pausania: quem vide in Eliacis Poster. p. 350. [VI, 4.] Confer etiam Nostrum supra v. Λεοντίσκος. *Küst.* Glossa superior iam deleta est: cuius vices obtineat v. Ἀκροχειριζεσθαι. 16. ἀφίει] ἠφίει A. B. V. E. cum gl. superiore: ἐφίει Med. ἀνίει Pausan.

3. διδαχθῆναι — Πατρέως] Haec per miram negligentiam ex Pausaniae narratione compilata sunt et ad Leontiscum traducta. Quamquam in Chilonis memoria tantus est error, ut corruptionem aliquam suspicari possis. 5. τοῦ Παταρέως] τοῦ om. A. V. Πατρέως praebuit V. 6. Σῶστρις] Pro Σέσωστρις. Sic enim alii regem hunc appellant. *Küst.* ὃ καὶ σεσῶστρις addit E. Ad hanc glossam ablegaverat librarius A. sub v. Σέσωστρις. „His similia tradit I. Malelas p. 28. Conf. Wesseling. Praef. Herodot. p. XI. ed. Oxon." *Gaisf.* Vid. Πάρθοι. *Hemst.* 8. κατῴκισεν] κατῴκησεν E. 9. μυριάδας φ'] MSS. Pariss. μυριάδας ε'. *Küst.* μυριάδας πεντακισχιλ V. μ. έ Gaisfordius; sed placet modestior numerus. χιλιάδας ιέ Malelas. 13. ποιήματα. τὰ τοῦ Σωτάδου] Σωτάδου ποιήματα A. V. τὰ τοῦ Σ. π. Photius. 14. Σωτάδας Βυζ.] Vid. Ἀριστοκλῆς Μεσσήνιος. *Küst.* Σώτας Βυζάντιος est apud Tzetz. in Lycophr. 1350. 16. Σωτάδης Ἀθην.] Eius meminit Athenaeus. *Küst.* Deest hic articulus et seq. A. Vide sub finem glossae continuae.

Homeri tragici, filii Myrus Byzantiae: qui floruit Olymp. CLXIV. scripsit et poemata et oratione prosa. Σωσίπατρος. Nomen proprium. Σῶσις. Nomen proprium. Σωσιφάνης. Sosiphanes, Sosiclis filius, Syracusanus, tragicus. docuit fabulas LXXIII. vicit septies. fuit et ipse unus septem illorum tragicorum, qui Pleias vocati sunt. vixit sub extrema tempora Philippi, vel ut alii Alexandri Macedonis. obiit autem Olymp. CXI. vel secundum alios CXIV. quo tempore alii eum floruisse scribunt. Σῶσπις. Σῶστρα. Salutis praemia, indicii merces, redemptionis pretium. Σώστρατος. Sostratus Sicyonius, cognomento Acrochersites: qui extremas adversarii manus apprehensas confringebat, neque ante dimittebat, quam eum defecisse sentiret. fuit etiam Leontiscus Messenius Siculus, qui eodem quo Sostratus modo certabat. nam quod ille in pancratio, hoc Leontiscus in lucta faciebat. tradunt autem illum institutum fuisse apud Clearchum, discipulum Euchiri Corinthii et Chilonis Patrensis. Σῶστρις. Sostris, rex Aegyptiorum, a Chamo genus ducens; qui subegit Assyrios et totam Asiam et Europam, et in Assyriorum regione collocavit Scytharum myriades quinque, qui vocati sunt Parthi, quod est Persica lingua, Scythae: et ad hanc usque diem et vestitum et linguam et leges Scytharum retinent. Σωτάδεια. Sotadae poemata. Σωτάδας. Sotadas Byzantius, philosophus: ut tradit Aristocles libro VI. de philosophia. Σωτάδης. Sotades Atheniensis, mediae poeta comediae.

Σωτάδης, Κρής, *Μαρωνείτης, δαιμονισθείς, ἰαμβογράφος. ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός, καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος, καὶ Θεοδώρας, καὶ Τιμοχαρίδας, καὶ Ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἴδη πλεῖστα, οἷον Εἰς ᾅδου κατάβασις· Πρίηπος· Εἰς Βελεστίχην· Ἀμαζών· καὶ ἕτερα. Καὶ Ἐγκλειόμεναι καὶ Παραλυτρούμενος· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας περὶ Μυστηρίων βιβλίον ἀ.

Σωτέος. σωθῆναι ἄξιος.

Σωτήρ. ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ Σώτειρα.

Φωσφόρος ὦ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἕσταθι κλήρων,
Ἄρτεμι, καὶ χάριεν φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδου.

Σωτηρίδας, γραμματικός, ἀνὴρ Παμφίλης· ἢ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν. ἔγραψεν Ὀρθογραφίαν, Ζητήσεις Ὁμηρικάς, Ὑπόμνημα εἰς Μέναν- 357
δρον, Περὶ μέτρων, Περὶ κωμῳδίας, Εἰς Εὐριπίδην.

Σωτηρίδας, Ἐπιδαύριος, πατὴρ Παμφίλης, ἧς τὰ ὑπομνήματα ὑπέγραψεν (ὡς ὁ Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας), βιβλία γ'.

Σωτήριχος, Ὀασίτης, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασσαρικά, ἤτοι Διονυσιακά, βιβλία δ', Τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, Τὰ κατὰ Ἀριάδνην, Βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, Πύθωνα ἢ Ἀλεξανδριακόν· ἔστι δὲ ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὅτε Θήβας παρέλαβε· καὶ ἄλλα.

1. *Σωτάδης Κρὴς* sed diversus memoratur a Pausan. p. 497, 2. *Hemst.* Sine dubio glossae diversae in unum confluxerunt. Necdum a quoquam ostensum est, quo spectet *δαιμονισθείς*, Porto interprete, *a daemonio vexatus.* Id significare videtur, *maledicentia furiosus.* De Sotadis carminibus vid. Clinton. Fast. Hell. III. p. 500. et Herm. El. D. M. p. 444. *Μαρωνείτης*] *Μαρωνίτης* V. ap. Gaisf. Strabo XIV. p. 620. [immo p. 648.] ἦρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναιδολογεῖν, ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός. cf. Leopardi Em. XIII, 10. *Reines.* 2. *ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιν.*] Athenaeus lib. XIV. c. 4. (p. 620.) Ὁ δὲ Ἰωνικὸς λόγος τὰ Σωτάδου, καὶ τὰ πρὸ τούτου Ἰωνικὰ καλούμενα ποιήματα, Ἀλεξάνδρου τε τοῦ Αἰτωλοῦ, καὶ Πύρητος τοῦ Μιλησίου, καὶ Ἀλέξου, καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προφέρεται. καλεῖται δὲ οὗτος καὶ κιναιδολόγος. ἥκμασε δὲ ἐν τῷ εἴδει τούτῳ Σωτάδης ὁ Μαρωνίτης etc. Ad hunc locum Suidas respexit. Ceterum de voce *φλύακες* vide quae notavimus supra in v. Πίνδων. *Küst. βλύακας* V. Horum pars repetitur in v. *Φλύακες.* 5. *Πύῤῥος*] Cf. Meinek. Anal. Alexandr. p. 245. sq. *Θεοδώρας*] F. *Θεοδωρίδας*, cuius carminis in amorem meminit Athenaeus p. 475. *Toup. Θεόδωρος* V. cui Athen. XIV. p. 618. E. adhibuit Gaisfordus. Toupio vel potius Reiskio (v. Iacobs. in Anthol. T. XIII. p. 960.) assentitur Meinekius. Deinde *Τιμοχαρίδας* nomen est suspectum. Xenarchus tamen non dubium quin mimorum scriptor sit, Sophronis filius. 7. *κατάβασις*] *κατάβασιν* V. 8. *Βελεστίχην*] Est *Βιλιστίχη ἡ Ἀργεία ἑταίρα*, cuius meminit Athenaeus XIII. p. 576. F. 596. E. *Βελεστίχην ἐκ Μακεδονίας τῆς ἐπὶ θαλάσσῃ γυναῖκα* memorat Pausan. V. p. 395, 18. *Hemst.* Vide annot. in v. *Βελεστίχη. βελεστίσχην* V. *Καὶ Ἐγκλειόμεναι, καὶ Παραλυτρούμενος*] Male. Haec enim pertinent ad Sotadem comicum, ut expresse docet Athenaeus lib. VII. p. 293. et lib. IX. p. 368. *Küst.* Adde Meinekii Com. I. p. 426. Huic appendici si liceret fidem habere (quamquam novissima *ὡς . . . Δειπνοσοφισταῖς* ignorat Eudocia p. 384.), eam glossae *Σωτάδης Ἀθηναῖος* subtexeremus. 12. *βιβλία τρία Eudocia* p. 390. 13. Item Hesychius. 15. *Φωσφόρος*] Diotimi Ep. II. pr. Anthol. Pal. VI, 267. Mox *ἕσταθι* A. E. Anthol. MS. *ἐστάθη* V. *ἵσταθι* edd. vett. Similis lect. var. in v. *Κλῆρος.*

2. *ἀνὴρ Παμφίλης*] Supra v. *Παμφίλη* maritus Pamphilae vocatur *Σωκρατίδας.* Ceterum Soteridae huius meminit Photius Cod. CLXI. p. 337. *Küst.* Non dubium quin reponi debeat *πατὴρ Παμφίλης*, quod tuetur ipsa gl. *Παμφίλη.* Apparet vero utramque Suidae glossam de eodem Soterida esse accipiendam. Superiorem quidem descripsit *Eudocia* p. 387. 4. *Ζητήσεις Ὁμηρικάς*] Inde petieruut quaedam Scholia Il. δ'. 412. *Ὑπόμνημα*] Tetigit Meinekius praef. Menand. p. XXXIV. 8. *ἧς*] *ἧς* A. V. *ἐπέγραψεν*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *ἔγραψεν. Küst. ᾧ τὰ — ἐπέγραψαν . . βιβλία λ'.* v. *Παμφίλη. Hemst. ὑπέγραψεν* V. E. Hoc reposuimus, ut accommodatum et iunctum verborum et sententiae: *adumbravit et argumenta commentariorum delineavit.* Cf. Ast. in Pl. Legg. p. 249. ὁ ante *Διονύσιος* addidi cum A. V. Dein *ἐν τῷ τριακοστῷ* V. 9. *βιβλία γ'*] Leg. *βιβλία λ'*, triginta tres, loquitur enim de iis, quos alii ascribunt Pamphilae. Vid. supr. *Παμφίλη. Reines.* 10. *Ὀασίτης*] Pearsonus recte monuit scribendum esse *Ὀασίτης*, auctoritate Stephani Byzantii, qui v. *Ὕασις* haec habet: *Ὕασις, πόλις Λιβύης. λέγεται καὶ Ὄασις. καὶ ὁ πολίτης Ὀασίτης*, [ὡς] *ὁ ποιητὴς Σωτήριχος. Küst. Ὀασίτης* etiam Reinesius, collatis Steph. Byz. et Voss. de Hist. Gr. p. 199. Addit praeterea: „In Gruteri Inscr. p. 871. n. 8. est: Asius Soterichus; est Oasius, *Ὀασίτης*, poeta epicus et historicus. (Cf. Reines. Epp. ad Hoffman. et Rupert. p. 316.) Sotericho Azanitae emplastrum tribuit Nic. Myr. X, 27. qui videtur esse ex urbe Phrygiae Azanio. Tzetz. in Lycophr. 486. *Σωτήριχος ἐν τοῖς Καλυδωνιακοῖς λέγει* etc."

ς
ὄασιτι A. Cum vulg. *Eudocia* p. 384. 11. *Βασσαρικά*] Haec particula in v. *Βασσαρικά* traducta est, unde migravit annotatio in codicem Dionysii Periegetae, de quo v. nostram praefat. p. XXXV. 12. *Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν*] De hac vide Xenophontem de Instit. Cyri, lib. V. et VII. *Küst.* 14. *Πύθωνα*] Qui fuit e ducibus Alexandri M. 15. *Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἱστορία*] *ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος* A. *V.

Σωτάδης. Sotades Cretensis, * Maronita, iamborum scriptor. scripsit Phlyacas, sive Cinaedos, Ionica dialecto; nam huiusmodi carmina vocabantur Ionica. eodem genere usi sunt Alexander Aetolus, Pyrrhus Milesius, Theodoridas, Timocharidas, Xenarchus. sunt autem eius carmina plurima: velut Ad inferos descensus, Priapus, In Belestichen, Amazon, alia. item Inclusae et Redemptus: ut ait Athenaeus in *Dipnosophistis.* *Σωτάδης.* Sotades Atheniensis, philosophus, qui librum de Mysteriis singularem scripsit. *Σωτέος.* Salute dignus. *Σωτήρ.* Deus noster. Et *Σώτειρα. O Lucina servatrix, praesto sis in urbe Palladi sacra, Diana, et gratum lumen tuum viro praebe.* *Σωτηρίδας.* Soteridas, grammaticus, Pamphilae pater, cui etiam historias affinxit. scripsit Orthographiam. Quaestiones Homericas. Commentarium in Menandrum. De metris. De comoedia. In Euripidem. *Σωτηρίδας.* Soteridas Epidaurius, pater Pamphilae, cui libros tres commentariorum praestruxit, ut ait Dionysius l. XXX. Historiae Musicae. *Σωτήριχος.* Soterichus, Oasites, epicus poeta, qui fuit sub Diocletiano. scripsit Encomium Diocletiani. Bassarica, sive Bacchica, libris quattuor. De Panthea Babylonia. De Ariadne. Vitam Apollonii Tyanei. Pythonem, sive Alexandriacum: quo tradit Alexandri Macedonis historiam, cum Thebas caperet. et alia.

Σωφαννηνή.

Σωφάνης.

Σώφαξ. ὄνομα κύριον.

Σώφιλος. ὄνομα κύριον. Σικυώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ Κιθαρῳδός, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λήδα, καὶ Δηλία· ὥς φησιν Ἀθήναιος· καὶ Ἐγχειρίδιον, καὶ Παρακαταθήκη.

Σωφρονεῖν. Σοφοκλῆς·

Μὴ κρῖνε, μὴξέταζε· σωφρονεῖν καλόν.
νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, εἰ μὴ περιεργάζονται ὅ τι πράττει ὁ ἀνήρ.

Σωφρονεῖς. ἀντὶ τοῦ μόλις ἐστράφης, ἢ καλῶς λέγεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Σωφρονικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως, οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

Σωφρονισθέντας. ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας. Τοὺς δὲ ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἐναγχος ἥτταις σωφρονισθέντας.

Σωφρονιστῆρες.

Σωφρονῶ ἐγώ· σωφρονίζω δὲ ἕτερον.

Σωφροσύνη. ἡ ἰδιωτεία παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἡ ἀπραγμοσύνη.

Σωφροσύνη. ἄλλη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν καὶ μείζων· τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ὁμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν. Τὸ γὰρ ἐς σωφροσύνην ἐγὼ δικαιότατος, κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι. Φησὶν Ἀριστοτέλης· Ἃ γὰρ ποιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. ἤγουν τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες, σώφρονες γινόμεθα· καὶ γενόμενοι σώφρονες κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν.

Σωφροσύνη. ταύτην μεταφορικῶς τινες ὁρίζονται συμφωνίαν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη ποιότης καὶ ἕξις· ἡ δὲ συμφωνία κυρίως ἐπὶ μέλους· καὶ ἔστι τῶν πρός τι. καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ τάττεται ἡ συμφωνία.

Σωφροσύνη δὲ λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλομένη 358
τῇ μανίᾳ, παρὰ τὸ σώας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ

1. *Σωφαννηνή*] Quae vulgo dicitur *Σωφηνή*. Vide var. lect. in Eutrop. VI, 13. et in Strab. XIV. p. 663. *Σοφηνή. πόλις* Zon. p. 1661. 2. *Σωφάνης*] Eutychidis fil. Decelensis: eius strenua facta in pugna Marathonica contra Medos enarrat Herodotus VI, 92. IX, 72. 73. *Reines.* Deinde *ὄνομα κύριον* omisi cum A. 4. *Σώφιλος*] Vid. Meinek. Quaest. Scen. III. p. 59. sive Hist. crit. com. p. 425. *ὄνομα κύριον* denuo eiicienda censeo. 6. *Κιθαρῳδός*] *Κιθαρῳδοί* E. *Φίλαρχος*] Potius *Φύλαρχος*: ut apud Athenaeum. *Küst. Φύλαρχος* A. B. V. cum Ath. III. p. 100. A. cuius tamen libri discrepant in p. 125. E. 7. *Δηλία*] Sic rescripsi auctoritate MStorum Pariss. [et *V.] Priores enim editt. habent *Δημία*, quod minus placet. *Küst. ὥς φησιν Ἀθηναιος*] Haec ignorat *Eudocia* p. 385. neque Athenaeus Citharoedi, Tyndarei aut Deliae meminit. *Χοιρίδιον*] Athenaeus lib. X. fabulam hanc *Ἐγχειρίδιον* vocat. Sed utra lectio praeferenda sit, dubium est et incertum. *Küst. Χειρίδιον* A. B. V. E. Med. (*Ἐγ*)*χειρίδιον* Gaisf. 8. *Παρακαταθήκη* Küst. tacite cum Athen. XIV. p. 640. D. *Παραθήκη* A. B. V. E. Med. 9. *Σοφοκλῆς*] Ai. 586. ὁ *Σοφοκλῆς* A. 11. *τὸ μὴ*] *μὴ τὸ* A. *ἐν τούτῳ* Schol. 12. *ἢν μὴ περιεργάζωνται ὅ τι πράττοι*] *εἰ μὴ περιεργάζονται ὅ τι πράττει* A. item *πράττει* V. *εἰ μὴ περιεργάζοιντο ὅτι πράττει* Schol. 14. *ἐστράφης*] Leg. *ἐπεστράφης*, ut habet Comici Schol. in Plut. v. 1120. Significat autem *μόλις ἐπεστράφης aegre tandem ad sanam mentem redis.* Hoc est *ἐπιστρέφεσθαι.* Simplex vero *στρέφεσθαι versari* hic est *ἀπροσδιόνυσον. Bos.* Animadv. p. 187. 15. *Πλούτῳ*] V. 1120. Addunt B. E. Med. *Σωφρονίζω σε, αἰτιατικῇ.* 16. *Σωφρονικῶς*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 542. 17. *οὐκ*] *καὶ οὐκ* Schol. 18. *Σωφρονισθέντας*] Comparat Gaisf. Schol. Thucyd. VI, 78. *Σωφρονισθῶμεν. ταπεινωθῶμεν.*

1. *Σωφρονιστῆρες*] V. Etym. M. p. 742. et Albert. in Hesych. 2. *Σωφρονῶ — ἕτερον*] V. Herod. Epimer. p. 273. et Boisson. p. 301. Quae subiiciebantur, *Σωφρονῶ. δοτικῇ. Αὐτὴ αὐτῷ ἀκριβῶς σωφρονοῦσα. Αἰτιατικῇ δέ· Σωφρονισάτω σε τὸ τῶν παρθένων ὑπόδειγμα*: ea delevi cum A. V. Tamen A. in marg. *Σωφρονίζω σε αἰτιατικῇ, σωφρονῶ δοτικῇ· αἰτιατικῇ δὲ σωφρονησάτω σε* etc. Prius exemplum sic perscripsit lex. Cram. Anecd. Vol. IV. p. 300. *αὐτῇ αὐτοῦ σωφρονοῦσα καλῶς.* 3. *Σωφροσύνη. ἡ ἰδιωτ.*] Haec praebuit V. Sumpta sunt ex Schol. Thucyd. I, 32. *Gaisf.* Siluit Gronovius. 6. *καὶ μείζων*] *καὶ* om. A. B. E. Med. Quod orationem arguit minus integram. 7. *ἐτυμολογίᾳ*] *ὁμολογίᾳ* A. B. V. E. Deinde requirimus *τοῦ ἐπιθυμητικοῦ*. 8. *Τὸ γάρ*] Infra [sub v. *Τὰ γάρ*] *Τὰ γὰρ εἰς σωφροσύνην* etc. ubi melius legitur *δικαιότατος.* Porro scribendum *τὰ γὰρ εἰς Ἀφροδίτην ἐγὼ δ.* sic enim legitur apud Synes. Enc. Calv. p. 63. D. *Hemst. δικαιότατα*] *δικαιότατον* A. V. Reposuit Gaisf. *δικαιότατος.* 10. *φησίν*] *ο φησιν* *V. 11. *ἤγουν* suspectum est. 12. *γινόμενοι*] *γενόμενοι* A. B. V. E. 14. *Σωφροσύνη*] *Σωφροσύνην* V. 15. *ἔστι*] *ὅτι* E. 19. *Σωφροσύνη λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Isidori Pelus. lib. III. Epist. 266. *Küst. δὲ* addunt A. V.

Σωφαννηνή. Σωφάνης. Σώφαξ. Nomen proprium. *Σώφιλος.* Sophilus, Sicyonius aut Thebanus, comicus mediae comoediae. eius fabulae sunt Citharoedus, Phylarchus, Tyndareus seu Leda, et Delia; ut ait Athenaeus; item Enchiridium et Depositum. *Σωφρονεῖν.* Apud Sophoclem id quod aliena non curare: *Ne exquire, ne interroga. decet enim modestam esse.* tunc enim mulieres praecipue servant modestiam, si non curiose inquirunt, quid maritus agat. *Σωφρονεῖς.* Tandem resipuisti. vel recte dicis. Aristophanes *Pluto. Σωφρονικῶς.* Sapienter et consulto, non inconsiderate, nec temere. *Σωφρονισθέντας.* Animo demissos. *Illos vero de rebus suis desperantes et recentibus cladibus fractum gerentes animum. Σωφρονῶ.* Sapio. at *σωφρονίζω*, alterum sapere doceo. *Σωφροσύνη.* Apud Thucydidem est tranquillitas et animus vacuus. *Σωφροσύνη.* *Σωφροσύνη* est alia quam civilis virtus, eaque maior; sed eodem nomine utimur, ubi concordiam dicimus et consensum appetitus cum ratione. *Quod enim ad venerem attinet, ego sum integerrimus ac de pudicitia cum Bellerophonte contendam.* Aristoteles ait: *Quae enim facientes discimus, ea discentes facimus. velut cum voluptatibus imperare discimus, temperantes evadimus; et temperantes facti voluptatibus imperamus. Σωφροσύνη.* Temperantiam quidam metaphorice definiunt concentum. est autem temperantia qualitas et habitus. concentus vero proprie de carmine dicitur; estque ex genere relatorum. concentus item sonis tribuitur. *Σωφροσύνη.* Sic dicitur ea virtus, quae insaniae opponitur: quasi quae sanam conservet mentem. et Apo-

Ἀπόστολος παρὰ τοῦ ἡγεμόνος ἀκούσας, Μαίνῃ Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιάγει· Οὐ μαίνομαι, φησίν, ἀλλὰ σωφροσύνης καὶ ἀληθείας ῥήματα φθέγγομαι· τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας. σωφροσύνη μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον. νέμουσι δ' αὐτῆς τὴν προσηγορίαν κατ' ἐξοχὴν εὖ ποιοῦντές τινες τῷ τῆς ἁγνείας πράγματι, ἐξοχωτάτῳ τῶν ἄλλων ὑπάρχοντι. εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ ἀντιδιασταλείη, τὸ καθεστάναι μηνύει· εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἁγνείαν δηλοῖ.

Σώφρων, Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Λαμνασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην, καὶ ἔγραψε Μίμους ἀνδρείους καὶ Μίμους γυναικείους. εἰσὶ δὲ καταλογάδην, διαλέκτῳ Δωρίδι. καί φασι Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ αὐτοῖς ἐντυγχάνειν, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε.

Σώφρων, κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα καὶ κωμῳδίαι, Πενθερά· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σώχουσι. τρίβουσιν. Ἡρόδοτος.

Σπαδών. ὀξυτόνως τὸ σπάσμα. βαρυτόνως δὲ ὁ ἐκτομίας. Καὶ Νεοσπάδα, τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. Καὶ Σπαδονίσματα.

Ἱστία δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν.

Περὶ σπαδόνων ἤτοι ἀποκόπων.

Σπάδων. εὐνοῦχος. Ταύτην τὴν ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνώμην καὶ πρᾶξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων θριαμβεύων εὖ μάλα καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας Κύριλλος οὕτω φάσκει· Ἀκολασίας γὰρ ἕνεκεν οἱ τάλανες τοῦτο δρῶσι, τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄντες βουλόμενοι· οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μετατιθέντες ἢ ἀσελγείας ἕνεκεν τὴν θεόπλαστον καὶ ἀνδροπρεπῆ μορφὴν διαφθείρουσιν ἑκουσίως πολλάκις, ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τοῦτο, ὡς λοιμοὶ τῆς φύ-

1. *Μαίνῃ Παῦλε*] Act. App. 26, 24. ubi *εἰς μανίαν περιτρέπει*. 4. *φθέγγομαι ῥήματα*] *ῥήματα φθέγγομαι* A. *V. ῥ. ἀποφθέγγομαι* Acta. 7. *κατ' ἐξοχὴν* om. B. E. 9. *ἀντιδιασταλῇ*] *ἀντιδιασταλείη* A. *ἀντιδιαστειλείη* V. *διασταλῇ* E. 10. *μηνύει*] *δεικνύει* E. 12. *Σώφρων, Συρακούσιος, Ἀγαθ.*] Eadem habet Hesychius Milesius. *Küst.* Item *Eudocia* p. 389. Sophronis fragmenta collegit Blomfieldus, emendavit Ahrensius in Appendice libri de dialecto Dorica. 14. *ἔγραφε*] *ἔγραψε* dedi cum *V. *Μίμους ἀνδρείους καὶ Μίμους γυν.*] Mimos Sophronis plures veterum citant, ut Scholiastes Nicandri p. 13. Auctor Etymologici, Pollux, Stobaeus, Harpocratio et Athenaeus. Mimi autem hi variis nominibus et titulis distincti erant. Sic *Νυμφοπόνος* laudatur a Polluce et Athenaeo: *Θυννοθήρας* ab Etymologici auctore: *Ἄγγελος* sive Nuncius, a Germanico in Arati Phaenomena. Vide Meursium in Hesychium Milesium p. 199. 200. *Küst.* De Sophronis mimis, tum *ἀνδρείοις*, tum *γυναικείοις*, viri docti abunde. Erant autem singuli suis titulis distincti. Quod et recte post Meursium annotavit Küsterus. Atque hinc intelligendus Etym. M. v. *Σκιρωθῆναι: φαμὲν ἐπὶ τοῦ ῥύπου τοῦ σφόδρα ἐμμένοντος καὶ δυσεκπλύτου. Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείοις Τροπαίοις· Πρὶν αὐτὰν τὰν νόσον εἰς τὸν μυελὸν σκιρωθῆναι.* Nempe pars aliqua *γυναικείων μέμων* pro titulo *Τροπαῖα* praeferebat. Hinc Sophron *ἐν τοῖς γυναικείοις τροπαίοις*. Quod virum eruditissimum in Pollucem fefellit. — *Toupius.* *καὶ Μίμους*] *καὶ* om. A. E. Med. 15. *εἰσὶ δὲ καταλογάδην*] De hoc loco Suidae omnino videndus est Vossius de Art. Poet. lib. I. c. 2. *Küst.* Porro Valck. in Theocr. Adoniaz. p. 200. Nam frustra fuit Santenius in Terentian. p. 165. sqq. 16. *καί φασι Πλάτωνα τὸν φιλ.*] Idem testantur Quintilianus lib. I. c. 10. et Valer. Max. lib. VIII. c. 7. Vide Menag. in Laert. lib. III. num. 18. *Küst.* Adde Valck. in Adoniaz. p. 194. 17. *ἐντυγχάνειν αὐτοῖς*] *αὐτοῖς ἐντυγχάνειν* A. *V. *καὶ* om. A. ut videtur. 19. *Σώφρων, κωμικός*] Suidam Sophronem Comicum male a priore Sophrone distinguere, recte notavit Stanleius in Aeschyli Choeph. 294. *Küst.* Nihil tamen mutat *Eudocia* p. 385. Errorem si ipse Suidas commisit, potuit sane, dum incautius Athenaeum percurrit, titulus eum comico poeta dignus fefellisse. *δράματα καὶ κωμῳδίαι*] Scribe *δρᾶμα καὶ κωμῳδία*. Locus autem Athenaei, ad quem Suidas respexit, extat lib. III. Dipnosoph. c. 27. *Küst.* *κωμωδία* B. E.

3. *Σώχουσι*] Vide Porti Lexicon Ion. in verbo *Σώχειν*. *Küst.* Gl. Herodot. IV, 75. 4. *Σπαδών*] Usque ad *σπάσμα* Photius. 5. *Νεοσπάδα*] Soph. Harpocrat. in *Νάννιον*. *Hemst.* Vide gl. *Νεοσπάδα*. *Νεωσπάδα* et *Σπαδωνίσματα* bis Med. 7. *Ἱστία δ'*] Meleagri Ep. LXXVII, 5. Anthol. Pal. V, 204. 9. *Περὶ σπαδόνων*] Lemma addiderunt A. V. Habet praeterea A. in marg. *ἀν$^{\alpha'}$ καὶ γν$^{\alpha'}$ τί φ$^{\eta}$ περὶ εὐνούχων*. 10. *Σπάδων*] Vid. Ammian. Marcellin. XVI. (c. 7.) de spadonum nonnullorum virtutibus plane eximiis. *Reines.* Idem comparabat gl. *Θλαδίας*. *ὁ εὐνοῦχος* V. Mox *τὴν* post *ταύτην* addunt A. V. E. 11. *τῶν* om. *V. 13. *Κύριλλος*] Declamatio loquacissima in perditis nisi fallor Cyrilli Alexandrini libris extiterat. Eam Suidas, maxime sub finem properans an fatigatus negligenter decerpsit. 15. *βουλόμενοι*] *βουλευόμενοι* A pr. 17. *μορφῇ* V. Idem *καὶ τῆς φύσεως*, et inferius *γίνωνται*.

stolus, cum Praetorem audisset dicentem: *Insanis Paule, et multae litterae te ad insaniam adigunt; Non*, inquit, *insanio, sed quae eloquor a sana mente et veritate sunt profecta.* ubi *σωφροσύνην* insaniae opponit. *σωφροσύνη* igitur dicitur quaevis vitii vacuitas. quidam vero appellationem hanc castitati, ut virtutum praestantissimae, per excellentiam recte tribuunt. quod si ea opponitur amentiae, significat sanam mentem; sin libidini, continentiam et castitatem. *Σώφρων.* Sophron, Syracusanus, Agathoclis et Damnasyllidis filius. qui vixit temporibus Xerxis et Euripidis. scripsit Mimos viriles et Mimos muliebres, oratione soluta et dialecto Dorica: quos Platonem philosophum semper lectitasse ferunt, adeo ut interdum etiam iis indormiret. *Σώφρων.* Sophron, comicus. ex huius fabulis est etiam *Socrus*: ut ait Athenaeus in *Dipnosophistis*. *Σώχουσι.* Terunt. Herodotus. *Σπάδων.* Cum acuto in ultima, contractio; cum gravi vero, castratus. Et *Νεοσπάδα*, recens avulsam. Et *Σπαδονίσματα*. *Vela expansa flaccidas demittit mammas.* De spadonibus sive castratis. *Σπάδων.* Eunuchus. Hanc petulantem et impuram mentem et actionem eorum, qui sponte sua muliebria patiuntur, graviter exagitans et insectans ille magnus Cyrillus sic loquitur: Libidinis enim gratia miseri hoc faciunt, qui viri nati muliebria pati volunt. nullum enim in usum, sed libidinis gratia divinitus fictam et viro dignam formam mutantes ultro saepe corrumpunt, aut ab aliis

σεως καὶ τοῦ γένους πολέμιοι καὶ σπῖλοι πολιτείας καὶ ζωῆς, ἐφύβριστοι γίνονται, δίκην μαινάδων πορνευθέντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχοῦνται πάθεσι, μιαρᾷ πολιτείᾳ καὶ πεφυρμένῃ τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες· ἀμφίβολα καὶ μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες καὶ πρᾶγμα νενοθευμένον· ἱερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποιχέσθωσαν. ἐπειδὴ γὰρ αἰσχίστῃ καὶ κακίστῃ γνώμῃ τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον εἰς τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνουχίαν ἀπηγορευμένῃ πράξει λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες, οὐ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ λεγόμενον ἑξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι. περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη Μωυσῆς· Θλαδίας καὶ ἀπόκοπος οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου. ἔστι γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστάνων τοιούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῦς μηνίσκους ἐπὶ τραχήλου φοροῦντας, φύσιν μὲν ἄῤῥενος θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας, καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας καὶ τεθρυμμένως φθεγγομένους, ὥσπερ ἑταίρίδες· ἀπρεπῶς ὧδε κἀκεῖσε τὴν κεφαλὴν περισείουσι, καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς καὶ ἀναιδῶς, οἰστρηλασίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετ' ἀνδρῶν μὲν ὡς γυναῖκες μαλακῶς εὐναζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται, μετὰ γυναικῶν δὲ ὡς φύλακες ἅμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἐνδάλματα καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπηρυθριασμένως αἰσχροπραγοῦσι. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ βεβήλων φθειρόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι καταμιαίνουσι καὶ καταμιαίνονται διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιουργίας καὶ βδελυρίας. αὐτοὶ δὲ γυναικάρια ταλαίπωρα καὶ σεσοβημένα, κατὰ τὸ εἰρημένον, ἁμαρτίαις καταμολύνουσι καὶ καταβλάπτουσιν, οἷα λυσσώδεις κύνες, καὶ (τὸ δὴ χαλεπώτερον) ἐντεῦθεν αἴτιοι γίνονται καὶ πρόξενοί τε καὶ μέτοχοι τῆς ἀπεράντου κολάσεως, οἵ τε φθείροντες καὶ οἱ φθειρόμενοι. ἀλλ' ὢ τῆς ἀφροσύνης, ὢ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς παραπληξίας· τούτους γὰρ ἄνθρωποι καὶ μάλιστα προὔχοντες ὡς σώφρονας παραδεχόμενοι, πιστεύουσι καὶ εἰσοικίζουσιν· οἵ γε εἰσοικιζόμενοι καὶ παῤῥησίας τυγχάνοντες, τοὺς ὄντως δικαίως ἀρετῆς ἐπιμελομένους καὶ σώφρονας ἄνδρας καταμικρὸν δελεάσαντες, εἰς τὸ τῶν Σοδόμων αἰσχρὸν βάραθρον κατηκόντισαν ἐλεεινῶς καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ δὴ λοιπὸν ἁρπότως πάνυ γε τούτους καὶ νόμος καὶ λόγος εὐαγγελικὸς καὶ ἄρι-

2. *γίνονται*] Videtur *καὶ* intercidisse. Quamquam in sequentibus etiam desideratur concinnitas membrorum, siquidem *ἀποιχέσθωσαν* hiat, cum praegressis non copulatum, item ut infra positum *περισείουσι*. 3. *καὶ τοῖς αἰσχίστοις**V. 4. *πεφυρμένῃ*] *πεφθαρμένῃ* A. B. V. E. Latitare videtur *περιεφθαρμένῃ*. 15. *ἑξώτερον* om. *V. 16. *Μωυσῆς*] Deuteron. XXIII, 1. *Küst.* 18. *μεγιστάνων*] *μεγίστων* A. 20. *φοροῦντας*] Constructio mutata. Nam dicendum videtur *προσώπων, φορούντων*, et *ἐχόντων* et *βαδιζόντων* et *φθεγγομένων*, vel aliquid desideratur, unde sequentes accusativi legitime regantur. *Portus.* Constructio requirit ut scribatur *φορούντων*. Refertur enim ad praecedens illud, *τερατομόρφων προσώπων*. Idem dicendum est de vocibus illis sequentibus, — *ἔχοντας* — *βαδίζοντας* — *φθεγγομένους*. *Küst.* *φρονοῦντας* A. Anacoluthi speciem ab mutila loci conditione vel Suidae negligentia repetendam opinor. 22. Attigit Hemsterhusius apud Ruhnk. in Tim. p. 46. 23. *ἀπρεπῶς τε*] *τε* omisi cum A. V. E. 24. *τε* ante *καὶ* omisi cum A. V. *οἰστρηλασίαν — μαλακῶς*] *οἰστρηλακῶς* A. omissis mediis.

3 *ὡς φύλακες ἅμα*] *ἅμα ὡς φύλακες* V. omisso *δῆθεν*. Tum *καθεύδονται* B. E. 7. *καὶ μαλακιζόμενοι* e praegressis repetitum videtur. 8. *διὰ τῆς*] *ὑπὸ τῆς* B. E. 9. *γυναικάρια — σεσοβημένα*] *γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίας* II. Ep. ad Tim. 3, 6. memorat Gaisf. 11. *καὶ καταβλάπτουσιν* om. V. qui mox *λυσσώδαις κύναις*, omissis *καὶ τὸ δὴ — φθειρόμενοι*. 13. *καὶ μέτοχοι*] *οἵ τε καὶ μέτοχοι* A. Hinc *τὲ* aecepi. 16. *παραπληξίας*] *τῆς παραπληξίας* dedi cum V. 19. *δικαίους καὶ*] *δικαίως* A. B. V. E. Edd. ante Küst. Item *ἐπιμελουμένους* mutavi cum A. Tum *καὶ* om. A. B. V. E. Edd. vett. 21. *τὸ μὲν*] *τὸ τῶν* A. B. V. E. *καὶ τῷ — παρέπεμψαν* om. V. 23. *πάνυ*] *πάνυ γε* reddidi cum A. *V.

huc ferre coacti, tanquam corruptores naturae et sexus hostes et reipubl. vitaeque probra contumelias patiuntur, instar bacchārum immodice subagitati in turpissimis saltant affectionibus, miseram vitam cum impura et polluta vivendi ratione commiscentes, ambiguos et invisos vultus circumferentes et rem adulterinam: qui a sacris templis longe discedant. cum enim turpissimo et pessimo animo praeclarum et divinum opus in malum et odiosum decretum mutarint et inverterint, et spiritualem castrationem interdictae actioni servire coegerint, digni sunt qui non solum ex legum suffragio poenas luant, sed etiam ex angelico et apostolico mandato in exteriores tenebras penitus abigantur. de talibus enim dixit Moses: *Fractus et exsectus ne ingrediuntor in templum Domini.* licet sane magnatum aedes videre huiusmodi monstris refertas, facie portentosa praeditis, quae aureas lunulas in collo ferunt, naturam maris cum feminae aspectu copulant, molli gressu incedunt, delicate loquuntur ac tremule, meretricularum instar; qui huc illuc caput circumagunt, et intemperanter et impudenter rident, insaniam manifestam prae se ferentes. itaque cum viris ut mulieres molliter cubantes et effeminati corrumpuntur, cum mulieribus vero, custodes scilicet earum et castitatis exempla, dormientes impudenter et sine rubore turpia committunt. et isti quidem ab impiis et profanis viris ita corrupti et effeminati contaminant et contaminantur foeditate naturae contraria et impudentia. ipsi vero miseras mulierculas et exagitatas peccatis, secundum dictum, contaminant et laedunt, tanquam rabiosi canes; et, quod gravius est, hinc fiunt auctores et conciliatores et participes infiniti supplicii, tam qui corrumpunt quam qui corrumpuntur. at o amentiam, o fraudem, o furorem; hos enim viri vel nobilissimi tanquam pudicos recipiunt et in aedes introductis fidem habent: qui quidem in aedes recepti et libertatem nacti, viros summa cum institia virtutis studiosos et castos paulatim inescantes, in Sodomorum turpe barathrum misere coniiciunt et in aeternum ignem mittunt. quamobrem convenientissime et lex et oratio euangelica et optima

στος βίος καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττεται λίαν, ὡς Θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ οἱ τὴν τοιαύτην ἐξάγιστον ζωὴν προτιμήσαντες καὶ ἀγαπήσαντες, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς ἦκεν, πόλεις μὲν ἠφάνισαν, τὸν σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθείροντες καὶ φθειρόμενοι, εὐανδροῦσαν δὲ ῥώμην ἀνδρὸς καὶ ἡλικίαν καὶ τὴν ἀῤῥενωπὸν καὶ γενναίαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν. καὶ ἁπλῶς τὴν σύντονον καὶ σφριγῶσαν ἀκμὴν τῆς νεότητος λυμηνάμενοι φανερῶς ἀθλίους καὶ καταγελάστους ἐποίησαν τοὺς ἁλόντας. οὓς γε φευκτέον προτροπάδην καὶ βδελυκτέον ἐνδίκως, ὡς ψυχοκτόνους καὶ σωματοφθόρους καὶ ἐναγεῖς καὶ τῆς φύσεως παραχαράκτας. οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρτότερόν τῶν οὕτω πορνευομένων καὶ πορνευόντων. εἰώθασι γάρ, ὡς ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνον οἱ σπάδωνες, καὶ τὰ μόρια τῆς αἰσχρουργίας ποσῶς ἔχοντες, ἀσελγαίνειν ἀμέτρως καὶ ἀκολασταίνειν ἀναιδῶς καὶ ἀκορέστως, ἀλλά γε καὶ οἱ τέλεον ἀπόκοποι καὶ ἐκτετμημένοι ταῦτα, καθάπερ οὖν καὶ οἱ ἐκ γενετῆς ἐστερημένοι ταῦτα, φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας καὶ φρενοβλαβείας, διὰ χειρὸς καὶ δακτύλου φθείρειν τὰς ἀθλίας γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς οἱ ἀνόσιοι κατεργάζεσθαι. καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἔφη Μακάριος εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα; καὶ παρθένος ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι. εἰκότως οὖν ἄθηλοι, ἄνανδροι, ἀνδρόγυνοι, σιδηροκατάδικοι καὶ γυναικομανεῖς προσηγορεύθησαν. ἀκουέτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὺς καὶ σώφρονας τοὺτους ὑποτοπάζοντες μάτην, καὶ μὴ πιστευέτωσαν τῷ ψεύδει καὶ τῇ κατεσχηματισμένῃ καθαρότητι καὶ σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται; καὶ ἀπὸ ψεύδους τί ἀληθεύσει; καὶ εἴθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνοῦχος διὰ βίου σεμνοῦ ἦν ἠγμένος, καὶ ἡμίκακον ἦν τὸ κακόν. νῦν δὲ γῆς ἕντερον, γαστρίδουλον, θηλυμανές, ἰταμόν, μέθυσον, πορνοκόπον, ἀργυρώνητον, ἀνελεύθερον, ἀργυρόδουλον, πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει σιδηροκατάδικον, ἄνανδρον, ἄθηλον, ἐπιμανές, πολλάκις τὰ θεατρικὰ κοράσια ἐπ' ὤμων βαστάσαν ἐν σατυρικοῖς συμποσίοις, κισσῷ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένον, καὶ κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐνημμένον, ᾠνοχοηκέναι ἐν προσχήματι τοῦ μυθικοῦ Διονύσου. οὕτω σωφρονεῖ μὲν ἄμισθα διὰ σιδήρου, μαίνεται δὲ ἄκαρπα δι' οἰκείαν αἰσχρότητα.

Ὅτι ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου, τοῦ ἐπιτρόπου Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, τὸ τῶν εὐνούχων

2. *οἱ* praebuit *V. 3. *προτιμήσαντες*] *ἀγαπήσαντες* V. *καὶ ποθήσαντες* addidi cum A. B. E. 4. *ἦκεν ἐπ' αὐτοῖς*] Ordinavi cum *V. 7. *ἀῤῥενωπὸν καὶ*] *ἀῤῥεν π καὶ* A. 12. *σωματοφόρους*] *σωτοφθόρους* V. 13. *ἐναγεῖς ὄντας*] *ὄντας* omisi cum A. *V. 15. *τε καὶ*] τε om. A. V. *πορνευόντων καὶ πορνευομένων* V. 17. *σπάδωνες*] *σπάδονες* A. Mox *ἀμέτρως — ἀκορέστως* om. V. item infra *ταῦτα — ταῦτα*, porro *καὶ φρενοβλαβείας*, et *καὶ τὴν — κατεργάζεσθαι*. 20. *ταῦτα* om. A. 22. *χειρῶν καὶ δακτύλων*] *χειρὸς καὶ δακτύλου* dedi cum A. V. *χειρὸς* item E. Addidit mox *ἀθλίας* et *οἱ ἀνόσιοι* A.

1. *δηλῶν ὁ σοφὸς*] *δῆλος* A. *δῆλον* V. ap. Gaisf. Hi quid secuti sint ignoro, sed restituendum apparet *καὶ τοῦτο δηλοῖ ἡ Σοφία*. Respexit enim Cyrillus ad Sapient. Salom. 3, 13, 14. 3. *παρθένος*] *στεῖρα ἡ ἀμίαντος* Sap. 4. *εἰκότως οὖν — προσηγορεύθησαν*] Haec suspecta sunt, ut quae fere orationem inferioris membri *νῦν δὲ — ἐπιμανές* inculcent. *ἄθηλοι*] *ἄθηλν* A. 6. *ἀκουέτωσαν — κακόν. νῦν δὲ*] *οὕτω τὸ τῶν εὐνούχων γένος* V. Vellem sane his augerentur illa *γῆς ἕντερον* et quae sequuntur nomine suo destituta. 11. *χειροτονηθεὶς*] Portus *χειροτομηθείς*, improspere. 12. *νυνὶ* A. 15. *πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει* om. V. *rapitur castrandus ab ipso ubere* Claudian. I. Eutrop. 45. *σιδηροκατάδικον*] Vid. Basil. T. III. p. 208. B. *Hemst.* 16. *ἄθηλν*] *ἄθηλον* dedi cum V. Deinde legendum videtur *γυναικομανές*. 17. *κορίσια* Med. 19. *ἐνημμένον*] Id Hemsterhusius suspectabat in v. *Ἐνημμένος*. Nec dubito quin emendandum sit *ἐνημμένον*. Paulo maiorem movet suspicionem infinitivus *ᾠνοχοηκέναι*. 20. *οὕτω*] *οὗτος* A. 22. Post *αἰσχρότητα* Gaisf. delevit *Καὶ τὸ πληθυντικὸν σπάδωνες* cum A. V. Habet tamen A. in marg. 23. *Ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐν.*] Haec leguntur etiam supra v. *Εὐτρόπιος*. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V.

vita et religiosa respubl. hos vehementer abominantur, ut Deo invisos et impuros. isti enim execrabilem vitam amplexi, quantum in ipsis est, urbes delent, et dum seminalem naturae rationem corrumpunt, ipsi corrumpuntur; vigens autem viri robur et aetatem et virilem faciem et generosam vim atrociter absumunt. denique iuvenilis aetatis robore et vigore aperte corrupto, miseros et ridiculos efficiunt eo flagitio captos: qui omni studio fugiendi sunt et merito detestandi, ut animarum interfectores, corporum corruptores, nefarii naturaeque adulteratores. nihil enim revera scelestius aut impurius est iis, qui sic subagitantur et subagitant. solent enim, ut certo didicimus, non solum spadones et qui membra alicui libidinis ministerio addixerunt, lascivire immodice, turpique libidini impudenter et intemperanter indulgere, sed etiam illi, quibus virilia prorsus sunt amputata, et qui sunt exsecti, item ut ii qui a primo ortu genitalibus partibus sunt privati, manu vel digito (heu extremam absurditatem et amentiam!) corrumpere mulieres, et obscenam foeditatem adeo furiose perpetrare. id significans vir sapiens dixit: *Beatus est eunuchus, qui manu flagitium non exercuit; beataque virgo, quae cubile non novit in delicto.* merito igitur vocati sunt expertes mammarum, effeminati, semiviri, ad ferrum damnati et insani mulierum amatores. audiant igitur haec illi, qui puros et pudicos istos temere putant, neve credant mendacio fictaeque castitati et pudicitiae ab impuro enim quid purificabitur? aut ab mendacio quid veri manabit? utinam vero eunuchus manu castratus in vita honesta esset educatus. sic enim dimidia pars mali tolleretur. nunc vero sunt terrae quasi intestina, ventris servi, feminarum amatores insani, impudentes, ebrii, scortatores, mancipia, illiberales, pecuniae servi, ab ipso ortu ad ferrum condemnati, nec viri, nec feminae, furiosi, qui saepi theatricas puellas in satyricis conviviis per humeros gestarunt, hedera coronati et craterem manu tenentes, habitu fabulosi Bacchi vinum infuderunt. adeo homines isti sine mercede sunt oaste propter ferrum, et sine fructu insaniunt, propter turpitudinem suam. — Sub Eutropio eunucho, tutore Theodosii Imperatoris, eunuchorum genus propter illius auctoritatem et potentiam adeo

ἔθνος διὰ τὴν ἐκείνην βαρύτητα καὶ δυναστείαν ἐς τοσοῦτον ἐπέδωκε καὶ παρετάθη πλήθους, ὥστε τινὲς ἤδη καὶ τῶν γενειάδας ἐχόντων, εὐνοῦχοι βουληθέντες καὶ Εὐτρόπιοι γενέσθαι προσελπίζοντες, τῆς ψυχῆς ἀφῃρέθησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι, τὸν Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες. χρυσοῖ τε ἀνδριάντες ἀνίσταντο πανταχοῦ, καὶ οἰκοδομήματα διηγείρετο καὶ κατελαμπρύνετο παρ' αὐτοῦ σεμνότερα τῆς ὅλης πόλεως.

Σπαθᾶν. εἰκῆ λέγειν, ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως, ἢ ἐργάζεσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾶς.

ἀντὶ τοῦ ἐργάζῃ· τουτέστι, σπαταλᾷς. Εἰς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκης τῶν ἐπιτηδείων σπάνει, ὥστε τοὺς ὀρόβους βρέχοντας διδόναι εἰς τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

Σπάθημα φρενῶν. τὸν ἄγαν φρόνιμον.

Σπαθῶσι. κατασπαταλῶσι, σκορπίζουσι. Καὶ Σπάθησις, σπατάλη.

Σπαλίωνος. πλέγμα μηχανικόν. Ἀγαθίας· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς σπαλίωνας ἐσκεύαζον καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστήρια. ἔστι δὲ ὁ σπαλίων πλέγμα ἐκ λύγων, εἰς ὀροφῆς τύπον ἐξειργασμένον, στεγανόν τε τῇ πυκνώσει καὶ ἀμφηρεφές, τῷ ἑκατέρωθεν τὰ πλευρὰ καὶ ἐς τὰ κάτω παρατετάσθαι καὶ περιβάλλειν τὸ ἐπερχόμενον. δέρρεις δὲ ὕπερθε καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ μηχάνημα, τοῦ μᾶλλον ἔρυμα εἶναι καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη. ἄνδρες δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὑποκρυπτόμενοι αἴρουσί γε αὐτὸ ἀφανῶς, καὶ 361
ἢ βούλονται διακομίζουσιν. ἐπειδὰν δὲ προσενεχθείη πύργῳ τυχὸν ἢ περιβόλῳ, τότε δὴ νέρθεν ἐκεῖνοι τὴν προσκειμένην γῆν ἀνορύττοντες καὶ τὸν χοῦν ἀνιμώμενοι ἀπογυμνοῦσι τὰ θεμέλια, καὶ εἶτα μοχλοῖς τε καὶ σφύραις ἐνδελεχέστατα πλήττοντες κατασείουσι τὴν οἰκοδομίαν. Παρὰ δὲ Μενάνδρῳ σπαλίωνές εἰσι μηχανήματα, καλύπτραι τινὲς βοείοις δέρμασιν ἐκτάδην ξυντεθειμέναι, ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρούμεναι· ὧν ἔνερθεν ὑπειςδύντες ὁπλῖται, ἐν χρῷ τε τείχει προσπελάζοντες ὄργανά τε λαοτόμα καὶ τοιχωρύχα μεταχειριζόμενοι ὑπὸ γῆν αὐλῶνας ἐργάζονται, ἐγκείμενοί τε καὶ διορύττον-

---

1. γένος] ἔθνος A. Mox καὶ παρετάθη πλήθους om. V. itemque ἤδη. 3. τῶν τὰς] τῶν om. E. τὰς om. A. V. Tum γενείων V. 4. προσελπίζοντες] ἐλπίσαντες V. 5. τῆς ψυχῆς] τὰς ψυχὰς vulg. in gl. superiore. τὸν Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες] Hae tres voces ut supervacaneae et sensum turbantes delendae sunt. *Küst.* Leg. τοῦτο τοῦ Εὐτροπίου ἀπολαύσαντες. *Hunc fructum scilicet pietatis suae erga Eutropium consecuti. Toup.* II. p. 186. Verisimiliter. Vide vel gl. Σωκράτης p. 845. f. Quae sequuntur absunt a glossa superiore. 7. διεγείρετο] διηγείρετο A. V. Deinde καὶ ἐλαμπρύνετο *V. 8. τῆς ὅλης] τὰ τῆς ὅλης V. 10. ἀσώτως] Sic rectius MSS. Pariss. [et Photius] quam priores editt. in quibus legitur ἀτάκτως. *Küst.* Vid. Plutarch. Pericl. p. 355. *Toup.* MS. ἢ ἐργάζεσθαι ignorat Photius; neque triplex ista interpretatio recurrit aut in Scholiis aut in v. Ἐσπάθα. 11. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 55. 12. Ἔφασκεν addidit Gaisf. cum A. V. Dedimus scripturam Comici ex *V. ὦ γύναι om. B. Tum λίαν om. V. 13. Εἰς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem Σπάνις. *Küst.* ἐν τούτῳ V. 14. ὥστε] ὡς A. *V. 15. ὀρόβους] ὀρόφους B. E. Med. 17. τὸ ἄγαν] τὸν ἄγαν A. V. E. Photius. 18. Σπαθῶσι] Confer Nostrum supra vv. Διεσπαθηκότα et Ἐσπάθα. *Küst.* Solum σκορπίζουσιν Photius. κατασπαλῶσι *V. 20. Σπαλίωνες, πλέγματα μηχανικά] Numeros singulares reddidit Gaisfordus. Σπαλίων: (i. e. Σπαλίωνος, quod restitui) πλέγμα μηχανικόν A. σ. πλέγμα μηχανικόν V. B. Ἀγαθίας] Libro III. (c. 5.) p. 77. *Küst.* 21. ἐπεσκεύαζον Agath.

3. ἀμφηρεφές] ἀμφιηρεφές V. ap. Gaisf. ἀμφιρεφές Med. Tum τῷ om. E. 4. καὶ om. Agath. τὰ κάτω παρατετάσθαι] τὸ κάτω A. Tum διατετάσθαι E. 5. παραβάλλειν] περιβάλλειν dedi cum A. *V. Agath. Cum eodem praestat reponere τὸ ὑπερχόμενον. δέρρεις] δέρεις V. qui mox ἔρημα et ἀποκρούει. 9. ὑποκρυπτόμενοι] ἀποκρυπτόμενοι E. τε αὐτό] γε αὐτὸ A. V. Agath. ἀφανῶς] Sic recte MS. A. itemque Agathias loco laudato. At in prioribus editt. [et B. V. E.] male legitur φανερῶς. *Küst.* 10. ἐπειδὰν δή] ἐ. δὲ A. B. E. ἐ. γὰρ V. Mox V. om. τυχὸν ἢ περιβόλῳ. 12. προσκειμένην] προκειμένην V. Idem infra om. χοῦν et τε καὶ σφύραις. 14. ἐνδελεχέστατα πλήττοντες κατασείουσι] ἐνδελεχεστάτοις πλήττουσι καὶ σείουσι V. Qui mox οἰκοδομήν. 15. Παρὰ δὲ Μενάνδρῳ] Haec Menandri Protectoris inter Excerpta non reperiuntur. *Burn.* Ed. Nieb. p. 443. 18. αἰωρούμενοι] αἰωρούμεναι A. E. *V. 19. τῷ τείχει] τῷ omisi cum A. *V.

---

crevit et invaluit, ut quidam iam barbati, cum eunuchi fieri vellent et praeterea sperarent se fore Eutropios, vitam amiserint una cum ipsis testibus: hunc scilicet ab Eutropio fructum consecuti. aureae vero statuae ubique collocabantur, aedificiaque exstruebantur et ab ipso illustrabantur tota urbe splendidiora. Σπαθᾶν. Temere loqui. vel prodigere per luxum. vel texere. Aristophanes *Nubibus*: *O mulier, aiebam, nimium texere pergis.* hoc est, nimis bona dilapidas. *Eo enim necessitatis ob commeatus penuriam redigebantur, ut erva madefacta iumentis pro cibo darent.* Σπάθημα φρενῶν. Ingenium valde prudens. Σπαθῶσι. Bona prodigunt, dissipant. Et Σπάθησις, intemperans luxus. Σπαλίωνος. Spalio bellica fuit machina. Agathias: *Romani autem testudines pararunt et machinas iaciendis ingentibus saxis. est autem testudo textum quoddam ex viminibus, ad tecti instar confectum, impenetrabile per densitatem et undique tectum, ut utrimque lateribus deorsum porrectis subeuntes circumdet. pellibus vero desuper et coriis omni ex parte iniectis machinam obtegunt, ut munitior sit, telaque repellat. viri autem intus in tuto delitescentes eam clanculum attollunt, et quo volunt transferunt. ubi vero turri forte vel muro admota fuerit, tum qui in ea sunt adiacentem terram suffodiunt, humoque egesta fundamenta nudant, eaque vectibus et malleis assidue ferientes structuram labefactant.* — Apud Menandrum σπαλίωνες sunt machinae, vel tecta ex pellibus bubulis expansis confecta, quae contis viri longitudinem habentibus attolluntur. ea cum milites subierunt, ad moenia propius accedunt, instrumenta lapidibus caedendis murisque subruendis te-

τῆς βλαύτης. Σοφοκλῆς·

Οὐκοῦν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
. . . . . πάντα δ' ἀναγκάσει λεὼν
ἄνιππον ἵππότην τε θυμάτων ἄπο
σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος;

Σπεύσιππος, Εὐρυμέδοντος, ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ἀπὸ Ποτώνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστὴς αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος, καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς Ἀκαδημίας ἐπὶ τῆς ῥή Ὀλυμ-
363 πιάδος. συνέγραψε πλεῖστα, καὶ μάλιστα φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὴν γνώμην καὶ εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

Σπεῖος. σπέος, σπήλαιον.

Σπειώ. ὄνομα κύριον.

Σπειράω, σπειρῶ. ἐξ οὗ καὶ συνεσπειραμένος, καὶ σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις.

Σπεῖραι. πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, νούμερα, λεγεών. Σπεῖραι καὶ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου. καὶ παροιμία· Ἐπὶ σπείρᾳ σχοινίον. τὸ ἀναγκαιότατον.

Σπεῖραι καὶ οἱ ὁλκοὶ τοῦ ὄφεως. [καὶ Αἰλιανός· Ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοὺς νεκροὺς συναγαγὼν ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς, ὡς ἂν μήτε τι τῶν χερσαίων μήτε μὴν τῶν πτηνῶν ἐπὶ λύμῃ προσέλθοι. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὁλκοῖς. Καὶ Σπειρηδόν, περιπεπλεγμένως. Καὶ Σπείρημα, τὸ τοῦ ὄφεως εἴλιγμα.

Σπείρου. ἱματίου, ῥάκους. ἢ εὐθεῖα τὸ σπεῖρον.

Σπείρωνος.

Σπείσασθαι. φιλίαν καὶ εἰρήνην θέσθαι. Ἐθέλειν Πάρθοις καὶ ὑπὲρ εἰρήνης σπείσασθαι.

Σπήλυγγες. σπήλαια, κοιλώματα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπίδακες, αἷ τόσον ὕδωρ
εἴβουσαι.

Σπῆλυγξ. σπήλαιον. Βάβριος·

Κοιώσω σπήλυγγος, οἷά τις νούσῳ
κάμνων ἐβέβλητ', οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων.

Σπῆλυγξ, σπήλυγγας. ῥαγάς.

Σπιθαμή. τροπικῶς ἐπὶ τοῦ Θεοῦ ὁ προφητι-

ρος] Haec sunt verba Sophoclis Oedip. Colon. 900. ubi vide Scholiastam, cuius interpretationem Suidas hic sequitur. At Triclinius locum Sophoclis rectius sic exponit: *σπεύδειν ἀπαὶ ῥυτῆρος. ἤγουν ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔχει ἕκαστος σχήματος. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν διωκόντων τινὰς στρατιωτῶν, καὶ πάσας ἡνίας χαλώντων, ὥστε ταχύτερον φέρεσθαι. ῥυτῆρας γὰρ τοὺς χαλινούς φασιν· οὐ τὰ ὑποδήματα, ὡς τὰ σχόλια λέγει.* Küst. De hac annotationis parte diximus in v. *Βλαύτη*. Formulam bene Wesselingius Obss. I, 30. explanavit.

1. *βλαύτης*] *βλάστης* A. B. V. E. Med. Schol. liber Flor. Sed vide glossam *Βλαύτη* ex hac ipsa annotatione locupletatam. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Colon. 897. ubi locus hic rectius sic legitur et distinguitur: *Οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν Πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ' ἀναγκάσει λεών, Ἄνιππον ἵππότην τε, θυμάτων ἄπο Σπεύδειν ἀπαὶ ῥυτῆρος.* Küst. 2. *Οὐκοῦν*] *οὐκοῦν τις* A. V. 4. *ἂν ἱππότην*] *ἂν ἵππον ἱππότην* A. B. V. E. Med. 6. *Σπεύσιππος*] De eo vide Laertium. Küst. 8. *αὐτοῦ τοῦ*] *τοῦ* om. A. E. 9. *ῥή*] Numerus Laertianus. *ρν'* A. 11. *εἰς ἄκρον*] *καὶ εἰς ἄκρον* dedi cum V. Conclusio neque satis intelligenter e Diogene descripta neque ut par fuit concinna. 13. *Σπεῖος*] Od. *ε'*. 194. 14. *Σπειώ*] Il. *σ'*. 40. Deinde cum A. delevi: *Σπεῖρα. τάξις στρατιωτική. τάξις στρατιωτική* om. B. V. Cf. v. *Σημαία*. Tum *Σπειρῶ καὶ σύλαιον* V. 15. *συνεσπειραμένος*] *συνεσπειραμμένος* V. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 204. qui corrigebat *ἐσπειρωμένος τοῖς ῥ.* 18. *νούμερα*] Vid. Du Cangii Gl. Gr. in v. coll. Lips. in Tac. H. I, 6. *αἱ συστροφαὶ τοῦ σχ.*] V. Gesner. in Lucian. Toxar. 19. 19. *Ἐπὶ σπείρᾳ σχ.*] Proverbium hoc melius et clarius exponit Suidas supra v. *Ἐπὶ σπείρᾳ*. Küst. Vereor ut is recte senserit. Eandem explicationem sequitur Hesychius.

3. *μήτε τι*] *τι* om. V. Mox *μὴν* om. A. Tum *προσέλθῃ* V. 5. *περιπεπλεγμένως*] Sic Zon. *παραπεπλεγμένως* A. Photius. *παραπεπληγμένω* V. *παραπεπληγμένως* Lex. Seg. *περιπεπλεγμένω* *V. *περιπεπλεγμένος* E. *Σπείρημα*] *σπείριγμα* A. V. Praestat *σπείραμα*. 7. *Σπείρου*] Od. *β'*. 102. 11. *Πάρθους*] *Πάρθοις* B. V. E. *καὶ* ante *ὑπὲρ* addidi cum V. 12. *σπήλεα* *V. 14. *Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπ.*] Crinagorae Ep. VII. pr. Anthol. Pal. VI, 253. Vide v. *Εἴβεσθαι*. 17. *Κοιώσω σπήλυγγος*] Emendo et suppleo, *Κ' εἴσω λέων σπήλυγγος* etc. Fragmentum enim hoc pertinet ad fabulam de leone aegroto, quae extat apud Aesopum. Küst. Locus Babrii ita scribendus videtur et distinguendus: *Κοίλης ἔσω σπήλυγγος, οἷά τις νούσῳ Κάμνων, ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων Λέων.* Babrius apud Suidam v. *Φριξότριχα*: *Φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης.* Toup. II. p. 191. Item Tyrwhittus Diss. de Babrio p. 34. *κοιάσω* A. V. Qui non favent coniecturae Knochii p. 139. *κἄσω*. Locus demptis duabus ab initio vocibus in v. *Ἄσθμα* relatus. Tum *σπήλυγγες* V. Post hanc gl. merito Küsterus, silente Gronovio, delevit *Σπήλαιον*. Tenuit Gaisf. 19. *Σπῆλυγξ. καὶ*] *Σπήλυγξ* A. V. Dein lege *σπήλυγγος*. *ῥαγάς*] Refer ad *σπῆλυγξ*. Est enim nominativus, genitivum habens *ῥαγάδος*. Küst. Cf. supra v. *Πήλαξ*. Subiecit *V. *καὶ σύλαιον* (vide sub v. *Σπειώ*), quae Gaisfordus ad gl. *Σπήλαιον* rettulit. 20. *τροπικῶς ἐπὶ τ.*] Haec sunt verba S. Basilii in Tractatu de Spiritu S. c. V. p. 249. edit. Basil. observante Pearsono. Küst. Suidas tamen structuram verborum immutavit, velut illa *τροπικῶς ὁ προφητικὸς λόγος ὠνόμασεν* ad conclusionem pertinent. *ὁ προφητικὸς λόγος*] Iesaias XL, 12. *τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ;*

---

nunc calceis est indutus. Sophocles: *Quin aliquis famulorum cito progressus populum tam equitem quam peditem a sacrificiis effuso cursu festinare coget?* *Σπεύσιππος*. Speusippus, Eurymedontis F. Platonis philosophi ex sorore Potone natus, eiusque auditor et in Academia successor. vixit Olymp. CVIII. scripsit plurima, praecipue vero de philosophia. fuit autem ingenio austero ac vehementer iracundo. *Σπεῖος*. Specus, spelunca. *Σπειώ*. Nomen proprium. *Σπειράω*. Inde etiam *συνεσπειραμένος*. *Pannis involutus.* *Σπεῖραι*. Cohortes militum, numeri, legio. item *σπεῖραι* sunt spirae funis convoluti. hinc proverbium: *Ad spiram funiculus.* dicitur de re maxime necessaria. *Σπεῖραι* etiam volumina serpentis. Aelianus: *Serpens vero cadavera spiris complexus illaesa servabat, et ab iniuria non solum quadrupedum, sed etiam volucrum defendebat.* Et *Σπειρηδόν*, *spirarum instar*. Et *Σπείρημα*, volumen serpentis. *Σπείρου*, Vestimenti, panni laceri, rectus casus *σπεῖρον*. *Σπείρωνος*. *Σπείσασθαι*. Amicitiam et pacem inire. *Cum Parthis etiam pacem facere se velle.* *Σπήλυγγες*. Speluncae, concava loca. In Epigrammate: *Speluncae Nympharum abundantes fontibus, quae tantam aquam funditis.* *Σπῆλυγξ*. Specus. Babrius: *Intra speluncam cavam tanquam aeger iacebat, simulato morbo anhelans.* *Σπῆλυγξ*. Spelunca. et *σπήλυγγας*. *Σπιθαμή*. Tropice de Deo vox prophetica po-

κὸς λόγος ὠνόμασεν, ὅτι συνέχει τὴν κτίσιν, καὶ περιδεδραγμένος αὐτῆς εἰς τάξιν ἅπαντα καὶ διακόσμησιν ἄγει, καὶ ὄρεσιν ἰσορροπίαν καὶ μέτρα, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν οἰκείαν τάξιν ἀποκληρώσας. ὁ τὸν οὐρανὸν ὅλον μικρῷ μέρει τῆς ὅλης αὐτοῦ δυνάμεως περιέχων· ἢν σπιθαμὴν τροπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε.

Σπιθαμὴ τοῦ βίου. τὸ ἐλάχιστον.

Σπιλάδες. αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων. Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. Καὶ Σπιλάζων. Ἐπὶ ταύτην τὴν πύλιν οἷα διάττοντες οἱ βάρβαροι κατεσπίλαζον.

Σπίλος. μιασμός, ῥύπος.

Σπίνθαρος, Ἡρακλεώτης. ἦν δὲ τραγῳδίας
364 ποιητής. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα, Περικαιόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραυνουμένη.

Σπίνθαρος. οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ.

Σπινθήρ.

Σπίνος. εἶδος στρουθοῦ.

Σπίτταλος. ἰατρὸς παρ' Ἀθηναίοις δόκιμος. Ἀριστοφάνης·

Ἄπελθε πρὸς τοῦ Σπιττάλου.
Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνσταξον τουτονί.

τουτέστι, χαλκοῦν ἢ ἀργυροῦν· οἵους ἔχουσιν οἱ ἰατροί.

Σπληδόνος. ὄνομα πόλεως.

Σπλήν. σπληνὸς κλίνεται.

Σπογγιά. ὀξυτόνως Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Ἀλλ' οἷσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.
Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·
Σπογγίῳ βεβυσμένον.

ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον, ἐν ᾗ ἦν σπόγγος μέλιτος πεπληρωμένος.

[Σπόγγος.
Σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστορ' ἀπὸ Κνιδίων.]

Σποδεῖν. τύπτειν.

Ὁμοθυμαδὸν

---

1. *τὴν κτίσιν*] Sic recte MSS. Pariss. Ante vero male *κτῆσιν*. *Küst.* *τὴν γῆν* Basilius. Supra *συνέχη* Med. 3. *ἄγει*] *ἄγειν* A. qui mox *καὶ τὴν οἰκείαν*. In his orationem hiare nemo non intelligit. Nimirum *ὕδασιν* ante *μέτρα* intercidit, itemque *καὶ* ante *πᾶσι* supplendum. 8. *Σπιθαμή. τοῦ βίου*] Distinxi cum Diogeniano VIII, 17. *τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον* iunctim Edd. et Photius, quibus favet *τὸ τοῦ βίου ἐ.* *V. Quod vereor ut revocari possit ad Symmachi orationem in Ps. XXXVIII, 6. *Ἰδοὺ ὡς σπιθαμὰς ἔδωκας τὰς ἡμέρας μου.* Vid. supra v. *Παλαιστάς*. 9. *Σπιλάδες*] Eodem ex fonte hausit Apollonius in Lex. Homerico. De notione vocis disseruit Schneid. in Theophr. T. IV. p. 122. Deinde *ὕδασι* *V. 10. Immo *παραθαλασσίους*. 11. *ἀπειλημμένας*] *ἐπειλημμένας* A. B. V. E. Lex. Bachm. p. 368. f. et Photius, unde fluxit *πεπιλημέναι* apud Apollonium. Verum, opinor, vidit editor princeps. *Σπιλάζων. Ἐπὶ ταύτην τὴν π.*] Locus Theophylacti Simoc. (cuius admonuit Küsterus) VII, 3. unde petendum *περὶ ταύτην*. Cf. v. *Κατεσπίλασεν*. 12. *διάττοντες*] *διατάττοντες* A. B. E. 14. *Σπίλος*] V. Lobeck. in Phryn. p. 28. 15. *Σπίνθαρος*] Vid. supra v. *Ἀριστόξενος*. Dionysius Metathemenus, seu, ut alii, Spintharus, Parthenopaeum scripsit et Sophocli inscripsit, Laert. in Heraclide. *Reines.* Haec nihil ad Suidam. Deest gl. A. habet *Eudocia* p. 385. *Ἡρακλεώτης*] *Ἡρακλειώτης* B. E. 18. *Σπίνθαρος. οὗτος κωμ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 763. *Küst.* Hanc glossam una cum superiore de eodem tragoediarum poeta intelligit Welckerus *d. Gr. Trag.* p. 1034. 20. *Σπινθήρ* om. vulg. tuetur *V. 21. *Σπίνος*] V. Herodian. *π. μον. λέξ.* p. 40. *στρουθοῦ*] *στρουθίον* V. Sumpsit Suidas a Schol. Aristoph. Pac. 1149. sive a Schol. Av. 1079.

2. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 1031. (1000.) sed ubi sic legitur: *Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου. Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔα. Εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.* Cetera recte. Sed pro *πρὸς τοὺς Πιττάλου* melius Suidas, *πρὸς τοῦ Σπιττάλου*. Subintelligitur enim *οἶκος*: et sensus est, *Abi flens ad domum Spittali. Küst.* Recte Suidae errorem notavit Florens in Vesp. 1423. Ceterum extare debuerunt *εἰς τὸν καλαμίσκον*: quo spectat Scholiorum explicatio, *τουτέστι, τὸν χαλκοῦν κτλ.* 3. *τοῦ Σπιττάλου*] *τοὺς πιττάλου* V. Ox. 8. *Σπληδόνος*] Mutila forma nominis *Ἀσπληδόνος*: vide Steph. Byz. v. *Ἀσπληδών*. 9. *καὶ κλίνεται σπληνός*] *σπληνὸς κλίνεται* A. *V. Sub gl. finem *τὸ σπλάγχνος* (ubi E. *σπλάγχνον*) om. A. B. V. 11. *Βατράχοις*] V. 485. 13. *Ἀριστοφάνης*] Om. *V. Acharn. 438. cuius Scholia leviter delibavit Suidas, integra posuit in v. *Βεβυσμένα*. 14. *Σπογγίᾳ*] Dedi *Σπογγίῳ* cum *V. et gl. superiore. *Σπογγίᾳ* Gaisf. in Add. 17. *Σπόγγος — Κνιδίων* post *κρούειν* transposuit V. Ac dubitare licet utrum alteram partem an universam glossam damnare par sit. Nunc satis habui versum Phaniae, qui recurrit in v. *Ψαίστορα*, notasse: cui quae subiiciebantur ex v. *Ἀκκώ* repetita, *Φασὶ τὴν Ἀκκὼ μωρὰν οὖσαν σπόγγῳ πάτταλον κρούειν*, omisi cum A. 18. *Σπόγγον ἔχειν καλάμων*] Phaniae Ep. III, 2. Anthol. Pal. VI, 295.

---

suit, quia continet res conditas, easque complectens omnia apto et concinno ordine disponit, montibusque aequalitatem et aquis modum et omnibus quae sunt in mundo locum suum attribuit. qui coelum totum exigua potestatis suae parte continet: quam tropice Propheta spithamam vocavit. *Σπιθαμὴ τοῦ βίου.* Vita brevissima. *Σπιλάδες.* Cavae sub aqua rupes, ut Apio tradit. Heliodorus vero accipit saxa mari vicina et fluctibus intercepta. Et *Σπιλάζων.* *Barbari vero velut stellae trailicientes in urbem eo improviso irruerunt.* *Σπίλος.* Macula, sordes. *Σπίνθαρος.* Spintharus, Heracleota, poeta tragicus: cuius fabulae sunt *Hercules conflagrans* et *Semele fulmine icta.* *Σπίνθαρος.* Spintharus tanquam barbarus et Phryx ab comicis perstringitur. *Σπίνος.* Spinus, genus passeris. *Σπίττταλος.* Spittalus, medicus apud Athenienses clarus. Aristophanes: *Abi ad Spittalum. At tu saltem unam pacis guttam huc mihi instilla.* id est, in calamum aereum aut argenteum, quali utuntur medici. *Σπληδόνος.* Nomen civitatis. *Σπλήν.* Declinatur *σπληνός*. *Σπογγιά.* Acuto notant Attici. Aristophanes *Ranis*: *At affer ad cor meum spongiam.* Item Aristophanes: *Spongia obturatam.* etenim ollam ferebant, in qua erat spongia melle repleta. [*Σπόγγος. Spongiam habere, qua calami Cnidii absterguntur.*] *Σποδεῖν.* Cae-

πολλὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς ἐποίμαινε καὶ τὰ πρόβατα. καὶ μέσης τῆς νυκτὸς κλέπται ταῖς ἐπαύλεσι τῶν θρεμμάτων ἐπελθόντες λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῶν θρεμμάτων ἐσπούδαζον· οἱ δὲ ἀοράτῳ δυνάμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεσιν ἐδέδεντο. ὄρθρος τε ἦν καὶ παρῆκεν ἐπὶ τὰ ποίμνια. ὡς δὲ εἶδε συνδεδεμένους καὶ ἔγνω τὸ γεγονός, λύει τοὺς κλέπτας, πολλά τε παραινέσας ἐκ δικαίων πόνων, μὴ μὴν ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν, κριόν τε αὐτοῖς χαρισάμενος ἀπέλυσε, χαριέντως ἐπιφθεγξάμενος· Ἵνα μὴ (φησὶ) μάτην ἠγρυπνηκότες φανῆτε. καὶ ἄλλα δὲ πάμπολλα θαύματα εἰργάσατο· ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ.

Στάγειρα. ὄνομα τόπου.

Σταγείριος. ὄνομα κύριον.

Σταγειρίτης. ὁ Ἀριστοτέλης, ἀπὸ τόπου κληθείς. Πισίδης·

Ποίους στρατηγοὺς ἢ Σταγειρίτας ἔχων
ἐπῆλθες εἰς γῆν εὐτυχούντων βαρβάρων;

Λιόλου τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἴη μᾶλλον, ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλόρου. τουτέστιν, ὁ Δημοσθένης τὸν Θουκυδίδην.

Σταγόνος. ῥανίδος ὕδατος.

Στάδιον. ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον.

Λέγεται στάδιον καὶ ἁπλῶς τὸ ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν. Λίων ἐν λϑ' τῶν Ῥωμαϊκῶν· Τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἠσχαλλον. ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει καὶ ἀκινησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι σφόδρα ἠνιῶντο. Καὶ Στάδιος χιτών, ὁ ποδήρης, ὁ τέλειος· παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ. καὶ Ἀριστοφάνης·

Λέομαι ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
εἶναί με τῶν Ἑλλήνων ἑκατὸν σταδίοισιν 367
ἄριστον.

Καὶ Σταδία μάχη. Οὐδενὸς δὲ αὐτὸν ἐν σταδίᾳ μάχῃ ὑφισταμένου.

Ὅτι τὰ ἑπτὰ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον ἕν· τὰ δὲ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια π.

---

1. ἐποίμαινε] Vid. Phot. p. 1409. *Toup.* MS. τὰ πρόβατα] τὰ om. V. Mox τῆς om. V. 4. τῶν προβάτων ἐσπούδαζον Socrates, qui continua paulo ornatius tradit. 6. συνδεδεμένους] δεδεμένους A. Aliter Socr. 8. καὶ μὴ] μὴ μὴν A. B. V. E. Med. Socr. 11. ἄλλα] καὶ ἄλλα A. V. 14. Στάγειρα] Cf. Wassium in Thuc. IV, 88. et Stahrii Aristotel. T. I. p. 23. sqq. Lemma nescit *V. qui post hanc gl. interposuit *Στάγειρα. ὄνομα τόπου. ὄνομα τόπου* addidit etiam A. Continuo cum A. delevi praeceptum ex v. *Ἄβδηρα* repetitum: *Καὶ Γάδειρα καὶ Πνήδειρα καὶ Τόπειρα, διὰ διφθόγγου. Ἄβδηρα δὲ καὶ Φάληρα καὶ Κύθηρα, διὰ τοῦ η.* Ubi *καὶ Πνήδειρα* om. B. V. E. itemque *διὰ διφθόγγου* et *διὰ τοῦ η.* Quibus omissis hanc appendicem uncis inclusit Gaisf. 16. τῆς πόλεως Σταγείρων] ἀπὸ τόπου κληθείς A. V. 17. Πισίδης] Heracliad. Acroas. I, 1159. *Gaisf.* 20. Λιόλου τὸν Σταγειρίτην καταπ.] Haec sunt verba Agathiae de Chosroe rege Persarum lib. II. p. 66. Confer Nostrum infra v. Χοσρόης, ubi integer locus Agathiae adducitur. *Küst.* Inde corrigas saltem ὅλον τὸν Στάγ. vel potius Ὅτι δὴ ὅλον.

1. Ὀλόρου] Ὀλώρου A. E. Med. 4. μέρος τι] Vid. Schol. Platon. p. 445. partimque Schol. Luciani Contempl. 8. et Bachm. Anecd. T. I. p. 369. 5. στάδιον *V. qui neglexit λέγεται — ἀκινητίζειν. 7. τὸ ἁπλῶς] ἁπλῶς τὸ A. B. Photius et Anecd. Ceterum *V. infra post σκαφῶν: ὅθεν λέγεται στάδιον καὶ τὸ ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν. 8. ἐν λϑ' τῶν Ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν om. V. Item ἱστοριῶν om. A. Photius. ἐν τριηκοστῷ πέμπτῳ Ῥωμαϊκῶν Cram. Anecd. Bibl. Paris. Vol. I. p. 398. ubi desunt προσδ. σφόδρα ἠνιῶντο. ἐν κϑ' Med. Vide Dion. Cass. XXXIX, 43. Ceterum error manifestus in Hesychium invexit: Σταδινόν. παρὰ Λίωνι πολίτην. Neque enim aut Hesychius Dionem usquam adhibuit aut in Dionem convenit usus vocis reconditus et poeta dignissimus. Itaque malim vel Ionem agnoscere; certum tamen ὁπλίτην esse restituendum, item ut ὁ πολίτης in Aristoph. Equ. 1374. vidit Thierschius emendandum fuisse ὁπλίτης. δὲ addunt A. V. Phot. et gramm. Cram. 9. δεινῶς — προδιδόμενοι om. A. δεινῶς om. *V. Deinde προδιδόμενοι — ἠνιῶντο om. V. 12. ὁ τέλειος om. V. qui addit καὶ σταδία μάχη· τὸ στάδιον ἔχει πόδας ἑξακοσίους· τὸ δὲ μίλιον τετρακισχιλίους διακοσίους πόδας· τὸ δὲ πλέθρον πόδας ϱ' — ὁ πῆχυς πόδας αὐ: — Καλλιμάχῳ] Fr. 59. Hemistichium servavit Schol. Apollon. III, 1226. στάδιον δ' ἐπίεστο χιτῶνα. 13. Ἀριστοφάνης] Nub. 428. ubi sic legitur: Ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν, Τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. *Küst.* Locum istum tam negligenter a Suida prolatum fuisse vix adducor; augetque dubitationem illud, quod oratio Comici parum commode interposita est. 15. Ἑλλήνων] τῶν Ἑλλήνων A. B. Deinde ἄριστον om. *V. 17. Σταδιαία] στάδια A. B. *V. E. inter vss. iidemque in exemplo pro σταδιαίᾳ. σταδία μάχη illustrat Reimarus in Dionis fr. Peiresc. 78. cuius annotationem repetiit Albertius in Hesych. Ceterum unus *V. omisit Οὐδενὸς — στάδια π. Οὐδενὸς δὲ αὐτὸν ἐν σταδ. μάχῃ ὑφιστ.] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. [et E.] quae habent, οὐδενὸς δὲ αὐτὸν ἐν σταδ. μάχῃ ἱσταμένου. *Küst.* 19. Ὅτι bis Gaisf. 20. καὶ τὰ δέκα] τὰ δὲ ϊ A. Horum pars transiit in v. *Μίλιον.*

---

singularem animi modestiam in episcopatu oves etiam pasceret, fures media nocte caulas eius clanculum ingressi oves inde abducere tentarunt; tum illi divina quadam virtute constricti ad ovilia tenebantur. iam dies illucescebat, cum ille oves adiens, postquam iuvenes vinctos vidit, statim intellexit id quod gestum fuerat. fures igitur solvit, multum eos exhortans, ut ex iustis laboribus, non per fraudem sibi victum pararent. arietem quoque iis donavit, addito facete dicto: *Ne frustra vigilasse videamini.* idem alia permulta fecit miracula. interfuit etiam Concilio Nicaeno. *Στάγειρα.* Nomen loci. *Σταγείριος.* Nomen proprium. *Σταγειρίτης.* Sic dictus est Aristoteles, ab urbe Stagiris. Pisides: *Quales duces aut Stagiritas adducens venisti in regionem fortunatorum barbarorum? — Totum Aristotelem magis ab eo fuisse devoratum quam Olori filium ab oratore Paeaniensi.* id est, quam Demosthenes Thucydidem legisset. *Σταγόνος.* Guttae aquae. *Στάδιον.* Stadium, locus certaminis. item pars milliaris. septem enim stadia et dimidium conficiunt unum milliare. item dicitur ea res, quae immota stat. Dio libro XXXIX. Historiae Romanae: *Illi vero, quos hostibus prodiderant scaphae stantes immotae, magno dolore afficiebantur.* Et *Στάδιος χιτών*, tunica talaris et iustae longitudinis, apud Callimachum in *Hecale.* Et Aristophanes: *Peto ab vobis gratiam hanc admodum exiguam, ut dicendo Graecos centum stadiis superare possim.* Et *Σταδία μάχη. Cum autem in stataria pugna nemo ei resistere posset.* — Septem stadia et dimidium conficiunt milliare unum; decem vero milliaria continent stadia LXXX. —

Ὅτι τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ΄· τὸ δὲ μίλιον πόδας δφ΄· τὸ δὲ πλέθρον πόδας ρ΄· ἡ ἄρουρα πόδας ν΄· ὁ ποῦς δακτύλους ιϛ΄· ὁ πῆχυς πόδα ἕνα καὶ ἥμισυν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἔν σταδίοις Ἰσθμόθι κἠν Νεμέᾳ.

Σταθερόν. ὀξύ, ἰσχυρόν, θερμόν, στάσιμον, τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ· Μήπως, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται ἡ δὴ καλουμένη σταθερά; δύναται μέντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἡ σταθερά, ὀξεῖα οὖσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον, ὅταν μᾶλλον ἐκκαῇ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν. σημαίνει δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μηδ' ἐφ' ἕτερον κλίνειν. καὶ Κρατῖνος δ' ἐν Σεριφίοις ἐπὶ τοῦ ὀξέος ἢ ἰσχυροῦ·

Οὕτω σταθερὸς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει.

Ἀντίμαχος·

Θέρεος σταθεροῖο.

τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς·

Σταθεροῦ χεύματος.

Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι·

Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης.

σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. Ἰώσηπος· Καὶ σταθερὰν τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας ὁρῶν προβάλλεται στρατηγόν. Καὶ Εὐνάπιος· Ὁ δὲ πόλεμος τῇ τοῦ βασιλέως ὀξύτητι καὶ προνοίᾳ κατηνέχθη ἐπὶ τὸ σταθερὸν καὶ ἀσφαλέστερον. τουτέστιν, ἰσχυρόν, βέβαιον.

Ὅτι Σταθερὸς ἀπὸ τοῦ σταθῆναι· ἀπὸ δὲ τούτου σταθερός, καὶ σαθρὸς κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως, ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Στάθευε. ὅπτα. Ἀριστοφάνης·

Τὰς σηπίας στάθευε.

Σταθμά. Οἱ δὲ ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δισχίλια δώσειν.

Σταθμᾶσθαι. δοκιμάζειν. Οὐ ῥήμασιν

---

1. δὲ ante *μίλιον* addidit Gaisf. cum *V. 2. ,δσ Med. 3. *πόδα ἕνα καὶ ἥμισυν*] Haec in MSS. Pariss. [et *V.] non integris litteris exarata sunt, sed per notam quandam, quae *sesqui* significare solet. Hanc cum non intellegerent librarii, inde confecerunt *πόδας ᾱς*: ut priores editt. exhibent. Vide Nos supra in v. *Σάτα*, ubi similem alucinationem librariorum indicavimus. *Küst.* Adde disputationem Bastii Append. Ep. Crit. p. 5. 4. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Philippi Thessal. XXI, 4. Anthol. Pal. VI, 259.

5. *Ἰσθμοθήκην νέμειν*] Sincerae lectionis vestigia servant MSS. quorum *ἰσθμοθήκην νεμέα* A. *ἰσθμ. νε''* E. Emendavit Oudend. in Thom. M. p. 806. qui fugerat Toupium II. p. 192. Addit A. in marg. *Ὅτι Φιλιππίδης ὁ ἡμεροδρόμος χίλια καὶ πεντακόσια στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτός· καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἱππίας.* Eademque post *Σταγειρίτης* V. sed omissis *καὶ ζήτει κτλ.* 6. *ὀξύ, ἰσχυρόν, θερμόν*] *ὀξὺ ἰσχυρὸν ἢ θερμόν* Photius, omisso *στάσιμον*, quod in eius superiore quadam glossa extat. *τὸ ὀξὺ καὶ ἰσχυρὸν καὶ θερμόν* V. Vid. Ruhnk. in Tim. p. 235. et Wytt. in Eunap. p. 273. sq. 8. *Πλάτων*] Om. Photius. Locus est p. 242. A. Inde corrigendum *μήπω γε* et infra *ἢ οὐχ ὁρᾷς*. 10. *μεσημβρία ἵσταται, ἡ καλουμ. σταθερά*] Huc egregie faciunt ea, quae notat Scholiastes Apoll. Rhod. I, 450. *Σταθερόν· ἀντὶ τοῦ καυματηρὸν καὶ θερμόν. λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος· ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα, διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπίσης ἀπέχειν τῶν ὑποκειμένων. ἢ διὰ τὸ ἑστηκέναι. ἧττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος. Küst. παρίσταται* V. *ἡ καλουμένη*] *ἡ δὴ καλουμένη* A. B. V. Phot. Plat. 11. *μέντοι*] *μὲν* *V. *ἢ*] *ἡ* Med. 12. *μᾶλλον* om. V. Dein *ἐγκαῇ* Phot. Immo *ἐκκάῃ*. 13. *σημαίνει* V. cum Photii MS. 14. *τὸ μέσον* V. Med. 15. *καὶ Κρατῖνος — ἥβης* om. *V. *Σεριφίοις*] *Σεριφίοις* Photii ed. *Σερεφίοις* MS. 17. *σταθερῶς* Photius, probatum Meinekio Com. II. p. 136. qui praeferebat etiam *ὀξέως ἢ ἰσχυρῶς*. 20. *Θέρεος*] *καὶ θέρεος* V. ap. Gaisf. Fragm. Schelleub. 76. adhibitum etiam a Schol. Plat. p. 315.

1. *τινὲς δὲ*] *δὲ* omisi cum A. Phot. *τοῦ* post *ἐπὶ* accessit ex A. B. E. Phot. *καὶ Αἰσχύλος*] *ὡς Αἰσχύλος* A. Photius. Est Fragm. 259. 3. *χρήματος*] MS. A. *χεύματος. Küst.* Et Photius. 4. *Προάγωνι* Phot. Fragm. 74. 6. *Ἰώσηπος*] Lib. III. de Bello Iud. sub initium. *Küst.* Meliorem verborum ordinem *σταθερὰν μετ' ἐμπειρίας τὴν ἡλικίαν* praestat v. *Προσκληδονιζόμενος*. Ceterum in *μόνιμον* cessat Photius. 8. *Καὶ Εὐνάπιος*] Exc. Legatt. p. 473. ed. Boisson. Ed. Nieb. p. 48. *Καὶ* om. *V. *πόλεμος*] *πολύβιος* B. *V. Tum *τῇ τοῦ βασ.* om. V 9. *τε* post *σταθερὸν* omisi cum V. ap. Gaisf. et Eunap. 12. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 13. Eandem notationem vocis *σαθρὸς* iisdem fere verbis proposuit Etym. M. 16. *Στάθευε*] Confer Nostrum supra v. *Ἠσθαθευμέναις. Küst.* Magis explicate Photius. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 1009. (1040.) 17. Post hanc gl. cum V. delevi, quae habet A. in marg. *Σταθήσεται. Ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου.* Ubi *ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου* om. A. *Ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτ.*] Matth. XVIII, 16. sed ubi pro *σταθήσεται* legitur *σταθῇ*: uti etiam hic scribendum est. *Küst.* Haec sunt verba Ioannis Chrysost. in Matthaeum p. 658. Et sic MSS. complures Matthaei, *ἵνα — σταθήσεται.* Quae lectio longe elegantissima est. *Toup.* II. p. 192. 18. *Οἱ δὲ*] Locus nonnihil augendus est ex v. *Ἀδῆωτον*. 20. *Οὐ*

Stadium habet pedes DC. milliare pedes MMMMD. plethrum pedes C. arura pedes L. pes digitos XVI. cubitus pedem unum et dimidium. In Epigrammate: *In stadiis Isthmico et Nemaeo.* *Σταθερόν.* Acutum, vehemens, calidum, stabile, quod per vehementiam motus stare videtur. Plato in *Phaedro*: *Ne quaeso, Socrate, priusquam aestus praeterierit. videsne iam solem ad mediam coeli stationem accedere et adesse tempus meridianum?* potest tamen etiam exponi calidissimum, vel acutum. solem enim, cum est fervidissimus, acutum dicere consuerunt. possit etiam significare stabile: quod meridies media diei pars est et neutro inclinat. item Cratinus in *Seriphiis* vocem de acuto vel vehementi posuit: *Adeo vehementer ista vivendi secta famelicis grassatoribus fervet.* Antimachus: *Aestatis torridae.* quidam etiam de re stabili ponunt. Aeschylus in *Psychagogis*: *Aquae stabilis.* et Aristophanes in *Proagone*: *Stabilis autem flos adultae pubis.* significat etiam id quod permanet, quod viget et durat. Iosephus: *Et constitutam aetatem cum peritia rerum iunctam videns eum belli ducem designat.* Eunapius: *Bellum autem regis celeritate et providentia ad statum stabilem et tutiorem perductum est.* *Σταθερός.* Ab verbo *σταθῆναι*, unde deductum est *σταθερός*, et per antiphrasin *σαθρός*: vel quod facile quatitur, vel quod quatiuntur articuli. *Στάθευε.* Assa. Aristophanes: *Sepias assa.* *Σταθμά. Illi vero promiserunt se daturos argenti pondo bis mille.* *Σταθμᾶσθαι.* Ponderare. *Non propin-*

ἀλλ᾽ ἔργοις ἀεὶ εἰώθασι τὴν ἐς ἀλλήλους σταθμᾶσθαι στοργὴν οἱ ἄνθρωποι.

Σταθμεύσας ἐπὶ τοῦ ῥεύματος βραχὺ φρούριον ἐκ διαστήματος ἐς ἐφεδρείαν δύο χιλιαρχίας ἔταξεν. ἀντὶ τοῦ στρατεύσας.

Στάθμη. τὸ σπαρτίον.

368 Στάθμην ἰθυτενῆ μο[11]λιβαχθέα.

Ὡς οὐκ ἂν εὑρόντες ἄνδρα φιλίας ἐν τῇ τῶν Φαλίσκων στάθμῃ δοκιμώτατον.

Σταθμησάμενος. δοκιμάσας. Ἡρόδοτος· Σταθμησάμενος γὰρ ὅκως ἐξελεύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἑωυτοῦ.

Σταθμητόν. μετρητόν. Ἀρριανός· Ἦν δὲ καὶ καμήλων οὐ σταθμητόν τι πλῆθος. Καὶ αὖθις· Πέτραι τε οὐ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος ἀπὸ κεραιῶν μετέωροι αἰωρούμεναι πρὸς τοὺς ὑπιέναι ὁρμῶντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο.

Στάθμια καὶ σταθμά. διχῶς λέγονται. εἰσὶ δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τοῦ ζυγοῦ.

Σταθμίζω. ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου. ἐστάθμησα δέ.

Σταθμός. τὸ πανδοκεῖον. Καὶ Σταθμοῦχος, ὁ πανδοκεύς. Ναζιανζὸς δὲ σταθμὸς Καππαδοκίας.

Σταθμός. στρατιωτικὴ κατάλυσις.

Σταθμός. καὶ αἱ καταλύσεις καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Σταθμώμενον. δοκιμάζοντα.

Σταθμῶν. τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Στακτή. εἶδος ἀρώματος. Πολύβιος· Κυρωθείσης δὲ τῆς ἐλευθερίας τοῖς Γερραίοις, ἐστεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις, χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης στακτῆς. καὶ ἐποίει τὸν πλοῦν ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον, καὶ ἐποίει τὸν ἀπόπλουν ἐπὶ Σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Στακτὴ καὶ κασσία. ἡ ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδία.

Στακτοῖς. τοῖς ὑγροῖς καὶ δοκίμοις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον.

ῥήμασιν, ἀλλ᾽ ἔργ.] Haec sunt verba Procopii Hist. Arc. c. 2. sed ubi pro ῥήμασι legitur αἵματι. *Küst.* Procopius sic: οὐχ αἵματι γὰρ ἀλλὰ τοῖς ἔργοις εἰώθασι δῆτα σταθμᾶσθαι τὴν ἐς ἀλλήλους στοργὴν ἄνθρωποι.

2. στοργὴν] Sic recte MS. A. [cum *V.] itemque Procopius loco laudato. Antea vero male legebatur ὀργήν. *Küst.* Sic B. E. 4. δύο χιλιαρχίας] β᾽ χιλιάδας V. 5. ἀντὶ τοῦ στρατεύσας] Est interpretatio inepta. Aliud enim significat σταθμεύσας: ut ex lexicis vulgatis notum est. *Küst.* Non dubito quin reponendum sit στρατοπεδεύσας, quod etiam Iac. Gronovio videtur in mentem venisse. Quamquam rectius dixisset σταθμὸν καταστήσας. 7. Στάθμην ἰθυτενῆ μολιβ.] Philippi Thessal. XV, 1. Anthol. Pal. VI, 103. 8. Haec non satis emendata esse videntur. Nam et comparativus requiritur δοκιμώτερον, et genitivus duplex transponendo nisi fallor, ἄνδρα τῶν Φαλίσκων (Φαλισκῶν Edd.) ἐν τῇ φιλίας στάθμῃ δοκιμώτερον, aptum habebit explicatum. 10. Σταθμησάμενος] Deest gl. A. Ἡρόδοτος] IX, 37, 4. 11. ἐξελεύσεται] ἐληλύσεται V. ἐλεύσεται E. Med. Mox ἀπέτεμε B. E. 16. ὁρμῶντας om. A. habet V. inter vss. ap. Gaisf. 18. Στάθμια καὶ σταθμά] Cf. Pollux IV, 173. λέγεται] λέγονται dedi cum A. V. 20. αἰτιατικῇ post gl. caput delevi cum *V.

1. Σταθμοῦχος] Polyaen. p. 676. *Toup.* MS. Cf. Pollux X, 20. 21. 2. καὶ Ναζιανζὸς] Ναζιανζὸς δὲ V. ap. Gaisf. Id probavimus utpote petitum ex gl. Γρηγόριος Ναζιανζοῦ. 3. Σταθμός] Haec cum aliis Gloss. Herodot. V, 52. et Hesychius. Gl. habet A. in marg. Σταθμὴ καὶ *V. 6. Σταθμώμενον] A. in marg. ubi σταθμόμενον. Continuo Med. αἰτιατικῇ. 7. Σταθμῶν] Ut ipsum verbum σταθμός, ita inprimis illa ipsa forma sine dubio e libris sacris petita, ut Exod. XII, 7. XXII, 23. ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν. Esaiae LVIII, 8. ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας. *Ernest.* Σταθμοί. οἱ παραστάδες A. ubi gl. in marg. Vid. Polluc. I, 76. et ibi notata. Valcken. in Eurip. Phoen. 417. *Gaisf.* τῶν παραστατῶν Hesychius. 8. Στακτή] Ab h. v. usque ad Στερνοτύπτης inclusive omnia om. A. qui nonnulla tamen exhibet in margine, unde quae deinceps memorabuntur haustae sunt lectt. varr. Pro hac gl. habet sequentia: Στακτὴ εἶδος ἀρώματος, ὅμοιον τῇ σμύρνῃ· ἀπὸ λιβανώτου γὰρ τοῦ ἀρώματος τὸ μὲν λεπτότατον καὶ ῥυτὸν καλεῖται στακτή, τὸ δὲ παχύτερον σμύρνα. *Gaisf.* Πολύβιος] XIII, 9, 5. Cuius locus inde a καὶ ἐποίει non satis integer est, a grammatico nisi fallor in brevitatem coactus. Ac misere friget appendix ista, ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ. 9. γεραίοις Med. 13. ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον] Vide Bochartum Geograph. Sacr. part. II. lib. I. cap. 45. *Küst.* 16. Στακτὴ καὶ κασσία. ἡ ἀπὸ τ.] Psalm. XLIV, 9. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου. Theodoretus in illum locum: σμύρναν καλεῖ τὸ πάθος. νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται. στακτὴν δὲ καὶ κασσίαν τὴν ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδίαν. Hinc Suidas sua deprompsit. *Küst.* Vide intpp. Hesychii et annot. in v. Σμύρνα. κασία *V. 18. δοκίμοις] Item optimi libri Scholiorum, ubi aliorum fide nunc munitum est χρισίμοις. 19. Πλούτῳ] V. 529. 20. Οὔτ᾽ ἐν μύροισι Med.

---

quitate sed factis homines mutuum amorem semper aestimare solent. Σταθμεύσας ἐπὶ τ. *Cum ad flumen castra metatus esset, ex intervallo exiguum praesidium et ad hostes observandos duas chiliarchias ibi locavit.* Στάθμη. Amussis. *Amussim rectam plumboque gravatam.* — *Siquidem non facile virum e Faliscis invenerint, qui in amicitiae trutina magis probatus esset.* Σταθμησάμενος. Qui aestimavit. Herodotus: *Cum enim coniectasset, quomodo reliqua pars pedis educi posset, plantam suam abscidit.* Σταθμητόν. Quod mensura comprehendi potest. Arrianus: *Erat autem camelorum multitudo quaedam innumerabilis.* Item: *Saxaque immensae magnitudinis ex antennis suspensa in eos, qui murum subire conabantur, deliciebantur.* Στάθμια et σταθμά. Dupliciter dicitur. pondera quae in librae lancibus imponuntur. Σταθμίζω. In solo praesenti. at ἐστάθμησα. Σταθμός. Deversorium. Et Σταθμοῦχος, caupo. *Nazianzus autem Cappadociae est mansio.* Σταθμός. Militaris mansio. Σταθμός. Sic vocantur deversoria et mansiones tabellariorum ab aliis ad alias urbes. Σταθμώμενον. Explorantem. Σταθμῶν. Postium ianuae. Στακτή. Genus aromatis. Polybius: *Libertate confirmata Gerraei Antiochum regem illico quingentis argenti talentis, turis mille, guttae autem quam stacten vocant ducentis donarunt coronae titulo. Antiochus vero inde in Tylum insulam navigavit; unde Seleuciam navibus est reversus. aromata vero illa erant in rubro mari.* Στακτὴ καὶ κασσ. Suavis odor e passione Christi. Στακτοῖς. Liquidis et stillantibus, a quibus differunt unguenta sicca. Aristophanes *Pluto*: *Neque unguentis ungere liquidis,*

Σταλάζω. αἰτιατικῇ.

Σταλέντος. παυσαμένου. Σταλέντος δὲ τοῦ αἵματος, τὰ οἰκεῖα αὖθις διαπράττεσθαι τῶν βοῶν.

Στάλικας. πασσάλους.

Ἔμπαλιν ἰθυτόνων λᾶμις ἀπὸ σταλίκων.

ἐν Ἐπιγράμματι. ἡ εὐθεῖα ἡ στάλιξ.

Σταμίνεσσι. τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις.

Στάσεις. τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν.

Καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους προθελύμνους.

Στάσις. ἐπὶ πνοῆς βιαίου ἀνέμου. Γίνεταί τις
369 ἀνέμου στάσις, ἔχουσα τηλικαύτην φοράν, ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν.

Στάσις. ἡ ἐμφύλιος· πόλεμος δέ, τῶν ἀλλοτρίων. Καὶ Στασιώτης.

[Στασιώτης. Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ τῆς μετα-
στάσεως· Περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικεν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησιν ὅτι Οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν.]

Στάσιμον. εἶδος μέλους, ὅπερ ἱστάμενοι ᾖδον οἱ χορευταί. ἢ στάσιμον, τὸ ταραχῶδες. Καὶ Στά-
σιμος, ὄνομα κύριον.

Στατήρ. τὸ ἐκ χρυσοῦ νόμισμα. Τῶν βαλαντίων ἡ συνωρὶς τὸ μὲν εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δὲ στατῆρας χρυσίου, τῶν Εὐμήλου ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα.

Στατήρ. τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἑξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον· ἢ εἶδος νομίσματος. Ἀριστο-
φάνης Πλούτῳ·

Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.
τουτέστι, νομίσμασι παίζομεν ἄρτια ἢ περιττά.

Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου·
Ἀριστοφάνης.

Σταυρός. Ἐπὶ τὸ βόρειον τοῦ Φόρου μέρος σταυρὸς ἵστατο, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ Κων-
σταντῖνος, χρυσέμπλαστος, ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς

---

3. διαπράττεσθαι] διαπράττεσθαι τῶν βῶν B. δ. τῶν βοῶν V. δ. τῶν E. Med. Id quo spectet non invenio; neque sincerum est οἰκεῖα. 4. Στάλικας] Vide Apolloniden in Anth. Pal. IX, 244. extr. et Plut. Pelop. 8. 5. Ἔμπαλιν ἰθυτ.] Alphei Mytil. II, 4. Anthol. Pal. VI, 187. Λᾶμις] δύναμις B. E pr. Med. 6. Posterius ἡ om. *V. 7. Σταμίνεσσι. τοῖς ἐπιμ.] Ex Schol. Homeri in Odyss. ε. 252. sed qui vocem hanc pluribus exponit. Küst. Σταθμήνεσσι V. Σταμίνεσσι reposui cum *V. 8. ἀναχώματα] ἀναχώσματα Schol. Versus Aristoph. Equ. 530. sq. 9. Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔῤῥει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους Edd. ex interpolatione. Secutus sum V. E. Med. Porro ἐφόρει om. E. item καὶ καὶ τοὺς ἐχθροὺς om. B. 11. Στάσις] Agatharchides ap. Phot. Bibl. p. 1324. στάσιν οὐρίου καὶ συμμέτρου πνεύματος. Toup. MS. Vide Iacobs. in Achill. Tat. p. 616. βιαίου ἀνέμου] βιαίων ἀνέμων E. Γίνεταί τις ἀν.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I. c. 48. Küst. Sed oratione pleniore verbisque paulum mutatis. 14. Στάσις] Schol. Thucyd. I, 2. πόλεμος ὁ τῶν ἀλλοτρίων, στάσις ὁ ἐμφύλιος. Aliter haec notavit Ammonius p. 91. ἡ] ὁ *V. μάχη post ἐμφύλιος omisi cum A. V. Mox δὲ om. V. 15. Στασιῶται δὲ οἱ στάσεις ἐγείροντες] καὶ στασιώτης V. Στασιώτου ἑκάτερος προαιροῦνται. Στ. δὲ οἱ στάσεις ἐγ. B. E. Med. 16. Στασιώτης. Ἀντιφ.] Ex Harpocratione. Küst. Gl. quod miror deest A. V. eamque notavi. 18. ὁ στασιώτης] Item Photius. Sed ὡς στασιώτης Harpocr. Pal. cum aliis libris.

2. καλέσαι] κολάσαι Dobraeus. δορυφόρους τοὺς δὲ ἠδ.] Verba haec transposita esse existimo, quae cum Pearsono sic legenda putem, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν. Küst. Transposita sunt cum Harpocr., Photio et B. 3. Στάσιμον. εἶδος μέλ.] Ex Enarratore Comici in Ran. 1314. Küst. Vid. Herm. in Aristot. Poet. p. 140. sq. 4. Στάσιμον, τὸ τ.] Polybius p. 416. Toup. MS. 6. Τῶν βαλαντίων] Haec sunt e Synesii Ep. 127. ubi de Euthalio Lydiae praeside loquitur. Pro ἐοικότας leg. ἐοικότα. Reines. Vid. infra in Τῶν ἵππων Εὐμήλου. Hemst. ἐοικότα V. E. cum gl. inferiore, item Toupius, qui Synesium indicaverat III. p. 174. Integer autem locus hic est: πέπυσαι πάντως τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων, ἃ τῶν ἵππων Εὐμήλου πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα κατασκευάσας τῷ μὲν ἐνέθηκεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ, τῷ δὲ στατῆρας χρυσοῦ. 10. τετράγωνον] τετράγραμμον Hesych. exponit. Hemst. Scaliger de Re Num. p. 58. legit τετράδραχμον. Reines. Cogitabat Scaliger de statere argenteo. Sed reposui τετράγραμμον cum Lex. Bachm. p. 369. et *V. quod de quadrato incuso sive de areis quadruplicatis accipio. νόμισμα] Addit A. τὸ ϛ΄ τὸ ζν΄, qui ceteris caret. 12. Πλούτῳ] V. 817. Mox οἱ θεράποντες om. V. 14. νομίσματι] νομίσμασι B. V. E. Schol. Aristoph. Cf. v. Ἄρτια. 15. Ὁρᾶτε μέν με δ.] Aristoph. Eccles. 433. (412.) σωτηρίας δεόμενον V. E. Med. Vide v. Τετραστατήρου. 17. Ἀριστοφάνης om. *V. 18. Σταυρὸς ἐπὶ τὸ Βόρειον τοῦ Φ.] Haec totidem verbis leguntur etiam apud Codinum de Origg. CPolit. num. 33. Küst. Ubi περὶ τὸ Βόρ. extat. μέρος] σταυρὸς addit V. 19. αὐτὸν] ἐν τῷ οὐρανῷ addunt A. V. ἐν οὐρανῷ Anonymus Combefisii Origg. CP. p. 8. 20. χρυσόμπλαστος V. ἀργυρέμπλαστος Anon. Deinde Codinus addit μέρεσι post ἀκρωτ.

---

cum sponsam ducetis. Στα λάζω. Accusativo aptum. Στα-
λέντος. Sedato. *Sanguinis autem fluxu sedato, denuo sermones conserere* **. Στάλικας. Paxillos. In Epigrammate: *Contra Damis a furculis, quibus retia sustentantur.* casus rectus est στάλιξ. Σταμίνεσσι. Lignis oblongis. Στάσεις. Aggeres fluviorum. *Et a propria sede revulsas ferebat quercus et platanos radicitus evulsas.* Στάσις. Vehemens flatus venti. *Venti exoritur tempestas, eo impetu coorta, ut porticus etiam concuteret.* Στάσις. Bellum intestinum. at πόλεμος, bellum externum. Et Στασιώτης. [Στασιώτης. Antiphon in oratione de migratione: *De iis igitur, quorum Apoleæis nos accusavit, quasi ego et avus meus in factione fuerimus.* peculiariter orator ibi hoc nomine videtur usus fuisse de satellite. nam in sequentibus dicit: *Maiores non potuisse quidem tyrannos in ius vocare; satellites autem potuisse.*] Στάσιμον. Genus carminis, quod chori personae stantes canebant. vel Στάσιμον, turbulentum. Et Στάσιμος, nomen proprium. Στατήρ. Numerus aureus. *Sacculorum par, quorum alter aereos obolos habebat, alter vero stateres aureos, iique inter se similiores erant equis Eumeli.* Στατήρ. Ectypi quadrati nomisma. et sextula et zygium. vel genus nummi. Aristophanes *Pluto*: *Stateribus vero nos famuli ludimus par impar.* idem Aristophanes: *Videtis me indigentem salute quattuor staterum.* Σταυρός. In septentrionali parte Fori collocata erat crux, instar illius quam Constantinus M. in coelo vidit, auro obducta, habensque in apicibus rotunda

στρογγύλοις μήλοις· ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεωρῶντο χρυσέμβαφοι.

Σταυροί. τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Ὅτι ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, καθαιρουμένων τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν, εὑρέθησαν ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος ναῷ ἱερογλυφικὰ γράμματα, σταυρῶν ἔχοντα τύπους, ἅπερ θεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανίσαντες ἔφασαν, σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τοῖς τὰ ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα, ζωὴν ἐπερχομένην.

Σταφυλή. παρὰ τὸ σήπω σαπυλὴ καὶ σταφυλή. πεπανθείσης γὰρ τῆς ἀμπέλου τότε καὶ ἡ σταφυλὴ γίνεται. Καὶ Σταφυλοβολεῖον, τὸ καλούμενον πατητήριον.

Σταχάνη. ἡ τρυτάνη. παρὰ τὴν στάσιν. Καὶ παροιμία· Δικαιότερον σταχάνης.

Σταῖς. ἡ ζύμη. τρία εἰσὶν εἰς αις· παῖς, ἀρσενικόν· δαίς, θηλυκόν· σταῖς, οὐδέτερον.

Σταιτίτης. εἶδος ἄρτου.

Στέαρ. παρὰ τῷ Δαβὶδ εὔνοια καὶ φιλαδελφία. Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Καὶ Στέαρ παρὰ τῇ θείᾳ 370
γραφῇ ἡ εὐπάθεια καὶ ἡ εὐκληρία λέγεται. Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ, μετὰ πάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν τολμῶσι.

Στέαρ πυροῦ. ὁ κάλλιστος σῖτος καὶ ἄρτος.

Στέατα. ἄλευρα. καὶ Εὐνάπιος· Ὁ δὲ φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ στέατι περιπεπλασμένα, καθεὶς ἐν πήρᾳ, ἐπιθείς τε καὶ ἄλλους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μή τινα γνῶναι τὸ ἀπόῤῥητον.

Στεγανὰ πλοῖα. στερεά.

Στεγανόν. πυκνόν, σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες παρεχείμαζον. Καὶ παροιμία· Βάκχης τρόπον. ἐπὶ τῶν στεγανῶν καὶ σιωπηλῶν. αἱ γὰρ Βάκχαι ἐσίγων.

Στεγανόποδα. στεγανόποδα ζῷα λέγεται καὶ πλατυώνυχα κύκνος, χήν, πελεκὰν καὶ τὸ τῶν νηττῶν πᾶν γένος· οἷς συμβέβηκε φιλύδροις εἶναι.

Στεγανώτερον. στερεώτερον, πεπυκνωμένον, συνεχέστερον. ἐν Ἐπιγράμματι·

---

1. μυλοις *V. 2. καθεωρῶντο] καθορῶντο A. καθωρῶντο V. καθορῶνται Anon. et Codinus. Optio satis incerta. Tum χρυσέμβαφος V. 3. Σταυροί] Σταυρός V. Vide Schol. Il. ω, 453. 4. Ἐπὶ Θεοδοσίου] Similia sunt apud Sozomen. H. E. VII, 15. Socrat. V, 17. vid. Vales. in utrumque scriptorem. Adde Iablonski Voc. Aegypt. Opusc. T. I. p. 156. sq. *Gaisf.* Qui praefixit Ὅτι cum *V. Adde Lindenbr. in Ammi. Marcell. XVII, 4, 8. καθαιρουμένων] καθαιρομένων V. 7. σταυρὸν Med. 9. τὰ om. *V. Med. 11. σταπυλὴ] σαπυλὴ V. cum Etymologicis. 13. γίνεται] σταπίς add. Etym. M. σταπὶς καὶ ἀσταπὶς καὶ ἀσταφίς add. Gudianum. Σταφυλοβολεῖον] Haec uberius Harpocratio et Photius. 14. Post hanc gl. delevi cum V. Βότρυς κατέσθειν ὀμβρικὴν δηλοῖ κλύσιν. Ubi *Küsterus*: „Est versus onirocriticus, ex Astrampsycho sumptus: qui legitur etiam supra v. Βότρυς, ubi suus ei locus est." 16. Δικαιότερος] δικαιότερον B. E. Cf. v. Δικαιότερον σταχάνης. 17. Σταῖς] Ita et Lex. in Octateuch. in Fabric. B. G. cf. Exod. XII, 34. 39. II. Regg. 13, 8. *Ernest.* Adde Crameri Anecd. T. III. p. 238. Praeceptum grammaticorum illustravit Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 88 sqq., quo praeeunte δαίς editum refinxi. 19. Σταιτίτης] V. Athen. XIV. p. 646. B. 20. Στέαρ — ὑπερηφ. sub gl. finem coniecit *V.

2. ὑπερηφάνειαν] ὑπερηφανίαν B. V. E. 3. Ἐξελεύσεται] Ps. LXXII, 7. ubi Theodoretus, τὸ στέαρ τὴν εὐπάθειαν καὶ τὴν εὐκληρίαν δηλοῖ· ὡς ἐκ τοιαύτῃ τοίνυν (φησὶν) ὄντες εὐημερίᾳ, μεθ' ἁπάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν ἐτόλμησαν. *Ernest.* 4. αὐτῶν] αὐτοῦ V. 5. λαλοῦσι] τολμῶσι B. V. E inter vss. ἐτόλμησαν Theodoret. 6. Στέαρ πυροῦ. ὁ κάλλιστος σῖτος καὶ ἄρτος.] Respexit Suidas ad Psalm. LXXXI, 16. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς. *Toup.* Ipsa locutio extat Ps. CXLVII, 14 στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. In hunc locum Theodoretus: πυρός ἐστιν ὁ σῖτος, στέαρ δὲ πυροῦ ὁ κάλλιστος ἄρτος. Hinc hausit Suidas. *Ernest.* Boisson. Anecd. II. p. 394. ἄμυλον, ὁ καταστατός, ὃ καὶ στέαρ πυροῦ λέγεται. Lego, ὁ καὶ σταιτίτης. ὁ ἄρτος V. ap. Gaisf. qui articulum recepit. 7. Εὐνάπιος] Fr. 24. Ed. Nieb. p. 102. 8. παραπεπλασμένα] περιπεπλασμένα V. ap. Gaisf. καθεὶς ἐν πήρᾳ] Vide supra vv. Καθεὶς et Ἀναιρεθείς, ubi quaedam leguntur quae ad hoc fragmentum pertinent. Vide Casaubon. in Aeneam p. 1779. [ed. Orell. p. 244.] qui legit καὶ ἄρτους ὁμοίους. *Toup.* ὁμοίως opinor defendi posse, ut sit, deinceps et aequabili ordine. Sed gravior superest dubitatio de vocibus praegressis, siquidem desideratur verbum finitum; neque labe vacua sunt καὶ ἄλλους. Editores Eunapii haec sicco pede praeterierunt. 12. Στεγανόν] Vid. Τύμπανα. *Hemst.* Στεγανόν, πυκνόν, σφικτόν repetit *V. ante v. Στεγανώτερον. σφιγκτόν] σφικτόν V. Illud Hesychius. Διόδωρος] Diodori Sic. Fr. 33. 14. στεγανῶν] Minus recte στυγνῶν gl. Βάκχης τρόπον. 16. Στεγανόποδα] Conf. Aelian. N. A. XI, 37. *Gaisf.* Accedat Aristot. H. A. II, 8. 18. πᾶν om. *V. et Hesychius. 19. Στεγανώτερον] Cf. historici fragmentum in v. Ῥᾴσαντες. στερεώτερον addiderunt B. V. E. Phot. Lex. Bachm. p. 369. 20. ἐν Ἐπιγράμματι] Agathiae IV, 3. Anthol. Pal. V, 216.

---

mala. Ibidem eius filiorumque statuae auratae conspiciebantur. **Σταυροί.** Valli in rectum constituti. Sub Theodosio Magno Imperatore, cum gentilium templa everterentur, in Serapidis templo inventae sunt hieroglyphicae litterae sub crucis figura, quas conspicati qui ex gentilibus christiani facti fuerant, dixerunt crucem apud litterarum hieroglyphicarum peritos significare vitam futuram. **Σταφυλή.** A σήπω fit σαπυλή, hinc σταφυλή. postquam enim vitis maturuit, tunc uva fit. Et Σταφυλοβολεῖον, locus in quo uvae calcantur. **Σταχάνη.** Trutina, dictum a pendendo. et proverbium: *Iustior trutina res.* **Σταῖς.** Fermentum. tria terminantur in αις: παῖς, masculinum, δαίς, femininum, σταῖς, neutrum. **Σταιτίτης.** Genus panis. **Στέαρ.** Apud Davidem est benevolentia et fraternus amor. *Sebum suum concluserunt, os eorum locutum est superbiam.* Pinguedo etiam in divina Scriptura prosperitas et opulentia dicitur. *Egredietur tanquam ex pinguedine iniustitia eorum.* id est, summa cum confidentia iniustitiam patrant. **Στέαρ πυροῦ.** Pinguedo frumenti, id est, optimus panis. **Στέατα.** Farina subacta. Eunapius: *Ille autem litteras, quas in aenea tabella sculpserat, placenta circumlitas, in peram coniecit, aliosque panes deinceps imposuit, ne quis arcanum cognosceret.* **Στεγανὰ πλοῖα.** Navigia firma. **Στεγανόν.** Tectum, compressum. Diodorus: *Romani vero cum tecta sibi fecissent, ibi hibernarunt.* Et proverbium: *Bacchae in morem.* dicitur de hominibus tectis et taciturnis. Bacchae enim silebant. **Στεγανόποδα.** Animalia palmipedia dicuntur olor, anser, pelicanus et anatum omne genus; quae aquas amant. **Στεγανώτερον.** Tectius, densius, pressius. In Epigram-

Ἀλλά τι καὶ φρονέοις στεγανώτερον.
Οἱ δὲ τοὺς ἀσκοὺς κεντήσαντες ὁμίχλῃ στεγανωτάτῃ συνεσκίασαν τὸν ἀέρα. τῇ αἰθάλῃ. καὶ Ἀλλιανός· Ὁ δὲ ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτάς, καὶ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόῤῥητα.

Στέγει. καρτερεῖ, ὑπομένει.
Τὸν καυστικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον στέγει,
ἱδρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένος.
Καὶ Στεγόμενα, κρυπτόμενα. Καὶ Στεγόντων, ἀνεχόντων, βασταζόντων. Ἰώσηπος· Οἶκος ἦν, δύο κιόνων στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον. Ἀριστοφάνης·
Ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν.
Καὶ αὖθις·
Πάτερ Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἳ
πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω.
τουτέστιν, ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πρόσω ἔχων.

Στέγγις.

Στεγναί. στερεαί.

Στέγω. αἰτιατικῇ.

Στελγίδες καὶ καταμάγια. τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη. καὶ ξύστραι, καὶ λήκυθος, καὶ ξυστροφύλαξ, εἴδη λουτροῖς ἐπιτήδεια.

Στελεόν καὶ στελεός. τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.
Εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντα τίκτητε,
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε.
Βάβριός φησιν ὁ μυθογράφος.

Στέλεχος. εἰ μὲν ὁ κορμός, ἤγουν ἡ ῥίζα, παρὰ τὸ τέλος ἔχειν, ἢ παρὰ τὸ στερεόν· εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔχεσθαι.

Στέμμα. στεφάνη, πλήρωμα. 371

Στέμφυλον. τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς, ἢ τῶν ἐλαῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

Στένει. στενάζει.

Στενοκωκύτους τρίχας. ἐφ' αἷς στενάζει τιλλομένη. Ἀριστοφάνης·
Ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
ἤγουν ἐκτιλῶ, ἀνασπάσω.

Στενολεσχεῖν [περὶ καπνοῦ]. τὸ λεπτολογεῖν·

1. *φρονέοις*] *φρονέοις* B. Anthol. 2. *Οἱ δὲ τοὺς ἀσκοὺς κεντ.*] Fragmentum hoc connectendum est cum iis, quae Suidas habet supra v. *Κονιορτόν*. *Küst.* Hoc totius narrationis est supplementum atque conclusio. 4. *στεγανωτάτους — βουλευτάς*] Vid. Bergler. et Wagner. in Alciphr. I. p. 79. *Gaisf.* 5. *σκέψεως*] *σκήψεως* V. 7. *Τὸν καυστικόν*] Versus esse Pisidae de Exp. Heracl. Pers. Acroas. III, 100. monuit Porsonus]in Euripid. Med. 139. II. 8. *βεβρεγμένον* Med. 10. *Ἰώσηπος*] Ant. Iud. V, 8, 12. in Sampsonis historia. 11. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1334. sq. (1285.) *καὶ Ἀριστοφ.* *V. 14. *ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν*] Apud Aristophanem legitur, *ὥστε ταῖς πλευραῖς στέγειν*. Sed scribendum potius puto *ὥστε τὰς πλαγὰς στέγειν*. *Küst.* Obsecuti sunt Aristophanis editores. 16. *Πάτερ Οἰδίπου, πύργ.*] Haec sunt verba Sophoclis Oedip. Col. 14. ut Portus monuit. *Küst.* *Οἰδίπους* B. V. Ox. E. Med. 18. *ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα προσέχω ἔχων*] Scholiasta Sophoclis: *ὡς ἄν τις πρόσω ἀφορῶν τεκμαίροιτο. ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πόῤῥω ἔχων.* Hinc Suidam supplebis et emendabis. *Küst.* *τις*] *τιν'* B. *τὴν* E. *προσέχω*] *πρόσω* V. 19. Suspectam glossam neglexit vulg. Tuetur *V.

1. Om. vulg. 2. *Στελγίδες καὶ καταμάγια*] Lege *στλεγγίδες καὶ καταμαγεῖα*. Locus autem hic excerptus est ex Artemidori Oneirocr. lib I. c. 64. ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* *Στελγίδες* Artemidoro, quem Suidas parum scienter decerpsit, Reiffius Suidae ignarus reddidit. Nec fuit cur *στλεγγίδες* reponeret Küsterus. Vide vel Etym. M. v. *Στελγίσματα*. *καταμάτια* V. *καταμάγια* Artemid. Praestat *καταμαγεῖα*. 3. *λέκυθος* Edd. 5. *Στελεόν*] *καὶ στελεός* addidi cum A. E. *στελεός* addit *V. *στελεὸς* V. post *ξύλον*. Cf. Philemo p. 130. f. 6. *τίκτητε*] Lege *τίκτοιτε* cum Coraë. 8. *Βάβριος*] Fragm. Tyrwhitti p. 42. Knoch. p. 183. Babrii versiculos mythographus quidam eam in formam redegit, quam ostendit v. *Στειλειός*. 10. *εἰ δὲ*] *οἱ δὲ* V. 11. *ἔχεσθαι* *V. cum Etymologicis, quae glossam totidem litteris consignant. Perperam editiones *ἔρχεσθαι*. Deinde cum A. V. delevi glossam ex v. *Ῥυφῖνος*, quam memoravit Küsterus, negligenter confectam: *Στελίχων. ὄνομα χύριον. ὃς σὺν Ῥυφίνῳ ἐπὶ Ἀρχαδίου καὶ Ὀνωρίου ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον.* Apparet *ἐπὶ* mutilatum fuisse ex *ἐπίτροπος*, *ἄμφω* autem ad posterius membrum spectare. Coniectabat tamen Boissonadus in Eunap. p. 514. *ὃς ἦν σὺν —Ὀνωρίου. ἄμφω —*. 12. *πλήρωμα*, quod servat etiam Photius, ambiguum est quo spectet; nisi quis figurate posuerat *στέμμα*. 14. *ἐλαιῶν*] *ἐλαῶν* dedi cum V. E. Phot Gl. Timaei est p. 239. Post hanc gl. *Στενά μοι πάντοθεν. ζήτει ἐν τῷ Λαβίδ*, omissa sunt cum A. V. 16. Gl. om. A. *ἐν αἷς*] *ἐφ' αἷς* V. Schol. Aristoph. 17. *τιλλομένη*] Leg. *τιλλόμεναις. Tomp. στενάξεις τιλλόμενος* Schol. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 449. 18. *Ἐκκοκκιῶ σου τὰς — ἤγουν ἐ.*] *Ἐκκοκκιῶ δὲ ἐκτίλλω* V. haec pro *ἤγουν ἐκτιλῶ* V. Ceterum *ἐκκωκιῶ* Med. 20. *Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ*] Aristoph. Nub. 319. *Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ*. Huc Suidas respexit. *Kust.* *περὶ καπνοῦ* notavimus om. A. V. quo aegre caremus. Cf. v. *Λεπτολογία*.

---

mate: *Sed tectius aliquid sentias. — Utribus vero perforatis illi densissima caligine aerem obscurarunt.* favilla nimirum. Et Aelianus: *Ille vero dicebat consiliarios esse maxime taciturnos et arcana silentio tegere.* *Στέγει.* Tolerat, sustinet. *Fervorem autem hunc solis fert, totus calido sudore perfusus.* Et *Στεγόμενα*, quae teguntur. Et *Στεγόντων*, sustinentium. Iosephus: *Domus erat, cuius tectum duae columnae sustinebant.* Aristophanes: *Quam bene provideque tergum vestrum testa texistis, ut plagas ferre possitis.* Item: *Pater Oedipe, quae turres urbem tuentur, quantum oculis coniicio, procul sunt.* *Στεγναί.* Firmae. *Στελγίδες.* Strigiles et lintea usum habent in balneis. radulae quoque, locythus et xystrophylax instrumenta sunt balneorum necessitatibus apta. *Στελεόν.* Manubrium securis. *Nisi enim vos omnia gigneretis manubria, nullus agricola securim in aedibus haberet.* haec Babrius fabularum scriptor. *Στέλεχος.* Si de trunco accipitur, ductum est nomen inde quod finem habet, vel quod corpus est solidum. sin de summis ramis arborum, inde quod ad cacumen assurgit. *Στέμμα.* Corona, copia. *Στέμφυλον.* Fraces, uvarum vel olearum folliculi, quibus opsonii loco olim utebantur. *Στένει.* Gemit. *Στενοκωκύτους τρίχας.* Capillos, quibus evulsis ingemiscet. Aristophanes: *Capillos tuos evellam, quos inter gemitus deflebis.* *Στενολεσχεῖν [περὶ καπνοῦ].* Subtiliter disputare. fumus enim levis

στενὸς γὰρ καὶ ἀμενηνὸς ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἴληπται τὸ στενολεσχεῖν.

Στενολέσχης. λεπτολόγος. Καὶ Στενολεσχία, τὸ αὐτό.

Στενόχωρος. ὁ ἐστενωμένος τόπος.

Στενωπός. στενορύμη διύδων. Καὶ Στενωπεῖον.

Στεντόρειος φωνή. ἡ τοῦ Στέντορος.

Στερδὰ καὶ στερεά. ἡ ἰσχυρά.

Στέργηθρον. ὁ πόθος.

[Στέργω. δοτικῇ. Ἐκεῖνος οἶμαι δυνάμει στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις. αἰτιατικῇ δέ· Ὁ μὲν στέργει τὴν κάτω χώραν. Καί,

Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκινδύνῳ φόβῳ.]

Στερέμνιον. στερεόν, ἰσχυρόν.

Στερεομετρία.

Στερέωμα.

Στερίφη. στεῖρα, μὴ τεκοῦσα.

Στέριφος. στεῖρος καὶ ἄγονος. παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν. Αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἕλους, ἢ στεριφώτατόν τε ἦν καὶ ἥκιστα ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἐωρᾶτο, ὑπερέβη. Καὶ Θουκυδίδης· Τὰς πρώρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον στεριφωτέρας ἐποίησαν. ἀντὶ τοῦ στερεωτέρας.

Στερίφοις. στερεοῖς, ἢ πυκνοῖς. Εἰ δέ τι ὑπεράγαν ἦν τελματῶδες, τοῦτο βαθείαις τάφροις στέριφον πάντη ἐπεδείκνυντο. Καὶ Στεριφοποιῶ, τὸ ἰσχυροποιῶ. Καὶ Στεριφόπεπλος, ὁ μικρὸς πέπλος.

Στέρνα χθονός, καὶ νῶτα χθονός. τὰ πε-

5. *Στενόχωρος*] Immo *στενοχωρία*. Similiter tamen Hesychius: *Στενοπόρος. στενὴ ὁδός.* 6. *στενορύμη διύδων. Καὶ Στεν.*] Salmasius in Achill. Tat. p. 728. distinguit et legit, *στενορύμη. δίυδος, καὶ στενωπεῖον*: quod probo. *Küst.* Scribendum, *στενορύμη δι' ὑδῶν*. Est autem *στενωπὸς* meatus ab una via ad alteram. Angiportum vocant Latini. Idem autem *στενωπεῖον* et *στεγωπεῖον*, ut *κωνωπεῖον* et *κωνωπεῖον*. *Toup.* II. p. 193. probabiliter; quamquam Iacobsius in Achill. p. 962. addubitabat. Ac licet vulgatum interpretari: angustus per bivia meatus. Ceterum *στενορύμη* haud scio an ex sono finitimarum vocum fluxerit mutandumque sit in *ῥύμη*. Cf. Antiattic. p. 113. Vulg. habet Photius. *Στενωπεῖον* B. V. *στενοπεῖον* edd. vett. 8. Zon. p. 1669. 9. *στερδὰ καὶ ἰσχυρά*] *καὶ στερεὰ ἢ ἰσχυρά* B. V. E. Cf. Cram. Anecd. Vol. III. p. 396. f. 10. *Στέργηθρον*] *Στέργηθρος ὄνομα πόθου* V. Quid si hic lateat *ὄνομα πόας*? Hesychius *Στέργηθρον. φίλτρον, ποά τις.* Ceterum vide Blomfieldii glossarium in Aesch. Prom. 501. *Gaisf.* *Στέργηθρος* non annotavit Gron. Neque mutandum lemma, quod ad intimum amoris sensum (sive *πόθον*) spectat; *ὄνομα* quo tendat non invenio. 11. *Στέργω*] Deest gl. V. Quae cum syntactici sit ordinis eoque nomine suspecta fiat, eam notavi. Ceterum v. Tittm. in Zon. p. 1679. sq. *Ἐκεῖνος οἶμαι*] Lege cum Demosth. c. Aristocr. p. 677, 26. *Οὐκ ἔχων δ' ἐκεῖνος, οἶμαι, δύναμιν.* Eundem locum protulit Lex. de Syntaxi in Bekkeri Anecd. p. 171. 12. *τούτοις*] *τούτω* A. 13. *κάτω*] *κατὰ* B. E. *τὴν κάτω χώραν* quid sit existimare licet ex observatione Reiskii in Constant. Cerim. p. 380. sq. 14. *Στέργειν*] Dedi cum A. Vulgo *καὶ στέργειν μὲν ἡμᾶς καὶ τὰ ἑξῆς*. Delevit haec Küsterus. *Gaisf.* Is ut tutissimum dederat *ἀκίν*. Reposui *ἀκινδύνῳ* numeris convenienter. Porro *Στέργει* refingendum videtur. 15. *Στερέμνιον*] Sic Hesychius. Cf. Epinomis p. 981. Themistius p. 418. intpp. Cic. N. D. I, 18. *Στερδὰ καὶ στερέμνιον* *V.

3. *Στερίφη*] Aristoph. Thesm. 648. *Στερίφη γάρ εἰμι, κοὐκ ἐκύησα πώποτε. Toup.* Quae post *τεκοῦσα* extabant, *Καὶ Στεριφοποιοῦντες, ἀντὶ τοῦ στερεοῦντες*, delevi cum A. V. „Vid. *Ἐμάλλαξαν, Παρασταυροῦντες.*" *Hemst.* 6. *ἢ στεριφώτερός τε ἦν*] Scribendum omnino, *ἢ στεριφώτερόν τε ἦν*. Thucydides lib. VI. c. 101. p. 443. *Αὐτοὶ δὲ περὶ ὄρθρον καταβάντες, καὶ διὰ τοῦ ἕλους, ἢ πηλώδες ἦν καὶ στεριφώτατον.* Ad hunc locum respexisse videtur Suidas, sed ita ut rem pro lubitu suo administraverit. Quod Nostro solenne est. *Toup.* Viro sagacissimo repugnat membrum *καὶ ἥκιστα ... ἐωρᾶτο*, quod cum a Thucydide absit, nemo sibi persuaserit ex ingenio Suidae manasse. Quare locus ad imitatorem Thucydidis referendus videtur. Ceterum non dubitavi reponere *στεριφώτατόν τε*, quo ducit *V. *στεριφοτ*. Supra *V. *ἀπὸ τῶν*. 7. *Θουκυδίδης*] VII, 36. 8. *στεριφωτέρας*] *στεριφοτέρας* V. (cum Med.) qui mox om. *ἀντὶ τοῦ*. Omittit A. *αὐτὸς δὲ — στερεωτέρας*, qui tamen infra habet *Στεριφώτερον ἀντὶ τοῦ στερεώτερον*. Cf. excmplum v. *Σάλος*. 10. *πυκνοῖς*] *πικροῖς* mendum Photii. 12. *ἐπεδείκνυντο*] *ἐπεδείκνυτο* E. Immo *ἀνεδείκνυντο*. 13. *Στερίφοπλος, ὁ μικρὸς πέπλος*] Suidas procul dubio scripserat, *στεριφόπεπλος, ὁ μικρόπεπλος*. Nam *στερίφοπλος* plane aliud significat: nimirum, *ὁ στερεοῖς ὅπλοις ἐνδεδυμένος*. Num autem recte *στεριφόπεπλος* exponatur per *μικρόπεπλος*, lector viderit. Nobis etiam, ut obiter hoc moneamus, interpretatio ista suspecta est. Confer etiam Nostrum infra v. *Στέφρος*, ubi *στεριφόπεπλος* occurrit. *Küst.* Interpretatio haec falsa et inepta est. Erunt fortasse qui legant: *Καὶ Στεριφοποιῶ, ἰσχυροποιῶ. Καὶ Στεριφόπεπλος, ἰσχυρόπεπλος.* Suidas infra: *Στερφόπεπλος, ὁ Ἡρακλῆς.* Sed aliud est *στερφόπεπλος*, aliud *στεριφόπεπλος*. Illud verum et de Hercule usitatum, hoc improbum et sine exemplo. Quare nullus dubito quin scripserit Noster: *Καὶ στερίφοπλος, ὁ ἰσχύροπλος.* Dicitur autem *στερίφοπλος* de equo solidungulo, vel qui solidas habet ungulas. Virgil. Georg. III, 88. *Et solido graviter sonat ungula cornu.* Homer. Iliad. *ε'*. 329. *κρατερώνυχας ἵππους* vocat. Ubi Schol. *ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας*. Quare lexicographis tandem auctor sum, ut deinceps *στερίφοπλος*, non *στεριφόπεπλος*, libris suis inserendum curent. Quod omnino verum est. *Toup.* II. p. 195. *στερίφεπλος* B. E. *στεριφόπεπλος* V. Mihi non emendatione sed litura videtur additamentum *καὶ — πέπλος* indigere, quippe profectum ab eo, qui corruptam vocem *στεριφόπεπλος* reperisset. Utcunque defendit Tittm. in Zon. p. 1672. Statim cum V. expunxi glossam identidem inculcatam: *Στερχιτέον. Ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερχιτέον. ζήτει ἐν τῷ Ταρίχη.* Ubi *ταρίχοις* E. 15. *Στέρνα χθονός, καὶ νῶτα χθ.*] Ex Schol. Sophocl. Oedip. Colon. 691. *Port.* Ubi vid. Hermannus in Oedipi editione altera.

est res et inanis. *στενολεσχεῖν* autem ductum est a *στενόν*. *Στενολέσχης*. Qui de rebus frivolis disputat. Et *Στενολεσχία*, disputatio de rebus frivolis. *Στενόχωρος*. Locus angustus. *Στενωπός*, et *στενωπεῖον*. Angiportus. *Στεντόρειος φωνή*. Stentorea vox. *Στερδὰ*, et *στερεά*. Robusta. *Στέργηθρον*. Desiderium. [*Στέργω*. Dativo iungitur. *Ille, opinor, copiis destitutus in his acquiescere cogebatur.* item accusativo. *Ille quidem inferiore regione contentus est.* Et: *Nos quidem toleraf, ut in formidine minus periculosa.* *Στερέμνιον*. Durum, solidum. *Στερεομετρία*. *Στερέωμα*. *Στερίφη*. Sterilis, quae non peperit. *Στέριφος*. Sterilis et infecunda: ut quae duram habeat matricem. Et *Στεριφώτερος*, firmior. *Ipse vero per paludem, qua solum erat firmius et ab hostibus ipse minime conspiciebatur, transiit.* Et Thucydides: *Proras navium decurtatas firmiores fecerunt.* *Στερίφοις*. Solidis, vel densis. *Si quis vero locus nimium uliginosus esset, eum profundis fossis solidum ubique reddiderunt.* Et *Στεριφοποιῶ*, solidum reddo. Et *Στεριφόπεπλος*, parvus pe-

διώδη καὶ εὐρέα· καθάπερ αὖ πάλιν αὐχένας τὰ στενά. Σοφοκλῆς·

Στερνούχου χθονός.

ἀντὶ τοῦ γῆς ἐπιπέδου.

Στερνοτύπτης. ὁ τὸ στῆθος τύπτων. Καὶ Στερνοτυπτούμενος.

Στέρνοις. στήθεσι.

Τόν τε περὶ στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον.

Στέρξω. ὑπομενῶ. Σοφοκλῆς·

Τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ.
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τολοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι μόνῳ.

Πολύβιος· Νῦν δὲ οὐ πρὸς ἡμῶν ἐπιορκεῖν, τὰ παρόντα στέργωμεν.

Στερρὸν ἀντικήμιον. φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Λακρατίδου. τὸ σκληρὸν καὶ γεγηρακὸς καὶ αὖον· ὥςπερ κατὰ ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων τὸ χλωρόν. Θεόκριτος·

Γόνυ χλωρόν.

ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον καὶ νέον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἳ ὄντες μὲν χλωροὶ ἁπαλοί εἰσι, ξηραινόμενοι δὲ ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε στερρὸν ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

Στερόπη. ὄνομα κύριον.

Στεροπή. ἀστραπή, λαμπηδών.

Λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
ᾔξας ὀξὺς νότος ὡς λήγει,
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.

ἀντὶ τοῦ, οὐ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία, ἀλλὰ λήγει, ὡς ὀξὺς νότος ταχέως λήγει. ὡς γινομένων τινῶν σημείων ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν, ὥστε παρατείνειν αὐτὰ ἢ ταχέως πεπαῦσθαι. ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ·

Ἀλλ' ἐπέσχε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο ἀλγεῖν.

Στερρός. στερεός, ἰσχυρός.

Στέρφος, δέρμα, σκέπασμα. καὶ στερφόπεπλος ὁ Ἡρακλῆς. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Πήρην καδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς στέρφος.

Στεφαναῖος.

Στεφάνη. ὁ στέφανος. [σημαίνει] καὶ ὅρους ἐξοχή.

Στεφάνη. πόλις.

Στεφανηφόρος. Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικο-

5. Item Photius. 8. *Τόν τε περὶ στέρν.*] Philodemi Ep. XXVII, 2. Anthol. Pal. VI, 246. 9. *Σοφοκλῆς*] Philoct. 458—60. 12. *δόμῳ*] *μόνῳ* A. B. V. E. Med. Quam omnium librorum scripturam Hermannus nuper Sophocli restituit. 13. *Νῦν δὲ (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκ.) τὰ παρ.*] Male haec Polybio tribuuntur. Sunt enim verba Ioannis Antiocheni de Sexto Pompeio, Pompeii M. filio, qui diu post Polybium vixit. Vide Nostrum supra v. *Πομπήιος, Ῥωμαίων στρατ.* ubi locus integer ex Ioanne Antiocheno adducitur. *Küst.* Pro *Πολύβιος* fortasse reponendum *Πομπήϊος*. Litterae *ι* et *μ* saepe confusae sunt, et vocum terminationes frequentissime in compendiis latent. *Gaisf.* Parum verisimilis suspicio. Nam alio spectat, quod supra in v. *Σταθερόν* confusa videmus *πόλεμος* et *Πολύβιος*. Polybii nomen aut per socordiam invexit Suidas, aut voluit Plutarchum, cuius simillimus est sermo in Anton. 32. Infra *γὰρ* expunxi cum V. Itaque videtur *ὥστε* ante *τὰ παρόντα* supplendum esse. 14. *στέργομεν*] *στέργωμεν* A pr. 15. *Στερρὸν ἀντικήμιον. φησὶν Ἀριστ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 218. *Küst.* 16. *Λακρατίδου*] *Λακρατι*$^{\vartheta}$ A. V. *Λακρατίθου* B. E. Mox *γεγηρακο*$^{\tau}$ V. Supra malim *ἀντὶ τοῦ σκληρόν*. 18. *Θεόκριτος*] XIV, 70. 22. *ἰσχυροὶ*] Immo *σκληροί*.

2. *Στερόπη*] Operose illustravit Muetzellius de Emend. Theogon. p. 223. sqq. 4. *Λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στερ.*] Sophocl. Ai. 257. — 259. *ἄτερ* om. V. *γὰρ ἀστεροπᾶς* A. 5. *ἆξας* Edd. Deinde *ὡς νότος* Med. 6. *φρόνιμον* B. E. Med. *ἄλγος νέον* E. 7. *οὐ*] *οὐκέτι* Schol. Soph. 8. *τουτέστι ταχέως*] *ταχέως λήγει* A. *V. Schol. *λήγει* item V. adiicit. *γενομένων*] *γινομένων* A. B. V. E. 9. *ἐν τοῖς*] *ἐπὶ τοῖς* A. B. V. Schol. 10. *ὡς ἐν*] *οἷόν ἐστι καὶ ἐν* Schol. 11. *ἐπέσχε*] *ἔπεσε* Schol. quocum abiiciendum *ἀλγεῖν*. Sunt reliquiae versus tetrametri trochaici. Recepit Meinekius Com. Vol. IV. p. 688. 13. Post hanc gl. cum A. V. delevi: *Στερουῦμαι. γενικῇ. Στερῶ δὲ αἰτιατικῇ.* 14. *Στέρφος*] Apollon. Rhod. IV, 1348. *Toup.* MS. *στερφόπεπλος, ὁ Ἡρακλῆς*] Lycophron Cassandr. 652. *Τοῦ Στερφοπέπλου, Σκαπανέως, Βοαγίδα.* Scholiasta: *Στερφοπέπλου, τοῦ Ἡρακλέος, τοῦ τὴν λεοντῆν ἐνδεδυμένου. στέρφος γὰρ τὸ τοῦ λέοντος δέρμα. ἐκέχρητο δὲ αὐτῷ ἀντὶ περιβολαίου.* Huc Suidas respexit. *Küst.* *γὰρ* ante *ὁ* Gaisfordus addidit cum A. V. 15. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Leonidae Tar. XI, 1. Anthol. Pal. VI, 298. 16. *Πήρην δ' ἀδέψητον* A. *ἀπεσκληρυμένον* Med. 18. Gl. om. vulg. Tuetur *V. *Στεφαναῖον, ὄνομα τόπου* Theognostus p. 127. 19. *σημαίνει — ἐξοχήν*] *σ*$^{\eta}$ *— ἐξοχή* A. *Στεφάνη. ὄρους ἐξοχή* Hesychius, Photius et Lex. Seg. *ἐξοχή* etiam *V. Itaque praestat *καὶ ὄρους ἐξοχή*, expulso *σημαίνει*, quod seclusi. Vid. Hesych. v. *Κατὰ στεφάνης*. 22. *Στεφανηφόρος. Ἀντιφ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Vid. Böckhii Oecon. Athen. T. II. p. 348.

plus. *Στέρνα χθονός, καὶ ν.* Pectora et dorsa terrae dicuntur loca campestria et plana: ut cervices loca angusta. Sophocles: *Terrae latae.* de terra in planitiem porrecta. *Στερνοτύπτης.* Pectus verberans. Et *Στερνοτυπτούμενος.* *Στέρνοις.* Pectoribus. *Et circa pectus ornatum dentiferum.* *Στέρξω.* Tolerabo. Sophocles: *Hos ego viros nunquam amabo; sed saxosa Scyrus in posterum mihi sufficiet, ut vel solus ea delecter.* Polybius: *Nunc vero, non enim nostrum est peierare, in praesentibus acquiescamus.* *Στερρὸν ἀντικήμιον.* Aristophanes de Lacratida, dicens duram tibiam et senio confectam aridamque: quod contra viride dicitur de iis qui aetate vigent. Theocritus: *Genu viride.* id est, vigens et iuvenile. translatio ducta est ab calamis, qui dum virent, teneri sunt, arefacti vero rigidi fiunt. quare per euphemiam *στερρὸν* dixit quod est durum. *Στερόπη.* Nomen proprium. *Στεροπή.* Fulgur, splendor. *Cessat enim ut rapidus auster, splendido sine fulgure ruens; et nunc resipiscens recenti dolore afficitur.* id est, non amplius laborat insania, sed cessat ut auster vehemens desinit celeriter. quasi in ventis signa quaedam observentur, unde coniiciatur eos vel duraturos vel celeriter cessasse. ut est in Comoedia: *Sed cessavit celeriter, ut vesperi exortus.* *Στερρός.* Solidus, robustus. *Στέρφος.* Corium, tegumentum. Et *Στερφόπεπλος*, pelle indutus, dictus est Hercules. Et in Epigrammate: *Peram et crudam duramquepellem caprae.* *Στεφάνη.* Corona. significat etiam montis cacumen. *Στεφάνη.* Urbs. *Στεφανηφόρος.* Antiphon in oratione adversus Nico-

κλέα. Στεφανηφόρου ἠρῷον, ὡς ἔοικεν, ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἤτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς, τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ μήποτε τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἠρῷον ἦν, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος.

Στεφανικὸν τέλεσμα. παρὰ Ῥοδίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ Ῥόδιοι· βραχὺ δέ τι μέρος Ῥωμαίοις ἐπὶ τιμῇ πέμποντες ἐτήσιον, ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. τοῦτο καὶ Ἑλληνογαλάταις τοῖς Ἀγκυρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον. στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον.

Στεφανίτης.

Στέφανος. Ἀριστοφάνης·

Φέρε παῖ στέφανον· κατὰ χειρῶν ὕδωρ φερέτω τις.

τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης.

Στεφανοπώλης. ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν.

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τοῦ τιμῶν. ὡς Δημοσθένης. καὶ γὰρ Λυκοῦργός φησιν· Ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε.

Στεφανωσάμενος καλάμῳ. λιτὸς καὶ ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν Διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ.

Στεφάνωσις. ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου.

Στείβοντες. πατοῦντες.

Στειλάμενοι. στείλαντες. Καὶ Στείλασθαι, ἀντὶ τοῦ κρύψαι. Ὀλίγοι δέ τινες δεδιότες, μήποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι καταφανεῖς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Περσεὺς ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὴν ἐδύνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονός.

Στειλάμενος. εὐσταλῶς ἐπελθών.

Στείλασθαι. ὁδεῦσαι, πλεῦσαι.

Στειλειός. τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον.

Τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ ὑμείων, εἰ μή οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει;

Στείρα. ἡ ἄτεκνος. καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοίου. Ὅμηρος·

Ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε.

Καὶ Στειριεύς, ὁ στεῖρος. Καὶ Στείριον, ὄνομα πόλεως. Καὶ Στειριεύς. δῆμος τῆς Πανδιονίδος.

---

1. Στεφανηφόρου] Στεφανηφόρον B. E. Med. 3. ἐκ τῶν τοῦ] τῶν om. V. τοῦ om. A. Photius et Harp. Θεστίου] Alii eum Θέσπιον vocant. Küst. 4. ἀστικοῦ] Lege Ἀττικοῦ, ut habet Harpocratio. Küst. 5. Ἑλλάνικος] Fr. 20. p. 60. Sturz. 6. Στεφανικὸν τέλεσμα] Dicit aurum coronarium, de quo explicate tradit Eckhelius D. N. Vol. VII. p. 7. sqq. 13. Στεφανίτης] ὁ ἐστεφανωμένος interpretationem omiserunt A. B. V. Ceterum v. Wessel. in Diod. IV, 14. 14. Ἀριστοφάνης] Av. 463. ubi sic legitur: Φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθε· Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω τάχα τις. Küst. Haec uberius traduntur in v. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ. 21. Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τ.] Ex Harpocratione. Küst. Vid. Polybii locum in Στακτή. Hemst. Adde Wessel. in Diod. XIV, 53. 22. Δημοσθένης] De F. Leg. p. 401. καὶ Λυκοῦργος] καὶ γὰρ Λυκοῦργος A. V. Photius et Harpocr. Pal. 23. μνᾶς Photius.

1. Στεφανωσάμενος κ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 1002. Gaisf. 4. οἴκου] Statim omissa sunt ex v. Αἴθρια στέφη ducta, Στέφος καὶ στέφη. καὶ Αἴθρια στέφη, τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα, cum V. quae habet A. in marg. 7. Ὀλίγοι δέ τινες δεδ.] Fragmentum hoc Fulv. Ursinus Polybio tribuit. Küst. Fr. gr. 117. Eidem tribuitur alterum fragmentum inter fr. hist. 39. relatum. 10. ἠδύνατο] ἐδύνατο A. E. τὸ γεγονός post κρύπτειν Edd. vett. Qui verborum ordinem mutavit cum A. V. Gaisfordus post στέλλεσθαι interpunxit. τὸ γεγονός supra *V. dedit idemque sub finem servavit. 12. Στειλάμενος] Euagrius p. 356. Hermesianax apud Athenaeum. Toup. MS. Glossa non recte locata. 14. Στειλειός] Potius Στειλειόν. Vid. Odyss. ε. 236. Tyrwhitt. Diss. de Babrio p. 4. 15. Τί γὰρ] Vid. Στελεόν. Toup. ἔσκε] ἔσχε V. 18. Ὅμηρος] Il. α. 481. 20. ἴαχε] ἴαχε B. Sub finem delevi νηὸς ἰούσης cum A. B. V. E. Med. 21. ὄνομα ποταμοῦς Immo ὄνομα τόπου. τόπος Herodian. Epim. p. 129. 22. Στειρία] Στειριεύς V. Harpocratio: Στειριεύς. δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἡ Στειρία. Vulgata Καὶ Στειρία δῆμος τῆς Πανδιονίδος· ἧς ὁ δημότης Στειριεύς· οἷον Στειριεὺς τὸν δῆμον omisit A. item inde a τῆς Πανδιονίδος V. Gaisfordus ad normam glossae infra post v. Στίππυον insertae scripserat δῆμος (φυλῆς) τῆ] Πανδιονίδος (ἡ Στειρία). Huc etiam praegressa Καὶ Στειριεύς, ὁ στεῖρος, quae nunc absona sunt, par fuit revocari.

---

clem. Stephanephori fanum, ut apparet, Athenis fuit. fuerit autem Stephanephorus vel unus filiorum Herculis, ex Thestii filiabus susceptorum; vel fanum fortasse fuit Attici Stephanephori, ut ait Hellanicus libro II. Atthidis. *Στεφανικὸν τέλεσμα.* Tributum coronarium, apud Rhodios sic dictum. Rhodii enim cum liberi essent, Romanis exiguum quoddam munus honoris causa quotannis mittebant, non tanquam tributum dominis, sed ut coronam amicis. hoc loquendi genus etiam Gallograecis Ancyranis familiare est. στεφανικὸν enim vocant, quicquid muneris loco datur. *Στεφανίτης. Στέφανος.* Aristophanes: *Afferat puer coronam; aquam afferat quis lavandis manibus.* olim enim qui convivabantur coronati erant, ut a capite vini calorem refrigerantes defenderent. *Στεφανοπώλης.* Coronarum venditor. *Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας.* Victores honorans: ut Demosthenes. item Lycurgus: *Sed Callisthenem etiam centum minis honoris causa donastis.* *Στεφανωσάμενος καλάμῳ.* Coronatus arundine. huiusmodi corona vilis erat et nulla arte quaesita. proprium autem erat Dioscurorum arundine coronari. *Στεφάνωσις.* In aedificio dicitur pinna. *Στείβοντες.* Calcantes. *Στειλάμενοι.* Tegentes. Et *Στείλασθαι*, occultare. *Pauci autem verentes ne latere non possent ac deprehenderentur, aurum rettulerunt.* Item: *Perseus autem fallere quidem voluit, sed factum celare non potuit.* *Στειλάμενος.* Qui instructus venit. *Στείλασθαι.* Proficisci, navigare. *Στειλειός.* Manubrium securis. *Quod enim robur inesset ferro vestro, nisi manubrium esset insertum?* *Στείρα.* Sterilis. item carina navis. Homerus: *Circum autem carinam fluctus caerulei clarum resonabant.* Et *Στείριον*, nomen urbis. Et *Στειριεύς*, ex pago tribus Pandioniae.

Στείχειν. πορεύεσθαι. Καὶ Στείχοντες, πορευόμενοι.

Λόγος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην· ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.

Στῆθος: καὶ στηθίδιον καὶ στηθύνιον, τὸ μικρὸν στῆθος. Καὶ Στηθίδην.

Στήλας. θεμελίους.

Στήλη. καὶ ὁ λίθος, ὁ καμπτήρ. Σοφοκλῆς·
Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων.

374 *Στήλη δὲ οὐ τάφοις ἐπιτίθεται μόνοις, ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται, καὶ ἐπιγράμματα δέχεται.*

[Ὅτι ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου ἵστανται δύο στῆλαι, Ἑλένης καὶ Κωνσταντίνου, καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν, γράφων, Εἷς ἅγιος, καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στῆλαι. ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον ἐπέχοντος.

Στήλη σταυροῦ. ὀπίσω ἐν τῷ Σταυρός.

Στήλην τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

Ἔστι περὶ στηλῶν Ἡρακλείων ἐν τῷ Γάδειρα.

Ὅτι ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφιπποι στῆλαι ἵσταντο Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου, καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

Στήλην Ἡρακλέους. ἐν τῷ Βασιλικῇ, καὶ ἑτέρας στήλας διαφόρους.

Στήλην. ἐν τῷ Βηρίνῃ.

Στήλην Πουλχερίας. ἐν τῷ Πουλχερίᾳ.

Στήλην. ἐν τῷ Χελώνῃ. ἐν τῷ Προκόπιος.

Ὅτι Ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς Ζήνωνος στήλη ἐστὶν ἐν Ἀρκαδιαναῖς, ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τῶν βάθρων τῶν λεγομένων Τόπων, ἐν τῷ τοῦ Ἀρχιστρατήγου· ἔνθα Ζήνων ἐκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου, καὶ Σέκρετον τὸν τόπον ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ Ζήνωνος γυνὴ Ἀριάδνη ἦν· ἧς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵσταται ἐν τῇ Βασιλικῇ.

Ὅτι ἐν τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Παλατίου στήλη ἦν Εὐδοκίας, τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ Θεοδοσίου Μαρκιανοῦ τε καὶ Κωνσταντίνου. ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου.]

3. *Λόγος δ' ὃς ἐμπέπτ.*] Sophocl. Oedip. Colon. 1150 – 52. 4. *στείχοντι*] *στείχοντα* V. *γνώμῃ*] *γνώμην* A. V. 6. *στηθίνιον*] Leg. *στηθήνιον*. Vide Hesych. *Toup.* MS. *στηθύνιον* A. quod reposuerat Boissonadus in Herodian. p. 129. collato Polluce II, 162. Gaisfordus addit Lobeckium in Phryn. p. 384. *καὶ στηθίνιον* om. B. E. In fine merito *καὶ Στηθίδην* delevit Küsterus. 8. *Στήλας*] Il. μ. 259. 9. Immo *ὁ λίθος καὶ ὁ κ.*, nisi *καὶ* abiicimus. Ceterum glossam post v. *Στηλοῦμαι* *V. *Σοφοκλῆς*] Electr. 720. 11. *ἐν τάφοις ἐπιτίθεται μ.*] Addita negatione scribendum est, *οὐκ ἐν τάφοις ἐπιτίθεται* etc. ut Portus recte monuit. *Küst. οὐ* pro *ἐν* A. B. V. E. 12. *ἐπιδέχεται*] *δέχεται* dedi cum A. Statim omissa sunt *στήλη τοῦ φόρου. ζήτει ἐν τῷ φόρος* cum V. ap. Gaisf. In seqq. plerumque *στήλη* ex consuetudine labentis aevi significat statuam: cuius usus exempla contulit Welckerus in Musei Rhen. Novi T. III. p. 273. post Valesium in Ammi. Marcell. XVI, 10, 14. 13. *Ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμ.*] Haec leguntur etiam supra v. *Ἑλένη*: itemque apud Codinum de Origg. CPolit. num. 32. *Küst.* Haec A. in marg. *Ὅτι* Gaisf. Ceterum apparet istam congeriem variae doctrinae, e diversis glossis Suidae collectam, prorsus intutam esse, cum praesertim fide codicis A. destituatur. Mireris tamen ordinem singularum observationum plerumque libris retineri; nisi quod post v. *Στηλοῦμαι* gl. *Στήλη. καὶ ὁ λίθος* *V. locavit, huic autem v. *Στήλη καὶ στηλιτευτικὸς λόγος* subiecit. Nunc satis habuimus uncos admovisse. *ἵστανται*] *ἵσταντο* A. V. Iidem tamen MSS. vulg. tuentur in gl. superiore. 17. *ἐπέχοντος*] *ἐπέχοντες* V. *κατέχοντες* E. 18. *Σταυρῷ* *V. itemque *Αὐγουστείῳ*. 19. *Στήλην*] *Στήλη* V. Haec A. in marg.

1. *Ἔστι* tacite Gaisf. cum *V. 2. *Ὅτι ἐν τῷ*] Haec recurrunt in v. *Γρατιανός*. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. Pro *Γρατιανοῦ* A. habet *Τραιανοῦ*, cum libris quibusdam in gl. nunc expulsa *Φιρμιλιανός*. 5. *Στήλην*] *Ἔστι στήλη* V. qui mox *ἕτεραι στῆλαι διάφοροι*. Similiter V. in seqq. ter. *Ἡρακλέους*] Lege *Ἡρακλείου*, i. e. *Heraclii*. Vide supra v. *Βασιλική*. *Küst.* 7 – 9. *ἐν τῇ* ter *V. 10. *Ἀρκαδίας τῆς δευτ. — ἵσταται ἐν τῇ βασιλικῇ*] Haec leguntur etiam supra v. *Ἀρκαδία*: itemque apud Codinum de Orig. CPolit. num. 37. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 11. *ἐν τοῖς — Τόποων*, et infra *ἔνθα — ἐποίησεν* om. A. 12. *ἐν τῇ* *V. 13. *Ἀρχιστρατήγου*] Portus male putabat voce hac significari Praetorem; cum pro more recentiorum Graecorum Michael Archangelus hoc loco sic appelletur. Confer Nos supra in v. *Ἀρχαδία*. *Küst.* 14. *Σέκρετον*] H. e. locum in quo iudices pro tribunali sedent: v. Vales. in Ammi. Marcell. XV, 7, 5. 15. *ἡ Ἀριάδνη* *V. 16. *ἐν τῇ βασιλικῇ*] Supple, *ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ*: ut legitur supra v. *Ἀρκαδία* et apud Codinum loco laudato. *Küst.* 17. *ἐν τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Παλατ.*] Eadem habet modo laudatus Codinus num. 41. *Küst.* Adde v. *Τριβουνάλιον*. Cf. Valesius in Ammi. Marcell. XXVI, 6, 18. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 18. *καὶ αὐτοῦ δὲ Θεοδοσίου* om. B. E. *δὲ* delevi cum gl. inferiore et A. 20. Addunt in fine B. V. E. Med. *Στήλη τοῦ Ἰουστινιανοῦ παρὰ τοῦ Αὐγουστείου ἐν τῷ Ἰουστινιανός.* Sed *V. post v. *Στηλοῦμαι*: *ἐπὶ στήλην τὴν Ἰουστινιανοῦ περὶ τοῦ Αὐγουστείου ἐν τῷ Ἰουστινιανός.*

Στείχειν. Incedere. Et *Στείχοντες*, incedentes. *Quae autem res modo mihi in mentem venit huc eunti, eam animo reputa: quamquam enim levis est dictu, digna tamen admiratione.* *Στῆθος.* Pectus. et *στηθίδιον*, vel *στηθύνιον*, parvum pectus. *Στήλας.* Fulcra. *Στήλη.* Lapis, meta. Sophocles: *Ille vero sub ipsam extremitatem metae currum agens.* stelae vero non solum in sepulcris statuebantur, sed etiam victoribus erigebantur, additis inscriptionibus. [*Στήλη.* In arcu camerae Fori collocatae erant duae statuae, Helenae et Constantini; inter eas autem media crux, cui inscriptum erat: *Unus Sanctus.* item duae cursorum statuae: quae erectae fuerant a Praefecto Fori. *Στήλη σταυροῦ.* Vide supra v. *Σταυρός.* De statua matris Constantini M. vide in v. *Αὐγουστεῖον.* De columnis Herculeis vide in v. *Γάδειρα.* In Peripato erectae erant statuae equestres Gratiani, Valentiniani, Theodosii, item gibbosi Firmiliani, risus gratia. *Στήλην Ἡρ.* Statuam Heraclii. vide sub v. *Βασιλική*. item aliae diversorum fuerunt statuae. quaere v. *Βηρίνη*. porro v. *Πουλχερία* et v. *Χελώνη*: itemque v. *Προκόπιος*. — Arcadiae secundae uxoris Zenonis statua collocata est in Thermis Arcadianis, prope Gradus, qui vocantur Topi, in regione Michaelis Archangeli. ibi iudicium exercuit Zeno in eos, qui Basilisci partes secuti fuerant, locumque fecit Secretum. prior autem Zenonis uxor erat Ariadne, cuius statua prope maritum eius posita est in Regia. — In Tribunali Palatii collocatae erant statuae, Eudociae uxoris Theodosii, et ipsius Theodosii, et Marciani et Constantini; ubi fiebant saltationes duarum factionum, usque ad Heraclium.]

Στήλη, καὶ Στηλιτευτικὸς λόγος ἐστὶν ὁ παρά τινι τῶν πεπλασμένων προεχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος, ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προείρηται, οἷον γένους, ἀνατροφῆς, ὁ πράξεως, συγκρίσεως· στηλιτευτικὸς δὲ κεῖται ἐκ μεταφορᾶς τῆς στήλης, ἥ ἐστι λίθος ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης, τετραγώνῳ σχήματι ἱδρυμένος· ἐν ᾗ γράφεται ἢ καὶ στηλιτευομένου ὕβρις, πολλάκις δὲ καὶ εὐεργεσίαι εὐεργετῶν ἀναγράφονται.

[Στήλη, στηλίδιον. ἢ μικρὰ στήλη.

Στηλιτευθήναι· φανερῶς δημοσιευθῆναι. ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίᾳ προτιθεμένων περὶ φόνων

Στηλιτεύω· αἰτιατικὴ

Στηλοῦμαι, ὑπτιεῖ.]

Στήνια καὶ Σκίρα, ἑορταὶ γυναικῶν.

Στήσασι, στῶσι.

Στήριγμα ἄρτου, οὐ μόνον σῖτος καὶ κριθή, ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον.

Στηριγμός, ὁ ἐδρασμός.

Στησάμενος, ποιήσας. *Περί τε Καλλίνικον καὶ Πάρρην τὸν ἀγῶνα στησάμενος.*

Στησίχορος, Εὐφόρβου ἢ Εὐφήμου· ὡς δὲ ἄλλοι, Εὐκλείδου ἢ Ὑέτους ἢ Ἡσιόδου· πόλεως Ἱμέρας τῆς Σικελίας, καλεῖται γοῦν Ἱμεραῖος, οἱ δὲ ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ, οἱ δὲ ἀπὸ Παλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασιν εἰς Κατάνην, κἀκεῖ τελευτῆσαι, καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης, ἥτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται, τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζ' Ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύ-

1 *περὶ τῶν πεπλασμένων* | Quid hoc? An legendum est *περὶ τῶν νῦν πεπραγμένων*? Sic putem. Lectio enim vulgata inepta est. *Küst.* Schol. Iuliani Steph. I. p. 1. *Ὁ στηλιτευτικὸς οὗτος λόγος ψόγος ἐστὶ τῶν Ἰουλιανῷ πεπραγμένων*, et sic Nonnus p. 127. *Colef.* Facilis est Küsteri coniectura, praesertim addito *πράξεων*. Propius tam ad sententiam quam ad ductus litterarum accedere videtur *πεπλημμελημένων*. Stelitentici simplicissimum exemplum extat Eunapii fragm. p. 70. ed. Nieb. insertum. 3. *συγκρίσεως*] Immo *διὰ συγκρίσεως*. *ταύτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος, ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli excerpta sunt ex Nonno in Gregorii Nazianz. Stelitent. I. Apud eum autem cum plura legantur, locum integrum lectori hic exhibebo. *Διαφέρει δὲ οὗτος ὁ στηλιτευτικὸς, ὅτι ὁ μὲν ψόγος διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προέρχεται, οἷον γένους, ἀνατροφῆς, πράξεως, συγκρίσεως, στηλιτευτικὸς δὲ εἴρηται διὰ μεταφορὰς τῆς στήλης. στήλη δέ ἐστιν ἡ λίθος ἢ χαλκὸς ἐν ἐπιμήκει τετραγώνῳ σχήματι, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἢ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζηλείτην Ἄρθμιον, τὸν διαφθείραντα τοὺς Ἕλληνας χρήμασιν ἐπὶ τῇ μέλλῃ ἐπιπλεῦσαι τῇ Ἑλλάδι, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ, ἐξωστῆρι δεδωκότες ἐν ταῖς γράμμασι τῇ βουλομένῳ αὐτὸν ἀνοικεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἐν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ σώζεται· ὅτι φησὶ τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν. εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι πολλοὶ καὶ εὐεργεσίαι αἱ εὐεργετῶν ἐν ταῖς στήλαις ἀνεγράφοντο· ὥσπερ ἡ τοῦ Λεύκωνος τοῦ Ἄρχοντος Ποσπόρου ἀναγράφη ἐν Ἀθήναις.* Haec Nonnus. *Küst.* Similiter sed pauciis Cosmas eiusdem Gregorii interpres in Spicilegii Rom. T. II. p. 220. 5. *προείρηται*] *προείρηκεν* dedi cum A, V. *προέρχεται* Schol. Gregor. Mox *ἀναστροφῆς* A. Schol. Gregor. Dein corrigendum *πράξεως*: vide vel Aphthon. p. 93. 6. *λέγεται*] *κέκληται* A, V. 8. *τετραγώνῳ*] Legendum *ἐν τετρ.* 9. *ἡ* om. *V. 11. *Στηλίτ.*] Incst gl. A. eumque item ut tres continuus secuit. 13. *ἀπὸ*] *ἐκ* A, *ἐπὶ* Etym. Gud. p. 511, 39. Deest gl. V. Cf. Wernsdorf. in Himer. p. 86. 15. 16. Om. vulg.

1 *Στήνια καὶ Σκίρα. ἑορτ.*] Aristophanes Thesm. 841. *Πρωΐαν ταύτην ἄγουσιν Τηνίοισι καὶ Σκίροις.* Huc Suidas respexit. Notanda est autem diversitas lectionis. Nam pro *Τηνίοισι*, ut hodie exemplaria Aristophanis habent, Suidas olim legit *Στηνίοισι*, ut ex hoc loco patet. Blastus reponendum putabat *Θριασίοις*, quam lectionem Aemilius Portus in editione sua, quae Genevae prodiit, in textum recepit; sed male. Rescribendum enim potius erat *Στηνίοισι*, non solum auctoritate Suidae, sed etiam Hesychii, apud quem in serie sua et haec nota occurrit: *Στήνια. ἑορτή Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσι.* Videtur enim et ille ad citatum locum Aristophanis respexisse. Huc accedit auctoritas Photii in lexico, cuius verba haec sunt: *Στήνια. ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἔθυον ἡ ἀγαθὴ γυνὴ καὶ ἡ τοῦ ἄρχοντος ἑταῖραι. ἐλοιδοροῦντο δὲ ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλας.* Meursius, quod mirer, in Graecia Fer. festi huius nullam mentionem facit. *Küst.* Vid. Schol. Aristoph. Thesm. 841. 3. *Στήριγμα ἄρτου*] Ad Theodoretum in Psalm CIV. 16. p. 819. *Küst.* 6. *Περί τε Καλλίν.*] Callinici mentio facile persuadet refingendum esse *Κάρρης*: v. Ammi Marcell. XXIII, 3. Ac videtur certamen ab Iuliano institutum fuisse. Deinde cum A. V. omissa sunt: *Στησίχορος. ἢ τοῦ Στησιχόρου πόλη*, quae leguntur infra. 8. *Στησίχορος*] Suidae narrationem *Eudoc.* p. 385. reddidit plerique, Mox *Εὐφόρβου* E. Dein *Εὐφήμου* firmant Plato Phaedri p. 244. A, *Στησιχόρου, τοῦ Εὐφήμου*, *Ἱμεραίου*, et Stephanus Byz. Perstrinxerunt Suidae narrationes qui Stesichori reliquias congessere, Blomfieldus et Kleinius. 9. *Ὑέτους*] *Ὑγιεῖς* sive *Ὑγιεῖδς* pagi nomen Pausan. IX, 36. et Stephanus conservarunt. *Ὑέτους* tamen non faciliorem habet explicatum quam recondita Hesychii glossa: *Ὑετός. ὁ αἰθέριος. Μασσᾶς.* Videtur nomen Italicum latere, digammo praefixa. Dein vocis *Ἱμεραῖος* [*καὶ πόλεως*] *καὶ* omisi cum A, *ἐκ πόλεως* V. 11. *ἀπὸ Ματαυρίας*] V. Steph. Byz. v. *Ματαυρός. Holstenius*] *Holstenio* dedi cum A. V. Cf. nupp. Dionysii A. R. I, 31. coll. Pausan. VIII, 3. 12. *φασὶν ἐλθεῖν* *V. 13. *καὶ ταφῆναι — ἐπὶ τῆς πε'* hic om. V, quae quidem habet sub glossae finem, Gronovio teste sic perscripta: *οὗτος τελευτήσας ἐν Κατάνῃ ἐτάφη πρὸ τῆς πύλης κτλ.* Ceterum conf. v. *Πάντα ἀκτῶ.*

Στήλη, et *Στηλιτευτικὸς λόγος*, oratio ea, quae in facta alicuius invehitur, per solas actiones progrediens, interdum etiam per comparationem, ab hac differt vituperatio, quippe quae per locos communes, ut genus, educationem, facta, comparationem, perficiatur, invectiva autem dicta est per metaphoram ductam a stele, quae est lapis vel aes oblongum, forma quadrangula, in quo inscribuntur eius qui infamatur opprobria. saepe tamen etiam hominum meritissimorum inscribantur beneficia. [*Στήλη.* Columella. *Στηλιτευθῆναι.* Pro scelli per translationem ductam a stelis, quae in locis publicis eriguntur.] *Στήνια καὶ Σκ.* Festa mulierum. *Στήσασι.* Steterint. *Στήριγμα ἄρτου.* Fulcrum panis, sic appellatur non solum frumentum et hordeum, sed omnis etiam cibus, quo alimur. *Στηριγμός.* Fulcrum. *Στησάμενος.* Qui statuit. *Postquam circa Callinicum et Carras certamen instituit.* *Στησίχορος.* Stesichorus, Euphorbi vel Euphemi, ut autem alii Euclidis vel Hyetis vel Hesiodi F. Himera urbe Siciliae oriundus: unde Himeraeus dictus est, alii vero Matauria, urbe Italiae, oriundum tradunt, alii Pallantio Arcadiae urbe profugum Catanam immigrasse, ibique obisse, et sepultum fuisse ante portam, quae ex eo Stesichorea dicta fuerit. temporibus iunior fuit Alcmane lyrico, natus Olymp. XXXVII. obiit

τησε δὲ ἐπὶ τῆς νϛ'. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαμερτῖνον, καὶ ἕτερον Πλειάνακτα, νομοθέτην· γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Ἀωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κϛ', φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ᾠδὴν Ἑλένης ψυφλωθῆναι· πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου τὴν παλινῳδίαν ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίας χορὸν ἔστησεν· ἐπεί τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

Στιβάδες. τράπεζαι, ἢ στρωμναί.

Στιβάδες Φορμίωνος. ἐπὶ τῶν αὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν καὶ πολεμικὸς ὁ Φορμίων· στιβάδες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμευνοῦσι· λιτὸς δὲ ἦν. Καὶ Στιβάς, χαμαικοίτιον, ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. Ὡς δὲ παρῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ στιβάσιν, ἐπὶ ταπήδων βαρβαρικῶν.

Στιβαρόν. ἰσχυρόν. Ἰώσηπος· Ὁ δὲ ἐλάσας τὸν ἵππον ἁρπάζει τινὰ νεανίαν, στιβαρὸν τὸ σῶμα.

Στίβη. πηγυλίς, ἢ πάχνη. Ὅμηρος·

Στίβη ὑπηοίη.

ὅ τουτέστιν, ὀρθρινή, καὶ Στιβῆες, ἡ ὑπὸ τὴν ἕω γινομένη ψυχρότης τοῦ ἀέρος.

Στίβια καὶ στίβος, ἡ ὁδός. Αὐτὸν προπέμψας τὸν ἐκείνου στίβον ἦει. ἀρσενικὸν ὁ στίβος. καὶ Ἡρόδοτος· Οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἐωθῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν. Καὶ Πολύβιος· Κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον.

Στίβωνος. ὄνομα κύριον.

Στιβύτης. ὄνομα ποταμοῦ.

Στιγεύς, τὸ κεντητήριον.

Στίγματα. πληγαί, τραύματα· ἢ ποικίλματα. Αἰλιανός· Τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων τὴν

1. *ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαμερτῖνον*] *καὶ ἀδελφὸν γεωμέτρην Μαμερτῖνον* V. 4. *ἐν βιβλίοις κϛ'* om. V. 6. *τὴν παλινῳδίαν*] Scripserim, *διὰ τὴν παλινῳδίαν*. *Küst.* Malo supplere *τὴν κακουμένην* vel *λεγομένην*. *Hemst.* Isocrates p. 218. B. *Τυνδάρεων δὲ καὶ Στησίχορόν φησι τὴν ἐμὴν δύναμιν· ὅτε μὲν γὰρ ἤχθοντο τῆς ὕβρεως βλασφημήσαντες τι περὶ αὐτῆς, ἀνέκτησαν τῶν ὀφθαλμῶν τοιαῦτα πεπονθότες· ἐπειδὴ δὲ γνοὺς τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς τὴν κακουμένην παλινῳδίαν ἐποίησε, πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησα.* Conf. Pausan. III, 19, 13. *Gaisf.* Nihil mutandum, cum Ἑλένης ἐγκώμιον sit pro praedicato. 8. *κιθαρῳδίας*] *κιθαρῳδίαν* dedi cum V. Lennepio Stesichorum Himerae aut in Sicilia primum choros instituisse putanti non debebat Kleinius assentiri. Dixinus de hoc loco in Comment. hist. litt. Gr. II. p. 476. Negligentius aut dictum χορὸν de consummata chori forma aut insertum πρῶτος: significatur enim trichoriae inventum, de quo v. *Τρία Στησιχόρου*. 10. *Στιβάδες*] Schol. MS. Paris. Gregor. Nazianz. in Excerptis Bastii (ap. Gaisf.): *Στιβάς, στρωμνή, χαμαικοίτιον, ὡς Εἰρηναῖος ὁ Ἀττικιστής· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν στρατιώταις ὁ κωμικὸς καὶ ἐν Ἀμφίσσαις Κρατῖνος καὶ τῶν ῥητόρων οἱ πλεῖστοι. ἀλλὰ τὴν κλίνην αὐτὸς στιβάδα καλεῖ, ὡς ἐν τῷ Α τῶν ἀτελευτήτων, ἐπὶ στιβάδος ὑφηλῆς καὶ μετεώρου ψηφὸν ἀνακείμενος* etc. 11. *Στιβάδες Φορμίωνος*] Aristoph. Pac. 347. *Πολλὰ γὰρ ἡνεσχάμην Πράγματά τε καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων.* Huc Suidas respexit. Vide etiam infra v. *Φορμίων*. *Küst.* 13. *χαμευνοῦσι*] Verbum usurpant Strabo et Philostratus. *χαμαιευνοῦσι* V. *χαμαικοιτοῦσι* cum altera gl. Schol. Aristoph. 14. *ἦν καὶ πολεμικὸς*] *καὶ πολεμικὸς* omisi cum A. B. Habent h. l. V. E. qui supra post *ἦν* omiserant cum Med. Ceterum *λιτὸς δὲ αὐτὸς καὶ στρατιωτικὸς* cum gl. inferiore bis Schol. Comici, ubi corrigendum *στρατηγικός*. *ἀκκούβιτον*] Vide Casaub. in Act. Lamprid. p. 151. edit. Paris. *Küst.* *ἀκούβιτον* A. B. V. E. Med. Phot. Lex. Seg. Cf. Burmann. in Valesii Emend. p. 142. 17. *ἐπὶ ταπήδων βαρβαρικῶν* neque asyndeton nec grammaticae rationes patiuntur praegressis *ἐπὶ στιβάσιν* iungi. Videtur posterius *ἐπὶ* tollendum esse.

1. *Ἰώσηπος*] Lib. VII. de Bello Iud. c. 15. p. 952. *Küst.* Sive VI, 2, 8. Initium loci redintegrandum ope gl. *Ῥόθιον*. 3. *Ὅμηρος*] Odyss. *ξ'*. 25. *Küst.* 4. *ὑπηοίη*] *ὑπ' ἠοῖ* A. qui mos *δύρινῃ*. 5. *Στιβῆες*] An pro *στίβη*? Sed id vix mihi persuaserim. Quare malim *στίβη*. Solet enim saepe Suidas voces, quas in serie sua explicat, in eadem nota semel iterumque repetere: quoties nempe interpretationes ex diversis grammaticis adducit. *Küst.* Ut a *τιμὴ τιμῆες*, sic a *στίβη στιβῆες*. Quae vox minime repudianda est. Sed Küsterus, vir bonus, hic dormitabat: quod nobis omnibus commune est. Ceterum haec depromta sunt proculdubio ex Scholiis antiquis in Homerum, quae hodie desiderantur. *Toup.* II. p. 196. Puncto distinxi post *στιβῆες*. Nempe *καὶ στιβῆες, ὁ δὲ* nescio cuius auctoris alienum in locum irrepserunt. Ceterum cf. Schol. Od. *ε'*. 467. 6. *γινομένη*] *γινομένη* A. B. E. 9. *Ἡρόδοτος*] Lib. IV. c. 140. sed ubi pro *ἦσαν* legitur *ἦεσαν*. *Küst.* Immo *ἦισαν*. Ceterum *ἑωυτὸν* *V. 11. *Πολύβιος*] Lib. II. c. 25. ubi legitur, *ὑποχωρῶν κατὰ τὴν αὐτὴν στίβον*. Eo enim Suidas respexisse videtur: quamvis vocem *στίβον* masculino genere efferat, quae apud Polybium est generis feminini. *Küst.* Nunc Polybio redditum fide MSS. *τὸν αὐτὸν στίβον*. 13. *ποταμοῦ*] *πόλεως* *V. Non liquet. 15. *πληγαί, τρ.*] Duo priora glossemata pertinent ad Galat. VI, 17. *Ernest.* *τραύματα*] *στιγμάτια* Photius. 16. *Τὰ βιβλία καταφλ.*] Confer Nostrum vv. *Ἀναδενδεῖν, Καταδενδρᾶν* et *Ταινία*. *Küst.* Nihil ibi quod huc pertinet: immo pars illa sequitur hoc fragmentum, ut patet ex *Ἀναδενδεῖν*. *Hemst.* Nescias cur Küsterum reprehenderit Hemsterhusius. Excidit autem *καὶ ἀπὸ τῶν*. Deinde *ἐκτεθηλυμένων* Med.

Olymp. LVI. fratrem habuit Mamertinum, geometrine peritum, alterum vero Helianactem, legislatorem. fuit poeta lyricus, eiusque poemata Dorica dialecto scripta sunt, libris XXVI. dicitur vero scripta vituperatione Helenae visum amisisse; cuius cum in somnis monitus encomium scripsisset sive palinodiam, eundem visum recepisse. dictus est autem Stesichorus, quod primus chorum ad cantus citharae instituit. ante enim vocabatur Tisias. *Στιβάδες*. Mensae frondibus exstructae, vel tori. — *Στιβάδες Φορμίωνος*. Strata Phormionis, seu villa. Phormio autem erat belli dux idemque bellicosus. ita *στιβάδες* dixit, quod milites humi cubare solent. erat autem ille frugalis. *στιβάς* autem est lectus humi stratus et ex virgis factus, item rami arborum. *Ut vero ad coenam venerunt, in lectis fortuitis supra tapetes barbaricos accubuerunt.* *Στιβαρόν*. Robustum. Iosephus: *Tum ille equo concitato adolescentem quendam, qui robusto erat corpore, corripit.* *Στίβη*. Frigus, vel pruina. Homerus: *Et qua mutatinum*. frigus aeris sub auroram coortum. hinc *στιβῆες*. *Στίβια*, et *στίβος*. Via. *Illo praemisso, viam eiusdem ibat.* masculino genere dicitur, ὁ *στίβος*. et Herodotus: *Persae vero in itinere faciendo priorem viam tenuerunt*; et Polybius: *Per eandem viam*. *Στίβωνος*. Nomen proprium. *Στιβύτης*. Nomen fluvii. *Στιγεύς*. Stimulus. *Στίγματα*, Plagae, vulnera, vel notae, quibus aliquid distinguitur. Aelianus: *Nefariorum et impiorum et effeminatorum nebulonum libris crematis, cinerem so-*

σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ καὶ ἐπιπλάσαιτο.

Στιγμή. στιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἥτις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον.

Στιγμὴ δέ ἐστιν ἀρχὴ γραμμῆς· μονὰς δέ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ· ἑκάτερον γὰρ ἀρχή. προσθετέον δὲ τὸ οὗ ἔστιν ἀρχή.

Στιδαῖος.

Στιζόμενος. τυπτόμενος. Ἀριστοφάνης·

Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα, στιζόμενος βακτηρίᾳ.

Στιλβίδης. μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων, εὐδόκιμος καὶ περιβόητος.

Στιλβωνίδης. ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου καὶ κεκαλλωπισμένος· ἢ ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὦ Στιλβωνίδη.

Στιλβηδόνος. λαμπηδόνος.

Στιλβηδόν. ἐπίῤῥημα, ἐκ τοῦ στίλβω, τὸ λίμπω.

Στίλη.

Τί οὖκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;

Στιλπνόν. λαμπρόν, στίλβον.

Στίλπων, Μεγαρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς παρὰ τῷ πρώτῳ Πτολεμαίῳ, μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου· ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως· ὁ δὲ Εὐκλείδου, τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς, καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.

Στίξ, στιχός. ἡ τάξις.

Στιπποί. ἀντὶ τοῦ πυκνοί, εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων, αἵτινες ὑφανθεῖσαι ἐς πυκνότητα συνάπτονται. ἢ στερεοὶ καὶ πεπιλημένοι, ἀπὸ τοῦ στείβειν, ὃ ἔστι πατεῖν. καὶ Σοφοκλῆς·

Στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.

Τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα;

Στίππυον. τὸ ἄκλωστον λίνον. καὶ στυππεῖον. 377

Στιριεύς. δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἡ Στιρία.

Στῖφος. τάξις πολεμική, ἢ φάλαγξ, συστροφή, πλῆθος συστάσεων.

---

1. ἀναδεύσει] ἀναδεύσει dedi cum A. B. E. *V. Med. Nam infra restituendum ἐπιπλασάμενος. 2. Στιγμή ἐστι γραμμ. — ἐλάχιστον] Haec sunt verba Laertii in Zenone Cit. lib. VII. num. 135. Küst. 4. Κέντρον δέ] Haec ex commentario nescio cuius philosophi fluxerunt. Sed perversam vocem κέντρον emendavi cum V. qui στιγμὴ ap. Gaisf., στιπτὴ ap. Gron. 7. Om. vulg. Tenet *V. 8. Ἀριστοφάνης] Vesp. 1336. (1287.) 9. βακτηρίᾳ] τῇ βακτηρίᾳ A. E. *V. Med. 10. Στιλβίδης] Ex Schol. Aristoph. Pac. 1031. Küst. Adde v. Πιεζόμενος. Excidit ἄριστος in Scholio, quod in reliquis meliorem habet verborum collocationem. 12. Στιλβωνίδης. ὁ λαμπρ.] Ex Enarratore Comici in Av. 139. Küst. 15. Στιλβωνίδη] στιλβωνίδ$^{\varsigma}$ V. Ox. 17. ἐπίῤῥημα et seqq. usque ad κιβώτιον om. V. ἐπίῤῥημα — λίμπω om. *V. λαμβανόμενον post ἐπίῤῥημα delevi cum A. 20. Τί οὖκ ἀπεκ.] Senarius hic legitur apud Aristoph. Vesp. 213. Scholiasta in illum locum στίλην interpretatur ἐλάχιστον. Küst. Huic glossae quae subiiciebantur, τὸ παρ' ἡμῖν πιλωτὸν καὶ κιβώτιον, omisi cum A.

1. στίλβον om. *V. 2. Στίλπων Μεγαρ.] De eo plura vide apud Laertium et Hesychium Milesium. Küst. Eadem nonnullis omissis Eudocia p. 388. Στίλβων. στίλπων V. ap. Gaisf. Deinde memorabilis est dicendi ratio τῷ πρώτῳ Πτολεμαίῳ. Cf. v. Ῥίνθων. 5. Διοκλείδου] Reines. Varr. Lectt. lib. III. p. 364. legendum contendit Εὐκλείδου. Eum vide. Küst. Nec dubitare patitur Diog. VI, 89. ὁ δὲ Εὐκλείδου] Sic MSS. Pariss. At priores editt. οἱ δὲ Εὐκλείδου: quae lectio alium prorsus sensum efficit; quippe significans, Stilponem secundum nonnullos audivisse Euclidem, Platonis discipulum. Nos auctoritatem codicum sequi maluimus. Küst. Repugnant quidem et Diogenes et rationes temporum. Sed Διοκλείδου si recte contendit Reinesius fictum esse et commentum vanum, sequitur ut reducenda sit vetus scriptura. 8. τῶν κ'] Novem agnoscit Diogenes. 10. Στιπποί. ἀντὶ τοῦ πυκν.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 179. sed ubi rectius legitur στιπτοί. Confer Erotianum v. Στειριφνοί. Küst. Cf. Io. Lydus de Magistr. I, 10. 13. Σοφοκλῆς] In Philoct. 33. At ibi legitur στειπτὴ per diphthongum ει. Küst. Suidas cum vett. libris poetae facit: v. Herm. in Philoct. 2. ed. sec. 15. ἔρημος Med. 16. Στίππυον] Male, pro στυππεῖον vel στυπεῖον. Vide infra. Küst. καὶ στυππεῖον addidi cum V. ciectis sub gl. finem καὶ ζήτει ἐν τῷ Στυππεῖον, quae ignorat A. 17. Στιριεύς] Haec ex A. V. et Photio accesserunt. Sed V. Στειριεύς — Στειρία, additis Στειριεὺς τῶν δήμων, quae ex v. Λεξιός petita sunt. Vide v. Στείρα. Glossae fides sane levis. Exemplum praebet Corp. Inscr. n. 769. Paulo post ἡ πολεμική *V. 20. πλῆθος συστάσεων] Lego et distinguo, πλῆθος, σύστασις. Nam σύστασις aliquando sumitur pro coetu vel caterva hominum. Vide lexica vulgata. Küst. Descripsit hunc locum Suidas ex Schol. in Aristoph. Equ. 848. ubi legitur: τοῦτο δὲ ἔτρεφεν ὁ Κλέων, ἵνα ἔχῃ συνερχόμενον αὐτῷ πρὸς τὴν πολιτείαν. Quae verba veram lectionem indicant. Reponendum sine dubio: πλῆθος συστασιωτῶν. Noster infra: Συστρέμματα, συστασιωτῶν πλήθη. Ita legendum. Vulgo minus recte στρατιωτῶν. Lucian. in Saltatione: Αὐτούντων γὰρ αὖθις τῶν συστασιωτῶν αὐτὸν τὸν Αἴαντα αὐτοῖς ὀρχήσασθαι. Postulantibus iterum partium eius fautoribus, ut Aiacem saltaret. Marcus XV, 7. Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος. Quod perinde est. Toup. II. p. 197. ignorans ille vel dissimulans συστασιωτῶν esse Küsteri emendationem in Scholio Comici, cui Aldus Suidae glossam obtruserat. In συστάσεων consentiunt Photius et Lex. Bachm. p. 371.

---

rum cera liquefacta misceat et illinat. *Στιγμή.* Punctum est lineae extremum, notaque minima. — Punctum vero principium est lineae. unitas est principium numeri. nam utrumque principium est; sed addendum, cuius sit principium. *Στιζόμενος.* Qui verberatur. Aristophanes: *Perii, qui baculo verberer.* *Στιλβίδης.* Stilbides vates fuit optimus et clarissimus inter eos, qui vetera oracula interpretabantur. *Στιλβωνίδης.* A balneo nitens et ornatu splendens. vel nomen proprium. Aristophanes *Avibus: O Stilbonide.* *Στιλβηδόνος.* Splendoris. *Στιλβηδόν.* Adverbium, ductum ab verbo στίλβω, quod est splendeo. *Στίλη. Quin vel paululum obdormiscimus?* *Στιλπνόν.* Splendidum, fulgens. *Στίλπων.* Stilpo Megarensis, philosophus, qui fuit sub Ptolemaeo primo, discipulus Pasiclis Thebani, qui audierat fratrem Cratetem et Dioclidem Megarensem; is vero Euclidem, discipulum Platonis. praefuit Megaricae scholae, et dialogos scripsit non pauciores viginti. *Στίξ.* Series. *Στιπποί.* Densi. dictum ab vestibus, quae in texendo densantur. vel firmi et constipati. a στείβειν, quod est calcare. Sophocles: *Cubile quidem ex frondibus calcatum, ut ab aliquo habitante. Cetera vero suntne deserta?* *Στίππυον.* Stuppa. *Στιριεύς.* Stiria pagus tribus Pandionidis. *Στῖφος.* Cohors militum, phalanx, globus, caterva.

Στιχάει. περιπατεῖ.

Στιχάριον.

Στιχίδιον. ὁ μικρὸς στίχος.

Στίχος. τάξις.

Στίχος. ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος στίχος, ὁ ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος.

Στλεγγίς. ἡ ξύστρα. Καὶ Στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. Ἀριστοφάνης Ἥρᾳ·

Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Λαιταλεῦσιν·

Οὐδ' ἔστιν αὐτῇ στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος.

Καλεῖται στλεγγὶς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν.

Ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρός τί ἐστι καὶ τῶν οὐ πρός τί. τὰ μὲν πρὸς ἕν τι μόνον ἐστί, καὶ οὐκ ἄν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι χρήσαιτο, ὥςπερ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὁρᾶν· τὰ δὲ καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς ὃ οὐ πέφυκε, χρήσαιτο ἄν τις. τῇ γοῦν στλεγγίδι χρήσαιτο ἄν τις οὐ μόνον πρὸς τὸ περιξύεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι.

Στοά. τὸ ταμιεῖον· διὰ τὸ παράμηκες εἶναι.

Στοάς τε καρποῦ βακχείου τε νάματος.

ἐν αἷς ὁ σῖτος καὶ ὁ οἶνος. Ἀριστοφάνης.

Στοά. ἡ ἐν Ἀθήναις διατριβή, διὰ τοῦ ὁ μικροῦ· Στωικοὶ δὲ οἱ ἀπ' αὐτῆς, διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἥτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτιος, ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα Ποικίλη ἐκλήθη.

Στόβηρα. πόλις.

Στολάς. Ξενοφῶν· Τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς.

Στόλιον. ἡ στολή. Καὶ Στολίς, στολίδος.

Ἄκρητον ὀλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.

Καὶ αὖθις·

Μὴ ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν.

1. V. Etym. M. p. 728. 2. 3. Coniunge glossam utramque. 4. *καὶ τάξις τις*] *καὶ* et *τις* om. A. B. V. 5. *Στίχος δὲ*] *δὲ* om. A. B. V. Repetita haec ex v. *Κανόνιον*. Infra *στίχος* clam Gaisfordus inseruit cum *V., qui *ὁ* omisit. 6. *ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ*] *ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπιδεξιόν* A. V. Cum his et gl. superiore delevimus articulos. 8. *Στλεγγίς*] De quo docte Scholia Platonis pp. 324. 334. *ξύστρα*] Statim delevi *Ξενοφῶν· Τὰ δὲ ἄθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ*, cum A. B. V. Photio et Schol. Platon. p. 136. Locus est Anab. I, 2, 10. *Gaisf.* *Στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. Ἀριστοφ.*] Haec et quae sequuntur occurrunt etiam apud Schol. Aristoph. Equ. 577. *Küst.* Et apud Phot. v. *Στλεγγίς* ante v. *Στερρός. ὀξυνόμενος* V. 9. *Ἥρᾳ*] Fr. 189. 13. *αὕτη*] *αὐτῇ* MS. apud Bast. Ep. Crit. p. 97. quae vera est scriptura: v. Fritzsch. de Arist. Daetal. p. 80. Recepi cum Dindorfio fr. 14. Deinde *δὲ* post *Καλεῖται* Photius. 16. *Ἡ δὲ στλεγγὶς — χρήσαιτο ἄν τις* om. V. Mox *οὐ* om. A. *τῶν πρός τί*] Vid. Aristot. Top. VI, 3. *Reines.* 17. *τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἕν τι μ.*] Vide Aristotelem lib. VI. Topic. c. 3. et Alexand. Aphrodis. in Topic. p. 222. *Küst.* *γὰρ* omisi cum A. E. Med.

1. *τὰ δὲ*] Immo *τοῖς δέ*. Quamquam delere praestat *χρήσαιτο ἄν τις*. 2. *τῇ γοῦν*] *τῇ δὲ* V. Mox *παραξύεσθαι* B. E. Tum *ἄν τις χρήσαιτο μόνον* A. *οὐ πρὸς τὸ π. μόνον χρήσαιτο ἄν τις* Edd. Nostrum praebuit *V. 4. *πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι*] Inepte hinc lexicographi credidere *στλεγγίδα* esse vas, quo aqua hauritur. Petav. in Synes. p. 38. *Reines.* 5. *παράμηκες*] *περίμηκες* B. E. Med. Tertiam praebet vocem Hesychius: *Στοαί. τὰ ταμεῖα. καὶ ἐπιμήκη εἰσίν.* Sed corrigendus ille ad fidem Photii. 6. *Στοάς τε καρπ.*] Senarius hic legitur apud Aristophanes Ecclesiaz. 14. *Küst.* Legendum *βακχίου*. 7. *καὶ ὁ οἶνος* om. Schol. Arist. 8. V. Herod. Epimer. p. 267. 10. *ἥτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτειος*] Confer Nostrum infra v. *Στωικοί*. *Küst.* Porro superiorem gl. *Πεισιανάκτιος*: item nostro loco *Πεισιανάκτιος* dedi cum V. 11. Hanc gl. exceperat locus ab hominibus male sedulis ex v. *Δαμιανός* decerptus, quo scilicet exemplum vocis *στοά* lucrarentur: *"Οτι τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτειχισθεῖσαν ὑπὸ Δαμιανοῦ τοῦ ἱερέως τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος κατεσκεύασε Δαμιανὸς Ἐφέσιος σοφιστής.* Omisi cum V. ap. Gaisf. Habet A. in marg. Ceterum Küsterus: *τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφ.*] „Vide Nostrum supra v. *Δαμιανός* et Philostratum in vita Damiani p. 601." Idem infra: *θολικὴν*] „Sic recte MSS. Pariss. et ipse Suidas supra v. *Δαμιανός*. At priores editt. inepte *θηλυκήν*." 12. *πόλις*] *ὄνομα πόλεως* V. 13. *Ξενοφῶν* addidit A. *Στ. τζάγρα Ξενοφῶν — ὑπὸ τῆς στολάδος* V. *Τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπ.*] Haec sunt verba Xenophontis lib. IV. *Ἀναβ.* p. 318. *Küst.* IV, 1, 18. Post Xenophontea quae extabant, *ζήτει περὶ τῆς στολῆς Νουμᾶ ἐν τῷ χλαμύς*, omiserunt A. V. Ubi v. *Νουμᾶ* ascripserat Hemsterhusius: „Ante lectum *νεῦμα*, quod Alb. Rubenius emendavit castigato simul interprete de Re Vest. I, 2. p. 18." *Νουμᾶ* item Reinesius, ediditque Küsterus. 16. *Ἄκρητον*] Antipatri Sidonii LXXIII, 8. Anthol. Pal. VII, 27. ubi *ἢ νέκταρ* A. V. E. Med. 18. *Μὴ ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν*] Hoc fragmentum excerpsit Suidas ex Marci Antonini lib. I. §. 7., sed ubi pro *ἐν στολίῳ* legitur *ἐν στολῇ*. Vide ibi Gatakerum. *Küst.* Subsequebantur quinque versus ex oniirocritarum disciplina petiti, quos ab A. in marg. coniectos, a Gaisfordo septos delevi cum V. *Στολὴν λευκὴν κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φορεῖν. Στολὴν φορεῖν μέλαιναν, οὐ καλὴ θέα. Στολὴν δ' ἀλουργόν, εἰς μακρὰν νόσον φέρει. Στολὴν ἐρυθράν, εἰς καλὴν πρᾶξιν φέρει. Στολὴν φορεῖν ἄνακτος, ἐλπίδων λύσις.* Ubi Küsterus: *Στολὴν λευκὴν κάλλ.*] „Est versus oneirocriticus, sed in legem metri peccans: quippe in cuius sede secunda spondeus est pro iambo." Mirum quod ille mendum haud levius praetermisit, quod numeris inest verborum *ἐν ὕπνῳ*. Astrampsychus tolerabili versu: *Λευκὴν στολὴν κάλλιστον εἶν ὕπνῳ φορεῖν*. Idem Küsterus: *Στολὴν φορεῖν μέλ.*] „Quattuor hi versus oneirocritici deprompti sunt ex Astrampsycho: sed apud quem pro *οὐκ ἀληθέα* recte legitur *οὐ καλὴ θέα*." Sic A. Porro *Στολὴν δ' ἐρυθρὰν* Astr.

Στιχάει. Ambulat. *Στιχάριον*. *Στιχίδιον*. Versiculus. *Στίχος*. Ordo. communiter vero *στίχος* dicitur versus libri, qui a sinistra ad dextram legitur. *Στλεγγίς*. Strigilis. Et *Στλεγγιζόμενος*, qui raditur strigili. Aristophanes in *Senectute*: *Si pueros sequi oportet, ferentem sphaeram et strigilem.* Idem *Daetalensibus*: *Non adest illi strigilis aut lecythus.* *Στλεγγὶς* etiam vocatur aurea lamina, qua caput mulierum circumdatur. — Strigilis autem est ex iis quae relata vulgo dicuntur, itemque ex iis quae talia non sunt. nam quaedam res ad unum tantum quid referuntur, neque iis ad aliud quid uti possis: ut visu tantum ad videndum. sunt vero quibus ad aliud quid uti possis, ad quod proprie facta non sunt. nam strigili non solum ad corpus radendum, sed etiam ad aquam hauriendam uti licet. *Στοά*, Cella penuaria: quod est oblonga. Aristophanes: *Cellasque penuarias frugis et Bacchici liquoris.* ut in quibus frumentum et vinum recondatur. *Στοά*. Porticus Athenis. scribitur per ō. at *Στωικοί*, qui ab ea appellati sunt, per ω. ea porticus olim appellabatur Pisianactia, posteaquam vero picta esset, Poecile. *Στόβηρα*. Urbs. *Στολάς*. Xenophon: *Sagitta ictus per clipeum et coriaciam tunicam in costas adacta.* *Στόλιον*. Parva stola. et *Στολίς*. *Purum exprimens nectar ex stolis.* Item: *Ne toga indutus intra aedes obambularem.*

378 Στόλος. καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα. Ἀρβιανός· Σποράκις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν γενόμενον ἔφυγεν. — Οὕτω πεπραγότων αὐτῷ τῶν ἐκπεμφθέντων τῷ πρώτῳ στόλῳ, τὸν παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. Καὶ αὖθις·

Τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι, τὸν οἰκαδ' ἤπειγον στόλον.

κυρίως δὲ ὁ ναυτικός.

Στόλων. ὄνομα κύριον.

Στόμα. τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατοῦ. Ξενοφῶν· Κελεύει ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας, μακρὰν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν.

Στόμα. ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὅμηρος·

Πολέμου στόμα.

Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ἀνθίσταται, καὶ κατὰ στόμα παίων βιαζομένους ἀνήρει. τουτέστι, κατὰ πρόσωπον.

Στόμα. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τῆς διανοίας ἡ προθυμία.

Στόμαργος. φλύαρος. Ἠλέκτρα φησί·

Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακήν,
εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.

Στόμαχος. λαιμός.

Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιωγμός.

Στομίας ἵππος. ἀπειθὴς καὶ βίαιος· ὃν τινες ἄστομόν φασι.

Στομώσης. παροξύνης. Ἀριστοφάνης·

Λίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσης αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἷαν δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς· ὡς ἐπὶ σιδήρου μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ ἀκονήσης. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. οἵαν δέ, τουτέστι, δυνατὴν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ πράγματα, τὰ ἀδικα, τὰ ἐμφιλόσοφα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε δικιδίοις.

Στόμωσις. δεινωσις, πανουργία.

Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν.

Καὶ Στόμωσον, ἀντὶ τοῦ ὄξυνον.

Στόμφακα. τραχὺν ἢ κομπαστήν. Καὶ Στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύεσθαι. σύνθετος ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τοῦ ὄμφακος, ἵνα ᾖ λέγων, ὄμφακας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. λέγει δὲ

---

1. καὶ τὸ πεζικὸν στράτ.] Scholiastes Apollonii Rhod. I. Argon. 704. στόλος δέ ἐστιν ἐπὶ πρᾶξίν τινα πορευόμενον πλῆθος, εἴτε ἐπὶ νεῶν, εἴτε καὶ πεζῇ. καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς καὶ μείζονος παρασκευῆς. *Küst.* Ἀρβιανός] Aristophanes V. qui mox Σποράκης et βασιλέα. 2. Σποράκις μαθὼν τὸν στ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra γ. Σποράκις. *Küst.* Scilicet ex hac glossa derivatum. Σπόρακος scriptum in v. Ἱερὸν ἔργον, idque probandum, nisi cum V. facimus. 3. γενόμενον] γενόμενον A. 7. Τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μ.] Sophocl. Philoct. 498 Monuerat Portus. 12. Ξενοφῶν] Lib. III. Ἀναβ. p. 312. sed ubi pro οὐρᾶς legitur οὐραγίας. *Küst.* Aliter verba ordinavit Anab. III, 4, 42. cui nunc redditum est οὐρᾶς. 13. μακρὰν] μακρὰ B. E. Praestat μακρόν. 14. Στόμα. ἡ φωνὴ] Schol. Sophocl. Oed. Col. 131. Adde v. Εὐφρήμου. Ὅμηρος] Il. κ. 8. τ. 313. 19. παρὰ τῇ θείᾳ] Verba sunt Theodoreti in Ps. CXVIII, 131. *Ernest.* 22. Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπ.] Sophocl. Electr. 606. sq. Monuerat Portus.

2. Ὅτι οἱ παλαιοὶ] Ex Schol. Thucydid. II, 49. sive cum v. Καρδία. Ὅτι Gaisf. cum *V. 3. καρδιωγμοί] καρδιωγμός A. V. καρδιωγμένοι E. 4. Στομίας] Iul. African. in Cest. p. 292. v. 18. 19. *Hemst.* Στόμιος V. Στόμις Photius. Sed vide Hesychium. 5. ἄστομόν φ.] Sophocl. El. 724. contulit Gaisf. Cf. v. Ἄστομοι. 6. παροξύνης] παροξυνεῖς V. quem mireris non obtulisse Στομώσεις, servatum illud in v. Οἷα. Ἀριστοφάνης] Nub. 1111 — 14. 8. θάτερα] θατέρᾳ A. θάτερα V. 10. στόμωσον] στομώσσ A. στομώσεις V. cum gl. inferiore. στομώσης B. Omiserunt E. Med. Tum οἷαν — μαχαιρῶν om. V. 12. ἀκονήσης] ἀκονήσεις E pr. 13. ἔμπειρον δικῶν Schol. Sed cum Suida codd. Ruv. et Ven. 14. μείζω δὲ πράγματα pro lemmate restituenda sunt Scholiis Arist. 16. Στομώσης. δεινώσης Med. 17. Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δ.] Sophocl. Oed. Colon. 794. sq. 20. Στόμφακα. τραχ.] Aristoph. Nub. 1370. Φόφου πλέων, ἀσύστατον, στόμφακα, χρημνοποιόν. *Küst.* Στομφάσαι — καὶ τοῦ ὄμφακος] Ex Schol. [Aldino] Aristoph. Vesp. 720. *Küst.* Ceterum extant haec in Scholiis Nubium Venetis: quo perducit etiam Aeschyli poetae memoria. 21. ἀλαζονεύσασθαι] τὸ ἀλαζονεύσασθαι Photius. τὸ ἀλαζονεύσθαι A. V. E. Lex. Bachm. p. 371. quod ipsum Aldus in Schol. Comici inculcarat. p. 964. ubi prudentius dictum ὄμφακα ἔχων τὸ στόμα. 22. ἵν' αὖ E. qui infra om. ἔχων, agnitum Schol. Hermog. T. VII.

Στόλος. Exercitus pedester. Arrianus: *Sporacus cum cognovisset, imperatoris exercitum adversus ipsius regionem venisse, aufugit.* Item: *Cum illi, qui cum priore exercitu missi fuerant, rem ita gessissent, filium reprehendit, quod exercitui male praefuisset.* Item: *Mei exiguam rationem habent domumque cum classe festinarunt.* proprie significat classem navalem. Στόλων. Nomen proprium. Στόμα. Pars anterior exercitus. Xenophon: *Iubebat a fronte exercitus viros mitti. nam longum erat aliquos ab extremo agmine sumere.* Στόμα. Apud antiquos ita vocatur vox. Homerus: *Os belli.* Item: *Ille vero resistit, quique vim ipsi inferebant, eos in frontem feriens occidebat.* Στόμα. In S. Scriptura sic vocatur mentis alacritas. Στόμαργος. Garrulus. Electrae verba: *Ad omnes praedica me, sive libet malam vocare, sive maledicam, sive impudentiae plenam.* Στόμαχος. Stomachus. Antiqui medici stomachum vocabant cor. unde nomen καρδιωγμός. Στομίας ἵππος. Equus contumax et intractabilis: quem quidam etiam ἄστομον vocant. Στομώσης. Exacuas. Aristophanes: *Doce, castiga, et memento, ut alteram eius buccam evacuas, quo liticulis par sit, alteram vero sic, ut maioribus negotiis sufficiat.* στομώσεις id quod est acues. loquitur enim tanquam de ferro, metaphora ducta a gladiis, οἵαν vero, hoc est, eam quae pollet et usu valet causarum agendarum. maiora vero negotia dicit iniusta, quibus philosophia vacat. diminutive autem liticulas memoravit. Στόμωσις. Acumen, ingenium veteratorium. *Tuum vero huc venit subornatum os, multum habens astutiarum.* Et Στόμωσον, acue. Στόμφακα. Acerbum, vel iactatorem. Et Στομφάσαι, se iactare. vocabulum hoc compositum est ex notionibus oris et uvae acerbae, quasi dicat: in ore habens verba uvarum immaturarum instar acerba.

περὶ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.

379 Στόναχος. στεναγμός.

Στονόεσσα. στεναγμὸν ἔχουσα. Καὶ Στόνος, στεναγμός.

Στορέσαι. στρῶσαι.

Στόρθυγξ. τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

Στόρνησι. ζώναις.

Αἳ δὲ γυναῖκες στόρνησιν ἀνέστεφον.

περὶ Θησέως.

Στορνύντες.

Στούδιος, δυνάστης· ὃς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἔκτισεν.

[Ὁ αὐτὸς Στούδιος δυνάστης κτίζει τὸν ναὸν τοῦ Ἀρχιστρατήγου Νακωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ στίχοι ἡρωικοί·

Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο· καρπαλίμως δὲ
ὧν κάμεν, εὗρατο μισθόν, ἕλων ὑπατηίδα ῥάβδον.]

Στοχασμός. συλλογισμός.

Στωβύσσω. ῥῆμα.

Στωικοί. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀνακάμπτων ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ καὶ Πεισιανακτείῳ, ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου Πολυγνώτου Ποικίλῃ κληθείσῃ, διετίθετο τοὺς λόγους. ἐπὶ τῶν Λ' πολιτῶν πρὸς τοῖς χιλίοις τετρακόσιοι ἀνῄρηντο ἐν αὐτῷ. προσῄεσαν δὴ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο Στωικοὶ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ὁμοίως, πρότερον Ζηνώνειοι καλούμενοι.

Στωμύλεθρος.

Στωμυλία. ἡ κατὰ ἀστειότητα ἀπάτη προερχομένη.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη. τουτέστι, στωμύλα ῥήματα συλλέγων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Στωμύλος. λάλος, πολύκομψος, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεών, κόλαξ, φλύαρος. Ἀριστοφάνης·

Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα.

ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. Καὶ Στωμυλλό-

---

2. *Στοναχάς. στεναγμούς* Lex. Bachm. p. 371. Hesychius et Photius, quod probat Albertius. 3. *Στονόεσσα*] Rettulit Gaisf. ad Soph. Oed. R. 188. *καὶ* om. Photius. 5. *Στορέσαι*] Il. *ι*. 621. 6. *Στόρθυγξ*] Vid. Schol. Il. *ν*. 443. item Choerobosc. Gaisf. p. 82. Haec olim per fraudem irrepserant in v. *Αγροιώτης*. 9. *Αἳ δὲ γυναῖκες στόρνησιν ἀνέστρεφον*] Membra poetae alicuius hic deprehendisse videor. Sed locus corruptus est: quod interpreti fraudi fuit. Lego et dispono, *Αἱ δὲ γυναῖκες Αὐτὸν μὲν στόρνησιν ἀνέστεφον. Mulieres vero eum zonis redimiebant.* Est autem hoc fragmentum Callimachi, opinor, in Hecale: ubi de Theseo a Creta post occisum Minotaurum reduce et ab Hecale hospitio excepto agebatur; de quo Plutarchus in Theseo. Confer etiam Suidam supra v. *Περιαγειρόμενοι. Toup.* Il. p. 197. *ἀνέστεφον* A. V. Toupium nescio quam ob causam Schneidew. in Simonid. p. 43. improbat. Ceterum varias de Toupiano commento dubitationes expromit Naekius in Musei Rhenani Vol. II. p. 551. sq. 11. Om. vulg. *καὶ στορνύντες* *V. 12. *Στούδιος*] Michael Monach. vit. Theodori Stud. §. 29. qui locus omnino conferendus. *Hemst.* Conf. Alb. Gentilis Lectt. Virgil. c. 14. *Reines.* Fata monasterii Studii tradidit Hammerus *Constant. und der Bosporus* I. p. 436. sq. *περιβόητον* om. V. Paulo post cum A. V. delevi: *Ἡ τῶν Στουδιτῶν μονὴ πρότερον καθολικῆς ἐκκλησίας ἦν· ὕστερον δὲ μετῆλθεν εἰς μονήν.* Ubi Küsterus emendabat *τῶν Καθολικῶν ἐκκλησία ἦν.* Similiter *καθολικὴ ἐκκλησία* E. inter vss. Neque tutiora duco quae adhaerent *Ὁ αὐτὸς Στούδιος — ῥάβδον*, ab *V. omissa; quorum principium usque ad *ἡρωικοί* A. in marg. reiecit. Saltem uncis notavi. 15. *Νακωλείας*] Leg. *Νατωλείας. Reines.* Fallitur. *στίχοι ἡρωικοί*] Niceph. XV, 28. eos habet de coenobio Studitarum, seu suburbio Constantinopoleos. Chron. Alex. p. 908. *τὸ σεπτὸν μοναστήριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τὸ ἐπονομαζόμενον τῶν Στουδίου πλησίον τῆς χρυσῆς πόρτης. Reines.*

2. *Στωβύσσω*] Confer Etymologum v. *Ἑστόβεον. Küst.* 3. *Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀνακ.*] Haec sunt verba Laertii in Zenone Cit. lib. VII. num. 5. *Küst.* 4. Praestat cum Diog. *στοᾷ, τῇ καὶ Πεισιανακτίῳ*: vide supra v. *Στοά*. 5. *τῆς γραφῆς*] *τῆς* om. V. qui mox *Πολυγνώστου. Ποικίλῃ κληθείσῃ*] *ποικίλης κληθείσης* A. V. 6. *ἐπεὶ δὲ ἐπὶ*] *ἐπεὶ* A. *ἐπὶ* V. *ἐπὶ γὰρ* Laert. ubi quaedam praecedunt ad continuitatem sermonis necessaria; unde intelligi licet, quo spectet *αὐτῷ*. 7. *ἀνῄρηνται*] *ἀνῄρηντο* A. Diog. 8. *προσῄεσαν* A. *V. Dein *αὐτῷ* *V. 9. *οἱ ἀπ' αὐτοῦ πρότερον*] *καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ καὶ πρότερον ὁμοίως* (*ὁμοίως πρότερον* E.) A. V. E. *καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ὁμ. πρότερον καὶ* *V. Med. 11. *Στωμύλεθρος* hic in ed. Med. interseritur, eoque pertinet quod scribit Vigerus in Euseb. Praep. Ev. XIV. p. 735. C. *Hemst.* Apud Laert. in Euclid. II, 10. Timon de Eubulide *ῥωβοστωμυλήθραν Δημοσθένους ἔχοντι*. Athen. IX. p. 381. *δαιταλεῖς στωμυλῆθραι, convivae loquaces. Reines.* Vide supra v. *Ῥομβοστωμυλήθραν. Στωμύλεθρον* *V. 12. *ἀστειότητα ἀπ. προερχομένη*] *αὐστηρότητα ἀπ. προερχομένη* V. 14. *Στωμυλιοσυλλεκτάδη*] Aristoph. Ran. 849. (865.) Nominativum habet *V. 16. *πολύκομψος*] Lege *πολύκομπος*, ut Portus etiam scribendum esse suspicabatur. *Küst.* Recte *πολύκωψος*, cui contrarium *ἄκωμψος. Gaisf.* Repugnat etiam Schol. Luciani D. D. VII, 3. cui adhibeatur etiam Schol. Luc. Vitt. Auct. 15. 18. *Ἀριστοφάνης*] In Ran. 92. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἐπιφυλλίδα. Küst.* 19. *Ἐπιφυλλίδος* *V. 20. *Στωμυλλόμεθα*] Aristoph. Pac. 984. sive v. *Περικόμψους*: etenim haec oportuerat ante *αὖθις Ἀριστοφάνης* locari.

---

dicit autem de Aeschylo poeta. *Στόναχος.* Gemitus. *Στονόεσσα.* Querula. Et *Στόνος*, gemitus. *Στορέσαι.* Sternere. *Στόρθυγξ.* Cuspis hastae. vel spiculum teli. *Στόρνησι.* Cingulis. de Theseo: *Mulieres vero zonis eum coronabant. Στούδιος.* Studius, dynasta, qui celeberrimum illud monasterium condidit. [Idem Studius Princeps aedem Archangeli Michaelis Nicoliae condidit; in quam versus heroici feruntur: *Studius illustrem aedem condidit; cito vero suorum laborum praemium invenit, adeptus consularem fascem.*] *Στοχασμός.* Coniectura. *Στωβύσσω.* Verbum. *Στωικοί.* Zeno Citiensis inambulans in porticu Poecile, quae primum Pisianactia dicebatur, postea vero a Polygnoti pictura Poecile, disputare solebat. sub XXX. Tyrannis autem mille et quadringenti cives ibi interfecti fuerant. eo igitur ad illum audiendum discipuli confluebant. unde Stoici vocati sunt eius sectatores, qui antea Zenonii vocabantur. *Στωμυλία.* Cavillatio lepida. *Στωμυλιοσυλλεκτάδη.* Qui verba garrula consarcinat. Aristophanes *Ranis. Στωμύλος.* Loquax, garrulus, iactabundus, facetus, insidiator verborum, fallax, assentator, nugator. Aristophanes: *Isti sunt racemuli et*

μεθα, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. Καὶ Στωμύλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν. Τὰ μειράκια ταῖς τίτθαις ἀποπέμψαντε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν. Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ'
εἰς ἀλλήλους. —
καὶ συγγνώμῃ
τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

Καὶ Στωμυλώτατος, φλυαρώτατος.

Στράβαξ. ὄνομα κύριον.

Στράβων, Ἀμασεύς, φιλόσοφος, γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ιζ΄.

380 Στραγγαλίδες. τὰ δύσλυτα ἄμματα. Φερεκράτης Αὐτομόλοις·

Ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλιῶδες. διεστραμμένον. Ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι τῇ μάστιγι τῇ στραγγαλωτῇ. ὁ δὲ ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι.

Στραγγεύει. διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται, ὥσπερ νεάζει, καὶ χρονίζει, καὶ ῥαθυμεῖ.

Κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Ἀττικῶς περιττεύει τὸ ἔχων· τὸ δὲ κυπτάζεις ἀντὶ τοῦ στραγγεύῃ καὶ διατρίβεις. Καὶ Στραγγεύομαι, ἀναβάλλομαι, διατρίβω. ἅπαξ οὖν φησὶ δόξαν εἰ παρέλκω καὶ μέλλω καὶ διατρίβω καὶ ἀναδύομαι;

Στραγγός. ἀναιδής, σκολιός, στρεβλός, δύσκολος.

Στραγότερος. ἀναιδέστερος. ὁ ἅγιος Βασίλειος ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων· Μήπως ὁ μὲν ἀνυπό-

1. Στωμύλλεσθαι] Vide supra v. Κατωμυλάμην. Küst. 2. Τὰ μειράκια ταῖς τίτθ.] Fragmentum hoc auctius legitur infra v. Τίτθη. Küst. ἀποπέμψατε] ἀποπέμψαντες V. qui mox περὶ κρόκης. 5. Ἀριστοφάνης] In Pac. 993. Vide etiam Nostrum supra v. Περικόμψους, ubi eadem leguntur. Küst. Haec et quae sequuntur usque ad p. 381. extr. om. Ox. 6. δ' ἡμῶν] δ' ὑμῶν A. δ' om. *V. Med. et altera gl. 8. Quae edd. recentt. interpolarant, μίξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς φιλίας χυλῷ, ea omisi cum A. V. E. Med. et gl. superiore. 11. Καὶ om. *V. Στωμυλώτατος] στωμυλώτατος A. 12. Gl. ap. Harpocrat. 13. Στράβων] In MS. A. legitur Στράτων, sed repugnante litterarum serie. Vide infra v. Στράτων. Küst. Vid. supra Πολύβιος. Reines. Σ. Ἀμασεύς, φιλόσοφος καὶ γεωγράφος Edd. vett. cum Eudocia p. 388. Deest articulus V. id quod arguit olim dubitatum fuisse de gl. Στράβων an Στράτων probanda; eaque res effecisse videtur ut et negligerentur, quae A. servavit, et historiarum interciderent memoria nunc in appendice gl. Πολύβιος latitans: ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων Ἀμασεὺς τὰ μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις μγ΄. Huius autem operis ipse meminit l. XI. p. 515. καὶ γεωγράφος] γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν ββ ζ΄. A. καὶ γεωγράφος om. B. Infra (ι)ζ΄ Gaisf. 16. Στραγγαλίδες] Vide Pollucem lib. X. c. 47. et Hesych. v. Στραγγαλίαι. Küst. τὰ δύσλυτα Psellus in Boisson. Anecd. III. p. 226.

1. Αὐτομόλοις] Fr. 12. 2. αἰεὶ recte Photius et Zon. p. 1674. 3. Στραγγαλιῶδες Zon. p. 1678. — Καὶ Στραγγαλωτὴ μάστιξ] Ad hunc locum ne verbum quidem Küsterus. Atqui illud στραγγαλωτὴ μάστιξ novum quid et Graecis auribus inauditum est. Rescribo fidenter: Ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι τῇ ἀστραγαλωτῇ μάστιγι. Ille vero iussit cum nodoso flagello caedi. Idem στραγγαλωτὴ et ἀστραγαλωτή. De quo flagellorum genere Ioannes Meursius in Hesychium Milesium et viri doctissimi in Pollucem. Consulendus etiam Reinesius in Varr. Lectt. p. 420. Posidonius apud Athenaeum lib. IV. p. 152. Ἀνασπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δείπνου, ῥάβδοις καὶ ἱμάσιν ἀστραγαλωτοῖς μαστιγοῦται. Plutarchus adversus Colot. p. 1127. Ἀλλ' οὐκ ἐλεύθερος οὗτος, ὦ Μητρόδωρε, ἐστιν, ἀλλ' ἀνελεύθερος καὶ ἀνάγωγος, καὶ οὐδὲ μάστιγος ἐλευθέρας δεόμενος, ἀλλὰ τῆς ἀστραγαλωτῆς ἐκείνης, ᾗ τοὺς Γάλλους πλημμελοῦντας ἐν τοῖς Μητρῴοις κολάζουσιν. Huc respexit Athenagoras in Apolog. c. 23. Καὶ γὰρ τοὺς ταῖς μαχαίραις καὶ τοῖς ἀστραγάλοις αἰκιζομένους αὐτοὺς λέγειν. Toup II. p. 198. Cui praeiverat Salmasius ap. Kühnium in Poll. X, 54. Sed omisi post μαστιγοῦσθαι cum A. V. καὶ στραγγαλωτὴ μάστιξ. Quamobrem exemplum, quod nulli adhaeret lemmati, suspectum fit, cum praesertim στραγγαλωτή (ἀστραγαλωτή Schneiderus) fide sit destitutum. De scutica quae terebatur ἀστραγαλωτὴ dixerunt intpp. Hesychii Miles. p. 104. sq. ed. Orelli. 4. τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι] τῇ μάστιγι τῇ στραγγαλωτῇ A. V. E. Mallem τῇ prius abesse. Ceterum videant alii num στραγγαλωτὸς ad verbum στραγγαλόω, quod Valckenarius Diatr. p. 284. firmavit, revocari queat. Sed στραγγαλωτῇ *V. 6. Στραγγεύει] Στραγγεύει A. V. διαβάλλει] Sic etiam habent Hesychius et Photius in lexico. At procul dubio mendose. Cum Pearsono enim scribendum puto ἀναβάλλει, i. e. differt, procrastinat. Küst. Leg. ἀναβάλλει. Causa vitii frequens permutatio litterarum ν et β. Hemst. Superest ut lemma reponatur Στραγγεύεται. Glossa ut videtur comica. 7. νεάζει vereor ut sincerum sit. Non ambiguum quin praestet ἐνεάζει, stulti more subsistit. καὶ ante ῥαθυμεῖ om. Photius. 8. Κυπτάζεις] Versus Aristophanis Nub. 505. σκυπτάζεις A. V. et sic infra A. Mox τὰς θύρας V. Continuo φησὶν Ἀριστοφάνης delevi cum A. V. Cum iisdem et Schol. Aristoph. Gaisfordus delevit οὖν post Ἀττικῶς. 10. στραγγεύῃ] στραγγεύῃ A. V. Στραγγεύομαι] Scribe στραγγεύομαι. Vide Nos omnino supra in v. Ἢ δεῖ χελώνης κρ. ubi plura grammaticorum loca produximus, in quibus pro στραγγεύομαι vitiose scriptum est στρατεύομαι. Küst. στραγγεύομαι A. V. στραγγεύομαι E. Vide Toupium in v. Θορυβεῖσθαι. Quae sequuntur ἅπαξ οὖν — καὶ ἀναδύομαι nunc non amplius extant in Scholiis Nub. 131. 13. Στραγός] Leg. Στραγγός et mox Στραγγότερος. Reines. 15. Στραγότερος Lex. Bachm. p. 371. et Photius. 16. ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων] Sub finem p. 190. edit. Basil. sed ubi pro στραγότερος, cuius vocis gratia locum hunc

loquelae, hoc est, garruli sunt, et comptis dictis alios obtundunt. Et Στωμυλλόμεθα, nugamur. Et Στωμύλλεσθαι, nugari. Adolescentulos istos ad nutrices amandate, et ludibundas de trama et stamine et pupis cum illis garrire sinamus. Iterum Aristophanes: Compesce vero suspiciones nostras argutulas, de quibus inter nos garrimus; et venia mitiore mentes nostras tempera. Et Στωμυλώτατος, nugacissimus. Στράβαξ. Nomen proprium. Στράβων. Strabo, Amasenus, philosophus, vixit sub Tiberio Caesare, scripsit de geographia libros XVII. Στραγγαλίδες. Nodi solutu difficiles. Pherecrates Transfugis: Vos enim semper nodos solutu difficiles nectebatis. Στραγγαλιῶδες. Tortuosum. Ille vero iussit hominem nodoso flagello caedi. at is pernegabat se quicquam dixisse. Στραγγεύει. Cunctatur, non continuo procedit, quasi fatuum agit, moratur, tricatur. Quid moraris circa ianuam? ubi ἔχων Attice redundat. κυπτάζεις vero dixit pro eo quod est moraris et tempus teris. Et Στραγγεύομαι, procrastino, moror. cum igitur semel, inquit, facere decreverim, quid tempus protraho et cunctor et moror et tergiversor? Στραγός. Impudens, tortuosus, perversus, difficilis. Στραγότερος. Impudentior. S. Basilius in oratione contra ebriosos: Ne forte contumax

τακτος στραγότερος γένηται, ὃ δὲ κατανενυγμένος τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ.

Στραγγουρία. ἡ δυσουρία.

Σοφόν γε τοὐτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξευῦ' ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

Στραγγουριῶ. Ἀριστοφάνης·

Στραγγουριῶ γάρ· ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.

ἐπισχετικὰ γάρ ἐστιν οὖρον τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος· καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι αὐτοῖς· φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.

Στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Αἰσχίνης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία· Εἰσὶ γὰρ φησὶν ἐπώνυμοι δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν, δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τε ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐπεγράψησαν, καὶ ἐπώνυμος, ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. Καὶ μετ' ὀλίγα· Χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας· καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, προσγράφουσιν, ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

Στρατεία. τὸ ἀξίωμα.

Στρατήγημα. σόφισμα, ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία, ἢ κατόρθωσις.

Στρατηγία. τὸ ἀξίωμα. τρεῖς τρόποι εἰσὶ καθ' οὓς ἐφίεταί τις στρατηγίας, κατὰ λόγον αὐτῇ προσιών· εἷς μὲν ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς· ἕτερος δὲ ὁ μεθοδικὸς καὶ 381
ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παράδοσις· τρίτος δὲ ὁ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ Πολύβιος· Ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων, καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες· πρώτου μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς· ἑτέρου δὲ τοῦ μεθοδικοῦ καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδόσεως· τρίτου δὲ τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐ-

---

adduxit Suidas, legitur *ῥᾳθυμότερος*: ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* Basil. T. II. p. 130. A. ubi in quinque codd. inventam a Suida lectionem extare notant Benedictini. *Hemst.*

4. *Σοφόν γε τουτὶ καὶ γ.*] Aristoph. Vesp. 841. sq. (805.) *γε τουτὶ*] *γε* V. Tum *τοῦτο* A. 5. Legendum *ἐξεῦρες*. 6. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 622. 7. *Στραγγουριῶ*] Vid. supra v. *Κάρδαμα*. *Reines.* Ubi recurrunt eadem, ex hoc opinor fonte deprompta. *γάρ· ἐχθὲς*] *χθὲς γὰρ* A. V. E. Ox. Med. *ἐχθὲς γὰρ* B. Libris ducibus reponendum videtur *Στραγγουριῶ γ' ἐχθὲς γὰρ ἔφαγον κ.* 8. *δέ ἐστιν*] *γάρ ἐστιν* A. V. E. Schol. Deinde *οὖρον* Schol. Mox *αὐτοῖς* om. A. V. *αὐτοῖς χρῆσθαι* Schol. Quae sequuntur Xenophontis verba, ea Scholion aliter ordinavit. 12. *Στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Αἰσχ.*] Ex Harpocratione. Confer Nostrum supra v. *Ἐπώνυμοι*, Sam. Petit. in Comment. ad Leges Att. p. 249. et Maussacum in Harpocrat. v. *Περίπολος*. *Küst.* Adde Philochori fragm. p. 43. *Στρατιὰ* Photius constanter. *Αἰσχίνης*] Ad p. 50. ubi legimus *στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην*, respici putabat Valesius. 13. *Περὶ τῆς παραπρεσβείας*] *παρὰ τῆς πρεσβείας* V. et Harpocr. Pal. id est, ut interpretor, *ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας*. 16. *οἱ τῶν — οἱ τῶν*] *αἱ τῶν — αἱ τῶν* A. B. V. E. Med. Articulum nemo desideraret, si abesset. 18. *λελευκωμένα* Harpocr. 19. *ἐφ' οὗ*] *ἐφ' ὧν* V. Photius. *ἐφ' ὧν* Harpocr. Pal. Deinde *ἐνεγράφησαν* Harpocr. Bekk. 20. *τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς*] Portus legendum putabat, *τῷ προτέρῳ ἔτει δεδιητηκώς*: sed nullas conjecturae huius rationes affert. *Küst.* Portus ni fallor ab Harpocratione sumpsit, ubi ed. Ald. *ἔτει δεδικτηκώς*, duo saltem MSS. *δεδιεκτικώς*. *Gaisf.* *ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει δεδιεκτικως* sic Bekkerus. Mireris istam verborum obscuritatem in re minime perplexa, quam diserte tradit vel Schol. Aristoph. Pac. 1183. Nempe requiritur *ἐπώνυμος ὁ τῆς φυλῆς*. Videndum igitur ne voces istae sedem non suam involaverint.

2. *στρατίας* Photius. 3. *προσγράφουσιν*] *ὡς γράφουσιν* A. B. V. E. Med. Photii MS. *προγράφουσιν* Valesius, cui obsecutus est Bekk. Vide ne praestet — *πρὸς τὰς στρατείας, ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, καὶ ἐγγράφουσιν κτλ.* 6. *Στρατεία*] Vid. Du Cang. in v. Significatur usus aevi Byzantini (v. Reisk. in Constant. p. 369.): si modo huic glossae fidem habemus. Adde v. *Στρατιά*. 7. Deest gl. A. *ἢ τοῦ .. ἢ κατόρθ.* Photius et Lex. Seg. Dein *στρατηγοῦ* B. E. pro *στρατοῦ*. 10. *τις* om. V. Mox *προσιοῦσιν* V. 14. *αὐτῶν*] *αὐτῷ* V. 15. *Πολύβιος*] XI, 8. Mirum est Polybii locum praegressis subiici, quibus eadem sententia iisdem fere vocibus continetur. Cf. exemplum v. *Πεποδισμένοι*. 20. *τοῦ διὰ*] *τοῦ* om. *V.

---

evadat impudentior, qui autem dolore compungitur, nimia tristitia absorbeatur. *Στραγγουρία.* Urinae stillicidium. *Sapiens profecto hoc et seni commodum invenisti remedium stranguriae.* *Στραγγουριῶ.* Aristophanes: *Stranguria laboro. heri enim comedi nasturtium.* nasturtium enim inhibet tam urinam quam sputum; ideoque Persas eo uti tradunt. cavent enim ne crebro spuant et mingant narosque emungant. *Στρατεία ἐν τοῖς ἐπων.* Aeschines orator de legatione perperam gesta. Aristoteles autem in Atheniensium Republica declaravit, quid esset militia in Eponymis: *Sunt enim*, inquit, *Eponymi, decem quidem tribuum, duo vero et XL. aetatum. adolescentes autem, quorum nomina in tabulas referebantur, olim in albis tabulis inscribebantur, sic ut ascriberentur et archon, sub quo inscripti fuissent, et Eponymus tribus. nunc vero in senatu inscribuntur.* et paulo post: *Utuntur autem eponymis etiam ad militiam, et cum inventutem ad bellum dimittunt, edicunt, a quonam inde archonte eponymo ad quem usque militandum sit.* *Στρατεία.* Militia. *Στρατήγημα.* Stategema, imperium militare, consilium vafrum. *Στρατηγία.* Dignitas imperatoria. Tres sunt modi, secundum quos dignitatem imperatoriam consequi licet, siqui ratione ad eam gerendam accedat. unus per lectionem historiarum quamque inde sibi comparet scientiam. secundus per praecepta, quibus ab viris peritis instituatur. tertius per crebram ipsarum rerum experientiam et usum. sic Polybius: *Cum tres sint modi, secundum quos dignitatem imperatoriam appetunt, qui iudicio ad eam gerendam accedunt: unus per lectionem historiarum et scientiam, quam quis inde sibi comparat; secundus methodicus, sive per praecepta virorum peritorum; tertius per experientiam*

τῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς· πάντων ἦσαν τούτων ἀνεννόητοι οἱ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἁπλῶς.

Στρατηγιᾶν. ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος. Καὶ Στρατηγιῶντα, στρατηγίας ὀρεγόμενον. Ἰώσηπος· Ἤδη δ' αὐτὸν στρατηγιῶντα καὶ μειζόνων ἐφιέμενον ἔνδεια χρημάτων κατεῖχε.

Στρατήγιον. τὸ στρατόπεδον. Ἀττικῶς. Σοφοκλῆς·

Μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον.

Καὶ αὖθις· Συνηθροισμένοι περὶ τὸ στρατήγιον.

Στρατήγιον. ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ. Οἱ μὲν ἡγεμόνες πρὸς τὸ στρατήγιον, ἡ δὲ πληθὺς ἐπὶ τὰς ἰδίας σκηνὰς ἔθεον.

Στρατηγὶς ναῦς.

Στρατηγῶ. γενικῇ.

Στρατηγοί. οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Στρατηγὸν εἶχον τῷ μὲν ἀόκνῳ τε καὶ θρασεῖ ἐς τοὺς κινδύνους λαμπρόν, τἆλλα δὲ ἀφανῆ καὶ ἐκ ταπεινοῦ ηὐξημένον, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὕποπτον, καὶ τῷ παρ' ἀξίαν εὐδοκιμεῖν ἐπίφθονον.

Στρατιά. τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἕνα ἔπαρχον τάγμα· στρατεία δὲ τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει ἡ Γραφὴ περὶ Μανασσῆ, ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας λέγει.

Στρατιά. ἡ ἐνέργεια καὶ ὥςπερ πάλη.

Στρατιώτης. ἀρσενικόν. θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ῑ.

Στράττις, Ἀθηναῖος, τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἀνθρωποραίστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοί, ἤτοι Ἀργυρίου ἀφανισμός, Ἰφιγένων, Καλλιππίδης, Κινησίας, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωίλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Παυσανίας, Ψυχασταί· ὡς φη-

2. Horum conclusionem repetiit v. *Ἀνεννόητοι.* 4. *στρατηγίας*] *στρατηγίδος* A. V. Photius et Lex. Seg. 5. *Ἰώσηπος*] Lib. III. de Bello Iud. c. XLIII. p. 824. *Küst.* Sive II, 21, 2. Ubi δ' αὐτῶν *V. 7. *κατεῖχε χρημάτων*] *χρημάτων κατεῖχε* A. V. Ioseph. 8. *Σοφοκλῆς*] In Ai. 721. Meliorem vocis interpretationem proposuit Dindorfius. 11. *Καὶ αὖθις* et seqq. addunt A. B. V. Pertinent tamen ad glossam continuam. 13. *ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ*] Portus recte emendat, *ὁ τόπος τοῦ στρατηγοῦ. Küst.* *στρατ^{ῦ}* A. *στρατηγοῦ* etiam Kühnius in Polluc. I, 128. Vide modo var. lect. in v. *Στρατήγημα.* 14. *πρὸς τὰς*] *ἐπὶ τὰς* A. V. E. 16. *Στρατηγὶς ναῦς*] Demosth. c. Euerg. p. 1162. ult. attulit Gaisf. 17. Gl. om. vulg. Silet Gron. 18. *Στρατηγοί. οἱ καθ' ἕκαστ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Eadem Photius. 19. *Δημοσθένης*] Ad p. 53, 26. rettulit Gaisf.

2. *πολεμίους καὶ* ante *κινδύνους* omisi cum A. V. E. 6. *Στρατιά. — τάγμα*] Hactenus Timaeus. 8. *ἡ Γραφὴ*] Quod in h. l. de Manasse dicitur, extat II. Paral. 33, 3. *καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς. Ernest. παρὰ Μανασσῆ* *V. *ἐλάτρευσε*] *ἐστράτευσε* A. 11. *Στρατιά. ἡ*] Delevit haec Küsterus. Agnoscunt libri, Photius (unde petendum *στρατεία*) et Timaeus, ubi videatur Ruhnk. p. 239. Contulit Gaisf. Schol. Aristoph. Thesm. 828. *Συνέχεεν καὶ οὗτος ὡς Εὔπολις* (v. Meinek. Com. Vol. II. p. 568.) *πολλάκις. στρατιὰ μὲν γὰρ τὸ πλῆθος, στρατεία δὲ ἡ στράτευσις.* Adde Herod. Epimer. p. 267, f. et Brunck. in Arist. Lysistr. 592. Ceterum Photius v. *Στρατιάν* Aristophane auctore contendit *στρατιὰν* dici *καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν.* 12. *ἀρσενικόν*] *ἐπὶ ἀρσενικοῦ* E. *ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ*] *θηλυκὸν δὲ* A. V. Statim Gaisfordus, non addita librorum fide (siletque Gronovius) delevit *Στρατιώτης. βοτάνη ἔνυδρος, ἄνευ ῥίζης ἐπιπολάζουσα τοῖς ὕδασι. ψυχρός ἐστι τὴν δύναμιν. ἔστι δὲ καὶ χερσαῖος.* Quae Pauli Aeginetae VII. p. 255. esse monuit Küsterus. 14. *τραγικός*] Immo *κωμικός.* Strattim enim hunc fuisse comicum tum ex Athenaeo, tum etiam ex aliis constat. Vide omnino Casaubonum in Athenaei lib. VII. c. 23. et Meursium in Bibliotheca Attica, qui Strattidis fabulas, quarum apud veteres fit mentio, accurate recensent. *Küst.* Admonuit rei extra controversiam positae etiam Reinesius. *στρατηγὸς* *V. *στρατηγὸς τραγ.* V. Vitium e finitimis fluxit vocibus. *κωμικός* iure probat Meinekius Com. Vol. I. p. 223. 14. *Ἀνθρωποραίστης*] Leg. *Ἀνθρωποραίστης.* Vid. Casaub. in Athen. p. 567. et sic Schol. Euripid. Or. 279. *Toup.* Item Reinesius aliique. 16. *Ἀγαθοί*] Et Pherecrati ascribitur ap. Athen. VI. p. 248. *Reines.* Deinde *ἤτοι* satis probabiliter damnat Meinekius p. 224. 17. *Καλλιπίδης*] *Καλλιππίδης* V. quod praeceperat Meinek. p. 227. *Κινησίας*] Vid. Maussac. in Harpocr. p. 203. Suid. v. *Πυῤῥίχαις*, Aelian. V. H. X, 6. Athen. XII. p. 551. *Reines.* Copiose Meinekius p. 227. sqq. *Λιμνομέδων*] Athen. VII. p. 327. et Harpocr. in *Ἁπλᾶς* et *Λημνομέδα. Reines.* In hoc titulo incertus haeret etiam Meinekius p. 231. 18. *Μήδεια*] Harpocr. in *Μυσῶν λείαν. Reines.* 19. *Παυσανίας*] Haec cum superiore *Μακεδόνες* aliquam habuit necessitudinem: v. Meinek. p. 231. Nec patitur eam hoc loco memorari litterarum ordo. *Ψυχασταί*] Eius fabulae argumentum ex his Pollucis X. c. 28. (127.) colligi potest: *προειπὼν ῥιπίδα, ἐπήγαγε σκιάδιον. Reines.* Temere: v. Meinek. p. 235. *ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλ.*] Hinc aliquis colligat, Suidam omnium fabularum Strattis titulos ex unico Athenaei libro secundo hausisse: quod non ita est. Nam catalogus iste ex universo

ipsarum rerum et usum: horum omnium duces Achaeorum prorsus incuriosi fuerunt. *Στρατηγιᾶν.* Dignitatem imperatoriam appetere. Et *Στρατηγιῶντα*, dignitatis imperatoriae cupidum. Iosephus: *Cumque dignitatem iam imperatoriam appeteret et ad maiora aspiraret, pecuniae obstitit inopia.* *Στρατήγιον.* Attice dicitur exercitus. Sophocles: *Medium vero ingressus exercitum.* Item: *Congregati circa praetorium.* *Στρατήγιον.* Praetorium. *Duces ad praetorium, multitudo vero ad tentoria sua currebant.* *Στρατηγὶς ναῦς.* *Στρατηγοί.* Decem belli duces quotannis creabantur. Demosthenes: *Belli ducem habebant impigrum quidem et strenuum, audaciaque in periculis adeundis insignem, cetera vero obscurum et ex humili loco evectum, et optimis quibusque suspectum et invidiosum, quod praeter meritum clarus esse videretur.* *Στρατιά.* Militum multitudo, quae unius ducis imperio paret. *στρατεία* vero militia. cum autem Scriptura Manassen dicit exercitui coeli servisse, solem et lunam et stellas intelligit. *Στρατιά.* Dicitur actio et agitatio militaris. *Στρατιώτης.* Masculinum. at femininum per ῑ scribitur. *Στράττις.* Strattis, Atheniensis, poeta comicus. eius fabulae sunt istae: Carnifex, Atalante, Boni, Argenti abolitio, Iphigeron, Callippides, Cinesias, Limnomedon, Macedones, Medea, Troilus, Phoenissae, Philoctetes, Chrysippus, Pausanias, Psychastae; cuius fabulae me-

σιν Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Στράττις, Ὀλύνθιος, ἱστορικός. Περὶ τῶν
381 Ἀλεξάνδρου Ἐφημερίδων· Περὶ ποταμῶν καὶ κρημνῶν καὶ λιμνῶν· Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, βιβλία πέντε.

Στρατοπεδευσάμενοι.

Στρατοπεδεία.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο. ἀντὶ τοῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ στράτευμα καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. ἐτυμώτερον δέ ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι· οἷον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στρατόπεδον δύο σημαίνει, τόν τε λαὸν καὶ τὸν τόπον.

Στρατός. τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος στρατόπεδον. λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στράτων, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Φοῖνιξ.

Στράτων, Λαμψακηνός, φιλόσοφος, Θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δὲ Ἀρκεσιλάου ἢ Ἀρκεσίου· ὃς ἐπεκλήθη Φυσικὸς διὰ τὸ παρ' ὀντιναοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. καθηγήσατο δὲ καὶ Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλαδέλφου. καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

Στράτων ἀεὶ ἐξυρᾶτο καὶ Κλεισθένης, ἐπὶ τῷ φαίνεσθαι ἀεὶ νέοι. Ἀριστοφάνης·

Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
τοιόνδε δ', ᾧ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐξυρημένος;
ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;

Στράτων Ἀμασεύς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος, καὶ ἔγραψε Γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ζ'.

Στράτωρ, στράτωρος. εἶδος ἀξιώματος.

Dipnosophistarum opere collectus est; ut cuilibet patebit, qui ipsum Athenaeum inspicere voluerit. *Küst.* Eadem fere Reinesius. Sed appendicem istam ignorat *Eudocia* p. 385. quae reliquas mendas repetiit. *δευτέρῳ βιβλίῳ*] *υ' υ*$^{\omega}$ A. Non extat Psychastarum locus in Athenaei libro II. Videndum igitur ne l. XII. significetur.

3. *Στράττις, Ὀλύνθ.*] A. in marg. Agnoscit *Eudocia* p. 381. quae sub finem addit *καὶ ἄλλα.* Sed bene factum in glossa perturbata quod *βιβλία πέντε*, quae post *Ἐφημερίδων* in edd. extabant, in finem coniecit A. idemque pristinae scripturae servavit vestigia haec, *ἔγραψε περὶ ποταμῶν ... λιμνῶν καὶ τῆς Ἀ. τ.* Itaque Suidas scripserat: *ἔγραψε περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου Ἐφημερίδων καὶ τῆς Ἀ. τ. βιβλία πέντε· Περὶ ποταμῶν ... καὶ λιμνῶν.* Ubi *Περὶ Ἐφημερίδων* pro *Ἐφημερίδας* dictum vulgari ratione. Ceterum etsi Strattidem istum nemo memoravit, causam tamen non invenio cur eum arbitrer (v. Geieri Alexandri M. Scriptt. aet. suppares p. 356.) cum Ephippo Olynthio confusum fuisse. 4. *ποταμῶν*] *ποταμῶν* Strattidis meminit Schol. Aristoph. Plut. 1195. sed comici. *Toup.* Supra v. *Οὐ λίνον* [adde v. *Λίνον*] laudatur Strattis *ἐν Πολιτείᾳ* f. *ἐν Ποταμίοις. Reines.* Cf. Meinek. p. 234. Verum haec nihil ad rem. 7. *ἁπληκεύσαντες* interpretatio Photii. Cf. Lex. Bachm. p. 371. 8. Gl. om. vulg. Tuetur *V. 9. *Στρατόπεδον ἐπ.*] Glossa pertinet ad Thucyd. I, 46. ubi v. Schol. Conf. Timaeus p. 240. *Gaisf.* 11. *ἐτυμώτερον κτλ.* ignorat Photius. 12. *στρατοῦ* om. *V. 14. 15. Haec ut temere inculcata par est expungi. 16. *πολεμούντων*] *στρατιωτῶν* addit Hesychius.

1. *Στράτων, κωμικὸς*] Athen. p. 473. *Reines.* Eo in loco nunc *Στράττις* repositum ex Eustathio; cumque alterum Athenaei testimonium critici fecerint controversiosum, iam unius Suidae sive *Eudociae* p. 385. auctoritate memoria Stratonis nititur, quem nemo non suspicetur errore proclivi nominari pro Strattide. Interim ipsa mediae comoediae significatio debet scrupulum movere, cum locus e Phoenicide servatus aperte ea contineat, quae Strattis, hoc est, antiquus comicus scribere non potuerit. Ubi quae extat Philetae mentio, Stratonem novae potius comoediae poetam fuisse persuadet. Vide Meinekii Com. Vol. I. pp. 235. 427. 2. *Φοῖνιξ*] Athen. IX. p. 382. C. *Φοινικίδης.* Sed nomen comici est Strattis. *Toup*, MS. 3. *Στράτων Λαμψακ.*] De eo plura Laertius. *Küst.* Eadem paucis demptis *Eudocia* p. 388. 5. *Φυσικὸς*] Cic. Acad. I, 9. IV, 38. Fin. V, 3. et Laert. V, 3. *Reines.* (Adde Cic. N. D. I, 13. et locum insignem Plutarchi adv. Coloten p. 1115. B. 6. *παρ' ὀντινοῦν*] *παρ' ὅν τινα οὖν* A. similiterque *V. quibus nunc parui. Vide tamen annot. in v. *Παρ' ὀντινοῦν.* 9. *ἐπὶ τῷ*] *ἐπὶ τὸ* V. 10. *νέος*] *νέοι* B. V. E. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 119 — 122. Haec omnia non dubium quin confecta sint e superiore gl. *Κλεισθένην ὁρῶ.* 13. *ἦλθες*] *ἐξῆλθες* B. E. Mox legendum *ἐσκευασμένος.* 15. *Στράτων*] Supra rectius *Στράβων.* Sic enim scriptor hic vocatur a Plutarcho, Iosepho, Tertulliano, Stephano, Socrate, Eustathio et aliis. Nec audiendus est Franciscus Patricius, qui in Peripateticis Discussionibus negat Strabonem esse, qui hodie in studiosorum manibus versetur, sed alium nescio quem, Stratonem vocatum. Nam sententia haec paradoxa iam dudum ab eruditis explosa est. *Küst.* Mendum servat *Eudocia* p. 385. Vide supra v. *Στράβων.* 16. *ἐν βιβλίοις ζ'*] Addito numero denario scribendum est *ἐν βιβλίοις ιζ'*, i. e. XVII. Tot enim Strabonis libri hodie adhuc supersunt: quamvis non omnes integri. *Küst.* 18. *Στράτωρ*] Vide Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst.* Marq. Freher. in Constantini Donat. p. 73. *Hemst.* Adde Glossas Iuris. Mox *στράτορος* Med.

---

minit Athenaeus lib. II. *Dipnosophistarum.* *Στράττις.* Strattis, Olynthius, historicus. scripsit Alexandri M. acta diurna, deque Alexandri obitu, libros V. De fluviis fontibus, et lacubus. *Στρατοπεδευσάμενοι.* *Στρατόπεδον ἐπ.* Castra metati sunt. duas enim res hoc vocabulum significat, et ipsum exercitum et castra. sed notatio potius requirit ut pro castris accipiatur, quasi solum exercitus. *Στρατόπεδον* duo significat, et ipsum exercitum et castra. *Στρατός.* Multitudo militum. locus autem in quo est exercitus, *στρατόπεδον* vocatur: quasi dicas, solum exercitus. *Στράτων.* Strato, comicus mediae comoediae. ex illius fabulis erat Phoenix. *Στράτων.* Strato Lampsacenus, philosophus, Theophrasti discipulus et successor, Arcesilai filius vel Arcesii, qui cognominatus est Physicus, ut in paucis physicae contemplationi deditus. fuit etiam magister Ptolemaei, cognomento Philadelphi; multosque libros scripsit. *Στράτων ἀεὶ ἐξυρ.* Strato et Clisthenes semper radebantur, ut iuvenes esse viderentur. Aristophanes: *O podicem habens rasum, calidi consilii, taline, simie, cum barba instar eunuchi ad nos venisti adornatus? hic autem quis est? nonne Strato?* *Στράτων.* Strato Amasenus, philosophus. vixit sub Tiberio Caesare. scripsit Geographiae libros XVII. *Στράτωρ.* Strator, genus dignitatis.

Στρεβλός. δύσκολος. *Στρεβλός. καμπύλος.*

Στρεβλοῖσι παλαίσμασι.

τοῖς μετὰ σκέψεως εὑρισκομένοις καὶ ἀφανέσι.

Στρεβλούμενος. δεσμούμενος, μαστιζόμενος. Αἰλιανός· Καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῷ περιβαλόντες εἰς τὸ θέατρον καλοῦσι τὸ πλῆθος, καὶ ἐκεῖνον παράγουσι καὶ στρεβλοῦσι· καὶ κατατεινόμενος ἀληθῆ λέγει, καὶ πυρὶ παραδίδοται. — Ὃ δὲ οὐκ ἔστι τῶν δεινῶν ὃ παρέλειπε, τοὺς μὲν στρεβλούμενος χάριτι τῶν ὑπαρχόντων.

Στρεπταίγλαν. Ἀριστοφάνης·

Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάιον ὁρμάν.

τοῦτο Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς εἶπεν. ἐπεὶ οὖν συνθέτοις καὶ πολυπλόκοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσι, κατὰ τὸν ἐκείνων ζῆλον καὶ αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. δηλοῖ οὖν ἄντικρυς τὸ ἐξεστραμμένον
383 *διὰ τὴν" ἀηδίαν τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις. στρεπταίγλαν δὲ τὴν στρέφουσαν τὴν αἴγλην καὶ ἀφανίζουσαν.*

Στρεπτός. περιδέραιος κόσμος. *Ὁ δὲ λαβόμενος τῇ λαιᾷ τοῦ στρεπτοῦ, ὃν δὴ χρυσοῦν ἔφερεν ἀμφὶ τῇ δέρῃ. Καὶ αὖθις·*

Στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα.

Στρεπτούς. πλακούντων εἶδος, ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Στρεφεδίνηθεν.

Στρεφοδικοπανουργία. συντέθειται ἡ λέξις παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικόν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Ἱκρὰν τάχ' ὄψει στρεφοδικοπανουργίαν.

Στρέψα. πόλις τῆς Θρᾴκης, καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος. ὁ μὴ ἁπλοῦς. ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

Στρεψοδικῆσαι. ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήσιας διολισθεῖν.

τουτέστι, τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν.

Στρῆνος. εἰς τὴν παλαιὰν τοῦτο κεῖται. Τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου. τουτέστι . . . . Καὶ Στρηνιῶ, ἀτακτῶ.

Στρικτόν. οὕτω καλεῖται παρὰ Ῥωμαίοις τὸ

---

1. *δύσκολος* om. V. Lemma *Στρεβλὸς* post *δύσκολος* iteravi cum A. E. Med. 3. *Στρεβλοῖσι*] Est Aristoph. in Ran. 904. Verum quam subdit interpretatio a Schol. adiecta est voci quae praecedit, *ὀξυμερίμνοις. Hemst.* Unde petendum etiam *καὶ ἀσαφέσι.* Supra *Στρεβλοῦσι* *V. 8. Loci particulam adumbravit v. *Κατατεινας*: unde sermo sic redintegrandus, *ὁ δὲ στρεβλούμενος καὶ κ. τἀληθῆ λέγει.* 10. *παρέλιπε*] *παρέλειπε* A. B. V. Quod sequitur *στρεβλούμενος*, irrepsit opinor e loco superiore, ubi nunc ea vox desideratur. Reponendum vero *στρεβλῶν.* 12. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 334. 13. *ὑγρὰν νεφελᾶν*] *ὑγρὰν νεφέλαν* A. V. 15. *ταῦτα δὲ εἰς Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν* Schol. editum, cuius liber Venetus non multum a Suida recedit. 17. *ἐκείνων*] *ἐκεῖνον* V. *καὶ αὐτὸς* om. E. 19. *ἀηδίαν*] *ἀδίαν* A. Minus recte Schol. *διὰ τὸ ἐξεστραμμένον τὴν ἀηδίαν.* Ubi *διὰ* ante *τὴν* Venetus. Deinde post *τούτων* expunxi *τῶν* cum A. *V. Schol. 22. *Στρεπτός*] Exempla quaedam Blomf. praef. Pers. p. V. congessit. *περιδέρραιος*] *περιδέραιος* dedi cum A.

1. *ἀμφὶ τῇ*] *ἀμφὶ* om. B. E. 2. *Στρεπτὸν Βασσαρ.*] Phalaeci Ep. III. pr. Anthol. Pal. VI, 165. Adde vv. *Θίασος* et *Ῥόμβος.* 3. *Στρεπτούς. πλακ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Vide Lobeckii Aglaoph. p. 1074. *εἴδους*] *εἶδη* A. Mox *ἐν τῷ* ante *ὑπὲρ* omiserunt A. *V. cum Photio. Locus est p. 314. 5. *Στρεφεδίνηθεν*] Il. *ι*. 792. Om. vulg. Tuetur *V. Plenissimam glossam habet Hesychius. 7. *συκοφαντικόν*] *αὐτοῦ καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν* addit Schol. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι*] V. 1468. Sed ubi legitur *στρεψοδικοπανουργία*: uti etiam hic metri gratia scribendum est. *Küst.* Quo reposito locum quoque glossae immutatum fuisse censebimus. 10. *Στρέψα. πόλις τῆς Θρ.*] Vide Harpocrationem: unde Suidas. *Küst.* Novum quid tradit Theognostus Cram. p. 53. *Στρεψαῖος ὁ Ἑρμῆς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ διαστρέφειν τὰς ὄψεις.* 12. *Στρεψίμαλλος ἄνθρ.*] Confer Hesychium h. v. *Küst.* Et Dindorfium in Aristoph. fragm. 542. 13. *συνεστραμμένους*] Scribe *συνεστραμμένους*: ut habet Hesychius. *Küst.* Sic A. Photius, et si compendium scribendi assequor etiam *V. 15. *ἀντὶ τοῦ στρέψαι*] *ἀντιστρέψαι* A. E. *V. 16. *Νεφέλαις*] V. 433. 17. *στερροδικῆσαι* *V. 19. Vide v. *Διολισθαίνω.* 20. *Τὸ στρῆνός σου ἀν.*] IV. Regg. 19, 28. *Küst.* 21. *τουτέστι* tacite revocavit Gaisf. *τουτέστι καὶ στρηνιῶ ἀ.* Med. 22. *ἀτακτῶ*] *τὸ ἀτακτῶ* V. Cf. Zon. p. 1681. 23. *Στρικτόν*] Schol. Luciani Rhet. Praec. p. 33. *Πολυσχιδὲς τὸ νῦν στρικτόν. Hemst.* Adde Glossas Iuris.

Στρεβλός. Difficilis. *Στρεβλός.* Tortuosus. *Luctationibus obliquis.* quae astuta subtilitate inveniuntur et perplexae sunt. *Στρεβλούμενος.* Qui vincitur, qui flagellis caeditur. Aelianus: *Cum autem lictoribus eum circumdedissent, populo in theatrum convocato, hominem producunt et tormentis subiiciunt. qui cum tormentis adactus veritatem dixisset, igni traditur comburendus. — Ille vero nullum crudelitatis genus praetermisit, alios crucians, quorum opibus inhiabat.* *Στρεπταίγλαν.* Aristophanes: *Proinde rapidos impetus canebant coruscantium humidarum nubium.* haec Philoxenus poeta dithyramborum dixit. quoniam igitur poetae dithyrambici vocabulis compositis et multiplicibus utuntur, ad illorum imitationem et ipse talibus utitur. aperte igitur perversum illorum dicendi genus ex horrida vocum compositarum fabrica notat. *στρεπταίγλαν* vero est ea quae splendorem avertit et conspectum obscurat. *Στρεπτός.* Torques. *Ille vero sinistra prehendens torquem aureum, quem circa collum ferebat.* Item: *Tortum rhombum, Bacchici gregis incitamentum.* *Στρεπτούς.* Tortiles placentas. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. *Στρεφεδίνηθεν.* *Στρεφοδικοπανουργία.* Vocabulum compositum est, ad significandos perversos sycophantarum mores. Aristophanes *Avibus*: *Malum cito fructum e fraude veteratoria percipies.* *Στρέψα.* Urbs Thraciae. cives Strepsaei. *Στρεψίμαλλος ἄνθρ.* Homo versipellis, nec simplex. ductum ab velleribus, quae crispatam lanam habent. *Στρεψοδικῆσαι.* Iudicia pervertere. Aristophanes *Nubibus*: *Sed tantum quo mihi ius pervertere et creditores eludere queam.* *Στρῆνος.* Vocabulum hoc in Vet. Test. extat. *Incontinentia tua ad aures meas ascendit.* *Στρικτόν.* Strictum Romani

ἐσπινωμένον καὶ ἁπλατὲς ἐπὶ παντὸς εἴδους· κυρίως δὲ ἐπὶ ὑποδήματος.

Στριφνός. σφιγκτός, στερεός.

Στρίφνος. τὸ νευρῶδες κρέας τῶν βοῶν· ἔστι δὲ καὶ βοτάνη ἄβρωτος. Ἰώβ· Στρίφνος ἀμάσητος, ἀκατάποτος.

Στροβεῖ. ταράττει, κινεῖ, περιφοβεῖ, καταπονεῖ.

Στρόβει. τουτέστιν, ἀνάκρινε, δοκίμαζε· περίφερε τῇδε κἀκεῖσε, πυκνόν τι καὶ συνετὸν ποιήσας, καὶ φρόνιμον σκευάμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει,
πάντα τρόπον τε σαυτὸν
στρόβει πυκνώσας.

Καὶ αὖθις·

Ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει·
νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.

ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος γενομένων.

Στρόβιλος. ἡ νῆσος· καὶ εἶδος ὀρχήσεως· καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπὸς τῆς πίτυος. ἐν Ἐπιγράμματι·

. . Καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων.

Καὶ εἶδος ἀνέμου. Τό τε πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολὺ θέλλάν τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν, ὥστε τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

Στρόβιλοι, Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ υἱοί· ὡς 384
Ἀριστοφάνης· οὓς καὶ γυλιοτραχήλους εἴρηκε. Καὶ παροιμία·

Εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων.

ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος· ἐν εἰρωνείᾳ. στρόβιλοι καὶ οἱ κοχλίαι καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες.

Στρογγύλοις ῥήμασι. πιθανοῖς ἢ πανούργοις. Ἀριστοφάνης·

Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς
ῥήμασι.

Στρομβιχίδης. ὄνομα κύριον.

Στρόμβος. ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

Στρόμφιδες νῆσοι. μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἤλιδος κείμεναι.

Στρούθης. σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρουθίζων. τρίζων.

---

3. *Στριφνός*] Alias, et rectius quidem, *στρυφνὸς* per *υ*. Vide Grammaticos. *Küst.* Cf. Ruhnk. in Tim. p. 237. *σφιγκτός*] *σφιγτός* A. *σφικτός* V. Non mutat Photius aut Hesychius, quorum hic inserit *πυκνός*. 4. *νευρώδες*] *νεβρώδες* V. 5. *Ἰώβ*] An *Ἰάβας*? *Hemst.* Ex Iobi XX, 18. *Ernest.* Unde petendum *ἀμάσητος*. 7. *Στροβεῖται* Hesychius, mendose. 9. *Στρόβει. τουτέστιν, ἀνάκρι.*] Ex Enarratore Comici in Nub. 702. *Küst.* *ἀνάκριναι* *V. 10. *τι καὶ*] *τε καὶ* E. *καὶ* om. A. V. quod ad continua *καὶ φρ.* pertinere videtur. *ποιήσας καὶ φρόνιμον*] *ποιήσας φρόνημα καὶ* Schol. emendatum, quod firmat etiam *καὶ* om. *V. Med. 14. *πάντα τρόπον τε*] *καὶ πάντα τρόπον* A. V. *τε* om. *V. E. *τε σαυτὸν* om. B. Med. Mox *στρόβει τε πυκν.* E. Med. 17. *Ἀλλ' ἔπιθι, καὶ στρ.*] Haec sunt verba Aristoph. Equ. 385. sed ubi legitur *ἔπιθι*, i. e. *invade*, *aggredere*. *Küst.* *Ἐπίθι* A. B. V. Ox. 19. *τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων*] Hinc corrige mendum Schol. *ἀπὸ τῶν παλαιόντων τῶν μεταλαμβανόντων*, quod ignarus Suidae Dindorfius refingere conabatur. 20. *τοῦ κρείττονος*] Leg. *τῶν κρειττόνων*. *Reines.* *καὶ ἐκ τούτου κρειττόνων γενομένων* Küsterus in Scholiis Arist. Editum tamen vindicat usus Herodiani, de quo dixit Wolfius in praefat. p. XVI. 21. *ἡ νῆσος*] Zonaras: *Στρόβηλος δὲ ἡ νῆσος ἡ.* Per *ι* habet Constantin. Porphyr. De Administr. Imp. [c. 27. extr.] p. 997. inter opera Meursii T. VI. Etym. Gud. p. 512, 26. *Στρόβιλος ἡ πόλις, καὶ Στρόβηλος ἡ νῆσος. Gaisf.* Item *Στρόβιλος* codd. Constant. de Them. I. p. 15. ubi *Στρόβηλος* Bekk. p. 36. *καὶ ὁ τοῦ δένδρου — καὶ εἶδος ἀνέμου*] V. Lobeck. in Phryn. p. 397.

2. *Καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβ.*] Crinagorae Ep. VI, 2. Anthol. Pal. VI, 232. *ξανθοὶ*] *ἀνθοὶ* A. qui mox *ἀνέμων*. 3. *Τό τε πνεῦμα*] Vid. v. *Θύελλα. Toup.* Vid. *Καθεστηκός. Hemst.* Initio malim *Τότε*. 5. *τῆς νυκτὸς*] Om. A. *τῆς* om. B. V. E. et glossae superiores. 6. *Στρόβιλοι, Καρκίνου τοῦ π.*] Nota haec referenda est ad Aristoph. Pac. 864. *Εὐδαιμονέστερος φαναὶ τῶν Καρκίνου στροβίλων.* Vide ibi Scholiastam. *Küst.* Compara gl. *Εὐδαιμονέστερος*. 7. *γλυκυτραχήλους*] Scribe *γυλιατραχήλους*. Vide supra v. *Γυλιαύχενας. Küst. γυλιοτραχήλους* A. B. V. Ox. *γολιοτρ.* E. 10. *εἰρωνεία*] *εἰρωνείαις* A. V. 12. *Στρογγύλοις* iterat *V. 13. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 658. (686.) Vide v. *Πατεῖν*. 16. *Στρομβιχίδης*] Leg. *Στρομβιχάδης*, servi apud Alexin nomen, ubi *πτωχαλαζόνι τις* describitur. *Reines.* *Στρομβιχίδης* Harpocr. et Photius. Neque aliter Athenaeus VI. p. 230. quem minus recte cepit Reinesius. *Gaisf.* Nimirum ibi Strombichidae nomen ad Athenaei narrationem pertinet, non ad Alexidis fragmentum. 17. *Στρόμβος*] II. ξ'. 413. 18. *Στρόμφιδες ν.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Στρόμβιδες* *V. *Στρομβίδες* vel *Στρομφίδες* Harpocrationis libri, *Στροφάδες* Valesius, cui favet Photius gl. ante v. *Στροφάδεγγι* reponens. *μεταξὺ*] *μετὰ* A. V. 19. *Ἤλιδος*] *Ἰλιάδος* A. B. V. Photii MS. *Ζακύνθου φιλιάδος* E. 20. *Στρούθης. σατρ.*] Et hanc notam ex Harpocratione sumpsit Suidas. *Küst.*

---

vocant id, quod est angustum et artum, in quolibet genere; proprie vero de calceis. *Στριφνός.* Strictus, austerus. *Στρίφνος.* Nervosa bovum caro. item herba ad esum inepta. Iobus: *Nervosa caro: quae nec mandi nec deglutiri potest.* *Στροβεῖ.* Turbat, movet, perterret, fatigat. *Στρόβει.* Examina, explora, cogitationes huc illuc circumfer, sapiens aliquod consilium excogitans, et prudenter rem totam considerans. Aristophanes *Nubibus*: *Cogita igitur, et dispice, et in omnes partes conglobatum te versa.* Et iterum: *Sed aggredere et contorque, nunc enim tenetur medius.* translatio ducta est a luctatoribus, qui adversarios medios corripiunt eosque superant. *Στρόβιλος.* Strobilus, insula. item genus saltationis. item fructus arboris pinus. In Epigrammate: *Et flavae medullae nucum pinearum.* item turbo venti. *Iam vehemens ventus in planitiem descendens procellam et turbines excitavit, adeo ut aer nihil ab nocte differret.* *Στρόβιλοι.* Sic Aristophanes Carcini poetae filios vocat; eosdemque dicit gracile collum instar gylii habere. et proverbium: *Felicior Carcini strobilis.* id est, infelicior; per ironiam. item quaedam cochleae et marini ceryces vocantur turbines. *Στρογγύλοις ῥήμασι.* Rotundis verbis, id est, blandis vel callidis. Aristophanes: *Celeriter invadit, conserens rotundis verbis.* *Στρομβιχίδης.* Nomen proprium. *Στρόμβος.* Turbo. dictum ab eo quod circumvertitur. *Στρόμφιδες νῆσοι.* Stromphides insulae, inter Zacynthum et Elidem sitae. *Στρούθης.* Struthes, regius quidam Satrapa. *Στρουθίζων.* Stri-

Στρουθός. οὕτως Ἀττικοί.

Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν.

στρουθῶν. δοκοῦσι πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα Ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ. τὸ γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν, ἐνδεικνύμενος ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά εἰσι τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα.

Στροφάλιγξ. ἡ συστροφή. Καὶ Στροφάλιγγι, τῇ συστροφῇ.

Στροφάς. ἀντιλογίας.

Στροφαῖον. οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἱδρυμένον δαίμονα, ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα· οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες πανοῦργοι λέγονται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Παρὰ τὴν θύραν Στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.

ἐπωνυμία δέ ἐστιν Ἑρμοῦ παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἱδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ ἀναδύεσθαι καὶ ὅλως πανουργεύεσθαι.

Στροφή. ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων ᾠδή, ἤτοι στροφή·

Μοῦσα λοχμαία,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισι κορυφαῖς τ' ἐν ὀρείαις
ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,

καὶ τὰ ἑξῆς.

Στρόφιγξ. στροφή, κίνησις. ἢ ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ πανουργεύεσθαι.

Στρόφιον. τὸ στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφάνης·

Τὸ στρόφιον ἤδη λυόμενον. 385

Ἁλουργῇ ἀμπεχόμενος, καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκοσμημένην. — Ἢ οὐκ ἐξείργασται, ὡς στρόφιον διαδήματι, καὶ λαγὼς ἐλάφῳ, καὶ κάμηλος ἐλέφαντι, καὶ κρόκος μύροις, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν εὐώδη, καὶ χοῖρος καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρξὶ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον.

Λέγεται καὶ στρόφος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον, ὅ ἐστιν ἐρεοῦν. Ἡρόδοτος.

Στρόφιον. ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

---

1. οἱ Ἀττικοί] οἱ om. A. B. V. 2. Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν] Aristoph. Pac. 530. Αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν. Scholiastes: κιχλῶν. αἱ κίχλαι εἶδος στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφὴν etc. Küst. Ergo nisi Scholion praebuisset αἱ κίχλαι εἶδος στρουθῶν, nulla causa fuisset alienissimam annotationem interponendi. 3. τροφὴν E. 4. πετεινῶν] πετηνῶν A m. sec. Voluit πτηνῶν cum Schol. Mox περισπούδαστα A. B. V. Med. περισπούδα E. 6. αὐτοῦ] αὐτὴν A. V. ἐκείνου Schol. 7. καὶ ὡς] καὶ om. A. B. V. E. Schol. Mox ἄλλων Schol. pro ποιημάτων. 8. εἰσι] ἐστι *V. Omisit Schol. 9. Huic glossae qui adhaerebat versiculus Astrampsychi, Στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα, προσδόκα βλάβην, eum delevi cum A. V. Mireris Küsteri silentium, qui tales in fraudes solet animadvertere. 10. τῇ συστροφῇ addunt A. V. Lex. Bachm. p. 372. Phot. Pertinet gl. ad Il. π'. 775. στροφάλιγγι, quod miror, ad oraculum Chaldaicum revocabat Boisson. in Marin. p. 122. Similiter Hesychius ab Elmsleio correctus: Στρόφιγγι. συστροφῇ. 12. Στροφάς] Cur ad Prov. I, 3. quem locum Albertius in Hesychio memorat, Gaisfordus revocet ignoro. 13. Στροφαῖον] Στροφαῖος V. qui mox om. ἐκάλουν. 16. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] V. 1154. Vide ibi Scholiastam, cuius verba Suidas hic descripsit. Küst. 17. ἱδρύσασθαί με *V. 18. ἐν ταῖς] ἐν om. A. V. Schol.

1. Mirificum eruditionis Byzantinae specimen, quae strophae exemplum ab Aristophane repetierit. ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων] V. 743 — 48. 5. νάπαισι κορυφαῖς τ' libri tam Suidae (nam de Med. olim non recte Dind.) quam Comici. ὀρείαις] ὀρίαις A. inter vss. 6. ἑζόμενος] ἰζόμενος A. B. V. E. 8. ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ πανουργεύεσθαι] Haec referenda sunt ad locum illum Aristoph. Ran. 919. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ. Scholiastes: στρόφιγξ δὲ ἀπὸ τοῦ στρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεύεσθαι. Küst. Item ἀντὶ τοῦ στροφή, κίνησις praebuit Schol. Rav. 10. Ἀριστοφάνης] Lysistrat. 930. sed ubi legitur, Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. Küst. 12. λυόμενον] λύομαι Aristoph. itemque Photius et Zon. p. 1678. 13. στρέφων χρυσῷ om. E. Tum κόσμῳ V. pro στρόφῳ. 14. κεκοσμημένην] Locus corruptus est, atque ita restituendus: Ἁλουργῇ ἀμπεχόμενος, καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ στροφίῳ κεκορυμβωμένην. Ita enim legitur apud Nic. Damascenum in Excerptis Valesii p. 450. unde hoc fragmentum decerpsit Suidas. Confer Nostrum supra vv. Κόρυμβοι et Μάγνης, ubi auctior legitur hic locus. Ceterum uterque, tum Suidas tum Damascenus, habet στρόφῳ. Nos recte correximus στροφίῳ. Athenaeus lib. XII. p. 543. Ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυφῆς πορφυρίδα καὶ στρόφιον λευκὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Plutarchus in Aristide: Τούτῳ γάρ τις, ὡς ἔοικε, τῶν βαρβάρων προσέπεσεν, οἰηθεὶς βασιλέα διὰ τὴν κόμην καὶ τὸ στρόφιον εἶναι. Toup. II. p. 205. Recte: sed libri parum iuvant, quorum unus V. τρέφων praebuit pro στρέφων. Ἢ οὐκ ἐξήρνηται] Locus Artemidori Prooem. lib. IV. p. 308. ed. Reiff. unde sumpsimus ἐξείργασται. Nam Gaisfordus ἐξείρηται cum A. V. ἐξήρηται B. E. Edd. ante Küst. 17. χοῖροι] χοῖρος dedi cum A. V. É. ὅτι χοῖρος Artemid. 19. καὶ στρόφος] στρόφος καὶ E. 20. Ἡρόδοτος] Gl. IV, 60.

---

dens. *Στρουθός.* Sic Attici. *Sophoclis carminum, turdorum.* vel passerum. turdi autem inter ceteras aves maxime in deliciis habentur. semper autem Aristophanes Sophoclem laudibus extollit magnificis. edulium enim delicatissimum statim ab eius memoria posuit, ostendens poemata eius reliquis esse praestabiliora. itaque turdorum deliciis ea comparat. *Στροφάλιγξ.* Turbo. Et *Στροφάλιγγι*, turbini. *Στροφάς.* Contradictiones. *Στροφαῖον.* Sic vocabant daemonem, qui iuxta ianuam collocatus erat. simul vero perstringit eum, tanquam in invertendis rebus occupatum, quod qui faciunt, callidi vocantur. Aristophanes *Pluto*: *Iuxta ianuam Strophaeum me collocate.* est autem cognomen Mercurii, quippe qui foribus apponeretur ad fures observandos. solent enim isti post ianuas delitescere et fraudes suas exercere. *Στροφή.* Ex Aristophanis *Avibus* ode, sive strophe: *Musa silvestris, carminum feraæ, quacum ego in saltibus verticibusque montium sedens super fraxinum frondosam*, et quae sequuntur. *Στρόφιγξ.* Conversio, mobilitas. id eo spectat, quod homo in omnes partes se vertebat callidusque fuit. *Στρόφιον.* Fasciola. Aristophanes: *Zonulam iam solvo. — Purpurea veste indutus et comam alens, aureo strophio ornatam. — Vel adumbrata sunt, ut, quod strophium simile est diademati, lepos corvo, camelus elephanto, crocus unguentis omnibusque aliis odoriferis, et quod dispar ratio valet in carne porcorum et avium.* *Στρόφος* dicitur etiam fascia caput circumdans eaque lanea. Herodotus. *Στρόφιον.* Zona quam sacerdotes ferunt.

Στρόφις. ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν· ἀπὸ τοῦ στροφέως ἢ μεταφορά· καὶ ὁ εὐκίνητος.

Στροῦθος. ὁ λελωβημένος.

Στρωμνή. ἡ κλίνη.

Στρωννύω.

Στρῶτες. ἔθνος.

Στρωτήρ. τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δοροδόκων τιθέμενα στρωτῆρας ἔλεγον.

Στρωφᾶσθαι. στρέφεσθαι.

Στρυγγαῖος. ὄνομα κύριον.

Στρύμη. νῆσος ἄποικος Θασίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων.

Στρυμόνος. ποταμός.

Στρυφνόν. σκληρόν.

Παῦσον αὐτοῦ τὸ στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος.

Στοιβάζω. συνάγω.

Στοιβήν. σωρόν. Ἀριστοφάνης·

Κἄν που δὶς εἴπω ταυτὸν ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.

ἀντὶ τοῦ, κἂν τι ἐλάχιστον ῥῆμα ἢ περισσὸν εὕρῃς καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἢ μεταφορά.

Στοιχεῖα. ἀρχαί. Λαμάσκιος· Στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας ἔρως, φιλοπονία, ἀγχίνοια.

Στοιχεῖα. αἱ εἰκόνες καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων, αἱ δι' ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρόνου τὴν ἔκβασιν ἔχουσαι.

Στοιχεῖον. στοιχεῖόν ἐστιν ἐξ οὗ πρώτου γίνεται τὰ γινόμενα, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. τὰ δὴ τέσσαρα στοιχεῖα εἶναι ὁμοῦ τὴν ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ θερμόν, τὸ δὲ ὕδωρ ὑγρόν, τὸν ἀέρα ψυχρόν, τὴν γῆν ξηράν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ, ὃ δὴ αἰθέρα καλεῖσθαι, ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι· εἶτα τὴν τῶν πλανωμένων· μεθ' ἣν τὸν ἀέρα· εἶτα τὸ ὕδωρ· ὑποστάθμην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἁπάντων οὖσαν.

---

1. *Στρόφις.* ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πρ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 450. *Küst.* 2. στροφέως] στρόφιγγος Schol. Aldinum Aristoph. 3. *Στροῦθος*] MS. A. στρῦθος. MS. B. [et V.] στροῦθος. *Küst.* Στοῦρθος pr. A. sed statim em. supra scripto ρ *Στρουρθος.* Voluit fortasse scriba reponere *Στρουθος*, sed alterum ρ delere neglexit. *Στρουρθος* V. E. *Στρουθός* Photius, Lex. Seg. *Gaisf.* Glossam non expedio. 5. Om. vulg. Tuetur *V. 6. *Στρῶβες* Zon. p. 1670. 7. *Στρωτήρ*] V. Böckhius in Corp. Inscr. T. I. p. 281. *δοκίμια* *V. 8. *δοκῶν*] Sic Aldus. *δοροδόκων* A. *δωροδοκῶν* V. E. *δοροδοκῶν* B. Med. *δωροδόκων* primo, deinde *δώροδοκῶν* in Photio scriptum *δουροδόκων* Harpocrat. *δοκοδόχων* ni fallor MS. Pal. *δορόκων* Etym. MS. Dorv. *δοροδόκων* in Harpocr. reposuerat Valesius. *Gaisf.* Adde v. *Δοροδόκος.* 9. *Στρωφᾶσθαι*] Il. ι. 463. *στρέφεσθαι* om. A. 10. *Στρυγγαῖος*] Vid. *Ἐπρυτάνευσε. Hemst. Στρυγγαῖς* A. V. 11. *Στρύμη, νῆσ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Mox *ἐπόριον* A. 13. *Στρυμών, Στρυμόνος. ὄνομα ποταμοῦ*] *Στρυμόνος. ποταμός* edidi cum A. *Στρυμών* item om. *V. Cf. Zon. p. 1670. *Στρυμωνυμόνος* sic Med. 15. *Παῦσον αὐτοῦ*] Aristophanis in Vesp. 872. *Toup.* Aristophanes: *Παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος.* 17. *Στοιβάζω. συνάγω*] Eo sensu *οἱ ὁ* vocem usurparunt Levit. I, 8. *στοιβάσουσι ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ.* Cap. 6, 12. III. Regg. 18, 33. *ἐστοίβασε τὰς σχιδακάς.* Lat. interp. *composuit ligna. Ernest.* 18. *σωρόν* om. B. E. *Ἀριστοφάνης*] *Σοφοκλῆς* A. *V. Versus Ran. 1189. sq. 19. *πουδεὶς* *V. omisso *εἴπω. ἴδοις*] *ἰδ*ῇς A. i. e. *ἴδῃς.*

1. *περισσὸν εὕρῃς*] *ἢ περισσόν τι εὕροις* A. V. *περισσόν τι* etiam Med. et Schol. Rav. Nec tamen *τι* admisi cum Gaisf. 4. *Λαμάσκιος· Στοιχ.*] Vide Photium Cod. CCXLII. p. 1033. apud quem locus hic Damascii auctior legitur. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἔρως. Küst.* 5. *καὶ μέγιστα*] *καὶ* om. V. E. Med. 6. *φιλοποιΐα* E. 7. *Στοιχεῖα. αἱ εἰκ.*] Artemidorus Oneirocr. lib. I. c. 2. *Ὄνειρός ἐστι κίνησις ἢ πλάσις ψυχῆς πολυσχήμων, σημαντικὴ τῶν ἐσομένων ἀγαθῶν ἢ κακῶν. τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος, ὅσα μὲν ἀποβήσεται μεταξὺ χρόνου διελθόντος, ἢ πολλοῦ ἢ ὀλίγου, ταῦτα πάντα δι' εἰκόνων ἰδίων φυσικῶν, τῶν καὶ στοιχείων καλουμένων, προαγορεύει ἡ ψυχὴ* etc. Huc Suidas respexit. *Küst.* Apparet Suidam non satis ad Artemidori disciplinam aspirasse. 8. *ὀλίγου*] *ὅλου* V. 10. *Στοιχεῖον. ἐξ οὗ πρώτου γίνετ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Laertii in Zenone Cit. VII. num. 137. *Küst.* Addidit *στοιχεῖόν ἐστιν* A. Deinde *γίνονται* *V. *τὰ γινόμενα* accessit ex A. V. Uterque MS. *εἰς τὸ ἔσχ.* 13. *τὸ θερμόν — τὸ ὑγρόν — τὸ ψυχρόν — τὸ ξηρόν* Diog. 16. *ἀνωτάτω*] *ἀνωτοτάτω* V. omisso *οὖν.* 17. *πρώτην τὴν*] *πρώτων* V.

Στρόφις. Versatilis in agendo. translatio ducta est ab ianuae cardine. et mobilis. *Στροῦθος.* Mutilatus. *Στρωμνή.* Lectus. *Στρῶτες.* Gens quaedam. *Στρωτήρ.* Tigna minora, quae maioribus trabibus e transverso imponebantur, *στρωτῆρας* vocabant. *Στρωφᾶσθαι.* Versari. *Στρυγγαῖος.* Nomen proprium. *Στρύμη.* Stryme, insula, colonia Thasiorum. fuit Thasiorum emporium. *Στρυμόνος.* Nomen fluvii. *Στρυφνόν.* Rigidum. *Durum illius et ilignum emollias ingenium.* *Στοιβάζω.* Stipo. *Στοιβήν.* Acervum. Aristophanes: *Et sicubi bis dixero idem, aut verborum complementa videris a proposito aliena, me conspuas.* id est, si quod vel minimum verbum aut superfluum et redundans inveneris in oratione mea. metaphora ducta est a mercium constipatarum cumulo. *Στοιχεῖα.* Principia. Damascius: *Elementa prima et maxima multiplicis rerum cognitionis sunt amor, industria, solertia.* *Στοιχεῖα.* Sic vocantur etiam imagines et formae somniorum, quae intra breve aut longum tempus eventum sortiuntur. *Στοιχεῖον.* Elementum vocatur id, ex quo primo oritur aliquid, et in quod postremo resolvitur. ac materia quidem sive natura omnis qualitatis expers quattuor elementis simul constat. ex his ignis est calidus, aqua humida, aer frigidus, terra sicca. quid quod etiam in aere inest eadem pars. summum vero locum tenet ignis, quem vocant aetherem; in quo prima stellarum inerrantium sphaera gignitur, deinde errantium, post hanc aer, tum aqua. extrema autem omnium subsidit terra, quae est omnium media.

Στοιχειοῦσι. διατυποῦσι.

Στοιχειώδη. τὰ εἰσαγωγικά, τὰ πρῶτα καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

386 ‖*Στοιχείωσις.* ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἢ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

Στοιχηδόν. κατὰ τάξιν.

Στοίχημα. βούλημα, κοινὴ κρίσις.

Στοιχίζω. τὸ περικυκλῶ τὴν πόλιν· στοιχῶ δὲ τὸ συμφωνῶ.

Στοιχομυθεῖν. ἐφεξῆς λέγειν.

Στοῖχος. ἡ τάξις.

Στοιχῶμεν. πειθώμεθα, ἀρεσκώμεθα. Μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς, φασὶν οἱ πατέρες.

Στυγερῆς. καὶ Στυγερός, ὁ μισητός.

Στυγερῷ. μισητῷ, ἢ φοβουμένῳ.

Στυγερωπός. ὁ μισητός.

Στυγεῖ. μισεῖ, ἢ φοβεῖται. ἀπὸ τῆς Στυγός, ἥτις ἐστὶ πηγὴ ἐν ᾅδου.

Στυγητός. μισητός.

Στυγὸς μελανοκάρδιος πέτρα. διὰ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἶπε μελανοκάρδιον· οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. *Στὺξ γὰρ κρήνη ἐν ᾅδου, ὅρκος θεῶν·* ἀπὸ τῆς στυγνότητος.

Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος.

Στύππαξ, στρατηγὸς Ἀθηναίων Εὐκράτης, δωροδόκος καὶ προδότης· ὃς καὶ ἀπώλετο ὑπὸ τῶν λ'. οἱ δὲ ὡς πιὼν κώνειον.

Στύπη. Πηγνύντες εἰς τὴν γῆν ὀρθὰ τὰ στύπη, ψαύοντα ἀλλήλων, ἐν ἡμικυκλίου σχήματι. Στύπη δὲ τὸ στυππεῖον. Ἰώσηπος· *Πληρώσαντες τὴν στοὰν στύππης, πρὸς δὲ ἀσφάλτου τε καὶ πίσσης. Στυπεῖον δέ.*

Στύραξ. ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος· ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ᾗ στηρίζεται.

Στύραξ. τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ Θουκυδίδης φησί· *Στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος*

---

1. *δοτικῇ* post gl. caput delevi cum A. *V. Lex. Bachm. p. 371. et Photio, qui gl. iteravit. 4. Cf. Suiceri Thesaurus. Exemplum est in v. *Νικόλαος Λαμασκηνός* sub finem. 6. *Στοιχηδόν*] Hanc et seqq. quattuor gl. Gaisf. addidit cum A. V. *κατὰ τάξιν* et *βούλημα κ. κ.* om. A. 8. Vide v. *Περιστοιχίζεται. τὸ συμφωνῶ* om. V. 10. Vetus scribendi error, quem propagavit etiam Photius sive Hesychius. Corrige *στιχομυθεῖν.* 12. Hanc et continuam gl. transposuit *V. Verbum *στοιχεῖν* quod citerius aevum libenter ad notiones utendi vel acquiescendi traduxit, satis illustrarunt Hemsterh. in Arist. Plut. p. 263. Valck. Schol. in A. A. 21, 24. Boisson. in Herodian. p. 91. *πειθώμεθα, ἀρεσκώμεθα*] *πειθόμεθα, ἀρεσκόμεθα* A. V. tanquam lemma foret *Στοιχοῦμεν.* 13. *πρεσβύτεροι*] *πρες* A. V. E. Subsequebatur gl. *Στύγαξ, Εὐκράτους, στρατηγὸς Ἀθηναίων, δωροδόκος καὶ προδότης· ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν Τριάκοντα. οἱ δὲ ὡς πιὼν κώνειον.* Habet A. in marg., post v. *Στυγός* posuit V. Ubi sic Küsterus: „Scribendum est, *Στύππαξ, ὁ Εὐκράτης.* Eucratem enim dictum fuisse Styppacem testatur Enarrator Comici in Equ. 129. et ex eo Noster supra v. *Προβατοπώλης.* Vide etiam supra v. *Ἄπεστιν*, ubi hic ipse locus legitur." Vide gl. *Στύππαξ* iam redintegratam, qua docti grammatici praegressum lemma corrigebant: v. Porsoni Aristoph. p. 85. 14. *Στυγερῆς*] *Στυγερὶς* A. V. *Στυγερῆς* E. *καὶ στυγερῷ* *V. *καὶ* ante *Στυγερῷ* itemque post *φοβουμένῳ* tacite om. Gaisf. 17. *Στυγεῖ*] V. Boisson. Anecd. IV. p. 469. *ἀπὸ τῆς ... ἐν ᾅδου* om. Photius.

1. *Στυγὸς μελανοκάρδ.*] Aristoph. Ran. 473. Vide ibi Scholiastam, apud quem rectius legitur, *διὰ τὸ τῆς λέξεως φοβερόν. Küst.* 4. *Στὺξ γὰρ* et reliqua absunt a Schol. Habet tamen Photius: *Στύξ. κρήνη ἐν ᾅδου, ὅρκος θεῶν.* 6. Post hanc gl. versiculum onirocriticum, *Στύλος. Στύλον κρατῶν ἔλπιζε τὴν θείαν χάριν*, delevi cum *V. Küsterus: „*Στύλον κρ.*] Versus hic *ὀνειροκριτικὸς* sumptus est ex Astrampsycho." Habet A. in marg. 7. *στρατηγὸς* cum seqq. addiderunt A. (ubi *εὐκρα*[τ].) *V. quae olim perverso lemmati *Στύγαξ* subiiciebantur. Cf. Schol. Arist. Equ. 129. et supra v. *Ὄνος στύπαξ.* 10. *Στύπη*] Scribendum est *στύπη*, per simplex *π*: a recto singulari *στύπος, stipes.* Et sic habent MSS. Pariss. *Küst.* Idem monuit Casaubon. in Fragm. Polyb. p. 1540. hunc locum eius esse scriptoris vix dubitans. *Hemst. Στύπη* A. B. V. Polyb. Fr. gr. 118. 11. *ἀλλήλοις* *V. 12. *στυππεῖον*] *στίππυον* A. V. *στιππίον* B. 14. Iosephi verbis adhaerebant haec: *Στυππεῖον. στύπτιον δέ. τὸ μὲν σημαίνει τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν· τὸ δὲ ὄθεν τὸ λίνον νήθεται.* „*Στυπεῖον δὲ* A. nec plura in textu, qui in marg. *Στυππεῖον τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν.* In V. tantum leg. *Στυππεῖον* [*στυπεῖον* *V.] *δὲ καὶ τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν.* In Photio editur, *Στυππεῖον ἢ στιππεῖον. λίνου εἶδος*, ubi MS. *Στυπτιον. ἢ στισπύον λ.* Herodotus VIII, 52. praebet *στυπεῖον*, ubi libri tamen nonnulli *στυππίον.* Multa Lobeckius in Phryn. p. 261." *Gaisf.* In hac glossa quondam inventum fuisse *στίππυον* declarat gl. superior. Equidem, ut aliquis codicibus honor haberetur, extare passus sum *Στυπεῖον δέ.* Cf. Zon. p. 1679. 15. *Στύραξ*] Timaeus p. 241. 16. *ἀρχή*] Portus legendum putabat *αἰχμή*: quae coniectura non displicet. *Küst.* Refutavit Ruhnkenius, monens *ἀρχὴ extremitatem esse.* 17. *Στύραξ. τὸ κάτω τοῦ δ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 18. *εἰώθαμεν* Zon. p. 1671. *Θουκυδίδης*] Lib. II. c. 4. *Küst.* 19. *ἀκοντίω* *V. Zon.

Στοιχειοῦσι. Informant. *Στοιχειώδη.* Quae ad prima elementa et principia disciplinarum pertinent, elementa. *Στοιχείωσις.* Accuratum compendium, prima disciplina vel adumbrata doctrina. *Στοιχηδόν.* Per ordines. *Στοίχημα.* Placitum, commune decretum. *Στοιχίζω.* Urbem cingo. at *στοιχῶ*, concordo. *Στοιχομυθεῖν.* Deinceps loqui. *Στοῖχος.* Ordo. *Στοιχῶμεν.* Pareamus, obtemperemus. *Ne in nobis acquiescamus, dicunt maiores.* *Στυγερῆς* et *στυγερός.* Invisus. *Στυγερῷ.* Odioso, vel metuente. *Στυγερωπός.* Odiosus. *Στυγεῖ.* Odit, vel formidat. ductum a Styge, qui est fons apud inferos. *Στυγητός.* Odiosus. *Στυγὸς μελανον. Stygis rupes, cuius nigra sunt corda.* ut orationem efficeret terribilem, dixit *μελανοκάρδιον.* non enim petra habet cor. Aristophanes *Ranis.* Styx autem fons est apud inferos, per quem dii iurant, a tristitia sic dictus. *Στυλίτης.* In columna stans. *Στύππαξ.* Styppax Eucrates Atheniensium dux vocabatur, homo avarus et proditor, qui a triginta tyrannis est interfectus. alii hausta cicuta ferunt eum obisse. *Στύπη. Defigentes in terram palos rectos, invicem contingentes, figura semicirculi.* *Στύππη* vero est stupa. Iosephus: *Cum autem porticum stupa, praetereaque bitumine et pice replevissent.* *Στύραξ.* Hastae cuspis inferior, quo hasta solo infigitur. *Στύραξ.* Ima hastae cuspis, quam humi defigere consuerunt. Thucydides: *Cum teli spiculum pessuli vicem in se-*

εἰς τὸν μοχλόν. Καὶ Στυρακίζω, ἕλκω.

Στυφεδανός.

Ὦ οὗτος στυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖς, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σορυ̃.

Στυφελίξαι. σεῖσαι, κακῶσαι, διῶξαι.

Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ φίλου ἀνέρος ἐστί.

Στυφελισμούς. ὀργάς, ὕβρεις, μέμψεις, λοιδορίας.

387 Οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμούς,
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων
ἀπέπεμπεν.

[Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι.] καὶ ἐν Μυθικοῖς·

Ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πετρῶν
ὀστρακόεντα (τε) νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

Στυφοκόμπος. ὁ μάχιμος ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν.

Ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένος.

Συάκιον. ἰχθῦς.

Συβάρεως.

Συβαρίτης. ἀρσενικῶς. ἠλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ῑ.

Συβαριτικαῖς καὶ Συβαρικαῖς. τρυφηλαῖς, λαμπραῖς, πολυτελέσι· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται. οὕτοι γὰρ οὕτω διῆγον τρυφηλῶς, ὡς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. Καὶ Συβαρίζειν, τὸ τρυφᾶν, ἢ τὸ θορυβεῖν. Καὶ Συβάρεια ἐπιφθέγματα, παρ' Ἐπιχάρμῳ. Καὶ Συβαριτικοὶ λόγοι, οἱ Αἰσώπειοι. Καὶ Συβαρίσαι, τὰ τῶν Συβαριτῶν ποιῆσαι. Καὶ παροιμία· Συβαρίτης διὰ πλατείας, ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων.

Συβαρῖται δὲ γάστριες ἦσαν καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παρ' αὐτοῖς τρυφῆς, ὥστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων Ἴωνας καὶ Τυρρη-

---

2. *Στυφεδανός*] Male, pro *τυφεδανός*. Vide Nostrum infra v. *Τυφεδανός*. *Küst.* Glossa negligenter ex v. *Σορός* derivata. 3. *Ὦ οὗτος στυφεδανὲς*] Aristoph. Vesp. 1355. *Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ, Ποθεῖν, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σορυ̃.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* *στυφεδανὲ* A. V. E. 6. *Καί ποτέ μιν στυφελιζ.*] Est fragmentum Xenophanis de Pythagora, quod legitur apud Diog. Laert. in Pythagora, lib. VIII. num. 36. unde id Suidas mutuatus est. *Küst.* Anthol. Pal. VII, 120. 8. *φησὶν* Med. Deinde *φᾶσθαι* Edd. 9. *ῥαπίζειν* Med. Huic versui qui subiiciebatur pentameter, *ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης ἀίων*, eum omisi cum A. V. E. Med. 10. *Στυφελισμούς*] Schol. Aristoph. Equ. 534. ubi *λοιδορίας* ante *ὕβρεις*. Indicavit Abreschius. 14. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* A. B. Med. 16. *Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι* cum A. E. *V. ante *ὃς ἀπὸ* reponant, suspecta fit aut Aristophanis memoria aut additio versus secundi. Hunc quidem nihil vetat repudiari. Interim illas voces notavi. 17. *Ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πτ.*] Est fragmentum ex Mythographo quodam depromptum, sed corruptum et luxatum, quod sic distinguo et lego: *Ὅθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν Ὀστρακόεντά τε νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.* Pertinet autem fragmentum hoc ad notam fabulam de testudine, quae ab aquila, a qua volatum discere cupiebat, in sublime evecta et postea dimissa, cum in petram incidisset, contrita periit. Fabulae huius meminit etiam Suidas supra v. *Νῦν σωθείην*: quem locum confer. *Küst.* Huic *τε* debetur. *πετρῶν*] *πετρῶν* A. B. V. Deinde glossam *Στύφλος γῆ. ἢ ξηρὰ καὶ σκληρά*, cum A. B. V. E. expunxi. *Στύφλος δὲ γῆ κτλ.* Med. *Küsterus*: „Vide Schol. Sophocl. Antig. 250. et Schol. Apoll. Rhod. II, 1007."

1. *Στυφοκόμπος. ὁ μάχ.*] Ex Enarratore Comici in Av. 1299. Ceterum non placet mihi interpretatio vocis *στυφοκόμπος*, quam Suidas ex Scholiaste Aristophanis affert. Videtur enim potius Comicus respexisse ad lusum a Graecis *ὀρτυγοκοπία* dictum, in quo aliquis coturnicem medio digito feriebat, quique id faciebat, *στυφοκόμπος* vel *στυμφοκόπος* dicebatur: teste Polluce lib. IX. c. 7. Hoc significatu in subiuncto quoque loco Aristophanis vocem illam accipiendam esse puto. *Küst.* Interpretationem *ὁ μάχιμος ὄρτυξ* merito notavit Kühnius in Polluc. VII, 136. Porro praestat *στυφοκόπος*. 3. *πεπληγμένος*] Scribe, *πεπληγμένῳ*, ut apud Aristophanem, apud quem praecedit *ὄρτυγι*. *Küst.* 4. *Συάκιον*] A. in marg. *εἶδος ἰχθύος*] *ἰχθῦς* dedi cum *V. 5. *Συβάρεως*] Sic A. Vulgo, *Συβαρίτης ἀρσενικῶς διὰ τοῦ η· ἠλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ῑ. ἀπὸ Συβάρεως.* Legitur *Συβαρίτης* Aristoph. Vesp. 1418. *Συβαρῖτις* ib. 1429. *Gaisf.* 7. *Συβαριτικαῖς — οἱ Συβαρῖται* item Photius. *τρυφηλοὶ* Lex. Bachm. p. 372. 9. *οὗτοι γὰρ*] Athenaeus XII. p. 520. C. *Εἰς τηλικοῦτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες, ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι.* Similiter Eustathius sive Schol. Dionys. Perieg. 374. ubi v. annot. p. 913. 10. *Συβαρίζειν*] Aristoph. Pac. 343. ubi v. Schol. Ven. 12. *ἀποφθέγματα*] *ἐπιφθέγματα* A. Schol. Pacis. Intelligi videntur turbulentae voces modique musici. Supra *Συβάρια* *V. *Συβαρικοὶ λόγοι*] Hesychius *Συβαριτικοί*. Vide Paul. Leopard. Emendatt. lib. XVI. c. 18. *Küst.* *Συβαριτικοὶ* etiam A. B. V. E. Photius et Schol. Aristoph. Vesp. 1251. Post Grauerti operam de his disseruit Grysarius de Doriens. Com. p. 217. sq. 13. *αἰσώπιοι* Med. 14. *Συβαρῖται* Zenob. V, 88. 17. *Συβαρῖται δὲ γάστριες ἦσαν καὶ τρ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Diodori in Excerptis ab Valesio editis p. 230. *Küst.* Tom. II. p. 549. sq. ed. Wessel. Ubi *γαστρίδουλοί εἰσι.* 19. *ἠγάπων μάλιστα* *V.

---

ram immisisset. Et *Στυρακίζω*, traho. *Στυφεδανός. Heus tu capularis senex, pudendi muliebris turbator! desiderare videris et amare pulchellam sandapilam.* *Στυφελίξαι.* Quassare, vexare, persequi. *Et aliquando praeteriens, cum catulus verberibus caederetur, miseratus haec dixisse fertur: Desine verberare; nam amici inest anima.* *Στυφελισμούς.* Iras, contumelias, incusationes, convicia. *Quantas vero Crates iras vestras, quot contumelias perpessus est, qui tenui sumptu vos exceptos domum dimittebat.* Et in *Fabulis: Ubi duris super petris testaceum dorsum et incurva membra fracta sunt.* *Στυφοκόμπος.* Pugnax coturnix. quod fortiter feriebat. *Ei cuius caput in coturnicum ludo percussum sit.* *Συάκιον.* Genus piscis. *Συβάρεως.* *Συβαρίτης.* In masculino genere per *η*. femininum vero per *ῑ*. *Συβαριτικαῖς* et *Συβαρικαῖς.* Id est, delicatis, splendidis, sumptuosis. Sybaritae enim luxuriosi erant; qui deliciis adeo indulgebant, ut ipsos equos ad tibiam saltare docerent. Et *Συβαρίζειν*, luxuriae addictum esse, vel tumultuari. Et Sybaritici modi, apud Epicharmum. Et Sybariticae fabulae, id est, Aesopicae. Et proverbium: *Sybarita per plateam.* dicitur in homines superbo gradu incedentes. — Sybaritae ventri ac deliciis addicti erant, tantaque apud eos aemulatio luxuriae erat, ut inter exteros populos maxime Iones

νούς, διότι συνέβαινεν αὐτοῖς τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προέχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ. παρὰ τούτοις δὲ Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφῇ. οὗτος γὰρ Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου νικήσαντος ἅρματι, καὶ κηρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, κάλλει δοκοῦσαν διαφέρειν, ἀναχθῆναί τινα ἐκ Συβάρεως ἐν πεντηκοντόρῳ τοὺς ἐρέτας ἔχοντα ἰδίους οἰκέτας, τοὺς μὲν ἁλιεῖς, τοὺς δὲ ὀρνιθοθήρας. παραγενόμενος δὲ εἰς Σικυῶνα ταῖς κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύοντας, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπεράραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνῳ προσιόντος τινὸς ὅπως κατακλιθῇ πρὸς αὐτόν, εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἡ μετὰ γυναικὸς ἢ μόνος κατακλιθησόμενος.

388; Συβήνην. ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. ἢ ἡ φαρέτρα. Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν· ἀλλὰ συβήνην λάβε.

Συβόσιον. τὸ χοιροφορβεῖον.

Συβώτης. χοιροβοσκός.

Συγγένεσθε. συμμαχήσατε, συνεργήσατε, συμπράξατε. Σοφοκλῆς·

Ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθ' ἀλλὰ νῦν.

ἀντὶ τοῦ, συμμαχήσατε ἡμῖν κἂν νῦν.

Συγγενής. καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἡ αὐτὴ γραφὴ φυλάττεται.

Συγγίνομαι. δοτικῇ.

Συγγινώσκω. δοτικῇ.

Συγγνώμη. συγχώρησις.

Ὅτι οὐ δεῖ τὸν σπουδαῖον ἔν τινι συγγνώμην ἔχειν, μηδὲ παριέναι τὰς ἐπιβαλλούσας ἐκ τοῦ νόμου κολάσεις· ἐπεὶ τό γε εἴκειν καὶ ὁ ἔλεος αὐτή τε ἡ ἐπιείκεια οὐδεμία ἐστὶ ψυχῆς πρὸς κολάσεις προσποιουμένη χρηστότητα· μηδ' οἴεσθαι σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι.

Λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῆς ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως.

Ὅτι ἐπειδὴ ὁ γνοὺς ἑαυτόν, τουτέστιν, ὁ μὴ ἐπὶ

---

1. αὐτοῖς] αὐτοὺς Exc. 2. τῇ κατὰ τὸ — δὲ τούτοις] ἐν τρυφῇ· κατὰ τούτους δὲ V. 3. πολυτελείᾳ. παρὰ δὲ τούτοις] πολιτείᾳ· παρὰ τούτοις δὲ A. Quem ordinem probavi: nam Exc. aliam ostendunt verborum conformationem. Μινδυρίδης] Ab aliis Σμινδυρίδης vocatur, ut ab Aeliano Var. Hist. IX, 24. Küst. Athen. VI. p. 273. Herodot. VI, 127. Aristot. Ethic. I. eundem cum Sardanapalo inter voluptuarios recenset. Seneca de Ira II, 25. Mindyriden vocat. Reines. Vide Diodori fr. Vatic. VII, 11. 5. Σικυωνίων] Σικυωνίου E. 7. τὴν αὐτοῦ θυγ. Exc. Deinde παραγενέσθαι, supra omissum, cum δοκοῦσαν sociavit *V. δοκοῦσαν κάλλει] κάλλει δοκοῦσαν dedi cum A. 8. ἀναχθῆναι λέγεται ἐκ Συβάρεως νηὶ πεντήκοντα τοὺς ἐρέτας ἔχων] ἀναχθῆναί τινα ἐκ Συβάρων ν̄ τοὺς ἐ. ἔχοντα A. ἀναχθῆναί τινα ἐκ Συβάρεως ἐν πεντηκοντόρῳ τοὺς ἐ. ἔχοντα ἰ. οἰκ. ὧν εἶναι τοὺς Excerpta. Apparet torpor opificis Excerptorum, qui orationem Diodori rectam cum infinitivis sociaverit. Inde Gaisfordus eam scripturam recepit, quae maiore fide quam integritate praestare videtur; unum quidem ἐν inserere oblitus. Ex *V. nihil enotatum nisi εἰς πεντήκοντα. 10. παραγενόμενος] παραγενόμενον Exc. 12. ἀντιμνηστεύσαντας Exc. 13. καίπερ — συμφιλοτιμουμένης om. V. 16. θυγατρὸς] γυναικὸς A. V. τῆς γυναικὸς Exc. recte omisso Κλεισθένους quod post μετὰ Gaisf. intra uncos servaverat. Statim Συβαρῖται μαίνονται. ζήτει ἐν τῷ Ἄμυρις μαίνεται, omiserunt A. V. 18. Συβήνη] Praeter Hesychium, Etymologum et Pollucem (VII, 153.) confer etiam Nostrum infra v. Σηναῖος, ubi σηήνη vocatur, quod hic συβήνη. Küst. αὐτοθήκη *V. 19. Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφ.] V. 1203. sed ubi Scytha barbarus barbare haec sic effert, Ἀλλ' οὐκ ἔκ' ὠδέν, ἀλλὰ τὸ συβήνην λάβε. Küst. 20. ἔχω] ἔχων V. Ox. τὴν συβήνην] τὴν om. A. V. E. Med. Phot. τὸ συβίνην Aristoph. Scholiastes: τὴν τοξοθήκην. συβήνη αὐλοθήκη. λέγουσι δὲ καὶ τὸν φαρετρεῶνα συβήνην.

2. συβώτης Herod. Epimer. p. 210. 4. Σοφοκλῆς] Electr. 411. Adde v. Ἀλλὰ νῦν. 5. συγγένεσθέ γ'] συγγένεσθ' V. E. Med. 6. κἂν νῦν] κἂν ἀπὸ τοῦ νῦν A. 7. καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς] Herodianus: ὥσπερ οὖν εὐτυχίδα λέγομεν, οὕτως οὐδὲ συγγενίδα ἀλλὰ συγγενῆ. Ubi exempla quaedam depravatae formae apud scriptores recentiores congessit Lobeckius p. 451. sq. Gaisf. 9. 10. Om. vulg. Silet Gron. 12. Οὐ δεῖ τὸν σπουδ. — σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι] Haec sunt verba Laertii lib. VII. num. 123. ubi vide interpretes. Küst. Ὅτι Gaisf. cum *V. item infra. 13. ἐπιβαλούσας] ἐπιβαλλούσας A. V. Diog. 15. οὐδεμία ἐστὶ ψυχῆς ἀρετὴ πρὸς κολάσεις προσποιουμένοις] ἀρετὴ omisi cum A. Diog. Mox προσποιουμένη A. V. Sed Diog. ed. Basiliensis: οὐδεμιᾷ ἐστι ψυχῇ προσποιουμένη χρ. MS. ψυχῆς πρὸς κολάσεις. Locus nondum restitutus; quamquam facile subit coniectare, ἐπεὶ τό γε εἴκειν πρὸς κολάσεις καὶ ὁ ἔλεος . . . οὐδεμιᾶς ἐστι ψυχῆς προσποιουμένης χρ. 18. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ A.

---

et Etruscos diligerent; propterea quod illi Graecorum, hi barbarorum omnium maxime mollem vitae rationem sectabantur. apud Sybaritas vero praecipuae luxuriae fuisse dicitur Mindyrides. nam cum Clisthenes Sicyoniorum tyrannus quadrigarum certamine victor fuisset, ac per praeconem edixisset, ut quicunque filiam ipsius, virginem eximia forma claram, ambiret, Sicyoni ad diem certum adesset, hic Sybari solvit vectus nave, quam L. remigibus ex propria familia sumptis instruxerat, quorum alii piscatores, alii aucupes erant. tum Sicyonem ingressus non procos solum aemulos, sed etiam ipsum tyrannum apparatu longe superavit, quem quidem universa civitas in gloriae studio adiuvaret. idem in coena, qua post adventum statim exceptus est, cum quidam iuxta eum accumbere vellet, adesse se dixit ex praeconis edicto, aut cum coniuge aut solum accubiturum. Συβήνη. Coriacea tibiarum theca. vel pharetra. Aristophanes *Thesmophoriazusis*: *Sed nihil habeo. quare pharetram cape.* Συβόσιον. Suile. Συβώτης. Subulcus. Συγγένεσθε. Opem ferte, adiuvate, opitulamini. Sophocles: *O dii paterni, nunc saltem nobis opem ferte.* Συγγενής. Tam in masculino quam feminino genere eadem scriptura servatur. Συγγνώμη. Non oportet bonum virum cuiquam veniam dare, neque legibus debitas poenas condonare. nam venia et misericordia et ipsa clementia nullae sunt virtutes in iis, qui bonitatem in poenis infligendis simulant. neque existimandum est eas esse duriores. — Nomen συγγνώμη accipitur de remissione et venia. — Qui se novit, hoc est, qui, postquam peccavit, non ignorat se peccasse, sed observat praeceptum illud, *Nosce te ipsum*, is ob recte facta, licet tantillum dormi-

τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν ὅτι ἔπταισεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ Γνῶθι σαυτόν, μὴ τοῖς κατορθώμασιν εἰ καί ποτε ὀλίγον ἐπινυστάξας εἰς ἀλαζονείαν ἤρθη μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καὶ ἀσθένειαν καταμανθάνων γνωσιμαχεῖ, ὁ συγγνούς, τουτέστιν, ὁ συννοήσας, ὅτι ἐκεῖνος ἔργῳ παλινῳδίαν ᾄδει, συγχωρεῖ τῷ γνόντι ἑαυτόν, ὁ δὲ μὴ συγγνοὺς τῷ γνόντι ἑαυτόν.

Συγγνώμονα. συμπαθῆ, οἰκτίρμονα. Οὐ χρὴ πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραίτητον καὶ συγγνώμονά τε ἥκιστα, ἄνθρωπον ὄντα καὶ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον, ἐξ ὧν κωλύει πικρῶς ἄλλον. ὀρθῶς γὰρ εἴρηται· Τὸ μὲν μηδὲν ἁμαρτεῖν θεοῦ ἐστι, καὶ πάντα κατορθοῦν. ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν εἴποι ἐπ' οὐδενί, ὅτι μὴ πείσεται τόδε τι. μυρίαι γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, οὐ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων.

Συγγραφεύς. φησὶν ὁ μέγας Μάξιμος, ὅτι ὁ λόγους συγγραφόμενος ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρων, ἢ καὶ ἄμφω· ἢ πρὸς βλάβην τινῶν, ἢ πρὸς ἐπίδειξιν, ἢ ἐξ ἀνάγκης.

Συγγραφεῖς. εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι πλῆθός τι αἱρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγίνετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ· Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ συγγράψαντας 389 γνώμην ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητήν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ'. οἱ τότε αἱρεθέντες, ὥς φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων.

Ὅτι Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης· τὰ γὰρ Ἀγησιλάου νοθεύεται.

Συγκαλεῖς. συνήγαγες.

---

3. ἀλαζονείαν] ἀλαζονίαν E. 5. ὥσει γνοὺς] ὁ συγγνοὺς A. 6. ὥσει νοήσας] ὁ συννοήσας A. 7. συγχωρεῖ] οὐ συγχωρεῖ V. ap. Gaisf. γνόντι ἑαυτόν] Statim delevi cum A. ὁ μὴ συγγνοὺς ὃ συγχωρεῖ. διὸ καὶ ὁ μὲν μέμψεώς ἐστιν ἄξιος, μὴ γνοὺς ἑαυτόν. Locus videtur mutilus. *Gaisf.* Non deficit locus, modo subiiciamus οὐ συγχωρεῖ, quod *V. scripsit pro illis ὃ συγχωρεῖ. 9. Συγγνώμονα] Vide *Παραιροῦνται. Hemst.* 10. ἀλλὰ συγγώμονά τινα] καὶ συγγνώμονά τε ἥκιστα A. καὶ συγγνώμονά τις ἥκιστα B. E. Quisquis scripturam librorum interpolavit, probe senserat, quid sententia posceret. Saltem refingendum καὶ ἀσυγγνώμονά γε ἥκιστα. 13. Τὸ μὲν μηδὲν ἁμαρτεῖν] Vid. Bentleii Diss. Phalarid. p. 528. sq. ed. 1699. *Gaisf.* Epigramma ap. Demosth. de Cor. p. 322. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν. 15. μυρίαι γὰρ κῆρες] Cf. Iacobs. Lectt. Stob. p. 37. 18. Συγγραφεύς] Legendum omnino σύγγραμμα. Tan. Faber in Longinum p. 72. n. 101. *Hemst.* Fabrum indicaverat etiam Toupius. Nihil tamen mutandum. 19. λόγος] λόγους A. V. 20. ἑτέρῳ] ἑτέρων A. B. V. E. ἢ] ἢ πρὸς B. V. πρὸς A.

3. Συγγραφεῖς. εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθην.] Confer Harpocrationem et Etymologum, qui eadem habent. Vide etiam supra v. Ξυγγραφεῖς. *Küst.* Cf. Bekk. Anecd. p. 301. 4. δέοι om. E. Med. εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γν.] Etymologus habet, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας etc. Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* In Etymologici tamen MS. Dorvill. εἰσέφερε extare monet Gaisf. 5. Ἰσοκράτης] Areopag. p. 151. D. Miro errore Ἰώσηπος Etym. 6. τῶν νῦν] Valesius in Harpocrationem recte emendavit τῶν υ', i. e. Quadringentorum. Eum vide. Confer etiam Nostrum infra v. Τετρακόσιοι. *Küst.* 7. Θουκυδίδης] Locus hic Thucydidis auctior legitur supra v. Ξυγγραφεῖς. *Küst.* καθὰ Θουκ. A. V. Etym. 8. τὸν om. Harp. 12. δῆμον, ἐς] δῆμον συλλέξαντες ἐς V. 16. τῶν Προβούλων] Vide supra v. Πρόβουλοι. *Küst.* Statim cum A. V. delevi: Συγγράφω. αἰτιατικῇ. Καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους συγγράφων. Alia praebet Lex. in Crameri Anecd. Vol. IV. p. 300. Sed A. in marg. Συγγράφω καὶ συγκαλύπτω. αἰτιατικῇ. Mireris tamen libris inferiora probari, quae identidem ex v. Ἑκαταῖος descripta sunt, neque idoneo lemmati subiecta. 17. Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορ.] Haec leguntur etiam supra v. Ἱστορῆσαι, ubi vide quae notavimus. *Küst.* Ὅτι tacite Gaisf. 18. Ἀγησιλάου] Scribendum est Ἀκουσιλάου, ut monuimus etiam supra v. Ἱστορῆσαι. *Küst.* 20. συνάγεις] συνήγαγες A. V. Id recepi; quamquam locus auctoris non succurrit. Addit Med. Συγκαλύπτω. αἰτιατικῇ.

---

taverit, nunquam fastum animo concipere solet, sed naturam suam et imbecillitatem agnoscit, et consilia sua in melius refert. huic igitur qui conscius est, animadvertens illum re ipsa palinodiam canere, ignoscit, ut qui se ipse norit. qui autem non intellexit alterum sibi conscium esse, non ignoscit ei. *Συγγνώμονα.* Facile ignoscentem, misericordem. *Non oportet nos acerbos esse et inexorabiles, sed ad ignoscendum faciles; et meminisse homines nos esse natos, iisdemque peccatis obnoxios, quorum causa alterum acerbe reprehendamus. vere enim dictum est: Nunquam peccare et omnes virtutis numeros implere, dei est. homo vero nullo in loco dicere debet, hoc vel illud sibi non eventurum esse. infinita enim nobis impendent fata, non solum mortis, sed etiam aliorum malorum.* *Συγγραφεύς.* Magnus ille Maximus dicit, quicunque libros conscribat, ab eo vel ad nostram admonitionem conscribi, vel ad alterius utilitatem, vel utramque ob causam; vel ad alios laedendos, vel ad ostentationem, vel ob necessitatem. *Συγγραφεῖς.* Consuetum fuit apud Athenienses, ut, quotiescunque de republica consultandum esset, statuto die sententia ad populum referretur: ut Isocrates ait. idem etiam ante fiebat quam constituti erant Quadringenti. Thucydides libro VIII. *Interea vero temporis Pisander reversus statim ad reliqua negotia animum adiecit. ac primum quidem coacto populo sententiam dixit, decem Scribas eligendos esse, summa potestate praeditos, qui sententiam scriptam de optima ratione administrandae reipubl. stato die ad populum referrent.* fuerunt autem universi Scribae tunc electi numero XXX. ut Androtio et Philochorus tradunt. Thucydides vero tantum decem Probulorum mentionem fecit. — Hecataeus primus historiam oratione soluta conscripsit, Pherecydes autem orationem prosam condidit. Acusilai enim scripta sunt spuria. *Συγκαλεῖς.* Convocasti.

Συγκατάβασις. ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ Θεὸς φαίνηται, ἀλλ' ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν οἷός τέ ἐστιν οὕτως ἑαυτὸν δεικνύῃ, ἐπιμετρῶν τῇ τῶν ὁρώντων ἀσθενείᾳ τῆς ὄψεως τὴν ἐπίδειξιν.

[Συγκάταινον. συγκατατιθέμενον, συνευδοκοῦντα.]

Σύγκαιρον. ἐπιτήδειον. Χειμῶνος ὥρα ἦν καὶ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον.

Συγκεκυφός. συνελθόν. Ἀριστοφάνης·

Τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός.

οἷον, ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς καὶ συμπνέουσιν.

Ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι καὶ τυροπῶλαι.

Σύγκεισθε. ὁμονοεῖτε.

Σύγκλητος ἐκκλησία. τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους καὶ μετὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου.

Συγκλείω. αἰτιατικῇ.

[Συγκλώδης. ὄνομα κύριον.]

Συγκλύδων ἀνθρώπων. συμμίκτων, ἐπηλύδων, παρεισάκτων. Τοῦ δὲ ἀσήμου καὶ σύγκλυδος ὄχλου ταχέως πρὸς αὐτὸν συνισταμένου, δισμυρίων οὐ πολὺ ἀποδέοντας ἔσχε.

Συγκομιδή. ὡς ἐπὶ καρπῶν. Θουκυδίδης ἐν γ'· Καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.

Συγκορυβαντιῶμεν. ἀντὶ τοῦ συμμαινόμεθα, συνορχούμεθα, συνενθουσιῶμεν.

Συγκόψαι. ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτω Μεταγένης.

Συγκρητίσαι. τὰ τῶν Κρητῶν φρονῆσαι.

Σύγκριμα. ἡ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλληλα συμφωνία, οἷα ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων κοινωνία.

Σύγκρισις. ἡ ἑνὸς πρὸς ἕνα ἢ πλείονας. ἑνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις, εἰ μὴ κατὰ χρόνον, ὅταν ζητῶμέν ποτε λευκότερον τόδε τι νῦν ἢ πρότερον.

1. *Συγκατάβασις. ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ Θ.*] Haec sunt verba Chrysostomi Homil. III. *Περὶ ἀκαταλήπτου*, T. VI. p. 404. ut recte monuit Suicerus in Thesauro Eccles. v. *Συγκατάβασις. Küst.* *ὡς ἔστιν*] ὡς om. A. *ὡς ἔστι Θεὸς* *V. 3. *δεικνύῃ*] δεικνύει A. V. E. Med. 5. *Συγκάταινον*] Deest gl. A. Post v. *Συγκορυβαντιῶμεν* coniecit *V. omisso *συνευδοκοῦντα*. Notavi glossam. 8. *τὸ πῦρ*] τὸ delevi cum A. Exemplum Aeliano tribuit Valckenarius. 9. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 859—61. Huc retraxi *Τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός* cum A. B. V. E. Med. quae vulgg. edd. cum *τυροπῶλαι* coniunxerant. Sic enim convenit interpretatio *οἷον ... συμπνέουσιν*. Quo quidem facto debent versus isti *Ὁρᾷς γὰρ — καὶ τυροπῶλαι* in suspicionem venire, nec raro homines studiosi versus Aristophanios, a Suida breviter indicatos, dilataverunt. Nisi forte trigam senariorum subsequebatur annotatio *οἷον ... συμπνέουσιν*. 12. *αὐτῷ*] αὐτῶν E. Med. 14. *καὶ* om. *V. Med. 15. *Σύγκεισθε*] Ex I. Samuel. 22, 8. *ὁμονοῆτε* Med. 16. *Σύγκλητος ἐκκλησία. τῶν ἐκκλ.*] Eadem ad verbum etiam leguntur apud Harpocrationem et Etymologum. Confer Petitum in Comment. ad Legg. Att. p. 204. *Küst.* Adde v. *Ἐκκλησία κυρία*. 17. *ἐξ ἔθους*] Sic recte Harpocratio et Etymologus. Antea vero male hic legebatur *ἑξωθεν. Küst. ἑξωθεν* A. B. V. E. *μετὰ μῆνα*] Scribe *κατὰ μῆνα*, ut habet Etymologus. Conciones autem hae ordinariae et statae (quas Graeci *κυρίας ἐκκλησίας* vocabant) ter singulis mensibus olim convocari solebant, ut docet Suidas supra v. *Ἐκκλησία κυρία*: qui locus omnino conferendus est. *Küst.* 19. Immo *αὖτη*. 20. *ἐν τῷ κατ'*] *ἐν τῷ* delevi cum A. *V. Harpocr. Pal. Vid. Demosth. F. L. p. 378, 26.

1. Om. vulg. Silet Gron. 2. *Συγκλώδης*] *Συκλώτ*ς V. Gl. om. A. notavi. 3. *Συγκλύδων*] Appian. p. 178. *τὴν ἐλπίδα θεμένου ἐν πλήθει συγκλύδων ἀνδρῶν. Toup.* Thucydid. VII, 5. Plat. Rep. VIII. p. 569. et intpp. Hesychii ascripsit Gaisf. Adde Lobeck. Paralip. Gramm. Gr. p. 254. 8. *ἐν γ'*] C. 15. *ἐν τῇ τρίτῃ* *V. qui posterius *ἐν* omisit. 10. Sub finem gl. *ἡ σὺν πρόθεσις, κατὰ διάστασιν, συγκομιδή*, omiserunt A. V. Habet tamen A. in marg. 11. *Συγκορυβαντιῶμεν*] Cf. v. *Κορυβαντιᾷ*. Schol. Platon. p. 312. *Συγκορυβαντιῶντα. συνενθουσιῶντα.* Mox *συμβαινόμεθα* A. V. 13. *Συγκόψαι*] V. Antiattic. p. 114. coll. Meinek. Com. Vol. II. p. 754. 15. *φρονῆσαι*] Sic MS. A. At priores editt. [et B. V. E.] minus recte *συμφρονῆσαι. Küst.* Etym. p. 732. antep. *Συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ Κρῆτες, ὅταν ἑνωθεῖσιν* (*ἑξωθεν* MS. Dorv.) *αὐτοῖς γένοιτο πόλεμος· ἑστασίαζον γὰρ ἀεί.* Vid. Plutarch. II. p. 490. B. *Gaisf.* 16. *Σύγκριμα*] Vocem medicorum usu celebratam tractat Creuz in Plotin. T. III. p. 91. iisdemque placuit etiam *σύγκρισις*. 17. *κοινωνία*] *ἡ κοινωνία* A. 18. *Σύγκρισις. ἡ ἑνὸς πρ.*] Articulus hic, ut puto, excerptus est ex Alexandro Aphrodis. in lib. III. Topic. Aristotel. *Küst. ἑνὶ γὰρ — ἢ πρότερον* Alexand. p. 116. Ceterum v. Lobeck. in Phryn. p. 278. 20. *ζητοῦμεν*] *ζητῶμεν* A. *V. Itaque probandum duxi *ὅταν — ζητῶμεν* cum Alexandro. Nam Edd. *ὅτε*. Tum *τότε* B. V. *ποτε* addidi cum Alex. Dein requiritur *εἰ*: nisi *ποτὲ* mutamus in *πότερον*. *τι λευκότερον*] *λευκότερον τόδε τι* A. B. V. Alexand.

Συγκατάβασις. Haec dicitur, cum Deus non ut est apparet, sed talem se ostendit, qualem is qui eum videt ferre potest; praesentiae suae aspectum videntium imbecillitati accommodans. *[Συγκάταινον*. Consentientem, comprobantem.] *Σύγκαιρον*. Tempori conveniens. *Hiems erat, et ignem illi tempori convenientem accendit. Συγκεκυφός*. Quod in unum coiit. Aristophanes: *Vides enim quantam trahat catervam coriariorum iuvenum; hos autem circumhabitant mellis et caseorum venditores: istud autem prorsus in unum conspirat.* quasi qui consentiunt inter se et conspirant. *Σύγκεισθε*. Consentitis. *Σύγκλητος ἐκκλησία*. Concionum aliae erant statae, quae more singulis mensibus cogebantur. si tamen negotium repente incidisset, quod moram non ferret, concio extra ordinem convocabatur, quae *σύγκλητος ἐκκλησία* dicebatur. Demosthenes contra Aeschinem. *[Συγκλώδης*. Nomen proprium.] *Συγκλύδων ἀνθρώπων*. Colluviei hominum, advenarum, asciticiorum. *Cum autem obscura et promiscua turba ad eum confluxisset, non multo pauciores viginti millibus habuit. Συγκομιδή*. Collectio. dicitur de frugibus. Thucydides libro III. *Et in frugibus colligendis occupati erant.* Et Lysias in oratione contra Xenophontem: *Cum autem dona collegisset et pecuniam reddidisset. Συγκορυβαντιῶμεν*. Simul insanimus, simul saltamus, simul furore agitamur. *Συγκόψαι*. Verberibus caedere. sic Metagenes. *Συγκρητίσαι*. Cretensium mores imitari. *Σύγκριμα*. Rerum multarum inter se commixtio: qualis est quattuor elementorum. *Σύγκρισις*. Est unius cum uno vel pluribus comparatio. singulum enim comparationem non admittit, nisi ratione temporis: ut cum quaerimus, sitne hoc candidius nunc quam ante. —

Ὅτι ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται· ἢ γὰρ πότερῳ μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων κατηγορούμενον· ὡς ἐπὶ τοῦ, πότερον ὁ πλοῦτος ἢ ἡ ὑγεία αἱρετώτερον· ἢ πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχει, οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἡδὺ ἢ τὸ χρήσιμον· ἢ πότερον τῷδε τόδε ἢ τόδε τῷδε· οἷον, πότερον τῇ ὑγείᾳ μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν ἢ τῇ νόσῳ τὸ κακόν. ὅπως γὰρ ἂν αἱ συγκρίσεις γίνωνται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγονται. καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται καὶ κατὰ τὸ ἧττον καὶ κατὰ τὸ ὁμοίως ἡ σύγκρισις. συγκριτικὰ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα· εἰ ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὖσα αἱρετή, μὴ ἔστι δι' αὐτὴν αἱρετή, οὐδὲ ὁ πλοῦτος. καὶ εἰ ἡδονὴ μᾶλλον οὖσα ἀγαθὸν ἢ τέλος μή ἐστιν ἀγαθόν, οὐδ' ἂν τέλος εἴη. καὶ πάλιν, εἰ πλοῦτος ἧττον ὑγείας ὢν ἀγαθός ἀγαθόν ἐστι, καὶ ἡ ὑγεία. καὶ εἰ ὑγεία ἧττον οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν ἢ τοῖς πολεμοῦσιν ἀγαθόν ἐστιν ἢ τούτοις, κἀκείνοις.

Συγκριτικῶς. ὁμοίως.

Συγκροτεῖ. συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ. καὶ συνδεῖ, πρὸς ἁρμονίαν ἄγει, συνέχει, συμπράττει, οὐδένα καιρὸν παραλείπει. Ἀγαθίας· Συνεκροτοῦντο· αἱ δυνάμεις ὑπὸ Ναρσοῦ, καὶ ἅπαντα ἠθροιστο τὰ στρατεύματα.

Συγκρούειν. συναθροίζειν. Καὶ Σύγκρουσις, παραλογισμός. κροῦσαι, τὸ ἀπατῆσαι τὸν ἀκούοντα· οἷον παρακρούσασθαι καὶ συναρπάσαι.

Συγκυκῶν. συνταράσσων.

Συγκυροῦντα. διαφέροντα, συνεγγίζοντα.

Συγχαίρω. γενικῇ συντάσσεται. Ὁ μὲν συνέχαιρε τῆς νίκης, ὁ δὲ ἀνθυπεκρίνετο.

Συγχέω. αἰτιατικῇ.

Συγχεῖ. ἀφανίζει, συμμιγνύει.

Συγχίδα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ μονόπελμον
συγχίδα, καὶ στεγανὰν κρατὸς ἐρημοκόμου.

ὡς ἔοικε, κτένα λέγει.

Συγχωρῶ. δοτικῇ.

Συγχρῶμαι. δοτικῇ.

Συγχρωτίζεσθαι. πλησιάζειν. Ζήνωνι γὰρ τῷ Κιτιεῖ ἐχρήσθη, πυνθανομένῳ περὶ βίου, πῶς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὃ ἔστι, τοῖς βιβλίοις τοῖς τῶν ἀρχαίων. τουτέστι, μελέτην ἀσκεῖν καὶ λόγοις τρέφειν ψυχὴν τὴν βασίλειαν.

---

1. Ὅτι Gaisf. cum *V. 2. προτέρῳ *V. τὸ κατηγορούμενον] τὸ omisi cum A. E. *V. Dura quidem oratio; sed satis tolerabilis, si coniungantur μᾶλλον κατηγορούμενον. Tum ἐπὶ τὸ τοῦ πρότερον A. Mox ἡ ante ὑγεία om. A. V. 3. ἢ ποτερον] ἢ om. A. V. E. 8. γίνονται Med. 11. εἰ ὑγεία] ἐν ὑγείᾳ B. V. ἡ ὑγεία E. 12. αἱρετὴ — οὖσα om. V. 13. εἰ ἡδονὴ] ἡ ἡδ. B. E. 14. μὴ] εἰ μὴ E. 15. ὁ πλοῦτος] ὁ omisi cum V. Tum ἧττων ἢ A. V. ἥττων Med. ἧττων ἐστιν E. ἥττων ἔστιν ἢ B. 16. ἥττων Med. 18. Refingendum, ἀγαθόν ἐστι τούτοις, κἀκείνοις. 19. ὁμοίως κατὰ σύγκρισιν] κατὰ σύγκρισιν omiserunt A. B. V. E. Photius. 20. Συγκροτεῖ] Continuo δοτικῇ delevi cum *V. Lex. Bachm. p. 373. 21. συνδεῖ] καὶ συνδεῖ A. B. V. E. Med. Photius. Gaisfordus comparavit Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 44. ed. Montac. Varium verbi usum illustrarunt Dorv. in Charit. p. 251. Villois. in Long. p. 285. alii. 22. Ἀγαθίας] Lib. II. p. 35. Küst. Ipso libri initio, quod uberius descripsit v. Πυῤῥίχη.

1. συνήθροιστο] ἤθροιστο A. Agath. 4. κροῦσαι] κρούσειν A. B. E. Tum ἀπαιτῆσαι V. Deinde τὸν ἀκούοντα quo referendum sit non satis apparet. Compara tamen Schol. Arist. Equ. 1376. 7. Συγκυροῦντα] Polyb. p. 832. 510. Toup. διαφερόντως] διαφέροντα A. *V. Photius, Hesychius et Lex. Bachm. 8. γενικῇ συντάσσεται quae neglexit Küsterus, tuetur *V. Exemplum structurae praebet Aristides T. I. p. 512. addito autem dativo personae frequentant scriptores aetatis sophisticae. 10. Om. vulg. Silet Gron. Item ut 16. 17. 11. Συγχεῖ] Sophocl. ap. Philostr. p. 353. Toup. 12. Συγχίδα] Confer Hesych. v. Συκχάδαι. Küst. 13. Καὶ μονόπελμον συγχ.] Phaniae Ep. II, 3. Anthol. Pal. VI, 294. μονόπελμον] Sic recte legitur in Paris. A. itemque in codice Epigrammatum. Est enim συγχίς, vel potius συκχίς, genus calcei. At priores editt. uti et MSS. B. et C. pessime habent μονόπεπλον. Küst. 14. ἐρημοκόμου] ἐρημοκόκου V. ἐρημοκόμον E. Mox κατένα A. *V. 18. Ζήνωνι γὰρ τῷ Κιτ.] Idem refert Laertius in vita Zenonis Citiei, sub initium. Küst. Breviter haec tradidit v. Ζήνων Μνασέου. Ceterum explicatius Diogene narravit Suidas. 19. Κιτιεῖ] Κιττιεῖ V. ἐχρίσθη *V. Mox πυνθανομένου A. qui om. πῶς ἂν — νεκροῖς. Hanc sententiam nescio quis allevit gl. Αἰγυπτία κληματίς. 21. τῶν] τοῖς τῶν A. V. 22. ψυχὴν τὴν βασίλειαν] Scribe τὴν ψυχήν, expuncta ultima voce βασίλειαν, quae nihil ad rem facit. Küst. Verba postrema corrupta esse nemo non videt. Putaham legendum: Καὶ λόγοις τρέφειν τὴν ψυχὴν τῶν παλαιῶν. Ita locutus est Lucian. adversus Indoct. παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους καὶ ποιήματα. Sed iam video meliora, quae ego probo, et tu, sat scio, probabis. Unius litterae mutatione res

---

Comparatio fit multis modis. aut enim quaeritur, utri subiectorum magis conveniat praedicatum: ut, utrum divitiae an sanitas sit bonum optabilius. aut utrum horum subiecto magis insit: ut, utrum sanitati plus voluptatis quam utilitatis insit. aut utrum hoc magis insit illi quam hoc illi: velut, utrum sanitati plus insit boni quam morbo mali. quomodocunque enim comparationes fiant, ab accidenti sumuntur. comparatio autem fit secundum magis, secundum minus, secundum simile. nam et haec sunt comparativa. ut, si valetudo, quae divitiis est optabilior, per se non est expetenda, ne divitiae quidem. et, si voluptas, quae magis bonum est quam finis, non est bonum, ne finis quidem bonum erit. et contra, si divitiae, quae minus bonum sunt quam valetudo, sunt bonum, item valetudo. et, si valetudo, quae minus bonum est hominibus in pace quam in bello viventibus, bonum est illis, item his. *Συγκριτικῶς.* Per comparationem. *Συγκροτεῖ.* Colligit, auget, constituit. item colligat, concinne iungit, continet, adiuvat, nullum tempus praetermittit. Agathias: *Copiae ab Narsete cogebantur, et iam omnes collecti erant exercitus.* *Συγκρούειν.* Congregare. Et *Σύγκρουσις*, fraus. *κροῦσαι* est fallere audientes. quasi falsa mensura decipere et imponere. *Συγκυκῶν.* Commiscens. *Συγκυροῦντα.* Quae prospera fortuna concurrunt. *Συγχαίρω.* Genitivo iungitur. *Ille de victoria gratulabatur; alter vero vicissim simulabat.* *Συγχεῖ.* Confundit, commiscet. *Συγχίδα.* In Epigrammate: *Et unicam soleam habentem synchidem, et tegmen capitis calvi.* de pectine videtur loqui. *Συγχρωτίζεσθαι.* Familiariter cum aliquo versari. Zenoni Citiensi oraculum consulenti, quo pacto beatam vitam degere posset, deus respondit: si familiariter cum mortuis versaretur. id est, cum libris antiquorum. iussit igitur animum meditando exercere et

391 Συγχυθείς. συνταραχθείς.

Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, ἀλλὰ πραόνως ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητάς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.

σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς. καὶ γὰρ ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον ποιεῖ.

Συηναῖος. καὶ Συήνη, ἡ δερματοθήκη. συίνη δὲ ἡ συκέα.

Συηνία καὶ ὑηνία. ἀμαθία, σκαιότης. παρὰ Φερεκράτει. Καὶ Συηνεῖν, Πλάτων ὁ φιλόσοφος τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συῶδές τι ποιεῖν. Καὶ Συηνία, πόλις. Συίνη δὲ συκέα.

Συκάζειν. οὕτω τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί.

Συκάμινον. εἶδος δένδρου.

Συκέα. τὸ δένδρον. σῦκον δὲ ὁ καρπός.

Σύκινον. ἀσθενές. καὶ παροιμία, Συκίνη μάχαιρα, ἀντὶ τοῦ συκοφάντις. Καὶ ἑτέρα παροιμία· Συκίνη ἐπικουρία. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. Ἡμεῖς δὲ οἱ καθήμενοι τὴν συκίνην ἐπικουρίαν, τοὺς στρατιώτας προσδεχόμενοι.

Συκομορέα. ὅτι τῆς συκομόρου ὁ καρπὸς οὐ πεπαίνεται, εἰ μή τινα βραχεῖαν τομὴν δέξηται.

Σῦκον αἰτεῖν. κολακεύειν. νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων, ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκωροὺς δοῦναι.

Σῦκον αἰτεῖς. ἐπὶ τῶν κολακευόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς, βουλόμενοι

restituenda est. Scribendum, *Καὶ λόγοις — τῆς βασιλείας. Et animum alere scriptis Euangelicis. Λόγοι τῆς βασιλείας* sunt *verba Euangelii*, *Verba salutis*. Sunt autem haec verba alicuius Christiani, qui respexerit ad Matthaeum XIII, 19. *Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρός, καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.* Atque hoc verum. Ceterum aut plurimum fallor aut vestigia istius oraculi deprehendisse videor apud Schol. Aristoph. Nub. 144. ubi de oraculis trimetris agit, sed ita detrita et proculcata, ut vix vestigia agnoscas. *Καί ἐστι δὲ παρὰ κωμικῶν τινι· Ἵνʼ ἡ συγκεχωρῆσθαι τῷ χρησμῷ δύναται.* Haec nec trimetrum nec tetrametrum referunt. Proculdubio scribendum: *Εἰ συγκεχρῶσθαι τοις νεηνίοις δυνήσεται.* Sed hoc ariolari est. Huc manifesto respexit Bato Comicus apud Athenaeum lib. XIV. p. 662. A. *Καὶ βιβλίον ταῖς χερσὶ καὶ φροντίζομεν.* B. *Εὔρηκας δὲ τί;* A. *Τὰ μέγιστα.* B. *Πόσα ταῦτα;* A. *Πόσα;* τοὺς τεθνηκότας. *Toup.* II. p. 207. Quod suadet Küsterus, hoc fecit H. Steph. Thesaur. IV. p. 639. B. qui tacite dedit *τρέμειν τὴν ψυχήν*, absque *βασίλειαν. Gaisf.* Mirificum Toupii acumen, qui dictum profani hominis iusserit Suidam ex interiore formula litterarum sacrarum explicare. Non liquet unde fluxerit *τὴν βασίλειαν*.

2. *Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργ.*] Aristoph. Ran. 864 — 67. Tres superiores versus repetit v. *Πραόνως*. Post *ὀργήν* delevi *Αἰσχύλ'* cum A. B. V. E. Med. 3. *λοιδορεῖσθ' οὐ* V. Ox. 4. *ὥσπερ*] *ὡς* A. V. E. 5. *δὲ* edd. 6. *ἐμποιεῖ*] *ποιεῖ* B. V. E. Schol. Statim gl. *Συέδρων. ὅτι Αἰλιανὸς ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. ἦν δὲ ἐκ Συέδρων, ἐλεύθερος ἄγαν καὶ ἀνεστηκώς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰλιανός*, omisit A. Habet V. in marg. *καὶ ζήτει κτλ.* om. *V. Vide supra v. *Αἰλιανός*. 7. *Συήνη*] Supra *συβήνη. Küst.* Error hominis studiosi, qui glossam inchoatam locupletare voluerit. Nempe *Συηναῖος* (opinor, *Συήνη καὶ Συηναῖος*), et *Συίνη δὲ ἡ συκέα* ad inferiorem locum pertinere debebant: quibus demptis omnis huius glossae causa dilabitur. Iam novissima *Συίνη δὲ ἡ συκέα* post *Φερεκράτει* traiecit *V. *δερματοθήκη*] Immo *ἡ δερματίνη αὐλοθήκη*: ut supra v. *Συβήνη. Küst.* 9. *κυηνία*] Etymologus habet *ὑηνία*: quae vera lectio est. Uti enim *σῦς* et *ὗς* idem significant, sic etiam *συηνία* et *ὑηνία. Küst.* Photii MS. *Συηνία καυηνία*, et sic Etymologi MS. Dorvill. Dedi *ὑηνία* cum Photii editore. Vid. infra v. *Ὑήνων. Gaisf.* Accedit scriptura Med. *συνηία*. Ceterum v. Pherecratis fr. inc. 11. 10. *Πλάτων ὁ φιλόσοφος*] Non extat in nostris Platonis libris. Vid. Ruhnk. in Tim. p. 262. 12. *Συηνία*] Immo *Συήνη*. Error ut fit ex lemmate subnatus. Quae ad hanc appendicem glossae spectant, vide sub v. *Συηναῖος*. Infra *Συΐνη ἡ συκέα* E. Statim sequebantur ex v. *Σησαμοῦς* repetita (quod monuit Küsterus, suspectans ille vocem *σύινον*): *Σύινον ἔλαιον, καὶ σησάμινον, ᾧ ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευθέντες.* Omisit A. habet V. in marg. ap. Gaisf. Porro *ὁ. σ. Κ. στρατός* V. 13. *Συκάζειν*] Philostr. p. 662. Himerius apud Photium p. 1131. *Toup.* MS. Adde intpp. Aristoph. Av. 1703. Haec ex Artemidori I, 73. fluxisse vidit Albertius in Hesych. *οὕτω τὸ* et mox *ἔλεγον* om. V. ap. Gaisf. Sub finem *ζήτει ἐν τῷ ἀποσυκάζεις* omiserunt A. V.

1. *Καὶ σαρκωματικὸν ἕλκος γ.*] Nota haec referenda est ad locum illum Aristoph. Ran. 1278. *Ὥσπερ τὰ σῦκʼ ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.* Scholiasta: *σῦκα λέγει τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, σῦκον καλούμενον. Ἄλλως. τὰ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν συκώματα λεγόμενα σῦκα ἔφη. σῦκον εἶδος παθήματος, ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος φυόμενον, ὅ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον.* Haec Suidam illustrant. *Küst.* praecunte Porto. Nempe subiiciebantur, quae a Gaisfordo pro subditiciis habita delevi cum A. V. *Καὶ σάρκωμά τι ἡ ἕλκος* (sic B. E. nam *καὶ σαρκωματικὸν ἕλκος* edd. vett.) *γινόμενον ἐπί τε τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ταῖς ἕδραις, ὃ καὶ σῦκον λέγεται.* Vide gl. *Σῦκον αἰτεῖς*. 2. *Συκέα*] *Συκία* B. E. Post *δένδρον* omiserunt *ἡ καὶ συκῆ* A. B. V. Et post hanc glossam *Συκῆ. ἐν τῷ Ὀλυνθος*, om. A. V. 3. *Σύκινον*] Similia Schol. Aristoph. Plut. 947. *Συκίνη*] Theophyl. Epist. p. 61. ed. Meurs. ubi versus iste *οὕτω πολυφόρῳ* etc. ex Aristophanis Pluto depromptus est. *Toup.* 4. *συκοφάντις*] Hesychius *συκοφάντρια*. At malim *συκοφαντία*, ut habet Photius in Lex. inedito. *Küst.* *Συκοφάντης* Schottus in Suidae Prov. XII, 93. *Συκίνη μ. — παροιμία* om. A. Deinde *ἑτέρα* om. *V. qui paulo post *Ὑησῖς*. 5. *Συκίνη ἐπικουρία*] Schol. Aristoph. Lysistr. 110. sive v. *Ὀλισβος*. Cf. Meinek. Com. II. p. 785. Post h. gl. Gaisfordus delevit ex v. *Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι* petita: *Συκίνη ναῦς. τὸ εὐτελὲς δηλοῖ. ἐν τῷ, Ἐγένετο καὶ μάνδρωνι*, cum A. V. 8. *Συκομορέα*] Scribe *συκομορέα* et *συκομόρου*, per unum *ῥ*. *Küst.* Fere cum Porto. Sed *συκομοραία* Herod. Epimer. p. 217. 9. Immo *δέξεται*. 13. *Σῦκον αἰτεῖς*] Vid. Zenob. V, 91. Spectat ad Aristoph. Vesp. 301. nec dubito quin Scholiis amplioribus hic quoque usus sit Suidas.

disciplinis alere. *Συγχυθείς*. Confusus. *Σὺ δὲ μή*. *Tu vero, Aeschyle, ne iracunde, sed leniter refelle refellique patere. non enim decet poetas tanquam copas invicem conviciari. tu vero statim ut ilex ardens clamitas.* ilex enim ardens crepitat. *Συηναῖος*. Et *Συήνη*, coriacea theca. *συίνη* vero, ficus arbor. *Συηνία* et *ὑηνία*. Imperitia, rusticitas. Pherecrates. Et *Συηνεῖν* Plato philosophus dicit, ut sit, rusticum se praebere et suillo more aliquid facere. Et Syene, urbs. *Συΐνη* vero, ficus arbor. *Συκάζειν*. Ita veteres dicebant, quod est vexare. *Συκάμινον*. Sycomorus, genus arboris. *Συκέα*. Ficus arbor. at *σῦκον*, ficus fructus. *Σύκινον*. Ficulneum. et proverbium: Ficulnus gladius. id est, sycophantia. aliud proverbium: Ficulnum auxilium. dicitur de rebus inutilibus. *Nos vero desides ficulnum illud auxilium, milites, expectamus.* *Συκομορέα*. Sycomori fructus non maturescit, nisi paulum incidatur. *Σῦκον αἰτεῖν*. Ficum petere, id est, adulari. etenim tempore primarum ficuum, ut tempestivo, custodes earum rogabant, ut ficus sibi impertirentur. *Σῦκον αἰτεῖς*. Dicitur de adulatoribus. Athenienses enim agricolis adulabantur, ut

παρ' αὐτῶν λαβεῖν πρώιμα σῦκα· οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα. καὶ πάλιν ἑτέρα παροιμία· Σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ. ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βουλομένοις. ὁπότε γὰρ φανείη
392 σῦκον, τῷ Ἑρμῇ τοῦτο ἀνετίθεσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα παροιμία·

Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

ἐπὶ τῶν προσφυῶς τινος πράγματος ἐχομένων. σῦκα λέγων τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

Σῦκον. στύκον τι ὄν, τὸ ἑστηκὸς καὶ μὴ ῥιπτόμενον, ὡς ὁ ὄλυνθος. ὄλυνθος δὲ παρὰ τὸ ὅλος ἀνθεῖν, ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν.

Ὅτι τὸ σῦκον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι καὶ μόνον· ἰσχάδες δὲ σὺν πηγάνῳ ὀπτώμεναι καὶ νήστεις διδόμεναι, ὁμοίως γλήχωνι.

Καί,

Σῦκόν τε μελαντραγές.

Συκοφαντεῖν. κνίζειν ἐρωτικῶς. οὕτω Πλάτων καὶ Μένανδρος.

Συκοφαντεῖν. τὸ ψευδῶς τινος κατηγορεῖν. κεκλῆσθαι δέ φασι τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντάς τινων φιλαπεχθημόνως οὕτω προσαγορευθῆναι. Ἀριστοφάνης·

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια.

ἴδιον γὰρ Ἀθηναίων τὸ συκοφαντεῖν. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν Θεὸν ὀλιγωρίας. ἐκ δὴ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν ἀπορίαι τὴν Ἱμεραίων κατέσχον.

Συκοφάντης. λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ τινὲς λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς Θεοῖς ἐκαρποῦντο· μετὰ δὲ ταῦτα εὐθηνίας γενομένης κατηγόρουν τούτων τινές. ἐκεῖθεν οὖν συκοφάντης λέγεται.

Συκοφάντης. ὁ διάβολος. τὸν γὰρ Θεὸν ἐσυ-

2. πάλιν addidit A. 3. συκον ἐφ' Ἑρ.] Eustathius in Od. ή p. 1572 — 275, 13. σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ, ἤγουν ἑρμαῖον, καὶ εὕρημα ἐκκείμενον ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἐντυχόντος. Mox ἐκκειμένων Zenob. V, 92. 5. τοῦτο τῷ Ἑρμῇ] τῷ Ἑρμῇ τοῦτο A. E. *V. 7. Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπ.] Est senarius Aristoph. Ran. 1278. Vide etiam paulo ante v. Συκάμινον. Küst. Quae sequuntur σῦκα — ὀφθαλμοῖς praebuit Schol. Aristoph. Ceterum novissimis Ὥσπερ . . . ἔφυ facile caremus. 7. τοῖσιν ὀφθαλμοῖς] τοὺς ὀφθαλμούς A. B. V. E. Med. 8. σῦκον δὲ λέγει τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα] σῦκα λέγων τὰ σαρκώματα A. V. E. σῦκα δὲ *V. qui post ὀφθαλμοῖς addit: σῦκον λέγει τὰ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σ. ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθ. Addunt E. Med. ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον δὲ λέγει τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον αὐτοῖς. Vide glossam supra in v. Συκάμινον extinctam. 9. ἐπ' αὐτοῖς] ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς A. V. E. Mox iterum in versu τοὺς ὀφθαλμοὺς A. *V. Vulg. praebet E. ἐπὶ τοῖς Med. 12. στύχον Med. Notatio non exstat in Etym. M. 14. ὅλος] ὅλως B. E. Med. Vide superiorem v. Ὄλυνθος. 16. Ὅτι Gaisf. cum *V. καὶ μόνον] Scribendum puto, καὶ μόρον, i. e. morum. Küst. Legebam aliquando, τὸ σῦκον καιόμενον. Ficus assata facit adversus venena. Sic mox Noster: Καὶ ἰσχάδες σὺν πηγάνῳ ὀπτώμεναι καὶ νήστεις διδόμεναι, ὁμοίως σὺν γλήχωνι. Sed iam nihil mutandum esse video. Nimirum aliud est σῦκον, aliud ἰσχάς. Haec cum ruta et pulegio prodest, illud solum et per se facit contra venena. Hic sensus loci est. Huc apprime facit Iulian. Epist. 24. Σῦκον δὲ οὐκ αἰσθήσει μόνον ἡδύ, ἀλλὰ καὶ ἀναδόσει κρεῖττόν ἐστιν, οὕτω δέ ἐστιν ἀνθρώποις ὠφέλιμον, ὥστε καὶ ἀλεξιφάρμακον αὐτὸ παντὸς ὀλεθρίου φαρμάκου φησὶν Ἀριστοτέλης εἶναι. De locutione autem καὶ μόνον videnuos supra in v. Ἰουρ. Toup II. p. 208. καὶ μόνον post ἐστι A. V. Olim enim exstabat illa formula post σῦκον. Iidem ἰσχάδες δὲ pro καὶ ἰσχάδες. 18. σὺν γλήχωνι] γλιχ A. σὺν omisi cum B. V. Vide v. Βληχωνία. 20. Σῦκόν τε] Dictum Phaniae Ep. V, 3. Anthol. Pal. VI, 299. Deinde cum A. V. delevi versum ointrocriticum: Ἡμῶν σῦκον δείκνυσι φληνάφων φαγών. Ubi Küsterus: „Ex Astrampsycho: sed apud quem rectius legitur, — δείκνυσι φληνάφους λόγους."

1. Συκοφαντεῖν] Usque ad ἐρωτικῶς A. in marg. ubi reliqua desunt. Eadem habet Etymol. p. 733, 48. Gaisf. 3. Συκοφαντεῖν] Vide Athen. lib. III. c. 2. Küst. Vid. Plutarch. in Solon. c. 24. Reines. Adde Plutarch. de Curios. II. p. 523. B. Herald. adv. Salmas. p. 143. Gaisf. Cf. v. Ἀναμανθάνειν et similem orationem Choerobosci Epimer. in Psalm. p. 157. 5. ἐξευρεθέντος] εὑρεθέντος A. V. Etym. M. Schol. Platon. p. 397. 9. Ἀριστοφάνης] Acharn. 498. (522.) Versus praeter expectationem adhibitus, sed qui locum in uberiore quadam sycophantiae explicatione pulchre potuerit invenire. 11. Αἰλιανός] Aeliani locus in v. Ἱμεραῖοι prolatus, ubi desideratur prius membrum. Illic scriptum τὸν Ἱμεραίων. 15. Συκοφάντης. λιμοῦ γ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 31. sed ubi pro λιμοῦ minus recte legitur λοιμοῦ. Küst. 18. τούτων addiderunt A. V. Schol. συκοφάνται λέγονται] συκοφάντης λέγεται dedi cum A. V. 20. Συκοφάντης] Hic locus est descriptus ex Theodoreto in Ps. LXXI, 4. Locus Iobi qui nominatur exstat c. 1, 9. 11. Ernest.

praecoces ficus ab illis acciperent: ominantes illis largum proventum in sequentes etiam annos. et aliud proverbium: Ficum Mercurio. dicitur de rebus, quae ad cuiuslibet utilitatem publico propositae sunt. cum enim prima ficus apparuisset, eam Mercurio dedicabant; quam qui volebat capiebat. et aliud proverbium: *Tanquam ficus in oculis.* dicitur de iis qui rei alicui sunt affixi. ficum vero Aristophanes vocat carunculam in oculis excrescentem, vel ulcus oculorum. **Σῦκον.** Sic dictum quasi στύκον, quod stet, nec decidat ut grossus. ὄλυνθος vero dictum est quasi quod totum floreat. — Ficus vel sola remedium est adversus venena, et caricae cum ruta assatae ieiunis datae, item ut pulegium. *Ficusque esui nigra.* **Συκοφαντεῖν.** Amantem urere. sic Plato et Menander. **Συκοφαντεῖν.** Falso accusare. hoc autem inde primum dicunt esse natum, quod Athenienses ficum apud eos inventam ex Attica exportari prohibuerunt. cum enim sycophantae appellarentur qui ficus exportatas deferrent, factum est ut etiam illi, qui variis nominibus per inimicitias aliquos accusarent, sic vocarentur. Aristophanes: *Et haec quidem parva sunt et nostratibus familiaria.* proprium enim erat Atheniensium calumniandi studium. Aelianus: *Ille vero deum negligentiae nomine criminabatur; inde morbi et annonae penuria Himeraeos vexarunt.* **Συκοφάντης.** Cum Attica fame laboraret, quidam ex ficubus, quae diis consecratae erant, fructus clam decerpebant. post abundantiam vero annonae quidam eos accusarunt: unde sycophantae nomen. **Συκοφάντης.** Diabolus. Deum enim calumniatus est, dicens

κοφάντησε, φήσας κεκωλυκέναι τοῦ ξύλου τὴν μετάληψιν. καὶ κατὰ τοῦ Ἰώβ· Μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰὼβ τὸν Θεόν; καὶ συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ ῥῆμα συκοφαντῶ.

Συκοφάσους. συκοφάντας.

Ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσους ἀδίκους.

Συλλαβών. εἰς νοῦν λαβών. Ὁ δὲ Πεισίστρατος συλλαβὼν τὸ χρηστήριον, καὶ φὰς δέχεσθαι τὸ χρησθέν.

Σύλας. τὰς συλλήψεις. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ στεφάνου· Ὁπόταν μὴ σῦλαι ὦσιν Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥςπερ ἐξηγούμενος αὐτό φησι· Σεσύλημεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, ὥςπερ δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ
393 Ἀθηναίων. εἶπειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι, ἃ ἔλαβον, τί ἄν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια; ἀντὶ τοῦ τὰς συλλήψεις σύλας ἔλεγον.

Σύλλας. ὄνομα κύριον. Ὅτι ἐπὶ Σύλλα τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Λίβιός φησι καὶ Διόδωρος. ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος, ὀξὺν ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι· τοὺς δὲ Τυῤῥηνῶν μάντεις μεταβολὴν τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτὼ γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων· ἑκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης, κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον, ὃ δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίγνεσθαι, ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι, καὶ θεοῖς ἧττον τῶν πρότερων μέλονται. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως πως ἔχει, σκοπεῖν παρίημι.

Ὅτι Σύλλας ὁ ὕπατος ἀπάρας ἐξ Ἐφέσου, προσχών τε ταῖς Ἀθήναις, ἐνδιέτριψε τῇ πόλει χρόνου τινός, καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τοῦ Τηίου καταλαβὼν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην ἀνείλετο· ἐν ᾗ πλεῖστα τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου βιβλίων ἦν, οὕπω τότε τοῖς πολλοῖς, ἥ φησι Πλούταρχος, γνωριζό-

4. Sub gl. finem αἰτιατικῇ expunxi cum *V. 5. *Συκοφάσους*] *συκοφάσεις* ex Diog. Laert. V, 8. reddit Toupius II. p. 209. Suidae lectionem habet Anthol. Pal. MS. VII, 107. Porro corrigendum *συκοφαντίας*. Mox *ἀδίκους* A. non *ἀδίκως*. Statim Gaisf. delevit, non additis libris, gl. *Συκυαῖσι. Φερεκράτης Τυραννίδι· Ἀρ' ἀράχνι', ὥςπερ ταῖς συκυαῖσι ταῖς κεναῖς; ἐν τῷ Ἀράχνῃ.* Vide supra v. *Ἀράχνη*. Om. *V. indicatus ab Valck. Diatr. p. 169. 7. Ὁ δὲ Πεισίστρατος] Haec sunt verba Herodoti lib. I, 63. quod doctissimos editores fugisse video. *Toup.* 8. *τὸ* ante *χρηστήριον* add. A. B. V. E. 10. *Σύλας. τὰς συλλήψεις. Δημ.*] Ex Harpocratione. Pro *συλλήψεις* autem scribendum esse *συλήσεις* recte monuit Valesius in Harpocrationem, et ante eum Salmasius de Modo Usur. p. 217. qui omnino cum hoc loco conferendus est. *Küst.* Vid. Herald. adv. Salmas. p. 159. *Gaisf.* 11. *Περὶ στεφάνου*] Sive *Περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραχίας* (p. 1232, 4.), ut docet Harpocratio. Nam uterque Demosthenis locus pertinet ad Or. c. Lacrit. p. 927, 4. et 931, 22. cuius idem meminit Harpocratio. 14. *ὥςπερ δεδομένων*] *ὥςπερ* perperam om. A. B. V. E. Med., Photius. 18. *συλλήψεις*] *συλήσεις. Küst.* Sic Photius et Harpocrat. *τὰς* addiderunt A. B. V. E. 19. *Σύλλας*] *Σύλλου* addit V. *Σύλλα* E. *Σύλλας σύ*. Med. *Ὅτι*] Hoc et sequentia fragmenta Dioni Cassio assignat Maius in Collect. Vatican. T. II. p. 563. in primo quidem auctorem adhibens Maximum Planudem ib. p. 548. *τοῦ Σύλλα*] *τοῦ* om. A. V. *Σύλλου* *V. 22. *ἐξ ἀνεφέλου*] Exscripsit Plutarchum in Sylla p. 456. *Wesseling.* in Diod. T. II. p. 646. Desideratur *γὰρ* particula.

4. *τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν* om. V. *ἑτέρου γένους* Plutarchus. 5. *ἀποφήνασθαι*] *ἀποφαίνεσθαι* E. Mox *τὸ τέρας* om. V. qui infra *τῶν ἀνθρώπων*. 7. *ἀλλήλων τοῖς βίοις* *V. 12. *ὅ*] *ἥ* Planudes, *ὡς* Plutarchus: unde legendum *ᾧ*. 15. *οὖν* om. *V. qui *ἄλλως πως εἴτε οὕτως*. 17. *προσχών* Edd. 18. *χρόνον τινά*] *χρόνου τινός* A. B. V. Cum iisdem *τὴν* omissum post *Ἀπελλικῶντος*. 19. *καὶ τὴν Ἀπελλικῶνιος τὴν τοῦ Τ.*] Vide Plutarchum in Sylla p. 468. et Strabonem lib. XIII. p. 609. *Küst.* Idem superiori glossae *Ἀπελλικῶν*, cuius originem hinc repetendam esse suo loco monstravimus, ascripsit Athen. V. p. 214. Adiecit Reinesius Aristoclem ap. Euseb. P. E. XIV, 18. 21. *οὔποτε*] *οὕτω τότε* A. *οὔπω τοτε* V. et Plutarchus. 22. *ὥς φησι*] *ἥ φησι* A. V. E.

cum interdixisse, ne de fructu arboris comederet. et Iobo insusurrans: *Num Iobus gratis Deum colit?* Et *Συκοφαντία*, calumnia. et verbum *Συκοφαντῶ*. *Συκοφάσους*. Calumnias. *Licuit igitur iniustas vincere calumnias.* *Συλλαβών*. Qui mente comprehendit. *Pisistratus autem cum oraculum intellexisset, dixit se illud libenter accipere.* *Σύλας*. Spoliationes. Demosthenes in oratione de Corona: *Ubi Atheniensibus non est concessum aliorum bona diripere.* in sequentibus vero quasi explicans dicit: *Bonis nostris spoliati sumus a Phaselitis, quasi ius spoliandi datum sit Phaselitis contra Athenienses. cum enim reddere nolint ea quae ceperunt, quo alio nomine possis istud appellare, quam aliena depraedari?* pro *συλήσεις* enim dicebant *σύλας*. *Σύλλας*. Nomen proprium. Sullae Consulis temporibus civile Romanorum bellum exarsit. futurorum vero malorum proventum signa quaedam praecessisse Livius et Diodorus tradunt. aere enim sereno et admodum sudo tubam auditam esse, quae acutum et lugubrem clangorem redderet: quam omnes qui audissent, prae metu obstupuisse. Tyrrhenos autem vates respondisse, prodigium illud generis humani mutationem significare. octo enim esse hominum genera, vita et moribus inter se discrepantia; singulis autem certum tempus a deo praestitutum, quod magni anni circuitu absolvatur. superiore igitur circuitu ad finem perducto, novoque instante, prodigium aliquod admirabile in terra vel coelo apparere, ex quo rerum illarum periti statim coniiciant, extitisse homines aliis moribus et institutis praeditos, qui diis minus curae sint quam superiores. haec vero utrum sic an alio modo se habeant, nunc non disputo. — Sulla Consul cum Epheso discessisset, et Athenas appulisset, in illa urbe tempus aliquod commoratus est: ibi repertam Apellicontis Teii bibliothecam sustulit. erant autem in ea plurimi Aristotelis et Theophrasti libri, quos ait Plutarchus nunquam ante

μενα, ἀλλ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γνῶσιν.

Ὅτι Σύλλας ὁ ὕπατος, ἐπιλογισμὸν τῶν ἑαυτοῦ πράξεων ποιήσας Εὐτυχῆ ἑαυτὸν ἐκάλει καὶ ἔγραφε. καί ποτε Λαβερία, Ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανής, ἐξόπισθεν τοῦ Σύλλου πορευομένη, ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα, καὶ κροκύδα τοῦ ἱματίου σπᾷ. τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος, Οὐδὲν δεινόν, εἰπεῖν, αὐτόκρατορ· ἀλλὰ βούλομαι τῆς σῆς καγὼ μικρὸν εὐτυχίας μεταλαβεῖν. τὸν δὲ ὑπερησθῆναί τε τῷ ῥηθέντι καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτην γυναῖκα, τῆς Μετέλλης ἤδη τεθνηκυίας.

Σύλαιον. πόλις.

Συλλέγω. αἰτιατικῇ.

Συλλήβδην. συλλαβών, ἀθρόως.

Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.

Συλλήπτορα. βοηθόν.

Σύλλιον. πόλις, πλησίον Σίδης.

Συλλογῆς. ὄνομα ἀρχῆς.

Συλλογιμαῖα.

Συλλογισμός. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν· ὥσπερ καὶ ὁ σύμψηφος ψήφων. — Ὄργανον δέ ἐστιν ὁ συλλογισμὸς πρὸς | τὸ φανερόν τι ποιῆσαι 394
μὴ δοκοῦν εἶναι γνώριμον, διά τινων γνωρίμων τε καὶ φανερῶν. — Ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ συλλογισμὸς ἄρα χρήσιμος. — Πᾶν δὲ ὄργανον ὃ μὴ τὴν χρείαν αὐτοῦ παρέχεται, ἀναιρεῖται. ἔστι δὲ συλλογισμὸς πρότασις μετὰ συμπεράσματος.

Σύλλογος. ἄθροισις. Ἐνδημῶν δὲ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται.

Συλλοχισμός. ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ· ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ καὶ τοῖς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

---

3. Ὅτι Gaisf. cum *V. 5. *Λαβερία*] Leg. *Οὐαλερία*, Messallae filia, Hortensii oratoris soror, cum a viro divertisset, Plut. Sull. 35. *Reines.* *Οὐαλλερίαν* Plutarchus; quam *Βαλλερίαν* diserte dixit Planudes. Dein *γυνὴ Ῥωμαία* *V. 7. *κροκίδα*] *κροκύδα* dedi cum A. Plut. *κροκίδος* Exc. Vat. 8. *αὐτοκράτωρ*] *αὐτόκρατορ* scripsi cum Exc. *V. Med. 9. *καγὼ τῆς σῆς*] *τῆς σῆς καγὼ* A. V. Plut. *μικρὸν τῆς σῆς* *V. *καγὼ* Exc. 10. *τε τῷ ῥηθέντι*] Om. V. qui mox *γυναῖκα αὐτὴν ἀγαγέσθαι*. *Gaisf.* Repugnant Exc. Nec Gronovius aliud enotavit praeterquam *αὐτὴν γυναῖκα ἀγαγέσθαι*. 13. *Συλλαῖος*. *ὄνομα κύριον*. *καὶ Σύλαιον πόλις*] Gl. castigavimus ad fidem MS. A. *Συλιενὺς* pro *Συλλαῖος*, *Σύλειον* pro *Σύλαιον* maluit Reinesius. Omnia ab V. usque ad *ὄνομα ἀρχῆς* om. V. tradit Gaisfordus, qui *Συλλαίου* Arabis nomen apud Iosephum B. I. I, 27, 1. et pluribus in locis observavit extare. *Σύλαιον*, *πόλις* etiam Herod. Epimer. p. 234. 14. Om. vulg. Silet Gron. 16. *Ὡς ἀγαθὰ συλλ.*] Aristoph. Plut. 646. Vide v. *Ὡς ἀγαθὰ συλλ.* 17. *εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων*] *εὐδαιμ*$^{o'}$ A. i. e. *εὐδαιμόνων*. Tum *ἀπαγγελλομένων* B.

1. *Σύλλιον*] V. Arriani Exp. I, 26. 2. *Συλλογή*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Συλλογ*^{ς} A. *Συλλογῆς* Photius et Harpocr. Pal. quod Meierus de bonis damn. p. 206. pro *συλλογεῖς* dictum accipit, coll. Lex. Rhet. p. 304. Sed iure repugnat Böckhius in Corp. Inscr. Vol. I. p. 138. 4. *ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλ.*] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. I. Topic. p. 7. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* 5. *τινα*] *τινα λόγων* A. V. 6. *σύμψηφος*] Scribe *συμψηφισμός*: ut recte habet Alex. Aphrodis. loco laudato. *Küst.* 8. *διά τινων — χρήσιμον* om. V. 10. *χρήσιμον* E. cum Alex. 12. *πρότασις*] *προτάσεις* A. 14. *Ἐνδημῶν*] Potius legendum videtur *ἐνδήμων*. *Hemst.* Neutrum satisfacit. Sed Aelianum sive scriptorem ingenio consimilem decere videtur: *Ἐπιδημιῶν δὲ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται*. 16. *Συλλοχισμός*. *ὅταν τῷ πρ.*] Confer Aelianum in Tact. c. 6. qui idem docet. *Küst.* Sive Montfauc. Bibl. Coisl. p. 506. *Συλλογισμός* A. Med. Mox *λόγῳ — λόγος* Med. 18. Hanc glossam exceperat annotatio, quam mira hominum industria nunc integram nunc particulatim etiam in glossas *Ἄκιτιν*, *Φάσγανον* et *Ψῆκτρα* traduxit: *Συλόνυχας*. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)· *Καὶ ψῆκτραν ἄκοιτιν ἀπέπτυσε, καὶ λιποκόπους φασγανίδας, καὶ τοὺς συλόνυχας ὄνυχας*. Versus Phaniae VI, 3. 4. Anth. Pal. VI, 307. Delevi cum A. Vetus error *ἄκιτιν* sive *ἄκοιτιν* pro germana scriptura *δοναξῖτιν*, item ut *στόνυχας* depravatum in *ὄνυχας*. Quae Küsterus monuerat, ea cum ad lectiones codicis Palatini pleraque spectent, repeti noluimus. Relinquenda tamen videbatur Toupii annotatio: „*λιποκόπους φασγανίδας*] Haec repetuntur infra apud Suidam v. *Φάσγανον*, ubi legitur *λιποκόπρους*. Sed neutra lectio vera est. Rescribendum omnino *λιποκώπους*. *Φασγανίδες λιπόκωποι* sunt *cultelli manubriis destituti*. Idem poeta apud Suidam v. *Φάρσος*: *Φάρσος ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέου*. Confer etiam Salmasium in Simmiam Rhodium p. 206. Quod vero exhibent MSS. *Λιποκόπτους* sive *Λινοκόπτους*, ne Graecum quidem est. Quod viros doctissimos non animadvertisse miror. Ceterum de isto Epigrammate consulendus Küsterus in Suidam v. *Ἄκιτιν* et in Diatrib. Anti-Gronoviana. Consulendus etiam Reiskius in Anthol. p. 6." *Toup.* II. p. 209.

---

in vulgus cognitos fuisse, sed tunc demum in hominum notitiam venisse. *Σύλλας*. Sulla Consul cum res a se gestas animo reputasset, Felicem se et vocavit et scripsit. aliquando autem Valeria, matrona Romana non ignobilis, Sullam a tergo sequens manum vesti eius iniecit, floccumque inde avellit. tum illo converso, *Nihil mali*, inquit, *facio*, *imperator*, *quae et ipsa felicitatis tuae paulum particeps fieri cupiam.* quo dicto Sulla mirum in modum delectatus eam paulo post uxorem duxit, Metella iam defuncta. *Σύλαιον*. Sylaeum, urbs. *Συλλήβδην*. In summa, simul complexus. *Etenim quaevis bona comprehensa tibi fero.* hoc locum habet, cum felicitatem pollicemur. *Συλλήπτορα*. Auxiliatorem. *Σύλλιον*. Syllium, urbs prope Siden. *Συλλογῆς*. Collectores, nomen magistratus. *Συλλογιμαῖα*. *Συλλογισμός*. Syllogismus ipso nomine compositionem quandam verborum significare videtur: item ut *συμψηφισμός* suffragiorum collationem. syllogismus autem est instrumentum ad aliquid demonstrandum, quod non videtur esse notum, per nota quaedam et clara. — quoniam autem omne instrumentum est utilis res, item syllogismus. — omne vero instrumentum quod usum suum non praestat, tollitur. syllogismus autem est propositio cum conclusione. *Σύλλογος*. Coetus. *Popularis vero coetus existit incredibilis.* *Συλλοχισμός*. Syllochismus est cum primo manipulo alius manipulus additur: ita ut manipuli ductor manipuli ductori, tergi ductor tergi ductori, reliquis autem qui in interiectis iugis collocati sunt, totidem alii adiungantur.

Συλοσῶντος. ὄνομα κύριον.

Συλῶ. τὸ σῦ μακρόν.

Ἀμφοτέρους ἤσχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος. ἐν Ἐπιγράμματι.

Συμμαθεῖν. οἷον, μεμαθηκότα τὸ γεγονὸς οὐδείς με οἶδε τόπος, ἀλλὰ μάτην περιῆλθον· ἢ ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. Σοφοκλῆς·

Κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.

Καὶ Συμμαθόντι, συνεθισθέντι. Καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐκ κριθῶν.

Συμμαχία. συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρει. καὶ ἔστι μὲν συμμαχία, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον· ἐπιμαχία δὲ ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττῃ.

Συμβαλεῖν. διακρῖναι, νοῆσαι, συγκρῖναι.

Συμβάλλειν. μεταδιδόναι, κιχρᾶν.

Ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη ἱμάτια, χρυσίον, ἀργύριον, ἐκπώματα, μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον. Συμβαλεῖν οὐδεὶς εἶχε τὸ γενόμενον. ἀντὶ τοῦ νοῆσαι.

Συμβαλόντα. τουτέστι, τὸν δανεισάμενον. Ὁ δὲ ἦλθε παρὰ τὴν βασίλισσαν, τὸν συμβαλόντα αἰτιασόμενος, καὶ δεηθῆναι αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. Ἀρριανός· Συνέκειτο γὰρ τὸν μὲν σημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα ποιεῖειν τὸ τεταγμένον.

Σύμβαμα. κατὰ γραμματικοὺς πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἷον, Ἰωάννης περιπατεῖ. Παρασύμβαμα δὲ πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἷον, Ἰωάννῃ μέλει. φήσας γὰρ Ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδενὸς ἑτέρου ἔχρῃζε. εἰπὼν δὲ Ἰωάννῃ μέλει, περὶ τίνος παρέλειψεν εἰπεῖν. 395

---

1. Συλοσῶν] Frater Polycratis et Pantagnoti. Sami tyranni hi erant. Herodot. III, 39. 139. 140. Iulian. Ep. 29. Val. Max. V, 2. *Reines.* Nominativum sustuli cum *V. Συλώσοντος A. Συσολόντος *V. 2. τὸ σῦ μακρόν] Vide v. Ἄσυλον. Quod praecedebat αἰτιατικῇ, expunxi cum *V. 4. ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. Pal. VI, 257. Versus Antiphili pleniores extant in v. Ἀμφιφορῆα. Quae subsequebatur glossula Συλοσῶντος χλαμύς. ἐν τῷ χλαμύς, eam omisit A. Συλῶντος V. E. Med. 5. Συμμαθεῖν. οἷον μεμαθ.] Ex Schol. Sophocl. Ai. 860. γεγονός. οὐδείς με οἶδε Edd. 6. οἶδε] γινώσκει E. 9. ἐπίσταταί μου Med. 10. Καὶ πάνυ] Xenophon Anab. IV, 5, 27. καὶ μάλα ἡδὺ συμμαθόντι τὸ πῶμα ἦν. 12. Συμμαχία] In principio iteraverunt A. *V. Mox edd. vett. συμμαχία μὲν γάρ ἐστιν. Mutaverunt ordinem A. V. συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρει. συμμαχ.] Ex Schol. Thucyd. I, 44. ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* 15. μόνος *V. μόνον Schol. 16. συμπράττῃ] συμπράττοι A. V. 17. νοῆσαι, διακρῖναι Photius. 18. Συμβάλλειν δὲ] δὲ om. A. (cum *V.) qui novae gl. initium facit. κιχρᾶν] καὶ χρᾶν Schol. Aristoph. Aldinum.

1. Ἔπειτα συμβάλλ.] Tres hi senarii leguntur apud Aristoph. Eccles. 446. (467.) *Küst.* 2. ἱμάτια] ἱμάτιον V. Ox. 3. ἐναντίον] ἐναντίων A. V. 4. Συμβαλεῖν] Desunt haec A. Cf. v. Ξυμβάλλειν. 7. Ὁ δὲ ἦλθε] Haec sunt verba Procopii Arcan. Hist. p. 60. [ed. Par. p. 46. c. 15.) Καί ποτέ τις τῶν πατρικίων — τῶν αὐτῇ ὑπηρετούντων τινὰ ὀφείλοντά οἱ χρήματα μεγάλα, εἰσπράξασθαι οὐκ οἷός τε ὤν, εἰσῆλθε παρ' αὐτήν, τόν τε συμβάλλοντα (lege συμβαλόντα) αἰτιασόμενος, καὶ δεηθησόμενος αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. *Quinetiam vir ordinis patricii, cum a Theodorae familiari grave aes creditum exigere non posset, eam adiit, debitorem interpellaturus, illamque ut se aequo iure complecteretur rogaturus.* Ad hanc normam castigandus est Suidas. Notandum autem nostri lexicographi interpretamentum, Συμβαλόντα. τὸν δανεισάμενον. Quod rectum et egregium est: id quod ex sensu loci patet. Nimirum verba συμβαλών, χρήστης, δανειστὴς ambiguo sensu gaudent, et nunc de *creditore*, nunc de *debitore* usurpantur: de quo nonnulla post Maussacum annotavit Valesius in Harpocrat. Vide et quae scripsit Salmasius de Usur. p. 496. Suidas: Χρήστης καὶ ὁ δανείζων καὶ ὁ δανειζόμενος. Procopius Hist. Arcan. p. 70. Οὐκοῦν, ὦ δέσποινα, εἰσί μοι χρῆσται, οἱ μὲν δανείσαντες τὰ σφέτερα αὐτῶν, οἱ δὲ δανεισάμενοι. *Toup.* 8. αἰτιασόμενος] αἰτιασάμενός καὶ A. V. Quod sequitur δεηθῆναι, vitium ut fit ab infinitivo propinquo βοηθῆσαι traxit. 9. Ἀρριανός] De Rebus Indicis p. 563. *Küst.* C. 28. locus paulum mutatus. 10. ποιεῖν] ποιέειν A. V. E. Arr. 11. Σύμβαμα. κατὰ γραμμ.] Vide Menag. in Laert. VII, 64. *Küst.* Adde Schol. Luciani Vitt. Auct. 21. et Priscian. XVIII. p. 1118. Tetigit Apollon. de Synt. 1, 8. Σύμβαμα A. in marg. pro v. l. qui Σύγγραμμα in textu. 12. αὐτοτελῆ] οὐκ αὐτοτελῆ V. male: contra quae Suidas in altero membro posuit οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα, ne ipsae quidem conveniunt placitis Stoicorum. Vide Apoll. de Synt. III, 31. p. 281. 15. Ἰωάννῃ] Ἰωάννης V. item ut infra. 16. ἄλλου] ἑτέρου A. V.

Συλοσῶντος. Nomen proprium. Συλῶ. Syllaba σῦ longa. in Epigrammate: *Utrumque ignominia affecit. spoliatus est enim Bacchus.* Συμμαθεῖν. Nullus locus me rei gnarum cognovit. vel συμμαθεῖν est edocere, in notitiam rei quaesitae perducere. Sophocles: *Nullus locus me docere novit.* Et Συμμαθόντι, assueto. *Et potus ex hordeo confectus valde gratus erat bibentibus ei assuetis.* Συμμαχία differt ab ἐπιμαχία. nam συμμαχία est, cum habet eundem et inimicum et amicum socius. ἐπιμαχία vero, cum quis hactenus socio fert opem, si ab hostibus petatur, non alios petentem adiuvat. Συμβαλεῖν. Diiudicare, intelligere, comparare. Συμβάλλειν. Symbolas conferre, commodare. *Deinde iussit eas inter se solas coram nullis testibus in medium conferre vestes, aurum, argentum, pocula.* Συμβαλεῖν. Perspicere. *Nullus perspicere poterat id quod acciderat.* Συμβαλόντα. Illum qui pecuniam accepit. *Ille vero regiuam adiit, debitorem accusaturus eamque rogaturus, ut ex aequo suppetias ferret.* Arrianus: *Convenerat inter eos, ut alter signum daret, alter signo animadverso imperata faceret.* Σύμβαμα. Secundum grammaticos est propositio constans ex nomine et verbo, quae sententiam perfectam continet: ut, *Ioannes ambulat.* parasymbama vero est propositio, constans ex nomine et verbo, quae sententiam non perfectam continet: ut, *Ioanni curae est.* qui enim dicit, *Ioannes ambulat*, nullo alio indiget vocabulo. contra qui dicit, *Ioanni curae est*, omisit dicere, quaenam res.

Συμβάς. συμφωνήσας, πεισθείς. *Τραϊανὸς δὲ μὴ συμβὰς ἐπὶ ταῖς ὁμολογίαις ἐν παρασκευῇ ἦν.*

Σύμβασις. φιλία, συντυχία, καταλλαγή. *Γνώμη· Σύμβασις δὲ φίλων κατὰ τὸν αὐτὸν γινομένη τρόπον τῶν ὑπ' ἀνάγκης συγχωρηθέντων βεβαιοτέρα.*

Συμβατήριοι. εἰρηνικοί, φιλικοί. *Βούλομαι διαλεχθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίοις.*

Συμβαίνει. ἔοικεν, ἐξωμοίωται, συμφωνεῖ. *Τοῦτο δὲ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.*

Συμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. *Τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσι καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζειν ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ θέσει.*

Συμβαίνουσι. συμπράττουσι, συμφωνοῦσι. *Χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν. Ἄλλα τε γάρ τινα οὐ συμβαίνοντα τῷ τῆς ἀρχῆς ὄγκῳ διεπράττετο. ἀντὶ τοῦ ἁρμόζοντα.*

Συμβεβηκός. ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς.

Πῶς ὁ ἑκτικὸς πυρετὸς κατὰ συμβεβηκὸς ἀναμφιβόλως ὢν φθείρει τὸ σῶμα; ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαί φασιν. ἔστι γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκὸς ὁ πυρετός, ἀλλ' οὐδ' ἀλλοίωσις τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἁρμονίας τοῦ ζῴου.

Συμβῆναι. συμφωνῆσαι. *Οἱ δὲ ᾔξίουν τὸν βασιλέα ἐφ' ᾧ συμβῆναι Γαβίοις, ἐφ' οἷς ἂν δικαιῶσι Γάβιοι.*

Συμβιβάζων. συλλαλῶν, διδάσκων.

Συμβιβάσειν. εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.

Συμβιβῶ. διδάξω, ἐπιστήσω, νοῆσαι ποιήσω. [*Συμβιοτής.* καὶ *Συμβιοτεύω.*]

Συμβλητά. τὰ σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα.

Συμβλητῇ. δυναμένῃ ἐπιγνωσθῆναι. *Βουλῇ*

---

1. *Τραϊανὸς δὲ*] Locus ex Arriani Parthicis sumptus. 2. *δὴ*] *δὲ* A. V. E. Med. Mox *ἐπὶ* ante *ταῖς* add. A. B. V. E. 3. *Σύμβασις*] Dio in Exc. Ursin. p. 400. *Toup.* MS. *Γνώμη* accessit ex A. *γνῶσις* V. De quo vide annot. in v. *Γνώμη*. *παρὰ Σοφοκλεῖ*. Ceterum Photius et Lex. Bachm. p. 373. post *καταλλαγή* inserunt *σύμμιξις*. 6. *Συμβατήριοι*] Memnon apud Photii Bibl. p. 828. *ὅρκων συμβατηρίων. Toup.* 7. *συμβατηρίοις*] Melius convenit *συμβατηρίως*, i. e. *εἰρηνικῶς. Hemst.* Oratio ut videtur non integra. 8. *Συμβαίνει*] Euseb. Hist. Eccl. p. 165. ubi male Vales. *Toup.* MS. *ἐξομοιοῦται*] *ἐξομοίωται* A. B. V. *ἐξωμοιῶται* *V. quod tenore mutato probavi. 9. *Τοῦτο δεῖ*] *τοῦτο δὲ* A. V. ap. Gaisf. Latent vestigia numerorum iambicorum. 11. *Τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς τετρ.*] Haec sunt verba Marci Antonini lib. V. c. 8. ut Pearsonus monuit. Ibi autem pro *συναρμόζειν* legitur *συναρμόζοντας*, uti etiam hic apud Suidam legendum est. *Küst.* 13. *καὶ ἐν*] *ἢ* Antoninus. 14. *θέσει* om. A. *συνθέσει* Antoninus. 16. *Χρησμοί τε*] Aristoph. Equ. 220. 17. *συμβαίνοντα*] *συμβαίνουσα* V.

1. *Συμβεβηκός — φθορᾶς*] Porphyrii Isag. 6. (5. ed. Buhlii) p. 12. ed. Sylb. *Gaisf.* 3. *ἀναμφιβόλως*] *ἀναμφίβολος* B. Med. Om. E. Mox *οὐκ ἐκ τῶν πρ.* E. 10. *ἐφ' ᾧ*] *ἐφ' ὧν* A. V. Aperta verborum stribligo, quam e dittographia natam suspicere. Locus enim sic castigandus est: *Οἱ δὲ ᾔξίουν τὸν βασιλέα συμβῆναι Γαβίοις, ἐφ' οἷς ἂν δικαιῶσι.* 12. *Συμβιβάζων*] Vide de hac voce Suicerum in Thes. Eccles. *Küst.* Exodus IV, 12. 15. Daniel IX, 22. *ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε σύνεσιν. Toup.* Casaub. in Matth. XIV, 8. *adstruere dicenda. Reines.* Respicitur ad Act. IX, 22. *συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός, docens*, quo sensu apud scriptores Graecos non occurrit. cf. Hesych. gl. sacr. *συμβιβῶ σε.* Glossae Alberti in N. T. explicant, *ἐφιστάς, δουλεύων* p. 70. *Ernest.* Valckenarii Scholas in A. A. p. 453. 454. addit Gaisf. 13. *Συμβιβάσειν*] Sic habet antiquissimus MS. A. At MSS. B. et C. *συμβιβάσει.* Priores editt. vero *συμβίβασιν.* At vera lectio est *συμβιβάσαι*, ad quam MSS. B. et C. proxime accedunt. *συμβιβάζειν* autem non solum transitive accipitur, ut grammatici loquuntur, sed interdum etiam intransitive: ut et alii iam ante monuerunt. Quare lector mirari non debet, Suidam *συμβιβάσαι* hic interpretari, *εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν. Küst.* Ammon. v. *Δικαστής.* Vide Alberti Gloss. Gr. p. 151. Lego *Συμβιβάζειν.* Porro pro *συμβίβασιν* fortasse leg. *σύμβασιν.* Vid. Suid. v. *Προκαλεῖσθαι.* Sed et recte *συμβίβασιν.* Vid. Suid. v. *Ὁμηρον.* Dio Cassius p. 424. *συμβιβαζόμενοι reconciliati.* Act. Apost. IX, 22. Aristaenet. p. 150. Vide Schol. Sophocl Ai. 745. Quare recte *συμβίβασιν. Toup. συμβιβάσει* V. et sic A. ante emend. in quo *ν* additum ab antiqua, fortasse a prima manu. Ita quoque Timaeus et Photius. Küstero reponenti *συμβιβάσαι* assentitur Ruhnkenius. *Gaisf.* Non est cur displiceat infinitivus futuri, quamvis *ἐλθεῖν* sequatur. 15. *Συμβιβῶ*] Respexit Suidas ad Psalm. XXXII, 8. *Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ πορεύσῃ. Küst. διδάσκω* *V. Deinde *νοήσω* Photius. 16. *Συμβιοτής*] Gl. om. A. notavi. Post gl. seq. ponit V. Scribendum fuerat *συμβιωτής.* Vid. H. Steph. Ind. Thesauri. 17. *σύγκρισιν*] *τὰ σύγκρισιν* A. B. E. *V. *καὶ τὰ δυνάμενα γνωσθῆναι καὶ* om. A. B. V. post *ἐπιδεχόμενα.* Cf. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 486. 18. *Βουλῇ κρείττονι καὶ ἀνθρ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Βουλευτικός. Küst.* Ubi libri tenent *βουλήσει.* Locum Aeliano tribuit Valckenarius. Infra *τρόπον τινὰ* nemo sanus cum *ἀποθανόντος* potest consociare. Quod si casus Alphei fluminis amatorii significantur, sub mari delitescentis (cf. Eust. in Dionys. 409.), non dubitare licet quin figura quaedam dicendi recondatur isto *ἀποθανόντος.*

Συμβάς. Assensus, qui probavit. *Traianus vero cum conditiones non probasset, bellum parare coepit.* *Σύμβασις.* Pactio, congressus, foedus. *Reconciliatio amicorum, quamvis eodem modo fiat, firmior est ea quae per necessitatem conceditur.* *Συμβατήριοι.* Pacati, amici. *Volo cum iis sermones pacatos conserere.* *Συμβαίνει*, Similis est, congruit, consentit. *Hoc oportet spectare, num dicta cum factis consentiant.* *Συμβαίνοντα.* Convenientia. *Congruere res eo sensu dicimus, quo lapides quadratos in muris et pyramidibus convenire dicunt artifices, cum scite compositi invicem aptantur.* *Συμβαίνουσι.* Conveniunt, consentiunt. *Et oracula consentiunt et numen Pythicum. — Nam et alia quaedam peragebantur, quae imperii maiestati non convenirent.* *Συμβεβηκός.* Accidens id est, quod accedit et recedit sine subiecti interitu. — Quomodo hectica febris, cum sine dubio sit per accidens, corpus destruit? quaestio haec ex iis quae proxime ante dicta sunt solvitur. potest enim dici febrim non esse accidens, ac ne mutationem quidem subiecti, sed calorem contra naturam, qui compagem animalis dissolvat. *Συμβῆναι.* Consentire. *Illi vero regem rogabant, ut cum Gabiis pactionem faceret condicionibus aequis, in quibus acquiescerent Gabii.* *Συμβιβάζων.* Colloquens, docens. *Συμβιβάσειν.* Compositionem et pactionem de re aliqua inire. *Συμβιβῶ.* Docebo, monebo, alterius mentem convertam. [*Συμβιοτής.* Et *Συμβιοτεύω.*] *Συμβλητά.* Quae comparationem admittunt. *Συμβλητῇ.* Quae per coniecturas potest cognosci. *Consilio*

κρείττονι καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ οὐδαμῶς συμβλητῇ τρόπον τινὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀποθανόντος.

Σύμβολα. σημεῖα, μέτρα. οἷον· Σημεῖον τοῦ φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. — Εἰ γένοιτό τι σύμβολον, 396 ἐπετέλουν || τὰ δόξαντα.

Σεισμὸς εἰ γένοιτο,
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
ἤ τι τοιοῦτον.

Σύμβολα. τὰς συνθήκας ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζ' Φιλιππικῶν Δημοσθένης.

Συμβόλαιον. τὸ γραμματεῖον.

Σύμβολον. ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα τοῦτο δόντες τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ ά ἕως τοῦ κ.

Τὸ σύμβολον
λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι καθεδούμενοι.

Σύμβολον. οἰώνισμα, σημεῖον, μάντευμα. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ σύμβολος. Ὁ σύμβολος δὲ Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδέετο. οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες.

Σύμβολον. περὶ Βίωνος τοῦ πατρός· Ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τῆς τοῦ δεσπότου πικρίας σύμβολον. μήτηρ δὲ οἵαν ὁ τοιοῦτος γήμαι, ἀπ' οἰκήματος.

Συμβουλεύω. δοτικῇ.

Συμβραβεύσω. συνδιοικήσω.

Συμεὼν ὁ θαυμαστός. περὶ οὗ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος ἵσταται, μεμψάμενοι τῷ ξένῳ, πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐπενόησεν, ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψαν. εἶτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ ἄτυφον πάλιν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. ὁ δὲ Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτου πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς παρεγένετο.

Συμμετρία. ὁμώνυμον, ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον. σύμμετρα γὰρ τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα, καὶ τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ καὶ ἀρκοῦντα, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος ἢ κατὰ τὸ μέγεθος ἢ κατὰ ποιότητα καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

Σύμμικος.

3. *Σύμβολα*] *Σύμβολον* V. Saltem refingamus *οἷον σύμβολον*. *τοῦ φθαρτὸν εἶναι*] *τὸ φθαρτὸν γενέσθαι* A. V. *γενέσθαι* item B. E. Photius. Deinde *τοῦ* ante *θανάτου* omisi cum A. V. Cum optimis libris Lex. Bachm. p. 373. De re Theodoreti Quaest. in Genesin III, 39. conferri iussit Gaisf. itemque in Add. Steph. Gobarum ap. Phot. Bibl. C. 232. p. 893. 5. *Εἰ γένοιτό τι*] Sunt verba Schol. Aristoph. Eccles. 786. (819.) *εἰ γένοιτό τι σύμβολον, οὐκ ἐπιτελοῦσι τὰ δόξαντα.* Itaque *οὐκ* inseri iussit Porsonus Aristoph. p. 204. Sequuntur Aristophanis verba, quibus deest *πολλάκις* in exitu senarii. 10. *Σύμβολα. τὰς συνθ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *πρὸς ἀλλήλας*] *ἀλλήλαις* A. B. V. E. Harpocr. MS. et Photius. *ἀλλήλαις* post *θέμεναι* V. ante *θέμεναι* Edd. Harpocr. collocant. 8. *διαίξειε* Edd. 13. *Φιλιππικῶ* *V. *Δημοσθένης*] Or. de Halonneso p. 78. 14. *Συμβόλαιον*] Schol. Platon. p. 114. *Συμβόλαια παρ' Ἀττικοῖς καὶ ἀσφάλειαι καὶ συγγραφαὶ καὶ συνθῆκαι, καθ' ἃς τὸ δίκαιον ἀλλήλαις ἔνεμον.* Vide Wyttenbach. in Eunap. p. 143. Infra v. *Ταβελλίων. Gaisf.* Haec nihil ad nostram glossam, quae cum continua sic debet conflari: *Σύμβολον. τὸ γραμματεῖον, ὃ ἐλάμβανον κτλ.* 15. *Σύμβολον. ὃ ἐλάμβανον οἱ δικ.*] Vide omnino Schol. Aristoph. Plut. 277. 278. qui fusius hac de re agit. Ceterum pro *συμβόλαιον*, ut priores editt. [et B. E.] habent, auctoritate MS. A. reposui *σύμβολον*: quae vera lectio est. *Küst.* 16. *διδόντες* *V. 19. *Τὸ σύμβολον*] Aristoph. Eccl. 303. (296.) Orationem Comici cum praegressis confusam agnovit et distingui iussit Dobraeus. 20. *πλησίον* Brunckius. 21. *καθεδούμενοι*] *καθεσδούμενοι* A. V. E. *καθεδούμεθα* Aristoph. In fine gl. *ζήτει ἐν τῷ βακτηρίᾳ* omiserunt A. V. Nempe uberior illic de iudiciali symbolo extat narratio.

1. *Ὁ σύμβολος δὲ Μελάμπ.*] Marinus in Vita Procli c. 10. in fin. *Καὶ τίς ἂν ἐγένετο σύμβολος τούτου σαφέστερος, καὶ οὐδὲ Πόλλητος ἢ Μελάμποδος ἢ τῶν ὁμοίων εἰς κρίσιν δεόμενος*; Vide etiam Nostrum supra v. *Μελάμπους. Küst.* 2. *ἐδεῖτο*] *ἐδέετο* A. V. E. 3. *μαντικῶν*] Immo *τῶν μαντικῶν*. 4. *τοῦ Βίωνος*] *Βίωνος τοῦ* B. V. E. Med. Praestat *Βίων περὶ τοῦ πατρός. Ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγρ.*] Haec sunt verba Laertii in Bione. *Küst.* Diog. IV, 46. 8. Om. vulg. Silet Gron. 10. *Συμεών*] Hic est Symeon ille, qui Stylites vulgo dicitur: de quo uti et de reliquis Symeonibus fuse agit Leo Allatius in Diatriba de Symeonum scriptis. Eum igitur consule. *Küst.* Mox *ἤνος* Med. pro *κίονος*. 12. *πρῶτος γὰρ*] *πρῶτος γὰρ οὖν* V. *ἐποίησεν*] *ἐπενόησεν* A. V. Sub finem A. in marg. *Συμεὼν ὁ στυλί'* *ἕτερος*. 20. *καὶ κατὰ*] *καὶ τὰ* A. *κατὰ* om. E. quod omitti potuit. 23. *Σύμμικος*] Supr. *Σιμμίχη. Σύμιχος ὁ Κεντοροπίων τύραννος* Pythagorae aequalis, Malchus in Vita Pythag. p. 14. *Σίμμιχος* pater Theocriti, vid. supr. *Θεόκριτος. Reines.* Gl. corrupta, quam servat *V. omissam Küstero.

quodam divino, quod sapientia humana neutiquam assequi potest, cum Alpheus quodammodo defecisset. Σύμβολα. Signa, mensurae. *Signa quae hominem fuisse mortalem ante mortem ostendunt, sunt pelliceae tunicae.* Si quod signum intercederet, decreta non rata habebant. *Si terrae motus acciderit vel ignis infestus, aut mustela discurrerit*, aut aliud huiusmodi. *Σύμβολα.* Pacta et conventa, quae civitates inter se ineunt, ut cives sui debita iura invicem tribuant accipiantque. vocabulo saepius usus est Demosthenes in Philippica VII. *Συμβόλαιον.* Tessera. *Σύμβολον.* Tessera, quam iudices in iudicium ingredientes accipiebant; qua reddita mercedem iudicialem reportabant. erant autem decem numero. *Tesseram cum sumpserimus, ordine et deinceps considemus. Σύμβολον.* Augurium, omen, vaticinium. dicitur autem etiam masculino genere *σύμβολος*. *Omen hoc Melampode vel Pollete indigebat.* hi enim divinationis periti erant. *Σύμβολον.* De Bionis patre: *Non habens faciem, sed scripturam in fronte, acerbissimi domini signum. mater vero, qualem huiusmodi homo ducere possit, publicum prostibulum. Συμβραβεύσω.* Simul administrabo. *Συμεών.* Symeon, admirabilis vir. hunc cum Aegyptii monachi audissent in columna stare, rem insolitam damnantes (ipse enim primus hoc introduxerat), eum ex coetu suo excluserunt. postea vero cognita viri illius vita et animi modestia, rursus in coetum suum receperunt. ad hunc Marcianus Imperator hominis privati habitu clam venit. *Συμμετρία.* Vocabulum homonymum, item ut *σύμμετρον.* symmetra enim sunt quae eadem mensura comprehenduntur, quae cuique conveniunt et sufficiunt; vel multitudine vel magnitudine vel qualitate, quaeque facultatum quandam habent proportionem.

Συμμορία. σύνταγμα. ἢ φρατρία. Ἀνδρῶν τε ἀρίστων συμμορίαι πολλαὶ χρόνου τε μῆκος τοσοῦτον ἤγειραν ἔργον.

Συμμορία. Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου. οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος ὥςπερ παρ' ἡμῖν διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰςφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὅ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν φησι περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν τῶν πλουσιωτάτων· Ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας εἴκοσι
397 *ναῦς εἰσιν ἑξήκοντα σώματα ἑκάστην ἔχουσαν. Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτόν φησιν· Εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιέ ἄνδρες. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ξ' ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης ιέ· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων ταυτί· Ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν, σὺν πέντε καὶ ἓξ τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν, καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. συμμορῖται δ' εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας. διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος.*

Σύμπαν. Ὃ λέγομεν κόσμον, τὸ σύμπαν τόδε.

Συμπαραινέσας ἔχω. ἀντὶ τοῦ παρήνεσα.

Συμπαρομαρτῶν. συνακολουθῶν.

[Συμπάσχω. δοτικῇ.]

Συμπαίστορα. συμπαίζοντα.

Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον, συμπαίστορα μητρός.

[Συμπίνω. δοτικῇ.]

Συμπίπτειν. μάχην συνάπτειν. Οἱ δὲ ὤπλιζον αὐτοὺς καὶ ἐκέλευον ἐς μάχην συμπίπτειν.

Συμπλάττεται. ψεύδεται.

[Συμποδίζω. αἰτιατικῇ.]

Συμποδίσας. συνδήσας τοὺς πόδας. Ἀριστοφάνης·

Στίξας αὐτοὺς
καὶ συμποδίσας,
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

[Συμπότης.]

Συμπράκτωρ ὁδοῦ. ἀκόλουθος.

---

1. *φατρία*] *φρατρία* A. E. Utrumque liber Photii. Mox *ἀνδρῶν τε καὶ* A. 2. *συμμετρίαι*] Lege *συμμορίαι. Küst.* Sic A. V. Adde copias exquisitas Lobeckii in Aglaoph. p. 1013. itemque exemplum in v. *Θεραπευταί.* *καὶ χρόνου*] *χρόνου τε* A. V. E. 4. *Συμμορία. Δημ.*] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum vv. *Ἀνασύνταξις, Διάγραμμα, Ἡγεμὼν συμμορίας* et *Χίλιοι διακόσιοι.* Itemque Petitum in Comment. in Legg. Att. p. 270. *Küst.* 7. *Δημοσθένης*] P. 815, 10. 8. *συμμοριῶν*] *τῶν συμμοριῶν* A. V. Photius: quod Bekkerus in Harpocr. mutavit. 9. *λέγω τῶν*] *τῶν* om. A. B. E. *V. Med. *λέγων τῶν* Photius et Harpocr. 10. *τούτων τοίνυν*] *τοίνυν τούτων* A. *V. Phot. Demosth. *εἴκοσι ναῦς εἰσιν*] Scribe, *εἴκοσιν, ὥςπερ νῦν εἰσι*: ut legitur apud Demosthenem p. 74. *Küst.* Sive p. 182, 19. Vitium praeierat Photius. 11. *σώματα ἑξήκοντα* Harp. Dein *ἔχουσαν ἑκάστην* Demosth. 16. *ταυτὶ*] *ταύτην* Photius. 18. *σύμπεντε καὶ σύνεξ* Bekkerus, recte. 19. *ἐπεὶ*] *ἐπειδὴ* A. Phot. et Harp. editus, qui orationem sic conformavit: *κατιδὼν* (plures libri *κατεῖδον, κατιδεν* MS. Phot.) *Δ. νόμους — αἱ τριηραρχίαι, νῦν ὁ Φορμίων αὐτὸν ἐκκλέπτει.*

1. *αὐτῆς*] *αὐτῆς αὐτοῖς* A. V. E. Phot. Scripsi *αὑτοῖς* cum Bekk. 4. *τὸ σύμπαν τόδε*] Ita locutus est Agathias lib. II. p. 64. *Καὶ εἰ τόδε τὸ σύμπαν ἀτελεύτητον ἔσται.* Item Orpheus Hymn. 10. *Πᾶνα καλῶ κρατερὸν θεόν, κόσμοιο τὸ σύμπαν.* *Toup.* II. p. 215. Vid. Gronov. in Pomp. Mel. I, 1. Lips. Physiol. Stoic. II, 6. T. IV. p. 909. *Gaisf.* 5. *ἀντὶ τοῦ παρήνεσα*] Scribendum, *ἀντὶ τοῦ συμπαρήνεσα.* Aristoph. Av. 853. *Ὁμορροθῶ, Συμπαραινέσας ἔχω.* Ubi Schol. *ἀντὶ τοῦ συμπαρήνεσα.* Huc respexit Suidas. *Toup. παρήνεσα* tamen optimi codd. Schol. 7. 11. 15. 22. Om. vulg. Silet Gron. Quas glossas notavi. 9. *Πανὶ μὲν ἄρτ.*] Leonidae Tar. XXX, 3. Anthol. Pal. VI, 154. 10. *μητρός*] *ματρός* A. E. Med. 16. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 1532 — 35. Adde v. *Λεῦρο.* 20. *Λευκολόφου*] *λευκοφόρου* A. V. Post addit A. in marg. *Καὶ συμποδίσας Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαάκ.* Statim *Συμπόσιον. ζήτει ἐν τῷ Ἀθήναιος περὶ τῶν δοξάντων μεγαλοψύχως ἐστιᾶν*, omiserunt A. V. 23. *ἀκόλουθος*] *ὁ ἀκόλουθος* A. V.

Συμμορία. Classis, vel curia. *Et virorum optimorum coetus multi et temporis longitudo tantum opus excitarunt.* *Συμμορία.* Demosthenes in oratione contra Aphobum. non universus populus, ut apud nos, Athenis in symmorias divisus erat, sed soli divites quique pecuniam reipublicae conferre poterant. velut Demosthenes in oratione de Symmoriis mille et ducentos viros ditissimos dicit: *Ex his igitur existimo faciendas esse viginti symmorias, ut nunc sunt, sexaginta viris singulas constantes.* Hyperides vero in oratione contra Polyeuctum dicit: *In unaquaque symmoria sunt viri quindecim.* non est autem mirandum quod Demosthenes dicit unamquamque classem viros habere sexagenos, Hyperidem vero quindenos. hic enim in oratione contra Pasiclem causam affert, his verbis: *Quamdiu ditissimi quique, rempublicam fraudantes, quini et seni trierarchiae munere fungebantur, mediocri sumptu, illi quieverunt. postquam vero Demosthenes haec animadvertit, leges tulit ut treceni triremes instruerent; ex quo tempore trierarchiae sumptuosae evaserunt.* qui autem iure civitatis donati erant, item eos in symmorias receptos fuisse declarat Hyperides in oratione contra Polyeuctum. *συμμορῖται* vero dicuntur, qui eiusdem classis participes sunt. Athenienses autem in symmorias primum distributi sunt Nausinico archonte, ut ait Philochorus. *Σύμπαν. Quem vocamus mundum, hoc universum.* *Συμπαραινέσας ἔχω.* Collaudavi. *Συμπαρομαρτῶν.* Comitans. *Συμπαίστορα.* Collusorem. *Pani recens natam capellam, adhuc cum matre ludentem.* *Συμπίπτειν.* Pugnam committere. *Illos vero armabant et cum hoste confligere iubebant.* *Συμπλάττεται.* Comminiscitur. *Συμποδίσας.* Qui pedes colligavit. Aristophanes: *Compunctos ipsos, pedibus colligatis, cum Adimanto Leucolophi filio sub terram celeriter amandabo.* *Συμπράκτωρ ὁδοῦ.* Viae comes.

Οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ.

Σύμπτωμα. συμβεβηκός.

Σύμπτωσις. συμβολή, σύμμιξις ἐκ δύο μερῶν γινομένη. Οἱ δὲ ἐκ παραπλησίας προθέσεως ὁμοίαν ἐποιήσαντο τὴν ἔφοδον. γινομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἐξ ἀμφοῖν βιαίας, αὐτῶν μὲν ἥμαρτον ἀμφότεροι, τοὺς δὲ ἵππους ἔτρωσαν τοῖς δόρασι τοῖς ἀλλήλων.

Συμφανές. δῆλον, φανερόν. Καὶ συμφανὲς ἦν αὐτοῖς καὶ ὡμολογημένον τὸ νικᾶν.

Συμφέρεται. συναρμόττει, συμφωνεῖ, ὁμονεῖ. καὶ ἐπὶ τοῦ συνάπτειν μάχην. Σεμπρώνιος δὲ Ἀννίβᾳ συμφέρεται. ἐλαττωθεὶς δὲ κατὰ τὴν μάχην πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλε.

398 Συμφέρον. ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον, ὅτι φέρει τοιαῦτα, ὧν συμβαινόντων ὠφελούμεθα.

Σύμφημι. συναινῶ.

Συμφορά. ἀτυχία, κακῶν συντυχία.

Συμφορά. τῶν μέσων ἐστί. διὸ λέγει Σιμωνίδης·

Πῖνε, πῖν', ἐπὶ συμφορᾷ.

οἱ δὲ λέγουσι, Πῖνε, πῖν', ἐπ' ἐσθλοῖς. δηλοῖ δὲ ἡ συμφορὰ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν. διὸ λέγει, Ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς. καὶ τοῦτο εἰπὼν οὐκ εἴασεν ἐπὶ τοῦ κακοῦ νοεῖσθαι. Σοφοκλῆς δέ φησιν·

Ἔν τε συμφοραῖς βίου πρῶτον κρίνοντες.

ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις. καὶ αὖθις·

Ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.

Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

Συμφορὰ καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορά. Πισίδης·

Ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῶν συρμάδων.

περὶ χιόνος.

Συμφράδμονες. σύμβουλοι.

Συμφυλετῶν. ὁμοεθνῶν, συγγενῶν.

Συμφυοῦς. συγγενοῦς.

Συμφύρεται. δοτικῇ. συμμίγνυται, συνανακρᾶται, συμμιαίνεται.

Συμψήσας. συντρίψας. Ἡρόδοτος· Τῶν τις ἱερῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειρᾶτο· ὁ δέ μιν συμψήσας ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων. Καὶ Ἰάμβλιχος· Βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν.

Συμψῆσαι. συντρῖψαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

1. Οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδ.] Sophocl. Oedip. R. 116. Deinde cum *V. expunxi: Συμπράττω. δοτικῇ. 5. γινομένης] γενομένης A m. pr. Mox συμπόσεως V. ap. Gaisf. 7. δόρασι] δοράτοις V. Tum τοὺς B. V. 14. ἀπέβαλε] ἀπέβαλλε A. Deinde cum V. delevi, quae ex v. Διαγορεύων fuerant inculcata: Τὸ Συμφέρεσθαι ἐναντίον πρὸς τὸ διαφέρεσθαι· καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν· καὶ τὸ διαγορεύειν πρὸς τὸ συναγορεύειν. 16. τὰ τοιαῦτα] τὰ omisi cum A. B. *V. 17. συναινῶ] συνερῶ A. B. V. Sed repugnant Hesychius, Lex. Seg. et Photius. Statim ταυτόν σοι λέγω omiserunt A. B. V. 18. κακῶν συντυχία om. A. habent Photius et Lex. Seg. 19. Συμφορά — ἐπ' ἐσθλοῖς] Aristoph. Equ. 404. Αἰσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς. Scholiastes: Τότε γὰρ φησὶν ἐπῄσαιμί σοι τὸ τοῦ Σιμωνίδου μέλος, Πῖνε, πῖν' ἐν ταῖς συμφοραῖς. ἐκ τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Τεθρίππων. τὸ δὲ συμφοραῖς, ἐπ' ἐσθλοῖς. τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά. Hinc Suidas sua deprompsit. Küst. 23. διὸ] δι' ὧν V. διὸ λέγει. ἐπὶ συμφ.] Aristoph. Equ. 652. Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις. Vide ibi Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic itidem compilavit. Küst. κακὸν καὶ τὸ καλόν] Ordinem inverti cum *V. Schol.

12. Σοφοκλῆς δέ φησιν] Oedip. Tyr. 33. Ἀνδρῶν τε πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου Κρίνοντες. Küst. 5. συντυχίαις] συμμαχίαις V. Illud Schol. Soph. 6. Ὦ συμφορὰ τάλαινα τ.] Aristoph. Acharn. 1164. sq. (1202.) Cf. v. Ἰώ. 8. Πισίδης] Fr. Foggin. 143. 11. Συμφράδμονες] Il. β'. 372. 12. Συμφυλετῶν] I. Thess. 2, 14. 13. Συμφυοῦς] Vid. in Φθόνος. Λάσθη. Hemst. 14. Συμφέρεται] Legendum vel ex ordine litterarum, Συμφύρεται. συμμίγνυται. Hesych. Φύρει, μολύνει, μιγνύει. Φύρεσθαι, μίγνυσθαι. Idem: Συνεφύροντο, συνεμολύνοντο. Schol. Pindari Nem. I. p. 340. Τὴν κόμην αὐτῶν τὴν φαιδίμην συμφυρήσεσθαι τῇ γῇ συμβήσεται. Corrigendus hac occasione Agathias lib. IV. p. 134. Πεφύκασι πρὸς τἀναντία πολλάκις συμφύρεσθαι τοῖς ἀνθρώποις αἱ τῶν δοκηθέντων ἐκβάσεις. Scribendum, πρὸς τἀναντία συμφέρεσθαι. Solent nonnunquam res hominibus, ei quod animo destinarant, in contrarium ferri. Toup. II. p. 216. Item Hemsterhusius, et sic A. V. Photius et Lex. Bachm. Statim δοτικῇ delevi cum *V. συνανακεκρᾶται] συνανακρᾶται A. B. *V. E. Med. Photius. 16. Ἡρόδοτος] I, 189. ubi v. Gl. 17. ἱρῶν Herod. 19. Ἰάμβλιχος] Cf. Rochetti Miscell. T. I. p. 87. 20. κολυμβητὰς] κολυβητὰς A. E pr. 22. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] V. 971. Posterior vs. laborat, atque ita sublevandus est: Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν. Ceterum verbum συμψῆσαι usurpat Eupolis apud Suidam v. Ἀργύρειος: Ἐγὼ δὲ συμψήσασα τἀργυρίδιον. Toup.

Neque nuncius ullus aut comes viae. Σύμπτωμα. Quod accidit. Σύμπτωσις. Congressus, conflictus ab utraque parte. *Illi vero pari consilio se invicem adorti sunt. cum autem ab utrisque fieret violentus concursus, neuter quidem alterum percussit, equos vero hastis suis mutuo vulnerarunt.* Συμφανές. Conspicuum, manifestum. *Victoria vero ipsis erat manifesta et confessa.* Συμφέρεται. Congruit, convenit, consentit. item confligit. *Sempronius cum Hannibale confligit. in proelio vero superatus multos suorum amisit.* Συμφέρον. Bonum. dicitur autem inde quod ea fert, quae si consequamur, nobis prosunt. Σύμφημι. Comprobo. Συμφορά. Calamitas, infortunium. Συμφορά. Vocabulum medium. ideo Simonides dicit: *Bibe, bibe, his casibus.* id interpretantur de felici successu. nam συμφορὰ tam in bonam quam malam partem sumitur. quare dicit, ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς: quo ipso vocem hanc de calamitate intelligi non sinit. Sophocles vero: *In casibus vitae te primum iudicantes.* in casibus, quibus vita haec obnoxia est. item Comicus: *O casum infelicem malorum meorum! heu acerba vulnera.* item συμφορά, congestio. Pisides: *Ex nimio nivis impetu coelo confertim decidentis.* Συμφράδμονες. Consiliarii. Συμφυλετῶν. Contribulium, cognatorum. Συμφυοῦς. Cognati. Συμφύρεται. Commiscetur, confunditur, commaculatur. Συμψήσας. Qui contrivit. Herodotus: *Quidam ex equis albis, qui sacri habebantur, per ferociam ingressus fluvium, conabatur eum tranare. at fluvius eum absorptum aquisque submersum secum abripuit.* Iamblichus: *Fluvius vero urinatores violentia vorticum absorptos in imum rapuit. adeo ut non amplius emergerent.* Συμψῆσαι. Conterere.

Εἶτ' αὖθις ἀνισταμένους τοὺς παῖδας συμψῆσαι, καὶ προνοῆσαι εἰδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

κατέψων τὸν τόπον, ὅπου ἐκάθηντο, ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἥβης ἑαυτῶν καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς.

Σύμψηφα. σύμφωνα.

Συμησθείς. βλαβείς, τρωθείς.

Συναγείρων. συνάπτων, συνάγων.

Συναγηγερμένοι. συνηγμένοι.

Συνάγκεια. ὁ σύνδενδρος τόπος.

Συναγομένων. στενοχωρουμένων. Συναγο-
399 μένων δὲ || λιμῷ τῶν Καρχηδονίων διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει. τουτέστι, συγκλειομένων. καὶ Συνήγοντο. Εἰς γὰρ τοῦτο συνήγοντο σιτοδεία καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων, ὥστε βουλεύεσθαι περὶ τοῦ λύειν τὴν πολιορκίαν. τουτέστι, συνεκλείοντο.

Συναγορεύειν. συνηγορεῖν, ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συναγωνίζομαι. δοτικῇ.

Συναγυρμός. Οὐδένα ἠξίου ἀτιμάζειν πρὸς συναγυρμὸν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

Συναδικῶ. δοτικῇ.

Συνᾴδων. ἁρμόττων, συντρέχων, συμφωνῶν. Καὶ Σύναδα, μητρόπολις.

Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει. παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι.

Συναΐγδην. ὁρμητικῶς, ἢ ὁμοῦ.

Συναλλαγαῖς. κοινωνίαις, φιλίαις. Σοφοκλῆς·

Ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς.

τουτέστι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ ὁμιλίαις στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. καὶ αὖθις·

Πότερα δόλοισι τέθνηκεν ἢ νόσου συναλλαγῇ;

Συναλγῶ. δοτικῇ.

Συναλίσας. συνάξας, συναθροίσας.

1. αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους] Interpolatio ed. vulg. ex Aristophane ducta. αὖθις ἀνισταμένους τοὺς παῖδας A. B. V. E. Med. Ubi τοὺς παῖδας e praegressis assumptum est. 3. τῆς ἥβης] τοῖς ἥβοις V. γε post καταλείπειν om. A. V. E. Med. 5. κατέψων γὰρ] γὰρ omisi cum A. *V. Schol. 7. Σύμψηφα] Cf. Lobeck. in Phryn. p. 2. 8. Συμησθείς] Photius in lexico [et Lex. Seg.] Συμησθείς. Utrumque mendose. Scribendum enim est vel συμψηθείς, ut habet Hesychius, vel συμψησθείς. Confer Suidam infra v. Συνεψήσθη. Küst. συμψησθείς extra dubitationem posuit locus Ierem. XXII, 19. ab intpp. Hesychii indicatus; cf. Schleusneri Lex. V. T. v. Συμψάω. 10. Post hanc gl. cum V. ap. Gaisf. delevi, quae habet A. in marg. Συνάγω. ἀθροίζω. συναθροίζω. Ipsum συναθροίζω om. A. 11. Συνάγκεια] Vide supra v. Ξυνάγκεια. Küst. Wesseling. in Diod. III, 67. ascripsit Gaisf. Συνέγκεια V*. 12. Συναγομένων δὲ λιμῷ] Haec sunt verba Polybii lib. I. c. 18. Küst. τῷ λιμῷ ... πλῆθος τῶν ἐν τῇ πόλει συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν Polybius. 15. συνεκλείοντο, καὶ συνήγοντο] συγκλειομένων A. V. Porro καὶ om. A. qui novae gl. initium facit. Huic obsecutus est Gaisfordus, invito litterarum ordine. Is deberat saltem καὶ αὖθις, dempto vel addito συνήγοντο. Ἐν γὰρ τούτῳ συνήγ.] Et haec sunt verba Polybii loco laudato: sed apud quem rectius legitur, εἰς γὰρ τοῦτο συνήγοντο etc. Küst. ἐς γὰρ τοῦτο A. V. Porro τῇ σιτοδείᾳ Polybius. 17. περὶ τοῦ λύειν] Sic recte MS. A. itemque Polybius loco laudato. At priores editt. [et B.] mendose περὶ τοῦ κωλύειν. Küst. Supra ὥστε πολλάκις βουλεύεσθαι Polyb. 19. ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν] Scripserim potius, ὑπέρ του λέγειν: quod idem est ac ὑπέρ τινος λέγειν, i. e. pro aliquo dicere. Küst. Huic favet v. Συνήγορος. Cum Suida consentiunt Hesychius, Photius, Lex. Seg. Heraldum adv. Salmas. p. 453. annotavit Gaisf.

2. Συναγυρμός] MS. A. συναγυρισμός. Συναγυρμὸς tamen legitur etiam infra v. Συριανός, ubi Suidas integrum locum scriptoris, ex quo sequens fragmentum decerptum est, adducit. Küst. Συναγυρισμὸν etiam in exemplo A. πρὸς συναγυρμὸν Damascius finxit ad imitationem loci Platonici Polit. p. 272. C. Deinde τῆς codices omittunt in gl. inferiore. τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης Med. 4. 19. Om. vulg. Silet Gron. 6. Καὶ Σύναδα] καὶ om. A. Praestat Σύνναδα. Deinde cum A. delevi: Συνᾴδων δὲ οὐδετέρως. Ubi καὶ συνάδων οὐδ. *V. 7. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χ.] Confer Nostrum infra v. Τὴν χεῖρα προσφ. Küst. Rectius χεῖρα Eust. in Il. δ'. p. 469. et Zenob. V, 93. Utitur Themistius Or. XXII, p. 326. 8. ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τῶν B. E. ἐπὶ τοῦ scripsi cum gl. Αὐτός τι νῦν et A. Zenob. Mox ἐπὶ om. A. Tum ἀρκεῖν Med. 9. καὶ ante μάλιστα ignorant codd. Zenobii. 10. ἐργάζεσθαι] Statim delevi Καὶ παροιμία ὁμοία τῇ, Αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς κάλει, cum A. V. Vide supra v. Αὐτός τι νῦν, coll. Matthiae in Euripid. Temen. fr. III. p. 349. Gaisf. καὶ παροιμία ἡ μία ὁμοία τῇ Med. itemque τοίνυν. 11. Συναΐγδην] Hesiodi α. 189. de quo Etym. M. p. 41, 32. in MS. Dorv. ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ὥρμων, συνήλαυνον. 12. Συναλλαγαῖς] Vide supra v. Ξυναλλαγή. Küst. φιλίοις *V. Σοφοκλῆς] Oedip. R. 35. 16. ὥστε στοχάζεσθαι] ὥστε om. A. B. V. E. Med. τὸ στοχ. Schol. Soph. 17. Πότερα δείλοισι τέθ.] Sophocles Oedip. R. 960. Πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; Hinc Suidam emendabis. τέθνηκε vero apud Sophoclem ex praecedentibus subintelligitur. Küst. δόλοισι A. V. νόσων] νόσου A. V. Ceterum κοινωνίᾳ νόσου explicat Schol. 20. Συναλίσας] Sic recte Paris. A. Itemque Photius in lexico. At priores editt. [et B. E.] συναυλίσας, quam lectionem vel litterarum series vitiosam esse arguit. Simile mendum occurrit apud

Deinde, cum surrexissent, rursus arenam complanabant, provide caventes, ne pubis vestigium amantibus relinquerent. locum enim, in quo sederant, complanare solebant, ne quod signum pubis amatoribus relinqueret. *Σύμψηφα.* Consona. *Συμησθείς.* Laesus, vulneratus. *Συναγείρων.* Congregans, colligens. *Συναγηγερμένοι.* Congregati. *Συνάγκεια.* Locus arboribus consitus. *Συναγομένων.* In angustias redactorum. *Cum autem Carthaginienses fame premerentur, tanta hominum multitudine in urbe conclusa.* *Συνήγοντο.* Coartabantur. *Tanta frumenti inopia et rerum necessariarum penuria premebantur, ut de solvenda obsidione consultarent.* *Συναγορεύειν.* Pro aliquo dicere, patrocinari. *Συναγυρμός. Neminem adeo vilipendendum esse censebat, quin veram scientiam colligere posset.* *Συνᾴδων.* Concinens, congruens, consentiens. Et Synada, metropolis. *Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χ. Cum Minerva manus move.* proverbium monet, ne spe auxilii divini otios sedeamus. dicitur autem praecipue de mulieribus, quae manum operi admovere debent. *Συναΐγδην.* Uno impetu, simul. *Συναλλαγαῖς.* Commerciis, amicitiis. Sophocles: *Et in deorum interventibus.* id est, ob commercium et colloquium cum diis, quibus mentem eorum conicere didicisti. item: *Utrum dolis an morbo decessit?* *Συναλίσας.* Qui collegit, qui congregavit.

Συναλισθείσης. συναχθείσης. Συναλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι, βλασφημοῦντες αὐτόν, ἠπείλουν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν ὑπεναντίων.

Συναλωνιάζειν. καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους ἑορτὴν ἦγον, καὶ θυσίας ἐποίουν.

Συναναστρέφομαι. δοτικῇ.

Συνανέσχον. συνανέτεινον.

Συναντῶ. δοτικῇ.

Συνάορος. τῆς γαμετῆς.

Συναπηρτισμένον. πεπληρωμένον.

Συνάπτω. αἰτιατικῇ.

Συναραμένου. συνεργήσαντος.

Συναράσσω. δοτικῇ.

Συναρπάζω. αἰτιατικῇ.

400 **Συναρτήσαντες.** συνάψαντες.

Συνασπισμός ἐστιν ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Συναυλίαν. συμφωνίαν.

Συνάφεια. σύζευξις.

Συνάχθομαι. δοτικῇ.

Συνδάϊξον. σφάξον σὺν τοῖς θρέμμασι.

Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. τοῦτο ἐπέλεγον οἱ ῥαψῳδοί· ὡς οἱ κιθαρῳδοί, ἀλλ' ἄναξ χαῖρε. εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς.

Συνδέτας. συνδεδεμένους.

Κακοὺς γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς συνδέτας,
μορφῶν τὸ κάλλος τοῦ σοφοῦ Γεωργίου.

Συνδιέφερε. συνεκρότει, συνηγωνίζετο. Τὰ μὲν πρῶτα συνδιέφερεν αὐτῷ τὸν πόλεμον· ἔπειτα παλλακῆς ἐρασθεὶς συνέθετο προδοσίαν ἐπὶ χρήμασι.

Συνδικάζω. δοτικῇ.

Σὺν δίκῃ. ἀντὶ τοῦ δικαίως. Ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὰ συμβάντα τῷ προδότῃ Καπίτωνι σὺν δίκῃ.

Iamblichum de Vita Pythag. c. 12. ubi non solum suadente sensu, sed etiam consentientibus MSS. pro τόδε ἐλευθεριώτατον συναυλιζόμενον rescribendum est, τόγε ἐλευθ. συναλιζόμενον. Pari modo corruptus est Scholiastes Homeri Il. β'. 303. ubi hodie sic legitur: Αὐλίς, πόλις Βοιωτίας, κεκλημένη ἀπὸ τοῦ αὐλίδι αὐλισθῆναι, ἢ ἐστιν, ἀθροισθῆναι τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Pro αὐλισθῆναι enim illic scribendum esse ἁλισθῆναι manifestum est. Nunquam enim αὐλίζω ponitur pro ἀθροίζω, sed ἁλίζω. Vide Nostrum supra vv. Ἁλίσας et Ἁλισθεῖεν. Küst. Recte Kuster. Respexit fortasse Xenoph. Cyr. Inst. I. p. 17. καὶ πεζοὺς πολλοὺς καὶ ἵππους συναλίσας. Dio Chrys. p. 506. Toup. Vid. Boissonad. in Eunap. p. 477. Gaisf.

1. Συναλισθείσης] Et hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Antea enim male legebatur συναυλισθείσης. Küst. Συναχθέντες οὖν *V, ex interpretatione. 3. Post hanc gl. expunxi Συναλοιφή cum A. V. Συναλοιφεῖ V. 4. Συναλωνιάζειν] Confer Grammaticos v. Ἁλῶα. Sic enim festum illud vocabatur, de quo Suidas hic agit. Küst. Leg. Συναδωνιάζειν. Theocriti Ἀδωνιάζουσαι. Mox excidit verbum. Scribe, καθ' ἕκαστον ἔτος συναδωνιάζον· ἑορτὴν ἦγον καὶ θυσίας ἐποίουν. Ubi verba ista ἑορτὴν ἦγον et θ. ἐπ. sunt interpretatio τοῦ συναδωνιάζον. Et sic solet Suidas. Vid. vv. Ἐρεσὸς et Τίλις. Xenoph. Inst. Cyr. VI. p. 334. Εἰ δέ ποτε θυσίαν ποιοῖτο καὶ ἑορτὴν ἄγοι. Toup MS. Temere; quamquam ille merito quaedam ad integritatem loci desiderat. Schneiderus olim requirebat συναλοιάζειν, quod verum ut Graecis in mentem venerit. Deinde cum A. V delevi: Συνάμα. ἐπίρρημα. Συνάμα ἐπαινέσαις χρηματουργῶν πάνυ. Recentioribus tritum συνάμα attigit Valck. in Theocr. 20, 30. 6. 11. Om. vulg. Silet Gron. 7. συνανέτεινον] συνανέτειλον V. Corrige συνανέτειλαν: nam activam formam scriptores agnoscunt deteriores, v. Schol. Eurip. Phoen. 1116. 9. ἡ γαμετή] τῆς γαμετῆς A. B. V. Deinde cum *V. omisi: Συναπεχθάνομαι, δοτικῇ. 13. 14. Om. vulg. Siletur *V. Prioris gl. vicem Med. Συναρμόσω, δοτικῇ. 16. Συνασπισμός] Quid sit συνασπισμός pluribus exponit Aelianus in Tacticis c. 11. Küst. Sive Bibl. Coislin. Montfauc. p. 508. Cui Gaisfordus addit Wesseling. in Diod. XVI, 3. Exemplum suppeditat v. Ἠδρυσιτο. ἐστιν ante ὅταν Gaisf. cum *V. Deinde τῇν inserendum ante ἐν. 19. Συναυλίαν] Vide supra v. Συναυλίαν. Küst.

3. Post hanc glossam delevi cum V. quae habet A. in marg. Σύγγονος. ὁ ἀδελφός. 4. Συνδάϊξον. σφ.] Ex Schol. Soph. Ai. 361. Küst. 5. Cf. Meinek. Com. II. p. 280. 6. χαῖρε] Huic μάκαρ Zenob. V, 99. μέγα Bodl. 854. praemittunt. Ceterum cf. v. Ἀμφιανακτίζειν. 9. Κακοὺς γ.] Fragmentum hoc, quod ex mythographo quodam depromptum esse puto, propter brevitatem est admodum obscurum. Küst. Interpres ita vertit, Formans pulchritudinem sapientis Georgii. In quo ridiculus est. Scribendum, τοῦ σοφοῦ Γεωργίου, Sapientis Georgii. Sunt autem hi versus Georgii Pisidae: quod ex stilo manifestum est. Dicit autem poeta se plus satis in corpore suo formando et expoliendo occupatum fuisse. Qui mos nostrorum hominum est. Toup. II. p. 218. Fortasse hi versus sunt Pisidae; sed frustra fuit Toupius, cum ipsum Georgium de suis moribus tradere suspicaretur. 11. Συνδιέφερε] Συνδιέφθειρε A. Illud recte se habere demonstrant Plutarchus Symp. I, 6. Philostr. V. Soph. II, 10, 2. aliique labentis aevi scriptores. 15. Om. vulg. 16. δίκῃ] Post h. v. lacuna in A. Cf. v. Σὺν δίκῃ.

Συναλισθείσης. Congregata. Socii igitur congregati maledictis insectantes et minabantur, se ad hostium partes transituros esse. Συναλωνιάζειν. Quotannis adulta aestate festum celebrabant et sacrificia faciebant. Συνανέσχον. Simul prodierunt. Συνάορος. Uxoris. Συναπηρτισμένον. Consummatum. Συναραμένου. Illius qui adiuvit. Συναρτήσαντες. Qui coniunxerunt. Συνασπισμός. Cum unusquisque vir in phalange cubitum unum obtinet, id συνασπισμός vocatur. Συναυλίαν. Consentum. Συνάφεια. Coniunctio. Συνδάϊξον. Iugula cum pecudibus. Σὺν καὶ θεοὶ μάκαρες. Di beati nobiscum. hoc rhapsodi solebant accinere; quemadmodum citharoedi dicebant: age rex, salve. veteribus enim poetis haec epiphonemata erant usitata. Συνδέτας. Colligatos. Malas enim habebam cogitationes constrictas, formans pulchritudinem doctissimi Georgii. Συνδιέφερε. Simul tolerabat, opera sua adiuvabat. Primum quidem eum in bello gerendo iuvabat; postea vero concubinae amore captus, certam pecuniae summam pactus, proditionem molitus est. Σὺν δίκῃ. Iuste. Postquam rex intellexit ea, quae Capitoni proditori merito acciderant.

Σύνδικος καὶ συνήγορος. ὅταν πλείονες βοηθοὶ καὶ συνήγοροι τῷ πράγματι παρῶσι, σύνδικοι καλοῦνται.

Συνδιοίσεις. συνδιάξεις, συμβιώσεις. Καὶ συνδιοίσεις τὰ παρόντα αὐτῷ.

Σὺν δορί, σὺν ἀσπίδι. ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαί τι πειρωμένων.

Σύνδουλος. οὐ μόνον ἔλεγον δούλους, ἀλλὰ καὶ συνδούλους. Ἀριστοφάνης·

Ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο,
ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι;

Συνδούμενος. συνδεδεμένος.

Σύνδρομος. σύμφωνος.

Συνδυασμός.

Συνδυάσω. συζευχθῶ, κοινωνήσω, συμπράξω. ἐνδοιάζω δέ.

Συναίμονος. ἀδελφοῦ.

Συναιρόμενος. συμβαλλόμενος, συνερχόμενος, συμβοηθῶν.

Σύναιχμος. ὁ σύμμαχος.

Συνεβάλλοντο. παρεῖχον. Ὥστε καὶ συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντιακαὶ πόλεις. 401

Συνέβαινεν. οὐκ ἤρεσκον· ὡς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Οὐ γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος
ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐστοίχησε.

Συνέβη. συνεφωνήθη. Ὁ δὲ λιθουργῷ χειρουργίας τεχνίτῃ δίδωσι χρυσίον, ὅσον συνέβη.

Συνέβησαν. ἐστοίχησαν, ὡμολόγησαν. Συνέβησαν οὖν ὥστε ἀπαθῆ μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπελθόντας ἑτέραν μεταδιῶξαι χώραν.

Συνεγείρω. αἰτιατικῇ.

Συνεγγίζω. δοτικῇ.

Συνεδεῖσθαι. συγκαθῆσθαι.

Συνεδρία. ἡ καθέδρα.

Συνέδει. συνέτρεχεν.

Συνέθηκεν. ὑπέλαβεν, ὑπενόησε. Τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον.

Συνεθίζω. δοτικῇ.

Συνεκδοχικῶς. συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν. συνήγαγον.

Συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. ἐπὶ τοῦ

---

1. *Σύνδικος*] Vid. Elmsleium in Euripid. Med. 155. *Gaisf.* ὁ συνήγορος *V. 2. σὺν δίνῃ καλοῦνται* Med. 4. *συνδιάξεις*] Sic etiam habent MSS. Paris. B. et C. At antiquissimus codex A. *συνδιώξεις. Küst. Συνοίσεις. συνδιοίσεις. συνδιώξεις* Med. Cf. v. *Διοίσεις. συμβιώσεις*] Vox ista in prioribus editt. [et E.] desideratur: quam ex MSS. Pariss. revocavi. *Küst. Καὶ συνδιοίσεις*] Depromptus est hic locus ex Synesio Epist. 118. *Toup.* 6. *Σὺν δορί, σὺν ἀσπ.*] Respexit Suidas ad locum Aristophanis, qui extat in Pac. 356. *Küst.* Adde Vesp. 119. *Σὺν δόρει* reponendum cum Choerobosco Bekk. p. 1364. Cf. Herm. in Soph. Oed. C. 626. 8. *Συνδούλοις*] *Σύνδουλος* A. E. *V. Cf. intpp. Moer. p. 273. Mox *ἔλεγον δούλους* A. *δ. ἔλεγον* ceteri. 9. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 746. 10. *Ἵν' ὁ* | *ἵν' ᾗ* V. In *ἐπανέροιτο* consentiunt omnes MSS. tam Suidae quam Aristophanis. 16. *Συνδυασμός*] Synes. ad Paeon. p. 308. Polyb. p. 426. 1282. Xenoph. p. 979. *Toup.* MS. Adde Volck. Diatr. p. 50. extr. Statim *καὶ* delevi cum A. Phot. 17. *Συνδυάσω*] Sic Paris. A. itemque auctor Etymologici et Photius in lexico inedito. At in prioribus editt. minus recte legitur *συνδυάξω. Küst.* Ex Ps. CXL, 4. *οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν*, ubi Theodoretus explicat, *ἐμοὶ μὴ εἴη τις πρὸς αὐτοὺς κοινωνία.* Vulg. *non communicabo.* Versio antiqua Sabbatierii, *non combinabo.* cf. Hesych. gl. sacr. *συνδυάζειν. Ernest. Συνδυάζω* B. E. *συνδυάσω* *V. Nec veri dissimile post *συμπαίζω* intercidisse *συνδιάζω*, quod ad Epimerismi rationes proxime accedit. V. Herodian. p. 271. 10. *Συναίμονες. ἀδελφοί*] *Συναίμονος. ἀδελφοῦ* A. V. Lex. Seg. *Σύναιμος. ἀδελφός* Photius. 20. *Συναιρόμενος*] Vide supra v. *Ξυναίρεται. Küst.* 21. *συμβοηθῶν*] *βοηθῶν* V. Supra *συνεργούμενος* Zonaras. 23. *Ὥστε καὶ συνεβάλλοντο*] Xenoph. Anab. I, 1, 9. *Ahresch.* Post *καὶ* excidit *χρήματα.*

2. *Ἑλλησποντιακαί*] *αἱ Ἑλλησποντιακαὶ* A. B. V. 4. *ἀποκρίσεις*] Mendum agnoscit Schol. Corrige *ποιητῶν κρίσεις. Βατράχοις*] V. 819. ubi v. Schol. *Οὐκ ἤρεσκον — ὄντων* delevit Küsterus. Ubi *ἤρεσκεν* Schol. 5. *Οὐ* A. V. E. Med. Nam *οὔτε* vulg. inculcaverat ex libris Comici. Infra praestat *συνέβαιν'*. 8. *ὅσον*] *ὃ* A. 9. *Συνέβησαν*] Vide supra v. *Συνέβημεν. Küst.* 10. *ἀφανῆ*] MS. A. [et V.] *ἀπαθῆ*: quod magis placet. *Küst. ὑπελθόντας*] *ὑπεξελθόντας* A. B. E. Med. Statim gl. *Συνεγόμφου. ἐστιν ἐν τῷ Φράβιθος* omisit A. Horum lemma solum retinuit V. 12. 13. 20. Om. vulg. Silet Gron. 23. *Συνεκποτέ' ἐστί σ.*] Aristoph. Plut. 1086. *Küst. Συνεκπομπεύειν ἐστι καὶ τὴν τρύγα σοι* A. V. Quibus subiiciunt V. Ox. quae A. in marg. *γρ.* praefixo coniecit, *συνεκποτέστι σοι καὶ τὴν τρύγα.* Itaque suspicabatur Hemsterhusius in Aristoph. Plut. p. 410. quaedam interisse: *συνεκπομπεύειν* certe (inquit) ordini litterarum accurate respondet; excideritque forte quod huic verbo confirmando adiectum erat exemplum; quo factum est, ut initium sequentis articuli aliquantulum turbaretur. Non assentior. Nempe

---

Σύνδικος. Cum plures advocati et causarum patroni in iudicio adsunt, ii syndici vocantur. *Συνδιοίσεις.* Cum aliquo tempus vel vitam transiges. *Et cum eo rem praesentem perferens.* *Σὺν δορί, σὺν ἀσπ.* Cum hasta, cum clipeo. de iis qui rem omni modo moliuntur. *Σύνδουλος.* Non solum *δούλους* dicebant, sed etiam *συνδούλους.* Aristophanes: *Ut conservus plagas eius irridens interrogaret, o miser, quidnam pellis tua passa est? num scutica in te irruit?* *Συνδούμενος.* Constrictus. *Σύνδρομος.* Consentiens. *Συνδυασμός.* Et *Συνδυάσω*, coniungar, coibo, adiuvabo. at *Ἐνδοιάζω.* *Συναίμονος.* Fratris. *Συναιρόμενος.* Conferens opem, simul vadens, adiuvans. *Σύναιχμος.* Belli socius. *Συνεβάλλοντο.* Praebebant. *Quamobrem Helespontiacae urbes pecuniam ei conferebant ad alendos milites.* *Συνέβαινεν.* Aristophanes Ranis: *Haud enim cum Atheniensibus conveniebat Aeschylo.* hoc est, improbaverat illos, tanquam impares poetis diiudicandis. *Συνέβη.* Convenit inter aliquos. *Ille vero artifici lapidespolienti dedit aurum, quantum inter eos convenerat.* *Συνέβησαν.* Consenserunt, pacti sunt. *Convenit igitur, ut citra damnum rebus necessariis clam egressi aliam appeterent regionem.* *Συνεδεῖσθαι.* Consessurum esse. *Συνεδρία.* Consessus. *Συνέθει.* Concurrebat. *Συνέθηκεν.* Suspicatus est, coniecit. *Rex hoc suspicatus est, et ratiocinando coniecit id quod accidit.* *Συνεκδοχικῶς.* Per synecdochen. *Συνεκόμισαν.* Comportarunt. *Συνεκποτέ' ἐστί σοι.* *Simul ebibenda*

ἀρξαμένου τινὸς πράγματος, εἶτα ὀλιγωρήσαντος. πολλάκις δὲ τρύγα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν. νῦν δὲ τὴν ὑποστάθμην.

Συνεκτικώτατα. κεφαλαιωδέστατα, συνέχοντα, διακρατοῦντα.

Συνεκύρησε. συνέτυχε.

Συνελέξατο. ἀνεκτήσατο. Ὥστε ἐπὶ τῷδε τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε.

Συνελόντι φράσαι. συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόχισε, συνήθροισε.

Συνέμπορος. συνοδοιπόρος.

Συνενηνεγμένοι. συνελθόντες.

Συνεορτάζω. δοτικῇ.

Συνεωσμένους. συγκεκλεισμένους. Ἡπόρουν τὸ τί χρὴ πράττειν εἰς ὀξὺν οὕτω καιρὸν συνεωσμένους.

Συνέπαινοι. συγκατατιθέμενοι. Ἡρόδοτος· Συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι. τουτέστιν, ὁμόφρονες. καὶ αὖθις· Δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι.

Συνέπεσε γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ συνέβη. οὕτως Ἰσοκράτης. Καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν φόνος συνέπιπτε πολύς, φύρδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. Καί, Συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα. ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις· Τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πεπτώντων.

Συνεπισπεῦσαι. συνεπιταχῦναι. Ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ὁμάξας.

Συνεπίσταμαι. δοτικῇ.

Συνεπισχύσας. συναγωνισάμενος, δύναμιν παρασχών. Κωλύειν δὲ τὸν Ἀντίοχον παραπλεῖν, οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώμενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχύσας ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ.

Συνεπλήσθυσεν. ἐπλημμύρησε. Νειμῶν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος τὸ ῥεῦμα συνεπλήσθυσε.

Συνεπνευσάτην. ὁμόφρονες ἐγένοντο. Χαρίτων καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην· ὁ μὲν ἐραστής, ὁ δὲ ἐρώμενος.

Συνερράγη. Ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνερράγη Ῥωμαίοις πρὸς Τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ.

---

crasis librarium fefellerat, isque statim errorem suum correxit. Ceterum eiusdem facetiae auctorem alterum memoravit Prov. Coislin. 172. Ἐκποτέον καὶ τὴν τρύγα. ἐπὶ τῶν καὶ τὰ μὴ χρησιμὰ λαμβανόντων. Ἑρενκράτης. Quo alludit dictum praegressum. Ἐκποτέον τὴν τοῦτον. ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τὰ ἑτέρων κακὰ ὑπομενόντων. Adde superiorem gl. Ἐπειδὴ τὸν οἶνον.

2. παλαιοὶ] πολλάκις A. B. V. E. Med. Schol. admonuitque Hemsterh. Cf. v. Τρυγὸς γλυκείας. 5. συνέχοντα pro lemmate glossae habebatur. Refinxi cum Lex. Bachm. p. 375. et Photio. 7. τῷδε] τόνδε V. 8. τοῦ πάλλεσθαι] τῷ π. A. V. Tum τῷ τρόμῳ A. B. V. E. 10. Σ. φάναι Lex. Bachm. et Zon. p. 1692. 11. Συνελόχισε] Vid. Hunt de ling. Arab. in Addend. Toup. Συνελόχησεν Photius. 12. Σύνεμπορος] Sic Timaeus, ubi v. Ruhnkenius p. 242. Aristidi restituit Reiskius Vol. I. p. 94. 13. συνελθόντες] συνελόντες V. Supra Συνενηγμένοι editum tacite correxit Gaisf. cum Phot. et Lex. Bachm. Continuo delevi cum A. V. Συνέντες καὶ συνιέντες. 14. Om. vulg. silente Gron. Vide Crameri Anecd. Vol. IV. p. 299. f. 16. συνεωσμένους] συνεωσμένοι E. Med. Supra τὸ vereor ut probum sit. Malim τότε. 18. Ἡρόδοτος] V, 20. 19. ἦσαν Herod. 20. Δεῖ] Δεῖ δὲ V. Δεῖ δὲ τούτοισι καὶ αὐτὸν βασιλῆα σ. γ. Herodotus V, 31. extr.

1. Συνέπεσε] Ab h. v. usque ad Συνίζησις inclusive nil habet A. in contextu; nonnulla tamen in marg., unde hausisse sunt, quae enotavi, variae lectiones. Gaisf. 2. Ἰσοκράτης] Philipp. p. 100. B. ἅπασι συνέπεσεν ἐξ ἀδόξων μὲν γενέσθαι λαμπρούς. Hactenus Photius. Ἰσοκράτης Ἀντιδόσει Antiattic. p. 113. 5. Τοῖς μὲν] Ex Diodori Legatt. uti monuit Wesseling. p. 631. ubi leg. πίπτων. Toup. Id reponendum. Deinde cum *V. omisi Συνεπιλαμβάνομαι. γενεᾷ. Ceterum Hemsterhus. in Lucian. Prometh. 13. ascripserat Gaisf. 7. Ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρ.] Polybii esse vult Valesius. Küst. Immo Xenophontis esse Anab. I, 5, 8. docuit Abreschius. Supra συνεπιτραχύνει Med. ἐπιταχύνει *V. 10. Συνεπισχύσας] Sic recte MSS. Pariss. Antea vero male legebatur συνεπισχήσας. Küst. Hoc non fefellerat Casaubon. in Fragm. Polyb. p. 1540. Hemst. συνεπισχήσας bis E. Illud confirmat usus Polybii VI, 6, 10. XXV, 1. extr. 31, 6. Deest gl. A. 11. Κωλύειν] κωλύειν δὲ V. Ox. Vide Polybium XVIII, 24, 11. et annotationem Schweighäuseri, qui δύναμιν παρασχών a Polybii verbis distingui insserat Opusc. II. p. 194. cum Ox. 12. ὑφορώμενοι Schweigh. 15. Συνεπλήσθυσεν] Polyb. Vide v. Ἐξαίσιος. Toup. Conferendus ille in Longin. 23, 3. Ceterum hoc verbum frequentat Dio Cassius. 17. Χαρίτων καὶ Μελάν.] Ex Aeliano, ut puto. Confer Nostrum vv. Ἀναβολή et Φάλαρις. Küst. Aeliani locus ex v. Ἀντέρως repetitus. 19. ἐρασθεὶς] ἐραστὴς B. V. cum gl. superiore. 20. Ἐπὶ τῶν Φαβίων ... πρὸς Τυρρηνούς — αὐτοῦ om. A.

---

tibi ipsa faex. hoc dicitur in eum, qui rem olim susceptam deinde negligit. saepius autem vinum novum vocabant τρύγα, quam nunc faecem. Συνεκτικώτατα. Compendio, summaria, capita. Συνεκύρησε. Incidit. Συνελέξατο. Recepit. *Quare his barbarus animum recepit, et ex metu tremere desiit.* Συνελόντι φράσαι. Ut rem paucis complectar. Συνελόχισε. Congregavit. Σύνεμπορος. Viae comes. Συνενηνεγμένοι. Congregati. Συνεωσμένους. Conclusos. *Dubitabant quidnam facere oporteret, cum in tanta rerum discrimina compulsi essent.* Συνέπαινοι. Comprobatores. Herodotus: *Persae enim sententiam hanc approbabant.* et iterum: *Oportet regem quoque his assentiri.* Συνέπεσε γενέσθαι. Accidit. Isocrates: *Et ab utraque parte ingens caedes facta est, illis promiscue gregatimque pugnantibus.* Et Συνέπεσε, procidit. *Ad ducis genua procidit.* Item: *Cum illis ad genua accideret.* Συνεπισπεῦσαι. Simul accelerare plaustra. Συνεπίσταμαι. Dativum assciscit. Συνεπισχύσας. Copiis adiuvans, vires adiungens. *Antiocho autem adnavigaturo se obsistere, non propter odium, sed quia metuerent, ne coniunctis illi cum Philippo viribus impedimento esset Graecorum libertati.* Συνεπλήσθυσεν. Exundavit. *Insolita tempestas nocte exorta fluvium supra modum auxit.* Συνεπνευσάτην. Concordes fuerunt. *Charito et Melanippus in mutuum amorem conspiraverunt, alter amasius, alter vero amans.* Συνερράγη. Subito erupit. *Fabiorum temporibus bellum Romanis adversus Tyrrhenos exortum est, vetustatis memoria longe gravissimum.*

Συνερανίζεται. συνεισφέρεται.

Συνεργῶ. δοτικῇ.

Συνέρεσθαι. συνερωτᾶν.

Συνέριθος. συνεργός, συνυφαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄῤῥενος. Ὁ δὲ Χαγάνος παράδοξόν τι ἕρμαιον τὴν σωτηρίαν εὐτύχησε, καὶ φυγῇ συνέριθος ἦν. ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα.

Συνερητικός. συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως.

Συνεῤῥώγει. εἰς χεῖρας ἦλθε. Πόλεμον συνῆψαν τὰ στρατόπεδα, ὅσον οὔπω συνεῤῥώγει, περὶ πλήθουσαν ἀγοράν· καὶ ἀκροβολισμοί τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο, βέλη τε ἐξικνεῖτο, καὶ ἀσπὶς ἐψόφει.

Συνέρχομαι. δοτικῇ.

Συνέσιος, Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, τῶν ἱερατικῶν γενόμενος, ἔγραψε βιβλία διάφορα, γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα· καὶ λόγους βασιλικούς, πανηγυρικοὺς ἢ ἐπιδεικτικούς· Ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ περὶ Προνοίας λόγον θαυμάσιον, Ἑλληνικῷ χαρακτῆρι· καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε· καὶ τὰς θαυμαζομένας Ἐπιστολάς.

Συνεσκευάσθαι. συνεπιφέρεσθαι. Ὄψα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι, ὅσα ἐστὶν ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρά· ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ.

Συνεσπειραμένοι. συγκεκλεισμένοι. Ἐς στενότητα συνεσπειραμένοι ἀμύνεσθαι οὐκ ἐδύναντο, οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῷ μηδὲ χώραν εἶναι τοῖς βέλεσι. Καὶ αὖθις· Εἰσὶ δὲ οἳ καὶ συσπειραθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἠδυνήθησαν. ἀντὶ τοῦ συστραφέντες, συνελιχθέντες. Καὶ αὖθις· Τό τε πεζὸν καὶ 403
συνεσπειραμένον ἐπὶ ταῖς ἀναλήψεσιν οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαίνετο· ταραχή τε ἐπεῖχε, καὶ παρακελευσμὸς τοῖς κατ' οὐρὰν τεταγμένοις, αἵ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυσχιδῆ καὶ ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον.

Συνεστιᾶται. συνευωχεῖται.

---

2. Om. vulg. Silet Gron. 3. Praestat συνερέσθαι cum Photio. Deinde cum *V. expunxi: Συνεργῶ. τὸ φιλονεικῶ. δοτικῇ. 4. Συνέριθος] Vid. Ruhnken. in Tim. p. 242. et Boisson. in Marin. p. 115. Adde Schol. Plat. p. 456. 5. Ὁ δὲ Χαγάνος παρ.] Haec sunt verba Theophyl. Simoc. lib. II. 6, 10. Küst. 9. Συνερητικός. συνείρ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1375. ut Portus etiam observaverat. Ceterum scribendum potius est συνειρητικός, per diphthongum ει. Est enim a συνείρω. Küst. Συνεκτικός V. Mox συνειρεῖν B. 11. Συνεῤῥώγει] Sic MSS. A. Pariss. At priores editt. minus recte συνεῤῥώγη, per ω in syllaba paenultima. Küst. Hoc verum esse demonstrat litterarum ordo. Συνεῤῥώγει V. item in exemplo. ἦλθε] ἦλθον V. fortasse recte. 12. συνῆψε] Dedi cum V. συνῆψαν, quod confirmat vel gl. Ἦλθοντο. 13. ἀκροβολισμοί] ἀκροβολισμοί V. 16. Om. vulg. Silet Gron. 17. Συνέσιος, Πενταπόλ. — Πτολεμαΐδος] Sic melius MSS. Pariss. [et *V.] quam priores editt. [cum Eudocia p. 388.] in quibus immutato verborum ordine locus hic ita legitur: Συνέσιος, Κυρηναῖος, [ἐκ add. Eud.] Πτολεμαΐδος, Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, τῶν ἱερατικῶν etc. Küst. Neutri satis aptum verborum ordinem obtulerunt. Saltem orationem exspectamus hancce: Συνέσιος, ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος τῆς ἐν Λιβύῃ Πενταπόλεως, φιλόσοφος. Nam Θηβαΐδος nullum habet usum. Possis tamen ab vestigiis optimorum librorum proxime: Σ. ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος (Πτολεμαΐδος δὲ τῆς ἐν Λιβύῃ), φιλόσοφος. Porro videndum ne Κυρηναῖος interciderit. [illegible] qui addit in sec. Πτολεμαΐδος ἐπ. omissis Ἐπίσκ. Πτολ. infra. 20. καὶ λόγους βασιλικούς] Horum orationum una fuerit elegantissima oratio de Regno, ad Arcadium imperatorem habita, quae hodie adhuc extat. Küst. Id ipsum Eudocia verbis expressit λ. βασιλ. πρὸς Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα. 21. Ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ περὶ Προν.] Haec opuscula iidem hodie adhuc extant. Küst.

3. Immo συνέταξε δὲ καὶ τὰς κτλ. 4. Ὄψα δὲ] Xenoph. Cyrop. VI, 2, 31. Abresch. 8. Συνεσπειραμένοι] V. Dorv. in Charit. p. 573. Cf. v. Σπειράω, quemque ibi laudavimus Lobeckium. συγκεκλεισμένοι εἰς στενότητα. Συνεσπειραμένοι] Haec male distincta sunt. Scribendum: Συνεσπειραμένοι. συγκεκλεισμένοι. Ἐς στενότητα συνεσπειραμένοι ἀμύνεσθαι οὐκ ἐδύναντο. Ita enim legitur apud Agathiam lib. V (c. 19) p. 155 unde hoc fragmentum descripsit Suidas. Toup. II. p. 218. Recte distinxerant edd. vett. 10. οὔτε γὰρ τοξεύειν Agath. 12. πειραθέντες Med. 14. Τό τε πεζὸν καὶ συνεσπ.] Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit. Küst. 19. τὰς ἐμβολὰς π.] Polyb. p. 368. 370. Toup. 21. συνευωχεῖται] συνευωχῇ V. Photius et Lex. Bachm. p. 375.

Συνερανίζεται. Symbolas accipit. Συνέρεσθαι. Simul interrogare. Συνέριθος. Socia, cum alia telam texens: dicitur etiam de viris. Chaganus vero salutem tanquam lucrum quoddam insperatum adeptus, se fugientium numero addidit: insula enim in palude barbarum latentem servabat. Συνερητικός. Qui orationes connectere et componere facile potest. Συνεῤῥώγει. Ad manus pervenit. Exercitus pugnam commiserunt, quanta nunquam coorta fuerat, sub tempus fori frequentis. tum velites manus inter se conseruerunt, telisque milites eminus petiti, et clipei crepuerunt. Συνέσιος. Synesius, Pentapoli Thebaidos in Libya sitae oriundus, philosophus, episcopus Ptolemaidis, ex ordine sacerdotali, scripsit libros diversos, tam de grammatica quam de philosophia, item orationes de Regno, et orationes panegyricas, sive generis demonstrativi. item Encomium calvitii, orationem admirabilem de Providentia, genere dicendi Graecanico, alios plurimos et diversos libellos; porro Epistolas clarissimas. Συνεσκευάσθαι. Secum portare. Cibaria autem secum portare oportet, quae sunt acida et acria et salsa. haec enim et appetitum excitant et diutissime durant. Συνεσπειραμένοι. Artius constipati. In angusto loco conclusi vim hostium propulsare non poterant: neque enim sagittas in hostem emittere ipsis erat facile, cum ne locus quidem esset telis. Et in spiras collecti, conglobati. Item: Sunt etiam qui agmine facto in castra salvi redire potuerint. Item: Militumque densitas et conglobatio, cum ordines explicabantur, cum vecordia et audacia quadam coniuncta esse videbatur. tunc acies turbata: cohortationes eorum, qui in extremo agmine erant: conversiones contiferorum, alias alibi impressiones facientium, unde multiplex et varia extitit pugna. Συνεστιᾶται. Simul epulatur.

Συνετάττετο. *Πᾶσι συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. ἀντὶ τοῦ καθυπέσχετο.*

Συνετιμήθη. *πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια. Καὶ Συντιμηθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρόν φησιν· Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα· οἱ δ' ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις· οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα.*

Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς. *ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν.*

Συνευνέτης. *σύγκοιτος.*

Συνεύνιον. *σύγκοιτον.*

Συννέφεια. *ἡ ταραχή.*

Συνεφόρει. *ἐσώρευεν. Ὁ δὲ συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρριμμένων οἰκοδομημάτων ἐν τῷ κόλπῳ φέρων.*

Συνεχές. *τὸ συνεχὲς ποσὸν ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται· γραμμῆς, ἐπιφανείας, σώματος, χρόνου, τόπου· τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν, κατὰ τριῶν, ἀριθμοῦ, χρόνου, λόγου.*

Συνέχεια. *ἡ πυκνότης.*

Συνεχῆ. *ἀκατάπαυστον. Συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι.*

Συνεχόμενος. *ἀῤῥωστῶν, ἢ κρατούμενος.*

Συνέχον. *Τὸ δὲ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιόχρεων. ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον, τὸ ἀναγκαιότερον. καὶ αὖθις· Ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὡς οὔτε φρουρὰν οὔτε ὕπαρχον εἰσδέξαιντο, καὶ τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας οὐκ ἂν ἐκχωρήσειαν.*

Συνεψήσθη. *συνελεπτύνθη.*

Συνεψιάουσα. *συμπαίζουσα. ἐν Ἐπιγράμματι·*

Ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάουσα Χαρικλώ.

Συνείδησις.

Συνείκοντος. *ὑποκλινομένου. Μελίνας εἶχον σαρίσσας, ἵνα συνείκοντος τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν καὶ μὴ κλωμένου ῥᾳδίως.* 404

Συνειλεγμένα. *συνηγμένα.*

Συνειλόχασι. *συνήθροισαν. Καὶ Συνειλοχότες.*

---

1. *Πᾶσι*] *Πᾶσι δὲ* sub gl. *Χρηματισμός*, ubi recurrit idem locus. 2. Post hanc gl. cum V. delevi, *Συνετίζω. αἰτιατικῇ.* V. Cram. Anecd. Vol. IV. p. 300. „Psalm. CXIX, 125. 130. Daniel. X, 14. *ἦλθον συνετίσαι σε.* Theophyl. Ep. p. 24. 31." *Toup.* 4. *Δημοσθένης*] P. 1285, 9. *ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον*] Scribendum est, *ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον.* In ea enim oratione, haud procul initio, locus a Suida hic citatus occurrit: quamvis nonnulla aliter ibi legantur. Nam pro *ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις* illic habetur, *ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις*: utrumque, ut puto, mendose. Scribendum enim existimo, *ἐπέπλεον τοῖς ἐμπορίοις*, i. e. *ad emporia naves appellebant.* Deinde pro *συνετίμων*, cuius verbi gratia locum hunc adduxit Suidas, apud Demosthenem legitur *διετίθεντο*, i. e. *distrahebant* vel *vendebant.* Vox *συνετιμήθη* autem exiguo intervallo post sequitur, ubi orator inquit, *ὅθεν περ οὐχ ἥκιστα συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον.* Quem locum Demosthenis Suidas forsan in animo habuit. Vide etiam infra v. *Συντιμηθῆναι. Küst.* *Διονυσόδωρον* V. Hodie editum apud Oratorem *ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις.* Ceterum verba Demosthenis ab hominibus studiosis adiecta opinor. 9. *Συνετρίβησαν*] Spectat ad Ierem. XXII, 20. *ταῖς ψυχαῖς* est interpretis. 12. *Συνεύνιον. σύγκοιτον*] Scribendum, *Σύνευνον, σύγκοιτον.* Respexit Suidas ad Sophocl. Ai. 1319. *Ἴσχει σύνευνον μητέρ' —. Toup.* II. p. 218. Cui favet Lex. Bachm. p. 375. 15. *αὐτόθεν — φέρων* om. A. 19. *τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θ.*] Vide omnino Aristotelem in Categor. cap. de Quantitate, ubi pluribus haec exponuntur. *Küst. ἐξεχόντων* *V. Oratio mendosa.

1. *Συνεχεῖς*] 1mo, ut vox praescribitur leg. *Συνεχῆ δὲ φυλακήν.* 2o. Malim et *τὴν κόρην.* 3o. Verba sunt Aeliani, quae pleniora leguntur in *Πυθαγόρας Ἐφέσιος. Valck.* 5. *δὲ* addidit *V. 7. *Ἦν δὲ τὸ συνέχον*] Ex Polybio, opinor, qui ista voce utitur VIII. p. 730. *τὸ συνέχον τῶν δεδογμένων.* Et p. 1135. 1249. 1250. *Toup.* MS. 11. *Συνεψήσθη*] Sic recte MSS. Pariss. [cum *V.] itemque Hesychius et Photius in Lex. At priores editt. male *συνεψηφίσθη.* Confer Nostrum supra v. *Συμησθείς. Küst.* Gl. pertinet ad Iesaiae XXXI, 33. 14. *Ἐξότε*] Pauli Silent. XIX, 1. Anthol. Pal. V, 288. Mox *συνεψιάουσα* V. cum Anthol. non *συνεψιάζουσα.* Huic igitur consentaneum fuit ut refingerem lemma *Συνεψιάζουσα.* Vid. Ruhnkenii Ep. Crit. II. p. 214. Deest gl. A. Paulo post cum *V. delevi: *Συνειθίσμαι. δοτικῇ.* 16. *Μελίνας εἶχον*] Polybii nisi fallor locus. 19. *Συνειλεγμένα*] Schol. Platon. p. 251. *Συνειλεγμένον τὰς ἁφάς, συνηγμένον τὰς πληγάς. Gaisf.* 20. *Συνειλόχασι*] *Συνηλόχασι* A. *Συνηλίχασι* V. *Συνειλήχασι* E. [Zon.] Mox *συνηλιχότες* V. deest v. A. *Συνειλόχασιν. συνήθροισαν* Photius. Vid. Hemsterhus. in Thomam M. p. 320. Valckenaer. in Chrysost. Or. 1. in laudem Pauli Apost. p. XXXIV. *Gaisf.* Gronovius in summo margine: *συνειλοχῶς δὲ καὶ συνειλοχότες. συνηθροίσθησαν*] Scripserim potius sensu activo *συνήθροισαν.* Confer Nostrum infra v. *Συνηλίχασι. Küst. συνήθροισαν* A. V. Lex. Bachm. p. 374.

Συνετάττετο. Promittebat. *Omnibus promittebat administrationem negotiorum sese curaturum.* *Συνετιμήθη.* Merces magno pretio aestimatae sunt. Et *Συντιμηθῆναι.* Demosthenes in oratione adversus Dionysodorum: *Nam eorum alii pecuniam in Aegyptum miserunt, alii mercaturae causa eo navigarunt; qui vero hic manserunt, merces missas magno pretio vendiderunt.* *Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς.* Animi eorum fracti sunt, vel confusi. *Συνευνέτης.* Lecti socius. *Συνεύνιον.* Lecti socium. *Συννέφεια.* Maestitia. *Συνεφόρει.* Coacervabat. *Ille vero ex materia, quam ex aedificiis destructis sinu congesserat, aggerem excitavit.* *Συνεχές.* Quantitas continua de pluribus dicitur, ut de linea, superficie, corpore, tempore, loco. at quantitas, quae constat ex partibus, nullum certum situm inter se habentibus, de tribus, numero, tempore, oratione. *Συνέχεια.* Continuitas. *Συνεχῆ.* Assiduum. *Cum autem assiduam custodiam puellis admovisset, eas fame adeo confecit, ut laqueo eam effugerent.* *Συνεχόμενος.* Qui morbo detinetur, aegrotus. *Συνέχον.* Urgens. *Quod ducem et praefectum spectatae fidei urget.* id est, quod ad illius spectat necessitates. Item: *Summa autem consilii erat, ut neque praesidium neque praefectum in urbem reciperent, neque in administranda republica limites a legibus praescriptos excederent.* *Συνεψήσθη.* Comminutum est. *Συνεψιάουσα.* Colludens. In Epigrammate: *Ex quo cum me bibente colludens Chariclo.* *Συνείδησις.* *Συνείκοντος.* Cedentis. *Sarissas habebant fraxineas, quarum lignum ictui cedens haud facile frangebatur.* *Συνειλεγμένα.* Collecta. *Συνειλόχασι.* Collegerunt. Et *Συνειλοχότες.*

Σύνειμι. δοτικῇ.

Συνεῖναι. γενικῇ· νοῆσαι. Ὁ δὲ Ἡραΐσκος ὁ Αἰγύπτιος ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος, ἀγωνιστὴς δὲ οὐκ ἰσχυρὸς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεῦσαι καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τοὐναντίον ἐκεκλήρωτο τὴν εὐμοιρίαν. Καὶ Συνεῖναι, αἰσθανθῆναι. καὶ συνῆκα δέ.

Συνείπετο. συνηκολούθει.

Συνειπόντος.

Συνείρει. συνάπτει. Καὶ Συνειρόμεθα, ἀντὶ τοῦ συνηπτόμεθα. Ἴστε ὅτι πολὺ πλέον ἂν ὑμῖν ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνειρόμεθα τῶν τότε τὰ ἐναντία φρονούντων. Καὶ αὖθις· Ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο.

Συνειρμένον. συμπεπλεγμένον.

Συνεῖρκτο. συνεφυλάττετο, συνεδέδετο.

Συνεισάκτους.

Συνεισέφρησε. συνεισήνεγκε.

Συνεῖχεν. ἐξῆσκει, ἐγύμναζε. Διόδωρος· Ὁ δὲ συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑποθεὶς ἑαυτόν.

Συνηβολία.

Συνήγορος. προστάτης, ὑπέρ τινων λέγων. ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι, ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησι.

Συνηγορῶ. δοτικῇ.

Συνήδεσαν. ἠπίσταντο.

Συνήδομαι. συγχαίρω. Ἄππιανός· Οἱ δὲ πρέσβεις ἔπεμψαν, συνηδόμενοι τῷ γεγονότι.

Συννήεσαν. συνῆλθον.

Συννῆκεν. ἐνόησε.

Συνήκμαζε. συνηύξανε.

Συνηλλάγην σοι. καὶ Συνηλλάχθης ἐμοί, ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἔχεις, γάμῳ συνεζεύχθης.

Συνήλασε. συνεχώρησε, συνεδίωξε.

Συνηλίζοντο. συνηθροίζοντο.

Συνηλωκότες.

Συνήμονας. [συνθήκας.] ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι,

---

1. 2. Haec in unam glossam cum Med. sic concinnanda: *Σύνειμι. δοτικῇ. Συνεῖναι* [*δὲ*] *γενικῇ, νοῆσαι.* Ed. Gaisf. *Συνεῖναι. γενικῇ. Σύνειμι δοτικῇ. Συνεῖναι. νοῆσαι.* Ed. Küst. breviter *Συνεῖναι. νοῆσαι.* Ubi *V. nihil nisi praebuit *γενικῇ* ante *νοῆσαι.* 2. *Ὁ δὲ Ἡραΐσκος ὁ Αἰγ.*] Haec sumpta sunt ex Damascio in vita Isidori; eademque leguntur supra v. *Ἡραΐσκος. Küst.* 3. *οὐκ ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρὸς*] *ἀγωνιστὴς δὲ οὐκ ἰσχυρὸς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας* dedi cum V. cui favet glossa superior. 7. *ἐνσταν θῆναι* *V. *καὶ συνῆκα δέ*] *καὶ* om. Med. Küst. *δὲ* om. *V. 9. Om. vulg. Silet Gron. Item ut in 17. 3. 7. 10. Initio glossae delevi: *Συνείροντος. συνάπτοντος. καὶ* cum B. V. 11. *συναπτόμεθα*] *συνηπτόμεθα* dedi cum *V. exemplo primo convenienter. 13. *φρονούντων*] *φορούντων* V. ap. Gaisf. 15. *Συνειρμένον*] *Συνειρημένον* A. V. Photius. Recte Med. editor correxit. Rariorem verbi significatum ostendit Hemsterh. in Luciani dial. sel. p. 104. 19. *Διόδωρος*] Fr. 35. Ubi suspecta sunt *εἶναι στρατιώτας*, ex integriore ut videtur sermone decerpta. Neque vero displicet L. Dindorfii coniectura *ἐν στρατείαις.* Mox *παραθεὶς* V.

3. *Συνηβολία*] Apollon. Rhod. II, 1157. Quem versum Homero tribuit Etym. M. 5. *ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειρ.*] Ex Harpocratione. Confer Petitum in Comment. ad Legg. Att. p. 259. *Küst. ἐοίκασι* post *συνήγοροι* V. De fiscalibus sive accusatoribus publicis Atheniensium v. Schoemann. de comit. p. 108. et 210. 9. *Συνήδομαι*] Lex. de Syntaxi p. 174. *Συνηδόμενοι. γενικῇ. Ἄππιανὸς τετάρτῳ Αἰγυπτίων· Συνηδόμενοι τῶν γεγονότων. Ἄππιανός*] Macedon. XV. 14. *Συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τ.*] Nota haec referenda est ad locum illum Sophocl. Ai. 493. *Εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί.* Vide ibi Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic compilavit. *Küst.* Cf. Eurip. Androm. 1245. 16. Post gl. caput *συνεζεύχθη* *V. *συνεχώρησε*] Interpretatio haec mihi suspecta est; quamvis sic etiam habeant Hesychius et Photius in Lex. *Küst.* Gl. ad Act. Apost. VII, 26. revocabat Bielius in Hesychio, ubi *ἐδίωξεν.* 17. *Συνηλίζοντο*] Sic recte MS. A. At priores editt. *συνηυλίζοντο*, cui lectioni non solum sensus, sed etiam litterarum series adversatur. Vide nos supra in v. *Συναλισθείσης. Küst.* Ex Gl. Herodot. I, 62. Statim omisit V. *Συνηλίχασι. συνήθροισαν. Καὶ Συνηλιχότες*, quae fluxerant e scripturis gl. *Συνειλόχασι.* Ubi sic Küsterus: „Sic MSS. Pariss. At priores editt. minus recte *συνειλίχασι* [et *συνειληχότες*]. *Τὸ συνηλίχασι* autem est a verbo *συναλίζω, congrego.*" 18. *Συνηλωκότες*] Haec vox a praecedentibus separanda est et seorsim ponenda. Est enim a *συναλίσκω*: nec cum superioribus quicquam commune habet. *Küst.* Deinceps cum *V. omisi: *Συνημερεύω. δοτικῇ.* De quo verbo v. Wytt. in Plut. T. VI. p. 648. 19. *συνθήκας*] Haec interpretatio non pertinet ad vocem *συνήμονας*, sed *συνημοσύνας.* Quare vocabulum hoc, ut supervacaneum, expungendum est. *Küst.* Leg. *Συνήμονας. συνήθεις.* (Vid. Schol. Apollon. Rhod. IV, 1210.) Tum *Συνημοσύνας. συνθήκας.* Schol. Homer. Il. ιχ'. 261. *Toup.* Vulg. servat Photius, et fere Lex. Seg. ubi *συνέδρους καὶ ὁμοήθεις*, omissis *ἢ παρὰ τὴν* etc. *Συνημοσύνας* in Photio et Suida reposuerit Albertius in Hesych. Delendum esse *συνθήκας* patebit consulenti Etymol. M. *Gaisf.* Qui vocem uncis inclusit. Nimirum *συνθήκας* studiosi homines temere annotaverant; quae autem in finem detrusa sunt, *συνήθεις καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθεις*, ea post *Συνήμονας* locari debuerant. Negligentius excerpsit Zon. p. 1686.

Σύνειμι. Dativo iungitur. at *Συνεῖναι*, quod est percipere, genitivo. *Heraiscus Aegyptius ad intelligendas res summe quidem erat perspicax, sed veritatis defensor minime fortis, quique vias ab ea declinantes pervestigare et persequi non posset. huic enim felicitas ingenii ad res contrarias obtigerat.* Et *Συνεῖναι*, intelligere. at *συνῆκα. Συνείπετο.* Comitabatur. *Συνείρει.* Connectit. Et *Συνειρόμεθα*, connectebamur. *Scitis nos in rebus secundis longe coniunctiores fuisse vobis, quam qui tunc contraria sentiebant.* Item: *Solitariae vitae encomia multa contexebantur. Συνειρμένον.* Connexum. *Συνεῖρκτο.* Coercebatur, in carcere custodiebatur. *Συνεισέφρησε.* Simul intulit. *Συνεῖχεν.* Continebat, exercebat. Diodorus: *Ille vero exercebat eos militia, semet exemplum ipsis proponens. Συνήγορος.* Patronus causarum, causidicus. apud Athenienses patroni quidam causarum suffragiis electi feruntur, qui causas publicas agerent: ut ait Antiphon. *Συνήδεσαν.* Conscii erant. *Συνήδομαι.* Congratulor. Appianus: *Illi vero legatos miserunt, de re feliciter gesta illis congratulaturi. Συννήεσαν.* Convenerunt. *Συννῆκεν.* Intellexit. *Συνήκμαζε.* Simul vigebat. *Συνηλλάγην σοι.* Et *Συνηλλάχθης ἐμοί*, mihi conciliatus es, nuptiis mecum coniunctus es. *Συνήλασε.* In unum locum compulit, simul persecutus est. *Συνηλίζοντο.* Congregabantur. *Συνήμονας.* Vel ductum est ab *ἧσθαι*, sedere, ut sit consessores,

ἵν' ᾖ συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἵν' ᾖ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον. συνήθεις καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθεις.

405 Συνημοσύνη. συμβουλία.

Συνήνεγκε. λυσιτελέστερον γέγονε. Συνήνεγκε δὲ τοῦτο Ῥωμαίοις ἐς ὅ τι μάλιστα.

Συνήορος. συνηρμοσμένη, συνήθης.

Συνήρης.

Συνηρεφές. τὸ ἐστεγασμένον.

Συνηρημένον. συνεστραμμένον.

Συνήρτυες. συνήρμοττες.

Συννήσας. συσσωρεύσας. Ἡρόδοτος· Συννήσας πυρὴν μεγάλην ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. Καὶ Λαμάσκιος· Καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας.

Συνησθέντες. συγχαρέντες.

Συνησθῶσι. συγχαρῶσι.

Συνιδών.

Συνιέντες. γενικῇ.

Συνίζησις.

Συνίεισαν. ἐγίνωσκον. συνίημι γὰρ τὸ συνιῶ νοῶ. Ἐπεὶ δ' ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα, καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον, ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν Περσῶν βασιλείαν. Καὶ αὖθις ἐπὶ τοῦ σκόπει, βλέπε. Συνίει δὴ ὁποῖά σοι τῶν πραχθέντων ἕψεται τὰ ἐπίχειρα.

Συνιόντες. συνερχόμενοι.

Συνισταμένους. τουτέστι, συνηγόρους· ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους καὶ πιλοῦντας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων. ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἐρίῳ, καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν, καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα.

Συνιστορεῖ. σύνοιδε.

Συνίστωρ. συνόμιλος, γνωστός, μάρτυς, συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. Ἀππιανός· Ὁ δὲ συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἑτέροις ἐπεξαγγελεῖν ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως.

Σύνθακος. σύνθρονος.

Σύνθεμα. Πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ μήτ' εὐδιάλλακτον μήτ' ἄλλο μηδὲν εἶναι σύνθεμα φιλανθρωπίας. 406

---

2. *συνήθεις καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθεις*] Haec cum articulo superiore coniungi debent. Sunt enim interpretatio et explicatio vocis *συνήμονας*. Scholiastes Apollonii Rhod. IV, 1210. *Συνήμονας, τοὺς συνήθεις καὶ ἑταίρους.* Vide etiam Etymologum v. *Συνήμονας. Küst.* Eidem glossae iungunt Etym. et Photii MS. Supra *ἢ καὶ βέλτιον* V. 4. *συμβουλία*] Hesychius *συμβόλαια*, i. e. *pacta*: quod rectius puto. *Küst.* Etym. M.: *Συνημοσύνας. Ἰλιάδος χ'. συνθήκας. παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα, τὸ εἰς αὐτὸ ἀφικνεῖσθαι τὰ τῆς διανοίας.* 6. *μάλιστα*] *καὶ συνήνεγκε* addunt V. E. cum edd. vett. 7. *Συνήορος*] Od. *θ'*. 99. 8. Om. vulg. Tuetur *V. Superiori glossae iungeudum videtur *καὶ Συνήρης.* 12. *Ἡρόδοτος*] Lib. I. c. 86. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: *Ὁ δὲ συννήσας πυρὴν μεγάλην ἀνεβίβασεν ἐπ' αὐτὴν τὸν Κροῖσον* etc. *Küst.* Immo respexit Suidas, quod Gaisfordus vidit, Herodot. VII, 107. 103. *Λαμάσκιος*] *Λαμασην'* V. 18. Om. vulg. Tuetur *V. 19. Om. vulg. 20. *Συνίζησις*] Statim *οἱονεὶ συγκάθησις* abiecerunt A. B. V. *συγκάθησις οἱονεὶ* E. 21. *Συνίεισαν*] Vetus mendum pro *συνίεσαν. τὸ νοῶ*] *τὸ συνιῶ νοῶ* A. B. V. Lex. Bachm. p. 375. et Photius. Quorum *τὸ συνιῶ* usum citerioris aevi significat.

1. *Ἐπεὶ δ' ἔμπαλιν*] *ἐπείδεσ τ'ἄπαλιν* V. Unde aut *ἐς τἄμπαλιν* aut *ἐς τοὔμπαλιν* eruimus. Hunc locum Valckenarius, nescio qua specie ductus, Aeliano tribuit. 4. *Καὶ*] *καὶ αὖθις* A. V. E. Med. *Συνίει δὲ*] *Συνίει δὴ* dedi cum A. E. Continuo duas omisi glossas syntacticas: *Συνίημι. γενικῇ. Εἶπες ἂν αὐτῷ τῶν τοῦ δεσπότου συνιέναι ἁμαρτίων. Αἰτιατικῇ δέ· Οὐ συνῆκας δεσμὸν Ἰλιάδος ἢ φραγμὸν Ὠρίωνος. Συνίημι. ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω γενικῇ· ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω αἰτιατικῇ. ὡς τό, Καὶ σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου.* Utramque nescit V. ap. Gaisf. Usque ad *αἰτιατικῇ* habet A. in margine. Ceterum *εἶπαις ἂν αὐτῶν* E. Deinde expectabam *ῥηματίων*. Porro annotavit Küsterus: *Οὐ συνῆκας δεσμὸν Ἰλ.*] „Ioh. XXX, 31. sed ubi absque negatione legitur, *συνῆκας δεσμὸν* etc." Deinde: *Καὶ σὺ συνῆκας τοὺς διαλ.*] „Psalm. CXXXIX, 2." 6. *Συνιόντες*] A. in marg. 7. *Συνισταμένους. τουτέστι, συνηγ.*] Nota haec referenda est ad locum illum Aristoph. Lysist. 577. *Καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους, καὶ τοὺς ἁλίβοντας ἑαυτοὺς Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι* etc. Scholiastes ineditus in locum illum Lysistratae eadem totidem paene verbis habet, quae hic Suidas. *Küst.* 9. *ἐρίων*] *ῥηρίων* V. qui mox om. *πολλάκις.* 12. *ὀφείλεται* *V. 13. Post hanc gl. delevi cum V. quae habet A. in margine: *Συνίστη. Ὁ γὰρ Ἄβελ τὰ πρωτότοκα καθιερῶν τῷ Θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη.* Ductus locus ex v. *Ἄβελ*, ubi Gaisfordus nollem reliquisset *καθίστη*. 16. *πράγματι*] *πράγματος* V. *Ἀππιανός*] Huius integrum locum servavit v. *Περσεὺς Μακεδών.* 17. *ἑτέροις*] *ἑτέρους* A. B. V. E. Med. Tum *ἐπαγγέλλειν* A. Edebatur *ἐπεξαγγέλλειν*. Sed corrigendum *ἐξαγγελεῖν*. Interim reposui cum *V. *ἐπεξαγγελεῖν*. 19. *Σύνθακος*] Potius *σύνθωκος. Reines.* Et sic V. sed repugnante litterarum serie. *Σύνθακος* Soph. Oed. Col. 1276. *Gaisf.* Accedunt loci Euripidei. 21. *εἰδέναι*] *εἶναι* quod membrorum relatio poscit, dedi cum B. V. E. Med.

---

sodales, familiares. vel ab *ἔσις*, ut significet certaminis socios; quod praestat. *Συνημοσύνη.* Pactum. *Συνήνεγκε.* Conduxit. *Hoc autem Romanis quam maxime profuit. Συνήορος.* Coniuncta, coniux. *Συνηρεφές.* Contectum. *Συνηρημένον.* Contractum. *Συνήρτυες.* Concinnabas. *Συννήσας.* Qui coacervavit. Herodotus: *Congesto magno rogo, coniecit in ignem.* Et Damascius: *Et alios, qui interea temporis ingentem thesaurum congesserant. Συνησθέντες.* Congratulati. *Συνησθῶσι.* Congratulentur. *Συνίζησις. Συνίεισαν.* Cognoscebant. *συνίημι* enim significabat id quod est intelligo. *Quoniam vero intelligebat, ea quae dicebantur veritati esse contraria, et id tantum spectabat, quod ipsi carum erat et gratum, aggressus est Persarum regnum evertere.* Et *Συνίει*, vide, considera. *Vide iam quae facinorum tuorum praemia consecuturus sis. Συνιόντες.* Coeuntes. *Συνισταμένους.* Advocatos. vel sibi connexos et constipantes. per metaphoram ductam a lanis. quemadmodum enim saepe lanam lanae adhaerentem et implicatam separant: sic etiam eos, qui magistratibus coniuncti sunt, disiungere et mutuam benevolentiam inter vos conservare debetis. *Συνιστορεῖ.* Conscius est. *Συνίστωρ.* Familiaris, notus, testis, rei alicuius conscius. Appianus: *Ille vero aestimans turpis metus conscios, eosque rem aliis enunciaturos esse, nefarie interfecit. Σύνθακος.* Consessor. *Σύνθεμα. Praeter alia quod neque animus aderat placabilis neque ullum humanitatis signum.*

Σύνθεο. ἄκουσον.

Συνθεσία. συνθήκη, ἀσφάλεια. ἐν Μυθικοῖς·

Μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο
συνθεσίην.

Συνθῆκαι. αἱ πίστεις, αἷς διὰ τριῶν ἐτελοῦντο, λόγων, ἔργων, χειρῶν· λόγων μέν, οἷον δι' ὅρκων, ἔργων δέ, οἷον τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν, χειρῶν δέ, ἐπεὶ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν ἐγίνοντο. καὶ Ὅμηρος·

Καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

καὶ τρία ἐγκλήματα παραβασίας, βωμός, πίστις, ὅρκος.

Συνθήκη. ὁμολογία. Ξενοφῶν· Οἱ δὲ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες πρὸς Πέρσας συνθήκας ἔθεντο, σφάξαντες ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριόν· εἰς ἀσπίδα βάπτοντες οἱ μὲν Ἕλληνες ξίφος, οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην· ὁμόσαντες μὴ προδώσειν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως.

Συνθήκη. συγκατάθεσις. Ὥστε εἰρήνην κρατύνασθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύεσθαι.

Σύνθημα. συνθήκη, σύσσημον, λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναντᾶν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι, διασαφοῦντες ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν. — Αἱ δὲ ἀθρόαι ὑφ' ἓν συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα. — Οἱ δὲ δι' ἀλλήλων ἐποιοῦντο, καὶ τὸ σύνθημα μετὰ σπουδῆς ἕκαστος τὸν πλησίον ἐπηρώτα.

Συνθηματιαίους. οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς. Ἀριστοφάνης·

Δεῖ γὰρ ἀνδράσι
πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι.

Συνθηματικῶς. συμβολικῶς. Ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθηματικῶς, καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς· ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς μὴ δύνασθαι

---

1. *Σύνθεο*] Il. *ά*. 76. ἄκουσον] *νόησον* Hesych. 2. *ἐν δὲ Μυθικοῖς*] Ex fabula de leonis foedere cum asino: quo pertinet etiam locus in v. *Λίς* servatus. 5. *Συνθῆκαι. αἱ πίστεις, αἷς δ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 307. *Küst.* 7. *διὰ τῶν*] *διὰ* omisi cum A. E. *V. 8. ἐπειδὴ*] *ἐπεὶ* dedi cum A. V. E. Porro Schol. *διὰ τῶν δεξιῶν γίνονται*, recte. 9. *Ὅμηρος*] Il. *β*'. 341. 13. *Ξενοφῶν*] Lib. II. *Ἀναβ.* p. 276. (II, 2, 8.) ut Pearsonus observaverat. *Küst.* Non extat *συνθήκη* apud Xenophontem, sed elegit Suidas illius locum ut illustre documentum foederis solennis et rite compositi. Ceterum quae subsequuntur *ὁμόσαντες — ἀδόλως*, ea in Xenophonteis praecedunt, *καὶ ὤμοσαν οἵ τε Ἕλληνες καὶ Ἀριαῖος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ οἱ κράτιστοι, μήτε προδώσειν κτλ.* 17. *καὶ ὁμόσαντες*] *καὶ* omisi cum A. B. V. E. Med. 20. *Συνθήκη*] Usum vocis illustrant intpp. Dionysii de C. V. init. et Boisson. in Eunap. p. 196. Deinde in exemplo temporum diversitas suspecta est.

3. *Σύνθημα*] Schol. Gregor. Naz. Stelit. 2. p. 85. ap. Gaisf. Ἔστι σύνθημα κυρίως τὸ σημεῖον τὸ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῖς στρατιώταις διδόμενον, ὥστε ἀλλήλους κατὰ τὴν μάχην μὴ ἀγνοεῖν· ἔστι δὲ καὶ καταχρηστικῶς σύνθημα, ὃ συνθέμενος λέγει ἢ πράττει· παρὰ γὰρ τὸ συνθέσθαι εἴρηται. Ante *σύσσημον* V. (de quo fallitur Gaisf.) add. *συγκατάθεσις.* 4. *ἐπὶ γνωρισμῷ — ὥσπερ τὸ κηρύκειον*] Insignem huius loci lacunam ex optimo MS. A. supplevi. In prioribus enim editt. [et B. E.] desunt omnia haec verba, *γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναντᾶν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον.* Portus non animadvertens locum hunc esse hiulcum, *ἀσύγκλωστα συγκλώθειν* conabatur: sed ei facile ignosco, quod absque ope MSS. sese ex hoc labyrintho extricare non potuerit. *Küst.* Horum partem Lex. Bachm. p. 375. *Σύνθημα φιλίας — δυσχερὲς μηδέν*] Polyb. l. III. c. 52. *Οἱ γὰρ ... συνήντων αὐτῷ, θαλλοὺς ἔχοντες καὶ στεφάνους. τοῦτο γὰρ σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις ἐστὶ σύνθημα φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι.* Et mox: *Τῶν δὲ φασκόντων καλῶς εἰδέναι καὶ τὴν τῆς πόλεως ἅλωσιν καὶ τὴν τῶν ἐγχειρησάντων κατ' αὐτοῦ ἀπώλειαν, καὶ διασαφούντων, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι, μήτε παθεῖν δυσχερὲς μηδέν* etc. Hinc apparet unde Suidas locum hunc consarcinaverit. Confer etiam Nostrum supra v. *Κηρύκειον*, ubi eadem leguntur. *Küst.* 6. *κηρύκειον*] *κηρύκιον* A. Tum *ἐν τοῖς* A. V. *ἐπὶ τοῖς* Med. 9. *Αἱ δὲ ἀθρόαι ὑφ' ἑνὶ συνθ.*] Locus hic auctior legitur infra v. *Σφάκτριαι. Küst.* Scriptor eleganter immutavit vulgarem formulam *ἀφ'* (*ἐξ*) *ἑνὸς κελεύσματος.* 10. *αὐτὸν*] *ἑαυτὸν* A. B. V. E. Med. Porro *τοῦ ἔτι* gl. inferior. 11. *ἐποιοῦντο* satis obscurum est. Invertendus opinor verborum ordo: *ἐποιοῦντο τὸ σύνθημα, καὶ μετὰ σπουδῆς κτλ.* 12. *τὸν πλησίον*] *πρὸς τὸν πλησίον* V. His adiungatur quartum exemplum, quod in gl. *Συνθηματικῶς* irrepsit. 14. *ἐκδοτικούς*] *ἐκδωτικούς* *V. *συνεκδοτικους* Schol. Rav. Thesm. *ἐκδοσίμους* ex Hesychio Iungerm. in Polluc. VII, 200. Vocem *συνθηματιαῖος* illustrat Küsterus in Aristoph. 15. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 464. 17. *πλέξαι*] *πλέξας* V. E. Med. 18. *Ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθημ.*] Haec sunt verba Polybii lib. VIII. c. 14. (19.) Confer Casaubonum in Aeneam Tact. c. 31. *Küst.*

Σύνθεο. Audi. *Συνθεσία.* Pactum, foedus. In Fabulis: *Inter se autem foedus pepigerunt. Συνθῆκαι.* Pacta. haec autem tribus modis confirmabantur, verbis, factis, manibus. verbis, ut iureiurando. factis, ut sacrificiis quae fiebant in aris. manibus vero, quia datis dextris fides dabatur. hinc Homerus: *Et dextrae, quibus confidebamus.* item illis qui fidem violassent, tria exprobrabantur, ara, fides, iusiurandum. *Συνθήκη.* Pactum. Xenophon: *Graeci vero qui Cyro expeditionis comites erant, cum Persis foedus hac ratione fecerunt. mactato tauro, lupo, apro et ariete, Graeci gladium, barbari hastam in clipeum intinxerunt, iureiurando affirmantes, non prodituros se mutuo, sed in societate constanter permansuros esse. barbari praeterea fidem dabant, se sine dolo itineris duces futuros esse.* *Συνθήκη.* Pactum. *Ut pax confirmetur, vel bellum ex pacto paretur. Σύνθημα.* Pactum, signum, tessera, quae in bello ad suos dignoscendos datur. *Uti apud Graecos caduceum, sic apud barbaros pacis et amicitiae signum erat, coronas et virentis olivae ramos praeferre. quo significabant, idcirco se venisse, ut nec facerent iniuriam nec paterentur.* Item: *Illae autem simul omnes uno signo dato in Battum irruerunt, ut virilitate eum privarent.* Alibi: *Illi vero inter se tesseram componebant, ac singuli cum studio vicinos percontabantur. Συνθηματιαίους.* Coronas quas certo pretio faciendas locant. Aristophanes: *Oportet enim viris nectere coronas pactas viginti. Συνθηματικῶς.* Per notas et signa. *Epistolas notis, de quibus convenerat, pro more scripsit; ita ut, cuius in potestatem litterae forte venissent, nihil eorum auae intus erant*

γνῶναι μηδὲν τῶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένων. Καὶ αὖθις· Τὸν Αὔγουστον ἐπευφημῶν πολλάκις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτο διδοὺς σύνθημα.

Συνθυμεῖν. συνοργίζεσθαι, ἢ συμψυχεῖν.

Συνοδεία. τὸ μετά τινος συμπεριπατεῖν. συνῳδία δὲ ἡ ψαλμῳδία.

407 ‖Συνόδοντα ζῷα. βοῦς, πρόβατον, αἶξ καὶ εἴ τι συμβέβηκεν ἄλλο στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελήν.

Σύννομε. ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς τὴν ἀηδόνα.

Συννόμων. μεγάλων, ὁμοίων. Ἐξηριθμήσατο τοὺς δόμους· ἦν γὰρ ἐκ συννόμων λίθων ᾠκοδομημένος, ὥστε καὶ λίαν εὐσυλλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν.

Συνόμοσις. συνωμοσία δέ.

Σύννομοι. ἀδελφαὶ ἢ γυναῖκες.

Αἱ σύννομοι
τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.

Συνορία. ἡ πλησιότης.

Συνουσία. τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων. Πολύβιος· Ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπαναγαγόντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένους ὑπὸ τῆς μέθης.

Συνουσιασμός. συμμιξία.

Συνοχή. εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχή· ὥστε ἁμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχὴν ἀποδιδούς. οὐ γὰρ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται· συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἁπτόμενα μόνον, οὐ μὴν καὶ συνέχεται. οὐ πᾶν μέντοι τὸ συνεχόμενον συνάπτεται· ὥστε ἐπὶ πλέον τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι.

Συνοχωκότε. παρ' Ὁμήρῳ, διὰ τὸ μέτρον.

Σύνοψις. ἡ κατὰ πρόςωπον ὁμιλία. Ὁ δὲ ἐβουλεύσατο καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδο-

---

1. αὐταῖς] αὐτῇ Polyb. *Καὶ αὖθις· Τὸν Αὔγουστον*] Haec ad v. *Σύνθημα* retrahenda sunt. Ceterum suspicor Messallam dici, qui Caesarem Octavianum primus Augustum salutavit. 4. *συνοργίζεσθαι*] *ὀργίζεσθαι* V. Nil praeter caput gl. agnoscit A. In his maxime offendit *συμψυχεῖν*. Eodem opinor spectat Photius: *Σύνθυμοι. συμπείθεσθαι· οὕτως Ἐπίχαρμος.* Ubi *Συνθυμεῖν* Hesychius. 5. *Συνοδεία*] Sic rectius MS. A. [et *V.] quam priores editt. [et B. E.] quae habent *συνοδία*, per ῑ. Est enim a *συνοδεύω*. *Küst.* Ioseph. Bell. Iud. p. 210. *συνοδίαν*. *Toup.* MS. Formam *συνοδία* defendit Bosius Animadv. p. 187. usus Lucae c. 2, 44. Nehem. 7, 64. Plutarch. de Audit. p. 48. Galb. p. 1062. Adde Dorvillium in Charit. p. 524 = 520. 6. *ψαλμῳδία*] *συμψαλμῳδία* E. Med. Hinc derivata gl. *Συνῳδία* nunc expulsa. 8. *τι — ἄλλο*] Leg. *τινι — ἄλλῳ*. Vid. *Μώνυχα. Ἀμφόδοντα. Toup.* Huic inprimis favet gl. *Ἀμφόδοντα*. 10. *Σύννομε. ὡς μετ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 209. *Σύννομα* *V. 12. *ἀηδόνα*] *τὴν ἀηδόνα* A. 13. *Συννόμων*] Vide Casaub. in Strabonem p. 270. *Küst.* *Ἐξηριθμήσατο*] Hoc fragmentum Polybio tribuit Schweighäus. T. V. p. 32. sic interpretatus: *Numeravit ordines; erat enim ex similiter caesis lapidibus (turris) aedificata, ita ut distantia pinnarum a terra facili ratione colligi posset.* Plura dedit in Opusc. Acad. T. II. p. 196. 14. *δόμους*] V. Polyb. X, 22. extr. *συννόμων*] *Eiusdem magnitudinis.* Vid. Misc. Lips. Nov. V. 233. *Toup.* Vid. Casaubon. in Strabon. XVII. p. 1172. (817.) *Hemst.* 16. *ἀπόστασιν*] *ἀπότασιν* V. E. 17. *Συνόμωσις*] *Συνόμοσις* cum A. B. V. E. Med. recepi; quamquam neutrius vocis fidem invenio. 18. *ἀδελφαὶ*] *ἀδελφοὶ* A. B. E. Med.

1. *Αἱ σύννομοι τἀ ἔξω β.*] Sophocl. Oedip. Colon. 340. *Ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας Θακοῦσιν ἱστουργοῦντες· αἱ δὲ σύννομοι Τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί. Küst.* 2. *τἀ ἔξω* Edd. *τροφεῖα*] *τραφεῖα* V. E. Med. 3. *Συνορία*] Polyb. p. 10. *Toup.* MS. *ἡ πλησιότης*] Sic recte MS. A. Priores vero editt. [et B. E.] inepte *ἡ πλουσιότης*: quod Portus verterat, *opulentia. Küst.* Non viciniam significari, sed limitem inter duas regiones interiectum ostendit Letronnius *Recueil d. Inscr. Gr. et Lat. de l'Egypte* I. p. 207. 4. *τὸ μετὰ ἀλλήλων συνεῖναι* A. Vulg. ordinem servat Photius. *μετὰ ἀλλ.*] *μετ' ἀλλήλων* *V. Phot. *Πολύβιος*] Lib. VIII. c. 22. (29.) unde loci huius emendatio petenda est. Confer etiam Nostrum infra v. *Ὑποκρίνεσθαι*, ubi fragmentum hoc auctius adducitur. *Küst.* Ibi rectius scriptum *ἐπανάγοντας*. Porro *ἠλλοιωμένους* multum recedit a Polybii narratione. 7. Post *μέθης* Gaisfordus delevit *Οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες βλάπτονται. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βληχωνία*, cum A. quae transposuit V. post *Συνουσιασμός*, praefixo *ὅτι*. Novissima tamen *καὶ ζήτει κτλ.* ipsa nescit *V. 8. *Συνουσιασμοί*] *Συνουσιασμός* A. V. B. Lex. Bachm. p. 376. et Photius. Iisdem auctoribus Gaisfordus statim delevit *συνουσία*. 9. *Συνοχή. εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχή*] Haec sumpta sunt ex Alex. Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 162. *Küst.* 10. *ἀποδιδούς*] *ἀποδούς* V. 11. *οὐδὲ γάρ*] *οὐ γὰρ* A. B. V. E. Mox *συνεχόμενον συνάπτεται* E pr. In fine *τοῦ συνάπτεσθαι τῷ συνέχεσθαι* B. E. 13. *οὐ*] Negatio haec recte deest apud Alexandrum Aphrodis. *Küst.* 16. *Συνοχωκότε*] *Συνωχοκότε* A. B. E. Videntur hi tentasse *Συοκωχότε*, quod certa Hesychii glossa praestat. *παρ' Ὁμήρῳ*] Il. β'. 218. 17. *Ὁ δὲ ἐβουλεύετο καταστρατοπ.*] Fragmentum hoc legitur apud Polyb. lib. III. c. 66. *Küst.* Immo quod Gaisf. monet XIV, 10. Nam illic nihil extat nisi *ἐν συνόψει τοῖς ὑπεναντίοις*. 18. *ἐβουλεύετο*] *ἐβουλεύσατο* dedi cum A. B. V. E. *ἔχρινε* Polybius, in uberiore quidem sermone. Tum *καὶ στρατοπεδεῦσαι* B. E. cum Polybii libris.

---

scripta cognoscere posset. Item: *Augustum saepe faustis acclamationibus prosequens, quo aliis signum ostendit.* *Συνθυμεῖν.* Simul irasci, vel conspirare. *Συνοδεία.* Comitatus. at *συνῳδία*, concentus. *Συνόδοντα ζῷα.* Animalia quae continuos dentes habent sunt bos, ovis, capra, et quorumcunque sebum est, non pinguedo. *Σύννομε.* Sic dicitur tanquam eiusdem victus et pabuli particeps. spectat autem ad aves. upupa enim id lusciniae dicit. *Συννόμων.* Magnorum, similium. *Numerarit ordines lapidum, cum murus e quadratis lapidibus aedificatus esset: ita ut quid pinnae distarent a terra facili ratione colligi posset.* *Συνόμοσις.* At *συνωμοσία*. *Σύννομοι.* Sorores, vel uxores. *Uxores vero foris vitae alimenta semper parant.* *Συνορία.* Confinium. *Συνουσία.* Congressus. Polybius: *Quasi homines ab convivio redeuntes imitarentur, et multo etiam magis per ebrietatem mente alienatos.* *Συνουσιασμός.* Coitus. *Συνοχή.* Cohaerentia species est coniunctionis. quare peccat, qui cohaerentiam genus coniunctionis habeat. non enim quodcunque cum aliqua re coniungitur, cum ea etiam cohaeret. nam quae se invicem tangunt, eadem coniunguntur; non item inter se cohaerent. contra quicquid cum alio cohaeret, cum eo etiam coniungitur. quare latius patet coniunctionis ratio quam cohaerentiae. *Συνοχωκότε.* Apud Homerum dicitur propter metrum. *Σύνοψις.* Conspectus. *Ille vero castra in Cartha-*

νίοις ἐν συνόψει· μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσειν αὐτοὺς ὑπελάμβανε.

Συνῳδά. σύμφωνα. καὶ συνῳδόν. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν συνᾴδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει, συνῳδόν τε καὶ συμμελὲς ἀναμέλπων.

Συνῳδηκώς. συντραγῳδῶν.

Συνωθούμενος. συνερχόμενος.

Συνῴκησε. τὸ σύνοικον μετ' αὐτοῦ ἔλαβε· συνῳκίσατο δέ, μεθ' ἑαυτοῦ ἦξε.

Συνωμοσάμην.

Συνωμοσία. ἡ μεθ' ὅρκου φιλία. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς συνωμοσία τάξις τις.

408 Συνωμότης.

Συνωνή. Ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φορὰ ἐσπάνιζε, καὶ ἐνδεεστέρως ἡ κατὰ τὴν χρείαν ὁ σιταγωγὸς στόλος ἀφίκετο. ἀπορούμενος δὲ τοῖς παροῦσιν ἔν τε Βιθυνίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ Θρᾴκῃ χωρίων πειρᾶσθαι μέγα τι χρῆμα σίτου ἠξίου. ἦν τε ἀναγκαῖον τοῖς ταύτῃ οἰκοῦσι μέχρι μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πόνῳ πολλῷ τὰ φορτία φέρειν, ἐς Βυζάντιον δὲ ξὺν κινδύνῳ ταῦτα ἐκομίζεσθαι, καὶ βραχέα μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτοῦ φέρεσθαι, τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς τοσόνδε μεγέθους καθίστασθαι, ὥστε ἀγαπᾶν, ἤν τις αὐτοὺς ἐᾷ τόν τε σῖτον οἴκῳ δημοσίῳ χαρίζεσθαι καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ κατατιθέναι. τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος, ὅπερ συνωνὴν καλεῖν νενομίκασι.

Συνώνυμος. συνώνυμος κατηγορία ἐστίν, ὅτε τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον δέχεται τὸν αὐτὸν τοῦ ὀνόματος. οἷον, τὸ ζῷον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον τοῦ ζῴου. ζῷον γάρ ἐστιν οὐσία ἔμψυχος, αἰσθητική· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον· καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔμψυχος καὶ αἰσθητική. ὁμώνυμος δὲ κατηγορία, ὅτε τὸν μὲν ὅρον οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα· ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου.

Συνωριγνώμενοι. ἐπιθυμοῦντες, ἐπεκτεινόμενοι. Οἱ δὲ τοῦ πλείονος καὶ πρόσω συνωριγνώ-

3. Post *σύμφωνα* delevi *μετὰ δοτικῆς* cum V. 4. *Ὁ δὲ ἀλεκτρ.*] Confer Nostrum supra v. *Βουλυτός*. *Küst.* Initium loci servat v. *Ἀσκὸς Κτησιφῶντος* sub finem. Deinde *συνῳδόν τι* non displicet, quamquam alterum defendi potest. 5. Post hanc glossam cum A. V. delevimus ex v. *Συνοδεία* repetita: *Συνῳδία. ἡ ψαλμῳδία.* 7. *Συνωθούμενος*] De hoc verbo quaedam Toupius in Longin. 43, 2. Deinde malim *συνεργόμενος*: quamquam Suidam confirmant Hesychius et Photius. 8. *Συνῴκησε*] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. quae habent *συνῴκισε*: quod est a *συνοικίζω*. *Küst.* Vide praeter alios Luzacium de digamia Socr. p. 24. 25. *τὸν* Med. 9. *συνῳκίσατο*] *συνωκήσατο* E. 10. *Συνωμοσάσῃ*] Merus barbarismus. *Συνομοσάσῃ* E. Med. *Συνωμοσάμην* dedi cum *V. 11. *Συνωμοσία*] Schol. Thucyd. V, 83. *Ξυνωμοσίαν. ἑνορκον φιλίαν. Gaisf.* In *φιλία* cessat Photius. *παρὰ δὲ Ἀττικοῖς συνωμοσία*] Ex Glossis Herodot. I, 65. temere lectis nescio quis hanc appendicem descripsit; unde *συνωμοτία* petendum monet Wesseling. Diss. Herod. p. 44. Nec male Ruhnkenius in Timaeum p. 107. *παρὰ δὲ Ταχτικοῖς*. 13. *Συνωμότης* om. A. 14. *Συνωνή*] *Συνονή* V. et inter vss. A. Statim interpretationem *τὸ ἄχθος* omiserunt A. B. E. *Ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φ.*] Haec omnia sunt verba Procopii Hist. Arc. c. 22. Ceterum Alemannus pro *συνωνὴ* legendum putat *ἀννωνή*. *Küst.* 15. *τὴν* ante *χρείαν* addiderunt A. B. V. E. Procop. 17. *ἔν τε Βιθυνίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ Θρ.*] Sensus et constructio claudicant. Quare legendum fortasse est, *ἐκ τῶν ἔν τε Βιθ. καὶ Φρ. καὶ Θρ. χωρίων συνωνεῖσθαι μέγα τι χρῆμα* etc. *Küst.* *ἐκ τῶν* suppleverat Alemannus. *ἐν τῇ* B. V. 18. *πειρᾶσθαι*] *ἴσ. πρίασθαι* Procopii margo, *περᾶσθαι* Alem. *ἠξίου*] *ἠξίουν* B. E. 20. *πολλῷ πόνῳ*] *πόνῳ πολλῷ* cum Proc. A. E. *V, quorum hic *πόνῳ* geminavit.

1. *ταῦτα*] *αὐτὰ* Procop. 3. *πρὸς αὐτοῦ*] Hoc est, a Petro. 5. *οἴκοθεν τῷ*] *οἴκῳ* A. Procop. Solum *τῷ* Dindorfius. 7. *συνωνὴν*] *συνονὴν* V. *καλεῖν συνωνὴν* Procop. 10. *τὸν αὐτὸν τοῦ*] *τὸν ἀντὶ τοῦ* B. E. *ἀντὶ τοῦ* Med. *τοῦ αὐτοῦ* V. *τὸν αὐτοῦ* *V. Corrigendum opinor *τὸν τοῦ ὀνόματος*, nisi probamus *αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος*. De quo certius iudicarem, si commentarius Alexandri Aphrod. in Topic. II. in promptu esset, quem Suidas describere solet. Interim vide Zon. p. 1690. 13. *αἰσθητική. καὶ ὁ ἄνθρ. — καὶ αἰσθητική*] Insignem huius loci lacunam ex MS. A. supplevi. In prioribus enim editt. [et *V.] desunt verba haec, *καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον. καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔμψυχος καὶ αἰσθητική. Küst.* *καὶ* ante *οὐσία* praestat abesse. 19. *Συνωριγνώμενοι*] Sic MS. A. At priores editt. *συνοριγνώμενοι*, per *ō* in syllaba secunda: quae lectio etiamsi ordini litterarum adversetur, est tamen melior, si orthographiam spectes. Solet enim verbum hoc per *ō* scribi. Vide supra v. *Ὁριγνηθῆναι. Küst.* *Συνοριγνόμενοι* E. bis. Nolim ego Suidam tantae levitatis coargui. Potius suspicor in capite glossae tempus praeteritum extitisse, velut *Συνωριγνήθησαν*, additis *καὶ Συνοριγνώμενοι, ἐπιθ. κτλ.*

giniensium conspectu ponere statuerat. sic enim potissimum terrorem se illis incussurum esse putabat. *Συνῳδά*. Consentanea. Et *Συνῳδόν*. Aelianus: *Gallus vero accinere conabatur, more gallorum cantum satis concinnum et consonum edens.* *Συνῳδηκώς*. Inflatus. *Συνωθούμενος*. Qui compellitur. *Συνῴκησε*. Cum aliquo habitavit. at *συνῳκίσατο*, colonos aliquo deduxit. *Συνωμοσία*. Coniuratio. ab Atticis vero sic vocatur ordo quidam militum. *Συνωμότης*. *Συνωνή*. Sub Iustiniano annona artior erat, et frumentaria classis minore cum frumenti copia quam necessitas flagitabat Byzantium appulit. quibus angustiis pressus Petrus in Bithynia, Phrygia et Thracia magnam annonae copiam coemendam curabat, cogens colonos eam primum ad maritima loca magno labore, deinde non minore periculo Byzantium convehere, et minimum pretium dicis causa a se accipere. damnum vero inde tam grande faciebant, ut potius haberent, frumento publicis horreis condonato, pretium insuper duplum persolvere. hoc est onus illud, quod synonam vocare consuerunt. *Συνώνυμος* Univoca categoria est, cum res et nomen et definitionem nominis admittit. ut, animal dicitur de homine: itaque homo admittit et nomen et definitionem animalis. animal enim substantia est animata et sentiens. proinde homini definitio haec convenit. nam et substantia est homo, et animata sensuque praedita. aequivoca vero categoria est, cum rei alicui definitio non convenit, sed tantum nomen: ut in hominis imagine. *Συνωριγνώμενοι*. Concupiscentes, ulteriora appetentes. *Illi vero ad maiora et ulterius pergere*

μενοι προῆγον ἐπὶ Παμφυλίας.

Συνωρίς. συζυγία, δυάς. κυρίως δὲ δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. κέλης δὲ ὁ μόνος ἵππος.

Συνώσαντες. συνεισφρήσαντες. Ἐξ αὐτῆς δὲ συνώσαντες ἐπὶ τὴν πυλίδα ἐςῆλθον.

Σύνταγμα. ἔνιοι παράταξιν. αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες σύ, καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι, καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

Συντακτήριος.

Συντακτικὸς ὁ Ὠριγένης, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία.

Συντάξας. ὁρίσας. Συντάξας τοῖς κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν Ἐλαίαν.

Συντάξας. ἐντειλάμενος. Πολύβιος· Συντάξας ἐλαύνειν κατὰ σπουδὴν ὅσον ἔχει δυνάμεως.

Σύνταξις. δύο πραγμάτων ἕνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα τοὺς στρατευομένους. Ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἁπάσας οὐκ ἠσχύνετο. Καὶ Μάλχος· Τῶν συντάξεων στερηθέντες πολλάκις οἱ στρατιῶται καὶ παρακοπτόμενοι τῆς τροφῆς τῆς συνήθους ἐς ἀπόνοιαν ἦλθον. Καὶ αὖθις Μάλχος· Ὁ δὲ τὸν Παμπρέπιον λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύνταξιν ἔδωκε. Προκόπιος· Ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι, ὅτι δὴ σφίσι χρόνου τὰς συντάξεις πολλοῦ τὸ δημόσιον ὤφλε. τουτέστι, τὰ διδόμενα.

Σύνταξις. ἡ συγγραφή, ἡ ἱστορία. Πολύβιος· Ταῦτα ἐν ταῖς πρὸ τοῦ συντάξεσι δεδηλώκαμεν.

Σύνταξις. ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· Καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἔλεγε δὲ ἑκάστους φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτως καλέσαντος. καὶ Ὑπερίδης δέ φησι· Σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

Συντάσσομαι. δοτικῆ.

Συντεθεῖσθαι. καὶ Συντέθεικα, συνεθέμην.

Συντεκμηράμενος. συμβαλών, καταστοχα-

---

2. ἵπποι δύο] δύο ἵπποι A. 3. Post κέλης δὲ quae extabant ὁ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ὀχούμενος. καὶ αὐτὸς omiserunt A. B. V. Vide similem fraudem in v. *Κέλης* sublatam. 4. Ἐξ αὐτῆς] Suid. v. Ἐξ αὐτῆς. Xenoph. Oecon. p. 85. nov. ed. *Toup.* MS. 5. ἐςῆλθον] ἦλθον V. 6. Σύνταγμα] Tacticus in Montfauc. Bibl. Coisl. p. 506. sive Appendix Suidae, unde petendum ὃ ante ἔνιοι. 7. σνς'] σὲ V. συνταγματάρχης] Lucian. Pseudol. (19.) p. 442. *Toup.* MS. Adde Luciani Bacch. 2. et Ammon. p. 131. 10. Συντακτήριος] Copiose Zon. p. 1683. 11. Συντακτικός] Συντάττεσθαι apud scriptores Graecos interdum accipitur pro *valedicere*. Unde λόγος συντακτήριος vel συντακτικός, *oratio valedictoria*. Vide omnino Valesium in Euseb. lib. III. de Vita Const. c. 21. p. 226. et Suicerum in Thes. Eccles. v. *Συντακτήριος*. Quod autem Suidas addit Origenem appellatum fuisse Συντακτήριον, in eo fallitur. *Συντάκτης* enim dictus fuit Origenes, auctore Epiphanio, non *Συντακτήριος*. *Küst.* A Συντακτήριος Gaisf. seiunxit observationem de glossae Ὠριγένης verbis fere novissimis descriptam. 13. Συντάξας — Ἐλαίαν. Συντάξας om. E. Fragmentum Polybio tribuit Dindorfius in Thes. Paris. v. Ἐλαία, verisimiliter. 15. Πολύβιος] Fr. gr. 120. Ab h. l. usque ad ὁμοῦ σκηνοῦν omnia scripta sunt in A. a manu recenti. Folium integrum veteris scripturae periit. *Gaisf.* 16. ὅσον] ὕσην B. E. Desideratur ἕκαστος ante ἔχει. 17. δύο] δευτέρων A. B. E. Photii MS. Lex. Seg. et Zon. p. 1687. ἑτέρων V. Infra τοὺς στρατευομένους om. Photius, Etym. M. Zon. Lex. Seg. Quos probat Tittmannus, adhibens Demosth. Olynth. I. p. 14. 18. τὸ ποιεῖν] τὸ om. B. V. E. Photius, Lex. Seg. Etym. M. et Zon. Vide locum Demosthenis infra prolatum. 20. Μάλχος] Ed. Niebuhr. p. 272. qui tacite παρακοπτομένης.

1. παρακοπτόμενοι] παρακοπτόμενος E. Mox στροφῆς V. 3. Ὁ δὲ τὸν Παμπρ.] Vide supra v. *Παμπρέπιος*, ubi locus hic multo auctior legitur. *Küst.* 4. ἐδωρήσατο] ἔδωκε A. B. V. E inter vss. cum gl. superiore. Προκόπιος] Lib. II. de Bello Pers. c. 7. *Küst.* Procopius sub finem capitis septimi: ἐπικαλοῦντες ὅτι δὴ τὰς συντάξεις χρόνου μακροῦ σφίσι τὸ δ. ὤφλε. 7. Πολύβιος] Fr. gr. 121. 10. Σύνταξις. ἀντὶ τοῦ συντ.] Ex Harpocratione. *Küst.* οἴκησις] Scribendum puto διοίκησις: quae et Valesii coniectura est. *Küst.* 11. Δημοσθένης Φιλιππ.] Olynth. I. p. 3. *Küst.* Sive p. 14, 27. 13. ἔλεγε δὲ ἑκάστους] ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς Valck. in Herodot. II, 109. p. 153. *Toup.* Idem mendum occupaverat libros Harpocrat. Ceterum v. Böckh. *Staatsh. d. Ath.* I. p. 450. 17. ἡμεῖς δὲ] δὲ cum plerisque Harp. libris abiecit Bekkerus, parum probabiliter, cui placet etiam τότε. Sed locum multis suspicionibus obnoxium praestat in medio reliquisse. Si tamen vestigiis Etym. M. καὶ ὑπὲρ συντάξεως ἐν τῷ παρόντι οὐ δίδοται, quamquam Leidensis liber ap. Valck. in Schol. Phoen. 1163. repugnat, inniti licet, corrigamus: Σύνταξις ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ δίδοται, ἡμεῖς δέ ποτε ἠ. λ. 18. Om. vulg. silente Gronovio. 19. Συντεθεῖσθαι] Deest gl. V. ap. Gaisf.

---

cupientes in Pamphyliam profecti sunt. Συνωρίς. Par coniugatum, proprie vero equi biiuges. κέλης vero dicitur equus singularis. Συνώσαντες. Qui compulerunt. *Continuo cum eos ad exiguam portam compulissent, intrarunt.* Σύνταγμα. Syntagma est quam alii parataxin vocant. sunt autem duae cohortes, virorum CCLVI. horum dux vocatur syntagmatarches. alii xenagiam vocant; eiusque ducem xenagum. Συντακτήριος. Συντακτικός. Origenes sic dictus est, quod multos libros conscripsisset. Συντάξας. Qui imperavit. *Cum imperasset gubernatoribus, ut naves omni studio adhibito Elaeam deducerent.* Συντάξας. Qui mandavit. Polybius: *Cum eos iussisset totis viribus festinare.* Σύνταξις. Duarum rerum coniunctio. item stipendium militibus constitutum. *Omnibus stipendiis milites fraudare non erubescebat.* Et Malchus: *Milites saepe stipendiis et victu consueto fraudati ad desperationem redigebantur.* item Malchus: *Ille vero Pamprepium et eximiis honoribus affecit et stipendio donavit.* Procopius: *Simul etiam conquerentes, quod fiscus a longo tempore stipendia sibi deberet.* Σύνταξις. Scriptum, historia. Polybius: *Haec in praecedentibus libris demonstravimus.* Σύνταξις. Constitutus ordo. Demosthenes in *Philippicis*: *Et unam eandemque praescriptam rationem esse tam accipiendi quam faciendi ea quae oporteat.* omnia vero tributa vocabant συντάξεις, auctore Callistrato, cum Graeci offenderentur nomine φόρου. atque Hyperides inquit: *Tributum hoc tempore nulli pendentes, olim accipere aequum censuimus.* Συντεθεῖσθαι. Et Συντέθεικα, composui. Συντεκμηράμενος. Qui coniecit, qui

σάμενος. Εὐνάπιος· Τὸν πάντα βίον αὐτοῦ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε καὶ σημείων.

Συντέλειαι. αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι. Λαβίδ· Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται * ἐν συντελείᾳ.

Συντέλεια. πᾶν τὸ πρὸς ζωήν. Ἰώβ· Ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια. ἀντὶ τοῦ, οὐδέποτέ τι χρηστὸν συνετέλεσαν.

Συντελεῖς. ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο. συντελεῖς οὖν οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

Συντελής. χρήσιμος.

Συντέμνω. αἰτιατικῇ.

Συντέρμων. πλησιόχωρος.

Συντεταγμένως. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀντὶ τοῦ γοργῶς καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος·

Ἀσπάζομαι δ', ὅτιὴ προθύμως ἥκετε
καὶ συντεταγμένως.

Συντετάσθαι. διατετάσθαι.

Συντέτηκεν. ἀντὶ τοῦ συγκεκόλληται, συμπέπηγε. Ψευδὴς ἀντ' ἀληθοῦς συντέτηκε δόξα.

Καὶ Σύντηξις, ἡ τοῦ σώματος φθορὰ καὶ ἰσχνότης. Τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις τοῦ σώματος ἦν αὐτῷ, ὡς ἀδύνατον εἶναι καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν.

Σύντευξις. συντυχία.

Συντεύξομαι. συντύχω.

Συντιμηθῆναι. τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια, συντιμηθῆναι. οὕτω Δημοσθένης.

Σύντομάχη. Οἱ δὲ ἐκυρίευσαν τῆς Συντομάχης.

Συντόμισον. συνάγαγε συντόμως.

Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα.

Συντρέχω. δοτικῇ.

Σύντρητος.

Συντροχάσαι. καταντλῆσαι, πληρωθῆναι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Συντυγχάνω. δοτικῇ.

Συντυρούμενα. συμπηγνύμενα.

Συντυχία. ἡ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων μεταβολή. Ὑπολαβὼν οὖν οὐ κατὰ συντυχίαν ἀλλ' ὑπό τινος ἕξεως τοιαύτην εἶναι περὶ αὐτὸν διάθεσιν.

Συνοίμιον. τὸ προοίμιον.

Συνοίσειν. συνεισενεγκεῖν.

---

1. *Εὐνάπιος*] Fr. 62. Sive ed. Nieb. p. 105. 4. *Συντέλειαι*] Explicatio est Theodoreti in Ps. LVIII, 13. ubi pro *ἐν συντελείᾳ* Rom. ed. habet *συντέλειαι*, estque huius loci obscura versio, cum in Hebr. sit בלה *consume*: quae quidem vox pertinet ad v. 14. *Ernest.* *Συντέλεια* B. V. E. ac dubitari potest num integram teneamus glossam. Saltem *συντέλειαι* excidit ante *ἐν συντελείᾳ*: id quod indicio lacunae significavi. 7. *Ἰώβ*] Cap. XXX, 2. prior explicatio est ex versione Symmachi ad hunc locum. *Ernest.* 10. *Συντελεῖς*] Confer Harpocrationem h. v. ex quo partem eclogae huius Suidas excerpsit. *Küst.* *ὅτι*] *ὅτε* B. V. Photius. 11. *καὶ* ante *συντελεῖς* om. A. B. V. Photius. Quorum hic novam constituit glossam. 14. *Συντελής*] Vid. Aeschyli Agam. 540. et Abresch. in Aeschyl. T. I. p. 303. Non quadrat explicatio *χρήσιμος*. 15. Om. vulg. 17. *Συντεταγμένως*] Male pro *συντεταμένως*. Vide notam sequentem. *Küst.* 20. *καὶ* om. B. V. *συντεταγμένως*] Sic etiam hodie legitur apud Aristophanem in Plut. 325. Sed male. Tam enim sensus quam metri gratia scribendum est *συντεταμένως*. *Küst.* 21. *Συντετᾶσθαι. διατετᾶσθαι* Edd. Usum verbi Wyttenbachius illustrat in Eunap. p. 79.

1. *φθορὰ*] *φορὰ* V. 2. *Τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντ.*] Haec sunt verba Aeliani de Epicuro, ut discimus ex ipso Suida supra v. *Ἐπίκουρος*, ubi integer locus adducitur. *Küst.* Unde melior petenda scriptura *ὡς ἀδυνατεῖν*. 7. *γενέσθαι τιμῆς* *V. Repugnat etiam Etym. M. 8. *συντιμηθῆναι καλεῖται* Photius. *Δημοσθένης*] In orat. adv. Dionysodor. p. 739. Vide Nos supra in v. *Συνετιμήθη*. *Küst.* 9. Nomen suspectum. 12. *Σὺν τῷ κυνὶ*] Vid. Erasm. Adag. IV, 3, 26. *Portus.* Item Photius, Apostol. XVII, 63. sive Arsenius p. 431. hanc addunt interpretationem, *ἐπὶ τῶν πάντα ἀπολωλεκότων*. 13. *Συντρέχω*] *συντρέχειν ταῖς ἀλόγοις ὀρέξεσιν* Simplic. in Epictet. c. 13. i. e. *assentiri, consentire. Reines.* Cf. Meinekii Com. Vol. III. p. 382. 14. *Σύντρητος* tuetur *V. om. vulg. *Σύντριτος* Med. Sed delevi, quae idem liber ignorat, *Καὶ Συντρίβω. αἰτιατικῇ*. Cf. Crameri Anecd. Ox. Vol. IV. p. 300. 15. *καταντλῆσαι*] Sic etiam MSS. At Hesychius necnon auctor Etymologici et Photius in lexico rectius *καταντῆσαι*. *Küst.* 17. *Συντυγχάνω*] Vide v. *Ἐντυγχάνειν*. Om. vulg. 18. *Συντυρούμενα*] Aristoph. Equ. 479. *Συντηρούμενα* A. 19. *Συντυχία*] Vide doctam Hasii observationem in *Notices* Vol. IX. p. 181. Eadem est explicatio Schol. Luciani D. Syr. 8. 20. *ἀπό τινος* *V. 22. *Συνοίμιον*] Aliter vocem hanc exponit Scholiastes Apoll. Rhod. II, 161. *Küst.* Quamquam Suidas ad ipsam Apollonii sententiam respexisse videtur. 23. *Συνοίσειν*] Soph. Ai. 432. Vid. Schol. Sed leg. *συνοίσειν. Toup.* MS. Frustra. *συνεισενεγκεῖν*] Addit E. *ἀπὸ τοῦ οἴω καὶ ὠφελήσειν.*

---

coniecturam fecit. *Cum ex evidentibus indiciis et signis de tota eius vita coniecturam fecisset.* *Συντέλειαι*. Omnis generis supplicia. David: *Et ob imprecationem et mendacium divulgabuntur poenae in consummatione.* *Συντέλεια*. Quicquid ad vitam pertinet. Iobus: *Super ipsos periit consummatio.* id est, nunquam quicquam boni fecerunt. *Συντελεῖς*. Trierarchae qui unam triremem communibus sumptibus instruebant, dicebantur *συντελεῖς*. — Sic dicebantur qui contribuerent et ex societate conferrent. res ipsa vocabatur *συντέλεια*. *Συντελής*. Utilis. *Συντέρμων*. Finitimus. *Συντεταγμένως*. Celeriter et contento gradu. Aristophanes *Pluto*: *Laudo vos, quod alacriter venistis et contento gradu.* *Συντετάσθαι*. Distentum esse. *Συντέτηκεν*. Conglutinatus est, inhaesit. *Falsa pro vera animis eorum inhaesit opinio.* Et *Σύντηξις*, tabes corporis et attenuatio. *Corpus vero eius tabe adeo attenuatum erat, ut ne vestibus quidem indui pateretur.* *Σύντευξις*. Occursus. *Συντεύξομαι*. Occurram. *Συντιμηθῆναι*. Magno pretio prostare. sic Demosthenes. *Σύντομάχη*. *Illi vero Syntomachen in suam potestatem redegerunt.* *Συντόμισον*. In compendium redige. *Σὺν τῷ κ. Cum cane simul et lorum.* *Συντροχάσαι*. Occurrere, cursum explere, per metaphoram ductam a rotis. *Συντυρούμενα*. Condensata. *Συντυχία*. Repentina rerum mutatio. *Suspicatus igitur non forte fortuna sed per habitum aliquem eum sic affectum esse.* *Συνοίμιον*. Prooemium. *Συνοίσειν*. Profuturum esse.

Συνοῖσον. συμφέρον. Ἐν ὑμῖν τε κείσθω προτιμῆσαι τὸ συνοῖσον, καὶ τὰ εἰρηναῖα πρὸ τοῦ πολέμου ἐλέσθαι. Καὶ αὖθις· Αὐτός τε γὰρ τῷ ἐπηβόλῳ τῆς φύσεως ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐστοχώτατα.

Συνοιχήσεται. συναναιρεθήσεται.

Συφορβία. ἀγέλη χοίρων.

Συώδεις. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὗσὶν ἐπιφωνουμένου.

Σύρα. παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θεία ἐπιστολή.

Συράκουσα. πόλις Σικελῶν.

Συρακουσία τράπεζα. ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων. καὶ Συρακουσίων δεκάτη.

Σύρβη. τάραχος.

Συρβηνεύς. ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἢ πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς ἔχειν. καὶ Συρβηνέων χορός, ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς ὗσὶν ἐπιφωνουμένου. διὸ τάττεται ἡ παροιμία Συρβήνης χορὸς ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν.

Συριανός, Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ'. Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ'. Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν βιβλία β'. Εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ θεῶν. Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια, βιβλία δέκα· καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά.

Ὅτι Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος, ὥς φησι Δαμάσκιος, πάντα τῶν παλαιῶν ἐξετάζων οὐκ ἀνίει πρὸς τὸ ἀκριβέστατον· προσεῖχε δὲ τὸν νοῦν ἐς τὰ μάλιστα μετὰ Πλάτωνα τῷ Ἰαμβλίχῳ καὶ τοῖς Ἰαμβλίχου

1. Ἐν ὑμῖν τε κείσθω] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 91. *Toup.* Ed. Nieb. p. 307. 3. Αὐτός τε γὰρ τῷ ἐπιβόλῳ] Agathias lib. V. p. 162. [immo p. 167. cap. 21. sive ed. Niebuhr. p. 325.] Αὐτός τε γὰρ οἰκοθεν τῷ ἐπιβόλῳ τῆς φύσεως εὐστοχώτατα διεγίνωσκε τὸ συνοῖσον. Quae haud paulo elegantiora sunt. Sed sic solet noster Suidas. *Toup.* ἐπηβόλῳ reposui cum A. E. quod restituendum etiam Agathiae. In fine ἀστοχώτατα V. 6. Immo *Συφόρβια.* 7. Συώδεις] Exempla dedit Iacobs. in Philostr. p. 511. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὗσὶν ἐπιφ.] Haec nihil ad rem faciunt, et loco commodiore repetuntur paulo inferius v. *Συρβηνεύς. Küst.* Sub finem ἐπιφωνουμένους A. 8. Σύρα] Mirificam gl. om. Portus. Theognostus p. 133. σῦρ τὸ φορτίον. 10. Συρακουσία τράπεζα] Vid. Athen. XII. p. 527. C. D. et quos indicavit Fritzsch. de Aristoph. Daetal. p. 84. Hanc formulam admirans an emendaturus olim nescio quis Themistii scripturam interpolavit Or. XXIV. pr. ἀλλὰ Συρακουσίαν ἀεὶ τράπεζαν ἢ Σικελικήν τινα προτιθέντες, ubi remoto illo γρ. ἢ Σικελικήν corrigendum opinor, ἀλλὰ Σ. ἀεί τινα τράπεζαν προτιθέντες, nisi forte secundum Ambrosiani vestigia placet ἀλλὰ Σ. τινὰ τρ. ἀεὶ πρ. 12. Συρακουσίων] Συρακουσία V. ap. Gaisf. Vide scripturam ex A. prolatam in v. *Δεκάτην ἑστιᾶσαι.* De proverbio v. Bodl. 911. et gl. Ἡ Συρακουσῶν δεκάτη. Ceterum καὶ Σ. δεκάτη *V. post πολυτελής collocavit. 13. Σύρβη] V. Zenobius VI, 1. 14. Συρβηνεύς] A. σύρβη, quod idem est ac τύρβη. σ enim et τ non raro inter se commutantur. Quare ineptiunt grammatici, qui a nomine σῦς etymologiam vocis huius arcessunt. Vide Casaub. in Athen. lib. XV. c. 16. *Küst.* Item Meinek. Com. Vol. II. p. 67. et Bergkii Comm. de ant. Comoed. p. 91. 16. ἔχειν om. V. Photius et Etym. M. p. 736, 21. Dein Συρβηναίων *V. Mox ἐπιφωνουμένοις V. Ludicram istam suum compellationem tangere videtur Aristophanes Plut. 308. ubi Gl. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων λεγομένη.

2. Συρβήνη χορός] Scribe, ut paulo ante, συρβηνέων χορός. *Küst.* Item Hemsterh. in Polluc. X, 153. Sed Συρβήνης A. B. V. E. cum Zenobio, Σύρβηνος Bodl. 857. Praestat tamen expelli Συρβήνης χορός. Quae antecedunt ἀπὸ τοῦ . . ἐπιφωνουμένου irrepserant etiam in v. Συώδεις. Ceterum διὸ - χορῶν ignorat Photius. 4. Συριανός] Philoxeni filius, Marinus in vita Procli p. 25. Cognatus eius erat Ammonianus. Vid. supra v. Ἀμμωνιανός. *Reines.* Ὁ φιλόσοφος Συριανὸς ὕμνον εἰς τοῦτον τὸν ἥρωα γράφων, Achillem, cuius ante facta fuit mentio, Zosim. IV. p. 222, 20. Vid. Πλούταρχος Νεστορίου. Πρόκλος ὁ Λύκιος. *Hemst.* Vid. Ionsii Hist. Scr. Phil. p. 300. Vales. de Crit. I, 19. *Gaisf.* Partem tradit *Eudocia* p. 389. φιλόσοφος] A. V. E. addunt ἰσοχρατίων, B. inter vss. ζήτει. Voluit, opinor, ζήτει εἰς τὰ Πρόκλου. 9. Εἰς τὰ Πρόκλου] Pro nota lectoris marginali habet Fabricius Bibl. Gr. V, 26. p. 450. nam Proclus Syriano iunior, eiusque discipulus. Hunc tamen Procli de diis Homericis commentarium recenset Suidas. *Hemst.* εἰς τὰ Πρόκλου om. E. nec dubium quin homo male sedulus, quem similitudo tam studiorum quam librorum advertisset, margini suum εἰς τὰ Πρόκλου appinxerit: unde factum ut e gl. Πρόκλος traducerentur Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ — βιβλία δέκα. Nam eosdem titulos a Syriani discipulo retentos et in paribus argumentis esse consumptos quis credat aut verisimiliter demonstret? nedum ut Lobeckio concedamus in Aglaoph. p. 344. eosdem Syriani libros censenti sub Proculi nomine habitos fuisse. Itaque longius etiam progredi licebit, siquidem qui supra tribuitur Syriano labor, commentarius in Homerum et in Platonis Rempublicam conscriptus, item extat in memoria Proculi; nisi quod accesserunt ἐν βιβλίοις ζ. Quocirca auctor sim ut universam istam fraudem ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον — δέκα reiiciamus. Neque iam theologum litteratissimum Thilonem opinor repugnaturum, qui olim in commentat. de coelo empyreo II. p. 10. censuerit Suidae memoriam imposuisse, ut libros de Chaldaicis oraculis, qui Procli essent, ad Syrianum transferret. 11. Περὶ τὰ Λόγια] Fortasse scribendum est, περὶ τῶν Λογίων. *Küst.* Nunc demum intellexi, quod in v. Πρόκλος praetervideram, iungenda fuisse Συμφωνίαν . . . Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια. Ceterum v. Marini v. Procli c. 26. καὶ ἄλλα τ. ἐξ. om. V. Deinde Ὅτι Gaisf. cum *V. 14. πάντα τὰ] τὰ delevi cum A. πάντων παλαιῶν V. πάντα intellige singulos. 15. δὴ] δὲ V. ap. Gaisf.

Συνοῖσον. Utile. *Penes vos esto amplecti id, quod vobis expedit, et bello pacem anteponere.* Item: *Ipse enim dexteritate quadam naturae sagacissime coniiciebat, quod ipsi profuturum erat.* **Συνοιχήσεται.** Simul peribit. **Συφορβία.** Grex porcorum. **Συώδεις.** **Σύρα.** Apud Romanos est divina epistola. **Συράκουσα.** Syracusae, Siculorum urbs. **Συρακουσία τράπεζα.** Syracusana mensa, id est, sumptuosa. Siculi enim deliciis omnium maxime addicti esse putabantur. item Syracusanorum decima. **Σύρβη.** Tumultus. **Συρβηνεύς.** Tumultuosus. ductum ab iis qui cum tumultu tibiis canunt. vel pauper, qui tibiarum thecas et loculos inanes habet. Et, Chorus Syrbenaeorum. id est, tumultuosus et indecorus. dictum hoc ab eo quod suibus acclamari solet. quare proverbium hoc dicitur de choris confusis. **Συριανός.** Syrianus, Alexandrinus, philosophus, qui Atheniensi scholae et sodalitio praefuit, magister Procli, quem habuit successorem. scripsit in totum Homerum commentarios, lib. VII. In Rempublicam Platonis, lib. IV. In Orphei Theologiam, lib. II. In Proclum de diis Homericis. Consensum Orphei, Pythagorae, Platonis circa oracula, lib. X. et alias quasdam enarrationes. — Isidorus philosophus, ut Damascius ait, singulos veterum accuratissime examinare non desinebat; sed post Platonem praecipuam Iamblicho et Iamblichi

φίλοις δὴ καὶ ὀπαδοῖς· ὧν ἄριστον εἶναι διισχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην Συριανόν, τὸν Πρόκλου διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἠξίου πρὸς συναγυρμὸν ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

411 Σύριγμός. φωνὴ ἄσημος. Τοὺς δὲ συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι καὶ τοὺς χλευασμοὺς τίς ἐξηγήσαιτο ῥᾳδίως; Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν συρίττοντες, καὶ ταραχὴν ταῖς βοαῖς ἐνεποίουν.

Σύριγξ. τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος· καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. Σοφοκλῆς·

Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων
ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα.

Σύριγξ καὶ ἡ ἐπιμήκης διῶρυξ. Καὶ τούτους κελεύει σύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον τρήσασθαι. Καὶ Σύριγγος, αὐλοῦ, ἢ δορατοθήκης. Πισίδης·

Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφήν, τὴν ἐργάτιν,
γεωμετρεῖν ἔπεισεν, . . .
ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείας;

Συρίξας. ἀπὸ τοῦ συρίζω ἐνεστῶτος.

Συρμαΐζειν. καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Καὶ Συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἐοικός.

Συρμαία. τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας. Καὶ Συρμαΐζειν τὸ κενοῦσθαι, ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. οὕτως Ἡρόδοτος. ἢ λάχανον σελίνῳ ἐοικός. ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.

Συρμός. τοῦ νιφετοῦ ἢ φορά.

Οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεῦσαν ἅλα.

περὶ Ὀρφέως ὁ λόγος.

Σύρω. τρέχω. Πισίδης·

Σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ δρόμου.

Σύροι πρὸς Φοίνικας. ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε ἀλλήλοις δι' ἔχθρας ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

Σύρφαξ. συρφετώδης, ὀχλώδης. Ἐξῆρε δὲ αὐτὸν πλείω πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν τὸ ὑπὸ

---

1. δὴ] δὲ *V. qui deinde *συναγυρισμόν*. 4. *τῆς ἀληθοῦς*] τῆς om. A. B. V. E. Retinet v. *Συναγυρμός*, ubi membrum novissimum recurrit. 5. *Τοὺς συριγμοὺς τοὺς ἐν τ.*] Haec sunt verba Polybii in Excerptis ab Valesio editis p. 145. [XXX, 20.] *Küst.* *Τοὺς δὲ συρ.* A. *V. Polyb. 7. *ἐξηγήσαιτο*] ἐξηγήσεται E. Legendum cum Exc. *τίς ἂν ἐξηγήσαιτο* vel potius *οὐδεὶς ἂν ἐξηγ.* 12. *Σοφοκλῆς*] Electr. 720. sq. Vide v. *Στήλη*. 14. *ἔχριμπτ'*] ἐγχριπτ' A. ἐγχριμπτ' *V. B. Sed vide gl. *Ἔχριμπτ' ἀεί*. Dein *σύριγμα* *V. qui continuo *καὶ Σύριγξ*. 15. *Σύριγξ. καὶ ἡ*] Ammian. Marcellin. XVII, 7. p. 183. et Lindenbrog. *Hemst.* Vid. Wesseling. in Diod. II, 10. Adde Phrynichum Bekkeri p. 64, 12. *Gaisf.* Satis fuit Iacobsium afferri in editione Philostrati p. 679. sq. 16. *ὑπὸ — τρήσασθαι*] *ἀπὸ — πρήσασθαι* V. qui mox *αὐτοῦ*. 17. *Πισίδης*] In Hexaemero v. 1137. et seqq. sed ubi locus hic ita legitur: *Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφήν, τὴν ἐργάτιν, Γεωμετρεῖν ἔπεισε καὶ τριωρόφους Οἴκους ἐγείρειν ἐξαγώνων κτισμάτων, Ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' ὀρθίας Γραμμῆς διευθύνουσαν* etc. *Küst.* 19. *Εὐκλείδου νόμος* om. V. *Γεωμετρῶν ἐντεῦθεν Εὐκλείδη σκόπει* Pisides v. 1176. (1148.) quem Suidas in brevius contraxit. *Gaisf.* Equidem malui post *ἔπεισεν* exterminare fraudem hominum studiosorum. 20. *ποιεῖς* E.

1. *Συρίξας*] Aristoph. Plut. 689. 2. *Συρμαΐζειν*] Gl. Herodot. II, 77. Vulgo *Συρμαΐζειν. καθαίρειν. Συρμαίη. πόμα ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος· οὕτως Ἡρόδοτος.* Reposuit Gaisfordus lectionem omnium MSS. nisi quod B. E. *V. praebent *πόματα* cum Med. omisso *συρμαίη*. 3. Ex Gl. Herod. II, 125. *παρὰ τῷ αὐτῷ* (*παρὰ ταύτῳ* *V.) quod in vulgatis probum est, nescias an Suidae tribuas negligenter glossas istas decerpenti. Gaisfordus quidem intra uncos servavit *οὕτως Ἡρόδοτος*: nec dubito quin *οὕτως Ἡρόδοτος*, quae Etym. M. p. 736. absunt, perperam inferiorem in glossam irrepserint. Sed vide quae annotavimus in gl. continua. 5. *Συρμαία*] Vide Erotianum v. *Ἀπὸ συρμαϊσμοῦ*. *Küst.* Glossa ne litterarum ordini repugnet, corrige *καὶ* assumpto, quod alienam in sedem irruit: *καὶ Συρμαία, τὸ καθαρτικὸν κοιλίας δι' ἐμέτων*. 6. *Καὶ Συρμαΐζειν — ἐοικός*] Haec vulgo omissa inserunt omnes MSS. Quomodo haec emendanda sint, patet ex Photio, qui agnoscit *Συρμαία. τὸ καθ. — οὕτως Ἡρόδοτος*, omissis *ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος*. Lege igitur, seiunctis quae male confusa sunt, primo, *Συρμαΐζειν. καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Καὶ Συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἐοικός, ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.* Deinde, *Συρμαία. τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμετῶν καὶ κοιλίας. Καὶ Συρμαΐζειν, τὸ κενοῦσθαι. οὕτως Ἡρόδοτος.* De *συρμαία* quaedam habet Schol. Aristoph. Pac. 1253. *Gaisf.* Cf. v. *Μελανοσυρμαῖον*. Recte Gaisfordus ad superiorem glossam retraxit illa *λάχανον — μέλιτος*. 10. *Οὐκέτι κοιμάσ.*] Antipatri Sidon. LXVII, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 8. Cf. v. *Βρόμος*. 12. *παταγεῦσαν*] *παταγουσαν* V. E. *παταγεύουσαν* *V. 14. *Πισίδης*] Fr. Foggin. 147. 16. *Σύροι πρὸς Φοίν.*] Similiter Diogenianus VIII, 19. 18. *δι' ἔχθρας ἀλλ.* *V. Photius. 19. *Ἐξῆρε δὲ αὐτὸν πλ.*] Haec sunt verba scriptoris Anonymi de Harmato, ut discimus ex ipso Suida supra v. *Ἁρμάτος*, ubi locus hic auctior legitur. *Küst.* Verba *πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν* non recte procedunt, nisi aut *πρὸς τὸ τοιαύτην* aut *περὶ τοιαύτην* refingimus.

---

amicis et comitibus operam dabat; quorum optimum esse affirmabat civem suum Syrianum, Procli magistrum, neminem tamen ad verae scientiae collectionem contemnendum esse censebat. *Συριγμός*. Sibilus. *Sibilos autem in publicis conventibus et cavillos quis facile dicendo exprimat?* Item: *Romani vero cum sibilis et tumultuoso clamore eum condemnabant.* *Σύριγξ*. Axis pars, quae in rotae foramen immittitur; item ipsum foramen rotae sic appellatur. Sophocles: *Ille vero sub metam extremam agens axem magis magisque ei admovebat.* *Σύριγξ* etiam dicitur fossa longa. *Et iubet eos profundo cuniculo collem perforare.* Et *Σύριγγος*, tibiae, vel thecae hastarum. Pisides: *Quis apem, sapientem illam artificem, geometriam docuit, et cellulas struere non ad lineam rectam?* *Συρίξας*. A praesenti *συρίζω*. *Συρμαΐζειν*. Purgare potione, quae est ex zea et aqua. Et *Συρμαίη* apud Herodotum est olus apio simile; vel cibus ex adipe et melle confectus. *Συρμαία*. Medicamentum purgans per vomitum et ventris laxationem. et *Συρμαΐζειν*, alvum purgare. *Συρμός*. Casus nivis. *Non amplius sopies ventorum fremitum, neque grandinem, neque nivis casum, neque strepitus maris.* de Orpheo haec dicuntur. *Σύρω*. Contendo. Pisides: *Exercitus ad nos cum cursu contendit.* *Σύροι πρὸς Φοίν*. Syri contra Phoenices. utraque gens male audiebat propter calliditatem, vel quod per mutuas inimicitias, quas perpetuo inter se gerebant, nunquam sincere in gratiam redibant. *Σύρφαξ*. Plebeius, trivialis. *Hoc autem insanum gloriae studium acclamationes infimae plebis,*

πρός τινα, ἃ καὶ κατὰ ἀναλογίαν εἴη ἄν· ὡς ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις· ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ' αὑτά. ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητὸν καὶ τὸ ἐπιστητόν· ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὧν ἐστι. σύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε καὶ ἐκείνῳ ἀφ' οὗ παρωνόμασται· οἷον, ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης παρωνόμασται ὁ δίκαιος καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ δικαίως. ταῦτα δὴ καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ σύστοιχα καὶ αὐτῇ δικαιοσύνῃ. παρώνυμα δὲ μόνα τὰ ἀπό τινος παρωνομασμένα, ἐκείνῳ λέγουσιν, ᾧ παρωνόμασται, ἀλλ' οὐκ ἀλλήλοις, οὐδὲ ἐκεῖνα τούτοις· τῇ γραμματικῇ ὁ γραμματικός, οὐκέτι δὲ ἡ γραμματικὴ τῷ γραμματικῷ.

Συστοιχία. Ὁ δὲ ἐν τῇ στάσει ἐγίνετο τῆς χείρονος συστοιχίας, ἀποστὰς μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων, προερρεὶς δὲ τοῖς ἄλλοις.

Σύτο. ὥρμᾶτο, ἔτρεχε.

Σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοις.

Σῦφαρ. τὸ δέρμα, ἢ ἀνθρωπῆ.

Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν
σῦφαρ ἐμόν, ναὶ τοῦτο τὸ δένδρεον αὖον
ἐόν περ.

Συφεός. τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται. λέγεται καὶ συφεών. Ἀγαθίας· Εἰ μὴ καταγέλαστον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν συφεῶσι καὶ μάνδραις τὰ τῶν Ῥωμαίων μεμενήκει στρατεύματα.

Συφόλης, Συφόλου. 414

Συχέμ. πόλις.

Συχνάζεις. πυκνάζεις.

Συχναῖς. συνεχέσι. Καὶ Συχνὴν οὐσίαν, τὴν πολλήν. Καὶ Συχνὸς χρυσός, ὁ πολύς. Καὶ τῆς οἰκίας οὐκ οὔσης μονήρους, ἀλλὰ συχνῆς ἀμηγέπη. Καὶ Ἰάμβλιχος· Παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ καὶ

---

6. ἐκείνῳ ἀφ' οὗ] ἐκείνων ἀφ' ὧν E. 8. καὶ bis accessit ex A. *V. Mox τῇ post αὐτῇ omisi cum A. *V. 10. μόνον] μόνα] A. B. V. 11. ἐκείνῳ] ἐκεῖνο E. Mox ᾧ A. B. V. E. pro ἀφ' οὗ. 15. Ὁ δὲ] Damascii est, ni fallor. *Hemst.* συστάσει] στάσει A.

2. Σύτο δέμας ἀκ.] Haec sunt verba Pindari Olympionic. Od. I. 32. 33. ubi locum integrum vide. *Küst.* Statim cum A. delevi, quae *V. superiori glossae praemiserat: Σύφαξ. ὄνομα. Ἀππιανός· Σύφαξ δὲ τῶν γινομένων πυνθανόμενος ἐπεχείρει διαιτᾶν διαλύσεις. Καὶ αὖθις· Σύφακα δ' ἄρα τὸν δυνάστην ἔρως ἔκνιζε τῆς παιδός· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐτήν. Diversum ab hoc Syphace memoravit Aelianus in v. Ὁμοῦ. Prior locus est Appiani Pun. 17. Infra *Küsterus*: „Σύφακα δ' ἄρα τὸν δυν.] Haec sunt verba Appiani in Iber. [c. 37.] p. 462. eademque leguntur supra v. Ἔκνισεν." *Küst.* 3. Σῦφαρ] De hac voce egregia habet Etymologus, quem vide. *Küst.* Lycophr. 793. Nicand. Schol. Alexiph. p. 70. Mox f. ἔκδυμα. Vid. *Πέπορδα. Toup.* MS. Vide Schol. Nicandri Al. 91. τὸ δέρμα] Addit V. τοῦ ὄφεως καὶ τοῦ τέττιγος. ἀνθρωπῆ] ἀνθρωπὴ A. ἀνθρωπῇ V. Med. vulgari ratione, de qua v. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 336. 4. Ναὶ μὰ τὸ ῥικν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Ναὶ μὰ τό*, ubi Nos vide. *Küst.* Adde Naekii Opusc. II. p. 151. sq. 5. καὶ τοῦτο] καὶ τοῦτο A. B. V. Med. δένδρον] Metri gratia scribendum est δένδρεον. *Küst.* Sic A. V. Paulo post sequebantur partim ex v. *Γυμνότερος λεβηρίδος* petita: *Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. τὸ σῦφαρ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως, καὶ τοῦ τέττιγος, παρὰ τὴν λεπίδα.* Delevi cum A. V. 7. οἱ σύες] αἱ σύες dedi cum Hesychio et A. *V. E pr. Mox δὲ ante καὶ omisi cum A. *V. 8. Ἀγαθίας] Lib. V. p. 157. *Küst.* Εἰ μὴ καταγέλαστον εἰπεῖν] Hic locus negligenter admodum descriptus est a compilatore nostro. Neque sane Küsterus Agathiae librum, ex quo haec deprompta sunt, inspexisse videtur. Ita autem legitur apud Agathiam lib. V. (c. 13.) p. 152. ed. Vulc. *Ἀλλὰ μήτε κυνῶν ὑλακὴν ἀκούσεσθαι, εἰ μὴ λίαν καταγέλαστον εἰπεῖν, ὡς γοῦν ἐν συφεῶσι καὶ μάνδραις. τὰ γὰρ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα οὐ τοσαῦτα διαμεμενηκότα, ὁπόσα τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων ἐξευρηται, ἐς ἐλαχίστην δέ τινα μοῖραν περιελθόντα, οὐκ ἔτι τῷ μεγέθει τῆς πολιτείας ἐξήρκουν. Quinetium ne canum quidem latratus audiebatur, nisi quod ridiculum dictu est, in suibus aut ovilibus. Romanorum enim exercitus non tanti, atque olim sub veteribus imperatoribus fuerant, permanserunt; sed ad minimam quandam portionem redacti, non amplius magnitudini imperii pares erant.* Ad hunc locum respexit Suidas, sed ita ut Agathiam male repraesentaverit, et rem totam pessumdederit. *Toup.* Is tamen non recte accepit illa *ὡς γοῦν ... μάνδραις*, quae scriptoris sunt in risum vertentis socordiam exercitus Byzantini. Porro *γὰρ* abest ab optimo Agathiae libro. Ceterum hic a Suida opinor meliorem recuperabit lectionem *διαμεμενήκει*. 10. μεμενήκει] μεμένηκε A. V. 11. Συφόλης] An corrupte scriptum pro Οἰρόλης? Nomen certe eiusmodi nullum occurrit. *Hemst.* 14. Συχνὴν οὐσίαν] Aristoph. Plut. 754. Ὅσοι δ' ἁπλοῦτον, οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν. Ad hunc locum respexit Suidas. *Toup.* 15. ὁ πολὺς χρυσός] χρυσὸς ὁ πολὺς A. V. Καὶ τῆς οἰκίας] Plenius in v. Ἐλευθεριότης, ubi versio melior, sensu interpretem adiuvante. *Hemst.* 16. συχνῆς] Quae prole frequens erat et celebris: cf. Plat. Rep. VI. p. 511. C. et Strab. XV. p. 698. 17. Ἰάμβλιχος] Vid. Rochetti Miscell. T. I. p. 84. Docet autem comparatio v. *Πομπήν* loci principium sic instaurandum esse: *Καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ, ἁρμάμαξάν τε λαμπρὰν καὶ ἐσθῆτα σοβ.* Sub finem desideratur participium quodpiam, velut ὡρηισάμενος.

---

militer se ad aliqua habent, et sibi invicem certa ratione respondent: ut scientia et sensus. horum enim utrumque eodem modo se habet ad ea, quae ipsis subiiciuntur. item ut sensile et scibile. nam horum utrumque pari modo se habet ad ea quorum est. coniugata etiam dicuntur omnia eodem modo denominata inter se et respectu illius, a quo denominata sunt. ut ab iustitia deducta sunt iustus, iustum, iuste. haec igitur inter se sunt coniugata et respectu ipsius iustitiae. denominata vero tantum dicuntur ea, quae ab aliquo deducta sunt: non autem reciproce, a quibus deducta sunt, sic dicuntur. nam a grammatica ductus est grammaticus, non autem a grammatico grammatica. *Συστοιχία. Ille vero in tumultu deteriori ordini se adiunxit, quippe qui relictis primis disciplinis ad reliquas prolapsus esset. Σύτο.* Ferebatur, celeriter currebat. *Corpus rapide ferebatur nullis in cursu stimulis incitatum. Σῦφαρ.* Pellis, pellis humana. *Per istam rugosam pellem meam, perque arborem hanc quamvis aridam. Συφεός.* Hara porcorum. dicitur etiam *συφεών*. Agathias: *Nisi (ridiculum dictu) qualis canum in suibus et ovilibus usus existere solet. nam Romanorum exercitus non tanti permanserant. Συφόλης.* Nomen proprium. *Συχέμ.* Urbs. *Συχνάζεις.* Densas. *Συχναῖς.* Frequentibus. Et *Συχνὴν οὐσίαν*, amplas divitias. Et *Συχνὸς χρυσός*, multum auri. *Cum domus non esset vacua, sed admodum frequens.* Et Iamblichus: *Insignem et splendi-*

λαμπράν, ἐσθῆτα σοβαρὰν καὶ θεραπείαν συχνὴν εὐνούχων τε καὶ θεραπαινίδων.

Συχνόν. πολύ, πυκνόν. Ξενοφῶν· Ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ πολύ. Ὁ δὲ συχνοὺς τῶν ἐπισήμων τῆς βουλῆς ἐφόνευσε. ἀντὶ τοῦ πολλούς.

Πίονα τυρὸν ῥείψεσθε, αὖην
ἰσχάδα καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.

Σφαγάς. τὰς κατακλεῖδας. Θουκυδίδης· Καὶ οἱστοὺς καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς.

Σφαγεῖον. τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ Ποιητὴς ἀμνίον.

Σφαγιάζειν. τὸ θυσίας ἐπιτελεῖν. Ἡρόδοτος· Ὡς, ἐπεὶ ἐσφαγιάζετο Παυσανίης καθήμενος, ἐν τῇ τάξει ἐτραυματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρά.

Σφαγιαζόμενος. διὰ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν. Ὁ δὲ εἴτε διοσημίαν οἰηθεὶς εἶναι, εἴτε σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὴν τὴν ἀπόβασιν σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμφέρειν ἐλογίζετο φυλάξασθαι τὸν καιρόν.

Σφαγίδιον. τὸ τῶν μαγείρων μαχαίριον. καὶ σφαγὶς σφαγίδος, τὸ αὐτό.

Σφαδάζειν. θράσσειν, δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν. σφαδάζειν καὶ τὸ πηδᾶν, ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι, καὶ σφακελίζειν.

Σφαδάζοντες. σπώμενοι, ἢ δυσφοροῦντες.
Καίπερ σφαδάζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις,
ὥσπερ τις ἀσκὸς δέσμιος γλεύκους ζέων.

[Σφαδάζουσα. πανουργεύουσα.

Σφακελίζοντες. διασπῶντες, πηδῶντες, ὑποτρέμοντες.]

Σφακελισμός. παραπληξία. Καὶ Σφάκελος, τὸ βέλος τὸ σφάζον.

Σφακελισμός. ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. Αἰλιανός· Καὶ ἀκούω τὸν πόδα ἐκεῖνον ἐς οἴδημα ἀρθῆναι, καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι,

3. πολὺν] Leg. πολύ. *Reines.* Sic cum Photio V. qui mox διαλείπονται σύχν'. Ξενοφῶν] Anab. I, 8, 10. 6. ἀντὶ τοῦ πολλούς om. E. 7. Πίονα τυρὸν ῥείψεσθε] Scribe et supple, Οὗ καὶ πίονα τυρὸν ἀποῤῥείψεσθε, καὶ αὖην Ἰσχάδα etc. Sic enim recte legitur Anthol. lib. I. c. 33. p. 70. | Pal. VI, 303.] ubi integrum epigramma vide. Confer etiam Nostrum supra v. Ἰσχάς. *Küst.* Et v. Ἀποῤῥείψεσθε. ῥείψεσθε A. ῥίψεσθαι B. V. E. 8. συχνὸν] ἰσχνὸν B. E. Med. 9. Θουκυδίδης] Lib. IV. c. 48. in quem locum Scholiastes: ἐς τὰς σφαγάς. ἤγουν, εἰς τὸ μέρος τοῦ σώματος, ἔνθα σφάττονται τὰ ζῶα. σφαγὴν καλοῦσι τὸ κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ἀνθρώπου μέρος, δι' οὗ καθιᾶσι τὰ σιδήρια οἱ θέλοντες ἑαυτοὺς ἀνελεῖν. *Küst.* Thucydides: οἱστούς τε οὓς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες. 10. οἴστους Edd. καὶ τοὺς ὁ. Photius. 11. τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν] τοῦτο αἱματοδεκτικὸν Schol. Aristoph. Thesm. 756. unde gl. fluxisse Gaisf. monet: hoc est, τὸ αἱματοδόχον, quo utitur Schol. Homeri, sive τὸ αἱμοδόχον cum Suidae vv. Ἀμνίον et Αἴμνιον. 12. ὁ Ποιητὴς] Odyss. γ'. 444. *Küst.* ἀμνίον] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. | et E.] quae habent ἀμνεῖον, per diphthongum ει, in syllaba paenultima. *Küst.* 13. Ἡρόδοτος] IX, 72. Admonuit Toupius Wesselingii Dissert. Herodot. p. 125. qui lapsum Küsteri notavit vel potius editorum καθήμενος ἐν τῇ τάξει iungentium. Mireris a Suida dialecti fidem in uno *Παυσανίης* servatam. 15. ἐν ante τῇ τάξει neglexerat Küsterus. 16. Σφαγιαζόμενος] Polyb. p. 1026. *Toup.* MS. 17. διοσημείαν] διοσημίαν A. B. 20. φυλάξασθαι τὸν καιρόν] τὸν καιρὸν φυλάξασθαι V.

2. σφαγὶς om. Med. 3. θράσσειν] Leg. βράσσειν ex Hesych. *Reines.* Idem Ruhnkenius in Tim. p. 243. φράσσειν MSS. Photii et Lex. Bachm. p. 377. 4. στενάζειν] στυγνάζειν V. Deinde suspectum est ἀπὸ τοῦ: quod si exigimus ad v. Ἀπορεῖν, dicendum erat καὶ ἀπὸ τούτου. In fine gl. καὶ σφακελίζειν om. A. ubi V. σφακελλίζειν. Sed vide gl. Ἀσφαδάστῳ. 10. πανουργεύουσα] *In omnes partes versans.* Vid. v. Στρόφιγξ. *Toup.* Deest haec gl. V. qui loco eius praebet Σφαδάζειν καὶ τὸ πηδᾶν ἀ. τ. σπ. ut supra. *Gaisf.* Silet Gronovius. Glossam notavi, item ut continuam, quamvis utramque Photius, hanc Zonaras agnoscant, omissam V. ap. Gaisfordum, qui tertiam cum A. eiecit, Σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστίν, καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος. Ea supra leguntur in v. Ἀπορεῖν. Ceterum in ὑποτρέμοντες Deut. XXVIII, 32. et Bielii Thes. comparabat Ernestius. 13. παραπληξία] Et σφάκελος interdum hanc significationem habet. Aeschylus Prometh. 877. Ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς Μανίαι θάλπουσι. Scholiastes: Σφάκελος. σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου. *Küst.* 15. Σφακελισμός] Schol. Platon. p. 428. Σφακελισμός ἐστι σῆψις μυελοῦ, καὶ σφάκελος ἡ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις· ὁ δὲ σπασμὸς οὐτος μετὰ φλεγμονῆς. ἰατροὶ δὲ τὴν μελανίαν ἢ τὴν σιφοδρὰν ὀδύνην, ἔνιοι δὲ τὴν τῶν ὀστέων σῆψιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. ἀλλὰ καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. 17. λέγεται καὶ] λέγεται δὲ καὶ V. Phot. καὶ ὁ σφυγμὸς post παλμός addit V. infra om. Αἰλιανός — τὸν ἄνδρα. 19. τὸν πόδα] Sic recte MS. A. itemque ipse Suidas supra v. Οἴδημα: ubi hoc ipsum fragmentum legitur. At priores editt. [et E.] male τὸν παῖδα. *Küst.* ἐκεῖνον] ἐκεῖνον αὐτὸν A. B. E. τὸν πόδα αὐτοῦ in v. Οἴδημα. Repugnat codicibus v. Ἐνέβη: unde hic locus auctarium accipiat.

dam adornavit pompam, vestibus superbis et frequenti eunuchorum ancillarumque famulitio instructam. Συχνόν. Multum, densum. Xenophon: *Currus magno intervallo a se invicem distantes.* Item: *Ille vero multos ex illustribus senatoribus interfecit. — Pinguem caseum comedetis, et aridam ficum, et plurimas coenae reliquias.* Σφαγάς. Iugula. Thucydides: *Et sagittas in iugula demiserunt.* Σφαγεῖον. Vas quo hostiae sanguis excipitur: quod Poeta ἀμνίον vocat. Σφαγιάζειν. Victimas immolare. Herodotus: *Qui, cum Pausanias sedens sacrificium faceret, in ordine sub latera ictu sagittae vulneratus est.* Σφαγιαζόμενος. Victimas immolans. *Ille vero vel prodigium esse existimans, vel victimas immolans quod secum reputabat, exta non esse laeta, conducibilius iudicavit tempus illud cavere.* Σφαγίδιον. Culter culinarius. et σφαγὶς, idem. Σφαδάζειν. Turbari, graviter mori, palpitare, indignari, cum ira gemere. item trepidare, ab verbo σπᾶσθαι, et doloribus pungi. Σφαδάζοντες. Palpitantes, vel indignantes. *Quamvis intus multis verbis tumens, tanquam uter musti plenus et bulliens.* [Σφαδάζουσα. Calliditate utens.] Σφακελισμός. Amentia. Et Σφάκελος, telum iugulans. Σφακελισμός. Medullae corruptio vocatur sphacelismus. e sphacelismo vero fit etiam convulsio. item pulsus arteriarum et palpitatio vocatur. quidam vero aiunt σφακελισμὸν esse putrefactionem ossium. Aelianus: *Et audio pedem istum intumuisse, et ex inflammatione corruptum fuisse, viro-*

καὶ ἀπωκτεῖνε τὸν ἄνδρα. Λέγεται δὲ σφάκελος διὰ καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς διάκτυλος.

Καὶ τιμοσοφία· καὶ σφάκελοι τοιοῦσιν ἀτέλειαν. Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς Ἀθηναίους. παριὼν δέ ποτε καὶ ἰδὼν τριετβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ τόπους λιθώδεις ἤρετο τὸν πρεσβύτην, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρποὺς· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, βόλινας καὶ σφακέλους, καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

Σφάκον. ἀντὶ τοῦ ἐλελίσφακον. Ἀριστοφάνης·

Κἆθ' ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον.

ὡς ὑπειδεὶς παῦσαι στρόφον.

Σφακτηρία. τόπος στενὸς τῆς Λακωνικῆς, διείργων καὶ ἀποχωρίζων καὶ ἀπυρρήκτων τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαιμονίας εἰσβολάς. ἔνθα καὶ Λεωνίδης πρότερον Λακεδαιμονίων βασιλεύς *.

Σφάκτριαι. ἱέρειαι. Μετὰ τῆς ἱερᾶς στολῆς ὅλαι τελούμεναι μυστικῶς σφάκτριαι καταλειφθεῖσαι, καὶ αἴρουσαι τὰ ξίφη γυμνὰ καὶ αὐταὶ καταπλέας ἔχουσαι τοῦ αἵματος τὰς χεῖρας καὶ τὰ πρόσωπα μέντοι, ἦσαν δὲ ἐκ τῶν ἱερείων χρισάμεναι, ἀθρόαι ὑφ' ἑνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τοῦ ἔτι εἶναι ἄνδρα.

Σφαλεῖς. ἀποτυχών. Καὶ Σφαλεῖεν.

Σφάλλω. αἰτιατικῇ.

Σφάραγον. ὁ Ἀπίων φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου.

Σφᾶς. ἑαυτούς· ἢ τὰς ἑαυτῶν.

Σφαῖρα. τὰ περιφερῆ καὶ στρογγύλα. Καὶ Σφαιροπαικτεῖν, τὸ διὰ σφαίρας παίζειν.

Καὶ σχίζας καὶ σφαῖραν ἀείβολον.

τὴν ἀεὶ βαλλομένην. Καὶ Σφαιρηδόν, διὰ σφαίρας.

---

1 Δὲ om. V. δὲ καὶ ap. Zonaras et Photius, qui hoc membrum post στασιάζ posuere. 3. *Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλ.*] Haec ubinia leguntur etiam supra v. *Καὶ σφάκελοι. Küst.* Vid. Menag. in Diog. Laert. I, 53. et Coraes in Hippocr. T. II. p. 188. *Gaisf.* Adde Diodori, in Diodori fr. Vatic. p. 31. 6. *πρεσβύτην*] *δεσπότην* B. E. 7. *τὸν πρεσβύτην* om. V. probabiliter. *τόπων*] *πόνων* Pricaeus in Eu. Luc. VIII, 6. *Gaisf.* Diodorus tamen: *τί λαμβάνοι τοιαύτην χώραν ἐργαζόμενος.* 10. *ὁ Πεισίστρατος*] Om. Prov. Bodl. 368. *ὁ* om. A. *τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ* om. V. 11. *ἀτέλειαν τῆς δεκάτης* melior collocatio verborum in altera ed. 12. *καὶ ἐγράφαντο*] *ἐν τούτοις ἡ παροιμία* V. *οἱ Ἀθηναῖοι*] *οἱ* om. A. E. 13. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 492. 15. *κεδρίδας*] Sic recte MS. A. itemque Aristophanes loco laudato. At priores editt. inepte *κερκίδας. Küst.* Id H. Iunium praeceperat monet Alb. in Hesych. v. *Κεδρίδες. κεδρίνας* B. E. *κερκίδας* Ox. 16. *ἐπειδεὶς*] *ἐπιπήδειον* V. Repugnat Schol. Aristoph. 17. *Σφακτηρία*] In quibus, ut vides, Laconica regio Thessaliae paene iungitur, et in utriusque finibus Sphacteria collocatu praeter omnium geographorum sententiam ipsiusque rei veritatem. — Vide vero quid hominem in hos errores implicuerit. Sphacteria insula est, Pylo Messenio adiacens et praetenta: Pylum Scholiastes Aristophanis Equ. 55. et Pylas seu Thermopylae, ad quas Leonidas fortissime pugnans cecidit, inepissime pro iisdem habuit. *Τὴν τῇ Πύλῃ. τόπος δὲ οὗτος τῆς Λακωνικῆς στενός, διείργων καὶ ἀποχωρίζων τὰς ἀπὸ Θεσσαλίας* etc. Suidas caecum hunc ducem secutus Pylas, Pylum et Sphacteriam permiscuit, et quod alter de Pylo, ipse secure de Sphacteria in lexicon suum transcripsit, facilique adeo labore Laconicam Thessaliae admovit. *Hesseling.* Probab. c. 29. p. 257. Tetigerat dudum Holstenius. Fluxerunt ista ex indoctissima Scholii parte, quam occupant etiam alii errores, ut, *ἔνθα καὶ Λεωνίδας πρώτερον τῶν Μακεδόνων βασιλεύς, ἅμα καὶ Σπαρτιατῶν, ἀνῄρητο.* Ubi mendum *Μακεδόνων*, quod Suidas exitat, nescio quem commovit ut quasi refingens insereret *ἅμα καὶ Σπαρτιατῶν*. Suidam tamen ne in eiusdem imperitiae culpam adduci patiamur, obstat et brevitas annotationis et imperfectus sermo, quem expulsis novissimis *ἀγωνιζόμενος τετελευτήκει* cum A. B. V. reliquimus. Malim igitur ista ad studiosos homines revocari.

3 *Μετὰ τῆς ἱερᾶς*] Haec Valckenarius recte tribuit Aeliano, quem vel pigmentum illud *καὶ . . μέντοι* prodat. 4. *καταλειφθεῖσαι*] *καταλειφθεῖσα* est et propemodum iners. Subest opinor *καὶ ἀλειφθεῖσαι*. 7. *ἦσαν δὲ* quae aguoscunt omnes MSS. et edd. Küsterus etiam omisit. Solum *δὲ* tollendum. 8. *ἀνῃρῆσθαι*] Vid. *Σύνθημα Τουρ.* Ubi novissima loci pars repetitur. 10. *καὶ Σφαλεῖεν* om. vulg. Tuetur *V. Zonaras: Σφαλεῖεν· ἐκτραπεῖεν· καὶ σφαλεῖται* Med. 11. Om. vulg. 12. *Ἀππίων*] *Ἀπίων* A. V. E. Med. Lex Bachm. Phot. *Μοσχοπαῖδα αὐτοῦ* V. Deinde *γεγαικέναι* Photius. Post h. gl. *Σφάραγεῦντο. ἠχοῦντο. ὄνομα πεποιημένον. ἡ φάρυγξ, ἔνθα ὁ βράγχος, ἢ τὴν φωνὴν ἀφιέμενα. καὶ ἀσφάραγος· καθ' ὃ καὶ σφαραγίζω, τὸ ἠχῶ*, cum A. B. V. E. delevit Valckenarius; utpote Suidae addita ex Etym. M. p. 737. 611. 14. *αὐτοὺς* Lex. Bachm. *τὰς ἑαυτῶν*] Haec interpretatio pertinet ad *σφᾶς*, quod cum neutiquam scribitur, a *σφὸς suus*: non vero ad *σφᾶς*, quod circumflexo notatur, et contractum est ex *σφέας. Küst.* Qui Porto hanc doctrinam debet. Spectat Suidas ad Od. β'. 237. 15. *τὰ περιφερῆ καὶ σφαιροπαικτεῖν* sic Med. 17. *Καὶ σχίζας* addiderunt A. B. V. E. Sumptus est locus e Theodoridae Ep. III, 5. Anthol. Pal. VI, 282. 18. *τῆς σφαίρας*] *τῆς* om. A. B. V. E. Vide II. *ν'*. 204. His quae subiiciebatur observatio toties inculcata, *Τὴν σφαιριστικὴν ἔπαιξεν Ἀριστόνικος ὁ Καισάρειος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συναφαιριστής*: eam cum A. expunxi. Ubi *Τὴν δὲ σφαιρικὴν* Edd. vett. *Τὴν σφαιριστι-*

---

que illi mortem attulisse. Σφάκελος etiam medius in manu digitus vocatur. Proverbium: *Et sphaceli ferunt immunitatem a tributis.* Pisistratus enim tyrannus frugum decimas ab Athoniensibus exigebat. Hic cum aliquando praeterieus senem quendam rupes et loca saxosa fodientem videret, ex eo quaesivit, quos fructus inde referret, cui is respondit: *Dolores et sphacelos, eorumque decimam Pisistratus exigit.* Hoc admirato hominis in dicendo libertatem tyrannus decimarum immunitatem ei concessit: unde Athenienses proverbio hoc uti coeperunt. *Σφάκον.* Salviam. Aristophanes: *Et postea terebat baccas cedri, anethum, salviam.* haec enim olim habent sedandi tormina. *Σφακτηρία.* Sphacteria, locus angustus Laconicae, dirimens et intercludens aditus a Thessalia et Lacedaemonia: ubi Leonidas Lacedaemoniorum rex occubuit. *Σφάκτριαι.* Sacrificulae. *Sacrificulae stola sacra indutae mystice totaeque initiatae nudos tollebant enses, cumque et manus haberent sanguine repletas et facies vero victimarum sanguine perunctas, omnes simul uno signo dato in Battum irruerunt, ut eum virilitate privarent. Σφαλεῖς.* Spe frustratus. *Σφάραγον.* Apio guttur accipit, ab eo sono, qui gutture editur. *Σφᾶς.* Se ipsos, vel suas. *Σφαῖρα.* Omnia orbicularia sic vocantur. Et *Σφαιροπαικτεῖν*, pila ludere. Et, *Pilam semper mobilem.* Et *Σφαιρηδόν*, in orbem.

Σφαιρίζω. τὸ τῇ σφαίρᾳ παίζω. Φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι.

416 Σφαιρωτήρ. σανδαλίου ζινίχιον. οἷον, τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

Σφεδανῶν. στερρῶν, ἰσχυρῶν.

Ὄμμα δ' ἑλίξας
βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων.

Σφενδάμνινοι. ἰσχυροί· τοιοῦτο γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον· ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. τὸ δὲ σφενδάμνινοι ταυτόν ἐστι τῷ πρίνινοι. σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου σκληροῦ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἡ σφένδαμνος. ἡ γὰρ σφενδνόη ἀπὸ καννάβεως γίνεται.

Σφενδονᾶσθαι. ἀποῤῥίπτεσθαι.

Σφενδόνη. τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια· καὶ ἡ εἰς λίθου βολὴν ἐπιτηδεία χρῆσις. Ὅτι Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδῶν σφενδονᾶν ἐκέλευσεν, ὡς τὸ ὅπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων. σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ δυνάμει μάλα ἔστιν ἔνθα ἰσχυρῶς ὠφελοῦσιν σφενδονῆται παρόντες· αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτοὺς οὐδ' ἂν οἱ πάντες σφενδονῆται μείνειαν πάνυ ὀλίγους ὁμόσε ἰόντας ὅπλοις ἀγχεμάχοις.

Σφέτερα. τὰ ἑαυτῶν.

Σφετερίζεται. λαμβάνει, ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον. τὸ ἑαυτῶν, ἢ τὸ ἴδιον. Καὶ Σφετέρῳ, τῷ ἑαυτῶν.

κήν *V. ἐπαίξεν autem Gaisf. tacite. Ceterum sententiae interpretum hae fuere: Athen. lib. I. c. 15. p. 19. Ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστήν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν. Huc Suidas respexit. Confer etiam Suidam supra v. Ὄρχησις, ubi eadem leguntur. *Küst.* Ita locutus est Athenaeus lib. I. p. 14. Διαβόητοι δὲ ἐπὶ σφαιρικῇ Δημοτέλης ὁ Θεόγνιδος τοῦ Χίου σοφιστοῦ ἀδελφὸς καί τις Χαιρεφάνης. Perperam uterque. Aliud est σφαιρική, aliud σφαιριστική. Quae vox utrique redonanda est. Athenaeus infra: Πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ τὴν σφαιριστικὴν ἁμίλλης. Confer Nostrum vv. Ὄρχησις et Χορείαν, ubi recte legitur, τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἐπαίζεν. Ludi eius meminit Philosophus in Rhetor. I, 11. Ἐπεὶ δὲ τὸ νικᾶν ἡδύ, ἀνάγκη καὶ τὰς παιδιὰς ἡδείας εἶναι, τὰς μαχητικὰς καὶ τὰς αὐλητικὰς καὶ ἐριστικάς (lege καὶ κιθαριστικάς), καὶ ἀστραγαλίσεις καὶ σφαιρίσεις. Ita legendus et distinguendus est iste locus: de quo non est quod dubitent viri eruditi. *Toup.* II. p. 227. Vid. Iunii Catal. Artif. in *Timanthes. Hemst.* Item delevi notulam ex superiore loco derivatam: Σφαῖρα. ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ἀνάγαλλις ἡ Κερκυραία γραμματικὴ Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι. Ubi Σφαῖρα nescit *V. Haec in marg. A. coniecerat. *Küsterus*: „Ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρ.] Eadem tradit Suidas supra v. Ἀναγαλλίς." Idem: „Ἀνάγαλις] Supra suo loco rectius Ἀναγαλλίς." Ἀνάγαλλις Gaisf. cum *V.

1. Φιλονείκως γὰρ οἱ σφ.] Ne Melampus quidem, vel si quis Melampode μαντικώτερος, divinare queat, quid ista sibi velint, aut quare ea huc allata sint, nisi in promptu habeat locum scriptoris, ad quem Suidas respexit. Respexit autem ad Artemidori Oneirocr. IV, 71. ubi inter alia et haec leguntur: Δοῦλός τις ἔδοξε μετὰ τοῦ Διὸς σφαιρίζειν. ἐφιλονείκησε τῷ δεσπότῃ. ὁ μὲν γὰρ Ζεὺς τὸν δεσπότην ἐσήμαινεν, ὁ δὲ σφαιρισμὸς τὴν ἐξ ἴσου ῥῆσιν καὶ φιλονεικίαν. φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι. Hinc apparet compilatorem omisisse, sine quibus ea quae hic adducta sunt intelligi non possunt. *Küst.* Nihil aliud voluit Suidas quam exemplum afferre propositi verbi σφαιρίζειν. *Hemst.* Recte. 3. Σφαιρωτήρ] Ioannes Chrysost. in Orat. in XL. Martyres: Σφαιρωτήρ, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον λωρίον. σφαιρωτὴρ δὲ λέγεται, διὰ τὸ πολλάκις κυκλοειδὲς ἀπεργάζεσθαι τὸ δέρμα τὸν τεχνίτην, καὶ οὕτω τέμνειν. τινὲς δέ φασι τὴν κλῆσιν λαβεῖν ἀπὸ τοῦ τὰ σφυρὰ τηρεῖν. Eadem ex Chrysostomo repetit Photius Cod. CCLXXIV. p. 1521. Ceterum vox σφαιρωτὴρ aliquoties etiam occurrit apud LXX. Interpretes in Exodo, sed alio significatu. *Küst.* Notare debuisset Küsterus Genes. XIV, 23. ubi ἕως σφυρωτῆρος τοῦ ὑποδήματος. quo loco Alexand. cod. habet σφαιρωτῆρος, et Schol. σφυρωτῆρα explicat τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. *Bos.* Animadv. p. 188. Cf. intpp. Hesychii. ζινίκιον] ζινίχιον B. E. Photius, quod extat supra in gl. singulari. 6. Ὄμμα δ'] Antipatri Sidon. XXVII, 11. 12. Anthol. Pal. VI, 219. 7. ὄμβριμον] ὄβριμον A. B. V. E. 8. Σφενδάμνινοι. ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 180. Ceterum in prioribus editt. [et E.] desunt verba ista, ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. τὸ δὲ σφενδάμνινον ταυτόν ἐστι τῷ πρίνινοι. σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου ὑγροῦ, ξηροῦ: quae ex MSS. Paris. revocavi. Ultimis autem verbis, ξύλου ὑγροῦ, ξηροῦ, mendum inesse existimo; quae sic rescripserim, ξύλου ἰσχυροῦ καὶ σκληροῦ. Lectio enim altera ut contradictoria stare non potest. *Küst.* τοιοῦτον] τοιοῦτο dedi cum A. V. Mox τῆς om. V. Post ξύλον E. Med. add. σκληρόν. 10. πρίνινοι] Vide superiorem glossam. 11. ὑγροῦ ξηροῦ] σκληροῦ A. B. V. ἰσχυροῦ ξύλου Schol. σφενδόνη] σφενδάμη A. 13. κανάβεως Med.

1. ἀποῤῥίπτεσθαι] ἀπορίπτεσθαι A. 2. ἡ τοῦ δακτυλίου] τοῦ δακτυλίου ἡ A. *V. Timaeus p. 244. Phot. 3. ἐπιτηδεία χρῆσις om. Timaeus et Photius. Praeterea Timaeus λιθοβολήν. Ὅτι Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδ.] Haec sunt verba Xenophontis lib. VII. [4. 15.] de Instit. Cyri p. 188. *Küst.* 4. ἐκέλευεν] ἐκέλευσεν dedi cum A. V. E. ἠνάγκαζε μελετᾶν Xenophon. 7. ὠφελοῦσιν ἰσχυρῶς] ἰσχυρῶς ὠφελοῦσιν A. *V. Xenoph. παρόντες] Lectionem hanc e Xenophonte revocavi. Ante enim male legebatur παθόντες. *Küst.* Is παρόντες ante μείνειαν locaverat. Libri Suidae omnes παθόντες. 8. μείνειαν] μεῖναν B. E. παθόντες μεῖναν Med. μείνοιεν V. Mox ὁμόσε ὀλίγους A. V. Deinde σὺν ante ὅπλοις Xenoph. Sub finem cum *V. expuli: Καὶ Σφενδονῶ, αἰτιατικῇ. Item continuam gl. Σφενδόνη Γύγου. ζήτει ἐν τῷ Γύγου δακτύλιος, omiserunt A. V. Nec dubitavi tertiam fraudem cum A. circumscribere: Σφενδονῆται. Βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται εὔστοχοι. Fluxit ex v. Βαλιαρίδων. „Βαλλιαρίδων] Supra suo loco rectius legitur Βαλιαρίδων, per unum λ̄." Et sic V. cum altera gl. 11. Σφετερίζεται] Polyb. p. 1072. Vid. Πλεονεξία. *Toup.* MS. Vide Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 106. Statim αἰτιατικῇ delevi cum *V. Lex. Bachm. p. 377.

Σφαιρίζω. Pila ludo. *Qui enim pila ludunt, inter se contendere solent.* Σφαιρωτήρ. Calceamenti lorum. Σφεδανῶν. Durorum, robustorum. *Oculos vero contorqueus horrendum ex robustis maxillis rugiebat.* Σφενδάμνινοι. Acerni, id est, robusti. tale est enim lignum aceris arboris. sive funditores. σφενδάμνινοι autem idem est quod ligni. σφένδαμνος enim genus arboris est durae. item genus cannabis. funda enim ex cannabi conficitur. Σφενδονᾶσθαι. Proiici. Σφενδόνη. Annuli funda. item instrumentum aptum ad lapides proiiciendos. *Cyrus Lydos funda lapides iaculari iussit, quod hoc instrumentum servis maxime convenire putaret. nam funditores cum reliquis quidem copiis coniuncti interdum magno sunt usui; soli vero et per se, ne si cuncti quidem congrediantur, perpaucos cum ipsis congredientes armis iis quibus cominus pugnatur sustinuerint.* Σφέτερα. Sua ipsorum. Σφετερίζεται. Intervertit, in proprios usus convertit. Σφέτερον. Suum ipsorum, vel proprium. Et Σφετέρῳ, suo.

Σφηκιά. εἶδος ζῴου. Καὶ παροιμία·

Ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη με κἀρεθίζει.

Ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν μελισσῶν μετενήνοχε. βλίττειν γὰρ τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι.

Σφηκώδεις. σκληροί, κάτισχνοι τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον.

ξύλον ὠξυμμένον· ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ ὀξὺς ἐκ τῶν ὄπισθεν. ἐπιτετήδευται ἡ λέξις παρὰ τὸν σφῆκα. τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα σφηκίσκους καλοῦσιν· ἐπεὶ καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ μὴ προκοιλίους σφηκώδεις φασί.

417 Σφήκωμα. τὸ λεπτὸν σχοινίον.

Σφηκῶντες.

Σφήλας. καταβαλών, προσουδίσας. Ὁ δὲ σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον, ἐπιβοηθησάντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων, αὖθις αὖθις πάλιν ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς Ῥωμαίους.

Σφῆλαι. πλανῆσαι, βλάψαι, ἀπατῆσαι.

Σφῆλος. ὄνομα κύριον.

Σφήν, σφηνός. τὸ σφηνάριον.

Σφηνωθείς. Τιμησίας [illegible] καὶ [illegible] σφηνωθεὶς ἀπέθανεν. Καὶ Σφηνοειδέσι, [illegible].

Σφήξ. εἶδος μελίσσης.

Σφῆσι. θηλυκῶς. ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.

Σφήττιος. ὄνομα κύριον.

Σφηττοί. δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Σφήττιος.

Σφιγγανόν. [illegible].

Σφιγγῶδες [illegible] [illegible] λιγάς τινας [illegible] τῶν [illegible], [illegible] τῆς [illegible] Σφιγγός, [illegible] Σφιγγός μὲν [illegible], [illegible] αὐτῇ [illegible].

Σφίγγω. αἰνικτικῶς.

1. εἶδος ζῴου] Interpretatio haec potius convenit voci σφὴξ quam σφηκιά. Quid autem σφηκιά significet, testes vulgata docent. *Kust.* Nec rectius sese habet καὶ παροιμία. 2. [illegible] σφηκιὰν [illegible] Aristoph. [illegible] βλίττη με κἀρεθίζη. *Kust.* βλίττει] βλίττη A. V. Sed [illegible] 5. σφηκώδεις] [illegible] ad Aristoph. Plut. [illegible] 6. καὶ οἱ] καὶ γὰρ οἱ A. B. E. [illegible] V. Med. Zon. 7 καὶ ante Ἀριστοφάνης [illegible] V. 8 [illegible] ξύλον [illegible] Ex Enarratore Comici Aristoph. Plut. 301 *Kust.* [illegible] delevi cum A. V. 11 μικρὰ τῶν ξύλων] Sic etiam Scholia [illegible] Aristophanis. At Hesychius μακρὰ τῶν ξύλων, quod magis placet. *Kust.* Id [illegible] cum optimis Schol. libris probavit. Sed recte minora tecti ligna Boeckhius interpretatur in Corp. Inscript. Vol. I. p. 281. Huc [illegible] lemma in Photii v. [illegible] Zon. p. 1695. Post hanc glossam cum V. delevi commentum [illegible], quod A. in marg. [illegible] v. Ἴππος ducta: Σφῆκες φανέντες δεσμεύειν εἰσὶ [illegible] [illegible] σφηκῶν [illegible] [illegible] *Kust.* [illegible] „Est versus oneirocriticus, qui legitur apud Astrampsychum." Ceterum [illegible] A. B. [illegible] 15. Σφήκωμα] Vid. Phrynich. Bekkeri p. 64. Itemque [illegible] in Const. [illegible] p. [illegible] [illegible] vulg. [illegible] Σφηκῶντες. 17. Ὁ δὲ σφήλας] Ex Iosepho, [illegible] Diodor. Sicul. [illegible] p. 204 [illegible] vide sub v. Προσουδίζει.

1. αὖθις] αὖτις A. V. Mox τοὺς om. V. 5. σφηνὸς [illegible] V. 6. Τιμησίας κτ.] Vide infra v. Τιμησίας, ubi eadem [illegible] traduntur. Confer etiam Casaubonum in Athen. lib. VI. c. 12 [illegible] qui locum hunc Suidae male interpretatum [illegible] A. V. E. Med. Contra τὸ ante [illegible] om. A. V. Supra [illegible] [illegible], quae [illegible] nante sic perverti potuisse. Ceterum si quid consuetudini Suidae tribuimus, qui ab [illegible] exempla [illegible] interponere, homo studiosus in margine glossam Τιμησίας annotaverat, unde [illegible] tos . . . σφηνωθεὶς ἀπέθανεν. 9. σφηκός post lemma delevi cum [illegible] V. Itemque sub gl. [illegible] cum A. [illegible] 10. Vide Herod. Epimer. p. 266. Sub finem cum A. [illegible] 11 Sub finem cum A. delevi. [illegible] Σφήττιος, δῆμος. Ubi Küsterus: „Σφήττιος] Lege Σφηττός. ut paulo post. 14 [illegible] τῆς Ἀκαμαντίδος etc. *Kust.* Sic fere Harpocratio et Photius. Adde [illegible] 13. Σφιγγανόν] Minus recte [illegible] Vide Hesych. v. [illegible] vocis Σφεδανόν agnovit Ruhnkenius in Tim. p. 244. Non mutat Photius. 14. [illegible] Valckenarius. Eodem iure licebit ad Damascium referre. Ceterum aut fallor aut transposita [illegible] ἀδόλων τούτων αἰνιγμάτων τῆς ἢ Σφιγγός. Eleganter autem [illegible] 17 Post hanc gl. [illegible] τῷ Οἰδίπους, A. V. omiserunt. Item gl. Σφίγγω ignorat vulg. silente Gronovio.

Σφηκιά. Examen vesparum et proverbium: *Tanquam examen vesparum me vexet atque irritet.* translatio ducta est ab apibus. βλίττειν est enim mel exprimere. Σφηκώδεις. Duri, gracili corpore. nam vespae ventrem habent strictum. Et Σφηκίσκος, palus. Aristophanes *Pluto: Magnum capientes palum accensum.* σφηκίσκος est palus acutus, similis vespae, quae pone in acutum desinat. vox σφηκίσκος ducta est a σφήξ. tigna autem minora et in acutum desinentia σφηκίσκους vocabant. similiter homines graciles, quorum venter minus est prominula, σφηκώδεις appellant. Σφήκωμα. Tenuis funis. Σφήλας. Qui deiecit, qui prostravit. *Qui cum hominem prostravisset, [illegible] [illegible], [illegible] ad Romanos redeit.* Σφῆλαι. In errorem inducere, laedere, decipere. Σφῆλος. Nomen proprium. Σφήν. Cuneus. Σφηνωθείς. Timesias, [illegible], [illegible] stomachi mortuus est. Et Σφηνοειδέσι, [illegible]. Σφήξ. Genus apum, crabro. Σφῆσι. Sibi vel [illegible]. Σφήττιος. Nomen proprium. Σφηττοί. [illegible] tribus Acamantidis. Σφιγγανόν. [illegible]. Σφιγγῶδες. *Sphinges molestias exhibens [illegible], non [illegible] quidem illarum aenigmatibus [illegible] Sphingis, sed omnino Sphinges [illegible] [illegible]*

Σφὶν. αὐτοῖς. καὶ ἀντὶ τῆς οἱ ἀντωνυμίας παρὰ Σοφοκλεῖ· ἔδει γάρ, τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφίσιν, οἱ αὐτῷ.

Σφίσιν. αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

Σφοδρίας, στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

Σφοδροῦ. λαμπροῦ, πολυδαπάνου. Σφοδροῦ τε πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ Παρσώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, ἐκείνοις δὲ πολὺν ἐγχεῖν τῷ θεράποντι ἐκέλευε.

Σφῶε. καὶ Σφῶιν.

Σφῶν. αὐτῶν. ἢ ὑμᾶς, ἰδίους, ἰδίας.

Σφωράκιος.

Σφραγίς, σφραγῖδος. τὸ ἐπισημαῖνον διὰ χαρακτῆρος τὰ φυλαττόμενα. Ὁρῶσα ἡ Ταρπηία σφραγῖδας ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ψέλια ταῖς χερσίν, ἐπεθύμησε τοῦ χρυσοῦ. Καὶ Σφραγιδονυχαργοκομήτας,

418 τοὺς κόμαις καὶ περιττοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν ὀνύχων, ὡς ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι τοὺς δακτύλους. ἢ καὶ τοὺς τῶν ὀνύχων ἐπιμελουμένους, καὶ ὁσημέραι ξέοντας αὐτούς, τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν· ὃ πάσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζειν σχολάζοντες μόνον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Σφριγῶν. νεάζων, αὔξων, σφύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν.

Ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
κἂν ταῦρον ἄγχοις.

ἀντὶ τοῦ εὐσωματεῖς. Νεάζοντός τε καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σῶμα. Καὶ αὖθις· Οὕτω μὲν ἐσφρίγα ὁ πόλεμος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· (περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ)

Εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ.

τουτέστιν, ἰσχυρότερός μού ἐστι. Καὶ Σφριγῶντες, ἀκμάζοντες.

Σφρυγμός. φλεγμονή, παλμός, ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας.

---

1. Σφίν] V. Elmsl. in E. Med. 393. 2. Σοφοκλεῖ] Schol. Oed. Col. 1490. Ὅτι ἡ σφὶν ἀντὶ τῆς οἱ ἀντωνυμίας κεῖται· ἔδει γάρ, τελεσφόρον δοῦναί οἱ χάριν. Locum indicavit Abreschius Actis Soc. Traiect. I. p. 250. Nam Küsterus satis habuerat versus Oedipi, Portum scilicet secutus, tanquam ex Philocteta protulisse. Superest ut οἱ post δοῦναι suppleto novam constituamus glossam: Σφίσιν, οἱ αὐτῷ. Perperam enim Abreschius δοῦναί οἱ ἢ αὐτῷ. ἔδει] εἴδει vulg. 4. Glossa mutila. Defectum sic resarseris: Σφίσιν. αὐτοῖς. σφοῖσι δέ, τοῖς ἑαυτῶν. Deinde quae habet A. in margine, *V. post v. Σφωράκιος traiecit, Σφοδελὸν τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι, τὸ α ἀφαιροῦντες· ὥσπερ καὶ μαυρὸν τὸ ἀμαυρόν: omisimus ut ex v. Μοργούς vel potius Ἀμοργοί petita. Nempe fraudem arguit ipsum additamentum turpiter descriptum, quod cum V. expunxerat Gaisfordus: καὶ σφοδελὸν τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι. Idem cum A. V. correxit editam scripturam καὶ ἐπ' ἄλλων· μαυρὸν γὰρ τὸ ἀμαυρόν: ascripsitque praeterea Eustath. in Od. λ'. p. 1698 = 456, 13. Τὸ δὲ κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα οἱ μὲν συναλείφουσι καί φασι τετρασυλλάβως ἀσφοδελόν. εἰσὶ δὲ καὶ οἳ καὶ χωρὶς τοῦ α γράφουσι σφοδελόν· καὶ φέρεται ἀμφοτέρως, ὡς καὶ ἀσταφὶς καὶ σταφίς, καὶ ἄσταχυς καὶ στάχυς. 5. Σφοδρίας, στρατ.] Ex Harpocratione. Küst. V. Schneid. in Xenoph. Hell. V, 4, 20. Λακεδαιμονίων] Λακεδαιμονίας V. 6. Σφοδροῦ τε πότου γεν.] Locus Nicolai Damasceni: vide Vales. in Excerptis Peiresc. ex Nic. Damasc. p. 65. coll. v. Ἐξεκεκλήκει. Attulit loci memoriam Küsterus. Haec paulum mutata praebet v. Ποτός. 13. σφᾶς αὐτοὺς ἢ ὑμᾶς] σφᾶς αὐτοὺς om. A. B. V. Photius et Lex. Seg. ἰδίους, ἰδίας] Haec interpretatio nihil ad rem facit. Pertinet enim ad σφοὺς et σφάς, non vero ad σφᾶς. Küst. Rectius haec ordinavit Zonaras: Σφῶε. ὑμᾶς. Σφῶιν. ὑμῖν. 14. Σφωράκιος] Vide supra v. Σπωράκις nunc expulsam. Post gl. Σφοδροῦ locavit *V. 15. σφραγῖδος om. *V. χαρακτῆρος] χαρακτήρων A. B. V. 16. Ὁρῶσα ἡ] Dionys. Hal. II. p. 105, 33. ed. Sylb. Τάρπεια — αὐτὴν ἔρως εἰσέρχεται τῶν ψαλίων, ἃ περὶ τοῖς ἀριστεροῖς βραχίοσιν ἐφόρουν, καὶ τῶν δακτύλων· χρυσοφόροι γὰρ ἦσαν etc. Ubi Suidae non oblitus est Sylburgius. Gaisf. 17 ψέλια] ψέλλια A. V. 18. Σφραγιδονυχαργοκομήτας. τοὺς κόμ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 331. Portus. Mox ὡς μέχρι Med.
1 ὡς ὑπὸ] ὡς om. A. E. V. Med. Deinde δακτυλίων om. *V. 2. τοὺς ante τῶν neglexerunt edd. vett. cum libris Schol. 3. ξέοντας] ξύοντας Schol. Ald. et E pr. Mox ὑπὲρ τοῦ Schol. 4. καλλωπίζεσθαι Schol. 5. προσέχοντες] σχολάζοντες A. B. V. Schol. 7 Σφριγῶν] Menander in Exc. Hoeschel. p. 79. et p. 135. σφρ. τὸ σῶμα. Toup. MS. Vid. Ruhnk. in Tim. p. 244. sq. et Schol. Luciani Amor. 12. 9. Ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφρ.] Haec sunt verba Aristoph. Lysistr. 80. Küst. δὲ om. V. 11 εὐσωματεῖς *V. Νεάζοντός τε] Conf. Menand. Protect. Exc. p. 100. unde suspicari licet haec ex integra eius historia esse desumpta. Hem. Menandri locus huic parum similis. 13. Οὕτω μὲν ἐσφρίγα] Fragmentum hoc extat in Theoph. Simoc. Ἱστορ. Περσ. p. 58. Idem iterum Hist. III, 4. Ὁ δὲ Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν πόλεμος ἐσφρίγα καὶ ἐσφάδαζε. Abresch. μὴν edd. vett. 14 Νεφέλαις] V. 797. Addidi περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ex A. B. *V. 18. Σφρυγμός] Scribe σφυγμός: ut recte legitur apud Photium in Lex. Küst. Repugnat MSS. consensus.

---

sapientioris. *Σφίν.* Ipsis. item ipsi apud Sophoclem. *Gratiam cumulate ipsi referre volo.* σφὶν enim hic positum est pro αὐτῷ. *Σφίσιν.* Ipsis, vel suis. *Σφοδρίας.* Sphodrias, dux Lacedaemoniorum. hunc aiunt valde simplicem fuisse et propensum ad spes temere concipiendas. *Σφοδροῦ.* Vehementis, sumptuosi. *Cum autem vehemens esset potatio, Parsondes contra insidians ipse quidem paulum bibebat, illis vero multum ab famulo infundi iubebat.* *Σφῶε.* Vos. Et *Σφῶιν.* *Σφῶν.* Ipsorum. *Σφωράκιος.* *Σφραγίς.* Annulus nota impressa obsignans ea quae custodiuntur. *Tarpeia videns aureos annulos et armillas in brachiis aurum concupivit.* Et *Σφραγιδονυχαργοκομήτας,* comis et annulis exquisitis ad ungues usque ornatos, adeo ut digiti annulis tegantur. vel qui ungues curant, eosque radunt quotidie, ut valde niteant: id quod facere solent illi, qui soli corporis cultui vacant. Aristophanes *Nubibus.* *Σφριγῶν.* Iuvenili vigore praeditus, crescens, palpitans, bulliens, vegetus, vigens, florens. *Ut cutis tua nitet, ut corpus tuum tumet! vel taurum posses strangulare.* ubi σφριγᾷ est, bona es habitudine corporis. *Cum autem aetate vigeret, et corpus eius viribus polleret.* Item: *Sic igitur bellum vigebat.* Aristophanes *Nubibus*: *Nam viget corpus et robore pollet.* ubi dicit filium ipso esse robustiorem. Et *Σφριγῶντες,* vigentes. *Σφρυγμός.* Inflammatio, palpitatio, pulsus venae vel arteriae.

Σφύζει. ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται. Ἐπὶ ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνεστηκόσι συνάπτουσι μάχην. Καὶ Πισίδης·

Σφύζεις, Ἀχιλλεῦ, καὶ μεθύσκῃ τὰς φρένας.

Σφυρά. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. σφῦρα δὲ τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

Δουριτυπῆ τε
σφῦραν.

Σφυράδες. τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων τὰ ἀποπατήματα. Ἀριστοφάνης·

Ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
νεννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας.

Καρκίνος ποιητής. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένους, ὡς ἂν εἴποις, ὄρνιθας οἰκογενεῖς. ὄρτυγας δὲ διὰ τὸ ἐριστικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. γυλιαύχενας δέ, τουτέστι μακροτραχήλους. γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα, ἐπίμηκες, εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα, καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος· [ἢ ὡς] σμικροὺς καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. νεννοφυεῖς δέ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἰννοί. ὀρχηστὰς δέ, ἐπειδὴ εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινούς. σφυράδες γὰρ τὰ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων ἀποπατήματα. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς· μᾶλλον δὲ οὐ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀπο||κνί- 419
σμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτυχήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἢ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δὲ ἀπὸ μέρους. Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων δωδεκαμήχανον αὐτόν φησιν· ἐμιμεῖτο γὰρ θεοὺς ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους.

Σφυρήλατος. σφύραις ἐληλαμένος.

Σφυρόμαχος. οὗτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι.

Σχάδονας. τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῷον ἄπτερον, ἄπουν.

Σχαλίσαι. θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον, τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

---

3. *Πισίδης*] Fr. Foggin. 148. 5. *Σφυρά*] Vid. supra v. Ἀρθροπέδαν. *Reines.* *σφῦρα*] *σφῦρα* V. 7. *Δουριτυπῆ τε σφ.*] Philippi Thessal. XV, 1. Anthol. Pal. VI, 103. 9. *τῶν προβάτων*] *τῶν* omisi cum A. V. E. Schol. 10. *Ἀριστοφάνης*] In Pac. 785. sq. 12. *ἀποκνίσματα*] *ὑποκνίσματα* A. B. V. E. cum MS. Rav. Mox *μηχανοδίφας* A. *μηχανοδίφρας* B. E. Med. 14. *Καρκίνος ποιητ. ἤν*] Eaedem fere interpretationes traductae sunt in v. *Καρκίνος*, cuius admonuit Küsterus. *ἤν* cum *V. et superiore gl. omisi. Inserendum tamen *οὖν* ex v. *Καρκίνος*. *ἐσκιατραφημένους*] *σκιατραφημένους* V. E. Med. Mox *ὡς ἄν — οἰκογενεῖς* et infra *διὰ τὸ ἐριστικόν* om. V. 16. *δὲ* om. *V. itemque *τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες*. 19. *τὸ ὅλον*] *ὅλον τὸ* V. qui om. *ἢ αὐχένας — τῷ πατρί*. 21. *ὡς σμικρούς*] *σμικρούς* A. *σμικρούς δὲ* E. Schol. Arist. Sed *ἤ* cum resecandum sit, equidem *ἤως* tanquam indicium glossematis olim tritissimum agnoscere malo; tutissimumque duxi uncis notasse. 22. *δὲ*] *δὲ καὶ* A.

2. *ἰννοί*] Vide supra h. v. *Küst.* *καὶ ἰννοὶ* Med. 3. *ἐπειδὴ*] *ἐπεὶ* A. V. E. *εἰσέφερε γὰρ* gl. superior. 6. *προβάτων*] *τῶν πρ.* A. V. E. Mox *ταύταις οὖν — ἂν εἴη* om. V. 8. Lege *οὐδὲ ταύταις* cum altera gl. 9. *ἀποτυχήμασιν*] Scribe *ἀποτμήμασιν*, ut recte legitur apud Scholiastam Aristophanis, itemque Nostrum supra v. *Καρκίνος*. *Küst.* *ἀποτυχήσμασιν* B. E. 11. *ἢ οὐδὲν*] *οὐδὲν* om. A. *μηχανοδίφας*] *μηχανοδήφας* A. *μηχανοδίφρας* B. E. Med. 12. *Καρκίνου*] *Καρκῖνος* A. *Καρκίνος* B. *Καρκι''* E. 13. *Πλάτων δ. αὐτόν*] *ὃν Πλάτων δ.* gl. superior. Novissima satis festinanter ex uberiore sermone detruncata sunt. 16. *Σφυρήλατος*] Vid. supra v. *Κυψελιδῶν ἀνάθημα* et Wyttenbach. in Plutarch. II. p. 65. B. *Gaisf.* Adde Lobeck. in Phryn. p. 206. *διὰ σφύρας*] *σφύραις* A. V. Phot. Hesych. Lex. Seg. 17. *Σφυρόμαχος. οὗτος ψήφ.*] Ex Enarratore Comici in Ecclesiaz. sub initium (v. 22.) *Küst.* 18. Addit Schol. Rav. *καὶ τὰς ἑταίρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων.* 19. *Σχάδονες*] Alii *σχαδόνες*, cum accentu in paenultima, quod usitatius est. *Küst.* Vid. Schol. Theocriti I, 147. *Σχάδονας* V. Photius. 20. *καὶ ἄπουν* Lex. Bachm. p. 378. et Zon. 21. *Σχαλίσαι*] Sic etiam Hesychius et Photius in Lex. At Etymologici auctor, *Σχαδίσαι, τὸ θηλάσαι. Καὶ ἀνίσχαδον* etc. *Τὸ Λ* nimirum et *Δ* propter affinitatem figurae crebro inter se commutari et confundi solent: unde multarum vocum *διττογραφία* orta est. *Küst.* Vide v. Ἀνίσχαδον. *τὸ ἄτοκον*] *τὴν ἄτοκον* A. B. V. Photius.

Σφύζει. Festinat, vel palpitat venarum instar. *Cum illis autem ad haec trementibus et commotis pugnam committunt.* Et Pisides: *Exultas, Achille, et animum inebrias.* *Σφυρά.* Malleoli pedum. at *σφῦρα*, instrumentum fabrile. *Lignaque tundentem malleum.* *Σφυράδες.* Caprarum et ovium excrementa. Aristophanes: *Coturnices vernaculas, saltatores proceri colli, pumiliones, stercorum segmina, machinarum captatores.* Carcinus poeta fuit. *οἰκογενεῖς* vero dixit in umbra educatos: quasi dicas, aves domi natas. *coturnices* autem, quod essent contentiosi. tales enim sunt coturnices. *γυλιαύχενας* vero, oblongum collum habentes. *γύλιος* enim genus est sportae militaris, ex viminibus plexum et in acutum desinens. consentaneum igitur est reliquum corpus habuisse curtum, solum vero collum longum. vel qui cervices fere nullas haberent instar gylii. ridet igitur parvos et graciles. hi vero patris in usus saltabant. *νεννοφυεῖς* vero, quia homines curti vocantur nani: ut equi minores hinni. *ὀρχηστάς*, quia pater eos in fabulis saltantes introducebat. *σφυράδων* autem *ἀποκνίσματα* staturae eorum brevitatem indicat. *σφυράδες* enim sunt caprarum et ovium excrementa, quae fabae magnitudinem habent. illis igitur Carcini filios assimilat: immo ne illis quidem, sed potius frustulis inde abrasis et abscissis. ridet igitur eos propter staturae brevitatem. nam parvae rei partem parvum quid esse oportet vel potius nihil. *μηχανοδίφας* eosdem appellat, a parte totum intelligens. Xenocles enim Carcini filius multas easque insolitas machinas ad percellendos spectatores in fabulis suis introduxisse dicitur: quo nomine Plato eum *δωδεκαμήχανον* appellat. deos enim ascendentes et descendentes imitabatur. *Σφυρήλατος.* Malleo ductus. *Σφυρόμαχος.* Sphyromachus decreti fuit auctor, ut mulieres et viri seorsim sederent. *Σχάδονας.* Fucorum favos. item animal alis pedibusque carens. *Σχαλίσαι.* Lactare. et *ἀνίσχαλον*, sterilem, quae nullum fetum lactat.

Σχάσαντα. τεμόντα. Ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχήσαντα ἀποθανεῖν. οὕτως Ἀρριανός.

Σχάσον. κατάπαυσον, μετάβαλε. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Σχασάμενος τὴν ἱππικήν.

ἀντὶ τοῦ παυσάμενος τῆς ἱππικῆς· ἢ ἀποχωρήσας καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. σχάσαι γὰρ δὴ καὶ ὥςπερ διαστεῖλαι καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσαν. καὶ Πίνδαρος·

Κώπαν ἤδη μοι σχάσαις.

καί,

Σχάσας τὴν φροντίδα.

τουτέστι, παύσας, στήσας, ἀτρεμήσας. καὶ αὖθις· Κώπην σχάσας. ἀντὶ τοῦ τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἔνιοι δὲ σχάσας ἀντὶ τοῦ ἁπλώσας.

Σχέδην. ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. Ἐκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο, καὶ ὅτε σχέδην συμφέροιντο. — Σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ μεθεῖναι μὲν αὐτὸν οὐκ ἠξίωσεν, ὡς μὴ τὸ κτῆμα ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου γένοιτο.

Σχεδία. ἢ ἐκ τῶν παρατυχόντων ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς, καὶ γέφυρα, καὶ ζεῦγμα.

Σχεδιάζει. ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

Σχεδιάζειν. ἐγγίζειν, πλησιάζειν, τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι. Ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι.

Σχεδιασθείς. παραχρῆμα ῥηθείς.

Σχέδιον. ἐκ τοῦ ἑτοίμου. καὶ Ἀριστοφάνης·

Ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε.

τουτέστιν, ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται.

Σχέδιοι. εὐτελεῖς.

Σχεδίως ἐκτράφηθι.

Σχεδόν. πλησίον, πέλας, ἢ ἐκ χειρός. 420

Σχελίδες. βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευριμαῖα τῶν κρεῶν. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς ὠνήσομαι μέταλλα.

Σχέσις. ὁρμή, συνάφεια.

Σχέσις ἐπὶ τῶν πρὸς τί λέγεται· οἷον, πατρὸς πρὸς υἱόν, φίλου πρὸς φίλον· ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ᾽ ἀλλήλων· διὸ καὶ σχέσεις προσείρηνται. πρὸς τί δέ εἰσι καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγό-

---

1. Locus parum integre allatus, in quo potissimum nomen Senecae aliudve desideretur. 4. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 107. Vide ibi Scholiastam, cuius interpretationem Suidas more suo hic sequitur. *Küst.* Alius tamen interpretationum ordo in Scholiis extat. 7. *ἀποσυγχωρήσας* Schol. mendose. Voluit *συγχωρήσας*. 9. *δή*] *δεῖ* recte liber Schol. Ven. 12. *ἤδη μοι*] *ἤδη ἔστε μοι* A. *ἤδη ἔσται μοι* V. *ἤδη μοι ἔσται* E. Sed *κώπαν σχάσον* Pindar. Pyth. X, 79. quod ipsum inferior praebet Scholii pars, ex Schol. Nub. 738. ducta. Similiter Callimachus *σχάσσαντες ἐρετμά*, de quo dixit Heckerus Commentt. Callim. p. 45. sq. 14. *Σχάσας τὴν φρ.*] Aristoph. Nub. 738. 15. *ἀτρεμίσας* Schol. Ravennas. 17. Post hanc gl. delevi: *Σχεδάριον. δέλτος, πινακίδιον, τιτλάριον.* Fluxerant ex v. *Δέλτος*, quam in margine designavere studiosi homines, item ut modo sub v. *Σφηνωθείς* accidisse vidimus. Nam vocabulum et aetate recentissimum et consuetudine tritum pro lemmate praefigi non potuit. Habet A in marg. Post v. *Σχεδία* ponit V. *Küsterus*: „Confer Nostrum supra vv. *Δέλτος* et *Πινακίδιον*." 18. *ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς*] Vereor ut recta sit interpretatio. Nam in reliquis locis, velut in Babrii fab. LVII, 4. ex verissima Bergkii emendatione, *σχέδην* est lento gradu. 19. *Σχέδην*] *γὰρ* addit *V. 20. *αὐτὸν*] Praestat *αὐτόν*. Nec sincerus est *τὸ* articulus: quamquam utrum *τὸ* an *τοὶ* praestet, ambigimus.

2. *καὶ γέφυρα*] V. intpp. Bosii Ell. p. 77. 3. Portentum vocis habet Theognostus Cram. p. 12. *σχελίναζει, τὸ φλυαρεῖ.* 4. *τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι*] Vide Küsterum in Schol. Aristoph. Ran. 78. *Gaisf.* Accedat Piersonus in Moerin p. 47. 5. *Ἀπ᾽ ἀρχῆς*] Polybii fragmentum ex v. *Ἐσχεδίαζον* locupletandum. Cuius ignarus *καὶ μὴ διημαρτῆσθαι* suadebat Bosius Animadv. p. 188. 7. *Σχεδιασθείς*] Zosimus p. 205. Tum leg. *ἐκ τοῦ παραχρ.* Lucian. in Amor. p. 453. *Toup.* MS. Non mutat Photius. 8. *Ἀριστοφάνης*] Schol. in Nub. 967. *Ταῦτα δὲ σχεδιάσαι ἔοικεν.* Hinc Suidas corrigendus est. Vid. infra v. *Φρῦνις. Gaisf.* 13. *Σχεδίως*] Arati Schol. p. 146. (in Dios. 412. *Σχεδίως. ἀντὶ τοῦ προσφάτως, ἀσκόπως, παρέργως, προπετῶς, καὶ ὡς ἔτυχε*) *Toup.* MS. 14. *πέλας*] *πέρας* V. 15. *Σχελίδες*] *Σχελείδες* et in versu *σχελείδας* A. V. Mox *βοῶν* E. *πλευριμαῖα*] *πλευριαῖα* ed. Photii, *πλευρίδια* MS. *πλευρικὰ* Schol. Aristoph. *κρέας πλευρημαῖον* sic Theognostus Cram. p. 12. 16. *τῶν κρεῶν*] *τῶν βοῶν* ex libro Ven. addit Dindorfius. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 361. *Küst.* 18. *Σχέσις* quid grammaticis sit exposuit Hemsterhus. in Arist. Plut. p. 10. 11. 19. *ἡ σχέσις δὲ*] *Σχέσις* A. *V. Mox *πρὸς πατέρα υἱόν, πρὸς φίλον φίλον* Med.

Σχάσαντα. Illum qui secuit. *Dicebant eum sectis brachiorum venis animi deliquio obisse.* sic Arrianus. *Σχάσον.* Inhibe, omitte. Aristophanes *Nubibus*: *Equestrem rem omittens.* equos alere desinens, vel a praesenti studio et instituto recedens. per translationem ductam ab remigantibus. remus enim impulsus debet aquam *σχάσαι*, i. e. dividere et findere. Pindarus: *Remum inhibe.* Et, *Curam sedans.* sive cohibens et reprimens, id est, quiescens. Item: *Remum inhibens*, vel remigare desinens. quidam vero *σχάσας* dictum putant de eo qui expandit. *Σχέδην.* Cominus. *A sagittis laedebantur, et quoties cominus congrederentur. — Cominus pugnanti se tradere noluit, ne hostibus in praedam lucrumque cederet.* *Σχεδία.* Ratis vel navis tumultuaria et temere compacta, vel pons tumultuarius. *Σχεδιάζει.* Ex tempore dicit. *Σχεδιάζειν.* Accedere, appropinquare, temere dicere. *A principio ad finem, nullo cum errore, recitatum fuisse.* *Σχεδιασθείς.* Ex tempore dictus. *Σχέδιον.* Extemporale. Aristophanes: *Haec autem ex tempore dicta videntur.* hoc est, temere. *Σχέδιοι.* Viles. *Σχεδίως ἐκτράφηθι.* Viliter alaris. *Σχεδόν.* Ex propinquo, prope, vel cominus. *Σχελίδες.* Bovis latera, vel simpliciter laterum carnes. Aristophanes: *Sed latera bubula ubi comedero, emam metalla.* *Σχέσις.* Affectio, coniunctio. *Σχέσις* est earum rerum, quae ad aliquid referuntur, ut, pater ad filium, amicus ad amicum. haec enim invicem et habent et habentur. quare *σχέσεις* appellatae sunt. ad relata etiam pertinent ea, quae per compa-

μενα· οἷον, μικρόν, μεῖζον, διπλάσιον, καὶ ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις. καὶ ὁ Θεολόγος· Ὡς μόνον τὰς σχέσεις λείπεσθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων. ἀφιεμεν γὰρ τὴν μητέρα, καὶ ἀφιέμεθα ὑπ' αὐτῆς· ὥστε μερίζεσθαι εἰς υἱοὺς καὶ πατέρας. τὸ δὲ θεῖον ἀμέριστον.

Σχετικῶς. οἰκειωτικῶς.

Σχετλιάζει. δυσχεραίνει, ἢ βλασφημεῖ.

Σχέτλιος. ὀδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων, ἀτυχής, δεινοπαθής, ἄδικος, ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἐπαχθής.

Σχῆμα. ἢ τοιάδε τῶν προτάσεων κοινωνία· οἷά εἰσι τὰ παρ' Ἀριστοτέλει τρία καλούμενα σχήματα. μέρος γὰρ ἡ πρότασις τῆς συμπλοκῆς. αὕτη δὲ οἷον ὕλη παρὰ τοῦ σχήματος εἰδοποιεῖται, καὶ καθάπερ τινὰ μορφὴν ἀπολαμβάνουσα, τὴν πρὸς τὸ μέσον ποιὰν συνάρτησιν.

Σχηματιζόμενος. προσποιούμενος, ἢ συνταττόμενος. λέγεται καὶ παρασχηματίζειν τὸ διεστραμμένα λέγειν.

Σχήσεσθαι. ἐπισχεθήσεσθαι.

Σχήσειν. ἀνθέξειν.

Σχήσουσι. σχῶσι, κρατήσουσιν, ὑφέξουσι.

Σχίδακας. σχίζας.

Σχίζας. κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα· ὡς καὶ Ὅμηρος·

Καῖε δ' ἐπὶ σχίζαις ὁ γέρων.

Σχίζουσα. ἡ ὁδός, ἢ τρίοδος.

Σχῖνον διατρώγειν. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων καὶ λευκαινόντων τοὺς ὀδόντας. ὅθεν καὶ σχινοτρωξ λέγεται ὁ τοιοῦτος. Καὶ Σχινέλαιον.

Σχίσις. ἡ Τρίκκη. ὄνομα κύριον.

Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν, οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί.

Σχολάζω. δοτικῇ.

Σχολάριοι τρισχίλιοι πεντακόσιοι ἐπὶ φυλακῇ τοῦ Παλατίου ἦσαν τεταγμένοι, ἀριστίνδην ἀπολεχθέντες ἐξ Ἀρμενίων, οἷς συντάξεις ἀνέκαθεν 421
πλείους ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει.

Σχολαρχήσας. σχολῆς ἄρξας, τουτέστι, διατριβῆς. περὶ Ἐπικούρου φησί.

Σχολαῖον. ἀργόν, διατριβὴν ποιούμενον. Καὶ Σχολαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης. Καὶ Σχολαῖος, ὁ ἀργός. Καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀργίας.

---

2. μόνας] μόνον dedi cum A. V. 7. Σχετλιάζει] Polyb. p. 323. *Toup.* MS. 12. Σχῆμα] Vide v. *Πρότασις.* 18. Σχηματιζόμενος] Ex Timaeo p. 245. Cf. v. *Ἐσχηματισμένος.* 21. Σχήσεσθαι. ἐπισχεθήσεσθαι] Σχήσεσθε. ἐπισχεθήσεσθε A. B. E. *V. non Photius. Vulgatum tutantur loci Homerici, Il. ι. 235. 655. 22. Σχήσειν] Il. μ. 4. et alibi. 23. ὑφέξουσι] ὑφέξονται V. ἐφέξουσι Photius et Lex. Bachm. p. 378. Statim Σχίδαξ. τὸ σχίσμα· ἢ τὸ ἐσχισμένον ξύλον. παρὰ τὸ σχίζω, omiserunt A. B. V. E. Vid. Etym. M. p. 741, 17.

1. Σχίδακας] Haec ex A. B. Pertinet ad I. Regg. 18, 38. *Gaisf.* 2. Σχίζας] Schol. Aristoph. Pac. 1024. *Hemst.* Σχίζας geminat *V. 3. Ὅμηρος] Il. ά. 462. sive Od. γ'. 459. 5. Σχίζω. αἰτιατικῇ. καὶ ante Σχίζουσα delevi cum V. Habet A. in marg. ἢ τρίοδος *V. 7. σχινοτρώξ] Hesychius: Σχῖνον διατρώγων. εἰώθασι δὲ σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας. Lentisco autem dentes purgari solitos auctor est Martialis Ep. XIV, 22. *Lentisco melius, sed si tibi frondea cuspis Defuerit, dentes penna levare potest. Schott.* Vid. Zenob. V, 96. qui habet meliorem scripturam σχινοτρώκτης, et Phot. v. Σχῖνον. 8. ὁ τοιοῦτος] Quae subsequebantur, ἐπὶ τῶν καλλωπιζωμένων. διὰ γὰρ τὸ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας ἥδιον σχῖνον, omisit A. 9. χώρισις] τρίκκη· ὄνομα κύριον A. B. E. *V. Vulg. habet Zonaras. Glossam non expedio. 10. εὐκαιρεῖν] εὐκαιρεῖν aliud est: nempe *beate vivere* et *divitiis abundare.* Vid. supra in v. et in Σχολή. Moeris in v. Vid. Ῥαδιουργός. *Toup.* MS. Vid. Lobeck. in Phryn. p. 125. et Boisson. in Anecd. T. I. p. 452. 11. οἱ Ἀττικοί] οἱ om. A. Photius. 12. Om. vulg. Vide Wyttenb. in Eunap. p. 146. sq. 13. Σχολάριοι. τρισχ.] Haec excerpta sunt ex Procopii Hist. Arc. c. 24. Confer Vales. in Amm. Marcell. p. 32. et Dufrenium in Glossario Graeco v. Σχολάριοι. Küst. Adde Valesium et Lindenbr. in Ammian. XXV, 10, 8. πεντακόσιοι in lacuna om. *V. 14. Πάλλαντος] Procopius Παλλατίου. Et sic apud Suidam scribendum est. Küst. Παλλαν$^{τ'}$ A. παλα$^{τ'}$ V. Mox ἀπολεχθέντες A. B. V. E. ἐπιλεχθέντες edd. vett. 15. οἷς] ἧς V. ap. Gaisf. 18. περὶ Ἐπικούρου] Supra in v. Ἐπίκουρος. Adde v. Ἡρακλείδης Ποντικός. 21. Σχολαιότης καὶ Σχολαῖος] σχολαίτ^{ς} καὶ σχολαίτ^{ς} A. καὶ σχολαιότης bis *V. Post ἀργός A. V. addunt καὶ σχολαιότ^{ς}. Quo recepto praestaret abiici superiora ὁμοίως καὶ σχολαιότης, nisi Photius manum inhiberet. Exemplum vocis praestat gl. Διατριβή. 23. Immo οὐ δι' ἀργίας.

---

rationem dicuntur, ut, parvum, maius, duplum, scientia, sensus. et Theologus dicit: *Ut solae affectiones relinquantur rebus vacuae. relinquimus enim matrem, et ab ea relinquimur. quare dividimur in filios et patres. divinum vero numen est divisionis expers.* Σχετικῶς. Cum affectione. Σχετλιάζει. Lamentatur. vel maledicit. Σχέτλιος. Dolorem afferens, molestus, iniquus, infelix, querelus, iniustus, inops, pressus, miser, gravis. Σχῆμα. Certa quaedam propositionum inter se connexio: quales sunt tres illae figurae apud Aristotelem sic dictae. propositio enim pars est complexionis. haec vero velut materia ab figura informatur, et quandam quasi formam ab ea accipit, certam cum termino medio connexionem. Σχηματιζόμενος. Simulans, vel compositus. dicitur etiam παρασχηματίζειν, perverse loqui. Σχήσεσθαι. Repressum iri. Σχήσειν. Repugnaturum esse. Σχήσουσι. Sistent, retinebunt, cohibebunt. Σχίδακας. Ligna fissa. Σχίζας. Prisci proprie ita vocabant ligna fissa, quae sacrificiis imponebantur; ut Homerus: *Adolebat autem super ligna fissa senex.* Σχίζουσα. Via quae dividitur, ut trivium. Σχῖνον διατρώγειν. Lentiscum arrodere. id cadit in eos qui cultui corporis student et dentes candidos reddunt. itaque talis lentisci arrosor dicitur. Et Σχινέλαιον. Σχίσις. Triccae nomen. Σχολάζειν et σχολὴν ἄγειν. Attici dicunt; non vero εὐκαιρεῖν. Σχολάριοι. Scholarii MMMD. ad custodiam Palatii erant constituti, iique Armeniorum selectissimi: quibus antiquitus maiora quam ceteris omnibus stipendia ex aerario dabantur. Σχολαρχήσας. Qui scholae praefuit. de Epicuro dictum. Σχολαῖον. Otiosum, cessantem. Et Σχολαίτερον, vel σχολαιότερον, magis quietum. Et Σχολαιότης, otium. Et Σχολαῖος, otiosus. *Et Macedonicus princeps non cunctanter advenit.*

Σχολαίτερον. ἀργότερον. Μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας. — Ὁ δὲ ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδές τι καὶ βαρβαρικόν τε καὶ ἀφελές, ἐνεργὸν δὲ ὅμως καὶ χρήσιμον, ὡς δεῖ πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας, καὶ ἔπειτα τὸ μέλι σχολαίτερον αἱρεῖσθαι.

Σχολαιότης λέγεται ἡ μέλλησις καὶ ἡ ἐπιμονή. Θουκυδίδης· Ἡ δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονὴ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης διέβαλεν αὐτόν.

Σχολεῖον. τὸ διδασκαλεῖον. σχόλιον δέ.

Σχολή. οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ διατριβή, ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα, τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινος εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς. καὶ [σχολῇ,] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Σχολὴ οὖν τὸ μηδὲν δρᾶν, ἢ τὸ περί τι σχολάζειν. καὶ ἀντὶ τοῦ σχολάζειν λέγουσι τὸ εὐκαιρεῖν. καὶ Αἰλιανός· Ἐγὼ δὲ ταῦτα περιῆλθον, οὔτι που σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προστυχόντων κακὰ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις τιμᾶν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ πράττειν ἄλλοις παραπλήσια.

Σχολὴ οὖν ἡ παρὰ πολλοῖς ἀκύρως εὐκαιρία.

Σχολῇ γ' ἄν. ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, βραδέως, οὐδαμῶς. Σοφοκλῆς·

Ἐπεὶ
σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.

Σχόλια. σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ ἑρμηνεῖαι.

Σχόμενος. κατασχών, ἢ κατασχεθείς.

Σχόντες. ὀκείλαντες, προσορμισθέντες. Θουκυδίδης· Καὶ σχόντες εἰς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδήωσαν, καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῷδές τι χωρίον.

Σχών. κατασχών.

Σχοίητε. νομίσοιτε, ἢ ὑπολάβοιτε.

Σχοινία. αἱ ἐπιβουλαὶ παρὰ τῷ Δαβίδ. 422

Σχοινίον μεμιλτωμένον. εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ δημόται σχοινίον μιλτοῦντες συνήλαυνον, καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. καὶ παροιμία·

---

1. *Μαστιγοφόροι*] Thucyd. IV, 47. extr. 3. *Ὁ δὲ ἀπεφθέγγετο παροιμ.*] Haec excerpta sunt ex Agathia, apud quem lib. III. p. 78. sic legitur: *Τοιγάρτοι ἐκεῖνος θαμὰ ἐπεφθέγγετο παροιμιώδες* etc. De Ulilango Herulorum duce ibi verba fiunt. Vide etiam Nostrum supra v. *Ἀφελές*, ubi idem fragmentum occurrit. *Küst.* 4. *βαρβαρικὸν μὲν*] *καὶ βαρβαρικόν τε* A. V. *καὶ βαρβαρικόν τι* B. *καὶ βαρβαρικὸν* E. Med. *βαρβαρικὸν μέν τι* altera glossa. Lege, *παροιμιώδές τι, βαρβαρικὸν μὲν καὶ ἀφ.* 6. *σχολαίτερον τὸ μέλι*] *τὸ μέλι σχολαίτερον* A. *V. et gl. superior, ubi *ἀναιρεῖσθαι.* 8. *Θουκυδίδης*] Lib. II. c. 18. *Küst.* Ubi *ἥ τε . . . ἐπιμονὴ γενομένη.* 9. *ἡ κατὰ — σχολαιότης*] *κατὰ — ἡ σχολαιότης* A. V. Thuc. 11. *σχόλιον*] *σχολ* E. Cf. Herod. Epim. p. 268. et Phot. v. *Σχόλια.* 12. Cf. v. *Διατριβή.* 15. Cf. v. *Ἄσχολος. δὲ* om. *V. 16. *τοῦ εὐκαιρεῖν*] *τούτου* Photius. 19. *σχολῇ* om. A. E. *V. et Photii MS. notaverat Gaisfordus. *καὶ οὐκ ἐπὶ σχολῆς* Med. 20. *ἢ τὸ*] *τὸ* om. V. 21. *ἀντὶ δὲ*] *καὶ ἀντὶ* A. V. 22. *περιῆλθον*] Portus recte legit *παρῆλθον. Küst.* Immo scriptor historiam sese peragrasse dicit, ut delectum exemplorum conficeret.

1. *τὰ τῶν*] *τῶν* om. A. 4. *Σχολὴ οὖν*] V. Schol. Plat. p. 328. coll. v. *Ἐπὶ σχολῆς.* Hac appendice facile caremus. *Σχολή*] *Ἡ σχολὴ* V. Tum *ἡ* om. A. *πολλοῖς*] Immo *τοῖς πολλοῖς.* Dein *ἄκαιρος* A. B. V. E. *ἄκυρος* Med. 6. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Tyr. 434. ubi pro *σχολῇ γ' ἄν* legitur *σχολῇ σ' ἄν. Küst.* Illud cum editores Sophoclis e Suida sumpsissent, Dindorfius iure revocavit, quod libri utriusque scriptoris tenent praestantissimi. Hunc igitur secutus sum. 8. *σχολῇ γ'*] *σχολῇ σ'* A. *σχολ*^{s} V. *σχολῇ* *V. Aut igitur exemplum a Suidae lectoribus est inculcatum aut lemma spectat ad alium quendam auctorem; quo accedit Zon. p. 1701. aliud protulerit exemplum. Mox *οἴακασ* A. pro *οἴκους.* 9. *καὶ*] *ἢ καὶ* V. ap. Gaisf. 11. *Σχόμενος*] Il. *μ.* 298. 12. *δοτικῇ* post lemma delevi cum *V. *Θουκυδίδης*] VII, 26. 17. *νομίσοιτε ἢ ὑπολάβοιτε*] Sic rectius MS. A. [cum Photio] quam priores edit. [et B. V. E. cum Hesych.] quae habent, *νομίσητε ἢ ὑπολάβητε. Küst.* 18. *Δαβίδ*] Ex Ps. CXVIII, 61. cum interpretatione Theodoreti in h. l. *Ernest.* Ipsum exemplum, *Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησαν*, delevi cum V. E. Habet A. in marg. 19. *βραδύνοιεν*] *βραδύνειεν* A. 20. *δημόται*] *δημῶται* Med. Repone *τοξόται* ex Photio.

Σχολαίτερον. Remissius. *Flagelliferi praetereuntes festinare cogebant eos, qui lentius incedebant. — Ille vero dictum quoddam proverbiale, barbaricum illud quidem et simplex, efficax tamen atque utile pronunciabat: Abigendas primum esse apes, deinde mel per otium capiendum. Σχολαιότης* dicitur cunctatio, mora. Thucydides: *Quod autem moram in Isthmo terebat, eiusque in reliquo itinere faciendo tarditas magnam ei invidiam conflavit. Σχολεῖον.* Ludus litterarum, at *σχόλιον. Σχολή.* Non ille locus, in quo disciplinis et humanitati vacant, neque ipsa eruditio et studium litterarum, sed otium, sive tempus commodum, quod vulgus improprie vocat *εὐκαιρίαν. εὐκαιρεῖν* vero barbarum est: cuius vicem Attici dicunt *σχολὴν ἄγειν.* at *εὐκαιρία* quamquam non est vocabulum barbarum, ponitur tamen non de otio, sed de tempore commodo et opportuno. Et *Σχολῇ*, nullo modo. *σχολὴ* igitur est otiari vel nihil agere, vel rei vacare. pro verbo *σχολάζειν* vero dicunt *εὐκαιρεῖν.* Aelianus: *Ego vero haec conquisivi, quippe qui minime operae ducam quorumvis hominum mala verbis meis ornare, sed ne in eadem aliis incidamus. Σχολὴ* igitur significat id quod vulgus improprie vocat *εὐκαιρίαν. Σχολῇ γ' ἄν.* Nequaquam, spisse, nullo modo. Sophocles: *Nequaquam enim te domum meam arcessivissem. Σχόλια.* Dicta gravia. vel commentarii et interpretationes. *Σχόμενος.* Qui retinuit, aut qui retentus est. *Σχόντες.* Qui ad terram appulerunt, appulsi. Thucydides: *Cum ad litus Laconicae e regione Cytherorum appulissent, partem quandam regionis vastarunt, et locum aliquem isthmo similem muris cinxerunt. Σχών.* Qui occupavit. *Σχοίητε.* Existimetis vel opinemini. *Σχοινία.* Apud Davidem insidiae. *Σχοινίον μεμιλτωμένον.* Si cives tardius in concionem venirent, ministri publici illos fune miniato compellebant, foris rerum venalium occlusis. proverbium:

Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον. ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἰέναι τοῦτ' ἐμηχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα, καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ὤνια ἀνήρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. Ἄλλως. ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθεισαν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν.

Σχοίνισμα. μέτρου μέρος, κληρουχία, ἢ τῆς γῆς δεσποτεία. ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν.

Σχοῖνος. μέτρον γεωργικόν· ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν.

Σχοῖνος. εἶδος φυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος, ἐοικότος βελόνῃ. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ.

τουτέστιν, πρὶν αὐτοὺς τρώσω ὥς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.

Σχοίνου συμβολεῖς. οἱ ψιαθοπλόκοι. Καὶ Σχοῖνος, ἡ ψίαθος.

Σχοινοτενές. παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ μακρόν, ὀρθόν.

---

1. *Τὸ σχοινιόν φεύγ.*] Senarius hic (quem Suidas male inter proverbia refert) legitur apud Aristoph. Acharnens. (22.) sub initium. Vide ibi Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic compilavit. Confer etiam Nostrum supra v. *Μεμιλτωμένον*. *Küst.* 2. *συνιέναι* Schol. 3. *καὶ πολλὰ — ἐξέτινον· ἄλλως* om. V. 9. *ὑπὲρ τοῦ*] *τοῦ* om. A. *βραδῦναι* Schol. Deinde *ὅσοι — ζημίαν* om. V. 10. Haec redeunt sub v. *Μεμιλτωμένον*. 11. *εἰώθεισαν*] *εἰώθεσαν* A. B. E. *εἰώθασιν* Schol.

1. *Σχοίνισμα*] Psalm. CV, 11. *Λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτῶν.* Theodoretus in illum locum p. 818. *Σχοίνισμα τὴν τῆς γῆς ἐκάλεσε δεσποτείαν. τῶν κεκτημένων γὰρ ἴδιον μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν.* Hinc Suidas sua deprompsit. *Küst.* Addit Gaisfordus Schol. in Gregor. Naz. MS. Paris. *Σχοίνισμα. κλῆρος, ἐκ μεταφορᾶς τῆς σχοινίῳ μετρουμένης καὶ διαμοιραζομένης γῆς. μέτρου*] Scribe *μέτρον*. Vide viros doctos in Hesych. Iulian. apud Cyrill. p. 238. *Toup. μέτρον* Albertius: quod quidem ad interpretis sensum minus sufficere videtur. Is enim portionem volebat. 4. *μέτρον γεωργικόν*] Scribendum, *μέτρον γεωμετρικόν*. Zachar. II, 1. *Ἰδού, ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν.* Recte Etymologus: *Τὸ δὲ σχοῖνος μέτρον ἐστὶ γεωμετρικόν. Toup.* II. p. 227. *γεωμετρικόν* confirmant Zonaras, Photius et Lex. Seg. Schol. in Gregor. Naz. MS. Paris. ap. Gaisf. *Σχοῖνος σπαρτίον ἐστὶ μετρικόν, οὐ σμικρόν, ἐξ οὗ καὶ τὰ μετρούμενα τῶν χωρίων σχοινίσματα κέκληται.* Glossam post v. *Σχοινοτενές* locavit *V. *ὥς φησιν Ἡρόδοτος*] Videtur Suidas respexisse ad locum Herodoti, qui extat lib. I. p. 16. (I, 66.) *Σχοίνῳ διαμετρησάμενοι τὸ πεδίον τῶν Τεγεητέων.* Quare pro *ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν* fortasse scribendum est *ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν. Küst.* Locus est II, 6. Vid. Davis. Max. Tyr. p. 634. [T. II. p. 239. Rsk.] Iablonski Voc. Aegypt. Opusc. T. I. p. 335. *Gaisf. βίβλῳ* pro *δευτέρᾳ* *V. Herodoti locum post Davisium indicaverat etiam Ukertus, de schoeno tradens, *Geogr. d. Gr. u. Röm.* I. 2. p. 76. Quamquam Lex. Bachm. p. 379. *ἐν τῇ πρώτῃ*. Herodotus autem cum ad *γεωπείνας* locupletiores usum schoeni rettulerit, non est cur *γεωργικόν* repudiemus. 6. *Σχοῖνος. εἶδος φ.*] Ex Schol. Aristoph. Ach. 228. ubi oratio extat paulo copiosior. Adde v. *Σκόλοψ. ὀξὺ* Med. 7. *Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι*] V. 228. Vide etiam supra v. *Σκόλοπες. Küst.* 10. *αὐτοὺς*] *πρὶν αὐτοὺς* A. V. *πρὸς αὐτοὺς* Med. Mox *ὀξὺς* om. A. *σχοῖνος αὐτοῖς ὀξὺς* *V. 12. *Σχοίνου συμβ.*] Ex Gl. Herodot. IV, 190. Hinc refinge Polluc. VII, 160. Deinde *ψιαθοπλόκοι* et *ψίσθος* *V. In fine *δθεν καὶ τὸ βαθύσχοινος* omiserunt A. B. V. 14. *Ἡροδότῳ*] Gl. I, 189. Cf. intpp. Gregor. Cor. p. 509. 15. *ὀρθὸν καὶ μακρόν*] *μακρόν, ὀρθόν* A. B. *μακρὸν καὶ ὀρθόν* *V.

Funiculum fugiunt miniatum. Athenienses enim cum alia multa excogitarunt, ut cives in concionem venire cogerentur, tum cratibus expansis vias ad concionem non ferentes obsepiebant, et res venales ex foris tollebant, ne circa haec populus moraretur. praeterea miniato funiculo circumdatos in concionem compellebant. hoc autem faciebant, ne cunctarentur. quibus enim funiculus colorem allinebat, multam persolvebant. Aliter. Quoniam Athenienses in conciones tarde convenire solebant, duo ministri publici funiculo extenso populum per forum agentes in concionem compellere solebant, ut Plato Comicus ait. quibus autem color funiculi allinebatur, ii multam persolvebant. *Σχοίνισμα*. Portio dimensa, agri possessio, dominium. proprium enim dominorum est, agrum mensurae subiicere. *Σχοῖνος*. Mensura rustica: quemadmodum ait Herodotus historiae lib. II. *Σχοῖνος*. Iuncus, genus plantae, in summo acutae, similis acui. dicitur masculino genere. Aristophanes *Acharnensibus*: *Priusquam velut iuncus ipsis infixus haeream.* id est, vulnerabo eos velut iuncus acutus et molestus. *Σχοίνου συμβολεῖς*. Storearum contextores. Et *Σχοῖνος*, storea. *Σχοινοτενές*. Apud Herodotum est rectum et longum.

T.

Τά. ταῦτα.

Τὰ ἀπὸ Ναννάκου. ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. Νάννακος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν τοῦ Δευκαλίωνος χρόνων.

Ταβελλίων. ὃ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νομικὸς λεγόμενος, ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι.

Ταβερνεῖα. καπηλεῖα, πανδοχεῖα.

Τάβεια. ὄνομα τόπου.

Ταβηθά. ὄνομα κύριον.

423 Τάβλα. ὄνομα παιδιᾶς. ταύτην ἐφεῦρε Παλαμήδης εἰς διαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. τάβλα γάρ ἐστιν ὁ γήινος κόσμος· δώδεκα δὲ κάσοι ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός· τὸ δὲ ψηφοβόλον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἑπτὰ κοκκία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν· ὁ δὲ πύργος τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται πᾶσι πολλὰ καὶ κακά. ἄλλοι δὲ λέγουσι. . . .

Τὰ γὰρ ἐς σωφροσύνην αὐτὸς δικαιότατος κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσειε.

Τὰ γὰρ περιττὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτει βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις.
οἷος ὁ Αἴας.

---

2. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ T *V. 3. Τὰ ἀπὸ Ναννάκου] Confer Nostrum supra vv. Ἀπὸ Ναννάκου et Νάννακος, et infra v. Τὰ Ναννάκου. Küst. παλαιότητι] παλαιοτάτων A. V. παλαιότατα E. ἐν παλαιότητι Zenob. VI, 10. unde supplendum ἐγένετο ante Φρυγῶν. 6. Ταβελλίων] Gloss. Verb. Iur. in Νομικοί. Hemst. συμβόλαια] συγγράμματα V. ap. Gaisf. qui συμβόλαια inter vss. 8. Ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τ.] Haec sumpta sunt ex Procopii Histor. Arc. c. 28. Confer Nostrum supra v. Ὁρίσκος, ubi integer locus Procopii adducitur. Küst. Lunulis inclusa addidi ex Procopio. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 457. Gaisf. Qui subiecerat ὅνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, ultra fines criticae iustos et legitimos egressus. Nempe non apparet, quid istas voces oblitterarit. Ipsum autem ἐπιτελῶν, quod apud Procopium est ἐπετέλει, arguit consilium grammatici, qui orationem historici satis commode cum sua explicatione coagmentarit. Quocirca plenam distinctionem post λεγόμενος mutavi. 10. πανδοχεῖα] πανδοκεῖα V. Phot. Lex. Seg. 11. Τάβεια] Wesseling. in Itinerar. Antonin. p. 202. Hemst. Ταβέτα *V. Cf. Steph. v. Τάβαι. ὄνομα πόλεως] πό το$^{\pi'}$ A. καὶ τόπου addit *V. Reposui τόπου. 12. Ταβηθά] Est nomen feminae, cuius mentio fit Actor. IX, 36. Sed ibi nomen eius scribitur Ταβιθά, per ῑ in syllaba secunda. Küst. 13. Ταύτην ἐφεῦρε Παλαμ.] De hoc loco Suidae vide omnino Salmas. in Flav. Vopisc. [Procul. 13.] p. 463. et seqq. edit. Paris. qui suspicatur eum ex Ioanne Antiocheno περὶ Ἀρχαιολογίας excerptum esse. Ceterum quae Suidas hic de lusu tabulae eiusque inventore Palamede refert, totidem paene verbis leguntur etiam apud Cedrenum p. 125. Sic enim ibi: Οὗτός ἐστι Παλαμήδης, ὁ καὶ τὴν τάυλαν ἐφευρὼν πρὸς μετεωρισμὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ σύνθεσιν σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ καταστήσας. ὥρισε γὰρ εἶναι τὴν τάυλαν τὸν γήινον κόσμον, τοὺς δὲ δώδεκα κάσους τὸν ζωδιακὸν ἀριθμόν, τὸ δὲ ψηφοβόλον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κοκκία τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν, τὸν δὲ πύργον τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται πᾶσι καλὰ ἢ κακά. His adstipulatur Isacius Porphyrogenneta in Paralipomenis Homeri, cuius verba adducit Salmasius loco laudato. Küst.

2. διαγωγὴν] Meursius de Ludis Graec. in Πεττεία p. 985. pro διαγωγὴν clanculum et imperite substituit συναγωγήν, *ad congregationem* (ita vertit) *Graeci exercitus*, laudatorem nactus lac. Gronovium. Διαγωγὴ est *oblectamentum fallendo tempori*: idem quod in Cedreni loco μετεωρισμός, quam vocem Meursius ibidem inscite *elevationem exercitus* interpretatur. Hemst. ἀπαγωγὴν A. V. Mox Ἑλληνιακοῦ V. 4. δώδεκα δὲ ὁ Ζωδ.] Excidit hic vox κάσοι. Scribendum enim est δώδεκα δὲ κάσοι, ὁ Ζωδιακὸς etc. id quod patet ex loco Cedreni ante citato, in quo vox illa occurrit. Quid sit autem κάσοι, fuse explicat Salmasius loco laudato, cuius verba hic non repetam. Küst. Sunt duodecim scripta. κάσοι addunt A. B. E. καῶ V. 5. ψηφοβόλον] ψηφιβόλον A. E. Med. 7. πᾶσι πολλὰ καὶ κακά] Salmasius legit, πᾶσι φαῦλα καὶ καλά. At ex Cedreno potius rescripserim πᾶσι καλὰ καὶ κακά. Küst. Sic etiam Io. Malelas p. 130. 8. λέγουσι] Post h. v. vasta lacuna in Med. item spatium reliquit E. 9. Τὰ γὰρ ἐς σοφ.] Locus hic occurrit etiam supra v. Σωφροσύνη: sed ubi pro δικαιότατος recte legitur δικαιότατα, sensu adverbiali. Küst. Verborum differentia satis arguit non ex glossa superiore sed ex ipso Synesio haec petita fuisse. 10. ἀμφισβητήσειε] ἀμφιστήσειε A. V. 11. Τὰ γὰρ περιττὰ] Sophocl. Ai. 758. sq. Lege περισσά. κἀνόνητα] κανόνητα A. καὶ ἀνόητα Med. Mox πίπτειν Edd. Dedi πίπτει cum A. *V. 12. Post alterum versum delevi ἔφασχ' ὁ μάντις cum A. V. item ἦν post οἷος.

Τά. Haec. Τὰ ἀπὸ Ναννάκου. A Nannaci temporibus. de rebus antiquissimis dicitur. Nannacus enim Phrygum rex fuit ante Deucalionis tempora. Ταβελλίων. Tabellio, qui civitatis contractus scribit, vulgo Νομικὸς dictus, qui omnes civium tabulas conficit, unamquamque earum manu sua obsignans. Ταβερνεῖα. Tabernae, cauponae. Τάβεια. Nomen urbis. Ταβηθά. Nomen proprium. Τάβλα. Nomen lusus, quem Palamedes magna cum solertia invenit, ut exercitus Graecorum horas falleret. in eo lusu tabula est mundus terrestris; duodecim scripta, circulus zodiacus; fritillus et in eo septem tesserae, septem stellae planetarum; turricula vero, altitudo coeli: ex quo multa bona et mala omnibus rependuntur. Τὰ γὰρ ἐς σωφ. *Quod enim ad castitatem attinet, optimo iure vel cum Bellerophonte de castitate certaverit.* Τὰ γὰρ περιτ. *Nam corpora vasta et molis inertis gravibus casibus a diis prosterni vates dicebat.* talis erat Aiax.

Ταγήν. ὄνομα ὀρνέου.

Ταγηνοκνισοθήρας. ὁ Ἰούνιος ἦν.

Τάγηνον. τὸ τηγάνιον.

Ταγός. ἡγεμών.

Ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων. ἀντὶ τοῦ ἀρχηγέ. *Ὅμηρος·*

Παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.

Καὶ αὖθις·

Ἦν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῖο βοόστρυχον εἰκόνα θήρης,

ἔννεπε· τοῦ ταγοῦ μνῆμα Λεωνίδεω.

Τάγυρι. τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν. Εὔπολις Αἰξί·

Καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.

*Τάδ' ἐκ τοῦ τρίποδος. τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλείᾳ γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένῃ μιχθῆναι * τὸν Δελφόν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη, καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος. Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως· Οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους, οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσε, περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος, ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα, ἔλεγε, καὶ δοκεῖ μοι.*

Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει. κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας, Τάδε 424 *Μῆδος οὐ φυλάξει.*

Τὰ δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μέγιστ' ἀρετᾶς, ἄφιλα παρ' ἀφίλοις. τουτέστι, τὰ πρότερον μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἤγουν τοῦ Αἴαντος, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ τοῖς Ἀτρείδαις. φησὶ Σοφοκλῆς.

---

1. *Ταγήν*] Pro *Ἀιταγήν*. Vid. *Ἀτταγάς*, quem vulgo *ταγηνάριον* appellari scribit. *Hemst.* Arcadio p. 9,12. restituit Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 191. 2. *Ταγηνοκνισσοθήρας*] Sic recte MS. A. et ipse Suidas infra v. *Φαγεῖν ζῶν*. In prioribus vero editt. [et *V.] male sic legitur, *Ταγὴν ὁ κνισσοθήρας*: una nimirum voce in tres divisa. Est autem vox *ταγηνοκνισσοθήρας* composita ex *τάγηνον*, *κνίσση* et *θηρῶμαι*, et, si quidem vim etymologiae spectes, significat eum, qui sartaginis nidorem venatur vel captat: sin sensum, hominem gulosum et ventri deditum. Talis nimirum erat Iunius iste, cuius Suidas hic obiter meminit. Vide supra v. *Ἰούνιος*. *Küst.* Vid. Casaub. in Athen. III, 20. *Reines.* *Ταγινοκνισοθήρας* A. *ταγὴν ὀκνισοθήρας* V. *ὁ Ἰούνιος ἦν*] Portus Iunium hunc, quem lurconem fuisse diximus, in Iunium mensem ridicule transformabat; legendum quippe censens, *ὁ Ἰούνιος μήν*: i. e. *Iunius mensis*. Sed hanc alucinationem iam ante castigavimus in Diatriba, quam de editione Suidae a Porto adornata conscripsimus, et editioni huic praefiximus. *Küst.* 3. *Τάγηνον. τὸ τηγ.*] Aristoph. Equ. 925. *Τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων*. Scholiastes: *Τάγηνον δὲ τήγανον*. Huc Suidas respexit. *Küst.* Vide Photium et Pierson. in Moer. p. 363. Corrige *τὸ τήγανον*. 4. *ὁ ἡγεμών*] *ὁ* om. A. E. *ἀρχηγέ, ἡγεμών* iunctim Schol. Comici. 5. *Ὦ τῶν Ἀθηναίων τ.*] Aristoph. Equ. 159. *Ἀθηναίων* libri: unde tam Comico quam Suidae restituendum *Ἀθηνέων*. 6. *Ὅμηρος*] Il. *ψ'*. 160. *Küst.* 7. *ταγοὶ*] *ταγὲ* A. 9. *Ἦν δ' ἐσορῇς*] Lollii Bassi Ep. VIII, 5. 6. Anthol. Pal. VII, 243. *ἦν δ' ἐσόρν*^{s} A. V. Mox *βοόστρυχον* A. Anthol. pro *βόστρυχον*. Sed recipiendum Toupianum *εὐβόστρυχον*. „Scribendum proculdubio: *Ἦν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῦ εὐβόστρυχον εἰκόνα θήρης*. Anthol. VII. p. 606. *Καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖς εὐβόστρυχον αἴγλην*. De quo nos supra in v. *Σοβεῖ*. Est autem *εὐβόστρυχος εἰκὼν θηρός, leo bene iubatus*. Quod fortitudinis Leonidae signum. Huc referendus Herodotus in Polymnia, §. 225. *Ὁ δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῇ ἐσόδῳ ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων ἕστηκε ἐπὶ Λεωνίδῃ.*" *Toup.* 12. *Τάγυρι. τὸ βρ.*] Eadem habet Etymologus. In fragmento autem Eupolidis, quod sequitur, pro *ζῆν* legere malim *μήν*, quae est particula expletiva, ut vocant. *Küst.* De verbo quidem *ζῆν* ambiguum est iudicium. V. Meinekii Com. Vol. II. p. 431. *οἷον ψιλὰ λέγουσιν*] Sic etiam Etymologus et Photius in Lex. At ut ingenue fatear, quid ista sibi velint non intelligo. *Küst.* *ὃ νῦν ψίχα* Pierson. in Moer. p. 331. 15. *Τάδ' ἐκ τοῦ τρίπ.*] Vide paulo post v. *Τὰ ἐκ τρίποδος*. *Küst.* *Τά τε ἔκ* A. *τοῦ* om. Arsen. p. 441. 16. *γινομένῃ*] *γενομένῃ* scripsi cum A. B. E. Phot. Arsen.

1. *τὸν ἀδελφόν*] Photius in Lex. addit *Πυθαγόραν*. *Küst.* Feci lacunae indicium. *Πυθαγόραν τὸν Δελφόν* Photius. Et *δελφόν* quidem A. Haec ex Aristoxeni apud Diog. Laert. VIII, 8. narratione, qui Pythagoram a Themistoclea muliere Delphica magnam dogmatum ethicorum partem accepisse tradit, conficta fuisse monuit Lobeckius Aglaoph. p. 619. 2. *ὅσα ἔχραεν ὁ θεός*] *ὅσον ἔχραε θσ γενομ*^{η} A. *ὅσα ἔχραεν ὁ θς γενομένη* B. V. E. Med. *ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη* Photius. *ὅσα — παρασημειοῦσθαι* om. Arsenius. Mox *αὖθις ὡς ἀλ.* Med. 5. *Οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγ.*] Haec sunt verba Philostrati de Vita Apoll. lib. I. c. 13. *Küst.* Vide locum integrum in v. *Κατεγλωττισμένον*, unde supplendum *οὔτε* ante *περιπατοῦντος*. *εἰρωνευομένου*] *εἰρωνευόμενος* V. qui mox *δὲ* pro *ἐς*. 9. *Τάδε Μῆδος*] Zenob. VI, 16. et Arsenius. 13. *Τὰ δὲ πρὶν ἔργα*] Sophocl. Ai. 618. *Τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν Μεγίστας ἀρετᾶς Ἄφιλα παρ' ἀφίλοις Ἔπεσ' ἔπεισεν.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* 14. *τουτέστι τὰ* om. A. 16. *παρὰ τοῖς Ἀτρ.* Schol. Deinde *φησὶ* ante *Σοφοκλῆς* inserui ex V.

Ταγήν. Nomen avis. *Ταγηνοκνισοθήρας.* Sartaginis nidorem captans. talis erat Iunius. *Τάγηνον.* Sartago. *Ταγός.* Dux. *O Atheniensium princeps beatorum.* Homerus: *Duces vero apud nos maneant.* Item: *Si vero conspexeris imaginem feri bene iubati, dic monumentum hoc esse ducis Leonidae.* *Τάγυρι.* Dicitur de re minima et nullius momenti, quam nunc micam vocant. Eupolis *Capris*: *Et vivere, cum ne tantillum quidem artis musicae didicerit.* *Τάδ' ἐκ τοῦ τρίποδος.* Haec ex Tripode, dicitur de rebus verissimis, nam cum Aristoclea, quae Pythia erat, Delphum hominem rem habuisse tradunt, et oracula, quaecunque Apollo per eam reddidisset, adulterata et ab illo ut vera annotata fuisse. De Apollonio Tyaneo: *Non erat prolixus in dicendo, neque per irrisionem quisquam loquentem audiit, neque coram auditoribus sese iactantem; sed tanquam ex tripode, cum loqueretur, Novi, aiebat, et, Videtur mihi.* *Τάδε Μῆδος οὐ φυλ. Haec Medus non custodiet.* sub expeditionem Xerxis Graecos aiunt, desperatis rebus, bona sua consumpsisse, dicentes: *Haec Medus non custodiet.*

Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι. λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης τισὶ

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι.

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα. ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν.

Ὅτι ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὀχούμεναι αἱ γυναῖκες αἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐπὰν εἰς τὰ Ἐλευσίνια ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλας ἐν τῇ ὁδῷ· τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος αὐταῖς.

Ὅτι οἱ Ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐποιοῦντο ψυχῶν. ἐν γὰρ ταῖς ὡρισμέναις ἡμέραις ἐφ' ἁμαξῶν φερομένους ἀνθρώπους αὐτὸ τοῦτο προστεταγμένους ἐπιπαριέναι τὴν πόλιν ἅπασαν, καὶ στάντας ὅπου ἂν ἐθέλωσι, καὶ οἷκῳ παραστάντας ὅπου δὴ βουληθῶσιν, ᾄδειν τῷ ὄντι τὰ ἐξ ἁμάξης, οὐ τὰ ψευδῆ λοιδοροῦντας, ἀλλὰ τἀληθῆ ὀνειδίζοντας. ἐπιμελὲς γὰρ εἶναι σφίσιν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τὰ ὀνείδη τῶν πολιτῶν, καὶ ταῦτα ἀδεκάστως προφέρειν μετὰ ἀληθείας, ὥστε διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδράσκειν τὴν πονηρίαν.

Τὰ ἐκ τρίποδος. τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος, διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων. Ὅμηρος·

Ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα.

φασὶ δὲ οὕτω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. ἁλιεῖς μισθῷ βόλον ἐῤῥίπτουν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ᾖ τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. ἠγόρασαν οὖν τινες, εἶτα ἀνηνέχθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονείκουν οὖν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον οἱ ἁλιεῖς, ὡς ἰχθῦς πεπράκαμεν, οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν ἠγοράσαμεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἔχρησε δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ.

---

1. *Τάδ' οὐ παρὰ Κεντ.*] De proverbio disputavimus in v. *Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροισι.* 2. *τισὶ Τῶν δυνατ.*] Est versus anapaesticus, sed fine carens. *Küst. Τί σύ*; Porsonus Advers. p. 299. Gaisfordus autem distinxit cum Photii editore, quasi lateret in *τισὶ* fabulae nomen. Id non multum recedere videtur ab *Ἡσιόδοις*. Sed nihil affirmandum: v. Teleclidis fr. inc. XI. Ac praestat vocem suspicari, quae cum oratione poetae cohaereret. 5. *σκώμματα* om. Photius et Arsenius. 6. *Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ*] Vide Meursium in Graec. Fer. *Ἀνθεστήρια. Küst.* Adde Prov. Bodl. 897. 8. *τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Λην.*] Confer Nostrum supra v. *Ἐξ ἁμάξης. Küst.* Memorabilis observatio de temporibus et antiquitate Choum atque Lenaeorum: quam erudito cuidam grammatico tribuit Böckhius disp. de Dionysiis c. 5. 9. *ὕστερον ἐποίουν. Ὅτι ἐπὶ τ.*] Sic locum hunc auctoritate optimi MS. A. [et *V.] supplevi et distinxi. Ante enim, omissa vocula *ὅτι* et sublata *τελείᾳ στιγμῇ*, male legebatur, *ὕστερον ἐποίουν ἐπὶ τῆς ἁμάξης* etc. *Küst. ἐποίουν* om. B. E. 10. *Ὅτι ἐπὶ τῆς*] Schol. Aristoph. Plut. 1015. *Hemst. ἐπὶ τῆς ἁμάξης* irrepsit e lemmate, cum dicendum esset *ἐπὶ ἁμαξῶν*. 11. *εἰς τὰ*] *τὰ* om. A. Apparet *εἰς Ἐλευσῖνα* reponendum esse cum Schol. Aristoph. Deinde *E. ἑ. εἰς τὰ* om. V. 12. *ἀλλήλαις*] *ἀλλήλας* A. V. E. Schol. Dind. 14. *Ὅτι οἱ Ἀλεξ.*] Memorabilis et quantivis pretii narratio, quam Suidas ab ecclesiastico quodam auctore, sed omissis quibusdam vel immutatis, descripsisse videtur. Neque *καθαρμὸν* facile intelligas, nisi forte intercepta sunt, quae de lustratis et expiatis animabus post publicum iudicium traderent. 15. *τῶν ψυχῶν*] *τῶν* omisi cum A. V. Deinde pendent infinitivi, incertum librariorum an Suidae culpa. 19. *δὴ*] *ἂν* audacter, quod miror, in textum recepit Gaisfordus. Mallem *ὅτου δὴ* exhibuisset. *τῷ ὄντι* om. V. Mox *τὰ* om. B. E.

4. *προσφέρειν*] *προφέρειν* A. B. 6. *Τὰ ἐκ τρίποδος*] E Schol. Aristoph. Plut. 9. Aliter explicavit proverbium *τὰ ἀπὸ τρίποδος* Zenobius VI, 3. 9. *γ' ἤδη*] *ἤδη* A. V. Schol. *γ'* om. E. Med. Vid. Il. *ά.* 70. 11. *κτήσασθαι — τὸν τρίποδα*] *χρήσασθαι — τῷ τρίποδι* V. qui om. *ἵνα τὸ — οὖν τινες.* 12. *ἁλιεῖς μισθῷ βόλ.*] Vide Laertium in Thalete, qui eandem historiam narrat. *Küst.* Historiam prodiderat Callimachus in Choliambis. Adde Plutarchi Sol. 4. 13. *ᾗ*] *εἴη* editum Schol. 14. *οὖν*] *γοῦν* E. qui mox *ἀνήχθη*. Horum partem servavit codex Ven. Schol. 15. *αὐτοῦ*] *αὐτὸν* V. *οἱ μὲν ἁλιεῖς* bene Schol. ed. 16. *πεπράκασιν*] Dedi cum V. *πεπράκαμεν*, item ut *ἀγοράσαμεν* cum A. B. V. Schol. Ven. *ἀγοράσαιεν* Edd. 17. *τῇ ἑαυτῶν — φιλονεικούντων* om. V. 18. *ἔδοξεν αὐτοῖς*] *αὐτοῖς* delevi cum A. B. *V. Schol. Mox *ἤτησε* A. pro *ἔχρησε*. Latet, opinor, *ὁ δὲ διήτησε*. 19. *δοθῆναι*] *δοῦναι* E.

Τὰ δὲ πρὶν ἔργα. Sophocles: *Pristina vero facinora, fortissimis manibus patrata, ingrata inimicis.* id est, pristina Aiacis et maxima virtutis facinora ab Atridis parvi penduntur. *Τάδ' οὐ παρὰ Κ. Hae non sunt res Centaurorum.* sic vulgo dici solebat. Teleclides: *Quae fieri possunt eorum aliquid impera. non enim haec Centaurorum sunt. Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξ. Ex plaustris convicia.* dicitur hoc in eos qui aperte derident. Athenis enim Choum festo qui comessatum ibant, plaustris vecti obvios ludebant et conviciis insectabantur. idem etiam in Lenaeis postea faciebant. — Mulieres Atheniensium plaustro vectae, cum Eleusinem ibant ad magna mysteria, in via se mutuis conviciis insectabantur. haec enim earum erat consuetudo. — Alexandrini olim animarum lustrationem faciebant. certis enim diebus homines curribus vecti, quibus hoc ipsum munus mandatum erat, per totam urbem ibant, et stantes, ubi vellent, et ad domum subsistentes, ubicunque placuisset, de plaustro loquebantur, non falsa convicia iactantes, sed vera crimina exprobrantes. magnae enim curae erat, ut civium probra accurate exquirerent, eaque sincere et vere proferrent: quo facto omnes improbitatem fugerent. *Τὰ ἐκ τρίποδος.* Ex Tripode dicta. Apollo vaticinans utitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus: *Qui norat et praesentia et futura et praeterita.* Apollinem autem tripode sic potitum esse dicunt. piscatores mercede conducti rete in mare coniecerant, ea lege ut, quicquid extraxissent, ad illum referretur, qui iactum emisset. cum igitur quidam emissent, tripus aureus eductus est; de quo contentio inter eos orta est. piscatores enim, se pisces vendidisse; qui vero iactum emerant, quicquid eductum esset, suo periculo se emisse dicebant. inter has contentiones visum est interrogare Apollinem. qui respondit, tripodem Sapienti dandum

προσήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων παρητεῖτο, σοφὸς εἶναι μὴ λέγων, ἔχειν δὲ σοφώτερον ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς σοφωτάτῳ πάντων.

Τὰ ἐν ποσί. τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. ἐπὶ τῶν διὰ κοσκίνου καὶ τρίποδος ἢ δάφνης μαντευομένων.

425 ‖Τὰ ἐπίχειρα. ὁ μισθός, ἢ ἀμοιβή· τὰ ἐπιχειρήματα.

Ταυπόλεμος. ὄνομα κύριον.

Ταίφαλοι. ἔθνος.

Τακερά. κατεψυγμένη.

Τᾶκ κόκκου. τὰ ἐκ κόκκου· κατὰ κρᾶσιν.

Τᾶκ κόκκου βαφέντα καὶ ὑστίνοιο θέριστρα.

Τακτικῶς. στρατιωτικῶς.

Τἄλλα καὶ φιλώμεθα. λεγόμενόν τι, οἷον, τἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν.

Ταλανίζει. θρηνεῖ, ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Τάλαντα. τὰ ζυγά, καὶ τὰ ἱστάμενα.

Ταλαντεύει. σταθμίζει. Τὰ δὲ τῆς τύχης νίκαις καὶ ἥτταις τῇδε καὶ τῇδε ταλαντευόμενα διέ-
5 μεινε. — Καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κινδύνων τὴν ἀμοιβὴν ἐταλάντευεν. οἷς μὲν γὰρ ἀξία ἄθλον εὐτολμίας ἐγίνετο, ἄλλῳ ἵππος.

Τάλαντον. πολλὰ μὲν σημαίνει. ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ ση-
10 μαινόμενον Δημοσθένης φησί· Πεντήκοντα τάλαντα. ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα· ὥσπερ Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ κριθήσεται.

καὶ Ὁμηρικόν·

Χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.

15 τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή. τέταρτον ἀριθμοῦ τι ὄνομα· ὡς καὶ πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὁμηρικόν·

1. αὐτὸν om. V. οὖν τοῦτον E. Med. Schol. Ven. 2. δὲ τούτων] οὖν αὐτὸν V. Mox σοφὸς εἶναι μὴ λέγων A. Schol. Ven. Transposui scripturam editam μὴ σοφὸς εἶναι λ., quas voces om. V. ubi λέγων εἶναι σοφώτερον ἑαυτοῦ. καὶ ἔδοξεν ἀ. ἔχειν γὰρ] ἔχειν δὲ dedi cum A. E inter vss. et Schol. Ven. 4. σοφωτάτῳ] σοφώτατον A. σοφωτέρῳ V. Schol. Ven. 5. Τὰ ἐν ποσί] Euripid. Androm. 397. Iph. Taur. 1312. Troad. 938. *Gaisf.* Adde Soph. Oed. R. 130. quaeque congessit Monkius in E. Alc. 755. 6. Τὰ ἐπὶ κοσκίνου] Lucianum in Pseudomant. c. 9. κοσκίνῳ, τὸ τοῦ λόγου, μαντευόμενος, citat Schottus. Adde Erasmi Adag. I, 10, 8. *Gaisf.* Adde v. *Τᾶπὶ κοσκίνῳ. ἐπὶ τῶν δ. κ.* om. V. Vellem ille totam interpretationem ignoraret utpote vanam et ineruditam. Nam frivolum divinationis genus significari docet vel κοσκινομάντεις istorumque hominum notationes apud Artemid. II, 69. et Aelian. N. A. VIII, 5. Schol. Luciani ed. Lips. Vol. IV. p. 140. σημείωσαι τὴν παροιμίαν, ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων μάντεων τοῦτο εἰῶθε λέγεσθαι. Mox ἢ om. A. In fine μαντευομ$^{\epsilon}$ V. 8. Τὰ ἐπίχειρα] Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 577. aut exemplum v. *Συνίεισαν*, item infra v. *Τἀπίχειρα*, supra v. *Ἐπίχειρα*. Cum hac glossa coniunxi, quod pro lemmate subsequebatur, τὰ ἐπιχειρήματα, deletis interpretamentis, quae Gaisfordus uncis sepserat. „αἱ ἐπιχειρήσεις, τὰ ἐπιτηδεύματα desunt A. B. V. τὰ ἐπιτηδεύματα A. in marg. Ceterum τὰ ἐπιχειρήματα praecedenti gl. nectunt A. V. et sic Photius et Lex. Seg. qui praebent Τὰ ἐπίχειρα. τὰ ἐπιχειρήματα. Schol. Luciani Tim. c. 4. *Τἀπίχειρα, μισθούς, τὰ διὰ τῶν χειρῶν κέρδη. Τὰ ἐπίχειρα, τὰ ἐπιχειρήματα, αἱ ἀνταποδόσεις.* Ubi vid. Hemsterhus." *Gaisf.* 10. Ταυπόλεμοι] Corruptum videtur ex *Τληπόλεμοι*, cui ne nudum foret, affixa sequentis vocis interpretatio. *Hemst.* Ταυπόλεμ^{ο} V. Ταηπόλεμ^{ο} A. Ipsa codicum vestigia persuadent ut demptis ὄνομα κύριον refingamus crasin oblitteratam, *Τᾶκ πολέμου*, ut videtur ex epigrammate quodam Anthologiae decerptam. ὄνομα ἔθνους] ὄνομα κύριον A. ὄνομα κύριον ἔθνος V. 11. Ταΐφαλοι. ὄνομα ἔθνους] Ταήφαλοι. ἔθνος A. Vid. Zosimus IV, 25. qui *Θαιφάλων* II, 31. Adde Eutrop. VIII, 2. *Gaisf.* 14. Τᾶκ κόκκου βαφ.] Myrini Ep. II, 3. Anthol. Pal. VI, 254. Lege κόκκοιο vel βαφθέντα. ὑσγίνοιο] ὑστίνοιο dedi cum A. V. Vide annot. in v. *Θέριστρον.* 16. λεγόμενόν τι] Supra in *Τάθ' οὐ παρὰ Κ. Hemst.* Integriorem quidem paroemiam videtur Diogenianus VIII, 50. protulisse: *Τἄλλα φιλώμεθα, τἄλλα μὲν ἀγαπώμεθα. κατὰ τοῦτο, οὐ σύμφημι, οὐδὲ συναινῶ.* Sed comparato Phrynicho Segu. p. 65. nemo dubitabit quin oratio manca sic reconcinnanda sit: *Τἄλλα καὶ φιλώμεθα. τἄλλα μὲν ἀγαπῶμεν, κατὰ τοῦτο δὲ διαφερώμεθα· οὐ σ. οὐδὲ σ.*

1. Ταλανίζει] Vid. *Ἐξ οὐρίου. Hemst.* Statim αἰτιατικῇ delevi cum *V. item ut in v. *Ταλαντεύει.* 3. Ταλαντεύει] Plutarch. II. p. 682. *Toup.* Τὰ δὲ τῆς τύχ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionysium Halicarnass. lib. IX. (c. 13.) p. 570. *Küst.* Cf. Wessel. in Diod. XI, 22. Dein corrige νίκαις τε καὶ ἥ. 4. κἀκεῖσε] καὶ τῇδε A. B. V. Dionys. 5. Καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κιν.] Haec sunt verba Theophylacti Simocattae lib. II. c. 6. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* Infra legendum τοῖς μὲν γάρ. 8. Τάλαντον] Easdem observationes de talenti notionibus iisdem fere et exemplis et vocibus proposuerunt Pollux IX. c. 6. Photius, Etym. M. et Lex. Seguerianum: ut facile colligas e communi fonte, hoc est, e Didymo ut opinor (v. Prisc. de figg. numer. 3, 17.), lexicographos hausisse. ἢ γὰρ] ἢ γὰρ καὶ V. καὶ *V. Mox τοῦ χρυσίου A. 9. καθ' ὃ σημαινόμενον — κριθήσεται om. V. 10. Δημοσθένης] De Symmor. p. 183. 11. Ἀριστοφάνης] Ran. 805. Καὶ γὰρ ταλάντῳ κτλ. 12. σταθμήσεται] κριθήσεται A. Photius, Etym. p. 744, 20. Pollux IX, 52. et Lex. Bachm. 13. Ὁμηρικόν] Il. θ'. 69. Revoca τὸ Ὁμηρικόν e lexicographis. Ὅμηρος *V. 14. Χρύσια Med. 15. τρίτον σημαινόμενον et sqq. V. in marg. 16. ὡς καὶ] ὡς om. A. solus. Eodem revocetur etiam Euphor. fr. 48. Ἀλλ' οὔπω Θήβη πεπρωμένα κεῖτο τάλαντα (dona dicit ἀνακαλυπτήρια), in quibus haesit Meinekius.

esse. quare ad septem Sapientes eum detulerunt. eorum vero quilibet repudiavit, negans se sapientem esse, quod alius esset se sapientior. tandem Apollini ut omnium sapientissimo eum dedicare placuit. *Τὰ ἐν ποσί.* Quae sunt praesentia. *Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. Ad cribrum dicta.* dicitur de iis qui per cribrum et tripodem aut laurum vaticinantur. *Τὰ ἐπίχειρα.* Praemia, merces. item conatus. *Ταηπόλεμοι.* Nomen. *Ταίφαλοι.* Nomen gentis. *Τακερά.* Refrigerata. *Τᾶκ κόκκου.* Per crasin dictum. *Vestes aestivas cocco et hysgino colore tinctas. Τακτικῶς.* Ordinibus instructis. *Τἄλλα καὶ φιλ. Quod cetera attinet amici simus.* quoddam vulgo dictum. *Ταλανίζει.* Luget, miserum vocat. *Τάλαντα.* Librae, item quae libra appenduntur. *Ταλαντεύει.* Ponderat. *Fortuna vero certaminis diu nutavit, huc illuc inclinante victoria. — Tum pro ratione periculorum praemia quasi lance dispensabat. aliis enim collata dignitas fortitudinis praemium erat, aliis equus. Τάλαντον.* Multa significat. primum maximam auri argentique partem; qua significatione Demosthenes dicit L. *talenta.* deinde ponderis nomen. ut Aristophanes: *Etenim lance musica ponderabitur.* et Homerus: *Aureas pater suspendebat lances.* tertia significatio lancis est momentum. quarta numeri cuiusdam nomen: unde *πολυτάλαντος* dicitur dives. hinc pendet

Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα.
καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται.

Ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτον ἡμιτάλαντον καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον. ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον δύο ἥμισυ τάλαντα, τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον τέσσαρα ἥμισυ, καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον ἓξ ἥμισυ. καὶ ὅλως οὑτινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις· οἷον ἂν μὲν ὄγδοον, ζ· ἂν δὲ ἔνατον, ἡ· συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ ἥμισυ. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν.

Τάλαντον, ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστιν ξ· ἡ δὲ μνᾶ δραχμῶν ρ· ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολῶν ἓξ· ὁ δὲ ὀβολὸς χαλκῶν ξ· ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζ. τὸ τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικόν· παρὰ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ', νυνὶ δὲ ιβ'. ὃ δὲ Ὅμηρος λέγει·

Δύο χρυσοῖο τάλαντα.

ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὡς γὰρ ἴσον τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ 426
λέβητος καὶ τοῦ ἵππου τίθεται. τάλαντον δὲ παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ ἡ ἄνωθεν πεμπομένη ἑκάστῳ θεία χάρις.

Σύνταξις. Ἀριστοφάνης·

Καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
τουτέστι, χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.

Ὅτι τὸ τάλαντον παρά τισιν ἔχει λίτρας ρκέ.

Καὶ Ταλαντιαῖοι λίθοι. Ταλαντιαῖοί γε μὴν ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι, δύο δὲ καὶ πλέον ἀπῆεσαν σταδίους. ἡ πληγὴ δ' οὐ τοῖς προστυχοῦσι μόνον,

---

1. Κεῖτο δ' ἄρ'] κεῖται γὰρ A. *V. κεῖτο γὰρ Photius. Repugnat Il. σ. 507. Porro bis refingendum *δύω*. 2. καὶ ἡμιτάλαντον accedunt ex A. V. Lex. et Photio. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 547. 4. Ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τ.] Confer Pollucem lib. IX. c. 6. apud quem haec totidem paene verbis leguntur. *Küst.* τοῦ τρίτου καὶ ἡμιτ.] Scribendum est, τοῦ τρίτον ἡμιτάλαντον, ut ex Polluce et iis quae hic sequuntur patet. *Küst.* Et sic MSS. cum Photio et Lex. 5. καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἥμισυ· καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ καὶ ὅλως] Sic edd. vett. Integritatem loci praestant A. V. Photius. 10. τὸ ἡμιτάλαντον] τάλαντον A. 12. ἔνατον] ἐννέα A. Photii MS. ἔνατον dedi cum Med. 14. ἡμισυτάλαντα *V. 15. ἥμισυ] ἡμίσειαν Pollux: qui superiorem partem Suida clarius explicavit. 16. Τάλαντον] Eandem observationem tradunt Schol. in Il. ε. 576. et Schol. Gregorii Nazianzeni apud Iungermannum in Polluc. IX, 87. sive Montfauconum, descriptam illam e Diogeniani lexico. Uterque Scholiastes conclusionem habet auctiorem, caret autem illis ὁ δὲ Ὅμηρος λέγει — χάρις.

1. χαλκῶν ἡ Schol. Hom. 3. Ἀττικόν quod cum seqq. continuabatur, om. A. Gaisfordus notavit. Recte Porsonus: „Lege et distingue, Ἀττικόν. παρὰ δὲ Σικ." Is emendationem (sive malis scripturam ex utroque Schol. restitutam) Böckhii *Metrolog. Untersuch.* p. 312. occupavit, qui longius progressus aut post Ἀττικόν quaedam intercidisse suspicabatur, aut locum gravius etiam interpolatum esse. Nam uberior est Scholii Homerici narratio, habetque Schol. Gregorii sincere scriptum post ιβ': *δύναται δὲ ὁ νόμος τρία ἡμιωβόλια.* Mihi tamen Suidas operam suam ut solet finibus artioribus videtur continuisse. Saltem inseri licet δὲ post Σικελιώταις. 4. μνῶν κδ'] Scaliger in Tractatu de Re Nummaria legit *νούμμων κδ'. Küst.* Aristoteles ap. Pollucem: τὸ μέντοι Σικελικὸν τάλαντον ἐλάχιστον ἴσχυε· τὸ μὲν ἀρχαῖον, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, τέσσαρας καὶ εἴκοσι τοὺς νούμμους ἴσχυε, τὸ δ' ὕστερον δυοκαίδεκα. Unde corrigendus Suidas: τοῦτο δὲ τὸ τάλαντον τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικόν. Hic sistit oratio, significans, quod descripserat sexaginta minarum etc., esse quod dicatur Atticum. Παρὰ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν νούμμων κδ', νυνὶ δὲ ιβ'. Perperam editur μνῶν κδ'. Quod et Scaliger vidit. *Gronov.* de Sestert. III, 3. p. 140. νόμων, quod postulat metrum in locis Epicharmi apud Polluc. X, 80. quomodo scribitur in tabulis Heracleensibus: restituendum Scholiastae Gregorii Nazianzeni apud Montfaucon. Diar. Ital. p. 214. Sequitur enim, *δύναται δὲ ὁ νόμος τρία ἡμιωβόλια.* Confer et emenda Schol. Villoison. in Il. ε. 576. *Porson.* Adde notam Bentleii Diss. Phalar. p. 454. sive Opusc. p. 409. disputationem. *νούμμων* probavit etiam Böckhius *Staatsh. d. Ath.* I. p. 18. et l. supra laud. p. 311. 5. Corrige *δύω*: vide Il. σ'. 507. ψ'. 269. 614. De quo supra monitum. 9. θείᾳ γραφῇ] Haec pertinent ad Matth. XXV, 15. ubi talentum, quod dominus servis lucri faciendi gratia commisit, ab interpretibus transfertur ad τὸ χάρισμα τῆς διακονίας, doctoribus a Deo tributum, quae et χάρις saepe a Paulo dicitur, ut Rom. XII, 2. Chrysost. Homil. LXXIX. in Matth. p. 673. τάλαντα ἐνταῦθα ἡ ἑκάστου δύναμις, εἴτε ἐν προστασίᾳ, εἴτε ἐν χρήμασιν, εἴτε ἐν διδασκαλίᾳ, εἴτε ἐν οἱῳδήποτε πράγματι τοιούτῳ. cf. Theophylactus h. l. qui idem transfert ad ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, διακόνους, καὶ χαρίσματα πνευματικὰ λαβόντας. *Ernest.* 11. Σύνταξις] συν[τ] A. Hoc vult, locum sequentem Aristophanis memorabilem esse ob syntaxin. *Gaisf.* Vide annotat. in v. Παρολίγον. Ἀριστοφάνης] Nub. 875. Cf. v. Ἀναπειστηρίαν. 13. ἤγουν] τουτέστι dedi cum A. *V. Dein τὴν om. A. B. *V. 14. Ὅτι Gaisf. cum *V. λίτρας om. A. *V. Vide Böckhii *Metrolog. Untersuch.* p. 151. 15. Ταλαντιαῖοί γε μὴν ἦσαν οἱ β.] Haec sunt verba Iosephi lib. VI. de Bello Iud. c. 18. p. 921. (V, 6, 3.) ubi balistas Romanas describit. *Küst.* Iosepho hinc reddas γε μήν, ubi μὲν vulgatur. 16. οἱ om. *V. 17. προστυχοῦσι] Iosephus rectius προεντυχοῦσι. *Küst.* Antea τοῖς om. *V.*

---

illud Homericum: *Iacebant autem in medio duo auri talenta.* dicitur etiam διτάλαντον, τριτάλαντον ἡμιτάλαντον. Antiqui vero dicere solebant, τρίτον, πέμπτον, ἕβδομον ἡμιτάλαντον, i. e. talenta duo et dimidium, talenta quattuor et dimidium, talenta sex et dimidium. in genere cuicunque numero ἡμιτάλαντον iunxeris, eius numerus praecedens talentis conveniet. ut si quis octavum dixerit, intelliget septem talenta; si nonum, octo: addito nimirum dimidio. porro solebant antiqui talentum unum et dimidium τρία ἡμιτάλαντα dicere; item ut unam minam et dimidiam τρία ἡμίμναια. Τάλαντον. Talentum, ut ait Diodorus in libro de Ponderibus, valet LX. minas; mina drachmas centum; drachma sex obolos; obolus sex chalcos; chalcus septem minuta. talentum vero quod nunc dicitur, Atticorum est. apud Siculos vero cum olim valuisset minas XXIV. nunc XII. Homerus autem dicit: *Duo auri talenta.* hinc sequitur talentum nostrum non esse par antiquorum talento. nam tripodi et lebeti et equo par ponitur. talentum vero in S. Scriptura vocatur gratia, quam Deus cuilibet tribuit. — Nota structuram verborum apud Aristophanem: *At enim talento hoc didicit Hyperbolus.* significat eloquentiam ad persuadendum aptam. — Talentum apud quosdam habet libras CXXV. — Et Ταλαντιαῖοι λίθοι, saxa talenti pondus habentia. *Saxa vero quae iaciebantur, talenti pondus habebant, stadiaque duo et amplius pervadebant. quorum ad ictus non modo illi, in quos prima incidebant, sed*

ἐπιπολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνους ἦν ἀνυπόστατος. — Αἰτιώμενοι δὲ τὸν Περικλέα πεντήκοντα ταλάντοις ἐζημίωσαν.

Ταλαντουμένην. Πλάτων ἐν Τιμαίῳ· Τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων, κινουμένην δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται, καὶ ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν.

Ταλάντωσις. στῆσις, στάθμησις.

Ταλαπαθές. ταλαίπωρε.

Ταλαπείριος. ὁ ταλαίπωρος.

Τάλαρος. καλαθίσκος, κόφινος μικρός. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἁ τριτάτα δ' εἰροχαρῆ τάλαρον.

Καὶ Ταλαρίσκος.

Ἀημῷ μὲν ταλαρίσκον ἐύπλοκον.

** Μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
ξέσσ'· ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

Τάλαρος. καλαθίσκος.

Καὶ τάλαρον σχοίνοισιν ὑφασμένον, ὅν ποτ' ὀδόντι
ἐπλήρου τολύπη πᾶσα καθαιρομένη.

Τάλας. ἄθλιος.

Ταλασήιον ἔργον. ἡ ἐριουργία.

Ταλάσης. ὑπομείνης.

Ταλασίαν. ἐριουργίαν. Καὶ Ταλάσιον, ἐριουργόν.

Ταλασιουργία. ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. Ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας. Καὶ αὖθις· Οὐκ ὄντος ἀπρεποῦς τοῖς ἐπιχωρίοις, ὥστε τοὺς ἄνδρας ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς.

Ταλασίφρονα. ὑπομονητικόν.

Ταλαοί. τληπαθεῖς. οἱ δὲ διαιροῦσιν, ὥστε εἶναι τ' ἀλαοί. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Ταλαύρινος. ὑπομονητικός, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

Ταλαίπωρος. ὁ ἄθλιος· παρὰ τὸ τλῆναι καὶ

---

2. *πεντήκοντα ταλάντοις*] Vid. Plutarch. p. 171. E. Diodorus Siculus XII, 45. *τὸν Περικλέα νομίζοντες αἴτιον αὐτοῖς γεγονέναι τοῦ πολέμου — ἐζημίωσαν ὀγδοήκοντα ταλάντοις. Gaisf.* 4. Timaeus p. 247. *Ταλαντοῦσθαι, ἑτεροφορεῖσθαι. Πλάτων ἐν Τιμαίῳ*] P. 535. *Küst.* Sive p. 52. E. *Τὴν*] *τὴν δὲ* A. E. *V. Photius, Zon. et Etym. M. p. 744. 5. *μὴν*] *μὲν* A. E. Med. Phot. In fine *βαρεῖν* E. 6. *κινουμένων δὲ αὖ πάλιν*] Scribe, ut apud Platonem, *αὐτὴν κινουμένην δ' αὖ πάλιν. Küst. κινουμ' δ' αὖ αὖ* A. *δὲ* Edd. 10. *Ταλαιπαθές. ταλαίπωρον* Photius. 11. Vide Od. ζ'. 193. 12. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Archiae XI, 6. Anthol. Pal. VI, 39. 16. *Ἀημῷ μὲν ταλαρ.*] Antipatri Sidon. XXII, 3. Anthol. Pal. VI, 174. *ταλαρίσκον *V. 17. *Μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλ.*] Fragmentum hoc non pertinet ad vocem *τάλαρος*, sed *ταλαύρινος. Küst.* Anytes XV, 3. dictum ex Anthol. Pal. VII, 208. *μελανδέου αἷμα ταυρινοῦ* A. B. V. E. 18. *ξέσ'* *V. Med. Lege *ζέσ'. ἀργυρέαν*] *ἀργαλέαν* reposui cum A. Pal. *ἀργέαν* V. Restituendum *ἀρπαλέαν, humum sanguinis avidam.*

1. *Καὶ τάλαρον σχοίν.*] Philippi Thessal. Ep. XVIII, 5. Anthol. Pal. VI, 247. *σχοίνοισιν*] *σχοίνοις* A. E. *V. Med. 4. *Τάλας*] *Τάλαρος* V. 5. *Ταλάσιον*] MS. A. *ταλασήιον. Küst.* Placet *ταλασήιον*, est enim ex poeta aliquo. *Toup. ταλασήιον* item B. V. quod restitui iusserat Tittmannus, comparans *ταλασήια ἔργα* Apollon. Rhod. III, 292. *ταλασίιον* E. *ἐριουργία*] Sic recte MSS. At in prioribus editt. [et B. E.] inepte legitur *ἱερουργία.* Idem dictum velim de vocibus sequentibus, *ἐριουργίαν, ἐριουργόν*, et *ἐρίων*, quippe pro quibus in prioribus editt. itidem corrupte legitur, *ἱερουργίαν, ἱερουργόν*, et *ἱερείων. Küst.* Ubi *ἱερουργίαν* et *ἱερουργόν* etiam B. E. *ἱερείων* item E. 6. *Ταλάσεις, ὑπομενεῖς*] *Ταλάσης. ὑπομείνης* A. B. Photius. *ταλάσεις ὑπομείνεις* V. *ταλάσσης* Il. *ν'.* 829. 7. *Ταλασίαν*] Vid. Schol. Platon. p. 453. Plutarch. Anton. p. 920. *οὐ ταλασίαν οὐδὲ οἰκουρίαν φρονοῦν γύναιον* attulit *Toup.* Sub finem *ἐριούργιον* Lex. Bachm. 9. *Ταλασιουργία*] Vid. *Χερνῆτις. Hemst. ἡ περὶ τῶν ἐρίων ἐργασίμη τέχνη* Timaeus p. 247. Cf. Schol. Plat. p. 389. 11. *Οὐκ ὄντος ἀπρεποῦς*] Ad sententiam comparandus Nymphodorus ap. Schol. Soph. Oed. C. 337. collatis intpp. Herod. II, 35. 14. *Ταλασίφρονα*] Il. *δ'.* 421. 15. *Ταλαοί. τληπ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 688. *Küst.* 16. *ταλαοί* *V. Med. 17. *ὑπομονητικός* om. V. Sed eam vocem agnoscit Schol. Aristoph. Acharn. 962. unde gl. sumptam esse docuit Abreschius. 19. *Ταλαίπωρος*] Sophocles Oedip. Colon. 14. *Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου.* Scholiasta in eum locum: *Πωρεῖν οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. καὶ Ἀντίμαχος· Πῶρος τοίγ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.* Scholiastes Aristophanis in Plut. 33. *ταλαίπωρος δὲ παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὅ ἐστι πένθος. ὅτι δὲ πῶρος πένθος ἐστὶ καὶ Ἀντίμαχός φησι· Πῶρός τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.* Ex his duobus locis nota haec Suidae consarcinata est. Confer Nostrum supra v. *Πῶρος. Küst.* Suidas Aristophanis Scholiasten et Sophoclis in Oed. Col. 14. compilavit: verum ita discrepantia, ut facile duos esse versus quis suspicetur, unum talem, *Πῶρος τοί γ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος*: alterum, *Πωρεῖν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο*: ad quod exemplum ubi mendosi leguntur, corrigendos puto. Tertium fortasse suppeditet Schol. Euripid. Orest. 392. *Πώρη τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος*: an vero ex male confusis, quos ante posui, binis versibus orta sit lectio, ut liquido definiri posset, ipsa Antimachi vel Thebaide vel Lyda foret opus. Signate tamen Schol. *ταλαίπωρον* dici tradit *παρὰ τὴν πώρην, ὃ δηλοῖ τὸ πένθος*: quae forma, ne possit vocari in dubium itidem ab Etymologo notata p. 162, 48. *παρὰ τὸ πῶρα, ὃ δηλοῖ τὸ πάθος*, latetque, nisi

---

ne ii quidem qui longo post eos intervallo stabant, resistebant. — Periclem autem accusatum L. talentis multarunt. ***Ταλαντουμένην.*** Plato in *Timaeo*: *Terram autem inaequaliter libratam ab illis concuti, commotam rursus eadem concutere.* metaphora ducta a libris. libra enim *τάλαντον* dicitur. Et *Ὑπερταλαντᾶν*, praegravare. ***Ταλάντωσις.*** Ponderatio, libratio. ***Ταλαπαθές.*** Miser. ***Ταλαπείριος.*** Miser. ***Τάλαρος.*** Calathus, parvus cophinus. In Epigrammate: *Tertia vero calathum lanae amantem.* Et ***Ταλαρίσκος.*** *Demo quidem quasillum pulchre textum.* ** *Niger vero ipsius sanguis ex bellicoso corpore effluxit, et sitientem glebam cruore infecit.* ***Τάλαρος.*** Qualus. *Et calathum ex iuncis textum, quem quondam replevit glomus lanae pectine textorio penitus purgatus.* ***Τάλας.*** Miser. ***Ταλασήιον ἔργον.*** Lanificium. ***Ταλάσης.*** Tolerabis. ***Ταλασίαν.*** Lanificium. Et ***Ταλάσιον***, lanificum. ***Ταλασιουργία.*** Lanificium. *Ille autem filias lanificas et netrices efficere conabatur.* Item: *Cum apud indigenas non turpis duceretur mos, ut viri lanam tractarent.* ***Ταλασίφρονα.*** Mala patienter tolerantem. ***Ταλαοί.*** Aerumnosi. quidam autem vocem dividunt, ut sit *τ' ἀλαοί.* Aristophanes *Avibus.* ***Ταλαύρινος.*** Tolerans, patiens laborum bellicorum. ***Ταλαίπωρος.*** Miser. significat enim id

427 ||τὸν πῶρον, ὅ ἐστι πάθος. ὅτι δὲ πῶρος πάθος τί ἐστιν Ἀντίμαχός φησι·

Πῶρον τίν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. καὶ Ἀντίμαχος αὖθις·

Πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. παρὰ τοῦτο οὖν τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

Τάλεσιν. ἀναλώμασιν.

Τἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω.

Τάλιγγις. Ὁ δὲ Τάλιγγις ὅπλων μὲν καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἔκρινεν ἀλογεῖν, πόρναις δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις ὁμοδίαιτος ὑπάρχειν.

Τὰ Μαγνήτων κακά. ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν· παρόσον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς θεὸν πολλῶν κακῶν ἐπειράθησαν.

Ταμεσίχροα. τέμνοντα τὸ σῶμα.

Ταμεῖον. θησαυρός. Καὶ Ταμιεῖον.

Τάμη. αὐθυπότακτον.

Ταμίας. ἀρσενικόν. ταμία δὲ θηλυκόν.

Ταμίαι. ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

Ταμίαι. ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι, δέκα τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ δέ τινες καὶ τῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις.

Ταμίαι. ἔφοροι, φύλακες, ταμιοῦχοι, διοικηταί.

Ταμιεύεται. διοικεῖται, ἀποκρύπτει, φυλάττει. Καὶ ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν εὐδοκεῖν πράτ||τωσι, ταμιεύεσθαι τὰς τύχας· 428

---

fallor, in Hesychii corrupto, *Πώννα . . . . λύπη.* In explicanda voce promiscue veteres adhibent *πάθος* et *πένθος*: nec Küstero assentior, qui apud Suidam hoc illius vice reponi voluit: nam *πάθος* accommodata simul, quam *ἀπὸ τοῦ πήθω, πήσω* ducunt, originem indicat. Etym. p. 699, 7. *Hemsterhus.* in Aristoph. Plut. p. 22. Sed intellexit Dindorfius coniunctis grammaticorum discrepantiis unum effici versum Antimachi cum auctario: *Πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος Θέντο.* Protulit eandem sententiam Stollius Animadv. in Antimachi fragm. p. 20. qui ab emendando Suida vellem abstinuisset. Ceterum infra *Küsterus* in priore versu: „Metro consuletur, si scribas, *Πῶρον τοῖς ἀλόχοισι* etc." *τάλας*] τλῆναι A. V. Schol. Aristoph. Dein *καὶ* om. Schol.

1. *πάθος*] Scribendum potius est *πένθος*, ut legitur apud Enarratorem Comici, loco ante laudato. *Küst.* *τι πάθος* V. *πάθος*] Et hic *πένθος* malim, absque particula *τί*. *Küst.* Et ignorat pronomen Schol. 4. *Ἠλεῖοι*] *Ἠλεῖος* A. V. 6. *Πωρητὸν ἀλόχ.*] Supra v. *Πῶρος* monuimus scribendum potius esse, *Πωρητὺν δ' ἀλόχοισι* etc. Vide Hesychium v. *Πωρητύς*. *Küst.* 7. *ταλαίπωρος*] *τὸ ταλαίπωρος* A. E. Mox *ὁμολογεῖται* A. 8. *Τάλεσιν*] Scribendum est *τέλεσιν*, eaque vox loco suo reddenda: ut iamdudum ante monuit Casaub. in Athen. lib. VII. c. 18. *Küst.* Huic glossae dubito num fides sit habenda; quamvis eam Photius tueatur. 9. *Ἀληθὲς γὰρ ἰσχ.*] Haec a capite reponenda sunt et sic scribenda, *Τἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω.* Sic enim (docente hoc itidem Casaubono loco ante laudato) legitur apud Sophoclem Oedip. R. 356. unde fragmentum istud depromptum est. *Küst.* *Τἀληθὲς* A. V. Vide glossam inferiorem *Τρέφεσθαι.* 10. *Ὁ δὲ Τάλιγγις*] Vid. supra v. *Ἀλογεῖν*. *Burn.* *τε καὶ*] *μὲν καὶ* dedi cum A. B. V. et glossa superiore. 11. *θυρογλώττοις* Med. Continuo glossam expunxi, quam MSS. omnibus invitis editor Mediolanensis inseruerat e Schol. Sophocl. Antig. 629. *Τάλις, τάλιδος. λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσά τινι νύμφη. Καλλίμαχος· Αὐτίκα τὴν τᾶλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ. Καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ· Μελλογάμου τάλιδος ἥκει, μελλογάμου νύμφης.* Sub finem Med. *Μελλογάμου νύμφης τάλιδος ἥκει*, omissis *μ. νύμφης.* 13. *Τὰ Μαγνήτων κ.*] Confer Nostrum supra v. *Μαγνήτων κακά*. *Küst.* Ubi corrige tenorem *Μαγνητῶν*. Addas Archilochi fr. 71. 16. *Ταμεσίχροα*] Homerus Il. *δ'*. 511. *Küst.* 17. *Ταμεῖον*] V. Porson. in E. Or. 229. 18. Om. vulg. Tuetur *V, 19. *ταμία*] *ταμίας* *V.

1. *Ταμίαι*] Vide Petitum in Comment. in Legg. Att. p. 253. *Küst.* De generibus quaestorum Atticorum luculente disputat Böckhius *Staatsh. d. Ath.* T. I. p. 181. sqq. *εἰσιν*] *εἰσιν δέκα* Hemsterhusius. 2. *πεντακοσιομεδίμνων*] *τῶν πεντ.* A. Photius. 8. *Ταμίαι. ἀρχή τ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 9. *δέκα*] *ἦν οἱ ταμίαι δέκα* A. V. Photius et Harp. 12. *τινες*] *τινες καὶ* A. B. V. Phot. Harp. 13. *καὶ* neglexit vulg. 14. *δεδήλωκεν*] *δέδωκεν* A. V. 15. A *ταμιοῦχοι* novam glossam orditur Lex. Bachm. p. 381. Ceterum cf. Musgr. in Soph. Antig. 1139. 18. *Ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρ.*] Male haec Valesius ad Polybium refert. Sunt enim Dionysii Halicarnass. lib. VIII. (c. 48.) p. 519. ut et ante nos docuit Paul. Leopardus Emend. lib. I. c. 16. *Küst.* Restitui *Καὶ ὅτι* cum A. V. E. Med. 19. *εὐδοκιμεῖν πράττωσι*] Scribe *εὖ πράττειν δοκῶσι*: ut recte legitur apud Dionysium Halicarnass. loco laudato. *Küst.* *εὖ δοκεῖν* A. *εὐδοκεῖν* V.

---

quod est perpeti *πῶρον*. *πῶρος* autem luctum esse demonstrat Antimachus: *Uxoribus suis quisque et liberis luctum attulerunt.* item Elei *πωρεῖν* dicunt de eo quod est lugere. hinc igitur notatio vocis *ταλαίπωρος* ducitur. *Τάλεσιν*. Impensis. *Mecum enim facit magna veritatis vis.* ubi *τρέφω* idem est quod habeo. *Τάλιγγις. Talingis vero armorum virorumque bellicosorum nulla ratione habita, scortorum et scurrarum consuetudine uti decrevit.* *Τὰ Μαγνήτων κακά*. Magnetum mala. de maximis et gravissimis malis dicitur. Magnetes enim cum deum impietate laesissent, multis malis vexati sunt. *Ταμεσίχροα*. Corpus secantem. *Ταμεῖον* et *ταμιεῖον*. Aerarium. *Ταμίας*. Masculinum. at *ταμία*, proma conda. *Ταμίαι*. Quaestores sunt magistratus Athenis, sorte lecti ex Pentacosiomedimnis, qui in templo Minervae, quod est in Arce, pecuniam et sacram et publicam custodiunt; itemque ipsius Minervae simulacrum. sunt etiam Quaestores suffragiis electi, qui sacris et publicis triremibus praesunt; alter Paralo, alter vero triremi Ammonis. *Ταμίαι*. Magistratus apud Athenienses, numero decem. his coram Senatu tradebatur simulacrum Minervae, Victoriae, reliquus ornatus et pecunia, auctore Aristotele. erant etiam quidam triremium Quaestores, ut idem tradit. Quaestores autem comitatos fuisse trierarchis Eupolis declaravit. *Ταμίαι*. Quaestores, aerarii praefecti, dispensatores, administratores. *Ταμιεύεται*. Dispensat, recondit, custodit. *Sapientum est, cum aspirat fortuna, res secundas moderate ferre, contra in rebus artis*

ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς καὶ φαύλας ἔλθωσι, μηθὲν ὑπομένειν ἀγεννές.

Ταμιευόμενον. φυλάττοντα.

Ταμιεῖον. κοιτῶνα. Καὶ Ταμιείδιον, ὑποκοριστικῶς.

Ταμίης. δεσποίνης.

Ταμύναι. πόλις ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐρετριέων· ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες.

Τάν. ἑταῖρε· ἢ σύ. καὶ ὦ τάν, μετὰ τοῦ ἄρθρου.

Ταναγραία. πόλις.

Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. οἱ μαχηταὶ καὶ θυμικοὶ ὡς ἄνθρωποι. Βάβριος·

Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
οἷς φασιν εἶναι θυμὸν ὥςπερ ἀνθρώποις.

Ταναή. μακρά. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Οὕτω τοι, μελία ταναά, ἀνὰ κίονα μακρὸν ἧσο.

Τὰ Νανν άκου κλαύσομαι. τὸν Νάννακόν φασι βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Λευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ δακρύων ἱκέτευε.

Ταναϋφῆ. λεπτοϋφῆ.

[Τανάχαλκος. πολύχαλκος.

Τανάχαλκόν τε λέβητα
σὺν πελέκει, καὶ] τὰν ἐνοδόνον τορύναν.

Ταννηλεγές. σκληρόν.

Τάνις. ὄνομα τόπου, ἔνθα ἦσαν τοῦ Φαραὼ τὰ βασίλεια. Δαβίδ· Ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Ταντα λεία ψυχή. τοῦ Ταντάλου.

Ταντάλειοι. τρομικοί. καὶ παροιμία· Ταντάλειοι τιμωρίαι, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν· ὡς οἱ Βυζάντιοι μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διάγειν.

Τάνταλος τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θεῶν, ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια· καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιωτη-

1. μηδὲν] μηθὲν A.*V. cum Dionysio. Mox ἀγενές E. Med. 3. Post hanc glossam delevi syntacticam observationem: *Ταμιεύω. Καὶ σώματα μὲν προκαθαίρειν, ψυχῆς δὲ κάθαρσιν ταμιεύεσθαι.* Novissima extant in Cram. Anecd. Vol. IV. p. 300. Gaisfordus: „*Ταμιεύω*] αἰτιατικῇ addunt B. E. Deest gl. A. V. Sententiae vim aperuit Hemsterhusius in Luciani Nigrin. c. 27." 4. ὑποκορικῶς *V. 6. *Ταμίας* inter vss. *V. 7. *Ταμύναι. πόλις ἐν Εὐβ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Cf. Böckhium *Staatsh. d. Ath.* T. II. p. 110. τῶν] τῇ A. B. V. et grammatici. 8. *Αἰσχίνης*] C. Ctes. p. 66. 9. *Εὐβοϊκά*] *Εὐβοεικὰ* E. et MSS. quidam Harp. *Εὐβοιακὰ* Photius. 10. *Τάν*] Confer supra v. *Ὦ τάν. Küst.* ἄρθρου] τοῦ ἄρθρου A. V. 12. *Ταναάγρα*] *Ταναγραία* A. B. V. Cum iisdem MSS. omissa sunt continua, *τῆς Βοιωτίας. ὁ ἀπ' αὐτῆς Ταναγραῖος.* 13. *Ταναγραῖοι*] Anthol. Reisk. p. 93. Athen. p. 551. *Toup.* MS. Tanagricos gallos Varro R. R. III, 9, 6. pulchros et ad proeliandum inter se maxime idoneos fuisse narrat. 14. *Βάβριος*] Fab. 5. Tyrwhitt. p. 34. Praestat tamen quae in Babrii libro extat scriptura versus secundi, *οἷς θυμὸν εἶναί φασιν οἷον ἀνθρώποις.* Sub finem cum A. V. *Καὶ παροιμία· Ἀλεκτρυόνα καὶ ἀθλητὴν Ταναγραῖον. ᾄδονται δὲ καὶ ὡς εὐγενεῖς οὗτοι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλεκτρυόνα τὸ λεῖπον*, omisit Gaisfordus. Sed *V. nihil nisi *καὶ ὡς* et *καὶ ζήτει κτλ.* ignorat. 15. *Ἀλεκτορίσκων*] Sic MS. A. At priores editt. [et E.] *ἀλεκτορίδων*, quam lectionem metrum versus respuit. *Küst.* 17. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Simonidis XLIV, 1. Anthol. Pal. VI, 52. Cf. v. *Ἧσο.* 18. *ἀνὰ κίονα*] *ἀντικίονα* A. *V. Lege *ποτὶ κίονα* cum Anthol. et vv. *Ἧσο* et *Μελία.*

1. *Τὰ Νανν άκου*] Confer Nostrum supra v. *Τὰ ἀπὸ Νανν άκου. Küst.* Omnino haec cum superioribus iuncta perpetuam efficiunt narrationem, qualem exhibet Zenobius VI, 10. Hinc videtur additamentum irrepsisse in v. *Νάννακος.* 7. *Τανάχαλκόν τε λέβ.*] Incredibilis error, cum liber Anthol. Pal. VI, 306. in Ep. Aristonis I, 3. perspicue prodat *τὸν εὔχαλκόν τε λ.* Sed bene factum quod Suidam culpa liberat A. qui novissima *καὶ τὰν ἐ. τορύναν* hic omiserit, paulo post pro glossa singulari exhibuerit. Itaque Suidae nihil fere concedimus praeterquam *Τὰν ἐνοδ. τ.* Huc etiam illud referendum, quod *καὶ* om. *V. Med. novamque glossam *Τὰν ἐ. τ.* constituit Med. Interim suspectas partes notavi. 8. *ἐνοδόκον*] *ἐνοδόνον* V. E. Cf. Porsoni Advers. p. 307. 10. *τόπου*] *πόλεως* V. cui favet Zon. p. 1709. 11. *Δαβίδ*] Ex Ps. LXXVII, 43. ubi Theodoretus, *Τάνις εἶχε τοῦ Φαραὼ τὰ βασίλεια* etc. *Ernest.* V. *Quatremère Mém. géogr. sur l' Egypte* I. p. 284. sqq. 12. *ἡ τοῦ*] *ἡ* omisi cum A. *V. 13. *Ταντάλειοι τιμωρίαι*] Vide locum Aeliani sub v. *Σοβαρός.* 15. *ἀπολαύειν*] *ἀπολαύειν αὐτῶν* A. B. V. item Arsenius p. 443. in oratione dissimili. *ὡς οἱ Βυζάντιοι, μὴ τολμ.*] Loci huius illustratio petenda est ex Polybii Histor. lib. IV. c. 45. ubi Historicus de Byzantiis ait: *Ὑπομένουσί τινα καὶ τιμωρίαν Ταντάλειον, κατὰ τὸν ποιητήν. ἔχοντες γὰρ χώραν γενναιοτάτην, ὅταν διαπονήσωσι ταύτην, καὶ γένηται τὸ τῶν καρπῶν πλῆθος τῷ κάλλει διαφέρον, κἄπειτα παραγενηθέντες οἱ βάρβαροι τοὺς μὲν καταφθείρωσι, τοὺς δὲ συναθροίσαντες ἀποφέρωσι· τότε δὴ χωρὶς τῶν ἔργων καὶ τῆς δαπάνης, καὶ τὴν καταφορὰν θεώμενοι διὰ τὸ κάλλος τῶν καρπῶν, σχετλιάζουσι καὶ βαρέως φέρουσι τὸ συμβαῖνον.* Huc Suidas respexit. *Küst.* 17. *Τάνταλος. τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθ.*] Haec totidem paene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. Stelit. p. 171. *Küst.* Multis partibus interpolavit *Eudocia* p. 391. sq. Ceterum nemo ignorat uberrimam Porsoni narrationem in E. Or. 5. 19. *γῆν*] *τὴν γῆν* V.

et afflictis nihil humile et indignum facere. *Ταμιευόμενον.* Custodientem. *Ταμιεῖον.* Cubiculum. Et *Ταμιείδιον*, diminutivum. *Ταμίης.* Dominae. *Ταμύναι.* Urbs in Euboea, in regione Eretriensium: ubi Apollinis est templum, quod ait Aeschines et qui res Euboicas scripserunt. *Τάν.* Sodes, vel, o bone, dicitur etiam *ὦ τάν* cum articulo. *Ταναγραία.* Urbs. *Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι.* Tanagraei galli pugnaces erant et animosi tanquam homines. Babrius: *Gallorum erat pugna Tanagraeorum, quibus dicunt inesse iram tanquam hominibus.* *Ταναή.* Longa. In Epigrammate: *Sic longa hasta ad columnam longam suspensa sis.* *Τὰ Νανν άκου κλ.* Instar Nannaci flebo. dicunt Nannacum fuisse regem ante Deucalionem; qui cum praesciret futurum diluvium, omnibus in templum convocatis, flens deum oravit. *Ταναϋφῆ.* Subtiliter contexta. [*Τανάχαλκος.* Multum aeris habens. *Et ex aere solido factum lebetem, cum securi; et cochlear, quo puls hauritur.*] *Ταννηλεγές.* Durum. *Τάνις.* Nomen loci, ubi fuit Pharaonis regia. David: *In campo Tanis.* *Ταντάλεια ψυχή.* Tantali anima. *Ταντάλειοι.* Tremuli. hinc proverbium, *Tantaleae poenae*, de iis dictum, qui bona quidem habent, nulla tamen fruendi potestate: ut Byzantii, qui extra urbem degere non audebant. *Τάνταλος.* Tantalus, Iovis filius, cum deorum mensis adhibitus fuisset, eorum arcana evulgavit. quare in locis inferorum,

ρίοις, πέτρον ἔχων ἐφύπερθεν αὐτοῦ ἠρτημένον, καὶ
429 κάτω ὕδωρ πολὺ καὶ βλαστήματα καρποφόρα. ἐὰν
οὖν ἠθέλησε πιεῖν τοῦ ὕδατος, ἐπιπτεν ὁ λίθος
ἐπ' αὐτόν. δίψει δ' ἐτήκετο, ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν ἔδει
φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δέ. ἐπὶ γενείοις δὲ
ὅτε ἤψατο τῆς λίμνης τὸ γένειον ἐξηραίνετο.

Ταντάλου κήπους τρυγᾶν. Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτόν τις, Τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρῶσιν; Πέπαυμαι, ἔφη ὁ Ἰσαῖος, ταῦτα σπουδάζων· ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιὰ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. Καὶ αὖθις· Τὸν Ταντάλου λίθον οἴεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καλωδίοις ἠρτῆσθαι. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

Ταντάλου τάλαντα ταντα λίζεται. διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν δοθῆναι.

Ταννυγλώχιν. μακρὰς ἀκίδας ἔχων.

Ταννήκεας. καὶ Ταννήκες, τεταμένην ἔχον τὴν ἄκμὴν ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην.

Ταννυμήκεες. αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ αἱ ταννυμήκεες αὗται
ἰτέαι.

Ταννύποδας. ταχείας· τὰς Ἐρινῦς φασι. τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας ἐστὶ τὸ βαδίσαι. τουτέστι, τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

Ταννύπεπλος. ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Ταννύπτερος. παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Ταννύφλοιον. μακρὸν φλοιὸν ἔχον.

Ταξιαρχῆσαι.

Ταξίαρχος. ἡγεμών, στρατοπεδάρχης.

Ταξίλης. ὄνομα κύριον.

Ταξιώτης.

Τάξις. ἡ τάξις διττή ἐστιν· ἡ μὲν ἐν τῷ στρατηγῷ, ἡ δὲ ἐν τοῖς στρατιώταις. καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατηγῷ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις. 430

2. ὅτε—ἤθελε] ἐὰν—ἠθέλησε Nonnus. ἐὰν—ἠθέλησε A. B. V. E. Huic scriptori suum soloecismum non invidi. Deinde ὅθεν λιμῷ καὶ δίψῃ τήκεται Eudocia. 4. δίψῃ] δίψει A. B. *V. 5. δυνάμενος δέ] δέ om. A. Supple ex Nonno, μὴ δυνάμενος δὲ μετασχεῖν διὰ τὴν ἐπηρτημένην κατ' αὐτοῦ πέτραν. Eudocia: μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τὴν ἐπηρτημένην πέτραν· οὐ μόνον δὲ ἤρκει αὐτῷ πρὸς κόλασιν τὴν πέτραν ὑπερκεῖσθαι αὐτοῦ, καὶ καταπίπτειν ἐπάνω αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐπιγενείοις ὅτε ἤψατο τὸ γένειον αὐτοῦ τῆς λίμνης τοῦ ὕδατος ἐξηραίνετο. ἐπὶ γενείοις δὲ ὅτε ἤπτ.] Haec corrupta sunt: in quibus proinde vertendis non tam verba quam sensum secutus sum. *Küst.* ἐπιγνείοις *V. ἐπὶ γενείας B. E. Si scriptorem istum meliore sermone dignum iudicamus, coniectare licebit: ἀπογνοὺς δὲ ὅτε ἤψατο τῷ γενείῳ τῆς λίμνης, τὸ ὕδωρ ἐξ. Mox ἤψατο A. V. E. pro ἥπτετο. 7. Ἰσαίου τοῦ ῥητ.] Quae Suidas hic de Isaeo narrat, sumpta sunt ex Philostrato, qui eadem totidem paene verbis refert in vita Isaei Assyrii p. 513. *Küst.* Recurrunt in v. Ἰσαῖος. Ἡσαίου *V. 9. τις· Τίς ἄριστος] τις A. 15. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων] Haec apparet ad formulam Ταντάλου κήπους τρυγᾶν esse revocanda. 17. Ταντάλου] Confer Suidam infra v. Τὰ Ταντάλου τ. *Küst.* Deinde ταλαντίζεται — καὶ ὡς εἰς V. 19. Lege διαδοθῆναι cum gl. inferiore sive Zenob. VI, 4. 20. Scribebatur Ταννυλῶχιν. Recte Zon. p. 1711. Vide Lobeck. Paralip. Gramm. Gr. p. 199. ἔχων] ἔχον A.

1. Ταννήκεας] Il. π. 768. Ταννήκες. τεταμένην ἔχ.] Homerus Il. ξ'. 385. Δεινὸν ἄορ ταννήκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ. Scholiasta: Ταννήκες. ἐπὶ μῆκος ἠκονημένον, μακρὰν καὶ παρατεταμένην ἔχον τὴν ἀκμήν. Huc Suidas respexit. *Küst.* Cf. Lobeck. in Aiac. p. 209. ed. sec. τεταμένην] τεταμένον V. Tum ἔχοντες Med. 5. Καὶ αἱ ταννυμ.] Thalli III, 1. Anthol. Pal. VI, 170. 7. Ταννύποδας. ταχείας. τὰς Ἐρινν.] Ex Schol. Sophocl. Ai. 837. ut Portus monuit. Confer Nostrum supra v. Ἀεὶ παρθένους. *Küst.* ταχείας τὰς Ἐρ. coniunxit Gaisfordus. Deinde praestat φησί. Gl. non recte locata. Ἐριννῦς] Ἐρινῦς A. 10. Ταννύπεπλος] Est vox Homerica. *Küst.* 12. Ταννυπτέρυγος Lex. Seg. Praestat ταννσίπτερος. πτερὰ] πλευρὰ B. E. ἔχων] ἔχουσα A. B. V. E. Photius et Lex. Seg. Ceterum cf. Schol. Il. γ'. 228. 13. Ταννύφλοιον] Homerus Il. π. 767. *Küst.* Glossam superiori praemisit *V. Continuo cum A. delevi glossam, cuius fontem indicavit Küsterus („Totum hoc fragmentum legitur etiam supra v. Ἐμβριθῆ.") Ταγχοσδρώ. οὗτος στρατηγὸς ἦν τοῦ Χοσρόου. Μένανδρος· Ὁ δὲ Ταγχοσδρὼ ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγὸς οὐχὶ ἐλέφαντάς τε καὶ ἀγροίκων ὄμιλον καὶ ἕτερ' ἄττα φόβητρα, κόμπῳ μὲν ἀρμόδια, ἐνεργὰ δὲ καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους ἀγείρας, πλήθους τε ἀγεννοῦς ἀντάλλαγμα τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας. Item Gaisfordus delevit Ταξείδιον. ὑποκοριστικῶς, cum A. V. ὑποκοριστικῶς om. B. Cf. Herod. Epimer. p. 239. et Theodosii Gramm. p. 70. Ceterum supra post φόβητρα haec tantum, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους συνήγειρε, V. cui reliqua desunt. 15. στρατοπεδάρχης om. V. et Zon. p. 1710. habet Photius. 16. Ταξίλης] Nomen proprium regis Indiae, et cuiusque successoris. Curt. VIII, 12. *Reines.* Deest V. 17. Om. vulg. Silet Gaisf. ταξεώτης Herod. Epimer. p. 210. quod ordini litterarum convenientius esse decernit Lobeckius Additam. in Buttm. Gramm. ampl. T. II. p. 432. Nempe Med. Ταξιώτης post gl. Ταγχοσδρώ locavit.

quae sontium suppliciis destinata sunt, poenam patitur, saxum habens capiti suo imminens, et infra se multum aquae et arbores fructiferas. quoties igitur aquam bibere volebat, saxum in ipsum cadebat. quare siti conficiebatur, cum cibum et potum videret neque eo frui posset. cum autem mento paludem attingeret, aqua exarescebat. *Ταντάλου κήπους τρυγᾶν. Isaeum rhetorem, qui in adolescentia luxuriosus fuerat, postea vero ad bonam frugem se receperat, quidam interrogavit, quis piscis quaeque avis esu suavissima esset? cui is respondit: Ego vero desii his studere. animadverti enim me ex Tantali hortis fructus collegisse. nimirum significans ei qui haec interrogaverat, omnes voluptates esse umbram et somnia.* Item: *Tantali saxum putare tenuibus funiculis suspensum imminere capiti.* dicitur de extrema necessitate. *Ταντάλου τάλ.* Tantali talenta accumulat. Tantali nimirum divitiae proverbio celebrabantur. *Ταννυχλώχιν.* Longas cuspides habens. *Ταννήκεας.* Et Ταννήκες, longam et acutam cuspidem habens. *Ταννυμήκεες.* Quae sunt immensae longitudinis. In Epigrammate: *Et valde procerae istae salices.* *Ταννύποδας.* Veloces. sic Furias vocant. nam passus tendere est incedere. sic igitur dicuntur, quasi quae in omnes partes progrediantur. *Ταννύπεπλος.* Longum peplum habens. quo significat mulierem istam proceram esse. *Ταννύπτερος.* Expansas alas habens. *Ταννύφλοιον.* Longum corticem habens. *Ταξιαρχῆσαι. Ταξίαρχος.* Ordinum ductor, praefectus. *Ταξίλης.* Nomen proprium. *Τάξις.* Duplicem habet significationem. nam et ducis notat dispositionem et militum ordinem. iam dispositio ducis efficit or-

Τάξις. αἱ δύο τετραρχίαι, ἄνδρες ρκή. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

Τάξεων ψιλῶν ὀνομασίαι καὶ ποσότης αὐτῶν. λόχος ἄνδρες ή. σύσιασις δ' λόχοι, ἄνδρες λβ'. πεντηκονταρχία δύο συστάσεις, ἄνδρες ξδ'. ἑκατοντάρχια, δύο Πεντηκοντάρχιαι, ἄνδρες ρκή. ἑκάστη ἑκατονταρχία ἐκτάκτους ἔχει ε, σημειοφόρον, οὐραγόν, σαλπιστήν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα. ψιλαγία, δύο ἑκατονταρχίαι, ἄνδρες σνξ. ξεναγία, β' ψιλαγίαι, ἄνδρες ψιβ'. σύστρεμμα, δύο ξεναγίαι, ἄνδρες μκδ'. ἐπιξεναγία, δύο συστρέμματα, ἄνδρες βμή. στῖφος. δύο ἐπιξεναγίαι, ἄνδρες δξ. ἐπίταγμα, δύο στίφη, ἄνδρες ηρλβ'. τούτου ἔκτακτοι ἄνδρες ή, ἐπιξεναγοὶ μὲν δ', συστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί.

Ταονθαρύζειν. τρέμειν.

Ταὼς. ὁ Τηρεύς. παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ. δασύνεται τε καὶ περισπᾶται.

Ταὼς εὐπήληξ. ὁ Μηδικὸς καὶ χρυσόπτερος καὶ ἀλαζονικὸς ὄρνις.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες. ἐπὶ καὶ αὐτὴν κεφαλήν· ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐκλελυμένοι, σείονιες δηλ. Τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων καὶ διεφθαρμένων διανοίας εἰς κωμῳδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.

Ταπεινός. καὶ Ταπεινῶ, αἰτιατικῇ.

Τάπητες. ἐπιβόλαια, ἢ στρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταπὶ κοσκίνῳ. λεγόμενόν τι. οἷον, τἀληθῆ πάντα.

Ταπιτίμια. τοὺς μισθούς. Σοφοκλῆς·

Δεῖξον ἀνθρώποισι, ταπιτίμια
τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

Ταπίχειρα. τὸν μισθόν, τὰς ἀμοιβάς.

Ἀμείνονα ἔχων ταπίχειρα τῆς ἥττης.

ἐν Μυθικοῖς.

Τὰ πλείστου ἄξια τῷ Πομπηίῳ ὑπηρε-

---

1. ρκή] Sic MSS. Pariss. itemque codex Vaticanus, ut Pearsonus ad oram libri notaverat. At priores edidit. ρκέ. i. e. CXXV. *Küst.* Et Montfauc. Bibl. Coislin. p. 506. 4. *Τάξεων ψιλῶν — αὐτῶν*] Hoc lemma ex A. V. accessit; *ὀνομασία* tamen *V. Eadem persequitur Appendix Suidae sive Bibl. Coisl. p. 509. 5. ἄνδρες*] *ἀνδρῶν* V. Coisl. (et sic in seqq.) tum *ι* A. 6. *ἑκατονταρχία — πεντηκονταρχία*] *ἑκατονταάρχ*ς — *πεντήκοντ*ι A. 8. *ἐκτάκτους*.] *ἐκτάτους* A. B. E. *V. *ἐκτάσους* Med. Coisl. Vid. v. *Ἔκτακτοι*. 9. *σαλπιστήν*] *σαλπιγκτήν* Coisl. cum gl. superiore. 10. *β' ψιλαγίαι*] *δισψιλαγία* A. 13. *βμή*] *ϛμή* A. 14. *ἑκτακισχίλιοι ἐννενήκοντα δύο*] *ϛ ϙ ϟ β* A. B. Med. *Ἕκτακτοι*] *Ἔκκατοι* A. B. V. Med. *Ἕκτατοι* Coisl. 15. *συστρεμματάρχαι*] *συστρεμμάρχαι* A. V. 17. *Ταονθαρύζειν*] Rectius *ταονθορύζειν*. Vide infra h. v. *Küst.* Leg. *ταονθαρύζειν*, vel *ταονθαλύζειν*. *Reines.* Quod a Salmasio edoctus e Suida profert Iungermannus *Ταονθαρίζειν, τρέμειν*, id minus auspicato in *Ταονθορύζειν* mutatum voluit Küsterus. In MS. Suidae Lugd. Bat. legitur *Ταονθαρύζειν*. Credibile in veteri libro *ταονθαρῦζειν* reperisse Suidam, indicio utroque modo id verbi fuisse pronunciatum. *Valckenaer.* in Ammon. p. 120. Probabilis sane suspicio. *Ταονθαρύζειν* A. B. V. Photius. Cf. Meinek. Com. Vol. II. p. 823. 18. *Ταὼς. ὁ Τηρ.*] Aristoph. Av. 102. *Τηρεὺς γάρ εἰ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταώς*; Scholiastes: *ὁ μῦθος δὲ λέγει, τὸν Ἄργον εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτό φησι, Πότερον ὄρνις εἰ σὺ ὁ λεγόμενος Τηρεύς· παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ.* Hinc Suidae illustratio petenda est. *Küst.* *Ταὼς* V. Addidi *δασύνεται* etc. ex A. V. In Schol. Aristoph. repone *δασύνεται* pro *ὀξύνεται*. Vid. Athenaeum IX. p. 398. A. *Guisf. δὲ καὶ* *V. Schol.

1. *Ταὼς εὐπ.*] Vide Schol. Aristoph. Acharn. 63. *Καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονικοῖσι. Küst.* Vid. *Ἥρωνας*, ad quam respexit. *Toup.* MS. Dictio Babrii, quam Suidas supra servavit illibatam, codex interpolavit fab. 65. 3. *Τὰ ὦτα . . ἔχοντες*] Depromptum ex Platon. Rep. X. p. 518. D. *Abresch.* Sive p. 613. C. Steph. *τῶν ὤμων* A. Mox *καὶ* ante *ἐπιστάντες* omiserunt A. *V. E. Med. Phot. 5. Τῶν τὰ ὦτα κατ.*] Sensus et constructionis supplendae gratia scribendum est *ἐστὶ τῶν τὰ ὦτα κατ.* ut legitur supra v. *Κατεαγότων*. Ceterum verba haec esse Damascii patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore p. 1045. idem fragmentum occurrit. *Küst.* Adde v. *Ὦτα κατεαγότα*. Exemplum hoc ut solet homo Suidae studiosus praefixo *καὶ αὐθις* subtexuit. 8. Om. vulg. *Ταπεινός* agnoscit *V. Dein *καὶ* om. Guisf. 9. *Τάπητες*] Vide supra v. *Λάπαθος*. *Küst.* 10. *Ἀριστοφάνης*] Plut. 528. et ibi Schol. 11. *Τὰπὶ κοσκίνῳ*] Vide paulo ante v. *Τὰ ἐπὶ κωκύτῳ*. *Küst.* *κωκύτῳ* B. V. E. Photius. *τι. οἷον*] *ποῖον* Photius. 13. *Ταπιτίμια*] *ταποτίμια* A. V. bis. Dubites haecccine debent an gl. *Ταπίτιμα* antiquior haberi. Malim tamen posteriorem. *Σοφοκλῆς*] Electr. 1382. ut Portus monuit. *Küst.* Ex hoc similive loco fluxit monstrum glossae apud Hesychium *Ἠπίμα*. Continuo *Καὶ* ante *δεῖξον* omisit cum A. V. 16. *Ταπίχειρα*] Cf. vv. *Γενάμενος* et *Σοβαρός*. E tali glossa ductum est alterum Hesychii portentum *Ἠίχειρον*. 18. *ἐν Μυθικοῖς*] Apud Tyrwhitt. Babr. p. 45. qui corrigit *ἀμείνον' ἀπέχων*. Immo *ἀμείνονα σχών*, quod praebet Babrius editus fab. 5. 19. *Τὰ πλείστου ἄξ.*] Confer Nostrum supra v. *Πομπήιος*, ubi fragmentum hoc, quod ex Ioanne Antiocheno depromptum est, multo auctius legitur. *Küst.*

---

dinem militum. *Τάξις*. Duae Tetrarchiae sunt viri CXXVIII. eorum dux olim taxiarchus, nunc vero centurio dicitur. lochus sunt viri octo. systasis, quattuor lochi, i. e. viri XXXII. pentecontarchia, duae systases, i. e. viri LXIV. centuria, duae pentecontarchiae, i. e. viri CXXVIII. quaelibet vero centuria extraordinarios habet quinque: signiferum, tergiducem, tubicinem, ministrum, praeconem. psilagia, duae centuriae, i. e. viri CCLVI. xenagia, duae psilagiae, i. e. viri DXII. systremma, duae xenagiae, i. e. viri mille et XXIV. epixenagia, duo systremmata, i. e. viri bis mille et XLVIII. stiphos, duae epixenagiae, i. e. viri quater mille et XCVI. epitagma, duo stiphe, i. e. octo millia CXCII. huius sunt extraordinarii octo, epixenagi quattuor, systremmatarchae vero reliqui. *Ταονθαρύζειν*. Tremere. *Ταὼς*. Sic dictus est Tereus: quasi a custodienda Ione, nomen asperatur cum circumflexo. *Ταὼς εὐπήληξ*. Pavo bene cristatus, id est, avis Medica, aureis pennis praedita et superba. *Τὰ ὦτα ἐπὶ τ*. Aures in humeris habentes, id est, capite demisso; quod facere solent homines enervati. Item: *Nonnulli eorum, qui aures fractas habent et mentem depravatam, in comoediam et risum ad cana philosophiae verterunt*. *Τάπητες*. Stragula vel strata, sic Aristophanes. *Τὰπὶ κοσκίνῳ*. Proverbium significans omnia verissima. *Ταπιτίμια*. Mercedem. Sophocles: *Ostende, qualia impietatis praemia dii hominibus tribuant. Ταπίχειρα*. Mercedem, remunerationem. In Fabula: *Clade meliorem reportans mercedem. Τὰ πλείστου ἄξ. Menam*

τοῦντα Μηνᾶν τὸν πειρατήν.

Τὰ πολλά. ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Τὰ πρῶτα Ἄρης εἰς τοὺς παῖδας ἐπηνείκοι. ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.

Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει. 431 παροιμία. ἐν ἀκμῇ γὰρ (φασὶ) μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου.

Ταῤῥακών. πόλις. καὶ κλίνεται Ταῤῥακῶνος.

Ταραντινίδιον. λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτω Νικόστρατος. Ἡ δὲ τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἶτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβαλοῦσα, τὸ δὲ ἦν ταραντινίδιον λεπτόν τε καὶ ἀσθενές, ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κἄτ' ἀποῤῥήγνυται. ἢ δὲ περιαλγεῖ.

Ταραντῖνος. ὄνομα κύριον.

Ταραντῖνοι. τάξις τις ἱππέων οὕτω καλουμένη.

Ταραξίας. Ὁ δὲ ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας ἐπέσκηψε τῇ Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ, λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης.

Ταραξικάρδιον. τὸ δάκνον τὴν καρδίαν.

Τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἦδη καὶ ταραξικάρδιον, αὐξήσει κέχρηται ἐπειπὼν ταραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινόν, ὃ μὴ οὕτως ἐστὶ δεινόν, ὡς δάκνειν καὶ ταράττειν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἄν, τοῦτο ἀναμφιλόγως δεινὸν νομίζοιτο.

Ταράσσω. αἰτιατικῇ.

Ταρβεῖ. φοβεῖται. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν.

Ταρβεῖν μὲν ὦ γεραιὲ τἀνθυμήματα
πολλήσι' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ.
Καὶ μὴν ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτέ.

2. *Τὰ πολλά*] Vid. Schol. Thucyd. II, 87. *Gaisf.* 4. *Τὰ πρῶτα Ἄρης*] Totum articulum dole, et sequentem sic constitue: *Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων· ἐν ἀκμῇ γὰρ κ. τ. λ.* Conf. Eustath. Od. λ'. p. 1695, 52. = 450, 38. *Porson.* Praeierat *Schottus*, in continuum glossam haec commentatus: „Videatur hoc proverbium e superiore per *παροιδίαν* conformatum divisa aut coniuncta voce, ut alias interdum admonui: num ex *Ἄρης εἰς τοὺς* factum apparet *ἀρίστους παῖδας*." Ubi *Ἄρης εἰς τοὺς* E. Suffragantur etiam Diogenianus VIII, 38. et Bodl. 902. qui explicationem *ἐπὶ τῶν — ἀσελγαινόντων* ad posteriorem gl. transtulerunt. Quodsi Suidam vel quisquis haec compilavit cum Eustathio contendimus, non dubium fuerit quin et *ἐν ἀκμῇ* depravatum sit ex illis *ἐν ἀρχῇ* et verba nonulla tam ante *μεταβάλλουσιν* quam post *οἱ Αἰγινῆται* deficiant. 5. *ταῦτα δὲ* V. 7. *Αἴγιν' ἐκτρέφει*] *Αἴγινα τρέφει* Photius et Diogen. 8. *φασὶ*] *φασὶ* B. E. Photius. 11. *Ταῤῥακών*] Restitui cum edd. vett. *Ταῤῥακοῦν*, coll. Strab. III. p. 159. *Ταρακών* non sine librorum fluctuatione Ptolemaeus II, 5. *Ταράκων* Steph. Byz. Deinde in *Ταῤῥακῶνος* Edd. consentiunt. *Ταρακῶνι* et *Ταρακῶνα* Polyb. X, 34. 40. 12. *Ταῤῥαντινίδιον*] *Ταραντινίδιον* A. V. Restitui *Ταραντινίδιον* cum Schol. Luciani de calumn. non tem. cred. 16. quod infra praebent etiam editi. Vid. Bergler. in Alciphr. I, 36. p. 215. Intpp. Aristaeneti supra v. *Καταπίνατον* laudati, quaeque congessit Lorentz. de civitate Tarentinorum pp. 12. 27. Is ex hoc loco nescio quibus machinis eruisse sibi visus est, tarantinidium nomen ad quaslibet vestes ab Italis e pinna marina fabricatas pertinuisse. *Ταραντῖνον* Photius et Hesychius, *ταραντεινὸν* Zon. p. 1712. 14. *Ἡ δὲ τὸ διάδημα, ὅπερ*] Fragmentum hoc (quod ex libro Aeliani de Providentia depromptum esse puto) ampliari potest ex ipso Suida supra v. *Καταπίνατον*. Ibi autem legitur *ταραντινίδιον*, per unum ρ: quod magis placet. *Küst.* Vid. *Ὡς ἐκ τῶν.* *Hemst. Toup.* Hanc sententiam Toupius ad eam narrationem, cuius e principiis alter locus sub v. *Παραβλεῖν* est petitus, verissime referebat. *Οἱ δὲ* Med. 15. *σύμβολον εἶχε*] *εἶχε σύμβολον* A. *V. cum gl. superiore. 16. περιβαλοῦσα*] Immo *περιβάλλει*, quod docet v. *Ὡς ἐκ τῶν παρόντων*, unde hic locus auctarium accipiat. Deinde ex altera glossa restituendum, *τὸ δὲ ταραντινίδιον λεπτόν τε ὂν καὶ ἀσθενὲς κτλ.*

1. *Ταραντῖνος*] Lege *Ταραντῖνοι*. Vide Hesychium v. *Ταραντῖνοι* et Nostrum supra v. *Ἱππική*. *Küst. Ταραντῖνοι* A. B. V. E. Vide Aeliani Tact. 43. et Lorentz. de civit. vett. Tarent. p. 52. 4. *Ὁ δὲ ὡς ταραχ.*] Haec sunt verba Theodori Presbyteri in libello de Incarnat. Dom. p. 245. edit. Paris. ubi de Severo haeretico verba fiunt. Confer Nostrum supra v. *Σεβῆρος*. *Küst.* Id est, in gl. *Σεβῆρος* post v. *Σεύθης*: unde supplendum *ἐξελαθεὶς* ante *ἐπέσκηψε*, quod ibi scriptum est *ἐνέσκηψε*. Porro *ἐκκλησίᾳ* irrepsit pro *κουφότητι*. 8. *Τοῦτο τοὔπος δεινὸν*] Aristoph. Acharn. 314. Vide ibi Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic compilavit. *Küst.* 9. *εἰπὼν*] *ἐπειπὼν* probavi cum A. *γὰρ*] *δὲ* V. Tum *ὃ μὴ οὕτως δ. ε.* om. A. *ἔστι δεινόν* V. Schol. *ἔστιν ὃ. Gaisf. δεινόν ἐστιν* Edd. vett. Deinde *τὴν καρδίαν* Schol. 12. *δεινὸν νομίζοιτο*] Desideratur *ἂν* particula. *δεινὸν νομίζοιτο* A. *δεινότατον νομίζοιτο ἄν* Schol. Ubi supra *ἀναμφιβόλως*. 13. Om. vulg. 16. *Ταρβεῖν μὲν ὦ γερ.*] Sophocl. Oed. Colon. 292. *γεραιὲ*] *γεραὲ* A. B. V. E. Med. 17. *πολλὴ γ'*] *πολλῆς τ'* A. E. *πολλὴ σ'* V. *πολλῆσι' Gaisf.* Scripsi cum Med. 18. *Καὶ μὴν ἔνεστι τ.*] *Ὅμως δ' ἔνεστι τ.* Sophocl. Trachin. 297. quod e Sophocle Küsterus interpolavit. *τοῖσιν εὖ*] *τοὺς μὲν εὖ* V. marg. *τοῖς εὖ* E. *V. Med.*

piratam, cuius opera Pompeius in maximi momenti rebus utebatur. *Τὰ πολλά.* Plerumque, ut plurimum. *Τὰ πρῶτ' ἀρ. Primum optimam prolem Aegina educat.* proverbium de iis dicitur, qui initio modeste se gerunt, postea vero libidinose vivunt. adulta enim aetate, inquit, Aeginetae mutantur in deterius. hoc autem sumptum est ab Achille, Patroclo, Aiace, Neoptolemo. *Ταῤῥακών.* Tarracon, urbs. declinatur *Ταῤῥακῶνος.* *Ταραντινίδιον.* Tenuis et pellucida vestis, nec tamen omnino purpurea, ut quidam putarunt. sic Nicostratus. *Illa vero diadema, quod in capite pro insigni et indicio regni gerebat, inde detraxit, colloque circumdedit. quod cum esset tarantinidium tenue et infirmum, ruptum est, cum leviter tantum tenderetur. tum illa graviter doluit.* *Ταραντῖνος.* Nomen proprium. *Ταραντῖνοι.* Genus quoddam equitum Tarantini appellatur. *Ταραξίας. Ille vero cum esset seditiosus et turbulentus, in Alexandrinam ecclesiam turbinis vel procellae instar irruptit.* *Ταραξικάρδιον.* Quod cor mordet. *Nunc demum verbum grave tactus, quod animum meum perturbet.* amplificatione usus dixit *ταραξικάρδιον.* est enim aliquid grave, nec tamen adeo grave, ut animum perturbet. quod vero animo perturbationem afferat, hoc sine controversia grave putetur. *Ταρβεῖ.* Formidat. apud Sophoclem *ταρβεῖν est revereri. Omnino mihi necesse est sententiam tuam, senex, revereri.* — *Verumtamen, si recte aestimamus, vereri decet hominem, ne quando labatur, cui prospere res cedunt.*

Τάρβη καὶ τάρβος. εὐλάβεια, φόβος.

Ὦι μή ἐστι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ. τουτέστιν, ὃ μὴ τὸ ἔργον δεδοικώς, οὐδὲ τὸν λόγον.

Τάριχα.

Ταριχαῖοι. ὄνομα ἔθνους.

Ταριχεύει. τήκει, ξηραίνει.

Ταριχεύειν. ταριχεύσειν. Ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. καὶ οἷον εἰς γάρος ἐξιχωρίζεσθαι· γάριχός τις ὤν. λέγεται καὶ ταριχηρά. Ἀρριανός· Ὁ δὲ ἔδωκε σῖτόν τε καὶ οἶνον καὶ κρέα ταριχηρὰ κατὰ σκηνήν.

Ταριχεία.

Τάριχος· τὸ τάριχος οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἰρηκά πω.
ἔστι" δὲ κρέας ἁλσὶ πεπασμένον. 432

Ταρκύνιος Σούπερβος. οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος τῶν Ῥωμαίων μετεκαίνισεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον, καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων· τούς τε νόμους μεταθείς, καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος, καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος· φιλοπόλεμός τε εἰ καί τις ἄλλος γεγονὼς ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο. σουπέρβους γὰρ τοὺς ὑπερηφάνους ὠνόμαζον Ῥωμαῖοι.

Τάρπεια. ὄνομα.

Τάρπημεν. ἐκορέσθημεν.

Ταρσός. ὁ τάλαρος· τὸ καλάθιον παρ' ἡμῖν.

---

1. *Τάρβη*] *Ταρβεῖ* Photius, non Lex. Seg. *καὶ φόβος*] *καὶ* om. A. V. E. Photius, tenet Lex. Seg. 2. *Ὦι μή ἐστι δρ.*] Sophocl. Oedip. R. 296. quem versum minus integre laudat v. *Ὦι ιοὶ ἐστι. μήδ' ἐστι* Med. Paulo post sub lemmate *Τάριχα* haec extabant: *Ὄψα πολυτελῆ. Καὶ Ταρίχη συχνά. Καὶ παροιμία· Ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον. παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.* Horum *ὄψα πολ.* — *ἀρκεῖσθαι* quae usque ad *στερκτέον* habet V. in marg. rell. omissis (*V. nihil nisi neglexit *παρεγγυᾷ . . . ἀρκεῖσθαι*). Delevi cum A. utpote repetita magnam partem ex v. *Ἂν μὴ παρῇ*. Ceterum *τάριχα* ecquam habeat auctoritatem non inveni. *Τάριχα. ὄψα . . . στερκτέον*] Legebam aliquando, *ὀψα εὐτελῆ, obsonia parvi pretii.* Quod ex proverbio subiecto firmari videtur. Suidas infra: *Φασηλιτῶν θῦμα. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται. Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Καλαβρῷ θύειν.* Schol. in Aristoph. Equ. 1244. *Οὗ τὸ τάριχος ὤνιον. ὅπου τὰ εὐτελῆ πωλεῖται.* Atque haec speciem quidem habent speciosissimam. Sed vulgata lectio satis sana est. Salsamentum aliud *εὐτελές*, aliud *πολυτελὲς* est. Athenio Comicus apud Athen. XIV. p. 661. *Λάχανον, τάριχος πολυτελές, χόνδρον, μέλι.* *Ἐλευθερίου τάριχος* vocat Antiphanes apud Athen. VIII. p. 370. — Vides iam nihil mutandum esse apud Suidam. Quod vero ad proverbium attinet, perpulchre huc facit Antiphanes Comicus apud Athen. II. p. 60. *Οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον, Οὐδ' οἱ δοκοῦντες Πυθαγορίζειν.* Notanda autem vox *τάριχα*, quae vel proba vel improba est. *Toup.* II. p. 231. *Ἂν μὴ παρῇ κρ.*] Haec leguntur etiam supra in serie sua. *Küst.* Claudicat senarius. Nullis enim machinis unquam efficies ut *κρέα* secundam producat. Sed ubicunque proverbium hoc occurrit, genuina lectio hoc modo restituenda: *Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχει στερκτέον*, sive *ταρίχῳ*, quod supra habet Suidas vv. *Ἀνάγκη* et *Ἂν μὴ παρῇ. Κρέας* et *ταρίχῳ* dant etiam Zenobius I, 84. Diogenianus I, 5. Gregor. Cyprius p. 274. *Porson.* in Toup. IV. p. 474. 5. *Ταριχαῖοι*] Immo *Ταριχέαι*, de quo v. Steph. Byz. 7. *Ταριχεύειν. καὶ*] *καὶ* delevi cum A. et Photio. Superest ut ipsum *ταριχεύσειν* tollatur, quod ex varietate scripturae nescio qua fluxisse videtur, quamquam ab nullo nec Platonis nec Suidae codice oblatum. Vulg. tenet Zon. p. 1715. *Ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ*] Haec sunt verba Platonis in Sympos. p. 322. [p. 190. E.] ubi ita legitur: *Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ζεὺς ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ τέμνοντες, καὶ μέλλοντες ταριχεύειν, ἢ ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ ταῖς θριξίν.* Quae manifesto depravata sunt. Scribendum, *ὥσπερ οἱ τὰ ὅα τέμνοντες.* Quod et vidit — Ruhnkenius in Tim. p. 136. qui de sorbis sectis consulendus omnino est. Sed Platonis locus nondum sanus est. Repono, *ὥσπερ οἱ τὰ ὅα τέμνοντες — ἢ ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ ταῖς θριξὶ διαιροῦντες.* Huc respexit Plutarch. in Erot. p. 770. *Καὶ σκώπτουσι λέγοντες, ὥσπερ ᾠὸν αὐτῶν τριχὶ διαιρεῖσθαι τὴν φιλίαν. Toup.* 9. *γάρον*] *γάρος* dedi cum A. item ut Etym. M. *παρὰ τὸ γάρη ἔχειν.* Haec *καὶ — ἐξιχωρίζεσθαι* translata sunt in v. *Ἐξιχωρίζεσθαι*, desunt cum reliquis Photio. *γάριχος*] Sic MSS. Pariss. At priores editt. [et E.] minus recte *τάριχος*. Significare enim vult Suidas, *τάριχος* dictum esse quasi *γάριχος*, a *γάρος* et *ἰχώρ*. *Küst.* Etym. Gud. p. 522, 35. *παρὰ τὸ γάρον γάριχος καὶ τάριχος.* 10. *Ἀρριανός· Ὁ δὲ ἔδωκε*] Arrian. Exped. Alex. lib. IV. (c. 21. extr.) p. 289. *Καὶ ἔδωκε σῖτόν τε καὶ οἶνον τῶν ἐν τῇ πέτρᾳ ἀποθέτων, κρέα τε ταριχηρὰ κατὰ σκηνήν.* Hinc Suidas sua deprompsit. *Toup.* 13. Om. vulg. Post v. *Τάριχος* rettulit *V. 14. *τὸ τάριχος οὐδετέρως*] V. Crameri Anecd. Bibl. Paris. Vol. IV. p. 248. Cf. Meinekium in Com. Vol. III. p. 194. *Ἀριστοφάνης Βατράχοις*] V. 565.

1. *εἶκα που* *V. 2. *ἁλσὶ πεπασμένον*] Schol. Paris. Gregor. Naz. ap. Gaisf. *Τάριχος λέγεται πᾶν τὸ πασσόμενον ἁλσὶ καὶ ἰσχνὸν καὶ κατεσκελετευμένον τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἄλλων κρεῶν.* Adde Schol. Hermog. T. V. p. 377. Sub finem cum A. expunxi male e praegressis iterata: *παρὰ τὸ εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι.* 3. *Ταρκύνιος Σούπερβος. οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλ.*] Haec Ioanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis historicis ab Valesio editis p. 786. eademque leguntur supra v. *Σούπερβος. Küst.* Haec magis cum Excerptis quam cum glossa superiore conspirant. 4. *ἐπὶ τὸ*] *τὸ* om. V. 7. *δραμάτων*] Sic etiam legitur in modo laudatis Collectaneis historicis, itemque apud Nostrum supra v. *Σούπερβος*. At MS. A. rectius habet *πραγμάτων. Küst.* Noli probare. 11. *ἐπωνυμίαν*] *ἐπιθυμίαν* A. 12. *οἱ* ante *Ῥωμαῖοι* om. A. His *Ταρκυΐνιος* Gaisfordus, *καὶ Ταρκυνίους* Med. subiecerunt. Om. vulg. 14. *Τάρπημεν*] Homerus Iliad. *λ'*. 779. *Küst.* 15. Cf. Zon. p. 640. extr.

Τάρβη et *Τάρβος*. Timor, metus. *A quo timor inter agendum abest, is ne verba quidem metuit.* h. e. qui factum non reformidat, is ne verba quidem metuet. *Τάριχα. Ταριχαῖοι.* Nomen gentis. *Ταριχεύει.* Sale macerat, siccat. *Ταριχεύειν. Quemadmodum qui sorba secant, cum ea sale condiunt.* significat etiam siccare. *τάριχος* dictum est quasi *γάριχος*, quod ex liquore eius expresso garum fit. dicitur etiam *ταριχηρά*. Arrianus: *Ille vero panem et vinum et salsamenta per tentoria distribuit.* *Τάριχος.* Genere neutro dicitur. Aristophanes *Ranis*: *Nondum vim salsamentorum dixi.* est caro sale conspersa. *Ταρκύνιος Σούπερβος.* Tarquinius Superbus. hic Romae regnum adeptus pristinam reipublicae formam in acerbissimum dominatum convertit, utpote qui eiusmodi artibus regnum quaesivisset. nam et leges immutavit, et magistratus contra morem maiorum constituit, populum per illos acerbe vexans. idem bellicosus inprimis fuit, et si quis alius superbus et arrogans. unde cognomen hoc rettulit. quos enim Graeci *ὑπερηφάνους*, eos Romani vocant *superbos.* *Τάρπεια.* Nomen proprium. *Τάρπημεν.* Satiati sumus. *Ταρσός.* Vas vimineum, quod nobis est calathus.

Ταρσός. ἐκ μέρους· ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδὸς ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. καὶ πλέγμα. Θουκυδίδης· Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους.

Ταρσός. κυρίως τῶν ὀρνίθων ἡ πτέρωσις· ἀφ' οὗ καὶ τῶν κωπῶν ὅμοιος σχηματισμός. οὕτως Ἡρόδοτος.

Ταρσοί. τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. Καὶ Ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις. Ὁ δὲ τὴν παράταξιν αὐτῶν διέλυσεν, ἃς μὲν τιτρώσκων, ὧν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρασύρων.

Ταρσοὶ καλάμων. Οἱ δὲ Λαζοὶ βόθρους ὀρύξαντες καὶ δόρατα τοῖς βόθροις ἐγκαταπήξαντες, ταρσοῖς καλάμων καὶ ὕλῃ μὴ βεβαίαν ἐχούσῃ βάσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαινούσῃ, τὰ στόματα τῶν ὀρυγμάτων ἐκάλυψαν· καὶ χοῦν ἐπιβαλόντες, τά τε παρ' ἑκάτερα χωρία γεωργήσαντες, καὶ πυροὺς σπείραντες, ἐτροπώσαντο τοὺς Ῥωμαίους.

Ταρσοὶ καλάμων. παρ' Ἡροδότῳ ἡ πρασιά, οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.

Τάρταρος. ὁ κατώτερος τοῦ ᾅδου τόπος. καὶ Τάρταρον τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτω λέγουσι. Περὶ ψυχῆς. Καὶ Ταρτάριος βόθρος.

Ταρτησία μύραινα. ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Ταρτησσός, Ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ, ἐκτετοπισμένη παρὰ τὴν Ἄορνον λίμνην. τῆς δὲ Ταρτήσσου Ἀγαθώνιος ἐβασίλευσεν. Ἀριστοφάνης Ταρτησίαν μύραιναν λέγει. καὶ οὐδετέρως Ταρτήσιον. 433

Ταῤῥοί. τάλαροι καὶ ταρσοί. καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν, καὶ αὐτὸ τὸ πτέρωμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτω.

Ταῤῥοί. Ἀττικῶς, τὰ ἐκ σχοίνων πλέγματα. τοὺς γοῦν καλάμους τοὺς γεωργικοὺς ταλάρους καλοῦσι. τὴν δὲ κρεμάθραν Ἀριστοφάνης οὕτως ἐκάλεσεν, ἐφ' ἧς ὁ Σωκράτης ἐκρέματο·

---

1. *Ταρσός*] Simillimos significatus vocis *palmula* recte comparavit Oudend. in Appul. Met. V. p. 366. 2. *Θουκυδίδης*] Lib. II. c. 76. *Küst.* Vid. v. *Ἐνείλλοντες*. 4. *ἐνείλοντες*] *ἐνείλλοντες* V. *ἐσέβαλον*] *ἐσέβαλλον* A. Deinde quae reiecerant A. V. in marg. ex v. *Σαρδανάπαλος* petita, delevi: *Ταρσός. πόλις Κιλικίας, ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος, βασιλεὺς Ἀσσυρίων.* Sub finem V. om. *βασιλεὺς Ἀσσυρίων*. Ceterum *Küsterus*: „Vide supra v. *Σαρδανάπαλος*." 5. *κυρίως*] Immo proprietatem vocis ab usu nautico repetendam esse monuit Böckhius *Urkunden über d. Seewesen d. Att. Staates* p. 113. 6. *ὁμοίως* Med. *ὁ σχηματισμός*] *ὁ* omisi cum V. Lege cum Gl. *ἀφ' οὗ καὶ ὁ τῶν κωπῶν ὅμ. σχ.* 7. *Ἡρόδοτος*] Gl. VIII, 12. 8. *τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρ.*] Homerus Odyss. *ι*. 219. *Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον* etc. Vide ibi Scholiastam. Hesychius: *Ταρσῆται. ἀγγεῖα, ἐν οἷς οἱ τυροὶ ψύχονται.* Lege et distingue, *Ταρσοί, τὰ ἀγγεῖα* etc. *Küst.* 10. *διέλυσεν* om. A. V. (Silet Gron.) Mox *παραπέμπον* (*παραπέμπων* *V.) *καὶ παρασύρον* V. pro *παρασύρων*. Polybius XVI, 4, 5. *τὸ μὲν πρῶτον ὑποχωροῦσι τοῖς σκάφεσι κατὰ πρύμναν ἐμφερόμενοι τοὺς ταρσοὺς παρέλυον*. Et mox ibid. 14. *παρασύροντες τῶν πολεμίων νεῶν τοὺς ταρσοὺς ἠχρείουν· μετὰ δὲ — οὓς μὲν ἐτίτρωσκον, οἷς δὲ παρέλυον ἀεί τι τῶν πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων*. Diodorus XI, 18. *Ἀθηναῖοι — ἐπέπλεον τοῖς πολεμίοις, καὶ τὰς μὲν τοῖς ἐμβόλοις ἔτυπτον, ὧν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρέσυρον. Gaisf.* *οὓς μὲν*] Legerim potius *ἃς μέν*: ut referatur ad *ναῦς*. *Küst.* *ἃς* A. B. V. 12. *Οἱ δὲ Λαζοί*] Fragmentum opinor a Prisco repetendum. Novissima quidem loci pars *ἐτροπώσαντο τοὺς Ῥωμαίους* mirifice fallit expectationem, cum ratio strategematis et Romanae cladis debuerit explicari: nec dubito quin Suidas orationem in breve coegerit.

1. *Ἡροδότῳ*] Gl. I, 179. *ἡ πρασιά*] Sic etiam legitur in Lexico Herodoti. At Salmasius in Exercitt. Plin. pp. 868. 869. edit. Ultrai. recte monuit, scribendum esse *ἡ τρασιά*. Eum vide. Quid autem sit *τρασιά*, Noster infra et alii grammatici docent. *Küst.* *τρασιά* liber optimus Gl. 3. *κατώτατος* Zon. p. 1710. 5. *καὶ περὶ*] *καὶ* om. A. V. E. Photius. *Περὶ ψυχῆς* ad Platonis Phaed. p. 112. A. respicere putant viri docti. His verbis caret Etym. M. p. 747, 15. Supra *τόπος* om. V. *Gaisf.* Infra *ταρτάριος* dedi cum *V. *ταρτάρειος* Edd. 6. *Ταρτησία μύραινα*] Aristoph. Ran. 477. *Πλευμόνων τ' ἀνθάψεται Ταρτησία μύραινα* etc. Huc Suidas respexit. *Küst.* 8. *Ταρτησσός, Ἰβηρ.*] Partim e Schol. Aristoph. Ran. 478. Haec superioribus sic erant adiungenda, *ἡ δὲ Ταρτησσὸς Ἰβ.* 9. *ἐκτοπισμένη*] Lege *ἐκτετοπισμένη*. *Küst.* Sic A. V. 10. *Ἀγαθώνιος*] Ab aliis scriptoribus rex hic Tartessi *Ἀργανθώνιος* vocatur. Vide Herodot. I, 163. et alios. *Küst.* In seqq. apta verborum iunctura. desideratur. 13. 16. Hanc et alteram glossam praeter ordinem litterarum homines Byzantini subtexuerunt, quibus ex orthographia citerioris aevi *ταρροί* nihil differre visum a *ταροί*. 14. *καὶ τὸ*] *καὶ αὐτὸ τὸ* A. B. E. *αὐτὸ τὸ* Med. Photii MS. 16. *Ταῤῥοί. Ἀττικῶς, τ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 226. *σχοίνου*] *σχοίνων* A. B. V. E. *ἐξ οἰσύων* Schol. Aristoph. 17. *καλάμους*] Immo *καλάθους* cum Schol. 19. *ἐφ' ἧς ὁ Σ. ἐκρέματο* post *ὑπερφρονεῖς* ponunt A. V. E. Med.

Ταρσός. A parte intelligitur. vel planta pedis, vel summa pars manus. item crates. Thucydides: *Peloponnesii vero lutum in cratibus arundineis involutum in muri hiatum coniecerunt.* *Ταρσός*. Proprie expansa avium ala. hinc remorum ordines sic dicuntur, quod alarum similitudinem referunt. sic Herodotus. *Ταρσοί*. Vasa viminea, in quibus casei exsiccantur. item remorum palmulae. Et *Ταρσοῖς*, extremis alis. *Ille vero aciem navium turbavit, alias lacerans, aliarum vero remos detergens.* *Ταρσοὶ καλάμων*. Crates arundineae. *Lazi vero foveis factis hastisque in iis defixis, et cratibus arundineis et materia minime solida, sed quae illato oneri cederet, hiatum illarum texerunt; tum terra iniecta, locos utrimque aratro prosciderunt ac frumento consevere, postremo Romanos in fugam verterunt.* *Ταρσοὶ καλάμων*. Apud Herodotum crates arundineae, super quibus lateres siccabant. *Τάρταρος*. Locus inferorum. item vocant locum circa nubes. Plato de anima. Et fovea Tartarea. *Ταρτησία μύραινα*. Tartesia muraena. quasi ad Tartesum murenae maximae extarent. *Ταρτησσός*. Tartessus, urbs Iberica ad oceanum, longeque remota iuxta lacum Avernum. Tartessi vero Arganthonius regnavit. hinc Aristophanes Tartesiam muraenam dixit. Et Tartesium genere neutro. *Ταῤῥοί*. Calathi, fiscellae. item palmulae remorum, et avium alae. sic Thucydides. *Ταῤῥοί*. Attice, crates ex iunco textae. crates enim rusticorum *ταλάρους* vocant. Aristophanes autem calathum pensilem dicit, in quo Socrates sublime pendebat:

Ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς; ἢ ταρρὸς μετέωρόν τι ἰκρίον, ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτορίδες κοιμῶνται. τοιαύτην δή τινα ὑποληπτέον τὴν κρεμάθραν ἐσκευάσθαι.

Ταρφειαί. πυκναί.

Ταρχύσωσι. θάψωσι.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις. παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας. παρῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν. ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ σάμῃ, ἥ ἐστιν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιξαν.

Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας. ἐπὶ τῶν περιέργων καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα γινώσκειν ζητούντων.

Τάσις. ἔκτασις· καὶ δρόμος.

Τὰς ὁδοὺς οἶδεν, ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων. ἔνθα δὴ κάχρυς ἁλήθονται. κυρήβια γὰρ αἱ ἀληλεσμέναι κριθαί. διαβάλλει γὰρ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα· ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης·

Εὐλαβοῦ δὲ μὴκφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς
ὁδούς,

ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων. εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων.

Τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς, ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται. ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακώς.

Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταντολίζεται. αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων εἴρηται· ἐπείπερ παίζοντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκασιν· οἷον, ἀγαθῶν ἀγαθίδες, καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ' Ἐπιχάρμῳ.

Τὰ Ταντάλου ταλαντίζεται. διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν ἀδοθῆναι. οὗτος γὰρ πλούσιος Φρὺξ ἐπὶ ταλάντοις 434
διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῳ. γέγονε

2. Vid. supra *Πέταυρον. Toup.* MS. 3. *κοιμῶνται*] *ἐκκρεμῶνται* V. inter vss. *κοιμῶνται.* 5. *Ταρφειαί*] Il. *τ.* 357. 6. *Ταρχύσωσι*] Hom. Il. *η.* 85. *Küst.* 7. *Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις*] Vide supra vv. *Σαμίων ὁ δῆμος* et *Σαμαίνη. Küst. ὑποπτεύεις*] Sic recte MS. A. At priores editt. [et B. E.] male partim *ὑποπτεύεις*, partim vero [Med.] *ἀποπτεύεις. Küst. ὑποπτεύσεις* Prov. Bodl. 876. *ὑποπτεύεται* Macarius. 8. *κακῶν προδοσίας*] Supra v. *Σαμαίνη* legitur *κακῶν συμφορᾶς*: quod magis placet. *Küst.* Malim leniorem viam iniri, cum et *προσδόσεις* suppetat et praeter alia *ἀποδόσεις.* Ceterum *προσδοκίαν* Macarius ap. Walz. in Arsen. p. 443. 9. *γενομένων — αἰκισμῶν*] *γινομένων — αἰκισμοῖς* V. 10. *Ἀθηναῖοι*] *Ἀθηναίους* Photius. 12. *σάμῃ*] Immo *σαμαίνῃ.* Vide supra h. v. *Küst.* Hinc fabricatam apparet gl. *Σάμη, σαμῇ* Photii MS. *ἥ* omisso. *πάθους*] Wolfius et Pantinus in Mich. Apostol. p. 353. legunt *σκάφους*: quod non displicet. *Σάμη* enim vel potius *σαμαίνη* erat genus navis apud Samios, ut Suidas docet supra v. *Σαμαίνη*, ubi nos vide. *Küst.* 15. *Τὰς ἐν ᾅδου τριακ.*] Ex mysticis rationibus interpretantur Prov. Bodl. 905. et Arsenius p. 443. 16. *ζητούντων γινώσκειν*] *γινώσκειν ζητούντων* dedi cum A. Supra *ζητούντων ἀποκεκρυμμένα* *V. 17. *Τάσις*] Stobaeus p. 646. *μήτε ῥήξῃ μήτε ἀπολίπῃ τὴν στάσιν.* De Musica agitur. *Toup.* MS. 18. *Τὰς ὁδοὺς οἶδεν*] Aristoph. Equ. 253. 19. *εὐθὺ τῶν κυρηβίων*] *τῶν κυρηβίων εὐθύ* A. *ἔφευσε τ' κ. εὐθύ* V. *εὐθύς* B. E. *ἔφυγεν εὐθύς* Med. Haec mihi satis arguere videntur praescriptionem verborum in *ἔφευγεν* substitisse, quibus adhaererent *Ἀριστοφάνης, εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων* (nam ipsi versus *Εὐλαβοῦ δὲ — τῶν κυρηβίων* ab lectoribus profecta sunt), porro *κυρηβίων* reliquis pro lemmate fuisse praefixum. *δὴ*] *αἱ* Schol. cum gl. *Κυρήβια*, ubi legitur *φρύγονται.* *κάγχρυς*] *κάχρυς* dedi cum A. Schol. *κέχρυς* B. E.

1. *κυρήβια γὰρ αἱ ἀληλεσμέναι κρ.*] Pessime. Scribendum est enim, *κάγχρυς δὲ αἱ λελεπισμέναι κριθαί*: ut recte habet Scholiasta in modo indicatum locum Comici. *Küst.* Nimirum in alienum locum irrepsit *κυρήβια*, quod explicationibus istis *ἔνθα δὴ κτλ.* debuit praemitti. *διαβάλλει δὲ*] *διαβάλλει γὰρ* dedi cum A. *σκώπτει δὲ* Schol. Permutandae particularum *γὰρ* et *δὲ* sedes. 2. *ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλ.*] Confer Nostrum supra vv. *Ἄπεστιν* et *Στύγαξ. Küst.* 4. *'κφύγῃ*] *διαφύγῃ* Gaisf. cum A. B. V. E. Med. Servavi scripturam in gl. *Εὐλαβοῦ* traductam. 6. *ἔρυγεν* E. 8. *Τὰς ὀφρῦς*] Aristoph. Ach. 1068. (1037.) *Toup.* 10. *Τὰ Ταντάλου τάλ.*] Vide supra v. *Ταντάλου τάλαντα. Küst.* Deest gl. A. continuae subiecit *V. *Τὰ* omisso. E diversis proverbiorum copiis haec congesta neque in ordinem aptum redacta sunt. Hinc et *οὖν* particula et *πεποιήκασιν* non addito *οἱ ποιηταί*, et repetitus sensus in illis *διεβεβόητο δὲ — οὗτος γὰρ κτλ.* Itaque neglectis superioribus *διεβεβόητο — διαδοθῆναι* Arsenius p. 443. *πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διεβεβόητο κτλ.* 12. *καὶ ἄλλα τοιαῦτα*] *τοιαῦτα καὶ ἄλλα* B. *V. 13. *ἀγαθῶν — σοφώτερος*] Vide supra v. *Ἔσχατα.* Hesych. v. *Ναύσων. Toup.* MS. Adde v. *Ἀγαθῶν ἀγαθίδες.* 15. *ταλαντίζεται*] *τάλαντα ταντολίζεται* B. Hanc etiam gl. om. A. *ἐπὶ ταλάντοις* om. *V. Cum eodem et Zenobio *δὲ* post *διεβεβόητο* expunxi. 16. *Φρὺξ*] V. addit *ἐβεβόητο.* Photius *πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος.* Suspecta sunt *πλούσιος Φρύξ.* 19. *Ἀνακρέων*] Ed. Bergk. fr. 143. *τρίτῳ* Arsen.

Itane ex calatho pensili deos despicis? vel *ταρρός*, pertica sublimis, in qua gallinae dormiunt, talem igitur calathum pensilem in scena exhibitum fuisse existimabimus. *Ταρφειαί.* Densae. *Ταρχύσωσι.* Sepelierint. *Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις.* Samiorum mala metuis. proverbium hoc dicitur de iis, qui extrema mala metuunt, ortum illud a suppliciis, quibus Athenienses Samios affecerunt: quorum captivos partim interfecerunt, partim vero nota samaenae compunxerunt. est autem samaena navigii Samiaci genus. quare et Samii postea Athenienses, quotquot cepissent, compunxerunt. *Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας.* Inferorum triacadas. dicitur de curiosis et abscondita rimantibus. *Τάσις.* Extensio. item cursus. *Τὰς ὁδ. Vias illas novit, per quas Eucrates recta fugit ad acera hordei.* ubi hordeum decorticatum molitur. *κάγχρυς* enim significat hordeum decorticatum. perstringit autem Eucratem, ut qui talem artem exerceret. idem Styppax vocabatur. Aristophanes: *Cave autem ne te effugiat. novit enim vias illas, per quas Eucrates recta fugit ad paleas.* dictum de fugientibus. *Τὰς ὀφρῦς. Supercilliis contractis tanquam malum grave nunciaturus properat.* Id est, vultu tetrico et tristi. *Τὰ Ταντάλου τάλ. Tantali talenta accumulat.* proverbium hoc nominibus similiter sonantibus constat. multa enim huiusmodi proverbia per lusum nominum formarunt: ut *ἀγαθῶν ἀγαθίδες*, et, *sapientior sapiente*, quod apud Epicharmum est. *Τὰ Ταντάλου τάλ. Tantali talenta possidet.* Tantalus divitiis celeber erat, adeo ut proverbio locum daret. hic enim utpote dives Phryx per talentorum copiam celebrabatur, Opulentiae et Iovis filius dictus. usus est proverbio Anacreon libro tertio. alludit

δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ εἴρηται.

Τατίκιος. ὄνομα κύριον.

Τάτιος. ὄνομα κύριον. Ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα ὑπισχνεῖται Τατίῳ προδώσειν τὸ φρούριον.

Τάττουσα. ἐν τάξει τιθεῖσα. Δαμάσκιος· Ἡ δὲ ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα. περὶ κοσμιότητος καὶ σωφροσύνης ὁ λόγος.

Τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτά· γεωμετρικός ἐστιν ὅρος, τοῦτο ἀξιῶν· ἐπειδὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον, τὸν δὲ ὁ δεῖνα καὶ ἡ φύσις, ἄμφω δὲ ἑνός ἐστε φίλοι, δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι, καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. συνάπτω τοιγαροῦν ὑμᾶς ἀλλήλοις.

Τὰ τῶν φόρων κρείττω. παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἠδίκησαν.

Τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον. ὅτι τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι τρία παρετίθουν, ξίφος, βρόχον, κώνειον.

Τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον, οἱ δὲ τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις μετῆν παρρησίας, ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι τρία λέγειν, ἃ βούλονται· μηθ' ἃ ἐφιμοῦντο. τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον αὐλὴ ἐλέγετο, καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ αὐλικοί. Ἄλλως. Τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον. μέμνηται Ἄλεξις ἐν Αἰπόλοις. ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς, καὶ προείρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζημία μία τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρός, ἢ τῆς γλώττης.

Ταυρέας. ὄνομα κύριον.

Ταυρείη φωνή. τοῦ ταύρου. Καὶ Ταύρειον αἷμα.

Ταυρηδόν. ὡς ταῦρος. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου·

Ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

---

1. τὸ τάλαντα] τὸ om. V. Photius et Arsen. τῶν κωμικῶν] κωμικῶν *V. Dedi τῷ κωμικῷ cum B. E. Phot. et Arsenio, quorum hi subiiciunt, Ταντάλου τάλαντα ταντολίζεται. Immo memoranda fuit vox τὰ Τάνταλου τάλαντα, qua Menander usus est in Κυβερν. fr. 1. Non enim Dindorfio assentior hinc Aristophanis fr. inc. 225. conficienti. Deinde delevi, quae habent A. V. in margg.: Ταυιανός. οὗτος ἐπὶ τοῦ Παραβάτου Ἰουλιανοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀμάχιος. καὶ ζήτει κτλ. om. *V. 4. Ἡ δὲ τὸν πατ.] Historia, ad quam fragmentum hoc pertinet, prolixe narratur a Dionys. Halicarnass. lib. II. pp. 105. 106. Küst. Locus ut opinor Dionis Cassii. 5. προδώσειν Τατίῳ] Τατίῳ προδώσειν A. Τατίῳ προδοθήσειν *V. 7. Τάττουσα] Hinc τεταγμένος de homine sobrio et modesto. Vide Suid. v. Νόμος, ex eodem Damascio. Act. Apost. XIII. ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι, the better and more orderly part of them. Toup. 11. ἀλλήλους *V. 15. ἡμᾶς] ὑμᾶς A. B. E. *V. Med. 16. συνάπτω] καθάπτω A. V. ἡμᾶς] ὑμᾶς A. B. E. *V. 17. Τὰ τῶν φόρων κρείττω] Ex Harpocratione. Ceterum pro φόρων Guil. Canterus Nov. Lectt. VIII, 9. legit φώρων, i. e. furum: cuius emendationem veram esse cum Maussaco putamus. Küst. φώρων recepit Bekkerus. 18. ὧν ἠδίκησαν] Legendum videtur, ἐξ ὧν ἠδίκησαν. Küst. Noli mutare breviloquentiam orationis: plura quam pro commissis et malefactis, h. e. non ex merito. 19. Τὰ τρία τῶν εἰς θ.] Confer Nostrum supra v. Εἶποις τὰ τρία. Küst. Haec iis subtexuit, quae ex Aristidis scriniis protulit, Zenobius VI, 11. Sed accuratius ad fidem rerum Prov. Bodl. 893. ἐπὶ τῶν ι' τῶν καταγινωσκομένων θανάτῳ (opinor τοῖς καταγινωσκομένοις θανάτου) προσφέρετο γ' κτλ. Cf. Lobeckii Aglaoph. p. 740. Deinde ὅτι Gaisf cum *V. Idem tacite cum *V. Med. post κώνειον revocavit a Küstero praetermissa, Τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον. Nempe e tribus proverbiorum corporibus haec temere congesta sunt.

4. αὐλῇ] αὐτῇ B. E. 6. μεθ' ἃ] μεθ' οὗ A. V. Id unde fluxerit commonstrat μεθ' ὃ εὑρεθῆναι E. Med. 7. καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ αὐλικοί] Sic recte MS. A. At priores editt. male καὶ ἡ ὑπηρετικὴ αὐλική. Küst. 8. αὐλικοί] αὐλητικοί B. Καὶ Ἄλλως] καὶ om. A. V. Mox τῶν εἰς Zenobius VI, 11. qui deinceps Ἀλέξανδρος, non improbatum Capellmanno in Alex. Aetoli fr. p. 16. sq. et Meinekio Qu. Scen. III. p. 25. Quamquam is merito dubitavit in Fragm. Com. Graec. Vol. I. p. 396. 9. ὁ μαντευόμενος] ὅτι ὁ μ. A. V. Ἀριστείδης μὲν οὖν φησὶν ὅτι ὁ μαντ. Zenobius. 11. εἰ λύσει] Zenobius: εἰ λύσει πρὸ τῆς νενομισμένης ἡμέρας, ἕξει μίαν τῶν τριῶν. μία om. A. *V. Apostol. XVIII, 20. 14. Ταυρέας] Andocid. p. 300. Toup. Taureae palaestra Athenis. Vid. Meurs. Ceram. 3. Reines. Et Heind. in Pl. Charm. 1. 15. Ταύρειον αἷμα] Aristoph. Equ. 83. 17. Ἀριστοφάνης] Ran. 816. Mox Αἰσχίνου V. 19. γοῦν] γὰρ A. V.

---

autem ad nomen τάλαντον, ut apud Comicum extat: Tantali talenta. quasi diceres Τάλαντος, et per litterarum transpositionem Τάνταλος. Ταττικιος. Nomen proprium. Τάτιος. Nomen proprium. Illa vero observata patris absentia Tatio arcem se proditurum pollicetur. Τάττουσα. Ordinans. Damascius: Illa vero omnes animi affectus componens et moderans. de modestia et temperantia illic verba fiunt. Τὰ τῷ αὐτῷ. Quae cum eodem sunt eadem, etiam inter se eadem esse oportet. est definitio geometrarum: cum te mores mihi fecerint amicum, hunc vero ille et natura, cumque ambo unius sitis amici: vos oportet mutuo vinculo constrictos esse, quemadmodum mecum estis coniuncti. vos igitur invicem coire facio. Τὰ τῶν φόρων κρ. Furum potior est causa. proverbium de iis dicitur, qui ex iniuriis suis commoda percipiunt non pro eo quod commeruerunt. Τὰ τρία τ. Tria ante mortem. capitis condemnatis tria proponebantur, gladius, laqueus, cicuta. alii vero intelligunt tria illa in aula. qui enim ad mortem ducebantur, iis libere loquendi dabatur potestas, ita ut cibo vinoque repleti tria dicerent, quae vellent; postea os iis occludebatur. quod autem nunc archivum dicitur, olim Aula vocabatur; hinc ministri publici Aulici. Aliter. Tria quae ad mortem spectant. meminit Alexis in Caprariis. qui Delphicum oraculum consulebat, oracula obsignata accipiebat; quod si tabellas solvisset, trium harum poenarum una ei praedicebatur: aut enim oculis aut manu aut lingua privari eum oportebat. Ταυρέας. Nomen proprium. Ταυρείη φωνή. Vox tauri. Et Ταύρειον αἷμα, sanguis taurinus. Ταυρηδόν. Instar tauri. Aristophanes de Aeschylo: Enimvero torvum tuebatur instar tauri, capite in ter-

τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Λἰσχύλος.

Ταυρίδιον. ὁ μικρὸς ταῦρος. Καὶ Ταύριος Ποσειδῶν.

Ταυρική. τόπος.

Ταυρίωνος.

Ταυροβόλος. ἡ Ἀθηνᾶ.

Ταυροκέρκουροι. ποτάμια πλοῖα.

Ταυρομένιον. πολίχνιον. Καὶ Ταυρομενίτης.

Ταυροπόλα. ἡ Ἄρτεμις, ἡ ἐν τοῖς Ταύροις τῆς Σκυθίας τιμωμένη. ἢ ἀπὸ μέρους, τῶν ποιμνίων ἐπιστάτις. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστι τῇ σελήνῃ καὶ ἐποχεῖται ταύροις· ἣν καὶ Ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. * Ἧ ῥά σε Ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας. τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται, διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν δεσπόζειν φαντασμάτων.

Ταυροπόλον. τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ἴστρος δ' ἐν τρίτῳ Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἐξοίστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δ' ὅτι ἔβαλε, διὸ καὶ ταυροβόλον. καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρῳ. ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅλληται, ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶν· καὶ οὕτως εὐπλοήσειν. ὁ δὲ ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο.

Ταῦρος Βηρύτιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους· Περὶ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων· καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Ταῦρος. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. Καὶ Ἀταυρώτη, ἡ ἄμικτος, ἁγνή.

Οἴκαδ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

Ταῦρος. ὄνομα ὄρους.

Ταύρῳ γάρ ἐστι συμφυῶς εἰκασμένον σκιρτῶντι καὶ ῥιπτοῦντι τοὺς ὀπισθίους πόδας πρὸς ὕψος· εἶτα δὴ τὸν αὐχένα κυρτῶς ὑπεξαιροῦντι.

---

3. *Ταύριος*] Alii *ταύρειος*, per diphthongum *ει*. *Küst.* Sub finem delevi versum haud semel inculcatum, quem V. in marg. habet: "Ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις· ταῦροι δὲ μελισσῶν. *Küsterus*: „Versus hic legitur etiam supra v. *Σφῆκες*." Ceterum *V. Ἵπποι σφῆκας ταῦροι δὲ μελίσσας. 6. *Ταυρίωνος*] Sic A. V. Iisdem auctoribus seqq. glossarum sedem mutavi. Vulgo post *Ταυρική*. *τόπος* legitur *Ταυριώνη*. ἡ Ἄρτεμις. Deinde *Ταυροβόλος* etc. *Gaisf.* *Ταυρίων* nomen ducis extat apud Polybium. 7. Vide v. *Ταυροπόλον*. 9. *Ταυρομένειον*] *Ταυρομένιον* reposui cum A. Vid. Wesseling. in Diod. XIV, 59. Item correxi *Ταυρομενείτης* cum Zon. p. 1710. Vide vel Diod. XVI, 7. 11. *Ταυριώνη*. ἡ Ἄρτεμις ἡ ἐν Ταύρ.] Ex Schol. Sophocl. Ai. 172. ut Portus etiam observaverat. Ceterum pro *Ταυριώνη* non solum Sophocles eiusque Scholiastes, sed etiam optimus MS. Paris. A. [cum *V.] habet *Ταυροπόλα*: quae lectio proinde Suidae restituenda est. *Küst.* *Ταυριώνης* Med. *Ταυριώνης*. ἐν ταύροις τῆς E. *Ταυριώνη*, quod miror, non improbavit Lobeckius Additam. in Buttmanni Gramm. ampl. T. II. p. 440. *Ταύροις*] τοῖς *Ταύροις* dedi cum A. 13. τῇ σελήνῃ ἐστί] ἐστι τῇ σελήνῃ probavi cum A. τῆς σελήνης V. 14. *Ταυρωπόν*] ταυροπόλον A. E. V. sed vulg. habet Schol. et infra gl. *Ταυρωπόν*. 15. Ἧ ῥά σε Ταυροπ. — ἀγελαίας] Haec sunt verba ipsius Sophoclis loco citato. *Küst.* Is si Scholion inspexisset, verba vidisset non Sophoclis esse, sed interpretis, quibus praefigi debuit τὸ ἐξῆς. Feci lacunae indicium. 18. *φαντασμάτων*] *φασμάτων* E. Schol. 19. Praebuit Photius. *Ταυροπόλαν* Med. *ὅτι*] *διότι* V. ap. Gaisf. Om. Med. 20. *τὰ πάντα* V. *Ἀπολλόδωρος*] Vid. Heynii Apollod. T. I. p. 402.

2. *γῆν*] *τὴν γῆν* V. Supra *πεμφθέντα* Med. 3. *οἱ δὲ διότι*] *οἱ δ' ὅτι* A. V. E. Photius. *ταυροβόλος*] *ταυροβόλον* A. V. Photius. 4. *Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρῳ*] V. Spanh. de Praest. et U. Num. Vol. I. p. 210. 6. *ἅλῃται*] *ἅλληται* V. Phot. *νυκτὸς* E. pro *νεώς*. *οὕτως γὰρ εὐπλ.* Photius. In fine *ἐξήλλατο* V. 8. *Ταῦρος Βηρύτιος*] Gellius eum audivit Athenis, vid. eum I, 26. XII, 5. et XVII, 8. *Reines.* 9. *περὶ τῆς — Ἀριστοτέλους* om. V. 11. *καὶ ἄλλα πλεῖστα*] Inter haec erat commentarius in Gorgiam Platonis, cuius meminit Gellius VI, 14. Ad hunc enim Taurum commentarius iste referendus videtur; vel saltem ad Taurum Tyrium, Herodis Attici aequalem, cuius mentionem facit Philostratus in Herode p. 562. *Küst.* Ubi vid. Kayser. p. 312. 13. *Ταῦρος. τὸ αἰδ.*] Cf. v. *Σάραβον*. Fluxerunt haec e Scholiis Comici. *ἀταυρότη* bis Med. 14. *καὶ ἁγνή*] *καὶ* om. A. V. 15. *Οἴκαδ' ἀταυρ.*] Aristoph. Lysistr. 217. sed ubi pro *οἴκαδε* legitur *οἴκοι δέ*, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst.* 17. Haud raro veteres in ambiguitate huius nominis luserunt: cf. Eust. in Dionys. 638. *προσφυῶς*] *συμφυῶς* A. V. Tum *εἰκασμένος* E. 19. *εἰς ὕψος*] *πρὸς ὕψος* A. B. V. E. *εἰς τὸ ὕψος* infelix Küsteri commentum. Superest ut in fine vitium tollamus, quod et sermoni Graeco repugnet (interpres, ut potuit, *cervicem iugo subducenti*) et sententiae. Nam flexuosos anfractus montis editosque locos apparet declarari. Nempe refingendum *ὑπεξαίροντι*.

---

ram demisso. talis enim Aeschyli irati erat vultus. *Ταυρίδιον*. Parvus taurus. Et Neptunus Taurius. *Ταυρική*. Taurica, regio. *Ταυροβόλος*. Epithetum Minervae. *Ταυροκέρκουροι*. Fluvialia navigia. *Ταυρομένιον*. Oppidulum. civis Tauromenites. *Ταυροπόλα*. Diana, quae apud Tauros Scythiae populos colitur. vel a parte dicta est gregum praeses. vel quia Diana eadem est quae luna et tauris vehitur: quam etiam *Ταυρωπὸν* vocant. verborum hic ordo: *Profecto te Tauropola Diana incitavit in boum armenta.* plerisque enim insanis lunam morbi causam afferre putant, quod nocturnis spectris praesit. *Ταυροπόλον*. Ita vocant Dianam, quod tanquam taurus omnia circumeat, ut Apollodorus ait. Ister vero libro tertio Miscellaneorum inde explicat, quod taurum in Hippolytum a Neptuno immissum per omnes terras oestro percitum agitaverit; ut alii, quod eum telis confoderit. unde etiam *Ταυροβόλος*. et Minerva Taurobolos in Andro. Anius enim cum Atridis taurum dedisset, eos Minervae simulacrum ponere iussit, quocunque in loco taurus in terram exiliisset; sic enim secunda navigatione usuros esse. ille vero in litus Andri exiliit. *Ταῦρος Βηρ.* Taurus Berytius, philosophus Platonicus: qui fuit sub Antonino Pio. scripsit de differentia dogmatum Platonis et Aristotelis. De corporibus et incorporeis rebus; et alia plurima. *Ταῦρος*. Pudendum virile. Et Ἀταυρώτη, virgo non passa virum, innupta. *Innupta aetatem degam domi.* *Ταῦρος*. Nomen montis. *Tauro enim est natura similis saltanti et iactanti posteriores pedes in altum; deinde vero cervicem pandam leniter extollenti.*

Ταυροφάγον. τὸν *Διόνυσον.* Σοφοκλῆς ἐν *Τυροῖ.* ἀντὶ τοῦ, * ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο. ἢ τὸν ὠμηστήν. ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τοὔνομα Ἀριστοφάνης·

Ὅστις... ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσε,
μήτε Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης
βακχεῖ' ἐτελέσθη.

τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον, οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἔπαθλον, * ψευδῶς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ *Τυροῦς*·

Διονύσου τοῦ ταυροφάγου.

καὶ ὅτι φίλοινος ἦν· καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον τοῦ
436 *Διονύσου* αὐτῷ περιτιθέασιν. οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον τὸν λόγον ἀποδιδόασιν, μητέρα Κρατίνου, ἥτις Βακχεῖα ἐτελέσθη, ἅ εἰσι τοῦ μοσχοφάγου *Διονύσου*· ἢ τολμηρόν· ἀπὸ τῶν Βακχῶν.

Ταυρωπόν. τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι.

Ταυταγί. παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν·

Ἔσται ταυταγί.

Ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;
Νὴ τὸν Δί', αὕτη πού 'στί τοίγ' ἡ Δαρδανίς.
Ταῦτα πράσσων, φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν.

Κρατῖνος Ὥραις. ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

Ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστι
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας, καὶ
πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλινδεῖν αὐτὸν αἰεὶ
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν σχῆμα.
ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύοντα. διότι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. περιπεπλευκότος δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τετριμμένου. ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου·

---

1. Priora debentur Scholiis Ranarum nunc perditis, eaque produnt Aristarchi sententiam sive Apollonii, quem Schol. Venetum commemorat. 2. *ἀντὶ τοῦ*] Has duas voculas expunctas mallem. Nihil enim ad rem faciunt. *Küst.* Vocem *βουφάγον* excidisse putat Toupius. Lacunam post *ἀντὶ τοῦ* exhibet Med. Eius indicium posui. Supplere licet *τὸν διθυραμβοποιόν. τὸν διθύραμβον νικήσασι*] *νικήσασι διθύραμβον* V. 3. *ὠμηστήν*] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. [et B. E. *V.] quae habent *ὠμιστήν* per *ῑ* in syllaba secunda. *Küst.* *ἐπὶ τὸν Κρατῖνον*] Et hanc lectionem ex MSS. [cum *V. Phot.] revocavimus. Ante enim minus recte legebatur *ἐπὶ τοῦ Κρατίνου. Küst.* 4. *τὸ ὄνομα*] *τοὔνομα* A. *V. Photius. qui in *Ἀριστ.* cessat. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 358. 5. *εἶδεν*] *ἴδε* A. *ἦδε* E inter vss. Mox *βακχεῖσ'* V. 9. *τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον, οἰομ.*] Hinc emendandus et supplendus est Scholiastes Aristophanis, apud quem hodie male sic legitur: *Τοὺς περὶ Ἀριστόξενον οἰόμενος, ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπαθλον. Küst.* In his libri Scholiorum nullam ostendunt probabilem scripturam nisi *οἰομένους.* Neque Dobraei coniecturam *πρὸς τοὺς περὶ Ἀρίστ.* opinor ad resarciendas Scholii parietinas satis valere. 10. *φασὶ ψεύδεσθαι*] Mala correctio hominis, qui sermonem Scholiastarum ignoraret. *ψευδ* A. Dedi *ψευδῶς* cum V. 13. *καὶ ὅτι*] Immo *ἢ ὅτι* cum Schol. 14. *ἔτι*] *ὅτι* A. cum libris duobus Schol. 15. *μητέρα Κρατίνου*] Inepte. Scholiastes: *μήτε Κρατίνου βακχεῖ' ἐτελέσθη, ἅ ἐστι τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου· ἢ τολμηρά· ἀ. τ. Β.* Et *τολμηρά* quidem *V. 18. *Ταυρωπόν*] Vide v. *Ταυροπόλα.*

1. *Ὄρνισιν*] V. 446. Nam *ἔσται ταυταγί* omnes MSS. et edd. ante Küsterum, qui tacite reposuit *εὖ γε μαμᾶ ταυταγί* ex Av. 171. *Gaisf.* Supra *Ἀριστοφάνη* Med. 3. *Ταῦτα ληρεῖς*] Aristoph. Vesp. 1361. (1410.) Initio supplendum *Τί.* Separavit haec Küsterus a superiore glossa, fidem vel MSS. Pariss. testatus. Accedit *V. 4. *τὸν* post *νὴ* neglexit vulg. *αὕτη πού* Edd. *τοίγ'*] *τοί γ'* A. V. Lege *σοί γ'*. 5. *Ταῦτα πράσσων, φάσκ'*] Non video, quem sensum ex verbis hisce exsculpere possis. Quare scribendum potius puto, *Ταῦτα πράσσων, φάσκ' ἀνήρ, οὐδὲν ποιεῖς. Küst.* Nec morbum nec medelam huius loci perspectam habuit Küsterus. Primum illud *φάσκε* in morem atque consuetudinem Atticorum peccat. Deinde senarius capite deminutus est. Rescribo certissima, opinor, emendatione: *Τί ταῦτα πράσσω; φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν. Cur ista ago? inquiebat ille, cum nihil ageret.* Quod festivum et *κωμικώτατον* est. Sophocl. El. 321. *Φησίν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ. Toup.* II. p. 232. Haec ille Musis invitissimis. Meliore successu Meinekius Com. Vol. II. p. 166. *Hoc ipsum agito, dicebat homo nihil agens.* Nimirum Comicus, ut vacuum animum omnisque curae expertem pingeret, finxit hominem inertem, cum vitae studium edere iuberetur, in sola inertiae professione sese iactantem: *Haec* (i. e. quae vides) *sunt quae molior et agam; vox fuit hominis nihil agentis.* Ceterum *ἔφασκε* firmatur poetae simili fragmento apud Hephaest. p. 96. Contra festivum dicti colorem debilitat paulum suspicio Dobraei, *ταῦτ' αὐτὰ πράσσω κτλ.* Deinde *ποῶν* Photius. 6. *ἡ παροιμία*] *ἡ γὰρ παρ.* A. V. Photius. Id quo spectet ignoro. 8. *Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρ.*] Aristoph. Ran. 536. *μὲν* iubente litterarum ordine delevi cum A. V. E. Med. 10. *περιπεπλευκότος*] *παραπεπλευκότος* A. 11. *μετακυλίνδειν* Med. Mox *ἀεὶ* Gaisf. cum E. Med. Deinde *λαβόντ' ἐν* A. 17. *ὅμοιον* et seqq. pertinent ad illa *μετακυλινδειν... εὖ πράττοντα τοῖχον.*

Ταυροφάγον. Taurivorum. epithetum Bacchi apud Sophoclem in Tyrone. iis enim qui dithyrambo vicerant, bos pro praemio dabatur. vel dicit crudivorum. hinc ad Cratinum nomen transtulit Aristophanes: *Quisquis generosarum Musarum orgia nec didicit nec saltavit, neque Cratini Taurivori Bacchicis linguae sacris initiatus est.* Aristophanes fallitur, putans taurum illis fuisse praemium. ceterum allusit ad illud Sophoclis in Tyrone: *Bacchi Taurivori.* aut quia Cratinus vini amans fuerit, ideo Bacchi epithetum ei attribuunt: alii vero curiosius verborum rationem reddunt hanc: nec si quis Cratini sacris initiatus fuerit, quae sunt Bacchi Moschophagi. vel audacem; more Baccharum. *Ταυρωπόν.* Taurino vultu praeditam. Dianae cognomen. *Ταυταγί.* Apud Aristophanem in *Avibus*: *Recte ista. Ταῦτα ληρ. Cur haec nugaris tanquam de sepulcro delapsus? Immo per Iovem ista tibi Dardanis est. Ταῦτα πρ. Haec ago, dixit nescio quis nihil agens.* Cratinus Horis. proverbium in eos qui nihil faciunt. *Ταῦτα πρ. Hoc est viri cordati, qui prudentia polleat et multa sit circumvectus, convertere se semper ad partem feliciorem potius, quam pictae imaginis instar torpere, eodem in habitu perseverantem.* id est, stare nihil proficientem. imago enim motu caret. circumvecti vero, i. e. in omnibus rebus exercitati. simile hoc est dicto Eu-

Οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ χοροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια. ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα ποιούντων. Πολυκράτης γὰρ ὁ Σάμου τύραννος, Ῥήνειαν ἑλὼν καὶ ἀναθεὶς αὐτὴν τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ ἐν Δήλῳ θεῖς ἀγῶνα κάλλιστον, ἠρώτα πέμψας εἰς Δελφούς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δήλια ἢ Πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς εἶπε· ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια· σημαίνων ὅτι εὐθέως ἀποθανεῖται.

Ταῦτά τοι καὶ Θαρρῶν αὐτὸς κατά τι ἔθος ἀρχαῖον ἐκέλευσε δι' ἡμέρας τὴν ἱερουργίαν τὴν τεταγμένην δρᾶσαι τῷ θεῷ. ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τούτου. Καὶ αὖθις· Ταῦτά τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο.

Ταύτῃ. τούτου ἕνεκεν, ἢ οὕτως. Ταύτῃ τοι οὐ πολὺ ὕστερον παρελύθη τῆς ἀρχῆς. Καὶ αὖθις· Ταύτῃ τοι καὶ οὔ τι εὐλαβούμενος εἶποιμι. Καὶ αὖθις· Καὶ ἐδόκει ταύτῃ γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Βροῦτος ταύτῃ οὐδὲ ἐπείρασε διαβῆναι· ἑτέραν δέ τινα μακροτέραν περιελθόντες.

Ταυτηί. ταύτῃ.

Ταυτηνί. ταύτην.

Ταυτί. ταῦτα.

Ταυτίζω. ἰδιοποιοῦμαι.

Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς; Ἀριστοφάνης. *ἐπὶ τῶν δοκούντων ἐκφοβεῖν.*

Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεσθα, κατὰ τὸν Αἰσχύλον, 437
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.

ὁ γὰρ Αἰσχύλος Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν·

Ὅδ' ἔστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,
πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
εἰπεῖν, ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς
ἁλισκόμεσθα.

καὶ ἡμεῖς οὖν (φησὶν) οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ αὑτῶν γνώμῃ. τοῖς αὑτῶν πτεροῖς, ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

Ταυτοέπεια. καὶ Ταυτοεπεῖν, ταυτολογεῖν.

Ταυτόν. τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τοπικοῖς. πρὸς δὲ τούτοις τοῖς τρισὶ καὶ τέταρτόν τινα προστίθεται κατ' ἀναλογίαν, πορρώτερον ὄντα τῶν τριῶν. οἱ δὲ τρεῖς εἰσιν οὗτοι. ταυτὸν γὰρ τὸ μὲν κατ' ἀριθμὸν λέγεται, τὸ δὲ κατ' εἶδος, τὸ δὲ τῷ γένει. ἀριθμῷ ταυτά ἐστιν ἀλλήλοις, ὧν ὀνόματα πλείω, τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπ' αὐτῶν σημαινόμενον ἕν· οἷά ἐστι τὰ πολυώνυμα. ἀριθμῷ

---

2. *δίκης σ' ἀποστερεῖν* Grotius, formula paulo difficiliore. Mihi poeta videbatur reliquisse *τῆς δίκης ἀποστατεῖν*, *ab iure debito recedere.* 3. *Ταῦτά σοι καὶ Πύθ.*] Confer Nostrum supra v. *Πύθια*: ubi idem proverbium refertur. *Küst.* 4. *ποιούντων*] Sic Diogen. VIII, 35. *ποιούντων* A. B. V. *ὕστατα καὶ τελευταῖα ποιούντων* Zenob. VI, 15. Bodl. 894. 5. *Ῥήνειαν*] *Ῥηνίαν* A. B. V. E. Tum *ἑλθὼν* E. *τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν*] *αὐτὴν τῷ Ἀπ.* A. *V. *αὐτὴν Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ* Bodl. 8. *ἔφη εἶπε* A. V. Dein ordo verborum *Δήλια καὶ Πύθια* cum superiore gl. invertendus. 18. *οὐκ*] *καὶ οὔ τι* A. B. V. E. Porro desideratur *ἄν*. 21. *περιελθόντες*] *διελθόντες* E pr. Locus mendi suspectus.

2 *Ταυτίζομαι*] *Ταυτίζω* A. B. V. 3. *Ἀριστοφάνης*] Av. 1245. Mox *φοβούντων* E. pro *δοκούντων*. 5. *Ταυτὶ μὲν εἰκάσμ.*] Sunt Aristoph. Av. 808. Confer Nostrum supra v. *Οὐχ ὑπ' ἄλλων*, et Gatak. in Miscellan. p. 538. 539. *Küst.* Adde v. *Εἰκάσμεθα. εἰκάσμεθα* et *ἁλισκόμεθα* Med. 6. *τὰ δ'* bis edd. vulgg. 8. *Ὅδ'* Edd. vulgg. *Ὅ δὲ* Med. *ὧδ'* libri Schol. Reponendum videtur *Ὅς δ' ἐστί*, quibus apodosis quaedam referri debuit. Tetigit versum Hermannus in Opusc. T. V. p. 149. 10. *ἰδόντα*] *εἰδότα* V. 14. Post *γνώμῃ* cum Scholiis supple, *τὸ δὲ οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ —*. 17. *Ταυτόν. τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sumpta sunt ex Alexandro Aphrod. in lib. I. Topic. Aristot. p. 32. *Küst.* Cf. Zon. p. 1712. 19. *τὸν κατ'*] *τὸν* omisi cum A. B. E. *V. Supra praestat *προτίθεται*. 22. *ταῦτά ἐστιν* Edd.

---

ripidis in *Alcmene*: *Haud enim unquam sivi Sthenelum feliciori se adiungentem parti ab iustitia recedere.* *Ταῦτά σοι καὶ Π. Haec tibi et Pythia et Delia.* de iis qui finem attigerunt. Polycrates enim Sami tyrannus, cum Rheneam captam Apollini consecrasset et pulcherrimum certamen in Delo instituisset, Delphos misit, qui consulerent oraculum, quomodo certamen illud esset appellandum, Deliane an Pythia. tum oraculum respondit: *Haec tibi et Delia et Pythia*; significans eum propediem moriturum. *Ταῦτά τοι.* Propterea. *Ideo fiducia etiam plenus secundum antiquum quendam morem toto die sacrificium statutum deo fieri iussit.* Item: *Propterea rex magnifice eum sepeliri iussit.* *Ταύτῃ.* Ideo, *idcirco. Ideo autem non multo post magistratu motus est.* Item: *Ideo igitur minime verebor dicere.* Alibi: *Et in hac quidem parte non videbatur a fratre differre.* Porro: *Brutus vero illic ne transitum quidem tentavit; sed alia longiore via circumeuntes.* *Ταυτηί.* Hac via. *Ταυτηνί.* Hancce. *Ταυτί.* Haecce. *Ταυτίζω.* Mihi vindico. *Ταυτὶ λέγ. Haec dicens mihine terrorem te incussuram putas?* dicitur de iis qui se alios terrere putant. *Ταυτὶ μὲν εἰκ. His quidem sumus induti simulacris secundum Aeschylum, ista non ab aliis, sed a pennis propriis.* Aeschylus enim proverbium istud vocat Libysticum: *Ut autem fabula de Libysticis fert, aquilam sagitta arcu emissa ictam dixisse, pennarum insidias conspicatam: Ista non ab aliis, sed ab nostris pennis capimur.* quare, inquit, nos non ab aliis haec patimur, sed ab nostris consiliis, *nostris pennis*, i. e. ipsi nobis mala haec creavimus. *Ταυτοέπεια.* Et *Ταυτοεπεῖν*, rem eandem iterare. *Ταυτόν.* Idem. Aristoteles in *Topicis* hoc trifariam dividit, his vero tribus modis quartum etiam addit, qui secundum similitudinem dicitur, remotiorem ceteris. tres autem modi sunt hi: idem quod vel numero vel specie vel genere dicitur. numero eadem sunt inter se, quorum nomina plura, quae autem res ab illis significatur, eadem: velut quae plura nomina

γὰρ ἓν τὸ λώπιον καὶ ἱμάτιον· ὅτι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς κατ' ἀριθμόν ἐστι δηλωτικά. κἂν λόγος δέ, κἂν ὄνομα ταυτὸν σημαίνῃ, ἓν κατ' ἀριθμὸν καὶ τοῦτο· κἂν λόγοι πλείους σημαίνωσι ταυτό, καὶ ταῦτα ἀριθμῷ ταυτά. τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναί ἐστιν, οὐ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. συνελόντι φάναι, κατ' ἀριθμόν, ὡς τὰ πολυώνυμα, λῶπος, ἱμάτιον· κατ' εἶδος, ὡς Σωκράτης καὶ Πλάτων· κατὰ γένος, οἷον ἄνθρωπος, ἵππος· ζῷα γὰρ ἄμφω· κατ' ἀναλογίαν, ὡς καρδία καὶ πηγὴ καὶ μονάς· ὡς γὰρ ἔχει ἡ πηγὴ πρὸς ποτόν, οὕτω καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ, καρδία ἐν ζῴῳ· ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς, νοῦς ἐν ψυχῇ. νηνεμία καὶ γαλήνη ἡ αὐτή· ὃ γὰρ γαλήνη ἐν θαλάσσῃ, τοῦτο νηνεμία ἐν ἀέρι· ἡσυχία γὰρ ἄμφω.

Ταυτὸν πέπονθα τῷ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. Ὅτι μὲν οὐχ ἑκόντες, ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς ἄκοντες, τὸν καλόν τε καὶ ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον ἡμῶν ἐπετρέψαμεν χωρισθῆναι, τεκμαίρῃ δήπουθεν. ἴσως δ' ἂν μοι καὶ σοὶ γένοιτο καὶ αὐτῷ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρόν, εἰ σοῦ μὲν ἐκεῖνος, ἡμεῖς δὲ δι' ἐκείνου σοῦ τύχωμεν. ἔστι δέ μοι τούτων οὐδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ πλέον πρὸς σὲ καθήκει λέγειν, οἶσθα δήπουθεν. εἰ γὰρ ἐγὼ σοὶ νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.

"Ταυτὸν ἐποίησε τοῖς θηρῶσι τὰς ἐγχέλυς· οἱ 138
τῷ θρίῳ τῆς κράδης προσχρώμενοι καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες τῆς θήρας τυγχάνουσι. κἀκεῖνος συγχεῖ τὰ δημόσια καὶ ἀναφυρᾷ, βουλόμενος τούς τε ἀδελφοὺς καὶ τοὺς προεστηκότας εἰς ταυτὸ συμβαλεῖν.

Ταυτότης. ἡ ὁμοιότης. Ησίδης·

Τῇ ταυτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων.
καὶ τὴν χαρὰν γὰρ πολλάκις χαρὰ τρέφει,
καὶ δάκρυσίν τις ἐξεγείρει δάκρυα.

Ταφήιον. ἐντάφιον.

Τάφιος. ἐθνικόν. ὁ ληστής.

Τάφος. καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον, καὶ τὸ περίδειπνον. Ὅμηρος·

Τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

οὐ τὸν τύμβον.

Ταφόσιρις. ὄνομα κύριον.

Ταφρεῦσαι. διορύξαι, περισκάψαι.

Τάφρος. τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. καὶ τά-

---

1. *ἓνὶ* *V. Dein *τὸ* addendum ante *ἱμάτιον*. 2. *ἐστι κατ' ἀριθμὸν* *V. 5. *τῷ ἀριθμῷ*] *τῷ* omisi cum A. E. *V. *τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτ. εἶναί ἐστ. οὐ τ. ὀν. σημ.*] Locus hic apud Alexandrum Aphrodisiensem sic legitur, *τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναί ἐστι τούτοις τοῖς ὀνόμασιν ἢ λόγοις εἶναι σημαντικοῖς*. Sed neutra lectio sanum sensum habet. *Küst.* Alexandri scripturam ut probemus, requiri videtur *τοῦ αὐτοῦ εἶναι . . . σημαντικοῖς*. Sequentia in brevitatem contraxit Suidas. 9. *ζῷον γὰρ* *V. 11. *πρὸς ποτόν*] Alex. Aphrod. recte *πρὸς ποταμόν*. *Küst.* Deinde *καὶ* ante *καρδία* delevi cum *V. 12. *ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς, νοῦς ἐν ψυχῇ*] Alex. Aphrod. plenius: *πάλιν ὄψις καὶ νοῦς κατ' ἀναλογίαν ταυτά, τῷ ὃν λόγον ἔχει ὄψις ἐν ὀφθαλμῷ τοῦτον ἔχειν νοῦν ἐν ψυχῇ*. Hinc Suidam supplere potes. *Küst.* 16. *Ταυτὸν π.*] Libanii fortasse. Callimach. in Epigr. 34. Iulian. Ep. 50. *Toup* MS. Non minori iure tribuamus Iuliano. Hinc olim fluxit glossa *Τὸ σὸν ὄναρ*. 19. *ἐπετρέψαμεν*] *ἐπηρέψαμεν* A. 20. Immo *ἂν ἐμοί*. 21. *εἰ σοῦ*] *εἴ σοι* A. B. E. Infra refingendum *τύχοιμεν*. 22. *ἔστι δέ μ.*] Et sensus et constructionis gratia scribendum est, *ἔτι δὲ* etc. *Küst.* *ὅτι δὲ* Wolfius, recte. 23. *ὑπὲρ αὐτοῦ*] *ὑπὲρ τοῦ* A. Novissima decerpta sunt in v. *Γνωρίζω*, eaque studiosi homines traduxerant in gl. *Τὸ σὸν ὄναρ*.

3. *V. margo sub finem: *παροιμία. τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος*. 4. *Ταυτὸν ἐποίησε τοῖς θηρ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἐγχέλεις*. *Küst.* Hunc locum Aeliano temere tribuit Valckenarius. Quicunque scripsit, ingeniose figuram Aristophaniam suos in usus convertit. Haec *V. in marg. *οἱ*] *οἷον* A. *V. Mox *θηρῶ τ. κ. προσχόμενοι* E. 10. *Ταυτότης*] Vocem exemplis munit Creuzerus in Plotin. T. III. p. 10. *Ησίδης*] De Exped. Pers. III, 133—35. 14. Statim cum A. *V. delevi gl. *Ταυτότητος. ἀπαραλλάκτου φύσεως*. Quamquam agnoscit eam Photius. Ceterum *φύσεως* om. V. Gaisfordus tradit. 15. *Ταφήιον*] Homerus Odyss. *β'*. 99. *Küst.* 16. *Τάφιος*] Od. *ὁ*. 427. *Τάφιοι, λῃστρίς ἐνδρες*, coll. *π'*. 426. 18. *"Ομηρος*] Il. *ὠ*. v. ult. *Küst.* 21. *Ταφόσιρις*] Est nomen urbis, de qua vide Stephanum Byzantium. *Küst.*

---

habent. numero enim idem est *λώπιον* et *ἱμάτιον*: utrumque enim nomen unam et eandem numero rem significat. sive autem oratio sive nomen idem significat, hoc ipsum numero idem est; sive plures dictiones idem significant, hae quoque numero sunt eaedem. numero enim idem significare licet his sive nominibus sive dictionibus, et ut breviter dicam, numero eadem dicuntur, quae plura nomina habent: ut, vestis nomina Graeca *λῶπος* et *ἱμάτιον* specie eadem sunt, ut Socrates et Plato. genere, ut homo, equus. utrumque enim est animal. secundum similitudinem, ut cor, fons, unitas. ut enim se habet fons ad fluvium, sic etiam unitas in numero, cor in animali. pariter visus in oculis, mens in anima, item *νηνεμία* et *γαλήνη* idem sunt. quod enim *γαλήνη* in mari, hoc *νηνεμία* est in aere: utrumque enim tranquillitatem significat. *Ταυτὸν πέπονθα*. Idem accidit mihi, quod proverbio dicitur, tuum somnium tibi narrans. *Quod enim non ultro* (*non enim audeo dicere, inviti*) *bonum et egregium illum virum a nobis parumper discedere vermiserimus conitis utique. fortasse autem et mihi et tibi, quinetiam ipsi parvum aliquod solatium fuerit, si quidem ille te, nos vero per illum te potiamur. praeter haec vero nihil de eo tibi dicere me decet, quod nimirum ipse nosti. si enim eum tibi nunc indico, usu venit quod proverbio dicitur: tuum tibi narro somnium. Ταυτὸν ἐποίησε*. Idem fecit, quod qui venantur anguillas: qui foliis ficus utentes, postquam lutum turbarunt, praedae fiunt compotes. item ille rempubl. confundit et perturbat, fratres et magistratus inter se committere volens. *Ταυτότης*. Similitudo. Pisides: *Similitudine lacrimarum confusus. etenim laetitiam saepe laetitia nutrit, et lacrimis aliquis excitat lacrimas. Ταφήιον*. Sepulcralis vestis. *Τάφιος*. Gentile nomen, latro. *Τάφος*. Signum aliquod apud haruspices. item epulum funebre. Homerus: *Epulum funebre Hectoris equorum domitoris*. non enim intelligit sepulcrum. *Ταφόσιρις*. Nomen proprium. *Ταφρεῦσαι*. Perfodere, ducere fossas. *Τάφρος*. Fossa mu-

Δάφνις, ίδος, ὁ, ἡ, acc. sing. Δάφνιν Ar. Th. 1178, Δάφνιδα Ar. Th. 1178 (Δάφνις Ar. Th. 1178 codd. RVE), gen. Δάφνιδος Ar. Th. 1178, Δάφνιος Ar. Th. 1178 codd. RVE, dat. Δάφνιδι Ar. Th. 1178, Δάφνι Ar. Th. 1178 codd. RVE, voc. Δάφνι Ar. Th. 1178, pl. Δάφνιδες Ar. Th. 1178, Δάφνιες Ar. Th. 1178 codd. RVE, gen. Δαφνίδων Ar. Th. 1178, dat. Δάφνισι Ar. Th. 1178, Δάφνιδες Ar. Th. 1178 codd. RVE, acc. Δάφνιδας Ar. Th. 1178, Δάφνις Ar. Th. 1178 codd. RVE, voc. Δάφνιδες Ar. Th. 1178, Δάφνις Ar. Th. 1178 codd. RVE

Δάφνις ist ein ursprünglich nur aus Sizilien bekannter Name, der Typus des ländlichen Hirten ist ein sehr alter.

Δάφνις ὁ βουκόλος Ar. Th. 1178

Δάφνις ὁ Ἑρμοκλέους Ar. Th. 1178 codd. RVE

ἐδόκουν ἐναγεῖς εἶναι. Ἀριστοφάνης·

Αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν οὐπὶ Ταινάρῳ θεὸς
σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.

Ταινίαι. ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. Καὶ Ταινίδιον, τὸ στέμμα. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἐκρυέντος τοῦ αἵματος περιτραπεὶς ἐντάφιον ἑαυτῷ τρόπον τινὰ τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπήγετο. περὶ Μαξίμου λέγει τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, τοῦ ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἀννίβου τὸ στέμμα.

Ταινίαι. λίνα εἰς λεπτὰ διακεκομμένα. Αἰλιανός· Τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις. ἢ διάδημα ἱματίου.

Ταινιοῦντος. στεφανοῦντος. Προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινίαζον οἱ στρατιῶται καὶ ἀνέδουν.

Τεγέα. πόλις. Καὶ Τεγεάτης, ὁ πολίτης.

Τέγγε. βρέχε.

Οἴνῳ πνεύμονα τέγγε, φίλης δ' ἀπέχου Κυθερείης.

Τέγγεσθαι. εἴκειν, ἐνδιδόναι. Καὶ Τέγγει, βρέχει, μαλάττει. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἦ ῥά σοι, ὦ πόντου βασιλεῦ καὶ κοίρανε γαίης,
ἀντίθεμαι μηκέτι τεγγομένην.

Τέγξω. βρέξω.

Τεγεσταῖοι. ἔθνος. Τεγέστη, πόλις.

---

2. Καίτοῖς Aristophanes. Itaque καὶ Ἀριστοφάνης malim inverti. Ταινάρου] Ταινάρῳ A. 4. Ταινίαι. ἐπὶ μὲν ἀνθρ.] Eadem leguntur supra v. Πεζίτια. Küst. Cf. Pierson. in Moer. p. 361. πεζίτια] πεζίτιον βασιλικόν, diadema, πεζ. γυναικός, fascia, a πέζα, ora vestis, cui solebat annecti. Reines. Per πεζίτια nihil aliud intelligi credo quam πέζαν seu limbum in infima tunica, quam alii ὦαν dicunt, ut notat Scholiastes Apollon. Rhod. IV, 46. πεζίδες etiam vocantur, ut patet ex Polluc. VII, 14. Cuper. Obss. I, 6. p. 34. 6. Αἰλιανός] Lege Ἀππιανός. Aeliani et Appiani nomina saepe confusa. Hemst. Diversa fuit Wyttenbachii sententia, de Parallelis minoribus in Plut. T. VII. p. 78. commentantis: „Quin illud Parall. d'. p. 306. E. de Annibale in Sicilia ab Aeliano quoque relatum fuisse apparet ex eius fragmento apud Suidam v. Ταινίαι." Adde p. 81. Ac dubito num de Appiano possit cogitari. 11. λίνα — διακεκομμένα] λίναι — διακεκομμέναι E. In fine ἱμάτιον B. E. *V. Huc referendum κατεταινίωσε in v. Ἐταινίωσε. 12. Τὴν νηδὺν καὶ τ.] Confer Nostrum vv. Ἀναδεύειν, Καταδεύσῃ et Στίγματα. Küst. Subsequebatur glossa, quam mira studiosorum hominum sedulitas ex v. Μίλων transcripsit amplissimam, cum satis esset ipsum primordium delibare: Ταινία. Ὁ δὲ Μίλων ὁ παγκρατιαστὴς περιεδεῖτο τῷ μετώπῳ χορδὴν καθάπερ ταινίαν ἢ στέφανον, κατέχων δὲ ἐντὸς τῶν (τῶν delendum fuit cum A.) χειλέων τὸ ἄσθμα καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ (τὰς τῆς κεφαλῆς E.) φλέβας, διεῤῥήγνυεν ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν (τῶν βλεφάρων A.) τὴν χορδὴν καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν ἐς εὐθὺ τῶν δακτύλων, τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων εἰς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον. τὸν βλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκλίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ· σφῆνας ἔχοντι διαστῶντας αὐτό· ὃ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθῆσε τὰς χεῖρας ὡς διαῤῥήξων. ἀλισθαίνουσί τε δὴ (δὴ addiderunt A. B. δὲ E.) οἱ σφῆνες· κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκων ἐγένετο εὔθρεμμα. Delevi cum V. Küsterus: „Ὁ δὲ Μίλων ὁ παγκρατιαστὴς περιεδ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Pausaniae in Eliac. Poster. p. 369. 370. eademque leguntur supra v. Μίλων."

1. Vid. Ἀνέδουν. Toup. Idem locus in glossa superiore recurrit, nisi quod ibi legitur οἱ νησιῶται. 2. καὶ ἀνέδουν om. V. probabiliter, addens Ταινία ὁ στέφανος. Ceterum de more hoc clarissimam Ruhnkenii in Tim. p. 246. disputationem memoravit Gaisfordus, silens ille corruptionem verbi ἐταινίαζον. 3. ὁ ἀπ' αὐτῆς] ὁ πᾶ A. i. e. ὁ πολίτης, quod perspicue praebet *V. Supra Τέγεα Edd. Quibus obstant, ut his utar, et Pausanias et Pindari fides Nem. X, 87. 5. Οἴνῳ πνεύμονα τ.] Alcaeo tribuit Plut. Sympos. VII, 1. et Gell. XVII, 11. Macrob. VII, 15. et Athen. I. 22. X. 430. Eratosthenes ap. Macrob. VII, 15. καὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πνεύμονα τεγγόμενος. Reines. Ex Anacreonte, ut puto. Küst. Küsterus fallitur. Prior versiculus Alcaei est. Laudant Plutarchus, Athenaeus, Macrobius, alii. Quin ex duobus non optimis versiculis unus exsurgit pulcherrimus hexameter: Οἴνῳ πνεύμονα τέγγε, φίλης δ' ἀπέχου Κυθερείης. Quemadmodum et apud Suidam scribendum est. Toup. Falsum est hos numeros a quoquam ad Alcaeum referri: vide potius Lesbii poetae fr. 31. ed. Schneidew. Welckerus autem in Iahnii Annal. T. XII. p. 51. versiculum a Pythagorico sententiarum corpore repetebat, quoniam Pythagorei praecepissent, Ἀφροδίσια χειμῶνος ποιεῖσθαι, μὴ θέρους. Nec dubium quin hexameter per ingenii lusum ad imitationem Alcaei compositus sit. Ceterum Οἴνῳ τέγγε πνεύμονα τέγγε Med. φίλης A. V. 7. Τέγγεσθαι] Schol. Aristoph. Lys. 550. τέγγεσθε ἀντὶ τοῦ βλάπτεσθε. Lego μαλάττεσθε. Toup. Sic Timaeus p. 248. ubi vid. Ruhnk. coll. Schol. Platon. pp. 398. 455. 8. ἐν Ἐπιγράμματι] Macedonii XXIII, 1. Anthol. Pal. VI, 70. 11. Κράντος post ἀντίθεμαι libris invitis Küsterus interpolavit, a Gaisf. uncis notatum. Scribendum erat Κράντας. 13. ὄνομα ἔθνους] ἔ A. qui statim om. καὶ ϑηλυκῶς. Ubi ϑηλυκὸν *V. Sed suspectum glossam ambigimus utrum ad Ἐγεσταῖοι revocemus an ad Τεργεσταῖοι et Τέργεστον. Porro A. πό pro ὄνομα πόλεως.

---

sese obstrinxisse. Aristophanes: *Et Neptunus, Taenari deus, concussa terra omnes istos aedium ruina opprimat.* Ταινίαι. Cum de hominibus dicitur, significat limbos, diademata, coronas, zonas; cum vero de lignis, idem quod κυμάτια. Et Ταινίδιον, parva fascia. Aelianus: *Ille vero sanguine profluente collapsus, sepulcrale quodammodo ornamentum, infelicem illam coronam sibi imposuit.* de Maximo Romanorum imperatore loquitur, qui coronam ab Hannibalis capite detraxerat. Ταινίαι. Lintea minutatim dissecta. Aelianus: *Ventrem cum pectore toto circumligabit fasciis.* item vinculum vestis significat. Ταινιοῦντος. Coronantis. *Milites vero accedentes caput eius diademate cinxerunt.* Τεγέα. Tegea, urbs. et Tegeates, civis. Τέγγε. Riga. *Vino riga pulmones; sed abstinebis a blanda Venere.* Τέγγεσθαι. Cedere, remittere. Et Τέγγει, rigat, emollit. In Epigrammate: *Navem tibi, rex maris terraeque princeps, dedico, mari non amplius rigatum.* Τέγξω. Rigabo. Τεγεσταῖοι. Nomen gentis. et Tegesta, urbs.

Τέγος. στέγη· ἢ ὑπερῷον, δωμάτιον, οἰκία πρόσγειος.

Τεήν. τὴν σήν.

Τεὴν διζῶσα καλιήν.

Τεΐν. σοί, Δωρικῶς. ἐν Ἐπιγράμματι·

Νικήσιας ἀνέθηκε τεῒν περικαλλὲς ἄγαλμα.

Τεθέντων. ἀντὶ τοῦ ληφθέντων, ὁμολογηθέντων, συγχωρηθέντων. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης· Συλλογισμός ἐστι λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν.

Τεθεωρημένη. ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. Ὁ μὲν οὖν Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος νωθρὸς ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμώδης, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἰπὼν τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπτῆναι.

Τεθεικότες. ἀποβαλόντες. Ἰώσηπος· Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἔργον διῃρημένοι, τὰ πολλὰ τεθεικότες τῶν ὅπλων.

Τεθηγμένον. ἠκονημένον.

Τεθηλότα. θάλλοντα. Ἐστεφανωμένοι ἀλωνίας τε δίφρους τεθηλότας φέροντες.

Τέθηπα. καταπέπληγμαι.

Τεθηπότες. ἐκπεπληγμένοι, θαυμάζοντες.

Τέθμιον. νόμιμον. Καὶ Τέθμια, νόμιμα.

Τέθναθι. ἀποτεθνάναι.

Τεθνεώτων, καὶ Τεθνειώτων, ἀποθανόντων. Τεθνειώτων δὲ πολλῶν καὶ πολεμίων [illegible] ἐπὶ [illegible] τοῖς ἔξωθεν.

Τεθνειῶτες.

Τεθνήξῃ. διὰ τοῦ ξ οἱ Ἀττικοί.

Οἴμ' ὡς τεθνήξῃ.

Τεθολωμένος. καὶ ἐπὶ χρωμάτων. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις·

Τολμῶντα καὶ χολῶντα καὶ τεθολωμένον

καὶ ἐπὶ λύπης·

Ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀπεθολοῦθ' ἡ καρδία.

Τέθριππον. ἐκ τεσσάρων ἵππων ἅρμα.

---

1. Τέγος] V. Valck. in Ammon. p. 178. et Naekii Opusc. II p. 101 sq. „Statim delevi cum A. V. [illegible] μὲν αὐλεῖ, τεγχάνων δὲ ποιεῖται. ἐν τῷ Ἀσβῶνι ἄγγελος. Habet tamen V in marg. usque ad ποιεῖται, [illegible]. Decepit librarium, quicunque h. l. textui princeps inseruit, litterarum nexarum et forma. Vide supra v. [illegible]. πρόσγειος] πρόσγειον Lex. Seg. οἰκία πρόσγειος Photius. 4. Τεὴν διζῶσα καλιήν] Hoc hemistichium legitur apud Hesiod. Opp. 374. Toup. 6. Νικήσιας] Hexameter iste est pars veteris epigrammatis, quod extat apud Herodot. V, 60. Huc alludit Lucianus in Epigramm. Anthol. lib. IV. p. 463. Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκε τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα, Κύπρι, [illegible] οὐδὲν ἔχων. Toup. In Anthol. Pal. VI, 7. Ep. inc. CXLVIII. 7 [illegible] edd. vett. 8. Ἀριστοτέλης] Analyt. Prior. I, 1, 5. 11. Ὁ μὲν οὖν Ἀρκεσίλ.] Haec sunt verba Laertii in Arcesilao lib. IV. num. 32 eademque leguntur supra v. Θεώρημα: ut Pearsonus quoque observaverat. Küst. Ne dubites alteram glossam pro hac esse habendam: siquidem locus negligenter decerptus eundem errorem utrobique prodit. νωθρός] ἦν add. A. V. cum altera gl. 14. ἀποβαλόντες] Interpretatio haec, saltem in subiuncto loco Iosephi, voci τεθεικότες minime convenit. Küst. Non video ego quare non conveniat. Immo contra optime convenit, si modo recte explicetur illud ἀποβαλόντες. Significat enim hic deposuerunt, non vero qui amiserunt, uti habetur in versione. Illa verbi significatio hic locum nullum habet. Bas. Recte tamen Küsterus interpretem notavit. Saltem vertas: cum de manibus deposuissent. Ἰώσηπος] Lib. VI de Bello Iud. c. 9. p. 000. Küst. Sive V, 2, 4. 16. διῃρημένοι] ἤγουν διεσχισμένοι inter vss. ap. Gaisf. Dein καὶ supplendum.

1. Ἐστεφανωμένοι] Exemplum Aeliano tribuit Valckenarius. Deinde cum A. V. delevi: Τεθηλυμμένοι καὶ Ἐκτεθηλυμμένοι. τεθηλυμμένον E. Hoc et Ἐκτεθηλυμμένον Gaisf. 3. Τέθηπα] V. Sub finem θαυμάζω A. B. V. omiserunt. 4. Τεθηπότες] Il. δ'. 243. 5. νόμος] Potius νόμιμον. Küst. νόμιμος Bas. Animadv. p. 180. coll. Hesych. Τέθμιον, νόμιμον. Mox [illegible] ἀποτεθνάναι addunt edd. vett. 8. Τεθνειώτων] Vid. Ἀσθενεῖς. Hemst. Hoc ipsum exemplum Aeliano tribuit Valckenarius. τεθνειώτων bis A. V. πολεμίων] πολεμιωτέρων V [illegible] Ipsa sententia suadet ut reponamus: Τεθνειώτων δὲ καὶ πολεμίων τοῖς πολλοῖς [illegible]. Deinde [illegible] add. A. B. V. E. Sub finem cum A. V. Med. delevi: Καὶ κλίνεται τεθνειώς, τεθνειῶτες. 10. Om. vulg. Toup. Em. p. [illegible] Τεθνειῶτες V. qui glossas sic ordinavit: Τεθνήξῃ· Τεθνεῶτα· Τέθμιον· Τεθνειῶτα· Τεθνειῶτα καὶ Τεθνειώτων. Ex istis glossis plurimum vestitumque commentum ab hominibus sedulis invectum. Τεθριππ. [illegible] Küsterus: „Male, pro [illegible]. Vide infra h. v. Omiserunt B. E. Originem declarat Photii MS. Τέθριππον, ubi editur Τέθριπ. inter vv. Τέθρωνα et Τεθολωμένον. Lex. Bachm. [illegible] 12. Οἴμ' ὡς τεθν.] Aristoph. Acharn. 590, ubi legitur τεθνήξει, quod magis Atticum est. Küst. τεθνήξει Brunckius restituit. Vid. Ruhnk. in Tim. p. 222. 13. Τεθολωμένος καὶ ἐπὶ χρω.] Eadem totidem verbis leguntur apud Auctorem Etymologici. Küst. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ A. V. Med. Phot. Etym. Φερεκράτης] In Meinekii Com. Vol. II. p. 313 sq. 16. καὶ om. Med. 17. ἀνίας Etym. ἀπεθολοῦθ' ἡ καρδία] Scribendum, ἀπεθολοῦθ' ἡ καρδία. Quomodo recte legitur apud Etymologum et Photium, ex quo descripsit Suidas. Atque ad hunc locum respexisse videtur Hesychius: Ἀπεθολοῦτο, [illegible]. Verbum non semel usurpant Procopius et Philostratus. Confer etiam Suidam v. Ἀποθολώσαι. Ceterum haud aliter locutus est Euripides Alcest. 1067. Θολοῖ δὲ καρδίαν, ἐκ δ' ὀμμάτων Πηγαὶ κατερρώγασιν. Toup. ἀπεθολοῦθ' h. Deinde cum A. delevi glossam ex v. Ἀποτεθρίακεν repetitam. Τέθριον. ὄχημα καὶ ἅρματα φορά. quam incredibili stupore Suidam e Timaei glossis descripsisse [illegible]

Τέγος. Tectum, vel cubiculum in superiore domus parte, domus humilis. Τεήν. Tuam. Tuum quaerens nidum. Τεΐν. Dorice, tibi. In Epigrammate: Victor dedicavit tibi pulcherrimum simulacrum. Τεθέντων. Positis, sumptis, concessis. dicit enim Aristoteles: Syllogismus est oratio, in qua positis quibusdam etc. Τεθεωρημένη. Contemplationi addicta, verae cognitionis studiosa. Arcesilaus philosophus, qui natura quidem tardus erat et oscitabundus, artis vero probe peritus, dixit geometriam illius oscitantis in os involasse. Τεθεικότες. Qui deposuerunt. Iosephus: Illi vero cum ad munitiones essent distributi, armis plerumque depositis. Τεθηγμένον. Acutum. Τεθηλότα. Florentem. Coronati ramosque laurus florentes gestantes. Τέθηπα. Obstupesco. Τεθηπότες. Obstupescentes, metu percussi. Τέθμιον. Institutum. Et Τέθμια, instituta. Τέθναθι. Imperativus. Τεθνεώτων. Mortuum. Et Τεθνειώτων, mortuorum. Multis vero mortuis, reliqui [illegible] spem vitae et metum mortis fluctuantibus. Τεθνήξῃ. Attici per ξ efferunt. Vae, moriendum tibi est. Τεθολωμένος. Confusus, de pavido dicitur. Pherecrates Myrmecanthropis: Ridentem et iratum et animo confusum. Item de tristitia. Dolore cor eius turbabatur. Τέθριππον. Quadriga.

Τεθυκώς. εὐχαριστήσας.

441 ||*Τεθυμμένος*. ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος ἢ κεκακωμένος.

Τεθυωμένοι. τεθυμιαμένοι, εὐώδεις.

Τέκεα. τέκνα. Καὶ Τεκόντες, οἱ γεννήτορες. Τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.
τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Τεκμαιρόμενος. στοχαζόμενος. Ψευδῆ τεκμαιρόμενος ἀληθέσι, καὶ οὐ γενησόμενα εἰκάζων γενησομένοις.

Τεκμήρασθαι. γενικῇ. τεκμηριῶ δὲ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Τεκμήριον. ἀληθινὸν σημεῖον, ἢ τὸ ἄλυτον. Καὶ Τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγεται τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν καὶ κατανοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἕπηται τὸ αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ, τεκμήριον τοῦτο λέγεται· ἂν δὲ μὴ πάντως ἕποιτο, σημεῖον ἂν λέγοιτο, τεκμήριον δὲ οὐκέτι· διότι μηδὲ ἄλυτόν ἐστιν. οἷον ὡς τό, ὠχρά ἐστιν, ἐπειδὴ τέτοκε. καὶ αὖθις· ||*Ὅτι δὲ δαίμων ἦν ἀνθρωπόμορφος ἡ Θεοδώρα, τεκμηριώσαιτο ἄν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος ὧν ἐς τοὺς ἀνθρώπους κακῶν ἔδρασεν. ἐν γὰρ τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις ἔνδηλος γίνεται. Καὶ αὖθίς φησι Λαμάσκιος· ||*Ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια τῶν θείων ἀφωρισμένα στοιχείων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκρισιν· τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λύγον, τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας· τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν. — ||*Ὁ δὲ κατέδεισεν, ἐπειδὴ ἔγνω τὴν ἁρμὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς ἐτεκμηρίου.

Τέκμησσα. ὄνομα κύριον, ἡ τοῦ Αἴαντος

psisse criminabatur Ruhnkenius p. 45. Interpretes haec: Vid. *Ἀποτεθρίακεν. Hemst.* Noster supra v. *Ἀποτεθριάκεν*: *Ἀποτεθριωμένοι, ἀπηγριωμένοι. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν τεθρίων, ἅπερ ἐστὶν ἄγρια καὶ ἄγονα φυτά.* Quae nauci non sunt. Illud enim *τέθρια* vox nulla est. Eandem tamen cantilenam canit Timaeus in Lex. Plat. *Ἀποτεθρυωμένοι. ἀπηγριωμένοι. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν τεθρύων, ἅπερ ἐστὶν ἄγρια καὶ ἄγονα φυτά.* Respexit autem uterque ad Platonem in Republ. lib. VI. p. 473. — Vulgo legitur *ἀποτεθρυμμένοι*. Sed Timaei lectio elegantissima est, et Platonem nescio quomodo sapit mirifice. Quae et Hemsterhusii sententia est. Sed vim et venustatem vocis nemo perspexit. Nam quod habent grammatici, *ἄγρια καὶ ἄγονα φυτά*, plane sterile est et nullius frugis. *Οἱ τὰς ψυχὰς ἀποτεθρυωμένοι* sunt, *qui animas habent demissas et in terram more iunci palustris declinatas.* Nam *θρύον* est *iuncus palustris*: iuncorum autem capita in terram prona. Hinc metaphora *ἀπὸ τῶν θρύων* ducta. *Toup.* Ceterum *ἄγονα καὶ ἄγρια* *V.

1. *εὐχαριστήσας*] Statim *ἢ θυσιάσας* omiserunt A. B. V. cum Photio. 2. *Τεθυμένος*] Scribendum est *Τεθυμμένος* per duplex $\overline{\mu}$, a *τύφω*. *Küst.* *Τεθυμμένος* A. V. Schol. Plat. p. 312. Photius et Timaeus, ubi v. Ruhnk. p. 250. *ἢ κεκακωμένος*] Haec interpretatio pertinet ad *τετυμένος*, quod est a *τύπτω*. *Küst.* Aberrat. Intellige ex praeced. *ὑπὸ π. κεκακ. Hemst. κεκαμένος* B. E. *καμωμένος* *V. *βεβλαμμένον* Schol. Plat. Iahnius Symbolis in Philostr. V. Soph. p. 32. f. „Cod. Reg. cuius varr. ll. possideo, *κεκαμένος* habet, unde suspicari possis *βεβλαμμένος* genuinam esse lectionem. Nihili est *κεκαρωμένος* Wakefieldi." Huius commentum extat in Silv. Crit. II. p. 83. Ad idem verbum revocanda Photii glossa, *Τεθημμένον. συγκεχυμένον, τετυφλωμένον.* 4. *τεθυμιαμένοι*] *τεθυμίμενοι* A. *τεθυμένοι* E. *τεθυμιωμένοι* *V. 6. *Τοῖς τεκοῦσι γ.*] Sophocl. Oedip. Colon. 508. 10. *Ψευδῆ τεκμαιρ.*] Fragmentum hoc legitur apud Dionys. Halicarnass. lib. VIII. (c. 57.) p. 527. *Küst.* *τεκμαιρόμενος ἀληθέσι ψευδῆ* Dionys. editus; cum codd. Rom. Suidas. Infra *γενομένοις* Stephanus. 13. Om. vulg. Silet Gron. 16. *Τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγ. — ἐπειδὴ τέτοκε*] Haec sunt verba Philoponi in librum I. Aristot. de Anima, A. 7. b. eademque leguntur supra v. *Ἀπόδειξις*. Ceterum pro *τεκμηρίωσις, ἀπόδειξις*, ut priores editt. habent, *τεκμηριώδης ἀπόδειξις* reposuimus: non solum suadente sensu, sed etiam auctoritate Philoponi et MS. Paris. A. *Küst.* Accedit *V. 17. *τὸ πῦρ*] *τὸ* om. A. *τὸ πῦρ* om. E. Mox *καὶ* addit A. cum gl. superiore. *κατανοῆσαι* om. V. 18. *τῷ αἰτιατῷ τὸ αἴτιον*] *τὸ αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ* A. ut supra; *τῷ αἰτίῳ τὸ αἰτιατόν* V

1. *ἕπηται*] *ἕποιτο* A. B. V. 4. *καὶ αὖθις* hoc loco tollenda. *Ὅτι δὲ δαίμων — ἔνδηλος γίνεται*] Fragmentum hoc excerptum est ex Procopii Histor. Arc. c. 18. sed ubi de Iustiniano Imperatore, non vero Theodora, verba fiunt. Quare compilatorem aliud egisse oportet, cum ista excerperet. *Küst.* 7. *πεπραγμένων*] *πεπραμένων* A. Mox *ἔνδηλος* dedi cum V. et ed. Alemanni. Alterum placuit Dindorfio. 9. *Ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμ.*] Haec deprompta sunt ex Damascii Vita Isidori philosophi, ut monuimus etiam supra v. *Ὅροι*, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* 10. *τῶν* om. vulg. *ἀφωρισμένων*] Scribe *ἀφωρισμένα*, ut legitur supra v. *Ὅροι*. *Küst.* *ἀφωρισμ'* A. lectione ambigua. 14. *παρηρεθισμένον*] MS. A. *παρεθισμένον*. *Küst.* 16. *Ὁ δὲ κατέδεισεν*] Dionis Cassii LXVIII, 17. *Gaisf.* Infra reponendum *τὴν τε ὁρμήν*. 18. *ἢ* om. *V. *Αἴαντος γυνή*] *αἰχμάλωτος γυνὴ τοῦ Αἴαντος* Schol. Soph. Ai. 201. *Τέκμισσα* Med. Deinde perperam homo male studiosus inculcavit *καὶ ὄνομα . . . ὁ πολίτης*. Nimirum haec pertinent ad *Τελμισσός*.

Τεθυκώς. Qui gratias egit. *Τεθυμμένος*. Igne ustus vel obtusus. *Τεθυωμένοι*. Suffiti, odorati. *Τέκεα*. Liberi. Et *Τεκόντες*, parentes. *Pro parentibus enim si quis labores sustineat, non decet laboris meminisse.* h. e. cum quis pro parentibus laborat, ne putet laborem illum esse molestum. *Τεκμαιρόμενος*. Coniiciens. *Falsa coniectans ex veris, et non futura ex praeteritis colligens.* *Τεκμήριον*. Signum verum, vel irrefutabile. Et demonstratio per *τεκμήριον* dicitur, cum ex fumo ignis adesse colligitur. quod si causam necessario sequitur effectus, id dicitur *τεκμήριον*. sin non necessario sequitur, id dicetur *σημεῖον*, non vero *τεκμήριον*: quia non est irrefutabile. ut, pallida est, quia peperit. *Theodoram autem fuisse Furiam quandam sub humana specie, ex magnitudine malorum, quibus homines affecit, facile quis coniiciat. ex atrocitate enim facinorum vis auctoris palam fit.* Et Damascius: *Fines vero constituebat et signa a divinis separata elementis, ad humanarum rerum diiudicationem: industriam nimirum, quae supra quam dici potest ad res quasvis efficiendas valet. porro mentis prudentiam, a manifesto et consueto vulgi more remotam. amoris denique impetum, quo fertur ad fruendam pulchritudinem rerum quae in intellectu versantur.* Item: *Ille vero pertimuit, postquam impetum eius cognovit, et quod minas factis comprobabat.* *Τέκμησσα*. Nomen proprium,

γυνή. καὶ ὄνομα πόλεως. καὶ Τεκμησσεύς, ὁ πολίτης.

Τέκμωρ. τέλος, μόρον, θάνατον.

Τέκος. τέκνον.

Τεκταινόμενος. κατασκευάζων.

Τεκτήνατο. κατεσκεύασε.

Τέκτων. κοινῶς τεχνίτης, ὁ λαοξόος καὶ ὁ τῶν ξύλων εἰδήμων.

Τελαμών. ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀσπίδος. Ἰάμβλιχος· Περιβαλὼν δὲ περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοὺς τελαμῶνας προσέδησε τῇ κλίνῃ. καὶ ἡ εἰς λεπτὰ κατακεκομμένη ὀθόνη. Ἡρόδοτος· Οἱ δὲ Πέρσαι περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνησί τε ἰώμενοι τὰ ἕλκεα καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες.

Τελαμώνιος. ὁ Αἴας.

442 Τελέας ἐρεῖ ταδί· Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· Ἄνθρωπος ἀστάθμητος, πετόμενος, ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν αὐτῷ μένων. διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην. ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν πετομένων ἐὰν ἐρωτήσῃς. ἦν δὲ ὁ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος καὶ εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο. καὶ Πλάτων ἐν Σύρφακι περὶ τοῦ Τελέου φησί·

Νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται.

ἢ ὅτι τελέας ὄρνεον. τοὺς πετομένους ὄρνεις οὗτος ὁ Τελέας (Ἀριστοφάνης φησὶν) ἐρεῖ.

Τελέθει. γίνεται.

Τελέθουσι. γίνονται, θάλλουσι.

Τελενικῆσαι. ἐν Σεριφίοις, τὸ κενῶσαι. ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκός, πένητος παντελῶς. καὶ λέγεταί τις Τελενίκιος ἠχώ. ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

---

1. *Τεκμισσεύς*] *Τεκμησσεύς* A. *Τεκμησσεύς* B. V. 3. *μόρος, θάνατος*] *μόρον, θάνατον* A. V. Photius, firmatum usu Poetae. 6. *Τεκτήνατο*] Il. *ε*. 62. 7. *κοινὸς*] *κοινῶς* Hemsterhusius, et sic A. cum Schol Il. *δ'*. 110. *κοινὸς* tamen Photius et Lex. Seg. *πᾶς τεχνίτης* Hesychius. *Gaisf.* 10. *Ἰάμβλιχος*] Vid. Rochetti Miscell. T. I. p. 87. 11. *αὐτοῦ*] *οἱ τῆς* B. E. *τελαμῶνας*] *τοὺς τελαμῶνας* A. *V. 12. *κατακεκομμένη*] *κεκομμένη* A. *Ἡρόδοτος*] Om. *V. Locus est lib. VII. c. 181. *οἱ Πέρσαι ... περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνῃ τε κτλ.* Eodem sensu extare apud Eurip. Phoen. 1663. monet Toupius. 13. *περὶ πλείστου*] *φησιν Ἡρόδοτος περὶ πλείστους* V. qui post *βυσσίνης* addit *καὶ αὖθις*. Tum *κατελίσσοντες* B. E. 17. *Τελέας*] *ὄνομα* addit *V. *Τελέας ἐρεῖ ταδί. Ἀριστοφ.*] Haec confusa sunt et turbata, quae sic scribi et distingui debent: *Τελέας ἐρεῖ ταδί· Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος, πετόμενος, Ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένων. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Küst.* Poterant *Ἀριστ. Ὄρνισι* etiam in glossae finem conjici, ubi parum apte interveniunt *Ἀριστοφάνης φησίν. Ὄρνισι*] V. 169—71. Adde v. *Μόρυχος*. Teleam non nimia mutatione Teletem dicit Hermippus ap. Plut. Pericl. 33. ubi Periclem insectatur acerbissime, *ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέστης*, hoc est, sensus hominis inconstantis et vanissimi. Nam quod Meinekius in Com. Vol. II. p. 396. contrariam iniit rationem, arbitror ei non magis consilium poetae quam verborum favere compositionem.

3. *ἀντὶ τοῦ ... ἐρωτήσῃς* referuntur ad lemma *τοὺς πετομένους ἦν ἔρῃ*: eodemque sunt retrahenda novissima *τοὺς πετομένους ὄρνεις ... ἐρεῖ*. 6. *ἐπὶ δειλίᾳ*] *ἐπὶ* om. A. V. Schol. 9. *Νοεῖ μὲν ἕτ.*] Versus hic Platonis in legem metri peccat, qui apud Scholiastam Aristophanis sic legitur: *Νοεῖ μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.* Recte: dummodo expungas particulam *δέ*, quae tenorem metri interpellat. *Küst.* Nihil vidi infelicius. Primum illud *δὲ* postulat Hellenismi ratio. Deinde senarius turpiter hiat. Repone, *Νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.* Respexit Plato ad Homeri Il. *ι*. 313. *Ὅς γ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει. Toup.* II. p. 235. Res aperta, praetulitque hanc rationem ei scripturae, quam habet Stobaeus *ἕτερα δὲ γλώττῃ φθέγγεται*, Meinekius in Com. Vol. I. p. 294. 12. *Τελέθει*] Il. *ή*. 282. *καὶ* post *γίνεται* tacite Gaisf. expunxit cum *V. Phot. 14. *Τελενικῆσαι. ἐν Σερ.*] Eadem habet Etymologus: sed apud quem legitur *τελενικίσαι*, per ῑ in syllaba paenultima; quod magis placet. Photius item in Lex. habet *τελενικίσαι*. At Hesychius *τελενικῆσαι*, ut Suidas. Mirum autem est Hesychium *τελενικῆσαι* exponere, *μὴ κενὸν ποιῆσαι*, contra quam Photius, Etymologus et Suidas: quorum auctoritatem potiorem habendam esse iudico. *Küst.* Leg. *ἐν Σεριφίοις*. Cratini fabula est. Vide notata in Polluc. X, 156. Eadem menda in *Σταθερόν*. Haec plane corrupit Mich. Apostol. XVIII, 24. *Hemst.* Dedi *Σεριφίοις*, quod Photius et liber Dorvillianus Etym. M. Vide Meinekii Com. Vol. II. p. 139. qui suspicatur apud eos, quorum opera Hesychius uteretur, *κενὸν ἆσμα ποιῆσαι* extitisse: cui vereor ut suffragetur *κενὸν* in tali sententia positum. 16. *Τελενίκιος*] *Τελενίκιος* dedi cum A. V. Etym. Photio pr. Mox *ἀπὸ* ante *τῶν* additum cum iisdem. Post h. gl. quae habent vett. edd. *Τελεοῦντα. τεταγμένα*, ea Gaisfordus reposuit cum A. V. post v. *Τέλλος*. Habet Photius post vv. *Τέλος* et *Τελμισεῖς*. In *τεταγμένα* annotavit Küsterus: „Interpretatio haec a significatione vocis *τελεοῦντα* aliena est." Cui respondet Bosius Animadv. p. 190. „Mihi nequaquam videtur aliena, immo congruens et apta, si modo pro *τελεοῦντα* scribas *τελέοντα* vel *τελεοῦντα*. Iam *τελεῖν* optime explicatur *τάττεσθαι*. Significat enim praeter alia, *poni in numero, collocari in ordine aliquo, annumerari ordini*, quod ipsum est *τάττεσθαι*. Hesychius similiter, *τελοῦντα, τεταγμένον*. Phavorin. *τελεῖν καὶ τὸ τάττεσθαι καὶ καταλέγεσθαι*. Sic *τελεῖν εἰς ἄνδρας, εἰς ῥήτορας*, dicitur pro *τάττεσθαι ἐν ἀνδράσιν* etc. Exempla nota sunt et obvia. Vertendum itaque erat, *collocata, annumerata*, vel l. *τεταγμένον, collocatum.*" *τεταγμένον* editor Photii; nec dubium quin unice probandum sit *τελοῦντα*.

Aiacis uxor. et nomen urbis, cuius civis dicitur Tecmissensis. *Τέκμωρ*. Finis, mortem, letum. *Τέκος*. Filius. *Τεκταινόμενος*. Conficiens. *Τεκτήνατο*. Fabricavit. *Τέκτων*. Quivis faber, sive lapicida, sive faber lignarius. *Τελαμών*. Lorum ensis et scuti. Iamblichus: *Cum autem toris manus eius constrinxisset, eum lecto alligavit.* item linteum in minuta frusta dissectum. Herodotus: *Persae vero operae pretium se facturos putarunt, si ulcera eius curarent myrrha et fasciis byssinis obligarent.* *Τελαμώνιας*. Aiax. *Τελέας ἐρεῖ ταδί*. Aristophanes *Avibus*: *Teleas haec dicet, homo res est inconstans, huc illuc volitans, animi prorsus incerti, nec unquam in eodem permanens.* perstringit Teleam ut erronem. erat Teleas cavillator et homo versatilis. idem non solum per mores cinaedicos, sed etiam per timiditatem, voracitatem, studium fraudandi, improbitatem male audiebat. etiam Plato in *Syrphace* de Telea dicit: *Aliud cogitat, aliud vero lingua profert.* vel *τελέας* est nomen avis. *Τελέθει*. Fit. *Τελέθουσι*. Fiunt, vegent. *Τελενικῆσαι*. In *Seriphiis*. est evacuare, ductum a quodam Telenico, qui ut videtur omnino pauper erat. dicitur etiam echo quaedam Telenicia. per translationem du-

Τελεώτερον. τὸ τέλειον.

Τελεσθῆναι. τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελέσιλλα, ποιήτρια. ἐπὶ στήλης τὰ μὲν βιβλία ἀπέῤῥιπται, κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄργους καταφυγόντας διέφθειρον, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἦεσαν ὡς αἱρήσοντες, τότε Τελέσιλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὁπλίσασα ὑπήντησεν οἱ προσήεσαν. ὅπερ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τοὐπίσω ὑπέστρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν, ἃς καὶ τὸ νικᾶν ἄδοξον καὶ ἠττᾶσθαι μέγα ὄνειδος. ἐς τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο Ἀργείοις λέγων·

Ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄῤῥενα νικήσασα
ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται,
πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει.

Τελεσιουργήσας. εἰς τέλος ἀγαγών, ἐργασάμενος. *Πολύβιος·* Περὶ τὸ τῆς τάφρου χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν. Καὶ αὖθις· Ἐπ' αὐτήν που τὴν τελεσιουργὸν κατεβαχχεύοντο πρᾶξιν χωρεῖν, σώφρονι μανίᾳ τινὶ ἐς συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι.

Τελεσιουργόν. τελέως ἀπηρτισμένον. Διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν, εὕροι τις ἂν τὸ μὲν ὑψηλόνουν τε καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα, τοῖς δὲ ἐπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα.

Τελεσκόμενος. τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν.

Τελέσωνος.

[1]*Τελέστης,* κωμικός. τούτου δράματά ἐστιν Ἀργὼ καὶ Ἀσκληπιός· ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ ιδ' τῶν Δειπνοσοφιστῶν. 443

Τελεσφόρος. τέλειος, μάντις ἐγγαστρίμυθος.

Τελετή. Θυσία μυστηριώδης· ἡ μεγίστη καὶ τιμιωτέρα, ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων· τελεῖν γάρ φαμεν τὸ δαπανᾶν, καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας, καὶ εὐτελεῖς, τοὺς ὀλίγα.

Τελευταῖον. ἔσχατον.

Τελευτῆσαι. τελέσαι.

---

2. *Τελεθῆναι*] Immo *τελεσθῆναι*: a *τελέω*. *Küst.* Sic A. B. E. Antiatt. p. 114. Photius et Zon. p. 1724. Deest gl. V. eaque repugnat ordini litterarum. 4. *Τελεσίλλα*] Correxi tenorem. *ἐπὶ στήλης μὲν τὰ βιβλ.*] Idem de statua Telesillae testatur Pausanias in Corinthiacis p. 121. (II, 20.) quem confer. *Küst.* *μὲν τὰ*] τὰ μὲν A. V. Mox *ἀπέρριπτε* A. *ἀπερρίπτει* B. E. hoc est, *ἀπέῤῥιπται*, quod reposui. Continua sic tradit Pausanias: *αὐτὴ δὲ ἐς κράνος ὁρᾷ κατέχουσα τῇ χειρὶ καὶ ἐπιτίθεσθαι τῇ κεφαλῇ μέλλουσα.* 6. *καὶ γὰρ ὅτε Λακεδ.*] Eandem historiam paulo prolixius narrat Pausanias loco laudato. *Küst.* 7. *Ἄργους*] Legendum *Ἄργον.* 8. *αἱρήσοντες*] *ἑρεῖσοντες* V. 13. *Ἀργείοις*] *Ἀργεῖοι* V. 15. *ἐν Ἀργ. γένηται*] *ἐν* om. A. V. Tum *γένηται* A. 18. *Πολύβιος*] Fr. gr. 128. 19. *Ἐπ' αὐτήν που τὴν τελ.*] Confer Nostrum supra v. *Βακχεύων*, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* Locus Theophyl. Simocatt. V, 5.

3. *τελέως*] *τελείως* B. V. E. Med. *Διὸ καὶ ὅσα ἔγραψ.*] Haec sunt verba Damascii de Isidoro philosopho, ut ostendimus supra in v. *Ἐνδεέστερος*, ubi idem fragmentum occurrit. *Küst.* 5. *καὶ*] *τε καὶ* A. V. 7. *Τελεσκόμενος*] *Τελισκόμενος* Hesychius, Photius et Zonaras, recte. Cf. Inscript. Rosettan. v. 32. et Sturz. de dial. Maced. p. 196. sq. *Τελισκόμος* Lex. Seg. 9. *Τελέσωνος*] Om. vulg. Tuetur *V. Hoc quo spectet ostendit Choeroboscus Gaisf. p. 77. *Τελέσονος* Med. 10. *Τελέστης*] Telesti poetae monumentum fecit Aristratus, Sicyoniorum tyrannus: id conduxit pingendum Nicomachus Plin. XXXV, 10. p. 841. Telestae dithyrambos Harpalus misit Alexandro M. Plut. Alex. p. 668. *Reines.* Comicum a dithyramborum poeta distinguendum negat Wesselingius in Diodor. XIV, 46. meritoque Telesten comicorum numero Meinekius exemit Com. Vol. I. p. 527. 11. *ἐν τῷ δ'*] Addito numero denario scribendum est, *ἐν τῷ ιδ'*. i. e. libro XIV. Eo enim libro Athenaeus fabularum Telestis mentionem facit. *Küst.* Sic etiam Reinesius. *ιδ'* A. B. V. E. *ἐν τῶν δ'* Med. 13. *Τελεσφόρος*] Aristid. I. p. 315. *Toup.* MS. Vid. S. Petiti Varr. Lectt. p. 182. *Hemst* Distinxi post *τέλειος* cum Tittm. in Zon. p. 1716. *μάντις* autem *ἐγγαστρίμυθος* incertum an ad deum Pergamenorum fatidicum respiciat, de quo vide quos appellat Creuz. Symbol. T. II. p. 405. *τέλειος*] I. e. *τετελειωμένος*, sanctificatus, iustificatus. I. Cor. 2, 5. Coloss. 4, 12. Salmas. de Fenore Trapez. p. 348. *τελειοῦν*, *sanctificare*. *Reines.* 14. *Τελετή. θυσία μυστηρ.*] Athenaeus libro II. p. 40. *Τελετάς τε τὰς ἔτι μείζους καὶ μετά τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτάς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἕνεκα. τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς, οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες· καὶ εὐτελεῖς, οἱ ὀλίγα.* Hinc Suidas sua deprompsit. *Küst.* Opportune sane Athenaei locum adduxit Küsterus, unde pulchre emendandus Etym. in v. *Τελετή*, qui Sylburgii ingenium elusit. Quin et male Etym. *τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας* pro *ἀναλίσκοντας*. *Toup.* Vid. Timaeus p. 251. Suidas eodem fonte quo Etym. M. usus est. 15. *τιμιωτέρα*] Praestat *τιμιωτάτη*.

---

ctam ab vasis inanibus. *Τελεώτερον.* Perfectius. *Τελεσθῆναι.* Absumptum esse. sic Antiphon. *Τελέσιλλα.* Telesilla, poetria. huic statua posita est, cuius ad pedes libri iacent: galeam vero capiti impositam habet. etenim cum Lacedaemonii, interfectis iis qui in templum Argi confugerant, ad urbem capiendam irent, Telesilla mulieres, quae per aetatem arma ferre poterant, armavit, et sic hostibus obviam processit. quod conspicati Lacedaemonii retro cesserunt; nam turpe ducebant cum mulieribus pugnare, quas vincere nulla foret gloria, a quibus autem vinci magnum dedecus. sic autem eventum habuit oraculum Argivis redditum: *Sed cum femina marem vicerit et in fugam verterit, gloriamque apud Argivos reportaverit, faciet ut multae Argivarum genas unguibus lacerent.* *Τελεσιουργήσας.* Qui ad finem perduxit, qui perfecit. Polybius: *Cum opus circa fossae labrum absolvisset.* Item: *Velut numinis afflatu impulsi rem ipsam tanquam initiationem aggrediebantur, sana quadam insania ad proelium velut oestro perciti.* *Τελεσιουργόν.* Omnino perfectum et absolutum. *Quare in iis quae scripsit magis sublimes et efficaces sensus quam verbis concinne structos quis inveniat.* *Τελεσκόμενος.* Qui perficitur, qui completur, qui numine afflatur. *Τελέστης.* Telestes, comicus. huius fabulae sunt Argo et Aesculapius, teste Athenaeo lib. XIV. *Dipnosophistarum.* *Τελεσφόρος.* Perfectus, vates engastrimythus. *Τελετή.* Sacrificium mysticum, maximum et valde solenne. propter sumptus, qui huic impenduntur. *τελεῖν* enim sumptus impendere, itaque *πολυτελεῖς* dicimus sumptuosos, et *εὐτελεῖς*, eos qui exiguos sumptus faciunt. *Τελευταῖον.* Ultimum. *Τελευτῆσαι.* Perficere.

Τελεῖν. ἐπιτελεῖν, πονεῖν, ἢ τὸ δαπανᾶν. ἔνθεν καὶ τελετή.

Τελεία. Ἥρα Τελεία καὶ Ζεὺς Τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις, ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος. διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία ἢ πρὸ τῶν γάμων γινομένη.

Ὅτι διττὴ ἡ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῷ ἀνθρώπῳ τελειότης, ἡ μὲν γνωστική, ἣν ἐπιστήμην καλοῦμεν, ἡ δὲ ὀρεκτική, ἣν ἀρετὴν ἐπονομάζομεν.

Τελλίνη. πόλις.

Τέλθειν. ἐν ᾠδῇ τέρπειν.

Τέλμινα καὶ Τέλμισσα. ὀνόματα πόλεων.

Τέλμα. τόπος πηλώδης, ὕδωρ ἔχων. Μέλει μοι περὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν ἧττον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. Καὶ Ἡσίοδος·

Χερσοῖ τὰ ῥεῖθρα, τελματοῖ δὲ τοὺς λίθους.

Τέλματα. τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ βάθρα. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. καὶ Ἀριστοφάνης·

Ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχεν ἐν τοῖς τέλμασι. τουτέστι, τοῖς φρέασι.

Τελμισσεῖς. οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ξ' στάδια Ἁλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ἣ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλών. διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσι. Τελμισεύς, ὁ πολίτης.

Τέλος. ἀρχή, πρᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα. ὅθεν πολυτελὲς τὸ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

Ὅτι τὸ οὗ ἕνεκα, τουτέστι τὸ τέλος, διττόν, τὸ μὲν οὗ, τὸ δὲ ᾧ· οἷον, τῷ οἰκοδόμῳ τέλος ἐστί,

1. *Τελεῖν*] Vid. *Ἀλῆται. Toup.* MS. Cf. v. *Προσεκτικώτατα.* Deest gl. A. Mox ἡ ante *τελετή* omisi cum V. E. Supra *ποιεῖν* *V. 3. *Τελεία... γινομένη*] Ex Schol. Aristoph. Thesm. 982. Similia protulerat Lindenbr. in Terent. Phorm. IV, 4, 21. Cf. Blomf. gloss. S. Th. 111. Agam. 946. Ceterum praescribi debuit *Τέλειος.* 5. *διὸ καὶ προτέλεια*] Vide Hesychium v. *Γάμων. Küst.* Et superiorem glossam. 7. *Διττὴ δὲ ἡ κατὰ φ.*] Haec ad proprium articulum referenda erant. Pertinent enim ad vocem *τελειότης. Küst.* Ὅτι διττὴ ἡ A. V. 9. ἠρετική *V. Deinde cum A. glossam expuli, de uberrimo fonte v. *Ἀθήναιος* derivatam, unde haud paucae glossae manarunt: *Τελλίας. ὅτι Τελλίας ὁ Ἀκραγαντῖνος, φιλόξενος ὤν, καταλύσασι* [καταλύσας E.] *ποτὲ πενταχοσίοις ἱππεῦσιν, ὥρᾳ χειμῶνος, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.* Ubi *Küsterus*: „Haec sunt verba Athenaei lib. I. Dipnos. p. 4. Vide etiam Nostrum supra v. *Ἀθήναιος.*" Item continuam *Τελική. ζήτει ἐν τῷ ἀρχή* omiserunt A. V. 10. *Τελλίνη*] *Τελλίνη* dedi cum A. B. V. E. Med. Fuit oppidum Latinorum. Tum *πό* A. pro *ὄνομα πόλεως.* 11. *Τέλθειν*] τελθεῖν Photius, *θέλγειν* Hemsterhusius. Hesychius: *Τέλθει. ἐν ᾠδῇ τέρπει.* 13. *πηλώδης*] *ὑλώδης* A pr. item ut Hesychius v. *Ἔν τέλμασιν*, ubi critici *ἰλυώδης.* 14. *οὐδὲν*] Haec vox ut supervacanea et sensum turbans delenda est; ut monuimus etiam supra v. *Μέλει*, ubi vide quae notavimus. *Küst.* 15. *Ἡσίδης*] Exped. Pers. Acroas. II, 311. ubi *ῥευματοῖ* editur pro *τελματοῖ.* 17. *Τέλματα*] Vid. *Ἀχανὲς πέλαγος. Hemst.* Vid. Fischer. in Platon. Phaed. p. 457. *Gaisf.*

1. *βάθρα*] *βάραθρα* Dorvillius apud Gaisf. in Hephaest. p. 106. repugnantibus Photio, Etym. M. et Schol. Luciani Asin. 31. ubi extant *τέλματα — χωρία.* 2. *καὶ Ἀριστοφάνης*] Av. 1580. *καὶ* om. *V. 5. *Τελμισεῖς*] *Τελμισσεῖς* A. B. E. Vulg. habet Photius, itemque *Τελμισός.* Vide nos in Dionys. Perieg. 859. et Dindorf. in Aristophanis fabulam *Τελμησῆς.* Legitimum nomen servat inferior glossa *Τερμησσεῖς.* 6. *Ἁλικαρνασσοῦ* Edd. vulgg. *Πολέμων*] V. Preller. p. 66. 10. *αὐτὴν*] *αὐτὸν* Photius. 11. *Τελμισεύς*] *Τελμιεύς* A. B. E. Med. Vide supra in v. *Τέκμησσα.* 12. *ἀρχή*] Portus male interpretabatur *principium*; cum vox ista hic significet *magistratum.* Eo enim significatu vocabulum hoc interdum accipitur. Unde *οἱ ἐν τέλει* dicuntur illi qui magistratu funguntur. *Küst.* *πρᾶξις*] Malim *πρᾶγμα* vel *τάγμα.* Utramque enim significationem vocabulo *τέλος* convenire ex Hesychio et Etymologo constat. *Küst. τάξις* Timaei Lexicon. Vid. et Schol. Homeri Il. ϰ. 56. *Toup. τάξις* Lex. Seg. Reinesius et Ruhnk. in Tim. p. 251. *τάξις* sive *τάγμα* Arcerius in Aeliani Tact. p. 128. ab Albertio memoratus; quorum utrumque Schol. Plat. Vulg. tenet Photius. *τὰ τέλη, τουτέστι τὰ τάγματα* Schol. Arist. Equ. 307. Schol. Platon. MS. Reg. ap. Gaisfordum: *Τέλος καὶ τὸ τάγμα παρ' Ἀττικοῖς· καὶ ἡ δαπάνη, ἐξ οὗ καὶ ὁ πολυτελής· καὶ τὸ εἰς γάμους ἀνάλωμα, ὅθεν τὰ προτέλεια λέγεται· καὶ ἀντὶ ἀρχῆς, Θουκυδίδου· προσελθὼν τοῖς τέλεσιν, ἤτοι τοῖς ἐν ἀρχῇ οὖσιν· καὶ τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν τελωνῶν.* Eadem fere Schol. Plat. Bekk. p 375. sq. et, partim copiosius, Schol. Il. ϰ'. 56. 13. *δαπάνημα*] *τέλεσιν οἰκείοις, proprio sumptu*, Dionys. Hal. p. 345. Suid. v. *Προῖκα. Toup.* MS. Vide vv. *Πολυτελές* et *Εὐτελής.* 14. *πολὺ ἀνάλωτον*] Etymologus rectius una voce *πολυανάλωτον. Küst.* Et Photius cum A. B. *καὶ ὁ γάμος*] Vide paulo ante v. *Τελεία* et Hesych. v. *Δόμος ἡμιτελής. Küst.* 15. *προτέλεια*] *τὰ προτ.* A. V. Photius. 16. *Τέλος καὶ τὸ οὗ ἕνεκα. τοῦτο δὲ διττ. — οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινων κατασκευάζεται*] Haec omnia excerpta sunt ex Philopono in lib. II. Aristot. de Anima, H. 6. b. *Küst.* Cf. superiorem glossam *Οὗ.* Gaisfordus tacite *Ὅτι τὸ οὗ ἕνεκα.* Sed *V. cum praeheat *Τέλος ὅτι τὸ κτλ.*, servare licet *Τέλος* pro lemmate. *τοῦτο δὲ*] *τουτέστι τὸ τέλος* A. B. V. Philp. 17. *οὗ*] *οὗ ἕνεκα* Philop. *τέλος*] *τὸ τέλος* A.

Τελεῖν. Perficere, elaborare, vel impendere. hinc nomen *τελετή.* *Τελεία.* Iuno Telia et Iuppiter Telius colebantur in nuptiis, ut nuptiarum praesides. *τέλος* enim dicitur coniugium. quare *προτέλεια* dicebatur sacrificium, quod ante nuptias fiebat. — Duplex autem est perfectio, quae homini secundum naturam obtingit: altera cognitionis, quam vocamus scientiam, altera vero appetitionis, quam appellamus virtutem. *Τελλίνη.* Nomen urbis. *Τέλθειν.* Cantu oblectare. *Τέλμινα* et *Τέλμισσα.* Nomina urbium. *Τέλμα.* Palus, locus coenosus. *Minus haec curo quam ranas in paludibus.* Et Pisides: *Fluvios in terram convertit, lapides in paludem.* *Τέλματα.* Loca coenosa et voragines. vel fundamenta. Isaeus vero sic appellavit arva culta. Aristophanes: *Pluviam aquam haberetis in paludibus.* id est, in puteis. *Τελμισσεῖς.* Telmisenses habitant in Caria, sexaginta stadiis ab Halicarnasso, ut tradit Polemo. Telmissus autem est urbs Lyciae, appellata a Telmisso, filio Apollinis et unius filiarum Antenoris; cum qua coierat in catulum mutatus. quare prodigiorum interpretem eam fecit, ut auctor est Dionysius in *Originibus.* civis Telmisensis. *Τέλος.* Magistratus, ordo. item vectigal, quod regibus datur, sumptus; unde *πολυτελές*, sumptuosum. item finis et nuptiae. unde *προτέλεια*, sacrificia ante nuptias. *Τέλος* etiam dicitur id, cuius causa aliquid fit: idque modo duplici, alter ut sit, *cuius causa* aliquid fiat, alter vero, *cui.* ut, ei qui domum

τὸ οὗ ἕνεκα, ποιῆσαι σκέπασμα κωλυτικὸν ὄμβρων καὶ καυμάτων, ᾧ δέ, ἡμῖν· τὸ γὰρ σκέπασμα ἡμῖν ποιεῖ. ἐσμὲν οὖν ἡμεῖς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ᾧ. ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν ἔστι καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φύσει συνεστώτων· οἷον, ἡ μὲν ἔφεσις τοῦ θείου, δι' ἣν ἕκαστον τῶν ἐμψύχων ποιεῖ ἄλλο οἷον αὐτό, τέλος ἐστὶ τὸ οὗ· τούτου γὰρ ἕνεκεν ἡ γένεσις. ἐπειδὴ δὲ τὰ σώματα ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυχαί εἰσι τέλη ὡς ᾧ. ἀναλογεῖ οὖν τῷ μὲν τεχνίτῃ τῷ οἰκοδόμῳ ἡ φύσις, τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπιτάττοντι γενέσθαι τὸ σκέπασμα ἡ ψυχή, τῷ σώματι δὲ ἡ οἰκία. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζῴων τέλος ἐστὶ διττόν, τό τε οὗ καὶ τὸ ᾧ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν· καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα πρὸς τὴν χρείαν τῆς ἐν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον. ὀργανικὰ γὰρ τὰ τῶν φυτῶν μέρη, ῥίζα, φλοιός, ἐντεριώνη καὶ φύλλα καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐμψύχων διττὸν τὸ τέλος, ὥςπερ εἴρηται· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὸ τέλος διττόν. μέταλλα γὰρ καὶ λίθοι καὶ ἁπλῶς τὰ ἄψυχα, προσεχῶς ὑπὸ ψύξεως καὶ θερμότητος γινόμενα, ἐξηρημένως δὲ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, ἓν τέλος ἔχει τὸ οὗ· ἕνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιίας. οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ᾧ τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις. οὐ γάρ εἰσιν ὄργανα τινῶν, οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινῶν κατασκευάζεται.

Σημαίνει δὲ τὸ τέλος ἓξ.

Ἄριστον δὲ ὁ Χῖος τέλος ἔφησεν εἶναι τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρός τι μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, μηδὲ ἧντινοῦν ἐν αὐτοῖς παραλλαγὴν ἀπολείποντα, ἀλλ' ἐπίσης ἐπὶ πάντων ἔχοντα. εἶναι γὰρ ὅμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ.

Διαφέρει δὲ τέλος καὶ ὑποτελίς. τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι· τοῦ δὲ μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι.

Οἱ δὲ εἶπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην, τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ διαβεβλημένον.

Τέλος εὐδαιμονίας διαφέρει, τέλος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κατὰ μέρος ἡδονή· εὐδαιμονία δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρῳχηκυῖαι καὶ αἱ μέλλουσαι.

Σύνταξις· Τέλος εἶναι διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον.

"[Ὅτι Ἐντελέχειά ἐστιν ἡ ψυχή, ὡς τελειοῦσα καὶ κυβερνῶσα καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα καὶ κι-

---

7. ἐστὶ τὸ οὗ] ἐστὶν οὗ *V. ἕνεκεν ἐστὶν] ἐστὶν omisi cum A. *V. 9. μὲν οὖν] μὲν om. A. Philop. 11. γίνεσθαι] γενέσθαι A. B. V. Philop. 12. τὸ τέλος] τὸ om. A. V. Philop. Habet E inter vss. 14. ἐν] καὶ ἐν *V. 17. ἐπὶ μὲν οὖν] Ὅτι ἐπὶ μὲν A. V. ἐπεὶ μὲν οὖν Philop. 18. ὡς] ὥςπερ A. Philop. ὡς εἴρηται om. *V.

2. τούτων] τινῶν A. B. V. E. Philop. Mox ψυχῶν om. E. 4. Σημαίνει δὲ τὸ τ.] Significationes has recenset Etymologus, quem vide. Küst. Sive quos superior annotatio recenset grammaticos et Boisson. Anecd. Vol. I. p. 412. 5. Ἄριστον ὁ Χῖος τέλ. — ὑποκριτῇ] Haec sunt verba Laertii in Zenone Cit. VII, 160. Küst. ἀδιαφόρως] διαφόρως V. 6. πρός τι] πρὸς τὲ edd. recentt. Diog. 7. μὴ ἥν τιν' οὖν ἑαυτοῖς] μηδὲ ἧντινοῦν ἐν αὐτοῖς A. B. V. 9. τῷ ante ἀγαθῷ Diog. 10. Διαφέρει δὲ τέλος καὶ ὑποτ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur apud eundem Laertium in Herillo. Küst. VII, 165. Redeunt haec sub v. Ὑποτελίς. 16. Τέλος εὐδαιμονίας διαφ.] Haec erat sententia Aristippi et eius sectatorum, ut discimus ex Laertio in Aristippo lib. II. num. 87. unde Suidas haec excerpsit. Küst. Universitatem horum placitorum reddit v. Ἡδονή. 20. Τέλος εἶναι. διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον] Sensus huius loci est omnino mutilus. Küst. Non est mutilus. Omiserant librarii recentiores σύνταξις, quod praebent A. V. Sensus est: Nota syntaxin, τέλος εἶναι διαγ. ἡ. ἠν. Gaisf. Scriptor incertus τέλος εἶναι instar formularum ἀρχὴν εἶναι, ἐκὼν εἶναι similiumque conformavit. Ceterum in ora *V. asteriscus extat χ, addito ut videtur ρ indicio χρησίμου. 22. Ἐντελέχεια ἐστὶν ἡ ψ.] Haec pertinent ad vocem ἐντελέχεια. Küst. Dees locus A. ante praecedentem collocat V. eumque ut suspectum notavi. Nam eiecissem, si fontem observationis apud Suidam reperire licuisset. Ὅτι Gaisf. cum *V. Idem Τελοῦμαι. δοτικῇ post οὐδέν, quae Med. post ἀνθρώπινα. ὡς τελειοῦσα] ἡ τελ. V.

---

aedificat, finis quidem *cuius causa* est, facere tectum, quod imbres et aestum propulset. finis vero *cui*, nos. nobis enim tectum facit. nos igitur ei qui domum aedificat sumus finis *cui*. idem etiam spectare licet in omnibus rebus, quas natura producit. ut, desiderium rerum divinarum, cuius vi unumquodque animantium generat aliud sibi simile, finis est *cuius*. eius enim causa est generatio. quoniam autem corpora fiunt animabus instrumenta, animae illis sunt finis *cui*. quare eadem est architecti ratio quae naturae, homini vero aedificium exstruendum curanti, quae animae, corporis autem ea quae domus. non solum autem in animalibus duplex hic finis cernitur, *cuius* et *cui*, sed etiam in plantis. nam et his natura facit corpus ita compositum, ut usum animis illarum afferat. vitales enim plantarum partes sunt rădix, cortex, medulla, folia et id genus alia. in animatis igitur, ut dictum, duplex est finis, in reliquis vero duplicem finem invenire non licet. metalla enim et lapides, denique inanima, proxime quidem vi frigoris et caloris ficta, praecipue vero ab omnium rerum opifice, unum finem habent, qui est *cuius*. nam ob mundi fabricam facta sunt; nec finis *cui* illis inest. non enim organa habent aliarum rerum, neque ad usus animarum condita sunt. — Vox τέλος sex habet significationes. — Aristo Chius finem esse dixit, indifferenter se habere in iis, quae inter virtutem et vitium media sunt, nec minimum in alteram utram partem inclinare, sed in omnibus rebus aequali esse animo. sapientem enim similem esse bono histrioni. — Differt finis ab eo quod fini subiectum est. hoc enim etiam eos qui sapientes non sint sequi; ad finem vero solum sapientem aspirare: media vero inter virtutem et vitium indifferentia esse. — Alii vero dixerunt finem esse scientiam, ita ut scientia excultus vivas, nec per ignorantiam male audias. Τέλος εὐδ. Finis a felicitate differt. nam finis est particularis voluptas, felicitas vero compositum quiddam ex particularibus voluptatibus; qui-

νοῦσα τὰ ὄργανα τούτου πάντα· ἧς ἄνευ ἀτελές, μᾶλλον δὲ ἄχρηστον καὶ παντελῶς οὐδέν.]

Τέλος. Ὁ δὲ Σόλων τῆς παρούσης τῷ Κροίσῳ τύχης κατεφρόνησεν, ἐκέλευσέ τε τοῦ βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μηδὲ προπηδᾶν, μηδὲ ἐπειγόμενον τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν· ἀτέκμαρτα γὰρ καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα.

Τέλλος. ὄνομα κύριον.

Τελοῦντα. τεταγμένα.

Τελώνης. Ἰάμβλιχος· Ἔδωκε τὸν ὅρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. οὐκ ἤδη καὶ λύκοι θήσουσιν ἄρνας ἐκ τῶν στομάτων, καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύσουσι νεβροὺς ταῖς μητράσιν, ὁπότε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγραν τηλικαύτην;

Τελώνης. ὁ τῶν τελῶν ἐταστής. διεβέβλητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα· καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου, καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος· ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.

Τελώνης, ἀλλοτρίων πραγμάτων μεριστής, πεπαρρησιασμένη βία, ἀνεπιτίμητος ἁρπαγή, ἀναίσχυντος πλεονεξία, πραγματεία λόγον μὴ ἔχουσα, ἀναιδὴς ἐμπορία.

Τελωνεῖον. προπερισπωμένως, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. τελώνιον προπαροξυτόνως διὰ τοῦ ῑ γραπτέον. Πισίδης·

Ἐβουλόμην δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος
ἐν τῷ στενῷ σου προσβαλεῖν τελωνίῳ.

Τελχῖνες. πονηροὶ δαίμονες. ἢ ἄνθρωποι φθονεροὶ καὶ βάσκανοι. δύο ἐγένοντο Τελχῖνες, Σίμων καὶ Νίκων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Νίκων τὴν ἐπὶ Σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι· καὶ ἡ παροιμία· Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. Καὶ Τελχίνειος.

Τελχιταίνει. ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ.

Τεμάχη. ἐπὶ κρεῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἐπὶ πλακούντων· ἐπὶ δὲ πισῶν οὐκέτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κεστρῶν τεμάχη μεγάλων.

---

3. Ὁ Σόλων] ὁ δὲ Σόλων A. V. E. Med. Haec inserunt A. alteri gl. Τελώνης post ἐταστής, *V. post Ἀριστοφάνης: ut ne huius quidem glossae satis tuta sit fides. τύχης τῷ Κροίσῳ] Inverti cum *V. Ceterum exemplum ad proverbium τέλος ὅρα βίου spectare docet Diogenianus VIII, 51. 6. τοῖς εὐδαίμοσιν] τῆς εὐδαιμονίας E. Deinde verbum ἐγκαταγράφειν huius loci fide nititur; exemplum enim Schol. Aristoph. Nub. 445. iam evanuit. 8. Τέλλος] Herodot. I, 30. Plutarch. de discr. amici et adul. p. 58. D. Meurs. de Solone c. 27. *Reines.* 9. Τελοῦντα] Τελεοῦντα A. V. Sed quod poscit litterarum ordo, τελοῦντα Photius et Lex. Seg. Vide Bosium supra post v. Τελενικῆσαι. 10. Τελώνης] προτέλεια addunt A. V. Ἰάμβλιχος] Vid. Rochett. Misc. T. I. p. 87. 11. ἤδη] οὐκ ἤδη A. V. Tum λύκοι ante ἄρνας positum retraxerunt A. *V. θήσουσι] Sic recte MS. A. At priores editt. male θήγουσι. Küst. θύσουσι B. E. θηήσκουσιν *V. 14. τοιαύτην] τηλικαύτην A. B. V. 15. ἐταστής] Vide supra in v. Τέλος. Ὁ δὲ Σόλων. διεβέβλητο δὲ παρὰ τοῖς π.] Ex Schol. Aristoph Equ. 248. Vide etiam Suicerum in Thes. Eccles. v. Τελώνης et Casaub. in Theophr. Char. p. 185. Küst. δὲ om. A. V. Schol. 16. παλαιοῖς καὶ] πολλοῖς V. καὶ om. A. B. E. V. Med. παρὰ τοῖς παλαιοῖς om. Schol. 19. Τελώνης, ἀλλοτρ.] Haec sumpta sunt ex oratione Chrysostomi Περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν, T. VIII. p. 74. ut observavit modo laudatus Suicerus. Küst.

4. Τελωνεῖον. ὁ τόπος] ὁ τόπος om. A. V. De hoc praecepto vide annot. in v. Πορθμεῖον. Tum περισπωμένως V. Mox δὲ post τελώνιον delevi cum A. *V. „Idem τελώνιον et τελωνεῖον, ut στενώπιον et στενωπεῖον. De quo nos supra in v. Στενωπός. Locus autem Pisidis, vel metro postulante, ita rescribendus est: Ἐβουλόμην δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος Ἐν τῷ στενῷ σου προσβαλεῖν τελωνίῳ. Toup. II. p. 237. προσβαλεῖν E. et sic Pisides c. Severum v. 497. unde sumpsit Suidas. 7. Ἠβουλόμην *V. 9. Τελχῖνες] Confer Hesych. v. Θελγῖνες. Küst. Synes. p. 57. τελχὶς καὶ βάσκανος. Vid. Nicol. Damasc. ab Vales. ed. p. 514. Liban. I. 769." Toup. Vid. intpp. Alciphronis T. I. p. 75. coll. v. Θέλγει, item loci Lobeckio in Aglaoph. p. 1193. sq. congesti. ἢ ἄνθρωποι φθ. καὶ β.] φθονεροί, βάσκανοι nec plura Photius. Praestat cum Etym. πονηροὶ καὶ φθονεροὶ καὶ βάσκανοι δαίμονες. 10. δύο ἐγένοντο] Iunii Catal. Artif. in *Telchines.* Ex Zenobio supplend. C. V. n. 41. apud quem ordine mutato Simoni tribuitur, quod hic Niconi. *Hemst.* Ipsum proverbium arguit sedes nominum fuisse permutandas. 11. ὁ Νίκων om. A. Mox ἀπαλεῖψαι om. E. Tum ἡ om. A. Continua traducta sunt in v. Οἶδα Σίμωνα. Sub finem καὶ Τελχίνειος om. vulg. Praestat Τελχίνιος: v. Diod. V, 55. 15. Τελχιταίνει] Sic etiam Etymologus. At Hesychius τελχιτέροντες, per ε in syllaba tertia. Küst. σκληροτραχηλοῖ] Leg. σκληροτραχηλεῖ. *Reines.* Sic A. B. V. Photius, Etym. et Lex. Bachm. p. 383. 16. Τεμάχη. ἐπὶ κρεῶν, καὶ ἰχθ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 338. sed ubi sic legitur: ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ δὲ κρεῶν οὐκέτι. Sic etiam apud Suidam scribere malim. Vide quoque supra v. Κεστρᾶν, ubi eadem leguntur. Küst. Vid. Petavius in Synes. p. 8. Markland. in Eurip. Suppl. p. 140. Toup. MS. Vide annot. in gl. Κεστρᾶν, ubi monuimus πυρῶν sive πισῶν nihil nisi corruptionem esse nominis τυρῶν. 17. πισσῶν] πισ A. πισῶν V. 19. Κεστῶν *V.

---

bus annumerantur et praeteritae et futurae. — Memorabilis structura: *Ad finem pervigilare nos cogebant.* Τέλος. *Solo autem cum praesentem Croesi fortunam contemneret, iussit totius vitae finem expectare, nec temere iudicium praecipere, neque festinantius beatorum numero se ascribere. res enim humanas dubias esse et incertas.* Τέλλος. Nomen proprium. Τελοῦντα. In ordinem redacta. Τελώνης. Iamblichus: *Publicanus mercatori torquem reddidit. quidni iam etiam lupi agnos ex ore dimittent, et leones hinnulos dentibus illaesos ad matres redire sinent, quando publicanus tantam praedam dimisit?* Τελώνης. Vectigalium redemptor, apud antiquos publicani nomen erat invisum, cum etiam Cleo fuerit publicanus et ultra statutum exegerit, ut ait Aristophanes. Τελώνης. Publicanus, alienarum rerum divisor, aperta violentia, impunita rapina, impudens avaritia, negotiatio a ratione aliena, mercatura inverecunda. Τελωνεῖον. Cum circumflexo in paenultima, locus in quo portitor sedet. τελώνιον vero, cum acuto in secunda syllaba, per ῑ scribendum est. Pisides: *Volebam autem de tota re protixe in angusto tuo telonio tecum colloqui.* Τελχῖνες. Telchines, mali daemones. vel homines invidi et fascinatores. fuerunt duo Telchines, Simo et Nico. Nico vero Simonem adeo superavit, ut eius famam aboleverit. hinc proverbium: *Novi Simonem, me autem Simo.* dicitur in eos qui improbitatem mutuam cognoverunt. item Τελχίνειος. Τελχιταίνει. Contentionem exercet, ingenio contumaci est. Τεμάχη. Dicitur de piscibus, de carnibus et placentis, non item de caseo. Aristophanes *Nubibus*: *Cestreorum magnorum frusta.*

ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, οἷον τυροῦ, τόμος. ἢ εὐθεῖα τὸ τέμαχος.

Τεμαχί. ἐπίρρημα.

Τεμένη. ναοί, ἱερά, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία.

Τεμενίτης.

Τέμνειν. πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι.

Τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει. τέμνειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομήν· ὑποτέμνειν δὲ τὸ λοξώδη, ἵνα παχέα φαίνηται. τὸ γὰρ
446 ἀνώμαλον τῆς τομῆς παχύτητος δόξαν ἐργάζεται· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι.

Τέμνουσι φάρμακον. τιμῶσιν, ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς.

Τέμπεα. τὰ κοιλώματα.

Τέμπη. τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν στενά. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενόταται διεκβολαί. καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι. ἰδίως δὲ Μακεδονικὰ ὄρη οὕτω καλούμενα, καὶ οἱ στενοὶ τόποι. Ἡρόδοτος.

Ὅτι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην Θετταλοὶ ἐμήδισαν, δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν Τεμπῶν.

Τέμπλα. ἐπίσημα.

Τενάγη. διάβροχοι, καθύγροι τόποι, πηλώδη πελάγη· ἢ ἰλύς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. Πολύβιος· Κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολὴν τοῦ Βουκάρα ποταμοῦ συνθεωρήσας κατά τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα, καὶ τεναγώδη γινομένην τὴν παρὰ τὸ στόμα πάροδον, τηρήσας τὸ προειρημένον σύμπτωμα, διεβίβασε τὴν στρατιάν. — Τὰ δὲ δὴ πλείω τῶν πλοίων μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευε.

Τέναρος. κακοῦργος, συκοφάντης.

Τενέδιος ἄνθρωπος. ἐπὶ τῶν φοβερὰς ὄψεις ἐχόντων. ὁ γὰρ Τέννης ἐνομοθέτησεν ἐν Τενέδῳ ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα ἵστασθαι κατὰ νῶτον τοῦ κριτοῦ, καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἁλισκόμενον πλήττειν.

Τενέδιος ἄνθρωπος. Κύκνον τὸν Ποσειδῶ-

4. *ναοί, ἱερά*] Vide vel quae congessit Letronnius *Récueil des Inscr. de l'Égypte* I. p. 6. *κατὰ τιμὴν*] *κατὰ τιμὴν θεῶν*. Schol. Theocr. I, 116. Apollon. Lex. v. *Τέμενος*. *Toup.* MS. Respexit Suidas ad usum Homericum. 6. *Τεμενίτης*] Utitur Cyrill. c. Iulian. p. 33. et *τεμενίζειν*. Dio Exc. Vales. p. 670. et in Exc. Ursin. p. 430. *τεμένισμα*. *Toup.* MS. 7. *πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι*] Mirae interpretationes vocis *τέμνειν*, quas tamen etiam legas apud Hesychium. *Küst.* Vid. *Τέμνουσι φάρμακον*. *Gaisf.* Idem infra fontem interpretationum mirificarum attulit, Schol. Plat. p. 464. Saltem reponas *Τέμνειν φάρμακον*. 8. *Τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 291. *Küst.* Cf. v. *Ὑποτεμοῦμαι*. 9. *μὲν* addunt A. V. 10. *λοξώδη*] *λοξῶς* A. Mox *φαίνεται* vulg. In E. *λοξώδη καὶ παχεῖαν ὡς τοιαύτην φαίνεσθαι*. Deinde cum V. ap. Gaisf. sustuli glossam, cuius partem priorem habet A. in marg. *Τέμνω. τὸ κόπτω. αἰτιατικῇ. ἐκτέμνω δὲ ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω*. 13. *Τέμνουσι φάρμακον*] Schol. Platon. p. 464. *Τέμνειν φάρμακον. πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι, ὡς οἶμαι νῦν*. 16. *Τέμπη, τὰ μεταξὺ τ.*] Eadem leguntur quoque apud Etymologum. *Küst.* *καὶ* ante *Τέμπη* Gaisfordus omisit cum *V. qui etiam *τὰ* nescit. Cf. Glossa Herod. VII, 173. et Timaeus p. 252. Ceterum Tempe qui descripserint Müllerus Dor. I. p. 19. indicat. *τῶν τῆς*] *τῆς* om. A. V. Photius, Etym. et Lex. Bachm. p. 384. 18. *αἱ στενώταται*] *αἱ* om. A. *V. Photius, *στενόταται* A. V. Etym. Photius et Lex. Sed *καὶ* mutandum in *αἱ* cum Etym. Gud. *διεκβολαί.*] Hic desinit Photius. *καὶ οἱ σ. τ.* sunt ex Gloss. Herod. VII, 173. et fortasse huc retrahendum nomen *Ἡρόδοτος*. Nam sequens fragmentum, quod celato auctore profert Suidas supra in v. *Ἐμήδισαν*, non est Herodoti. Unde illa *ἰδίως — στενοὶ τόποι* profluxerint nondum repperi. *Gaisf.* Sunt ista deteriorisorginis, quam ipsum *Μακεδονικὰ* videtur arguere. 19. *Μακεδονικά*] Potius *Θετταλικά*: ut Porto etiam visum. *Küst.*

1. *Ὅτι μετὰ*] Praefixo cum *V. *Ὅτι* Gaisfordus seiunxit a praecedentibus cum A. V. qui hoc fragmentum exhibent in margg. 3. *Τέμπλα*] Sic etiam Photius et Glossae Iuris. *Τέμβλα* Lex. Seg. 4. *Τενάγη. διάβροχοι καὶ κ.*] Eadem totidem verbis habes apud Etymologum. *Küst.* *καὶ καθύγροι*] *καὶ* om. A. V. E. Med. Photius. *διάβροχοι καθοδοι, καὶ καθύγροι τ.* Lex. Seg. Mox *πηλώδεις* Photius. Eadem fere Schol. Platon. p. 208. *ἰλὺς — ὕδατι* habet Schol. Gregor. Naz. Stelit. II. p. 88. *Gaisf.* 5. *οὐ πολλοῦ*] *τοῦ πηλοῦ* Zon. p. 1721. 6. *Πολύβιος*] L. I. c. 75. sed ubi pro *παρὰ τὸ στόμα* rectius legitur *παρ' αὐτῷ τῷ στόματι*. Confer Bochartum Geograph. Sacr. part. II. lib. I. c. 24. *Küst.* Priora habet v. *Βουκάρας*. 12. *μετέωρα τῶν πλοίων* *V. 14. *Τέναρος. κακ.*] Eadem habet Hesychius. Vide etiam supra v. *Ταινάριον*. *Küst.* Obscura glossae origo. Deinde quas A. V. in margines coniecerant, omisi glossas: *Τένδα. παρ' ἡμῖν οἰκία ἐκ λίνου. Τένδει. ἐσθίει. Ἡσίοδος· Ὅτ' ἀνόστεος ὢν πόδα τένδει.* Posterior fluxit ex v. *Ἐλεδώνη*. Interpretes haec: *Τένδα*] Vide Dufrenium in Gloss. Gr. *Küst.* Salmas. in Flor. II, 12, 11. *Hemst.* Deinde *λίνων* B. V. E. *Τένδει*] Vide paulo inferius v. *Τένθαις*. *Küst.* Gl. ignorat *V. 15. *φοβερὰς*] *πονηρὰς* E. 16. *Τέννην* Edd. 17. *ἱστάναι*] *ἵστασθαι* A. B. V. E. 20. *Τενέδιος ἄνθρωπος. Κύκνον*] Vid. Diodor. Sic. V. extr. et Plutarch. Quaest. Gr. p. 297. D. de lege apud Tenedios, ne tibicen templum Tennae ingrederetur, et ne

de frustis vero aliarum rerum, ut casei, dicitur *τόμος*. casus rectus est *τὸ τέμαχος*. *Τεμαχί*. Frustatim. *Τεμένη*. Templa, delubra. vel loci honoris causa consecrati. *Τεμενίτης*. *Τέμνειν*. Persuadere, honorare, putare. *Τέμνειν* et *ὑποτέμνειν* differunt. quorum *τέμνειν* est recta aliquid incidere, *ὑποτέμνειν* vero oblique incidere; per fraudem coriariorum, ut coria videantur esse crassiora. sectio enim obliqua facit, ut corium crassius spectanti apparcat: quod coriarii solent. *Τέμνουσι φάρμακον*. Magni faciunt, existimant. sic cum alii, tum Hierocles. *Τέμπεα*. Convalles. *Τέμπη*. Angustiae quae sunt inter Thessaliae montes, circa Olympum et Ossam. generaliter vero *τέμπη* appellantur quaevis montium fauces et loca silvosa. proprie vero montes Macedonici et loci angusti. Herodotus. *Post pugnam Marathoniam Thessali ad Medos inclinare coeperunt, veriti ne Tempe occluderentur.* *Τέμπλα*. Templa. *Τενάγη*. Irrigua et humida loca, paludes. vel locus coenosus, cui parum aquae supernatat, cum herba in superficie appareat. Polybius: *Cum observasset, ubi Bucaras exit in mare, quo tempore certi quidam venti obtinent, sabulo repleri ostium, solumque palustre effici ad transeundum idoneum: captato tempore, quo illud quod diximus fiebat, exercitum traiecit.* — *Pleraeque vero naves altum propter loca palustria in salo tenebant.* *Τέναρος*. Maleficus, calumniator. *Τενέδιος ἄνθρωπος*. Tenedius homo. dicitur in homines aspectu terribili. Tennes enim in Tenedo legem tulit, ut homo securim tenens a tergo iudicis staret, eumque qui mendacii convinceretur, feriret. *Τενέδιος ἄνθρωπος*. Cycnus Neptuni filius.

νος, γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις· καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, ὡς πειρῶντα αὐτήν. πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρναξ βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν. ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λεύκοφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου. ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τενέδιος ἄνθρωπος. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

447 *Τενέδιος ξυνήγορος. ἀντὶ τοῦ ἀπότομος. δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι. καὶ παροιμία· Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πέλεκεως δικαζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῄρει. ἢ ὅτι Ἀσσερίνα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἐχοντες καὶ πελέκει ἐμφερῆ· ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θείς, πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. καθ' ὃ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος. οἱ δ', ὅτι Τέννης δι' ἃ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.*

Ταινίαι. ζῶναι.

Τένθαις. λίχνοις. τένθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν.

Ὅτ' ἀνόστεος ὢν πόδα τένθει.

διὰ τοῦ Θ γραπτέον.

Τενθεία. συναμωρία, λιχνότης. Ἀριστοφάνης· Πολλήν γε τενθείαν λέγεις.

---

ibi nomen Achillis, qui inscius Tennen carum Apollini occiderat, audiretur. Cf. Tzetz. in Lycophr. 232. *Reines.* Eandem de Cycno et Tenne historiam vel potius fabulam narrat Scholiastes Homeri in Il. *ά.* 38. quem confer. *Küst.* Vide Conon. ap. Photium Cod. 186. p. 437. Pausan. X, 14. *Gaisf.* Quosque laudat Wyttenb. in Plut. T. VII. p. 68. Minus diligenter tradidit Zenobius VI, 9. allato Menandro. Fabulae sententiam perspexit Böttigerus Kunstmythol. T. I. p. 264. et 275.

1. *Τένου*] Apud Scholiastam Homeri loco laudato scribitur *Τέννης*, per duplex *ν*. *Küst.* Sic A. B. V. itemque *Τέννην*. *ἐπιγῆμαι*] Philonomen vocat Steph. Byz. *Reines.* Phylonomen Schol. Homeri. 3. *πεισθέντα δὲ*] *δὲ* om. V. qui infra *νεανίσκον* pro *νεανίαν*. 7. *πρότερον*] *πρῶτον* V. 8. *Τενέδου ὕστερον*] *νήσου* A. V. Photius. 10. *ἐπηρμένον ἔχοντα*] *ἔχοντα* om. A. V. E. Med. Phot. uncis notavit Gaisf. Mox *θαύματος* A. pro *θεάματος*. 14. *Τενέδιος ξυνήγορος*] Cf. Apostol. XVIII, 28. Erasm. II, 5, 90. *Reines.* Accedat Arsenius p. 444. 15. *ἀναθήματι*] *ἀναθήμασι* A. B. E. Photius et Arsen. Dicit nummos et artis monumenta. Mox *οἱ* ante *Τενέδιοι* om. A. V. E Phot. Ars. 17. *Τενέδιος πέλεκυς*] Securis Tenedia Cic. ad Qu. Fr. II, 11. coll. Marci Ep. ad Frontonem p. 31. Aristoteles autem, teste Stephano, eum sequebatur explicatum, qui tertio loco est propositus.

1. *πελέκεως*] *πελέκνος* V. 2. *Ἀσσερίνα*] Leg. *Ἀστέριον*. Vid. Bochart. Chan. 9. p. 417. et Plutarch. de Pyth. Orac. *Reines.* 3. *ἐν ᾧ καὶ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθ.*] Locum hunc egregie illustrat Plutarchus de Oraculis Pythiae p. 399. in fine et init. pag. seq., cuius verba haec sunt: *Καὶ Τενέδιοι τὸν πέλεκυν (ἀναθεῖναι λέγονται) ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γινομένων περὶ τὸ καλούμενον Ἀστέριον παρ' αὐτοῖς. μόνοι γὰρ ὡς ἔοικεν ἐν τῷ χελωνίῳ τύπον πελέκεως ἔχουσι.* Hinc apparet Portum vocem *χελώνιον* in loco hoc Suidae male solicitasse. Nam et Plutarchus, dum eandem rem narrat, vocabulo illo usus est, ut verba eius citata ostendunt. Notandum autem est, a Plutarcho locum vocari Asterium, quem Suidas Asserinam appellat: minus recte, ut puto. Lectionem enim Plutarchi etiam confirmare videtur Hesychius v. *Ἀστέριοι*: quem vide. *Küst.* *καὶ* om. A. E. Photius. 4. *ἐπὶ πλεῖον*] Sic MSS. Pariss. [cum *V.] itemque Photius in Lexico inedito. At priores editt. *ἐπὶ πλοῖον*: quae vitiosa lectio Wolfium, Schottum et Portum in errorem induxit; existimantes nempe, chelas cancrorum (sic enim male interpretantur vocem *χελώνια*) formam navis habuisse. Porto tamen in notis ad hunc locum suspicio oborta est, fortasse scribendum esse *ἐπὶ πλεῖον*: quamvis in versione mendosam lectionem secutus sit. Confer Sam. Bochartum de Colon. Phoen. lib. I. c. IX. qui et ante nos locum hunc Suidae emendavit et illustravit. *Küst.* 5. *ἐμφερῆ*] *ἐμφερεῖ* A. 7. *καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσμ.*] Eiusmodi numismata hodie adhuc servantur in gazophylaciis antiquariorum; eorumque ectypa videre licet apud Golzium et alios. *Küst.* Inprimis Musei Hunteriani Tab. LVII, 7. Ceterum *καθ' ὃ* refinxi. *νομίσματι*] *ὀνόματι* B. E. 9. *γενναῖα*] Vox est corrupta; cuius loco fortasse scribendum est *δεινά*. *Küst.* Legendum existimo, *οἱ δ' ὅτι Τέννης δεινὰ παθὼν ὑπὸ μ. Hemst. ὅτι γεννησαία* A. *ὅτι γεννησαι ἃ* Photii MS. Unde minima mutatione editor *ὅτι Τέννης δι' ἃ* elicuit. 10. *πελέκεως*] *πελέκει* V. 11. *Ταινίαι. ζ.*] Item Photius, vitium pronunciationis secutus. *Ταινίαι. δίκαι. Ταινίαι. δίκαι*, *ζῶναι* V. *Τενία καὶ τενίαι ζῶναι* E. Med. *Τενίαι* Lex. Bachm. p. 384. 12. *Τένθαις*] Vide supra v. *Τένδει. Küst.* Praebuit haec, mutatis quidem verbis, Schol. Aristoph. Pac. 1009. Post *λίχνοις* autem *καὶ προτένθης, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ* omiserunt A. B. V. itemque post *γὰρ* iidem om. *καὶ τένδω*. Cf. Schol. Victor. Aristoph. Nub. 1200. 12. *τένθω — ἐσθίω*] *τένθειν — ἐσθίειν* A. B. V. Schol. Aristoph. 13. *Ὅτ' ἀνόστεος ὢν πόδα τ.*] Haec sunt verba Hesiodi Opp. 522. eademque leguntur supra v. *Τένδει. Küst.* Desunt seqq. E. 15. *Τενθεία*] Vide glossam *Τεθνία* post v. *Τεθνειῶτος* expulsam. *συναμωρία*] Alias scribitur *σιναμωρία*, per *ῑ*, in syllaba prima. *Küst.* *σιναμωρία* A. *V. Accedit Schol. Avium. *λιχνότης*] *λιχνιότης* E. *Ἀριστοφάνης*] Av. 1675. 16. *καὶ πολλὴν*] *πολλήν γε* A. V. Sub finem *Τενθεία οὖν, ἡ γαστριμαργία. καὶ* omiserunt A. V.

---

cum ex priore coniugio Hemitheam et Tennem suscepisset, novercam illis induxit. quae cum Tennem ob intentatum sibi stuprum accusasset, Cycnus ei fidem habuit et adolescentem in arcam coniecit. cumque Hemithea idem cum fratre periculum sucire decrevisset, utrumque in mare demersit. arca vero delata est ad insulam, ante Leucophryn, post ex illo Tenedum vocatam: in qua cum regnum adeptus esset, legem tulit, ut carnifex clatam securim tenens a tergo astaret iis, qui insontes accusarent, ut convicti statim occiderentur. a formidabili igitur illo spectaculo Tenedius homo dictus est. spectat autem proverbium ad eos, quorum aspectus est terribilis. *Τενέδιος ξυνήγορος. Tenedius patronus.* id est, inexorabilis. Tenedii enim duas secures in monumentis colunt. aliud proverbium: *Tenedia securis.* Aristoteles tradit regem Tenedium cum securi ius dicere solitum et iniuriae convictos statim occidisse. vel quod Asserinam, locum Tenedi, parvus amnis praetefluit, habens cancros, quorum testae ut plurimum ita formatae erant, ut securim referrent. vel quia rex quidam ex ea lege, qua caverat ut utrique adultero caput securi amputaretur, filium suum hac poena affecit. quamobrem etiam in nummorum altera parte securis cernitur, in altera vero duae facies ex una cervice. alii vero dicunt Tennem propter novercales iniurias capitalia iudicia cum securi exercuisse. *Ταινίαι.* Fasciae. *Τένθαις.* Gulosis. *τένθειν* enim est edere. *Cum polypus pedem suum edit.* scribendum ibi est per *θ*. *Τενθεία.* Voracitas, ingluvies. Aristophanes: *Nimiam vero prodis ingluviem.*

Τένθης. ὁ γαστρίμαργος.

Τένοντας. τραχήλους, τὰ διατεταμένα νεῦρα.

Ταύρου βαθὺν τένοντα.

Ὁ δὲ ταῦρος πληγεὶς καὶ διακοπεὶς τοὺς τένοντας ἠσυχῇ καὶ κοσμίως κατηνέχθη. Καὶ αὖθις·

Ἐκ δὲ τενόντων

ἔνθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην.

Τέο. ἀντὶ τοῦ τίνος.

Τεόν. τὸ σόν.

Τέως. ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ, πρίν, ἕως τινός, ἐπὶ τοσοῦτον ἕως. καὶ τέως, τηνικαῦτα. ἢ τότε. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον ἢ πρὸ μικροῦ. καὶ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πρότερον·

Τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην.

Τέως. οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ πρότερον ἢ πάλαι. μέχρι τοῦ τέως. Ἀντιφῶν· Τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. καὶ αὖθις· Ἀποκαλύψαντες τὰ ὅπλα τέως ἐσκεπασμένα. Καὶ αὖθις· Καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας. Καὶ ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας· Δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ ἐμοῦ ἔχειν καὶ ἐν τῷ τέως. Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου· Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ᾤκει παρ' ἡμῖν· δοκιμασθεὶς δὲ ἔγημε. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον· Ἡγούμεθα γὰρ ἐκείνῃ μὲν τὸν ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν δεῖν, τὸ δὲ χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι. ἐπειδὰν δὲ ἠβήσωσιν, ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν β' τῶν Φιλιππικῶν· Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι, τέως μὲν ἂν ἐῤῥωμένα ᾖ, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν. Καὶ ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου· Τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, τέως ἂν διακριθῶμεν. Καὶ ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας· Ἀντὶ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι, περὶ τοῦ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων

---

1. *Τένθης*] Timaeus p. 252. 2. τοῦ τραχήλου] τραχήλους A. B. V. Photius. [Adde Zon. p. 1717.] Etym. M. *Τένοντες. τὰ διατεταμένα νεῦρα τοῦ τραχήλου* Lex. Seg. Schol. Ven. Il. υ. 478. *πάντα τὰ τεταμένα νεῦρα τένοντας Ὅμηρος λέγει. Gaisf.* 3. *Ταύρου*] Versus Antipatri Sidon. XL, 1. Anthol. Pal. VI, 256. βαθὺν τένοντα] βαθυτένοντα A. B. V. βαθυτένοντος E. 6. *Ἐκ δὲ*] Anthol. Pal. VI, 218. Versus Alcaei Messenii auctiores praebet v. *Γένυσι*, nisi quod ibi legitur ἐστροφάλιζε. 8. *Τέο*] Il. β'. 225. Infra quae post τὸ σόν extabant ex v. *Ἀνακρέων* repetita, delevi haecce: *Τέω. Ἀνακρέων Τήιος, λυρικός, ὁ μελοποιός, διὰ τὴν Ἰστιαίου ἐπανάστασιν ἐκπεσὼν Τέω ᾠκησεν Ἄβδηρα ἐν Θρᾴκῃ.* Habet A. in marg. Ceterum de forma nominis v. Schol. Plat. p. 335. 10. πρὸ τοῦ om. V. servant Photius et Timaeus p. 256. πρίν — τηνικαῦτα om. A. 11. καὶ om. *V. 12. ἢ πρὸ μικροῦ — πρότερον om. A. 13. Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 456. Küst. 14. ἡμικάκως] εἰκάκως V. Ox. 15. *Τέως*] Locupletissimam observationem praebet etiam Scholiastes Platonis p. 334. sq. πρότερον] προτέρου A. B. V. E. 16. μέχρι τοῦ τέως] Scribendum puto, μέχρι του. *Τέως* etc. Küst. Lego, μέχρι τοῦ, ὡς Ἀντ. Toup. MS. Recte Küsterus, modo τέως sustulisset. μὲν γὰρ] μὲν οὖν E. γὰρ om. V. 17. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ praestant A. B. V. E. Med. Superest ut aut καὶ αὖθις eiiciamus aut refingatur καὶ αὖθις ἐπὶ τοῦ ἐν τ. Sed infra recurrit eadem explicatio.

2. ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδ.] Videtur hic excidisse nomen Lysiae. Oratio haec enim inter Lysianas hodie extat, in qua p. 63. [p. 707.] locus a Suida hic citatus ita legitur: *Δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν νῦν περὶ ἐμοῦ ἔχειν γνώμην, ἥνπερ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* 3. ἔχειν γνώμην περὶ ἐμοῦ] γνώμην περὶ ἐμοῦ ἔχειν A. V. 4. πρώτῳ] πρῶτον V. περὶ τοῦ Δικαιογ.] Extat Isaei *λόγος περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου. Hemst.* Non extat locus in ea quae hodie fertur oratione. Vid. Taylor. in Fr. Lysiae 31. 7. ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον] Legendum puto, ἐν τῷ πρὸς Αυσίβιον: cuius orationis mentio fit supra v. *Ἐπίδικος. Küst.* 8. ἐγγύτατα] ἐγγύτατον V. Mox δεῖ E. 9. τὸ δὲ χρῆμα] Requiruntur pluralia. 10. ἐκείνους αὐτῶν] ἐκείνου σαυτόν V. 11. ἐν β' τῶν Φιλιππικῶν] Hodie oratio haec inscribitur Olynthiaca II. [p. 24.3.] in qua sic legitur: *Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἕως μὲν ἂν ἐῤῥωμένος ᾖ τις, οὐδὲν* etc. Locum hunc Demosthenis observaverat etiam Portus. *Küst.* Ubi nunc legitur τέως. 13. ἀνεῤῥωμένα ᾖ] ἂν ε . . . . . ᾖ A. ἀνεωμ^ε V. ἐῤῥωμένα B. E. καθέκαστα Edd. 14. ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου] Pag. 740. [p. 1287.] ubi sic legitur: *Τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, ἕως ἂν κριθῶμεν.* Nota apud Demosthenem ἕως legi pro τέως: ut et in superiore loco eiusdem oratoris. *Küst.* Eidem loco iam redditum τέως. Διονυσοδώρου] Διονυσιοδώρου A. V. Infra τόκους Ῥόδων E. 15. τέως ἂν μή] μὴ om. A. V. E. Deinde διακριθῶμεν μὲν *V. 16. Παραπρεσβείας] Pag. 446, 3. 17. Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπ.] Apud ipsum Demosthenem locus hic ita scriptus est: *Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν ἀποδοθῆναι, περὶ Δρυμοῦ καὶ τ. πρ. Παν. χ. μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα* etc. Hinc Suidas emendandus est. *Küst.* δὲ om. A. V. E. Med.

Τένθης. Lurco. *Τένοντας.* Tendones, intentos colli nervos. *Tauri validas cervices.* Item: *Tendonibus autem dissectis taurus quiete et nullo strepitu humi procubuit.* Alibi: *Tendonibus vero furiosus rotatam vibravit comam.* *Τέο.* Cuiusnam. *Τεόν.* Tuum. *Τέως.* Ante, prius, usque ad aliquod tempus, donec. item hactenus, tunc. Sophocles vero posuit, ut esset modo vel paulo ante. id quod ante est apud Aristophanem: *Antehac igitur certe satis mediocriter pascebar.* *Τέως.* Apud oratores est prius, vel olim, aliquamdiu. Antiphon: *Ante enim longum tempus tutius erat exiguo.* porro est interim: *Cum detexissent arma, interim tecta.* Porro: *Et profligavit illos, qui ante victores fuerant.* Et orator, ubi de muneribus acceptis se purgat: *Rogo vos, ut eandem de me habeatis opinionem, quam ante.* item in oratione prima de hereditate Dicaeogenis: *Dicaeogenes vero ante quidem habitavit apud nos, in virorum vero numerum relatus uxorem duxit.* item interea. Isaeus in oratione ad Ansibium: *Existimamus enim eius matrimonium interea ad proximum genere pertinere, bonorum autem possessionem ad puellam; postquam vero ad pubertatem pervenerint, ipsos illorum esse dominos.* item quamdiu; ut apud Demosthenem in Philippica secunda: *Quemadmodum enim in corporibus, donec quis bene valet, nullum morbum in singulis partibus sentit.* Et in oratione adversus Dionysodorum: *Usuras vero Rhodias non agnoscere, donec res iudicata fuerit.* Et in oratione de legatione perperam gesta: *Cum enim Oropus vobis restituendus esset, pro Drymo et regione ad Panactum sita cum armis egressi*

ἐξέρχεσθε, ὦ τέως ἦσαν σῶοι Φωκεῖς, οὐδέποτε ἐποιήσαμεν. Καὶ ἐν τῷ Περὶ τῶν Συμμοριῶν· Καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὁρῶ· τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν ὅτι, τέως μὲν κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον ὠμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἄρα ἦσαν κύριοι; — Καὶ τὸν βωμὸν ἐφ' οὗ τέως ἱλεοῦντο τὸν δαίμονα, ἀνέστρεψαν.

Τέραμνον. ἀπαλόν, ἕψανον. καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον. οὕτω Ηλιάτων.

Τέραμνα καὶ ὑπερῷα καὶ ὑπέρθυρα καὶ δρύφακτοι κατακαέντες παίδων ὄλεθρον σημαίνουσι.

Τεράων. σημείων.

Τέρας. παράπλασμα, παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον.

Ὅτι ἐπὶ τῶν τεράτων ἡ ὕλη ἐστὶν αἰτία, ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδειότητος τῆς ὕλης κατά τε τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν· ὕλη δὲ τῶν ζῴων τὸ καταμήνιον. αὕτη οὖν ἡ πλεονάζουσα ἢ ἐνδέουσα ἢ παρὰ φύσιν πεποιωμένη τῶν τεράτων ἐστὶν αἰτία.

Τέρας. τὸ παρὰ φύσιν γενόμενον. Ἀριστοφάνης·

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ
ὑμῶν πολεμίζων
ἀντεῖχον.

Τεράστια. σημεῖα, θαύματα. Αἰλιανός· Τὰ γεννώμενα βρέφη κράσει θηρείων τε καὶ ἀνθρωπείων σωμάτων τεράστια ἐδόκει.

Τερατευόμενος. ψευδόμενος καὶ μηδὲν ἀλη- 449
θὲς μηδὲ ὑγιὲς λέγων. Τερατευόμενοι καὶ κομπάζοντες, ὡς εἰς πολλὰ εἴη χρήσιμος ἡ τοῦ τόπου κατάληψις.

Τερατεία. ψευδολογία, παραδοξολογία. Τοῖς ὑπὸ τῶν τερατευομένων καὶ γοήτων περὶ ἐπῳδῶν καὶ δαιμόνων ἀποπομπῆς.

Τερατολογίαι. ψευδολογίαι.

Τερατολόγοι. οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατολογεῖν. λέγεται τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων.

---

2. *Καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλ.*] Locus hic ex Demosthene [p. 188.] sic emendandus et supplendus est: *τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν, ὅτι, ἕως μὲν ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν ὑπειληφότες ὠμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἀγαθῶν ἦσαν κύριοι. Küst.* τέως μὲν κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον Suidas cum libris Oratoris optimis. 4. ὁρῶ] ὁρῶν V. 5. αὐτόν] αὐτῶν A. B. V. 6. ὠμονόουν] ὠμονόουμεν A. Tum ἀλλήλας A. 7. *Καὶ τὸν βωμόν*] Haec sunt verba Aeliani. Suidas supra: *Περιέσπασαν. ἀτίμως περιεῖλον. Αἰλιανός· Τὸν βωμὸν ἀνέστρεψαν, καὶ τὸν κόσμον, ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν.* Atque hinc locus Aeliani egregie amplian-dus est. *Toup.* 9. *Τέραμνον*] Vid. *Ἕψανον. Hemst.* ἀτέραμνον] Vid. Ruhnkenius in Tim. p. 156. 11. *Τέραμνα, καὶ ὑπ.*] Haec sunt verba Artemidori lib. II. cap. 10. ut Pearsonus observaverat. Illic autem pro *τέραμνα* legitur *τέρεμνα*, per ε̄ in syllaba secunda. *Küst. καὶ ὑπερῷα* ignorat Artemidorus, qui *ὄλεθρον — μαντεύονται*. 13. *Τεράων*] Il. μ. 229. 14. *παράπλασμα* om. E. Vocem raro significatu notabilem agnoscit Photius. 16. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. ἡ αἰτία*] ἡ omisi cum V. E. 17. *κατά γε*] *κατά τε* A. V. quibus debetur *οὖν* post *αὕτη*. Supra *τὸ ποιὸν καὶ τὸ τόσον* *V. 20. *πεποιημένη*] *πεποιωμένη* dedi cum B. V. E.

1. *Ἀριστοφάνης*] In Pac. 760. *γενόμενον Ἀριστοφάνης* om. V. qui mox *ἀντείχου Ἀριστ.* pro *ἀντεῖχον*. Supra *ἡμῶν* Med. 7. *Τὰ γενόμενα βρ.*] Fragmentum hoc occurrit etiam supra v. *Θηρείων*: ubi rectius legitur *γεννώμενα*, et *θηρείων*, per ει in syllaba paenultima. *Küst. γεννώμενα* A. B. V. *θηρίων . . ἀνθρωπίνων*] *θηρείων . . ἀνθρωπείων* A. hoc etiam B. 9. *ψευδόμενος*] Vox haec deest in prioribus editt. quam ex MSS. Pariss. revocavi. *Küst. ψευδολογούμενος* Schol. Luciani D. D. XVI. *μηδὲν*] *καὶ μηδὲν* A. B. *V. Schol. Aristoph. Equ. 624. unde haec sumpta esse monuit Abreschius. 10. *Τερατευόμενοι*] Ex Procopio, opinor. v. Pers. 43. 73. *Toup.* MS. Aeliano tribuit Valckenarius; nescio quo pacto. Ceterum in v. *Ἐλογοποίουν*, ubi locus hicce paulo copiosior extat, finis orationis paulo aliter est conformatus: *ὡς εἰς πολλὰ τοῦ τόπου κατάληψις τούτους ὀνήσει*. 13. *Τερατία* Photius. *Τοῖς ὑπὸ τῶν τερατ.*] Haec sunt verba Marci Antonini, lib. I. §. 6. unde sensus huius loci supplendus est. *Küst.* Exemplum ad glossam superiorem pertinet. 15. *δαιμονίων*] *δαιμόνων* A. B. V. E. Marcus. 16. *Τερατολογίαι*] Lego *τερατολόγοι*, propter sequentem interpretationem. *Küst.* Nempe huic lemmati subiiciebantur *οἱ θαυμαστὰ . . μυθεύοντες*. Ceterum *Τερατολόγια* *V. *Τερατεῖαι* Hesychius, *Τερατίαι* Photius. *Gaisfordus*: „*ψευδολογίαι* addidi cum A. B. E. Photio et Lex. Seg. Deinde novam gl. feci secutus Timaeum p. 253. Ex vulg. libris excidit caput glossae *Τερατολόγοι*. Interim notabis in Etym. M. p. 725, 25. ubi ed. praebet *Τερατολόγοι*, MS. Dorv. cum Suida exhibere *τερατολογίαι*." Aliam rationem ostendit Zon. p. 1719. *Τερατολογία. ψευδολογία. οἷον θαυμαστὰ κ. π. μυθεύουσα.* 19. *οὕτω λέγεται*] *οὕτω* omisi cum V. E. Med.

---

sumus; quod, quamdiu Phocensium res salva erat, nunquam fecimus. item in oratione *de Symmoriis*: *Equidem neminem ceterorum Graecorum bellum hoc merito formidaturum fuisse video. quis enim ipsorum non novit, quamdiu illum communem hostem ducentes concordes inter se fuerunt, multorum bonorum eos fuisse compotes? — Et aram, super quam antea deum placarant, everterunt. Τέραμνον*. Tenerum, coctu facile. et *ἀτέραμνον*, quod difficulter coquendo emollitur. sic Plato. *Tectorum, coenaculorum, superiorum ianuae liminum, cancellorum combustio liberorum exitium significat. Τεράων*. Ostentorum. *Τέρας*. Monstrum, id quod praeter naturam genitum est, prodigium. — Monstrorum autem causa est materia. nam apta materia requiritur pro ratione quantitatis et qualitatis, materia vero animalium sunt menstrua. haec igitur ubi vel redundat, vel defectu peccat, vel praeter naturam est comparata, monstrorum causa fit. *Τέρας*. Monstrum. Aristophanes: *Tale conspicatus monstrum non pertimui, sed pro vobis pugnans fortiter restiti. Τεράστια*. Monstrosa, prodigiosa. Aelianus: *Infantes ob ferinorum et humanorum corporum mixtionem monstrosi videbantur. Τερατευόμενος*. Mentiens, nihil veri nec sani dicens. *Illi vero rem exaggerantes et iactantes, loci illius occupationem ad multa utilem fere. Τερατεία*. Oratio vana, rerum incredibilium narratio. *Illis quae a praestigiatoribus et magis de incantationibus et daemonibus averruncandis dicebantur. Τερατολογίαι*. Vana commenta. *Τερατολόγοι*. Qui mira et incredibilia narrant. *Τερατολογεῖν*. Res incredibiles et humanis maiores narrare.

[Τερατοσκόπος. μάντις.
Τερατουργός. θαυματοποιός.]
Τερατώδη. παράδοξα.
Τερέβινθος. εἶδος δένδρου. ἢ δρῦς.
Τέρεν. ἁπαλόν.
Τερέστη. πόλις.
Τερετίζομεν. τὸ αὐτό· μέλος ᾄδομεν.
Τερετίσματα. ᾠδαὶ ἀπατηλαί. ἢ ᾄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.
Τέρετρον. τρύπανον.
Τερηδών. σκώληξ ξυλοτρώκτης, οἰκῶν ἐν ξύλῳ. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

Ἀλλ' ἐάν με χρῇ
ὑπὸ τερηδόνων σαπεὶσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι.

Καὶ αὖθις·

Σὺ δ' ὦ Τερηδὼν ἐπαναφύσα Περσικόν.
ἀντὶ τοῦ, βάρβαρον. καὶ φυσικὸν ᾆσμα καὶ Περσικὸν ὄρχημα.
Τερήνας.
Τέριζοι. ὄνομα ἔθνους.
Τερθεύς. ὄνομα κύριον.
Τερθρεία. ἢ λεπτολογία. ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτόν, ὃ καλεῖται τέρθρον. φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρημάτια τοῦ ἐπὶ τῷ ἱστῷ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν· καὶ τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας στρατεύεσθαι μέν, εἰ συμβαίη πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς 450

1. *Τερατοσκόπος* V. (ap. Gaisf.) in marg. qui seq. gl. caret. Pro una glossa exhibuit Lex. Bachm. p. 384. et confusis vocibus Etym. M. p. 752, 27. *Τερατοσκόπος, τερατουργός, μάντις θαυματοποιός.* Utramque notavi; itemque post *παράδοξα* delevi: *Τερβελίς. ζήτει ἐν τῷ Βασιλικῷ.* Habet A. in marg., post v. *Τέρεν* transposuit *V. *ζήτει κτλ.* om. V. 4. *ἢ δρῦς*] Mirum forsan lectori videbitur Suidam vocem *τερέβινθος* per *δρῦς* hic exponere. Sed respexit ad quercum Abrahami, Mambre dictam, cuius mentio fit Genes. 18. Eam enim stetisse in loco quodam, cui a terebintho arbore illic enata nomen inditum erat Terebinthus, veteres testantur. Sozomenus Histor. Eccles. lib. II. c. 4. *Ἀναγκαῖον δὲ ἐξελθεῖν καὶ τὰ περὶ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρῆ καλουμένην βιβουλευμένα Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ. τόπος δὲ οὗτος, ὃν νῦν τερέβινθον προσαγορεύουσιν* etc. Hieronymus *de Locis Hebraicis*, ubi de Arboch agit: *Quercus Abraham, quae et Mambre, usque ad Constantini regis tempora ibidem monstrabatur, et mausoleum eius impraesentiarum cernitur. cumque a nobis iam ibidem ecclesia aedificata sit, a cunctis in circuitu gentibus Terebinthus superstitiose colitur, eo quod sub ea Angelos Abraham quondam hospitio susceperit.* Haec Suidam illustrant. Confer Vales. in Euseb. lib. III. de Vita Constantini c. 53. *Küst.* Vid. Spanhem. in Ioseph. B. I. IV, 9, 7. p. 303. *Toup.* MS. 6. Immo *Τεγέστη.* Vide supra v. *Τεγεσταῖοι.* 8. *Τερετίσματα*] Nota est doctissima disputatio Hemsterhusii post Thom. Magistrum, quam auxit Append. in Lucian. p. 14. Add. Zachariae Scholast. intpp. p. 431. Porro principium glossae spectat ad formulam musicorum veterum, quam attigit Bellermannus in Scriptt. de Musica p. 25. Allusit etiam Philodemus de Mus. ed. Murr. p. 34. Huic autem glossae subtexi debuerant *καὶ Τερετίζομεν, τὸ αὐτό· μέλος ᾄδομεν.* Vulgo nulla distinctione *τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν.* Ceterum *ᾠδαὶ ἀπατηλαὶ καὶ θελκτικαί* Zon. p. 1722. non Etym. M. in glossa notabili. 11. *τρύπανον*] *τρυπάνιον* Photius et Etym. Cf. v. *Τρύπανα.* 12. *Τερηδών*] Addit V. *συστέλλει*, ut solet, genitivum indicans *τερηδόνος.* 13. *Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν*] V. 1313. 14. *χρῇ* libri. 15. *καταγηράσομαι*] *καὶ καταγηράσομαι* B. V. E. Med. Supra *σκαπεὶς* *V.

2. *Σὺ δ' ὦ Τερ.*] Aristoph. Thesm. 1186. ubi *Τερήδων* (sic enim *παροξυτόνως* ibi scriptum est pro *Τερηδών*) est nomen proprium. *Küst.* Id nomen ab urbe quadam, cuius indicium etiam *Στερηδών* apud Choeroboscum Bekk. p. 1207. servet, repetebat Lobeckius Additam. in Buttm. Gr. ampl. T. II. p. 407. *Τερηδὼν*] *Τερηδὸν* B. V. Ox. Tum *ἐπαναφῦσα* B. *ἐπαναφεῖσα* E. 3. *βάρβαρον — ᾆσμα*] Redde cum Schol. Aristoph. Rav. *βαρβαρικόν. καὶ Περσικὸν τὸ κλάσμα (ὄκλασμα) καλεῖται καὶ περσικὸν ὄρχημα.* Adde Polluc. IV, 100. *καὶ ὄκλασμα. οὕτω γὰρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ὄρχημα τὸ Περσικόν*, coll. Xenoph. Anab. VI, 1, 10. Suidas igitur reliquis Scholii copiis omissis satis habuit ab initio decerpsisse, quae vulgo sic distinguebantur: *βάρβαρον καὶ φυσικὸν ᾆσμα. καὶ Π. ὄ.* 5. Om. vulg. *Τερὴν* *V. Opinor corruptionem subesse vocis *τετρήνας.* 6. *Τερίζοι* Edd. Sed vide gl. *Ζάμολξις.* 7. *Τερθεύς*] Vid. *Ταχος. Toup.* Unde refingi iubet Meinekius *Τερθρεύς.* 8. *Τερθρεία. ἡ λεπτολογία. ἔστι γάρ τι σχοιν.*] Eadem habet Etymologus. Confer etiam Erotianum v. *Τὸ τέρθρον. Küst.* Hinc *τερθρεύεσθαι.* Demosth. Orat. Amat. p. 159. *εἰ περὶ τοῦτο μάτην τερθρευώμεθα.* Ubi leg. *περὶ τούτου. Toup.* Qui enotavit *τερθρεία λόγων* ex Menand. hist. p. 99. Vid. Dindorf. in Aristoph. Equ. 438. *Gaisf.* 11. *ἤρτηται*] *ἵσταται* V. 12. *τὴν φλυαρίαν τερθρείαν φασί*] *τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν* A. *V. Photius et, ubi *τερθρίαν*, Etym. *ἐν τοῖς μέρεσι*] MS. A. [et V. cum Photio] habet *ἐν τοῖς δύο μέρεσι.* Et sic Etymologus. Confer Maussacum et Valesium in Harpocrationem v. *Περίπολος* et Petit. de Legg. Att. p. 549. *Küst.* Vid. Palmer. in Aeschin. *π. Παραπ.* (p. 330. Reisk.) *Toup. ἐν δύο μέρεσι* Zon. *δύο* ut vetustam scripturam inserui. Ceterum malis vocibus transpositis: *οἱ δὲ καὶ τὴν ἐν ... μάχην· ὅτι ἔθος κτλ.* 15. *συμβαίνῃ*] *συμβείη* A. *συμβαίη* B. V. E. Med. Photius et Etym.

[*Τερατοσκόπος.* Prodigiorum interpres. *Τερατουργός.* Qui miracula edit.] *Τερατώδη.* Incredibilia. *Τερέβινθος.* Genus arboris, vel quercus. *Τέρεν.* Tenerum. *Τερέστη.* Urbs. *Τερετίζομεν.* Cantillamus. *Τερετίσματα.* Cantiones furtivae, vel cantus lascivi, per translationem ductam a cicada vel hirundine. *Τέρετρον.* Terebrum. *Τερηδών.* Teredo, vermis ligna corrodens et in ligno habitans. Aristophanes *Equitibus*: *Sed, si tamen necesse sit, a teredinibus corrosa hic consenescam.* Iterum: *Tu vero, Teredo, inflatius cane Persicum.* id est, carmen barbarum, nam et agitatio lumborum dicebatur Persica. *Τέριζοι.* Nomen gentis. *Τερθεύς.* Nomen proprium. *Τερθρεία.* Subtilis disputatio. in navibus enim funis est tenuis, qui *τέρθρον* dicitur. alii vero intelligunt parva foramina in superiore parte instrumenti illius, quod est supra malum navis, unde antennae pendent. alii vero garrulitatem vocant *τερθρείαν*: item pugnam tironum in stationibus minus periculosis. moris enim erat ut ephebi, cum regionis circuitores fuissent, militarent quidem, si bellum evenisset, nec tamen cum aliis, sed seorsim, in partibus pugnae, quae peri-

Τετάφατε. ἐθάψατε.

Τετελεσμένων. μεμιασμένων.

Τέτευκται. κατεσκεύασται.

Τέτηκα. ἔτηξα· ἢ ἐτάκην. Πολύβιος· Τὸ δὲ τετηκὸς καὶ συνερρυηκὸς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀναζητοῦντες ὑπὸ τοῦ πυρὸς πλεῖστοι Ῥωμαίων διεφθάρησαν.

Τεττιγοφόροι. οἱ Ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. Θουκυδίδης ά· Καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν· ἢ ὅτι μουσικοί. μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενεῖς δέ, διότι καὶ Ἐρεχθεὺς ὁ οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐτέχθη.

Τεττίγων ἀνάμεστα. τοὺς τέττιγας παρέ-
452 λαβεν Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι, τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονές εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ οἱ τέττιγες.

Τεττίγωνος.

Τετιημένος, τετιμωρημένος. Καὶ Τετίησθον, τετιμώρησθε.

Τετιημένα. Θουκυδίδης· Ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιημένα χρημάτων.

Τέτλαθι. ὑπόμεινον. Καὶ Τετληκώς, ὑπομείνας.

Τέτορε. διῆλθε.

Τετορήσω. ἀντὶ τοῦ σαφηνιῶ, ὃ ἐστι δηλώσω. τορῶς γὰρ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος· ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ εἴπω. Ἀριστοφάνης·

Ὑπὸ τοῦ Διὸς ἁμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

Τετραβάμων. τετράπους.

Τετράγωνος. εὐσταθής, ἑδραῖος. Δαμάσκιος· Σεμνὸς δὲ ἦν καὶ εὐσχήμων τὰ πάντα καὶ τετράγωνος, ἄνευ ψόγου τεταγμένος, ὡς φάναι κατὰ τὸν Σιμωνίδην· ὥστε μηδὲ τοὺς ἐπαναστάντας αὐτῷ συκοφάντας τούτους ἀρνεῖσθαι, τὸ μὴ οὐ πάντῃ ἀξιάγαστον εἶναι τὸν ἄνθρωπον.

---

1. *Τετελεσμένον. μεμυημένον*] τετελεσμ' μεμυημ' A. τετελεσμένων. μεμυημένων V. τ. μεμιασμένων B. μεμιασμένον E. τετελεσμένον. μεμιασμένον Photius. τετελεσμένος. μεμιασμένος Lex. Seg. τετελεσμένων. μεμιασμένων veram lectionem esse docuerunt intpp. Hesychii, allato Hoseae loco IV, 15. 4. *Πολύβιος*] XI, 24, 11. 8. *Τεττιγοφόροι. οἱ Ἀθην.*] Confer Nostrum supra v. *Κέρα ἀγλαέ. Küst.* Et Schol. Aristoph. Equ. 1328. 10. *Θουκυδίδης ά*] Cap. 6. *ἐνέρσει κρωβύλον*] *ἐν ἔρσει κρωβύλων* E. κρωβύλων etiam Med. 13. *ἀπὸ γῆς*] *ἀπὸ τῆς γῆς* A. V. 15. *Τεττίγων ἀνάμεστα*] Aristoph. Nub. 980. *Ἀρχαῖά γε καὶ διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. Küst. ἀνάμεστοι* A. B. V. 16. *ἐπειδὴ*] *ἐπεὶ* V. Tum *Ἀθηναῖοι* om. A. B. E. *V. Schol. post *παλαιοί*. Med. vero *Ἀθηναῖοι* post *τέττιγι* posuit. 17. *σημεῖον δὲ τοῦ εἶναι αὐτόχθονας, ὥσπερ*] *τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονές εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς* A. B. V. Schol. ubi Dindorfius ex uno libro scripsit, *τεκμήριον τοῦ φαίνεσθαι ὅτι κτλ.* 20. Tuetur *V. Om. vulg.

1. *Τετιημένος*] Homerus Il. λ'. 555. et alibi. *Küst. Τετίησθον*] Il. δ'. 447. ubi Schol. vulg. *τεταλαιπώρησθε*, Schol. Victor. *καταπέπληχθε*. 3. *Θουκυδίδης*] Lib. IV. c. 26. sed apud quem pro *τετιημένα* legitur *τετιμημένα*: ut Portus monuit. *Küst.* Mendum a similitudine glossae superioris fluxit. 5. *Καὶ τετληκώς, ὑπομ.* accesserunt ex A. B. V. E. Phot. 8. Horum pauca praebet Schol. Comici. 9. *ἀληθῶς ἢ ἀκριβῶς*] *ἀληθῶς ἢ* omiserunt A. V. Schol. Aristoph. 10. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 382. Continuo *Ἀλλ' ὦ μέλ'* ante *ὑπό* a Küst. inculcata delevi cum A. V. E. Med. Mox *τοῦ* restitui cum *V. E. Med. Cf. Porson. in Toup. IV. p. 497. et in Ind. v. *Μέλε*. 14. *Τετραβάμων*] Cf. Valck. in E. Phoen. 799. 16. *καὶ τετράγωνος*] Damascius apud Photium p. 1073. de Agapio philosopho: *Καὶ συλλήβδην εἰπεῖν, ἐδόκει τετράγωνος εἶναι καὶ ἦν τὴν σοφίαν. Küst.* Cf. Cuperi Obss. I, 11. *καὶ ἄνευ ψόγου τεταγμένος*] Locus Damascii nonnihil corruptus est. Scribendum, *καὶ ἄνευ ψόγου τετυγμένος, et totus sine naevo factus.* Ita locutus est Simonides apud Plat. in Protagora p. 339. B. *Λέγει γάρ που Σιμωνίδης πρὸς Σκόπαν τὸν Κρέοντος υἱὸν τοῦ Θετταλοῦ, ὅτι ἄνδρα ἀγαθὸν μὲν ἀληθέως γενέσθαι χαλεπόν, χερσί τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἄνευ ψόγου τετυγμένον.* Huc respexit Iulian. in Caesar. p. 333. *Δοκεῖ γάρ εἶναί μοί πως ἀνὴρ κατὰ τὸν Σιμωνίδην, τετράγωνος, ἄνευ ψόγου τετυγμένος.* Sed Homerus fons lectionis est, Odyss. ν'. 366. *Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὖατα καὶ πύδες ἄμφω, Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής.* Ceterum ad hoc Simonidis dictum alludit Philosophus in Rhetor. III, 11. *Τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα φάναι εἶναι τετράγωνον, μεταφορά. Toup.* II. p. 239. Recte: quamquam nihil nisi *καὶ* om. A. B. E. *V. 17. *φάναι*] *φαίη* E. qui mox *πάντα*. 20. *ἄνδρα*] *ἄνον* A. V. Id restitui.

Τεθάφατε. Sepelistis. *Τετελεσμένων.* Maculatorum. *Τέτευκται.* Fabricatum est. *Τέτηκα.* Liquefeci, vel liquefactus sum. Polybius: *Argentum et aurum ab igne liquefactum et conflatum dum quaerunt, plurimi Romani perierunt.* *Τεττιγοφόροι.* Cicadiferi dicuntur Athenienses, aureas enim gestabant cicadas, quo signo testificarentur e terra sese editos esse. Thucydides libro I. *Et aureas cicadas, quas capitis comam in cincinnum religantes inserebant.* vel propter studium musicae. cicada enim cantum amat. a terra vero suam originem repetebant, quod Erechtheus, Athenarum conditor, ex terra genitus ferebatur. *Τεττίγων ἀνάμεστα.* Cicadarum plena. cicadarum mentionem fecit Aristophanes, quod prisci Athenienses in capillorum nexu aurea cicada utebantur, significantes se ex terra ortos esse; quemadmodum cicadae. *Τετιημένος.* Cruciatus. Et *Τετίησθον*, puniti fuistis. *Τετιημένα.* Thucydides: *Nam in scopulos impegerunt naves pecunia aestimatus.* *Τέτλαθι.* Sustine. Et *Τετληκώς*, qui pertulit. *Τέτορε.* Traiecit. *Τετορήσω.* Clara voce eloquar, declarabo. *τορῶς* enim significat clare vel accurate. ab consequenti, ut sit, *Nisi dixero.* Aristophanes: *Ab Iove disperdar, nisi clamore haec erulgarim et declaracerim.* *Τετραβάμων.* Quadrupes. *Τετράγωνος.* Stabilis, firmus. Damascius: *Gravis autem erat, et in omnibus rebus decori studiosus, et quadratus, totus sine naevo factus, ut Simonidis verbis utar: adeo ut ne sycophantae quidem, qui calumniis illum petebant, negarent omnibus numeris admirabi-

Τετραδεῖον. τὸ ἐκ τεσσάρων συνεστώς. τετράδιον δὲ καὶ τετράδυον.

Τετράδι γέγονας. ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι. διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μετασταντι.

Τετραδισταί. οἱ ἐπίπονον βίον διάγοντες. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ὃς τετράδι γεννηθεὶς πολλοὺς πόνους ἔτλη.

Τετραέλικτος. πολυέλικτος.

Νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.

Τετραετηρίς.

Τετρακόσιοι. οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ′ τυράννων παρ᾽ Ἀθηναίοις· οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακόρυμβος. ὁ τέσσαρας ἄκρας ἔχων.

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσός.

Τετρακτύς. οἱ τέσσαρες· ἤγουν ἡ τετράς. Ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευον, ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα· 453 ὁ δὲ δέκατος σύνθεσις τῶν τεσσάρων. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον.

Οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς. ἀρτίτοκος γάρ, μηνοειδής, ἀμφίκυρτος καὶ πανσέληνος.

Τετραλογία. κατὰ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐξέδωκε Πλάτων τοὺς διαλόγους. ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύτροις· ὧν τὸ τέταρτον ἦν σατυρικόν. τὰ δὲ τέσσαρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες Πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι ἓξ καὶ πεντήκοντα. διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ᾽ ἕκαστον τῶν βιβλίων, τῇ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος. ταύτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων ἢ περὶ Ὁσίου· ὁ διάλογός ἐστι πειραστικός· δεύτερος Ἀπολογία Σωκράτους, ἠθικός· τρίτος Κρίτων ἢ περὶ πρακτέου, ἠθικός· τέταρτος Φαίδων ἢ

1. *Τετράδιον δὲ καὶ τετράδυον, ἐκ τ.*] Haec nihili sunt. *τετράδιον* enim idem est quod *τετραδεῖον*: at *τετράδυον* ut adulterinum abiiciendum censeo. *Küst.* *τετράδιον* ac *τετραδεῖον* idem esse arbitror, *τετράδυον* autem suspectum habeo. *H. Steph.* Thes. T. III. p. 1420. E. Videtur *τετράδειον* esse reponendum. Cf. Choerob. in Cram. Anecd. Ox. II. p. 269. Ceterum quae adhaerebant, *ἐκ τοῦ δὶς καὶ τέτταρα· καὶ ἐκ τοῦ δύο καὶ τέτταρα*, omiserunt A. B. V. 3. *ἐπὶ τῶν ἄλλως πον.*] Zenobius Centur. VI, 7. et Photius in Lex. pro *ἄλλως* habent *ἄλλοις*, quam lectionem meliorem esse ex ipsa interpretatione, quam Suidas hic subiungit, patet. Vide etiam Eustathium in Homerum p. 302. *Küst.* *ἀλλ᾽* A. i. e. *ἄλλως*: quod supra dedit Zenob. 5. *Φιλόχορος*] *ἐν τῇ πρώτῃ περὶ Ἡμερῶν*, teste Schol. Platon. p. 331. ed. Bekker. Vid. Hemsterhus. Aristoph. Plut. p. 425. *Gaisf.* *δέ φησι καὶ ἐπὶ Ἑ. αὐτὴν*] *δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑ.* A. V. Photius. 6. *διατεθεῖσθαι*] Leg. suspicor *ἀνατεθεῖσθαι. Valck.* Recte se habet *διατεθεῖσθαι*, diem quasi ex composito ad eum esse traductum. 7. *τὴν* om. vulg. 8. *ἐπίπονον βίον*] Sic recte Paris. A. At in prioribus editt. [et B. V. E.] mendose legitur *ἐπὶ τὸν βίον. Küst.* *διάγοντες*] *ἄγοντες* V. sed in glossa statim repetita *διάγοντες* *V. 12. *Νόσφισεν ὠδ.*] Versus Antipatri Sidon. LXIII, 4. Anthol. Pal. VII, 210. 14. *Τετρακόσιοι. οἱ τετραε.*] Ex Harpocratione: in quem vide Valesium. *Küst.* Adde Clinton. Fast. Hellen. a. 411. aliosque qui nostris temporibus novissimos casus belli Peloponnesiaci tradiderunt. 15. *τῶν λ′*] *τῶν λ′ τυράννων* A. B. V. E. Med. Harp. 18. *Θάλλοι τετρ.*] Versus Antipatri Sid. LXXII, 1. Anthol. Pal. VII, 23. 20. De tetractye v. Ast. in Theologum. Arithm. p. 169. sq.

1. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *ἀριθμὸν τετρακτὺν*] *τετρακτὺν* om. A. V. E. Med. et quasi gl. *Ἀριθμῶ*. Itaque huic observationi videretur *οὕτως* praemittendum fuisse, nisi scriptor iste de Vita Pythagorae ostenderet veram lectionem: *ὅτι οἱ Η. τὰ ὄντα πάντα ἀρ. πρ.* Interim *τετρακτὺν* expunxi. 2. *ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπλη.* — *τετρακτὺν ἔλεγον*] Haec leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex Vita Pythagorae, cod. CCXLIX. p. 1313. *Küst.* 3. *δέκα*] *δέκατος* dedi cum A. V. Mox *τὸν ἀριθμὸν* om. E. 5. *Οἱ αὐτοὶ* et seqq. om. A. Aliter Zon. p. 1719. 6. *μηνοειδής*] *μονοειδής* V. Cf. Schol. Arat. 733. 8. *Καὶ κατὰ τὴν τραγ.*] Haec omnia sumpta sunt ex Laertio in Platone. *Küst.* Diog. III, 56. *Θρασύλος δέ φησι καὶ κατὰ τὴν τρ. τετραλογίαν ἐκδοῦναι αὐτὸν τοὺς διαλόγους. καὶ* om. A. V. E. Id unde fluxerit, Med. *καὶ τὴν τραγικὴν* ostendit. Tum *τετραλογίαν ἐξέδωκε* A. V. pro *ἐξέδ. τετρ.* Deinde meliorem lectionem *ἐκεῖνοι γὰρ* Suidas servavit: nam in Laertianis *οἷον ἐκεῖνοι* prior vox pertinet ad membrum insitivum *Διονύσιοις .. Χύτροις.* 10. *δράμασιν*] *γράμμασιν* A. qui infra *δράματα*. Mox *Διονυσείοις* A. Deinde *Παναθηναίοις* ab errore profectum monuit olim Böckhius de Gr. trag. princip. p. 207. Nec multo certior est fides Chytrorum. 15. *καθ᾽ ἕκαστον*] *ἑκάστου* Diog. 18. *δ᾽ ἐστὶ*] *δ᾽* omisi cum A. E. *V. Med. Mox *δευτέρα* A. B. E. *V. *τρίτη* B. V. E. *τετάρτη* A. B. V. E. ubique cum Med.

---

lem esse virum. *Τετραδεῖον.* Quaternio. at *τετράδιον*. *Τετράδι γέγονας. Quarta luna natus es.* dictum in eos qui aliis, non sibi laborant. nam Herculem, quarta luna natum, Eurysthei iussu molestissimos labores exantlasse ferunt. Philochorus vero ait hoc etiam de Mercurio dici posse. diem autem istum Herculi attributum fuisse, ut quo ad deos migrasset. *Τετραδισταί.* Sic dicuntur, qui laboriosam vitam agunt: ab Hercule, qui quarta luna natus multos labores sustinuit. *Τετραέλικτος.* In plures spiras convolutus. *Pullis privavit quaternos in orbes circumvolutus serpens.* *Τετραετηρίς.* *Τετρακόσιοι.* Quadringenti septem annis ante XXX. Tyrannos constituti sunt apud Athenienses, qui quattuor mensibus urbi praefuerunt. *Τετρακόρυμβος.* Quattuor corymbis virens. *Floreat multos iactans corymbos, Anacreon, circa te hedera.* *Τετρακτύς.* Quaternio. Pythagorei omnes res sub numerum vocabant. omnis autem numerus completur denario. denarius vero ex quaternis componitur. itaque numerum omnem appellabant quaternionem. — Iidem etiam magni faciebant quaternarium numerum, ob quaternas lunae formas. fit enim vel nova, vel corniculata, vel gibbosa, vel plena. *Τετραλογία.* Secundum tragicam tetralogiam Plato dialogos edidit. tragici enim quaternis fabulis certabant Dionysiis, Lenaeis, Panathenaeis, Chytris; quarum quarta erat satyrica. quaternae vero fabulae vocabantur tetralogia. sunt igitur genuini Platonis dialogi omnes numero LVI. in singulis autem libris duplici inscriptione utitur, altera a nomine sumpta, altera vero ab re. huius tetralogiae, quae prima est, caput est *Euthyphro*, sive *de Sanctitate.* est autem dialogus explorandi causa institutus. secundus *Apologia Socratis*, qui est moralis. tertius *Crito*, sive de eo quod est faciendum, moralis. quartus Phaedo,

Τετάφατε. ἐθάψατε.

Τετελεσμένων. μεμιασμένων.

Τέτευκται. κατεσκεύασται.

Τέτηκα. ἔτηξα· ἢ ἐτάκην. *Πολύβιος·* Τὸ δὲ τετηκὸς καὶ συνεῤῥυηκὸς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀναζητοῦντες ὑπὸ τοῦ πυρὸς πλεῖστοι Ῥωμαίων διεφθάρησαν.

Τεττιγοφόροι. οἱ Ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. *Θουκυδίδης ά·* Καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἢ ὅτι μουσικοί. μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενεῖς δέ, διότι καὶ Ἐρεχθεὺς ὁ οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐτέχθη.

Τεττίγων ἀνάμεστα. τοὺς τέττιγας παρέ-
452 λαβεν ‖ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι, τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονές εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ οἱ τέττιγες.

Τεττίγωνος.

Τετιημένος. τετιμωρημένος. *Καὶ Τετίησθον,* τετιμώρησθε.

Τετιημένα. Θουκυδίδης· Ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιημένα χρημάτων.

Τέτλαθι. ὑπόμεινον. *Καὶ Τετληκώς,* ὑπομείνας.

Τέτορε. διῆλθε.

Τετορήσω. ἀντὶ τοῦ σαφηνιῶ, ὃ ἔστι δηλώσω. τορῶς γὰρ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος· ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ εἴπω. Ἀριστοφάνης·

Ὑπὸ τοῦ Διὸς ἁμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

Τετραβάμων. τετράπους.

Τετράγωνος. εὐσταθής, ἑδραῖος. *Λαμάσκιος:* Σεμνὸς δὲ ἦν καὶ εὐσχήμων τὰ πάντα καὶ τετράγωνος, ἄνευ ψόγου τεταγμένος, ὡς φάναι κατὰ τὸν Σιμωνίδην· ὥστε μηδὲ τοὺς ἐπαναστάντας αὐτῷ συκοφάντας τούτους ἀρνεῖσθαι, τὸ μὴ οὐ πάντῃ ἀξιάγαστον εἶναι τὸν ἄνθρωπον.

---

1. *Τετελεσμένον. μεμυημένον*] τετελεσμ' μεμυημ' A. *τετελεσμένων. μεμυημένων* V. *τ. μεμιασμένων* B. *μεμιασμένον* E. *τετελεσμένον. μεμιασμένον* Photius. *τετελεσμένος. μεμιασμένος* Lex. Seg. *τετελεσμένων. μεμιασμένων* veram lectionem esse docuerunt intpp. Hesychii, allato Hoseae loco IV, 15. 4. *Πολύβιος*] XI, 24, 11. 8. *Τεττιγοφόροι. οἱ Ἀθην.*] Confer Nostrum supra v. *Κέρα ἀγλαέ. Küst.* Et Schol. Aristoph. Equ. 1328. 10. *Θουκυδίδης ά*] Cap. 6. *ἐνέρσει κρωβύλον*] *ἐν ἑρσει κρωβύλῶν* E. *κρωβύλων* etiam Med. 13. *ἀπὸ γῆς*] *ἀπὸ τῆς γῆς* A. V. 15. *Τεττίγων ἀνάμεστα*] Aristoph. Nub. 980. *Ἀρχαῖά γε καὶ διιπολιῶδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. Küst. ἀνάμεστοι* A. B. V. 16. *ἐπειδὴ*] *ἐπεὶ* V. Tum *Ἀθηναῖοι* om. A. B. E. *V. Schol. post *παλαιοί.* Med. vero *Ἀθηναῖοι* post *τέττιγι* posuit. 17. *σημεῖον δὲ τοῦ εἶναι αὐτόχθονας, ὥσπερ*] *τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονές εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς* A. B. V. Schol. ubi Dindorfius ex uno libro scripsit, *τεκμήριον τοῦ φαίνεσθαι ὅτι κτλ.* 20. Tuetur *V. Om. vulg.

1. *Τετιημένος*] Homerus Il. λ'. 555. et alibi. *Küst. Τετίησθον*] Il. φ'. 447. ubi Schol. vulg. *τεταλαιπώρησθε*, Schol. Victor. *καταπέπληχθε.* 3. *Θουκυδίδης*] Lib. IV. c. 26. sed apud quem pro *τετιημένα* legitur *τετιμημένα*: ut Portus monuit. *Küst.* Mendum a similitudine glossae superioris fluxit. 5. *Καὶ τετληκώς, ὑπομ.* accesserunt ex A. B. V. E. Phot. 8. Horum pauca praebet Schol. Comici. 9. *ἀληθῶς ἢ ἀκριβῶς*] *ἀληθῶς ἢ* omiserunt A. V. Schol. Aristoph. 10. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 382. Continuo *Ἀλλ' ὦ μέλ'* ante *ὑπὸ* a Küst. inculcata delevi cum A. V. E. Med. Mox *τοῦ* restitui cum *V. E. Med. Cf. Porson. in Toup. IV. p. 497. et in Ind. v. *Μέλε.* 14. *Τετραβάμων*] Cf. Valck. in E. Phoen. 799. 16. *καὶ τετράγωνος*] Damascius apud Photium p. 1073. de Agapio philosopho: *Καὶ συλλήβδην εἰπεῖν, ἐδόκει τετράγωνος εἶναι καὶ ἦν τὴν σοφίαν. Küst.* Cf. Cuperi Obss. I, 11. *καὶ ἄνευ ψόγου τεταγμένος*] Locus Damascii nonnihil corruptus est. Scribendum, *καὶ ἄνευ ψόγου τετυγμένος, et totus sine naevo factus.* Ita locutus est Simonides apud Plat. in Protagora p. 339. B. *Λέγει γάρ που Σιμωνίδης πρὸς Σκόπαν τὸν Κρέοντος υἱὸν τοῦ Θετταλοῦ, ὅτι ἄνδρα ἀγαθὸν μὲν ἀληθέως γενέσθαι χαλεπόν, χερσί τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἄνευ ψόγου τετυγμένον.* Huc respexit Iulian. in Caesar. p. 333. *Δοκεῖ γάρ εἶναί μοί πως ἀνὴρ κατὰ τὸν Σιμωνίδην, τετράγωνος, ἄνευ ψόγου τετυγμένος.* Sed Homerus fons lectionis est, Odyss. υ. 366. *Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὖατα καὶ πόδες ἄμφω, Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής.* Ceterum ad hoc Simonidis dictum alludit Philosophus in Rhetor. III, 11. *Τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα φάναι εἶναι τετράγωνον, μεταφορά. Toup.* II, p. 239. Recte: quamquam nihil nisi *καὶ* om. A. B. E. *V. 17. *φάναι*] *φαίη* E. qui mox *πάντα.* 20. *ἄνδρα*] *ἄνον* A. V. Id restitui.

Τεθάφατε. Sepellistis. *Τετελεσμένων.* Maculatorum. *Τέτευκται.* Fabricatum est. *Τέτηκα.* Liquefeci, vel liquefactus sum. Polybius: *Argentum et aurum ab igne liquefactum et conflatum dum quaerunt, plurimi Romani perierunt.* *Τεττιγοφόροι.* Cicadiferi dicuntur Athenienses. aureas enim gestabant cicadas, quo signo testificarentur e terra sese editos esse. Thucydides libro I. *Et aureas cicadas, quas capitis comam in cincinnum religantes inserebant.* vel propter studium musicae. cicada enim cantum amat. a terra vero suam originem repetebant, quod Erechtheus, Athenarum conditor, ex terra genitus ferebatur. *Τεττίγων ἀνάμεστα.* Cicadarum plena. cicadarum mentionem fecit Aristophanes, quod prisci Athenienses in capillorum nexu aurea cicada utebantur, significantes se ex terra ortos esse: quemadmodum cicadae. *Τετιημένος.* Cruciatus. Et *Τετίησθον,* puniti fuistis. *Τετιημένα.* Thucydides: *Nam in scopulos impegerunt naves pecunia aestimatus.* *Τέτλαθι.* Sustine. Et *Τετληκώς,* qui pertulit. *Τέτορε.* Traiecit. *Τετορήσω.* Clara voce eloquar, declarabo. *τορῶς* enim significat clare vel accurate. ab consequenti, ut sit, *Nisi dixero.* Aristophanes: *Ab Iove disperdar, nisi clamore haec evulgarim et declaracerim.* *Τετραβάμων.* Quadrupes. *Τετράγωνος.* Stabilis, firmus. Damascius: *Gravis autem erat, et in omnibus rebus decori studiosus, et quadratus, totus sine naevo factus, ut Simonidis verbis utar: adeo ut ne sycophantae quidem, qui calumniis illum petebant, negarent omnibus numeris admirabi-

Τετραδεῖον. τὸ ἐκ τεσσάρων συνεστώς. τετράδιον δὲ καὶ τετράδυον.

Τετράδι γέγονας. ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι. διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

Τετραδισταί. οἱ ἐπίπονον βίον διάγοντες. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ὃς τετράδι γεννηθεὶς πολλοὺς πόνους ἔτλη.

Τετραέλικτος. πολυέλικτος.

Νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.

Τετραετηρίς.

Τετρακόσιοι. οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις· οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακόρυμβος. ὁ τέσσαρας ἄκρας ἔχων.

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσός.

Τετρακτύς. οἱ τέσσαρες· ἤγουν ἡ τετράς.

Ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα· 453
ὁ δὲ δέκατος σύνθεσις τῶν τεσσάρων. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον.

Οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς. ἀρτίτοκος γάρ, μηνοειδής, ἀμφίκυρτος καὶ πανσέληνος.

Τετραλογία. κατὰ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐξέδωκε Πλάτων τοὺς διαλόγους. ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύτροις· ὧν τὸ τέταρτον ἦν σατυρικόν. τὰ δὲ τέσσαρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες Πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι ἓξ καὶ πεντήκοντα. διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων, τῇ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος, ταύτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων ἢ περὶ Ὁσίου· ὁ διάλογός ἐστι πειραστικός· δεύτερος Ἀπολογία Σωκράτους, ἠθικός· τρίτος Κρίτων ἢ περὶ πρακτέου, ἠθικός· τέταρτος Φαίδων ἢ

1. *Τετράδιον δὲ καὶ τετράδυον, ἐκ τ.*] Haec nihili sunt. *τετράδιον* enim idem est quod *τετραδεῖον*: at *τετράδυον* ut adulterinum abiiciendum censeo. *Küst.* *τετράδιον* ac *τετραδεῖον* idem esse arbitror, *τετράδυον* autem suspectum habeo. *H. Steph.* Thes. T. III. p. 1420. E. Videtur *τετράδιον* esse reponendum. Cf. Choerob. in Cram. Anecd. Ox. II. p. 269. Ceterum quae adhaerebant, *ἐκ τοῦ δὶς καὶ τέτταρα· καὶ ἐκ τοῦ δύο καὶ τέτταρα*, omiserunt A. B. V. 3. *ἐπὶ τῶν ἄλλως πον.*] Zenobius Centur. VI, 7. et Photius in Lex. pro *ἄλλως* habent *ἄλλοις*, quam lectionem meliorem esse ex ipsa interpretatione, quam Suidas hic subiungit, patet. Vide etiam Eustathium in Homerum p. 302. *Küst.* *ἄλλ'* A. i. e. *ἄλλω*: quod supra dedit Zenob. 5. *Φιλόχορος*] *ἐν τῇ πρώτῃ περὶ Ἡμερῶν*, teste Schol. Platon. p. 331. ed. Bekker. Vid. Hemsterhus. Aristoph. Plut. p. 425. *Gaisf.* *δέ φησι καὶ ἐπὶ Ἑ. αὐτὴν*] *δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑ.* A. V. Photius. 6. *διατεθεῖσθαι*] Leg. suspicor *ἀνατεθεῖσθαι. Valck.* Recte se habet *διατεθεῖσθαι*, diem quasi ex composito ad eum esse traductum. 7. *τὴν* om. vulg. 8. *ἐπίπονον βίον*] Sic recte Paris. A. At in prioribus editt. [et B. V. E.] mendose legitur *ἐπὶ τὸν βίον. Küst.* *διάγοντες*] *ἄγοντες* V. sed in glossa statim repetita *διάγοντες* *V. 12. *Νόσφισεν ὠδ.*] Versus Antipatri Sidon. LXIII, 4. Anthol. Pal. VII, 210. 14. *Τετρακόσιοι. οἱ τετρακ.*] Ex Harpocratione: in quem vide Valesium. *Küst.* Adde Clinton. Fast. Hellen. a. 411. aliosque qui nostris temporibus novissimos casus belli Peloponnesiaci tradiderunt. 15. *τῶν λ'*] *τῶν λ' τυράννων* A. B. V. E. Med. Harp. 18. *Θάλλοι τετρ.*] Versus Antipatri Sid. LXXII, 1. Anthol. Pal. VII, 23. 20. De tetractye v. Ast. in Theologum. Arithm. p. 169. sq.

1. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *ἀριθμὸν τετρακτὺν*] *τετρακτὺν* om. A. V. E. Med. et quasi gl. *Ἀριθμῶ.* Itaque huic observationi videretur *οὕτως* praemittendum fuisse, nisi scriptor iste de Vita Pythagorae ostenderet veram lectionem: *ὅτι οἱ Η. τὰ ὄντα πάντα ἀρ. πρ.* Interim *τετρακτὺν* expunxi. 2. *ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπλήρ. — τετρακτὺν ἔλεγον*] Haec leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex Vita Pythagorae, cod. CCXLIX. p. 1313. *Küst.* 3. *δέκατος*] *δέκατος* dedi cum A. V. Mox *τὸν ἀριθμὸν* om. E. 5. *Οἱ αὐτοὶ* et seqq. om. A. Aliter Zon. p. 1719. 6. *μηνοειδής*] *μονοειδής* V. Cf. Schol. Arat. 733. 8. *Καὶ κατὰ τὴν τραγ.*] Haec omnia sumpta sunt ex Laertio in Platone. *Küst.* Diog. III, 56. *Θρασύλος δέ φησι καὶ κατὰ τὴν τρ. τετραλογίαν ἐκδοῦναι αὐτὸν τοὺς διαλόγους. καὶ* om. A. V. E. Id unde fluxerit, Med. *καὶ τὴν τραγικὴν* ostendit. Tum *τετραλογίαν ἐξέδωκε* A. V. pro *ἐξέδ. τετρ.* Deinde meliorem lectionem *ἐκεῖνοι γὰρ* Suidas servavit: nam in Laertianis *οἷον ἐκεῖνοι* prior vox pertinet ad membrum insitivum *Διονύσιος.. Χύτροις.* 10. *δράμασιν*] *γράμμασιν* A. qui infra *δράματα.* Mox *Διονυσείοις* A. Deinde *Παναθηναίοις* ab errore profectum monuit olim Böckhius de Gr. trag. princip. p. 207. Nec multo certior est fides Chytrorum. 15. *καθ' ἕκαστον*] *ἑκάστου* Diog. 18. *δ' ἐστὶ*] *δ'* omisi cum A. E. *V. Med. Mox *δευτέρα* A. B. E. *V. *τρίτη* B. V. E. *τετάρτη* A. B. V. E. ubique cum Med.

lem esse virum. *Τετραδεῖον.* Quaternio, at *τετράδιον.* *Τετράδι γέγονας. Quarta luna natus es.* dictum in eos qui aliis, non sibi laborant. nam Herculem, quarta luna natum, Eurysthei iussu molestissimos labores exantlasse ferunt. Philochorus vero ait hoc etiam de Mercurio dici posse. diem autem istum Herculi attributum fuisse, ut quo ad deos migrasset. *Τετραδισταί.* Sic dicuntur, qui laboriosam vitam agunt: ab Hercule, qui quarta luna natus multos labores sustinuit. *Τετραέλικτος.* In plures spiras convolutus. *Pullis privavit quaternos in orbes circumvolutus serpens.* *Τετραετηρίς.* *Τετρακόσιοι.* Quadringenti septem annis ante XXX. Tyrannos constituti sunt apud Athenienses, qui quattuor mensibus urbi praefuerunt. *Τετρακόρυμβος.* Quattuor corymbis virens. *Floreat multos iactans corymbos, Anacreon, circa te hedera.* *Τετρακτύς.* Quaternio. Pythagorei omnes res sub numerum vocabant. omnis autem numerus completur denario. denarius vero ex quaternis componitur. itaque numerum omnem appellabant quaternionem. — Iidem etiam magni faciebant quaternarium numerum, ob quaternas lunae formas. fit enim vel nova, vel corniculata, vel gibbosa, vel plena. *Τετραλογία.* Secundum tragicam tetralogiam Plato dialogos edidit. tragici enim quaternis fabulis certabant Dionysiis, Lenaeis, Panathenaeis, Chytris; quarum quarta erat satyrica. quaternae vero fabulae vocabantur tetralogia. sunt igitur genuini Platonis dialogi omnes numero LVI. in singulis autem libris duplici inscriptione utitur, altera a nomine sumpta, altera vero ab re. huius tetralogiae, quae prima est, caput est *Euthyphro*, sive *de Sanctitate.* est autem dialogus explorandi causa institutus. secundus *Apologia Socratis*, qui est moralis. tertius *Crito*, sive de eo quod est faciendum, moralis. quartus Phaedo,

περὶ ψυχῆς, ἠθικός. δευτέρα τετραλογία καὶ ἑφεξῆς ἐν τῷ βιβλίῳ Λαερτίου Διογένους περὶ βίων φιλοσόφων.

Τετραμαίνω. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

Οὕτως αὐτὰς τετραμαίνω καὶ πεφόβημαι.

ἀντὶ τοῦ τρέμω· παραγώγως. ἐπίτηδες δὲ ἐξέτεινε τὴν λέξιν τερατευόμενος.

Τετράμονος.

Τετρανθέντα. τρυπηθέντα.

Ἰοδόκην καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρανθέντα
αὐλόν.

Τετραποδηδόν. οὕτως ἐβάδιζον οἱ ἐν Λιβύῃ Σκιάποδες, πλατύποδες ὄντες, καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ κατασκιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος.

Τετραποδητί. ποσὶ καὶ χερσίν. Οἱ δὲ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπλεξάμενοι ἐβάδιζοντο.

Τετραπτερυλλίδων. τῶν ἀκρίδων· παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά.

Τετραρυΐα.

Τετραρχία. οἱ τέσσαρες λόχοι, ἄνδρες ξδʹ· καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης.

Τετραρχία. τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο. ὄνομα δέ φησιν εἶναι ταῖς τετράσι Θετταλιῶτιν, Πελασγιῶτιν, Φθιῶτιν, Ἑστιαιῶτιν. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πυῤῥοῦ διῃρῆσθαί φησιν εἰς δʹ μοίρας τὴν Θετταλίαν. εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν.

Τετράς, τετράδος. καὶ τέτρασι καιροῖς.

Τετρασκάλμου. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν, ὅπως οἱ Κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου ἀποπέμψωσιν ἐς Ῥώμην.

---

1. τετραλογία] τερατολογία V. 2. Λαερτίου] Λαέρ A. Λαέρτου V. E. Med. Tum Διογένης E. Διογεν V. Deinde cum A delevi observationem, quam habet V. in marg. (ap Gaisf.) ex v. Ἀριστοφάνης traductam: Ὅτι (Gaisf. cum *V.) τοῦ τετραμαίνειν εὑρετὴς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής. 4. Τετραμαίνω] Τετραμαίνω A. B. *V. item in exemplo. Recepi scripturam, quam ordo litterarum poscit, etsi nullum eius in libris Comici vestigium superest. Νεφέλαις] V. 294. Mox addiderunt δὲ post ἐπίτηδες A. V. E. Schol. 9. Τετράμονος] Scribendum, opinor, Τετράμηνος. D. Ioan. IV. 35. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ubi codices nonnulli τετράμηνος exhibent. Atque ad hunc locum procul dubio respexit Suidas. Vide Heinsii Exercitatt. Sacras p. 369. Toup. III. p. 176. Non liquet. Nam τετράμωνος A. B. E. et in marg. *V. [illegible] τετραβάμονος. 11. Ἰοδόκον, „καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρ.] Leonidae Tar. Ep. XII. 3. Anthol. Pal. VI. 296. Ἰοδόκην A. B. V. E. Anthol. Mox τοῦτο Med. ὄρτυγ A. ὄρτυγον V. ap. Gaisf. 13. Τετραποδηδόν] Sic rectius MS. A. [et *V.] quam [B. E. et] priores editt. quae habent τετραποδηγόν. Küst. Habet Aristoph. Pac. 896. Οὕτως ἐβάδιζον ἐν Λιβ.] Confer Nostrum supra v. Σκιάποδες, ubi eadem leguntur. Küst. Sive Schol. Aristoph. Av. 1552. σκιάποδες οἱ καὶ [illegible] V. 16. ἐν αὐτοῖς ὄντος neque legitur apud Schol. Aristoph. neque supra in Σκιάποδες. An ἄμμοις? Hemst. Latent vestigia plenioris orationis, quam in v. Σκιάποδες indagare studuimus. Fingas olim haec extitisse: εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος, [illegible]. 18. Τετραποδητί] Malim τετραποδιστί. Küst. Sed perperam. Sunt haec verba, quod nemo vidit, Polybii lib. V. (c. 60.) p. 563. qui ita habet: Διὰ τὸ τοὺς μὲν ἄλλους τόπους, εἰ μὴ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπλεξάμενοι βιάζοιντο, τήν γε διὰ τῶν κλιμάκων προσβολὴν μὴ προσίεσθαι παράπαν. Nam ceterae quidem partes, nisi quis more quadrupedum incedens atque interim cum hoste confligens vi locum aliquem occupaverit, scalarum ope omnino invadi non possunt. Toup. Vulg. lectionem defendit etiam Hemsterhusius in Luciani Dial. Marin. VII. 2. Gaisf. Memorabilis in tali loco praescriptio est οἱ δὲ, quam Suidas diversissimis locis utcunque solet obtrudere.

3. Τετραπτερυλλίδων] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 871. Post τετραπτερυλλίδων autem addendum est τῶν ἀκρίδων, ut habet modo laudatus Scholiastes. Küst. Addiderunt A. B. V. E. eaque servavit v. Πτερυλλίδων. 5. Τετραρυΐα] Τετραρυΐα V. Küsterus in Latinis: „Videtur vox esse corrupta." Latitare dixeris Τετραοργία. 6. Cf. v. Τάξις. 8. Τετραρχία. τεττάρων μερ.] Ex Harpocratione. Confer Luc. Holsten. in Stephanum v. Φθία. Ceterum in prioribus editt. deest articuli huius caput seu prima vox, quam ex MSS. revocavimus. Küst. Deest caput glossae A. B. E. 10. φησὶν] Hellanicus, quem Harpocratio testem edidit. ταῖς τέτταρσι] ταῖς τετράσι A. V. Harp. ταῖς τετάρσιν Phot. MS. ταῖς τετράσι B. E. inter vss. ταῖς τέτταρσι E. Tum Φθιῶτιν om. A. B. V. E. post Θετταλιῶτιν habent Harp. Phot. sive Etym. M. 11. Ἑστιαιῶτιν] Scribe Ἑστιαιῶτιν. [Sic Harpocr. editus.] Vide Luc. Holsten. in Stephanum v. Ἑστίαια. Küst. ἑστιαιῶτιν A. B. V. E. inter vss. Photii MS. ἱστιαιῶτιν E. αἰστιεῶτιν vel αἰτιεῶτιν codd. nonnulli Harp., ἑστιαιῶτιν Etym. δὲ ἐν] δὲ om. A. 12. [illegible] om. A. V. E. Phot. Harp. Cf. Aristotelis locus in Schol. Vatic. Rhesi v. 301. Ἀλεύα τοῦ] Ἀλεύτου A. E. Med. 14. οὖν om. A. ὁ Δημοσθένης] Phil. III. p. 117. 15. καὶ τέτρασι καιροῖς ab homine scholastico male sunt inculcata. Formam τέτρασι exemplis scriptorum non probatorum (adde Strab. X. p. 486.) munivit Lobeck. in Phryn. p. 409. 16. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι] Ex Diodori Sic. Exc. Legatt. XXXV. T. II. p. 632. Gaisf. Suidae Wesselingius admonuit. 18. ἀποπέμψωσιν] ἀποστείλωσιν B. Diodorus, recte.

---

sive *de anima*, et ipse moralis. de secunda tetralogia et sequentibus vide Diogenem Laertium in libro *de Vitis Philosophorum*. Τετραμαίνω. Tremo. Aristophanes *Nubibus*: *Adeo eas tremo et formido*. ductum est verbum a τρέμω de industria autem vocem produxit, ut de portentis loquens. Τετράμονος. Τετρανθέντα. Perforatum. *Pharetram et ad coturnices capiendas perforatam tibiam istam*. Τετραποδηδόν. Quadrupedum instar in Libya incedebant Sciapodes, qui cum latos haberent pedes, altero erecto reliquum corpus obumbrabant, ut aestum vitarent. Τετραποδητί. Pedibus et manibus. *Nisi quis more quadrupedum incedens locisque inhaerens occupet*. Τετραπτερυλλίδων. Cicadarum, ut quae quattuor alas habeant. Τετραρυΐα. Τετραρχία. Tetrarchia, id est, quattuor manipuli, sive viri LXIV. eorum dux tetrarcha. Τετραρχία. Cum essent quattuor Thessaliae regiones, singula vocabatur tetras. earum autem nomina Hellanicus fuisse dicit Thessaliotidem, Pelasgiotidem, Phthiotidem, Hestiaeotidem. Aristoteles etiam in communi Thessalorum republica sub Aleua Pyrrhi filio Thessaliam in quattuor partes divisam fuisse dicit. Demosthenes igitur τετραρχίαν eam appellare videtur. Τετράς. Quaternio. Et τέτρασι καιροῖς. Τετρασκάλμου. *Romani autem decretum scripserunt, ut Cretenses omnia navigia usque ad quattuor scalmos habentia Romam mitterent*

Τετραστατήρων. Ἀριστοφάνης·

Εὐναίων ὁ δεξιώτατος . . γυμνός . . . . .
καὶ τεῖ· ἐλέξε δημοτικωτάτους λόγους·
ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου . . ἀλλ' ὅμως ἐρῶ· . . .
ἦν . . παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς
χλαίνας . ἐπειδὴν . . . ἥλιος τραπῇ.
πλευρῖτις ἢν ὑμῶν οὐδεὶς ἂν λάβοι ποτέ.
οὗτος πένης ἦν ὁ Εὐναίων. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον.
ὅπως δὲ κλίνῃ μήτε μηδὲ στρώματα,
ἐκνιᾷ καθεύδοντας ἐς τοὺς ἀπονενεμημένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἦν δ' ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.

καί,

τοὺς ἀλφιταμοιβούς . . . . τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν.

Τετραφαλαγγαρχία. αἱ δύο διφαλαγγίαι, ἄνδρες ἑπτά· τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Τετράφαλλον. τέσσαρας φάλους ἔχον.

Τέτραχα. ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ τετραχῶς, ὡς, *Πέντραχα κοσμηθέντες.*

Τετρήνας. τρυπήσας.

Τετρηχυῖα. τραχυνομένη.

δ *Τετρήχει.* ἐτραχύνετο.

Τετρίγει. ἔτριζεν, ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε. Καὶ Τετριγυῖα, τρίζουσα.

Τετρώβολον. τουτέστι πολυτίμητον. οὕτω δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον, τουτέστι, τετρωβόλου πωλούμενον.

Τετρωμένον. βεβλημένον.

Τέτρωρον. τέθριππον, ἤγουν τετράιππον.

Τετρυμένον. καταπεπονημένον.

Αὔλακι καὶ γήρᾳ τετρυμένον ἐργατίνην βοῦν
Ἄλκων οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
αἰδεσθεὶς ἔργων.

Τετρυπημένη. Ψῆφοί εἰσι χαλκαῖ, αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ πλήρη, ‖ φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδί- 435

1 *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 413. (429. sqq.) unde locum hunc supplebis et in versus digeres. *Küst.* Sunt laciniae versuum misere decerptae. 3 *δημοτικωτάτους*] *δημοτάτους* B. E. 4. *μέν με*] *μέν τε* A. *σωτηρίας δεόμενον* *V. Ox. 7. *ἐπειδὰν*] Adde *πρῶτον. ἥ
ἥλιος τραπῇ] *ἥλιον τρυ* V. *ἥλιον τροπῇ* *V. Ox. Huic loco supplendo fuerit v. *Κναφεῖς*. 8. *ἂν ὑμῶν*] *ἂν ἡμῶν* Ravennas, *ἡμῖν* Edd. Arist. Deinde *οὐδεὶς* Med. 11. *τὰς ἀπονεμημένας* Ox. *ἀπονεμημένους* *V. Desunt haec v. *Σκύλα*. Sed reponendum *ἴσως τ. ἀπονεμημένους*. 13. *τῶν σκυτοδεψῶν*] *ἐς τῶν σκυλοδεψῶν* A. V. cum gl. *Σκύλα*. Item *ἐς* addit Ox. *σκυλοδεψῶν* Med. *ἀποκλίνῃ*] *ἀποκλείῃ* Edd. recentt. Aristoph. 17. *ἀδελφιταμοιβούς* *V. 19. *Τετραφαλαγγαρχία*] Montfauc. Bibl. Coisl. p. 507. *Φάλαγξ ἡ τετραφαλ.*. ubi mox *ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων τριακοσίων ὀγδοήκοντα τεσσάρων*. Item (in Appendice Suidae, ubi ante Küsterum ‚ desiderabatur. *διφαλαγγίαι*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *φαλαγγίαι*. *Küst.* 22. *Τετραφάλλερον*] Est epithetum galeae apud Homerum Il. δ. 743. *Küst.* Sive λ'. 41. *ἔχον*] *ἔχον* A. B. E. Neutra scriptura quadrat in *κυνέην*.

2. *Πέντραχα κοσμηθ.*] Sunt verba Homeri Il. μ. 87. *Küst.* 4. *Τετρηχυῖα*] Homer. Il. φ. 346. *Küst.* Post *τραχυνομένη* omissa sunt *καὶ διερρηδῆς, ἢ τετραγμένη, ἀπὸ τοῦ τηράσσω, καὶ* cum A. B. V. E. Cf. Etym. M. 5. *Τετρήχει*] Est itidem vox Homerica Il. β'. 95. *Küst.* 6. *Τετρίγει*] Et haec vox extat apud Homerum Il. ψ'. 714. *Küst.* *ἀπετέλει*] *ἀπετέλεσε* A. V. Photius. Mox *τετριγυῖα* E. 8. *πολυτίμητον*] Immo contra potius *οὐ πολυτίμητον*. Vide supra v. *Τεττάρων ὀβολῶν*. *Küst.* Ita quoque Schol. Aristoph. Pac. 253. omissa pariter negativa ante *πολυτίμητον*. *Abresch.* 9. *τὸ* ante *τετρωβόλου* Schol. 13. *Τετρυμένον*] *τετριμένον* A. item in exemplo Addaei Ep. III. pr. cum Anthol. Pal. VI, 228. Cf. v. *Κοπίς*. Küsterus ex Anthol. vulgari malebat *τετριμμένον*: neque rectius vulgatum tenuit Kocnius in Gregor. p. 534. Vide potius Blomf. Gl. Prom. 27. 14. *γήρᾳ* V. 17. *Τετρυπημένοι*] Malim *τετρυπημένου*, genere feminino, ut referatur ad *ψῆφοι*. *Küst.* *τετρυπημένη* V. Harpocr. Photius. Spectat ad Aeschin. c. Timarch. p. 11, 34. ed. Steph. *Ψῆφοι εἰσὶ χαλκ.*] Haec sunt verba Aristotelis, ex libro eius de Republ. Atheniens. deprompta, ut docet Harpocratio, ex quo Suidas ista descripsit. *Küst.* 18. *τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι* om. Med. 21. *τετρυπημένην καὶ πλήρη*] Horum nempe calculorum illi qui perforati erant damnabant; qui pleni, absolvebant: ut docet Enarrator Comici in Vesp. 984. *Küst.* 22. *φανερὰς*] *φανερὰν* A. *φανερῶς* E. Deinde *τοὺς ἀντιδίκους* *V. Mox *πλήρης* V.

Τετραστατήρου: Aristophanes: *Eunaeon vaferrimus ille* (Eunaeo autem nomen hominis fuit pauperis), *nudus, et orationem habuit maxime popularem: Videtis quidem, inquit, me salutis egentem quattuor staterum. nihilominus dicam. si enim indigentibus vestem praebeant fullones, similiter sol conversus fuerit, laterum dolor neminem nostrum capiat unquam. quibus autem lectus non sit neque vestes stragulae, ire iubeo lotos dormitum ad coriarios. si tamen tis clamabitur tamen hiemis tempore, tribus stragulis mulctetur. . . . item farinae venditores modios in coenam tres suppeditabunt.* *Τετραφαλαγγαρχία*. Duae diphalangiae, i. e. viri 6384. haec enim est perfecta et habilis phalanx. *Τετράφαλλερον*. Galeam quattuor lobatam. *Τέτραχα*. Adverbium, quadrifariam. ut *πέν-*

taxa: *In quinque ordines divisi.* *Τετρήνας*. Qui perforavit. *Τετρηχυῖα*. Exasperata. *Τετρηχεῖ*. Conturbata erat. *Τετρίγει*. Stridebat, sonum quendam edebat. Et *Τετριγυῖα*, stridens. *Τετρώβολον*. Quattuor obolis carum, de re exigui pretii. item *τετρωβολιαῖον*, quod quattuor obolis constat. *Τετρωμένον*. Percussum. *Τέτρωρον*. Quadrigae, vel quattuor equi iuncti. *Τετρυμένον*. Labore confectum. *Sulco et senectute confectum aratorem bovem Alco sanguinene securi subiicere non sustinuit, reveritus laborum socium.* *Τετρυπημένη*. *Calculi sunt aerei, parvum tubulum in medio habentes: quorum dimidia pars est perforata, dimidia vero plena. qui igitur calculis iudicialibus praefecti sunt, perorata utrimque causa, singulis iudicum binos tradunt calculos, perforatum et plenum, idque adver-*

κοις, ἵνα μήτε πλήρεις μήτε πάντη τετρυπημένας λαμβάνωσι.

Τετρῦσθαι. καταπεπονῆσθαι. Ἀππιανός· Ὁ δὲ Φίλιππος τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν, ἵνα μὴ Ῥωμαίοις λέγοιεν τὰ Μακεδόνων ἐκτετρῦσθαι. Καὶ Τέτρυσαι, καταπεπόνησαι.

Ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι.

Τετύκοντο. παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται. κατεσκεύασται.

Τετύφωμαι. ἐπήρθην. Καὶ Τετυφωμένος. Καὶ Τετυφῶσθαι, μεμηνέναι.

Τετύφωμαι. ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἐξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταῤῥαγέντα. καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησι·

Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἐλέγετο φρένας.

Τευθήν. ὁ κατάσκοπος.

Τευθίδες. σηπίαι. καὶ τευθίς, ἰχθύδιον εὐτελές. καί φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Ἀντιμάχου·

Ἀντίμαχον τὸν Ψεκάδος . . . .
ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ κακῶς ἀπολέσειεν ὁ Ζεύς.
ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν·
ὃν ἔτ' ἴδοιμι τευθίδος
δεόμενον, ἡ δ' ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη
ὀκέλλοι· κἀτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων
ἁρπάσας φύγοι.
Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν.

Τευθρανία. ὄνομα τόπου.

Τεῦκρος, ὁ Κυζικηνός, ὁ γράψας Περὶ χρυσοφόρου γῆς, Περὶ τοῦ Βυζαντίου, Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε, Περὶ Τύρου ε, Ἀραβικῶν ε, Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ς, Ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἄσκησιν γ· καὶ τὰ λοιπά.

Τευκτῆρι. ποιητῇ, κατασκευαστῇ.

---

1. *πάντη*] ταύτη A. B. V. E. cum libris aliquot Harp. Om. Phot. 3. *Τετρύσθαι*] Hinc ἄτρυτος ὁδός, *via intrita. Reines.* Vide Herod. I, 22. et Blomfieldum supra laudatum. *Ἀππιανός*] Tom. I. p. 518. ed. Schweigh. 5. *Ῥωμαῖοι*] *Ῥωμαίοις* A. V. *Ῥωμαίους* *V. ῥωμάλεοι E. Mox *ἐκτετρῦσαι* E. 7. *Ἤδη γὰρ χαλκός*] Hexameter iste est pars Epigrammatis, quod legitur Anthol. lib. VI. p. 575. [Simonidis fr. XLIV, 3. Pal. VI, 52.] Verbum autem *τετρῦσθαι* usurpat Herodotus 1, 22. *Καὶ τὸν λεὼν τετρύσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ.* Atque huc spectat Suidae nota. *Toup. χαλκοῦ τε γέρων ἀντὶ τέτρυσαι* Med. *χαλκοῦ . . αὐτή* *V. 8. *παρεσκευάζοντο*] *κατεσκευάζοντο* A. et E inter vss. *κατεσκεύαζον* Schol. Hom. vulg. Il. *ά*. 467. Vulg. habent Photius, Zonaras et Lex. Seg. Ac dubitare cogit gl. continua. 9. *Τετύχθαι. κατεσκευάσθαι*] *Τέτυκται. κατεσκεύασται* A. Lex. Bachm. et Photius. *τέτυκται, παρεσκεύασται* V. Item Photius: *Τέτευκται. κατεσκεύασται.* 10. *Τετυφωμένος*] Statim *ὁ ἐπηρμένος καὶ ἀλαζών* omiserunt A. B. V. 12. *Τετύφωμαι. ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρ.*] Ex Harpocratione. *Küst. ἐμβεβρόντημαι*] *ἐμβεβρόντισμαι* E inter vss. omisso *τῶν*. 14. *τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφ.*] *τοῦ Τυφῶνος καὶ τῶν ἐπικαταφερομένων* E. *Τυφῶνα — τυφωνικῶν*] *Τυφεδῶνα — τυφονικῶν* A. 18. *Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἐλέγεται*] Fragmentum hoc corruptum est, quod absque MSS. haud facile erit emendare. *Küst.* Photius: *ἐκδελέγετο φρένας.* Quod ad veram lectionem ducit. Scribendum, *Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἔλετο φρένας.* Respexit Alcaeus ad Homer. Iliad. ζ'. 234. *Ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς. Toup.* III. p. 177. *ἐκ δ' ἐλέγετο* A. V. cum Phot. MS. et optimis Harp. libris. Dedit Photii editor, *Πάμπαν δ' ἐτύφως', ἐκ δ' ἔλετο φρένας.* Lenior medela Blomfieldi *Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκΓέλετο φρένας.* 19. *Τευθήν*] Male, pro *πευθήν*. Vide Hesych. v. *Πευθῆνες. Küst.*

1. *Τευθίδες*] Vid. supr. *Ἀντίμαχος. Reines.* Adde v. *Πάραλος.* 2. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 1150. (1118– 27.) Versuum laciniae, immixtis scripturis deterioribus. 3. *Ἀντίμαχον*] *Ἀντέμαχον* A. Cum praegressa voce sic conflavit *V. *Ἀντίμαχου.* *Ψεκάδα*] *ψεκα*$^{\delta'}$ A. Mox *ἁπλῷ* B. E. pro *ἁπλῶς.* 5. *τὸν τλήμονα Αἰήναια χορηγῶν ἀπέκλεισ' ἄδειπνον* Aristophanes. 6. *ἐπίδοιμι* Aristoph. cum gl. *Ψεκάς.* 9. *ὀκέλλοι*] *ὀκέλλει* A pr. *V. Ox. E. 11. *ἁρπάσασα φεύγοι* Arist. 14. *Τεῦκρος, ὁ Κυζ.*] Vide Vossium de Hist. Gr. p. 417. *Küst. Τεῦκρος γραμματεὺς Φαλάριδος ἐπὶ τῶν διοικήσεων πάντων τῶν πραγμάτων* Tzetz. Chil. V. cent. 31. Athen. X. p. 455. *ὁρισμούς* Teucri citat. Teucri Babylonii antiquissimi historici iacturam deplorat Psellus. *Reines.* De Teucro quidem Babylonio dixit Westerm. Praef. in Paradoxogr. p. 47. sq. Cyzicenum autem adhibuit Etym. M. v. *Βουτρωτός*, item ut videtur in v. *Βεβαία.* *ὁ* om. E. 17. *τῶν ἐν Κυζίκῳ*] V. Marquardti lib. de Cyzico p. 138. 18. *λοιπά*] *τἀ λοιπά* dedi cum V. qui *Μιθριδατικῶν* et *Ἀραβικῶν.*

---

sariis inspectantibus, ne iudices omnes plenos vel perforatos accipiant. Τετρῦσθαι. Viribus exhaustum esse. Appianus: *Philippus autem infesta classe appellentes interfecit, ne Romanis nunciarent Macedonum vires attritas esse.* Et *Τέτρυσαι*, attritus es. *Nam et aes tuum senio iam debilitatum et ipsa attrita es. Τετύκοντο.* Parabant. *Τέτυκται.* Paratum est. *Τετύφωμαι.* Fastu elatus sum. unde *τετυφωμένος*, et *τετυφῶσθαι*, insanire. *Τετύφωμαι.* Attonitus sum, mei compos non sum. vel a tonitru, vel a fulminibus in Typhonem deiectis, vel ab ventis, qui Typhonici dicuntur. nam illi subito et magna vi coorti homines percellunt, ut de potestate mentis exeant. hinc Alcaeus inquit: *Omnino typhon mentem ademit. Τευθήν.* Explorator. *Τευθίδες.* Sepiae. est autem teuthis pisciculus vilis. Aristophanes de Antimacho inquit: *Antimachum illum Psecadis filium, ut simpliciter dicam, male perdat Iuppiter; qui me miserum siverit abire impransum. hunc utinam aliquando videam teuthidis appetentem; quae assata, stridens, iuxta salem in mensa sita, appellat. deinde vero, cum ille capere voluerit, canis ea correpta aufugiat. hoc ipsi malum unum obveniat. Τευθρανία.* Nomen loci. *Τεῦκρος.* Teucer, Cyzicenus, qui scripsit de Aurifera terra. De Byzantio. Mithridaticarum rerum lib. V. De Tyro, lib. V. De rebus Arabicis, lib. V. Historiam Iudaicam, libris VI. De adolescentium Cyzicenorum exercitatione, libris III. et cetera. *Τευκτῆρι.* Opifici, fabricatori.

Τευκτήν. χειροποίητον.

Τευμησία. περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστόδημος. ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δέ φασι τὸν Δηιόνος, Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφευγε τῶν θηρίων· ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων· || διώκειν τὴν 456
ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησόν, λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ Ἐπικοῦ Κύκλου.

Τεύξομαι. γενικῇ.

Τευτάζειν. πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ στραγγεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτω, καὶ Δίδυμος προσθείς, ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονά φησιν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν. Φρύνιχος Μύσταις·

Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτάσθαι.
Πλάτων Ξάνταις·

Ἦν δὴ Φόρυβος τευταζόντων.

ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν Τιμαίῳ· Τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετακότι. οἷον διατετριφότι. γράφεται καὶ τευτακότι. Τηλεκλείδης·

Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι.

ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευωροῦνται. Φερεκράτης·

Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι.

σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν, Πολιτείας ζ'· καὶ τὸ ἡσυχάζειν. Καὶ Τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων καὶ

---

1. *Τευκτόν*] *Τευκτήν* dedi cum A. Zon. p. 1720. quorum hic interposuit *κατασκευαστήν*. Cum edd. Photius. 2. *Τελμισία*] Vel litterarum series ostendit scribendum esse *Τευμισία*. Photius in Lex. habet *Τευμησία*: quod proxime accedit ad veram lectionem, quae est *Τευμησσία*: per duplex σ̄. Vide Stephanum Byzantium v. *Τευμησσός*, et ibi Luc. Holstenium. Historia autem, quam Suidas de vulpe Teumessia hic refert, extat etiam apud Antonin. Liberal. Metamorph. cap. ult. *Küst.* *Τευμησσία* item Reinesius, qui multa cumulavit; sed nihil attinet his immorari post eruditam Ungeri narrationem Parad. Theb. Coroll. XIV. *Τευμησία* A pr. *Τελμησία* B. V. Tum *Τελμησίας* A. B. V. Mox *ἱκανῶς* om. V. 3. *γεγραφότες*] *γεγραφηκότες* Photius. 4. *τῶν θεῶν*] *τῶν* om. A. V. E. Phot. *τοῦτο* post *θηρίον* add. B. V. Phot. Mox *διὸ* Phot. 8. *διέφυγε*] *διέφευγε* V. Phot. Mox *ὡς ἀπέκτ.* Phot. 9. *Πρόκνην*] Photius *Πρόκριν*, ut habet Mich. Apostolius. Sic enim uxorem Cephali appellatam fuisse Antoninus Liberalis quoque loco laudato et alii testantur. *Küst.* *Πρόκριν* Phot. *Πρόκνον* A. *Πρόκνιν* V. 10. *τὴν ἀλώπεκα. τοῦ κυνὸς δὲ καταλαμβανομένου περὶ* E. 11. *καταλαμβανομένης*] *καταλαμβανομένους* B. V. Phot. 12. *Τελμισσόν*] Lege *Τευμησσόν*. *Küst.* *Τελμησόν* A. B. V. *Τευμισσόν* Phot. MS. 14. *Ἐπικοῦ*] *ἑνικοῦ* A m. sec. *ἑνικοῦ* Photii MS. Disputat de his verbis Welckerus *der epische Cyclus* p. 71. Noli tamen carmen interpretari tanquam Epigonos, sed prosam rerum fabularium narrationem a Dionysio Cyclographo eiusque sectatoribus digestam, testimoniis poetarum exornatam. 15. Om. vulg. silente Gronovio. 16. *Τευτάζειν*] *καὶ τετευτακότι* suprascr. V. Lege Ruhnkenium in Tim. p. 253. Schol. Platon. p. 42. *Gaisf.* Qui debebat etiam Hemsterh. in Polluc. IX, 137. commemorare. Suum V. silet Gron. 17. *στραγεύεσθαι*] Hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Ante enim mendose legebatur [cum B. V. E. Phot. pr.] *στρατεύεσθαι*. Confer Nos supra in v. *Ἡ δεῖ* χελ. ubi ostendimus *στραγεύομαι* (vel ut quidam scribunt *στραγγεύομαι*, per duplex γ̄) pluribus in locis ab imperitis librariis mutatum fuisse in *στρατεύομαι*. *Küst.* *στραγγεύεσθαι* dedi cum Schol. Plat. p. 383. 17. *τῷ αὐτῷ*] Addit V. *ἢ φροντίζειν ἢ φλυαρεῖν*, reliquis omissis.

1. *Ἡρακλέων*] *Ἡρωδιανὸς* perperam Etymol. ed. *Ἡρακλέων* MS. Voss. ap. Gaisf. 3. *πράττειν*] *πράττειν ἢ ἐνεργεῖν* Photius et Etym. 5. *τευτάσθαι*] Malim *τευτάσαι*, vel *τευτάζει*. *Küst.* Incertae sunt criticorum coniecturae: v. Meinekii Com. Vol. II. p. 594. 6. *Ξάνταις*] Immo *Ξαντρίαις* p. 646. Cf. Gaisf. in Hephaest. p. 91. 7. *Ἦν δὲ*] *ἦν δὴ* A. E. Photius. 9. *ἐν Τιμαίῳ*] Pag. 551. sed ubi pro *τετευτακότι* hodie legitur *τετηκότι*. *Küst.* Hodie *τετευτακότι* Tim. p. 90. B. redditum ex optimo libro, ubi *τετευκότι* multi codices, *τετακότι* pauci. 10. *τετακότι. οἷον διατετριφ. γράφεται καὶ τευτ.*] Procul dubio scribendum est *τετευτακότι. οἷον, διατετριφότι. γράφεται καὶ τετακότι.* Lectio enim vulgata instituto Suidae, qui vocis *τευτάζειν* gratia locum Platonis adducit, manifeste adversatur. *Küst.* Ipsum *τετευτακότι* Photius et Etym. M. ubi MS. Dorv. *τευτακότι — διατετριβότι*. 11. *τευτακότι*] *τεταυτακότι* Photii ed. *τετοντακότι* MS. et Etym. MS. Dorv. Reponendum cum V. in initio glossae *τετευτακότι*. 13. *σκευωροῦνται*] Sic recte MS. A. At MSS. B. et C. [et E.] itemque priores editt. male *σκευοφοροῦνται*. *Küst.* *Φερεκράτης*] Fr. inc. 55. 17. *σπουδάζειν*] *Πολιτείας ζ'.* addit Photius, item A. B. compendio *πο ζ'*. Modicum spatium reliquit Med. Vid. Platon. Rep. VII. p. 521. extr. 18. *καὶ* ante *φλυαρῶν* om. Photius, bis.

Τευκτήν. Manu factam. *Τευμησία.* De Teumesia vulpe rerum Thebanarum scriptores prolixe scripserunt, ut Aristodemus. hanc enim feram a diis immissam Thebanis ferunt, quod Cadmi posteros a regno excluderent. Cephalum autem, Deionis F. Atheniensem (qui cum uxorem suam Procnen imprudens occidisset, Cadmei eum lustrarunt), canem habuisse aiunt, quem nulla fera effugeret. cum hoc igitur vulpem persecutus est. at cum ad Teumesum concurrerent, canem et vulpem in lapidem mutatos esse aiunt. fabulam autem sumpserunt ex Epico Cyclo. *Τευτάζειν.* Aliquid moliri, vel machinari, vel cunctari et in eadem re diu immorari, sic Lycophro, itemque Didymus, addito, significare etiam interdum id quod est curare. Heracleo vero Lycophronem reprehendens dicit esse, accurate et magna cum cura facere. Artemidorus item curare. Phrynichus *Mystis*: *Flagellum vero manibus tenens ludicro vacat.* Plato *Xantriis*: *Erat autem tumultus machinantium.* vel commorantium. et Plato in *Timaeo*: *Homini igitur voluptatibus et contentionibus admodum dedito.* ubi legitur etiam *τετευτακότι*. Teleclides: *Omnes autem ministri vacant.* vel laborant et moliuntur. Pherecrates: *Ille vero famulum vocat, et in coenam ei parandam intentus est.* significat etiam studere, ut Plato Reipublicae septimo, et quiescere. Et *Τευτάζων*, idem semper dicens et

φλυαρῶν, τουτέστι, τὸ αὐτὸ λέγων.

Τεύχεα. ὅπλα, σκεύη. Εὑρίσκουσι δὲ ἀμφορέας καὶ ἄλλα τεύχη κεράμεια κρεῶν μεστὰ τεταριχευμένων.

Τεύχοντες. κατασκευάζοντες.

Τεῦχος. ἀγγεῖον.

Τέφρα. ἡ κόνις.

Τέφρα. εἶδος τέττιγος. Καὶ γὰρ καὶ τέφρα, καὶ μέμβραξ, καὶ ἄλλος δακέττας, καὶ κέρκωψ ἕτερος. καὶ ἀχέταν τινὰ λέγουσι, καὶ ἀκανθίαν ἕτερον. ἀκοῇ παρεδεξάμην ταῦτα ἀκούσας. ὅτῳ δὲ καὶ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος.

Τεφρώσας. ἐμπρήσας, σποδώσας. Καὶ παροιμία·

Μὴ τὴν τέφραν φεύγων ἐς ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Τεχνάζειν. τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι.

Τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·

τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

εἶδος πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν ἔπαθλον· καὶ ὁ ἐγρηγορὼς ἕως πρωίας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. μεταφορικῶς οὖν ‖ αὐτῷ ἐχρήσατο, ὡς νικῶντος αὐτοῦ πανουργίᾳ πάντας. 457

Τεχνάσμασι. δόλοις, πανουργίαις.

Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
Καὶ μὴν σύ γ', ὦ κατάπυγον, εὐρύπρωκτος εἶ,
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

Τεχνηθέντος. δημιουργηθέντος.

Τέχνην πεποίηται. ἀντὶ τοῦ, εἰς ἔργον καὶ τέχνην αὐτῷ προκεχώρηκε.

Τεχνητὸν γύναιον. δυσγενές.

Τεχνιτεία.

Τεχνίτης. ὁ ἐπιστήμων. θηλυκῶς δὲ τεχνῖτις, διὰ τοῦ ι.

Τεχνολογῶ.

Τεχνύδριον. τεχνύδρια λέγεται ὑποκοριστικῶς, ὥσπερ λογύδρια.

Τζορολλός. πόλις Θρᾳκική, ἡ παρὰ πολλοῖς Τζουρουλλὸς λεγομένη.

---

1. αὐτὸ λέγων] καὶ αὐτὸ λέγειν A. τουτέστι τὸ αὐτὸ λ. om. Photius, recte, siquidem novissima fluxerunt e dittographia. 2. Τεύχεα. καὶ τεύχη] καὶ τεύχη om. A. V. Photius. Εὑρίσκουσι δὲ] Xenoph. Exped. Cyri lib. V. (c. 4, 28.) p. 353. Καὶ δελφίνων τεμάχη ἐν ἀμφορεῦσιν εὑρίσκετο τεταριχευμένα, καὶ στέαρ ἐν τεύχεσι τῶν δελφίνων. Ad hunc locum proculdubio respexit Suidas; sed ita tamen ut rem pro libitu et imperio suo administrarit. Quod nostro lexicographo solenne est. Toup. 3. τεύχεα] τεύχη A. V. Tum κεράμαια A. 6. Post hanc gl. cum V. delevi, quae A. in marginem coniecit: Τεύχω. τὸ κατασκευάζω. γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ. Ἔνθα δέ τοι κλυτὰ δώματα τετεύχαται βένθεσι λίμνης. Ubi Toupius: „Ἔνθα δέ τοι] Haec sunt verba Homeri, Iliad. ν. 21. Ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης Χρύσεα, μαρμαίροντα τετεύχαται ἄφθιτα αἰεί. Hinc Suidas corrigendus est." 7. ἡ κόνις καὶ om. V. Deinde καὶ εἶδος τέττιγος edd. vett. Tacite mutavit Gaisf. Itaque glossas probabiliter sic contrahemus: Τέφρα. εἶδος τέττιγος. 8. Καὶ γὰρ καὶ τέφ.] Locus hic sumptus est ex Aeliani lib. X. de Anim. cap. 44. sed ubi pro τέφρα rectius legitur τέφρας, et λακέτας pro δακέττας. Küst. Hunc locum negligenter excerpsit grammaticus, oratione multum immutata; unde verborum inepta compages, ἀκοῇ παρεδεξάμην ταῦτα ἀκούσας. Ceterum τέφρας Aelianus, καὶ praegressum om. *V. 9. ἄλλος] ἄλλως B. E. Med. 10. ἠχέταν] ἀχέταν A. V. Mox καὶ ante πλείω neglexerat vulg. Sub finem quae ab v. Ἀχέτας fluxerant, Ἠχέτας καὶ ἀκανθίας, οὐκ εἴδη τεττίγων, ἀλλ' ἐπίθετα τέττιγος. ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. καὶ ἠχέτα τέττιξ. Ἡσίοδος, omisit A. cum *V. habet V. in marg. Glossae superioris admonuit Küsterus. Cf. v. Ἀκανθίας. 14. Καὶ παροιμία· Μὴ τὴν τ.] Haec pertinent ad vocem τέφρα, non τεφρώσας. Küst. 16. εἰς Edd. 18. Τὸ πρᾶγμα κομψ.] Aristoph. Thesmoph. 99. 100. 20. τὸ γὰρ Ox. 21. εἶδος δὲ πλακ.] Confer Nostrum supra v. Πυραμοῦς, et infra v. Τήνελλα. Küst. δὲ om. A. V. et Schol. Aristophanis, cui haec debentur.

1. διαπαννυχίζουσιν] παννυχίζουσιν A. repugnante Polluce VI, 108. cum Schol. Mox ἐγρηγορῶν A. 3. οὖν om. A. αὐτοῦ] αὐτῷ V. Mox τῇ πανουργίᾳ Schol. Dein πάντα Med. 6. Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τ.] Aristoph. Thesmoph. 205. sed ubi pro τεχνάσμασι, cuius vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, hodie male legitur στενάσμασι. Küst. 8. μὴν] μὴ Ox. καταπύγων Med. 9. Post παθήμασιν omisi cum A. V. glossam ex v. Ἀτέχνοις confectam: Τέχνη. ὁ δόλος. ὅθεν καὶ ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ἄνευ δόλου. 11. Τέχνην πεποίηται] Aristoph. Equ. 63. et Schol. nuper editum, ubi Venetus αὐτῷ καὶ τέχνην. 13. Τεχνητὸν γύναιον. δυσγ.] Theophylactus Epist. 43. Τεχνητὸν γύναιον, τὸ διγενὲς ἡμιάνδριον. Hinc Suidas emendandus et supplendus est. Küst. 15. ὁ ἐπιστήμων] Vide Dionis locum in v. Δεινός. τεχνῖτις δὲ θηλυκῶς] θηλυκῶς δὲ τεχνῖτις A. θηλυκὸν δὲ τεχνῖτις *V. Infra καὶ τὸ πληθυντικὸν αἱ τεχνίτιδες omiserunt A. V. 17. Om. vulg. Tuetur *V. 18. Τειχνύδριον A. τεχνύδρια] Vid. Ὑπατία. Toup. 20. Τζορολλός] Ex A. B. V. E. Τιορολλός et τιουρουλλὸς V. Τζολορὰ E. qui in fine addit ἐλέγετο καὶ τζολορόη. Vid. Ioan. Curopalat. Hist. p. 816. ed. Paris. Gaisf.

---

nugas effutiens. Τεύχεα. Instrumenta, vasa. *Inveniunt autem amphoras et alia figlina vasa salsamentorum plena.* Τεύχοντες. Fabricantes. Τεῦχος. Vas. Τέφρα. Cicadae genus. *Alia enim dicitur tephra, alia membrax; alia lacetas, alia cercops. achetam item cicadam quandam vocant, et acanthiam aliquam. haec auditu ab aliis accepi. qui vero plura iis quae ante dicta sunt norit, dicat ipse.* Τεφρώσας. Qui incendit, qui in cineres redegit. et proverbium: *Cave ne cinerem fugiens in prunas incidas.* Τεχνάζειν. Aliquid dolose machinari. *Res est festiva et ingenio tuo valde conveniens. etenim in comminiscendis fraudibus noster est pyramus.* pyramus est genus placentae. is praemium proponebatur iis, qui per totam noctem vigilassent. quare qui ad auroram usque vigilasset, victor eam accipiebat. per translationem igitur usus est vocabulo: quasi ipse omnes versutia superaret. Τεχνάσμασι. Artibus, callidis commentis. *Mala enim non artibus ferre convenit, sed patiendo. Atqui tu, cinaede, latum habes culum, non verbis, sed patiendo.* Τεχνηθέντος. Fabricati. Τέχνην πεποίηται. Res in artem ipsi processit. Τεχνητὸν γύναιον. Mulier arte facta, eunuchus. Τεχνιτεία. Τεχνίτης. Artifex. τεχνῖτις vero, genere feminino, per ι. Τεχνύδριον. Diminutive dicitur ut λογύδρια.

Τειχτούς. χρησιούς.
Τεῖνον.
Τείρεα. τὰ ἄστρα.
Τειρεσίας. ὄνομα κύριον.
Τείρει. καταπονεῖ.
Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατήρ, ἐπὶ μυρία μήτηρ
τειρομένη θαλεροὺς ἠκίσατο πλοκάμους.
Τειριεύς. ὄνομα κύριον.
Τείρωνος. ὄνομα κύριον.
Τειχεσιπλήτης.
Τειχήρεις. τετειχισμένους. *Τειχήρεις οὖν γενομένους τοὺς πολιορκοῦντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἠμύνετο*. *ἀντὶ τοῦ εἴσω τειχῶν*.
Τειχίζω. δοτικῇ.
Τειχιόεις. ὁ τετειχισμένος.
Τειχῶν καὶ πόλεως διαστολὴν ἐποιήσατο Θουκυδίδης· *καὶ ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν*.
Τῇ. ταύτῃ· ἢ δέξαι, λάβε. *Ὅμηρος*·
Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον.
Καὶ πάλιν· 458
Τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα.
ἐχρήσατο δὲ καὶ τῷ πληθυντικῷ ὁ Σώφρων, εἰπών·
Τῆτέ τοι κορῶναί εἰσιν. ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίῤῥημα.
Τῇ δὲ πᾶς ἔπου.
καὶ ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα· καὶ Ὅμηρος·
Τῇ ἴμεν, ἦ κεν δὴ σύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύεις.
Τήβεννα. πόλις.
Τήβεννος. στολὴ Ῥωμαϊκή. *Ταραντῖνοι δὲ Ποστουμίου τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρώπων ἐμόλυναν*. — *Τήβεννος Ῥωμαϊκὴ ἐσθὴς ἀπὸ Τηβέννου Ἀρκάδος, ὃς πρῶτος ταύτην τὴν χλανίδα περιεβάλετο, εἰςπλεύσας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούντων. ἀφ' οὗ μαθόντες οἱ ἐγχώριοι τὸν αὐτὸν ἐνεσκευάζοντο τρόπον, καὶ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα τηβέννειον, ἐπώνυμον τοῦ εὑρόντος. ὕστερον δὲ παραφθαρὲν τὸ ὄνομα τήβεννος ἐκλήθη.*
Τήγανον.

1. *Τειχτούς*] Scribe *τεγκτούς*, ut habet Hesych. *Toup.* Non mutat Photius. 2. Sub finem delevi, *καὶ τεινῳδάω, τεινῳδῶ, ᾠδῆμα. ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν ᾠδήν*, quae habet A. in marg. Ceterum *τεινῳδός* attulit Zon. p. 1716. 3. *Τείρεα*] Il. σ. 485. 4. *Τειρεσίας*] De Tiresiae genere multa congesserat Reinesius. Sub finem delevi *ὁ μάντις* cum A. *V. 6. *Μυρία τοι*] Antipatri Sidon. Ep. XCIX. pr. Anthol. Pal. VII, 241. *μυρία τείνει μηρ — μαστούς* Med. 9. Gl. mendosa. 11. *Τειχεσιπλήτης*] Homer. Il. ε. 31. *Küst.* Cf. v. *Ἔμπλην*. Addit V. *τήρων δὲ ὁ πεζός*. 12. *τειχήρεις*] *τειχήρης* E. Med. Mox *γενόμενος* A. E. Med. Infra *περιβολῶν* A. 15. Om. vulg. 16. *Τειχηόεις* Med. Statim quae subsequebantur ex superiore loco petita: *Τεῖχος μακρόν. Ἀναστάσιος* (*ὅτι Ἀναστ.* Gaisf.) *ὁ βασιλεὺς κτίζει τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸ ξ' μιλίων τῆς πόλεως, διατείνας* (*διατεῖνον* A.) *ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης εἰς μεσημβρίαν· μῆκος μὲν μιλίων ν', εὖρος δὲ ποδῶν ἡ* (*κ* A.) omisit V. habet A. in marg. Huc lectores etiam in gl. *Μακρὸν τεῖχος* ablegabantur. *Küsterus*: „Vide Valesium in Enagr. III, 38. et Nostrum supra v. *Ἀναστάσιος*, ubi eadem leguntur." Continuo cum A. expunxi versum onirocriticum: *Τείχει καθεσθείς εὐτυχὴς πέλειν δόκει*. Post *Τῇ* posuit *V. praefixo *λύσις ὀνείρου*. *Küsterus*: „Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum." 17. *Τειχῶν καὶ πόλεως*] Ex Schol. Thucyd. I, 89. 20. *Τῇ, ταύτῃ. ἢ δ.*] Quae Suidas hic de particula *τῇ* notat, fere omnia etiam leguntur apud Schol. Aristoph. Acharn. 203. *Küst.* *Ὅμηρος*] Odyss. ί. 347. Cf. v. *Ἔμπλη*. 21. Sub versiculi finem cum A. V. Schol. abieci: *ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα*. Supra *λάβε* om. E.

2. *Τῇ νῦν*] Il. ξ'. 218. 3. *πληθυντικῶς*] *τῷ πληθυντικῷ* V. Schol. 4. *τῇ τέ τοι*] Puto legendum, *Τῆτε· τᾷ κορώνᾳ εἰσίν*: ut ad coronistas sive *τοὺς ἀγειρόντας τῇ κορώνῃ* pertineat. *Hemst.* Saltem *τῆτε* reposui. 6. *τῇ πᾶς*] *τῇ δὲ πᾶς* V. *τῇδε* Gaisf. cum Aristoph. Ach. 204. 7. *Ὅμηρος*] Il. ό. 46. *Küst.* *τῇ ἴδμεν καὶ Ὅμηρος* V. *καὶ* praemisit Gaisf. 8. *ἡγεμονεύῃς* Homerus. 10. *Τήβεννα*] An pro *Ῥάβεννα*? q. v. *Hemst.* Intercidit explicatio, quam servat vel Etym. M. *πόλις* quo referam non invenio. Sed Zon. p. 1727. *T. μανδύας. καὶ πόλις*. 13. *Καὶ Τήβεννος*] Om. V. *Τήβενος* A. *καὶ* omisso. *Τήβενα* E. et mox *τήβενναν*. *Ταραντῖνοι δὲ Ποστ.*] Fragmentum hoc ampliari potest ex ipso Suida supra v. *Λύματα*. *Küst.* *ταράντ*^{v} A. *ταράντου* E. Med. 12. *ἀνθρώπου*] *ἀνθρώπων* A. *ἄνθρωποι* B. V. E. Med. *ἀνθρωπείοις* gl. superior. 13. *Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Τηβέννου Ἀρκ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Artemidori lib. II. c. 3. ut iamdudum ante monuit Salmasius in Tertull. de Pall. p. 69. (122.) quem consule. *Küst.* *Τήβεννος. Ῥωμαϊκὴ ἐσθὴς ἀπὸ Τηβ. Ἀρκ.* A. V. *Τηβέννου*] Artemidorus loco laudato *Τιμένου*. Sed scribendum est *Τημενοῦ*: ut et Salmasius monuit. *Küst.* *Τημένου* et *τημένιον* tacite Rigaltius. 14. *χλαμύδα*] *χλανίδα* dedi cum A. B. V. et inter vss. E. Ceterum melior Artemidori sermo, *ὃς πρῶτος τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα τοῦτον περιεβάλλετο τὸν τρόπον*. *περιεβάλλετο*] *περιεβάλετο* dedi cum A. V. *γὰρ* post *εἰςπλεύσας* A. B. V. 17. *ἐσκευάσαντο* deterior Artemid. lectio. 18. *τηβέννειον*] Artemidorus *Τημένιον*. Sed vera lectio est *Τημένειον*. *Küst.* Fallitur. Porro Artemid. *ἐ. Τημένου τοῦ εὑρόντος*. 19. *παραφθαρέντος τοῦ ὀνόματος*] Sic unus Artemid. Venetus. *παραφθαρὲν τὸ ὄνομα* A. V. Artemid. Sub gl. finem *καὶ τηγανίζω* omisi cum A. B. V. Toupius gl. *Κολλύρα* comparavit.

Τειχτούς. Benignos. *Τεῖνον*. *Τείρεα*. Sidera. *Τειρεσίας*. Nomen proprium vatis. *Τείρει*. Fatigat. *Millies propter te, Ptolemaee, pater, millies etiam mater dolore confecta pulchros laceravit cincinnos.* *Τειριεύς*. Nomen proprium. *Τείρωνος*. Tironis. *Τειχεσιπλήτης*. *Τειχήρεις*. Muro munitos, sub murum progressos. *Cum igitur obsidentes intra murum penetrassent, eos ab munimentis arcebat.* *Τειχιόεις*. Muris cinctus. *Τειχῶν καὶ π*. Murorum et urbis discrimen statuit Thucydides. apparet autem urbis appellationem ab eo de aedificiis magis proprie sumi. *Τῇ*. Hic. vel accipe, sume. Homerus: *Cyclops, en, bibe vinum.* Item: *Accipe nunc istud lorum.* Sophron etiam pluraliter usus est, ubi dixit: *En, istae cornices sunt.* est etiam adverbium loci, ubi valet hic. *Huc quilibet sequitor.* Homerus: *Illac ire, qua tu nubium arbiter ducas.* *Τήβεννα*. Urbs. *Τήβεννος*. Toga Romana. *Tarentini autem Postumii togam stercoribus humanis foedarunt.— Tebennus autem nomen accepit a Temeno Arcade, qui primus istiusmodi vestem induit, cum in Ionium sinum navigasset, et ab illius loci incolis receptus fuisset. cuius exemplum secuti indigenae eodem se modo vestiverunt, quam vestem vocarunt Temeniam, ex inventoris nomine sic dictam. postea vero, nomine leviter corrupto, tebennus est vocata.* *Τήγανον*.

Τῆδε. ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα, ἢ ὧδε, ἢ ἐνθάδε.

Τῇ δ' ἔνι. ἐν ταύτῃ δέ ἐστιν.

Τηθαλλαδούς. γυναικοτρόφους, ὑπὸ τήθῃ τεθραμμένους.

Τήθεα. ὄστρεα. ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί· καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον.

Τηθέλας. τοὺς μαμμοθρέπτους.

Τήθη. μάμμη, ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. ἢ κλητικὴ τῆθα. τηθὶς δέ, θεία. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαλήφων,
χωρεῖτ' ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας, καὶ τηθίδας τὰς θείας, τὰς πατρὸς ἀδελφὰς ἢ μητρός. τήθας δὲ καὶ τὰς τροφούς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια. Ὅμηρος·

Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα δυφῶν.

ἀκαλήφας δὲ λέγουσιν οἱ μὲν καὶ τὰς θαλασσίας, λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας Ἀττικοί. καὶ κνίδη μὲν ἐς ὅσον ἂν ἁπαλή ἐστι· ἐπὰν δὲ σχῇ τὰς μητέρας, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται. ἀκαλήφας οὖν τὰς γραίας ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ στερρὰ ἦσαν καὶ γενναῖαι. καὶ γὰρ τὸ φυτάριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων· τουτέστι, τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης. δάκνουσι δὲ αὗται. τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γραῖαι. μητριδίας δὲ ἐκάλεσε τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα.

Τηθίς. θεία, πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφή.

Τηθύς. ἡ θάλασσα. 439

Οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστά, Νηρηίδας ὡς πρὶν ἀείρων
νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

Τηθύς. ἡ γῆ. παρὰ τὸ τιθήνη εἶναι καὶ τροφός. Ὅμηρος·

Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν.

τουτέστιν ὑγρὰν οὐσίαν καὶ ξηράν.

Τηιῖται.

Τηκεδόνι. τῇ φθίσει. Καὶ νοσεῖ νόσῳ μα-

---

1. *Τῆδε*] *Τῆδε. ταῦτα ἢ* A. B. V. Photius. *Τῆδε. ταύτῃ ἢ* Lex. Seg. „Vid. Proclus in Hesiodi *Ἔργ.* 631." *Gaisf.* 2. *Τῇ δ'* Edd. *ἐνταῦθα*] *ἐν ταύτῃ δὲ* A. B. Photius et Lex. Seg. *ἐνταῦθα δέ ἐστιν* *V. Hinc usque ad *ὄστρεα* deficit E. 3. *Τηθαλλαδούς*] Eadem habet Etymologus: nisi quod apud eum scriptum sit *τηθαλλωδούς*, per *ω* in syllaba paenultima. Photius in Lex. *Τηθαλλωδοῦς. ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν.* Confer etiam Hesychium et Eustathium. *Küst.* Photius: *Τηθαλλαδοῦς. γυναικοτρόφος, ὑπὸ τίτθῃ τεθραμμένος. — Τηθαλλαδοῦς. ὃν* etc. *Τηθαλλαδούς* Etymol. MS. Dorvill. Eustath. in Il. ξ'. p. 971 = 957. *Τηθαλλαδοῦς· ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν*, qui infra citat ex incerto comico versiculum, *Ὀκνεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ' εἶ τηθαλλαδοῦς*; Vid. Lobeck. in Phrynich. p. 299. *Gaisf.* Similiter *τιθαλλωδὸν* Dio Cassius fr. Vat. 102. *τηθῇ* Etym. *τίθῃ* *V. *τίτθῃ* Photius. Repugnat Phryn. Segu. p. 65. 5. *Τήθεα. ὄστρεα. ἰστέον*] Descripsit haec verba Suidas ex Scholiis antiquis in Homer. Iliad. *π'*. 747. Quod ex Eustathio patet. *Toup.* Observationem praeceperat Bergler. in Alciphr. III, 49. 8. *Τηθέλας*] Sic MSS. Pariss. [et *V.] At priores editt. male *τηθέας*. Schol. Aristoph. Acharn. 49. *Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας· καὶ τηθελὰς τὰς μαμμοθρέπτους.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Ubi *τηθελὰς*, quod miror, Lobeck. in Phryn. p. 299. recte probans *τοὺς μαμμ.* Videtur vox e longiore *τηθελλαδοῦς* esse depravata. 9. *Τήθη*] Vide Schol. Plat. p. 397. *Τήτθη* E. Vid. Ruhnken. in Tim. p. 256. Lob. in Phryn. p. 134. coll. v. *Ἐπιτήθη. ἢ πατρὸς* *V. 10. *ὦ τήθα*] *τῆθα* dedi cum A. *ὦ* om. V. *τῆθα* comparandum cum *νύμφα* et *κοῦρα*. Dubito tamen num idem praeceptum Eust. in Il. *γ'*. p. 393, 21. significarit. *τιθὶς*] *τηθὶς* A. B. V. Timaeus. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 549. sed ubi legitur *ἀνδρειοτάτων*. At ego potius scripserim *ἀνδρειόταται*. Ceterum versus hic citatur etiam ab Athen. lib. III. p. 90. ubi itidem legitur *ἀνδρειοτάτη*, ut hic apud Suidam. *Küst.* 12. *ἀκαλίφων*] Scribe *ἀκαληφῶν*. *Küst.* *ἀκαλήφων* A. V. *ἀκαλήφρων* B. *ἀκαλίφρων* Med. 13. *καὶ μή*] *καὶ* om. A. E. *V. Med. 15. *τήθας ἐκάλουν τας μάμμας. καὶ τηθ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli totidem verbis legnntur etiam apud Scholiast. Aristoph. Lysistrat. 549. a quo Suidas ea mutuatus esse videtur. *Küst.* 16. *ἢ μητρὸς ἀδελφάς*] *ἀδελφὰς ἢ μητρός* dedi cum A. *V. 17. *θαλάττια* A. Supra nomen *τήθεα* intercidit. *Ὅμηρος*] Il. *π'*. 747. *Küst.* Ubi *πολλοῦ* et *δηρῶν* A. 19. *οἱ μὲν*] *οἱ μὲν καὶ* A. B. *V. Recte *μὲν καὶ* Schol. 20. *Ἀττικοὶ καὶ κνίδη* om. Med. Mox delenda *ἐς* et *ἂν* cum Schol.

1. *ἐστὶν ἁπαλή* *V. *σχῇ* (ἔχῃ vulg.) et alias meliores Suidae lectiones confirmavit codex Rav. Schol. 3. *ἐκάλεσαν*] *ἐκάλεσεν* restitui cum *V. Schol. 5. *τουτέστι τῶν — γραῖαι*] *μητριδίας δὲ λέγουσι τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης· δάκνουσι δέ· τοιαῦται γὰρ ἦσαν καὶ αἱ γραῖαι δριμεῖαι* Schol. 8. *ἐκάλεσε*] *ἐκάλουν* V. ap. Gaisf. 10. *μητρὸς καὶ ἢ π. ἀ.* *V. 12. *Οὐδὲ σύ γ', ἀφρ.*] Archiae Ep. XXX, 7. 8. Anthol. Pal. VII, 214. 15. *Τηθύς. ἡ γῆ. παρὰ τ.*] Ex Scholiasta Homeri in Il. ξ'. 201. *Küst.* 17. *θεῶν*] *θεῶν* om. A. *ὠκεανὸς τιθήνει γ'*. E. *Τηθύν*] *γῆν* inter vss. *V. 20. Gl. mendosa, quam om. vulg. 21. *φθίσει*] *τῇ φθίσει* A. V. Phot. *Καὶ νοσεῖ*] Aeliani. *Hemst. Valck.* Repetuntur haec verba infra v. *Φρίκη*, ubi legitur, *καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ*. Sed neutra lectio vera est. Scribendum *καὶ νοσεῖ νόσον μακροτάτην*. Quemadmodum

---

Τῆδε. Hic, vel huc, vel sic, vel hoc in loco. *Τῇ δ' ἔνι.* Huic inest. *Τηθαλλαδούς.* A mulieribus nutritos, sub nutrice nutritos. *Τήθεα.* Ostrea. Sciendum est veteres etiam his usos esse; quamvis eorum esus parum habeat et suavitatis et utilitatis. *Τηθέλας.* A nutrice eductos. *Τήθη.* Avia, patris vel matris mater. vocativus *τῆθα*. *τηθὶς* vero amita. Aristophanes: *Sed vos vetularum fortissimae et matricum urticarum, audacter ite, neu cedite; nam secundis ventis etiamnum utimini. τήθας* vocabant avias, et *τηθίδας* amitas, i. e. patris vel matris sorores. *τήθας* etiam vocabant nutrices. sunt etiam ostrea marina. Homerus: *Multos vir ille satiet, ostrea quaerens.* acalephas vero alii vocant pisces quosdam marinos, Attici vero urticas sic appellant. et *κνίδη* quidem dicitur urtica, quamdiu tenera est; cum vero iam habet matres, i. e. seminis grana, *ἀκαλήφη* dicitur. *ἀκαλήφας* igitur vocavit vetulas, quod durae et animosae erant. nam urtica mordet, postquam igitur dixit *τηθῶν*, addidit *μητριδίων*, i. e. semen herbae urticae gestantium. haec autem herba mordet. tales etiam sunt vetulae. *Τηθίς.* Amita, patris vel matris soror. *Τηθύς.* Mare. *Neque tu, spumam ciens, Nereides ut ante dorso exceptas ad fines maris traiicies. Τηθύς.* Tethys vocatur terra, quippe altrix et nutrix. Homerus: *Oceanumque, deorum parentem, et matrem Tethyn.* id est, mare et terram. *Τηκεδόνι.* Tabe. *Et longo morbo*

κρᾷ, καὶ τηκεδὼν αὐτὴν διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων, καὶ ὅσα ἐστὶν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων ἐκτραγῳδῶν καὶ εὐχόμενος, τὴν ἐπίῤῥητόν τε καὶ κατάρατον ψυχὴν ἀποῤῥῆξαι.

Τήκω. αἰτιατικῇ. καὶ τῆξαι.

Τηκτά. οἷον κηρὸς καὶ πίττα. Τηκτά τε ὅσα καὶ χυτὰ ἐς πολεμίους σὺν πυρὶ ἐξ ὑπερδεξίων ἐβάλλετο· τά τε ἄλλα καὶ τὴν σιδηρῖτιν γῆν, ἣν πυρὶ πολλῷ διαφανῆ ἐργασάμενοι κατὰ τῶν ὑπιόντων τὸ τεῖχος ἔχειν ἔμελλον.

Τηλαυγές. λίαν λαμπρόν.

Τηλαύγης, Σάμιος, Πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς καὶ μαθητής, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ τῆς Τετρακτύος βιβλία δ'.

Τηλαύγημα. ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ.

Τῆλε καὶ τηλοῦ. πόῤῥω.

Τηλεβόας. ἐθνικόν.

Τηλέγονος. ὄνομα κύριον. ὃς πρῶτος ἐφεῦρε τὴν οἰωνιστικήν· ὅτι οἷον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ καὶ ὄφις, τόδε σημαίνει.

Τηλεδαπός. μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεθάοντα. πάνυ λάμποντα.

Τηλεκλείδης, Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἀμφικτύονες καὶ Πρυτάνεις καὶ Στερῤῥοί· ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

Τηλεκλειτοί. ἄγαν ἔνδοξοι.

Τηλέπορον. Ἀριστοφάνης·

Τηλεπορόν τι βόημα.

οἷον, ὀρθόν τι καὶ ὑψηλόν. ἔστι δὲ ἀρχὴ ᾄσματος· ὥσπερ τό, Περσέπολιν Ἀθάναν.

---

recte legitur supra v. Ἱεροφάντης. Ceterum, quod nemo vidit, hinc facile suppleri poterit luculentissimum fragmentum Aeliani, cuius particulas nobis conservavit Suidas vv. *Εὐνοῦχος* et *Μέγαρον*. Locum integrum, quia elegantissimus est, hic consarcinatum atque emendatum ascribam. Est autem ex Aeliani libris *de Providentia*, quos passim laudat noster lexicographus. Ἀνήρ τις ἦν (εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι) διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενόμενος, ὃ χλούνης τε καὶ γύννις, ὅσπερ ἐπιλαθόμενος, καὶ ὡς οὐ μέλει τῶν ἀνθρωπείων τῷ θεῷ δεῖξαι φλεγόμενος, ὤθησεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον φέρων, ἔνθα δήπου τῷ ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐξῆν. ἐπεὶ δὲ ἐτολμήθη οἱ τὸ μέγα τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται, καὶ νοσεῖ νόσον μακροτάτην, καὶ τηκεδὼν αὐτὴν διεδέξατο. καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων, καὶ ὅσα ἐστὶν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων ἐκτραγῳδῶν καὶ εὐχόμενος, τὴν ἐπίῤῥητόν τε καὶ κατάρατον ψυχὴν ἀπέῤῥηξε. Ita legendus et distinguendus est iste locus, cuius sensus vel sine interprete satis manifestus est. Haud dissimiliter Aelian. V. Hist. XIII, 2. *Καὶ στρεβλούμενος ὡμολόγησεν ὅσα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἑδρασιεν, ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς κολάσεσι τὴν ψυχὴν ἀπέῤῥηξεν.* Tomp. II. p. 244. Qui quod satis commode reponit ἀπέῤῥηξε, parum ei favet gl. Ἀποῤῥῆξαι, unde sequitur paulo plus ad orationis integritatem requiri. νοσεῖν A. V. ap. Gaisf. καὶ ante νόσῳ addidi cum A. *V. Aeliani loco subiiciatur ea particula quae continetur v. Ἀποῤῥῆξαι.

1. διεδέξατο] διετάξατο V. ὅσα] ὡς V. E. Med. 5. *Τήκω*] ὁ ἐνεστὼς addunt A. V. et *V. quidem, ut videtur, αἰτιατικῇ omisso. In fine τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω delevi cum A. B. V. 6. Τηκτά τε ὅσα καὶ χυτά] Haec, ni fallor, leguntur apud Iosephum in libris de Bello Iud. Küst. 7. πολεμίους] πολέμια B. πολεμίαν E. 10. ἔχειν] Scribendum esse ἐκχεῖν sensus manifesto suadet. Küst. Küsterus legendum censet ἐκχεῖν ἔμελλον, quod verum esse puto. Poteris etiam scribere χέειν ἔμελλον. Idem κατὰ τῶν ὑπιόντων χέειν et καταχέειν τῶν ὑπιόντων. Ceterum hoc fragmentum Iosepho assignat Küsterus: in quo aut verus aut falsus est. Sed structura, quod non vidit, labascit. Scribendum omnino: καὶ τὴν σιδηρῖτιν γῆν πυρὶ πολλῷ διαφανῆ ἐργασάμενοι, κατὰ τῶν ὑπιόντων τὸ τεῖχος ἐκχεῖν ἔμελλον. Quae Graecissima et integerrima lectio. Tomp. II. p. 245. 11. *Τηλαυγές*] Τηλαυγὴς et mox λαμπρὸς A. Sub finem πόῤῥωθεν φαῖνον omiserunt A. V. cum Photio. Huic iungenda glossa continua. 12. *Τηλαύγης*] Vid. supr. Θεανὼ Κρῆσσα. Athen. V. p. 220. Αἰσχίνης ἐν τῷ Τηλαύγει. Videtur hic ipse Pythagorae filius esse. Reines. Vide potissimum Diog. Laert. VIII, 44. Continuo κλίνεται εἰς οὖς omisit A. Τηλαυγής ἢ V. Apud Demetrium de eloc. 170. ὁ τοῦ Τηλαύγους θυλακος incertum quo referatur. 13. Ἐμπεδοκλέους] V. Sturzii Empedocl. p. 18. 15. *Τηλαύγημα. ἀρχὴ λ.*] Locus, ad quem Suidas respexit, extat Levit. XIII, 23. Küst. Adde Boisson. Anecd. T. III. p. 226.

1. Τηλοῦ] Τηλῆ V. 2. Τηλεβίας] Τηλεβόας A. B. V. E. Statim καὶ ὄνομα ποταμοῦ omiserunt A. B. V. Τηλεβόας καὶ Τηλαμὸς ποταμοί Zon. p. 1726. 3. ὃς πρῶτος ἐφ.] Vide v. Οἰωνιστική. Küst. Satis negligenter haec ex inferiore glossa sunt congesta. Ceterum attulit Reinesius Sueton. Claud. 40. *Quid? Telegonius tibi videor?* coll. Scalig. Ep. ad Casaub. I. ep. 37. 4. οἷον] ὅτι οἷον A. V. qui καὶ inserunt ante ὄφις, omiserunt autem τι post τόδε. 9. Ἀμφικτ. καὶ Πρ. καὶ Στ.] Plures Teleclides scripserat fabulas, quarum catalogum vide apud Meursium in Bibliotheca Attica. Küst. Omisit Suidas duas solas afferre, Ἡσιόδους et Ἀψευδεῖς. 12. Τηλεκλυτοί] Τηλεκλειτοί A. B. *V. Photii ed. Τηλεκλητοί Photii MS. Τηλεκλητοί. ἄγαν ἔνδοξοι· ἢ οἱ πόῤῥωθεν κεκλημένοι Lex. Seg. Cf. Il. ζ'. 111. aliosque locos, quos diiudicat Buttmannus Lexil. I, 24. 13. Ἀριστοφάνης] Nub. 964. 14. βόημα] βάμα E. 15. ὀρθόν τε B. E. ἔστι δὲ] οἷον E. 16. καὶ τὸ] καὶ omisi cum A. *V. Statim etiam Παλλάδα omisi cum A. V. Non satis diligenter haec Suidas decerpsit. περσέπτολιν] περσέπολιν A.

---

laborabat. quem cum tabes exciperet, quanta vociferari et proloqui sustinuit, elata voce quaecunque sunt hominum maxime impiorum evomens et imprecans, donec impuram et execrandam animam efflavit. *Τήκω.* Accusativo iungitur. et τῆξαι. *Τηκτά.* Quae liquescere possunt, ut cera et pix. *Quaecunque liquari fundique poterant, in hostes cum igne ex loco superiore deiiciebantur, cum alia, tum terra sideritis; quam cum igne multo candentem fecissent, in hostes murum subeuntes effundere statuerant.* *Τηλαυγές.* Valde lucidum. *Τηλαύγης.* Telauges, Samius, magni Pythagorae filius et discipulus, philosophus, magister Empedoclis, scripsit de Quaternione libros quattuor. *Τηλαύγημα.* Leprae principium in corporis superficie apparens. *Τῆλε* et τηλοῦ. Procul. *Τηλεβόας.* Nomen gentile. *Τηλέγονος.* Telegonus, nomen eius qui primus artem invenit divinandi talem: ut, si in tecto mustela vel serpens apparuerit, hoc vel illud colligatur. *Τηλεδαπός.* Longe distans. *Τηλεθάοντα.* Valde splendentia. *Τηλεκλείδης.* Teleclides, Atheniensis, comicus. ex illius fabulis sunt *Amphictyones*, *Prytanes*, *Robusti*, teste Athenaeo in *Dipnosophistis*. *Τηλεκλειτοί.* Valde clari. *Τηλέπορον.* Clara altaque voce prolatum. Aristophanes: *Clamorem longe meantem.* fuit initium carminis; item ut illud, *Urbium ex-*

460 Τηλεσκόπῳ ὄμματι. τῷ πάντα ἐφορῶντι.

Τηλεφάνης. αὐλητής. τηλεφανὴς δέ, μακρόθεν φαινομένη.

Τηλεφανεῖς. ἀφ' ὧν ἔστιν ἰδεῖν τὰ πόρρω. τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὖσι καὶ τὰ μακρὰ καταφανῆ γίνεται.

Τήλεφος ἐκ πηριδίου. οὗτος πένης ἦν. Ἀριστοφάνης·

Καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι φάσκων,
ἐκ πηριδίου.

Καὶ Τηλέφειον τραῦμα.

Τήλεφος, Περγαμηνός, γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτός, ἐν οἷς παρατίθεται πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν. Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν βιβλία β'. Περὶ συντάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε. Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον Ῥητορικῆς. Περὶ τῆς Ὁμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας. Ποικίλης φιλομαθείας βιβλία β'. Βίους Τραγικῶν καὶ Κωμικῶν. Βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ', ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία. Ὅτι μόνος Ὅμηρος τῶν ἀρχαίων ἑλληνίζει. Περιήγησιν Περγάμου. Περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ Σεβαστίου βιβλία β'. Περὶ τῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων. Περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμων καὶ ἐθῶν. Περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία ε. Περὶ χρήσεως, ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς χρώμεθα· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης. Ὠκυτόκιον·

---

1. *Τηλεσκόπῳ ὄμματι*] Aristoph. Nub. 289. — *Ἐπιδώμεθα Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν. Küst.* 2. *Τηλεφάνης*] Epitaphium huius Telephanis extat Anthol. lib. II. cap. 8. Vide etiam Paul. Leop. Emendatt. lib. XII. cap. 9. *Küst.* Telephanes Samius. Eius sepulcrum a Cleopatra Philippi, Amyntae filii, uxore extructum, Pausan. I. 44. *Reines.* 3. *φανόμενη*] *φαινομένη* A. V. Photius et Hesych. *μήκοθεν φανομένη* Schol. Sophocl. Philoct. 189. 4. *Τηλεφανεῖς. ἀφ' ὧν ἔστ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 280. *Küst.* 5. *μακρὰ*] Lege *μακρὰν* cum Schol. Ven. 7. *πένης ἦν*] Statim *καὶ προσαίτης, πήραν βαστάζων* omiserunt A. B. V. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 918. unde loci huius sensus, qui mutilus est, suppleri debet. Notandum autem est, pro *ἐκ πηριδίου* in edit. Aristophanis Genev. hodie legi *Εὐριπιδίου*: sed minus recte. Lectio enim Suidae, quam et vetustiores edidit. Aristophanis agnoscunt, praeferenda est. Confer Menag. in Laert. VI, 87. *Küst.* 9. *πρότερόν γ'*] *γ'* om. A. *χρῆσις* abest E. id est, ipsi versiculi, si Gaisfordum interpretamur. 10. *Μυσὸς* post *εἶναι* inculcatum omisi cum A. B. V, Med. Tum *πάσκων* V. 11. *ἐκ σπυριδίου* A. Continua, *οἱ δέ φασι, πρότερον βασιλεὺς χρηματίσαι Μυσίας· ὃς καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἐτρώθη, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέβησαν Μυσίας Ἕλληνες, νομίσαντες αὐτὴν εἶναι τὴν Τροίαν· ἐξ οὗ* ignorant A. B. V. 12. *Τηλέφειον*] *Τηλέφιον* A. Zon. p. 1728. 13. *Τήλεφος*] Dicitur infra v. *Φιλητᾶς*, pater Philetae Coi. [Cf. Wolfii Prolegg. in Hom. p. 186.] Aelian. de N. A. X, 42. sic: *λέγει ταῦτα Τήλεφος ὁ Κρής, ὁ ἐκ τοῦ Μυσίου Περγάμου.* Fortasse pro *Κρὴς* legendum *χρειτικός*, quod vocabulum librarius abbreviate scripserat. Telephi grammatici senis diactam in exemplum commemorat Galenus de tuenda sanit. V, 6. *Reines.* Telephum inter praeceptores Veri Imperatoris ponit Iulius Capitolinus. Vide Salmasium in eum scriptorem p. 101 = 409. *Gaisf.* Quaedam attulit Ebertus Diss. Sicul. p. 147. *ἔγραψε καὶ αὐτός*] Locus hic est mutilus, videturque excidisse nomen operis alicuius; ut ex sequentibus illis *ἐν οἷς* haud obscure colligitur. Praeterea supervacaneae sunt duae hae voculae, *καὶ αὐτός*: quandoquidem nihil praecessit, ad quod referri possint. Vide nos supra in v. *Ἰούστος Τιβεριεύς*, ubi similis locus occurrit. *Küst.* Dormitavit hic Küsterus. Ut Lucianus, *Πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, quomodo conscribenda sit historia*, sic Telephus, *Πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν, Quibus rebus instructum esse oporteat grammaticum.* Quod tenendum, et proinde Telephi scriptis annumerandum. De voculis autem istis *καὶ αὐτός* confer quae scripserat, et recte quidem scripserat, Küsterus in v. *Ἰούστος Τιβεριεύς*. Notandum autem verbum *παρατίθεται*, quod haud protritum est. *Παρατίθεσθαι* est *locis veterum allatis rem explanare et confirmare.* De eo erudite, ut solet, Hemsterhusius in Aristophanis Plutum. Eleganter Lucas Act. Apost. XVII, 3. *Διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν.* Diserte Athenaeus lib. XI. p. 501. *Καὶ Ἄδυμος δὲ τὰ αὐτὰ εἰπὼν παρατίθεται τὰ Ἀνακρέοντος οὕτως ἔχοντα.* Ita scribendus iste locus. *Toup.* V. collocat *ἔγραψε καὶ αὐτὸς* post *τὸν γραμματικόν*. De v. *παρατίθεσθαι* multa Valckenarius Adnott. Crit. Nov. Test. p. 393 — 395. contra Toupium monens h. v. significare simpliciter, *loca* vel *testimonia in medium proferre. Gaisf.* Suspicor *ἔγραψε Κανόνας. Hemst.* Huius suspicioni repugnat vel libri Leidensis scriptura. Quam si contendimus cum ea conclusione glossae, quam idem codex instituit, non dubitari licebit quin studiosi homines varia marginibus alleverint nescio quorum e fontibus petita. Unum tamen ambigas, istudne additamentum ad *Βιβλιακῆς ἐμπειρίας* libros, *ἐν οἷς . . . ἄξια βιβλία* [*καὶ παρατίθεται πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν*], an ad *Ὠκυτόκιον* pertinuerit. **Priori sententiae favet *καὶ ὡς* olim lectum pro *ὅτι* ante *μόνος*.**

1. *Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν*] Sic locus hic in optimo MS. A. absque interpunctione legitur. At in MSS. B. et C. itemque in prioribus edit. omnibus *τελεία στιγμὴ* posita est inter *σχημάτων* et *ῥητορικῶν*, quasi *ῥητορικῶν* sit opus novum et a priori distinctum: quod minime probo. *Küst.* Huius rationi consentaneum ut transponamus *ῥητορικῶν σχημάτων*. 4. *συμφωνίας*] Immo *ἀσυμφωνίας*. 5. *φιλομαθίας*] *φιλομαθείας* dedi cum A. 6. Similis labor Philonis Byblii: cf. v. *Φίλων*. *καὶ ὡς*] *ὅτι* A. V. 10. *Ἀθήνησι*] *ἐν Ἀθήνησι* V. Cf. Schol. Arist. Pl. 725. Mox *ἐθνῶν* et infra *βασιλείων* B. 13. *κατὰ στοιχεῖον* V. habet post *πλάνης*: id quod satis arguit perperam intrusum fuisse titulum *Περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης*. Nam copulari debuisse libros *Περὶ χρήσεως* et *Ὠκυτόκιον* demonstrant voces interpositae *εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἁρμοζόντων*. Idem codex exhibet

---

pugnatricem Minervam. *Τηλεσκόπῳ ὄμματι.* Longe spectantibus oculis. *Τηλεφάνης.* Nomen tibicinis. at *τηλεφανής*, quae eminus apparet. *Τηλεφανεῖς.* Loca, unde partes remotas videre licet. qui enim in locis editis sunt, etiam longe dissita conspicere possunt. *Τήλεφος ἐκ πηριδίου. Telephus ex perula.* Telephus iste pauper et mendicus erat, peram gestans. Aristophanes: *Quamvis ante mendicares, te Telephum esse dicens, ex perula.* hinc etiam *Telephium vulnus.* *Τήλεφος.* Telephus, Pergamenus, grammaticus. scripsit De Figuris rhetoricis apud Homerum, lib. II. De sermonis Attici constructione, lib. V. De Homerica rhetorica. De Homeri et Platonis consensu. Variae eruditionis lib. II. Tragicorum et Comicorum vitas. De usu librorum lib. III. in quibus docet, qui libri sint comparatu digni, quasque res grammaticum oporteat scire. Homerum solum ex antiquis puro sermone Graeco uti. Descriptionem Pergami. De Augustali Pergameno, lib. II. De iudiciis Atheniensium. De Atheniensium legibus et moribus. De Pergami regibus lib. V. Lexicon rerum, sive de nominibus vestitus et allarum quibus utimur rerum, scriptum ordine litterarum. De Ulixis erroribus. Ocytocion, sive collectio epithe-

ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων, εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἁρμοζόντων, πρὸς εὐπορίαν φράσεως· βιβλίον δεινόν.

Τηλία. σανίς, ἡ λεγομένη κάρδοπος· σηλία τις οὖσα· ὥσπερ τὸ σήμερον τήμερον. καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾗ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο. καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. Ἄλλως. σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἀλφιτοπωλοῦσι· τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατύ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοπῶλαι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν, τῆς καπνοδόχης τὸ πῶμα, ὅ ἐστι περιφερές. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου ἑλκυσθείης, ἐὰν ᾖ ὁ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δὲ ὡς παχείας οὔσης καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἑλκυσθῆναι. ἀλλὰ τηλίας Ἀριστοφάνης. ἡ τηλία μὲν ἐστιν ἡ ἀτρύπητος σανίς· ἐὰν δὲ τρυπηθείη, ὀπὴ γίνεται.

Τηλία. πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἄλφιτα πιπράσκεται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. καὶ περιφέρεια τοῦ κοσκίνου.

Τῆλις. εἶδος ὀσπρίου, ἥτις ἑφθὴ ἐπιχεομένη ὄλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισφαλῆ· ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐμηχανήσατο.

Τηλόθι καὶ τηλόσε. πόῤῥω, μακράν.

Τηλοπέτευς. τῆς πόῤῥω πετομένης. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἀμβροσίων ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας,
δῶρον ἀποιμάντου τηλοπέτευς ἀγέλης.

Τηλωπός. ἔκδημος. Σοφοκλῆς·

Κεἰ τὰ νῦν
τηλωπὸς οἴχνει, δυσμενῶν θήραν ἔχων.

Τηλύγετος. μονογενής. Καὶ Τηλύγετον, μονογενῆ. Ὅμηρος·

Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται.

ὁ προήκουσι τοῖς γονεῦσι γεννώμενος, μεθ' ὃν οὐκέτι γεννήσεται, λέγεται τηλύγετος. καταχρᾶται δὲ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ, διὰ τὸ τοὺς ὀψίμους γεννηθέντας ἀγαπᾶσθαι.

Τημελές. ἐπιμελές. Καὶ Τημελής, ἐπιμελής, σπουδαῖος.

Ὠνητόνιον· ἐστι — δεινόν in marg., his in contextu positis: Ὠνητόνιον Τηλέφου. τοῦτο δέ ἐστιν ἄξιον καὶ κτήσεως πρὸς εὐπορίαν φράσεως καὶ ἐράσμιον. Quae olim irrepserant singularem glossam Ὠνητόνιον Τηλέφου. Ubi Toupius: „Ὠνητόνιον, sive Collectionem epithetorum, ad ingenia iuvenum obstetricandum. Βιβλίον ἐράσμιον hic vocat Noster. Vult autem Suidas librum istum Telephi eruditis in manibus atque oculis esse. Leonidas Alex. XXVII, 3. ἀλλὰ τεὸν πάντεσσιν ἐράσμιος." Addit Gaisfordus Menagium in Diog. VII, 166.

4 Τηλία. σανίς, ἡ λεγ.] Quae Suidas hic de voce τηλία tradit, leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Plut. 1038. Küst. Ubi Hemsterhusius libri Leidensis annotat scripturas. 5. ἐκαλεῖτο δὲ ἰδίως] καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο A. V. Schol. Mox ἐν ᾗ Med. 9 ἀλφιτοπωλοῦσι] imo ἀλφιτα πωλοῦσι. 12. τῆς καπνοδόχης τὸ πῶμα] Cf. Schol. Aristoph. Vesp. 147. Ceterum τὸ ante τῆς Schol. Plutl. Dein ὅπερ ἐστι *V. 13. φησὶν οὖν ἡ γυνὴ ἐν Ἀριστοφάνους δράματι, Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. ὁ δὲ ἔτι ἑλκυσθείης ὅτι, ἐὰν ᾖ] φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου ἑλκυσθεὶς (ἑλκυσθήσει V. ἑλκύσει *V. ἑλκυσθείης Schol.) ἐὰν ᾖ ὁ A. V. Schol. Ceterum vide sub finem alterius glossae Τηλία. 14. τοῦτο δὲ εἶπεν] εἶπεν om. A. V. Schol. Mox post τηλίας A. V inseruerunt Ἀριστοφ. 17. τρυπηθῇ] τρυπηθείη A. V. E. 18. Τηλία. πῆγμα τετρ.] Aristoph. Vesp. 147. Hoc ἀλλ' ἡ τηλία. Scholiastes in eum locum: Τηλία, σανὶς βαθεῖα, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπίπρασκον. Küst. Haec novissima pars cum nihil nisi summam praegressorum efficiat, facile in suspicionem adduceretur, nisi Photius eam agnosceret. 19. ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται] Respexit Suidas ad Aeschin. contra Timarch. p. 31. ed. Taylor. Διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται, καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσι. Hoc facit Synesius Epist. 32. Καὶ γάρ ἐστι καὶ τέθραπται κακῶς, καὶ ἀγωγῆς οὐκ ἔτυχεν ἀξίας τῆς φύσεως, ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις καλινδηθείς. Toup. 20. ἡ περιφέρεια] ἡ omisi cum A. *V. ἡ pro καὶ ἡ Hesychius. καὶ περιφέρεια τοῦ κοσκίνου om. Photius. Post κοσκίνου inserit V.: Ἀριστοφάνης· διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. ἐπὶ τῶν πάνυ λεπτῶν. ὁ δὲ ἀντέφησεν, εἰ τυγχάνοι δακτύλιος ὢν τηλία. En documentum eius industriae, quam lectores Suidae solent in proverbiis utcunque conficiendis insumere.

1 ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορκ.] Locus Iosephi, ad quem Suidas respexit, extat lib. III. de Bell. Iud. c. 19. p. 847. (c. 7, 29.) ubi verba Historici haec sunt: Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι δόλῳ δευτέρῳ τὰς προσβάσεις αὐτῶν ἐπεσφάλλον, τῆλιν ἑφθὴν ὑποχέοντες ταῖς σανίσιν, εἰς ἐπολισθαίνοντες ὑπεσύροντο etc. Küst. 5. Τηλοπέτους] Τηλοπέτευς A. B. E inter vss. Τηλοπέτεος V. τηλοπέταις E. Tum τοῖς π. πετομένοις E. 7 Ἀμβροσίων ἔαρος κ.] Apollonidae Ep. VI, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 239. 8. ἀφ' ἱμάντου] ἀπὸ ἱμάν' A. ἀπὸ ἱμάντον C. E. V. ἀποιμάντου Anthol. 9. Σοφοκλῆς] Aj. 563. 10. εἰ] κ' εἰ A. V. Porro κἂν νῦν Med. 12. Τηλύγετος] Praeter alios grammaticos vide etiam Schol. Homeri in Il. ζ. 143. et Schol. Apoll. Rhod. I, 99. 149. et 719. Küst. Τηλυγέτης A. Photius et Lex. Seg. 14. Sub versus finem quae inculcata fuerant θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ, omisi cum A. V. E. Med. 16. γεννήσεται] γενήσεται V. Continuo ἕτερος omisi cum A. B. V. 17. ὀψίμως *V.

torum eidem rei convenientium, ad expeditam dictionis copiam parandam, libris X. Τηλία. Tabula, mactra, quasi σηλία: ut pro σήμερον dicitur τήμερον. singulari vero usu τηλία dicebatur septum in foro ex tabulis factum, intra quod farinae venibant. in eo etiam coturnices committebant, qui eas alebant. Aliter. Τηλία, tabula lata, in qua farina prostabat. quidam vero dicunt asserem esse latum, in quo pistores ponunt panes ad exsiccandum. alii autem τηλίαν appellant fumarii operculum, quod est rotundum. dicit igitur: Per annulum sane trahi queas, si quidem annulus sit circulus cribri. quod anus illa esset crassa, nec per annulum trahi posset, sed per circulum cribri. vel τηλία est tabula non perforata: quae si perforatur, dicitur ὀπή. Τηλία. Tabula tum quadratum, in quo farinae veneunt, vel galli committuntur. item ambitus cribri. Τῆλις. Genus leguminis. hoc si decoctum effunditur, solum adeo lubricum reddit, ut ingredientium vestigia fallat: quo commento Iosephus adversus obsidentes usus est. Τηλόθι et τηλόσε. Longe, procul. Τηλοπέτευς. Longe volantis. In Epigrammate: Ambrosiorum favorum mel multum cum verno tempore collegisset, donum gregis sub nullo pastore longe volantis. Τηλωπός. Peregre degens. Sophocles: Si nunc peregre degit, hostium praedam agens. Τηλύγετος. Unigenitus. Et Τηλύγετον, unigenitum. Homerus: Qui mihi unicus natus alitur. qui parentibus aetate iam provectis nascitur, quem post alius non nascetur, is τηλύγετος vocatur. interdum etiam abusive dicitur de dilecto: quod qui sero nati sunt, a parentibus amantur. Τημελές. Accuratum. Et Τημελής, accuratus, diligens.

Τημελήσαντες. Ὀλίγιστοι.

Τημελῆσαι. ἐπιμελῆσαι, φροντίσαι.

Τημελούμενον. ἐπιμελούμενον, φιλοκαλούμενον.

Τῇ μέν. ὅπου μέν. ἢ ἐν μέρει.

Τήμενος. ὄνομα κύριον.

Τήμερος. ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος, τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. καὶ ἐν Εἰρήνῃ·

Ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἆρα ποιήσει τήμερα;

ἀντὶ τοῦ σημερινή.

Τημοῦχος. οὕτως καλοῦσι τοὺς ἄρχοντας Μεσσήνης. Τοῦ γε μὴν Τημούχου καθῆραι πᾶσαν τὴν πόλιν, οἷα δὴ λυμάτων τινῶν καὶ καθαρμάτων ἀπηλλαγμένην.

402 Τῆνα. ἐκεῖνη. Θεόκριτος·

Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἃ πίτυς, αἰπόλε, τῆνα.

Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην. παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαμενόντων καὶ βραδυνόντων. ἦν δὲ Νείλεω κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος.

Τηνάλλως. μάτην. καὶ οὐ τηνάλλως μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται. ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί·

Τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων.

ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος. Ὡς δὲ λόγους τηνάλλως ταῦτα ἤκουσαν ὄντα, χωροῦσιν ἐς σύμβασιν πρὸς Ζήνωνα πάλιν.

Τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναχορεύσομεν ὄρχησιν. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐπανέλθωμεν. τοῦτο εἴρηκε Μάρκος πρὸς Ζήνωνα τὸν βασιλέα· Τὴν αὐτὴν ταύτην καὶ δεύτερον ἀναχορεύσομεν ὄρχησιν.

Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων· πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὃς ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλλόντων μὲν Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικὴν μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους

1. ἐπιμεληθέντες] Ὀλίγιστοι A. Photius, Lex. Seg. Hesychius: *Τημεληῆσαι, ὀλίγιαι*, ubi vid. Albert. 2. ἐπιμελήσασθαι] ἐπιμεληῆσαι A. B. V. Photius, Lex. Seg. Om. E. Schol. Platon. p. 459. *Τημελεῖν, ἐπιμελεῖσθαι.* 6. *Τημένος*] Potius *Τημενός*. Vide Nos supra in v. *Τήβεννα*. *Küst.* Huic obversabatur *Τισαμενός*. Correxi tenorem. *Τημενός* *V. Med. 7. *Τήμερος. ὁ σημ.*] Ex Schol. Aristoph. Nub. 699. *Küst.* *Τημερινός* in mentem venit Dindorfio. 10. *Ἰὼ Λακεδαίμων*] Versus hic non est sumptus ex Aristophanis Pace, sed ex eius Holcadibus, ut docet Scholiasta Aristoph. loco laudato. *Küst.* *ἐν Ὀλκάσιν* Schol. Aldinum: nam optimi codd. *ἐν τῇ εἰρήνῃ.* Qui paulo cupidius Pacis alterius vestigia indagavit, Bergkius in Aristoph. fragm. p. 1068. (cf. p. 1124.) non vehementer se repugnaturum ostendit, si qui Suidam errasse contenderit. Fortasse grammaticis obversabantur Pacis versus 242. et seqq. *Λακεδαίμον* V. E. Schol. *ποιήσει*] Scribe *πείσει*, a *πάσχω*: ut apud enarratorem Comici. *Küst.* 12. *Τημοῦχος*] Scribe *Τιμοῦχος*, per ι, et suo loco pone. *Küst.* Sic et Portus et Reinesius, citans Strabon. IV. p. 179. Tota glossa originem traxit ab v. *Ἐπίκουρος*. 13. *Μεσσήνης*] Leg. *Μασσιλίας*: nam Massilienses *Τιμούχους* nominant auctore Strab. l. l. optimates. *Reines. τῆς Μεσσήνας* V. ap. Gaisf. Corrige *Μεσσήνιοι*. *Τοῦ γε μὴν Τημ.*] Scribe *Τοὺς γε μὴν Τιμούχους καθῆραι πᾶσαν τὴν πόλιν* etc. Sic enim legitur supra v. *Ἐπίκουρος*, ubi locum integrum habes. *Küst.* 16. *Τῆνα*] *Τῆνα* bis V. Hanc et continuam gl. transposuit *V. Mox *ἐκεῖνα* B. V. E. *Θεόκριτος*] Idyll. I, 1. *Küst.* 19. *Τὴν Ἀκεσαίου*] Explicate Diogenian. I, 57. Deest gl. V. ap. Gaisf.

1. *Νηλέως ὁ Ἀκεσαῖος κυβερνήτης*] *Νείλεω κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος* A. *V. (ubi *Νειλέως*) Photius. 2. *Τηνάλλως*] Vid. *Πρόλαλος*. Dio Cass. p. 885. *τὴν γε ἄλλως. Toup. τὴν ἄλλως* A. Photii MS. Vide supra v. *Ἄλλως*, item Schaef. in Dionys. p. 230. 4. Versus per interrogationem dictus videtur. 5. *Θεαιτήτῳ*] P. 172. extr. Locos Demosthenis dedit Bergerus in Alciphr. I, 19. 6. *Ὡς δὲ λόγους*] Accedat hic locus item ut dictio continua fragmentis Maichi. 9. *ἀναχορεύσωμεν*] *ἀναχορεύσομεν* A. E. et infra, sed ω inter vss. E. Post *ὄρχησιν* V. addit *καὶ δεύτερον*, qui eundem ordinem infra servavit: recte, opinor, modo novissimum membrum post *βασιλέα* tollatur. 11. *Μάρκος*] *Μάρσος* A. *Μάλσος* V. Lege *Μάλχος*. Si tamen libri darent optionem, reponi mallem *Μαρκιανός*. 12. *δεύτερον*] *δευτέραν* E. 14. *Τὴν γῆν ὅταν νομ.*] Aristoph. Ran. 1484 — 86. (1511.) Sententiam illam satis eleganter ornavit Aristides Panath. T. I. p. 248. Totam glossam post v. *Τὴν ἀωριστί μ.* traiecit *V. *πολεμίων*] *σαλαμινίων* E. 15. *τὴν σφετέραν δὲ* Med. 17. *εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur etiam apud Scholiastam in modo indicatum locum Aristophanis; itemque apud Nostrum supra v. *Περικλῆς*. *Küst.* 18. *ἐμβαλόντων*] *ἐμβαλλόντων* A. (cum altero Schol.) om. *τῶν* ante *Λακεδαιμονίων* cum *V. ubi *τῶν πολεμίων* E.

Τημελήσαντες. Qui curam gesserunt. *Τημελῆσαι.* Curare, providere. *Τημελούμενον.* Illum qui curatur, vel cuius cura geritur. *Τῇ μέν.* Ubi quidem. vel partim. *Τήμενος.* Nomen proprium. *Τήμερος.* Hodiernus, quod dicitur de re, at *τήμερον* de tempore. in *Pace*: *Io Lacedaemon, quibus malis afficieris hodie!* *Τημοῦχος.* Timuchos vocant magistratus Messeniorum. *Timuchos totam urbem lustrare, quasi purgamentis quibusdam et piaculis liberatum.* *Τήνα.* Illa. Theocritus: *Suavis est susurrus, quem pinus, caprarie, illa.* *Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην, Acesaei lunam.* proverbium, quod dicitur de cunctatoribus et cessatoribus. Acesaeus autem Nilei gubernator fuit. *Τηνάλλως.* Frustra. dicitur etiam *οὐ τηνάλλως*, cum negatione. Philemo *Nocte*: *Canistrum vero frustra tenens circumibit puer.* extat etiam apud Demosthenem; itemque in *Theaeteto* Platonis. *Cum audissent haec inania tantum esse verba, ad compositionem cum Zenone faciendam se converterunt.* *Τὴν αὐτὴν ταύτ. Eandem saltationem denuo saltabimus.* i. e. ad eandem actionem redeamus. hoc dixit Marcus ad Zenonem Imperatorem. *Τὴν γῆν ὅτ. Terram hostium cum duxerint suam, suam vero esse hostium; opes in navibus, inopiam autem opes.* haec erat Periclis sententia, qui, cum Lacedaemonii irruptionem in Atticam facerent, Atheniensibus auctor fuit, ne illis obviam prodirent, sed ut intra moenia manerent, ipsique Laconicam classe invaderent. in expeditione igitur terrestri ne spem salutis ponerent; at copias navales ut viam salutis existimarent. vel sic: ut solas opes ducerent, naves quam plurimas haberent; pro damno vero reputarent pecuniam, quae in

κωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ θαλάσσης τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἢ οὕτως· ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γένηται, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν· οἷον, τὰ θεωρικὰ καὶ τὰ δικαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γενομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι.

Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι.

Τὴν δωριστὶ μόνην ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι τὴν λύραν· ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω. τουτέστι, τὴν δωροδοκηστί.

Τήνελλα. μίμημα φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς. Ἀρχίλοχος·

Τήνελλα, καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες,
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύω.

Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἐὰν νικήσῃς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.

ἀντὶ τοῦ νικηφόρος. τήνελλα δὲ κρουμάτιον ἐπινίκιον. ἢ τήνελλος, ἁρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ.

ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

*ὁ δὲ πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων· ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησαμῆς. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνη- 463
ταῖς· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας, καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἑω νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ νοῦς, ὅτι ἂν μὴ νικηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένηται δὲ ταῖς περιεργίαις καὶ ἀναισχυντίαις οὐδὲν ἧττον, ἡμέτερον τὸ τερμάτιον· τουτέστιν, ἡ νίκη.*

Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον. παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη· Ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.

Τὴν θύραν ἔχων τετρημένην ὥσπερ αἱ ποῖμναι· ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου.

Τηνικαῦτα. τότε.

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα. ἀπὸ χρησμοῦ τινος

---

1. *τὸν οὖν*] τὸ οὖν B. E. τὸν γοῦν *V. 2. τὸν δὲ . . τοῦτον*] τὸ δὲ . . τοῦτο. dedi cum superiore gl. et A. (ubi *τὸν*) B. E. τοῦτο etiam Med. 5. *τούτου γένηται*] τῆς γῆς ℓ Schol. *τὰ θεωρικὰ*] Scribe *τὰ θεωρικά*. Vide supra v. *Θεωρικά*. Küst. *θεωρῆ*[τ] A. *θεωρκτὰ* B. *θεωρκτὰ* B. *θεωρτὰ* E. *V. 6. συμβουλεύει — γενομένην*] συμβουλεύειν — γινομένην V. ap. Gaisf. 9. Sub finem omisi, quae habet A. in margine: *τήνδε. ἀντὶ τοῦ ταύτην.* Horum vicem *παροιμία* Photius. 10. *Τὴν δωριστὶ μ.*] Haec sunt verba Aristoph. Equ. 985. sed ubi ultima sic leguntur, *ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν.* Küst. Meliora gl. *Δωριστί*, qui fons est huius observationis. *μόνον*] *μόνην* A. B. V. E. 11. *δωροδοκιστί*] Correxi cum Med. 13. *Τήνελλα. μίμημα φων.*] Ex Scholiasta Aristophanis in Acharnens. in fine. Küst. 15. *Τήνελλα, καλλίνικε χ.*] Sic etiam legitur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. At metri gratia scribendum potius est, *Τήνελλα, καλλίνικ' ἄναξ χαῖρ' Ἡράκλεες.* Küst. Erravit Küsterus, quem fugerit extra versum esse positum *τήνελλα*, cum Scholiis autem Pindaricis legendum, *ὦ καλλίνικε χ. ἄ. Ἡράκλεες*, itemque *κἰόλαος*. Vid. Archilochi fr. 60. 17. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 276. 18. *μέντοιγε νικᾷς*] *νικήσῃς* A. B. V. Med. et E. nisi fallit compendium.

1. *ἁρμονία*] ἁρμονίαν A. 2. *αὐτοὺς*] Immo *αὐτὸν* cum Schol. 3. *Ἦν δ' ἀναιδ.*] Et hic senarius legitur Aristoph. loco laudato. Küst. *εἶ δ'* V. Mox *ὁ* om. A. E. *V. 5. ὁ δὲ πυραμοῦς εἶδος πλακ.*] Haec et quae sequuntur nihil faciunt ad vocem *τήνελλα*, sed ad vocem *πυραμοῦς*. Vide supra v. *Πυραμοῦς*, ubi eadem leguntur. Küst. Item v. *Τεχνάζειν*. 6. *πυρῶν*] *πυρῶν* A. B. V. E. Med. *σησάμης*] *σησαμῆς* *V. *σησάμων* Schol. vulg. De quo dictum in gl. superiore. 10. *νικήσας* abest a gl. superiore et Schol. 11. *ἂν μὴ*] *ἂν* omiserunt A. V. E. *νικηθῇ*] *νικηθεὶς* V. E. Id vestigiis librorum obsecutus, qui sermonem anacoluthum ostendunt Scholiastis haud insolitum, recipere malui quam quod Gaisfordus *νικηθῇς* cum Med. *κἂν ἡττηθῇς* Schol. Novissima recedunt a scriptura Schol. *κἂν ἡττηθῇς (φησὶν) . . . βοῇ, περιγένῃ δὲ ἐν ἀναιδείᾳ, οὐδὲν ἧττον ἡμετέρα ἡ νίκη.* Praestat auctior Suidae oratio, modo leniter refingamus, *π. δὲ ἐν πανουργίαις καὶ ἀναισχυντίαις*: sed *τερμάτιον* quid sit ignoro. Nisi forte sufficit *κερμάτιον*. Interim recepi, quod sensus et germana Comici lectio *παρέλθῃ σ'* flagitat, *περιγένηται* cum V. (nam edd. *περιγένῃ*): idemque *οὐδὲν ἧττον* ad superius membrum retraxi. 14. *κάμνει*] *κάμνειν* A. E. Photius. Expectabatur *κάμνεις*. 15. *Ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν*] Vide supra v. *Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν*. 16. *τετρημένην*] *τετριμμένην* Diogenian. VIII, 56. qui modo *ἔχει. τετριμμένην* Med. Sermo proverbialis notabat eius inhumanitatem, qui hospites accessu prohiberet eosque per ianuae partem infimam vel posticam, qualis ovibus aditum solet praebere, quasi dicas per foramen forium iubere insinuare. 17. *ἀπροσπελάστου*] *προσπελάστου* V. 19. *Τὴν κατὰ σαυτ.*] Hunc egregie faciunt ea, quae notat Scholiastes Aeschyli in Prom. Vinct. 886. *Τὸν Πιττακὸν λέγει*, inquit, *ὅν ποτέ τις βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μὲν μιᾶς οὔσης πλουσίας, τῆς δὲ ἑτέρας πενεστέρας καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀπορῶν, ποίᾳ κληθείη ἀνδρί, ἠρώτησε, ποίᾳ χρήσαιτο γυναικί. τοῦ δὲ εἰπόντος, μέτιθι πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῖν ταῖς βεμβιξι παίζοντας, ὅ ἐστι ταῖς στρόμβαις, καὶ ἀπ' αὐτῶν μαθήσῃ, ποίᾳ ἂν χρήσαιο γυναικί· ἀπελθὼν ἐκεῖνος, ἠκροάσατο τῶν παίδων λεγόντων πρὸς τὴν οἰκείαν στρόμβαν, τὴν κατὰ*

---

alios usus impenderetur, velut in spectacula et iudicia. suadet igitur ut omnes sumptus, qui in ista conferebantur, navibus assignentur. *Τὴν γλαῦκα τωθ.* Noctuam deridet. *Τὴν δωριστὶ μόν. Doricae tantum harmoniae eum semper accommodare lyram; aliam vero nullam concedere* quasi dixisset *δωροδοκηστί. Τήνελλα.* Imitatio cuiusdam soni, quem edit tibia. Archilochus: *Tenella, inclite victor, salve rex Hercules, tuque et Iolaus, bellatorum par.* Aristophanes: *Sed si quidem illum viceris clamore, triumphus tibi accinetur.* id est, victor eris. *τήνελλα* enim carmen est, quod in laudem victoris canitur. vel *τήνελλος*, harmonia lyrae. quodsi clamando eum viceris, musicorum praestantissimus eris. *sin impudentia te superaverit, noster erit pyramus* pyramus autem genus est placentae, ex melle cocto et frumento tosto confectum; ut sesamus ex sesamo. hae placentae praemia proponebantur iis, qui noctem pervigilassent. solebant enim in compotationibus de vigilia inter se certare; quique ad auroram usque pervigilasset, victor pyramuntem accipiebat. sensus vero est: si tamen clamore ab ipso non sis victus, aliter autem flagitiis et solita impudentia superior discesserit, victoria nostra erit. *Τὴν ἐμὴν κ. v. Meo laboras morbo.* proverbium illi simile: *idem trahimus iugum. Τὴν θύραν ἔχ. Ianuam habens perforatam ut pastorum casae.* dicitur de inhumano, qui omnis commercii sit expers. *Τηνικαῦτα.* Tunc. *Τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα.* Tuam se-

ἐλέχθη. τουτέστιν, οἷος εἶ, τοιοῦτος καὶ φαίνου, καὶ μείζοσι μὴ συμπαρεκτείνου. τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Σόλωνος. ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χίλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινί, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου. ἴσον τῷ γενναΐζου.

Τῆνος. μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Τὴν ταχίστην. ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. Ὁ δὲ φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα.

Τὴν τράπεζάν οἴσομαι. Ἀριστοφάνης. τουτέστιν, ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω, καὶ οὐ χρεία παιδός.

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν. βοηλάτης ἐκ κώμης ἅμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, δέον βοηθεῖν ἀργὸς ἵστατο τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς εἶπε· τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε, καὶ τότε τὸν θεὸν εὔχου, ὅταν καὐτός τι ποιῇς· μὴ μέντοι γε μάτην εὔχου. ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰςήχθη.

Τηξιμελεῖ. φθοροποιῷ.

Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος ἔδραμε θυμῷ
ἐς προτέρην ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.

Τήραιος. ὄνομα κύριον. ὁ Μῆδος.

Τηρεύς. ὁ τηρῶν.

Τηρίβαζος. ὄνομα κύριον.

Τηριδάτης. ὄνομα κύριον. 464

Τηρῶ. αἰτιατικῇ.

Τήρωνες. οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ πολέμια καὶ οὔπω ἐγγεγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις τήρωνες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις.

Τῆς. ἀντὶ τοῦ ταύτης. οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον. Ὅμηρος·

Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι.

ἀντὶ τοῦ ταύτης. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ·

Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς.

ἀντὶ τοῦ ταύτης.

Τῆς Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος. ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι.

σαυτὸν ἔλαυνε· καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου τῶν παίδων, τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικί. Hunc locum ideo adduxi, quod eum ab Erasmo et Schotto, qui proverbia Graeca collegerunt et illustrarunt, praetermissum esse videbam. *Küst.* Vid. Menag. in Diogen. Laert. I, 80. ubi venustum Callimachi prodit epigramma. Tetigit Blomf. in Aeschyli l. l.

2. συμπαρεκτείνου] παρεσυμικτείνου E. Hinc exorditur Photius. *Πιττακοῦ*] *Πυθικὸν* A. B. V. E. Photius. Ingeniosam correctionem fecit Med. 6. γεναΐζου] γενναΐζου A. V. E. Med. Vide quos attulit Gaisfordus, Platon. Cratyl. p. 411. A. et Plutarch. T. II. p. 387. D. ubi Wyttenbachius p. 280. quaedam collegit. 7. τῶν om. *V. 9. Ὁ δὲ φιλοτ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 70. *Küst.* Miror τὸ ante *τὴν* ab editoribus Suidae non esse desideratum. 10. Ἀριστοφάνης] Pac. 1032. *Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει. Küst.* Ubi paulo aliter Scholia. 11. αὐτῷ *V. Deinde reieci gl. *Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν. Küsterus*: „Vide supra v. *Συνεκποτέα.*" Gl. A. in marg. reiecit. 12. Τὴν χεῖρα προσφ.] Simile huic est proverbium *Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει*: de quo vide Nostrum supra. *Küst.* Haec nihil nisi carmen solutum Babrii fab. 20. praebent. 13. ἄγων] ἀνάγων A. 14. κοιλώδη φάραγγα Photius. 15. ἵστατο] ἵσταται V. εἰστήκει Babrius. Dein τῷ om. Phot. 18. τῷ θεῷ] τὸν θεὸν A. V. Photius. τοῖς θεοῖς δ' εὔχου Babrius. ὅταν — εὔχου om. V. 20. εἰςήχθη] ἤχθη V.

2. Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκ.] Philippi Thessal. XXV, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 234. 4. προτέρων] προτέρην A. B. E. *V. Anthol. 6. Τηρεύς. ὁ τηρ.] Vide supra v. *Ταώς*, ubi locum hunc illustramus. *Küst.* Aliud Suidas spectavit: quippe Herodianus Epimer. p. 189. τηρεύς, ὁ σάκκον βαστάζων. 7. Τηρίβαζος] Τηριβάζης A. V. Xenophontis locum bis inculcatum: *Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζε*, delevi cum A. *Küsterus*: „*Ξενοφῶν*] *Ἀναβ.* lib. IV. p. 327. (c. 4, 4.) ut Portus etiam monuit. Vide quoque vv. *Ἀνέβαλε* et *Τιρήβαζος*, ubi idem fragmentum legitur." Ceterum *V. *Τηρίβαζος* post *Ξενοφῶν* repetiit. Infra *παρῇει* Edd. ante Gaisf. *παρείη* B. V. Deinde *τὸν* om. *V. Tandem *ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζεν ἤγουν ἀνέβαλλεν* V. 9. Cf. Herod. Epimer. p. 248. Crameri Anecd. Vol. IV. p. 300. Om. vulg. silente Gron. 10. πολεμικὰ] *πολέμια* restitui cum A. B. V. E. 13. ἀντὶ τοῦ ταύτης. *οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον*] Observatiuncula haec infirmo tibicine nititur. Potius enim contra Suidam dixerim, vocalem *τῆς* in subiunctis locis Homeri esse articulum, non vero ibi pro *ταύτης* poni. *Küst.* Praestat excerpere Schol. Ven. in priorem locum: *ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ἄρθρον· τὸ γὰρ τῆς νῦν ἀντὶ τοῦ ταύτης παρείληπται, καὶ ἔστιν ὁ λόγος, μήποτε τῆς ταύτης εὐνῆς ἐπιβήμεναι.* Hunc Schol. proculdubio ob oculos habuit Suidas. *Gaisf.* Küstero Bosius repugnabat; neque hodie post Reizium aliorumque operam attinet his immorari. Unum addimus, Med. post *τῆς* in Homericis bis virgula interpunxisse: nempe ut *τῆς* ex nomine suspenderetur. 14. Ὅμηρος] Il. *ι*. 133. *Küst.* 16. ἐν Ὀδυσσείᾳ] *β'*. 206. ubi Schol. *ὁ δὲ Ἀρίσταρχος λείπειν φησὶ τὸ ἄρθρον, ἵν' ᾖ εἵνεκα τῆς ταύτης ἀρετῆς.* 19. Τῆς Μεγαρέων ἄξ.] Confer Nostrum supra v. *Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος*, et infra v. *Ὑμεῖς ἆ Μεγαρεῖς. Küst.*

---

mitam perge. hoc ab oraculo quodam fluxit. id significat: qualis es, talis etiam videare, neu maioribus paria facias. hoc apophthegma alii dicunt esse Pythicum, alii Solonis. quidam vero Chilonem id dixisse tradunt, cum quidam ipsum consuleret, an opulentam duceret uxorem. *Τὴν λεοντῆν ἐνδύου.* Leoninam pellem indue. id est, fortem te praesta. *Τῆνος.* Tenus, ex Cycladibus insula. *Τὴν ταχίστην.* Adverbium, celeriter. *Ille vero quam primum de summa rerum decernere cupiebat.* *Τὴν τράπεζαν οἴσομαι.* Mensam afferam. hoc est, mihi ipse ministrabo, nec famulo opus fuerit. *Τὴν χεῖρα προσφ.* Manum cum admoveris operi, deum invoca. bubulcus ex vico plaustrum agens, cum id in profundam voraginem incidisset, succurrere noluit, sed otiosus astabat, Herculem invocans, quem prae ceteris diis colebat. tum deus ad illum accedens dixit: *Rotis manum admove et boves stimula, tunc deum licebit invocare, cum et ipse feceris aliquid; vanis autem precibus ne deos exposce.* hinc proverbium ortum est. *Τηξιμελεῖ.* Tabifico. *Tabifico morbo debilitatus secum recoluit pristina facinora, fortitudinem suam testantia.* *Τήραιος.* Nomen Medi. *Τηρεύς.* Custodiens. *Τηρίβαζος.* Nomen proprium. *Τηριδάτης.* Nomen proprium. *Τήρωνες.* Tirones apud Romanos vocantur milites novitii, bellorum adhuc inexperti. *Τῆς.* Huius. non est autem articulus. Homerus: *Nunquam me huius lectum ascendisse.* et in *Odyssea*: *Propter huius virtutem.* ubi *τῆς* ponitur pro *ταύτης.* *Τῆς Μεγαρ. Digni qui Megarensium loco habeantur.* id est, con-

Τῆς μητρὸς ὡς αἴξ καλεῖται· οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

Τῆς μωρίας ὄντα τηλικουτονί. ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἐνηλίκων ὄντων. οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

Τητᾶσθαι. στερίσκεσθαι. Σοφοκλῆς·

Τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως.

Καὶ αὖθις·

Οὐ τητώμεναι
τολοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετε.

Τῆτες καὶ τῆτα. τούτῳ τῷ ἔτει, ἐπ' ἔτος.

Ἐγελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τοῦτο δὲ οἱ Δωριεῖς τᾶτες λέγουσι, καὶ διὰ τοῦ δ τῆδες.

Τητινή. χθεσινή. καὶ οὐδέτερον τητινόν.

Τητώμενον. στερισκόμενον.

Τηυσίη. ματαία.

Τί. οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς τοῦτο τὸ Τὶ γένος τοῦ ὄντος τίθενται. τὸ γὰρ Τί δῆλον ὅτι καὶ ὄν. εἰ δὲ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν λόγον. διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι, κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀσωμάτων.

Τιάρα. κόσμος ἐπικεφάλαιος· ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην. καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι· ὡς Φύλαρχος ἐν ῑ. τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κίταριν ὡς διάφορον.

Τιαρηφόρος. 465

Τί βαιόν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Σοφοκλῆς·

Τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου;

Τιβέριος, φιλόσοφος καὶ σοφιστής. Περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία γ'. Περὶ παρασκευῆς. Περὶ μεταποιήσεως. Περὶ ἱστορίας. Περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως. Περὶ διαιρέσεως λόγου. Περὶ

1. Attigit huius dicti sententiam Wessel. in Herod. I, 173. 4. *Τῆς μωρίας τὸν Δ.*] Aristoph. Nub. 816. *Küst.* Post *μωρίας* expunxi *τὸν Δία νομίζειν* cum A. B. V. Ox. *τ. Δ. νομίζεις* E. Nempe quisquis haec e Scholio Comici (ubi recte perscriptum extat membrum unum, *οἷον τ. ἔχοντα .. καὶ ὀφείλοντα π. εἰδ.*) collegit, is studio consueto qualemcunque paroemiam extudit. *ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων ἐνηλ.*] Videtur grammaticus noster existimasse, citata verba Aristophanis sensum proverbialem habere. Sed id cum secus se habeat, observatiuncula haec lituram meretur. *Küst.* 6. Post h. gl. *Τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. ζήτει ἐν τῷ Ὑπωπιάζω*, omiserunt A. V. Habet tamen A. in marg. ubi *ἄνοιαν* et *ποιῆσθε*. 7. *Σοφοκλῆς*] Philoct. 382 — 84. 9. *πλέων* Med. 12. *Οὐ τητώμ.*] Sophocl. Oedip. Col. 1618. 13. *τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον* MSS. Soph. plerique. 14. *καὶ τῆτα* om. Phot. *καὶ*] *ἃ καὶ* *V. 15. *Ἐγελᾶτ', ἀνθ' ὧν λ.*] Aristoph. Nub. 624. *ἐγελᾶτ'* om. E. Legendum *γελᾶτ'*. *λαχὼν Ὑπέρβολος*] *Ὑπ. ἔλαχεν* Ox. *Ὑπέρβολον ἔλαχε* A. V. 17. *τοῦτο δὲ*] *δὲ* om. A. Dein *οἱ* om. *V. *τᾶτες*] *σᾶτες* Schol. Nubium. 18. *τῆδες*] Sic Schol. Aristoph. Ach. 15. *τῆδε* V. 19. *Τητινή*] Cf. Phrynichus Segu. pp. 41. 66. 20. *Τητώμενον*] Schol. Platon. p. 453. *Τητώμενα. στερισκόμενα.* 21. *Τηυσία*] *Τηυσίη* A. *V. *Τηυσίην* Od. *γ'*. 316.

1. *τὸ Τὶ*] *τὸ* om. V. qui infra *αὐτῷ φασιν.* 6. *κόσμος ἐπικ.*] Conf. Schol. Aristoph. Av. 487. et Platon. p. 415. De instituto Persarum omnia post Brissonium pervagata: vide tamen Plutarch. de frat. am. p. 488. D. 7. *ὀρθὴν*] Philostrat. Ep. 29. *πρέπει βασ. μεγάλῳ ποροθητῇ τιάρα.* Leg. *ἡ ὀρθὴ τιάρα.* Illud *τῇ* est geminatio syllabae sequentis. Vide Wesseling. Obss. p. 175. Xenoph. Anab. [II, 5, 23.] ubi v. Hutchinson. Eunap. in Aedes. p. 46. Herodot. Wessel. p. 88. *Toup.* MS. 8. *Δημάρατος*] Senec. de Benef. VI, 31. *Reines.* Mox *ἐπί τινας* V. 12. *Φίλαρχος*] Scribe *Φύλαρχος. Küst.* Sic A. B. V. E. Photius. Mox *ἐν ῑ* A. V. Photius. *ἐν ἐνδεκάτῳ* edd. vett. Cf. Luchtii Phylarchum p. 67. Nec dubito quin eadem in observatione prolatus a Schol. Avium *Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ* ad Suidae fidem sit exigendus. 13. *κίταριν*] Vide Hesych. v. *Κίδαρις. Küst.* Eodem spectare videtur Schol. Ven. Avium nunc mutilum: *τὴν δὲ ἐπὶ κεφαλῆς κίταριν.* 15. *Τιαροφόρος*] *Τιαρηφόρον* A. *Τιαρηφόρος* B. V. et inter vss. E. 16. *Σοφοκλῆς*] Ai. 90. 17. *τῆς συμμάχου*] *τῆς σῆς σ.* E. *τῆς συμμαχίας* V. 18. *φιλόσοφος*] Leg. *φιλόλογος.* Nihil est in scriptis enumeratis, quod philosophum indicet. *Hemst.* Insolens tamen philologi appellatio, si quidem Suidae glossas de vitis rhetorum et sophistarum circumspectamus. Ceterum ab indice librorum, quorum nullum alii commemorant, abest libellus ille *περὶ τῶν παρὰ Δημοσθένει σχημάτων* a Boissonado auctius editus, quem solum tenemus. 21. *καὶ συνθέσεως*] *περὶ συνθέσεως* V.

tempti. *Τῆς μητρ. A matre tanquam capra denominatur.* haedi enim in caprarum gregibus ex matre dignoscuntur. non enim ex patribus dignosci possunt. *Τῆς μωρ. O stultitiam, cum tantae sis aetatis.* dicitur in eos qui absurda dicunt, quamvis perfectae iam sint aetatis et omnia scire debeant. *Τητᾶσθαι.* Privari. Sophocles: *Talibus probris exceptus domum navigo, rebus meis privatus a pessimo et ex malis procreato Ulixe.* Et iterum: *Quo orbatae reliquum iam vitae tempus transigetis.* *Τῆτες* et *τῆτα.* Hoc anno, in annum. *Ridetis; quorum causa Hyperbolus scriba sacrorum hoc anno sorte lectus.* Aristophanes *Nubibus.* Dorienses autem pro *τῆτες* dicunt *τᾶτες*, et per *δ*, *τῆδες.* *Τητινή.* Hesterna. et *τητινόν*, genere neutro. *Τητώμενον.* Orbatum. *Τηυσίη.* Vana. *Τί.* Aliquid Stoici genus Entis ponunt. manifestum enim, Aliquid etiam esse Ens. sin vero est Ens, Entis etiam definitionem admittet. quare etiam generalius id esse dicunt, quippe quod non solum de corporibus, sed de rebus etiam incorporeis dicatur. *Τιάρα.* Capitis ornamentum. hanc soli reges rectam apud Persas ferebant, duces vero inclinatam. itaque Demaratus Lacedaemonius, qui cum Xerxe Athenas ivit, cum ob rem feliciter gestam rex ipsi permisisset, ut peteret quicquid vellet, petiit ut recta tiara Sardes ingredi sibi liceret: quod Phylarchus libro X. tradit. idem autem esse dicunt citarin. Theophrastus vero in libro de Cypriorum regno citarin esse diversam statuit. *Τιαρηφόρος.* *Τί βαιόν.* Ne paulum quidem. Sophocles: *Adeone parum curas belli sociam?* *Τιβέριος.* Tiberius, philosophus et sophistes. scripsit de Formis orationis lib. III. De Apparatu. De Commutatione. De Historia. De Dispositione et compositione orationis. De partitionibus oratoriis. De orationis urbanae mutatione. De de-

μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ. Περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν. Περὶ προλαλιῶν καὶ προοιμίων. Περὶ ἐπιχειρημάτων. Περὶ Δημοσθένους καὶ Ξενοφῶντος. Περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

Τιβέριος, Ὀκταβίου υἱός, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃ ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο, φοβερᾷ μὲν ὠμότητι, μυσαρᾷ δὲ καὶ ἀθέσμῳ πλεονεξίᾳ αἰσχρᾷ τε ἡδυπαθείᾳ χρησάμενος. στρατείαν μὲν γὰρ ἅπασαν αὐτὸς ἠρνήσατο, διὰ δὲ τῶν ὑποστρατήγων γλίσχρως καὶ ῥᾳθύμως τοῖς ἐναντίοις προςπολεμῶν. κακοήθης δὲ ὢν ἔστιν οὓς τῶν συμμάχων βασιλεῖς τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπάτῃ μετελθὼν ἀφείλετο· ὧν Ἀρχέλαος ἦν ὁ Καππαδόκων βασιλεύς, ὃν ἠπίοις καὶ θεραπευτικοῖς καλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκέτι πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπονοστῆσαι συνεχώρησεν, ἀλλ' ἐπαρχίαν τὴν Καππαδοκίαν ἀπέφηνε, καὶ τὴν μεγίστην τῶν τῇδε πόλεων, Μάζακα ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐνοίκων ὀνομαζομένην, ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὴν προςηγορίαν ἐπέταξεν· ἥπερ δὴ καθ' ἡμᾶς Καισαρεία ἐστὶν ἐπώνυμος. ἐς γῆρας δὲ ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει.

Τιβέριος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ἰδιωτάτῃ φύσει ἐκέχρητο· οὔτε γὰρ ὧν ἐπεθύμει προςεποιεῖτό τι, καὶ ὧν ἔλεγεν οὐδὲν ὡς εἰπεῖν ἐβούλετο· ἀλλ' ἐναντιωτάτους τῇ προαιρέσει τοὺς λογισμοὺς ποιούμενος, πᾶν ὃ ἐπόθει ἠρνεῖτο, καὶ πᾶν ὃ ἐμίσει προςετίθετο. τοὺς περισσὰ ἐπαίροντας ἄρχοντας ἐκόλαζε, λέγων, κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐ ξυρᾶσθαι βούλομαι. οὕτω δὲ ἦν ἴσος, ὥςτε ὀρχηστήν τινά ποτε ἐλευθερωθῆναι βουληθέντα, μὴ πρότερον συναινέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτοῦ πεισθῆναι καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν, καὶ συνηγωνίζετο, φρουρὰν μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρήγγειλε σηρικῇ ἐσθῆτι

1. πολιτικοῦ] ποιη^λ V. Deinde προλαλιῶν, quam vocem ignorant lexica, miror adhuc citra suspicionem esse perlatum. Nempe προοιμίων ut fit librarius lusit, ut λαλιῶν, quarum usum in arte sophistarum (vide vel Alberti in Hesych. v. Ἐπιλαλιαί) nemo nescit, una syllaba cumularent. 4. Περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου om. V. 5. Τιβέριος, Ὀκταβίου υἱός, βασ.] Quae hic Suidas de Tiberio refert, sumpta sunt ex Graeca versione Eutropii, non ea, quam hodie habemus, sed alia multo vetustiore, quae hodie intercidit. Latina autem Eutropii sic se habent: *Tiberius ingenti socordia imperium gessit, gravi crudelitate, scelesta avaritia, turpi libidine. nam nusquam ipse pugnavit: bella per legatos gessit suos. Quosdam reges per blanditias ad se evocatos nunquam remisit: in queis Archelaum Cappadocem; cuius etiam regnum in provinciae formam redegit, et maximam civitatem appellari nomine suo iussit: quae nunc Caesarea dicitur, cum Mazaca antea vocaretur.* Ex his Graeca Suidae expressa esse apparet. *Küst.* Ὀκτάβιου A. E. Τιβέριος Ὀ. υἱός om. V. 7. καὶ ἀθέσμῳ desunt Exc. Vales. p. 802. 8. στρατείαν] στρατιὰν A. B. V. E. Med. 11. Post προςπολεμῶν desideratur verbum finitum. ἔστιν βασιλεῖς] βασιλέων A. 13. Καππαδόκων] Καππαδο^ς A. ὃν ἠπίοις — οἰκείαν om. V. 16. ἐπαρχίαν] ἐπάρχοις *V. ὑπαρχίαν A. qui mox Καππαδο^ς. 17. Μάζακα] Vide Stephanum Byzant. v. Μάζακα, et ibi interpretes. *Küst.* Adde v. Καισάρεια.

4. ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει] μακρὸν ἐλάσας ἀποθνήσκει V, probabiliter. 5. Τιβέριος, βασιλεὺς Ῥωμ.] Haec Ioanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis historicis ab Valesio editis p. 801. *Küst.* Recte vir doctissimus. Quod pluribus verbis Antiochenus, paucis conclusit Suidas. Sic solet noster lexicographus. Notanda autem vis verbi ἐπαίρειν, quae neutiquam obvia est et viros doctissimos fugit. Περισσὰ ἐπαίρειν est, *plus aequo sumere, plus quam oportebat exigere.* Quod publicani et praesides provinciarum lubenter faciebant. Πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον πράττειν vocat Lucas. Verbum autem αἴρειν in hoc negotio usitatissimum est. Lucas VI, 30. XIX, 21. Dicitur autem αἴρειν et ἐπαίρειν, ut λούειν et ἀπολούεσθαι. Ceterum quod monendum, verba αἴρειν, ἐπαίρειν, φέρειν, βαστάζειν, et si quae alia eiusdem farinae vocabula, nunc *ferre* nunc *auferre* significant. Quo postremo sensu accipiendus videtur Ioannes XII, 6. de quo consulendus elegantissimus Menagius in Laertii Lacydem. *Toup.* Haec parum valent ad verbum ἐπαίρειν explicandum, quod paucis exemplis munit Reiskius in Constant. Cerim. p. 738. Ac vereor ne lectio sit adulterata. ἰδιωτάτῃ] ἰδιωτάτῃ B. V. E. et Exc. cum Dione Cass. LVII, 1. ἐν κοι^ν πο^λ ἰδιωτάτῃ A m. rec. 6. οὔτε] οὔτε γὰρ A. V. Exc. Dio. 7. οὐδὲν ποιεῖν] οὐδενὸς εἰπεῖν A. V. οὐδὲν γὰρ εἰπεῖν *V. οὐδὲν ὡς εἰπεῖν Exc. Dio. Tum ἐβουλεύετο E. 9. ὃ ἐπόθει] ὃ ἂν ἐπ. V. qui mox ἐμίσει. Item ὃ ἂν ἐμίσει V. Tum πάνυ ante προςετίθετο om. A. V. Exc. ὃ ἐμίσει, προσεποιεῖτο Dio, probabiliter. 10. τοὺς περισσὰ ἐπαίροντας ἀρχ.] Plenius et planius Ioannes Antiochenus: Τοιοῦτος δή τις ὢν τοὺς ἄρχοντας, οὓς ὑπὲρ τὸ διατεταγμένον λαμβάνοντας εὕρισκεν ἢ καὶ τὰ δημόσια σφετερίζοντας, ἐκόλαζε, λέγων etc. *Küst.* Saltem τοὺς τὰ περισσὰ corrigendum. Idem Ioannes deinde ἀποξυρᾶσθαι βούλομαι. οὕτω τε ἐς πάντα ἴσος καὶ ὅμοιος ἦν. Dictum illud Tiberii commemorant Sueton. Tib. 32. Dio LVII, 10. Orosius VII, 4. 11. κείρεσθε *V. 13. ἐλευθερωθῆναι βουλ.] Ioannes Antiochenus rectius, τοῦ δήμου ἐλευθερωθῆναί ποτε βουληθέντος. *Küst.* ἐλεύθερον αὐτοῦ γενέσθαι V. 15. τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδ.] Locus hic ex Ioanne Antiocheno sic legendus et supplendus est, τοῖς γε ἑταίροις ὡς ἐν ἰδιωτείᾳ συνῆν, δικαζομένοις συναγωνιζόμενος, καὶ θύουσι συνεορτάζων, νοσοῦσί τε ἐπισκεπτόμενος, μηδεμίαν φρουρὰν ἐπαγόμενος. *Küst.* τοῖς γὰρ — ἐπαγόμενος om. V. 17. Haec omnia copiosius Exc. καὶ παρήγγειλε] παρήγγειλε δὲ V. et mox χρῆσθαι.

monstrativis orationibus. De Praefationibus et Prooemiis. De argumentis. De Demosthene et Xenophonte. De Herodoto et Thucydide. Τιβέριος. Tiberius, Octavii filius, Romanorum Imperator, stolide et amenter imperium administravit, terribili crudelitate, detestanda avaritia, nefaria turpique voluptate usus. omnem enim bellicam expeditionem ipse recusavit; per legatos vero sordide et ignave hostibus bellum fecit. cum autem esset homo malitiosus, nonnullos socios reges fraude circumventos suis regnis spoliavit. ex horum numero fuit Archelaus, Cappadocum rex, quem blandis et benignis verbis ad se vocatum non amplius in regnum suum redire sivit, sed Cappadociam in provinciam redegit, et maximam illius regionis urbem, ab incolis Mazaca prius vocatam, de suo nomine appellari iussit: quae nunc Caesarea vocatur. ad longam tamen senectutem provectus obiit. Τιβέριος. Tiberius Romanorum Imperator. hic peculiari quodam ingenio praeditus fuit. nam neque prae se ferebat, quae cuperet, et eorum quae diceret nihil omnino cupiebat; sed cum verbis ab animi sententia longe discrepantibus uteretur, negare quaecunque appeteret, contra quaecunque odisset probare consuerat. in praesides, qui plus pecuniae quam oportebat exigerent, poena afficiebat, tonderi oves suas, non radi velle se dicens. adeo autem aequo iure cum omnibus agebat, ut, cum populus histrionem quendam manumitti postulasset, non prius assensus sit, quam dominus illius annuisset, pretiumque eius accepisset. cum sodalibus perinde ac privatus versabatur familiariter, eosque in iudiciis defendebat, nullo satellitum usus

μὴ χρῆσθαί τινα. αἰφνιδίως δὲ εἰς τὴν χείρονα γνώμην μετετέθη, ὥστε παραφρονεῖν νομισθῆναι. τοῦτο δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐμβέβλητο·

Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί.

καὶ τὸν Πρίαμον ἐμακάριζεν, ὅτι μετὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο.

466 "Τιβέριος, ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν συνίστησιν Ἰουστῖνος, ἄνδρα πρᾶον ὁμοῦ καὶ φιλάνθρωπον, κρείττονα λημμάτων καὶ χρημάτων ἀῤῥόντιδα· τοῦτο μόνον εὐδαιμονίαν ἡγούμενον, τὸ τεθηλέναι τε καὶ εἰς μέγα πλούτου κομᾶν τὸ ὑπήκοον, τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον καὶ ἀσύλητον θησαυρὸν λογιζόμενον. ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμὼν εἵλετο βασιλεύειν αὐτοῦ τὸ ὑπήκοον, ἢ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικώτερον ἀνδραποδίζεσθαι, πιστὴρ εὐέλων ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι.

"Ἄριστος δὲ ὑπάρχων ἐν νεότητι, καὶ πρὸς γῆ-

ρως ἐλάττων αἰφνιδίων εἰς τὴν χείρονα μετετέθη γνώμην, ὥστε καὶ παραφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι καὶ ὑπό δαίμονος ἐλαύνεσθαι πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν τε καὶ μανίαν καὶ αἱματηφασίαν, οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ ἡγῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς περὶ αὐτὸν καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι. οὕτω δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν κατεστρέφει τὸν βίον.

Τιβεριέων δῆμος.

Τιβία. ὅλη ἡ Φρυγία οὕτω καλεῖται.

Τί γάρ δὴ δελφῖνι καὶ βοῒ φασι κοινὸν εἶναι, Σύλλᾳ τε καὶ φιλοσόφοις;

Τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λάγῳ θανὼν
ἔργοισι σωθῶ κἀξεντύκωμαι κλέος;
δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὸν κέρδει κακόν.
ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θνήσκοντας, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.

Ἀριστοφάνης·

Τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρὴ
σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὑπόσα

---

2. ὥστε παραφρ. νομ. om. V. itemque infra καὶ τὸν — ἀπώλετο. 6. Vide particulam ab integra narratione de rebus Tiberii distractam sub finem glossae continuae. 7. ἐν Κωνσταντινουπόλει om. A. quae m. rec. superiori glossae inscruit. 8. συνίστησιν — ἀναγορεύεσθαι] Ex Theophylacti Simocatt. III, 16. *Gaisf.* 9. λημμάτων χρημάτων] καὶ inserunt A. B. V. E. λήμματός τε καὶ χρ. Theophyl. χρημάτων λημμάτων B. E. 10. τοῦτ'] τοῦτο dedi cum A. V. E. Theoph. τοῦτ' Med. 13. ἀσύλητον] ἀσύλλητον A. V. ἀσυλότατον recte Theoph. 15. καὶ πρὸς — ἀναδραμὼν reddenda Theophylacto, quae Suidas servavit. 16. αὐτοῦ] αὖτῳ A. συμβασιλεύειν αὖτῳ Theophyl. αὐτοῦ τὸ ὑπήκοον sive e praegressis repetenda sunt, sive ab interprete fuserunt, videntur exterminanda esse. 20. Ἄριστος] δὲ addunt A. V. Cum haec ad Tiberium Augusti successorem, Klotero monente, manifeste pertinerent, a superioribus seiunxi. *Gaisf.* Recte quidem, sed neuter Ioannem Antiochenum inspexit. Apud illum igitur cum in p. 801. extr. legantur, τοιοῦτος οὖν τις ὢν αἰφνιδίως εἰς τὴν χείρονα γνώμην μετεβλήθη, ὥστε αὐτὸν καὶ παραφρονεῖν νομισθῆναι καὶ ὑπό τινος δαιμονίου, cumque sub finem sequatur etiam sententia, quam prima de Tiberio glossa prodidit: facile colligimus totius narrationis partem esse interceptam, partem ordine turbato dilectam. πρὸς] ὑπὸ A. Quod praecedit καὶ malim abesse.

1. αἰφνιδίων εἰς τὴν χ] Eadem in praecedenti articulo de Tiberio, Augusti successore, dicuntur. Quare videtur Compilator Tiberium hunc, qui erat Iustini successor, cum altero Tiberio confudisse; vel saltem huic malo tribuere, quae ad alterum pertinent. *Küst.* 3. καὶ πρὸς δαίμονος edd. ante Gaisf. καὶ πρὸς] καὶ om. A. V. Tum τε καὶ μανίαν om. V. 5. ἀλλὰ καὶ ἐν] ἐν om. edd. ante Gaisf. ἐν add. *V. 6. αὖτω δὲ] καὶ αὕτω V, omissis δὲ μετασ. εἰς κακίαν. 8. Τιβεριέων δῆμος] Ioseph. B. I. II, 21, 3. tribuit Gaisf. Glossam ante v. Τιγίλλιος *V. locavit. 9. Τιβία. ὅλη ἡ Φρ.] Nimirum a monte Tibio, qui situs erat in Phrygia. Vide Steph. Byzant. v. Τίβειον. *Küst.* Ex Proverb. Vat. II, 71. monente Hemsterhusio in Lucian. Tim. 22. *Gaisf.* 10. Τί γάρ δή] Vid. Aelian. de Anim. XIV, 25. *Hemst.* Aelianus: ὥσπερ γὰρ φασιν ὁ λόγος, μηδὲν εἶναι βοῒ κοινὸν ἅπαξ καὶ δελφῖνι. Huius ad normam quasi pro parenthesi habendum, τίνας autem expellendum. Quae subsequitur Sullae irrisio, ea perstringere videtur Apellicontis bibliothecam Athenis ab Sulla deportatam. Cf. annot. in v. Σύλ-λας. 11. Σύλλᾳ] Σύλλᾳ V. Med. 12. Τί γάρ με λυπ.] Nophel. Electr. 59 65. λυπεῖ] λυπεῖ A. V. E. Med. 15. ὡς expungendum. Vide v. Λύπη. 17. μάτην om. A. V. ἔργοις A. V. E. Med. Novissimae voces nihil ad Sophoclem. Cf. v. Ἤδη. 18. Ἀριστοφάνης] Pac. 1017. sqq. 20. σὺ φρονεῖς] σωφρονεῖς B. E. Med.

---

comitatu, edicto etiam vetuit, ne quis serica veste uteretur, repente autem in deterius mutatus est, adeo ut quidam eum insanire crederent. Idem vetus illud dictum usurpavit: *Me mortuo terra misceatur igni.* Priamum etiam beatum praedicavit, quod una cum patria et regno periisset. *Τιβέριος.* Tiberius, Romanorum Imperator Constantinopolitanus: quem Iustinus commendavit, virum clementem simul et humanum, munerum contemptorem, pecuniae inuriosum, in felicitatem in eo tantum positam ducebat, ut subiecti florerent et magnis opibus abundarent, communem hominum felicitatem praeclarum et inexpugnabilem thesaurum ille reputans. tyrannicum autem factum perosus, ut civium suorum amantissimus, maluit regnare quam eos, qui ipsius imperio parebant, tyrannice depraedari, pater potius quam dominus a subditis vocari cupiens. — Cum autem in iuventute optimus fuisset senex iam factus, in pejus subito mutatus est, adeo ut et desipere putaretur et a malo quodam daemone ad omnem impietatem, insaniam, furorem non solum in iis quae secundum naturam sunt agitari, sed in iis etiam quae praeter fas fierent, omni iniustitia et tyrannide grassatus, sic ad vitia prolapsus vitam finiit. *Τιβεριέων δῆμος.* Tiberiacum commune. *Τιβία.* Tibia tota Phrygia vocatur. *Τί γάρ δή δελφ. Quid enim delphini, aiunt, et bovi commune? quid Sullae cum philosophis? Τί γάρ με λυπ. Cur enim dolore afficior, si sermone hominum mortuus, re ipsa autem vir et factis gloriam reportem? nullum equidem verbum, quod cum lucro fiat, malum puto. saepe enim antea vidi viros etiam sapientes verbis falso mortuos, non factis.* Aristophanes: *Quid enim te fugit eorum, quae sapientem decet?*

χρεών ἐστι τὸν σοφῆ δόκιμον
φρενὶ πορίμῳ τόλμῃ.

τουτέστι, Τί σε πέφευγε; τί γὰρ οὐ ποιεῖς, ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας; πορίμῳ δὲ ἀντὶ τοῦ εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν.

Τιγιλλίων. ὄνομα κύριον.

Τίγρις. τὸ ζῷον. Τίγρης δὲ ὄνομα ποταμοῦ.

Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; λείπει τὸ ἢ τοῦτο τὸ ἀπολέσαι ἡμᾶς σπουδάζειν;

Τί δαί; τί δή; καὶ οὕτως μὲν λέγουσιν τὸ τί δή. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τί δαί; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

ἔστι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγου γραφόμενος. καὶ Ὅμηρος·

Τίς δαίς; τίς δαὶ ὅμιλος;

ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Τί δαί; εἰπόντος τοῦ δανειστοῦ,

Ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
τοῦ δὲ Στρεψιάδου ἀντιφήσαντος· 467

Οὐκ ἐσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις·
ἐπέφερεν ὁ δανειστής·

Τί δαί;

Τί δῆτα θεῶν στρέφῃ. ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρίβεις;

Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ ἰασιν οὐκ ἐχουσιν.

Οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν. ὅπως ταῦτα μὴ οὕτω σχοίη· κατὰ τὸ τοῦ Σιμωνίδου·

Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

Τί δῆτά σοι; τί σοι;

Τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, Καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτε ἀπόῤῥητον ἐκεῖνο, Θεόπομπος ἐν λά δεδήλωκε. φησὶ γάρ· Καὶ πέμπει

---

1. *χρεών*] *χρεών ἐστι* A. V. Ox. cum optimis Comici libris. Hoc servato tollendum *τόν*. 2. *φρενὶ καὶ*] *καὶ* om. A. V. E. Ox. Med. Lege *φρενὶ πορίμῳ τε* cum Aristoph. 3. Haec cum scholiis vulgatis aut ex cod. Rav. prolatis conspirant. 6. *Τιγίλλιος*] *Τιγιλλί* A. V. i. e. *Τιγιλλίων*, quod reposui. 7. *Τίγρης*] *Τίγρης τα* V. E. Subest indicium genitivi *Τίγρητος*. Cf. v. *Πήγης*. Post *ποταμοῦ* E. addit *καὶ Πήγης*. Cf. Choeroboscus Gaisf. p. 142. et Zon. p. 1730. 8. *Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ*] Aristoph. Acharn. 758. (724.) *Δ. Αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. M. Σαμάν; Δ. Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὠνιος; M. Πάρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἢπερ τοὶ θεοί.* Ad hunc locum respexit Suidas, et ex eo proinde est reformandus. *Tourr.* Ut nunc verba leguntur decerpta, videtur ad *τί δ' ἄλλο* explicatio referri, quae pertinet ad *σαμάν*. In Scholiis desiderantur *τὸ ἀπολέσαι ἡμᾶς σ.* *λείπει* om. *V. καταλείπεται* Schol. 9. *ἀπολέσαι*] *τοῦτο τὸ ἀπολέσαι* A. B. E. *V. τοῦτο ἀ. V. σπουδάζειν*] MS. A. rectius *σπουδάζειν*. *Küst.* Et B. V. E. *σπουδάζων* *V. 10. *Τί δαί*] *Τί δέ* Photius: quod in Suida reponendum. *οὕτω*] *καὶ οὕτως* A. V. Photius, qui *μὲν* omisso cessat in *δή*. 11. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 172. sed ubi pro *τί δαὶ* rectius legitur *τί δέ*. *Küst.* 12. *σὺ πληροῖς*] *συμπληροῖς* V. 14. *ἔστι δὲ σύνδεσμος*] Schol. Aristoph. Plut. 156. *τί δαί; σύνδεσμος ἐρωτηματικός· διὰ δὲ τὴν ἔκτασιν διφθογγογραφεῖται.* Ammonius: *Δαὶ σύνδεσμος ἐρωτηματικός, ἐκτεταμένος· τίς δαὶ ὅμιλος, καὶ* (Il. *ά.* 408.) *Πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων. Gaisf.* Schol. Pluti sic legendum: *σ. ἐρωτηματικός, διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγου γράφεται. καὶ* ante *σύνδεσμος* *V. 15. *γραφόμενος*] *γραφόμενον* A. *Ὅμηρος*] Odyss. *ά.* 225. Ceterum locus hic Poetae nihil ad rem facit. *Küst.* Immo facit, modo inseras cum MSS. *δαὶ* ante *ὅμιλος*. *Gaisf.* Etenim ante *ὅμιλος* omnes inserunt *δαί*. 16. *Τίς δαίς*] *τίς δαῖς καὶ ἐν ὀδυ* A. quo suspecta fit Odysseae memoria.

1. *Ληρῶ*] Aristoph. Nub. 1276, 77. 3. *σύ γ'*] *σὺ δ'* V. Deinde praestat *ἐπιφέρει*. 6. *Τί δῆτα θεῶν στρ.*] Ex Platonis Phaedro [p. 236. E.]: sed ubi legitur, *Τί δῆτ' ἔχων στρίφῃ*: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. *Küst. ἔχων* Photius. Vide Ruhnkenium in Timaeum p. 257. Platonis locum indicaverat Portus. *τί δὴ ἐνδιατρίβεις*] *τί δή* om. A. V. Photius. 8. *Τί δῆτ' ἂν ἀλγ.*] Sophocl. Ai. 377. 11. *Οὔτε γὰρ* *V. *ἂν ταῦθ'*] *αὖθ'* V. *ἔχει* Med. 12. *ἀντὶ τοῦ ὅπως*] *ὅπως τοῦ* A. V. E. *ὅπως ταῦτα* Schol. Mox *τὸ* om. V. E. 14. *ἄῤῥεκτον*] *ἄρεκτον* A. E. Schol. 15. *διατί σοι*: Hesychius. *τί σοι* om. B. E. Praestat tenorem erigi. 16. *ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππ.*] Demosthenes Olynth. II. haud procul initio: *Νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὑρίσκω τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν τὸ καθ' ἀρχάς, ὅτε 'Ολυνθίους ἀπήλλαττόν τινες ἐνθένδε, βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι, τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν, καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτε ἀπόῤῥητον ἐκεῖνο κατασκευάσειν* etc. Ulpianus in eum locum: *Τοῦτο οὖν ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, ὅτι τὸ θρυλούμενον τοῦτο καὶ ποθούμενον ἐν ἀποῤῥήτῳ κατασκευάσω. διὰ τί δὲ ἐν ἀποῤῥήτῳ; ἵνα μὴ ἑκάτεροι μαθόντες φυλάξωνται, οἵ τε Ποτιδαιᾶται καὶ οἱ Πυδναῖοι. Θεόπομπος δέ φησιν, ὅτι περὶ Πύδνης μόνον καὶ Φιλίππου* (lego, *καὶ Ἀμφιπόλεως*), *ἵνα δῴη αὐτὸς μὲν Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν, δέξηται δὲ παρ' αὐτῶν τὴν Πύδναν, αὐτοῦ οὖσαν. καὶ τὸ ἀπόῤῥητον δέ, ἵνα μὴ μαθόντες οἱ Πυδναῖοι φυλάξωνται, οὐ γὰρ βέβαιοντο εἶναι ὑπὸ τὸν Φίλιππον.* Haec pulchre confirmant et illustrant ea, quae Suidas hic tradit. *Küst.* Conf. Menag. in Diog. Laert. IV. 2. *Gaisf.* 17. *θρυλούμενον*] *θρυλούμενον* dedi cum Photo. 17. *Θεόπομπος*] Fragm. 189. ed. Wichers.

---

quid non calles eorum, quae callere oportet virum prudentia insignem et audacia promptum? h. e. quid te fugit? quid enim non facis eorum quae rerum peritos decet? *πορίμῳ* vero est ad excogitandas res expedita. *Τιγιλλίων*. Nomen proprium. *Τίγρις*. Animal. *Τίγρης* vero nomen fluvii. *Τί δ' ἄλλο Μεγαροί*; *Quid vero aliud Megaris?* desideratur, *quam ut nos perditum eatis?* *Τί δαί*; Quid vero? similiter dicunt *τί δή*. Aristophanes *Pluto*: *Quid vero? dic mihi, triremes nonne instruis?* est autem coniunctio interrogativa, quae propter productionem per diphthongum scribitur. et Homerus in Odyssea: *Quale convivium? quae tandem turba?* *Τί δαί*; Cum fenerator dixisset: *Numquid deliro, qui pecuniam repetam?* Strepsiades autem ei respondisset: *Omnino te parum sapere oportet*, alter subiecit, *Quid ita?* *Τί δῆτ' ἐχων στρέφῃ*; Quid tergiversaris? *Τί δῆτ' ἂν ἀλγ. Quid est cur indoleas rebus peractis? nullo enim pacto fieri potest ut haec aliter se habeant.* nimirum ea quae facta sunt mutari non possunt; secundum illud Simonidis: *Quod enim factum est, infectum amplius esse nequit.* *Τί δῆτά σοι*: Quid hoc ad te? *Τί ἐστι τὸ ἐν τ.* Quid sit dictum Demosthenis in Philippicis, *Et arcanum illud multis olim sermonibus celebratum*, Theopompus lib. XXXI. declaravit. dicit enim: *Lega-*

πρὸς Φίλιππον πρεσβευτάς, Ἀντιφῶντα καὶ Λυκίδημον, πρίαμένους καὶ περὶ φιλίας· οἱ περιφρονήσαντες συμπολίτην αὐτῶν ἐπεχείρουν ἐκ δυναμίδου συμπράττειν Ἀθηναίοις. ὅπως ὃν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπαχθήσονται Πύδναι. οἱ δὲ πρεσβεῖς οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδναίους, ἐπιδιδόναι μέλλοντες αὐτούς· ἐν δυναμίδου δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἐκράτουν.

Τεή; διωτί δή;

Τί ἐκεινόν; τί ὄφελος;

Τιθασεύει. ἡμεροῖ, πραΰνει.

Τιθασόν. ἥμερον, καὶ ἀτίθασον, τὸ ἄγριον καὶ μὴ ἥμερον.

Τιθέντες. ποιοῦντες.

Τίθεσθαι. Ὁ δὲ πρέσβεις ἔστειλε πρὸς τοὺς Μεγαρέας, πειρασκοπῶν ἔτι καὶ νῦν τίθεσθαι τὰ πράγματα, καὶ μὴ παιδυνέσειν τοῖς ὅλοις. ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι, διαπράττεσθαι.

Τιθηνάς. τροφούς. Καὶ Τιθηνήτειρα.

Πολλαὶ τιθηνήτειρα ἀλοφύρατο χεροὶν ἀμῆσαι ἀνδρομάχοις ὀπερθε κόνιν.

Καὶ Τιθήνη.

Τιθηνάς. κυρίως ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ τρεφούσης· κατὰ μεταφορὰν δὲ λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθήνη.

Τιθηνούμενος. τρεφόμενος. τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός.

Τιθῆται. ποιεῖ.

Τιθίς, τιθίδος. [Καὶ Τιθῶ, αἰτιατικῇ.]

Τιθωνοῦ γῆρας. παροιμία. ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται. ἱστορεῖται δὲ ὅτι ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλεν. Ἀριστοφάνης·

Ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττειν καὶ παράττειν καὶ κνακόν.

Τίθρασος. τόπος τῆς Λιβύης. καὶ Ἀριστοφάνης·

Γοργόνες Τιθράσιαι.

Ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ. διαβάλλουσι γὰρ τὸν δῆμον τοῦτον

---

3. *καὶ* suspectum est. 4. *συμπράττειν Ἀθηναίοις* om. E. 6. *ἀπήγγελλον*] *ἀπήγγελον* V. *ἀπήγγελλον* E inter vss. 10. Item Hesychius et Photius. 12. *Τιθασεύει*] *Τιθασεύει* A. Photius. Dein *αἰτιατικῇ* delevi cum A. V. Photio. 13. *Τιθασόν*] *Τιθασόν* A. Photius. *Καὶ ἀτίθασον* (sic Edd. ante Gaisf.) *καὶ*, post *πραΰνει* B. V. Cf. v. *Ἀτίθασον* et Schol. Luciani de mere. cond. 20. 16. *Ὁ δὲ πρέσβεις*] Hoc fragmentum perquibilio Polybio adiudicandum est, qui ita loquitur lib. VIII p. 735. *Τοιγὰρ δὲ καὶ τοὺς πέμψαντας αὐτοὺς ἐπαίρων πρὸς τὴν διαβολὴν, καὶ διαπραττόμενος τὰ περὶ τὸν Ἅλωνα, καὶ κελεύοντας τίθεσθαι τὰ πράγματα.* Quem locum minus intellexerunt viri eruditi. Optime Suidas *συγκατατίθεσθαι* exponit. Latini *componere*. Rem satis dilucidatam dabit Dexippus in Excerptis Hoeschelii p. 5 *Κράτιστον δὴ τοίνυν εἶναι δ' εἰμὶ τῆς αἰρουμένης ὑμᾶς τὰς ἐκ τῆς πρώτης ἀφέσεως, καὶ τοῦ παλέμου παύσασθαι καὶ ἡμῖν τίθεσθαι.* Quod egregium et perspicuum est. *Tanp.* II. p 248. Cf. Valck. in E. Hipp. 718. *πρέσβεις*] *πρέσβεις* A. Mox *πειθομένου* Med. 20. *Τιθωνὸς*] Rectius *τιθῶνος*, cum accentu in paenultima. *Καὶ*. Res incerta, quoniam et *τιθωνὸς* (cf. Longin. 44, 2.) et *τιθωνὸ* (cf. Boissan. in Zachar. Scholast. p. 425.) significatu ambigue pendent inter nomen et adiectivum. Cum Küstero (unde Photius et Hesych. *τιθηνήτειρα*] *τιθωνήτειρα* A. B. V. E. item ut in versu. Emendationem praeierat Küsterus in nott. 21. *Πολλαὶ τιθηνήτειρ' ἄλοφ.*] Antipatri Sidon. Ep. XCIX, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 241. *ἀλοφύρατο* Med.

1. *ἀνδρομάχης*] *ἀνδρομάχοις* A. V. In fine *καὶ τιθήνη* om. A. 5. *μεταφορὰν*] *μεταφορὰν δὲ* A. V. 7. *Τιθηνούμενος*] Attigit Ernestius in Callim. Ep. 50, 7. *τιθηνὸς γὰρ ἡ τρ.* addunt A. B. V. Hesychius, Photius et Lex. Seg. 10. *Τιθίς*] Meritundum est, *τιτθή, τιτθίδος. Καὶ.* Sic Portus. Non temere fecerit, qui glossam exterminarit. Interim potavi partem novissimam, quam habet A. in marg. 11. *Τιθωνοῦ γῆρας*] Vid. Zenob. VI, 18. et supra v. *Καταγηράσεις*. Adde Themistoclis Ep. III. 13. *ὅτι ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ*] *ὁ Τιθωνὸς τοῦτο* A. *ὅτι* om. E. Med. *ὅτι Τιθ. καὶ εἰχὴν τὸ γῆρας ἀποθέ-μενος* Zenob. Cum vulg. consentit Photius. 14. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 659. (688.) Ubi *καὶ παράττειν* om. A. Cf. v. *Ἄνδρα Τιθωνὸν*. 17. *πόλις*] *τόπος* dedi cum V. et Schol. Aristophanis, qui temere Tithrasum Libyae locum fuxit quasi Gorgonum sedem, notatus ob eam rem etiam Hermanno de Ternesa Minerva p. 22. *καὶ Ἀριστοφάνης*] Ran 480. Cf. vv. *Γοργόνες Τιθρά-σιαι* et *Γοργόνες*. Apparet longeuda fuisse *τόπος τῆς Λιβύης, ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον*· quemadmodum haec feruntur in Schol. Ante *διά* Med. inter vallum reliquit; nempe ἢ desiderantur.

---

lax ad Philippum mittit Antiphontem et Charidemum, actores etiam de amicitia, qui cum ad eum pervenissent, et persuadere conabantur, ut occulte faveret cum Atheniensibus, atque Amphipolin occuparent, Pydnam et promittentes. Athenienstum vero legati populo quidem nihil renuntiarunt, ut qui Pydnaeos latere vellent, quod eos dedere statuissent; sed cum senatu clam agebant. Τεή; Quidnam? *Τί ἐκεινόν;* Quaenam utilitas; *Τιθασεύει.* Edomat, mansuefacit. *Τιθασόν.* Mansuetum, et *ἀτίθασον*, ferum, non ferum. *Τιθέντες.* Facientes. *Τίθεσθαι.* Componere, in melius convertere. *Ille vero legatos misit ad Megarenses, qui adhortarentur eos, ut nunc saltem suis rebus melius consulerent, nec de summa rerum pertelitarentur.* *Τιθηνάς.* Nutrices. *Τιθήνη.* *Valde luxit nutritius, manibus bellicosis atrum super caput pulverem accumulans.* Et *Τιθήν.* *Τιθηνάς.* Proprie dicitur de muliere, quae nutrit et educat) per translationem vero etiam terra dicitur. *Τιθηνούμενος.* Alens. nam *τιθηνὸς* dicitur nutrix. *Τίθηται.* Ponit. *Τιθίς.* Nutrix. *Τιθωνοῦ γῆρας.* Tithoni senectus, id proverbium de longaevis et decrepitis dicitur, fertur autem Tithonus senectutis exuendae cupidus in cicadam esse mutatus. Aristophanes: *Virum Tithonum lacerans et lurbans et agitans.* *Τίθρασος.* Locus Libyae, ubi Gorgones degebant, et Aristophanes: *Gorgones Tithrasiae*, vel a paganis Atticae, qui propter impro-

σεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

Τροπίας οἶνος. ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι·

Ταχύ νυν πέτου, καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

509 ‖Τρόπις. τῆς νηός.

Τροπείδιον.

Τρόπον. ἦθος.

Τρόπος δὲ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν οἱονεὶ σχῆμα τοῦ λόγου. οἷον ὁ τοιοῦτος· Εἰ τὸ πρῶτον, τὸ β'· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. παρεισήχθη δὲ ὁ λογότροπος ὑπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων μηκέτι τὴν πρόςληψιν, μακρὰν οὖσαν, καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν; ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν, Τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον. Καὶ Πισίδης·

Ὁ βάρβαρος δὲ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ.

ἀντὶ τοῦ τῷ ἤθει.

Τρόπον τινά. ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν.

[Τροποῦμαι. αἰτιατικῇ.]

Τροποφορεῖν.

Τροπώσομαι. νικήσω, ὑποτάξω.

Τροφαλίς. τυρός.

Ἁρπάσας ὁ κύων
τροφαλίδα τυροῦ Σικελὴν κατεδήδοκε.

Τροφεῖα. τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι.

Τροφή. ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία. Καὶ Τραφέν, ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πλάτων Πολιτείας· Ἐπιθυμοῦμεν δ' αὖ τρίτων τινῶν τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν. τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγει, γέννησιν δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· Καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος. ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὁμήρῳ, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τεθράφθαι.

Τρόφι κῦμα. τεθραμμένον κῦμα.

Τρόφιμος.

---

3. *Τροπίας οἶνος*] V. Pierson. in Moer. p. 373. *ἐξεστηκώς*] Statim καὶ *ἐκτροπίας* omiserunt A. B. V. Photius. 5. *Τάχυνον πότον*] ταχύ νυν πέτου A. B. V. Photius. Correxerat Piersonus. *ταχύννυν* etiam Med. Sequentem gl. *Τροπηλίς. ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. ἀπὸ τοῦ εἱλεῖσθαι τροπαλίς, καὶ τροπῇ τοῦ ᾶ εἰς ῆ τροπηλίς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·* (813.) *Σκορόδων τροπηλίδος*, sustulerunt A. B. V. E. Magnam partem praebuit Zonaras. Addas Albert. in Hesych. v. *Τριοπηλίς*. 6. *ἡ τῆς*] ἡ om. A.*V. Vide ne refingendum sit *Τρόπιος*. Cf. Bachmann. in Lycophr. 1025. Sub finem cum E. Med. omisi, *καὶ κλίνεται τρόπιος*. 7. *Τροπείδιον*] *Τροπίδιος* V. Etym. M. sive Photius: *Τροπίδια. τὰ εἰς τρόπιν νεὼς εὐθετοῦντα ξύλα*, et quae sepuuntur, cum hac clausula, *οὕτως Πλάτων*. Utrobique reponendum *τροπιδεῖον* et *τροπιδεῖα* cum primariis libris Plat. Legg. VII. p. 803. A. Statim Gaisf. delevit: *Τροπολογία. ἀλλοίωσις ἑτέρου πρὸς ἕτερον κατά τι· τουτέστι, καθ' ἓν τῶν ὑποκειμένων τριῶν· νοημάτων, λέξεως, καὶ μέλους*, cum A. B. V. E. Irrepsit e Zonarae glossa prolixiore. 8. *Τρόπος*] *τρόπον* A. V. E. Med. Photius. 9. *Τρόπος δὲ — ἐπενεγκεῖν, τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον*] Haec sunt verba Laertii in Zenone Cit. VII, 76. 77. *Küst.* Cf. v. *Πρότασις*. 10. *εἰ*] *εἰ*. *V. 11. *μὴν*] *μὴ* A. Post *δεύτερον* Suidas quaedam omisit. 12. *λογοτρόπος*] Sic recte MSS. Pariss. itemque Laertius loco laudato. At priores editt. male *λόγος τρόπος*. *Küst.* *λοτρόπος* *V. Correxi tenorem. 16. *Πισίδης*] Exped. Pers. Acr. III, 17. *ὁ βάρβαρος δὲ καὶ γένει καὶ τῷ τρόπῳ*. Posterius *καὶ* neglexit Bekkeriana. Pertinet exemplum ad gl. *Τρόπον*. 19. *ἀντὶ τοῦ τοῦτον τὸν τρόπον* Hesychius.

1. Gl. clam inseruit Gaisfordus. Post *Τροποφορεῖν* reposuit eam Med. 2. *Τροποφορεῖν*] Verbum S. Scripturae. Vide Schleusnerum in utroque Lexico. 3. *Τροπώσομαι*] Spectat ad Psalm. 88, 24. Post hanc gl. delevimus annotationem nescio unde ductam: *Τροπωτῆρες. ἱμάντες, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς* (σκαρμοὺς Med.) *περιδέονται. Gaisfordus*: „*Τροπωτῆρες*] Deest A. B. V. E. Sed agnoscit Photius, ubi *οἱ ἱμάντες οἱ ἐν* [*ἐπὶ* Bekk. Anecd. p. 309.] *τοῖς πλοίοις*. Vid. Schol. Aristoph. Acharn. 548." Item *ἱμάντες ἐν τοῖς πλοίοις* Zon. p. 1741. reliqua consentiens. 4. *Τροφαλίς*] Τροφαλής V. ap. Gaisf. 5. *Ἁρπάσας ὁ κ.*] Aristoph. Vesp. 833. (869.) *Ὁ κύων παραΐξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας Τροφαλίδα τυροῦ Σικελὴν κατεδήδοκε. Küst. 6. *Σικελὴν*] *Σικελικὴν* Pierson. Moer. p. 221. vid. et p. 370. ubi Eupolis ita corrigendus, *τροφαλὶς ἐκείνη νεοπαγής. Toup. *Σικελικὴν* ab criticis certatim repositum Brunckius restituit Comico. Quae huic gl. adhaerebant, *παρὰ τὸ τρέπω, τὸ πήσσω· ὡς τὸ ἔλπω, ἐλπίς· κρέκω, κρεκὶς καὶ κερκίς. οὕτω τρέφω, τροφίς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ λ τροφαλίς*, omiserunt A. B. V. E. 7. *τὰ ὀφειλόμενα τ. τρ.* om. A. Cf. Valck. in E. Phoen. 44. 8. *Τροφή*] *Ζήτει περὶ τροφῆς ἐν τῷ Λαιτὸς ἔϊσης* addit A. marg. Adde v. *Θρέψας*. 9. *δὲ καὶ*] *δὲ* om. V. 10. *Πλάτων* deest Photio. *Πολιτείαις*] *Πολιτείας* A. Photius. *ἐπὶ τῆς πολιτείας Πλάτων* Etym. M. v. *Τροφή* Praestat *Πολιτείᾳ*. Locus est Rep. IV. p. 436. A. 11. *τριῶν τινων*] *τρίτων τινων* A. B. V. *τρίτων τινι* Photius, *τρίτῳ τινὶ* Plato. 12. *λέγει* om. *V. 13. *ἐν δὲ τῷ τρίτῳ Πολιτείας*] P. 434. *Küst.* Sive p. 391. C. *τῷ τρίτῳ*] *τῷ* om. A. Photius. 14. *χείρονι* Med. Phot. MS. 15. *ἐναντιῶνται*] Malim *ἐναντιῶται*, numero singulari, ut referatur ad Platonem. *Küst.* *Ὁμήρῳ*] Il. λ'. 832. ubi Scholia satis arguunt *ζητητικοὺς* etiam ad hanc quaestionem se dedisse. 17. *τεθράφθαι*] *τετράφθαι* V. Photius, Zonaras, glossam aliis verbis concludens p. 1748. 18. *Τρόφι κῦμα*] Homerus Il. λ'. 307. *Küst.* Cf. v. *Τρέφεσθαι*. *ἀντὶ τοῦ τεθραμμένον*] *τεθραμμένον κῦμα* A. V. Photius. Quae subiiciebantur, e Zon. p. 1750. congesta, *ἤγουν τρόφιμον. κατὰ πάθος γίνεται τρόφι, καὶ ἔστιν ἄκλιτον. ὡς τὸ ἄλφι, καὶ ἔρι, καὶ κρῖ*, omiserunt A. B.

---

sionis et mutationis vestigium, et imaginationis simulacrum. *Τροπίας οἶνος*. Vinum vappescens et corruptum. Aristophanes *Daetalensibus*: *Ocius igitur festina, neu vappidum vinum affer.* *Τρόπις*. Carina navis. *Τρόπον*. Ingenium. In syllogismis vero *τρόπος* vocatur quasi figura quaedam orationis; cuiusmodi illud: Si primum est, etiam secundum. atqui primum: ergo est secundum. logotropus vero excogitatus est, ne in prolixioribus verborum structuris necesse esset assumptionem longam et conclusionem repetere, sed ut breviter inferri posset: Atqui primum, ergo secundum. — Pisides: *Barbarus vero tam oratione quam moribus.* *Τρόπον τινά*. Quodam modo. *Τροποφορεῖν*. *Τροπώσομαι*. Fugabo, vincam. *Τροφαλίς*. Caseus coagulatus. *Canis raptum caseum Siculum coagulatum devoravit.* *Τροφεῖα*. Nutricia. *Τροφή*. Educatio et institutio. Et *Τραφέν*, educatum, institutum. interdum vero, quod nobis, est alimentum. Plato *de Republica*: *Appetimus autem tertio quodam sensu ea quae ad alimentum et generationem faciunt.* ubi *τροφὴν* cibum et potum vocat, *γέννησιν* vero coitum. idem libro tertio *de Republica*: *Sub sapientissimo Chirone educatus.* sive institutus. sic enim cavebimus ne adversetur Homero, qui dicat Achillem a Chirone institutum, non nutritum fuisse. *Τρόφι κῦμα*. Fluctus tu-

Τροφώνιος.

Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια. ἐν Λεβαδείᾳ χρηστήριον ἦν, ὃ Καταβάσιον ἐκάλουν. στόμιον γάρ τι ἦν, ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι μόνα τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι, ἁγνεύσαντες πρῶτον ὡρισμέναις ἡμέραις, καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ || τινι σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιτούττας λαβόντες, ὅ ἐστι μάζας μέλιτι δεδευμένας, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ αἰφνίδιον ἥρπαζοντο, καὶ κατέδυον ἐπὶ τῆς γῆς. τὰς δὲ μάζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντώντων ὄφεων, ἀλλ' ἐκείνας αὐτοῖς παραβάλλειν τροφήν. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθημερὸν ἀνεπέμφθησαν δι' οὗ στομίου κατῆλθον, πολλοὶ δὲ καὶ διὰ πλειόνων ἡμερῶν. ἦν δὲ ὁ Τροφώνιος Ἐρσίνου παῖς, τἀδελφοῦ Ἀγαμήδους· ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος, ᾧ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον.

Τροχάζειν. διατρέχειν. Πολύβιος· Τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐκέλευε τροχάζειν ἐπὶ λ' σταδίους ἐν τοῖς ὅπλοις.

Τροχαῖον. Οἱ δὲ σαλπιγκταὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ὄντες τροχαῖόν τι συμβοήσαντες δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὡς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ πεπεμμένοι παρέσχον. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Οὐ τροχιεῖ τις
τὸν Λαπίθην ληστήν.

Τροχηλατεῖν. ἐλαύνειν.

Τροχιάς. πορείας, τρίβους, ἐργασίας.

Τροχιλέας. Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα· Ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, συνείθισμαι καθαπερεὶ καὶ τροχιλέας ἀκούων συνεχές.

Τροχίλος. ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου Ἔποπος. παρὰ τὸ τρέχω· ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον τροχίλος, καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δέ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν.

Τροχισθεῖσα. βασανισθεῖσα. ἀπὸ τοῦ τρο-

V. E. cum Photio. 19. *Τρόφιμος*] Neglexit Küst. Tuetur *V. Id habendum aut pro nomine proprio, quod extat in v. *Εὐγένιος*, item apud Philippidem comicum; aut pro filii herilis appellatione, quam usurpat Menander: v. Schol. Aristidis T. III. p. 53. 54. Item praeter alios *τρόφιμος υἱὸς* Archippus ap. Ath. III. p. 86. c. *ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης* Photius: cf. Albert. in Hesych.

1. *Τροφώνιον* *V. Cum eodem statim *Καὶ* abieci. 4. *Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια*] Haec sunt Gregorii Naz. Or. XXXIX. p. 626. B. *Gaisf.* *ἐν Λεβαδείᾳ χρηστ.*] Confer Philostrat. lib. VIII. de Vita Apoll. c. 8. *Küst.* Reinesius Pausan. Messen. 16. et Boeot. 39. et Gyrald. de love Trophonio, Gaisfordus Schol. Luciani Dial. Mortt. III. init. ascripserunt. Is fontem Suidae neglexit indicare, Schol. Rav. Aristoph. Nub. 508. Adde Mülleri Orchom. p. 95. sqq. et alibi. *Λεβαδείᾳ*] *Λεβαδίᾳ* A. 4. *μόνον*] *μόνα* A. B. V. E. Schol. 6. *ὡρισμέναις ἡμέραις*] *ὡρισμένην ἡμέραν* V. *ὡρισμένας ἡμέρας* Schol. *ἑαυτοὺς* om. B. E. Mox *μελιττούτας* mendum librorum inveteratum correxit Gaisfordus. Vide supra v. *Μελιττοῦττα*. Scholiastes nihil nisi — *χερσὶ τοιαύτας μάζας λαβόντες*. 10. *κατεδύοντο*] *κατέδυον* A. B. V. *ἁρπάζουσι καὶ καταδύνουσιν* Schol. *ἐπὶ τῆς γῆς*] Immo *ὑπὸ τὴν γῆν*. *Küst.* Immo *ὑπὸ τῆς γῆς* cum Schol. 12. *ἐκείνας αὐτοὺς παραλαμβάνειν*] *ἐκείνοις αὐτ παραβάλλειν* A. B. V. Schol. Supra *συναντωμένων* Schol. cessans in *τροφήν*. Sed *πολλοὶ — ἡμερῶν* paucis immutatis extant in Scholiis antecedentibus. 15. *δὲ καὶ*] *καὶ* om. V. 16. *Ἐρσίνου*] Leg. *Ἐργίνου π. ἀδελφός τε Ἀγ. Hemst.* *Ἐρσίνου* A. E. *Περσίνου* V. Praestat *ἀδελφὸς δὲ Ἀγ.* Quamquam novissima si quis diligentius intueatur, vix erit cur emendationem nugis scholasticis velimus admoveri. Porro demonstratigl. *Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται* hanc orationem multis partibus esse mancam. *τἀδελφοῦ Ἀγαμήδους*] Vide Luc. Holsten. in Steph. v. *Ἀελφοί*. *Küst.* 19. *Πολύβιος*] Lib. X. c. 20. *Küst.*

1. *ἐκέλευσε*] *ἐκέλευε* A. B. V. non Polybius. 7. *Οὐ τροχιεῖ τις τὸν Λαπ.*] Exemplum hoc pertinet ad vocem *τροχίζειν*, non *τροχαῖον*. Ceterum ubi locus hic extet, iam non memini. *Küst.* Extat in Asclepiadae Ep. XXVII, 3. Anthol. Pal. V, 181. 8. *Λαπίθην*] *Λαπίδην* A. B. V. E. Med. Ceterum *ληστήν* male cum praegressis est coniunctum. 9. *Τροχηλατεῖν*] Vid. Eurip. Or. 36. El. 1253. 10. *Τροχιάς*] Vid. *Φθοΐς*. *Hemst.* Glossa sacra. 11. *Τροχιλίας*] *Τροχιλέας* A. V. et infra. *τροχηλέας* Diogenis libri, *τροχιλίας* Hübneriana. Cf. Plat. Rep. III. p. 397. *Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβ.*] Haec sunt verba Laertii in Socrate, num. 36. *Küst.* 12. *ὡς* om. *V. *ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη*] *ἀνεκτὴν Ξανθι*π* V. *ἀνεκτὴν* A. In *λοιδοροῦσα* nihil enotatum. 14. *συνεχῶς*] *συνεχές* A. V. E. Diogen. 16. *τρέχειν*] *τρέχω* A. V. Schol. *ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ὄρν.*] Eadem leguntur apud Schol. Aristoph. Av. 79. *Küst.* *ὄνομα ὀρνέου*] *ὄρ*ν* A. *ὄρνεον* Schol. *ὄνομα* *V. 19. *Τροχισθεῖσα. βασανισθεῖσα*] Antipho Orat. I. [p. 113, 33. ed. Steph.] *Τῷ γὰρ δημοκοίνῳ τροχισθεῖσα παριδόθη.* Ad hunc locum respexit Suidas. *Toup.* Gl. *Ὑποτροχισθῆναι* contulit Gaisfordus.

---

midus. *Τροφώνιος. Τροφωνίου. Trophonii sub terra ludibria.* Lebadiae fuit oraculum, quod a descensu vocabant *Καταβάσιον*. erant enim ibi fauces quaedam, quae tantum extremas pedum partes capere poterant. deum igitur qui consulebant, cum prius per certos dies castitatem servassent, sacro quodam habitu induti atque ambabus manibus placentas melle conspersas tenentes, sic ad fauces illas considebant et repente sub terram abripiebantur. placentas autem secum ferebant, ne serpentes per viam eos laederent, sed ut obiecto cibo delenirentur. ac multi quidem in lucem eodem die remissi sunt, per easdem fauces, per quas descenderant; multi vero post plures etiam dies. Trophonius vero fuit Ergini filius, frater Agamedis: ubi erat draco vaticinans, cui illius loci incolae placentas obiiciebant. *Τροχάζειν*. Decurrere. Polybius: *Primo quidem die milites in armis ad triginta stadia decurrere iussit. Τροχαῖον. Tubicines autem, qui cum ipsis erant, classicum numeris citatis canentes, adversariis opinionem praebuerunt, quasi a duce missi essent.* Et in Epigrammate: *Nonne aliquis latronem istum Lapitham rota torquebit?* *Τροχηλατεῖν*. Aurigari. *Τροχιάς*. Orbitas, semitas, tramites. *Τροχιλέας. Socrates Alcibiadi, dicenti Xanthippes convicia nullo modo ferenda esse, respondit: Atqui ego iampridem his assuetus sum, quasi iugiter sonum trochlearum audiam.* *Τροχίλος*. Nomen servi Epopis. ab verbo *τρέχειν*. item est nomen avis, quae acris esse dicitur. quidam vero syllabam mediam acui iubent. *Τροχισθεῖσα*. Quae

χοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα. καὶ Ἀριστοφάνης·

Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.
οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι ἐτύπτοντο. καὶ αὖθις·

Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

Τροχός. ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχός, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἀριστοφάνης·

Εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.

Τροχός. Λαβίδ· Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. φησὶ γὰρ ἡ ἱστορία, ὅτι νότου πνεύσαντος διηρέθη τὸ πέλαγος· τοῦ δὲ ἀέρος συστρεφομένου καὶ τῶν νεφῶν συνισταμένων, ὁ ἄνεμος τίκτεται. αἱ δὲ τιμωρίαι σου, φησί, δίκην βελῶν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώ-
511 ρουν· τῷ δὲ κτύπῳ τῆς βροντῆς τοὺς τῶν Αἰγυπτίων τροχοὺς συνεπόδισας.

Ὅτε δὲ λέγει, Ὁ Θεός μου, θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν· ἀντὶ τοῦ, ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς στρέφεσθαι, καὶ κακοῖς ἐπαλλήλοις περίβαλε.

Τρωγαλίων. τῶν τραγημάτων. οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

Τρώγλη. ἡ ὀπή. Καὶ Τρωγλήτης. Καὶ Τρωγλοδύται, ἔθνος.

Ἀλλ' οἱ μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις.

Τρώγω. ἐσθίω.

Τρῳαί. αἱ Τρωικαί.

Τρωικός. ἀπὸ Τροίας. Καὶ Τρώιος, ὁ Τρωικός.

Τρώιλος, σοφιστής, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει. Λόγους πολιτικούς. Ἐπιστολῶν βιβλία ζ'.

Τρωκτά. τὰ κατακτὰ τῶν ὀπωρῶν· οἷον κάρυα καὶ βάλανοι.

Τρώκτης. ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων. οἷον ἀποτρώγων.

Τρώμης. ὄνομα κύριον.

---

1. καὶ διατεῖνον] καὶ om. A. V. Photius et Bekk. Anecd. p. 306. 2. Ἀριστοφάνης] Pac. 451. 3. Ἐπὶ τοῦ] τοῦ om. A. V. E. Med. In repetitione versus non differunt libri. 4. Reddidit Scholion Comici, sed parum integrum. 6. Ἐπὶ τοῦ τροχ.] Aristoph. Plut. 876. γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ] σε δεῖ A. V. Supra in v. Ἐπὶ τροχοῦ extat δεῖ σ', γὰρ ut videtur recte praetermisso. Iterum τοῦ om. V. 9. Explicatio Schol. Comici in Pluto. 10. Ἀριστοφάνης] In Pac. 449. ubi pro βουλόμενον recte legitur βουλόμενος. Küst. 11. Εἴ τις] Κεῖ τις MSS. Pacis, Κῆν τις Brunckius. βουλόμενον] βουλόμενος B. E. Med. Deest V. 13. τροχοῦ γ'] γ' om. A. V. E. Med. 14. Λαβίδ] Psalm. LXXVI, 19. Vide ibi Theodoretum p. 703. ex quo totum hunc locum Suidas descripsit. Küst. 15. ἡ ἱστορία om. V. 16. ἡ θάλασσα] τὸ πέλαγος A. V. Theodoret. 20. Αἰγυπτίων] Theodoretus addit ἁρμάτων. Küst.

1. Ὁ θεός μου] Ps. LXXXII, 14. cum interpretatione Theodoreti. Ernest. 2. ἀντὶ τοῦ addiderunt A. V. ἐν συμφοραῖς αὐτοὺς παντ. περιστρέφεσθαι κέλευσον Theodor. 4. περίβαλλε] περίβαλε dedi cum A. 5. Τρωγαλίων] Ex Schol. Aristoph. Pac. 767. Abresch. Ubi ἐκάλουν τὰ τραγήματα Schol. Rav. De vocis usu dixerunt intpp. Pluti v. 798. 7. Τρωγλίτης] Agnoscit Herod. Epimer. pp. 136. 181. τρωγλήτης reposui cum A. *V. 8. ἐθνικόν] ἔθνος B. V. 9. Ἄλλοι] ἀλλ' οἱ dedi cum A. *V. quod poetae restituendum fuit item ut in fab. 85, 14. Babrii versus ap. Tyrwhitt. p. 39. sive fab. 31, 17. 10. Sub finem expunxi αἰτιατικῇ cum A. *V. Observationem ex v. Ἐσθίω ductam opinor. Item versum delevi poetae onirocritici: Τρώγων γλυκερὰ πικρίας ἔξεις τρόπους. „Metri gratia scribendum est, Τρώγων τὰ γλυκερὰ etc. Est autem versus oneirocriticus, qui etiam reperitur apud Astrampsychum. Apud eum vero pro γλυκερὰ legitur γλυκεῖα, quod non probo." Küst. Reiecit A. in marg. ubi γλυκηρά. 12. ὁ ἀπὸ τῆς] ἀπὸ A. *V. Iidem ὁμοίως post Τρώιος omiserunt. Cf. v. Τροΐην, item Zon. p. 1748. 14. Τρώιλος, σοφ.] Eius meminit Socrates Hist. Eccles. lib. VI. c. 6. et lib. VII. c. 1. et 27. Ex postremo loco discimus eum Sideten fuisse. An idem est Troilus, cuius meminit Synesius Epist. 128? Küst. Vide Fabric. Bibl. Gr. IV. p. 488. Langb. in Longin. p. 100. Vales. in Socrat. p. 347. Toup. MS. Niceph. Hist. Eccles. XIII, 6. addit, aliis interpositis quae resecui, Reinesius. Troïli Prolegg. in Hermogenem edidit Walzius in Rhett. Gr. Vol. VI. 17. Τρωκτά] Vid. infra v. Φαεινόν. Artemidorus I, 67. ὅσα δὲ ἀποξύεται τρωκτὰ ὄντα. Gaisf. Adde Boisson. in Philostr. p. 389. τὰ κάστανα temere Toupius IV. p. 306. τὰ κατὰ τῶν V. 19. Τρώκτης. ὁ ἐκ] Homer. Odyss. ξ'. 289. Δή τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνήρ, ἀπατήλια εἰδώς, τρώκτης. Ad hunc locum respexit Suidas. Consulendus autem Eustathius et veteres grammatici in Homerum. Toup. 21. Τρώμης] Series litterarum requirit ut scribatur Τρώμης, per ω. Küst. Sic A. V. Glossam invexit Aldus. Deest B. E. Med. neque iniuria, si dicendus erat Aeschinis pater. Saltem notavi, itemque gl. Τρώματα, ductam ex v. Γύγης extrema. In marg. coniecit V. ap. Gaisf.

---

torquetur. ab rota, quo instrumento homines torquentur et corpora distenduntur. Aristophanes: *In rota distentus flagris caedatur.* servi enim rotae alligati verberari solebant. item: *In rota enim distentum oportet te mala tua facinora confiteri.* Τροχός. Ligneum quoddam instrumentum erat rota, cui alligati servi flagris caedebantur. Aristophanes: *Siquis imperator esse cupiens nos non adiuvet, vel servus transfugere paratus sit, in rota distentus flagris caedatur.* Τροχός. David: *Vox tonitrus tui in rota.* de rubro mari. dicit enim historia, spirante austro mare divisum esse. aere autem in turbinem acto et nubibus densatis, ventus gignitur. supplicia vero tua, inquit, telorum instar in hostes ferebantur. strepitu vero tonitrus Aegyptiorum rotas constrinxisti. Cum autem dicit: *Deus, tanquam rotam eos perage,* haec vult: Fac ut in omnis generis calamitatibus versentur, et continuis malis eos afflige. Τρωγαλίων. Bellariorum. sic enim antiqui vocabant quae vulgo sunt τραγήματα. Τρώγλη. Caverna. Et Τρωγλήτης. Et Troglodytae, nomen gentis. *Iam alii quidem in terrae cavernas se receperant.* Τρώγω. Comedo. Τρῳαί. Troianae. Et Τρωικός, Troianus. Et Τρώιος, idem. Τρώιλος. Troilus, sophista, qui Constantinopoli docuit. scripsit orationes sophisticas. Epistolarum libros VII. Τρωκτά. Fructus qui franguntur, ut nuces et glandes. Τρώκτης. Qui ex qualibet re quaestum facit, quasi dicas, arrodens. [Τρώμης. Nomen

[Τρώματα. Ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο, ἔν τε Λιμενηίῳ χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.]

Τρώξονται. φάγωσιν. Ἀριστοφάνης·

Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων.

Ἆρα τρώξονται;

[Τροία. πόλις.

Τροιζήν, Τροιζῆνος. ὄνομα πόλεως. καὶ Τροιζήνιος ὁ πολίτης.]

Τρύβλιον. ὀξυβάφιον, πινάκιον, ποτήριον, ὀρθομίλιον. τοῦτο μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου ἐστί. καὶ ἡ κωμῳδία·

Τὸ τρύβλιον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι;
ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

Τρυγαῖος, Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων· παρ' ὅσον οἱ γεωργοί, μάλιστα οἱ δεξιοί, ἀπραγμοσύνην ἀσπάζονται. καὶ Τρυγαῖος μὲν παρὰ τὸ τρυγᾶν, ἁρμόζει γὰρ γεωργοῖς· Ἀθμονεὺς δὲ ἀπὸ δήμου Ἀττικοῦ.

Τρύγητος. ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν. καὶ ἄμητος, ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν καὶ θερίζειν· προπαροξυτόνως. τρυγητὸς δὲ ὁ τρυγώμενος βότρυς. καὶ ἀμητὸς ὁ θεριζόμενος, οἷον ἀμητὸς στάχυς· ὀξυτόνως. καὶ ἔμετος· καὶ ἐμετός, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Τρυγίας. ἐπὶ Θεοῦ ἡ χαλεπωτέρα τιμωρία. Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοί. 512

Τρυγοδαίμονες. ὥσπερ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχροποιίᾳ ἐχρῶντο· παρ' ὅσον ἀφέμενοι τὸ σέβεσθαι τὸ θεῖον περὶ τὸ σκώπτειν ἐτρέποντο.

Τρυγόνος. εἶδος περιστερᾶς. καὶ παροιμία, τρυγόνα ψάλλειν, ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν.

Ὡς μή μοι τρύζητε.

Καὶ ἑτέρα παροιμία, τρυγόνος λαλίστερος. ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσι λαλοῦσι.

---

1. Ἐν τοῖσι τρώματα μεγ.] Haec sunt verba Herodoti lib. I. c. 18. *Küst.* Deinde διφάσιʼ V. 2. ἐγένοντο] ἐγένετο V. E. ἐνλιμενηίῳ B. Infra *Μαιάνδρου* V. 4. Ἀριστοφάνης] Acharn. 771. (805.) 5. Post ἰσχάδων omisi τοῖς χοιριδίοισιν cum A. V. E. Med. item sub finem βαβαί cum A. V. Med. 7. πόλις] ον π V. ἡ πόλις E. Gl. A. in marg. Post h. gl. Τρωχαϊκός A. Τροχαϊκός V. 8. Τροιζήν] Hanc quoque gl. A. in marg. Utramque notavi. τόπου E. pro πόλεως. Dedit καὶ Τροιζήνιος ὁ πολίτης V. Nam Edd. vett. ὁ ἀπὸ ταύτης, Τροιζήνιος. καὶ ζήτει παροιμίαν ἐν τῷ, εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν. Novissima inde a παροιμίαν in marg. tenet V. ap. Gaisf. 10. ὀξυβαφεῖον Schol. Diogenis in *Notices et Extr.* T. X. p. 226. 11. ὀρθομίλιον nondum inveni, neque Photius agnoscit. 13. Τὸ τρύβλιον τὸ περυσ.] Aristoph. Ran. 995. (1016.) 14. περισσυνὸν *V. 16. Τρυγαῖος. Ἀριστοφάνης· Τρυγαῖος Ἀθμ. ἀμπ.] Τρυγαῖος Ἀθμονεύς. Ἀριστοφ' ἀντὶ τοῦ ἀμπ. A. E. *V. Med. Apparet vulgatam scripturam fide librorum esse destitutam ab iisque confictam, qui versus lemmati cuipiam commode vellent subiicere. Itaque demptis Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ, quae lectorum sunt molimina, vetustis testibus obtemperavi. Versus Pac. 190. sq. Adde v. *Μιαροί.* 18. ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων] Inseruit haec, quicunque versus aut formulas Comici toties solet ad proverbiorum usum revocare. μάλιστα] Melius καὶ μάλιστα Schol. 20. ἁρμόζει γὰρ] ἁρμόζον Schol. Ceterum ἀθμωνεύς bis Med.

1. τῆς Ἀττικῆς] Ἀττικοῦ A. V. E. Ἀττικῆς Schol. 2. Τρυγητός] Conf. Arcadius de Acc. p. 81. Etym. M. p. 83, 9. Theognostus Cram. p. 75. ac supra v. *Ἄμητός.* 3. δεῖ om. V. Mox γράφεται καὶ προπαροξυτόνως E. 4. βότρυς om. A. 6. ὀξυτόνως] ὀξὺ V. καὶ ἔμετος om. V. Cf. v. *Ἔμετος.* τὴν τρύγα συνεκπιεῖν A. marg. 8. Τρυγίας] Confer Nostrum supra v. *Ὁ τρυγίας. Küst.* ὑπὸ] ἐπὶ A. B. E. *V. 9. Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτ.] Psalm. LXXIV, 9. Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Hinc Suidas supplendus est. *Küst.* Ubi Theodoretus, τὴν χαλεπωτέραν τιμωρίαν τρυγίαν ἐκάλεσεν. 10. Τρυγοδαίμονες. ὥσπ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 296. *Küst.* Deest gl. A. ante v. *Τρύγητος* posuit *V. Quo labefactatur fides glossae, iusto pressius e Scholiis compositae. Velut excidit an neglectum est οἱ κωμικοί post κακοδαίμονες. Cf. Philem. p. 169. Ceterum in Scholio hinc firmatur πολλῇ emendatio Hermanni (nam πολλοὶ Edd.), itemque κακοδαίμονες δέ ante παρ' ὅσον male proditum debet expungi. 12. ἀφέμενοι τῶν θείων Schol. Corrige saltem τοῦ σέβεσθαι. 15. τρυγόνα ψάλλειν] Inprimis conferenda v. *Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις.* Adde Hesychium. Supplendum opinor κατὰ ante τρυγόνα. 16. παρὰ τὸ] ἀπὸ τοῦ Photius. 17. Ὡς μή μοι] Il. ι. 311. ubi Schol. Lips. meminit proverbii. τρύζηται *V. Cf. infra v. *Τρύζει.* 19. ἐν τῷ στόματι ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς solus *V. 20. μέρεσι] μέλεσι A. B. V. E. Zenob. VI, 8. Diogen. VIII, 34. Aelian. N. A. XII, 10. Τρυγόνος δὲ λαλίστερον ἔλεγον· ἡ γάρ τοι τρυγὼν καὶ διὰ τοῦ στόματος μὲν ἀπαύστως φθέγγεται, ἥδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν, ὥς φασι, πάμπλειστα. *Gaisf.* Adde Meinek. in Menandr. p. 148.

---

proprium.] Τρώξονται. Comedent. Aristophanes: *Afferat aliquis ex aedibus ficus. an comedent?* [Τροία. Urbs. Τροιζήν. Nomen urbis. civis Troezenius.] Τρύβλιον. Acetabulum, patella, poculum, quod dicitur orthomilium. hoc autem maius est acetabulo. Comicus: *Olla anno superiore empta num mortua est?* id est, fracta est. Τρυγαῖος. *Trygaeus Athmonensis, vinitor strenuus, non sycophanta, nec studiosus litium.* dicitur de iis qui a negotiis abhorrent. agricolae enim, praesertim periti, vitam otiosam amant. Τρυγαῖος autem derivatur a τρυγᾶν, i. e. vindemiare. convenit enim agricolis. Athmonensis vero dictus est ab Atticae pago. Τρύγητος. Tempus vindemiae: ut ἄμητος, tempus messis: cum acuto in prima syllaba. at τρυγητὸς ipsa vindemia. item ut ἀμητὸς ipsa messis, quasi spica quae demetitur. pariter ἔμετος, vomitus; at ἐμετὸς res per vomitum electa. Τρυγίας. Gravior poena, quae infligitur a Deo. *Faex eius non est exinanita: omnes peccatores eam bibent.* Τρυγοδαίμονες. Dictum praeter expectationem pro κακοδαίμονες. valde enim foedi erant comici et immodesti, omissoque studio rerum sublimium cavillando totos se dedebant. Τρυγόνος. Turturis. quae columbae est species. et proverbium: *Turturis vicem canere.* siqui res perperam gerunt. fortasse a τρύζειν. ut: *Ne mihi tryssetis.* et alterum proverbium: *Turture loquacior.* turtures enim non solum ore, sed etiam posterioribus partibus corporis

Τρυγονῶσα. ἡσύχως κνῶσα. Ἀριστοφάνης·

Τρυγονῶσα τὴν θύραν.

Τρυγός. τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης. Ἀριστοφάνης·

Ὄζων τρυγός.

Καὶ αὖθις·

Ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί.

Ἀριστοφάνης φησί.

Τρυγὸς γλυκείας. τουτέστι, τοῦ νέου οἴνου. τρύγα γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν καὶ τὴν ὑποστάθμην.

Τρυγῳδία. κωμῳδία· ἤτοι διὰ τὸ τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν, τούτεστι, νέον οἶνον· ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπείων τὴν ἀρχὴν τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις.

Τρύγοιπος. ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκινος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἀλλ' ἔστι τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.

Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

προπαροξυτόνως. Καὶ Τρυγοιπῶ, ῥῆμα.

Τρύζει. ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμως λαλεῖ. παρὸ καὶ ἡ τρυγών· ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

Τρύμη. ὁ τετρημένος σφόδρα καὶ πεπερονημένος ἐν τοῖς πράγμασιν· ὃν ἡμεῖς τρυπᾶν φαμέν. θέλει δὲ εἰπεῖν, εὐτόνως ὡς τρύπανον.

Τρύπανα. ἐργαλεῖα τεκτονικά.

Τρύπανά τ' εὐδίνητα καὶ ὠκήεντα τέρετρα.

Τρυσιβίου γαστρός. καταπονούσης τὸν βίον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Τρυσμός. γογγυσμός.

Τρυτάνη. ὁ ζυγός. ταύτην οἱ Δωριεῖς σταχάνην καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ παροιμία· Δικαιότερος σταχάνης.

Τρυτοδόκη. ἡ θήκη τῆς τρυτάνης. ἐν Ἐπιγράμματι· 513

Καὶ τὴν τρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων.

τὸν ζυγὸν τῆς παμβακίδος.

Τρυφάλεια. περικεφαλαία.

Τρύφαινα. ὄνομα κύριον.

Τρυφή. ἡ σπατάλη.

Τρυφηλός καὶ **Τρυφητής.** ὁ ἄπληστα τρώγων.

---

1. ἡσύχως | ἡσύχνως V. Ἀριστοφάνης | Eccles. 34. sed ubi legitur θρυγανῶσα. Confer Hesych. v. θρυγανῷ. Küst. Nunc ibi repositum τρυγονῶσα. 3. ἀποστάθμης *V. Ἀριστοφάνης | Nub. 50. 7. Ἔοικας, ὦ πρεσβ. | Aristoph. Vesp. 1300. 9. Τρυγὸς γλυκείας | Aristoph. Pac. 575. Ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦνδρες, Τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς, τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων, Τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας. Huc respexit Suidas. Verba autem Scholiastae, quae exhibet Suidas, ex libris melioribus atque auctioribus, quam qui nunc extant, descripta sunt. Quod non semel observavimus Toup. A Scholiis nihil, opinor, Suidas sumpserat praeter τοῦ νέου οἴνου. Aristophanis locum indicaverat Hemsterhusius in Plut. 1086. οἴνου om. Med. 10. τρύγα γὰρ | Cf. v. Συνεκποτέ' ἐστί· καὶ prius om. *V. 12. Τρυγοκωμῳδία | Scribendum erat, Τρυγῳδία. κωμῳδία. Aristoph. Acharn. 498. Τρυγῳδίαν ποιῶν. τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία. Vide ibi Scholiastam, a quo Suidas notam hanc mutuatus est. Küst. Τρυγῳδία. κωμῳδία A. B. V. E. qui τὸ post διὰ cum Schol. Rav. praebuerunt, non διὰ τὴν τρ. 16. σάκκινος | σάκινος E. Med. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ | V. 1088. 18. κομιδῇ post ἐστι cum A. B. V. Med. delevi. σοι E. 21. Τρύζει | Vid. Hamakeri Lectt. Philostrat. p. 26. Müller. Levis illius viri observatio.

3. Τρύμη. ὁ τετρυμμένος σφ. | Aristoph. Nub. 447. Κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη. Scholiastes in eum locum: Τρύμη. ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι, ὃν ἡμεῖς τρύπανον καλοῦμεν. τρύμα καὶ τρῆμα τὴν ὀπὴν φασι. θέλει οὖν εἰπεῖν, λεπτόλογος καὶ εὔστομος, ὡς τρύπανον. Hinc Suidas emendandus est Küst. Observavimus non semel Suidam Scholiis antiquioribus esse usum, atque iis haud paulo elegantioribus, quam quae nunc habemus. Quod ex hoc loco manifestum est. Eleganter Suidas, ὁ τετρυμμένος, sive, τετριμμένος καὶ πεπερονημένος ἐν τοῖς πράγμασι. Nam Τρύμη est περόνης sive fibulae foramen. Τὴν ὀπὴν exponit Scholiastes. Quod non animadvertit Küsterus. Hinc πεπερονημένος ἐν τοῖς πράγμασι, qui negotiis affixus et exercitatus est. Ista est vis voculae ἐν, quam minus perspectam habuerunt viri eruditi. Vide nos infra in v. Χοιροκομεῖον. Verbo προσπερονᾶν utitur Xenophon Exped. Cyri VII, 3, 10. Καὶ ἄρτοι ζυμῖται μέγαλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. Toup. II. p. 279. A quo Gaisfordus sumpsit τετριμμένος. Nos τετρημένος cum A. V. et Schol. Rav. τετρημμένος E. Deinde τρύπανον Schol. 5. ὡς τρύπανον εὐτόνως | εὐτόνως ὡς τρύπανον A. *V. εὔτονος ὡς τρ. Schol. Ven. 7. Τρύπανά τ' εὐδ. | Versus Leonidae IV, 7. Anthol. Pal. VI, 205. supra propositus in v. Εὐδίνητα. Usque ad Τρυτάνη om. B. E. ὠκύεντα | ὠκήεντα A. V. Anthol. 8. Τρυσιβίου γαστρός. καταπ | Ex Schol. Aristoph. Nub. 420. Küst. Τρυβισίου *V. 11. Τρυτάνη | Vid. supra vv. Δικαιότερον σταχάνης et Σταχάνη. 14. ἐν Ἐπιγράμματι | Myrini II, 6. ubi nunc repositum γρυτοδόκην. Locus etiamnum controversus. 16. κιτίδα | κοιτίδα A. B. V. Anthol. Pal. VI, 254. et gl. Πάμβαξ. 19. Τρύφαινα | Cf. supra Ἄβαξι. Reines. 21. Τρυφηλός — Τρυφητής | Vid. Σαρδανάπαλος. Συβαριτ. Strabo p. 976. τρυφητῶν καὶ καπυριστῶν. Toup. MS. Posterioris vocis exemplum praebet var. lectio V. sub v. Σουβαρμάχιος. Ceterum τρυφηλότης annotandum e Schol. Ienensi Soph. El. 52.

---

loquuntur. **Τρυγονῶσα.** Leviter scalpens. Aristophanes: *Scalpens ianuam.* **Τρυγός.** Faecis vini. Aristophanes: *Redolens faecem.* idem poeta: *Similis es, senex, musto novo.* **Τρυγὸς γλυκείας.** Vini novi. τρύγα enim et mustum vocabant et faecem. **Τρυγῳδία.** Comoedia, vel quod victores praemium accipiebant vinum novum; vel quod larvis nondum inventis ora faecibus perungebant. **Τρύγοιπος.** Colum vinis liquandis. Aristophanes *Pluto*: *Sed faex est antiqua et putris. Ergo colum his malis omnibus medebitur.* acuitur in prima. Et Τρυγοιπῶ, verbum. **Τρύζει.** Stridet, susurrat, murmurat, obscuro vocis sono loquitur. hinc etiam dictus est turtur, quod obscurum stridorem edit et murmurat. **Τρύμη.** In negotiis vehementer affixus: quem nos terebrum vocamus vult igitur dicere, acutus eris et subtilis in dicendo ut terebrum. **Τρύπανα.** Instrumenta fabrilia. *Et versatilia terebra et velocia terebella.* **Τρυσιβίου γαστρός.** Ventris vitam vexantis. Aristophanes *Nubibus.* **Τρυσμός.** Stridor. **Τρυτάνη.** Trutina, hanc Dorienses vocant σταχάνην. hinc proverbium: *Trutina iustior.* **Τρυτοδόκη.** Trutinae theca. In Epigrammate: *Et trutinae thecam, cistulam gossypio plenam.* **Τρυφάλεια.** Galea. **Τρύφαινα.** Nomen proprium. **Τρυφή.** Luxus. **Τρυφηλός** et **Τρυφητής.** Homo

Τρυφιόδωρος, Αἰγύπτιος, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ἔγραψε Μαραθωνιακά. Ἰλίου ἅλωσιν. Τὰ καθ' Ἱπποδάμειαν. Ὀδύσσειαν λειπογράμματον· ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσέως καμάτων καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ· καὶ ἄλλα.

Τρυφιόδωρος. διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν. Παράφρασιν τῶν Ὁμήρου παραβολῶν· καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Τρύφος ἄρτου. κλάσμα ἄρτου.

Τρυφῶ. αἰτιατικῇ.

Τρύφων, Ἀμμωνίου, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς καὶ ποιητής, γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου χρόνους καὶ πρότερον. Περὶ πλεονασμοῦ τοῦ ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτῳ, βιβλία ζ'. Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς. Περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἰμεραίων καὶ Ῥηγίνων καὶ Λωριέων καὶ Συρακουσίων. Περὶ τῆς ἐν κλίσεσιν ἀναλογίας, ά. Περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας. Περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν, ά. Περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας. Περὶ ὀνομάτων χαρακτήρων, ά. Περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων, ά. Περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν καὶ εὐκτικῶν, καὶ ἁπλῶς πάντων. Περὶ ὀρθογραφίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζητουμένων. Περὶ πνευμάτων καὶ τρόπων καὶ ἄλλα.

Τρύχεται. κακοπαθεῖται, καταπονεῖται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνενεύρισται. Καὶ Ἐκτετρυχωμένος. Ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐκτετρυχωμένος ἦν.

Τρύχη. τὰ ῥάκη· τραγικῶς. Προσῆλθεν ἡ μήτηρ, πένθιμα ἠμφιεσμένη τρύχη καὶ τὰς ὁράσεις ἐκτετηκυῖα ὑπὸ τῶν δακρύων.

Τρυχηρά. ῥακώδη.

---

1. *Τρυφιόδωρος*] Videtur Christianus fuisse: in descriptione enim caedis factae in capta urbe dicit infantes ab uberibus abreptos, *καὶ οὐ νοέοντα τοκήων ἀμπλακίας ἀπέκτεινον* v. 604. *Reines.* 2. *Ἰλίου*] *Ἰουλίου* V. 3. *Ὀδύσσειαν λειπογράμματον*] Deerat enim in illo poemate littera *σ*: ut testatur Eustathius in prooem. Odyss. p. 1379, 54. Confer Nostrum supra v. *Νέστωρ Λαρανδεύς. Küst.* 7. *παραβολῶν*] *περιβολῶν* V. 9. *Τρύφος*] Ad Luciani Fugit. c. 31. spectare putat Boissonad. in Philostrat. p. 361. Antiquiorem aliquem mihi videtur respexisse grammaticus. Dixerat Hesiodus Opp. 440. *ἄρτον τετράτρυφον. Gaisf.* 11. *Τρύφων*] Compilavit Suidas tabulas Tryphonis litteratas e fonte locupletissimo, sed diligentia tam mediocri, ut integros commentarios in particulas distraheret eosque sub diversis titulis inculcaret. Hinc Argivorum, Himeraeorum, Syracusanorum dialectus a Doriensium distincta; item quaestiones de declinatione et analogia minutatim sparsae. Porro memoria *Ἰμεραίων καὶ Ῥηγίνων* spectat ad disputationes de Stesichori et Ibyci locis, debetque ad superiorem titulum revocari. Ceterum compara similes Philoxeni labores. *Toupius*: „Scripsit etiam *περὶ προθέσεων*, cuius meminit Apollon. de Syntaxi p. 317." 12. *καὶ ποιητής*] Huc e gl. *Τρυφιόδωρος* videntur irrepisse. 13. *καὶ πρότερον*] *καὶ* om. A. *Περὶ πλεονασμοῦ τ.*] Praeter opera a Suida hic citata scripserat etiam Tryphon *περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας*, cuius operis meminit Athen. lib. II. c. 13. Eiusdem operis librum secundum laudat Ammonius vv. *Ἐξανέψιοι*, *Θαλάμας*, *Μισητή* et *Τροχοί*. [Adde Schol. Aristoph. Av. 877.] Librum tertium idem v. *Ἁρπαγή*. *Περὶ ἀρχαίας ἀναγνώσεως*: cuius operis mentionem facit Eustathius in Iliad. *έ*. p. 556. *Περὶ ὀνομασιῶν*. Athenaeus lib. IV. c. 23. *Τρύφων δ' ἐν τρίτῳ περὶ ὀνομασιῶν. ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν καὶ ὀργάνων.* Meminit idem operis istius et alibi. *Φυτῶν ἱστορία.* Laudat itidem Athenaeus lib. III. c. 5. et alibi. *Παρώνυμα.* Citat Stephanus Byzantius vv. *Ἀγυιά*, *Ἀπολλωνία* et alibi. *Περὶ σχημάτων.* Laudat Etymologus v. *Ἀργιόδους*. *Περὶ πνευμάτων.* Laudat idem Etymologus v. *Ἁρπίς*. Meminit praeterea Tryphonis (huiusne an alius dicere non habeo) Galenus *ἐν τῷ περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους*, part. II. p. 218. et p. 228. *Küst.* Accedat liber *περὶ ἐπιῤῥημάτων*, ab Apollonio de Adverb. p. 548. et alibi commemoratus; iunctus ille cum disputatione *περὶ συνδέσμων* p. 496. Idem commentarios *περὶ ἀντωνυμίας*, *περὶ ἄρθρων* (de Synt. IV, 1.), *περὶ προθέσεων* (ib. IV, 7.) attulit, omninoque libenter huius grammatici nomen usurpat. *τῶν ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτων*] Absonam scripturam correxi. *τοῦ ἐν* A. *διαλέκτῳ* B. E. 14. *βιβλία ζ'.*] Opinor ad inferiorem titulum pertinere. 15. *καὶ Πινδάρῳ* om. E. 16. *Περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου*] Hoc opus intelligi puto ab Ammonio, qui Tryphonem *ἐν πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ* citat vv. *Αἶσχος* et *Χλαῖναν. Küst.*

2. *ἐν εὐθείᾳ ἀναλ.*] Huc referre licet narrationem Herodiani *π. μον. λ.* p. 35. Ad hos vel continuos titulos de generibus et declinatione nominum pertinere videtur locus Athenaei XI. p. 503. D. *Τρύφων ἐν τοῖς ὀνοματικοῖς*: ubi quod olim ferebatur *ὀνομαστικοῖς*, Meierus de Lex. Rhet. sive prooem. schol. aest. Hal. a. 1843. p. VI. mutabat *ἐν ταῖς ὀνομασίαις*. 8. *καὶ Περὶ*] *καὶ* om. A. E. Mox *αὐτοῖς* E. *ἐν αὐτῆς* Med. Hinc *ἐν* assumpsi. 9. *τρόπων*] Hinc libellus fluxit Walzio locupletatus in Rhetorum Vol. VIII. 11. *κακοπαθεῖ*] *κακοπαθεῖται* A. *V. Photius, Etym. M. et Lex. Seg. Deinde *πονεῖται* Photius. 14. *Τρύχη — τραγικῶς*] Ex Schol. Aristoph. Ach. 417. *Gaisf. Προσῆλθεν ἡ μήτηρ πένθ.*] Fragmentum hoc legitur apud Dionys. Halicarnass. lib. VIII. (c. 45.) p. 516. ubi de matre Marcii Coriolani verba fiunt. *Küst. προσῆλθεν* A. V. Dionys. 15. *πένθιμά τε* Dion. *τρύχη*] *πένθη* E. 17. *Τρυχηρά*] Attulit Gaisf. Euripid. Troad. 496. *τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα Πέπλων λαχίσματ'.*

---

luxuriosus. *Τρυφιόδωρος*: Tryphiodorus, Aegyptius, grammaticus et poeta heroicus, scripsit Marathoniaca. Ilii excidium. De Hippodamia. Odysseam littera carentem: poema de laboribus Ulixis et reliqua quae fabulae de eo tradunt. alia. *Τρυφιόδωρος*. Tryphiodorus varia scripsit carmine. Paraphrasin similitudinum Homeri: et alia plurima. *Τρύφος ἄρτου*. Frustum panis. *Τρύφων*. Trypho, Ammonii F. Alexandrinus, grammaticus et poeta: qui vixit Augusti temporibus et ante Augustum, scripsit de pleonasmo in Aeolica dialecto, lib. VII. De dialectis quae sunt apud Homerum, Simonidem, Pindarum, Alcmanem et ceteros lyricos. De dialectis Atticorum, Argivorum, Himeraeorum, Rheginorum, Doriensium et Syracusanorum. De declinationum analogia, lib. I. De recti casus analogia. De nominibus comparativis lib. I. De monosyllaborum analogia. De nominum characteribus, lib. I. De verborum quae gravi accentu signantur analogia, lib. I. De verbis encliticis, infinitivis, imperativis, optativis, denique omnibus. De orthographia et de locis eius controversis. De spiritibus et tropis: et alia. *Τρύχεται*. Malis affligitur, vexatur, fatigatur, enervatur. Et *Ἐκτετρυχωμένος*. *Ille vero per rerum inopiam macie confectus erat.* *Τρύχη*. Vestes lacerae. dictio tragica. *Adit eum mater lugentium more sordidis pannis induta oculisque lacrimando tabidis.* *Τρυχηρά*. Pannosa.

Τρύχνον. τὴν πόαν. θηλυκῶς λέγουσι τὴν τρύχνον, οὐ τὸν τρύχνον. σὺν τῷ σ δὲ στρύχνον οὐδαμοῦ εὗρον. καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν Ἀπαλώτερος τρύχνου παρῳδῶν ὁ κωμικός φησιν,

Ἤδη εἰμὶ μουσικώτερος τρύχνου.

Τρυχόμενος. τετρυχωμένος δέ.

Τρύχουσιν. ἐλαττοῦσι.

514 Τρυχωθείς. πιεσθείς. ἢ φανερωθείς.

Ὅτι Τρυχῶ τρίτης συζυγίας ἐστὶ τῶν περισπωμένων. καὶ βαρύτονον τρύχω, τρύχεις.

Τοιᾶςδε. τοιαύτης.

Τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα,
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἐχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα· τῶ νεφρῶ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡμαιωμένω
διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

Τοιαυτί. τοιαῦτα.

Τοιγὰρ ἐγώ. ἐγὼ μὲν γάρ.

Τοιγαροῦν. ἀμέλει, ὅθεν δή, οὐκοῦν, διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

Τοιγάρτοι. τούτου γὰρ ἕνεκεν.

Τοιαίδε πράξεις.

Τοῖιν. ἀντὶ τοῦ σοί, Δωρικῶς.

Καὶ πολιὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων
τοῖιν. ἀλλ' ἐπένευε.

Τοίνυν. διὰ γὰρ τοῦτο, ἢ οὖν.

Τοῖα. τοιούτου. *Καὶ Τοῖος, τοιοῦτος. Καὶ*
Τοῖον, τοιοῦτον.

Τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν. Ἀριστοφάνης. ἢ διὰ τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ· ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμόν·

Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα
Ζεύς.

ἄλλων δὲ ἄλλα λεγόντων Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος.

Τοιουτῳδες. τοιοῦτον. Οὐδὲν ὅτιοῦν ἐβαιώθη τοιουτῳδες.

Τοῖς Ἱπποκράτους νίέσιν εἶξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν. οὗτοι ὑώδεις τινὲς καὶ

1. Cf. Schol. Theocr. X, 37. 2. *οὐ τὸ τρύχνον*] *τὴν τρύχνον, οὐ τὸν τρύχνον* E. Photius. *τὴν τρύχνον* V. *τὸν τρύχνον οὐ* A. *V. Praestat cum Etym. M. breviter, Τρ. τὴν πόαν λέγουσι θηλυκῶς.* 3. *Ἀπαλώτερος τρύχνου*] Vide supra v. *Ἀπαλώτερος τρύχνου. Küst.* Hinc olim conflata erat gl. superior. 4. *ἢν παρῳδῶν*] *ἢν* omisi cum *V. Photio.* 5. *Ἤδη*] *ἤδη γὰρ* Photius, recte. Rettulit Meinekius inter Fragm. Com. anonym. 235. 7. *Τρύχουσιν*] Od. *δ.* 248. 8. *ἢ φανερωθείς*] Sic etiam Photius. At interpretatio non parum est suspecta. *Küst. φθαρείς* vel *ἐκφθαρείς* Duker. adnot. ad Schol. Thucyd. p. 643. a. *Hemst.* Recte Suidas, *Τρυχωθείς. φανερωθείς.* Idem *τρυχοῦν*, sive *τρύχειν*, et *τρίβειν.* Hesych. *Τρίβοντες, λειοῦντες, ἢ φανερὰν ποιοῦντες.* Quare Suidae interpretatio minime reiicienda est. Sed *ἀντὶ τοῦ φανερωθείς* forsan legendum *φθαρείς.* Suidas supra: *Ἐκτρυχωθείς. ἐκπιασθείς, ἐκφθαρείς.* Ita Hesych. *Ἐκτρυωθείς* (lege *Ἐκτρυχωθείς*). *φθαρείς. Toup.* II. p. 280. Quaestio non expedita: siquidem *φανερωθείς* nec licet emendare nec probabiliter ad locum quempiam revocare. Videtur tamen significari nudatus vel exinanitus. Hermannus coniectabat *ἀφανρωθείς.* 9. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. Qui cum eodem libro transposuit ἐστὶ συζυγίας* vulgatum. *τρίτης* om. *V.* 10. *ἀλλὰ καὶ*] *ἀλλὰ* om. A. V. Cf. Schol. Od. *ρ.* 387. 11. Glossa tragica. 12. *Τοία Στυγός σε μελαν.*] Aristoph. Ran. 472 — 80. His praefigit V. *Ἀραὶ κατὰ οἰχομένων ἐχθρῶν.* 16. *διασπαράξει*] *διαπαράξει* V. E. Mox V. *διασπαράσονται.* 22. *Τοιγὰρ ἐγώ*] . . . . *νι γὰρ* E. Est formula Homerica.

3. *ἢ τούτου χάριν* subiungit Zon. p. 1739. 4. *Τοιαίδε πρ.*] Om. V. Habet A. in marg. Ad Sophocl. Oed. R. 895. rettulit Gaisf. 5. *Τοῖιν. ἀντὶ τοῦ σοί, Δωρ.*] Immo Dorienses *τεῖν* dicunt pro *σοί*, non vero *τοῖιν.* Quare nota haec inutilis est. *Küst. ἀντὶ τοῦ* om. V. Suspicor Suidam confudisse *τεῖν* et *τοίην.* Quorum prius habes Aristoph. Av. 931. alterum in subiecto versu epigrammatis. *Gaisf.* Vix aliter potuit Küsterus, quem fugisset auctor versus, Antipater Thessal. XXI, 4. 5. unde reponendum *τοίην ἀλλ' ἐπίνευε.* 6. *Καὶ πολιὴν*] Anthol. Pal. VI, 198. 8. *διὰ τοῦτο*] *διὰ γὰρ τοῦτο, ἢ οὖν* A. V. Photius et Lex. Seg. *διὰ τοῦτο ἢ* Med. 12. *διὰ τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ*] Vide Schol. Aristoph. Equ. 882. *Küst.* 15. *Τεῖχος Τριτογ.*] Vide Nostrum supra v. *Ἀντεῖλε*: itemque Scholiastam Aristoph. Equ. 1037. ubi integrum oraculum refertur. *Küst. Τριτογινένηι* A. *Τριτογενείη* B. V. E. Med. 17. *ἄλλα δὲ ἄλλων*] *ἄλλων δὲ ἄλλα* dedi cum *V. ἄλλων γὰρ ἄλλα* Schol. 19. *Οὐδὲν ὁτιοῦν*] Aeliano tribuit Valckenarius. Mihi vox fabricae vulgaris, quam compares Germanico *derartig*, non satis scriptorem tersum decere videtur. 21. *Τοῖς Ἱπποκρ.*] Aristoph. Nub. 997. Confer Nostrum supra v. *Βλιχή*, et infra v. *Ὑώδης. Küst.* Adde Toupium in v. *Ἐμβόλιμος*, itemque Bergkium Commentt. de antiq. comoed. p. 350. sq. et in proocmio hib. schol. Marburg. 1844. 22. *ὡς ὑώδεις*] *ὡς* omisi cum V. Schol. et altera gl.

Τρύχνον. Herbam. genere feminino dicitur. sed cum *σ* στρύχνον nusquam inveni. et ad proverbium illud, *Mollior trychno*, Comicus alludens dicit, *Iam canendi sum peritior quam trychnus. Τρυχόμενος.* Per *ō.* at *Τετρυχωμένος. Τρύχουσι.* Atterunt. *Τρυχωθείς.* Attritus. vel palam factus. *Τρυχῶ.* Verbum tertiae coniugationis verborum circumflexorum. barytonum autem est *τρύχω. Τοιᾶςδε.* Talis. *Τοία Στ. Adeo te Stygis atra rupes Acherontiusque scopulus sanguine manans custodiunt, Cocytique circumcursantes canes, viperaque centiceps, quae viscera tua dilacerabit, pulmonesque arrodet muraena Tartesia, renes vero tuos cum ipsis visceribus cruentatos discerpent Gorgones Tithrasiae; quas nunc citato gradu arcessam. Τοιαυτί.* Talia. *Τοιγὰρ ἐγώ.* Quamobrem ego. *Τοιγαροῦν.* Igitur, ergo, scilicet, propterea igitur. *Τοιγάρτοι.* Ideo. *Τοιαίδε πράξεις.* Tales actiones. *Τοῖιν.* Dorice, tibi. *Et canos ab albis tondere temporibus. utinam talem ei annuas*] *Τοίνυν.* Ergo, igitur. *Τοῖα.* Talis. Et *Τοῖος*, talis. Et *Τοῖον*, talem. *Τοιουτονὶ Θεμιστ. Tale quid Themistocles nunquam excogitavit.* Aristophanes. fortasse illud spectat, quod Themistocles Piraeeum munierat; aut sapientiae gloriam consecutus est, cum interpretaretur oraculum Atheniensibus redditum, *Murum Minervae ligneum dat omnia prospiciens Iuppiter.* de quo cum alii alia sentirent, Themistocles iussit ligneum murum de triremibus intelligi. *Τοιουτῳδες.* Tale. *Neque unquam sanctum est tale quicquam. Τοῖς Ἱπποκρ. Hippocratis filiis similis eris, teque stipitem vocabunt.* hi quod spurcis moribus essent praediti et indocti, ab comicis perstringe-

ἀναιδέστατοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν εἶησαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησι καὶ ἐν Τριφάλητι, καὶ Κίνολις Δήμοις·

Ἱπποκράτους τε παῖδες ἐμβόλιμοί τινες,
βληχητὰ τέκνα καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου.

τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

Τοῖς ὀρθῶς. Ὅτι τὸ τοῖς ὀρθῶς ὑπ' ἄλλου γνωσθεῖσι πεισθῆναι μείζονος τῆς ἀρετῆς ὁ Ζήνων ποιεῖται γνώρισμα τοῦ γνῶναί τινα αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ τὰ δέοντα, τὴν Ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν·

Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·

λέγων, ἀντὶ τοῦ, νοήσει πάνθ' ἑαυτῷ.

Τοῖς πολλοῖς τοὐβολοῦ. τουτέστι τοῖς εὐδόκιμοις.

Τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγεῖσθαι πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Τοῖς φθάνουσι. τοῖς ἤδη γεγονόσι.

Τοίχαρχος. ἐπὶ νεὼς ὁ ἄρχων αὐτῆς. τοιχάρχου δὲ πρωρεύς· πρωρέως δὲ κυβερνήτης· κυβερνήτου δὲ ναύκληρος.

Τοιχωρύχημα γαλῆς. τοίχου ὀπή.

Τοιχωρύχος. κλέπτης, ληστής. τοιχορύκτης δέ.

Τύανα. μητρόπολις ἐν Καππαδοκίᾳ.

Τύγα. παρὰ Ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής.

Τύγωνος.

Τυγχανόντων. ἀντὶ τοῦ τυγχανέτωσαν. Ἀττικῶς. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀπὸ ὁριστικῶν, τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μι κλιτικόν, τὸ γ' πρόσωπον ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν· οἷον, τύπτετε, τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν· μέλετε, μελόντων, ἀντὶ τοῦ μελέτωσαν. καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ μ̄ κλιτικὸν τὸ γ' πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσιν τῷ γ' τῶν δυϊκῶν· τύπτεσθε τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

Τύκος. ἐργαλεῖόν τι, ᾧ τοὺς λίθους περι-

1. ἦσαν] εἶησαν A. B. V. E. Schol. et altera gl. 4. δὲ παῖδες] τε παῖδες A. V. 5. βληχητὰ] βλαχητὰ A. Vide supra v. *Βληχή*. ἐκβόλιμοι L. Dindorfius. καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου] Versus stabit, si scribas, κουδαμῶς τοῦ νῦν τρόπου. Küst. Scribe τοὐμοῦ τρόπου. Aristoph. Thesm. 581. συγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου. Toup. Vide Meinekii Com. Vol. II. p. 477. sq. cui probatur κουδαμῶς γε σοῦ τρόπου. 8. Ὅτι τὸ τοῖς] Monuit Heyler. in Iuliani Epp. p. 381. locum Imperatoris esse, petitum ex Or. VII. p. 243. D. Cuius ignarus Gaisfordus memorat Diogen. Laert. VII, 25. τούς τε Ἡσιόδου στίχους μεταγράφειν οὕτω, Κεῖνος μὲν πανάριστος ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται· ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει. κρείττονα γὰρ εἶναι τὸν ἀκούσαι καλῶς δυνάμενον τὸ λεγόμενον καὶ χρῆσθαι αὐτῷ, τοῦ δι' αὑτοῦ τὸ πᾶν συννοήσαντος. τῷ μὲν γὰρ εἶναι μόνον τὸ συνεῖναι, τῷ δὲ εὖ πειθόμενον προσεῖναι καὶ τὴν πρᾶξιν. Similia intpp. Soph. Antig. 719. Ὅτι cum *V. Τὸ γὰρ τοῖς Iulianus. 9. ἀρετῆς] τῆς ἀρετῆς A. V. Iul. 10. ἑαυτῷ] αὐτοῦ A. V. Scripsi αὐτοῦ cum Iul. 11. τὴν Ἡσιόδου μεθαρμ.] Hesiodi sententia erat, Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει. Hanc Zeno sic refingebat: Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται. Hic est loci huius sensus. Küst. 14. ἀντὶ τοῦ νοήσει] οὕτως γὰρ κατανοεῖ Ε οὕτως κ. γ. Med. 15. Τοῖς πολλοῖς τοὐβολοῦ] Τοῖσι π. τ. Aristoph. Equ. 951. Gl. qui. vulg. Tuetur *V. 17. Τοῖς τεκοῦσι γ'.] Sophocl. Oedip. Colon. 508. Monuerat Portus. 18. γονέων] νέων A. 19. ἡγεῖσθω supra in v. Τέκεσι, ubi eadem recurrunt.

1 Τοίχαρχος, ἐπὶ νεὼς ὁ ἄρχ.] Locus hic excerptus est ex Artemidori lib. I. c. 37. (35.) sed ubi sic legitur: Ἄρχει δὲ περινέου μὲν ὁ τοίχαρχος· τοιχάρχου δὲ ὁ πρωρεύς· πρωρέως δὲ ὁ κυβερνήτης etc. Hinc Suidas emendandus est. Nam priora illa, τοίχαρχος. ἐπὶ νεὼς ὁ ἄρχων αὐτῆς, corrupta sunt: pro quibus scribi debet, τοίχαρχος μὲν περίνεω etc. Quid sit autem περίνεως, docet Suidas supra suo loco. Küst. 4. Τοιχωρύχημα] Photius et *V. Τοιχωρύχημα τοίχου. γαλῆς ὀπή. Editiones enim Τοίχου ὀπή tanquam glossam singularem selungebant. 5. Τοιχωρύχης] Τοιχορύχος V. Τοιχορύχος Photius et Lex. Seg. Quod post κλέπτης extabat ex varia scriptura natum Τοιχωρύχος omisi cum E. Med. Ubi Τοιχορύκτης. ληστής Phot. Lex. Seg. Τοιχωρύκτης, λῃστής Lex. Bachm. p. 388. Deest gl. A. τοιχωρύκτης] τοιχορύκτης reposui cum B. V. Phot. Lex. Bachm. Herod. Epimer. p. 205. et Zon. p. 1736. post H. Stephanum Thes. T. III. p. 1582. B. qui suum librum (h. e. V.) appellat. Vid. Hemsterh. in Aristoph Plut. p. 327. 8. Τύγα] Male pro τόγα. Küst. 9. Om. vulg. 11. Ἀττικοί om. V. Mox τῶν ante μὴ om. A. V. Eadem fere habet Etym. M. p. 6. extr. Unde supplebis orationem sic: ἐπὶ τῶν προστακτικῶν τῶν ἀπὸ ὁριστικῶν γινομένων. Ceterum cf. Schol. Aristoph. Nub. 438. 13. ὁμοφώνως Etym. τῶν πληθυντικῶν] πληθυντικῇ A. V. 15. μέλλειε . . μελλέτωσαν] μέλετε — μελόντων — μελέτωσαν A. E. *V. Om. Etym. 18. τυπτέσθων] τύπτεσθε τυπτέσθων Etym. τύπτεσθε τύπτεσθον V. τύπτεστε τύπτεσθον A. τύπτεσθον τυπτέσθων B. E. Ceterum huic gl. subiecit Med. Τυγχάνω. γενικῇ. 20. Τύκος. ἐργαλεῖόν τι] Ex Schol. Aristoph. Av. 1138. Küst. Cf. Hesych. v. Ἀποτυχισθείς. ᾧ τε] ᾧ τοὺς A. V. Schol.

lantur: et fortasse prominentibus erant capitibus, si locis utimur in *Agricolis et Triphalete*. porro Eupolis *Demis*: *Hippocratis vero filii sunt subditi, turpe pecus, nec meis moribus accommodati*. eorum vero nomina erant, Telesippus, Demophon, Pericles. Τοῖς ὀρθῶς. *Rectis aliorum consiliis parere, maioris virtutis argumentum esse iudicabat Zeno, quam si quis ipse per se cognoscat ea, quae sint facienda: versum illum Hesiodi, Ille omnium optimus est, qui suopte ingenio semper pollet, sic refingens: Ille omnium optimus est, qui recte monenti parent.* Τοῖς πολλοῖς τ. Vulgo quod obelo vegnio est. Τοῖς τεκ. *Pro parentibus enim si quis laborem susciput, laboris meminisse non oportet.* hoc est, si quis parentibus operam navet, operam illam non oportet existimare molestam. Τοῖς φθάνουσι. Praeteritis. Τοίχαρχος. *Lateri praepositus vectoribus, praepositis imperat proreta, proretae gubernator, gubernatori nauclerus.* Τοιχωρύχημα γαλῆς. Parietis foramen. Τοιχώρυχος. Parietum perfossor, fur. contra τοιχορύκτης. Τύανα. Cappadociae metropolis. Τύγα. Toga apud Romanos est senatoria vestis. Τυγχανόντων. Attice, pro τυγχανέτωσαν. Attici enim in imperativis, qui ducuntur ab indicativis, quorum μ̄ est inclinamentum, tertiam personam formant similem genitivo pluralis proprium participiorum. ut τυπτόντων pro τυπτέτωσαν, μελλόντων pro μελλέτωσαν. ab verbis autem, quorum μ̄ est inclinamentum, tertiam personam pluralem formant similem tertiae dualis: ut τυπτέσθων pro τυπτέσθωσαν. Τύκος. Instrumentum quod-

κόπτουσι καὶ ξέουσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον, ἀντὶ τοῦ ἔξεον, ἔκοπτον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσι.

Τυκτόν. χειροποίητον.

Τύλα καὶ Τύλος, ἀρσενικῶς. τοῦ ὤμου τὸ τετυλωμένον καὶ πεπιλημένον τῆς σαρκός, ὁποῖον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

Ἴστω γ' Ἡρακλῆς, ἔκαμον τὰν τύλαν κακῶς.

καὶ Τηλεκλείδης τραχήλου τύλαν εἶπε.

Πολύβιος· Τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίαν παρεχούσης, διὰ τὸ δεῖν τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις, κρατοῦσι τὴν σύριγγα τὴν προσαγομένην.

Τύλη. ἡ στρωμνή. οἷον· Ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ γναφάλλων, καὶ παιδάριον ἐγένησεν ἄῤῥεν.

Τύλις. ὄνομα πόλεως.

Τύλος. ἡ νῆσος.

Τύλος. νενεκρωμένη σάρξ, ἀποσκίρωμα τῶν γονάτων.

Τυλοῦται. τραυματίζεται, παχύνεται. Οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν Πάρθων κορύνας εἶχον σιδηρᾶς ἢ σιδήρῳ τετυλωμένας.

Τύλωμα. 516

Τυμβογέρων. ὁ πέμπελος. Προκόπιος· Ὁ δὲ Ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς τυμβογέρων ἦν ἤδη. ἢ τυμβογέρων, ὁ ἐσχατόγηρως.

Τύμβος. τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι, ὃ ἔστι καίεσθαι τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων.

Ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;

Τυμβεία. καὶ Τυμβείτης, ὁ μνηματίτης.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν . . . . . .

λᾶας ὁ τυμβείτης ἄμμιν ἐπικρέμαται.

Τυμβογέροντες. πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος· παραπλῆγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

Τυμβοχοεῖ. θάπτει.

Τυμμαῖς. πληγαῖς. Καὶ εἴ πού τις εὑρεθείη τῷ ὀπωσοῦν ὅρκῳ κεχρημένος, τυμμαῖς οὐ ταῖς τυχούσαις ἐβάλλετο.

---

2. ἔξεον, ἔκοπτον] ἐξέκοπτον A. ἔκοπτον, ἔξεον *V. 4. *Τυκτόν*] Il. ε. 831. 5. *Τύλα καὶ Τύλος, ἀρσεν.*] Ex Enarratore Comici Acharn. 860. *Küst.* 6. *τῆς*] *καὶ τετριμμένον ἐκ τῆς* Schol. 9. *Ἴστω γ' Ἡρακλ.*] Apud Aristophanem versus hic Dorica dialecto hodie sic scriptus legitur: *Ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς. Küst.* 10. *τραχήλου*] *ἔκαμον τραχήλου* Med. 11. *Πολύβιος*] Fr. gr. 129. *Τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίας*] Locus Polybii alibi non extat. Scribendum autem *δυσχρηστίαν*. Quomodo recte exhibere video editionem Mediolanensem. [Fallitur.] *Οἱ τύλοι* sunt fulcra sive retinacula syringos. *Τοὺς ἐξέχοντας ἥλους* recte interpretatur Photius. *Κρατευτὰς* vocat Homer. Il. *ι.* 214. Ceterum vox *Τύλος* proprie usurpatur de humeris callosis sive oneri gestando induratis. Hesych. *Τύλοι, τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἀχθοφόρων τυλώματα.* Schol. Aristoph. Acharn. 860. *Toup.* II. p. 282. *δυσχρηστίαν* A. V. Ceterum *δυσχρηστίαν* eadem praebet Med. in repetitis verbis sub finem glossae *Τύλος*: *Δυσχρηστίαν παρεῖχεν ἡ πέτρα, διὰ τὸ τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις.* Quae cum A. B. V. E. et edd. vett. ibi restituit Gaisfordus, a Küstero iure expulsa. Superest ut *τοῖς* post *τύλοις* inseratur. 14. *στρωμνή*] Vid. Menag. in Diog. Laert. IX, 53. *Gaisf.* Adde Lobeck. in Phryn. p. 174. *Ἔδοξέ τις ἐν τῇ τ.*] Haec sunt verba Artemidori lib. V. (c. 8.) p. 254. ut Pearsonus ad oram libri sui notaverat. Eadem etiam leguntur supra v. *Γνάφαλοι. Küst.* *ἐν τῇ*] *ἐν* om. A. V. E. 15. *ἀντὶ*] *ἀντὶ τοῦ* B. E. V. *κναφάλων*] *γναφάλων* gl. superior et ut videtur B. E. *γναφάλλων* A. *κναφάλων* retinet *V. *παιδίον*] *παιδάριον* A. B. V. 17. *Τύλις*] Vide Steph. Byz. 19. *Τύλος. νενεκρωμένη σ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 552. *Küst.* *ἀποσκίρωμα τῶν γονάτων*] Sic Photius. *τῶν γονάτων ἀποσκίρωμα* A. *ἀποσκίρωμα* dedi cum Scholio et Phot. MS.

1. *Τυλοῦται*] Cf. Hesych. v. *Οὐκ ἐτυρώθη.* 5. *πέμπελος*] Hesych. v. *Κακιθής.* Vide omnino notas Alemanni in Procop. p. 12. quas compilavit Küster. Vid. v. *Πέμπελος. Toup.* Vid. Toupii Emend. Hesych. T. IV. p. 338. *Προκόπιος*] Histor. Arc. c. 6. sed ubi de Iustino, non vero Iustiniano verba fiunt. Ceterum pro *Προκόπιος* in prioribus editt. male legitur *πρὸ κδ'.* quod Portus bona fide verterat, *ante* XXIV. existimans nimirum addi debere vocem *ἐτῶν*, et loci istius sensum hunc esse, Iustinianum imperatorem iam ante XXIV. aetatis annum ut senem decrepitum fuisse. Sed haec coniectura quam longe a vero absit manifesto patet. *Küst.* *Ἰουστινιανὸς* editum correxit Gaisf. cum A. V. *Προκόπιος* reposuerat Reinesius, addito, „Alemann. in Procop. Arc. Hist. p. 22. nugas has esse dicit, nam Suidam citare verba Procopii, quae non de Iustiniano, sed de Iustino agant." *πρὸ κδ* etiam A. V. Tum *ὁ βασιλεὺς* om. E. 7. *ἐσχατόγηρος* Med. 10. *Τί ταῦτα ληρ.*] Est versus Aristoph. Vesp. 1361. *Küst.* *τί* omisi cum A. E. *V. Med. 11. *Τυμβείτης*] Lege *Τυμβίτης* cum Lobeckio Additam. in Buttm. Gramm. ampl. T. II. p. 433. 12. *Εἰ καὶ μικρὸς ἰδ.*] Leonidae Tar. LXV. pr. Anthol. Pal. VII, 198. *ἰδεῖν μικρὸς* *V. *εἰ μικρός τις ἰδεῖν* MS. Pal. 14. Cf. Phryn. Segu. p. 66. 17. Post hanc gl. expunxi glossam temere positam: *Τύμμα. κροῦμα.* Habet A. in marg. Post v. *Τυμβογέρων* ut videtur *V. 18. *Τυμμαῖς*] *Τυμβαῖς* A. V. bis. Exemplum Aeliano tribuit Valckenarius. 19. *τῷ*] *τὸ* *V. Deinde *ὅρκῳ* suspectum est.

---

dam, quo lapicidae lapides circumcidunt et poliunt. hinc *ἐτύκιζον*, poliebant, caedebant. Aristophanes *Avibus*: *Hos autem creces rostris poliebant.* *Τυκτόν.* Manu factum. *Τύλα.* Et *Τύλος*, masculino genere. callus, durior et crassior cutis, qualis in baiulorum humeris saepe existere solet, quod onera gestant assidue. Aristophanes *Acharnensibus*: *Tuam fidem, Hercule. callus mihi valde dolet.* et Teleclides *cervicis callum* dixit. — Polybius: *Cum rupes illis multum negotii facesseret, quod in ea facienda essent foramina fulcris, quae fistulam vicinam retinebant.* *Τύλη.* Culcitra. *Cum quidam somniaret, se triticum pro tomento in culcitra habere, puerum marem genuit.* *Τύλις.* Nomen urbis. *Τύλος.* Insula. *Τύλος.* Callus, caro mortua, cutis indurata in genibus. *Τυλοῦται.* Sauciatur, occallescit. *Parthorum vero plerique clavas habebant ferreas aut ferro munitas.* *Τύλωμα.* *Τυμβογέρων.* Capularis senex, decrepitus. Procopius: *Imperator autem Iustinus decrepitus iam erat senex.* *Τύμβος.* Bustum. a *τύφεσθαι*, quod est cremari: mortuorum enim corpora cremabantur. *Quid ista nugaris, tanquam de busto lapsus?* *Τυμβεία.* Et *Τυμβίτης*, sepulcralis. *Quamvis aspectu parvus lapis sepulcralis nobis impositus sit.* *Τυμβογέροντες.* Quinta aetas senum, ut Theophrastus ait. id est, deliri et mente alienati. *Τυμβοχοεῖ.* Sepelit. *Τυμμαῖς.* Plagis. *Et si quis inveniretur qualicunque iureiurando obstrictus,*

Τύμπανα. Οἱ Ἰνδοὶ ἀντὶ τῆς σάλπιγγὸς ταῖς μάστιξιν ἀπεκτύπουν εἰς τὸν ἀέρα. εἶχον δὲ καὶ τύμπανα φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα. ἦν δὲ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες ἐνήρμοζον εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκου. τὸ δὲ στόμα τοῦ ἄγγους ταυρείῳ δέρματι περικυτώσαντες μετέρων ἔφερον ἐς τὰς μάχας τοῦτο τὸ τύμπανον. ἐπὰν δὲ θόρυβον πολὺν ἐργάσασθαι ἤθελον ἢ σημᾶναί τι, καταστρέψαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλινον ἄγγος ἐτίνασσον. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ κώδωνες, πολλοί τε ἅμα ὄντες καὶ μεγάλοι ἔν τε στεγανῷ ἠχοῦντες, ἀσαφῆ τινα βόμβον ἀνέτεμπον ἔνδοθεν· ὅπερ οὐ ῥᾴδιον ἦν τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐπιγνῶναι, τίνος ἦν ὀργάνου ἢ θηρίου· βρυχήματι γὰρ ἐῴκει.

Τύμπανα. βάκλα. παρὰ τὸ τύπτειν. ξύλα, ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον. ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ.

Τυμπανίζεται. ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται καὶ κρέμαται.

Τύμπανον. ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῦον, ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἀραξάχειρα ταῦτά σοι τὰ τύμπανα —
λεοντόδιφρε σοί, Ῥείη, — θῆκε.

Τύμπανος. ἀρσενικῶς.

Καί τινος αὖρῃ
δαίμονος ἐς τὸν ἐὸν τύμπανον ἧκε χέρας.

Τυμφαῖς. πόλις. καὶ βοῦς Ἀρτέμιδος. 517

Τυνδαρίδης. ὁ τοῦ Τυνδάρεω.

Τύνη. σύ. Ἀωρικῶς.

Τυννουτονί. δεικτικῶς. ἀντὶ τοῦ μικρόν.

Ἀριστοφάνης·

Παιδάριον ὂν τυννουτονὶ
ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας.

Καὶ Τυννουτωὶ συνάγων τοὺς δακτύλους φησὶν ἀντὶ τοῦ μικρῷ·

Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωί σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει.

περὶ τοῦ Χάροντος λέγων τοῦ περάματος τοῦ πλοίου.

Τυντλάζειν. αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. Ἀριστοφάνης·

Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,

---

1. *Οἱ Ἰνδοὶ*] Vid. *Σάλπιγξ.* H. Steph. Thes. T. III. p. 1695. G. *Hemst.* In superiore glossa principium loci extat et uberius et ut videtur ab interpolatione vacuum. Mox comparanda glossa *Κυτώσαντες*, ubi legitur *βοείῳ δέρματι. σάλπιγγος*] *τῆς σάλπιγγος* dedi cum V. 2. *ἀπέκτυπον*] *ἀπεκτύπουν* A. B. V. E. *ἀποκτυποῦσιν* gl. superior. 6. *τὸ γάρ*] *τὸ δὲ* A. B. V. *γὰρ* om. E. 8. *ἐπὰν . . . ἤθελον*] Soloecismum huic scriptori licebit condonare. 10. *τὸ ξύλινον ἄγγος ἐπὶ τὸ στόμα* *V. 13. *οὐ ῥᾴδιον*] *οὐ* om. B. E. 15. *ἐῴκει*] *ἔοικε* A. V. E pr. 16. *Τύμπανα. βάκλα*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 476. *Küst.* Ubi v. Hemsterhus. Eadem diversis vocibus tradit Schol. Luciani in Catapli c. 6. Cum tamen glossam post v. *Τυντλώδους* A. *V. reponant, non magnam ei fidem habemus. 17. *τῇ μωρίᾳ* A. 18. *Τυμπανίζεται*] Vide omnino Gatakerum in Miscell. Posth. c. 46. ubi de significatione vocis *τυμπανίζεσθαι* prolixe et accurate agit. *Küst.* Allegatur gl. *Τυμπανίζεσθαι* in v. *Ἀποτυμπάνισον.* 19. *κρεμᾶται* Edd. vett. *κρεμνᾶται* Phot. MS. m. pr. 20. *καὶ κροῦον*] Immo *καὶ κρούόμενον.* Intelligitur enim hic ipsum instrumentum, quod pulsatur. *Küst.* Repugnant Etym. M. p. 771. et Photius. Horum nisi fides refragaretur, olim sic scriptum fuisse suspicarer: *ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι καὶ ἔκρουον.*

1. *Ἀραξάχειρα ταῦτά τοι τ.*] Philippi Thessal. VI, 1. 6. Anthol. Pal. VI, 94. *Ἀραξάχειρα* A. B. V. E. Med. et Anthol. MS. Mox *σοι* pro *τοι* A. V. E. cum Anthol. 2. *λεοντίδιφρε*] *λεοντόδιφρα* A. *λεοντόδιφε* *V. Infra *ἔθηκε* Poeta. 4. *Καί τινος αὖρῃ δ.*] Dioscorid. XI, 9. 10. Anthol. Pal. VI, 220. 6. *βοῦς Ἀρτέμιδος*] Vid. Callim. H. Dian. 178. *Gaisf.* Qui copias ab intpp. Callimachi congestas in usum omisit vertere. Nam lemma sine dubio fuit *Τύμφαι* sive *Τύμφη.* Deinde haud scio an *Τυμφαΐδες* ante *βοῦς* exciderit. 7. *ὁ υἱὸς*] *υἱὸς* om. A. V. Tum *Τυνδάρεως* V. 8. *Τύνη*] Hesiod. Opp. 10. 9. *Τυννουτονί*] Haec e Schol. Aristoph. Nub. 876. et Ran. 139. collecta sunt; adde Schol. Equ. 1217. *Τυνουτονί* Edd. vett. Item in versu Ranarum *τυνουτωί* Edd. Correxi cum *V. 11. *Παιδάριον — μικρῷ* accedunt ex A. V. Versus Aristophanis est Nub. 876. Vide annot. in v. *Σίδια.* 15. *Ἐν πλοιαρίῳ*] Ran. 139. *σ' ἀνὴρ*] *σ'* om. A. E. *V. Mox *αὖτε* pro *ναύτης* V. ap. Gaisf. 17. *Χάρωνος*] *Χάροντος* A. V. *καὶ τοῦ περάματος αὐτοῦ καὶ πλοίου*] *τοῦ περάματος τοῦ πλοίου* A. B. V. E. Med. 18. *αὐτὸ*] *ταυτὸ* V. Cum vulg. consentit Photius. Confudisse videtur grammaticus *Ταντάζειν* et *Τυντλάζειν. Gaisf.* Immo videtur istis *τεντάζειν* obversatum fuisse. Vide gl. *Τεντάζειν* sub fuem. Mireris tamen Suidam a Scholiis Pacis plane discessisse. Etym. M. (cf. Zon. p. 1757.) *εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν, ἢ ἐπιῤῥαίνειν πηλῷ. — ἢ τυντλάζειν, τὸ αὐτὸ λέγειν.* Hesychius: *Τυντλάζει. αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγει. ἢ ταράττει κτλ.* Ceterum apud Sosipatrum in Com. IV. p. 483. *ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται*, quod frigide explicant, contumeliose habetur, ipsa membrorum oppositio persuadet esse miscet sive cinnum imperite conflat. Nos, *er manscht.* *Ἀριστοφάνης*] In Pac. 1139. sq.

---

plagis non levibus caedebatur. Τύμπανα. Indi tubae loco flagellis aerem percutiebant. habebant iidem etiam tympana, quae strepitum horribilem emitterent. eorum talis erat fabrica. in abietis stipitem excavatum nolas ex orichalco factas inserebant, et ore vasis taurino corio circumtecto tympanum sublime ferebant in pugnis. cum autem magnum tumultum excitare vel aliquid significare vellent, ambitum illum ligneum in os conversum quatiebant. tum quae inerant tintinnabula, multa et magna eademque in loco clauso sonantia, obscurum quendam bombum intrinsecus reddebant; qui cuius esset instrumenti vel belluae, ignari haud facile diiudicare poterant. mugitui enim similis erat. Τύμπανα. Baculi, fustes quibus caedebant ab verbo *τύπτειν.* hoc enim supplicio olim utebantur. *Τυμπανίζεται.* Fustibus caeditur, excoriatur, suspenditur. *Τύμπανον.* Tympanum ex pellibus conficiebatur et pulsabatur: quod Bacchae gestabant. In Epigrammate: *Pulsata manibus haec tympana tibi, Rhea leonibus vehens, dedicavit. Τύμπανος.* Genere masculino. *Et daemonis cuiusdam afflatu in tympanum suum misit manus. Τυμφαΐς.* Urbs. item bos Dianae. *Τυνδαρίδης.* Tyndarei filius. *Τύνη.* Dorice, tu. *Τυννουτονί.* Tantillum. Aristophanes: *Admodum puer tantillus domi fingebat aediculos.* idem Aristophanes, ubi rem parvam digitis contractis monstrat: *In navigio tantillo te senex nauta traiiciet.* loquitur de Charonis navicula, qua traiiciebat. *Τυντλάζειν.* Idem saepius dicere. *Non enim licet omnino pampinare hodie*

οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.

Τυντλώδους. ὑλώδους.

Τυπαῖς. πληγαῖς. Ἔχοντας τύμπανα καὶ τύπους. τουτέστι, πληγάς.

Τυπεῖς. πληγείς, τρωθείς. Καὶ Τυπεῖσι, τρωθεῖσι.

Τύπη. Ὥστε συνέβαινεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὰς βάσεις τῶν πύργων καὶ τὰ τύπη τῶν κριῶν ἀχρειωθῆναι.

Τύπος. χαρακτήρ. Πρόςειπε τούτῳ πολλὰ παρ' ἐμοῦ· ὃν εἰ προλαβὼν Ἀριστείδην Ἑρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος. Καὶ Ἀππιανός· Ὁ δὲ Ἀννίβας, Μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος, τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπιστάς, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τῶν στέρνων, ἐπήνεσε μὲν ὡς στρατιώτην, ἐπέσκωψε δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι Μαρκέλλου, πρὶν αἰσθέσθαι πολλοὺς περὶ τοῦ θανάτου, καὶ αὐτόμολον ἄνδρα Ῥωμαίων ἔπεμψε φέρειν, δηλοῦντα ὅτι στρατιὰ Μαρκέλλου κατόπιν ἔρχοιτο, καὶ ὁ Μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι κελεύοι.

Τυπῆσι. τρώσεσι.

Τυπῶ. αἰτιατικῇ.

Τύπωμα χαλκόπλευρον. τὸ ἄγγος, τὴν ὑδρίαν, ἐν ᾗ δῆθεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀστέα Ὀρέστου ἀπέκειτο.

Τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν.

Τυπτήσεις. τύψεις.

Τυραννεῖον. κυρίως ἡ ἀκρόπολις. τυραννία δὲ ἡ τυραννίς. Καὶ Τυραννιῶ, ἐπιθυμῶ τυραννῆσαι.

Τυραννίων, Ἐπικρατίδου καὶ Λινδίας Ἀλε-

2. *Τυντλώδους*] *Τυντλάδους* B. *Τυντλάδης* E. *ὑλώδους*] Sic etiam Hesychius et Etymologus. At viri docti iam ante recte monuerunt scribendum esse *ἰλυώδους*, i. e. *limosi*, vel *coenosi*. *Τύντλος* enim idem significat quod *ἰλύς* vel *πηλός*, i. e. *lutum* vel *coenum*. *Küst.* Cf. Phrynich. Seg. p. 65. 4. *τυπάς*] *τυπούς* A. *τύπους* V. Fustes et verbera interpretatur Tittm. in Zon. p. 1756. Non dubitavi codicum scripturam restituere, quandoquidem ornamenta Gallorum significantur. In epigrammate Musei Kircheriani quod legitur, *κάλλος ἔχουσα τύποισι*, Welckerus Mus. Rhen. Novi T. III. p. 263. illustrans *τύπους* mirabatur inter ornamenta mulierculae celebrari. „Eiusdem autem generis" inquit „esse videntur atque *οἱ τύποι περικείμενοι τοῖς στήθεσι*, quibus Dionysius A. R. II, 19. sacerdotes Cybeles, tam mares quam feminas, ornatos refert, quibusque matrona huic deae operans in Winkelmanni Monum. ined. tab. 8. et pectus et caput ornatum habet." Non recordabatur tum vir eruditissimus graphicam Herodoti IV, 76. descriptionem, *τὴν ὁρτὴν πᾶσαν ἐπετέλεε τῇ θεῷ, τύμπανόν τε ἔχων καὶ ἐκδησάμενος ἀγάλματα*: quacum Wesselingius contulit Polyb. XXII, 20. *παραγίγνονται Γάλλοι — ἔχοντες προστηθίδια καὶ τύπους*. 5. *Τυπεῖσι*] *τυποῦσι* V. 7. *Τύπη*] Falsa scriptura vocis *στύπη*. *Ὥστε συνέβαινεν ὑπό*] Haec sunt verba Polybii lib. I. c. 48. *Küst.* Ordo verborum leviter immutatus. 10. *Τύπος. χαρακτήρ*] Cf. Sylburg. in Dionys. C. V. p. 8. ed. Schaef. *Πρόςειπε*] Deprompsit hunc locum Suidas ex Synesii Epist. Cl. p. 240. ed. Petavii, ubi ita legitur: *Πρόςειπε παρ' ἐμοῦ πάνυ πολλὰ τὸν σεβασμιώτατον Μαρκιανόν, ὃν εἰ προλαβὼν Ἀριστείδην Ἑρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἂν ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος.* — *quem* si ante Aristidem *Mercurii eloquentiae praesidis typum ad homines pervenisse dixissem, non essem eius merita assecutus. est enim plus quam typus.* Respexit autem Synesius, quod nemo vidit, ad Aristidem Sophistam T. II. p. 307. *Καὶ τολμῶσι καὶ περὶ Δημοσθένους, ὃν ἐγὼ φαίην ἂν Ἑρμοῦ τινος λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους κατελθεῖν, ὅ, τι ἂν τύχωσι βλασφημεῖν*: — *quem tanquam Mercurium aliquem in terras descendisse arbitror.* Huc facit Iulian. Orat. VII. *Βούλει τὸ μετὰ τοῦτο τὴν πάνσοφον ὑπαγορεύσω σειρῆνα, τὸν τοῦ λογίου τύπον Ἑρμοῦ.* Item Eunapius in Proaeresio: *Οἱ δὲ θεὸν ἔφασκον, οἱ δὲ Ἑρμοῦ λογίου τύπον.* Damascius in vita Isidori apud Photium p. 1029. *Τὸ μὲν πρόσωπον ὀλίγου τετράγωνον ἦν, Ἑρμοῦ λογίου τύπος ἱερός.* Ceterum notandum huius phraseos, quae a viris doctis tantopere celebrata est, auctorem extitisse Aristidem. Quod ex Synesio manifestum est. *Toup.* II. p. 284. sq. Iisdem fere locis usus est Wyttenb. in Eunap. p. 309. Ceterum miror formulam *προλαβὼν Ἀριστείδην* (*Ἀριστείδης* *V.), *occupans Aristidis dictum*, quam perperam vertunt, *ante Aristidem*. Videant igitur qui sermonem citerioris aevi curiosius perlustrarunt, ne *προλαβὼν* sit *in usum meum convertens*. 14. *Ἀππιανός*] In Annibalicis p. 589. (c. 50.) sed ubi nonnulla aliter leguntur. Vide etiam supra v. *Δακτύλιος*, ubi idem locus occurrit. *Küst.* 15. *πτώματι*] *σώματι* A. *στο$^{\mu\alpha\tau}$* V. *ἐπιστὰς τῷ σώματι αὐτοῦ* gl. superior. 16. *τοῦ στέρνου* altera gl. *ἐπήνεσαι* *V.

1. Post *περιελὼν* breviter Appianus quaedam de Marcelli sepultura interponit. Suidas ab Excerptis Corporis Byzantini videtur profecisse. 2. *τοῦ Μαρκέλλου*] *τοῦ* om. A. V. *αὐτοῦ* post *θανάτου* om. A. B. V. Utrumque cum Appiano. Infra *Ῥωμαίων* A. (*Ῥωμαῖον* inter vss.) *V. App. *Ῥωμαῖον* Edd. 5. *καὶ ὁ*] *ὁ δὲ* E. 6. *κελεύοι*] *κελεύει* A. et E. inter vss. cum App. 7. *Τυπῆσι*] II. *ε*. 887. 8. Om. vulg. Silet Gron. 9. *Τύπωμα χαλκόπλευρον. τὸ ἄγγ.*] Ex Schol. Sophocl. Electr. 54. Monuerat Portus. Deest gl. A. 10. *τοῦ Ὀρέστου*] *τοῦ* om. V. Schol. 12. *ἠρμένη* *V. 13. *Τυπτήσεις*] Aristoph. Plut. 20. Sub gl. finem cum V. delevi, quae coniecit A. in marg. *καὶ Τυπτῶ, αἰτιατικῇ*. 14. *Τυραννεῖον*] Diodorus [XVI, 70.] T. II. p. 137. Iosephus B. I. p. 275. *Toup.* MS. p. 64. 17. *Ἐπικρατίνδου* V. 15. *τυραννίσαι*] *τυραννῆσαι* A. B. *V. Cf. Eberti Diss. Sicul.

vel repastinare, cum sit uda tellus. *Τυντλώδους.* Coenosi. *Τυπαῖς.* Plagis. *Habentes tympana et imagunculos.* *Τυπεῖς.* Verberatus, vulneratus. Et *Τυπεῖσι*, vulneratis. *Τύπη. Itaque accidit ut et bases turrium et acumina arietum ignis inutilia redderet.* *Τύπος.* Effigies. *Huic meo nomine dic plurimam salutem: quem si Aristidem usurpans Mercurii eloquentiae praesidis simulacrum ad homines esse delatum dicerem, vix eum pro meritis laudarem. est enim plus quam simulacrum.* Et Appianus: *Hannibal autem Marcello Consule mortuo, ad eius cadaver astans, cum omnia vulnera in pectore vidisset, laudavit ut militem, derisit ut imperatorem; annuloque ei detracto epistolam obsignavit, antequam fama mortis eius in vulgus exisset. tum Romanum transfugam misit, qui epistolam ferret et nunciaret Marcelli exercitum a tergo segui, quem Marcellus in urbem intromitti iubeat.* *Τυπῆσι.* Ictibus. *Τύπωμα χαλκόπλευρον.* Vas aereum, urnam, in qua scilicet Orestis ossa reposita erant. *Urnam aeream manibus gestantes.* *Τυπτήσεις.* Verberabis. *Τυραννεῖον.* Proprie arx urbis, at *Τυραννία*, tyrannis, et *Τυραννιῶ*, tyrannidem affecto. *Τυραννίων.* Tyrannio, Epicratidis et Lindiae Alexandrinae filius, Amisenus; cogno-

Ξανθίππης, Ἀμισηνός. ἐχρημάτιζε δὲ Κορύμβου, γεγονὼς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε καὶ Κτησίππου τοῦ Ἀμισηνοῦ, ὑφ' οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη, ὃς κατατρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος, εἶτα διήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρακὸς ἐν Ῥόδῳ. ἀντεσοφιστεύσατο δὲ Λημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ· ἦλθε δὲ εἰς Ῥώμην, ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λευκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην τὸν Πόντου βασιλεύσαντα. διατρίψας δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλούσιος ἐκτήσατο καὶ βιβλίων ὕστερ τὰς τρεῖς μυριάδας. τετελεύτηκε δὲ γηραιός, ὑπὸ τοδάγρας παραλυθείς, Ὀλυμπιάδι ρκ', ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς Ὀλυμπιάδος.

Τυραννίων, ὁ νεώτερος, Φοίνιξ, πατρὸς Ἀρτεμιδώρου, μαθητὴς Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου· διὸ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. αἰχμάλωτος δὲ γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος, ὑπό τινος Λίμωντος ὠνήθη, τοῦ Καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου, εἶτα ἐδωρήθη Τερεντίᾳ τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἔγραψε βιβλία ὑπὲρ τοῖς ξ', ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ τῆς Ὁμηρικῆς προσῳδίας. Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου· ἐν ᾧ λέγει ἄνομα μὲν εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα, ῥηματικὰ δὲ τὰ προσηγορικά, ἀῤῥήματα δὲ τὰ μετοχικά. Περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ὅτι ἔστιν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, Τοῦ Ἀντιγένους ἡ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος. Ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον. Ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος μερισμοῦ. Λύῤῥωσιν Ὁμηρικήν. Ὀρθογραφίαν.

1. Ἀμισηνός] Ἀμασηνός B. E. Med. Idemque ἀμασηνοῦ cum V. Ἠμισηνός Hesychius Illustris, qui Suidae narrationem paucis complexus est. Κορύμβου] Leg. Κόρυμβος. Suid. Θεων — ἐχρημάτισεν Ἀλλος. Tonp. MS. Sic sane plerique loci, in quibus χρηματίζειν est appellari vel cognominari. Vide quae diligentia Letronnii contulit *Recherches pour servir à l'histoire de l'Égypte* p. 288. sq. sive *Recueil d. Inscr.* T. I. p. 21. Nihil tamen vetat Κορύμβου per irrisionem dictum interpretari, velut Philocles Ἀλιτώνους, Antimachus Ψαλίδας, Theocritus quidam Ἑλικωπιστὴν apud Lysiam c. Agor. p. 456. vocabantur. Κόρυμβος si probamus, in promptu est Hegesippus ὁ Κορύβας. 2. πρότερον om. A. 4. ὃς] ὃς E. Med. 7. Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ] Huius inter reliquos Demetrios mentionem fecit Laertius in Demetrio Phalereo, num. 84. *Küst.* Diogenes: γραμματικὸς Ἐρυθραῖος πολυγραφηθεὶς ἐν Τάφῳ, vel ut alii ἐν τῇ Μεθ. dē addunt A. V. Ἐρυθραίῳ Med. 8. ὃς ἦλθη εἰς Ῥώμην, ληφθεὶς αἰχμ. ὑπὸ Λευκ.] Vide Plutarchum in Luculio (c. 19.) p. 504. *Küst.* ἦχθη δὲ A. V. Λευκούλλου] Λυκούλλου A. τοῦ Πόντου

9. τοῦ Πόντου ἐθνῶν] Πόντου A. V. τοῦ Πόντου *V. τῶν ἐθνῶν E. 11. ἐκτήσατο καὶ βιβλία] Aristotelis libros a Sylla Atheniis Romam e bibliotheca Apellicionis translatos Tyrannio utendos accepit, et ab hoc Rhodius Andronicus, qui eos etiam edidit, ut nunc sunt, Plutarch. Syll. 26. et Strab. XIII. p. 609. *Reines.* Cf. Schneid. in praef. Aristot. H. A. T. I. p. 82. βιβλίων A. 13. Ὀλυμπιάδι ρκ'] Numeri manifesto vitiati sunt. Diu enim post illam Olympiadem Pompeius et Lucullus, sub quo Tyrannio vixit, floruerunt. Quare scribendum est Ὀλυμπιάδι ρπ', i. e. Olymp. CLXXX. Ceterum Tyrannio hic scripserat περὶ τοῦ σχολικοῦ μέτρου, ὃ προσεθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος, teste Scholiasta Aristoph. Ran. 1337. [Supra v. Σχολικόν: quod spectat ad Tyrannionem iuniorem.] Meminit etiam Tyrannionis huius Plutarchus in Sylla p. 468. et Strabo lib. XIII. p. 609. Situe autem hic Tyrannio an vero alter, cuius mentio fetat apud Scholiastam Nicandri p. 8. videant eruditi. *Küst.* ρῃ A. B. V. E. ρπ' Patricius Discuss. Peripatet. T. I. 5. p. 30. a Baylio (Dict. Hist. v. *Tyrannion* n. B. quo Gaisf. utitur) allegatus. Quam correctionem addubitat Clinton. Fast. Hell. ad a. 58. p. 185. et ad a. 31. p. 227. Ad litterarum quidem ductus proxime videtur accedere ρπή: quamquam rationes temporum magis cum ροή concordant. 15. *Τυραννίων, ὁ νεώτ.*] Hic est Tyrannio ille, quem Strabo se audivisse testatur lib. XII. p. 548. Nec alius existimandus est, cuius meminerunt Eustathius et Etymologus. *Küst.*

2. καὶ αὐτὸς γενόμενος] γενόμενος καὶ αὐτὸς A. *V. 3. In Antonii nomine falsus fuit scriptor. 7. βιβλία ὑπὲρ πρὸς τοῖς ξ'] β' β' πρὸς ἡ καὶ ξ' A. V. Locus nondum emendatus. Vestigia tamen librorum suadere videntur ἑκατὸν καὶ ξ'. 8. Περὶ τῆς Ὁμηρ. προσῳδίας] Huc referenda Schol. Odyss. δ. 174. ζ'. 200. 9. Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου] Hic labor nihil, opinor, differebat ab opusculo, quod Ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος μερισμοῦ vocat Suidas. ἐν ᾧ λέγει] Vide Lehrsium in Musei Rhenani Novi T. II. p. 118. μὲν ἄνομα Med. 11. ἀῤῥήματα nesciunt lexica. 12. ἐκ τῆς] ἐκ τοῦ V. 13. Τοῦ Ἀντιγένους] ἐκ τοῦ Ἀντιγένους ὅτι Ἀντιγένης (Ἀντιγένους E.) A. B. V. E. Nescio quid corruptelae sub his verbis latet. An corrigendum, Ὅτι ἀντιγένης ἡ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος? *Gaisf.* Praestat silere quam aliquid nihil profici posse. Hoc solum constiterit, dittographiam a lectoribus doctis profectam, qua verus libri titulus est obscuratus in utroque membro cerni.

mento Corymbi filius, vixit sub Pompeio Magno et ante, discipulus cum aliorum, tum Hestiaei Amiseni; a quo etiam Tyrannio dictus est, quod condiscipulos exagitaret: Theophrastus enim antea dicebatur, postea Dionysium etiam Thracem Rhodi audiit; aemulusque fuit Demetrii Erythraei, is Romam captivus a Luculio ductus est, cum Mithridatem Ponti regem debellasset. Romae vero clarus et dives factus librorum plus triginta millia sibi comparavit, senex obiit, podagra confectus, Olympiadis CXX. anno tertio. *Τυραννίων*, Tyrannio iunior, Poenus, Artemidori filius, discipulus Tyrannionis senioris; unde Tyrannio dictus est, cum ante Dioclea vocaretur, cum autem et ipse bello inter Antonium et Caesarem captus fuisset, a quodam Dymante Caesaris liberto redemptus est, postea Terentiae Ciceronis uxori donatus est: a qua manumissus Romae docuit, et libros scripsit LXVIII. ex quibus et hi sunt: De Homerica Prosodia. De partibus orationis: in quo libro dicit nomina propria esse individua, appellativa vero primitiva, participialia contra derivata. De lingua Romana: in quo contendit eam a Graeca oriundam esse. Recentiores poetas ab Homero dissentire. Enarrationem librorum Tyrannionis, qui sunt de partibus orationis. Recensionem Homericam. Orthographiam.

Τυραννίων. Μεσσήνιος, φιλόσοφος. Οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις τρισί. καὶ ἄλλα δὲ βιβλία αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα.

Τύραννος. οἱ πρὸ τῶν Τρωικῶν ποιηταὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον βασιλέα φησὶ καὶ οὐ τύραννον. προσηγορεύθη δὲ τύραννος ἀπὸ Τυῤῥηνῶν· χαλεποὺς γὰρ περὶ λῃστείας τούτους γενέσθαι. οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ μέμνηται τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον Αἰσυμνήτας καλεῖσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα.

Τύραννος, σοφιστής. Περὶ στάσεων. Περὶ διαιρέσεως λόγου, βιβλία δέκα.

Τυρβάζῃ. ἑτοιμάζῃ.

Τύρβη. ἀπόλαυσις, ἢ θόρυβος, ἢ ταραχή. 519 Γέργηθες καλοῦνται παρὰ Μιλησίοις ἡ τύρβη καὶ οἱ χειρώνακτες, τουτέστιν, οἱ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενοι.

Τυρευθέντα. κινηθέντα, ταραχθέντα.

Τυρεύων. κατασκευάζων. Καὶ Τυρεύσαντες, ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντες.

Τυῤῥηνία. χώρα. Καὶ Τυῤῥηνοὶ οἱ λεγόμενοι Τοῦσκοι. ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἔμπειρος ἀνὴρ συνεγράψατο. ἔφη γὰρ τὸν δημιουργὸν τῶν πάντων θεὸν δώδεκα χιλιάδας ἐνιαυτῶν τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ φιλοτιμήσασθαι κτίσμασι, καὶ ταύτας διαθεῖναι τοῖς ιβ' λεγομένοις οἴκοις· καὶ τῇ μὲν α' χιλιάδι ποιῆσαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· τῇ δὲ δευτέρᾳ ποιῆσαι τὸ στερέωμα τοῦτο τὸ φαινόμενον, καλέσας αὐτὸ οὐρανόν· τῇ τρίτῃ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα· τῇ δ' τοὺς φωστῆρας

---

1. Μεσσήνιος φιλόσοφος] ἡ Μεσσήνιος φιλ° A. V. E. μὲν Μεσσήνιος φίλος Med. 2. τῶν βιβλίων αὐτοῦ] β' β' ἐν V. Quo duce vulgatum correxi. Ceterum καὶ ἄλλα — χρήσιμα videntur ad Tyrannionem grammaticum esse retrahenda. 4. Οἱ πρὸ τῶν Τρωικῶν ποιηταὶ τοὺς βασ.] Inepte. Scribendum enim est, Οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ τοὺς πρὸ τῶν Τρωικῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύουσι. Sic enim legitur apud Scholiastam Sophoclis in argumento Oedipi Tyranni, unde totum hunc locum Suidas excerpsit. *Küst.* Vid. Gatakeri Adv. Misc. I, 1 p. 173. *Gaisf.* Addantur Eberti Diss. Sicul. p. 3 — 10. 7. Ἀρχιλόχου] Ἀρχιλόχων V. 10. τῶν Τυῤῥηνῶν] τῶν om. A. V. E. Cf. Schol. Luciani Tyranni princ. Deinde praestat περὶ λῃστείαν cum Argum. Oedipi. 11. οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητ.] Rectius et plenius Scholiasta Sophoclis loco laudato: Ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον· οὔτε γὰρ Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. *Küst.* Infra εὐφημότερον γ' Argum. Hanc gl. excipiebant, partim ex v. Διονύσιος, Σικελίας τύραννος repetita: Ὅτι καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν· ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη πάσαις πάσαις ταῖς πόλεσιν ἡ Διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο. Τύραννος Σικελίας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Τριόχης. Quae om. V. habet A. tantum in marg. praescripto ὅτι. 17. Τύραννος] Extat nomen, quod monet etiam Toupius, in Act. Apost. XIX, 9. Id usu satis celebratum fuisse demonstrat Franckius de Richterianis Inscriptt. p. 370. 18. καὶ διαιρέσεως] καὶ om. A. περὶ δ. reposui cum B. V. E. Huic gl. quae subiiciebatur, Τυραννᾷ. γενικῇ. Ὁ δὲ Δευκαλίων ἐτυράννει τῶν εἰς Παρνασσὸν κατοικούντων: eam delevi cum V. Habet A in marg. Exemplum Aeliano, quod miror, tribuit Valckenarius.

1. Τυρβάζῃ. ἑτοιμάζῃ. οἱ δὲ φροντίζεις] Respexit, ut videtur, Suidas ad Lucam X, 41. Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, sive, multis negotiis circa res domesticas distineris. Quomodo Aristophanes in Pac. 1007. Καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι. Atque hinc intelligendus Alexis Comicus apud Athenaeum lib. VIII. p. 336. Τύρβαζε, Μάνη· γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον. Cura, Manes, ut sint omnia ad coenam parata. Verbo utitur Sophocles apud Plutarchum De Audiend. Poetis: Τυφλὸς γὰρ ὦ γυναῖκες οὐδ' ὁρῶν Ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά. Quibus Aeschylum imitatus est apud Athen. IX. p. 375. Θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός, Ἣ πολλὰ γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά, Δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω. Ubi notanda vox Τύρβα, quam non alibi legisse meminit doctissimus animadversor. Idem τύρβα et σύρβα. Hesychius: Σύρβα, μετὰ θορύβου. Zenobius VI, 1. Συρβήνης χορός· αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν. ἀπὸ τοῦ τινὰς τοῖς ᾄδειν ἐπιφωνεῖν σύρβα. *Toup.* οἱ δὲ φροντίζεις om. A. B. V. 2. Τύρβη. ἀπόλαυσις] Vide Casaub. in Athen. lib. VIII. c. 3. *Küst.* Vid. Γέργηθες *Hemst.* Adde v. Περιβολή. Nempe Γέργηθες καλοῦνται et quae sequuntur repetita sunt ex v. Γέργηθες. 4. τῶν χειρῶν] τῶν om. A. V. Cf. v. Χειρώνακτ. 7. Τυρεύων] Lucian. Asin. 31. κακὸν ἐμοὶ μέγα τυρεύων. 10. ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἀνὴρ ἔμπ.] Miror unde haec Suidas hauserit. Procul dubio ex scriptore aliquo, qui hodie intercidit. *Küst.* Quisquis is fuit, aut ille commentario Genesin explicavit aut formulis usus est librorum sacrorum. 11. ἀνὴρ ἔμπειρος] ἔμπειρος ἀνὴρ A. V. Mox θεὸν om. V. 14. διατεῖναι] διαθεῖναι probavi cum B. V. E. hoc est, ordinasse et disposuisse per duodecim domos. Nam editum minime quadrat in sententiam. 15. τῇ] τῇ δὲ A. V. E. 17. αὐτὸν] Immo αὐτό. Refertur enim ad στερέωμα. *Küst.* Sic A. B. V. E. 17. καὶ τὰ] καὶ om. A. καὶ πάντα τὰ E.

Τυραννίων. Tyrannio, Messenius, philosophus, scripsit lib. III. de Auguriis. extant huius etiam alii libri utiles. *Τύραννος.* Poetae post Homerum reges eos, qui tempora Troiana antecesserunt, appellabant Tyrannos; sero tandem hoc nomine inter Graecos vulgato, sub Archilochi aetatem, auctore Hippia sophista. Homerus certe hominum omnium crudelissimum Echetum regem appellat, non tyrannum. ductum autem nomen a Tyrrhenis, quos in latrociniis exercendis aiunt graves fuisse. sed ne aliorum quidem poetarum ullus usurpat nomen tyranni. Aristoteles vero in Cumanorum Republ. tyrannos ait olim vocatos fuisse Aesymnetas: quod nomen mollius esse putabant. *Τύραννος.* Tyrannus, sophista. scripsit de statibus. item de divisione orationis, lib. X. *Τυρβάζῃ.* Paras. *Τύρβη.* Vita voluptuaria, vel tumultus, vel perturbatio. *Apud Milesios turba plebeia et operarii vocantur gergethes.* *Τυρευθέντα.* Motum, turbatum. *Τυρεύων.* Machinans. Et *Τυρεύσαντες*, machinati. *Τυῤῥηνία.* Tyrrhenia, regio. Et Tyrrheni, qui et Tusci vocantur. apud eos vir peritus historiam scripsit hanc. opificem rerum omnium deum duodecim annorum millia universi huius creationi concessisse, eamque per XII. domos ita dictas distribuisse: et primo quidem millenario fecisse coelum et terram; altero fecisse firmamentum illud quod apparet, idque coelum vocasse; tertio mare et aquas omnes, quae sunt in terra; quarto lumina magna, solem et lunam, itemque

τοὺς μεγάλους, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας· τῇ δὲ πᾶσαν ψυχὴν πετεινῶν καὶ ἑρπετῶν καὶ τετράποδα, ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ τοῖς ὕδασι· τῇ δὲ τὸν ἄνθρωπον. φαίνεται οὖν τὰς μὲν πρώτας ἐξ χιλιάδας πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως παρεληλυθέναι, τὰς δὲ λοιπὰς ἐξ χιλιάδας διαμένειν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον μέχρι τῆς συντελείας χιλιάδας δώδεκα.

Τυρμίδαι. δῆμος τῆς Οἰνηίδος οἱ Τυρμίδαι.

Τυρόκνηστις. ἡ μάχαιρα. καὶ παροιμία·

Οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ ἑταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν ἐλεφάντινοι λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἑστῶτες γλύφοιντο. λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

Τυροπωλήσω. σταθμήσω. πρὸς γὰρ σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.

Τύρος. πόλις. Καὶ Τύριοι, οἱ πολῖται.

Τυροφόρον, ἐν Ἐπιγράμματι·

Αἰχμητὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα καὶ πλακόεντα

παῖς Ἡγησιδίκου πίονα τυροφόρον.

Τυρσηνία. χώρα.

Τύρσις. ὁ περίβολος τοῦ τείχους. Ξενοφῶν· Οὕτω δὴ Κῦρος κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος, ἀπολιπὼν ὅσον τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, "ὤρυσσεν ἐνθένδε τοῦ τείχους τάφρον ὑπερμεγέθη, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς. 370

Τύρσος. τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον.

Τυρταῖος, Ἀρχεμβρότου, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς καὶ αὐλητής· ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρῦναι Λακεδαιμονίους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις καὶ ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαίτατος, σύγχρονος τοῖς ἐπὶ κλεινοῖσι σοφοῖς, ἢ καὶ παλαίτερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε Πολιτείαν Λακεδαιμονίοις, καὶ Ὑποθήκας δὲ ἐλεγείας, καὶ μέλη

---

2. *πετεινῶν*] πετεινῶν A. 3. *τετράποδα*] Rectius *τετραπόδων*, ut respondent genitivis praecedentibus, *πετεινῶν, ἑρπετῶν. Küst.* Non opus. 5. *ἐξ*] Praestat *ἑ*. 7. *τὸν πάντα*] *πάντα τὸν* V. Tum *μέχρι τῆς συντελείας* A. B. V. pro *τῆς συντελείας μέχρι*, ut nihil cum Bosio opus sit figura anastrophe. Is recte interpretatur, *ut omne tempus usque ad consummationem sit annorum duodecim millia. Gaisf.* Nempe *Küsterus*: „*μέχρι χιλιάδος*] Scribe *μέχρι χιλιάδων*" 9. *Τυρμίδαι, δῆμος τ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Ubi *Τυρμεῖδαι*, quod praestat. Vide Rossii librum *Die Alt. Demen* p. 99. Deinde *οἱ Τυρμίδαι* om. A. cum Harp. Vratisl., tenet Photius. 10. *Τυρόκνησις*] *Τυρόκνη* V. Vide sub finem glossae. *ἡ μάχαιρα, καὶ παροιμία* lectoribus magis quam Suidae tribuere licet: *καὶ σχῆμα ἀκόλαστον* Photius. 11. *Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυρ.*] Est senarius Aristoph. Lysistr. 231, ubi Schol. eadem plane habet, quae hic Suidas. Vide etiam supra v. *Λέαινα*, ubi eadem leguntur. *Küst.* Olim etiam sub v. *Οὐ στήσομαι*. 14. *ἐλέφαντες καὶ λέοντες*] *καὶ* om. A. V. *ἐλεφάντινοι λέοντες* cum gl. superiore Schol. 18. Post hanc gl. *Τυρόκνη. ἡ μάχαιρα*, omiserunt A. V. Quae referenda sunt ad diversitatem sive compendium scripturae in principio glossae commemoratum. Dubitabat tamen, quod miror, Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 216. liceretne nomen sub ordinem apotroctorum vocare. 19 *Τυροπωλήσω, ἀντὶ τοῦ σταθμ.*] Aristoph. Ran. 1416. *Ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλήσαι τὴν τέχνην.* Scholiastes: *Τυροπωλῆσαι, πρὸς γὰρ τὸν σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.* Post *τυροπωλήσω* addendum est *σταθμήσαι*, auctoritate Suidae. *Küst.* *ἀντὶ τοῦ* omisi cum A. *τὸν* ante *σταθμὸν* nescit etiam Schol. Rav

1. *ἔνομα πόλεως*] *πόλις* dedi cum *V. *πολῖται*] Sub gl. finem *Καὶ ἔστιν ἐν τῇ Παύλου, πάτε γέγονεν ἡ Τύρος μητρόπολις*, quam habet A. in margine, omisit V. 2. *Τυραφόρων* *V. 3. *Αἰχμητὰν*] Theodoridae Ep. V, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 155. Partem homines studiosi traduxerant ad v. *Πλακόεις*. 7. *Ξενοφῶν*] Lib VII. de Institut. Cyri p. 190. *Küst.* VII, 5, 19. 10. *Ἐνθένδε*] Apud Xenophontem *ἔνθεν καὶ ἔνθεν*. *Küst.* 13. *Τυρταῖος*] Desst articulus A. *Ἀρχιμβρότου*] *Ἀρχεμβρότου* B. V. E. Id probavimus, quod cum nomine *Ἐχέμβροτος* conferri potest; nam altera formandi ratio habet notionem primariae dignitatis, velut *ἀρχιθέωρος*. *Λάκων ἢ Μιλήσιος*] Ceteri fere omnes Atheniensem vocant. Vid. Platon. Legg. I. et Schol. p. 219 cf. artic. seq. *Gaisf. Μιλήσιος* Graecertus in Aristidis declamatt. Leptin. p. 124. sic interpretatur, ut Tyrtaeus dicatur e Mileto Atticae pago oriundus: quasi Suidas rei notitiam ab antiquis fontibus repetitam parum intellexerit. Adde Welckeri librum *Der epische Cyclus* p. 376. sq. 14. *ὧν λόγος — ποιῆσαι*] Horum pleraque Hesychius Illustris. 15. *καὶ πολεμοῦντας*] *καὶ* ante *ταύτῃ* reponunt B. V. E. 19. *λέ Ὀλυμπ.*] In hoc numero Suidas chronologorum quorundam rationes (v. Buch, in Tyrtaei fragm. p. 47.) est secutus; sed praestat Pausaniae IV, 15, 1. calculus. *Πολιτείαν*] Quam alii dictitant *Εὐνομίαν*. Neque *Ὑποθήκας* opinor diversi fuisse argumenti. 20. *δὲ ἐλεγείας* ad ipsam carminum inscriptionem, quod miror, referebat Müllerus Hist. litt. Graec. T. I. p. 196.

---

stellas; quinto omnes volucrum, reptilium, quadrupedum animas, quicquid in aere, terra et aqua degit; sexto autem hominem, sequitur superiores sex millenarios ante formationem hominis praeterisse; reliquos autem sex millenarios duraturum esse genus humanum: ut sit universum consummationis tempus duodecim millium annorum. *Τυρμίδαι.* Pagus tribus Oeneïdis. *Τυρόκνηστις.* Cultor quo caseus raditur, et proverbium: *Non stabo leaena in tyrocnestide.* id est, tanquam leaena. est figura venerea et meretricia, ubi *τυρόκνηστις* est gladius, in manubriis enim gladiorum leones eburnei sculpi solebant, genibus innixi, ne pedes illorum frangerentur, si recti starent. dicit igitur: Non stabo viro imminens, dum venerem pergo, ut leaena in tyrocnestide. *Τυροπωλήσω.* Ad libram expendam, caseus enim ad libram prostabat. *Τύρος.* Nomen urbis, et Tyrii, cives Tyri. *Τυροφόρον.* Caseo conditum. In Epigrammate: *Pugnacem autem immolavit gallum filius Hegesidici, et placentam pinguem, caseo conspersam.* *Τυρσηνία.* Tyrrhenia regio. *Τύρσις.* Propugnaculum. Xenophon: *Sic igitur Cyrus circa murum spatia dimensus, relicto a flumine intervallo, quantum magnis turribus sufficeret, undique fossam ingentem circum murum egit; tum terram versus se ipsos efferebant.* *Τύρσος.* Excelsum aedificium. *Τυρταῖος,* Tyrtaeus, Archembroti F. Laco an Milesius, poeta elegiacus et libicen: quem ferunt carminum suorum cantu Lacedaemonios ad proelium sic incitasse, ut bello contra Messenios victoria potirentur, est autem antiquissimus, aequalis septem illorum, qui Sapientes vocantur, aut etiam antiquior, floruit enim Olympiade XXXV, scripsit Rempublicam Lacedaemoniorum; praecepta vitae, versibus

πολεμιστήρια, βιβλία ε.

Τυρταῖος. ὅτι Λακεδαιμόνιοι ὥρμησαν ἢ Μεσσήνην αἱρήσειν ἢ αὐτοὶ τυθήξεσθαι. χρήσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ στρατηγὸν παρὰ Ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητήν, χωλὸν ἄνδρα· ὃς ἐπ' ἀρετὴν αὐτοὺς παρακαλῶν εἶλε τῷ κ ἔτει τὴν Μεσσήνην. καὶ ταύτην κατεσκαψαν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τοῖς Εἵλωσι κατέταξαν.

Τυτθήν. ὀλίγην, ἢ μικράν. Καὶ Τυτθός, μικρός.

Τυφαονία. χώρα.

Τυφεδανός.

Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σορᾶς.

Τυφεδῶνος. ὄνομα κύριον, ἢ τῆς καύσεως. Τύφεται. καίεται.

Τυφήρεα. τυφωνικήν.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον,
σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

Τυφλοπλαστεῖται. τυφλὸς ἀναπλάττεται. Καὶ Τυφλοπτεῖται, ὁμοίως.

Τυφλὴ ὁδός. Ὁ δὲ ὁδοῖς ἐπιτυγχάνει τυφλαῖς καὶ ἀνεξόδοις καὶ αἰρετοῖς σκολιωτέραις.

Τυφλὸς τά τ' ὄπιθεν τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ. Οἰδίπους.

Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοι
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.

οἷον, οὐδείς ἐστιν ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδίσει, ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ σὲ μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

Τυφλότερος ἀσπάλακος. διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῷον τοῦτο ὀφθαλμούς. φησὶ δ' αὐτὸ Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς Γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς. ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὥσπερ γαλῆς, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

Τυφλότερος λεβηρίδος καὶ Κενότερος λεβηρίδος. ἀμφότερα λέγεται. λεβηρὶς δὲ οἷον λεπηρίς, καὶ λεπισιάδες. καὶ ἐπὶ τειτύγων καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων. 321

Τυφλῶν ὀνείρων. ἤγουν τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως περιέπεσε τούτῳ·

Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευσταόων εἰσὶν ὀνείρων.

---

2. ὅτι Gaisf. cum *V. 7. καὶ ταύτην] ταύτην οὖν E. 9. Τυτθήν] Schol. Theocriti I, 45. et Zon. p. 1754. 11. Τυφαωνία] Τυφανία A. B. V. Etym. M. p. 772, 40. Deest gl. E. 13. Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρ.] Haec sunt verba Aristoph. Vesp. 1355. sed ubi pro χοιρόθλιψ rectius legitur χαιρόθλιψ. Confer Nostrum vv. Σπιφεδανός et Χαιρόθλιψ. Kust. χοιρόθλιψ A. B. V. E. Ox. Adde v. Σορός. 14. ποθεῖς τ' Ox. 15. Τυφεδῶνος] L. τυφεδόνος. Euseb. Praep. p. 234. Tourn. MS. τὸ τυφεδῶνος ἐπὶ τῆς καύσεως Theognostus p. 39. Productae vocalis exemplum attulit Herodianus π. μον. λέξ. p. 9. Callimachi ut videtur (cf. Meinekii Choliamb Poes. p. 166.) choliambum, τὰ νῦν δὲ πολλὴν τυφεδῶνα λεαχαίνει. Sub finem Gaisfordus omisit ὁ Τυφεδών cum V. idemque clam invertit ordinem verborum editum τῆς καύσεως ἢ ὄνομα κύριον cum *V. Nomen istud ab loco natum Lobeckius opinabatur. Mihi tamen ὄνομα κύριον ab hac glossa videtur alienum esse. 18. Λαμπάδα κηροχ.] Anthol. Pal. VI, 249. Cf. v. Πάπυρος. 21. Τυφλοπτεῖται] Philo II. p. 345. Leg. τυφλοπατεῖται. Etym. Respexit Philo ad Diodor. p. 288. Scribend. τυφλοποιεῖται. Vid. Euseb. Praep. p. 389. τυφοπλ. Tourn. MS. Eadem fere locis probabiliter usus Schneiderus in Lex. prius verbum (Τυφοπλαστεῖται *V. Τυφοπλαττῖον Med.) ad ursi genituram rettulit. Καὶ τυφλ. ὁμοίως nescit Photius.

1. Τυφλὴ] Plutarch. Pyrrho p. 392. Χωρία δύσορμα καὶ τυφλά. Tourn. Ὁ δὲ] ἡ δὲ E. Aeliano locum assignat Valckenarius. ἐπιτυγχάνῃ V. τυφλοῖς E. 2. ἀτραπιὰς A. 3. Τυφλὸς τά τ' ἄντα] Sophocl. Oed. R. 371—373. Cum seqq. conspirat v. Ὀνειδίζω. 4. εἶ] εἶσι *V. 6. τῶνδ'] τῶν V. 10. Post hanc glossam cum V. delevi versum onirocriticum: Τυφλὸν φάσθαι πάγκαλον πέλει ἶδιν. Ubi Kusterus: „Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui apud Astrampsychum rectius sic legitur: Τυφλὸν φανῆσθαι, πάγκαλον ἶδιν ἔφυ. Nicephorus autem sic habet: Τυφλὸν φάσθαι πάγκαλον τοὖναρ νόει" φάσθαι recte cum A. (qui νη. in marg. reiecit) et E. Gaisfordus. 11. Τυφλότερος ἀσπάλακος. διὰ τ.] Confer Hesychium. Kust. Exemplum habet Cleomedes II, 1. p. 106. ed. Bak. 12. αὐτὸ] αὐτὸς B. E. Med. αὐτοὺς Photius. αὐτὸ servat Prov. Bodl. 870. 15. ὥσπερ γαλῆς] ὡς μυγάλης Photius. μυγαλῆς Schneiderus in Aristot. H. A. T. III. p. 234. 16. Τυφλότερος λεβηρίδος] Vide supra v. Λεβηρίς. Kust. Et uberrimam gl. Γυμνότερος Ἰαλέμου. Τυφλώτερος *V. 17. λεβηρὶς] λεβηρὶς δὲ A. V. Photius. 18. καὶ λεποσιάδες] Hae duae voces supervacaneae esse, nec ad rem quicquam facere videntur. Kust. Laudabat Toupius ἢ καὶ λέπος ἐστί. Recte Photii editor: καὶ λέπος· γίνεται καὶ ἐπὶ τειτύγων. Continuo καὶ ἐπὶ ἰχθύων omiserunt A. B. V. cum Photio. καὶ ἐπὶ τειτύγων om. E. 20. Τυφλῶν ὀνείρων. ἤγουν τ.] Eadem habet Etymologus. Kust. 21. τούτῳ] τοῦτο A. V. B corr. Photius. ἀπέλασται τοῦτο Etym. M. p. 772, 24. ubi παρὰ τὸ ἐλάσθαι MS. Leid. ap. Gaisf. 22. Δοιαὶ] Od. τ'. 562. ubi ἀμενηνῶν pro ψευσταόων.

elegiacis; carminum bellicorum libros quinque. *Τυρταῖος.* Lacedaemonii iuraverant se vel Messenen capturos vel mortem oppetituros. cum autem oraculo iussi essent ducem ab Athenien-sibus petere, Tyrtaeum poetam hominem claudum ab iis acceperunt, qui ad virtutem eos cohortans vicesimo anno Messenen cepit: quam Lacedaemonii solo aequarunt, et captivos inter Helotas rettulerunt. *Τυτθήν.* Exiguam, vel parvam. Et *Τυτθός*, exiguus. *Τυφαονία.* Regio. *Τυφεδανός. Heus tu, capularis senex et cunni contrectator, urerin et amare videris formosam sandapilam. Τυφεδῶνος.* Incendii, vel nomen proprium. *Τύφεται.* Uritur. *Τυφήρεα.* Ardentem. *Lampadem cera indutam, Saturni lucernam typha confectam, iunco et tenui constrictam papyro. Τυφλοπλαστεῖται.* Caecus fingitur. item *Τυφλοπτεῖται. Τυφλὴ ὁδός. Ille vero incidit in vias caecas et impervias et calles tortuosos. Τυφλός.* Oedipus ad Tiresiam: *Caecus es tam auribus quammente et oculis.* cui Tiresias: *Tu vero miser, ea mihi exprobras, quae nemo non man tibi exprobraturus sit. τάχα* hic significat cito. sensus est: Te quoque paulo post caecum vocabunt. *Τυφλότερος ἀσπ.* Talpa caecior. hoc enim animal nullos habet oculos. Stesimbrotus autem ait talpam a Tellure exaecatam fuisse, quod fruges corrumperet. habet enim dentes nocentissimos, et rostrum instar mustelae, et pedes ut ursa. *Τυφλότερος λεβ.* Caecior leberide, sive, Inanior leberide. utrumque dicitur. *Λεβηρὶς* autem, quasi dicas *λεπηρίς*, id est, exuviae, dicitur de cicadis et signa animalia pellem exuunt. *Τυφλῶν ὀνείρων.* Caecorum somniorum, hoc est, fallacium. fortasse autem convenit hic versus: *Duae enim portae sunt fallacium somniorum.*

ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.

Τυφογέρων. ἐσχατόγηρως· ἢ ὑπερήφανος, τετυφωμένος γέρων.

Τυφομένης. καπνιζομένης, καιομένης. Καὶ καπνῷ τύφειν δίκην σφηκῶν.

Τῦφος. ἀλαζονεία, μανία. Ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται.

Τυφωεύς. ὄνομα κύριον.

Τυφών. οὐχ ἡ φλὸξ ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

Τυφών. κεραυνὸς βίαιος, πολὺς καὶ πνευματώδης. ἢ πνεῦμα καπνῶδες, ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους. λέγεται καὶ διὰ τοῦ ῡ τυφώς.

Ἄρν', ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

τοὺς γὰρ καταιγιδώδεις ἀνέμους τυφὼς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλανα ἄρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα.

Τυφῶνος. πυρώδους δαίμονος.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον. τυφὼν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός. τούτου ποικιλώτερον.

Τυφώς.

Γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην. Τυφὼς Γῆς μὲν ἦν υἱός, ἴσχυσε δὲ τοσοῦτον, ὥστε οὐκ ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς· οἵτινες ὡς μῦθος καὶ εἰς ἀλόγων ζῴων μετεβάλλοντο μορφάς, διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. ἐριώλη δὲ πνοὴ σφοδρά. ὁ δὲ τυφὼς μεῖζόν τι πνεῦμα καὶ κακοποιόν.

Τυφρηστός. ὄνομα πόλεως.

Τυχαία. ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην. Οὐκ αὐτομάτῳ τινὶ συντυχίᾳ κατά τινα ἄτακτον καὶ τυχαίαν φορὰν οὕτως ἀναφαινόμενα, ἀλλ' ὡς ἡ ἀναγκαία τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλουθον, οὕτως ἕκαστα γεγενῆσθαί φησιν. ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐν τῇ Κοσμογενείᾳ λέγει.

Τύχαιον. ὁ τῆς Τύχης ναός.

Τύχη. συντυχία, παρὰ Σοφοκλεῖ. Πολύβιος·

1. ὅτι μύουσι καὶ προσδιαλ.] Etymologus rectius, ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται, absque copula καί. Et sic Vaticana Proverbiorum Appendix. *Küst.* καὶ om. A. B. V. E. ὅτι τοῖς μύουσι Prov. Bodl. 871. Animi causa memorare libet Porti sive Küsteri Latina: *vel quia cum muribus colloquuntur.* 2. ἐσχατόγηρως] ἐσχατόγηρος E. Med. Explicationes fluxerunt e Scholiis Aristoph. Nub. 905. Lys. 335. 5. τύφει] τύφειν A. B. V. E. Hoc etiam exemplum Aeliano tribuit Valckenarius. Cf. Schol. Ven. Aristoph. Vesp. 457. Sub gl. finem delevi τὸ ῥῆμα τύφω cum A. V. 6. Ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ ὡς τετύφωται] Polybius lib. III. p. 322. (c. 81.) Ὡς εἴ τις οἴεται κυριώτερόν τι μέρος εἶναι στρατηγίας τοῦ γνῶναι τὴν προαίρεσιν καὶ φύσιν τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος, ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται. Ad hunc locum proculdubio respexit Suidas. Haud dissimile illud Pauli ad Timotheum Epist. 1, 6. 3. Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις — τετύφωται μηδὲν ἐπιστάμενος. *Toup.* Idem τῦφος καὶ ἀλαζονεία iunctim frequentari monuit in Longin. 44, 7. ὡς om. A. V. Suidas igitur de suo sumpsit ὁ τοιοῦτος. 8. Τυφωεύς] Τυφωνεύς B. E. Vide annot. post gl. alteram Τυφών. 9. Item Etym. M. Vide v. Θωμούς. οὐχ ἡ φλὸξ] οὐχ ἡ φλὸξ ἡ A. Photius. οὐχὶ φλὸξ ἡ V. ἀλλ' ἐκ] ἀλλ' ἡ ἐκ Phot. 10. ἐκπυρωθῆναι] Scil. τὸν ἀέρα: cf. Schol. Eurip. Phoen. 1154. et Schol. Aristoph. Equ. 508. 11. Φαίδρῳ.] P. 230. A. 12. Τυφών. κερ.—ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους] Haec sunt verba Laertii in Zenone Cit. num. 154. ut Pearsonus quoque observaverat. Apud Laertium vero pro ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους legitur, ἐρρωγότος νέφους. *Küst.* 13. νέφους] τοῦ νέφους V. Id cum scriptura Diogenis collatum perducit ad scripturam ἐρρωγότος τοῦ νέφους. 15. Ἄρν', ἄρνα μέλ.] Duo hi senarii leguntur apud Aristoph. Ran. 871. Vide Paul. Leopard. Emend. lib. XX. c. 23. qui locum hunc illustrat. *Küst.* E Schol. Ran. 872. ἄρη A. ἄρ' E. 18. τούτῳ] H. e. τῷ Τυφῶνι: v. Schol. 871. μέλαιναν] μέλαν A. Scripsi μέλανα cum Schol. 19. λήξει V. Post h. gl. A. V. addunt Τυφωνεύς. Vide annot. in. v. Τυφωεύς.

1. Τυφῶνος πολυπλ.] Ex Timaeo p. 260. ubi v. Ruhnkenius. Conf. supra v. Σαραπίων. Photius Bibl. p. 1028. Ὄντων γε οὐ κατὰ τὸν Τυφῶνα μόνον, ἀλλ' ἔτι οἶμαι τούτου πολυπλοκώτερον. *Gaisf.* Eosdem locos commemoraverat Ruhnkenius pp. 250. 260. τυφών, ὁ λεγόμενος κερ.] Vide Schol. Apoll. Rh. II, 1215. *Küst.* 5. Καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ] Est versus Aristoph. Equ. 508. *Küst.* καὶ om. A. V. E. Med. τὸν om. A. V. Mox εὐριώλην A. 6. Τυφὼς Γῆς μὲν ἦν υἱός, ἴσχ.] Eadem leguntur etiam apud Scholiastam in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* ἴσχυσεν Edd. Deinde ὡς μὴ ἀνθρώποις μόνοις δοκεῖν . . . θεοῖς. καὶ εἰς ἀλόγων ζῴων ἰδέας μετέβαλον τὰς μ. Schol. 9. Lege μετεβάλοντο. 11. πνεῦμα om. V. ap. Gaisf. 12. Τυφρηστός] Τυφρηστά V. Τύφρηστος Etym. Gudianum. Cf. Meinekii Anal. Alex. p. 289. sq. 13. Τυχαία] Τυχέα V. et infra τυχέαν *V. Haec gl. om. A. 15. ἀναφαινόμενα] ἀναφερόμενα *V. ut videtur. ἀναφαινόμενον V. qui infra Νύσσης. 18. Γρηγόριος] Gregor. Nyss. T. I. p. 8. C. 19. Τυχαῖος] Theoph. Simocatta apud Phot. Bibl. p. 100. κατὰ τὸ Τυχαῖον καλούμενον, quod omisit interpres. Vid. Leich. in Epigr. Muratorii. *Toup.* MS. Lege Τυχαῖον. *Valck.* Recte, modo normam secutus posuisset Τίχαιον, quod ipse Theophylactus VIII, 13. custodivit, et ab *V. per compendia litterarum oblatum recepi. Frequentatur sane Τύχειον: alterum tamen etiam ab Eust. in Odyss. π. extr. consignatum vetus titulus apud Franckium de Richterianis Inscriptt. p. 126. explicantem praestat. Idem Τυχαία de Fortunae simulacro dictum ostendit p. 469. sq. 20. Σοφοκλεῖ] Oed. Col. 1506. καί σοι θεῶν Τύχην — τῆς ὁδοῦ. Ubi Schol. expl. per ἐπιτυχίαν. *Abresch.* Πολύβιος] Fr. gr. 130.

vel quia cum dormientibus colloquuntur. Τυφογέρων. Senex decrepitus, vel senex superbus et fastu inflatus. Τυφομένης. Eius quae infumatur, quae crematur. *Et fumo abigere instar vesparum.* Τῦφος. Fastus, insania. *Talis autem imperitus est et vana opinione ductus.* Τυφωεύς. Nomen proprium. Τυφών. Non est aer incensus, sed turbo venti ex vaporibus ortus, antequam aer incenditur: ut Plato in *Phaedro.* Τυφών. Fulmen violentum, impetuosum et cum magno vento descendens. vel spiritus fumosus, ex nube erumpens. dicitur etiam per ῡ τυφώς. *Agnam, agnam nigram, pueri, efferte. turbo enim iamiam erupturus instat.* procellosos enim turbines typhonas vocant. Typhoni agnam nigram immolare moris erat, ut ventus cessaret. Τυφῶνος. Ignei daemonis. Τυφῶνός πολ. Multiplex ultra Typhonem. Typhonem intelligit, qui fulmine Iovis ictus fertur. hoc magis varium fingit. Τυφώς. *Et forti animo typhoni occurrit rapidaeque procellae.* Typho Telluris filius fuit, tantis viribus praeditus, ut non solum hominibus formidabilis esse videretur, sed etiam diis; quos fabulae ferunt in brutorum etiam formas sese convertisse, propter illius metum. ἐριώλη vero ventus est vehemens; τυφὼς autem procella longe infestior et noxia. Τυφρηστός. Nomen urbis. Τυχαία. Fortuita. *Non fortuito aliquo casu per confusum et temerarium impetum sic apparentia: sed prout necessarius naturae ordo aptam seriem requirit in rebus iis, quae fiunt, sic singula facta fuisse ait.* S. Gregorius Nyssenus in opere de mundi creatione. Τύχαιον. Fortunae templum. Τύχη. Casus.

522 "Εἰ χρὴ τύχην λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων. μήποτε γὰρ αὕτη μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην· αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τοὐναντίον. Καὶ Πισίδης·

Οὐκ εὐλαβήθης . . . . . .
οὐ τὰς δι' ἡμᾶς ἀντιπραττούσας τύχας·
εἰ χρὴ καλεῖν με τὰς ἁμαρτίας τύχας.

Τύχη.

Σκέψασθε πρὸς θεῶν τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.

Ἕκτωρ μέν, ᾧ δὴ τοῦτ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
ἐκνάπτετ' αἰέν, ἕστ' ἀπέψυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων,
πρὸς τοῦδ' ὅλωλε θανασίμῳ πεσήματι.

περὶ Ἕκτορος καὶ Αἴαντος ὁ λόγος. καὶ Σοφοκλῆς·

Ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεοῦ
τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν.
ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
ὥςπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν, οὔτ' ἐποικτείρειν τινά.

Τύχη. τύχη παρ' Ἕλλησιν ἀπρονόητος κόσμου διοίκησις, ἢ φορὰ ἐξ ἀδήλων εἰς ἄδηλον καὶ αὐτόματον· οἱ δὲ Χριστιανοὶ Θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. καὶ Πολύβιός φησι. τύχην δὲ λέγει ὁ Θουκυδίδης τὸν πόλεμον.

Τύχη. Οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια, ὃ δὴ τύχην καλεῖν εἰώθασιν ἄνθρωποι, οὐκ εἰδότες ὅτου δὴ ἕνεκα ταύτη πρόεισι τὰ ξυμβαίνοντα, ἥπερ αὐτοῖς ἔνδηλα γίνεται. τῷ γὰρ ἀλόγῳ δοκοῦντι εἶναι φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προσχωρεῖν.

[Καὶ παροιμία· Τύχη Εὔριπος. ἐπὶ τῶν ῥᾳστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. Τίχη λέγεται καὶ τὸ ἐπιτήδευμα· Φέρε εἰπεῖν, ὁ παρεστὼς οὗτος πρῶτον εἰπάτω τοὔνομα, τὴν πατρίδα, τὴν τύχην, ἔπειτα καὶ τὸ σέβας.]

Τυχηρότερος. εὐτυχέστερος.

Τυχιάδης. πατρωνυμικόν.

Τυχικός. ὄνομα κύριον.

Τυχίος. ὄνομα κύριον.

Τύχων, Τύχωνος. ὄνομα κύριον.

---

1. *Εἰ χρὴ τύχην λέγειν ἐπὶ τ.*] Confer Nostrum supra v. *Τῷ νῦν λόγῳ. Küst.* *γὰρ αὕτη μὲν*] *μὲν αὕτη* V. *μήποτε* cum neque huic verborum conformationi satis aptum sit, et infra recurrat deterioribus libris oblatum, suspicamur Polybium reliquisse haec: *ἀλλ' αὕτη μὲν κενῶς κτλ.* 2. *κενῶς*] *κακῶς* E. Idem *χρήζοντες* pro *χειρίζοντες*. Porro *κεκληρονόμηκε* gl. superior. *τῷ — αὐταῖς*] *τὸ — αὐτοῦ* A. 4. *μήποτε δὲ τοὐν.*] Supra v. *Τῷ νῦν λόγῳ* rectius legitur, *ποτὲ δὲ τοὐναντίον. Küst.* *ποτὲ* A. B. V. 5. *Πισίδης*] Heracliad. Acr. I, 169. *Οὐκ εὐλαβήθης τὰς ἐνοχλούσας νόσους, οὐ τὰς κτλ.* 6. *ηὐλαβήθης*] *οὐλαβήθης* A. Reposui Pisidae scripturam. Mox *ἐπιβλαβούσας* E. 10. *Σκέψασθε πρὸς θ.*] Sophocl. Ai. 1028 — 1033. Küsterus iussit etiam v. *Πρισθείς* comparari. *τύχην*] *τὴν τύχην* A. B. E. *V. 12. τοῦδ'*] *τοῦτ'* A. *V. cum optimis Soph. codd. 13. πρισθεὶς*] *χρισθεὶς* A. 14. *ἐγνάπτετ'*] *ἐκνάπτετ'* A. B. V. *ἐγνάμπτετ'* E. Tum *εἶτ'* A. V. pro *ἕς τ'*. 16. *πεσήματι*] *πετρώματι* E. 17. *Σοφοκλῆς*] Philoct. 1316 — 1320. 18. *θεῶν*] *θεοῦ* A. V. E. Med. Mox *ἔστ'* om. A. 20. *ἑκουσίαισιν*] *ἑκουσίοισιν* A. E. Med. *ἑκούσιοί εἰσιν* V. Tum *βλαβαῖσιν* A. 22. *οὔτε οἰκτείρειν* V.

3. *οἱ δὲ — τὰ πάντα*] Hunc flosculum praestat etiam gl. *Εἱμαρμένη.* 4. *καὶ Πολύβιός φησι*] Hae tres voces sunt supervacaneae. *Küst.* Vid. Schweigh. in fr. gr. 131. Videtur locus Polybianus de fortuna humana, quem supra proposuit, indicari. *φησὶ* om. V. 5. *Θουκυδίδης*] Vide Schol. Thuc. II, 42. extr. 6. *Οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τ. — ὄνομα προσχωρεῖν*] Haec sunt verba Procopii Hist. Arc. c. 4. in fine: eademque leguntur lib. IV. de Bello Goth. c. 12. *Küst.* *βουλαῖς*] *βολαῖς* A. *V. 9. ἕνεκά τῳ*] *ἑνεκάτης* A. *ἕνεκά του* B. E. *ἕνεκα ταύτῃ* Procop. *εἵπερ*] *ἥπερ* Procop. B. Goth. 10. *οὐκ ἔνδηλα γίνεται*] Apud Procopium absque negatione legitur, *ἔνδηλα γίνεται. Küst.* *οὐκ* om. A. V. *ἀλόγῳ*] *παραλόγῳ* Procop. B. Goth. 11. *προσχωρεῖν*] *προχωρεῖν* B. V. E. Med. *Καὶ παροιμία* cum seqq. A. in marg. Contra *V. *Καὶ* omisso totam appendicem sub finem gl. *Τύψαι* reiecit. Itaque uncis inclusi; quamquam non liquet, a quo profectum sit exemplum novissimum. Ubi *ὥς* ab reliquis seiunxi; *σέβας* si fidem religionis significat, oratio recentioris est scriptoris. Certe priora videntur ab v. *Ἄνθρωπος ἀνθρώπου* fluxisse. 15. *τὴν* ante *τύχην* om. *V. 20. *Τυχίος*] Hom. Il. *η'*. 220. 21. *Τύχων*] *Τύχων Τύχωνος, δαίμων περὶ τὴν Ἀφροδίτην* Etym. M. sive Choeroboscus Gaisf. p. 77. (sive p. 287.) *Τύχων Τύχωνος ὁ Ἑρμῆς* Theognostus p. 33. f. Vid. Meinek. Com. Vol. I. p. 336 f. et intpp. Hesychii v. *Τυχέον*, coll. Panofka in *Archaeol. Zeit.* A. 1844. Num. 15. Sub finem litterae *T* removi glossam ex v. *Βαλεῖν* haud semel inculcatam: *Τύψαι. ὅτι βαλεῖν, τὸ πόῤῥωθεν πέμψαι· οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς ῥῶσαι.* Habet A. ab manu recenti: qui *καὶ ῥῆξαι* pro *οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι.* „Eadem leguntur supra v. *Οὐτάσας.*" *Küst.*

---

apud Sophoclem. Et Polybius: *Si quidem talia fortunae tribuere licet. sed videtur ea immerito talem famam adepta esse, cum rei culpa sit ad eos referenda, qui negotia administrant, quod in iisdem rebus nunc gravitatem et magnitudinem ostentant, nunc contrarium.* Et Pisides: *Non formidasti propter nos adversam fortunam: si modo peccata vocare decet fortunam.* *Τύχη.* Poeta de Hectore et Aiace verba faciens: *Considerate, per deos, duorum mortalium fortunam. Hector quidem eo halteo, quo ab hoc donatus erat, currui alligatus ab equis raptatus est, donec animam efflaret. hic vero, quo ense ab illo donatus erat, in eum ipsum incumbens periit.* Sophocles: *Audi. quae calamitates hominibus a diis immittuntur, eas ferre necesse est. qui autem scientes in mala ruunt, ut tu, eos par est neque venia nec misericordia cuiusquam potiri.* *Τύχη.* Sic apud gentiles vocatur gubernatio mundi sine providentia, vel motus incertus et fortuitus, quo omnia feruntur. nos vero Christiani profitemur Deum omnia gubernare. de quo disserit etiam Polybius. Thucydides autem bellum vocat fortunam. *Τύχη. Non hominum consiliis, sed dei nutu res humanae gubernantur: quod homines fortunam vocare consuerunt, ignorantes scilicet causam, quae faciat res ut ea ratione, qua vident accidere, eveniant. quod enim ratione carere videtur, ei nomen Fortunae tribui solet.* *Τυχηρότερος.* Fortunatior. *Τυχιάδης.* Patronymicum. *Τυχικός.* Nomen proprium. *Τυχίος.* Nomen proprium. *Τύχων.* Nomen proprium.

ΟΙ.

T. II. p. 660.

Οἴ. τοπικὸν ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου.

Ὦ δύστηνος, οἳ πεπλώκαμεν.

Ἀριστοφάνης. Ἔφευγον δὲ οἳ ἐδύνατο ἕκαστος. Καὶ αὖθις· Ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, οἳ σοφία καὶ δαίμων με ἄγει.

Ἀλλ᾽ οὖν ἐπίστῳ γ᾽, οἳ μ᾽ ἀτιμίας ἄγεις.

661 ‖**Οἴ.** ἀντὶ τοῦ ὅπου.

Ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας
τὸν πρεσβύτην· οἳ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς.

Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ὁρῶν, οἳ κακοῦ εἴη, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ γειναμένου καταφεύγει.

Οἴ. περισπωμένως, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ· ὀξυτόνως δὲ τὸ οὗτοι. Συμπόσιον· Οἳ μὲν γὰρ εὐθὺς παῖδά τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντα. Καὶ οὗ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Πολιτείας· Πλὴν οὗ. Ἀππιανός· Ἐπεὶ δὲ ἦν οἳ τὸ κακὸν τέχνης κρεῖττον καὶ μέντοι καὶ ἐπικουρίας τῆς ἐκ θνητῶν συμμάχων δυνατώτερον.

Οἱ. ἀντὶ τοῦ αὐτῷ, δασύνεται. Τὴν κεφαλὴν Πομπηίου κομισθεῖσάν οἱ.

Οἶα. μακρὸν τὸ ἄλφα.

Οἷα κατέσχε τὸν τριςάθλιον δόμον.

Καὶ Οἷαν, θηλυκῶς, ἀντὶ τοῦ δυνατήν. Ἀριστοφάνης·

Τὴν μὲν ἑτέραν γνάθον στομώσεις, οἷαν δικιδίοις· τὴν δ᾽ ἑτέραν, οἷαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

τουτέστι, τὰ ἄδικα.

Οἴαγρος.

Οἴακες. πηδάλια, αὐχένες.

Οἰακίζει. κυβερνᾷ.

Οἴακιον. τῆς νηός.

Οἰακιστής. κυβερνήτης.

---

1. *ΟΙ*] *Ἀρχὴ σὺν θῷ ἁγίῳ τοῦ ϋ στοιχείου. Οἳ τ. ἐ.* A. *Ἀρχὴ τοῦ ῡ* *V. Quae sub *OI* extant, ea olim in littera *O* post *Οἴ* collocata fuisse supra monitum est. 4. *Ἀριστοφάνης*] Thesm. 884. Mox *ἔφαγον* Med. 5. *Ἐμοὶ δὲ βαδιστέα*] Vid. *Βαδιστέα. Hemst. με* ante *ἄγει* addunt A. V. Ox. Sumptum ex Philostrati V. A. I, 18. esse locum monuit Porsonus. 7. *Ἀλλ᾽ οὖν*] Soph. El. 1035. 9. *Ζηλῶ τῆς εὐτυχίας τὸν πρ.*] *Ζηλῶ σε — πρέσβυν* Aristoph. Vesp. 1441. Et *Ζηλῶ σε* quidem est in v. *Ζηλῶ*. *Ζηλῶ γε* A. V. 12. *εἴη*] *ὢν* V. *ὢν εἴη* *V. 14. *Οἳ περισπωμένως*] Vid. Schol. Platon. p. 383. *ἑαυτῷ*] *ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ* A. V. Photius. 15. *οὗτοι*] *οἵτινες* Schol. Pl. *ζήτει ἐν τῷ Συμπόσιον*] *ζήτει ἐν τῷ* om. A. V. Photius. Cuius editor *Συμποσίῳ*. Locus est ex Symposio Platonis p. 174. D. cuius admonuerat Porsonus in Eurip. Med. 734. Quod librum singularem, non scriptorem Suidas praeter morem affert, videtur annotationem suam e Scholio quodam Platonico sumpsisse. Mox *ἀπαντήσαντες* Med. *οἳ μὲν* Edd. vett. Item *οἳ τὸ* post *ἦν*. 16. *τῶν ἔνδον*] *ἔνδοθεν* Plato. 17. *αὐτοῦ*] *τούτου αὐτοῦ* A. et ut videtur *V. Deinde dictum Homericum praetermisi cum A. V. Photio: *Ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων. „Ὁ γὰρ αὖτε β.] Homer. Il. ά. 404.” *Küst. *Πολιτείας*] *Πολιτεία* Photius. Est Platonis X. p. 617. E. *Ἀππιανός*] Inter Appiani fragmenta recepit Schweigh. T. III. p. 15. Mihi tamen locus ad Aelianum pertinere videtur. *Ἐπεὶ δὲ*] *ἐπεὶ δὲ ἦν* A. V.

2. *κρεῖττον τέχνης* *V. 4. *δασύνεται μόνον*] *μόνον* om. A. V. *οἳ* bis V. *Τὴν κεφαλὴν*] Dio Cassius XLII, 7. *μέχρις οὗ τήν τε κεφαλὴν καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ πεμφθέντα οἱ ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου εἶδεν. Gaisf.* 7. *Οἷα κατέσχε*] Ex Sophocl. Oed. Col. 370. ubi legitur, *τὸν σὸν ἄθλιον δόμον. Toup.* 8. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 1106. ubi locus hic ita legitur et distinguitur: *Εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα, Οἷαν δικιδίοις· τὴν δ᾽ ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον Στόμωσον, οἷαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. Küst.* Vide gl. *Στομώσῃς*. 10. *Τὴν μὲν*] *μὲν* om. V. 12. *ἄδικα*] *δίκαια* V. 13. *Οἴαγρος*] *ὄνομα* addit *V. 14. *Οἴακες*] Vid. Hesych. 16. *Οἰάκιον*] Sic recte habent MSS. Pariss. [et *V.] At priores editt. male *οἰάκιος*. *Küst.*

Οἴ. Adverbium loci, significat etiam ubi. Aristophanes: *O miser, quonam navigamus! Fugerunt autem, quo quisque potuit.* Item: *Mihi vero eundum est, quo me sapientia et deus ducunt. Verum expende, quantam ad ignominiam me perducas.* *Οἳ.* Ubi. *Felicem praedico senem; quantum a sicco ingenio vivendique genere recessit.* Item: *Ille autem videns, quo malorum redactus esset, ad patris sepulcrum confugit.* *Οἳ.* Cum circumflexo, sibi; at cum acuto, hi. Plato *Convivio: Sibi enim statim puerum quendam ex iis qui intus erant obviam factum.* Et *οὗ*, ipsius. In *Republica: Praeter seipsum.* Appianus: *Cum vero illi malum omni remedio adeoque auxilio humano potentius visum esset.* *Οἱ.* Ipsi. cum spiritu aspero. *Pompeii caput ad ipsum allatum.* *Οἶα.* Producit *ᾱ*: *Qualis miseram tuam domum premit!* Et *Οἷαν*, genere feminino, idoneam. Aristophanes: *Alteram quidem maxillam acues, ut apta fiat liticulis; alteram vero, ut maiorihus negotiis accommodata.* maiora autem dicit iniusta. *Οἴαγρος.* *Οἴακες.* Gubernacula, cervices. *Οἰακίζει.* Gubernat. *Οἰάκιον.* Gubernaculum navis. *Οἰακιστής.* Navis guber-

Οἰακληεῖς.
Οἰακοστρόφος. κυβερνήτης.
Οἰακοστροφῶν. κυβερνῶν.
Οἴαξ, οἴακος.
Οἰαξίς. χώρα.
Οἴαροι. γυναῖκες.
Οἰάτειον κρέας. τὸ προβάτειον.
Οἰβάδης, Οἰβάδου. ὄνομα κύριον.
Οἰβώνιον. ὄνομα τόπου.
Οἰγνύει. ἀνοίγει.
Οἴδακες. οἱ λεγόμενοι φήληκες, καὶ πάντα τὰ μὴ πέπειρα ἀκρόδρυα.
Οἰδαλέον. τὸ ὑγρόν.
Οἰδάνει. αὐξάνει.
Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων.
Οἰδαίνει. οἰδεῖν ποιεῖ.
Οἰδαίνων. φλεγμαίνων, ψύχων.
Οἶδε. ἡμεῖς.
Οἰδεῖ. φλεγμαίνει, πεφύσηται.
Οἴδημα. ὄγκωμα, φλεγμονή, ἀπόστημα. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. Τῆς δὲ εἰς οἴδημα ἀρ- 662
θείσης φρονήματος καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσ-
κνουμένης. — Σύνεβη δὲ τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς οἴδημα ἀρθῆναι, καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι.
Οἰδήματα. ἐπάρματα, ἢ φυσήματα. Λόγοις ἐχέφροσι κατηύναζεν ὁ στρατηγὸς τὰ τοῦ στρατιωτικοῦ θράσους οἰδήματα.
Οἴδησις. φλεγμονή, φύσημα.
Οἰδίπους. Λάιος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς ἔσχε γυναῖκα Ἰοκάστην, ἐξ ἧς γέγονεν αὐτῷ παῖς Οἰδίπους. τούτου γεννηθέντος χρησμὸν ἔλαβεν ὁ πατήρ, ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μητρὶ μιγήσεται ὁ παῖς· καὶ κελεύει αὐτὸν εἰς ὄρος ῥιφῆναι καὶ ξύλῳ περικλεισθῆναι τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὃν εὑρηκὼς γεωργός, ὀνόματι Μελίβοιος, ἀνεθρέψατο, καὶ Οἰδίποδα ὠνόμασε διὰ τὸ ὠγκωμένους ἔχειν τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ξύλου, τοῦ καλουμένου κούσπου. γεγονὼς δὲ ἀνδρεῖος ἐλήστευε· καθ' ὃν χρόνον καὶ ἡ λεγομένη

1. Mendosam gl. tuetur *V. omisit vulg. 2. *Οἰακοστρόφος*] Eurip. Med. 523. 3. *καὶ Οἰακοστροφῶ, κυβερνῶ*] *Οἰακοστροφῶν, κυβερνῶν* A. V. Hesychius et Photius. Cf. Creuz. in Plotin. T. III. p. 217. 5. *Οἰξίς* Med. Correximus editum *Οἴαξις*: v. Apollon. I, 1131. et Zon. p. 1432. 6. *Οἴαροι*] Sic MSS. Pariss. [et *V.] At priores editt. male *οἴαγρες*. *Küst.* Corrupte pro *ὄαροι*. *Gaisf.* Subiicit Med. *Οἰασοῦν*. 7. *προβάτειον*] *πρόβειον* A. V. Med. Glossae consilium ostendit Moschop. *π. σχ.* p. 140. 8. *Οἰβάδης*] Leg. *Οἰβάρης*, *ἱπποκόμος*, *ἀνὴρ σοφός*, cuius machinamento Darius regnum Persicum adeptus est, Herod. III, 85 — 88. Cf. Phot. in Exc. Ctesiae. Tzetz. Chil. I, 85. seqq. *Reines.* Immo reponendum *Οἴβαλος*: v. Apollod. III, 10, 3. et Heynium p. 283. 9. *Οἰβώνειον*] *Οἰβώνιον* dedi cum A. V. 10. *Οἶδα. αἰτιατικῇ* subiicit Med. 11. *Οἴδακες*] Sic habent MSS. Pariss. [et *V.] At priores editt. *οἴακες*: quam lectionem vel series litterarum spuriam esse arguit. Apud Pollucem vero est *οἰκάδες*. Sic enim ille, lib. VI. c. 11. *Τὰ δ' οὔπω πέπειρα τῶν σύκων οἰκάδες καλοῦνται παρὰ Λάκωσι· καὶ φήληκες παρ' Ἀθηναίοις.* Sed magis mihi placet *οἴδακες*: quam lectionem proinde Polluci restituendam esse puto. *Küst.* Ipsum *οἴδακες* liber optimus Pollucis VI, 81. Praeierat H. Stephanus. *φήληκες*] *φήληκες* A. Med. *φίληκες* V. *φήληκες* restituit etiam Toupius III. p. 27. usus Aristoph. Pac. 1165. Adde Psellum in Boisson. Anecd. T. III. p. 223. 13. *τὸ ὑγρόν*] Haec interpretatio convenit voci *μυδαλέον*, non vero *οἰδαλέον*. *Küst.* 14. *Οἰδανεῖ*] Potius *οἰδάνει*, propter sequens *αὐξάνει*. Confer Scholiastam Homeri Il. *ί*. 550. *Küst.* *Οἰδάνει* V. Cf. Etym. M. et Zon. p. 1435. 15. *Οἶδα Σίμωνα*] Uberius explicavit Zenob. V, 41. vel potius gl. *Τελχῖνες*, unde haec fluxerunt. 17. *Οἰδαίνειν — ποιεῖν*] *Οἰδαίνει — ποιεῖ* A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 313. 18. *αἰτιατικῇ* post gl. caput omisi cum *V. Phot. Lex. Bachm. 19. Tuetur Med. Om. vulg.

1. *ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων*] Sic Photius. Mailem haec post *λέγεται* posita aut *δὲ* ante *τῶν* cum Hesychio (post v. *Οιας*) interiectum. 3. *Τῆς εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρον.*] Haec sunt verba Philostorgii de Eusebia, Constantii uxore, ut discere licet ex ipso Suida supra v. *Λεόντιος*, ubi integrum locum vide. *Küst.* *δὲ* pro Suidae more interposui cum A. V. 4. *προσφωνουμένης*] Lege *προσκυνουμένης*, ut supra v. *Λεόντιος*. *Küst.* *προσκυνουμένης* A. V. 5. *Συνέβη δὲ τὸν πόδα αὐτ.*] Est fragmentum Aeliani, quod paulo auctius legitur v. *Σφακελισμός*. *Küst.* Locus parum apte inculcatus. *δὲ* om. A. Mox *φλεγμὴν ἀντὶ τοῦ* V. 7. *Λόγοις ἐχέφροσι κατηύναζεν*] Haec sunt verba Theoph. Simocattae lib. III c. 7. *Küst.* 8. *κατηύναζεν*] *κατηύξανεν* A. *κατηύναξεν* V. 10. *καὶ Οἴδησις* *V. Nomen *Οἰδήματα* praemisit Med. 11. *Οἰδίπους*] Confer Schol. Aristoph. Ran. 1216. et Cedrenum p. 25. 26. *Küst.* 13. *χρησμὸν ἔλαβεν*] Oraculum refert Scholiasta Aristoph. loco laudato. *Küst.* Oraculum istud ex Argumento Phoenissarum inculcaverat Aldus. 15. *ῥιφθῆναι*] *ῥιφῆναι* dedi cum A. V. *περικλεισθῆναι*] Sic rectius MSS. Pariss. [et *V.] quam priores editt. quae habent *περιειληθῆναι*. *Küst.* 17. *Μέλοιβος*] *Μελίβοιος* A. V. item glossa iam sublata *Μελίβοιος*. Corrige mendum Cedreni *Μελίβιος*. 19. *τοῦ καλ. κούσπου*] Cf. Malelas p. 50. 20. *καιρὸν*] *χρόνον* A. V.

---

nator. *Οἰακοστρόφος*. Gubernator. *Οἰακοστροφῶν*. Gubernans. *Οἴαξ*. *Οἰαξίς*. Regio. *Οἴαροι*. Mulieres. *Οἰάτειον κρέας*. Ovilla caro. *Οἰβάδης*. Nomen proprium. *Οἰβώνιον*. Nomen loci. *Οἰγνύει*. Aperit. *Οἴδακες*. Ficus immaturae, et omnes arborei fructus nondum maturi. *Οἰδαλέον*. Tumidum. *Οἰδάνει*. Tumet. *Οἶδα Σίμ. Novi Simonem, item ut me Simo.* dicitur in eos qui mutuam improbitatem experti sunt. *Οἰδαίνει*. Tumidum facit. *Οἰδαίνων*. Tumefaciens, inflammans. *Οἰδεῖ*. Tumet, inflatus est. *Οἴδημα*. Tumor, suppuratio. id per translationem a corporibus ductam dicitur etiam de elatione et inflatione animi. *Cum vero illa fastu efferretur, et ab Episcopis adoraretur. — Pedem autem eius tumore inflatum sphacelus corripuit. Οἰδήματα*. Tumores, vel spiritus inflati. *Imperator oratione prudenti militaris confidentiae tumorem compressit. Οἴδησις*. Tumor, inflatio. *Οἰδίπους*. Laius Thebarum rex uxorem habuit Iocastam, ex qua natus est filius Oedipus. quo nato pater oraculum accepit, fore ut filius cum matre coiret. itaque in monte pedibus nervo constrictis iussit eum exponi. tum rusticus quidam, nomine Meliboeus, inventum educavit, et Oedipodem nominavit, quod pedes eius a nervo ligneo tumefacti essent. postea cum adolevisset, latrocinium exercebat. eo autem

Σφίγξ ἀνεφάνη, γυνὴ δυσειδὴς καὶ θηριώδης τὴν φύσιν. ἀποβαλοῦσα γὰρ τὸν ἄνδρα, καὶ συναγαγοῦσα χεῖρα καὶ τόπον καταλαβοῦσα δύσβατον τοὺς παριόντας ἐφόνευε. ὁ οὖν Οἰδίπους δεινόν τι βουλευσάμενος δίδωσιν ἑαυτὸν μετ' αὐτῆς ληστεύειν· καὶ ἐπιτηρήσας καιρὸν ὃν ἠβούλετο, λόγχῃ ἀναιρεῖ αὐτὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς. οἱ δὲ Θηβαῖοι θαυμάσαντες ἀναβοῶσιν αὐτὸν βασιλέα. ὁ γοῦν Λάιος ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν, τούτοις ἐπάγει πόλεμον, καὶ λίθῳ βληθεὶς τὴν κεφαλὴν τελευτᾷ. ἡ δὲ Ἰοκάστη φοβουμένη τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖν ἄγει τὸν Οἰδίποδα, καὶ χειροτονεῖ βασιλέα· καὶ γίνεται τούτου γυνή, ἀγνοοῦσα ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἐστιν. ἔσχε δὲ ἀπ' αὐτοῦ υἱοὺς δύο, Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην. ὕστερον δὲ τοῦτο μαθοῦσα, ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστιν, εἶπεν αὐτὸ τῷ παιδί. ὁ δὲ ἀκούσας ἔλαβεν ἥλους, καὶ πήξας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐτελεύτα, ἐάσας τὴν βασιλείαν τοῖς δύο υἱέσιν, οἳ ἐβασίλευον παρ' ἐνιαυτόν, καὶ εἰς ἔχθραν ἐλθόντες ἐπολέμησαν ἀλλήλοις, καὶ ἐδιώχθη Πολυνείκης ὑπὸ Ἐτεοκλέους, καὶ ἀπελθὼν ἐς τὸ Ἄργος ἔγημε τοῦ βασιλέως Ἀδράστου τὴν θυγατέρα, καὶ στρατεύσας ἦλθεν ἐπὶ τὰς Θήβας, καὶ μονομαχήσας Ἐτεοκλεῖ ἀναιρεῖ αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ σύμμαχοι ἀνεστράφησαν οἴκοι.

Οἶδμα. κῦμα, ἢ πέλαγος.

Καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης.

Οἰδοῦσαν. κομπώδη οὖσαν.

Τὴν τέχνην

οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν.

Καὶ Εὐνάπιος· Τοσούτου δὲ οἰδοῦντος καὶ ὑποφυομένου κακοῦ. — Ὁ δὲ ἐκ τῆς Ἰθείης οὐκ ἐδόκει πέμπειν τὸν στρατόν, ἅτε τῶν πραγμάτων ἔτι οἰδούντων. 663

Οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· παῦε, παῦε τοῦ λόγου. κἂν εἴ με τύπτῃς, οὐκ ἀντείποιμί σοι.

Οἵ ἑ. οἵτινες αὐτόν.

Οἰέας.

Οἴεσθαι. ὑπονοεῖν.

Οἰέτεας. ὁμήλικας. Ὅμηρος·

Ὀτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἰσας.

Οἴει. ὑπολαμβάνεις.

Οἰῆθεν. δῆμος Πανδιονίδος ἡ Οἴη. καὶ τὸ Οἰῆθεν, τοπικὸν ἐπίῤῥημα. Φιλόχορος δὲ τὴν Οἴην φησὶ Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαρόπου δὲ γυναῖκα.

Οἰηθείς. ὑπολαβών.

---

5. αὐτῆς] αὖ V. 9. πόλεμον] πολέμων V. 13. αὐτοῦ om. V. 14. ἀπ' αὐτῆς] ἀπ' αὐτοῦ dedi cum A. non dissentiente Cedreno. Om. V. Tum *Πολυνείκη* V. 15. μαθοῦσα] τοῦτο μαθοῦσα A. Mox αὐτοῦ post ὀφθαλμοῖς add. A. 18. ἐάσας τὴν βασιλείαν τοῖς δύο υἱέσιν] ἐάσας τοῖς υἱέσιν αὐτοῦ τὴν βασιλείαν V. 19. κατ' ἐνιαυτόν] παρ' ἐνιαυτόν A. V. ἐνιαυτὸν παρ' ἐνιαυτὸν Cedrenus et Malelas. 21. ὑπὸ Ἐτεοκλέους Πολυνείκης] Πολυνείκης ὑπὸ Ἐτεοκλέους dedi cum A. *V.

1. ἀνεστράφησαν] ἀντεστράφησαν A. 3. Ἄγριον] Aristoph. Av. 251. Πόντιον οἶδμα θαλάσσης, indicavit Abreschius. Contra dictum ad Anthol. VI, 30. καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης, revocabat Toupius III. p. 143. qui coniungi iussit Καὶ ἄγριον cum Med. Continuo removi glossam intutam: Οἶδνα· οἰδήματά τινα τῆς γῆς. *Gaisfordus*: „Gl. om. A. post οἰδήματα ponit V. ubi τινα ὄντα τῆς γῆς. Nescio an Οἶδνα mendose legatur pro Ὕδνα. Vid. Athenaeus II. p. 62." 5. Τὴν τέχνην οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπ.] Apud Aristoph. Ran. 970. Euripides ad Aeschylum inquit: Ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ, πρῶτον μὲν εὐθὺς Οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν. Hinc Suidas sua descripsit. *Küst.* 8. Εὐνάπιος] Fr. 48. Ed. Nieb. p. 104. 9. Ὁ δὲ ἐκ τῆς Ἰθείης οὐκ ἐδ.] Ex Herodoto III, 127. Monuerat Portus. Verba scriptoris diligentius custodivit gl. Ἰθύ. 12. Οἶδ', οἶδα τὸν ν.] Haec sunt verba Aristophanis Ran. 588 — 593. sed ubi versus ultimus rectius sic legitur: Κἂν εἰ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι. *Küst.* 13. τύπτῃς] τύπτεις A pr. Mox ἀντίποιμι A. σοί γε] γε om. A. V. 14. Οἵ ἑ] Ex Il. δ'. 534. ubi v. Schol. Cf. Zon. p. 1430. et Hesych. 15. Οἰέας] Sic A. V. 17. Οἰετέας bis edd. ὁμηλικίας] ὁμήλικας A. *V. quod Portus coniecerat. Ὅμηρος] Il. β'. 765. *Küst.* Adde Moschum II, 29. 19. ὑπολαμβάνεις] ὑπολάμβανε A. ὑπολαμβάνει V. ap. Gaisf. 20. Οἰῆθεν. δῆμος Πανδ.] Ex Harpocratione. *Küst.* Cf. v. *Οἶον* et Schol. Soph. Oed. C. 1061. Οἰηθεν Harp. Phot. Πανδιονίδος] Πανδιωνίδος A. V. Mox Οἰείη Med. 21. ἠοἰθεν A. 22. Χαρίππου] MSS. Pariss. Χαρόπου. At Harpocratio Χάροπος. *Küst.* Χαρόπου V. Photius, Χαροποῦ *V. Harp. Parisinus et Phot. Χαρωποῦ Harpocr. Pal. Vid. Duker. in Thucyd. II, 80. Hinc observatio petita de Cephali oratoris filia, quam vide sub v. *Κέφαλος*.

---

tempore Sphinx extitit, mulier deformis et ferino ingenio praedita: quae cum virum amisisset, coacta latronum manu et loco praerupto occupato, praetereuntes occidebat. iam Oedipus callido consilio se socium ei adiungit latrocinii; cumque captasset tempus opportunum, ipsam et socios eius hasta interficit. id facinus admirati Thebani regem eum proclamant. sed Laius indigne id ferens, bello Thebanis illato, ictu lapidis caput percussus et exanimatus est. Iocasta vero, metuens ne regno excideret, Oedipodi nubit, eumque regem creat: itaque filii fit uxor, ignorans se eius matrem esse. suscepit autem ex ea filios duos, Eteoclem et Polynicem. deinde cum cognovisset ipsius filium esse, rem illi indicat. quo ille audito, clavis in oculos impactis, necem sibi consciscit, regno duobus filiis relicto, qui alternis annis regnarunt. verum hi orto dissidio bellum inter se gesserunt; Polynices autem ab Eteocle expulsus, Argos profectus, regis Adrasti filiam duxit uxorem; adductoque exercitu contra Thebas, singulari certamine cum fratre dimicavit, eumque interfecit, ipse vicissim interfectus. socii vero domum redierunt. *Οἶδμα*. Unda vel fluctus maris. *Saevum maris fluctum.* *Οἰδοῦσαν*. Tumentem. *Artem ampullis tumidis et verbis grandibus inflatam.* Et Eunapius: *Cum tantum malum tumeret et iamiam erupturum esset. Illi vero consilii non videbatur recta mittere exercitum, quod res publicae adhuc tumerent.* *Οἶδ' οἶδα τὸν ν.* *Novi, novi mentem tuam: desine vero, desine loqui. possis enim me verberare, nec tamen tibi contradixerim.* *Οἵ ἑ.* Qui ipsum. *Οἴεσθαι*. Opinari. *Οἰέτεας*. Aetate aequales. Homerus: *Pilis et aetate pares, tergis ad amussim aequalibus.* *Οἴει*. Arbitraris. *Οἰῆθεν*. Oea est pagus tribus Pandionidae. hinc *Οἰῆθεν*, adverbium loci. Philochorus vero dicit Oeam fuisse Cephali filiam, Charopi uxorem. *Οἰηθείς*.

Οἰήιον. πηδάλιον.

Οἰηματίας. ἐπηρμένος.

Οἴησις. ἔπαρμα, ὑπόνοια. Καὶ Οἴημα, ὁμοίως.

Οἴκαδε. εἰς τὰ οἰκεῖα.

[*Οἰκέως.* ἀπ᾽ εὐθείας τῆς οἰκεύς· ἤγουν οἰκέτης.]

Οἰκέται. οὐ μόνον οἱ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οἱ δ᾽ οἰκέται ῥέγκουσιν.

Οἰκετία. Ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τὰς τῶν Γετῶν ἐπιφανεστάτας οἰκετίας ἠθροῖσθαι ἔφασκον.

Οἰκεύς. οἰκέτης, τοῦ αὐτοῦ οἶκον. Σοφοκλῆς·

Οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ᾽ ἐκσωθεὶς μόνος.

Οἰκεῖος καὶ Οἰκειακός.

Οἰκείως. ὁμοίως. Πολύβιος· Οἰκείως δὲ ταῦτα συνέβαινε γίνεσθαι καὶ παρὰ Καρχηδονίοις.

Οἰκεῖλαι. ἐκβληθῆναι.

Οἰκῆας. οἰκέτας.

Οἴκημα. ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον Λείναρχος, ἀντὶ δὲ τοῦ πορνεῖον Αἰσχίνης.

Οἰκήματα. τὰ χαμαιτυπεῖα. Καὶ ταῖς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἑστώσαις ἀκωλύτως συνιέναι διεκελεύοντο.

Οἰκητής. ὁ οἰκῶν.

Ἐμοῦ δὲ μήποτ᾽ ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.

Οἰκία. τὸ ὀσπήτιον. Καὶ Οἰκίδιον, τὸ οἴκημα. 664

Οἰκίσκῳ. ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινι οἴκῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγόμενον ὀρνίθων τροφεῖον οἰκίσκον.

Οἰκογενής. ὁ κάττης, ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς.

Οἰκογενὴς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικα φαγοῦσα
ζωείν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.

---

1. *Οἰήιον*] Od. *ι.* 483. et alibi. 2. *ἐπηρμένος* om. V. 3. *Οἴησις*] *ῦβρεως οἴησις* Procop. Arc. hist. p. 45. *Toup.* MS. Vide Wytt. in Plut. T. VI. p. 329. sq. cuius copiis addit quaedam Boissonadus in Aeneam Gaz. p. 181. 4. *Οἴκαδε*] Utar hac glossa, ut admoneam rarissimi proverbii apud Aristidem Vol. I. p. 93. et 118. *οἴκοθεν οἴκαδε.* Dein de gl. *Οἴκημα* olim inter *Οἰκέως* et *ἀπ᾽ εὐθείας* inserta vide Küsterum inferiore loco. Sed quae hodie remansit gl. *Οἰκέως*, eius fidem optimi libri labefactant: quorum A. *ἀπ᾽ — οἰκέτης* omisit, *V. *ἀπὸ εὐθείας .. ἤτοι οἰκέτης* post *Αἰσχίνης* locavit. Saltem uncis notavi. Glossam *Οἰκέως* exemplo Lysiae munitam praebet Harpocratio, nudum autem lemma Photius post *Οἰκογενές.* Adde Moschop. *π. σχ.* p. 168. 7. *Οἰκέται. οὐ μόνον οἱ θεράποντ.*] Ex Scholiasta Aristoph. in initium Nubium. *Küst.* Similia Schol. Platon. p. 405. 10. *ῥέγκουσι*] MSS. Pariss. habent *ῥέγκουσι*, per *χ*. At lectio vulgata est magis Attica, quam etiam codices Aristophanis hodie servant. Vide nos infra in v. *Ῥέγκουσι. Küst.* 11. *Οἰκετία*] Aristeas p. 104. ed. Haverc. *Toup.* MS. 11. *τῶν γε ἐπιφανεστάτων*] *τῶν γε τῶν ἐπιφανεστάτας* A. V. Correximus cum Iac. Gronovio errorem vulgatae manifestum: item ut in altera nominis *Γετῶν* corruptione fecerat Lobeckius Aglaoph. p. 215. 13. *ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ὢν* Schol. *Σοφοκλῆς*] Oed. R. 756.

14. *ὅσπερ ἵκετ᾽*] *ὥσπερ ἱκέτ*ης A. 15. *οἰκιακός*] *οἰκειακός* A. *V. Inter utramque scribendi rationem post Zon. p. 1430. recte distinxit Lobeckius Patholog. Gr. p. 315. Cf. v. *Δομέστικοι.* 17. *Πολύβιος*] Lib. VIII. c. 3. *Küst.* Post Polybiana delevi cum V. quae habet A. in marg. *Οἰκειοῦμαι. δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Οἰκειοῦται τὴν τοῦ βασιλέως ἀπλότητα.* Ceterum A. *Οἰκεῖος δ. αἰτιατικῇ δέ.* 18. *Οἰκεῖλαι. ἐκβλ.*] Sic etiam Hesychius [et Photius.] At vox prior suspecta mihi est, pro qua, si series litterarum id permitteret, scriberem *ἐξοικεῖλαι. Küst.* Vetus error, hodie ferendus ille, non corrigendus.

1. *Οἰκῆας*] Il. *ε.* 413. 2. *Οἴκημα. ἀντὶ τοῦ δεσμ.*] Ex Harpocratione. Ceterum nota haec in prioribus editt. [et *V.] male collocata est post v. *Οἴκαδε*, unde eam huc transtuli, ubi suus ei locus est. *Küst.* *ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον*] Attici nimirum *κατ᾽ εὐφημίαν* carcerem vocabant *οἴκημα.* Helladius apud Photium p. 1593. *Οἱ τὸ μὴ λέγειν δύσφημα πᾶσι τοῖς παλαιοῖς μὲν φρονητὶς ἦν, μάλιστα δὲ τοῖς Ἀθηναίοις. διὸ καὶ τὸ δεσμωτήριον οἴκημα ἐκάλουν* etc. *Küst.* Vide Wassium in Thucyd. II, 4. Discrepat Schol. Plat. p. 324. *ἐπὶ τοῦ δεσμωτηρίου, ὡς Λυσίας· ἢ ἐπὶ πορνείου, ὡς Ἀττικοί.* 3. *τοῦ πορνεῖον δὲ*] *δὲ τοῦ πορνεῖον* A. Harp. Photius. *τοῦ πορνεῖον* *V. Hunc significatum illustrarunt Hemsterh. in Xenoph. Eph. p. 274. Valck. in Ammon. III, 4. et in Acta App. p. 525. sq. Aeschinis auctoritas pertinet ad Timarcheam. 8. *Ἐμοῦ δὲ*] Soph. Oed. R. 1449. sq. 10. *ὀσπήτιον*] Vid. Ducang. in v. *Ὀσπίτιον.* Cf. Herod. Epimer. p. 223. Deinde quae post *οἴκημα* ferebantur, *Καὶ Οἰκίον, τὸ μικρὸν οἴκημα. Οἰκίον εὖ τε δέμοιμι. ἀντὶ τοῦ εὖ οἰκοδομοίην*: delevi cum A. Sola *καὶ Οἰκίον* tuetur V. qui reliqua coniecit in marg. ap. Gaisf. *δέδοιμι* V. *δόμοιμι* et *οἰκοδομήμην* Med. Fons glossae fuit v. *Λέδοιμι.* 12. *Οἰκίσκῳ. ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινι οἴκῳ. Δημ.*] Ex Harpocratione: in quem vide Maussacum. *Küst. *μ. τινι οἰκήματι* Harp. libri plerique. 13. *ὑπὲρ*] *περὶ* A. Photius et Harpocr. Pal. Locus est clarissimus p. 258, 21. 14. *ὀρνιθοτροφεῖον* Harp. et editor Photii. 16. *ὁ κάττης*] Potius *ὁ κάττος* vel *κάττος*, i. e. *catus* vel *felis.* Videndum tamen annon potius scribendum sit *οἰκέτης.* Confer articulum sequentem; itemque v. *Οἰκότριψ. Küst.* Satis ingeniose vir doctissimus, sed minus tamen vere; respexit enim Suidas ad exemplum allatum, *Οἰκογενὴς αἴλουρος.* Quare distinctione solummodo locus sublevandus est. *Οἰκογενής. ὁ κάττης, ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς.* Quomodo recte exhibet edit. Mediolanensis. Recte vero scripsimus *ὁ κάττης.* Noster supra: *Κάττης, κάττου. ὁ κατοικίδιος αἴλουρος.* Ceterum vocem *αἴλουρος*, ut obiter notem, nimium quantum exagitavit vir doctissimus in Miscell. Crit. p. 261. *Toup.* I. p. 432. Vide potissimum Lobeck. in Phryn. p. 202. *κάττης* A. V. 17. *Οἰκογενὴς αἴλ.*] Agathiae Ep. LXXXIV. pr. Anthol. Pal. VII, 205.

Ratus. *Οἰήιον.* Gubernaculum navis. *Οἰηματίας.* Vana opinione elatus. *Οἴησις.* Fastus, opinio. item *οἴημα.* *Οἴκαδε.* Domum. [*Οἰκέως.* Est genitivus, a recto *οἰκεύς*, famulus.] *Οἰκέται.* Sic non solum famuli, sed omnes etiam domestici vocantur. Aristophanes: *Famulè vero stertunt.* *Οἰκετία. In hac urbe Getarum illustrissimas familias congregatas esse dicebant.* *Οἰκεύς.* Domesticus, eiusdem familiae. Sophocles: *Famulus quidam, qui solus fuga elapsus rediit.* *Οἰκεῖος* et *οἰκειακός.* Domesticus. *Οἰκείως.* Pariter. Polybius: *Accidit autem ut haec etiam apud Carthaginienses eodem modo fierent.* *Οἰκεῖλαι.* Eiici. *Οἰκῆας.* Famulos. *Οἴκημα.* De carcere Dinarchus, de lupanari Aeschines posuerunt. *Οἰκήματα.* Lupanaria. *Et cum meretricibus, quae in lupanaribus prostabant, libere eos congredi iusserunt.* *Οἰκητής.* Incola. *Nunquam vero hoc statuatur, ut me vivum urbs patria habeat incolam.* *Οἰκία.* Hospitium. Et *Οἰκίδιον*, aedicula. *Οἰκίσκῳ.* Parva domo. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. Attici autem sic vocabant gallinarium, sive locum in quo gallinae aluntur. *Οἰκογενής.* Domesticus. epithetum cati. *Felis domestica, perdice mea devorata, se meis vi-*

Οἰκογενής. δοῦλος. Καν θάρου τινὸς οἰκογενής, ὃς μαστιγῶσαι ἑαυτὸν κελεύσας ηὐτομόλησεν, ὡς ὑβρισμένος ὑπὸ τῶν δεσποτῶν.

Οἰκοθι. ἐπὶ τῆς οἰκίας. καί, Οἰκοθεν ὁ μάρτυς. ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ ψεῦδος εἰπεῖν ὁμολογούντων τὴν ἀλήθειαν.

Οἰκοδομήματα Ἀσσύρια καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἐάσαντας χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσιν.

Οἰκοδομία. οἱ Ἀττικοὶ ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσιν. οἰκοδομὴ δὲ οὐκ εἴρηται.

Οἰκονομία.

Οἰκονομῶ. τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ. Ἠλέκτρα φησίν·

Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἄρκῳ,
ἥτις ἄνευ τοκέων κατατήκομαι·
ἧς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται·
ἀλλ' ἅπερεί τις ἔποικος ἀναξία
οἰκονομῶ δόμους πατρός.

τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς· καὶ ὁ πλείων μέ φησι βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται· ἧς φίλος οὐδεὶς προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι. ἢ ἐκεῖνο·

Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

οἰκονομῶν, ἀντὶ τοῦ διαιτώμενος τοὺς πατρῴους οἴκους. οἷά τις ἔποικος ἀναξίως οἰκονομῶ δόμους πατρός.

Καὶ Οἰκονομία, ὁ διαμερισμὸς τινῶν πραγμάτων. καὶ οἱ ποιηταὶ χρῶνται οἰκονομίᾳ, τουτέστι, τῷ τῶν προσώπων διαμερισμῷ.

Οἰκόπεδον. ἔρημον κατάπτωμα οἴκου. 665
Οἰκοπορεῖα. τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη.
Οἰκοποιός. Σοφοκλῆς·

Οὐδ' ἔνδον οἰκοποιὸς ἐστί τις τροφή;

---

3. Post hanc glossam cum A. removimus annotationem, quam *V. superiori glossae praemisit: *Οἰκοδομή. ὅτι τὸ οἰκοδομεῖν καὶ ἵππους τρέφειν δοκεῖ δαπανηρὰ εἶναι· ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προσέζευκται κατάρᾳ. ἔστι δὲ αὕτη· Οἰκοδομά σε λάβοι καὶ ἄμβολά, ὁ δὲ ἵππος, καὶ ἀ γυνά τοι μοιχὸν ἔχοι. ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων.* „Eadem leguntur etiam supra vv. *Δακνόμενος* et *Ἵπποι*. *Küst.* *ὅτι* Gaisf. cum *V. *προσξεύρηται*] Supra vv. *Δακνόμενος* et *Ἵπποι* rectius legitur *προσέζευκται*. *Küst.* Sic cum V. Gaisfordus, qui tacite reiecit lectionem vulgatam *ὅ τε ἵππος*. Deinde *ἔχοι* om. Med. Infra *ὄντων* om. *V. 4. *παροιμία* post *καὶ* omisi cum A. V. Allusit ad dictionem proverbialem Themistius Or. XXIII. p. 351. Explicavit Schol. Luciani Iov. Trag. 32. Alios ascripsit Schottus in Prov. Vat. III, 33. Tum *ὁ μάρτυς* et quae sequuntur om. A. Saltem explicationem perversam nemo desideraret. 7. *Οἰκοδομήματα*] Locus Iuliani Or. II. p. 92. A. totidem vocibus repetitus in v. *Ψεκτέος*. 8. *λειτουργείας*] *λειτουργίας* A. V. 9. *ψεκτέον* Med. Dein *ὁ χαίρων ὁ ἄρχων* *V. 11. *Οἰκοδομία*] Ex Schol. Thucyd. I, 93. Praeceptum Lobeckius in Phrynich. p. 487. 490. diligenter illustravit. *ὀξυτόνως*] Immo *παροξυτόνως*. *Küst.* 13. *Οἰκονομία*] Id ad mysterium restituti generis humani Boissonadus in Anecd. T. IV. p. 4. revocabat. Cf. Tittm. in Zon. p. 1433. Huic glossae quae adhaerebat duplex annotatio, eam ab A. V. in margines coniectam removi: *Ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ πρόνοια κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται· κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ συγχώρησιν. *Ὅτι τὸν οἰκονομικὸν τινὲς εἰς ἀνελεύθερον μεταλαμβάνουσιν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐγκράτεια. Ubi *Ὅτι bis Gaisf. cum *V. idemque clam inserui *ζήτει*: porro *εἰς* om. Med. *εἰς τὸν ἀνελ.* *V. Horum posteriora fluxerant ab glossa *Ἐγκράτεια*, quae variarum in glossularum usum est conversa. De prioribus vide vv. *Γίνεται* et *Πρόνοια*. 16. *Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολ.*] Sophocl. Electr. 184 — 190. Versus recurrunt in v. *Ὑπερίσταται*. Huc cum A. *V. retraxi *Ἠλέκτρα φησίν*, quae post *πατρός* ferebantur. Vide vel v. *Χμνήσεις*. 18. *ἅ τις — κατατάκομαι*] *ἥτις — κατατήκομαι* A. V. hoc cum Med. 19. *περιίσταται* Med.

1. *ἅπερ εἴ τις*] *εἴ* om. A. *V. *ἀναξίως*] *ἀναξία* dedi cum libris Poetae, item vv. *Ἀναξία* et *Ὑπερίσταται*. *ἀνάξια* Gaisf. cum A. V. 2. *οἰκονομῶ*] *οἰκοδομῶ* A pr. V. Med. Tum *δόμον* A. 3. *Ἠλέκτρα φησί, τὸ πλεῖστον τοῦ β.*] Haec sunt verba Scholiastae in modo indicatum locum Sophoclis. *Küst.* 5. *γενομένη* Med. 8. *κατ' ἐκεῖνο*] *ἢ ἐκεῖνο* A. V. Schol. cum gl. inferiore. Sed *ἢ* e compendio litterarum natum videtur. Deinde *Οἰκονομῶ δέ, ἀντὶ τοῦ διαιτῶμαι* Schol. Cui desunt illa *οἷά τις . . . πατρός*, quae ex marginibus irrepsisse arguit diversitas scripturae in v. *Ὑπερίσταται*. Dictum proverbiale supra relatum est in v. *Ἀνδρὸς γέροντος*, ubi v. annotationem, coll. Dindorf. in Aristid. T. I. p. 180. 10. *διαιτώμενος*] *ἐνδιαιτώμενος* A. 11. *οἰκοδομῶ* Med. 14. *οἱ* ante *ποιηταὶ* om. Med. 16. *Οἰκόπεδον*] Vide Phrynich. Segu. p. 32. Plut. Anton. 70. Wessel. in Diod. V. 66. Quae olim subiiciuntur post *οἴκου*: *γήπεδον, τὸ χωρίον. ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον, τὸ γῇ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον*, omisit A. descripta scilicet ex v. *Γήπεδον*. 18. *Σοφοκλῆς*] Philoct. 32.

---

cturam sperat in aedibus. *Οἰκογενής.* Servus. *Cantharі cuiusdam vernа, cum se flagris caedi iussisset, aufugit, tanquam a dominis esset male tractatus.* *Οἰκοθι.* Domi. et proverbium: *Testis domesticus.* siqui postquam mendacium dixerunt veritatem fatentur. *Οἰκοδομήματα Ἀσσ. Oportet magistratus rempublicam sic administrare, ut aedificiis Assyriis et muneribus sumptuosis abstineant. magistratus enim vituperandus est, qui splendidis aedificiis gaudeat.* *Οἰκοδομία.* Attici nomen hoc cum acuto in paenultima proferunt. *οἰκοδομὴ* vero non extat. *Οἰκονομία.* *Οἰκονομῶ.* Rem familiarem administro. ex Electra: *Sed me quidem maior vitae pars iam destituit, expers spei; nec amplius sufficio. etenim sine parentibus contabesco, neque ullus amicus patrocinatur, sed tanquam inquilina vilis et contempta thalamos patris curo.* maximam, inquit, vitae partem in malis vixi, neque ulla spes benignior mihi affulsit: quandoquidem ultio paterna prorsus adhuc est infecta. neque ullus amicus mihi patrocinatur, sed omnes miserae succurrere timent; secundum proverbium illud: *Ab infelici viro amici procul recedunt.* Et *Οἰκονομία*, prudens rerum dispensatio. poetae quoque utuntur oeconomia, quae est personarum distributio. *Οἰκόπεδον.* Area domus. *Οἰκοπορεῖα.* Vasa domestica. *Οἰκοποιός.* Sophocles: *Num intus est supellex ad victum idonea?*

Οἰκόσιτος. ὁ ἑαυτὸν τρέφων μισθωτός.

Οἰκότριψ. οἰκέτης, οἰκογενὴς δοῦλος. Ἀγαθίας· Εἵπετο δὲ καὶ τῶν οἰκοτρίβων ὀπαδῶν ὁ πρωτοστάτης, καὶ ὅσον ἄλλο οἰκετικόν, καὶ ὅσοι τομίαι κατευναστῆρες.

Οἰκουρός. οἰκονομικός, ἢ οἰκοφύλαξ. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ.

Οἰκωφελία.

Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν. παροιμία. εἴ ποτε ταραχώδης θυσία γένηται, Κρητικὴ καλεῖται, παρόσον Ἀγαμέμνων ἐκεῖσε χειμασθεὶς ἔθυεν, ἀναβὰς εἰς τὸ Πολύῤῥηνον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν. ὁ δ' ὡς ἤκουσε, καταλιπὼν τὰς θυσίας ἦλθεν εἰς τὸν αἰγιαλόν, καὶ μίαν εὑρὼν ναῦν ἀνήχθη ἐς αὐτήν, τοὺς ἐγχωρίους ἐπαρασάμενος.

Οἰκτείρω. οἰκτίζω δέ.

Οἰκτίρμονος.

Οἴκτιστον. ἐλεεινόν. καὶ Οἰκτισάμενος, ἐλεήσας.

Οἶκτος. ἔλεος.

Οἴκτος δὲ Νύμφας εἶλεν, αἳ τ' ἐρινόμου
Αἴτνης παρωρείῃσιν Εὐμήθου πατρὸς
ἔχουσι δινήεντος ὑγρὸν οἰκίον.

Οἰκτρός. ταπεινός, ἐλέους ἄξιος. Εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς ἀνθρώποις οἰκτροῖς καὶ ἀτιμοτάτοις ταῦτα ἐπικαλεῖ, σκοπήσειεν ἄν τις, ἀνάγκη μηδ' ἀντιλέγοντα τοῖς εἰρημένοις ὁμολογεῖν.

Οἰκτρῶς. ἐλεεινῶς.

Νήπιος, ὃς τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.

Οἶκοι. ἐν τῷ οἴκῳ. Καὶ παροιμία· Οἶκοι τὰ Μιλήσια. ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθών ποτε εἰς Λακεδαίμονα ἠξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ Περσῶν. ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν Ἰωνικήν. εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν Ἐφόρων· Οἶκοι τὰ Μιλήσια.

Οἶκοι γενοίμην. ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.

‖*Οἶμαι.* οἴομαι, ὑπολαμβάνω. 666

---

1. *Οἰκόσιτος*] Vide quae de hac voce notavit Athenaeus lib. VI. p. 247. *Küst.* Ad murem urbanum transtulit Babrius fab. 108, 4. *μισθωτός*] Mallem, *καὶ μὴ μισθωτός.* Mercenarius enim non suis vivit sumptibus, sed aliena mercede alitur; qui proinde *οἰκόσιτος* dici non potest. *Küst.* Huic emendationi adversatur Hesychius, ubi vide notata. Adde Lobeck. in Phrynich. p. 202. Tum delevi *Οἰκοσκοπικόν. ἐν τῷ Οἰωνιστικήν*, cum A. V. *Gaisf.* 2. *Ἀγαθίας*] I. (c. 19.) p. 31. B. *Ἀγαθός* *V. 4. *προστάτης*] *πρωτοστάτης* A. V. Iidem mox *ἄλλο* pro *ἄλλον.* Utramque scripturam cum Agathia restitui. 6. *Οἰκουρός*] Vide gl. *Προΐκτης.* 7. *Οἰκῶ. αἰτιατικῇ* subiecit Med. 8. *Οἰκωφέλεια*] *Οἰκωφελία* A. V. Vid. Odyss. ξ'. 223. 9. *Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν. παροιμία. εἴ ποτε ταρ.*] Eadem habet Zenobius V, 50. *Küst.* 10. *γένηται*] *γένοιτο* Zenob. recte. Huius ope quae coaluerunt per inconcinnam brevitatem *ἐκεῖσε χειμασθεὶς ἔθυεν*, sic resarcire licebit, *κατηνέχθη ἐκεῖσε χειμασθεὶς καὶ ἔθυεν.* 12. *Πολύῤῥηνον*] *Πολύρηνον* A. V. Alterum agnoscit appendix olim in v. *Πολύῤῥηνες* inculcata. *Πολυῤῥήνιον* Zenob. Mox *ἀνέπρησαν* V. 15. *τῶν νηῶν*] *ναῦν* A. V. Zenob. *τοῖς ἐγχωρίοις*] *τοὺς ἐγχωρίους* dedi cum A. *V. 18. Om. vulg. Tuetur *V. 19. *Οἰκτιστον*] *Οἰκτιστόν* Abreschius in Cattieri Gazophyl. p. 114. cui repugnant loci Homerici, velut Od. *μ.* 258. *ἐλεινόν* Med. Deinde *καὶ* ante *οἰκτισάμενος* dedi cum *V. *ἀντὶ τοῦ* post *οἰκτισάμενος* delevi cum A.

1. *Οἶκτος δὲ*] Philippi Thessal. Ep. IX, 5 — 7. Anthol. Pal. VI, 203. *ἐρινόμου*] *ὀρεινόμοι* vel *ἐριβρόμου.* Placet tamen potius *πυριβρόμου. Hemst. πυριπνόου* Toupius. 2. *παρωρείῃσιν Εὐμήθου*] *παρωρείῃσι Συμαίθου*: vid. Cluver. Sicil. antiq. I, 10. p. 124. Strab. VI. p. 417. B. *Κεντόριπα συνάπτοντα τοῖς Αἰτναίοις ὄρεσι καὶ τῷ Συμαίθῳ ποταμῷ.* Haec videntur sumpta ex Sosithei Daphnide. Nisi potius, quod verum puto, ex Aetna vel Aetnaeis Aeschyli: certe Symaethi mentionem ibi fuisse factam satis videtur constare ex Macrob. Sat. V, 19. Epigramma Philippi Thessal. *ἀνέκδοτον* profert Salmasius in Solin. p. 73. C. in quo hi versus reperiuntur. *Hemst.* Huius sententiam Wesselingius Probab. p. 260 tradiderat. 5. *ὅτε*] *ὅτι* A. V. 9. *Νήπιος, ὅστις τῶν οἰκτρ.*] Sophocl. Electr. 145. Cf. v. *Ἀτυζόμενος.* *ὅστις*] ὃς Sophoclis scripturam reddidi cum A. *V. Med. 11. *Οἶκοι τὰ Μιλ.*] Ampliorem proverbii formam attulit Athen. XII. p. 524. B. 15. *τῶν Περσῶν*] *τῶν* om. A. V. Zenobius V, 57. qui totidem verbis haec perscripsit. 16. *Ἰωνικήν*] *τὴν Ἰωνικήν* A. V. Zenob.

Οἰκόσιτος. Qui suis sumptibus vivit mercenarius. *Οἰκότριψ.* Verna, servus domi natus. Agathias: *Sequebantur autem domestici comitatus praefectus et reliqua famulorum turba, omnesque eunuchi cubicularii.* *Οἰκουρός.* Rem familiarem curans, vel custos domus. *οὖρος* enim custos est. *Οἰκωφελία. Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν. Cretense sacrificium* proverbio dicitur, si quod sacrum turbatur. Agamemno enim tempestate in Cretam appulsus in Polyrrheno sacrificium fecit. cum autem captivi interea naves incendissent, hoc audito ille hostiis relictis ad litus perrexit; cumque unam tantum navem salvam repperisset, ea conscensa solvit, indigenis mala imprecatus. *Οἰκτείρω.* At *οἰκτίζω.* *Οἴκτιστον.* Maxime miserandum. et *Οἰκτισάμενος*, miseratus. *Οἶκτος.* Miseratio. *Commiseratio vero Nymphas subiit, quae ad Aetnae igniferi radices Symaethi patris vorticosi humidam incolunt domum.* *Οἰκτρός.* Miserandus, miseratione dignus. *Quod si quis spectaverit, regem hominibus infortunatis et contemptis talia exprobrare, necesse est ne repugnantem quidem dictis concedere.* *Οἰκτρῶς.* Miserabiliter. *Imprudens est, qui obliviscatur parentum miserabiliter absumptorum.* *Οἶκοι.* Domi. Et proverbium: *Domi Milesia.* dicitur in eos qui tempore alieno luxum ostentant. Aristagoras enim Milesius Lacedaemonem aliquando profectus petebat, ut Lacedaemonii Ionibus bello Persarum pressis opem ferrent. concionem autem ad populum habebat, in pretiosa veste reliquisque Ionum deliciis sese iactans. tum Ephororum aliquis ipsi dixit: *Domi Milesia.* *Οἶκοι γενοίμην.* Utinam domi sim. dictum ad eos pertinet, qui pericula cupiunt effugere. *Οἶμαι.* Arbitror, existimo.

Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί. ἐπὶ τῶν διὰ σπάνιν ἐπιζητουμένων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις εἰσάγει τὸν Διόνυσον Εὐριπίδην εἰς ᾅδου ἐπιζητοῦντα κατιέναι βούλεσθαι, λέγοντα, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ· τὸν δὲ φάναι,

Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν· οἱ δ' ὄντες κακοί.

Οἶμη. ὁδός.

Οἰμῆσε. ὥρμησεν. Καὶ Οἴματα, ὁρμήματα.

Οἶμος. ὁδός· ἢ στίχος· ἢ ῥάβδος κύκλου. ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα.

Ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόνος, οἵ ποτ' ἄνακτι
Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεσπόμεθα.

Οἰμωγή. στεναγμός. Καὶ Οἰμώζει, στενάζει. Καὶ Οἰμώξεται, τιμωρηθῆναι ὀφείλει.

Οἴμοι. αἱ ῥάβδοι.

Οἴμοι. σχετλιαστικόν. Σοφοκλῆς·

Οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
Ὃν οὐχ οἷόντε μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ
φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποιεῖν;

Καὶ Ἀριστοφάνης·

Οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἐπὶ τῶν ἐλευθερίας τυχεῖν ἐφιεμένων. περὶ γὰρ Ἀργινούσας ἐνίκων ναυμαχίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι, συμμαχίᾳ τῶν δούλων, προκακωθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις· οὕστινας ἠλευθέρωσαν. πρὸς τοῦτο οὖν φησι χαριεντιζόμενος· εἴπερ ἐνεναυμαχήκειν, κἂν ἀφείμην ἐλεύθερος. καὶ Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου·

Οἴμοι. τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.
Οἴμοι, τῷ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν·
τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι;

Οἶμοι κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης. τοῦτό φησιν ὁ Ἑρμῆς. τούτῳ γὰρ μόνῳ κεκραμένην σπονδὴν ἔθυον. διότι ὡς φασι καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεται.

Οἶν. Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ οἶν.

Οἰνάνθη. ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου.

Οἴναρα. τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

---

1. *Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ'*] Aristoph. Ran. 72. Horum nihil recurrit in Scholiis Comici. 5. *καὶ λέγοντα*] *καὶ* om. A. V. Med. Nempe *καὶ* excidit ante *κατιέναι*. Porro, quod editoribus miror non animadversum, transponenda sunt quae sequuntur: *τὸν δὲ φάναι· Δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ· οἱ μὲν γὰρ κτλ.* 8. *Οἴμησε*] Il. *χ*. 140. *Οἴματα*] Il. *φ*. 252. 9. *ῥάβδος κύκλου*] *Radius rotae* interpres, et sic fere H. Steph. Thesaur. II. p. 1237. C. *Gaisf.* Interpretationem refutant Apollonius Lex. p. 492. et Schol. Ven. Il. *λ'*. 24. *οἶμοι κυρίως μὲν ὁδοί, νῦν δὲ αἱ ἄνωθεν διήκουσαι τοῦ θώρακος ῥάβδοι ἕως τῶν κάτω μερῶν· ῥαβδωτὸς γὰρ ἦν ὁ θώραξ.* Sunt igitur semitae clipei orbiculares. Deinde adhibeatur v. *Παροιμία*. 12. *Ἔργον Ἀλεξ.*] Antipatri Sidon. CI, 3. 4. Anthol. VII, 246. Mox *Μακεδόνος* V. Med. 14. *ἐφεπόμεσθα* V. *ἐφεσπώμεθα* Med. 16. *Οἰμώξεται*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 718. *Gaisf.* Cf. canticum ap. Plut. Mor. p. 811. F. 17. Repetiit Med. *Οἰμώζει*. *αἱ ῥάβδοι*] *οἱ ῥάβδοι* A. V. 18. *Σοφοκλῆς*] Trachin. 741 — 43. 21. *ἀγέννητον ποιεῖν*] *ἀγένητον ποεῖν* A. *ἂν ἀγένητον ποιῆσαι* Med. *ἂν ἀγένητον ποιεῖν* Gaisf.

1. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 33. 2. *κακοδαίμων — ἐγὼ*] *κακόδαιμον (κακοδαίμων* Med.) *— ἔγωγ'* A. V. Med. qui addunt *τῷ προτέρῳ ἔτει* post *ἐναυμάχουν*. Additamentum istud cum seqq. *περὶ γὰρ Ἀργ. ἐνίκων κτλ.* coniungendum fuisse demonstrant Scholia. *περὶ γὰρ* et seqq. V. in marg. ap. Gaisf. Mox *ἁρπίνουσαν* A. *ἁρπήνουσαν* V. 6. *προκακωθέντες*] Sic recte habet MS. A. itemque Enarrator Comici in Ranas, unde Suidas haec descripsit. At in prioribus editt. minus recte legitur *προσκακωθέντες. Küst.* 8. *νεναυμαχήκειν*] *ἐναυμαχήκειν* Gaisf. cum A. *V. et cod. Ven. Schol. *καὶ*] *κἂν* A. *V. Schol. 9. *Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλ.*] Scribe *Εὐριπίδης ἐν τῷ Βελλεροφόντῃ. Küst.* Causam scripturae repetere licebit a Diog. Laert. IV, 26. Est fragm. Belleroph. 24. 12. *Οἴμοι, τῷ μὲν νοσοῦντι θυμ.*] Sophocl. Trachin. 1232 — 33. Mireris Suidae libros, si editorum silentio credimus, in medio *τῷ μὲν* conspirare. 13. *τὸν δ'* vulg. *φέροι*] *φέρῃ* V. 15. *Οἶμοι δὲ κύλικος ἴσ.*] Est senarius Aristoph. Plut. 1133. Vide ibi Scholiastam, cuius scrinia Suidas hic compilavit. *Küst.* *δὲ* omisi cum A. V. Med. et codd. v. *Κύλιξ*. Mox *ἴσον ἴσῳ* V. 16. *τούτῳ γὰρ μόνῳ κεκραμένην σπ.*] Eadem leguntur etiam supra vv. *Κεκραμένη σπονδὴ* et *Κύλιξ. Küst. μόνον* Med. 18. *καὶ παρ' ἀμφοτέρων*] *παρ' ἀμφοτέρων τὰς* A. V. cum superiore v. *Κεκραμένη*: nam aliter gl. *Κύλιξ. καὶ* om. Med. Agnoscit Schol. 20. *Οἰνάνθη*] Eurip. Phoen. 238. ubi Schol. *Οἰνάνθη δὲ λέγεται ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν βοτρύων. Toup.* 21. *Οἴναρα*] Cum Timaeo et Theognosto p. 22.

Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ'. Nam alii quidem vixerunt; qui vero vivunt, mali sunt. de iis dicitur, qui propter raritatem requiruntur. Aristophanes in *Ranis* Bacchum introducit Euripidis quaerendi gratia ad inferos descendere volentem, dicentemque se poeta ingenioso indigere, hac voce: *Nam alii quidem vixerunt; qui vero vivunt, mali sunt. Οἶμη.* Via. *Οἰμῆσεν.* Impetum fecit. Et *Οἴματα*, impetus. *Οἶμος.* Iter. vel versus. vel semita in circulum circumducta. hinc etiam dicitur *παροιμία*, proverbium, quod quasi per viam narretur. *Opus Alexandri Macedonis: qui quondam pro rege Dario viam oppetieramus novissimam. Οἰμωγή.* Gemitus. Et *Οἰμώζει*, lamentatur. Et *Οἰμώξεται*, poenas dabit. *Οἴμοι.* Virgae. *Οἴμοι.* Adverbium lamentantis. Sophocles: *Hei mihi! quam vocem, mi fili, emisisti? Quae quidem ut eventum non habeat, neutiquam fieri potest. quod enim factum est, quis infectum facere possit?* Et Aristophanes: *Heu me miserum! cur non navali proelio interfui?* dicitur, siqui libertatem consequi cupiunt. Athenienses enim ad Arginusas navali proelio hostes vicerunt, servorum usi auxilio; cum antea mari infeliciter pugnassent. eos autem servos libertate donarunt. huc igitur lepide alludens ait: Si navali proelio interfuissem, libertate donatus fuissem. Et Euripides in *Bellerophonte*: *Heu! sed quid lamentor? humana vero passi sumus. — Eheu, aegrotanti quidem nefas irasci; hominem tamen ista mente praeditum videre quis sustineat? Οἶμοι κύλ. Heu calicem vini aequis partibus temperati!* hoc Mercurius dicit. huic enim soli vinum aqua mixtum libabant; quod, ut aiunt, et viventibus et mortuis imperat, et ab utrisque honoribus afficitur. *Οἶν.* Attici dicunt ovem. *Οἰνάνθη.* Flos vitis. *Οἴναρα.* Vitis folia.

Ἀήμητρι ταύρων ὅχλον ἀγρότης θύσας,
ἄλω πλατεῖαν οἰνάροις ὑπεσιρώκει.

Οἶνας. οὕτω καλοῦσιν Ἴωνες τοὺς κύβους, ἔν-
667 θεν‖ καὶ ἡ παροιμία· Ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς οἶνας.

Οἰνάς. εἶδος ὄρνιθος.

Οἰναῖοι τὴν χαράδραν. ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ. τῶν γὰρ Οἰναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιῤῥαγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα.

Οἰνεῶνος.

Οἰνεύς, Οἰνέως. ὄνομα κύριον.

Οἰνειάδης. καὶ Οἰνειάδες, ὄνομα ἔθνους.

Οἰνειάς. πόλις.

Οἰνείδης. πατρωνυμικόν. καὶ Οἰνείδαο.

Οἴνη. ἡ ἄμπελος.

Οἰνηὶς φυλή. ἡ τοῦ Οἰνέως.

Οἰνήρυσις. ἡ τοῦ οἴνου κοτύλη, ἣ ἀρύονται. Ἀριστοφάνης·

Φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω.

Οἰνίζω. οἶνον ἀγοράζω. Καὶ Οἰνισάμενοι, οἶνον ἀγοράσαντες.

Οἰνίς. μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις.

Οἰνοβαρές. μέθυσε.

Οἰνόη τὴν χαράδραν. ὅταν καθ' ἑαυτοῦ τίς τι ποιῇ. ἡ γὰρ Οἰνόη δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς· οἵτινες φερομένην ὑπὲρ αὐτῶν χαράδραν παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὴ δὲ ἡ χαράδρα γενομένη ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεώργια καὶ τὰς οἰκίας καθεῖλεν. ὅμοιον δὲ τῷ· Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωόν. φασὶ γὰρ διὰ τὸ μὴ εἶναι εἰς Κάρπαθον λαγωοὺς ἐπικομίσασθαί τινα ὡς εἰς ἐπιγέννημα· ἀφ' ὧν τοσούτους γενέσθαι, ὡς καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῶν χαλεπῶς βλάπτειν.

Οἰνόη καὶ Οἰνέως. δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος πρὸς Ἐλευθέραις. ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα. ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης Οἰνέως.

Οἰνόμαος Γαδαρεύς, φιλόσοφος Κυνικός, γε-
20 γονὼς οὐ πολλῷ πρεσβύτερος Πορφυρίου. Περὶ

1. *Ἀήμητρι ταύρων ὅχλ.*] Ex Babrio. *Küst.* Recepit Tyrwhittus p. 45. qui qua erat modestia dubitanter coniecit *Ἀήμητρι ταῦρον χωλόν*, improbans commentum Toupii I. p. 436. *Ἀήμητρι ταῦρον εὐχλόῳ ἀγρότης.* Rectam praebuit scripturam Babrii tab. 35. *Δ. ταῦρον ὄχλος ἀγρότης θύων*, minus rectam in altero versu *οἰνάσιν κατεστρώκει.* 2. *οἰνάροις*] *οἰνάραις* A, *V. Edd. ante Küsterum, qui Porti em. tacite adoptavit. 3. *Οἶνας. οὕτω καλοῦσιν Ἴωνες τοὺς κ.*] Salmasius in Flav. Vopiscum p. 759. 760. edit. Hack. „*Οἶνη* antiquae Graeciae vox, quae idem valebat quod *μονάς*. *Οἰνὸς* quoque idem quod *μόνος*. Hinc Latinorum *unus*. Nam veteres *oenus* et *oinus* scribebant et pronuntiabant. Hinc in veteri Scipionis Inscriptione, Romae nuper effossa, *oino* scribitur pro *uno*. Ab illo antiquo *οἰνὸς* verbum *οἰνίζειν*, τὸ *μονάζειν*. Hesychius: *Οἰνίζειν*, τὸ *μονάζειν*, *κατὰ γλῶσσαν*. *Οἶνη* igitur apud Ionas in talorum lusu idem plane erat, quod apud Latinos *unio*." Haec recte Salmasius: apud quem plura ibidem vide. *Küst.* 4. *Ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἢ τρὶς ἓξ. Küst.* Verba Zenobii IV, 23. 5. *Οἰνάς*] Theognostus p. 22. f. 6. *Οἰναῖοι τὴν χαράδραν*] Vide paulo post v. *Οἰνόη τὴν χαράδραν. Küst.* Et Hesychium. 10. Om. vulg. Tuetur *V. Vide Thucyd. III, 95. 12. *Οἰνειάδης*] Immo *Οἰνείδης* aut *Οἰνιάδης*. Deinde corrigendum *Οἰνειάδαι* (vel potius *Οἰνιάδαι*) cum Steph. Byz. et Schol. Soph. Trach. 509. 13. *Οἰνειάς*] Sic MSS. Pariss. [et *V.] At priores editt. *Οἰάς*, quam lectionem vel litterarum series respuit. *Küst.* Illud quodammodo defendit Steph. Byz. *καὶ Οἰνειὰς ἡ χώρα*. Sed praestat *Οἰνιάς*: v. Schol. Thuc. II, 102. 14. *Οἰνείδης*] *Οἰνώδης* V. *Οἰνείδαο*] Il. ε. 813. 16. ἡ om. Med. Vide sub v. *Οἰνίς*. 17. *Οἰνήρυσις*] Cf. v. *Ἐτνήρυσις*.

3. *Οἰνίς*] *Οἰνῖς* scriptum fuerat pro *Οἰνηΐς*. *Hemst.* *Οἰνι^ς* A. *Οἰνῆς* V. cum Photii MS. cuius editor dedit *Οἰνηΐς*. Et sic Med. cum Harpocr. itemque gl. *Οἰνῆς φυλή*, quam opinor ipsius vocis *Οἰνίς* esse correctionem; nam ἡ τοῦ *Οἰνέως* videntur temere irrepsisse. 4. *Οἰνοβαρής*] *Οἰνοβαρές* A. V. Phot. Lex. Bachm. p. 314. quod Küsterus postulaverat. Med. quid voluerit non apparet. Ex Il. ά. 225. 5. *Οἰνόη τὴν χαράδρ.*] Confer Nostrum paulo ante v. *Οἰναῖοι τὴν χαράδραν. Küst.* Zenob. V, 29. *τις ποιῇ*] *τίς τι ποιῇ* A V. 7. *παρέτρεψαν*] *παρέγραψαν* A. et Zenobii vulg. scriptura. 9. *γεώργια*] Sic rectius MSS. Pariss. [et *V.] quam priores editt. in quibus legitur *γεωργικά*. *Küst.* Mox *τοὺς οἰκείους* A. V. 10. *καθεῖλεν*] *μετέβαλεν* Zenob. *κατέστρεψεν* Bodl. 701. 12. *κομίσασθαι*] *ἐπικομίσασθαι* dedi cum A. *V. *ἐπὶ κ.* V. 15. *Οἰνόη. δῆμος τῆς Ἱππ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Οἰνόη καὶ Οἰνέως* A. V. Med. Photius. *Οἰνόη καὶ Οἰναῖος* Harpocr. ed. Quibus favet quodammodo Herod. V, 74 *Ἱπποθοωντίδος*] *καὶ ἕτερος τῆς Αἰαντίδος. λέγεται δὲ ὁ μὲν τῆς Ἱπποθοωντίδος πρὸς Ἐλευσῖνας, ὁ δὲ τῆς Αἰαντ.* MS. Vat. 375. ap. Gaisf. in Add. 16. *Ἐλευθέραις*] Sic Harpocr. editus, *Ἐλευσῖνας* Photius, *ἐλευσῖνας* Harpocr. Pal. Mox *Μαραθῶνι* Harp. 17. *δημότης*] *δῆμος τῆς* A. V. Med. Photii MS. 18. *Οἰνέως*] Scribe *Οἰναῖος*. Vide Stephanum Byzantium v. *Οἰνόη* et Meurs. in libello de Popp. Att. *Küst.* *Οἰναῖος* Harpocr. 20. *Περὶ Κυνισμοῦ*] Praeter opera a Suida hic memorata scripserat etiam Oenomaus de mendaciis Oraculorum; ex quo libro insignia et prolixa fragmenta adducit Eusch. de Praep. Euang.

Agricolarum turba cum Cereri taurum immolaret, aream latam pampinis constravit. *Οἶνας.* Sic Iones vocant puncta in tesseris. hinc etiam proverbium: *Aut ter sex aut tres uniones.* *Οἰνάς.* Avis genus. *Οἰναῖοι τὴν χαράδραν. Oenaei torrentem.* dicitur in eos, qui auxilii ferendi causa arcessiti damnum inferunt. cum enim Oenaei torrentem in agros suos derivassent, magna aquarum vis irrumpens omnia inundavit. *Οἰνεύς.* Nomen proprium. *Οἰνειάδης.* Et Oeniadae, nomen gentis. *Οἰνειάς.* Urbs. *Οἰνείδης.* Oenei filius. et *Οἰνείδαο.* *Οἴνη.* Vitis. *Οἰνηὶς φυλή.* Oeneis tribus. *Οἰνήρυσις.* Trulla, qua vinum hauritur. Aristophanes: *Affer trullam vinariam, ut vinum infundam.* *Οἰνίζω.* Vinum emo. Et *Οἰνισάμενοι*, qui vinum emerunt. *Οἰνίς.* Una decem tribuum apud Athenienses. *Οἰνοβαρής.* Vino gravis. *Οἰνόη τὴν χαράδραν.* Oenoe torrentem. dicitur in eos, qui ipsi sibi malum arcessunt. Oenoe enim pagus est Atticae, cuius incolae torrentem ipsorum finibus immi-nentem in agrum suum derivarunt. qui cum valde intumuisset, eorum sata laesit et domos evertit. huic simile proverbium est, *Carpathius leporem.* aiunt enim quendam lepores in Carpathum, cum ibi deessent, ad sobolem procreandam intulisse: unde tanta leporum copia extiterit, ut fruges eorum graviter laeserint. *Οἰνόη.* Pagus tribus Hippothoontidis ad Eleutheras. alter contra ad Marathonem est, tribus Aeantidis. utriusque pagi civis dicitur Oenaeus. *Οἰνόμαος.* Oenomaus Gadarensis, philosophus cynicus, qui non multo antiquior fuit Porphyrio.

Κυνισμοῦ. Πολιτείαν. Περὶ τῆς καθ' Ὁμηρον φιλοσοφίας. Περὶ Κράτητος καὶ Διογένους καὶ τῶν λοιπῶν.

Οἱ Νομοφύλακες τίνες; ἔδοξέ τισι τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς Θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως. οἱ μὲν γὰρ Θεσμοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἄρειον ἀνέβαινον πάγον· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο, καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο καθ' ἀντικρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμουν, ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἠνάγκαζον δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις· καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς δόξειεν ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει.

Οἰνόω, οἰνῶ. τὸ μεθύσκω.

Οἰνοπέπαντοι.

Βότρυες οἰνοπέπαντοι, ἐυσχίστοιό τε ῥοιῆς
Θρύμματα.

Οἰνοπίωνος.

Οἰνοπίπας. τὰς τοὺς οἴνους περισκοπούσας, ὡς Ὅμηρος παρθενοπίπας, Ἀριστοφάνης φησί·

Ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἔμβραχυ
οἷς θέα καὶ τραγῳδία καὶ χοροί;
τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
τὰς οἰνοπίπας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν.

ὁ μὲν οὖν Σύμμαχός φησι παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον· ἐγὼ δ' οὐχ ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν, ὥςπερ παιδοπίπης λέγεται, οὕτω καὶ οἰνοπίπης. οἰνοπίπας οὖν ἀντὶ τοῦ μεθύσους· παρὰ τὸ πιπίζειν, ὃ ἔστι μύζειν ἢ μυζᾶν.

Οἰνοποτάζων. οἰνοποτῶν, εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ. παρὰ τὸν οἶνον αἱ κανχήσεις γίνονται.

Οἰνοποσία.

Οἰνοπότης. διὰ τοῦ ō μικροῦ.

Ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος
ἀμείβων

lib. V. c. 19. et seqq. itemque lib. VI. c. 7. Meminit etiam operis illius Iulianus Orat. VII. p. 391. et Theodoretus Therapeut. VI. et X. Praeterea et Tragoedias Oenomaus scripserat, ut docet Iulianus eadem Orat. p. 393. *Küst.* Reinesius addit Vossium de Poett. Gr. p. 45.

1. *Περὶ τῆς καθ' Ὁμηρον φιλοσοφίας*] Vide Ionsium lib. III. de Scriptt. Hist. Philos. c. 7. *Küst.* 4. Vide gl. *Νομοφύλακες*, coll. Lex. post Phot. p. 673. sq. De his magistratibus recte iudicavit Schoemannus Antiq. Gr. p. 299. *τισι*] *τι* A. 5. *Θεσμοθέταις*] *νομοθέταις* A. V. Illud habet Photius. 8. *στροφίοις*] *στροφείοις* A. V. 10. *ἐκόσμουν*] *ἔπεμπον* Lex. Deinde *κομίζοντο* *V. 12. *δὲ τὰς*] *δὲ καὶ τὰς* A. V. Photius. 13. *ἐκκλησίαις*] His *καὶ ἐν τῇ βουλῇ* adde cum Lex. 15. *εἶναι δόξειε καὶ*] *δόξειεν* A. V. *εἶναι δόξειεν ἢ* Photius. Utrorumque scripturas conflavi. 18. *Βότρυες οἰνοπέπ.*] Crinagorae Ep. VI, 1. Anthol. Pal. VI, 232. *Βότρυες ἐϋσχίστοιό τε ῥοιῆς* Med. 19. *Θρύμματα*] *Θρέμματα* V. Supra *ἐϋισχίστοιο* *V. 20. *Οἰνοπίωνος*] Oenopion e Creta profectus in Chio appulit, Pausan. VII. p. 209. Oenopion Dionysi filius Chios docuit vitem serere et colere, Athen. I. p. 26. e Theopompo. *Χίος ἐναλος πόλις Οἰνοπίωνος*, Critias apud Athen. I. p. 28. *Reines.* *Οἰνοπίονος* V.

1. *Οἰνοπίπας*] *Οἰνοπίτας* A. *φησὶν* subiicit Med. post *Οἰνοπίπας*, post *παρθενοπίπας* *V. Mox *τοὺς* om. A. V. ap. Gaisf. 2. *παρθενοπίπα* A. omisso *Ἀριστοφάνης*. Probabile igitur *Ἀριστοφάνης φησὶ* non a Suida fluxisse. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 418. (396 — 400.) sed ubi pro *οἰνοπίπας* legitur *οἰνοποτιδας*. *Küst.* Annotationem Suidas debet Scholio Rav. Thesm. 4. *οἷς θέα καὶ τραγ.*] Aristophanes loco laudato: *εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* *οἰωνσθία καὶχ^ο* V. cum Ox. qui *χός*. *εἰσὶν θεαταὶ* praebet gl. *Ἐμβραχυ.* 5. *ἀνδρεραστρίας*] *ἀνδρεαστρίας* A. Ox. 8. *πίπτειν* *V. 9. *ὁρῶ*] *ὁρῶν* V. Mox *ἐπεὶ* A. 12. *παιδοπίπας — οἰνοπίπας*] *παιδοπίπης — οἰνοπίπης* Schol. Aristoph. *παιδοπίπ^ς* A. *παιδοπίπης* V. Mox *οἰνοπίπ^ς* A. *οἰνοπίπης* V. 13. *μέθυσος*] *μεθύσους* A. V. 14. *μυζᾶν*] *μυζάνω* V. Ceterum Schol. *τὰ πλεῖστα οἰνοπίπους ἔχει ἀντὶ τοῦ τὰς μεθύσους ἀπὸ τοῦ πιπίζειν, ὅπερ ἐστὶν ἐκμύζειν.* 15. *εὐωχούμενος. ἐν συμποσίῳ*] *εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ* Photius et Lex. Seg., omissis *παρὰ τὸν οἶνον κτλ.* Novissima tamen tuetur Schol. Il. *υ*. 84. unde colligitur *ὅτι* ante *παρὰ* supplendum esse. Adde v. *Ἰλάστιγξ*. *Ἐν συμποσίῳ παρὰ τ.*] Exemplum hoc non pertinet ad vocem *Οἰνοποτάζων*, sed *Οἶνος*. *Küst.* 19. *Ὦ ξένε, τόνδε τάφ.*] Ep. adesp. DXXVI. Anthol. Pal. VII, 28. *τὸν*] om. *V. Med.

scripsit de secta Cynica. Rempublicam. De philosophia Homerica. De Cratete, Diogene et ceteris. *Οἱ νομοφύλακες.* Nomophylaces qui fuerint quaeritur, ac nonnulli putarunt eosdem esse qui Thesmothetae, sed non ita est, nam Thesmothetae patrio ritu coronati in Areopagum ascendebant; Nomophylaces vero fascils albis utebantur, et in spectaculis e regione novem Archontum in sellis curulibus sedebant. iidem Palladis pompam adornabant, cum simulacrum eius ad mare deferebatur. cogebant etiam magistratus servare leges, et in concionibus assidebant proedris, impedientes ne quid decerneretur, quod vel legibus adversari vel reipubl. damno fore videretur. *Οἰνόω*, Inebrio. *Οἰνοπέπαντοι. Racemi maturi et scissu facilis mali punici frusta.* *Οἰνοπίωνος.* *Οἰνοπίπας.* Vinum circumspicientes. eodem modo Homerus fecit *παρθενοπίπας*. Aristophanes: *Ubi enim nos non vituperavit, ubicunque omnino erant spectatores, tragoedi, chorii? adulteras nos vocans, virorum amantes, vinolentas, proditrices, garrulas, mala mente praeditas, magnum viris malum.* et Symmachus quidem vocem rettulit ad verbum *πιπίζειν*. ego tamen non vidi *πιπίζειν* apud Atticos hoc sensu extare, sed inest imitatio vocis. praestat igitur ut *οἰνοπίπας* exigamus ad *παιδοπίπας*. *οἰνοπίπας* autem est vinolentos: a *πιπίζειν*, quod sugere significat. *Οἰνοποτάζων.* Vinum bibens, genio indulgens inter convivium. etenim inter vina homines magnifice se iactare solent. *Οἰνοποσία. Οἰνοπότης.* Per ō parvum. *O hospes, si forte hoc Anacreontis sepulcrum praeter-*

μονωθείς, ἐκτὸς φρενός.

Νῦν αὖ φρενὸς οἰοβώτας
φίλοις μέγα πένθος εὕρηται.

Οἰόθεν οἶος. ἐκ μόνου μόνος. θέλει δὲ εἰπεῖν, μόνος πρὸς μόνον.

Οἰόμενος. νομίζων.

Οἷον. τὸ θαυμαστικόν.

Οὐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδητ' ἔπος
ἐξερέω μέγ', οἷον.

Ἀριστοφάνης περὶ Κλέωνος·

Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει.

διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἁπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν.

Οἷον. τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον, καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων παραλαμβανόμενον, καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ. ὡς τό, Οὐδὲν γὰρ οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. οὐδὲν οὕτω καλὸν οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. καὶ αὖθις· Ἀνέμου ἐπιπνεύσαντος οἷου σφοδροτάτου, καὶ ἐξάραντος τὴν ἄμμον. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ δράκοντες τὰ οὐραῖα μέρη εἰς σπείρας ἑλίξαντες καὶ ἐπανιστάμενοι καὶ πῦρ ὀρῶντες οἷον ὀξύτατον. ἐπὶ δὲ θαυμασμοῦ· Ἄνθρωπος ἦν ὁ Δημόφιλος, ὁ Πατριάρχης Κωνσταντίνου πόλεως, οἷος ἐμπεσὼν ὁμοῦ σύμπαντα φύρειν ἀκόσμῳ φορᾷ, καθάπερ ἄτακτος χειμάρρους, πολὺν τὸν συρφετὸν ἄγων.

Οἷον. δῆμοί εἰσιν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοί, οὐδέτερος λεγόμενοι. καλεῖσθαι δέ φασιν αὐτοὺς οὕτως, διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἷον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμεικὸν Οἷον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελεικὸν Οἷον τῆς Ἱπποθοωντίδος. οἱ δὲ δημόται ἑκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου. ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἰῆθεν, ὡς προείρηται. — Οἰονεί.

Οἰόντε. δυνατόν, ἀρκούντως ἔχον, κατὰ τὸ δυνατόν.

Οἷος. μόνος, ἢ ὁποῖος. Ὁ δὲ ἐπολυπραγμόνησε πάντα. ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν.

Οἷος. μόνος. παρὰ τὸ ἴος. ἐξ οὗ καὶ ἴα καὶ μία.

---

2. Soph. Ai. 620, 21. *Νῦν δ' αὖ* Soph. *γ' οἰοβότας*] *οἰοβώτας* A. V. *γ'* om. Med. 4. *Οἰόθεν οἶος*] Homer. Il. *η'*. 39. *Küst.* Cf. Etym. M. v. *Οἰοπόλῳ*. *θέλει δὲ*] *θέλει γὰρ* V. 7. *Οἷον. τὸ θαυμαστικόν*] Schol. Platon. p. 114. *Οἷον. ἀντὶ τοῦ θαυμαστόν. Gaisf.* 8. *Οὐκ ἔτ' ἄνδρα*] Sophocl. Ai. 421 — 23. Cuius ignarus Küsterus *μὴ* iusserat tolli. 11. *Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθ.*] Haec sunt verba Aristoph. Pac. 33. *Küst.* Quae sequuntur recurrunt in Scholio Veneto Pacis. Sed *περὶ Κλέωνος* dubito num ab ipso Suida fluxerint. 12. *διὰ τοῦ*] *διὰ τοῦτο* V. Mox *ἀδηφαγίαν* A. V. non *αὐδηφαγίαν*. 14. *ἐγκεκυφότες* *V. 16. *τὸ ἀνταποδοτικόν, τοιοῦτον*] Scribo *τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον. Küst.* Sic Photius et Lex. Bachm. p. 314. 17. *λαμβανόμενον*] *παραλαμβανόμενον* A. V. Photius. 18. *Οὐδὲν γὰρ οὕτω καλὸν*] *οὐδὲν γὰρ οἷον* Photius et Lex. Bachm. Quibus post *Μειδίου* debetur membrum, *οὐδὲν οὕτω καλὸν οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου*. Et sic fere A. in quo *οὐδὲν οὕτω καλὸν — νόμου* bis leguntur. Nempe fecit verborum similitudo, ut locus Demosthenis absumeretur, relinquerentur autem explicationes. *Δημοσθένης — Μειδίου* om. V. Locus est p. 529, 11. Compara diversam interpretationem in v. *Οὐδὲν γὰρ οἷον*, ubi recte neglectum est *τό*.

1. *τὰ οὐραῖα μέρη* om. V. Sed repugnant vv. *Ἐδείμαντο* et *Οὐραῖα*: unde principium loci redintegrabimus. 3. *Ἄνθρωπος ἦν ὁ Δημόφ.*] Eadem leguntur supra v. *Δημόφιλος*. Sed falsum est *οἷος* in hoc exemplo *ἐπὶ θαυμασμοῦ* sumi. *Küst.* Nimirum *ἐπὶ δὲ θαυμασμοῦ* alienum locum invaserunt. Deinde *τῆς* ante *Κωνσταντίνου* omisi cum A. *V. Supra: *ἐπίσκοπος Κωνσταντίνου π. ἄνθρωπος ἦν οἷος.* 6. *ὥςπερ*] *καθάπερ* A. V. 8. *Οἷον. δῆμοί εἰσιν ἐν τῇ Ἀττ.*] Scribe *Οἷον. δῆμοί εἰσιν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοί, οὐδετέρως λεγόμενοι. καλοῦνται δὲ Οἷον* etc. Sic enim legitur apud Harpocrationem, ex quo notam hanc descripsit Suidas. *Küst.* Ipsum *διττοί* addunt A. V. Harp. et Photius. 12. *Κεραμικόν*] *κεραμεικόν* A. V. Harp. 13. *Δεκελικόν* Photius. 14. *ἐξ Οἴου*] Velut in titulis apud Rossium *die Demen von Attika* n. 141 — 143. 15. *Οἰῆθεν*] *ἠοἰθεν* A. V. Cf. Schol. Soph. Oed. C. 1061. *Οἰῆθεν* Photius. 16. *ὡςανεί* interpretationem omisi cum A. V. 17. *οἰκούντως ἔχειν* Med. *τὸ δυνατόν*] *τὸ* om. Photius. 19. *ὁποῖος*] Haec interpretatio pertinet ad vocem *οἷος*, non *οἷος*. *Küst.* *Ὁ δὲ ἐπολυπραγμόνησε*] Dio Cassius LXXV, 13. *Καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα. ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτε ἀνθρώπινον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον καταλιπεῖν.* Vid. supra v. *Σεβῆρος. Gaisf.* 22. Sub gl. finem Gaisfordus reduxit commenta lectorum, quae recto iudicio deleverat Küsterus: *Ἴος δὲ ἀπὸ τοῦ σύ. Ἴ· ἴος. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰς.* Ubi *Ἴ· ἴος* A. *Οἴ· ἴος* Med. *Οἰὸς* *V.

---

solatus, demens. *Nunc vero cum a sana mente deflectat, ingentis luctus causa amicis extitit.* *Οἰόθεν οἶος.* Solus cum solo, solus adversus solum. *Οἰόμενος.* Existimans. *Οἷον.* Est vox admirantis. *Non amplius talem virum videritis: magnam eloquar vocem!* Aristophanes de Cleone: *Quam prono capite flagitium istud vorat!* ab inclinatione corporis voracitatem eius declarat. etenim homines et pecora, dum inclinato maxime capite cibis imminent, avidissime et magna cum contentione devorare creduntur. *Οἷον.* Refertur voci *τοιοῦτον*, et exemplis praemittitur, et admirationem iuvat, ut: *Nihil est tanti, quanti est ipsam legem ut audias.* Demosthenes in oratione contra Midiam. item: *Vento quam vehementissimo adversus eos coorto, qui arenam excitavit.* item: *Dracones vero cum caudam in spiras convolvissent, corpus erigebant, oculis quam acutissimis ignem micantes.* admirationi vero inservit: *Demophilus, Patriarcha Constantinopolitanus, quo erat ingenio, praecipiti ruens impetu omnia miscebat et perturbabat, tanquam vagus torrens multum luti vehens.* *Οἷον.* Duo sunt in Attica pagi, qui neutro genere *Οἷον* appellantur, aiunt autem eos sic dictos esse, quod nullum haberent locum habitatum, sed essent desolati. desolatum enim antiqui *οἷον* dicebant. Oeum autem Ceramicum est tribus Leontidis, Oeum vero Decelicum Hippothoontidis. utriusque vero pagi cives dicebantur ab Oeo esse, diversi autem erant qui vocabantur *Οἰῆθεν*: ut ante dictum est. *Οἰονεί.* *Οἰόντε.* Quod potest, quod sufficit, pro viribus. *Οἷος.* Solus. vel qualis. *Ille vero omnia curiose rimabatur; nec quicquam erat vel humani vel divini, quin pervestigandum sibi duceret.* *Οἷος.* Solus. ab *ἴος*,

Οἷος. ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. Καὶ Οἷός τε, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. Καὶ Οἷος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος ἦν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζε. Λυσίας· Ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν. Τοιοῦτος, οἷος ἦν ὁ πατήρ.

Οἷος. δυνατός. Ἀριστοφάνης·

Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμὶ ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων, ἅπερ κινδυνεύει τῆς ἀντλίας πληρωθέντα. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι νικῶμαι ὑπὸ τοῦ πράγματος. καὶ αὖθις·

Σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.

Οἷος. ὁποῖος.

Ὦ δύσμορ' Αἶαν, οἷος ὢν οἷος ἔχεις·
ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

Οἷος εἶ καὶ οἷόστε εἶ. τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τὲ σημαίνει τὸ βούλει καὶ προῄρησαι· τὸ δὲ σὺν τῷ τὲ τὸ δύνασθαι. ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο.

Οἰῶ. ἀντὶ τοῦ οἴομαι.

Ἀλλ' ἀρχὰ μέν, οἰῶ, Λαμπιτώ.

ἀντὶ τοῦ, ὡς οἴομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἡ Λαμπιτώ.

Οἰώθη. ἐμονώθη.

Οἰωνισάμενος. μαντευσάμενος, ὀττευσάμενος. Λαιμονίως πως οἰωνισάμενος τὸ μέλλον.

Οἰωνίζοντο. ἀπετρέποντο ὡς κακῷ οἰωνῷ. Τὸν δὲ ἧ μὲν νεότης ἐμίσουν τε καὶ οἰωνίζοντο· οἱ δὲ πρεσβύτεροι κατησπάζοντο καὶ ἐπήνουν. Καὶ αὖθις· Ξὺν αἰσιωτέροις τοῖς οἰωνοῖς καὶ παρασκευῇ βεβαιοτέρᾳ αὖθις ἄψασθαι τοῦ πολέμου. Καὶ αὖθις· Ὅτε πάντας οἰωνίζεσθαι προσδοξάζοντας τὸν Αἰμίλιον ἐκπορευόμενον δοκεῖν ὁρᾶν εἰσπορευόμενον.

Οἰώνισμα καὶ Οἰωνισμοί. αἱ διὰ τῶν πτηνῶν περιεργίαι. Διαίρεσις οἰωνιστικῆς. ταύτην εὗρον πρῶτοι Φρύγες. ταύτης δὲ τὸ μέν ἐστιν ὀρνεοσκοπικόν· οἷον, ὅταν πετομένου τοῦδε τοῦ ὄρνιθος, ἔμπροσθεν ἢ ὄπισθεν, δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ νεύοντος, εἴπῃ τις, ὅτι τόδε σημαίνει. πρῶτος δὲ 672

4. ἐξευρεῖν] Opinor, ἐξαιρεῖν. 5. ἦν post τοιοῦτος add. *V. 7. Ἀριστοφάνης] Initio Pacis. *Küst.* 9. τοῦ πράγματος item in v. Ἀντλία, quod irrepsit etiam in v. Ὑπερέχει. Recte Schol. Pacis τῆς ὁσμῆς, quocum infra legendum ὅτι νικῶμαι μᾶττων. 10. ἅπερ κινδυνεύει] ἃ περικινδυνεύει V. 14. πολλοὺς οἷός τε συντέμν.] Versus hic claudicat, quem Portus sic in integrum restituit: Πολλοὺς οἷός τε συντέμνειν ἂν ἦ λόγους. *Küst.* Nimirum uterque tum ignorabat locum Aristophanis Thesm. 177. supra in v. Σοῦ allatum. Ceterum πολλοὺς καλῶς A. V. Ox. Med. cum Stobaeo XXXV,3. Nam καλῶς πολλοὺς vulg. 16. Ὦ δύσμορ' Αἶαν] Sophocl. Ai. 923. sq. Cf. v. Ὦ δύσμορ' Αἶαν. οἷος ὢν] ὢν om. A. 19. προῄρησαι] προῄρηται V. βούλεσθαι καὶ προῃρῆσθαι codd. interpolati Harp. 20. δύνασαι] δύνασθαι A. V. τὸ δύνασθαι Photius cum Harp. MSS. plerisque. Post hanc gl. delevi cum A. quae *V. posuit post v. Οἰνωτρία: Οἴω. τὸ φέρω. αἰτιατικῇ.

2. Ἀλλ' ἀρχὰ μέν, οἰῶ, Λαμπ.] Aristoph. Lysistr. 997. sq. Unde corrigendum ἄρχε. οἰῶ] οἶον Edd. ante Küst. Correxit e libro suo H. Stephanus Thes. T. II. c. 1259. Λαμπιτά] Sic Edd. vett. bis. Λαμπιτ A. V. bis, Λαμπιτώ *V. cum Poeta. 4. Οἰώθη] Il. ζ'. 1. 6. Λαιμονίω *V. 7. ὡς κακῷ οἰωνῷ] Cum Porto repono, ὡς κακὸν οἰωνόν. *Küst.* Suidas, opinor, passivo significatu accepit ἀπετρέποντο, hominis moribus et vultu deterrebantur tanquam augurio malo. 8. Τὸν δὲ ἧ μὲν] Aeliano tribuit Valckenarius. Ad Dionem, collata Livii VIII, 12. narratione, referebat Maius in Coll. Vatic. T. II. p. 565. 12. Ὅτε πάντας οἰων.] Fragmentum hoc et corruptum est et mutilum. *Küst.* Sensum in Latinis utcunque significavi. προσδόξαντας] προσδοξάζοντας dedi cum A. προσδοκάζοντας V. 15. Οἰώνισμα — οἰωνιστικῆς] Haec ex A. V. Nam Edd. vett. glossam exordiebantur ab Οἰωνιστικήν. ταύτην εὗρον κτλ. Sed Οἰωνιστικὴν om. V. Οἰωνιστική A. Ceterum Οἰωνοσκοπικά scripsit Tyrannio Messenius, de quo Suidas suo loco. *Reinesius*: „Aristid. Or. I. pro Rhetorica contra Platonem T. III. p. 66. ἐπεὶ τήν γε τῶν ἐμφρόνων ζήτησιν τοῦ μέλλοντος διά τε ὀρνίθων ποιουμένην καὶ τῶν ἄλλων σημείων, ἅτε ἐκ νοῦ καὶ διανοίας ποριζομένων ἀνθρωπίνῃ οἰήσει οἰονοϊστικὴν ἐπωνόμασαν, ἣν νῦν οἰωνιστικὴν τὸ ὦ σεμνύνοντες οἱ νέοι καλοῦσιν. Volatica in Tertull. de Pallio extr., quae volatum avium spectat, ὀρνεοσκοπική, vid. ibi Salmas. p. 471. Clem. Alex. Strom. I. Πτήσεις δ' ὀρνίθων παρεφυλάξαντο πρῶτον Φρύγες. Ibid. Ἴσαυροι δὲ καὶ Ἄραβες ἐξεπόνησαν τὴν οἰωνιστικήν. Tatianus adv. Graecos: πτήσεις ὀρνίθων Φρύγες καὶ Ἰσαύρων οἱ παλαιότατοι ἐξεῦρον." Vide Küsterum in v. Προφητεία. 17. ταύτης δὲ τὸ μέν ἐστιν ὀρνεοσκ.] Haec et quae sequuntur αὐτολεξεὶ paene etiam leguntur apud Nonnum in Gregor. Nazianz. Stelit. p. 151. quem proinde confer. Vide etiam Cedrenum p. 36. *Küst.* Non multum ab Nonno discedit eiusdem Gregorii interpres Cosmas editus in Spicil. Rom. T. II. p. 313. Nonnum exscripsit Eudocia p. 41. sive 315. Eadem fere, sed mutatis membris, Georgius Hamartolus in Crameri Anecd. Ox. Vol. IV. p. 240. sq. Ceterum vide glossam secundam Σύμβολον. ὀρνεοσκοπικόν] ὀρνεοσκοπητικόν Nonnus et Eudoc. 18. τοῦδε τοῦ ὄρνιθος] τοῦδε ἢ τοῦδε (τοῦ add. Eud. ὄρνιθος — ὄπισθεν — νεύοντος Nonnus, τοῦδε τοῦ om. Anecd. 19. καὶ δεξιὰ] καὶ om. A. V. ἢ δεξιὰ ἢ ἀριστερᾷ Cosmas. Omisi καί, distinctione facta post ὄρνιθος. 20. εἴπῃ] εἴποι A. V. εἴπωμεν ὅτι Nonnus, εἴπωσι τόδε συμβαίνει ἢ τόδε Anecd. πρῶτος] λέγεται δ' ἐξευρηκέναι πρῶτος Τηλέγονος Nonnus et similiter Eudoc. et Anecd. sive Cosmas.

unus. hinc etiam ἴα et μία, una. Οἷος. Paratus. Et Οἷός τε, itidem. Et Οἷος ἦν, paratus erat. item studebat. Lysias: *Nam vi irrumpebat et fores invenire studebat.* significat etiam id quod est qualis. *Talis erat qualis pater.* Οἷος. Qui potest. Aristophanes: *Haud enim amplius sentinam possum sustinere.* id est, molestiae resistere eamque vincere. metaphora ducta est ab navibus, quae cum sentina repletae sunt, periclitantur. significare autem vult, se foetori imparem esse. item: *Sapientis est viri, paucis verbis ut multa praecidere sciat.* Οἷος. Qualis. *O infelix Aiax, qualis vir quali cum fortuna conflictaris! etenim dignus es, quem vel inimici deplorent!* Οἷος εἶ et Οἷόστε ἐστί. Prius sine particula τὲ significat, vis et conaris. alterum vero τὲ addito, potes. utroque Lysias usus est. Οἰῶ. Arbitror. *At principium mali, ut arbitror, est Lampito.* Οἰώθη. Deserta est. Οἰωνισάμενος. Vaticinatus, auguratus. *Numinis quasi instinctu futurum auguratus est.* Οἰωνίζοντο. Aversabantur tanquam omine malo. *Illum autem iuvenes oderant et tanquam malum omen aversabantur, seniores vero carum habebant et laudabant.* item: *Felicioribus auspiciis et meliore apparatu bellum denuo tentare.* item: *Dum omnes inter magnam expectationem augurantur Aemilii se digressum visuros, ingredientem conspiciunt.* Οἰώνισμα. Augurium ex avium volatu. ars autem augurandi haec habet genera. primi Phryges invenerunt; cuius unum genus est auspicium: ut, cum avis a fronte vel a tergo volat, et ad dextram vel sinistram de-

ἔγραψε περὶ τούτου Τηλέγονος. τὸ δὲ οἰκοσκοπικόν, ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα· οἷον, εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ὄφις, ἢ ἔλαιον ἐχέθη ἢ μέλι ἢ οἶνος ἢ ὕδωρ ἢ τέφρα· ἢ τρισμὸς ἐγένετο ξύλων ἢ ἄλλο τι, τόδε προμηνύει· ὃ συνέγραψε Ξενοκράτης. τὸ δὲ ἐνόδιον, ὡς ὅταν ἐξηγήσηταί τις τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἅπαντῶντα· ὅτι, ἐὰν ἀπαντήσῃ σοί τις τόδε βαστάζων, τόδε συμβήσεταί σοι· ὃ συνέγραψε Πόλλης. τὸ δὲ χειροσκοπικόν, ὡς ὅταν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν διατεινομένων καὶ τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν, παιδοποιεῖ, ἤ τι τοιοῦτον· ὃ συνέγραψεν Ἕλενος. παλμικὸν δὲ τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον· οἷον, ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ἢ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς ἢ ὦμος ἢ μηρός, ἢ κνησμὸς ἐν τῷ ποδὶ ἢ πρὸς τὸ οὖς ἦχος ἐγένετο, τόδε συμβαίνει· ὃ συνέγραψε Ποσειδώνιος.

Οἰωνόβρωτος. ὀρνεόβρωτος.

Οἰωνομαντεία.

Οἰωνός. τὸ σημεῖον. Καὶ Οἰωνοσκόπος, ὁ μάντις.

Οἰωνοί. σαρκοφάγα ὄρνεα· ἢ σύμβολα. πάντα δὲ οἰωνοὺς ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.

Θεράποντ' ὄρνιν·

Ἀριστοφάνης. ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰς τῶν θεραπόντων καλόποδας καὶ καλοιωνίστους.

Ὄρνιν νομίζοντες πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει.

Οἷς, οἰός. τὸ πρόβατον.

Οἰσύη. εἶδος φυτοῦ.

Οἶσε. προσήγαγε, συνῆξεν. Ἑαυτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ εὐκαταφρόνητον οἶσεν, ἐκεῖνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τῶν τῆδε.

Οἴσεται. λήψεται.

---

1. *Τηλέγονος*] Vid. infra in v. Cf. Aelian. de Anim. VIII, 5. *Reines.* Hinc paucula quandam sed temere transcripta sunt in v. *Τηλέγονος.* *οἰκοσκοπικόν*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. corrupte partim *οἰκοσπικόν*, ut editt. Mediol. et Ald., partim *οἰκοκοικόν*, ut editt. Basil. et Genev. Confer etiam Nostrum supra v. *Ξενοκράτης. Küst.* Accedit glossa iam sublata *Οἰκοσκοπικόν. οἰκοσκοπητικόν* Nonnus et, quae multis hoc genus persequitur, Eudocia. 2. *συμβαίνοντα*] *συμβαίνοντα ἐξηγήσηται καὶ εἴπῃ, ὅτι τόδε συμβαίνει, ἐπειδὴ ἐν τῇ στέγῃ ε. γ. ἢ ὀ. ἢ μῦς* Nonnus, *συμβαίνοντα εἴποι τις τόδε συμβαίνει· οἷον ἐν τῇ στέγῃ φανῇ γ. ἢ ὄ. ἢ μῦς* Anecd. 3. *ἐχέθη*] Rectius *ἐχύθη* vel *ἐξεχύθη.* At Nonnus loco laudato habet *ἐκενώθη. Küst. ἐκαινώθη* Anecd. *ἐκαινώθη* Cosmas. 4. *ἢ ὕδωρ* om. Anecd. Mox *ἢ τρισμὸς* (*πρισμὸς* Anecd.) *ἑ. ξ.* om. Nonnus. 5. *προμηνύει . . Ξενοκράτης*] *σημαίνει, ταῦτα δὲ ξυνεγράψατο Ξεν.* Nonnus. *ὃ σ. Ξ.* om. Anecd. *Ξενοκράτης*] Est ille Xenocrates Aphrodisiensis, de quo Galen. de Simp. Med. fac. VI. *Reines.* 6. *ἐνόδιον*] *ἐνόδιον δέ ἐστιν, ὅταν* (cum Anecd.) *ἐξηγ. τὰ* et mox *ὅταν ὅτι ἐὰν ὑπαντήσῃ τόδε — σοι συμβήσεται· ἐὰν ὁ δεῖνα τόδε· ὅπερ συνεγράψατο Πόλλης* Nonnus. Paulo plura Cosmas. *ὡς* hic et infra tollendum. *ἐξηγήσεται* Med. 7. *ὅτι ἐὰν ἀπαντήσῃ*] Vid. de talibus Lucian. Pseudol. (T. III. p. 640.) vid. supra v. *Ἕλενος*, et infra v. *Χειροσκοπικόν. Reines.* Accedat Dio sub gl. *Δίων ὁ Κάσσιος.* Deinde *ὑπαντῶντα λέγων· ἐάν σοι ὑπαντήσῃ τοιοῦτος ἄνθρωπος, ἢ τόδε βαστάζων ἢ τόδε, συμβήσεταί σοι τόδε* Anecd. omissis *ὃ σ. Πόλλης. σοί τις*] *σοι* om. A. repugnante v. *Πόλλης.* 9. *Πόλις* Med. *χειροσκοπικόν*] *Χειροσκοπητικὸν δέ ἐστιν, ὅταν — χειρῶν καὶ διὰ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν, ὅτι τόδε ἢ τόδε αὐτῷ μέλλει· ἢ ὅτι γαμεῖ ἢ παιδοποιεῖ — ὅπερ συνεγράψατο Ἕ.* Nonnus. 10. *ἐκστάσεως* *V. Med. Dein *διατεινόμενοι εἴπωσι τόδε αὐτῷ γενήσεται* breviter Anecd. 11. *ῥυτίδων*] *ῥυτίδων* etiam A. V. 12. *παλμικόν*] *ἁλματικὸν* Syncellus Chron. MS. ap. Reines. sive MS. in Bibl. Ciz. asservatus et MS. Hamartoli. *Παλματικὸν* Anecd. et Cosmas. *Παλμαστικὸν* Nonnus, ubi *οἷον ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ὀ. τόδε σημαίνει· ἢ ὁ ὦμος ἢ ὁ μηρός, τόδε· ὃ συνεγράψατο Π. καὶ ἄλλοι πολλοί.* Recte *ὁ ὦμος ἢ ὁ μηρός* etiam Eudocia. 13. *οἷον, εἰ*] *εἰ* omisi cum A. Anecd. et Cosma. *οἷον ἐὰν πάλλῃ* Eudoc. cum superiore gl. *Παλμικὸν οἰώνισμα* sive *Ποσειδώνιος.* 14. *ἢ ὁ ἀριστερὸς* *V. 15. *πρὸς*] *εἰς* A. 16. *συμβαίνει*] *σημαίνει* Eudoc. *φησὶ συμβήσεται* Anecd. omissis *ὃ συνέγρ. Ποσ. Ποσειδώνιος*] *καὶ ἄλλοι πολλοί* add. Cosmas.

1. *Οἰωνόβρωτος*] *οἰωνόβροτος* A. Vid. Albert. in Hesych. v. *Οἰωνοβρώτους.* 2. *Οἰωνομαντεία*] *Οἰωνομαντία* A. Med. 7. *Θεράποντ' ὄρνιν*] Aristoph. Av. 720. *Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει· Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε· Ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, Θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.* Consule ibi Scholiastam, ex quo Suidas sua descripsit. *Küst.* Adde vv. *Ὄνον ὄρνιν* et *Ὄρνις.* His vocibus praemittendus erat versus inferior *Ὄρνιν — διακρίνει.* 9. *καλοιωνίστους*] *καλλοιωνίστους* A. 10. *ὅσα*] *ὅσα περ* A. V. Ox. 12. *πρόβατον*] *ἄβατον* A. Photius *Οἷς. αἷς ἢ πρόβατον.* 13. *Οἰσύη*] *οισεα* A. pr. m. sine acc. *Οἰσέα* V. Id non dubium quin librariorum error in hanc sedem invexerit. Accessit autem manus emendatorum, qui glossam parum convenienter ordini refingerent, inferiore v. *Οἰσύα* sublata. 14. *Ἑαυτῇ*] Hoc Aeliani fragmentum locupletius invenitur in *Ὑγρῶς. Hemst. Οἶσε* Lobeckius Phryn. p. 733. e scriptura *ἔνησε* natum suspicabatur. Sed nonnihil dubitationis movet *ἀποισάμενος* in eiusdem Aeliani loco v. *Σοβαρός.*

---

clinat, dicatur hanc vel illam rem significare. primus autem de hac arte scripsit Telegonus. aliud genus vocatur *οἰκοσκοπικόν*: cum observantur ea quae domi accidunt; velut si in tecto apparuerit mustela vel serpens, aut oleum effusum fuerit aut mel aut vinum aut aqua aut cinis, aut lignum crepitaverit, aut aliquid aliud acciderit, hoc vel illud ut significet. de hac divinatione scripsit Xenocrates. aliud est *ἐνόδιον*: cum aliquis interpretatur ea quae in via occurrunt; ut, cum obvius est factus, hoc vel illud gestans, hoc vel aliud tibi eveniat. de hoc scripsit Polles. aliud est *χειροσκοπικόν*: velut cum manu expansa dicimus, rugis inspectis, liberos procreabit, vel tale quid. de hoc scripsit Helenus. aliud est *παλμικόν*, cui qui student, ex palpitatione membrorum futura praedicunt: velut, cum saliit oculus dexter vel sinister, vel humerus vel femur, vel cum pes pruriit, vel auris tinniit, ut hoc vel illud eveniat. de hoc divinationis genere scripsit Posidonius. *Οἰωνόβρωτος.* Ab avibus comestus. *Οἰωνομαντεία.* *Οἰωνός.* Augurium. Et *Οἰωνοσκόπος*, auspex. *Οἰωνοί.* Aves carnivorae. vel omina. omnia vocabant alites, etiamsi omina non captarentur ex alitibus. *Famulum avem.* saepe enim famulos quosdam vocare solemus pulchripedes et boni augurii indices. *Avem existimatis omnia ea, quae aliquam habent significationem futuri.* *Οἷς.* Ovis. *Οἰσύη.* Salix. *Οἶσε.* Attulit, comparavit. *Et sibi divitias non contemnendas comparavit mulier, at illum amore paulatim tabescentem ad mortem adegit.* *Οἴσεται.* Feret.

Οἴσει. κομίσει. Καὶ Οἴσω, κομίσω, ἐνέγκω. Οἶσθα. ἀντὶ τοῦ οἶδας. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ σ, μετὰ δὲ τοῦ σ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι σύμφωνον, οἶσθας. Σοφοκλῆς· Οἶσθ' ὡς ποίησον. ἀντὶ τοῦ ποιήσεις, Ἀττικῶς. καὶ αὖθις· Οἶσθά τινας ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας, ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ του συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου τοῦ τὸν Θεὸν ὀμόσαι καὶ κατομόσαι Πλατωνικῶς· οὓς φθάσειεν ἂν ἡ σκιὰ φθεγξαμένη τι τῶν δεόντων. Λέγεται καὶ ἔξοισθα. Σοφοκλῆς·

Καὶ σύ που παρὼν
ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.

Οἰσόμενος. κομίσων.

Οἰσοφάγος. ὁ λαιμός.

Οἴσπη. ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια. Ἡρόδοτος. Καὶ Οἰσπώτη, ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

Οἰστά. φορητά. Θουκυδίδης· Ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου οἰστὰ αὐτοῖς ἐφαίνετο. Καὶ αὖθις· Καῦμά τε ἐπιφλέγειν ἔλεγον οὐδαμῆ οἰστόν. Καὶ αὖθις· Καὶ εἰ μὲν ἐπὶ μικροῖς εἴη διάφορον κακόν, οἰστὸν δὲ ὅμως πόσῳ γίνεται.

Οἰστρεῖ. ἐρεθίζει, ἐκμαίνει. Ἄππιανός· Τῷ ὄντι πᾶσιν οἰστρώδης ἐνέπιπτεν ὁρμὴ καὶ προθυμία κατὰ τῶν βαρβάρων. Καὶ αὖθις· Καὶ ταῦτα μὲν ἔδρασεν ὥσπερ οἰστρηθεὶς καὶ κάτοινος γενόμενος. Καὶ Αἰλιανός· Καὶ καλῶς Ἡρόδοτος τὰς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν οἰστρήσεις τε καὶ μανίας παρ' οὐδὲν ἐτίθετο.

Οἴστρησις. ἡ θηλυμανία. Καὶ Οἰστρηλατούμενοι, πυρούμενοι, ἐκμαινόμενοι.

Οἰστροπλῆγα. τῇ μανίᾳ πεπληγότα.

Οἶστρος. ἐρεθισμός, ἔκκαυσις, πύρωσις ἐμμανής. οἶστρον δὲ καλοῦσι πᾶσαν κίνησιν. ἔνθεν καὶ οἰστροδόνητος μυχός, ὁ ὑπὸ ἀνέμου ἐλαυνόμενος. Ἀριστοφάνης·

Σύ τε Πόντιε Πόσειδον, προλιπὼν μυχὸν
ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον.

---

2. *χωρὶς*] *καὶ χωρὶς* A. V. Photius. Supra *οἶδ*$^{\alpha}$ Med. 4. *σύμφωνον*] Immo *φωνήεντα*, i. e. *vocalem*: ut sensus suadet. *Küst.* *φωνήεντα* tacite Piersonus in Moerin p. 283. et Meinekius in Menandr. p. 122. unde exempla huius licentiae sunt petenda. *σύμφωνα* Photius, qui reliquis caret. Tum *οἶσθ*$^{\alpha}$ Med. et *V. *Σοφοκλῆς*] Oedip. R. 543. 5. *ποίησον*] *ποιήσων* vulg. 6. *Οἶσθά τινας ἐν λογιστηρίοις ἀποδ.*] Haec et quae sequuntur sunt verba Synesii Epist. CLIII. p. 291. *Küst.* Recurrunt in v. *Φθάσειε*, cuius admonuit Gaisf. 7. *γε ἀπὸ μιᾶς*] *ἀπὸ μιᾶς γε του* A pr. (*τοὺς* ex em.) cum *V. et altera gl. *ἀπὸ μυιᾶς γε* V. 9. *τὸν Θεὸν ὀμόσαι*] *τοὺς θεοὺς ἀπομόσαι* Synes. *τὸν θεὸν ἀπομόσαι* in vv. *Κατομόσαι* et *Φθάσειε*. *κατομόσαι*] *κατομόσαι* V. qui deinde *Πλατωνικούς*. 10. *φθήσειεν ἄν*] *φθάσειεν ἂν ἡ* A. V. Infra *φθέγξασθαι* gl. altera. 11. *Σοφοκλῆς*] Oedip. Colon. 1587. ut Portus monuit. Inde loci huius sensum, qui mutilus est, supplebis. *Küst.* 13. *ὑφ' ἡγητῆρος*] *ὑφηγητῆρος* A. V. 15. *Οἰσόμενος*] Il. *ν*. 168. 17. *Οἴσπη*] Vide paulo inferius v. *Οἰσύπη*. *Küst.* *Ἡρόδοτος*] Glossa Herod. IV, 187. 18. *Οἰσπάτη*] Aristoph. Lys. 575. *οἰσπώτη*. Etym. M. in v. *Αἰσυπηρά*. *Toup.* *Οἰσπώτη* A. V. 19. *Θουκυδίδης*] VII, 75. extr. 20. *οἰστὰ αὐτοῖς*] *πάντα ταῦτα αὐτοῖς οἰστὰ* Thucydides. Sed paulo aliter gl. *Ἐπικρεμαμένου*: *πάντα οἰστὰ ἐλογίζοντο.*

2. *Καὶ* om. *V. 3. *ὅμως πόσω* A. V. Edd. ante Küst. Apparet post *πόσῳ γίνεται* sermonem interrumpi eaque desiderari, quibus *ἐπὶ μικροῖς* respondeat. Nisi forte placet *ἐπὶ ποσὸν γίνεται*. 5. *Οἰστρεῖ*] Sic MSS. Pariss. itemque Photius [et Lex. Bachm. p. 315.]. At priores editt. *οἰστροῖ*: quod minus usitatum est. *Küst.* Vide de inclinationibus huius verbi Iacobs. in Achillem Tat. p. 484. et Aelian. p. 483. *Τῷ ὄντι πᾶσιν οἰστρώδ.*] Hoc exemplum pertinet ad vocem *οἰστρώδης*, non vero *οἰστρεῖν*. *Küst.* 8. *ἔδρασεν*] *ἔδραμεν* V. Haec ad conclusionem exempli sub v. *Μεταξύ* possunt accommodari. 9. *Καὶ* ante *Αἰλιανός* Gaisf. tacite cum *V. Ceterum locus Aeliani pertinet ad vocem *Οἴστρησις*. *ἡ θηλυμανία*. *Ἡρόδοτος*] Respicit Herodot. I, 4. *Porson.* 13. *ἐκμαινόμενοι*] Non agnoscunt Hesychius et Zonaras. Addit V. *ἔστι δὲ οἶστρος κτλ.* de quo vid. in gl. seq. 14. *Οἰστροπλῆγα. τῇ μανίᾳ πεπλ.*] Confer Schol. Sophocl. Electr. 5. *Küst.* Huic glossae subiiciebant editores, quae A. in marg. cum lemmate *περὶ τοῦ οἴστρου*. *ἔστι δὲ μυῖα κτλ.* reiecerat, similiterque V. sub finem glossae superioris *ἔστι δὲ οἶστρος μυῖα κτλ.* addit: *εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ οἴστρου, ὃς ἔστι μυῖά ὑπόχαλκος, ἐγχρίπτουσα ἐν τῷ καύματι τοῖς βουσὶ καὶ ποιοῦσα ἐλαύνεσθαι.* De asilo satis est attulisse Blomf. gl. Prom. 583. Reinesius commemoravit Eustathium in Od. *χ*. 300. Ceterum *ἐγχρίμπτουσα* Edd. vett. *ἐγχρίπτουσα* A. V. 16. *οἶστρον δὲ κ.*] *πᾶσαν δὲ κίνησιν καλοῦσιν οἶστρον* Schol. Aristoph. 17. *οἰστροδόνητος*] MS. A. habet *οἰστροδόνητος*. Et sic paulo post. *Küst.* Sic etiam V. 18. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 331. 20. *οἰστρηδόνητον* *V. Ox.

Οἴσει. Afferet. Et *Οἴσω*, feram, afferam. *Οἶσθα*. Nosti. dicitur citra σ, interdum vero cum σ *οἶσθας*, vel propter metrum, vel ne gemina vocalis concurrat. Sophocles: *Scin' quid tibi faciendum sit?* id est, facies, Attice. item: *Nosti aliquos, qui in scholis ratiocinatorum accincti aut ex alia omnino calamitate compulsi sunt, ut in vitae quasi meridie philosopharentur, hoc solo iure, quod Platonico more deos iurabant vel deierabant; ut umbra citius opportunum aliquid dictura videatur.* Dicitur etiam *ἔξοισθα*. Sophocles: *Et tu, cum praesens affueris, nosti, quomodo processerit ab amicorum nullo deductus, sed ipse nobis viam monstrans.* *Οἰσόμενος*. Allaturus. *Οἰσοφάγος*. Guttur. *Οἴσπη*. Lana ovium nondum mundata. Herodotus. Et *Οἰσπώτη*, lanarum sordes. *Οἰστά*. Tolerabilia. Thucydides: *Verumtamen ob magnitudinem impendentis adhuc periculi haec illis tolerabilia videbantur.* item: *Et fervorem solis dicebant esse intolerabilem.* alibi: *Si in parvis rebus malum insigne fiat, tolerabile tamen est.* *Οἰστρεῖ*. Irritat, ad insaniam adigit. Appianus: *Revera omnes furiosus quidam impetus et cupido in barbaros incendit.* item: *Haec autem fecit tanquam furore percitus et temulentus.* Aelianus: *Et recte quidem Herodotus furiosos illos et insanos erga mulieres amores nihili fecit.* *Οἴστρησις*. Insanus erga feminas amor. Et *Οἰστρηλατούμενοι*, incensi, furore perciti. *Οἰστροπλῆγα*. Oestro percitum. *Οἶστρος*. Irritatio, incensio, furor igneus. *οἶστρον* autem vocant omnem motum vehementiorem. hinc etiam *οἰστροδόνητος* dicitur recessus ab ventis agitatus. Aristophanes: *Tuque Neptune marine, relicto recessu maris piscosi, quem*

Καὶ Πισίδης·

Οἶστρος γάρ ἐστι καὶ μάλιστα βαρβάροις,
πρὸς τὰς μεταβολὰς εὐμεταπτώτως ἔχειν.

Οἰσύα. ἡ ἰτέα.

Οἰσυίναις. Θουκυδίδης· Ναύτας ἐξώπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰσυίναις ταῖς πολλαῖς. καὶ Εὐνάπιος· Οἱ δὲ τῶν Πάρθων οἰσυίνας ἀσπίδας ἔχοντες καὶ κράνη οἰσύινα, πλοκήν τινα πάτριον πεπλεγμένα. Καὶ Οἰσύινον σχοινίον, ἰτέας.

Οἰσύμη. πόλις τῆς Θράκης.

Οἰσύπη. ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

Οἰσυπηρός. ῥυπαρός. *ἔρια οἰσυπηρά, ῥύπου πεπληρωμένα, ῥυπάσματα ἀπὸ τῆς κόπρου. οἰσύπη δέ ἐστι τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων.*

Οἴτη. ὄρος ἐν Ἀκεδαιμονίᾳ. *Καὶ Οἰταῖος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους.*

Οἶτος. ὁ μόρος. *ἐν Μυθικοῖς·*

Οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέι δάμναμαι οἴτῳ.

Οἷοι. μόνοι, ἢ δυνατοί.

Οἶφι. χοῖνιξ. 674

Οἰχαλῆες. ἀπὸ τόπου.

Οἴχεται. πορεύεται. *Καὶ Οἰχήσομαι, πορεύσομαι.*

Οἰχνῶ. περιέρχομαι.

Τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ.

Ἠλέκτρα φησί.

Οἰχόμενος. πορευόμενος.

Οἴχωκ', ὅλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
Τέκμησσά φησι διὰ τὸν Αἴαντος θάνατον.

---

1. *Πισίδης*] Fr. Foggin. 130. 3. *πρὸς* om. Med. ubi *εὐμεταπτώτους*. *ἀμεταπτώτως* V. 4. *Οἰσύα*] Deest gl. A. quippe quam librarii ante v. *Οἶσε* retraxerint. Tum *ἡ ἰτέα* V. Cf. Schol. Odyss. *ε*. 256. 5. *Θουκυδίδης*] IV, 9. Mox *ναύτας ἐξώπλισον* A. *ναύταις* Med. Thucydidis libri *ναύτας ἐξ αὐτῶν ὥπλισεν*. 7. *Εὐνάπιος*] Fr. 11. sive ed. Nieb. p. 101. Post *Πάρθων* excidit nominativus. In fine *σχοινίον*, *ἰτέας* om. A. 10. *Οἰσύμη*] Vide Harpocrationem. *Οἰσύμβη* V. 11. *Οἰσύπη*] Vide paulo ante v. *Οἴσπη*. *Küst.* 12. *ἔρια οἰσυπηρά*] Aristoph. Ach. 1176. (1139.) 15. *ὄνομα ὄρους*] *ὄρος* A. Tum *ἐν Λακεδαιμονίᾳ* aperte mendosa sunt. Stephanus: *Οἴτη ὄρος περὶ Τραχῖνα. Gaisf.* Hic quoque *Μακεδονίᾳ* confusum est cum *Λακεδαιμονίᾳ*. Dein *καὶ* om. *V.

1. *ὃ ἀπὸ τῆς Οἴτης* Zonaras. 2. *ἐν τοῖς μυθικοῖς*] *τοῖς* om. A. V. Vid. Tyrwhitt. Babr. p. 39. Pertinet ad Babrii fab. 11. 3. *δάμναμαι*] *ϑάμναμαι* A. 4. *ἤ τοι*] *ἢ* A. V. Photius et Lex. Bachm. Ceterum vide, si placet, Küst. in v. *Οἶος*. 5. *Οἶφι*] Est nomen mensurae Hebraicae, quod varie scribitur apud LXX. Interpretes, nunc *Ὑφί*, nunc *Ὑφεί*, nunc *Οἰφί*, nunc *Οἰφεί*. *Küst.* Contulit Gaisf. Iablonskii Opusc. T. I. p. 182. Mendose Theognostus Cram. p. 18. *οἶφνος* (*οἴφνη* p. 25.) *τετραχοίνικον μέτρον*. 6. Corrige *Οἰχαλιῆες*. 10. *Τάλαιν' ἀνύμφ. αἰὲν οἰχνῶ*] Sophocl. Electr. 166. 13. *Οἴχωκ', ὄλωλα, διαπ.*] Sophocl. Ai. 896. *διαπεπόρθημαι*] *διαπεπόρθηνται* A. *V. *Τέκμησσα* et seqq. om. V. ap. Gaisf.

---

agitant venti. et Pisides: *Furor enim praecipue barbarorum est, ad mutationes esse proclives.* *Οἰσύα*. Salix. *Οἰσυίναις*. Thucydides: *Nautas armavit clipeis inutilibus, et plerisque salignis.* Et Eunapius: *Parthi vero clipeos viminеos habebant, et galeas vimineas patrio quodam modo plexas.* Et *Οἰσύινον σχοινίον*, funis salignus. *Οἰσύμη*. Urbs Thraciae. *Οἰσύπη*. Lanarum sordes. *Οἰσυπηρός*. Sordidus. et *Lanae sordium plenae.* *οἰσύπη* enim ovium est excrementum. *Οἴτη*. Nomen montis in Lacedaemonia. et Oetaeus, ab illo monte oriundus. *Οἶτος*. Mors. In Fabulis: *Non immerito foeda morte consumor.* *Οἷοι*. Soli. vel qui possunt. *Οἶφι*. Choenix. *Οἰχαλῆες*. Oechalidenses. *Οἴχεται*. Proficiscitur. Et *Οἰχήσομαι*, proficiscar. *Οἰχνῶ*. Vagor. *Misera et innupta semper oberro.* Electra inquit. *Οἰχόμενος*. Proficiscens. *Οἴχωκ', ὅλ.* *Nulla sum, perii, actum est de me, amici.* Tecmessa haec dicit propter Aiacis mortem.

Y.

T. III. p. 522.

῾Υ῟ ῟ῦ, ῟ῦ ῟ῦ, ῟ῦ ῟ῦ. ῟ῦ ἐπιῤῥῆμα θαυμαστικόν· ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, ὀσφραινόμενοί τινος κνίσης.

῾Υάδες. οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἀστέρες.

523 [Κ]῾Υακινθίδες. θυγατέρες ῾Υακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου.

῾Υακίνθινον. ὑπομελανίζον, πορφυρίζον.

῾Υάκινθος. ὄνομα κύριον.

῾Υάλη. ὕαλος. ῾Υαλος ἐστὶν ἀφ᾽ ἧς πῦρ ἅπτουσι. καί φησιν Ἀριστοφάνης·

῾Οπόταν γράφοιτο ἡ δίκη,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματ᾽ ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.

ἔστι δὲ κατασκεύασμα ὑάλου τροχοειδὲς ἠλέκτρου, εἰς τοῦτο τεχνασθέν· ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες καὶ ἡλίῳ θερμήναντες προσάγουσι θρυαλλίδα καὶ ἅπτουσι. τοῦτο οὖν ὁ γέρων πρὸς Σωκράτην διαλεγόμενός φησιν· εἰ ὑφάψαιμι διὰ τῆς ἠλέκτρου, καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γράμματος, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.

῾Υάλιος. πολέμιος. καὶ Ἐνυάλιος.

῾Υάμπολις. πόλις.

῾Υβάδαι. δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος.

῾Υβός. ὁ κυρτός. Καὶ ῾Υβωσις, ἡ κύρτωσις. Καὶ ῾Υβάζειν, τὸ ἐμεῖν. οἱ γὰρ ἐμοῦντες ἀπὸ τῆς βίας κυρταίνειν ἐοίκασιν.

῾Υβρίζειν. ἐπὶ τοῦ αἰσχρῶς διαιτᾶσθαι. ῾Υπέλαβε πονηροὺς ὄντας ὑβρίζειν καὶ ῥᾳστωνεύεσθαι. — ῾Ο δὲ οὐ μάτην ἔζη, ὥς γε ἐμὲ κρίνειν, οὐδὲ μὴν

---

2. ῾Υ῟Υ. ἐπιῤῥ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 896. *Küst.* Gl. om. E. Scripsit *ῦ* duodecies cum A. Gaisfordus. Sed *ἐπιῤῥῆμα θαυμ.* non habet quocum iungatur. Itaque *ῦῦ* quoniam *V. quindecies repetit, senario Comici subiunximus *ῦῦ*, quod solum posuerunt edd. vett. cum Schol., vel potius *ῦῦ*. 3. *τῆς κνίσσης*] *τινος κνίσους* A. V. *τινος κνίσης* B. Deinde *ὡς ὀσφραινόμενος τοῦτό φησι* Schol. 5. ῾Υάδες] Vide Grotium in Arati Phaenom. p. 5. *Küst.* 7. ῾Υακινθίδες] Vide supra v. *Παρθένοι*. *Küst.* Apollod. III, 15. exhibet eorum nomina. Vid. Meurs. Attic. Lectt. IV, 18. Clem. Alex. Strom. IV. poetas dicit laudasse ῾Υακινθίδων εὐψυχίαν. Demosth. Or. Fun. (p. 1397, 18.) Erechthei filias (al. 4. al. 16.) Hyacinthidas appellatas dicit, quod mactatae in colle Hyacinthino *ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων*: vid. supra *Παρθένοι*. Pro patriae salute sunt immolatae, ut filii Lei Atheniensis: vid. supra *Λεωκόριον*. *Reines.* Adde Wessel. in Diod. XVII, 15. 11. ῾Υάλη — ἀφ᾽ ἧς om. V. ap. Gaisf. 12. Ἀριστοφάνης] Nub. 768. ubi sic legitur: *῾Οπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς, Ἀπωτέρω στὰς* etc. *Küst.* 14. ὧδε] *ὧδὶ* A. B. E. *V. Med. 16. τροχοειδὲς*] *τροειδὲς* V. *παχὺ τοῦτο* Schol. vett. edd. pro *ἠλέκτρου, εἰς τοῦτο*. Ubi mox *χρίοντες καὶ θερμαίνοντες. ἠλέκτρου*] Scribendum est *ἢ ἠλέκτρου*. Confer Salmasium in Solinum p. 773. edit. Ultrai. *Küst.* Lenis quidem medela; sed nihil vetabit *ἠλέκτρου* in locum nominis *ὑάλου* sufficere. Ceterum *ἠλέκτρου* Schweiggerus noster de platina satis probabiliter accepit.

4. *ἅπτουσι πῦρ*] *πῦρ* omisi cum A. B. V. Schol. *διαλεγόμενός φησιν*] *φησιν* om. A. V. *τοῦτο οὖν φησίν* breviter Schol. 5. *ἠλέκτρου*] *ὑέλου* Schol. 6. *προσαγάγοιμι*] *προαγάγοιμι* Med. *προσάγοιμι* B. E. Schol. Deinde corrigendum *γραμματέως*. 8. *πολεμικός*] *πολέμιος* A. B. V. E. Lex. Bachm. p. 393. Photius. Lobeckius in Soph. Ai. p. 148. ed. sec. „Ac fuisse etiam qui nomen illud (Ἐνυάλιος) a praepositione compositum crederent, colligas e Suidae testimonio." Mihi videbatur *καὶ ἐνυάλιος* ab homine docto profectum fuisse, qui monstrum vocis *ὑάλιος* animadversum corrigeret. 9. ῾Υάμπολις. *ὄνομα πόλεως*] ῾Υάμπολ°. *πό* A. ῾Υάμπυλος *V. 10. ῾Υβάδαι. δῆμ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Rara huius pagi memoria, quem pauci tituli testentur. *τῆς* om. *V. 11. ῾Υβός*] Confer Nostrum supra v. ῾Ηβός. *Küst.* 12. *Καὶ ῾Υβάζειν* et seqq. om. A. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* B. V. E. 16. *῾Ο δὲ οὐ μάτην*] Aeliani an Damascii? *Hemst. Valck.* Mihi Damascii sensum ipsa loci conclusio redolere videtur. Novissimas voces repetiit v. *Μαστεύων*. *ὥς*] *ὅς* V.

῾Υ῟. Adverbium admirantis. eo consuevimus uti, cum nidorem olfacimus. ῾Υάδες. Suculae, stellae in tauri cornibus. ῾Υακινθίδες. Hyacinthi Lacedaemonii filiae. ῾Υακίνθινον. Subnigrum, purpureum. ῾Υάκινθος. Nomen proprium. ῾Υάλη. Vitrum. ῾Υαλος item dicitur instrumentum, quo ignis accenditur. Aristophanes: *Cum lis mihi intentabitur, huc e longinquo consistens ad solem litteras delebo litis meae.* est autem instrumentum rotundum, ex vitro vel electro factum et hos in usus confectum: quod oleo inungunt, deinde ad solem calefacto admovent ellychnium, et sic ignem accendunt. hoc igitur senex cum Socrate colloquens dicit: si ope electri ignem accendero, eumque tabellae, in qua scripta est lis, admovero, litteras dicae abolebo. ῾Υάλιος. Bellicus. hinc Enyalius. ῾Υάμπολις. Nomen urbis. ῾Υβάδαι. Pagus est tribus Leontidis. ῾Υβός. Gibbosus. Et ῾Υβωσις, curvitas. Et ῾Υβάζειν, vomere. qui enim vomunt, propter contentionem se incurvare videntur. ῾Υβρίζειν. Flagitiosam vitam agere. *Existimavit eos, quod essent mali, flagitiose vivere et otio indulgere. — Ille vero*

ὡς οἱ πολλοὶ ἐπὶ τραπέζας κεκυφέναι καὶ ἐμπίπλασθαι καὶ ὑβρίζειν σπεύδων, ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι μαστεύων ὑφ' ἡγεμόνι θεῷ.

Ὑβρίζοντες. σκιρτῶντες. Ἡρόδοτος.

Ὑβρις. ὑπόβαρός τις οὖσα· ἢ παρὰ τὸ ὕειν βάρος.

Ὑβρις φυτεύει τύραννον· ὕβρις, εἰ πολλῶν
ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἃ μὴπίκαιρα μηδὲ συμφέροντα.

διὰ τῆς ὕβρεως, φησίν, ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. καὶ ὅταν φησὶ πολλὰ διαπράξηται, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει, διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς. τοῦτο γὰρ σημαίνει τό,

ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ'
ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν.

Παίδων μὲν γάρ οἱ γεγονότων ὕβρεις διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν· ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. Εὐνάπιός φησι περὶ Καρίνου βασιλέως.

Ὑβρις. ἢ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ Περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· Καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν ὅτι μὲν αἰκίαν χρημάτων ἔστιν μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν;

Ὑβρίσασιν. ἐξαμαρτήσασιν αἰσχρῶς. Ἔνθα καὶ στρατιώταις ἔξω τοῦ προσήκοντος ὑβρίσασιν ἐπέθηκε δίκην· ἐλάττων δὲ ἦν ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος.

Ὑβρισεν οὐχ ὁ πατάξας, ἀλλ' ὁ ἐπιπλήξας καὶ ὀνειδίσας. Καὶ σύνταξις· Ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ πρὸς ὕβρεως τιθέμενος, ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπέπιστευτο τὴν στρατείαν. Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
(ἀντὶ τοῦ ἀλαζονεία)
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' οὐχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο;

Ὑβριστάς. τοὺς θρασεῖς καὶ λοιδόρους.

Ὑβριστις. ἡ ὕβρις καὶ ἡ ἀτιμία.

Ὑβριστότερος. Ξενοφῶν· Οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται οἱ μὲν ἀγαθοὶ πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται, οἱ δὲ πονηροὶ πολὺ ὑβριστότεροι. Καὶ αὖθις· Οὐδὲν ὑβριστικώτερον ὄχλου πρὸς ὀργὴν καὶ παρανομίαν ὁρμήσαντος.

---

1. ἐπὶ] ἐς B. V. Mox ἐπιμπλᾶσθαι B. ἐμπιπλᾶσθαι *A. V. 4. Ἡρόδοτος] Gl. IV, 129. Deinde cum *A. et Küstero delevi: Ὑβρίζω. αἰτιατικῇ. 5. ὑπὸ βάρος] Scribendum potius est ὑπόβαρις, una voce. Ceterum etymologia haec vocis ὕβρις inepta est et ridicula. Küst. ὑπόβαρός A. B. *V. 7. Ὕβρις φυτεύει τύρ.] Sophocl. Oed. R. 873 — 877. 8. ὑπερπλησθῇ μάταν, ἃ μὴ ᾽πίκαιρα] ὑπερπληθῆ μηχαναῖ μὴπίκαιρα A. V. (μὴπίκερα *V.) 10. φησίν] φύεται καὶ Schol. Soph. Ubi deest καὶ ante ὅταν. 11. μεγάλην ἀνάγκην] μεγάλα Schol. 16. Παίδων μὲν γάρ οἱ γεγ.] Confer Nostrum supra vv. Ἐγκύκλιον et Καρῖνος, ubi eadem leguntur. Küst. οἱ] εὖ Toupius, praeeunte Wolfio. 17. ἐνομίσθησαν] ὠνομάσθησαν A. Deinde τὸ restituas ante τοιαῦτα. 18. Εὐνάπιος] Fr. 4. Nieb. p. 100. 20. Ὕβρις] Vid. Herald. adv. Salmas. p. 117. et p. 122. Gaisf. Repetiit haec Etym. M. Cf. Zon. p. 80. et Lex. Rhet. p. 355.

8. Καὶ σύνταξις] καὶ συν$^{τ'}$ A. V. Addidit Gaisfordus: eaque non dubium quin spectent ad formulam πρὸς ὕβρεως. 10. τὴν στρατείαν] τῇ στρα^{τ} V. τῇ στρατείᾳ B. E. Med. Accusativum reposuit Portus. Porro dubitare licet an στρατιὰν reponendum sit. Ἀριστοφάνης] Ran. 21. Küst. 11. ὕβρις] ὕβρεις A. V. ὕβρις inter vss. *A. ὕβρις *V. 12. Haec omisit Küsterus, qui sub gl. finem tacite posuerat: Τρυφή. ἀντὶ τοῦ ἀλαζονεία. 13. μὲν ὢν] ὢν om. A. B. V. E. 14. οὐχῶ] ἠχῶ B. E. Sub finem cum A. B. V. E. delevi, μὴ δ' ἄχθος φέρῃ. Quae fides librorum tuetur sub v. Ὄχημα. 16. Ὑβριστάς] Sine dubio ex ς

Rom. I, 30. Ernest. 17. Ὕβρις. Τίς] Ὑβρις· ἡ A. V. E. Ὕβρις. ἡ B. Ὕβρις τίς. ἡ ὕ. Med. Ordo verborum poscit Ὑβριστὴς vel Ὕβριστις in capite gl. Et sic H. Stephanus T. L. G. III. p. 1718. D. „Suidae ὕβριστις est substantivum nomen: exponit enim ἡ ὕβρις καὶ ἡ ἀτιμία." Conf. Etymol. M. p. 774, 21. Gaisf. Vocabuli tamen fidem desideramus. 18. Ὑβριστότερος] Ὑβριστότατος μακρῷ supra in Μακρῷ. Hemst. Vide disputationem Lobeckii Paralip. gr. Gr. p. 40. sq. Ξενοφῶν] Cyrop. V, 5, 41. Ἀμελεῖσθαι δὲ δοκοῦντες κτλ. ἀμελεῖσθαι] ἀμελήσασθαι V. 21. Οὐδὲν ὑβριστ. ὄχλου] Imitatio vel recordatio loci Herodot. III, 81. quae facit ad commendandam illius scripturam ὑβριστικώτερον. 22. ὁρμήσαντος] ὀργήσαντος V.

---

non temere, meo quidem iudicio, vivebat, neque ut vulgus mensis imminere neque cibis se replere studebat aut iniuria quemquam afficiebat, sed in scientia proficere duce deo conabatur. Ὑβρίζοντες. Saltantes. Herodotus. Ὕβρις. Quasi quae sit ὑπόβαρος, vel quod pondus irriget. *Iniuria gignit tyrannum, iniuria, si multis temere se replevit, quae nec sunt opportuna neque utilia.* per iniuriam, inquit, renovatur tyrannus, qui postquam multa fecit insolenter, in magnam necessitatem incidit, per iniuriam elatus. hunc enim sensum habent verba illa, *culmen escendens praeruptam in necessitatem irruit.* — *Puerorum enim nobilium subagitationes propter rei frequentiam ne criminum quidem loco habebantur: sed quotidianum ipsi erat et familiare huiusmodi flagitia admittere.* Eunapii verba de Carino Imperatore. Ὕβρις. Iniuria cum contumelia et petulantia coniuncta. αἰκία vero verbera tantum significat. Lysias in oratione de verberibus adversus Isocratem: *Quis autem vestrum ignorat, verbera pecunia tantum aestimari posse; eos autem qui contumeliam exercuisse videantur, licere vobis morte multare?* Ὑβρίσασιν. Illis qui foede peccaverunt. *Tunc etiam militibus, qui praeter decorum contumeliose egerant, poenam irrogavit. poena tamen iusto levior erat.* Ὑβρισεν. *Contumelia afficit non qui verberavit, sed qui verbis corripuit et increpavit.* Structuram observa in his: *Ille autem vehementer indignabatur, et insignem in contumeliam vertebat, quod expeditio non ab initio ipsi commissa fuisset.* Et Aristophanes: *Enimvero contumelia haec est et ludibrium ingens, quod ego Bacchus, filius Stannii, pedibus ingredior et laboro, hunc autem vehi sino, ne defatigetur.* Ὑβριστάς. Insolentes et contumeliosos. Ὕβριστις. Contumelia et ignominia. Ὑβριστότερος. Insolentior. Xenophon: *Milites cum se negligi putant, si boni sunt, animum magis demittunt; sin vero mali, longe petulantiores evadunt.* Item: *Nihil insolentius plebe ad iram et iniuriam incitata.*

Ὑγεία. οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τό, τίς ὁ ζητῶν, ὄνομα ἢ ὑγείαν ἤ τι τοιοῦτον. καὶ ὁ Ἔποψ ἔφη· Τίνες οἱ ζητοῦντες; οἱ δὲ ἔφασαν,

Οἱ δώδεκα θεοὶ εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε.

Ὑγεία. διττή ἐστιν· ἡ μὲν ἐν τῷ ἰατρῷ, ἡ δὲ ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι. καὶ ἡ ἐν τῷ ἰατρῷ ποιητικὴ ἐστι τῆς ἐν τῷ σώματι· οὕτω καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις ἐκ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τάξεως γέγονε. τὸ δὲ ὑγιεινὸν πολλαχῶς λεγόμενόν ἐστιν. ὑγιεινὸν γὰρ τὸ ποιητικὸν ὑγείας, ὡς τὸ φάρμακον· τὸ δὲ φυλακτικόν, ὡς ἡ δίαιτα· τὸ δὲ σημαντικόν, ὡς χρῶμα, σφυγμός, εὔπνοια, οὖρα.

Ὑγεία Ἀθηνᾶ. ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ Ὑγεία καλεῖται καὶ Νίκη καὶ Ἵππία καὶ Ἐργάνη.

Ὑγιασθείς. Ὁ δὲ ὑγιασθεὶς τοῦ τραύματος.

Ὑγιαίνω.

Ὑγιές. λυσιτελές, ὠφέλιμον. Τῆς πόλεως ἐπ᾽ οὐδὲν ὑγιές. Φιλοκτήτης·

Ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ᾽ ἐλεύθερον φρονῶν·
οἷά μ᾽ ὑπῆλθες, ὡς μ᾽ ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ᾽ ἀγνῶτ᾽ ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ᾽ ἐμοῦ.

Ὑγιέστερος. ὥσπερ καί, Ὑγιέστερος Κρότωνος. πολλοὶ γὰρ Κροτωνιᾶται ἀσκηταί. καὶ Ὑγιέστερος κολοκύντης.

Ὑγιέστερος κρότωνος. ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων ἡ παροιμία. ἀπὸ τοῦ ζῴου τοῦ κρότωνος. λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς καὶ μηδὲν ἔχον σίνος.

Ὑγίεια τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον.

Ὑγεία ἐστὶ συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων, ἃ ἐστι θερμότης, ψυχρότης, ὑγρότης, ξηρότης. Καὶ Ὑγιεινός, ὁ ὑγιής. καὶ ἐπίρρημα ὑγιεινῶς.

Ὑγιής. ὑγρὴς τις ὤν, ὁ δίνγρος καὶ ζῶν. ἀλίβαντες δὲ οἱ νεκροί· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, ἤγουν ὑγρασίαν.

Ὑγρὰ κέλευθα. τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

Ὑγραίνω.

Ὑγρός. ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς, καὶ ὁ

---

1. Ὑγεία. οἰωνιζ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 95. *Küst.* εὐθὺς οἰωνιζόμενοι Schol. 2. ὄνομα] Supple ex Scholiasta, θεοῦ τινος ὄνομα. *Küst.* ὑγίειαν] ὑγείαν A. E. Schol. 4. ἤξουσιν] Apud Aristophanem hodie minus recte legitur εἴξασιν. *Küst.* Rectum εἴξασιν A. Dubitationem librariorum arguit Schol. τὸ δὲ εἴξασιν ἢ ἐοίκασιν ἢ παρεγένοντο. 5. ἰατρῷ] ἰατρικῷ A. V. ap. Gaisf. Quorum *A. non hoc loco sed infra ἰατρικῷ. 9. τῶν πολλαχῶς] πολλαχ A. πολλαχοῦ *V. Porro λεγόμενον ἐστιν *A. Quare mutavimus editum τῶν π. λεγομένων ἐστίν, quamvis minime spernendum et aliis locis (vide vel v. Τόπος) munitum. 10. ὑγείας] ὑγιείας A. 12. εὔπνοια] εὔπνοια, εὐχροια V. 13. Ὑγεία Ἀθηνᾶ] Ex Harpocratione. *Küst.* Ὑγίεια A. Ὑγείας Ἀθηνᾶς etiamnum legitur apud Plut. Pericl. 13. quod ab editoribus Pausan. I, 23, 5. novissimis est correctum. τῆς Ἀθηνᾶς] τῆς omisi cum A. *V. Harp. et Photio. 14. Ἵππία] ἱππεία A pr. et Photius, quibus non suffragatur glossa Ἱππεία Ἀθηνᾶ supra post v. Ἱπί locata. 17. Sub glossae finem omisi cum A. B. V. τὸ ὑγιάζω. μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ. 19. ἐπ᾽] Opinor ἔστ᾽ vel ἐστίν. Φιλοκράτης] Scribe Φιλοκτήτης. Quae enim sequuntur, sunt verba Sophoclis in Philoct. 1006. ut Portus monuit. *Küst.* φιλοκτ A. Mox φρενῶν Med. 21. οἷος] οἷα A. B. V. E. Med. Monuit Hermannus in Retractatt. adnott. in Soph. Philoct. p. 15. esse refingendum, οἳ᾽ αὖ μ᾽ ὑπῆλθες, ὅς μ᾽ ἐθ. Mox ἐθήρασας V.

2. ἀνάξιον μὲν] μὲν om. A. V. E. Med. 3. Ὑγιέστερος] Supplendum Ὑγιέστερος ὄμφακος· παροιμία cum Photio. 4. πολλοὶ . . . ὑγιέστερος κρότωνος om. A. 5. κολοκύνθης] κολοκύντης V. E. Photius, cum v. Κολοκύντη sive Demetrio de elocut. 127. 162. Proverbium Epicharmi ac Sophronis usu celebratum tractat Meinekius Exercitatt. in Athen. I. p. 7. 6. Ὑγιέστερος κρότωνος] Confer omnino Nostrum supra v. Κρότωνος ὑγιέστερος. *Küst.* Sunt Zenobii VI, 27. verba. 10. Ὑγίεια τῶν ἀνθρ.] Vide Athen. lib. XV. c. ult. et ibi Casaubonum: itemque Nostrum supra v. Ἀρχίας Συρακούσιος. *Küst.* 12. Corrige Ὑγίεια. 14. ἐπιῤῥηματικῶς] ἐπίῤῥημα A. i. e ἐπίῤῥημα. Desunt καὶ ἐπ. ὑγ. V. 16. δίνγρος καὶ ζῶν] Schol. Hom. Od. ζ'. 201. a Gaisf. allatum: Διερός. ζῶν ἐῤῥωμένως καὶ ἐκμάδος μετέχων. τὴν μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸν δὲ θάνατον ψυχρότης καὶ ξηρασία. ὅθεν καὶ ἀλίβαντες οἱ νεκροὶ λιβάδος μὴ μετέχοντες. 17. ἀλίβαντες δὲ οἱ νεκρ.] Vide Nostrum supra h. v. *Küst.* Et uberiorem Etymologicorum sermonem. δὲ om. A. V. Itaque videtur καὶ ante ἀλίβαντες excidisse. 19. Ὑγρὰ κέλευθα] Il. ά. 312. 20. Om. vulg. Tuetur *V. 21. εὐκατάφορος] εὐκαταφερὴς Hesychius, ubi quaedam Albertius. Sed καταφερὴς reponi iubet scriptura MS. in v. Ὑγρὸν ἔλαιον a Schowio prolata. καὶ ὁ om. Photius. εὐκατάφορος, ὁ εἰς τὰς ἡδονὰς ῥευματιζόμενος Zon. p. 1761.

Ὑγεία. Boni ominis causa interroganti, Quis me quaerit? sic respondebant, ut nomen alicuius dei vel bonam valetudinem vel tale quid appellarent. idcirco Epops dicit: *Ecquis me quaerit?* cui respondent: *Duodecim dii te perditum veniunt.* Ὑγεία. Duplex est sanitas: una in medico, altera in corpore quod sanatur. iam quae est in medico, efficiens est eius quae est in corpore. sic etiam rerum ordo, qui est in mundo, profectus est ab ordine, qui est in opifice. salubris autem notio varia significat. nam salubre dicitur aliud, quod sanitatem efficit, ut medicamentum; aliud, quod eandem conservat, ut ratio victus: aliud, quod eius est signum, ut color, pulsus arteriarum, commoda spiratio, urina. Ὑγεία Ἀθηνᾶ. Sanitas cognomen est Minervae. nam et Sanitas et Victoria et Equestris et Ergane dicitur. Ὑγιασθείς. *Ille vero cum ex vulnere convaluisset.* Ὑγιαίνω. Ὑγιές. Sanum, utile. *Cum nulla reipublicae utilitate.* Philoctetes: *O hominem nihil sinceri, nihil liberale sentientem! quibus artibus me fefellisti! ut me circumvenisti, fraudi tuae praetexens puerum istum mihi ignotum, qui te quidem indignus, me vero dignior est.* Ὑγιέστερος. Salubrior uva. ut, *Sanior Crotone.* multi enim Crotoniatarum athletae erant. et, Sanior cucurbita. Ὑγιέστερος κρότωνος. Crotone sanior. de hominibus valde sanis proverbium hoc dicitur: ab animali crotone. etenim totum est laeve, sine fissura et prorsus innoxium. Ὑγίεια τῶν ἀνθρ. Sanitas humanorum bonorum pulcherrimum est. — Sanitas est iusta proportio primarum corporis facultatum, quae sunt calor, frigus, humiditas, siccitas. Et Ὑγιεινός, sanus. et adverbium ὑγιεινῶς. Ὑγιής. Quasi dicas ὑγρής, i. e. humidus et vivus. contra quam ἀλίβαντες dicuntur mortui, quod nullum habent humorem. Ὑγρὰ κέλευθα. Viam per mare. Ὑγρός. In

ῥευματιζόμενος.

Ὑγρῶς. Ὑγρῶς γὰρ κραδαινομένη καὶ τοῖς ποσὶ χαμαιπετής, εὔστολος γινομένη, ἐνίκα πάντας τοὺς τῶν θαυματοποιῶν ἐξηγουμένους· φωνήν τε ἔχουσα ἡδεῖαν καὶ ταύτην μετὰ τέχνης ἀφιεῖσα οὐδενὸς τῶν ἐπ' ἄσμασι θαυμαζομένων ἐκρίθη δευτέρα. ἅτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας, ἀκκιζομένη σὺν καιρῷ καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα, ἑαυτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ εὐκαταφρόνητον οἶσεν, ἐκεῖνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τῶν τῇδε. Καὶ αὖθις· Πρὸς γὰρ τὰς δωρεὰς ἦν ὑγρὸς καὶ καταφερής, πρὸς δὲ τὰς εἰσπράξεις βαρύς τε καὶ συντεταμένος.

Ὑγρότης. ἁπλότης καὶ ἀφέλεια.

Ὑδάσπης. ποταμός.

Ὑδατηγὸς ἀνήρ. ὁ ἀντλῶν.

Ὑδατίδες. σταγόνες.

Ὑδάτιον. νᾶμα.

Ὑδέουσιν. ᾄδουσι, λέγουσιν.

Ὕδω. τὸ ᾄδω.

Ὑδειν ἔοικεν. ὑμνεῖν.

Καὶ Ὑδέοιμι, ἀντὶ τοῦ ὑμνοῖμι.

Αἴθρην τὴν εὔτεκνον ἐπαγρομένης ὑδέοιμι.

Ὑδερος.

Ὑδερῶν. ὑδροπιῶν.

[Ὑδδειν ἔοικε. ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖν.

Ὑδη. πόλις.]

Ὑδας. τὸ ὕδωρ. ἡ δοτικὴ ὕδει.

Ὕδωρ. ὅτι τὸ ὕδωρ ἢ παντελῶς ἄχυμον, ὡς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ, ἢ ἐγγὺς ἄχυμον. ἔχει μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικήν· διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ, ὃς ἂν πλησιάσῃ αὐτῷ.

Ὕδωρ ἀντιλογίας. ἀπὸ τοῦ πράγματος ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο. εἰς Μερρὰν γὰρ ἐλθόντες καὶ πικρὸν εὑρόντες τὸ ὕδωρ κατὰ Μωσέως ἐβόησαν, καὶ τοῦ Θεοῦ κατελάλησαν. λέγει δέ, Ὅτι διήλεγξά σου παρ' ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχάριστον γνώμην. 526

---

2. Ὑγρῶς κραδαινομένη, καὶ τ.] Fragmentum hoc esse Aeliani discimus ex ipso Suida supra vv. Ἀκκιζόμενος et Κρίσεως. Küst. γὰρ addit A. 3. χαμαιπετής] Legendum accentu mutato χαμαιπέτης. Hemst. χαμαιπετὲς B. V. Credo tamen compendio syllabae novissimae hos codices, item ut in A. observavi, expressisse χαμαιπετῆς. Ceterum singularis est huius adiectivi notio. 5. οὐδενὸς] οὐδενὸς τῶν — θαυμαζομένων in Ἀκκιζόμενος. Hemst. τῶν intra uncos inseruit Gaisf. Dein ἐπάσμασι *A. θαυμαζομένων A. B. V. θαυμαζομένου E. Edd. vett. Paulo post ἅτε δὲ refingendum aut ἅτε δὲ δή. 9. αὐτῇ] Vid. Οἶσεν. Hemst. ἑαυτῇ gl. superior cum A. B. V. E. 11. Πρὸς γὰρ τὰς δωρ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Αὐτοαπλότης. Küst.

13. συντεταμένος] συντεταγμένος V. συντεταμμένος *V. 14. ἀφέλεια] ὠφέλεια Photius. 15. ὄνομα ποταμοῦ] πο *A. Id restitui. 16. Ὑδατηγὸς ἀνήρ] Vide supra v. Ἱμαῖον ἅσμα. Küst. 18. Ὑδάτιον] Plato Phaedr. p. 229. A. Gaisf. 19. Haec glossa cum continua debebat copulari.

1. τὸ ᾄδω] τὸ λέγω καὶ ᾄδω V. ὕδειν] ὕδδειν et mox ὑδδέοιμι A. B. V. E. [immo ὑδέοιμι *A. Porro ὕδδειν bis Med.] ὑμνεῖν post ἔοικε inserit V. Etymolog. Gud. p. 539, 56. Ὕδειν σημαίνει τὸ ὑμνεῖν — καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ὑδειν· Ὕδειν ἔοικε τὴν φορέζουσαν κόρην. Gaisf. Adde Bastium in Gregor. Cor. p. 241. De hoc Callimachi dicto vide Naekium in Musei Rhen. Vol. II. p. 532. sive in Opusc. II. p. 273. eundemque de Choerilo p. 183. Porro senarius ille recurrit in Io. Damasceni hymno pentecost. XXVI. Ceterum ὑμνεῖν inserui: cf. glossam inferiorem Ὕδδειν ἔοικε. 4. Αἴθρην τε] Αἴθρην τὴν A. B. V. E. Quod Toupius occuparat, qui versum ab Callimachi Hecale repetendum vidit II. p. 291. III. p. 181. cum Ruhnkenio, coll. Hymno Iov. 76. ἐπ' ἀγρομένοις] ἐπαγρομένης A. ἐπ' ἀγρομένης B. V. E. Malim ἐν ἀγρομένῃς. Interim reposui scripturam libri A. Tum ὑδδέοιμι V. Ceterum v. Naekii Opusc. II. p. 249. 5. Ὕδερος] Pindar. Schol. p. 193. Toup. MS. 6. Ὑδερῶν caput gl. om. E. Ubi Ὑδριῶν recte Oudend. in Thom. M. p. 864. cui modeste repugnat Piersonus in Moer. p. 377. neque opes novas pro vulgata protulit Lobeckius in Phryn. p. 80. ὑδροπιῶν] Idem mendum redit in v. Ὑδροπιῶντες ante v. Ὑδρωψ. ὑδροποιῶν B. ὑδρωπιῶν Photius et Hesychius. 7. ἔοικε addiderunt B. V. Vide supra v. Ὕδω. 8. Ὑδη] Deest gl. A. Item gl. Ὑδδειν omisit A. quem silet Gaisf. Utramque glossam notavi. Ὑδη spectat ad Il. υ. 385. ὄνομα πόλεως] πο$^{\lambda}$ vel πόλις *V. E. 9. καὶ τῷ ὕδει ἡ δοτική] ἡ δοτικὴ ὕδει A. Spectat ad Hesiod. Opp. 61. Cf. Choerob. Gaisf. p. 384. et Eustathius in Spicilegii Romani T. V. p. 315. 10. ὅτι Gaisf. cum *V. 11. μέντοι] μέν τι A. 13. ὃς ἂν] ὃς A. B. *V. Post hanc glossam omisi tres versiculos onirocriticos: Ὕδωρ βλίζον κάτωθεν, ἐχθροὺς μηνύει. Ὕδωρ διανγὲς ἐκπίνειν, χρηστὸν τόδε. Ὕδωρ πίνων πηλῶδες, ἐν λύπαις ἔσῃ. „Ὕδωρ βλ.] Sunt tres versus ad somniorum interpretationem pertinentes, qui leguntur etiam apud Astrampsychum. Ceterum in versu primo pro βλίζον metri gratia scribendum est βλύον, ut habet Astrampsychus. In versu secundo ἐκπιεῖν, pro ἐκπίνειν. Syllaba enim paenultima in ἐκπίνειν longa est, at in ἐκπιεῖν brevis. In versu tertio itidem metri gratia legendum est πιὼν pro πίνων." Küst. Deest vs. A. V. Gaisf. Qui hunc solum uncis notavit. Sed *A. duos priores in marginem glossis finitimum, tertium in marginem infimum, praefixis λύσις ὀνείρου, coniecit. Ceterum pro πηλῶδες habent ὑλῶδες A. B. E. h. e. ἰλυῶδες. 14. Ὕδωρ ἀντιλογίας. ἀπὸ τοῦ πρ.] Ex Theodoreto in Psalm. LXXX, 8. p. 724. Küst. 16. καὶ Μωσοῦ κατεβόησαν Theodor.

---

voluptates proclivis, item fluxionibus obnoxius. Ὑγρῶς. *Molliter corpus iactans et pedibus humi volitans atque pulchre vestita praestigiatorum principes superabat: cumque voce esset suavi, quam etiam arte adiuvaret, nulli eorum qui cantu excellebant secunda habebatur. eadem in deliciis amoris minime rudis, tempestive dissimulans desideria, et virum in aemulos callide irritans sibi quidem divitias compararit non contemnendas, illum vero paulatim amore tabescentem vita privavit.* Item: *Etenim ad largitiones pronus erat et proclivis, in exigendis autem pecuniis durus et acerbus.* Ὑγρότης. Raritas soli, et simplicitas. Ὑδάσπης. Nomen fluvii. Ὑδατηγὸς ἀνήρ. Qui aquam haurit. Ὑδατίδες. Guttae. Ὑδάτιον. Exiguus rivus. Ὑδέουσιν. Canunt, celebrant. Ὕδω. Cano. *Canere iuvat.* Et Ὑδέοιμι, celebrem. *Aethram, quam prole beatam in mulierum frequentia celebraverim.* [Ὑδδειν ἔοικε. Celebrare iuvat. Ὑδη. Nomen urbis.] Ὕδος. Aqua, dativus ὕδει. Ὕδωρ. Aqua vel omnino saporis expers est, ut medicis videtur, vel propemodum saporis expers. ita autem comparata est, ut omnes sapores recipere possit. quare quovis imbuitur sapore, qui eam attigerit. Ὕδωρ ἀντιλογίας. Aqua contradictionis. ab re locus nomen accepit. nam cum Merram venissent et amaram aquam invenissent, contra Moseu clamarunt et Deo oblocuti sunt. dicit igitur: *Ingratum animum tuum ad aquam illam coargui.*

Ὕδωρ αὐτοπαγές. τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

[Ὕδωρ βορόν, καὶ ἀγρυπνίη βορόν. λέγει οὖν ὅτι τὸ ὕδωρ οὐκ ἐν τοῖς πυρέττουσι μόνον ἐστὶ τρόφιμον, ἀλλὰ κἂν τοῖς ἀγρυπνοῦσιν.]

Ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις. τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

Ὕδωρ διαπορευόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐσκεδασμένον καὶ παντελῶς ἄχρηστον.

Ὕδωρ παραῤῥέει. ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.

Ὕδρα. ἐννεακέφαλος ὄφις.

Ὕδραν τέμνειν. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται. ἱστορεῖται γὰρ ὕδρᾳ τῇ ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας.

Ὕδραν τέμνεις. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται· παρ' ὅσον Ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ἀναδιδομένων αὖθις πλειόνων κεφαλῶν.

Ὑδρεύειν. ποτίζειν.

Ὑδρεία. τὸ ὑδρεύεσθαι. ὑδρία δὲ τὸ ἀγγεῖον.

Ὑδρηλόν.

Ὑδροπικός. καὶ Ὑδροπότης, καὶ Ὑδροποτεῖν.

Ὑδροῤῥόα. τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται· ἢ ὁ στενὸς τόπος. Ὑδροῤῥόα καὶ ἡ ὕφαλος πέτρα. λέγεται δὲ καὶ ὑδρόῤῥοια. Οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδροῤῥόας συνωθοῦντες αὐτοὺς διὰ τούτων ἐσώζοντο πρὸς τὰς ναῦς.

Ὑδροστάσιον. λίμνη μικρά. Παραμειψάμενοι τὸ μέγα τοῦτο ὑδροστάσιον ἀφίκοντο ἐς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ Κωφὴν ποταμός.

Ὕδρου. ὄφεως. 527

Ὑδροφόρια. ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν ἐπὶ

---

2. αὐτομάτας] αὐτομάτους A. ex em. 3. Ὕδωρ βορόν] Vide supra v. *Βορόν. Küst.* ἀγρυπνίην] Leg. ἀγρυπνίη. Hippocratis est Ἐπιδ. VI. §. 4, 18. *Hemst.* ἀγρυπνίη V. ubi art. in marg. Ὕδωρ — λέγει οὖν om. A. qui reliqua habet in marg. Totam glossam uncis notavi, cui nihil videtur relinqui posse praeter observationem Ὅτι τὸ ὕδωρ κτλ. 5. τρόφιμον] χρήσιμον E. qui τρόφιμον inter vss. 6. καλὸν οὐ τέκοις ἔπος] χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις A. B. V. E. Photius, Athenaeus II. p. 39. C. Vid. Iacobs. in Anthol. Pal. XIII, 29. p. 793. *Gaisf.* Accedit Demetrius Halicarn. ap. Zenob. VI, 22. Versum Cratini nescio quo auctore Meinekius Com. II. p. 119. scripsit: Ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι (τέκοις) σοφόν. 9. Ὕδωρ διαπορευόμενον] Respexit Suidas ad Ps. LVIII, 6. Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον. *Toup.* Ex Ps. LVII, 8. cum explicatione Theodoreti. *Ernest.* Sub gl. finem omisi *Ἀαβίδ* cum V. *Ἀᾶδ* A. in marg. Huic et continuae gl. margo A. ascripsit *παροιμία.* 11. παραῤῥέει] παραρέη Photius. 12. σπουδάζειν] σπουδάσειν A. Photius. Eandem sententiam aliis verbis amplificavit Zenob. VI, 24. auctore Cratino, sed acumine praestat explicatio Suidae. ῥέοντα πλοῖα] Cf. v. *Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον.* In fine corrigendum ὀκνησόντων. 13. Huic glossae ante Gaisf. subiiciebantur: *Καὶ παροιμία· Ὕδωρ μένει. ἔστιν ἐν τῷ Ἀναπολεῖ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούντων.* Coniecit A. in marg. (καὶ et οὖν om. *A.) In V. (παροιμία praemisit *V.) Ὕδωρ μένει. εἴρηται ἐπὶ τῶν μάτην (ἀνήνυτα *V.) πονούντων.* 14. Vide annot. in v. Ὕδρου. 15. Ὕδραν τέμνειν] Plato Republ. p. 269. [IV. p. 426. E.] Euseb P. E. p. 730. *Toup.* MS. παροιμία margo A. 16. ἐν Λέρνῃ] τῇ ἐν Λέρνῃ A. B. V. Photius. 18. κελεῦσαι] κελεύσειν B. E. qui mox ἐπιτέμνειν pro ἐπικαίειν. 19. κεφαλάς] τεμνομένας A. V. Photius. 20. Ὕδραν τέμνεις] Similiter Schol. Plat. p. 403.

5. V. Zon. p. 1762. et Herod. Epimer. p. 222. ὕδρευσις explicatio Schol. Apollon. IV, 1767. 6. Ὑδρηλόν] Arrian. Ind. p. 586. *Toup.* MS. 7. καὶ om. *V. καὶ Ὑδροποτεῖν] Haec verba om. V. Addunt B. E. Med. et A. in marg. καὶ ζήτει (ἔστιν Med.) ἐν τῷ Αἱματοπώτης. Sed *Αἱματοπότης* *A. Med. 9. Ὑδροῤῥόα. τὸ μέρος τῆς στεφ.] Eadem etiam leguntur apud Schol. Aristoph. Acharn. 922. 1181. *Küst.* Polybii IV, 57. addit Toupius. Cf. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 379. 13. πρὸς] εἰς Schol. 15. Παραμειψάμενοι τὸ μ.] Haec sunt verba Menandri in Excerpt. Legatt. p. 109. *Küst.* Ed. Nieb. p. 301. 16. ἐς ἐκείνας τὰς λ. Menander. 19. Ὕδρος, ὕδρου, ὄφις] Ὕδρου. ὄφεως A. Phot. Lex. Bachm. p. 393. Ὕδρου agnoscit Hesychius. ὄφεως item V. Ὕδρος om. *V. Sub gl. finem cum A. omisi: Ὕδρα γὰρ ἐννεακέφαλος ὄφις. Vide supra gl. Ὕδρα. Ubi γὰρ om. V. 20. Ὑδροφορία Edd. Haec Calendis Martiis celebrata fuisse colligitur e Plutarchi Sulla c. 14.

Ὕδωρ αὐτοπαγές. Aqua in templis congregata. vel aqua vivos fontes habens. Ὕδωρ βορ. Aqua edax, item vigilia edax. dicit aquam non solum in febribus, sed etiam in vigiliis alendi vim habere. Ὕδωρ δὲ πίν. *Aquam vero bibens nemo componat bonum carmen.* est pars epigrammatis, quod alii Asclepiadis, alii vero Theaeteti esse dicunt. Ὕδωρ διαπ. Aqua praefluens. id est, quae dispergitur et prorsus inutilis est. Ὕδωρ παρ. *Aqua praeterfluit.* de iis dictum qui pollicentur se totis viribus laboraturos esse: ut etiam rimosa navigia conscendere velint. Ὕδρα. Serpens novem habens capita. Ὕδραν τέμνειν. Hydram secare. dicitur de rebus quae factu difficillimae sunt. ferunt enim Herculem cum hydra Lernaea, quae centum habebat capita, pugnantem, cum vicem capitum amputatorum plura renascerentur, iussisse Iolaum amputata capita adurere. Ὕδραν τέμνεις. Hydram secas. dicitur de rebus quae factu sunt difficillimae. Hercules enim hydrae capita amputans parum profecit, quod plura capita subinde renascebantur. Ὑδρεύειν. Rigare. Ὑδρεία. Aquatio. at ὑδρία, vas aquarium. Ὑδρηλόν. Ὑδροπικός. Et Ὑδροπότης, et Ὑδροποτεῖν. Ὑδροῤῥόα. Canalis, per quem aqua pluvia collecta effluit. vel angustus locus. Ὑδροῤῥόα item vocatur petra sub aquis latens. dicitur etiam ὑδρόῤῥοια. *Illi vero cum in canales aquae pluviae se mutuo truderent, per hos ad naves evaserunt.* Ὑδροστάσιον. Parva palus. *Cum magnum istud stagnum praeterissent, pervenerunt ad paludes, in quas Cophen fluvius immixtus sese effundit.* Ὕδρου. Serpentis. Ὑδροφό-

τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος.

Ὑδροχεῖα. δεξαμεναί. Ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἐπεσκεύασε καὶ ὑδροχεῖα ἐπενόησεν.

Ὑδροπιῶντες. νοσοῦντες. ὑδροποτοῦντες δέ.

Ὕδρωψ. ἡ νόσος.

Ὕαινα. θηρίον.

Ὑέ. ἀπειλὴ βραδυνόντων καὶ ἀνοιγνύναι κελευόντων. καὶ γὰρ ὗεν, ἀντὶ τοῦ ἔβρεχεν.

Ὑέλιον. καὶ Ὕελος. καὶ Ὑέλινον.

Ὑετός. τὸ ῡ μακρόν.

Ἄγων μέγαν ὑετὸν ἔστη.

Ἀλλιανός· Ἐμπιπτόντων ὑετῶν, καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἐῤῥύησε. — Καὶ ὑετὸς ἐκ νέφους μεταβολὴ εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία κατενεχθῇ.

Ὑειον. χοίρειον. Καὶ Ὑείων, χοιρείων κρεῶν. Ἐχοιρίασθησαν ὑείων.

Ὑεικόν. ὑὸς ἴδιον, χοίρου ἔργον. Λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν, ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥςπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις. Ξενοφῶν φησιν.

Ὑηνῶν θρεμμάτων. Καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑηνῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων. Πλάτων Νόμων ζ'.

Ὑηνεῖς. Ὑς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν. Πλάτων Θεαιτήτῳ.

Ὑηνεία. Ἐν πάσῃ ὑηνείᾳ καλινδούμενος.

Ὑηνεία. μωρία. Ἀριστοφάνης·

Ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.

διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ συώδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι, καὶ θρύπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ· ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς καὶ

1. ἀπολομένοις] ἀπολλομένοις V. ἀπολλωμένοις Photii MS. 3. Ὑδροχεῖα Schneiderus; quod apud Menandrum p. 374. edidit Niebuhrius. Ὁλκὸν τοῦ ὕδατος] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 124. *Toup.* 5. Ὑδροπιῶντες] Vel litterarum series ostendit scribendum esse ὑδρωπιῶντες, per ω in syllaba secunda. *Küst.* Idem mendum in v. Ὑδρῶν. Ὑδροποτιῶντες A. ὑδροποιοῦντες E. Mox ὑδροποτῶντες A. B. V. E. 8. Ὑέ] Vid. Pricaeum in Apul. Miles. IX. p. 523. *Hemst.* Sive T. II. p. 349. ed. Oudend. Novissima καὶ γὰρ . . . ἔβρεχεν alienam sedem occupaverunt. Photii glossa: Ὑε. ἔβρεχεν. Cf. Zon. 1763. f. Supra ἀναγνύναι *V. 10. καὶ Ὕελος om. A. 12. Ἄγων] Scribendum Ἄγων. Est autem pars postrema hexametri: de quo nos supra in v. *Μάσσον*. *Toup.* Ἄγων A. Ceterum auctarii loco monemus, versus illos ab Heckero Commentt. Callim. p. 102. sq. non ad Choerilum, cuius Buttmannus admonuerat, sed ad Callimachi Hecalen revocari; quanquam nullus apparet Callimachei sermonis color. Nempe negavit ille aut Choerilum aut Parthenium similesve poetas ab Suida visos fuisse. Et quidem Callimachi carmina lexicographus cognovit, solis superiorum grammaticorum excerptis usus, nec siquid in hoc genere reconditi tradit, suis iste digitis florem poesis Alexandrinae delibavit. Ceterum Heckerus ἄγον probat, Xerxem nubi assimulans: cuius coniecturae rationes dedit explicate p. 105. 14. ὑετὸς, ἐκ νέφους μεταβ.] Haec sunt verba Laertii in Zenone Cit. num. 153. ut Pearsonus etiam observaverat. Ceterum pro ἐκ νέφους μεταβολὴ scribendum potius censeo ἡ μεταβολή. *Küst.* 15. ἐκ γῆς] ἢ ἐκ γῆς Diog. Malim ἡ ἐκ γ. 17. Ὑειον κρέας] κρέας om. A. V. Ὕειον κρέας reddendum Etym. M. p. 80, 42. Ὑεια, πληθυντικῶς χοίρεια] Ὑείων, χοιρείων κρεῶν A. V. 18. ὑείων] ὑίων καὶ ὑῶν V. ὑῶν καὶ E.

1. Ὑεικόν] Xenoph. Mem. I. p. 716. ὑϊκάν, quod probo. *Toup.* Item Valckenarius. Cf. Lobeck. Patholog. serm. Gr. p. 321. Apud Xenophontem editur ὅτι οἱ ὑϊκόν τι δοκοίη. Deinde χοίριον E. Post ἔργον Etym. M. Ξενοφῶν Ἀπομνημονεύμασιν. Λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλ. — ὕδια τοῖς λίθοις] Haec leguntur apud Xenophontem lib. I. Ἀπομνημονευμάτων p. 716. *Küst.* I, 2, 30. 4. Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι ἐπιθυμῶν] ἐπιθυμῶν Εὐθ. προσκ. A. *V. Photius et Lex. Bachm. p. 393. 5. καὶ Ξενοφῶν φησιν, ὑήνων θρεμμάτων] Scribendum est, Ξενοφῶν φησιν. Καὶ ὑήνων θρεμμάτων. Quae enim praecedunt, sunt verba Xenophontis, non vero ea quae sequuntur. *Küst.* Καὶ om. A. *V. Ordo tamen litterarum ostendit Platonis locum superioribus adiungendum esse. Καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρ.] Haec sunt verba Platonis Legum lib. VII. p. 640. [p. 819. D. Steph.] sed ubi legitur ὑηνῶν, cum circumflexo in ultima. *Küst.* Correxi tenorem cum Photii MS. Vide gl. Ὑηνῶν, quae habet explicationes dicti Platonici. καὶ ἔδοξε — θρεμμάτων om. A. E. 9. Ὑηνεῖς. Ὑς δὲ δὴ] Male haec cum praecedentibus ante cohaerebant, quae et sensu et serie litterarum suadente inde separavi et a capite reposui. *Küst.* Non recte separantur, quae consulto sub unam observationem erant coacta. Ὑς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφ.] Haec sunt verba Platonis in Theaeteto p. 124. [p. 166. C. Steph.] ubi pro πρὸς τὰ συγγράμματα legitur, εἰς τὰ συγγρ. *Küst.* V. Ruhnk. in Tim. p. 262. Cum hac autem glossa coniungi debuit inferior Ὑηνεῖς, nunc illa male locata. 12. ἐν Θεαιτ.] ἐν om. A. E. *V. Photius. 13. Ἐν πάσῃ] Damascii locus apud Photium p. 1068. quem indicavit Ruhnk. in Tim. p. 262. Pleniorem illius sententiam, sed passim interpolatam servavit gl. continua. 14. Caput glossae om. *V. Ἀριστοφάνης] Pac. 919. (927.) 15. ὑηνία] ὑηνεία A. B. E. Ox. *V. Med. 16. διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρ. — ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο] Haec αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Scholiastam in modo dictum locum Aristophanis. *Küst.* εἰς μαλακίαν καὶ ὡς μωρὸς καὶ ὑώδης Schol. Sed liber Venetus cum Suida.

ρια. Hydrophoria, lugubre festum, quod Athenis in memoriam eorum, qui diluvio perierant, celebrari tradit Apollonius. Ὑδροχεῖα. Aquae receptacula. *Aquae ductum refecit et aquae receptacula excogitavit.* Ὑδροπιῶντες. Aqua intercute laborantes. ὑδροποτοῦντες vero, aquam potantes. Ὕδρωψ. Morbus. Ὕαινα. Fera. Ὑέ. Minatio tarde venientium et aperire iubentium. Ὑέλιον. Et Ὕελος, et ὕέλινον. Ὑετός. Longum est ῡ. *Ingentem pluviam adducens stetit.* Aelianus: *Cum pluviae laberentur, vehemens etiam grando decidit.* — Pluvia est nubis in aquam mutatio, cum ex terra vel mari humor sursum elatus decidit. Ὑειον. Suilla caro. Et Ὑείων, carnis suillae. *Suillis carnibus satiati sunt.* Ὑεικόν. Suillum, porcinum. Xenophon: *Ferunt Socratem cum aliis multis praesentibus, tum Euthydemo, dixisse, videri sibi Critiam affectum instar porci, qui Euthydemo se affricare cuperet, quemadmodum porcelli saxis.* Ὑηνῶν θρεμμάτων. *Hoc autem non hominis, sed potius ferinum quoddam porcorum mihi visum est.* Plato *Legum VII.* Ὑηνεῖς. *Sues enim et cynocephalos narrans non solum ipse porcinum agis, sed auditoribus etiam persuades, ut idem meis scriptis inferant, non recte quidem faciens.* Plato in *Theaeteto.* Ὑηνεία. *Qui se in omni spurcitie suilla volutabat.* Ὑηνεία. Spurcitia. Aristophanes: *Ne fiat porcina Theagenis spurcitia.* hic enim male audiebat ut fatuus et porcinis moribus praeditus. erat autem ex Piraeeo, cumque pauper esset, divitiis tamen inepte gloriari ferebatur. homo fuit corpore crasso

χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑηνείαν τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων φασίν· οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας· ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. „Ἡ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένη," ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσα, δειλίᾳ σύνοικος καὶ πάσῃ ὑηνείᾳ, φιλοχρήματος, μικροπρεπής, δουλεύειν ἐθέλουσα, ἀσφαλῶς οὐδέν τι μέγα οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένη, ἀνδραποδώδης καὶ ἀσθενής, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσα, οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένη· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον, ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. τοιάνδε εἶναι καὶ πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυε τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων.

Ὑηνία δέ, ἡ συγγένεια.

Ὑηνεῖς. ὕημι. ὑεικόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς.

Ὑηνῶν. σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν.

Ὑηνεύς. ὁ σκαιός.

Ὕης, Ὕου. ἐπίθετον Διονύσου· ὡς Κλείδημος. ἐπειδή φησιν ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ὕην λέγεσθαι· καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς Ὑάδας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὕην.

Υἱδοῦς. ὁ υἱοῦ υἱός, ὁ ἔγγονος. καὶ υἵδιον.

Ὑίειον. οἴειον δὲ κρέας προβάτειον.

Ὑθλεῖς. φλυαρεῖς. ὕθλος γὰρ ἡ φλυαρία.

Ὑλακόμωροι. ὑλακτικοί, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι.

Ὑλακτεῖ. ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς κύων.

Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ· σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη.

Ὑλακτιούσης. μαργώσης. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τῷ σὺ δίδου μὴ πολλά, δὲ εὐάγρου δὲ λίνοιο,
δαῖμον, ὑλακτιούσης νηδύος ἡσυχίην.

Ὕλαν κραυγάζειν. ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν

1. τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν] τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων A. V. 3. διαλύονται] Enarrator Comici rectius κυλίονται. *Küst.* Lege cum Schol. καὶ εἰς βορβόρους δὲ κυλίονται. Ceterum in his nihil mutat Schol. Equ. 980. 4. ἦν δὲ καὶ ἄλλος] Quisquis haec subiecit in v. Θεαγένους χρήματα repetita, unam personam e duobus temere conflavit, cui diserte repugnat etiam v. Ἑκάτειον. Ceterum Schol. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Θ — διεβάλλετο, καὶ ἄλλοι πολλοί. 5. Ἡ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρ.] Totum hoc fragmentum excerptum esse ex Damascio discimus ex ipso Suida infra v. Ψυχή: ubi locus hic auctior legitur. *Küst.* Hunc locum habet A. in marg. *Gaisf.* Immo habet A. in ordine. Contra *V. in marg. coniecit. Damascii locum multis partibus sinceriorem praebet Photii Bibl. p. 1060. Exordium temere petitum est ab illis ἡ νῦν γενεά. 6. ἀκολούθου] Infra v. Ψυχή legitur ἀκολάστου, uti etiam hic scribendum est. *Küst.* ἀκολάστου A. V. Ox. 7. ὑηνείᾳ] Supple ex Photio καλινδουμένη. *Toup.* καὶ ἐν πάσῃ ὑ. καλινδουμένη servavit glossa superior. 8. Lege cum Photio δουλεύειν ἀσφαλῶς ἐθέλουσα. Desunt haec inferiori gl. 9. μέγα] μεῖον A. Lege cum inferiore gl. οὐδὲν εἶπον. 10. ἀνδραποδώδης] ἀνδραπώδης A. ἀνδραποδώκης V. 11. Lege οὐδὲ θυμῷ. Ceterum οὐδὲν cum seqq. fere omnibus desiderantur apud Photium. 15. τῶν νῦν om. V. Legendum τῶν ἐν τῇ νῦν γενέσει. 17. ἡ συγγένεια] Non dubito quin scribi debeat συηνία; ut sensus sit, ὑηνία idem significare quod συηνία. Vide Nostrum supra v. Συηνία. *Küst.* Non liquet. Agnoscit Zonaras. 18. Ὑηνεῖς] Plato Theaetet. p. 122. D. *Hemst.* Vid. Ruhnk. in Tim. p. 262. sive gl. superiorem. Adde v. Συηνία. Sub gl. finem omisit A. Καὶ ὑήνων θρεμμάτων. ζήτει ἄνω: quorum sola ζήτει ἄνω nescit *V. ὑεικόν] συκόν E Photius. Qui ὕημι ignorat. 19. Ὑήνων] Leg. Ὑηνῶν. *Reines.* Ὑηνῶν vidimus in A. ut cum superiore gl. refingendum fuit. Eadem explicatio Schol. Platon. p. 453. καὶ ante Ὑηνεύς abieci cum A. Cf. Zon. p. 1764.

2. Ὕης, Ὕου, ἐπίθετον Διον.] Eadem habet Etymologus. Confer etiam Valesium in notas Maussaci ad Harpocrationem v. Ἄττα. *Küst.* Spectat ad Demosth. de Cor. p. 313. Ὕου om. Phot. et Etym. 4. Φερεκύδης] In copiosa narratione, cuius partem haud mediocrem servavit Schol. Aristidis Vol. III. p. 313. 5. Ὕην] Ἕειν A. Photii MS. ὕην B. V. E. Med. τροφούς] τροφάς E. m. pr. Cf. Valck. in Ammon. p. 208. 6. Ἀριστοφάνης] Vid. Dindorf. in fr. Aristoph. 478. Ἀπολλοφάνης olim Meinekius, qui dubitanter coniecturam repetiit in Com. Vol. I. p. 267. cf. II. p. 881. 7. τὸν Ὕην] τὸ Ὕην A. V. 8. ἔγγονος] υἵδιον. ξενοφῶν addit A. ὁ ξεν. φ. ἀπὸ υεικόν ά. δ. — υἵδιος, ut supra in v. Ὑεικόν, V. ap. Gaisf. 9. Ὑίειον] Ita V. et fere A. B. ubi om. οἴειον δέ. Delevi statim Υἵδιον, καὶ Ὑίδια. προεγράφη, cum A. V. *Gaisf.* Qui hanc quasi glossam primus in ordinem invexit. Apparet eam in usus epimerismorum esse fictam. οἴειον δέ alia manus ascripsit *V. Huic igitur non magis confidere licet quam glossae Υἱδοῦς, quam *A. in summo margine posuit. Ceterum cum eodem *V. et glossarum ordinem restitui, quae sic continuabantur, Ὑίειον, Ὑθλεῖς, Υἱδοῦς, et gl. Υἱδοῦς adieci καὶ υἵδιον. Nam Xenophontis memoria pertinet ad locum in v. Ὑεικόν allatum. 10. Ὑθλεῖς] E Schol. Aristoph. Nub. 781. 11. Ὑλακόμωροι] Homerus Il. ξ'. 29. *Küst.* 13. ὁ κύων] ὁ om. A. *V. 14. Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ· σὺν δ' ἐπ.] Haec e tribus versibus Sophocl. Electr. 299 — 301. conflata sunt. Cf. v. Ἀνυλεῖς. 16. ἐν Ἐπιγράμματι] Macedi VIII, 7. 8. Anthol. Pal. VI, 89. 17. μὴ πολλὰ δέ] πολλὰ μὴ B. μὴ πολλὰ μὴ E. 19. Ὕλαν κρ.] Confer Nostrum supra v. Τὸν Ὕλαν κραυγάζειν. *Kust.* Apollod. I, 9. Apoll. Rhod. I, 131. 1177. 1207. et Eustath. in Dionys. 805. ascripserat Reinesius. παροιμία ut solet in marg. *A.

et suillo. quidam vero ὑηνείαν accipiunt foetorem porcorum; qui variis vescentes cibis excrementa graviter olentia emittunt, et in coeno volutantur. fuit alter Theagenes, qui scripsit in Homerum; qui per mollitiem infamis erat. — *Haec nostra aetas luxu immodico corrupta, humili et effeminato animo praedita, cum ignavia et omni spurcitie vitam traducens, avara, sordida, ad servitutem perpetuam parata, nihil quod magnificum sit aut ingenuo dignum peragens, mancipiorum similis et infirma, ventre et venere felicitatem semper metiens, neque animos generosos spirans, tanquam corpus fractum, in uno loco porrectum et enervatum, ut amplius se movere nequeat. talem et longe abiectiorem esse demonstrabat vitam illorum, qui hoc in mundo nunc degunt.* Ὑηνεῖς. Verbum. suillum et spurcum facio. Ὑηνῶν. Ineptorum et indoctorum. Ὑηνεύς. Ineptus. Ὕης. Hyes, epithetum Bacchi, quemadmodum ait Clidemus. nam facimus ipsi, inquit, eo tempore sacrificia, quo deus pluit. Pherecydes vero tradit Semelen Hyen vocari, Bacchi autem nutrices Hyadas. Aristophanes vero Hyen inter peregrinos deos recenset. Υἱδοῦς. Filii filius, nepos. Ὑθλεῖς. Nugaris, ὕθλος enim est nugae. Ὑλακόμωροι. Natura sua latrantes, latrandi facultate praediti. Ὑλακτεῖ. Furiose et impudenter vociferatur ut canis. *Talia latrat, simul vero incitat eam prope inclitus iste, omnium malorum auctor.* Ὑλακτιούσης. Furentis. In Epigrammate: *Huic tu exigua concede, daemon, sic ut proventu retis latrantem stomachum placare possit.* Ὕλαν

Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· γενομένων δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι, καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν περαίνοντα. διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους ἑορτάζειν τῷ ἥρωι.

Ὕλας. ὄνομα κύριον.

Ὑλαῖα. ἐκ τοῦ ὕλη. Καὶ Ὑλαῖος.

Ὑλειώτης. ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τοῦτό σοι, Ὑλειῶτά, κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
δέρμα λυκορραίστης ἐκρέμασεν.

529 Ἡ Ὕλη. ὁ σύνδενδρος τόπος. ὕλη καὶ ἡ σκῆψις, ἢ ὑπόθεσις.

Ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξένας.

Ὑλήεσσα. σύνδενδρος.

Ὑληκοίτης.

Ὑληωροί. οἷς τὰ διὰ τῆς ὕλης ἔργα ἐν φροντίδι ἐστί. λέγει δὲ τοὺς φύλακας τοῦ ὄρους.

Ὑληφόρον. ξυληφόρον.

Ὑλλίδης.

Ὕλλος. ὄνομα κύριον.

Ὑμά.

Ὑμεδαπῶν. τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους συγγενῶν ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

Ὑμέλην. στείραν, ἄγονον.

Ὑμεναίων. γαμικῶν ὕμνων. Ὑμέναιος γὰρ ἐκείνων Λυδὸς ᾄδεται.

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελῳάμενον.

Ὑμενῶδες. λεπτότατον, καὶ οἷον εἰπεῖν ἀερῶδες.

Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον. διότι οἱ

---

2. *γενομένων*] *γενόμενον* Photius. Mallem *δὲ* transposito: *ὅτε δὲ συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις, γενόμενον κατὰ Μυσίαν κτλ.* 10. *ὄνομα κύριον*] *ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου* Photius sive Lex. Bachm. p. 394. respiciens ad Aristoph. Equ. 67. 12. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Diodori Zonae IV. Anthol. VI, 106. Cf. v. *Λυκορραίστης*. Sub finem distichi delevi *Τελέσων* cum A. B. V. E. „Delevi statim Ὑλλεῖς. ἔθνος Ἰλλυρικόν. ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελίτης τῆς Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ, cum A. B. V. E. Quae sumpta sunt ex Steph. Byz. Scholiastam Apollon. Rhod. IV, 525. 542. notavit Hemsterhusius." *Gaisf.* 17. *καὶ ἡ*] *ὕλη καὶ ἡ* A. E. *V. Med. *ἡ προφάσις* post *σκῆψις* om. A. B. V. Post *ὑπόθεσις* addit E. *Ὕλη — εἶδους*, quae legi solebant post *ξένας*. 19. *καὶ ξένας*] *ἐξένας* B. E. Quae subsequebantur: *Ὕλη δὲ καὶ ἡ εἰδοποιουμένη ὑπὸ τοῦ εἴδους. πᾶν γὰρ τὸ γινόμενον ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἐξ ὕλης καὶ εἴδους ἔχει τὴν σύστασιν. οἷον, ὁ Σωκράτης ἐξ ὕλης μὲν τῆς σαρκός, εἴδους δὲ τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. καὶ τουτὶ τὸ τεχνητὸν ἐξ ὕλης μὲν τοῦ ξύλου, εἴδους δὲ θύρας ἢ σκαμνίου ἢ ἄλλου τινός*: omiserunt A. B. V.

1. *χώρα. ἢ σύνδενδρος*] *χώρα ἡ* om. A. B. V. Lex. Bachm. p. 394. Photius. 2. *Ὑληκοίτης*] Quae adiiciebantur, *θήρ. ὁ ἐν τῇ ὕλῃ τὴν κοίτην ποιούμενος*, omisserunt A. B. V. Vox Hesiodi Opp. 527. 3. *Ὑληωροί*] Spectat Apollon. Rhod. I, 1227. iudice Arnaldo Lectt. Graec. p. 130. Atqui eo in loco *Ὑληωροὶ* [immo *ὑλήωροι*] femininum est. *Gaisf.* 5. *Ὑληφόρον*] Aristoph. Ach. 271. *ξυλοφόρον* V. Deest gl. A. 6. *Ὑλλίδης*] Opinor depravatum ex *Ὑλακίδης*. 7. *κύριον*] Subsequebantur ante Gaisfordum: *Βουθοίνας ὁ Ἡρακλῆς, Ὕλλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θειοδάμαντος θοινήσας ἔφαγε*, quae A. V. in margg. habent ex v. *Βουθοίνας* petita. Porro gl. *Ὑλωρός. ὁ τῆς ὕλης φύλαξ*, ab omnibus MSS. absunt, item ut interpretatio gl. seq. *ὑμέτερα*. 9. *ἐδάφους ὑμῖν*] *ὑμῖν* om. *A. B. V. Lex. Bachm. Photius. Item Gudian. p. 540. ubi *ὑμετέρων* post gl. caput. 10. *ἢ*] *καὶ* *V. 11. Glossa suspecta. 12. *Ὑμένων* mendose Photius. *Ὑμέναιος γὰρ*] Ex quo fonte hoc fragmentum deprompserit Suidas, equidem nescio et posteri forsan nescibunt. Quid sit autem *υμέναιος Αυδὸς* sive *Αύδιος*, nemo interpretum intellexit. Rem satis manifestam dabit Appuleius de Asino: *Iam feralium nuptiarum miserrimae virginis choragium struitur. Iam taedae lumen atrae fuliginis cinerem arcessunt, et sonus tibiae Zygiae mutatur in querulum Lydiae modum.* Vox autem *ὑμέναιος*, quod iam moneo, formae adiectivae quodammodo est. Hinc nunc de *deo nuptiarum praeside*, nunc de *hymno nuptiali* usurpatur. *Ὑμέναιος θεός, ὑμέναιος ᾠδή*. Recte autem *Ὑμέναιος ᾄδεται*. Schol. Aristoph. Av. 1440. *Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε. ᾄδετο τοῦτο ἐν τοῖς γάμοις.* Charito Aphrodisiensis lib. I. *Ὑμέναιος ᾄδετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. Toup.* Locus si pertinet ad scriptorem comptum et exquisiti sermonis affectatorem, *ὑμέναιος Αυδὸς* munire licebit haud paucis flosculis aetatis sophisticae; quamquam nonnihil interest inter modos Lydios et hymenaeum Ionicum. Sed displicet *ἐκείνων*, nec satisfacit *παρ' ἐκείνων*. 14. *Τὸν χαρίεντ' Ἀλκ.*] Leonidae Tar. LXXX. pr. Anthol. Pal. VII, 19. Cf. v. *Κύκνος*.

Ἀλμᾶνα V. qui mox *ὑμνητ*. — *ὑμνητὴν* E. 17. *Ὑμενῶδες*] *Ὑμνῶδες* V. *Ὑμνεώδες* *V. Post *λεπτότατον* omiserunt *ἀπὸ τοῦ ὑμένος* A. B. V. Lex. Bachm. Phot. Zon. Post hanc gl. delevi: *Ὕμμες καὶ Υ̓́μμιν. ψιλοῦνται· ὡς Αἰολικόν. Gaisfordus*: „Haec A. et V. in margg. *καὶ ὔμμιν* om. A." Porro *A. breviter: *Ὕμμες δὲ ψιλοῦται αἰολικῶς.* 19. *Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζ.*] Senarius legitur apud Aristoph. Av. 161. *Küst.* Cf. supra v. *Νυμφίου βίον*. Ceterum hinc Scholium Aristophanicum redintegrabimus, cui post *στέφονται* quattuor voces exciderunt. *νυμφίον* Ox. *V.

κραυγάζειν. Hylam clamare. ferunt Hylam, Thiodamantis F. pulchra forma praeditum, Herculis amasium fuisse, cum una cum Argonautis navigaret. cum autem in Mysiam pervenissent, ad aquam hauriendam navi exisse, et a Nymphis raptum fuisse. Polyphemum vero ad eum inquirendum missum Hylae nomen inclamasse; sed frustra. quare proverbium hoc dicitur de iis qui frustra laborant. et hodieque Cianos per imitationem illius temporis, quo Hylas quaerebatur, heroem die festo celebrare aiunt. *Ὕλας*. Nomen proprium. *Ὑλαῖα*. Silvestria. Et Hylaeus. *Ὑλειώτης*. In silva degens. In Epigrammate: *Hanc tibi, silvestris Pan, de agresti platano pellem luporum interfector suspendit.* *Ὕλη*. Locus arboribus consitus. item praetextus. vel materia. *Tot et tam peregrinas materias suppeditans.* *Ὑλήεσσα*. Arboribus consita. *Ὑληκοίτης*. *Ὑληωροί*. Qui laboribus in silvis funguntur. id est, montis custodes. *Ὑληφόρον*. Ligniferum. *Ὑλλίδης*. *Ὕλλος*. Nomen proprium. *Ὑμά*. *Ὑμεδαπῶν*. Vestratium, popularium, qui sunt in eadem regione eodemve loco nati. *Ὑμέλην*. Sterilem, quae nullam prolem gignit. *Ὑμεναίων*. Nuptialium hymnorum. *Hymenaeus enim illorum Lydus canitur.* — *Alcmanem venustum, nuptialium hymnorum poetam, cycnum qui Musis digna cecinit.* *Ὑμενῶδες*. Tenue et quasi aërium. *Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζ. Vos vero vivitis sponsorum vitam.* qui enim uxorem ducunt, sisymbris et herbis qui-

γαμοῦντες στέφονται σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισιν. ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστι παροιμιαζόμενον οὕτως·

Ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα,
ἄνδρας δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσσηγὺ
Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.
ὑμεῖς δ', Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι,
530 οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες, ἠρώτων τίνες εἶεν κρείττους τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. καὶ Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτόν, καὶ προφέρονται,

ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.

ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις·

Τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.

Ὑμήν, ὑμένος.

Ὑμήττιον μέλι. τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν. Ὑμηττὸς δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Ὑμνεῖν. ὀδύρεσθαι, μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. κατ' εὐφημισμόν· ὡς ἐν πρώτῳ Πολιτείας Πλάτων.

Ὑμνηπολείτω. ὑμνείτω. Καὶ Ὑμνηπόλος.

Ὑμνήσεις. ἢ τραγῳδία φησί·

Χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.

Ὑμνείτω. δοξαζέτω.

Ὑμνίδι. ἀπὸ Ὑμνὶς εὐθείας.

Ὑμνοπόλος. ὁ περὶ τοὺς ὕμνους ἀναστρεφόμενος.

Πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων.
περὶ Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ.

---

3. Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρ.] Vide Eustath. in Homer. p. 292. Tzetzem Chil. IX. c. 291. Scholiastam Theocr. XIV, 48. Nostrum supra vv. *Αἰγιεῖς* et *Μεγαρέων*. *Küst.* Anthol. Pal. XIV, 73. Strabo X. p. 449. *Gaisf.* 6. *Λακεδαιμονίην*] Λακεδαιμονίαν A. Photius. Sed vera scriptura est: *ἵπποι Θεσσαλικαὶ Λακεδαιμόνιαί τε γυναῖκες, ἄνδρες δ'*. 8. *ἄνδρες* B. E pr. *ἣν πίνουσιν* B. 10. *τῶνδ'*] τῶν A. E. Med. Photius et Anth. ἀμύμονες V. Dein *οὔ τὸ μεσ.* Anth. 13. *πολέμοιο* A. 20. *τίνες εἶεν κρείττους*] τίνες κρείττονες εἶεν Photius. 21. *Ἴων*] Nomen suspectum, si quidem scriptorem de proverbiis dici arbitramur.

2. *ὦ Μεγαρῆες* Anth. 4. *ἐν τοῖς*] *ἐπὶ τοῖς* A. B. V. E. Photii MS. Correxit Med. *Ἐπιγραμματίοις*] E. XXVI. extr. 6. Libanius T. II. p. 215. extr. *καὶ τὸ τῶν Μεγαρέων πεπονθέναι, ῥητορική τε καὶ ῥήτορες ἔξω καὶ λόγου καὶ ἀριθμοῦ κείμενοι.* 8. *Ὑμήν*] Vid. supra in *Μήνιγξ*: *ὑμὴν τὸ ἐγκέφαλον σκέπων. Reines.* Interpretationem *τὸ λεπτότατον δέρμα* delevi cum A. V. 9. *Ὑμήττιον*] *Ὑμήττειον* A. V. Initio glossae omissa sunt *Ὑμηττός. τόπος ἐν Ἀθήναις. ἢ ὄρος*, cum A. B. V. item post *μέλι* cum iisdem *ἐξ αὐτοῦ. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ πᾶν.* Sub finem *Ὑμηττὸς — Ἀθήνας* accesserunt ex A. B. V. quibuscum concordat Photius. Glossam ut nunc editur confirmant Lex. Bachm. p. 394. et Ety. Gud. p. 540. non Zon. p. 1766. *παρὰ* A. pro *περί*. Idem A. in marg. *Ὑμηττός, τόπος ἄρος.* 13. *ἐν πρώτῳ Πολιτείας Πλάτων*] Pag. 410. D. *Küst.* Sive p. 329. B. *Πλάτων*] Om. Phot. Tum *καὶ Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος φασὶ* omiserunt A. B. V. Phot. Vid. Schol. Platon. pp. 395. 455. Ruhnk. in Tim. p. 263. 14. *Ὑμνηπολείτω*] Item Hesychius. *Ὑμνοπόλος*] *ὑμνηπόλος* A. V. Deinde removi glossam sacram, quam in margines coniecerunt *A. et V. *Ὑμνῇ σε. Ὁ τοῦ φώτος διαμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνῇ σε, Χριστέ, τὸν δημιουργόν. τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅπως κεῖται.* Ubi *Ὑμνεῖ* bis Edd. vett. *Ὑμνῇ* A. B. V. E. Deinde *ὑμνῆ* A. E. *V. Tum χε A. V. E. pro *κύριε*. Porro *τὸ γὰρ* A. V. *τὸ δὲ* Edd. vett. 15. *ἡ τραγῳδία φησί* quae post *κακά* edebantur, Gaisfordus tacite retraxit cum *A. *V.* 16. *Χθονὸς τῆσδ' ἐκτ.*] Sophocl. Electr. 382. 18. *Ὑμνιδι* et *Ὑμνις* Edd. Spectat glossa ad titulum fabulae Menandreae, quem Meinekius suspicabatur etiam in gl. *Γύμνις* latitare. Deinde parum ex more dictum est *ἀπὸ Υ. εὐθείας*. Saltem sub finem omisi *ὕμνιδος*, *ὕμνιδι* cum A. *ὑμνιδι* om. *V. 21. *Πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων*] Antipatri Thessal. Ep. LVI. extr. Anthol. Pal. VII, 18. *πατρίδες* interpolaverat Planudes. 22. *λυρικοῦ*] *λιβυρικοῦ* B. E.

---

busdam coronantur, vel quia inter nuptiarum dies genio indulgent. *Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρ. Vos vero, Megarenses, neque tertii nec quarti estis.* est pars oraculi, quod in proverbium abiit: *Equam Thessalicam, mulierem Lacedaemoniam, viros pulchrae Arethusae potores. illis tamen multum praestant, qui Tirynthem inter habitant et Arcadiam multas oves pascentem, Argivi lineis thoracibus induti, stimuli bellorum. vos vero, Aegienses, neque tertii nec quarti neque duodecimi estis, neque in ullo pretio nec numero.* Mnaseas vero narrat Aegienses qui sunt in Achaia, Aetolis navali proelio victis, actuariam ipsorum navem, quae quinquaginta remis agebatur, captam decimae loco Apollini Pythio consecrasse, et ex eo quaesivisse, quinam Graecorum se praestantiores essent; Pythiam vero ante dicta ipsis respondisse. Iisdem Aegiensibus etiam Ion hoc oraculum datum fuisse tradit. quidam vero putant id Megarensibus redditum fuisse, sic recitantes versum: *Vos vero, o Megarenses, neque tertii nec quarti estis.* quemadmodum Callimachus in Epigrammatis: *Misera vero puella, ut Megarenses, nullo nec loco nec numero habetur.* *Ὑμήν.* Membrana. *Ὑμήττιον μέλι.* Mel Hymettium, quod ad medicinam conducit. Hymettus enim mons erat Atticae, Athenis vicinus. *Ὑμνεῖν.* Lugere, incusare, insectari, per urbanitatem: ut in primo *de Republica* Plato. *Ὑμνηπολείπω.* Celebret. Et *Ὑμνηπόλος. Ὑμνήσεις.* Tragicus inquit: *Extra terram istam mala tua deflebis.* *Ὑμνείτω.* Celebret. *Ὑμνίδι.* Dativus a recto *Ὑμνίς.* *Ὑμνοπόλος.* Qui carmina pangit. *Multae sunt patriae poetarum.* de Alcmane lyrico haec dicuntur.

Ὑμνῳδία. καὶ Ὑμνῳδός.

Ὕνιν. γεωργικὸν ἐργαλεῖον· καὶ ῥόπαλον. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἱστοβόην τε
σὺν γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαιον ὕνιν.

τὸ δὲ υ μακρόν.

Ὑόμενος. βρεχόμενος.

Ὑομουσία. ἀπαιδευσία, χοιρῳδία. Ἀριστοφάνης·

Θαυμάζω τῆς ὑομουσίας.

Ὑοσκυαμᾶν. μεμηνέναι, παραπαίειν. Φερεκράτης Κοριαννοῖ·

Ὑοσκυαμᾷς ἀνὴρ γέρων.

Ὑοσκύαμον. εἶδος βοτάνης.

Ὑώδεις. οἱ Ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ᾽ ἂν εἴησαν
531 προκέφαλοι. καὶ Εὔπολις·

Ἱπποκράτους παῖδες ἐμβόλιμοί τινες,
βληχητὰ τέκνα.

τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

Ὕων. βρέχων.

Υἱωνός. ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

Υἱῶσαι τὸν παῖδα. υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν. Καὶ Υἱώσει, τῇ υἱοθεσίᾳ. Καὶ Υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποιήσατο. Καὶ τὰς Υἱώσεις, τὰς υἱοθεσίας. ἡ χρῆσις παρὰ Αἰλιανῷ πολλή.

Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον. ἀντὶ τοῦ, ὀπίσω τρέχειν, μηδὲ τὸ τυχὸν ἔχουσιν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν Πνύκα οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

Ὑπάγγελτος. Ὁ δὲ κατοῤῥωδήσας, μὴ γενόμενος ὑπάγγελτος τοῖς Ῥωμαίοις κινδυνεύσῃ. ἀντὶ τοῦ καταφανής.

Ὑπάγει. ἐξαπατᾷ. ἢ ὑποτάσσει. Ὑπάγει τὰ προβλήματα τοῖς γενικοῖς. — Ὑπάγοντος δὲ αὐτὸν τοῦ κέρδους καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὑποθήγοντος.

Ὑπάγειν ἐς δίκην. τὸ ἄγειν. καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγκάλιος παῖς. Ὁ εἷς δέκα ἔτη γεγονώς, καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος.

Ὑπαγόμενος. ἐξαπατῶν. Ὑπαγόμενος δὲ τοὺς παῖδας προσωτέρω τῆς πόλεως.

---

1. Ὑμνῳδός] Concessit ὑμνῳδοὺς Smyrnaeis s. Corinthiis Adr. Imper. in Arund. LXVIII. el. 11. *Reines.* 2. Ὕνιν] Ὕνιν A. V. Lex. Bachm. Cf. Babrii fab. 37, 2. ἐν Ἐπιγράμματι] Philippi in Anthol. Pal. VI, 104. 5. ὕνιν] ὕνιν A. ὕννιν E. ὕνιν *V. 6. υ μακρόν] Hoc falsum est, nam et in exemplo allato et alibi υ corripitur. *Gaisf.* Observationem opinor ab eo profectam, qui scripturam ὕννις cum usu poetae contenderet. 8. Ἀριστοφάνης] V. Schol. Equ. 980. 11. Φερεκράτης] Meinekii p. 284. 13. γέρων] ὤν addebat Porsonus. 14. βοτάνης] Continuo δηλητηριώδους, μέλαν ἔχον σπέρμα, omiserunt A. B. V. E. Cf. Schneid. in Nicandri Alex. p. 214. 15. Οἱ Ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδ.] Eadem legas apud Schol. Aristoph. Nub. 997. Itemque Nostrum supra vv. Βληχή et Τοῖς Ἱπποκράτους. *Küst.* Totam observationem homo male sedulus, ut vocem ὑώδεις suo loco proponeret, ex gl. Τοῖς Ἱπποκράτους transcripserat. 18. Υἱεῖς Ἱπποκράτους] εἰς Ἱπποκράτους παῖδες A. B. V. E. „Nescio an in εἰς lateat titulus fabulae Δήμοις." *Gaisf.* Incredibilis suspicio. 21. Post hanc gl. cum A. V. delevi: Ὕει. τὸ βρέχει. αἰτιατικῇ. καί, Ὕει σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ. Habet *A. in marg. 22. βρέχων] Statim Ὑῶν δέ, χοίρων omiserunt A. V. Habent tamen A. V. in margg. ὑῶν δὲ χοιρείων κρεῶν. Item expuli cum A. V. Υἱόθης. υἱοθετήθης. Quamquam υἱοθετήθης in marg. habet *V.

1. Gl. addiderunt A. V. Verum haec item ut continua male est collocata. Υἱῶσαι Med. 4. ἐποίησε] ἐποιήσατο A. B. V. Photius. Iidem omittunt υἱοθετήσεις καὶ ante υἱοθεσίας, cum Lex. Bachm. p. 394. 7. Huic glossae cum A. V. detraximus post lemma haec: Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν Πνύκα ὑπαποτρέχειν. Ubi *Küsterus*: „Duo hi senarii leguntur apud Aristoph. Eccles. 284, 85." Adde v. Πάτταλον. Quamquam ordo litterarum docet hanc glossam inferiore loco demotam fuisse, ubi nunc particula extat leviter decerpta. Ceterum ὀρθίοις B. E. Πύκνα Ox. 8. Quae sequuntur pleraque sunt Schol. Aristoph. 11. κατοῤῥωδήσας E. 15. προβλήματα] ὑπροβλήματα V. Ὑπάγοντος] Aeliani, indice Valckenario. 17. Θουκυδίδης] III, 70. τὸ ἄγειν] ἐνάγειν Timaeus, ubi Ruhnkenius p. 264. correxit εἰς δίκην ἄγειν. Cum Suida concordat Photius. 19. Ὁ εἷς δέκα] Fragmentum hoc legitur apud Dionys. Halicarn. lib. VII. p. 472. Vide etiam supra v. Μάρκιος, ubi integer locus Dionysii adducitur. *Küst.* 20. ὁ δὲ νεώτερος ὑπάγκαλος edd. Dionysii. Sed ὑπαγκάλιος etiam liber Vaticanus. 21. Ὑπαγόμενος δέ] Locus Dionysii Halic. fr. Ambr. XIII, 1.

Ὑμνῳδία. Et Ὑμνῳδός. Ὕνιν. Rusticum instrumentum. vomer et clava. In Epigrammate: *Et temonem cum incurvis aratris, et terrae amantem vomerem.* Ὑόμενος. Qui pluvia rigatur. Ὑομουσία. Musa suilla, id est, ingenium sordidum. Aristophanes: *Miror ingenium eius suillum.* Ὑοσκυαμᾶν. Insanire, delirare. Pherecrates Corianno: *Deliras, homo senex.* Ὑοσκύαμον. Genus herbae. Ὑώδεις. Filii Hippocratis tanquam obscenis moribus praediti et indocti ab comicis perstringebantur; et videntur prominenti capite fuisse. hinc Eupolis: *Filii Hippocratis subditi et ovium ingenio praediti.* eorum vero nomina sunt, Telesippus, Demophon, Pericles. Ὕων. Pluens. Υἱωνός. Nepos. Υἱῶσαι. Filium adoptare. Et Υἱώσει, adoptione. Et Υἱώσατο, adoptavit. Et Υἱώσεις, adoptiones. his vocabulis Aelianus frequenter utitur. Ὑπαποτρέχειν. Retro currere. *Abire licebit illis, ne paxillum quidem referentibus.* hoc est, ne minimum quidem. qui enim serius in Pnycem veniebant, non accipiebant mercedem comitialem. Ὑπάγγελτος. De quo denunciatur. *Ille autem veritus ne, si Romani adventum ipsius rescivissent, in periculum veniret.* Ὑπάγει. Decipit vel subiicit. *Problemata generalibus capitibus subiicit.* — *Cum autem lucrum eum alliceret et magis magisque incenderet.* Ὑπάγειν. In ius ducere. sic Thucydides et alii. Ὑπαγκάλιος. *Alter decem annos erat natus, alter vero in ulnis adhuc gestabatur.* Ὑπαγόμενος. Decipiens. *Pueros autem per dolum longius ab urbe abducens.* Ὑπαγόμενος

Ὑπαγόμενος. πειθόμενος, ἀπατώμενος. Γυναίου ἀκολάστου καὶ τυραννικοῦ διαβολαῖς ὑπαγόμενος.

Ὑπάγουσιν. ἀντὶ τοῦ προάγουσι. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ὑπαγωγάς. τὰς ἀναχωρήσεις. Λιώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς. φησὶ Θουκυδίδης. καὶ αὖθις· Καὶ πέρα τοῦ μετρίου δειμαίνοντας ἐς ὑπαγωγὴν μεταγίστασθαι. ἀντὶ τοῦ ὑπαναχώρησιν.

Ὑπαγωγαί. ἀπάται.

Ὑπαγωγεύς. ἐργαλεῖόν τι τεκτονικόν· ὥς τινες, σιδηροῦν, οἷον πινίδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας· ὅ τινες παράξυστον καλοῦσιν. οἱ δὲ πηλόν τινα· καθὼς καὶ Ἕρμιππος·

833 Ξύνεσται γὰρ δὴ δεσμῷ μὲν || οὐδενί·
τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις.

Καὶ Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Καὶ νὴ Λία γε, αἱ νῆτται περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπίονι' ἔχουσαι.

ἐζωσμέναι δὲ αἱ νῆτται, διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν.

Ὑπαγωγή. ὑποχώρησις. Ὅπως μὴ ἐθελοκακοῦντες ἐς ὑπαγωγὴν ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀπεβίβασεν.

Ὑπαλπία. ὄνομα πόλεως.

Ὑπαλύξας. ἐκφυγών.

Ὑπάλυξις. ἔκκλισις.

Ὑπανέντος. ἐνδόντος.

Ὑπανίσχει. ὑπανατέλλει.

Ὑπανθῶ ἀεί.

Ὑπαντιάζων. ὑπαντῶν.

Ὑπάξεσθαι. ὑπαγαγεῖν, ὑποτάξαι. Ὑπισχνεῖται δὲ πολλὰ μὲν ὑπάξεσθαι αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐρυμάτων.

Ὑποτρέχειν. ὀπίσω τρέχειν. Ἀριστοφάνης·

1. *Γυναίου*] Aeliano tribuit Valckenarius. His quae subiiciebantur, *Ὑπαγορεῦσαι. δοτικῇ. ἑρμηνεῦσαι. καὶ ὁ Λογοθέτης περὶ Συμεὼν τοῦ Στυλίτου· Τὸν δὲ τὸν μοναδικὸν βίον αὐτῷ ὑπαγορεῦσαι*: cum V. delevi. Habet A. in marg. Ubi *διερμηνεῦσαι* A. B. Deinde *καὶ ὁ μεταιρραστὴς εἰς*[1] *ἁγ Συμεών* A. Sub finem nemo non videt Metaphrastae *Τὸν μοναδικὸν αὐτῷ βίον* cum A. restituendum fuisse. Accedit Cod. Paris. 1326. fol. 3. recto, a Bastio descriptus, in Gaisfordi Addendis: *ἤρεύ τινα τῶν παρόντων, εἰ ἄν τις ποιήσας τοιοῦτον ἔκπαγλον κτήσαιτο· τὸν δὲ (ἦν γὰρ οὗτος ὡς ἔοικεν ἐργάτης τῆς ἀρετῆς) τὸν μοναδικὸν αὐτῷ βίον ὑπαγορεῦσαι, καὶ τὴν ἄκραν ἐκείνην ὑποδεῖξαι φιλοσοφίαν.* 4. *Ὑπάγουσιν, ἀντὶ τοῦ πρ.*] Ex Harpocratione. *Küst. προάγουσι*] *προσάγουσι* A. *Δημοσθένης*] P. 127, 27. 6. *ἀναχωρήσεις*] *ὑποχωρήσεις* E. 7. *φησὶ Θουκυδίδης*] Lib. III. c. 97. *Küst. Καὶ πέρα*] Hoc fragmentum legitur apud Agathiam lib. II. p. 55. [c. 21.] quem vide. Nam noster interpres haud parum aluciuatus est. *Toup.* 8. *δειμαίνοντας*] *δειμαίνοντα* E. 10. *Ὑπαγωγαί*] Demosth. F. Leg. p. 444. 11. *Ὑπαγωγεύς. ἐργαλεῖόν τι text.*] Ex Scholiasta Aristoph. Av. 1149. *Küst.* Suidas integrioribus Scholiis usus est. *Ὑπαγωγός* E. Toupius Iamblichum in Nicom. p. 157. ascripsit; ibi tamen lyrae regula memoratur. 12. *ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί* om. E. 15. *πηλόν*] Sic habet antiquissimus MS. A. itemque Scholiastes Aristophanis loco laudato et Hesychius. At MSS. B. et C. itemque priores editt. minus recte *πίλον*. *Küst. πλούτινα* E. Displicet *τινά*. Hesychius: *πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός. καθὼς καὶ Ἕρμιππος*] *τοιοῦτον γάρ τι καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς τριμέτροις ἐμφανίζει* Schol. qui reliquis caret. Versum Hermippi hanc emendationem mihi tradidit Hermannus: *ξύνεσται γὰρ δὴ δεσμῷ μὲν οὐδενί, Ὑπό τισι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις.* Sed horum sententiam, ut libere confitear, non magis assequor quam emendationem ab Meinekio Fragm. Com. Vol. I. p. 97. propositam: *Ξύνεσται γὰρ δεσμῷ μὲν οὐδεὶς οὐδενί, Τούτοισι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις.* Mihi leniore via placet reliugi: *Ξύνεσται γὰρ δὴ 'ναισίμῳ μὲν οὐδενί, Τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσίν γε τοῖς ταυτοῦ τρόπου.* Hermippus videtur hominem notasse moribus dissolutis, qui spreta legum sanctitate et bonorum consuetudine libenter cum sordibus suique similibus viris versaretur, hoc est, ut figuratum comici sermonem interpretemur, cum luto et trullis male olentibus. 17. *γὰρ*] *γὰρ δὴ* A. B. V. E. 18. *τοῖσι δ'*] *τοῖς δ'* A.

1. *Καὶ νὴ Λία γε, αἱ ν.*] Apud Aristophanem locus hic ita distinguitur et legitur: *Καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι Ἐπλινθοφόρουν, ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα Ἐπίονι' ἔχουσαι* etc. *Küst.* 6. *ὑπαγωγὴν*] *ὑποδοχὴν* E pr. 7. *ἀπεβίβαζεν*] *ἀπεβίβασεν* A. V. E. Post hanc gl. cum Küstero delevi, quae habet *A. in margine: *Ὑπακούομαι. δοτικῇ.* Expectares *Ὑπακούω* cum lexicis de Syntaxi. 8. *ὄνομα πόλεως*] *πόλις* *A. sed in litura. 11. *Ὑπανέντος*] *Ὑπανέντος* A. V. Photius et Lex. Bachm. 14 *Ὑπαντιάζων*] Menand. p. 143. Epigr. Posidippi Anth. IV. c. 14. *Toup.* MS. Cf. Lobeck. in Soph. Ai. p. 351. Deinde cum V. omisi glossam, quam habet A. in marg. (sed om. *A. *Ὑπαντῶ. δοτικῇ* et τοῦ) *Ὑπαντιῶ. δοτικῇ. ὑπαντιῶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ· ἀπαντῶ δὲ ἐπὶ τοῦ κριτηρίου.* 15. *Ὑπισχνεῖτο*] *Ὑπισχνεῖται* A. V. 18. *ὀπίσω — τρέχειν*] Haec ex A. V. accesserunt. Nam Edd. vett. tantum, *περὶ τούτου προεγράφηται*. Vid. supra post v. *Ὑπώσαι*, unde haec glossa est redintegranda, coll. v. *Πάπταλον*.

Verbis inductus, deceptus. *Intemperantis et tyrannicae mulierculae calumniis adductus.* *Ὑπάγουσι*. Producunt. Demosthenes in *Philippicis*. *Ὑπαγωγάς*. Recessus, receptus. Thucydides dicit: *Insecutiones et recessus.* item: *Eosque ultra modum formidantes in recessum se convertere.* *Ὑπαγωγαί*. Fraudes. *Ὑπαγωγεύς*. Instrumentum quoddam fabrile; ut quidam volunt, ferreum et parvo ventilabro simile, quo utuntur in parietibus dealbandis, alii vero instrumentum fabrile, quo lateres inter se coagmentantur: quod quidam paraxystum vocant, alii vero caementum quoddam, ut Hermippus: *Nam iste cum nullo quidem homine frugi consuerit, sed cum trullis, quae ipsius moribus conveniunt.* Et Aristophanes *Avibus*: *Et per lovem anates succinctae ferebant lateres, eaeque volabant in capite trullam gestantes.* succinctas vero vocat anates, quod zonam albam habent. *Ὑπαγωγή*. Recessus. *Ne de industria pugna remissa celerius fugam capesserent, de equis eos descendere iussit.* *Ὑπαλπία*. Nomen urbis. *Ὑπαλύξας*. Elapsus. *Ὑπάλυξις*. Effugium. *Ὑπανέντος*. Qui remisit. *Ὑπανίσχει*. Oritur. *Ὑπανθῶ ἀεί*. *Ὑπαντιάζων*. Occurrens. *Ὑπάξεσθαι*. Occupaturum vel subiecturum esse. *Pollicetur autem se multa propugnacula, quae in illa ripa erant, in eius potestatem esse redacturum.* *Ὑποτρέχειν*. Recedere. *Qui mane Phycem non adrenerint, iis regredi licere, ut ne*

Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις εἰς τὴν Πνύκα
ὑποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.
τουτέστι μηδὲ τὸ τυχόν.

Ὕπαρ. ἀλήθεια οὐκ ἐν ὀνείρῳ, τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ. οἷον, φανερῶς, ἀληθῶς ὑπάρχον. Ἐμοὶ διηγοῦ σὺ τοὐμὸν ὄναρ· ἐγὼ δ' ἔοικα τὸ σὸν ὕπαρ ἀφηγεῖσθαι. ὕπαρ λέγει τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ· ὡς ἐναργῶς ὑπάρχον, ἀληθές. κατὰ ἀποκοπὴν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς χον.

Ὕπαρ. ἐγρηγορός. ὀπτασία ἀληθὴς βεβαίας καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας.

Ὑπαραττομένης. κινουμένης, πληττομένης. Ἵππων χρεμετιζόντων, τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαραττομένης, ὅπλων συγκρουομένων.

Ὑπαρκτά. μόνιμα, ὑπάρχοντα.

Ὑπαρξάμενος. κατάρξας. Χρόνῳ δὲ οἱ Ἕλληνες, Χίων ὑπαρξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους.

Ὕπαρχος. ὁ ὑφ' ἑτέρου ἀρχόμενος, ὁ ὑποτεταγμένος ἑτέρῳ, ὃ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. Σοφοκλῆς·

Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ἢ καὶ τῷδέ σε.
ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων
στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.

Ὑπάρχων. προκατάρχων.

Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος.

καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ 533
τὸ πάλαι εἶναι καὶ προεῖναι, φθάνειν. Μένανδρος·

Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐ-
νοεῖν,
ἀλλ' ὑπάρχειν τοῦτο.

Ὑπασπισταί. δορυφόροι. Τῷ δὲ Χοσρόῃ ὑπασπισταὶ καὶ δορυφόροι τριάκοντα ὑπῆρχον.

Ὑπατε κρειόντων. βασιλεῦ βασιλευόντων, ἐξοχώτατε, μέγιστε.

Ὑπατεία. ἡγεμονία.

Ὑπάτη. χορδὴ μουσική, βαρὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα.

Νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλίσθανε, τέρμα τ' ἄφυκτον
εἶδεν, ἀριστείην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην·
πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἐὸν ξίφος.

Ὑπατία, ἡ Θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, καὶ πολλοῖς γνώριμος· γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσό-

4 Ὕπαρ] Respicit glossa ad Odyss. τ'. 547. Formulas quibus ὄναρ et ὕπαρ inter se referuntur, attulit Valck. Animadv. in Ammon. p. 217. sq. Deinde ὄναρ intellige tanquam ὄν terminationi ἄρ aptum: cf. Zon. p. 1778. Apud Hesychium distingue: τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ, ἐν ἡμέρᾳ. τὸ] τοὺς *V. 5. οἷον — ὄναρ om. V. Ἐμοὶ] Locus Iuliani Ep. 50. sic ille refingendus: Ἐμοὶ σὺ διηγῇ τοὐμὸν ὄναρ· ἐγὼ δ' ἔοικά σοι τὸ σὸν ὕπαρ ἀφ. 10. ἐγρηγορώς] ἐγρήγορος Photius, ἐγρηγορός *V. ἐγρήγορσις Etym. M. 16. Ὑπαρξάμενος] Petitum ex Platonis Timaeo p. 41. C. σπείρας καὶ ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. Valck. in Eurip. Phoen. 1576. Accedant Pausanias I, 29. extr. et Aelian. N. A. I, 20. 20. Σοφοκλῆς] Ai. 1102 — 1106.

1. ὅλων στρατηγός] ἡμῶν κρατῶν E. Med. 4. Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλ.] Senarium hunc tanquam Aristarchi tragici citat Athen. lib. XIII. p. 612. ubi vide Casaubonum. Confer etiam Nostrum supra v. Ὡς οὐχ ὑπάρχων. Küst. Addit Gaisf. Taylorum in Demosth. c. Neaer. init. Versum e Chaeremonis fabula, cui inscripserat Ἀχιλλεὺς Θερσιτοκτόνος, prolatum attigit Iacobsius Opusc. T. VI. p. 101. Contra Zenobius VI, 51. ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθίᾳ. 6. προεῖναι] προϋπεῖναι Photius. Deinde Μένανδρος om. *V. 7. Οὐχὶ παρακλ.] Ita legendum et distinguendum hoc fragmentum. Verte, *Vos enim nobis oportet benefacere non solum rogatos, sed priusquam rogemini. Porson.* Adv. p. 292. et in Toup. IV. p. 478. Similiter Meinekius in Menandri fr. inc. 236. *Nec enim provocatos sed sponte vestra nobis bene facere vos decet.* Vulgo post ὑμᾶς distinguebatur. ἡμῖν] ὑμῖν Suidas et Photius. Correxerunt Tyrwhittus et Porsonus. εὐνοεῖν om. V. 9. ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο] ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν Photius, hoc est, quod Porsonus monet, ἀ. χὐπάρχειν. 12. Ὑπατε] Il. Θ'. 31. βασιλεῦ — μέγιστε recte separavit editor Photii, quae cum poetae vocibus copulabantur. 14. ἡγεμονεία] ἡγεμονία A. V. 17. Νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπ.] Apollonidae Ep. XII, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 233. 19. οἶδεν] εἶδεν A. B. V. Anthol. εἶδεν, ἀριστείην ἐδραμὲν Toupius II. p. 299. ἐμφανὲς etiam Pal. 20. πῆξε] ὑπῆξε B. E. πῆξαι *V. ξίφος] ἔγχος A. B. V. E. 21. Ὑπατία. ἡ Θέωνος τοῦ Γεωμ.] Totum hunc articulum ex vita Isidori a Damascio conscripta depromptum esse non dubito. Ceterum epigramma in Hypatiam hanc extat Anthol. lib. I. c. 76. in fin. Ad eandem epistolae quaedam inter Synesianas hodie adhuc supersunt. Küst. Vid. Philostorg. Hist. Eccl. VIII, 9. et ibi Gothofred. *Reines.* Rectissime Fabric. Bibl. Gr. V, 22. p. 221. Ὑπατία θυγάτηρ Ἐρυθρίου memoratur in *Πανάλβιος. Hemst.* 22. αὐτὴ φιλόσοφος] Synes. Epist. IV. eam appellat σεβασμιωτάτην καὶ θεοφιλεσιάτην φιλόσοφον. *Reines.* αὕτη Med. 23. γυνὴ Ἰσιδώρου] Hoc quomodo cum temporum rationibus conciliari possit non invenio. Hypatiam leviter in Isidori rebus memoravit Photius Bibl. p. 346.

paxillum quidem auferant. Ὕπαρ. Id quod re vera est, quod non in somnio sed interdiu apparet; manifestum, quod vere est. *Tu somnium meum mihi narras; ego autem narrare tibi videor, quod tuis oculis videris.* ὕπαρ vocat, quod vigilantibus nobis apparet, ut quod manifeste existat et verum sit. dictum est enim ὕπαρ per apocopen ultimae syllabae verbi ὑπάρχον. Ὕπαρ. Vigilans, visio vera et certa. Ὑπαραττομένης. Illius quae pulsatur, quae percutitur. *Cum equi hinnirent, et terra ipsorum pedibus pulsaretur, et arma colliderentur.* Ὑπαρκτά. Permanentia, stabilia. Ὑπαρξάμενος. Qui incepit. *Tandem vero Graeci, cum Chii initium fecissent, legatos ad Lacedaemonios miserunt.* Ὕπαρχος. Praefectus, procurator, qui summam non habet potestatem, sed alteri subiectus est. Sophocles: *Spartae rex venisti, nobis non imperans; nec magis tibi hunc regere lex imperii permisit, quam huic te. praefectus enim aliorum huc venisti, non omnium imperator, sic ut Aiaci nunquam imperares.* Ὑπάρχων. Iniuriis provocans. *Ut non prior iniurias inferens, sed illatas ulciscens.* Et Ὑπάρχειν non significat simpliciter esse, sed a longo iam tempore esse. Menander: *Vos enim decet nobis bene velle non modo rogatos, sed priusquam rogemini.* Ὑπασπισταί. Satellites. *Chosroi vero satellites erant et custodes corporis triginta.* Ὕπατε κρ. *O princeps principum.* id est, rex regum, excellentissime, maxime. Ὑπατεία. Consulatus. Ὑπάτη. Chorda musica, quae gravem sonum edit. *Cum in morbum extremum incidisset, terminumque inevitabilem videret instare, propriam fortitudinem respexit, gladiumque in viscera sua condidit.* Ὑπατία. Hypatia, Theonis geometrae, Alexandrini philosophi, filia, et ipsa philosopha et multis nota; uxor Isidori philosophi, floruit sub Arcadio Impe-

φου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. ἔγραψεν Ὑπόμνημα εἰς Διόφαντον, Τὸν ἀστρονομικὸν Κανόνα, Εἰς τὰ Κωνικὰ Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὕτη διεσπάσθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν· ὡς μέν τινες ὑπὸ Κυρίλλου, ὡς δέ τινες, διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ στασιῶδες. πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν· τὸν Γεώργιον σκόπει καὶ τὸν Προτέριον.

Αὕτη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη καὶ ἐπαιδεύθη. τὴν δὲ φύσιν γενναιοτέρα τοῦ πατρὸς οὖσα οὐκ ἠρκέσθη τοῖς διὰ τῶν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῷ πατρί, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας ἥψατο τῆς ἄλλης οὐκ ἀγεννῶς, περιβαλλομένη δὲ τρίβωνα ἡ γυνὴ καὶ διὰ μέσου τοῦ ἄστεος ποιουμένη τὰς προόδους, ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροᾶσθαι βουλομένοις ἢ τὰ τοῦ Πλάτωνος ἢ τοῦ Ἀριστοτέλους ἢ ἄλλου ὁτουδὴ τῶν φιλοσόφων. πρὸς δὲ τῷ διδασκαλικῷ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀναβᾶσα τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς, δικαία τε καὶ σώφρων γεγονυῖα, διετέλει παρθένος, οὕτω σφόδρα καλή τε οὖσα καὶ εὐειδής, ὥστε καὶ ἐρασθῆναί τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτώντων. ὃ δὲ οὐχ οἷόστε ἦν κρατεῖν τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' αἴσθησιν ἤδη παρείχετο καὶ αὐτῇ τοῦ παθήματος. οἱ μὲν οὖν ἀπαίδευτοι λόγοι φασὶ διὰ μουσικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τὴν Ὑπατίαν· ἡ δὲ ἀλήθεια διαγγέλλει, πάλαι μὲν διεφθορέναι τὰ μουσικῆς, αὐτὴν δὲ προενεγκαμένην τι τῶν γυναικείων ῥακῶν αὐτοῦ βαλλομένην, καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδείξασαν τῆς ἀκαθάρτου γενέσεως, Τούτου μέντοι, φάναι, ἐρᾷς, ὦ νεανίσκε, καλοῦ δὲ οὐδενός. τὸν δὲ ὑπ' αἰσχύνης καὶ θάμβους τῆς ἀσχήμονος ἐπιδείξεως διατραπῆναί τε τὴν ||ψυχὴν καὶ 534
διατεθῆναι σωφρονέστερον. οὕτω δὲ ἔχουσαν τὴν Ὑπατίαν, ἔν τε τοῖς λόγοις ἐντρεχῆ οὖσαν καὶ διαλεκτικὴν ἔν τε τοῖς ἔργοις ἔμφρονά τε καὶ πολιτικήν, ἥ τε ἄλλη πόλις εἰκότως ἠσπάζετό τε καὶ προσεκύνει διαφερόντως, οἵ τε ἄρχοντες ἀεὶ προχειριζόμενοι τῆς πόλεως ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτήν, ὡς καὶ Ἀθήνησι διετέλει γινόμενον. εἰ γὰρ καὶ τὸ

1. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διόφ.] Locum hunc sic scribendum et distinguendum esse censeo: Ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφάντου Ἀστρονομικὸν κανόνα. Εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου. Küst. Distinxi secutus Fabricium B. G. V, 22. p. 221. qui observat „Neque placet Küsteri lectio. Nam inter astronomos nunquam celebris fuit Diophantus, ἄλφα Arithmeticorum." Et sic Menagius Hist. Mul. Phil. s. 53. Ante utrumque Wolfius. Gaisf. Nempe distinguebantur verba sic: Υ. εἰς Δ. τὸν ἀστρονομικόν. Κανόνα εἰς τὰ Κωνικά. Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. Nunc omnia satisfacerent, modo Τὸν ἀστρονομικὸν Κανόνα defendi liceret, cuius memoriam nemo consignavit. Neque dubium quin εἰς praefigendum sit. Illustravit enim Hypatia Canonem illum Regum astronomicum, qui aliis breviter dictus est Κανὼν μαθηματικός sive ἀστρονομικός. De quo disseruit Idelerus: Histor. Untersuchungen über die astron. Beobacht. der Alten p. 37. sq. et Handb. d. Chronol. T. I. p. 110. 2. Διοφάντην] Διόφαντον A. B. et, de quo dictum in Praefatione, Chrysoloras. 3. Κωνικὰ] Κανονικὰ A. Ἀπολλωνίου] Περγαίου. Vid. supr. Ἀπολλ. Περγ. Reines. Idem sensit Weichertus de Apollon. Rhod. p. 394. qui supra Küsteri coniecturam probarat. Sed ὑπόμνημα praeter morem est transpositum. Nec temere *V. ὑπόμνημα Ἀπολλωνίου. Etenim reponendum ὑπόμνημα post Κανόνα, nisi plane tollimus. 4. αὕτη διεσπάσθη παρὰ τ.] Idem tradit Socrates Histor. Eccles. lib. VII. c. 15. qui omnino hoc loco conferendus est. Küst. 5. διεσπάρη] διεφθάρη E. 6. Immo διὰ τὸν φθόνον. 9. θράσος] θάρσος A. Mox καὶ om. E. Tum τοῦτο om. A. 12 Προτέριον] Hinc illustretur locus Eunapii V. Soph. p. 67. Statim inserunt A. V. Περὶ Ὑπατίας τῆς φιλοσόφου. ἀπόδειξις ὡς στασιώδεις οἱ Ἀλεξανδρεῖς. Lacuna in E. 13. ἐτράφη A. 17. ἄλλης] τῆς ἄλλης A. V. περιβαλλομένη γὰρ] π. δὲ A. V. 20. τὸν Πλάτωνα ἢ τὸν Ἀριστοτέλην ἢ τὰ ἄλλου] τοῦ Πλάτωνος ἢ τοῦ Ἀριστοτέλους ἢ ἄλλου V. ἢ ἄλλου etiam A. Itaque τὰ retraxi superiorem in sedem, in reliquis secutus librum V. Ceterum τοῦ ἄλλου E.

1. πρακτικῆς] ποντικῆς A. 7. φασὶ λόγοι *V. 10. προσενεγκαμένην *A. 11. αὐτοῦ βαλλομένην] Lege καὶ κατ' αὐτοῦ βαλλομένην. Küst. ἐκ' αὐτοῦ Portus. Uterque soloece. Nihil tamen succurrit. αὐτὴν E. βαλομένην V. ap. Gaisf. 17. οὖσαν ἐντρεχῆ] Inverti cum *V. 18. ἐν τε om. V. σώφρονα] ἔμφρονα A. B. V. Mox τε om. V. post ἠσπάζετο.

ratore. scripsit commentarium in Diophantum. De Canone Astronomico. In Conica Apollonii. dilacerata autem est ab Alexandrinis, et corpus eius cum ludibrio per totam urbem disiectum. id quod accidit propter invidiam et excellentem sapientiam, praesertim in astronomia spectatam; cuius facinoris auctorem alii tradunt Cyrillum, alii Alexandrinos natura audaces et ad seditionem proclives. nam in multos etiam Episcoporum suorum sic egerunt, ut Georgium et Proterium. Haec Alexandriae nata, educata, erudita est. cum autem ingenio patri praestaret, non contenta fuit paterna in mathematicis disciplinis institutione, sed reliquae etiam philosophiae strenuam navavit operam. mulier enim sumpto pallio per mediam urbem progrediebatur ac publice audire se volentibus vel Platonem vel Aristotelem vel cuiusvis alius philosophi scripta enarrabat. eademque super peritiam docendi ad summum etiam virtutis civilis fastigium pervenerat; eratque iusta et casta, et virgo semper permansit, haec adeo pulchra fuit et formosa, ut quidam etiam auditorum, cum eius amore captus continere se amplius non posset, palam affectus sui significationem ei dederit. iam invenusti rumores dicunt Hypatiam ope musicae illum ab morbo liberasse. at vera ratio perhibet musicam quidem dudum fuisse corruptam, ipsam vero pannis, qui menstruis inquinati erant, collectis et hoc signo impurae generationis ei ostenso dixisse: *Hoc amas, adolescens, nec quicquam pulchri.* tum illum pudore et stupore rei turpiculae ita affectum fuisse, ut animum mutaret et modestior evaderet. talis igitur cum esset Hypatia, et tam prompta expeditaque dicendi facultate valeret, quam factis prudentem et urbanam se praeberet, reliqua civitas merito eam amabat et insigniter colebat, atque rectores urbis primum semper eam invisebant: id quod Athenis etiam fieri consuerat. nam etsi res ipsa periit, nomen

πραγμα ἀπόλωλεν ἀλλὰ τό γε ὄνομα φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγαστον εἶναι δόκει τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶτα τῆς πολιτείας. ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν ἀντικειμένην αἵρεσιν Κύριλλον, παριόντα διὰ τοῦ οἴκου τῆς Ὑπατίας, ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις, ἐτιμᾷ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν προσιόντων, τῶν δὲ ἀπιόντων, τῶν δὲ καὶ προσισταμένων. ἐρωτήσαντα δὲ ὅ τι εἴη τὸ πλῆθος, καὶ περὶ οὗ κατὰ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος, ἀκοῦσαι παρὰ τῶν ἑπομένων, ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν ἡ φιλόσοφος Ὑπατία, καὶ ἐκείνης εἶναι τὴν οἰκίαν. μαθόντα δὴ οὕτω δηχθῆναι τὴν ψυχήν, ὥστε φόνον αὐτῇ ταχὺς ἐπιβουλεῦσαι, πάντων φόνων ἀνοσιώτατον. προελθούσῃ γὰρ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι θηριώδεις ἄνθρωποι, ὡς ἀληθῶς σχέτλιοι, οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότες οὔτ' ἀνθρώπων αἰσχύνην, ἀναιροῦσι τὴν φιλόσοφον, ἄγος τοῦτο μέγιστον καὶ ὄνειδος προστριψάμενοι τῇ πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ Αἰδέσιος ἐδωροδοκήθη. καὶ τῶν μὲν σφαγέων ἀφείλετο τὴν ποινήν, ἐφ' ἑαυτὸν δὲ καὶ γένος τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ταύτην ἐπεσπάσατο, καὶ ἐξέπλησε δίκην ὁ τούτου ἔκγονος. τούτων δὲ ἡ μνήμη ἔτι σωζομένη τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν συνέστελλεν εἰς μικρὸν κομιδῇ τὴν περὶ τὸν Ἰσίδωρον τῶν Ἀλεξανδρέων τιμήν τε καὶ σπουδήν· ὅτε καὶ τοιούτου ἐπικρεμαμένου δέους ὅμως ἕκαστοι ἐσπευδον αὐτῷ συνεῖναι θαμὰ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων ἀκροᾶσθαι λόγων. ἐπεὶ καὶ ὅσοι ῥητορικῶν προῖσαντο διατριβῶν ἢ ποιητικῶν, ἠσπάζοντο τὴν τοῦ φιλοσόφου συχνὴν ὁμιλίαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῇ γε ἄλλῃ φιλοσόφῳ ἀκριβείᾳ προσετίθει τι καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. τά τε γὰρ ἄλλα διηκρίβωτο, καὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων λόγων τε καὶ ποιημάτων κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρουσαν τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπί τινι λογικῇ ἀκροάσει θεάτροις ὅλιγα μὲν ἐπῄνει τοὺς ἐπιδεικνυμένους καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ· καιρίως δὲ ὅμως καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ἅπαν τὸ θέατρον, ὡς εἰπεῖν, τῇ ἐκείνου κρίσει γνώμονι διεχρῆτο τῶν ἄμεινον ἢ χεῖρον λεγόντων. τῶν δὲ ἐπ' ἐμοῦ γεγονότων κριτικοὺς ἄνδρας ἐπίσταμαι τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους** ἄνευ τε μέτρου. τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἡ μὲν κρισις ὁμολογεῖται οὖσα

1. τῆς φιλοσοφίας] τῆς omisi cum A. *V. 4. ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἔπισκ.] Vide Valesium in Socrat. lib. VII. c. 15. *Küst.* 8. καὶ προσισταμένων] καὶ om. V. 10. κατὰ τὴν] κατὰ om. A. V. 12. μαθόντα δὴ] μαθόντα δ' dedi cum A. 15. προελθούσῃ et ἀθρόοι *V. Ceterum vide Gibboni cap 47. not 26. 27. 18. νέμεσιν] αἰδῶ E. Om. A. Cf. H. π'. 388. Od. χ'. 40. 19. περιψάμενοι] προστριψάμενοι V. προστριψάμενοι A. προστρίβονσι B. E. 20. ἐπὶ τούτῳ om. V. 21. ἐδωρόδοκήθη] ἐδωροδοκήθη A. ἐδόκει[9] V. Aedesius iste diversus fuit a Sophista, quem tradit Eunapius. 23. αὐτοῦ] ἀφ' ἑαυτοῦ dedi cum A. ταύτην] τοσαύτην E.

1. ὁ τούτου ἔκγονος] Sc. Valentinianus III. occisus ab Ocylla, Actii buccellario. Succedit Petronius Maximus an. 455. Placidiae, Theodosii I. filiae e Constantio filius. *Reines.* τούτων] τούτων δὲ A. V. ἔτι σωζομένη τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν] τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν ἔτι E. 2. συνέστελλεν] οὐ συνέστελλεν vel συνέστελλεν οὐδ' ἐς μ. Portus. Immo Damascius concedit eo valuisse scelleris memoriam, ut Isidoro honor luculentus, paulo tamen modestius et nonnulla cum cautione, tribueretur. 5. ἐσπευδον ἕκαστοι] ἕκαστοι ἐσπευδον dedi cum A. *V. 11. προσετίθει τι] προσετίθει τι A. τι etiam V. ὅτι B. Scripturam librorum non dubitavi praeferre vulgatae, cui nullus hic locus. Sed ἐπιμελέστερον, nisi alia quaedam turbata sunt, transponendum ante διηκρίβωτο. 12. σφέτερα] σφέτερα γὰρ A. τά τε γὰρ κατὰ λόγον om. V. 13. διηκρίβωτο] διηκριβοῦτο A. 15. ἐν τοις] ἐν om. A. E. Deinde λογικῇ vereor ut probum sit. Malim λογογραφικῇ coll. v. *Νόμος*. 18. ἅπαν] καὶ ἅπαν dedi cum V. 20. τῶν δὲ] τῶν γὰρ V. 21. κριτικοὺς — τρεις] Vid. supra *Νόμος καὶ Ἰανουάριος. Reines.* ἐπίσταται] Malim ἐπίσταμαι. *Küst.* Sic A. V. Occupaverat Reinesius. 22. τρεις] Addit V. *Ἀγάπιον, Σεβηριανόν, Νόμον. ἕνα δὲ τούτων οὐ φημὶ τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττοῦσθαι*, reliquis omissis. γε] τε A. Nescio an leg. ἐμετρά τε ἄνευ τε μέτρου. *Gaisf.* Saltem desiderantur quaedam. Nam orationem pleniorem et argumentatio scriptoris arguit et testimonium de Nomo in gl. superiore prolatum, quem pronunciat hominem fuisse peritissimum ποιημάτων τε πάντων καὶ συγγραμμάτων. Interim τε recepi cum iudicio lacunae.

tamen philosophiae adhuc magnificum et venerabile videtur viris, qui principem locum in republica obtinent. quodam igitur tempore accidit ut Cyrillus, Christianae religionis episcopus, ante aedes Hypatiae transiens, maximam turbam pro foribus conspiceret hominum simul et equorum; quorum alii advenirent, alii abirent, alii vero manerent. tum sciscitanti, quaenam esset ea multitudo et quorsum tantus fieret tumultus, responsum est a sequentibus, Hypatiam philosopham cummaxime salutari, eiusque illas aedes esse. quod cum didicisset Cyrillus, tantopere stimulatus est invidia, ut caedem ei protinus machinatus sit, eamque omnium scelleratissimam. cum enim Hypatia more solito prodiret ex aedibus, multi ferini homines, nec deorum vindictam neque hominum ultionem reveriti, impetu facto eam trucidant; quo gravissimum piaculum ac probrum in patriam suam coniecerunt. et Imperator quidem eam rem gravissime tulit, ulturus, nisi Aedesius argento fuisset corruptus; itaque interfectoribus poenam remisit Imperator, in suum tamen ipsius caput et genus ultionem attraxit. eius enim nepos poenas exsolvit. harum rerum quoniam memoria adhuc vigebat apud Alexandrinos, nonihil res ista imminuit eorum honorem et studium erga Isidorum: quando etiam tanto periculo imminente singuli crebra eius uti consuetudine et sermones ex modesto ipsius ore proficiscentes audire studebant. nam ii etiam qui rhetoricis et poeticis scholis praecerant, frequentes philosophi congressus amabant. quamvis enim illis institutus non esset, tamen philosophiae subtilitate minutas etiam illorum artes adiuvabat. nam cum cetera esset accuratus, tum de orationibus et poematis, quae ostentandi ingenii causa recitabantur, longe melius iudicabat aliis. quamobrem etiam in theatris, cum orationes aliquae audiebantur, breviter laudabat declamationes et modestis admodum vocibus, opportune tamen et cum ratione. hinc totum theatrum in illius iudicio acquiescebat tanquam eorum norma, qui melius aut peius dicerent. mea vero aetate tres novi criticos extitisse, qui de soluta oratione * iudicare possent. poematum enim et prosae idem iudicium esse con-

ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων· ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν ἡγοῦμαι τὸν αὐτὸν ἑκατέρων, μόνον εἰ γυμνασία πρὸς ἑκάτερον ἴση γένοιτο καὶ διὰ προθυμίας τῆς ἴσης. ἕνα δὲ τούτων οὔ φημι τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττοῦσθαι τῶν τριῶν. οἱ δὲ κριταὶ Ἀγάπιος, Σεβηριανός, Νόμος. ἡμέτερος δὲ ἡλικιώτης ὁ Νόμος.

535 [lic] Ὕπατον. μέγαν, ὑψηλόν.

Ὕπατοι. εἶδος ἰχθύος κητώδους, οἳ καλοῦνται καὶ πρόβατα καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖτο δὲ τούτοις καὶ ὁ ὄνος.

Ὕπατοι. οἱ τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες. ἀποσεισαμένη γὰρ τὴν δουλείαν ἡ πολιτεία μετὰ θάνατον Ταρκυνίου δύο στρατηγοῖς, ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχήν, τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε· τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν τὸν τῆς μοναρχίας διωθουμένη φόβον, τῷ δὲ συνεσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας μετρίους τοὺς ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὃ γὰρ νῦν ὑπὸ πελέκεσί τε καὶ ῥάβδοις δορυφορούμενος καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετ' ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἔννοιαν καθιστάμενος, μέτριόν τε καὶ δημοτικὸν παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ' ἄρα τις βαρέως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρῷτο τῇ δυναστείᾳ, ῥᾳδίως οὗτος ὑπὸ θατέρου τῶν ἡγεμόνων, ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντος, γυμνοῦται τοῦ φρονήματος. τούτῳ οὖν δὴ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυγούσης τυραννίδος βαρύτητα καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρώτους στρατηγοὺς αὐτοκράτορας ἄνδρας δύο, Κονσούλους αὐτοὺς ὀνομάσασα, οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας Ὑπάτους προσηγορεύκασι.

Πρῶτος δὲ ὕπατος εὐνούχων ἀπεδείχθη ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου, τῶν υἱῶν Θεοδοσίου, Εὐτρόπιος ὁ πρόκοιτος τοῦ βασιλέως. ἐδιφροφορεῖτο δὲ διὰ τῆς πόλεως, οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπολιμπάνων· τὰς μὲν ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων καὶ τούς τι δυναμένους συκοφαντῶν, ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστᾶνας ὑποβάλλων, καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπείχετο συμμαχίας, ὡς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ τοὺς ἐν ἐκκλησίαις πεφευγότας συλλαμβάνειν ἐθέλων νόμον προὔθηκεν, ἐπιτρέποντα καὶ τοὺς ἐκ τῶν θυσιαστηρίων ἀφέλκεσθαι. ὃς προσκρούσας τῷ βασιλεῖ καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖ-

2. οἶμαι] ἡγοῦμαι A. B. 4. ἴσης] οὔσης E. Med. Correxerat Portus. ἕνα] Sic recte MS. A. At priores editt. male ἕνεκα. Küst. 8. Ὕπατον. μέγαν, ὑψηλόν. Ὕπατοι καὶ] Antiquum hic obtinet noster Suidas. Duas enim voces pro more confundit. Scribendum, Ἵπατοι καὶ εἶδος ἰχθύος. Athenaeus lib. III. p. 108. Ἔστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἵπατος καλούμενος, ὃν φησιν αὐτὸς Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν οὐκ ἔχειν χολήν. Aelian. Hist Anim. lib. IX. c. 38. Φωλεύει δὲ καὶ ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς θαλάττης διαιτᾶται τὸ πρόβατον καὶ οἱ καλούμενοι ἵπατοι, καὶ οὕσπερ οὖν φιλοῦσιν ἁλιεῖς ὀνομάζειν πρέποντας. — ἀριθμοῖτο δ' ἂν ἐν τούτοις καὶ ὁ ὄνος. Ad hunc locum respexit Suidas. Tomp. I. p. 299. Errorem Suidae notavit etiam Coraës in Xenocr. ed. alt. p. 86. item corrigens ἀριθμ. δ' ἂν ἐν τούτοις. Sed observationis cum tanta sit incuria, quantam in tot memoriis ex Aeliano decerptis nusquam deprehendimus, vereor ne culpam debeamus in Suidae lectores amoliri. μέγαν om. Photius. 9. Ὕπατοι καὶ] καὶ om. A. *V. quorum A. gl. a praecedenti seiungit. 12. Narrationis fontem ab Io. Antiocheno repetendum esse colligimus ex Crameri Anecd. Bibl. Paris. Vol. II. p. 7. Ῥωμαίων] τῶν P. scripsi cum A. *V. 18. μετρίους τῶν ἐν A.

1. οὗτος] οὗτος A. V. 3. δὴ οὖν] οὖν δὴ dedi cum V. Mox τὴν τῆς ante τυραννίδος omisi cum A. B. V. 6. Κονσούλους] Κονσούλας A. Κονσόλους E. Horum novissima pars relata est in v. Κονσούλους. Mox προβόλους A. 9. προσηγόρευσαν] προσηγορεύκασι A. V. 10. Πρῶτος] Πρῶτος δὲ A. V. εὐνοῦχος] εὐνούχων A. *V. 11. Ὀνορίου] Rectius scripseris Ὠνωρίου, per duo ω. Küst. ὀνορίου V. E. ὀν^ω A. 11. Εὐτρόπιος, ὁ πρόκοιτος τοῦ βασιλ. — ἐκεῖθεν ἁφῃρέθη] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p 849. Vide etiam supra v. Εὐτρόπιος, ubi idem locus occurrit. Küst. 12. ἐδιφροφορεῖτο δὲ] ἐδιφροφόρει τε A. B. V. E. Edd. ante Küst. Mox τῶν δεινῶν om. E. 14. τὰς μὲν] τάς τε gl. altera. 21. ἐπιτρέποντα — ἀφέλκεσθαι] ἐπιτρέψαντα τοῦτο V. Haec minus emendate servavit v. Εὐτρόπιος. καὶ τοὺς] Immo καὶ τούτους. Quae sequuntur cum damno sententiae breviata sunt. 23. εἰς τὸ] τὸ om. A.

stat. ego vero etiam utrorumque eundem artificem esse statuo: si modo utrumque pari studio et voluntate exerceatur. Isidorum vero inter illos non recenseo, sed tribus illis longe inferiorem esse puto. iudices vero illi sunt Agapius, Severianus, Nomus. Nomus vero noster est aequalis. Ὕπατον. Magnum, excelsum. Ὕπατοι. Genus piscis cetacei: qui etiam Oves et Prepontes vocantur. his autem annumeretur etiam asinus. Ὕπατοι. Consules dicebantur, qui remp. Romanam administrabant. Romani enim post mortem Tarquinii, excussa servitute, binis Consulibus cum annuo imperio rerum summam commiserunt: sic ut numero virorum regni metum propulsarent, brevitate vero potestatis modestos efficerent eos, qui reip. praeerant. cui enim modo secures et virgas lictores praeferebant, et imperium in exercitus commissum erat, is cum cogitabat se paulo post privatum rursus fore, modestum se et civilem praebere debuit erga eos quibus praeesset. si quis tamen potestate insolesceret, eius spiritus ab altero Consule retundebantur cuius par erat potestas, hoc igitur modo respublica cum et regni iugum et imperii popularis licentiam effugisset, duobus viris summam potestatem commisit, eosque Consules vocavit, quasi dicas viros qui deliberant et consilio suo praecunt. hos Graeci postea, propter summam quam habebant potestatem, Ὑπάτους vocarunt. — Primus Consul ex eunuchis sub Honorio et Arcadio, Theodosii filiis, creatus est Eutropius, Praepositus cubiculi caesarei, is sella per urbem gestabatur, neque ullum sceleris genus praetermisit. nam et magistratus pretio addixit, et viros gratia atque auctoritate pollentes calumniis insectatus est, adeoque proceres in exilium misit, omnique contumeliae genere vexavit amplissimum ordinem. idem ne barbarorum quidem auxilia sibi adiungere dubitavit, cum imperium Romanum iam spe sibi destinaret. denique cum eos, qui ad ecclesias confugerant, comprehendere vellet, legem proposuit, ut illos ab altaribus abstrahi liceret. ipse tamen cum Imperatorem offendisset, et ad aram confugisset, illinc abstractus est. —

θεν ἀφηρέθη.

Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα αὐτῷ Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον καθεῖλε τῆς τιμῆς, καὶ δημοσιεύσας αὐτὸν ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατέταξε, διάταξιν ἐκφωνήσας, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν.

Ὑπ' αὐγάς. ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ὕπαυλον. ἐνδόμυχον, ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς.

Ὑπαχθέντες. ἀπατηθέντες.

Ὑπαὶ δείους. ὑπὸ τοῦ φόβου.

Ὕπαιθα. εἰς πλάγιον.

Ὑπαίθριον. ὑπὸ τὸν ἀέρα. Καὶ Ὕπαιθρον. ὁμοίως. Εὐνάπιος· Μάξιμός τε καὶ Πρίσκος λόγων μὲν μετειχέτην, τῆς δὲ τῶν κοινῶν καὶ ὑπαι-
536 θρων πραγμάτων πείρας ἐλάχιστον. Καὶ αὖθις· Ὡς ἂν ὕπαιθρόν τινα καὶ ἔννομον ἀγωνισάμενος μάχην. τουτέστι, προφανῆ. Καὶ Ὕπαιθρος.

Ὑπαικάλλων. κολακεύων, σαίνων. Ἄλβιος εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν, τὸν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἄρα φάτνην.

Ὑπαίμακε. διέφθειρεν.

Οὔ σε κενὸν γένος εἷλ', Εὐρυνίδη . . .
ἀλλ' Ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπαίμακεν.

Ὑπαινιττόμενοι. παραδηλοῦντες. Ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν πολύφορον τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμματι.

Ὑπέβρεχον. οἴνῳ ἐμεθύσκοντο. Εἶτα ὑπέβρεχον, θαμινὰ πίνοντες καὶ ἀκράτου σπῶντες.

Ὑπεδέξαντο. ἐνεχειρίσαντο, ἀνελάβοντο. Οὓς μὴ βουληθέντες ὡς κατ' αὐτοῦ στρατευομένοις συμμαχεῖν, τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο.

Ὑπεδέξαντο, καὶ Ὑπεδέχοντο. Πολλοὶ δὲ τῶν Γετῶν μεθίσταντο, καὶ τετρακισχίλιοι κατεκομίσθησαν. ἐντυχόντες δὲ τοῖς στρατηγοῖς εὖνοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο καὶ ὑπακούειν τοῖς ἐπιτάγμασιν.

Ὑπέδυ. ὑπεισῆλθεν.

Ὑπέδυσαν. ἐδεδοίκεσαν. Πορευτικὰ ἐπι-

2. Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβλ.] Haec leguntur etiam supra vv. Ἀντίοχος ὁ Πραιπ. et Θεοδόσιος ὁ μικρὸς et Εὐνοῦχος. Küst. Apparet haec, id quod saepius accidit, a studiosis hominibus temere apposita fuisse. αὐτῷ τὸν Ἀντίοχον V. 4. δημοσιεύσας αὐτὸν om. V. qui mox διατάξας pro διάταξιν ἐκφωνήσας. 7. Ὑπ' αὐγάς] Cum Timaeo p. 264. ubi vid. Ruhnkenius. „Alia sunt quae tradit Schol. Aristoph. Thesm. 500 ed. Bekker." Gaisf. Nihil invenimus. 9. Ὕπαυλον. ἐνδόμυχον, ὑπὸ τ.] Ex Schol. Sophocl. Ai. 796. ut Portus monuit. Küst. 12. Ὑπαὶ δείους] Homerus Il. ξ. 376. Küst. 13. Ὕπαιθα] Sic recte optimus MS. A. At priores editt. [et *V.] male ὕπαιθρα. Scholiastes Apoll. Rhod. II, 737. Ὕπαιθα, τὸ ὑποκάτωθεν καὶ ἐκ πλαγίου σημαίνει. Küst. Hanc lectionem coniectura assecutus est Portus, notato insuper Apollonio cum Scholiaste necnon Eustathio Il. ό. p. 1030 — 1036, 16. φ. p. 1234 — 1320, 51. Gaisf. 14. Ὑπαίθριον] Quam variis modis vox haec a scriptoribus accipiatur, erudite docet Casaub. in Polybium p. 148. Küst. Adde quae de v. ὕπαιθρον subiecit Wessel. in Diod. XX, 41. 15. Εὐνάπιος] Fr. 8. Ed. Nieb. p. 100. λόγων μὲν] μὲν om. A. 17. πείρας πραγμάτων] πραγμάτων πείρας A. B. V. 18. Ὡς ἂν ὕπαιθρ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Νεωτερίζειν. Küst. Eunap. fr. 68. Ed. Nieb. p. 115. Supra melior extat verborum collocatio, ἔννομόν τινα καὶ ὕ. 19. Ὕπαιθρον] Ὕπαιθρος tacite Gaisf. 20. Ἄλβιος εἰς τὴν ἱππάδα τελ.] Haec leguntur etiam vv. Ἄλβιος et Φάτνη. Küst. Adde v. Αἰκάλλει. Supra κολακεύων om. Med.

3. Ὑπαίμακε] Est vox corrupta: pro qua Anthol. l. III. c. 25. Epigr. 37. rectius legitur κατέφθιεν. Sic enim ibi: Οὔ σε κενὸν γένος εἷλ', Εὐρυνίδη, οὐδὲ γυναικὸς Οἶστρος, τὸν σχοτίης Κύπριδος ἀλλότριον, Ἀλλ' Ἀΐδης καὶ γῆρας κατέφθιεν. Küst. Fefellit hunc interpolatio Planudis. Nam Adaeus Ep. VIII, 1. 3. Anth. Pal. VII, 51. Οὔ σε κυνῶν — Ἀλλ' Ἀΐδης καὶ γῆρας· ὑπαὶ Μακέτῃ δ' Ἀρεθούσῃ Κεῖσαι. Ubi κυνῶν γένος Toupius II. p. 300. qui hoc cum aliis commentis iterum expromsit III. p. 193. Ceterum Suidas non dubito quin citra interpretationem posuerit Ὑπαὶ Μακέτῃ: nam διέφθειρεν pertinet ad εἷλε. 5. γῆρας] γῆς *A. 6. Ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Κόμμα. Küst. 9. ὑπέβρεχον] ἐπέβρεχον A. Locum Aeliano tribuit Valckenarius. Vid. supra v. Σποῦντες. Gaisf. Comparatis Hemsterhusii in Luciani D. D. XXIII, 2 exemplis intelligi licet aut ὑπεβρέχοντο esse refingendum, aut accusativum requiri pendentem ex ὑπέβρεχον. 11. ἐνεχειρίσαντο] Sic recte MS. A. At priores editt. [et B. E.] male ἐνεχειρώσαντο. Küst. Reduxi ἐνεχειρίσαντο. 15. τῶν τε] τε omisi cum A. V. Mox τρισχιλίων V. 17. ἔσεσθαι — καὶ ὑπακούειν] Annotanda temporum coniunctio. Similiter ὑπακούειν Plutarchus Camillo c. 24. 19. Ὑπέδυ] Od. γ'. 398. 20. ἐδεδοίκεσαν. Πορευτικὰ — ἐπετίθεντο] Interpretatio Suidae falsa est et nihil agit. Rescribendum omnino: Ὑπέδυσαν. ἐδεδοίκεσαν. Qui sequitur locus elegans est, atque ita vertendus: Confestim aggressi sunt eos, quos ante ob timorem aggredi detrectaverant. Pro ἐπετίθεντο fortasse ἐπετίθεντο. Toup. II. p. 301. ἐδεδοίκεσαν V. Alteram illius coniecturam refutat uberior glossa Μάρδοι. Unde colligitur ἐπιθέσθαι esse reponendum, dempto ἐπετίθεντο, quod homo semidoctus excogitarat.

Theodosius iunior Antiochum Praepositum apud se accusatum dignitate privavit, bonisque publicatis in sacerdotum numerum rettulit, edicto cavens, ne quis eunuchus in patriciorum ordinem reciperetur. Ὑπ' αὐγάς. Sub diluculum, vel sub aere solis radiis illustrato. Ὕπαυλον. Quod est in domo, in aula tentorii. Ὑπαχθέντες. Decepti. Ὑπαὶ δείους. Prae metu. Ὕπαιθα. Ex obliquo. Ὑπαίθριον. Quod est sub dio. item ὕπαιθρον. Eunapius: Maximus et Priscus litteris quidem eruditi erant, sed negotiorum civilium et castrensium minime periti. item: Ut qui in apertis campis legitimam pugnam commisisset. Ὑπαικάλλων. Adulans, subrepens. Albius, equestris ordinis homo, qui Antonii praesepe colebat eique blandiebatur. Ὑπαίμακε. Non te canum ora necarunt, Euripide, sed fatum et senectus; tuumque sub Arethusa Macedonum. Ὑπαινιττόμενοι. Obscure significantes. Licet conicere hac verborum eos translatione usos fuisse, quod obscure significabant se terram fertilem feracem habere. Ὑπέβρεχον. Vino se inebriabant. Deinde frequenter potantes et merum haurientes inebriabantur. Ὑπεδέξαντο. In manus ceperunt, susceperunt. Quibus cum noluissent auxilium ferre, quod expeditionem contra ipsum instituerent, bellum capessiverunt. Ὑπεδέξαντο. Et Ὑπεδέχοντο. Multi vero Getarum inde migrarunt, et tria millia domum redierunt. cum autem duces convenissent, promiserunt se et amicos ipsis fore et imperata facturos esse. Ὑπέδυ. Subiit. Ὑπέδυσαν. Metuerunt, detrectarunt

πεσθαι, οὕσπερ πάλαι ὑπεδύσαν, ἐπετίθεντο.

Ὑπεζωσμένος. περιβεβλημένος, ἐπισυρόμενος.

Ὑπέκκαυμα. ἡ ὕλη τῆς φλογός, ἡ τροφή. καὶ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα, αἱ τροφαὶ τῶν παθῶν, αἳ τρέφουσι τὰ πάθη.

Ὑπεκίνει. παρώτρυνε. Πρῶτον μὲν ὑπεκίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας, ἔπειτα ἐς λαλιὰν πολλὴν καὶ ἀνόητον προῆγεν.

Ὑπεκώμασε. παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς τι ποιούντων.

Ὑπεκρούσω. ἤνιξω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.

ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξω, ἀνεκρούσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθαρῶν ἢ τινος ἄλλου ὀργάνου.

Ὑπελάβομεν. προσεδεχόμεθα φησὶ ταύτην σου τὴν ἐπικουρίαν. Δαβίδ· Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

Ὑπελθεῖν. ὑποδραμεῖν. Καὶ Ὑπελθούσης, ἀντὶ τοῦ ἀπατησάσης. Οἱ δὲ τῆς γυναικὸς αὐτοὺς 537 οὕτως ὑπελθούσης οὐδένα ὑπονοήσαντες δόλον ἀπῆλθον.

Ὑπελύθη. ἐξητόνησεν, ἐξεχαυνώθη. Ἐν δὲ τούτῳ τὸ ἀκμαιότατον τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη.

Ὑπέμβρυον. τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.

Ὑπέμειναν. προσεδόκησαν. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί.

Ὑπέμεινεν. ἔκρινεν, ἐλογίσατο. Ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μὲν ἐκ τῶν πολεμίων ἀνελεῖν οὐχ ὑπέμεινε, διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Πρόκλος ἐκέλευσεν Ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν· ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε, καίτοι ταῦτα Πρόκλον ἴσα καὶ Θεῷ σεβόμενος.

Ὑπένερθεν. ὑποκάτωθεν.

Ὑπενήνεκται. ὑπεσύρη.

Ὑπενόθευσεν. ὑπέφθειρεν.

Ὑπενόμευεν. ὑπόνομον εἰργάζετο, ὑπώρυττε. Τῆς δὲ γῆς ὑπαντώσης, ταύτην ὑπενόμευεν.

2. Ὑπεζωσμένος] Rariorem verbi usum attigit Böckhius *Urkunden über d. Seewesen d. Att. Staates* p. 134. Quod sequitur ἐπισυρόμενος spectat ad fluxiorem cincturam, qua Iulium Caesarem constat fuisse praecinctum. ἐπισυρόμενος] ὑποσυρόμενος Photius. Deest gl. V. Continuo delevi cum V. quae habet A. in margine: Ὑπέθραττεν, ἔστιν ἐν τῷ Θράττειν. Ubi Toupius „Respexisse videtur Plutarch. Alcib. p. 210. ὑπέθραττεν ἔνίους ὅμως ὁ τῆς καθόδου καιρός, et in Nicia p. 532." 4. Ὑπέκκαυμα] Synes. p. 73. Plutarch. T. II. p. 438. Procop. p. 368. ὑπεκκαῦσαι. Liban. II. p. 383. *Toup. MS.* Vide Wessel. in Diod. II, 49. τροφή] τροφὴ V. Dein καὶ addunt A. V. 5. τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα] Gregor. Nazianz. Orat. XVIII. p. 279. Ἵν' ὑποσπάσῃ τῆς φλογὸς τὴν ὕλην, καὶ δαπανήσῃ τὸ τῶν παθῶν ὑπέκκαυμα. *Küst.* 6. τρέφουσι] τρέφουσαι V. ap. Gaisf. 7. Ὑπεκίνει] Cf. v. Ἀφεῖθιζεν. 10. Ὑπεκώμασε] Id neque proverbii colorem prae se fert, nec probatum usu videtur. Sed reponendum Ὗς ἐκώμασε, quod Suidas supra memoraverat in v. Κώμη, Theognostus autem p. 24. explicavit, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσώτων. παροιμία om. *V. 12. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] V. 548. 14. Σὺ μὲν οὐ τ.] Sic etiam apud Aristophanem hodie legitur: at claudicante metro, quod sic facile in integrum restitues: Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τῶν δὲ πτωχῶν ὑπεκρούσω. *Küst.* Σὺ μὲν οὐ omisi cum A. V. Mox τὸν ante τῶν neglexerat vulg. Porro δ' om. *V. Ox. 16. Explicationes Scholiorum, ubi plenius nunc editur: ἀπὸ μετ. τῶν κρουόντων τὴν κιθάραν. Nostrum τῶν κιθαρῶν facile explicatur e scriptura libri Ven. τῶν κιθαρῳδῶν. 17. Post hanc gl. omisi cum *V. et Küstero: Ὑπεκτρέχω. γενικῇ. 18. Ὑπελάβομεν] Ex Ps. XLVII, 9. cum explicatione Theodoreti. *Ernest.* Deest gl. V. προσδεχόμεθα] προσεδεχόμεθα A.

2. Οἱ δὲ τῆς γυναικὸς αὐτῆς οὕτως ὑπελθούσης] Accusativus desideratur ante verbum ὑπελθεῖν. Quare legendum tum sensus tum Graecismi gratia, τῆς γυναικὸς αὐτοὺς οὕτως ὑπελθούσης. Herodot. VI, 134. Καὶ πρόκα τε φρίκης αὐτὸν ὑπελθούσης, ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵεσθαι. Heliodor. Aethiop. II. p. 104. Ὁ τότε εἰληχὼς δαίμων οἱονεὶ προσωπεῖον αὐτὴν ὑπῆλθε. Confer Nos infra in v. Ὑπέρχεται. *Toup.* II. p. 301. αὐτοῖς A. B. V. Tum ἐπελθούσης V. Med. Ceterum h. l. desumptum esse ex Ioseph. A. I. V, 1, 2. docuit Fischerus in Platon. Crit. p. 213, ubi recte αὐτοὺς. *Gaisf.* οὕτως αὐτοὺς editur apud Iosephum. Post hanc gl. cum V. delevi, quae habet A. in margine: Ὑπελείφθη, ἀντὶ τοῦ οἴκαδε κατελείφθη, ὑπελείπετο. 5. ἐξεχαυνώθη] ἐχαυνώθη A. 7. Ὑπέμβρυον] Gl. ex Od. ι. 245. male confecta; quam agnoscunt Etym. M. et Zonaras. Monuit Albertus in Hesychio post alios. 8. Καὶ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί] Haec sunt verba Psalmographi CXVIII, 95. *Toup.* Glossema ex versione Symmachi et Theodotionis esse monet Theodoretus. 10. Ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μ.] Ex Iosepho. *Küst.* ὁ δὴ A. Mox διεδέξαντο V. 13. Ὁ δὲ Πρόκλος ἐκ.] Ex Damascio. Vide supra v. Τριβώνιον, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* Ubi principium loci plenius extat et fidelius consignatum. 16. Ὑπένερθεν] Il. β'. 150. 18. Ὑπενόθευσεν] Ad II. Maccab. 4, 7. rettulit Albertius. Sic Malalas p. 181. Utitur verbo etiam Ioh. Antioch. p. 785. 19. Ὑπενόμευεν] Dionys. Hal. p. 155. *Toup. MS.* ὑπόνομον] Antea male legebatur ὑπὸ νόμον, duabus vocibus. *Küst.* Correxerat Portus. 20. Τῆς γῆς] Τῆς δὲ γῆς A. E. *V. Deinde ὑπαντώσης non dubito quin corruptum sit.

Confestim eos aggredi, quos antea pavidi perhorruerant. Ὑπεζωσμένος. Succinctus, leviter indutus. Ὑπέκκαυμα. Fomes, alimentum ignis. *Affectuum fomites,* alimenta affectuum. Ὑπεκίνει. Commovebat. *Primum quidem mentes illorum pungebat, deinde in immodicam et stultam garrulitatem eos inducebat.* Ὑπεκώμασε. Proverbium in homines impudenter agentes. Ὑπεκρούσω. Oblique significasti. Aristophanes *Pluto: Tu quidem non meam dixisti vitam, sed mendicorum mala perstrinxisti.* hoc est, narrasti, tetigisti. translatio ducta est ab citharis vel alio instrumento musico. Ὑπελάβομεν. David: *Expectavimus, Deus, misericordiam tuam in medio populi tui.* expectavimus, inquit, hoc auxilium tuum. Ὑπελθεῖν. Subire. Et Ὑπελθούσης, quae decepit. *Illi vero a muliere decepti, cum nullam doli suspicionem haberent, abierunt.* Ὑπελύθη. Solutum est, debilitatum est. *Interea vero acerrimus illorum impetus debilitatus est.* Ὑπέμβρυον. Infans lactens. Ὑπέμειναν. Expectarunt. *Me peccatores expectarunt.* Ὑπέμεινεν. Sustinuit, iudicavit. *Titus autem illum, cum ex hostium manibus evasisset, interficere non sustinuit, at imperio movit eique successorem dedit.* item: *Proclus vero Isidorum pallium gestare iussit; quod ille facere non sustinuit, quamvis Proclum tanquam deum coleret.* Ὑπένερθεν. Ex inferiore loco. Ὑπενήνεκται. Subtractus est. Ὑπενόθευσεν. Leviter corrupit. Ὑπενόμευεν. Cuniculos agebat, terram suffodiebat. *Terra cum ascenderet, eam suffo-*

Ὑπενοστήσαμεν. ὑπεχωρήσαμεν, ἐπανήλθομεν.

Ὑπεξελεύσεις. τιμωρίας, βασάνους, ἐφευρέσεις. Πισίδης·

Ὁ δὲ Χοσρόης ὑπεξελεύσεις ποικίλας ὕφίστατ' ἐμπόνους.

Ὑπεξέπεμψεν. ὑπεξήγαγεν, ἀπέπεμψεν. Ἰάμβλιχος· Ὄντας ὡραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος τύραννον ὑβριστήν.

Ὑπεξέσχεν. ἀφίκετο. Ὅτι Κάμιλλος, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός, ἐπιφθονώτατος τοῖς πολίταις γενόμενος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας· καὶ ἐκουσίως πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχεν. οὕτω Δίων. καὶ Ἡρόδοτος· Ὁ δὲ δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων, καὶ ὑπεξέσχεν ἐς Θεσσαλίην. ἐντεῦθεν ἀφικόμενος ἐς τὴν Ἀρκαδίην νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα. ὑπεξέσχεν οὖν ἀντὶ τοῦ ἔφυγεν, ἀπέδρασεν.

Ὑπεξηρήσθωσαν. ἐκβεβλήσθωσαν, χωρισθήτωσαν.

Ὑπεξιοῦσα. Νεᾶνις γὰρ ἄρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπεξιοῦσα.

Ὑπέπισα. ἐπότισα.

Ὑπέπριε τοὺς ὀδόντας.

Ὑπέρ. πλέον. καὶ ὁ Ἀπόστολος ὑπὲρ ἐγὼ ἀντὶ τοῦ πλέον ἐγώ.

Ὑπέρα. τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνίενται τε καὶ διατείνεται. γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου 538 παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ ἔχειν ἀφιέντων, ἃ δὲ μὴ

1. ὑπεστρέψαμεν, ἐπανήλθομεν] ὑπεστρέψαμεν omiserunt A. B. V. cum Photio et Lex. Bachm. p. 395. 3. Ὑπεξελεύσεις] Vid. *Malakόν. Toup.* MS. ἐφευρέσεις] ἐφευρήσεις V. ap. Gaisf. 4. *Πισίδης*] Fr. Foggin. 160. conf. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 450. *Gaisf.* In huius dicto Schneiderus non immerito dubitavit de scriptura nominis ὑπεξελεύσεις pro ἐπεξελ. 5. Immo ὁ Χοσρόης δ' ὑ. In versu sequenti praestat ἐμποίνους. 8. Ὄντας ὡραίους καὶ καλ.] Inepte Portus locum hunc, qui oratione prosaica constat, in versus iambicos redigere conabatur. *Küst.* Ex Iamblichi Babyloniacis. Vid. v. *Διακοδωνίσω.* Unde hic locus quodammodo nonnihil ampliari potest. *Toup.* Quaecunque habet ex Iamblicho sapiunt ἐρωτικὰ et videntur esse ex eius Babyloniacis. *Valck.* Adde Rochetti Miscell. T. I. p. 87. 11. Ὑπεξέσχεν] Vid. Valck. in Herod. VI, 74. *Κάμιλλος, ὁ τῶν Ῥωμ. στρατ. — ὑπεξέσχεν*] Haec sunt verba Dionis, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 581. ubi locum integrum vide. *Küst.* Fr. 28. Ὅτι Gaisf. cum *V. *Κάμιλος* Med. Ceterum mutavit quaedam Suidas, velut *τῶν πολεμίων* in locum germanae scripturae *τῆς τῶν Βείων* suffecit.

1. Ὁ δὲ δεῖμα ἔλ.] Scribe *τὸν δὲ δεῖμα ἔλαβε*. Apud Herodotum enim lib. VI. c. 74. unde locus hic excerptus est, legitur, *Κλεομένεα δεῖμα ἔλαβε* etc. Ceterum priores editt. excepta Genevensi pro *δεῖμα* inepte habent *δεῖγμα*. *Küst.* 3. Ἀρκαδίην] *τὴν Ἀρκαδ*ίην A. *τὴν Ἀρκαδίαν* V. E. *τὴν Ἀρκαδίην* *V. Herod. Mox *πρήγματα* E. *πράγματα* Edd. ante Gaisf. cum A m. pr. 5. Ὑπεξαιρείσθωσαν] Ab h. gl. usque ad Ὑπερίδης desunt omnia A., in textu scilicet; nam glossae interiacentes pleraeque leguntur in marg. sed in compendium redactae. *Gaisf.* Qui cum glossas et scripturas in A. servatas leviter perstrinxerit, huius operam supplendam duxi; nec paucas abieci glossas ab magistellis invectas, quas optimus liber aut silet aut in marginibus collocavit. Itaque post Ὑπεξέσχεν ibi posuit has: Ὑπεξίσταμαι. γενικῆ. Ὑπέρ. πλέον — ἐγώ. Ὑπεξιοῦσα: ut editur. Ὑπερανάστης: ut editur. Ὑπερακοντίζω. αἰτ. Ὑπερβάλλομαι. αἰτ. Ὑπεραλγῶ. γεν. Ὑπεραναβαίνω. αἰτ. Ὑπέραντλον. πλήρη. Ὑπερασπιστής: ut editur. Ὑπεράνω. καὶ ὑπεράνωθεν. Ὑπεραπολογοῦμαι. γεν. Ὑπερασπίζω. γεν. Ὑπερανγάζω. γεν. Ὑπερθνήσκω. γεν. Ὑπερβάλλω. αἰτ. Ὑπερβαλλόντως. Ὑπερβάλλοι. ὑπερδράμοι. Ὑπερβαίνω. αἰτ. Ὑπερβλύζω. γεν. Ὑπεραίρω. γεν. Ὑπεραίρομαι. ὑψοῦμαι. ὁ Ἀπόστολος· ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπερβολή. ἡ ἀνόρθωσις. Ὑπερβοᾶ. αἰτ. Ὑπερβόρειοι: ut editur. Ὑπεραίρω. γεν. Ὑπερειδυνάμωσαν: ut Gaisf. edidit. Ὑπεραίρω. καὶ αἰτ. καὶ γεν. ὦρα σοι... ἀντικείμενον, ut editum. Ὑπερεκτείνομαι. γεν. Ὑπερεμπίπτω. γεν. Ὑπερευφραίνομαι. αἰτ. (sic) Ὑπερεύχομαι: ut editur. Ὑπιρέχων. αἰτ. γενικῆ δέ· πολλῶν βασιλέων ὑπερέσχεν. Continuam seriem vide sub v. Ὑπερηγάσθην. Hactenus facile perspicitur, librarium codicis A. cum duo fere folia in archetypo suo desideraret, e lexicis vulgaribus ut potuit defectum resarsisse, neque copias undique collectas ordine iusto disposuisse. Ceterum in haece glossa restitui scripturam, quam ipsae flagitant interpretationes, Ὑπεξηρήσθωσαν cum V. ubi deest *χωρισθήτωσαν*. Post hanc gl. expunxi syntacticum praeceptum, cuius partem *A. mg. tenet: Ὑπεξίσταμαι. καὶ Ὑπεξιστάμενος. γενικῆ. 7. *Νεᾶνις*] Aeliano tribuit Valckenarius. Haec olim erant in gl. Ἐπιξιέναι traducta, ubi est ἐπεξιοῦσα. In fine E. addit *ὑπεξελθοῦσα*. 9. Ὑπέπισα. ἐπότισα] Hesychius: Ὑπέπισα. ὑπεπότισα. *Küst.* Cum Hesychio Photius. Deest gl. V. ap. Gaisf. Item continuam om. *V. Formulam *ὑποπρίειν τοὺς ὀδόντας* usurpat Lucian. D. Mortt. 6, 3. 11. Ὑπερπλέον. καὶ ὁ Ἀπόστολος ἀντὶ τ.] Locus hic est mutilus, nec ullum sensum habet. *Küst.* Respexit ad D. Pauli locum in II. Cor. 11, 23. Apud Suidam leg. Ὑπέρ. πλέον. καὶ ὁ ἀπόστολος, ὑπὲρ ἐγώ, ἀντὶ τοῦ πλέον ἐγώ. *Bos.* Exercitt. philol. ad N. F. p. 171. Ὑπὲρ et *πλέον* separanda esse satis indicat litterarum ordo, et distinguunt A. V. E. *Gaisf.* Item, quod Bosius post Ἀπόστολος optarat, Ὑπὲρ ἐγὼ addunt A. V. Supra *καὶ ὁ* om. *A. 13. Ὑπέρα] De hoc funium nauticorum genere tradit explicatius Böckh. *Urkunden über d. Att. Seewesen* p. 154. sq. *κέρατος*] *κέρως* Photius et Schol. Luciani D. Mortt. 4. 15. *δεῖ μὲν*] *μὲν* om. V. E. Photius. Post *κρατούντων* edebatur observatio ex v. Ἀφέντες *τὴν ὑπέραν* ducta: Ἀφέντες τὴν ὑπέραν, τὸν πόδα διώκουσιν. *ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων, τὰ περιττὰ δὲ προτιωμένων.* Ubi *Küsterus*: „Ἀφέντες τὴν ὑπ.] Confer Harpocrationem v. Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν, itemque alios paroemiographos." Cum seqq. habet

diebat. Ὑπενοστήσαμεν. Recessimus, reversi sumus. Ὑπεξελεύσεις. Supplicia, tormenta, inventiones. Pisides: *Chosroes vero tormenta varia et gravia subiit.* Ὑπεξέπεμψεν. Clam emisit, amandavit. Iamblichus: *Filios venustos et formosos pater ad opiliones clam amandavit, metuens insolentiam tyranni.* Ὑπεξέσχεν. Abiit, excessit, se subduxit. Dio: *Camillus Romanorum Imperator, cum in maximam civium invidiam incidisset, a tribunis plebis accusatus est, quod ex praeda hostium nihil in aerarium intulisset. tum ille, antequam in iudicium vocaretur, sponte in exilium abiit.* Et Herodotus: *Ille vero Spartanos metuens in Thessaliam se recepit. inde in Arcadiam profectus res novas moliri coepit.* Ὑπεξηρήσθωσαν. Eiiciantur, separentur. Ὑπεξιοῦσα. *Num puella ex virgineis thalamis recens egressa.* Ὑπέπισα. Modice rigavi. Ὑπέπριε τ. ὀδ. *Dentibus frendebat.* Ὑπέρ. Plus. sic Apostolus: *Plus ego.* id est, prae ceteris. Ὑπέρα. Funis nauticus, quo cornua antennarum laxantur et intenduntur. hinc manavit proverbium in eos dictum, qui quae sunt retinenda dimittunt, quae vero dimittenda, retinent: *Omissa hypera pedem consectantur.*

δεῖ κρατούντων.

Ὑπεράγασθαι. ὑπερθαυμάζειν.

Ὑπεράγοντα. ὑπερέχοντα. Τὸν δὲ ὕψηλὸν ἡλικίᾳ ὄντα, καὶ ὑπεράγοντα τὸν ἐπίσκοπον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι.

Ὑπέρακμος. ὑπερδραμὼν τὴν ὥραν.

Ὑπεραντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγοῦντα μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγήμασι. Σύμμαχος· πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ·

Ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν
στρατηγίας πλήθει τε καὶ εὑρήμασιν.

ἢ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίους λιμῷ ἀνεῖλεν.

Ὑπεραλγῆ χόλον. ἄγαν ὀδυνηρόν, λυπηρόν. Καὶ αὖθις· Ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγὴς ὢν ἐκ τῆς πληγῆς ῥύδην ἐφέρετο.

Ὑπερανάστης. μετανάστης, μεταβάτης.

Ὑπεραναιδεσθήσομαι. τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἷον ἀναιδέστερός μου φανήσεται.

Ὑπέραντλον. πλήρη. Οἱ δὲ ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον.

Ὑπεράριθμος. Οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν Σχολαρίων καλουμένων τριςχιλίων πεντακοσίων ὄντων, ἑτέρους δισχιλίους ἐντέθεικεν Ἰουστινιανός, οὓς οὕτως ἐκάλεσεν.

Ὑπερασπιστής. φύλαξ, βοηθός.

Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν. ἀντὶ τοῦ 539

V. in marg. ap. Gaisf. Delevi cum Photio et Schol. Luciani. Nam quae praecessit explicatio ἐπὶ τῶν ... κρατούντων, ea facile persuadet alteram explicationem eodem fere sensu repeti non potuisse. Nempe extiterat qui copiosius demonstraret, quorsum spectaret istud παροιμία.

3. Ὑπεράγοντα] Polybius XI. p. 881. Hinc ὑπεραγόντως II. Maccab. 7, 20. *Toup.* MS. Verbum post intpp. Hesychii illustrat Wessel. in Diod. III. 35. XIII, 50. 4. ἡλικίᾳ] ἡλίκα B. E. Med. 6. Ὑπέρακμος] Ὑπερδραμος. Ὑπέρακμος V. ὑπερδραμὼν] ὑπερδραμὼν V. Photius. Est gl. N. Test. 7. Ὑπεραντίζεις σύ γ' ἤδη] Aristoph. Av. 362. Ὑπεραντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς. Vide ibi Scholiastam: sed qui pauciora habet quam hic Suidas. *Küst.* Scholion nihil nisi: νικᾷς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις ἀγωνιζομένων. Unde lucramur saltem auctiorem scripturam hanc: Ὑπεραντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς. νικᾷς [Νικίαν] τὸν στρατηγοῦντα ταῖς μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγήμασι. Quae sequuntur πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν, clarius sic expressit Scholion, φρονιμώτατα γὰρ λιμῷ Μηλίους ἀνεῖλεν: eaque haud scio an illis debeant addi, resecto ἢ quod sub finem praemittitur. Ceterum ὑπεραντίζω figurate dictum illustrat Valck. in Or. Io. Chrysost. p. XXVI. 8. Σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολ.] Suidae locum corruptum esse contendit Portus, mutilum Küsterus: sed videntur haec aut brevius esse pronunciata aut defectu verborum laborare. Gaisfordus distinxit ut fecit V. Σύμμαχ· πρ, idemque Symmachum agnovit interpretem. Monuit etiam Meinekius H. Crit. Com. pp. 13. 156. 11. Ἀλλ' ὑπερβ.] V. Meinekii Com. Vol. II. p. 590. 12. στρατηγίας πλήθει τε καὶ εὑρήμασιν] Rescribendum omnino: στρατηγιῶν πλήθει τε καὶ ξυρήμασι. *Toup.* II. p. 302. Post hanc glossam delevi cum *V. Ὑπεραντίζω. αἰτιατικῇ. 14. ὀδυνηρόν] λυπηρόν addunt B. E. *V. Schol. Soph. Gl. spectare ad Sophocl. El. 176. vidit Portus. 15. Ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τ.] Haec sunt verba Polybii de Annibale, lib. III. c. 79. *Küst.*

2. Ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀποσφαλμήσας. *Küst.* Ubi vide nostram annotationem. Deinceps cum *V. delevi: Ὑπεραλγῶ. γενικῇ. Ὑπεραλεῖται. ὑπερπηδήσει. Item cum V. Ὑπεράλλομαι. αἰτιατικῇ. Ὑπεραναβαίνω. αἰτιατικῇ. 5. Ὑπεραναιδεσθήσομαι. τῇ ἀναιδ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1203. *Küst.* Veterem corruptionem agnoscit Suidas. 6. μου φανήσεται] σου φανήσομαι E. Med. Repugnat Schol. Deinde cum V. et mg. A. delevi: Ὑπεράνω. καὶ ὑπεράνωθεν. 7. Οἱ δὲ ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν] Interpres ita reddit: *Illi autem vento pleno navigantes, ad insulam tuto appulerunt.* Hoc interpretari non est. Hemsterhusius in Luciani Timon. 4. emendabat, ποιησάμενοι τὸ πλοῖον. Sed vulgatam lectionem agnoscit Suidas: quod ex interpretatione eius constat. Dici autem videtur vox ὑπέραντλος nunc de *nave*, nunc de *cursu navis*, nunc de *navicolario ipso* denique. Quo postremo sensu usurpat Diphilus apud Athen. VII. p. 292. Ναύκληρος ἀποθύει τις εὐθὺς ἀποβαλὼν Τὸν ἱστόν, ἢ πηδάλια συντρίψας νεώς, Ἢ φορτία γ' ἐκρίψας ὑπέραντλος γενόμενος. *Toup.* II. p. 303. Qui Hemsterhusio male repugnat. Deinde cum V. omisi glossas duas: Ὑπεραποθνήσκω. γενικῇ. Ὑπεραπολογοῦμαι. γενικῇ. 10. Οὗτος ὁ ἀριθμὸς] Verba haec cum sequentibus nullam habent connexionem. Quare vel delenda sunt, ut supervacanea: vel scribendum, ὁ ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ. Quae vero sequuntur τῶν Σχολαρίων etc. sumpta sunt ex Procopii Hist. Arc. c. 24. Confer etiam Nostrum supra v. Σχολάριοι. *Küst.* Probo hanc coniecturam ὁ ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ. Sequentia Procopii quidem sunt, sed parum integre excerpta. *Gaisf.* Immo nihil mutandum, siquidem haec glossa nihil nisi frustula continet observationis ex uberiore Procopii loco misere contextae. 13. Post hanc gl. delevi: Ὑπερασπίζω. γενικῇ. Item post βοηθός: Ὑπεραυγάζω. γενικῇ. Utramque cum V. 14. βοηθός om. V. 15. Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν] Alii proverbium hoc sic efferunt, ὑπερβάθμιον πόδα τείνειν. Agathias lib. II. p. 67. Ἔπειτα ῥᾳδιόν τι ἡγοῦνται καὶ προχειρότατον, ὑπερβάθμιον, τὸ λεγόμενον, πόδα τείνειν καὶ θεολογίας ἐφάπτεσθαι. Marinus in Vita Procli c. 13. Εἰς τὴν Πλάτωνος (αὐτὸν) ἦγε μυσταγωγίαν, ἐν τάξει καὶ οὐχ ὑπερβάθμιον πόδα, κατὰ τὸ λόγιον, τείνοντα. *Küst.* καὶ μὴ κατὰ τὸν χρησμὸν

Ὑπεράγασθαι. Vehementer admirari. Ὑπεράγοντα. Eminentem. *Illum vero, cum esset statura procerus et supra Episcopum emineret, ictum capite excepisse.* Ὑπέρακμος. Qui florem aetatis excessit. Ὑπεραντίζεις. Vincis. *Tu vero superas iam Niciam machinis.* id est, artibus imperatoriis et inventis Niciam ducem superas. spectat enim, quod monet Symmachus, ad Melum ab Atheniensibus obsessam. Nicias enim Melios fame prudenter expugnaverat. Phrynichus *Monotropo*: *At superavit longe Niciam artium imperatoriarum multitudine et commentis.* Ὑπεραλγῆ χόλον. Iram aegrimoniae plenam, quae gravissimum dolorem affert. *Vehementer laborans oculorum aegritudine, quae eum invaserat.* item: *Equus autem ex vulnere graviter dolens effuso cursu ferebatur.* Ὑπερανάστης. Exul, patriae desertor. Ὑπεραναιδεσθήσομαι. Impudentia superabor. vel, impudentior alter existet. Ὑπέραντλον. Plenum. *Illi autem cum navim ultra modum onerassent, ad insulam tuto appulerunt.* Ὑπεράριθμος. Supernumerarius. *Cum Scholarii sic dicti essent numero ter mille et quingenti, alios bis mille iis adiecit Iustinianus, quos supernumerarios vocavit.* Ὑπερασπιστής. Auxiliator, custos corporis. Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν. Limen transcendens. id est, im-

ἀτάκτως, ἀπρεπῶς διαπραττόμενος. Οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν, κατὰ τὸ λόγιον, εἰς τὴν θεοσέβειαν, ἀλλὰ μέτρα ὁρίζων ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄξια, γνησίῳ καὶ καθαρῷ συνειδότι μεταχειρίζων τὰ περὶ τοὺς θεούς.

Ὑπερβαλλόντως. λίαν.

Ὑπερβάλοι. ὑπερδράμοι.

Ὑπερβασίας. ὅρκων παραβάσεις, ἐπιορκίας.

Ὑπερβερεταῖος. ὄνομα μηκός. καὶ παροιμία Ὑπερβερεταῖος. ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη.

Ὑπερβίη. ἡ ἀδικία.

Ὑπέρβιον. ὑπερβίως, οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ· ὑπερήφανον.

Ὑπερβολή. ἡ ἀνόρθωσις. Πολλοῦ ὠθισμοῦ γενομένου ἐν τῇ τῶν κλιμάκων ὑπερβολῇ. Καὶ αὖθις· Ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο.

Ὑπερβολιμαῖον.

Ὑπέρβολον. λίθον. ὅτε γὰρ κατεπόντουν τινάς, βάρος ἀπὸ τῶν τραχήλων ἀπεκρέμαζον. Ἀριστοφάνης·

Ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.

ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἦν δὲ φιλόδικος. Ἀριστοφάνης·

Κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει.

καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀναπείσεται περὶ τοῦ Ὑπερβόλου.

Ὑπερβορέων. ἀντὶ τοῦ πόῤῥω.

Νοῦσον τὴν στυγερὴν αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος
ἐσθλοτάτου πέμψαις ἄχρις Ὑπερβορέων.

ἀντὶ τοῦ πόῤῥω αὐτοῦ.

Ὑπερβόρειοι. ἔθνος ἀρκτικώτερον καὶ ἐνδότερον τῶν Σκυθῶν.

Ὑπέρβολος. δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ ἐξωστρακίσθαι φησίν.

Ὑπερβριθές. μέγα καὶ βαρύ.

ὑπερβάθμιον πόδα πέμπειν Ammonius in Categor. p. 12. a. 6. ed. Ven. 1545. *Porson.* διὰ τὸ μὴ ὑπιρπηδᾶν καὶ ὑπερβάθμιον πόδα τείνειν Simplicius in Epict. p. 50. sive Schweigh. p. 84.

1. διαπραττόμενος] διαταττόμενος E. Οὐδὲ ὑπερβάθμιον π.] Fragmentum hoc sumptum est ex vita Isidori a Damascio conscripta. *Küst.* 6. λίαν om. B. V. Deinde cum A. mg. reieci gl. Ὑπερβάλλω. αἰτιατικῇ. 7. Ὑπεκβάλοι B. ὑπεκδράμοι *V. 8. Ὑπερβασίας] Homerus Odyss. χ. 168. *Küst.* Et Hesiod. Opp. 826. 9. Ὑπερβερεταῖος. μὴν κατὰ Μακεδόνας, ὁ Ὀκτ.] Vide Usserium de Anno solari Macedonum et Norisium de Anno et Epochis Syromacedonum. *Küst.* Adde Clintoni Fast. Hellen. T. III. p. 363. et post Idelerum C. Fr. Hermanni commentationem eruditam *Ueber Griech. Monatskunde* p. 101 — 3. μὴν κατὰ Μακεδόνας, ὁ Ὀκτώβριος] ὄνομα μηνός V. Huic obtemperavi, cum reliquis codicum diversitatibus (cf. annot. in vv. Ξανθικός et Πάνεμος) motus, tum ipso glossae habitu, qui κατὰ Μακεδόνας a praegressis iubet abesse. παροιμία] Zenob. VI, 30. Diogen. VIII, 63. 11. παρὰ γὰρ Μακεδόσιν] περὶ μακεδὼν V. ap. Gaisf. Sub finem V. ἀνεγράφη ὁ Ὀκτώβριος. 15. ὑπερβαλλόντως] ὑπερβαλλούσῃ E. Post βίᾳ V. addidit ὑπερήφανον cum Lex. Bachm. p. 395. et Photio. Similiter pro glossa singulari B. E. Med. Ὑπερήφανος. Schol. Il. ό. 19. Ὑπέρβιον. ὑπερβίως, ὑπερηφάνως. Item ὑπερηφάνως Etym. M. Post hanc gl. cum A. mg. post Küst. delevi: Ὑπερβλύζω. γενικῇ. 17. κλιμάκων] τῶν κλιμάκων V. qui infra ὠρῶν. 19. Om. vulg. Ὑπερβολιμαῖος *V.

1. λίθον] Falli hic Suidam in nota proxima ostendimus. *Küst.* Id quo spectet, demonstrat Schol. Aristoph. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν λίθον, Ὑπέρβολον εἶπεν. 2. λίθους] βάρος B. V. Schol. Aristoph. Deinde ἐκρέμων Schol. cuius liber unus ἀπεκρέμων. 3. Ἀριστοφάνης] Equ. 1360. *Küst.* 6. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κ.] Immo Ὑπέρβολος semper est nomen proprium, nec aliter accipitur in adducto loco Aristophanis. Suidas autem existimasse videtur, Ὑπέρβολον illic significare saxum, quod collo eorum, qui in mare demergebantur, alligabatur: quod minime probo. Verius enim est, Aristophanem captandi risus gratia praeter expectationem dixisse Ὑπέρβολον, cum dicendum esset λίθον. Henricus Stephanus tamen in Thesauro interpretationem Suidae simpliciter secutus est. *Küst.* Qui utinam verbis in re simplici pepercisset. Docte Schol. τοῦτον ὡς φιλόδικον διαβάλλει συνεχῶς Ἀριστοφάνης. Magistellis debentur ἦν δὲ καὶ ὄνομα κύριον. De Hyperbolo nota Meinekii narratio uberrima in Hist. Comic. Graec. p. 188 — 195. Ἀριστοφάνης] Acharn. 812. (846.) 8. ξυντυχών σ'] σ' om. V. 9. ἂν πλήσει V. ἂν πλήσσει *V. Ox. 10. Miror et consensum librorum in vindicanda observatione, quae lectoribus debetur, et silentium editorum. Refingendum enim ἐν τῷ Ἀναπειστηρίαν. Paulo post cum *V. expunxi: Ὑπερβῶ. αἰτιατικῇ. 11. Ὑπερβορέων] V. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 220. ἀντὶ τοῦ πόῤῥω] Inepte. Rectius paulo post, ἀντὶ τοῦ πόῤῥωθεν αὐτοῦ: quae interpretatio refertur ad illud, ἄχρις Ὑπερβορέων. *Küst.* Apparet ἀντὶ τοῦ πόῤῥω resecanda fuisse. 12. Νοῦσον τὴν στυγερ.] Philippi Thessal. Ep. XLVII, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 240. 13. πέμψαι] πέμψαις V. Anthol. 14. πόῤῥωθεν] πόῤῥω dedi cum *V. 17. Ὑπέρβολος] Ὑπέρβορος V. E. Photii MS. pr. Reposuere librarii, quod posceret ordo verborum. Sed fugit eos glossam ex Harpocratione petitam, sed temere collocatam fuisse. ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ. ἐξωστρ.] Locus Thucydidis (VIII, 73.) ad quem Suidas respexit, hic est: Καὶ Ὑπέρβολόν τέ τινα τῶν Ἀθηναίων, μοχθηρὸν ἄνθρωπον, ὠστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτείνουσι. *Küst.* 18. ἐξωστρακίσθαι] ἐξοστρακίσθαι E. Med.

---

modeste et indecore agens. *Neque pedibus, quod aiunt, transiliens, in res divinas, sed limites aetati debitos sibi praefiniens sincera et pura conscientia tractabat religionem.* Ὑπερβαλλόντως. Excellenter. Ὑπερβάλοι. Superet. Ὑπερβασίας. Violata iuramenta, periuria. Ὑπερβερεταῖος. Nomen mensis, hinc proverbio hyperberetaei dicuntur ii, qui iusto tempore serius agunt, apud Macedones enim Hyperberetaeus in ordine mensium ultimum tenet locum. Ὑπερβίη. Insolentia. Ὑπέρβιον. Valde violenter, magna cum vi, insolenter. Ὑπερβολή. Ascensio. *Cum in scalis ascendendis vehementer in vicem trudevent.* item: *In montium cacuminibus latebat.* Ὑπέρβολον. Hyperbolum dixit, cum vellet saxum. quos enim in mari submergebant, eorum de collo lapides suspendebant. Aristophanes: *Sublime elatum in barathrum praecipitem dabo*, Hyperbolum gutturi eius alligans. Hyperbolus nomen viri litium amantissimi. Aristophanes: *Neque obviam factus Hyperbolus litibus te replebit.* De Hyperbolo vide etiam in v. Ἀναπείσεται. Ὑπερβορέων. *Morbum invisum hoc ipso die ab optimo rege ad Hyperboreos usque amandes.* id est, procul ab ipso. Ὑπερβόρειοι. Hyperborei, gens valde septentrionalis et ultra Scythas habitans. Ὑπέρβολος. Hyperbolus fuit orator popularis; quem Thucydides libro VIII. per ostracismum scribit relegatum fuisse. Ὑπερβριθές. Ingens, grave.

Ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.

Ὑπεργαμία. ἡ ὀψιγαμία.

540 [lic]Ὑπέργηρως. Ἀττικῶς.

Ὑπερδέα δῆμον. ὑπερβαλλόντως ἐνδεῆ, οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν, τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ.

Ὑπερδέξιον χωρίον. Εἶχον δ' ὑπερδέξιον οἷον χαλεπώτατον. Ξενοφῶν φησιν.

Ὑπεραίρομαι. ὑψοῦμαι. Ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὁ Ἀπόστολος.

Ὑπεραίσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπερεδυνάμωσαν. κατεδυνάστευσαν. Λαβίδ· Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν.

Ὑπερέθεντο. ἐβουλεύσαντο. Τοῦτον καταβαλεῖν ὑπερέθεντο, καὶ πρὸς μάχην εἶδον.

Ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψων.

Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν. ἐὰν μὴ λέγω, φησί, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην. ἐπίξηνον δέ, μαγειρικὸς κορμός, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν.

Ὑπερεπυππάζοντό με. ὑπερεπλήσσοντό με, κατεπλήσσοντό με, καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμήν. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροθαυμάστους καὶ ταχέως ἀπατωμένους ὀλίγῳ λήμματι. πύππαξ ἐπεφώνουν, ὃ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν.

Ὑπερεπυῤῥίασεν. Ἀριστοφάνης·

Ὀδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυῤῥίασεν.

ἀντὶ τοῦ, πυῤῥὸς ἐγένετο.

Ὑπερέσχεθε γαίης. Ὅμηρος περὶ ἡλίου φησὶν ἐξ ἡρωικοῦ προσώπου ὑπὲρ γῆς τὰς ἀνατολὰς εἶναι, ὁ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου ἐξ ὠκεανοῦ.

Ὑπερευδοκούμενοι. ὑπεραρεσκόμενοι. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὑπερευδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον

---

1. Ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν] Sunt verba Sophocl. Ai. 951. *Küst.* 3. Ὑπέργηρως] Dio in Excerpt. Ursini p. 423. Laertius in Empedocle. *Toup.* MS. V. Herod. Epimer. p. 205. Vox restituenda Aesch. Agam. 79. ubi *τόθ' ὑπεργήρως* optimorum MSS. scripturam opinor sic explicandam: *τόθ'* (i. e. *ὅτε*) *ὑπέργηρως*. 4. Ὑπερδία δῆμον. ὑπερβ.] Scribe *ὑπερδέα*. Homerus Il. *ρ*. 330. *Καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας*. Scholiastes in illum locum: *ὑπερδέα. ὑπερδέοντα· ὃ ἔστι γενναῖον καὶ ὑπεράγοντα τῇ δυνάμει τοὺς ἀντιτεταγμένους, ἔχοντας πλείονας*. *Küst.* Vide Iungerm. in Polluc. IV, 170. n. 8. *Hemst.* *ὑπερδέα* V. Photius et Lex. Seg. *δῆμον* om. Photius. 5. *οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύν.*] Portus emendabat, *τὸν πάνυ ἐλάσσονα*: sed frustra. Affert enim hic Suidas diversas interpretationes vocis *ὑπερδέα*: quippe quam alii grammatici exponebant *ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ*, alii contra, *οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν*. Est et alia vocis huius interpretatio, quam vide apud Eustathium. *Küst.* *οἷον πάνυ* V. Photius et Etym. M. *οἱονεὶ πάνυ* Lex. Seg. *ἢ πάνυ* Iungermannus. *τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ* om. Photius et Lex. Seg. 6. *Εἶχον δ' ὑπερδέξιον*] Haec sunt verba Xenophontis in Exped. Cyri lib. IV. (8, 2.) p. 339. ubi recte legitur, *Εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον*. Quomodo et apud Suidam scribendum est. *Toup.* *χωρίον* Gaisfordus inseruit cum Photio et Lex. Seg. *Εἶχον δ' ὑπερδέξιον* om. Etym. M. Idem ex Med. revocavit: Ὑπερδοξάζω. *αἰτιατικῇ*. 9. *ὁ Ἀπόστολος*] Epist. II. ad Corinth. c. 12. sed ubi legitur, *ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι*. *Küst.* Nempe post *Ἵνα* desideratur *μή*, quod addiderunt mg A. B. V. E. Dein cum V. expunxi glossam syntacticam, cuius partem tenet *A. margo: Ὑπεραίρω. *γενικῇ*. *Κέδρων ὑπεραίρεσθαι, καὶ ταῦτα τῶν τοῦ Θεοῦ. αἰτιατικῇ δέ· Ὥρα σοι τῆς Ἰησοῦ μεγαλειότητος ὑπεραίρειν τὸν ἀντικείμενον*. 10. Ὑπεραίσιον] Vide v. *Αἴσιον*. Deinde Gaisf. ex Med. revocavit: Ὑπερέβη. *αἰτιατικῇ*. 11. Ὑπερεδυνάμωσαν] Ex Ps. LXIV, 3. Glossema est ex versione Symmachi. *Ernest.* *Λαβίδ — ὑπερεδυνάμωσαν* accedunt ex A. mg. 13. Post hanc gl. omisi: Ὑπερεκπίπτω. *αἰτιατικῇ*. Ὑπερεκτείνομαι. *γενικῇ*. Priorem nescit *V. Neutram vidimus in V. Alteram in mg. *A. coniecit, neglexit vulg. 16. Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελ.] Est versus Aristoph. Acharn. 317. Vide etiam supra v. Ἐπίξηνος. *Küst.* Ceterum *τὴν σφαγὴν ἔχων* Geelius coniectat, teste Perlk. in Horat. A. P. p. 201. *ἐὰν — ἀφαιρεθείην* non extant in Scholiis Comici.

1. *μαγειρικὸς κορμός*] *μαγειρικὸν ἐκόμισεν* V. Supra *ἐπίξεινον* *V. item ut *ἐπιξείνου*. 2. *ἐφ' ᾧ*] Lege cum gl. superiore *ἐφ' οὗ*. 3. Ὑπερεπυππάζοντό με] Scribe *ὑπερεπύππαζόν τέ με*. Aristoph. Equ. 677. *Οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με*. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet quae hoc loco Suidas. *Küst.* Ὑπερεπυπτάζοντό με *V. 4. *κατεπλήσσοντό με* om. B. E. probabiliter: *γράφεται καὶ ὑπερεπλήσσοντό με, οἷον κ. με καὶ τὴν φιλ. ἐθαύμαζον* Schol. auctum libri Ven. 7. *πύππαξ ἐπεφώνουν*] Ante *πύππαξ* addenda est vox *ὑπερεπύππαζον*. Eius enim interpretatio sunt ea quae sequuntur. *Küst.* Nimirum haec ex altero Scholio petita sunt. Hinc explicandum, quod priori Scholio praemissum est, *γράφεται καί*, spectans illud ad aliam interpretationem. 9. Ὑπερεπυῤῥίασεν] Ὑπερεπυρρίαζεν V. E. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 307. 10. *Ὀ*] *ὀδὶ* V. Ox. ap. Pors. in Toup. IV. p. 479. Dein *διδίσας* V. 12. Ὑπερέσχεθε γαίης] Homerus Il. *λ'*. 734. *Küst.* Gl. sumpsit Suidas ex Schol. Ven. 13. *ὑπὸ γῆν*] *ὑπὲρ γῆς* V. *ὑπὲρ* etiam B. E. *ὑπὲρ γῆς τὴν ἀνατολὴν λέγει, αὐτὸς δὲ* Schol. Ven.

Gravissimam aerumnam peregerunt. Ὑπεργαμία. Serae nuptiae. Ὑπέργηρως. Attice. Ὑπερδέα δῆμον. Populum valde egenum, sive qui mediocri est auctoritate. Ὑπερδέξιον χωρίον. Xenophon: *Locum autem superiorem obtinebant, accessu perdifficilem.* Ὑπεραίρομαι. Efferor. Apostolus: *Ne nimis efferar.* Ὑπεραίσιον. Quod est praeter decorum. Ὑπερεδυνάμωσαν. Viribus alios oppresserunt. David: *Verba impiorum praepolluerunt.* Ὑπερέθεντο. Distulerunt. *Huius eversionem distulerunt, ad pugnam spectantes.* Ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψων. Opsoniis supra modum impleri. Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελ. *Capite in mensam coquinariam imposito dicere volo.* nisi, inquit, iusta dixero, non recuso quominus caput mihi amputetur. *ἐπίξηνον* autem est mensa coquinaria, in qua carnes concidunntur. Ὑπερεπυππάζοντό με. Verbis admodum blandis mihi palpabantur, et studium meum magno plausu prosequebantur. perstringit autem illos, quasi qui res frivolas admirarentur et parvo munere facile corrumperentur. pyppax acclamabant: quod nos *ποππύζειν* vocamus. Ὑπερεπυῤῥίασεν. Valde erubuit. Aristophanes: *Iste vero per metum rubore perfusus est.* Ὑπερέσχεθε γαίης. *Exortus est supra terram.* Homerus ex persona herois Solem ait super terram oriri; at ubi ex propria persona dicit, ex oceano. Ὑπερευδοκούμενοι. *Romani autem cum omnino comprobarent*

τῇ τοῦ Σκιπίωνος ὁμολογίᾳ καὶ τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων.

Ὑπερέχει. ὑπερμαχεῖ, ὑπερασπίζει. Καὶ
541 [16]Ὑπερέχειν τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι μὴ δύνασθαι.

Ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Ὑπερέχιος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ἐπὶ τῶν χρόνων Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Τέχνην γραμματικήν. Περὶ ὀνομάτων. Περὶ ῥήματος, καὶ ὀρθογραφίας.

Ὑπερέχων. ὑπερνικῶν. Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς ὑπερέχων τὴν τοῦ βίου χορηγίαν.

Ὑπέρεια. ὄνομα κρήνης.

Ὑπερείδουσα. ὑποστηρίζουσα. Καὶ Ὑπερείσουσιν. ἐκ τοῦ ἐρείδω, τὸ ἀκουμβίζω.

Ὑπερηγάπησεν. Ὁ δὲ πατὴρ τοῦτον ὑπερηγάπησε τοῦ φρονήματος, καὶ τῆς ὀξυτάτης διανοίας ὑπερεπαινέσας.

Ὑπερηγάσθην. ὑπερεθαύμασα.

Ὑπερηγορῶν. ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν. Ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τοῦ Σωκράτους βαθύτερον ἢ κατ' ἀκροατὰς διελέγετο.

Ὑπερημερίας. ὑπερβαλλούσης ἐκπροθεσμίας. ὅταν μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνείας ἔλθῃ.

Ὑπερήμερος. ὑπερπρόθεσμος, ἢ ἐκπρόθεσμος. Τοῖς δὲ δὴ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας στρατιώταις ἐκλῦσαι τὰ πρόσθεν ὀφλήματα πάντα, ἐφ' οἷσπερ αὐτοῖς ὑπερήμερος χρόνου πολλοῦ βασιλεὺς ἐγεγόνει, οὐ κομιζομένοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις.

Ὑπερήμεροι. οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἕκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι.

Οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποιανοῦν καὶ τὰ ἐπιτί-

---

1. καὶ τῷ χωρισμῷ τῶν πραγμάτων] Haec interpres ne vertit quidem: in quo iudicium eius laudandum est. Nam locus corruptus est, sed ita ut facile redintegretur tamen. Rescribendum omnino: καὶ τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων. Est autem χειρισμὸς τῶν πραγμάτων, *rerum administratio*. Suidas infra v. Χειρισμόν: Ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον, ἀλλὰ καὶ μανιώδη φαίνεσθαι τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων. *Ut administratio illa non solum imprudens, sed etiam insana videretur.* Polybius lib. III. p. 321. Τὸν δὲ Φλαμίνιον ὀχλοκόπον μὲν καὶ δημαγωγὸν εἶναι τέλειον, πρὸς ἀληθινὸν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν οὐκ εὐφυῆ. Idem p. 1002. χειρισμὸν πραγμάτων ἐπιτυχῆ καὶ ζηλωτόν. Idem in Excerptis Valesii p. 1475. Ὅτε δὲ εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων τις βλέψειε, τὴν ἀγεννίαν καταπλήττεσθαι καὶ τὴν ἀνανδρίαν. Quare utrumque fragmentum sine dubio Polybio adiudicandum est. Toup. II. p. 307. χειρισμῷ plane V. Similiter codd. Polybii XV, 34. Hunc locum Polybianis fr. histor. 62. inseruit Schweighäuser. *Gaisf.* Deinde reieci cum V. quae *A. mg. habet: Ὑπερευφραίνομαι. δοτικῇ. Ὑπερεύχομαι. γενικῇ. Ὑπερεύχομαί σου τῆς ἀποδημίας. 3. Ὑπερέχει — ὑπερασπίζει] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1137. petita esse monet Hemsterh. in Lucian. Tim. 10. Delevi γενικῇ post caput gl. cum *V. 5. Μὴ δύνασθαι ὑπερέχ.] Aristophanes Pac. 17. Οὐ γὰρ ἐᾷ οἷός τ' εἶμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας. Huc Suidas respexit. Küst. Qui gl. Ἀντλία si recordaretur, foedam loci corruptionem semel animadversam facile sustulisset. Oratio sic instauranda: Καὶ ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας. ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος μὴ δύνασθαι. Adde superiorem gl. Οἷος. δυνατός. Saltem μὴ δύνασθαι ad superiora retraxi. 7. Ὑπερέχιος] Eius mentio fit supra v. Λέων, βασιλ. Küst. De hoc locos veterum congessit Susius in Apparatus Symmach. Part. 3. p. 18. 10. καὶ ὀρθογραφίας] Immo καὶ ὀρθογραφίαν. 11. αἰτιατικῇ] γενικῇ V. Removi vocem post gl. caput; itemque sub finem cum eodem V. et mg. *A. γενικῇ δέ· Πολλῶν βασιλέων ὑπερέσχεν. Καί τις ἦν π.] Fragmentum hoc ad Polybium referendum esse discimus ex ipso Suida v. Ἐσπούδαζον et v. Χόρδευε. Küst. Inserendum ἐκ ante τοῦ. 14. Ὑπέρεια] II. ζ'. 457. cf. Steph. Byz. v. Ὑπερησία. Edebatur Ὑπερεία. 15. Ὑπερείδουσιν] Ὑπερείσουσιν dedi cum B. V. E. 16. ἐρείδω] Vid. v. Ἐρείδειν. ἀκουμβίζω] ἀκουμβίζω Gaisf. tacite cum *V. Med. et gl. superiore. 17. Ὁ δὲ πατὴρ] Locus Iosephi paulum contractus A. Iud. XII, 4, 6. unde potest verior etiam scriptura καὶ τὴν ὀξύτητα τῆς διανοίας ... ἐπαινέσας assumi. Ceterum sustuli virgulam post ὑπερηγάπησε.

3. ὑπερεθαύμασα] ὑπερεθαύμασεν E. Hanc glossam in mg. *A. agnoscit (v. annot. in v. Ὑπεξῃρήσθωσαν), cui subiunxit has: Ὑπερῆραν. ὑπερέβησαν. Ἀδ· ὑπερῆραν τὴν κ^αλ^ (i. e. κεφαλήν) μου (Psalm. 37, 4.). Ὑπερηφανημένος. καταπεφρονημένος παρά τινος. Ὑπερήφανος: cum editis usque ad νοητέον. Ὑπερίας. οἶνος ἀπὸ Ὑπέρου. Ὑπερηφανῶ. αἰτιατικῇ. Ὑπεριδεῖν. καὶ ὑπεριδόντα γενικῇ. Ὑπερίπταμαι. αἰτιατικῇ. Ὑπερθαυμάζω. αἰτιατικῇ. Ὑπερίσταμαι. γενικῇ. Ὑπερθέω. αἰτιατικῇ. Ὑπερκαθέζομαι. γενικῇ. παροιμία. Ὑπέρκειμαι. γενικῇ. Ὑπερλαλῶ. γενικῇ. Ὑπερολακεύω. αἰτιατικῇ. Ὑπερκύπτω: cum editis usque ad ὄρους. Hactenus glossarum congeries, quam A. post v. Ὑπεξέσχεν in marginibus collocavit. 4. Ὁ δὲ Ἰσίδωρος] Ex Damascio. Toup. 6. κατὰ] κατ' dedimus ex V. 8. ὅταν μετὰ et seqq. desunt Photio et Lex. Seg. 10. Τοὺς δὲ δὴ ἐπὶ Ἰταλ. στρατιώτας] Haec sunt verba Procopii lib. IV. de Bello Goth. c. 26. sed ubi rectius sic legitur: Τοῖς δὲ δὴ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας στρατιώταις ἐκλῦσαι etc. Et deinde, ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς τεταγμένας σφίσι συντάξεις. Küst. Τοῖς . . . στρατιώταις praebuit V. item τῆς ante Ἰταλίας. 17. Οἱ δίκην — ὑπερημερία] Ex Harpocratione. ὀφείλοντες] Immo ὄφλοντες.

Scipionis pactionem ac res ab eo administratas. Ὑπερέχει. Protegit, defendit. Et, Ὑπερέχειν τοῦ πράγματος, molestiam vincere non posse. *Sentinam eluctari.* Ὑπερέχιος. Hyperechius, Alexandrinus, grammaticus, temporibus Marciani Imperatoris. scripsit artem grammaticam. De nominibus. De Verbo. Orthographiam. Ὑπερέχων. Superans. *Et plerique eo erant cultu corporis, qui facultates illorum superaret.* Ὑπέρεια. Nomen fontis. Ὑπερείδουσα. Sustinens. Et Ὑπερείσουσιν, sustinebunt. quod est ab ἐρείδω. Ὑπερηγάπησεν. Valde dilexit. *Tunc vero pater eum mirifice dilexit propter animum generosum, cumque acumen ingenii laudibus extulisset.* Ὑπερηγάσθην. Vehementer admiratus sum. Ὑπερηγορῶν. Aliquem oratione defendens. *Isidorus autem Socratem defendens sublimius quam pro auditorum captu disserebat.* Ὑπερημερίας. Dilationis ultra praescriptum diem. cum quis post diem praescriptum advenit. Ὑπερήμερος. Qui diem praescriptum negligit, qui intra diem praescriptum pactis non stat. *Agentibus autem in Italia militibus vetera persolvere debita, quae longe ultra tempus legitimum Imperator distulerat, cum decreta stipendia ex aerario non acciperent.* Ὑπερήμεροι. Qui iudicio condemnati cum certos dies ad persolvendam multam impetrarint, non persolvunt. — Sic vocantur, qui iudicio damnati multam adversariis intra

μια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπερημερία.

Ὑπερήμερος καὶ Ὑπερημερία. ὅταν μετὰ τὴν κυρίαν, ἑορτὴν τυχὸν ἤ τινος ἄλλου ἢ συλλόγου ἢ δεδειγμένου πράγματος, ἀπαντήσῃ τις, τότε ὑπερήμερος, καὶ ἐξ ὑπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται, καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι, πλεῖστον τῆς ἑορτῆς ἀπολειφθείς.

Ὑπερηνορεόντων. ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.

Ὑπερήνωρ, ὑπερήνορος.

Ὑπερῆραν. ὑπερέβησαν. *Πολύβιος*· Κάμψαντες δὲ τὸν Πάχυνον ὑπερῆραν εἰς Ἔκνομον.

Ὑπερηφανημένος. ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένος παρά τινος.

Ὑπερηφανία.

Ὑπερήφανον. πολύ. *Πάντων τῶν τοίχων κεκονιαμένων εἰς ὕψος ὑπερήφανον.*

542 ‖Ὑπερήφανος. *Πάσῃ κακίᾳ ἀντίκειται ἀρετή· τῇ λαγνείᾳ ἡ σωφροσύνη· τῇ λαιμαργίᾳ ἡ ἐγκράτεια· τῇ πλεονεξίᾳ ἡ δικαιοσύνη· τῇ ὀργῇ ἡ πραότης· τῇ λύπῃ ἡ χαρά· τῇ λήθῃ ἡ μνήμη· τῇ ἀκηδίᾳ ἡ ὑπομονή· τῇ ἀφροσύνῃ ἡ φρόνησις· τῇ δειλίᾳ ἡ ἀνδρία· τῇ κενοδοξίᾳ ἡ ταπεινοφροσύνη, καὶ ταῖς λοιπαῖς. τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ οὐκ ἀντίκειται ἀρετή, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν κακίαν. ἑαυτὸν δὲ ἀντέταξεν ὁ Θεός. Κύριος γὰρ ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. Καὶ ὁ Προφήτης· Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν. Καί· Ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. παρὰ δὲ τῷ Ἀποστόλῳ, τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φυσωμένους ὑπερηφάνους νοητέον. Καὶ Αἰλιανός· Οἱ δὲ ἔκειντο θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον. ἀντὶ τοῦ περίβλεπτον. Ὑπερήφανος καὶ ὁ λαμπρός. Αἰλιανός· Καὶ στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις.*

Ὑπεριάς. οἶνος, ἀπὸ Ὑπέρου.

Ὑπερίδης, υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος· οἱ δὲ Πυθοκλέους· Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκριμένων δέκα εἷς· μαθητεύσας ἅμα Λυκούργῳ καὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ *Ἰσοκράτει τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ, γυναικῶν δὲ ἡττήθη. ἀνῃρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου

1. ἀποδιδόντες] διαδιδόντες V. Immo διαποδιδόντες. 5. ἡ post ἄλλου tollendum videtur. 8. κατόπιν τῆς ἑορτῆς] Respicit ad notissimum Platonis in Gorgia exordium. πλεῖστον] πλείστου V. ap. Gaisf. 10. Ὑπερηνορεόντων] Homerus Il. δ'. 176. et alibi. Küst. Cf. Zon. p. 1782. 13. Πολύβιος] Lib. I. c. 25. ubi pro παχὺν recte legitur Πάχυνον. Portus, vulgatam lectionem Suidae sequens, locum hunc sic verterat: *Cum autem flexissent crassum, traiecerunt in exlegem.* Quis haec legens risum teneat? Küst. Reposuit Gaisfordus Πάχυνον. Scripturas libri A. vide sub v. Ὑπερηγάσθην. 16. κατὰ] παρὰ A. B. E. Addo V. 17. Vide vel Herod. Epimer. p. 267. Schol. Aristidis T. III. p. 130. f. Om. vulg. Tuetur *V. 18. πολύ. Πάντων τ.] Sic locum hunc auctoritate MSS. Pariss. interpunxi. [Addo V.] Ante enim absque distinctione legebatur, Πολὺ πάντων τῶν τ. sed male. πολὺ enim hic est interpretatio vocis ὑπερήφανον: ad quam confirmandam affertur exemplum hoc, Πάντων τῶν τοίχων etc. Portus hic nihil viderat. Küst. Exemplum Aeliano tribuit Valckenarius. Ad eandem descriptionem referre licet locum v. Ἰσοῦχειῖς. Tum ἐς ὕψος ὑπερήφανον κεκονιαμένων E. 22. καὶ post ἐγκράτεια delevi cum mg. *A.

3. ἀνδρεία mutavi cum mg. *A. Supra τῇ δὲ δειλίᾳ *V. Deinde καὶ ταῖς λοιπαῖς iusto brevius dictum. Videtur οὕτω post καὶ intercidisse. 6. Χριστός] Κύριος dedi cum B. V. E. 7. Προφήτης] Ps. LXXIII, 4. 8. Καὶ Ἀπόδος — νοητέον καὶ om. V. αὖθις ante Ἀπόδος omisi cum mg. A. Ἀπόδος] Ps. XCIII, 2. 9. Ἀποστόλῳ] Rom. I, 30. 11. Καὶ Αἰλιανός et seqq. om. A. mg. 13. Αἰλιανός om. V. 14. Καὶ στρωμναῖς ὕφει τ.] Fragmentum hoc Aeliani legitur etiam vv. Ἀβραῖς et Ὑφει. Küst. Sub finem delevi, Καὶ ὑπερηφανῶ, αἰτιατικῇ, quae habent A. V. in margg. καὶ om. *V. „Exemplis confirmat Potter. in Clement. Alex. p. 48. n. 6. Pearson. in Ignat. Ep. p. 5." Hemst. 16. Ὑπεριάς. οἶνος, ἀπὸ Ὑπ.] Scribe Ὑπριὰς ἄμπελος. ἀπὸ Ὑπέρου. Athenaeus lib. I. p. 31. Ὠνομάζετο δὲ παρὰ Τροιζηνίοις ἄμπελος Ἀνθηδονιάς καὶ Ὑπριάς, ἀπὸ Ἄνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου. Huc Suidas respexit. Küst. Qui poterat eandem scripturam ex gl. Ἀληθηριάς confirmare. Glossam non vidi in V. Deinde gl. syntacticam reieci, quam tenet V. in marg. ac breviavit A. Ὑπεριδεῖν. τὸ καταφρονῆσαι, γενικῇ. Καὶ συνεπεισθησάν τινες τῇ νίκῃ τοῦ σώματος ὑπεριδεῖν. Καὶ Ὑπεριδόντα. γενικῇ. Ὑπεριδόντα μάλα γενναίως τῶν ὀνειδισμῶν. 17. Ὑπερίδης] Huius vitam descripsit Plutarchus: quem adi. Küst. 18. Πυθακλέους *V. 20. Ἰσοκράτει τε] τε om. A. *V. delevi. Videtur καὶ ante Ἰσοκράτει interisse. Photius Bibl. C. 266. Πλάτωνος δὲ τοῦ φιλοσόφου ἠκροάσατο καὶ δὴ καὶ Ἰσοκράτους: cf. C. 260. Porro Diog. Laert. III, 46. καὶ Ὑπερίδην τὸν ῥήτορα Χαμαιλέων φησὶ καὶ Λυκοῦργον, scil. Platonem audisse.

diem praestitutum non persolvunt. res autem ipsa dicitur ὑπερημερία. Ὑπερήμερος. Qui post diem statutum, velut festum vel quodcunque aliud tempus conventui vel rei alicui praefinitum venit, is ὑπερήμερος vocatur: idemque ἐξ ὑπερημερίας, vel post festum, si forte longius post illud cessat, venisse dicitur. Ὑπερηνορεόντων. Viribus insuperbientium. Ὑπερήνωρ. Ὑπερῆραν. Superarunt. *Superato Pachyno, ulterius Ecnomum versus contendunt.* Ὑπερηφανημένος. Ab aliquo superbe tractatus. Ὑπερήφανον. Insigne. *Omnibus parietibus ad insignem altitudinem dealbatis.* Ὑπερήφανος. *Omni vitio virtus opposita est: libidini castitas; gulae temperantia; iustitia cupiditati habendi; iracundiae lenitas; dolori gaudium; oblivioni memoria; animo remisso tolerantia; imprudentiae prudentia; timiditati fortitudo; vanae ambitioni modestia; et sic porro. soli autem superbiae nulla virtus opposita est, propter vitii magnitudinem. Deus autem ipse se ei opponit. Dominus enim superbis resistit.* Et Propheta: *Attolle manus tuas super ipsorum fastum.* item: *Repende meritas poenas superbis.* apud Apostolum vero *superbi* sunt intelligendi ii, qui ob ea, quae habent, superbe tractant illos, qui iis carent. Et Aelianus: *Illi vero iacebant spectaculum illustre et insigne.* Ὑπερήφανος etiam dicitur magnificus. Aelianus: *Et stragulis magnifica textura ornatis.* Ὑπεριάς. Vitis Hyperias. dicta ab Hypero. Ὑπερίδης. Hyperides, F. Glaucippi oratoris, vel ut alii Pythoclis; Atheniensis, orator, unus ex illis decem, qui principes oratorum censentur. discipulus fuit una cum Lycurgo et Platonis philosophi et Isocratis rhetoris. is egregius quidem orator evasit, sed amori mulierum nimis indulsit. sublatus autem et ipse est ab

τοῦ βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος, δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος Φυγαδοθήρα. καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος τὰ ὀστᾶ λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνῆμα. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νς'.

Ὑπερίδης, δημαγωγὸς ἄριστος· ὃς καὶ φίλος ὢν Δημοσθένους ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἁρπαλείοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον.

Ὑπερίονα. τὸν ἥλιον, ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. καὶ Ὑπεριονίδης, ὁ αὐτός.

Ὑπέρινον. τὸ λεπτόν.

Ὑπερισθμίσας. τὸν ἰσθμὸν περάσας. Ταχὺ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς ἡμιονίας ὑπερισθμίσας ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τὴν Ἀχαιῶν σύνοδον.

Ὑπερίσταται. προϊσταται. Σοφοκλῆς. Ἠλέκτρα φησίν·

543 Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ.
ἥτις ἄνευ τοκέων κατατήκομαι·
ἧς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται.
ἀλλ' ἁπερεί τις ἔποικος ἀναξία
οἰκονομῶ δόμους πατρός.

οἷον, τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων με φησὶ βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται. ἧς φίλος οὐδεὶς προϊσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι· ἢ ἐκεῖνο·

Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

Ὑπέρισχε. ὑπερμάχει, προϊστασο.

Σὺ δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπέρισχε βίου.

Ὑπερθεν. ἐπάνω. ἐν Ἐπιγράμματι·

Οἴκου καὶ κτεάνων χεῖρας ὑπερθεν ἔχειν.

Ὑπὲρ θέναρος. παρ' Ὁμήρῳ. ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτισται οὐδετέρως.

Ὑπερθέντι. ἐξειπόντι, ἀνακοινωσαμένῳ. Ἡρόδοτος· Ὁ δὲ Ἀρταφέρνης, ὡς οἱ πέμψαντι ἐς Σοῦσα καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγόρεω λεγόμενα συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο ἑβδομήκοντα τριήρεας.

Ὑπὲρ θεόν. ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

1. τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος] Confer Nostrum supra v. Ἀνθ' Ἑρμίονος. *Küst.* 3. Φυγαδοθήρας] Φυγαδοθήρα A. B. V. E. Med. cum Photio. Sed V. Φυγοδοθήρα. ἀπέθανεν] Vid. in Ὑπερόριον. *Hemst.* 6. Immo νβ'. 8. Δημοσθένους] Δημοσθένει A. 10. Ὑπερίονα] Schol. Ven. Il. Υ'. 480. Ὑπερίονος. τοῦ ἡλίου, ἤτοι ὅτι Ὑπεριονός ἐστι καὶ Θείας παῖς, ὡς Ἡσίοδος (Th. 374.), ἐντεῦθεν γὰρ αὐτὸν πατρωνυμικῶς Ὑπεριονίδην καλεῖ (Th. 1011.), ἢ ὑπερίων ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον. Eadem habet Etymologus. *Gaisf.* 12. Ὑπέρινον] Vid. Orion. Theb. Etymol. p. 157, 11. Galenus Exp. Voc. Hippocr. Ὑπέρινος. ὁ ὑπερκεκαθαρμένος ἄνθρωπος. οὕτως γοῦν ἐξηγήσαντό τινες καὶ τό, ὑπέρινος ἰσχναίνει. Vid. Phrynichus Bekkeri p. 69, 15. *Gaisf.* Continuo delevi cum A. V. Ὑπερίπταμαι. αἰτιατικῇ. 13. Ὑπερισθμίσας] Sic rescripsi auctoritate optimi MS. A. Ante enim minus recte legebatur ὑπερισθμήσας, per η in syllaba paenultima. *Küst.* Adde Wesselingii Obss. I, 28. p. 122. qui Polybii usum illustrat. Cf. v. Διισθμήσαντα. Ὑπερισμίσας deinde, ὑπερισθμίσας vidi in V. 14. ἡμιονίας] Scribe ἡμιολίας, i. e. *hemiolias naves*: ut apud ipsum Suidam supra v. Ἡμιολίοις, ubi idem locus occurrit. Portus legendum censebat ἡμιονείας, subintelligens ἁμάξας, i. e. *carros a mulis tractos*: sed quae coniectura est ἀνερμάτιστος. *Küst.* 15. τῶν ante Ἀχαιῶν omisi cum A. V. quos silent critici. 16. προϊσταται non vidi in V. Σοφοκλῆς] Electr. 184 — 190. qui versus recurrunt in v. Οἰκονομῶ. 19. οὐδέτ' Edd. ἀρκῶ] ἀρκεῖ B. E. 20. ἅτις — κατατάκομαι· ἅς] ἥτις — κατατήκομαι ἧς (hoc Med.) dedi cum A. *V. Deinde ἅπερ ἤ τις — τάκομαι οἰκονομῶ A. ἤ τις etiam *V. 21. ἀνὴρ οὔτις edd. ante Gaisf. qui οὔτις ἀνὴρ cum A. *V. Infra ἅπερ εἴ τις Edd.

2. δόμους] Sophocles Θαλάμους. *Küst.* 3. βιώσασα] ἐβιώσατο V. ἐβίωσα restitui cum *A. et gl. superiore. 4. βίος om. *V. 6. ἐκδικίας] εὐδοκίας E. 7. ἀνὴρ ὑπερίσταται] προϊσταται A. B. V. E. cum altera gl. Addit V. ap. Gaisf. (silet Gron.) ἀλλ' ἅπερ ἥτις ἔποικος ἀναξία οἰκοδομῶ δόμους πατρός. 8. κατ' ἐκεῖνο] ἢ ἐκεῖνο A. B. V. E. Med. Schol. et altera gl. 9. Continuo post Küsterum, cui male V. (nam extant in marg.) opponit Gronovius, delevi: Ὑπερίσταμαι. γενικῇ. 11. Σὺ δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπ.] Mnasalcae Ep. V, 2. Anthol. Pal. VI, 268. οὐθήρου A. εὐθήσου V. τοῦδ' male Gron. ex V. Deinde delevi Ὑπερθαυμάζω. αἰτιατικῇ cum A. V. Vide Crameri Anecd. Vol. IV. p. 301. 302. 13. Οἴκου] Theodoridae V, 6. Anthol. Pal. VI, 155. 14. Ὁμήρῳ] Il. ε. 339. Commenticiam istam doctrinam explosit Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 208. 17. Ἡρόδοτος] Lib. V. c. 32. ut Portus observaverat. Ibi autem pro ἑβδομήκοντα τριήρεας legitur, διηκοσίας τρ. Nimirum σ' et ό, inter quas litteras ingens est affinitas, librarii inter se confuderunt. *Küst.* 18. Ἀριστογόρεω] Ἀρίσταο *V. id est, Ἀρίστατος V. Ἀρισταγόρου E. Med. Mox παρεσκευάσαντο A. *V. 21. Ὑπέρθεον] Ὑπὲρ θεόν Schrevelius in Hesychio, quod probatum Schaefero ind. Gnom. Poett. p. 368. reposui. Mox βουλήσεως plene V. non Photius.

Antipatro rege, qui ipsum ex Cereris templo, quod est Hermionae, per Archiam, cognomento Phygadotheram, extrahi iussit; resectaque lingua mortuus est. filius autem Glaucippus ipsius ossa in patrio monumento sepeliit. orationes eius omnes sunt LVI. Ὑπερίδης. Hyperides, demagogus optimus; qui Demosthenem, quamvis amicum, ob pecuniam ab Harpalo acceptam accusavit, habuit autem filium Glaucippum. Ὑπερίονα. Solem: ut qui supra nos exoriatur. Et Hyperionides, idem. Ὑπέρινον. Tenue. Ὑπερισθμίσας. Qui Isthmum traiecit. *Cum autem celoces et hemiolias Isthmum celeriter traiecisset, in altum evectus est, Achaeos in concilium coactos studens occupare.* Ὑπερίσταται. Patrocinatur. Electra apud Sophoclem inquit: *Sed me quidem maior vitae pars iam destituit, ullius spei expers; et malis ferendis impar sum. etenim sine parentibus contabesco, neque ullus amicus patrocinatur; sed tanquam inquilina vilis et contempta thalamos patris curo.* maximam, inquit, vitae partem in malis vixi, neque ulla spes benignior mihi affulsit: quandoquidem ultio patris prorsus adhuc est infecta. neque ullus amicus mihi patrocinatur, sed omnes miserae succurrere timent; secundum dictum illud: *Ab infelici viro procul amici recedunt.* Ὑπέρισχε. Patrocinare, defende. *Tu autem venatoriae huic patrocinare vitae.* Ὑπερθεν. Superne. In Epigrammate: *Manus supra domum et fortunas tenere.* Ὑπὲρ θέναρος. Supra volam manus. apud Homerum. formatum est genere neutro ut πέλαγος. Ὑπερθέντι. Illi qui rem proposuit vel communicavit. Herodotus: *Artaphernes autem cum nuncio Susa misso Darium de iis, quae ab Aristagora dicta erant, certiorem fecisset, ubi ille rem approbavit, LXX. triremes instruxit.* Ὑπὲρ θεόν. Praeter dei voluntatem.

Ὑπερθέοντες. ὑπερτρέχοντες.

Ὑπερθήσει. οἰκοδομήσει.

Ὑπερθιγῶν. ἀλαζόνων. Καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθιγῶν, ὡς ἂν ἤδη κεκρατηκότων.

Ὑπερθορών. ὑπερπηδῶν. Τῆς Δήμητρος οὐ δυνάμενον ὑπερθορεῖν τὰς θύρας, θορόντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον.

Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα. ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

Ὑπερκέρωσις. ὑπερκέρωσίς ἐστιν, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. Ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρομὰς τοῖς ἵπποις καὶ ὑπερκερώσεις ποιεῖσθαι ἐδύναντο, ὡς δὴ ἀπειλημμένοι τῷ στρατεύματι.

544 ‖[Ὑπερκύπτω. αἰτιατικῇ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑπερκύπτω, ἡ μὲν ἔσω γραφὴ ἔχει αὐτὸ αἰτιατικῇ καὶ ὁ Πλούταρχος, ἡ δὲ Χαρίκλεια γενικῇ. Ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρους.]

Ὑπερμαζᾷ. ὑπερτρυφᾷ, πλουτεῖ, στρηνιᾷ. Οἱ δὲ Γαλάται καταπλαγέντες, ὡς ὑπερμαζώντων αὐτόχρημα τῶν Ῥωμαίων, καὶ διὰ τὴν τρυφὴν ῥιπτούντων τοὺς ἄρτους, ἐσπείσαντο. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ὑπερμαζῶν καὶ χρυσίῳ βάλλων καὶ τὰς κορώνας, ὁ πρότερον δοῦλος τυγχάνων.

Ὑπὲρ μᾶλλον. ἐκ περισσοῦ. Ἦν μὲν ἀπορία καὶ δέος ὑπὲρ μᾶλλον περὶ τοὺς ἀνθρώπους, οὐ δυναμένους ἐπινοῆσαι τί ποτέ ἐστι τὸ λειπόμενον

Ὑπερμαργότερος. ὁ ὑπερμαινόμενος.

Ὑπερμενέα. ἰσχυρότερα λίαν.

Ὑπερνήχεται. ὑπερβαίνει.

---

1. ὑπερτρέχοντες] ὑποτρέχοντες V. Continuo cum eodem omisi, quae habet *A. margo: καὶ ὑπερθέω, αἰτιατικῇ. Unum αἰτ. vidi in V. 3. Καὶ τοῖς φρον.] Aeliano tribuit Valckenarius. 5. Ὑπερθορῶν Edd. — θορών Photius. Δήμητρος] Δήμητρας A. 6. δυνάμενος] Correxi mendum orationis vulgatae. δυνάμεθα V. θορῶντα] Vel scribe θοροῦντα, vel θορόντα. *Küst.* Nihil hic vidit vir doctissimus. Sunt haec verba Herodoti, lib. VI. c. 134. de Miltiade, ubi ita legitur: Τὸν δὲ ἀπικόμενον ἐπὶ τὸν κολωνὸν τὸν πρὸ τῆς πόλιος ἐόντα, ἔρκος θεσμοφόρου Δήμητρος ὑπερθορέειν, οὐ δυνάμενον τὰς θύρας ἀνοῖξαι· ὑπερθορόντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον. *Toup.* θορόντα A. 7. Post hanc gl. delevi cum A. *V. Ὑπέρθωμαι. ὑπερκαθέζωμαι. γενικῇ. Ubi *Küsterus*: „Ὑπέρθωμαι] Sic etiam habent editt. Mediol. et Ald. At editt. Basil. et Genev. male ὑπέρθομαι, per ο. *Küst.* 8. Eadem Hesychius, nisi quod habet δεχόμενον. 9. Post hanc gl. delevi cum A. V. Ὑπερκαταβαίνω. αἰτιατικῇ. Ὑπέρκειμαι. γενικῇ. 10. Ὑπερκέρωσις] Ὑπερκέρασις Polyb. (I, 27.) p. 39. *Toup.* Et sic Bibl. Coisl. Montfaucon. p. 513. 10. ὅτε — ὑπερέχομεν] ὅταν — ὑπερέχωμεν A. V. Bibl. Coisl. 12. Ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρ.] Haec sunt verba Agathiae lib. V. (c. 19.) p. 164. *Küst.* Adde Agath. II, 9. οὔτε ὑπερκ.] καὶ ὑπερκ. *V. E. Agath. οὔτε om. A. Mox ἀπειλημένοι A. E. Addo V. κύκλῳ τε ἐδόκουν ἔχεσθαι, ὡς δὴ μεγίστῳ στρατεύματι ἀπειλημμένοι Agathias. Deinde omisi Ὑπερκολακεύω. αἰτιατικῇ cum A. V. Porro glossam Ὑπερκύπτω, ab magistris aetatis Byzantinae fabricatam, cum A. (quem Gaisf. silet) in marginem coniecerit, eam uncis notavi. Nec repperi in V. 15. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑπερκύπτω] *Sciendum est ὑπερκύπτω apud nonnullos scriptores, ut et apud Plutarchum, cum accusativo poni: apud Heliodorum vero cum genitivo.* Nota haec salebrosa est, in qua vertenda non tam verborum quam sensus rationem habui. *Küst.* Nihil hic video, quod quemquam moretur. Küsteri autem interpretatio futilissima est. Nimirum non intellexit vir doctissimus quid sit ἡ ἔσω γραφή, deinde Graeca nonnihil laborant. Scribendum omnino: Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑπερκύπτω ἡ μὲν ἔσω γραφὴ ἔχει αἰτιατικῇ, καὶ ὁ Πλούταρχος· ἡ δὲ Χαρίκλεια γενικῇ. Dicit Suidas verbum ὑπερκύπτειν apud τοὺς ἔσω et Plutarchum accusativo gaudere, apud Heliodorum vero genitivo. Quod verum est. Ἡ ἔσω γραφὴ est *scriptura Christiana*, sive *scripta Patrum Christianorum.* Opponuntur scilicet οἱ ἔσω et οἱ ἔξω. Paulus I. Corinth. 5, 12. Ad quem locum consulendi interpretes. Consulendus et Küsterus in Suidam v. Ἀμφισβήτησις. Atque hinc intelligendus Marcus 4, 11. Verbum autem ὑπερκύπτειν cum accusativo usurpat Basilius Magnus Homil. de Invidia: Ὑπερκύψας τῷ λογισμῷ τὰ ἀνθρώπινα. Item Eusebius Demonstr. Euang. I, 5. Ὑπερκύψαντες τὴν ὁρωμένην ἅπασαν κτίσιν. Addo Plutarchum in Lycurgo: Ταῦρον ἐκτίνει μέγαν, ὃς ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα πίεται. *Toup.* II. p. 308.

1. ἔχει] ἔχει αὐτὸ A. Dedit Gaisfordus αἰτιατικῇ pro αἰτιατικὴν Toupio obsecutus. 2. Πλούταρχος] Verbum hoc in Plutarcho legere me non memini. *Wyttenbach.* Praef. Plutarch. p. 38. sive Opusc. T. II. p. 333. Cui Gaisfordus opponit locum a Toupio prolatum Lycurgi c. 15. Ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρ.] Haec sunt verba Heliodori initio Aethiopicorum. *Küst.* Deinde removi, quae habet mg. *A. Non vidi in V. Ὑπερλαλῶ. γενικῇ. 4. Ὑπερμαζᾷ] Exempla quaedam attulerunt Bergler. et Wagner. in Alciphr. I, 18. p. 98. *Gaisf.* Adde Boisson. in Theophyl. Epp. 77. et Schol. Luciani Navig. 15. Ὑπερμαζεῖ Photius. 5. Οἱ δὲ Γαλάται] Dioni Cassio tribuit Ang. Maius Excerpt. Vatic. p. 529. *Gaisf.* Eandem historiam attigit Florus I, 13, 15. 8. καὶ ζῶν] Hae duae voces, ut supervacaneae, delendae videntur. *Küst.* καὶ ζῶν e praegressis repetita delevi post ὑπερμαζῶν cum V. Notaverat Gaisfordus. τὰς κορώνας] καὶ τὰς κ. A. B. V. E. 10. Ὑπὲρ μᾶλλον] Formula rarissima, quam verbo tetigit Lobeckius in Phryn. p. 48. Ἦν μὲν ἀπορία] Aeliano tribuit Valckenarius. 12. λειπόμενον] Portus legit λεγόμενον: quod non displicet. *Küst.* 13. Ὑπερμαργότερος] Vid. Μάργης. *Hemst.* Ex illo fonte manavit haec glossa. μενος ὑπερμαινότερος *V. 14. Ὑπερμενέα] Sic recte MS. A. At MSS. B. et C. itemque priores editt. ὑπερμανέα: cui lectioni vel litterárum series refragatur. *Küst.* Ad Homeri Il. β'. 350. si respiciat Suidas, reponendum ἰσχυρότερον monuit Albertius in Hesych. In ἰσχυρότερα tamen consentiunt Photius et Lex. Seg.

Ὑπερθέοντες. Cursu superantes. Ὑπερθήσει. Aedificabit. Ὑπερθιγῶν. Superborum. *Illi vero cum animis essent elatis, quasi iam vicissent.* Ὑπερθορών. Supersiliens. *Cereris septum, cum fores aperire non posset, eum transiluisse, saltu vero facto in adytum penetrasse.* Ὑπὲρ κάρα φοιτ. Supra caput euntem. Ὑπερκέρωσις. Hypercerosis est, cum ex altera tantum parte hostibus superiores sumus. *Sed nec equis excursiones facere poterant, neque cornu extenso hostes a tergo claudere, quippe qui exercitu iam essent circumventi.* Ὑπερμαζᾷ. Luxuriat, opibus abundat, lascivit. *Galli vero admiratione perculsi, quasi Romani omni copia revera abundarent, et per luxum panes iactarent, pacem fecerunt.* item: *Ille vero luxuriose vivens et auro petens cornices, qui ante servus fuerat.* Ὑπὲρ μᾶλλον. Supra modum. *Homines autem longe magis solebant haerere et metuere, quod sensum dictorum intelligere non possent.* Ὑπερμαργότερος. Valde insanus. Ὑπερμενέα. Valde robusta. Ὑπερνήχεται. Supernatat.

Ὑπερον. ἡ τριβαία.

Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ. νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας τὸν γόμον ὑπέδυ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰςῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφότεροι. εἶπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος· Ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν ὦ ἄνδρες ἐπιθυμεῖτε, ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε; οὕτω καθαψάμενος τῶν κριτῶν τὸν κατηγορούμενον περιέσωσε. τάττεται τοίνυν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

Ὑπέῤῥοον. τὸ ἀπὸ ὕψους ῥέον. ὑπερῷον δὲ τὸ ἀνώγεων.

Ὑπεροπλίησι. ταῖς ὑπερηφανίαις. Καὶ Ὑπεροπλία, ἡ ὑπερηφανία.

Ὑπεροπλίσαι. ὑπερνικῆσαι.

Ὑπέροπλον. ὑπερήφανον.

Ὑπέροπτα.

Εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν
ἢ λόγῳ πορεύεται,
δίκης ἀφόβητος, οὐδὲ
δαιμόνων ἕδη σέβων,
κακή νιν ἕλοιτο μοῖρα,
δυςπότμου χάριν χλιδῆς.

τουτέστιν, ἕνεκα τῆς ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας. ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴη μοίρᾳ, ὃς μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσέπτων, ἢ ἔξεται τῶν ἀθίκτων, τουτέστιν, ὧν οὐ χρὴ ἔχεσθαι. 545

Ὑπερόπτης. ὁ παρορῶν. Ὁ δὲ ὑπερόπτης ὢν τοῦ δικαίου καὶ ὑβριστής.

Ὑπεροπτικώτερον.

Ὑπέροπτον. μεγάλην.

Ὑπερορᾶν. ὑπερβλέπειν.

Ὑπερόριον. Τὸ σῶμα τοῦ Ὑπερίδου ἔῤῥιψαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον. τουτέστι, μακρὸν ἀπὸ τῆς πόλεως. Καὶ αὖθις· Καὶ ἀναπείθει τοὺς Ἀθηναίους ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος Ὑπερίδου ῥῖψαι. ἀντὶ τοῦ ἔξω τῶν ὅρων.

Ὑπερόριον. τὸ παρηλλαγμένον καὶ πάντη ἀλλότριον καὶ ὑπέρογκον. Τὸ τῶν ἀέρων ἄηθες καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἔμελλε τὴν στρατιάν. Καὶ αὖθις· Προσήκειν φήσας νέῳ ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τε

---

1. Ὑπερον] Alias ὕπερος. Küst. Utrumque posuit Zonaras. Vide Gesneri annotationem in Luciani Bipont. T. IX. p. 506. 2. Ὑπὲρ ὄνου σκ.] Confer omnino Nostrum supra v. Ὄνου σκιά. Küst. 6. εἰς Δελφοὺς] Μεγάραδε Zenob. VI, 28. qui docet post ὀνηλάτου quaedam aut intercepta fuisse aut ob narrandi festinationem neglecta. 15. ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπου] ἀνθρώπου δὲ A. B. V. Zenob. 16. ἀνέχεσθε. οὕτω] ἀνέχεσθαι. τοῦτ A. τούτω V. pro οὕτω. Malim τούτοις. Infra τὸ κατηγορούμενον B. E. οὕτω — περιέσωσε nescit Zenobius (cf. Bodl. 926.) alia subiiciens, quae a Suida lecta fuisse videtur id arguere, quod posuit τοίνυν. 18. ὑπὲρ] περὶ Zenob. Om. *V. 19. φιλοτιμουμένων] Addit V. ap. Gaisf. (nempe inter vss. posita) ἦγουν τῶν λεγόντων πολλὰ καὶ ἀνωφέλητα. 20. Ὑπέῤῥοον] Mirum ni fuit Ὑπὲρ ῥόον. Non vidi τὸ in V. 21. ἀνώγειον] Correxi cum *A. Cf. v. Ὑπερῷον. 22. Ὑπεροπλίησι] Homerus Il. ά. 205. Küst. 24. ὑπερκινῆσαι *A. Ceterum poni debuit glossa Homerica ὑπεροπλίσασθαι. 25. Ὑπέροπλον] Il. ό. 185.

2. Εἰ δέ τις ὑπ.] Sophocl. Oedip. R. 883 — 88. 4. δίκας] δίκης A. B. E. *V. Med. Nempe Küsterus clam dorismos inculcaverat. 5. ἔδεισε βίαν] ἕδη σέβων A. B. E. quod e Sophocle reduci iusserat Küsterus, dedit Gaisf. ἔθη σέβων V. 6. κακά] κακή Gaisf. cum codd. et Med. νιν] ἀντὶ τοῦ αὐτὸν addit V. 7. χλιδᾶς] χλιδῆς A. E. Med. Addo V. 8. Haec consentiunt cum Scholiis Soph. Unde correxi vulgatam distinctionem, τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας ὁ τοιοῦτος — μοίρας. ὃς μὴ κτλ. 14. Om. *V. 16. ὑποβλέπειν] ὑπερβλέπειν A. B. V. E. Deinde delevi: Ὑπερορία. ἡ ἔξορία. Ὑπερορίζω. αἰτιατικῇ. ὑπερορῶ δὲ (δὲ om. *V.) γενικῇ. Utramque gl. om. V. ap. Gaisf. Immo priorem alteri V. subiecit, petitam scilicet e commentariis Epimerismorum: v. Herod. p. 268. Posteriorem om. *A. qui gl. Ὑπερορία reponit ante v. Ὑπερόπτης. 21. ὅρων] ὁρῶν vidimus in A. V. 25. Προσήκει νέῳ φήσας] προσήκειν φήσας νέῳ A. V. προσήκειν item E.

Ὑπερον. Pistillum. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. De asini umbra. ferunt Demosthenem, cum in iudicio capitali reum defenderet, eumque iudices audire nollent, dixisse: Audite, viri, iucundam fabulam. adolescens quidam, cum aliquando asinum Athenis Delphos conduxisset, et meridies eum oppressisset, onere humi deposito asini umbram subiit. sed cum ab agasone repelleretur, negante se asini umbram locasse, uterque in ius iverunt. his dictis Demosthenes de suggesto descendit. cum autem iudices litis illius exitum audire vellent, Demosthenes rursus ascendens: De asini quidem umbra, inquit, viri, audire cupitis; de homine autem, qui in capitis periculo versatur, ne vocem quidem dicentis ferre potestis? sic iudicibus occulte reprehensis reum servavit. proverbium autem dicitur de iis, qui de rebus frivolis inter se contendunt. Ὑπέῤῥοον. Ex alto defluens. at ὑπερῷον, coenaculum in superiore aedium parte. Ὑπεροπλίησι. Arrogantia. et ὑπεροπλία, superbia. Ὑπεροπλίσαι. Debellare. Ὑπέροπλον. Superbum. Ὑπέροπτα. Superbe. *Si quis vero manibus vel verbis superbe agit, iustitiam non metuens, neque deorum formidans potentiam: eum malum corripiat fatum, infelicem propter insolentiam.* id est, propter impiam luxuriem et superbiam talis vir cum mala fortuna conflictetur, qui non abstineat ab impiis facinoribus, vel manum admoverit rebus non tangendis. Ὑπερόπτης. Contemptor. *Ille vero cum contemptor esset iustitiae et insolens.* Ὑπεροπτικώτερον. Ὑπέροπτον. Superbum. Ὑπερορᾶν. Despicere. Ὑπερόριον. Quod est extra fines. *Athenienses cadaver Hyperidis extra agri sui fines proiecerunt.* iterum: *Persuadet Atheniensibus ut Hyperidis oratoris corpus urbe exterminarent.* Ὑπερόριον. Peregrinum, inusitatum, praegrande. *Aer insuetus et peregrinus exercitui debuit nocere.* item: *Conveniens viro iuveni censebat peregrinari et*

καὶ ὑπερόρια αἱρεσθαι. — Ἡ δὲ Ῥώμη ἀπείρατος ἦν ὑπερορίων ἐκστρατειῶν.

Ὑπέρου περιτροπή. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὗται δ' αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· Ὁ Διὸς Κόρινθος. καί, Αὖθις αὖ Πυθώδ' ὁδός. καί, Ὁ τὴν δοκὸν φέρων. καί, Οὐ τυφλός, ἀλλ' ἐξώρυκται. Πλάτων Ἀδώνιδι·

Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται;

Ὑπέρου περίτροφον. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων.

Ὑπέροφρυς. ὑπερήφανος. παρὰ Ὑπερίδῃ.

Ὑπεροψίαν. καταφρόνησιν. Εἰδὼς τῶν Ἰουδαίων τὸ πρὸς ἀλλήλους πιστὸν καὶ τὴν πρὸς τὰς κολάσεις ὑπεροψίαν.

Ὑπερωδυνία. Οἱ δὲ συνέπασχον τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ. τουτέστι, τῇ συμφορᾷ, τῇ λύπῃ.

Ὑπερώη [καὶ Ὑπερῴα.] ὁ οὐρανίσκος. Ὅμηρος·

Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε. Καὶ Σιμόκατος· Εἰς μὲν γὰρ τὴν ὑπερῴαν χελύνην Μηδικὴν ὀιστὸς ἐς βάθος ἐσδὺς ἀνὰ τὸ κρανίον ἐῤῥίζωτο.

Ὑπερώησαν. ὑπεχώρησαν.

Ὑπερῷον. τὸ ἀνώγεων.

Ὑπερῴσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπέρωσις.

Ὑπερπαίειν. ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν. 546 Διὸ τὸ γεγονὸς οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνατὸν ὂν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἐστίν· οὕτως ὑπερπεπαίκει πάσας τῇ δεινότητι τὰς προειρημένας πράξεις.

Ὑπερπετεῖς. ὑπερλίαν σωζομένους. Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε,

2. ἐκστρατειῶν] ἐκστρατιῶν V. E. cum aliis libris gl. Ῥωμαίων πόλις, ubi vide narrationem integram. Cf. exemplum Aristidis Vol. I. p. 588. 3. Ὑπέρου περιτροπή] Hesychius proverbium hoc sic effert, Ὑπέρου περιστροφήν. Aliter Zenobius: quem vide. *Küst.* περίτροφον V. male tribuit Gaisf. γρ. καὶ περίτροφον A. in marg. Quae scribendi varietas recurrit in gl. continua. ὑπέρου περίτροφον. γρ. ἐπίτροπον Prov. Bodl. 923. Nihil mutat Schol. Platon. p. 367. Allusit Demetrius de elocut. 119. 4. μηδὲν] μηδὲ V. male tribuit Gaisf. δ' παροιμίαι] δ' αἱ παροιμίαι A. B. E. *V. Med. Photius. δὲ αἱ π. Gaisf. 6. αὖθις ἃ Πυθ.] Diogenianus, Αὖθις αὖ Πυθώδ' ὁδός. *Küst.* Sic A. (is una voce αὖθισαυπυθωδε) et Photius. ἀπυθώδε vidi in V. item infra ἐξόρυκται. Ceterum Πυθώδε plene edd. vett. et ut opinor codd. 9. γένηται] γενήσεται codices cum Med. et Photius. Vitium peperit γενήται Aldinae mendum. Corrigi iusserat Porsonus Aristoph. p. 217. sive in Toup. IV. p. 480. Similem commutationem in v. Διαῤῥόημα observat Gaisfordus. 10. περίτροφον] Scribe περίτροπον. *Küst.* Vide in gl. proxima. 11. μηδὲν περαινόντων] μὴ δὲ περαινουμένων *A. *V. Sub finem delevi, quae A. V. in margines coniecerant: Παροιμία ἄλλη· Γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος. Quorum ἄλλη in neutro vidi codice. *Toupius* annotabat: „Synes. p. 73. ὑπέρου φαλακρότερον. Respexit Proverb. XXIII, 31. ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου." Porro cum A. delevi, quae Gaisf. recte tradit ab V. abesse: Ὑπερούσιος. ὑπερ πᾶσαν οὐσίαν ὤν. Solum lemma servavit etiam B. 12. Ὑπέροφρυς] Sic recte MS. A. [et *V. Photius cum Lex. Bachm. p. 396.] At MSS. B. et C. itemque priores editt. [et B. E.] male ὑπερόφος. *Küst.* Post ὑπερήφανος addit V. παρὰ ὑπερίδῃ. ὑπερούσιος, μὴ ὑπέροψ. Itaque παρὰ Ὑπερίδῃ Suidae restitui. Contra Ὑπερόψη, quod in neutro codice vidi, delevi cum Küstero. 13. Εἰδὼς] Iosephus T. II. p. 244, 5. *Hemst.* Locus B. Iud. III, 7, 33. leviter mutatus. 16. Οἱ δὲ συνέπασχον τ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ἀκληρούντων. *Küst.* Vid. Παρεκστῆναι. *Hemst.* Exemplum ex alterutra glossa detortum.

2. καὶ Ὑπερῴα A. in marg. Inclusit Gaisf. Ὅμηρος] Il. ψ. 495. *Küst.* 5. Σιμόκατος] Lib. II. c. 6. ubi pro Μηδικὴν rectius legitur Μηδικός. Refertur enim ad vocem ὀϊστός. Vicissim apud Simocattam pro ἀνὰ τὸ κράνος ex Suida reponendum est, ἀνὰ τὸ κρανίον. *Küst.* Leg. Μηδικὸς ut infra v. Χελύνη. *Toup.* Et sic Portus. Ceterum Σιμοκρα' *A. *V. χελύνην] χελώνην E m. sec. 8. Ὑπερώησαν. ὑπεχ.] Ex Scholiasta Homeri in Il. ϑ'. 122. *Küst.* 9. Ὑπερῷον] Supra in Ὑπέῤῥοον. *Hemst.* Deest gl. A. ἀνώγεον vidi in V. ἀνώγαιον E. 10. Ὑπερόσιον *V. 11. Om. vulg. Tuetur *V. 12. Ὑπερπαίειν] γενικῇ addit *V. 13. Διὰ] Διὸ E. Διὸ καὶ Polybius XIV, 5, 14. unde hoc fragmentum negligenter descriptum esse monuit Toupius II. p. 310. δυνατὸν ὄν] ὂν cum Polybio delevit Gaisf. Mihi locus non satis integer esse videtur. 14. ὑπερπαίει] ὑπερπεπαίκει A. V. ὑπερεπεπαίκει τῇ δ. πάσας Polyb. Contulit Gaisfordus Demosth. c. Polycl. p. 1217. τοσοῦτον ὑπερπέπαικας πλούτῳ τοὺς ἄλλους. 16. ὑπὲρ λίαν σωζομένους] Interpretatio ista a loco hoc aliena est. Ὑπερπετεῖς enim proprie hic significat, *Qui aliquos transvolant*: ut ex loco Diodori, quem in nota sequente integrum damus, patet. *Küst.* Adde Wesselingii annotationem. ὑπερλίαν *V. Κλέαρχος ὁ Λακεδ. τοῖς στρ.] Diodorus Siculus lib. XIV. [c. 23.] p. 253. Οἱ μὲν Ἕλληνες τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προῆγον, ὡς δ' ἐντὸς βέλους ἦσαν, ἔθεον κατὰ πολλὴν σπουδήν· παρηγγελκὼς δ' αὐτοῖς Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν τοῦτο πράττειν. τὸ μὲν γὰρ ἐκ διαστήματος πολλοῦ μὴ τρέχειν ἤμελλεν ἀκεραίους τοῖς σώμασι τοὺς ἀγωνιζομένους εἰς τὴν μάχην τηρήσειν· τὸ δ' ἐγγὺς ὄντας δρόμῳ προσιέναι, τὰς τῶν τόξων βολὰς καὶ τῶν ἄλλων βελῶν ὑπερπιπτεῖς ἐδόκει ποιήσειν. Hinc Suidas sua sumpsit: ita tamen, ut sensum et verba Diodori mutilaverit. *Küst.* παρήγγειλε] παρήγγελε A. qui mox om. βέλους.

res externas tractare. — *Romani autem nulla bella externa gesserant.* Ὑπέρου περιτροπή. Pistilli conversio. dicitur de iis qui eadem semper faciunt, nec quicquam proficiunt. idem significant haec proverbia: *Iovis Corinthus*, et, *Iterum ad Pythonem via*, et, *Trabem ferens*, et, *Non coecus est, sed oculos habet effossos.* Plato *Adonide*: *Ergone nulla mihi pistilli circumactio fiet?* Ὑπέρου περίτροφον. Pistilli conversio. proverbium de iis dictum qui semper eadem faciunt, nec quicquam proficiunt. Ὑπέροφρυς. Superbus. apud Hyperidem. Ὑπεροψίαν. Contemptum. *Cum sciret quae Iudaeorum esset mutua fides quique suppliciorum contemptus.* Ὑπερωδυνία. Summus dolor, acerbitas. *Illi vero acerbissimo dolore, qui miseros angebat, commovebantur.* Ὑπερώη. Palatum. Homerus: *Labra quidem rigavit, palatum vero non rigavit.* Et Simocattus: *Nam per superius labrum sagitta Medica altius adacta est, quae in cranio haesit.* Ὑπερώησαν. Recesserunt. Ὑπερῷον. Superior domus pars. Ὑπερῴσιον. Quod est ultra fas. Ὑπερπαίειν. Superare, superiorem esse. *Quapropter illud factum ne per superlationem quidem ab ullo mortalium aestimari potest: adeo omnia facinora ante dicta atrocitate superabat.* Ὑπερπετεῖς. Qui transvolant. *Clearchus Lacedaemonius militi*

τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προάγειν, εἰ δὲ ἐντὸς βέλους γένοιντο, θέειν· τὸ μὲν ἵνα ἀκέραιοι τοῖς σώμασιν ἀγωνίζοιντο, τὸ δὲ ἵνα ὑπερπετεῖς ὦσιν.

Ὑπερπνιγεῖς. Ἵπποι ὑπερπνιγεῖς γενόμενοι, οἱ δὲ ὑπέρπονοι ἐκ τῆς ἄγαν ἱππηλασίας.

Ὑπερπταίη. ὑπερπετασθῇ.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. ὑπὲρ τὰ μέτρα. ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά. λέγεται δὲ ἀπὸ Φαύλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρότερος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ·

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος·
δίσκευσεν δ' ἑκατόν, πέντ' ἀπολειπομένων.

καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ Κρατύλος, ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν. Φάυλλος ἐγένετο πένταθλος, ὁ Πόντιος· ὃς ἐδόκει μέγιστα διασκεῦσαι καὶ ἅλλεσθαι. ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν ἐξέβη.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολήν τι πραττόντων. διότι ὁ Φάυλλος, ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα πόδας πηδήσας, ἐπηρώθη τὸ σκέλος.

Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρυστῷ πλουσιώτατος. εἴ ποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ, ὑπερβολικῶς ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μύθους εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Ὑπερτέλλον. ὑπερανατέλλον.

Ὑπερτενές. ὑψηλόν, ὑπερανέχον. 547

Ὑπέρτερον. κρεῖττον.

Ὑπερτεροῦν. δεσπόζον.

---

2. *ἀκέραιον*] *ἀκέραιοι* A. Post hanc gl. edebantur, quorum nil in V. repperi: *Ὑπερπέτονται τὸν χῶρον τὸν προβεβηκότα. Ὑπερπηδῶ. αἰτιατικῇ. Ὑπερπίπτω. γενικῇ. Ὑπερπλέω. γενικῇ.* Quibus Med. praemiserat *Ὑπερπετῶ. αἰτιατικῇ.* Gl. *Ὑπερπέτονται* om. A. Hanc et continuam om. *V. Gl. *Ὑπερπίπτω* et *Ὑπερπλέω* om. Küsterus. Neque *Ὑπερπλέω* habet *A. Expunximus omnes. Ceterum A. in marg. coniecit: *Ὑπερπετῶ. αἰτιατικῇ. Ὑπερπίπτω. γενικῇ. Ὑπερπηδῶ. αἰτιατικῇ. Ὑπερσπουδάζω. γενικῇ. Ὑπέρσχω. γενικῇ. καὶ Ὑπερτερῶ. γενικῇ. Ὑπερφέρον. αἰτιατικῇ.* Horum nihil in V. vidi. *A. tamen *Ὑπερφρονῶ*, non *Ὑπερφέρον*. Porro post v. *Ὑπερπνιγεῖς* addit Med. *Ὑπερσπουδάζω. γενικῇ. Ὑπερέχω* (sic). *γενικῇ.* 4. *Ἵπποι ὑπερπνιγ.*] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. *Ἐκτραχηλίζω. Küst. γινόμενοι*] *γενόμενοι* A. B. V. cum altera gl. Mox *τέρπονοι* V. 6. *Ὑπερπταίη*] Glossam addunt A. B. V. E. *Ὑπερπαίη* A. 7. *Ὑπὲρ τὰ ἐσκ.*] Praeter eos qui proverbia veterum collegerunt et illustrarunt, vide omnino Leopard. Emend. lib. I. c. 22. *Küst.* Originem proverbii indicarunt Zenobius VI, 23. et Eustathius in Od. γ'. p. 302, 2. Plato qui dixit *ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἅλλεσθαι* Cratyl. p. 413. A. multos habuit imitatores: scriptores imprimis ecclesiastici hanc formulam frequentarunt. *Valcken.* in Io. Chrysost. Or. I. p. XX. Vid. Aeliani locus in v. *Αὐτόχρημα*, Schol. Luciani Gall. 6. et Boisson. in Anecd. I. p. 395. 9. *Φαῦλου* *A. item ut libri Pausan. X, 9. De homine vide plura sub v. *Φάυλλος*, ubi recurrit idem distichon. Id Iacobsius recepit in Append. Anth. Pal. 297. 11. *πρότερος*] *πρῶτος* Photii ed. ex Apostolio. *αὐτῶν*] *αὐτὸς* A. V. Photius et Apostol. Tum *ὑπερέβαλλε* A. 18. *διαλόγῳ οὗ*] *ᾧ* A. V. Photius. Mox *ἡ* om. A. Photius, neque in V. vidi. 20. Huic glossae *A.‖*V. praemiserunt *καὶ παροιμία.*

1. *πένταθλος*] Sic Zenob. VI, 23. Gaisfordus *πεντάεθλος* cum A. Mox *ἐδόκει* A. pro *δοκεῖ*, et *ἅλλεσθαι* A. V. pro *ἅλεσθαι*, cum Zenobio. *ὁ Πόντιος*] *Ὀπούντιος* Portus, perperam. Nomen corruptum. 2. *τὰς ἐσκαμμένας* *V. 3. *πεντήκοντα — συμβὰν* om. V. qui *εἰς π. ἐ.* habet in marg. Porro *Ὑπὲρ — πηδᾶν* om. *V. 5. *ἐπὶ*] *ὑπὲρ* V. Deest glossa A. 10. *ἐγένετό τις*] *τις ἐγένετο* A. *V. Photius et Zenob. VI, 29. Deinde *ἐν Καρυτῷ πλουσιωτάτῳ* *V. Ceterum *ἐν Κορίνθῳ* Arsenius p. 458. 11. *ἐθαυμάζοντο*] *ἐθαύμαζον* A. *V. Photius, Zenobius et, qui Carystum atque Carystios memoravit, Diogen. VIII, 62. Mox ordinem verborum editum *ὑπὲρ τὰ Κ. ὑπερβολικῶς ἔλεγον* Gaisfordus mutavit cum A. B. E. *V. Photio. 15. *μύθους*] Ex Zenobio rescribendum est *μισθούς*. *Küst.* *μύθους* item Photii MS. Attigit glossam Meinekius in Com. Vol. IV. p. 700. 17. *Ὑπερτέλλον*] Vid. Schweigh. in Herodot. III, 104. *Gaisf.* Verbum Euripides frequentat de rebus sublime exorientibus. 18. *Ὑπερτενές*] Cf. Zenob. IV, 81. *ὑπερανέχον*] *ὑπερέχον* Photius. 19. *Ὑπέρτερον*] Gl. Homerica: vide vel Il. λ'. 290. Deinceps omisi cum A. V. *Ὑπερτερῶ. γενικῇ.* Cf. Crameri Anecd. Vol. IV. p. 300. f. et vide annot. post v. *Ὑπερπετεῖς.*

---

bus praecepit, ut primum quidem lente progrederentur, postea vero, ubi intra teli iactum venissent, cursu contenderent: quo et integris viribus dimicarent, et missilibus eorum minus obnoxii essent. *Ὑπερπνιγεῖς. Equorum pars aestu suffocata; pars nimio labore propter cursus continuos confecta.* *Ὑπερπταίη.* Supervolaverit. *Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.* Ultra limites. translatio ducta est a quinquertionibus, quam ferunt a Phayllo, quinquertione Crotoniata, profectam esse. is enim, cum scammata ante essent pedum quinquaginta, primus saltu ea superavit, ut testantur versus statuae ipsius inscripti: *Quinque supra quinquaginta pedes saltavit Phayllus, discum vero iecit ad centum pedes, quinque minus.* habet Plato in libro qui inscribitur *Cratylus*, sive de recta nominum ratione. *Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδ.* Scammata transiliens. Phayllus quinquertio fuit, qui disci iactu et saltu omnes superasse fertur. cum igitur scammata quinquaginta pedum saltu superasset, res illa in proverbium abiit. *Ὑπὲρ τὰ ἐσκ. π.* Scammata transilire. dicuntur ii qui in rebus modum excedunt. Phayllus enim, cum spatium quinquaginta pedum saltu superasset, crus fregit. *Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.* Supra Callicratem. Clearchus ait Callicratem quendam Carystiorum ditissimum fuisse. si cuius igitur Carystii divitias admirabantur, *Supra Callicratem* exaggerandae rei gratia dicebant. Aristoteles vero in *Atheniensium Republica* ait Callicratem quendam stipendia iudicum supra modum auxisse: unde proverbium extitisse. *Ὑπερτέλλον.* Ad altitudinem coeli perveniens. *Ὑπερτενές.* Altum, supereminens. *Ὑπέρτερον.* Superius. *Ὑπερτεροῦν.* Dominans.

Ὑπερτηρία. τὸ τῆς ἁμάξης πῆγμα.

Ὑπερτίθεται. ἀναβάλλεται.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον. παροιμία, ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

Ὑπέρτονον.

Βοήσομαι τὴν ὑπέρτονον βοήν.

τουτέστι, τὴν μεγάλην καὶ ὑπερέχουσαν.

Ὑπὲρ τοῦ μηθενός. ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως καὶ εὐχερῶς. Λαβίδ· Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς ὥσεις αὐτούς.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναῤῥίπτειν.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνιούμενος. Καὶ στρατιὰν ἐξάγει ὑπὲρ τῶν ὅλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον.

Ὑπεροιαζομένου. ὑπερηφανευομένου.

Ὑπεροίσων. ὑπερβαλών, ὑπερενεγκών. Ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγα, ὡς καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὑπεροίσων, ἐκέκτητο.

Ὑπερφαλαγγίασις. ὑπερφαλαγγίασίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ὑπερφερές. μέγα, ὑπερέχον. Οὗ τὸ ὕψος ἦν γιγαντιαῖον, καὶ ἡ τόλμα ὑπερφερεστέρα.

Ὑπερφίαλος. ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγου·

Ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔνσπονδος. ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου·

Ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν

δαίνυσαι.

ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῖς.

Ὑπερφρονεῖ. Ὅτι τὰ ἀνθρώπεια τὸ θεῖον ἢ ὑπερφρονεῖ, ἢ ἀτιμάζει, ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίστησι.

Ὑπερφρόνως. ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως. Ὁ δὲ ἀντέγραψέν οἱ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα, ἐκεῖνον δὲ Καίσαρα μόνον ὀνομάζεσθαι.

Ὑπέρφρων. Ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολέμων ὁ σοφιστής, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος, δυνάσταις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου, θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτῷ πε-

---

1. Ὑπερτερία] Ὑπερτηρία dedi cum A. V. quae librorum omnium est scriptura Plat. Theaet. p. 207. A. Quamquam repugnat Ruhnkenius in Tim. p. 266. 3. Ὑπὲρ τὸν κατ.] παροιμία om. Photius. Exemplum proverbii non vidi. Opponuntur οἱ ἐκ καταλόγου. Rem perspicere licet e Scholiis Comici in Equ. 1366. (ubi transpositis vocibus scribe, ἐκαλοῦντο γὰρ κατάλογοι, ἐφ' ὧν ἐνέγραφον τῶν ἐστρατευομένων τὰ ὀνόματα) et in Pac. 1181. (ubi perperam legitur εἰς τὸν κατάλογον τῶν πολεμίων pro — τῶν ὁπλιτῶν) 1183. 6. Βοήσομαι τὰν ὑπέρτονον βοάν] Aristoph. Nub. 1157. Küst. Revocavi τὴν cum A. βοήν cum A. *V. Quamquam nunc refragatur v. Βοάσομαι. Ex editis interpolavit τᾶρα τὰν E. Infra καὶ ὑψηλὴν post μεγάλην omiserunt A. B. V. 8. Ὑπὲρ τοῦ μ.] Ps. LV, 7. cum explicatione Theodoreti. Rom. σώσεις. Ernest. Post hanc gl. omisi cum A. V. Ὑπὲρ τούτων δέ εἰμι χρειττων ἐγὼ καὶ ὑπὲρ σέ. τούτων B. E. Tum δὲ om. E. 10. Uberior in hac gl. Arsenius p. 458. Ceterum cf. Wessel. in Diod. I, 53. III, 3. cuius in copiis non extat locus huic formulae ὑπὲρ τῶν ὅλων φέρειν τὸν κίνδυνον consimilis. 14. Ὑπεροιαζομένου] Malim ὑπεροιησαμένου. Hesychius: Ὑπεροιησάμενοι. ὑπερηφανοῦντες. Küst. Cum Suida Photius. Nihil iuvat H. Steph. Thes. L. Gr. II. p. 1261. G. 15. ὑπερβαλών] ὑπερβάλλων V. Non quadrat aoristorum usus. Ὁ δὲ τὸ] Aeliano tribuit Valckenarius. Mox μέγα om. V. 18. Ὑπερφαλαγγίασις] MSS. Pariss. [et V.] ὑπερφαλαγγίωσις, per ω in syllaba paenultima. Küst. Ὑπερφαλάγγιστις Bibl. Coislin. p. 513. sive Appendix Suidae, recte. 20. Post hanc gl. delevi cum *A. et Küstero: Ὑπερφαίνω. γενικῇ.

1. Ὑπερφερές] Ὑπερφυές B. E. Med. Repugnat Photius. Οὗ τὸ ὕψος] Aeliano tribuit Valckenarius. In fine ὑπερφανεστέρα A. Continuo delevi cum *A. V. Ὑπερφέρω. αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ. „Xenoph. Socr. Apol. p. 704. ἀνθρώπων δὲ πολλῷ προέκρινεν ὑπερφέρειν. Toup. Exempla vide apud Boissonad. et Abresch. in Aristaen. pp. 343. 543." Gaisf. 4. Ὑπερφίαλος καὶ ἀπ.] Homerus Il. ό. 94. Küst. 7. Ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν] Homer. Odyss. β'. 310. Küst. Non hic locus intelligitur, sed Od. φ. 289. Unde et correximus editum δαίνυσθαι, et erroris convincitur ὑμῖν a Gaisf. repositum ex A. *V. 10. Ὅτι Gaisf. clam cum *V. ἀνθρώπινα] ἀνθρώπεια A. Haec Aeliano ut solet assignat Valckenarius. Post hanc gl. delevi: Ὑπερφρονῶ. γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ δέ. Ubi καὶ αἰτιατικῇ δέ om. A. qui priora in marg. Ὑπερφρονῶ. γεν. περιφρονῶ αἰτιατικῇ V. in marg. 14. Ὁ δὲ ἀντέγραψέν οἱ τ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Οὐχ ὅσον. Küst. 15. βασιλέα] Adde βασιλέων. 16. ὀνομάζεσθαι] Supra v. Οὐχ ὅσον rectius legitur ὀνομάσας. Küst. μόνον addiderunt A. V. 17. Ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολ.] Haec sumpta sunt ex Philostrati Polemone p. 534. Küst. Vitt. Soph. I, 25, 4. ubi optimi codd. οὕτω τι. 20. Observationem non a Suida profectam fuisse vel τῷ ὑπέρφρονι arguit, parum prudenter e superiore loco petitum.

Ὑπερτηρία. Sirpea, cui onera imponuntur. Ὑπερτίθεται. Differt. Ὑπὲρ τὸν κατ. Ultra tabulas militares. proverbium in senes decrepitos. Ὑπέρτονον. Elatum et intensum. *Iam vero modis intensis vociferabor.* Ὑπὲρ τοῦ μηθενός. Pro nihilo, facile et nullo negotio. David: *Nullo negotio eos pelles.* Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναῤῥ. De summa rerum periclitari. Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγ. De summa rerum dimicaturus. *Et exercitum educit de summa rerum dimicaturum.* Ὑπεροιαζομένου. Arroganter loquentis. Ὑπεροίσων. Superaturus, superior futurus. *Ille vero nimios alebat spiritus, quasi vel ipso Alexandro superior futurus esset.* Ὑπερφαλαγγίασις. Hyperphalangiasis est, cum ab utraque parte aciei hostibus superiores sumus. Ὑπερφερές. Excellens, eminens. *Qui proceritate gigantem aequabat, audacia autem longe superabat.* Ὑπερφίαλος. Aliquando in deteriorem partem dicitur, significans superbum: *Ferox et crudelis.* alibi vero in laude ponitur: *Cum nobis generosis viris epularis.* Ὑπερφρονεῖ. *Numen divinum res humanas aut contemnit, aut negligit, aut citra providentiam eas temere ferri sinit.* Ὑπερφρόνως. Arroganter, superbe. *Ille vero cum alia superbe ei rescripsit, tum etiam se quidem Augustum, illum vero Caesarem appellavit.* Ὑπέρφρων. *Polemo sophista adeo superbus fuit, ut cum civitatibus quasi superior, cum principibus quasi non inferior, cum diis quasi aequo loco*

πραγμένα, φημὶ δὴ Πολέμωνι τῷ ὑπέρφρονι, ἐν τοῖς βίοις τῶν Σοφιστῶν τρανότερον.

Ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Ἀριστοφάνης τὸν
548 ἀλ"λαντοπώλην διασύρων ἐξαίρει τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ, φανείσης αὐτῆς λίαν εὐτελοῦς. ἀλλαντοπώλης γὰρ ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν.

Ὑπερφυής. μεγαλοφυής, μείζων.

Ὑπερφυία.

Ὑπέρχεται. ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται τὸν δῆμον, καὶ ὑποτρέχει καὶ κολακεύει καὶ καταπραΰνει, ὑπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

Εἶδες οἷ' ὑπέρχεται
ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

ἀντὶ τοῦ λησταὶ. κόβαλοι γὰρ οἱ μετὰ ξύλου λησταί. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ κορυνηφόρους. οἱ δὲ κόβαλον τὴν μετ' ἀπάτης παιδιάν. ὥσπερ (φησὶ) γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργεῖ, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν. κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργήματα.

Ὑπέρχολος γενόμενος. ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας. οὕτως Ἀντιφάνης.

Ὑπεσταλκότες. Ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσταλκότες πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις. [ἀντὶ τοῦ ὑποδύντες, ὑπειςελθόντες.

Ὑπεστειλάμην. παρητησάμην, ἀπεκρυψάμην.

Ὑπέστημεν. ὑπεσχόμεθα.

Ὑπεστόρεσται. ὑπέστρωται. Καὶ Ὑπεστορέσθαι.

Ὑπέσχεν. ὑπέκλινεν, ἔδωκεν. Οὐδὲ τὴν ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς διαβάλλουσιν, οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἐκών γε εἶναι. ἀντὶ τοῦ αὐθαιρέτως.

Ὑπετέμνετο. ὑπεκρύπτετο. Ἀπὸ συνθήματος ἀφιεμένων τῶν βελῶν, τὸ φῶς ὑπετέμνετο.

Ὑπέτεινεν. ἐπηγγέλλετο, κατεσκεύαζεν. Ἕως μὲν οὖν ἤλπιζον τὴν στρατηγίαν τῆς ἕω παρὰ βασιλέως, καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας, ἃς ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδείκνυσαν.

Ὑπεύθυνοι. οἱ μήπω λογισμοὺς παρεσχη-

---

2. τρανώτερον] τρανότερον A. V. 3. Ὑπερφυᾶ τέχν.] Aristoph. Equ. 141. Ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Vide ibi Scholiastam. *Küst.* 6. γὰρ] μὲν γὰρ V. 8. Glossam om. vulg. Tuetur *V. 9. Ὑπέρχεται. ἀντὶ τοῦ ὑπ.] Ex Enarratore Aristoph. Equ. 270. *Küst.* Post lemma delevi αἰτιατικῇ cum A. *V. Cf. Lex. Bekk. de Syntaxi p. 178. Ceterum *A. margo iuxta gl. Ὑπέρφρων posuit: Ὑπέρχομαι. αἰτιατικῇ. 10. ἀπάγων] ὑπάγων *V. B. E. Med. ὑπάγων τὴν ὁρμὴν *A. satis speciose. Nunc ὑπάγων reposui, quod est relaxans. Mox αὐτήν V. αὐτούς Schol. 13. Εἶδέ σοι ὑπ.] Apud Aristophanem loco laudato rectius legitur, — Εἶδες, οἷ' ὑπέρχεται. *Küst.* εἰδέ σοι Med. εἰδέ σ' οἷ B. E. *V. εἰ δέ σ' οἷ' *A. Deinde Toupius κἀκκοβαλικεύεται, *Vides quomodo nos, tanquam senes, circumveniat et deludat.* Supra ἡμᾶς om. *V. 16. αὐτοὺς] αὐτοὺς δὲ A. *V. Mox κορυνηφορεῖς A. V. καλοῦσιν adiicit Schol. Adde v. Κόβαλος. 17. τοὺς γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργῆσαι Schol. Sed displicet ἐκπανουργεῖν pro transitivo habitum. 19. πανουργεύματα] πανουργήματα A. Schol.

2. Ἀντιφάνης] Ed. Meinek. p. 159. 3. Eandem dativi structuram praestant Plutarchus Demetr. 47. φοβηθεὶς ὑπέστειλε τοῖς ὀχυρωτάτοις τοῦ Ταύρου, ubi Sintenisius duos comparat Polybii locos, et Dio Chrysost. T. I. p. 209. verbis luculentis. 6. Ὑπεστειλάμην] Ad Act. XX, 20. ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν etc. rettulit Albertius. ἀπεκρυψάμην] *Occultavi, celavi.* Portum qui verterat *detexi* castigavit Suicer. Thes. Eccl. in Ὑποστέλλω n. II. *Hemst.* 8. ὑπεσχέθημεν] MSS. Pariss. ὑπισχόμεθα: quod magis placet. *Küst.* Sic B. V. Photius et Lex. Seg. 9. Ὑπεστόρεσται] Ὑπεστόρεσαι B. Ὑπεστώρεται Hesychius, recte, si perferimus Ὑπεστορῆσθαι. Correxi tamen Ὑπεστορέσθαι. Tum ὑπέστρωται om. E. Mox ὑπεστωρῆσθαι B. ὑπεστορεῖσθαι V. ὑπεστορῆσθαι Edd. 11. Οὐδὲ τὴν ἀκοήν] Haec sunt verba Procopii in Vandal. lib. I. p. 94. Leguntur etiam supra apud Nostrum v. Ἰωάννης. (ὃ τυραννήσας) *Toup.* 13. Post hanc gl. delevi: Ὑπεσχῆσθαι. ὑποσχέσθαι. Habent in margg. A. *V. Iidem, quod neglexit Gaisfordus, ἀντὶ τοῦ ὑποσχέσθαι. 15. ἀφιεμένων] ἐφιεμένων A. 16. Ὑπέτεινεν] Formulam ὑποτείνειν ἐλπίδας docte Schaeferus in Bosii Ell. p. 145. illustrat. Adde locum Isocratis p. 159. extr. 19. Hanc gl. quae excipiebant ab hominibus piis inculcata, Ὑπεύθυνον. τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν ἁπάντων: delevi cum V. Reiecit in marg. A. qui post lemma γενικῇ addit. 20. Ὑπεύθυνοι. οἱ μήπω] Haec sunt verba Scholiastae in Aristoph. Equ. 259. *Toup.* Hinc facete colorem duxit Eupolis p. 518. cuius sententiam Meinekius mihi videtur optime perspexisse. Ceterum cf. v. Ἀποσυκάζεις. Deinde Schol. παρεχομένους, ubi praestat παρασχομένους.

---

colloqueretur. res autem a Polemone illo superbo gestae in Sophistarum vitis fusius narrantur. Ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. *Eximiam artem habens.* Aristophanes ut isiciarium derideat, artem eius extollit, quo magis eam elevet, cum apparuerit eam esse contemptam. isiciarius enim est, qui intestina vendit. Ὑπερφυής. Mirificus, excellens. Ὑπέρχεται. Blanditiis fallit, assentatur, obrepit et delenit populum, omnem eius iram callide a se avertens. Aristophanes *Equitibus*: *Nosti quam callide nobis obrepat tanquam senibus et astute deludat.* ubi ἐκκοβαλικεύεται significat, latronis instar agit. κόβαλοι enim dicuntur latrones fuste armati: quos etiam clavigeros vocant. alii vero κόβαλον appellant ludum praestigiatoris. ait igitur: quemadmodum iudices senes astute circumvenit, sic etiam nos decipere conatur. κόβαλα enim vocant fallacias. Ὑπέρχολος γεν. Cum vehementer indignatus fuisset. sic Antiphanes. Ὑπεσταλκότες. Latentes, clam subeuntes. *Alii vero his subeuntes ignem portis admovebant.* Ὑπεστειλάμην. Detrectavi, me subduxi. Ὑπέστημεν. Promisimus. Ὑπεστόρεσται. Substratum est. Et Ὑπεστορέσθαι. Ὑπέσχεν. Admovit, praebuit. *Neque aures criminantibus praebuit, neque caedem iniustam prudens fecit.* Ὑπετέμνετο. Abscondebatur. *Cum autem omnes simul dato signo tela emitterent, lux obscurabatur.* Ὑπέτεινεν. Promittebat, offerebat. *Donec igitur et praefecturam Orientis ab rege sperabant, et reliqua quae hic promiserat, studium suum declarabant.* Ὑπεύθυνοι. Sic vocantur, qui nondum rationes

κότες, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπιστεύθησαν.

Ὑπέχει. ὑφίσταται. καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι ὑπέχειν παρὰ Ἀριστοτέλει· Ὑπέχειν ῥᾴδιον τὰς θέσεις. Ἀριστοφάνης·

Καὶ πάνθ' ὑπέχειν, ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.

Λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας.

Ὑπέχοντος. κρατοῦντος. Ἀριστοφάνης·

Κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.

549 *Ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον, ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα χαλκοῦν τολοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.*

Ὑπεψηνισμένη. ἀκμαία πρὸς τόκον· ἢ ἐγκύμων. ἀπὸ τοῦ ψηνός, ὃ σημαίνει τὸν ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα, ὃν οἱ γεωργοὶ ἀφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀποῤῥέῃ.

Ὑπεψιθυρίζετο. ἠρέμα ὑπεκαλεῖτο. Καὶ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθυρίζετο.

Ὑπειδόμενος. ὑφορώμενος. Καὶ Ὑπείδετο, προεδόκησε. Τὸ δὲ μειράκιον οὐδὲν ὑπειδόμενον· τίς δ' ἂν ὑπώπτευε κρέας ὑπὸ ξένων καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινοῦ δεδομένον;

Ὑπεικάθων. ὑποχωρῶν. Καὶ Ὑπεικάθοιμι.

Ὑπειλημμένον. ὑπονενοημένον.

Ὑπείξομεν. ὑποκύψομεν, ὑποχωρήσομεν.

Ὑπείπομεν. ἀντὶ τοῦ προείπομεν. Καὶ Ὑπειπεῖν, ὑπαγορεύειν.

Ὑπεισπούσης. παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἠρέμα φθεγξαμένης. Κατεσπούδασταί σοι, ὦ γεναῖε, καὶ τὸ τῆς πρεσβείας ὑπειπὼν ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμᾶς τῇ ἀτιμοτάτῃ συντάξαι.

Ὑπειρέσιον. ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἤγουν κωπηλατῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς.

Ὑπειρετικοῖς. τοῖς ἐρέσσουσιν. Ἔζευξε τὰς νῆας, βραχὺ διάστημα ποιῶν, ὥστε ὑπειρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ

1. Post h. gl. *Ὑπερώσιον. ἄπειρον*, omiserunt A. B. V. E. *Hemst.* 3. *Ὑπέχειν*] Aristot. Topic. VIII. p. 406, 10. ubi legitur *τὰς αὐτὰς ὑποθέσεις.* Saepius utitur simili locutione in sequentibus. 4. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 841. 5. *πλὴν* quod A. B. V. E. Med. omittunt, editores vulgg. suppleverunt. 6. *Λόγον ὑπέχειν*] Dictio Dionysii A. R. VIII, 57. 7. *Ὑπέχοντος. κρατοῦντος*] *Ὑπέχοντες. κρατοῦντες* A. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 847 — 850. (815.) 9. *ἄρτι μου*] *μου ἄρτι* A. E. *V. Med. 10. *ἀνέκραγεν* *V. Med. 11. *χαλκὸν* e Polluce recentt. Comici edd. 12. Photius glossam explicat *Ὑπεψηνισμένοι. ἀκμαία* *V. 13. *τοῦ ψηνός, ὃ σημ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἀνερίναστος* et infra v. *Ψῆνες. Küst.* Deinde *ἐν ταῖς* *A. 14. *ὃν*] *οὗς* E inter vss. Mox *ἐφάπτουσι* A. E. *V. Med. *ἀφάπτουσι* vulg. 17. *Ὑποψιθυρίζεται* extat in v. *Ἰουλιανός, Ἀλικαρν. ὑπεκαλεῖτο*] Scribe *ὑπελαλεῖτο.* Hesychius: *Ὑπολαλεῖ. ψιθυρίζει. Küst. Καὶ Σκυθικῇ φων.*] Fragmentum hoc auctius legitur infra v. *Φορτία. Küst.* Valckenarius ut solebat Aeliano tribuit. Menandrum recte indicavit Toupius in v. *Φορτία.* Vide Menandrum Niebuhrii p. 381. Unde refingendum *Τῇ Σκυθικῇ . . . ὑπεψιθύριζον.*

1. *Ὑπειδόμενος*] Polyb. p. 132. Suid. v. *Αὐξέντιος. Toup.* MS. Adde Wessel. in Diod. I, 66. Falsa scriptura pro *ὑπιδόμενος.* 2. *Τὸ δὲ μειράκιον*] Aeliano tribuit Valckenarius. 3. *ὑπὸ ξένων καὶ πτ.*] Locus hic obscurus est: quem ita verti, ac si legeretur, *τοῖς ξένοις καὶ πτωχοῖς ἐκ τοῦ κοινοῦ δεδομένον. Küst.* Nempe: *quae peregrinis et pauperibus publice distributa erat. τί δ' ἂν — ὑποδεδομένον* Med. 4. *κοινοῦ δεδομένον*] *κοινοῦ λαοῦ ὑποδεδομένον* E. Statim gl. *Ὑπιδέσθαι. ὑποθεωρῆσαι* omiserunt A. V. Vide eam infra suo loco repositam, cuius admonuit Küsterus. 5. *Ὑπεικάθοιμι*] Statim *Σοφοκλῆς δὲ ὑπεικάθοιμι* omiserunt A. B. V. Vid. Soph. Electr. 361. 6. *Ὑπειλημμένου. ὑπονενοημένου*] *Ὑπειλημμένον. ὑπονενοημένον* A. V. Photius et Lex. Bachm. p. 395. 7. *ὑποκύψομεν, ὑποχωρήσομεν*] *παραχωρήσομεν* Photius. 9. *προαγορεῦσαι*] MS. A. *ὑπαγορεῦσαι. Küst. ὑπαγορεύειν* A. B. Photius, Zon. p. 1781. et Lex. Seg. *ἀπαγορεύειν* V. *προαγορεῦσαι* E. Cf. Soph. Ai. 212. Thucyd. I, 90. II, 102. 10. *Ἀριστοφάνει*] Plut. 998. ubi vid. Hemsterh. p. 348. 11. *Κατεσπουδάσθαι* *A. Deinde *καὶ* resecto suspicor *εἶπε* vel *ἔφη* inserendum esse. 14. *Ὑπειρέσιον*] Infra suo loco rectius legitur *ὑπηρέσιον*, per *η* in syllaba secunda. *Küst.* Sic Photius. *ὑπαγκώνιον*] Potius *ὑποπύγιον*: ut ex sequentibus patet. Ceterum notam hanc Suidas sumpsisse videtur ex Scholiaste Thucydidis II, 93. *Ὑπηρέσιον. κῶας, ᾧ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς. Küst.* In fine gl. *καὶ τὸ πληθυντικὸν ὑπειρέσια καὶ τὰς ὑπειρεσίας*, omiserunt A. V. „Ceterum non mutem *ὑπαγκώνιον*, quod cum proprie significet *cubital*, transfertur deinde ad pulvinum quemcunque. Hesychius *ποτίκρανον* vocat. *Ποτίκρανον. πρόσκρανον τὸ προσκεφάλαιον καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρέσιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.* Cratinum pro *ὑπηρέσιον* dixisse *προσκεφάλαιον* testatur Pollux X, 40. Conf. Wesseling. in Diod. XX, 4." *Gaisf.* Sed haec parum eo valent, ut *ὑπαγκώνιον* interpretemur pulvinum, quem remiges sibi substernerent. Neque Lobeckius in *Ῥηματικῷ* p. 350. illam sententiam exemplis firmavit. 15. *ἐφ'*] *ὑφ'* E pr. et Med. cum Photii MS. *οἱ ἐρέσσοντες* cum seqq. om. Photius. 17. *Ὑπειρετικοῖς*] Rectius scripseris *ὑπηρετικοῖς. Küst.* 18. *ποιῶν* om. E. *ὥστε ὑπειρετικοῖς*] Constructionis ratio requirit ut scribatur, *ὥστε τοὺς ὑπειρετικούς*: ut Portus etiam monuit. *Küst.* Malim: *ποιῶν τοῖς ὑπηρετικοῖς, ὥστε κτλ.* 19. *διαπλεῖν*] Immo *διεκπλεῖν.* *Ὁ δὲ*

reddiderunt magistratus a se gesti. *Ὑπέχει.* Sustinet. item apud Aristotelem *ὑπέχειν* est respondere: *Facile est de thesibus respondere.* Aristophanes: *Et omnia pati, praeter ea quorum conscius est calix. — Praeturae gestae rationes reddere. Ὑπέχοντος.* Subiicientis. Aristophanes: *Deinde ibam in forum ad farinas emendas. tum vero subiiciebam cummaxime sacculum, cum renunciavit praeco, ne quisquam acciperet aereos nummos in posterum. iam enim argento, inquit, utimur. Ὑπεψηνισμένη.* Partui propinqua. vel gravida. dictum a *ψήν*, quod significat vermiculum in grossis nascentem, quem agricolae ramis ficuum appendunt, ne fructus earum defluat. *Ὑπεψιθυρίζετο.* Submissa voce loquebatur. *Et Scythica lingua barbaras quasdem voces mussabant. Ὑπειδόμενος.* Suspicans. Et *Ὑπείδετο*, suspicatns est. *Adolescens vero nihil suspicans — quis enim suspectam haberet carnem, quae a peregrinis et pauperibus publice distribueretur? Ὑπεικάθων.* Cedens. Et *Ὑπεικάθοιμι*, cedam. *Ὑπειλημμένον.* Opinione captum. *Ὑπείξομεν.* Cedemus, nos submittemus. *Ὑπείπομεν.* Praediximus. Et *Ὑπειπεῖν*, praedixisse. *Ὑπεισπούσης.* Apud Aristophanem, quae submissa voce locuta est. *Operam dedisti, o bone, inquit (legationis nomen submissa voce pronuncians), ut nos in contemptissimorum numero poneres. Ὑπειρέσιον.* Pulvinus, cui remiges insident, ne nates eorum atterantur. *Ὑπειρετικοῖς.* Remigibus. *Naves iunxit, exiguum inter eas intervallum relinquens, quo remiges facile enavigare possent aut aciem perrumpere.* item: *Ille autem instrumentum erat*

ἦν ὑπειρετικὸν σκεῦος εὐφυὲς καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν.

Ὑπείρονος.

Ὑπειροχίδης.

Ὑπείροχος. ὁ ὑπερέχων.

Ὑπῆγεν. ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦτ' ὑπῆγε, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύειν συμβουλεῖσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα.

Ὑπῆκτο. Ἡ δὲ Λιβανία τὸ θράσυ αὐτοῦ καὶ τὸ γενναῖον ἀποκόψασα αἰχμάλωτον ὑπῆκτο. ἀντὶ τοῦ ὑπηγάγετο.

Ὑπηνέμια. τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια. Γίνεται γὰρ αὐτῷ ἐντεῦθεν τὰ ὑπηνέμια καὶ τερατώδη, ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἴδωλα ἄττα καὶ σκιαί. πράττουσι γοῦν πρὸ τῆς τῶν ἀληθῶν ἐπιστήμης τὰ ψεύδη.

Ὑπηνέμια. ὑπηνέμια καλεῖται τὰ ὄχια συνουσίας καὶ μίξεως. σύνηθες δὲ λέγειν αὐτοὺς ἀνεμιαῖον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· Γόνιμον ἀνεμιαῖον τυγχάνει.

Ὑπηνέμια. ὡς ἡμεῖς λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

Ἔνίοτε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαία. καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ·

Ἀνεμιαῖον ἐγένετο.
τὰ ὄχια σπέρματος ἄῤῥενος.

Ὑπηνέμιοι. ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

ἦν ὑπειρετικὸν σκ.] Haec sunt verba Polybii de Damocle, ut patet ex Excerptis historicis ab Valesio editis, in quibus p. 64 fragmentum hoc occurrit. Ibi autem pro ὑπειρετικὸν rectius scriptum est ὑπηρετικόν. Confer Nostrum supra vv. Εὐφυὲς et Σκεῦος, ubi idem locus legitur. Küst. τὸ δὲ A. Tum ὑπηρετικὸν A. E. ὑπηρετικὸν B.

3. Ὑπείρονα H. é. 144. 4. Ὑπειροχίδης] Ὑπειροχείδης B. E. Vide H. l'. 673. 5. ὑπερέχων] ὁ ὑπερέχων dedi cum A. V. Statim Ὑπῆγε λόγον. ὑποκείμενον πρὸς δάκτυλον, omiserunt A. B. V. E. Hoc ad emendationem versus Pherecratei, τὴν Ἀθηνᾶν τίνος κειμένην ὑπόβολον, conferebat Meinekius p. 278. 6. Ξενοφῶν] Anab. II. 1, 18. ubi ὑπήγετο τοῦτο βουλόμενος πρεσβεύοντα. 9. Post hanc gl. delevi: Ὑπήκουσεν ἡμῖν cum A. V. 10. Ἡ δὲ Λιβανία] Aeliano tribuit Valckenarius. Λιβανία vereor ut sincerum sit. 13. τὰ ψευδῆ] Cf. v. Ἐπηνέμιος πλοῦτος. Γίνεται] Ex Iuliano Or. VII. p. 206 C. docente Wyttenbachio in Plutarch. II. p. 38. E. [T. VI. p. 324.] qui consulendus est. Gaisf. In loco Iuliani mutilo supersunt haec: γίνεται γὰρ ἐντεῦθεν αὐτῷ (id praetereundum) τὰ ὑπ ** ταυτί (h. e. ἀντὶ) τῆς ἀληθοῦς σκιαί ** πρὸ τῆς τῶν θ. ἐ. τὰ ψευδῆ. Unde nihil elicimus nisi forte, τὰ ὑπηνέμια καὶ τερατώδη ταυτί, τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης οἷον εἴδωλα κτλ. Quorum vanam repetitionem opinor esse novissima Suidae. 14. αὐτῷ] αὐτῶν B. E.

1. σκιαί] σκιὰν V. πράττουσι] Malim τάττουσι. Küst. Id aut προτάττουσι suasit Wyttenbachius. Sed in tam incerta huiusmodi re nihil temere mutandum. In fine praestat τὰ ψευδῆ: quamquam Plato habet Theaet. p. 161. A. ἀνεμιαίου τε καὶ ψευδοῦς. πρὸ] καὶ V. 3. ὑπηνέμια καλεῖται τὰ ὄ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 696. Küst. Adde Schol. Luciani de Sacrif. 6. et Schaef. in Bosii Ell. p. 575. Alterum ὑπηνέμια om. *V. σύνηθες δὲ λέγειν αὐτ.] Locus hic et corruptus est et mutilus, qui sic scribendus est: Σύνηθες δὲ λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς ἀνεμιαῖον ἀντὶ τοῦ ὑπηνέμιον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· Ἀλλὰ φέρε δὴ κοινῇ ἀνευρώμεθα, γόνιμον ἢ ἀνεμιαῖον τυγχάνει ὄν. Confer Nos supra in v. Ἄνεμος, ubi rationes emendationis huius attulimus. Küst. ὑπηνέμιον] ἀνεμίδιον A. V. Schol. ἀνεμιαῖον Antiatt. p. 81. extr. 6. τυγχάνουσα] τυγχάνει A. V. Schol. γόνιμον ἢ ἀνεμιαῖον τυγχάνει ὄν Plato Theaet. p. 151. E. Post τυγχάνει V. nobis inspectus addit ὑπενέμια, quam vocem in Aristophanis fragmento inter vss. posuit super ὠά. 7. λέγομεν] λέγουσιν B. V. E. λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Photius. Deest gl. A. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ] Nos senarios Platoni ἐν Δαιδάλῳ assignat Scholiastes Aristoph. Nub. 663. Nam uterque Comicus in Daedalo laudatur: de quo Ernestus in locum. Veram autem lectionem, pace viri eruditi, subministrat Suidas: Ἔνιοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ Ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις. Interdum multae gallinarum multa ova inania vi excludunt. Ita interpretandi sunt isti versiculi. — Huc facit Varro de Re Rust. lib II. [c. 1, 19.] p. 62. In fetura res incredibilis est in Hispania, sed est vera: quod in Lusitania ad Oceanum in ea regione ubi est oppidum Olysippo, monte Tagro, quaedam e vento concipiunt certo tempore equae: ut hic gallinae quoque quarum ova ὑπηνέμια appellant. Toup. II. p. 313. Vide Schneid in Varr. p. 399. 9. Ἔνιότε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρ.] Idem fragmentum Aristophanis citat Athenaeus lib. IX. c. 4. p. 374 sed qui ἔνιοτε non agnoscit, et pro πολλοὶ rectius habet πολλαὶ genere feminino. Vox ἀλεκτρυόνων enim hic non de gallis gallinaceis, sed gallinis intelligenda est: quo sensu vocabulum istud ab optimis etiam scriptoribus interdum accipi Athenaeus loco laudato docet. Küst. Ἔν ἴστε. πολλαὶ Porsonus. ἔνιοτε cum πολλάκις, quasi Scholiastae commento, stare posse qui negat Cobetus Obss. critic. in Plat. Com. p. 81. is addubitavit etiam βίᾳ, quod pro vocis ὑπηνέμια varia scriptura inter versus olim positum fuisse suspicatur. Sed βίᾳ interpretandum de iis, quae non sua sponte sed vi naturae et vernis auris fecundae pariunt. Ceterum Bergkius a Platone furtim versiculos Aristophanis assumptos esse parum caute concedit in Aristoph. fragm. p. 1017. 10. πολλάκις om. E. Supra ὑπηνέμια om. *V. 11. ἀνεμιαῖα] Immo ἀνεμιαῖον. Vide Nos supra in v. Ἄνεμος. Küst. 12. Μένανδρος] Pag 40. 14. Om. Photius. 15. Ὑπηνέμιοι] Scribe ὑπήνεμοι. Sophocles Antig. 411. Καθήμεθ' ἄνδρες ἐν πάγοις ὑπήνεμοι. Scholiastes: ὑπήνεμοι. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀνέμων. οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, ἀλλ' ἑστραμμένοι ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ὅπως μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμήν. Huc Suidas respexit. Küst. Cum Suida Photius. Ὑπηνέμιον Zonaras.

---

appositum et ad multas res gerendas apprime idoneum. Ὑπείρονος. Ὑπειροχίδης. Hyperochi filius. Ὑπείροχος. Excellens. Ὑπῆγεν. Suadebat. Xenophon: *Clearchus autem haec suggerebat, quod vellet ipsum regis legatum illis suadere, ne arma traderent.* Ὑπῆκτο. Subegerat. *Libania autem, cum illius audaciam et fortitudinem retudissel, captivum sibi subiecerat.* Ὑπηνέμια. Falsa et incerta. *Hinc enim illi proveniunt falsa et monstruosa pro vera scientia, tanquam simulacra quaedam et umbrae. mendacia igitur antetponunt scientiae verum verarum.* Ὑπηνέμια. Sic vocantur ova, quae nullo coitu maris et feminae gignuntur. Attici autem dicere solent ἀνεμιαῖον. Plato in *Theaeteto*: *Utrum genuinum sit an irritum.* Ὑπηνέμια. Sic nos dicere solemus. Aristophanes *Daedalo*: *Multae gallinarum ei saepe inania pariunt ova.* Plato vero in *Theaeteto* ἀνεμιαῖα dixit. et Menander *Annulo*: *Irritum extitit.* ἀνεμιαῖα dicuntur, quae nullo semine maris gignuntur. Ὑπηνέμιοι. Ab ventis aversi.

Ὑπήνη. μύσταξ, τὸ γένειον, πώγων, ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις· τὸ δὲ κάτω πάππος.

Ὑπήνη. παρὰ τὸ ὑποκάτω εἶναι ἢ ἴέναι. τὸ δὲ ᾗ διὰ τοῦ η, παρὰ τὸν ἧσω μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἢ ὡς εἰρήνη, γαλήνη.

Ὑπηνήτης. ἀκμαίῳ, ἄρτι γενειῶντι, ἔτι νέῳ. Ἡρώτων ὑπηνήτη ὄντι.

Ὑπήντων ταῖς γυναιξίν, ἀσπασμοὺς καὶ παιᾶνας καὶ πάντ' ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύνων εἰς ἀδόκητον σωτηρίαν κατασταίντες ἄνθρωποι λέγουσι καὶ πράττουσιν.

Ὑπηρέσιον. τὸ παρ' ἡμῖν, ᾧ χρώμεθα εἰς ἀπόπατον.

Ὑπηρέτης. δοῦλος.

Ὑπῆρξαν. προκατήρξαντο. Οὗτοι γὰρ πρῶτοι ὑπῆρξαν ἀδικίης. Ἡρόδοτος. καὶ Ἀλιανός· Ὁ δὲ ὑπήρξατο σωφρονεῖν.

Ὑπήτρια. τὰ οὐθατα, οἱ μασθοί.

Ὑπ' ἠοῖ. ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

[a]Ὑπιγή. ἡ ἀπόκλεισις. ὑπιωγὴ δὲ ἡ σκέψις. 551

Ὑπιδέσθαι. ὑποθεωρῆσαι.

Ὑπίσχεται. ὑπισχνεῖται. Καὶ Ὑποσχόμενος, συνιασσόμενος.

Ὑπνηλός. ῥᾳθυμος.

Ὑπνομαχῶ. Ἀριστοφάνης· Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσονυχίῳ τεταγμένος ὑπνομαχῶ. [ἀντὶ τοῦ ἐπακροῶμαι τοῦ ὑπνομαχεῖν. Ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὁ Μάρκελλος ὑπνομαχεῖν πεφυκώς.]

Ἐν δορὶ μέν τοι μάζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.
οὐκ οἶδα δ' εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ προσῆκον ἦν τοῦτο εἰπεῖν.

Ὕπνος. τὸν ὕπνον γίνεσθαι ἐκλυομένου τοῦ

1. Ὑπήνη. μύσταξ.] Confer Etymologum. *Küst.* Schol. Ven. in Il. ω. 348. *Μύσταξ μὲν αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους τρίχες, τὸ δὲ κάτω πάππος, τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν ὑπήνη. Gaisf.* Haec e Lexico quodam Rhetorico descripta fuisse docet Etym. M. ᾗ ante ἡ Photius. 2. τὸ δὲ κάτω] Scribe τὸ δὲ κάτω. Vide supra v. *Πάππος. Küst.* Omisit ista Photius. 3. παρὰ τὸ ὑποκ.] Clarius et melius etymologiam vocis ὑπήνη tradit Etymologus. *Küst.* Nec pleniora habet Schol. Luciani de Sacrif. 11. ἶέναι] ἔναι *V. Legendum: παρὰ τὰ ἄνω ὑπεῖναι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰέναι. 4. τὸ ἦνη] τὸ δὲ ᾗ διὰ τοῦ η A. τὸ ᾗ η διὰ τί B. τὸ δὲ ᾗ η διὰ τί V. τὰ ἵη η E. Med. Corrige: τὸ δὲ ἦνη διὰ τοῦ η ὡς εἰρήνη, γαλήνη, παρὰ τὸν ἧσω — ἵημι. 7. Ἡρώτων ὑπηνήτῃ] Homer. Il. ω. 348. *Küst.* Sive Od. κ'. 279. Allusit ad Homericam formulam Plato Protag. init. Delendum autem ὄντι vel iungendum cum νέῳ. 8. Ὑπήντων] Dionys. Halic. Ant. Rom. VIII. p. 504, 27. *Hemst.* Est c. 55. 10. σωτηρίαν — πράττουσιν] εὐτυχίαν ἀνθρώποις καταστάντες πράττουσί τε καὶ λέγουσιν Dionysius editus, e Suida corrigendus. 12. Ὑπηρέσιον] Sic MSS. Pariss. At priores edidit. ὑπηρετήσιον, quae vox est spuria et ex lexicis delenda. Scholiastes Thucyd. II, 93. Ὑπηρέσιον. κῶας, ᾧ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς. Confer etiam Nostrum supra v. Ὑπερέσιον. *Küst.* 13. ἀπόπατον] Statim οἱ δὲ ἀμίδα λέγουσιν. κυρίως δὲ ὑπηρέσιον ἐστὶν ἔνθα καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες omisit A. κυρίως — ἐρέσσοντες om. etiam B. E. *V. Nam Gaisf. errat V. cum A. coniungens. 14. Sub gl. finem delevi cum A. V. Καὶ Ὑπηρετῶ, δοτικῇ. 15. Οὗτοι] Οὗτοι γὰρ A. V. Tum πρῶτον A. (non quem Gron. addit V.) Locus Herodoti IV, 1. plenior est, unde huc pertinent: ὅτι ἐκεῖνοι πρότεροι — ὑπῆρξαν ἀδικίης.

1. μασθοί] μαστοί A. inter vss. cum Zonara. 2. Ὑπ' ἠοῖ. ὑπὸ τὸν ὄρθρον] Homer. Iliad. Ψ'. 530. *Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοῖ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες.* Ubi Schol. *ὑπὸ τὴν ἑῴαν, ὑπὸ τὸν ὄρθρον.* Ad hunc locum respexit Suidas. Sed utrobique legendum una voce Ὑπηοῖ. Homer. Odyss. ρ'. 25. *μή με δαμάσσῃ Στίβη ὑπηοίη.* Apollon. Rhod. IV, 841. *Ὡς κεν ὑπηῶοι μνησαίατο νόστον ἑλέσθαι Ταυρ.* III. p. 184. Cui favet Hesychius v. Ὑπ' ἠοίῃ. Idem tamen subiecit gl. Ὑπ' ἠῷ. Cf. *Στίβη.* Ceterum addo V. in summo margine pag. seq. posuisse: *Ὑπηοῖ. ὑπὸ τὸν ὄρθρον. Ὑπιγή. ἡ ἀπόκλεισις.* 3. ἀπόκλισις] Sic et omnes editt. praecedentes habent. At MSS. Pariss. et V. E. ἀπόκλεισις, per diphthongum ει in syllaba paenultima. *Küst.* Glossam peperit falsa scriptura Od. ε. 404. Alterum ὑπιωγή posuit, qui lemma vellet corrigere. Cf. v. Ὑπιωγή. ἡ σκέψις] Scribe ἡ σκέπη. Vide Hesych. v. Ὑωγή et Nostrum cad. v. *Küst.* Item Etym. M. p. 481, 22. sive Zonar. 4. Eadem olim post v. Ὑπεδάμενος repetebantur. 5. Ὑπίσχεται] Vide v. *Πρόσισχε.* Ὑπισχνούμενος] ὑποσχόμενος A. B. ὑπισχόμενος E. *V. (secus Gaisf.) Deinde cum *V. reieci, quae habet A. in marg. Ὑπισχνοῦμαι. δοτικῇ. 7. ὁ ἀθυμος *V. nempe m. pr. 8. Ἀριστοφάνης] Xenophontem Cyrop. II, 4, 26. citat Thomas Magister p. 871. Xenophontem ex Atticis solum hac voce usum testatur Moeris. *Gaisf.* Aristophanis nomen ad aliam glossam videtur pertinuisse: nisi forte id corruptum opinamur ex *Ἀρχίλοχος.* Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσονυχ. τετ.] Locus hic sumptus est ex Synesii Epist. CXXIX. [Vide Küsterum in v. Ἰσμαρικὸς οἶνος.] Ceterum verba illa, ἀντὶ τοῦ ὑπακροῶμαι. Ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Μάρκελλος ὑπνομαχεῖν πεφυκώς, vel omnino ex textu eiicienda sunt, vel saltem ad finem articuli huius reiicienda. Sunt enim loco alienissimo posita, et seriem verborum Synesianorum omnino interrumpunt, quae sic continuanda sunt: *Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσονυχίῳ τεταγμένος ὑπνομαχῶ. Ἐν δορὶ μέντοι μάζα* etc. Sic enim apud Synesium legitur. *Küst.* Nempe hic pannus, quem Küsterus et Gaisfordus uncis secludunt, accessit ex v. *Μάρκελλος στρατηγός.* 9. ὑπακροῶμαι] ἐπακροῶμαι A. B. V. E. Deinde ὁ ante *Μάρκελλος* add. A. B. V. Mox *μεμασμένη* V. 12. μέν τοι] Legendum *μέν μοι* cum Athen. I. p. 30. F. 17. *Τὸν ὕπνον — περὶ τὸ ἡγεμονικόν*] Haec erat sententia Stoicorum de somno: ut patet ex Laertio, apud quem in Zenone Cit. num. 158. haec ipsa verba leguntur. *Küst.*

Ὑπήνη. Barba, pili qui sunt in superiore labro, inferioris enim vocantur pappus. Ὑπήνη. Sic dictum quod pili superius labrum subeant; vel a futuro ἥσω, quod est ab ἵημι, formatur ἥνη, ut εἰρήνη, γαλήνη. Ὑπηνήτης. Iuveni qui barbam primum emisit, admodum adolescenti. *Iuveni vixdum barbato.* Ὑπήντων ταῖς γυν. *Mulieribus obviam ibant, eas salutantes et paeanas canentes, omniaque facientes et dicentes, quaecunque homines ex ingenti periculo praeter spem servati dicere et facere solent.* Ὑπηρέσιον. Sic apud nos vocatur lasanum, in quod ventris onus deponitur. Ὑπηρέτης. Minister. Ὑπῆρξαν. Initium fecerunt. *Isti vero priores iniuria nos affecerunt.* Herodotus. et Aelianus: *Ille vero sapere coepit.* Ὑπήτρια. Ubera, mammae. Ὑπ' ἠοῖ. Sub diluculum. Ὑπιγή. Declinatio. ὑπιωγὴ vero tegmen. Ὑπιδέσθαι. Contemplari. Ὑπίσχεται. Pollicetur. Et Ὑποσχόμενος, pollicitus. Ὑπνηλός. Somnolentus. Ὑπνομαχῶ. Aristophanes. *Ego vero pro mocnibus inter turres collocatus somno repugno. In hasta mihi panis est subactus, in hasta vinum Ismaricum, hastae innixus bibo. ac nescio an maiore iure non convenerit Architocho haec eloqui.* Ὕπνος.

αἰσθητικοῦ τόνου περὶ τὸ ἡγεμονικόν. ἢ στέρησις ἐγρηγόρσεως κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ ὕπνος. παρὰ φύσιν δέ ἐστι στέρησις, ὡς ἐκκοπέντων τῶν ὀφθαλμῶν.

[Ὕπνος. ἐπὶ Θεοῦ ἢ μακροθυμία. Δαβίδ· Ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς, Κύριε; καί, Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος.

Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν.]

Ὕπνῳ. τῇ ἀγρυπνίᾳ. Ὅμηρος.

Ὑπό. ὀλίγον.

Ὑπόβαθμος. ὑπόβαθρος.

Ὑποβάθραν. ὑπόβασιν, θεμέλιον. Χρόνῳ δὴ ὕστερον ὑποβάθρῳ λακτίσας τὴν γυναῖκα ἀπέκτεινε, πεισθεὶς διαβολαῖς παλλακίδος.

Ὑποβαλλόμενοι. πειθόμενοι, ἢ ὑποβλήτως λέγοντες, ἢ ἰδιοποιησάμενοι. Σοφοκλῆς·

Εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς.

τοντέστιν, εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ ἄλλου τινός.

Ὑποβασμόν. ὑποβάθραν.

Ὑποβήσονται. ταπεινωθῶσιν, ὑποπέσωσιν. Ὅτι οὔτε τοῦ αὐχήματος ἐφ' οὗ νῦν εἰσιν ὑποβήσονται ἑκόντες, καὶ ποιήσουσιν ἐξουσίαν σοι τοῦ πράττειν ὅ τι ἂν αὐτοῖς ὑπολαμβάνῃς συνοίσειν. 552

Ὑποβιβάζοντες. ἐλαττοῦντες.

Ὑποβιβάζουσιν. ὑποκαταβαίνουσιν.

Ὑποβλεπόμενος. ὑπονοῶν, ἐχθραίνων, ἐπιτηρῶν. Καὶ οὐκ ἦν ῥᾴδιον μὴ γελᾶν καὶ ὑποβλέπεσθαι τὸ γινόμενον.

Ὑποβλήδην. ὑποβαλὼν λόγον ὑποκρουστικῶς, ἔτι λέγοντος.

Ὑπόβλητον. οὐκ ἀληθὲς ἀλλὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας. Σοφοκλῆς·

2. ἐγρηγόρσεως κατὰ φύσιν στέρησις Edd. ante Gaisf. qui clam transposuit cum *V. ὁ ὕπνος om. V. ἐστὶν ὁ ὕπνος om. *V. Recte Gron. Mox τῶν ὀφθαλμῶν V. qui deinde iterat Ὑπήτρια. Excipiebat olim glossa e Zonarae (p. 1768. sq.) copiis conflata: Ὕπνος ἀργία αἰσθήσεων, γινομένη ὑπὸ τῆς ἀνενεχθείσης ἀναθυμιάσεως ἐν τοῖς κοίλοις τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπὶ ἀναπαύσει τοῦ ζώου. ἢ ὕπνος ἐστὶν ἀτονία τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος. ἔστι δὲ ὕπνος παρὰ τὸ ὑπονοστεῖν. ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν. Ignorant A. B. V. E. 4. Ὕπνος. ἐπὶ Θεοῦ] Ex Ps. XLIII, 23. cum explicatione Theodoreti. Alter locus est Ps. LXXVII, 65. *Ernest.* Haec A. in marg. imum coniecit. Farraginem istam notavi. Cf. Zon. p. 1785. 7. Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκ.] Aristoph. Nub. 701. Ridiculam quasi proverbii explicationem agnoscit Bodl. 917. Ceterum δ' non repperi in V. Porro ἀπέστωσαν *V. Ox. Deinde cum V. delevi versiculum, cui *A. mg. praemisit λύσις ὀνείρου: Ὄναρ καθ' ὕπνους νητρεκὲς λαλεῖν τόδε. „Est versus oneirocriticus, qui apud Astrampsychum rectius sic legitur: Λαλεῖν καθ' ὕπνους νητρεκὲς τοὔναρ τόδε." *Küst.* Vide supra post v. Ὄναρ. 9. Ὅμηρος] Respexit ad locum illum Poetae Odyss. μ. 281. Ὅς ῥ' ἐιάρους καμάτῳ ἀδηκότας, ἡδὲ καὶ ὕπνῳ. Ibi enim ὕπνῳ quidam per ἀντίφρασιν pro ἀγρυπνίᾳ existimabant, teste Eustathio p. 1721, 56. *Küst.* Sub gl. finem cum V. delevi, quae habet A. in marg. Καὶ Ὑπνῶ, ῥῆμα. 10. ὀλίγου] ὀλίγον A. V. E. Photius et Lex. Seg. Hi spectarunt id genus locorum, quod illustrat Porsonus Aristoph. p. 143. 11. Ὑπόβαθμος om. V. Servat Photius. Vide v. Ὑποβασμόν. ὑπόβαθρος] ὑπόβαθρον Photii ed. quomodo correxit H. Stephanus Indice T. L. G. II. p. 144. D. *Gaisf.* 12. Ὑποβάθραν] Cf. Porphyr. de antro Nymph. c. 6. Χρόνῳ δὲ] Diog. Laert. I, 94. *Porson.* 13. δὴ dedi cum *A. Med. Diog. ὑποβάθρῳ] An potius scribendum est ὑποβάθρᾳ, ut respondeat capiti articuli. *Küst.* Repugnat Diogenes; unde petendum βαλὼν ἢ ante λακτίσας, infra παλλακίδων. 16. Σοφοκλῆς] Ai. 188. sq.

1. Εἰ οὐκ] εἰ δὲ οὐκ A. B. V. E. Schol. Soph. 2. ἄλλου τινός] Ὀδυσσέως Schol. Soph. Deinde cum A. V. delevi, quorum hodie nulla in v. Αὐξέντιος supersunt vestigia: Καὶ ὑποβαλούσης τῆς τάξεως κατὰ τὸ σύνηθες, προσήχθη γυμνὸς ὁ ἅγιος Αὐξέντιος. ἀντὶ τοῦ, ἀποχριθείσης, ἐκκοψάσης τὸν λόγον τοῦ δουκός. 5. Οὔτε τοῦ αὐχήματος, ἐφ' οὗ ν.] Haec sunt verba Dionys. Halicarnass. lib. VIII. p. 519. [c. 48.] sed ubi pro οὔτε legitur τοὔτε, quam lectionem in versione secuti sumus. Vide etiam Paul. Leop. Emend. lib. I. c. 16. qui Suidam ex Dionysio hic emendandum esse recte monuit. *Küst.* Idem locus eodemque modo infectus recurrit in v. Αὔχημα. Οὔτε natum est ab Ὅτι τοὔτε, scriptura libri Dionys. Vaticani; quorum ὅτι tacite cum *V. dedit Gaisf. 6. ἐξουσίαν] ἐξουσίαν σοι A. V. Dionys. 7. δοκοίη] ὑπολαμβάνῃς A. V. Dionys. ὑπολαμβάνειν B. 9. Ὑποβιβάζοντες] Ὑποβιάζοντες A. B. Repugnant V. Hesychius, Photius et Lex. Seg. Hinc fluxit quod post ἐλαττοῦντες addunt edd. vett. ἢ ὑποβιάζοντες, omissum cum A. B. V. „Nullum adhuc exemplum se obtulit verbi ὑποβιάζειν. In vulg. lex. scribit Steph. exponi *violenter depellere.* Apud Procop. B. V. II, 4. legas. ὑποβιαζόμενοι τῆς τῶν λαφύρων ἐπιθυμίας ἐς ὀλιγωρίαν τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐτράποντο. Verum ubi ὑποβιβαζόμενοι forsan restituendum, sensu ut videtur optimo pro ἐλαττούμενοι." *Abresch.* Actis Soc. Traiect. T. I. p. 253. Apud Procopium recte Grotius ταύτης τε ὕπο βιαζόμενοι. 10. Ὑποβιάζουσιν] Vel series litterarum ostendit scribendum esse ὑποβιβάζουσιν. *Küst.* Id dedit Gaisf. cum Photio et Lex. Seg. 11. Ὑποβλεπόμενος. ὑπονοῶν, ἐχθραίνων] Sic quoque totidem verbis Hesychius. Uterque respexit ad I. Regg. 18, 9. Καὶ ἦν Σαοὺλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. *Toup.* II. p. 314. ὑπεβλέποντο Lucian. Lapith. 6. Adde v. Ὑποδράξ. 14. Ὑποβλήδην] Est vox Homerica [Il. ά. 292.]. *Küst.* ὑποβάλλων Photius. Interpungebatur ante ὑποκρουστικῶς. 15. λέγοντος] λέγοντός τινος Etym. M. p. 781. λέγων Photius. Cum Suida Lex. Seg. λέγοντες *A. 16. Ὑπόβλητον. οὐκ ἀλ.] Ex Schol. Sophocl. Oedip. Colon. 794. ut Portus monuit. Ibi autem pro τοὺς παῖδας legitur παίδων ἀλλοτρίων. *Küst.* Immo consentit Suidas cum Scholio,

Somnum docent fieri, remissa intentione sensuum circa principale animae. vel somnus est naturalis privatio vigiliae. privatio vero quae fit praeter naturam, est cum oculi eruuntur. Ὕπνῳ. Vigilia. apud Homerum. Ὑπό. Paulum. Ὑπόβαθμος. Scabellum. Ὑποβάθραν. Fundamentum, fulcrum. *Postea vero scabello vel calcibus percussam uxorem interfecit, pellicis calumniis persuasus.* Ὑποβαλλόμενοι. Subornantes. vel ficte loquentes, vel sibi vindicantes. Sophocles: *Sin autem falsos rumores spargunt per fraudem magni reges.* vel, si tamen haec non sunt vera, sed conficta ab rege vel alio quopiam. Ὑποβασμόν. Fundamentum. Ὑποβήσονται. Se demittent, descendent. *Et ferociam suam sponte ponent, et potestatem tibi facient agendi, quicquid e re ipsorum videbitur.* Ὑποβιβάζοντες. Deprimentes. Ὑποβιβάζουσιν. Deprimunt. Ὑποβλεπόμενος. Suspectum habens, odio prosequens, custodiens. *Nec facile erat risu abstinere et suspectare quae agebantur.* Ὑποβλήδην. Subiiciendo sermonem, quo interpellamus loquentem. Ὑπόβλητον. Non verum sed fictum. per figuram ductam ab iis qui liberos alienos supponunt. Sophocles:

Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα.
Καὶ αὖθις·
Οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον
Αἴας ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
ἀντὶ τοῦ, γνήσια τῆς διανοίας σου τὰ εἰρημένα, οὐχ ὑπόβλητα· οἰκεῖα οὖν σαυτῷ εἶπας. ὅμως γε μὴν παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν.

Ὑπόβλητος. ὁ νόθος. Ὑποβλήτους ἂν εἶπεν αὐτοὺς καὶ νόθους ἀντικρυς. ἀνέπλησαν δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν.

Ὑποβολή. ὁμοιότης, προσθήκη. Σόλων δὲ τὰ Ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς ἔγραψε ῥαψῳδεῖσθαι· οἷον, ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον.

Ὑποβολιμαῖοι. ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι. ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

Ὑπόβολον. τὸ δακτυλίδιον.

Ὑποβρύχιοι. ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

Ὑπόγαιοι. ὑπὸ τὴν γῆν.

Ὑπογενειάζων. λιτανεύων, ἀπὸ τοῦ γενείου ἅπτόμενος.

Ὑπόγεων. οὐδετέρως. ὑπόγειον δέ, ὑπὸ τὴν γῆν.

Ὑπόγειος. ὁ ὑποτεταγμένος.

Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες. λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν ἑ Καταλόγου Κατουδαίους ὀνομαζομένους. ‖ Ὑποκυδεῖς γάρ εἰσιν οἱ τόποι. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ὑποκυδής ἐστιν ὁ δίγυρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι. 553

Ὑπογράφεται. δείκνυται. Οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα ἔφησε δέκα πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν ἐς τὴν Ἀσίαν.

---

3. *Οὐδεὶς ἐρεῖ π.*] Sophocl. Ai. 481. sq. 4. *Αἴας*] *Αἶαν* vel *Αἷαν* A. B. V. item ut in v. *Ἀναγκαία τύχη*. Mox ἔλεγξας V. Tum αὐτοῦ A. V. Continuo versum *Παῦσαί γε μέντοι*, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις, omiserunt A. V. E. 5. *σῆς διανοίας*] *διανοίας σου* A. B. V. Deinde *καὶ* ante *οὐχ* Schol. 6. *ἀλλ' οἰκεῖα*] *οἰκεῖα οὖν* A. V. Schol. 7. *παῦσαι*] *παύσῃς* E. 8. Ὑποβλήτους] Aeliani, iudice Valckenario. Loci pars superior extat in v. *Ἀντικρύ*, unde reponas: *Υ. ἂν εἰπέ τις αὐτοὺς εἶναι κ. ν.* 9. *δὲ τὴν*] *δὲ* om. E. 11. *Σόλων δὲ τὰ Ὁμήρου ἐξ ὑποβ.*] Haec sunt verba Laertii in Solone, lib. I. num. 57. *Küst.* Locus ab viris eruditis hac aetate solerter disceptatus: cuius de conclusione dubitat Hermannus Opusc. Vol. VII. p. 83. utrum ex Diogene eam rettulerit Suidas an explicandi causa ipse adiecerit, eaque interpretatio illata sit in Diogenem: certe, si ex huius narratione removeantur ista verba, cetera recte se habitura. Equidem nullum repperi huiusmodi contagionis exemplum, quae ab Suidae copiolis profecta ad Diogenem permanarit. Deinde minus bene Diogenes *γέγραφε*. 13. *ἐχόμενον*] *στίχον* addit A. *τὸν στίχον* V. 15. *ὑποβαλλόμενοι*] *εἰςβαλλόμενοι* E. Deinde Photius *ὡς ἐπὶ τῶν κτλ.*, quibus *ἤτοι* praemisit Zonaras. 16. *χαμαιριφῶν*] *χαμαιρεφῶν* E. *ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβ.*] Rescribo ex Hesychio, *ἅπερ ἑαυταῖς ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες*. *Küst.* Id confirmat etiam Etym. Gud. p. 585. *ἀποβάλλουσιν ἢ ὑποβάλλουσιν* Arsenius. *ἑαυτοῦ* ex V. Gaisf. secus.

2. Ὑποβρύχιον — *ποντισθέν*] Ὑποβρύχιοι (Ὑποβρύχιον *A.) — *ποντισθέντες* A. Ὑποβρύχιαι. *ὑπὸ τὸ ὕδωρ — ποντισθεῖσαι* Schol. Plat. p. 316. Phot. Lex. Seg. Cf. v. *Περιπαρῆναι*. 3. Ὑπόγαιοι] Ὑπόγαιαι A. Ὑπόγαια V. Scribendum opinor Ὑπὸ γαῖαν. *ὑπὸ τὴν γῆν*: etsi tuentur *ὑπόγαιος* Herodian. p. 209. et Theodos. Gramm. p. 69. *οἱ*] *αἱ* A. B. Med. E m. pr. Omisi cum V. 4. Ὑπογενειάζων] Synes. p. 108. et Epist. 121. Hinc corrigend. Hesych. qui male habet *ἀπὸ τοῦ γενείου*. Respexit Aeschin. c. Timarch. p. 179. quod et vidit Pierson. in Herodian. p. 443. Sic ἔλκειν *γενείου* Philostr. p. 626. Ioseph. p. 398. Dion. Halicarn. II. p. 107. Homer. Il. *ϑ'*. 371. *Toup.* MS. *τοῦ γενείου*] *ὑπὸ τοῦ γ.* V. Photii ed. *ἀπὸ τοῦ γ.* A. Photii MS. Lex. Seg. Hesych. Etym. MS. Dorvill. ap. Gaisf. Praestat *ἐκ τοῦ γ.* cum Zon. p. 1783. Vulgatum placuit Piersono. 6. Ὑπόγεων] Ὑπόγεως V. Cf. Pausan. II, 2, 1. Ὑπόγαιων] Lego *ὑπόγαιον*, per *ō* in ultima syllaba. *Küst.* Ὑπόγειον dedi cum *A. Lex. Bachm. p. 397. Ὑπόγεων V. Sed praestat delere ista, Ὑπόγαιων δὲ ὑπὸ τὴν γῆν, quae ab A. omissa perperam tradit Gaisf. Quodsi quis glossam contulerit cum vv. *Μεσόγεων* et *Χρυσόγεων* vel cum Herod. Epimer. p. 208. sq., facile perspexerit talem observationis tenorem esse instituendum: Ὑπόγεων. *οὐδετέρως*. [*τὸ ὑπὸ γῆν*] *ὑπόγειος δέ, ὁ ὑποτεταγμένος*. 8. Ὑπὸ γῆν οἰκ.] Ex Harpocratione. *Küst.* *οἰκοῦντας*] *οἰκοῦντες* A. E pr. Photius et Harp. Addo V. 9. *Περίπλῳ*] *περὶ πέπλῳ* A. 10. *Κατουδαίους*] *καττουδαίους* A. B. E. Photii MS., item v. *Κατουδαίους*. Addo V. 11. Ὑποκύδεις γάρ εἰσ.] Et haec ex Harpocratione sumpta sunt. Ceterum nota haec extra ordinem litterarum posita est, quae infra suo loco collocanda est. *Küst.* Arte iungitur haec gl. praecedenti cum in Photio, tum in Harpocrationis MS. Pal. *Gaisf.* Item in Med. nec dubium quin Suidas haec in exemplo suo Harpocrationis iuncta reppererit. Recurrit horum pars in v. Ὑποκυδής. Ὑποκυδεῖς dedi cum Harp. 13. *ἐν* om. Med. 14. *ὑπόκυλοι* repperi in V. 15. *Οἷς πᾶσιν*] E Diodori Exc. Legatt. T. II. p. 621. ut monuit Wesseling. in XIX, 46. p. 353. Vid. et Polyb. p. 532. bis. *Toup.* MS. 17. *ἀποστελεῖν* Diod. Hanc glossam excipiebat pravum commentum: Ὑπογραφεῖς. *οἱ νοτάριοι λεγόμενοι Ῥωμαϊστί. νότα γὰρ τὰ γράμματα.* „Vid. *Αὐξέντιος.*" *Hemst.* Indidem fluxit gl. male consarcinata, quam delevi ab A. in marg. coniectam, om. *λεγόμενοι*. Eandem in marg. V. (ubi *νῶτα τὰ γράμματα*) repperi positam. Adde v. *Νοτάριος*. Item omiserunt A. B. V. E. quae extant apud Zonaram: Ὑπογραφή. *λόγος σύντομος, δηλωτικὸς τῶν συμβεβηκότων*. Toupius annotavit Herodian. IV. p. 158. *λέγειν εὐστόχως ὑπογραφὰς ἡ παιδιάς.*

Tuum autem huc venit os vaniloquum. et iterum: *Nemo unquam dicet te, Aiax, potius sermonem dixisse insiticium quam animo tuo convenientem.* hoc est, ea quae dixisti ex sincera mente profecta sunt, neque adulterina locutus es; itaque te digna. nihilominus quiesce, totum negotium nobis permittens. Ὑπόβλητος. Adulterinus. *Dixisses eos omnino suppositos et nothos. patriam enim suam multis malis impleverunt.* Ὑποβολή. Similitudo, additamentum. *Solo iussit Homeri poesin certa serie per vices recitari, ita ut ubi primus desisset, inde sequens inciperet.* Ὑποβολιμαῖοι. Subditicii, asciticii. dicitur de pueris expositis quos mulieres sibi supponunt. Ὑπόβολον. Annulus. Ὑποβρύχιον. Sub aqua demersi. Ὑπόγαιοι. Subterranei. Ὑπογενειάζων. Manu ad mentum admota supplicans. Ὑπόγεων. Neutro genere. Ὑπόγειος. Subterraneus. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες. Sub terra habitantes videntur appellari, quos Scylax in *Periplo* Troglodytas vocat, Hesiodus autem in tertio libro *Catalogi* Catudaeos. Ὑποκυδεῖς γ. *Loca enim sunt humida.* Dinarchus in oratione contra Stephanum. ὑποκυδής est irriguus. in nonnullis tamen exemplis scriptum est ὑπόκοιλοι. Ὑπογράφεται. Ostentat. *Quibus omnibus Senatus bonam spem ostentans dixit decem se legatos in Asiam missurum.*

Ὑπογραφόμενος. Ἐγχρίων δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τε τὰς παλλακὰς ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ πλοκῆς· τό τε σύμπαν γυναικείῳ ἔθει χρώμενος. περὶ Σαρδαναπάλου ὁ λόγος.

Ὑπόγυον. ἐγγύτερον, πρόσφατον, νεωστὶ γινόμενον, τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον, τὸ ἐχθές. Προέθηκεν ὑπόγυον, ῥιψάσπιδος γενομένου, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος. — Μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει. Καὶ αὖθις· Ὀλισθηρὸς δ' ἦν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος πεπηγότος ὑπογύου τε καὶ πολλοῦ· ὡς τῶν φευγόντων ἀπελείποντο καὶ ἄκοντες.

Ὑπὸ δακρύοις. σὺν δακρύοις. Καλεῖ τε Ἀπόλλωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις.

Ὑπὸ δᾳσὶν ἐνακμαζούσαις τῷ πυρὶ ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι αὐτόν.

Ὑποδείς. ὑπόφοβος.

Ὑποδενδρυάσαι. ὑποδῦναί που καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.

Ὑποδέξη. ὑποδέχῃ, τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

Ὑποδέξιος. ὑποδοχεύς.

Ὑποδέραια. περιτραχήλια.

Ὑποδερίδα. ὁρμίσκον, πλόκιον.

Ὑποδεῖσθε. περιδεσμεῖτε.

Ὑποδεῖσθε τὰς λακωνικάς.

ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

Ὑπόδημα. τουτέστι, τὸ σαρκικὸν φρόνημα τοῦ ἰδίου θελήματος. ὁ Θεός φησι πρὸς Μωυσῆν· Λῦσόν σου τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

Ὑποδήματα. οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐναν- 554
θρώπησις τοῦ Κυρίου. καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς ὁ Κύριος, διὰ τοῦ προφήτου λέγων· Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου. διὰ τοῦτο καὶ ὑποπόδιον ἤκουσεν ἡ τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησις· ὡς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθεῖσα, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεῖσα.

1. Ἐγχρίων δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τ.] Haec sunt verba Nicolai Damasceni de Sardanapalo, Assyriorum rege, ut patet ex Excerptis historicis ab Valesio editis, in quibus p. 425. hic ipse locus legitur. Vide etiam Nostrum supra v. *Σαρδανάπαλος*. *Küst.* ἐχρίων V. (sed corr.) ἐγχριόμενος — ἐμπλοκῆς — ἤθει Exc. Ceterum Claudianus in fragmento Gigantomachiae, de Veneris ornatu tradens: *στίλβεϊ δ' ὀφθαλμῶν ἐρατοὺς ὑπεγράψατο κανθούς.* 6. Ὑπόγυον] Pollux p. 989. *πόλιν ὑπόγυον. Toup* MS. Cf. v. *Ἐξ ὑπογύου*. Vocis ὑπόγυος exempla collegit Piersonus in Moer. p. 378. sq. 7. πρὸ ὀλίγου] Sic MS. A. [cum Photio et Zonara] At priores editt. minus recte *πρὸς ὀλίγον*. *Küst.* Illud etiam Schol. Luciani Amor. 5. et Lex. Bachm. p. 397. Infra *τὸ ἐχθές* om. Photius et Etym. Gud. p. 544. pr. Itaque vereor ne *τὸ ἔχθος* (sive *τὸ δ' ἔχθος*) corrigendum sit idque debeat fragmento scriptoris incerti praemitti: quo facto sententiam redintegrabimus satis abruptam. 8. Προέθηκεν *V. Fuit, opinor: *Τὸ δ' ἔχθος προεξέθηκεν ὑπόγυον*. Vide superiorem annotationem. γενομένου] γινομένου V. 9. καιρῷ] καιρῷ A. B. V. E. Med. 11. Ὀλισθηρὸς δ' ἦν] Haec sunt verba Appiani in Libycis p. 127. *Toup*. Sive Punic. 125. Ubi legitur ὑφ' αἵματος. δ' non vidi in V. 12. πεπηγότος] πεπληγότος A. V. 13. ὡς] ᾧ V. ᾧ E. Appianus: *ὥστε τῶν φ. ἀπελίποντο ἄκοντες.* 15. Καλεῖτε] Haec Aeliano tribuit Valckenarius. *Καλεῖτε* vitiatum esse videtur. Saltem diremi *Καλεῖ τε* cum V. *τοῖς* ante *δακρύοις* om. A. 16. Ὑπὸ δᾳσὶν ἐνακμ.] Fragmentum hoc auctius habes vv. *Δᾴς* et *Ὑφει*. Ceterum pro *ἐνακμαζούσαις* malim *ἐπακμαζούσαις*, ut legitur supra v. *Δᾴς*. *Küst.* 19. Ὑποδενδρυάσαι] Aliter vocem hanc exponit Hesychius, quem vide. *Küst.* Habet ille: *τὸ ἐξ ἀφανοῦς καὶ αἰφνιδίως ἐπιφαίνεσθαι.* Suidae favent explicationes lexicographorum sub v. *Δενδρυάζειν* et Eust. in Il. γ'. p. 396. *πῆξαι *V.

2. Ὑποδέξῃ] Ὑποδέξῃι Photius, ubi notat editor: „Ita primo; sed punctum supra *η*, et ut videtur *ι* in *ς* mutatum, ut voluerit Ὑπόδεξις vel Ὑποδέξεις. Pergendum erat *ὑποδοχή*." Hesychius: Ὑπόδεξιν. ὑποδοχήν, ἢ ἡ χορηγία πρὸς ὑποδοχήν. Vel ex Apollonio reponendum Ὑποδεξῆι. ὑποδοχῆ. Schol. Il. *ι'*. 73. Ὑποδεξῆι. ἢ πρὸς ὑποδοχὴν χορηγία. Et hic et in Hesychio Wassius reposuerit Ὑποδεξίῃ. Πρὸς om. V. *Gaisf.* Adde his in A. extare Ὑποδέχῃ. 4. Ὑποδέξιος. ὑποδοχεύς] *Αἰμένων ὑποδεξίων* habet Herodotus VII, 49. ubi Valckenarius *ὑποδεξίμων*. Itaque Lobeckius in Phryn. p. 315. „Apud Suidam *ὑποδοχῆς* legendum, adiectivum autem *ὑποδέξιος* prorsus obliviscendum videtur." Id in hoc litterarum ordine fieri nequit. Errorem vetustum agnovit Photius. 5. περιτραχήλια] Quae subiiciebantur *ὥσπερ καὶ περιδέραια* omiserunt A. B. V. 6. Ὑποδερίδα] Recurrit in Inscript. Att. 150. ubi Böckhius p. 237. intelligit tegumentum pectoris collo proximi. Mihi nihil ab altero *ὑποδέραια* differre videtur. Cf. Etym. M. Deinde cum V. delevi, quae habet A. in marg. Ὑποδέχομαι. *αἰτιατικῇ*. Ὑποδεικνύω. *δοτικῇ*. Καὶ Ὑποδεικνύντος. ὑποδεικνύναι *δέ*. 8. Ὑποδεῖσθε δ' ὡς τ.] Est versus Aristoph. Eccles. 269. *Küst.* δ' ὡς τάχιστα ante τὰς omisi cum A. V. E. Med. 12. Λῦσον τὸ ὑπόδημα τ.] Exod. c. 3, 5. *Küst.* Haec olim irrepserant in gl. *Λῦσόν σου. σον* huc retraxerunt A. V. E. omisso *σου* post *ποδῶν*. 14. οὕτως vidi in V. 16. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμ.] Ps. LIX, 9. 17. διὰ τοῦτο καὶ ὑποπ.] Vide Suicerum in Thesauro Eccles. v. Ὑποπόδιον. *Küst.* Huc respexit quisquis annotationem subiecit gl. Ὑποπόδιον.

Ὑπογραφόμενος. *Faciem fuco illinens, atque oculos pingens, et cum pellicibus de forma atque comae compositione contendens, prorsusque muliebri diffluens mollitie.* de Sardanapalo haec dicuntur. Ὑπόγυον. Propinquum, recens, nuperum, quod paulo ante factum est vel paulo post fiet. *Adiecit recens odium, quod clipeum in proelio abiecisset: novo illo exemplo utens ad ignominiam eius, qui aufugerat. — Recentes enim clades gravius animos hominum afficiunt.* item: *Lubrica enim erat via per sanguinem concretum, qui recens erat et magna copia effusus: adeo ut inviti fugientes assequi non possent.* Ὑπὸ δακρύοις. Cum lacrimis. *Invocatque Apollinem multis cum lacrimis.* Ὑπὸ δᾳσὶν ἐνακμ. *Facibus igne collucentibus illum efferri iussit.* Ὑποδείς. Subtimidus. Ὑποδενδρυάσαι. Latebras subire et metu sub refugio latere. Ὑποδέξῃ. Hospitium, ea quae ad excipiendos sunt necessaria. Ὑποδέξιος. Qui excipit. Ὑποδέραια. Monilia. Ὑποδερίδα. Parvum monile, ornamentum colli. Ὑποδεῖσθε. Pedi circumligate. *Circumligate Laconicas.* Laconicae autem genus sunt calceamenti. Ὑπόδημα. Carnalis sensus propriae voluntatis. Deus ad Mosen dicit: *Solve calceamentum pedum tuorum. locus enim, in quo stas, terra sancta est.* Ὑποδήματα. Calceamenta vocatur incarnatio Domini. cuius rei testis est ipse Dominus, per Prophetam dicens: *In Idumaeam extendam calceum meum.* quamobrem scabellum etiam incarnatio Domini dicitur, quod in terra apparuit, et cum hominibus versatus terrae fines occupavit.

στραφεῖσα, καὶ τὸ τέρμα τῆς γῆς καταλαβοῦσα. καὶ ὁ προφήτης· Προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὑπόδικοι. κατάκριτοι. Στρατιῶται ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργίᾳ, δρασμὸν βουλεύοντες παρὰ Δεκέβαλον, θανάτῳ κολάζονται.

Ὑποδμώς. δοῦλος.

Ὑποδουμένη. τὰ ὑποδήματα βάλλουσα.

Ὑποδοχῆς. πλήθους.

Ὑποδοχῆς Διονυσίων. ἀντὶ τοῦ πλήθους καὶ πολλῶν Διονυσίων. Ἀριστοφάνης.

Ὑπόδρα. δεινῶς.

Ὑποδράξ.

Ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδρὰξ ὀσσομένη.

τουτέστιν, ὠχριάσασα καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν.

Ὑποδρόμους. στόμια.

Ὑπόδυθι. ἀντὶ τοῦ καλύπτου. Καὶ Ὑπέρεχε ἄνωθεν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε ἄνωθεν.

Ὑποδύς. ὑπεισελθών.

Ὑποδύτην. τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. ἐπενδύτην δὲ τὸ ἐπάνω.

Ὑποζώματα. ξύλα τῆς νεώς. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα, ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμεύματα, ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων. ἀπείρητο δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν ἐξάγειν ξύλα καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις· ἐπειδὴ ἦρχον καὶ νήσων τινῶν. Ἀριστοφάνης·

Τουτονὶ τὸν ἄνδρ᾽ ἐγὼ δείκνυμι καὶ φήμ᾽ ἐξάγειν

ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

Ὑποζύγια. οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες. Οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα. ὥστε αἱρόμενοι τὰς ἁμάξας ἐξέφερον ἐκ τῶν δυσπόρων. Λέγονται ὑποζύγια καὶ τἆλλα τῶν ἀχθοφόρων ζῴων.

---

2. *Προσκυνεῖτε*] Ps. XCVIII, 5. 4. *Στρατιῶται δὲ*] Locus Dionis Cassii: si recte suspicatus est Reimarus in huius LXVIII, 9. 5. *βουλεύσαντες*] *βουλεύοντες* A. B. Addo V. Quibus obtemperavi. 7. Ὑποδμώς] Od. δ'. 386. Cf. Apollonii Lex. p. 679. Est parasyntheton ex simplici compositorum genere, quod accurate persecutus est Lehrsius de Aristarchi stud. Hom. p. 115. sqq. 8. Ὑποδουμένη. τὰ ὑποδ.] Ex Schol. Aristoph. Eccles. 46. *Küst.* Ubi βαλοῦσα Aldus. 11. Ἀριστοφάνης] Locus Aristophanis, quem respexit Suidas, extat in Pac. 529. Ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων. Ubi consulendus Scholiastes. Vocem autem ὑποδοχὴν usurpat Polybius in Excerptt. Legatt. p. 1259. Ἀποδεξάμενος δὲ τοὺς ἄνδρας φιλανθρώπως, τὴν μὲν πρώτην ὑποδοχὴν αὐτῶν ἐποιήσατο μεγαλομερῶς. Necnon Teles apud Stobaeum p. 780. Ὄψον μὴ τὸ τυχόν, οἶνον ἡδύν, ὑποδοχὰς τὰς ἐπιβαλλούσας. Quae locutio notanda. Athenaeus lib. V, 13. p. 210. Ὁ γὰρ τῷ προειρημένῳ Ἀντιόχῳ ὁμώνυμος βασιλεύς, Δημητρίου δ' υἱός, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος, ὑποδοχὰς ποιούμενος καθ' ἡμέραν ὀχλικάς, χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων ὠρευμάτα ἑκάστῳ ἀποφέρειν ἐδίδου τῶν ἑστιατόρων ὁλομερῆ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζῴων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα, ἅμαξαν πληρώσαι δυνάμενα. *Toup.* 13. Ὑπόδρα] Homer. Il. ά. 148. et alibi. *Küst.* 15. *πελιδνωθεῖσα*] Vid. v. *Πελιδνόν*. Opinor, ex Fabulis. *Toup.* MS. Ruhnkenius Epist. V. ad Ernestium a Callimacho fragmentum repetebat; cuius suspicionem firmare laborabat Heckerus Comm. Callim. p. 118. 20. Ὑποδρόμους] Philo II. p. 343. *portus. Toup.* MS. Post *στόμια* omiserunt *ἢ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἔθεον οἱ ἵπποι*, A. B. V. cum Photio, Lex. Seg. et Hesychio.

1. *καλύπτου*] *ἀντὶ τοῦ καλύπτου* dedi cum A. V. Schol. Com. Mox reddidi *σκιάδειον* cum B. V. Ox. pro *σκιάδιον*. *καὶ Ὑπ. ἄνωθεν*] Hae tres voces ut supervacaneae delendae sunt. *Küst.* Mihi secus videtur. Non quidem pertinent ad interpretationem vocis Ὑπόδυθι, sed voluit Suidas hic docere, uti *ὑποδῦναι* dici de eo qui *obtegitur umbella*, ita *ὑπερέχειν ἄνω* de eo qui *aliquem tegit umbella*, eam tenens supra caput ipsius. *Bosius* Animadv. p. 195. Nempe Küsterus festinantius inspexerat Comicum, ubi quae formulae *ὑπέρεχε ἄνωθεν* referuntur, succedunt, *ὑπόδυθι ταχὺ δή*. 2. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] V. 1511. (1495.) *Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε Ἄνωθεν. Küst.* 5. Ὑποδύτην] Cf. gl. iam sublata Ἐπενδύτης. Ceterum *ἐπενδύτην δὲ τὸ ἐπάνω* ignorant Photius et Zonaras. 7. Ὑποζώματα. ξύλα τῆς ν.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 279. *Küst.* Principium homines seduli transfuderunt in v. *Ζωμεύματα*. Ceterum vocis proprietatem melius explicavit Böckhius *Urkunden über d. Att. Seewesen* p. 134. 8. *πρὸς*] *ὡς πρὸς* Schol. 12. *ἐπειδὴ... τινῶν* om. Schol. 13. *Τουτονὶ*] *Τοῦτον* vidimus in A. V. et Med. 15. *ταῖσι — τριήρεσι*] *τῇσι — τριήρῃσι* A. *τῇσι* etiam *V. Med. 16. *Οὐ γὰρ*] Easdem voces servavit v. Ἐξήρκει. 19. *Λέγεται*] *λέγονται* A. V. *τἆλλα — οἷον* om. E. Sub finem omisi: *οἷον, ἵπποι τε καὶ ἡμίονοι καὶ ὄνοι*. Gaisfordus: „*οἷον — ὄνοι* om. A. V. et credo B."

---

et Propheta: *Adorate scabellum pedum eius.* Ὑπόδικοι. Damnati. *Milites maleficii convicti, cum ad Decebalum transfugere pararent, morte multati sunt.* Ὑποδμώς. Servus. Ὑποδουμένη. Quae calceos induit. Ὑποδοχῆς. Multitudinis et frequentiae. *Multitudinis Dionysiorum.* Aristophanes. Ὑπόδρα. Torva. Ὑποδράξ. Torvis oculis. *Illa vero pallido colore suffusa oculisque torvis obliqua tuens.* id est, pallens et per iram succensens. Ὑποδρόμους. Recessus portuum. Ὑπόδυθι. Subi. contrarium ei qui deorsum tegit. Aristophanes *Avibus: Accipe umbraculum hoc et super me tene.* Ὑποδύς. Qui subiit. Ὑποδύτην. Interiorem vestem. *ἐπενδύτην* vero, superiorem vestem. Ὑποζώματα. Ligna navis. quod cum dicendum esset, coriarius ad coquum iocans dixit *ζωμεύματα*, i. e. iuscula, tanquam ad hominem condimentorum et iusculorum peritum. interdictum autem erat ne ligna et pix Athenis exportarentur. habebant autem etiam Lacedaemonii triremes, quippe qui insulis quibusdam imperarent. Aristophanes: *Huncce virum denuncio et ad Peloponnesiorum triremes deferre dico — iuscula.* Ὑποζύγια. Iumenta. *Iumenta enim viae difficultatem superare non poterant. quare currus humeris ex locis transitu difficilibus efferebant.* Ὑποζύγια dicuntur etiam reliqua animalia, quae iugum subeunt.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος. ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥςπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης. **Καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνθέου φιλότητος ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων.

555 [K]Ὑποθερμανθεῖσα. Ἡ δὲ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα ἠτιᾶτο αὐτόν.

Ὑπόθεσις. περιοχή, αἰτία. λέγονται δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ ὑποθέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδείξεως τίθενται.

Ὑποθέτης. ἀρχηγός, σύμβουλος. Οὐκ ἠδύνατο γνωσθῆναι τίς ὁ τοῦ δράματος ὑποθέτης.

Ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. ἀντὶ τοῦ ὑποτρέχειν, ὑποσκελίζειν, ἐμποδὼν ἵστασθαι.

Ὑποθήγων. ἐρεθίζων, προτρεπόμενος, ἐπαλείφων. Ὑποθήγων ἐς τὰ καλὰ ἔργα αὐτούς.

Ὑποθήκαις. παραινέσεσι.

Ὑποθημοσύνη. διδασκαλία.

Ὑποθήσομαι. διδάξω. Καὶ Ὑποθέμενον, ἀντὶ τοῦ διδάξαντα. Δοὺς φασὶν ἐπικρατῆσαι, ὑποθέμενον τῷ βασιλεῖ, λ' πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

Ὑποκαθέζεσθαι. τὸ ἐγκρύπτεσθαι. Ἀγγειλάντων τῶν διοπτήρων, ἐνέδραν ὑποκαθέζεσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις. Καὶ αὖθις· Ἐν κοίλοις ὑποκαθίσαι χωρίοις.

Ὑποκαθέσθαι. συγχωρῆσαι, ἀφεῖναι. Ὃ δὲ βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολείπειν τῇ βασιλείᾳ.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς. οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πρᾴοτερον γενέσθαι. τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς ὀργῆς ἐστι σημεῖον.

Ὑποκαθημένης. ἐγκρυπτομένης, ἐναποκειμένης. Διόπερ ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῶν τῆς ὀργῆς, βραχέα προσαναμνήσαντος τοῦ Φιλίππου, ταχέως ὑπήκουσε. Καὶ Ὑποκαθήμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντες. Οἱ δὲ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι τοὺς εἰσελθόντας πληγαῖς κατέξαινον.

Ὑποκατάβασιν. παραχώρησιν.

Ὑποκατακλίνεται. ὑποκάτω κάθηται. Κληθεὶς δὲ εἰς ἑστίασιν ὑποκατακλίνεται πάντων, καταφρονηθείς, ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν.

---

2. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ A. V. Etym. Photius et Phryn. Segu. p. 67. 4. δ' om. V. 5. *Καὶ ταῦτα ὑπὲρ τ.*] Haec nihil faciunt ad v. Ὑποζυγιώδης. *Küst.* Haec om. Photius et Etym. M. Non dubium quin locus ab integriore, Aeliani ut videtur, narratione divulsus temere huc irrepserit. Ac Pythium oraculum ad res Charitonis et Melanippi spectasse facile colligas ex Athenaeo XIII. p. 602. sive Aeliani V. H. II, 4. Interim lemma supplere licet Ὑποθερμανθείς. 7. Ἡ δὲ βασίλισσα] Ex prima glossa *Λεύντιος* petita monuit Gaisfordus. 10. Ὑπόθεσις] Cf. v. *Θέσις*. 11. Haec uberius expressit Zon. p. 1772. 15. Ὑποθεῖν] Sunt Aristoph. Equ. 1158. *Abresch.* Poetae et Schol. Aristoph. ignarus Küsterus novam glossam male ab Ὑποσκελίζειν exordiebatur. Correxit Gaisf. 17. Ὑποθήγων] Aelian. in *Λωρία*. Ὑπάγει. *Hemst.* Adde v. *Κούφη*. ἐπαλείφων] Polyb. p. 190. Hesych. in v. Supra in v. *Ἐπαλείφων*. Euagrius p. 423. *πρὸς τὸν ἀγῶνα ἐπαλείφων*. *Toup.* MS. Supra *προτρεπόμενος, ἐρεθίζων* V. nobis inspectus. 19. Ὑποθήκαις] Vid. Menag. in Diog. Laert. I, 61. *Gaisf.* 20. Ὑποθημοσύνη] Theodoret. p. 139. *Toup.* MS. II. *δ.* 412. *ὑποθημοσυνῃσιν*, ubi Schol. ὑποβολαῖς, *διδασκαλίαις*. *Gaisf.* 21. Ὑποθήσομαι] Aristoph. Av. 1362. *Gaisf.* Gl. Homerica. 22. *Δοὺς*] Initium fragmenti aegre assequaris, neque abest suspicio corruptionis.

1. ὑποθέμενος] ὑποθέμενον A. Mox λ' om. V. 4. *υποκαθέσθαι* vulg. 5. Ἐγκοίλοις vidi in V. 7. Ὃ δὲ βουληθείς] Polybii in Excerptis Valesii p. 118. Quod et recte observavit Ernestus. *Toup.* Polyb. XXIV, 8, 8. ubi vid. Schweigh. 9. μηδὲν] μὴ δὲ *A. 14. *Διόπερ ὑποκαθημ.*] Locus Polybii IV, 29, 7. 16. ὑπήκουσαν] ὑπήκουσε A. V. Porro supra refingendum αὐτῷ. Ὑποκαθήμενοι] Philostr. V. Apollon. p. 114. *Toup.* MS. 20. Ὑποκατακλίνεται] Aristid. II. p. 143. v. *Χαρίζεσθαι*. Plutarch. Ages. p. 611. Suid. v. *Ἀράσθαι*. Achilles Tatius p. 495. *ὑποκύπτων καὶ ὑποκατακλινόμενος*. Dio Chrys. p. 158. *Toup.* MS. Desiderantur in ista congerie Plato Rep. I. p. 336. C. Lucian. Gall. 11. 21. Κληθείς] Κληθεὶς δὲ A. Κλιθεὶς Med. Agnovit etiam Gaisfordus locum Iosephi A. I. XII, 4, 9. Quinque priores voces om. V. ὑπὸ vulgatum ante πάντων ignorant A. B. E. Med. et Iosephus.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος. Homo iumento similis. qui non ex animi sui sententia et alacriter aliquid facit, sed aliorum iussu tanquam iumenta. dixeris etiam rem iugalem eam, quae sit indole servili, cum Aristophane. Ὑποθερμανθεῖσα. *Regina vero cum incaluisset iris et animo flagraret, eum accusabat.* Ὑπόθεσις. Argumentum, causa. principia quoque dicuntur hypotheses, quia sine demonstratione ponuntur. Ὑποθέτης. Auctor, suasor. *Cognosci non potuit, quis illius facinoris esset auctor.* Ὑποθεῖν. Praetercurrere, pedem struere, impedire. *Non patior te praecurrere.* Ὑποθήγων. Exacuens, irritans, incitans. *Incitans eos ad opera praeclara.* Ὑποθήκαις. Praeceptis. Ὑποθημοσύνη. Doctrina. Ὑποθήσομαι. Docebo. Et Ὑποθέμενον, qui praecepit. *Regi suasit, ut per totos XXX. dies eum custodiret.* Ὑποκαθέζεσθαι. Subsidere per insidias. *Cum autem speculatores nuntiassent, insidias in locis silvestribus delituisse.* item: *In concavis locis subsidere.* Ὑποκαθέσθαι. Concedere, dimittere. *Ille vero cum neminem, qui animo esset alienato, superesse sineret, neque ullos inimicos regno vellet relinqui.* Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς. Demittere supercilia. id est, desinere irarum et leniorem fieri. nam subducere supercilia irae signum est. Ὑποκαθημένης. Subsidentis, occultatae. *Quare cum ob haec occultam animo iram foveret, postquam Philippus paucis eos officii sui admonuerat, celeriter paruit.* Et Ὑποκαθήμενοι, insidiantes. *Magistratus vero subsidentes verberibus contundebant eos qui ingrediebantur.* Ὑποκατάβασιν. Concessionem. Ὑποκατακλίνεται. Infimo loco sedet. *Vocatus ad convivium, infimus omnium accumbere iussus est, contemptus tanquam aetate puer adhuc esset.*

Ὑποκεκορισμένη. ὑποκεκριμένη. Ὁ δὲ ὑποκεκορισμένη καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ.

Ὑποκείσεται. ὑποβληθήσεται.

Ὑποκινήσαντα. κινηθέντα, σαλευθέντα. ἐπὶ τῶν τυπτομένων. Ἀριστοφάνης·

Σκόπει νυν, ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.

Ὑποκλῃζομένην. πεφημισμένην.

Ὑποκνισθέντες. λυπηθέντες, παροξυνθέντες. κνίζω γὰρ τὸ ἐξεπιπολῆς ξύω. Ἵνα μάτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσιν.

556 ‖Ὑποκορίζεται. κολακεύει, ὑποκρίνεται. Προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτίμησιν. διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουεν, οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι.

Ὑποκοριζόμενοι. διασύροντες. Ξενοφῶν φησιν· Οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι Κακίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ Παραπρεσβείας· Αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν καὶ ἑταιρείαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. — Πυνθάνεται εἰς τὸ πλῆθος ἀποβλέποντα, ποδαποὶ δοκοῖεν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες· οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενος ἐκάλει τοὺς στρατευσαμένους.

Ὑποκοριστικόν. ἔλαττον.

Ὑποκουρίζω. κολακεύω.

Ὑπόκωφος. ὁ ἀκούων καὶ μὴ προσποιούμενος.

Ὑπὸ κρασίν. ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Ὑποκρεκόντων. κρουόντων, ἐγγιζόντων.

---

1. ὑποκεκρυμμένη] MS. A. [et B. V. E.] ὑποκεκριμένη, quae vera lectio est. Vide paulo post v. Ὑποκορίζεται. Küst. κεκορισμένη typorum, opinor, vitio laudat Ruhnk. in Tim. p. 267. Sed *A. in utroque verbo nominativos expressit. Deinde Gaisfordus cum Med. reduxerat glossam, quam *A. in marg. coniecit: Ὑποκεῖμαι. δοτικῇ. 3. βληθήσεται *V. 5. Ἀριστοφανης] Ran. 657. ubi pro ὑποκινήσαντα legitur παρακινήσαντα. Küst. Illud hodie tam e Suida quam ex optimis codicibus repositum est. Ceterum σκόπει νὺν libri. 7. Ὑποκλῃζομένην] Voce hac usus est Sophocl. Ai. 225. quam vocem Scholiastes ibi exponit φημιζομένην. Küst. Suidas facit cum plerisque poetae codicibus, ubi hodie merito repositum, Δαναῶν ὕπο κλῃζομέναν. 8. Ὑποκνισθέντες] Cf. Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 461. 12. Προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτ.] Haec sunt verba Damascii de Isidoro philosopho, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio p. 1031. [p. 336. a extr. Bekk.] hic ipse locus αὐτολεξεὶ legitur: ut Pearsonus bene observaverat. Küst. 15. διασύροντες] κολακεύοντες, διασύροντες, ὑποκρινόμενοι Zon. p. 1784. Similia Schol. Platon. p. 401. Conf. Ruhnk. in Tim. p. 156. Ξενοφῶν φησιν] Lib. II. [c. 1, 26.] Ἀπομνημ. p. 738. Küst. De eo loco nuperrime egerunt viri doctissimi in Moerin. [p. 381.] Sed omnes fefellit elegantissima locutio. Interpretatio autem Suidae futilissima est. Ὑποκορίζεσθαι non est διασυρόντων, sed blandientium. Quod ex Damascio in vita Isidori patet. Ita Plato de Rep. lib. III. p. 200. ed. Massey. Οὐχ ἣν ἄνοιαν οὖσαν ὑποκοριζόμενοι καλοῦμεν ὡς εὐήθειαν. Plutarch. in Solon. p. 189. ed. Bryan. Ἃ δ' οὖν οἱ νεώτεροι τοὺς Ἀθηναίους λέγουσι τὰς τῶν πραγμάτων δυσχερείας ὀνόμασι χρηστοῖς καὶ φιλανθρώποις ἐπικαλύπτοντας ἀστείως ὑποκορίζεσθαι, τὰς μὲν πόρνας ἑταίρας, τοὺς δὲ φόρους συντάξεις — καλοῦντας. Libanius in Orat. XXXI. p. 651. Καλοῦμεν δὲ τῶν μὲν δούλων ἡμᾶς αὐτοὺς δεσπότας· τοὺς δὲ ἡμῶν αὐτῶν δεσπότας ἄρχοντας, ὑποκοριζόμενοι τὴν ἀνάγκην εὐφήμῳ ῥήματι. Vide et eundem supra p. 605. Athenaeus X. p. 585. Φιλάργυρος δέ τις ἐραστὴς ὑποκοριζόμενος αὐτὴν εἶπεν· Ἀφροδίσιο εἰ Πραξιτέλους· Ἡ δέ, Σὺ δ' Ἔρως Φειδίου. Ita et Alexis verbum Ὑποκόρισμα usurpat apud Athenaeum p. 421. et Plutarch. in Galba p. 387. Καὶ παρέσχεν ἑαυτὸν οὐκ ἄχαριν οὐδὲ ἐπαχθῆ τοῖς ὑπηκόοις, εἰδὼς φυγῆς ὑποκόρισμα καὶ παρακάλυμμα τὴν ἀρχὴν αὐτῷ διδομένην. — Aristides vol. II. p. 112. Οὔτε τὰς κακίας ὑποκορίζεσθαι τῷ τῆς ἀρετῆς ὀνόματι, οὔτε τὰς ἀρετὰς φαυλίζειν, τὰ τῆς κακίας ἑκάστῃ παρατεθέντα. Quare locus Xenophontis, ad quem uterque, tum Damascius, tum Aristides, respexit, sine dubio corruptus est, atque ita, ut mihi quidem videtur, rescribendus: Οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισοῦντές με, μὴ ὑποκοριζόμενοι, ὀνομάζουσι Κακίαν. Nihil verius hac emendatione. Μὴ ὑποκοριζόμενοι. Nihil dissimulantes, neutiquam subblandientes. Quod faciunt qui amant scilicet: de quo nos supra in v. Σαβακῶν. Hinc emendandus Alciphron lib. III. p. 346. Παρθένιον δὲ ἱππόπορνος μεθ' ὑποκορισμῶν ἐκθεραπεύεται, ὅλον σε αὐτοῖς ἀγροῖς ἐκπιοῦσα. Toup. II. p. 316. Antiquum in his obtinet Toupius, ut ineptam emendationem, quae soloecismum etiam Xenophonti obtrudat, mirifice deosculetur. Huius popularis Kiddius in Dawesii Misc. p. 75. Ruhnkenium secutus ὑποκοριζόμενοι ad prius membrum traduxit, correcto δαιμονίαν. Et transpositio quidem reliquis praestat conatibus: velut Wyttenbachius in Plut. T. VI. p. 461. posuit ὑποκνιζόμενοι, copiose verbum ὑποκορίζεσθαι illustrans.

4. περὶ Παραπρ.] περὶ om. A. Photius. Addo V. Locus est p. 424, 11. 5. δουλείαν] τὴν δουλείαν V. Deinde καὶ ἑταιρίαν καὶ φιλίαν καὶ τοιαῦθ' ὑ. Demosth. Quorum ἑταιρίαν potest ex Photio firmari. 7. Πυνθάνεσθαι] Πυνθάνεται V. Id reposui; cui antecedere debuit formula Ὁ δέ. 11. Ὑποκορίζω] Ὑποκουρίζω dedi cum A. V. 12. ὁ ἀκούων, καὶ μὴ πρ.] Haec potius videtur esse interpretatio vocis ἐθελόκωφος. Vide supra h. v. Küst. Lege καὶ μὴ ἀκούειν προσποιούμενος ex Schol. Aristoph. Equ. 42. Abresch. Sic fere Portus. Nihil opus est infinitivo. 14. Ὑπὸ κρασίν] Il. κ. 152. 15. κρουόντων, ἐγγιζόντων] Vox postrema nonnullis suspecta videtur. Sed perperam. Pindar. Olymp. IX. Τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν Μανίαισιν ὑποκρέκει. Recte Schol. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τῆς κιθάρας κρουμῶν. (Lege κρουμάτων.) πρότερον γὰρ τὰς κιθάρας ὑφαπτόμενοι ὑποκρέκουσι. Toup. τερετιζόντων Hemsterhusius. Ad vestigia libri A. si proxime accedimus, fuerit ἐλελιζόντων.

Ὑποκεκορισμένη. Simulata. *Ille vero simulata et fallaci legatione usus est.* Ὑποκείσεται. Subiicietur. Ὑποκινήσαντα. Motum, commotum. dicitur de iis qui vapulant. Aristophanes: *Iam observa, num me vel paululum corpore motum videas.* Ὑποκλῃζομένην. Fama divulgatam. Ὑποκνισθέντες. Dolore affecti, stimulati. κνίζω enim est, in superficie rado. *Ut dolore stimulati bellum temere excitent.* Ὑποκορίζεται. Subblanditur, simulat. *Ad reprehendendum proclivis erat. quare multos offendit, quod vitia eorum verbis extenuare non sustinebat.* Ὑποκοριζόμενοι. Invidioso nomine appellantes. Xenophon inquit: *Qui vero me oderunt, invidioso nomine Vitium me vocant.* Demosthenes autem hac voce usus voluit, verbis bene ominatis et honesto nomine rem turpem praetexentes. ait enim in oratione de legatione perperam gesta: *Voluntariam servitutem in se attrahunt, quam Philippi hospitalitatem et amicitiam et huiusmodi lenociniis appellant.* — *Multitudinem intuens percontabatur, cuiates filios esse existimaret. tam blando enim nomine appellabat eos qui militaverant.* Ὑποκοριστικόν. Diminutivum. Ὑποκουρίζω. Assentor. Ὑπόκωφος. Surdaster. item qui simulat se non audire. Ὑπὸ κρασίν. Sub capitibus. Ὑποκρεκόντων. Citharam pulsantium, modu-

Ὑπόκρηνον. ὑπὸ τὴν κεφαλήν.
Θῆκε δὲ λᾶαν
σκληρὸν ὑπόκρηνον.

Ὑπόκριναι. ἀποκρίθητι.

Ὑποκρίνεσθαι. τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. Θουκυδίδης ζ'· Εἰ δ' οὐδὲν ὑποκρίνοιντο, διεφθείροντο. καὶ οἱ Ἴωνες. οὕτως Ἡρόδοτος. Οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο. Πολύβιος· Τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπήντων τοῖς περὶ Γάιον, προσπαίζοντες ἀλλήλοις, ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπανάγοντας· ἔτι δὲ μᾶλλον ἡλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης.

Ὑποκρίνοντι. ἀποκρίνοντι.

Ὑποκρούειν. ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε· τὸ δὲ ὑποκρούειν ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται, ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἐκκρούειν καὶ κωλύειν.

Ὑποκρούωσιν. ὑποβάλλουσί σε, λαμβάνονταί σου. Ἀριστοφάνης·

Τί δ', ἢν ὑποκρούωσί σε;
ἡ δέ φησι·
Προσκινήσομαι,
ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.

Ὑποκυδής. ὑποκυδὴς ἐστὶν ὁ δίνγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

||[c] Ὑπόκυκλα. κύκλους, τροχούς. 557

Ὑποκυσαμένη. ἐγκυμονήσασα.

Ὑπολαβών. ὑπονοήσας, ἢ ἀποκριθείς, ἢ ἀντειπών, ἀντικρούσας. Τοὺς δὲ ἀντιστῆναί οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων ὡς ἑκάστους διέφθειρε. καὶ Μάλχος. Ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει τὴν Μίλητον. ἀντὶ τοῦ ὑπονοήσας.

Ὑπολαμβάνοντας. ἀνέχοντας, ἀναβαστάζοντας. Εἴ πη ἐς βαθύτερόν τι τοῦ ποταμοῦ ἐμπίπτοιεν, ἀνακουφίζειν ὑπολαμβάνοντας.

Ὑπόληψις. νόησις, ἀντίπραξις. Τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥᾳθυμίαν, ὡς οὐ προνοούντων τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς Τόποις· Εἰ ὑπόληψίς ἐστι ψευδὴς καὶ ἀλη-

2. Fragmentum ad Callimachi Hecalen revocavit Heckerus Comm. Callim. p. 118. 4. *ἀποκρίθητι*] Sic recte MSS. Pariss. At priores editt. male *ὑποκρίθητι*. *Küst.* *ἀποκρίθηται* A. Deinde delevi cum V. quae habet A. in marg. *Ὑποκρινάμενοι. ἐκλεξάμενοι.* 5. *τὸ ἀποκρίνεσθαι*] V. Schweigh. in Appian. T. III. p. 176. 6. *ὑποκριτὴς*] *ὁ ὑποκριτὴς* A. V. E. Med. Photius. Cf. Apollonii Lex. p. 677. 7. *Θουκυδίδης ζ'.*] Cap. 44. ubi legitur *Εἰ δ' αὐτοὶ μηδὲν ὑ.* *ὑποκρίνοιντο*] *ἀποκρίνοιντο* B. et inter vss. E. cum edd. vulgg. Thuc. *ὑπεκρίνοντο* A. V. *οἱ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο* Photius. Mire copulabant *διεφθείροντο καὶ οἱ Ἴωνες* Edd. vett., quae dirimi iussit Dukerus. 8. *Ἡρόδοτος*] Vid. Wesseling. in 1, 2. qui citat Eustath. Il. *η'*. p. 687 = 563. *Κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ Ἡροδότῳ, Ἰωνικὴ οὖσα. Gaisf.* Quae sequuntur non sunt Herodoti. 9. *ἀπηλλάσσοντο*] *ἀπηλλάττοντο* A. V. Photius. 10. *Πολύβιος*] Lib. VIII. c. 22. (29.) Vide etiam supra v. *Συνουσία*, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* 12. *ὑπανάγοντας*] *ἐπανάγοντας* A. V. Polyb. *ἔτι δὲ μᾶλλον ἡλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης*] Locus hic et mutilus est, et corruptus, quem ex ipso Polybio lector facile in integrum restituere poterit. *Küst.* *ἔτι δὲ μᾶλλον ἡλλοιωμένων ὑπὸ τῆς μέθης τῶν περὶ τὸν Λίβιον* Polyb. 15. *Ὑποκρούειν. ἀντιφθ.*] Eadem leguntur apud Schol. Aristoph. Acharn. 38. *Küst.* Vid. Schweigh. in Polyb. XVII, 4. p. 314. et intpp. Arist. Plut. 548. 16. *ἐπὶ*] *ὑπὸ* V. 19. *Ὑποκρούουσιν*] *Ὑποκρούωσιν* A. V. Ox. 20. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 257. sed ubi pro *προσκινήσομαι* recte legitur *προσκινήσομαι*. *Küst.* Sic A. V. 21. *ὑποκρούωσι σε* vulg. repugnante vel E.

4. *Ὑποκυδής*] Vide supra post v. *Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας. Küst.* Refinxi tenorem. Cf. Meinekii Anal. Alex. p. 129. 5. *γράφεται*] *γέγραπται* A. V. Tum *ὑπόκοιλοι* A. B. V. pro *ὑπόκοιλος*. 7. *κύκλους. τροχούς*] Potius *κύκλους, ἢ τροχοὺς ἔχοντα.* Vide Schol. Hom. Odyss. *δ'*. 131. *Küst.* Recta est interpretatio, modo scribas disiunctim *ὑπὸ κύκλα* cum Hom. Il. *σ'*. 375. *Gaisf.* Deinde gl. *Ὑποκύπτω. δοτικῇ*, item post gl. *Ὑπόληψις* delevi *Ὑπολισθαίνω. αἰτιατικῇ* cum Küstero. Utramque tenet *A. mg. Neutram in V. repperi. 8. *Ὑποκυσαμένη*] Homerus Il. *ζ'*. 26. sed ubi metri gratia legitur *ὑποκυσσαμένη* per duplex *σσ. Küst.* Cum Suida Photius. 12. *Ὁ δὲ Κῦρος*] Haec non Malchi esse sed Xenophontis Anab. 1, 1, 7. monuit Abreschius Diluc. Thucyd. p. 594. Vide supra v. *Ἀμαξιτόν. Gaisf.* *τὴν* ante *Μίλητον* om. E. cum Xenoph. 14. *ἀντὶ τοῦ ὑπονοήσας*] Interpretatio falsa aut temere transposita, si quidem eam ad locum (Malchi, ut videtur) superiorem revocare iuvat. Nam apud Xenophontem est excipiens et sublevans: de quo significatu dixit Wessel. in Diod. T. II. p. 597. 15. *ἀνέχοντας*] Pauca de hac significatione Dorv. in Charit. p. 305. 16. *Εἴ πη*] *εἴ ποι* V. qui mox *ὑπολαμβάνοντες*. Continuo delevi cum V. *Ὑπολαμβάνω. αἰτιατικῇ. δοξάζω, ἡγοῦμαι, οἶμαι.* Sola *Ὑπολ. αἰτ.* habet A. in marg. Cetera desunt A. B. 18. *ἀντίπραξις*] Est interpretatio suspecta. *Küst.* Modo *ὑπολαβὼν* exposuit *ἀντειπών, ἀντικρούσας. Hemst.* Idem ut opinor quod *ἀντιγραφή*. 20. *ὑπολήψεως*] Id est, bonae existimationis. Cf. Reiskius in Constant. Cerim. p. 375. 21. *Τόποις*] Locum in Topicis Gaisfordus et ego frustra quaesivimus. Videtur ad Alexandri Aphrod. commentarios esse referendus. Cf. nos in v. *Ὁμολογία*. 21. *ἡ ὑπόληψις*] *ἡ* om. A. V. Mox *μέρος* E. pro *εἶδος*.

lantium. *Ὑπόκρηνον*. Sub capite. *Posuit vero lapidem durum sub capite.* *Ὑπόκριναι*. Responde. *Ὑποκρίνεσθαι*. Antiquitus significabat respondere. Hinc *ὑποκριτὴς* dictus est ille, qui choro respondet. Thucydides lib. VII. *Si vero nihil respondissent, peribant.* item Iones. velut Herodotus. *Illi igitur cum haec respondissent, ab Atheniensibus discesserunt.* Polybius: *Quidam iuvenum Gaio obviam iverunt, inter se iocantes, ut qui a coena redeuntes imitarentur; cum magis etiam commotis animis essent Livius et sodales.* *Ὑποκρίνοντι*. Secernenti. *Ὑποκρούειν*. Obloqui, obstrepere simpliciter et temere. dicitur de illis qui dicentem obturbant: quod nos dicimus interpellare et sermonem inhibere. *Ὑποκρούωσιν*. Interpellent, prehendant. Aristophanes: *Quid vero, si te obtundant?* cui illa respondet: *Ego hominem agitabo, quippe non imperita multarum pulsationum.* *Ὑποκυδής*. Sic dicitur locus irriguus, in quibusdam tamen exemplis scriptum est *ὑπόκοιλοι*. *Ὑπόκυκλα*. Orbes, rotas. *Ὑποκυσαμένη*. Gravida. *Ὑπολαβών*. Suspicatus. vel qui respondit, aut contradixit, aut refragatus. *Illos autem, qui ipsi resistere ausi fuerant, suspectos habens singulos interfecit.* item Malchus. *Cyrus autem fugientes ad se recepit et exercitu collecto Miletum obsedit.* *Ὑπολαμβάνοντας*. Excipientes, gestantes. *Sicubi in fluvium, qua profundior erat, incidissent, eos exceptos in altum tollebant.* *Ὑπόληψις*. Existimatio, disputatio. *Principes autem socordiae coarguebat, quod*

θής, εἴη ἂν καὶ δόξα. εἶδος γὰρ ὑπολήψεως ἡ δόξα.

Ὑπολίσποις. ἐστενωμένοις.

Ὑπολίσποις πυγιδίοισι.

τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν, διὰ τὴν συνεχῆ ἕδραν καὶ εἰρεσίαν.

Ὑπόλογον. Λυσίας φησίν· Οὐχ ὑπόλογον ὄντα. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. καὶ Λείναρχος· Οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν. ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία συγγνώμη, οὐδεμία παραίτησις.

Ὑπὸ μάλης. ὑπὸ μασχάλης. κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ἀεὶ δ' οὕτως αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον· Ἀλλὰ μὴν οὐχ εἷς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων. Καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν· Ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκευασμένος τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων. Καὶ τὸ μὲν ἐνικὸν οὕτω μετὰ τῆς προθέσεως, τὸ δὲ πληθυντικὸν μασχάλας, καὶ ἄλλοι πλεῖστοι καὶ Λυσίας ἐν Ἐπιστολῇ· Καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλήν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

Ὑπομεμαγμένη. ἀναπεφυραμένη. Ἡ τοῦ τύπου θέσις, ὑπομεμαγμένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερκειμένην κορυφήν.

Ὑπομνηματίζω.

Ὑπονομεύοντες. ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες. Λείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

Ὑπονομηδόν. Θουκυδίδης· Τοὺς ὀχετοὺς οἳ εἰς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, κατέστρεψαν. 558

Ὑπόνομος. ὀχετός, διῶρυξ.

Ὑποστῆσαι. ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι.

---

4. Ὑπολίσποις πυγιδ.] Aristoph. Equ. 1365. *Πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.* Vide ibi Scholiastam, qui vocem *ὑπολίσποις* fusius exponit. Confer etiam Nostrum supra v. *Λίσποι*, et Meursium in Theseo c. 27. *Küst.* 7. Ὑπόλογον. *Λυσίας φησ.*] Ex Harpocrat. *Küst.* Cf. Bekk. Anecd. p. 312. Ab h. v. usque ad Ὑποιστόν omnia desunt A. qui pauca tamen exhibet in marg. admodum decurtata. *Gaisf.* Is cum deinceps librum A. fere sileat, quicquid in huius marginibus extat suo ordine recensere iuvat. Ὑπόλογος. Ὑπὸ μάλης. ὑπὸ μασχάλης. Ὑπομεμαγμένη. ἀναπεφυραμένη. Ὑπομένω. αἰτ. Ὑπομεῖναι. ἀντὶ τοῦ καταλειφθῆναι. Ὑπομιμνήσκω. αἰτ. Ὑπομνηματίζω. Ὑπομνήσω. αἰτ. Ὑπονομεύοντες. ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες. Ὑπόνομος. ὀχετός, διώρυξ. Ὑποστῆσαι. ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἐλλείπει, ὕπεστι (inter versus, παροιμία). Ὑποπέμψαιεν. μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. Ὑποπιέζω. ἐκθλίβω. Ὑπωπιάζω. Ὑποπίνειν. μεθύσκεσθαι. Ὑποπίπτειν. δοτ. Ὑποπίπτω. δοτ. Ὑποπόδιον. ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ et reliqua usque ad ἀπονέμουσι. Deinde in marg. exteriore, καὶ ζήτει ἐν τῷ ὑποδήματα. Ὑποσκάλευε. ἀναφύσα, ζωπύρει. Ὑποσκέλισον: ut editur. Ὑπόσπονδος. ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. Ὑποστάθμη καὶ ὑ. τρυγίας. Ὑποστάς. καταδεξάμενος, ἀναδεξάμενος. Ὑποπτῶ. αἰτ. Ὑπόστασις. παρὰ τὸ ὑφεστάναι καὶ ὑπάρχειν. καὶ ὑπόστασις ἡ ἀντίστασις παρὰ Αἰλιανῷ. Ὑποστατικῶς. κατερικῶς. Ὑπόστεγος. ὑπὸ τὸν οἶκον. Ὑποστέλλεται. ἀναδύεται, φεύγει. Ὑπόστημα. πλῆθος. Ὑποστησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἐναρξάμενος. Ὑποσυγχύτως. συγκεχυμένως. Ὑποσφρησάμενος. Ὑπόσχω. δοτ. Ὑποτάσσομαι. δοτ. Ὑποτελῶ. δοτ. Ὑποτίτθια. ὑπομάζια παιδία. Ὑποτρέχω. αἰτ. Ὑποτοπήσας. αἰτ. Ὑπότριμμα. ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος. Ὑποτυπώσεων. χαρακτήρων, λόγων. Ὑπουλα γόνατα καὶ ὕπουλον πόδα. Ὑπουλα ἕλκη. τὰ κρυπτά. Ὑπουλος. δόλιος. Ὑπουδαῖοι. καταχθόνιοι. Ὑπουργῶ. δοτ. Ὑποφαίνεται: ut editur. Ὑποφῆται: ut ed. Gaisf. Ὑποφθάς. φθάσας. Ὑπόφορος. ὑπεύθυνος. Ὑποφύσεις. παραφυάδες. Ὑπόχαλκον δέ σου τὸ χρυσίον. Ὑποχαλῶ. γεν. Ὑποχόνδρια: ut editur. 8. *Λείναρχος*] Dinarch. c. Demosth. p. 94. *οὐκ ἐποιήσασθε ὑπόλογον.* Polyb. p. 396. *Toup.* MS. Deinde *βουλῇ* perspicue V. cum pluribus Harp. libris. 11. Ὑπὸ μάλης] Helladius apud Photium p. 1580. Ὅτι ὑπὸ μάλης λέγουσι συνιθέντες, αὐτὴν δὲ καθ' ἑαυτὴν μάλην οὐ λέγουσι. *Küst.* Uberius id praeceptum exposuit Schol. Platonis Gorg. p. 347. breviter Bekk. Anecd. p. 313. unde corrigatur Etym. Gud. p. 585. „ Plutarch. de Adul. p. 64. *ταῖς ὑπὸ μάλης πράξεσιν, foedis et clandestinis.*" *Toup.* *ὑπὸ τὴν μάλην* fragm. in v. *Πνεύσας.* 13. *ὡς*] *ὁ* V. Demosthenis locus est p. 848. 12. 15. *οὐδὲ ὑπὸ* Edd. vulgg.

1. *ἐσκευασμένοι*] *συνεσκευασμένος* vel *ἐσκευασμένος* Portus, *συνεσκευασμένος* Hemsterhusius, *ἐσκευασμένος* V. quod ediderat Bekkerus in Lysiae fr. 32. *οἷος ἦν* vidi in V. *οἷός τ'* om. Med. 3. *προθέσεως*] *θέσεως* V. 5. *ψιλήν*] *ἔχεις* addit Photius. 7. Lemma ex Ὑπομεμιγμένη depravatum putavit Schneiderus. *ἀναπεφυρμένη*] *ἀναπεφυραμένη* dedi cum *A mg. V. 9. Post *κορυφήν* delevi cum V. Ὑπομένω. αἰτιατικῇ. Ὑπομεῖναι. ἀντὶ τοῦ καταλειφθῆναι. Ὑπομιμνήσκω. αἰτιατικῇ. item post Ὑπομνηματίζω: Ὑπομνήσω. αἰτιατικῇ. Ὑπομονή. Ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν, εὐχερῶς ἂν καὶ τὰ ἥττονα ὑπενέγκοι. (ἐπενέγκοι Med.) Harum vv. Ὑπομένω, Ὑπομιμνήσκω, Ὑπομνήσω neglexerat Küst. Et V. quidem memorarunt, qui eum contulerant, in Ὑπομεῖναι et Ὑπομονή. De MS. A. vide sub v. Ὑπόλογον. 11. Ὑπονομεύοντες] Vid. Ὑπενόμευεν. *Hemst.* *ὑπόνομον*] ὑπονόμους *A. mg. Harpocr. et Photius cum MS. Zon. *ὑπὸ νόμους* V. *ὑπὸ νόμον* E. Med. 12. Lege *Καλλίππου* cum Harp. 13. *Θουκυδίδης*] Lib. VI. c. 100. ubi legitur *ποτοῦ ὕδατος*, et *διέφθειραν* pro *κατέστρεψαν. Küst. *ποτοῦ* pro *τοῦ* V. quod occupaverat Portus.

---

existimationis eius nullam rationem haberent. Aristoteles in *Topicis* dicit: *Si existimatio est falsa et vera, erit etiam opinio. nam opinio est species existimationis.* Ὑπολίσποις. Attritis. *Detritis natibus.* tales enim sunt nautarum nates propter assiduam sessionem et remigationem. Ὑπόλογον. Cuius ratio aliqua habetur, cui venia conceditur. Lysias: *Cum nulla eius ratio haberetur.* Et Dinarchus: *Nulla Senatus habita est ratio.* Ὑπὸ μάλης. Sub ala. nomen hoc apud oratores reperitur, qui semper praepositionem *ὑπὸ* praeponunt. ut Demosthenes in oratione contra Aphobum: *Atqui non unus neque duo haec sciunt, neque sub axilla, ut aiunt, provocatio haec facta est, sed in medio foro, multis praesentibus.* Et Lysias in oratione contra Cliniam: *Omnibus dormientibus, vasa quam plurima potuit collecta sub axilla exportavit, ensem tenens.* et singulare quidem sic cum praepositione ponitur, plurale vero *μασχάλας* cum alii plurimi dixerunt, tum Lysias in Epistola: *Et comam quidem raram, axillas vero hirsutas.* Ὑπομεμαγμένη. Commixta. *Illius loci situs rupibus permixtus imminentis cacuminis aspectum ipsis eripiebat.* Ὑπομνηματίζω. Ὑπονομεύοντες. Cuniculos agentes. Dinarchus in oratione contra Callistum. Ὑπονομηδόν. Per cuniculos. Thucydides: *Aquae ductus, qui per fossas subterraneas in urbem ducti erant, perdiderunt.* Ὑπόνομος. Canalis, fossa. Ὑποστῆσαι. Redire, descendere.

Ὑπόνοια. Φιλόλαός φησι·
Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θερα-
πεύειν·
εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς ἀτυχεῖν.
οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ
πάτρη,
ὡς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἑλλείπει, ὕπεστι. λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν. [παραινεῖ μὴ προπετῶς λαλεῖν, τοῦ μὴ δηχθῆναι.]

Ὑποπάρκον.

Ὑποπέμψαιεν. μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. Ξενοφῶν· Ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντες μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μείνειαν.

Ὑποπεπτηῶτα. ὑποπτάντα.

Ὑποπεπτηχότες. ὑποκρυπτόμενοι. Μέχρι μέν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς θωρακίοις ἠρέμουν.

Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖς. Ἡ δὲ Νέμεσις σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν,
Λήθουσα δὲ πὰρ πόδα βαίνεις,
γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις,
ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς.

Ὑποπιέζω. ἐκθλίβω. Ὑπωπιάζω δέ.

Ὑποπίνειν. ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. οὕτως Νικοφῶν.

Ὑπόπλεως. μεστός.

Ὑποπόδιον. ὑποπόδιον τοῦ Θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεῖος ἐνενόμιστο νεώς· νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ Θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσι.

Ὑπόπτερος. ταχεῖα.

Ὑποπτηῶτα. ὑποπτάντα.

Ὕποπτος. καὶ Ὑπόπτης. Ὁ δὲ ἐπιπλάστῳ μωρίᾳ διέδρα τοῦ τυράννου τὸν φονικόν τε καὶ ὑπόπτην ἐκεῖνον τρόπον. Καὶ αὖθις· Διὸ καὶ ὡς ἐπὶ χρήμασι τοῦτο ποιῶν ὕποπτος ἐγένετο. Καὶ αὖθις·

2. *Τὴν ὑπόνοιαν π.*] Est Epigramma Diogenis Laertii in Philolaum, quod extat Anthol. III, 33. p. 425. ut Portus etiam monuit. Ibi autem in pentametro primo rectius legitur *ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς. Küst.* Anthol. Pal. VII, 126. *πᾶσι μάλιστα*] *μάλιστα πᾶσι* V. E. Med. *λέγω*] *προλέγω* B. V. E. Med. 5. *Κρότων* *V. 8. *Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκ.*] Vide Nostrum supra v. *Ἀλλ' ἅπαν* et Andr. Schott. in Zenob. Cent. VI, 20. *Küst. καθεύδει* supplet Zenobius. Vid. Schol. Aristoph. Thesm. 528. et intpp. Scolii XV. Adde proverbium *ἕνα λίθον ἄρας πένθ' ὑπῆσαν σκορπίοι*, de quo dixit Prellerus in Polemonis fr. 151. 9. *ἐπὶ* posterius tolle cum Arsenio p. 459. 10. *παραινεῖ* et quae sequuntur om. V. cum Photio: quae Gaisfordus inclusit. Sed abieci novissima, quae nescio quis citra librorum fidem (absunt enim etiam ab E. Med.) inculcaverat: *Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις· Ἐν παντὶ γάρ τε σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ.* Cf. Schol. Nicandri Ther. 18. 12. *Ὑποπάρκον*] *Subparcum.* Videtur vocabulum esse semilatinum. *Portus.* Monstrum glossae. *Ὑποπάρηον* *V. Forsitan *Ὑπόπερκον.* 14. *Ξενοφῶν*] Anab. II, 4, 22. Mox *διελθόντες* Xenoph. pro *διαβάντες*: ubi novissimi editores *διελόντες*. Ceterum *οἱ* ante *Ἕλληνες* om. V. Repugnat v. *Ὀκνεῖ.* 17. Om. vulg. Tuetur *V. Cf. Il. β'. 312. Glossa depravata redit post v. *Ὑπόπτερος.* 18. *Μέχρι μέν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς ῥακίοις ἠρέμουν*] Interpres ita vertit: *Aliquamdiu quidem sub laceris pannis prae metu latentes quieverunt.* Fecit quod potuit vir optimus. Sed locus corruptus est, atque ita scribendus: *ὑπεπτηχότες τοῖς θωρακίοις ἠρέμουν.* Quomodo recte legitur apud Iosephum Bell. Iud. lib. V. [7, 4.] p. 342. unde hoc fragmentum deprompsit Suidas. Confer etiam Nostrum v. *Θωράκιον.* Toup. *θρακίοις* B. V. E. Med. *θωρακίοις* glossa superior sub lemmate *Θωρακείοις.* Similiter Lucianus Enc. Muscae c. 12. *διακαρτεροῦσιν ὑπεπτηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις.*

1. *κρατεῖν*] *κρατεῖς* B. V. E. *Ἡ δὲ Νέμεσις σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρ.*] Haec sumpta sunt ex Synesii Epist. XCIV. eademque leguntur supra v. *Νέμεσις. Küst.* 3. *παρὰ* Med. et per siglam V. 5. *ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρ.*] Nimirum dea Nemesis apud veteres pingebatur et fingebatur ulnam manu tenens: quo significabatur deam illam esse vindicem illorum, qui in dictis et factis suis modum non servarent. Ulna enim mensurae signum est. Huc spectat Epigramma illud, quod extat Anthol. lib. IV. c. 12. p. 474. *Ἡ Νέμεσις πῆχυν κατέχω. τίνος οὕνεκα; λέξεις. Πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.* Haec breviter dicenda fuerunt, ut locus hic Suidae intelligeretur. Confer Reines. Varr. Lectt. lib. III. p. 573. 574. *Küst. ἀεὶ*] *δ' ἀεὶ* V. E. Med. 6. *δὲ* om. *A. mg. Vide gl. *Ὑπωπιάζω.* Deinde expunxi glossam, quam continuae *V. subiecit, ignorat *A. margo: *Ὑποπίμπλαται, καὶ Ὑποπιμπλάμενος.* 7. *Ὑποπίνειν*] Alexis Athen. I. *ἐχθὲς ὑπέπινες.* Cf. Pollux VI, 19. *Reines.* Conf. Aristoph. Pac. 862. Lys. 395. et Schol. Av. 494. *οὕτω*] *οὕτως* nos ex V. cum Photio. Deinde Gaisfordus cum Med. reduxit, quae habet *A. margo: *Ὑποπίπτειν. δοτικῇ.* 10. *Ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ π.*] Haec sunt verba Theodoreti in Psalm. XCVIII, 5. p. 792. eademque leguntur infra v. *Ὑψοῦτε. Küst.* Glossae *Ὑποπόδιον* praefixi cum *A. *V. 11. *νενόμιστο*] *ἐνενόμιστο* dedi cum V. *ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς ἐνενόμιστο* Theodoretus, a quo Suidas in novissimis paulum recessit. In fine cum V. delevimus annotationem lectoris: *ζήτει ἐν τῷ Ὑποδήματα.* Ubi *ὑποδήματι* Med. De libro A. vide sub v. *Ὑπόλογον.* 15. Vide annot. in v. *Ὑποπεπτηῶτα.* 16. *Ὁ δὲ ἐπιπλάστῳ*] De Bruto dictum videtur. *Hemst.* Aeliano tribuit Valckenarius. 17. *τοῦ τυράννου*] *τοῦ* om. V.

Ὑπόνοια. Philolaus inquit: *Suspicionem omnibus maxime cavendam esse dico. licet enim rem non facias, sed facere videaris, infelix es. sic Philolaum quondam patria Croton sustulit, cum tyrannidem affectare putaretur.* *Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος.* Sub omni lapide scorpius. desideratur, subest. dicitur in malitiosos et contentiosos. [proverbium temere loqui vetat, ne mordeamur.] *Ὑποπέμψαιεν.* Per dolum emisissent. Xenophon: *Cognitum est barbaros hominem illum submisisse, metuentes ne Graeci ponte superato remanerent.* *Ὑποπεπτηῶτα.* Conglobatum. *Ὑποπεπτηχότες.* Propter metum se occultantes. *Aliquamdiu quidem sub propugnaculis delitescentes quieverunt.* *Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖς.* Sub cubito tenes. *Nemesis autem plane est illa, de qua ad lyram canimus: Tacite vestigia premens incedis, elatas cervices deprimis, ulna semper vitam compescis.* *Ὑποπιέζω.* Exprimo. *ὑπωπιάζω* vero, faciem suggillo. *Ὑποπίνειν.* Inebriari. sic Nicophon. *Ὑπόπλεως.* Plenus. *Ὑποπόδιον.* Dei scabellum olim templum divinum esse censebatur, nunc vero ecclesiae per totam terram totumque mare dispersae, in quibus Deus adoratur. *Ὑπόπτερος.* Alata. *Ὑποπτηῶτα.* Conglobatum. *Ὕποπτος.* Suspectus. Et *Ὑποπίης. Ille vero simulata stultitia sanguinarii et suspicacis tyranni vim evasit* item: *Quamobrem etiam suspectus fuit, quasi pecunia corruptus hoc faceret.* item: *Illis quidem civis*

Τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐδόκει φιλία, Ῥωμαίοις δὲ ὕποπτος. ἀντὶ τοῦ ἐχθρά.

559 ‖ *Ὑποποιεῖσθαι. ὑποτάσσειν.*

Ὑποπυθμίδιον. τὴν εἰς τὸν πυθμένα καταλειφθεῖσαν.

Κενοίνου σταφυλῆς ἀποσπάδα πεντάῤῥαγον.

Ὑπόρειος. ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους. Καὶ Ὑπόρειον, τὸ ὑπὸ τοῦ ὄρους. Ὑπόριον δέ, τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον. Ὑπώρεια δὲ καὶ ἀκρώρεια, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Ὑπόῤῥηνον. ὕπαρνον.

Ὑπόρειον. τὸ ὑποκάτω τοῦ ὄρους.

Ὑποσκάλευε. ἀναφύσα, ζωπύρει. Ἀριστοφάνης·

Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

Ὑποσκέλισον. τῆς ὁρμῆς κώλυσον. Δαβίδ· Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς.

Ὑπὸ σκότῳ. Ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγονώς. σκότιος, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. παρθένιος δέ, ὁ ἐκ παρθένου γεγονὼς δοκούσης.

Ὑποσμύχουσα. ἐνδιερεθίζουσα, ὑποκαίουσα, θλίβουσα, καταπονοῦσα.

Ὑποσπανίζων. ἐνδεῶς ἔχων. Χρημάτων τε ὑποσπανίζων τοὺς ὑπηκόους ἐλήζετο.

Ὑποσπαιρούσης. Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς μικρὸν ὑποσπαιρούσης ἔτι ἐκκόπτουσιν.

Ὑπόσπονδος. ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.

Ὑποστάθμη καὶ Ὑποσταθμίς. τρυγίας.

Ὑποστάς. καταδεξάμενος, ἀναδεξάμενος. Ὁ δὲ ὑποστὰς τὴν μήνυσιν, πρὸς τὴν ἐκείνου παρασκευάζεται ἐπιβουλήν. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπομείνας. Πορευομένων δὲ αὐτῶν καὶ γενομένων κατά τινα στενωπὸν προήει μὲν ὁ Οὐλίθ, ὑποστὰς δὲ ὁ Ἀναγάστης, τῷ δῆθεν ῥᾳδίως ἑκάτερον αὐτῶν διεξελθεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πῖλον ἀνέλαβε. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ὑποστάντες τὸ ἐπίταγμα ἐμήνυον, ἀναζεύξαντες καθελκύσθαι αὐτῷ ἐς θάλατταν ναῦς. ἀντὶ τοῦ ἀναδεξάμενοι. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ὑποστάντες ἀνῃρέθησαν.

Ὑποστάς. ὑπομείνας, θαρσήσα Ξενοφῶν·

---

3. *Ὑποποιεῖσθαι*] Philostorg. p. 503. et v. *Τιμαχίδας*. Heliodor. 228. Plutarch. Pericl. 346. *Toup.* MS. Vide Iacobs. in Philostr. p. 341. 6. *Οὐκ ἐνοίνου*] *κενοίνου* Gaisf. cum E. et Leonidae Ep. XIII, 6. Anthol. Pal. VI, 300. Addo V. Idem Gaisfordus mala egit fide, clam intra uncos supplens *ἔχ'* post *σταφυλῆς*, item ut pentametrum, *πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑποπυθμίδιον*. Ceterum *Küsterus*: „Locus hic et corruptus est et mutilus, qui ex Anthologia Epigrammatum inedita sic supplendus et emendandus est: *Κενοίνου σταφυλῆς ἔχ' ἀποσπάδα πεντάῤῥαγον, Πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑποπυθμίδιον.*" 7. *ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους*] Pessime. Aliud enim significare vocem *ὑπόρειος* vel pueris notum est. Quare, ne tantae inscitiae ipsum Suidam reum peragam, existimo verba haec loco mota esse, et reiici debere ad finem articuli huius, post vocem *ἀκρώρεια*. *Küst.* Haec sunt iis uberiora quae Herodianus tradit Epim. p. 173. *ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους* simpliciter exterminanda duco. Vide vel v. *Ὑπώρεια*. Huius glossae partem maiorem una cum duabus continuis in marginem transcripsit V. de quo silent critici. 11. *Ὑπόῤῥηνον*] Il. κ'. 216. 12. *Ὑπόρσειον* Med. Glossa male locata. 13. *ἀναφύσα*] *ἀναφῦσσα* E. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 1013. 16. *Ὑποσκέλισον*] Demosth. c. Conon. p. 728. Plutarch. de Adul. p. 65. Hinc *ὑποσκέλισμα* Solom. Prov. XXIV, 17. *Toup.* MS. Simillimus locus apud Libanium T. I. p. 9. *Δαβίδ*] Psalm. XVI, 14. *Küst.* Ubi Theodoretus: *ἐκείνων μὲν κώλυσον τὴν ὁρμήν, οἷς οἶδας κωλύμασι· τοῦτο γὰρ ὑποσκέλισον εἶπεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν λαθραίως τοὺς θέοντας καταβάλλοντων.* 19. *Ὑπὸ σκότῳ* lemma non vidi in V. neque *δὲ* ante *ὁ*. *σκότιος*] Vid. Schol. Il. δ'. 499. ζ'. 24. π'. 180. *Gaisf.* Deinde *ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς* editum mutavi cum *V. Ubi *ὑπὸ* Photius.

1. *Ὑποσμύχουσα*] Vid. *Σμύξαι. Toup.* MS. *ἐνδιερεθίζουσα*] *ἔνδον ἐρεθίζουσα* ex Hesychio Hemsterh. in Luciani D. M. VI, 3. p. 352. *ἐνδιαιρεθίζουσα* *V. 3. *Χρημάτων τε ὑποσπ.*] Haec sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 19. *Küst.* Procopius: *μή οἱ — χρημάτων ὑποσπανίζων ἴσως τοὺς κατηκόους ληΐζηται. καὶ* ante *ὑποσπανίζων* vidi in V. 5. Gl. om. V. *Καὶ τοὺς*] Aeliani, iudice Valckenario. 7. Post hanc gl. cum V. delevi, quae habet post gl. *Ὑποστάς* *A. margo: *Ὑποπτῶ. αἰτιατικῇ.* „An *ὑποπτεύω*?" *Reines.* Fuit *ὑποσπῶ*: v. Crameri Anecd. Vol. IV. p. 302. 10. *Ὑποστάς*] Procop. p. 368. *Toup.* MS. Glossa Homerica. 11. *ὑποστὰς*] *ὑποστήσας* V. 14. *προήει*] *προσήει* V. repugnante v. *Οὐλίθ*, ubi superior loci pars laudatur. Porro malim *τοῦ δῆθεν*, et verbis transpositis *ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν πῖλον*. *Ἀναγάστης*] Idem, opinor, qui *Ἀναγκάστης* dicitur Menandro Exc. p. 398. 17. In hoc fragmento non una resident suspicio. Saltem corrigemus *καθελκύσαι*. 21. *Ξενοφῶν*] Anab. IV, 1, 26. locus leviter decerptus. Huc etiam retrahenda sunt quae sub v. *Ὑποστάς*. *ὑπομείνας — ἐνίκησε* temere coniecta extant.

---

tas videbatur amica, Romanis vero suspecta. *Ὑποποιεῖσθαι*. In suam potestatem redigere. *Ὑποπυθμίδιον*. In fundo relictum. *Et quinque acinos ab uva feraci avulsos, [et guttas has vini in fundo relictas.]* *Ὑπόρειος*. Monti subiectus. Et *Ὑπόριον*, monti subiectum. *Ὑπόριον* vero, parvum promontorium. *Ὑπώρεια* autem et *ἀκρώρεια* per *ω* scribuntur. *Ὑπόῤῥηνον*. Quae sub se agnum habet. *Ὑπόρειον*. Ima montis pars. *Ὑποσκάλευε*. Fodica, suscita. Aristophanes: *Ignem sopitum suscita.* *Ὑποσκέλισον*. Impetum reprime. David: *Surge Domine, anteverte ipsos, supplanta ipsos.* *Ὑπὸ σκότῳ*. *In tenebris natus.* sic dicitur ex clandestino coitu natus. *παρθένιος* vero, qui natus est ex ea, quae virgo esse putabatur. *Ὑποσμύχουσα*. Incendens, incitans, premens, vexans. *Ὑποσπανίζων*. Inopia laborans. *Cumque pecunia indigeret, subditos suos spoliabat.* *Ὑποσπαιρούσης*. *Illi autem paulum adhuc palpitanti oculos eruunt.* *Ὑπόσπονδος*. Cui fides publica data est. *Ὑποστάθμη* et *Ὑποσταθμίς*. Faex. *Ὑποστάς*. Qui subiit, qui suscepit. *Cum autem indicium ad eum delatum esset, adversus illius insidias se praeparat.* significat etiam eum qui substitit. *Cum autem iter facerent et ad angustam quandam viam pervenissent, Ulith praeiit, Anagastes vero subsistens, ut videlicet uterque facile transiret, pileum a capite sumpsit.* alibi: *Hi vero iussis obtemperantes professi sunt reditu facto se naves in mare deducturos esse.* item: *Illi vero subsistentes interfecti sunt.* *Ὑποστάς*. Qui sustinuit, qui fidenter ausus est. Xenophon:

Ὅστις ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. ὑφίσταντο δὲ τῶν μὲν ὁπλιτῶν Ἀριστώνυμος.

Ὑπόστασις. κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιοσυστάτως ὑφιστάμενον. ἔστιν οὖν πρᾶγμα ὑφεστώς τε καὶ οὐσιῶδες, ἐν ᾧ τὸ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα ὡς ἐν ἑνὶ ὑποκειμένῳ πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ
560 ὑφέστηκεν. ἐτυμολογεῖται δὲ ὑπόστασις παρὰ τὸ ὑφεστάναι καὶ ὑπάρχειν. παρὰ δὲ Αἰλιανῷ ὑπόστασιν, τὴν ἀντίστασιν. φησὶ γάρ· Ἀπέστη τὸ ἔθνος τὸ Σύρων, καὶ Φοινίκων τοὺς γείτονας προσέλαβεν εἰς τὴν αὐτὴν ὁρμήν τε καὶ ὑπόστασιν.
561 Ὑποστάς. ὑπομείνας. Ὑποστὰς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν. ἐναντιωθῆναι. Τοῖς ὑποστᾶσι πολεμήσας τούτους ἐνίκησε. Καὶ Διόδωρος· Ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι.

Ὑποστατικῶς. ὑπομονητικῶς, καρτερικῶς. Ὁ δὲ ὑποστατικῶς κεχρημένος τοῖς ἐπικειμένοις κινδύνοις δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο.

Ὑπόστεγος. ὑπὸ τὸν οἶκον. Σοφοκλῆς·

Κοὐδὲν ἔσθ' ὑπόστεγον;
Αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα.

Ὑποστέλλεται. ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, φεύγει, δολιεύεται.

---

3. Ὑπόστασις. κυρίως τὸ κ. — καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν] Eadem leguntur apud Theorianum, Legat. Armen. p. 16. ut observavit Suicerus in Thesauro Eccles. p. 1397. *Küst.* 6. ἐν ante ἑνὶ om. *V. Deinde πράγματι om. E. 8. Αἰλιανῷ] An Ἀρριανῷ? *Hemst.* 9. ὑπόστασις ἡ ἀντίστασις] ὑπόστασιν λέγεται τὴν ἀντίστασιν V. Recepimus accusativos. 10. τὸ Σύρων] τῶν Σ. V. Post Aeliani locum expunxit Gaisfordus longam glossam cum B. V. E. quam editori Med. praebuit Zonaras: Ὑπόστασις. κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ Ἀποστολικὴν παράδοσιν, τὸ πρόσωπον, ἤγουν ὁ χαρακτήρ· ὡς φησιν ὁ Ἀπόστολος τὸν Υἱὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Πατρός. πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ Θεοῦ ἀσωμάτων καὶ ἀσχημάτιστα. πρόσωπον, ἤγουν ὑπόστασίς ἐστι κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοινόν. κοινότης γάρ ἐστιν ἡ φύσις ἑκάστου πράγματος. ἴδιαι δέ εἰσιν αἱ ὑποστάσεις, οἷον φύσις. τουτέστι, οὐσία μία ἡ θεότης· ὑποστάσεις δὲ γ', πατήρ, υἱὸς καὶ ἅγιον πνεῦμα. τρία πρόσωπα, ἤγουν χαρακτῆρες· μία δὲ οὐσία καὶ γένος. ἐὰν οὖν εἴπῃς, φυλάξαι ἡμᾶς ἡ θεότης, ὅλην τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐσήμανας. εἰ δὲ εἴποις, μεθ' ἡμῶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, μίαν τῶν ὑποστάσεων εἶπας καὶ ὅλην τὴν θεότητα. τρεῖς ὑποστατικαὶ ἰδιότητες εἰσὶν ἐπὶ τῆς θεότητος· τὸ ἀγέννητον τοῦ Πατρός, τὸ γεννητὸν τοῦ Υἱοῦ, καὶ τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. οὐ γάρ ἐστι γεννητὸς ὁ Πατήρ, οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ Υἱός, οὐδὲ γεννητὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. πενταχῶς δὲ εἴρηται ἡ ὑπόστασις, (ὑπόστασις supple cum Zon.) πρόσωπον, χαρακτήρ, ἄτομον, καὶ ἴδιον. φύσις δὲ λέγεται οἷον ἀγγελιότης. ὑποστάσεις δὲ αἱ ἰδικαὶ ἑκάστου προσηγορίαι· ἤγουν Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. ὡσαύτως φύσις ἐστὶ μία καὶ κοινὴ ἡ ἀνθρωπότης· ὑποστάσεις δὲ Πέτρος καὶ Παῦλος καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ οἱ χαρακτῆρες. ἡ οὖν φύσις κυρία ἐστὶ καὶ αἰτία καὶ γεννητικὴ τῶν ἐν αὐτῇ ὑποστάσεων· καὶ διὰ τοῦτο ὑποστάσεις λέγονται, ὡς ὑπὸ τὴν φύσιν ἱστάμεναι, τὴν αὐτῶν πηγήν. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ νοερῶν καὶ ἐμψύχων καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν ὅρων ἁρμόζει· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης ἀψύχου καὶ ἀναισθήτου καὶ ἀκινήτου φύσεως. οἷον, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸ φῶς, ἰδοὺ τὴν οὐσίαν τῶν φωστήρων ἐσημάναμεν. αὐτὴ δὲ ἡ οὐσία τέμνεται εἰς τὰς ὑποστάσεις αὐτῆς· οἷον, σελήνην, ἄστρα καὶ τὰ λοιπά. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀνέμου, ἐὰν εἴπῃς πνεῦμα, πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνέμων ἐδήλωσας. εἰ δὲ εἴποις νότος ἢ βορέας, ὑποστάσεις εἰσίν. ὡσαύτως τὸ πῦρ μία οὐσία ἐστί· τέμνεται δὲ εἰς ὑποστάσεις, οἷον, λύχνους, κηροὺς, λαμπάδας, καμίνους. τὴν ἁγίαν σάρκα τοῦ Χριστοῦ οὐ λέγομεν πρόσωπον, ἀλλ' οὐσίαν, ἵνα σημαίνωμεν (σημάνωμεν Med. Zon.), ὅτι ὅλην τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβεν. εἰ γὰρ εἴπωμεν αὐτὴν ὑπόστασιν, ἕνα τινὰ ἄνθρωπον εὑρισκόμεθα λέγοντες ὅτι ἀνέλαβεν καὶ ἔσωσεν ὁ Χριστός. πλὴν οὐ λέγεται ὑπόστασις, ἐφ' ὅσον ἀχώριστός ἐστι τοῦ Θεοῦ Λόγου ἡ σάρξ. ὑπόστασις γὰρ τὸ κεχωρισμένον πρόσωπον λέγεται. ἐνυπόστατον μέντοι αὐτὴν λέγομεν, οὐ μὴν ὑπόστασιν. τὸ γὰρ ἐνυπόστατον τὸ ἐνυπάρχον ἐστίν· ὥσπερ ἀνυπόστατον τὸ μὴ ἔχον ὕπαρξιν, ἤτοι οὐσίαν. οἷον, τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ φαντασιῶδες. καὶ ὅπερ ὁριστικῶς εἴπομεν, (ὅπως ὁ εἴπωμεν Zon.) ἀνυπόστατον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνούσιόν ἐστι τὸ ῥήματι μὲν πολλάκις λεγόμενον, ἐν οὐσίᾳ δὲ ἢ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον. οἷον, ὁ ᾅδης, ὁ θάνατος, ἡ νόσος. πάλιν ἐνούσιον λέγομεν, ἢ αὐτὸ τὸ ὂν ἢ τὸ ἐν οὐσίᾳ γνωριζόμενον ἰδίωμα. οἷον, ἐνούσιόν ἐστι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ λογικὸν καὶ τὸ φθαρτόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνυπόστατον κατὰ δύο τρόπους λέγεται· ἢ τὸ κατὰ ἀλήθειαν ὑπάρχον, ἢ τὸ ἐν τῇ ὑποστάσει ἰδίωμα. ὡς ἐν τῷ Θεῷ Πατρὶ τὸ ἀγέννητον· ἐν δὲ τῷ Υἱῷ τὸ γεννητόν· ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι τὸ ἐκπορευτόν. καὶ αὖθις· Ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία μετά τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαιρέρουσα· τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Πατρός. ἢ ὑπόστασίς ἐστι πᾶν τὸ ἰδίῳ προσώπῳ ἐμφερόμενον. ἢ καὶ οὕτως· Ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι. τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τριχῶς λέγεται. τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχον· οἷον, Μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστασις. τὸ πλῆθος τῶν ὁμονοούντων· οἷον τό, Ἐξῆλθον ἄνδρες ἐκ τῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων. τὸ ἐνούσιον· οἷον τό, Ἐν τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεώς μου. Ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταυτόν ἐστιν. ἄμφω γὰρ μερικόν τε καὶ ἴδιον, ὡς ἐφ' ἑαυτοῖς (ἑαυτῶν Zon.) τὴν περιγραφήν, ἀλλ' οὐκ ἐν πλείοσι τὴν κατηγορίαν φυσικῶς κεκτημένων. Ὑπόστασιν λέγομεν τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑφεστὼς καὶ ἐν οὐδενὶ ἑτέρῳ συνθεωρούμενον· ὅπερ καὶ ἄτομον καλοῦσί τινες. ἄθροισμα δὲ συμβεβηκότων τοῦτο ἂν εἴη· ἅπερ ἅμα πάντες θεωροῦμεν ἑνί τινι προσόντα καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ πλὴν τοῦ ἑνὸς ᾧ πρόσεστιν. ὑποστατικὴ δὲ ἕνωσις ἐστὶν ἡ τὰς διαφόρους οὐσίας, ἤγουν φύσεις, εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν συνάγουσα καὶ συνδέουσα. ὑποστατικὴ δὲ διαφορὰ τυγχάνει λόγος, καθ' ὃν ἡ κατὰ ἄθροισμα τῶν θεωρουμένων (ἐνθεωρουμένων Zon.) ἰδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας ἑτερότης τέμνουσα κατὰ ἀριθμὸν ἄλλο ἀπ' ἄλλου τὴν τῶν ἀτόμων ποιεῖται πληθύν. Varietatem scripturae vel additamenta copiosa petere licet tam a Zonara quam a Matthaei Glossar. Graec. Tom. I. p. 60—63. 12. Ὑποστὰς εἰς om. B. V.

2. Διόδωρος Fr. 36. 3. καὶ αὐτοὶ] αὐτοὶ om. V. 5. καρτερικῶς ὑπομονητικῶς vidi in V. 7. δόξαν ἀνδρείας] δόξανδρείαν V. 8. Ὑπόστεγον. τὸ] Ὑπόστεγος V. E. Med. cum *A. marg. Σοφοκλῆς] Philoct. 34. 35. 11. Ὑποστέλλεται] Vid. Hesych. et Ebr. X, 36. et Grot. in Habac. II, 4. *Reines.* Adde Zonaram.

Qui sponte periculum itineris reciperet. receperunt igitur ex gravis armaturae militibus Aristonymus. Ὑπόστασις. Hypostasis proprie vocatur id, quod per se subsistit. est igitur res et subsistens et essentialis, in qua congeries accidentium, tanquam in uno subiecto, re et actu subsistit. nominis vero notatio ducitur ab ὑφεστάναι, quod est subsistere et existere. apud Aelianum autem ὑπόστασιν ponitur de factione: *Defecit Syrorum gens, et vicinos Phoenices eiusdem rebellionis socios sibi adiunxit.* Ὑποστάς. Qui sustinuit, qui restitit. *In conspectum venire ausus. — Resistentes aggressus, eos vicit.* et Diodorus: *Pollicentes et ipsi ad conatum istum operam suam se collaturos esse.* Ὑποστατικῶς. Constanter, fortiter. *Ille vero, cum impendentia pericula fortiter sustinuisset, fortitudinis gloriam reportavit.* Ὑπόστεγος. Qui est sub tecto. *Nihilne est intra domum? Poculum quidem ex ligno puro factum.* Ὑποστέλλεται. Detrectat, tergiversatur, subterfugit, dolose

Ὑποστειλάμενος. ὑποκρυψάμενος, φοβηθείς.

562 Ὑπόστημα. πλῆθος. Τῷ δὲ ὑποστήματι τῶν ἀνδρῶν ἀντεῖχον ἐῤῥωμένως οἱ Ῥωμαῖοι.

Ὑποστησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἐναρξάμενος. Ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος, οὔτε κατὰ δέος οὔτε καθ' ἡδονὴν τραπεὶς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε.

Ὑποστήσας. ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος. Ὑπερίδης.

Ὑποστήτω. ἀποχωρησάτω.

Ὑποστολῆς. φυγῆς.

Ὑποσυγχύτως. συγκεχυμένως.

Ὑποσχέσθαι. ἐκτεῖναι.

Ὑποσχεῖν. ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ὑποθεῖναι. Τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῶν ἄχρι τοῦδε πεπραγμένων. Καὶ αὖθις· Ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς, καὶ τὰς εὐεργεσίας ἀναδειξάμενον.

Ὑπόσχωμεν. ὑποβάλωμεν.

Ὑποτελὶς καὶ τέλος κατὰ φιλοσόφους διαφέρει. τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι· τοῦ δὲ μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι.

Ὑποτεμέσθαι. ἀφελέσθαι. Ξενοφῶν· Ἦν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμοῦνταί ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι· ἡμῖν δὲ οὔπω ἡ ἰσχὺς πάρεστιν.

Ὑποτεμνόμενον. ἐκκόπτοντα.

Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν. ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτω Ξενοφῶν.

Ὑποτεμόμενος. προλαβών. Ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ βάλλει κατὰ νώτου αὐτόν.

Ὑποτεμοῦμαι καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. Ἀριστοφάνης. οἱ βυρσοδέψαι γὰρ ὑποτέμνουσι τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

Ὑποτετμημένων. ἀφῃρημένων. Ὑποτετμημένων αὐτῷ τῶν ἐλπίδων κατάφοβος ἦν.

Ὑποτείνει.

---

1. Ὑποστειλάμενος] Dinarch. c. Demosth. p. 93. sub finem; ita contra Philocl. Procopius Pers. p. 70. et p. 254. Dio Chrys. p. 158. *Toup.* MS. Plura Tittm. in Zon. p. 1784. *ὑποκρυψάμενος*] ἀποκρυψάμενος Photius et Lex. Bachm. p. 399. 6. Ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλ.] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni de Marco Antonino Imperatore, quae leguntur in Excerptis historicis ab Valesio editis p. 821. ubi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum supra v. *Μάρκος βασιλεύς*. *Küst.* Ubi legitur ἤδη. εὐσταθεῖ Med. 9. Ὑποστήσας. ἀντὶ τοῦ ὑπ.] Ex Harpocratione. *Küst.* ὑποβαλόμενος] ὑποβαλλόμενος *V. Photius et codd. Harpocr. Cf. v. Ὑπόσχωμεν et Dorv. in Char. p. 232. 11. Ὑποστήτω] Vid. Hemsterhus. in Lucian. Tim. c. 40. *Gaisf.* ἀντὶ τοῦ ὑποχωρησάτω] ἀποχωρησάτω dedi cum *V. 12. Ὑποστολῆς] Ad Ep. Hebr. X, 39. rettulit Ernestius post Reinesium ῥαθυμίας expliçat Lex. in Matthaei Gloss. Graec. T. I. p. 65. 13. Post hanc gl. delevi cum V. Ὑποσφρησάμενος. ὀσφρανθείς. Solum lemma agnoscunt *A. mg. et B. 14. Ὑποσχέσθαι] Onosander p. 26. Dio Chrys. p. 258. *Toup.* MS. 15. ὑπολαβεῖν] Sic etiam Hesychius. At utrobique scribendum est ὑποβαλεῖν. Vide vocem sequentem Ὑπόσχωμεν. *Küst.* ἀπαιτηθῆναι] Quomodo interpretatio haec voci ὑποσχεῖν conveniat, non video. *Küst.* Sed ea non longe petenda est, si advertas ad phrasin λόγον ὑποσχεῖν, cuius duo exempla hic subiunxit Suidas, ut, τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν, et ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς. Ὑπέχειν autem λόγον dicitur, qui rationes reddere tenetur, a quo rationes exiguntur. Viden', non male huic voci convenire τὸ ἀπαιτηθῆναι? hoc enim dicitur de eo a quo quid exigitur. *Bos.* 18. ὑποδειξάμενον] ἀποδειξάμενον B. E. ἀναδεξάμενον V. Reposui ἀναδειξάμενον. His subiecit Med. Ὑπόσχω. δοτικῇ. Item post v. Ὑποτελὶς (cum Gaisf.): Ὑποτελῶ. δοτικῇ. Utramque *A. mg. 19. ὑποβάλωμεν] ὑποβάλλωμεν V. Photius. Ὑπόσχομεν. ὑποβάλλομεν E. Deinde cum V. expunxi glossam: Ὑποτάσσομαι. δοτικῇ. Habet *A. mg.

1. Ὑποτελὶς καὶ τέλ.] Haec sumpta sunt ex Laertio in vita Herilli [VII, 165.], ut Pearsonus etiam observaverat. Ceterum ad supplendum loci huius sensum post καὶ τέλος addenda est vox διαφέρει, quae apud Laertium reperitur, hic vero negligentia librariorum excidisse videtur. *Küst.* Addidit διαφέρει post φιλοσόφους V. itemque gl. Τέλος, unde haec descripta sunt. 5. Ὑποτεμέσθαι] Ὑποτελέσθαι E. Cf. Wessel. in Diod. XIII, 50. Ξενοφῶν] Cyrop. I, 4, 19. 7. πάριστι] πάρι V. 11. Ξενοφῶν φησιν] Hellenic. lib. I. p. 444. (I, 6, 15.) *Küst.* οὕτω Ξενοφῶν dedi cum *V. et Etym. M. 12. Ὑποτεμόμενος] Ὑποτεμνόμενος hic (m. corr.) et infra V. In eodem vidi συναγκείᾳ. Utrobique repugnat v. Ξυνάγκεια. Ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκ] Est fragmentum Arriani, ut discimus ex ipso Suida supra v. Ξυνάγκεια. *Küst.* 15. Ἀριστοφάνης] Equ. 291. ubi sic legitur: *Περιελῶ σ' ἀλαζονείας, Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.* Vide ibi Scholiastam. *Küst.* Is si gl. Περιελῶ recordatus fuisset, facile perspexisset glossulam hanc inscitiae plenam illinc fluxisse. 17. Ὑποτετμημένων] Polyb. p. 620. *Toup.* MS.

---

agit. Ὑποστειλάμενος. Causatus, qui reformidavit. Ὑπόστημα. Multitudo. *Virorum autem multitudini Romani fortiter restiterunt.* Ὑποστησάμενος. Qui instituit. *Nam a prima aetate cum tranquillam et quietam vitam sibi proposuisset, neque prae metu neque laetitia cultum unquam mutare visus est.* Ὑποστήσας. Qui supposuit. Hyperides. Ὑποστήτω. Recedat. Ὑποστολῆς. Tergiversationis. Ὑποσυγχύτως. Confuse. Ὑποσχέσθαι. Extendere. Ὑποσχεῖν. Sustinere, rationes exigi, supponere. *Populo rerum hactenus gestarum rationem reddere.* item: *Cum magistratus a se gesti rationes reddidisset, et beneficia sua recensuisset.* Ὑπόσχωμεν. Supponamus. Ὑποτελὶς καὶ τέλος. Id quod fini subiicitur et finis secundum philosophos. nam illud eos etiam, qui non sint sapientes, sectari, finem vero solos sapientes. quae vero inter virtutem et vitium interiecta sint, indifferentia esse. Ὑποτεμέσθαι. Praecidere. Xenophon: *Si illos infesto exercitu invaserimus, nos rursum intercipient; nobis vero nondum satis virium est.* Ὑποτεμνόμενον. Succidentem. Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν. Navigationem praecidens. hoc est, via maxime compendiosa navigans, ut intercipiat fugientem. sic Xenophon. Ὑποτεμόμενος. Antevertens. *Ille vero eum in convalle quadam interceptum a tergo ferit.* Ὑποτεμοῦμαι. *Arrogantiam tuam occupabo et praecidam.* Aristophanes. coriarii enim coria oblique secant, quo crassiora esse videantur. Ὑποτετμημένων. Praecisis. *Omni ei spe praecisa, metu consternatus erat.* Ὑποτείνει.

Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
563 ‖*μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.*

οἷον, μηδενὸς ἄλλου συμπράξαντος καὶ μετασχόντος. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τὴν παραμυθίαν.

Ὑποτείνων. ὑπισχνούμενος.

Οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθούς,
οὐδ' ἐξαπατύλλων.

Ὑποτίτθια. ὑπομάζια παιδία. Καὶ Ὑπότιτθον, ὁμοίως τὸ ὑπομάζιον.

Ὑποτοπήσας. ὑπονοήσας.

Ὑπότριμμα. ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. Ἀριστοφάνης·

Βλέπων ὑπότριμμα,
(ἀντὶ τοῦ δριμύ)
στέργων σκοροδάλμη.

τουτέστιν, ἡδόμενος δριμέσιν.

Ὑπότροπος. ἐξ ὑποστροφῆς.

Ὑποτροχίζεσθαι. οὐχ ὡς ἡμεῖς, ὑποπεσεῖν τροχῷ καὶ τρωθῆναι, τροχίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο· ἀλλὰ τὸ στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοὺς ἐξεταζομένους, ἵνα κατείπωσιν ἃ συνίσασιν ἄλλοις ἢ περὶ ὧν αὐτοὶ ἠδίκησαν, τροχίζεσθαι λέγουσιν.

Ὑποτυπώσεων. χαρακτήρων, λόγων.

Ὑποτυφούσης. ὑποκνιζούσης, ὑποκαιούσης. Ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τῆς διηγήσεως ὑποτυφούσης τοὺς ἀκούοντας. Καὶ Ὑποτυφομένη. Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμένεια Ῥωμαίων τε καὶ Ἀβάρων, ἤδη ἐκ πολλοῦ ὑποτυφομένη.

Ὑπό οἱ. ὑφ' ἑαυτῷ. Ἀρριανός· Τὸ δὲ ἕβδομον τέλος ὑπό οἱ ἔχων καὶ ἄλλους πολλούς.

Ὑπουδαῖοι. καταχθόνιοι.

Ὑπουλα γόνατα, καὶ ὕπουλον πόδα, καὶ ὕπουλον χεῖρα καὶ σῶμα, τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγὰς καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. Κρατῖνος.

Ὑπουλα ἕλκη. τὰ κρυπτά.

Ὑπουλος. δόλιος, φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός· ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις. ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

Ὑπούλως. Ὁ δὲ πρός τινας τῶν γνωρίμων ὑπούλως τε καὶ οὐχ ὑγιῶς ἔσχεν.

---

1. *Τὸ γὰρ ἐσλ.*] Sophocl. Ai. 262. Redeunt haec sub v. *Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν*. Monuit Küsterus. 5. *παραμυθίαν*] *τὴν παραμ.* dedi cum V. Sed *τινα π.* Schol. Continuo cum B. V. delevi: *Καὶ Ὑποτείνει, ἐξαπλοῖ καὶ ὑποδεικνύει. Ἐλπίδα πικρὰν ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος. Φιλόστρατός φησιν.* Infra *Toupius*: „*Φιλόστρατός φησιν*] Fallitur Suidas. Haec enim sunt verba Synesii Epist. CV." 7. *Ὑποτείνων*] Confer v. *Ὑπέτεινε. Küst.* 8. *Οὐ θωπεύων*] Aristoph. Ach. 633. (657.) 9. *ἐξαπατύλλοις* *V. 10. *Ὑποτίτθια*] Ad Hos. XIV, 1. referunt Albertius in Hesych. et Schleusner. Lex. V. T. Adde Theophylacti Simoc. Quaest. Phys. p. 15. (20. ed. Boiss.) 12. *Ὑποτοπήσας*] Cf. v. *Τοπάζειν*, item Agathiae I, 14. Statim cum *V. et Lex. Bachm. delevimus *αἰτιατικῇ*. Item cum V. gl. sequentem: *Ὑποτρέχω. κολακικῶς μετέρχομαι. αἰτιατικῇ*. Ubi *κολακικῶς μετέρχομαι* om. B. et *A. mg. 13. *ἄλειμμα κατεσκευασμένον ἔκ τε* Zon. p. 1780. 14. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 294. sq. 18. *δριμέσιν*] Id Scholiis Comici, ubi vulgg. edd. *σκορόδοις*, reddendum cum Schol. Rav. 19. *Ὑπότροπος*] Arati Schol. p 130. *Toup.* MS. *Ὑπότροπης* (sic) *ἐξ ἀποστροφῆς* V. hoc cum Photio et Lex. Seg. Sub finem *ἐπανεληλυθώς* omiserunt B. V. E. Phot. Lex. Seg. Hesych. Accessit e Schol. Il. ζ'. 367. sive Etym. M. et Zon. p. 1770. 20. *Ὑποτροχίζεσθαι*] Confer Nostrum supra v. *Τροχισθεῖσα. Küst.* *ὑποπεσεῖν*] Immo *τὸ ὑποπεσεῖν*.

1. *συνίσασιν*] *συνίασιν* B. V. E. Med. Mox *αὐτοῖς* *V. *συνίσασιν ἠδικηκότες*] *ἠδίκησαν* restitui cum B. *V. Quamquam praestaret, *ἵνα κατείπωσιν ἢ περὶ ὧν συνίσασιν ἄλλοις ἢ ἃ αὐτοὶ ἠδίκησαν*. 3. *Ὑποτυπώσεων*] Vid. Fabric. in Sext. Empir. p. 1. *λόγων*] *λόγοι* Photius et Lex. Seg. 6. *Ὑποτυφομένη*] *ὑποτυφωμένη* V. bis. *Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμ.*] Haec sunt verba Menandri in Excerpt. Legatt. p. 101. *Küst.* Ed. Nieb. p. 286. 7. *τε* post *Ῥωμαίων* om. V. 9. Glossam annotamus in marg. V. esse positam: ubi leguntur *ἑαυτοῦ* et *ἔχον*, omissis *καὶ ἄλλους πολλούς*. Item gl. *Ὑπουδαῖοι* ante v. *Ὑπ' οὔρει* extare. Silent critici. *Ἀρριανός*] *Καὶ Ἀρριανός* V. 10. *πολλούς* om. B. id punctis notat E. tanquam delendum. 12. *Ὑπουλα*] Uberiora haec praestat Phrynichus Bekk. p. 68. 16. *Ὑπουλος*] Totidem verbis Etym. M. ubi tam huius glossae quam superioris *Ὑπουλα* fons proditur Lexicon Rhetoricum. 19. *ἐπὶ*] *ἐκ* V. Infra *ἐλέγχθη* *V. 23. *οὐχ ὑγιῶς*] *οὐχ* om. V. Hunc locum Aeliano tribuit Valckenarius. Deinde cum V. delevi: *Ὑπουργῶ. δοτικῇ*. Cf. Lex. de Syntaxi p. 178.

Propria enim intueri mala, quorum alius nemo auctor sit, magnos dolores affert. peccatorum enim habere socios, magnum solatium affert. *Ὑποτείνων*. Promittens. *Non assentans, neque mercedem promittens, neque decipiens.* *Ὑποτίτθια παιδία*. Infantes adhuc lactentes, item *ὑπότιτθον*. *Ὑποτοπήσας*. Suspicatus. *Ὑπότριμμα*. Intritum ex palmulis et melle et aliis quibusdam conditum. Aristophanes: *Tuens intritum et mixta aliis muria gaudens.* vel acribus cibis gaudens. *Ὑπότροπος*. Redux. *Ὑποτροχίζεσθαι*. Ut apud nos *τροχίζεσθαι* sub rotam decidere et ab ea sauciari significat, non item oratores hoc verbo usi sunt: sed *τροχίζεσθαι* dicunt eos, qui rotae alligati torquentur, ut confiteantur crimina, quorum aliis conscii sunt vel quae ipsi commiserunt. *Ὑποτυπώσεων*. Designationum, orationum. *Ὑποτυφούσης*. Leviter pungentis, leviter urentis. *Sed narratione illa paulatim inflammante auditores.* Et *Ὑποτυφομένη. Hinc mutuae Romanorum et Avarorum inimicitiae exortae sunt, iampridem occulto fomite succensae.* *Ὑπό οἱ*. Sub se. Arrianus: *Septimum agmen et alios multos sub se habens.* *Ὑπουδαῖοι*. Sub terra latentes. *Ὑπουλα*. Sic dicunt et genua occultum ulcus habentia, et pedem, et manum, et corpus, quod plagis inflammatum est, et abscedere coepit. Cratinus. *Ὑπουλα ἕλκη*. Ulcera sub cicatrice latentia. *Ὑπουλος*. Subdolus, dolosus, qui pacis amans tantum videtur. ductum ab ulceribus, quae cicatrices in superficie sanas habent, intriusecus vero pus putrefactum. hinc dicitur in homines, qui bonos se simulant, cum mali sint. *Ὑπούλως. Ille vero erga quosdam familiarium suorum subdole nec sincere se gessit.*

Ὑπ' οὔρει. ὑπὸ τῷ ὄρει.

564 Ὑποφέρονται. ὑποβάλλονται. Καὶ Ὑποφέρων, ὑποβάλλων.

Ὑποφῆται. ἱερεῖς, προφῆται, χρησμολόγοι.

Ὑποφθάς. φθάσας, προλαβών.

Ὑποφόνια. τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, [ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν ἔχοντος, ὅτι ἀνῄρηκεν,] ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν [ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι, μηδὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην, ὑποφόνια καλεῖται.] οὕτως Δείναρχος καὶ Θεόφραστος.

Ὑπόφορος. ὑπεύθυνος, ὑπόκηνσος, ὑπότελος.

Ὑποφύσεις. παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

Ὑπόχαλκον δέ σου τὸ χρυσίον. ἀντὶ τοῦ μίξιμον, παρακεκομμένον τὸ νόμισμα, παραχαράξιμον.

Ὑπὸ χεῖρα.

Ὑποχείριον. τὸ ὑπὸ τὴν χεῖρα. Οἱ μὲν πυγμαῖς, οἱ δὲ ῥοπάλοις, οἱ δὲ ὅ,τι ποτὲ παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτόν.

Ὑποχειρίους. αἰχμαλώτους, δούλους. Ὑποχειρίους αὐτῷ ποιῆσαι τοὺς παῖδας τῶν εὐγενεστάτων.

Ὑποχόνδρια. τὰ ἀκροσπάθια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.

Ὑποχυτῆρες. τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

Ὑπόχυτος οἶνος. ὁ γλυκύς. Ἦν δὲ ὁ Πολέμων ὁ φιλόσοφος οὐ γλυκὺς οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.

Ὑποψαμμότερος. Προήρουσε γὰρ τὸν τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντα, ἵνα ἐν τῇ συνόδῳ σφῶν κονιορτὸς πάμπολυς ἀρθῇ.

Ὑπὸ ψήφου μιᾶς. ἀπὸ γνώμης, ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

---

1. Post hanc gl. cum V. expunxi: *Ὑποφαίνεται, καμόθεν· ἐπιφαίνεται δέ, ὑψόθεν.* Dubites numqua fides glossae tribui debeat in v. *Ἐπιφαίνεται* repetitae, quam ignorat idem V. Tenet *A. mg. 4. *Ὑποφῆται. ἱερ.*] Confer Scholiastam Homeri in Il. *π'*. 235. *Küst.* *χρησμολόγοι*] Olim subsequebantur *ὑπουργοί, διάκονοι· ἢ οἱ τὸ μέλλον φανερῶς δεικνύοντες. Ὑποφητεία προφητείας διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν προφητεία πρὸ τοῦ γενέσθαι λέγει τὰ ὕστερον γενησόμενα, ἡ δὲ ὑποφητεία τὸ γινόμενον ἢ τὸ γενόμενον λέγει. καὶ περὶ τούτου αὐτοῦ τὰ παρεστῶτα ἢ καὶ τὰ ὅσον οὔπω ἐπελευσόμενα.* Omiserunt B. V. E. cum Photio et Lex. Seg. Quae praebuerat Zonaras p. 1773. 6. *Ὑποφθάς*] Malchus p. 61. *Toup.* MS. Gl. ex Hom. Il. *η'*. 144. et Schol. sumptam esse monet Gaisf. 7. *Ὑποφόνια. τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδ.*] Ex Harpocratione. Scholiastes Homeri in Il. *σ'*. 497. *Ποινῆς οὖν λέγει, τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὑποφόνια· ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες.* Confer etiam Nostrum supra v. *Ἄποινα. Küst.* Item Küst. in v. *Ποινή.* *τῷ* om. Harp. 9. *ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι*] Haec manifesto interpolata sunt. Idem *ἐπεξιέναι* et *ἐπεξέρχεσθαι*. Quare alterum alterius glossema est. Quod miror non animadvertisse Küsterum. Ceterum vox *ὑποφόνια* occurrit apud Aristidem Vol. II. p. 436. *Ἡδέως ἂν σου πυθοίμην, εἰ τότε αὐτὴν παραλαβὼν Ἀγαμέμνων ἀπέκτεινεν, ἢ καὶ παρὰ σοὶ μένουσαν· τί χρὴ ποιεῖν αὐτὸν νῦν, ἢ πόσα τὰ ὑποφόνια καταθέντα εὐμενοῦς τυχεῖν. Toup.* II. p. 320. Uncis inclusa om. Photius, Harpocrat. Pal. quem sequitur Bekkerus, Etym. M., agnoscunt autem Harpocrat. edd. vulgg. His similia Lex. Rhet. p. 313. 11. *οὕτω*] *οὕτως* dedi cum *V. Phot. 13. *Ὑπόφορος*] Iosuae XVI, 10. *καὶ ἐγένοντο ὑπόφοροι δοῦλοι.* Pro *ὑπότελος* fortasse scribendum *ὑποτελής. Ernest.* Occupavit Sopingius in Hesychio. Sed *ὑπὸ κίνσον, ὑπὸ τέλος* Etym. M. et Photius. *ὑποκησον* Lex. Seg. MS. Planior Cyrilli scriptura *ὑπεύθυνος ὑπὸ τὸν κῆνσον.* Hoc om. Zon. p. 1769. qui *ὑποτελής.* Arriani Peripl. Maris Eryth. p. 10. citat Burneius. 15. Item Etym. M. 17. *Ὑπόχαλκον*] Plutarch. de Adul. p. 65. Est autem hoc fragmentum ex LXX. opinor. Fort. ex Isaia I, 22. ubi aliter legitur. Vid. v. *Καπηλικῶς. Toup.* MS. Vide Piersonum in Herodian. p. 447. Miror autem Toupium, quem fugerint numeri senarii versus ab initio mutili. Annotandae voces *μίξιμος* et *παραχαράξιμος*. Deinde Gaisf. cum *A. mg. et Med. revocaverat: *Ὑποχαλῶ. γενικῇ.*

1. *Ὑπὸ χεῖρα*] Lemma non vidi in V. idque nescit vulg. Praeter alios locos conferre licet exemplum sub v. *Ἐμπεσών.* 2. *Οἱ μὲν πυγμ.*] Vide supra vv. *Ἀλοῶ*, *Μετέωρος* et *Τριακοντόπους*, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* Vide nostram annotationem in v. *Τριακοντόπους βωμός.* 4. *αὐτόν*] *αὐτῶν* V. *αὐτά* Med. 9. Post hanc gl. cum V. delevi: *Ὑποχωρῶ. δοτικῇ. ὑποτάσσομαι.* Ubi *ὑποτάσσομαι* om. B. 10. *Ὑποχυτῆρες*] *Οἱ ὁ* Ierem. LII, 16. *τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τοὺς λυχνίας. Ernest.* Cf. Albert. in Hesych. v. *Ἐλαιοχύτας.* *τρύβλια*] *ὡς ἔοικε προπαροξυτόνως εἶδος ἀγγείου ἐλαιοδόχου τὸ τρύβλιον* E. in marg. *τρυβλίδια* Lex. Seg. 12. *Ἦν δὲ Πολέμων ὁ φιλόσ. οὐ γλυκ.*] Haec apud Laertium in Polemone IV, 20. non de Polemone, sed Sophocle tragico dicuntur: ut Pearsonus ad oram libri sui recte notaverat. Ceterum de sensu huius loci consulendi sunt Laertii interpretes. *Küst.* Locus defectu verborum aliquot laborat: cuius rei causam praebuit vox *φιλόσοφος*. Vide Meinekii Com. Vol. II. p. 695. sq. *Πολέμων*] *ὁ Πολέμων* dedi cum V. E. Med. 13. *γλυκὺς*] Diog. Laertius cum MS. collatus ap. Gaisf. *γλύξις.* 15. *Ὑπανήρουσε*] *Προήρουσε γὰρ* V. *προνήρωσε* E. Locum ut solet Aeliano tribuit Valckenarius. 18. *Ὑπὸ ψ. μ.*] Aristoph. Lys. 270. *Hemst. Toup.* *ἀπὸ*] *ὑπὸ* E. *ἀπὸ μιᾶς γνώμης καὶ κρίσεως* Schol. Comici.

Ὑπ' οὔρει. Sub monte. *Ὑποφέρονται.* Subiiciuntur. Et *Ὑποφέρων*, subiiciens. *Ὑποφῆται.* Sacerdotes, prophetae, vates. *Ὑποφθάς.* Qui occupavit, qui antevertit. *Ὑποφόνια.* Pecunia quae caedis causa dabatur ab caedis reo propinquis defuncti, ne eum persequerentur. sic Dinarchus et Theophrastus. *Ὑπόφορος.* Rationibus reddendis obnoxius, tributarius, vectigalis. *Ὑποφύσεις.* Malae cogitationes, quae stolonum instar animis nostris extrinsecus subnascuntur. *Ὑπόχαλκον δέ σου τὸ χρ.* Aurum tuum est subaeratum vel adulteratum et falsa nota signatum. *Ὑποχείριον.* Quod in manus incidit. *Alii pugnis, alii fustibus, alii obvio quovis telo arrepto eum tundentes.* *Ὑποχειρίους.* Captivos, servos. *Nobilissimorum virorum filios in eius potestatem redigere.* *Ὑποχόνδρια.* Pars ea corporis quae cartilagini subiecta est. *Ὑποχυτῆρες.* Vasa, ex quibus oleum in lucernas infundunt. *Ὑπόχυτος οἶνος.* Vinum subdulce. *Polemo autem philosophus neque lenis erat, neque subdulcis, sed austerus instar Pramnii.* *Ὑποψαμμότερος. Locum utpote satis arenosum aratro leviter proscidit, quo vehementior pulvis conrentu facto excitaretur.* *Ὑπὸ ψήφου μιᾶς.* Communi omnium

Ὑποψία. τὰ ὑπὸ τὴν ὄψιν, τὸ ἐνεστηκός. *Πισίδης·*

Τὴν τῶν φθασάντων ἀσφαλῶς ὑποψίαν.

ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς καὶ παραδόσεως γραφόμενον. Καὶ Ὑπόψια.

Ὑπωμοσία. τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίᾳ ἢ νόσῳ ἢ τινι τῶν παρα-
565 πλησίων" μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο. καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι.

Ὑπώπια. τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώ-
10 ματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πύα.

Ὑπώπια. οἱ τύλοι οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπώπια καὶ τὰ ἀφ' οἱασδηποτοῦν πληγῆς τραύματα.

Ὑπώπια. ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ὑπωπιάζω. ὑπωπιάζω τὸ ὑποτηρῶ. ἐκ τοῦ ὑπώπια, ὃ σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. φησὶν ὁ Ἀπόστολος, Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. τουτέστι, πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετ' ἐπι-
15 στήμης καὶ φρονήσεως γυμνάζω, καὶ πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων συνέργειαν, οὐ πρὸς ἀσέλγειαν προνοοῦμαι. ταύτῃ τοι καὶ παραινεῖ φάσκων, Ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. οὐ τὴν σύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς σύστασιν ἀπαγορεύσας, ἀλλὰ τὴν ἀκολασίας μητέρα γαστριμαργίαν· ἐπήγαγε γάρ, εἰς ἐπιθυμίας· δηλαδὴ βλαβερὰς καὶ ἀνοήτους. οὐ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θεραπείαν, ὡς κατασκιρτᾶν τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἵνα συνεργῇ καὶ καθυπουργῇ τοῖς ἀρίστοις ἐκείνης ἐπιτηδεύμασι. τοῦτο καὶ ὁ Πλάτων φησίν· Ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος καὶ ψυχῆς, εἵνεκα ἁρμονίας, δι' οὗ βιοῦν τε ἔστι καὶ ὀρθῶς βιοῦν. Ὑποπιέζω δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὸ μετρίως πιέζω.

Ὑπωπιασμέναι. Ἀριστοφάνης·

Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι

. . . καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

ἀντὶ τοῦ, σφόδρα πληγεῖσαι περὶ τὰ ὑπώπια. ὑπώ-

---

1. ἐνεστηκός] ἀνεστηκός E. 2. *Πισίδης*] Bell. Avar. 43. 5. Ὑπόψια] ὑπόψιοι E. ὑποψία vidi in V. Malim Ὑπόψιος. 6. Ὑπωμοσία. τὸ ὑπερτίθ.] Ex Harpocratione. Confer Nos etiam supra in v. Ἀνθυπωμοσία. *Küst.* Adde v. Ἀντωμοσία. E Lexico Rhetorico haec fluxisse tradit Etym. M. 7. ἀποδημίας ἢ] ἀποδημία ἢ *V. (secus Gaisf.) Photius ex em. ἀποδημίαν pr. ἢ post νόσῳ om. *V. τῶν πλησίων] Scribe τῶν παραπλησίων, ut habet Harpocratio. *Küst.* Et Phot. τῶν παραπλήσιον V. Immo τῶν παραπλησίων *V. 9. τοῦτο] καὶ τοῦτο B. E. Tum ὑπώμνυσθαι B. μνύσθαι errorem librarii vidimus in V. 10. πελιδνώματα] πελιώματα Photius, Hesych. [et Etym. M.] Vid. Koen. et Bast. in Gregor. de Dial. p. 288. *Gaisf.* 12. Ὑπώπια. οἱ τύλ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 550. *Küst.* Hanc gl. alteri Ὑπώπια. τὰ ὑπὸ praemisit *V. 13. ἀπὸ τῆς τοῦ σιδήρου ἐργασίας Schol. Comici. 15. Ὑπωπίδια *V. ἀπὸ μέρους] Schol. Hom. Il. μ. 463. Ὑπώπια. τὴν πρόσοψιν. ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. *Gaisf.* 16. Ὑπωπιάζω] Si verba priora recte se habent, Suidas in mente habuit locum scriptoris, qui ὑπωπιάζειν dixit pro *oculis aliquid observare*, ὑποτηρεῖν: addit enim, ὑπώπια σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. Certe apud Homer. Il. μ. 463. ὑπώπια dicuntur de *ore*, *facie* hominis, non tamen de *oculis* speciatim. Et Eustathius ibi: ὑπώπια λέγει τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἁπλῶς μέρη, τὴν πρόσοψιν· οἱ δ' ὕστερόν φασι τὰς περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πληγάς. Ergo equidem illa cum Suicero in Thes. non ausim corrupta declarare, quamvis habeo quo locum ex mente quidem Suiceri emendare possim, ut si ita legas: ὑπωπιάζω. τὸ ὑποτιτρῶ. ἀπὸ τοῦ ὑπώπια, ὃ σημαίνει τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τραύματα. Plura de h. v. vid. in Bosii Animadv. ad I. Cor. 9, 27. quo pertinet omnis hic locus, et quae dicta sunt in Hesych. gl. sacr. ὑπωπιάζομεν. Unde hauserit Suidas explicationes loci Paulini, incertum est, quamvis similia habent Chrysostomus et Theophylactus. *Ernest.* Ὑπωπιάζω semel *V. 17. ὁ Ἀπόστολος] I. Cor. 9, 27. *Küst.* φησὶν addit V. 19. τουτέστι, πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μ.] Unde haec Suidas? Certe non ex Chrysostomo, nec Theodoreto, nec Theophylacto. *Küst.* Cf. v. Ἄσκός.

1. τὴν om. *V. 2. συνέργειαν] συνεργίαν B. V. ὑπονοοῦμαι] προνοοῦμαι B. V. E. 3. φάσκων] Ad. Rom. XIII, 14. 4. Ἰησοῦν] ἰησ' V. Ex continuis olim glossa Τῆς σαρκὸς — ἐπιθυμίας confecta est. 5. ἐπιθυμίας. οὐ τὴν] ἐπιθυμίας, τὴν ἀκολασίαν λέγων (secus Gaisf.) V. qui om. σύμμετρον — μετρίως πιέζω. 12. Πλάτων] Platonis, opinor, sententiam expressit, non voces fideliter reddidit, quas coniunctas ego nusquam repperi. 15. Cf. Etym. Gud. p. 544. 16. Ὑπωπιασμέναι] Addiderunt *V. E. 17. ἀπαξάπασαι ante καὶ om. V. E. Med. delevi. Ἀριστοφάνης] Pac. 540. Adhibuit etiam Athenaeus X. p. 424. B. 18. κυάθους Ox. Med. idque vidi in V. 19. Ὑπώπια δέ εἰσι τὰ ὀγκ.] Scholiastes Aristophanis [Aldinus] sic habet: Ὑπώπια εἰσὶν ἐκκαύματα ὄψεων καὶ κρούσματα, ἅπερ κορδύλας φασίν. *Küst.* ἃ ἐστιν ὑπὸ τῶν ὄψεων τὰ ὀγκώματα καὶ κρούσματα Schol. Ven.

---

sententia, communi consensu. Ὑποψία. Quod est sub oculis, quod praesens est. Pisides: *Praeteritorum tutam intelligentiam.* hoc est, quod auditu et traditione acceptum scribitur. Ὑπωμοσία. Sic vocabatur dilatio iudicii, siquis aut peregrinationem aut morbum aut aliquid huiusmodi causabatur, interposito iureiurando. id qui faceret dicebatur ὑπόμνυσθαι. Ὑπώπια. Tumores lividi sub oculis. vel pus inde manans. Ὑπώπια. Calli qui oriuntur in manibus ex assiduo opere. item vulnera ex qualicunque plaga. Ὑπώπια. A parte totam faciem appellant. Ὑπωπιάζω. Observo. ab ὑπώπια, quod oculos significat. Apostolus inquit: *Sed corpus meum sugillo et domo.* id est, ad patientiam disciplinae cum scientia et prudentia illud exerceo, et rebus melioribus, non lasciviae ministrum me praebeo. quamobrem nos admonet, dicens: *Induite Dominum Iesum, neve carnem curate ad cupiditates eius explendas.* non ille moderatam et necessariam corporis curationem ad vitam tuendam vetat, sed luxuriam, lasciviae matrem, subiungit enim, *ad cupiditates*: id est, noxias et stultas. neque enim corpus tam delicate curandum est, ut animae insultet; sed ut ei ministrum se praebeat et optimis eius studiis inserviat. idem Plato significat: *Corporis et animae cura gerenda est, ut consensus utriusque servetur: quippe quo tam vivere liceat quam recte vivere.* Ὑποπιέζω vero, per ο, leviter premo. Ὑπωπιασμέναι. Aristophanes: *Idque mirum in modum sugillatae, quae cucurbitulas habent appositas.* hoc est, plagis valde contusae circum oculos. ὑπώ-

πια δέ ἐστι τὰ ὀγκώματα καὶ κρούματα, ἅπερ κονδύλους φασί. τοῖς κυάθοις δὲ προσθλῶσι τὰ ὑπώπια. ἢ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες ἢ τοιούτοις τισὶν ἀφανῆ ποιοῦσιν. Ἀπολλοφάνης·

Κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις.

Ὑπώρεια. ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς, οἱ πόδες τοῦ ὄρους μεταφορικῶς.

Ὑπωρόφιοι. οἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι συγγενεῖς.

Ὑπώροφον. ὑπόστεγον.

Ὕπτια. ὑψηλά.

Ὑπτιάζει. ὑποστρέφει.

Ὕπτιος. ἐπὶ νῶτον κείμενος. Καὶ Ὕπτια πεδία, τὰ ὁμαλά. Προθυμίᾳ τῇ πάσῃ ἀναπετάσαντες τὰς πύλας ἐδέξαντο ὑπτίαις χερσὶ τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ ἡπλωμέναις.

Ὕπτιος λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι· 566

Ὦι πολὺν ὕπτιον ἵππον ἐγύμνασε.
περὶ μύωπος ὁ λόγος.

Ὑποικουροῦν λεληθός τι μῖσος. ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ τρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν. Ὅμως, εἰ καὶ μηδὲν ὑποικουροῦν ἦν καὶ ὑπελάνθανον, ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Τύλλος, ἡσυχῇ πως ὑπεταράσσοντο.

Ὑποίσω. ὑπενέγκω. Καὶ Ὑποίσων, ὑπομενῶν.

Ὑποιστόν. φορητόν.

Ὑῤῥα παῖς. ὁ Πιττακός. Καὶ Ὑῤῥάδιος, ὄνομα. Καὶ Ὑῤῥαδιανός, ὄνομα κύριον.

Ὑρκάνιος. ὄνομα.

Ὑρκανός. ὄνομα κύριον. Τοῦτον ἠρώτησεν Ἀρίων, πῶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ συναγάγοι τὴν οὐσίαν,

---

1. εἰσι] ἐστι dedi cum V. Schol. κονδύλους] κονδύλας vidi in V. Lege κορδύλας cum Schol. Aristoph. qui κρούσματα. 2. προσφλῶσι] προσθλῶσι dedi cum B. V. et optimis codd. Schol. γεμίζουσι κύαθον θερμοῦ καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι supra mendose v. Κύαθος. 3. ἢ ἐν] οἷον E. ἐπὶ ἐν Schol. 4. Ἀπολλοφάνης] Ἀπολλόδωρος plene V. Addit φησι *V. cum Ox. Ἀπολλοφάνης ἐν Ἰφιγένροντι Schol. Vide Meinekii Com. Vol. II. p. 880. Mox κυάθου Med. 7. Ὑπώρεια. ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδ.] Vide supra v. Ἀκρώρεια, ubi eadem leguntur. *Küst.* Paulo post ἢ ante οἱ omisimus cum *V. Sub finem abiecimus observationem, quam ex v. Ἀκρώρεια bis repetitam V. ignorat: ἐς τρία γὰρ διῄρητο (διῄρηται A.) τὸ ὄρος, εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν ἡ κορυφή· ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους· τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα καὶ οἱ πόδες. 9. Ὑποροφιοι] Scrib. Ὑπωρόφιοι. Epigr. in Carm. Sepulcr. p. 18. ὑπωροφίαισι γυναιξίν. Agathias p. 141. *Toup.* Ὑπωρόφιοι B. E. (addo V.) Photius, Etym. M. Lex. Bachm. p. 401. Hesychius tamen ὑποῤῥόφιοι. 11. Ὑπόροφον] Ὑπώροφον B. V. E. Etym. M. Lex. Bachm. p. 399. ὑπ' ὄροφον Photius corr. qui videndus est sub v. Ὑπ' ὄροφον. ὑπόστεγον] ὑπὸ στέγην B. V. Lex. Bachm. Photii MS. 12. ὑψηλά] Continuo ἢ ἡπλωμένα omiserunt B. *V. cum Photio et Lex. Seg. 13. Ὑπτιάζει] Schol. Pind. p. 458. Procop. p. 369. *Toup.* MS. Memorabilis est locus Io. Lydi de Magistr. II, 26. κατὰ μηδὲν αὐτὸν ὑπτιαζούσης τῆς τύχης. ὑποστρέφει] ἀποστρέφει E. 14. ὁ ἐπὶ] ὁ non vidimus in V. νῶτον] νῶτον dedimus cum *A mg. V. Lex. Bachm. Etym. M. 16. ὑπτίαις χερσὶ] Similia collegit Boissonad. in Eunap. p. 245. *Gaisf.* Adde eundem Boissonad. in Anecd. T. IV. p. 457.

1. Ὕπτιος λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος] Artemidorus Oneirocr. lib. II. c. 73. p. 155. Πέτεσθαι δὲ ὕπτιον — τοῖς λοιποῖς ἀπραξίαν προαγορεύει. ὑπτίους γὰρ τοὺς ἀπράκτους λέγομεν. Huc Suidas respexit: ut et Pearsonus observaverat. *Küst.* 3. Ὦι πολὺν] Asclepiadae XXX, 3. Anthol. Pal. V, 203. ὕπτιον ὕπνον] ἵππιον ἵππον V. ὕπνον ὕπτιον E. Correxerat Oudend. in Thom. M. p. 877. melius Toupio, qui πολυύπτιον II. p. 320. 5. Ὑποικουροῦν] Ita utitur Diodor. Sic. Excerpt. p. 583. Plutarch. II. p. 339. Quintil. de Music. p. 95. Polyb. p. 232. 439. Iosephus p. 839. *Toup.* MS. Adde Wassium in Sallustii Iug. 75. καὶ ὑποικουροῦν] καὶ om. V. E. Lex. Seg. Phot. Huic consequens est ut inter Ὑποικουροῦν et λεληθός copulam suppleamus. Porro corrigendum ὑπολανθάνον. 6. τρεφόμενον] ὑποτρεφόμενον Photius et Lex. Seg. στρεφόμενον V. 7. Ὅμως] ὅμῶ V. (cf. annot. in v. Ἅδης) cui αὖ pro ἦν male tribuit Gaisf. 9. Post h. gl. Ὑποινος. μέθυσος, omiserunt B. V. E. 13. Vide Bachm. Anecd. I. p. 426. 14. ὁ αὐτός] ὄνομα A. B. V. Vid. Menag. in Diog. Laert. I, 74. potissimum vero Seidlerus in Niebuhrii Museo Vol. III. p. 222. sqq. Comparandae tamen dubitationes Ahrensii in Welckeri Mus. Rhen. Vol. VI. p. 353. sqq. Item supra v. Πιττακός. Infra duas glossas, quarum posteriorem Zon. p. 1787. praebuit, delevi cum *A. B. V. E. Ὕῤῥαξ. ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ μίγδην καὶ ἀναμίξ. Ὑῤῥίς. ἡ σπυρίς. Καὶ Ὑῤῥισσός, ἀγγεῖον πλεκτόν, ᾧ τὰ σῦκα ἐμβάλλεται. Agnoscit Theognostus Cram. p. 23. scribens ὑρισσός. Equidem ab Epimerismorum tabulis utramque opinor esse repetendam. Ceterum Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 77. ὕῤῥαξ scribendum censebat; sed recte se habet tenor, si quidem de formatione adverbiorum illa cogitamus, qualem ostendunt πατάξ, εὐράξ, alia, quibus ipsum ὑράξ idem tacitus interposuit p. 131. Tandem ὑῤῥισσός vocesque cognatas scienter illustrat Piersonus in Moer. p. 56. Adde Lobeckii Pathol. Gr. serm. p. 337. 16. Τοῦτον ἠρώτησεν Ὑρκανίων, πῶς ὁ π.] Haec sumpta sunt ex Iosephi Antiq. Iud. lib. XII. c. 4. (4, 8.) p. 405. sed ubi de Arione, non vero Hyrcanione verba fiunt. *Küst.* Locum negligenter Suidas descripsit hunc: ὀργισθεὶς ἐπέπληττεν αὐτῷ, ὡς ἀσώτως ζῆν διεγνωκότι, καὶ πῶς ὁ πατὴρ κτλ. Nam Τοῦτον ad ipsum Hyrcanum respicit. 17. Ὑρκανίων] Ἀρίων A. V.

πια vero sunt tumores et tubera ex plagis orta, quae alibi κορδύλας vocant. cucurbitulis autem tumores illi deprimuntur. vel, aereis acetabulis vel similibus instrumentis tumores fricant et delent. Apollophanes: *Cucurbitulam ceperim ad tumores deprimendos.* Ὑπώρεια. Planities monti subiecta, pedes montis, metaphorice. Ὑπωρόφιοι. Cognati eadem domo comprehensi. Ὑπώροφον. Quod est sub tecto. Ὕπτια. Excelsa. Ὑπτιάζει. Resupinatur. Ὕπτιος. Supinus. et ὕπτια πεδία, campi patentes et plani. et ὑπτίαις χερσί, passis manibus. *Omni alacritate portis apertis, hostes supinis manibus exceperunt.* Item ὕπτιος dicitur otiosus. In Epigrammate: *Quo saepius equum supinum exercuit.* de calcari haec dicuntur. Ὑποικουροῦν. *Latitans quoddam odium et occultum.* quod occulte in animo alitur et fovetur. *Quamris nihil esset clandestinum et occultum, ea tamen quae Tullius ante dixerat, valuerunt ut leviter perturbarentur.* Ὑποίσω. Tolerabo. Et Ὑποίσων, toleraturus. Ὑποιστόν. Tolerabile. Ὕῤῥα παῖς. Hyrrae filius dictus est Pittacus. item Hyrradius. Et Hyrradianus, nomen proprium. Ὑρκάνιος. Nomen proprium. Ὑρκανός. Nomen proprium. *Hunc*

ὡς πονῶν καὶ τοῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων, ἐδήλου.

Ὑρίη. ὄνομα πόλεως.

Ὑρτάκης. ὄνομα κύριον. καὶ Ὑρτακίδης, ὄνομα.

Ὑρτιον.

Ὑρχας.

Ὗς. χοῖρος, ἢ σύαγρος.

Ὗς ἐπὶ θηλείας, σῦς δὲ ἐπὶ ἄῤῥενος. κέχρηνται δὲ ἀδιαφόρως.

Ὅπως δὲ δόξητ' ἦμεν ἀγαθὰ συός.

Ὑσσάκων. τῶν γυναικείων αἰδοίων.

Ὕσας. βρέξας. Αἰλιανός· Εἶτα ἀδοκήτως πολλῷ πάνυ σφόδρα ὗσε, καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασιν ἐκπλῆξαι δειναί.

Ὑσγη. βοτάνη. Καὶ Ὑσγινοβαφὴς χιτών, βεβαμμένος. Καὶ Ὑσγινοβαφῆ, οὐδετέρως.

Ὗς διὰ ῥόδων. ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων. Κράτης Γειτοσιν.

Ὑσθεῖσαι. βραχεῖσαι ἀπὸ ὑετοῦ.

Ὕσθης. ἐβράχης.

Ὕσιαι. πόλις τῆς Βοιωτίας. 567

Ὑσμίνης. μάχης.

Ὑσσός. ἀκόντιον. Ἐξακοντίσας ὑσσὸν διῆλασεν αὐτοῦ τόν τε θυρεὸν καὶ τὸν θώρακα. — Τῶν δὲ ὑσσῶν οἱ μέν εἰσι παχεῖς, οἱ δὲ λεπτοί.

Ὑσσωπος. βοτάνη ῥυπτική. Δαβίδ· Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι. οὐδεμίαν γὰρ ἄφεσιν ἁμαρτημάτων εἰργάζετο. αἴνιγμα δέ τι σημαίνει. ὑσσώπῳ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου καὶ ταῖς φλιαῖς ἐπιῤῥάναντες, τοῦ ὀλεθρεύοντος τὰς χεῖρας διέφευγον. τύπος δὲ ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων παθημάτων. αἷμα γὰρ ἐνταῦθα καὶ ξύλον σωτηρία.

Ὑσπελέθας. ὄνομα κύριον.

Ὑσπλάτιδος.

Ὡςπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος.

ἀντὶ τοῦ ἀφέσεως, βαλβῖδος, ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας· ἤγουν ἀπὸ ἑνὸς κανόνος καὶ καμπτῆρος. Ἀριστο-

---

1. ὁ δὲ] ὡς A pr. V. cum Iosepho. Dein cum iisdem, quos Gaisfordus silet, ἔφη expunxi post πονῶν inculcatum. 4. Ὑρτάκης] Immo Ὑρτακος, petitum item ut Ὑρτακίδης ex Iliade. Ὑρτακίδος Med. καὶ Ὑρτακίδης ante ὄνομα κύριον *V. qui nescit alterum ὄνομα. 6. Post hanc praescriptionem edebantur ab editore Med. invecta: κεράμια ἀγγεῖα, ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὠτία ἔχοντα. „Ex Schol. Aristoph. Vesp. 674. sed ubi pro κεράμια rectius legitur κεράμινα. Küst. Desunt haec A. B. V. E. Vid. Casaub. Pers. p. 294." Gaisf. Adde Polluc. VI, 14. X, 73. 9. Ἰστέον δὲ ὅτι ὗς λέγεται] ὗς A. V. cum Schol. Aristoph. et gl. Σῦς. οἱ δὲ πολλοὶ κέχρηνται] κέχρηνται δὲ A. V. Schol. cum altera gl. 10. ἀδιαφόρως] διαφόρως vidi in V. δὲ καὶ ἐπὶ ἄῤῥενος Schol. Ald. 11. Ὅπως δὲ δόξ.] Aristoph. Acharn. 741. Ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός. Küst. ἠμὲν edd. vett. δόξη τῇ μὲν in V. Deinde cum V. delevi, quae habet A. in marg.: Ὑς. ἐπ' εὐθείας ὀξύνεται. τὰς δὲ διὰ καὶ τοὺς ὗς πληθυντικῶς περισπῶσι. Similis irrepsit annotatio in v. Γρομφίς. Item glossas seqq. Ὑσσακος. ὁ πάσσαλος. Ὑσήπηρος. ὁ ῥυπώδης. Ὑσοίπη. ὁ ῥύπος, omiseruut A. B. V. E. 12. Ὑσσάκτων] Scribe ὑσσάκων: ut habet MS. A. Aristoph. Lysistr. 1000. Ἀπήλαον τῶς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων. Ad hunc locum Suidas respexit. Küst. Idem mendum recurrit infra sub v. Ὑσπλάδιτος. 14. ὗσαι *V. Simili brachylogia Aristides T. I. p. 486. ὗσθημεν πολλῷ. 16. Ὕσγη] Vide nos in Pausan. p. 889. ubi haec vox restituenda. Toup. Voluit ille Paus. X, 36. ubi ὕσγη certatim critici reponunt. εἶδος βοτάνης] βοτ A. Post χιτὼν omiserunt ὁ ὑπὸ τῆς ὕσγης A. B. V. Desideratur tamen ὑσγίνῳ ante βεβαμμένος. In fine ὑσγινοβαφὴς οὐδείς V. 19. ἐν Γειτοσιν] ἐν om. A. *V. Photius.

2. ἐβράχης] βροχ' A. V. Fortasse Ὕσθη. ἐβράχη. Statim Καὶ Ὕσθησαν. Ἡρόδοτος· Ὑσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι, οὐδαμῶς πρότερον ὕσθεῖσαι. ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν, omiserunt A. V. Irrepserant ex v. Βουλήσεται, quam memoravit Küsterus. 3. Ὑσίαι] Vid. Harpocratio, intpp. Thucyd. III, 24. et Herod. V, 74. Statim Ὕσκα. ὀψάριον. καὶ ξύλον, ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ, omiserunt A. B. V. E. De qua glossa dixerat Leopardus Em. VIII, 7. 6. τόν γε *V. 7. Τῶν δὲ ὑσσῶν οἱ μέν] Hoc fragmentum depromptum est ex Polybio, lib. VI. c. 23. p. 653. Toup. τῶν δ' ὑσσῶν εἰσιν οἱ μὲν κτλ. Polybius. 9. οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημ.] Theodoretus in Psalm. L. p. 597. Ὅτι τὸ ὕσσωπον οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων εἰργάζετο, ῥᾴδιον ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν συγγραμμάτων καταμαθεῖν. τὸν γὰρ ἀνδροφόνον καὶ τὸν ἀλλοτριόγαμον λεπρὸν οὐ περιῤῥαντηρίοις ὁ νόμος ἐκάθαιρεν, ἀλλὰ τιμωρίαις ἑσχάταις ὑπέβαλλεν. ἑτέρων τοίνυν ἐστὶ πραγμάτων τὸ ὕσσωπον αἴνιγμα. ὑσσώπῳ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου ταῖς φλιαῖς ἐπιῤῥάναντες, τοῦ ὀλεθρεύοντος τὰς χεῖρας διέφυγον. τύπος δὲ ἦν ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων παθημάτων. αἷμα γὰρ κἀνταῦθα καὶ ξύλον σωτήριον, καὶ σωτηρία τοῖς μετὰ πίστεως προσιοῦσι χορηγουμένη. Hinc Suidam sua mutuatum esse apparet. Küst. 10. γὰρ addiderunt A. V. E. Med. 11. καὶ expungendum. 12. φλιαῖς] φλοιαῖς E. ἐπιράνατες vidi in V. 13. διέφυγον] διέφευγον A. V. 14. ξύλον] ξύλα V. ξύλου E. inter vss. 15. Ὑσπελέθας] Vereor ut glossa sit integra. Theognostus p. 24. ὕσπελθος, υἱὸς ἔκπατος: id est, ὑσπέλεθος, υἱὸς ἀπόπατος. 16. Ὑσπλάτιδος] Dorice pro ὑσπλήτιδος. Küst. 19. ἢ ὡς] ἤγουν A. *V. Med. Schol. Ἀριστοφάνης] Lysistr. 999. sed ubi pro ὑσσάκτων rectius legitur ὑσσάκων. Küst. Iterum libri ὑσσάκτων. Vid. supra v. Ὑσσάκτων. Deinde φησίν addidimus in V. repertum.

Arion interrogavit, et exposuit, quomodo pater eius tantas opes coegisset, multum laborando et cupiditatibus resistendo. Ὑρίη. Nomen urbis. Ὑρτάκης. Nomen proprium. et Hyrtacides. Ὑρτιον. Ὑρχας. Ὗς. Sus. vel aper. ὗς dicitur sus femina, σῦς autem mas. quamquam his sine discrimine utuntur. *Curabitis autem ut ex bona sue procreatae esse videamini.* Ὑσσάκων. Muliebrium pudendorum. Ὕσας. Qui pluit. Aelianus: *Deinde praeter expectationem valde largus decidit imber, et fulgura terribilia micuerunt.* Ὑσγη. Genus herbae. Et Ὑσγινοβαφὴς χιτών, tunica hysgino tincta. Et Ὑσγινοβαφῆ, neutrum. Ὗς διὰ ῥόδων. Sus per rosas. dicitur in homines ineptos et male moratos. Cratetes in Vicinis. Ὑσθεῖσαι. Pluvia rigatae. Ὕσθης. Pluvia rigatus es. Ὑσίαι. Urbs Boeotiae. Ὑσμίνης. Pugnae. Ὑσσός. Telum. *Pilo coniecto scutum et thoracem illius traiecit. — Pilorum vero alia sunt crassa, alia tenuia.* Ὕσσωπος. Herba sordibus eluendis. David: *Asperges me hyssopo, et mundabor.* hyssopus nullam peccatorum remissionem conciliabat; sed occultum et mysticum sensum habebat. cum enim hyssopo sanguinem agni postibus aspergerent, Occisoris manus effugiebant. haec autem salutarem Christi passionem praeformant. sanguis enim et lignum salutem illic significant. Ὑσπελέθας. Nomen proprium. Ὑσπλάτιδος. *Tanquam ab iisdem carceribus emissae.* dictum est

φάνης φησίν·

Αἴπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος
ἀπήλαον τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκτων.
τουτέστι, τῶν γυναικείων αἰδοίων.

Ὑσπληξ. φραγγέλλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον, ἢ μύωψ ὃ πλήσσων τοὺς βοῦς. Ὁ δὲ καθάπερ ἀπὸ ὑσπληγος ἕτοιμος ὢν ἐξ αὐτῆς ἦκε. Καὶ αὖθις·

Τίς τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν σε παρ' ὑσπλήγεσσιν ἔθηκε;

Καὶ Ἰώσηπος· Οἱ δὲ ἑστᾶσιν ὥςπερ ἐφ' ὕσπληγος ἐξορμᾶν ἕτοιμοι.

Ὑστάσπης. ὄνομα κύριον.

Ὕστατος. τελευταῖος, ἔσχατος.

Ὑστέλλειον. ὄνομα ὄρους.

Ὑστεραία. ἡ μετὰ τὴν αὔριον ἡμέρα. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἤγοντο ἄλλος ἄλλη. — Καὶ ὑστερήσαντες τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας.

Ὑστερίζειν. μετὰ μίαν ἡμέραν ἔρχεσθαι. Τούτοις ἐτέτακτο μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν βασιλέως. Καὶ Ὑστερῶ, ὑστερήσω. Οἱ δὲ βασιλικοὶ τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας ὑστερήσαντες.

Ὕστερος λόγος.

Ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὕστερος λόγος. τουτέστιν, ὕστερον αὐτοῖς μαχησόμεθα. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.

Ὑστινος. βάμματος εἶδος.

Τὰκ κόκκοιο βαφέντα καὶ ὑστίνοιο θέριστρα.

Ὑστριξ. ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν τριχῶν μάστιξ. 568

Ὑστριχίδι μαστιγῶν.

Ἀριστοφάνης Βατράχοις. ἡ ὕστριξ, ἀκανθόχοιρος, χερσαῖος ἐχῖνος.

Ὑστριχίς. ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. Ἀριστοφάνης·

Μῶν ὑστριχὶς εἰςέβαλέν σοι
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον;

ἔστι δὲ καὶ ὑστριχὶς θηρίον τρίχας ἔχον ὑός, ὡς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων.

Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον. παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

Υἱοὶ Θεοῦ. οἱ Ἀπόστολοι, ὡς ἀδελφοὶ τοῦ

---

3. ἀπήλασαν] ἀπήλαον A. V. E. 5. Ὑσπληγξ] Ὑσπληξ A. E. Addo V. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 71. sq. φραγγέλιον] Frequentius scribitur φραγγέλλιον, per duplex λ. Est autem vox Graeco-barbara, ex nomine Latino *flagellum* detorta. Vide Dufrenium in Glossario Graeco v. Φραγέλλιον. De variis porro significationibus vocis ὕσπληγξ videndus est Eustathius in Dionys. Perieg. 121. Küst. φραγέλλιον Gaisf. cum A. φραγελίον B. φραγγέλλιον dedi cum Schol. Luciani de calumnia non tem. cred. 12. 7. ὕσπληγγος] ὕσπληγος A. Addo V. Item in Iosephi loco. 9. Τίς τὸν ἄχνουν Ἑρμ.] Philippi Thessal. XXI, 1. Anthol. Pal. VI, 259. Cf. v. Ἄχνους. ὑσπλήγεσσιν in V. ὑσπλήγγεσσιν edd. ante Gaisf. 11. Ἰώσηπος] Lib. III. de Bello Iud. c. 6. p. 836. Küst. Sive III, 5, 4. 13. Sub gl. finem omiserunt A. V. ὁ πατὴρ τοῦ Δαρείου. 14. ὁ τελευταῖος, ὅ] ὁ bis om. A. *V. Photius. 15. Ὑστέλλιον] Ὑστέλλειον dedi cum A. B. E. *V. Ὑσσέλειον Theognostus p. 24. 16. ἡμέρα] ἡμέραν V. Post h. gl. Ὑστέρα. ἡ μήτρα omiserunt A. B. V. E. 19. Ὑστερίζειν — ὑστερῶ — ὑστερήσαντες] Libanius II. p. 654. Vid. v. Ἰάλεμος. Πάροδος. Toup. MS. Vide Lobeck. in Phryn. p. 237. sq.

1. Ὕστερος λόγος. Ἀλλὰ πρὸς] Haec descripsit Suidas ex Schol. Aristoph. Av. 336. sed ita ut verba pro more et arbitrio suo immutaverit. Toup. 2. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕ. λ. Poeta. τούτοις expressit V. itemque μαχησόμεθα, cum Schol. Correximus editum μαχεσόμεθα. 5. Ἀλλ' ἤτοι μ.] Homerus Il. ά. 140. Küst. μεταφρασόμεθα Med. 6. Ὑστινος] Corrupte, pro ὕσγινος. Küst. Casaubon. Athen. I. p. 23, 50. Hemst. 7. Τὰ κόκκοιο βαφέντα] τὰ κόκκοιο βαφθέντα A. τὰκ κόκκου βαφθέντα καὶ ὑσγίνοιο Anthol. Pal. VI, 254. Vide supra v. Τὰκ κόκκου et annot. in v. Θέριστρον. Refinxi τὰκ κόκκοιο. 10. μαστίγων *V. 11. Ἀριστοφάνης] Ran. 632. ὁ ἀκανθόχοιρος ὅ] ὁ bis omisi cum A. *V. 13. Ἀριστοφάνης] Pac. 747. sq. 16. καὶ δενδροτόμησε *V. 17. τὰ νῶτα] τὸ νῶτον A. B. V. E. Med. τὸν νῶτον Ald. Quae sequuntur fluxerunt e Scholiis. 20. ὑπὸ ῥόπαλον] ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται Photius et Hesychius. Nihil mutat Bodl. 918. ubi paulo post ὓς ὑπὲρ ὅπλον δραμεῖται. Deinde Δινολόχῳ *V. 21. ἑαυτούς] ἑαυτοῖς B. Mox ἐμβαλόντων V. 22. Υἱοὶ θεοῦ. οἱ Ἀπ. — Ἐνέγκ. τῷ Κυρ. υἱοὺς κριῶν] Ex Theodoreto in Psalm. XXVIII. p. 501. Küst.

Aristophanis: *Mulieres, quae tanquam ab iisdem carceribus omnes simul viros ab cunnis suis abegerunt.* ab una linea, ab iisdem carceribus, ab eadem regula vel meta. Ὑσπληξ. Flagellum, carceres, stimulus, quo boves stimulantur. *Ille vero, tanquam laxato repagulo, paratus inde prodiit.* item: *Quis te, Mercuri, imberbem ad repagula stadii collocavit?* Et Iosephus: *Illi autem stant velut cursores ad repagulum, erumpere parati.* Ὑστάσπης. Nomen proprium. Ὕστατος. Ultimus, postremus. Ὑστέλλειον. Nomen montis. Ὑστεραία. Posterus dies. *Postero vero die alii alio abierunt. — Et cum post auxilii ferendi tempus venissent.* Ὑστερίζειν. Post tempus praescriptum venire. *His imperatum fuerat, ut uno die post regem venirent.* Et Ὑστερῶ. *Regii vero ministri cum post auxilii ferendi tempus venissent.* Ὕστερος λόγος. *Sed adversus hos quidem posterior fiet oratio.* hoc est, cum istis postea pugnabimus. secundum illud Homeri: *Sed de his quidem etiam postea deliberabimus.* Ὑστινος. Tincturae genus. *Vestimenta aestiva cocco et hysgino tincta.* Ὕστριξ. Scutica ex pelle setisve suillis confecta. Aristophanes *Ranis*: *Scutica caedens.* item hystrix dicitur erinaceus terrestris. Ὑστριχίς. Flagellum ex setis suillis confectum. *An scutica denso cum agmine latera tua incursavit et terga tanquam arbusta vastavit?* ceterum hystrichis est animal setis praeditum instar suis, quas in persequentes eiaculatur. Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον. Sus sub fustem. proverbium apud Dinolochum in eos, qui se ipsi in perniciem coniiciunt. Υἱοὶ Θεοῦ. Filii Dei dicuntur Apostoli, qui pro fratribus Christi egerunt. ait

Χριστοῦ χρηματίσαντες. Εἴπατε γάρ, φησί, τοῖς ἀδελφοῖς μου, προάγω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Υἱοὺς δὲ κριῶν, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας, ἅτε δὴ φύντας ἐξ ἀλόγων πατέρων. Δαβίδ· Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Υἱοὶ δὲ τῶν ἐκτετιναγμένων, οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι. Δαβίδ φησιν· Ὡςεὶ βέλη ἐν χερὶ δυνατοῦ, οὕτως υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Ὕφα. τὸ ὕφασμα.

Ὑφαλος φάτις. ἡ κρυφία. Διὰ τῶν Εἰλώτων τροφὰς ὑφάλους εἰςέφερον· οἳ μέχρι τινὸς ἐλάνθανον τοῦτο ποιοῦντες, ὕστερον δὲ ἐάλωσαν.

Ὑφαλοι. ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι. Ὑφαλός τις ἦν τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος, ὥς τις ἄμπωτις ἐξαπιναίως καταῤῥοφοῦσά πως τὸ πολέμιον.

Ὑφάντης καὶ ἀνυφάντης.

Ὑφαντοδόνητον.

Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἁλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.

ξύνες ὅ τοι λέγω.

Ξυνίημι ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν. τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ, ἐπὶ ἅμαξῶν τὰ πράγματα αὐτῶν βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἅμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

Ὕφασμα. σάκκος. Ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφάσματι ἐκ τριχῶν εἰργασμένῳ, ἐνῆκεν εἰς τοῦ ποταμοῦ τὰς δίνας.

Ὑφαιμος. ὁ ἡμαγμένος μώλωψ.

Ὑφαίνω. κατασκευάζω.

Ὑφαιρεῖται. παρεκβάλλει. 569

Ὑφεδρία. ἡ κατωτέρω καθέδρα.

Ὑφελκτέον τῶν δαίδων. ἀντὶ τοῦ ὑφαιρετέον. Ἀριστοφάνης·

Ὑφελκτέον τῶν δαίδων, καὶ ἀπαρυστέον
τῶν κρεῶν.
τοῦτο ποιοῦσιν, ὅταν παφλάζῃ ὁ λέβης, ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν κρεῶν.

Ὑφέντες. ἐγκαθίσαντες, ὑποβαλόντες. Οἱ δὲ ἐνέδραν ὑφέντες κτείνουσι τοῦτον δόλῳ. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Ἄκαστος λόχον ὑφείσας ἐπεβούλευσε τῷ Πηλεῖ. καὶ ὃς αἰσθόμενος ἐς πόλεμον κατέστη.

---

1. *Εἴπατε — Γαλιλαίαν* om. A. Respicit ad Ev. Matth. 26,32. 2. *ὅτι* ante *προάγω* Theodor. 4. Plenius *Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν* Theodor. 6. *Δαβίδ φησιν*] Psalm. CXXVI, 4. secundum versionem LXX. interpretum. *Küst.* Ex Theodoreto. 7. *οἱ υἱοὶ τῶν*] *οἱ* omisi cum A. *V. *τῶν* ab V. abesse secus tradit Gaisf. 9. *Ὕφα*] V. Etym. M. pp. 60, 54. 785. 10. *Ὑφαλος φάτις*] *ἐπὶ τῶν κρυφίων* Prov. Bodl. 921. *Διὰ τῶν Εἰλώτων*] Cf. infra v. *Ὑφυδρος*. Similiter *καιρίαν καὶ ὕφαλον πληγήν* Polybius XVI, 3. 13. *αἱ ὑποθ.*] *αἱ* om. A. V. Photius. 14. *Ὑφαλός τις ἦν τοῖς βαρβ.*] Haec sunt verba Theophyl. Simocattae lib. II. c. 10. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* *ἐνῆν* omisso posteriore *τις* Theophyl. *τοῖς βαρβάροις*] *τῶν βαρβάρων* diserte V. Mox *ἤ τις* *A. B. V. E. Med. pro *ὥς τις*. 16. Post hanc gl. *Ὑφᾶναι. ὕφασμα ποιῆσαι*, omiserunt A. V. *ὑφ. π.* om. B. 17. *Ὑφάντης*] Exempla congessit Lobeckius annotatt. in Buttm. Gr. II. p. 409. 19. *Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλ.*] Aristoph. Av. 937 — 943. 10. *Νομάδεσι*] *Νομάδεσσι* A. Illud est in v. *Νομάδες*. 22. *ἔσθος*] *ἔπος* B. E. Med. Dein *εὐκλεὴς* Med. 23. *ἔβα σπολὰς*] *ἔβας πολλὰς* A. V. E. *ἔβα* om. Ox.

1. *ὅτι*] *ὅτι* *V. *ὅ τοι* dedi cum *A. et optimis Comici libris. 3. *ἐπειδὴ οἱ Σκ.*] Haec leguntur etiam supra v. *Νομάδες*. *Küst.* *ἐπεὶ* V. *ᾧ ἐπειδὴ* A. 4. *ἅμαξαν*] *ἐκεῖσε ἅμαξαν* A. V. cum altera gl. (unde petendum *ὁ δὲ μὴ ἔχων*) *ἐκεῖθεν ἅμ.* B. E. Med. 7. *Ἐμβαλὼν*] Haec Aeliano tribuit Valckenarius. Notandum *τὸν ἀπατηλὸν* substantivi vice positum. Dein malim *ἐν* abesse. Mox *ὑφασμένῳ* E. pro *εἰργασμένῳ*. 9. *τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ*] *τοῦ ποταμοῦ τὰς δίνας* A. *τῶν ποταμῶν τὰς δίνας* V. 10. Hoc est: *Ὑφαιμος μώλωψ. ὁ ἡμαγμένος*. 13. *ἡ κατωτ. καθέδρα* om. A. *κατωτέρα* *V. 14. *δᾴδων*] *δαΐδων* A. Infra *δάδων* *A. 15. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 916. *Ὑφελκτέον Δὲ τῶν ξύλων, ἀπαρυστέον Τὲ τῶν ἀπειλῶν ταυτηΐ*. *Küst.* Ubi libri optimi *ὑφελκτέον* (*δὲ*) *τῶν δάδων* vel *τῶν δαΐδων*. Ceterum *τῶν κρεῶν* ex interpretatione textum invasit. 16. *ἀπερυσέον* mendum utriusque codicis. 21. *κτείνουσι*] *ἐκτείνουσι* V. 22. *Ἄκαστος*] *Ἄκαρτος* A. *ὑφήκας*] *ὑφήσας* A. B. E. Med. *ὑφείσας* V. et gl. *Ἀταλάντῃ*. Mox *ἐπεβούλευε* V. In fine addit V. *ὁ δὲ λόχον ὑφείσας καθίσας ἐπεβούλευε τῷ Πηλεῖ, ἐξ οὗ καὶ εἶσε ἐπὶ θρόνου*. Unde lucramur saltem interpretationem *καθίσας*. „Ceterum hunc locum Aeliano tribuit Valckenarius, frustra: est enim Nicolai Damasceni. Vide supra vv. *Ἄκαστος* et *Ἀταλάντῃ*." *Gaisf.*

---

enim: *Dicite fratribus meis, praecedo vos in Galilaeam.* filios vero arietum eos vocat, qui ex gentilibus crediderunt; quippe qui ex brutis parentibus nati sint. David: *Afferte Domino filios arietum.* filii vero excussorum sunt ii, qui plurimis aerumnis vexantur. David inquit: *Quemadmodum sagittae in manu potentis, sic filii excussorum.* *Ὕφα. Textum. *Ὑφαλος φάτις.* Occulta fama. *Per Helotas cibos clam sub mari intulerunt: qui cum aliquamdiu fefellissent, postea deprehensi sunt.* *Ὑφαλοι πέτραι. Saxa sub aquis marinis latentia. *Barbari subito oppressi perierunt, quasi maris aestus eos repente absorptos hauriret.* *Ὑφάντης. Textor. *Ὑφαντοδόνητον. Homo a nobis non discedet. Nomadas enim inter Scythas vagatur Strato: qui textam vestem non habet, sed ingloria spolas abiit, tunica negata. intellige quid dicam. Intelligo quid velis. tuniculam enim accipere vix.* hoc ideo dicit, quia Scythae hieme, propter intolerabile frigus, rebus suis in plaustra coniectis alias regiones mutant. qui vero plaustrum non habet, apud eos infamis censetur. *Ὕφασμα. Saccus. *Impostorem autem in saccum cilicinum iniectum demisit in vortices fluvii.* *Ὑφαιμος μώλωψ. Vibex sanguine suffusa. *Ὑφαίνω. Texo. *Ὑφαιρεῖται. Eximit. *Ὑφεδρία. Inferior sedes. *Ὑφελκτέον. Subtrahendum est. Aristophanes: *Facibus nonnihil subtrahendum, et aliquantae carnes ex olla sunt eximendae.* hoc faciunt, cum olla bullit, ut partem carnium inde extrahant. *Ὑφέντες. Qui submiserunt, qui subornarunt. *Illi vero insidiis clam collocatis eum per dolum interficiunt.* item: *Acastus autem Peleo insidias struxit. quod cum ille sensisset, bellum ei intulit.*

Ὑφέξειν. ὑπενεγκεῖν, ὑπομεῖναι.

Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν.
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε.

Ὑφεωρᾶτο. Ἀλλ' ὅμως ὑφεωρᾶτο καὶ κατεκλᾶτο τὴν ψυχήν, ἀποβλέπων εἰς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος. Ὑφεωρᾶτο οὖν ἀντὶ τοῦ δυσκόλως εἶχεν, ἐνενόει, ἐδυσωπεῖτο.

Ὑφέρποντα. ἐπερχόμενον, παραγινόμενον. Ἐπεσκότει γὰρ αὐτῶν ταῖς γνώμαις διὰ τὰς παρανομίας ὁ Θεός, καὶ τὸν ὑφέρποντα λιμὸν αὐτοῖς οὐκ ἔβλεπον.

Ὑφέσθαι. ὑποχωρῆσαι, εἶξαι.

Ὑφεσις. ἐλάττωσις.

Ὑφέστιος. ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων. Καὶ μηδὲ μοῖρα τοῦ Φαβίων γένους ἐν τοῖς ὑφεστίοις ὑπελείπετο.

Ὑφεστώς. ἐνυπόστατος.

Ὑφειμένοι. ὑποχείριοι. ἢ ὑφειμένη, ἐκλελυμένη. Ὑφειμένῃ οὖν καὶ διαλειπούσῃ πολλαχῇ τῇ φωνῇ ἐδεῖτο ξυγγνῶναί οἱ βασιλέα. Καὶ αὖθις·

Πλεῖν δ' ἐν κακοῖς ὑφειμένῃ δοκεῖ.

ἀντὶ τοῦ πλέειν.

Ὑφειμένως. ἐνδεδομένως, ἢ ἐκλελυμένως.

Ὑφείς. ἐνδούς, ὑποχαλάσας. Ὁ δὲ ὑφεὶς τοῦ φρονήματος ἔπεμψεν ἱκετεύων μὴ πολεμηθῆναι.

Ὑφείς. ὑποβαλών.

Ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην.

Σοφοκλῆς.

Ὑφεῖσθαι. ἀμελῆσαι, ὑποχωρῆσαι. Οὐ μὴν ὑφεῖσθαι τῆς χώρας, ἀλλὰ μεῖναι καὶ κατασχεῖν.

Ὕφειται. συγχωρεῖται. 570

Ὑφηγήσονται. ὑποδείξουσιν. Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν γῆν· ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ Ἄγβαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι. ἀντὶ τοῦ συνεβούλευεν, ὑπετίθετο.

Ὑφῆκεν. ὑπέβαλεν, ὑπέθηκεν. Ὁ δὲ ἐνέδραν αὐτῷ τινα ὑφῆκεν.

Ὕφηνε. κατεσκεύασεν. ἐκ τοῦ ὑφαίνω.

Ὑφηνίοχος. ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.

Ὑφῆραν. ἔλαβον.

---

1. ὑπενεγκεῖν ὑπομεῖναι] Potius ὑποίσειν, ὑπομενεῖν. Nam ὑφέξειν est futuri temporis. *Küst.* Frustra. 2. *Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σ.*] Haec sunt verba Aristoph. Thesmoph. 203. *Küst. Μὴ τοίνυν* A. 3. ἡμᾶς om. A. 4. ἀλλ' om. V. Ox. E. Med. φέρη Med. 5. ὑφεωρᾶτο] Vide similem usum scriptoris in v. *Πραγματομαθής* allati. 7. γοῦν] οὖν reddidi cum A. V. quos silent critici. 9. ὑπερχόμενον] ἐπερχόμενον A. B. V. 10. Ἐπεσκότει] Male antea ἐπεσκόπει. *Küst.* Haec sunt verba Iosephi de Bell. Iud. lib. V. [8, 2.] p. 344. *Toup.* ἐπεσκόπει A. ἀπεσκόπει E. ἐπεσκότει V. Posteriorem loci partem mutilavit Suidas. 13. Ὑφέσθαι. ὑποχωρῆσαι] Haec sunt verba Scholiastae in Aristoph. Ran. 1251. *Toup.* Quae in Scholiis subiunguntur, ὑποχαλάσαι, ἐνδοῦναι, parum certa sunt. 15. Ὑφέστιος] Lemma commenticium. *Καὶ μηδὲ*] Lege cum Dionysio Halic. IX, 19. καὶ μηδεμία μοῖρα τοῦ Φαβίων γένους ἐν τοῖς ἐφεστίοις ὑπελείπετο. 18. ὁ ἐνυπόστατος] ὁ omisi cum A. Photio et Lex. Seg. Statim Ὑφει. *Τὰ ἡμίτομα ἐπὶ κλίναις βεβλημένα μάλα ἁβραῖς, καὶ στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντας, ὑπὸ δασὺν ὑπακμαζούσας τῷ πυρί, καὶ τὸν ὑμέναιον ᾄδουσῶν γυναικῶν, κομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου*, omiserunt A. V. Eorum fons fuit v. *Δᾶς*. 19. ὑποχείριοι, ὑποτεταγμένοι] ὑποτεταγμένοι om. A. B. V. Photius. Ὑφειμένοι, ἐκλελυμένοι. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ.] ὑφειμένη, ἐκλελυμένη A. B. V. E. Ὑφειμένῃ — φωνῇ om. A. Exemplum repetitur sub v. *Διαλειπούσῃ*. Comparetur formula Philostratea ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ in gl. *Τιμασίων*. 21. καὶ αὖθις] Immo *Σοφοκλῆς*. Versus enim, qui sequitur, legitur apud Sophoclem Electr. 335. *Küst.* καὶ αὖθις A. V.

1. *Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν*] Haec ex libris Sophoclis interpolaverant. *πλεῖν δ' ἐν κακοῖς* A. B. V. *δόκει* V. 2. ἀντὶ τ. πλ. accedunt ex A. B. *V. 3. ἐνδεδομένως] ἐνδιδομένως A. Photius. 4. Ὁ δὲ ὑφείς] Depromptum est hoc fragmentum ex Dion. in Excerpt. Legatt. ab Ursino editis p. 403. *Toup.* LXVIII, 17. 6. ὑποβαλών] ὑποβάλλων A. V. 7. Ὑφεὶς μάγον τ.] Sophocl. Oedip. R. 387. Cf. v. *Μηχανορράφος*. τοιόνδε μάγον Med. 10. ἀμελεῖσθαι] ἀμελῆσαι reposui cum A. ἀμελῆσθαι vidi in V. 13. ὑποδείξουσιν] ὑποδείξωσιν V. Mox Ἄνγαρος *A. V. E pr. Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξελ.] Fragmentum, quod Toupio v. Ἱκέτευμα comparanti videbatur esse Dionis Cassii, repetitum est in v. Ἀνθεμοῦς. Monuit id Küsterus. 17. ὑπέθηκεν — ὑφῆκεν om. A. 19. κατεσκεύασεν] κατεσκεύαζε A. Addo V. Cf. v. Ὑφαίνω. 20. Ὑφηνίοχος] Il. ζ'. 19. 21. Ὑφῆραν] Gl. mendosa. Voluit Ὑφήρουν. Post hanc Ὑφῆς πέπλου. ἐν τῷ Ἀρῆνοφορεῖν, omiserunt A. V.

Ὑφέξειν. Toleraturum esse et laturum. *Ne nunc speres, nos malum tuum subituros esse. etenim insania ista foret. sed ipse quod tuum est aequo animo feras.* Ὑφεωρᾶτο. Vultu erat deiecto suspectabat, contristabatur. *Ille tamen vultu erat deiecto animoque fracto, rei magnitudinem intuens.* Ὑφέρποντα. Surrepentem, clam accedentem. *Deus enim animis illorum propter peccata, quae admiserant, tenebras offudit, ut famem ipsis obrepentem ne cernerent.* Ὑφέσθαι. Remittere, concedere. Ὑφεσις. Remissio. Ὑφέστιος. Domesticus. *Neque ulla pars generis Fabiorum domi relicta esset.* Ὑφεστώς. Subsistens. Ὑφειμένοι. Subiecti. vel Ὑφειμένη, remissa. *Submissa igitur et saepius interrupta voce regem orabat, ut sibi veniam daret.* item: *Nunc autem, ut in malis, placet mihi vela contrahere.* Ὑφειμένος. Remisse, vel solute. Ὑφείς. Qui cessit, qui remisit. *Ille vero cum spiritus posuisset, per legatos suppliciter petiit, ne bello peteretur.* Ὑφείς. Qui submisit. Sophocles: *Qui subornavit talem magum, fraudis artificem, subdolum praestigiatorem.* Ὑφεῖσθαι. Negligere, recedere. *Negavit tamen illa regione cedendum esse, sed in ea manendum eamque retinendam.* Ὕφειται. Conceditur. Ὑφηγήσονται. Demonstrabunt. Et Ὑφηγεῖτο, suadebat, auctor erat. *Traianus autem in Anthemusiam regionem proficisciturus; quam ut peteret Agbarus ei auctor erat.* Ὑφῆκεν. Subiecit, submisit. *Ille vero insidias clam ei paravit.* Ὕφηνε. Texuit. ab verbo ὑφαίνω. Ὑφηνίοχος. Auriga. Ὑφῆ-

Ὑφήφασμαι. Ἀττικὸς παρακείμενος. ὑφαίνω, ὑφανῶ, ὕφαγκα, ὕφαμμαι. ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τρέπειν τὸ πρὸ τοῦ μ̄ σύμφωνον εἰς σ̄. γίνεται ὕφασμαι. ἐπεὶ δὲ οὐδέποτε ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐν τῇ ά καὶ β̆ συλλαβῇ, ἐτράπη τὸ ῠ εἰς η̄, καὶ γίνεται ὑφήφασμαι.

Ὑφιέμενον. ἐνδιδόμενον. Καὶ Ὑφιέναι, ὑπενδοῦναι.

Ὑφίει. συνεχώρει.

Ὑφιζάνει. ὑποκαθέζεται, ἐλαττοῦται.

Ὑφιζήσεις. ὑποχαλάσεις, ἐνδόσεις. Ἐξέκλινε τὰ γεώδη καὶ μαλακὰ καὶ ψαμμώδη διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις ἐπὶ τοῖς βάρεσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις.

Ὑφιστάμενος. βεβαιῶν, ἐπαγγελλόμενος. Δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύῤῥον ὑφιστάμενος.

Ὑφιστάς. ὑποστάς, ὑποτιθείς.

Ὑφίστανται. ὑπισχνεῖται, διαβεβαιοῦται. Ἀππιανός· Ὁ δὲ ὑφίσταται γράμματα διοίσειν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ Καπιτώλιον. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ κωλύσειν ὑφίσταντο τὰ Ῥωμαϊκὰ δύο σκάφη, ὡς προεκδραμόντα τοῦ παντὸς στόλου.

Ὑφώσιν. ὑφαίνουσιν.

Ὑφορμοῦν. ἀπαντῶν, ἐναντιούμενον.

Ὑφορώμενος. ὑποστελλόμενος, ἢ ἐννοῶν. Καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα ταῦτα ἐτέλει σεμνῷ προσώπῳ.

Ὑφορώμενοι. Οἱ δὲ τὰ χρήματα ὑφορώμενοι, καὶ φιλεῖν αὐτὰ ἀποδιδράσκοντες. ἀντὶ τοῦ μισοῦντες, παρατηροῦντες· ἢ ὑπονοοῦντες, προσδοκῶντες.

Ὑφωμαδόν. ὁμοθυμαδόν. ὁ δὲ τοῖς ὤμοις φέρων ἐπωμαδὸν καὶ ἐπωμάδιος λέγεται.

Ὕφυδροι. Θουκυδίδης· Ἐξένεον δὲ κολυμβηταὶ ‖ ὕφυδροι, καλωδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον. ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες. 571

Ὑψαγόρας. ὑψίλογος. Ἐχρῆτο δὲ κομπολογίαις, καὶ ὑψηγόρας τις ἦν καὶ τραχύς. ὁ δὲ Βῶνος κατ' οὐδὲν τοῖς ῥήμασιν ὑποχαλάσας ἀνεμίμνησκε τῆς ἐν Σκυθίᾳ μάχης.

Ὑψαυχεῖν. ὑψηλοφρονεῖν.

---

1. Ὑφήφασμαι] Confer Etymologum v. Ὑφύφασμαι. Küst. Ἀττικοῦ vidi in V. m. corr. (pr. ut videtur Ἀττικῶς) παρακείμενος] Quae continuo vulgabantur, ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσκω, ὕφακα, ὕφασμαι, καὶ Ἀττικῶς ὑφήφασμαι, τροπῇ τοῦ υ εἰς η. ἢ ἀπὸ τοῦ ab Aldo inculcata nesciunt libri. 2. ὕφαγκα] ὑφανκα V. Dein ὑφανμαι *V. ἐπεὶ δὲ ἔθος] ἔθος δὲ A. V. Tum πολλάκις om. V. 5. οὐδέποτε om. *A. 6. φωνήεντα] σύμφωνα V. Deinde ῠ om. *V. Post ὑφήφασμαι quae extabant, Καὶ διά τί, μὴ ἔχον ἀντίστοιχον, ἐτράπη εἰς η; ἐπειδὴ καὶ τὸ η εἰς υ τρέπεται, ὡς ἐν τῷ ἁλμηρὸς ἁλμυρός, καὶ πηρὸς πυρός, omiserunt A. B. V. E. Prodiderat eadem Aldina. 11. ὑποκάθηται] ὑποκαθέζεται A. V. B. Photius et Lex. Seg. 12. Ὑφιζήσεις] Procop. p. 298. Toup. MS. ἐνδώσεις] ἐνδόσεις dedi cum A. In exemplo continuo neminem facile subiret interpolationis suspicio, nisi demonstraret gl. Ἐφυλάξατο ex interpretatione huius verbi ἐξέκλινε irrepsisse. 17. Δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελ.] Locum hunc multo auctiorem habes infra v. Φαβρίκιος. Küst. 21. Ἀππιανός] T. I. p. 80. ed. Schweigh. ἀφίσταται *A. ἀφίσταται vidimus etiam in V.

1. Ῥωμαϊκὰ] τὰ Ῥωμαϊκὰ dedi cum A. *V. 3. Ὑφόωσιν] Od. ή. 105. ὑφαίνωσι] Correxi cum utroque MS. ὑφαίνσιν A. ὑφαίνουσιν vidi in V. 4. Ὑφορμοῦν — ἐναντιούμενον] Ὑφορμῶν — ἐναντιούμενος A. Vulg. habent Photius et Lex. Seg. qui ἀπατοῦν pro ἀπαντῶν. 6. Καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Τραγήματα. Küst. Hinc vicissim locus ille, transpositis etiam verbis, augendus est. 9. ἀποδιδράσκοντες] ἀποδιδάσκοντες E. 10. προσδοκοῦντες in V. 12. Ὑφωμαδόν] Hanc gl. adverbio ὁμαδόν aliquam fidem conciliare putat Lobeck. Paralip. Gramm. Gr. p. 153. f. Mihi vitium subesse videtur. ὁ δὲ τοῖς et seqq. om. Photius, recte: sunt enim ab homine male sedulo ex v. Ἐπωμαδόν transcripta. 14. Ὕφυδρος] Ὑφυδροι A. V. Θουκυδίδης] Lib. IV. c. 26. Küst. Vid. Ἔφυδρος. Toup. MS. Adde locum sub v. Ὑφαλος φάτις. 15. καλωδίῳ] καλώδια A. B. V. E. Med. Tum μεμελιττωμένην V. 18. Ὑψαγόρας] Menander p. 97. 138. Agathias p. 39. Menander in Exc. p. 79. et 80. Boni eius meminit. Quare est deprompt. ex Menandro. Vid. v. Στωμύλος. Toup. MS. Vide Menandr. p. 306. sqq. Locum praetermisit Niebuhrius. ὑψήλογος] ὑψίλογος A. Photii ed. ὑψηλόγος vidi in V. 19. Legendum ὑψαγόρας. Agathias p. 177. ὑψηγόρος. 22. ὑψηλοφρονεῖν] Statim ὁ Ὑψαύχην, ἀρσενικῶς. ζήτει δὲ εἰ καὶ θηλυκόν, omiserunt A. V. ὑψαύχην Menand. hist. p. 101. citat Toupius. Adde Eurip. Bacch. 1059.

ραν. Ceperunt. Ὑφήφασμαι. Atticum perfectum. ab ὑφαίνω, ὑφανῶ, ὕφαγκα, ὕφαμμαι. quoniam autem Attici in huiusmodi verbis consonantem, quae praecedit μ̄, saepe in σ̄ vertere solent, fit ὕφασμαι. atqui praeteritum Atticum nunquam easdem vocales habet in prima et secunda syllaba. itaque mutato ῠ in η̄ fit ὑφήφασμαι. Ὑφιέμενον. Remittentem. Et Ὑφιέναι, cedere. Ὑφίει. Cedebat. Ὑφιζάνει. Subsidit, deprimitur. Ὑφιζήσεις. Remissiones, cessiones. *Vitavit loca palustria et mollia et arenosa, quod oneribus impositis cessura essent.* Ὑφιστάμενος. Affirmans, promittens. *Promittens se Pyrrhum veneno necaturum esse.* Ὑφιστάς. Subiens, supponens. Ὑφίσταται. Pollicetur, affirmat. Appianus: *Ille vero pollicetur se per medios hostes litteras in Capitolium perlaturum esse.* item: *Illi vero promiserunt se duas naves Romanas, quae ante totam classem excurrerant, intercepturos esse.* Ὑφόωσιν. Texunt. Ὑφορμοῦν. Occurrens, adversans. Ὑφορώμενος. Reformidans. vel reputans. *Neque ullo modo iuniorum risum reformidans, gravi et serio vultu talia faciebat.* Ὑφορώμενοι. Odio habentes, observantes, cavantes, expectantes. *Illi vero pecuniam suspectam habentes et eius amorem detrectantes.* Ὑφωμαδόν. Uno omnium consensu. Ὕφυδροι. Sub aqua natantes. Thucydides: *Urinatores autem sub aqua latentes propius natabant, qui funiculo papaver mellitum linique semen contusum in utribus attrahebant.* Ὑψαγόρας. Magniloquus. *Ille autem magnifice se iactabat, eratque homo magniloquus et asper. Bonus autem nihil verbis eius cedens pugnam in Scythia commissam commemorabat.* Ὑψαυχεῖν.

Ὑψηγόρε. μεγαληγόρε.

Ὑψηλολογούμενοι. Ἀπειλούντων τε καὶ ὑψηλολογουμένων.

Ὑψηλοτέρας. ἀλαζονικωτέρας, ὑπερφερεστέρας. Ὑψηλοτέρας ἔγραψε Καπανέως ἐπιστολάς, ἐπαρθεὶς ἢ καυνωθεὶς ἢ καὶ κεφωθείς, ὑπὲρ ὧν τὸν θεὸν πολλάκις ὑπομιμνήσκω, καὶ τὸ Ἰὼ Νέμεσι καὶ βαρύβρομοι βρονταὶ συνεχῶς βοῶ. Καὶ αὖθις·

Ὑψηλ' ἐφρόνεις κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις·
(τουτέστιν, ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν)
ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ διωμόσω.

Ὑψηλότερος. εὐδαιμονέστερος.

Ὑψηλῶς. μεγάλως.

Ὑψηρεφές. ὑψηλόν.

Ὑψηχής. ὁ ὑψαύχην. καί,

Ὑψηχέες ἵπποι.

Ὑψι. εἰς ὕψος. καὶ ὑψοῦ, ἐφ' ὕψους.

Ὑψιβρεμέτης. ἐν ὕψει βροντῶν.

Ὑψίζοντος. ποταμοῦ.

Ὑψίζυγος. ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.

Ὑψικάρηναι. ὑψηλαί.

Ὑψικέρατα πέτραν. τουτέστιν, ὑψικέρατον, κατὰ μεταπλασμόν.

Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτρων.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ὑψίκερως.

Ὑψικρατεῖν. τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.

Ὑψιμέδοντες. ἐν ὕψει βασιλεύοντες.

Ὑψιπέτηλον. ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον.

Ὑψιπέτης. ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. ὑψιπετὴς δὲ ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών.

Ὑψιστάριος. αἵρεσίς τις Ὑψιστάριοι, οἱ τὸν Ὕψιστον καλοῦντες. 572

Ὑψιφοίτης. ὑψηλοπόρος, ἢ ὑψίφρων.

Ὑψόθι. ἐν ὕψει.

Ὑψόροφος. ὁ ὑψηλὸν ὄροφον ἔχων.

Ὕψος. ἔπαρμα. Καὶ Ὕψος ἡμερῶν, ἡ εὐημερία. Δαβίδ· Οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.

Ὑψοῦ διάττει. ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει.

Ὑψοῦτε. ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττετε.

---

1. Ὑψήγορος καὶ Ὑψηγόρος. μεγαληγόρος] Ὑψηγόρε. μεγαληγόρε A. V. Photius et Lex. Seg. 3. ὑψηλολογουμένων] ὑψηλολογούντων B. E. ὑψηλολογουμένου καὶ βρενθυομένου dixit Themistius p. 351. extr ed. Dind. 4. Ὑψηλοτέρας] Ex Synesio, opinor. Vid. Ἐμοί τ' ἐπιστολαί. Νέμεσις. Toup. Is locum merito tribuit Iuliano Caesari III. p. 62. Vide nos in v. Ἐμοί τ' ἐπιστολάς. ὑπερφερεστέρας] Statim ἢ κρείττονος τάξεως οὔσας omiserunt A. B. V. 7. τὸν θεὸν] Leg. puto τῶν θεῶν. *Ipse deos in memoriam revocans.* Eadem mendose leguntur in Ἐμοί τ' ἐπιστολαί, partim etiam in Ἰώ et in Νέμεσις. *Valck.* 8. Νέμεσις] Νέμεσι A. Νέμεσιν V. 10. Ὑψὴλ' ἐφρόν.] Scribe ὑψὴλ' ἐκόμπεις. Sic enim recte legitur apud Sophocl. Ai. 1230. *Küst.* ἐφώνεις tam Sophocli quam Suidae pro vulgato ἐκόμπεις reddi iussit Porsonus Adv. p. 197. ἂν φρονεῖς E. 11. ἔφαινες Med. 12. μηδενὸς] μηδὲν A. B. V. 13. κοὔτε ναυάρχ.] Versus est mutilus, qui ex Sophocle sic supplendus est: Κοὔτε στρατηγοὺς κοὔτε ναυάρχους μολεῖν. *Küst.* Addiderunt στρατηγοὺς οὔτε A. B. V. E. 14. σοῦ] σὺ A. B. V. 15. εὐδαιμονέστερος] Sub finem ἀνώτερος Gaisfordus erat expulsurus cum A. B. V. 17. Ὑψηρεφές] Ita cod. Harl. a pr. m. in Od. δ'. 15. *Gaisf.* 18. Ὑψηλής *V. 19. Ὑψηχέες ἵπποι] Homerus Il. ε. 772. *Küst.* 20. καὶ ὑψοῦ. ἐπιῤῥηματικῶς. εἰς ὕψος, καί] εἰς ὕψος καὶ ὑψοῦ A. B. V. 21. Ὑψιβρεμέτης] Il. ά. 354. et al. Aristoph. Lys. 774. *Gaisf.* ὁ ἐν ὕψει] Id revocavit Gaisf. item ut in v. Ὑψίζυγος. ὁ bis omisi cum Phot. V. quem silet. 22. Ὑψίζων Ὑψίζοντος, δηλοῖ δὲ ὄνομα ποταμοῦ: Theognostus p. 33, 24. ac similiter Choeroboscus Gaisf. p. 77.

1. Ὑψίζυγος] Homerus Il. δ'. 166. *Küst.* 2. Ὑψηκάρηναι vidi in V. 3. τουτέστιν — ἀντὶ τοῦ om. E. 5. Κυνθίαν ἔχων ὑψικ.] Aristoph. Nub. 593. Ubi ὑψικέρατον *V. Ox. Post πέτραν omisimus ἀντὶ τοῦ ὑψηλήν cum A. B. V. quae tamen extant in Scholiis. 8. Ὑψίκερως] Agathias p. 10. *Toup.* 10. Ὑψιμέδοντος — βασιλεύοντος] Ὑψιμέδοντες — βασιλεύοντες A. Photius et Lex. Seg. 11. Ὑψιπέτηλον] Il. ν. 437. Ὑψηπέτηλον vidi in V. In fine gl. Πέδιλον δέ cum A. delevit Gaisf. 12 Ὑψιπέτης] Il. ν. 822. Aristoph. Av. 1337. *Gaisf.* 14. Ὑψιστάριος. αἵρ.] De hac haeresi videndus est Gregor. Nazianz. Orat. XIX. p. 289. et Gregor. Nyss. Orat. II. contra Eunomium p. 440. quorum verba adducit Suicerus in Thes. Eccles. v. Ὕψιστος. *Küst.* Accedant intpp. Hesychii. 16. ὑψόφρων] ὑψίφρων probavi cum *A. V. ὑψήφρων E. ὑψηλόφρων Photii ed. ἢ ὑψίφρων om. Hesych. 19. εὐημερία] ἡ εὐημ. dedi cum B. V. εὐημερίων ut videtur E. 20. Δαβίδ] Ps. LV, 2. cuius loci confusae sunt versiones antiquae. — Hunc errorem ergo Theodoretus quoque secutus ait, ὕψος ἡμερῶν τὴν παροῦσαν ἐκάλεσεν εὐπραξίαν etc. et mox εὐημερίαν. Hunc locum compilavit Suidas. *Ernest.* 21. Similiter Hesychius.

Superbire. Ὑψηγόρε. O magniloque. Ὑψηλολογούμενοι. *Illis vero minantibus et magnifica verba iactantibus.* Ὑψηλοτέρας. Arrogantiores, superbiores. *Epistolas scripsit Capaneo superbiores, homo elatus et inflatus vel fatuitate demens: quarum rerum causa deorum eum saepe admoneo, et illud, Io Nemesi et horrisona Iovis tonitrua, assidue clamo.* item: *Magnifica iactabas, et summis pedum digitis incedebas, quando homo nihili pro mortuo propugnans nobis restitisti, et nos neque imperatores neque nauarchos Graecorum aut tui venisse affirmasti.* Ὑψηλότερος. Sublimior. Ὑψηλῶς. Excelse. Ὑψηρεφές. Excelsum. Ὑψηχής. Altisonus. Et: *Altisoni equi.* Ὕψι et Ὑψοῦ. In alto. Ὑψιβρεμέτης. In alto tonans. Ὑψίζοντος. Nomen fluvii. Ὑψίζυγος. In alto regnans. Ὑψικάρηναι. Excelsae. Ὑψικέρατα πέτραν. Per metaplasmum, pro ὑψικέρατον. Aristophanes *Nubibus*: *Cynthium tenens excelsum montem.* Ὑψίκερως. Ὑψικρατεῖν. In alto dominari. Ὑψιμέδοντες. In alto regnantes. Ὑψιπέτηλον. Altas frondes habens. Ὑψιπέτης. In alto volans. at ὑψιπετής, qui ex alto decidit. Ὑψιστάριος. Hypsistarii sunt haeretici, qui Altissimum invocant. Ὑψιφοίτης. Qui per alta graditur. vel excelsa mente praeditus. Ὑψόθι. In alto. Ὑψόροφος. Altum tectum habens. Ὕψος. Altitudo. *Altitudo dierum.* id est, felicitas. David: *Qui ex alto bellum mihi inferunt.* Ὑψοῦ διάττει. Per altum nititur et currit. Ὑψοῦτε. Extollite. David: *Extollite Dominum*

Δαβίδ· Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὑποπόδιον τοῦ Θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεῖος ἐνενόμιστο νεώς· νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσιν.

Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ, δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ ὕψος σου. Δαβίδ· Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ, ὑψηλὸς δείχθητι καὶ πάντων ὑπέρτερος. Δαβὶδ φησι πρὸς τὸν Θεόν.

Ὕψωσεν. ἐπῆρεν. Καὶ Ὕψωσις, ἔπαρσις.

---

1. *Δαβίδ*] Psalm. XCVIII, 5. *Küst.* 3. *Ὑποπόδιον δὲ τοῦ Θεοῦ π.*] Haec sunt verba Theodoreti in Psalmum modo laudatum p. 792. eademque leguntur supra v. *Ὑποπόδιον*. *Küst.* *δὲ* om. A. B. *V. 4. *νενόμιστο*] *ἐνενόμιστο* restitui cum altera gl. et *A. B. V. 5. *θάλατταν* dedi cum V. *θάλασσαν* Edd. *προσφέρομεν τὴν προσκύνησιν* Theodoretus.

1. *Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ, δεῖξον*] Ex Ps. LVI, 6. cum explicatione Theodoreti. *Ernest.* Deest gl. V. 4. *Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ ὑψ.*] Ex Theodoreto in Ps. CVII, 6. *Ernest.* 5. Post hanc gl. libris invitis (nam ignorat etiam *A.) posuit Gaisfordus: *Ὑψῶ σε. αἰτιατικῇ.* 6. *ἔπαρσις* om. B.

Deum nostrum, et adorate scabellum pedum eius. scabellum autem Dei olim templum sanctum censebatur esse; nunc autem omnes ecclesiae per totam terram et maria dispersae, in quibus Deus adoratur. *Ὑψώθητι.* Mortalibus omnibus tuam celsitudinem demonstra. David: *Supra coelos, o Deus, exaltaberis.* *Ὑψώθητι.* Te sublimem et omnibus superiorem ostende. David hoc ad Deum dicit. *Ὕψωσεν.* Extulit. Et *Ὕψωσις*, elatio.

Φ.

Φάβιος Πίκτωρ, συγγραφεὺς Ῥωμαίων. οὗτος λέγει ἄρχοντι Ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ σφετερίσασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ὁτιοῦν.

Φάβιος. ὅτι Φάβιος Μάξιμος, ὕπατος Ῥωμαίων, νεώτερος ὢν καὶ τὸν πρὸς Σαυνίτας πόλεμον ἐγκεχειρισμένος, θρασύτερον ἢ ἀσφαλέστερον τοῦ ἔργου προσαψάμενος ἐσφάλη, τρισχιλίων νεκρῶν ἀπομάχων τε πλείστων τοῖς Ῥωμαίοις γεγενημένων. ἡ δὲ βουλὴ τοῦτον παραλύει τῆς ἡγεμονίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ὁμώνυμος τῷ παιδί, πολλαῖς ἐνηθληκὼς ἀνέκαθεν στρατείαις, ἐδεῖτο τῆς βουλῆς ἀνεῖναι τῷ Φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα, αὐτὸς ἀναμάχεσθαι τὸ τοῦ παιδὸς πταῖσμα κρείττοσιν ἔργοις ὑφιστάμενος. εἴξασα οὖν ἡ βουλὴ αἰδοῖ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιτρέπει αὖθις τῷ νέῳ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν, πρεσβευτὴν αὐτῷ τὸν πατέρα δοῦσα, ὡς ἂν μή τι δι' ἀπειρίαν σφάλλοιτο. καὶ ὃς ἀφικόμενος ἐς τὴν πολεμίαν ἀριστεύει, καὶ θρίαμβον κατάγει.

Φαβωρῖνος, Ἀρλεάτου τῆς ἐν Γαλλίᾳ πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν, γεγονὼς δὲ τὴν τοῦ σώματος ἕξιν ἀνδρόγυνος· ὃν φασιν ἑρμαφρόδιτον· φιλοσοφίας μεστός, ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος· γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ 573
Καίσαρος, καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς Πλούταρχον τὸν Χαιρωνέα ἐς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται

---

1. Initio *τοῦ στοχείου Φ* expunxi cum A. quae *V. continuae glossae subiecit omissis *ζήτει ... Ἀμίλκας: Φαβέας, ὁ καὶ Ἀμίλκας, Καρχηδονίων στρατηγός. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀμίλκας. Gaisfordus*: „Vid. v. Ἀμίλκας. Adde Maium in Excerpt. Vatic. II. p. 290." 2. *Φάβιος Πίκτωρ, συγγρ.*] Haec ad Polybium refert Valesius. Ceterum de Fabio Pictore vide omnino Vossium de Histor. Lat. lib. I. c. 3. *Küst.* Adde glossam supra deletam *Πίκτωρ.* 5. *Φάβιος Μάξιμος*] Conf. Dion. Cass. T. I. p. 17. ed. Reimari. *Gaisf.* Qui *ὅτι* clam cum utroque MS. Uberius rem narravit Niebuhrius Histor. Rom. T. III. p. 465. sqq. 6. *Σαυνίτας*] *Σαμνίτας* A. V. *Σαμανίτην* B. E. Med. 12. *στρατείαις*] *στρατίαις* A. *στρατιαῖς* B. V. E. Med. 15. *οὖν* om. A. V. Mox *τῇ* om. A. V. ante *τοῦ*.

1. *τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου* *V. 3. *σφάλλοιτο*] *σφάλοιτο* V. 4. *εἰς*] *ἐς* cum utroque MS. 7. *Φαβωρῖνος*] De hoc vide eundem Vossium de Hist. Gr. lib. II. c. 10. et Ionsium de Script. Hist. Phil. lib. III. c. 7. Scripserat inter alia *Παντοδαπὴν ὕλην*, ex qua Sopater librum III. Excerptorum composuerat, teste Photio Cod. 161. *Küst.* Dionis Chrysostomi auditor, praeceptor Herodis Attici. Phrynichus in *Πλόκιον* eum vocat *πρῶτον τῶν Ἑλλήνων δόξαντα*, et eum citat *ἐν συγγράμματι ἐπιγραφομένῳ περὶ τῆς Δημάδους σωφροσύνης.* Steph. Byz. in *Ῥοπεῖς*: *Φαβωρῖνος ἐν ἐπιτομῇ τετάρτῃ τῆς Παμφυλίας. Reines. φαβορῖνος* V. *φαβερῖνος* E. Ceterum quam Küsterus eruditionis silvam sive *Παντοδαπὴν ὕλην* affert, eius novissimam ut videtur memoriam scriptor fabularis de rebus gestis Alexandri M. servavit, cuius particulam decerpsit Bergerus in *Notices et Extraits* Vol. XIII. p. 275. *Ἀρελλάτου*] Sic Bas. et edd. vulgg. *Ἀρλεάτου* Gaisf. cum A. V. Med. *Ἀρλεώτου* B. E. *Ἀρελάτου* Philostrat. Vitt. Soph. I, 8. *Γαλίᾳ* in V. Med. 14. *Πλούταρχον*] Vid. Wyttenbach. Praef. Plutarch. p. XXIV. sive in Opusc. T. II. p. 305. 15. *βιβλίων*] *βιβλίον* V. Unde dedi *ἐς*: *εἰς* Edd.

Φάβιος Πίκτωρ. Fabius Pictor, historicus Romanus. hic negat ulli Romanorum magistratui licere quicquam, quod sit publicum, in privatos usus convertere. *Φάβιος Μάξιμος.* Fabius Maximus, consul Romanus, iuvenis adhuc belli dux adversus Samnites creatur: qui cum audacius quam prudentius rem gessisset, cladem accepit, qua et tria millia civium caesa sunt et maior numerus ad bellum inutilis redditus. quare cum senatus imperium ei abrogasset, pater illius cognominis, qui iam ante multis expeditionibus bellicis interfuerat, senatum oravit, ut Fabio culpam illam condonaret, promittens se filii peccatum meliore successu correcturum esse. tum senatus verecundia viri motus rursus imperium iuveni committit, eique legatum patrem apposuit, ne per imperitiam offenderet. is vero adversus hostem profectus rem fortiter gessit et triumphavit. *Φαβωρῖνος.* Favorinus, Arelato Galliae urbe, vir omni eruditione insignis, sexu semivir (quem hermaphroditum vocant), philosophia initiatus, rhetoricae vero magis addictus. florait sub Traiano Caesare, vitamque produxit usque ad Hadriani Imperatoris tempora. aemulatus est Plutarchum Chaeronensem innumeris paene libris conscribendis. scripsit enim de philosophia et historia libros, quo-

γοῦν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά, ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα· Περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας. Περὶ Σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης. Περὶ Πλάτωνος. Περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων· καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

Φαβρίκιος. ὅτι Φαβρίκιος τῆς ἐπὶ τὸν Πύῤῥον σταλείσης δυνάμεως ἀποδείκνυται ἡγεμών· ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεῖ, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγαλοφροσύνης ἐναργὲς ἐξενηνοχὼς σύμβολον. ἀντικαθεζομένων γὰρ ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, νύκτα φυλάξας ἀνήρ τις, εἴτε ἰατρὸς εἴτε ἕτερος τῶν περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως τεταγμένων, ὡς τὸν Φαβρίκιον ἀφίκετο, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύῤῥον ὑφιστάμενος, ἢν οἵ τις δοθείη πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια. ὃν ὁ Φαβρίκιος ἀποστυγήσας τῆς ἐγχειρήσεως ἀποπέμπει τῷ Πύῤῥῳ δέσμιον. ἀγασθεὶς δὴ οὖν τὸ πραχθὲν ὁ Πύῤῥος ἀναβοῆσαι λέγεται· Οὗτός ἐστι καὶ οὐκ ἄλλος Φαβρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἂν τις παρατρέψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον. ὁ δὲ Πύῤῥος τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναῤῥίψας κύβον τοῖς ὅλοις ἐσφάλη.

Φαγανθρώπων. ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα. νόσος λοιμική. Καὶ Φαγεδαίνη, βοτάνη.

Φαγεῖν ζῶν. Ἰούνιος ὄνομα, εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν καὶ φαγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τοῖς ὑπάτοις, κοιλιοδαίμων τε καὶ ταγηνοκνισοθήρας.

Φαγήματα. βρώματα. Εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκανθῶν, ἃ καμήλοις ἐστὶ φαγήματα.. ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν καθῆκε.

Φαγύλιον. μαρσίππιον.

Φαδεσίδαρον

---

1. οὖν] γοῦν A. V. Horum librorum indicem confecit Kayserus in Philostr. V. S. I, 8. Nos tantum monemus librorum *περὶ Σωκρατικῶν* aut partem fuisse aut appendicem opusculum *περὶ Κυρηναϊκῆς πολιτείας, de Cyrenaica secta*, quod vitiose scribitur *περὶ Κ. πόλεως*, apud Steph. Byz. v. Ἀλεξάνδρεια. 7. *Φαβρίκιος. οὗτος τῆς ἐπὶ τ.*] Haec sumpta sunt ex versione Graeca Eutropii, non ea quam hodie habemus, sed alia longe vetustiore, quae hodie intercidit. Vide quae hac de re notavimus supra v. Ἀμύσσειν. Küst. οὗτος] ὅτι Φαβρίκιος A. V. 10. *ἀντικαθεζομένων — πορείας τὸν ἥλιον*] Haec omnia leguntur etiam supra v. Ἀποστυγοῦντες. Küst. Nempe hac e glossa superior est confecta. 14. *δηλητηρίοις φαρμ. — ὑφιστάμενος*] Vide supra v. Ὑφιστάμενος. Küst. 15. *δοθείη*] δοθῇ V. Lege cum Coll. Vatic. II. p. 538. *εἰ οἵ τις δοθείη*: nisi placet οἵ deleri cum gl. altera.

1. *ἀγασθεὶς οὖν*] ἀγασθεὶς δὴ οὖν A. B. E. ἀγ. δὲ V. ἀγ. δὴ correcta gl. superior. 3. *ἀποτρέψοι*] παρατρέψοι A. παρατρέψειε Exc. Vat. προτρέψοι E. περιτρέψοιτο V. 7. *Φαγανθρώπων*] Pro ἀνθρωποφάγων dictum habuit Albertius in Hesychio, cuius eadem est glossa; similiterque Portus. Analogiam exposuit Lobeckius Phryn. p. 628. 9. *εἶδος βοτάνης*] βοτ A. 10. Ἰούνιος ὄνομα, *εἰς τ.*] Vide supra v. Ἰούνιος. Küst. 11. *καὶ φαγεῖν ζῶν*] Legendum est, *διὰ τὸ φαγεῖν ζῶν*. Küst. Casaubon. Athen. p. 197, 50. *καὶ πρὸς τὸ φαγεῖν*. Hemst. Immo petendum erat ex glossa superiore *καὶ διὰ τὸ φαγεῖν ζῶν*: nisi forte putamus eum, qui hunc flosculum decerpsit, ipsum *καὶ φαγεῖν ζῶν* scriptum invenisse, nec dubium quin acumen inde efficiatur argutissimum. *Qui soli ventri*, inquit, *edendique libidini natus videbatur et destinatus*; vel, quod similiter Romani, *qui vivebat, ut ederet*. Continuo *συνήθης ἦν τρισὶ πλουσίοις* gl. superior. *ζῆν πεινῆν διψῆν* V. in marg. Vide sub gl. *Φαγήματα*. 12. ταγηνοκνισοθήρας] ταγηνοκνισοθήρας A. Addo V. Statim delevi *Φαγεῖν. γενικῇ. Μὴ μίλου τοπαράπαν φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ τοῦ ὁσίου Σάβα βίῳ. Καὶ παροιμία·* [καὶ φάγετε γενικῇ. ἡ παροιμία Med. παροιμία om. vulg.] Ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, cum V. Quae habet A. tantum in marg. omissis tamen *Μὴ μήλου — βίῳ*. Pro φάγετε γενικῇ B. E. praebent παροιμία. Exemplum Ἔλθετε etc. ex Prov. IX, 5. desumptum esse animadvertit Toupius." *Gaisf.* 13. *Εἶδε φορτίον*] Aeliano tribuit Valckenarius. [Iunge locum v. Βορβορυγμός.] Post h. gl. delevi *Φαγόνα. φίλαυτον, ἄπλαστον. ἔστι δὲ Σύρων ἡ λέξις*, cum A. B. V. E. Irrepsit articulus ni fallor ex Zonara. [Ubi φαγῶνα, quod scribi debuit φάγωνα.] Ad eum haec Küsterus: „Nota haec obscura mihi est: nec quicquam ex penu meo depromere possum, quod ad locum hunc illustrandum faciat. Quare videat lector me eruditior et acutior. Pro ἄπλαστος tamen fortasse scribendum est ἄπληστος, i. e. *insatiabilis*: quod referetur ad vocem φάγων, φάγωνος, *edax, vorax*." *Gaisfordus.* Subsequebatur glossa ex eodem fonte, qui contulit nonnihil ad ornandam v. Πίονται, derivata: *Φάγω. αἰτιατικῇ. καὶ γενικῇ σπανίως. φάγωμεν καὶ πίωμεν, τὰ ἐνεργητικά, διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὰ δὲ παθητικὰ φάγονται καὶ πίονται, διὰ τοῦ ο μικροῦ*. Delevi cum A. qui habet in marg. *Φάγωμεν καὶ πίωμεν — ω μεγάλου. φάγονται — μικροῦ*. Item V. om. *καὶ γενικῇ σπανίως* et *τὰ δὲ — πίονται*, qui deinde praebet *φάγομαι δὲ καὶ πίομαι τὰ παθητικά*. Haec ex V. Gaisf. cum Gronovio conspirans, forsitan ex margine codicis iam misere detrito; nam in contextu horum nihil. Ceterum in eius margine legitur haec observatio: *ζῆν πεινῆν διψῆν*. Cf. Herod. Epimer. p. 274. et supra v. Ἐσθίω. 16. Gl. habet in marg. *V. μαρσύππιον] μαρσίππιον A. E. Photius. Addo V. et v. Φασκώλιον. μαρσίπιον Zon. p. 1796. 17. Φαδεσίδαρον. παιδὸς ἑοῦ φ.] Pessime. Scribe et distingue: *Φᾶ δὲ σίδαρον Παιδὸς ἑοῦ φύρδην μιστὸν ἔχουσα φόνου. Küst.* Cum Anthol. Pal. VII, 531, sive gl. Φύρδην.

---

rum magnus est numerus. inter hos sunt De Homeri philosophia. De Socrate et arte eius amatoria. De Platone. De philosophorum victu; et alia. idem etiam dicta sententiosa scripsit. *Φαβρίκιος*. Fabricius belli dux adversus Pyrrhum designatus est, vir iampridem ante regi illi notus, et qui magnitudinem animi sui insigni documento probavit. cum enim castra castris opposita essent, vir quidam, sive medicus sive alius quispiam regiae mensae minister, captata noctis opportunitate Fabricium adiit, promittens se Pyrrhum veneno necaturum esse, si pecunia sibi daretur. quem Fabricius vinctum ad Pyrrhum remittit, nefarium istum conatum aversatus. Pyrrhus autem factum hoc admiratus clara voce exclamavit: *Hic est Fabricius neque ullus alius, quem difficilius ab virtute sua quam ab cursu consueto solem averteris.* Pyrrhus autem cum de summa rerum alcam iecisset, bello victus est. *Φαγανθρώπων*. Impurorum. *Φαγέδαινα*. Pestilens morbus. item genus herbae. *Φαγεῖν ζῶν. Iunius quidam eques Romanus, qui vivebat ut ederet, familiaris fuit viris consularibus, ventri unice deditus et sartaginis nidorem consectans.* *Φαγήματα*. Cibus. *Vidit fascem viridium spinarum, quae camelorum sunt pabulum. tum illa caput demisit.* *Φαγύλιον*. Marsupium. *Φαδεσίδαρον. Dixit autem, gladium*

παιδὸς ἑοῦ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου.

574 Φαέθοντα τόκον. ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.

Φαέθων (λάμπων) ἥλιος. Σοφοκλῆς·

Ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων ἥλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἑκηλοι; οἷον, οὐκ ἄγουσιν ἐς φῶς τὴν παρανομίαν. καὶ Ὅμηρος·

Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης. δείκνυσι δὲ ὁ Ποιητὴς σφαιροειδῆ εἶναι τὸν κόσμον.

Φαελουρέα.

Φαεσίμβροτος. ὡς φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Φαεσφόρους. φωτοφόρους, φωτὸς παρεκτικάς, γνώσει φωτιζούσας.

Φαεινόν. λαμπρόν. Καὶ πλέγμασι φαεινοῖς ἐκδεχόμενοι τὰ τρωκτά, κάρυα καὶ βαλάνους.

Φαείνω. λάμπω.

Φαθί. ὀξυτόνως.

Αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. Αὐτό.

Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι.

Φακαῖ. τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ. θηλυκῶς, ἡ ἐψηθεῖσα· ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀνέψητος. καὶ παροιμία·

Ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ· προτοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντά γ' ἤσθιεν. ἐπὶ τῶν πλουσίων γεγονότων ἀπὸ πενήτων.

Φακεέ, βασιλεὺς Ἰσραήλ· ὃς ἐπολέμησε τῷ Ἄχαζ, καὶ ἀνεῖλεν ἡμέρᾳ μιᾷ ἄνδρας δυνατοὺς ᾱφ', καὶ ἠχμαλώτευσε γυναῖκας καὶ παῖδας ᾱτ'.

Φάκελλον. φορτίον, ἢ εὐάλωτον. Θουκυδίδης· Φοροῦντες ὕλης φακέλλους παρέβαλλον ἀπὸ

---

1. φύρδην] φύρδαν V. E. φόνον] φόνου A. V. 2. Φαέθοντα τόκον] Item Hesychius. Σοφοκλῆς] Electr. 823 — 26. Repetuntur haec sub v. Κεραυνοί. 5. ποτε τοῦ] τοῦ om. A. B. E. *V. Mox καὶ pro ἢ B. 6. ἅλιος] ἥλιος E. cum gl. altera; ἠέλιος A. ἠέλιος *V. 7. εἰς] ἐς cum utroque MS. 8. Ὅμηρος] Il. λ'. 734. Küst. Ubi vid. Schol. Victor. coll. gl. Ὑπερέσχεθε γαίης. 9. Εὖτε — ὑπερέσχετε] οὔτε — ὑπερέσχεθε A. B. E. *V. ὑπερέσχεσθαι V. Immo V. οὔτε — ὑπερεσχέσθη. Et ὑπερέσχεθε Med. 11. Φαελουρέα] Φαελλουρία A. B. Φαελλουρέα *A. *V. hoc est, Φαελουρέα. Vid. v. Φελουρέα. 12. Φαεσίμβροτος] Homerus Il. ω. 785. Küst. Φασσίμβροτον Photius. Tum ἡ φέρουσα Phot. Etym. Lex. Seg. similiterque Hesychius. 14. φωτοφόρους om. A. 16. Φαεινόν] Cf. v. Ζῶσμα φαεινόν. Καὶ πλέγμασι] Aeliano tribuit Valckenarius, nescio quo pacto. Ceterum cf. v. Τρωκτά.

4. Ἐξόπισθεν αὐτὸ φ.] Aristoph. Equ. 22. Καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Ἐξόπισθε νυν Αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. Küst. ἐξόπισθεν omisi cum A. V. Tum αὐτοφαθὶ τοῦ μόλωμεν αὐτόθι A. *V. Sub finem igitur adiecimus Αὐτό. Ceterum debuit haec vox, id quod codices significant, aut nullo tenore repraesentari aut sic, αὐτο. Hinc corrigatur grammaticus in Crameri Anecd. Vol. IV. p. 411. καὶ τὸ φαθὶ προστακτικόν —, οἷον παρὰ Ἀριστοφάνει ἐξόπισθεν ἀντὶ τοῦ φασὶ τοῦ * μὲν ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Gravius etiam mendum extat ib. p. 423. 6. Φακαῖ] Rectius scripseris φακαΐ, cum circumflexo in ultima. Küst. Scribendum, Φακῆ. τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ. Etym. Magn. Φακὸς μὲν ὁ ὠμός· φακῆ δὲ ἡ ἐψηθεῖσα. Schol. Aristoph. Plut. 192. Φακός ἐστιν ὁ ἀνέψητος· φακῆ δὲ ἡ ἐψημένη. Qui sequuntur versiculi, leguntur apud Comicum in Pluto v. 1005. Toup. Il. p. 327. Recte: v. Schol. Luciani Icarom. 18. Lex. Bachm. p. 402. Zon. p. 1793. Lobeck. Phryn. p. 455. Reposui Φακαΐ: Φακαῖον E. 7. ἡ ἀνεψ.] ὁ ἀνέψ. A. E. Addo V. 9. φακῇ] φαχῇ A. φακῆς expressit *V. 10. τῆς πενίας] τῆς om. A. Tum ἅπαντα ἤσθιεν A. ἅπαντα γ' ἤσθιεν V. et sic Suidam dedisse colligo e scriptura codd. MSS. Aristoph. a Bekkero collatorum. ἅπαντα κατήσθιεν Med. Gaisf. Non. opinor. 11. Post πενήτων extabat farrago variarum observationum, quam totam abieci: Καὶ φακός, τὸ ὠμὸν ὄσπριον. Φακὸς ὕδατος. εἶδος ὑδατοδόχου (ὑδατόδους A.) ἀγγείου ἐνοδίου, ὃ ἀγροικικῶς παρ' ἡμῖν ἀσκοδαῦλα λέγεται. (ἀσκοδάβλα A.) καὶ ἐπεφέρετο παρὰ τοῦ Σαούλ, ὅτε ἐδίωκε τὸν (ἐδιώκετο παρὰ τῷ A.) Δαβίδ. Φακᾶς. ὅτι Διοσκουρίδης (Διοσκορίδης *V.) ὁ ἰατρὸς φακᾶς ἐπεκλήθη, διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς. Παροιμία· (hoc in marg. *V.) φακοῦ γωνίαν κρατεῖς. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Φακὸν κόπτεις. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται. De singularum glossarum fide haec habeto: Καὶ φακός.. ὄσπριον om. A. Φακὸς ὕδατος — Δαβίδ om. V. tenet A. in marg. Küsterus: „LXX. interpretes I. Sam. 26, 12. Καὶ ἔλαβε Δαβὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος. Et v. 16. Καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος. Huc Suidas respexit." Porro Φακᾶς — φακούς (quae ducta sunt ab v. Διοσκορίδης) om. A. reliquis usque ad λέγεται in margine servatis. Φακᾶς — λέγεται omnia post gl. Φακεέ *V. Praeterea Gaisf. cum V. correxit editam scripturam: Φακᾶς. φακᾶς Διοσκουρίδης ὁ ἰ. ἐπεκλήθη, in quibus apparent lectorum vestigia. Tandem gl. Φακὸν κόπτεις fluxit ab v. Πλίνθος. De proverbiis istis v. Bodl. 929. sq. et Boisson. Anecd. I. p. 397. 12. Φακεέ, βασιλ. Ἰσ.] Vide IV. Regg. c. 16. Küst. τῷ Ἄχαβ] Immo τῷ Ἄχαζ. Vide locum in nota praecedente citatum. Küst. Ἄχαζ A. *V. 13. ἄνδρας om. A 15. φορτίον. ἢ εὐάλωτον] Hesychius rectius, φορτίον εὐάλωτον, i. e. onus, quod manibus facile capi et comprehendi potest. Hoc enim sensu εὐάλωτον hic capiendum est: quamvis fatear vocem illam apud meliores scriptores ea significatione adhiberi non solere. Küst. Cum Suida concordant Photius et Lex. Seg. Θουκυδίδης] Lib. II. c. 77. Küst. 16. παρέβαλον] παρέβαλλον dedi cum *A. et Thucyd.

---

ex filii sui sanguine madentem ac repletum tenens. Φαέθοντα τόκον. *Illustrem et terribilem aspectu progeniem.* Φαέθων. *Splendens. epithetum solis. Sophocles: Ubi vero sunt fulmina Iovis, aut ubi splendens Sol, si dii haec intuentes per silentium occultant?* id est, si impia hominum facinora non producunt in lucem. et Homerus: *Postquam enim sol lucidus supra terram exortus est.* quo Poeta ostendit mundum esse rotundum. Φαελουρέα. Φαεσίμβροτος. *Lucem mortalibus ferens.* Φαεσφόρους. *Lucem praebentes, lucem afferentes, cognitione illuminantes.* Φαεινόν. *Lucidum. Et perlucidis vasis textilibus excipientes nuces et glandes aliaque bellaria.* Φαείνω. Luceo. Φαθί. *Acuto tenore. Dic* αὐτὸ *post* μόλωμεν. Αὐτό. Aristophanes *Equitibus.* Φακαῖ. *Lentes coctae. nam feminino genere dicitur lens cocta, masculino autem lens cruda. proverbium: Deinde dives factus non amplius delectatur lente. antea vero, cum pauper esset, omnia devorabat.* dicitur, si qui divites e pauperibus evaserunt. et φακός, lens cruda. Φακεέ. Phacee. rex Israelis, qui bellum gessit cum Achab, et uno die sustulit viros bellatores MD. captivas autem abduxit mulieres cum pueris MCCC. Φάκελλον. Fasciculum expeditum. Thucydides: *Quos ferebant fasciculos lignorum, eos de aggere iece-*

τοῦ χώματος. Καὶ Ἰώσηπος· Φακέλλους ὕλης ξηρᾶς περιβαλὼν τῷ χωρίῳ πῦρ ἐνῆκε.

Φάκελλον. φορτίον. Ὁ δὲ Ἀπόλλων κελεύει
515 ἀποδόσθαι τῷ Νικάνορι" φάκελλον βύβλου τετρακοσίων χρυσῶν, καὶ τέφραν ἐργάσασθαι, καὶ βρέξαντα τῷ τῆς Μαρείας λίμνης ὕδατι ἐπιπλάσαι τοὺς ὀφθαλμούς.

Φάκελλος. τὸ τῆς κεφαλῆς φόρεμα, ὃ καὶ φακιόλιον λέγεται.

Φάλα. κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Φαλαγγαρχία. αἱ δύο μεραρχίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἐνενήκοντα ἕξ. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός· νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

Φάλαγγες. στίχες, τάξεις. οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος. λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεὼς ὑπερείσματα. ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον φαλάγγια. λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ. καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δέ, ὃν ἔνιοι φαλάγγιον. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια.

Φάλαγγες. αἱ τάξεις, παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι. φάλαγγες δὲ τῶν νηῶν, παρὰ τὸ σπᾶν εἰς ἅλα.

Φάλαγξ. θηλυκῶς, ὁ ἀράχνης. Πλάτων Ἑλλάδι·

Ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς
ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἡ φάλαγξ ὑφαίνει.

Φάλαγξ. ἀράχνιόν τι. λέγουσι δὲ φάλαγγας καὶ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, ἅπερ λέγει Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις·

Εἱλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἱστότονα πηνίσματα.

1. Ἰώσηπος] Ant. Iud. V, 7, 4. ὕλης ξηρᾶς] Ammon. in v. ὕλης ἀργείας. Lego ὕλης ξηρᾶς, ut Iosephus. Dion. Hal. Antiq. Rom. p. 410. σφακέλλους φρυγάνων κομίζοντας, ubi leg. φακέλλους. Toup. MS. Vide potius intpp. Moeridis p. 394. sq. 3. Φάκελλον. οὖν] οὖν om. A. V. Ὁ δὲ Ἀπόλλων κτλ.] Fragmentum hoc esse Aeliani discimus ex ipso Suida supra v. Βύβλον. Küst. βύβλου] βίβλου A. qui deinde τετρακοσίων, non υ. 5. καὶ βρέξαντα τῷ] βρέξας αυ[τ] τῶι A. βρέξαντες τῷ V. 6. Μαρίας] Μαρείας B. E. 8. Φάκελλος — λέγεται] Similia Schol. Thucyd. II, 77. ubi φασκιόλιον. [Immo φασκιόλιον.] Vid. Salmas. in Vopisc. p. 419 — 584. Gaisf. ὃ — λέγεται om. Photius. Sub gl. finem delevi cum V. quae habet A. in marg. Λέγεται δὲ καὶ ὁ δεσμὸς τῶν καλάμων. Porro cum A. expunxi, quae *V. ante gl. Φάκελλον collocavit: Φακιόλιον. ὅτι Κρέων ἐν τῷ ά τῶν Ῥητορικῶν κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις τὸ πρὸς κεφαλῆς προσείλημα· ὃ δὴ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον, παρὰ δὲ Πέρσαις κιδάριον. Observationem ex v. Ἐγκεκορδυλημένος imprudenter duxit, quisquis sub lemmate φακιόλιον vocabula finitima studuit coacervare. Κρέων ἐν τῷ ά τῶν Ῥητορ.] Haec leguntur etiam supra v. Κιδάριον. Küst. κεφαλῆς περιείλημα] πρὸ (πρὸς B. E.) κεφαλῆς προσείλημα B. V. E. κρώβυλον] Rectius κρώβυλος, genere masculino. Ceterum vocem κρώβυλος aliud communiter significare ac Suidas ex Creonte hic docet, vel lexica vulgata doceant. Küst. 10. Φάλα] Φαλά Etym. M. 11. Φαλαγγαρχία] Eadem in Montfauconi Bibl. Coisl. p. 507. sive Appendice Suidae. φαλαγγαρχίαι B. E. Med. 16. Φάλαγγες] Vid. Eustath. Il. δ'. p. 469 = 357. Gaisf. Occupaverat Is. Vossius. 17. ὁπλητικὸν *V. τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα] Paulo post Suidas φάλαγγας significare ait τὰ τῶν δακτύλων ἄκρα. Confer lexica vulgata. Küst. 18. νεὼς ὑπερ.] Vid. Eustath. Il. ά. p. 140 = 105, 45. Gaisf. Attulit Reinesius Apollon. II, 843. νηίου ἐκ κοτίνοιο φάλαγξ, ubi Schol. φάλαγξ δὲ τὸ ἐπίμηκες καὶ στρογγύλον ξύλον.

1. φαλάγγιον] φαλάγγια A. V. (immo φαλαγγία *V.) Photii MS. Etym. MS. Dorvill. Hesychius: Φαλάγγια. στρογγύλα ξύλα καὶ σύμμετρα. 3. ἔνιοι καλοῦσι] καλοῦσι om. V. E. Med. Photius. 6. Φάλαγγες] Similis Hesychii notatio. αἱ τῶν] αἱ omisi cum A. V. 7. νεῶν tacite Gaisf. Rectius sese habet articulus in Etymologicorum glossa. Deinde σπεῖν A. 8. Πλάτων Ἑλλάδι· Ἐοίκασιν ἡμ.] Eustathius in Il. ν'. p. 924, 8. Αἴλιος δὲ Διονύσιος παράγει τοιαύτην (χρῆσιν τοῦ φάλαγξ ὀνόματος) ἐκ τοῦ κωμικοῦ Πλάτωνος· Ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει. De fragmenti autem huius metro, quod prorsus turbatum est, restituendo despero. Küst. In hoc loco constituendo licenter admodum versatus est Photii editor. Nihil mutandum videtur nisi εἴξασιν in principio, et τοίχοις ex Eustathio. Versus sunt iamb. tetram. Gaisf. Occupaverat Meinekius Cur. critt. p. 39. Nihil iuvat Philemo grammaticus p. 179. Superest ut et ἡμῶν reponatur et vitium prosodiae tollatur; quamquam idem Meinekius in Com. Vol. I. p. 165. II. p. 621. in producenda syllaba secunda nominis ἀραχνίοισι putabat Platonem ab antiqua severitate descivisse. Corrige sodes, τοῖς ἀραχνίοις, ἃν τοῖσι τοίχοις κτλ. 10. τούτοις τοῖς] τούτοισι τοῖσι A. τουτοισὶ τοῖσι λεπτοῖσιν Photii MS. τοῦτοι, σῖτοῖοι V. 12. ἡ φάλαγξ om. V. 13. ὑφαίνει in V. 15. καὶ τὰ] καὶ om. V. τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων] Sic etiam legitur apud Schol. Aristoph. Ran. 1349. qui eadem habet. Paulo tamen ante Suidas φάλαγγας exponit τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα. Küst. ἄρθρα recte Dindorfius in Scholiis Comici. 17. Εἱλίσσετε δακτύλων φάλ.] Aristophanes loco laudato (v. 1321.): Αἵ θ' ὑπωρόφιοι Εἱειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες Ἱστότονα πηνίσματα. Küst. λίσσετε δακτύλοις A. V. 18. ἱστότονα] ἱστόπινα A. (corr. nam *A pr. ἱστόπηνα) et, qui πινίσματα, *V.

runt. et Iosephus: *Materiae aridae fasciculis circa castellum congestis ignem iniecit.* item: *Apollo vero Nicanori fasciculum papyri CD aureis vendi iubet, cineremque inde paratum aqua lacus Mareotici humectari oculisque illini.* Φάκελλος. Fascia capitis: eademque φακιόλιον dicitur. Φάλα. Galeae ornamentum. Φαλαγγαρχία. Phalangarchia sive duae merarchiae, quae sunt quater mille et nonaginta sex virorum. hoc nonnulli vocant cornus segmentum, alii partem. olim autem strategia appellabatur; dux strategus, qui nunc phalangarches. Φάλαγγες. Ordines militares. quidam sic vocant multitudinem armatorum, ex pluribus ordinibus constantem. item digitorum articuli; itemque ea ligna quae navibus fulcri loco supponuntur. nonnulli quoque lignum teres, quo supposito naves in mare deducuntur, φαλάγγιον vocant. porro regula librae φάλαγξ dicitur; item ut scala nautica. araneus quoque, quem nonnulli φαλάγγιον vocant. item corvi apud Atticos phalangia dicuntur. Φάλαγγες. Ordines militares. dictae ab eo quod prope accedunt. phalanges vero navium, quod naves in mare trahant. Φάλαγξ. Genere feminino, aranea. Plato in *Hellade*: *Similes sunt leges nostrae tenuibus istis telis, quas in parietibus aranea pertexit.* Φάλαγξ. Araneae species. dicunt phalangas etiam summas digitorum partes. Ari-

Φάλαγξ· στρατιωτικὴ τάξις ἐκ μ' ἀνδρῶν. Λεύκιος δὲ ὁ ὕπατος οὐχ ἑωρακὼς φάλαγγα τὸ παράπαν, ἀλλὰ τότε πρῶτον ἐπὶ τοῦ Περσέως, πρός τινας πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ, μηδὲν ἑωρακέναι φοβερώτερον Μακεδόνων φάλαγγος· καίτοιγε πολλοὺς οὐ μόνον θεασάμενος, ἀλλὰ καὶ χειρισάμενος ἀγῶνας, εἰ καί τις ἄλλος.

Φαλαγγηδόν. δίκην τάξεως.

Φαλάγγιον. ζῶόν τι τῶν δακετῶν ἐστι τὸ φαλάγγιον.

Φαλαγγίτης.

Φαλακρός. καὶ Φαλακρότερος εὐδίας.

Φαλακρώματα.

Φάλανθοι. φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

Φάλαρα. τὰ προμετωπίδια. τοὺς ἀσπιδίσκους. τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα.

Φάλαρις. Ἀκραγαντῖνος, τυραννήσας δὲ Σικελίας ὅλης κατὰ τὴν νβ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πάνυ θαυμασίας. Αἰλιανός φησι περὶ τούτου· Ὅτι Λοξίας δὲ καὶ Ζεὺς πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο ἔτη δύο Φαλάριδι, ἀνθ' ὧν ἡμέρως Χαρίτωνι καὶ Μελανίππῳ προσηνέχθη.

Φαλλαίκιον. ποίημα αὐτοσχέδιον, ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενον. Καὶ Φάλαικος.

Φάλεκ. κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν τὸ ἥμισυ λέγει τοῦ χρόνου τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας. ἀπὸ γὰρ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Νῶε ἔτη βσμβ'· ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τοῦ Φάλεκ ἔτη ψνη'· ὡς γίνεσθαι ἔτη τρισχίλια. ἀπὸ γὰρ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτη ,εφλγ'.

Φαληρεύς. πολίτης Φαλήρων.

Φαληριόωσα. εἰς ὕψος ἐπαιρομένη.

Φαληρίς. ὄρνις λιμναία. ἐσχημάτισται δὲ παρὰ τὸ φαλόν. Καὶ Φαληρῖται, ἔθνος.

1 ἐκ μ' ἀνδρῶν] Pessime a librariis hic erratum est. Phalanx enim veterum multo plures continebat milites, ut vel pueris notum est. Vide omnino Aelianum in Tacticis c. 9. *Küst.* Λεύκιος δὲ ὁ Ὕπατος οὐχ ἑωρ.] Fragmentum hoc Fulv. Ursinus et Casaubonus Polybio tribuunt. Vide etiam supra v. Ἀνθωμολογήσατο. *Küst.* Polyb. XXIX, 6, 11. Deest locus V. quem silet Gron. 3 πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο πρός τινας] πρός τινας πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο A. Deinde cum altera gl. post Ῥώμῃ supplenda sunt μετὰ ταῦτα, itemque καὶ δεινότερον ante Μακεδόνων, quo praestabilius est Μακεδονικῆς. 6. τεθεαμένος] τεθεασάμενος A. Hinc effeci θεασάμενος. 8 Gl. ex Il. ύ. 360. φαλαγγηδόν vidi in V. 9 δακετῶν] δακετόντων V. δακετόν *A. De phalangiis plurimos scriptores congessit Bernardus in Nonn. II. p. 318. Mox τὰ φαλάγγια A. Deinde φαλαγγίτης ante gl. Φαλάγγιον posuit *V. 10 Post hanc gl. delevi cum V. quae habet A. in marg. Φαλακρὸν τέλλεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. 12 Φαλακρότερος εὐδίας posuit Photius post v. Φάλον. Proverbium habet Demetrius de elocut. 127. 162. 14. Φάλανθοι] Menagium in Diog. Laert. VII, 160. 164. attulit Tittm. in Zon. p. 1794. Eadem extabant in v. Ἄνθος. Notationem illam merito rejecit Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 244. 16. Φάλαρα] Sophocl. Oed. Col. 1069. et alii. 18. Ἡροδότῳ] Gl. I, 215.

1 τυραννήσας] τ. δὲ A. V. 2 κατὰ τὴν νβ'. ὀλυμπ.] De Phalaridis aetate fuse et docte disputat Bentleius in Dissertat. de Phalaridis Epist. p. 27 et sqq., ad quem lector remittendus est. *Küst.* ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ] Hae Epistolae hodie adhuc extant. Sed eas esse spurias et Phalaridis nomen mentiri tam claris argumentis probavit modo laudatus Richardus Bentleius in eruditissima Dissertatione de Phalaridis Epistolis, ut aequum et cordatum lectorem sententiae eius facile subscripturum esse putem. *Küst.* πάνυ θαυμασίας A. V. Isthac aetate, Valckenarius inquit, quaevis admirabantur huius generis. 4. Ὅτι Λοξίας δὲ καὶ Ζεὺς ὁ π.] Fragmentum hoc Aeliani legitur etiam supra v. Ἀναβολή. *Küst.* Deest locus A. ὁ πατὴρ] ὁ om. V. 7. Φαλλαίκιον] Alias φαλλικόν. Vide paulo post v. Φαλλικά. *Küst.* Vid. Λέσχαι. Etym. M. Mar. Victorin. de Phalaec. metr. p. 162. Toup. MS. Φαλαικὸν καὶ φαλαικόν p. 1797. φαλλάκιον A. B. V. E. φάλαικον Photii MS. φαλλικόν ed. recte. Error repetendus ab continuo Φάλαικος. τῷ φαλλῷ] τὸν φαλλὸν A. 8. Φάλλαικος] Φάλαικος dedi cum A. φάλεκος V. 9. Φάλεκ] Φάλεκος A. Alii Φαλέκ. 10. λέγει] λέγεται V. τοῦ post τῆς neglexit vulg. 11. ἔτη om. *V. 15. ἐξακισχίλια] – sic V. ,εφλγ' A. Nicephorus p. 400. Γίνονται ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς ἐνσάρκου ἐπιδημίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πᾶσαν ἀκρίβειαν ἔτη ,ε φ. Vid. supra v. Ἀδάμ. *Gaisf.* 16. ἐκ Φαλήρων] ἐκ om. A. B. V. ἐκ Φαλ. om. Phot. His subiiciebantur, Φάληρα δέ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. Quae cum A. delevi, repetita ut videtur ex v. Δημήτριος Φαληρεύς. Ceterum in gl. Ἀγρία ἐξ αὐτ. remansit vitium φαληρεὺς δέ λιμὴν Ἀττικῆς. Deinde *Gaisfordus*: „Notandum ab h. v. usque ad Φαλέκ nihil habere A. in ipso contextu. Quae ad glossas interiacentes apponuntur varr. lectt. eae petuntur ex marg." 17 Φαληριόωντα] Homerus Il. ν'. 799. κύματα φαληριόωντα dixit. *Küst.* 18. Φαληρίς. ὄρνις] Descriptum ex Schol. Aristoph. Av. 566. De διπτογραφίᾳ v. φαλὸν et φαλλὸν vid. Eustath. in Il. ά. p. 65. med. *Abresch.* Cf. Toup. in Theocr. p. 400. Apud Scholiasten novissima perperam feruntur sic, ἐσχημάτισται δὲ παρὰ τὸν φαλλόν. In Suida scribebatur φάλον φαλόν V. ἐσχημάτισται — ἔθνος om. A.

Stephanus Bants: *Dedimus digitis araneae stamina*. item vocatur ordo militaris, ex XL. viris constans. *Lucius autem Consul, cum phalangem numquam ante vidisset, sed tunc primum in conflictu Persei, coram civibus Romanis saepe confessus est, se nihil vidisse phalange Macedonica terribilius et tamen non solum multa proelia, si quis alius, viderat, sed etiam commiserat.* Φαλαγγηδόν. Phalangis instar. Φαλάγγιον. Phalangium est animalculum quoddam venenosum. Φαλαγγίτης. Φαλακρός. Calvus. et: *Calvior coelo sereno.* Φαλακρώματα. Φάλανθοι. Calvi. ἄνθος enim est albus capillus. Φάλαρα. Phaleras, frontalia equorum, ornamenta quibus equorum frontes ornantur. Herodotus vero sic vocat tegumenta genarum. Φάλαρις. Phalaris, Agrigentinus, qui totius Siciliae tyrannus fuit Olympiade LII. scripsit epistolas prorsus admirabiles. Aelianus de eo dicens: *Apollinem et Iovem patrem Phalaridi vitam per biennium prorogasse, quod in Charitonem et Melanippum clementer egisset.* Φαλλαίκιον. Poema extemporaneum, quod in phalli pompa canitur. Φάλεκ. Secundum propheticam vocem significat dimidium temporis usque ad adventum Christi. nam ab Adamo usque ad diluvium Noe sunt anni 2242. a diluvio autem usque ad Phalec anni 758. ex quibus colligitur summa annorum ter mille. nam a condito mundo usque ad assumptionem Domini nostri Iesu Christi sunt anni 5533. Φαληρεύς. Civis Phaleri. Φαληριόωσα. In altum elata. Φαληρίς. Avis palustris dicta est autem, quod galeae quasi conum gestat. Et Phaleritae, nomen gentis.

Φάληροι. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς.

Φαλῆς. ὡς Ἑρμῆς. Φαλῆς, Φαλῆτος. ὥσπερ Ὅμηρος ἥρμοσε κατάπληξιν τῇ φυγῇ καὶ ἑταίραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι,

Θεσπεσίη ἔχε φύζα (εἰπών), φόβου κρυόεντος ἑταίρη·

οὕτω καὶ ὁ Κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς Διονύσῳ Φαλῆν ἑταῖρον εἶναί φησι. ἀκόλουθα γὰρ Διονυσιακῷ ποτῷ τὰ ἀφροδίσια.

Φαλλίονες δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου οὕτω καλούμενοι ἀπὸ τῶν φαλλῶν τοῦ Διονύσου. Πολλίωνας δὲ ὕστερον αὐτοὺς παραφθείραντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσι.

Φαλλικά. τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενα μέλη.

Φαλκίδιος. νόμος ἐστὶ παρὰ Καίσαρος τεθεὶς Γαΐου Ὀκταβίου, πλείστην καὶ νῦν ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδοχάς, πρὸς Φαλκιδίου τοῦ δημάρχου εὑρημένος.

[11] *Φάλκων, Φάλκωνος.* ὄνομα. καὶ εἶδος ἰέρακος. 577

Φαλκωνίλλα. ὄνομα κύριον.

Φάλον. τὸ προμετωπίδιον.

Φάλος. βῶλος· ἢ λόφος· ἢ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.

Φαλλοφόροι, ἰθύφαλλοι, αὐτοκάβδαλοι. ἰδέαι μουσικῶν. καὶ οἱ μὲν κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν· οἱ δὲ ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον καὶ χειρίδας ἀνθίνας καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι ἐκ βύβλου δέρματος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι.

Φαλλοί. μόρια δερμάτινα· ἢ ξύλον, ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον.

Φαλλοί. αἰδοῖον σύκινον. ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν, σχῆμα αἰδοίου ἔχοντες ἀνδρείου. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι ἔν τε τοῖς τραχήλοις καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς ἐξωρχοῦντο, τιμὴν τῷ Διονύσῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις ἄγοντες.

---

1. *Φάληροι*] Leg. *Φάληρον.* Sic Steph. Byz. (cf. ibi intpp. et Meurs. in Popp. Att.) et Harpocrat. *Reines.* *Φαληρίας* V. *φαληροῖας* Photii MS. Coniungit haec Etym. M. cum gl. *Φαληρεύς.* 2. *Φαλῆς. ὡς Ἑρμῆς — τὰ ἀφροδίσια*] Haec totidem verbis leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Acharn. 262. *Küst.* *ὡς Ἑρμῆς*] Ἑρμοῦ μ̄ A. Meliora Schol. unde petendum *ὥσπερ δὲ Ὅμ.* Ceterum *ὥσπερ — ὀνομάζουσι* omnia nescit *A. 4. *ἑταίραν*] *ἑτέραν* V. E. 6. Versus Il. *ι.* 2. 9. *Διονύσῳ τὸν φαλλὸν* Schol. *ἑταῖρον*] *ἑταῖραν* V. Deinde *ποτῷ* V. Schol. *πότῳ* Edd. 11. *Φαλλίονες*] Scribendum est *φαλλίωνες*, per *ω* in syllaba paenultima. *Küst.* Sic Portus. *Διονύσου*] *ἐπὶ γέλωτι στρατευόμενοι* addit V. Quo si utimur, orationem sic licebit redintegrare: *Φ. δὲ οἱ εἰς τιμὴν τοῦ Δ. καὶ ἐπὶ γέλωτι στρατευόμενοι οὕτω καλοῦνται κτλ.* 13. *παραφθείραντες*] *παραφθείροντες* V. 15. *Φαλλικά*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 260. *Abresch.* Vide supra v. *Φαλλαίκιον.* Deinde cum *A. V. delevi: *Φαλίσκοι. ἐν τῷ Ἁρμοσιαί.* 16. *Φαλκίδιος. νόμος ἐστὶ π.*] Vide Lexica Iuridica, quae hac de re accuratius et fusius agunt. *Küst.* Ob oculos habuit Suidas Dion. Cass. XLVIII, 33. *Gaisf.* Adde, si placet, Bachii hist. iurisprud. Rom. p. 196. *Φαλκίδιος, νόμος παρὰ Καίσαρος τεθείς*, nec plura, *A. qui ordinem glossarum *Φάλκων* et *Φαλκωνίλλα* invertit, *Φάλον* autem omittit. 19. *δημάρχου*] *δημάρχει* mendum vulg.

5. *βῶλος*] Hesychius *βόλος*, per *ō* in syllaba prima. *Küst.* Vide negligentiam vel potius imperitiam compilatoris nostri. Etenim confundit Suidas tres voces. *Φάλος* est *λόφος*, *Πάλος* est *βόλος*, *Ὕραλος ἢ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.* Vide Hesych. v. *Βόλος*, ubi leg. *θήρα*, *πάλος.* Vid. Etymol. *Toup.* Cum Suida consentit Photius: ac planissimis verbis Etym. M. p. 787, 17. *ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρον σημαίνειν τὸ φαλὸς βῶλον ἢ λόφον ἢ ὑπερέχουσαν πέτραν ἐν θαλάσσῃ.* In his nihil video nisi confusas notiones vocum *φαλός* et *φάρος.* *ἢ ὑπερέχουσα κτλ.* om. A. *ἡ* post *ἢ* Photius. 7. *Φαλλοφόροι, ἰθύφαλλ.*] Haec sumpta sunt ex Athenaei Dipnosoph. lib. XIV. c. 4. p. 622. ut monuimus etiam supra v. *Σημός*, ubi eadem leguntur. *Küst.* *ἰθύφαλοι* bis Med. 8. *ἰδέαι* et seqq. om. A. Mox *βίβλου* Med. Novissima tam ab Athenaeo recedunt quam ab glossa superiore. 13. *ἢ ξύλον*] Ex Schol. Aristoph. Ach. 242. *Gaisf.* 15. Post gl. caput delevi *φαλλός* cum A. B. V. E. Verum haec omnia, *Φαλλοί. αἰδοῖον σύκινον* (immo *σκύτινον*) tolli debent. *ὕστερον δὲ ἐκ δερμ.*] Haec totidem paene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. p. 139. *Küst.* Item apud Schol. Luciani D. Syr. 16. Uberius persequitur Cosmas eiusdem Gregorii interpres, editus in Spicilegii Rom. T. II. p. 157. sq. et 261. *ὕστερον* et quae sequuntur usque ad *δηλοῦν* in gl. *Φάναι* om. A. 16. *ἔχων*] *ἔχοντ'* *V. hoc est *ἔχοντες*, quod dedi. *ἔχον* E. Med. *ἀνδρῴου*] *ἀνδρείου* B. V. 17. *τοῦτο — περιθέμενοι*] *τούτου — παραθέμενοι* V.

Φάληροι. Pagus tribus Antiochidis; cuius popularis dicitur Phalereus. *Φαλῆς.* Phales, Phaletis. ut *Ἑρμῆς.* quemadmodum Homerus metum cum fuga coniunxit, eiusque sociam esse dixit, cum ait: *Divinitus immissa tenebat fuga, timoris frigidi socia*; sic etiam Comicus, Poetam nactus praeeuntem, Phalen Bacchi socium esse dixit. potum enim Bacchicum venus sequi solet. Phalliones vero in honorem Bacchi sic vocabantur a phallis Bacchi. postea autem voce corrupta eos Pollionas vocabant. *Φαλλικά.* Carmina quae phallo accinebantur. *Φαλκίδιος νόμος.* Falcidia lex a Caio Octavio Caesare lata est, maximam etiam nunc auctoritatem habens in hereditatum successionibus: a Falcidio tribuno plebis rogata. *Φάλκων.* Nomen proprium. et accipitris genus. *Φαλκωνίλλα.* Nomen proprium. *Φάλον.* Ornamentum frontis. *Φάλος.* Gleba. vel crista. vel scopulus in mari eminens. *Φαλλοφόροι.* Phallophori, Ithyphalli, Autocabdali, genera musicorum. quorum Autocabdali coronam hederaceam gestabant, Ithyphalli larvas ebriorum et manicas pictas tunicamque talarem, Phallophori vero cortice bybli faciem velabant, hedera violisque coronati. *Φαλλοί.* Penes coriacei. vel lignum oblongum, cuius in acumine penis erat coriaceus. *Φαλλοί.* Penis coriaceus. postea vero phallus ex pellibus rubris conficiebatur, penis figuram habens: quem collis et mediis femoribus circumligantes in Bacchanalibus in honorem Bacchi saltabant.

Φαλοί. τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις.

Φαμέας. ὄνομα κύριον. Τὰς προφυλακὰς δὲ βλέπων ὁ Φαμέας, ὢν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς.

Φαμέν. λέγομεν.

Φάμωσσα. Ἀπέσκωπτον δὲ εἰς Ἰοβιανὸν ᾠδαῖς καὶ παρῳδίαις καὶ τοῖς λεγομένοις φαμώσσοις.

Φανάς. τὰς ἐκλάμψεις.

Φάναι. ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἑτέρῳ δηλοῦν.

Φάναι. εἰπεῖν.

Φανερῶς. ἐναργῶς, ἑτοίμως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.

Φανή. λαμπρά, καθαρά. Ἀριστοφάνης·

Ἵνα μὴ γχέσαιμ᾽ εἰς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.

Φάνης. ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εἰσηνέχθη ὁ Φάνης αἰδοῖον ἔχων περὶ τὴν πυγήν· ὃν ἔλεγον ἔφορον τῆς ζῳογόνου δυνάμεως. καὶ ὁ Ἡρικαπαῖος ἕτερον, καταπιόντα πάντας τοὺς θεούς, ὡς τὸν Κρόνον.

[II] *Φανίας ἢ Φαινίας, Ἐρέσιος, φιλόσοφος Περι-* 578
πατητικός, Ἀριστοτέλους μαθητής. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριά Ὀλυμπιάδος, καὶ μετέπειτα ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος.

Φανίας. ὄνομα κύριον. τῶν ἐστρατηγηκότων τις οὕτως ἐκαλεῖτο.

Φάνιον. τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον.

---

1. *Φαλλοί*] Lege *φαλοί*, per unum λ. *Küst.* Il. *ε.* 743. et Schol. *Toup.* *Φαλοί* clam Gaisf. Haec olim invecta erant in gl. *Λόχος*: eaque dubites an omnia de v. *Ἄφαλον* ducta sint. 3. *Φαμέας*] An *Φαβέας*, ut supra? β enim et μ saepe a librariis confundi solent. *Küst.* *Φαμαίας* Appian. p. 97. Himilco, cui *Phamaeas* cognomen. Vid. ed. Appian. p. 101. Non dubito autem quin hoc fragm. ex Polybio hauserit; neque enim in Appiani Punicis occurrit. *Toup.* MS. Polyb. XXXVI, 6. ed. Schweigh. De Phamea locus est notabilis Eunapii p. 94. *Τὰς προφυλακὰς δὲ βλ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Ἄψυχος*. *Küst.* *δὲ* omisi cum V. et gl. altera. Mox *ἐκλινε* V. 7. *Φάμωσσα*] *Φάμοσσα* V. qui deinceps *φαμώσσοις*. Dio Cassius fr. Vat. 101. *ἃ καλοῦσιν ἀνώνυμα, τῇ δὲ Λατίνων φωνῇ φαμῶσα.* Adde Io. Lydum de Magistr. III, 46. *τοῦ λεγομένου παρὰ μὲν Ῥωμαίοις φαμώσου, καθ᾽ ἡμᾶς δὲ βλασφημίας*, et, qui post Salmasium in Hist. Aug. T. I. p. 268. vocem hominibus Byzantinis tritam docte illustrat, Hasium in *Notices et Extr.* T. IX. p. 127. Itaque *φάμουσα* apud Tzetz. Chil. XIII, 487. videtur esse corrigendum. Ceterum Röverum in Gloss. Nom. p. 146. annotavit Toupius. *Ἀπέσκωπτον δὲ εἰς Ἰοβ.*] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 845. ubi locum integrum habes. Vide etiam supra v. *Ἰοβιανός*. *Küst.* Tollendum *εἰς* cum gl. altera. 10. *ἐκλάμψεις*] Statim *ἢ λαμπράς* omiserunt B. V. Photius. 11. *Φάναι ἐν αὐτῷ. ὑπολαμβάνειν* Edd. vett. distinctionem e Timaeo Ruhnkenius correxit p. 267. 13. *εἰπεῖν*] *τὸ εἰπεῖν* A. Mox cum V. delevi: *φᾶναι δὲ ἀντὶ τοῦ λάμψαι. Φανερῶ. αἰτιατικῇ. καὶ* —. Ubi *τὸ* A. pro *ἀντὶ τοῦ*. Porro *καὶ Φανερῶς* cum reliqua glossa om. *A. Ceterum v. Etym. M. 14. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*] V. 290. Ὦ *μέγα σεμναὶ Νιφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.* *Küst.*

1. *καλέσαντος* addidit V. *λαλήσαντος* B. 2. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 347. (368.) ubi rectius sic legitur: *Ἵνα μὴ γχέσαιμ᾽ εἰς τὴν σισύραν. Küst.* *Ἀριστοφάνης* et Aristophanis locum om. A. 3. *μή γ᾽ ἐχχέσαιμ᾽*] *μὴγχέσαιμ᾽* V. Ox. *μὴ γχέσαιμ᾽* Gaisf. cum E. 4. *Φάνης. ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εἰσην.*] Haec leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. Stelit. p. 154. 155. unde ea compilator noster sumpsit. Pertinet enim haec nota ad verba illa Gregorii Nazianz. Orat. III. adversus Iulianum p. 104. *Ἐπὶ πᾶσιν ὁ Φάνης τε καὶ ὁ Ἡρικαπαῖος καὶ ὁ πάντας καταπίνων τοὺς ἄλλους* etc. Ceterum de Phanete et Ericapaeo plura legere licet apud Theodor. Canter. Varr. Lectt. lib. I. c. 26. Ismaelem Bulliald. in Theonem Smyrnaeum p. 286. et Rich. Bentleium in Dissertatione ad Ioann. Antioch. Malel. p. 3. *Küst.* Vid. Jablonskii Opusc. T. I. p. 372. et Lobeckii Aglaoph. p. 491. sq. *Ὀρφικοῖς*] *Ὁριστικοῖς* V. 5. *πυγήν*] *πυγμήν* Theobaldus Obss. Misc. II. p. 12. Male. Vid. Nov. Act. Erudit. 1736. p. 41. *Gaisf.* Vide supra gl. posteriorem *Πρίαπος*. *ὃν ἔλεγον* et quae sequuntur usque ad finem gl. *Φανός* om. A. 6. *καὶ ὁ Ἡριζαπαῖος ἕτ.*] Locus hic est prorsus mutilus et corruptus, qui apud Nonnum loco laudato rectius sic legitur: *Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἡρικαπαῖον λέγουσιν ἑτέρας ἔφορον εἶναι δυνάμεως. τὸ δὲ Ὃ πάντας καταπίνων Θεοὺς οὐ λέγει περὶ τοῦ Ἡρικαπαίου, ἀλλὰ περὶ τοῦ Κρόνου.* Hinc Suidas supplendus et emendandus est. *Küst.* Supplevit eum Zoëga in Commentt. ab Welckero vulgatis p. 264. hunc in modum: *καὶ ὁ Ἡρικαπαῖος ἑτέρας ἔφορος δυνάμεως· λέγει δὲ καὶ ἕτερον καταπιόντα κτλ.* Seqq. om. A. 8. *Ἐρέσιος*] *αἰρέσιος* B. V. Med. Om. E. *Ἐφέσιος* mendose dicitur in secunda glossa *Κύρβεις*. 12. *Καὶ* ante *Φανίας* omisi cum *V. itemque *ἕτερος* post *κύριον*. Accedit Photius. *ἕτερος — ἐκαλεῖτο*] Ex Harpocr. De Phania Eresio vid. Voss. de Hist. Gr. p. 41. [et Schweighäuser. Animadv. in Athen. I, 6.] Schol. Theocrit. VII, 134. *Φανίας δέ φησιν οἰναρίζειν τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰναρέων καὶ τρυγᾶν. δεῖ γὰρ καὶ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους, ἐπειδὰν πεπαίνωσιν οἱ βότρυες.* Videtur hoc testimonium esse ex eius opere *περὶ φυτῶν*. Plinius etiam inter auctores, unde *τὰ περὶ φυτῶν* se mutuatum esse profitetur, Phaniam physicum nominat. *Φανίας ὁ Ποσιδωνίου γνώριμος*, Stoicus, qui a Laertio in Zenone laudatur, alius est a Phania Eresio, multo sc. iunior. Etiam Ions. Hist. philos. I. c. 15. extr. Phaniam Posidonii alium esse dicit a Phania Eresio. *Reines.* De Phania qui dixerunt enumeravit Westerm. in Plutarchi Solon. 14. 13. *οὕτως ἐκαλ.* om. Harpocr. 14. *Φάνιον. τόπος, εἰς ὃν τ.*] Eadem legas apud Etymologum. *Küst.* Schol. in Epigr. lib. VII. p. 630. *Reines.* *Φανίον* Photius. Infra *ἐξέβαλον* V. Phot. Etym.

Φαλοί. Coni splendentes in galeis. *λόφοι* vero sunt cristae galearum. *Φαμέας.* Nomen proprium. *Fameas excubias cernens, quamvis non esset homo timidus, proelium tamen cum Scipione declinavit.* *Φαμέν.* Dicimus. *Φάμωσσα. Iovianum autem insectabantur carminibus et parodiis et libellis, qui famosi dicuntur.* *Φανάς.* Coruscationes. *Φάναι.* Cum animo suo reputare. at *λέγειν* est alteri dicere. *Φάναι.* Dicere. *Φανερῶς.* Manifeste, evidenter. Aristophanes *Nubibus*: *Manifeste me vocantem audistis.* *Φανή.* Splendida, pura. Aristophanes: *Ne cacarem in sisyram, ut quae candida esset.* *Φάνης.* Phanes in Orphicis introducitur, penem habens iuxta nates: quem dicebant praesidem esse generatricis facultatis. alterius autem facultatis praeses esse dicebatur Ericapaeus. addit tertium, qui deos omnes in modum Saturni devoraverit. *Φανίας.* Phanias sive Phaenias, Eresius, philosophus Peripateticus, Aristotelis discipulus. vixit Olympiade CXI. et postea, sub Alexandro Macedone. *Φανίας.* Phanias, nomen eius qui imperator exercitus fuit. *Φάνιον.* Locus in quem purgamenta

Φανόδημος. ὄνομα κύριον.

Φανός. φαεινός. καταγγέλλων καὶ φανερὰ ποιῶν τὰ πράγματα καὶ μηνύων. ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὃ ἔστι συκοφαντεῖν.

Ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

Φανὸν δὲ πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον. διὸ λέγεται φανὸς ἀμπέλου.

Φανοστράτη. θηλυκόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φανότερον. λαμπρότερον.

Φανοτεῦσιν. Ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

Φανῶν. κατηγορήσαν. Ἀριστοφάνης·

Μικρός γε μῆκος οὗτος. Ἀλλ' ἅπαν κακόν.

τὸν Νίκαρχόν φησι.

Φαντάζομαι. συκοφαντοῦμαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πλέω τοῦ φαντασθέντος ἦν ὃ διέφυγεν.

οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἐπὶ τοῦ φαίνειν ἔλεγον.

Φαντασία. ὑπόληψις. Εἰδὼς γὰρ ὅτι φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ' ἑαυτοῦ, πλείω ἡρμόσατο πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐνδεχομένως. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἐπὶ τὰς πράξεις.

*Φαντασία. γνωστικαὶ καὶ ζωτικαὶ καὶ ὀρεκτικαὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς. *φαντασία καὶ αἴσθησις. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων· ὅτι ἡ μὲν αἴσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτείνεται, ἡ δὲ φαντασία ἔνδον ἔχει τὴν γνῶσιν. καὶ ἡ μὲν αἴσθησις τὸ παρὸν μόνον καὶ οὗ ἀντιλαμβάνεται ἔξωθεν, τοῦτο οἶδεν· ἡ δὲ φαντασία παρὰ τῆς αἰσθήσεως λαβοῦσα τῶν αἰσθητῶν τοὺς τύπους ἐν ἑαυτῇ τούτους ἀναπλάτ-*

---

1. *Φανόδημος*] Huius fragmenta edidit Siebelisius. 2. *φαεινός*] Statim *κατὰ συγκοπήν* omiserunt B. V. Schol. Aristoph. *φανερῶν*] *φανερὰ ποιῶν* V. Schol. vulg. Aristoph. *φανεροποιῶν* Schol. Dind. 3. *τὰ* om. *V. Deinde *ἢ* tollendum. 5. *Ὅπως ἔσομαί σ.*] Est versus Aristoph. Equ. 1261. *Küst.* Huc respexit Eustathius in Spicilegii Romani T. V. p. 282. 6. *Φανὸν δὲ*] Haec nota pertinet ad locum illum Aristoph. Lysistr. 308. *Τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες. Küst. φαῖνον*] *φαινόμενον* Schol. vulg. Aristoph. Deinde compara Meinekii Menandr. p. 24. sq. 9. *Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τ.*] Eadem de Phanostrate refert Athenaeus lib. XIII. c. 6. p. 586. a quo Suidas haec mutuatus est. Vide etiam Harpocrationem et Etymologum, qui eadem ex Athenaeo in Collectanea sua transtulerunt. *Küst.* Supra *θηλυκόν* om. Photius et Etym. M. Seqq. usque ad finem gl. *Φαντάζομαι* om. A. 11. *πύλης*] *θύρας* Harpocr. 13. *Φανότερον*] E. addit *φαεινότερον*. Cf. Herod. Epimer. p. 203. Ceterum vide Iacobsium in Philostr. p. 460. 14. *Ὡμολόγησε τὴν ἄκρ.*] Haec sunt verba Polybii lib. V. c. 96. eademque leguntur supra v. *Πρᾶξις*: ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* 16. *Φάνων* in V. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 875. (908.) *Καὶ μὴν δδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν. Μικκός γε μᾶκος οὗτος. Ἀλλ' ἅπαν κακόν. Küst.* Apparet hanc annotationem, in qua necessarius Comici versus desideretur, temere confictam esse ex v. *Μικρός γε.*

1. *Ἀριστοφάνης*] Ach. 789. (823.) *οὕτως* praefixi cum *V. Phot. 3. *πλέω τοῦ*] Sequens exemplum non est Aristophanis, nec ad praesentem significationem facit: sed *φαντάζεσθαι* sumitur hic pro *imaginari*, et passive pro *per imaginationem percipi*, ut, *id quod effugerat plus erat*, *maius erat eo quod imaginatus fuerat*. Prisci verbum *φαντάζομαι* dicebant pro *φαίνειν*, immo pro *φαίνεσθαι*, deferri, accusari, per calumniam accusari, calumniis premi. *Portus. πλέω — διέφυγεν* tacite delevit Küsterus: neque placet Porti sententia. Immo nisi falluut numeri poetici, voluit scriptor incertus: *plura delatorem effugerant quam quorum indicium fecisset*. Infra refingendum opinor *ἐπὶ τοῦ φαίνεσθαι*, de imaginatione, vel de visu quolibet: v. Valck. in Phoen. 93. 5. *Εἰδὼς γὰρ ὅτι φαντ.*] Fulv. Ursinus fragmentum hoc Polybio tribuit. *Küst.* Ad Hannibalem haec pertinere puto, qui ad Gortynios in Cretam cum venisset opum suarum cupidos, eos astuta fraude in errorem induxit, ut narrat Cornel. Nepos c. IX. *Hemst.* Similiter Schweigh. in fr. gr. 133. *Εἰδὼς γὰρ—πράξεις* om. *A. 6. *περὶ αὐτόν ἐστιν*] *περίεστιν αὐτὸν* V. 7. *ἐνδεχομένως*] *ἐνδεχομ'* V. ap. Gaisf. Immo *ἐνχομένως* *V. 9. *φαντασίας*] Vid. Menag. in Diog. Laert. IV, 53. *Gaisf.* Adde Ios. Scaligeri observationem in rarissima collectione Opusc. Gr. et Lat. Par. 1605. p. 61. 11. *Φαντασία. γνωστικὴ καὶ ὀρεκτικὴ καὶ ζωτικὴ δύναμις*] Articulus hic sumptus est ex Philopono in lib. I. Aristotelis de An. A. 2. a. ut Pearsonus observaverat. Ceterum initium huius loci corruptum est et mutilum, quod apud Philoponum rectius sic legitur: *Τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς δυνάμεων αἱ μέν εἰσι γνωστικαί, αἱ δὲ ζωτικαὶ καὶ ὀρεκτικαί. καὶ γνωστικαὶ μὲν φαντασία καὶ αἴσθησις. Küst.* Posuimus indicium lacunae. *γνωστικαὶ κ. ζωτικαὶ κ. ὀρεκτικαὶ* A. B. V. (Posterius *καὶ* abest V.) Numerum Gaisfordus, ordinem verborum nos mutavimus. 12. *ἡ αἴσθησις*] *ἡ* om. A. V. Mox *διαφέρει* V. 16. *οἶδεν*] *εἶδεν* B. E inter vss. 17. *λαμβάνουσα*] *λαβοῦσα* A. Philop.

---

conficiebantur. *Φανόδημος.* Nomen proprium. *Φανός.* Lucidus. item qui denunciat, manifestat, indicat. a *φαίνειν*, quod est deferre. *Ut fiam tibi Phanus, commentariensis litium.* *Φανὸν* autem vocabant omne quod lucet. ex viteis vero sarmentis lampades conficiebant. hinc illud, *lampas vitea.* *Φανοστράτη.* Nomen feminae. quam Apollodorus in libro de meretricibus Atheniensibus ait vocatam fuisse Phthiropylen, quod ad portam stans pediculos caperet. *Φανότερον.* Splendidius. *Φανοτεῦσιν. Promisit se arcem Phanotensium illis traditurum esse.* *Φανῶν.* Accusaturus. Aristophanes: *At enim adest Nicarchus nos accusaturus. Statura quidem homuncio parvus. Enimvero totus ex malo conflatus.* *Φαντάζομαι.* A calumniatoribus circumvenior. Aristophanes. ** apud veteres *φαντάζεσθαι* id erat quod imaginari. *Φαντασία.* Opinio. *Cum sciret opinionem esse de se, quasi pecuniam secum haberet, instituit quae e re fore videbantur, pro temporis rationibus.* [item pompa.] *Romani vero magno cum comitatu et commiseratione populi ad res gerendas prodibant.* *Φαντασία.* Facultates animi aliae sunt cognitionis, vitales aliae, aliae appetitionis. et cognitionis quidem causae sunt imaginatio et sensus. differunt tamen inter se. nam sensus ad externa tendit, imaginatio vero intra se res cognoscit iam sensus praesentia tantum, quaeque extrinsecus percipit, ea novit, phantasia vero acceptas a sensu formas rerum sensibilium

τει. ὅθεν καὶ παθητικὸν νοῦν ὁ Ἀριστοτέλης αὐτὴν καλεῖ· νοῦν μὲν ὡς ἔνδον ἔχουσαν τὸ γνωστὸν καὶ ἁπλῇ προσβολῇ, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἐπιβάλλουσαν, παθητικὸν δέ, διότι μετὰ τύπων καὶ οὐκ ἀσχημα-
579 τίστως γινώσκει. ἐκλήθη δὲ φαντασία οἱονεὶ φαν- στασία τις οὖσα. φαντασία γάρ ἐστιν ἡ τῶν φανθέντων στάσις· ἵστησι γὰρ ἐν αὐτῇ τὰ ἔξω φανθέντα. ἑκατέρα δὲ αὐτῶν περὶ μερικὰ ἀποτείνεται. τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν· οὐ μὴν πᾶν λευκόν. διαφέρει δέ, ὅτι ἡ μὲν τὸ ἔξω, ἡ δὲ τὸ ἐντὸς οἶδε. καὶ ἡ μὲν φαντασία τῶν πέντε αἰσθήσεων δέχεται τοὺς τύπους, ἑκάστη δὲ τῶν αἰσθήσεων μόνον τὸ ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει.

Φαντασία καὶ φάντασμα διαφέρει. φάντασμα μὲν γάρ ἐστι δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους· φαντασία δὲ τύπωσις ἐν ψυχῇ, τουτέστιν, ἀλλοίωσις. οὐ γὰρ δεκτέον τὴν τύπωσιν οἱονεὶ τύπον σφραγιστῆρος· ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλοὺς τύπους κατὰ τὸ αὐτὸ περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι. νοεῖται δὲ φαντασία ἡ ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη καὶ ἐναποτετυπωμένη καὶ ἐναπεσφραγισμένη, οἷα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. τῶν δὲ φαντασιῶν αἱ μέν εἰσιν αἰσθητικαί, αἱ δὲ οὔ. αἰσθητικαὶ μὲν αἱ δι' αἰσθητηρίου ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι· οὐκ αἰσθητικαὶ δὲ αἱ διὰ τῆς διανοίας, καθάπερ τῶν ἀσωμάτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν λόγῳ λαμβανομένων.

Φαντασιοσκοπεῖς.

Φαντασίωνος.

Φάος. φῶς.

Ὦ φάος ἁγνόν,
καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ· ὡς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδάς,
πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου
στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων,
ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ.

ἡ Ἠλέκτρα φησί. λέγει δὲ ὅτι οὐ διαλείπω νυκτὸς καὶ ἡμέρας κλαίουσα. Καὶ αὖθις·

Ἥδιστον φάος ἡμέρας
ἔσται τοῖσι παροῦσι.

Φάων. φασὶν ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων. τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι σὺν πολλοῖς καὶ Σαπφώ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν· καὶ ἀποτυγχάνουσαν ῥῖψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

Φάραγξ. τὸ τῆς γῆς βάραθρον, ὅπερ, ὅταν ὕδωρ δέξηται, ἀφανίζει αὐτό.

Φάραγξ. ἡ κοιλότης τῆς γῆς. ἀρσενικῶς. Τοῦ

1. ὅθεν καὶ — γινώσκει om. A. 2. ἔχουσαν] ἔχουσα B. Mox ἐκεῖνο B. Med. Deinde ὑποβάλλουσαν E. 5. γινώσκει om. B. V. E. Med. φανστασία] φαοστασία *A. V. Med. Accedit Etym. Gud. 6. φανέντων] φανθέντων correxi cum A. B. V. E. Med. Mox φανέντα A. V. 8. ἑκάτερα — οἶδε om. A. ἑκατέρα dedi cum B. ἑκάτερος γὰρ E. ἑκάτερα γὰρ Med. 9. τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν] Philoponus rectius, τόδε γὰρ τὸ λευκὸν οἶδεν. Küst. διαφέρει] Scribe διαφέρουσι: ut habet Philoponus. Küst. 12. ἴδιον om. E. 14. Φαντασία καὶ φάντασμα διαφ.] Haec omnia leguntur apud Laertium in Zenone Cit. num. 50. 51. unde ea Suidas mutuatus est: ut Pearsonus quoque observaverat. Küst. 15. οἷα Diog. οἷα Edd. 17. οὐ γὰρ et quae sequuntur usque ad finem om. A. 20. περιγίνεσθαι] Scribendum est, περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι, ut habet Laertius. Küst. Sic B. V. 22. οἷα in V. Med. 24. αἰσθηταὶ priore loco *V.

2. διὰ τῆς] διὰ om. B. E. Continuo καὶ post καθάπερ omisi cum V. Diog. 3. τῶν λόγῳ] λόγῳ B. E. Med. λόγων V. 4. Sic Photius. Om. vulg. Hanc et continuas glossas usque ad v. Φαρές om. *A. 7. Ὦ φάος ἁγν.] Sophocl. Electr. 86 — 91. 10. ἤσθου] ἧσθα V. 12. ὁπότ' ἂν in V. 15. Ἥδιστον φάος ἡμ.] Aristoph. Equ. 979. sq. 16. τοῖς vidimus in V. Med. Deinde cum V. delevimus appendiculam: Καὶ ζήτει ἐν τῷ Φῶς. 17. Φάων] Luciani Dial. Mortt. IX, 2. (ubi vid. Hemsterh.) Toup. Palaephat. 49. Aelian. V. H. XII, 18. Athen. XIII. p. 596. Reines. Fabulam de Phaone prodidit Eudocia p. 414. φασὶν] φάων V. Mox ὑπερηφάνων a Schleusnero tentatum recte tutatur Welckerus de Sappho disserens p. 99. 18. τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθ.] Confer Nostrum supra v. Σαπφὼ Λεσβία. Küst. 22. Φάραγξ. τὸ τῆς γῆς] Haec sunt verba Scholiastae in Aristoph. Equ. 248. Toup. Meliorem in his orationem Suidas quam Scholion servavit: ὃ ἐὰν εἰς αὐτὸ ὕδωρ ἐμπέσῃ, ἀφανὲς ποιεῖ. 23. ἀφανίζη Med. 24. Τοῦ Περσικοῦ τὴν ἐπιφ.] Haec sunt verba Theophyl. Simocattae lib. II. c. 8. eademque leguntur supra v. Παραβραβεύοντα. Küst. Ubi monitum est apud Theophylactum extare femininum.

intra se fingit. quare *mentem passivam* Aristoteles eam vocat. *mentem* quidem, quod ea quae cognoscit intra se habet, et simplici apprehensione ad res, ut illa, permeat; *passivam* vero, quod per formas nec sine figuris res cognoscit. dicta est autem *φαντασία*, quasi *φανστασία*. est enim rerum visarum constitutio. intra se enim sistit ea, quae extrinsecus apparuerant. utrumque vero horum circa res particulares versatur. nam hoc vel illud album novit, non item omne album. differunt autem, quod sensus externa, haec interna novit. et imaginatio quidem quinque sensuum formas recipit, singuli vero sensus suum tantum genus perceptionis norunt. *Φαντασία καὶ φάντ.* Phantasia et phantasma differunt. phantasma enim visum est mentis, quale in somniis nobis offertur; phantasia vero est formae in animo impressio, hoc est, animi quaedam mutatio. neque enim impressio haec similis esse putanda figurae, quae a sigillo imprimitur: non enim fieri potest ut plures formae eodem tempore in eadem re existant. phantasia autem ea vis esse intelligitur, quae ex eo quod est, sicut est, expressa et efficta et signata est: qualis ex eo quod non est effingi nequeat. imaginationum vero aliae sunt sensiles, aliae non. ac sensiles sunt, quae per instrumentum sensus vel sensuum percipiuntur. non sensiles vero sunt, quae animo percipiuntur; veluti rerum incorporearum, et eorum quae ratione tantum percipiuntur. *Φαντασιοσκοπεῖς. Φαντασίωνος.* *Φάος.* Lux. *O lumen purum et terrae aequabilis aer, quoties me vidistis lamentantem, plagisque crebris adversum pectus cruentantem, cum obscura nox desisset.* Electra haec dicit. ait autem se neque noctu neque interdiu plorandi finem facere. item: *Iucundissima lux erit iis qui adsunt.* *Φάων.* Sic dicuntur iuvenes formosi et superbi. aiunt enim Phaonem adamatum fuisse cum ab aliis multis, tum etiam a Sappho, non illa poetria, sed Lesbia quadam; eamque spe sua frustratam de Leucade rupe se praecipitem dedisse. *Φάραγξ.* Terrae vorago, quae cum aquam recepit, eam non amplius apparere sinit. *Φάραγξ.* Terrae cavitas. est generis mascu-

Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος, διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα. τουτέστι, διορίζοντα.

Φαραώ. οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς Αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραώ.

Φαρές. ὄνομα κύριον.

Φαρισαῖοι. οἱ ἑρμηνευόμενοι ἀφωρισμένοι· παρὰ || τὸ μερίζειν καὶ ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἁπάντων εἰς τε τὸ καθαρώτατον τοῦ βίου καὶ ἀκριβέστατον καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετήρχοντο καὶ οἱ γραμματεῖς· παρ' οἷς καὶ πολιτεία ἡ αὐτὴ ἐγκράτειά τε καὶ παρθενία, νηστεία δὶς τοῦ σαββάτου, ξεστῶν καὶ πινάκων καὶ ποτηρίων καθαρισμοί, ἀποδεκατώσεις τε καὶ ἀπαρχαὶ καὶ ἐνδελεχεῖς εὐχαὶ καὶ τὰ λοιπά, ὑπεξαιρουμένων δηλονότι τῶν θαυμασίων Ἐσσαίων, ὡς ὑπερτέρων σφόδρα καὶ λίαν ὑπερκειμένων. ἦν δὴ Φαρισαϊκὴν ὡς ἄριστον πολιτείαν ὁ Παῦλος ζηλώσας εὖ μάλα σεμνύνεται, φάσκων, Ἰσραηλίτης εἰμί, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος.

Φαρισεὺς καὶ Φαρισαῖος.

Φαρέτρα. βελοθήκη. οἱονεὶ φάρος τῶν τιτρωσκόντων.

Φαρμακᾶς. μυρεψεῖς.

Φαρμακεῖς. Τοὺς οἰνοχόους τούσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς, καὶ πιστεύσαντες τεθνάναι τοὺς καθεύδοντας, τοὺς Αἰτωλοὺς ἀπέκτειναν. — Φαρμακεῦσί τε πατρῴοις πολλὰ ὠμιληκυῖα.

Φαρμακεία. φαρμακεία λέγεται, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου, πρὸς φίλτρον ἢ ἄλλως, δοθῇ τισι διὰ στόματος.

Φαρμακείας. γοητείας. Πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν.

Φαρμακίας. ὄνομα κύριον.

Φάρμακον. παραμυθία, ὁμιλία, εἴρηται δὲ

---

2. Sub gl. finem cum V. expunxi: *Φάρυγξ δὲ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί.* Tantum *Φάρυξ δὲ φάρυγγος* *V. post gl. *Φαραώ.* Sed eandem observationem reddit idem V. initio gl. *Φάρυγξ.* 4. *τοῦ πρώτου* om. B. V. Tuetur Cedrenus p. 41. cuius eadem est observatio. Addit Gaisfordus Iablonskii Voc. Aegypt. Opusc. T. I. p. 374. 5. *Φαρές*] *Φαρεύς* V. Vide annotationem ex v. *Φαρισαῖοι* expulsam, ad quam spectare videtur *ὄνομα κύριον.* 6. *Φαρισαῖοι. οἱ ἑρμην. — κατὰ νόμον Φαρισαῖος*] Haec omnia *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Cedrenum p. 201. *Küst.* *Φαρισαῖος ἑρμηνεύεται ἀφορισμός*, nec plura A. *Φαρισσαῖοι* et *Φαρισσαϊκὴν* in V. 9. *ἐντάλματα*] Statim *Φαρὲς γὰρ κατὰ τὴν Ἑβραΐδα γλῶτταν ἀφορισμὸς ἑρμηνεύεται, ἢ διακοπή*, omiserunt B. V. E. quae praebuerat Zon. p. 1794. 14. *εὐχαὶ*] *εὐχαὶ καὶ τὰ λοιπὰ* B. V. Cedrenus, quorum hic subiecit *πάντα.* 17. *δὴ καὶ*] *καὶ* om. B. V. E. Cedr. Mox *ἄριστον* B. V. Cedren. non *ἀρίστην.* 18. *εὖ μάλα σεμνύνεται*] Sic etiam Cedrenus. At sensus supplendi gratia scribendum potius est, *ὡς αὐτὸς εὖ μάλα σεμνύνεται.* *Küst.* Nempe supra posuerat ille per negligentiam *ἦν δὴ Φ.*

2. *κατὰ τὸν νόμον* *V. Repugnat locus Ep. ad Philipp. 3, 5. Sub finem omiserunt B. V. E. *Ἐκάθευδον δὲ οἱ Φαρισαῖοι ἐπὶ στενῶν σανίδων, ἢ ἐπ' ἀκανθῶν, ἢ ἐπὶ χαλίκων· διὰ τὸ δῆθεν μὴ παθεῖν τι σωματικόν, ἢ κλαπῆναι δι' ὀνειράτων, καὶ εἰς ῥύσιν πεσεῖν σώματος. ἀλλὰ εἱμαρμένη καὶ ἀστρονομία σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐχρημάτιζεν.* 3. Post hanc gl. *A. in marg. posuit decurtatas glossas *Φάρυγξ*, *Φαρέτρα*, *Φαρμακεία*, *Φάρμακον*: de quibus vide suo loco. 4. *βάρος*] Scribe *φάρος.* Vide infra h. v. *Küst.* *φάρος* V. Cum eodem delevi sub finem: *τουτέστι, περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι.* 6. *Φαρμακός. μυρεψός*] *Φαρμακάς. μυρεψάς* V. (immo *μυρεψᾶς* *V.) *μυρεψᾶς* B. *Φαρμακᾶς. μυρεψεῖς* Photius et Lex. Seg. Glossa nondum persanata. Porro *θηλυκῶς ἐπὶ εὐθείας* suprascr. *V. Continuo Gaisf. delevit *καὶ ὁ σκευάζων δηλητήρια φάρμακα*, cum B. V. Porro post Küsterum cum V. delevi glossam, quam Med. post v. *Φαρμακεῖς* locavit: *Φαρμακεύω. αἰτιατικῇ.* 7. *Φαρμακεύς* *V. *Τοὺς οἰνοχόους*] Vid. supra v. *Προσήκων.* Atque hinc locus, qui proculdubio Polybii est, nonnihil ampliari potest. *Toup.* II. p. 331. Vulgo: *Φαρμακεῖς. τοὺς οἰνοχόους. Τούσδε κτλ.* Distinctionem refinxit Bosius Animadv. p. 196. 9. *ἀπέκτειναν*] *ἀπέκτεινε* V. E. Med. male. 11. *Φαρμακεία*] Haec repetita sunt e gl. *Γοητεία*, communi tot annotationum fonte: quam firmat etiam Georgii Hamartoli consensus in Crameri Anecd. Ox. Vol. IV. p. 240. sive Cedreni p. 41. et Cosmae in Spicilegii Romani Vol. II. p. 162. Ceterum v. Valck. Animadv. in Ammon. p. 222. *Φαρμακεία* iteravi cum *V. *ὅταν — στόματος*] *σκευασία θανατηφόρος* A. Qui tum *Φαρμακεία, γοητεία καὶ μαγεία διαφέρει. Gaisf.* Immo habet A. *Φαρμακεία καὶ μαγεία διαφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Γοητεία. Φαρμακεύω. αἰτ.* Sub finem cum V. delevi: *Γοητεία δὲ καὶ μαγεία καὶ φαρμακεία διαφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Γοητεία.* 14. *Πάντα δ' ἦν πλ.*] Haec sunt verba Polybii, quae leguntur in Excerptis ab Valesio editis p. 185. Ibi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum supra v. *Περιπέτεια. Küst.* Inde restituas *τῶν ῥιπτούντων*, vel potius *τῶν καταῤῥιπτούντων* ex V. de quo secus Gaisf. 18. *παραμυθία, ὁμιλία* quo spectent interpretationes, ostendunt opes exquisitae Wyttenb. in Eunap. p. 35. sq. *θεραπεία* post *ὁμιλία* om. A. B. *V. Photius et Lex. Seg. Tum *δὲ* post *εἴρηται* V. Photius.

---

lini. *Persis vero impressionem declinantibus, propter profundam vallem, quae utrumque exercitum dirimebat. Φαραώ.* Sic omnes Aegypti reges vocabantur a primo Pharaone. *Φαρές.* Nomen proprium. *Φαρισαῖοι.* Id est, si vocem interpretamur, separati: quod Pharisaei se ab ceteris omnibus distinguebant et separabant, ut vitam purissimam et accuratissimam secundum Legis praecepta agerent. eandem vitae rationem Scribae tenuerunt, quippe quorum eadem essent instituta: continentia nimirum, vita coniugii expers, ieiunia gemina per septimanam, sextariorum et patellarum et poculorum elutio, decimae, primitiae, preces assiduae. ceterum excipiendi sunt admirabiles illi Essaei, quippe qui vitae institutis longe longeque superarent. iam Paulus Pharisaicam vivendi rationem ut optimam se sectatum esse gloriatur gravissime, dicens: *Israelita sum, de tribu Beniamin, Hebraeus ex Hebraeis, secundum Legem Pharisaeus.* *Φαρισεύς* et *Φαρισαῖος.* *Φαρέτρα.* Sagittarum theca. quasi quae sit tegmen vulnerantium. *Φαρμακᾶς.* Unguentarios. *Φαρμακεῖς. Pocillatores istos cum existimassent esse veneficos, et crederent eos qui dormiebant esse mortuos, Aetolos interfecerunt. — Cum paternis veneficis diu versata.* *Φαρμακεία.* Haec dicitur, cum letale aliquod potum, ad amorem conciliandum vel alia de causa, bibendum datur. *Φαρμακείας.* Veneficii. *Hominibus quasi malo carmine incantatis, omnia plena erant eorum, qui se in puteos ac per scopulos praecipitarent.* *Φαρμακίας.* Nomen proprium. *Φάρμακον.* Solatium, cura-

ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκεσιν· ἢ εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀνθέων. [λέγεται φάρμακον καὶ ὅπερ Μῆδοι μὲν νάφθαν καλοῦσιν, Ἕλληνες δὲ Μηδείας ἔλαιον.] Ἀγγεῖον δὲ θείου τε καὶ ἀσφάλτου ἐμπλησάμενοι καὶ φαρμάκου, ὅπερ Μῆδοι μὲν νάφθαν καλοῦσιν, Ἕλληνες δὲ Μηδείας ἔλαιον. Καὶ αὖθις· Πίττα τε ἦν καὶ θεῖον, καὶ ὅσα φάρμακα δυνατὰ ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν. Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
. . . ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.

ὡς τοῦ Λυσικράτους φαρμάκῳ τινὶ μελαίνοντος αὐτοῦ τὰς πολιάς.

581 Φάρμακός. ὁ ἐπὶ καθαρμῷ πόλεως ἀναιρούμενος· ὃν λέγουσι κάθαρμα. Καὶ Φαρμακοῖσιν. Ἀριστοφάνης·

Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς πάντα χρώμενος,
— οἷσιν ἡ πόλις προτοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως χρήσαιτ' ἄν.

τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καθάρμασι.

Φάρμακος. ὄνομα κύριον. Λυσίας φησί. δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον, καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις· ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστι ὁ Φάρμακος δῆλον. ἱερὰς γὰρ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας καὶ ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη, καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν· Ἴστρος ἱστορεῖ. Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγοντος, Οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός· Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τοὔνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν. Φαρμακῶντα δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη. ἔστι δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος· ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιέ Νόμων ὑποσημαίνει.

---

1. ἅμα ἄκος] τὴν ἄκεσιν A. V. Photius et Lex. Seg. ἢ εἴρηται] εἴρηται δὲ *V. εἴρηται δὲ καὶ Photius. Haec usque ad *φάρμακον καὶ* om. A. 2. *Φάρμακον λέγεται* *V. Procopii locum contendenti facile liqueat his nihil nisi variam scripturam sive auctarium illius contineri, quod alii more solito (videantur eiusdem industriae exempla sub vv. *Μήδεια* et *Νάφθα*) in observationis formam redegerint. His consentaneum fuit ut superiora uncis notarem eaque conferrem ad redintegrandum Procopii locum, cui deerant et *μὲν* et novissima *Ἕλληνες δὲ M. ἔ.* καὶ ὅπερ] καὶ om. V. cui debetur *μὲν* post *Μῆδοι*. Deinde *ναῦθαν* *A. 3. *Ἀγγεῖον δὲ θείου τε καὶ ἀσφ.*] Fragmentum hoc depromptum est ex Procop. de Bello Goth. lib. IV. c. 11. *Küst.* Seqq. om. A. 7. καὶ ὅσα] καὶ om. V. qui mox *κινῆσθαι*. Porro ἦν *δυνατὰ* *V. 8. *Ἀριστοφάνης*] Eccles. 730. *Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον Ἔψους ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.* Vide etiam supra v. *Λυσικράτης*. *Küst.* 11. *τοῖς Λ. φαρμάκοις* V. qui *αὐτοῦ τὰς πολιὰς* pro *τὰς π. ἀ.* 13. *Φαρμακός. ὁ ἐπὶ καθαρμῷ*] Vide omnino Meursium in Graec. Fer. v. *Θαργήλια*. *Küst.* Haec nituntur Scholiis in Aristoph. Equ. 1133. *καθαρμῷ τινι*] *τινι* om. *A. B. V. 14. *ὃν λέγουσι — καθάρμασι* om. A. 15. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 743. *Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα, Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν· οἷσιν ἡ πόλις προτοῦ Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.* Hinc Suidam emendabis et supplebis. *Küst.* Haec adeo consentiunt cum gl. *Πονηροῖς κἀκ πονηρῶν* (unde petendum *χρώμεθα*), illam ut ex hoc fonte derivatam opiner. *Καὶ πονηροῖς* om. V. de quo secus tradit Gaisf.

1. *χρήσειτ' ἄν* V. 3. *Φάρμακος. ὄνομα κ.*] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur *Φαρμακός*, cum accentu in ultima. *Küst.* Item apud Photium. *Λυσίας*] In oratione *κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας*, teste Harpocratione: cuius orationis fragmentum hodie adhuc extat inter orationes veterum Oratorum ab Henr. Steph. editas p. 103. et seqq. Notandum autem est, cum in MS. fragmentum istud esset *ἀκέφαλον*, et proxime praecederet alterius orationis fragmentum, fine carens, Stephanum existimasse utrumque fragmentum ad eandem orationem pertinere: quod secus est. Nam prius quidem fragmentum pertinet ad orationem Lysiae *Ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας*, ut titulus praefixus docet; posterius autem ad orationem *κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας*: ut vel ex Harpocratione patet, qui in nota proposita orationem istam Lysiae expresse laudat. Locus enim oratoris, ad quem grammacus iste respexit, extat in fine fragmenti modo dicti p. 108. [255. Rsk.]: *Νῦν οὖν χρὴ νομίζειν τιμωρουμένους καὶ ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου τὴν πόλιν καθαίρειν, ἀρὰν ἀπάγεσθαι καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι, καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι.* *Küst.* 4. *δύο ἄνδρας Ἀθ.*] Confer Helladium apud Photium p. 1589. 1591. *Küst.* 7. *δῆλον* om. Photius cum Harpocrat. Iidem *ἱερὰς δὲ φ.* 10. *ἀποτμήματα*] Etymologus recte *ἀπομιμήματα*. *Küst.* Sic Photius cum Harpocr. Nempe illud detortum est ex *ἀποτιμήματα*. 11. *Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογ.*] P. 501. [794,5.] sed ubi pro *ἐξαιρήσεται* rectius legitur *ἐξαιτήσεται*. *Küst.* 12. *οὕτως* Photius. 13. *προπερισπᾶν*] Ex Ionum pronunciatione, quam reprehendit posterior Photii glossa *Φαρμακός*. 15. *Φαρμάκοντα*] Sic etiam Etymologus [et Photii MS.]. At Harpocratio *φαρμακῶντα*. *Küst.* Reposui cum Demosth. p. 1133, 26. et infra correxi *φαρμάκων* cum Photio. *ἐν τῷ περὶ*] *κατὰ* V. Photius. 16. *ἔστι δὲ*] *δὲ* om. V. E. 17. *Νόμων*] *νόμῳ* V. E.

---

tio. dictum est ab eo, quod medelam affert, vel a floribus. *Cum autem vas implevissent sulphure et bitumine et materia illa, quam Medi naphtham vocant, Graeci vero Medeae oleum.* item: *Pix erat et sulphur et quae alimenta poterant ingentem flammam excitare.* Aristophanes: *Ne si unguentum quidem illud coqueres, quo Lysicrates capillos denigrat.* quasi Lysicrates fuco quodam canos suos denigraret. *Φαρμακός*. Sic dicebatur, qui urbis lustrandae causa occidebatur: quem etiam vocant piaculum publicum. Et *Φαρμακοῖσι*, piaculis. Aristophanes: *Improbis hominibus et malo genere natis prorsus utimur; quibus civitas antea ne piaculorum quidem vicem usa fuisset.* *Φάρμακος*. Nomen proprium. extat apud Lysiam. duo viri Athenis die festo Thargeliorum educebantur, qui morte sua civitatem expiarent: unus pro viris, alter pro mulieribus. *Φάρμακος* autem esse nomen proprium viri manifestum est. is enim phialas Apollini sacras furatus, cum ab Achille sacrilegii convictus fuisset, lapidibus obrutus est. inde quae in Thargeliis fiunt, horum sunt imitatio. auctor est Ister. apud Demosthenem autem quae extant in oratione contra Aristogitonem, *Hic igitur veneficus eum iudicio liberabit*: Didymus censet nomen *φαρμακός* in paenultima circumflectendum esse. at nos usum hunc nusquam invenimus. Demosthenes autem in oratione de Corona *φαρμακῶντα* dixit. *φαρμακῶν* autem est veneno laesus: ut Theophrastus lib. XV. *Legum* indicat.

Φαρμακούς. τοὺς δημοσίᾳ τρεφομένους, οἳ ἐκάθαιρον τὰς πόλεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ. Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ δημοσίους τρέφεις,
κᾆθ' ὅταν μή σοι τύχοι ὄψον ὄν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.

Φαρμάκοισι. παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ βαφαῖς.

Φαρμάξας. ποτίσας, γοητεύσας. Καὶ Φαρμαχθείς, ἡ μετοχή.

Φαρμάττων. γοητεύων. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκδειματῶν καὶ φαρμάττων σφίσι τὸ στρατόπεδον.

Φαρμουθί. παρ' Αἰγυπτίοις, ὃ κατὰ Ῥωμαίους Ἀπρίλλιος.

Φάρνουτις. ποταμός, ὃ τῇ Νικαίᾳ παραῤῥέων.

Φάρος. ἱμάτιον, περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι. λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

582 Φάρος. ποταμὸς Κιλικίας· οὗ τὸ εὖρος πλέθρα τρία. Καὶ Πύραμος ποταμός, οὗ τὸ εὖρος στάδιον. Καὶ Χάλος ποταμός, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου· πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων.

Φάρος. ἀρσενικῶς λεγόμενος τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φάρον σημαίνει· ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ Πτολεμαίου βασιλέως Αἰγύπτου Σώστρατος Δεξιφάνους, Κνίδιος, ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ Πρωτέως· ὅτε καὶ Πύῤῥος ὁ Ἀχιλλέως τὴν δυναστείαν τῆς Ἠπείρου παρείληφε.

Φαρσαλίσι.

Καὶ τὸν Ἀχιλλείοις Φαρσαλίσιν Ἕκτορα πώλοις
ὀστέα Λαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.

Φάρσος. κλάσμα, τρύφος, ῥάκος, πτερύγιον, ἀκρωτήριον.

Καὶ φιλοδούπου
φάρσος ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέου.

Φάρυγξ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί. οἱ δὲ γράφουσι φάρυξ φάρυγος. Φάρυγξ ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως φάρυγγα. ἡ δέ ἐστιν ἡ ἀχανία, ἡ μετὰ τὴν τῆς γλώττης ῥίζαν. ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πολλάκις τὸν λάρυγγα. ἔστι δὲ ὁ λάρυγξ τὸ ἔσχατον τῆς τραχείας ἀρτηρίας, ὅπερ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων περιέχεται, τοῦ τε ἀρυταινοειδοῦς καλουμένου καὶ τοῦ θυροειδοῦς καὶ

1. οἳ] οἷον V. οἵπερ Schol. Comici. Mox τὴν πόλιν E m. pr. 2. Ἀριστοφάνης] Equ. 1140 — 45. Deinde Εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ante Ὥσπερ quae Küsterus intra uncos inseruerat, itemque ἐν τῇ πυκνί post τρέφεις removi cum B. V. E. Med. 8. Ἡροδότῳ] Gl. 1,98. 10. Φαρμαχθείς ἡ μετοχή] ἡ μετοχὴ ὁ φαρμαχθείς A. 14. Φαρμουθί. παρ' Αἰγ.] Vide Ioseph. Antiq. Iud. lib. II. c. 5. sub fin. Küst. II,14,6. Vid. Iablonski Voc. Aegypt. Opusc. T. I. p. 376. Gaisf. Hanc et continuam gl. ante v. Φαρσαλίσι reponens *V. suspectam reddit. Zon. p. 1793. ὁ ἀπρίλλιος μὴν παρὰ Ῥωμαίοις. ἀπρίλιος *A. μὴν ὃ κατὰ Ῥωμαίους] καὶ ῥωμ. A. Dedi κατὰ Ῥωμ. cum *V. 16. Φάρμουτις] Φάρνουτις A. B. E. *V. Vide supra v. Νίκαια. 17. Φάρος] Trium horum fluminum latitudinem docuit nostrum Xenophon Anab. p. 33. et 39. [I, 4, 1. et 9.] Verum pro Φάρος reponendum esse Σάρον monstrat ibi Hutchins. De Χάλῳ rursus infra in v. De Πυράμῳ supra. Abresch. Vetus error Φάρος sive Φάρος etiam Xenophontis libros obsedit. 19. πλέθρων τριῶν] Eodem tendit πλέθρ γῆν V. πλέθρα τρία Xen. 21. σταδίου] Id vidimus expressum in A. στᾶ' V. στάδιον Xen. 21. πλέθρου] πλέθρον malus liber in v. Χάλος.

1. τὸν ἐν Ἀλεξ. et seqq. om. A. 3. Σώστρατος] Vid. Strabon. XVII. p. 791. ed. Paris. Syncell. Chron. p. 271. ed. Paris. Lucian. de Consc. Hist. c. 62. Gaisf. 5. Πύῤῥος ὁ Ἀχιλλέως] Non Pyrrhum intelligit s. Neoptolemum germanum Achillis filium, sed Pyrrhum qui se ortum ab Achille gloriari solitus est. Vid. Plutarch. T. I. p. 387. A. Gaisf. ὁ ὑπὸ Ἀχιλλέως B. Med. ὑπὸ Ἀχιλλέως *V. Corrigendum ὁ ἀπὸ Ἀχ. 8. Καὶ τὸν Ἀχιλλ.] Antipatri Sidonii Ep. LXIX, 7. 8. Anthol. Pal. VII, 2. 11. Φάρσος] Partim ex Gl. Herodot. I, 180. ubi desunt ῥάκος, πτερύγιον. De voce v. quae congesserunt intpp. Gregorii Cor. p. 513. κλάσμα post ἀκρωτήριον Photius. In A. desunt ῥάκος — ἐλαϊνέου. Ceterum ἀκρωτήριον revocandum est ad Φάρος. 13. Καὶ φιλοδούπου φάρσ.] Phaniae Ep. IV, 1. Anthol. Pal. VI, 297. Adde v. Ἀγρεῖφνα. 15. Φάρυγξ, φάρυγγος. ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγ.] Totus hic articulus sumptus est ex Ioan. Philopono in lib. II. Aristot. de Anima, M. 1. a. ut Pearsonus etiam observaverat. Küst. φάρυγξ. πολλοὶ δὲ γρ$^{\alpha'}$ φάρυξ φάρυγος. A. Φάρυγξ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί. Φάρυγξ ὅτε μὲν κτλ. V. Ex utriusque scripturis conflavi, quae post φάρυγγος absumpserat similitudo litterarum. Vide quam nos sustulimus glossam Λάρυγξ et particulam glossae Φάραγξ. Atticos poetas constanter φάρυξ φάρυγος declinasse cum alii observaverunt, tum Meinekius in Com. Vol. I. p. 167. Porro de genere vocis utroque disputat Lobeck. in Phryn. p. 65. 18. ἀχανία] ἡ ἀχανία V. E. Med. ἡ ἐχανία Philip. 18. τῆς om. *V. 19. λάρυγγα] Philoponus φάρυγγα. Et mox φάρυγξ, pro λάρυγξ. Küst. φάρυγγα V. 22. θηριφειδοῦς] Corrupte, pro θυροειδοῦς. Philoponus [cum V.] habet θυροιδοῦς. Küst. Tum τοῦ om. V.

Φαρμακούς. Piacula publica: qui homines publice alebantur, ut caede sua urbes lustrarent. Aristophanes: *Tanquam piacula publica alis in Pnyce; deinde vero, cum deest tibi opsonium, ex istis aliquem, qui pinguis fuerit, mactatum coenas.* Φαρμάκοισι. Coloribus, apud Herodotum. Φαρμάξας. Qui potum praebuit, qui incantavit. Et Φαρμαχθείς, participium. Φαρμάττων. Incantans. *Hic homo copias illorum terrens et incantans.* Φαρμουθί. Mensis apud Aegyptios, qui Romanis est Aprilis. Φάρμουτις. Fluvius Nicaeam praeterfluens. Φάρος. Pallium, amiculum. ab verbo φέρεσθαι. vel quod textura sit confectum. dicitur autem de veste muliebri. Φάρος. Pharus, Ciliciae fluvius, cuius latitudo est plethrorum trium. item Pyramus fluvius, cuius latitudo est unius stadii. et Chalus fluvius, cuius latitudo est unius plethri; magnorum et mansuetorum piscium plenus. Φάρος. Cum est generis masculini, significat turrim Alexandriae vicinam; quam sub Ptolemaeo Aegypti rege Sostratus, Dexiphanis filius, Cnidius, in Pharo insula Protei exstruxit: quo tempore Pyrrhus, Achillis filius, regnum Epiri suscepit. Φαρσαλίσι. *Et Hectorem, cuius ossa a Pharsalicis Achillis equabus in campo Dardanico lacerata sunt.* Φάρσος. Fragmentum, frustum, pannus, pinna. In Epigrammate: *Et frustum ligonis striduli, manubrio carens oleagino.* Φάρυγξ, φάρυγγος. Sic plerique: nam alii scribunt φάρυξ φάρυγος. id cum genere feminino dicitur, proprie dictas significat fauces, quae sunt post linguae radicem. cum vero masculini, saepe significat idem quod λάρυγξ. ea autem est extrema pars asperae arteriae, quae tribus cartilaginibus continetur, id est, ea quae ἀρυταινοειδὴς

τοῦ ἀνωνύμου· οἵτινες συστελλόμενοι καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μυῶν τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ γὰρ τῆς τοιᾶσδε τούτων ἀναστολῆς καὶ διαστολῆς ἡ μᾶλλον ἢ ἧττον εἰδοποιεῖται ἡ φωνὴ κατά τε τὸ ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ, καὶ εἴ τι ἄλλο περὶ αὐτὴν θεωρεῖται εἶδος.

Φαρυγγίνδην. ὡς ἀριστίνδην. σκώπτοντες γὰρ τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ οὕτω λέγουσι.

Φάς. εἰπών.

Φασάηλος. ὄνομα κύριον.

Φάσγανον. ξίφος.

Καὶ ψῆκτραν ἄκιτιν ἀπέπτυσε, καὶ λιποκόπρους

φασγανίδας, καὶ τοὺς συλόνυχας ὄνυχας.

Φάσηλις. ὄνομα νήσου. Καὶ Φασηλίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου. Καὶ παροιμία· Φασηλιτῶν θῦμα, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων τίθεται. Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Καλαβρῷ θύειν φησὶ Καλλίμαχος ἐν *Βαρβαρικοῖς Νομίμοις.*

Ἄφευε τῶν φασηλῶν, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας.

Φασί. λέγουσι. Φᾶσις δὲ ποταμὸς Σκυθίας. καὶ λέξις, μήνυσις· ἢ δημόσιον ἔγκλημα· φήμη, λόγος. *Μηδαμῆ μηδὲ φάσιν ὑπάρχειν νοτίδος.* Καὶ Φασιανοί, οἱ οἰκήτορες τοῦ τόπου. Καὶ Φασιανοὶ κατάλογοι, οἱ ἀπὸ τοῦ Φάσιδος παρὰ Μενάνδρῳ.

Φασιάδης.

Φασιανικός. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.

συκοφάντης· παρὰ τὸ φαίνειν, μετὰ φασιανῶν εὑρισκόμενος. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὄνομα. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. Φασιανὸς οὖν ὁ συκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν, ἢ παρὰ τὸ φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Σκυθίας Φᾶσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

Φασιανοί. ἀλεκτρυόνες, καὶ ὄρνεις τινές. Ἀριστοφάνης·

Εἰ δοίης γέ μοι

---

3. ἀναστολῆς] συστολῆς Philop. 5. εἴ om. Med. 6. εἶδος post ἄλλο positum transposui cum V. 7. Φαλαγγίνδην] Scribendum esse Φαρυγγίνδην litterarum ordo monstrat. Huc pertinet Hesychii Φαρυγγίδα ἀντὶ τοῦ γαστριμμαργίαν. Hemst. Φαρυγίνδην reponendum viderat Meinekius Com. Vol. II. p. 291. cum Etym. M. et Photio, ubi om. γὰρ et οὕτω. Φαρυγγίνδην interim dedi cum Zon. p. 1794. Deest haec gl. B. V. 13. Καὶ ψῆκτραν ἄκ.] Phaniae Ep. VI, 3. Anthol. Pal. VI, 307. Deest locus A. nec dubium quin lectores studiosi, ut solent in illo Phaniae epigrammate (vide in v. Ἄκιτιν), ad vocem φασγανίς adverterint. λιποκόπρους] In Anthologia inedita legitur λιποκόπτους. Küst. Vide annotat. post v. Συλλογισμός. 15. συλόνυχας] Addiderunt ὄνυχας B. V. E. στόνυχας placuit Küstero. 16. Φάσηλις] Cf. nos in Dionys. Perieg. p. 761. Φασηλίς *A. ὁ ἀπὸ – χοίνικας om. A. 17. Φασηλιτῶν θῦμα. ἐπὶ τ.] Eadem habet Zenobius. Küst. 18. καὶ ἀναίμων om. Photius. 19. τῷ Καλαβρῷ] Quis sit ille deus Calaber, haud sane mihi constat. Mich. Apostolius habet Κολάβρῳ. At Zenobius simpliciter τοῖς θεοῖς. Küst. De hoc loco nonnulla quoque scripsit Petrus Pantinus in Apostolium. Sed veram lectionem nemo vidit. Legendum τῷ Κυλάβρᾳ. Quod magnum Bentleium in Callimachum fugisse miror. Est autem *Cylabras* nomen viri, cui quotannis rem sacram faciebant Phaselitae: de quo Heropythus apud Athenaeum lib. VII. p. 297. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν Ὥροις Κολοφωνίων περὶ τῆς κτίσεως ἱστορῶν τῆς Φασηλίδος φησὶν ὅτι Λάκιος ὁ τὴν ἀποικίαν στείλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλάβρῃ ποιμένι, νέμοντι πρόβατα, ταρίχους, ἐκείνου τοῦτο αἰτήσαντος. προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λαβεῖν τοῦ χωρίου (lege, ἀντὶ τοῦ χωρίου) ἢ ἅλφιτα ἢ ταρίχους, εἵλετο ὁ Κυλάβρας τοὺς ταρίχους. καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλῖται ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρᾳ ἔτι καὶ νῦν τάριχον θύουσι. Toup. II. p. 333. Eandem emendationem fecerat Iablonski Diss. de Locis sacri cod. diffic. T. III. p. 105. Κολάβρῳ Photius. Gaisf.

1. Ἄφελε τῶν φασηλῶν, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας] Decerptus est hic versiculus ex Aristoph. Pac. 1144. ubi ita legitur: Ἀλλ' ἄφανε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας. Quomodo et apud Suidam scribendum est. Ceterum hoc exemplum pertinet ad v. Φάσηλος. Toup. Adde v. Ἄφενε, et librum Zenobii Vaticanum, qui scripsit φασηλιτῶν: unde fluxit additamentum. Hinc tenor φασηλῶν. ἄφευε V. E. et Vatic ap. Schottum in Zenob. VI, 36. item Ox. ap. Porsonum in Toup. IV. p. 480. 3. ὄνομα ποταμοῦ] δὲ ποταμὸς V. Vide glossam Φασιανοί. 7. Μενάνδρῳ] Μενάνδρου V. 10. Φασιανικός *V. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] V. 68. 11. Ἐπικεχοδὼς in V. 14. Melius Schol. καὶ τοῦτο ὡς ὄνομα ὄρνιθος ἔπαιξε. αὐτοῦ] αὐτὸ V. φασιανὸς οὖν] Postrema sunt e Schol. Acharn. 726. Hemst. Priora habet Photius. 15. ἢ παρὰ τό] ὃ ἔστι Schol. 18. ὄρνιθες] ὄρνις V. E. Med. Dedimus ὄρνεις cum Photio. Intelligit cum plurimis scriptoribus (v. Lob. in Phryn. p. 460.) gallinas. 19. Ἀριστοφάνης] Nub. 109. Ubi Scholia fere easdem sententias praebent ordine contrario, e duabus collectionibus petitas. 20. γέ μοι om. V. Dein φασιασιανούς *V.

---

dicitur, quae ὑγροειδής, tertia, quae nomine caret. hae cartilagines cum a musculis qui illic sunt contrahuntur et diducuntur, vocem temperant. prout enim magis vel minus contrahuntur et diducuntur, ita vel acuta efficitur vox vel gravis, et si qua alia soni species in voce spectatur. *Φαρυγγίνδην.* Formatum ut ἀριστίνδην. sic enim Attici dicunt, choreutarum aviditatem cavillantes. *Φάς.* Locutus. *Φασάηλος.* Nomen proprium. *Φάσγανον.* Gladius. *Et strigilem abiecit et cultellos manubriis destitutos et scalpella, quibus ungues resecantur.* *Φάσηλις.* Insulae nomen. hinc Phaselites, insulae illius incola. et proverbium: *Phaselitarum sacrificium.* quod de vilibus et incruentis sacrificiis dicitur. Phaselitas enim salsamenta Calabro immolare dicit Callimachus in *Barbaricis Institutis.* *Torre phaselorum, mulier, tres choenices.* *Φασί.* Dicunt. at Phasis nomen est fluvii Scythici. φάσις autem est declaratio, delatio. vel publica accusatio, fama, rumor. *Nusquam ne vestigia quidem stillae comparere.* Et Phasiani vocantur accolae Phasidis. Et *Φασιανοὶ κατάλογοι*, milites a Phaside fluvio profecti: apud Menandrum. *Φασιάδης.* *Φασιανικός.* Aristophanes *Avibus*: *Phasianicus ego sum merdaceus.* quasi diceret, sycophanta. a φαίνειν, accusare. qui cum phasianis reperitur. per iocum autem hoc nomen finxit, quod stercus eius apparebat. phasianus igitur est sycophanta, a φάσις, accusatio, vel a φαίνειν, accusare. porro Phasis est urbs Scythiae, cognominis fluvio. *Φασιανοί.* Phasiani, gallinae quaedam. Aristophanes: *Etiamsi dares*

τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας. ἐπὶ τῶν εἴς τι πρᾶγμα ἀπαγορευόντων. οὐκ εἰσὶ δὲ ἵπποι φασιανοί· ἀλεκτρυόνες μέντοι. ἵπποι δέ τινές εἰσιν ἀλεκτρυόνας κεχαραγμένοι. τούτους οὖν λέγει. Λεωγόρας δὲ ὄνομα κύριον ἑνὸς τῶν Ἀθήνησι πολιτευομένων τότε. πατὴρ δὲ οὗτος ἦν Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. ἄδηλον δὲ εἰ καὶ ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. ἔνιοι δὲ ἀξιοῦσιν ἵππους εἶναι τοὺς φασιανούς. καὶ εἴπερ ἐστὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη τοῦτο τῆς τοῦ νεανίσκου σπουδῆς. οἱ δὲ περὶ Ἀρχίλοχον ὀρνίθων τι γένος. ὁ δὲ Λεωγόρας τρυφερός τις. Πλάτων λέγει·

Ὦ θεῖε Μόρυχε, τέως γὰρ εὐδαίμων ἔφυς,
καὶ Γλαυκέτης ἥ ψῆττα καὶ Λεωγόρας·
οἳ ζῆτε τερπνῶς, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ, ὡς καὶ διὰ Μυῤῥίναν ἑταίραν τὰ χρήματα ἀποβεβληκότα. Φασιανοὶ δὲ οἱ ἔχοντες ἐν τῷ μηρῷ φασιανὸν ἵπποι. Φᾶσις δέ ἐστι ποταμὸς Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται· φάσις δὲ μήνυσις, ἀγγελία· καὶ κλίνεται φάσις.

Φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον ἢ χωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων. ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν τῶν ὀρφανῶν οἶκον, προφαίνειν λέγονται.

Φάσις. λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τι τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ‖ ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν με- 584
μίσθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει, τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσίᾳ Πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

Φασκώλιον. ἱμάτιον, φορεῖον. φάσκωλον

3. ἵπποι δέ τινές εἰσιν] Hanc interpretationem vocis *φασιανὸς* in adducto loco Aristophanis non probat Athenaeus lib. IX. p. 387. Sic enim ait: *Καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δ' ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω, καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων, ὡς πολλοί· Τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας. Küst.* 5. εἷς] ἑνὸς dedi cum V. Schol. 10. τοῦτο τῆς] τοῦτο om. E. τῆς om. V. τοῦτο τῇ τ. ν. σπουδῇ Schol. 11. Ἀρίσταρχον Ruhnk. praef. in Hesych. p. VII. quod merito reposuit Dindorfius. 12. Πλάτων] In fabula *Περιαλγεῖ*, ut docet Enarrator Comici in Nub. l. c. *Küst.* Suspicor *λέγει* corruptum esse ex *Περιαλγεῖ*. *Gaisf.* Accedit Meinekius Vol. II. p. 652. Mihi placet refingi: *ὅτι δὲ Λεωγόρας τρυφερός τις Πλ. λέγει.* 13. Μόρυχε *V. Med. Deinde νῦν γὰρ Schol. Non liquet Plato quid posuerit. Meinekius: πῶς γὰρ οὐ δαίμων ἔφυς;* 14. ἥ ψῆττα] Interpres Comici loco laudato ἦ ψῆττα. Sed utrobique scribendum est ἡ ψῆττα, i. e. *anas*. Sic enim Glaucetes a Platone Comico ridiculi gratia appellatus fuisse videtur: quemadmodum Chaerephon ab Aristophane dicitur *νυκτερίς*, i. e. *vespertilio*. *Küst.* Correxi. 15. οἳ ζῆτε τερπνῶς] Interpres Aristophanis minus recte, οἳ ζῆτ', *ἀτερπὲς οὐδὲν ἐνθυμούμενοι*. At ego lectionem Suidae praetulerim. *Küst.* ἦ ζῆτε V. Dein οὐδὲ *V. 16. Post Εὔπολις excidit δ'. Deinde Schol. ἐν Αὐτολύκῳ β' . . . ἀποβέβληκέ φησιν. Malim ἀποβεβληκέναι φησίν. Ceterum v. Meinek. p. 444. Μυῤῥίναν] Μυῤῥίνην V. 17. Φασιανοὶ] Φασιανὸν V. 18. ἐν τῷ] ἐν om. V. E. Med. Nempe vetus fuit scriptura *οἱ ἔχ. τῷ μηρῷ φασιανὸν ἐγκεχαραγμένον ἵπποι*. Tum *φασιανοὶ* V. *φασιανοὺς* E. 19. ὅπου καλοὶ ἵπποι] Vid. v. *Λεοννάτος*. *Gaisf.*

1. καὶ post δὲ omisi cum *V. ἀγγελία] εἰσαγγελία Sluiterus Lectt. Andocid. p. 185. 2. Φάσις] Vid. *der Att. Prozess* p. 247. seqq. 3. ἢ ἄλλο τι τ. δ. om. V. Cf. Matthaei Gloss. Graec. T. I. p. 8. et Lex. Rhetor. p. 315. 6. ὀρφανικὸν] ὀρφανῶν V. ὀρφανὸν Gaisf. cum E. Med. Photio. Immo legendum erat *τῶν ὀρφανῶν*. 11. μὴ ἐκμισθώσαιεν] μὴ ἐκ μὴ ἐκμ. V. μὴ neglexit Gaisf. 15. μεμίσθωται] *μεμίσθωτο* V. Photius. Deinde τὰ ante *μαρτύρια* addidi cum *V. Phot. 16. ἐστιν] ἐνεστιν B. V. Photius, iidemque *παρά τε Δειν.* pro *παρὰ τῷ Δ.* 18. Λυσίᾳ] *Λυσίου* V. Photii MS. Etymologici MS. Dorv. ubi *Λυκούργῳ* editum. 19. Φασκώλιον. ἱμάτ.] Eadem habet Harpocratio. Ceterum pro *ἱμάτιον φορεῖον* scribendum esse *ἱματίων φορεῖον* recte monuit Valesius in Harpocrationem. Secundum alios grammaticos tamen vasa illa vel sacculi, in quibus vestes ferebantur vel recondebantur, *φάσκωλοι* dicebantur, non *φασκώλια*. Ammonius: *Φάσκαλος* (malim *φάσκωλος*) *φασκωλίου διαφέρει. φάσκαλος μὲν γάρ ἐστιν ἱματιοφορία.* (Scripserim potius *ἱματιοφορεῖον.*) *φασκώλιον δέ ἐστι δερμάτιον.* Thomas Magister: *Φάσκαλος. ὁ ἐκ δέρματος. ὁ λεγόμενος ἰδιωτικῶς τζαμανδᾶς, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια φέρομεν. φασκώλιον δέ, δερμάτινόν τι πηρίδιον.* Hesychius: *Φασκώλιον. βαλλάντιον δερμάτινον. φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται.* Pollux lib. VII. c. 19. *Φασκώ-*

mihi vel phasianos, quos alit Leogoras. dicitur hoc, siqui rem detrectant. at non sunt equi phasiani, sed galli quidam. Aliter. sunt equi quidam, quibus nota gallorum impressa est. hos igitur intelligit. Leogoras vero nomen fuit proprium viri, qui tunc Athenis rempublicam administrabat, pater Andocidis oratoris. incertum autem est, num Leogoras aves phasianos aluerit. existimant autem nonnulli phasianos hic equos esse. id si non est commenticium, accommodatum fuerit studio adolescentis. Aristarchus vero dicit intelligi quoddam avium genus. erat autem Leogoras homo delicatus. Plato: *O divine Moryche, nunc enim beatus es, item ut Glaucetes rhombus et Leogoras, qui iucunde vivatis, de nulla re soliciti.* Eupolis in *Autolyco* dicit eum in Myrrhina meretrice patrimonium suum dissipasse. Phasiani vero sunt equi, notam phasiani femoribus impressi. Phasis autem est fluvius Scythiae, ubi pulchri equi gignuntur. contra *φάσις* est delatio, accusatio: quod declinatur *φάσιος*. *Φάσις*. Est actio, quam quis instituit adversus eum, qui putatur suffodere publicum metallum vel agrum vel domum vel aliud quid publicum. praeterea ii qui pupillorum tutores apud magistratus accusant, quod patrimonium pupillare non sic ut oportebat locarint, *προφαίνειν* dicuntur. *Φάσις*. Dicitur et de accusatione publica, cum quis criminatur alterum publici quid habere, quod non emerit, et de indicio propter pecunias pupillares. cum enim tutores pecunias pupillorum non elocassent, quivis nomen eorum ad archontem deferebat, ut elocarentur. deferebatur item nomen eorum, si minoris quam oportebat elocatae fuissent. et prioris quidem significationis testimonia reperire licet apud Dinarchum et Demosthenem; posterioris autem, quae spectat ad opes pupillares, apud Lysiam in oratione adversus actionem de patrimonio pupillari non recte elocato. *Φάσκώλιον*. Vas vestimentis recondendis. *φάσκωλον* autem

δέ ἐστι μαρσίππιον, ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἴρηκεν. ἢ δημόσιον χρῆμα, τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν. Καὶ πρός γε μεστὸν κατὰ τὸ πλέον καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ φασκώλιον· Ἀγαθίας ἐν ἱστορίᾳ. Ὁ δὲ τρίποδας ῥ ἐκπονήσας, καὶ ἐμβαλὼν εἴς τι φασκώλιον.

Φάσκων. λέγων.

Φάσμα. Ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο, κακὸν φώνημα Γάρμῳ. καὶ ἔδοξε τράγος εἶναι, μὴ ταῦρος, ἐκεῖνο τὸ φάσμα.

Φατέ. λέγετε. Πολύβιος· Φατέον ἡγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι, τὸ μὴ δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους· καὶ μάλιστα, εἰ τυγχάνοι τις ὢν ἀπαράσκευος.

Φάτις. φήμη, λόγος. Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' ἀπερύκοι
Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.

τὴν νόσον τοῦ Αἴαντος. Καὶ αὖθις·

Φθεῖσθαι Ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις, εἴπερ ἀληθὴς
Φοῖβος. ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' ἀίδης.

Καὶ αὖθις Σοφοκλῆς·

Τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν.

τὴν ῥῆσιν.

Φάτνη. ἡ τράπεζα. Τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἅμα φάτνην. Αἰλιανός· Καὶ οἱ Μεσσήνιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς φάτνης οἱονεὶ ἐδηδοκότας ἐξήλασαν (τουτέστι, τοὺς Ἐπικουρείους), λυμεῶνας τῶν νέων εἶναι λέγοντες.

Φατνώματα. σανιδώματα, στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν. σανιδωτόν.

[Φράτορες. Ἀριστοφάνης·

Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.]

Φατρία. σύνταγμα. ἢ φυλὴ διήρηται εἰς δ'

λους ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν ἱματίων ἀγγεῖα καὶ θυλάκους. Horum grammaticorum auctoritas si potius sequenda est (uti sequenda utique videtur), locus hic Suidae sic refingendus erit: *Φάσκωλος. ἱματίων φορεῖον. Φασκώλιον δέ ἐστι μαρσύππιον.* Vide praeterea Non. Marcell. in v. *Pasceolus* et Festum in *Phascola. Küst.* Harpocratio breviter *Φάσκωλον. πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Λίωνα. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.* Isaeum tamen et Lysiam appellat illius Epitome. Ceterum *ἱματιοφορεῖον* Hemsterh. in Polluc. X, 137. et editor Photii. Leviter haec attigit Cuperus Obss. I. p. 79. *φορεῖον*] *φορεῖται* E.

1. *μαρσύππιον*] *μαρσίππιον* *V. E. Photius, *μαρσίπιον* Lex. Bachm. p. 404. Deinde Photius: *φάσκωλον πήρα τις ἐκαλεῖτο.* 2. *ἢ δημόσιον χρῆμα, τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθ.*] Mira interpretatio: quae quomodo voci *φασκώλιον* conveniat, haud sane video. *Küst.* Videtur magna pecuniae publicae vis intelligi peris conclusa, quemadmodum Turcae factitant; nos *Beutel* vocamus. 3. *Καὶ πρός γε μεστὸν κατὰ τὸ πλ.*] Haec sunt verba Agathiae lib. IV. (c. 22.) p. 132. quae Blancardus in editione sua Harpocrationis male ad Lysiam refert. *Küst.* 4. *Ὁ δὲ τρίποδας*] Hic locus pertinet ad narrationem de oraculo Lacedaemoniis Ithomen oppugnantibus reddito Pausan. (IV, 12, 9.) *Porsonus Tracts* p. 287. 7. *Φάσκων*] *δοτικῇ* addunt B. E. Med. 9. *Γάρμῳ*] Leg. *Χάρμῳ.* Suspicor verba esse Aeliani. *Valck.* Immo sunt Iamblichi in Babylonicis. Vide Rochetti Miscell. T. I. p. 76. Creuzer. Commentt. Herodot. p. 235. *Gaisf.* Qui debuit adiungere v. *Γάρμος.* 11. *Πολύβιος*] Lib. III. c. 69. sed ubi sic legitur: *Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, ἀπαράσκευος ὢν πρὸς τὸ κρίνειν τὰ ὅλα, καὶ νομίζων δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους· ὅπερ εἶναι φατέον ἡγεμόνος ἔργον ἀγαθοῦ* etc. Hinc apparet, quomodo Suidas locum hunc composuerit. *Küst.* 13. *προσθέσεως*] Scribe *προθέσεως*, ut habet Polybius. *Küst.* Sic V. 16. *Σοφοκλῆς*] Ai. 187. 18. *καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ* ante *Φοῖβος* omisi cum V. E. Med.

1. *ἤγουν τὴν νόσον*] *ἤγουν* omisi cum V. Tum *ἐπὶ τῇ νόσῳ* E. 2. *Φθεῖσθαι*] Epigr. Parmenionis XII. *φθῆσθαι* E. Cum vulg. consentit MS. Anthol. Pal. VII, 239. ubi ed. *Φθίσθαι*, probatum illud Küstero. Mox *ἀνικήτων — ἅΐδης* om. V. quem silet Gron. 5. *Σοφοκλῆς*] Ai. 850. 6. *Τὴν δ'* Edd. 8. *Φάτνη. ἡ τρ.*] Figuratum usum illustrat Iacobs. in Aelian. IX, 7. *Τὴν Ἀντων.*] Fragmentum hoc auctius legitur supra vv. *Ἄλβιος* et *Ὑπαικάλλων. Küst. Ἀντωνίνου* V. E. Med. Haec et seqq. usque ad *λέγοντες* om. A. 9. *Αἰλιανός*] Integrum locum Aeliani adducit Suidas supra v. *Ἐπίκουρος. Küst.* Ubi veriore vocabulorum positu *οἱονεὶ φάτνης.* Item cum eadem glossa et *V. invertimus ordinem editum *τῶν νέων λυμεῶνας.* 11. *ἐδηδοκότας*] *ἐδηδωκότας* E. *ἐδημοκότας* V. Dein *Ἐπικουρίους* V. Med. 13. *Φατνώματα*] *Φατνωματικὸς* Plutarch. in Lycurg. p. 102. *Toup. Φατνώματα* vox *τῶν ὁ* III. Regg. 6, 9. Cantic. I, 16. *Ernest.* Exempla quaedam dabit Wyttenbach. in Plutarch. II. p. 227. C. [T. VI. p. 1184.] alia Wesseling. in Diodor. Sic. I, 66. Eustathius in Il. *ε.* p. 547, 3 = 414, 52. *φατνώματα, σανιδώματα στέγης διάγλυφα. Gaisf.* Testis vetustissimus Aeschylus ap. Polluc. VII, 122. Deinde *διάγλυφος* *A. 14. *Φατνωτόν*] Misc. Lips. 8. p. 300. *Toup.* MS. 15. *Ἀριστοφάνης*] In Av. 766. De sensu autem loci huius consulendus est omnino vetus interpres Comici. *Küst.* Deest gl. V. eamque notavi. Cf. v. *Φυσῶ.* Saltem *φάτορες* Ox. 18. *ἡ φυλὴ διήρ.*] Confer Stephanum Byzantium v. *Φατρία*, et ibi Luc. Holsten. itemque Nostrum infra v. *Φράτορες. Küst.* Adde v. *Τριττύς.*

---

est crumena: ut apud Isaeum et Lysiam. vel pecunia publica, quae in fisco reposita servatur. Agathias in Historia: *Et praeterea crumenam pleniorem gravioremque reddens. — Cum autem ille centum tripodes fabricasset, et in saccum quendam coniecisset.* *Φάσκων.* Dicens. *Φάσμα.* Spectrum. *Alter vero taurus mugiit, malum omen Garmo. spectrum autem illud videbatur hircus esse, non taurus.* *Φατέ.* Dicite. Polybius: *Dicendum est boni duci convenire, non ut sine certo proposito neque ex quavis occasione periculum summae rerum faciat, praesertim siquis adhuc imparatus sit.* *Φάτις.* Fama, rumor. Sophocles: *Sed avertat Apollo malum Argivorum rumorem.* id est, rumorem de Aiacis insania sparsum. item: *Interisse Alexandrum falsa fama est, si modo verax Phoebus: invictos enim non tangit Orcus.* et iterum Sophocles: *Istum cum audierit rumorem.* *Φάτνη.* Per figuram mensa. *Colens et simul per assentationem sectans Antonii mensam.* Aelianus: *Messenii eos, qui ex eodem quasi praesepi comederant, expulerunt, iuvenum corruptores eos perhibentes.* dicit Epicureos. *Φατνώματα.* Lacunaria, tecta laqueata. *Φατνωτόν.* Laqueatum. *Φατρία.* Collegium quoddam. tribus dividebatur in quattuor partes, quae quaterna

κατὰ τὰς δ' ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἑκάστη δὲ διαίρεσις εἰς γ', ὡς γίνεσθαι ιβ' κατὰ τοὺς ιβ' μῆνας τοῦ
888 ἐνιαυτοῦ· καλεῖσθαι δὲ τριττύας καὶ φατρίας.

Ἀναστάσιος Σιλεντιάριος. ὁ μετέπειτα βασιλεύσας, ἐπὶ Εὐφημίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν κατασκευάσας, μετά τινων ἐφατρίαζεν. ὁ δὲ Εὐφήμιος μετὰ ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ, ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θαμίζοντα τὰ ταύτης φρονεῖν, ἢ μηδόλως ἐπιβαίνειν πρὸς τὸ διαστρέφειν τοὺς ἀπειροτέρους· εἰ δὲ παρὰ ταῦτα πράξειας, ἐκτεμών σου τὴν κόμην τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω. ἔκτοτε ἡσυχίαν ἦγεν· ἀντείχετο γὰρ τῆς Εὐτυχοῦς δόξης.

Φαύλη κηλίς. Ἀῤῥιανός· Ἐδεδίει μὴ διαφθαρῇ ὁ στόλος Ἀλεξάνδρου, καὶ οὐ φαύλη κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοισιν ἐπιγινομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἀφανίσοι. ἀλλ' ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καινόν τι ἀεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι. φαύλη οὖν κηλὶς οὐχ ἡ τυχοῦσα.

Φαυλία. ἡ κότινος. καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας.

Φαυλίζει. εὐτελίζει, χλευάζει.

Φαῦλον. φλύαρον, ἀηδές, δύςφημον.

Φαῦλον. τὸ ἁπλοῦν, εὐχερές. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ·

Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν.

ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Πλάτων ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς· Φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς. τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος. οἷον, φαῦλον πρᾶγμα ἔσται, τὸ τυχὸν πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τὸ οὕτω τυχόν. Πλάτων· Πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. Τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπου-

2. γίνεσθαι] γίνεσθαι φαμὲν V. 4. Ἀναστάσιος Σιλεντιάριος, ὁ μετ.] Baronius ad annum CDXCI. loco hoc Suidae ad hypothesin suam stabiliendam turpiter abutitur, et quae historicus anonymus de Anastasio adhuc Silentiario refert, ille de Anastasio iam imperatore, contra aperta illa verba, ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας, dicta esse lectori persuadere conatur. Hanc temeritatem Cardinalis merito castigat Casaubonus in praefat. ad Exercitt. contra Baron. sub finem, qui consulendus est. *Küst.* Theodorus p. 567. ed. Vales. *Toup* MS. Vide Villoisoni Anecd. T. II. p. 31. *Gaisf.* Similiter Cedrenus et Theophanes p. 115. Horum nihil extat apud Zon. p. XIV, 3. p. 54. 4. σελεντιάριος ὁ μετέπειτα σελεντιάριος ὁ μετέπειτα βασιλεὺς sic *V. Cf. quasi glossa Ἀναστάσιος Σιλεντιάριος. Ceterum totius narrationis causa revocanda est ad figuratam vim verbi φατριάζειν sive φρατριάζειν, quam praeierat Demosthenes. Frequentior tamen figura nominis φρατρία, illustrata Lobeckio Aglaoph. p. 1013. 10. παρὰ] περὶ V. 11. ἔκτοτε δὲ] δὲ omisi cum V. 13. Ἀῤῥιανός] De Rebus Ind. p. 548. *Küst.* Sive c. 20. Dialectum non servavit Suidas. 14. Ἀλεξάνδρου] Ἀλέξανδρος E. ut videtur. 15. αὐτοῦ] αὐτοῦ ἔσται V. qui mox ἐπιγινομένη. 16. ἀφανίσῃ] ἀφανίσαι B. V. γὰρ post ἐκνικῆσαι addunt B. V. E. Utrumque cum Arriano.

1. ἐργάσασθαι] ἐργάζεσθαι B. E. *V. Arr. φαύλη οὖν κηλὶς] Scribe οὐ φαύλη οὖν κηλίς. Negatio enim hic perperam omissa est. *Küst.* 3. Φαυλία. ἡ κότ.] Eadem habet Etymologus. Eustathius in Il. ὀ. p. 1356, 63. Ὅθεν καὶ φαύλη ἐλαία, ἡ μωρόκαρπος, ἢ καὶ φαυλία, γινομένη φασὶν ἐκ κοτίνου κοπέντος καὶ μεταφυτευθέντος. Vide etiam Hesychium. *Küst.* Ammon. in v. *Toup.* Bergler et Wagner in Alciphr. I, 21. p. 118. Schol. Platon. p. 84. Λέγουσι δὲ τὴν φαυλίαν ἐλαίαν, μικρὸν καρπὸν (μωρόκαρπον) αὐτὴν, αὔτως ἀνομάζεσθαι. *Gaisf.* ὁ κότινος Zon. p. 1796. 5. φλύαρον] Malim φλαῦρον. Hesychius in ordine suo: Φλαῦρα, φαῦλα, κακά, πονηρά, κοῦφα. Obiter hic emendo Hesychium, apud quem in serie sua legitur, Φαῦρος, κοῦφος. Pro φαῦρος enim scribendum est φλαῦρος idque suo loco ponendum. Λ autem et Α ob affinitatem saepissime inter se confundi nemo ignorat. *Küst.* δύςφημον, εὐτελές] Om. A. Saltem εὐτελὲς omisi cum B. V. 6. Φαῦλον. τὸ ἁπλοῦν, εὐχ.] Eadem de voce φαῦλον tradit Etymologus, qui cum hoc loco Suidae omnino conferendus est. *Küst.* Conf. Menag. in D. Laert. III, 63. εὐχερές om. Photius. Vide Ruhnken. in Tim. p. 268. *Gaisf.* Prudentius haec digesserunt Schol. Plat. p. 337. et Lex. Bachm. p. 412. Καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ· Φαῦλον, ἄκομ.] Laertius in Platone num. 63. Ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ (Πλάτωνι) καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ, ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὑτωσί· Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν. Hinc Suidam emendabis. Idem porro fragmentum Euripidis, sed corruptum et mutilum, adducit Eustathius in Il. ω. p. 1350, 62. qui itidem ex Laertio emendandus est. Confer etiam Nostrum supra v. Εἰδέα, ubi pro Λικυμνίῳ rectius legitur Λικυμνίῳ. *Küst.* Correxi cum V. et Photio. Formulam ἄκομψον καὶ φαῦλον illustrat Phryn. Seg. p. 6. adde Lex. Rhet. p. 368. 9. τίθεται om. V. 10. κακοῦ] καὶ τοῦ τυχόντος addit V. cum Photio et gl. superiore. Φαίδωνι] τῷ περὶ ψυχῆς V. Photius. 11. Φαῦλον πρᾶγμα] Apud ipsum Platonem in Phaedone [p. 95. extr.] addita negatione legitur οὐ φαῦλον πρᾶγμα. *Küst.* 13. πρᾶγμα] τὸ τυχὸν πρᾶγμα addunt B. V. ἔσται τὸ τυχὸν πρᾶγμα add. *V. E. Photius et gl. superior. Indicatur alter Platonis locus, qui est in Legibus. Cf. v. Εἰρημένον. 14. τὸ οὕτω] τῷ ουτο Photii MS. et Etym. MS. Dorv. Oratio perversa. 15. οὐδὲ] Sic V. Phot. cum Plat. Legg. XI. p. 918. C. οὐ B. E. [οὐδὲ] vulg. Om. Med. 17. ἀντιδιαστέλληται] διαστέλληται V.

anni tempora referrent. harum unaquaeque dividebatur in tres partes: ut essent partes duodecim, secundum XII. menses anni. eae autem vocabantur trittyes et phatriae. — Anastasius Silentiarius, qui postea regnavit, sub Euphemio Patriarcha C'Politano cathedram constituit et cum quibusdam coetus agitabat. Euphemius vero minitans ei suasit, ut vel cum ecclesia, quam frequentaret, sentiret, vel ad corrumpendos imperitos omitteret eam prorsus ingredi. quod si contraria, inquit, feceris, resectis capillis tuis ad plebem te traducam. dehinc ille quievit. adhaerebat enim opinioni Eutychis. Φαύλη κηλίς. Levis macula. Arrianus: *Verebatur ne classis Alexandri periret, et macula non levis praeclaris eius factis aspersa omnem eius felicitatem obscuraret. at vicit innata ipsi inusitatae alicuius et magnae rei gerendae cupiditas.* Φαυλία. Oleaster. et simpliciter oleae species. Φαυλίζει. Elevat, deridet. Φαῦλον. Frivolum, iniucundum, infaustum. Φαῦλον. Simplex, facile. Euripides in *Licymnio*: *Simplicem, incomptum, bonum ad res gravissimas.* ubi dicit simplicem hominem et malitia vacuum. interdum vero etiam ponitur de re mala et vulgari. Plato in *Phaedone*: *Rem minime vulgarem, inquit Cebes, quaeris.* poni etiam potest de rebus nullius momenti, quae simplices sunt atque viles. Plato: *Res autem, ut apparet, non levis erit, neque virtutem parvam requiret.* ponitur etiam de improbo, cum opponitur honestum. ut Plato: *Servi*

δαῖον. ὡς Πλάτων· Δοῦλοι γὰρ ἂν δεσπόταις οὐδέποτ' ἂν γένοιντο φίλοι· οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι. τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν·

Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω.

καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου. Πολιτείας τετάρτῳ· Καὶ φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν, καὶ τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον. Τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· Ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας τινὰς καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς.

Ὅτι Φαῦλον εἴρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητόρων τὸ κακόν, ἐπί τε πράγματος καὶ ἀνδρὸς
586 οὕτως· ταττόμε᾽νον. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Καὶ βλάπτειν ὑμᾶς καὶ δόξης ἀναπιμπλάναι φαύλης ἐπιχειροῦντα αὐτὸν οὐ τιμωρήσεσθε; Καὶ Ἰσοκράτης· Ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. Καὶ Λυσίας ἐν Ἐπιστολῇ λέγων· Ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγινώσκεις. εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον καὶ τρόπον καὶ ψυχὴν καὶ εὔνοιαν οὕτως ἀπροφασίστως, ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ καθ' ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν; Τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. Οὐ φαύλας λαβὼν πληγάς. Δημοσθένης φησί.

Φαῦλος. εὐτελής, χαλεπός. Ἦν δὲ Κλαύδιος βασιλεὺς Ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχήν· ἐν παιδείᾳ δὲ ἤσκητο, ὡς καὶ γράψαι τινά. Ὅτι Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν· οἷον ὁ φαῦλος. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ὀργὴν χαλεπὸς ὢν καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει. τουτέστι, τοῖς εὐτελέσι.

Φαῦλος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ὀνόμαρχός τις ἦν Φωκέων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

---

1. *ὡς Πλάτων*] Lib. VI. de Legg. p. 615. [756. extr.] ubi pro *διαγενόμενοι* minus recte hodie legitur *διαγορευόμενοι*. *Küst.* *γὰρ*] *δ' ἂν* V, *γὰρ ἂν* dedi cum Platone. *δεσπόταις*] *καὶ δεσπόται* Plato et Photius. 4. *ἐπὶ τοῦ*] *ἐπὶ* om. V. Mox *Αἰχμαλώτοισιν* B. V. E. *Αἰχμαλώτισιν* Edd. recte. V. Dindorf. in Soph. Ai. 71. ed. Oxon. 6. *Πολιτείας τετάρτῳ*] P. 446. *Küst.* Sive p. 423. Steph. Ubi v. Schol. p. 403. *Πολιτείας ά* Photius. *φαῦλον*] *φαῦλόν γε* dedi cum *V. Photio. Deinde *καὶ* ante *τούτου* neglexerat vulg. 7. *καὶ τούτου* etiam Photius. *καὶ τούτου γε ἔτι φαυλότερον τόδε* Plato. 9. *ὡς Δημοσθένης*] Pergit Photius: *καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀποφάσεων, καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου. *Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος*] P. 729. sed ubi legitur, *ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς*, absque *τιμὰς καί*: quae proinde voces ut supervacaneae hic delendae sunt. *Küst.* Vocem *τιμὰς* non agnoscit Demosthenes: quare delendam censet Küsterus. Verum fallitur. Scribendum proculdubio, *οὐ μετρίας τινάς*. Quod elegans in primis est. Damascius apud Photium p. 1037. *Τὴν δὲ τροφὴν ἐκληρώσατο μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον*. Dio in Augusto p. 641. *Ἐκεῖνοι συμβάντες τῇ Κλεοπάτρᾳ, καὶ μέτριά τινα διαλεχθέντες*. Nihil verius hac emendatione. *Toup.* II. p. 334. Assentitur Reiskius, qui *τινὰς* edidit p. 1261, 5. 11. *τιμὰς*] Sic libri ante Gaisf. *πληγὰς* E pr. 12. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 15. *Τιμοκράτους*] P. 764, 3. *Τὸν οὖν καὶ βλάπτειν — τοῦτον οὐ τιμωρήσεσθε λαβόντες*; 17. *Ἰσοκράτης*] Ad Demonic. p. 9. D. ubi hodie editur, *ὁ γὰρ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν οἰκείων*. 19. *ἐν Ἐπιστολῇ*] In Corpore epistolarum sive declamationum eroticarum, quod cognoverat Hermias in Plat. Phaedr. p. 77. Haec autem oratio redolet argutulas nugas, quas Phaedrus Platonicus irrisit.

2. *εἰ γὰρ*] *εἶτα* V. 3. *οὕτως ἀπροφασίστως*] Haec sua sede mota non dubito quin retrahenda sint post *καταγινώσκεις*. 8. *Δημοσθένης φησί*] In oratione contra Cononem p. 729. Vide paulo ante. *Küst.* *Δ. ἔφη* V. 10. *Ἦν δὲ Κλαύδιος βασ.*] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni, quae leguntur in Collectaneis historicis ab Valesio editis p. 805. 806. ubi locum integrum vide. *Küst.* 11. *παιδείᾳ*] *παιδείῳ* V. *ἐν παιδείᾳ τε ἤσκητο, ὡς καὶ συγγράψαι τινά* Exc. 12. *Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφ.*] Ex Laertio in Platone, num. 63. ut Pearsonus etiam observaverat. Vide paulo ante v. *Φαῦλον*. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 13. *χρῆται* Diog. *σημαινομένων*] *σημαινομένου* V. 17. *Φαῦλος. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione. Pro *Φαῦλος* [ut Photius et codd. Harp.] autem scribendum est *Φάϋλλος* vel *Φάϋλος*. Est enim nomen proprium viri. Apud Demosthenem in oratione contra Aristocratem [p. 661.], cuius testimonio Suidas hic utitur, hodie legitur *Φάϋλος*. *Küst.* Leg. *Φάϋλλος* auctoribus Diod. Sic. XVI, 35. Pausan. Phoc. c. 2. Athen. VI. p. 232. XIII. p. 605. *Reines.* Utrique formae (*Φάϋλλος* et *Φάϋλος*) patrocinantur MSS. Vid. Bastii Ep. Crit. p. 243. *Gaisf.* *Δημοσθένης*] P. 661, 11. Sequentia videbantur mihi excerpta ex scriptore quodam antiquo: litteras adeo minores adhibui, nescio an recte. *Gaisf.* Harpocratio saltem nulla praescriptione facta tanquam suam posuit orationem.

---

enim et domini nunquam sibi fiant amici; neque mali et boni, in paribus honoribus constituti. ponitur etiam de re magna. Sophocles in *Mulieribus captivis*: *Si parvus ego magna superavi.* item de re facili. Plato lib. IV. *de Republica*: *Et leve quid, inquit, illis fortasse praecipiemus. hoc autem etiam levius.* ponitur etiam de parvis et contemnendis. ut Demosthenes in oratione contra Cononem: *Quod igitur non adeo mediocres nec leves plagas accepi.* *Φαῦλον*. Haec vox apud omnes propemodum oratores malum significat, sive res intelligitur sive persona. ut Demosthenes contra Timocratem: *Istum vos non ulciscemini, qui vos et laedere et mala opinione replere conetur?* et Isocrates: *Qui enim rebus suis male consuluit, alienis nunquam bene consulet.* et Lysias in Epistola: *Quod te non amem, maximae me improbitatis insimulas, nullam veniam concedens. etenim si tales mores et ingenium et animum et benevolentiam, adde familiarem consuetudinem et communionem sermonum non maximi faciam, quis me miserior erit, qui sensus communis sim expers?* ponitur etiam de levibus et contemnendis. Demosthenes: *Qui plagas non leves accepi.* *Φαῦλος*. Vilis, improbus. *Claudius Imperator ingenio fuit minime spernendo, et disciplinis adeo excultus, ut etiam libros quosdam scripserit.* — Plato interdum nominibus iisdem utitur in vario significatu: ut voce *φαῦλος*. Et *Φαυλοτάτοις*, rebus levissimis. *Ille autem vehementer iracundus est, et lenissima quaeque delicta severe punit.* *Φαῦλος*. Demosthenes in oratione contra Aristocratem. Onomarchus quidam Phocensium tyrannus fuit; qui vivens fratrem Phayllum regni socium habuit.

Φάυλλος. ὄνομα δρομέως ἀρίστου ὀλυμπιονίκου. Ἀριστοφάνης·

Ὅτε τὸν δρομέα Φάυλλον ὢν βούπαις ἔτι
εἶλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.

ἦν δὲ καὶ ὁπλιτοδρόμος περιώνυμος, ὃν ἐκάλουν ὁδόμετρον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος, ἐφ' οὗ καὶ ἐπίγραμμα·

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος·
δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητής· καὶ τρίτος, ὁ λωποδύτης. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

Οἴμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν·
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
ἀνθράκων φορτίον
ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων, ὥδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἐξέφυγεν, οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ὢδ' ἀπεπλίξατο.

Φαύλως. εὐκόλως, εὐμαρῶς. Ἀριστοφάνης·

Εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλλοις τὴν ἔνθεσιν.

ἔνθεσις ὁ ψωμός. καὶ φαύλως, τὸ εὐχερῶς καὶ ἄνευ καμάτου. Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχε τούτου.

[113]*Ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε.* 587

τουτέστι, μὴ ἀηδίζου ἐπὶ τοῖς χρησμοῖς. εἰπόντος γὰρ ὅτι χρησμολόγος εἰμί, ἔφη·

Οἴμωζέ νυν.

Φαύλως ἐρείδει. ἁπλῶς καὶ ἀπεριέργως μασᾶται. ἢ συντόμως ἐσθίει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις. ἐρείδειν δέ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως γινόμενον.

Φαύλως πάνυ. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Ἀριστοφάνης·

Καὶ πρῶτα μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις
ἀλλ' ὑπὸ χειρός.

Φαῦνος, υἱὸς Πίκου, τοῦ καὶ Διός· ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος. ὃς ἦν ἀστρονόμος, καὶ μέταλλα δὲ ἐφεῦρε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου, καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυικοῖς· ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. ἐπιβουλευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν φεύγει εἰς Αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε· καὶ ὑποδεχθεὶς συνδιέτριβεν αὐτοῖς, χρυσῆν ἐνδεδυμένος

---

1. *Φάυλλος*] Vid. Schol. Aristoph. Ach. 213. *Hemst.* Conf. Herodot. VIII, 47. et Pausan. in Phoc. c. 9. Fuit etiam Phayllus Argivus, de quo Plutarch. in Amator. p. 760. A. *Reines.* Adde Welckeri cyclum epicum p. 48. 2. *Ἀριστοφάνης*] In Vesp. 1245, 46. (1201.) 5. *ἦν δὲ καὶ* abiicienda cum Schol. Comici. 6. *ἦν δὲ καὶ Πένταθλ.*] De hoc vide supra v. *Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα*: itemque Eustath. in Odyss. Γ', p. 1591, 54. et Tzetz. Chil. XII. c. 435. *Küst.* *οὗ τὸ*] *οὗ καὶ* V. E. Schol. vulg. *Ἐπίγραμμα*] Adesp. CCV. Append. A. Pal. 297. 11. *ὁ* recte nescit Schol. 12. *Ἀχαρνεῦσιν*] V. 208—212. 13. *τῶν ἐμῶν ἐτῶν* Med. *ἐμῶν*] *τῶν ἐμῶν* B. E. *V. Mox *ἐπ'* om. iidem libri. 16. *φαῦλος ὢν*] *φαύλως ἂν* V. Infra refinge *ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.* Cf. v. *Ἀπεπλίξατο.* 19. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 403. ubi rectius legitur *ἐκβάλοις* pro *ἐκβάλλοις.* Lectio enim posterior metro versus repugnat. Vide etiam supra v. *Ἔνθεσις. Küst.* Explicationes ex utrisque Equitum Schollis petitae sunt. 22. *φαύλως δὲ ἤγουν*] *καὶ φαύλως τὸ* dedi cum V. 23. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 506. ubi hodie pro *ἔτυχες* legitur *ἔτυχε. Küst.* Immo *ἔτυχεν.* Sed *ἔτυχε* restitui, quod perspicue V. obtulit.

2. *Ὦ δαιμόνιε, τὰ θ.*] Est versus Aristoph. Av. 958. *Küst.* 3. *τῷ χρησμῷ* Schol. Rav. Aristoph. 5. *Οἴμωζε νῦν* Edd. 6. *Φαύλως ἐρείδει. ἁπλῶς καὶ ἀπ.*] Aristoph. Pac. 25. eiusque Scholia describi monuit Küsterus. 7. *συντόμως*] Sic etiam interpres Comici loco laudato. At scribendum est *συντόνως.* Vide etiam supra v. *Ἐρείδειν. Küst.* 9. *συντόνως*] *σύντονον* V. 11. *Φαύλως πάνυ*] Haec non legimtur in exemplo, quod dedit ex Vesp. 654. (676.) sed huc translata ex Lys. 566. qui habet *φαύλως πάνυ*, et a Schol. exponitur *εὐχερῶς.* At in Vesp. l. l. illustratur *ἀρελῶς, ἁπλῶς. Abresch.* 13. *Καὶ πρῶτα μ.*] Est versus anapaesticus, sed claudicans: quippe qui in sede secunda iambum habet pro dactylo vel anapaesto. *Küst.* Immo pro *spondeo.* Aristoph. Vesp. 654. *Καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρός.* Quomodo et apud Suidam scribendum est. *Toup.* Deest exemplum A. 15. *Φαῦνος, υἱὸς Πίκου, τοῦ κ.*] Confer Cedrenum pp. 17. 18. et auctoris anonymi Excerpta Chronol. Ioanni Antioch. Malelae praefixa p. 22. itemque Nostrum supra v. *Μεταλλεῖς. Küst.* Nos a superiore glossa removimus, quicquid ex nostro loco fuerat derivatum. *Πόκου* V. 22. *τοῦ Νῶε*] *τοῦ* om. V.

Φάυλλος. Nomen cursoris praestantissimi, qui Olympia vicit. Aristophanes: *Cum adolescentulus adhuc cursorem Phayllum duobus suffragiis maledicentiae reum peregi.* fuit nobilis cursor ex illorum genere, qui armati cursu certabant; eumque vocabant hodometrum. item quinquertio, in quem extat epigramma illud: *Quinque supra quinquaginta pedes superavit Phayllus; discum vero iecit centum pedes, quinque minus.* fuit etiam Phayllus pugil; item tertius, grassator. Aristophanes *Acharnensibus*: *O me miserum senectutis! haud enim aegre iuvenem me, cum carbonum onus portans persequebar Phayllum currentem, iste foederum sequester insequentem effugisset, nec pedum levitate se propripuisset.* *Φαύλως.* Sine difficultate et labore. Aristophanes: *Utinam tam facile lucrum, quam invenisti, rursus amitteres.* *ἔνθεσις* hic buccellam significat. *φαύλως* autem est facile et sine labore. Aristophanes: *Haud facile hoc consecutus fuisset.* item: *O bone, noli res divinas aegre ferre.* vel, ne oracula feras iniquo animo. cum enim dixisset, *Vates sum*, ei responderat: *Plorare igitur te iubeo.* *Φαύλως ἐρείδει.* Simpliciter nec fastidiose mandit. vel magna contentione comedit. translatio ducta est a remigantibus, qui remis incumbunt. Attici vero *ἐρείδειν* dicunt, quicquid magno studio fit. *Φαύλως πάνυ.* Valde facile. Aristophanes: *Ac primum quidem facili manu supputa, non calculis usus, sed digitis.* *Φαῦνος.* Faunus, Pici seu Iovis F. quem nomine planetae Mercurium appellabant. hic fuit astronomus, et metalla auri, argenti et ferri invenit, eorumque tractandorum rationem populos occidentis docuit. quare ab indigenis vocabatur opum donator. cum vero insidiis appeteretur a propriis fratribus, in Aegyptum fugit, in tribum Chami, filii Noe: a quibus susceptus ibi habitavit, aurea veste indutus et

στολὴν καὶ προφητεύων· ὡς καὶ θεὸς τιμώμενος, μεταδιδοὺς αὐτοῖς πλοῦτον.

Φαῦσις. φῶς, φέγγος.

Φαιακία. ἡ χώρα τῶν Φαιάκων· ἡ νῦν λεγομένη Κέρκυρα.

Φαιάν. Ὁ δὲ σχηματισάμενος ἐς τὴν φαιὰν ἐσθῆτα καὶ μέλαιναν στολήν. τῶν μέχρι καὶ τῶν συνειδότων ἐς πεντήκοντα συνιστάντων, πάντες συνετόλμων τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα στολήν.

Φαίαξ. ῥήτωρ. Ἀριστοφάνης φησί·

Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.

δεινὸς ῥήτωρ οὗτος, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος· ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς παρακρούων τὰ μειράκια.

συνερειστικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικός,
καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικός,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
Οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;

Φαιδιμόεντες. λαμπροί. Καὶ Φαίδιμος, λαμπρός, ἰσχυρός. Καὶ Φαιδίμων, λαμπρός.

Φαίδων, Ἠλεῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής· ὃς ἦρξε τῆς Ἠλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἱρέσεως, ἥτις ὕστερον ἀπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως Ἐρετριακὴ προσηγορεύθη. τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι, εἶτα πραθεὶς πορνοβοσκῷ τινι προέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἑταίρισιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ ἠράσθη τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖ λύ- 588
σασθαι. ὁ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτόν· καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτοῦ, Ζώπυρος, Μήδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ Πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος.

1. ὡς καὶ] καὶ ὡς V. 3. Haec et seq. gl. desunt V. Φαῦσις] Psalm. LXXIII, 16. Schol. Arati p. 93. Genes. 1. *Toup.* MS. 4. Φαιακία] Vide glossam post Κερκυρών. 6. Ὁ δὲ σχημ.] Aeliano tribuit Valckenarius. 7. τῶν μέχρι] Oratio manca et per verborum, opinor, iacturam obscurata. 10. Ἀριστοφάνης] Senarius iste extat apud Aristoph. Equ. 1374. ubi legitur δεξιῶς. Sed Suidae lectio verior atque elegantior. *Phaeax homo sapiens et ingeniosus mortem effugit.* De Phaeace autem isto, quem δεινὸν ῥήτορα vocat Scholiastes, consulendus Taylorus in Lectt. Lysiac. c. 6. *Toup.* Adde Ruhnk. H. Crit. Oratt. p. 47. sqq. 11. σοφός γ'] γ' om. V. E. Med. δεξιῶς] δεξιὸς B. V. Ἀριστοφάνης — λαλητικοῦ om. A. 12. δεινὸς ῥήτωρ οὗτος, ὡς κ.] Eadem habet Scholiastes in modo indicatum locum Comici. *Küst.* Ubi editur ἐπὶ θανάτῳ. Neuter recte, sed corrigendum: ὡς καὶ ἀποφυγεῖν, θανάτου ἐπ' αὐτ. κρ. 15. συνερειστικὸς] Aristophanes hodie habet συνεργητικός. At vetus interpres olim legit συνερτικός, a συνείρω, connecto: ut ex interpretatione eius patet. *Küst.* συνερειστικὸς B. E. συνερειστικῶς V. Litteras ν π saepius confundi docet Bastius in Gregor. de Dial. pp. 244. 245. qui Suidae scripturam librarii negligentiae deberi existimat. *Gaisf.* Recte ξυνεργητικὸς optimi Poetae libri: id est, homo dialecticus. Quo ducit etiam περαντικός: v. Plat. Hipp. p. 304. C. 16. καὶ σαφὴς] καὶ κα . . . (lacuna fere septem litterarum in Med.) καὶ σαφὴς B. E. Med. Locus mendosus: cui neque κάτασαφὴς neque κατασαφής, inventa criticorum, satisfaciunt.

2. καταδακτυλικὸς] καὶ δακτ. E. 3. Φαιδιμόεντες] An leg. Φαιδροείμονες, qua voce utitur Agathias p. 154. ἀστικοί τε καὶ φαιδροείμονες. *Toup.* MS. Gl. spectat ad Il. ψ. 686. καὶ Φαίδιμος et seqq. om. A. καὶ om. Photius, bis. 4. ὁμοίως] ὁ λαμπρὸς V. λαμπρός dedi cum Photio. 5. Φαίδων, Ἠλεῖος, φιλ.] Quae hic Suidas de Phaedone refert, totidem paene verbis leguntur etiam apud Hesychium Illustrium: unde ea Noster mutuatus esse videtur. Vide etiam de Phaedone Laertium. *Küst.* Hunc Cebes Socraticus hortante Socrate emisse dicitur, et habuisse in philosophiae disciplinis: Macrob. 1, 11. *Sermones eius de Socrate admodum elegantes leguntur*, Macrob. l. l. *Reines.* Illustris de Phaedone locus est Iuliani Ep. 59. Partem Eudocia p. 425. Omnia inde a Σωκράτους om. A. 9. Ἰνδῶν] Pro Ἰνδῶν Portus λῃστῶν: fortasse ὑπό τινων, inquit Menag. in Diogen. Laert. II, 105. qui ibidem ἑταιρεῖν pro ἑταίρισιν legendum esse monuit. *Hemst.* „Suidas — vellem docuisset, qui Socratis aetate et qua tandem via Indi in Elidem venerint, ut Phaedonem captivum in turpissimam servitutem venderent. De *Sindis*, piraticae addictis, verum esse poterit. At Diogenes una cum patria captum ait, nihil de raptoribus. — Cuius quidem calamitatis si Phaedon pars fuerit, *Indorum* importuna mentio, neque commoda *Sindorum*, nisi si iuvenis ab hostibus captus in horum dein piratarum rapaces manus malo fato inciderit." *Wesseling.* Diss. Herod. p. 179. sq. 10. προέστη ὑπ' αὐτοῦ] Laert. in Phaed. II, 9. habet: ἠναγκάσθη στῆναι ἐπ' οἰκήματος, τὸ θύριον προστιθείς: haud dubie locus mendosus. Puto legi posse τῷ θυρίῳ προστεθεὶς, ut intelligamus eum fuisse ianuae praepositum et lupanaris ostiarium. Gell. N. A. II, 18. *a lenone domino puer ad merendum coactus. Reines.* Idem mirificam addit explicationem Salmasii Exerc. Plin. p. 935. Recte Wesselingius (post Valck. Diatr. de Aristobulo p. 130): *ianuam occludens Socratis utebatur disciplina.* 11. ἑταίρισιν] Vid. Ἱπποφορβός. *Toup.* ἑταίρισιν dedi cum B. ἑταιρίαν Med. ἑταίρισιν V. 15. Ζώπυρος] Citatus Antiatticistae p. 107, 3. aliisque scriptoribus a Meinekio Com. Vol. 1. p. 225. extr. prolatis. Πρεσβύτης] Πρεσβύτας tradit Diog.

futura praedicens, cumque divitias iis impertiret divinis, honoribus colebatur. *Φαῦσις.* Lux, lumen. *Φαιακία.* Regio Phaeacum: quae nunc vocatur Corcyra. *Φαιάν.* *Cum autem pullam et nigram vestem induisset, tum et illi qui facinorum conscii erant, circiter quinquaginta, omnes eundem habitum simul gestare sustinuerunt.* *Φαίαξ,* Phaeax, orator. Aristophanes: *Phaeax, homo vafer et versutus, mortem effugit: argumentum enim apte concludit et persuasibilis est, idemque sententiis argutus, perspicuus, fallendi peritus, et praeclare tumultus animorum excitare callet. Nonne tu quoque digito garrulos compescere nosti?* Phaeax erat orator dicendi adeo peritus, ut capitis accusatus, cum in ipso facinore deprehensus fuisset, iudicium tamen eluderet. comici autem perstringunt, ut qui adolescentulis imposuerit. *Φαιδιμόεντες.* Illustres. Et *Φαίδιμος*, illustris, robustus. item *Φαιδίμων.* *Φαίδων.* Phaedo, Eleus, philosophus, Socratis auditor: auctor sectae Eliacae ab eo dictae, quae postea a Menedemo Eretriensi Eretriaca appellata est. hic ab Indis primum captus, deinde lenoni cuidam venditus, ab eo Athenis meritorio praefectus est. cum autem Socratis sermones audisset, doctrinae illius amore captus petiit ab eo ut se redimi sineret. tum Alcibiadi persuasit, ut eum emeret. ab eo inde tempore philosophari coepit. dialogi eius sunt, Zopyrus, Medius, Simo, Antimachus sive Senex, Nicias, Simmias, Alcibiades, Critolaus.

Φαίδρα. ὄνομα κύριον. φαιδρὰ δὲ ἀντὶ τοῦ λαμπρά. ὡς καὶ φαιδρός.

Φαιδρός. καθαρός, λαμπρός. Φαῖδρος δὲ ὄνομα κύριον.

Φαιδρωπόν. τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαίδρωνος.

Φαῖεν. εἶπον.

Φαίημεν. εἴπωμεν. Καὶ Φαίης κε.

Φαικά. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Φαικὰ δ' αὖ' εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν.

Φαικοΐσιν. φαιδροῖς, λαμπροῖς.

Φαιλώνης. εἰλητὸν τομάριον μεμβράνινον, ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιώνιον. φαιλώνης, φαιλώνους.

Φαίνειν. δεικνύειν, φανεροποιεῖν. Φαίνειν ἐπὶ λύχνων, καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν.

Φαινίδος.

Φαινόλης. χιτωνίσκος· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα. καὶ κλίνεται εἰς ῦν.

Φαινόμενα. Πλάτων Πολιτείας δεκάτῳ ἔφη· Φαινόμενα, οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ. ἀντὶ τοῦ, φαντασίαν ἀποτελοῦντα, οὐ μέντοιγε ὄντα. καὶ Ἀριστοφάνης·

Εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή.

τουτέστι, μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

Φαίνοπις.

Φαινόπους. λαμπρόπους.

Φαίνω σημαίνει καὶ τὸ κατηγορῶ, ἐξ οὗ καὶ συκοφάντης.

Φαίνωνος.

Φαίνωψ.

Φαιόν. χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἤγουν μύινον.

Φαιόν. ὅτι τῶν χρωμάτων τὰ μὲν ἁπλᾶ ἐστι, τὰ ἐναντία, ὡς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν· τὰ δὲ σύν-

2. *λαμπρὰ ὡς καὶ φαιδρός*] *φαιδρός, καθαρός* V. Nempe haec artissime iungenda sunt iis quae glossa *Φαιδρός* ab V. omissa intercesserat, hinc quidem in modum: — *λαμπρά. καὶ Φαιδρός, καθαρός, λαμπρός. Φαῖδρος δὲ ὄνομα κύριον.* Hinc factum ut ipsum gl. *Φαιδρός* ignoret V porro *λαμπρὰ . . . κύριον* om. B. Ceterum delevi glossam, quam modo dicebam, ex v. *Αἴσωπος* repetitam: *Φαιδρόν· πέτρα οὕτω καλουμένη. Φασὶ τὸν Αἴσωπον ἐν Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν, κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν.* Ubi *πέτρα οὕτω καλ.* om. E. *Küsterus*: „*Φασὶ τὸν Αἴσωπον ἐν Δελφ.*] Eadem legantur supra v. *Αἴσωπος.*" 5. *Φαιδρωπόν*] Eurip. Orest. 882. *Φαιδρωπὸν ὄμμα.* Ubi Schol. *χαροπόν, χάριεν καὶ βαρβάν, Ἰλιάν. Gaisf.* 7 Post hanc gl. cum Küstero delevi, quae ab V. abesse vidi; *Φαιδρύνω σε. αἰτιατικῇ.* Et *σε* om. Med. 8. Post *εἶπειν* omisi *καὶ* cum *V. Photio, post *εἴπωμεν* autem *Καὶ Φαίμην Ἀττικῶς* cum B. V. Cf annot. post gl. *Φαῖεν.* 9. *Φαίης κε*] Il. *γ'* 220 *Φαίησθον* *V 11. *Φαικὰ δ' αὖ' εὐ*] Metrum versus huius claudicat, quod ut tenori suo restituatur, scribendum est vel *φαικὰ δ' αὖ*, ut Portus vult, vel *φαικὰ δ' ἂν* vel *φαικὰ δέ γ' εὐτ.* vel simile quid. *Küst.* Scribendum, *Φαικάδα δ' εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν.* Quemadmodum recte legitur apud Beisk. in Anthol. p. 47. Conf etiam Küsterum supra in v. *Θέρσιτον.* Est autem *Φαικὰς* vox *τῶν ἅπαξ λεγομένων.* Nam qui eam usurpet praeter nostrum Epigrammatistam, equidem novi neminem. Idem autem videtur *Φαικὰς* et *Φαικάσιον*, cuius meminit Eratosthenes apud Pollux. VII, 90. *Πέλμα ποτιβάδιστικὸν ἐλαφρὸν φαικάσιον.* Meminere et Plutarchus in Antonio, Clemens Alexandrinus, Seneca, Petronius Arbiter, alii. Eleganter describit Appian. Bell. Civ. lib. V. [c. 11.] *Ὑπόδημα ἦν αὐτῷ λευκὸν Ἀττικόν, ὃ καὶ Ἀθηναῖον ἔχουσιν ἱερεῖς καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ καλοῦσι φαικάσιον. Tourr.* II. p. 47. Vid. Anthol. Pal. VI, 254. in Myrini Ep. II, 5. *φαικάσιον, ὑπόδημα γεωργικόν* Theognostus Cram. p. 12. Cf. Lobeckii Aglaoph. p. 245. 13. *ἤγουν* ante *φαιδροῖς* omisi cum V. 14. *Φαιλώνης*] Vide Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst. Φαινόλης* Photius. Vide hanc gl. *Φιλώνην* Zon. p. 1801. *μεμβράνων*] *βομβράνων* B. V. 15. *ἢ χιτώνιον*] Vide paulo post v. *Φαινόλης. Küst. φαιλώνους*] Immo *φαιλώνον.* Est enim primae declinationis. *Küst.* 17. *καὶ ἐπὶ*] *καὶ* omisi cum V. Dein *λύχνων* *V. Continuo *καὶ ἐπὶ τοῦ δεικνύειν* omiserunt A. B. V. Schol. *καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν*] Confer Nostrum supra v. *Φασιανικός. Küst.* Schol. Aristoph. Ach. 936. *καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν τὸ φαίνειν νοεῖται, καὶ ἐπὶ τὸ ποιεῖν φῶς.* 18. Om. vulg.

1. *Φαινόλης*] Vide Dufrenium in Gloss. Graeco. *Küst.* Adde Salmas. in Spartiani Hadr. p. 27. et in Trebell. Poll. p. 384. Cf. v. *Φαινόλης. χιτωνίσκος*] *χιτῶν* Photius, qui nescit *καὶ κλίνεται εἰς.* 2. *εἰς ῦν*] Statim *καὶ χιτῶν ἱερατικός. ἢ Φαινόλης, ὁ ἀπαισιών*, quae Zonarae debentur, omiserunt A. B. V. E. Photius. Item omisi cum V. *Φαίνομαί σοι καλός.* 3. *Φαινόμεθα* *V. *Πλάτων*] P. 596. extr. *ἐν* ante *Πολιτ.* omisi cum *V. Photio. 4. *πω*] *που* B. Ox. V. (*τον* male Gaisf.) E inter vss. Photius et Zonaras quamvis perturbatus p. 1797. 6. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 416. (440.) Adde v. *Εἶναι.* 7. *ὥσπερ*] *ὅσπερ* E. Med. 8. *ἀλλάξαι*] *ἀπαλλάξαι* V. Sed vide v. *Εἶναι.* 9. 14. Om. vulg. 10. *λαμπρόπους*] *λευκόπους* Theognostus Cram. p. 12. 11. Initio gl. obiici cum A (qui supra, *Φαίνω. αἰτ.*) *Φαίνων. αἰτιατικῇ. δεικνύων. Ὅτι. αἰτιατικῇ* et *δεῖ* om. V. Deinde *καὶ* uncis clausit Gaisf. quod secus ab A. abesse narrat. Verum ne posteriora quidem recte se habent, ex v. *Μισοπώλης* scilicet descripta. 13. *Φαίνωνος*] V. Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 347. 16. *ἤγουν* et reliqua om. A. Usque ad *μύινον* Photius. 17. *Ὅτι τῶν χρωμάτων τὰ μὲν ἁπλᾶ — οἷον τὸ πλαδαρὸν ἢ τι τοιοῦτον*] Haec omnia sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, M. 7. b. ut Pearsonus observaverat. *Küst. Φαιόν* praemisi cum *V. *τὰ μὲν ἁπλᾶ ἐστι· τὰ δὲ ἐναντία*] Philoponus rectius, *τὰ μὲν ἁπλά ἐστι, τὰ ἐναντία*: quam lectionem in versione secutus sum. *Küst.* 18. *δὲ* om. B. V. E.

Φαίδρα. Nomen proprium, at *φαιδρά*, nitida. Item ut *φαιδρός. Φαιδρός.* Purus, splendidus. *Φαίδρος* vero nomen est proprium. *Φαιδρωπόν*, Vultus iucundus et hilaris. *Φαίδρωνος. Φαίεν.* Dicunt. *Φαίημεν.* Dicamus. Et *φαίης κε*, dixeris. *Φαικά.* In Epigrammate: *Et phaceasium super pulchris talia renidens.* *Φαικοῖσιν.* Laetis, hilaribus. *Φαιλώνης.* Volumen parvum membranaceum, vel glossocomum, vel parva tunica, declinatur *φαιλώνου. Φαίνειν.* Indicare, manifestum facere, significat etiam lucere. Item calumniari. *Φαινόλης.* Paenula, veteres autem vocant ephestridem, declinatur *φαινόλου. Φαινόμενα.* Ea quae videntur. Plato lib. X. *de Republica* dixit: *Quae videntur quidem, sed tamen re vera non sunt.* quae speciem tantum praebent, non autem vere existunt. et Aristophanes: *Esse talis, qualis sum; neque tamen videri.* id est, non mutare naturam, sed formam. *Φαινόπους.* Nitidos pedes habens. *Φαίνω.* Significat etiam accuso, hinc *συκοφάντης*, calumniator. *Φαίνωνος. Φαιόν.* Color fuscus, sive murinus, compositus ex nigro et albo. Colorum autem alii sunt simplices, nimirum contrarii, ut albus et niger; alii compositi: quales sunt ii

θετα, οἷον τὰ μεταξὺ τούτων. καὶ γὰρ ταῦτα τῇ ποιᾷ μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦνται. καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μὲν ἐγγυτέρω τοῦ λευκοῦ, 589 ὡς τὸ ξανθόν, τὰ δὲ ἐγγυτέρω τοῦ μέλανος, ὡς τὸ κυανοῦν. τὰ δὲ λοιπὰ μεταξὺ τούτων· οἷον τὸ ἐρυθρόν, τὸ φαιόν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν. ἁπλᾶ μὲν τὰ ἐναντία· οἷον τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν· τὰ δὲ ἄλλα μικτὰ καὶ μεταξύ. ἀλλὰ τοῦ μὲν γλυκέος ἐγγυτέρω τὸ λιπαρόν, τὸ δὲ ἁλμυρὸν τοῦ πικροῦ· τὰ δὲ λοιπὰ τούτων μεταξύ. οὐ πάντως δὲ τὰ μεταξὺ καὶ μικτά. τὰ μὲν γὰρ μικτὰ καὶ μεταξύ. οὐκέτι δὲ ἀνάπαλιν. οἷον ἐπὶ χρωμάτων· τὸ μὲν γὰρ φαιόν, μικτὸν ὄν, μεταξύ ἐστι· τὸ μέντοι ἐρυθρὸν ἢ πράσινον οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίγνεται· ἀλλὰ μεταξὺ λέγονται, ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτω καὶ ἐπὶ χυμῶν. μικτὸν μὲν τὸ ἁλμυρόν, ὡς οἱ ἅλες· ἐκ γὰρ πικροῦ τοῦ θαλαττίου ὕδατος καὶ γλυκέος τὴν γεῦσιν ἔχουσι. τὸ δὲ δριμὺ καὶ αὐστηρὸν καὶ ὀξύ, τῷ μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχειν, οὕτως εἰσὶ μεταξύ. εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγύς ἐστι τούτων, τοῦτο ἄχυμον εἶναι· οἷον τὸ πλαδαρὸν ἤ τι τοιοῦτον.

Ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης ὀκτὼ καταλέγων εἴδη χυμῶν δύο καταλείπει ἄκρους, τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν, καὶ ἐξ μέσους. ἐγγὺς μὲν τοῦ γλυκέος τὸν λιπαρόν, τοῦ δὲ πικροῦ τὸν ἁλμυρόν· ἐν μέσῳ δὲ στρυφνόν, αὐστηρόν, δριμύν, ὀξύν. ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τοῖς ἁπλοῖς ἄκρους μὲν λέγει οὐ τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν, ἀλλὰ τὸν δριμὺν καὶ ὀξύν. καὶ οὐ διαφωνοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἰατρὸς πρὸς τὰς ἁπτὰς ἀπιδὼν ποιότητας τούτους ἐκάλεσεν ἄκρους. ἄκρον γάρ ἐστι κατὰ μὲν θερμότητα τὸ δριμύ, κατὰ δὲ ψύξιν τὸ ὀξύ. ὁ δὲ οἷα φιλόσοφος οὐκέτι πρὸς τὰς ἁπτὰς ἀλλὰ πρὸς τὰς γευστὰς ἀφεωρακώς, οὕτως ἐποιήσατο τὴν ἀντίθεσιν. ἄκρον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς γευστοῖς τὸ γλυκὺ καὶ πικρόν. ὁ δὲ Πλάτων κέχρηται τοιᾷδε τάξει. ἑπτὰ λέγει χυμούς. τὸ γὰρ λιπαρὸν ἅμα τῷ γλυκεῖ συνάπτει, λέγων ὅτι τὸ ὑπαλεῖφον, εἰ μὲν μετὰ ἡδύτητός ἐστι, ποιεῖ τὸ γλυκύ· εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. γλυκὺ δὲ λέγομεν, οἷον τὸ μέλι· λιπαρὸν δὲ τὰ ἐλαιώδη· ὀξὺ τὸ ὄξος· στρυφνόν, οἷον ἀχράδες· αὐστηρὸν τὸν οἶνον· ἁλμυρὸν τοὺς ἅλας· πικρὸν τὸ ἀψίνθιον· δριμὺ τὸ πέπερι. ἄκρα δὲ λέγει ὀξὺ καὶ δριμύ. πάρακρα δέ, ἐγγὺς μὲν τοῦ ὀξέος τὸ στρυφνόν, ἐγγὺς δὲ τοῦ δριμέος τὸ πικρόν. παράμεσα δέ, ἐγγὺς μὲν τοῦ πικροῦ τὸ ἁλμυρόν, ἐγγὺς δὲ τοῦ στρυφνοῦ τὸ αὐστηρόν. μέσον δὲ τὸ γλυκύ. ἀνατίθησι δὲ ταῦτα τοῖς ἑπτὰ πλανήταις. τὸ μὲν ὀξὺ τῷ Ἑρμῇ· τὸ δριμὺ τῷ Ἄρεϊ· τὸ πικρὸν τῇ Σελήνῃ· τὸ γλυκὺ τῷ Ἡλίῳ· τὸ ἁλμυρὸν τῇ Ἀφροδίτῃ· τὸ αὐστηρὸν τῷ Διί· τὸ στρυφνὸν τῷ Κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν ὡς φλυαρίαν παρίδωμεν.

Φαιός. Μένιππος ὁ Κυνικὸς ἐπὶ τοσοῦτον τε-

---

1. *μεταξὺ τούτων*] *τούτων* om. V. 3. *αὐτῶν*] *αὐτῷ* V. 6. *τὸ φαιόν, τὸ ἐρυθρόν* *V. 7. *οἷον* om. V. 15. *γίγνεται* om. *V. 18. *θαλαττίου*] *τοῦ θ.* B. V. E. Mox *γλυκέαν* V. (corr.) *γεῦσιν*] Philoponus melius *γένεσιν. Küst.* Cf. v. *Ἁλμυρόν.* 19. *τὸ δὲ*] *τὸ γὰρ* V 20. *τῶν* V. *εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγ.*] Rescribe ex Philopono, *εἴ τι γὰρ ἄλλο ἐστίν, ἐγγύς ἐστι τοῦ ἄχυμον εἶναι. Küst.* 24. *ἄκρους*] *ἄκρα* B. E. *ἄκρως* Med.

3. *γάρ ὡς*] *ὡς* om. V. 12. *μετὰ*] *κατὰ* *V. *γλυκύτητος*] *ἡδύτητος* V. 14. *οἷον*] Sic V. cui *οἱ* tribuit Gaisf. Volebat *οἱ* ante *ἀχράδες*. *λιπαρὰ*] *λιπαρὸν* V. 16. *τὸ ἅλας*] *τοὺς ἅλας* B. V. 17. *ἄκρα — δριμύ* om. B. E. *καὶ* ante *δριμὺ* addit V. 22. *τὸ δὲ*] *δὲ* om. V. 26. *παρεῖδομεν*] *παρίδωμεν* V. *παρίδομεν* E. Med. Mox A. *Φαίοιμεν. εἴποιμεν.* Vid. gl. *Φαίημεν.* 27. *Μένιππος ὁ Κυνικὸς ἐπὶ τοσ.*] Haec Suidas mutuatus est a Laertio: sed qui ea non de Menippo, sed Menedemo refert. Vide eum VI, 102. *Küst.* Et Menagium ibidem, coll. Leopardi Em. XVII, 3. Similia Lucianus in Necyomantia.

---

qui inter hos sunt medii. nam isti certa contrariorum inter se mixtione conficiuntur. eorum autem alii propiores sunt albo, ut flavus; alii vero propiores nigro, ut caeruleus. reliqui vero inter hos sunt medii, ut ruber et fuscus. eadem est ratio saporum. nam simplices sunt contrarii, ut dulcis et amarus; alii vero mixti et medii. et dulci quidem sapori propior est pinguis; salsus vero amaro. reliqui sunt medii. non autem medii omnino sunt iidem mixti. nam mixti quidem sunt etiam medii; at non contra. ut in coloribus. fuscus enim color, cum sit mixtus, est medius. ruber vero vel porraceus non fit omnino ex mixtione contrariorum: sed medii dicuntur, quod neutrius extremi participes sint. item in saporibus. nam mixtus sapor est salsus, qualis est salis. ex amaro enim, aqua marina, et dulci compositus est. acer vero et austerus et acidus, quia neutrius extremi participes sunt, medii sunt. si quid vero est aliud, id propemodum saporis expers est, ut humidum aut aliquid huiusmodi. — Aristoteles autem ubi octo saporum genera recenset, duos extremos ponit, dulcem et amarum; porro sex medios: nimirum dulci vicinum esse pinguem, amaro vero salsum. in medio autem ponit acerbum, austerum, acrem et acidum. Galenus vero inter simplices sapores dicit extremos esse non dulcem et amarum, sed acrem et acidum. neque propterea dissentiunt. nam hic quidem, ut medicus, ad qualitates respiciens, quae sunt tactui, hos vocavit extremos: extremum enim est in calore quidem acre, in frigore vero acidum: ille vero, utpote philosophus, ad qualitates respiciens, non quae sunt tactui sed gustui, eorum fecit oppositionem. in iis enim quae sunt gustui summum est dulce et amarum. Plato vero tali ordine usus est. septem esse dicit sapores. pinguem enim cum dulci coniungit, dicens id quod unguinosum est, si cum suavitate sit coniunctum, efficere saporem dulcem; sin vero sine dulcedine, pinguem. dulce vero dicimus, ut mel; pinguia, ut oleosa; acidum, ut acetum; acerbum, ut pira silvestria; austerum, ut vinum; salsum, ut sal; amarum, ut absinthium; acre, ut piper. extremos vero sapores vocat acidum et acrem. inter extremos vero medios, acido quidem vicinum acerbum, acri vero amarum. vicinos autem mediis, amaro quidem salsum, acerbo vero austerum. medium autem dulcem. hos porro sapores ad septem planetas refert: acidum ad Mercurium, acrem ad Martem, amarum ad Lunam, dulcem ad Solem, salsum ad Venerem, austerum ad Iovem, acerbum ad Saturnum. causas vero horum ut nugas silentio praetereamus. *Φαιός.* Menippus Cynicus ad eum vanitatis gradum processit, ut habitu Furiae

ρατείας ἤλασεν, ὡς Ἐριννύος ἀναλαβεῖν σχῆμα, λέγων ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι τῶν ἁμαρτανομένων ἐξ ᾅδου, καὶ πάλιν κατιὼν ἀπαγγέλλειν ταῦτα τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. ἦν δὲ ἡ ἐσθὴς αὕτη φαιὸς χιτὼν ποδήρης· περὶ αὐτῷ ζώνη φοινικῆ· καὶ πῖλος Ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ ιβ' στοιχεῖα· ἐμβάται τραγικοί· πώγων ὑπερμεγέθης· ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίνη.

Φαιστιῶνος. πόλις.

Φαιστός. πόλις Κρήτης. Ὅμηρος·

Ἐς Φαιστόν. μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.

Μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τῷ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ Φαιστῷ.

[*Φέβεται. φεύγει.*]

Φεβρουάριος. οὕτω καλεῖται ὁ μὴν ἀπό τινος ὑπάτου, γένους ὑπάρχοντος τῶν Γάλλων. ἡνίκα γὰρ τὸν Θρίαμβον τὸν ἀπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν κατήγαγεν ὁ Κάμιλλος, ζηλοτυπήσας ὁ Φεβρουάριος ἐπὶ τοῦ βήματος ἐβόα, μὴ γεγονέναι τὸν Κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης, ἀλλὰ τὴν τύχην Ῥωμαίων. συνέπλαττε δὲ καὶ γράμματα καὶ ψευδομαρτυρίας καὶ αὐτοῦ, ὡς τυραννίδα μελετῶντος. ἐντεῦθεν δὲ τὸν δῆμον ἐπαναστήσας ἀπελαύνει τοῦτον τῆς πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ῥώμης ἐπανῆλθε, καὶ τοὺς περὶ τὸν Βρῆννον βαρβάρους ἀνεῖλεν, εἰς κρίσιν ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν ἀπέδειξε πάντων γεγονέναι τῶν πεπραγμένων αἴτιον τὸν Φεβρουάριον. καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος, καὶ θρυΐνῃ περιβληθέντα ψιάθῳ, ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τῷ δημάρχῳ, τῶν καλουμένων βερνάκλων, τυπτόμενον νεύροις τῆς πόλεως ἀπεδίωξε, καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσε.

Φεδεϊκόμιστα. παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτᾶν.

Φελλαγωγία. πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ Ῥωμαίοις, ἐν ᾗ διέβαλλον αὐτούς.

Φελλάς. τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα.

2. ἀφῖχθαι post ἐξ ᾅδου recte Diog. 5. αὐτὸν] αὐτῷ dedi cum V. Diog. φοινικῆ] Sic MSS. Pariss. itemque Laertius. At priores edit. [et E.] male *Περσική*. *Küst.* φοινικῆ in V. Deinde ἀρδικὸς *V. 10. Ὅμηρος] Odyss. γ. 296. *Küst.* Seqq. om. A. 13. *Μάλερος γάρ τις τελ.*] Locum hunc Suidae in collectanea sua transtulit Eustathius in Odyss. γ. p. 1469. Ceterum pro *Μάλερος* hic scribendum est *Μάλεος*: ut non solum habet Eustathius loco laudato, sed etiam ipse Suidas supra v. *Μάλεος*: ubi vide quae notavimus. *Küst.* Adde Meinekii Analecta Alex. p. 185. *Μάλεος* B. E. *V. 14. πρὸς τῷ libri, soloece. Lege πρὸς τὸ cum gl. superiore. 16. *Φέβεται*] Deest gl. V. eamque notavi. *φεύγει* om. A. 17. *Φεβρουάριος. οὕτω καλ.*] Nugae merae sunt, quae Suidas hic de Februario narrat. Existimo autem eum fabulam hanc ex Ioanne Antiocheno hausisse: non eo, qui hodie adhuc extat et Malelas cognominatur, sed altero eiusdem nominis, ex quo Excerpta tantum hodie supersunt in Collectaneis Constantini Porphyrog. ab Valesio editis. Confer Cedrenum p. 150. et Malelam pp. 237. 238. qui in historia hac narranda non parum a Suida discrepant. *Küst.* Fragmentum cum Planudis vel ut coniectat Dionis narratione iunxit Maius in Coll. Vatic. T. II. p. 530. cf. 563. Addit Gaisfordus Wesseling. Probab. p. 254. et gl. superiorem *Βρῆννον*. In novissimis satis concordat nugator ille Georgius Hamartolus, cuius excerpta continentur Crameri Anecd. Ox. Vol. IV. p. 226. sq.; hunc enim videmus in aliis etiam historiae fabularis partibus (velut in v. *Βρουμάλια*) cum Suida conspirare. Contra horum nihil extat apud Io. Lydum de mensib. IV, 20. Ceterum *Φευρουάριος* in V. item infra Med. 18. *γένους — Κάμιλλος* et mox *μὴ γεγονέναι* usque ad finem gl. om. A. 19. *Τυῤῥηνῶν*] *Τυράννων* B. V. E. Med. Deinde *Κάμιλος* et *Κάμιλον* in V. 20. *ζηλοτυπήσας*] *ζυλωτυπήσας* V.

4. *ἐντεῦθεν δὲ*] *ἐντεῦθέν τε* B. E. Mox *ἀπαναστήσας* V. 7. *Βρέννον*] *βρηνον* in V. Restitui *Βρῆννον* cum gl. superiore. 8. *ἀγαγὼν*] *ἀγαγεῖν* V. 9. *γεγονέναι αἴτιον τῶν πεπραγμένων*] *τῶν πεπραγμένων αἴτιον* Gaisf. cum V. *γεγονέναι τῶν πραγμάτων αἴτιον* dedi cum gl. *Βρῆννον*. 11. *θρυΐνῃ*] Vid. *Θρυΐνη. Toup.* 14. *αὐτῷ*] *αὐτοῦ* probavi cum V. 15. *ἐκολόβωσε*] Vid. Salmas. in Solin. p. 14. C. *Hemst.* Continuo delevi gl. ex v. *Βεελφεγώρ* repetitam: *Φεγώρ. Βεέλ, ὁ Κρόνος· Φεγὼρ δὲ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. ἐξ οὗ Βεελφεγώρ.* Cuius vicem *Φεγὼρ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο Βεὲλ ὁ Κρόνος· ἐξ οὗ Βεελφεγὼρ* V. ante gl. *Φέναξ*. Ceterum *ἐξ ὧν Βεελφ.* om. A. 16. *Φεδεϊκόμιστα*] Rectius *φιδεϊκόμισσα*, i. e. *Fideicommissa. Küst.*

Hoc significat V. *Φιδεικόμ√*. Post h. gl. *Φήκλη. τρὺξ κεκαυμένη. λεπρούς ὄνυχας ἐκβάλλει σὺν ῥητίνῃ· καὶ τρίχας ξανθίζει, μετὰ σχινίνου ἐλαίου νύκτα ὅλην συγχρισθεῖσα*, omiserunt B. V. E. In huius principio quod scribi iussit *Φέκλη* Küsterus, id habet Med. 18. *Φελλαγωγία*] E Labbaei Glossis nomicis. 19. *αὐτούς*] *ἑαυτούς* V. *ἐν ᾗ δ. αὐτ.* om. A. 20. *Φελλάς*] Hesychius *Φελλός. Küst.* Attigit hanc glossam Schwarzius de ornamentis libr. vett. p. 166. intelligens ligneum codicis operimentum.

indutus circumiret, dicens se ab inferis venisse, ut hominum peccata observaret, et, cum eo rursus descendisset, daemonibus inferis renuntiaret. vestitus autem eius talis erat. pulla tunica talaris, quam balteus puniceus cingebat; pileus Arcadicus capiti impositus, cui intexta erant duodecim elementa; cothurni tragici, barba ingens, baculus in manu fraxineus. *Φαιστιῶνος.* Phaestio, urbs. *Φαιστός.* Urbs Cretae. Homerus: *Ad Phaestum. parvus vero lapis ingentes fluctus arcet.* Maleus enim quidam lapidem hunc magico ritu a se consecratum Neptuno dedicavit, ne fluctus ad Phaestum accederent. [*Φέβεται.* Fugit.] *Φεβρουάριος.* Februarius vocatur mensis, a quodam consule, qui natione Gallus erat. cum enim Camillus triumphum de Tyrrhenis ageret, Februarius invidia stimulatus pro concione vociferatus est, Camillum non esse auctorem victoriae, sed Romanorum Fortunam. litteras etiam et falsa testimonia adversus eum confinxit, quasi regnum affectaret; cumque populum in ipsum concitasset, tandem urbe expulit. cum autem Camillus post captam Romam reversus barbaros, quorum dux erat Brennus, profligasset, causa in iudicium adducta demonstravit, omnium eorum quae accidissent auctorem fuisse Februarium. quamobrem eum veste nudatum et iuncea storea circumdatum, nervisque a tribuni ministris, qui vernaculi dicuntur, caesum urbe expulit, et mensem ab ipso denominatum ceteris breviorem fecit. *Φεδεϊκόμιστα.* Fideicommissa Romani vocant ea, quae ab morituro committuntur alicuius fidei. *Φελλαγωγία.* Festum apud Romanos, in

Φελλέα. τὰ πετρώδη καὶ ἀγίβοτα χωρία· ὡς Ἰσαῖος. Καὶ Φελλεύς, σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρώδης τόπος. Ἀριστοφάνης·

Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
ὥςπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.

591 *Φελλεὺς τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω καλούμενος, τραχύς. αἱ δὲ αἶγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. ἀπὸ τούτου δὲ φελλέτας λέγουσι Δωριεῖς τοὺς κισσηρώδεις λίθους. καὶ ἑορτή τις περὶ τὸν Διόνυσον Φελλὸς καλουμένη. Καὶ αὖθις·*

Τοῦ Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως
κλέπτουσαν.

Φελλεῖς. οὕτω λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· οἵτινές εἰσι πετρώδεις μὲν κάτωθεν, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. ἔστι δὲ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον.

Φέλλιος. ὄνομα κύριον.

Φελλός.

Ἀβάπτιστόν τε καθ' ὕδωρ
φελλόν, ἀεὶ κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων.

Φελουρέα. εἶδος δένδρου.

Φενάκη. ἀπάτη, δόλος. Ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο, καὶ φενάκη τις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ οὐκ ἐνῆν.

Φενάκη. τὸ προκόμιον. οἷον τοῦ φαινομένου κρανίου ἄκος καὶ σκέπη. κυρίως δὲ ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη· ἀπὸ τῶν κατερῥυηκυιῶν γυναικῶν καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. Ἡ γὰρ τῆς φενάκης ἀπάτη λίαν ἐγκρατῶς ἀπεβουκόλει τὸν βάρβαρον.

Φενακίζει. χλευάζει.

Φέναξ. χλευαστής, ἀπατεών.

Φεναρέτης. ὄνομα κύριον.

Φενεός. ὄνομα πόλεως· [ἐν ᾗ ἦν Νώνακρις πέτρα, ἐξ ἧς ἔῤῥει τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Ἡρόδοτός φησιν.

Φεννίς. παιδιὰ διὰ σφαίρας, ὁπηνίκα ἑτέρῳ προδεικνύντες, εἶτα ἄνω ἀφιᾶσι τὴν σφαῖραν ὥςπερ φενακίζοντες.]

Φενόλης. Ῥωμαϊκὴ στολή.

---

1. *Φελλά. τὰ πετρ.*] Ex Harpocratione: sed apud quem uti et Etymologum legitur *φελλέα*. *Küst.* His accedunt V. Zon. Photius Quae de voce *φελλεύς* proferri potuerunt, post Ruhnken. in Tim. p. 260. seqq. exhausit industria docta Schoemanni in Isaeum p. 400. sqq. et H. Sauppii Epist. Crit. ad Hermannum p. 60. sqq. *φελλά* etiam Schol. Clem. Alex. T. IV. p. 112. *Φαλέη* altera gl. Zon. p. 1795. *ὡς Ἰσαῖος*] In oratione *περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου* p. 73. sub finem: sed ubi legitur *φελεάδα*, quod est a nominativo *φελεάς*. *Küst.* Mendum editores huius aevi sustulerunt. 2. *ποσῶς* om. V. 3. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 71. 4. *μὲν οὖν*] *οὖν* om. V. 6. *ἦν δὲ ὁ Φελλεὺς τόπ.*] Eadem leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. *Küst.* *ἦν δὲ ὁ* om. V. Schol. 7. *αἱ δὲ αἶγες ὡς τραχύτερα διώκοντες καὶ ὀρεινότερα εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον τὰ πλεῖστα διάγουσιν* Schol. Ubi mox *φελλεάτας*. 8. *οἱ Δωριεῖς*] *οἱ* om. V. Schol. 10. *περὶ — καλουμένη*] *παρὰ — καλούμενος* V. 11. *Τοῦ Στρυμοδώρου Θρ.*] *Τὴν Στρ.* Aristoph. Acharn. 261. 13. *Φελλεῖς*] Ex Schol. Aristoph. Ach. 272. 14. *πετρώδεις μὲν*] Recte Schol. *κάτωθεν μέν εἰσι π.* Sed *V. *μέν εἰσι π. κ.* 19. *Ἀβάπτιστόν τε κ.*] Archiae Ep. X, 5. 6. Anthol. Pal. VI, 192. Cf. v. *Βολίς*. *ὕδωρ*] *ὕδατος* V. Mox *λαχόντων* B. E.

1. *Φελουρέα*] Alii arborem hanc rectius *φιλυρέαν* vocant, per *ι* in syllaba prima, et *υ* in secunda. *Küst.* Vide supra v. *Φαελουρέα*. 2. *Ἐς τὸ τρανὲς*] Sunt verba Theophyl. Simoc. II, 5. [extr.] ubi perperam *τὴν εὕρεσιν*, nisi forte dederat *τὴν ἔρευσιν*. Hesych. *Ἔρευσε. ἐρεύνα.* Apud Suidam quoque *οὐκ ἐνῆν* praeferendum videtur *τῷ οὐκ ἂν ἦν*. *Abresch.* Utramque scripturam Theophylacto reddere Bekkerus neglexit. 5. *Φενάκη. τὸ προκόμιον. οἷον τοῦ φαιν.*] Haec totidem verbis leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Plut. 271. *Küst.* Cf. v. *Πηνίκη*. 7. Horum pars ad v. *Κατερῥυηκυιῶν* traducta est. *κατερρηκυιῶν* in V. 8. *ἀπατουσῶν* libri. 9. *Ἡ γὰρ*] Hoc exemplum post gl. seq. ponunt A. B. V. Sumptum esse e Theoph. Simoc. VI, 5. unde petendum *τῆς φεν. ἰσχύς*, monuit Abreschius. *ἐγκρατῶς*] *ἐγκρατῆ* V. Om. E. 11. *Φεναζίζει*] Vid. *Κωτίλη. Φέννις. Toup.* MS. Adde v. *Εὐθηείας*. 13. *Φεναρέτη*] Mendum inveteratum. *Φρεναράτης* V. *Φεναρέτης* A. E. Med. 14. *Φενεός*] *Φρενεός* V. *ἐν ᾧ ἦν — φησιν* om. A. B. *V. notavi. 15. *Ἡρόδοτός φησιν*] Atqui aliud tradit Herodotus, quippe qui Nonacrin urbem, non petram fuisse dicit VI, 74. *Καὶ δὴ καὶ εἰς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοὺς προεστῶτας ἀγινέων. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ πόλι λέγεται εἶναι ὑπ' Ἀρκάδων τὸ Στυγὸς ὕδωρ.* Et mox: *Ἡ δὲ Νώνακρις, ἐν τῇ ἡ πηγὴ αὕτη τυγχάνει ἐοῦσα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίης πρὸς Φενεῷ*. Hinc *ἀβλεψία* Suidae patescit. *Küst.* 17. *Φεννίς. παιδιὰ διὰ σφ.*] Haec totidem verbis legas etiam apud Eustath. in Odyss. ζ'. p. 1554. qui ea procul dubio ex Suida deprompsit. *Küst.* Notavi glossam praetermissam ab A. E. *V. Haec fere in explicatione ludi *φαινίνδα* dedit Schol. Clem. Alex. p. 135. *ὁπηνίκα — τὴν σφαῖραν*] *ὅτ' ἂν ἑτέρῳ ἀφίωσι τὴν σφ.* Photius. 18. *ἄνω*] Eustathius loco laudato *ἄλλῳ*. *Küst.* 20. *Φενόλης*] Vide supra v. *Φαινόλης*. *Küst.* *Φαινόλης* *V.*

---

quo mutuis se cavillis petebant. *Φελλάς*. Librorum exterius tegumentum. *Φελλά*. Loca saxosa, in quibus caprae pascuntur: ut Isaeus. et Phelleus, locus asper et saxosus. Aristophanes: *Cum capras ages ex Phelleo, quemadmodum pater tuus, pellicea indutus veste.* Phelleus dictus erat locus asper Atticae. caprae autem in locis asperis et montanis degunt. hinc Dorienses lapides pumicosos *φελλέτας* vocant. sunt etiam sacra Bacchi, *Φελλὸς* dicta. iterum: *Strymodori servam Thraciam ex Phelleo furantem.* *Φελλεῖς*. Sic Attici vocant saxosa loca: quae quidem in parte inferiore sunt saxosa, superne vero exiguam terrae planitiem habent. itidem mons ita dictus. *Φέλλιος*. Nomen proprium. *Φελλύς*. *Et quod aqua non mergitur suber, semper retium sub aqua latentium index.* *Φελουρέα*. Genus arboris. *Φενάκη*. Fraus, fallacia. *Rem aperte scrutati sunt, neque fraus indagantibus apparuit.* *Φενάκη*. Anteriores capilli. quasi dicas, apparentis cranii remedium et tegumentum. proprie vero dicitur coma asciticia et arte parata: more mulierum, quibus postquam capilli defluxerunt, crinium artificio alios fallunt. *Fraudis enim falsa species barbarum firmiter decipiebat.* *Φενακίζει*. Deridet. *Φέναξ*. Derisor, impostor. *Φεναρέτης*. Nomen proprium. *Φενεός*. Nomen urbis: [in qua Nonacris rupes erat, ex qua Stygis aqua fluebat. auctor Herodotus. *Φεννίς*. Lusus pilae: cum pueri pilam alteri prius ostendunt, deinde in altum quasi per fallaciam proiiciunt.] *Φενόλης*. Vestis Romana.

Φένω. φονεύω.

Φεραί. πόλις.

Φέρασπις. ὁ πολεμικός.

Ἠνορέην ἀλλήλοις Ἕκτωρ γέρας ἠδὲ φέρασπις
Αἴας ἐκ πολέμου μνῆμ' ἔφερον φιλίης.

Φεραυγής. κατάλαμπρος.

Φέρβει. βόσκει, τρέφει.

Φέρε. οἷον ἴδωμεν, ἄγε οὖν. ἀρχαία ἡ σύνταξις. Ἀριστοφάνης·

Φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;

Φερέγγυος. ἀσφαλής, ἀξιόπιστος ἐγγυητής. Ἡρόδοτος· Αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυός εἰμι δύναμιν παρασχεῖν τοσαύτην, ὥστε κατάγειν.

Φερέγγυος. ὁ ἐνδεξάμενός τι καὶ δυνάμενος ἀποτῖσαι. οἷον ἀξιόχρεως, δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγγύησιν.

Τί γὰρ κελεύεις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος;

τουτέστιν, ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι καὶ βεβαιωτής.

Φερεζαῖος. ἐθνικόν.

Φέρετρα. Πομπεῖά τε αὐτοῦ προηγεῖτο, ἀργυρᾶ καὶ χρυσοῦ πεποιημένα, καὶ ὁπλῖται πάμπολλοι, καὶ κόσμος βασιλικός, καὶ φέρεθρα, ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων καὶ δείκηλα ἄττα. αὐτός τε Οὐάφρης ἐπὶ πᾶσιν ἐκομίζετο φοράδην, ἐν ναῷ χρυσοῦ πεποιημένῳ· καὶ τῶν ἱερέων οἱ σεμνότατοι καὶ τελεώτατοι φορεῖς ἦσαν.

Φερεκάκους. καρτερικούς. Συναγαγὼν ἱππεῖς, ὄντας φερεκάκους διαφερόντως, παρεκάλεσε.

Φερεκράτης, Ἀθηναῖος, κωμικός· ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσεν. ἐδίδαξε δράματα ιζ'.

Φέρεκλος. ὄνομα κύριον.

Φερεκύδης, Βάβυος, Σύριος. ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἡ Σύρα, πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην· ὡς συγχρονεῖν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς, καὶ τετέχθαι περὶ τὴν με' Ὀλυμπιάδα. διδαχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος· αὐτὸν δὲ οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητήν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκῆσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν, ἑτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ

1 τὸ φονεύω] τὸ om. A. 2. Φεραί] Φεραῖς A. V. Pertinet gl. ad Demosth. Olynth. I. p. 12. extr. 3. Φέρασπις] Cf. v. Ἠνορέη. 4 Ἠνορέην ἀλλ.] Anthol. Pal. VII, 152. Epigr. adesp. 389. Πηχοῖς A. 5. ἔφερον] In Anthologia Epigrammatum recte legitur ἔπορον. Küst. 7. βόσκει, τρέφει] τρέφει, βόσκει A. Statim ὅθεν συφορβὸς καὶ ἱπποφορβός omiserunt A. B. V. 9 Ἀριστοφάνης] Equ. 145. Gaisfordus comparat Schol. Nub. 219. ubi Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις. 11. Gl. om. *A. 12 Ἡρόδοτος] Lib. V. c. 30. Ubi τοσαύτην παρασχεῖν. 14. Φερέγγυος. ὁ ἐνδ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 942. Küst. Ubi desideratur τὴν ἐγγύησιν. 17. Versus Electrae l. l. 19. καὶ βεβαιωτής non extant apud Schol. Soph. sed apud Gl. Herod. V, 30. Gaisf.

2 δείκηλα] δείκελα A. B. V. E. Cf. v. Δείκηλα. Deinde nomen Οὐάφρης suspectum est. 6. Συναγαγὼν ἱππεῖς, ὄντας φερ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 71. Küst. 8. ὃς Ἀλεξάνδρῳ] Errorem mirabatur Meinekius Quaest. Scen. II. p. 21. sive in Fragm. Com. Vol. I. p. 66. Commissum haud dissimile ex v. Νεόφρων annotavit Welckerus *die Griech. Tragödien* p. 937. 9. ἐδίδαξε δράματα ιζ'] Fabulas Pherecratis diligenter recenset Meursius in Biblioth. Attica, post quem actum non agemus. Illud tantum hic monemus, omissam esse ab eo fabulam Ἀγγεῖον vel Ἀγγεῖα inscriptam, cuius mentionem facit vetus interpres Comici Vesp. 1500. Δῆλον δὲ ἐν τοῖν Φερεκράτους Ἀγγείων. *Küst.* Leg. Ἀγρίων. *Toup. Hemst.* ιζ'] κ' V. ζ Med. Sed ultra numerum XVII fabularum, additis etiam spuriis, vix progredi licet. Deinde ferebantur: Φερεκράτης Πετάλῃ γράφει. „Φερεκράτης Πετάλῃ γρ.] Haec nihil ad rem faciunt. Fabula autem Pherecratis *Petale* inscripta a pluribus scriptoribus laudatur. Vide Meursium loco laudato." *Küst.* Haec omisi cum A. et Eudocia p. 426. Cf. annot. in v. Κοριαννοῖ, et Meinek. Com. Vol. II. p. 323. Eandem fraudis speciem prae se ferebat pristina glossa Μυρμηκανθρώποις. 11. Partem descripsit Eudocia p. 425. Βάβυος] Strabo eum filium Βαβύος vocat: at Laertius Βάδυος. *Küst.* Βάβυος B. V. E. de quo vide Sturz. Fr. Pherec. p. 3. 12. ἡ Σύρα] Immo potius ἡ Σύρος. *Küst.* Laertius ὃν τίκτει Σύρος. 13. τῶν Λυδῶν] τῶν om. A. V. 14. τετέχθαι] τεχθῆναι E. 15. δὲ ὑπ' αὐτοῦ] δὲ om. A. qui mox αὐτὸς δὲ οὐκ. 18. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξεν.] Vide Salmasium in Exercitatt. Plin. p. 591. ed. Ultraj. et Nos supra in v. Ἱστορῆσαι. *Küst.* Toupius admonuit etiam Diogenis II, 11. πρῶτος δὲ Ἀναξαγόρας καὶ βιβλίον ἐξέδωκε συγγραφῆς. 19. τοῦτον *V. 21. εἰσηγήσασθαι] εἰσηγήσατο E. 22. τὴν Θάλητος] Cf. Diog. II, 46. τελευτᾷ ὑπὸ πλ.] Vide Helladium apud Photium p. 1588. *Küst.* Alios dedit Sturzius p. 15. sqq.

Φένω. Caedo. Φεραί. Urbs. Φέρασπις. Bellicosus. *Hector et bellicosus Aiax tristia munera, amicitiae initae monumentum, ex bello retulerunt.* Φεραυγής. Lucidus. Φέρβει. Pascit, alit. Φέρε. Videamus, age. antiqua est formula. Aristophanes: *Age vero, ubinam virum istum inveniemus?* Φερέγγυος. Idoneus, locuples sponsor. *De me tantum vobis copiarum spondere non ausim, ut vos deducam.* Φερέγγυος. Sponsor, et qui solvendo est, vel, qui quam suscepit rem, eam praestare possit. *Quid enim iubes eorum, quae praestare possim?* hoc est, quorum ego sponsor idoneus tibi sim. Φερεζαῖος. Gentile nomen. Φέρετρα. *Et vasa pompalia, ex auro et argento facta, eum praecedebant, et plurimi milites armati, aliaque cultu regio conspicua, et feretra, quae regum imagines et simulacra quaedam prae se ferebant. ipse vero Uaphres omnium novissimus in aureo templo gestabatur, a sacerdotibus, qui maxime venerabiles erant et ordinis summi, portatus.* Φερεκάκους. Malorum patientes. *Cum convocasset equites, qui laboribus ferendis maxime assueti erant, eos adhortatus est.* Φερεκράτης. Pherecrates, Atheniensis, comicus, qui Alexandro in expeditionibus bellicis comes fuit. fabulas docuit XVII. Φέρεκλος. Nomen proprium. Φερεκύδης. Pherecydes, Babyis filius, Syrius. Syrus vero est Cycladum insula prope Delum. vixit tempore Halyattis, regis Lydorum: ut septem Sapientum aequalis fuerit; quippe natus circa quadragesimam quintam Olympiadem. ferunt Pythagoram ab eo institutum fuisse; ipsum vero non habuisse praeceptorem, sed proprio se studio exercuisse, comparatis secretis Phoenicum libris. primus, quod alii tradunt, oratione prosa scribere instituit: quamvis id alii ad Cadmum Milesium referant. primus idem animarum migrationes docuisse fertur. sectatus autem est Thaletis opinionem. obiit morbo pedicu-

πλήθους φθειρῶν· ἔστι δὲ ἅπαντα ἃ συνέγραψε ταῦτα· Ἑπτάμυχος, ἤτοι Θεοκρασία ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ Θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα, ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδοχάς.

Φερεκύδης Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λόγος τὰ Ὀρφέως συναγαγεῖν. ἔγραψεν
603 Αὐτόχθονας· ἔστι δὲ περὶ τῆς ἀρχαιολογίας τῆς Ἀττικῆς ἐν βιβλίοις δέκα. Παραινέσεις δι᾽ ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου οὐδένα πρεσβύτερον δέχεται, ἀλλ᾽ ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφῆς.

Φερεκύδης Λέριος, ἱστορικός, γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οε΄ Ὀλυμπιάδος. Περὶ Λέρου, Περὶ Ἰφιγενείας, Περὶ τῶν Διονύσου ἑορτῶν καὶ ἄλλα.

Φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν. τὸ πτερὸν ζητεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ. εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμοῦντες πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι.

Φερέσβιος. ζωοποιός.

[Φερετίμη. ὄνομα κύριον. Ἡ δὲ Φερετίμη τὸν ἄρχοντα ἀνεσκολόπισε τοῦ βάθρου, ὡς ἂν ἐπιτεθυμηκυῖα, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν.]

Φερέοικος. ὁ κοχλίας. ἔστι ζῷον [illegible], ἐν τῷ δέρματι καὶ κελύφει φερόμενον· οἱ δὲ ζῷον [illegible] μείζονα.

Φέρειν. λαμβάνειν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

> Ἐπέμψαθ᾽ ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
> μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας.

Μένανδρος Ὀλυνθίᾳ·

> Μετ᾽ Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας
> δραχμὰς φέρων.

Καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. Καὶ Φέρον, οὐδετέρως.

> Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή.

τουτέστι, τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν γενναίως φέρειν χρή. Καὶ αὖθις· Ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἧσσον, ἀντὶ

2. Ἑπτάμυχος] Ἑπτάμυγχος V. ἤτοι Θεοκρασία, ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ] Locus hic turbatus mihi videtur et corruptus, qui sic fortasse scribendus est: ἤτοι Θεοκρασία, ἢ Θεολογία. ἔστι δὲ Θεογονία ἐν βιβλίοις δέκα etc. Non videtur enim unum idemque opus fuisse Θεογονία et Θεολογία, ut censet etiam Salmasius in Solinum p. 591 et Ultrai qui eo amplius existimat Θεογονίαν Pherecydis [illegible] sive Atheniensis opus fuisse. Hoc tamen non tam clare probat, ut omnem dubitandi causam praecidat. *Küst.* Nec meliora sunt Sturzii Fragm. Pherecyd. pp. 47, 64. velut cum βιβλίοις, [illegible] reponit. Nam Pherecydis μυχοὺς alterum spectasse docet Damascius de princip. p. 384. In verbis ἔστι δὲ [illegible] nodum non haesit Brandis Hist. philos. I. p. 79. Θεογονία firmat Apollonius de pronom. p. 412. Quamquam theologian sive Theogoniae libros X. possit aliquis ad Atheniensem traducere. Equidem unum mitto [illegible], cuius nulla mentio cadit in priscum philosophum. 4. διαδόχους] Statim Φερεκύδης, ὁ κομψός, ζήτει ἐν τῷ Χωλὴ ὄψις, omiserunt A. V. 5. Φερεκύδης Ἀθηναῖος] De eo vide omnino Vossium in egregio opere de Hist. Gr., Salmasium in Solinum p. 591. et Meursium in Hellad. Bosom. itemque in Bibliotheca Attica. *Küst.* Add. Sturzius p. 30 seqq. De Atheniensi [illegible] Rudolph p. 441. πρεσβύτερος] πρεσβύτης V. Mox συναγεῖν V. 7. ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολ.] Haec sic distinguebat Prellerus (Demeter und Persephone p. 9.): ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς· Ἀρχαιολογίας ἐν β. δέκα. Quorum verborum perplexa distinctio haud facile fidem invenerit. Sed reposui cum *V. ἔστι δὲ περὶ τῆς ἀρχαιολογίας τῆς Ἀττικῆς. περὶ] ἡ περὶ A. V. 10. δέχεται πρεσβύτερον] Inverti cum A. V. quos silent critici. ἀλλ᾽ ἐκεῖνον] Vid. Συγγραφεῖς. *Toup.* 12. Φερεκύδης Λερ.] Hunc Pherecydem Vossius eundem cum Pherecyde Atheniensi fuisse contendit. Argumenta quibus opinionem istam doctis persuadere conatur, apud ipsum legenda sunt. *Küst.* Adde Clinton. Fast. Hell. T. II. p. 372. et ad a. 480. 13. ἔγραψε περὶ] ἔγραψε om. A. V. Mox A. V. E. Λιονυσίων. 15. Φέρε νῦν ἀπὸ τ.] Aristoph. Acharn. 560. (584.) 16. ἀποπτάντα schol. [illegible] desunt πρὸς τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι. Post h. gl. Φερεττεως. [illegible], omiserunt A. B. V. E. 18. Φερέσβιος] F. melius Φερέσβιος ζωοποιός. Athenaeus p. 400 [illegible]. Ita leg. Et sic quoque Hesychius in v. Theodoret. Graec. Affect. p. 40. φερέσβιος — μήτηρ. *Toup.* MS. Addere potuit Hesiodi Θ. 693. aliosque.

1. Ἡ δὲ Φερετίμη etc.] Historia, ad quam fragmentum hoc referendum est, extat apud Herodotum lib. IV. circa finem. Vide etiam supra v. Ἡρακλεῶται, ubi idem locus occurrit. *Küst.* Aliter rem narrat Herodotus IV. [illegible]. Suspicor haec esse Aeliani. Quid si et Aeliani sint quae alibi exstant ut Theopompus ex Epit. Herodoti? *Fabr.* Deest exemplum A. Glossam notavi. 4. Φερέοικος, ὁ κοχλίας] Athen. lib. II. c. 24. p. 63. Ἡσίοδος τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. Apud Ciceronem lib. de Divinat. (II, 64.) domiporta appellatur. *Küst.* Hesiod. Opp. 569. Sed glossam ad Callinum spectare demonstrat Photius v. Φερέοικος. Mox δέρματι om. Med. Sub finem μείζον Bergkius Commentt. de Comoed. ant. p. 131. Repugnat Photius, tacet Hesychius, qui περικεῖ μείζον. 7 λαμβάνειν, [illegible] post gl. caput omisit cum *A. B. V. Photio. Ἀριστοφάνης Ἀχαρν.] V. 65. sq. 9 Ἐπέμψαθ᾽] ἐπέμψατ᾽ A. V. E. Photii MS. 10. δύο] αἱ *A. B. V. E. Med. Photii MS. 13 δραχμὰς τῆς ἡμέρας] τῆς ἡμέρας δραχμὰς A. Photius. 14. Φέρον] ἔφερον *A. *V. 16. Τὸ φέρον] Soph. Oed. Col. 1694. 17. τουτέστι — χρὴ addunt A. V. item ut in gl. Τὸ φέρον. 18 Ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἧσσον] Thucydides lib. I. c. 7. Ἔφερον γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ᾤκουν. Scholiastes in eum locum: Ἔφερον, ἐβλαπτον, ἐληΐστευον, ὡς καὶ Suidas. Hinc Suidas sua depromsit. *Küst.* ἀλλήλοις B. *V. Med.

tari. quae scripsit haec sunt omnia: Heptamychus sive Theocrasia, aut Theogonia. est autem theologia, libris decem generationem et successiones deorum continens. Φερεκύδης. Pherecydes Atheniensis, antiquior Syrio, quem Orphei scripta collegisse ferunt, scripsit Autochthonas: quod est opus de Antiquitatibus Atticis, decem libris constans. Praecepta versibus. Porphyrius autem superiore Pherecyde nullum concedit antiquiorem, illum solum putans fuisse primum orationis solutae auctorem. Φερεκύδης. Pherecydes Lerius, historicus, natus paulo ante LXXV. Olympiadem. scripsit de Lero, de Iphigenia, de Bacchi festis, et alia. Φέρε νῦν. Porrige nunc mihi pennam de galea tua. pennam quaerit, ut vomat. qui enim aegre vomunt, penna uti solent ad eliciendum vomitum. Φερέσβιος. Vitam praebentes. Φερέοικος. Domiporta, epithetum cochleae. alii tradunt id animal esse [illegible] quod sub [illegible] et [illegible] alii [illegible] Φέρειν. Accipere. Aristophanes Acharnensibus: Misistis nos ad magnum Regem, data in singulos dies binarum drachmarum stipendia. Menander Olynthia: Cum Aristotele enim quattuor drachmas quotidie accipiens. hinc dictus est μισθοφόρος, mercede conductus. Et Φέρον, neutro genere, casus dicitur. Quod divinitus accidit, aequo animo ferre oportet. Et Ἔφερον, infestabant, praedabantur. [illegible] latrocinii infestabant

τοῦ, λίαν ἐλῄστευον, ἔβλαπτον.

Φέριστον. κράτιστον, ἐξοχώτατον, ἢ ἀγαθόν.

Φερνή. προίξ.

Φέρνη. ἀμοιβή.

Φερομένου. λαμβάνοντος. Τὴν αἰτίαν πᾶσαν τοῦ πολέμου τούτου τοῦ ἀνδρὸς φερομένου. Καὶ Φέρονται, ἀντὶ τοῦ νικῶσι. Καὶ φέρονται οἱ πλούσιοι τὸ πλέον· συλλαβόντες δὲ τῶν δημοτῶν εἰς ψ' δήσαντες ἄγουσι. Καὶ Φερόμενος. Ἀνὴρ γένος μὲν φερόμενος Θρᾴκιον, ᾧ ὄνομα Διογένης ἦν· τὰ δὲ πολέμια παρ' ὁντινοῦν κράτιστος, τέλους ἱππικοῦ προτεταγμένος.

Φερωνία. ὄνομα κύριον.

Φερώνυμος. ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φερώρας. ὄνομα κύριον.

Φερσεφόνη. ὄνομα θεᾶς καταχθονίου.

Φέρτερον. κρεῖττον, ἢ ταχύτερον.

594 Φέρτρῳ. τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ. Φέρτρον καὶ τὸ φορεῖον. Πολύβιος· Τότε καὶ τὸν Φιλήμενον ἥκειν ἔχοντα τὸν ὗν ἐν φέρτρῳ καὶ Λίβυας ὡσεὶ χιλίους. ὡς δὲ ἤγγισε τῷ τείχει, ἔλεγεν ἀνοίγειν ταχέως, ὅτι βαρύνονται, φέρουσι γὰρ ὗν ἄγριον. ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγει, θαυμάσας τὴν εὐαγρίαν. οἱ δὲ φέρετρον λέγεσθαί φασι.

Φέσκαστον. μάγγανον ξύλινον.

Φεῦ. σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα. ἢ θρηνητικὸν οἴμωγμα. ἔστι δὲ καὶ θαυμαστικὸν τὸ φεῦ. Σοφοκλῆς·

Φεῦ, φεῦ. φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
λύει φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην.

ὡς δεινόν (φησί) τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ συντελῇ.

Φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.

ἅμα διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολούς· καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἦν δὲ καὶ τριώβολον, βλακείας χάριν τοῦτο τῶν δημαγωγῶν προστιθέντων. καὶ περὶ τοῦ ναύλου εἰπόντος.

Πῶς περαιωθήσομαι;

λέγει·

Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωὶ σ' ἀνὴρ γέρων
διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.

---

2. ἢ ante ἐξοχώτατον *V. 3. προίξ] ἡ προῖξ V. Ceterum Φέρνη bis uterque codex. 4. Post ἀμοιβή omiserunt A. V. παρά τισι δὲ καὶ φέρνη, ἡ προίξ. Cf. Gramm. post Herodiani Epim. p. 283. et supra v. [illegible] [illegible]. Addatur Arcadius p. 110 praeter alios quos protulit Nauckius in diligenti libello de Aristoph. Byz. fragm. p. 9. 10. 5. πᾶσαν om. V. 10. Θρᾴκιος] φερόμενος Θρᾴκιον A. B. V. E. 11. τέλους] τέλει A. V. Mox [illegible] V. Continuo [illegible] Med. Quod alicubi *A. in marg. tenet. 13. Φερωνία] Vide Dionysii A. R. II, 49. III, 32. κύριον om. *V. 15. Φερώρας] Iosephus B. I. I, 8, 9. 16. καταχθονίου] Statim ἥτις καὶ Περσεφόνη καὶ Περσέφασσα λέγεται, omiserunt A. B. V. 18. Φέρτρῳ] Il. σ'. 236. τῇ τῶν νεκροφόρων κλ.] Potius τῇ νεκροφόρῳ κλίνῃ. Vel, τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ. Küst. [illegible] B. V. Phot. Cf. Tollius in Apollonii Lex. p. 685. 19. καὶ ante τὸ addidi cum *A. *V. Πολύβιος] Lib. VIII. c. 24. (31.) ex quo pro πεφιλημένον ἔχοντα τὸν υἱὸν scribendum est, Φιλήμενον ἔχοντα τὸν ὗν· quam lectionem in versione expressi. Deinde pro φέρτρῳ apud Polybium legitur φερέτρῳ. Küst. Ceterum Suidas orationem Polybii vehementer in brevitatem coegit. πεφιλημένον] φιλημένον A. B. V. E. 20. υἱὸν] νῦν B. E. ὗν *V. Med. Polyb. 21. ἤγγισε in V. 22. ὁ] δὲ E. qui mox om. θαυμάσας.

1. ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγ.] Aliter hic Polybius: apud quem sic legitur, [illegible] [illegible] ὁ φύλαξ [illegible] [illegible], [illegible] καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν τῶν περὶ τὸν Φιλήμενον. Hinc apparet Suidam minus fideliter mentem Polybii hic expressisse. Küst. 2. φέρετρον] φέρεθρον *A. B. V. E. Vide gl. Φέρεθρα. Tum φέρεσθαι A. pro λέγεσθαι. 3. Φέσκαστον] Meurs. in Gl. p. 400 πολεμικὸν legit pro πλωϊκόν, et exponit de machina bellica. Id probat Voss. de Vitt. Serm. III, [illegible] Hemes. μάγγανον] μάγκανον E. Med. 5. Σοφοκλῆς] Oedip. R. 316 — 318. 7. τέλη λύει] λύῃ A. V. Et subiunctivum quidem tuentur optimi Soph. libri. 12. Φεῦ. ὡς μέγα δύν.] Est versus Aristoph. Ran. 141. Vide etiam supra v. Ὀβολώ. Küst. 15. βάλλουσι om. V. 17. βλακείας χάριν] Scribe κολακείας χάριν: ut habet Scholiastes Aristophanis. Küst. Videatur tamen idem Küsterus in v. Βλακεία. Nihil mutandum esse persuadet etiam appendix gl. Τριώβολιμαῖος. 19. [illegible]] [illegible]μυθήσομαι B. E. 21. Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτ.] Et hi duo versus leguntur apud Aristoph. Ran. 139. Vide etiam supra v. Τυννουτονί. Küst. τοιννουτωΐ (μικρῷ inter vss.) *V. cum *A. 22. ναύτης initio senarii delevi cum A. E. *V. Med.

Φέριστον. Praestantissimum, excellentissimum, vel optimum. Φερνή. Dos. Φέρνη. Remuneratio. Φερομένου. Sustinentis. *Omnem belli culpam illo viro sustinente.* Et Φέρονται, superiores sunt. *Et divites vincunt. qui cum ad DCC. populares comprehendissent, eos vinctos abduxerunt.* Et Φερόμενος. *Et vir ille natione Thrax ferebatur, Diogenes nomine; fortitudine autem bellica omnibus praestabat, turmae equitum praefectus.* Φερωνία. Nomen proprium. Φερώνυμος. Verum habens nomen. Φερώρας. Nomen proprium. Φερσεφόνη. Proserpina, nomen deae infernae, quae et Persephone et Persephassa Graece dicitur. Φέρτερον. Praestantius, vel velocius. Φέρτρῳ. Feretro, quo mortui efferuntur. Φέρτρον. Feretrum. Polybius: *Tunc ipsum Philemenus venit, aprum in feretro habens, et cum eo Afri circiter mille. cum autem muro appropinquaret, portam statim aperiri iussit: apri scilicet, quem gestarent, onere se premi. custos igitur aperit, admirans apri capti magnitudinem.* alii aiunt φέρετρον dici. Φέσκαστον. Vas ligneum, navigantibus aptum. Φεῦ. Adverbium lamentantis, vel eiusvox, qui propter dolorem eiulat. item adverbium admirantis. Sophocles: *Heu heu, quam miserum est sapere, quando non conducit sapienti. haec enim cum probe scirem, oblitus sum: haud enim huc venissem.* quam malum, inquit, est sapere, cum sapientia non conducit sapienti. *Heu, quantum ubique valent duo oboli.* id dicit, partim, quia duo oboli mortuis in os indebantur; partim, quia merces iudicialis erant duo oboli. dabantur etiam tres oboli, cum demagogi assentationis gratia hanc accessionem gratificarentur. iam cum Bacchus de naulo dixisset, *Quomodo traiiciam?* alter respondet: *In cistilla cymba te senex traiiciet, accepta duorum obolorum mercede.*

Φεύγοντας. τοὺς εἰς δίκην ἀγομένους.
Τοὺς φεύγοντας
ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων,
κἀπιδακρύειν ἀντιβολοῦντων.

Φεύγοιεν. κατηγοροῖντο. Καὶ Φεύγων, κατηγορούμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἢ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην.

Φευκτέον. ἐπίῤῥημα θετικόν. Πλάτων φησί· φευκτέον ἐνθένδε. τίς οὖν ἡ φυγή; θεῷ ὁμοίωσις. τοῦτο δέ, εἰ δίκαιοι καὶ ὅσιοι μετὰ φρονήσεως γενοίμεθα· καὶ ὅλως ἐν ἀρετῇ, οὐ κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετάς, ἀλλὰ κατὰ τὰς μείζους, τῶν αὐτῶν ὀνομάτων χρωμένας.

Φέψαλος καὶ *φεψάλυξ.* σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

οἷον, ζωπύρημα, σπινθήρ. διαβάλλονται δὲ ὡς μοιχοὶ οἱ Μιλήσιοι.

Φεψάλῳ. καπηλείῳ. φέψαλοι γὰρ οἱ σπινθῆρες. Ἀριστοφάνης·

Ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

διὰ τὸ εἰρήνην εἶναι. λέγεται δὲ καὶ φεψάλυξ παρὰ 595 Ἀρχιλόχῳ καὶ Ἀριστοφάνει·

Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
Καὶ αὖθις· Ἀλλ' ἀποσκοτουμένους ὑπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνύος καὶ τῶν φεψαλύγων, ἔτι δὲ τῆς τοῦ καπνοῦ πολυπληθίας, οὐκ ὀλίγους ἀπόλυσθαι.

Φειά. πόλις.

Φειδαλος.

Φειδαλφίτως. ἐκ τοῦ ἄλφιτον. ὃ ἔσθιουσι, περισμένως τῶν ἀλφίτων.

Φείδας. ὄνομα κύριον.

Φειδήσεται. φείσεται.

Φειδίας, ἀγαλματοποιός· ὃς ἐλεφαντίνης Ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. Περικλῆς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς ἐνοσφίσατο πεντήκοντα τάλαντα, καὶ ἵνα μὴ δῷ τὰς εὐθύνας, πόλεμον ἐκίνησε. Καὶ παροιμία· Φειδίας προσήκοι εἰρήνῃ, καὶὸ τεχνίτης. εὔμορφος δὲ ἐκείνη εἰσάγεται. Πολύβιος· Λεύκιος Αἰμίλιος παρῆν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος ἐξεπλάγη, καὶ τοιοῦτον εἶπεν, ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ Φειδίας τὸν παρ' Ὁμήρῳ Δία μεμιμῆσθαι· διότι μεγάλην ἔχων προσδοκίαν τῆς Ὀλυμπίας, μείζω τῆς προσδοκίας εὑρηκὼς εἶη τὴν ἀλήθειαν. Καὶ αὖθις· Καθάπερ,

2. *Τοὺς φεύγοντας*] Aristoph. Vesp. 913—15. (875.) Adde τ' particulam. 4. Post *ἀντιβολούντων* delevi *Καὶ Φεύγω, αἰτιατικῇ* cum A. V. 6. *Νεφέλαις*] V. 167. 8. *Φευκτέον.*] *alt.* addunt *A. *V. 9. *Φευκτέον ἐνθ.*] Ex Plotino. *Küst.* Ex ipso principio libri II. Enneadis I. Admonuit Wyttenb. in Plutarch. T. VI. p. 159. C. Sunt autem loci particulae non continuae. *ὁμοίωσις*] *ὁμοιωθῆναι* Plotinus. 10. *εἰ*] *οἱ* V. 12. *τῶν αὐτῶν ὀνομάτων χρωμ.*] Scribendum est, *τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρωμένας. Küst.* Ita Portus. Immo, quod praestat Plotinus, *τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρ.* Vellem etiam *τὰς* praemitti liceret. 14. Cf. Choeroboscus Gaisf. pp. 81. 83. unde cognoscimus etiam breviorem nominis formam *ψάλυξ.* 15. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 107. 17. *ζωπύρημα*] *ζωπύρωμα* V. *διαβάλλονται*] *δὲ* add. A. V. 19. *καπηλείῳ*] Est interpretatio suspecta. *Küst. καπνείῳ* restituit Pierson. in Moerin p. 292. *καμίνῳ* Elmsleius. *κάπνῳ* Schol. 20. *Ἀριστοφάνης* accessit ex V. 21. *Ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψ.*] Aristoph. Acharn. 278. *ἀψὶς* A. *ἀψὶς* V. 22. *φ. παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ Ἀρχιλόχῳ* vidimus in V. Quo usi correximus editum *παρὰ Ἀρχιλόχῳ. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ Ἀριστοφάνει*] Lysistr. 107. Deest vs. A.

2. *Ἀλλ' ἀποσκοτ.*] Haec sunt verba Polybii lib. I. c. 48. *Küst.* *ὑπὸ*] *ἀπὸ* A. 4. *πολυπληθείας*] *πολυπληθίας* B. V. Polyb. 6. *ὄνομα πόλεως*] *πόλις* A. Vide Il. *ή.* 135. de quo loco disputant Eustathius et Strabo VIII. p. 348. item editor Pausaniae novissimus T. II. praef. p. 31. Mox *τῆς Ἴλιάδος* omisi cum omnibus codicibus; quorum B. E. solos appellat Gaisf. Deinde *Φειδαλος. ὄνομα κύριον* *V. 9. *ἄλφιτον. ὃ ἔστι πεφ. τ. ἀ.*] *ἄλφιτόν ἐστι* A. Phrynichus Bekkeri p. 69. *Φειδαλφιτεῖν. τὸ φείδεσθαι τῶν ἀλφίτων, οἷον τροφῆς καὶ σιτίων.* 10. *Φειδᾶς*] Correxi cum Il. *ν.* 693. et *A. *V.* 11. *Φειδήσεται*] *Φιδήσεται* V. Depravatum e *Πεφιδήσεται.* 13. *Περικλῆς δὲ ἐπὶ τ.*] Confer interpretem Aristoph. Pac. 604. *Küst.* Ceterum de Phidiae lite capitali novissimisque casibus nuper actum est in *Notices et Extr.* T. XIV. p. 213. sqq. Supra omnes *ἐλεφαντίνης*, ubi malunt Gaisfordus *ἐλεφαντίνην.* Potius *τῆς* praefigendum, quod suppeditat appendicula gl. *Εὐθύνη* hinc derivata. 15. *Καὶ παροιμία· Φειδίας πρ.*] Ex hoc loco Aristophanis Suidas eumque secutus Iunius proverbium exsculpserunt: sed male, ut cuilibet facile patebit, qui ipsum Comicum in Pac. 615. inspicere voluerit. *Küst.* 16. *προσήκει*] *προσήκοι* A. B. Mox *τέχνης* E. Tum *εὐμόρφιος* V. 17. *εἰσάγεται*] *προσάγεται* V. *Πολύβιος*] XXX, 14, 3. Vide Müllerum de Phidiae vita p. 63. 18. *Λεύκιος* om. *V. *Αἰμύλιος*] Lege *Αἰμίλιος. Küst.* Sic Gaisf. Sed *Αἰμίλιος* A. V. 21. *μεμιμῆσθαι*] *μεμιμεῖσθαι* A. secus tribuit Gaisf.

Φεύγοντας. Reos. *Miserari reos potius quam actores, et supplices lacrimis prosequi.* *Φεύγοιεν.* Accusentur. Et *Φεύγων,* reus. Aristophanes *Nubibus: Facile sane, si accusetur, iudicium eluserit.* *Φευκτέον.* Adverbium positivum. *Plato dicit: Fugiendum est hinc. qualis autem ista est fuga? similitudo dei. haec autem fit, si iustitiae et sanctitatis studium cum prudentia coniungamus, et omnino per virtutem, non dico civiles virtutes, sed sublimiores, quae iisdem nominibus appellantur.* *Φέψαλος* et *φεψάλυξ.* Scintilla ex lignis emicans, quae cremantur. Aristophanes: *Sed ne scintilla quidem relicta est adulteri.* Milesii enim tanquam adulteri male audiebant. *Φεψάλῳ.* Culina. etenim *φέψαλοι* sunt scintillae. *Clipeus autem in camino suspendetur.* ut pacis tempore. dicitur etiam *φεψάλυξ* apud Archilochum, itemque Aristophanem: *Sed ne scintilla quidem adulteri relicta est.* item: *Verum tenebris involuti, quippe in quos fuligo, scintillae micantes et fumi vis densissima ferrentur, non pauci perierunt.* *Φειά.* Nomen urbis. *Φείδαλος, Φειδαλφίτως.* More eius qui farinae parcus est. *Φείδας.* Nomen proprium. *Φειδήσεται.* Parcet. *Φειδίας.* Phidias, statuarius: qui statuam eburneam Minervae fecit. Pericles vero sumptibus in eam rem faciendis a populo praefectus quinquaginta talenta avertit; itaque ne rationes redderet, bellum excitavit. et proverbium: *Phidias convenerit Paci.* erat enim artifex. Pax autem formosa introducitur. Polybius: *Lucius Aemilius in templum ingressus, quod erat Olympiae, et statuam contemplatus obstupuit. tum ab solo Phidia dixit sibi videri Homericum Iovem feliciter expressum; seque, cum magnam de Olympia expectationem haberet, veritatem expectatione maiorem invenisse.* item: *Quemadmodum, ut puto,*

οἶμαι, Μυρμηκίδην ἀντιτατόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ.

Φειδίππος.

Φειδώ. πρόνοια, φεισμονή, εὐσπλαγχνία.

Φειδωλός. φειδόμενος, σκνιπός· φειδωλός τις ὤν, ὁ φεύγων τὸ δοῦναι, ὁ περίψηφος. ἢ παρὰ τὸ φείδομαι καὶ τὸ δοῦναι, φειδωδός τις ὤν, τροπῇ τοῦ δ εἰς λ.

Φειδώνος. ὄνομα κύριον.

Φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;

ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι; τοιγάρτοι, μᾶλλον λύκων φεισόμεθα ἢ περ τούτων. μήποτε δὲ καὶ παροιμιώδες ἐγένετο· ἐπεὶ τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεὺν τέκνον λύκου τάλαντον ἐλάμβανεν, ὁ δὲ τέλειον δύο.

Φεισσών. ποταμός.

Φῆ. οὐδέποτε Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέταχεν.

Ὁ δὲ φῆ κώδειαν.

ἵν' ἢ ὡς κώδειαν.

Φηγαιεῦσι. δῆμος τῆς Αἰαντίδος. 890

Φηγεύς.

Φήγινος. δρύινος. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Φηγίνεον κρατῆρα.

Φήγονιος.

Φηγός. δρῦς· ἢ πεύκη. Ἦν δὲ δένδρα ὑπερμεγέθη, φηγὸς καὶ ἐλάτη, δρύες τε καὶ φήλυρα.

Φηγοῦς. δῆμος τῆς Ἐρεχθηίδος.

Φηγούσιον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ Βατράχου φόνου.

Φήληκες. τὰ ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ δεξιᾷ πέπειρα.

---

23. *Καλλίστρ., οἶμαι, Μυρμ.*] Haec Fulv. Ursinus et Casaubonus Polybio tribuunt. Sed sunt verba Iuliani Orat. III. p. 208. ut recte monuit Henr. Valesius in Praefat. ad Collectanea Constant. Imp. de Virt. et Vit. Vide etiam supra v. *Τέλειος*, ubi idem fragmentum occurrit. *Küst.* De Myrmecide adde iis, quae annotata sunt ante v. *Μύρμηξ*. Crameri Anecd. Ox. Vol. IV. p. 248. Quem locum editor facili opera potuit e Schol. Dionys. Thr. p. 651. sq. emendatum redintegrare.

1. *ἀντιπατόμενον*] Apud Iulianum melius *ἀντιπρατόμενον*. Et sic apud ipsum Suidam supra v. *Τέλειος*. *Küst.* Deinde post *Φειδίππος* omisi *Φείδομαι, γενικῇ* cum A. V. 4. A *Φεισμονή* novam exordiuntur glossam A. Med. cum Photio. *φεισμονή, εὐσπλαγχνία* addiderunt A. Phot. Etym. M. *Φειδώ, φεισμονή* Lex. Seg. Vide infra post v. *Φειδωλός*. 5. *φειδωλός*] Scribe *φειδωδός*. Et sic paulo post. *Küst.* *φειδωλός — φείδομαι* om. E. 6. *δοῦναι — φείδομαι*] *φείδομαι — δοῦναι* A. B. *V. Schol. Arist. περίψηφος.] *In calculis sollicite ponendis occupatus*: sic Hemsterh. in Schol. Aristoph. Plut. 237. Dein *ἢ* ante *παρὰ* dedi cum A. *V. 7. *φειδωλός*] *φειδωδός* A. B. E. *V. Schol. *τροπῇ τοῦ*] *τρέπεται δὲ τὸ* E. 9. *Φειδών* initio gl. delevi cum *A. *V.* Deinde *Φεισμονή. φειδώ, εὐσπλαγχνία*, omiserunt A. V. Cf. in v. *Φειδώ*. *Reinesius*: „Atheniensis, a XXX tyrannis necatus: eius filiae pudicitiam morte redemerunt. Hieronym. c. Iovin. I. *Φειδὼν τῶν Ἀργείων τύραννος*, vid. Salmas. de Usuris pp. 420. 311. Strabo VIII. p. 358. vid. Leo Allat. in Hexaëm. Eustath. p. 213. *Φειδώνιον μέτρον* nominat Theophr. Char. XV. ubi cf. interpp. et Polluc. IX, 83." 10. *Φεισόμεσθα* caput gl. omisi cum A. E. *V. Med. *Φεισόμεσθα γάρ τι τ.*] Duo hi versus leguntur apud Aristoph. Av. 369. sq. *Küst.* *Φεισόμεθα *V.* Mox *ἡμεῖς* om. B. E. 12. *τισαίμεσθ'*] *στησαίμεθ'* A. V. Ox. *τισαίμεθ'* E. 13. *τοιγάρτοι, μᾶλλον λύκων φεισ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli totidem verbis leguntur apud Scholiastam in modo indicativum locum Aristophanis. *Küst.* 15. *ἀπέκτεινον*] *ἀπέκτεινον* A. B. E. id est, ut Dindorfius vidit, *ἀπέκτεννον*. 17. *δύο.*] Addit Schol. *ὅθεν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα λύκειον καὶ λυκοκτόνον φασίν.*

1. *Φεισσών*] Eius fluvii mentio fit Genes. c. 11. *Küst.* *Φεισών* A. (addo V. et Zon. p. 1800.) qui *πο'* pro *ὄνομα ποταμοῦ*. Cf. v. *Γαιών*. 2. *οὐδέποτε Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τετ.*] Locus est corruptus, qui sic scribendus est, *οὐδέποτε Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέθεικε*. Vide Eustathium in Il. ξ'. p. 999, 25. *Küst.* Praecipuam Portus. Dedit Gaisf. *οὐδέποτε*, coll. Schol. Ven. *ὁ ποιητὴς οὐδέποτε οὐδὲ τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς.* Manca est narratio: nempe valet istud praeceptum adversus Zenodotum, quem defendit Buttmannus Lexil. I, 58. Itaque hanc sententiam in Latinis significavi. *τὸ φ *V. *τέτευχε*] *τέταχεν* A. B. V. E. 4. *Ὁ δὲ φῆ κώδ.*] Haec sunt verba Homeri Il. ξ'. 499. *Küst.* Sub finem omisi *ἀνασχών* cum A. B. E. *V. 5. *ἢ* neglexit vulg. 6. Vide Harpocrationem. 8. *Φήγινος*] Il. ε. 838. *ἐν Ἐπιγράμμασι* (sic *V.)] Maecii VII, 5. Anthol. Pal. VI, 38. 10. Om. vulg. 11. *δρῦς. ἢ πεύκη*] Male haec interpretationis loco voci *φηγὸς* subiunguntur. Constat enim *quercum* et *picem* diversa esse a *fago* arborum genera. *Küst.* Mireris in errore consentire Photium et Etym. M. Solum, ut par fuit, *ἢ δρῦς* Hesychius. 13. *Φηγοῦς. δῆμος τῆς Ἐρ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 14. *περὶ τοῦ Βατράχου φ.*] Scribe *περὶ τοῦ Βατράχου φόνου*. Batrachus enim hic est nomen proprium viri, cuius meminit Lysias in oratione adversus Eratosthenem p. 124. *Καὶ Βάτραχος καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τελέθη μηνύουσιν, ἀλλὰ τελέθη ὑπὸ τῶν Τριάκοντα πλασθέντα ἐλεεινὰ ἐλεγεῖα.* Portus ridicule. *In oratione de ranarum caede. Küst.* *τοῦ* inculcavit vulg. *περὶ τοῦ Βατράχου* Photii ed. cum Harpocr. *βατρα* in utroque vidi codice. Correximus editum. Statim *Τὸ ἐκ Φηγοῦντος δήμου* ignorant A. B. V. E. 16. *Φηλήκεσια. ἄγρια σ.*] Legendum est, *φήληκες, τὰ ἄγρια σ.* ut Portus etiam monuit. *Küst.* Item in v. *Φηλοῦν. φηλήκεσια* Med. *δεξιᾷ*] Sic recte MSS. Pariss. [addo V.] At priores editi, [et B. E.] male *δῆξει*. *Küst.* Item infra. Praeceperat Florens in Arist. Pac. 1164.

Myrmecides, de arte cum Phidia contendens. *Φειδίππος.* *Φειδώ.* Providentia, parsimonia, misericordia. *Φειδωλός.* Parcus, sordidus: quasi dicas *φειδωδός*, qui fugit dare, qui exilius omnia ad calculos revocat, nempe quod fuerat *φειδωδός*, id mutat *δ* in *λ*. *Φείδωνος.* Nomen proprium. *Φεισόμεσθα. Numquid parcemus his magis quam lupis? an quos ulciscamur alios his inimiciores?* id est, lupis potius parcemus quam his, videndum autem ne sit dictum proverbiale. olim enim lupos in Attica interficiebant: lex enim eos occidi iubebat, sic ut qui catulum lupi occidisset, talentum: qui lupum adultum, talenta duo acciperet. *Φεισσών.* Nomen fluvii. *Φῆ.* Homerus nunquam *φῆ* posuit pro *ὡς*, nimirum sic explicant illud: *Tum caput in altum tanquam papaver extulit.* *Φηγαιεῦσι.* Phegaea pagus tribus Aeantidis. *Φηγεύς. Φήγινος.* Faginus. In Epigrammate: *Faginum craterem.* *Φηγός.* Fagus, vel picea. *Eraht autem illic ingentes arbores, fagus, abies, quercus et tilia.* *Φηγοῦς.* Pagus tribus Erechtheidis. *Φηγούσιον.* Quod est ex pago Phegunte. Lysias in oratione de Batrachi caede. *Φήληκες.* Agrestes ficus, speciem maturae.

Φήληξ. ὁ ἀπατεών· καὶ ἡ ὠμὴ συκῆ.
Φῆλος. ὁ ἀπατηλός.
Φηλοῦν. ἀπατᾶν. *Μένανδρος Ἁλιεῖ·*

Αὐ οἰκίας
φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

Καὶ Φηλωθεῖσα, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθεῖσα. ἐν Μύθοις·

Κέρδεσι φηλωθεῖσα ζωὴ κεμάς.

Ἔνθεν καὶ φήληκες τὰ ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ δείξει πέπειρα.

Φηλώματα. ἐξαπάτας. οὕτως Ἀντιφῶν.
Φηλώσεις. ἀπατήσεις.
Φήμη.

Τέκνον ἐλπίδος ἄμβροτε φήμη.

παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὲς γινόμενοι χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ τοῦ Διός. Καὶ αὖθις·

Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς.

Εὐριπίδης φησί.

Φημί. λέγω, ὑπολαμβάνω. *Ὅτι Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρῆτο τῷ, Φήμ' ἐγώ, καί, Οὐ συγκαταθήσεται τούτοις ὁ δεινός· εἰπὼν τοὔνομα. Καὶ Λαβίδ· Φησὶν ὁ παράνομος.* ἀντὶ τοῦ ἡγεῖται, ὑπολαμβάνει.

Φημίζω.
Φημισμός. ἡ φήμη.
Φήνας. συκοφαντήσας, φενακίσας.
Φῆναι. δεῖξαι, εἰπεῖν.
Φήνη. εἶδος ὀρνέου.
Φῆρας. τοὺς Κενταύρους.
Φηρή. πόλις. *Καὶ Φηρήτης,* ὁ πολίτης.
Φής. λέγεις. *Καὶ Φησί,* λέγει. *καὶ Φήσεις,* λέξεις.

Φῆστος. οὗτος περὶ τοὺς χρόνους Οὐάλεντος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπέμπεται ἀνθύπατος· τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίστευτο. πέμπεται δὲ ὅμως τὸν ποιητικὸν καὶ μυθώδη Ἔχετον, καὶ εἰ δή τις ἄλλος ἐκ Σικελίας ἢ Θετταλίας τοιοῦτος, χρυσὸν ἀποδείξων καὶ πανήγυριν. ἦν δὲ ἡ μανία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἔνδοθεν ἐλύσσα καὶ ἐμαίνετο, ἀνὴρ φύσει πονηρὸς καὶ ἐξουσίαν ἔχων, καὶ τὴν ἐν ταῖς κολάσε- 507

1 *Φήληξ*] Cf. Schol. Aristoph. Pac. 1165. Adde v. *Ἰσχάς*. Intutam arguit glossam, quod *V. cum alteri *Φῆλας* postposuit. Ac ne superiorem quidem gl. certiorem duco. 2. *Φῆλος*] Hinc originem traxisse videtur gl. *Ἔφηλος*. 3. *Ἁλιεῖ*] Et hanc lectionem ex MSS. recovavi. Priores enim edit. minus recte habent *ἁλιεῖς*. Ceterum fabula Menandri *Ἁλιεὺς* laudatur etiam ab Athenaeo, Scholiasta Aristophanis, Stobaeo et ipso Suida supra v. *Ἀντάλλαγον*. *Küst.* 5. *φηλοῦν*] *φηλῶν* *A. V. Photius et Schol. Aristoph. Pac. 1165. quod probat Hemsterh. in Pollux. IX, 135. Videndum etiam ne corrigendum sit *ὡς λέγουσ'*. 6. *Φηλωθεῖσα*] *φηλώσα* A. V. *ἐν μύθοις*] Pertinet ad fabulam de Leone negroto. Vid. vv. *Ἄδην*, *Ἡπιδανός*, *Πολλόν*. *Gaisf.* Vidit Lachmannus coll. Babr. 95, 37. reponendum esse *κεμὰς φηλωθεῖσα*. 9. *φηλήκεστε*] Et hic scribendum est *φήληκες*, *τά*. Male enim articulus *τά* cum voce *φήληκες* coniunxit. *Küst.* 11. *Φηλώματα. ἐξαπ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Potius e Schol. Aristoph. Pac. 1165. 13. *Φήμη*] De v. *φήμη* multa Wyttenbach. in Iuliani Or. I. p. 57 — 150. seqq. *Gaisf.* Item in Bibl. Crit. IX. p. 62. sqq. 14. *Τέκνον ἐλπίδος ἄμβρ.*] Sophocl. Oed. R. 158. 15. *γινόμενοι*] *γινόμενοι* dedi cum A. B. V. E. 17. *Φήμη τὸν ἐσθλὸν*] Legitur iste senarius apud Aeschinem in Orat. contra Timarch. p. 57. ed. Tayl. [p. 18.] ubi *κἂν μυχοῖ γῆς*. Quod perinde est. Tangit Hesychius: *Μυχοί, αἱ κατωδύσεις, οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι, ἔσχατα, καὶ τὰ ποιήματα*. Lege, *καὶ τὰ κάτω οἰκήματα, sedes inferorum*. Quod omnino verum. *Toup.* 19. *Ἀρκεσίλαος ὁ φιλ. — εἰπὼν τοὔνομα*] Haec sumpta sunt ex Laertio in Arcesilao [IV, 36.]: ut Pearsonus etiam monuerat. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 20. *ἐχρῆτο τῷ*] *τῷ* om. V. (de A. secus Gaisf.)

1. *καί, Οὐ*] *καὶ* om. A. B. *V. Med. 2. *καὶ Δαβίδ*] Ex Ps. XXXV, 1. cum interpretatione Theodoreti. *Ernest.* 3. *ὑπολαμβάνει*] *ὑπολαβών* V. 4. Om. vulg. *αἱτιατικῇ* omisi cum *A. 6. *Φήνας*] Vide supra v. *Φάναν*. *Küst.* Ex Schol. Aristoph. Ach 451. Dessi gl. A. 7. *Φῆναι, δεῖξαι*] Schol. Hom. Odyss. *γ*. 173. *Küst.* 8. *ὀρνέου*] Delevi *ἶσον ἀετῷ* [*ἶσον ἀετοῦ* Med.] cum A. B. V. E. Schol. Od. *γ*. 372 *εἶδος ὀρνέου ἀετῷ ὅμοιον*. Delevi post h. gl. *Φήνειον. ὄρος*, cum A. B. V. E. *Gaisf.* 9. *Φῆρας, τοὺς Κεντ.*] Homer. Il. *β*'. 743. *Küst.* *Φηρὴ καὶ Φηρά. ὄνομα πόλεως.*] Meminit Homerus Il. *ι*. 543. *Küst.* *καὶ Φηρά* om. A. B. V. E. Tum *πόλις* A. 10. *Φηρήτης*] *Φηρήτης* dedi cum A. B. V. Zon. p. 1804. 11. *Φησί*] *λέγει* addunt A. B. *V. 13. *Φήστος οὗτος περὶ τοὺς χρ.*] Articulum hunc ex Eunapio depromptum esse existimo. *Küst.* Recte. Sed iampridem hoc observavit Valesius in Ammian. Marcell. XXIX, 2. p. 612. 613. *Hemst.* Eunapii fr. 17. ed. Boiss. p. 110. ed. Nieb. De Festi rebus v. Wyttenb. in Eunap. p. 231. sq. 14. *βασιλικὴν γλῶσσαν*] Legendum suspicor, *τὸ δὲ βασιλικὸν γλωσσαχάρμον ἐνεπίστευτο*, id est, *Regium vero marsupium eius fidei commissum erat. Portus.* Vid. *Γλωσσάχομον. Hemst.* *γλῶσσαν* om. V. Deinde *ἔρως*, quod parum sententiae convenit, refingendum *ὄμως*. 16. *κατὰ τὸν ποιητικόν*] Sensus requirit ut scribatur *τὸν ποιητικόν*, absque *κατά*. Vide supra v. *Ἔχετος*. *Küst.* *κατὰ* om. A. 17. *Θετταλίας ἢ Σικελίας*] Transposui cum A. *V et pl. superiores. *χρυσὸν δικαί.*] Vid. Hemsterh. in Lucian. p. 466. Eunap. in Exc. Hoeschel. p. 13. *Toup.* MS. 18. *Θύραθεν*] *Θύραν* V. Hanc sententiam usque ad *ἶχνον* decerpsit gl. *Θύραθεν*.

Φήληξ. Impostor. Item immatura ficus. *Φῆλος.* Fallax. *Φηλοῦν.* Decipere. Menander *Piscatore*: *Duas domos fallens senum, ut ais, stupidorum.* Et *Φηλωθεῖσα*, decepta. In Fabulis: *Ab vulpe decepta velox cerva.* hinc etiam *φήληκες*, ficus agrestes, quae specie sunt maturae. *Φηλώματα.* Fallacias sic Antiphon. *Φηλώσεις.* Fraudes. *Φήμη. Filia Spei immortalis Fama.* nam qui bene sperant, a deo responsa petunt. Item Euripides: *Fama bonum virum vel in obscuro terrae angulo deprehendit.* *Φημί.* Dico, existimo. *Arcesilaus philosophus naturaliter inter disserendum utebatur his verbis, Dico ego, et, Non assentietur his nonnemo; nomen alicuius subiiciens.* Et David: *Dicit impius.* id est, existimat, sentit. *Φημισμός.* Rumor. *Φήνας.* Qui accusavit, qui decepit. *Φῆναι.* Ostendere, dicere. *Φήνη.* Genus avis. *Φῆρας.* Centauros. *Φηρή.* Nomen urbis, cuius civis est Pheretes. *Φής.* Dicis. Et *Φησί*, dicit. Et *Φήσεις*, dices. *Φῆστος.* Festus temporibus Valentis in Asiam Proconsul mittitur, Fisci regii curator, idemque crudelitate sua effecturus, ut Homericus ille et fabulosus Echetus, et si qui alii fuerunt in Thessalia et Sicilia tyranni, cum eo comparati aurum et ludus viderentur. insania autem eius non apparebat extrinsecus, sed penitus rabie actus furebat, quippe homo natura

σιν ἀγριότητα καταλιπὼν εὐδοκιμοῦσαν ἐν τοῖς βασιλείοις, οὐκ ἔστιν ὅ τι παρανομίας ἀπέλιπε καὶ ἀσελγείας. ἀλλ' ἐπὶ τοσόνδε παραφορᾶς ἐρρύη καὶ φόνων, ὥστε καὶ Μάξιμον ξίφει διέφθειρε, Κοίρανον Αἰγύπτιον ἐπισφάξας αὐτῷ. καὶ ἔτι θερμὸς ὢν καὶ ζέων τῷ λύθρῳ πάντας συνανήρει καὶ κατέφλεγεν.

Φητιαλεῖς.

Φήτρη. συγγένεια.

Φιαλεῖς. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς, οἷδ' ὅτι,
ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα.

φιαλοῦμεν δέ, τῷ ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν, ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν. φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Ἀριστοφάνης·

Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

Φιάλην ἀμφίθετον.

Φίαλος.

Φιαρόν. λαμπρόν.

Φίβαλις. γένος συκῆς ἡ φίβαλις, ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται, καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκάλουν φιβάλεις. ὁ δὲ τόνος φιβάλεως, προπαροξυτόνως, ὡς κορώνεως, πελέκεως. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; Κοῖ κοῖ.

Ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.

Φιγαλεύς. ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου Ἀρκαδίας. καὶ ὁ δῆμος Φιγάλεια.

Φίγιον. ἀκρωτήριον.

Φιδηναῖος. ἀπὸ τόπου.

Φικιδίζειν. ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν.

Φικιῶ.

Φίλα. ἴσα, ὅμοια, προσφιλῆ.

Φιλάγριος, Λύκιος, ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὕρηται παρὰ Εὐγενάτορι. ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος ἐσκιῤῥωμένου ἐπιστολῇ φησιν, ὁ Φιλάγριος εἴη ἂν μᾶλλον Ἠπειρώτης, ἰατρός, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνόν· ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας βιβλία ‖ ἰατρικὰ μονόβιβλα μὲν ὁ, συντάγματα δὲ 598 ἕτερα οὐκ ὀλίγα· Ὑπομνηματικὸν εἰς Ἱπποκράτην.

---

2. ἀπέλιπε καὶ] ἀπέλειπε A. V. 4. *Κοίρανον*] Coeranium appellat Ammianus XXIX, 2, 25. *Κοίρανος* extat etiam apud Dion. LXXVI, 5. aliosque reperire licet in Fabricii Harlesiani B. Gr. Vol. I. p. 74. 8. *Φητιαλεῖς*] In scriptura vocis discrepant codices historicorum: ut apud Dionys. A. R. II, 72. Alibi *Φιτιάλιοι*. 9. *συγγένεια*] Addit A. *καὶ φρήτρη*. 10. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1339. (1388. sq.) *Küst.* Memorat hunc Suidae locum Eustath. Od. *ά*. p. 1403, 17. *Hemst.* 12. *κἀγχανεῖ*] *κἀγχανῇ* A. B. E. Addo V. Med. Tum *τοῦτο* B. E. *V. Med. 13. *τουτέστιν* post *δέ* omisi, neque vidi in V. *ἔργῳ*] *τῷ ἔργῳ* dedi cum A. B. E inter vss. et Schol. Addo V. *τὸ ἔργον* E pr. 14. *φιαλεῖν γὰρ τὸ ἄρχεσθαι τοῦ πρ.* Schol. 15. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 430. 16. *ὕπεσχε* in V. 17. *θεοῖσι* Med. 18. *Φιάλην ἀμφίθετον*] Homerus Il. *ψ*. 270. *Küst.* Deest A. Deinde cum V. E. delevi: *ἐν τῷ Ἀμφίθετον φιάλην*. Continuo Gaisfordus posuit *Φιάλη*. Deinde *Φίαλος* om. vulg. 20. *Φιαρόν*] Nicand. Alexiph. p. 70. *Toup.* MS. *φιαρωτέρα* Theocriteum Portus ascripsit. 21. *Φίβαλις. γένος συκῆς ἡ φίβ.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 802. *Küst.*

2. Edebatur *φιβαλεῖς*. 3. *κόρεως*] Scholiastes Aristophanis *κορώνεως*. Et sic ipse Suidas supra v. *Κορώνεως*: quem vide. *Küst.* *κορώνεως* A. Adde *V. Infra *Τί δὲ* in V. Med. 5. Aristoph. Ach. 768. 770. 6. Post hanc gl. delevi cum V. quae habet A. in margine: *Φιβλατώριον. περιβόλαιον Περσικόν*. „Vide Dufrenium in Glossario Graeco." *Küst.* Attigit Salm. in Trebell. Poll. p. 302. sive T. II. p. 276. 7. *Φιγαλεύς*] Vide Steph. Byzantium v. *Φιγαλέα*. *Küst.* 9. *Φίγιον*] Alii *Φίκειον* appellant. Vide Steph. Byzant. h. v. *Küst.* 10. *Φιδηναῖος*] Ab urbe *Φιδήνη*. Vide geographos. *Küst.* 11. *Φικιδίζειν*] Vide infra v. *Χαλκιδίζειν*. *Küst.* Inde fluxit haec glossa. 12. Om. vulg. 14. *ἀπὸ Μάκρης* om. B. E. Deinde *Εὐγενάτορι* causam dedit fabricandae gl. *Εὐγενάτορος*. Eadem fere tradit *Eudocia* p. 424. sq. 16. *ἐσκιῤῥωμένου*] *ἐσκιρωμένου* A. *ἐπεσκιρωμένου* V. Praestat *ἐσκειρωμένου*: vide vv. *Ἐνσκειρωθεὶς* et *Σκειρωθέντος ἥπατος*. 18. *Ναυμαχίου*] *Ναυμάχου* V. Supra *ἠπειρότης* in V. 20. *μονόβιβλα*] *μονάβιβλα* V. Mox *ὑπομνηματικὰ* V. Malim igitur, *καὶ Ὑπομνήματα εἰς Ἱ.* Post hanc gl. *Φιλαδελφεύς, Φιλαδελφέως, υἱὸς Ἀνδροκλείδους*, omisit A. *Φιλαδελφέως υἱὸς Ἀνδροκλείδης* V. *Küsterus*: „Pessime. Vide supra v. *Ἀνδροκλείδης*."

---

malus, tum vero potestatem nactus: qui suppliciorum immanitate, quae in aula regia florebat, relicta nullum iniquitatis et petulantiae genus praetermisit. ad tantam vero insaniam et sanguinolentiam processit, ut Maximum gladio interficeret, Coeranum Aegyptium caedi eius addens. cum autem adhuc cruore caleret et ferveret, omnes una occidebat et flammae instar consumebat. *Φητιαλεῖς*. *Φήτρη*. Cognatio. *Φιαλεῖς*. Aristophanes: *Sed non reddes, neque rem aggrediere, sat scio; sed decipies hunc, eique toto inhiabis ore. φιαλοῦμεν* est, opus aggrediemur, ad rem nos accingemus. nam proprie *φιαλεῖν* est rem aggredi. Aristophanes: *Age tu, pateram celeriter admove, ut rite ordiamur sacra, precati deos.* *Φιάλην ἀμφίθετον*. *Φιαρόν*. Splendidum. *Φίβαλις*. Ficus genus, ex quo bonae fiunt caricae. quoniam vero *ἰσχὰς* dicta est ficus siccata, graciles etiam homines vocabant *φιβάλεις*. tenorem vero habet in antepaenultima, *φιβάλεως*, ut *κορώνεως, πελέκεως*. Aristophanes *Acharnensibus*: *Quid vero, caricasne phibaleas? Coi, coi. Quam acutum vociferamini ad caricas!* *Φιγαλεύς*. Phigalensis, qui est ex oppido Arcadiae Phigalea. *Φίγιον*. Promontorium. *Φιδηναῖος*. Nomen a loco ductum. *Φικιδίζειν*. Dicitur de paediconibus. *Φίλα*. Paria, similia, grata. *Φιλάγριος*. Philagrius, Lycius Macrensis, ut reperitur apud Eugenatorem. si tamen utimur iis quae Philagrius ipse scribit ad Philemonem in epistola de iecore indurato, fuit potius medicus Epirota, discipulus Naumachii, post Galeni tempora; qui Thessalonicae ut plurimum artem medicam exercuit. composuit autem libros medicos LXX. si singulos numeres; porro non pauca opera, item commentarios in Hippocratem.

Φίλαθλος. φιλόπονος.

Φιλακροάμονος.

Φιλάμμων, πύκτης, Ἀθηναῖος· ὃς πάντα ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους.

Φιλάμμων ἕτερος, ὃν ᾄδουσι Θαμύρου τοῦ Θρᾳκὸς πατέρα γενέσθαι.

Φιλαμπελωτάτη. ἡ εἰρήνη. εἰρήνης γὰρ οὔσης γεωργοῦμεν, πολέμου δὲ ὄντος τοὐναντίον. Καὶ Φιλία, ἡ οἰκεία χώρα· ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία.

Φιλανθρωπηθείς. Ὁ δὲ Ἀσδρούβας ἐβουλήθη τούτῳ συμμίξας καὶ φιλανθρωπηθεὶς ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τόπους. Καὶ Φιλανθρωπία, ἡ...

Φιλαπεχθήμων. φιλομίσητος, φίλεχθρος, φιλομίσης.

Φιλαργυρία. ὑπόληψις τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι.

Φιλαυτίας. ὑπερηφανίας.

Φιλαίας. ὄνομα τόπου.

Φιλαινίς.

Φιλέταιρος. ὄνομα κύριον, Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. δράματα δὲ αὐτοῦ κά· ὧν ἐστι καὶ ταῦτα· Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστής, Κυνηγίας, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεύς, Οἰνοπίων, Ἄντυλλος (καὶ αὐτὸ Φιλεταίρου, ὡς δέ τινες Νικοστράτου), Ἀταλάντη, Λαμπαδηφόροι.

Φιλαιτίων. τῶν ἐπιλαμβανομένων.

Φιλέας. Εἰ καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο· ὥςπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ Γορ-

---

3. *πύκτης*] Demosth. de Cor. p. 331, 1. prodidit Harpocr. Adde Lex. Rhet. p. 314. *πάντα τὸν χρόνον*] *τὸν χρόνον* omisi cum V. 5. *Φιλάμμων ἕτ.*] Eius meminit Pausanias lib. IV. p. 279. et lib. X. p. 620. *Küst.* Vid. *Τέρπανδρος. Θάμυρις. Hemst.* Adde Themistii Or. XXI. p. 303. Huc autem unice revocanda gl. *Θάμυρις.* 7. *Φιλαμπελωτάτη. ἡ εἰρήνη*] Sic locum hunc ex MSS. Pariss. [et V.] emendavi. Ante enim male legebatur, *Φιλαμπελωτά. τῇ εἰρήνῃ.* Ceterum nota haec referenda est ad locum illum Aristophanis in Pac. 306. *Τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.* De Pace ibi Comicus loquitur. *Küst.* Viderat etiam Portus. Ceterum Suidas orationem Scholiorum extenuavit. 9. *Καὶ φιλία*] Repetuntur haec melius et suo loco post v. *Φιλητής.* 11. *Ὁ δὲ Ἀσδρ.*] Valesius fragmentum hoc Polybii esse vult. *Küst.* XXXIX, 3, 2. 13. *εἰς τοὺς* om. V. 13. *Φιλανθρωπινία*] Est vox suspecta. Fortasse scribendum est *φιλανθρωπία. Küst. Φιλανθρωπία ἡ . . . .* (sic codd. in lacuna modica, in grandiore Med.) A. B. V. E. Med. 14. *Φιλαπεχθήμων*] Iulian. p. 362. Hinc *φιλαπεχθημοσύνη.* Aristid. II. p. 297. Aeschin. Ep. 12. *Toup.* MS. Isocrat. p. 172. C. addit Gaisf. Accedat adverbium apud Polybium Maii p. 455. 15. *φιλόμισος*] *φιλομίσης* A. Photius, *φιλομισής* V.

1. *Φιλαργυρία*] Ex Diogen. Laert. VII, 111. *Gaisf.* 3. *Φιλαυτία. ὑπερηφανία*] *Φιλαυτίας. ὑπερηφανίας* A. V. E. Med. cum Photio et Lex. Seg. 4. *Φιλαίας. ὄνομα τόπου*] Inprioribus editt. [et B. E.] sequentia adduntur: *Ἐν δὲ παλαιῷ ἀντιγράφῳ μετὰ* [*κατὰ* Med.] *τοῦτο τὸ Φιλαίας κεῖται, Φιλέας, ὄνομα κύριον, ὁ μετὰ τρεῖς* [*πέντε ἤμισυ* B. E. Med.] *στίχους, ἤτοι ὀρδίνους κείμενος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οὗτος ὁ Φιλαίτας* [*Φιλαίας* B. E. Med.] *ἦγουν ὁ τόπος, τῷ ε ψιλῷ κοινότερον παραλήγεται καὶ ἀναλογώτερον, καλούμενος καὶ Φινέας.* Sed haec ex textu eiicienda putavi; tum quoniam optimus et antiquissimus MS. A. ea non agnoscit, tum quia manifesto apparet ea a librario quodam inditio ad marginem ascripta, et postea textui inserta esse. *Küst.* *Φιλαίας. τοῖ*, nec plura A. Ceterum recte monet incertus istius annotationis scriptor. Nam *Φιλέας* loci nomen iuxta Byzantium siti tradit Stephanus. 5. *Φιλαινίς*] Leucadia, scortum, Athen. V. p. 220. *Reines.* Vide v. *Δημοχάρης.* Addita *ἴδος* (*Φιλαινίδος* in V. Med.) *ὄνομα κύριον* delevi cum A. 6. *Φιλέταιρος*] Glossae sedem si respicimus, *φιλαίτερος* debuit expectari, quod cum altero solet confundi. Velut in Philostrati V. Apoll. I, 14. *τὸ γὰρ φιλαίτερον* optimus Parisinus *φιλέταιρον* praebet sinceram scripturam. Quid quod V. diserte nobis ostendit *Φιλαίτερος.* Deinde *ὄνομα κύριον* etsi neglexit *Eudocia* p. 426. melius tamen huic loco conveniat quam in v. *Σώφιλος.* 7. *υἱὸς Ἀρ. τοῦ κ.* om. A. qui mox *δράματα αὐτοῦ κά.* reliquis omissis. 8. *Κορινθιαστής*] Immo *Κορινθιαστής.* Sic enim fabula haec vocatur ab Athenaeo lib. XIII. p. 559. *Küst. Κορινθιαστής* V. 9. *Κυνηγίας*] Apud Athenaeum lib. VII. et XIII. *Κυνηγὶς* scribitur. *Küst.* 10. *Οἰνωπίων. Ἄντυλλος, καὶ Αὐτοφιλέταιρος, ὡς δέ τινες, Νικοστράτη*] Haec Meursius in Bibliotheca Attica et transposita existimat et depravata; quae proinde sic restituit: *Ἄντυλλος. Οἰνοπίων. καὶ αὐτὸς Φιλεταίρου. ὡς δέ τινες, Νικοστράτου.* I. e. *Antyllus. Oenopion: quae fabula et ipsa Philetaeri est, vel, ut alii volunt, Nicostrati.* Erat enim, inquit, de auctore eius fabulae controversia; et nonnulli Philetaero, alii Nicostrato ascribebant. Et hoc ipsum admonere Suidas voluit. Certe *Οἰνοπίων* Philetaero attribuitur ab Athenaeo lib. VI. et VII. Nicostrato vero a Suida in v. *Ἀμφίας.* Haec Meursius, cuius sententiae calculum meum addo. *Küst.* Vide Meinekii Com. Vol. I. p. 346. sqq. Correxi *Οἰνοπίων* cum V. *Ἄντιλλος* *V. *Αὐτοφιλέταιρος*] *αὐτοφιλεταίρου* B. *V. Vid. supra v. *Νικόστρατος.* 11. *Νικοστράτη*] *Νικοστράτου* V. *Λαμπαδοφόροι*] *Λαμπαδιφόροι* V. *λαμπαδηφόροι* Gaisf. recte cum E. 13. *Φιλετίων* *V. 14. *Φιλαίας* (*εἰ καὶ Φιλέας*) *Ἀνδ.*] Ipse Suidas scripserat *Φιλέας*, ut vel ex serie litterarum patet. Quae vero sequuntur, parenthesi inclusa, ab alio addita sunt. *Küst.* Delenda ista parenthesis, et locus ita scribendus: *Φιλέας. Εἰ καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο.* Quemadmodum recte legitur apud Synesium in Encom. Calvit. p. 83. ex quo desumpsit Suidas. Ex sic quoque recte exhibet edit. Mediolanensis. Confer etiam Nostrum supra v. *Ὅμοιον.* Ceterum hunc hominem non *Φιλέαν*, sed *Φιλεργόν* vocat Isocrates Orat. contra Callimachum [immo *Φιλεργὸς* est p. 382. A.], de quo nuperrime vir doctissimus in Aeschinem p. 633. *Toup.*

Φίλαθλος. Certaminum amans. *Φιλακροάμονος.* *Φιλάμμων.* Philammon, pugil, Atheniensis, qui adversarios suos in omnibus certaminibus vicit. fuit etiam alter Philammon, quem Thamyrae Thracis patrem fuisse ferunt. *Φιλαμπελωτάτη.* Vitium amantissima dicitur pax. etenim pace terram colimus; at bello contra. Et *φιλία*, terra amica; *πολεμία*, regio hostilis. *Φιλανθρωπηθείς. Hasdrubal vero cum illo congressus et humaniter exceptus in extera loca proficisci statuit.* Et *Φιλανθρωπία.* *Φιλαπεχθήμων.* Amans odiorum et inimicitiarum, inimicus. *Φιλαργυρία.* Avaritia, sive opinio pecuniam esse rem pulcherrimam. *Φιλαυτίας.* Superbiae. *Φιλαίας.* Nomen loci. *Φιλαινίς.* *Φιλέταιρος.* Philetaerus, Atheniensis, comicus, filius Aristophanis comici. fabulae eius sunt XXI. ex quibus sunt hae: Achilles, Corinthiastes, Cynegias, Philaulus, Cephalus, Tereus, Oenopio, Antyllus (quam alii Philetaero, alii Nicostrato tribuunt), Atalanta, Qui lampada gestant. *Φιλαιτίων.* Querulorum. *Φιλέας. Ut si Phileas Andocidem sacrilegii accusavisset: quasi vero non ipse Minervae effigiem*

γόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος.

Φιλέως. ὄνομα κύριον.

Φιλεργός. φιλόπονος. Οἱ μὲν ὑπὸ ῥᾳθυμίας καὶ τῆς πρὸς τὸ φιλεργεῖν μαλακίας ἀνόητοι καὶ ἀμαθεῖς ἐπανῆκον αὐτῷ.

Φιλέρημος.

599 Φιλεριστῆσαι. φιλονεικῆσαι. Μένανδρος· Τὸ γὰρ φίλερι τῆς φιλοπρωτείας μεταξὺ αὐτῶν ξυμπεσὸν διέλυσε τὰς δυνάμεις.

Φίλερως καὶ Φιλέταιρος. ὀνόματα κύρια.

Φιλέψιος. ἦν δὲ φιλοπαίγμων. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί, ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν. κεκωμῴδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

Φιλεῖ γάρ πως. τέρπεται γάρ πως· ἢ ἔθος γάρ πως.

Φιλεῖ γὰρ τὰ πολλὰ ἑτέρως τρέπεσθαι. τουτέστι, συμβαίνει, ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν ἢ ὡς προσδοκᾷ τις. εὐμετάβολοι γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἐπί τι μάθημα ἐρχόμενοι. ἕως οὗ ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν μισθόν.

Φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.

Φιλλεῖδαι. γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μυοῦσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι.

Φίληβος.

Φιληδίας. φιληδονίας, ἀνοίας.

Ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἕπεσθε μητρὶ χοίροι.

Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Φιλήδονος.

Φιληδῶν. φιλῶν, ἀγαπῶν.

Ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ἢ σὺ φιληδῶν

Vid. infra v. *Φιλουργός*. Vid. in *Ὅμοιον εἰ καὶ Φιλέας* etc. *Hemst.* *Φιλέας* item A. V. E. Adde v. *Θερμοπύλαι* et quae congessit Osannus in Zimmerm. diario a. 1841. n. 77. 15. *γοργόνειον*] *γοργ*$^{o'}$ A. *γοργ*$^{\tilde{\iota}}$ *V. *γοργώνειον* E. *γοργόνιον* B. cum optimis Synesii libris. Mox *ἀφελόμενος* E. ut in superiore gl. Ceterum *ἐξ ἀκροπόλεως* Synesius.

3. *Οἱ μὲν ὑπὸ ῥᾳθυμίας*] Haec sunt verba Iosephi Antiq. Iud. lib. XII. [4,6.] p. 603. Verbum *φιλεργεῖν* usurpat Dionysius Halicarn. in Excerptis Ursini p. 310. Usurpat et Plutarchus de Educat. p. 13. nec non Themistius Orat. 33. p. 364. ed. Hard. *Toup.* III. p. 186. *μὲν ὑπό*] *μὲν δὲ ἀπό* V. Infra *ἐπανῆκων* Med. 6. Delevi cum A. B. V. interpretationes: *φιλήσυχος, ἐν ἐρημίᾳ διάγων.* 8. *φίλερι*] *φίλερον* V. *φιλοπρωτίας*] *φιλοπρωτείας* A. B. V. Vide Porphyrii V. Plot. 10. Mox *συμπεσεῖν* V. *ξυμπεσὸν* A. Edebatur *συμπεσόν*. 10. *καὶ Φιλέταιρος* etc. om. A. 11. *Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους*] Philepsium *τὸν Λαμπρέα* laudat Demosthenes c. Timocrat. p. 413. Quin et Philepsius homo *μυθολόγος*, de quo Aristophanes in Plut. 170. et Schol. in locum. Est et *φιλέψιος, φιλοπαίγμων*. Hinc viri nomen scilicet. Atque haec vox restituenda Hesychio: *Φιλέθιος. φιλοπαίγμων, φιλοπάλαιστρος.* Scribendum, *Φιλέψιος. φιλοπαίγμων.* Suidas: *Ἑψία. τὰ ἀπὸ λόγων παίγνια. Καὶ Φιλέψιος, ὁ φιλοπαίγμων.* Auctor *περὶ πνευμάτων* a Valckenario editus: *Σημείωσαι καὶ τὸ Ἑψία, ὅ ἐστιν ἡ διὰ λόγων παιδιά. ἐξ οὗ καὶ φιλέψιος, ὁ φιλοπαίγμων. Toup.* Planiora Zon. p. 1809. *κύριον, ἢ καὶ ὁ φιλοπαίγμων.* 12. *Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχ.*] Notam hanc Suidas procul dubio excerpsit ex vetere aliquo Scholiasta in locum illum Aristoph. Plut. 177. *Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκά σου μύθους λέγει;* *Küst.* Horum nihil iam superest in Scholiis. 13. *ἐπὶ τῷ*] *ἐπὶ τὸ* B. V. Med. Mox *δὲ* post *κεκωμῴδηται* ex A. et Photio. Addo V. 15. Deinde cum A. delevi: *Φιλεῖν ἐγείρει δυσμενῶν μακρὰς μάχας.* „Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum." *Küst.* Habet V. in marg. (praem. *λύσις ὀνείρου*) quem silet Gron. 16. *εἴωθε*] *ἔθος* A. B. V. Photius et Lex. Bachm. p. 405.

1. *Φιλεῖ γὰρ τὰ π.*] Aristoph. Nub. 811. *Φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι.* Vide ibi veterem interpretem, apud quem eadem leguntur, quae Suidas hic habet. *Küst.* Formulam illustrat Piersonus in Moer. p. 382. Ceterum *ἑτέρᾳ* meliores Comici libri. Sub gl. finem A. mg. *γνῶ*. *τρέπεσθαι*] *τέρπεσθαι* A. 2. *συμβαίνει*] *συμῶν* V. qui mox *ἔχειν*. 4. *ἐρχόμενοι*] *ἐρχόμε*$^{\theta}$ A. Aliter Schol. *ἕως οὗ ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν μισθόν*] Haec non video quid ad locum hunc faciant, nec agnoscit ea interpres Aristophanis. *Küst.* Hunc pusilla lusit menda. Nimirum corrigendum *παρέξειν*. Hoc dicit: emunge hominem, donec ille paratus est ad mercedem tibi persolvendam. Cf. Schol. Nub. 806. 5. *ἐπιθυμῇ* A. 6. *Φιλεῖ γὰρ πρός*] Soph. El. 972. *πᾶς*] *παῖς* V. 7. Diversas nominis scripturas excussit Meierus de gentil. Att. p. 52. Probabilis ratio perducit ad *Φυλεῖδαι*. 8. *μυοῦσα*] *μύουσα* Gaisf. cum A. Phot. Addo V. 10. Om. vulg. 14. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*] V. 307. Haec post *χοῖροι* posui cum *V. Med. Edebantur ante *Ὑμεῖς*. 15. Delevi cum A. B. V. interpretationem, *ὁ χαίρων ταῖς ἡδοναῖς.* 17. *Ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεκτος*] Locus est corruptus, ex quo sensum qualemcunque elicui. *Küst.* Scribendum, *Ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο.* Sensum loci optime expressit Küsterus: *Sed Corinthus hospitum amans te suscepit; qua urbe adeo delectaris, ut illic etiam munere decreveris.* Est autem, quod monendum, pars Epigrammatis, quod legitur apud Laertium in Xenoph. Postrema pars Epigrammatis ita legitur apud Bibliothec. Coislin. v. *Ἧι* p. 234. *ἢ σὺ φιληδόν, [Οὕτως γὰρ ἀρέσκει, καὶ μένειν ἔγνως.* Verbum autem *φιληδεῖν* usurpat Aristophanes in Pac. 1130. *Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις, Ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων Μετ' ἀνδρῶν ἑτέρων φίλων. Toup.* II. p. 342. Vide gl. *Ἧι νομίζεται.* Ipsum *ἔδεκτο* *A. V.

Medusa insignem ex Arce surripuisset. *Φιλέως*. Nomen proprium. *Φιλεργός*. Laboris amans. *Illi vero propter segnitiem et laboris impatientiam imperiti ad eum redierunt et indocti.* *Φιλέρημος. Φιλεριστῆσαι.* Contentiosum esse. *Nam contentio de principatu inter eos orta copias dissolvit.* *Φίλερως*. Phileros et Philetaerus, nomina propria. *Φιλέψιος*. Philepsius, item iocorum amans. [Demosthenes in oratione contra Timocratem. Philepsii meminerunt poetae antiquae comoediae, qui inter concionandum populo fabellas narrare solitus sit. eundem comici propter malos mores perstringebant. *Φιλεῖ γάρ πως*. Amat enim. vel, solet enim. *Solent enim talia secus evenire.* multa aliter evenire solent, ac quis speraverat. mutabiles enim sunt, qui caeca cupiditate adducti ad disciplinam aliquam accedunt. *Φιλεῖ γὰρ πρ. Solemus enim omnes in bonos intueri.* *Φιλλεῖδαι*. Phillidae, gens Attica. ex hac eligi solebat Cereris et Proserpinae sacerdos, quae mystas initiabat Eleusine. *Φιληδίας*. Voluptatis, amentiae. Aristophanes *Pluto*: *Vos vero grunnientes per voluptatem sequimini matrem porcelli.* *Φιλήδονος*. Voluptatum amans. *Φιληδῶν*. Amans, diligens. *Corinthus tamen hospitalis te suscepit, qua delectatus*

οὕτως ἀρέσκῃ, κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως.

Φίλη κεφαλή. προσφιλέστατε.

Φιληκοΐα. καὶ Φιλήκοος, φιλομαθής.

Φιληλιαστής. ὁ φιλόδικος, παρὰ Ἀριστοφάνει·

Φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.

ἀντὶ τοῦ φιλόδικος. Ἡλιαία γὰρ Ἀθήνησι δικαστήριον μέγιστον.

Φιλήμων, Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, καὶ αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχὺ Μενάνδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίας πρὸς ἐνενήκοντα, καὶ ἐβίωσεν ἔτη ἐνενήκοντα ἐννέα· εἰσὶ δὲ οἳ λέγουσιν ἃ καὶ ῥ· ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος.

Φιλήμων. οὗτος ἄπηρος ἦν τὸ σῶμα· καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσινεῖς εὐμοιρίᾳ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δήπου καὶ τοῦτο· πολεμούντων Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου Πειραιεῖ διατώμενος ὁ Φιλήμων ὄναρ ὁρᾷ κόρας ἐξιούσας θ' τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἐδόκει δὲ ἐρέσθαι αὐτάς, τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν· αὐτῶν δὲ ᾤετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν, ἔξω θυρῶν ἰέναι, μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι· αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἅ τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἅτινα εἶπεν. εἶτα μέντοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπειλυσάμενος ἡσυχῇ ἔκειτο· κἄτα ὑπερέσχε. καὶ

1. ἀρέσκει] ἀρέσκῃ A. B. V. ὡς ante κεῖθι inculcavit vulg. Hinc redintegretur eiusdem dicti memoria in v. Ἧι νομίζεται. 2. Φίλη κεφαλῇ vidi in V. Formula Platonica: v. Phaedr. p. 264. A. Dein προσφιλεστάτη V. 4. Φιλιαστής bis *A. παρὰ Ἀριστοφάνει] Vesp. 88. 6. ἐστιν om. V. 9. Φιλήμων. ὦ Φιλήμον A. mg. καὶ αὐτὸς κωμικός] Quae hic Suidas de Philemone refert, excerpta sunt ex lexico quodam, in quo articulus proxime praecedens de comico quodam conceptus erat: ut colligere licet ex duabus illis vocibus καὶ αὐτός, quae ad ea quae hic praecedunt referri minime possunt. Vide Nostrum supra vv. Ἰούστος Τιβεριεύς, Τήλεφος et Ὑπερίδης: ubi simili ratione peccatum est. Küst. Vide v. Ἐπίνικος. Ceterum quae de utroque Philemone breviter tradit, Eudocia p. 427. Küsteri iuvat sententiam. 11. βραχὺ] βραχεῖ *A. B. V. 12. ἔγραψε δὲ κωμῳδ.] Comoediarum Philemonis (huiusne an sequentis, non satis constat) non paucae ab veteribus scriptoribus laudantur; quarum nomina hic recensebimus. Ἀγροῖκος. Athenaeus III. p. 81. Ἀνδροφόνος. Idem XIV. sub finem. Ἀνανευομένη. Idem VI. p. 262. Ἁρπαζόμενος. Idem XIV. sub finem, Pollux VII. c. 9. X. c. 24. Βαβυλώνιος. Athen. XIII. p. 595. Γάμος. Pollux X. c. 45. Δελφοί. Athen. XIII. p. 569. Εὔριπος. Pollux X. c. 45. Ἐφεσδρῖται. Photius in Lex. v. Παλαιστή. Ἔφηβος. Stephanus Byz. v. Κρομμύων. Ἥρωες. Zenobius VI, 25. Θησαυρός. Athen. IX. p. 385. Θυρωρός. Pollux X. c. 38. Ἰατρός. Athen. VI. p. 231. Κορινθία. Idem III. p. 123. Μοιχός. Idem VI. Μετιών vel Ζωμίον. Idem IV. p. 133. Μυρμιδόνες. Erotianus v. Ἐχῖνον. Νέαιρα. Athen. XIII. p. 590. Νεμόμενοι. Suid. v. Ἀποστοματίζειν. Νύξ. Suid. v. Τηνάλλος. Παγκρατιαστής. Idem v. Πρὸ ἀντὶ τοῦ ἀντί. Πανήγυρις. Erotianus v. Ἄρδαλον. Pollux IX. c. 5. Παρεισιών. Athen. IV. p. 170. Παριών. Idem XII. p. 516. Πτέρυξ. Suid. v. Ἀθηναίας. Πτερύγιον. Stephanus Byz. v. Ἀθῆναι. Πτωχὸς vel Ῥοδία. Athen. XIV. p. 645. Ῥόδιαι. Pollux X. c. 31. Σάρδιος. Harpocratio v. Τριτημόριον, Pollux IX. c. 6. Σικελικός. Athen. XIV. p. 658. Pollux IV. c. 24. Στρατιώτης. Athen. VII. p. 288. Συναποθνήσκοντες. Idem VII. p. 307. Συνέφηβος. Clemens Alex. II. Paedagog. p. 154. Ὑποβολιμαῖος. Idem Stromat. VI. p. 453. Φάσμα. Athen. XI. p. 481. Macrobius Sat. V, 21. Φιλόσοφοι. Laertius VII, 27. Χήρα. Athen. XI. p. 497. Praeterea Philemonis Comici absque nomine fabulae mentionem faciunt Plutarchus, Etymologus, Stobaeus, Aelianus, Scholiastes Aristoph. Av. Schol. Sophocl. Oedip. Colon. Gellius, Diomedes grammaticus, et alii. Extat porro Philemonis et Menandri Σύγκρισις sive Comparatio, edita primum a Nic. Rigaltio, ex cod. Biblioth. Reg. Paris. et deinde a Iano Rutgersio Varr. Lect. IV, 12. cum notis Dan. Heinsii. Ab hoc autem Philemone diversus est Philemo Tarsensis, cuius meminit Strabo XV. p. 671. Item Philemo Atheniensis, grammaticus haud obscurus, cuius opera diversa laudantur ab Athenaeo. Eius etiam aliquoties mentionem facit Eustathius in Homerum. Meminit praeterea Philemonis cuiusdam Plinius lib. IV. et lib. XXXVII. qui geographus fuisse videtur. Küst. Reliquimus hanc annotationem item ut paucas huic similes tanquam specimen curarum, quas Küsterus in historia litterarum Graecarum posuerat. 12. πρὸς ἐννενήκοντα] ἑπτὰ καὶ ἐννενήκοντα Meinek. p. XLVI. Statim περὶ γέλωτος θανατηφόρου ὂν ἄξιον εἰπεῖν σαρδώνιον ὡς μὴ ὤφελε γελάσαι addit V. 13. ἐνενήκοντα ἔξ] ῾ῆ A. B. V. E. Edd. ante Küst. Diodorus XXIII, 7. Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἔγραψε δράματα ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα, βιώσας ἔτη ἐννέα καὶ ἐνενήκοντα.

1. Οὗτος ὁ Φιλήμων ἄπηρος ἦν τὸ σ.] Haec et omnia quae sequuntur sumpta sunt ex Aeliano, ut docet ipse Suidas in fine huius articuli. Küst. Item in v. Ἐπινησθέντα. Praeclaram narrationem reddidit Niebuhrius Opusc. hist. et philol. I. p. 462. sq. Ceterum B. V. E. Φιλήμων (ᾗ κλητικὴ ὦ Φιλήμον V.) οὗτος βιώσας ἔτη ᾱ καὶ ῥ̄ ἄπειρος (ἄπορος V.) κτλ. Mutavi scripturam editam, praescripto Φιλήμων. 3. πολεμούντων] πολεμούντων δὲ V. E. Med. Hinc γὰρ inseruit Gaisf. Ceterum dicit bellum Chremonidium: de quo v. Droysenii Hist. Hellen. II. p. 220. sq. 6. ἔρεσθαι] αἴρεσθαι V. Mox αὐτόν om. B. V. Apparet editum non ferri posse in tali scriptore. Malo: καταλ. αὐτόν· ᾤετο δ' ἀκοῦσαι λ. 8. ἰέναι] ἰέμεναι V. 9. ἀκοῦσαι αὐτάς] Niebuhrius haec suspicans defectu verborum laborare supplebat Opusc. p. 463. ἆλῶναι τὰς Ἀθήνας: ab cuius coniectura verbis potius quam sententia discessit Grauertus Analectis p. 356. Mihi tamen videtur, dempto quod e praegressis involavit ἀκοῦσαι, utcunque sermonem lacerum resarcimus, Aelianus a funere Musas suas arcuisse, cui deae noluerint interesse iure divino prohibitae. 10. αὐτὸς δὲ διυπν.] Vide supra v. Περιηγεῖται. Küst. αὐτὸν vidi in V. 14. ἐπειλυσάμενος] Leg. ἐπηλυγασάμενος. Vid. Suid. in v. Toup. Non addubitavit Ruhnk. in Tim. p. 118. ὑπερέσχε] ὑπεξέσχε excessit e vita Valck. in Eurip. Hippol. 1437. ὑπέρεγχε B. V.

adeo tibi placebas, ut illic etiam manere decreveris. Φίλη κεφαλή. Dilectissime. Φιληκοΐα. Et Φιλήκοος, audiendi studiosus. Φιληλιαστής. Amans iudiciorum. apud Aristophanem: *Amans est fori iudicialis, ut nemo magis.* Heliaea enim maximum est iudicium Athenis. Φιλήμων. Philemo, Syracusanus, filius Damonis, comicus novae comoediae: qui floruit regnante Alexandro, paulo ante Menandrum. scripsit comoedias circiter XC. et vixit annos XCIV. quamquam alii annos CI. eum vixisse volunt. extinctus est immoderato risu. — *Hic Philemo corpore erat integer, sensusque omnes mira felicitate illibatos conservaverat. de quo etiam haec tradunt. bello inter Athenienses et Antigonum flagrante, Philemo degens in Piraeeo per somnium vidit novem puellas ipsius domo exeuntes; visusque sibi eas interrogasse, quo consilio ipsum desererent. putavit autem audisse dicentes, ire se foras. non enim sibi fas esse audire amplius. et tum quidem desisse somnium. poeta vero somno solutus puero visa et audita quaeque dixerat enarravit. deinde fabulam, cui mentem tunc intentam habebat, perfecit. tum involvens se stragulis quietus iacuit, et placide vita excessit. domestici autem putabant*

οἵ γε ἔνδον ᾤοντο καθεύδειν αὐτόν. ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες τεθνεῶτα ἐθεάσαντο. οὐκοῦν, ὦ Ἐπίκουρε, παρῆσαν δὴ καὶ Φιλήμονι ἐννέα Μοῦσαι, καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινησθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἰέναι, ᾤχοντο ἀπιοῦσαι. θεοῖς γὰρ οὐδαμῆ θεμιτὸν ὁρᾶν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὦσι πάνυ φίλοι,

οὐδ᾽ ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς.

σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέχειν, ὦ μῶρε. οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ Προνοίας.

Φιλήμων, ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός, υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νδ΄.

Φιλήνεμος. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Αὐλὸν κωμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον.

Φίληξ. ὄνομα κύριον.

Φιλητᾶς, Κῷος, υἱὸς Τηλέφου, ὢν ἐπί τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς κριτικός· ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν Ἐπιγράμματα καὶ Ἐλεγείας καὶ ἄλλα.

Φιληταί. οὕτω λέγονται καὶ οἱ κλέπται καὶ οἱ φιλοῦντες.

Οἱ δὲ φιληταὶ
οἱ τότε τριλλίστως ἄντιον ἐρχόμενοι,
νῦν μέγα πεφρίκασι.

Φιλητέων, λῃστῶν· ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ π, πάνυ φιλητέων, [illegible]

Φιλητής, ὁ ἐραστής. φιλήτης δὲ ὁ κλέπτης.

Φιλία. ἡ οἰκεία χώρα, ὡς πολεμία ἡ ἀλλοτρία. Ὁ δὲ ἵππος ἦν ἐν τῇ φιλίᾳ ὧν πολὺ διέφερε.

Φιλία. Δαμάσκιος φησί· Περὶ γὰρ οὐδαμῶν

---

4. Vide v. Ἐπινησθέντα. 6. θεοῖς γὰρ οὐδαμῆ θεμ. — ἐκπνοαῖς] Haec leguntur etiam supra v. Θεμιτόν. *Kust.* Versum Euripidis Hipp. 1437. et sequ. agnovit Valckenarius. Quae ad ipsam sententiam pertinent, exposuit Valesius in editione Buest p. LVII. sq. ὁρᾶν ἔτι] ὁρᾶν V. ὁρᾶν ἔτι E. 7. ἐὰν] ἂν V qui mox χραίνει. 9. οὐδὲ λέγεις] [illegible] eadem sunt, quae leguntur supra in Τιμωροῦντος et in Ἀρχίλοχος? *Reines.* 11. Φιλήμων] Φιλήμων V qui mox Φιλήμονος. 12. δράματα νδ] γράμματα δ΄ V. 14. ἐν Ἐπιγράμμασι (sic [illegible]) Anthol. Pal. VI, 92. Cf. v. Αὐλός. Deest gl. A. Post Ἐπιγράμμασι V. Med. addunt καὶ αὖθις. 17. Φιλητᾶς, Κῷος] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. lib. III. et [illegible] simum fac. Perizonium in Aelian. V. H. IX, 14. *Kust.* Deest gl. A. De Phileta satis est meminisse [illegible] T. III p. 480. et Bachium.

1. γραμματικὸς κριτικός] Scribe γραμματικὸς καὶ κριτικός. Aliud est grammaticus, aliud criticus. In utraque autem excelluisse videtur Philetas. Suidas: Ἑκαταῖος, Ἀβδηρίτης, ὃς ἐπεκλήθη κριτικὸς καὶ γραμματικός. *Toup* III p. [illegible] Verum lib. quoque consensus librorum servat καὶ κριτικὸς γραμματικός. Itaque hi tituli videntur in eam aetatem convenire, quae professionem et appellationem critici nondum a provincia grammatici, cuius nomen paulo recentius fuit, distinguere solebat. [illegible] pr. οὐ μόνον Ἀρίσταρχος καὶ Κράτης καὶ ἕτεροι πλείους τῶν ὕστερον γραμματικῶν [illegible] Strom. I. p. 133. et Bekk. Anecd. p. 1140. Hinc est quod Charisius Latine vertit II. p. 211. [illegible] Disseruit de hac re Welckerus Rhen. Mus. T. V. p. 117. sq., cuius testimoniis non sine cautione [illegible] p. 773, 30. τῶν τινὲς κριτικῶν, ὃ ἐστιν ἀκριβέστερον γραμματικῶν, qui respexit ad aevum adultum Alexandrinae philologiae. 2. ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητ.] Idem de Phileta refert Athen. lib. IX. p. 401. his verbis: [illegible] τὸν Ψευδολόγον τῶν λόγων, ὁμοίως αὐτῷ διαλεχθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ [illegible] Subiungit deinde epigramma in mortem eius scriptum. *Kust.* Facete hanc fabulam irrisit Coraes in [illegible] Φεῦ, διὰ τὸν Ψευδόμενον! Τοῦτο ἦτο (ἂν ἡ ἱστορία ἀληθεύη) [illegible] 5. καὶ Ἐλεγείας] Hinc inter poetas elegiacos recensetur a Proclo apud Photium p. 984. *Kust.* καὶ ἄλλα] Addit V [illegible] ἐλέγχων [illegible]. Porro addit *Eudocia* p. 424. καὶ τὰ καλούμενα [illegible] de quo v. Meinekii Anal. Alex. p. 345. Deinde delevit Φιλητᾶς, ὁ Ἐφέσιος, ζήτει ἐν τῷ Βάκις. „Φιλητᾶς, ὁ Ἐφέσιος] Huius mentionem facit Scholiastes Aristoph. Av. 964 et ipse Suidas supra v. Βάκις." *Kust.* Deest gl. V. quem Gronovius, et A. quem Gaisfordus sibuit. 6. Φιληταί] [illegible] cum circumflexo in paenultima. Si enim scribatur φιληταί cum acuto in ultima, significabit *amatores*. Vide paulo post v. Φιλητής. *Kust.* 8. Οἱ δὲ φιληταί] Macedonii Ep. V, 3. 5. Anthol. Pal. V, 271. 9. τριλλίστως] [illegible] *Kust.* τριλλίστως B. E. τριλίστως A. τριλέστως V. ἐναντίον] ἄντιον V. Correxit haec Toupius II. p. 344. 11. Φιλητέων] Seneca Epist. LI. in fine: *Voluptates praecipue exturba et invisissimas habe, latronum more, quos philetas Graeci vocant. In hoc nos amplectuntur, ut strangulent.* *Kust.* Vide quae collegit [illegible] p. 144. sq. Φιλητέων V. Dein ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν ἢ om. E. 12. ἢ κατ᾽ ἀφαίρ.] Confer Etymologum. *Kust.* [illegible] πάνυ φιλητέων] Sic codices. Nos: *rechte Liebhaber*, scilicet crumenae. 13. ἐραστής] ὁ ἐραστὴς dedi cum A. V. Mox φιλήστης V. 14. Hinc appendix glossae Φιλοπολεμώτατος ducta est. 17. Δαμάσκιος] Δαμάσκιος V. Περὶ γὰρ οὐδαμῶν τῶν πολιτικῶν] Fragmentum hoc paulo auctius legitur supra v. Πραότερος. *Kust.*

---

dormire; cum vero mora fieret longior, detegentes eum mortuum viderunt. aderant igitur, Epicure, Philemoni novem Musae, et cum fatale illud et ultimum iter ingressurus esset, ab illo recesserunt. diis enim nefas videre mortuos, quamvis sibi carissimos, ne polluant oculos spiritu morientium novissimo. tu vero, stulte, negas eas curare res humanas. ita haec loquitur Aelianus in libro *de Providentia*. **Φιλήμων.** Philemo iunior, et ipse comicus, filius Philemonis comici. docuit fabulas LIV. **Φιλήνεμος.** In Epigrammate: *Tibiam ventos amantem.* **Φίληξ.** Nomen proprium. **Φιλητᾶς.** Philetas, Cous, filius Telephi, qui floruit Philippi et Alexandri tempore, grammaticus criticus: hic cum in investigando argumento, quod Pseudomenos vocatur, elaboraret, extenuato corpore obiit. fuit idem praeceptor Ptolemaei secundi. scripsit Epigrammata, Elegias, alia. **Φιληταί.** Sic vocantur et fures et amatores. *Amatores autem qui quondam in eius conspectum veniebant, nunc valde formidant.* **Φιλητέων.** Latronum. vel per antiphrasin: quasi qui multum ament aliorum bona. vel per omissum π. **Φιλητής.** Amator, at φιλήτης, fur. **Φιλία.** Regio amica, ut πολεμία, regio hostilis. *Equum autem, ut qui in regione amica esset, multum [illegible]* **Φιλία.** Damascius inquit. *Nulli enim rei civitatum [illegible]*

τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδακας, ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.

Φιλιάζω. φίλος γίνομαι. Ὦ Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένῳ ὑπὸ Κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ Κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί.

Φιλικήσιμος. ἄρχων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως.

Φιλῖνος.

Φίλιος. ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ·

Μαρτύρομαι τὸν Φίλιον ὦ Κράτων λία.

Φερεκράτης Κραπατάλοις·

Τοῖς δὲ κριταῖς
τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω
μὴ ἐπιορκεῖν, μηδ' ἀδίκως
κρίνειν· ἢ νὴ τὸν Φίλιον
μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον
Φιλοκράτης λέξει πολὺ τούτου κακηγορίστερον.

Φιλλίωνος. ὄνομα κύριον.

Φιλιππήσιοι.

Φιλιππίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς νέας κωμῳδίας, υἱὸς Φιλοκλέους· ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριά' Ὀλυμπιάδος. ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς δράματα μέ.

Φιλιππίδης. τῶν πολιτογραφουμένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. διὸ καὶ Ἄλεξις περιλιππῶσθαι ἔφη, ἀντὶ τοῦ λελεπτύνθαι.

Φιλιππικός, ὁ καὶ Βαρδάνης, Ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελὼν ἀσέμνως καὶ ῥᾳθύμως τὰ βασίλεια διέπων ἐφαίνετο· τούς τε ἐν τῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ πατέρας ἀναθέματι καθυπέβαλε, τὰ παρ' αὐτῶν ἐνθέως δογματισθέντα δύο τοῦ Σωτῆρος θελήματα καὶ ἐνεργείας μὴ ἀποδεχόμενος· συλλήπτορας εὐ-

1. *πολλῶν* A. V. Id restitui cum gl. superiore. Ubi *ἐσπουδάκει* legendum videri monuimus. *ὡς περὶ*] *ὥστε* V. *ὥσπερ* E. 4. *Ἰωσαφάτ*] H. Paralipp. 19, 2. *Küst.* Ὦ tacite praemisit Gaisf. cum opt. codd. 8. *Φιλικήσιμος*] *Φλικίσκος* E. Vide Salm. in Vopisci Aurel. 38. Mox *τοῦ* ante *βασιλέως* om. A. V. 10. *Φιλῖνος*] Fors. *Φιλῖνος* medicus, Athen. XV. p. 682. *Reines Φιλῖνος* A. V. Accedat Eupolidis locus p. 518. Om. vulg. 11. *Φίλιος*] Vide quae congessit Heyler. in Iulian. p. 182. Religiones *Διὸς φιλίου* illustravit Müllerus de Antiqu. Antiochenis p. 101. Cf. Gerhardi *Archaeol. Zeitung* a. 1845. p. 105. Deinde *τῆς* A. 14. *Κραπατάλοις*] *Κραπατάλλοις* A. Fragmentum item ut locum ab Ath. XI. p. 485. D. servatum post alios (ut Bergkium Commentt. p. 301.) ad Crapatalorum Parabasin transcripsit Meinekius Fragm. Com. Vol. I. p. 86. Vereor tamen ut formula compellationis sufficiat ad tuendam hanc sententiam. Nam minutuli numeri, qui dictionem a Suida decerptam suaviter exornant, si quidem par est ex Aristophane rem existimare, potius in sedem argumentaque minorum canticorum quam in parabasis dignitatem et amplitudinem cadunt. Itaque haec item ut Comici verba quibus Athenaeus utitur, ad lepidam fabulae perorationem videntur spectare. 18. *νὴ* om. A.

2. *Φιλοκράτης*] Non dubitamus quin eodem errore, qui Schol. Eurip. Hec. 463. olim. corruperat, *Φερεκράτης*, hoc est, ipsum poetae nomen fuerit obscuratum. Id plures intellexisse monuit Meinekius Vol. II. p. 294. 3. *κακηγορίστερον*] *κακηγορατάτερον* A. Photius. *κακηγορητόν* V. *κακηγορίστερος* e Pherecrate Pollux II, 127. Itaque feci cum Elmsleio in Arist. Ach. 730. et Meinekio. 5. V. Herodiani Epim. p. 184. 6. *Φιλιππίδης*] De huius fabulis vide Meursium in Bibliotheca Attica. *Küst.* 8. *καὶ αὐτὸς* e praegressis irrepserunt. *ῥά*] *ῥά* probabiliter Meinekius Hist. Com. p. 471. Post hanc gl. delevi cum A. *Φιλιππίδης, Ἀθηναῖος, ἡμεροδρόμος· ὃς χίλια καὶ πεντακόσια στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, πρὸς Λακεδαιμονίους ἀριστεύοντας, ὁ δὲ νόμος οὐκ εἶα αὐτοὺς στρατεύειν πρὸ πανσελήνου.* Fluxerant ex v. *Ἱππίας*, quam contulit Küsterus. Historiam adeo deperierunt studiosi homines, ut eiusdem annotationis partem gl. *Στάδιον* subiicerent. Alteri *Φιλιππίδης, τῶν πολιτ.* hanc postposuit *V. Infra *στρατεύειν αὐτοὺς* *V. 10. *τὸ σῶμα*] *κατὰ τὸ σῶμα* V. *διὸ καὶ Ἄλεξις περιλιππῶσθαι ἔφη ἀντὶ τοῦ λελ.*] Athenaeus lib. XII. p. 552. *Ὅτι δὲ καὶ περιλιππῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι, Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησί.* Hinc Suidas sua mutuatus est. Ad eundem locum Athenaei respexit Aelianus V. Hist. X, 6. *τὸ πάνυ κατισχνῶσθαι τὸ σῶμα περιλιπῶσθαι, φασίν, ἔλεγον, μάρτυς Ἄλεξις.* Ceterum analogiae ratio potius requirit ut dicatur *περιλιπανθῶσθαι*. Et sic scribendum censent Casaubonus in Athenaeum et Meurs. Lectt. Att. II, 5. Eustathius vero in Odyss. ξ. p. 1646, 17. *περιλιπῶσθαι* per syncopen pro *περιλιπιδῶσθαι* dictum esse putat. Verba eius haec sunt: *Ἄλεξις τὸν Φιλιππίδην συγκόψας, ἤγουν συγκοπὴν ποιήσας τοῦ τοιούτου ὀνόματος, περιλιπῶσθαι εἶπε τὸ λελεπτύνθαι· οὐ κατά τινα Φίλιππον δηλαδή, ἀλλὰ κατὰ τὴν συγκοπέντα Φιλιππίδην.* Huius sententiam probat Perizonius in Aelian. X, 6. quamvis nobis, quod pace viri illius dictum velimus, lectio Meursii et Casauboni magis placeat. Eam enim non solum analogia requirere videtur, sed etiam metrum; quippe quod *περιλιπῶσθαι* vel *περιλίπωσαι* in initio versus iambici neutiquam admittit; etiamsi concederetur syllabam primam in *φίλος* et derivatis interdum longam esse, ut vult vir doctissimus. Sed haec obiter. *Küst. περιλιπανθῶσθαι* Stephanus Ind. T. L. G. | probatum etiam Toupio II. p. 346.] et sic tandem in Athenaeo editum et Photio, ubi m. pr. *περιπιφαι*, corr. *περιλιπῶσθαι*. *Gaisf.* V. Meinekium Com. Vol. III. p. 450. 11. *λελεπτύνθαι*] *ἐλλεπτύνθαι* A. (immo *ἐλλεπτύνεσθαι*) *ἐλεπτύνθαι* V. Photius. 13. *Βαιδώνης*] *Βαρδάνης* A. V. E. In principio *Φιλιππικός* om. V. Vid. Cedrenus p. 448. Eadem fusiora verbis Nicephorus Brev. p. 54. ubi mendum *εὐθέως δογματισθέντα* fefellit editores. 16. *ἀναθέματι*] *ἀναθέμασι* V.

---

duisti, ut matri earum amicitiae, si cum Pythagora dicere licet. *Φιλιάζω.* Amicus sum. *O Iosaphat, quoniam fers opem peccatori, et amicus es ei quem Dominus odit, Domini ira contra te fuisset, nisi bonae rationes in te reperiae fuissent.* *Φιλικήσιμος.* Praeses sub Aureliano Imperatore. *Φιλῖνος.* *Φίλιος.* Amicitiae praeses et vindex. Menander *Androgyno*: *Testor, Crato, Iovem amicitiae tutorem.* Pherecrates *Crapatalis*: *Iudices autem moneo, qui nunc iudicant, ut ne peierent, neve iniuste iudicent. alioqui, per Iovem amicitiae praesidem, Pherecrates aliam in vos fabulam hac longe maledicentiorem exhibebit.* *Φιλλίωνος.* Nomen proprium. *Φιλιππήσιοι.* *Φιλιππίδης.* Philippides, Atheniensis, comicus novae comoediae, filius Philoclis: qui vixit Olympiade CXI. docuit fabulas XLV. *Φιλιππίδης.* Philippides unus fuit eorum, qui reipubl. Atheniensium praefuerunt, gracili corpore famosus, quare Alexis *περιλιπῶσθαι* dixit, id quod est attenuatum esse. *Φιλιππικός.* Philippicus, sive Bardanes, Iustiniano Imperatore interfecto visus est inhoneste et seguiter imperium administrare. is patres in oecumenico concilio congregatos anathemati subiecit, cum divinitus ab illis decretas duas in Servatore voluntates et actiones non ad-

ρηκὼς Ἰωάννην τὸν τηνικαῦτα τῆς πόλεως ἀρχιερέα καὶ Γερμανὸν τὸν Κυζίκου μητροπολίτην καὶ ἑτέρους ἱερεῖς καὶ συγκλητικοὺς πλείστους.

602 Φιλιππικός, στρατηγὸς τῶν ἑῴων στρατιωτῶν. οὗτος ἔσχεν Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατέρα ὑποστράτηγον. δυστυχήσαντος δὲ ἐν πολέμῳ τοῦ Φιλιππικοῦ καὶ ἀπομάχου γενομένου, ὁ Ἡράκλειος ἐγχειρίζεται τὸ ὁπλιτικόν. ἦν δὲ ὁ Φιλιππικὸς γαμβρὸς Μαυρικίου ἐπὶ θυγατρί.

Φιλιππίων. ὄνομα κύριον.

Φίλιππος, Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. Ῥοδιακά, βιβλία ιθ'· ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχρῶν· Κωακά, βιβλία β'· Θασιακά, βιβλία β'· καὶ ἄλλα.

Φίλιππος, σοφιστής, ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ, κατὰ στοιχεῖον· καὶ περὶ συναλοιφῆς.

Φίλιππος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Κωδωνιασταί· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Φίλιππος ὁ βασιλεύς, νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην οὐ τοσοῦτον ἤνυσε διὰ τῶν ὅπλων, ὅσον διὰ τῆς ἐπιεικείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν τρόπων. τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ καὶ τοῖς ὅπλοις αὐτῶν μόνων περιεγένετο καὶ κύριος κατέστη τῶν ἀντιταξαμένων, τῇ δ' εὐγνωμοσύνῃ καὶ μετριότητι πάντας Ἀθηναίους ἅμα καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον, οὐκ ἐπιμετρῶν τῷ θυμῷ τοῖς πραττομένοις, ἀλλὰ μέχρι τούτου πολεμῶν καὶ φιλονεικῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πραότητος καὶ καλοκαγαθίας. τοιγαροῦν χωρὶς λύτρων ἀποστείλας τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ κηδεύσας τῶν Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας, ἔτι δὲ καὶ συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὀστᾶ, καὶ τῶν ἀπαλλαττομένων τοὺς πλείστους ἀμφιέσας, διὰ τὴν ἀγχίνοιαν μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο. τὸ γὰρ Ἀθηναίων φρόνημα καταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ πρὸς πᾶν ἑτοίμους αὐτοὺς ἔσχε συναγωνιστὰς ἀντὶ πολεμίων.

Φίλιππος ὁ Μακεδὼν πολλοὺς τοῦ ζῆν ἐστέρησε, καὶ τοὺς υἱέας ὕστερον συμπεριέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον·

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει.

4. Φιλιππικός] Vid. Cedrenus p. 395. 6. δυστυχήσαντος δὲ ἐν] δυστυχήσαντα δὲ ἐν τῷ V. 9. ἐπὶ θυγατρί] Immo sororem Mauricii duxerat, teste Theophyl. Simoc. I, 13. Recte igitur γαμβρὸν ἐπ' ἀδελφῇ dixit Nicephorus Brev. p. 8. 11. Φίλιππος, Ἀμφιπ.] Citatur Philippus Amphip. etiam a Theodor. Prisciano II. s. Logico c. 2. *Reines.* Aliam quandam notitiam hominis obscuri suppeditavit Osannus *Beiträge zur Gr. u. Röm. Litt.* I. p. 293. 11. Ῥοδιακά] Vid. Suid. supra v. Ἀποσιμῶσαι, ubi hunc Philippi librum respexit, opinor. *Toup.* 13. Κωακά] MS. A. melius Κῳακά. *Küst.* Et V. Κωακά *Eudocia* p. 422. Θυσιακά] Vossius, Wolfius et Portus vertunt, *de Sacrificiis.* At optimus MS. A. habet Θασιακά: quae procul dubio vera est lectio. *Küst.* Θυσιακά V. Eudoc. Dein βιβλία om. *V. 14. ῥήτωρ καὶ σοφιστής Eudocia. 15. στοιχείων *V. 16. περὶ συναλοιφῆς om. E. συναλιφῆς A. Sequitur in A. Φίλιππος σοφιστὴς ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἕτερος. 17. Φίλιππος] Ephippus. *Toup.* MS. 18. Κωδωνιασταί] Casaub. Κορωνισταὶ vel Κορωνιασταί: quae coni. verisimillima. Alioqui legendum foret Κωδωνισταὶ a κωδωνίζειν. *Hemst.* Sed Κωνιασταί ab *Eudocia* p. 427. praebitum favet Meinekio Com. Vol. I. p. 341. coniectanti Κωμασταί: quamquam ille plures adiecit suspiciones inter se dissimillimas. Adde Rankium de Vita Aristoph. p. 186. ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφ.] Atqui apud Athenaeum nusquam hodie Codoniastae Philippi laudantur. Quare vel dicendum est Suidam aliud egisse, cum haec scriberet; vel nomen istud olim quidem in Athenaei codicibus repertum fuisse, nunc vero excidisse vel in aliud plane nomen mutatum esse. Vide etiam Casaub. in Athen. VIII, 15. qui nodum hunc aliter solvere conatur. *Küst.* Improspero quidem successu. Verum de Athenaeo securos esse iubet Eudocia, hic quoque formulam ignorans toties inculcatam ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφ. 20. Φίλιππος ὁ βασ.] Totum hunc articulum deprompsit Suidas ex Polyb. lib. V. c. 10. *Küst.* 21. Χαιρωνείᾳ] Χαιρωνήσῳ V.

1. ἐπιεικείας] εἰκείας V. οἰκείας φιλανθρωπείας E. φιλανθρωπείας Med. 3. περιεγένετο] ἐγένετο B. E. Med. 6. οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν] Polybius οὐκ ἐπιμετρῶν τῷ θυμῷ τοῖς πραττ. *Küst.* καὶ οὐκ V. τῷ θυμῷ A. 7. νικῶν] φιλονεικῶν A. 10. καὶ κηδεύσας — ὀστᾶ] Ita A. B. V. E. cum Polybio. Edebatur: καὶ τῷ Ἀντιπάτρῳ τῶν Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας θάψαι κελεύσας, ἔτι δὲ καὶ συνθεῖναι τὰ τούτων ὀστᾶ. 13. ἀμφιέσας] μικρᾷ δαπάνῃ addit Polybius. 18. Φίλιππος ὁ Μακεδ. πολλοὺς τοῦ ζ.] Polybius [XXIV, 8, 10.] in Excerptis ab Valesio editis p. 118. Ἅμα δὲ τούτοις συμπεριέλαβε καὶ τοὺς ἄλλους ἁπαντας, ὅσοι κατὰ τὸ βασιλικὸν πρόσταγμα τοῦ ζῆν ἐστιρήθησαν, ἐπιφθεγξάμενος, ὡς φασι, τὸν στίχον τοῦτον· Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει. Hinc Suidae locus depromptus est. Vide etiam supra v. Νήπιος. *Küst.* Gl. habet A. in marg. πολλοὺς τοῦ ζῆν] τοῦ ζῆν πολλοὺς V. ἀπεστέρησε] ἐστέρησε A. B. V. 19. συνέλαβεν] συμπεριέλαβεν A. B. συμπεριέβαλεν V. 21. ἀπολείπει] καταλείπει A. B. V. Stasini versum esse monet Reinesius.

mitteret; adiutores nactus Ioannem, tunc Urbis summum Pontificem, Germanum, Cyzici metropolitam, et alios sacerdotes et senatores plurimos. *Φιλιππικός.* Philippicus, dux orientalium legionum. hic Heraclium, Heraclii Imperatoris patrem, legatum habuit. cum autem Philippicus bellum infeliciter gessisset et ad militiam inutilis factus fuisset, Heraclio imperium commissum est. erat autem Philippicus Mauricii gener. *Φιλιππίων.* Nomen proprium. *Φίλιππος.* Philippus, Amphipolites, historicus. scripsit Rhodiaca, libris XIX. argumenti valde obsceni. Coaca, lib. II. Thasiaca lib. II. et alia. *Φίλιππος.* Philippus, sophista: qui scripsit de spiritibus, Herodianum secutus, secundum ordinem litterarum, itemque de synaloepha. *Φίλιππος.* Philippus, comicus. ex eius comoediis est Codoniastae, Athenaeo teste in *Dipnosophistis.* *Φίλιππος.* Philippus rex, Atheniensibus ad Chaeroneam proelio victis, non tantum armis profecit, quantum moderatione et humanitate. nam bello quidem et armis eos solos superavit et in potestatem suam redegit, qui in acie restiterant; at aequitate animi et moderatione omnes simul Athenienses et illorum urbem cepit: non in rebus gerendis iram ille secutus, sed bello et victoriae modum ponens, simulatque opportunitatem repperit clementiae et bonitatis suae declarandae. itaque sine pretio captivos dimisit, Athenienses occisos humare eorumque ossa per Antipatrum colligi iussit, quos autem domum remittebat eorum, plerosque vestibus donavit; ita prudenti consilio usus rem maximam confecit. hac enim animi magnitudine Atheniensium spiritus ita deiecit, ut pro infestis hostibus paratos ad omnia adiutores eos haberet. *Φίλιππος.* Philippus Macedo multos vita privavit, quorum filios etiam postea comprehendit, hunc versum pronuncians: *Stultus, qui patre caeso filios relinquat.*

Φιλίππου Ἀλεκτρυών. ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

Φιλίσκος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἄδωνις, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὄλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Φιλίσκος, Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικὸς καὶ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου 603 Πτολεμαίου || γεγονώς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη, ἐπείπερ αὐτῷ ἐνεδαψιλεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἵτινές εἰσιν ζ', καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ τραγῳδίαι αὐτοῦ εἰσι μβ'.

Φιλίσκος, Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκουστὴς ἦν τοῦ Κυνὸς Διογένους, κατὰ δὲ Ἕρμιππον Στίλπωνος, ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἐστι Κόδρος.

Φιλίσκος, Μιλήσιος, ῥήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητὴς παραδοξότατος. διὸ καὶ Αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε· Μιλησιακός, Ἀμφικτυονικός, Τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις β', Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

Φιλίσκος, ἢ Φίλιστος, Συρακούσιος, ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας, καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε Σικελικά· ἔστι δὲ τὰ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφόρως· καὶ Γενεαλογίαν, Περὶ Φοινίκης, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας.

Φιλίσκος, Αἰγινήτης· ὃς κατὰ θέαν ἐλθὼν τῶν Ἀθηναίων, ἀκούσας Διογένους ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, καὶ ταυτὸν ἔπαθε καὶ οὗτος· καὶ ὁ πατὴρ πά-

1. V. Zenob. VI, 34. coll. II, 13. Diogen. II, 1. Fundus narrationis de Alectryone Heraclides est ap. Ath. XII. p. 534. E. Proverbium illustravit Leopardus Em. XI, 13. 3. *Φιλίσκος*] Philiscos recensuit Göllerus de situ et orig. Syracus. p. 112. seqq. post Fabricium in Dion. XXXVIII. p. 164. Adde Eudoc. p. 427. De Philisco poeta disseruit etiam Naekius Opusc. I. p. 40. sqq. 4. Ἄδωνις, Διὸς] Ἄδωνες V. omisso *Διός*. Itaque non ineptum coniectare *Ἀδώνιδος γοναί*. Iam in seqq. Meinekio Hist. Comic. p. 282. placuit *Ἑρμοῦ γοναί, Ἀφροδίτης γοναί*: recte, ut videtur. Suidam tamen arbitror per breviloquentiam an commodam negligentiam idem voluisse. Sed in fine repetendum *γοναί*. 7. *Φιλίσκος*] Hic *Φίλικος* appellatur ab Hephaestione in Enchirid. p. 30. *Φίλικος δὲ ὁ Κερκυραῖος, εἰς ὧν τῆς Πλειάδος, ἐξαμέτρῳ συνέθηκεν ὅλον ποίημα.* Et p. seq. *Τοῦτο δὲ καὶ ἀλαζονεύεται εὑρηκέναι Φίλικος, λέγων· Καινογραφῆς συνθέσεως τῆς Φιλίκου, γραμματικοί, δῶρα φέρω πρὸς ὑμᾶς.* Eo, ipse poeta se Philicum hic vocat, secunda brevi: quod merito movit magnum Vossium, ut in libello de Poett. Gr. p. 64. verum tragici huius nomen *Φίλικος* fuisse contra Suidam pronuntiaret. Eum adi. *Küst.* Immo Philiscus aliquid necessitati numerorum concessit: cf. Naekius p. 43. Mirifica Toupius II. p. 348. 8. *ἐπὶ*] *ὑπὸ* A. B. V. E. 9. *Φιλίσκιον*] Vossius loco laudato monet metrum istud rectius appellari *Φιλίκιον*, ab auctore eius *Φίλικος*. *Küst.* *Τὸ Φιλίσκιον* A. *Τὸ Φιλίσκειον* V. quod Santenius probat in Terentian. p. 325. *Φιλίσκειον* B. *Φιλίκιον* confirmant etiam auctores de re metrica, velut Marius Victor. II, 6. et Atilius Fortunat. I, 5. narrantes illi Philicum numeris choriambicis hymnos in Cererem et Liberam condidisse. Cf. Gaisf. in Hephaest. p. 53. sq. 13. *αὐτοῦ* om. V. 14. *Φιλίσκος Αἰγινήτης*] Huius meminit Laertius in vita Diog. Cynici, num. 73. [adde n. 80.] *Εἴγε αὐτοῦ αἱ τραγῳδίαι, καὶ μὴ Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου, ἐκείνου γνωρίμου.* Iulianus Orat. VI. p. 186. edit. Lips. *Εἴτε γὰρ Θρυλλούμεναι Διογένους τραγῳδίαι Φιλίσκου τινὸς Αἰγινήτου λέγονται εἶναι.* Vide eundem Orat. VII. p. 210. eiusdem edit. *Küst.* Adde Eudoc. p. 424. et gl. inferiorem *Φ. Αἰγινήτης*.

1. *Φιλίσκος*] Vid. *Νεάνθης*: ubi Neanthem illum Cyzicenum Philisci Milesii fuisse discipulum tradit. Idem de Timaeo testatur in *Τίμαιος*. *Hemst.* De quo vide Ruhnk. Hist. Cr. Or. Gr. p. 83. et Goelleri disput. de Philisto pp. 110. sq. 115. Cf. Eudocia p. 423. 3. *Αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτ.*] Mirum, Philiscum *Αὐλοτρύπην* dictum fuisse ab Isocrate, qui ipse *Αὐλοτρύπης* a Comicis olim appellatus est, ut patet ex fragmento Strattidis, quod extat apud Harpocrationem v. *Λαγίσκα*. *Küst.* Huic dicto quod miror obscenum intellectum, qualis neque in Isocratis mores cadit neque in vocis usum, tribui posse suspicabatur Meinekius in Com. Vol. II. p. 765. 5. *Τέχνη ῥητορικὴ*] *τέχνην ῥητορικὴν* A. cui δ' pro β'. male Gaisf. tribuit: habet enim *δυσίν*. *δύο* E. 6. *ἀπόφασις*] Immo *ἀποφάσεις*: cf. Wytt. in Plut. T. VI. p. 207. 7. *Φιλίσκος, ἢ Φίλιστος*] De hoc vide Vossium in opere de Hist. Gr. lib. I. c. 6. Confer etiam Nostrum paulo inferius v. *Φίλιστος*. *Küst.* Deest gl. A. *ἢ Φίλιστος* omisit Eudocia p. 422. cum deberet *Φιλίσκος ἢ* ignorare, quae fluxerant a confusis Philisci et Philisti nominibus. Ceterum hanc glossam ne Suidae tribuamus, ad quem proba et erudita narratio de Philisti litteris debet revocari, obstat et error in illis *πρὸς Καρχηδονίους* (immo *Συρακουσίους*) commissus et argumentum Siculorum parum apte designatum. Saltem verba distracta sic redintegrabimus: *ἔγραψε Σικελικά· ἔστι δὲ τὰ πρὸς Καρχηδονίους καὶ Ἕλληνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφόρως, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας.* Nam quae supersunt *καὶ Γενεαλογίαν, Περὶ Φοινίκης*, de iis incertum est iudicium. Item in continua glossa quisquis Diogenem descripsit, post *καὶ αὐτός* posuit quae nihil faciunt ad Philiscum. 13. *καὶ* ante *ἄλλα* om. *V. *νήσου* om. Eudocia. Mallem omisisset *Σικελίας*. 14. *Φιλίσκος, Αἰγινήτης*] Etiam hac gl. caret A. *ὃς κατὰ θέαν ἐλθ.*] Eandem historiam refert Laertius in Vita Diog. Cynici, num. 75. 76. *Küst.* Sententias reddidit, non voces Laertii. *ὃ κατὰ* V. 15. *Ἀθηναίων*] Immo *Ἀθηνῶν*.

Φιλίππου Ἀλεκτρυών. Philippi Gallus. in eos dictum qui propter exiguos successus fastu se efferunt. *Φιλίσκος*. Philiscus, comicus. huius comoediae sunt: Adonis, Iovis natales, Themistocles, Olympus, Panis natales, Mercurii et Veneris natales, itemque Dianae et Apollinis. *Φιλίσκος*. Philiscus Corcyraeus, Philotae F. tragicus et sacerdos Bacchi: qui sub Ptolemaeo Philadelpho vixit. ab hoc Philiscium metrum appellatum est. ut quo frequenter uteretur. est autem ex secundo tragicorum ordine, qui septem numero sunt, Plias appellati. tragoediae eius sunt XLII. *Φιλίσκος*. Philiscus Aegineta, qui Alexandrum Macedonem litteras docuit: auditor Diogenis Cynici, vel, secundum Hermippum, Stilponis. scripsit Dialogos, ex quibus est *Codrus*. *Φιλίσκος*. Philiscus Milesius, rhetor, Isocratis rhetoris auditor: qui prius tibicen admirabilis fuit. quamobrem Isocrates eum vocavit, tibiarum perforatorem. scripta eius haec sunt: Orationes Milesiaca et Amphictyonica, Artis rhetoricae lib. II. et Isocratis sententiae. *Φιλίσκος*. Philiscus vel Philistus, Syracusanus, historicus: qui Dionysii Siciliae tyranni cognatus fuit, et in navali pugna cum Carthaginiensibus commissa obiit. fuit Eueni elegiaci poetae discipulus. scripsit Sicula: quo opere continentur res variae a Siculis adversus Graecos gestae. Genealogiam. De Phoenice; et alia quaedam de insula Sicilia. *Φιλίσκος*. Philiscus, Aegineta: qui Athenas profectus urbis perlustrandae gratia, cum Diogenem audisset, philosophari coepit. pater igitur fratrem ad illum arcessendum misit; qui et ipse philosophiae amore captus mansit. deinde pater,

λιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθὼν ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτός. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμιλητὴς καὶ Φωκίων ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ ἐν Κορίνθῳ κεῖται, καὶ κύων ἐστὶν ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐτιμήθη δὲ εἰκόνι παρὰ Σινωπέων καὶ ἐπιγράμματι·

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰών, Διόγενες, καθελεῖ.
μοῦνος ἐπεὶ βιοτῆς αὐτάρκεα δόξαν ἔδειξας
θνητοῖς καὶ ζωῆς οἷμον ἐλαφροτάτην.

Φιλιστίδης. ὄνομα κύριον.

Φιλιστίων, Προυσαεύς, ἢ ὡς Φίλων Σαρδιανός, κωμικός. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμῳδίας βιολογικάς. τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δὲ αὐτοῦ Μιμοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας τὸν Φιλόγελων, ἤγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν Κουρέα. Νικαεὺς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ᾄδεται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπί- 604
γραμμα·

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων.

Φίλιστος, Ναυκρατίτης ἢ Συρακούσιος, Ἀρχωνίδου υἱός. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ὃς πρῶτος κατὰ τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ Τέχνην ῥητορικήν, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ', Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ιά, Πρὸς τὸν Τρικάρανον, λόγον περὶ Ναυκράτεως, Περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ς', Περὶ τῆς Αἰγυπτίων θεολογίας βιβλία γ', Δημηγορίας· καὶ ἄλλα τινά. Περὶ Συρίας καὶ Λιβύης.

---

2. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμ.] Haec et quae sequuntur pertinent ad Diogenem Cynicum, non vero Philiscum. *Küst.* καὶ Φωκίων] καὶ om. V. 5. ἐν Ἐπιγράμματι] Epigramma hoc legitur etiam apud Laertium in vita Diogenis Cynici, num. 78. itemque in Anthol. lib. IV. c. 33. *Küst.* Sive in A. Pal XVI, 334. Est Antiphili Ep. XV. ἐν om. V. 6. χαλκὸς] χρυσὸς B. V. χρόνον V. δώματ' E. 9. βιοτῆς] βιοτᾷ B. V. βιοτᾶς — ἐλαφροτάταν Diog. 10. καὶ ζωῆς οἷμον ἐλαφροτάτην] οἷς ζ. οἷμος ἐλαφροτάτη B. V. E. 11. Φιλιστίδης] Συρακούσιος, Θαυματοποιός, qui conviviis Alex. M. solebat adesse, Athen. I. p. 20. XII. p. 538. *Reines.* 12. Φιλιστίων] Huius Philistionis mentionem faciunt Eusebius in Chronico, Epiphanius in Ptolemaeum, Haeresi XXXIII. Marcellinus libro XXX. Hieronymus in Rufinum, Sidonius Epist. II, 2. Cassiodorus Epist. IV, 51. et alii. Vide omnino Scaligerum in Euseb. num. 2022. *Küst.* Photii Epist. p. 330. *Toup.* Adde Clinton. Fast. Hell. A. C. 7. et intpp. Ammiani Marcell. XXX, 4, 21. item Iacobs. in Anthol. T. XII. p. 165. 13. ἐπὶ Σωκράτους] ὑπὸ Ἰσοκράτους A. ὑπὸ Σωκρ. V. Memoria lapsum esse Suidam arbitrabatur Scaliger p. 179. quem parum consulto sequebatur Meinekius in Menand. p. VIII. Mihi membrum istud τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Σωκράτους, utut se habuit, ex aliena glossa videtur invectum fuisse. 14. βιολογικάς] Priores editt. [et B. V. E.] male βαιολογικάς. Comoediae autem βιολογικαὶ sunt mimi: ut docent viri summi, Scaliger loco laudato et Henr. Valesius in Amm. Marcellinum p. 405. quorum scrinia non compilabo. *Küst.* βιολογικάς A. βιολογικάς emendaverat etiam Ducangius App. Gl. Gr. p. 39. a Gaisf. in Add. indicatus. Porro quod immodico risu eum tradit extinctum, videtur ex arguta cuiusdam epigrammatis formula Suidas traxisse. Cf. Epigr. inc. 531. Quamquam haud scio an narratio Hesychii Illustris persuadeat Philistionem ut fit cum Philemone confusum esse. Huc spectat observatio libri V. sub gl. finem allata. Ascripsit A. mg. περὶ γέλωτος. 15. Μισοψηφισταί] Μιμοψηφισταί A. B. V. E. Μισοψηριστα Eudocia. Horum nihil verum.

2. εἰς τὸν κουρέα] Portus, *ad tonsorem.* Sed hoc omnino ineptum est. Quare sequamur potius Reinesium Varr. Lectt. I. p. 15. qui locum hunc Suidae sic scribendum et supplendum esse censet, εἰς Ἑρμείαν τὸν Κουριέα, i. e. *ad Hermiam Curiensem.* Erat enim Hermias Curiensis (Curium autem urbs Cypri, cuius ἐθνικὸν Κουριεύς, teste Stephano Byzantio), idemque iamborum scriptor, ut docet Athenaeus lib. XIII. p. 563. *Küst.* Non liquet. Quae sequuntur ab erudito lectore profecta, spectant ad initium glossae. 3. τὸ ἐπίγραμμα] Adesp. DXXXI. Anthol. Pal. VII, 155. 6. γέλωτι] γέλωτα V. κεράσας γέλωτι A. Infra post Φιλιστίων addit V. τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἦν Φιλήμονι, ὃς καὶ οὗτος γελῶν κατασιτέφει τὸν βίον. 7. Φίλιστος Ναυκρατ.] Hic Philistus idem est cum Philisco Syracusio, de quo Suidas paulo ante egit. *Küst.* Habet *Eudocia* p. 423. Nempe Philistus Naucratita, cui tribui debent libri Περὶ Φοινίκης, Αἰγυπτιακά, Πρὸς τὸν Τρικάρανον, Περὶ Ναυκράτεως, Περὶ τῆς Αἰγυπτίων θεολογίας, Περὶ Συρίας καὶ Λιβύης, plane separandus est ab Syracusani memoria. 9. ῥητορικήν] τὴν ῥητορικὴν dedi cum A. Contra τέχνην expungi praestat. τέχνην — ῥητορικήν om. V. 11. Σικελικά] Σικελικὰ V. E. Eudoc. Suidae negligentiam in numeris reddendis immerito carpit Heynius Comm. III. de fontibus Diodori p. 115. 12. Τρικάρανον] Vid. Suid. v. Χάρων, ubi recte περὶ Ναυκράτεως. *Toup.* MS. Τρικάρανος quo spectarit vehementer addubitatur. Constat ab Anaximene rhetore librum invidiosum tanquam Theopompi Τρικάρανον esse vulgatum. Osannus igitur (*Beiträge zur Gr. u. Röm. Litt.* T. II. p. 12.) iungens Πρὸς τὸν Τρ. λόγον (id quod praeierat uterque codex) Philistum coniectabat nescio quo consilio nugis Anaximenis respondisse. Vana suspicio: nam cum tempora refragantur, siquidem diu post obitum Philisti scripsit Anaximenes, tum vehementius etiam ingenium historici Syracusani, quod ab umbratica doctrina simulatisque rhetorum opificiis abhorrebat longissime. Sed eundem errorem aliud agens erravit Meinekius Hist. crit. comic. p. 243. Itaque non dubitamus quin vestigia teneamus scriptoris Aegyptii, litteris duorum Philistorum in unum conflatis. Vetustiori quidem apertum est nihil praeter Siculas historias et narrationem de Dionysio utroque concedi posse. Ceterum περὶ Ναυκράτιος excidit Ruhnkenio H. crit. oratt. p. 84. Idem Δημηγορίας ad Philiscum rettulit. 13. Περὶ Διονυσίου] περὶ Διονύσου V. 15. Περὶ Λιβύης καὶ Συρίας] Ordinem inversum vidi in A. V.

---

triusque reducendi gratia profectus, ipse philosophari coepit. Diogenis e discipulis fuit etiam Phocion, Bonus cognomento, sepultus est Corinthi, eiusque monumento canis incisus. Sinopenses etiam statuam in illius honorem erexerunt, addito Epigrammate: *Aes quoque vetustate senescit. at gloriam tuam, Diogenes, nulla aetas abolebit. solus enim mortalibus vitae paucis contentae laudem facillimeque vivendi propositum ostendisti.* Φιλιστίδης. Nomen proprium. Φιλιστίων. Philistio, Prusaensis, vel, Philone teste, Sardianus, comicus: [qui obiit tempore Socratis.] scripsit comoedias mimicas. extinctus est per risum immoderatum. ex fabulis eius sunt Mimopsephistae. hic est qui scripsit Philogelon: quod opus ad Curiensem refertur. ab omnibus tamen Nicaeensis potius dicitur, ut testatur Epigramma: *Qui miseram hominum vitam risu temperavit Nicaeensis Philistio.* Φίλιστος. Philistus Naucratita vel Syracusius, Archonidae filius, discipulus Eueni, poetae elegiaci. primus historiam secundum artem rhetoricam condidit. scripsit Artem rhetoricam. Aegyptiaca, lib. XII. Res Siculas, lib. XI. Contra Tricaranum. Orationem de Naucrati. De Dionysio Tyranno, libros sex. De Aegyptiorum Theologia, libros tres. Conciones; et alia quaedam. item de Syria et Libya.

Φιλίτια. συμπόσια μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους. οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο εὐωχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθεὶς λίθος ἢ ξύλον. Οἱ δὲ πατέρες φησὶ τῆς τοῦ σώματος φιλίας. — Ἐς τὸ ἀρχαῖον καθισταμένους πάντα. ὅθεν παλαῖστραι ἀνήβησαν, καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε.

Φίλιοι. προσφιλέστατοι.

Φιλογόνιος. ὄνομα κύριον.

Φιλόγυννις, φιλογύννιδος.

Φιλοδεσποτεύομαι. οὕτως Ἀναξίλας.

Φιλοδωρία. ἡ μετὰ προθυμίας δωρεά. Ὁ δὲ ἀπολαυσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλοδωρίας.

Φιλόζωος.

Φιλοθεάμονες. φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ. φιλεῖ ἀγρεύειν.

Φιλοκάλως. καθαρῶς.

Φιλόκενον στόμα. ματαιολόγον.

Φιλοκλῆς, Πολυπείθους, Ἀθηναῖος, τραγικός, τοῖς χρόνοις μετὰ Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ Χολὴ διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγῳδίας ρ', ὧν ἐστι καὶ ταῦτα· Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεύς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον, τὸν τραγικόν· οὗτινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός. τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς, τραγικός.

Φιλοκλῆς, κωμῳδίας ποιητής, αἰσχροπρόσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος, ὡς ἔπος· ἦγουν ὀξυκέφαλος· Αἰσχύλου ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ Ἁλμίωνα αὐτόν φασιν ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ πικρὸν εἶναι· ἅλμη γὰρ ἡ πικρία. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων. 605

Φιλοκομπῶν. μεγαλορρήμονῶν, ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος· ὥσπερ Μήλιος. ἦν

---

1. *Φιλίτια. συμπόσια, μεμ.*] Haec leguntur etiam supra v. *Λυκοῦργος.* Ceterum quae Suidas hic *φιλίτια* vocat, Athenaeus, Plutarchus et alii *φιδίτια* appellant: quae *διττογραφία* procul dubio orta est ex confusione litterarum *Δ* et *Λ*, quae valde sibi sunt similes. *Küst. Φιλότια* V. Recte Küsterus istam scribendi rationem ab errore, non ab instituto dialecti repetiit: cf. Ahrens. de dial. Dorica p. 85. 4. *Οἱ δὲ πατέρες*] Haec delevit Küsterus: neque ego intelligo. Restitui tamen, si forte quis aliquando integrum locum scriptoris, unde excerpta sunt, reperiat. *Gaisf.* Haec nihil ad *Φιλίτια.* Nimirum tota glossa e fontibus aliarum glossarum est derivata. 5. *Ἐς τὸ ἀρχαῖον καθιστ.*] Sensus loci huius est mutilus, qui suppleri potest ex ipso Suida supra vv. *Ἔφοροι* et *Πίττα. Küst.* 6. *πάντα*] *πάντα* A. B. V. E. *ἐνήβησαν*] Scribe *ἀνήβησαν*, ut recte supra v. *Πίττα. Toup. Hemst.* Sic A. B. V. E. 8. *Φίλιοι. καὶ Φίλοι*] *καὶ φίλοι* omiserunt A. B. V. cum Photio 9. *Φιλιγόνιος* *V. 10. *Φιλογύνις*] Polyb. p. 826. [X, 19.] *Φιλογύνην ὄντα τὸν Ὁπλιον. Toup. Φιλογύννις, φιλογύννιδος* A. B. V. (immo *Φιλογύννης* *V.) 12. *Οἱ δὲ* in V. 16. Post hanc glossam locum ut videtur Aeliani cum A. V. delevi: *Φιλόθηρος. Αὐτοφυέστατον καὶ μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος, καὶ οἷον γένοιτο φιλοθήρου κόρης.* De quo supra disputavimus in v. *Αὐτοφυέστατον.* 17. *Φιλοκάλως*] Vid. *Τολύπευμα. Toup.* MS.

1. *ματαιολόγον*] *ματαιολόγονιν* V. 2. *Φιλοκλῆς, Πολυπ.*] Hunc interpres Aristoph. Av. 282. comicum facit. Sed nomina fabularum, quae hic subiunguntur, tragoediae potius quam comoediae conveniunt: ut adeoque apud Scholiastam Aristophanis *τραγῳδίας ποιητὴς* pro *κωμῳδίας ποιητὴς* rescribendum putem. Pro hac opinione facit ipse Scholiastes, quippe qui ait Philoclem scripsisse tetralogiam Pandionida. Atqui notissimum est tragicos, non vero comicos, tetralogias olim scripsisse, iisque in scena certare solitos fuisse. Meursius in Bibliotheca Attica contra quidem sentit, et Philoclem hunc comicum fuisse asserit; sed qui non perpendisse videtur ea quae contra hanc sententiam a nobis dicta sunt. *Küst.* Küstero Dindorfius obtemperavit. Attulit Gaisf. Casaubon. de Satyr. poesi I, 5. p. 147. et Clint. Fast. Hell. T. II. p. XXXII. qui deinde *κατὰ Εὐριπίδην*, recte. 5. *καὶ ταῦτα*] *καὶ* om. V. *Οἰδίπους*] Aristid. II. 422. (256.) *Σοφοκλῆς Φιλοκλέους ἠττᾶτο ἐν Ἀθηναίοις τὸν Οἰδίπουν, ᾧ Ζεῦ καὶ θεοί, πρὸς ὃν οὐδ' Αἰσχύλος εἶχε λέξαι τι. Reines.* 9. *στρατηγός*] *τραγικός* A. B. V. Alterum huius permutationis exemplum annotat Dindorfius in Argum. Soph. Oed. C. p. 72. Parum perspicue significatur Philocles iunior, tragicus. Ceterum uberius Schol. *ἐκ τούτου δὲ Φιλοκλῆς. καὶ ἕτερος ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπτωκὼς τῷ νεωτέρῳ Φιλοκλεῖ.* 10. *Φιλοκλῆς, κωμῳδ.*] Cave Philoclem hunc a praecedente diversum esse existimes. Est enim idem. Sola differentia haec est, quod articulum praecedentem Suidas excerpserit ex lexico aliquo, quod vitas et scripta poetarum veterum continebat; hunc vero ex Schol. Aristoph. Av. 282. Nec obstat, quod priorem Philoclem Suidas tragicum faciat, posteriorem vero comicum. Nam sequitur Noster hoc loco enarratorem Comici; apud quem pro *κωμῳδίας ποιητὴς* rescribendum esse *τραγῳδίας ποιητὴς* in nota praecedente ostendimus. Confer etiam Suidam supra v. *Προκέφαλος. Küst.* Huius sententiam firmavit Meinekius Com. Vol. I. p. 521. De Philocle vide Schol. Aristoph. Thesm. 175. quaeque Welckerus congessit *die Griech. Tragöd.* p. 967. sqq. De Scholio Avium coniecturas protulit Böckhius in Corp. Inscr. Vol. II. p. 321. *αἰσχροπρόσωπος*] Rectius Schol. Thesm. *αἰσχρὸς τὸ πρόσωπον.* 12. *Αἰσχύλου δὲ*] *δὲ* omisi cum A. E. *V. *Ἁλμίωνα*] *Ἁλμίωνος* Schol. 15. *μεγαλορρήμονῶν*] Sic Etym. M. vulg. *μεγαλορημονῶν* A. Addo V. *μεγαλορήμων* Photius. *μεγαλορρήμων* Etym. ed. Gaisf.

Φιλίτια. Convivia, quae labores cum voluptatibus coniunctos habebant. non enim stragula vestis convivantibus substernebatur, sed sub cubitis erat excavatus lapis vel lignum. *Cum Ephori in pristinum statum omnia redegissent, palaestrae reflorescere et philitia in usum redire coeperunt. Φίλιοι.* Dilecti. *Φιλογόνιος.* Nomen proprium. *Φιλόγυννις.* Mulierum amans. *Φιλοδεσποτεύομαι.* Sic Anaxilas. *Φιλοδωρία.* Liberalitas. *Ille vero fruatur inimicorum liberalitate. Φιλόζωος. Φιλοθεάμονες.* Spectandi cupidi. *Φιλοθηρεῖ.* Venatione delectatur. *Φιλοκάλως.* Eleganter. *Φιλόκενον στόμα.* Vanum os. *Φιλοκλῆς.* Philocles, Polypithis F. Atheniensis, tragicus, qui post Euripidem vixit, et Bilis cognominatus est propter amarulentiam. scripsit tragoedias centum; e quarum numero sunt hae: Erigone, Nauplius, Oedipus, Oeneus, Priamus, Penelope, Philocteta. natus est ex Aeschyli sorore, filiumque habuit Morsimum tragicum; ex quo natus est Astydamas tragicus, huius autem filius fuit Philocles alter, tragicus. *Φιλοκλῆς.* Philocles, comicus, deformi facie praeditus. erat enim capite prominenti et acuminato, ut upupa; Aeschyli ex sorore natus. quidam eum Halmionis natum dictitant, ut amarum. *ἅλμη* enim est salsugo. sic dicuntur qui acutum caput habent. *Φιλοκομπῶν.* Magnifice loquens, se iactans. *Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος.* Dictum ut *Μήλιος*,

δὲ ὀρνιθοθήρας.

Ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντα αὐτὸν ἀγάγῃ, τέσσαρα·
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ.
εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι πᾶσι καὶ λυμαίνεται.
τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἴρξας ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

Φιλοκτέανος. φιλοχρήματος, φιλοκτήμων.

Φιλοκτήτης.

Φιλόλαος. ὄνομα κύριον.

Οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρῃ,
ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Φιλομαθής. ὁ ἔμπειρος. Ξενοφῶν· Ἀεὶ δὴ φιλομαθῆ τούτων ἁπάντων ὄντα, οὐχ οἷς ἂν μάθοις τούτοις μόνοις χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. Καὶ Φιλομάθεια.

Φιλομειδής. φιλόγελως. φιλομηδὴς δέ. ἡ Ἀφροδίτη.

Φιλομηλείδης.

Φιλόμηλος.

Φίλον. οὐδετέρως.

Ἀεῦρο δή, φίλον ἐμόν.

Φιλονεικία.

Φιλονείκιος.

Φιλόξενος, Εὐλυτίδου, Κυθήριος, λυρικός. ἔγραψε Διθυράμβους κδ'· τελευτᾷ δὲ ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγησύλου τινός, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη, καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγησύλου, Μελανιππίδου

2. Ἦν ἀποκτ.] Aristoph. Av. 1073—79. Φιλοκράτην Ox. 4. αὐτὸν] Vox haec apud Aristophanem deest, eamque metrum respuit. Küst. Legendum ζῶντά γ' ἀγάγῃ. 6. σπίνους] Aristophanes σπίννους, per duplex νν. Küst. πίνους *V. καθ' ἑπτὰ] κζ' A. 8. πᾶσι] Vox ista in versu redundat, nec agnoscit eam Aristoph. Küst. πάσας V. 10. κοψίχοισιν] Aristophanes κοψιχοισιν, per ῑ in syllaba secunda. Küst. Sic A. B. V. κομψύχοις Med. Deiu εἰς in V. 12. ἔχει] ἔχειν V. 14. φιλοκτήμων, φιλοχρήματος Hesychius. 15. Φιλοκτήτης] Deest A. 16. Φιλόλαος] De hoc vide Laert. lib. VIII. et Meursium in Nicomach. Gerasenum p. 164. 165. Küst. Vid. Schol. Platon. p. 379. 17. Οὕτω καὶ Φιλ.] Est pars epigrammatis, quod Noster integrum adducit supra v. Ὑπόνοια. Küst. Anthol. Pal. VII, 126.

1. Ξενοφῶν] Cyrop. I, 6, 38. 2. τοῦτον πάντων] τούτων ἁπάντων A. B. V. E. Deinde repone μάθῃς cum Xenophonte, qui αὐτὸν ποιητὴν εἶναι. 3. τούτοις] τοῖς A. V. 5. Φιλομαθία] Φιλομάθεια A. B. V. Id libri praebent v. Ἡγίας. 6. Φιλομειδής] Φιλομηδὴς A. B. V. Vid. Hesiodi Theog. 200. et qui hanc quaestionem solerter disceptavit, Mützellum de Emend. Theog. pp. 263. 270. Unde conficitur initio gl. Φιλομειδής ponendum fuisse. Infra Ἀφροδίτης *V. 8. Od. δ'. 343. 9. Φιλόμηλος] Statim Φιλομίλλον. τόπος, omiserunt A. B. V. E. Deinceps Φιλομισεῖς omisi cum A. V. (quos silent critici) post Küst. 11. Ἀεῦρο δέ, φίλον ἐμόν] Aristoph. Eccles. 947. (983.) Ἀεῦρο δή, δεῦρο δή, φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι, Πρόσελθε καὶ ξύνευνός μοι Τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει. Ad hunc locum respexit Suidas. Toup. δή A. E. 12. Sub finem delevi Καὶ Φιλονεικῶ, δοτικῇ cum A. V. Vide Cram. Anecd. Vol. IV. p. 303. f. Item sub finem gl. continuae καὶ φιλόνεικος cum A. B. V. 13. Φιλονείκιος V. E. 14. Φιλόξενος] De hoc vide Vossium in libello de Poett. Graecis. Küst. De Philoxenis vide Diatriben Wyttenbachii in Philomath. T. II. p. 64—72. [in Opusc. T. I. p. 294—301.] Postrema eius verba excerpam: „Nostra quidem sententia hi distinguendi sunt Philoxeni. Primus ac princeps, poeta melicus et dithyrambicus, Cytherius idem et Leucadius cognominatus. II. Heluo, Eryxidis filius. III. Parasitus, cognomine *Pternocopis*, cuius facete dicta ferchantur multa: ut colligitur ex Athen. VI. p. 239. F. 241. E. 242. B. C. 246. A. IV. Grammaticus satis ille cognitus. V. Scriptor de Ventis, quod suspicari licet ex Theophrasto De Ventis p. 410. nisi forte poeta Philoxenus significatur. VI. Medicus, a Celso proditus in praefatione libri septimi. VII. Eretrius, pictor, aetate Cassandri, apud Plinium H. N. XXXV, 36, 22. VIII. Tibicen, quem nominat Polyaenus VI, 10. modo valeat huius auctoritas, neque auctor, quem sequitur, deceptus sit opinione de Cytherio Philoxeno." *Gaisf.* De Cytherio diligenter exposuit G. M. Schmidtii Diatribe in Dithyrambum ab initio. De Philoxenis pauca *Eudocia* pp. 428. 424. Εὐλυτίδου] Εὐλυτίδου A. B. V. E. Nomen suspectum. 16. Λακεδαιμονίων] An leg. Ἀθηναίων? Athenienses enim Ol. 90. duce Nicia ceperunt Cythera. Vid. Diod. Sic. XII. p. 116. et 127. *Reines.* In eandem sententiam disputat Meinekius Com. Graec. Vol. IV. p. 635. Neque veri similiora commenti sunt, qui his annis de Philoxeno disputarunt. 17. ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγεσ.] Philoxenum servum fuisse, praeter Suidam testatur etiam Hesychius v. Δούλωνα, cuius verba haec sunt: Δούλωνα, τὸν Μουσικὸν Φιλόξενον· ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος. Küst. In Hesychii glossam nescio quo casu soloecismum intulit hunc Schmidtius Diatr. in Dithyr. p. 6. Δούλωνα τὸν Φιλόξενον Μουσικόν. Satis est numeros comicos redintegrasse, inserto γὰρ similive complemento. Deinde refingendum Ἀγεσίλου (a nominativo Ἀγεσίλας, de quo Bentleius Epist. III.); quo ducit inferiore loco Ἀγεσιλάου A. 18. ἐτράφη *A.

erat homo anceps. *Si quis vestrum occiderit Philocratem Struthium, accipiet talentum; sin vivum adduxerit, quattuor. spinos enim in lineam digestos vendit septenos obolo. deinde turdos inflans ostentat et corrumpit. merulis item in nares inserit pennas; columbas pariter comprehensas domi concludit, et cogit eas allicere alias columbas, reti illigatas.* Φιλοκτέανος. Opum amans, pecuniae cupidus. Φιλοκτήτης. Philolaus. *Sic etiam Philolaum interfecit olim Crotopatria, cum tyrannidem eum affectare suspicaretur.* Φιλομαθής. Discendi cupidus, peritus. Xenophon: *Iam oportet hominem haec omnia discendi cupidum non his solis quaecunque didicerit uti, sed etiam ipsum molitiones adversus hostes comminisci.* Et Φιλομάθεια. Φιλομειδής. Risus amans, epithetum Veneris, eademque dicitur Φιλομηδής. Φιλομηλείδης. Φιλόμηλος. Φίλον. Neutro genere. *Huc veni, deliciae meae.* Φιλονεικία. Φιλονείκιος. Φιλόξενος. Philoxenus, Eulytidae filius, Cytherius, lyricus, scripsit dithyrambos XXIV. obiitque Ephesi. is cum Cytherii ab Atheniensibus in servitutem redigerentur, emptus est ab Agesila quodam et ab eo educatus, Myrmex dictus. post Agesilae vero

πριαμένου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. Καλλίστρατος δὲ Ἡρακλείας αὐτὸν γράφει Ποντικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς Γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

606 Φιλόξενος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός· ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. Περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. Περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι. Περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων. Περὶ διπλασιασμοῦ. Περὶ μέτρων. Περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων διαλέκτου. Περὶ ἑλληνισμοῦ ς'. Περὶ συζυγιῶν. Περὶ γλωσσῶν έ. Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ γλωσσῶν. Περὶ τῆς Λακώνων διαλέκτου. Περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου, καὶ τῶν λοιπῶν.

Φιλόξενος, Λευκαδίου. ὄνομα παρασίτου. τοῦτόν φασιν προλουόμενον ἐν τῇ πατρίδι κἂν ἄλλαις πόλεσι περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων, φερόντων ἔλαιον, γάρον, ὄξος καὶ ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων. εἰσιόντα δὲ εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας τὰ ἐψώμενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν, ἐμβάλλοντα ὧν ἦν χρεία, κἄθ' οὕτως εἰς ἑαυτὸν κύψαντα εὐωχεῖσθαι. οὗτος οὖν ὀψοφάγος ὢν καὶ πλεύσας εἰς Ἔφεσον εὗρε τὴν ὀψώπωλιν κενήν· καὶ ἐπύθετο τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος, καὶ ἅσας ὑμέναιον μετὰ τὸ δεῖπνον πάντας ἐψυχαγώγησε. καὶ ὁ νυμφίος εἶπε, Καὶ αὔριον ὧδε δειπνήσεις· ὁ δὲ ἔφη, Ἂν ὄψον μὴ πωλῇ τις. — Ὁ αὐτὸς ηὔξατο γεράνου πράχηλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολὺν χρόνον καταπίνων ἥδηται. — Ὁ αὐτὸς Φιλόξενος περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις, καὶ δειπνῶν ποτε παρὰ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μεγάλην τρίγλαν παρατεθειμένην, αὐτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκεν, ** ὡς βούλοιτό τινα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ τὸν Νηρέα πυθέσθαι· τὴν δὲ ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι, ὅτι νεωτέρα οὖσα ἁλοίη, διὸ μὴ παρακολουθεῖν· τὴν δὲ παρὰ Διονυσίῳ κειμένην, πρεσβυτέραν οὖσαν, πάντα

1. καὶ Καλλίστρατος] καὶ om. A. B. V. De Callistrato dictum in v. Ἡσυχράτης Ἀμύκλα. Rerum Heracleoticarum scriptorem iussit etiam Weichertus über d. Leben u. Ged. d. Apollon. p. 257. intelligi. 2. φησι] γράφει A. B. V. E. Dein adde τῆς ante Ποντικῆς. 5. Περὶ μονοσυλλάβων ῥημ.] Opus hoc laudatur ab Etymologo v. Κναφεύς. Küst. Vide Schol. Ven. Il. β'. 269. κ. 290. aliosque locos ab Lobeckio Paralip. p. 69. commemoratos. Affertur ἐν β' τῶν περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων ab Lex. Angelicano ap. Ritschelium in Prooem. Bonn. 1847. p. XII. 6. Περὶ σημείων τῶν ἐν τ.] Vide Menagium in Laert. in Platone, num. 65. Küst. Et Villois. Prolegg. in Il. p. 18. sqq. σημειώσεων V. Περὶ τῶν εἰς μι] Huc respexit Schol. Il. ω'. 665. 7. διπλασιασμοῦ] διπλασιασμῶν V. Cf. Ritsch. de Oro p. 65. 8. διαλέκτου] διαμέτρου B. E. 10. Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ γλωσσ.] Hoc opus in epitomen redegerat Serenus, teste Suida infra v. Σερῆνος. Küst. Adde commentarios in Odysseam, a Stephano Byz. plus semel laudatos. 11. Περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου] Citat Etymologus v. Κορυφή. Ceterum praeter opera a Suida hic memorata scripserat etiam Philoxenus περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου: qui liber citatur ab Etymologo v. Κορώνη et Eustathio in Odyss. ή. p. 1570, 37. Küst. Unde variae fluxerunt notationes ab auctoribus doctrinae collecticiae decerptae: velut ap. Cedren. p. 168. 13. Φιλόξενος, Λευκ.] Totum hunc articulum deprompsit Suidas ex Athenaei Dipnosoph. I. p. 5. et 6. Confer etiam Nostrum supra vv. Ὀψοφαγία et Τιμαχίδας. Pro Λευκαδίου autem rectius scripseris Λευκάδιος: ut legitur supra v. Ὀψοφαγία. Philoxenus enim non erat Leucadii filius, sed genere Leucadius. Vide Reines. Varr. Lectt. p. 362. Küst. Λευκαδίου om. A. quod retinet v. Τιμαχίδας. Idem A. in marg. Οὗτος ἦν ὀψοφάγος· ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένιοι πλακοῦντες. Et postea (in marg. infimo): ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀπαγέ με εἰς τὰς λατομίας. 14. καὶ] κἂν A. B. V. E. ἐν τῇ πατρίδι — πόλεσι nescit Ath. 16. γάρον] οἶνον, γάρον Ath. γάρον] γαρ V. E. 17. ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων] ἄλλα ἡδύσματα Ath.

1. ὧν ἦν χρεία ἐμβ.] Posui ἐμβάλλοντα ante ὧν cum A. B. V. Gaisf. ἐ. ὧν ἐστι χρεία Ath. Sed ἀρτυεῖν ἐμβάλοντα V. εἰς ἑαυτὸν κύψαντα] Athenaeus εἶθ' οὕτως ἀνακάψαντα: quod magis placet. Interpres Latinus Athenaei videtur legisse ἀνακάμψαντα. Vertit enim, reverti consuevisse. Küst. 2. οὗτος οὖν] τοσοῦτον A. (m. corr.) 3. Ἔφεσον] Αἴγυπτον inter vss. E. ὀψόπωλιν] Athenaeus rectius ὀψοπωλίαν. Küst. 5. συνηγόρασται] συνηγύρασται B. E. 10. Φιλόξενος — ὄψοις καὶ om. V. Recte haec de Cytherio poeta narrat Phanias ap. Athen. I. p. 6. E. 12. Διονυσίῳ] Διονύσῳ B. V. E. 13. παρατεθειμένην] τεθειμένην A. V. παρατεθεῖσαν Athen. Dein αὐτῷ in V. 14. προσήνεγκεν, ὡς βούλοιτο] Athenaeus plene: προσήνεγκε· πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου, τίνος ἕνεκεν τοῦτο ποιεῖ, εἶπεν ὁ Φιλόξενος, ὅτι γράψων τὴν Γαλάτειαν βούλοιτο κτλ. Itaque fecimus indicia lacunae. ὡς] Om. A. Mox παρ' ἐκείνης post Νηρέα V. 16. ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι] ἐρωμένην ἀποκρίνασθαι V. ἐρομένην] ἠρωτημένην Ath. νεώτερος] νεωτέρα. Hemst. νεωτέρα A. V. Ath. διὸ μὴ παρακολουθεῖν et δὲ om. *V. 18. παρακειμένην τῷ Διον.] τῷ Διον. παρατεθεῖσαν Ath. παρὰ Διονύσῳ κειμένην A. V. et fere B. Gaisf. Immo κειμένην om. *V. πάντα εἰδέναι] εἰδέναι πάντα σαφῶς Ath. Deinde γελάσαντα οὖν τὸν Δ. *V.

mortem litteris institutus est, cum emisset eum Melanippides lyricus. Callistratus vero dicit Heracleae Ponticae natum esse. scripsit carmine lyrico Genealogiam Aeacidarum. Φιλόξενος. Philoxenus Alexandrinus, grammaticus, qui Romae docuit. scripsit de verbis monosyllabis. De notis criticis Iliadis. De verbis in μι desinentibus. De diplasiasmo. De metris. De Syracusanorum dialecto. De Hellenismo, lib. VI. De coniugationibus. De glossis, lib. V. De glossis Homericis. De Laconum dialecto. De dialecto Ionica, et reliquis. Φιλόξενος. Philoxenus, Leucadius, parasitus. hic ubi lavisset, in patria et aliis urbibus domos circumire solebat, sequentibus pueris, qui oleum, garum, acetum, alia condimenta ferebant. tum aedes alienas ingressus cibos, quos alii coquerent, iniectis iis quibus opus erat condire, deinceps pro se consuerat epulari, cibos avide deglutiens. cumque esset lurco, Ephesum aliquando navigavit. ibi forum obsonio vacuum repperit; tum causam percontatus cum omnia ad nuptias coempta esse cognovisset, lotus ad sponsi domum perrexit, non invitatus: ac post coenam carmen nuptiale cecinit, quo omnes mirifice sunt exhilarati. sponso autem dicenti, *Etiam cras hic coenabis*, reposuit: *Si nemo obsonium vendat.* Idem collum gruis sibi optavit, quo diutius voluptate, quam cibos deglutiens sentiret, frueretur. Idem Philoxenus, qui piscium esu maxime delectabatur, cum aliquando apud Dionysium coenans ei mullum ingentem appositum vidisset, sibi vero parvum, hunc manu sumptum auri admovit, ** quasi quaedam de Nereo ex eo sciscitari vellet. interroganti vero respondisse, captum se fuisse annis iuniorem, alterum vero, Dionysio appositum, utpote natu grandiorem, omnia scire quae cognoscere cuperet. Dionysium

ιδίων ἐφεῖται χρῆσθαι, τῶν δὲ ἀπόντων χρῆσθαι ἀπαγορεύει νόμος ἐπὶ ζημίᾳ.

Φιλόξενος γραμματικός, ἐπὶ τῶν μὴ συνόντων, ἀφ' ὧν ὠφελοῦνται. ἀπὸ ἀναγεννωμένων μαθῶν. Φιλόξενος γὰρ ὁ Λεύξιππος ἀπὸ Φιλοξένου τοῦ ἐκ Σικυῶνος ἐλέγετο, ἐξ ὧν ἐκεῖνος ἀκούσειε τοιαῦτα γράφων οἷα ἔτερος, ἀντιφέρει τε Τίμων τῷ Σικελίᾳ. μεταφορικῶς δὲ λέγονται οἱ ἀπόντων καὶ ἀβούλων ἀπὸ γραφομένων εἶδωλα, Φιλόξενος ἀπὸ γραφῆς μὲν οὐ γράφων, ἀπὸ δὲ ἀκοῆς ἐπαινῶν τὰ ἔργα. ἀπὸ δὲ βιβλίων τὰ ἐν συγγράμμασι ἐγκώμια μετὰ τοῦτον ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ, ἀπὸ τοῦτον ὁρίσαντος ἀπὸ τῶν συγγράφων ἀκούσεται. Καὶ Φιλόξενος ὁ ἀκουστής.

Φιλόσαμος, ὁ φιλόσαμος, καὶ τὸ μὴ φιλοῦν ἀπὸ τοῦ ἀκούειν, καὶ φιλόσαμος Ἕλλην.

Φιλοσάτυρος.

Φιλοσεβαστεῖ, φιλοτιμεῖται.

Φιλοσέβαστος, φίλος βασιλέων, περίεργος.

Φιλοσκάπτους.

Φιλοσοφία. Ὁρισάμενοι στοιχειωτικῶς καὶ τρόπον τινὰ τοποθετήσαντες ἱστορίαν φιλοσοφίας, ἀρχόμεθα. [περὶ τοῦ ὀνόματος ἤδη περὶ ἐκείνου.]

Φιλοσόφημα, τὸν εἰδωλόθυτα τοιοῦτον.

Φιλοσοφίας, ὁ φιλῶν τὸν οἶνον.

Φιλοσοφία, Ἑλλὰς ἐστὶν ἐπιστήμη· δὲ ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν Ἑλλάδι· δὲ ἀρέσκει μὲν ἐφ' ἑαυτῇ, τρυφᾷ καὶ τουφερεύεται ὑπὸ πλούτου τῶν Ἀθηναίων, συνεφάπτεται μὲν αὐτοῖς ξένων ἐπιφοιτῶν, ἐπιφοιτήσεως δὲ ἐς ἄλλους ἐγένετο ἀρχὴ Ἑλλήνων καὶ Ἰωνικῶν, ἀπὸ τούτου ἤρξατο καὶ ἐπιφοίτησις ἐς ἄλλους ἐγένετο ἀρχὴ Ἑλλήνων καὶ Ἰωνικῶν, ἀπὸ τούτου ἤρξατο καὶ

3 τῶν ἀρχαίων] τῶν παραπλησίων add Ath Statim delet, quae tenet A margine Φιλοξενιανοὶ καὶ Φιλοξενίδαι. Φιλοξενιανοὶ] Φιλόξενοι Geist cum B sed delet am V 4 Φιλόξενος γραμματικός] B e *litterula*, non vero, ut Porus vult, *lexikon* Adam Ep 24 ad Paulinum. *Ioannes fuit Tartarus, qui respondere Latinos Litteras, et Italo regi placuisse memorat Bruni* γραμματικὸς V Rubus in margine superiore 4 παραπλήσιος] παραπλησίως B Mox ἐπιφοιτήσεως A 6 τῶν τὸ ἐπιφοίτησις] ἐπιφοίτησις Geister Nostrum supra ex *Ἀσκὸς* et *ἐκ Ἰστρου* laud ex *Ἀσκὸς* Pro Bodl 941 Scribendum videtur ἐπὶ ἐπιφοίτησις Lips De re V Schmidtii Diatr p 10 7 τοιοῦτον] τοῦ τοιούτου A V E 8 ἐκ Ἰστρου] Apostol VII 20 ἐκ Κρατεύα τοῦ Ἰστρου *Rutgers* ἐκ Σικελίας] Lege ex *Ἰστρου laud* St Bodl Frequens ista mutatio confusis c. s. in B 9 καὶ ἐκ] καὶ om A B V et, ubi dest *Ἰστρου*, Bodl 10 ἀπὸ τοιούτου] τοιούτου A B V Bodl 11 οὐ γράφων] Sic recte scriptum est in optimo MS A [adde V] pro οὐ γράφων, ut primus edidit habent a manu antiqua apud veteres ipsum Graecos pro οὐ diphthongo scribi solebat, et vim negandi habebat Clare Alhenaeus XI,3 p 466 *Βάκχος ὁ ἐξηγητὴς οὐ γράφων ἀλλὰ λέγων ἐποίησε δράματα, ἃ ἐπὶ καὶ τοῦ ἐξηγητοῦ ἀναγινώσκεται, διὰ τοῦ γράφων ἐπιγραφή.* Haec intelligamus, quare Philoxenus, cum Dionysio se invitanti negare vellet, et recitabens nihil aliud in membrana pinxerit quam varias litterae e formas. Plura de hoc argumento legere licet apud Scaligerum in diatribone de barbarum litterarum origine, in Lesch num MDCXVII et Salmasium in Inscript Herod Att p 40 et seqq qui conferendi sunt Vide etiam Bentley Vare Lect lib III p 472 *hinc* a scribi Geist τὸ οὐ ex. B E idque recipiendum iure demonstrant Dion Cassius ap ed Cram p 110 *τοῦτον δὲ ἐκεῖνον ἀπαγορεύειν γράφειν οὐ δίκαιον ἡγούμενον, τὸ δὲ λέγειν οὐ· ἐκεῖνον γὰρ ἐπιτρέπειν* Dion Dissertatione VIII, 11 ubi de Solida monuerat Schottus Ceterum τὸ ἀπαγορεύειν τοῦ ὁ Prov Bodl 14 Λεύκιον] Λ *Ἰστρικὸν*] Sic Ath I p 3 D Praeter cum Palmer VI, 78 Φιλόξενον, quod vidi in Vindobonensi A ms 15 γράφειν] γράφειν deest cum A B V E Sequentia sunt ex Schol Aristoph Plut 901 coins observationem Diderens in Emend VI, 03 remotam, probante Dorvillio in Charit p 213. Sed accentum Meiero sunior et Ἀττικὸν consequenda esse vidi mihi

1 ἐξ ἐπιστολῆς] Ariani Hist Anim IX, 31 ἐξ ἐπιστολῆς καὶ ἀπόκρισις ἐστὶν ἀμφοῖν ἐφεξῆς γεγραμμένα καὶ ἀντίγραφα. *Reimer* Vid Schol Platon p 104 Spectat fortasse ad Od c 144 Vocis inclusa om A V *codd* Scilicet edebantur Φιλοξενιανοὶ, φιλοξενίδαι, ὁ ἀπὸ Σικυῶνος γένος ἐστὶ ἀπὸ 4 Φιλοξενίδαι] Nominativum intelligebat Ludovicus Paralip Graecum. Gr p 303 hi glossarum fontanum, quae conditio Bentleii praecipitanti Atenii Geist Diog Laert III, 47 φιλοξένιοι. 5 Φιλόξενος ὁ ἀκουστής] Lucae fuisse Demetrii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, extat apud Photium in Excerptis ex Damascio p 1033 Contra Nostrum supra in v *Ἔρως* *hinc* Laud libro suspecta Sunt *καὶ ἐρώτων* Ἀνδρίσκος om A *Ἀνδρίσκος* Ἀνδρίσκος om A Apparet Gentianum hoc excerpti fuisse, et excidisse saltem *ἔρως* ante *φιλόξενος*. Novissima, ut arbitramur, scribit 8 φιλόξενος, ἀφ' οὗ *Ἀνδρίσκος* | Haec in priscibus edita a praecedentibus divulsa proprium articulum constituunt, sed male omittit Commendanda enim haec cum superioribus esse non solum patet ex sensu, sed etiam ex Photio, hoc ante laudato, itemque ex ipso Suida supra v *Ἔρως* *hinc* | apparet V Deinde cum *A V omisit *Φιλόξενος*, φησὶν, sed recte apposuere Gl nomen Photius Post quae Gaisfordius cum *A marg reduxerat *Φιλόξενος*. ἐστὶν] 9 Melina Berolinensis ap Ernm M 10 Φιλόξενος, ἀφ' οὗ] τοῦ ὁρισ. *Ἐν δὲ τῷ πλείω τοῦ ἐπιτ*] Haec omnia cum Polybii patet ex Collectaneis Constantini Porphyrog ab Valesio editis p 41 42 ubi ea scripturi illi tribuuntur. *Knot* Polyb X, 33 11 ἐν ᾧ τῷ] τῷ ἐν Φιλοξένου τοῦ V Haec melius disposita sunt in Exc ubi *ἐν ᾧ τῷ* ἐν ᾧ τῷ] ἐν ᾧ τῷ *Ἐν δὲ τῷ* ἐν ᾧ τῷ *Ἐν δὲ τῷ* ἐν ᾧ τῷ *Ἐν δὲ τῷ*

συμβιώσαντες Ἀρκεσίλᾳ τῷ φιλοσόφῳ· οἱ συνεπελάβοντο τῆς καταλύσεως Νεοκλέους τοῦ Σικυωνίων τυράννου. ἦν δὲ καὶ περὶ τὸν βίον ἐπιμελὴς καὶ λιτὸς κατὰ τὴν περικοπήν, παρειληφὼς παρὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν τὰς τοιαύτας δόξας, ὡς οὐχ οἱόντε τῶν κοινῶν προστατεῖν καλῶς τὸν ὀλιγωροῦντα τῶν κατὰ τὸν ἴδιον βίον, οὔτε μὴν ἀποσχέσθαι τῆς πατρίδος, ὅστις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας. παραλαβὼν δὲ τοὺς ἱππεῖς παντὶ τρόπῳ κατεφθαρμένους καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἠττημένας, οὐ μόνον αὐτοὺς ἑαυτῶν βελτίους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπεναντίων κρείττους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύασε, πάντας εἰς ἀληθινὴν ἄσκησιν καὶ ζῆλον ἐπιτευκτικὸν ἐμβιβάσας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλεῖστοι τῶν καθισταμένων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἱ μὲν διὰ τὴν οἰκείαν ἀδυναμίαν ἐν τοῖς ἱππικοῖς οὐδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν οὐδένων καθήκειν προστατεῖν· οἱ δὲ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι διὰ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐξεριθεύονται τοὺς νέους, καὶ παρασκευάζουσιν εὖνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον, οὐκ ἐπιτιμῶντες τῷ δεομένῳ, δι' οὗ τρόπου σώζεται τὰ κοινά, συμπεριστέλλοντες τὰς ἁμαρτίας καὶ μικρᾷ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τοὺς πιστεύοντας. εἰ δέ ποτε καὶ γένοιντο τῶν ἀρχόντων τινὲς τῇ τε κατὰ σῶμα χρείᾳ δυνατοὶ πρός τε τὸ τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι πρόθυμοι, πλείω κακὰ τῶν ὀλιγωρούντων διὰ τὴν κακοζηλίαν ἀπεργάζονται τοὺς πεζούς, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἱππεῖς.

Φιλοποίμενος Ἀρκάδες μάλιστα ἔχουσι μνήμην γνώμης τε ἕνεκα καὶ ἔργων ὧν ἐτόλμησε. πατὴρ μὲν οὖν ἦν αὐτῷ Κραῦγις, οὐδενὸς Ἀρκάδων τῶν ἐν Μεγάλῃ πόλει τὰ ἐς γένους δόξαν λειπόμενος· οὗ τελευτήσαντος διδασκάλοις τε ἄλλοις ὡμίλησε καὶ Μεγαλοφάνει τε καὶ Ἐκδήλῳ, τοῖς Ἀρκεσιλάου τοῦ Πιταναίου μαθηταῖς. μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει Πελοποννησίων οὐδενός, τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός. καὶ ἐπὶ μὲν τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας ὑπερεῤῥώνησεν ἀσκῆσαι, γῆν δὲ ἣν ἐκέκτητο ἐργαζόμενος οὐδὲ τὰ θηρία ἠμέλει τὰ ἄγρια ἐξαιρεῖν. ἐπελέγετο δὲ καὶ βιβλία σοφῶν τε τῶν εὐδοκίμων παρ' Ἕλλησι, καὶ ὅσα ἐς πολέμων μνήμην, καὶ εἴ τι ἤδει ἔχειν διδασκαλίαν στρατηγημάτων. καταστήσασθαι δὲ τὸν βίον πάντα θέλων γνώμης τῆς Ἐπαμινώνδα καὶ ἔργων εἶναι τῶν ἐκείνου μίμησιν, οὐ πάντα ἦν ἐξισωθῆναι δυνατός.

---

1. Ἀρκεσιλάῳ] Ἀρκεσίλᾳ V. 7. ἀποσχέσθαι] ἀποχέσθαι V. 10. διεφθαρμένους] κατεφθαρμένους A. B. V. E. Exc. 16. οἰκείαν] οἰκίαν A. ἰδίαν Exc. 18. οὐδένων καθήκειν προστατεῖν] Valesius recte emendat, οὐδὲν ὧν καθήκει προστάτειν. Küst. καθήκει E. οἱ δὲ τῆς στρατηγ. — συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον] Haec leguntur etiam supra v. Ἐξεριθεύονται. Küst. 19. διὰ τῆς αὐτῆς τῆς χώρας vidi in V. 22. συμπεριστέλλοντες] δὲ addendum.

2. τῇ] τε addidi cum *A. Exc. 3. πρός τε] τε om. Med. Ubi mox κακούς. 7. Φιλοποίμενος] Quae sequuntur Pausaniae verba sunt VIII, 49. passim mutata. ἔχουσι μάλιστα] μάλιστα ἔχουσι posui cum A. *V. Pausan. 9. αὐτῷ om. A. ὁ πατὴρ οἱ Paus. Κραῦγις] Plutarchus in Philopoemene patrem eius Κραῦσιν vocat. Küst. Correxerunt edd. recentt. 10. Μεγάλῃ πόλει τὰ] μεγαλοπόλεως τὰ V. μὲν πόλει τὰ *A. 12. Μεγαλοφάνει καὶ Ἐκδήλῳ] Supra iidem praeceptores Philopoemenis, auctore Polybio, vocantur Ἡμοφάνης et Ἔκδημος: quod potius sequendum puto: praesertim cum et a Plutarcho in Philopoemene p. 356. eos sic appellari videam. Küst. Ubi ipsum Μεγαλοφάνης boni codd. καὶ] τε καὶ A. Paus. 13. Πιταναίου] Πιτανέου A. Tum μαθητοῦ A. B. V. E. 14. τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός] Lepida hanc in rem historia refertur ab Ioanne Tzetze Chil. VI. c. 84. Küst. Horum quaedam extant in v. Ἀπέδει. 15. τοὺς μὲν] ἐπὶ μὲν τοὺς A. B. V. E. Paus. 18. ἐξαίρειν] Scr. ἐξαιρεῖν. Vid. Valck. in Eurip. Hipp. 18. Gaisf. Probant editores Pausaniae. 19. τε τῶν] τῶν om. V. εὐδοκιμούντων Paus. 21. κατασήσασθαι] κατασήσας δὲ V. Mox Ἐπαμεινώνδα E. 23. οὐ μὴν πάντα] οὐ πάντα A. (οὐ μὴ inter vss.) A. οὔ μὴ π. V. οὐ τὰ πάντα Pausan. ἐξωθῆναι *V.

---

fugos, et Arcesilai philosophi convictu tunc utentes: qui in evertendo Nicocle Sicyoniorum tyranno suam operam contulerunt. erat autem et in victu accuratus et in omni apparatu tenuis, cum hanc sententiam a supra dictis viris accepisset, fieri non posse ut is aut reipubl. recte praeesset, qui in privata vita esset negligens, aut a diripienda publica pecunia sibi temperaret, qui sumptuosius viveret quam privati reditus ferrent. cum autem equites omnibus modis corruptos atque animis penitus fractos accepisset, non solum meliores quam antea fuissent, sed etiam hostibus praestantiores brevi temporis spatio eos praestitit, omnibus ad veram exercitationem atque efficax aemulandi studium excitatis. nam plerique alii in eo magistratu constituti, partim ob imperitiam pugnae equestris ne proximis quidem quicquam, quod factu opus est, mandare possunt; partim, quod praeturam votis appetunt, hoc magistratu iuvenes sibi devinciunt, atque eorum gratiam ac benevolentiam sibi in posterum comparant, minime illi obiurgantes, cum res postulat (qua ratione respublica conservatur), sed dissimulantes delicta, ac parva gratia maximum iis damnum inferentes, a quibus praefecturam acceperunt. siqui tamen interdum praefecti reperiuntur peritia ac robore praediti et ab omni peculatu longe alieni, propter pravum ambitum gravius corrumpunt pedites, ac multo magis equites, quam qui officio suo desunt. — Arcades Philopoemenis memoriam maxime colunt, et propter prudentiam et propter praeclara eius facta. pater fuit Craugis, qui nobilitate generis nulli Arcadum Megalopolitanorum cederet, quo defuncto cum aliis praeceptoribus usus est, tum Megalophane et Ecdelo, Arcesilai Pitanaei discipulis. iam statura et robore corporis nulli Peloponnesiorum cessit; at facie fuit deformi. certamina quidem athletica sprevit; agros vero quos possidebat, adeo diligenter colui, ut feras etiam bestias venaretur. legerat etiam libros virorum apud Graecos sapientia praestantissimorum, et quaecunque ad historiam bellorum vel doctrinam strategematum pertinerent. quamvis autem totam vitam suam ad imitationem tam consiliorum quam factorum Epaminondae componere decrevisset, non tamen in omnibus illum exaequare potuit. Epaminondas enim cum aliis virtutibus orna-

Ἐπαμινώνδᾳ γὰρ τά τε ἄλλα ἡ ψυχὴ καὶ μάλιστα πρᾶος ἦν τὰ ἐς ὀργήν, τῷ δὲ Ἀρκάδι μετῆν γε θυμοῦ. καταλαβόντος δὲ Κλεομένους Μεγάλην πόλιν, Φιλοποίμην οὔτε τῆς ξυμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας ἀπέσωσεν ἐς Μεσσήνην. ἐπικηρυκευομένου δὲ Κλεομένους, ὡς μεταγινώσκοντος ἐπὶ τῷ τολμήματι, καὶ θέλοντος κατάγεσθαι Μεγαλοπολίτας ἐς τὴν ἑαυτῶν, Φιλοποίμην ἔπεισε μεθ' ὅπλων καὶ οὐ μετὰ σπονδῶν τὴν κάθοδον ποιήσασθαι. γενομένης δὲ πρὸς Κλεομένην μάχης, ὁ Φιλοποίμην ἐν τοῖς ἱππεῦσι ταττόμενος, ὁρῶν τὸ πεζὸν λειπόμενον, ὁπλίτης ἑκὼν ἐγένετο, καὶ αὐτὸν λόγου ἀξίως κινδυνεύοντα τῶν τις Λακεδαιμονίων δι' ἀμφοτέρων ἔπειρε τῶν μηρῶν. ὁ δὲ καίτοι οὕτω πεπεδημένος τά τε γόνατα ἐνέκλινε καὶ ἐς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος τὸ δόρυ ἔκλασε. μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐς τὸ στρατόπεδον ἀχθέντος, ἐνταῦθα ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν μηρῶν οἱ ἰατροὶ τῇ μὲν τὸν σαρωτῆρα ἐξεῖλκον, τῇ δὲ τὴν αἰχμήν. Ἀντίγονος δὲ ὡς εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολμήματα, ἔσπευδεν ἀγαγεῖν αὐτὸν ἐς Μακεδονίαν. Φιλοποίμενι δὲ τούτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησε· περαιωθεὶς δὲ ἐς Κρήτην μισθοφόρος ἡγεμών, αὖθις ἐπανῆκεν ἐς Μεγάλην πόλιν, καὶ ἠρέθη ἄρχειν τῶν Ἀχαιῶν.

Φίλος. ἀντὶ τοῦ ὄφελος. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ·

Οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε
μητρὸς σύ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος.

Φίλος. ἀντὶ τοῦ χρήσιμος.

Τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος;
ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

Φίλος. ἕτερος αὐτός. τῶν δ' ἀγαθῶν τε καὶ 609
αἱρετῶν τὰ μὲν δι' αὐτά ἐστιν αἱρετά, ὡς ἡ εὐδαιμονία καὶ ὅσα τίμια· τὰ δὲ δι' ἕτερον, οἷον τέμνεσθαι, γυμνάζεσθαι, χρηματίζεσθαι. δι' αὐτὰ δὲ αἱρετὰ καὶ δι' ἕτερα· οἷον αἱ ἀρεταί· καὶ γὰρ δι' αὐτὰς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἱρούμεθα. καὶ τὴν μὲν ὑγίειαν δι' αὐτὴν αἱρούμεθα· τὸ δὲ γυμνάζεσθαι διὰ τὴν ὑγίειαν· αἱρετώτερον ἄρα ἡ ὑγίεια τοῦ γυμνάζεσθαι. καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἱρούμεθα ὡς αὐτούς, εἴγε ὁ φίλος ἕτερος αὐτός, τὰ δὲ χρήματα δι' αὐτούς, αἱρετώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χρημάτων. αἱρετὸς γὰρ ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτῷ, ὥστε καὶ φίλος. ἀλλὰ καὶ ὕπνου ἐγρήγορσις αἱρετωτέρα, εἰ ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ἐγρήγορσιν ἔχει τὴν ἀναφοράν. ἵνα γὰρ δυνώμεθα ἐγρηγορέναι, ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως δεόμεθα. οὕτως ἂν δεικνύοιτο καὶ φιλοσοφία ῥητορικῆς αἱρετωτέρα.

1. *ψυχὴ κάλλιστα ἔχουσα ἦν*] *κάλλιστα ἔχουσα* om. A pr. *ψυχὴ* V. Paus. rell. omissis. *καὶ πρᾶος μάλ.*] *καὶ μάλιστα πρᾶος ἦν* V. *καὶ μάλιστα πράως εἶχε* Paus. recte: nam Bekkeri suspicio *ἡ ψυχὴ κάλλιστα καὶ πρ.* caret suo fundamento. Ceterum *ἦν* om. *A. 2. *τῷ δὲ Ἀρκάδι μετῆν*] *τῶν δὲ Ἀρκάδων μετῆν γε* A. V. Paus. *θυμοῦ* om. B. E. Med. 3. *Μεγάλην πόλιν*] *μεγαλόπολιν* V. 4. *συμφορᾶς* in V. 5. *καὶ τῶν*] *καὶ* om. A. 7. *ἐπικεκηρυκευομένου* *V. 9. *εἰς*] *ἐς* *A. 11. *γενομένης δὲ*] *γενομένης μὲν* V. 13. *λειπόμενον*] Recessit a Pausania. 15. *ἔπειρε*] *ἔπηρε* V. *ὁ δέ τοι* *V. 16. *οὕτως πεπεδημένως* V. *οὕτως* *A. Infra *ἐς* in V. Edd. *εἰς*: item v. 23. 25. 17. *ὑπὸ*] *ἐπὶ* V. 18. *μετὰ*] *κατὰ* Med. 20. *αὐτῶν*] Immo *αὐτοῦ* cum Paus. 22. *ἔσπευδεν*] *ἔσπευσεν* A. E. 24. Narratio parum feliciter contracta. 25. *Μεγάλην πόλιν*] *μεγαλόπολιν* A. V.

1. *Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ*] V. 1146. *Portus.* *ἐν* interposui cum *A. *V. 5. *παρέσχον*] *παράσχου* B. 7. *Φίλος* neglexit vulg. 8. *Τίς γὰρ*] Soph. Oed. Col. 309. 10. *Τῶν δ' ἀγαθῶν τε καὶ αἱρετῶν τὰ μ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sumpta sunt ex Alex. Aphrodis. in lib. III. Topic. p. 120. *Küst.* 16. *τὸ δὲ*] *τὸ γὰρ* A. 20. *ἑαυτούς*] *αὐτούς* A. B. V. E. Addo V. Correxi *αὐτούς*. 26. *φιλοσοφία ῥητορικῆς*] *φιλοσοφικῆς* A.

tus, tum animo erat maxime ab omni iracundia alieno: a quo quidem affectu Philopoemen non erat immunis. cum autem Cleomenes Megalopolin occupasset, Philopoemen neque calamitate inopinata perculsus est, et iuvenum duas admodum partes cum uxoribus et liberis Messenen incolumes perduxit. Cleomene vero, quasi eum facti poeniteret, missis caduceatoribus Megalopolitas hortante, ut in patriam redirent, Philopoemen suasit ut armis, non pactionibus reditum sibi pararent. cum autem proelium cum Cleomene committeretur, Philopoemen qui inter equites pugnabat, videns peditatum laborare, ultro ex equo descendit; quando fortissime pugnantis femur utrumque Lacedaemonius quidam telo traiecit. tum ille, quamvis vulnere impeditus, in genua se submisit et ulterius progredi contendit; ita ut per motum pedum hastam fregerit. post victoriam vero cum in castra deductus esset, medici ex utroque eius femore hinc posteriorem hastae cuspidem, illinc missilis partem extraxerunt. Antigonus autem, ut fortia eius facinora vidit, in Macedoniam secum deducere studebat: quod Philopoemen recusavit. maluit enim in Cretam profectus mercenariis copiis praeesse; posteaque Megalopolin reversus Achaeorum praetor creatus est. *Φίλος*. Utilis. Sophocles *Electra*: *Hei me miseram, quam nihil mihi profuit, quod sedulam tuae olim educationi curam impendi, cuius iucundos labores percipere solebam. neque enim matri magis carus eras quam mihi.* *Φίλος*. Utilis. *Quis enim bonus sibi ipsi non est amicus*? bonus enim vir tam sibi ipsi quam amicis est utilis. *Φίλος*. Amicus est alter ego. rerum bonarum et expetendarum aliae per se sunt optabiles, ut felicitas et quaecunque in pretio habentur; aliae vero propter aliud, velut secari, exerceri, quaestum facere. per se vero et propter alia res sunt optabiles: ut virtutes. eas enim et propter ipsas et propter felicitatem optamus. iam sanitatem propter ipsam expetimus, exercitationem vero propter sanitatem. ergo sanitas est optabilior exercitatione. quod si amicum ut nos ipsos expetimus (quippe amicus est alter ipse), pecuniam vero propter nos ipsos: amicus optabilior est pecunia. nam sibi quisque est ipsi optabilis. ergo etiam amicus. item somno est optabilior vigilia, quoniam somnus ad vigiliam refertur. ut enim vigilare possimus, somno et quiete indigemus. similiter demonstrari potest philosophiam optabiliorem esse rhe-

Φιλοσκώμμονος. τὸ σκώπτειν φιλοῦντος.

Φιλοσοφεῖν. σπουδάζειν.

Ὅτι εἰ λέγοι τις, μὴ χρὴ φιλοσοφεῖν· ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο, εἰ χρὴ φιλοσοφεῖν ἢ μή, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν μετιέναι· ἑκάτερον αὐτῶν δείξαντες οἰκεῖον πανταχόθεν τῷ ἀνθρώπῳ, πανταχόθεν ἀναιρήσομεν τὸ τιθέμενον.

Φιλοσοφεῖν. ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι.

Φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ' ὅπως καταπράξεται τὸν γάμον.

ἔφη Μένανδρος. οὕτω καὶ Ἰσοκράτης.

Φιλοσοφία. φιλοσοφία ἐστὶν ἠθῶν κατόρθωσις μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτης δὲ ἀπεσφάλησαν Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες. διαιρεῖται δὲ ἡ φιλοσοφία εἰς ἠθικήν, θεολογικήν, φυσικήν. καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνῶσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συμβάλλεται. καὶ πρὸς μὲν τὴν ἠθικήν, ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς τὰ ἑαυτῶν κατακοσμῆσαι ἤθη, τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μὴ ἐπεσκεμμένους· πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητοῦμεν περὶ τοῦ νοῦ τοῦ χωριστοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος· ἐπειδὴ καὶ ὁ νοῦς τῶν νοητῶν ἐστι. νοῦς τῶν πρός τί ἐστι. τῶν δὲ πρός τι ὁ τὸ ἓν εἰδὼς καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. δῆλον δὲ ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νοῦ καὶ εἰς θεολογίαν μεγάλα συμβάλλεται. συμβάλλεται δὲ ἡμῖν καὶ πρὸς τὴν φυσικήν, εἴγε φυσικοῦ μέν ἐστιν ἔργον τὸ περὶ τῶν σωμάτων διαλεχθῆναι καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν καὶ δυνάμεων· τῶν δὲ ἐν σώμασιν εἰδῶν τὸ κάλλιστον ἡ ψυχή.

Φιλοσοφίας ὄφελος τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων, καὶ πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἄτεγκτον ἔσεσθαι.

‖** *φιλόσοφος. ὃς τοὺς Πλάτωνος Νόμους* 610 *διεῖλεν εἰς βιβλία ιβ', τὸ γὰρ ιγ' αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκουστής, σχολάσας τοῖς μετεώροις. ὧν δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα συνεγράψατο τάδε· Περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης. Περὶ Θεῶν, β'.*

1. *Φιλοσκώμμονος*] *Φιλοσκόμμωνος* mendose V. *Ψιλοσκώμμωνος* Med. *Φιλοσκώμβανος* A. ubi om. *τὸ σκώπτειν φιλ.* Exemplum habet v. *Σαλούστιος φιλόσοφος.* 3. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *λέγοι* A. B. V. Deinde *μὴ χρὴ* suspecta sunt. 4. *εἰ χρὴ μετιέναι*] *εἰ χρὴ* om. A. B. V. 9. *Φιλοσοφεῖν. ἀντὶ τ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 10. *τοῦτο ὅπως καταπράξηται*] *τοῦθ' ὅπως καταπράξεται* Bentl. in Menand. *Θρασυλ.* p. 33. Meinekio aliisque probatus. 12. *Μένανδρος*] Thrasyleon. fr. 3. *οὕτως* uterque codex. 13. *φιλοσοφία* geminavi cum *A. *V.* 15. *ταύτῃ*] *ταύτης* A. B. V. E. 18. *φιλοσοφίαν*] *τὴν φιλ.* V.

3. *ὁ νοῦς τῶν νοητ.*] Confer Ioann. Philop. in l. I. Arist. de An. A. 3. a. *Küst.* *τῶν νοητῶν*] *τῶν* om. B. E. *V. Med. 7. *συμβάλλεται δὲ* accesserunt ex A. B. V. E. Med. 11. Sub v. *Φιλοσοφία* A. in marg. imo ponit: *ζήτει καὶ ἑτέραν φιλοσοφίαν ἐν τῷ δυνάμεις καὶ ἑτέραν ἐν τῷ διότι καὶ ἑτέραν ἐν τῷ αἱρέσεις.* 12. *Φιλοσοφίας ὄφελ.*] Haec ex Synesio excerpsit Suidas, sed ita ut et verborum constructionem nonnihil immutaverit et ipsam sententiam adulteraverit. Apud ipsum enim Synesium Epist. CXXXI. in fine sic legitur: *Δεῆσαν δὲ ἀποθνήσκειν, ἐνταῦθα τὸ φιλοσοφίας ὄφελος, τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων. εἰ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἄτεγκτος ἔσομαι, τοῦτο δὲ οὐ σφόδρα διεγγυῶμαι. Küst.* 13. *τοῦ θυλακίου*] *τῶν θυλακίων* A pr. 15. *Φιλόσοφος. ὃς τοὺς τοῦ Πλ.*] Quis sit philosophus iste anonymus, de quo Suidas hic agit, diu investigavi. Tandem inveni eum esse Philippum Opuntium, discipulum Platonis; idque indicio Laertii in vita Platonis, num. 37. Ibi enim legas Philippum Opuntium a nonnullis auctorem perhiberi Epinomidis, qui est liber XIII. Legum Platonis: quod ipsum quoque de philosopho anonymo Suidas hic refert. Praeterea Noster philosophi anonymi scripta recensens eum inter alia de Locris Opuntiis scripsisse testatur: quod quam bene in Philippum Opuntium conveniat, nemo non videt. *Küst.* Leg. *Φίλιππος ὁ Ὀπούντιος.* Ita Gesner. in Bibl. Epit. et probat Vossius De Scient. math. c. 26. et 62. *Reines. Φιλόσοφος* pro nomine proprio philosophi cepit Menagius in Laert. III, 57. IX, 67. Conf. Solanum in Lucian. Vitt. Auct. c. 27. *Gaisf.* Mireris auctoritates Gesneri aliorumque a Küstero ignorari potuisse vel dissimulari. Post hos etiam Böckhius in Pl. Minoem p. 73. *Φίλιππος ὁ Ὀπούντιος* lemmati iussit praefigi. Nos indicium lacunae fecimus. Dubitamus tamen unde tantus aut grammatici error extiterit aut glossarum distractio. Nihil invit Eudocia p. 425. singulas voces repetens. Sed omnibus expensis videtur idem casus, quem in vv. *Μέλητος*, *Σιμμίας*, *Σίφνιοι* deprehendimus, plagulis disiectis effecisse, ut glossa novissima *Φίλιππος* temere fortuitam sedem involaret. *τοὺς τοῦ*] *τοὺς* om. V. *τοῦ* omisi cum A. item ut infra. 17. *αὐτοῦ τοῦ*] *τοῦ* om. A. E. Addo V. Eudoc. Socratis mentionem mallemus abesse. 19. *Μακεδόνα*] *λακε$^{\partial\mu'}$* V. Titulos praeter Suidam nemo videtur consignasse.

torica. *Φιλοσκώμμονος.* Qui cavillationes amat. *Φιλοσοφεῖν.* Philosophari. Si quis neget esse philosophandum (etenim philosophari dicitur et hoc ipsum quaerere, sitne philosophandum necne, et philosophiae contemplationi operam navare), cum utrumque demonstrarimus homini omnibus modis esse conveniens, omnibus modis sententiam controversam evertemus. *Φιλοσοφεῖν.* Operam dare. Menander: *Id operam dat ut nuptias conficiat.* item Isocrates. *Φιλοσοφία.* Philosophia est morum correctio, coniuncta cum persuasione veritatis de rerum natura. ab hac aberrarunt Iudaei et Graeci. dividitur autem philosophia in moralem, theologicam et naturalem. iam vera animi cognitio ad universam quidem philosophiam conducit. partim vero ad moralem, quia mores nostros fieri non potest ut ad virtutem componamus, nisi facultates animi nostri perspectas habeamus. deinde ad theologiam, quia de mente hominis separabili quaerimus; quod ipsa sit immortalis. etenim mens solo intellectu percipitur. porro mens est ex genere relatorum. quodsi quis unum relatorum novit, etiam alterum sciet. constat autem mentis nostrae contemplationem ad theologiam multum prodesse. eademque prodest nobis etiam ad physicam. physici enim est disserere de corporibus, de corporum formis, de facultatibus. formarum vero quae in corporibus sunt anima est praestantissima. *Φιλοσοφίας ὄφελος τὸ μ. Ex philosophia hanc utilitatem percipimus, ut minime acerbum putemus, ab hoc caruncularum sacculo decedere; sed ambiguum est num miseratio uxoris et liberorum animum nostrum sit commotura.* **φιλόσοφος. Philippus, Opuntius, philosophus, qui Platonis Leges in XII. libros divisit (decimum tertium enim ipse addidisse fertur), Socratis et ipsius Platonis auditor; qui contemplationi rerum coelestium vacavit. attigit tempora Philippi Macedonis. scripsit haec: De solis et lunae intervallo. De diis, lib. 2. De tempore, lib. 1. De fa-

Περὶ χρόνου, ἓν. Περὶ μύθων, ἓν. Περὶ ἐλευθερίας, ά. Περὶ ὀργῆς, ά. Περὶ ἀνταποδόσεως, ά. Περὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων. Περὶ ἡδονῆς, ά. Περὶ ἔρωτος, ἓν. Περὶ φίλων καὶ φιλίας, ά. Περὶ τοῦ γράφειν. Περὶ Πλάτωνος. Περὶ ἐκλείψεως σελήνης. Περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς, ά. Περὶ ἀστραπῶν. Περὶ πλανητῶν. Ἀριθμητικά. Περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν. Ὀπτικῶν β'. Ἐνοπτικῶν β'. Κυκλιακά. Μεσότητας· καὶ ἄλλα.

Φιλόσοφος. Ὅτι μείζονα τὸν βίον εὐεργετεῖ φιλόσοφος ἀνὴρ ἤπερ ἄριστος βασιλεύς.

Φιλόστρατος, Φιλοστράτου τοῦ καὶ Βήρου, Λημνίου σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, εἶτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε Μελέτας. Ἐπιστολὰς ἐρωτικάς. Εἰκόνας ἤτοι ἐκφράσεις, ἐν βιβλίοις δ'. Διαλέξεις. Αἴγας ἢ περὶ αὐλοῦ. Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως, ἐν βιβλίοις ἡ. Ἀγοράν. Ἡρωικόν. Βίους Σοφιστῶν, ἐν βιβλίοις δ'. Ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κεῖσθαι

Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Λήμνιος, υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστὴς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους, καὶ λόγους Ἐλευσινιακοὺς δ'. Μελέτας. Ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Ῥητορικὰς ἀφορμάς. Περὶ τοῦ ὀνόματος· ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον. Περὶ Τραγῳδίας βιβλία γ'. Γυμναστικόν· ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτε-

---

2. *Περὶ ὀργῆς — ἡδονῆς ά.* om. V. h. l. sed add. post *πλανητῶν*, sed sine *περὶ ἀνταπ. ά. Gaisf.* Adde *V. *περὶ ἐλευθερίας ἐν* iterasse ante *περὶ ὀργῆς*. 5. *τοῦ Πλάτωνος*] *τοῦ* omisi cum A. *V. *ἐκλείψεως καὶ*] *ἐκλείψεως σελήνης* A. B. V. E. Intercidit numerus. 9. *Κυκλιακά*] Nomen vitiosum. *Μεσότητας*] Intellige proportionales tam numeros quam lineas, de quibus summatim Nicomachus Arithm. II, 23. 24. Inprimis videndus Plat. Tim. p. 36. A. 43. D. 10. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. Idem post hanc gl. revocavit, quae *A. margo servat: *Φιλοσοφῶ. αἰτιατικῇ.* 12. *Φιλόστρατος*] De Philostratis videnda omnino est Dissertatiuncula Ioannis Meursii, Epistolis Philostrati Lugd. Batav. a. 1616. ab ipso editis subiuncta; cuius summam et argumentum ipsis Meursii verbis, quae p. 22. leguntur, lectori hic exhibebimus. „Ut rem recte teneamus, (inquit vir doctus) Philostrati Lemnii tres fuerunt. Unus sub Nerone, quique vitam ad Traianum etiam produxisse videtur. Alter, huius ex filia nepos; qui sub Antonino Philosopho natus ad Philippum usque vixit. Tertius, eius ex Nerviano fratre maiore, ut arbitror, nepos et gener. Prioris scripta Iconum libri II. qui falso a Suida secundo tribuuntur. Alterius Vita Apollonii, Heroica, Epistolae et Iconum liber unicus; quem male tertio tribuit Suidas. Tertii Vitae Sophistarum; quas male secundo ascribit Suidas." Haec Meursius: praeter quem consule etiam Vossium et Ionsium. *Küst.* Addit Gaisf. Valesii Emend. III, 13. (cf. 20.) qui Meursii commenta paulum correxit. De Philostratis nuper diligentius quaerere instituit Kayserus V. Soph. p. XXV. sqq. *τοῦ καὶ*] *τοῦ υἱοῦ* Eudocia p. 423. quam probat, nisi quis maiora moliatur, Iacobs. in ed. Imagg. p. XLII. Satius est *καὶ* repudiari.

2. *ἐν βιβλίοις δ'*] Hodie non quattuor, sed duo tantum Iconum libri extant. Unde Meursius censet apud Suidam hic rescribendum esse *ἐν βιβλίοις β'*, cui non refragor. Ceterum opus hoc Iconum ad Philostratum primum referendum esse Meursius in dicta Dissertatione ostendit. *Küst. ἐν βιβλίοις τέσσαρσι* plene V. Sed nihil mutandum. Nempe librarii quattuor in libros distinxerunt Imagines: v. Iacobs. p. XLII. 4. *Ἀγορὰν Ἡρωϊκὴν* ante *Διαλέξεις* ponit A. *Ἡρωικόν*] Immo *Ἡρωικά*. Opus hoc hodie adhuc extat. *Küst. Ἡρωικός* tuetur etiam optimus liber Florentinus. 5. *ἐν βιβλίοις δ'*] Hodie duo tantum de Vitis Sophistarum libri extant, nec plures de eo argumento se scripsisse ipse Philostratus initio operis illius testatur, his verbis: *Τοὺς ἐν δόξῃ τοῦ φιλοσοφῆσαι σοφιστεύσαντας καὶ τοὺς οὕτω κυρίως προσρηθέντας σοφιστὰς ἐς δύο βίβλους ἀνέγραψά σοι.* Ex his clare patet scribendum hic esse apud Suidam *ἐν βιβλίοις β'*: ut et Meursius et Ionsius iam ante monuerunt. Ceterum opus istud de Vitis Sophistarum Philostrato tertio potius tribuendum esse idem Meursius loco laudato contendit. *Küst.* Fallitur Meursius una cum iis quos in tertia glossa Suidas significavit. Nimirum libri de Vita Apollonii eiusdem sunt auctoris, qui Sophistas perscripsit. *καὶ ἄλλα — κεῖσθαι* om. Eudocia. 6. *ὀφείλει*] *ὀφείλεις* A. 7. *Φιλόστρατος ὁ πρ.*] Vid. *Φρόντων Ἐμ. Hemst. Βήρου*] *Φιλοστράτου βήρου* V. 8. *πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλ.*] Immo potius avus maternus, ut Meursius censet. Eum vide p. 15. *Küst.* His si fidem habemus (neque enim tempora constant, et repugnat aperta gl. *Φρόντων* narratio), erravit Suidas. Kayserus tamen in Philostr. Gymn. p. XII. non male verba *γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος* leviter affecta suspicabatur pristinum in ordinem sic esse retrahenda: *ἔγραψε λόγους — Νέρωνα· ἔστι δὲ περὶ ὀργυιᾶς τοῦ Ἰσθμοῦ γεγονυίας ἐπὶ Νέρωνος.* Nempe huic Neronem Lucianeum ille tribuit, parum verisimiliter. Gronovio tamen placuit *ἐπὶ Νερούα. σοφιστὴς καὶ αὐτός*] *καὶ σοφιστὴς καὶ αὐτὸς ἔγραψε* V. 13. *πρὸς*] *περὶ* Eudocia. Antipater cum non ambiguum sit quin clarus sophista Severo suppar dicatur, cuius res Philostr. V. S. II, 24. enarrat, hoc etiam argumento constabit Philostratum Veri F. temporibus Neronis non vixisse.

---

bulis, 1. De libertate, 1. De ira, 1. De retributione, 1. De Locris Opuntiis, 1. De voluptate, 1. De amore, 1. De amicis et amicitia, 1. De scriptione. De Platone. De defectu lunae. De magnitudine solis, lunae et terrae, 1. De fulguribus. De planetis. Arithmetica. De numeris secundis. De Opticis, duos De Enopticis, 2. De circulis. Mediotates; et alia. *Φιλόσοφος. Philosophus vitam humanam maioribus beneficiis afficit quam optimus rex. Φιλόστρατος.* Philostratus, Philostrati eius cuius pater fuit Verus, Lemnii sophistae filius, idemque sophista: qui primum Athenis artem docuit, deinde Romae, sub Severo Imperatore, usque ad Philippum. scripsit Declamationes. Epistolas amatorias. Imagines, sive Descriptiones, lib. IV. Disputationes. Capras, sive de Fistula. Apollonii Tyanei vitam, libris octo. Forum. Heroica. Vitas Sophistarum, lib. IV. Epigrammata; et alia quaedam. Sed prior est ponendus: *Philostratus primus* Lemnius, Veri filius, pater secundi Philostrati, idemque sophista, qui artem oratoriam professus est Athenis, vixitque sub Nerone. scripsit plurimas orationes panegyricas. Orationes Eleusinias IV. Declamationes. Quaestiones rhetoricas. Materiam rhetoricam. De Nomine, ad Antipatrum Sophistam. De Tragoedia libros III. Gymnasticum, sive de certaminibus Olympiae. De dignoscendis gemmis. Proteum. Canem, sive Sophistam. Neronem.

λουμένων. Αιθογνωμικόν. Πρωτέα. Κύνα ἢ Σοφιστήν. Νέρωνα. Θεατήν. Τραγῳδίας μή. Κωμῳδίας ιδ', καὶ ἕτερα πλεῖστα καὶ λόγου ἄξια.

Φιλόστρατος, Νερβιανοῦ, ἀδελφόπαιδος Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, Λήμνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστὴς καὶ παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας
611 δὲ καὶ ταφεὶς ἐν Λήμνῳ, ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γεγονὼς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγραψεν Εἰκόνας. Παναθηναϊκόν. Τρωικόν. Παράφρασιν τῆς Ὁμήρου Ἀσπίδος. Μελέτας έ. τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν Σοφιστῶν βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν.

Φιλοτέχνημα. κατασκευή, καύχησις.

Φιλότης.

Φιλοτησία. φιλία, δεξίωσις. Αἰλιανός· Λοκεῖ τῷ δήμῳ διαμετρεῖν φιλοτησίαν τήνδε.

Φιλοτησία. ἡ φιάλη ἢ διδομένη ἐν τοῖς συμποσίοις. ἐν γὰρ τῷ πότῳ φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικα, ἣν φιλοτησίαν ἐκάλουν· ὡς Ὑπερίδης φησὶ καὶ Ἄλεξις. καὶ Ὅμηρος·

Λειδέχατ' ἀλλήλους.

Καὶ αὖθις· Ἐγχείτω τις τούτῳ φιλοτησίαν. Καὶ Φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας. Καὶ Φιλοτησίαν προπίνειν ἐστίν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος τὸ λοιπὸν παράσχῃ φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

Φιλοτησίας. τῆς φιλικῆς δεξιώσεως. Οἱ Αἰτωλοὶ ἐς Ἀθήνας τὸν οἶνον ἐκόμιζον, φιλοτησίας τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ κοινωνῆσαι καὶ τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς τροφίμοις βουλόμενοι.

Φιλότητα. φιλίαν.

Φιλοτιμεῖται. ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμία. καλλιλεξία. Ἀριστοφάνης·

Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ, μὰ τὼ θεώ,
λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες.

Φιλοτιμίας. δωρεάς, ἢ πλεονεξίας, ἢ κενοδοξίας. Καὶ Φιλοτιμούμενος, τουτέστι, κενοδοξῶν.

Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἐπιβρέμεται Θρηκία χελιδών. ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς Θρᾷκα, υἱὸν

---

2. *Νέρωνα. Θεατήν*] Meursius absque interpunctione legendum censet, *Νέρωνα θεατήν*: ut sit unum opus, non duo. Existimat enim Philostratum illud opus scripsisse in Neronem, urbis incendium habitu scenico spectantem. *Küst.* Neronem qui nunc inter Luciani libellos fertur Kayserus, quem supra memoravimus, Philostrato suo vindicavit. *μή*] *μῇ* V. Continuo *καὶ* delevi cum A. E. *V. 4. Φιλόστρατος, Νερβιανοῦ*] De eo Synesius initio Dionis. *Reines. ἀδελφόπαιδος*] Meursius recte emendat *ἀδελφώπαις. Küst. 7. τε καὶ*] *δὲ καὶ* A. 9. *Εἰκόνας*] Hoc opus Philostrato secundo potius tribuendum esse censet Meursius loco laudato. *Küst.* Immo significatur monobiblos Imaginum. Cuius capite decimo contineri *Παράφρασιν τῆς Ὁμήρου Ἀσπίδος* vidit Welckerus in Imagg. p. 631. 10. *Ἀσπίδος Ὁμήρου* V. *έ* om. Eudocia. 12. *Φιλοτέχνημα*] Vid. Bast. in Aristaenet. p. 209. *Gaisf.* Adde Constant. Cerim. p. 4. 13. Neglexit vulg. 14. *Φιλοτησία. ἡ φ.*] Aristoph. Acharn. 982. *Πίνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.* Scholiastes: *Φιλοτησίαν ἔλεγον τὴν φιάλην, τὴν διδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις. Küst.* 16. *φιάλη*] *φιλία* V. *πότοις*] *συμποσίοις* A. B. V. Qui deinde *τῷ πότῳ* pro vulgato *τοῖς συμποσίοις.* 19. *Ὅμηρος*] Il. δ'. 4.

2. *Καὶ φιλοτησίαν προπ.*] Confer omnino Nostrum supra v. *Προπίνειν. Küst.* Demosth. De Falsa Leg. p. 380, 27. (p. 405. sq.) ubi v. Taylorum. Adde El. Cretens. in Gregor. Naz. p. 447. A. B. *Gaisf.* Accedat Cosmas in Greg. Naz. editus in Spicil. Rom. Vol. II. p. 317. item Schol. Luciani de merc. cond. 16. Gall. 12. *προπίνειν*] *προτείνειν* V. qui *τῷ ἀρίστῳ* pro *ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς.* Hanc explicationem firmat Photius. 11. *Φιλοτιμεῖται*] De proprietate verbi v. intpp. Aristaeneti p. 356. et Reisk. in Constant. p. 490 13. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 390. (383.) *Küst.* 15. *λέξουσ' ἂν ἐστιν* *V. 16. Φιλοτιμίας*] Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 72. *Φιλοτιμία. ἀντὶ τοῦ ἀμφονία, δαψίλεια, πολυτέλεια. ὡς δὲ πολλάκις εἶπον, τρία ἐστὶ τὰ σημαινόμενα τοῦ ὀνόματος· φιλονεικία, κενοδοξία ἤτοι ὑπερηφανία, καὶ τρίτον τὸ δαψιλὲς καὶ φιλόδωρον. Gaisf. δωρεᾶς*] *δωρεὰς* cum utroque MS. et Phot. dedi. Ceterum vide copias Wyttenb. in Eunap. p. 327. sq. 19. *Φιλοτιμότεραι Κλεοφ.*] Aristoph. Ran. 690. *Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις λεινὸν ἐπιβρέμεται Θρηκία χελιδών.* Vide ibi veterem interpretem, qui eadem habet, quae hoc loco Suidas. *Küst. Κλεοφῶν* *A. V.*

Spectatorem. Tragoedias XLIII. Comoedias XIV. itemque alia plurima et memoratu digna. *Φιλόστρατος*, Philostratus, Nerviani F. qui natus erat ex fratre secundi Philostrati, Lemnius, et ipse sophista, qui docuit Athenis. obiit autem et sepultus est in insula Lemno. fuit auditor et gener secundi Philostrati. scripsit Imagines. Orationem Panathenaicam. Orationem de Troia. Paraphrasin Clipei Homerici. Declamationes V. sunt qui eidem Vitas etiam Sophistarum tribuunt. *Φιλοτέχνημα*. Artificium, ostentatio. *Φιλοτησία*. Societas, propinatio. Aelianus: *Placuit populo hoc munus dimetiri.* *Φιλοτησία*. Phiala quae in compotationibus tradebatur. in conviviis enim cum amice propinando invicem provocabant, vini calicem, quem *φιλοτησίαν* vocabant, alteri tradebant: de quo Hyperides et Alexis. Et Homerus: *Datis dextris invicem propinabant.* item: *Infundat huic aliquis poculum amicitiae.* Et *Φιλοτησίας*, testificationes amicitiae. Et philotesiam propinare, cum ex poculo sibi dato partem vini hauriebant, reliquum amico tradebant, ipsum simul poculum offerentes pro munere. *Φιλοτησίας*. Muneris ob amicitiam testificandam. *Aetoli vinum Athenas detulerunt, quod munus divinum cum alumnis Minervae communicare vellent.* *Φιλότητα*. Amicitiam. *Φιλοτιμεῖται*. Liberaliter praebet, ostentat, ambitiosus est, diligit. *Φιλοτιμία*. Dictio ornata. Aristophanes: *Ambitione nulla, per deas, verba apud vos factura surrexi, mulieres.* *Φιλοτιμίας*. Largitiones, ambitiones, gloriae studia. Et *Φιλοτιμούμενος*, per ambitionem aliquid faciens, ambitiosus. *Φιλοτιμότεραι Κλ. Ambitiosiores Cleophonte, in cuius labris strepit Thracia hirundo.* id est, inscitia. deridet autem hominem ut Thracem, ex Thressa

Θρᾴσσης· ὃς ἐκαλεῖτο τυροποιός· ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς δυσγένειαν. ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως, στρατηγὸς Ἀθηναίων. εἰς ὃν δημαγωγὸν ὅλον δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος, καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως Κλεοφῶν. διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλύαρος.

Φιλοτίμως. μεγαλοδώρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς. ὁ δὲ Θεολόγος ὅτε λέγει, Τὸ φιλότιμον καταλύσασι, τινές φασι τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ῥητορικήν· μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἀφεῖσι ταῦτα, καὶ ἐξῆς.

Φιλοῦργος. οὗτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν 612 Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος· ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Φιλοφρονέστατα. φιλικώτατα.

Φιλοφρονούμενα. παραμυθούμενα.

Φιλοφρόνως. προθύμως, σπουδαίως.

Φιλοφροσύνη. δεξίωσις· ἢ προσήνεια.

Φιλόχορος, Κύκνου, Ἀθηναῖος, μάντις καὶ ἱεροσκόπος· γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους· ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτῃ νέον ὄντα Ἐρατοσθένει. ἐτελεύτησε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἀντιγόνου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ· περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου, τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ· ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα. Περὶ μαντικῆς, δ'. Περὶ θυσιῶν, ά. Περὶ τῆς Τετραπόλεως. Σαλαμῖνος κτίσις. Ἐπιγράμματα Ἀττικά. Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων, βιβλία ιζ'. Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου. Ὀλυμπιάδας, ἐν βιβλίοις β'. Πρὸς τὴν Δήμωνος Ἀτθίδα. Ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος. Ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας περὶ ἱερῶν. Περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων, βιβλία έ. Περὶ Εὐριπίδου. Περὶ Ἀλκμᾶνος. Περὶ μυστηρίων τῶν

1. *τυροποιός*] Certatim critici reposuerunt apud Scholiastam *λυροποιός* (v. Meinekii Com. I. p. 172.): ubi quae leguntur, *οὗτος δὲ ἦν ὁ καλούμενος Κλεοφῶν ὁ λυροποιός*, videntur sic in ordinem esse redigenda, *οὗτος δὲ ἦν ὁ Κλεοφῶν ὁ λ. καλούμενος*. 3. *στρατηγὸς*] *στρατηγῶν* E. *δημαγωγὸς* reponebat Meierus de bonis damn. p. 220. Receptam tuetur Schol. Aristoph. Deinde *λόγων* post *δημαγωγῶν* add. *V. sive ὅλον, quod ab Ox. et Schol. Rav. oblatum inserui: v. Porsoni Aristoph. p. 67. 6. Post hanc gl. reduxerat Gaisfordus: *Φιλοτιμοῦμαι. δοτικῇ*. Om. codices; sed *V. interposuit gl. continuae post *ἐπιμελῶς*. 8. *Θεολόγος*] Greg. Naz. Epit. in Bas. T. I. p. 316. D. 9. *φιλοσοφίαν*] Sic MS. A. [et *V.] At priores editt. [et B.] minus recte *φιλοτιμίαν*. *Küst.* 10. *μὴ ὅτι*] *μὴ οὖν ὅτι* A. *ἀφεῖσι*] *ἀφέσασι* A. V. 12. *Φιλουργός*] Refingendum fuisse *Φιλοῦργος* ostendit Schol. Aristoph. Lysistr. 266. 13. *καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφ.*] Confer Nostrum supra v. *Φιλέας*. *Küst.* *Γοργόνιον* Photius. 14. *ὡς Ἰσοκράτης*] In Except. adversus Callimachum [p. 382. A.]: sed ubi *Φιλεργὸς* scribitur. *Küst.* Bekkerus *Φιλοργός*. Deinde *Αἰσχίνης μέμνηται τούτου* *V. 16. *φιλικώτατα*] *φιλικώτερα* A. cum MSS. Photii et Lex. Seg. 17. Post hanc gl. Gaisfordus reduxit, quae A margo tenet (nam V. in hac parte laceratus est): *Φιλοφρονῶ. αἰτιατικῇ*.

1. *Φιλόχορος*] Vide Vossium in opere de Hist. Gr. *Küst.* 2. *αὐτῷ ἦν* *A. 4. *Ἐρατοσθένει*] *Ἐρατοσθένη* Siebelis. p. 3. Similem mendam Küsterus animadvertit in v. *Ἱπποκράτης*. Hanc observationem singulari ratione Böckhius de Philochoro p. 3. interpretatur. 5. *Ἀντιγόνου*] *Ἀντιόχου* Reinesius et Vossius Hist. Gr. I, 18. Adde Corsin. F. A. IV. p. 103. Lenzius de Antigono Gonata cogitabat, qui Atheniensibus a Demetrio patre suo deficientibus bellum intulerat, cum Ptolemaeus Philadelphus Athenis suppetias ferret. 7. *ἔγραψεν Ἀτθ.*] De scriptis Philochori vide omnino Meursium in Bibliotheca Attica, qui ea diligenter recenset. *Küst.* Fragmenta Philochori a Lenzio et Siebelisio collecta Lips. 1811. aucta sunt in Fragm. histor. Graecorum cura Müllerі ed. Paris. 1841. 10. *ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα*] Haec loco suo mota fuisse suspicor. Ceterum *Δήμωνα* vidi in V. Item ut infra *Δήμωνα*. *Περὶ θυσιῶν*] Schol. Apoll. Rhod. I, 517. laudatur. Philochorus scripsit de interpretatione somniorum, recenseturque cum Antiphonte, Artemone et Serapione Ascalonite a Fulgent. Mythol. I, 13. de lauro. *Reines.* Inscriptionem libri Meierus de Lex. rhetoricis p. 65. pleniorem fuisse hanc, *περὶ ἑορτῶν καὶ θυσιῶν*, coniectat probabiliter; idemque cum eodem argumento iunxit alterum opus, *περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι*. Deinde mendose *V. *λεπτοπόλεως*. Infra vidi *κτίσιν* in V. 12. *Ἐπιγράμματα Ἀττικά*] In MS. A. cum interpunctione legitur, *Ἐπιγράμματα. Ἀττικά*. *Küst.* 12. *Περὶ τῶν*] *πρώτων* addit *V. 15. *Πρὸς τὴν Δήμωνος Ἀ.*] *Φ. ἐν τῇ πρὸς Δήμωνα ἀντιγραφῇ* Harpocr. v. *Ἠετιώνεια*. 16. *Ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθ.*] Vide v. *Πωλῶν*. 17. *πραγματείας περὶ ἱερῶν*] Sic scribendum censeo absque distinctione. In prioribus vero editt.] item *A. et *V. ubi *Διονύσου*] cum interpunctione legitur, *τῆς Διονυσίου πραγματείας. Περὶ ἱερῶν*. *Küst.* Vetus distinctio probatur Böckhio de Philoch. p. 2. qui breviarium illud ex Dionysii Milesii historiis confectum opinabatur. Sed nec Dionysium istum quisquam oculis suis usurparat, neque cadit hoc litterarum genus in Philochorum. Equidem de Dionysii narrationibus *περὶ θεῶν* cogitarem, quas Suidas v. *Νύμφαι* commendat, nisi hominis tempora prorsus incerta essent.

dicta natum, idem vocabatur Lyrifex; quem comici propter generis ignobilitatem perstringebant. principem autem locum in civitate sibi vindicabat, quippe imperator Atheniensium. in hunc demagogum integra etiam Platonis exstat fabula, quae ipsius nomine inscribitur Cleophon, traducebatur autem ut peregrinus, ut indoctus, ut nugator. *Φιλοτίμως*. Magnifice, ambitiose, magno conatu. cum vero Theologus dicit, *τὸ φιλότιμον καταλύσασι*, quidam interpretantur philosophiam et artem rhetoricam. *Φιλοῦργος*. Philurgus erat prodigus, qui Athenis in sacrilegio deprehensus est, ibique Gorgoneum surripuit: ut ait Isocrates. meminit huius Aeschines in oratione contra Ctesiphontem. *Φιλοφρονέστατα*. Humanissime. *Φιλοφρονούμενα*. Consolantia. *Φιλοφρόνως*. Humaniter, prompte. *Φιλοφροσύνη*. Humanitas, vel lenitas. *Φιλόχορος*. Philochorus, Cycni F. Atheniensis, vates et rei sacrae interpres, uxorem habuit Archestratam, vixit temporibus Eratosthenis, sic ut senem adolescens attingeret Eratosthenes. obiit autem ex insidiis, quas Antigonus ei struxit delato, quasi Ptolemaei rebus studeret. scripsit Atthidis lib. XVII. qua continentur Atheniensium res gestae, reges, archontes, usque ad Antiochum postremum, cognomento Deum. misit autem ad Demonem. De divinatione, IV. De sacrificiis, I. De Tetrapoli. Salaminis origines. Epigrammata Attica. De Atheniensium certaminibus, lib. XVII. De Praetoribus Atheniensium, a Socratide usque ad Apollodorum. Olympiades, libris duobus. Observationes in Demonis Atticam historiam. Epitomen Atthidis suae. Epitomen operis Dionysii de sacris. De Sophoclis fabulis, lib. V. De Euripide. De Alcmane. De Atheniensium mysteriis.

Ἀθήνησι. Συναγωγὴν ἡρωίδων, ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν. Δηλιακά, βιβλία β'. Περὶ εὑρημάτων. Περὶ καθαρμῶν. Περὶ συμβόλων.

Φιλοχρηματία.

Φιλοψυχήσαντα. Ἀντίγονον ἀγόμενον δέσμιον Ἀντωνίῳ, φιλοψυχήσαντα μέχρις ἐσχάτου διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδος, ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πέλεκυς διαδέχεται.

Φιλῳδὸν γένος. οἱ βάτραχοι, παρὰ τὸ φιλεῖν ᾄδειν.

Φιλωθέντες. φίλοι γενόμενοι· ὥσπερ πολεμωθέντες, ἦγουν πολέμιοι γενόμενοι. Αἰλιανὸς Ποικίλῃ Ἱστορίᾳ· Ἐπ' ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλωθέντες· εἶτα μέντοι τὴν πίστιν, ἥπερ οὖν δεσμός ἐστι φιλίας, οὐκ ἐτήρησαν.

Φιλωθῆναι. φίλος γενέσθαι. Ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν φιλωθῆναί οἱ. Καὶ αὖθις· Καὶ φιλωθεὶς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε.

Φίλων Βίβλιος, γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ἐγγὺς Νέρωνος, καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν· ὕπατον γοῦν Σεβῆρον τὸν Ἑρέννιον χρηματίσαντα αὐτὸς εἶναί φησιν, ὅταν ἦγεν ὄγδοον καὶ ἐβδομηκοστὸν ἔτος, Ὀλυμπιάδι δὲ κ 013 καὶ διακοσιοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτῷ Περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ'. Περὶ πόλεων καὶ οὓς ἑκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε, βιβλία λ'. Περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων· καὶ ἄλλα.

Ὅτι ὕπατος γέγονεν ὁ Φίλων, Ἑρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτός φησι.

Φίλων Ἰουδαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων, φιλοσοφήσας δὲ παρ' Ἕλλησιν εἰς μέγα προῆλθε παιδείας, ὡς μετελθεῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν

3. Post hanc glossam omisi *Φιλοχρηματία* cum V. 5. *Ἀντίγονον*] MS. A. *Ἀντίοχον*. *Küst.* Item B. E. V. Med. 7. *ψυχρὰς ἐλπίδας* in V. *ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πέλεκυς διαδέχεται*] Scribendum *ἄξιος τῆς ἀγνωσίας πέλεκυς ἐκδέχεται*. Quemadmodum recte legitur apud Ioseph. Bell. Iud. I, 18, 3. p. 99 unde hoc fragmentum deprompsit Suidas. Scriptor *ἀνώνυμος* apud Nostrum supra v. *Ἰμέρων*: *Τὸ ἱμείρειν τοῦ βίου καὶ φιλοζωεῖν τῆς μεγίστης ἀγνωσίας ἐστὶ σημεῖον καὶ κακίας.* Quem quidem locum Polybio adiudicandum esse censeo, qui ita loquitur in Excerptis Valesii p. 1447. *Οὐ γὰρ ἐλαττόν ἐστιν ἀγνωσίας σημεῖον τὸ μηδὲν αὐτῷ συνειδότα μοχθηρὸν προεξάγειν ἐκ τοῦ ζῆν αὐτόν, τοῦ παρὰ τὸ καθῆκον φιλοζωεῖν. Tomp.* 9. *Φιλῳδὸν γένος*] Aristoph. Ran. 241. 11. *Φιλωθέντες*] Sic recte MSS. Paris. At priores edd. *φιλωθέντες*, cui lectioni non solum litterarum series, sed etiam ea quae apud Suidam hic sequuntur manifeste adversantur. *Küst.* Post gl. caput *οἱ δὲ νεώτεροι φιλωθέντες* omiserunt A. B. V. *ὥσπερ — γενόμενοι* om. A. 12. *Αἰλιανὸς*] Aelian. recte ad fragmenta rettulerunt. Sed secundum fr. esse opinor Aeliani. *Valck.* 13. *Ῥωμαίοις* *V. 16. *Καὶ φιλωθῆναι*] *Καὶ* omisi cum A. Tum *καὶ φίλος* V. 17. *καὶ φιλωθῆναι*] *καὶ* omisi cum *A. B. V. E. Med. Itaque mendosum esse apparet *ἐλθεῖν*. Mox *αὖθις* vel potius *καὶ αὖθις* om. V. Tum *Καὶ* ante *Φιλωθεὶς* addidi cum *A. B. E. Med. quibus addo V. In novissimis displicet dativus *τῇ ἐκκλησίᾳ*.

3. *Φίλων Βύβλ.*] De eo vide Vossium in libro de Hist. Gr. et Meursium in Hesych. Illustr. p. 217. *Küst.* Vid. *Παῦλος Τύριος. Hemst. Βίβλιος* A. V. item ut in vv. *Ἀσπάσιος* et *Ἡρωδιανός*. Nulla tamen librorum est dissensio sub v. *Ἕρμιππος*, aut apud Eudoc. p. 424. 4. *ἐγγὺς*] *τῶν ἐγγὺς* V. 5. *ὕπατον — διακοσιοστῇ* omissis Eudocia pergit, *ἔγραψεν ἐπιγράμματα, βιβλία δ'. περὶ κτήσεως κτλ. τὸν Σεβῆρον τὸν Ἑρ.*] Huius Erennii Severi mentio etiam fit supra v. *Ἕρμιππος Βηρύτιος. Küst. τὸν* prius om. A. V. E. 6. *ὅταν* libri. 7. *Ὀλυμπιάδι*] *Ὀλυμπιάδα* V. Mox legendum esse *Ὀλ. δὲ ε. καὶ ϛ΄ καὶ διακοσιοστῇ* vidit Clintonus Fast. Rom. p. 31. coll. 111. Consul enim suffectus fuit Herennius Severus A. D. 124 — Ol. 225. 9. *βιβλίων* om. V. Fortasse corrigendum *βιβλιακῆς*. Ad eosdem libros spectat titulus *περὶ χρησιμοσθίας* apud Etym. M. v. *Ἴχανος*. Huius operis memoriam inprimis renovat Schol. Oribasii ab Maio proditum in Collect. Scriptt. Vatic. T. IV. Rom. 1831. 8. p. 11. *ὁ Φίλων ἐν τῷ δ΄ περὶ βιβλιοθήκης κτήσεως καὶ Ἕρμιππος ἐν τῷ ϛ περὶ τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν ἰατρῶν καὶ ὁ Σωρανὸς ἐν ταις τῶν ἰατρῶν διαδοχαῖς.* Quae cum manifesto sint depravata (nullum enim Hermippi librum de viris vel medicis illustribus compertum habemus), promptum affert auxilium Stephanus Byzantius, in eiusdem Dionysii nomine, quem Scholiastes commemorat, testem excitans Philonem: *οὐ μέμνηται Ἑρέννιος Φίλων ἐν τῷ περὶ ἰατρῶν*, sub v. *Κύρτος*, eundemque produxit *ἐν τοῖς ἰατρικοῖς* sub v. *Δυβράκιον* luculente de familia clarorum medicorum exponentem. Itaque locum perturbatum sic instauramus: *ὁ Φίλων ὁ Ἑρέννιος ἐν τῷ δ΄ περὶ βιβλίων* (sive *βιβλιακῆς*) *κτήσεως καὶ ἐν τῇ ϛ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν* (vel *ἰατρῶν*) *καὶ ὁ Σωρανὸς κτλ. Περὶ πόλεων*] Hoc opus in Epitomen redegerat Aelius Serenus, teste Suida v. *Σερῆνος* et Etymologo v. *Βουκέρας. Küst.* A Sereno hoc opus in epitomen est redactum. Vid. supra *Σερῆνος*. Perperam a Voss. de Hist. Gr. p. 171. nominatur Aelius Severus. cf. Meurs. in Hesych. p. 118. E Sereni memorabilibus de Thalete aliquid citat Stobaeus p. 465 *Reines.* Ad illos libros referendam puto Philonis memoriam, quae sub v. *Παλαίφατος Ἀβυδηνός* extat. Ceterum ascripsit *Reinesius*: „Philo Byblius initio libri Phoeniciarum rerum a Sanchuniathone descriptarum primi fatetur tres se composuisse libros incredibilis historiae, *ἐπιγραφὴν ἔχοντας παραδόξου ἱστορίας*. Euseb. Praep. Ev. I, 10. qui vero libri non sunt iidem cum *τοῖς περὶ Ἰουδαίας* Philonis Heracleotae a Porphyrio *περὶ Στυγὸς* laudati." 13. *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *ὁ Φίλων, Ἑρέν.*] Philonem hunc cognominatum fuisse Erennium testatur etiam Suidas supra v. *Ἑρέννιος*: idemque confirmatur auctoritate Etymologi, qui v. *Ἴχανος*

Collectionem Heroidum sive Pythagorearum feminarum. De insula Delo, lib. II. De Inventis. De lustrationibus. De symbolis. *Φιλοψυχήσαντα. Cum Antigonus ad Antonium vinctus duceretur, et ad ultimum usque frigidam ritae retinendae spem aleret, digna homine ignaro securis eum excepit.* *Φιλῳδὸν γένος.* Gens cantus amans. dictum de ranis. *Φιλωθέντες.* Amici facti. dicitur ut *πολεμωθέντες*, hostes facti. Aelianus in *Varia Historia*: *Quidam spe consequendae libertatis amicitia cum Romanis inita postea fidem, quae amicitiae vinculum est, non servarunt.* *Φιλωθῆναι.* Ami cum fieri. *Dicebat adolescentem ad se venisse, ut amicitiam iniret.* Item: *Tunc episcopo conciliatus ad Ecclesiam emisit.* *Φίλων*, Philo Biblius, grammaticus, hic natus circiter tempora Neronis diu vixit, etenim ipse testatur Severum, qui Herennius cognominabatur, consulem fuisse, cum annum ageret LXXVIII. Olymp. CCXXV. scripsit de comparandis et eligendis libris, lib. XII. De urbibus, et quos singulae claros viros tulerint, lib XXX. De imperio Hadriani, sub quo vixit ipse Philo. et alia. — Consul fuit Philo, Herennius cognominatus, ut ipse ait. *Φίλων*, Philo Iudaeus, natus Alexandriae, ex genere sacerdotum, Graecorum philosophiam sectatus ad summam eruditionem pervenit, omnesque disciplinas

παίδευσιν, τήν τε τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβείᾳ κατειλήφει. ἐπλούτησέ τε λόγον παρόμοιον Πλάτωνι· ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἕλλησι τοῦτο χωρῆσαι, ἢ Πλάτων φιλωνίζει ἢ Φίλων πλατωνίζει· τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς Πλάτωνα. καὶ τούτου γεγόνασιν αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ συγχύσεως γλωσσῶν, βιβλίον ά. Περὶ φύσεως καὶ εὑρήσεως, ά. Περὶ ὧν κατὰ νοῦν τις εὔχεται, ά. Περὶ παιδεύσεως, ἕν. Περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων, ά. Περὶ μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων, ά. Περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων. Περὶ ἐναλλαγεισῶν τινῶν. Περὶ συνθηκῶν, λόγοι β΄. Περὶ βίου φιλοσόφου. Περὶ Γιγάντων, ά. Περὶ ὀνείρων, έ. Περὶ ζητημάτων καὶ ἑρμηνευμάτων τῆς Ἐξόδου, έ. Περὶ τῆς Σκηνῆς καὶ Δεκαλόγου, δ΄. Περὶ θυσιῶν. Περὶ ἐπιτιμίων, ἤτοι κατάρων. Περὶ προνοίας. Περὶ Ἰουδαίων, ά. Περὶ ἀγωγῆς βίου. Περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα. Περὶ τοῦ, Πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι. Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν. Περὶ βίου θεωρητικοῦ. Περὶ ἱκετῶν. Περὶ γεωργίας, λόγοι β΄. Περὶ μέθης, β΄. Περὶ τοῦ Μωσέως βίου. Εἰς τὰ Χερουβίμ, τουτέστι τὴν φλογίνην ῥομφαίαν. Εἰς τὴν πεντάτευχον Μωσέως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Μωσῆν, λόγοι έ. Λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαΐου Καλλιγόλα ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι, ἡνίκα πρεσβευτὴς τοῦ οἰκείου ἔθνους ἀπεστάλη· καὶ ὅτι τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, καὶ τούτους ἐσχηκέναι φιλίαν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἀκουστὰς Μάρκου, τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπαίνοις κεκοσμηκέναι. εἰσὶν οὖν, ὡς προείπομεν, περιφανῆ καὶ ἀναρίθμητα συντάγματα καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα.

Φίλων Καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων.

---

scriptorem hunc Erennium Philonem vocat. At eundem fuisse consulem vix mihi persuadeo: existimoque potius duas istas voces, ὕπατος γέγονε, delendas esse, utpote a librario quodam vel etiam ipso Suida per incogitantiam hic repetitas ex superioribus, ubi Erennii Severi consulis fit mentio. Coniectura haec non parum confirmatur ex eo, quod ipse Suidas supra v. Ἑρέννιος duas istas voces non agnoscat. *Küst.* Ἑρέννιος ὁ Φίλων [illegible] V. Itaque coniicias sinceram fuisse scripturam, Ὅτι Ἑρέννιος ὁ Φίλων [illegible]. Aliter Eudocia, post ὁ Φίλων pergens [illegible]. 16. φιλοσοφίους in V.

4. ἢ Πλάτων — πλατωνίζει] Vide Philonem Pfeifferi T. I. p. XX. 6. τῆς γε] τῆς τε dedi cum A. V. 7. τὴν Πλάτωνος] Πλάτωνα posui cum *A. γέγονεν αὐτῷ βιβλ.] De scriptis Philonis praeter Suidam consulendus etiam est Eusebius lib. II. Hist. Eccles. c. 18. *Küst.* 8. ἐξ ὧν om. V: quae in A erasa esse perperam tradit Gaisf. Περὶ συγχύσεως γλωσσ.] Catalogum hunc operum Philonis Suidas ex Sophronio Hieronymi interprete hausit. *Küst.* 9. βιβλίον ά] ἕν vidi in V. Περὶ φύσεως καὶ εὑρ.] Eusebius loco laudato, Περὶ φυγῆς καὶ εὑρέσεως: ubi vide Valesium. *Küst.* εὑρημάτων Eudocia. 14. λόγοι] λόγοι *A. Itemque infra post γεωργίας, et, ubi Gaisf. monuit, post Μωσέως. 19. Περὶ προνοίας] Insigne huius operis fragmentum extat apud Eusebium lib. VIII. Praep. Euang. c. 14. *Küst.* Περὶ Ἰουδαίων] An potius, Ὑπὲρ Ἰουδαίων? Vide eundem Euseb. lib. VIII. Praep. Euang. c. 10. ubi Philonem citat ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰουδαίων Ἀπολογίᾳ. *Küst.*

1. Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν. Περὶ βίου θεωρ.] Aliter Sophronius, cuius nec verba nec mentem satis fideliter hic expressit Suidas. Sic enim ille: Περὶ διαγωγῆς τῶν ἡμετέρων, τουτέστι, τῶν Ἀποστόλων (potius, τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν), λόγος εἷς, ὃν ἐπέγραψε, Περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν· τουτέστι, διὰ τὰ ἐπουράνια ἀνατείνουσι καὶ ἀεὶ εὔχονται τῷ Θεῷ. Latini Hieronymi sic habent: *De vita nostrorum liber, id est, de Apostolicis viris, quem et inscripsit, Περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν, quod videlicet caelestia contemplentur et semper Deum orent.* Hinc apparet Suidam per insignem ἀβλεψίαν ex uno opere Philonis tria fecisse. *Küst.* Mox περὶ [illegible] *V. Med. 8. αὐτὸν] αὐτὸν τὸν dedi cum *A. B. E. *V. Λέγουσι τοῦτον καὶ [illegible] Eudocia p. 425. sq. 9. ἐπὶ Γαΐου] De legatione ad Gaium v. Iosephi A. I. XVIII, 8. et Clint. F. Rom. p. 25. 12. διαλεχθῆναι] διαλέγεσθαι A. qui mox om. ἁγίῳ. Ubi πρὸς τὸν ἅγιον ἀπόστολον πέτρον E. in textu. 13. καὶ τούτους ἐσχηκ.] Sophronius, καὶ τούτου ἐσχηκέναι φιλ. quod magis convenit verbis Hieronymi, qui sic habet: *et huius habuisset amicitias. Küst.* 16. ἀναρίθμητα] καὶ ἀναρίθμητα A. ap. Gaisf. Immo καὶ ἀναρίθμητα A. καὶ addunt etiam *V. E. Continuo delevi αὐτοῦ cum *A. Med. et ut optimi V. 17. ἔχοντα] γέμοντα A. 18. Φίλων Καρπάθιος] Vid. Cave Script. Eccl. Hist. Litt. T. I. p. 374, 375. *Gaisf.*

Graecos, cum eas quae liberales vocantur, tum reliquas doctrinas accurate perdidicit. In sermonem expressit Platonico tam similem, ut in proverbium apud Graecos abierit: *aut Plato Philonem reddit aut Philo Platonem*, tanta est inter utrumque et sensuum et elocutionis similitudo. Scripsit libros infinitos; ex quibus sunt hi: De confusione linguarum, liber unus. De natura et inventione, lib. I. De votis mente susceptis, lib. I. De institutione, lib. I. De herede divinarum rerum, lib. I. De divisione aequalium et inaequalium, lib. I. De tribus facultatibus. De causis nominum quorundam in scripturis mutatorum. De pactis, lib. II. De vita sapientis. De Gigantibus, lib. I. De somniis, lib. V. Quaestionum et solutionum in Exodum libri V. De Tabernaculo et Decalogo, lib. IV. De Sacrificiis. De promissionibus, itemque exsecrationibus. De providentia. De Iudaeis, lib. I. De institutione vitae. De Alexandro, qui dixerit bruta animalia propria ratione praedita esse. Num omnis stultus servus sit. De vita Christianorum. De vita contemplativa, sive de supplicibus. De agricultura, lib. II. De ebrietate, lib. II. De vita Mosis. De Cherubim, sive de flammeo gladio. De quinque libris Mosis et de ipso Mose, lib. V. Aiunt hunc sub Gaio Caligula Romae periclitatum esse, cum legatus gentis suae missus esset; eundemque cum secunda vice venisset ad Claudium missus, in eadem urbe locutum esse cum Apostolo Petro, amicitiamque cum eo contraxisse, et hanc ob causam sectatores Marci, discipuli Petri, Alexandriae laudibus ornasse. Extant igitur, ut diximus, praeclara et innumera huius viri opera, quorum summa est utilitas. Φίλων Καρπ. Philo Carpathius, scripsit commentarium in Canticum Canticorum.

Φιλωνίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος· πρότερον δὲ ἦν γναφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλέταιρος.

Φιλῶ σε καὶ κήδομαι. ἐὰν εὑρεθῶσι δύο ῥήματα καθ' ἑνὸς μέρους λόγου συντασσόμενα, ὥσπερ ὧδε κατὰ ἀντωνυμίας, τῷ ἑνὶ τῷ πρώτῳ ὀφείλομεν συντάξαι τὴν ἀντωνυμίαν· τὸ δὲ ἄλλο ῥῆμα οὐδὲν βλάπτει κἂν ἀπολύτως ἐκφέρηται. οἷον, φιλῶ σε καὶ κήδομαι· τὸ φιλῶ συντάσσεται αἰτιατικῇ, τὸ δὲ κήδομαι οὐδενί, ἀλλ' ἔστιν ἀπόλυτον. καὶ ὅσα ἄλλα· οἷον, ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου.

Φιλώτας.

Φιλιάτιον.

Ὦ Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλιάτιον.

Φιλοίκτιστον, ὀδυρτικόν, θρηνητικόν. Σοφοκλῆς·

Κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.

Φιλοίτης. ὄνομα κύριον.

Φιλοίτιος.

Φίλυδρα. φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλύλλιος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Αἰγεύς, Αὔγη, Ἄντεια (ἑταίρας ὄνομα), Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλύντριαι ἢ Ναυσικάα, Πόλεις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἑλένη.

Φιλύρα. ὄνομα δένδρου.

Φιλύρινος Κινησίας. οὗτος διθυραμβοποιὸς γέγονε. φιλύρινος δὲ ἀντὶ τοῦ χλωρός· ἡ γὰρ φιλύρα χλωρά· ἢ κοῦφος, ὡς ἂν διθυραμβοποιὸς εὐτελῆ καὶ κοῦφα ποιῶν· καὶ γὰρ τὸ ξύλον τοῦτο κοῦφον καὶ ἐλαφρόν. ἦν δὲ καὶ χωλὸς καὶ κυλλός.

Φιμινάλια. ἀναξυρίδες, βρακία.

Φιμίας.

Φίμωτρον.

Φιμοῖ. ἄγχει, ἐπιστομίζει. Τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τοῦ ἐσφαγμένου, μήτινα τῇ ψυχῇ συνεκπέμψειε φωνήν. ὁ ἐνεστὼς φιμῶ.

Φιμοῖ. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· Καὶ φιμοῖς

2. πρότερον] δὲ addit A. γναφεύς] Reposui γναφεὺς cum *A. V. et Eudocia p. 428, quae habet δὲ πρότερον. ἦν γναφεὺς om. E. Deinde γραμμάτων V. pro δραμάτων. 3. Κόθορνοι] Laudatur haec fabula a Polluce et Athenaeo. Küst. Vide Meinekii Fragm. Com. Vol. I. p. 103. Sub gl. finem delevi cum A. V. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀναπίδευτος. ἐν τῷ Ἀναπίδευτος] Sed ibi de alio Philonide agitur. Küst. 4. Φιλῶ σε καὶ κήδομαι] Aristoph. Equ. 1338. Φιλῶ τέ σε καὶ κήδομαί σου. Apparet scholam grammaticam, quae magistro Byzantino dignissima est, minime quadrare in dictum Aristophanis. 6. κατὰ] κατὰ A. V. 8. ἐκφέρηται] ἐκφέρονται A. V. 9. συντάξαι] συντάσσεσθαι A. V. 12. Φιλώτας] Post Φιλώτας addit V. [illegible] 14. Ὦ Εὐριπίδιον γλ.] Aristoph. Acharn. 450 (474.). Aristophanis libri Εὐρ. γλυκύτατον. Alterum ὦ om. A. *V. Ox. Itaque probabiliter Elmsleius, Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον. 15. Σοφοκλῆς] Ai. 580. 19. καὶ ante Φιλοίτιος expunxi cum *A. Sed Φιλοίτιος, quod lectores Odysseae norunt, in vicem lemmatis Φιλοίτης sufficiendum.

1. Φίλυδρα] Φίλυδραν E. Dein φιλοῦσα Etym. M. 2. Φιλύλλιος] Scribe Φιλύλλιος. De huius autem fabulis vide Meursium in Bibliotheca Attica. Küst. Φιλύλλιος A. Adde V. Nihil mutat Eudocia p. 428. 3. Αἰγεύς, Αὔγη] Αἰγεὺς ex v. l. in textum irrepsisse suspicabatur Ruhnkenius in Tim. p. 107. Iure Meinekius repugnat H. Crit. Com. p. 259. 5. Πλύντριαι] Πλύντρια A. Πλύντριαι iungerem, in Pollux. VII, 192. aliique. Πόλεις] Apud Pollucem et Athenaeum fabula haec plurali numero vocatur Πόλεις. Küst. Id Suidas restituerat Kühn. in Pollux. X, 58. 7. δένδρου] ὄνομα A. B. V. E. Iidem sub gl. finem omiserunt ἔχον φλοιὸν βίβλῳ παπύρῳ ὅμοιον. Lex. Seg. et Photius Φιλύρα· φυτὸν ἔχον φλοιὸν βίβλῳ παπύρῳ ὅμοιον· ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν. Küsterus scribi iussit βίβλῳ ἢ παπύρῳ. 8. Φιλύρινος Κινησίας. οὗτος διθυρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1378. Küst. Ceterum v. annot. in v. Κινησίας et Meinekii H. Crit. Com. p. 227. sqq. 9. φιλύρινος δὲ ἀντὶ τοῦ χλ.] Interpretatio haec inepta est, quam ex Scholiasta Comici, ut diximus, Noster hausit. Melius Athenaeus lib. XII. p. 551. qui Cinesiam ab Aristophane et aliis φιλύρινον dictum ait, quod tabellas tiliaceas pectori applicaret, ne corpus eius ob proceritatem et gracilitatem flecteretur. Verba eius haec sunt: [illegible] διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδας συμπερισφίγγεσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται, διά τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα. Huc facit quod Iul. Capitolinus de Antonino Pio refert, eum, cum senuisset, tiliaceis tabulis in pectore positis fasciatum fuisse, ut rectus incederet. Vide Reines. Var. Lectt. lib. II. p. 293. 294. Küst. 10. χλωρά] χλωρὸν A. V. Schol. Deinde ἂν om. *V. 13. Φιμινάλια] Vid. Ducang. v. Φημινάλια et Lex. Seg. p. 301, 27. 14. Φιμίας om. Vulg. Deinde Gaisfordus reduxit, quae ignorant MSS. Φιμώ αἰτιατικῇ. 16. Τὸ στόμα] Aeliano tribuit Valckenarius. Morem antiquum illustrant Scholius in Vat. App. I, 75 sive Bodl. 381. et Küst. in v. [illegible] Vetustissimum exemplum praestat Aeschylus Agam. 241. Deinde ἐσφαγμένου *V. 18. Post h. gl. Φιμός, ὁ χαλινός omiserunt A. B. V. E. 19. Φιμοῖ. Αἰσχίνης κατὰ Τιμ.] Ex Harpocratione: in quem vide Valesium. Küst. Aeschin. p. 9, 9. ed. Steph.

Φιλωνίδης. Philonides, Atheniensis, comicus antiquus; qui ante pictor fuit. e fabulis eius sunt Cothurni, Apene, Philetaerus. Φιλῶ σε καὶ κήδομαι. Si duo verba reperiuntur constructa cum una orationis parte, ut hic cum pronomine, cum priore construere oportet pronomen. nihil enim refert, si alterum verbum absolute efferatur, ut, Amo te et consulo. hic verbum amo cum accusativo construendum est, alterum cum nullo, sed est absolutum. et quae sunt alia huius generis: ut ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου. Φιλώτας. Φιλιάτιον. O Euripidule dulcissime et amicissime. Φιλοίκτιστον. Ad commiserationem propensum, ad lamentationem proclive. Sophocles. Utique mulier ad commiserationem valde proclivis. Φιλοίτιος. Nomen proprium. Φίλυδρα. Aquam amantia. Φιλύλλιος. Philyllius, Atheniensis, comicus antiquae comoediae. ex huius fabulis sunt Aegeus, Antia (quod est nomen meretricis), Duodecima, Hercules, Plyntriae sive Nausicaa, Urbes, Aquilex, Atalanta, Helena. Φιλύρα. Arboris nomen. Φιλύρινος Κιν. Tiliaceus Cinesias. hic poeta dithyrambicus fuit. tiliaceus vero est viridis vel pallidus: talis enim est tilia: vel levis, et, ut poeta dithyrambicus, vilia et levia carmina componens. lignum enim tiliae leve admodum est. erat vero homo claudus et mancus. Φιμινάλια. Feminalia, bracae. Φιμίας. Φίμωτρον. Φιμοῖ. Os obturat, occludit. Occisi os manu obturans, ne quam vocem cum anima emitteret. praesens est φιμῶ. Φιμοῖ. Aeschines contra Timarchum: Phimos et

Ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτός.

Φθινάς. ἡ νόσος.

Φθίναι. φθαρῆναι.

Φθίνει. φθείρεται, λήγει. Καὶ Φθινόμενοι.

Φθινόπωρον. παλινδρομία τοῦ ἡλίου ἀφ ἡμῶν γενομένου τῶν καρπῶν πρὸς τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ἐγένοντο. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἥλιον, ἐξατμίζοντα τὰ νέφη.

Φθινύθων. φθειρόμενος.

Φθῖος. ὄνομα κύριον. Καὶ Φθιώτης, ὁ ἀπὸ τῆς Φθίας πόλεως. θηλυκῶς δὲ Φθιῶτις γυνὴ διὰ τοῦ ῑ.

Φθιρώ. ὄρος Μαιάνδρου.

Φθισίμβροτος. διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.

Φθισήνορος. τοῦ φθείροντος τοὺς ἄνδρας.

617 Φθίσθαι. φθαρῆναι.

Φθίσις. νόσος.

Φθίσονται. διαφθαρήσονται.

Φθιτὸν γένος.

Φθογγαῖς. βουλαῖς.

Φθόη. φθίσις. ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς. Πισίδης·

Τὴν ἱππικὴν ὑπεῖχεν ὁ στρατὸς φθόην.

Καὶ Αἰλιανός· Φθόῃ γοῦν Θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον ῥινώμενόν τε καὶ λειβόμενον ἰάσατο ὁ Ἀσκληπιός.

Φθοΐς, φθοΐδος. ὄνομα πλακοῦντος. πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔθυον. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ τροχιὰν ἐν κανέῳ φθοΐδα
σοὶ ταύτας ἐφ' ἅλωος,
ὦ Λάματερ, φέρω. τοὺς φθοῖς μονοσυλλάβως
ἔθος λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς.

Τοὺς φθοΐς ἁρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας.

---

1. Ὡς καὶ τῆς νῦν φθ.] Sophocl. Ai. 141. Deinde cum A. delevi, quae huic gl. praemisit V. Καὶ Φθίμενος, φθαρείς. 2. Φθινάς] Diodor. II. p. 111. περιπεσὼν νόσῳ φθινάδι. Toup. MS. φθινάσι νόσοις Soph. Ant. 819. addit Gaisf. Accedant Pausan. V, 26, 4. Heraclit. Allegor. 71. 3. Φθίναι] Glossa parum probabilis pro recta scriptura φθίσθαι. 4. Φθινόμενοι] Φθινόμενος E. 5. Φθινόπωρον. παλινδρομ.] Locus hic corruptus est, qui apud Laertium in Zenone Cit. num. 152. unde eum deprompsit Suidas, sic legitur: Μετόπωρον δὲ τῇ παλινδρομίᾳ τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γίνεσθαι παρὰ τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ῥέουσι. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν etc. Sed Casaubonus recte vidit locum istum esse mutilum, eumque hoc vel simili modo supplendum: μετόπ. δὲ τῇ παλ. τοῦ ἡλ. ἀφ' ἡμῶν γίνεσθαι. πνεύματα δὲ ἀέρος εἶναι ῥύσιν. τὰς δὲ ἐπωνυμίας ἀλλάττειν παρὰ τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ῥέουσι etc. Ipsum consule in notis ad locum hunc Laertii. Obiter autem nota, pro φθινόπωρον, cuius vocis gratia locum hunc Suidas adduxit, apud Laertium hodie legi μετόπωρον: quae vox idem plane significat. Küst. 6. τόπους] πόνους V. 8. Sub finem quae ferebantur ex v. Περγέσιμον repetita: Καὶ Φθινοπωρίδα εἶν ἀλὶ νήχεσθαι. φθινοπωρίδα τὴν κολυμβάδα λέγει, omiserunt A. V. Glossam repperit Zon. p. 1806. 13. Φθιρώ] Confer Steph. Byz. v. Φθίρα. Küst. Φθειρώ *V. 14. Φθισίμβροτος] Homerus Il. ν. 339. Küst. Φθισίμβροτος A. V. Photius; unde perspicitur cur subsequatur Φθισήνορος. Iidem τὸν ἄνδρα pro τοὺς ἄνδρας cum Zon. Lex. Seg. et Etym. M. 15. Καὶ Φθισήνορος ὁμοίως] καὶ et ὁμοίως om. A. V. Mox φθίνοντος V. pro φθείροντος. 16. Φθίσθαι] Il. ί. 246. 17. Φθίσις. νῆσος] Φθίσις. νόσος A. V.

1. Φθίσονται] Il. λ'. 821. 2. Φθιτὸν] Φυτὸν V. 3. βοαῖς ἢ φωναῖς] βουλαῖς A. B. *V. (de quo fallitur Gaisf.) cum Photio et Lex. Seg. βουλαῖς ἢ φωναῖς E. 4. Φθόη. φθίσις] Vide Harpocrationem. Küst. Idem φθόη et φθίσις. Haec recentior, illa vox antiquior. Harpocratio in v. Τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην φθόην ἔλεγον. Diodorus Siculus φθινάδα νόσον vocat. Ceterum haec glossa legitur etiam apud Timaeum in Lex. Platonico. Respexit autem, ut videtur, uterque ad Polybium lib. II. (c. 70.) p. 215. Τῇ δὲ παρακλήσει καὶ κραυγῇ τῇ κατ' αὐτὸν κίνδυνον ἐκθύμως χρησάμενος, εἰς αἵματος ἀναγωγὴν καί τινα τοιαύτην διάθεσιν ἐμπεσών, μετ' οὐ πολὺ νόσῳ τὸν βίον μετήλλαξε. Dioscorides I, 102. p. 55. Τὰ δὲ σφαιρία (κυπαρίσσου) κοπέντα καὶ σὺν οἴνῳ πινόμενα ἁρμόζει πρὸς αἵματος ἀναγωγήν. Coen. in Gregor. Corinth. p. 261. ex Aretaeo: Ἢν δὲ νέρθεν ἀνίῃ (τὸ αἷμα) ἀπὸ θώρηκος καὶ τῶν τῇδε σπλάγχνων, — ἢ ἀπὸ τουτέων φορὴ οὐ πιύσις, ἀλλ' ἀναγωγὴ καλέεται, τῆς ἄνω ἰξύος τοὔνομα ἔχουσα. In hunc locum vide doctissimum editorem. Toup. Poterant haec augeri; sed nullo cum fructu. Nam grammaticorum nullus ad Polybium respexit. 4. ἐξ αἵματος] ὅτι ἐξ αἵματος V. 5. ἀγωγῆς Zon. Quod mendum nunc ex Etym. M. sublatum est. 6. Τὴν ἱππικὴν φθόην] MS. A. plenius: Τὴν ἱππικὴν ὑπεῖχεν ὁ στρατὸς φθόην. Sic iambus numeris suis absolutus est. Küst. Fr. Foggin. v. 163. 7. Φθόῃ γοῦν Θεόπομπ.] Vide supra v. Θεόπομπος, ubi locum hunc Aeliani multo auctiorem habes. Küst. φθόην E. 8. ῥινώμενον] ῥινόμενόν τε V. ῥινόμενον Med. ῥινώμενόν τε A. B. cum altera gl. ῥινούμενον vel ῥινώμενον Portus. καὶ om. E. qui λαβόμενος cum B. 10. Φθοΐς, φθοΐδος. τὸ πλ.] Sic rectius MSS. Pariss. quam priores editt. quae habent Φθόϊς. τὸ πληθυντικὸν etc. Küst. τὸ πληθυντικὸν φθοῖς. ἔστι δὲ ante ὄνομα omiserunt A. B. V. Cf. intpp. Moer. p. 386. sq. πέμματα, ἃ τοῖς θ.] Vide supra v. Ἐνάστατοι. Küst. πέμματα μετὰ σπλάγχνων ἐσθιόμενα Pausanias ap. Eust. in Il. ά. p. 1165, 11. 11. ἐν Ἐπιγράμμασι plene *V. 13. Καὶ τροχιὰν] Adaei 1, 2. Anthol. Pal. VI, 258. φθοΐδας] φθοΐδα A. cum Anthol. φθοΐδους V. Mox ταῦτα A. 15. ὦ Λάματερ ex versu 1. ascitum, φέρω autem male suppletum est. Ceterum cf. Schol. Clem. Alex. p. 102.

Ut nocte etiam praegressa. *Φθινάς.* Tabes. *Φθίναι.* Corrumpi. *Φθίνει.* Corrumpitur, perit. Et *Φθινόμενοι.* *Φθινόπωρον.* Autumnus fit, cum sol a nobis recedit. venti autem mutant pro rationibus locorum a quibus spirant. hos gigni dicunt vi solis, vapores ex nubibus elicientis. *Φθινύθων.* Qui tabescit. *Φθῖος.* Nomen proprium. Et Phthiotes, civis urbis Phthiae. at *Φθιῶτις*, feminino genere, per ῑ. *Φθιρώ.* Mons Maeandri. *Φθισίμβροτος.* Perdens viros. Et *Φθισήνορος*, perdentis viros. *Φθίσθαι.* Perisse. *Φθίσις.* Tabes. *Φθίσονται.* Peribunt. *Φθιτὸν γένος.* Genus mortale. *Φθογγαῖς.* Vocibus. *Φθόη.* Tabes, nomen eius morbi, quo sanguis eiicitur. Pisides: *Equestrem tabem sustinebat exercitus.* Et Aelianus: *Theopompum Atheniensem tabe attenuatum ac diffluentem Aesculapius sanavit.* *Φθοΐς.* Nomen placentae, quam cum intestinis offerebant diis. in Epigrammate: *Et in canistro tibi, Ceres, placentam hac in area.* Attici per unicam syllabam dicere solent *φθοῖς.* Aristophanes: *Placentas auferentem*

Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Φθόνος. ἢ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τοῦ πλησίον βασκανία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Φθόνος. πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινος. ἐκ τούτου δῆλον ὡς καὶ φθονερὸς ἂν εἴη ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἐπιεικῶν εὐπραγίαις. οὗ κειμένου, ἐπεὶ προδήλως ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις (οἱ γὰρ ἐπιεικεῖς ἀγαθοί), οὐκ ἂν εἴη ὁ ἐπιεικὴς φθονερός. Φθόνος, νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπικὸν καὶ ἐσθίον ψυχήν, ἣν ἂν καταλάβῃ, ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον. καὶ ὁ ἔρως ταυτόν ἐστιν. οἷς ἐκεῖνος ἔχθιστον καλεῖ τὸ θεῖον, περιτρέπων τὸ συμφυὲς ἀῤῥώστημα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκφύσαντας αὐτά. Καὶ ἴαμβοι·

Τὸ δευτερεῖον τοῦ φθόνου γράμμα ξέσας
εὕροις ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον.

Καὶ Σοφοκλῆς·

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.

Καὶ αὖθις· Πιστὰ τοῖς ἀκούουσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. καὶ Πίνδαρος·

Ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς.

Καὶ αὖθις· Σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅμως ἐσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου· δίκην γὰρ θανάτου ὤφλε. Στίχοι Δημητρίου εἰς φθονερούς·

Ζωὸν ἀτιμάσαντες ἀπο φθίμενον ποθέουσι.
καί ποθ' ὑπὲρ τύμβοιο καὶ ἀπνόου εἰδώλοιο
ἄστεα νεῖκος ἐπῆλθεν, ἔριν δ' ἐστήσατο λαός.

Φθόρος. ἀρσενικῶς. Οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπουδασμένος ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ φθόρος. Καὶ αὖθις· Πολὺς δὲ φθόρος ἐγίνετο τῶν σωμάτων. εἰ γάρ τι δεῖ νοεῖν τὸν φθόρον, τότ' ἂν ἰδών τις τὸ συμβαῖνον ἔγνω σαφῶς. 618

1. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Huc retraxerunt *A. *V. Nam Edd. ante Gaisf. Ἀριστοφάνης post Ἀττικοῖς. Est Plut. 677. Supra ἐφαπάζοντα V. 2. Φθόνος. πάθος λύπης ἐπὶ τ.] Haec sumpta sunt ex Alex. Aphrod. in lib. II. Topic. p. 76. sed ubi prima sic leguntur, Φθόνος ἐστὶ λύπη ἐπὶ φαινομένῃ εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινος etc. Küst. Cf. supra v. Νεμεσητικός: item annot. in v. Ζῆλος. 9. οἱ γὰρ] εἰ γὰρ οἱ E. Mox ἐπιεικὴς ὁ φθονερός B. E. 11. ἀνθρωπικὸν] ἀνθρωπι vidi in V. ἀνθρωπίνης, quod miror, Meinek. in Menand. p. 198. σκυθρωπόν Pflugkius Sched. Crit. p. 15. Hermanno placuit ἀναβρωτικόν. Mihi quidem, postquam hanc corruptelam iterum iterumque lustravi, compendium scribendi ανον visum est ad ἄθεον revocari posse. Sed tutior medendi ratio et haud scio an facilior fuerit νόσημα τύχης ἀνθρωπικόν, morbus animos hominum, non bestiarum corripiens. Scilicet Aelianum agnoscimus acuminum ac selectorum verborum artificem, cuius in oratione tersa v. Ἀρχίας Συρακούσιος exstr. item ἀνθρωπικῶν extat. Verum haec quaestio minoris est momenti, siquis ad obscuritatem illius membri καὶ ὁ ἔρως — ἐκφύσαντας αὐτά velit attendere, quod Graecis vocibus probabiliter expressum sensu plane est destitutum. Ceterum locum de invidia suis telis semet ipsam conficienti (ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει Anth. Pal. X, 111.) splendide ornatum praebet v. Παλαμήδης, item Carcinus ap. Stob. Serm. 38, 18. καταλάβῃ] καταλάβῃ A. B. V. 12. καὶ ὁ ἔρως ταυτ. — ἐκφύσαντας αὐτά] Haec et obscura sunt et a loco hoc aliena: quorum proinde versionem consulto praetermisimus. Küst. 13. περιτρέπων] περιτρέπον B. V. Supra καλῶς V. et A m. rec. 15. εἰσὶ δὲ καὶ] εἰσὶ δὲ om. A. V. 16. ξέσας γράμμα] Metri gratia scribendum est γράμμα ξέσας: inverso scilicet ordine. Küst. Sic A. V. 17. ἐν] ἂν B. Dein φθόνον in V.

1. Σοφοκλῆς] Ai. 157. Sed cum libri A. B. V. Ox. praeheant, καὶ Ἀριστοφάνης ὁ φθόνος ἕρπει πρὸς (πρὸς om. Ox. *V.) τὸν εὖ ἔχοντα, ac formula καὶ αὖθις male praefixa sit explicationi Scholiorum, apparet orationem esse turbatam. Accedit quod dictum Sophoclis in codicibus sic expressum est, ut sensus magis quam fides verborum repraesentetur. Nimirum e Scholiis ista petita sunt, quibus debentur etiam Pindarica, ad ornandum locum communem de livore quibuslibet illa machinis compilata. Satius igitur est initio posuisse haec: ὅτι ὁ φθόνος ἕρπει πρὸς τὸν εὖ ἔχοντα. 3. Πιστὰ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τ] Haec sunt verba Scholiastae Sophocl. in locum illum Ai. 154. Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰὸς Οὐκ ἂν ἁμάρτοι. Küst. Vide gl. Ἰοῖς. Τοῖς ἀκούουσι πιστὰ *V. κατὰ] τὰ κατὰ A. V. Schol. et gl. superior. 4. Πίνδαρος] Nem. VIII, 36. Küst. 5. λόγοι] λόγοις V. 6. Σφόδρα δὲ] Ex Diogen. Laert. V, 76. Hemst. Ubi ἐπεσκοτίσθη. 8. θανάτου] ἀθανάτου V. Statim cum V. expunxi: Φθονῶ σοι. δοτικῇ. Φθονῶ σοι τοῦδε. Ubi φθονῶ σοι τ. δοτ. A. marg. Vide Crameri Anecd. Vol. IV. p. 303. 10. Ζωὸν ἀτιμάσ.] In MS. A. [et V.] ante hos versus additur, Στίχοι Δημητρίου εἰς φθονερούς. Küst. Versus Demetrii poetae epici apud Diogen. Laert. V, 85. Hemst. Itaque voces illas quattuor restitui. Inter τοῦδε et ζωὸν lacunam posuit Med. Deinde corrigendum ἀτιμήσαντες. 12. δὲ στήσατο *A. 13. ἀρσενικῶς] ἀρσενικόν E. Ceterum A. in marg. posuit gl. Φθορά, διαφθορὰ καὶ καταφθορά cum iisdem fere vocibus, quae olim in v. Διαφθορά ferebantur: ubi v. annot. Itaque solam varietatem scripturae memorabimus hanc: σώματος νέκρωσις, τῆς ψυχῆς ἀπὸ τούτου χωρισθείσης. Deinde omissis καὶ παντελῶς — κατάβρωμα sic post ἀνομίαις pergit, ὅθεν τὸ ἄχραντον καὶ πανάγιον τοῦ Κυρίου σῶμα φθορὰν μὲν ὑπέστη, διαφθορὰν δὲ οὔ. Οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπ.] Fragmentum hoc legitur apud Procop. Hist. Arc. c. 13. Küst. Unde petendum ἐσαεί, et quod Reiskius vidit κατεσπουδασμένος οἱ deleto αὐτῷ. 15. ἐγένετο] ἐγίνετο A. B. V. Mox τι A. B. V. pro τοι. 16. δεῖ νοεῖν *V. Hiat oratio nec facile cum praegressis convenit. Itaque libet novum fragmentum ab his Εἰ γάρ τι exordiri.

---

et caricas. Φθόνος. Livor ex alterius felicitate conceptus. apud Apostolum. Φθόνος. Invidia dolor est e prosperitate alius, et quidem viri boni, natus. hinc patet invidum esse illum, qui bonorum virorum felicitate doleat. quo posito, quoniam ab viro probo manifeste alienum est, bonorum felicitate dolere, vir bonus non erit invidus. *Invidia morbus generis humani, exedens animum, quem invaserit, ut aerugo ferrum.* *** porro iambi: *Secundam vocis φθόνος litteram si deleveris, invenias in ea φόνος scriptum.* Sophocles: *Adversus principes enim invidia serpit.* nam quae contra magnos viros dicuntur, per invidiam facile ab audientibus creduntur. Et Pindarus: *Sermones vero invidis sunt opsonium.* item: *Quamvis autem apud Athenienses valde illustris esset, obscuratus tamen est ab invidia omnia arrodenti. capitis enim condemnatus est.* Versus Demetrii adversus invidos scripti: *Quem vivum contempserant, mortuum desiderant. et interdum de tumulo et exanimi simulacro civitates inter se contenderunt, et populus litem movit.* Φθόρος. Est masculini generis. *Adeo homines perdere semper studebat.* item: *Magna vero fuit corporum strages. quod si quis cognoscere vellet, quid sit internecio, tunc spectator rerum quae acciderant manifesto rem cognovisset.*

Φλάβιος. ὄνομα χρηματισμοῦ.
Φλάϊς. ὄνομα κύριον.
Φλαμίνιος. ὄνομα κύριον. Καὶ Φλαμινίους.
Φλᾶν. θλᾶν, τύπτειν.
Φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν. Ἀριστοφάνης·

Ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν πράττῃ τις εὖ·
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι ταὐτικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.

Καί,

Οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;

Φλαῦρον. φαῦλον ἢ κοῦφον κακόν. διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ Φλαῦρον, φλύαρον, ἀηδές, δύσφημον, λυπηρόν. παρὰ Ἀριστοφάνει·

Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ.

τουτέστι, τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

Εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας, ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο,
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.

Φλαυρότατον. Ποιήσαντες δὲ ταῦτα, ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρότατον. παρὰ Ἡροδότῳ. τουτέστι, τὸ κακόν. Καὶ αὖθις·

Τὴν ἀλώπεχ' ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε.

Καὶ Φλαυρουργός, ὁ μικρὰ κακὰ ἐργασάμενος. Σοφοκλῆς·

Φλαυρουργοῦ τινος
τεχνήματ' ἀνδρός.

Φλεβάζοντες. βρύοντες.

Φλέγμα. οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς· πρῶτον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα· τὸ δὲ φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπέπτων. ἔστι γὰρ καὶ ἄλλα ἄπεπτα. ἀπὸ γὰρ φλέγματος μεταβάλλεται ὀξὺς χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον· ἔστιν οὖν οὐχ ἁπλῶς πρῶτον, ἀλλὰ

---

1. χρηματισμοῦ] Portus legit χρηματιστοῦ: quod probo. *Küst.* Lex. Coisl. χρηματιστοῦ, a 2. m. χρηματισμοῦ. *Bast.* Sive Lex. Bachm. p. 407. 2. Φλάϊς] Restituit gl. Gaisfordus, quam in V. non repperi. Id non multum a gl. superiore videtur discrepare. His subiiciebantur ex v. Ἐδικαιώθησαν transcripta, quae cum A. delevi: *Φλάκκος. ὄνομα κύριον. Ἀλλ' ἐπιχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι.* Posuit *V. post v. Φλαμίνιος. Nescit Med. *Φλάκκος. ὄνομα κ.* 3. κύριον] Statim exemplum, *Ὁ Φλαμίνιος ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος· πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν οὐκ εὐφυής*, omiserunt A. V. quae petita sunt ex v. *Δημαγωγός. καὶ Φλαμινίους*] Vide v. *Ποντίφιξ.* 5. κάραν] Potuit hoc exemplo Schaeferus uti in Aesop. p. 142. 6. Ἀριστοφάνης] Plut. 782—85. ὡς χαλεπόν—τις εὖ addiderunt A. B. V. 9. γὰρ καὶ φλῶσι] καὶ φιλῶσι A. γὰρ om. V. 12. Οὐκ ἐς κόρακας] Aristoph. Pac. 499. Mox ἐρήσετε αι A. εὑρήσεται V. ἐρρύσιτε E. Ceterum hic locus nihil ad *Φλᾶν*. Pertinet ad *Βάλλ' ἐς κόρακας*, quae verba ante ὡς χαλεπόν leguntur apud Plutum. *Gaisf.* Locus male assutus. 13. *Φλαῦρον Ἀττικῶς, φαῦλον δὲ κοινῶς. κοῦφον*] *Φλαῦρον. Φαῦλον ἢ κοῦφον κακόν* A. B. Lex. Bachm. p. 407. et, recte omisso *φαῦλον*, Photius. Superest ut *φαῦλον ἢ* recidantur. Schol. Platon. p. 336. (coll. Schol. Luciani Philopatr. 17.) *Φλαῦρον. κακόν, ὡς νῦν, ἢ φαῦλον, ἢ κοῦφον κακόν. τινὲς δὲ φλαῦρον μὲν τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα.* De quo discrimine v. Lobeckium in Aiac. 1323. *Ἀττικῶς—φλαῦρον καὶ* omnia om. V. *κοῦφον. κακόν*] In MS. A. absque interpunctione legitur *κοῦφον κακόν*: quod magis placet. Nam et paulo post dicitur *φλαῦρον* significare *μικρὸν κακόν*: quod idem plane est ac *κοῦφον κακόν*. Huc accedit auctoritas Etymologi, quī v. *φαῦλον* ait *φλαῦρον* notare *μικρὸν καὶ κοῦφον κακόν*. *Küst.* 14. δὲ ὅμως] γὰρ A. Photius et Lex. Bachm. 15. *Φλαῦρον. φλύαρον, ἀηδ.*] Ex Schol. Aristoph. Pac. 95. sed ubi pro ἀηδὲς legitur ἀναιδές. *Küst.* Illud tamen Ravennas. ἢ ante *Φλαῦρον* addidi cum A. V. *φλύαρον* ignorat Schol. Luciani. 18. *Γέροντά δ' ὀρθ.*] Sophocl. Oed. Colon. 395. πέσοι] πέσῃ A. B. V.

1. Εὐστόμει, καὶ μηδ.] Aristoph. Nub. 832—36. 8. Ἡροδότῳ] I, 207. *Ποιήσαντας δὲ ταῦτα, ὑπολειπομένους τῆς στρατιῆς τὸ φλ. κτλ.* 9. Τὴν ἀλώπεχ', ὡς φλ.] Ex Babrio. *Küst.* Immo ex Aristoph. Av. 658. Oblitus erat Küsterus gl. *Πῶς δοκεῖς.* 10. αἰετῷ] αἰετὸς A. V. Ox. Tum πώποτε E. 11. κακὰ] Immo καὶ κακὰ cum Hermanno in Soph. aut κακῶς: nisi forte praeferimus ὃ μ. ἢ κακὰ ἐργ. *Σοφοκλῆς*] In Philoct. 35. Adde Polluc. VII, 7. de quo loco conferendus Meinekius Com. Vol. I. p. 266. 14. περὶ τεχνήματ'] περι sine accentu A. παρατεχνήματ' V. [περὶ] τεχνήματ' Gaisfordus. 15. Uberius Etym. M. Fons glossae incertus. Post hanc gl. *Φλεβοτομεῖν. ζήτει ἐν τῷ Γενεᾷ* omiserunt A. V. 18. ἔστι δὲ] ἔστι γὰρ A. V. 19. χυμὸς] χυμὸν A. χειμὸς *V. Mox οὖν om. V.

Φλάβιος. Nomen hominis quaestuosi. *Φλαμίνιος.* Nomen proprium. *Φλᾶν.* Tundere, verberare. *Tundere inimicissimum suum ipsius caput.* Aristophanes: *Ut incommodi sunt amici, qui rebus demum prosperis interveniunt. fodicant enim et tundunt crura, suam quisque benevolentiam declarantes.* *Φλαῦρον.* Leve malum. differunt enim *φλαῦρον* et *φαῦλον* sic, ut *φλαῦρον* sit parvum malum, *φαῦλον* vero magnum. *Φλαῦρον.* Frivolum, iniucundum, maledicum, molestum. apud Aristophanem. *Miserum autem est senem erigi, qui iuvenis ceciderit.* hoc est: fieri non potest, ut qui semel in iuventute ceciderit, in senectute erigatur. *Bona verba: neu maledicas viris doctis et sapientibus, qui tam parce vivunt, ut nemo sit illorum unquam attonsus aut unguento delibutus, neque balneum adierit.* *Φλαυρότατον.* Vilissimum. *Cum autem haec fecissent, pessimam partem exercitus relinquendam esse.* Herodotus. item: *Ut quondam cum aquila vulpes male societatem inierit.* Et *Φλαυρουργός*, qui pusilla male fecit. Sophocles: *Opus inepti cuiusdam artificis.* *Φλεβάζοντες.* Scaturientes. *Φλέγμα.* Phlegma non dicitur a cibo primum (sanguis enim primus est a cibo), sed primum est crudorum. sunt etiam alia cruda. nam phlegma degenerat in acidum humorem circa stomachum. est igitur non simpliciter primum, sed inter cruda.

τῶν ἀπέπτων.

Φλεγμαίνουσαν πόλιν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ
619 τῶν ‖ ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.

Φλέγει. ἀντὶ τοῦ ζωπυρεῖ. *Σοφοκλῆς·*

Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει.

Φλέγων. ζωπυρῶν, ἀνεγείρων.

Ἅταν οὐρανίαν φλέγων.

Φλέγων, Τραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ *Σεβαστοῦ Καίσαρος· οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φασιν· ἱστορικός.* ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις'· ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ' Ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα παντα-χοῦ· τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις ἡ. Ἔκφρασιν Σικελίας. Περὶ μακροβίων καὶ θαυμασίων. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ'. Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων, καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων. Ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν, ἐν βιβλίοις β', καὶ ἄλλα.

Τούτου τοῦ Φλέγοντος, ὡς φησι Φιλοστόργιος, ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν τοῦ πλάτους, *Φλέγοντος* καὶ *Λίωνος* βραχέως ἐπιμνησθέντων καὶ παρενθήκην αὐτὰ τοῦ οἰκείου λόγου ποιησαμένων. ἐπεὶ τῶν γε εἰς εὐσέβειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἑλκόντων οὐδ' ὁτιοῦν οὐδ' οὗτος δείκνυται πεφροντικώς, ὅνπερ οὐδ' ἐκεῖνοι τρόπον. τοὐναντίον μὲν οὖν ὁ Ἰώσηπος καὶ δεδοικότι ἔοικε καὶ εὐλαβουμένῳ, ὡς μὴ προσκρούσειεν Ἕλλησι.

Φλεγραίας πεδίον. Θρᾳκικόν. Ἀριστοφάνης·

Ἵναπερ τοὺς γηγενεῖς
ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.

Φλεγύας. ὁ ἀετός.

Φλεγυρά. λαμπρά, φλέγουσα, λάμπουσα· ἢ θερμὴ διὰ τοὺς ἄνθρακας. Ἀριστοφάνης·

Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος.

Φλεδόνεια. πόλις. *Καὶ Φλεδόνος.*

Φλεδών. Τὸν Ἀντισθένην τὸν φιλόσοφον ἐπιτιμῶν ὁ Τίμων διὰ τὸ πλῆθος παντοφυῆ φλεδόνα καλεῖ.

---

2. *Φλεγμαίνουσαν πόλιν*] Locus est apud Platonem lib. II. de Republ. [p. 372. E.] *Küst.* Idem lemma Gaisfordus debuit in Etym. M. v. *Φλέγμα* sub finem reducere. Comparat Hemsterhusius *τὴν γνώμην φλεγμ.* in v. Ὑποθερμανθεῖσα. Adde Valck. in Herod. III, 127. 5. *Σοφοκλῆς*] In Ai. 714. 8. *Ἅταν οὐραν.*] Sophocl. Ai. 196. Om. Ox. 9. *Φλέγων, Τραλλ.*] Haec usque ad *βιβλίοις β'. Eudocia* p. 422. *ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ K.*] Hoc falsum esse ostendit Vossius in opere de Hist. Gr. lib. II. c. 11. *Küst.* Addit Gaisfordus intpp. Spartiani Hadr. 16. 11. Ὀλυμπιάδας] De hoc opere vide Photium in Biblioth. Cod. 97. et (praeter Vossium modo laudatum) Scaligerum in Euseb. num. 2044. *Küst.* Libros quattuordecim affert Eusebius Armen. I, 41. p. 198. ed. Maii. Saepenumero Phlegontem adhibuit Steph. Byz. 13. *ἔκφρασιν*] ἐκφρασις V. 14. *Περὶ μακροβίων*] Libellus Phlegontis de Longaevis hodie adhuc extat, editus primum a Xylandro et deinde a Meursio. *Küst.* *καὶ θαυμασίων*] Et huius operis fragmentum ad aetatem nostram pervenit, editum a Meursio Lugd. Batav. A. 1620. *Küst.* Praestat *Περὶ θαυμασίων.* 18. *Τούτου τοῦ Φλέγωνος, ὡς φησι Φιλοστ.*] Locus hic Suidae mutilus est et corruptus, in quo deest nomen scriptoris tertii, qui Phlegonti et Dioni opponatur. Is autem fortasse est Iustus Tiberiensis, quem res Iudaicas litteris mandasse Suidas supra testatur. Hanc coniecturam si admiserimus, locus hic Suidae sic restitui poterit: *Περὶ τούτου τοῦ Φλέγωνος Φιλοστόργιός φησιν, Ἰοῦστον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα* etc. Confer Iacobum Gothofredum in Dissertationibus ad Philostorg. p. 8. et 9. *Küst.* Ἰοῦστον pro ὅσον Valesius in Philostorg. p. 552. praeferens tamen Ἰώσηπον. Utut fuit, orationem sic fere redintegrabimus: *Τούτου τοῦ Φλ. μνημονεύων φησὶ Φιλ.* *Φλέγωνος*] Φλέγοντος A. V. bis. *Φλέγονος* E. Med. bis.

2. *ἰδίου*] οἰκείου A. B. V. E. 8. *Φλεγραίας πεδίον*] Scribe *Φλέγρας πεδίον.* Et deinde, *Ἀριστοφάνης· Τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς Ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.* Locus autem Aristophanis extat in Av. 825. *Küst.* Fugit Küsterum interpretationem, quod saepius accidit (v. annot. in v. Ἐνέκαψα) in ipsum scriptoris sermonem fuisse intrusam. Sic igitur locus ordinandus: *Φλέγρας πεδίον* (*Θρᾳκικόν*), *ἵν' οἱ θεοὶ — καθυπερηκόντισαν. Ἀριστοφάνης.* 11. ἀλαζονευόμενος libri Aristoph. 12. *Φλεγύας*] Vid. Hesiod. Scut. 134. Statim *Φλεγύα. πόλις Βοιωτίας. ὁ ἀπὸ ταύτης Φλεγύας, Φλεγύου* omiserunt A. B. V. E. 14. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 665. ubi sic legitur: *Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὸν πυρὸς ἔχουσα μένος.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* 15. *προσέχουσα*] *πυρὸς ἔχουσα* B. Ox. In hac parte V. laceratus est. 17. *Φλεδονεία*] *Φλεδόνεια*, dedi cum *A. *V. quod reponendum etiam in Etym. M. Deinde *πόλις* suspectum est. *Καὶ Φλεδόνος*] Sic A. B. V. E. omissis *Φλεδονεία, καὶ ἡ φλναρία. ἀπὸ τοῦ φλεδονεύω, φλεδονεία. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ φλύω, ὃ καὶ φλέω λέγεται. καὶ φλεδών, ἡ φλναρία.* Quae debebantur Zonarae. 18. *Φλέδων* Edd. *Τὸν Ἀντισθένη τὸν φιλ.*] Haec leguntur apud Laertium in Antistheue, sub finem. [VI, 18.] *Küst.* *Ἀντισθένην* dedi cum A. Addo V. 19. *φλέδωνα*] φλέδονα A. B. V. E. Med. Gaisf. Correxi tenorem: v. Lobeck. in Aiac. p. 169. ed. sec.

Φλεγμαίνουσαν πόλιν. Civitatem tumentem. figura ducta est ab ulceribus, quae per inflammationem minantur rupturam. *Φλέγει.* Excitat. Sophocles: *Omnia longum tempus paulatim consumit et excitat.* *Φλέγων.* Accendens, incendens. *Malum immensem incendens.* *Φλέγων.* Phlego, Trallianus, libertus Augusti Caesaris, vel, ut alii, Hadriani; historicus. scripsit Olympiadas libris XVI. quae continent res ubique terrarum gestas usque ad Olympiadem CCXXIX. easdem etiam octo libris exposuit. Descriptionem Siciliae. De longaevis, item de rebus mirabilibus. De Romanorum festis, libros tres. De Romae locis et eorum nominibus. Epitomen Olympionicarum libris II. et alia. — De hoc Phlegone mentionem iniicit Philostorgius, tradens Iustum res Iudaeorum fusius executum esse quam Phlegonem et Dionem; quippe qui breviter eas attigerint, earumque in transcursu tantum in scriptis suis mentionem fecerint. ceteroquin earum quidem rerum, quae ad pietatem aliasque virtutes spectant, neque istum neque hos ullam habuisse rationem manifestum est. immo contra Iosephus sic agit ut timeat caveatque, ne Graecos offendat. *Φλεγραίας πεδ.* Campus Phlegraeus est in Thracia. Aristophanes: *Campus Phlegraeus, ubi dii gigantes virium fiducia elatos superarunt.* *Φλεγύας.* Species aquilae. *Φλεγυρά.* Splendida, ardens, collucens. vel calida per carbones. Aristophanes: *Huc ades Musa, vim ignis ardentem gestans.* *Φλεδόνεια.* Urbs. Et *Φλεδόνος.* *Φλεδών. Timon Antisthenem philosophum carpens propter librorum multitudinem vocat eum nugatorem multiplicem.*

Φλέω. φλέως λοχμῶδες φυτόν· οὗ μνημονεύει καὶ Θεόφραστος, παραδηλῶν ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη ‖ *ὡς τὸ βούτομον. καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ·*

Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;

Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Ἥλάμεθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
πολυκολύμβοισι μέλεσι.

Φληναφᾷ. φλυαρεῖ.

Φληναφος. μωρολόγος. Καὶ Φληναφία, Θηλυκόν.

Φλιά. ὁ παραστάτης τῆς θύρας.

Φλίει. μιμητικῶς φωνεῖ.

Φλόγεα. λαμπρά.

Φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον. περὶ τοῦ Ὀρέστου σώματος. Καὶ Φλόγιος.

Φλογμός. καῦμα, ἐκπυράκτωσις.

Φλόνος.

Φλόρος, τὸ ὄρνεον, διὰ τοῦ ō μικροῦ. Φλῶρος δὲ ὄνομα κύριον.

Φλωβός. βοτάνη.

Φλωράστιον.

Φλωρέντεια. πόλις. Φλωρέντιος δὲ ὄνομα κύριον.

Φλοιός. τὸ λέπος τοῦ δένδρου. Εἶχε δὲ ὁ Κράντωρ ἀπελέκητον φωνὴν καὶ φλοιοῦ μεστὴν τραγῳδῶν.

Φλοίσβου. ταράχου.

Φλοῖσβος. ἀπὸ τοῦ φλέω, τὸ ἀναβράζω, φλόβος, φλοῖβος καὶ φλοῖσβος.

Φλύακες. Σωτάδης ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ ἕτεροι.

Φλύαρος. φληναφος, καὶ λῆρος, καὶ μάταιος λόγος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

---

1. *Φλέων, φλέω. λοχμ.*] Ex Schol. Aristoph. Ran. 264. sed ubi pro *φλέων* rectius legitur *φλέως*. *Küst.* *Φλέω. φλέως* A. B. E. *V. 2. *Θεόφραστος*] Lib. IV. Histor. Plant. c. 11. ubi herba haec vocatur *φλεὼς* cum acuto in ultima. *Küst.* 3. *ἐν Ἀμφιαράῳ*] Fr. 85. 4. *τῷ πρωκτῷ βύσμα*] *βύσμα τῷ πρωκτῷ* Schol. *A. V. *β. καὶ τῷ πρ.* *V. de quo nunc parum constat. 5. *Βατράχοις*] V. 243—45. ubi *ἠλάμεσθα*. 8. Praestat *πολυκολύμβοισιν μέλεσσι*. Deinde cum utrisque MSS., quos silet Gaisfordus, delevi glossam: *Φλέσιον. τόπος.* 9. *Φληναφεῖ*] MSS. Pariss. [et V. E.] *φληναφᾷ*. Et sic Hesychius. *Küst.* Cum Photio et Lex. Bachm. Glossa si ad Aristoph. Nub. 1479. spectaret, esset refingendum *Φληνάφα, φλυάρει*. 12. *παραστάτης*] Lege *ὁ παραστὰς τῆς θύρας* ex Hesychio, quem conferas. Exod. 12, 13. III. Regg. 6, 30. et alibi saepe. *Ernest.*

13. *Φλίει*] Sic Etym. M. *Φλιει* E. Expectabamus *Φνεί*. Accentu caret Photius. Vid. Dindorf. in Fr. Aristoph. 702. Porro *μιμητικὴ φωνή* Meinekii coniecturam prodidit Bergkius in Arist. Fr. p. 1223. 14. *Φλόγεα*] Il. ε. 745. 15. *Φλογιστόν* lemma temere praescripserunt edd. vulgg. *Φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθ.*] Sophocl. Electr. 58. 16. *Φλόγειος*] *φλόγιος* reposui quod habent inter vss. B. V. *φλόγιον δὲ πῦρ ἰ* Zon. p. 1814. similiterque p. 1815. 17. *ἐκπυράκτωσις*] Sic Lex. Seg. cum Suidae libris. *ἐκ πυρακτώσεως* Photius et vulg. Etym. M. 18. *Φλόμος*] Vide paulo post v. *Φλῶμος*. *Küst.* *Φλόνος* A. B. *V. E. Med. Zon. Etym. M. p. 796, 28. Tum *βοτάνη* omisi cum A. B. *V. quod infra suum locum recuperavit. Etenim vera scriptura detorta est in *φλόνος* et *φλωβός*. Photius: *Φλόμος. λοχμῶδες φυτόν, ᾧ ἀντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο.*

2. *κύριον διὰ τοῦ ō μεγάλου*] *κύριον* A. V. 3. *Φλωβός*] An corrupte pro *φλῶμος*? Sic puto. *Küst.* Recte. Huic favet *βοτάνη*, quod tacite neglexit Gaisfordus. Idem: „Statim delevi *Φλῶμος. βοτάνη, ᾗ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῶνται. Αἰλιανός· Ἐμβαλὼν δὲ εἰς τὴν λίμνην φλώμου φύλλα ᾗ κάρυα ἀπώλεσε τοὺς γυρίνους*, cum A. B. V. E. Aeliani locus est De Anim. I, 58. Notat Küsterus: „Glossae Graeco-Latinae: *Θρυαλλὶς flumus.*" Interpolatio fluxit a Zon. p. 1813. 4. Om. vulg. 5. *Φλωρέντεια*] *Φλωρέντια* sic Boissonad. in Herodian. p. 146. cui repugnat Suidae consilium. Statim *Φλοιδούμενος. καιόμενος, βρασσόμενος* omiserunt A. B. V. E. Vide v. *Φλυδούμενος*. 7. *Εἶχε δὲ ὁ Κρ.*] Laertius in Crantore num. 27. *Τραγῳδὸν γοῦν ἀπελέκητον εἶπεν ἔχειν φωνήν, καὶ φλοιοῦ μεστήν.* Hinc apparet alind egisse Suidam, cum locum hunc excerperet. Non enim Laertius ait Crantorem impolitam vocem habuisse, sed Crantorem de tragoedis dixisse, vocem illorum impolitam esse. *Küst.* *εἶπε δὲ* vel *ἔλιγε δὲ* vel *f. εἶπε δ' ἔχειν ὁ K. Toup.* MS. *εἶπε* legit Kühn. in Diogen. Laert. IV, 27. quae emendatio Suidam erroris absolvit. *Hemst.* *εἶπε* item Menagius, probabiliter. Suidam notaverat etiam Reinesius, addens Plutarch. de Garrul. p. 510. F. *Ὁ Λακωνικὸς λόγος οὐκ ἔχει φλοιόν, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ δραστήριον ἀφαιρέσει τοῦ περιττοῦ διωκόμενος στομοῦται.* Sed *φλοιὸς* figurate dictum muniit Wyttenb. in Plut. T. VI. p. 589. 8. *Κράντωρ*] *Κράντ* V. 11. *φλεῖω*] *φλέω* dedi cum *A. V. Etym. M. *ἀναβράζω γίνεται*] *ἀναβράζω* omisso *γίνεται* A. V. 12. *φλόβος*] *φλοῖβος* addunt A. B. *λοῖβος* V. Tum *βλοῖσβος* V. 13. *Σωτάδης ἔγραψε Φλ.*] Vide Nos supra in v. *Σωτάδης*. *Küst.* Haec ex superiore glossa manifesto sunt repetita. *Φλύακας*] De hac voce vide quae notavimus supra in *Ῥήνθων*. *Küst.* *Φλοίακας* V. Vid. Salmas. in Solin. p. 76. *Gaisf.* 15. *τούτῳ* om. B. E. Statim *καὶ* addunt A. V. 17. *μάταιος*] *καὶ μάταιος* A. B. V. omisso *καὶ* ante *Ἀριστοφ.* 18. *Νεφέλαις*] V. 364. *τἆλλα δὲ πάντ' ἐ. φλ.*

Φλέω. Planta fruticosa, cuius etiam Theophrastus meminit, dicens esse herbam fluvialem, ut butomum. Aristophanes in Amphiarao: *Unde sumam phleon, quo podicem obturem?* et in *Ranis*: *Saltarimus per cyperum et phleon, gaudentes carminibus inter natationes frequentes.* *Φληναφεῖ*. Nugatur. *Φλήναφος*. Nugator. Et *Φληναφία*, nugae. *Φλιά*. Postis ianuae. *Φλίει*. Vox imitativa. *Φλόγεα*. Splendida. *Φλογιστόν*. *Crematum iam et in cineres redactum.* de Orestis corpore haec dicuntur. et *φλόγιος*. *Φλογμός*. Incendium, inflammatio. *Φλόνος*. *Φλόρος*. Avis, per *ō* scribitur. *Φλῶρος* vero nomen viri. *Φλωβός*. Herba. *Φλωρέντεια*. Urbs. Florentius vero nomen viri. *Φλοιός*. Cortex arboris. *Crantor dixit tragoedorum vocem esse impolitam et cortice plenam.* *Φλοίσβου*. Tumultus. ab verbo *φλέω*, ebullio, deducitur *φλόβος*, et *φλοῖβος*, hinc *φλοῖσβος*. *Φλύακες*. Sotades scripsit Phlyacas, i. e. Cinaedos, dialecto Ionica. carmina enim Ionica ita vocabantur. hoc autem poematis genere usi sunt Alexander Aetolus et alii. *Φλύαρος*. Nugae, ineptiae, vanus sermo. Aristophanes *Nubibus*: *Cetera vero omnia sunt nugae.* item: *Quid*

Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

Καὶ αὖθις· Μὴ γὰρ οὔσης ἀνάγκης τί δεῖ φλυαρεῖν ὁτιοῦν πρὸς ὑντιναοῦν;

Φλυδούμενος.

Προφήτης ἐγκάτοις φλυδούμενος.

ἀντὶ τοῦ ταρασσόμενος. Ανκόφρων.

Φλυεία. δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.

Φλύειν. τὸ ἀναζεῖν.

Φλύκταινα. τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα, 10
621 *τὰ γινόμενα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·*

Ἐγὼ δὲ φλυκταίνας ἔχω.

Φλυκτίδες. τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

Φόβας. τὰς τρίχας.

Τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας.

Φοβερά. ἢ περίφοβος.

Ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων.

ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμαι.

Φοβερός. ὁ φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερεκράτει. καὶ παρὰ Ἀρριανῷ· Οἱ δὲ φοβεροὶ γινόμενοι ἔφευγον, ἀπολιπόντες τὰς πόλεις. Καὶ αὖθις Ἀρριανός· Οἱ δὲ ἐμβεβληκότων τῶν πολεμίων φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι ἄνευ τοῦ ἐς τὸ κοι- 5 *νὸν ὠφελίμου ἀπώλλυντο. Φοβερὸς καὶ ὁ καταπληκτικός. Ἀννίβας δὲ λαμπρὸς ἤδη καὶ φοβερὸς ὢν ἤλαυνεν ἐπὶ τὴν Τυῤῥηνίαν.*

Φοβεσιστράτη. ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν.

Φόβη. κόμη, θρίξ.

Ὅστε φόβησι
ξανθοτάταις ἐκόμα.

Φόβος. φυγή, καὶ ἡ δειλία.

Φόβος δέ ἐστι προσδοκία κακοῦ. εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα· δεῖμα, ὄκνος, αἰσχύνη, ἔκ- 15 *πληξις, θόρυβος, ἀγωνία. δεῖμα μὲν οὖν ἐστι φόβος δέος ἐμποιῶν· ὄκνος δὲ φόβος μελλούσης ἐνεργείας· αἰσχύνη δὲ φόβος ἀδοξίας· ἔκπληξις δὲ φόβος ἐκ φαντασίας ἀσυνήθους πράγματος· θόρυβος δὲ φόβος μετὰ κατεπείξεως φωνῆς· ἀγωνία δὲ φό-* 20 *βος ἀδήλου πράγματος.*

Ἔστι δὲ γένος ἡ θαυμασιότης τῆς ἐκπλήξεως, ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή. γένος γὰρ ἐκπλήξεως ἡ θαυ-

---

2. *δεῖ*] *δεῖν* A. V. 4. *Φλυδούμενος. ἀντὶ τοῦ ταρασσόμενος, καταπονούμενος. καὶ Ανκόφρων*] *Φλυδούμενος: προφη*$^{\tau}$ *ἐγκα*$^{\tau}$ *φλυδούμενος* A. *προφήτης ἐγκάτοισι* (*ἐγκάτοις* E.) *φ.* B. V. E. Sed E. tenet *ἀντὶ τοῦ* etc. *Gaisf.* Qui uncis inclusit *ἀντὶ τοῦ.. καὶ Ανκόφρων.* Mihi satius visum reponi scripturam *V. 6. *Ανκόφρων*] V. 35. Verum ibi leg. *φλοιδούμενος*, quemadmodum apud Suidam paulo ante. *Hemst.* Glossa parum tuta, cum Lycophronis libri teneant, *ἔμπνους δὲ θαιτρὸς ἡπάτων φλοιδούμενος.* 7. *Φλυία. δῆμος τῆς Κεκρ.*] Ex Harpocratione: apud quem legitur *Φλυεία.* Sed verum populi huius nomen fuisse *Φλυὰ* monet Meursius in libello de Pop. Att. *Küst. Φλύεια* A. B. V. (*Φλυεία* *V. Phot. et vulg. Etym. M.) E. qui omiserunt *ὁ δημότης Φλυεύς. ἀναζεῖν. ἤγουν βράζειν*] *ἀναζεῖν* A. B. V. 10. *Φλύκταιναι. τὰ τῶν χ.*] Eadem leguntur apud Schol. Aristoph. Ran. 238. *Küst.* Dedi *Φλύκταινα* cum A. et quem addo V. Contrarium accidit in continua glossa. Porro *τὰ γινόμενα* restituendum Scholiis. 13. *γ' ἔχω*] *γ'* om. A. V. 14. *Φλυκτίς, φλυκτίδος*] Ita Exodi IX, 9. 10. *φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις.* ubi videatur contextus. *Küst. Φλυκτίδες* A. V. E. Phot. Zon. Lex. Bachm. Tum *τὰ* V. *ἀπὸ τοῦ πυρὸς* *V. 17. *Τεμοῦσα κρ.*] Sophocl. Electr. 449. 19. *Ἐκτέταμαι φοβ.*] Sophocl. Oedip. R. 153. 22. *Φοβερός. ὁ φοβ.*] Confer Nostrum supra v. *Πιθανός. Küst. Θουκυδίδῃ*] Thuc. II, 3.

1. *Ἀρριανῷ*] Exp. V, 24. 2. *γενόμενοι*] *γινόμενοι* A. B. V. E. repugnantibus edd. Arr. *ἔφυγον*] *ἔφευγον* A. V. Arr. *ἀπολιπόντες*] *ἀπολειπόντες* sic V. 3. *ἐμβεβληκότων*] *ἐμβληκότων* V. 4. *εἰς*] *ἐς* cum utroque MS. 6. *φοβερὸς*] *καταπληκτικὸς* A. V. E. 8. *Φοβεσιστράτη. ἡ φοβ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 1174. *Küst.* Statim *Φοβέστρα. ἡ ἄθλησις* omiserunt A. B. V. E. Quae debentur Zonarae. 10. *Ὅς τις*] *ὅς τε* A. V. Mox *ἐκόμει* B. E. Fragmentum ad Callimachi Hecalen rettulit Heckerus Commentt. Callim. p. 107. 12. *ἢ δειλία*] *ἡ* om. V. Sed agnoscit Schol. Ven. B. in Il. *ε*. 272. ubi hic et sequens articulus legitur. *Gaisf.* Scholion expunxit Bekkerus, iure, quippe totum e Suida repetitum. 13. *Φόβος δέ ἐστι προσδ. — φόβος ἀδήλου πράγματος*] Haec leguntur apud Laertium in Zenone Cit. VII, 112. *Küst.* 15. Inter *ἀγωνία* et *δεῖμα* *V. interposuit: *Φολεύς. ὄνομα.* 16. *ἐμποιῶν*] *ἐμποιοῦν* A. Schol. Ven. Addo V. *φόβος* om. A. 18. *ἀσυνήθους*] *καὶ ἀσυνήθους* Schol. Ven. *φόβος ἐξ ἀσυνήθους φαντασίας* libri apud Matthaeium Gloss. Graec. T. I. p. 68. qui vehementer recedunt ab Suida. Similia codex Sorbon. Etym. M. 21. *Ἔστι δὲ γένος ἡ θαυμασ.*] Haec sunt verba Alexandri Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 177. *Küst.* Sed in principio nonnihil mutata. *γένος*] *ὑπερβολὴ* A. V. Schol. Ven.

---

enim opus est, cum nulla sit necessitas, nugas quaslibet ad quemlibet effutire? Φλυδούμενος. Turbatus. Lycophro. *Φλυεία.* Phlyia pagus tribus Cecropidis. ex hoc pago oriundus fuit Euripides tragicus poeta. *Φλύειν.* Ebullire. *Φλύκταινα.* Pustulae, quales ab assidua remigatione in manibus oriuntur. Aristophanes *Ranis*: *Ego vero postulas habeo.* *Φλυκτίς.* Pustula per ignem concepta. vel id quod carbo vocatur. *Φόβας.* Comas. *Secans de capite cincinnorum summas comas.* *Φοβερά.* Metu perculsa. *Mens suspensa est metu, formidiolosum iactans animum.* hoc est, territus sum. *Φοβερός.* Qui metuit, apud Thucydidem et Pherecratem. item apud Arrianum. *Illi vero metu perculsi desertis urbibus aufugerunt.* et iterum Arrianus: *Illi vero, cum hostes impressionem fecissent, perterriti et inopes consilii nullo reipubl. bono perierunt. Φοβερός* est terribilis. *Hannibal vero, cum iam clarus et formidabilis esset, in Etruriam profectus est.* *Φοβεσιστράτη.* Exercitum terrens. *Φόβη.* Coma, capillus. *Qui comis valde flavis comabat.* *Φόβος.* Fuga. item metus. metus autem est expectatio mali; cui haec subiiciuntur: pavor, pigritia, pudor, terror, trepidatio, anxietas. pavor est metus timorem incutiens. pigritia, metus consequentis laboris. pudor, metus ignominiae. terror, metus ex insuetae rei imagine proficiscens. trepidatio, metus cum acceleratione vocis. anxietas, metus mali incerti. admiratio autem est species stuporis, non summus gradus. ea enim stuporis est differentia. qui enim aliquid admirantur, eorum alii supra modum id faciunt, ut ii

ρασιότης, ἡ δὲ ὑπερβολὴ διαφορά. τῶν γὰρ θαυμαζόντων οἱ μὲν καθ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν ὡς ἐκπεπληγμένοι, οἱ δὲ μετρίως. τὸ δὲ θαυμάζειν καθ' ὑπερβολήν ἐστιν ἐκπλήττεσθαι.

Φόβος. παρ' Ὁμήρῳ ἡ φυγή. ὅτε δὲ λέγει, Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· διότι ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι ἀπὸ εὐλαβείας ἄρχεται. εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας παραληφθῇ, φόβος Κυρίου οὐχ ὁ παθητικός, ὃ δέει κολάσεων προσγινόμενος· ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ἀλλ' ἡ κατὰ σεβασμὸν εὐλάβεια. οὗτος γὰρ ὁ φόβος Κυρίου πάντα ὑπερβαλεν.

Φολεύς. ὄνομα κύριον.

Φολίδες. αἱ λεπίδες. καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ πιερά· τούτοις γὰρ ἐοίκασιν.

Φολιδωτόν. λεπιδωτόν. Καὶ Φολιδωτοὶ ἰχθύες, σαῦρος, καὶ σαλαμάνδρα, καὶ χελώνη, καὶ κροκόδειλος, καὶ τὸ τῶν ὄφεων πᾶν γένος. ταῦτα δὲ λέγεται κατά τινας καιροὺς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι· ὁ δὲ κροκόδειλος τὰς χειμερίους ἡμέρας μὴ φωλεύει κατὰ γῆς ἐγκεκρυμμένος. τὸ δὲ γῆρας οὐκ ἐκδύεται, ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη.

Φολίς. τὸ τοῦ θώρακος. φόλλις δὲ φύλλεως, ὁ ὀβολός.

Φολκός. στραβός.

Φόλος. τόπος.

Φολουία, Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος ἀποτεμοῦσα τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπὶ τοῖς γόνασι λαβοῦσα πολλὰ μὲν ἐς αὐτὴν ἐξυβρίσαι καὶ ἐμπτύσαι, τέλος δὲ τὸ ἑαυτῆς διανοιξασα στόμα ἐκείνου τε τὴν γλῶτταν ἐξελκύσαι καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ τὴν κεφαλὴν κατακεντῆσαι· πολλά τε καὶ μιαρὰ προσφθεγξαμένη ἐπὶ τὸ βῆμα τεθῆναι προσέταξεν, ἵν' ὅθεν κατ' αὐτῆς δημηγορῶν ἠκούετο, ἐκεῖθεν καὶ ὁρῷτο.

Φονᾶν. ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν ἔχειν. Ὁ δὲ πατὴρ πυνθάνεται ὅσα ἡ παῖς ἔδρασε, καὶ διώκει φονῶν καὶ ἀποκτεῖναι γλιχόμενος.

Φονή. ὁ φόνος.

Φονῆσι. τοῖς φόνοις.

---

2. *οἱ ἐκπεπληγμένοι*] *οἱ* omisi cum A. B. V. E. Med. Schol. Ven. 4. *ἐστὶν ἐκπλήττεσθαι*] *ἐστὶν* om. A. V. 5. *ὅτε δὲ λέγει*] Explicatur locus Proverb. Salom. I,7. cf. Suicerus in Thes. Eccles. *Ernest.* *λέγεται* Schol. Ven. *δὲ* om. V. qui mox om. *εἰ δὲ — παραληφθῇ*. 6. *φόβος*] *φόβος δὲ* V. 8. *ἡγεμονείας*] *ἡγεμονίας* dedi cum Schol. Ven. Med. *ἡγεμ*, *A. 9. *προσγενόμενος*] *προσγινόμενος* dedi cum A. B. V. Schol. *ἡ γὰρ τελεία*] I. Ioann. 4,18. *τελεία*] *πολ*' V. 11. *εὐλάβεια*] *εὐλάβεια* Schol. Ven. *οὗτος γὰρ ὁ*] *ὁ γὰρ* V. 12. *ὑπερέβαλε*] *ὑπερέβαλλε* A. *ὑπερέβαλεν* cum V. Schol. Deinde delevi cum V. quae habet A. in marg. *Φοβῶ, καὶ Φοβοῦμαι, αἰτιατικῇ.* Eunapium ap. Suid. v. *Ἀνεῖχε* laudat Heinesius. 13. Vide sub v. *Φόβος*. *κύριον* om. *A. 14. *λεπίδες*] *λεπίδες τοῦ ὄφεως* Photius, Lex. Seg. et Hesychius. Gaisfordus addit Schol. Greg. Naz. Stelit. I. p. 35. 15. *ἔοικασι*] *ἔοικεσαν* Gaisf. cum A. Photio et Lex. Seg. *ἔοικασιν* in V. Similiter discordant libri Etym. M. 16. *Φολιδωτοὶ ἰχ.*] Horum pleraque debentur Aeliani N. A. XI, 37. a quo monitus nemo non intelligat esse corrigendum *καὶ Φολιδωτά, σαῦρος κτλ.* Mox omisi cum A. *V. *καὶ* ante *σαῦρος*. Item *καὶ* ante *χελώνη* et *κροκόδειλος* om. V. E. 17. *σαῦρα*] *σαυρὸς* V. (recte Gron.) *σαῦρος* B. et E. suprascr.

1. *φωλεύει — μ'*] *φωλεύει* transposui cum *A. *χειμερίους*] *χειμερινὰς* V. Mox *κεκρυμμένος* B. *V. 3. *τὸ τοῦ δόρατος*] Henr. Stephanus in Thesauro Gr. Ling. Tom. IV. p. 187. recte monuit scribendum hic esse *τὸ τοῦ θώρακος*. Loricae enim squamas etiam tribuli vulgo constat. Portus legendum coniiciebat *τὸ τοῦ δέρματος*: sed infeliciter. *Küst.* *δέρατος* Toupius allato Procop. Arc. hist. p. 138. *ὀβολοὺς οὓς φόλεις καλοῦσιν.* Ipsum *θώρακος* A. V. Iidem mox *ἀρσενικῶς* ante *φόλλεως* omiserunt, item sub finem *πληθυντικῶς τοὺς φόλλεις*. *φόλλις*] I. e. quattuor asses. Intellige vero asses non semuncia, ut aevo Plinii fuerunt et post, sed duabus octavis unciae aeris constantes, unde Hesych. *Κοδράντης τὸ πᾶν ἢ τέταρτον τῆς φόλλεως.* Cf. Gronov. de Pec. Vet. IV. pp. 760. 795. *Reines.* Potissimum vero Salm. in Lampridii Heliog. 22. Cf. v. *Κέρματα*. 5. *ὁ στραβός*] *ὁ* om. A. V. Photius et Lex. Seg. Pertinet gl. ad Il. *β'*. 217. Ceterum vide sub v. *Φονῶντας*. 6. *Φόλος*] Puto esse nomen Centauri. Apollod. II,5. Steph. Byz. in *Φολόη*: *πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Φόλου τοῦ Κενταύρου. Reines.* *ὄνομα τόπου*] *τόπος* *A. 7. *Φολουία, Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικ.*] Haec sunt verba Ioannis Antiocheni, ut patet ex Excerptis ab Vales. editis p. 798. ubi haec ipsa *αὐτολεξεὶ* leguntur. *Küst.* Verba leviter sunt immutata. Cf. v. *Κικέρων*. Rem attigit Hieronymus adversus Rufinum: *Fecerunt hoc et Fulvia in Ciceronem et Herodias in Ioannem, quia veritatem non poterant audire, et linguam veriloquam acu discriminali confodiebant.* 10. *ἑαυτῆς*] *αὐτῆς* A. *ἐξ αὐτῆς* *V. Mox *ἀνοίξασα* E. 11. *ἐξελκύσαι*] *ἐξεκκύσαι* A. 12. *τὴν* om. *V. 16. *Φονᾶν*] Vid. *Εἰσθορόντα. Πεφυρμένος.* Toup. Adde Schol. Sophocl. Phil. 1209. Vide Valcken. Adnott. Critt. Nov. Test. p. 343. qui hoc exemplum et alterum v. *Φονῶντες* Aeliano tribuit. *Gaisf.* 17. *ἡ παῖς*] *ὁ παῖς* V. 18. *φονῶν. ἀποκτεῖναι γλιχόμενος* tanquam pro interpretatione Wakef. Silv. Crit. IV. p. 180. 20. *Φονῆσι*] Il. *ε'*. 521. Cf. Iacobs. in Aelian. III, 21.

---

qui obstupescunt; alii mediocriter. supra modum vero aliquid admirari est novitate rei obstupescere. *Φόβος*. Apud Homerum est fuga. cum autem dicitur, *Timor Domini est initium sapientiae*, ideo dicit, quod qui sapiens esse vult, a timore initium facit. si tamen *ἀρχὴ* sumatur de imperio, timor Domini non est metus servilis, qui a metu poenarum oriatur (perfecta enim caritas timorem elicit), sed ille timor, qui cum veneratione coniunctus sit. talis enim timor Domini omnia superat. *Φολεύς*. Nomen proprium. *Φολίδες*. Squamae serpentum; per abusum vero pennae minores. his enim similes sunt. *Φολιδωτόν*. Squamatum. Et *Φολιδωτὰ* dicuntur squamata animalia, ut lacerta, salamandra, testudo, crocodilus et omne serpentum genus. haec autem certis quibusdam temporibus senectutem exuere dicuntur. crocodilus autem hieme per XL. dies sub terra delitescit. senectutem vero nec ille exuit, nec testudo. *Φολίς*. Squama loricae. at *φόλλις*, obolus. *Φολκός*. Strabo. *Φόλος*. Nomen loci. *Φολουία*. Fulvia, Antonii uxor. haec Ciceronis caput amputatum genibus suis imposuit; cumque ei contumeliosissime illusisset atque conspuisset, tandem diducto ore extractam eius linguam acu, qua figendis capillis utebatur, compunxit, additisque multis et diris probris pro rostris exponi iussit, ut, quo ex loco adversus ipsam olim concionans auditus fuerat, ibidem caput eius spectaretur. *Φονᾶν*. Caedis cupidum esse. *Pater autem auditis iis, quae filia fecerat, eam persequitur caedem spirans atque occisurus.* *Φονή*. Caedes. *Φονῆσι*. Caedibus.

Φονία ὁρμή. καὶ *Φόνιον αἷμα.* Καὶ Φόνιος, ὁ ὠμὸς ἀνήρ.

Φόνος. ἡ μέχρις ἀναιρέσεως κίνησις παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Φόνος ἔῤῥευσεν. αἷμα ἔῤῥευσεν.

Φονῶντας. Οἱ δὲ λεόντειον ἐβρυχῶντο φονῶντες. φονεῦσαι προῃρημένοι.

Φόνου πτερόν. τὸν διὰ τῶν ὀιστῶν, πτερούεντα ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Φοξῖνος. εἶδος ἰχθύος.

Φοξός. ὀξυκέφαλος.

Φόωντα. ψηλαφῶντα.

Φόως. Ὅμηρος·

Ἦγαγε πρὸ φόωσδε.

πρὸ τῆς τελειώσεως τοῦ ὡρισμένου καιροῦ. περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει·

Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος.

ὡς οὐ διὰ μέσης τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῶν φευγόντων. ὡς τό,

Φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλών.

Φορά. ἡ καθόλου τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν ἐθέλῃ.

Ὅτι ὁ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως γένος λέγων 623
τὴν φορὰν τὸ γένος ὑπὸ τῷ εἶδει τίθησι. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο Πλάτων. ὁριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν φορὰν αὐτὴν εἶπεν. ἀλλὰ φορὰ μέν ἐστι τῶν ἀψύχων τε καὶ ἀκουσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου. τὸ δὲ ἀκουσίως ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκουσίως. εἰ οὖν τινά ἐστιν ἐκουσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τόπου, ὡς τὰ βαδίζοντα, εἴη ἂν ἐπὶ πλέον ἡ κατὰ τόπον κίνησις. οὐ πᾶσα δὲ κατὰ τόπον κίνησις φορά. Καὶ αὖθις·

Δυσχέρεια μὲν πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
ὅμως δὲ τλῆθι. τοῖσι γενναίοισί τοι
τότ' αἰσχρὸν ἐχθρόν, καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν·
δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας,
ἐὰν μόλω γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.

Φιλοκτήτης φησί.

Φοράδην. ὁρμητικῶς φερόμενος. Ὁ δὲ ἐκ πλείστου ἄμφω τὼ πόδε πεπηρωμένος πρὸς τοὺς πόνους φοράδην ἐφοίτα, καὶ ταύτῃ τοὺς ἐναντίους

3. Hanc gl. continuae subiecit *V. *μέχρι*] *μέχρις* A. V. *τῷ Ἀποστόλῳ*] Pertinent haec ad Rom. I, 29. sive Galat. V, 21. *Ernest.* 5. Item Etym. M. 6. *Φονῶντες*] Vid. *Ἐξεθορόντα. Toup. Φονῶντας* dedi cum A. V. E. *φονώσαις λόγχαις* Sophoclis Antig. 117. restituit Böckhius. *Οἱ δὲ λεόντειον*] Videtur esse Aeliani. Legendum *λεοντηδόν. Valck.* Haec collocant A. V. post *Φολκός. ὁ σιραβός.* 8. *Φόνου πτερόν*] E Zenob. VI, 31. Formulae fons ignotus. 11. *Φοξῖνος*] Correxi tenorem cum optimis libris Aristot. H. A. VI. 13. 14. 12. *Φοξός*] Homerus Il. β'. 219. *Küst.* Athen. XI. p. 480. contulit Reinesius. *ὁ* omiserunt A. V. Photius ante *ὀξυκέφαλος.* 13. *Φόωντα*] Pro *ἀφόωντα*, ut Portus etiam monuit. Homerus Il. ζ'. 322. *Καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα.* Scholiastes: *ἀφόωντα. ψηλαφῶντα, ἢ λαμπρύνοντα. Küst.* Contra Schol. Lips. *τὸ δὲ φόωντα τινὲς λαμπρύνοντα, παρὰ τὸ φῶς.* 14. *Ὅμηρος*] Il. π'. 188. ubi recte legitur *πρὸ φόωσδε. Küst.* Edebatur olim *πρὸς φ. πρὸ* V. *προφόωσδε**A. quae fuit Zenodoti scriptura. Porro Homerus *ἤγαγε.* 18. *Αἱ δὲ πετ.*] Homerus Il. φ'. 538. *Küst.* Haec ibi tradit uberius Schol. Ven. ex interpretatione Zenodoti. 21. *Φόως δ'*] Il. ζ'. 6. 22. *λαβών*] Scribe *βαλών. Küst.* Sic A. V.

1. *καθόλου*] *κατὰ ὅλου* A. B. Med. Photii et Lex. Seg. MS. Etym. M. 2. *θέλῃ*] *ἐθέλῃ* A. B. V. et grammatici. 3. *ὁ τῆς κατὰ τόπον — οὐ πᾶσα δὲ ἡ κατὰ τόπον κίνησις φορά*] Haec sunt verba Alexandri Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 162. *Küst.* *Ὅτι ὁ* Gaisf. cum *V. *τῷ τῆς* Med. *τόπον*] *τὸν τόπον* V. 4. *ὑπὸ*] *ἐν* Alex. *τίθεται*] *τίθησι* A. B. V. E. 7. *καὶ*] *τε καὶ* A. B. V. 8 *τὸ δὲ ἀκουσίως — ἐκ τόπου* om. A. V. Alexander: *Εἶπε δὲ τὸ ἀκουσίως ἀντὶ τοῦ οὐχ ἑκουσίως μὲν κινεῖται· οὐ μὴν καὶ ἀκουσίως. εἰ οὖν τινά ἐστιν οὐχ ἑκουσίως κατὰ τόπον μεταβάλλοντα, ἔστι δέ τινα καὶ ἀκουσίως τοῦτο ποιοῦντα κατὰ τόπον μεταβάλλοντα ὡς τὰ βαδίζοντα κτλ.* 9. *ἑκουσίως*] *οὐχ ἑκουσίως* B. E. 11. *οὐ πᾶσα δὲ ἡ*] *ἡ πᾶσα δὲ* A. 12. *φορὰ* ante *οὐ πᾶσα δὲ* V. qui omisit *ἡ* cum Med. *καὶ αὖθις* cum exemplo Sophoclis inculcavit, quisquis lemma finxit *Ῥόρημα.* 13. *Δυσχέρεια μὲν π.*] Sophocl. Philoct. 473 — 479. *Δυσχέρεια μέν, Ἐξαίδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος* etc. *Küst.* 14. *τοι*] *τι* V. 16. *ἐκλιπόντι* in V. 17. *δράσαντι — φησί*] Haec addunt A. V. 20. *ὑφ' ἑτέρων βασταζόμενος*] *ὁρμητικῶς φερόμενος* A. V. Etym. M. Photius et Lex. Seg. *Φοράδην — βασταζόμενος* om. E. Med. *Ὁ δὲ ἐκ πλείστου ἄμφ.*] Haec sunt verba Agathiae lib. II. p. 60. ubi de Mermeroe duce Persarum verba fiunt. Qui autem ipsum Agathiam inspicere voluerit, videbit locum hunc a Suida nonnihil interpolatum esse. Confer etiam supra v. *Ἡραιός*, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* Collatis inter se locis non ambiguum videtur quin exciderint quaedam; saltem ad integritatem orationis desideramus: *οὐκ ἀπηγόρευε πρὸς τοὺς πόνους, ἀλλὰ φ. ἐ.*

Φονία ὁρμή. Impetus sanguinarius. Et *Φόνιον αἷμα*, sanguis occisi hominis. Et *Φόνιος*, sanguinarius. *Φόνος.* Apud Apostolum est conatus laedendi ad caedem usque. *Φόνος ἔῤῥευσε.* Sanguis fluxit. *Φονῶντας.* Caedere cupientes. *Illi vero leoninum rugitum edebant, caedis cupiditate flagrantes. Φόνου πτερόν.* Caedis alam. caedem quae per sagittas fit, alatam sive velocem. sed praestat intelligere per periphrasin ipsam caedem. *Φοξῖνος.* Piscis genus. *Φοξός.* Acutum habens caput. *Φόωντα.* Contractantem. *Φόως.* Homerus: *Eduxit in lucem.* ante iustum tempus. de portis autem ait: *Illae vero apertae salutem attulerunt.* non enim dicit urbem porta aperta illuminatam fuisse, sed fugientibus salutem allatam. ut et in altero loco: *Salutem autem sociis attulit, viro percusso. Φορά.* Sic in genere dicitur loci mutatio, praesertim ea quae consistere nequit, cum vult. Qui *φορὰν* genus motus localis dicit, genus subiicit speciei: id quod Plato facit. motum enim localem definiens eum *φορὰν* vocavit. sed *φορὰ* dicitur de rebus inanimatis et quae invitae locum mutant. siqua igitur sponte locum mutant, ut ea quae ambulant, latius patebit motus localis, neque omnis motus localis est *φορά.* Philocteta Sophoclis: *Valde quidem molestam tibi gestationem afferam, sed tamen perfer. viris enim generosis turpia sunt invisa, honesta vero laudem adduut. quodsi negleveris, probrum haud leve erit; sin feceris, mi fili, praeclarum famae decus, simulac virus Oetaeam regionem attigero. Φοράδην.* Qui ab aliis cito gestatur. *Cum autem multos annos utroque pede claudus esset, lectica in aciem se gestari iubebat, hac ratione terrorem hostibus inculiens.*

κατέπληττεν.

Φοράς. ὁρμὰς ἢ τύχας. Καὶ Φοράς, φοράδος, ἡ ἵππος, Θηλυκῶς.

Φορβάδων. νομάδων, βοσκομένων. Καὶ Φορβάς, ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν. παρὰ τὸ φέρβω.

Φορβαντεῖον. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος, βασιλεύσαντος Κουρήτων καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.

Φορβασία. καπίστριον.

Φορβειάν. περιστόμιον, καπίστριον. παρὰ τὸ φέρειν βίᾳ. Καὶ Φορβειά, ἡ τροφή. Καὶ Φορβή, ὁμοίως. φορβειὰ δὲ διὰ διφθόγγου γράφεται καὶ ὀξύνεται.

Φόρβιον. τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. Ἀριστοφάνης·

Πολλὰ δὴ καὶ δεὶν' ἰδὼν
οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

Φορέουσι. φέρουσι.

Φορεῖον. Πλέγμα ποιήσαντες ἐκ λύγων, φορείων τύπῳ γυναικείων, δέρμασι βοείοις ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις.

Φορεῖται. περιφέρεται.

Φορῆες. οἱ φέροντες. 624

Φορήσω τὸ ξίφος τολοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί. ἀντὶ τοῦ κλάδῳ, κατὰ μεταπλασμόν. τουτέστιν, ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορήσω, ὥςπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ ἀπὸ τῶν μυρσίνων κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες τὸν τύραννον κατέβαλον.

Φορητή. βαστακτή. Τοὺς δὲ περισυλῶν καὶ δημεύων φορητὸς οὐδαμὰ οὐδαμῆ ἦν.

Φορητόν. καρτερικόν. Ὅτις δεινὸν ἤγησαμένη καὶ φορητὸν ἥκιστα ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρε.

Φορητῶς. μεγάλως.

Φοριάια.

Φορίνη. Ἀντιφῶν φησιν. ὅτι ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη.

Φόρκυς.

---

1. *κατέπληττεν*] Subiiciunt edd. vett. *καὶ φοράδην, ὑφ' ἑτέρων βασταζόμενος.* 2. *Φοράς*] Immo *φορβάς.* Vide vocem sequentem. *Küst.* Fallitur vir doctissimus. Utraque vox proba est. Hesych. *Φοράδες αἱ θήλειαι ἵπποι.* Artemidor. lib. IV. p. 233. *Καὶ ἵπποι φορβάδες καὶ φοράδες. Toup.* II. p. 351. 4. *Φορβάδων*] Vide locum in v. *Τῷ λόγῳ.* 5. *πολλοῖς*] *πολλῆς* V. 7. *Φορβαντεῖον. Ὑπερ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *κατὰ Πατροκλέους*] *κατὰ* om. A. V. Deinde *Ὅτι* Gaisf. cum *V. 9. *Φόρβαντος*] *τοῦ Φόρβαντος* V. *Φορβάνου* E. 11. *Φόρβας*] Statim *ὁ καὶ Φόρβανος* omiserunt A. B. *V. Harpocr. Phot. 12. *Φορβασία*] *Φορβαῖα* V. *Φορβαία* A. sine expl. Haec nihil nisi corruptelae sunt nominis *Φορβειά.* 13. *Φορβειάν*] Sic optimus MS. A. At MSS. B. et C. itemque priores editt. *φορβιάν*, per ῑ in syllaba paenultima. *Küst.* *περιστόμιον*] *π*ε τὸ στόμιον* A. *Gaisf.* Immo *παρὰ τὸ στόμα.* 14. *Φορβή*] *Φοβή* V. 15. *δὲ καὶ*] *δὲ* om. A. V. E. Nempe Med. error *καὶ* post *γράφεται* omissum illuc retraxerat. Quae de tenore vocis Suidas praecipit sive Herodianus ap. Schol. Avium addubitavit Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 354. 17. *Φόρβιον. τὸ περικείμενον τῷ στόμ.*] Ex Schol. Aristoph. Av. 862. Confer omnino Salmasium in Solinum p. 585. edit. Ultrai. *Küst.* *Φόρβειον — παρακείμενον* V. 18. *μὴ σχισθῇ*] *μὴ* om. V. qui mox *τ* *αὐ. Ἀριστοφάνης*] Av. 864. sq. Hanc gl. exceperat *Φόρβιον. εἶδος βοτάνης λεπτομεροῦς τε καὶ ῥυπτικῆς καὶ ἑλκτικῆς δυνάμεως. λευκώματα γοῦν λεπτύνει μετὰ μέλιτος τὸ σπέρμα, καὶ σκόλοπας οὐκ ἄγει.* Nesciunt A. B. V. E. „Haec sunt verba Pauli Aeginetae VII. p. 257. ut Pearsonus observaverat. Ibi autem pro *Φόρβιον* legitur *φόρμιον*, quod magis placet." *Küst.* Qui deinceps: „Scribe *ἐξάγει*, ut recte habet Aegineta."

1. *Φορέουσι*] Il. *ά.* 238. 3. *δέρμασι βοείοις*] Quint. Curt. V, 12. de Dario. *φορεῖον ἀργυρόπουν* Athen. V. p. 212. B. C. *Toup.* MS. Aegre desideramus *καὶ* aut *τὲ* post *δέρμασι.* 6. *Φορῆες*] Il. *σ.* 566. 7. *Φορήσω τὸ ξίφος*] Aristoph. Lysistr. 633. Confer Nostrum supra vv. *Ἀγοράσω* et *Ἐν μύρτου κλάδῳ. Küst.* Qui *Φορήσω* lemma praeposuerat. 9. *φορέσομεν* gl. superior cum Schol. 10. *μυρσίνων*] *τῶν μ.* A. *V. Schol. Aristoph. et gl. pr. 13. *Φορητός. βαστακτός*] *Φορητή. βαστακτή* A. B. V. Photius. Alterum referri potuit ad Babrii fab. 90, 4. *Τοὺς δὲ περισυλῶν*] Hic locus auctior legitur supra v. *Πυθαγόρας Ἐφέσιος.* Est autem Aeliani, cuius fragmenta passim laudat noster lexicographus. Quod ex stilo manifestum est. *Toup.* Eidem Aeliano tribuerat Valckenarius. Cf. v. *Οὐδαμῆ.* 14. *οὐδαμῶς*] *οὐδαμὰ* A. V. 15. *Ὅτις δεινόν*] Aeliano tribuit Gaisf. 16. *ξιφιδίῳ*] *ξιφειδίῳ* A. V. E. 18. *Φοριαία* *A. Addo V. *Φοριαῖα* Med. Glossam corruptam om. vulg. 19. *Φορίνη. Ἀντ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Adde gl. *Περιφοριῶσθαι*, quae Antiphontis caret auctoritate. Dein *ὅτι* Gaisf. cum *V. 21. *Φόρκυς*] *Φόρκυς* scripsi cum A. Vide Muetzell. de Emend. Theogon. p. 228. Neglexit vulg.

Φοράς. Impetus, vel casus. Et *Φοράς*, feminini generis, equa gregalis. *Φορβάδων.* Equarum, quae cum aliis inter armenta pascuntur. Et *Φορβάς*, quae cuivis sui copiam facit, victus quaerendi causa. *Φορβαντεῖον.* Hyperides in oratione contra Patroclem. Phorbanteum quod est Athenis denominatum est a Phorbante rege Curetum, qui ab Erechtheo interfectus est. Phorbas autem fuit Neptuni filius. *Φορβασία.* Capistrum. *Φορβειάν.* Vinculum quo os obstringitur, capistrum. quasi quod per vim coerceat. Et *Φορβειά*, pabulum. itemque *φορβή*, *φορβειὰ* vero per diphthongum scribitur et in ultima acuitur. *Φόρβιον.* Pellis, qua tibicinis os obligatur, ne labrum eius findatur. Aristophanes: *Cum multa et mirifica viderim, nondum corvum vidi capistratum.* *Φορέουσι.* Ferunt. *Φορεῖον. Cum vas ex viminibus contexuissent eum in modum, quem vehicula mulierum habere solent, crudis pellibus bubulis id instraverunt.* *Φορεῖται.* Circumfertur. *Φορῆες.* Gestatores. *Φορήσω τὸ ξ. Posthac gladium feram inter myrti ramos.* ubi *κλαδί* per metaplasmum dictum est pro *κλάδῳ.* hoc est, in myrteo ramo feram ensem, ut Harmodius et Aristogito. qui cum enses ex myrteis ramis extraxissent, tyrannum interfecerunt. *Φορητή.* Tolerabilis. *Cum autem aliorum bona diriperet et publicaret, nequaquam poterat ullo modo perferri.* *Φορητόν.* Tolerandum. *Quae facinus illud atrox et minime tolerandum rata pugione seipsa interfecit.* *Φορητῶς.* Tolerabiliter. *Φορίνη.* Id de pelle humana dicebatur. Antiphon. *Φόρκυς.* Et *Φόρκυν*, no-

Φόρκυν. ὄνομα. λιμὴν τοῦ Φόρκυνος.

Φορμαρία. παρὰ Ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου.

Φορμηδόν. ψιαθηδόν. φορμὸς γὰρ ψίαθος παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐναλλὰξ ἔχων τὸ πλέγμα.

Φορμηδόν. Θουκυδίδης· Ξύλα τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος παρῳκοδόμουν ἑκατέρωθεν, φορμηδὸν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. Καὶ αὖθις· Καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκυραῖοι φορμηδὸν ἐπὶ ἁμάξας ἐπιβαλόντες ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως.

Φόρμιγξ. κιθάρα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἄ φόρμιγξ τά τε τόξα καὶ ἀγκύλα δίκτυα Φοίβῳ.

Φορμίων. περὶ τούτου καὶ Θεόπομπος ἐν Φιλιππικοῖς. ἦν δὲ Κροτωνιάτης, καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Σάγρᾳ μάχῃ ἐτρώθη. δυσιάτου δ' ὄντος τοῦ τραύματος, χρησμὸν ἔλαβεν εἰς Λακεδαίμονα ἐλθεῖν· τοῦτον γὰρ αὐτοῦ ἰατρὸν ἔσεσθαι, ὃς ἂν αὐτὸν πρῶτος καλέσειεν ἐπὶ δεῖπνον. ὡς οὖν ἦκεν εἰς τὴν Σπάρτην, καταβάντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος ἐκάλεσεν ἐπὶ δεῖπνον νεανίσκος· δειπνήσαντος δὲ ἤρετο, ἐφ' ὅτι ἥκει. ὡς δὲ ἤκουσε περὶ τοῦ χρησμοῦ, ἀποξύσας τοῦ δόρατος ἐπιτίθησιν. ὡς δὲ ἀνέλυσαν ἀπὸ τοῦ δείπνου, δοκῶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ἅρμα, τῆς θύρας αὐτοῦ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Κρότωνι ἐπιλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ Θεοξένια αὐτοῦ ἄγοντος, ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ Διόσκοροι πρὸς Βάτ-

---

1. *λιμὴν*] Od. *ν'*. 96. 2. *Φορμάρια*] Vide Valesium in Amm. Marc. p. 5. [XIV, 1. 3.] et Dufrenium in Gloss. Graeco. *Küst* Correxi tenorem. 4. *φορμὸς*] *φορμὸς γὰρ* A. V. Tum *ἐναλλὰξ — Θουκυδίδης* om. A. Transpositione facta locus sic corrigendus: *παρὰ Θουκυδίδῃ. ἐναλλὰξ ἔχων τὸ πλέγμα. φορμὸς γὰρ ὁ ψίαθος.* 5. *Θουκυδίδης*] Lib. II. c. 75. *Küst.* 7. *ἑκατέρωθεν*] *ἑκατέρωθεν δὲ* V. 8. *ἀντὶ*] *ἀντὶ τοῦ* B. E. *ἀντιστοίχων* V. *τιθέντες*] *τυχόντες* E. Infra *ἐπιπολὺ* edd. 9. *Καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκ.*] Haec sunt verba eiusdem Thucydidis IV, 48. *Küst.* Huc respexit Aristides vol. II. p. 312. *Οὓς οὐδὲν δεῖ κατ' ὄνομα ἐξετάζειν, ἀλλὰ φορμηδὸν ἐφ' ἁμαξῶν ἐκφέρειν, ὥσπερ τοὺς Κερκυραίων νεκρούς.* De verbis *φορμὸς* et *φορμηδὸν* consulendi Graeci magistri in Thucydidem II, 75. et IV, 48. qui rem pro modulo suo explicabunt. Sed omnes fallunt et falluntur. Nimirum quicquid ex tegete fit, *φορμὸν* vocant Graeci. Hinc nunc pro *corbe*, nunc pro *funiculo* vox usurpatur. Pro *corbe* usurpat vocem Polyaenus III, 10. Pro *funiculo* apud Aristoph. Thesmoph. 1016. *Ἱερ' ἐγὼ 'ξενίγκι πορμός, ἵνα πυλάξι σοι. Age afferam restem, ut vinciam te.* Ita interpretandus est iste versiculus, qui barbarus et Scythicus: quod ex sensu loci patet. — Atque hinc explicandus Laertius in Speusippo: *Καὶ πρῶτος εὗρεν ᾧ τὰ φορμία τῶν φρυγάνων εὔογκα ποιοῦσιν. Τὰ φορμία τῶν φρυγάνων* sunt *fasciculi lignorum in usum foci.* — Hesychius: *Περισχαδόν. τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα, ὡς πτωχὸν καὶ φορμοφόρον.* Ita legendus iste locus. Atque hinc videas quaenam sint *εὔογκα φορμία* apud Laertium in Speusippo. Interpretes de *vasculis maiusculis* intelligunt: in quo falsi et futiles sunt. *Εὔογκα φορμία* sunt *fasciculi ita constructi et constricti, ut haud incommode portari queant.* Recte Suidas: *Εὔογκον, εὐβάστακτον.* Quod *φορμηδὸν* vocant Graeci. Quae vox usurpatur de iis quae vel *colligantur* vel *coacervantur*. Quo sensu accipiendus Thucydides, et qui Thucydidem imitatur Procopius in Gothicis lib. IV. p. 357. *Οἱ δὲ συχνοὶ ἐς ταὐτὸ συνιόντες πρὸς ἀλλήλων ξυνεποδίζοντο. εἴκασεν ἄν τις φορμηδὸν αὐτοὺς τὰ τῶν πλοίων ἰκρία ξυγκεῖσθαι.* Eleganter Philo Iudaeus in Flacco p. 530. *Παντευχίαι σωρηδὸν προεκομίζοντο — συνδεδεμένων δοράτων φορμηδὸν — ἁρμαμάξας μεστὰς πανοπλιῶν στοιχηδόν.* Quo referendus videtur Appuleius Met. IV. p. 146. *Estur ac potatur incondite; pulmentis acervatim, panibus aggeratim, poculis agminatim ingestis.* Quae plane gemella sunt. *Toup.* Huius annotationem (nam Gaisfordus integram posuerat) in compendium misimus, resectis quae solita loquacitate vel immodestia ille profuderat cum Suidae consilio parum coniuncta. 10. *ἐπιβαλόντες*] *ἐπιβαλλόντες* sic V. Mox *ἐπήγαγον* E. 13. *Ἄ φόρμιγξ*] Antipatri Sidon. XX, 1. Anthol. Pal. VI, 118. *δίκτυα* om. A. Mox *Φοίβων* E.

1. *ὁ Θεόπομπος*] *ὁ* om. A. V. 2. *Φιλιππικοῖς φησιν*] *φησιν* om. A. B. V. Sed desiderantur nonnulla. *ἦν δὲ Κροτωνιάτης*] Haec Aeliano parum speciose tribuit Valckenarius, ipsi Theopompo Meinekius in Cratini fragm. p. 143. Qui ubi de Phormione Crotoniata sive Lacedaemonio probabiliter disseruit in Excursu Com. Vol. II. p. 1227. sqq., ipse fontem magis quam orationem Theopompi in excerptis Suidae agnoscit: siquidem perspicuitas qua pollebat Theopompus et sermonis apte coagmentandi facultas desideretur. 6. *πρῶτος*] *πρῶτον* A. B. V. E. Supra praestat *ἂν* expungi. 7. *καταβάντα αὐτὸν*] *αὐτὸν* om. A. B. *κατ. αὐτὸν ἀποῶ ι^ς καλέσσειεν, ἐκάλεσεν* V. *Gaisf.* Sed huius libri vestigia, quantum hodie manus secunda ostendit, perducunt ad *κατ. αὐτὸν πρῶτον καλ. ἐκάλεσεν*, quibus insunt ex superiore versu repetita. Porro habet A. *καταβάντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχ. ἐκάλεσεν ἐπὶ δ.* Itaque retraximus *αὐτὸν* post *καταβάντα*. 8. *δειπνήσαντα*] *δειπνήσαντος* dedi cum A. *δειπνήσαντες* B. V. Supra *νεανίσκους* in V. 9. *ἥκοι*] *ἥκει* A. B. V. 10. *ἐπιτίθησιν*] Scil. rubiginem sive ferri ramentum. Id sanandi genus in memoriam revocat Telephi fabulam, de qua post O. Iahnium dixit Gerhardus *Die Heilung des Telephos*, Berol. 1843. p. 6. Ceterum Meinekius p. 1231. „Manifestum est excidisse hic aliquid, quo vulnus sanatum esse indicabatur." Non opus. Idem paulo post coniecit *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Θεοξ.* 13. *Θεοξένια*] Poterat hoc loco Böckhius uti in docta narratione de Theoxeniis Expl. Pindar. p. 194. (adde p. 135. ab eodem collecta, quae spectant ad Theoxenia Castoribus inventa) qui Castores etiam Cyrenaeorum sacris celebratos ostendit ib. p. 284. 14. *Διόσκουροι*] *Διόσκοροι* dedi cum V. E.

---

men portus. *Φορμαρία*. Formula. apud Romanos sententia mortis. *Φορμηδόν*. Storeae instar. nam *φορμὸς* apud Thucydidem est storea textilis. *Φορμηδόν*. Thucydides: *Materia e Cithaerone caesa eaque sibi invicem interiecta aggeris latera utrimque muniebant, loco murorum eam adhibentes, ne humus aggesta latius diffunderetur.* Et iterum: *Corcyraei autem mortuos in plaustra per transversum coniectos ex urbe exportarunt.* *Φόρμιγξ*. Cithara. In Epigrammate: *Cithara et arcus et incurva retia Phoebo.* *Φορμίων*. Phormionis Theopompus in *Philippicis* mentionem facit. erat Crotoniata, et in proelio ad Sagram vulneratus est. cumque vulnus illud curatu difficile esset, oraculum ei praecepit ut Lacedaemonem iret. ipsius enim medicum fore, quisquis primus ad coenam eum vocasset. cum igitur Spartam advenisset, degressum de vehiculo quidam adolescens ad coenam invitavit; coenatum vero rogavit, qua de causa venisset. tum ille, audito oraculo, ramenta ab hasta sua abrasa vulneri imposuit. cum autem a coena solveret, currum conscendere sibi visus ianuam aedium suarum Crotone apprehendit. porro diem festum Theoxeniorum cum celebrabat, Castor et Pollux ad Battum Cy-

τον ἐς Κυρήνην· καὶ ἀνέστη τε ἔχων σιλφίου καυλόν.

Καὶ παροιμία· Φορμίωνος στιβάς. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φαίνεται ὢς ἐπίπονος. φιλοπόλεμος γὰρ καὶ αὐστηρός. στιβά-
625 δες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσιν. ἀναγράφεται δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικήσας Λακεδαιμονίους. λιτὸς δὲ ἦν καὶ στρατιωτικός. οἱ δὲ τὰ πολεμικὰ ἐξησκημένοι ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις·

Ὡς οὐκ ἔτ' ἂν φάγοιμι στιβάδας ἐξότου φύγον.

Φορμίσιος.

Ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.

καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Φορμίσιος καὶ Μεγαίνετος. ὁ Φορμίσιος αὐθάδης καὶ θρασὺς στρατηγιῶν. Ἀριστοφάνης·

Φορμίσιος καὶ Μεγαίνετος ὁ Μάνης.

ὀνόματα δούλων.

Φορμίσκοι. καλαθίσκοι.

Φορμός. προκάλυμμα· ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν αἱ ἰσχάδες κομίζεσθαι. Καὶ Φορμοκοιτῶ, ἐν ψιαθίῳ κοιμῶμαι. φορμὸς οὖν πλέγμα, ὡς κόφινος. φησὶν Ἡρόδοτος.

Φόρμος, Συρακούσιος, κωμικός, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, οἰκεῖος δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ Σικελίας καὶ τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ, ἃ ἐστι ταῦτα· Ἄδμητος, Ἀλκίνους, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἵππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ σκηνῇ δερμάτων φοινικῶν. μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρου δράματος Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσο-

---

1. εἰς in V. καὶ ἀνέστη τε ἔχων] Recte Meinekius aliquid ad absolutionem sententiae desiderat. Quamquam ille Phormionem putabat de triclinio surrexisse. Malim vero καὶ ἀπέστη γε. 2. Φορμίωνος στιβάς] Aristoph. Pac. 347. Πολλὰ γὰρ ἡνεσχόμην Πράγματά τε καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων. Küst. στοιβάς B. Infra στοιβάδας B. E. 4. καὶ ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φ.] Portus male: *Et inter tribunos militares laboriosus fuisse videtur.* Verte: *Et in fabula Taxiarchis inducitur ut homo duriter vivens.* *Taxiarchae* autem erat fabula Dionysii Comici, itemque Eupolidis. Sed hic intelligitur fabula Dionysii: ut ex sequentibus patet. Küst. Aliter scripsisset Küsterus, si Scholiasten Aristophanis integriorem, qualem e MS. edidit Bekkerus, manibus versare ei contigisset. Gaisf. Ceterum φέρεται Meinekius Com. Vol. I. p. 143. 6. χαμαικοιτοῦσιν] χαμαικοιτῶσιν A. V. 8. στρατιωτικός] Pergit Schol. Pacis Venetum: διὸ καὶ στιβάδας εἶπε Φορμίωνος· οἱ γὰρ τὰ πολεμικὰ ἐξασκησάμενοι ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχοις παρ' Εὐπόλιδι, μανθάνω (μανθάνων Bergkius) παρὰ τῷ Φορμίωνι τοὺς τῶν στρατηγῶν (στρατηγιῶν) καὶ πολέμων νόμους, φησίν, ὡς οὐκέτ' ἂν φύγοιμι στιβάδος ἐξ ὅσου φάγον. Haec etsi parum sunt integra, perspexit tamen Meinekius, Phormionis memoriam prorsus a Dionysio, hoc est, poeta mediae comoediae, esse alienam, versuumque tabulas fractas ad Taxiarchos Eupolidis pertinere. Hinc ille profectus verisimiliter emendat *Διόνυσος*, ut deus partes suas in ea fabula sustinuerit. Idem tamen quae tentavit in restituendo fragmento Quaest. Scen. III. p. 56. et in Com. Vol. II. p. 528. satis persuadent, sine librorum meliorum ope nihil profici posse. Interim accipiamus *φύγοιμι* et *ἔφαγον*, hoc quidem dubitanter. 12. ἐξότου] ἐξόσου A. ἐξ ὅσου Schol. Fortasse ἐξ ἴσου. 14. Φορμίσιος] De Phormisio et Epicrate vid. Athen. VI. p. 229. et supra in Ἐπικράτης. Reines. 15. Ἀναβαλλομ.] Aristoph. Eccles. 97. δείξειε] δείξει A. V. δείξειν B. E. Med.

2. στρατηγός] στρατηγιῶν A. B. V. Lege καὶ στρατηγιῶν: nisi placet καὶ τῶν στρατηγιώντων cum Schol. Comici et gl. Μεγαίνετος. Ἀριστοφάνης] Ran. 996. Vide etiam supra v. Μεγαίνετος. Küst. 5. Φορμίσκοι] Sic Timaeus p. 272. ubi vid. Ruhnkenius, et Schol. Plat. p. 320. 6. Cf. Schol. Luciani Hesiod. 6. 7. ἰσχάδες] αἱ ἰσχάδες A. Ceterum cf. Böckh. *Staatsh. d. Ath.* I. p. 89. Deinde Καὶ ante Φορμοκοιτῶ non vidi in V. Vide potissimum Phrynichum Bekk. p. 70. 8. τὸ ἐν ψιαθῷ] ἐν ψιαθίῳ A. V. 9. Ἡρόδοτος] Gl. III, 98. Adde Schol. Aristoph. Plut. 542. et Lex. Rhet. p. 315. 10. Φόρμος] Sic libri cum Athen. XIV. p. 652. A. Nam Aristoteles et Pausanias Φόρμις. Repetiit *Eudocia* p. 428. novissima parte praetermissa. σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ] Vid. supra v. Ἐπίχαρμος. Ceterum Ἐπιχάρμου E. 11. οἰκεῖος] οἰκεῖος δὲ A. V. Σικελίας τυράννῳ] τυράννῳ Σικελίας A. E. *V. 13. ταῦτα] ἃ ἔστι ταῦτα A. B. V. εἰσὶ δὲ ταῦτα Eudocia. ζ'. om. E. 15. Περσεύς] ἢ Περσεύς A. Suaderem Κηφεὺς ἢ Περσεύς, modo constaret de titulo Κεφάλαια. 16. σκηνῇ] Hoccine probum sit an σκευῇ ambigimus. Videtamen quaestiones Grysari de Dor. comoed. p. 80. sq. φοινίκων] Potius φοινικῶν. A φοινικοῦς. Küst. Sic A. V. Id merito probarat Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 285. qui similiter in Bekk. Anecd. p. 1169. refinxit φοινικῶν, ubi tamen corrigendum φοινικικῶν. Deinde editum καὶ ἑτέρου δὲ δράματος Ἀθήναιος μέμνηται Gaisf. tacite mutavit cum *V.

---

renas eum evocarunt. inde surrexit silphii caulem ferens. — Et proverbium: *Phormionis cubile.* de vilibus lectis. Phormio enim imperator egregius fuit. idem in *Taxiarchis* inducitur tanquam homo durissimae vitae. erat enim bellorum amans et austerus. cubilia vero dixit, quod milites humi cubare solent. in fastis autem duae pugnae navales feruntur, quibus Phormio Lacedaemonios vicit. idem frugalis erat et militari ingenio praeditus. iam qui rebus bellicis subacti sunt, propter exercitationes et labores humi cubare consuerunt. hinc Bacchus in *Taxiarchis*: *Non enim amplius edam, ex quo cubilia humi strata fugi.* Φορμίσιος. *Reiecta veste ostendat Phormisium.* erat homo hirsutus. pudendum autem muliebre significat. Φορμίσιος. Phormisius erat arrogans et audax et imperia captans. Aristophanes: *Phormisius et Megaenetus ille Manes.* nomina sunt servorum. Φορμίσκοι. Sportulae. Φορμός. Storea. vel vas ex cortice contextum, in quo caricae portari solebant. Et Φορμοκοιτῶ, in storea dormio. φορμὸς igitur est vas textile ut cophinus. Herodotus. Φόρμος. Phormus, Syracusanus, comicus, aequalis Epicharmi, familiaris Geloni Siciliae tyranno, cuius filios educavit. quas autem scripsit comoedias septem, sunt hae: Admetus, Alcinous, Halcyones, Ilii excidium, Equus, Cepheus seu Cephalaea, Perseus primus usus est talari veste et scena purpureis pellibus adornata. alius etiam fabulae meminit Athenaeus in *Dipnosophistis*, Atalantes.

φιστᾶις, Ἀταλάντης.

Φορμοφόρος ἦν Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος.

Φορολόγος. ἀπαιτητὴς δημοσίων. φόρος γὰρ ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων.

Φορολόγος. ὁ τὰς εἰσφορὰς συλλέγων· οὓς πράκτορας ἔθος καλεῖν τοῖς πολλοῖς.

Φόρος. ὑπὲρ Ἀθηναίων ἡ τῶν χρημάτων φορά.

Φόρος. ὁ τόπος, τὸ πωλητήριον.

Ὅτι κάτωθεν τοῦ φόρου κεχωσμένοι ὑπάρχουσι δύο σταυροὶ τῶν δύο ληστῶν, καὶ βικίον μύρου, ὃ ἠλείψατο ὁ Χριστός, καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά, τεθέντα μὲν παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀσφαλισθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου.

Φορὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος. Τοῖς ἐναντίοις ὁρῶν φορὸν ἄνεμον καὶ λαμπρὸν καταπνέοντα, σφίσι δὲ δυσχερῆ πρὸς ἀντίον ἄνεμον, κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάσσης, διηπόρει, τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι.

Φορωνεύς. ὄνομα. Καὶ Φόρωνος, ὄνομα κύριον.

Φορτία. τὰ ἀγώγιμα. Καὶ τοίνυν ἅπαντα ὅσα ἐπ᾽ φέροντο φορτία ἀράμενοι, ἔθεσαν ἐν μέσῳ. 626
εἶτα τοῖς τοῦ λιβάνου κλάδοις πῦρ ἀνάψαντες, τῇ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθύριζον.

Φορτίς. ἡ ἀγώγιμος, ἡ πεφορτισμένη.

Φορτικῶς. ἐπαχθῶς, ἐπιπλάστως.

Φόρτος. ἡ χλεύη. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.

τουτέστι, τὴν χλεύην.

Φορύνω. μολύνω.

Φορύξαντες. πλύναντες.

Φορυτός. Ἀριστοφάνης·

Δός μοι φορυτόν, ἵν᾽ αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.

τουτέστι, ῥύγανον, σχοινίον, δέσμην χόρτου συρφετώδους. Καὶ Φορυτῷ, ῥυγανώδει ἀκαθαρσίᾳ, συρφετώδει, χορτώδει.

---

1. Ἀταλάντης] Athen. XIV. p. 652. Etiam Atalantas scripserunt Philetaerus Athen. X. p. 416. et Epicharmus XIV. p. 618. et Etymol. v. Ὀρίγανον. Hesych. sine nomine citat, ὁ τὰς Ἀταλάντας συνθείς. Leo Allat. de patria Homeri c. 15. p. 246. citat locum e Themist. Or. XIX. [p. 406.] περὶ τοῦ μηδὲν τοῖς τόποις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσι προσέχειν: ubi occurrit Ἐπίχαρμος καὶ Ἄμορφος, sed leg. ὁ Φόρμος. [Occuparat Petavius.] *Reines.* 2. Φορμοφόρος lemma delevi cum A. *V. E. Med. Φορμοφόρος ἦν Πρωτ.] Vide Nos supra in v. Κοτύλη. *Küst.* 4. δημόσιος] MS. A. [V. et Lex. Bachm. p. 408.] melius δημοσίων. *Küst.* 8. παρ᾽ Ἀθηναίοις] ὑπ᾽ Ἀθηναίων reposui cum A. B. *V. Cf. v. Ἑλληνοταμίαι. 9. τὸ πωλητήριον. ὁ τόπος ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια] ὁ τόπος, τὸ πωλητήριον A. V. ex quibus Ὅτι Gaisf. 10. κάτωθεν τοῦ φόρου — ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου] Haec leguntur etiam apud Codinum de Origg. CPolit. p. 17. *Küst.* κεχωσμένοι] κατεχωσμένοι V. Tum ὑπάρχουσι A. V. pro ὑπῆρχον. 11. σταυροί] Editt. Basil. et Genev. male στρατηγοί. At editt. Mediol. et Aldina itemque MSS. στροί: quae est abbreviatio vocis σταυροί. *Küst.* βικίον] βηκίον A. *V. βύκιον E. Mox οὗ ἠλείψατο Codinus, ᾧ Banduri. 13. τεθέντα] κατέθεντο V. 14. ἀσφαλισθέντα] Sic habent 3 MSS. Pariss. [et *V.] itemque Codinus loco laudato: quae procul dubio vera lectio est. Priores vero editt. [et E.] corrupte habent ἀφανισθέντα: qua lectione deceptus Casaubonus monumenta sacra supra memorata a Theodosio e medio sublata et deleta esse contra Baronium contendit Exercitt. XIV. c. 16. *Küst.* Huius scripturam firmat Incertus Combefisii Origg. CPol. p. 10. ubi haud levis est diversitas verborum. 15. Φορὸς δὲ] V. Choeroboscus Gaisf. p. 238. Τοῖς ἐναντίοις ὁρ.] Fragmentum hoc legitur apud Polyb. lib. I. c. 60. *Küst.* 16. ἄνεμον φορὸν] φορὸν ἄνεμον A. E. *V. Polyb. φορὸν om. Med. Formulam illustrat Wessel. in Diod. XIV, 55. Deinde Polybius καταῤῥέοντα καὶ λαμπρόν, σφίσι δὲ δυσχερῆ γιγνόμενον τὸν ἀνάπλουν πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα. 18. οὖσης] ὑπαρχούσης A. *V. 19. Post hanc gl. reduxit Gaisfordus, quae *A. margo tenet: Φορῶ. αἰτιατικῇ.*

1. Φόρωνος] Nomen suspectum. 3. Καὶ τοίνυν ἅπαντα] Hoc fragmentum depromptum est ex Menandro, non comico quidem eo, sed historico: id quod constat ex Excerptis Hoescheli p. 127. [p. 381. ed. Nieb.] ubi ita legitur: Καὶ τοίνυν ἅπαντα ὅσα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθύριζον. Egregie vero locum supplet et complanat Suidas, absque cuius ope et subsidio perpetuo caligaremus. Quod futuris editoribus notandum. Ceterum nonnulla huius fragmenti laudantur etiam supra v. Ὑπεψιθύριζεν. *Toup.* II. p. 357. 8. Φορτίς] V. Exemplum sub v. Ἀρύφακτοι servatum, coll. v. Ἐπωτίσιν. Adde Wessel. in Diod. XI, 20. πεφορτισμένη] πεφορτωμένη A. B. Lex. Seg. 9. Φορτικῶς] Vid. Lambin. Ep. ad Muret. (Mureti Opp. T. I. p. 402. ed. Ruhnken.) et Wesseling. in Diod. XIX, 86. *Gaisf.* Adde quae de voce φορτικὸς congessit Meinekius Com. Vol. I. p 223. 10. Πλούτῳ] V. 796. 14. πλύναντες] πλώσαντες Lex. Seg πλύναντες eo videtur sensu accipiendum, quem illustravit Suidas supra v. Πλύνεται. *Gaisf.* Scilicet ut interpretatio vel ipso lemmate sit obscurior. Lege cum Hesychio μολύναντες. 15. Ἀριστοφάνης] Acharn. 893. (927.) 16. ἐνδήσας] ἐνδύσας B. V. E. δήσας Med. bis. 18. Φορυτῷ] Aristoph. Ach. 72.

Φορμοφόρος Protagoras philosophus baiulus erat. Φορολόγος. Tributorum collector. *φόρος* enim dicitur tributum. *Φορολόγος.* Tributorum collector. eosdem vulgo exactores vocare solent. *Φόρος.* Apud Athenienses est tributum. *Φόρος.* Forum, locus rerum venalium. *In inferiore parte fori defossae sunt duae cruces duorum latronum, et ampulla unguenti, quo Christus inunctus est, et alia multa miraculorum nomine celebrata; quae a Constantino M. ibi deposita Theodosius M. in locum tutiorem transtulit. Φορὸς* vero, cum ultima acuitur, secundus ventus dicitur. *Videns hostibus secundum ac prosperum flare ventum, suis vero difficilem navigationem futuram ventis adversis et mari turgido ac fluctibus iactato, haerebat, quid consilii caperet incertus. Φορωνεύς.* Nomen proprium. item Phoroneus. *Φορτία.* Sarcinae. *Omnes igitur sarcinas, quas secum tulerant, in medio posuerunt. deinde accensis turis ramis, Scythica lingua barbaras quasdam voces mussarunt. Φορτίς.* Oneraria navis, mercibus onusta. *Φορτικῶς.* Moleste, odiose. *Φόρτος.* Irrisio. Aristophanes *Pluto: Deinde irrisionem quoque effugiamus. Φορύνω.* Polluo. *Φορύξαντες.* Qui contaminarunt. *Φορυτός.* Quisquiliae, funiculus, fasciculus materiae miscellae. Et *Φορυτῷ*, quisquiliis, cremiis,

Σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἀείρας.

διὰ τοῦ ō μικροῦ. ἢ ψιαθῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλλουσιν· ἢ ἡ ἐκ φρυγάνων στρωμνή. Ἀριστοφάνης·

Λός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω
ὥςπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.

οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέραμοι δυσχερῶς κλῶνται.

Φοσσάτον. τὸ στρατόπεδον.

Φόσιρις. ὄνομα κύριον.

Φουάλικλον. εἶδος παιδιᾶς.

Φούριος Κάμιλλος, δικτάτωρ, ἐν πολέμοις ἀριστεύσας, τῷ τοῖς ἀρίστοις παρομαρτοῦντι περιπίπτει φθόνῳ. αἰτίαν γὰρ δὴ πρός τινων ἐπὶ παρανόμῳ διανεμήσει τῆς λείας ἀναδεξάμενος, φυγὰς ἐκπίπτει τῆς πόλεως, θεοὺς ἱστορας ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπόνθει ποιούμενος.

Φῶ. εἶπω.

Φωγύνω. τὸ φρύγω.

Φῶδον. τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα. Καὶ Φῴδων, φλυκταινῶν. ἐκ βαλανείου δὲ διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδυμάτων διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν καὶ φλυκταίνας ποιεῖν.

Φώζω. τὸ καίω.

Φώιδες. αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι.

Φωκαέων ἀρά. Φωκαεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ Ἄργου πολιορκίᾳ ὥρμησαν ἐπ' Ἰταλίας, μύδρους εἰς τὴν θάλασσαν βαλόντες, καὶ ἐπαρασάμενοι μὴ πρότερον ὑποστρέψειν εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἢ τούτους ἀνενεχθῆναι.

Φωκᾶς. ὄνομα κύριον. 627

Φωκαία. ἡ ἐκ τῆς Φώκης. Φωκεὺς δὲ ὄνομα τόπου.

Φωκέως. Φανοτέως. ὁλοσχερέστερον Φωκεῖς, ἐπὶ μέρος δὲ Φανοτεῖς.

Φώκη. δύσοδμον ζῷον θαλάττιον. Ἀριστοφάνης·

---

1. *Σὺν δ' ἄμυδις φορ.*] Est versus Callimachi, ut docet vetus interpres Comici in Vesp. 832. et ex eo Noster supra v. *Ἴπνια*. *Küst.* *Σὺ* Med. *λήμματα*] Scribe *λύματα*: ut recte habet Scholiastes Aristoph. loco laudato et Noster v. *Ἴπνια*. *Küst.* *λύματ'* A. B. V. E. Dein *ἄϊρας* V. 4. *ἢ ἐκ φρ. στρωμνή*] *ἢ ἡ ἐκ* A. *V. Mox *στρωμνή* A. V. E. *ἢ τὴν . . στρωμνήν* Schol. 5. *Ἀριστοφάνης*] Quod toties apud Suidam accidit, homo studiosus integrum Acharnensium locum temere posuit, additis etiam Scholiis, quae pertinent ad versum alterum. 6. *ἵν' αὐτὸν* (vel *αὐτὸς*) *δήσας* B. E. *ἵν' αὐτὸν* om. V. qui ante *ὥςπερ* posuit ex superiore loco repetita: *ἐνδύσας φέρω. τουτέστι φρύγανον σχοινίον δέσμην χόρτου συρφιτώδους.* 10. *Φοσάτον*] Rectius *φοσσάτον*, per duplex *σ*. Vide Dufrenium in Gloss. Graeco. *Küst.* Sic A. B. V. qui statim omiserunt *ὁ στρατός*. Vide Rigaltii Glossar. tact. p. 204. 11. *Φόσιρις*] Infra *Φώσωρις*. *Küst.* Vexores, Iustin. l. I. rex Aegyptiorum. *Reines.* Falsam scripturam nominis Sesostres dudum correxerunt editores *Φόσιρις* idem est quod Fossores: vide in v. *Φώσωρις*. 12. *Φουάλικλον*] Athenaeus l. p. 14. F. ubi *φάλλικλον folliculum* corrigit Schweighäuserus; *φούλλικλον* [I. Gronovius et] Porsonus. *Gaisf.* 13. *Φούριος Κάμιλλος*] Vid. supra v. *Φιβρουάριος*. Adde v. *Πραίτωρ*. *Κάμιλος* ut solent V. Med. 15. *φθόνῳ*] *φόνῳ* A. V. E. Med. 18. Post hanc gl. omisi, quae *V. post v. *Φῶ* collocavit, A. autem habet in marg.: *Φοῦρκα. παρὰ Ῥωμαίοις δίδυμον ξύλον.* Item cum V. quae tenet A. in marg. *Φοῦρνος. πνιγεύς, ὁ κλίβανος, ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται.* Originem traxerant ex v. *Πνιγεύς*. Ubi *κρίβανος* A. B. E. 19. *εἶπω*] *ἀντὶ τοῦ εἶπω* A.

1. *Φωγύνω*] Leg. *Φωγνύω*. *Valck.* Apud Suidam *Φωγύνω* pro *φωγνύω* suspectum est. *Sylburg.* Ind. Etym. M. Cf. Lobeckii Additam. in Buttmanni Gramm. ampl. T. II. p. 322. et Meinek. Com. Vol. II. p. 281. 2. *Φῶδον*] N. sing. male. Alii *φῶδες* in pl. a *φῶς*. *Albert.* Vide eum in Hesych. v. *Φῶγος*, ubi merito desideratur *Φῶδες*. *τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα*] Est interpretatio obscura et suspecta. Melius autem et clarius vocem hanc alii grammatici exponunt, quos vide. *Küst.* Iure dixit obscuram interpretationem, non ignorans ille, quod Albertius putabat, *καίειν* ad membra referri frigoris vi laesa, sed requirens, opinor, *κατάκαυμα* similemve vocem. *Φῴδων, φλυκταινῶν. ἐκ βαλ.*] Ex Schol. Aristoph. Plut. 535. *Küst.* *Φῶδον* *V. qui *δὲ* omisit. 5. *καὶ*] *ἐκ θέρμης* addit Schol. 7. *Φώιδες*] Immo *Φῶδες*. Nam *Φωιδες* ut ex Etym. M. v. *Φῴς* recipiam non adducor. 8. *Φωκαεῖς γὰρ καταλιπ.*] Historiam narrat Herodotus I, 165. unde Noster haec descripsit. *Küst.* Adde Callimachi fr. 209. *φωκεῖς* Med. 9. *ὑπὸ Ἄργου*] Scribendum est *ὑπὸ Ἁρπάγου*, auctore Herodoto: ut Portus etiam monuerat. *Küst.* 10. *βαλλόντες*] *βαλόντες* A. 12. Post *ἑαυτῶν* V. addit *πόλιν*. 14. Glossa non dissimilis iis commentis, quorum causam praebuere *Φωκαία* et *Φωκεύς*. *Φώκης*] Statim *Καὶ Φώκεα χώρα* omiserunt A. B. V. *Φωκεὺς*] *Φωκεοῦ* A. V. In fine *Φώκεια ὄνομα πόλεως* A. marg. (immo *Φ. πόλις*) et V. omissa eadem glossa, quam post *Φανοτεῖς* exterminavi Apparet totam glossam una litura esse sanandam. 16. *Φωκέως, Φανητέως*] *Φωκέος. Φανητέος* V. *Φωκεῖς*] *Φωκεύς — ἐπὶ μέρους δὲ Φανοτεύς. Hemst.* Quem fugit explicationum istarum uberior fons Schol. Soph. El. 45. Corrige saltem: *Φωκεύς. Φανοτεύς*: nisi placet *Φωκεὺς παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως*. Ceterum *Φωκέως* et seqq. usque ad *Φρύνων* ignorat *A. 18. *δύσοσμον* *V. qui *Φώκη*. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 1071. Sive Pac. 759.

---

herba arida. *Una autem pariter stramenta et stercorea purgamenta sustulit.* scribitur per *ō*. vel vas ex viminibus contextum, in quod spicas iniiciunt. vel strata ex cremiis exstructa. Aristophanes: *Da mihi stramenta, hominem ut colligatum feram tanquam testam, ne confringatur inter portandum.* testae enim bene colligatae difficulter franguntur. *Φοσσάτον*. Castra. *Φόσιρις*. Nomen proprium. *Φουάλικλον*. Follis, ludi genus. *Φούριος Κάμιλλος*. Furius Camillus, dictator, post res in bellis praeclare gestas invidiam, quae summos viros comitari solet, incurrit. accusatus enim a quibusdam, quasi praedam non recte distribuisset, in exilium pulsus est, deos iniuriae sibi illatae testes invocans. *Φῶ*. Dicam. *Φωγύνω*. Torreo. *Φῶδον*. Et *Φῴδων*, pustularum, quod vero addit *e balneis*, pauperes propter vestium inopiam frigore coacti in balneis dormire pustulas contrahunt. *Φώζω*. Uro. *Φώιδες*. Pustulae quae ignis ardore excitantur. *Φωκαέων ἀρά*. Phocaensium imprecatio. Phocaenses enim, cum urbem suam ab Harpago obsessam reliquissent, Italiam petierunt, ferreis massis in mare coniectis: addita imprecatione, non prius in patriam sese reversuros esse quam massae illae emersissent. *Φωκᾶς*. Nomen proprium. *Φωκαία*. Phocaea, nomen loci, contra Phoceus. *Φωκέως*. Nomen generale est Phocenses, particulare Phanotenses. *Φώκη*. Phoca, animal marinum tetri odoris. Aristophanes:

Φώκης δ' ὀσμὴν εἶχε.

Φωκίωνος. ὄνομα κύριον.

Φῶκος. καὶ παροιμία· Φώκου ἔρανος. κατὰ τῶν εὐωχίας συναγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμῳ, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε, καὶ ἐστιῶν τοὺς μνηστῆρας ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον. [Φωκὸς δὲ ὀξυτόνως ἀγγεῖόν τι.]

Φωκυλίδης, Μιλήσιος, φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος. ἦν δὲ ἑκάτερος μετὰ χμζ' ἔτη τῶν Τρωικῶν, Ὀλυμπιάδι γεγονότες νδ'. ἔγραψεν ἔπη, καὶ ἐλεγείας, Παραινέσεις, ἤτοι Γνώμας· ἃς τινες Κεφάλαια ἐπιγράφουσιν· εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

Φωλάδι. ἐμφωλευούσῃ. Καὶ Φωλάδος, σπηλαίου κρυπτοῦ. Βάβριος·

Φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης.

καὶ Φωλιάς, εἶδος νόσου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐπωάζουσαν καὶ κλώσσουσαν.

Φωλεὰ καὶ Φωλεία. ἐκ τοῦ φωλεύω.

Φωλεύν. τὸ παιδευτήριον Ἴωνες. ὅθεν ἀποφάλιοι, οἱ ἀπαίδευτοι. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατὰ δύσιν τῶν ὄφεων.

Φωλεύουσι. κρύπτουσι.

Φωλήτορες. οἶκοι συμποσιακοί.

Φῶμεν. εἴπωμεν, ἐροῦμεν.

Φωναασκεῖν. εὐφωνίαν ἀσκεῖν. Καὶ Φωναασκικὸν βούκιον. Ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τὸ τῶν φωναασκούντων γένος ἦν πανταχόθεν ἀνιχνευόμενον.

Φωνεῖν. λέγειν.

Φωνήν. ὅτι εἶδος ἡ φωνὴ τοῦ ψόφου. ἔστι δὲ φωνὴ πλῆξις ἀέρος ἢ ἀὴρ πεπληγμένος. οὐ γὰρ πᾶς ψόφος φωνή· ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἐκ τῶν ἀψύχων, οἷον κυμάτων ἢ ἀνέμων γινόμενος, ἀλλ' ἐμψύχου τινὸς ψοφος ἐστὶν ἡ φωνή. οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἐμψύχου φωνή, οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν κρότος, οὐδὲ τὸ χρέμψασθαι, οὐδὲ τὸ βῆξαι. φωνὴ γάρ ἐστιν ἐμψύχου ψόφος, διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων· οἷον πνεύμονός τε καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας καὶ τῆς φάρυγ-

2. Glossam superiori praemisit *V. Cum V. sub finem delevi: *ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Φρύνων.* 3. *Φῶκος. ὄνομα κύριον* | *ὃ κύριον* delevi cum *A. V. Apparet *Φῶκος — καὶ* praemissa fuisse, ut proverbio pararent aditum. 4. *συναγόντων* | *συναγόντων* probavi cum B. E. Zenob. *συνταττόντων* Diogen. Mox *τῶν ἑ. κακῶν* V. 5. *ἐπὶ γάμῳ* | *ἐπίγαιον* Hemsterhusius, ut Diogenianus VIII, 66. *ἐπὶ γάμου* olim Zenobius VI, 37. *αὐτὴν* | *αὐτὸς* V. 7. *ἀνεβάλλετο* | *ἀνεβάλετο* A. 9. *φωλάς δὲ* etc. om. A. notavi; sunt enim nauci. 10. *Φωκυλίδης* | Fazelli errorem in hoc loco castigat Cluverius Sicil. Antiq. II. p. 301, 30. *Hemst.* Habet *Eudocia* p. 426. 13. *ἃς τινες* | *ἃ τινες* A. *ἃς τινες* B. 14. *εἰσὶ δὲ . . . κεκλεμμένα* | Memorabilis annotatio, respiciens illa versus ab Obsopoeo traductos ad finem libri Sibyllinorum octavi, quos Gallaeus p. 203 — 265. in secundum librum inseruit. Vide praeter alios Bleekii commentationem priorem de carm. Sibyll. p. 185. sq. et Thorlacii Prolus. Vol. IV. p. 336. sqq. 15. *κεκλεμμέναι* Eudocia. 16. *ἐμφωλευούσῃ* *V. 17. *Βάβριος* | Fab. 82, 3. 18 *Φρίξας δὲ χαίτ.* | Vide infra v. *Φριξόθριξα*, ubi fragmentum hoc Babrii auctius legitur. *Küst.* 19. *καὶ* ante *Φωλάς* addidi cum *A. *V. *νήσων* in V. *δὲ τὴν* | *καὶ* interposui cum B. E. Med. 20. *κλωσσοῦσαν* | Rectius *κλώζουσαν. Küst.* Malim *καὶ κακκάζουσαν Hemst.* Qui quod tacite posuit *κλώσσουσαν* in Thom. M. p. 362. probavimus cum Schaefero in Gregor. Cor. p. 874. 21. *Φωλεά* | Voluit, opinor, neutrum, quod Pausanias VIII, 16, 2. frequentat; quamquam etiam *ἡ φωλεά* suum habet auctorem qualemcunque, Tzetz. in Hesiodi *ἔ.* 373.

1. *Φωλεόν* | Est accusativus a recto *φωλεός*. Confer Nostrum supra v. *Ἀποφάλιοι. Küst.* *Ἴωνες* om. V. (quem silet Gron.) Lex. Seg. 2. *ἀπαίδευτοι* | *οἱ ἀπαίδευτοι* A. V. Lex. Seg. 3. *τῶν ὄφεων* | Schol. Gregor. Naz. MS. Paris. ap. Gaisf. *κεῖνοι φωλεοὶ αἱ καταδύσεις τῶν ὄφεων καὶ λοιπῶν ἑρπετῶν καὶ θηρίων, ἀφ' οὗ καὶ φωλάδες ἄρκτοι λέγονται.* 4. *Φωλεύουσι* | *Φωλεύουσι* dedi cum V. Deest gl. A. 5. *Φωλήτορες* | Hesychius et Pollux *φωληθρία. Küst.* Delude delevi, quae A. in marg. habet, *V. post gl. *Φωνεῖν* transposuit: *Φωλίς. καὶ Φωλιδωτός. Küsterus*: „Supra suo loco recte *φωλίς* et *φωλιδωτός*, per *ῐ* in syllaba prima." Ceterum *Φωδωτός* *V. 6. *εἴπωμεν* | *εἴπομεν* V. Lex. Seg. Continuo *λέξομεν* om. A. V. Lex. Seg. 7. *Φωναασκικὸν* | Plutarch. in Graech. p. 825. vid. et Dion. Excerpt. Vales. p. 626. *Tomp.* MS. Praestat *βυκάνων.* 8. *τοῦ βασιλέως* | *τοῦ* om. A. Mox *ἦν* om. A. V. 12. *Φωνή* vidi in V. Cum eodem *Ὅτι* Gaisf. tacite. *εἶδος ἡ φωνὴ τοῦ ψ* | Totum hunc articulum Suidas excerpsit ex Ioanne Philopono in lib. II. Aristot. de An. I. 7. b et I. 8. a. b. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* 14. *ὥσπερ οὐδὲ ἡ φωνὴ* om. A. 16 *ψόφου* ante *ἐστὶν* *V. Med. 20. *τι* om. *V. 21. *τῆς φάρυγγος* | *τοῦ φ.* B. E.

Phocae vero odorem habebat. *Φωκίωνος.* Nomen proprium. *Φῶκος.* Nomen proprium. et proverbium: Phoci symbolae. dicitur in eos qui convivia suo ipsorum malo instituunt. Phocus enim quidam, cum filiam haberet nubilem, quam multi ambibant, symbolas collegit, et procos convivio excipiens nuptias distulit. tandem igitur irati Phocum illi in convivio interfecerunt. *Φωκυλίδης.* Phocylides, Milesius, philosophus, aequalis Theognidis. uterque vero annis DCXLVII. post bellum Trojanum vixit, nati Olymp. LV. scripsit carmina versu heroico et elegias. Praecepta, sive Sententias, quas *Κεφάλαια* inscribunt; sunt autem ex carminibus Sibyllinis surrepta. *Φωλεύν.* In lustro delitescenti. Et *Φωλάδος*, speluncae. Babrius: *Horrenti autem iuba ex caro latibulo prosiluit.* Et pholas, genus morbi. significat etiam gallinam ovis incubantem et glocientem. *Φωλεὰ* et *φωλεία.* A verbo *φωλεύω.* *Φωλεύν.* Sic Iones scholam vocant. hinc *ἀποφάλιοι*, indocti. significat item latibulum serpentium. *Φωλεύουσι.* Occultant. *Φωλήτορες.* Triclinia. *Φῶμεν.* Dicamus, dicemus. *Φωναασκεῖν.* Vocem exercere. Et *Φωναασκικὸν βυκάνων*, buccina vocis moderatrix. *Sub Theodosio Imperatore genus phonascorum utique investigabatur.* *Φωνεῖν.* Loqui. *Φωνήν.* Vox est species soni. est autem vox percussio aeris vel aer percussus. non enim omnis sonus est vox; multum enim abest ut ea sit rerum inanimarum, ut fluctuum aut ventorum; sed rei animatae sonus est vox. nec tamen omnis sonus rei animatae est vox: ut neque plausus qui manibus editur, neque screatus, neque fuscis. vox enim sonus est animalis, qui per partes vocis adiutrices editur; hoc est, per pulmones et reliqua respirationis instrumenta et aspe-

γος. καὶ οὐδὲ διὰ τούτων ὁπωσοῦν τοῦ ψόφου γινομένου· διόπερ οὐδὲ ὁ βήττων λέγεται φωνεῖν· ἀλλ' ὅταν μετὰ φαντασίας σωματικῆς ταῦτα κινηθῇ, τότε ὁ γινόμενος ὑπὸ τούτων ψόφος φωνὴ καλεῖται. τρία δὲ ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φωνήν, ῥυθμός, ἁρμονία, λέξις. ἔχει δὲ ὁ μὲν ῥυθμὸς περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφωνήσεως τὸν μακρὸν καὶ τὸν βραχύν. διὸ καὶ τῶν φωνηέντων τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωνούμενα μακρὰ ὠνόμασαν, τὰ δὲ ἐν ἐλάττονι βραχέα. ἐκ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἄλληλα συνθέσεως τὸ εὔρυθμον τῶν ἐπῶν γίνεται. ἡ δὲ ἁρμονία περὶ τὴν τοῦ ὀξέος καὶ τοῦ βαρέος συμμετρίαν ἔχει· ἡ δὲ λέξις περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν συλλαβῶν, ἐξ ἧς ἡ τῶν λεγομένων σημαίνεται ἔννοια. ἐπεὶ οὖν ταῦτα μὲν ἔχει κυρίως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνή, μιμοῦνται δέ πως ταῦτα καὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα, διὰ τοῦτο κατ' ἀναλογίαν λέγονται καὶ αὐτὰ φωνεῖν.

Ὅτι διακρίνουσι τὴν φωνὴν ἀπὸ τοῦ ψόφου διχῶς, ἔκ τε τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως καὶ ἐκ τοῦ τέλους. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως, ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται, τοῦ εἰσπνευσθέντος ἀέρος ἐκθλιβομένου τῇ συστολῇ τοῦ θώρακος, κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ ψυχικὴν δύναμιν, καὶ προσπίπτοντος τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καὶ τῷ ἐναπειλημμένῳ ἐν αὐτῇ ἀέρι· ὃς τῇ ἀθρόᾳ πληγῇ ἄθρυπτος ἀποπαλλόμενος ἀεὶ τύπτει τὸν προσεχῆ ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς. ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἀχανὲς τοῦ στόματος τὸ μέχρι τῆς ῥίζης τῆς γλώττης φάρυγξ. ἐκεῖθεν δύο ἀγγεῖα φέρονται· τὸ μὲν ἐπὶ τὸν θώρακα, καὶ καλεῖται τραχεῖα ἀρτηρία, τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τῷ τένοντι ἐπὶ τὴν γαστέρα, καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. γίνεται δὲ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας ἡ πάροδος τοῦ πνεύματος, ἥ τε κατὰ τὴν εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν· ὅπερ τῷ εἰρημένῳ τρόπῳ ἐκπνεόμενον ποιεῖ ψόφον, ὃς καλεῖται φωνή, ὅταν μετά τινος σημαντικῆς φαντασίας γίνηται. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως ταύτῃ διαφέρει ἡ φωνὴ τῶν ψόφων· ἐκ δὲ τοῦ τέλους, ὅτι ἡ φωνὴ καθ' ὁρμήν τινα τοῦ ζῴου γίνεται καὶ προσσημαίνει τι. διὸ καὶ μετὰ φαντασίας. διὸ καὶ οἱ τῶν ἀλόγων ψόφοι φωναί. καὶ γὰρ ὁ κύων, ὁπηνίκα φαντασίαν ἔχει τοῦ ἀλλοτρίου, ὑλακτεῖ· ὅταν δὲ τοῦ οἰκείου, σαίνει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῴων ὡσαύτως σημαντικαί εἰσιν αἱ φωναὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ διαθέσεων. καὶ γὰρ τροφῆς ὀρεγόμενα ἢ ἄλλου τινὸς κέχρηται τῇ φωνῇ.

Φωνὴ καὶ κραυγὴ παρὰ τῇ Γραφῇ ἡ τῆς ψυχῆς προθυμία. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα. Καὶ 629

3. σωματικῆς] Scribe σημαντικῆς: ut habet Philoponus. *Küst.* 5. τὴν om. *V. 7. τὸ μακρὸν κ. τὸ βραχύ] τὸν μ. κ. τὸν βραχύν A. B. V. 11. τὸ εὔρυθμον τῶν ἐπῶν] οὕτως τὸ εὔρυθμον τῶν ἐπὶ τῆς ψυχῆς V. 12. ἡ γὰρ] ἡ δὲ dedi cum A. *V. ὀξέος] ὀξέως V. Deinde τοῦ addidi ex V. 17. λέγεται κατ' ἀναλογίαν] κατ' (κατὰ in V.) ἀναλογίαν λέγονται A. V. 19. ὅ. δὲ τὴν] Ὅτι ὅ. τὴν A. V. 20. καὶ ἐκ τοῦ — γενέσεως accesserunt ex A. V. 22. εἰσπνευσθέντος] ἐκπνευσθέντος A. πνευσθέντος Philop. 23. τῇ] καὶ τῇ B. E. 24. ψυχικὴν] Philoponus rectius ψοφητικήν. *Küst.*

3. ἀέρα] ἀέραν V. 6. τραχεῖα om. A. B. V. E. Med. 7. ἐπὶ τὴν γαστέρα] Hae 3 voces in prioribus editt. desunt, quas ex Philopono sensus supplendi gratia loco huic addidi. *Küst.* Desunt item A. B. V. E. 9. ἡ πάροδος] καὶ ἡ π. V. 10. εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν] Philoponus εἰσπνοὴν καὶ τὴν ἐκπνοήν. *Küst.* καὶ τὴν ἐκπομπήν om. A. 11. τρόπῳ] ψόφῳ τρόπῳ E. ἐκπνεόμενον] Sic Philoponus. At priores editt. minus recte partim ἐμπνεόμενον, partim ἐμπνευόμενον. *Küst.* 13. γίνηται] γίνεται mendum vulg. 14. ἄλλων ψόφων] ἄλλων om. A. B. V. E. Med. 15. τοῦ ζῴου om. E. 16. καὶ προσσημαίνει τι] Rescribe ex Philopono, πρός τὸ σημᾶναί τι. *Küst.* προσημαίνει A. B. E. προσημαίνει in V. id est, προσσημαίνει. 19. ἄλλων ζῴων] ἀλόγων E. 20. φωναὶ] εἰσὶν αἱ φωναὶ dedi cum A. V. 21. καὶ διαθέσεων] μὲν ὑποθέσεις E. 22. τῇ φωνῇ] τῇ om. A. V. E. Mox quae sequebantur: Φωνή. ζήτει ἐν τῷ Ἀράτου. Φωνή. περὶ πρώτης φωνῆς ζήτει ἐν τῷ Βεκκισέληνε. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. ζήτει ἐν τῷ Τροχός, omiserunt A. V. 23. Φωνῇ] Ex Ps. III, 4. ubi Theodoretus, οὐ φωνὴν ἐνταῦθα καὶ βοὴν τὴν κραυγὴν νοητέον, ἀλλὰ τὴν τῆς ψυχῆς προθυμίαν. *Ernest.* Adde gl. Κεκράξομαι. θείᾳ γραφῇ] θείᾳ omisi cum A. V.

---

ram arteriam et guttur. ac ne per haec quidem instrumenta si qualiscunque sonus edatur: neque enim tussiens vocem edere dicitur: sed cum ista instrumenta moventur cum consilio quodam rem exprimendi, tunc qui per haec editur sonus vox vocatur. tria autem haec in hominis voce spectantur, rhythmus, harmonia, dictio. ex his rhythmus ad pronunciationis tempus longum et breve spectat. itaque vocales quae longiore temporis intervallo pronunciantur, longas vocarunt; quae vero breviore, breves. ex harum autem compositione nascitur versuum conciunitas. porro harmonia acutum et grave in voce temperat. dictio autem versatur in syllabarum formatione, unde eorum quae dicimus sensa significantur. quae cum proprie vox hominis habeat, eaque ipsa aliquo modo instrumenta musica imitentur, ideo ipsa quadam similitudinis ratione vocem edere dicuntur. — Vocem autem a sono bifariam discernunt, tam ratione ortus quam finis. ratione quidem ortus, quia vox formatur, cum aer attractus contractione pectoris exprimitur, secundum insitam ipsi facultatem sonos edendi, isque incidit in asperam arteriam et aerem in ea conclusum: qui subito ictu evibratus perpetuo ferit aerem continuum usque ad auditum. hiatus enim oris qui ad radicem usque linguae pertinet, fauces dicitur. inde duo vasa feruntur, alterum ad pectus, quod vocatur aspera arteria; alterum iuxta tendonem ad ventrem, quod dicitur gula. iam per asperam arteriam transit spiritus, dum attrahitur et expiratur; isque dum modo dicto expiratur, sonum facit, qui vox dicitur; quoties fit cum consilio quodam aliquid significandi. itaque ratione ortus vox differt a sonis. ratione finis vero differt, quia vox fit per appetitionem quandam animantis, ad sensum significandum: ergo cum consilio quodam. hinc etiam brutorum soni sunt voces. nam canis, oblata specie hominis alieni, latrat; contra noto abblanditur. pariter in reliquis animalibus voces indicant facultates et affectiones animales. etenim cum cibum appetunt vel aliquid aliud, voce utuntur. Φωνὴ καὶ κρ. *Vox et clamor* in divina Scriptura vocatur animi promptitudo. *Voce mea ad Dominum clamavi.* Et Φωνήεις, vocalis.

Φωνήεις, ὁ φωνητικός.

Φώνημα. τὸ φθέγμα.

Φῶνος. ὁ μεγαλόφωνος.

Φώρ. ὁ κλέπτης. ἢ δοτικὴ φωρί.

Φωραθείς. εὑρεθείς, γνωσθείς. Πάμφιλος δανειστὴς παρὰ Ἀριστοφάνει· ὃς φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη.

Φωρᾶν. ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν.

Φῶρας. ληστάς. ἀπὸ τοῦ τὴν φώραν ἐρευνῆσαι.

Φωράσας. διερευνήσας, καταλαβών. Καὶ Φωράσω, εὕρω, θεωρήσω, ἐρευνήσω.

Φώρια. λαθραῖα, ληστήρια· ἢ κλοπιμαῖα πράγματα.

Ἐπήλυσιν ὅφρ' ἀλέοιτο
φώριον.

Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Φώρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα.

Καὶ Φωρεία, ἐπὶ τῆς ληστείας ταῦτα εἴληπται. Καὶ Φώριον, τὸ κλέμμα.

Φωριαμός. κιβωτός.

Φῶρος. κατάσκοπος.

Φωρυτός. κόπρος, ἢ χῶμα.

Φώς. ὀξυτόνως, ὁ ἄνθρωπος· φῶς δὲ περισπωμένως, ὅπερ ἐστὶν ἐνέργεια καὶ τελειότης τοῦ δυνάμει διαφανοῦς. τὸ δὲ φῶς οὐδενὶ ἄλλῳ κρίνεται ἢ τῇ ὄψει. φῶς οὖν ἡ τοῦ διαφανοῦς ἐνέργεια, καθό ἐστι διαφανές· τουτέστι, τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης αὐτοῦ. δυνάμει γὰρ ὄντος τοῦ διαφανοῦς, ἐπιγενόμενον τὸ φῶς καὶ εἰδοποιῆσαν καὶ τελειῶσαν αὐτὸ ἐποίησεν ἐνεργείᾳ διαφανές. τὸ δὲ οὔτε σῶμα ἐστὶν οὔτε κατ' ἐκπομπὴν σωμάτων τινῶν γίνεται. πῶς γὰρ οἰόντε ἦν ἀναβλέψαντας ἡμᾶς ἀθρόον τοῦ οὐρανοῦ ἀντιλαβέσθαι; πῶς γὰρ οἰόντε ἐστὶν ἀχρόνως σῶμά τι τοσαύτην κινηθῆναι διάστασιν; δέδεικται γὰρ δύο ζωδίων διάστημα εἶναι· καὶ τριπλασιεφέβδομός ἐστιν ἡ περίμετρος τῆς διαμέτρου. ἔστι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ κέντρου τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου. δῆλον οὖν ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου τέσσαρα ἐχούσης ζώδια καὶ πρός, ἐπειδὴ ἡ περίμετρος δώδεκα ἔχει, τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου δύο ἂν ἔχοι ζώδια καὶ πρός. πῶς οὖν οἰόντε σῶμα ἀχρόνως τοσοῦτον κινηθῆναι διάστημα; αὕτη γοῦν ἡ ὀξυτάτη τῶν κινήσεων, λέγω δὴ ἡ τῆς ἀπλανοῦς, ἐν δύο

2. Post hanc gl. Gaisf. restituit, quae *A. marg. servavit: *Φωνήσας. αἰτιατικῆ.* Item post v. *Φῶνος*: *Φωνῶ, αἰτιατικῆ.* 4. *τῷ φωρί*] *τῷ* omisi cum A. *V. 5. *Φωραθείς*] Aristoph. Thesm. 497. *Toup.* MS. 6. *παρὰ Ἀριστοφάνει*] Locus Aristophanis, ad quem Suidas respexit, extat Plut. 174. *Ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται*; Vide ibi Scholiastam. *Küst.* Horum fons est gl. *Πάμφιλος*: unde petendum *Π. δημαγωγός. αὐτοφόρῳ* vidi in V. 7. *κατελύθη*] *κατελύσθη* A. corr. 8. *Φωρᾶν*] Eadem Schol. Platon. p. 460. 9. *ἀπὸ τοῦ τὴν φώραν ἐρευνῆσαι*] Scribendum, *ἀπὸ τοῦ φωρᾶν, τὸ ἐρευνῆσαι*: ut Portus etiam monuit. *Küst.* 11. *Φωράσας*] Item Schol. Luciani Phalar. I, 4. 12. Sub gl. finem delevi *Καὶ Φωράσαι* cum A. V. 15. *Ἐπήλυσιν ὅφρ'*] Repetitus est locus in v. *Ἐπήλυσις.* 17. *καὶ ἐν Ἐπιγραφῇ* sic *V. qui deinceps om. *ἐπὶ* habetque *Φώρειον.* 18. *Φώρια δ'*] Pauli Silentiar. Ep. I, 4. Anthol. Pal. V, 219. 19. *Φωρεία*] *Φωρεία* praemia ob deprehensum furem, Theodoret. Graec. Aff. p. 140. ut *ζωγρεία. Toup.* MS. 20. *Φώριον*] V. Morus et Toupius in Longin. 4, 5. 21. *κιβωτός*] Statim delevi *παρὰ τὸ φωρίων δεκτικὴν εἶναι. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὰ φάρη· ἐπειδὴ πρὸς φυλακὴν τούτων παρεσκεύασται· φαραμός, καὶ τροπῇ τοῦ ᾰ εἰς ῰ φωραμός (ὡς θάκος, θῶκος), καὶ πλεονασμοῦ τοῦ ι φωριαμός*, cum A. B. V. E. Vid. Etymol. M. et Zonaras. Spectare videtur gl. Il. *ὠ.* 228. *Gaisf.* 22. *Φῶρος*] Lusit Valckenarius *Φῶρ—ος*, i. e. *Φῶρ*, in genitivo *φῶρος.*

1. *Φωρυτός*] Male confictam gl. addunt A. V. et Lex. Bachm. p. 411. *διὰ τοῦ ō* planissime gl. *Φορυτός.* 2. *Φώς*] V. Boisson. Anecd. IV. p. 407. *φῶς δὲ περισπωμένως, ὅπερ ἐστὶ — ὀξυκινητότερα ὑποτίθεσθαι*] Haec omnia sunt verba Ioannis Philoponi in lib. II. Aristot. de An. K. 3. b. *Küst.* Qui multa aliter vel uberius scripta praebet. 4. *ἄλλο* in V. 7. *τοῦ διαφανοῦς*] *τοῦ* om. V. 9. *ἐνεργείᾳ*] *ἐνέργειαν* V. Mox *οὔτω* A. pro *οὔτε*. 13. *σώματος*] Scribendum est *σῶμά τι*: ut Portus etiam monuit. *Küst. σώματι* Philop. Correxi, praesertim cum infra recurrat *σῶμα ἀχρόνως κτλ.* 14. *διάστημα εἶναι· καὶ τριπλ.*] Locum hunc mutilum ex Philopono sic supplebis: *διάστημα εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς γῆς μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ ἐξαγώνου πλευρᾷ τῶν δύο ζωδίων τὸ διάστημα εἶναι, καὶ τριπλασιεφέβδομος* etc. *Küst.* 15. *τριπλασιεφέβδομος*] *τριπλάσιον ὅτι ἑβδομος* V. *τριπλασιεπιέβδομος* A. 19. *ἔχοι*] *ἔχη* V. Gaisfordus id rettulit ad praecedens *ἔχει.* 20. *καὶ πρός* om. Philop. *πῶς οὖν*] *πῇ* V. *οὖν* om. A. E. Med. Conicias *καὶ πῶς οἰόντε. τοσοῦτον ἀχρόνως*] *ἀχρόνως τοσοῦτον* A. *V. 21. *οὖν*] *γοῦν* A. V. 22. *λέγω δὲ*] *λέγω δὴ* dedi cum A. E. Med.

Φώνημα. Vox. *Φῶνος.* Vocalis. *Φώρ.* Fur. dativus *φωρί. Φωραθείς.* In facinore deprehensus, cognitus. *Pamphilus demagogus apud Aristophanem: qui cum in manifesto peculatu esset deprehensus, bona eius publicata sunt. Φωρᾶν.* Scrutari, investigare. *Φῶρας.* Fures. ab verbo *φωρᾶν*, quod est scrutari. *Φωράσας.* Scrutatus, investigans. Et *Φωράσω*, deprehendam, scrutabor, investigabo. *Φώρια.* Furtiva, latibula. vel res furtivae. *Impressionem ut careret furtivam.* Et in Epigrammate: *Furtivi enim concubitus legitimis sunt dulciores.* Et *Φωρεία*, latrocinium. Et *Φώριον*, furtum. *Φωριαμός.* Arca. *Φῶρος.* Speculator. *Φωρυτός.* Stercus, vel agger. *Φώς.* Cum acuto, vir. at *φῶς*, cum circumflexo, lumen, id est actus et perfectio eius, quod facultate fit perspicuum. lumen autem nulla alia ratione diiudicatur quam visu. lumen igitur est actus perspicui, quatenus est perspicuum; hoc est, forma et perfectio eius. cum enim facultate sit perspicuum, lux accedens, postquam id formavit et perfecit, actu perspicuum facit. hoc autem neque corpus est, neque per cuiusquam corporis emissionem fit. quomodo enim fieri posset ut suspicientes visum nostrum ad coelum usque dirigeremus? aut ut corpus aliquod sine ullo temporis intervallo per tantum spatium ferretur? etenim demonstratum est a terra ad coelum usque esse duorum signorum intervallum. iam circumferentia diametri est ter septupla. ab centro autem dimidium est diametri. apparet igitur, cum tota diametrus quattuor contineat signa et amplius (circumferentia enim duodecim continet), dimidium diametri habere duo signa et amplius. quomodo igitur fieri potest ut corpus sine ullo temporis intervallo per tantum spatium feratur? hic igitur celerrimus motus (nempe sphaerae fixae) duabus horis sextam partem huius universi, hoc est, duo signa conficit. nonne igitur absurdum est, corpora quae ex oculis emittuntur sphaera fixa celeriora statuere? denique plurimis aliis argumen-

ὥραις τὸ ἐκτημόριον τοῦ παντός, λέγω δὴ τὰ δύο ζῴδια, κινεῖται. πῶς οὖν οὐκ ἄλογον τὰ ἐκπεμπόμενα σώματα τὰ ἐκ τῶν ὄψεων καὶ τῆς ἁπλανοῦς ὀξυκινητότερα ὑποτίθεσθαι; — καὶ πλεῖστα ἕτερα ἄττα περὶ φωτός, ὅτι μή ἐστι σῶμα, συλλογίζεται, ἃ παρήκαμεν δι' ἀπειρίαν· ἅ τις ζητησάτω.

Φῶς καὶ ἡ θεία κηδεμονία. *Δαβίδ*· Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Ὅτι πᾶν σῶμα τὴν τοῦ φωτὸς δεχόμενον ἐνάργειαν, εἰ προσπέσοι λεῖόν τι καὶ στιλπνὸν σῶμα, ὁρᾶν αὐτὸ οὕτως, ὥστε καὶ αὐτὸ τὴν ὁμοίαν ἐνάργειαν ἀντιπέμπειν· ὥσπερ ἐν ἀργύρῳ καὶ ἐν τοῖς ἐσόπτροις καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις, διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ἡ σελήνη δεχομένη τὸ τοῦ ἡλίου φῶς φωτίζει τὰ τῇδε. καὶ τοῦτό φαμεν φωτὸς ἀντανάκλασιν, τὴν ἀπὸ τῶν δεχομένων καὶ δυναμένων ὁμοίων ἐνεργεῖν ἐνέργειαν.

Φωσφόρος. ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων.

Φωσώνιον. λινοῦν τι, ἤτοι σινδόνιον· ἢ καὶ ἱστίον τῆς νεὼς πεφυσημένον· ἢ προσώπου τι ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται ὀράριον.

Φώσωνος. τοῦ ἀρμένου.

Φώσωρις.

Φῶτα. ἄνδρα. Οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει Πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται· ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι δι' ἀνανδρίαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος, ἔνθ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν, κατὰ τὸν Ποιητήν.

Φωταύγεια. ἡ λαμπρότης.

Φωτεινός. ὄνομα κύριον.

Φωτίζειν. εἰς φῶς ἄγειν, ἐξαγγέλλειν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν καιρὸν παραδιδόναι φωτίζειν τὸ κατὰ τὴν ἐντολὴν ἀπόῤῥητον.

Φράβιθος. οὗτος στρατηγὸς ἦν τῆς ἀνατολῆς, ὃς ἀκμάζων τὴν ἀρετὴν ἐνόσει τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσης πλέον. καὶ τό γε σῶμα διαλυόμενον ἤδη καὶ ἀποκολλώμενον εἰς τὴν λύσιν συνεγόμφου καὶ διέπλεκεν εἰς πῆξίν τινα καὶ ἁρμονίαν,

---

2. οὐκ ἄλογον om. E. 3. τὰ posterius om. V. 5. λογίζεται] συλλογίζεται dedi cum A. λογίζεσθαι E. λογίζεται — ζητησάτω om. V. 7. *Δαβίδ*] Ps. XXXVII, 11. et Theodoret. Cf. v. *Σκότος*. Infra delenda sunt *καὶ αὐτὸ* per errorem invecta. 10. Ὅτι Gaisf. cum *V. ἐνέργειαν] ἐνάργειαν A. V. et paulo post. 11. λεῖόν τι] τι λεῖον V. 12. ὁρᾶν αὐτό] Scribe ὁρᾷ αὐτό. Küst. 13. ἐν ante τοῖς om. *V. Malim τοῖς abesse. 14. *καὶ ἐν ἄλλ. πλείστοις* om. V. 15. τοῦτο] τοῦτο γοῦν καί A. τοῦτο καὶ B. V. E. Med. 17. *δυν. τὴν ὁμοίαν* *V. 18. Post hanc gl. delevi cum A. *Φωσθονία. ὄνομα μιᾶς τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.* Quorum haec tantum praestat V. *Φωσθονία. μία τῶν Ἀλκυονίδων*, post *ἀνατέλλων* reposita. Ceterum *ὄνομα. μία* E. 19. *ἀνατέλλων*] Statim *ὁ ἥλιος* omiserunt A. B. V. 20. *Φωσώνιον*] Alii scribunt *φωσσώνιον*, per duplex σ. Vide Reines. Varr. Lectt. p. 432. et Dufrenium in Glossario Graeco. *Küst. Φωσάνιον* B. E. *Φωσόνιον* V. Vide potissimum Photii Bibl. p. 349 a, 20. Tum *ληνοῦν* A. 21. *τὸ ἱστίον*] *τὸ* omisi cum V. quod retinet Etym. M. *προσώπου τὸ ἐκμαγεῖον*] Portus interpretatur, *Vultus effigies*: quae interpretatio quam longe a vero sensu absit, ex nostra versione lector discere poterit [nimirum, *sudarium, sive linteum quo facies tergitur.*] *Küst. τι ἐκμ.* A. [Dedi cum V. et Etym. M.] Vid. Suiceri Thes. v. *Ἐκμαγεῖον. Gaisf.* Deinde *καὶ ὁ* om. *V.

2. *ὀράριον*] Sic MS. A. [Adde V.] At priores editt. male *ὡράριος*, quod Portus verterat *Horarium*: certo indicio, eum et loci et vocis huius verum sensum minime perspexisse. De voce *ὀράριον* autem vide glossographos et Nostrum supra suo loco. *Küst. ὡράριον* B. E. Vid. Suicer. Thes. Eccl. v. *Ὀράριον. Gaisf.* 3. *Φώσωνος*] Sive *Φώσσωνος*. Vide Moschop. *π. σχεδ.* p. 42. 4. *Φώσωρις*] Opinor, *Φώσωρις* genitivus. Fossoris locus et munus quodpiam infimo fere gradu fuit in Ecclesia vetustissima. Vide Maii Spicileg. Rom. T. IX. p. 133. *Φώτωρις* Med. Supra male *Φόσιρις*. 5. *Οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγ.*] Elegans hic locus legitur etiam supra v. *Ἀναλκις*: ubi ostendimus eum ex Vita Isidori a Damascio conscripta a Suida excerptum esse. *Küst.* Adde gl. *Διαείδεται. μόνον καὶ — ὁ μέγας* om. E. 8. *ἀνανδρίαν*] *ἀνανδρείαν* V. 9. *ἐνταῦθα κ.*] Vid. v. *Κατάβα. Toup. ἐντεῦθεν* V. Deinde editum *ἀνδρῶν διαείδεται* Gaisf. clam transposuit cum *V. 12. *Φωταυγία* Constant. Cerim. p. 752. Sub glossae finem delevi *Καὶ Φωταυγός* cum V. Habet A. in marg. 13. *Φωτεινός*] Vid. Pearson. Symbol. Apostol. art. 2. Lardner. T. IV. p. 361. *Gaisf.* 14. *Φωτίζειν*] Polyb. p. 1448. *Toup.* MS. Statim *αἰτιατικῇ* omisi cum V. quem silent critici. *A. mg. habet glossam *Φωτίζω. αἰτ.* 17. *Φράβιθος*] De hoc Eunapius in Exc. p. 13. *Toup.* MS. Ex historia Eunapii Sardiani haec desumpta notat Valesius in Sozomen. H. E. VIII. p. 331. n. 3. *Hemst.* Eunap. fr. 43. Ed. Nieb. p. 114. De rebus Fravittae vide potissimum eiusdem Eunapii Exc. p. 95. et Clintoni Fast. Rom. p. 548. *στρατηγός*] *Comes. Reines.* 21. *συνέπλεκεν*] *διέπλεκεν* A. B. V. Mox *τῷ καλῷ* om. E.

---

tis probat, lucem non esse corpus; quae propter eorum multitudinem praetermisimus. quaerant igitur alii. — Lux etiam divina providentia dicitur. David: *Et lux oculorum meorum non est mecum.* — Siquod corpus lumine illustratur, sic ut lumen in laeve aliquod et splendidum corpus incidat, tantum efficit ut et ipsum lucem remittat; ut in argento, speculis, aqua, aliis plurimis fit. propterea etiam luna, solis radios recipiens, terram illustrat. eam vero dicimus luminis refractionem: quae in illa cadit corpora, quae lumen et recipiant et remittere possint. *Φωσφόρος.* Lucifer. *Φωσώνιον.* Linteum, vel sindonium, vel inflatum velum navis, vel linteum quo facies tergetur. sic dicitur etiam id quod Romani vocant orarium. *Φώσωνος.* Veli nautici. *Φώσωρις.* *Φῶτα.* Virum. *Etenim non modo ingens periculum imbellem virum non admittit, ut ait Pindarus, sed magnus vir etiam parvum certamen aspernatur. immo ubi alii propter ignaviam dilabuntur, eo ille descendit discrimini se committens: ubi virtus virorum elucescit, secundum Poetam.* *Φωταύγεια.* Splendor. *Φωτεινός.* Nomen proprium. *Φωτίζειν.* In lucem producere, enunciare. *Romani autem existimantes tempus iam adesse, ut arcanum ipsis mandatum eloquerentur.* *Φράβιθος.* Fravitta fuit dux Orientis: qui virtute vigens, corpore infirmus erat, animo multo magis vigente. cumque corpus eius iam dissolveretur ac diffluere, compagem illius quo-

ὅπως ἂν ἀρκέσειε τῷ καλῷ. ὃς τοὺς ληστὰς ῥᾳδίως συνεῖλεν, ὥστε μικροῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ληστείας ἐκ τῆς μνείας τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσεῖν. ἦν δὲ Ἑλλην τὴν θρησκείαν.

Φράγματα. ἀσφαλίσματα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τὰ δ' ὀκτάῤῥιζα μετώπων
631 φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὰν ἄλος ἔπαξε πίτυν.

τὰ κέρατα λέγει τῆς ἐλάφου.

Φραγνύντες. καθοπλίζοντες. Τῶν νέων τοὺς ἀπορωτάτους ὅπλοις φραγνύντες.

Φραδέος. φρονίμου.

Φράδμων. συνετός, φρόνιμος, ἢ ἔμπειρος.

Φραζόμενος. σκεπτόμενος, διανοούμενος.

Φράζουσι. σημαίνουσι, δηλοῦσι.

Φραώτης. ὄνομα κύριον.

Φράσας. φρασάμενος, ἐπινοήσας.

Δόλος ἦν ὃ φράσας.

τουτέστι, τὴν ἑστίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη ὁ Ἀγαμέμνων.

ἔρως ὃ κτείνας.

ὃ Αἴγισθος δι' ἔρωτος.

Φραστῆρας. εἰδήμονας, ἐπιστήμονας. Ξενοφῶν· Εἶχε δὲ τούτους ὁ Κῦρος ὁδῶν φραστῆρας καὶ ὑδάτων καὶ χιλοῦ.

Φραστῆρες. οἱ γνώμονες τῶν ἡλικιῶν ὀδόντες. Ἀριστοφάνης·

Ἐπέτης ὢν Ἀρχέδημος οὐκ ἔφυσε φράτορας.

ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὀδόντας φραστῆρας, φράτορας εἶπε, τουτέστι, συγγενεῖς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη ἔχουσι πάντας τοὺς ὀδόντας. λέγει οὖν ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἠδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας.

Καὶ νῦν δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς,
κἄστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.

ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, πολιτείας ἢ δημαγωγίας, μοχθηρίας εἶπε· χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. οὐ λέγει δὲ διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νεκρούς φασι.

Φρατέρες. φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φρατέρες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, καὶ φρατρίζειν, τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν.

Φράτορες καὶ Φρατρίαι καὶ Φρατρίαρχος. φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ὃ οὖν τούτου τοῦ μέρους ἡγούμενος φρατρίαρχος ἐκαλεῖτο.

---

2. *συνεῖλεν*] Scribe *ἀνεῖλεν*. *Küst.* 3. *μνήμης*] *μνείας* A. 4. Post hanc gl. delevi cum A. *Φράγκοι. Γερμανικοί. Φράγκοι. οἱ Γερμανοί* *V. post gl. *Φραδέος. Φράγγοι. οἱ Γερμανικοί* vidi in A. marg. 5. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Leonidae Tarent. XXXII, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 110. 6. *ὀκτάῤῥιζα* in V. Med. 7. *ἄλλος*] *ἀλ*° A. *ἄλὸς* V. E. *ἀλὸς* Med. Reposui cum Iacobsio *ἅλος*. 8. *τῆς ἐλάφου*] *ἐλάφου* vulg. 9. *Φραγνύντες*] Vide Plut. Sertor. 21. Phoc. 11. ne Themistium dicam. 10. *τοῖς ὅπλοις*] *τοῖς* om. A. 11. *Φραδέως*] Scribendum est *φραδέος*, per simplex ō: a *φραδής*. *Küst.* Sic A. B. V. Med. cum Il. ω. 354. 13. *σκεπτόμενος*] *σκεπόμενος* V. 15. *Φραώτης*] Rex Indorum: de quo multa apud Philostratum lib. II. de Vita Ap. *Küst.* 17. *Δόλος ἦν, ὃ φρ.*] Sophocl. Electr. 197. *Δόλος ἦν ὃ φράσας, ἔρως ὃ κτείνας.* Scholiastes in illum locum: *Δόλος ἦν ὁ φράσας. ἀντὶ τοῦ, ὁ φρασάμενος, ἐπινοησάμενος, ὁ δὲ ἀνελὼν ἔρως. δι' ἔρωτα γὰρ ἑαυτῶν ἀνεῖλον Ἀγαμέμνονα. δόλος, ὁ φρασάμενος τὴν ἑστίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη. Küst. δόλιος* A. 22. *Ξενοφῶν*] L. V. de Institut. Cyri p. 139. [V, 4, 40.] sed ubi numero singulari legitur *φραστῆρα*. De solo enim Gadata ibi verba fiunt. *Küst.*

3. *Ἐπέτης ὢν Ἀρχ.*] Aristoph. Ran. 420. *Σκώψωμεν Ἀρχέδημον, Ὃς ἐπέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτορας.* Vide ibi Scholiastam. *Küst.* Adde v. *Ἐπέτης*. 5. Est qui coniiciat *τῶν πώλων*. 8. *ἀναγραφῆναι* non vidi in V. 10. *Καὶ νῦν δημαγωγεῖ ἐν τ.*] Haec leguntur apud Aristophanem eodem loco. *Küst.* Adde v. *Δημαγωγεῖ*. 14. *κακὰ*] *καλὰ* V. 16. *τοὺς ζῶντας*] *ζῶντας* vulg. 18. *Φράτορες*] Confer Nostrum supra v. *Φατρία*. *Küst.* *Φράτερες* A. Harpocr. Pal. hic et mox. Correxi tenorem. *A. in marg. *Φράτορες. ζήτει ἐν τῷ Γεννῆται.* Dein *φατρία* in V. item infra et *φατριάρχος* cum Etym. M. 20. *φρατρίζειν*] V. Meieri lib. de gentil. Att. p. 14. 21. *μετέχοντες — φρατρίας* om. V.

---

cunque modo sartam tectamque conservabat, ut virtuti sufficeret. idem latrones tam facili negotio sustulit, ut paene ipsum latrocinii nomen ex hominum memoria deletum sit. erat autem religione gentilis. *Φράγματα*. Munimenta. In Epigrammate: *Octo vero ramorum illa frontis munimenta altae pinui clavus affixit.* de cornibus cervi haec dicuntur. *Φραγνύντες*. Munientes. *Iuvenes pauperrimos dum armis instruunt.* *Φραδέος*. Prudentis. *Φράδμων*. Intelligens, prudens. vel peritus. *Φραζόμενος*. Considerans, dispiciens. *Φράζουσι*. Significant, declarant. *Φραώτης*. Nomen proprium. *Φράσας*. Qui animadvertit, qui excogitavit. *Dolus fuit, qui rem excogitavit*; id est, convivium, in quo Agamemno est occisus; *at amor, qui occidit.* id est, Aegisthus, qui propter amorem occidit. *Φραστῆρας*. Scientes, peritos. Xenophon: *Cyrus autem hos viarum et aquarum et pabuli indices habebat.* *Φραστῆρες*. Dentes aetatis indices. Aristophanes: *Archedemus, quamvis septennis, non produxit phratoras.* cum esset dicendum, dentes aetatis indices, dixit *φράτορας*, gentiles. translatio ducta est a pueris, qui circiter septimum annum aetatis omnes dentes habent. negat igitur illum, quamvis Athenis diu commoratus esset, potuisse ius civitatis consequi. *Et nunc demagogus est apud superos mortuos et princeps eius quae ibi viget improbitatis.* cum esset dicendum reipublicae, dixit improbitatem; festive ad illorum mala alludens. quod autem Athenienses vocat mortuos, non ad illorum infelicitatem spectat, sed apte vocant inferi mortuos eos, qui vivunt inter superos. *Φράτερες*. Phratria est tertia pars tribus. phratores vero dicuntur, qui sunt eiusdem phratriae participes. et *φρατρίζειν*, eiusdem phratriae participem esse. *Φράτορες, Φρατρίαι, Φρατρίαρχος*. Phratria est tertia pars tribus: cuius praefectus vocabatur

ἐγγράφεται δὲ πατρόθεν εἰς τοὺς φράτορας τῇ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτῇ. φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι τριττύν, ἤτοι τὴν φρατρίαν ἢ φρατορίαν. φράτορας δὲ τοὺς συγγενεῖς καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, οἷον πατριᾶς τινος. ὁ γοῦν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν καὶ πάτρην λέγει·

Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη.

μεταφορᾷ φάτρη καὶ φράτρη. μεταπέπτωκε δὲ τὰ στοιχεῖα· καθάπερ ἐπὶ τοῦ Πάτριος Ζεὺς καὶ Φάτριος. τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τοὺς φράτορας σύμβολον εἶχον τῆς συγγενείας.

632 Φραχθέντες. ἀσφαλισάμενοι.

Φρεάντλης. οὗτος ἐκαλεῖτο Κλεάνθης ὁ φιλόσοφος. μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθῷ, μεθ' ἡμέραν δὲ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζε.

Φρέαρ διαφθορᾶς. ἡ διηνεκὴς τιμωρία παρὰ τῷ Λαβίδ.

Φρεάριος. δῆμος τῆς Λεοντίδος. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Φρεάτια. τὰ βαθέα ὀρύγματα. Πᾶσαν ἐδήωσε τὴν γῆν, μήτε τῶν φρεατίων ναμάτων φεισάμενος. Καὶ αὖθις· Φρεατίας δὲ εἶχεν ἀγνοουμένας ὁ τόπος. Καὶ Φρεατία, ὄρυξις.

Φρενήρης. φρόνιμος, ἢ παράφρων. Ἀγαθίας· Ἦν δέ τις Ἀρμένιος φρενήρης καὶ ἐν δέοντι φιλοκίνδυνος. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Κόμοδος ἦν φύσιν τε οὐ φρενήρης καὶ οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολεμικά.

Φρενῖτις. νόσος.

Φρενοβλάβεια.

Φρενοβλαβής. ὁ τὰς φρένας βεβλαμμένος,

1. ἐγράφετο δὲ πατρ.] Vide Meursium in Graec. Fer. v. Ἀπατούρια. *Küst.* ἐγγράφεται A. V. 2. ἔθνος] ἔθος A. τὸ ἔθνος V. Locum alterum v. *Τριττύς* intuenti facile constiterit orationem sic esse sanandam: *φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι καὶ τριττὺν καὶ φρατρίαν, ἤτοι τὴν φρατορίαν.* Eadem in usu figurato commutantur: velut *φρατρία* de coetu quolibet dictum illustrat Lobeck. Aglaoph. p. 1013. Tum εἶναι om. B. E. 3. *φράτορας δὲ τοὺς συγγ. καλ.*] Haec et quae sequuntur leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Equ. 255. *Küst.* 5. ἤγουν] οἷον A. V. Schol. 6. Ὅμηρος] Il. ν. 354. 8. *φάτρη*] Scribe *πάτρη. Küst.* Immo *φάτρη καὶ φράτρη*, quod dedi cum A. V. *φράτρη καὶ φάτρη* B. Edebatur *φράτρη καὶ πάτρη.* Ceterum καὶ κατὰ ἀναφορὰν *πάτρη καλεῖται* Schol. 9. *Ζεὺς καὶ* om. A. *ξένος καὶ* V. *Φάτριος*] Sic recte MS. A. At priores editt. male *πάτριος. Küst.* De Iove *φρατρίῳ* vid. Wesseling. Obss. I, 7. p. 21. *Gaisf.* 12. *Φραχθέντες*] Il. ρ. 268. 13. *Φρεάντλης*] Φρεάντης A. qui *γρ. καὶ φρεάντλης* in marg. Vid. Menag. in Diog. VII, 168. Fons observationis est gl. *Κλεάνθης.*

1. *Φρέαρ διαφθορᾶς*] Ex Theodoreto in Ps. LIV, 23. *Ernest.* 3. *Φρεάριος*] Immo *Φρεαῤῥοι*, ut patet ex Stephano Byzantio. *Φρεάριος* autem vel potius *Φρεαῤῥιος* est *ἐθνικὸν* a *Φρεαῤῥοι* deductum. *Küst.* Non mutat Etym. M. *Φρεάῤῥιος* Harpocr. *Δημοσθένης*] Pag. 253, 14. *Δημ. ὑ. Κτησ.* om. *V. 5. *Φρεάτια*] *Φρεάτεια* Hesych. Cum illa certe scriptura quam apud Suidam habemus non convenit hic locus quem subiungit, *πᾶσαν ἐδήωσε τὴν γῆν, μήτε τῶν φρεατίων ναμάτων φεισάμενος.* Sed nec expositio illa posse convenire videtur, cum ante *ναμάτων* genitivo nominis alicuius adiectivi sit opus, qualis fuerit *φρεατιαίων.* Itaque cum locum sequatur hic, *φρεατίας δ' εἶχεν ὁ τόπος ἀγνοουμένας* (a nom. *φρεατία*, cuius accusativum *φρεατίαν* habet Xenophon), non immerito fortasse suspicaretur quispiam Suidam scripsisse *Φρεατίαι. τὰ βαθέα ὀρύγματα*, nisi in loco qui huic expositioni subiungitur haberemus *φρεατίων ναμάτων.* Ut enim convenire exemplum posset, legi deberet *φρεατιῶν* a *φρεατίαι*, qui genitivus substantivi nominis cum altero nominis itidem substantivi non bene cohaereret. *H. Steph.* Thes. L. Gr. IV. p. 193. 6. *φρεατίων*] Videtur hic *φρεατίων* esse adiectivum: quod tamen vix crediderim. Quare ut exemplum hoc voci a Suida propositae respondeat, scripserim potius *φρεατίων καὶ ναμάτων. Küst.* Suspicor si quando quis invenerit locum scriptoris unde haec decerpta sunt, ibi repertum iri *φρεατιαίων.* Et sic nunc video Porsonum correxisse. *Gaisf.* *ναμάτων*] *ὑδάτων* B. E. 7. *Φρεατίας δὲ εἶχ.*] Haec sunt verba Polybii lib. X. c. 25. *Küst.* Sive c. 28. ed. Schweigh. Nescio an hoc exemplum potius post *ὄρυξις* ponendum fuerit *Gaisf.* Vide tamen superiorem annotationem. Scorsim collocandam fuisse gl. *Φρεατία* significat Zonaras. Ceterum Polybii verba sunt immutata. *ἀγνοουμένας ὁ τόπος* *V. Edebatur *ὁ τ. ἀγνοουμένας.* 9. *ἢ παράφρων*] Hanc interpretationem merito suspectam habet Henr. Stephanus in Thesauro Gr. Ling. Certe exempla subiuncta eam nihil adiuvant. *Küst.* Sed diversa significatione adhiberi vocem docet etiam Phavorinus. *Φρενήρη*, inquit, *ἀντὶ τοῦ σώφρονα λέγουσιν Ἴωνες· λαμβάνουσι δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐναντίου.* Si quis tamen suspectam habeat cum viris doctis vocem *παράφρων* apud Suidam, quia exempla subiecta eam interpretationem nihil iuvant, levi mutatione legat *περίφρων*, quod idem est cum *φρόνιμος*: nam praepositiones *παρὰ* et *περὶ* saepe a librariis ex scribendi compendio corruptae sunt, et altera pro altera scripta. *Bos.* Neque multo aliter Gesnerus in Lucian. T. III. p. 128. [Calumn. 3.] Vid. Wesseling. in Gl. Herodot. III, 25. Koen. in Gregor. Dial. Ion. §. 236. *Gaisf.* Cf. exemplum in v. *Διογένης. ὅτι Διογ.* Recte Koenius p. 531. iussit Suidae suum errorem relinqui. Nihil mutat Etym. M. Ἀγαθίας] Lib. II (c. 6.) p. 41. *Küst.* 11. *μὲν Κόμμοδος*] *δὲ Κόμοδος* A. V. *Κόμοδος* etiam Med. Mox *φύσιν* B. E. Addo V. Edebatur *φύσει.* 12. *οὐ*] Negatio haec, quam editt. Mediol. et Ald. agnoscunt, male deest in editt. Basil. et Genev. *Küst.* *μάλα τοι*] *μάλα τι* A. B. V. 14. *Φρενῖτις*] Hinc *φρενιτίζοντας* Iulian. in Ep. 3. ad Iamblichum p. 424. ed. Spanh. Procop. p. 215. *Toup.* 15. *Φρενοβλαβής. μωρός, βεβλαμμένος κατὰ τὰς φρένας. Καὶ Φρενοβλάβεια. καὶ*] Horum vicem *Φρενοβλάβεια* A. B. V.

phratriarchus. inscribebatur autem in albo phratorum, de nomine patris, festo Apaturiorum. dicunt autem gentem et trittyn et phratriam sive phratoriam, idem esse. phratores autem vocant curiales, sive qui eiusdem phratriae participes sunt. *φρατρία* autem dicitur quasi *πατριά*. Homerus certe eandem *πάτρην* vocat: *Ambobus certe idem erat genus eademque patria. φάτρη* autem et *πάτρη* fit per commutationem litterarum: item ut Iuppiter *Πάτριος* et *Φάτριος*. in album vero phratorum referri signum cognationis ducebant. *Φραχθέντες*. Munniti. *Φρεάντλης*. Phreantles vocabatur Cleanthes philosophus. is cum non haberet unde viveret, noctu mercede aquam ex puteis hauriebat, interdiu vero libris operam dabat. *Φρέαρ διαφθ.* Puteus exitii. sic perpetuum supplicium a Davide vocatur. *Φρεάριος*. Pagus tribus Leontiae. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. *Φρεάτια*. Fossae profundae. *Totam regionem vastavit, ne puteorum quidem aquis parcens.* Et *Φρεατία*, puteus. *Locus vero ille puteos habebat ignotos. Φρενήρης*. Cordatus, vel mente captus. Agathias: *Erat autem Armenius quidam cordatus et qui, si tempus exigeret, periculis se prompte offerret.* item: *Commodus autem mente non satis constabat, nec bellica fortitudine praeditus erat. Φρενῖτις*. Morbus. *Φρενοβλάβεια. Φρενοβλαβής.*

ὁ παράφρων. Ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλοπαρδάλεις καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις σώμασιν ἄνδρας φρενοβλαβεῖς, οὓς δὴ Πυγμαίους Ὅμηρος ὠνόμασε.

Φρενόθεν. Σοφοκλῆς·

Οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
παῖ Τελαμῶνος, ἔβας,
τόσσον ἐν ποίμναισι πιτνῶν.

ἀντὶ τοῦ, οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἶ, ὡς ἄνευ αἰτίας θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρὰ ἐκάλουν οἱ παλαιοί, δεξιὰ δὲ τὰ συνετά.

Φρενόληπτος. ὁ ἀναίσθητος.

Φρενωθῆναι. ἀντὶ τοῦ σωφρονισθῆναι. ἀπὸ τοῦ φρενῶ, γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Φρεορύκτης. φρεωρύχος δέ. Καὶ Φρεατορύκτης. Καὶ Φρεορυκτῶ, ῥῆμα. φρεωρυχῶ δέ.

Φρείατα. φρέατα.

Φρήν, φρενός. ἡ διάνοια. Καὶ Φρένα, διάνοιαν.

Φρήτρα. ἡ συγγένεια.

Οἳ σφᾶς ἐκόσμουν, καὶ διεῖλον ἐς φρήτρας
λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὥσπερ ἀνθρώπους.

Φρίκα. τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος.

Φρίκη. τρόμος, ἅλμός. Καὶ τολμηθὲν οἱ τὸ μέγα τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται, καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ. 633

Φριμάξασθαι. παρὰ Ἡροδότῳ, τὸ φρυάξασθαι, πεφυσῆσθαι.

Φριμασσομένη. χρεμετίζουσα, ἀγριουμένη, ἢ ἀτάκτως πηδῶσα. Ἡ δὲ ἵππος ὀπισθόρμητα φριμασσομένη ἐχώρει, καὶ ἀδύνατα εἶχεν ἐς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι. Καὶ αὖθις· Κτύπον τῶν ὅπλων καὶ φριμαγμοῦ τῶν ἵππων κατακούοντες ἐξεπλήσσοντο.

Φρίξ. ἢ ἄνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις. ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός, ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν.

Φρίξ. τῶν ὑδάτων μελανία.

Φριξότριχα. ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. Βάβριος·

---

5. *Σοφοκλῆς*] In Ai. 183—85. Vide vv. *Ἀριστερά* et *Δεξιά*. 6. *γ' ἐπ'*] *γ'* om. V. Mox *ἔβης τόσον* A. V. E. Ox. Med. Dein *ἐν πύμναισι* A. *ἐν ποίμνεσι πίτνων* extat in V. 9. *ἀφρονεῖ* mendose codex Schol. Deinde *θέλειν* Schol. pro *θεῶν*. 12. *Φρενήληπτος*] Scribendum esse *φρενόληπτος* vel ex serie litterarum patet. *Küst.* Sic A. Causam erroris ostendit Zonaras. 15. *Φρεορύκτης*] *Φρεωρύκτης* E. *Φρεωρύχος*. *φρεατορύκτης* Etym. M. 16. *Φρεωρυκτῶ — Φρεορυχῶ*] *Φρεορυκτῶ — φρεωρυχῶ* A. B. E. Quibus addo V. et Herod. Epimer. p. 204. sq. Idem praeceperat Lobeck. in Phrynich. p. 232. 17. *Φρείατα*] Il. φ. 197. 18. *φρενός — καὶ* om. V. *διάνοιαν* addunt A. V. cum Lex. Bachm. p. 409. Deinde cum A. delevi glossam, quam post v. *Φρήτρα* locavit V. (silent critici) *Φρήμας. Πίνδαρος· Φρήμας δ' αἰθέρος. διότι πυρώδης ὢν ὁ αἰθὴρ οὐ τρέφει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰθήρ. Küsterus*: „*Φρήμας*] Corrupte pro *ἐρήμας*. Vide supra v. *Αἰθήρ*. Locus autem Pindari extat Olymp. I, 10." Ceterum *καὶ ζήτει . . Αἰθήρ* om. *V.

2. *διεῖλον*] *διεῖλεν* B. V. E. Mox *ἀνθρώποις* B. E. Med. Addo V. Aliter e diversa recensione versus apud Babrium fab. 31. sunt perscripti: *οἳ σφᾶς ἐκόσμουν, καὶ διεῖλον εἰς ἴλας | λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὡς ἐν ἀνθρώποις*. Sed probabiliter Suidas. Similiter *ὥσπερ ἀνθρώποις* Suidas in fab. 5. ubi codex *οἷον ἀνθρώποις*. 4. *Φρίκα*] Diodor. Sic. [XVII, 10.] Tom. II. p. 168. *Toup.* MS. 5. *ἅλμός*] Scribendum *παλμός*. Suidas supra, *Παλμός. τρόμος*. Quod sequitur fragmentum Aeliani est. De quo nos supra in v. *Τηκεδόνι. Toup.* II. p. 385. IV. p. 274. Horum integrior est scriptura quam in gl. *Ἱεροφάντης*. 8. *παρὰ Ἡροδότῳ*] Gl. III, 87. ubi *φυσῆσαι. τὸ* non vidi in V. Dein *φρύξασθαι* A. 9. *ἢ* ante *πεφυσῆσθαι* omisi cum A. V. 11. *Ἡ δὲ ἵππος*] Interpres ita vertit: *Equa vero hinniens retrocedebat, et loca arboribus vacua ingredi non poterat*. Sic vara vibiam, quod aiunt. Graeca corrupta sunt, atque ita scribenda: *Καὶ ἀδύνατα εἶχεν ἐς τὰ κατάδενδρα ἐπιβῆναι. Equi vero aegre ferentes retrocedebant, et loca silvosa ingredi non poterant*. Erit fortasse qui emendet, nam emendaturientium omnia plena, *ἐς τὰ εὔδενδρα*. Sed aliud est *εὔδενδρος*, aliud *κατάδενδρος*. Quae vox huic loco apprime convenit. Diodorus XVI, 31. *τὴν ὁδοιπορίαν ποιουμένων διὰ τόπων καταδένδρων καὶ τραχέων*. Atque hinc corrigendus videtur Longus I. p. 3. *Δρυμὸς ἦν καὶ λόχμη κάτω βάτων*. Scribendum proculdubio: *Δρυμὸς ἦν καὶ λόχμη κατάβατος*. — Verbum autem *φριμάσσεσθαι*, ut ad Suidam revertar, usurpat Longus I. p. 14. *Καὶ ἀλγήσας ὁ τράγος φριμαξάμενος ἐς φυγὴν ἐτράπετο*. Praeclare Hesychius: *Φριμάσσεται. σκιρτᾷ, ἐπεγείρεται, φρυάττεται, βριμαίνεται*. Ita scribendus iste locus, qui vulgo corruptissimus est. *Toup.* II. p. 358. Verbum illustrant Koenius in Gregor. p. 275. et Schaef. in Dionys. p. 195. sq. 13. *Κτύπου*] *ἐκτύπου* V. Mox *φρυγμαμοῦ* E. 15. *Φρίξ. ἢ ἄνωθεν*] Haec sunt verba Scholiastae Hom. Il. *η*. 63. *Οἵη δὲ ζεφύροιο ἐκινήσατο πόντον ἐπὶ φρῖξ Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς*. Ubi notandum illud *μελάνει*. Quo referendus Suidas infra: *Φρίξ. τῶν ὑδάτων μελανία*. Ceterum ad hunc locum Homeri manifesto respexit Leonides in Anthol. lib. III. p. 365. *Καὶ μαλακὴν φρίκα φέροι ζέφυρος. Toup.* Eadem Etym. M. 16. *ἢ ὁ ἐπιπολάζων*] *ἦν ἐπιπολλάζων* E. 19. *Φριξότριχα*] Clem. Alex. Admon. ad Gentes: *Ἱερώνυμος ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν σχέσιν αὐτοῦ (Ἡρακλέους) ὑφηγεῖται τοῦ σώματος, μικρόν, φριξότριχα, ῥωστικόν*. Lat. *crispo ca-*

Mente captus, cui mens laesa est. *Sub Leone Romanorum Imperatore Aethiopes attulerunt camelopardales et duos viros brevissimae staturae eosque stultos; quos Homerus Pygmaeos appellavit.* *Φρενόθεν*. Sophocles: *Nunquam enim a sana mente ad laeva, fili Telamonis, adeo deflexisses, ut in greges etiam irrueres*. id est: non enim adeo demens es, ut, nisi dii furorem immisissent, in greges irrueres. sinistra vero antiqui vocabant stulta, dextra vero quae sunt cordata. *Φρενόληπτος*. Mente captus. *Φρενωθῆναι*. Ad sanam mentem reduci. a *φρενόω*, quod est tertiae coniugationis circumflexorum. *Φρεορύκτης*. At *φρεωρύχος*, et *φρεατορύκτης*. contra verbum *φρεορυκτῶ*, et *φρεωρυχῶ*. *Φρείατα*. Putei. *Φρήν*. Mens. Et *Φρένα*, mentem. *Φρήτρα*. Phratria. *Qui eos disposuerunt et diviserunt in phratrias et cohortes et phalanges, ut solet inter homines.* *Φρίκα*. Superficiem fluctus. *Φρίκη*. Horror, palpitatio. *Cum autem ingens illud facinus patrasset, horrore quodam correptus in diuturnum morbum incidit.* *Φριμάξασθαι*. Apud Herodotum, fremere, flare. *Φριμασσομένη*. Hinniens, efferata, vel incomposite saltans. *Equi vero cum fremitu retrocedebant, neque loca valuerunt arboribus densa ingredi*. item: *Strepitum armorum et hinnitum equorum audientes metu percellebantur.* *Φρίξ*. Incipiens fluctuum motus, quo maris superficies inhorrescit. vel spuma in fluctus superficie innatans, cum ventus incipit spirare. *Φρίξ*. Nigredo aquarum. *Φριξότριχα*. Horrentem pilis. Babrius:

Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης
διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη,
φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης.
Καὶ Φρίσσω, τὸ πυκνῶ.

Φρόνημα. ἡ ἔπαρσις. Ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαῤῥήξων τὸ ξύλον, καὶ πιεσθεὶς ὑνήσκει.

Φρόνημα καὶ ἡ ἀλαζονεία. Οἱ δὲ Ῥόδιοι, φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες, ὡς καὶ αὐτοὶ τόν τε Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον νενικηκότες τῶν τε Ῥωμαίων κρείττους ὄντες, ἐς τοσοῦτον δέος ἀφίκοντο, ὥστε τῶν τἀναντία τοῖς Ῥωμαίοις φρονησάντων ἐπὶ τιμωρίαν πέμψαι.

Φρόνημα. ἐνικῶς, διὰ τοῦ η· πληθυντικῶς δὲ τὰ φρόνιμα διὰ τοῦ ι.

Φρονηματίας.

Φρονηματίζομαι. ὅτι δοκῶ φρονεῖν.

Φρονηματισθῆναι. οὕτως Ὑπερίδης. ἀντὶ τοῦ, φρονήματος καὶ οἰήσεως πληρωθῆναι. Οἱ δὲ φρονηματισθέντες ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων ἕτοιμοι ἦσαν.

Φρονηματισμόν. ἔπαρσιν, τῦφον. Θεασάμενοι δὲ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις καὶ ταῖς κατὰ κοινὸν ἐντεύξεσιν ἐξ αὐτῆς ἐπανῆλθον ἐς τὸν στρατηγόν. Καὶ τὸ ῥῆμα φρονηματίζω.

Φρόνησις. Φρόνησίς ἐστιν ἐπιστήμη κακῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ οὐδετέρων.

Φρόνιν. τὴν φρόνησιν.
Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.

Φρονῶ. τὸ καυχῶμαι.

Φρονῶ.
Πῶς οὖν οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠΰδα τάδε; 634
Οὐκ οἶδ· ἐφ' οἷς γὰρ οὐ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.

Φροντιζόντων. συνεστώτων. Καὶ Φροντιζόντων, ἀντὶ τοῦ στυγναζόντων. ἢ συνόδός τις καὶ

---

pillo. Videtur esse, quem Appuleius VI. Miles. vocat *horricomem*. *Reines.* Debuit potius cum Colvio in Appul. p. 220. comparare verbum *horripilare*. *Βάβριος· Κοιμωμένου λ.*] Locum hunc Babrii respexit Tzetzes Chil. XIII. c. 90. *Τοῖς μύθοις τοῖς Αἰσώπου τε καὶ σιίχοις τοῦ Βαβρίου Λέων καθεύδων πλάττεται, οὗ μῦς δραμὼν αὐχένι, Ἐξ ὕπνου τοῦτον ἤγειρεν ἐντεθορυβημένον* etc. *Küst.* Tyrwhitt. p. 38. ed. Knoch. p. 162. Babrii fab. 82. Tertium versum repetunt gl. *Ἔκθορε* et *Φωλάδι*. Ceterum codex Babrii *φ. κοίτης*.

3. *ἔθορε* codex Babrii, cui nollem obtemperasset Boissonadus. 4. Cf. annot. in v. *Τραχέως*. His subiecit Med. *Φρίσσω. αἰτιατικῇ*. 5. *Ὁ δὲ ὑπὸ φρονήμ.*] Haec sunt verba Pausaniae de Milone Crotoniata lib. VI. p. 370. Vide supra v. *Μίλων*, ubi locum integrum habes. *Küst. ὑπὸ φρονήσεως* E. 8. *Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι*] Ex Dione Cassio apud Fulv. Ursin. p. 382. T. I. p. 67. ed. Reim. unde Suidas supplendus et emendandus. *Gaisf.* Nempe iis potissimum vocibus, quae post *ὥστε* et *φρονησάντων* deficiunt. Ac dubitare licet utrum per Suidae festinationem an librariorum culpa *καταψηφίσασθαι*, unde pendent genitivi *τῶν φρονησάντων*, cum finitimis verbis exciderit. 9. *φρόνημα πολὺ*] *φρόνημα* om. A. Dein corrige cum Dione *σχόντες*. *αὐτόν τε τὸν*] *αὐτοὶ τόν τε* A. V. E. Dio. 11. *καὶ* ante *ἐς* *V. *δέους*] *δέος* dedi cum A. V. Mox *ὡς* V. 12. *φρονησάντων*] *χρονισάντων* E. 15. *τὰ φρόνιμα* A. in marg. 16. *Φρονηματίας* ante gl. *Φρόνημα* *V. 17. *Φρονηματίζομαι*] Deest gl. V. quem silet Gron. Porro vitiosum est *ὅτι*. Praestat *τὸ δοκῶ*.

1. *Οἱ δὲ φρονηματισθέντες*] Deest exemplum A. Contra vidimus id in V. iteratum. 5. *Φρονηματισμόν — τύφον* male tradit Gaisf. abesse V. *Θεασάμενοι δὲ τὸν φρ.*] Fragmentum hoc Valesius ad Polybium refert. *Küst.* Fr. gr. 136. Dubitat tamen Schweighäuserus de Polybio; equidem nihil invenio quod a Polybii sermone dicam alienum esse. 7. *εἰς* *V. 8. *ῥῆμα*] *τὸ ῥῆμα* A. E. De verbo dixit Wessel. in Diod. III, 53. 9. *Φρόνησις*] Ex Diogen. Laert. VII, 92. *Gaisf.* 12. *Κατὰ δὲ φρ.*] Odyss. δ'. 258. *Küst.* Sub finem delevi *Ὁμηρος* cum A. V. Item glossam subsequentem: *Φρονούντων. ἀντὶ τοῦ φρονείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δρώντων.* Deest A. V. 14. *Φρονῶ*] Gl. om. V. 15. *Πῶς οὖν οὗτος ὁ σοφ.*] Sophocles Oedip. Tyr. 569. *Πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠΰδα τάδε*; Sic etiam metri gratia apud Suidam scribendum est. *Küst. τάδε*] *τόδε* A. V. 16. *οὐ*] *μὴ* libri Soph. *φιλῶν* V. 17. *συνεστώτων*] Interpretatio mira, ne dicam, inepta. *Küst.* Cum Küstero *συνεστώτων* mira ac paene inepta videretur interpretatio, non meminerat forte locutionum *συστῆσαι τὸ πρόσωπον* et *προσώπου σύστασις*. Quid vero si excidisse ex Suida suspicemur *τὸ πρόσωπον*, vel potius *τὰ πρόσωπα*? aut etiam brevitatis ergo omisso, vix differet expositio a subiecta *στυγναζόντων*. Eadem ratio est *τοῦ συνάγειν* et *συντείνειν τὸ πρόσωπον*. Io. Chrys. T. V. Opp. in N. T. p. 100. C. 2. *σκυθρωπὰ καὶ συνηγμένα πρόσωπα*. Plut. II. p. 412. E. *τὰ τοιαῦτα συντείνει καὶ συνίστησι τὰ πρόσωπα, τὰ δ' ἄλλα ἐξεστι τὰς ὀφρῦς κατὰ χώραν ἔχοντας φιλοσοφεῖν*. Lat. *contrahere, conducere vultum frontemve*, item *componere in terrorem*. Vid. de loquendi genere *συστῆσαι τὸ πρόσωπον* in Thucyd. VII, 71. Herodot. VII, 170. et H. Steph. Thes. T. IV. p. 220. B. *Abresch.* in A. Soc. Traiect. I. p. 255. *συνεστώτων* si recta scriptura est, significat eos qui in factionem vel sodalitium coierunt. 18. *ἢ σύνοδός τις κ.*] Aristoph. Nub. 94. *Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστι φροντιστήριον*. Scholiastes: *φροντιστήριον. οἱονεὶ βουλευτήριον. ἢ σύνοδος* etc. Hinc Suidas supplendus est. *Küst.* Recte Küsterus. Hinc Sozomen. Eccl. Hist. p. 103. vocat Romam *ἀποστόλων φροντιστήριον*. *Toup.* Itaque locus sic redintegrandus: *καὶ φροντιστήριον, σύνοδός τις κτλ.*

Dormientis leonis per saevam comam cucurrit mus. tum leo stomachatus est, horrensque iubis ex cavo lustro prosiluit. Et *Φρίσσω*, horreo. *Φρόνημα*. Elatio animi. *Ille vero roboris fiducia fretus manus immittit, tanquam lignum hians dirupturus: sed retentus moritur.* Et *Φρόνημα*, arrogantia. *Rhodii vero cum ante magnos gessissent spiritus, quasi ipsi Philippum et Antiochum vicissent, Romanis autem superiores essent, adeo perterriti sunt, ut factionem Romanis adversantem ad supplicium dederent. Φρόνημα.* Cum singularis est numeri, scribitur per *η*. at *φρόνιμα*, plurali numero, per *ι*. *Φρονηματίας*. Elatus. *Φρονηματίζομαι*. Spiritus elatos gero. *Φρονηματισθῆναι*, Fastu et vana fiducia plenum esse. sic Hyperides. *Illi vero per narrationem elati paratos agebant. Φρονηματισμόν*. Elationem animi, fastum. *Cum autem superbiam hominum tam in privatis colloquiis quam in publicis congressibus observassent, confestim ad Imperatorem redierunt.* Et verbum *φρονηματίζω*. *Φρόνησις*. Prudentia est bonorum et malorum et neutrorum scientia. *Φρόνιν*. Prudentiam. *Prudentiam vero attulit multam.* *Φρονῶ*. Magnifice me iacto. *Φρονῶ. Cur igitur sapiens iste tum haec non pronunciavit? Nescio. quas enim res non intelligo, tacere soleo. Φροντιζόντων*. Eorum qui vultum contraxerunt. vel meditabundorum. Et *Φροντιστήριον*, sapientum conventus et

θᾶκος σοφῶν. φροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτην, διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων καὶ διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. μεριμνοφροντισταὶ δὲ καλοῦνται οἱ σοφοὶ οἱ Σωκρατικοί. Καὶ Φρόντισμα, τὸ σόφισμα.

Φροντίς. ἀγωνία καὶ μέριμνα καὶ φόβος.

Ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.

Φροντιστήριον. διατριβὴ ἢ μοναστήριον· ὅπερ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.

Φρόντων Ἐμισηνός, ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσε Φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις, περὶ ξ' ἔτη γεγονώς· καὶ τῆς ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα ὄντα Λογγῖνον τὸν κριτικὸν κατέλιπε κληρονόμον. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους.

Φροῦδα. ἀφανῆ, ἄφαντα. Φροῦδα γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐς τοὐναντίον περιέστη τὰ τῶν ἐλπίδων. Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' εἰ πέπανται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

Καὶ Φροῦδος, ἀντὶ τοῦ ἐκποδών. παρὰ πολλοῖς δὲ τοὔνομά ἐστι.

Φροῦδος. πρὸ ὁδοῦ· οἱονεὶ ἀπεληλυθώς, ἔκδημος. Ἀπολλόδωρος, φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν· φροῦρος δὲ ὁ προορῶν. ἢ ἤδη ἔξω ὤν. Καὶ ἑτέρα παροιμία· Φρουρὰς ἄδων ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι. ἀντὶ τοῦ διαγρυπνῶν περὶ τὴν φρουράν. διχῶς δὲ λέγεται ἡ γραφή· φρουρὰς ᾄδων καὶ φρουρὰς ἰδών. καὶ τὸ μὲν φρουρὰς ᾄδων ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ᾄδων φρουράς· τὸ δὲ φρουρὰς ἰδὼν ἀντὶ τοῦ φυλάττων, ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν τῶν τοῦ φροντιστηρίου θυρῶν. φρουρὰς δὲ ᾄδων ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν. οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν παραμυθεῖσθαι ᾄδον.

Φρουρά. φυλακή. Περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι.

Φρουρεῖ. φυλάσσει.

Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν. ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐφιεμένων. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες

1. φροντισταὶ] Haec usque ad φροντίδος Schol. Nub. 94. Vid. Aristoph. Nub. 456. 1040. 3. μεριμνοφροντισταὶ] Aristoph. Nub. 102. 5. Addit Med. Φροντίζω. γενικῇ. 7. Ὅσην ἀπὼν π.] Aristoph. Equ. 615. φροντίδα] τὴν φρ. B. E. Med. 8 Ad hunc significatum pertinet munus τῶν φροντιστῶν, de quo Letronnius *Récueil des Inscr.* I. p. 101. 9. οἱ Ἀττικοί] οἱ om. A. V. E. 10. Σεβήρου in V. 12. Φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ] Illi Philostrato quem supra p. 610. πρῶτον dixit Neronis aetate florentem haec non conveniunt, sed τῷ δευτέρῳ, qui ut hicce Fronto sub imperatore Severo vixit. *Hemst.* Sed vide nos in v. Φιλόστρατος. De eodem Frontone Emiseno v. Iacobs. in Anthol. T. XIII. p. 938. 13. ἐτελεύτησε] Hic deficit vetusta manus in A. Quae sequuntur ff. 13. ab eodem scriba suppleta sunt, qui ff. 22. in principio codicis exaravit. *Gaisf.* 14. τῆς ἀδελφῆς] ἀδελφῆς vulg. 15. Λογγῖνον] Vid. Ruaidi Vit. Plutarch. c. V. p. 12. *Hemst.* Immo vide Ruhnkenii Dissert. de Vita Longini c. 3. κληρονόμον κατέλιπεν] Inverti cum *V. 16. λόγους] Addunt A. V. Φρωγεῖν (Φρωτεῖν V.) φράττειν Ἀττικῶς. Vide post v. Φρουροί. 17. Φροῦδα] Aristoph. Nub. 718. Eaedem explicationes Etym. M. Φροῦδα γὰρ αὐτοῖς] Aut huc revocanda verba τὰ τῶν ἐλπίδων aut in superiore membro desideratur aliquantum. 19. Σοφοκλῆς] Ai. 263. sq. 20. Ἀλλ' εἰ] Ἀλλ' ἐπεὶ A. B. V.

3. ἀπεληλυθώς] ἐληλυθὼς A. V. Illud sequitur Etym. M. 4. φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν. ἢ φρουρός, ὁ προορῶν. ἢ ἤδη ἔξω ὤν] Locus hic mire turbatus est et confusus, qui sic scribendus et distinguendus est: Φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν· ἢ ἤδη ἔξω ὤν. Φρουρός. ὁ προορῶν. Ἔστι δὲ καὶ παροιμία etc. Duo nimirum articuli hic in unum confusi sunt: quod et multis aliis in locis apud Suidam per ἀβλεψίαν librariorum factum est. Küst. Ignorabat ille (de quo non patitur addubitare Etym. Gud. p. 558, 17.) Apollodori praeceptum desinere in ὁ προορῶν: nam ἢ ἤδη ἔξω ὤν retrahenda sunt post ἔκδημος. Recte tamen novam glossam, expulso commento scholastico καὶ ἑ. παροιμία, exordiebatur a Φρουρὰς ᾄδων. 5. ἢ φρουρός] Φροῦδος δὲ A. V. Φροῦρος δὲ Etym Gud. ἔστι δὲ καὶ] καὶ ἑτέρα A. V. Abesse debuit ἑτέρα. 6. Φρουρὰς ᾄδων] Aristoph. Nub. 719. Küst. φρουρὰς A. *V. ter. Dein ὀλίγου — φρουρὰς ἰδών accedunt ex A. B. V. E. Quorum vicem edd. ante Gaisf. καὶ ἑτέρα φρουρὰς ἰδών. 8. λέγεται] Praestabat φέρεται. 14. παραμυθεῖσθαι] Haec vox in prioribus editt. [et A. B. V. E.] deest, quam sensus supplendi gratia ex Scholiasta Aristophanis revocavi. Küst. Desideratur etiam τὸ ante τὴν ἀγρ. 17. τοὺς Λακεδαιμονίους] τοὺς omisi cum A. E. *V. Mox ὡς om. A. Videtur locus ad Epaminondae historiam referri. 20. ἐπὶ τῶν κερδαίνειν] Eadem Arsenii p. 464. explicatio. Zenobius VI, 32. ἐπὶ τῶν ἀναλισκόντων ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἡ παροιμία εἴρηται, omissis δι' ἀτέλειαν — ἢ φρουρεῖν. 21. διαβαλόντες *V.

conciliabulum. φροντισταὶ vero vocabantur sectatores Socratis, quod de suis rebus meditabantur, nec meditando finem ponerent. μεριμνοσοφισταὶ vero appellantur sapientes Socratici. Et Φρόντισμα, meditatio. Φροντίς. Solicitudo, cura, metus. *Quantam absens praebuisti nobis solicitudinem!* Φροντιστήριον. Schola philosophorum vel monasterium. quod Attici σεμνεῖον vocant. Φρόντων. Fronto Emisenus, rhetor, qui Romae sub Severo Imperatore vixit. hic Athenis in docendo aemulus fuit Philostrati primi et Apsinis Gadareni; ibidemque obiit, annos circiter LX. natus. Longinum vero criticum, sororis Frontonidis filium, heredem reliquit. scripsit orationes multas. Φροῦδα. Quae evanuerunt, irrita. *Spes illorum ad irritum recidit et eventum prorsus contrarium habuit.* Sophocles: *Sed si consedit, praeclare mecum actum putabo. mali enim iam praeteriti minor habetur ratio.* Et Φροῦδος, qui e medio sublatus est. apud multos autem haec vox extat. Φροῦδος. Id est, πρὸ ὁδοῦ: qui abiit, qui peregre profectus est. Apollodorus: φροῦδος, inquit, est qui via decessit; φροῦρος autem, quasi qui prospicit. proverbium: *Per excubias canens paene disperii.* ubi duplex fertur scriptura, ᾄδων et ἰδών. iam prius spectat ad excubitores, qui continenter canunt; alterum vero est custodiens. custodes enim collocati erant ante fores conventus. at illud, *per excubias canens*, idem est quod vigilans. qui enim excubias agebant, ad somnum abigendum et taedium vigiliae fallendum canere solebant. Φρουρά. Custodia. *Spartae causa Lacedaemonios in tantum metum adduxit, ut etiam in urbe praesidium collocarent.* Φρουρεῖ. Custodit. Φρουρεῖν ἢ πλ. Aut in praesidio versari aut di-

[illegible]

[illegible]

ve.] Φρυάττειν. Pruriunt. Φρύαγμα. Fremitus, quem equi et muli vehementi cum flatu naribus edunt. dicitur etiam de risu. Φρυαγμοσεμνάκους. Aristophanes: *Animos habens superbos et fastus plenos.* Φρυάττομενος. Procaciter motu sic Menander. Et Φρυαττόμενος, fastu elatus. Φρύγανον ὑφέσθαι. Cremia ponere id dicit, quia sarmenta subiecit ut haruspices, ad ignem accendendum sarmenta enim illi sibi ponunt ex artis suae rationibus. Ideo dicit, *Rectene tibi videor sarmenta ponere?* Φρυγίλος Aristophanes. *Phrygilus avis, ex genere Philemonis.* phrygilus est nomen avis. Philemo autem ab comicis perstringitur, ut Phryx et peregrinus et Car. Φρύγιον. Lignum aridum. Φρυγίων ἐρίων. Phrygiarum lanarum. illic enim tenera et bona lana nascitur. Aristophanes. *Laenam enim perdidit miser ex lana Phrygia confectam, per istius culpam.* Φρυκτός. Fax, qua in bellis e spe-

μοις λαμπάς.

636 [1]Φρυκτός. καὶ Παραφρυκτωρευόμενος. οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται, ὥς φησι Λυσίας· Τούτων εἷς ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη.

Φρυκτωρεῖν, κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατείνειν σημαίνει.

Φρυκτωρία. ἡ διὰ τῶν πυρσῶν παραφυλακὴ νυκτερινή. ἢ λαμπάς. ἢ καῦσις, παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρεῖν, ὃ ἔστι φυλάττειν. Φρυκτωρὸς δὲ ὁ τῆς φρυκτωρίας ἐπιμελούμενος.

Φρυκτοί, λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινόμεναι, ἃς τινες βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἑώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ πολεμίων τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἑώρων βαθέως ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι, καὶ ὅτε μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβάστιζον τοὺς φρυκτοὺς ἡσυχάζοντες· ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν.

Φρύνη ἔχουσα λήκυθον πρὸς τοὺς γαμθους. Φρύνη, πελειὰ ἐπώνυμος. λήκυθος δὲ, ὑποκόρισμα. διορθωτέον τὸ πρόσωπον.

Φρῦνις, κιθαρῳδός, Μιτυληναῖος· ὃς ἐδίδαξε πρῶτος κιθαρίσαι παρ' [2]Ἀθηναίοις, καὶ νικήσας Πανα θήναια ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, ἦν δὲ Ἀριστοκλείδου μαθητής. ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου· ἤκμασε δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά, εὐδόκιμος κιθαριστής, παρειληφὼς δὲ τὸν Φρῦνιν αὐλῳδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. Ἴστρος δὲ ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Μελανωπαῖς τὸν Φρῦνιν Λέσβιόν φησι, Κάνωπος υἱόν· τοῦτον δὲ Ἱέρωνος τοῦ τυράννου μάγειρον ὄντα διδάσκει αὐτὸν ἄλλους

---

glossam removi parum callide transcriptam ex v. *Διαφρυκτοῦν*, quam una cum v. *Καμπαυλῆς* conferri iussit Küsterus. *Φρυκτός. ὁ κώδωνος ἦχος. ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμους ἐφέροντο οἱ τῶν Ἀθηναίων δικασταί. ὅθεν καὶ τὰ διαφρυκτοῦν, διαψηφίζειν, διακληροῦν.*

2. *οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φιλ.*] Haec leguntur etiam supra v. *Παραφρυκτωρευόμενος. Küst.* 4. *ἐναντίους*] *ἐναντίον* V. 5. *τοῦτο παραφρυκτ.*] *λέγεται τοῦτο* om. A. E. *καὶ παραφρ.* V. *λέγονται* A. 6. *Λυσίας*] In oratione contra Agoratum p. 130. *Küst.* Sive p. 489. 7. *πρεσβύτης*] *πρεσβύτερος* A. et Lysias. Ambiguum habet compendium V. 10. *πυρσῶν*] *πυρσοὺς* A. E. *πυρῶν* V. (cum optimis libris Etym. M.) qui *ἀνατεινόμενον σημεῖον*. 12. *Φρυκτωρία. ἡ διὰ τῶν πυρσ.*] Confer Nostrum supra v. *Πυρσεύει. Küst.* Lycophr. 1096. et ibi Schol. Tzetz. addit Gaisf. Cf. Blomf. gl. Agam. 33. *πυρσῶν*] *πυρῶν* A. B. E. Med. *πύρρων* vidi in V. Apud Schol. Aristoph. Av. 1161. *Φρυκτωρίαι. αἱ τῶν πόρρω φρυκτοὶ. παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρεύειν*, corrige *τῶν πυρσῶν*. Dein duce Etym. M. scribe: *φυλακὴ, παραφυλακὴ νυκτ.* 13. *τὰ*] *τῶν* deil cum A. *πυρσόν*] Immo *φρυκτόν. Küst.* 15. Sub gl. finem omisi *Καὶ Φρυκτωρῶ, δατικῇ* cum V. Cf. Cram. Anecd. Vol. IV. p. 304. 16. *Φρυκτοί. λαμπάδες τ.*] Totus hic articulus sumptus est ex Scholiasta Thucydidis II, 94. ut Pearsonus etiam observavit. *Küst. γινόμεναι*] *γινόμενα* A. B. V. E. 17. *ἃς τινας*] *αἵ τινες* V, *ἃς τινες* A.

1. *τῶν πολεμίων*] *τῶν* omisi cum V. Schol. 5. *ἠρεμοῦντας*] *ἡσυχάζοντες* A. *ἡσυχοῦντες* V. Schol. 6. *ὅταν*] *ὅτε* E. Supra *ὅταν μὲν* Schol. 7. *Φρύνη ἔχουσα λήκ.*] Est versus Aristophanis Eccles. 1093. *Küst. Φρύνην ἔχουσαν* Aristophanes. Ubi Schol. mutilum est. 10. *Φρῦνις, κιθαρῳδός, Μιτυλ.*] Quae hic Suidas de Phrynide refert, *αὐτοτελεῖ* etiam leguntur apud Schol. Aristoph. Nub. 967. *Küst.* Et in breve coacta apud *Eudoc.* p. 420. Cf. Meinekius in Com. Vol. II. p. 329. 11. *κιθαρίσαι*] *ἡ κιθαρ* V. 12. *Καλλίου*] *Καλλιμάχου* docta suspicio Meieri de Panathen. p. 285. consentientis cum Mullero Hist. fr. Graec. T. II. p. 286. Callimachus autem archon fuit Olymp. 83, 3. 13. *Ἀριστοκλείδου*] Scholiastes Aristoph. *Ἀριστοκλέους*. Et mox *Ἀριστόκλειτος* et *Ἀριστοκλείτῳ. Küst.* Correxit ibi Dindorfius, partim cum MSS. Deinde Schol. *ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης κιθαρῳδὸς ἦν ἄριστος*: in quae desinunt codices. Nam reliqua non dubium quin e Suida sint supplela, partim etiam in deteriora mutata. 16. *Ἴστρος δὲ*] *δὲ* om. V. qui infra *Λέσβιος*. 18. *Κάνωπος*] Plutarch. II. p. 539. *τὸν Κάρβωνος* vocat. Tamp. Corrige *Κάμωνος*, quod nihil differt a *Σκάμωνος*. Cf. Schmidtii diatr. in dithyr. p. 89. sq. 19. *ἄντα*] *ἄντ'* V.

---

cula signum datur. *Φρυκτός*. Et *Παραφρυκτωρευόμενος*. Qui mala fide excubias agunt, facesque e specula tollunt, ut eos qui custodiam ipsis crediderunt prodant, hostibus vero opportuno tempore signum dent, dicuntur *παραφρυκτωρεύεσθαι*, sic Lysias: *Horum unus natu maior cum in Sicilia facibus accensis hosti signa daret, a Lamacho deprehensus fuste necatus est. Φρυκτωρεῖν*. Proprie significat, facibus sublatis signum dare. *Φρυκτωρία*. Excubiae nocturnae, ad signum per faces dandum, vel fax, a *πυρσὸς* et *ὠρεῖν*, quod est custodire. Et *Φρυκτωρός*, qui facibus e specula sublatis signum dat. *Φρυκτοί*. Faces quaedam ligneae, quibus cum hostes adventantes videbant, supra muros elatis monebant vicinos vel socios, ut sibi caverent. id non solum tum faciebant, cum hostes adventarent, sed etiam, cum auxilia sociorum venire viderent, sub-

latis rursus facibus significabant, ne quid meturent quinque amicorum adventum significarent, faces immuti tollebant; cum vero hostium, eas agitabant. *Φρύνη ἔχ. Phryne habens lecythum ad malas.* Phryne fuit vetus meretrix. lecythus vero, i. e. faciem habens tumentem. *Φρῦνις*. Phrynis, citharoedus, Mytilenaeus, is qui primus fertur apud Athenienses citharo cecinisse, et in Panathenaeis victasse archonte Callio. fuit Aristoclidis discipulus. Aristoclides vero genus a Terpandro ducebat, ac floruit in Graecia sub bellum Medicum, illustris citharista; cumque Phrynidem, qui tibicen erat, in disciplinam recepisset, citharae canere docuit. Ister vero in libro qui Melanopi inscribitur Phrynidem Lesbium fuisse dicit, Camonis filium; qui cum esset Hieronis tyranni coquus, cum aliis multis cum Aristoclidi donatum fuisse, sed haec commentis propiora videntur

πολλοῖς Ἀριστοκλείδη. ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικεν. εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δοῦλος καὶ μάγειρος Ἱέρωνος, οὐκ ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοί, πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινούργησε, κατακλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον.

Φρύνιχος, Πολυφράδμονος ἢ Μινύρου· οἱ δὲ Χοροκλέους· Ἀθηναῖος, τραγικός, μαθητὴς
637 Θέσπι|δος, τοῦ πρώτου τὴν τραγικὴν εἰσενέγκαντος. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ξζ' Ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ εὑρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα. τραγῳδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσιν ἐννέα αὗται· Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Λίκαιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι, Δαναΐδες.

Φρύνιχος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πὲ Ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγῳδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι, Σάτυροι.

Φρύνιχος, Βιθυνός, σοφιστής. Ἀττικιστής. Περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων, βιβλία β'. Τιθεμένων συναγωγή. Σοφιστικῆς παρασκευῆς βιβλία μζ', οἱ δὲ οδ'.

Φρύνιχος, Μελανθᾷ, Ἀθηναῖος, τραγικός, ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ τάδε· Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. ἐποίησε καὶ πυῤῥίχας.

Ὅτι Φρύνιχον Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίωσαν, ἅλωσιν Μιλησίων τραγῳδήσαντα.

---

1. *σχεδίοις*] Enarrator Comici *σχεδιάσαι*, quod magis placet. *Σχεδιάσαι* autem apud grammaticos interdum significat, *comminisci*, *fingere*, *mentiri*. Sic idem Scholiastes in Av. 873. ubi vocem *κολαινὶς* explicat: *τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδίασται*. Item Suidas supra v. *Διακωδωνίσω*: *Τὰ δ' ἄλλα ἐσχεδίασται*. Id est, *falsa sunt*. *Küst.* Nihil esse mutandum disci potuerat ex v. *Σχέδιον*. *Hemst.* Eam enim in glossam haec sententia recepta est. 4. *κατακλάσας τὴν ᾠδήν*] Confer omnino Nostrum supra v. *Βωμολοχεύσαιτο*. *Küst.* Adde Meinekii Fragm. Com. Vol. I. p. 76. 6. *Φρύνιχος, Πολυφρ.*] De hoc Phrynicho vide Perizonium in Aelian. Var. Hist. lib. III. c. 8. *Küst.* Cf. Meinekius I. l. p. 146. *οἱ δὲ Χοροκλέους*] Haec ad Phrynichum histrionem eundemque saltandi artibus clarum referri iubet Schol. Aristoph. Av. 750. 8. *τραγικὴν*] *στρατηγικὴν* E. 9. *ἐπὶ τῆς ξζ' Ὀλυμπ.*] Meursius in opere de Archont. Athen. lib. II. c. 9. emendat, *ἐπὶ τῆς οἑ Ὀλυμπιάδος*: sed cui non assentior. Fuit enim Phrynichus Thespidis discipulus, teste Suida hoc loco. Atqui Thespis floruit circa Olymp. LX. ut ex Marmore Arundelliano et Suida supra v. *Θέσπις* discimus. Vix igitur credibile videtur Phrynichum LX. annis vel circiter post magistrum suum in scena demum vicisse. *Küst.* Verba *ἐπὶ τῆς ξζ' — εἰσήνεγκε* post *ἐγένετο* iteravit V. qui deinde *Πολυφράσμονα*. Neutrum critici memoravere. 10. *εἰσήγαγεν*] *εἰσήνεγκεν* V. 11. Cf. v. *Ἀριστοφάνης*. 12. *τραγῳδίαι δὲ αὐτ.*] Vide Meursium in Bibliotheca Attica v. Phrynichus. *Küst.* 13. *δὲ αὐτοῦ εἰσιν*] *εἰσὶν αὐτοῦ* V. *Πλευρωνία*] *Πλευρώνιαι* Bentleius Opusc. p. 294. Blomfieldus Gl. Aeschyl. Prom. 376. alii, recte. Infra *Λίκαιοι* suspectum est. 15. *Πέρσαι, Σύνθωκοι*] *ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι* A. B. V. E. Med. Horum fidem si sequimur, prius *ἢ* ad titulum spectat nunc interceptum. Nempe desideratur *Φοίνισσαι*. Neque commemoratur, quam expectes, *Μιλήτου ἅλωσις*. *Σύνθωκοι*] Lego *Σύνθακοι*, i. e. *Consessores*: a *σύν* et *θᾶκος*, sedes. *Küst.* Repugnavit Bosius.

1. *Φρύνιχος*] De hoc Phrynicho eiusque fabulis vide itidem Meursium in Bibliotheca Attica. *Küst.* De Phrynichis poetis breviter *Eudocia* p. 428. 3. *πε'*] *πζ'*. Clintonus Fast. Hell. ad a. 435. 429. et Meinekius Quaest. Sc. II. p. 6. sive Hist. crit. Com. p. 147. praetulerunt, quos movit Anonymi de Comoedia fides. Mox *ὀλυμπιάδι* Med. 6. *Μύστης*] *Μύσται* v. *Τευτάζειν. Toup. Σάτυροι*] Cum fabulae huius Suidas iam ante mentionem fecerit, repetitio ista supervacanea esse videtur. *Küst.* Assentitur Meinekius Qu. Sc. II. p. 8. sive H. crit. p. 152. omisitque Eudocia. 7. *Ἀττικιστήν*] *Ἀττικιστὴς* correxi cum *V. E. Id ignorat Eudocia. 8. *Περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων*] Extat hodie adhuc Phrynichi *Ἐκλογὴ Ἀττικῶν ῥημάτων καὶ ὀνομάτων*: quod nescio an idem opus sit. *Küst.* Est unus idemque liber *περὶ Ἀττ. ὀνομ.* in Suida perperam ab editoribus interpunctione distinctus. Scribendum videtur, *Ἀττικ. ἤτοι περὶ Ἀττ. ὀνομάτων*. *Müller.* *ὑπὲρ Ἀττικῶν* V. *ὑπ' Ἀττ.* A. B. E. Med. et ut opinor V. In his nihil latitare videtur nisi *Ἀττικιστὴς ἢ περὶ Α. ὁ.* Partitionem duorum librorum agnoscit etiam liber Mediceus in Bandinii Codd. Graec. I. 147. Tertium cave ne colligas ex inscriptione *Ἀρχὴ τοῦ γ*, quae pauculis observationibus sub finem Eclogae et Epitomae praefigitur. *Τιθεμένων*] Intelligit ea, quae rhetores alias *θέματα* et Cicero *proposita* vocat: de quibus vide Quintilian. lib. IV. c. 2. et lib. VII. c. 2. *Küst.* An *Positivorum? Reines.* 9. *συναγωγήν*] *συναγωγὴ* dedi cum *V. E. *Σοφιστικῆς παρασκευῆς*] Huius operis epitomen exhibet Photius in Bibliotheca, Cod. 158. sed qui tantum lib. 36. ei tribuit. *Küst.* *προπαρασκευῆς* Codex Seguieranus, quo Bekkerus usus est. 11. *Φρύνιχος, Μελανθᾷ, Ἀθην.*] Eadem leguntur apud Schol. Aristoph. Vesp. 1. *Küst.* Voluit ille Schol. Vesp. 1481. quod Musurus ex hoc Suidae fonte derivarat. *Μελανθὰ* in V. 12. *ταῦτα*] *τάδε* A. *καὶ τάδε* V. Huic obsecutus perversum *καὶ* ante *τῶν* positum traieci. Potuit tamen omitti cum Eudocia. 13. *ἐποίησε καὶ πυῤῥίχας*] Haec ad histrionem eum spectant, de quo monitum in glossa prima. 14. *Φρύνιχον οἱ Ἀθην.*] Historiae huius meminerunt Herodotus, Strabo, Plutarchus, Aelianus, Tzetzes et alii. Vide Schefferum in Aelian. Var. Hist. XIII, 17. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. cum *V. *Ἀθηναῖοι*] Sic recte MS. A. At priores editt. [et B. V. E.] male *Πέρσαι*. Non enim Persae sed Athenienses Phrynichum mille drachmis multarunt: ut ex scriptoribus modo laudatis constat. *Küst.* 15. *τραγῳδήσαντα Μιλησίων*] *Μιλησίων τραγῳδήσαντα* A. *V.

---

si enim Hieronis servus coquus fuisset, non siluissent comici, qui saepe notarunt ab eo novata, cum fractis modis ab antiquo more recederet. *Φρύνιχος*. Phrynichus, Polyphradmonis vel Minyae F. vel ut alii Choroclis, Atheniensis, tragicus, discipulus Thespidis, qui primus tragoediam introduxit, vicit Olympiade LXVII. primusque muliebrem personam introduxit in scenam, et tetrametri fuit inventor. filium habuit Polyphradmonem, tragicum. eius tragoediae sunt novem hae: Pleuroniae, Aegyptii, Actaeon, Alcestis, Antaeus sive Libyes, Iusti, *Persae, Consiliarii Danaides. *Φρύνιχος*. Phrynichus, Atheniensis, comicus ex ordine secundario veteris comoediae, qui fabulas docere coepit Olymp. LXXXVI. fabulae eius sunt: Ephialtes, Connus, Cronus, Comastae, Satyri, Tragoedi sive Libertini, Monotropus, Musae, Mystes, Poastriae. *Φρύνιχος*. Phrynichus, Bithynus, sophista. scripsit Atticistam, sive libros duos de nominibus Atticis. Collectionem Thematum. Apparatus sophistici lib. XLVII. alii vero tradunt LXXIV. *Φρύνιχος*. Phrynichus, Melanthae F. Atheniensis, tragicus. ex huius fabulis sunt Andromeda et Erigone. fecit etiam pyrrhichas. — Athenienses Phrynichum mille drachmis multarunt, quod de Mileti expugna-

Φρυνίχου πάλαισμα. αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργως καὶ συνετῶς σοφιζομένων. ἱστορεῖ δὲ Θουκυδίδης ὅτι Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρύνιχος, ὅτι βούλοιτο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδου καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γεγονός, αἰτιώμενος καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ προδώσειν τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. σημήνας δὲ οὕτως προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις, δευτέραν ἥξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρ' Ἀλκιβιάδου· καὶ πολεμίων ἔφοδον ἑπομένων φυλάξασθαι. συμβάντων δὲ οὕτως τούτων, καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ πρότερον κατὰ τοῦ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι. Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· Φρυνίχου παλαίσμασιν, ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδόντος τὸν πόλεμον. * κωμικὸς ποιητής, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰςῆγε καὶ παλαίοντας. ἦν δὲ στρατηγὸς 638 Ἀθηναίων· ἐφ' οὗ πολλοὶ τῶν τραγικῶν ἄτιμοι ἐγένοντο. γεγόνασι δὲ Φρύνιχοι τέσσαρες.

Φρύνιχος καὶ Λύκις καὶ Ἀμειψίας, κωμικοὶ ὑπόψυχροι. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Ἔνθεν ὥςπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεγεύετο καρπὸν
ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.

Φρῦνος. ὁ ἀδιάπλαστος βάτραχος. Καὶ Ἐπιγράμμα·

Ἄσπίδα, φρῦνον, ὄφιν καὶ Λαδικέας περίφευγε,
καὶ κύνα λυσσητῆρα, καὶ πάλι Λαδικέας.

Φρύνων καὶ Φιλοκράτης. ἀμφότεροι προδόται. καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν προδοσίαν ἔφυγε καὶ ἐπὶ πορνοβοσκίᾳ διεβάλλετο· ὁ δὲ Φρύνων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς προαγωγείᾳ, ὃν ἀπήγαγε Φιλίππῳ.

Φωκίων δὲ ὁ Φώκου πολλοῖς χρήματα ἔδωκε, καὶ θυγατέρας συνεξέδωκε, καὶ πᾶσιν ἀνίει τὰ αὐτοῦ. Χρηστὸς οὖν ἐκλήθη κοινῇ ψήφῳ ἐν ἐκκλη-

1. *Φρύνιχον* *V. 3. *Θουκυδίδης*] Lib. VIII. c. 50. et 51. *Küst.* 5. *τῶν* om. *V. *τὸν Ἀλκιβιάδην*] *τὸν* omisi cum A. V. E. et Prov. Bodl. 882. ubi haec narratio totidem fere verbis extat usque ad *γεγενῆσθαι*. 6. *Φρύνιχος*] *ὁ Φρ.* A. V. Bodl. *Φρύνιχος* om. E. recte. 7. *λαβόντος*] *λαβόντα* V. 11. *εἰ ἐπέλθησοι, μήνας* *V. Dein *οὕτω* V. 14. *ἑπομένων*] *ἐσομένων* V. *ἐφόδου ἐσομένης* Bodl. Aut hoc probandum aut *ἐσομένην*. 17. *πάντα*] *πάντες* V. 19. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 700. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet quae hic Suidas. Confer etiam Nostrum supra v. *Παλαίσμασι*. *Küst.* 22. *προδόντι*] *προδόντος* dedi cum A. V.

1. *Κωμικὸς ποιητής*] Haec abrupte dicta sunt. Melius Scholiastes Comici, *τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους* etc. *Küst.* Meliora praebet etiam glossa superior. 2. *εἰςῆγε*] *εἰςήγαγε* A. 3. *στρατηγῶν*] Scholiastes Aristophanis rectius *τραγικῶν*. Et sic ipse Suidas supra v. *Παλαίσμασι*. *Küst.* *τραγικῶν* A. *πολιτῶν* desiderabat Meinekius Com. Vol. I. p. 148. 5. *Φρύνιχος, καὶ Λύκις, καὶ Ἀμ.*] Aristophanes Ran. 13. *Εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὥνπερ Φρύνιχος Εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίας.* Ad hunc locum Suidas respexit. *Küst.* Vide v. *Λύκις*. 6. *Ἀριστοφάνης*] Av. 756. ubi pro *ἀπογευέτω* rectius legitur *ἀπεβόσκετο*. *Küst.* 8. *ἐπιγευέτω*] *ἀπεγεύετο* A. *ἀπογεύετο* B. E. *ἀπελέγετο* Med. *ἀπελέγετο* V. Ox. 11. *Φρῦνος*] Schol. Nicand. p. 99. Arati Schol. pp. 121. 122. *Toup.* MS. Supra v. *Παιάν*. 11. *ἀδιάπλαστος*] Est vox suspecta. Quid enim ea hic significare potest? *Küst.* *Imperfecta, ἀδιατύπωτα*, v. *Χρῆμα*. *Toup.* II. p. 386. Schol. Nicand. p. 29. [Ther. 620.] *Γέρνος. οἱ μικροὶ καὶ ἀδιάπλαστοι βάτραχοι. Albert.* *Ἐπίγραμμα*] Epigramma hoc legitur apud Synesium, Epist. CXXVII. [Ep. adesp. 394.] unde id Suidas procul dubio deprompsit. Ceterum Portus vocem *ἀσπίδα* supino errore verterat *clypeum*; cum hic significet *aspidem*: quod est notissimum serpentis genus. *Küst.* 13. *Λαδικέας*] Sic etiam habet Synesius. At Suidas supra suo loco *Λακιδέας*: ubi nos vide. Confer etiam v. *Λυσσάνις*, ubi idem locus legitur. *Küst.* *Λακιδέας* A. V. bis. 15. Corrige *λυσσητήν*. 16. De Phrynone vide v. *Φρύνωνος*: de Philocrate satis est excitare Demosthenis Orationem de F. Leg. Ac pertinet glossa prae ceteris ad illius locum p. 412. 19. *προαγωγίᾳ*] *προαγωγείᾳ* dedi cum A. Cf. Liban. T. III. p. 114. 20. *Φωκίων*] Phocionis huius vitam pluribus describit Plutarchus: quem vide. Meminit praeterea eius Dio Prusaeus Orat. LXXIII. et Diog. Laertius in Vita Diogenis Cynici num. 76. *Küst.* *Φωκίων δὲ* A. V. qui copulant hanc gl. cum praecedenti. Vide librum V. sub gl. *Φωκίωνος*. Sed temere haec et parum opportune sunt invecta.

tione tragoediam docuit. *Φρυνίχου πάλαισμα*. Phrynichi machinatio. dicitur in eos qui callide et astute machinantur. scribit Thucydides Phrynichum, ducem Atheniensium in Samo, cum milites Alcibiadem ab exilio reducturi essent, nauarcho Lacedaemoniorum significasse, se ipsi exercitum prodere velle. quam epistolam cum Alcibiades accepisset et Atheniensibus misisset, Phrynichus propemodum in capitis discrimen venit. itaque rursus nauarcho scribit quod acciderat, expostulans et iterum pollicens, se exercitum ipsi proditurum esse, si cum copils accederet. his nunciatis praedixit militibus, alteram contra se epistolam ab Alcibiade venturam esse; hortatus etiam ut ab imminente vi hostili sibi caverent. cum igitur haec evenissent, et alterae litterae allatae sunt et hostes aggressuri venerunt. itaque milites omnia tunc et ante contra Phrynichum ex odio ab Alcibiade facta esse crediderunt. item Aristophanes: *Phrynichi machinationibus.* id est, strategematis. eo enim duce Athenienses victi sunt; quo facto multorum odium incurrit ut proditor. quidam autem hunc comicum fuisse dicunt, qui choros induxerit saltantes et luctantes. fuit autem dux Atheniensium, sub quo multi cives ignominia notati sunt. extiterunt autem Phrynichi quattuor. *Φρύνιχος*. Phrynichus, Lycis, Amipsias, comici subfrigidi. Aristophanes: *Hinc tanquam apis Phrynichus suavium carminum depascebatur fructum, semper ferens dulces modos.* *Φρῦνος*. Rubeta. Et in Epigrammate: *Aspidem, rubetam, serpentem et Ladicenses fuge; itemque canem rabidum; iterumque Ladicenses.* *Φρύνων*. Phryno et Philocrates, uterque proditores. quorum alter ob proditionis crimen in exilium eiectus est et ob lenocinia male audiit. Phryno vero, quod filium suum Philippo prostituisset. *Φωκίων*. Phocio, Phoci F. multis pecuniam dedit, aliorumque filias elocandas dote instruxit, et omnibus sua largitus est. Bonus igitur communi suffragio in concione vocatus est. idem cum

σίᾳ. δικάζων δὲ ἀεὶ τὴν σώζουσαν ἔφερεν. ὃ δὲ ἐπὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἕνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίωνά τινες ἀναφέρουσι, καί φασιν ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἦγαγε καὶ ἐξέδωκεν.

Φρυνώνδας. τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ·

Ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ.
ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι.

Κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος καὶ πανοῦργος, μισθοῦ τινας μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθείς, ὥς φησιν Εὔδημος. Καὶ αὖθις· Ἀλλ' οἶμαι οὔτε Φρυνώνδας οὔτ' Εὐρύβατος, οὐδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης.

Φρύνωνος. ὄνομα κύριον. οὗτος τῶν δέκα πρέσβεων εἷς ἦν τῶν μετ' Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους.

Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος. ἐπεὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκέται.

Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου. οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ.

Φοιβάδαιον. 639

Φοιβάμμωνος.

Φοιβάς. ἡ θεά.

Φοιβᾶσθαι. καθαίρεσθαι. Καὶ Φοῖβον, τὸ καθαρόν. Καὶ Φοῖβαι, αἱ καθαραί.

Φοίβη. ἡ ἄμπελος. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τρισσὸν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φοίβαις.

Φοῖβος. ὁ Ἀπόλλων.

Φοῖβος. καθαρός, ἁγνός, ἢ μάντις· καὶ ἀμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων.

Φοιδεράτοι. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ὑποσπόνδους τῶν Σκυθῶν.

Φοινήεις.

[Φοινικᾶ. τὸ ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί· ἀρ-

---

1. ὃ δὲ περὶ Σατ.] Vide Nostrum supra v. Ὅτι ξένος. Küst. ἐπὶ Σατ. A. B. V. E. Med. Id quamquam inexpectatum est probavi: respicitur autem ad Demosth. F. Leg. p. 401. sq. 6. Φρυνώνδας] Confer Harpocrationem h. v. itemque Tom. I. Thes. Crit. a Grutero ed. p. 472. Küst. Isocrat. c Callimachum p. 382. A. ὥσπερ ἂν εἴ τῳ Φρυνώνδας πανουργίαν ὀνειδίσειεν, Aristidis Or. 2. Plat. T. III. p. 516. (T. II. p. 406. Dind.) Appuleium de Magia (v. annot. in v. Εὐρύβατος) ascripserat Reinesius. Adde Aristoph. Thesm. 861. ac potissimum Liban. T. II. pp. 360 362. nam quod Phrynonem appellat, is nihil differt a Phrynonda. 14. Ἀλλ' οἶμαι, οὔτε Φρυν.] Haec sunt verba Aeschinis in Orat. contra Ctesiphontem p. 293. Küst. P. 73, 12. sive §. 137. ubi οὔτ' ἄλλος. 15. πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν] πότε τῶν πονηρῶν τῶν πάλαι A. Infra γόος *V. 17. Φρύνωνος. ὄνομα κ. οὐτ.] Ex Harpocratione. Küst. Φρύνων Harp. et liber Vat. ap. Bastium in Greg. Cor. p. 595. δώδεκα] δέκα A. V. 20. Φρὺξ ἀνὴρ] Proverbium apud Suidam, Φρὺξ . . . διακονέστερος: quem Epicharmi versum esse trochaicum mihi persuadeo; eidemque lubens ascripserim, nisi quis de Sophrone potius cogitet, quod apud Schol. Aristoph. legitur in Av. 1283. ἢ πλαγεὶς (vel παισθείς, nam vulg. παίσει nullius est pretii), βάκτρῳ καλίνῳ σκύταλα Φρὺξ ἀνήρ. Σκύταλα certe pro cervice vox Sicula, teste Hesychio, quem una littera corruptum emendabis, Σκύταλον, τράχηλον, Σικελοί. Hemsterh. in Luciani D. M. IX, 4. Φρὺξ ἀνὴρ nunc pro homine barbaro et nullius pretii, nunc pro lictore sive ministro publico usurpatur. Quo sensu accipiendus Sophro apud Schol. Aristoph. Av. 1283. Ἢ παίσει βάκτρῳ καλίνῳ σκύταλα Φρὺξ ἀνήρ. *Vel caput tibi lictor fuste commitigabit.* Ita scribendus et interpretandus est iste locus. Ceterum trochaicus iste, quem laudat Suidas, Epicharmi est vel hominis alicuius qui δωρίζειν noverat. Nam πλαγεὶς Dorum est. Toup. πλαγεὶς] πληγεὶς A. E. *V.

3. Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπ.] Sunt verba Aristoph. Av. 763. Küst. 5. Φοιβάδαιον] Φοιβάδεον V. Gl. corrupta. 6. Φοιβάμμωνος] Φοιβάμβωνος A. 7. Sub gl. finem omisi Καὶ ἡ μαντικὴ cum B. V. 8. τὸ καθαίρεσθαι] τὸ om. A. V. E. Post καθαραί quae ferebantur δθεν καὶ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων, omisi cum A. B. V. Vide v. Φοῖβος. 10. Φοίβη] Male pro φόβη. Vide notam sequentem. Küst. ὁ ἄμπελος] ἡ ἄμπελος A. B. V. E. ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. VI. c. 7. Ep. 11. [Pal. VI, 158.] sed ubi pro φοίβαις, quam vocem metrum respuit, rectius legitur φόβαις. Küst. φοίβαις recurrit in libris sub v. Θύρσος. 13. Φοῖβος. ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος] Φοίβιος ὁ Ἀπόλλων A. B. V. 14. μαντικός] μάντις B. V. Photius et Etym. M. In fine καὶ ὁ Ἀπόλλων addunt A. B. V. Photius et Lex. Bachm. p. 407. 16. Φοιδεράτοι] Vid. Ducang. in v. Sic Gothos, quos in belli societatem Constantinus M. asciverat, tradit dictos fuisse Iornandes c. 21. Adde Rigaltii Glossar. tact. p. 203. 18. Φοινήεις] Servarunt A. V. Med. 19. Φοινικᾶ] Aliter V. Φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν, ἁπλᾶ διπλᾶ πολλαπλᾶ ἀργυρᾶ κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμοῦν περισπῶσιν Ἀττικοί. Glossam post v. Φοίβη reposuit *V. quam cur uncis secluserim, ostendet annot. in v. Ἁπλᾶ. Ceterum corrige φοινικιᾶ et φοινικιοῦν. διπλᾶ] καὶ διπλᾶ καὶ A.

---

iudicaret, calculum absolventem semper ferebat. quod autem de Satyro et Apollophanis filiabus Demosthenes dicit, id quidam ad Phocionem referunt. eum enim Apollophanis filias, cum Athenas deduxisset, elocasse aiunt. Φρυνώνδας. Phrynondas improbitatis nomine infamis fuit, homo peregrinus, qui belli Peloponnesiaci temporibus Athenis vixit. Aristophanes *Amphiarao*: *O te scelestum et Phrynondan et improbum.* hinc malos omnes Phrynondas vocant. — Phrynondas iste nequam fuit et improbus, qui pretio accepto fraudes in aliorum perniciem prompte excogitabat, ut ait Eudemus. item: *Sed, ut arbitror, nec Phrynondas nec Eurybatus, nec siquis alius olim inter improbos ferebatur, talis magus et praestigiator fuit.* Φρύνωνος. Nomen proprium. Phryno fuit unus duodecim legatorum, qui cum Aeschine et Demosthene missi sunt. Φρὺξ ἀνὴρ πλ. *Homo Phryx verberibus caesus melior fit et ad ministeria paratior.* nam servi Phryges ignavi et tardiores esse feruntur. Φρὺξ μηδὲν ἧττ. *Phryx non minus quam Spintharus.* Spintharus iste ab comicis poetis perstringitur ut barbarus et Phryx. Φοιβάδαιον. Φοιβάμμωνος. Φοιβάς. Dea. Φοιβᾶσθαι. Purgari. Et Φοῖβον, purum. Et Φοῖβαι, purae. Φοίβη. Vitis. In Epigrammate: *Triplex sub patulis frondibus donum posuit.* Φοῖβος. Apollo. Φοῖβος. Purus, castus, vel vates. et intemeratus. Apollinis epithetum. Φοιδεράτοι. Foederatos Romani vocant Scy-

γυρᾶ, χρυσᾶ καὶ κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν· καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.]

Φοινικελίτης. ὁ ἀπατηλός.

Φοινίκειον αἷμα. καὶ Φοινίκειος οἶνος.

Φοινίκη. πόλις.

Φοινικήια γράμματα. Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὑρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες, ὡς εὑρέθη ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις. Σκάμων δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὑρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαις· γενέσθαι δὲ αὐτῷ θυγατέρας Ἄγλαυρον, Ἕρσην, Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι. διὸ καὶ Φοινικήια τὰ γράμματα τὸν Ἀκταίωνα, βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.

Φοινικίδα.

Τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται, μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;

Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν. ἀντὶ τοῦ, μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καταξαίνειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο· διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. Ἀριστοτέλης δέ φησι χρῆσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους· τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν, τοῦτο δὲ ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ῥεύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων, ἀπὸ τοῦ φορήματος δηλώσειεν ἂν εἰκότως· ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι αἱμαχθῆναι. καί, Ξαίνει κατὰ νώτου πολλάς. Δημοσθένης. Θυμάλωψ δὲ ὁ διακεκαυμένος. ἀνθρακεῖς δὲ οἱ Ἀχαρνεῖς. Καὶ Ἰώσηπος· Κτῆσίν τε τὴν σὴν

3. *Φοινικελίτης*] Vel scribe *φοινικελίκτης*, vel *φοινικέλικτος*. Id est, qui Phoenicis instar in consiliis et dictis tortuosus est et obliquus. A *Φοῖνιξ* et *ἑλίσσω*. Vide Hesychium vv. *Φοινικελίκτην* et *Φοινικέλικτον*. *Küst.* Idem *φοινικελίτης*, *φοινικελίστης* et *φοινικελίκτης*. Quae vox e scena petita est. Hesychius: *Φοινικελίκτην*, *ἀπατηλόν*. *Φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα Κάπηλον*. Ita scribendus iste locus. *Λόγων κάπηλος* est *caupo verborum*. Recte autem Suidas ὁ *ἀπατηλός*. Homer. Odyss. ξ'. 288. *Δὴ τότε φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς*. Quo respicere videntur grammatici. Atque hac occasione corrigendus Hesychii locus, qui viros doctissimos penitus elusit. *Φοινικόχλοις*. *ξανθόχλοις*. Emendabat Hemsterhusius, *Φοινικοχλόοις*. *ξανθοχλόοις*. Ruhnkenius noster, *Φοινικοχόχλοις*. *ξανθοχόχλοις*. Sed uterque lapsus est. Scribendum sine dubio: *Φοινικοχαλίνοις*. *ξανθοχαλίνοις*. Homer. Il. δ'. 141. *Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵπποις*. Ubi Schol. *παρήιον*. *παραγναθίδιον*, *τὸ νῦν χαλινάριον καλούμενον*. Qui locus notandus. *Toup.* *φοινικελήκτης* Theognostus p. 25. f. 4. *Φοινίκειον*] Paulo inferius scribitur *Φοινίκιον*, per ι in syllaba paenultima. Sed quis nescit *διττογραφίᾳ* illa nihil esse frequentius? *Küst.* 5. *Φοινίκη*] Vide Etymologum. *Küst.* Utrobique *πόλις*. 6. *Φοινικήια*] Vide Schol. Dionysii Thracis p. 782. quosque de quaestione tritissima congessit Hullemannus in Duridis fragm. p. 87. 7. *εὑρόντος ἕλαβον*] *τοῦ εὑρόντος* A. B. V. Photius et Etym. M. 8. *εὑρέθησαν*] *εὑρέθη* A. *εὑρέθην* V. *εὑρεθῆι* Photii MS. Lege *εὑρεθείη*. 9. *Σκάμμων*] *καμῶν* Photii MS. *σκάμων* dedi cum *V. et Photii editore: adde Athen. XIV. p. 630. B. Clem. Alex. Strom. I. p. 132. extr. Ceterum alios testes edit Schol. Dionysii. Infra *Ἀκταίονος* Phot. 12. *ἄπαις· γενέσθαι δὲ*] *ἄπαιδα γενέσθαι* Photius. Quo duce meliorem efficimus scripturam hanc: *ἄπαις γενέσθαι, θυγατέρας δὲ αὐτῷ εἶναι Ἄγλ. θυγατέρα* Med. 13. *Πάνδροσον*, *Φοινίκην*] *Φοινίκην* om. A. V. Photius. 15. *τὸν Ἀκταίωνα καλέσαι τὰ γράμματα*] *τὰ γράμματα τὸν Ἀκταίωνα* A. V. *γράμματα τὸν Ἀκταίονα* Photius. Sed *καλέσαι* nequit praetermitti. Mox *τινος* ante *τιμῆς* omisi cum V. Photio.

1. *Τί φειδόμεσθα τ.*] Haec sunt verba Aristoph. Acharn. 300—2. (318.) *φειδόμεθα* V. Med. *ὦ δημόται*] *οἱ δημόται* A. E. *V. cum altera gl. 2. *καταβαίνειν* *V. 4. *οἷς* Med. *θαυμάλωψ*] Scribe *θυμάλωψ*: ut recte legitur apud Aristophanem. *Küst.* *ἐπέζεσε θαυμάλωψ* *V. Recurrit vitium sub gl. finem. Id Gaisfordus inferiore, nos hoc in loco sustulimus. 5. *ἀντὶ τοῦ, μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν ὡς φ.*] Haec et quae sequuntur leguntur etiam apud Scholiastam in modo indicatum locum Aristophanis; itemque supra v. *Καταξαίνειν*. *Küst.* *ὡς*] *ἢ* *V. *ὥστε* Schol. 6. *τῷ δὲ*] *τὸ δὲ* dedi cum v. *Καταξαίνειν* et V. E. Med. Schol. 8. *Ἀριστοτέλης*] *Ἀριστοφάνης* V. 9. *φοινικίδι*] *φοινικίδα* V. 10. *ὅτι*] Id irrepsit ex inferiore membro. Lege *διὰ τὸ κτλ.* 12. *ῥύσεως* Schol. 13. *ἀπὸ τοῦ φρονήματος*] Scholiastes Aristophanis recte *ἀπὸ τοῦ φορήματος*. *Küst.* Sic B. V. E. 14. *ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἱμ. καὶ Ξαίνει κατὰ ν.*] Locus hic apud interpretem Comici plenius et melius sic legitur: *ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, τὸ αἱμαχθῆναι δίκην φοινικοβαφοῦς ἐνδύματος. καὶ τὸ ξαίνω ῥῆμα καὶ παρὰ Δημοσθένει κεῖται ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας· Εἰπούσης τε καὶ δακρυσάσης ἐκείνης, περιρρήξας τὸν χιτῶνα ὁ οἰκέτης, ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς*. Hinc Suidas suppleri potest. *Küst.* *ἐπὶ τοῦ* V. 15. *Ξαίνειν*] *Ξαίνει* A. *ξένει* vidi in V. *Δημοσθένης*] De F. L. p. 403. 16. *Θυμάλωψ*] *θαυμάλωψ* A. B. E. Med. *θαυμάλωπος* V. 17. *Ἰώσηπος*] Lib. V. Antiq. Iud. c. 1. ubi de Rachabe et exploratoribus a Iosua Hierichuntem missis verba fiunt. *Küst.* *Καὶ Ἰώσηπος* et seqq. post gl. *Φοιτῶντα* collocant A. V. Exemplum ab summa pagina ad laterculum adversum fuisse traductum persuadet aspectus libri V. Nec dubium quin homines studiosi locum inculcarint, *αὐτῆς* in *σὴν* mutato.

---

thas foedere sibi coniunctos. *Φοινικελίτης*. Fallax. *Φοινίκειον αἷμα*. Sanguis purpureus. Et *Φοινίκειος οἶνος*, vinum Phoenicium. *Φοινίκη*. Phoenice, regio. *Φοινικήια γράμματα*. Lydi et Iones litteras ab earum inventore Phoenice Agenore Phoenicias vocarunt. his autem refragantur Cretenses, dicentes eas inventas esse, quod in foliis palmarum olim scriberetur. Scamo vero lib. II. de Inventis dicit a Phoenice filia Actaeonis sic appellatas esse. hic enim fertur nullam stirpem virilem habuisse, sed filias, Aglaurum, Ersen, Pandrosum, Phoenicen. ex his Phoenicen virginem adhuc obiisse aiunt. quare patrem in honorem filiae litteras appellasse Phoenicias. *Φοινικίδα*. *Quid temperamus lapidibus, populares, quin depectamus hominem istum instar purpurae? At quam atri carbonum igniculi vobis emicuerunt!* id est quidni lapidibus in eum coniectis corpus eius sanguine purpureum reddimus? verbo *καταξαίνειν* autem usus est, tanquam lanificium ageretur. itaque etiam *φοινικίδα* dixit, quod vestem puniceam significat. Aristoteles vero dicit Lacedaemonios punicea veste in bellis uti solitos fuisse, partim, quia color ille virilis sit, partim, quia color sanguineus milites assuefaciat, ut cruorem ex vulneribus effusum contemnant. quare *ἐς φοινικίδα* idem est quod hostis loco, quoniam ea vestis erat militaris; et *φοινιχθῆναι* significat id quod cruentari. hinc Demosthenes *Tergo multas plagas infligit*. *θυμάλωψ* vero est titio. Acharnenses autem erant carbonarii. Et Iosephus: *Facultatibus et propinquis intra deversorium con-*

καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας εἰς τὸ καταγώγιον ἀποθεμένην ἐγκαθεῖρξαι, πρὸ τῶν θυρῶν ἀνατείνασαν φοινικίδας.

Φοινικίδης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φύλαρχος, Μισουμένη· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Φοινικικόν. τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.

Φοινικικῶν.

Τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν. ἢ ὅτι φοινικὶς χλαμὺς ἦν πολεμική. ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν κακῶν· Φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ αἱματωδῶν· ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. καὶ Ὅμηρος·

Φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Φοινίκιον ἔρνος καὶ χρῶμα. Καὶ Φοινίκιος ἄνθρωπος.

Φοινικιοῦς. ἀντὶ τοῦ πυρρός. περισπᾶται δὲ τῶν εἰς ους ἁπλῶν τῷ λόγῳ. καὶ ἔστι παρὰ τὴν φοίνικος γενικὴν φοινικόεις, φοινικίοες ἐν ὑπερθέσει, φοινικιοῦς ἐν συναιρέσει.

Φοινικολόφου. ξανθολόφου.

Φοινικοῦν. ἐρυθρόν, πυρρόν.

Φοινίκων ἐγκέφαλοι. Πῶρός φησιν, Ἰνδῶν βασιλεύς· Τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, καὶ ὑπόσα μοι ποταμὸς κηπεύει.

Φοινίκων συνθῆκαι. οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα τε καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν. διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

Φοινικῶνος.

Φοῖνιξ. τὸ δένδρον. καὶ τὸ ὄρνεον. ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος ἐλθεῖν φασι τοῦτο τοῖς Αἰγυπτίοις διὰ τεττάρων καὶ ν' καὶ χ' ἐτῶν. Καὶ Φοῖνιξ ἀντὶ τοῦ φοινικοῦς. Ὅμηρος·

Ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν.

ἐπὶ ἵππου. 641

Περὶ οὗν τοῦ ὀρνέου ἱστόρηται ὅτι, ὅταν αὐτὸ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι· καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος ἐκ

3. φοινικίδας] φοινικίδα Toupius. 4. Φοινικίδης] Quae ad Phoenicidem spectant perpauca collegit Meinekius Hist. Com. p. 482. In Ἀθήναιος desinit *Eudocia* p. 428. 5. Φίλαρχος olim Athenaeus. Μισούμενος] Μισουμένη A. (addo V.) cum Athen. XIV. p. 652. D. Μισουμένους B. E. 7. Φοινικικόν] Plato Rep. III. p. 443. ponit pro vetere: μηδὲν καινὸν ἀλλὰ φοινικικόν τι, πρότερον μὲν ἤδη πολλαχοῦ γεγονός, ὡς φασιν οἱ ποιηταί. *Reines.* Ac descripsit Suidas ipsum Schol. Platon. p. 402. 8. Σπαρτούς] Proprie *Satos.* Sic autem dicebantur Thebani, quod ex satis a Cadmo draconis dentibus nati crederentur. Res nota est ex poetis et mythographis. *Küst.* Cf. Artemid. IV, 47. p. 360. Deinde λεγόμενον *V. 11. Τάξεων ἀπαλλ.] Est versus Aristophanis Pac. 302. *Küst.* 12. ναυμαχικῶν Schol. Aristoph. 15. Ὅμηρος] Il. κ'. 484. ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα. Ubi Schol. ἐρυθρὰ ἐγίγνετο, ἐφοινίσσετο. Irrepsit igitur interpretatio. 17. Φοινίκιον] Vide paulo ante v. Φοινίκειον. *Küst.* Φοινίκειον *V. In fine ἄνθρωπος suspectum est. 19. Φοινικιοῦς] Aristoph. Av. 173. Βαβαί. καλός γε καὶ φοινικιοῦς. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet quae hoc loco Suidas. *Küst.* 20. τῶν εἰς ους ἁπλῶν τῷ λόγῳ] τῷ λόγῳ τῶν εἰς ους ἁπλῶν Schol. recte. 21. φοινικόεις, φοινικόες] φοινικιόεις φοινικίοες Gaisf. cum A. φοινικόεις φοινικίες V. φοινικόεις καὶ φοινίκιος Schol. Cf. v. Ἁπλᾶ. φοινικόες] Vetus interpres Aristophanis φοινίκιος. Sed scribendum est φοινικίοες. Inde enim per contractionem fit φοινικιοῦς: ut a φοινίκιος, φοινικοῦς. *Küst.* 23. Φοινικόλοφον] Theocritus Idyll. XXII, 72. Ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί. Huc si Suidas respexit, ut respexisse videtur, scribendum potius erit φοινικολόφων, ξανθολόφων: ut Portus etiam monuerat. *Küst.* Φοινικολόφου. ξανθολόφου V. Photius et Lex. Bachm. p. 407.

3. Τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχ.] Haec sunt verba Philostrati lib. II. de Vita Apoll. c. 11. eademque leguntur supra v. Πῶρος. *Küst.* Inde petendum ὁ ποταμός. 6. Φοινίκων συνθῆκαι. οἱ τ.] Eadem ad verbum etiam leguntur in Vaticana Proverbiorum Appendice. [Bodl. 935.] *Küst.* καὶ praemisit *V. 9. καὶ] τε καὶ dedi cum A. Prov. Bodl. 11. τοῦτο] τοῦτον vulg. 13. περὶ Μεταποντίνων] ἐπὶ Μετ. A. B. V. E. Med. Photius, porro Μεταποντίων A. 15. τὸ δένδρον καὶ τὸ ὄρνεον] Vid. Gataker. Adv. Misc. I, 2. pp. 179. 180 *Gaisf.* ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος] Vide intpp. Taciti A. VI, 28. 18. Ὅμηρος] Il. ψ. 454. *Küst.* 21. ὅταν αὐτὸ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sumpta sunt ex Artemidori lib. IV. c. 47. ut Pearsonus recte observaverat. *Küst.* αὐτῷ] αὐτῷ A. αὐτὸν ad ὁ φοῖνιξ relatum Artemid.

clusis, *vestem puniceam pro foribus expandere.* Φοινικίδης. Phoenicides, poeta comicus, ex eius fabulis sunt Phylarchus et Odiosa, teste Athenaeo in libris *Dipnosophistarum.* Φοινικικόν. Phoenicium mendacium. id spectat ad ea quae de dracone et Spartis Cadmoque fabulose dicuntur. Φοινικικῶν. *Liberati a bellis et malis puniceis.* vel quod φοινικὶς erat chlamys bellica, vel mala nautica significantur. Phoenices enim in proeliis navalibus excelluisse dicuntur, vel cruenta dicuntur, ab colore sanguinis. Homerus: *Rubebat vero sanguine terra.* Φοινίκιον ἔρνος. Ramus palmae. Et Φοινίκιον χρῶμα, color puniceus. Et Φοινίκιος ἄνθρ. Homo Poenus. Φοινικιοῦς. Puniceus. circumflectitur item ut ea quae in ους contrahuntur. ab genitivo φοίνικος fit φοινικόεις, inde per transpositionem litterarum φοινίκιοες, tandem per contractionem φοινικιοῦς. Φοινικολόφου. Rubram cristam gestantis. Φοινικοῦν. Puniceum, rubrum. Φοινίκων ἐγκέφαλοι. Porus Indorum rex: *Mei vero cibi, inquit, sunt olera et palmarum cerebrum et palmarum fructus, et quaecunque fluvius mihi irrigat.* Φοινίκων συνθῆκαι. Phoenicum pacta. Poeni qui Carthaginem condiderunt, cum ad Libyam navibus appulissent, rogarunt incolas ut ipsos reciperent noctem et diem, quo impetrato discedere noluerunt, quasi pacti fuissent noctes et dies ibi se mansuros. itaque hoc dici tradunt, siqui per insidias paciscuntur. Demo autem de Metapontinis similia narrat. Φοινικῶνος. Φοῖνιξ. Dicitur tam palma quam avis, sub Imperatore Claudio phoenicem avem ad Aegyptios venisse aiunt, post annorum DCLIV intervallum. Et Φοῖνιξ, puniceus. Homerus: *Qui reliquo corpore puniceus erat.* de equo dicit. Avem autem phoenicem tradunt, quando fatum sibi instare sentiat, in Aegyptum venire, ex loco hominibus ignoto; ibique rogo ex casia

κασίας καὶ σμύρνης πυρὰν ἀποθνήσκει. καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς, μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδοῦ σκώληκα λέγουσι γίνεσθαι· ὄντινα μεταβάλλειν καὶ γίνεσθαι πάλιν φοίνικα καὶ ἀφίπτασθαι εἰς Αἴγυπτον ἐκεῖθεν, ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ φοῖνιξ.

Φοινίξω. αἱμάξω, βάψω, πυρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ τοῦ φοίνικος· ὅτι πυρρός.

Φοίνιος. φόνου καὶ φθορᾶς παραιτία.

Ἀμφὶ δ' Ἐρινὺς
φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα.

Φοίνισσα ναῦς. καὶ Φοινίσσω, τὸ βάπτω. Καὶ Φοινίττων, βάπτων αἵματι.

Φοινός. πυρρός, φόνιος.

Φοιτᾷ. παραγίνεται. Καὶ Φοιτᾶν, τὸ σχολάζειν. Φιλόστρατος· Φοιτᾶν τοῖς μάγοις μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν Ἀπολλώνιον.

Φοιτάδας. τετριμμένας. Τήν τε θέσιν τῆς χώρας ἀνεζήτει καὶ φρούρια καὶ φοιτάδας ὁδούς τε καὶ διαστήματα.

Φοιτητάς. μαθητάς, παραγενομένους. [ἐξ οὗ καὶ φοιτᾶν, τὸ σχολάζειν.]

Φοιτία. ἡ πορεία.

Φοῖτος. ἡ μανία.

Φοιτῶντα. μεθ' ὁρμῆς μεμηνότα, μαινόμενον. φοῖτος γὰρ ἡ μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν ταῖς ποίμναις διὰ τὴν μανίαν· ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ.

Φυγαδεία. φυγή, ἐξορία. Λυσῖν προδήλων ὀλέθρων ὑπαρχόντων, ἠλλάξαντο φυγαδείαν ἀντὶ τούτων ἄδιον. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι παῦσις τοῦ κακοῦ μεῖζον κακόν. Καί· Φυγὰς τοῦ ἰδίου ἔθνους. — Οὗ φυγὰς ὀλίγα πόρρωθεν ἐγεγόνει, ἀπέδειξε βασίλισσα. ἀντὶ τοῦ ἐξόριστος.

Φυγγάνει. Σοφοκλῆς·

Ξυνίημι τάδ', οὔτι με φυγγάνει.

ἀντὶ τοῦ λανθάνει. Καὶ αὖθις· Ἐπί τινα πύργον ὑψηλὸν καταφυγγάνει.

Φυγοδέμνιος. παρθένος. ἐν Ἐπιγράμματι· 642
Σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα.

Φύζα. δειλία, φυγή. Καὶ Φυζαλέος, ὁ δειλός.

Ὠμηστὰν δ' ἔτραπε φυζαλέον.

---

1. πῦρ] πυρὰν A. V. Artemid. πυρὴν B. E. 3. μεταβάλλειν] μεταβαλεῖν A. V. αὐξανόμενον Artemid. 4. εἰς Αἴγυπτον] Αἰγύπτου Artemidorus. 5. ἐκεῖθεν] Artemidorus recte ἐκεῖσε. *Küst.* 6. πυρώσω] Etymologus habet πυῤῥώσω: quod dictum videtur pro πυῤῥὸν ποιήσω, i. e. *rufum vel rutilum reddam.* Nam φοῖνιξ a grammaticis etiam exponitur πυῤῥός. At πυρώσω aliud significat, nec interpretatio ista voci φοινίξω convenire potest. *Küst.* Item Zon. p. 1820. Φοινίξαι. πυρῶσαι. 8. παραίτιος] παραιτία B. V. E. 9. Ἀμφὶ δ' Ἐρινν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra vv. Ἐριννύς et Μόρσιμον. *Küst.* Thalli in Anthol. Pal. VII, 188. Ἐριννὺς] Ἐρινὺς A. Addo V. Sub gl. finem Καὶ Φοίνιος Ἄρης. καὶ Φοίνιον, ὁμοίως, omiserunt A. B. V. Vide Sophoclis El. 96. 11. κοκκίνῳ βάπτω] κοκκίνῳ om. A. B. V. 13. Gl. Homerica. 15. Φιλόστρατος] Lib. I. de Vita Apoll. c. 18. in fin. *Küst.* Sive c. 26. ubi verborum alia est conformatio. 20. Post hanc gl. cum A. delevi commentum vanum: Φοιτάλμιος. ἐπίθετον τοῦ Ποσειδῶνος. *Küsterus:* „Hesychius et Etymologus Φυτάλμιος, per υ in syllaba prima." Porro ἐπίθετον τοῦ Ποσειδῶνος om. A. B. V. quae agnoscit E. Creuzeri Meletem. I. p. 31. et 33. affert Gaisf. Errorem φοιτάλμιος agnoscunt Zonaras et Nicetas. 21. Φοιτητάς] Vid. Pearson. de Success. pr. Rom. Episc. p. 36. *Gaisf.* Adde Piersonum in Moer. p. 400. Novissima ἐξ οὗ — σχολάζειν om. A. notavi.

1. Φοιτία] Rectius φοιτεία, per ει in syllaba paenultima. *Küst.* 2. Φοῖτος. ἡ μανία] Vide Schol. Apoll. Rhod. IV, 55. *Küst.* Tryphiodor. 365. ubi male interpres. *Toup.* MS. Vocem egregie Hermannus restituit Aeschyli Cho. 32. τορὸς δὲ φοίτου ὀρθόθριξ. 3. Φοιτῶντα. μεθ' ὁρμῆς μεμ.] Ex Schol. Sophocl. Ai. 59. ubi μεθ' ὁ. μεμηνότα, quae Suidas praemisit, novissima sunt verba, e diverso Scholiorum codice petita. 7. Φυγαδεία] Vid. Euphorion. ap. Steph. Byz. v. Ἄσβωτος. *Toup.* Emendandum illius locum esse docuit Meinekius Anal. Alex. p. 55. 10. ὅτι παῦσις] Vid. Παῦλα. *Toup.* MS. ζήτει. παῦσις Med. Hinc superiorem glossam oportet redintegrari. Post κακόν *V. inter vss. γνώμη. 12. βασίλισσα] F. βασιλία. *Regem* eum creavit, ubi paulo ante exul fuerat. Vel βασίλισσαν *reginam.* Illud autem ἐξόριστος est interpretatio τοῦ φυγάς. *Toup.* Supersunt aliae offensiones, velut ὀλίγα πόρρωθεν. 14. Σοφοκλῆς] Electr. 131. 15. Συνίημι in V. 17. Verbo καταφυγγάνω utitur Themistius p. 321. 17. Post hanc gl. expuli cum A. Φυγή. ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει. ζήτει ἐν τῷ Ὀστρακισμός. ζήτει κτλ. om. V. Priora post gl. Φύζα reiecit *V. 18. Φυγοδέμνιος] Vide supra v. Δέμνια. 19. Σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα] Antipatri Sidon. XII, 1. Anthol. Pal. VI, 10. Supple Διός post Σώτειρα. 22. Ὠμηστὰν δ' ἔτρ.] Antistii Ep. I, 6. Anthol. Pal. VI, 237. ὠμιστὰν in V.

---

et myrrha exstructo mori, cremato autem rogo, paulo post ex cinere vermem nasci, qui in phoenicem rursus mutetur et in Aegyptum avolet, unde prior phoenix venerat. *Φοινίξω.* Cruentabo, colore rubro inficiam, incendam, aut a φόνος, aut a palma, quae est rutila. *Φόινιος.* Caedis et exitii auctor. *Iuxta vero Erinnys funesta feralem ex ore vocem emisit.* *Φοίνισσα ναῦς.* Phoenicum navis. Et *Φοινίσσω*, tingo. Et *Φοινίττων*, sanguine tingens. *Φοινός.* Rufus, sanguineus. *Φοιτᾷ.* Frequentat. Et *Φοιτᾶν*, ludum frequentare. Philostratus: *Dicunt Apollonium et meridie et sub medias noctes ad Magos accedere consuevisse.* *Φοιτάδας.* Tritas. *Et regionis situm investigabat et castella et vias tritus et intervalla.* *Φοιτητάς.* Discipulos, sive qui discendi causa accedunt. [hinc φοιτᾶν, scholam frequentare.] *Φοιτία.* Profectio. *Φοῖτος.* Furor. *Φοιτῶντα.* Vehementer concitatum, insanientem. nam φοῖτος est furor. vel greges obeuntem propter insaniam. vel in insania versantem. *Φυγαδεία.* Fuga, exilium. *Cum duplex interitus ob oculos ipsis versaretur, perpetuum exilium pro utroque elegerunt. adeo verum est, quod vulgo circumfertur, cessationem mali maius esse malum.* Et *Φυγάς*, exul. *Ex sua gente profugus.* Et: *Ubi exul paulo ante fuerat, regina eum crearit.* *Φυγγάνει.* Latet. Sophocles: *Intelligo, nec ista me latent.* item: *In turrim quandam excelsam confugit.* *Φυγοδέμνιος.* Lecti fugiens, virgo. in Epigrammate: *Alma dea, lectifuga virgo.* *Φύζα.* Ignavia, fuga. Et *Φυζαλέος*, timidus. *Crudivorumque pavoris plenum in fugam vertit.*

Φυζακινός· ὁ δειλός.

Φυήν· βλάστημαν, αὔξησιν ἡλικίας.

Κυρτὴ δέ σοι πέφυκε καὶ τῶν ὀρθίων
εἶναι δυκοίντων ἡ φυὴ τῶν δακτύλων.

Φυκία· θαλάσσια ζῶα· ἢ ὁ ἀφρός· ἢ βρύα.

[*Φυκίδα*, *ἐν Ἐπιγράμματι*·

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς καὶ φυκίδα σοὶ λιμενῆτιν,
Ἄρτεμι, δωρεῖται.]

Φῦκος· φύουσι τὰς οἰκείας ὕψεις αἱ γυναῖκες χρίουσι. λέγεται δὲ καὶ φυκία τὰ βρύα, καὶ φυκίς. *ἐν Ἐπιγράμματι*·

Πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
φυκί' ἀπ' εὐόρμων εἵλκυσεν αἰγιαλῶν.

Φῦκος· τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης.

Φῦλα· ἔθνη· διὰ δὲ δύο λλ σημαίνει τὰ τῶν δένδρων φύλλα.

Φυλακή· τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός· τετραχῆ γὰρ διήρηται. Καὶ Φυλακαί, τῆς νυκτὸς αἱ διαιρέσεις, καθ' ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσι.

Φυλάκια· παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν. Καὶ Πολύβιός φησιν· *Ὁ δὲ κατέσχεν ἀμφότερα τὰ κατεσκευασμένα φυλάκια, πεντήκοντα πόδας διαστῶτα ἀλλήλων.*

Φύλακος· παρ' Ἡροδότῳ· Κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος, τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος.

Φυλακτήριον· τόπος, ἔνθα οἱ φύλακες.

Φυλάξαντες· ἐπιτηρήσαντες. Ἡρόδοτος. Καὶ Φυλάξασα, καιροφυλακήσασα, εὐκαίρως ἐπιτηρήσασα. Ἀρριανός· Ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα ὑπισχνεῖται Ταΐῳ προδώσειν τὸ φρούριον. 643

Φυλάρχης· δυνάστης. Ξυμβάλλει τῷ Τραϊανῷ περὶ Αὐγάρου, ὃς ἦν Ὀσροήνης χώρας δυνάστης· οὕσπερ φυλάρχας ὀνομάζουσιν οἱ ἐκείνῃ, ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται.

Καὶ Ἀριστοφάνης·

---

1 *Φυζακινός*] Vid. Il. *ν*. 102. 2. *Φυήν*] Pertinet ad Il *ά*. 115. 3. Hos versus unde Suidas deprompsisset, Bastius ambigebat in Greg. Cor. p. 337. Equidem apud Pisidem, cuius eos esse suspicabar, frustra quaesivi. *ὀρθίων*] *ὀρθίων* A. V. 5. Gl. post v. *Φῦκος* collocat *V. *Θαλάσσια ζῶα*] Sic etiam Etymologus. At legendum fortasse est *Θαλάσσια φυτά*. *Küst.* Hanc interpretationem Tittmannus in Zon. p. 1832. ad *φυκίς* rettulit, sed vertebr ut recte. Dein ὁ non vidi in V. 6. *Φυκίδα*] Glossam V ignorat, eamque notavi. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Anthol. Pal. VI, 105. Versus Apollonidae ex v. *Ἀνθρακιά*, opinor, invecti. Sub finem cum A. E. delevi *Θῆρις ὁ δικτυβόλος*. 10. *Φύκος*] *Φύκει* A. Hesychius. *Φύκη* Etym. M. Vide Dioscor. IV, 98. 12. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Adesp. 129, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 24. 14. *εἵλκυσεν*] εἵλκυσαν A. 15. *Φῦκος*] Gl. om A. Sub finem adde *ἀνάβλημα* cum Schol. Il. *ί*. 7. sive Etym. M. 16. *λλ* libri. Cf. Etym. M. Spectat observatio ad frequentissimam utriusque nominis confusionem. Sub gl. finem omisi *καὶ παροξύνεται* cum V. *ὀξύνεται* A. 19. *διήρηται*] *διήρηται* A. Vide v. *Προφυλακή*, itemque Dissenii Opusc. p. 135. sqq.

1 *ἀλλήλοις*] *ἀλλήλους* V. 3. *Φυλάκια*, *παρὰ Ἀλεξανδρ. τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυν.*] Ex Damascio, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore p. 1037. [338 b.] sic legitur: *Ὅτι φυλακία οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκάλουν τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων πολυσμῶν.* Confer Nostrum supra v. *Κηρύκαινα* et Reines. Varr. Lectt. p. 432. *Küst.* Grot. in Deuteron. XXII, 17. *φυλακεῖα* exponit de indicio virginitatis in primo congressu, quod in linteo conspicitur. *Reines.* Prorsus aberrat Steph. Thes. T. IV. p. 238. C. *Hemst.* 4. *Πολύβιος*] Fr. gr. 137. 6. *πεντήκοντα*] ῆ V. Is deinde *διαστῶσα*. 7. *παρὰ Ἡροδότῳ*] L. I, c. 84. *παρ'* cum V. 8. *ἀκροπόλεος*] *ἀκροπόλιος* A. V. E. Med. 9. *Φυλακτήριον*] Thucyd. IV, 31. praeter alios: v. Wesseling. in Diod. XVII, 50. *φύλαξις*] Etymol. addit *οἰκοῦσι*. *Reines.* 10 *Ἡρόδοτος*] Gl. V, 12. 12. *Ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλ.*] Fragmentum hoc pertinet ad historiam de virgine Tarpeia, quae tempore Romuli Capitolium, cui pater eius tunc praefectus erat, Tatio Sabinorum regi prodere decreverat. Historiam hanc narrant Livius, Dionys. Halicarnass. et alii historiae Romanae scriptores. Inde autem colligo pro *Ἀρριανός* hic apud Suidam scribendum esse *Ἀππιανός*. Appianus enim est historiae Romanae scriptor; non vero Arrianus. Et observavi praeterea duo ista nomina propter affinitatem a librariis nonnunquam inter se commutari solere. *Küst.* Recte. Gaisfordus commode memoravit v. *Διδάξω*. Sed *Ἀρριανός* transferendum ad locum interiorem. 15. *ὁ* ante *δυνάστης* omisi cum *V. 16. *περὶ Ἀκβάρου*] Fortasse legendum est *ὁ Ἄβγαρος*. *Küst.* *ὁ Ἀκβάρος* facile Valesius in Ammian. XXIV, 2, 4. *Αὐγάρου* A. *ἀνιάρου* V. Vide var. lect. in v. *Ὑφηγήσονται*. Editum si recte se habet, id referendum erit ad Augari filium, de quo diximus in v. *Ἄκρα*. Malim tamen coniungi *Ἀρριανὸς περὶ Αὐγάρου* sive *Ἀβγάρου*. 17. *αὔσπερ φυλάρχας ὀνομ.*] Locum hunc egregie illustrat Henr. Valesius in Amm. Marcell. lib. XXIV. p. 283. *Küst.* *φυλάρχους* A. V. *ἐκεῖνοι*] *οἱ ἐκεῖνῃ* A. *οἱ ἐκεῖνοι* V. 19. *Ἀριστοφάνης*] Plut. 1147. Observatio perperam inculcata.

Φυζακινός. Timidus. *Φυήν*. Indolem, habitum naturalem. *Curva tibi est digitorum species, quamvis esse recti videantur.* *Φυκία*. Marina quaedam animalia, vel spumae, vel algae. *Φῦκος*. Fucus, quo mulieres facies suas illinunt. dicuntur etiam *φυκία* algae. item *φυκίς*. in Epigrammate: *Multam autem algam a litoribus stationi aptis veli traxit.* *Φῦκος*. Alga maris electicia. *Φῦλα*. Gentes. at *φύλλα*, per duplex λ, significat arborum folia. *Φυλακή*. Vigilia, quarta noctis pars. nox enim quadrifariam erat divisa. Et *Φυλακαί*, partes noctis, secundum quas vigiles vigilandi vices inter se tradunt. *Φυλάκια*. Sic vocantur apud Alexandrinos lintea, sordibus mulierebribus inquinata. — Polybius: *Ille autem ambas turres, in quibus milites excubabant, quinquaginta pedibus a se distantes occupavit.* *Φύλακος*. Apud Herodotum: *In illa arcis parte, ubi custos erat nullus collocatus.* *Φυλακτήριον*. Statio excubitorum. *Φυλάξαντες*. Qui opportunitatem observarunt, Herodotus. Et *Φυλάξασα*, quae tempus observavit, quae opportunitatem captavit. Appianus: *Illa vero captato tempore, quo pater peregre profectus erat, Tatio arcem se proditurum pollicetur.* *Φυλάρχης*. Princeps tribus. *Traianum convenit de Augaro, qui erat ex Osroenae regionis principibus: quos illi phylarchos vocant. etenim regiones illorum phylae vocantur.* Et Aristophanes:

Μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες. *Φυλὴ ὄνομα τόπου.* *Καὶ Φυλάσιοι, οἱ ἐνοικοῦντες.*

Φύλαρχος, Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης· οἱ δὲ Σικυώνιον, ἄλλοι δὲ Αἰγύπτιον ἔγραψαν· ἱστορικός. Τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύρρου τοῦ Ἠπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κή· κατάγει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς, καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεωνύμου τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου. Τὰ κατὰ Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη. Ἐπιτομὴν μυθικήν. Περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας. Περὶ εὑρημάτων. Παρεμβάσεων βιβλία Θ'.

Φύλαρχος. ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων, ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Φυλάσιμος. ὁ ἐκ τοῦ δήμου. Καὶ Φυλασσόμενος, προορώμενος, προσκοπούμενος. Οὐ μέντοι οὐδ' ἀπέκλινε, φυλασσόμενος μὴ δοκοίη φεύγειν. οὕτω Ξενοφῶν. καὶ Θουκυδίδης· Φυλάξαντες τὸ συχνὸν τῆς νυκτὸς ἔφυγον.

Φυλαῖος. ὁ ἐκ τῆς Φυλῆς.

Φυλέτης. συγγενής, ὁμόφυλος. Ἰώσηπος· Ὁ δὲ Σαμψὼν καταβὰς ἐκ τῆς πέτρας ἐν τῇ τῶν φυλετῶν αὐτὸν τέθεικεν ἐξουσίᾳ.

Φυλλεῖα. τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. Ἀριστοφάνης·

Εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
οἷον μεμαραμμένα καὶ εὐτελῆ· τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. φυλλεῖα δὲ τὰ τῆς θριδακίνης φύλλα.

Φυλείδης. ὁ τοῦ Φυλέως.

Φυλή. ὄνομα δήμου παρ' Ἀθηναίοις.

Φυλή. ἡ φυλὴ καθ' αὐτὴν ἐστι μύριοι στρατιῶται.

Φυλή. Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ τῆς εἰρήνης. δῆμός ἐστι Φυλὴ τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλήν. ὁ δὲ Φιλόχορος φρούριον αὐτό φησιν εἶναι.

---

2. ἦν δὲ ἡ Φυλὴ χωρίον τῆς Ἀττικῆς καὶ] *Φυλὴ* A. V. (quem protulit Hemst. in Plut. p. 443.) 3. *Φύλαρχος*] De hoc eiusque scriptis vide Vossium in opere de Hist. Gr. I, 17. et Meursium in Biblioth. Attica. *Küst.* Adde Clinton. Fast. Hellen. T. III. p. 519. sq. et qui fragmenta Phylarchia collegit Luchtium. Eadem *Eudocia* p. 422. quae sub finem addit *καὶ ἄλλα τινά.* 4. *ἄλλοι δὲ*] δὲ om. A. V. E. Deinde malim *ἐνέγραψαν.* 5. *Τὴν - Ἀντιγόνου*] His initium, argumenta primaria et conclusionem Historiarum satis negligenter declaravit Suidas; atque haud scio an in alia verborum conformatione dederit *Ἱστοριῶν βιβλία κή.* sive *ἔγραψεν Ἱστορίας ἐν βιβλίοις κή. περιέχουσι δὲ τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον — στρατείαν καὶ τὰ κατὰ Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη. κατάγει δὲ κτλ.* 6. *στρατείαν*] *στρατιὰν* B. V. E. Med. *κατάγει*] *κατάγειον* V. 8. *Κλεωνύμου*] *Κλεομένους* Vossius, Schweighäuserus Opusc. II. p. 314. et Clinton. Fast. Hell. a. 219. p. 41. 10. *τὸν Ἀντίοχον*] *τὸν* omisi cum A. B. *V. 11 *Εὐμενῆ* in V. Med. *Ἐπιτομὴν μυθικήν* continuis parum verisimiliter cum alii iungunt, tum Gaisfordus. Debuit enim abesse *μυθικήν.* Sed afferunt Phylarchi fragmenta 79. seqq. varias fabulas, quas ille corpore mythographiae complecti potuit. 12. *Παρεμβάσεων* (sive malis *Παρεκβάσεων*) non habet idoneum explicatum. 14. *Φύλαρχος, ὁ κατὰ φυλ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Item Etym. M. 17. *Φυλάσιμος*] Scribe *Φυλάσιος*: quod est nomen gentile a *Φυλὴ* deductum. Vide paulo ante v. *Φυλάρχης. Küst.* Adde Hesychium. 18. *προορώμενος — ἀπέκλινε* om. V.

1. *Ξενοφῶν*] Anab. II, 2, 16. *Θουκυδίδης*] II, 3. *Φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον.* Opinor illa *Φυλάξαντες — ἔφυγον* ad alium scriptorem esse referenda. *Φυλάξαντες*] *φυλάξαντα* V. mox *τὸν συχνὸν* B. E. Addo V. Sub finem delevi *Καὶ Φυλάσσω, αἰτιατικῇ* cum A. V. 4. *Ἰώσηπος*] Antiq. Iud. lib. V. c. 10. *Küst.* V, 8, 8. unde saltem petere licet *ἔθηκε.* 8. *Ἀριστοφάνης*] Acharn. 444. (468.) 9. *δὸς φυλλεία* *V. item infra *φυλλεία* V. 10. *οἱ πτωχοί*] *καὶ οἱ πτ.* A. 11. *φυλλία*] *Φυλλεῖα* A. B. V. ap. Gaisf. cum observatione illa, quae post v. *Θριγκός* est inculcata. 12. *Φυλείδης*] II. *ε.* 72. 14. *ἡ φυλὴ*] Vid. Duker. in Thucyd. VI, 98. *Hemst.* *αὐτήν*] *ἑαυτήν* A. Sub finem *ζήτει ἐν τῷ Γεννῆται* omiserunt A. V. 16. *Φυλή. Ἰσοκρ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* *Ἰσοκράτης*] P. 181. C. 17. *Φυλὴ τῆς Οἰνηΐδος*] *τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς* A. *φυλῆς τῆς Οἰν.* (*Οἰνίδος* Pal.) *φυλῆς* *V. et Harpocr. Pal. Itaque *φυλῆς* adieci. *Μένανδρος*] Ed. Meinek. p. 52. 18. *τόπον*] Adde ex Harpocratione *τῆς Ἀττικῆς. Küst.* Menandri versus fuit hic: *Τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον Φυλήν.* *Φυλὴν*] *Φυλὴ* V.

Ne iniuriarum memor sis, si quidem Phylen occupasti. Phyle nomen erat loci; cuius incolae dicebantur Phylasii. *Φύλαρχος.* Phylarchus, Atheniensis vel Naucratites (alii vero Sicyonium, alii Aegyptium perhibuerunt), historicus, scripsit expeditionem Pyrrhi Epirotae in Peloponnesum, lib. XXVIII. deduxit eam historiam usque ad Ptolemaeum cognomento Euergeten et ad Berenices obitum, progressus ad mortem usque Cleomenis Lacedaemonii, cui Antigonus bellum intulit. Res ab Antiocho et Eumene Pergameno gestas. Compendium fabularum. De Apparitione Iovis. De Inventis. Parembaseon lib. IX. *Φύλαρχος.* Qui singulis in tribubus praeest equitibus, inferior equitum magistro. Demosthenes in *Philippicis.* *Φυλάσιμος.* Qui est ex pago Phyle. Et *Φυλασσόμενος*, prospiciens, cavens. Xenophon: *Ac ne declinavit quidem, cavens ne fugere videretur.* Et Thucydides. *Captata nocte valde obscura aufugerunt.* *Φυλαῖος.* Qui est ex Phyle. *Φυλέτης.* Tribulis, qui est eiusdem gentis. Iosephus: *Sampson autem, cum de rupe descendisset, se suorum tribulium potestati commisit.* *Φυλλεῖα.* Reiiculas olerum partes. Aristophanes: *In sportulam minuta et inutilia mihi da olerum folia.* dicit flaccida et vilia. talia enim mendici comedunt. *φυλλεῖα* vero sunt lactucae folia. *Φυλείδης.* Phylei filius. *Φυλή.* Nomen pagi Attici. *Φυλή.* Tribus quaelibet continet decem millia militum. *Φυλή.* Isocrates in oratione de Pace. Phyle pagus est tribus Oeneidis. Menander: *Scitote hunc Atticae locum esse Phylen.* Philochorus vero castellum esse dicit.

644 [1]Φυλλίς. ἡ τοῦ δένδρου.

Φυλιστιείμ. οἱ λεγόμενοι Παλαιστῖνοι.

Φυλοκρινεῖ. διακρίνει, καταδοκιμάζει περιέργως.

Φύλοπις. μάχη.

Φύματα. ψυδράκια.

Φύντα. γεννηθέντα.

Φύξηλις. ὁ φυγάς.

Φύξιν. φυγήν.

[Φυόμενος. γεννώμενος.

Φύω. βλαστάνω.]

Φύραμα. ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλὸν γῆν ὑγρῷ φυραθεῖσαν. τὸ γὰρ φύραμα οὐ διαφορὰ τοῦ πηλοῦ ἀλλὰ γένος.

Φύραμα. στέαρ.

Φύρδην. συγκεχυμένως.

Φᾶ δὲ σίδαρον
παιδὸς ἑοῦ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου.

Φύρεται. μολύνει, ἢ ἐκβρέχει, ἢ πλύνει.

Φύσασα. ἡ γεννήσασα. Καὶ Φύσαντι, γεννήσαντι.

Φῦσα. χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον. [c]Ὅμηρος·

Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν φύσην.

Φυσαλλίδες. οἱ αὐλοί.

Φύσαμος. εἶδος κήτους θαλασσίου.

Φύσει. βλαστήσει. [2]Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.

Φύσει. ὅτι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον μηδὲν τῶν φύσει μάτην εἶναι, τὰ σχήματα δὲ τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ταῦτα λέγειν χρήσιμα· τὸ δὲ χρησίμου τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμβαίνειν αὐτὰ γινόμενα. οἱ δὲ συλλογισμοὶ οὐχ ὡς σιτία καὶ ποτὰ κατὰ φύσιν ἡμῖν. ἕτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες, ἔθη, νόμοι καὶ ἐπιτηδεύματα δημοσίᾳ καὶ καθ' ἕκαστον καὶ κατ' ἄνδρα ἰδίᾳ. μετα-

---

1. *Φυλλίς. ἡ τοῦ δ.*] Bodaeus in Theophr. lib. III. de Plant. p. 202. locum hunc Suidae de amygdala arbore (quam etiam phyllida dictam fuisse vult) intelligit, eumque sic legendum esse censet: *Φύλλις, ἡ, τὸ δένδρον.* Sed amygdalam dictam etiam fuisse phyllida non probat: quamvis verum sit, Phyllidem secundum poetas in amygdalam mutatam esse. *Küst.* Gl. in V. vidi post primam glossam *Φυλή.* Sub gl. finem abieci *Καὶ Φύλλης ὁ μουσικός* cum A. V. Ubi Meinekius *Φύλλις* refugi iusserat in Delectu Epigr. Anthol. p. 134. quod dudum extabat in Med. 3. *Φυλοκρινεῖ*] Male pro *φιλοκρινεῖ. Küst.* Abresch. in Thucyd. p. 581. *Toup.* Phrynichus Bekkeri p. 71, 8. *Φυλοκρινεῖν. κυρίως μὲν τὸ τὰς φυλὰς τὰς ἐν ταῖς πόλεσι διακρίνειν, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄλλο τι διατάττειν καὶ διακρίνειν.* Adde quae collegi in Hephaestion. p. 159. *Gaisf.* Videndus etiam Boissonadus in Anecd. II. p. 338. et in Aeneam Gaz. p. 183. Sed suspectam reddit gl. V. (quem critici silent) post v. *Φύλοπις* eam reponens. Ceterum *παρέργως* Lex. Bachm p. 410. et Etym. M. invitis MSS. 6. *Φύματα*] Polyb. p. 114. *Toup.* MS. Dein omisi cum A. V. *Φυλόμαχος. ἀγαλματοποιός.* Ubi *Gaisfordus*: „Vid. Polyb. XXXII, 25. Wesseling. in Diod. Sic. T. II. p. 589. Brunck. in Analect. II. p. 134." Vide v. *Προυσίας ὁ βασιλεύς.* Spectat gl. ad Plat. Tim. p. 85. C. Ceterum plura congesserunt Bernardus in Nonn. II. p. 255. et Lobeck. Paralip. p. 419. 7. Sub gl. finem *Καὶ Φῦναι* omisi cum A. V. 8. *Φύληξις* *V. 9. *φυγήν*] *φυγ*$^{o'}$ V. hoc est, *φυγόν*, quod in gl. *Φύξηλιν* servat Etym. M. Statim *Φύξιος. Ἀπόλλων. Εὐχώμεθα οὖν Ἀπόλλωνι Λυκίῳ τε καὶ Φυξίῳ* omiserunt A. B. V. (quem silet Gron.) E. 10. *Φυόμενος* et *Φύω* quae om. V. ap. Gaisf. inclusi. 12. *ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλ.*] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 163. *Küst.* 13. *διαφορὰ*] *διαφορὰν* V. 15. *στέαρ*] *στέας* A. V. Statim *ἢ τὰ ζυμώμενα ἅλφιτα* omiserunt A. B. V. Ubi Küsterus corrigebat *ἑζυμωμένα* vel *ζυμούμενα.* 16. *συγκεχυμένως*] *συγκεχωσμένως* A. Cf. v. *Διονυσίων σκωμμάτων.* 17. *Φᾶ δὲ σίδαρον π.*] Antipatri Thessal. XXVI, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 531. *Φαγεσίδαρον* Med. Id Portus verterat, *ferro vorantem ac absumentem. Φαδεσίδαρον* in V. cum gl. superiore *Φαδεσίδαρον.* 18. *φύρδην — φόνου*] *φύρδαν* A. *V. Med. *φόνου* A. V. Hoc Küsterus suaserat. *ἔχουσαν* *V.

1. Haec e Schol. Luciani Asin. 31. complenda. *Φύρει* Lex. Bachm. p. 410. et Etym. M. *ἐκβρέχει*] *ἐκβρέχεται* V. 2. *Φύσασα*] *Φῦσα* A. V. 4. *Ὅμηρος*] Il. σ'. 470. 6. Vide v. *Φύσην.* 7. *Φυσαλίδες*] Aristoph. Lysistrata sub finem: *Ἄβε δῆτα τὰς φυσαλίδας πρὸς τῶν θεῶν.* Hesychius scribit *φυσαλλίδες*, per duplex λλ. *Küst. Φυσαλλίδες* dedi cum V. In hoc moneo glossam extare post verbum *πλύνει.* 8. *Φύσαμος*] Immo *φύσαλος.* Vide Eustathium. *Küst.* 9. *Ἀριστοφάνης*] Av. 789. 11. *Φύσει revera.* Vid. Fabric. Sext. Emp. p. 9. *Toup.* MS. Hoc nihil ad Suidam. Locus scriptoris non eruditi, quem ab luminibus orationis non abhorruisse docet illud e Sophoclis Ai. 651. petitum *καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ. ὅτι* Gaisf. cum *V. 12. *τὰ τῶν*] *τὰ* om. V. 16. *ὡς*] *οὕτως* V. 18. *δημόσια*] Potius *δημοσίᾳ*: ut sit adverbium. *Küst.* *δημοσι*$^{α'}$ A. Correxi, normam loquendi secutus.

Φυλλίς. Exiguum folium arboris. *Φυλιστιείμ.* Sunt iidem qui Palaestini vocantur. *Φυλοκρινεῖ.* Diiudicat, accurate explorat et examinat. *Φύλοπις.* Pugna. *Φύματα.* Tubercula. *Φύντα.* Natum. *Φύξηλις.* Exul. *Φύξιν.* Fugam. *Φύραμα.* Falluntur qui dicunt lutum esse terram humore maceratam. non enim massa est luti differentia sed genus. *Φύραμα.* Farina subacta. *Φύρδην.* Confuse. *Dixit autem, ferrum filii sui sanguine cruentum pollutis manibus tenens. Φύρεται.* Polluit, vel macerat, vel lavat. *Φύσασα.* Quae genuit. Et *Φύσαντι*, genitori. *Φῦσα.* Follis, instrumentum fabrile. Homerus: *Folles autem in fornacibus viginti simul omnes ignem sufflabant.* accusativus *φύσην*, *Φυσαλλίδες.* Tibiae. *Φύσαμος.* Ceti marini genus. *Φύσει.* Gignet. Aristophanes: *Nihil est melius nec iucundius quam gignere pennas. Φύσει.* Veteres dicebant naturam nihil temere produxisse, figuras vero syllogismorum non esse natura. non igitur necesse esse ut eas utiles dicamus, quippe quae utilitatis alicuius gratia extrinsecus accedant. syllogismi vero non sunt nobis sic naturales ut cibus et potus. horum enim diversae sunt regulae, mores et leges institutaque tam publice quam privatim et pro singulorum rationibus. proinde haec mutare licet et, prout quisque voluerit, in con-

θέσθαι γοῦν ἔξεστιν αὐτὰ καὶ πρὸς τὴν ἐναντιωτάτην μεταβαλεῖν, ὡς ἄν τις ἐθέλοι, δίαιταν. ὅθεν ἐνίοις οὐδὲ τὰ φύσει δοκοῦντα φθαρτικὰ σιτία καὶ δηλητήρια φάρμακα προσενεγκαμένοις ἐφάνη λυπηρά. φασὶ γοῦν τὴν Ἀττικὴν γυναῖκα τοῦ κωνείου καθάπερ λαχάνων ἐσθίειν· καὶ τὸ Ποντικὸν θηρίον, ὅστις ποτὲ ἦν ὁ Μιθριδάτης ἐκεῖνος, ἐκπιόντα γενναίαν κύλικα δηλητηρίου φαρμάκου μὴ διαφθαρῆναι, τῷ κατισχῦσθαι τὸ σῶμα, καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ, παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν, ἃ προσεφέρετο πολλάκις ὑποπτεύων ὁ βδελυρός, ἀπὸ τῶν νίῶν ἀρξάμενος, ἅπαντας ἀνθρώπους, ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὴν καλὴν τυραννίδα.

Φύσην. τὴν φῦσαν.

Φύσιγγες. τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα. ἢ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων, ἢ φυσίγγη. ἢ εὐθεῖα φύσιγξ.

Φυσίζωος. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα.

Φυσικὸς λόγος παρὰ φιλοσόφοις. μετὰ τὸν ἠθικὸν διεξέρχονται περὶ τοῦ φυσικοῦ· τουτέστι, περὶ σωμάτων, περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων καὶ περάτων καὶ κόσμου καὶ τόπου καὶ κενοῦ· περὶ ἀστέρων, περὶ ἡλίου, περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ· πῶς ὁρῶμεν· τίς ἡ αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντασίας· περὶ νεφῶν, βροντῶν, ἴριδος.

Ὅτι τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν· εἶδος, ὕλη καὶ ἡ αἰτία, καθ' ἣν ἐστι τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. καὶ καταγίνονται, φησί, περὶ ταῦτα μέθοδοι έ· ἡ φυσική, ἡ κατὰ μέρος τέχνη, ἡ διαλεκτική, ἡ μαθηματική, ἡ πρώτη φιλοσοφία. ἔστι δὲ φυσικοῦ μὲν περὶ πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι καὶ τῆς ὕλης καὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων καὶ τοῦ εἴδους τῆς αἰτίας. οἷον, ὅτι τῶν οὐρανίων ὕλη οὐχὶ τὰ δ' στοιχεῖα, ἀλλὰ ἕτερόν τι σῶμα. πάλιν, τί τὸ εἶδος; ὅτι σφαιρικά. καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι πολυχωρητότατον ἐν ἐπιπέδῳ μὲν τῶν ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος, ἐν στερεοῖς δὲ ἡ σφαῖρα. ὡς καὶ ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀποδέδωκε. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ. τῷ γὰρ ἀιδίῳ φησὶν ἐσομένῳ. ἀποδίδωσι δὲ καὶ ὁ Πλάτων αἰτίαν ἐκ τῆς σχέσεως, ἣν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχῶς δέ εἰσιν ὑπὲρ τὰ οὐράνια αἱ νοηταὶ οὐσίαι. δεῖ δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα ὁμοιῶσθαι τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ, καὶ τούτου εἰκόνα καὶ μίμημα φέρειν.

---

1. οὖν] γοῦν dedi cum A. V. 2. δίαιταν] δίσιτα V. Mox οὐδὲν post ὅθεν A. E. 4. φάρμακα] φαρμάκου A. E. *V. Med. Error ex inferiore membro natus. 5. Ἀττικὴν γ.] Sextus Emp. p. 22. *Toup.* MS. Luculentus est locus Pyrrh. Hyp. I, 14, 81. 8. κύλικα] κυλικίδα V. 9. κατισχύσθαι] κατισχῆσθαι B. Addo V. Refiuxi tenorem. 12. ὡς ἐπιβουλεύοντας] ὡς om. V. Mox καλὴν om. A. et gl. sequentem: cf. v. Φῦσα. 15. Φύσιγγες. τὰ ἐν τ.] Vide Bodaeum in Theophrastum de Hist. Plant. p. 790. et Nostrum supra v. Πεφυσιγγωμένοι. *Küst.* 16. λέπισμα] λέπυσμα B. E. Med. Cf. Schol. Aristoph. Ach. 525. 18. Corrige Φυσίζοος. Gl. Homerica. φύουσα] φύουσα γῆ Etym. M. 19. Φυσικὸς λόγος παρὰ φιλ. — ἴριδος] Haec sumpta sunt ex Laertio in Zenone Cit. num. 132. 133. *Küst.* Laertium Suidas in epitomen coegit satis imperite. 21. περὶ τοῦ κόσμου] περάτων τοῦ κ. A. B. V. E. περὶ τῶν τοῦ κόσμου Med. Hinc περάτων καὶ sumpsi, quae Diogenes confirmat. 22. καὶ κενοῦ] καὶ om. A. B. *V. E. Med.

1. αἰτία] ἡ αἰτία A. B. V. *Gaisf.* Voluit ille sequentia, ubi Edd. vett. καὶ αἰτία. Supra tamen omnes servant ἡ praeter *V. 3. Τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πρ. — διαφέρει δὲ καὶ κατ' ἄλλους τρόπους] Haec omnia sunt verba Philoponi in lib. I. Aristot. de An. B. 5. a. *Küst.* Ὅτι Gaisf. cum *V. 7. μαθηματική] μαθητική V. 8. τῆς ψυχῆς] περὶ ψυχῆς V. 11. τῶν οὐρανίων] ἐπουρανίων A. Mox τὰ om. A. ἕτερόν τι] ἕτερον vulg. 13. καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι πολυχ.] Plura hic habet Philoponus, quem vide. *Küst.* διὰ τί] διὰ τοῦτο A. πολυχωρότατα] πολυχωρητότατον A. πολυχωρότατον V. ἐπιπέδῳ] ἐπιπέδοις edd. vulgg. 16. ἀπέδωκε] ἀποδέδωκε A. V. 18. τῷ γὰρ ἀιδίῳ φησὶν ἐσομένῳ] Sententia est mutila, quae ex Philopono sic supplenda est: τῷ γὰρ ἀιδίῳ φησὶν ἐσομένῳ τὸ σφαιρικὸν πρεπῶδες εἶναι σχῆμα. *Küst.* 19. ὁ Πλάτων] Philoponus ὁ Πλωτῖνος. *Küst.* Recte: v. Plotini Enn. II. lib. II. αἰτίαν addunt A. V. 20. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ V. 21. εἰσὶν] ἐστὶν V. 22. ὁμοιοῦσθαι] ὡμοιῶσθαι dedi cum A.

---

trariam plane victus rationem convertere. ita fit ut quibusdam ne illi quidem cibi, qui natura noxii esse solent, aut venenata medicamenta bibentibus nocuerint. velut mulierem quandam Atticam aiunt cicutam tanquam olera comedere solitam. iam Pontica illa bellua vel quisquis dicendus est Mithridates ille venenata potione fortiter exhausta non periit, quod corpus eius, velut ferrum tinctura, corroboratum erat per antidota; haec enim adhibere consuerat, quippe omnes homines, ne filiis quidem exceptis, suspectos habens, quasi ipsi soli propter regni possessionem insidiarentur. *Φύσην.* Follem. *Φύσιγγες.* Pustulae quae in tibiis oriuntur. vel exterior alliorum cortex. casus rectus est *φύσιγξ.* *Φυσίζοος.* Res ad vitam necessarias producens. *Φυσικὸς λόγος.* Disputatio philosophorum de natura. post moralia Stoici tractant de rebus naturalibus, velut de corporibus, de principiis, de finibus, de mundo, de loco, de vacuo, de stellis, de sole, de principali animae parte; item quomodo videamus; quaenam sit causa cur in speculis rerum imagines videamus; de nubibus, tonitru, iride. — Tria autem in rebus naturalibus spectantur, forma, materia, causa, per quam forma est in materia. circa haec versantur methodi quinque: physica, ars particularis, dialectica, mathematica, prima philosophia. est autem physici, de omnibus animae partibus ante dictis disserere, de materia, de rebus naturalibus, de causis formae. ut, coelestium corporum materiam non esse quattuor elementa, sed aliud quoddam corpus, item, quaenam sit eorum forma. nempe globosa. cur autem globosa? quia reliquarum figurarum in planis capacissimus est circulus, in solidis vero globus. Plato etiam in *Timaeo* coelum ideo globosum esse factum tradit. item Aristoteles causam reddens, quare coelum globosum sit, *Ei enim*, inquit, *quod aeternum futurum erat, figura globosa conveniebat.* Plotinus quoque figurae huius causam repetit ex relatione, quam coelum habet ad ea quae supra sunt. proxime autem supra coelestia sunt essentiae intellectu perceptae. oportet autem id quod

διὰ τοῦτο οὖν, φησί, κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανός, ὅτι νοῦν μιμεῖται· ἴδιον γὰρ τοῦ νοῦ τὸ πρὸς ἑαυτὸν νεύειν. αὐτὸς γὰρ ὁ ὁρῶν, αὐτὸς ὁ ὁρώμενος· ὁρῶν γὰρ τὰ εἴδη ἑαυτὸν ὁρᾷ· καὶ ἑαυτὸν ὁρῶν τὰ εἴδη τελέσαι. πλήρωμα γάρ ἐστι τῶν εἰδῶν καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν· ταύτην δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἐξομοίωσιν. καὶ ἄλλως μιμεῖται τὸν νοῦν πανταχῆ ὄντα· καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχῆ γίνεται. 646 "τῷ οὖν πανταχῆ γίνεσθαι τὸ πανταχῆ ὂν μιμεῖται. τελείωσις γὰρ τῶν χειρόνων ἡ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπιστροφή τε καὶ ἐξομοίωσις. οὕτω μὲν ὁ φυσικὸς τῶν φυσικῶν ἀποδώσει καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ αἴτιον· ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης καὶ αὐτὸς μὲν περὶ αὐτῶν διαλαμβάνει, διαφέρει δὲ τοῦ φυσικοῦ ὅτι περὶ μερικόν τι γίνεται πρᾶγμα. οἷον, ὁ ἰατρὸς περὶ τὰ ἀνθρώπεια σώματα· ὁ τέκτων περὶ λίθους καὶ ξύλα. ἀποδώσει δὲ καὶ οὗτος τὸν ὁρισμόν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ καὶ κατὰ ἄλλους τρόπους.

Φύσις. φύσις ἐστὶν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων κίνησις, πεντάτροπος δὲ αὕτη· νοερά, ὡς ἐπὶ Ἀγγέλων, ἐξ αὐτῶν τῶν νοημάτων ἀλλήλοις συγγινομένων· λογική, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, δι' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τοὺς ἐκτὸς δημοσιεύουσα· αἰσθητικὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις θεωρουμένη, πρὸς γὰρ τῇ θρεπτικῇ καὶ αὐξητικῇ καὶ γεννητικῇ δυνάμει καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηται· φυτικὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς, κινοῦνται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικὴν καὶ αὐξητικὴν καὶ γεννητικὴν δύναμιν· ἄψυχος δέ, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων, καθότι καὶ αὐτοὶ κινοῦνται κατὰ τὸ ποιὸν καὶ κατὰ τὸ ποῦ· καὶ κατὰ τὸ ποιὸν μὲν κατὰ τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι, κατὰ τὸ ποῦ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἑτεροκίνητον μετάθεσιν.

Φύσις ἐστὶν ἡ τε συνέχουσα τὸν κόσμον καὶ ἡ φύουσα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἡ οὕτως· ἕξις ἐξ αὑτῆς κινουμένη, κατὰ σπερματικοὺς λόγους ἀποτελοῦσά τε καὶ συνέχουσα τὰ ἐξ αὐτῆς ἐν ὡρισμένοις χρόνοις, καὶ τοιαῦτα δρῶσα ἀφ' οἵων ἀπεκρίθη. ταύτην δὲ τοῦ συμφέροντος στοχάζεσθαι· ὡς δῆλον ἐκ τῆς οὐρανοῦ δημιουργίας.

Ἡ φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλων, τῆς ἑκάστου τῶν ὄντων κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας. οἷον, ἡ γῆ κινεῖται μὲν κατὰ τὸ βλαστάνειν καὶ ζωογονεῖν καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι, ἠρεμεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάστασιν, ἀκίνητος οὖσα παντελῶς καὶ ἀπόρευτος. τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεώς τε καὶ

---

7. *διὰ τό*] τὸ om. A. B. V. E. 8. *καὶ ἄλλως — ἄλλους τρόπους* om. A. 9. *καὶ* ante *τὸ σῶμα* non vidi in V. 10. *πανταχῆ*] πανταχοῦ B.V. Tum *καὶ* V. post *ὄν*. 12. *τε καὶ*] τε om. V. 15. *αὐτῶν*] τῶν αὐτῶν B. V. E. Med. 16. *μερικά τινα καταγίνεται*] *μερικόν τι γίνεται* B. V. Philop. *πράγματα*] τὸ πρᾶγμα Philop. πρᾶγμα V. 20. *καὶ* om. *V. Deinde *φύσις* cum eodem geminavi. 22. *νοερά*] ἡ νοερά V. 24. *νοημάτων*] ὀνομάτων E.

4. *καὶ γεννητικῇ*] γεννηματικῇ V. 5. *φυσικὴ*] *φυτικὴ* correxi cum *V. Vide gl. *Φυτικαί*. 8. *κατὰ τὸ ποῦ*] *κατὰ* om. A. 11. *μετάβασιν*] *μετάθεσιν* A. V. 12. *Φύσις ἐστὶν ἡ τε συνέχ. — οὐρανοῦ δημιουργίας*] Haec sunt verba Laertii in Zenone Cit. num. 148. *Küst.* 14. *κατὰ τοὺς*] τοὺς om. A. V. Sed desideratur *καὶ* ante *κατὰ σπ.* 18. *οὐρανοῦ*] Laertius *ἀνθρώπου*. *Küst.* Recte. 19. *Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλ.*] Aristoteles Physic. lib. II. c. 1. *Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ καὶ αἰτία κινήσεως καὶ ἠρεμίας, ἐν ᾧ ὑπάρχει πρώτως καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός.* Huc Suidas, vel potius auctor anonymus, ex quo Suidas haec sumpsit, respexit. *Küst.* *τῆς ἑκάστου*] Supple, *καὶ αἰτία τῆς ἑκάστου* etc. Vide notam praecedentem. *Küst.* Deinde *τὸ* om. *V. bis eadem in formula.*

---

a causa ortum habet proximae causae suae quam simillimum esse eiusque imaginem prae se ferre. propterea, inquit, coelum in orbem movetur, quia mentem imitatur. id enim proprium habet mens, quod in se ipsa convertitur. eadem enim est quae et videt et videtur. videns enim formam se ipsa videt; eademque dum sese videt formas contemplatur. est enim complementum formarum et forma formarum. coelum igitur globosam figuram habet propter motum circularem; circularem vero, ut similis sit menti. omnino mentem imitatur, quae ubique est. nam corpus quoque ubique est. cum igitur ubique sit, imitatur id quod ubique est. perfectio enim deteriorum est, cum ad superiora se convertunt illisque se assimilant. sic igitur physicus rerum naturalium formam, materiam et causam reddet. artifex vero particularis quamquam ipse de iisdem rebus ratiocinatur, hoc tamen differt a physico, quod circa res particulares versatur: ut medicus circa corpora humana, ut faber circa lapides et ligna. referet tamen et ipse definitionem, comprehendens formam, materiam et causam. differt vero aliis etiam modis. *Φύσις.* Natura est simplex rerum motio. ea autem est quintuplex: intelligens, qualis est Angelorum, qui per solas mentes inter se colloquuntur. rationalis, ut hominum, per nomina et verba occultos animi motus palam facientes. sentiens, quae in brutis spectatur. bruta enim praeter alendi, augendi et generandi facultatem habent etiam sensitivam. naturalis, quae est in plantis. nam et ipsae moventur secundum alendi, augendi et generandi facultatem. inanima, ut in lapidibus; qui et ipsi moventur secundum qualitatem et ubi, secundum qualitatem, cum calescunt et frigescunt, at secundum ubi, cum ex uno loco in alium motu alieno transferuntur. *Φύσις.* Natura est quae mundum continet et res in terra producit, vel sic: habitus qui ex ipso movetur secundum seminum rationem, perficiens et continens ea, quae ex ipso producuntur, statutis temporibus; et similia faciens iis, a quibus secreta sunt, eadem utilitatis rationem habet, ut ex hominis opificio apparet. — Natura est principium universorum, a qua singularum rerum motio et quies proficiscitur. velut terra movetur, cum plantas et animalia producit et quocunque modo mutatur: quiescit vero ratione motus localis, quoniam prorsus est immobilis et stabilis. principium igitur talis motionis et quietis, per essentiam, sive natu-

ἠρεμίας αὐτοπαθῶς, ἤγουν φυσικῶς καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ γῇ ἐνυπάρχουσαν φύσιν καλοῦσιν. οὐ τὴν κίνησιν δὲ αὐτὴν καὶ τὴν ἠρεμίαν τῶν πραγμάτων φύσιν εἰρήκασιν, ἀλλὰ τὴν ἀρχήν, τουτέστι, τὴν αἰτίαν, καθ' ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκὸς ἀλλ' αὐτοπαθῶς αἱ οὐσίαι κινοῦνται καὶ ἠρεμοῦσιν. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Ἀπόστολος· Καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί, οὐ κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον τῆς φύσεως λέγει· ἐπεὶ τοῦ ποιήσαντος ἂν ἦν τὸ ἔγκλημα· ἀλλὰ τὴν ἔμμονον καὶ κακίστην διάθεσιν καὶ χρονίαν καὶ πονηρὰν αὐτὴν φησιν.

Φύσκη. τὸ παχὺ ἔντερον, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα καὶ κρέα καὶ μάττουσιν· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἄλλας.

Φυσηγιόνειν.

867 Φυσόβαθρον. τὸ τοῦ χαλκέως.

Φυστὴ μᾶζα.

Καὶ τὸ γύναιόν μ' ἐπιθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ.

Φύστη ἐπὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις.

Φυσῶ. τὸ πνέω, τὸ ἐκ προχείρου πλάττω. Ἀριστοφάνης·

Φυσάτω κάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.

Φυτά. τὰ δένδρα.

Φυταλιῆς. ἀμπελοφύτου γῆς.

Φυταλίζει. φυτεύει, πλησιάζει.

Φυτάλιμος. ὄνομα κύριον.

Φυτάλμιος. ἀπὸ φύτλης, ἀπὸ γενέσεως καὶ ἐξ ἀρχῆς.

Ἀλαῶν ὀμμάτων ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος. οὕτω Σοφοκλῆς.

Φυτεία τῶν δένδρων.

Φύττειον. ὄνομα πόλεως.

Φυτηκόμος. ὁ φυτουργός. καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος. διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

Φυτικαί. φυτικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχῆς, θρεπτική, αὐξητική, γεννητική. φυτικαὶ δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόναι ἐν τοῖς φυτοῖς ὁρῶν-

---

7. ὁ Ἀπόστολος] Ad Ephes. II, 3. *Küst.* 11. καὶ πονηρὰν] καὶ om. A. B. V. 13. Φύσκη] Ex Schol. Aristoph. Equ. 363. *Abresch.* Adde Boisson. Anecd. I. p. 411. 14. ἄλευρα] ἄλευρον V. 16. Gl. depravatam om. vulg. 18. Φυστὴ μᾶζα] Distincte scribendum est, φυστὴ μᾶζα (cum A. B.), ut in subiuncto loco Aristophanis. Quid autem φύστη fuerit, grammatici varie exponunt: quorum testimonia cum obvia sint, et vel ex lexicis vulgatis peti possint, hic adducere supersedeo. *Küst.* Occupaverat Florens Christianus in Aristoph. 19. Καὶ τὸ γύν.] Aristoph. Vesp. 630. (608.) ubi pro ἐπιθωπεῦσαν rectius legitur ἐπιθωπεῦσαν. *Küst.* 20. προσενέγκοι] προσενέγκῃ A. V.

1. Φύστη ἐπὶ γρ.] Locum hunc ex MS. A. emendavi, qui in prioribus edit. sic legitur: Φύστη ἐν ἐγγρώνῃ μασσομένη παλάμαις. Ceterum versum hunc ex ingenio iam ante etiam recte emendaverant Henr. Stephanus et Aemil. Portus. *Küst.* φ. ἐπὶ πέτρα γρώνῃ V. Sumptus est versus ex Anthol. Pal. VII, 736. Leonidae Tar. Ep. LV, 6. 2. πλάττω] πράττω V. 3. Ἀριστοφάνης] Av. 170. Locus ad glossam alienam allitus. 4. Φυσάτω κάππους κ.] Exemplum hoc male subiicitur voci φυσῶ. φυσάτω enim hic non est a φυσάω, ῶ, sed a φύω, unde aorist. imper. act. φῦσον, φυσάτω. *Küst.* Infra φάτορες *V, quod requirit ordo litterarum in gl. Φυτάλιμος post v. Φυταλιῆς. 7. Φυταλιῆς] Il. ζ'. 195. 8. Φυταλίζει. φυτεύει, πλησιάζει] Est interpretatio suspecta: quamvis sic etiam habeat Etymologus. *Küst.* Sed non solum Etymologus, verum etiam Hesychius, Φυταλίζει, φυτεύει, πλησιάζει. Nec crediderim vitiosum esse illud πλησιάζειν. Non male φυταλίζω ita videtur interpretari Suidas, dummodo recte intelligatur. Nimirum non accipiendum in genere pro *appropinquare*, sed in specie pro *concumbere cum uxore et liberis operam dare*. Hoc significat et φυτεύειν improprie et πλησιάζειν. *Bos.* Animadv. p. 198. Verbum φυταλίζειν sive φυτεύειν tum de plantis, tum de animalibus dicitur. Quod πλησιάζειν interpretantur grammatici. Honestiori vocabulo uti non potuit Suidas. Dicitur autem πλησιάζειν et πλησιασμός nunc de viro, nunc de muliere. Plutarch. de Educat. Ὅσοι οὖν μεμήνασι τῇ Ἡρακλέᾳ πλησιάζειν μὴ δυνάμενοι ταῖς ταύτης ἐμβλέπειν θεραπαίναις. Festive Hesychius v. Ὀμβροτόκοι· μόνοι οἱ γυναῖκες, ἐγγὺς οὖσαι πλησιάζουσιν ἀνδράσιν, τῶν δὲ ἄλλων ζῴων οὐδέν. Quae petita sunt ex Schol. Homeri Il. θ'. 520. Demosthenes contra Neaeram p. 560 ed. Tayl. Ὡς δὲ Νέαιρα αὕτη Νικαρέτης ἦν, καὶ εἰργάζετο τῷ σώματι, μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν, τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι πάλιν ἐπανελθεῖν. *Toup.* II. p. 360. πλησιάζει etiam Zonaras. 9. Gl. suspecta. 10. Φυτάλμιος. ἀπὸ φ.] Ex Schol. Sophocl. Oedip. Colon. 151. ut Portus etiam monuit. *Küst.* φυτάλιμος hic A, et infra, quem addo, V. Ceterum vide glossam iam expulsam Φυτάλμιος. 13. Σοφοκλῆς] Loco laudato. *Küst.* Vid. Ἀλαῶν ὀμμάτων ἆρα edd. 15. Φύττειον] Φύτειον Steph. Byz. et Zonaras. Φυτία Thucyd. III, 106. ubi Suidam corrigi iussit Wassius. 16. Φυτηκόμος] ὁ φυτοκόμος addunt A. B. V. 18. Φυτικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχ.] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Ioannis Philoponi in lib. I. Aristot. de Anima, ut Pearsonus observaverat. *Küst.* Cf. Creuz. in Plotin. T. III. p. 27. 19. γεννητικὴ in V.

---

raliter, nec per accidens terrae insitam, naturam vocant: non enim ipsam motionem rerum et quietem naturam dixerunt, sed principium, hoc est, ipsam causam, quae non per accidens sed per essentiam efficit ut substantiae moveantur et quiescant. Cum autem Apostolus dicit: *Et eramus natura filii irae, sicut reliqui*, non hac significatione naturam accipit (alioqui creatoris esset culpa futura), sed inveteratam morum pravitatem et diuturnam malamque consuetudinem ita vocat. Φύσκη. Crassum intestinum, quod farcitur farina et carnibus inter se commixtis: unde fit farcimen. Φυσόβαθρον. Sedes folli ferrarii. Φυστὴ μᾶζα. *Et mulierculа mihi assentans mazam ex farina et vino conflatam offerat.* — *Maza in alveo manibus subacta.* Φυσῶ. Spiro, ex tempore fingo. Aristophanes: *Generet apud nos avos, et apparebunt phratores.* Φυτά. Plantae. Φυταλιῆς. Loci vitibus consiti. Φυταλίζει. Plantat, concumbit. Φυτάλιμος. Nomen proprium. Φυτάλμιος. Ab ipso ortu, ab nativitate et principio. Sophocles: *An luminibus orbatus es ab ipsa nativitate?* Φυτεία τῶν δένδρων. Plantatio arborum. Φύττειον. Nomen urbis. Φυτηκόμος. Hortulanus. Item locus arboribus consitus, quasi qui plantis luxuriet. Φυτικαὶ δυν. Animae vegetantis tres sunt facultates, alendi, augendi et generandi.

ται. ἐσμὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῷα καὶ ἔμψυχα. καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι τὰς λογικὰς ἔχομεν δυνάμεις, ὡς δὲ ζῷα τὰς ἀλόγους, ὡς δὲ ἔμψυχα τὰς φυτικάς. ἔμψυχα γὰρ λέγομεν καὶ τὰ φυτά· ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι καὶ γεννᾶν ὅμοια ἑαυτοῖς. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι. ἡ δὲ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ γίνεται ψυχῆς. ὅσα μὲν οὖν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωάς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς καταδεεστέρας ἔχουσιν· οὐκέτι δὲ καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ δυνατὸν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἐσχηκότας τὰς καταδεεστέρας. ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ μετασχόντα τῆς χείρονος. ὅσα γοῦν μετέχει ὄψεως, ταῦτα καὶ ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν· καὶ ὅσα ἀκοῆς, ταῦτα καὶ ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἁφῆς. οὐχ ὅσα δὲ ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἁφῆς, πάντως καὶ ὄψεως· ὥςπερ ὁ ἀσπάλαξ· οὐδ' ὅσα ἁφῆς, ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων· οἷον οἱ σπόγγοι ἁφῆς μετέχουσιν, οὐδεμιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος τὸν μὴ τῆς ἐλάττονος μετασχόντα. τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι δέονται τῶν χειρόνων αἱ κρείττους, ἵνα ὑποστῶσιν· ἀλλὰ τοὐναντίον τὸ σῶμα οὐ δύναται μετασχεῖν τῶν κρειττόνων, μὴ πρότερον μεταλαβὸν τῶν καταδεεστέρων.

Φύτλη. γενεά, φυλή.

---

1. καὶ ἔμψυχα] καὶ om. V. Deinde δυνάμεις ἔχομεν *V. 5. αὔξεσθαι καὶ τρέφεσθαι *V. 8. τῆς ψυχῆς] τῆς omisi cum A. B. V. Mox οὖν accessit ex A. V.

1. ταῦτα καὶ] ταῦτα μετέχει καὶ V. 2. καὶ ὅσα ἀκοῆς — ὄψεως] οὐχ ὅσα δὲ τῶν λοιπῶν ταῦτα καὶ ὄψεως *V. (secus Gaisf.) 4. πάντα] πάντως probavi cum A. B. 6. ἄλλων] ἄλλων αἰσθήσεων omissis οἷον οἱ — ἄλλης V. 9. δέονται] δεῖνται A. 11. κρειττόνων] τῶν κρειττόνων dedi cum A. V. E. 12. μεταλαβὸν] καταλαβὸν A. μεταλαβεῖν V. 14. Φύτλη om. E.

---

dicuntur autem vegetantes, quod hae solae in plantis conspiciuntur. sumus igitur et homines et animalia et animata. nam ut homines habemus facultates rationales; ut animalia, rationis expertes; ut animata, vegetantes. nam animatis etiam plantas accensemus. animatorum est enim ali, crescere et sibi similia gignere. dicuntur vero plantae et vivere et mori. vitae vero et mortis causa est animae praesentia vel absentia. quaecunque vero meliores habent vitas, necessario etiam deteriores habent; non contra. nam facultates rationales habere non possumus, nisi prius habeamus deteriores. nec profecto fieri potest ut sensu nobiliore praeditus sit, quin etiam praeditus sit deteriori. hinc quae visu praedita sunt, eadem et auditu et reliquis sensibus; quae autem auditu, haec et olfactu et gustatu et tactu. non autem omnia quae praedita sunt olfactu et gustatu et tactu, continuo praedita sunt visu: ut talpa. nec quaecunque tactu, ea ceteris sensibus. ut spongiae tactu praeditae sunt, non alio ullo sensu. quare nemo praestantioris sensus particeps esse potest, qui careat deteriori. id autem non ideo fit, quod sensus nobiliores indigeant deterioribus, ut subsistant; sed contra corpus non potest praeditum esse nobilioribus, nisi prius deterioribus utatur. *Φύτλη*. Gens, tribus.

X.

648 Χαβρίας. ὄνομα κύριον.

Χαγάνος. ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σκυθῶν. Ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὅρκους ταῖς αὔραις φέρειν ἐδίδου· ἀθρόον τε τὴν πολέμῳ φίλην ἀράμενος σάλπιγγα τὰς δυνάμεις ἤθροιζε.

Χαΐα. ἀντὶ τοῦ ἀγαθή. παρὰ τὸ κεχηνέναι. Ἀριστοφάνης·

Χαΐα μέν ἐστι, Κορινθία δέ.

τουτέστι, πόρνη. ἐπεὶ ἡ Κόρινθος ἐπληθύνετο πόρναις.

Χάλαζα. νέφος πεπηγὸς καὶ ὑπὸ πνεύματος διαῤῥιφθὲν καὶ κατενεχθέν. χιὼν δὲ ὑγρὸν ἐκ νέφους πεπηγός.

Χάλαζαι. τέσσαρές εἰσι πήξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω ἐπ᾽ ἔλαττον μὲν χιών, ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω ἐπ᾽ ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος. ὃ δὲ νιφετὸς οὐκ ἔστι πῆξις, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἀλλοίαν χρόαν ἡ ποιότης αὐτοῦ. Ἀριστοφάνης·

Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνηρ᾽ Εὐριπίδη.

ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων.

Χαλαζᾷ. ἤτοι χαλαρός ἐστι.

Τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.

νόσημα δέ ἐστι τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερὸν γίνεται. ταῖς σαρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. εἰώθασι δὲ οἱ μάγειροι πασσάλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγειν στόματα μετὰ τὴν σφαγήν, καὶ κατανοεῖν, εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δέ ἐστι πάθος τῶν χοίρων.

Χαλαρά. χαῦνα.

---

1. Sub gl. finem delevi cum A. B. et quem addo V. ὃς ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. Cf. Etym. M. 2. Item post Χαγάνος omisi ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σκυθῶν cum A. B. et quem addo V. Ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὅρκους τ.] Verba haec leguntur apud Theophyl. Simoc. l. I. c. 3. in fine et c. 4. init. itemque apud Menandrum in Excerptis Legatt. p. 117. ut Pearsonus etiam observaverat. Ab alterutro ergo Suidas haec mutuatus est. Vide etiam supra v. Αὔραν, ubi idem fragmentum occurrit. Küst. Suspectam reddit glossam *V. ut quam subiiciat continuae Χαΐα. 6. παρὰ τὸ κεχηνέναι] Haec ideo addit Suidas, quod Aristophanes in locó subiuncto vocem χαΐα, quam meretrici tribuit, comica petulantia in sensum obscenum detorqueat, et ad χαίνειν, i. e. hiare alludat: quasi nempe significet eam, quae ore morigeretur. Küst. Schol. Comici, παίζει δὲ παρὰ τὸ κ. 7. Ἀριστοφάνης] Lysistr. 90. Τίς δ᾽ ἥτερα παῖς; Χαΐα μὲν ναὶ τὼ Σιώ, Κορινθία δέ. Ab hoc χαΐα comparativus χαϊωτέρα legitur apud Aristophanem in eadem fabula, v. 1159. Οὔπω γυναῖκ᾽ ὄπωπα χαϊωτέραν. Vide etiam Casaub. Lectt. Theocr. c. 9. Küst. 10. Post hanc glossam Καὶ χαά, παρὰ Λακεδαιμονίοις, τὰ ἀγαθά omiserunt A. B. V. E. 11. Χάλαζα. νέφ. — πεπηγὸς ὑγρόν] Haec sumpta sunt ex Laertii Zenone Cit. num. 153. sed ubi pro διαῤῥιφθὲν legitur διαθρυφθέν, et, ὑγρὸν ἐκ νέφους πεπηγότος, pro ἐκ νέφους πεπηγὸς ὑγρόν. Küst. Reposui proxime a fide Diogenis ὑγρὸν ἐκ νέφους πεπηγός cum A. *V. Ceterum Χάλαζαι vidi in V. 14. δέ εἰσι] τέσσαρες εἰσι· πῆξις A. V. Edidit Gaisfordus nullo sensu: Χάλαζαι τέσσαρές εἰσι· πῆξις τῆς — ὑγρότητος ὑπὲρ κτλ. Horum in promptu fuit emendatio facilis et distinctio verborum. Vide praeter alios Plutarchum de primo frig. p. 953. et Senecae Quaest. Nat. IV, 3. 15. ἄνω πῆξις] μὲν ἄνω A. V. 16. μὲν οὖν χιών, ἐπὶ πλέον] δὲ χιών, ἐπ᾽ ἔλαττον δὲ χάλαζα A. V.

1. πάγος] πάχνη A. B. V. 3. Ἀριστοφάνης] In Ran. 876. Sed delendum est οὐκ, quod apud Aristophanem non reperitur et metrum turbat. Küst. Οὐκ ante ἀπὸ om. A. 7. Χαλαζᾷ. ἤτοι χαλ.] Ex Schol. Aristoph. Equ. 380. Küst. 8. τὸ πρωκτὸν *V. 13. πασσάλῳ τὰ . . . καὶ κατανοεῖν] πασσάλοις τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγονιες στόματα κατανοεῖν Schol. τῶν χοίρων] πᾶν χοίρων A. V. Med. Repugnat Schol.

Χαβρίας. Nomen proprium. Χαγάνος. *Chaganus autem iusiurandum ventis tradidit; cumque subito tubam bello amicam sumpsisset, copias coegit.* Χαΐα. Bona. a κεχηνέναι. Aristophanes: *Bona quidem est, at Corinthia.* id est, meretrix. Corinthus enim scortis abundabat. Χάλαζα. Grando est nubes concreta, quae cum vento dissipatur, in terram decidit. nives vero humor est ex nube concretus. Χάλαζαι. Quattuor formae sunt aquosi humoris, qui in aere est, concretiones. eius quidem qui supra terram sursum fertur, nives species minus sunt concreta, grando vero magis. infra autem in terra minus concreta est pruina, magis vero glacies. nives vero non est congelatum quid, sed potius colore tantum ab humore differt. Aristophanes: *A grandine, miser Euripides, recede.* id est, evita verborum impetus. Χαλαζᾷ. Grandine laborat. *Podexne sit grandinosus?* morbus hic est pecorum, vivis ille quidem latens, postquam vero mortua dissecantur, manifestus fit. carnibus vero illorum immixta et insita est grando. solent autem coqui porcorum iugulatorum ora paxillo aperire, visuri num grandine laborent. grando enim morbus est porcorum. Χαλαρά. Laxa.

Χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν ὑποδήματα. *Καὶ χαλαρὸν ἦν αὐτῷ καὶ θῆλυ τὸ σπλάγχνον πρὸς τοὺς δεομένους, εἴπερ τινὶ τῶν καθ' αὑτὸν ἀνθρώπων.*

Χαλάσαι. ἐκλυθῆναι, χαυνωθῆναι. Ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ἐμπῖπτον χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς, μαλάξαι δὲ τῶν τόξων τὰ κέρατα, ἀφελέσθαι δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς τοξείας.

Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν. ἄγκυρα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν, ἡ ἀσφάλεια. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ. ἱερὰ δὲ ἡ μεγάλη ἢ ἀγαθή. Διόδωρος· Τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πράττειν ὃ βούλεται.

649 *Χαλαστραῖον. νίτρον. ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.*

Χαλβάνη. ἀλοιφή τις ἐνεργητικὴ πρὸς ἵππους.

Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. Διαπορουμένῳ γοῦν τῷ Πρόκλῳ περὶ τῶν Ἰσιδώρου μιμήσεων τῶν ὀρνέων καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀπηχημάτων ἐνίας ἐν τοῖς Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως ἄλλων τε καὶ στρουθῶν τῶν μικρῶν τούτων καὶ κατοικιδίων τῆς πτήσεως, οἷα ψοφοῦσι ταῖς πτέρυξιν ἐγειρόμενα πρὸς τὸ πέτεσθαι.

Χαλδαῖοι. ἔθνος περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠκριβωμένον.

Χαλδίνη. ὄνομα πόλεως.

Χαλέστρα. πόλις.

Χαλεπὰ τὰ καλά. Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς θαυμάζοντας εἰπεῖν, Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα φάναι, Χαλεπὰ τὰ καλά. διὸ καὶ ἑκάτερα παροιμιασθῆναι.

Χαλεπὰ τὰ καλά. φασὶ Περίανδρον τὸν Κορίνθιον καταρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα τυραννικὸν γενέ-

---

1. *Χαλαρὰ γοῦν χ.*] Aristoph. Thesmoph. 269. *Ὑποδημάτων δεῖ. Τἀμὰ ταντὶ λάμβανε. Ἆρ' ἁρμόσει μοι; χαλαρά γ' οὐ χαίρεις φορῶν.* Hinc Suidas sua sumpsit. *Küst.* *χαίροις*] *χαίρεις* A. B. Ox. 3. *τῶν καθ' αὑτὸν*] *καθ' αὑτὸν τῶν* *V. 5. *ἐκλυθῆναι, χαυνωθῆναι*] Immo *ἐκλῦσαι, χαυνῶσαι.* *χαλάσαι* enim activam habet significationem, non passivam. *Küst.* Videtur Suidas usum Graecorum barbarorum secutus esse, de quo exposuit Coraës in Atact. Vol. I. p. 208. Nec mirer si Suidas a Diodoro, quem sub v. *Χαλάσω* posuit, locisque similibus istam interpretationem petierit. 7. *ἀφελέσθαι δὲ*] Simillimum locum et haud scio an ex eodem fonte depromptum servavit v. *Ἐπίσκοπα.* 9. *ἄγκυρα*] V. Bekk. Anecd. p. 338. 10. *Σοφοκλῆς*] Fragm. 612. Dein *ἐν Φαίδρῳ* *V. 11. *καὶ Εὐριπίδης*] *ἢ Εὐριπίδης* A. V. *Ἑκάβῃ*] V. 79. ubi vid. Porsonus. Lex. Seg. Bekkeri p. 338, 15. *Gaisf.* *ἱερὰ*] Pollux I, 93. ap. Gaisf. *Ἄγκυρα ἱερά, ἣ χωρὶς ἀνάγκης οὐ χρῶνται.* Proverbium diligenter expositum in Prov. Bodl. 513. et 912. 12. *ἡ ἀγαθή*] *ἡ* omisi cum A. V. *Διόδωρος*] Fr. 37. 15. *Χαλαστραῖον*] Voce hac utitur Plato lib. IV. de Republ. p. 449. [p. 430.] ubi ait: *ἥ τε ἡδονὴ παντὸς χαλαστραίου δεινοτέρα οὖσα τοῦτο δρᾶν καὶ κονίας.* *Küst.* Gl. Timaei est, ubi vid. Ruhnk. p. 272. Adde Schol. Plat. p. 403. Vocem in Arcad. p. 120. extr. latitare vidit Meinekius. Apud Zon. p. 1843. *Χαλαστραῖον. τόπος* corrige: *Χαλάστρα. ὄνομα τόπου.* 16. *Μακιδονίᾳ λίμνης*] *Μακιδόνι* V. 17. *ἀλοιφή*] *ἀλειφή* A. Hanc gl. post seq. ponit V. qui desinit in v. *ἐνεργητική.* 19. *Διαπορουμένῳ γοῦν τῷ Πρ.*] Ex Damascio. Ceterum locus hic salebrosus est et procul dubio corruptus: quem illustrare et emendare facile foret, si ipsa vita Isidori a Damascio conscripta hodie adhuc extaret. *Küst.*

1. *μιμήσεων*] *μισήσεων* B. E. Deinde *ἀποχημάτων* in V. 2. *ἐνίας ἐν τοῖς*] Voculae *ἐν τοῖς* sunt nonnisi correctio vocis praecedentis *ἐνίας*, quae vox igitur delenda est. Idem mendum apud Iulian. Epist. 35. quod recte Petavio animadversum. *Toup.* II. p. 523. sive III. p. 194. Commentum Toupio parum dignum. In loco mendoso aut participium obscuratum est aut verbum finitum ad membrum pertinens, quod ab *ὧν ἐνίας* exordiebatur. 4. *καὶ στρουθῶν*] *τῶν στρ.* V. C. Mox *τούτων* om. C. 6. *ἐγειρόμενα*] *ἐγειρομένων* C. Immo *ἐγειρόμενοι.* Mox *πετᾶσθαι* B. C. E. *πέτασθαι* Med. 8. *ὄνομα ἔθνους — ἠκριβωμένον*] *ἔθνος — ἠκριβωμένοι* A. Ceterum *ἐπτοημένοι* E. qui inter vss. *ἠκριβωμένοι.* 10. Gl. suspecta. 11. *Χαλέστρα*] *Χαλαίστρα* A. B. E. quod ab illo nihil differt. Vid. Wesseling. in Diod. T. II. p. 578. Glossa tamen male locata. 12. *Πιττακὸν ἀποτ.*] Vide Menag. in Laert. I, 76. *Küst.* Et supra v. *Πιττάκειον.* Nobilissimum dictum probat etiam Polybius fr. Vatic. XXXI, 1. Similem fere narrationem praebet Scholion in Crameri Anecd. Paris. III. 143. 13. *ἀκμάζοντας*] *θαυμάζοντας.* Ita melius legitur in Mich. Apostol. XX, 47. ut ibi monuit Pantinus. V. Davis. Maxim. Tyr. Diss. I, 1. *Hemst.* *θαυμάζοντας* a Davisio commendatum A. B. C. E. cum Arsenio. 17. *φασὶ Περίανδρον*] Vid. Schol. Platon. pp. 369. 394.

Laxos utique calceos gestare amas. Item: *Et mollis erat animus et misericors erga supplices, si cuius alius eiusdem aetatis.* *Χαλάσαι.* Dissolvisse, laxasse. *Pluvia de coelo cadens barbarorum nervos laxasse, et arcuum cornua emollisse, et impedivisse ne ictu violento et certo destinata ferirent.* *Χαλάσω τ. ἱ. ἄγκ.* Sacram ancoram solvam. ancora per metaphoram a navibus ductam dicitur praesidium tutum. ut Sophocles in *Phaedra* et Euripides in *Hecuba.* sacra autem dicitur magna vel bona. Diodorus: *Rege autem verbis illis cedente et emollito, permittit ei facere quae vellet.* *Χαλαστραῖον.* Chalastraeum dicitur nitrum a Chalastra Macedoniae palude. *Χαλβάνη.* Unguentum quoddam efficax, quod equis conducit. *Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. Dubitanti igitur Proclo de ratione, qua Isidorus imitabatur aves et quarundam vocum sonos, secundum Chaldaica instituta, ipse demonstrabat viam imitandi cum alias aves, tum etiam parvos hos passeres et gallinarum volatum, qualem alis strepitum edant, cum ad volandum excitantur.* *Χαλδαῖοι.* Gens in astronomia exercitatissima. *Χαλδίνη.* Nomen urbis. *Χαλέστρα.* Urbs. *Χαλεπὰ τὰ καλά.* Difficilia quae pulchra sunt. Pittacum imperio se abdicantem ad mirantes dixisse ferunt: *Difficile est bonum esse.* Solo vero mollitiem eius damnans dixit: *Difficilia quae pulchra sunt.* hinc utrumque dictum in proverbium abiit. *Χαλεπὰ τὰ καλά. Difficilia quae pulchra sunt.* ferunt Periandrum Corinthium initio civilem fuisse; postea vero mutato ingenio tyrannum eva-

σθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δὲ τὸ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν· ὡς μηδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

Χαλεπαίνει. ἀγανακτεῖ, ὀργίζεται. Ἔπεσον πλείονες τῶν Ῥωμαίων, καὶ Τραϊανὸς ἐχαλέπαινε τοῖς πεποιημένοις. Καὶ αὖθις· Διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πρότερον οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Καὶ αὖθις· Ἐπὶ τοσόνδε χαλεπήναντος τοῖς φύλαξιν, ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν. Καὶ αὖθις· Ὡς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τοῦ ὀνείρου ὄψις ἐς πάντας, χαλεπαίνουσιν ὁ δῆμος. οἱ Τύριοι.

Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν. τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι διὰ τὸ λίχνον.

Χαλεπώτατον. φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν β' Τοπικῶν· Χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. χαλεπώτατον λέγοι ἂν ὅτι μὴ ἁπλοῦν μηδὲ πρόχειρον, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Χαλεπωτάτους λόγους. κλέψαι δυναμένους. Κάνδιδος ἐκλεξάμενος τοὺς χαλεπωτέρους καὶ σφίσι τὰ δημόσια νείμας ἔπεισεν ἐξ ἐκείνου καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχουσιν ὑπείκειν.

Χαλίκρητος ποτός. ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ χ· ἵν' ᾖ, ἅλις ἄκρατον ἔχων, τουτέστιν, οἶνον. Καὶ Χαλικρήτῳ, μὴ κεκραμένῳ. ἐν Ἐπιγράμματι·

Κεῖτο χαλικρήτῳ νάματι βριθομένη.

Χαλίμα. ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ μανίας.

Χαλινός. τὸ ἡνίον.

Χαλινῶ. αἰτιατικῇ.

Χάλιξ. μικρὸν λιθίδιον.

Χάλις. εἶδος οἴνου. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ χάλει.

---

2. ὡς — γνώμην] Haec ad superiora referri debuerant, quae copiosius persequitur Zenobius VI, 38. in fine subiiciens haec: ἀδύνατον οὖν εἶναι ἐφ' ἅπαντα ἀγαθόν. μὴ] μηδὲ A. C. Arsenius. Mox τηρεῖν C. 4. δοτικῇ post gl. caput delevi cum A. (et Lex. Bachm. p. 412.) qui om. καὶ αὖθις — οἱ Τύριοι. Ἔπεσον] Arriani locus: cuius in fine displicet πεποιημένοις. 6. Διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν] Haec sunt verba Polybii. Sed locus non succurrit. Ceterum hoc fragmentum locum tenet non suum: pertinet enim ad Χαλεπῶς, non Χαλεπαίνει. Toup. Somnium est quod iactat de Polybio. 13. Χαλεπὸν χορίων κύνα γεύειν] Est hemistichium Theocriteum, quod extat Idyll. X, 11. ut Portus etiam monuit. Küst. χορίων] Sic Prov. Bodl. 950. χορίου A. Arsen. p. 475. χορίον C. χόριον Med. χωρίον B. E. 15. τούτου] τούτοις E. Med. 17. Χαλεπώτατον] Χαλεπόν A. Mox τῶν ante Τοπικῶν om. A. β' Τοπικῶν] C. 1, 4.

1. χαλεπώτατον — ἄλλων sunt verba Alexandri Aphrodis. p. 70. 4. κλέψαι] Lego βλάψαι. Küst. Sed hoc ariolari est scilicet. Rescribendum omnino, χαλέψαι δυναμένους. Respexit autem Suidas ad Aristoph. Av. 539. Πολὺ δή, πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους Ἥνεγκας. Ubi Schol. λυπηρούς, χαλέψαι δυναμένους. Toup. II. p. 364. δυναμένους] κινδυνεύειν E. 5. Κανδάδης] Κάνδιδος A. καν^{δδ} E. Locus, ni fallor, Dionis est, et subiungi fortasse debet iis quae praebent Excerpta Vales. p. 733. Βεσπρώνιος Κάνδιδος — ἐκινδύνευσεν ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Gaisf. 7. ὑπείκειν] ὑπήκειν A. 8. τόπος] Portus recte legit πότος: quod hic dictum fuerit pro ποτόν, i. e. potus. Πότος enim communiter significat potationem vel compotationem. Küst. ποτός A. C. Conf. Gataker. A. M. P. c. 5. p. 454. et Lobeckii Paralip. Gramm. Gr. p. 222. 9. τοῦ χά Med. 12. κεῖτο] Agathiae VIII, 6. Anthol. Pal. V, 294. 13. Χαλίμα] Χαλιμάς Toupius, usus Philemon. §. 276. τὰς Βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν. Item Hemsterhusius, Hesychium citans v. Χαλιμάδες, et Naekius de Choerilo p. 217. Statim Χαλιμάζειν. τὸ περὶ τὰς συνουσίας ὁρμᾶν. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος, omiserunt A. B. C. E. Praebuit Zonaras. 16. Om. vulg. Agnoscit tamen v. Χαλκεύω. 17. Χάλιξ] Alii χάληξ, per η in syllaba ultima. Küst. Ut Herodianus Epimer. p. 170. 18. εἶδος οἴνου] Portus, genus asini. Ridicule. Scribendum enim est εἶδος οἴνου, i. e. species vini. Χάλις enim vel χάλιξ dicebatur vinum merum, nec aqua temperatum. Scholiastes Apoll. I, 473. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Etymologus: Χαλίφρων. κυρίως ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων. χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος. Hesychius: Χάλις, ὁ ἄκρατος οἶνος. Idem v. Ἀκροχάλιξ: Χάλιξ, ὁ ἀκρότατος (lege ἄκρατος) οἶνος. χαλᾷ γὰρ τὰς φρένας. Vide etiam Eustathium. Küst. Recte Küsterus οἴνου. Schol. Homer. Od. τ'. 530. χάλις γὰρ ὁ οἶνος, ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας. Nicand. p. 66. χαλικρατὴς δεδαμασμένος οἴνῳ. Philemon (§. 276.). Toup. εἶδος ὀρνέου C. οἴνου etiam Cuperus Obss. I, 11. p. 78. Adde Gataker. A. M. P. p. 454 Schneid. in Nicandri Alex. 29. Barker. in Etym. p. 1129. sq. post quos copiis colligendis operae pretium non fecit *Le Bas Inscr. Grecques et Lat.* I. p. 17.

---

sisse. inde proverbium. quidam vero difficilia istud de iis quae fieri nequeunt interpretantur: propterea quod ille institutum suum servare non potuerit. Χαλεπαίνει. Succenset, irascitur. *Multi Romanorum ceciderunt; tum Traianus ea quae acciderant indignabatur.* item χαλεπῶς, difficulter. *Quod hominem saepius ante viderat, non difficulter eum agnovit.* item: *Cum custodibus adeo irasceretur, ut capita ipsis praecideret.* item: *Cum autem somnium illud in vulgus exisset, populus indignatus est.* Tyrii scilicet. Χαλεπὸν χορ. *Malum est canem gustare secundas.* χόριον enim dicitur involucrum infantis: quo gustato canes, cibi suavitate allecti, ipsis etiam infantibus insidiantur. Χαλεπώτατον. Aristoteles lib. II. Topicorum dicit difficillimum esse, convertere propriam appellationem ab accidenti. difficillimum dixit, quod neque simplex neque promptum est, ut in aliis. Χαλεπωτάτους λόγους. Dicta maxime acerba. Item: *Candidus, cum quicquid hominum esset turbulentum delegisset, iisque publicam pecuniam distribuisset, deinde persuasit iis ut in posterum provinciarum praefectis parerent.* Χαλίκρητος ποτός. Potus animum laxans. vel ab verbo χαλᾶν, vel, abiecto χ, dictum ut sit multum meri habens. Et Χαλικρήτῳ, mero. In Epigrammate: *Iacebat mero liquore gravata.* Χαλίμα. Sic meretrix dicta, quod per ebrietatem aut libidinem corpus laxat. Χαλινός. Frenum. Χάλιξ. Lapillus. Χάλις. Species

Χαλίσια.

Χαλίφρονος. τοῦ ἀνοήτου.

Χάλκεος. ἰσχυρός, στερεός. Καὶ Χαλκέῳ κεράμῳ. Ὅμηρος·

Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τριςκαίδεκα μῆνας.

ἤγουν, δεσμῷ ἰσχυρῷ καὶ δυςλύτῳ. ἡ πόλις καλεῖται Χαλκοῦς κέραμος.

[Χαλκέντερος. ὅτι Δίδυμος ὁ γραμματικὸς Χαλκέντερος ἐκλήθη διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ τριςχίλια πεντακόσια βιβλία.]

Χαλκεῶνα. τὸ χαλκεῖον.

Χαλκεύω. αἰτιατικῇ.

Χαλκεύς. πᾶς ὁ χαλκεύων τι· καὶ ὁ χρυσοχόος.

Χαλκευτής.

Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων
χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις.

Χαλκεῖα. ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἃ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν· οἱ δὲ Πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι.

Χαλκεῖα. ἑορτὴ ἀρχαία καὶ δημώδης πάλαι, ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν, ὅτι ὁ Ἥφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἕνη καὶ νέα τοῦ Πυανεψιῶνος· ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀῤῥηφόρων τὸν πέπλον διάζονται.

Χαλκεῖα. ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη Πυα[11]νεψιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ, χειρώναξι κοινή, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος. Φανόδημος δέ φησιν οὐκ Ἀθηνᾷ ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν ἀλλ' Ἡφαίστῳ. 651

Χαλκεῖον. ἐν ᾧ χαλκεύουσι. Χαλκεῖον δὲ Δωδωναῖον διφορεῖται.

Χαλκηδόνιοι. ἀπὸ Χαλκηδόνος πόλεως.

Χαλκήβατος.

Χαλκήρεα.

Χαλκιδεύς. ὄνομα κύριον.

Χαλκιδίζειν καὶ Χαλκιδεύεσθαι. ἐπὶ τῶν

---

1. Χαλίσια] Genus solennium Bacchicorum, quorum minister χαλειδοφόρος e Messenio titulo cognoscitur in Corp. Inscr. Vol. I. n. 1297. 2. ἀνοήτου] Statim Χάλκανθος. ὕδωρ ἐστὶ πηγνύμενον ἐν τοῖς κατὰ Κύπρον μετάλλοις, ἰσχυροτάτην ἔχον στύψιν, μετὰ θειρμότητος οὐκ ἀγεννοῦς, ἁπάντων μᾶλλον τὰς ὑγρὰς σάρκας ταριχεῦσαί τε καὶ ξηρᾶναι δυνάμενον, omiserunt A. B. C. E. Quae Pauli Aeginetae VII, 3. p. 256. esse monuerat Küsterus. 3. Χαλκέῳ κεράμῳ. Ὅμηρος servant A. B. C. E. Med. Om. vulg. 5. Χαλκέῳ δ' ἐν κερ.] Homerus Il. ε. 387. Küst. 8. Χαλκοῦς] Χαλκὸς A. B. E. Novum commentum. Hesychius: καὶ πόλις Καρίας. 9. Δίδυμος ὁ γραμμ.] Haec leguntur etiam supra v. Δίδυμος. Küst. Posui h. l. cum A. Vulgo post Χαλίφρονος legitur hic articulus. Gaisf. Qui praefixit ὅτι. Glossam ex v. Δίδυμος repetitam nec suo loco repositam notavi. 12. τριςχίλια] πεντακόσια addit A. 13. Χαλκεῶνα. χαλκεῖον, ἐν ᾧ τοὺς κοττάβους ἐποιοῦντο Hesychius. 15. Χαλκεύς] Clemens Alex. Paed. II. 189, 29. μαχέλλην δ' οὐκ ἂν τις ἀργυρᾶν, οὐδὲ ἅμην χρυσῆν χαλκεύοι. Hemst. ὁ χρυσοχόος spectat ad Odyss. γ'. 432. Vide glossam uberiorem Etym. M. 18. Πιερικὰν σάλπ.] Antipatri Sidon. Ep. LXXIX. pr. Anthol. Pal. VII, 34. Adde v. Εὐαγής. βαρυύμνων] βαρὺν ὕμνων C. 20. ἥδε A. C.

1. Χαλκεῖα] Vide Meurs. in Graec. Fer. v. Χαλκεῖα. Küst. Item Etym. M. Ἀθήναια] Res incerta: vide tamen Böckhium in Corp. Inscript. I. p. 359. 2. ἀπὸ Gaisf. 4. Ἀθήνησι δημώδης καὶ ἀρχαία] ἀρχαία καὶ δημώδης (cum Etym.) A. B. C. E. qui statim omiserunt, ἃ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν. οἱ δὲ Πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι, quae in superiore glossa leguntur. πάλαι] Malim πάνυ. Küst. At huic refertur ὕστερον δέ. Breviter Eust. in Il. β'. p. 284, 36. ἑορτὴ ἀρχαία δημοτελής, ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν. 5. ἐπεὶ] ὅτι A, C. ζήτει Med. 9. Χαλκεῖα. ἑορτὴ παρ' Ἀθην.] Ex Harpocratione. Küst. Hinc fabulae cuiuspiam titulum Menander duxerat 11. δὲ] δὲ καὶ C. Ἀπολλώνιος] ὥς φησιν Ἀπολλ. A. B. C. E. Errore typothetae post gl. Χαλκηδόνιοι interposuit ὡς φησιν Med. 15. διφορεῖται] Respicit ad Δωδωναῖον χαλκίον Menandri p. 27. 17. 18. Post v. Χαλκὶς Med. Corrige Χαλκήρατος. Inde sequebantur glossae male compilatae: Χαλκὶς. ὄνομα πόλεως Εὐβοίας. καὶ εἶδος ὀρνέου. Χαλκιδεῖς. οἱ ἀπὸ τῆς Χαλκίδος. ἡ εὐθεῖα ὁ Χαλκιδεύς. Utramque omisi cum A. Gaisfordus ὄνομα πόλεως Εὐβοίας. καὶ uncis inclusit, quae ignorat B. Prior et ordini repugnat et infra suam sedem obtinuit. Horum vicem reposui cum A. B. C. (Χαλκηδεύς A.) Χαλκιδεύς. ὄνομα κύριον. 20. Χαλκιδίζειν] Eustath. Il. β'. p. 279, 8. Hemst. Adde Prov. Bodl. 949. Vid. Vossius in Hesych. Iam etsi Eustathius habet χαλκιδίζειν τὸ γλισχρεύεσθαι, Plutarchus auten Cent. I, 84. Χαλκιδίζειν. ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων: ipsa tamen narrandi series ostendit haec sic distinguenda fuisse: Χαλκιδεύεσθαι. ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. Χαλκιδίζειν καὶ Φικιδίζειν. ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν.

---

vini, dativus χάλει. Χαλίσια. Χαλίφρονος. Amentis. [Χαλκέντερος. Didymus grammaticus Chalcenterus vocatus est, quod assidue libris inhaerebat. dicunt enim eum supra tria millia librorum et quingentos conscripsisse.] Χάλκεος. Robustus, solidus. et Homerus: *Aeneo autem in carcere vinctus erat tredecim menses.* hoc est, vinculo firmo, quod solvi non poterat, sed fortasse urbs quaedam vocata est Aenea testa. Χαλκεῶνα. Officinam fabri ferrarii. Χαλκεύς. Faber ferrarius, item aurifaber. Χαλκευτής. *Pieriam tubam, gravem illum praeclarorum carminum artificem, Pindarum condit hic pulvis.* Χαλκεῖα. Chalcea, sacrum Atheniensium, quod alii Athenaea vocant, alii Pandemon, quod ab universo populo celebrabatur. Χαλκεῖα. Sacrum olim quidem populare et antiquum, quod quidam Athenaea vocant. postea vero a solis artificibus celebrari coepit, quod Vulcanus in Attica aes cudisset. dies autem erat ultimus mensis Pyanepsionis: quo etiam sacerdotes cum Arrhephoris peplum texebant. Χαλκεῖα. Sacrum quod Athenienses tricesimo die Pyanepsionis celebrabant, cum ad artifices universos pertinens, tum praecipue ad fabros, ut Apollonius ait. Phanodemus vero sacrum illud in honorem non Minervae sed Vulcani celebrari tradit. Χαλκεῖον. Officina fabri aerarii. at χαλκεῖον, ubi aes Dodonaeum est, dupliciter scribitur. Χαλκηδόνιοι. Cives urbis Chalcedonis. Χαλκιδεύς. Nomen proprium. Χαλκιδί-

γλισχρευομένων. Καὶ Φικιδίζειν, ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν· ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀῤῥένων ἔρωτες ἤσκηντο. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῷ ῥωτακίζειν. ἐπεὶ αὐτοί τε καὶ Ἐρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ῥ κατακορεστέρως χρῆσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ σ τιθέντες.

Χαλκιδικὸν δίωγμα. τοῖς Θεσμοφόροις Ἀθήνησί τι νόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναικῶν εὐξαμένων διωχθῆναι τοὺς πολεμίους, καὶ συνέβη φυγεῖν εἰς Χαλκίδα· ὥς καὶ Σῆμος.

Χαλκιδῖτις. παρὰ Ἰωσήπῳ, ἡ πόρνη. ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος.

Χαλκίς. εἶδος ὀρνέου· ἢ γλαῦξ.

Χαλκίοικος. ἢ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ. ἢ ὅτι χαλκοῦν εἶχεν οἶκον· ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι· ἢ διὰ τὸ τοὺς Χαλκιδεῖς τοὺς ἐξ Εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι.

Χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα,
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.
χαλκία ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι, χαλκοσκευῆ.

λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν, λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν· ἐπὶ γὰρ Καλλίου νόμισμα χαλκοῦν ἐκόπη. λέγει δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥςπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα, καλῷ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ, κακῷ ὄντι· οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα, καλοῖς οὖσι, τοῖς δὲ νῦν στρατιώταις κακοῖς οὖσι συγχρώμεθα.

Χαλκοβάρεια. τῷ χαλκῷ βαρουμένη. ἀντὶ τοῦ στερεά.

Χαλκοβατές. στερεόν.

Χαλκοκορυστής. χαλκῷ καθωπλισμένος.

Χαλκοκρότων. χαλκοπόδων. τουτέστι, τὰς ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἠχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν ἐπικρουομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων. 652

Χαλκόπους Ἐριννύς. ἢ στερεὰ καὶ ἀκοπίατος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων.

---

2. παρ' αὐτοῖς οἱ ἀῤῥ.] A Cleomacho Pharsalio institutum hoc sumpserunt. Vid. Plutarch. in Amatoriis p. 761. A. *Reines.* 3. Lege ἐπὶ τοῦ ῥ. 4. Ἐρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ῥ κατακ.] Vide Diogenianum Centur. IV. Adag. 57. et Hesych. v. Ἐρετριέων. *Küst.* Adde Plat. Cratyl. p. 434. C. κατακόρως] κατακορεστέρως A. C. 6. Χαλκιδικὸν δίωγμα] Vide Hesych. v. Δίωγμα et Meurs. in Graec. Fer. p. 163. *Küst.* Locus insignis Plutarchi Quaest. Graec. 31. Cf. Lobeckii Aglaoph. p. 680. 9. Hesychius v. Χαλκιδικὸν δίωγμα: διότι εἰς Χαλκίδα ἐγένετο ἡ ἐκδίωξις. Σημός Edd. 10. Χαλκιδῖτις] Eadem habet Eustathius in Il. ψ'. p. 1329. qui ea ex Suida, quamvis nomen eius taceat, hausit. *Küst.* Minime vero hausit e Suida, sed ex fonte communi, cui debemus etiam glossam *Μυσάχνη*, id est, Aristophani, de quo v. Nauckii Aristoph. Byz. fragm. p. 165. sqq. Apparet autem color dictionis comicae, cui male convenit Iosephi nomen. Ceterum Eustathius Χαλκιδίνην, qui p. 1921. extr. χαλκιδῖτις. Non recte Χαλκῖτις Hemsterhusius. 12. ἢ] ἡ A. et Lex. Bachm. p. 412. Vide supra v. Γλαῦξ ἵπταται sub finem, item annot. in v. Χαλκήβατος. 13. Χαλκίοικος. ἢ Ἀθηνᾶ ἐν Σπ.] Ex Scholiasta Thucydidis I. 128. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Vid. Plutarch. de fluviis p. 1160. C. ἐν ναῷ τῆς χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς, et Scalig. in Euseb. p. 186. *Reines.* Vide vel intpp. Nepotis Pausan. 5. 14. χαλκοῦν οἶκον εἶχεν] χαλκὸν εἶχεν οἶκον A. C. et emendate Schol. ἢ διὰ — εἶναι addunt A. B. C. E. Schol. 17. Χαλκίοισι τοῖς πον.] Haec sunt verba Aristoph. Ran. 737. sed ubi legitur κακίστῳ κόμματι: uti etiam hic metri gratia scribendum est. *Küst.* Χαλκίον pro capite gl. a Küstero exhibitum ignorant A. B. C. E. Med. 18. κακῷ] κακίστῳ A. 19. χαλκοσκευῆ] Scribe χαλκᾶ σκεύη, ut habet Scholiastes in modo indicatum locum Aristophanis. *Küst.* Immo τὰ χαλκᾶ σκεύη.

1. δὲ οὕτω] δὲ om. C. Immo λέγει δὲ οὕτω, et in continuis expulso λέγεται δέ: τὸ χρυσοῦν καὶ τὸ χαλκοῦν. Melior tamen oratio Scholiorum. λέγεται om. A. Mox Καλλίνου A. B. C. E. 3. λέγει] λέγεται C. E. Med. 8. στρατιώταις] Lege στρατηγοῖς cum Schol. 9. χρώμεθα] συγχρώμεθα A. C. et Schol. Aldi. 10. Χαλκοβάρεια] Est epithetum galeae apud Homerum Il. Χ. 96. *Küst.* τῷ χαλκῷ et quae sequuntur om. A. Deinde στερρεά Med. itemque in v. Χαλκόπους. 12. Χαλκοβατές] Homerus Il. ά. 426. *Küst.* 13. Χαλκοκορυστής] Est itidem vox Homerica, Il. έ. 699. et alibi. *Küst.* 14. Χαλκοκρότων] Nota haec referenda est ad locum illum Aristoph. Eqn. 549. Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quae hoc loco Suidas. *Küst.* 17. Sequebatur glossa sacra, partim ex superiore loco repetita: Χαλκολίβανον. εἶδος ἠλέκτρου, τιμιώτερον χρυσοῦ. ἔστι δὲ τὸ ἠλεκτρον ἀλλότυπον χρυσίον, μεμιγμένον ὕέλῳ καὶ λιθείᾳ· ὁποίας ἐστὶ συνθέσεως καὶ ἡ ἁγία τράπεζα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Delevi cum A. C. „Vid. Salmas. in Solin. p. 810." *Gaisf.* ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον ἀλλ.] Eadem leguntur supra v. Ἤλεκτρον: ubi nos vide. *Küst.* 18. Χαλκόπους Ἐριννύς.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 491. ubi pro ἀποπίατος rectius legitur ἀκοπίαστος: ut Portus etiam monuit. *Küst.* ἤγουν] ἡ A. C. Schol. 19. τῶν om. C.

ζειν et Χαλκιδεύεσθαι. Dicitur de iis qui sunt parci et tenaces. Et Φικιδίζειν, quod dicitur de paediconibus. illi enim masculis amoribus dediti erant. alii vero ad litteram ῥ abusum referunt. Chalcidenses enim et Eretrienses littera illa, quam pro σ ponebant, crebro admodum uti dicebantur. Χαλκιδικὸν δίωγμα. Chalcidica persecutio. sacrificium Athenis in Thesmophoriis, sic dictum, quod feminae in bello quodam deos precatae sunt, ut hostes in fugam verterentur; iisque accidit ut Chalcidem fugerent. tradit Semus. Χαλκιδῖτις. Apud Iosephum meretrix: ab vili mercede, quam acciperet. Χαλκίς. Genus avis, noctua. Χαλκίοικος. Chalcioecus Minerva Spartae colebatur: vel quod aeneam habebat aedem aut solidam, vel quod Chalcidenses ex Euboea profugi eam condiderant. Χαλκίοισι. *Nummis subaeratis utimur, nuper admodum pessima moneta percussis.* χαλκία pari modo formatur quo χρυσία. sunt aerea vasa. dicit autem nummos aureos tanquam subaeratos vel aes, sub Callia enim aereus nummus cusus est. dicit autem Comicus Athenienses eodem loco habere viros bonos, quo monetam antiquam. ut enim, inquit, antiqua moneta, quamvis bona, non utimur, sed nova, quantumvis mala: sic antiquis hominibus, quamvis boni sint, non utimur, sed ducibus nostri temporis, qui mali sunt, utimur. Χαλκοβάρεια. Aere gravis, id est, dura. Χαλκοβατές. Solidum. Χαλκοκορυστής. Aere armatus. Χαλκοκρότων. Aeripedum. id est, ungulas firmas habentium. terra enim equorum pedibus pulsata resonat et strepit. Χαλκόπους Ἐριννύς. Aeripes Erinnys. id est, quae celeri et indefesso pede homicidas persequitur.

Χαλκοτύπους. τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένας. Χαλκοτυπίαις ἁδραῖς σου τὸ σῶμα.

Χαλκῷ. σιδήρῳ.

Χαλκώδων.

Χαλμήδη.

Χάλος. ποταμός, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου, πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων.

Χάλυβες. ἔθνος Σκυθίας, ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκτεται. καὶ Λυκόφρων·

Χαλυβικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένῳ.

Καὶ Χάλυψ, ὁ σίδηρος. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον.

Χαλυβώνιος οἶνος.

Χὰμ σκηνώματα. ἡ Αἴγυπτος. ἐπειδὴ τοῦ Χὰμ ὁ Μεσρέμ· Μεσρὲμ δὲ ἡ Αἴγυπτος.

Χαμάδις. χαμαί, εἰς γῆν. Καὶ Χαμᾶζε, χαμαί.

[Χαμαί. ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ παροιμία· Χαμαὶ ἀντλεῖν, ἐν ἴσῳ τῷ οὐδὲν ἐργάζεσθαι. οἷον καὶ τὸ πλίνθον πλύνειν ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων λέγεται.]

Χαμαιευνάδες. χαμαὶ κοιμώμεναι. Καὶ Χαμαιεύνης, ὁμοίως.

Χαμαιεύρετος. Χαμαιεύρετόν με εὗρε καὶ ἀνεθρέψατο.

Χαμαίζηλοι. ταπεινοί· ἢ δίφροι κοιλώδεις. Τροχῶν αὐτοῖς κάτωθεν ὑποστρεφομένων χαμαιζήλων.

Χαμαιζυμήτης ἄρτος.

Χαμαιλέων. ζῷον, εἰς πάντα τὴν χροιὰν μετατρέπων πλὴν λευκοῦ.

Χαμαίλεον. εἶδος βοτάνης. Καὶ Χαμαίμηλον, εἶδος βοτάνης.

Χαμαιπέτεια. καὶ Χαμαιπετής, ὁ χαμαὶ ἐῤῥιμμένος.

Χαμαιρεπές. χαμαὶ ῥέπον. 663

Χαμαιτυπεῖον. πορνεῖον. Καὶ Χαμαιτύπη, ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κειμένη ὀχεύεσθαι, χαμεταιρίς.

Χαμεύνης. ὁ χαμαὶ εὐναζόμενος. Καὶ θηλυκὸν χαμεύνη, ταπεινὴ κλίνη. Ἀριστοφάνης·

---

1. Χαλκοτύπους] Homerus Il. ι'. 25. ὠτειλάς, i. e. vulnera, χαλκοτύπους vocat: ad quem locum Suidas respexit. Küst. 2. Χαλκοτυπίαις] Locus incerti scriptoris imperfectus. Illud nomen habet Leo Diaconus I, 3. Mox Χαλκοῦς. λεπτῶν ζ'. καὶ ζήτει ἐν τῷ Τάλαντον omiserunt A. C. Item post gl. Χαλκῷ iidem: Χαλκή. αὐτὴ ἡ ὕλη. χαλκοῦς δὲ ἀνδριάς, τὸ μετουσιαστικόν, ὡς χρυσοῦς. καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ χαλκή. „Scribendum est χαλκός." Küst. Sic E pr. Pars olim in v. Ἀντιπέτρου transcripta erat. 4. V. Herod. Epimer. p. 208. Hanc et mendosam Χαλμήδη om. vulg. 6. Χάλος. ποτ.] Vide supra v. Φάρος: ubi eadem leguntur. Küst. οὗ τὸ] οὗτος A. Mox πλέθρον E. Deinde Gaisfordus clam mutavit editum πραέων καὶ μεγάλων cum Xenophonte. 8. Χάλυβες] Χαλύβοις A. Lex. Seg. ἔνθα recte Lex. et Etym. M. v. Χαλκός. 9. Λυκόφρων] In Alexandra v. 1109. ubi legitur, Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένῳ. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Küst. Adde Steph. Byz. v. Χάλυβες. χαλυδικῷ B et συντεθρασμένῳ C. 12. Καὶ χάλυβα] Pauli Silent. LI, 3. Anthol. Pal. VI, 65. 13. Χαλυδώνιος οἶνος] Potius χαλυβώνιος οἶνος: ut habet Hesychius. Vide Athen. lib. 1 c. 22. p. 28. Küst. Strabo p. 1068. Toup. Eundem Strabonis locum citat Hemsterhusius, monens insuper ibi Scherpezelium mendosam Suidae lectionem non praeteriisse. Adde Wyttenbach. in Plutarch. p. 342. A. Bergler. Alciphron. I, 20 p. 108. Χαλυβώνιος diserte A. Gaisf. Dudum refinxerat Brissonius. 14. Χὰμ σκηνώματα] Ex Theodoreto in Ps. LXXVII, 51. 15. μεσρὲ δὲ . . ὅπερ Med. Sub gl. finem omisi ἥπερ λέγεται σήμερον Μέσερ cum A. C. Non agnoscit Theodoretus. Horum quaedam olim irrepserant in v. Μεσερέμ. 16. τὴν γῆν] τὴν om. A. C. Lex. Seg. 18. Gl. om. A. neque huic magis fidendum quam glossae Φακὸν κόπτεις, quod proverbium cum χαμαὶ ἀντλεῖς et πλίνθον πλύνεις coniunxit Zenobius VI, 48. Saltem glossam notavi.

1. Χαμαιευνάδες] Χαμευνάδες A. Vid. Od. κ'. 243. ξ'. 15. Χαμαιεύνης Il. π'. 235. 3. με εὗρε] μ' ἐφεῦρε Toupius. Immo numeros senarii comici leniter sic restituamus: Χαμαιεύρετον [δέ] μ' — εὗρε κἀνεθρέψατο. 5. δίφροι] δίφριοι A. C. Lex. Seg. MS. cum optimis libris Etym. M. κοιλώδεις] F. ὀκλαδίαι. Hesychio δίφρος ταπεινός. Toup. MS. Timaeus p. 273. Χαμαίζηλος. δίφριον μικρὸν ἢ ταπεινὸν σκιμπόδιον, ubi Ruhnkenius non offendit in Suida. Is significat sellam semicirculo similem. 8. Monstrum glossae: in quo quid faciat ζυμήτης (h. e. ζυμίτης, vide gl. Ζύμη) ἄρτος non exputo. 9. μετατρέπον] μετατρέπων dedi cum A. E. Med. 10. πλὴν λευκοῦ] Plutarch. Alcib. p. 203. C. Phalaris p. 64. Toup. 11. Χαμέλαιον] Series litterarum suadet scribendum esse χαμαίλεον. Küst. Χαμαίλεον A. Sed corrige Χαμαιλέων. 13. χαμαὶ] ὁ χαμαὶ A. 15. Χαμαιρεπές] Χαμερπὲς Euagrius p. 333. Sed leg. χαμαιρεπές. Toup. MS. Χαμαιρρεπές A. 16. Χαμαιτύπη] Exempla quaedam dedit Wyttenbach. in Plutarch. II. p. 5. B. Gaisf. Cf. Schol. Aristoph. Av. 1258. sive v. Ἔποποι. 17. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κειμένην ὀχεύεσθαι, χαμεταιρίς. Pierson. in Moer. p. 416. Nempe pro singula glossa ferebatur Χαμεταιρίς, olim χαμαιτηρίς. „Etymologus et Hesychius recte χαμεταιρίς." Küst. χαμεταιρίς A. χαμαιτερίς C. χαμαιταιρίς Lex. Bachm. p. 413. 19. θηλυκῶς] θηλυκὸν dedi cum A. 2. Ἀριστοφάνης] Av. 817. Sed de hoc loco Comici vide nos supra in v. Κειρία. Küst.

Χαλκοτύπους. Vulnera ex aereis telis inflicta. *Ictibus ferri gravibus corpus tuum.* Χαλκῷ. Ferro. Χάλος. Chalus, fluvius, cuius altitudo est unius plethri, plenus piscium mansuetorum et magnorum. Χάλυβες. Chalybes, gens Scythiae, ubi ferrum nascitur. Lycophro: *Chalybea gladii acie vulnerata.* Et Χάλυψ, ferrum. In Epigrammate: *Et scalpellum ex duro chalybe factum.* Χαλυβώνιος οἶνος. Chalybonium vinum. Χὰμ σκηνώματα. Chami tentoria, id est, Aegyptus. Chami enim filius fuit Mesrem. Mesre autem vocatur Aegyptus. Χαμάδις et χαμᾶζε. Humi, in terram. Χαμαιευνάδες. Humi cubantes. Et Χαμαιεύνης, qui humi dormit. Χαμαιεύρετος. *Me in via expositum invenit, inventum educavit.* Χαμαίζηλοι. Humiles, vel sellae cavae. *Cum humiles rotae sub ipsis inferne verterentur.* Χαμαιζυμήτης ἄρτος. Χαμαιλέων. Chamaeleon, quod animal in omnes se colores convertit, praeter album. Χαμέλαιον. Herbae genus. Item Χαμαίμηλον. Χαμαιπέτεια. Et Χαμαιπετής, humi proiectus. Χαμαιρεπές. Humi serpens. Χαμαιτυπεῖον. Lupanar. Et Χαμαιτύπη, meretrix: quod humi iacens permolitur, quasi χαμεταιρίς. Χαμεύνης. Humi cubans, et femininum Χαμεύνη, lectus humilis. Aristophanes:

Οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

Χαμῖτις. ὄνομα ἀμπέλου.

Χαμόθεν. ἀπὸ τῆς γῆς.

Χαμώς. Θεὸς ἦν Τυρίων καὶ Ἀμμανιτῶν, ὥσπερ ἡ Ἀστάρτη θεὸς Σιδωνίων, οἷς ἐλάτρευσε Σολομών.

Χαναάν. ὄνομα κύριον. καὶ ἐξ αὐτοῦ Χαναναῖοι.

Ὅτι Μωυσῆς τεσσαράκοντα ἔτη συμφιλοσοφήσας τῷ λαῷ τελευτᾷ, διάδοχον καταλιπὼν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ· ὅστις κατῴκισε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ, ἣ ἐπηγγείλατο Κύριος τῷ Ἀβραάμ· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου κυκλουμένη διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς· ἐκβαλὼν πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ δυνάστας τῶν ἐθνῶν· οἵτινες ὑπ' αὐτοῦ διωκόμενοι διὰ τῆς παραλίου Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης κατέφυγον εἰς τὴν τῶν Ἄφρων χώραν, τῶν Αἰγυπτίων μὴ προσδεξαμένων αὐτοὺς διὰ τὴν μνήμην τὴν προτέραν, ἣν ἔπαθον δι' αὐτοὺς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ καταποντισθέντες θαλάσσῃ· καὶ προσφυγόντες τοῖς Ἄφροις τὴν ἔρημον αὐτῶν ᾤκησαν χώραν, ἀναδεξάμενοι τὸ σχῆμα καὶ τὰ ἤθη, καὶ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἀναγραψάμενοι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπὸ τῆς Χαναναίων γῆς ᾤκησαν τὴν Ἀφρικήν. καί εἰσι μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ Νουμιδίᾳ, περιέχουσαι οὕτως· Ἡμεῖς ἐσμὲν Χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ λῃστής. Καὶ θηλυκὸν Χαναναία. Καὶ Χαναναῖτις γῆ.

Χανδόν. ἀθρόως, ἁπίστως, ἀπλήστως, χωρητικῶς. Πίνειν χανδόν. Ὁ δὲ Εὐτρόπιος καιροῦ καὶ τύχης ἀμέτρως τε καὶ χανδὸν ἁρπόμενος καὶ κατεμφορούμενος, καὶ πολυπραγμονῶν, ὥστε οὐκ ἔλαθε πατὴρ παῖδα μισῶν ἢ ἀνὴρ γυναῖκα ἢ μήτηρ τέκνον· ἀλλ' ἐξηκοντίζετο ἅπαντας πρὸς τὴν ἐκείνου γνώμην.

Χάνοι. διασταίη.

Χάονες. ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Ἀριστοφάνης·

Ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν.

ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο ὁ Γέρης. Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Τὸν Παφλαγόνα λαθεῖν οὐχ οἷόν τε.
ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
ἐν Χάοσι δὲ παρὰ τὸ κεχηνέναι. Θρᾴκης δὲ ἔθνος οἱ Χάονες.

---

1. *χαμεύνῃ*] *χαμεύνη* A. C. E. Med. Cf. v. *Κειρία*. 2. *Χαμαῖτις*] *Χαμῖτις* A. C. Eustathius p. 1163. ab H. Stephano prolatus: *ἄμπελος χαμῖτις ἐλέγετο ἡ χαμαὶ κειμένη*. Mox *ἀμπελῶνος* C. 2. *Χαμόθεν*] Vetustissimus vocis auctor Cratinus ap. Prisc. 18. extr. (fr. inc. 138.) a Lobeckio in Phryn. p. 94. adhibitus. Eandem praeter grammaticos frequentat Lucianus adv. indoct. 9. Philopseud. 7. Asin. 30. 4. Haec debentur gl. *Σολομών*. *καὶ*] ἣ B. *Ἀμανιτῶν*] *Ἀμμανιτῶν* dedi cum A. *Ἀμενιτῶν* Med. *Χαμώς — Ἀμανιτῶν* om. C. qui post *Σολομῶν* addit *Χαμὼς θ. ἦν T.* 5. *ἡ Ἀστάρτη θ. Σιδονίων*] *ὁ ἀσιάρτης Σιδωνίων* A. Tum *οἷς ἐλάτρ.* A. B. C. pro *ᾗ ἐλ.* De Solomone Gaisf. attulit gl. *Ἀστάρτη* et Theodoretum in III. Regg. c. 11. *ᾠκοδόμησε γὰρ ὑψηλὸν τῷ Χαμὼς εἰδώλῳ Μωὰβ καὶ τῷ Μελχὼλ εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων.* 7. *οἱ τῶν ἐξ αὐτοῦ*] Lege *καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ. Küst. καὶ ἐξ αὐτοῦ* A. C. E. Med. Dein *Ὅτι* Gaisfordo debetur. 11. *τῇ γῇ*] *τῇ* om. A. C. E. 13. *κυκλουμένη*] *καλουμένη* E. 18. *μνήμην*] *μῆνιν* (an *μῆνιν? Gaisf.*) omissis *ἣν ἔπαθον — θαλάσσῃ*. Praestat: *διὰ τὴν μνήμην τῶν προτέρων ὧν ἔπαθον*. 22. *ἔθη*] *ἤθη* A. B. E. C. Med.

2. *ᾤκισαν*] *ᾤκησαν* A. C. E. *καί εἰσι μέχρι νῦν αἱ τ.*] Idem refert Procopius Vandalic. lib. II. c. 10.' qui cum hoc loco Suidae conferendus est. Vide etiam Sam. Bochartum lib. I. de Coloniis Phoen. c. 24. *Küst. μέχρι νῦν*] *μέχρι τοῦ νῦν* C. Mox *Νουμηδία* C. E. 3. *περιέχουσαι*] *περιέχεται* E. 5. *ἡ Χαναναία*] *ἡ* omisi cum A. C. 6. *ἀπίστως*] Est vox corrupta: cuius emendatio est sequens *ἀπλήστως*. *Küst.* Leg. *ἀπαύστως* vel *ἀμυστί. Toup. ἀπίστως* tenet Lex. Seg., non agnoscit Etym. 7. *Ὁ δὲ Εὐτρόπιος*] Eunapii. *Hemst.* Vid. Boissonadi Eunap. p. 293. Nieb. p. 117. 8. *καὶ τύχης*] *καὶ* om. A. E. Itaque videtur *τύχης* ad novicium istud verbum *κατεμφορούμενος* esse retrahendum. 11. *ἅπαντας*] Immo *ἅπαντα*. 13. *Χάνοι*] Il. *δ'*. 182. 14. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 78. sed ubi legitur *ἐν Χαόσι*, cum accentu in paenultima. *Küst.* 16. *ὁ γέρης*] Immo *ὁ Κλέων*. De eo enim apud Aristophanem loco citato verba fiunt. *Küst. ὁ γένης* A. Labitur Küsterus, dum per socordiam omittit Schol. Acharn. 604. adire, unde hausit Suidas v. *Γέρης*. Itaque versus Equitum absumpsit dictum Acharnensium, *τοὺς δ' ἐν Χαόσι. Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης*] Male. Est enim idem locus. *Küst.* Nempe locus inutilem suscepit laciniam ex v. *Αὐτόχρημα* derivatam. Horum in vices sufficiendus versus, *Ὁ πρωκτός ἐστιν κτλ.* 18. *Τὸν Παφλαγόνα λαθ.*] Apud Aristophanem recte sic legitur: *Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν. Küst.* 19. *πάντ'*] *πάντας* A. 20. *τῇ ἐκκλησίᾳ* Edd. 21. *Θρᾳκικόν*] *Θράκης* A. C. Schol.

Immo ne grabbato quidem, modo lorum adsit. *Χαμῖτις.* Nomen vitis. *Χαμόθεν.* A terra. *Χαμώς.* Chamos fuit Tyriorum et Amanitarum deus, item ut Astarte Sidoniorum; quos coluit Solomon. *Χαναάν.* Nomen proprium viri, cuius posteri vocantur Chananaei. Moses annos XL. in religionis legumque studio cum populo versatus obiit, ac reliquit successorem Iosuam Nave filium, qui Israelitas collocavit in illa terra, quam Deus Abrahamo promiserat (ea autem extenditur a flumine Aegypti, mari et continente cincta), electis omnibus regibus et principibus gentium, qui cum ab eo fugarentur, per maritimam Aegyptum et Libyam in Africam confugerunt, cum eos Aegyptii non suscepissent, memores illi eorum quae olim propter ipsos perpessi fuerant, in rubro mari submersi, cum igitur ad Afros confugissent, desertam illorum regionem incoluerunt, eorum habitu et institutis receptis, et causam in lapideis tabulis inscripsere, cur ex Chananaea regione in Africam habitandi causa migrassent. eaedem tabulae adhuc extant in Numidia, his verbis inscriptae: *Nos Chananaei sumus, quos profligavit Iosua latro.* Et femininum *Χαναναία*, et Chananitis terra. *Χανδόν.* Ore hianti, avide, capaciter. *Ore hianti bibere. — Eutropius vero occasione et fortuna immodeste et aride se ingurgitans, et curiose omnia inquirens, adeo ut nec filius patri exosus aut uxor marito aut filia matri eum lateret, sed omnia hominis in notitiam protrudebantur.* *Χάνοι.* Hiet. *Χάονες.* Chaones, gens Epirotica. Aristophanes: *Alios autem inter Chaones.* nempe propter impudicitiam male audiebat Geres. et iterum Aristophanes: *Sed fieri non potest ut Paphlagonem quicquam lateat. omnia enim inspicit ipse: quippe qui crus alterum habeat in Pylo, alterum in concione. podex autem reapse est inter Chaones.* ubi *Χάοσι* alludit ad hiatum podicis. Chaones vero Thraciae

654 Ἄχαος. καὶ ὁ ἀὴρ παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισι·

Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε.

Καὶ Χάους ἀρχαιότερος καὶ Κρονίων, ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. καὶ Ἴβυκος·

Πωτᾶται δ᾽ ἐν ἀλλοτρίῳ χάει.

Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ φλυαρεῖ καὶ μάτην ἡμῶν λῆρον καταχεῖ, τοῦ χάους ἀρχαιότερον καὶ Κρονίων ἀπόζοντα.

Χάος. Ἀριστοφάνης·

Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον
καὶ Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ᾽ οὐδ᾽ ἀὴρ οὐδ᾽ οὐρανὸς ἦν· Ἔρεβους δ᾽ ἐν
ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν·
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς.

πρότερον δ᾽ οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα·
ξυμμιγνυμένων δ᾽ ἑτέρων ἑτέροις γένετ᾽ οὐρανὸς ὠκεανός τε,
καὶ γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.

Χαρά. ἡδονή, εὐφροσύνη, τέρψις. τινές φασι κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταυτὸν σημαινόμενον εἶναι. Πρόδικος δὲ ἐπειρᾶτο ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ἴδιόν τι σημαινόμενον ὑποτάσσειν, ὥςπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, χαρὰν μὲν λέγοντες εὔλογον ἔπαρσιν, ἡδονὴν δὲ ἔπαρσιν ἄλογον, τέρψιν δὲ τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν, εὐφροσύνην δὲ τὴν διὰ λόγων ἡδονήν. νομοθετούντων δέ ἐστι τοῦτο. τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἡδονὴν χαρὰν οὐχ ἁμάρτημα· ὥςπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον. οὐδὲ γὰρ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἰπεῖν ἢ τὴν μονάδα μονάδα· τὸ δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέγειν ἄτοπόν τε καὶ ψεῦδος.

Χαράδρα. διῶρυξ πηλοῦ μεστή, ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. Ἀριστοφάνης·

Φωνὴν δ᾽ εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας.

Ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὁππότε μιν κνημούς τε κατὰ λασίους τε χαράδρας
ἐξ ὀρέων ποταμοῦ φράσσατ᾽ ἐπ᾽ ἠιόνων.

---

1. *παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισι*] V. 193. sq. 7. *Ποτᾶται δ᾽*] πωτᾶται A. Correxi editum. Deinde *ἀλλοτρίῳ* per errorem irrepsit: *ἀτρυγέτῳ* critici. In exemplo continuo cum color quidam Aristophanius (v. Nub 397.) agnoscatur, Schottum id movisse videtur, ut *Ἀριστοφάνης* praefigeret in Prov. Suid. XIV, 56. Huic assensum praebuit Welckerus in Mus. Rhen. Vol. II. p. 262. Aliam in partem discessit Schneidewinus, qui dictionem in metra si credimus lyrica digestam Ibyco suo vindicaverit p. 203. Me iudice haec non dedecent Imperatorem Iulianum. 9. *καὶ Κρονίων ἀπόζοντα*] Apparet imitatio Aristophanis Nub. 397. Adde v. *Κρονίων ὄζων*. 11. *Ἀριστοφάνης*] Av. 698—707. 12. *μέλαν*] *μέλαινα* C. 14. *οὐρανὸς*] *ὁ αὐτὸς* A. Deinde *Ἐρέβου* C. 15. *ἀπείροισι*] Metri gratia scribendum est *ἀπείροσι*: ut legitur apud Aristophanem. *Küst.* *ἀπείρῃσι* A. 20. *πτερύγοιν*] *πτερύγαιν* A. B. C. E. Med. 22. *μιγεὶς*] *μιχθεὶς* A. B. C E. Med. Tum *μυχίῳ* C. 24. *πρῶτον*] *πρῶτος* C.

3. *δ᾽ ἑτέρων*] *δ᾽* om. A. C. E. Med. Iidem mox *ἐγένετ᾽*. Deinde *τε θεῶν* om. C. Post hanc gl. *Χαόν. τὸ εὐγενὲς ἢ τὸ ἀρχαῖον* omiserunt A. B. C. E. „Vide supra v. *Χαΐα*.“ *Küst.* 7. *Χαρά. ἡδονή, εὐφρ.*] Totum hunc articulum Suidas sumpsit ex Alexandro Aphrodis. in lib. II. Topic. p. 96. *Küst.* 8. *κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταυτ.*] Ex Alexandro Aphrodisiensi rescribendum est, *κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταῦτα εἶναι, καὶ τὸ σημαινόμενον. Küst.* Immo *ταὐτὰ εἶναι καὶ κατὰ τὸ σημ.* 11. *οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς*] Vide Diog. Laert. VII, 116. 12. *τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν*] Alex. Aphrodis. *τὴν δι᾽ ὧτων ἡδονήν. Küst.* Mox *λόγου* C. 16. *μονάδα* semel C. E. 19. *ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα*] Haec grammaticus noster addidit, non respiciens ad absolutam significationem vocis *χαράδρα*, sed ad subiunctum locum Aristophanis. *Küst.* *ὄλεδρον* B. E. Explicatio fluxit, quod Küsterum latuit, e Scholiis Pac. 755. ubi *ὄλεθρον δὲ εἶπεν* invitis optimis libris et Suida reliquit Dindorfius. 20. *Ἀριστοφάνης*] In Vesp. 1029. *Küst.* Sive Pac. 758. 23. *Ὁππότε μιν κν.*] Erycii Ep. III, 3. 4. Anthol. Pal. VI, 255. Cf. v. *Κνημοί*. Infra *φράσατ᾽* Med.

---

gens est. *Χάος*. Chaos dicit etiam aerem Aristophanes *Avibus*: *Per urbem alienam et aerem non transmittetis femorum nidorem.* Et, *Antiquior quam Chaos et Saturnium aevum*, quod dicitur de temporibus priscis. Et Ibycus: *Volat autem in alieno aere.* item: *Ille autem nugatur et ineptas temere fabulas in nos effutit, antiquiores quam ipsum chaos et Saturnia tempora redolentes.* *Χάος*. Aristophanes: *Chaos erat et Nox Erebusque niger primum et Tartarus amplus; non extabat terra, non aer, neque coelum erat. tum Erebi in immenso complexu primum Nox furvis alis apta ovum exclusit irritum, ex quo volventibus annis prodiit Amor iucundus, aureis terga fulgens alis, ventorum auris velocibus similis. hic cum tenebris Chai pinnati coit in Tartaro vasto, procreavitque genus nostrum et primum in lucem produxit. prius vero non erat genus immortalium, quam Amor omnia sibi miscuisset. ex mutuo vero aliorum coitu extiterunt Coelum, Oceanus, Terra omniumque deorum beatorum genus perenne.* *Χαρά*. Gaudium. finitima sunt *ἡδονή, εὐφροσύνη, τέρψις*. has voces quidam aiunt ratione subiecti idem significare. Prodicus vero singulis his nominibus proprium significatum tribuere conabatur; itemque Stoici. nam *χαρὰν* dicunt esse animi elationem cum ratione, cum *ἡδονὴ* sit sine ratione, porro *τέρψιν*, voluptatem ex contemplatione natam, *εὐφροσύνην*, eam quae ex oratione percipiatur. sed hoc perinde est ac leges aliis praescribere. nam qui *voluptatem* vocat *gaudium*, non magis errat quam qui unitatem individuam esse dicit. at si dicas alterum alteri accidere, id vero absurdum est et falsum. *Χαράδρα*. Fossa coeni plena, perniciem, non aquam habens. Aristophanes: *Vocem habebat torrentis ruinam parturientis.* Et in Epigrammate: *Cum eum pascens in montium iugis et ad opacos torrentes ex monte conspexisset, in ripa fluvii versan-*

655 "Χαράδραι. αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα καὶ χείμαῤῥοι γῆς.

Χαραδραῖος λέων. ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις. εἰ μὴ τὸν Θεσπιακὸν λέγει, ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς. Χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἐκεῖνος.

Χαραδρεῶνος.

Χαραδριός. ὄρνεον, εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾳον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ κρύπτουσιν αὐτοὺς οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

Καὶ μὴν καλύπτει. μῶν χαραδριὸν περνᾷς; οὕτως Ἵππωναξ. καὶ παροιμία ἐντεῦθεν, Χαραδριὸν μιμούμενος. ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων. οὕτως Εὐφρόνιος. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθείς, καὶ τοῦτον οἱ περνῶντες κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαί τις ἰαθῇ περιέργως. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου μεταβαλλόμενον εἰς τὰ προκείμενα. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῆς χαράδρας βαρύνεται. ἐπεὶ καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μελῳδίαν ποιοῦσι. χαραδριὸν οὖν μιμούμενος ἀντὶ τοῦ ἀποκρυπτόμενος. οἱ δέ φασιν οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριὸν ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλλάσσεσθαι τῆς νόσου.

Χαραδροῦται. ὀρύσσεται, κοιλαίνεται.

Χάρακα. χαράκωμα, περίφραγμα, χαράκωμα, ὃ περιεβάλλοντό τινες ἐν στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. ὡς Δημοσθένης. καὶ Μένανδρος·

Πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες
τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν.

Χαρακτῆρες λόγων φραστικῶν ὑψηλός, ἰσχνός, μέσος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν ἐζήλωσεν ὡς πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ φύσει.

Χάραξ, Περγαμηνός, ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος· ὡς εὗρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον·

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,
ἔνθα ποτὲ πτολέμιξεν Ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ
Τήλεφος, Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

ἔστι δὲ τῶν μετὰ Αὔγουστον πολλῷ νεώτερος. μέμνηται γοῦν ἐν τῷ β' τῶν βιβλίων Αὐγούστου ὡς

2. *χείμαῤῥοι γῆς*] χείμαροι γῆς Med. *χειμαῤῥόος γῆς*. *παρὰ τὸ χαράσσω* Lex. Bachm. p. 413. *γῆς* post *σχίσματα* transponit Boissonad. in Herodian. p. 20. Vulg. cum Etym. M. p. 806, 48. 3. *Χαραδραῖος λέων. ὁ π.*] Ex Zenobio. *Küst.* 4. *λέγει*.] *λέγοι* A. B. 8. *Χαραδριός. ὄρνεον, εἰς ὃν ἀποβλ.*] Haec omnia fere leguntur etiam apud veterem interpretem Aristoph. Av. 267. *Küst.* Usque ad *Ἵππῶναξ* cum Schol. Platon. p. 352. Adde Timaeum p. 273. 9. *ὡς λόγος* addit A. Cf. v. *Ἰκτερος*. Dein *ἰκτερίοντες* Med. 12. *Καὶ μὴν καλύπτει*] *καί μιν καλύπτεις* Ruhnkenius. Neutrum satisfacit. *καλύπτη* A. Contra recte probarunt critici, scriptura Schol. Plat. p. 352. usi, *ὡς χ. περνάς*. 13. *Ἵππῶναξ*] V. Meinekii Choliamb. poes. p. 112. 13. *Χαραδριὸν μιμούμενος*] Aristophanes loco laudato: *Ἐπῶζε, χαραδριὸν μιμούμενος. Küst.* 16. *καὶ* melius abesset. 17. *ἰαθῇ τις* Edd. ante Gaisf. *περιέργως*] Scholiastes Aristophanis rectius *παρέργως*. *Küst.* 18. *μεταβαλλόμενον*] *μεταβαλλομένου* E. cum Schol.

1. *μιμούμενος*] *μιμούμενοι* et mox *ἀποκρυπτόμενοι* A. 5. *Χαραδριοῦται*] *Χαραδροῦται* A. Etym. M. Removimus errorem ridiculum. 6. Prius *χαράκωμα* depravatum e *τείχισμα*, quod est in Etym. M. *χαράκωμα, ὃ περιεβ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 8. *Μένανδρος*] Meinek. Fr. p. 29. 11. *Χαρακτῆρες*] Ex Marcellini Vita Thucydid. p. 6. notante Dukero. *Toup.* Illius ope tollendus error in *φραστικῶν* commissus. Marcellinus enim cum posuerit *τριῶν δὲ ὄντων χαρακτήρων φραστικῶν*, apparet refingendum esse *φραστικοί*. 14. *Χάραξ Περγ.*] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. *Küst.* Citatur ab Etymologo in *Εἶπον* et *Κολώνεια*, a Steph. Byz. in *Ἀθῆναι* et in *Σάλυες*: *Χάραξ ἐν δεκάτῳ Χρονικῶν*. Charac. l. 3. rerum Graecarum citat Constantinus Imp. de Administ. imperii c. 24. Eustath. in Dionys. 689. (cf. 687.) e Charace memorat vellus aureum fabulis decantatum fuisse librum in pellibus scriptum. Tzetz. in Lycophr. 111. citat Characem de eo quod Minerva apud Aegyptios dicatur *Σάϊς*. Laudatur Charax quoque a Steph. Byz. in *Ἀλλόβρογες*, sed dubitari potest, utrum Stephanus designet historicum an grammaticum. *Reines.* Prae ceteris tamen afferri debuit Schol. Aristoph. Nub. 508. unde licet de stilo Characis existimare. Eadem tradit *Eudocia* p. 437. 15. *ἐπίγραμμα*] Adesp. 214. Append. Epigr. A. Pal. 157. 18. *πτολέμιζεν*] *πτολέμιξεν* A. C. 19. *Ἡρακλῆος*] *Ἡρακλῆς* B. *Ἡρακλῆς υἱὸς* E. sed *υἱὸς* postea erasum. In fine non dubium quin *ἀμύμων* vices irrepserit alius epitheti, velut *ἀγανός*. 20. *κατ' Αὔγουστον*] *μετὰ Αὔγουστον* A. B. E. Edd. ante Küst. *τὸν μετ' Αὔγ.* C. Formula sane ridicula, sed quam Suidas in vitis doctorum hominum admittat. 21. *γοῦν*] *οὖν* A. *β' τῶν βιβλίων*] *δευτέρῳ βιβλίῳ* C. Desideratur titulus operis; nisi forte sufficit *ἐν τῷ β'* (ut apud Schol. Comici *ἐν τῷ δ'*), ut coniungantur *τῶν βιβλίων Αὐγούστου*.

tem. *Χαράδραι*. Terrae hiatus, fissurae, torrentium alvei. *Χαραδραῖος λέων*. Leo qui iuxta torrentium alveos degit. nisi forte intelligit leonem Thespiacum, quem primum Hercules ad Thespias interfecit. locus autem ille vocatur Charadra. *Χαραδριός*. Charadrius avis, quam qui ictero laborant cum aspiciunt, ut fama fert, facilius eo morbo defunguntur. quare etiam venditores eum occultant, ne qui ictero laborant gratis morbo suo leventur. *At enim occulit quasi qui charadrium vendat.* sic Hipponax. hinc proverbium: *Charadrium imitans.* quod dicitur de iis qui rem occultant. sic Euphronius. cum enim aspectus charadrii icterum levet, ideo venditores avem illam occulunt, ne quis, antequam emerit, obiter intuens a morbo liberetur. est autem genus avis, quae in quosvis colores mutetur. ceterum *χαραδριὸς* acuitur in ultima, contra *χαράδρα* in paenultima. nempe etiam torrentes decursu aquarum sonum quendam efficiunt. itaque charadrium imitans idem est quod occultatus. alii vero dicunt non eos qui charadrium conspexerint, sed qui comederint ab ictero liberari. *Χαραδροῦται*. Cavatur, excavatur. *Χάρακα*. Vallum, septum, agger, quo solebant castra securitatis causa circumdari. sic Demosthenes. et Menander: *Multi enim relicto vallo vicos vastabant.* *Χαρακτῆρες*. Genera dicendi tria sunt, sublime, tenue, mediocre. Thucydides autem genus sublime, ut ipsius ingenio conveniens, sectatus est. *Χάραξ*. Charax, Pergamenus, sacerdos et philosophus; quem tradit Epigramma, quod in antiquo libro repperi sic perscriptum: *Sum Charax sacerdos veneranda ex Pergami arce, ubi quondam pugnavit cum Achille urbium vastatore Telephus, Herculis incliti filius inclitus.* est autem Augusti temporibus multo recentior. nimirum secundo libro meminit Augusti, ut Imperatoris dudum defuncti; libro autem se-

πάλαι γενομένου Καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ζ Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν τε καὶ Ἱστοριῶν βιβλία μ.

Χάραξ. ἀρσενικῶς τὸ στρατόπεδον.

Ὅτι οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχῃ πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας
656 *πέριξ τοῦ πρέμνου. παρὰ δὲ Ῥωμαίοις δύο κεραίας ἢ τρεῖς ἔχουσιν οἱ χάρακες. Δημόστρατος Δημοποίητα·*

Οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν.

θηλυκῶς δὲ ὁ τῆς ἀμπέλου.

Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

Χάραξ τὴν ἄμπελον. ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον πάθῃ.

Χάραξιν. ὀξέσι ξύλοις, ἢ καλάμοις, ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

Χάραξος. ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός.

Χάρεια.

Χάρητος ὑποσχέσεις. Χάρης στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερής τε καὶ ἑτοιμότατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις λέγεται γεγονέναι. ὅθεν ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων.

Χαρίδημος. ὄνομα κύριον.

Χάριεν. οἱ Ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμπουσι· τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Εἴ τί γ' ἔνεστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται.

Χάριεν. προπαροξυτόνως ἀντὶ τοῦ χαριέντως. χαρίεν δὲ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ ἐπιχαροῦς.

Χαριεντίζεις καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύῃ. Δαμάσκιος· Κινδυνεύομεν εἰς αὐτὰ ἐμ-
15 *πεπτωκέναι τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.*

Χαριεντιζόμενοι. εὐτραπελευόμενοι, σκώπτοντες. ὡς Ἀριστοφάνης.

Χαριεργός. ἡ κεχαριτωμένα ἐργαζομένη.

---

2. Ἑλληνικῶν] Ἑλληνικῶν τε καὶ posui cum A. B. C. Historias dicit, quas alii Chronica: velut Stephanus, homo Characis studiosissimus, qui librum XVI. appellat in v. Ὠρεός. Eidem quod Italica tribuuntur, addubitavit Meinekius Anal. Alex. p. 139. Ceterum subiecit Eudocia, καὶ πολλὰ φιλόσοφα, ἐν οἷς καὶ Συμφωνίαν et quae sequuntur usque ad περὶ τὰ λόγια, nescio quo casu, quae leguntur in v. Συριανός sive Πρόκλος. 5. Οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρ.] Haec sunt verba Polybii lib. XVII. c. 14. [XVIII, 1.] eademque leguntur supra v. Πρέμνον. Küst. Ὅτι Gaisf. 6. ἔχοι] ἔχῃ A. ἔχει C. 8. Δημοποίητα] Scribendum puto Δημοποιήτῳ: ut sit nomen fabulae. Demostrati autem huius vix alibi mentionem factam reperias. Küst. Νικόστρατος Δημοποιήτῳ Toupius. Δημοστρατ δημοποιητά A. Τιμόστρατος Meinekii suspicio in Hist. Comic. Gr. p. 500. 12. Cf. Lobeck. in Phryn. p. 62. 13. Ἐξηπάτησεν ἡ χ.] Aristoph. Vesp. 1282. Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. Küst. 15. πάθῃ] Lege ἀπαθῇ, ut apud Scholiastam in modo indicatum locum Aristophanis, itemque Eustathium in Il. σ'. p. 1163, 32. Küst. Adde Hesychium. Vel ἐξαπαθῇ cum gl. Ἐξηπάτησεν. Nihil mutat Zenob. VI, 40. Aristophanem tradens integrum versum prodidisse hunc, ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπ. Cf. v. Ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. 18. Χάραξος] Vide supra vv. Αἴσωπος et Ἰάδμων. Küst. Sive v. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.

2. Χάρητος] Valckenarii Orat. de Phil. Maced. p. 279. attulit Gaisf. Χάρης δὲ ἦν] δὲ ἦν om. A. C. qui mox λέγεται γεγονέναι pro γενόμενος. 6. Χαρίδημος] Ἐὰν πρόσχῃ τῷ Χαριδήμῳ, στρατηγὸν αὐτὸν ποιήσει Clem. Alex. Strom. VII. Charidemus Orita Euboeensis Troiam tertium cepit, Plut. Sertor. 1. Charidemus ab Athen. civitate donatus sub Philippo et Alex. vid. Aristot. 1. Oecon. Plut. Phoc. 16. 17. Demosth. Or. περὶ στεφ. Charidemus in bello sociali, quod Athenienses contra Chios, Rhodios et Byzantios, subditos antea suos, gerebant, eorum dux fuit. Liban. in vita Demosth. Reines. De Charidemo Orita Prolusionem academicam edidit Rumpf. Giessae 1816. Müller. Adde Weberi Prolegg. in Demosth. c. Aristocr. p. 60. sqq. post Winiewskii Comm. in Demosth. de Cor. p. 306. sqq. Ceterum Charidemi porticum ab Megarensibus, qui Cyzicum condiderant, appellatam tradit Lydus de Magist. III, 70. 8. πρὸ μιᾶς] Hunc tenorem probat Eust. in Il. π'. p. 1088. illum ut videtur Homerici Epimerismi p. 140. et Choeroboscus Gaisf. p. 156. hoc est, Herodianus, quem appellat Etym. M. Inter utrumque recte distinxit Theognostus p. 119. τὸ χαρίεν, ὦ χαρίεν· τὸ γὰρ προπαροξύτονον ἐπίρρημά ἐστιν. Adde Apollon. de Adv. p. 570. Vid. Schneid. in Platonis Remp. T. I. p. 356. Πλούτῳ] V. 145. Ubi Schol. Rav. iisdem vocibus, nisi quod male subiicitur χαρίεν. 9. Initio versus inculcant edd. vulgg. Καὶ νὴ Δί': omisi cum A. B. C. Tum ἔνεστι A. B. pro ἐστι. Deinde καλὸν καὶ λαμπρὸν A. E. Med. 12. Sub gl. finem delevi Καὶ Χαριέντως cum A. C. Schol. Platon. p. 403. Χαριέντως. εὐτραπέλως, σκωπτικῶς. 13. Χαριεντίζεις καὶ καταπ.] Est fragmentum Aristophanis ex fabula eius Gerytade sumptum, ut discimus ex Harpocratione v. Βωμολοχεύεσθαι. Küst. Fugit hunc, quod Etym. M. et grammaticus in Codd. Nauiorum Graec. p. 497. sive Zonaras liquido demonstrant, tetrametri praescriptionem post Ἀριστοφάνης in gl. Χαριεντιζόμενοι esse retrahendam. Adde Schol. Platon. p. 403. Χαριεντίζει recte probat Dindorf. in Aristoph. fr. 212. 14. Δαμάσκιος — σκώμματα] Haec pertinent ad χάριεν: vel legendum τῶν χαριεντιζομένων. Reines. Immo Damascii dictum studiosi homines in marginem coniecerant. Δαμασκηνός C. 16. Χαριεντιζόμενοι] Dion. Hal. in Lysia: οἱ χαριεντιζόμενοι ἐν μὴ χαρίεντι καιρῷ. Reines. Schol. Platon. p. 332. Χαριεντίζεται. εὐτραπελεύεται, σκώπτει. 18. ὁ — ἐργαζόμενος] ἡ — ἐργαζομένη A. B. C. E.

---

ptimo Neronis et eorum qui postea imperarunt. scripsit res Graecas et Historiarum libros XL. Χάραξ. Genere masculino vallum castrorum. *Graeci vallum illum optimum esse putant, qui circa ipsum stipitem plurimos et maximos habeat surculos erumpentes. valli autem, quibus Romani utuntur, duos ramulos aut tres habent.* Demostratus *Demopoeeto: Alii vero vallum ad arcem afferebant.* feminino autem genere χάραξ dicitur palus, quo vitis fulcitur. *Decepit ridica vitem.* Χάραξ τὴν ἄμπελον. Palus vitem decepit. id dicitur, cum servatus eum fefellit a quo servatus est. Χάραξιν. Palis praeacutis, vel calamis, vel plantis spinosis. Χάραξος. Charaxus, Sapphonis frater. Χάρεια. Χάρητος ὑποσχέσεις. Charetis pollicitationes. Chares dux Atheniensium leviter ac prompte quidvis pollicitus esse dicitur. inde proverbium hoc dicitur in eos, qui faciles sunt ad pollicendum. Χαρίδημος. Nomen proprium. Χάριεν. Attici vocem acuunt in prima; contra vulgaris sermo acuit in paenultima. Aristophanes *Pluto*: *Et per Iovem si quid est praeclarum et pulchrum vel venustum, hominibus id per te contingit.* Χάριεν. Cum acuto in prima est id quod χαριέντως. at χαρίεν cum acuto in paenultima est venustum. Χαριεντίζεις καὶ κατ. *Cavillaris et nobis illudis et scurram agis. Periculum est ne hominum facetorum cavillationes provocemus.* Χαριεντιζόμενοι. Facete iocantes, cavillantes. Aristophanes. Χαριεργός. Opera venusta fabricans. *Quae venustorum operum auctori Minervae, cum artem exercere desineret, dedicavit.*

Ἃ δὴ χαριεργῷ Ἀθάνᾳ
ἐκ τέχνας θήκατο πανόμενος.

Χαριεστέρους. ἐνδοξοτέρους, εὐπρεπεστέρους. *Εὐνάπιος·* Ὁ δὲ Προκόπιος τοὺς χαριεστέρους ἀναλαβὼν ἐπὶ τὸν βασιλέα Οὐάλεντα διὰ Φρυγίας συνήπτετο.

[*Χαριέττων.* ὄνομα κύριον.]

Χαρίζεσθαι. κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων· ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι. Εἴτε σοι δεῖ χαρίζεσθαι. Καὶ πάλιν· Ἵνα σοι χαρίσωμαι. Καὶ Χαριζόμενοι, χάριν τιθέμενοι. Οἱ δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενοι.

657 ‖*Χαρίκλεια.* ὄνομα κύριον. Καὶ Χαρικλῆς, εἷς τῶν λ'.

Χάριν. τέρψιν.

Χαρινάδης. ὄνομα κύριον. οὗτος νωθὴς ἦν. Καὶ παροιμία· Κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν. ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ.

Χαριξένη. εὐήθης καὶ μωρὰ ἡ Χαριξένη, ἑταίρα. Ἀριστοφάνης·

Οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδε γ' ἐστί.

Χαρίωνος. ὄνομα κύριον.

Χάρις.

Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.
τουτέστιν, ἡ φύουσα τὴν χάριν χάρις ἐστὶ προϋπάρξασα.

Χαρίσασθαι. ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι.

Ὀλίγοις χαρίσασθαι.
παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσι.

Χάρισι καὶ Ἀφροδίτῃ ξύντροφος ἡ διαλλαγή. τουτέστιν, ἡ εἰρήνη. διότι οἱ γάμοι καὶ αἱ ἑορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται.

Χαρίσιον. χαριστήριον. Ταῦτα ἀναγεγράφθω μοι, χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. Καὶ Χαρίσιοι, πλακοῦντος εἶδος. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι·

Πέμψω παλλακαῖς ἐσπέρας χαρισίους.

---

1. Ἃ δὴ χαρ.] Leonidae Tar. Ep. IV, 9, 10. Anthol. Pal. VI, 205. *χαριεργὰ Παλλάδι*] *χαριεργᾷ Η.* Med. *χαριεργᾶ* (vel *χαριεργᾶ*) *Ἀθάνα* A. B. C. E. *χαριέργῳ Ἀθάνᾳ ὤνηρ ἐκ τέχνας* Anthol. *χαριεργᾷ Ἀ.* Gaisf. Recte *χαριεργῷ* suasit Küsterus. 3. *εὐπρεπεστέρους* addunt A. B. C. E. Vid. Wesseling. in Diodor. Sic. XI, 86. Herald. Anim. in Salmas. p. 387. *Gaisf.* Accedant Schaef. in Dionys. p. 185. et Wytt. in Phaed. p. 205. 4. *Εὐνάπιος*] Fr. 14. sive ed Nieb. p. 101. De quo dixit Valesius in Ammian. Marc. XXVI, 7, 14. Gl. quae sequitur A. omissam notavi. 7. Zosimus III, 7. e Saliis, Germanorum gente, fuisse dicit. Ammian. Marcell. XVII, 10. ibi Vales. et XXVII, 1. Vid. supra v. *Ἀντίχε. Reines. Χαριέντων* B. E. 8. *Χαρίζεσθαι — χαρίσωμαι*] Sic Timaeus p. 274. ubi v. Ruhnk. *ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων*] Vide Harpocrationem v. *Ἀναίνεσθαι*, et ibi Maussacum, itemque Gatakerum in Dissertat. de Stilo Novi Test. c. 11. *Küst.* Adde Schol. Demosth. de Chers. p. 58. extr. ed. Morel. 9. *ἐπὶ — ἐπί*] Etymol. *ὑπὸ* male; qui et sic corrigendus: *ἰδίως δὲ καὶ ὡς ὑπὸ Ἀττικῶν ἐπὶ ἀφροδισίων ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκ.* Vid. Pierson. praef. Moer. p. 27. Bibl. Coislin. p. 481. Fragmentum auctius legitur supra v. *Ἀχαρι. Toup.* MS. *ἐπὶ τοῦ ὑποκατακλίνεσθαι ἐν λόγῳ*] *ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι* A. C. E. cum libris Etym. M. 10. *Εἴτε*] Immo *Εἴ τι.* 12. *Οἱ δὲ τὴν*] Integriorem servavit locum v. *Ἀχαρι*: quem Aeliano haud frustra (vid. fragmentum v. *Φθόνος*) tribuit Valckenarius. 13. Post hanc gl. *Χαρίζομαι. δοτικῇ* Med. 16. Sub gl. finem omisi *καὶ ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν* cum A. B. C. Cf. v. *Ἐμὴν χάριν.* 18. *Κρείττων ἐστί σου Χαρ.*] Aristoph. Vesp. 232. *Νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.* Huc Suidas respexit. *Küst.* *κρεῖττον* B.

2. *ἑταίρα* abest Scholio Comici. Debuit in principio poni. *Ἀριστοφάνης*] Ecclesiaz. 938. Confer Hesych. v. *Ἐπὶ Χαριξένης. Küst.* Adde Prov. Bodl. 427. Mox *οὐδὲ* C. 4. Nomen suspectum. 6. *Χάρις χάρ.*] Sophocl. Ai. 522. 7. *ἐστὶν* Schol. Praestat *ἐστὶν ἡ πρ.* 9. *Χαρίσασθαι. ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι*] Ineptissime. Quis enim sibi persuadeat *χαρίσασθαι* unquam poni pro *κατορθῶσαι*? Quare, ut oscitantia compilatoris patescat et simul locus hic recte intelligatur, consulendus est Schol. Aristoph. Equ. 514. unde haec sumpta sunt. *Küst.* Videndum ne homo imperitus glossam *Πειρῶν* festinantius decerpserit. 12. *Χάρισι καὶ Ἀφροδίτῃ ξύντρ.*] Haec sunt verba Aristophanis in Pace. Confer Nostrum supra v. *Διαλλαγή. Küst.* Immo ex Acharn. 957. Haec quoque videtur homo studiosus ex gl. superiore compilasse. 15. *Ταῦτα ἀναγεγρ.*] Confer Nostrum supra v. *Ἀσκληπιόδοτος*, ubi locum integrum habes. *Küst.* Infra *ἀποδόντι* B. E. 19. *Πέμψω παλλακαῖς ἐσπ.*] Ut metro consulatur, scribendum est, *Πέμψω πλακοῦντας ἐσπέρας χαρισίους*: ut recte monuit incomparabilis Rich. Bentleius in Fragm. Callim. 193. Ceterum fragmentum hoc Aristophanis extat etiam apud Athenaeum lib. XIV. p. 646. ubi sic legitur: *Ἐγὼ δὲ νῶν Πέμψω πλακοῦνθ' ἑσπέραν χαρίσιον.* Metrum et illic claudicat, quod modo laudatus vir mihi amicissimus sic restituit: *Πέμψω πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν χαρίσιον. Küst.* Locus Aristophanis vel auctoritate Athenaei ita proculdubio constituendus est: *Πέμψω πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν χαρίσιον.* Alter versiculus est non nisi alterius corruptio. Hesychius: *Χαρίσιον, εἶδος πλακούντων· οἱ δὲ ἄρτον ἀπὸ τῶν λημμάτων.* Quae aperte mendosa sunt. Corrigit Bentleius *ἀπὸ τῶν πεμμάτων.* Quod nihili est. Rescribendum omnino: *ἀπὸ τῶν λειμμάτων, a panum reliquiis, e quibus constabant charisiae.* Suidas supra: *Ἀνάστατοι. πλακούντων εἶδος. ἐλέγοντο δέ τινες πλακοῦντες καὶ χαρίσιοι. οὗτοι δὲ ἀπὸ τῶν καταλειπομένων συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο. Toup.* II. p. 369. *πλακοῦντας* praebet gl. *Ἀνάστατοι.* *ἑσπέρας*] *ταῖς ἑσπερίους* C.

Χαριεστέρους. Illustriores, nobiles. Eunapius: *Procopius autem assumptis iis qui illustriores erant adversus Imperatorem Valentem per Phrygiam contendit.* [*Χαριέττων.* Nomen proprium.] *Χαρίζεσθαι.* Vulgares eo dicunt sensu quo plebs; singularis autem usus ad rem veneream refert. vel in disputando concedere. *Si tibi gratificari oportet.* item: *Ut tibi gratificer.* Et *Χαριζόμενοι*, gratificantes. *Illi vero caput eius amputarunt, irae obsequentes, ingrato morbo.* *Χαρίκλεια.* Nomen proprium. Et Charicles, unus XXX. tyrannorum. *Χάριν.* Gratiam. *Χαρινάδης.* Nomen hominis ignavi. Et proverbium: *Charinades celerius te incedit.* dicitur in eos qui tarde incedunt. *Χαριξένη.* Charixene fuit meretrix fatua et stulta. Aristophanes: *Non enim nostra sunt tempora, qualia Charixenae fuerunt.* *Χαρίωνος.* Nomen proprium. *Χάρις. Gratia gratiam semper parit.* id est, beneficium ante collatum parit alterum beneficium. *Χαρίσασθαι.* Gratificari. *Paucis successum esse gratificatam.* Aristophanes *Equitibus.* *Χάρισι καὶ Ἀφρ. Gratiarum et Veneris Pax est sodalis.* nuptiae enim et dies festi fiunt tempore pacis. *Χαρίσιον.* Gratiae relatio. *Haec a me scripta sint, ut exiguo munere pro multis beneficiis gratiam reddam.* Et Charisii, placentae genus. Aristophanes *Daetalensibus*: *Mittam vesperi*

Χαριστίωνος. ὄνομα κύριον.

Χάριτας. τιμάς, εὐεργεσίας. Ὁ δὲ στέλλει Θεόδωρον ὁμολογήσοντα χάριτας, ἀφ' ὧν τὸν μέγιστον Ῥωμαίων πρεσβευτὴν ἐτίμησεν ἐς τὰ μάλιστα. Καὶ παροιμία· Αἱ Χάριτες γυμναί, ἤγουν ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ ἀφανέρως χαρίζεσθαι· ἢ ὅτι αἱ Χάριτες τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφῄρηνται. τρεῖς δὲ αἱ Χάριτες, Πειθώ, Ἀγλαΐα καὶ Εὐφροσύνη.

Χάριτας γυμνὰς ἱστοροῦσι, διότι δωρεὰν δεῖ χάριτας τίθεσθαι.

Χαριταίνης. ὄνομα κύριον.

Χαριτία. ἡ χαρμονή.

Χαρίτων θρύμμα. καλλώπισμα.

Χαρίτων, Χαρίτωνος. ὄνομα κύριον.

Χάρμα. χαρά, ἡδονή. Πολύβιος.

Τὸν δὲ ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλαβε φρένας.

0588 *Χάρμη. μάχη.*

Χάρμος. ὅτι Χάρμος ὁ Συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα, ἄλλοι Ὀψολογίαν, Χρύσιππος Γαστρονομίαν, ἄλλοι Ἡδυπάθειαν.

Χαρωπός. περιχαρής, εὐφράλμος.

Χάρωψ. καὶ Χάροπος κλίνεται.

Χάρων, ὁ θάνατος. καὶ πορθμευτικὰ παρὰ Χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα·

Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον;

χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον· ὡς καὶ τὸν Αἰνείου λίθον.

τίς εἰς ὄνου πόκας;

οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων ἢ παροιμία· ἐν ᾧ τρόπῳ φαμέν, χύτραν ποικίλλεις. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.

Χάρων Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ τὸν πρῶτον Λαρεῖον, οὗ Ὀλυμπιάδι·

3. *ὁμολογήσαντα* Med. 5. *ἤγουν — ἀφῄρηνται*] E Zenobio 1, 36. sive v. *Αἱ Χάριτες γυμναί*: unde *φανερῶς* petendum, quod confirmat Schol. Aristid. T. III. p. 55. 8. *Εὐφροσύνη*] *Εὐφρόνη* A. B. E. 9. *Τὰς* ante *Χάριτας* omisi cum A. C. *γυμνὰς ἱστοροῦσι*] Hoc recentiorum figmentum esse, antiquitus enim vestitas depingi Gratias, auctor est Pausanias IX, 35. *Gaisf.* Diligentius hanc rem explicavit Meinekius in Euphor. fr. 66. 11. *Χαριταίνης*] *Χαριτίνης* A. B. C. *Χαριτίνης* E. Gl. corrupta. 12. *Χαριτία. ἡ χαρμονή*] *Χαριτία. ἡ χαρμοσύνη* C. Vide Xenoph. Cyrop. II, 2, 13. 13. *Χαρίτων θρύμμα*] Respexit Suidas ad Aristoph. Eccles. 966. ubi hodie legitur *Χαρίτων θρέμμα*. Sed *θρύμμα* agnoscit etiam Suidas supra v. *θρύψις*. Utraque lectio satis commoda est. Nam *θρέμμα* est *alumna*, at *θρύμμα deliciae*, a *θρύπτομαι*, *deliciis facio*. *Küst.* 14. *Χαρίτων Χαρίτωνος*] V. Theognostus p. 34. Quae praecesserant, *Χαρίτων καὶ Μελανίππου*, *ἐν τῷ Ἀντέρωτι*, ea delevi cum A. 15. *χαρὰ* om. A. 16. *Τὸν δὲ ἅμα χ.*] Merito Casaubonus dubitat an haec ex Polybio sumpta sint. Sunt enim *ποιητικώτερα*. *Küst.* Diu est quod emendaveram: *Τὸν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένας*. Et non male id quidem. Schol. Pindar. Nem. 1, 85. p. 339. *Ὅμηρος Λαερτιάδην γελάσασα. Καὶ ἐν ἄλλοις· Τῇ δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα.* Uterque respexit ad Homer. Odyss. τ'. 471. *Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα. Toup.* II. p. 369. Incertum est quam ad glossam *Παλλάδιος* sit retrahendum. 18. *Χάρμος, Συρακούσιος, εἷς ἕκαστον τ.*] Haec sumpta sunt ex Athenaei Dipnosoph. lib. I. p. 4. *Küst.* *Ὅτι Χάρμος ὁ Συρακ.* A. Mox *στοιχίδια* Med.

1. *Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολ.*] Haec male superioribus attexuit compilator. Pertinent enim ad Archestratum, non vero ad Charmum: ut ex loco laudato Athenaei patet. *Küst.* Mireris a Küstero fontem, unde studiosi homines istas observationes deliharunt, gl. *Ἀθήναιος* prorsus ignorari. 2. *ποίημα*] *πέπημα* Med. 4. *Χαροπός*] De vocis proprietate v. Vossii *Krit. Blätter* I. p. 325. sq. *περιφερής*] Optimus MS. A. recte *περιχαρής*. Et sic Hesychius. *Küst.* Cum Lex. Bachm. p. 413. *περιχαρὴς* C. 5. *Χάρωψ — Χάροπος*] *Χάρωψ — Χάροπος* A. B. C. E. Vide Diodor. III, 65. et Luciani Iov. Confut. 16. item Lobeck. in Aiac. p. 410. ed. sec. 6. *Χάρων*] Hanc et tres sequ. gl. om. A. *ὁ θάνατος*] Id ad formulas quasdam poetarum spectat, velut Aristoph. Plut. 278. Lysistr. 607. Non enim inveni, quod Ambroschius de Charonte p. 53. sumit, istum Orci satellitem in vulgus pro mera daemonis letiferi notione habitum fuisse. *καὶ πορθμευτικαὶ παρὰ Χ.*] Confer Nostrum supra vv. *Ἀνάπαυλαν* et *Τίς εἰς ἀναπαύλας*. *Küst.* 7. *Χάρωνος*] *Χάροντος* C. cf. v. *Τυννοῦτονί*. 8. *Τίς εἰς ἀναπ.*] Aristoph. Ran. 187. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet quae hic Suidas. *Küst.* *κακῶν*] *κακῶν πόνων* C. 9. Geminanda sunt *Λήθης πεδίον*, ut in glossis superioribus. 12. *πόκας*] *πόδας* B. E pr. et sic infra. 13. *αἱ — χρησιμεύουσι*] *χρησιμεύουσαι* C. 14. *καὶ* expungendum cum gl. *Τίς εἰς ὄ.* 15. *φασί*] *φαμέν* E. C. Cf. v. *Ὄνου πόκαι*. 17. *ὄνου*] *ὄνομα* C. 18. *Χάρων Λαμψ.*] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. *Küst.* Adde Creuzer. Hist. Gr. Fragm. p. 87. seqq. Museum Critic. Cantab. T. I. p. 221. Clinton. Fast. Hellen. Append. XXI. *Gaisf.* Repetit *Eudocia* p. 435. *Πυθοκλέους*] *Πύθεω* Pausanias: quae nominum variandorum ratio Graecis tritissima fuit. V. Lobeck. Aglaoph. p. 996. 19. *οὗ*] *ξῦ*. Creuzer. et Clinton. Fast. Hellen. ad a. 504. coll. 464.

placentas charisias. *Χαριστίωνος.* Nomen proprium. *Χάριτας.* Honores, beneficia. *Ille vero mittit Theodorum gratias acturum, quod maximum Romanorum legatum summis honoribus affecisset.* Et proverbium: *Gratiae nudae.* vel quod simpliciter et aperte benefaciendum est, vel quod Gratiae ornatum suum deposuerunt. tres autem sunt Gratiae, Pitho, Aglaia, Euphrosyne. — Gratias nudas esse narrant: quo monemur gratis esse benefaciendum. *Χαριταίνης.* Nomen proprium. *Χαριτία.* Gaudium. *Χαρίτων θρύμμα.* Gratiarum deliciae, formosa. *Χαρίτων.* Charito, nomen proprium. *Χάρμα.* Gaudium, voluptas. Polybius. *Illius vero animum simul gaudium et dolor invasit.* *Χάρμη.* Pugna. *Χάρμος.* Charmus Syracusanus in singula opsonia, quae convivis apponebantur, versiculos et proverbia in promptu habebat. Clearchus Solensis Archestrati poema *Dipnologiam* vocat; quam alii *Opsologiam*, Chrysippus *Gastronomiam*, alii *Hedypathiam* inscripserunt. *Χαροπός.* Vultu laetus, pulchris oculis insignis. *Χάρωψ.* Declinatur *Χάροπος*. *Χάρων.* Mors. Charon portitorum more percontatur et proclamat: *Quis ad requiem ex malis et molestiis? quis ad campum Oblivionis?* locum apud inferos ita dictum finxit, item ut Anaeni saxum. *quis ad asini lanas?* sic vocant rem inutilem. asini enim lanae nullius sunt usus. dicitur hoc proverbium de rebus irritis: quemadmodum illud, *Ollam pingis.* vanae enim sunt res inferorum. propterea asini lanas poetice confinxit. *Χάρων.* Charon Lampsacenus, filius Pythoclis, qui

μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν, κατὰ τὴν οε' Ὀλυμπιάδα· ἱστορικός. ἔγραψεν Αἰθιοπικά. Περσικὰ ἐν βιβλίοις β'. Ἑλληνικὰ ἐν βιβλίοις δ'. Περὶ Λαμψάκου β'. Λιβυκά. Ὄρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ'. Πρυτάνεις ἢ Ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων· ἔστι δὲ χρονικά. Κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β'. Κρητικὰ ἐν βιβλίοις γ'· λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνωος τεθέντας νόμους. Περίπλουν τὸν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν.

Χάρων Καρχηδόνιος, ἱστορικός. ἔγραψε Τυρράννους ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγόνασι. Βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις δ'. Βίους ὁμοίως γυναικῶν ἐν δ'.

Χάρων Ναυκρατίτης, ἱστορικός. Ἱερεῖς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰ ἐπὶ ἑκάστου πραχθέντα. Βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἑκάστῳ ἔθνει. καὶ περὶ Ναυκράτεως, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἰγύπτου.

Χαρώνδας. ὄνομα κύριον.

Χαρώνειος Θύρα. μία τοῦ νομοφυλακίου Θύρα, δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ·

Ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
ἀντὶ τοῦ μέλλεις ἀποθανεῖν.

Χαρτά. χαρᾶς ἄξια. Σύμβολον φρονήσεως τὸ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ λυπηρῶν.

Χαρτόν. Σοφοκλῆς·

Χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρει.

Χαρτοφυλάκιον. τὰ παρὰ τὸ φυλάσσω 659
ἅπαντα διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται· οἷον χαρτοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον, σκευοφυλάκιον καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· πλὴν τοῦ σιτοφυλακεῖον καὶ νομοφυλακεῖον.

Χάρυβδις. ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα καὶ πάλιν ῥαγδαιοτέρως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ πᾶν τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγον. Πρίσκος δὲ λέγει περὶ Χαρύβδεως· Παραπλέουσι δὲ τὴν Σικελίαν πρὸς τῇ Μεσσήνῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧπερ ἡ Χάρυβδις, πνευμάτων ἐπιλαβόντων δυσαῶν, αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν.

Ὅτι Χάρυβδις καὶ Σκύλλα, ἐν στενῷ τόπῳ κειμένη, ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ῥεύματα καὶ τοὺς

2. *Αἰθιοπικά* nemo protulit. 3. *Ἑλληνικὰ ἐν βιβ. δ'.* om. C. 4. *Λιβυκὰ ἡ* Eudocia. Dein refinge *Ὄρους Λαμψ.* A quibus si libri *Περὶ Λαμψάκου* nihil differebant, in numeris erratum opinor. 5. *τοὺς τῶν* om. C. Supra *ἢ Ἄρχοντας* explicatio est grammatici. 6. *κτίσεις πόλεων*] *κτήσεις πόλεις* C. 7. *λέγει δὲ καὶ τοὺς — νόμους*] Idem est cum Cretensibus, sicut seq. *Περίπλουν — στηλῶν* cum Libycis. *Reines.* Periplum tamen opinor diversum fuisse a Libycis. Dein praestat *τῶν ἐκτός.* 10. *Χάρων, Καρχ.*] Item *Eudocia* p. 436. Cf. Eberti Diss. Sicul. p. 90. sq. 15. *καὶ ἐν*] *καὶ τοὺς ἐν* C. Eudocia p. 436. *Χείρων* praescribens: *ἔγραψεν ἱστορίαν περὶ τῶν ἐν Ἄλεξ. καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων καὶ τῆς διαδοχῆς αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπὶ ἑκάστου πραχθέντων· περὶ βασιλέων τῶν ἐκ π. γεγονότων — ἔθνει, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἰγ. καὶ Ναυκράτεως.* 17. *ἑκάστῳ ἔθνει*] Aegypti nimirum. *Hemst.* Id incertum, neque magis dixerim illa *καὶ περὶ — Αἰγύπτου* ad argumentum librorum de sacerdotibus esse revocanda. *περὶ* post *καὶ* om. Med. 19. *Χαρώνδας*] *Χαρόνδας* A. Vid. Schol. Platon. p. 419. 20. *Χαρώνειος Θύρα. μία τ.*] Eadem legas apud Zenobium, Pollucem et Hesychium. *Küst.* Deest gl. A. Cf. v. *Νομοφυλακείου Θύρα.* 21. *Θανάτου* Zenob, *θανάτῳ* Schol. Aristidis T. III. p. 65. in diversa narrationis forma. 22. *Πλούτῳ*] V. 278.

1. *ὁ Χάρων σοι* C. *σοι* item B. 5. *Χαρτόν*] Hinc omnia usque ad *Χαιρήμων* om. A. *Σοφοκλῆς*] Trachin. 227. Mox *φέρεις* Med. cum optimo Sophoclis libro. Sub finem cum B. C. omisi: *Ὁ αὐτός· Χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.* Locus est Electr. 1457. 8. *Χαρτοφυλάκιον*] Hinc consarcinata gl. *Σκευοφορεῖον. τὰ παρὰ τὰ* om. C. qui mox *τὸ χαρτοφυλάκιον*, omisso *θησαυροφυλάκιον.* Deinde *τούτοις* om. E. 11. *σιτοφυλακεῖον* E. *τοῦ σιτοφυλακείου καὶ νομοφυλακίου* C. Huic obtemperavi: nam editi *πλὴν τοῦ σιτοφυλακείου.* Cf v. *Σιτοφύλακες.* 14. *ῥαγδαίως*] *ῥαγδαιοτέρως* dedi cum B. C. Lex. Bachm. p 413. et Etym. M. Vulg. habet Schol. Platon. p. 463. Om. Zonaras. 15 *παρὰ*] *πᾶν* iisdem auctoribus restitui: quamquam liber Leid. Etym. M. demonstrat integram orationem olim hunc extitisse: *παρὰ τὸ εἰς χάος βαίνειν. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς καὶ πᾶν κτλ.* Mox *κατάγειν* E. *καταγόμενον* Lex. Seg. 16. *Πρίσκος*] Huius locum nescio quo pacto ad Dictys auctoritatem referebat Dederich. de Dictys p. XXVI. Locus in ed. Niebuhrii p. 222. 18. *Ἰταλίας*] *σικελίας* E. inter vss. 19. *ἐπιλαβόντων*] Scribendum videtur *ἐπιλαυνόντων*, quod Edd. receperunt in v. *Δυσαῶν*, confirmatum illud librorum vestigiis. Sub finem aliquid desideratur: nam *κατέδυσαν* refertur ad navium numerum. 21 *Ὅτι Χάρυβδις*] Eadem fere sed mutatis verbis habent Cedrenus p. 132. Malelas p. 154. *καὶ Σκύλλα*] Hoc glossema esse dicit Cluver. I, 1. p. 73. *Reines.*

tempore primi Darii floruit, Olymp. LXIX. videtur autem potius belli Persici temporibus sub Olympiad. LXXV. vixisse. fuit historicus. scripsit Aethiopica. Persica, lib. II. Res Graecas, lib. IV. De Lampsaco, lib. II. Libyca. Fastos Lampsacenorum, lib. IV. Prytanes sive Archontes Lacedaemoniorum: quod chronicorum est opus. Origines urbium, lib. II. Cretica, lib. III. ubi leges etiam a Minoe latas refert. Oram maritimam extra columnas Herculis. *Χάρων.* Charon Carthaginiensis, historicus. scripsit Tyrannos quotquot in Europa et Asia fuerunt. Vitas illustrium virorum, lib. IV. Mulierum item vitas, lib. IV. *Χάρων.* Charon Naucratita, historicus. scripsit de Sacerdotibus Alexandrinis et Aegyptiis, et res sub unoquoque gestas. De regibus omnium populorum qui inde a priscis temporibus extiterunt. De Naucrate, aliaque de Aegypto. *Χαρώνδας.* Nomen proprium. *Χαρώνειος Θύρα.* Sic dicebatur ianua illa Nomophylacii, per quam damnati ad supplicium educebantur. Aristophanes *Pluto*: *Charon vero signum dat.* id est, mox moriturus es. *Χαρτά.* Gaudio digna. *Prudentiae signum est, si quis discernere queat laetas res a tristibus.* *Χαρτόν.* Sophocles: *Salvere praeconem iubeo, multo post tempore reversum; modo quid laeti afferat.* *Χαρτοφυλάκιον.* Omnia nomina a *φυλάσσω* deducta per ι scribuntur et fiunt proparoxytona: ut *χαρτοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον, σκευοφυλάκιον*, alia his similia. excipiuntur autem *σιτοφυλακεῖον* et *νομοφυλακεῖον.* *Χάρυβδις.* Charybdis mare dicitur iuxta Gades, alternis aestibus reciprocum. item dicitur quicquid in chaos et perniciem detrudit. Priscus de Charybdi dicit: *Cum autem Siciliam praeternavigarent iuxta Messanam in freto Italiae, ubi Charybdis est, ingentibus coortis procellis naves cum ipsis viris submersae sunt.* Charybdis et Scylla, in angusto freto sitae, undas Oceani absorbent et praeternavigantes submergunt. ibi Ulixes, omnibus sociis et navibus amissis.

παραπλέοντας βυθίζει. ἐκεῖσε Ὀδυσσεὺς πάντας τοὺς ἑταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν αὐτὸς μόνος περικαθίσας σανίδι ἐν τοῖς ῥεύμασι τῆς Θαλάσσης ἐφέρετο. τοῦτον ἑωρακότες τινὲς Φοίνικες ἐν τοῖς ὕδασι πλέοντα ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν Κρήτῃ πρὸς Ἰδομενέα γυμνόν. τοῦτον ἐξενοδόχησε τῇ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος, καὶ ἀπέπεμψεν εἰς Φαιακίαν, τὴν νῦν λεγομένην Κέρκυραν· οἱ δὲ πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυσὶ ναυσὶ καὶ ἑταίροις.

Χασάμενος. ἀναχωρήσας. Ὅμηρος·

Ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

τὰ ἐμπησσόμενα τῇ ἀσπίδι δόρατα ἀναχωροῦντες διετίνασσον, ἵνα σκεδασθῇ.

Χασμᾷ. μετεωροφρονεῖς, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. Καὶ Χασκάζεις. Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην.

Καί, Χασμήσῃ σύ.

Χάσμασιν. Οἱ δὲ Πάρθοι τὰς κεφαλὰς τῶν θηρίων ἁρμόσαντες τοῖς κράνεσιν ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χάσμασι.

Χαυλιόδων. κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας καὶ ἐξέχοντας. Καὶ ζῷα χαυλιόδοντα, τὰ φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας· οἷον ἀσπάλαξ, ἐλέφας, σῦς, καὶ εἴ τι ἄλλο.

Χαῦνον. ὑψηλόν· ἢ πλατὺ καὶ μέγα. τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἁπλοῦται. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαῦνόν τι πάνυ.

Χαυνοπολίτας. κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν ἢ τὴν πόλιν.

Χαύνωσιν. τουτέστι, λύσιν τῶν δικῶν.

Πῶς ἂν μάθοι πόθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης
ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;

κλῆσιν, τουτέστι μαρτυρίαν· χαύνωσιν, λύσιν τῶν δικῶν· ἀναπειστηρίαν οἷον ἀπάτην καὶ διακένῳ ῥήματι ἀναπείθουσαν τοὺς ἀκούοντας, παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην.

Χαυῶνας. ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους· ἢ λάχανα ὀπτά. 660

Χαιός. ἢ ῥάβδος.

Χαιρέας. ὄνομα κύριον.

Χαιρέκακος. ὁ χαίρων τοῖς κακοῖς.

---

3. περικαθίσας] παρακαθίσας C. 4. τοῦτον] τοῦτον γὰρ C. Mox *Φοίνικές τινες* transposui cum C. E. et Mal. 10. *Ὅμηρος*] Il. δ'. 535. *Küst.* 13. σκεδασθῇ] ἐκπέσῃ Schol. Ven. 14. *Χασμᾷ. μετεωροφρονεῖς*] Haec sunt verba Schol. Aristoph. Equ. 821. *Toup.* 15. *Ἀριστοφάνης*] Vesp. 715. (693.) 18. *Οἱ δὲ Πάρθοι*] Hic locus luxatus esse videtur, quem ita rescripserim: *Οἱ δὲ Πάρθοι ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χάσμασι, τὰς κεφαλὰς ἁρμόσαντες τοῖς κράνεσι. Parthi vero ferarum rictibus utebantur, capita earum galeis adaptantes.* Euripides in Rheso 209. *Καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ, et faciem ferae meo capiti apponam.* Ita scribendus iste locus. Vulgo legitur *σχῆμα θηρός.* Eurip. Herc. Fur. 363. *Δεινῷ χάσματι θηρός.* Hesych. *Χάσμα θηρός. ὄψις θηρός.* Huc facit Longus Pastor. lib. I. p. 19. *Καὶ τοῦ στόματος τὸ χάσμα σκέπειν τὴν κεφαλήν, ὥσπερ ἀνδρὸς ὁπλίτου κράνος.* Egregie, ut solet, Virgilius Aen. XI, 680. *Caput ingens oris hiatus Et malae texere lupi cum dentibus albis. Toup.* II. p. 370. Vide quae similis fraudis exempla congessit Fr. Vaterus in editione Rhesi p. 120. 21. κεκλασμένους] Scribendum est κεχαλασμένους, ut et Portus monuit. Confer Hesychium et Eustathium in Homerum. *Küst.* Item Etym. M. et Zon. κεχαλασμένους C. Deinde καὶ om. Med.

1. ζῷα χαυλιόδοντα] Vid. Aelian. Nat. Anim. XI, 37. et Wessel. in Diod. I, 35. Ceterum vide Toupium in v. *Καρχαρόδοντα.* 4. καὶ μέγιστον Schol. Comici. 5. *Ἀριστοφάνης Ὄρνισι*] V. 822. *Ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων Χαῦνόν τι πάνυ. Βούλει Νεφελοκοκκυγίαν; Küst.* Sub gl. finem delevi cum B. C. *Λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσθενές.* 8. *Χαυνοπολίτας. κεχαυν.*] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 635. *Küst.* 11. *Πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτ.*] Aristoph. Nub. 872. Confer Nostrum supra v. *Ἀναπειστηρίαν*, ubi eadem leguntur. *Küst.* 12. ἢ κλῆσιν neglexit vulg. Deinde *κλῆσιν — ἀναπειστηρίαν* addidit C. 14. ἀναπειστηρίαν om. Schol. Comici, ubi vitiose κενὰ ῥήματα. 17. *Χαύωνας*] Videtur grammaticus respexisse ad Ierem. XLIV, 19. *Ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς.* Etymologus habet χάνωνας: at Hesychius χαυνῶνες, quae vera lectio videtur. *Küst.* Plura Schleusner. Lex. V. T. cui obsecutus refinxi tenorem. Mox λάγανα Lex. Cyrilli et Bachm. p. 413. recte. 19. *Χαιός*] Sic B. C. E. Vulgo *Χαῖον. χαῖόν ἐστιν ἡ καμπύλη βακτηρία, ᾗ ποιμένες χρῶνται. Küsterus*: „Confer Etymologum, qui plura habet." 20. *Χαιρέας*] De Chaerea quodam Alexandrino, viro erudito, Philo Quod omnis probus liber. Scriptor vanus, Athen. I. 32. et III. 20. *Reines.* Chaeream Caligulae interfectorem addidit Müllerus. 21. *Χαιρέκακος*] Vox suspecta: v. Valck. in Ammon. p. 84. post Iungerm. in Poll. V, 128. ὁ χαίρων τ. κ. om. C.

---

ipse solus tabulae insidens fluctibus maris iactatus est. tum Phoenices quidam in mari fluctuantem conspicati nudum excipiunt et ad Idomeneum in Cretam perducunt: qui tempore hiberno aedibus suis exceptum in Phaeaciam, quae nunc Corcyra vocatur, dimisit. Phaeaces vero cum duabus navibus et sociis eum deduxerunt. *Χασάμενος.* Recedens. Homerus: *Ille autem recedens clipeum concussit.* hastas enim clipeo infixas recedentes quatiebant, donec excuterent. *Χασμᾷ.* De rebus sublimibus cogitas, mentem aliis rebus intentam habes. item *Χασκάζεις.* Aristophanes: *Tu vero hianti ore colacretam observas.* Et, *Hiabis tu.* *Χάσμασιν. Parthi vero ferarum rictibus utebantur, capita eorum galeis adaptantes.* *Χαυλιόδων.* Dentes solutos et exertos habens. et animalia *χαυλιόδοντα* dicuntur, quae dentes exertos habent: ut talpa, elephas, aper et animalia similia. *Χαῦνον.* Altum. vel amplum et magnum. quae enim laxa sunt, facile dilatantur. Aristophanes *Avibus*: *Ex sublimi regione aeris nomen valde amplum.* *Χαυνοπολίτας.* Cives inflatos. *Χαύνωσιν.* Rationem elabendi iudices. *Quomodo hic discat unquam rationem effugiendi iudices, vel antestationem vel vaniloquam fallaciarum eloquentiam?* ubi κλῆσιν dicit testationem, *χαύνωσιν* fugam litium, *ἀναπειστηρίαν* fallacem eloquentiam, verbis inanibus iudices decipientem. *Χαυῶνας.* Panes hordeaceos oleo mixtos. vel placentas. *Χαιός.* Pedum. *Χαιρέας.* Nomen proprium. *Χαιρέκακος.* Gaudens malis alienis.

Χαιρέτω ληρῶν. ἐρυθριάτω φλυαρῶν. Καὶ Χαίρειν, οἰμώζειν, στενάζειν.

Χαῖρε φίλον φῶς. γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν, σβέσασαν τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν. οἱ δὲ αἰσχράν· ἄλλοι γραῦν.

Χαιρεφῶν, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Σφήττιος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής.

Χαιρεφῶν. τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ δοκεῖ σώζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ θερμὸς καὶ σφόδρα ἐχθρεῦσαι τἀδελφῷ. καί φησι Ξενοφῶν Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν. δήμου δὲ ἦν ὁ Χαιρεφῶν Σφήττιος.

Χαιρεφῶν. ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. καὶ παροιμία·

Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
ἦν γὰρ ἰσχνὸς καὶ ὠχρὸς τὴν ἰδέαν, ἅτε σοφίᾳ συντετηκώς. ὅθεν καὶ Νυκτερὶς ἐκαλεῖτο.

Χαίρειν. οἰμώζειν, στενάζειν.

Χαίρειν. τοῦτό ἐστι προσαγόρευσις ἀπαλλασσομένων ἢ προσερχομένων· ἐτίθετο δὲ κατ' ἀρχὰς τῶν ἐπιστολῶν.

Χαίρειν. πρόρρημα. ὑπὲ ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦτο προτεθῆναί τινες νομίζουσιν, ἁπλῶς δ' οὕτως ἀλλήλοις πρότερον ἐπιστέλλειν, οἷον, Ἄμασις Πολυκράτει τάδε λέγει. πρῶτον δὲ Κλεώνά φησιν Εὔβουλος ὁ κωμικὸς οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερησθῆναι· ἀγνοῶν ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο, καὶ προσηγόρευον οὕτως ἀλλήλους, οὐ μόνον τοπρῶτον ἐντυγχάνοντες ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλήλων ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνειν καὶ ἐρρῶσθαι χαίρειν διεκελεύοντο ἀλλήλοις. Ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ χαῖρε καὶ τὸ εὖ πράττειν καὶ τὸ Ζεὺς ἵλεως καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ὄρνιθες εὔχονται, οὔτε εἰδότες ὅ τι λέγουσιν οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶσσαν.

Χαίρειν. ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς προστιθέναι τὸ χαίρειν. οἱ δὲ λέγοντες πρῶτον Κλέωνα 661

---

2. *στενάζειν* add. B. C. E. Vide gl. *Χαίρειν* primam et quintam. 3. *Χαῖρε*] Post *Χερνίβος* in A. 4. *τὸν λύχνον*] *τὴν λ.* C. 5. *γραῦν*] Sic Zenob. VI, 42. sive Diogen. VIII, 70. 6. *τῶν δήμων*] *τὸν δῆμον* Edd. ante Gaisf. 8. *Χαιρεφῶν. τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκρ.*] Eadem leguntur apud Schol. Aristoph. Nub. 144. *Küst.* 9. *οὐδὲν δὲ αὐτοῦ δοκεῖ σ.*] *οὐ σὲ δὲ δοκεῖ σώζεσθαι αὐτοῦ* C. *οὐδὲν δὲ αὐτοῦ διασέσωσται* Schol. 10. Lege cum Schol. *δοκεῖ δὲ γ. περίθερμος.* 11. *ἐχθρεῦσαι*] *ἐνχωρεῦσαι* C. *Ξενοφῶν*] Memor. II, 3, 18 19. 14. *δήμου — Σφήττιος* addit C. cum Schol. Aristoph. 16. *Χαιρεφῶν. ἐπὶ τῶν ὠχρῶν*] Schol. Aristoph. Vesp. 1399. *Χαιρεφῶντα δὲ τὸν πύξινον, τὸν Σωκράτους ἑταῖρον — αὐτὸν εἰς ὠχρότητα διαβάλλων.* Philostr. de Vit. Soph. lib. I. prooem. *Ἴν τις Χαιρεφῶν Ἀθήνησιν, οὐχ ὃν ἡ κωμῳδία πύξινον ἐκάλει, ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὑπὸ φροντισμάτων ἐνόσει τὸ αἷμα.* Eustath. in Il. ω. 282. *ὡς δέ τις τῶν παλαιῶν ὠχρὸς τὴν ὄψιν πύξινος ἐσκώπτετο διὰ τὸ τῆς χρόας ὁμοειδές. Reines.* Allusit Iulianus Imp. Epist. I. Cf. Meinekii Com. Vol. II. p. 516. 18. *Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντ.*] Est versus Aristoph. Nub. 503. Vide etiam supra v. *Διοίσειν*, ubi eadem leguntur. *Küst.* *τὴν φύσιν — ἰδέαν* om. B. C. *τὴν φύσιν* om. E. Med. ubi desunt *ἰσχνὸς καὶ* et *τὴν ἰδέαν.* Videntur haec paulo contractius ex v. *Διοίσειν* esse deprompta. 21. *οἰμώζειν*] Scil. *κατ' εὐφημισμόν.* Vid. notata in Thomam Mag. p. 908. *Gaisf.*

2. *ἢ προσερχ.*] *ἢ καὶ προσερχ.* C. 5. *τοῦτο* om. C. E. Med. 6. *πρότερον* om. B. C. *Ἄμασις*] Herodot. III, 40. *Hemst.* 7. *πρῶτον δὲ Κλέωνά φησιν Εὔβ.*] Confer Schol. Aristoph. Plut. 322. *Küst.* Vide Pierson. in Moerin p. 418. Arist. Nub. 609. *Toup.* MS. Ab Eubulo cum irrisio Cleonis aliena sit, *Εὔπολις* restituebat Meinekius Fragm. Com. Vol. I. p. 115. et II. p. 557. Versus sub Comici praescriptione servavit Moeris p. 418. 8. *οὕτως*] *οὗτος* C. 11. *ἀλλήλους*] *ἄλλους* C. qui infra om. *διεκελεύοντο ἀλλήλους.* 14. *Ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Philostrati lib. I. de Vita Apoll. c. 15. p. 8. [c. 7.] ut Pearsonus observaverat. *Küst.* Locus repetitus e gl. *Εὔξενος*, unde sumendum *εὖ πράττε. μανθάνουσιν* Edd. Infra *γὰρ* om. Med. 20. *ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολ.*] Schol. Aristoph. Nub. 609. *Ἀρχαῖον ἦν ἔθος προτάσσειν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς χαίρειν. οὐ γὰρ ὥς τινες Κλέων οὕτω πρῶτος ἐπέστειλεν Ἀθηναίοις ἐκ Σφακτηρίας. Küst.* Adde Prov. Bodl. 945. Recte grammatici, si quidem litteras publice datas intellexerunt. Vide Bergkii Commentt. de comoed. ant. p. 362. *τὸ ταῖς ἐπιστολαῖς* cod. Ven. Schol.

Χαιρέτω ληρῶν. Valeat cum suis nugis. Et *Χαίρειν*, valere, plorare. *Χαῖρε φίλον φῶς.* Vale cara lux. mulierem ferunt, cum rebus venereis operari vellet, extincta lucerna hoc dixisse. eam alii deformem, alii vetulam fuisse aiunt. *Χαιρεφῶν.* Chaerephon, Atheniensis, pago Sphettius, philosophus, Socratis auditor. *Χαιρεφῶν.* Chaerephon Socrati maxime familiaris fuit. huius nullum scriptum extare dicitur. creditur autem valde fervidus fuisse et graves cum fratre inimicitias exercuisse. itaque Xenophon dicit Socratem, eos conciliare volentem, ullum esse oculorum nec manuum nec pedum usum, nisi concordes sint, negasse. fuit origine Sphettius. *Χαιρεφῶν.* Chaerephon dicitur de pallidis et macilentis. hinc proverbium: *Specie corporis nihil differes a Chaerephonte.* erat enim macilentus et vultu pallidus. quippe qui philosophiae studio intabuisset. quare Vespertilio vocabatur. *Χαίρειν.* Plorare, male se habere. *Χαίρειν.* Ea voce abeuntes vel advenientes se invicem salutant. eaque in principiis epistolarum ponebatur. *Χαίρειν.* Id quidam epistolis serius additum fuisse putant, cum olim simpliciter scribere solerent sic, *Amasis Polycrati haec dicit.* Eubulus vero comicus dicit, primum Cleonem ex insula Sphacteria sic Atheniensibus scripsisse, eaque formula valde delectatos fuisse; ignorans ille veteres ea usos fuisse, qua se mutuo salutarent, non solum cum primum convenirent, ut nos, sed etiam cum a se discederent, iubentes eum salvere, quem integrum et sospitem esse vellent. *Ut aves ea quae ab hominibus discunt. nam Salve et Felix sis et Iuppiter tibi propitius sit et alia huiusmodi aves precantur, nec scientes quae dicunt neque ex usu erga homines affectu, sed lingua voces humanas imitari doctae. Χαίρειν.* More antiquo epistolis addebant *χαίρειν*. id qui dicunt

χρήσασθαι τούτῳ ψεύδονται.

Χαίρειν, εὖ πράττειν, πολλὰ φρονεῖν. προσρήματα. οἱ δὲ χαίρειν, ὀλμώζειν, στενάζειν.

Χαίρειν. οὕτως ἐπέγραφε Κλέων· ὁ δὲ Ἡλάτων Εὖ πράττειν· ὁ δὲ Ἐπίκουρος Εὖ διάγειν.

Χαίρειν εἰπών. ἀντὶ τοῦ καταλιπών. Ὁ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ χαίρειν εἰπών.

Χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ηάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή. καὶ ἔτι ὁ αὐτός·

Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν ὧνδρες δημόται
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν.

Χαίρειν φράσαντες. ἀποταξάμενοι, κατα-
γνόντες. . . . . . .

Χαιρηδόνος. χαρᾶς. τῷ τόνῳ δὲ ὡς ἀλγηδόνος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ [ἀλγῶ] ἀλγήσω μέλλοντος ἀλγηδὼν ἀλγηδόνος· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαιρήσω χαιρηδὼν χαιρηδόνος.

Χαιρήμων, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Τραυματίας, ὡς Ἀθήναιός φησιν, καὶ Οἰνεύς, καὶ Ἀλφεσίβοια, καὶ Κένταυρος, καὶ Διόνυσος, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Θυέστης, καὶ Μινύαι. Καὶ ἕτερος Χαιρήμων, γράψας Ἱερογλυφικά.

Χαιριδεῖς. ὑπὸ τοῦ Χαίριδος πεπαιδευμένοι ἢ μελετῶντες. Χαῖρις δὲ αὐλητὴς Θηβαῖος ἄμουσος. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος Χαιριδεῖς, καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς περιστεριδεῖς. οὗτος δὲ ηὔλει ἐν ταῖς θυσίαις. ἦν δὲ κιθαρῳδός. Ἀριστοφάνης·

Ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλητος.

Καὶ παροιμία· Χαῖρις ᾄδων ὄρθιον. ὄρθιος δὲ αὐλητικὸς νόμος οὕτω καλούμενος, οἷον εὔτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχων. καὶ Ὅμηρος·

---

3. *οἱ δὲ χαίρειν, ὀλμώζειν*] Nimis praecise haec grammaticus. Sensus autem est, *μακρὰν χαίρειν φράσαι*, i. e. *aliquem longum valere iubere*, idem esse ac *ὀλμώζειν τινὶ λέγειν*, *aliquem plorare iubere. Küst.* Iure Tittmannus repugnat in Zon. p. 1844. Vide v. *Χαιρέτω.* 4. *Χαίρειν. οὕτως ἐπέγραφε Κλ.*] Eadem leguntur apud Laertium in Platone, num. 61. unde ea Suidas mutuatus est. Vide etiam supra v. *Εὖ διάγειν. Küst.* Nempe sunt repetita de v. *Εὖ διάγειν* sive gl. *Εὖ πράττειν.* *ἐπέγραψε*] *ἐπέγραψε* C. 6. *Χαίρειν εἰπών*] Vid. *Μισσιανή. Hemst.* 10. *Πλούτῳ*] V. 638. *Πάρεστι — σαπρόν* post gl. seq. in C. Id arguit totam appendicem ab hominum studiosorum manibus esse profectam. 13. *Χαίρειν μὲν ὑμ.*] Aristoph. Plut. 322. 14. *προσαγορεύειν τοῦτο καὶ* Med. 15. *Χαίρειν φράσαντες*] Vide Etym. M. et gl. *Πολλὰ χαίρειν φράσας.* 17. *Χαιρηδόνος*] Ex Schol. Aristoph. Ach. 4. 18. *ἀλγῶ* tacite Gaisf. notavit. Id expungendum sic ut *χαίρω*, quorum neutrum agnoscit Schol.

1. *χαίρω*] *χαιρήσω* B. Dein *χαιρήσω* addit Gaisf. cum E. Med. quod ignorat C. Apparet solum *χαιρήσω* relinquendum fuisse. 3. *κωμικός*] Immo *τραγικός*. Tragicum enim expresse eum nominat Athenaeus lib. XIII. p. 562. Et nomina fabularum, quae subiunguntur, tragoediae potius quam comoediae conveniunt. *Küst.* Monuerant Cuper. Obss. I. p. 35. et Gataker. Adv. Misc. I, 9. p. 230. D. Vide diligenter de hac quaestione disputantem Bartschium de Chaeremone tragico poeta p. 12. sq. 4. *Τραυματίας*] Fabulae huius et sequentium meminit Athenaeus in Dipnosophistis. *Küst.* Infra *ὡς Ἀθήναιός φησι* om. *Eudocia* p. 436. 5. *Οὐρεύς*] Athenaeus [XIII. p. 608.] *Οἰνεύς. Küst.* Commendaverat Cuperus. *Καὶ Οἰνεὺς* A. B. C. E. In seqq. *καὶ* MSS. sexies interposuerunt. *Κένταυρος*] Aristot. Poet I, 12. *Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον, μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων.* Vide Bartschii comment. p. 41. sqq. 7. *ἕτερος Χαιρήμων*] Aegyptius. Cf. Voss. de Hist. Gr. p. 230. Theodoret. Serm. VI. e Chaeremonis, quem *ἱερογραμματέα* vocat, sententia Aegyptiorum de diis contrarios sensus annotat: verum ista allegatio non est Theodoreti, sed Porphyrii ap. Euseb. Praep. V, 10. qui etiam id de Chaeremone habet. Cf. et Euseb. Praep. III, 4. Chaeremon Aegyptius, philosophus Stoicus, Origeni memoratur c. Cels. lib. I. *Reines. καὶ ἕτερος κτλ.* ignorat Eudocia. Adde v. *Διονύσιος Ἀλεξανδρεύς* sub finem, itemque v. *Ὠριγένης.* Adde Martinii libellum de Cornuto Stoico p. 37. et Bartschium de Chaerem. p. 5. Observationem lectores derivarunt in v. *Ἱερογλυφικά.* Chaeremonis locum insignem descripsit Iosephus c. Apion. I, 32. Porro idem *Χαιρήμων ὁ ἱερογραμματεὺς* scriptor de litteris ut videtur Aethiopum extat apud Tzetz. Exeg. in Iliad. p. 146. 8. *ὑπὸ τοῦ Χαίριδος πεπ.*] Eadem leguntur apud veterem interpretem Comici Ach. 866. *Küst.* *ἀπὸ τοῦ* A. C. Recte *τὰ τοῦ* Schol. Mox *πεδευμένοι* A. 9 *Θηβαῖος*] *καὶ Θηβαῖος* A. 10. *Χαίριδος*] *Χαῖρις Χαίριδος* C. Sed vide v. *Περιστεριδεῖς.* 12. *ἦν δὲ κιθαρῳδός*] Scribe *ἦν δὲ καὶ ἕτερος, κιθαρῳδός. Küst.* Id etsi Schol. Paris v. 951. praebet, malim tamen leniore via, *ἦν δὲ καὶ κιθαρῳδός*, motus fide Schol. Acharn. 16. *ὁ δὲ Χαῖρις οὗτος κιθαρῳδὸς καὶ αὐλῳδὸς φαῦλος.* Porro debebant haec expuncto *παροιμία* post *ὄρθιον* locari. 13. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 941. 14. *Ὡς ἦν*] *ὡς* omisi cum A. C. E. Med. Dein *ἡμᾶς* Med. 16. *Χαῖρις ᾄδων ὄρθιον*] Aristoph. Acharnens. sub initium: *Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.* Huc Suidas respexit. *Küst.* Eadem expromuntur sub v. *Ὀρθιος νόμος.* 18. *Ὅμηρος*] Il. λ'. 10. 11.

Cleonem primum usurpasse, falluntur. *Χαίρειν, εὖ πράττειν, πολλὰ φρονεῖν.* Formulae salutandi, interdum vero *χαίρειν* est plorare, male se habere. *Χαίρειν.* Hanc formulam epistolis suis praemisit Cleo. Plato vero *εὖ πράττειν*, Epicurus *εὖ διάγειν.* *Χαίρειν εἰπών.* Qui valedixit. *Ille vero per aliam viam advenit, cum Missianae valedixisset.* *Χαίρειν.* Aristophanes *Pluto*: *Licet iam vobis gaudere, sive velitis, sive non.* id est, quovis modo. idem alibi: *Salvere vos iubere, o populares, antiqua salutatio est et putida.* *Χαίρειν φράσαντες.* Qui valedixerunt, qui repudiarunt. *Χαιρηδόνος.* Gaudii, eodem tenore quo *ἀλγηδόνος.* ut enim ab *ἀλγήσω* deducitur *ἀλγηδών*: sic a *χαιρήσω χαιρηδών.* *Χαιρήμων.* Chaeremo, comicus. ex ipsius fabulis sunt Traumatias, ut Athenaeus ait, Oeneus, Alphesiboea, Centaurus, Bacchus, Ulixes, Thyestes, Minyae. alter fuit Chaeremo, qui scripsit Hieroglyphica. *Χαιριδεῖς.* Schola Chaeridis, vel qui Chaeridis modos meditantur. Chaeris fuit tibicen Thebanus indoctus. Attici vero a *Χαῖρις* formant *Χαιριδεῖς*, ut a *περιστερὰ περιστεριδεῖς.* hic Chaeris tibia sacrificiis accinebat. fuit idem Chaeris citharoedus. Aristophanes: *Nam si Chaeris vos viderit, accedet invocatus tibia canturus.* et proverbium: *Chaeris canens orthium modum.* sic dicebatur modus tibiae acutus

Ἔνθα στᾶσ' ἤυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὅρθι' Ἀχαιοῖσι.

Χαῖρις. κιθαρῳδός. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγροῖς·

Φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;
Πεισουμελὴς μετὰ Μέλητος ἦν.
Ἔχ' ἀτρέμας, ἐγῴδα. Χαῖρις.

ἔστι καὶ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.

Χαίρω. τὸ εὐφραίνομαι. Καί, Χαίρω σε ἐληλυθότα. Ὀρωπικοὶ οὕτω λέγουσιν. Εὐριπίδης Σισύφῳ·

Χαίρω γέ σ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος,
. . . . . τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα.

Καὶ Χαιρούμενος.

Χαίρων, Λακεδαιμόνιος, ὃς ἐπρέσβευσεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἀνὴρ ἀγχίνους μὲν καὶ πρακτικός, νέος δὲ καὶ ταπεινὸς καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχώς. οὗτος ὀχλαγωγῶν καὶ κινήσας, ὃ μηδεὶς ἕτερος ἐθάρρει, ταχέως περιεποιήσατο φαντασίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώραν, ἣν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπολειφθείσαις τῶν τυράννων ἀδελφαῖς καὶ γυναιξὶ καὶ μητράσι καὶ τέκνοις, ταύτην διέδωκε τοῖς λεπτοῖς εἰκῇ καὶ ἀνίσως κατὰ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίοις χρώμενος ἐξεδαπάνα τὰς προσόδους, οὐ νόμου στοχαζόμενος, οὐ κοινοῦ δόγματος, οὐκ ἄρχοντος. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες κατεστάθησαν δοκιμαστῆρες τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς νόμους. ὁ δὲ Χαίρων θεωρῶν τὸ γιγνόμενον καὶ συνειδὼς αὐτῷ κακῶς κεχειρικότι τὰ τῆς πόλεως τὸν ἐπιφανέστατον τῶν δοκιμαστήρων Ἀπολλωνίδην, ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βαλανείου, ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὁ στρατηγὸς παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα τὸν Χαίρωνα παρήγαγεν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τὸν Ἀπολλωνίδην, καὶ κατακρίνας ἐποίησε δέσμιον· τούς τε λοιποὺς δοκιμαστῆρας παρώξυνε πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινήν, φροντίσαι δὲ καὶ περὶ τοῦ κομί-

---

3. *Χαῖρις. κιθαρῳδός. μνημ.*] Haec omnia leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Av. 859. *Küst.* *Χαῖρις καὶ ὁ φιλόσοφος*, quod mireris, Boisson. Anecd. IV. p. 410. 4. *ἐν Ἀγροῖς*] Scribe *ἐν Ἀγρίοις*. Vide Meursium in Bibliotheca Attica, ubi Pherecratis fabulas recenset. *Küst.* Monuerat Reinesius V. L. p. 385. 5. *ἴδω*] *ἴδωμεν* C. 6. *Πεισουμελὴς μετὰ Μέλ.*] Haec corrupta sunt. Apud enarratorem Comici loco laudato sic legitur: *Πεισίου Μέλης. μετὰ Μέλητα ἦν* etc. Quod si sequamur, Meles fuerit Pisiae filius. *Küst.* Musgravius, *Ὁ Πεισίου Μέλης.* Recte. Cetera ita reformanda sunt: *Ὁ Πεισίου Μέλης· μετὰ δὲ Μέλητα τίς; Ἔχ' ἀτρεμ'· ἐγῴδα. Χαῖρις. — Ἔστι καὶ ἕτερος, αὐλητής.* Quomodo distinguitur apud Scholiasten. *Porson.* IV. p. 481. Improspere Toupius II. p. 371. *Μέλης ὁ Πεισίου. Μετὰ Μέλητα δὲ τίς ἦν; Ἔχ' ἀ, κτλ.* Porsonum Dindorfius sequitur in editione Scholiorum, Dobraeum vero Meinekius in Com. Vol. II. p. 257. sic coniectantem, *Μετὰ τὸν Μέλητα δ' ἦν.* — Deinde cum seqq. *ἔστι* coniunxi. *Μέλιτος*] *Μέλητος* A. 8. Post *Νεμέσει* extabant petita de v. *Λᾶτις* haec: *Χαίρομαι. ὅτι Λᾶτις ὁ Πέρσης, ἐπιτηδευόμενος ἑλληνίζειν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω, χαίρομαι εἶπε. καὶ ἔστι Λατισμός.* Delevi cum A. C. *ὅτι* Gaisf. 10. *δοτικῇ* post gl. caput omisi cum A. C. 11. *Ὀρωπικοί*] *Ὀροπικοὶ* A. C. *Ὡρωπικοὶ* vel *Ὡρώπιοι* Hemsterhusius. *Ὡρωπικοί* tacite Valck. in E. Phoen. 711. Apparet schema Oropicum significari: de quo dixit Lobeckius in Aiac. 136. ed. sec. 13. *τέ γ'*] *γέ σ'* A. B. C. E. [*τέ γε σ'* Med.] *βέλτιστον* Valckenarius pro *βέλτιστε*: qui *ἐλθόντα* in principio vers. seq. Vid. Matthiae fr. Eurip. p. 328. *Gaisf.* Omnium maxime probabilis coniectura *Χαίρω δέ σ' ὦ βέλτιστον Ἀ. τ. ἐλθόντα τόν . . . ἐξ.* Infra *Χαιρούμενος* aut commenticium est aut depravatum. 16. *Χαίρων, Λακεδαιμόνιος, ὃς ἐπρέσβ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Polybii [XXV, 8.], quae leguntur in Collectaneis Constantini Porphyr. ab Valesio editis p. 121. 122. *Küst.* 17. *ἀνὴρ*] *ἄνθρωπος* C. 19. *κινήσας*] *νικήσας* C. *μηθεὶς*] Dedi *μηδεὶς* cum A. C.

3. *τυράννων*] *φυγάδων* Exc. 4. *διέδωκε*] *δέδωκε* C. Exc. 5. *κατὰ*] *μετὰ* Med. 7. *νόμους* Med. 8. *ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες κατεστ.*] In modo laudatis Collectaneis Constantini rectius sic legitur, *ἐφ' οἷς τινες ἀγανακτήσαντες ἐσπούδαζον κατασταθῆναι δοκιμαστῆρες. Küst.* Ubi corrigendum *δοκιμαστῆρας.* 10. *γενόμενον*] *γιγνόμενον A. γινόμενον* B. C. E. Med. 11. *ἑαυτῷ*] *αὐτῷ* A. C. recte, pro more Polybii; *αὑτῷ* Gaisf. Seqq. uberius tradunt Exc. 14 *ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν* om. C. 16. *Λακεδαίμονα*] *Λακεδαιμονίαν* C. qui om. *ὑπὲρ τοῦ — Ἀπολλωνίδην.* 18. *ἐποίησε δέσμιον*] *ἐδέσμησε* C. 19. *τὴν* malim abesse. 20. *φροντίσας δὲ καὶ περικομίσασθαι*] Scribe *φροντίσαι δὲ καὶ περὶ τοῦ κομίσασθαι*: ut legitur in modo laudatis Collectaneis Constantini. *Küst.* *φροντίσας* mendum vulg. Deinde *περὶ τοῦ κομίσασθαι* A. Exc.

---

et intensus. hinc Homerus: *Ibi stans dea magna terribilique voce Achivis acclamavit modum bellicum.* *Χαῖρις.* Chaeris, citharoedus. mentionem eius facit Pherecrates in *Feris*: *Age videamus, citharoedus quis pessimus fuerit. Meles, Pisiae filius. Post Meletem autem quis? Manedum paulisper: Chaeris.* fuit alter Chaeris, cuius meminit Cratinus in *Nemesi.* *Χαίρω.* Laetor. id accusativo iungunt Oropici. Euripides *Sisypho*: *Laetor, optime Alcmenes fili, te sospitem, at sceleratum illum perisse.* Et *Χαιρούμενος.* *Χαίρων.* Chaero, Lacedaemonius, qui Romae legationem obierat, vir gnavus quidem ac solers, sed tum temporis admodum iuvenis et infimae sortis, nec liberaliter educatus. hic plebem cum solicitaret cumque eam rem commovisset, quam nemo alius tentare ausus fuerat, famam ad populum brevi sibi comparavit. ac principio quidem agrum, quem tyranni sororibus et coniugibus exulum matribusque ac liberis concesserant, ipse infimis hominibus temere atque inaequaliter pro arbitrio suo divisit deinde publica pecunia quasi privata abusus vectigalia dissipare coepit, nulla lege aut publico decreto aut magistratus auctoritate nisus. quam rem aegre ferentes nonnulli effecerunt, ut quaestores aerarii publici legibus constituerentur. id cum animadverteret Chaero, conscius sibi ipse male administratae publicae pecuniae, Apollonidem, qui quaestorum clarissimus erat, interdiu e balneo redeuntem submissis percussoribus interfecit. cum igitur populus casum hunc acerbe ferret, Praetor Lacedaemonem profectus Chaeronem comprehensum causam dicere iussit de Apollonidis caede, da-

σασθαι τὰς οὐσίας τοὺς τῶν φυγάδων ἀναγκαίους πάλιν, ἃς ὁ Χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραχεῖ χρόνῳ πρότερον.

Χαιρώνεια. πόλις. καὶ Χαιρωνειάτης, ὁ πολίτης. καὶ Χαιρωνεύς, Χαιρωνέως.

Χαιρωνικόν.

Χαίρωνος. ὄνομα κύριον.

Χαῖται. αἱ τρίχες, αἱ κόμαι.

Χαιτήεις ἵππος. ὁ χαίτην τρέφων.

Χέδροπας. ὄσπρια. καὶ ἑνικῶς χέδροψ, τὸ ὄσπριον. οὕτως Θουκυδίδης.

Χεζητιῶν. βουλόμενος χέσαι. Ἀριστοφάνης·

Εἴτε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν εἰς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτατο.

ἀντὶ τοῦ ἀπεπάτησε. δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος· ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων. διὸ καὶ Χεσᾶς ἐλέγετο. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

663 Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
οὗτος ὁ Ἀντισθένης ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας.

Χέζομεν. ζημιούμεθα. Ἀριστοφάνης·

Ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν.

ἀντὶ τοῦ πολλαπλάσιον. τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ὁ Κλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα.

Χεθέντος. πλατυνθέντος.

Χελιδόνας. ἰχθῦς ποιός. λέγεται χελιδὼν καὶ τῶν γυναικῶν τὸ μόριον· καὶ τὸ κοῖλον τῶν ἵππων τῆς ὁπλῆς. ἔνιοι καὶ τῶν κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος· καὶ νόμισμα δὲ ἀργυροῦν Πελοποννησιακόν· καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος, τὸ κατὰ τὰς καμπάς. λέγεται δὲ Χελιδὼν καὶ ἡ ναῦς ἡ τοὺς εἰς Μασσαλίαν διακομίσασα. καὶ χρησμολόγος δέ τις τῶν πάλαι. καὶ ὁ Κλεοπάτρας κίναιδος.

Χελιδόνιον μέλος. τῆς χελιδόνος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνὴ οὐ θρῆνος, ἀλλ' ᾄσμα ἐνδοτικὸν καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα. διὰ τοῦτο χειμῶνος οὔτε ἵπταται οὔτε φθέγγεται.

Χελιδόνων μουσεῖα. ἐπὶ τῶν βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν

---

2. ὁ Χαίρων αὐτοῦ] αὐτῶν ὁ Χαίρων C. qui om. βραχεῖ χρ. πρ. 4. καὶ Χ. ὁ πολίτης ex C. Gaisf. inseruit. 7. Χαιρὼν Χαιρῶνος ὄνομα κύριον Theognostus p. 38. f. 9. Χαιτήεις] Simonid. CCXXX, 57. ἵππος ἁβρὴ χαιτήεσσ'. Gaisf. 11. Θουκυδίδης] H. v. frustra in Thucydide quaeri monet Dukerus in Praefat. Θεόφραστος coni. Wassius. Gaisf. Haec olim repetebantur in v. Ὄσπριον. 12. Χεζητιάων] χεζητιῶν A. B. C. E. Ἀριστοφάνης] Av. 791. 13. Προκλείδης] Apud Aristophanem recte Πατροκλείδης. Error natus ex abbreviatione vocis. Küst. Πατροκλείδης A. C. 17. αὖθις αὖ] αὖ om. A. B. E. Med. 19. Προκλείδης] Et hic Πατροκλείδης scribendum. Küst. Sic A. item ut in v. Ἐξίδισεν. 21. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης] Eccles. 387—389. Cf. v. Πρωκτός. 23. Ἀντισθένην C. 24. ἀνὴρ Edd.

2. θηλυδρίας] Quae subiungebantur ἀπηλλάγη μὲν πολυχέσου νοσήματος, omiserunt A. C. repetita de v. Ἀπηλλάγησαν. 3. Ἀριστοφάνης] Equ. 69. 5. ὀκταπλάσιον] ὀκταπλασίονα A. B. C. Med. 7. ὁ Κλέων . . . τὰ πράγματα] Schol. ἀποδίδονται τῆς πόλεως τὰ πράγματα, ἀφ' ὧν ὠφέλεια μείζων ἠδύνατο γίνεσθαι τῇ πόλει. Hinc Suidas altero membro augendus, refingendumque ἀποδίδοται; contra Scholio reddatur integrior scriptura ὁ Κλέων ἀποδίδοται. 10. Χελιδόνας] Scribe χελιδονίας. Küst. 11. 14. Item Hesychius. 17. χρησμολόγος] Vid. supra v. Πύθου χελιδόνος. Reines. Huius tamen cum nulla extet memoria, vatis nomen Lobeckius Aglaoph. p. 304. suspicabatur a falsa proverbii interpretatione ductum fuisse; donec Herodianus π. μον. λέξ. p. 9, 7. (in Addendis p. 1352. emendatus) Χελιδών χελιδόνος, εἴτε τὸ ὄρνεον εἴτε ὁ περὶ τελετῶν γράψας, eum deterruit. 18. καὶ ὁ Κλεοπάτρας] Supra v. Κίναιδα. Regum Aegyptiorum qui fuerit κίναιδος, quaerere instituit Letronnius in Revue de Philol. I. p. 162. 19. Χελιδόνειον] Χελιδόνιον A. C. et E inter vs. τὸ τῆς] τὸ om. A. C. 23. Χελιδόνων μουσεῖα. ἐπὶ τ.] Schol. Comici Ran. 93. Χελιδόνων μουσεῖα. παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου· Πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσός, εὐφυὴς κλάδος, Χελιδόνων μουσεῖα. ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα. καὶ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ἐστι ταττομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ χελιδόνων γένος, πλέον διὰ τὸ πολὺ τῆς ᾠδῆς ἀνιᾶν τοὺς ἀκούοντας, ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραῖνον. Hinc Suidas suppleri potest. Küst. Sunt ista commenta ed. Aldinae. Nam codd. Schol. breviter cum Suida. Dein Hesychius: ὡς βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων τῶν τραγικῶν.

---

mnatumque in carcerem coniecit; idemque reliquos quaestores hortatus est, ut de publica pecunia quaestionem serio exercerent; iussitque operam dare ut exulum propinquis bona nuper a Chaerone adempta restituerentur. *Χαιρώνεια*. Urbs. civis Chaeroneates et Chaeronensis. *Χαιρωνικόν*. *Χαίρωνος*. Nomen proprium. *Χαῖται*. Crines, capilli. *Χαιτήεις ἵππος*. Equus comam alens. *Χέδροπας*. Legumina. in singulari numero *χέδροψ*, legumen. sic Thucydides. *Χεζητιῶν*. Cacaturiens. Aristophanes: *Et siquis vestrum Patroclides sit cacaturiens, non cacet in pallium, sed avolet, et postquam pepederit et respirarit, rursus devolet.* Patroclides fertur vir civilium negotiorum peritus fuisse et disertus; ceterum lectum stercore foedasse. hinc Cacator dictus est. iterum Aristophanes: *Antisthenem aliquis huc evocet omni modo. iste enim vir, quantum per suspiria, novit quid sibi velit culus cacaturiens.* Antisthenes enim medicus fuit effeminatus. *Χέζομεν*. Multamur. Aristophanes: *Nos vero damus. sin minus, conculcati a sene octuplum cacamus.* sensus est, Cleonem propter exigua lucella reipublicae negotia prodere. *Χεθέντος*. Diffusi. *Χελιδόνας*. Piscis quidam. dicitur *χελιδὼν* etiam cunnus. item, ungulae equinae cava pars. quidam etiam in canibus eandem partem ita vocant. item, nummus argenteus Peloponnesiorum. *χελιδόνα* vocant etiam cubiti humani partem superiorem, ubi cubitus flectitur. Chelidon etiam dicitur navis, quae colonos Massiliam transportavit. item, vates quidam antiquus. item Cleopatrae saltator. *Χελιδόνειον μέλος*. Cantus hirundinis. vox autem eius non est gemitus, sed cantus homines ad opus faciendum excitans et adhortans. quare hieme neque volat neque canit. *Χελιδόνων μουσεῖα*. Hirundinum musea dicuntur qui barbara et obscura

βαρβάρων. ἐπιφέρει γὰρ Θρηκίη χελιδών. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς·

Οὗ περιβρέμεται Θρηκία χελιδών.

Καὶ Εὐριπίδης·

Πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσός, εὐφυὴς κλάδος,

χελιδόνων μουσεῖον.

Χελιδόνων φάρμακον. παρὰ Ἱππώνακτι τὸ φίλτρον τὸ διαγινόμενον, ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδῃ.

Χελώνας.

Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

διὰ τὸ κέντρον τῶν σφηκῶν.

Χελώνη. τὸ χερσαῖον ζῷον, ἢ ὀστρακόνωτος· καὶ τὸ θαλάσσιον· καὶ παρατάξεως ὄνομα· καὶ εἶδος πολεμιστήριον, ἐξ οὗ καὶ χελῶναι χωστρίδες, πολιορκητικὸν μηχάνημα, καὶ κριοί. Ζηλοτυποῦσαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες τὴν Λαΐδα τὴν ἑταιρίδα ξυλίναις χελώναις ἐφόνευσαν τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης, πανηγύρεως οὔσης. ὕστερον δὲ ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον τετολμήκασι φόνον.

Χελώνη μυιῶν. ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός. Τὴν παῤῥησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων εἶναι ὀβολῶν, τὸ λεγόμενον. οὐκ οἶσθα ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαῤῥησιάζετο· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παῤῥησίας ἔλαττον ἔμελεν ἢ χελώνῃ μυιῶν, τὸ τῆς παροιμίας.

Χελωνίδος. τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας.

Χελύνη. τὸ ἄνω χεῖλος. Εἰς τὴν ὑπερῴαν χελύνην ὀιστὸς Μηδικὸς ἐνερῥίζωτο. Καὶ αὖθις·

Στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.

Χέλυς. ἡ κιθάρα. Καὶ ἡ Χελώνη, ἡ ὀστράκωτος.

Χέμετλα. ὡς χέρνιβα.

Χέω. αἰτιατικῇ.

Χεράδος. ἢ μετὰ ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη.

---

2. *τοῖς ἑξῆς*] Ran. 692. 3. *περὶ χείλεσι βρέμεται*] *περιβρέμεται* A. C. Schol. 8. *Χελιδόνων φάρμακον*] *Χελιδόνιον, φάρμακον* Hesych. 9. *φίλτρον, τὸ*] *φίλτρον* A. *τὸ διαγινόμενον, ἐπ.*] Ut sensus aliquis hinc eliciatur, lego *τὸ γινόμενον*. Sed et sic locus hic obscurus est: de quo proinde amplius cogitandum censeo. *Küst.* Sensus satis in proclivi est. Monet scilicet chelidonium flôrere sub adventum hirundinis. Theophrastus H. Pl. VII, 14. *ἔτι δὲ τὸ χελιδόνιον, καὶ γὰρ τοῦτο ἅμα τῇ χελιδόνι ἀνθεῖ.* Adde Schol. Theocriti XIII, 41. *Gaisf.* Superest ut corrigamus: *τὸ φίλτρον. διὰ τὸ χελιδόνιον τὸ διαγ.* 10 *ἴδοι*] *ἴδῃ* A. B. C. 12. *Τὰς χελώνας μακ.*] Aristoph. Vesp. 448. (427.) 13. Ineptam explicationem posuit pro sana Scholiorum observatione. 16. *ἐξ οὗ αἱ χελ.*] Scribendum potius est, *ὡς αἱ χελῶναι χωστρίδες* etc. *Küst.* Vitium animadverterat etiam Wesseling. in Diodor. II, 27. Polyb. p. 838. *ἐν ταῖς χωστρίσι χελώναις* et Dionys. Hal. p. 596. *χελώνας χωστρίδας* annotavit Toupius. Adde v. *Ἐπιβατήρια*. In Diodori Ecl. l. XXIV. T. II. p. 506. *καὶ κριοὺς καὶ χωστρίδας καὶ χελώνας* habent quo defendantur voces insequentes *χελώνας, πετροβόλους, κριούς, χωστρίδας. αἱ χελῶναι καὶ*] *καὶ χελῶναι* A. B. C. E. 17. *Ζηλοτυποῦσαι αἱ Θ. γυν.*] Vide Brodaeum in Antholog. Epigr. p. 328. ad Epigramma, *Ἔρπων εἰς Ἐφύρην* etc. *Küst.* Ex Schol. Aristoph. Plut. 179. *Hemst.* 18. *ἑταῖραν*] *ἑταιρίδα* A. B. C. E.

5. *τινός*] *καὶ χελώνη* addunt A. C. *Τὴν παῤῥησ. — τὸ λεγόμενον*] Haec sunt verba Iuliani Imperatoris Epist. LIX. eademque leguntur supra v. *Τεττάρων ὀβολῶν*. *Küst.* Ubi vide scripturae diversitates. Ceterum universa glossa nihil est nisi farrago quaedam ex aliis glossis contracta. 8. *ἧττον*] *ἔλαττον* A. C. Dein *ἔμελλεν* Med. 9. Huic glossae subiiciebantur ex superiore loco petita: *"Οτι χελώνης ἐπιῤῥιφείσης Αἰσχύλῳ τῷ Ἀθηναίῳ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο, ἐτῶν ἤη γενόμενος.* Delevi cum A. „ *χελώνης ἐπιῤῥ.*" Vide supra v. *Αἰσχύλος.*" *Küst.* *"Οτι* Gaisf. Deinde *ἐπιρριφθείσης* C. Post hanc gl. *Χελώνης κρέα φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ, Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν* omiserunt A. C. 10. *τοῦ ὀδοῦ*] Scribe *τοῦ οὐδοῦ*. Vide Hesychium. *Küst.* Sext. Empir. p. 267. *Toup.* MS. *οὐδοῦ* C. et Lex. Bachm. p. 414. Glossa sacra: cf. Schleusneri Lex. V. T. v. *Χελωνίς*. *τοῦ — Χελύνη* om. A. 11. *Εἰς τὴν ὑπερῴαν χελ.*] Fragmentum hoc sumptum est ex Theophylacti Simoc. lib. II. c. 6. ut Pearsonus observaverat. Idem auctius legitur supra v. *Ὑπερῴη*. *Küst.* 12. *ἐνερῥίζωτο*] *ἐνερριδέτο* E pr. 13. *Στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ'*] Aristoph. Vesp. 1121. (1078.) Apud ipsum Aristophanem vero pro *στὰς* hodie minus recte legitur *πᾶς*. *Küst.* 17. *Χέμετλα*] Alii *χείμεθλα, χίμετλα,* vel *χύμετλα*. Vide lexica vulgata et Nostrum infra v. *Χείμεθλον*. *Küst.* 18. Om. vulg. 19. *Χεράδος*] Homerus Il. *φ*. 319. *Ἅλις χεράδος περιχεύας*. Ubi est genitivus a recto *χεράς*: assentiente etiam brevi Scholiaste. Suidas autem vocem hanc sic interpretatur ac si esset nominativus: quod ita se habere vix concesserim. Nam et accentus et constructio refragantur Etymologus tamen nominativum esse statuit: sed scribit *χέραδος*, cum accentu in prima, ut *κίναδος*. Eum vide. *Küst.* *χέραδος* nominativum esse tradit Schol. Ven. et libenter hic reposuerim *χέραδος*. *Gaisf.* *καὶ λίθων*] *καὶ* om. A. C. E. Med.

---

eloquuntur. nam hirundo barbaros notat. subiicit enim: *Cuius in labris Thracia hirundo strepit.* et Euripides: *Multa autem serpebat hedera, ramis ampla, hirundinum museum.* *Χελιδόνων φάρμακον*. Hirundinum medicamentum. apud Hipponactem. est philtrum. allusit ad chelidonium, quod nascitur, cum quis hirundinem primum vidit. *Χελώνας. Testudines te beatas praedicaturum esse pellis causa.* nimirum propter aculeos vesparum. *Χελώνη*. Animal terrestre, quod dorsum habet testaceum. item animal marinum. et nomen aciei, et machinae bellicae species, unde dicuntur testudines aggesticiae, quibus in obsidionibus utuntur, et arietes. Thessalicae mulieres invidia stimulatae Laidem meretricem ligneis scabellis in templo Veneris, cum magna esset hominum frequentia, percussam occiderunt. quare templum Sceleratae Veneris postea condiderunt: quod mulieres in templo nefariam caedem commisissent. *Χελώνη μυιῶν*. Testudo muscas. proverbium in homines incuriosos. *Audaciam tuam in dicendo quattuor obolos, quod vulgo dicitur, valere putas. num vero ignoras etiam Thersiten inter Graecos confidenter locutum fuisse; Agamemnonem vero confidentiam eius minoris fecisse quam testudo muscas, secundum proverbium?* *Χελωνίδος*. Liminis ianuae. *Χελύνη*. Labrum superius. *In labro superiore sagitta Medica erat infixa.* item: *Stans vir iuxta virum, per iram labra mordentes.* *Χέλυς*. Cithara. item testudo, animal testaceum. *Χέμετλα*. Dictum ut *χέρνιβα*. *Χεράδος*. Congeries testarum et lapillorum.

Χερεκράτης καὶ Χερώνδας διὰ τοῦ ε̄ ψιλοῦ.

Χέῤῥεως. φρούριόν τι. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος Χέῤῥεως διὰ μιᾶς ἐφοίτα ἐς τὴν Ἀντιόχειαν τῇ ὠκύτητι τῶν ποδῶν ὁ Ἴνδακος.

Χερείων. χείριστος.

Χέῤῥη. ὄνομα πόλεως.

Χέρηες. χείρονες.

Χέρης, Χέρητος. ὄνομα κύριον.

Χεριφυρέα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Φοῖβε,
δέξαι πλωτήρων μάζης χεριφυρέα δαῖτα.

Χερμαδίῳ. χειροπληθεῖ λίθῳ.

Οὐδέ σε χερμαδίων ὥσε κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν.

Καὶ Χερμάδος, λίθου πληροῦντος τὴν χεῖρα. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους πλῆθος χερμάδων καὶ βελῶν παντοίων κατέχεαν.

Χερμαστήρ. ἡ σφενδόνη.

Ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐύστροφα κῶλα τιταίνων.

Χερνῆτις. χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, χειρόβιος. Ὁ δὲ ὑπὸ τῷ κνέφει σὺν τοῖς χερνήταις τοῖς ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἰοῦσιν ὑπεξῆλθε. Καὶ Χερνήτης, ὁ πένης, ἀρσενικῶς. ἐν Ἐπιγράμματι·

Οἷς ἔσχον χερνῆτα βίον δηναιόν, Ἀθάνα. 665

Ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας.

Χερνίβα. τὸ ὕδωρ. φησὶν Ἀριστοφάνης·

Τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χερνίβα.

χέρνιβα προπαροξυτόνως κατὰ τὴν ἀναλογίαν· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς παροξυτόνως. Καὶ αὖθις·

Χερνιπτομένους τε καὶ πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

Χερνίβος.

Λοιδορεῖσθαι βούλομαι
κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς τε χερνίβος
βωμοὺς περιῤῥαίνοντες, ὥσπερ συγγενεῖς,
Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ· πόσους
εἰποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;

Χερνίβων. Δημοσθένης φησί· Καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψόμενον. εἴη δ' ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέρνιψ. τῆς δὲ χέρνιβος μέμνηνται καὶ οἱ κωμικοὶ ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας.

Χερνιπτομένους. τὰς χεῖρας νιπτομένους.

---

1. Inepta glossa. 2. *Χέῤῥεως*] Castelli nomen recurrit in Excerptis ab Cramero Anecd. Bibl. Paris. Vol. II. p. 85. vulgatis. *Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύμ.*] Vide supra v. *Ἴνδακος* vulgatis, ubi eadem leguntur. *Küst.* 4. *Ἰνδικός*] Supra suo loco rectius *Ἴνδακος*. *Küst.* Sic A. B. E. *Ἴνδικος* Med. 5. *Χείριστος*] Rectius *χείριστος*, per *ει* in syllaba prima. *Küst.* Sic A. Addendum *δέ*. 7. *χείρονες* om. A. B. quod omitti potuit. Pertinet gl. ad Od. *ο*. 324. 8. *Χέρης*] V. Boisson. Anecd. IV. p. 410. 9. *ἐν Ἐπιγράμματι* post *δαῖτα* Med. 10. *Φοῖβε, δέξαι πλωτ.*] Anthol. Pal. VI, 251. Dictum Philippi ex v. *Δαῖτας* repetitum. 13. *Οὐδέ σε χερμαδ.*] Archiae Ep. XVIII, 3. Anthol. Pal. VII, 147. 14. *ἰῶν*] *ἰὸν* A. B. C. E m. sec. 17. *κατέχεαν*] *κατέχευσαν* C. 19. *Ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐύστρ.*] Anthol. Pal. VII, 172. Antipatri dictum vide sub v. *Ῥινόν*. 21. *Χερνῆτις*] Vid. poetae antiqui locum in *Γραῦς*. *Hemst.* Adde Eratosth. Mercur. fr. 8. 22. *Ὁ δὲ*] Ad Codrum refero. Vid. v. *Ἀθηλώσας*. *Toup.* Videtur Aeliani, quem huius formae citat auctorem in *Κνέφει*. *Hemst.* His praemitti debuerant *Καὶ Χερνήτης .. ἀρσενικῶς*. *κνέφει*] *κνέφα* C. Similem dativum praebet locus in gl. *Σμινύην*. Mox *σὺν ταῖς* B. E.

2. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Archiae XI, 7. Anthol. Pal. VII, 39. Pentametrum, *πότνια, ταῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες*, delevi cum A. C. E. Med. 4. *Ὁ δὲ*] Vid. *Ταλασιουργία*. Theodoret. Graec. Aff. p. 81. *χερν. καὶ ἀκιστρίδας*. *Toup.* MS. 6. *Χερνίβα*] *Χερνίβια* E Vide Harpocrat. v. *Χερνίβων*, quo Suidas infra utitur, similia tradentem Scholiis Avium. *Ἀριστοφάνης*] Av. 854. Ubi *χέρνιβα* Edd. 8. *χέρνιβα* addunt C. E. Similis observatio Schol. Ven. Arist. Pac. 956. Cf. Meinek. Com. Vol. II. p. 429. post Hermannum in E. Herc. 924. 10. *Χερνιπτομένους*] *Χερνιπτομένους τε καὶ* A. C. E. Vide infra. 13. *Λοιδορεῖσθαι βούλ.*] Aristoph. Lysistr. 1131. sqq. sed ubi pro *περιῤῥάοντες* rectius legitur *περιῤῥαίνοντες*. *Küst.* Ipsum *περιῤῥάοντες* A. B. C. E. Supra refingendum *λοιδορῆσαι*, porro *μιᾶς γε*. 18. *Χερνίβων*] Ex Harpocratione. Demosthenis locus est c. Androt. sub finem p. 618, 7. 19. *τῆς χέρνιψ*] V. Lobeck. Paralip. Gramm. Gr. p. 293. 21. *θυσίας*] *οὐσίας* A. 22. *Χερνιπτομένους* posterius cum Med. (casu an ex fide librorum incertum, nam silet Gaisf.) ignoret, orationem sic licet concinnare, ut interpretatio cum exemplo misceatur: *Χερνιπτομένους* (*τὰς χεῖρας νιπτομένους*) *πρὸς αὐτοὺς τ. β. ἀ.* Locum integriorem praestat gl. *Χερνίβα*: nisi quod intercidit alterum participium.

Χερεκράτης. Cherecrates et Cherondas per e. *Χέῤῥεως*. Nomen castelli. *Nam Indacus velocitate pedum a castello Cherreo uno die Antiochiam perrexit.* *Χερείων* et *Χείριστος*. *Χέῤῥη*. Nomen urbis. *Χέρηες*. Deteriores. *Χέρης*. Nomen proprium. *Χεριφυρέα*. In Epigrammate: *Phoebe, accipe nautarum dapes, mazam manu subactam.* *Χερμαδίῳ*. Lapide manum implenti. *Neque te lapidum repulit strepitus aut nubes sagittarum.* Et *Χερμάδος*, lapidis manum implentis. *Illi vero de muro lapides et tela confertim profuderunt.* *Χερμαστήρ*. Saxorum iaculatrix, epithetum fundae. *Fundae saxa iaculantis bene tortas tendens habenas.* *Χερνῆτις*. Vidua quae manuum labore vitam sustentat; quae manibus victum quaerit. Et *Χερνήτης*, genere masculino, operarius. *Ille vero sub crepusculum cum operariis, qui in agros ibant, clam discessit.* In Epigrammate: *Quibus pauperem vitam diu sustentarunt, Minerva.* — *Ille autem filias lanificas et netrices conabatur efficere.* *Χερνίβα*. Aquam lustralem. Aristophanes: *Tollite canistrum et aquam lustralem.* secundum analogiam *χέρνιβα*, cum accentu in prima; apud poetas vero acuitur paenultima. item: *Ipsos vero, cum aqua se lustrarent, ad ipsas aras interfecerunt.* *Χερνίβος*. *Ex merito vos universos obiurgabo, qui eodem trulleo aras lustrantes, utpote cognati, Olympiae, ad Pylas, Pythone, et quos alios referre possem, si vellem esse longior.* *Χερνίβων*. Demosthenes inquit: *Pollubra et canistra tacturum.* fuerit autem a recto *χέρνιψ*. *χέρνιβος* autem meminerunt etiam comici, ut vasis in sacrificiis adhibiti. *Χερνιπτομένους*. Manus lavantes. *Ipsos, cum aqua se lustrarent, ad ipsas*

Χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

Χερνιφθέντα.

Σὺν βοῒ χερνιφθέντα.

ἀντὶ τοῦ τυθέντα. Καὶ Χερνίψαντο.

Χερρόνησος. Θράκης χώρα. καὶ πόλις ὑποτελὴς τοῖς Ἀθηναίοις, εὔφορος εἰς πυρῶν γεωργίαν· ὅθεν καὶ ἐσιταγώγουν οἱ Ἀθηναῖοι. οὓς Κλέων διέσειε.

Χερουβείμ. ἐπὶ τῶν ἑνικῶν διὰ διφθόγγου, ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ῑ· ἑρμηνεύεται δὲ γνῶσις πεπληθυσμένη.

Χερσαῖος.

Χερσία. ἐρημία.

Χεσείω. ἐπείγομαι χέσαι, ἐπιθυμητικῶς τοῦ χέσαι ἔχω.

Ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσείῃ· τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοις χρήσομαι.

ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπείγοιντο πρὸς λάσανον.

Χετταῖοι. ὄνομα ἔθνους, οἱ Χαναναῖοι.

Χεῦμα. ῥεῦμα ὕδατος.

Χεύμασι. προχοὴ ἢ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν.

Χειῷ. τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει, ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ὅ ἔστι χωρεῖσθαι.

Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται.

τοῦτο γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἕλυτρον.

Χεῖλος. τὸ μέρος τοῦ σώματος. 666

Χεῖμα. ὁ χειμών.

Χειμαδίῳ τόπῳ. ἐφ' οὗ ἄν τις δύναιτο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι.

Χείμαῤῥος καὶ χειμάῤῥους. ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων. καὶ ὄνομα κύριον.

Χειμασκήσαντα. Διάληψιν εἶχε, τὰ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ πράγματα ὑπελάμβανε γενήσεσθαι.

Χείμεθλον. τὸ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥήξεσι τῶν δακτύλων ἕλκος.

Χειμερία ὥρα. καὶ χειμερίζω, τὸ ἐν χει-

4. *Σὺν βοῒ χερνιφθέντα*] Theodoridae Ep. VI, 3. Anthol. Pal. VI, 156. 5. *Χερνίψαντο*] Il. *ά*. 449. Sub finem cum A. C. delevimus interpretationem, *ἀντὶ τοῦ*, *τὰς χεῖρας ἔνιψαν*. 6. *Χερρόνησος. Θρ.*] Eadem habet Schol. Aristoph. Equ. 262 *Küst.* *Χερόννησος* C. *χωρίον* minus recte Schol. Ubi *τῶν Ἀθηναίων* et *πυροῦ*. 11. *πληθυντικῶς δὲ διὰ τοῦ ῑ. ἑρμηνεύεται δὲ γνῶσις πεπλ.*] Sic rescripsi ex optimo MS. A. Ante enim legebatur [sic B. E. et fere C. qui *πλήρη* pro *σοφίας*] *πληθυντικῶς δὲ διὰ τοῦ ῑ. γνώσεως ἢ σοφίας. Küst.* Immo *ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν* A. Vide nos in v. *Σεραφίμ*. Solum *Χερουβὶμ* agnoscit Choeroboscus in Psalm. p. 163. Cf. Boisson. Anecd. IV. p. 405. 12. *γνῶσις πεπλ.*] Theodoret. in Ezechiel I, 21. *τοῦτο δὲ καὶ ἡ τῶν Χερουβὶμ ἑρμηνεία δηλοῖ· εἰς γὰρ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν μεταφερόμενον πλῆθος γνώσεως ἑρμηνεύει τὸ ὄνομα*. Plura vide apud Albert. Gl. Gr. p. 47. *Gaisf.* 13. Interpretationem *ὁ ἀπὸ χέρσου* delevi cum A. B. C. Post gl. seq. *Χεσᾶς. ὁ Προκλείδης, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης. καὶ ζήτει ἐν τῷ Χεζητιῶν*, omiserunt A. C. Ubi *Πατροκλείδης* scribi iussit Küst. 17. *Ὅπερ πίνων ἀν.*] Sunt verba Aristoph. Equ. 884. *Küst.* Eadem annotatio redit sub v. *Βλαυτίοις*. 18. *τοῖσι τρόποις σοῖσιν*] *τρόποισι τοῖς σοῖς* A. C. E. *τοῖσι τρόποισι τοῖς σοῖς* Med. Correxi *τοῖσιν*. Mox *βλαυτίοις* A. *βαλαντίοις* C. *βλαυτίοισι* Edd. 21. *ἐπείγοντο*] *ἐπείγοιντο* A. B. C. E. cum gl. altera. Tum *λάγανον* B. E. Med.

3. *προχοὴ ἢ ἐκ δ.*] Haec vel corrupta sunt vel mutila. *Küst.* Quid vero si intelligatur vox *ποταμοῦ*, et *θάλασσα* transire iubeatur in *θάλασσαν*. Sic *Νείλου προχοαὶ* in Aesch. Suppl. 1032. et Aristoph. Nub. 271. Vid. supra v. *Προχοαί*, itemque Hesych. in *Προχοαί* et *Προχοή*, apud quem etiam, prorsus ut in Suida, *Χεύμασι. προχόη. Abresch.* in A. Soc. Traiect. I. p. 256. satis probabiliter. *χευμασίπροχον* Seg. Suidas sinum maris (cf. Dionysii Perieg. 127.) vel ostia fluminis in mare decurrentis (Hesychius, *Προχοή. τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν*) significare videtur. Superest ut *Χεύμασι* post *θάλασσαν* transponatur. 4. *θάλασσα*] Sic Lex. Seg. *θάλασσαν* A. quod divinarat Abreschius. 5. *Χειῷ*] Ex Schol. Ven. Il. *χ*. 93. pleraque petita. 7. *Οὐδὸς δ' ἀμφοτ.*] Sunt verba Homeri Odyss. *σ*. 17. Confer Etymologum v. *Γῆ*. *Küst.* Adde Valck. in Theocr. Adon. p. 255. 8. *τοῦτο*] Rectius *εἰς αὐτὸ* Etym. M. et al. 10. *Χεῖλος*] Huic glossae quae subiungebantur ex Genes. XI, 1. (cuius admonuit Küsterus) petita, *Ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγει*: delevi cum A. C. Opinor ex v. *Παιάξει* invecta fuisse. Porro post gl. *Χεῖμα* cum A. delevi: *Χειμεία. ἢ χείμευσις. ζήτει ἐν τῷ Χημεία*. Ubi *ζήτει κτλ.* om. C. 12. Vox poetica. Glossam in Etym. M. male post *Χειμών* interpositam, cum antecedere deberet, Gaisfordus sine animadversione reliquit. 13. *ἐγκαθορμίσασθαι*] *ἐγκαθορμήσασθαι* C. 15. *ποταμός* post *ῥέων* omisi cum A. C. *ὄνομα κύριον*] *Χίμαρος* apud Polyb. fr. Vatic. XXIX, 2. sive Liv. XLIV, 24. Sub gl. finem delevi cum A. C. *Χίμαρος δὲ ὁ τράγος*. Vide Zon. p. 1847. 16. *Χειμασκήσαντα*] Arrian. Diss. Epict. IV, 9. *χειμάσκησον ἄνθρωπε. Reines.* 16. *Διάλειψιν εἶχε, τὰ στρατ.*] Haec mendosa sunt et mutila, quae ex Polybii lib. III. c. 70. unde ea sumpsit Suidas, sic emendanda et supplenda sunt: *Ὁ δὲ Πόπλιος τὴν ἐναντίαν εἶχε διάληψιν περὶ τῶν ἐνεστώτων. τὰ γὰρ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ παρ' αὐτῶν ὑπελάμβανε γενήσεσθαι. Küst. Διάληψιν* A. 18. *γενήσεσθαι*] *γενέσθαι* C. 19. Vide v. *Χίμερλα*. Huc spectat verbum *χειριᾶν* apud Pollucem. *χειμῶνι γενόμενον*] *τῷ χειμῶνι γινόμενον* A. C. Lex. Seg. 20. *ῥήξεσι*] *ῥίζαισι* C. *ῥωξὶ* Lex. Bachm. p. 414. 21. *ὥρα*] Quae addebantur, *καὶ χειμέριος Ἀττικῶς, ὁ τοῦ χειμῶνος καιρός*, et *καὶ χειμάζω* post *χειμερίζω*, dein et *μὲν ἤγουν* post *τὸ* et sub finem explicationis *τὸ δὲ χειμῶνος ποιῶ διάγω*, ea omnia A. B. C. ignorant.

aras interfecerunt. *Χερνιφθέντα*. Immolatum. *Cum bove immolatum.* Et *Χερνίψαντο*. *Χερρόνησος*. Chersonesus, regio Thraciae, et urbs Atheniensibus tributaria, frumenti ferax; unde Athenienses frumentum advehebant. Chersonesiotas autem Cleo concutiebat. *Χερουβείμ*. In singulari per *ει* scribitur, at in plurali per *ῑ*. exponitur autem copia cognitionis. *Χερσαῖος*. *Χερσία*. Desertum. *Χεσείω*. Cacaturio. *Idem facio quod poti, cum cacaturiunt: moribus tuis tanquam crepidis utor.* solent enim qui potant alienis uti calceis, cum ad sellas properant. *Χετταῖοι*. Nomen gentis Cananaeae. *Χεῦμα*. Cursus aquae, fluvius in mare utrimque effusus. et *Χεύμασι*. *Χειῷ*. Serpentum latibulo. a *χεῖσθαι*, quod est continere. *Hoc autem limen ambos capiet.* hoc enim solum moliuntur serpentes, ut corpora sua tanquam in involucrum cogant. *Χεῖλος*. Labrum. *Χεῖμα*. Hiems. *Χειμαδίῳ τόπῳ*. Loco ad hibernam stationem commodo. *Χείμαῤῥος* et *χειμάῤῥους*. Torrens. item nomen viri. *Χειμασκήσαντα. Existimabat enim milites suos, si per hiemem se exercuissent, meliores futuros.* *Χείμεθλον*. Ulcus quod tempore hiberno in digitorum fissuris nascitur. *Χείμε-*

μῶνι διάγω. Ὁ δὲ ἐν Βερεκύντῃ ἐχειμέριζεν. ἀντὶ τοῦ ἐχείμαζε.

Χειμερινὸς καιρός.

Χειμὼν χειμῶνος. Χειμὼν δέ ἐστιν ὁ ὑπὲρ γῆς ἀὴρ κατεψυγμένος, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πρόσω ἄφοδον. Ὅμηρος·

Χειμῶνα φύγον.

περὶ γεράνων. λέγει δὲ οὐ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης. οὐ γὰρ ἐνστάντος χειμῶνος φεύγουσιν, ἀλλὰ προδοκίας οὔσης.

Χειμὼν ὀρνιθίας. ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στορεννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς· τουτέστιν, ὁ σφοδρός, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται. λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα χειμῶνός φαίνεται, ὡς Ἄρατός φησι.

Χείρ, χειρός.

Χεῖρα. τὸ χειρόγραφον. Ὑπερίδης.

Χεῖρας Θεοῦ ὁ Δαβὶδ τὴν τοῦ Θεοῦ προμήθειάν φησιν. Εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τὸ πνεῦμά μου.

Χειραγωγία.

Χειραλειπτήσας. Φάβιος Δικτάτωρ, καθάπερ ἀθλητὴς ἀγαθὸς πολὺν χειραλειπτήσας χρόνον, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατήντα. ἀντὶ τοῦ ἀσκήσας τὴν χεῖρα.

Χειραψίαι. αἱ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις. Ἄπαυστοι καὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο καταπειρασμοὶ καὶ χειραψίαι καὶ πεζῶν καὶ ἱππέων.

Χειρίαν. Σοφοκλῆς· 667

Μή με τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἀφῇς τινι. τουτέστιν, ὑποχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψῃς.

Χειριδωτός. ὁ χειρωτός.

Χειρίζω. καὶ Κεχειρικότες. Κάνδιδος ἱστοριογράφος φησὶν ὅτι ὁ Λέων ὁ Μακέλλης, ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας, περὶ τὴν ἐκστρατείαν τὴν κατὰ Βανδήλων ἄπειρα χρήματα δεδαπάνηκεν. ἦσαν

1. Ὁ δὲ] Locus olim in v. *Βερεκύντη* inculcatus: cuius admonuit Hemsterh. 4. *Χειμὼν χειμῶνος*] V. Herod. Epimer. pp. 150. 266. *Χειμὼν δέ ἐστιν ὁ ὑπὲρ γῆς — ἄφοδον*] Haec sunt verba Laertii in Zenone Cit. num. 151. *Küst.* 5. *γῆς*] *γῆν* C. Cf. v. *Θέρος*. 6. *Ὅμηρος*] Il. γ. 4. *Küst.* Ubi eadem fere Schol. Ven. Initio versus dempsi *Αὖ τ' ἐπεὶ οὖν* cum A. C. 8. *λέγει*] *λέγεται* A. 9. *τῆς Θρᾴκης*] *τὴν Θρᾴκην* A. C. E. Repugnat Schol. 11. Post hanc gl. *Χειμών. ζήτει περὶ τῶν Σκυθῶν ἐν τῷ Ὑφαντοδόνητον*, omisit A. 12. *Χειμὼν ὀρνιθίας. ἐπὶ τ. γ.*] Aristoph. Acharn. 876. *Ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα Ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας*. Vide ibi veterem interpretem et Nostrum supra v. *Ὀρνιθίας*. *Küst.* Schol. Comici aliter haec disposuit. *ἐπὶ*] *ὁ ἐπὶ* C. et Schol. Rav. *ὁ ὑπὸ* E. *ὑπὸ* B. Med. 13. *στρωννὺς*] Sic glossa superior. *στορεννὺς* A. B. C. Schol. 16. *Ἄρατος*] Ad librum *περὶ ὀρνέων* rettulit Boissonadus in Anecd. T. III. p. 210. Vide quae diximus in v. *Ἄρατος*. Nisi forte significat Arati v. 1021. sqq. 17. *Χείρ*] Glossae addit A. *Χεῖρες χαλκαῖ ἐν τοῖς Ἀμαστριανοῖς, καὶ ζήτει ἐν τῷ μαμαΐμ*. Vide post v. *Χειραψίαι*. 18. *Χεῖρα. τὸ χειρόγραφον*] Artemidorus lib. I, c. 44. (42.) *Χειρόγραφα δὲ ὅτι καὶ αὐτὰ χεῖρες λέγονται*. Sic apud Latinos *manus* interdum ponitur pro scriptura. *Küst.* Vide Rigaltium in Artemid. p. 18. potissimum vero Polluc. II, 152. 19. *Χεῖρας Θεοῦ*] Ex Ps. XXX, 5. cum explicatione Theodoreti. *Ernest.*

1. *παρατίθημι*] *παραθήσομαι* Psalm. XXX, 6. sive Luc. 23, 46. ubi deteriores cum Suida. Subsequebatur versus spurius: *Χεῖρας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν*. Ubi *Küsterus*: „Est versus oneirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum." Omisi cum C. eumque vidi in marg. A. praefixo *λύσις ὀνείρου*. 3. Interpretationem *βοήθεια* omisi cum A. B. C. Idemque cum C. *Χειραγωγῶ. αἰτιατικῇ*. 5. *ἀγαθὸς ἀθλητὴς*] *ἀθλητὴς ἀγαθὸς* A. C. Firmat, cuius hic est locus, Diodorus XXVI, 2. cui ex Suida reddendum *κατήντα*. Vid Wesselingii Addenda in T. II. p. 513, 83. Supra malim *ὁ δικτάτωρ*. 10. Hanc gl. subsequebantur: *Χείρ. ἢ βοήθεια, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ δύναμις. Χεῖρες χαλκαῖ. ἐν τοῖς Ἀμαστριᾶ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Μαναΐμ*. Priorem delevi cum A. B. C. Usum sacrum illustrat Ernestius in Glossis. Alteram a Gaisfordo notatam impugnaverat *Küsterus*: „*ἐν τοῖς Ἀμαστριᾶ*] Haec et corrupta sunt, nec ad rem quicquam faciunt: quae proinde rectius deleveris." Gl. habet A. ante v. *Χεῖρα*, om. C. 11. *Σοφοκλῆς*] Ai. 495. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: *Μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν Τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἀφεὶς τινι*. Hinc Suidam emendabis. *Küst.* Longe aliter *Μή με* et quae sequuntur C. perscripsit: *μετὰ τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν τῷ παιδὶ σὺν τοῖς ἐχθροῖς καταλείψεις*. 12. *ἐφῇς*] *ἀφῇς* A. E pr. 14. *καταλείψῃς*] *καταλείψεις* A. Id recte se habere docet oratio Scholiorum aliter conformata. 15. *χειρωτός*] Id nihil facit ad *χειριδωτός*. Statim *Καὶ χειριδωτὸς χιτών. ὃ χειρίδας ἔχων* omiserunt A. B. C. 16. *αἰτιατικῇ*] *ἀεὶ* B. E. C. Med. Neutrum post gl. caput admisi. *Κάδδος*] Scribendum hic esse *Κάνδιδος* recte monuerunt Reinesius Varr. Lectt. lib. III. p. 366. et Valesius in Enagrii Hist. Eccles. lib. II. c. 16. De Candido autem historico vide Photium in Biblioth. Cod. LXXIX. *Küst.* *Κάνδιδος* A. C. *Καν*$^{\beta\beta\delta\delta\circ\varsigma}$ E. Vide Niebuhrii ed. Exc. Legatt. p. 477. Excidit *ὁ* post *Κάνδιδος*, quod supervacuum est ante *Λέων*.

19. *Βανδίλων*] *Βανδήλων* dedi cum A. C. *ουανδήλων* E. *δεδαπάνηκε*] *δεδαπάνησεν* C. Sequitur synchysis verborum *οἱ ταῦτα ἐφανέρωσαν κεχειρικότες*, quam Candido tribuere dubitamus. Nam discrepat *ταῦτα οἱ πρῶτοι φιλοσοφοῦντες* in fragmento gl. *Ἱερατική* et quae huic sunt similia.

ρία ὥρα. Tempus hibernum. Et *Χειμερίζω*, hiemem transigo. *Ille vero Berecynte hibernabat*. *Χειμερινὸς καιρός*. Hibernum tempus. *Χειμών*. Hiems est aer supra terram refrigeratus, propter solis longinquiorem discessum. Homerus: *Hiemem fugerunt*. de gruibus dictum. intelligit autem non tempus hibernum, sed hiemalem Thraciae locum. non enim fugiunt grues, cum iam existit hiems, sed cum hiems instat. *Χειμὼν ὀρνιθίας*. Hiems quae frigido flatu aves humi sternit. id est, hiems acris, qua et ipsae aves pereunt. dicitur etiam ventus quidam Ornithias. vel quod hoc avium genus sub hiemem apparet, ut Aratus ait. *Χείρ*. *Χεῖρα*. Scripturam. Hyperides *Manus Dei* David Dei providentiam appellat. *In manus tuas trado spiritum meum*. *Χειραγωγία*. *Χειραλειπτήσας*. Qui manus in certamine exercuit. *Fabius Dictator cum boni pugilis instar per longum tempus se exercuisset, in certamen descendit*. *Χειραψίαι*. Contentiones eorum qui manum conserunt. *Continuae fiebant velitationes, et tum pedites quam equites manus frequenter cum hoste conserebant*. *Χειρίαν*. Sophocles: *Ne in manum inimicorum tuorum me incidere patiaris*. hoc est, noli me cum filio tuo in inimicorum potestate relinqui. *Χειριδωτός*. Manicatus. *Χειρίζω*. Et *Κεχειρικότες*. Candidus historicus tradit *Leonem Macellen, qui post Marcianum imperavit, immensam pecuniae vim in expeditione adversus Vandalos consumpsisse. nam, ut te-*

γάρ, ὡς οἱ ταῦτα ἐφανέρωσαν κεχειρικότες, διὰ μὲν τῶν ὑπάρχων χρυσίου λίτραι τετρακισμύριαι πρὸς ἑπτακισχιλίαις, διὰ δὲ τοῦ κόμητος τῶν θησαυρῶν ἑπτακισχίλιαι πρὸς μυρίαις καὶ ἀργυρίου λίτραι ἑπτακόσιαι χιλιάδες· ἄτερ τῶν ἀνηλωμένων ἐκ τῶν δημευσίμων ἀρχόντων καὶ ἐκ τοῦ βασιλέως Ἀνθεμίου.

Οὔνεχ' ἡ πόλις
δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισε,
ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐξ ἀρχῆς φίλος,
λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται.

Χειρισμόν. ἐπιχείρησιν. *Πολύβιος·* Ὅταν γένηται ταῦτα κατὰ χειρισμὸν ἰσοταχῆ. *Καὶ αὖθις·* Ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον ἀλλὰ καὶ μανιώδη φαίνεσθαι τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιχείρησιν, τὴν πρᾶξιν.

Χείριστα. κάκιστα. *Καὶ Χειριστήν,* αὐτουργόν, ὑπηρέτην. Ὁ δὲ περὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκοινώσατο, καὶ παρεκάλει χειριστὴν γενέσθαι τῆς πράξεως. ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεστήν, πληρωτήν.

Χειρόβιοι. οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες καὶ ταῖς τέχναις προσκαθήμενοι. λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι.

Χειροβρῶτι. ὁ δεσμὸς ὁ ἀποβιβρώσκων τὼ χεῖρε.

Χειροδάικτα θύματα. τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαιχθέντα.

Χειροδίκαιος.

Χειρόηθες. ἥμερον, πρᾷον. *Καὶ Χειροήθης, χειροήθους.*

Χειρόκμητα. ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα ἢ περιεξεσμένα.

Χειρόμακτρον. ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδήλιον. παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην.

[668] *Χειρομάστης.*

Χειρονομεῖν. πυκτεύειν. Σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς παρέχεται σχῆμα, ὅτι Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότατος χειρονομεῖν.

Χειροσκοπικόν.

Χειροσκόποι. οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.

Χειροτονεῖν τὸ αἰδοῖον. τοντέστιν, αἰσχρῶς ἀνακινεῖν καὶ ἀποσπερματίζειν.

---

2. *τετρακισμύριαι*] τέσσαρες C. qui om. *χρυσίου*. 3. *ἑπτακισχιλίας* A. *διὰ δὲ*] *καὶ διὰ* C. qui mox om. *πρὸς μυρίαις*. 5. *ἄτε*] *ἄτερ* A. Exquisitam scripturam confirmat Soph. Antig. 4. 6. *ἀρχόντων ἐκ δημευσίμων*] *ἐκ τῶν δημευσίμων ἀρχόντων* A. *τῶν* agnoscit Med. *ἀρχόντων*] Valesius loco laudato recte emendat *ἀρκούντων*. *Küst.* Immo reponendum *ὑπαρχόντων*. 8. *Οὔνεχ' ἡ πόλις δωρ.*] Sophocl. Oed. R. 383 — 86. *Εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ' ἦν ἐμοὶ πόλις κτλ.* 9. *ᾐσχείρισε*] *ἧς ἐχείρισε* A. C. Id propter lemma, si liceret, probaremus; nunc quid de Sophoclis versibus statuam perversissime decerptis non invenio. 12. *Χειρισμόν*] Vid. Toup. in v. *Ὑπερυδοκούμενοι*. *Πολύβιος*] Lib. X. c. 41. sed ubi pro *ἰσοτυχῆ* rectius legitur *ἰσοταχῆ*. *Küst. ἰσοταχῆ* B. E. 21. *Χειρόβιοι*] Eadem explicatio redit in v. *Ἀποχειροβίων*. Cf. v. *Χερνῆτις*.

2. *Χειροβρώς, χειροβρῶτος*] Confer Zenob. Centur. VI, 44. itemque Hesych. v. *Χειροβρῶτι*. *Küst. Χειροβρῶτι* A. C. Vox fuit Stesichori: de qua disputavit Schneidew. in Ibyc. p. 168. 4. *Χειροδάικτα θύματα*] Ex Schol. Sophocl. Ai 219. ut Portus monuit. *Küst.* 6. *Χειροδίκαιος*] Potius *χειροδίκης*. *Küst.* Repone *χειροδίκαι* Hesiodium Opp. 187. cum Etym. M. 7. *Χειροήθης*] V. Poll. II, 151. Sub gl. finem omisi *ὁ ἥμερος* cum A. B. C. 9. *Χειρόκμητα*] Vid. v. *Λουτρά*. *Hemst.* Vid. Salmas. in Solin. p. 775[a], C. Menag. in Diog. Laert. IX, 49. *Gaisf.* Hos indicarat Küsterus in v. *Ζώσιμος*. Exempla vocis praebent inprimis Aristot. Meteor. IV, 3. p. 381[a], 30. et Strabo II. p. 116. III. p. 171. Eadem gl. Etym. M. Apud Zonaram haesit *γεγραμμένα*. 12. *μανδύλιον*] Id est, *mantile*. Vide Dufrenium in Gloss. Gr. *Küst.* F. *μαντύλιον*. *Toup. μανδήλιον* A. *μανδίλιον* Etym. M *μανδύλιον* Zon. Attigit Boisson. in Syntip. p. 185. *παρὰ τὸ μάττ.*] Est etymologia inepta: ut facile cuilibet patet. *Küst.* Lusus Graeculis non infrequens. 13. *Χειρομάστης*] Quid hoc? An corrupte pro *σειρομάστης* vel *χειρόμαντις*? Certe quid *χειρομάστης* sibi velit, prorsus ignoro: nec vocem illam apud alios grammaticos reperio. *Küst. χειρομάστις* A. C. corruptum e *χειρόμαντις* esse vidit Gaisfordus. Lex. Bachm. p. 414. *Χειρόμαντις ὁ διὰ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ γραμμῶν μαντευόμενος.* 14. *Σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδρ.*] Ex Pausaniae Eliacis posterioribus. Vide supra v. *Γλαῦκος*, ubi locum integrum habes. Ceterum exemplum hoc nihil facit ad vocem *χειρονομεῖν*. *Küst.* Nempe addi debebant *ὅτι — χειρονομεῖν*, quae ego adieci ex A. C. et fere B. E. pro *ζήτει ἐν τῷ Γλαῦκος*. *Gaisf.* Qui praetermisit fontem lectionis vulgatae, scripturam Med. *ζήτει ἐν τῷ Γλαῦκος δ' ἦν ἐπιτηδειότατος χειρονομεῖν*. Ista vero perturbatio vocum aperte arguit locum ex v. *Γλαῦκος* esse tra scriptum. Deinde cum A. C. removi *Χειροπληθεῖ λίθῳ*. „Vide supra v. *Χερμαδίῳ*." *Küst.* Porro post *Χειροσκοπικόν* cum A. *Ὅτι Ἕλενος συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα· ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν ἀπὸ τῶν ῥυτίδων τῆς παλάμης εἴπωμεν, παιδοποιήσει, ἢ τι τοιοῦτον.* Küsterus: „Haec leguntur etiam supra v. *Ἕλενος*." *ζήτει* pro *ὅτι* Med. Infra *τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων* C. E. Med. Tum *παιδοποιεῖ* inserit C. *παιδοποιήσει* adiiciendum monuerat Portus. 18. *Χειροσκόποι*] Cum Timaeo p. 275.

---

stantur qui pecuniam illam administrarunt, per Praefectos quidem impensa sunt auri librarum quadraginta septem millia, per Comitem vero largitionum auri librarum septemdecim millia, argenti septingenta millia: non additis quae partim ex bonis proscriptorum, partim ex aerario Imperatoris Anthemii erogata sunt. — Si hoc regno, quod mihi civitas ultro nec roganti tradidit, Creon fidus scilicet et antiquus amicus clam me circumventum expellere cupit. *Χειρισμόν.* Administrationem, modum agendi. Polybius: *Cum ista pari celeritate administrata fuerint.* et iterum: *Ut administratio non solum imprudens sed etiam insana esse videretur.* *Χείριστα.* Pessime. Et *Χειριστήν*, qui facinus aggreditur vel perficit, ministrum. *Ille vero consilium insidiarum cum eo communicavit, rogans ut negotium illud exequeretur.* *Χειρόβιοι.* Qui manibus victum sibi parant et artibus operantur. iidem *ἀποχειρόβιοι* vocantur. *Χειροβρῶτι.* Epithetum vinculi, quod manus paulatim atterit. *Χειροδάικτα θύματα.* Manibus caesae victimae. *Χειροδίκαιος.* *Χειρόηθες.* Mansuetum, manu tractabile. Et *Χειροήθης.* *Χειρόκμητα.* Manibus elaborata vel polita. *Χειρόμακτρον.* Linteum quo manus abstergentur, quod Romani mantile vocant: quasi quod materiam abstergeat. *Χειρομάστης.* *Χειρονομεῖν.* Manibus gesticulari pugilum instar. *Huius statua prae se fert speciem hominis gestibus praeludentis, quia Glaucus optime norat manus iactare.* *Χειροσκοπικόν.* *Χειροσκόποι.* Qui manus in suffragiis dandis observant. *Χειροτονεῖν τὸ αἰδ.* Masturbare semenque emittere.

Χειροτονήσαντες. ἐκλεξάμενοι.

Χειροτονητέον. τὴν χεῖρα ἐκταίον. Ἀριστοφάνης·

Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.

τουτέστιν, ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις.

Χειροτονία. ἐκλογή, πάντων κύρωσις. Τῆς οὖν χειροτονίας αὐτοῖς ἀνειποίσης Σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν.

Χειρουργίας. τόλμης. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ἐλλείπουσιν αὗται λιπαρὰς χειρουργίας.

ἀντὶ τοῦ προσεχῶς· παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι.

Χειρουργοὶ ἐγένοντο ἄριστοι καὶ ἀκριβεῖς Φειδίας, Λύσιππος, Πολύκλειτος. ἀγαλματοποιοί.

Χείρων, Κένταυρος· ὃς πρῶτος εὗρεν ἰατρικὴν διὰ βοτανῶν. Ὑποθήκας δ' ἐπῶν, ἃς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα· καὶ Ἱππιατρικόν· διὸ καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.

Χειρώναξ. τεχνίτης χειρῶν μόνων δεσπόζων, ἢ διὰ χειρῶν κτεανιζόμενος. ἢ Χειρώνακτες, διὰ χειρῶν ταλαιπωρούμενοι. Πλῆθος ὅσον θητικὸν καὶ ἐν χειρωνιξίαις καὶ ἄλλως ἐγκαθιδρυμένον τῇ πόλει συναγαγών.

Χειρώνειον ἕλκος. τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γενόμενον τραῦμα καὶ διηνεκῶς ἰχῶρας ἐκκρῖνον. ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηκέστων καὶ ἀνιάτων ἑλκῶν.

Χειρῶν νόμῳ. Ὁ δὲ χειρῶν νόμῳ δέχεται τὴν ἐπιστολήν.

Χείρων, Χείρωνος. ὄνομα κύριον. χείρονος δὲ τὸ συγκριτικόν.

Χειρώσασθαι. ὑποτάξαι. Αἰλιανός· Καὶ ἐκ τούτων χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἔχειν αὐτὸν ὡς εἰπεῖν ἰδιόξενον.

Χειρῶσαι. ἐρημῶσαι.

Χηλαργοῖς. τοῖς λευκόποσιν, ἢ ταῖς ταχείαις ταῖς χηλαῖς. χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὁπλῶν εἶπε.

Χηλαί. οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο. παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός.

Χηλή. ὁπλή, ὄνυξ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα χηλαὶ καρκίνων, καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί.

---

2. Ἀριστοφάνης] Eccles. 266. ubi versus prior rectius sic legitur: *Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέον.* Küst. 4. τὸ πρᾶγμ'] τὸ πρᾶγμ' A. B. C. 6. Verba Scholii, quae recurrunt in v. Ἐξωμισάσαις. ἐξωμισάσης, item γυμνωσάσης, Med. 8. αὐτοῖς] αὐτοὺς Portus. Post hanc gl. revocavit Gaisfordus: *Χειροτονῶ. αἰτιατικῇ. Χειρόομαι. αἰτιατικῇ.* 10. Χειρουργίας] Laert. in Diogen. v. *Συνέβη. Toup.* MS. Ἀριστοφάνης] Lysistr. 674. 13. προσεχῶς. παρὰ τὸ om. A. προσεχοῦς et λιπαρούς in verbis Comici recte Porsonus. Vide v. *Λιπαρές.* 14. *Χειρουργοί* pro capite gl. praefixum delevi cum A. Med. 15. τουτέστιν post Πολύκλειτος omisi cum A. C. E. Med. Hinc temere ducta est glossa Ἀγαλματοποιοί, τουτέστι χειρουργοί, ubi interpretatio mutavit in lemma. 17. πρῶτος] πρῶτον dedi cum A. C. Universe artis medicae cum inventorem alii perhibent, velut Schol. German. 411. et in Il. Δ. 219. Cf. Plut. de Mus. p. 1145. et Fabricii B. Gr. I. c. 3. 18. Ὑποθήκας δ' ἐπῶν] Has cum ad opus sententiosum *Ὑποθήκας Χείρωνος* referre debuisset, Suidas perperam profectas ab ipso Chirone duxit. De quo monuit etiam Fritzschius de Arist. Dactal. p. 102. post eumque non unus. ποιεῖται] Leg. *πεποίηται. Toup.* ποιεῖται A. B. E. et *Eudocia* p. 437. quae mox *ἱππιατρικῶν*, probabiliter. V. Schneid. in Vegetii Mulomed. Praef. §. 3. *ἱππιατρικήν* E. 21. *Χειρώναξ*] Vid. supra v. *Τύρβη.*

1. ἄλλως ἐγ.] *ἄλλων ἐγκατρισμένων* Toupii improspera coniectura. Desideratur autem ad elegantiam orationis ἦν post θητικόν. 3. Χειρώνειον ἕλκος] Copiosius exarrat Zenobius VI, 46. 4. γενόμενον] *γενόμενον* A. C. repugnante Zenobio. 7. Χειρῶν νόμῳ] Polyb. p. 162. *Toup.* MS. 8. ἐπιστολήν] τὴν ἐπιστολήν A. 10. καὶ συγκριτικοῦ] τὸ συγκριτικόν A. C. Ceterum ad hanc ambiguitatem allusit Diogenis facete dictum apud Laert. VI, 51. 14. ἐρημῶσαι] Haec interpretatio convenit voci χηρῶσαι, per η in syllaba prima. Vide infra v. *Χηρώσεις. Küst.* χηρῶσαι B. E. quod occupaverat Florens in Aristoph. Pac. 1013. Lege: *χηρῶσαι δέ, ἐρημῶσαι.* 15. Χηλαργοῖς. τοῖς λ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 861. *Küst.* ταχείαις] ταραχείαις B. E. ταῖς χηλαῖς addunt A. B. ταῖς χολαῖς C. τὰς χηλὰς E. ἐν ταῖς χηλαῖς Schol. 16. τὰς χηλὰς δὲ ἀντί] χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν A. Schol. εἶπε] παρέλαβον Schol. 17. οἱ ἔμπροσθεν] Sumpta haec ex Schol. Thucyd. 1, 63. Conf. Wesseling. in Diodor. III, 44. XIII, 78. Dorvill. Char. p. 116. *Gaisf.* 22. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα] Haec vel corrupta sunt vel mutila; nec quem sensum habere possint video. *Küst.* Miror istam dubitationem. Sententiam satis declarat interpretatio, quam ab Reimaro in Dion. LXXIV, 10. expositam in Latinis exhibui. 23. καὶ τῶν λ. αἱ ἐξοχαί om. Lex. Bachm. p. 414. Ceterum χηλὴν critici restituerunt Stephano Byz. v. *Δῶρος.*

Χειροτονήσαντες. Qui suffragiis elegerunt. *Χειροτονητέον.* Manus est extendenda. Aristophanes: *Difficilis quidem res; extendendae tamen manus, sic ut ad mannm usque nudem alterum brachium.* *Χειροτονία.* Electio, suffragatio qua fit plebiscitum. *Populi suffragiis Augusti renunciati sunt.* *Χειρουργίας.* Audaciae. Aristophanes: *Nihil remittent istae assidue manibus subagitare.* *Χειρουργοί.* Statuarii. *Statuarii optimi et solertissimi fuerunt Phidias, Lysippus, Polycletus.* *Χείρων.* Chiron, Centaurus: qui primam per herbas medicinam invenit, scripsit Praecepta versibus ad Achillem, item Medicinam veterinariam, hinc Centaurus est appellatus. *Χειρώναξ.* Opifex, sive qui manibus solis utitur iisque victum sibi parat. Et *Χειρώνακτες*, operarii. *Cum coegisset multitudinem mercenariorum et opificum et aliorum qui urbem habitabant.* *Χειρώνειον ἕλκος.* Chironium ulcus dicitur, quod ex assidua statione in pedibus nascitur et continenter sanem excernit. id proverbium de ulceribus insanabilibus dicitur. *Χειρῶν νόμῳ.* *Ille autem iure belli epistolam accipit.* *Χείρων, ωνος.* Chiron, nomen proprium. at *χείρονος* est comparativus. *Χειρώσασθαι.* Subiicere. Aelianus: *Et eximde virum sibi devincire et, prope dixerim, privatum hospitem habere.* at *χηρῶσαι*, orbare. *Χηλαργοῖς.* Qui apti sunt albis pedibus, vel velocibus unguliis: *χηλὰς* enim unguias equorum dixit. *Χηλαί.* Sic vocatur saxorum moles mari obiecta, ad frangendam fluctuum vim, ne moles labefactetur. dictum, quod ea ungulae bovinae similis sit. *Χηλή.* Ungula bisulca, qualis est bovis, ovis, caprae. item et ostia maritimorum locorum et prominentes portuum mo-

Χηλὴ ὄρους. Οἱ δὲ ἀγκοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ηὐλίζοντο, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι. τουτέστι, τῆς ἐξοχῆς.

Χηλός. κιβωτός. ἀπὸ τῆς γινομένης διαστάσεως κατὰ τὴν ἄνοιξιν· ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαί τι εἰς αὐτήν, οἷον ἐντίθεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν. Καὶ Χηλῷ, κιβωτῷ.

Χημάς. ὁ ἰχθῦς.

Χημεία. ἡ τοῦ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κατασκευή· ἧς τὰ βιβλία διερευνησάμενος ὁ Διοκλητιανὸς ἔκαυσεν.

Ὅτι διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγυπτίοις Διοκλητιανῷ τούτοις ἀνημέρως καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιοῖς αὐτῶν γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος ἔκαυσε, πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης προσγίνεσθαι τέχνης, μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαῤῥοῦντας περιουσίᾳ τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν.

Χήμη. εἶδος ὀστρέου.

Χήν, χηνός. τὸ χηνάριον.

Χηναλώπηξ. εἶδος ὀρνέου. οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ Λυσίστρατος, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο· πένης καὶ αὐτὸς καὶ κυβευτής. ἐν ἀγορᾷ Χολαργέων· Χολαργεῖς δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

Χῆνα ὀμνύναι. ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς θεοὺς ἐπὶ πᾶσιν ὀνομάζειν Ῥαδάμανθυς ἐκέλευε κατὰ χηνὸς καὶ κριοῦ ὀμνύναι· οὐχ, ὥς τινες, Σωκράτης.

Χηνέας. ὄνομα κύριον.

Χηνίσκος. μέρος τι τοῦ πλοίου.

Χήρα. καὶ Χηρεία, ἐκ τοῦ χηρεύω.

Χηράμβας.

Ἤχηραμοί. οἱ φωλεοί, τῶν θηρίων αἱ κατα- 610
δύσεις.

Χηρεύω. γενικῆ.

Χῆρος. ὁ μετὰ τὴν πρώτης στέρησιν δευτέρᾳ μὴ συνεζευγμένος γυναικί.

Χηρώσειεν. ἐρημώσειε.

Χηρωσταί. οἱ ἀλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι.

Χήτει. στερήσει. Μὴ βραδύνειν ἐν τοῖς ἐπείγουσι, χήτει ξένων τε καὶ ὀθνείων ξυνεργῶν.

---

1. *Οἱ δὲ*] Recurrit fragmentum in v. *Νέμος*. 4. *Χηλός — ἄνοιξιν*] Priora cum Apollon. Lex. v. *Χηλός*. Cf. Hesych. v. *Αἰχαλον ζυγόν*. Gaisfordo sumpta videbantur e Schol. Il. *π*. 221. *γενομένης*] *γινομένης* C. Eleganter Apollonius: *ἀπὸ τῆς διαστάσεως τῆς κατὰ τὴν ἄνοιξιν γινομένης*. 9. *Χημεία*] Vid. I. Scaliger in Manil. IV. p. 293. Salmas. Plin. Ex. p. 772. a. G. *Hemst*. Vid. supra *Διοκλητιανός*. *Reines*. *Χημαία* E. *χημαία* B. 12. *Ὅτι διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγ.*] Haec leguntur inter Excerpta ex Ioanne Antiocheno ab Valesio edita p. 834. eademque occurrunt supra v. *Διοκλητιανός*. Ceterum locum hunc auctoritate MS. A. supplevi et distinxi, qui in prioribus editt. minus recte sic legitur: *ὁ Διοκλητιανὸς ἔκαυσε διὰ τὰ νεωτερισθέντα* etc. *Küst*. *Ὅτι* Gaisf. Insigne documentum industriae, quam studiosi homines Suidae locupletando impenderunt. Fuit enim qui observationem de chemia ex gl. *Διοκλητιανός* hauriret. Successit alter, qui eandem observationem eadem usus glossa copiosius exornaret, eamque pateretur cum priore coniungi. *Διοκλητιανῷ*] Scribe *Διοκλητιανός*. *Küst*. 15. *παλαιοῖς*] *παλαιοῖς αὐτῶν* A. B. C. Exc. et gl. superior. 17. *περιγίνεσθαι τέχνης μήτε* Exc. Illud firmat gl. superior, recte. 19. Sub gl. finem delevi cum C. *Ζήτει ἐν τῷ Δέρας*. 20. *Χήμη*] V. Lobeck. in Phryn. p. 387. *ὀστρέου*] Addit A. *τὸ κοινῶς χηβάδιον*: et sic Moschopulus apud Ducangium in v. *Χηβάδιον*. *Gaisf*.

1. *οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ ὁ Αυσ.*] Eadem habet vetus interpres Comici Acharn. 855. *Küst*. 3. Iungebantur *κυβευτὴς ἐν ἀγορᾷ* X. 4. *τῆς Ἀττικῆς*] *Ἀττικῆς* vulg. 5. *Χῆνα ὀμν.*] Vide Philostr. lib. VI. de Vita Apoll. c. 9. in fine, itemque Nostrum supra vv. *Ἄμπων* et *Ῥαδαμάνθυος*. *Küst*. *τοῦ μὴ*] *τὸ* C. 6. *ἐκέλευε*] *ἐκέλευσε* C. 9. *Χηνίσκος*] Lucian. in Iov. Tragoed. [c. 47.] *Toup*. Ubi v. Schol. uberius sive Etym. M. p. 811, 20. Adde Intpp. Appulei Met. XI. p. 787. Sed deest gl. A. 11. *Χηράμβας*] Hesychius, *Χηραμβής. χηρῶν οἴκημα*. Sed malim *χηράμβη*: a quo deducitur accusativus pluralis *χηράμβας*. *Küst*. Idem Hesychius post *Χήμη* habet *Χηραμβής. λεία*. 12. *τῶν θηρίων* etc. om. C. Contra Hesychius *οἱ φ. τῶν θηρίων καὶ αἱ κατ.* Saltem *καὶ* desideramus. Conf. Il. *φ*. 495. 14. Om. vulg. Cf. Od. *ι*. 124. 15. *πρώτης*] *γυναικὸς* addit C. Deest gl. A. Illustrat Nauckius de fragm. Aristoph. Byz. p. 29. sive p. 149 18. *Χηρωσταί*] Schol. Soph. Al. 512. *Toup*. MS. Immo vide Il. *ε*. 158. et Schol. cuius auctarium petatur e Crameri Anecd. Paris. III. 207. Huic quae consentanea sunt, in gl. fine vulgata, *ἢ οἱ διοικοῦντες τοὺς χρεύοντας διαδόχων. ἢ καὶ ὧν αἱ γυναῖκες ἔμινον χῆραι καὶ τῶν ἐπιτροπευόντων δεόμεναι*, Gaisfordus expunxit cum A. B. C. E.

---

les vocantur cancrorum brachia. *Χηλὴ ὄρους*. Montis eminentia. *Prope vero montis verticem castra posuerant, ut silvam et proximum nemus adversus hostes munimenti loco haberent*. *Χηλός*. Arca. dictum ab hiatu, qui fit cum arca aperitur. vel ab eo quod aliquid in eam quasi infundatur, id est, reponatur. vel quod contineat ea quae in eam reconduntur. Et *Χηλῷ*, arcae. *Χημάς*. Piscis ita dictus. *Χημεία*. Chemia, ars conficiendi argenti et auri. chemicos autem libros Diocletianus perquisitos combussit. Diocletianus Aegyptiis, quod tumultum concitaverant, infensus omni acerbitate et crudelitate eos vexavit: quando libros ab veteribus de chemia auri et argenti conscriptos cum perquisisset, igni tradidit, ne ex huiusmodi arte opes, ex opibus fiduciam ad rebellandum posthac Aegyptii compararent. *Χήμη*. Genus ostrei. *Χήν*. Anser. *Χηναλώπηξ*. Genus avis. sic autem vocabatur Lysistratus, qui propter mollitiem male audiebat, homo pauper et aleator. in foro Cholargensium: Cholargenses vero pagus sunt Atticae. *Χῆνα ὀμνύναι*. Per anserem iurare. ne cuilibet rei nomen deorum adhiberetur, Rhadamanthus per anserem et arietem iurare iussit: non quem alii perhibent, Socrates. *Χηνέας*. Nomen proprium. *Χηνίσκος*. Pars quaedam navis. *Χήρα*. Et *Χηρεία*, ab verbo *χηρεύω*. *Χηράμβας*. Ferarum latibula et lustra. *Χῆρος*. Viduus, id est, qui post mortem primae uxoris non duxit alteram. *Χηρώσειεν*. Viduarit. *Χηρωσταί*. Heredes externi. *Χήτει*. Inopia. *Non cunctandum esse, negotiis urgentibus, propter mercenariorum et peregrinorum*

Χήτει. ἐνδείᾳ, σπάνει, στερήσει. Ἀγαθίας· Οἱ δὲ χήτει τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἔθλιβον τοὺς βότρυας, καὶ ἐνεφοροῦντο τοῦ γλεύκους. ἔνθεν αὐτοῖς ἡ γαστὴρ ἐπὶ μέγα ἐφέρετο καὶ διέῤῥει.

Χιάζειν. Πραξιδάμας Δημόκριτον τὸν Χῖον καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίφνιον πρώτους ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν· ὡς Ἰσοκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδοθέαν. ὡς παρ᾽ Ἀριστοφάνει τεταγμένου· Ὑποτείνει δέ τις αὐτῶν βωμολοχεῦσαι, αὐτὸς δείξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων.

Χίδρα. στάχυες νεογενεῖς· ἢ κρίμνα· ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα· ἢ τὰ ὄσπρια. ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς. χίδρα δὲ εἴρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι.

Χίδρα. τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων σίτου καὶ κριθῆς.

Χίδρα. χίδρον τὸ ἀπὸ ἐλύμου γιγνόμενον ὄσπριον, ἔδεσμα περὶ Καρίαν· ἤτοι τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν. οἱ δὲ εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐετηρίαν.

Χίδρα. ἐρεικτά, ἐκ κριθῆς νέας κρινόμενα, ὡς σεμίδαλις.

---

1. *ἐνδείᾳ, σπάνει, στερήσει*] ἔνδεια, *σπάνις, στέρησις* C. *σπάνις. ἔνδεια, στέρησις* Timaeus p. 275. Conf. Il. ζ'. 463. et Schol. Ἀγαθίας] Lib. II. (c. 4) p. 39. *Küst.* Locus paulum immutatus. 5. Χιάζειν] Ista Suidae quomodo exponat Hofmannus, lege apud eum ad Galen. de Usu part. c. 18. *Reines* Δημόκριτον τὸν Χῖον] Laert. IX, 7. (49.) fuisse *μουσικὸν* dicit, et Aristot. Rhet. III, 9. Melanippidem ab eo irrisum narrat. *Reines.* De hoc musicae disciplinae novatore, quem Eupolis fertur irrisisse, v. Meinekii Com. Vol. II. p. 449. sq. τὸν Χῖον]·καὶ Χῖον C. Deinde Θεοξενίδην idem Meinekius in Com. Vol. I. p. 89. dubitabat utrum refingeret *Φιλοξενίδην* an contra Polluci IV, 66. redderet, ubi *Φιλοξένου* editum librorum fides iubet in *Φιλοξενίδου* converti. Hanc quidem in partem inclinabat Wyttenb. Opusc. T. I. p. 297. 6. *ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδ.*] Locus est obscurus et corruptus, quem sic emendandum censeo, *ἐπὶ χρήματι συντάξαι. Küst.* Locus insignis, sed quem minus intellexit Küsterus. *Ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν* est, *veterem musicam innovare et verba sua numeris molliusculis exornare.* Id quod fecit Phrynis: de quo Aristophanes et Hesychius v. *Λέσβιος ᾠδός.* Fecit et Timotheus, de quo extat Decretum Lacedaemoniorum apud Boethium libro primo de Musica: ubi dicitur Timotheus *ἐπὶ χρώματος* musicam veterem dehonestasse. Quid sit autem *χρῶμα* satis norunt *μουσικῶν παῖδες.* Suidas v. *Χρῶμα: Λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. τρία γὰρ μέρη τῆς μελῳδίας εἶναί φασιν, ἃς ἰδίως χρόας καλοῦσιν· τὴν ἁρμονικὴν τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος καὶ τὴν διατονικοῦ χρώματος.* Ita scribendus iste locus, qui vulgo inquinatissimus est. Aristides Quintil. de Mus. lib. I. p. 18. *Πένη δὲ μελῳδίας τρία· ἁρμονία, χρῶμα, διάτονον.* Quae sequuntur apud Suidam corrupta admodum sunt, atque ita certo certius instauranda: *ὡς τὸ παρ᾽ Ἀριστοφάνει τεταγμένον ὑποτείνει· Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ᾽ Αὐτὸς δείξας, ἐν δ᾽ ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων. Ut illud Aristophanis ostendit: Quod si quis eorum scurriliter luserit, ipse nova introducens, et in cantilenis Chium aut Siphnium imitatus.* Ita autem locutus est Aristoph. Nub. 966. *Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ᾽ ἢ κάμψιέν τινα καμπήν.* Quod plane egregium et gemellum est. Quod vero dixit Comicus, *χιάζων ἢ σιφνιάζων*, manifesto respexit ad Democritum *Chium* et Theoxenidem *Siphnium*, qui sua poemata numeris atque iis quidem novis et mollioribus exornabant: id quod docet Pollux IV, 65. *τὸ μέντοι σιφνιάζειν καὶ χιάζειν, τὸ περιέργοις μέλεσι χρῆσθαι, ἀπὸ Δημοκρίτου τοῦ Χίου καὶ Θεοξενίδου τοῦ Σιφνίου, ὃς καὶ Ὑπερτονίδης ἐκαλεῖτο.* Atque hinc intelligendus Hesychius: *Χιάζειν σιφνιάζειν.* Ceterum de musicis istis antiquissimis Democrito Chio et Theoxenide Siphnio, et qui de utroque scripserat Praxidamante nostro, consulendus omnino Ionsius de Scriptor. Histor. Philos. p. 76. cuius scrinia compilare nolo. *Tourr.* II. p. 378. 7. *ὡς Ἰσοκράτης*] Videntur Suidae verba hoc modo emendanda esse: *ὡς Σωκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδόθεον παρ᾽ Ἀριστοφάνει τεταγμένον ὑποφαίνει· Εἰ δέ τις* etc. Socrates *ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεον* citatur in Schol. Apoll. Rhod. I, 1207. *Hermannus* in Aristoph. Nub. 969. In his nihil satisfacit praeter *Σωκράτης*, quod reposuit etiam Meinek. in Euphor. p. 175. Nec probabilior aut Toupii aut Dindorfii in Fragm. Aristoph. 558. suspicio: *ὡς Σωκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδόθεον, ὡς παρ᾽ Ἀριστοφάνει τεταγμένον· ὑποτείνει δέ τις αὐτὸν βωμολοχεῦσαι· Αὐτὸς δείξας ἐν δ᾽ ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων.* Locus pessime habitus, in quo piget bonam horam frustra consumpsisse. Nec profecit, qui versum posteriorem Nubibus vindicaret, Valckenarius Diatr. p. 224. Hoc unum arbitror apparere, verbum *ὑποτείνει* quod a sermone grammatico recedat Aristophani tribuendum esse. *ὡς* ante *Ἰσοκράτης* et *ἐν τοῖς* om. C. 8. *Ἀριστοφάνει τεταγμένον*] *Ἀριστοφάνους τεταγμένου* A. *Ἀ. κατατεταγμένον* B. *Ἀ. κατατεταγμένου* C. Interim reposui *τεταγμένον*. 9. *Ὑποτείνει δέ τις αὐτ.*] Fragmentum hoc propter brevitatem obscurum est, quod ex aliqua fabularum Aristophanis hodie deperditarum depromptum est. *Küst.* *αὐτὸν*] αὐτῶ A. Dedimus *αὐτῶν* cum C. 10. *δείξας ἐν ἁρμονίαις*] *ἐνδείξας ἐναρμονίως* C. Post hanc gl. cum A. C. delevi: *Χιανεύει καὶ λαικάζει. Ἀριστοφάνης· Ἀγάθων ἄρχεται Ἁρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς· κἀμπτει δὲ νέας ἀψῖδας ἐπῶν· τὰ δὲ τορεύει, τὰ δὲ κολλομιλεῖ (κολομελεῖ Med.), καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει, καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλίζει, καὶ* (καὶ om. Med.) *χιανεύει, καὶ λαικάζει.* „Χιανεύει] Sic Suidam olim in codice suo Aristophanis legisse series litterarum ostendit. At hodie apud Aristoph. Thesm. 62. rectius legitur *χοανεύει. Küst.* Is unice quattuor priores voces reliquit. Cf. v. *Ἁρύοχοι.*

1. *Χίδρα*] De hac voce vide omnino Casaubonum in Athenaeum lib. XIV. c. 16. Grammaticorum enim Graecorum in explicanda hac voce tanta est inconstantia, ut lector ab illis incertior quam antea discedat. *Küst.* Vid. Schol. Aristoph. Pac. 595. Equ. 803. *Hemst. Χίδρια — νεογνεῖς* B. E. Tum *κρήμνα* A. 2. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* A. B. C. E. Post *κριθῆς* Schol. Equ. vulg. addit, invitis libris bonis, *κρινόμενα ὡς σεμίδαλις ἐρεικτά.* 4. *Χίδρα, τὰ εἰς*] Deest gl. A. cum sequenti. Eadem fere sub v. *Πεφρυγμένα* leguntur. 6. *ἐλύμου*] Lege *ἐλύμου.* Vide lexica. *Küst. ἐλύμου* B. C. E. cum Schol. Pac. 595. unde haec sumpta. 10. *Χίδρα ἐρεικτά*] Levit. 2, 14. *Ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ Κυρίῳ.* Ad hunc locum Suidas respexit. Vide etiam supra v. *Πεφρυγμένα. Küst.* Malui cum Schol. Aristoph. distinguere. *κρινόμενα*] *κριτὰ* Lex. Bachm. p. 415.

---

militum penuriam. **Χήτει.** Indigentia, penuria, inopia. Agathias: *Illi vero per inopiam rerum necessariarum, succo ex uris expresso, musto sese ingurgitarunt. inde venter illis intumescere et profluvio laborare coepit.* **Χιάζειν.** Praxidamas Democritum Chium et Theoxenidem Siphnium tradit primos fuisse qui sua poemata ad colores traducerent: ut Socrates in libro ad Idotheum scripto. Aristophanes: *Ipse docens scurrilibus modis uti, vel in harmoniis Chiorum aut Siphniorum luxurians.* **Χίδρα.** Spicae novellae. vel crassior farina. vel leguminum farina. vel ipsa legumina. proprie vero dicuntur ex novello hordeo parata. *χίδρα* vero ductum est a *χεῖσθαι.* **Χίδρα.** Spicae tritici et hordei manu tritae. **Χίδρα.** Sic dicitur edulium ex panico factum, quo Cares utuntur. vel quod ex viridi hordeo paratum est, alii dicunt esse genus herbae, inde annonae copiam significat. **Χίδρα.** Recens hordeum fresum et contusum: ut similago.

χιόνος, τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθοῦν ἐκείνοις· καὶ ἔστι πάθος τι συμβεβηκὸς τῷ μὴ εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. εἰ γὰρ μήτε ὕλη τῆς χιόνος τὸ λευκὸν μήτε εἶδος, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος. τῷ δὲ συμπτώματι τῆς ὕλης ἐπιγιγνόμενον ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώριστόν ἐστιν αὐτῆς. Πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρησαν, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσεσηπότες ἕτεροι. ἦν δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορεύετο· τῶν δὲ ποδῶν, εἴ τις κινοῖτο καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἄγοι, καὶ εἰ τὴν νύκτα ὑπολύοιτο. ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο ἐς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐπήγνυντο. Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει.

Χιωνίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, διδάσκειν δὲ ἔτεσιν ὀκτὼ πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἥρως, Πτωχοί, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

Χειράς. εἶδος πάθους.

Χιτών. ἱμάτιον ἀνδρικόν. Καὶ Χιτωνίσκος χειριδωτός, οἷος πρέπει δούλῳ παιδί. χιτὼν οὖν ἐστι λεπτὸν ἱμάτιον, ὑποκάμισον· παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι.

Χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε,
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ περὶ τοὺς ἰχθύας
ἀνέκυψε.

τουτ' ἔστιν, ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια. 673
τουτέστι, γλύφων εὑρίσκεται.

Χιτωνίσκους. Ξενοφῶν· Χιτωνίσκους δὲ

---

4. *ἐν τῇ οὐσίᾳ*] *ἐν τῇ* om. C. 6. *μεταβολῇ*] *μεταβάλλει, καὶ ἔστιν ἀχώριστον αὐτῇ συμβεβηκὸς* C. 7. *Πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθ.*] Haec sunt verba Xenophontis lib. IV. *Ἀναβ.* p. 330. [IV, 5, 12.] ut Portus etiam monuerat. *Küst.* *Ὅρα ὅτι ὑπὸ τῆς χιόνος πολλοὶ καὶ τοὺς ὀφ.* C. Initium Suidas paulo liberius conformavit, omissis etiam *ὑπὸ τοῦ ψύχους* ante *δακτύλους*. 10. *ἐπικούφημα*] Xenophon rectius *ἐπικούρημα*. *Küst.* Sic A. B. C. E. Med. *μέλαν τι*] *τι* om. C. 11. *ἔχων πρὸ τῶν ὀ.* Xenoph. 12. *ποδῶν*] *ποδῶν ἢ διηνεκὴς κίνησις* C. nec plura. 13. *ὑπολύοιτο*] Sic recte Xenophon loco laudato, itemque optimus MS. A. At priores editt. male *ἀποδύοιτο*. *Küst.* *ἀπολύοιτο* B. E pr. Med. 15. *περιεπήγνυντο* Xenoph. *Ξενοφῶν* et quae sequuntur cum A. ignoret, ea suspecta fiunt.

1. *Χιωνίδης*] Sic MS. A. At priores editt. [et B. E.] *Χιονίδης*, per ō in syllaba secunda: quam lectionem series litterarum refellit. Alii tamen scriptores eum appellant *Χιονίδην*, per ō: ut Aristoteles de Poet. c. 3. Athenaeus lib. III. et XIV. et Pollux. Praeterea eius mentionem facit Vitruvius in Praefat. lib. VI. Vide Meursium in Bibliotheca Attica. *Küst.* *Χιονίδης* ipsum habere quo commendetur non assentior Meinekio infra laud. p. 27. Sed recte vir diligentissimus observat meliores libros fere *Χιωνίδης* tenere. Cf. *Eudocia* p. 436. 2. *ὃν καὶ* om. C. qui mox *διδάσκει*, et *Περσῶν*, omisso etiam *καὶ* ante *ταῦτα*, quod ab Eudocia non lectum delevi. *πρωταγωνιστὴν τ. ἀ. κ.*] Fortasse significat, *primum fuisse, cuius fabulae scriptae extiterint. Bibl. Crit. Nov.* T. IV. p. 6. Haud melior Gaisfordi interpretatio, *primum fuisse qui Athenis fabulas docuerit.* Immo Chionides auctor vetustissimus fuisse perhibetur, a cuius nomine ducerentur Atticae comoediae primordia paulo limatiora. 3. *ἔτεσιν ὀκτὼ*] Vid. Clintoni Fast. Hell. ann. 487. Repugnare vel Aristotelis narrationem Poet. 3, 5. *Ἐπίχαρμος πολλῷ πρότερος ὢν Χιωνίδου καὶ Μάγνητος*, cum Epicharmus sub ipsam Persicorum bellorum aetatem floruerit, perspexit Meinekius Fragm. Com. Gr. Vol. I. p. 27. sq. Itaque videtur Suidas fontes suos negligentius inspexisse, qui successionem quandam comicorum afferrent cum Epicharmi temporibus coniunctam: si quid colligimus ex v. *Ἐπίχαρμος*. Nam eundem ad terminum, a quo paulatim scriptores libellorum popularium ad profectus et inventa comoediae descendebant, revocatur etiam Magnetis memoria sub v. *Μάγνης*. Contrarias partes Ritterus Aristotelis editor p. 98. sq. secutus est, sic ut auctoritate Suidae qualicunque usus personatum Aristotelem, quem omnibus ille machinis rimatur, mendaciorum convinceret. Horum aliquid crederem, si Chionidem et Magnetem, id est, signiferos Atticae comoediae, demonstrasset iis temporibus lusisse, quae licentiam plebis adultam et in liberiores iocos effusam nondum vidissent. 5. *Ἥρως*] Laudatur haec fabula ab ipso Suida supra v. *Ἄγνος* et Polluce lib. X. c. 8. *Küst.* Immo *Ἥρωες*. *Πτωχοί*] Laudatur ab Athenaeo lib. III. et XIV. *Küst.* Deinde *Ἀσσύριοι* Med. 6. *Χειράς*] *L. Χειράς*. Vid. Hesych. v. *Χειράδας*. Sed Etym. *χειράδες. Toup.* MS. Vide v. *Σαράπους*. Choeroboscus in Psalm. p. 27. ed. Gaisf. *χειρὰς δὲ τὸ περὶ τὴν χεῖρα πάθος διὰ τοῦ ῑ.* 7. *χιτωνίσκος χειριδ.*] Procopius Hist. Arc. c. 9. *Θεοδώρα δὲ ἡ μετ' ἐκείνην χιτωνίσκον χειριδωτὸν ἀμπεχομένη, δούλῳ παιδὶ πρέποντα* etc. Huc Suidas respexit. *Küst.* 9. *λεπτὸν*] *λευκὸν* C. qui mox *ὑποκάμυσον*. 11. *Χιτῶνά γ' ἔχ.*] Fragmentum hoc valde lacerum est, sensusque eius obscurus; cui absque ope meliorum codicum lucem afferre non possumus. *Küst.* Locum esse Aristoph. Ran. 1078, 79. vidit Piersonus in Moerin p. 416. 12. *παρὰ*] *περὶ* probavi cum A. B. C. E idque vellem ab Comici libris firmari. Dein repone *ἰχθῦς*. *τουτέστι* om. B. E. Med. in lacuna. 13. *γλύφων*] Sic etiam liber Schol. Rav. *τρυφῶν* e Schol. Aristoph. reduxit Piersonus. Deinde delevi versiculum: *Χιτὼν ᾠαγεὶς ἔῤῥηξε φροντίδων βάρος.* *Küsterus*: „Est versus oneirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum." Reiecit A. in marg. 16. *Ξενοφῶν*] Lib. V. de Exp. Cyr. p. 352. *Küst.* V, 4, 13. Ubi *ἐνδεδύκεσαν*.

---

est quare spuma sit alba. frictio vero quaedam et motio fit in concretione nubis, cum ventus qui in ea inest contrahitur, et in profundo inclusus excretionem impedit. et illa quidem sunt de substantia nivis; albedo vero ea sequitur, et est accidens quoddam, quia substantiam nivis non constituit. nam si albedo neque materia nivis est neque forma, non est in ipsa nivis substantia. sed quia est accidens, materiae superveniens, cum in talem formam mutatur, ideo ab ea separari nequit. Xenophon in Expeditione Cyri: *Multi autem ex nivium fulgore visum amiserunt; aliis autem digiti pedum ex frigore putruerunt. iam vero remedium adversus nives erat, si quis ita pergeret, ut nigri aliquid ante oculos haberet. pedibus vero consulebatur, si quis se moveret, nec unquam interquiesceret, noctuque calceamenta solveret. quotquot enim calceati cubabant, iis lora in pedes imprimebantur et calcei pedibus adhaerescebant.* *Χιωνίδης*. Chionides, Atheniensis, comicus antiquae comoediae: quem aiunt etiam primarum partium actorem in comoedia antiqua fuisse, annis autem octo ante bellum Persicum fabulas docuisse. ex fabulis eius sunt hae: Heros, Mendici, Persae sive Assyrii. *Χειράς*. Genus morbi. *Χιτών*. Vestimentum virile. Et, *Tunicula manicata, qualis servo convenit.* tunica autem est vestimentum tenue: quod vulgus *ὑποκάμισον* vocat. quasi quae circa membra fundatur. *Tunica subtus indutus ex crispis lanis confecta.* *Χιτωνίσκους*. Xenophon: *Par-*

ἐνεδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λινοῦ στρωματοδέσμου.

Χθαμαλά. ταπεινά, ὁμαλά, ἴσα. Ἰσχναίζων, ἢ ἅμα μὲν στερεὸν ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν τοῦ ποταμοῦ. Καὶ Χθαμαλώτατον, ταπεινότατον.

Χθές. τὸ καὶ' ἀρχὴν ἔ ἀφελὼν λέγει ὁ Πλάτων. τὸ δὲ χθὲς παρὰ τὸ ἐκθεῖν, ὃ ἔστι παρελθεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Πλάτων προὔργου εἶχε τὸ καταίβην, τὸ δὲ χθὲς πάρεργον. ὁ δὲ Θεολόγος τὸ χθὲς εἶχε σκοπόν, τὸ δὲ τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ παρέλκον. ὃ οὖν ἕκαστος εἶχε προηγούμενον, ἐκεῖνο προὔτρεψε.

Χθεσιφώνων. κακολογῶν.

Χθιζοί. χθεσινοί, ἀργοί, ἄχρηστοι. Καὶ Χθιζινός, ὁ χθεσινός.

Χθονία. ἀντὶ τοῦ σκοτεινή. Πολιτείας δεκάτῃ· Μὴ χθονίαν καὶ τραχεῖαν πορεύεσθαι, ἀλλὰ λείαν καὶ οὐρανίαν. ἀνθυποφέρει γὰρ τῇ μὲν τραχείᾳ λείαν, τῇ δὲ χθονίᾳ τὴν οὐρανίαν. ἀντὶ τοῦ λαμπράν. καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι δέ, ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῆς Ἔριδος, τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

Χθόνια λουτρά. τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκόμιζον γὰρ εἰς τοὺς τάφους λουτρά.

Χθονίας βροντάς.

Κλήσατε χθονίας βροντάς.

ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. χθονίας δέ, φοβερὰς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ τῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δὲ τὰς μεγάλας ἦχον ἀποτελούσας· ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινομένας· ὅτε γὰρ ἠχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς· ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουομένας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. καὶ Χθόνιος βροντή. Καὶ Χθόνιος Ζεὺς ὁ κακαχθόνιος.

Χθονίων. ἐπιγείων.

Χθονοπλάστου. ἀπὸ γῆς πλασθέντος.

Χθονοστιβῆ. τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια.

Ἀῤῥητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ.

Χθών. γῆ.

Χλαμύς. Νουμᾶς ὁ πρῶτος Ῥωμαίων βασιλεὺς πρεσβείαν Ἰσαύρων δεξάμενος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς φορέσεως αὐτῶν καταμαθών, ἐξ αὐτῶν λαβὼν ἐφεῦρε τῆς χλαμύδος στολήν. ἐνῶσαι γὰρ βασιλέων καὶ ἐν συγκλήτῳ, οὐκ ἔξωθεν ἐπιθεὶς, ἀλλ' ἔσωθεν ἐμβαλὼν τὴν τῆς πορφύρας βαφήν· ὥστε ἐξ ἐκατέ-

---

1. λινοῦ] λίνον A. B. C. λίνου Med. 4. στερεὰ] στερεὸν A. C. et sic supra gl. Ἰδ. 6. Χθές] ἐχθές A. Mox ἐκεῖθεν C. pro ἐκθεῖν. Πλάτων] Reip. I. init. 9. πάρεργον] Ineptum additamentum: οἷον, Κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ, delevi cum A. B. C. ὁ δὲ Θεολόγος τὸ χθὲς εἶχε σκ.] Haec sumpta sunt ex Scholio aliquo in locum illum Gregorii Nazianz. initio orationis XI. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ etc., ut Pearsonus recte observaverat. Küst. 13. Glossa suspecta. 14. Χθιζοί] Praefixerunt A. B. C. E. Lex. Seg. Nam olim pro lemmate fuit χθεσινοί. 15. Χθιζός] Χθιζινός A. B. C. Phrynichus Bekkeri p. 73, 4. Χθιζινόν καὶ χθεσινόν· τὸ δὲ χθιζὸν Ὅμηρος. Adde Herm. El. D. M. p. 504. et Zon. p. 1852. 16. δεκάτῃ] δεκάτῃ dedi cum A. qui Μὴ omisit. δεκα' E. Locus Platonis Rep. p. 619. extr. αὐτὸν ἐν χθονίᾳ καὶ τραχ. — λείαν τε καὶ οὐρ. 17. χθονίαν] ψιχθονίαν C. Ἀλκμᾶνι] Fr. 44. ed. Welcker. Cf. Valck. in E. Hipp. 1201.

1. Χθόνια λουτρά] E Zenobio VI, 45. ubi ἐκομίζετο γὰρ ἐπὶ τοὺς τ. Addidi τοὺς cum A. B. C. E. 4. Κλήσατε χθονίας βροντάς] Aristoph. Av. 1728. (1743.) Καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quae hoc loco Suidas. Küst. 6. ὑπὸ τῆς] ἀπὸ τῆς B. C. E. Schol. ἀπὸ A. 11. καὶ Χθόνιος βροντὴ accesserunt ex A. C. E. 12. Χθόνιος Ζεὺς Soph. Oed. Col. 1606. De voce χθόνιος vide quae collegit Prellerus Demeter u. Persephone p. 184. sqq. 18. Ἀῤῥητά τε καὶ χθ.] Sophocl. Oed. R. 301. Küst. Qui neglexit τ' οὐράνιά servatum A. B. C. E. Med. 18. Νουμᾶς ὁ πρ.] Nugae merae sunt, quae Suidas hic de Numa refert. Quibus gemina sunt, quae de eadem re tradit Ioannes Malelas in Chronographia p. 38. qui cum hoc loco conferendus est. Küst. Docebit Malelas etiam quo valeat Ἰσαύρων nomen. ὁ πρῶτος] Immo ὁ δεύτερος: ut historiae Romanae scriptores docent. Küst. 21. τὴν χλαμύδος] τῆς χλαμύδος A. C. Cf. appendix ism expulsa gl. Στολάς.

---

vis autem tunicis supra genua induti erant, crassis instar lineae fasciae, qua vestis stragula constringitur. Χθαμαλά. Humilia, aequalia, plana. *Explorans, qua fluminis alveus partim esset durus, partim depressus.* Et Χθαμαλώτατον, maxime depressum. Χθές. Sic Plato dixit, sublato ἔ, dictum est ab ἐκθεῖν, i. e. excurrere. sciendum autem Platonem verbi καταίβην primariam habuisse rationem, at adverbii χθὲς secundariam; contra Theologo χθὲς tanquam scopus propositum erat, cum ait: *Heri splendido luminum die*; reliqua vero supervacua videbantur. quod igitur uterque praecipuum ducebat, id prius loco posuit. Χθεσιφώνων. Maledicens. Χθιζοί. Hesterni, otiosi, inutiles. Et Χθιζινός, hesternus. Χθονία. Obscura. Plato libro X. *de Republica*: *Non obscuram et asperam viam ire, sed planam et coelestem.* viae enim *asperae* opponit *planam*; *obscurae* autem *coelestem*, i. e. splendidam. et cum Alcmān Discordiam dicit χθόνιον τέρας, quidam id interpretantur, *monstrum invisum*, alii vero *monstrum ingens.* Χθόνια λουτρά. Lavacra inferna, quae adhibentur mortuis. lavacra enim solebant ad sepulcra afferre. Χθονίας βροντάς. Fulmina terrestria. *Carminibus celebrate tonitrua terrestria.* volui terribilia, omnia enim terribilia ex Terra orta esse fingunt. alii vero interpretantur, quae magnum strepitum edunt, vel a terra edita, cum enim terra mugit, sonus ad coelum usque penetrat: unde homines putant tonitrua huiusmodi ex coelo edi, vel quae usque ad terram audiuntur, vel quae terram concutiunt. Et Χθόνιος Ζεύς, Iuppiter Infernus. Χθονίων. Terrestrium. Χθονοπλάστου. Ex terra formati. Χθονοστιβῆ. Quae sunt in terra, terrestria. *Infanda, coelestia et res terrestres.* Χθών. Terra. Χλαμύς. Numa, primus Romanorum rex, cum Isaurorum legati ad eum venissent, habitu illorum observato formam chlamydis inde acceptam invenit, continuata veste regia cum senatoria, purpu-

Χιβούλδιος. οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλέως οἰκίας, ἐς ἄγαν μὲν δραστήριος τὰ πολέμια, ἐς τοσοῦτον δὲ χρημάτων κρείσσων, ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὐτοῦ εἶχε τὸ κεκτῆσθαι μηδέν. ὡσὲ ἰούνιου στρατηγήσαντος Θρᾴκης καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ Ἴστρου φυλακῇ καταστάντος καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος, συμβῆναι τὸν Ἴστρον ἐσβατὸν κατ' ἐξουσίαν τοῖς βαρβάροις γενέσθαι, καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα γέγονε, καὶ ξύμπασά τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἀνδρὸς ἑνὸς ἀρετῇ ἀντίῤῥοπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ οὐδαμῇ ἴσχυσεν.

Χιλή. τροφή. Καὶ Χιλὸς ἀρσενικῶς, ἡ τροφή. Ξενοφῶν· Τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῷ ἔνδον 671 ἐτρέφετο. Διὰ τῆς ἑτέρης χώρης, τῇ χιλύς τε ἴπποις καὶ ὕδατα ἦν· Ἡρόδοτος. Ὅσος τε σῖτος καὶ χιλὸς ἐν τῇ χώρᾳ, εἴσω τειχῶν κομίζεσθαι. ἀρσενικῶς δὲ ὁ χιλός. Καὶ Ἀχιλλεὺς ὁ ἥρως, παρὰ τὸ μὴ μετασχεῖν χιλοῦ· μυελοῖς γὰρ ἐτρέφετο.

[Ὅτι ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δέ ἐστι χόρτος. ὅθεν τὸ ἐκκεχιλωμένην, ἀντὶ τοῦ ἐψευσμένην ἢ κεχερσωμένην, οἷον ἐξηλειμμένην.]

Χίλια. ὁ ἀριθμός.

Χιλίαρχος. πεντεκαίδεκα πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἐτῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ τοῦ ἄστεος διαγεγονότων, χιλίαρχοι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν παρειλήφασι.

Χιλιοστύς. χίλιοι ἄνδρες. Σημεῖα δὲ ἦν τοῖς Ἰνδοῖς καθεκάστους καὶ ἄλλα τῶν γενῶν πάτρια. τῶν δὲ ἱππέων καθ' ἑκάστην χιλιοστὺν δράκων ἠγεῖτο ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος. ἀργύρου μὲν ἡ κεφαλὴ πεποίητο, σεσηρότων ὀδόντων καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντος, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα συγκεκυφὸς ἦν, ἔς τε μῆκος καὶ βάθος καὶ τὸ ποικίλον τῆς χρόας ὡς ἐς ἀληθινὸν δράκοντα. τοῦτον φέρων ἱππεύς, μετεωρίσας εἰς τὸν ἀέρα τὸν κάμακα, ῥύμῃ διώκει τὸν ἵππον· καὶ ἐμπίπτει μὲν ὥσπερ εἰκὸς ἐλαυνόμενον βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ὅλου ὕφους, καὶ διέξοδον εὑρεῖν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενον, κυμαίνει τε ἐς τὸν ἀέρα

1. **Χιβούλδιος.** οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστ.] Haec excerpta sunt ex Procopii lib. III. de Bello Goth. c. 14. *Küst.* Ἰουστινιανοῦ] βασιλέως addit A. cum Proc. 2. ἐς ἄγαν] εἰς ἄγαν A. Diremi cum Proc. πολεμικὰ] πολέμια A. B. C. E. pro more Procopii. 3. ἐς τόσον Proc. 5. ὥστε et quae sequuntur parum prudenter Suidas ex ampla Procopii narratione contraxit. 7. συμβῆναι τὸν Ἴστρον ἐσβ.] Apud Procopium sic legitur, καὶ τὸ λοιπὸν ὅ τε ποταμὸς ἐσβατὸς ἀεὶ τοῖς βαρβάροις κατ' ἐξουσίαν καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα εὐέφοδα γέγονε· ξύμπασά τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ etc. *Küst.* 9. τὰ Ῥωμαίων πράγματα] καὶ τὰ Ῥ. πρ. γέγονε A. B. C. E. εὐέφοδα Gaisf. inseruit. 10. ἡ Ῥωμαίων] ἡ Ῥώμη C. ἡρώων B. E. 11. τῷδε] τούτῳ A. B. C. Proc. 14. Ξενοφῶν] Anab. IV, 5, 25. 15. ἐτρέφετο] ἐτρέφοντο A. inter vss. et C. cum bonis Xenoph. libris. ἑτέρης] Refinge cum Herodoto σφετέρης et τοῖσι ἵπποισι. 16 Ἡρόδοτος] IV, 140. 17. ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν A. Tum δὲ om. C. 19. μυελοῖς γὰρ] γὰρ om. A. C. Itaque videtur ἐπεὶ intercidisse. Ceterum eandem notationem plurimi celebrarunt: velut Schol. Il. ά. 1. Küst. ib. p. 14. (cf. eiusdem Epist. in Dionys. p. 69. f.) Cram. Anecd. Vol. IV. p. 403. Boisson. Anecd. III. p. 332. 20. Ὅτι ὁ χ. et seqq. om. C. Ὅτι Gaisf. Observationem e gl. superiore repetitam notavi.

1. ἐκκεχιλωμένην, ἀντὶ τοῦ ἐψ.] Eadem leguntur etiam supra v. Ἐκκεχιλωμένην. *Küst.* ἐκκεχιλωμένον Med. ἐξηλειμμένην] Scribe ἐξημιλημένην: ut supra v. Ἐκκεχιλωμένην. *Küst.* 3. **Χίλια** ad quaestionem orthographicam spectare videtur, de qua vide fragmentum Characis Taurinense in Annotatt. Lips. in Etym. p. 1070. 4. Δεκαπέντε πρὸς τοῖς τρ.] Confer Dionys. Halicarn. lib. XI. sub finem. *Küst.* πεντεκαίδεκα A. Afferendus erat annus U. C. trecentesimus decimus: v. Liv. IV, 7. et Scaliger in Euseb. p. 122. 5. συνοικισμοῦ] συνωκισμῷ B. C. E. 6. ἀρχὴν Ῥωμαίων] Ῥωμαίων ἀρχὴν dedi cum A. Ῥώμην ἀρχὴν C. Tum παρειλήφ^σ A. παρείληφον C. 8. Σημεῖα δὲ ἦν τοῖς Ἰνδ.] Cum toto hoc loco confer Suidam supra v. Ἰνδοί, ubi eadem leguntur. *Küst.* Ibi σημαῖαι. Post καθεκάστους, si scriptura est vera, desideratur nomen. 9. Ἰνδοῖς] Ἰνδικοῖς A. 13. τὸ δὲ ἄλλο cum seqq. om. C. συγκεκυφὸς] Supra v. Ἰνδοί rectius σηρικόνφον. *Küst.* 14. ἐς] ὡς ἐς dedi cum A. 15. τοῦτο] τοῦτον A. B. E. Med. 16. τὸν κάμακα εἰς τὸν ἀέρα] ἐς τὸν ἀέρα τὸν κ. restitui cum A. Superest ut e priore glossa petatur τὴν κ. 18. βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν τοῖς κόλπ.] Supra v. Ἰνδοί rectius sic legitur, βίᾳ τὸ πνεῦμα, εἰλούμενον δὲ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ κοίλου ὕφους etc. *Küst.*

Χιβούλδιος. Chibuldius unus ex Iustiniani domesticis fuit, bellator fortissimus, idemque tantus opum contemptor, ut in fortunis suis magnae possessionis loco duceret, nihil possidere. quare cum Thraciae et Istri custodiae praefectus esset, et in proelio occumberet, barbari amnem impune traiicere coeperunt, et regiones Romanae incursibus eorum patuerunt. adeo universum imperium Romanum hac in re unius viri virtutem exaequare nullo modo potuit. **Χιλή.** Pabulum, item **Χιλὸς** genere masculino. Xenophon: *Iumenta vero omnia pabulo intus alebantur.* Herodotus: *Per ea suae regionis loca, ubi pabulum equis et aquae suppetebant. — Omne frumentum et pabulum, quod in regione erat, intra moenia comportari.* hinc dictus Achilles heros, quod communi cibo non est nutritus. medullis enim alebatur. [**Χιλὸς** dicitur herba, quae in terra nascitur. hinc ἐκκεχιλωμένην, mentitam, vel vastatam et neglectam.] **Χίλια.** Numerale. **Χιλίαρχος.** Trecentis et quindecim annis ab urbe condita exactis tribuni militum summam rerum Romae administrare coeperunt. **Χιλιοστύς.** Mille viri. *Indis autem singulis erant vexilla et alia familiarum avita signa. singulis vero equitum turmis, quae millenariae erant, praeibat draco, perticae impositus. huius caput erat argenteum, dentibus exertis et rictu minitabundo. reliquum vero corpus ex serico contextum longitudine et lateribus et coloris varietate verum draconem referebat. id vexillum ferens eques, pertica in aerem sublata, impetu concitat equum; inde ventus, ut credibile est, magna vi impulsus in draconem incidit: cuius in cavo sinu dum rotatur, nec propter laterum densitatem emitum inventre potest, in aere fluctuans variegatum*

καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἤτριον πάσας ἑλίσσει τροπάς, ὥςπερ ὁλκὸν δράκοντος ἀληθινοῦ.

Χιλιωθέντα. ἀντὶ τοῦ χιλίας ὀφλόντα· ὡς Λυκοῦργος. ὁ δ' αὐτὸς καὶ χιλιῶσαι ἔφη.

Χιλιῶν. δραχμῶν. περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

Χίλιοι διακόσιοι. Ἰσαῖός φησιν· Οὐδεὶς Λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων. οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἳ καὶ ἐλειτούργουν. μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτεροι ῥήτορες.

Χίλων, Χίλωνος, Δαμαγήτου, Λακεδαιμόνιος, εἷς τῶν ζ' σοφῶν· ὃς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χιλώνειον καλεῖ. Καὶ Χιλώνειος τρόπος, ἡ βραχυλογία. ὁ γὰρ Χίλων βραχυλόγος ἦν.

Χίμαρος. ὁ τράγος. Καὶ Χίμαιρα, ἡ αἶξ. χείμαῤῥος δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός.

Χίμετλα. τὰ ἀποκαίματα λεγόμενα, ἅπερ γίνεται χειμῶνος ἐν τοῖς ποσί.

Χῖον κεράμειον. ζητει ἐν τῷ Ἀθήναιος. 672

Χιόνος. καὶ Χιονωθήσονται, ψυχρανθήσονται, ἢ λαμπρυνθήσονται. Χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Χίος. ἡ νῆσος. λέγεται καὶ Αἴθλη.

Χιών. ὅτι ἡ λευκότης τῆς χιόνος χωριστόν ἐστι συμβεβηκός. συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὕλῃ καὶ πήξει, δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη μετὰ ἀναπολήψεως πνεύματός τινος, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἡ λευκότης ἕπεται. ἡ γὰρ ἀέρος τοῦ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἀναπόληψίς τε καὶ πῆξις καὶ τρῖψις ἐν τῇ τοῦ νέφους πήξει, ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη φθάνει τὴν ἔκκρισιν, αὕτη τοῦ τοιούτου χρώματος ἡ αἰτία. τριβόμενον γὰρ καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα λευκαίνεται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφρὸς λευκός. τρῖψις δέ τις καὶ κίνησις γίνεται ἐν τῇ πήξει τοῦ νέφους, τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συστελλομένου καὶ εἰς τὸ βάθος ἀποκλειομένου καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδιζομένου. καὶ ἔστιν ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς

---

1. *μετεωρίζον*] *καὶ μετεωρίζον* A. E. Supra *κυμαίνειν* Med. 3. *Χιλιωθέντα*] Confer Hesych. v. *Κεχιλιῶσθαι*. *Küst.* Itemque v. *Χιλωθῆναι*. *χίλια σοφὰ ὄντα*] Sic etiam Harpocratio. At pessime. Scribendum enim est *χιλίας ὄφλοντα*: ut viri docti iamdudum ante monuerunt. Vide Paul. Leop. Emend. lib. XVI. c. 20. *Küst.* *χιλίας ὄφλοντα* Harpocr. MS. Pal. Conf. Stanleius in Aeschyli Suppl. 691. *Gaisf.* 4. *χιλιῶσαι*] *κεχιλιῶσαι* Harpocr. MSS. cui *καὶ χιλιῶσαι* reddebat Gronovius. 5. *οὕτως οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσιν*] *περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί* A. C. Item Schol. Aristoph. Acharn. 1054. sed *οἱ* omisso. Cuius ignarus *Χιλιαδῶν*, quod ordini litterarum repugnat, Göttlingius in Theodos. p. 217. audacter reponebat, motus praeceptis Arcadii p. 136. et Choerobosci p. 1263. Suidam vero cum auctoritas Io. Alex. de acc. p. 18. tutatur, tum usus diuturnus nominis *χίλιαι*, quod vicem substantivi agit. V. Choerobosc. p. 1261. Itaque separandum fuit *δραχμῶν*, ut interpretationis causa subiectum; idque abest a Schol. Acharn. Neque enim sufficit, quod ipsum *χιλιῶν δραχμῶν* Ravennas praestat in Aristoph. Pac. 1230. 6. *Χίλιοι διακόσιοι*] Confer Nostrum supra v. *Συμμορία*. *Küst.* Ex Harpocratione. Cf. Böckhii *Staatsh. d. Ath.* II. p. 64. *Οὐδεὶς*] Fortasse *οὐδέ*. *Küst.* *Οὐδεὶς λυσαῖος* C. 8. *τῶν Ἀθηναίων*] *τῶν* om. A. C. Harpocr. *χίλιοι*] *χίλιοι καὶ* A. C. Harpocr. Post hanc gl. *Χιλός. ζήτει ὀπίσω ἐν τῷ Χιλή* omiserunt A. C. 11. *Χίλων*] Eius vitam habes apud Laertium. *Küst.* Vid. vel Menag. in I, 68. *Δαμαγήτου*] *Δημαγήτου* E. Tum *Λακεδαίμονος* B. 14. A *Χιλώνειος τρόπος* praestat initium alterius glossae ducere, *καὶ* sublato. 16. *τράγος*] Addit C. *χίμαρος ποταμός*, omissis *χειμαῤῥόος—ποταμός*. Saltem constat hinc olim glossam *Χείμαῤῥος* fuisse locupletatam. Ceterum utraque scribendi ratio confusa est in v. *Ἐπίχαρμος*, item ut apud Hesych. v. *Χίμαροι*. 18. *Χίμετλα*] Alii scribunt *χείμετλα*, per *ει* in syllaba prima. Ceterum de voce hac vide Schol. Aristoph. Vesp. 1162. et alios grammaticos: qui rem melius et clarius exponunt. *Küst.* Cf. Eust. in Dionys. 916. *χέμετλα* mendose Theognostus Crameri p. 13. 19. *ἀπὸ χειμῶνος*] *ἀπὸ* om. A. quem secutus sum. Erunt tamen, opinor, qui eam vocem retinendam malint. Conf. Hemsterhus. in Lucian. T. I. p. 317. *Gaisf.* Eundem adde Hemst. in Schol. Comici Pl. 535. Cf. Zon. p. 1854.

1. Glossa subdita. 2. Item Hesychius. *Χιόνος* quo spectet docebit vel Herod. Epimer. p. 266. sive 194. Sed praestat *Χιόνος*. *Καὶ* removeri. 3. *Χιονωθήσονται ἐν Σελμών*] Psalm. LXVII, 15. *Küst.* 5. „Nonnius in Graeciam Goltzii p. 249. *Αἰθάλη.*" *Gron.* Refingendum *Αἰθάλη*, item ut in gl. *Αἴθλη*. Deinde glossam onirocriticam removi: *Χιὼν φανεῖσα δυσμενῶν ἐχθρας φέρει.* „Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum." *Küst.* Habet A. in marg. 6. *ὅτι* Gaisf. 8. *ἥτις* post *πήξει* omisi cum A. B. C. Edebatur etiam *γινομένη*. Mox *ἐνυπολήψεως* C. 10. *ἕπεται ἡ λευκότης* Edd. ante Gaisf. 11. *πλῆξις*] *πῆξις* dedi cum A. C. Mox *πλήξει* C. 13. *τοῦ τοιούτου*] *τοῦ* om. A. qui mox om. *ἡ*. 15. *τοῦτο γὰρ*] *γὰρ* om. C. 18. *καὶ—ἀποκλειομένου* om. C.

---

vexillum elevat et variis vibrationibus agitat, ut paene veri draconis tractus exprimantur. *Χιλιωθέντα.* Eum qui mille drachmis multatus est: ut est apud Lycurgum. idem etiam *χιλιῶσαι* dixit. *Χιλιῶν.* Scil. *δραχμῶν.* Attici circumflectunt. *Χίλιοι διακόσιοι.* Mille et ducenti. Isaeus dicit: *Neque Lysides est unus ex mille et ducentis.* Atheniensium ditissimi fuerunt mille et ducenti; iique publica munera obibant. horum etiam alii oratores mentionem faciunt. *Χίλων.* Chilo, Chilonis, Damageti filius, Lacedaemonius, unus septem Sapientum: qui fuit breviloquus. quamobrem Aristagoras Milesius hunc modum Chilonium vocat. et modus Chilonius, id est, breviloquentia. Chilo enim breviloquus fuit. *Χίμαρος.* Hircus. Et *Χίμαιρα*, capra. at *χείμαῤῥος*, torrens in hieme decurrens. *Χίμετλα.* Perniones, qui ex vi frigoris in pedibus nascuntur. *Χῖον κεράμειον.* Quaere in voce *Ἀθήναιος.* *Χιόνος.* Et *Χιονωθήσονται*, nivis instar algebunt, vel splendescent. *In Selmon nivis instar splendescent.* *Χίος.* Chius, insula: eademque Aethle dicitur. *Χιών.* Albedo nivis est accidens separabile. constat enim ex nube tanquam materia et concretione, quae per intensum frigus fit cum inclusione spiritus alicuius; eamque necessario candor sequitur. nam quod aer in nube inclusus percutitur, et attritio fit in nube concreta, quae ex nimio frigore orta praecedit excretionem, huius coloris causa haec existit. spiritus enim cum teritur et movetur, albescit. quae ratio

ται· χνόη, φθόη, χλόη. τὸ δὲ πνοὴ οὐκ ἔχει δασύ.

Χνοωδεστέρα. λεπτοτέρα. Ἡ τε ὑποκειμένη γῆ ψάμμου πάσης χνοωδεστέρα διὰ λεπτότητα.

Χνοῦς.

Χοᾶ. χοῦς μέτρον Ἀττικόν, χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. Ἀριστοφάνης·

Ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
βάδιζε, τὴν κίστιν λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.

676 οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεσαν, οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἐψήματα καὶ κίστιν καὶ χοᾶ. Ὅμηρος περὶ τῆς κίστεώς φησι·

Μήτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα,
ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

χοᾶ δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἄλλου ποτηρίου, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Ὀρέστῃ γενομένην αἰτίαν.

Καὶ παροιμία· Ἐξ χοᾶς χωρήσεται. ἐπὶ τῶν παραληρούντων. τουτέστιν, ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ ἔμεινε μεταφορᾶς, ὃς ἐὰν σμηχθῇ, πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακότων ἀποβεβλημένων. Καὶ αὖθις·

Τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς
ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα.
ὑποπίνοντες ἕκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους.

Χοάνης. χωνίου. Καὶ Χόανα, τὰ μέταλλα.

Χοάς. ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς; ἢ σπονδάς. Ἐκπίπτει χρησμός, δεῖν χοὰς τοῖς τεθνεῶσι τῶν Λιτωλῶν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἑορτὴν Χοὰς ἄγειν. Λέγονται καὶ θυσίαι νεκρῶν. Σοφοκλῆς·

Πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς
κρήνης ἐνέγκου, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών.
Ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον λάβω;
Κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,
ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφισύμους.

Χοᾶς. ὅτε ἐπὶ μέτρου τίθεται, περισπᾶται.

Χοάσπειον ὕδωρ. καὶ Χοάσπης, ποταμός. καὶ κύριον ὄνομα.

Χοβάρ. ὄνομα ποταμοῦ.

---

3. Ἡ τε ὑποκειμένη] Aeliano tribuit Valckenarius. Mox Χλοωδεστέρα διαλεπτοτάτη C. 8. ὀκτώ] Immo δώδεκα. Ἀριστοφάνης] Acharn. 1053. (1085.) Suidas descripsit Schol. Comici itemque Schol. copiosius in v. 960. 10. καὶ τὸν χοᾶ om. A. C. Med. 14. χοάν] Scribe χοᾶ: a recto χοεύς. Küst. χοᾶ A. B. C. Schol. Ὅμηρος] Odyss. ζ. 76. 77. sed ubi hodie sic legitur: Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ. Küst. Duos locos confudit Suidas, vel potius Scholiastes Aristophanis, Od. γ. 480. scil. ubi ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτ. βασ. et ζ. 76. ubi μήτηρ — ἐδωδήν. Gaisf. Deinde κίστῃ Schol. posterius. 17. χοᾶν] Et hic scribendum est χοᾶ. Küst. Sic A. B. C. E. Schol. 18. τῷ] ἐπὶ τῷ A. B. C. E. τοῦ Ὀρέστου C. ἐπὶ Ὀρέστῃ Schol. Tum γινομένην B. E. 20. Καὶ παροιμία] Solet Suidas multa loca Aristophanis inter proverbia passim referre, quae revera talia non sunt; veluti hic locus, qui nihil nisi iocum comicum continet, ut lectori patebit, qui ipsum Aristoph. Nub. 1240. inspicere voluerit. Küst. χοᾶς] Scribendum est χοῦς, cum circumflexo in ultima. Küst. Sic B. C. 21. παραληρούντων] παραπληρούντων C.

2. σμηχθῇ] σμιχῇ C. ἐμπεφράκτων ἀποβεβλημένων] Apud Scholiastam Aristophanis legitur ἐμπεφρακότων, ἀποβεβυσμένων. Sed scribendum est, ἐμφράκτων, ἤγουν ἀποβεβυσμένων. Küst. Cuius inventum iure reprehendit Hermannus. Sed monstrum lectionis nemo procuravit. ἐμπεφρακότων A. C. ἐνπεφρακότων vel ἐκπεφρ. codd. Scholii superioris. 4. Τὴν ὑστάτην ἤκ.] Aristoph. Eccles. 44. 45. 4. χοᾶς] Et hic scribendum est χοᾶς, cum circumflexo in ultima. Küst. 5. ἡμῶν] Apud Aristophanem recte ἡμῖν. Küst. Om. C. Dein ἀ. ἐρεβίνθων Med. 6. ὑποπ. γὰρ Schol. 7. χοάνου. Χωνεῖον] χωνίον A. χωνίου dedi cum B. χωνίας C. χοάνου deest E. Videtur ad Aristoph. Thesm. 18. respici. Χωνεῖον] Scribe χωνεῖον, per ω in syllaba prima. Vide lexica. Küst. 8. Χοάς] Schol. Aristoph. Ach. 960. Hemst. 9. Ἐκπίπτει χρ.] Fragmentum hoc occurrit etiam supra vv. Ἄκος et Ἐκδίκως, et infra v. Χρησμός, ubi pro ἄγρας rectius legitur χοάς. Küst. E. δὲ χρησμός Schol. ἄγρας] χοάς A. C. Schol. 11. Χοάς] Scribe Χόας, cum accentu in paenultima, a recto plurali Χόες. Küst. 12. Σοφοκλῆς] Oedip. Colon. 469 — 473. 13. ἀειρύτου] ἀειρύτου dedi cum C. 14. ἐνέγκου] ἐνέγκοι A. Schol. Praestat ἐνεγκοῦ. Mox θιγών om. Med. θίγων edd. vulgg. 15. τοῦτο χεῦμ'] χεῦμα τοῦτ' A. C. E. Med. contra libros Soph. Mox λάβῃς A. 17. ὧν κρᾶτ' ἔρ.] Sic locum hunc ex Sophocle emendavimus. Antea enim mendose legebatur, Ὧν κατέρυψον, καὶ λαβὲ ἀμφὶ στόμα. Küst. κατέρυψον A. B. C. E. Med. 18. Χοάς] Χοᾶς B. Vide supra v. Ἀτρέα quaeque hanc in rem protulit Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 233. item Choerobosc. Gaisf. p. 241. 19. Χοάσπειον] Ita A. C. vulgo Χοάσπης ποταμός. καὶ Χοάσπειον ὕδωρ, τὸ ἐκ τούτου. καὶ κύριον ὄνομα ὁ Χοάσπης. Gaisf. Non temere libri superiores, modo leni correctione inventur. Legendum enim: Χοάσπειον ὕδωρ καὶ Χοάσπειος ποταμός. καὶ Χοάσπης, κύριον ὄνομα. Cf. Herodiani Epimer. p. 172. et v. Ἰορδάνεια. οὕτω Med.

---

rytona sunt: ut χνόη, φθόη, χλόη. at πνοὴ non habet litteram asperam. Χνοωδεστέρα. Tenuior. *Et terra subiecta propter tenuitatem suam quaris arena minutior erat.* Χνοῦς. Χοᾶ. Est χοῦς mensura Attica, continens cotylas octo. Aristophanes: *Ad coenam cito vade, sumpta cista et congio.* qui enim ad coenam invitabant, coronas, unguenta, bellaria et alia huiusmodi apponebant. invitati autem secum ferebant edulia cocta et cistam et congium. Homerus de cista dicens: *Mater autem in cista posuit suaves epulas et obsonia, qualibus vescuntur reges originis divinae.* congium vero ad coenam invitati afferebant, ne cum aliis ex eodem poculo biberent, ob crimen Oresti obiectum. Et proverbium: *Sex congios capiet.* dicitur in delirantes. simul autem in metaphora permanet, tanquam de testa vel utre verba faceret. uter enim si fricetur, plus capit quam qui clausi sunt et obstructi. item: *Eam quae ultima venerit, vini tribus congiis multatum iri et cicerum choenice.* potantes enim edebant cicer fostum. Χοάνης. Vasis fusorii. Et Χόανα, metalla quae liquantur. Χοάς. Inferias, libationes, quae patera funduntur inferis. *Oraculum redditum est, Aetolis defunctis inferias quotannis faciendas et Choas sacrum agendum esse.* sic etiam dicuntur sacrificia, quae mortuis offeruntur. Sophocles: *Primum sacra libamina ex perenni fonte affer, quae puris manibus tangenda sunt. Cum autem liquorem istum purum cepero? Crateres sunt, excellentis artificis opus: eorum capita coronabis et ansas auricipites.* Χοᾶς. Cum de mensura dicitur, circumflectitur. Χοάσπειον ὕδωρ. Aqua Choaspis, Choaspes autem fluvius. item Choaspes nomen proprium. Χοβάρ. Nomen fluvii.

Χόες. ἔστιν ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. τὴν δὲ ἑορτήν φασιν οὕτως γεγονέναι, ὅτε Ὀρέστης ἀνελὼν τὴν μητέρα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν Ἀθηναῖοι καὶ εἱστίασαν· οὐ μὴν ἐκοινώνησαν αὐτῷ τοῦ οἴνου· ἀλλὰ χωρὶς χοᾶ παραθεὶς αὐτῷ ὁ δῆμος οὕτως εἱστιᾶτο, ἀπονείμας ὀλίγον τι χώρας τῷ Ὀρέστῃ.

Καὶ ἄλλως. ἑορτὴ Ἀθήνησι Χόες· ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ὀρέστης μετὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας παρὰ Πανδίονα, συγγενῆ καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε βασιλεύων τῶν Ἀθηναίων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν Πανδίων παραπέμψασθαι μὲν τὸν Ὀρέστην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τρα-
677 πέζης ἀσεβὲς ἡγούμενος, μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τὸν φόνον, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνοι, ἕνα ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοᾶ.

Χόες. ἑορτή τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν τὴν Διονύσῳ ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθοίγια, Χόας, Χύτρους.

Καὶ αὖθις. ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ληναίου, ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος, ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι. χοᾶ οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσεν, μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὀρέστης, μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὑτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες.

Χοζίας. ὄνομα κύριον.

Χοεῖον. παχὺ ἔντερον.

Χοὴ καὶ χοαί. ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χόης. ποταμός.

Χοΐδια. Σταμνία κατεσκεύασαν χοΐδια τὸ μέγεθος, λεπτὰ ταῖς κατασκευαῖς διαφερόντως.

Χοϊνός. ὁ πήλινος.

Χολάδες. τὰ ἔντερα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἀντιβίων τε

---

4. *οἱ Ἀθηναῖοι*] *αὐτὸν οἱ Ἀθ.* E. „sic ex MS. ad Clem. Alex. p. 64." Gron. *αὐτὸν Ἀθ.* A. B. *εἱστίασαν*] *ἑστίασαν* A. *εἱστιάσαντο* C. 5. *οἴνου*] *τοῦ οἴνου* A. B. C. E. 6. *χοᾶ*] *χοᾶς* B. E. Med. 7. *χώρας*] *χωρὶς* A. C. Mihi neutrum ferendum esse videtur, utpote natum e praegresso *χωρίς*. 8. *ἑορτὴ Ἀθήνησι Χόες, ἀπὸ τ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Equ. 95. *Küst.* 10. *παρὰ Πανδίονα*] Atqui Pandion Oreste antiquior. Quare alii pro *Πανδίονα* rectius substituunt *Δημοφῶντα*, qui erat Pandionis pronepos. Vide Meurs. de Regno Athen. lib. III. c. 8. *Küst.* Demophontem edit Athen. X. p. 437. C. *περὶ* B. E. quod annotavit Gron. 11. *βασιλεύων*] *τῶν Ἀθηναίων* add. A. C. E. (annotavitque Gron.) Schol. et omisso *τῶν* B. 15. *αὐτοῦ τοῦ φόνου*] *τὸν φόνον αὐτοῦ* A. *αὐτοῦ τὸν φόνον* B. C. (quod ascripsit Gron.) Schol. Rav. *αὐτοῦ τῶν φόνων* Schol. Ald. Mox *αὐτοῦ* ante *κρατῆρος* add. A. B. C. E. Schol. 17. *ἕνα*] *ἑνὶ* E. *χοάν*] Scribe *χοᾶ*, a recto *χοεύς*, vel ut enarrator comici habet *χοῦν*, a recto *χοῦς*. *Küst.* *χοᾶ* A. B. C. *χοῦν* Schol. 18. *Χόες. ἑορτή τις παρ' Ἀθ. — Χύτρους*] Ex Harpocratione. *Küst.* *ἦν* om. Harp. 20. *Ἀνθεστήρια*] *μὲν* add. Harp. *τὴν Διονύσῳ*] *τὴν* om. A. C. Harp. male.

1. *Πιθοιγίαν*] *Πιθοιγία* C. *Πιθοίγια* refinxi cum Harp. *Χοᾶς*] Harpocratio recte *Χόας*, a recto plurali *Χόες*, quod est nomen festi. At *χοᾶς* est a recto *χοεύς*, i. e. *congius*. *Küst.* *χοᾶς* A. 4. *ἦν δὲ ἑορτὴ*] *εὖρεν ἀγομένην ἑορτὴν* Gron. in marg. 6. *χοᾶν*] Scribe *χοᾶ*. *Küst.* Sic A. E pr. 8. *ἐκέλευσεν*] *ἐκέλευε* C. *ὁ Πανδίων*] Alii hoc rectius ad Demophontem, Pandionis nomen ante *ἐμηχανήσατο* debuit collocari. Mox *ὡς μήποτε* Med. 9. *πίῃ*] *πίοι* A. *ὁ Ὀρέστης*] *ὁ* om. A. C. 11. *ἐνομίσθη*] *ὠνομάσθη* E. 14. *ἐπιχεομένη*] *ἐπιλεγομένη* C. 16. *Χοΐδια. σταμνία. Κατεσκεύασαν*] Hic locus male interpunctus est: quod miror non animadvertisse interpretes. Scribendum omnino: *Χοΐδια. Σταμνία κατεσκεύασαν χοΐδια τὸ μέγεθος. Amphoras confecerunt congiales, arte admodum subtili fabricatas. Σταμνία χοΐδια* sunt *amphorae* sive *vasa vinaria*, quae *χοᾶ* sive *cotylas octo* continerent. Hinc *σταμνία Thasia Chia* et *Mendaea*. Photius in lexico: *Σταμνία, τὰ Θασία κεράμια. οἱ δὲ τὰ Χῖα καὶ τὰ Μενδαῖα.* De quibus viri docti in Moeridem et Pollucem. *Toup.* III. p. 196. Recte interpunxit A. Suspectum tamen istud *χοΐδια*, siquidem ab rationibus et significatu adiectivorum in *ιδιος* recedit: v. Lobeck. Phryn. p. 555. sq. Itaque coniecerat Schneiderus *χοαῖα*. 18. *γήινος*] *πήλινος* A. B. C. Utrumque iungit Hesychius. Pertinet gl. ad I. Cor. 15, 47. 19. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Pauli Silentiar. XLVI. pr. Anthol. Pal. VI, 81. Cf. v. *Ἔγχεια*. Post *χολάδων* extabant: *παρὰ τὴν χύσιν. ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν δέχεσθαι τὸ γολῶδες τοῦ ἤπατος· ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συρρύει ἡ ξανθὴ χολή, τοῦτο μηχανωμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν.* Quae e Zonara sumpta ignorant A. B. V. E.

Χόες. Choes dies fuit festus, quem Athenienses celebrabant mense Anthesterione: causam vero hinc repetunt. cum Orestes matre occisa Athenas venisset, Athenienses eum admissum convivio exceperunt; nec tamen vinum cum eo biberunt, sed populus congio seorsim ei apposito convivatus est, et exiguum quendam locum illi tribuit. Aliter. Choes sacrum erat Athenis, quod hac de causa institutum est. Orestes post matris caedem Athenas venit ad Pandionem cognatum, qui tunc ibi regnabat. accessit autem ad eum, dum publicum epulum populo praebet. Pandio igitur cum et Orestem a se dimittere verecundaretur, et eodem cibo potuque eum eo uti impium duceret, quod a caede nondum purgatus esset, ne tamen ex eodem cratere biberet, singulis convivis vini congium apposuit. *Χόες*. Choes, sacrum quoddam apud Athenienses agi solitum duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus autem ait Anthesteria generaliter vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum, singulatim vero Pithoegia, Choas, Chytros. Aliter. Cum Orestes post caedem matris Athenas venisset, quo tempore festum Bacchi Lenaei celebrabatur, ne earundem libationum particeps fieret, qui matrem occidisset, Pandio tale quid excogitavit. singulis convivis congium apposuit et ex eo bibere iussit, vinum non miscentes; ne ex eodem cratere Orestes biberet, neve aegre ferret, si ipse solus et separatim ab aliis biberet. inde Choes festum apud Athenienses celebrari coepit. *Χοζίας*. Nomen proprium. *Χοεῖον*. Crassum intestinum. *Χοὴ* et *χοαί*. Terra quae mortuis iniicitur. *Χόης*. Fluvius. *Χοΐδια*. Urnulae. *Confecerunt urnulas, arte admodum subtili fabricatas.* *Χοϊνός*. Terrenus. *Χολάδες*. Intestina. In Epigrammate: *Et*

ρου τούτων ἓν ἀποτελεσθῆναι σῶμα, καὶ ἐν τοῖς τῶν βουλευτῶν ὑποδήμασιν ἀποσημαίνεσθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν κάππα. Καὶ παροιμία· Ἡ Συλοσῶντος χλαμύς. ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπ' ἐσθῆτι. οὗτος γὰρ εἶχε πολυτελῆ ἐσθῆτα, ἣν ἐδωρήσατο Δαρείῳ ἰδιωτεύοντι ἔτι· καὶ ἔτυχε μετὰ ταῦτα καθόδου, βασιλεύσαντος Δαρείου.

Χλανίς. ἱμάτιον στρατιωτικόν.

Χλαῖνα, τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον. παρὰ τὸ χλιαίνω. χιτὼν δὲ τὸ λεπτὸν ἱμάτιον, τὸ ὑποκάμισον· παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι.

Χλαῖναι. περιβολαί. διαστέλλει Ὅμηρος τὸν πέπλον ἀπὸ τῶν χλαινῶν· ὅς ἐστι γυναικεῖον ἔνδυμα, ἐμπερόνημα. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ καὶ ἑανόν.

Χλευάζω. αἰτιατικῇ.

Χλευασία. ὕβρις τις, εἶδος οὖσα τῆς ὕβρεως. καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται αὐτῆς. τῆς γὰρ ὕβρεως ἡ διὰ καταγέλωτος γινομένη χλευασία καλεῖται, ἡ δὲ διὰ πληγῶν ὕβρις ὁμωνύμως. Καὶ αὖθις Αἰλιανός· Περιὼν δὲ ἐς τὸν νεών, χλευάζων γε μὴν τοὺς θεοῦ θεραπευτῆρας καὶ ἐπετώθαζε.

Χλιδανόν. τρυφερόν.

Χλιδή. τρυφή, ἔκλυσις, καὶ μαλακία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι. Ξενοφῶν· Οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα, ἀλλὰ χωριτικῶς. Καὶ αὖθις· Συγχωρούντων ἐπαυρέσθαι τῆς χλιδῆς. Καὶ αὖθις· Οὕτω μὲν οὖν ἐν τῷ Τούρκων ἡγεμόνι ἔνεστι χλιδῆς. Καὶ Χλιδαῖς καρατόμοις, τοῖς ἀπὸ τοῦ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγοι δ' ἂν χλιδὰς ἤτοι καθόλου τοὺς πλοκάμους, οἵ εἰσι τρυφὴ τῆς κεφαλῆς· ἢ παρόσον τρυφὴ καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. Σοφοκλῆς·

Ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖς τε πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες, εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν.

Χλιδόνας. κόσμους περὶ τοὺς βραχίονας. καλοῦνται δὲ βραχιόλια.

Χλίδος. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα

---

1. σῶμα] Immo σχῆμα. 3. κάππα] Immo C. i. e. lunula, quod significabat initio Centum fuisse senatores. Vid. Voss. de Arte Gramm. c. 17. *Reines.* Recte Suidas: vid. Scaliger in Euseb. p. 114. Cf. Philostr. V. Soph. II, 1, 8. *Συλῶντος* Med. Hinc olim derivata erat glossa *Συλοσῶντος χλαμύς.* 6. *ἰδιωτεύοντι*] Et in Aegypto in exercitu Cambysae militanti: vid. Herodot. III, 139. 140. Strab. XIV. p. 439. *Reines.* 8. *Χλανίς*] Sic etiam Lex. Seg. Attamen interpretationi melius conveniret *Χλαμύς.* Vid. Hemsterhus. in Luciani Timon. c. 38. *Gaisf.* De quo non sinunt addubitare nec testimonia grammaticorum (velut Choeroboscí in Cram. Aneed. II. p. 278.) nec doctorum hominum observationes: v. Prelleri Polemo p. 150. 10. *δὲ*] *γὰρ* C. Haec supra recurrunt in v. *Χιτών*, ubi suam tenent sedem. 12. *διαστέλλει*] Schol. Il. *ε.* 734. *Toup.* MS. Adde Schol. *ω.* 229. *ὁ Ὅμηρος τοὺς πέπλους*] *Ὅμηρος τὸν πέπλον* A. C. et inter vss. E. *τῶν πέπλων* B. 13. *ὅ*] *ὃς* A. E. 15. Om. vulg. 16. *Χλευασία καὶ χλεύη*] *καὶ χλεύη* om. A. B. C. Cf. Iacobs. in Philostr. Imagg. p. 331. *ὕβρις τις*] Aristot. Topic. VI, 3. p. 372, 26. *Gaisf.* 18. *γέλωτος*] *καταγέλωτος* A. C. 19. *Καὶ αὖθις* quod vulg. neglexit, servant A. C. E. Med. Simillimam eiusdem Aeliani dictionem servavit v. *Λιπαρία.*

1. *Περιὼν*] Lego *παριών.* *Küst.* 2. *τοῦ θεοῦ*] *τοῦ* omisi cum A. C. 4. *Χλιδή — ἐχλιάνθαι*] *ἐχλελύσθαι* addit Lex. Bachm. p. 416. Eadem Timaeus p. 276. qui om. *τρυφὴ* addit cum Etym. M. *καὶ ἐκλελύσθαι ἀσθενείᾳ τοῦ θερμοῦ. μαλακία* Med. 5. *Ξενοφῶν*] De Instit. Cyri lib. IV. p. 110. *Küst.* IV, 5, 54. 6. *χωριτικῶς*] *χωρητικῶς* C. E. 7. *ἐπαύρασθαι*] *ἐπαύρεσθαι* A. Probavi *ἐπαυρέσθαι.* 8. *Τούρκων*] *Τούρκῳ* B. *τῶν Τούρκων* C. Mox *χλιδαῖς* C. Dubitare licet num *χλιδῆς* ex *οὕτω* suspensum sit. 9. *Χλιδαῖς καρατομ. — ἐν τῷ τάφῳ*] Ex Schol. Sophocl. Electr. 52. *Küst.* 13. *Σοφοκλῆς*] Electr. 52. ut Portus monuit. *Küst.* 14. *πατρὸς*] *τὸν πατρὸς* A. B. C. E. *τύμβον*] *τάφον* C. E. Tum *ὡς ἐφίετο* om. A. B. C. E. 15. *λοιβαῖς τε πρ.*] *λοιβαῖς τὸ πρ.* A. B. C. *λοιβαῖσι πρ.* E. ex interpolatione. 17. *Χλιδόναι. κόσμοι*] Alias *χλιδῶνες.* Vide Hesych. et alios grammaticos. *Küst.* Esaias III, 19. *χλιδῶνας. Toup.* MS. Vid. [glossa iam sublata] *Βραχιόλια. Hemst.* Vid. Wesseling. in Diod. XVIII, 27. *Χλιδόνας. κόσμους* A. C. Lex. Seg. Utra vocalis praestet non decernit Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 181. quamquam in Aiac. p. 168. ed. sec. nihil dubitarat. Sed quod infra positum est *χλίδωνος*, firmatur versu Polyzeli in Schol. Ven. Aristoph. Pluti v. 550. ed. Diod. Hinc corrigatur Choeroboscus Gaisf. p. 75. *χλιδῶν χλιδῶνος, οὗτος* (*οὕτως*) *δὲ λέγεται κόσμος ὁ περὶ τοὺς βραχίονας.* 19. *Χλίδος. Δημοσθένης ἐν τῷ πρ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* Lex. Seg. Bachmanni p. 419. *Χληδός. ὁ σωρὸς τῶν ἀποκαθαρμάτων, ὁ ἔχων ἰλὺν τινα καὶ ἄσιν βοτανώδη καὶ φρυγανώδη. — Χληδός. ὃν οἱ πολλοὶ χλὰς λέγουσιν. καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. Κρήτης ταμίας ἦξει δὲ ταχέως ἀργυρίου χληδῶν λαβών. οἷον πλῆθος καὶ σωρόν.* Ubi *ἦξει δὲ — λαβών* versus veteris alicuius est comici. *Κρήτης ταμίας* in praesenti non extrico. *Gaisf.* Non displicet *Κράτης Τόλμαις.* Fugit ille versiculus Meinekium. *Χλῆδος* cum Etym. M. Harpocr. etiam Pal. itemque in exemplo *Χληδός* Hesychius. *Δημοσθένης*] P. 1278, 4. ubi *τὸν χλῆδον* cum Harpocr. Idem *ἐμβαλὼν — ὑψηλοτέραν τὴν ὁδὸν καὶ στ. π. σ.* Quorum prius infra comprobatur verbo *ἐμβέβληκεν.*

---

rae colorem non extrinsecus, sed intrinsecus adiiciens: ita ut ex utroque unum quasi corpus conficeretur, et Senatorum calcei cappa Romano insignirentur. Et proverbium: *Sylosontis chlamys.* dicitur in eos qui vestitu superbiunt. hic enim cum vestem haberet pretiosam et splendidam, eam Dario privato adhuc donavit. postea vero cum Darius regnare coepisset, reditum in patriam impetravit. *Χλανίς.* Vestis militaris. *Χλαῖνα.* Crassum et hibernum vestimentum dictum ab eo quod tepefacit. *χιτὼν* vero est vestis tenuis, quam vulgo *ὑποκάμισον* vocant. dictum inde quod membris circumfunditur. *Χλαῖναι.* Laenae. Homerus peplum ab laenis distinguit. nam peplus est muliebre vestimentum, quod fibulis astringitur. idemque *ἑανὸν* poeta vocat. *Χλευασία.* Irrisio, contumeliae species. contumelia enim quae cum risu coniuncta est, *χλευασία* dicitur; contra quae cum veberibus coniuncta, communi nomine *ὕβρις.* Aelianus: *In templum ingressus dei cultores irrisit et sannis excepit.* *Χλιδανόν.* Delicatum. *Χλιδή.* Deliciae, mollities, voluptas. ab *ἐχλιάνθαι*, quod est tepefactum esse. Xenophon: *Non delicate et molliter educati sumus, sed rusticorum more.* item: *Cum permitterent frui deliciis.* item: *Sic igitur in Turcorum duce deliciae insunt.* Et *Χλιδαῖς καρ.*, cincinnis ex capite resectis. ubi *χλιδὰς* vocavit vel universe cincinnos, ut qui quasi deliciae quaedam capitis sint; vel quia cincinni in sepulcro deponebantur, ut mortuis deliciae quaedam essent et ornamentum. Sophocles: *Nos vero, postquam patris sepulcrum ex praecepto libationibus prius et cincinnis ex capite resectis coronaverimus, tum demum revertemur.* *Χλιδόνας.* Ornamenta brachiorum: quae etiam brachialia vocantur. *Χλίδος.* Demosthenes in

περὶ χωρίου βλάβης· Ἔπειτα δὲ τὸ χλίδος ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέραν καὶ στενοτέραν τὴν αὐτὴν πεποιῆσθαι ὁδὸν συμβέβηκε. πᾶν πλῆθος χλίδος λέγεται, καὶ ἔστιν οἷον σωρός τις, μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάτων τε καὶ ἀποψημάτων. καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόςχωσις, καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δ' ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν· ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς ὑποσημαίνει.

Χλίδωνος.

675 [1]*Χλιδῶσαι. τρυφῶσαι.*

Χλοάω, χλοῶ.

Χλοερός. ὁ χλωρός.

Χλόη. βοτάνη.

Χλομάρων. Ἀλλ' ὅτε Ῥωμαῖοι ἀπεστένουν ἐρεβοδιφοῦντες τὰ ὑποχθόνια, στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ φρούριον τὸ Χλομάρων.

Χλοῦναι. λωποδύται, οἱ ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι. Καὶ Χλούνης, μονιός, πλήκτης, κακοῦργος, χαλεπός· καὶ ὁ ἀπόκοπος. Χλούνης τε καὶ γύναυδρος ἀνήρ, εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι, διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενόμενος. — Ὁ πρὸς Στρατοκλέα Ἀθήνησι δαδουχήσας, ὃ χλούνης τε καὶ γύννις, καταγοητευθεὶς καὶ οἷον ἐν δεσμῷ τινι ἀφύκτῳ πεδηθείς.

Χλούνειον. ὄνομα τόπου.

Χλωθάριος. ὄνομα κύριον.

Χλωθαῖος. ὄνομα κύριον.

Χλωθόμυρος. ὄνομα κύριον.

Χλωρανθείς. ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γεννηθείς. οὕτω Σοφοκλῆς.

Χλωρεῖον. εἶδος ζῴου.

Χλωρίς. ὄνομα κύριον.

Χλωρόν. τὸ ἀκμάζον. Μένανδρος.

Χλωρός. ἀπὸ τοῦ χλόη χλοερὸς καὶ χλωρός· ἀπὸ δὲ τούτου τὸ ὠχρός. Καὶ Χλωρότης.

Χνόας. τὰς σύριγγας τοῦ ἄξονος. σύριγξ δέ ἐστι τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος· καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως. τὰ γὰρ εἰς ῆ καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ō παραληγόμενα, (ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα) ὧν προηγεῖται δασύ, βαρύνε-

---

2. *στενοτέραν*] *στενωτέραν* Harpocr. ed. et Med. 3. *ὁδὸν πεποιῆσθαι*] *πεποιῆσθαι ὁδὸν* dedi cum A. 4. *ἔστι σωρὸς*] *ἔστιν οἷον σορὸς* A. *οἷον* etiam B. E. Harpocr. *οἷος* C. Etym. M. v. *Χλῆδος: ὁ κλῆρος τῶν ἀποκαθαρμάτων, ὁ ἔχων ἰλύν τινα καί* (supplendum videtur *συρφετὸν*) *βοτανώδη καὶ φρυγανώδη. ἢ σωρὸς λίθων.* Ety. Gud. p. 567, 34. *Χλίδοντα. χλίδην, σωρηδόν. δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν.* Volvit, opinor: *χλίδος, σωρός. καὶ δηλοῖ π. ἔ.* Aliter Hermannus Opusc. VII. p. 365. 6. *πρόσχωσις*] *πρόχωσις* B. C. E. Med. cum libris Harp. Deinde *χειμάρων* Med. 10. *ὑπεσημείωσε*] *ὑποσημαίνει* A. C. Harpocr. *ὑπεσημῆ* E. 14. Cf. v. *Χλωρός.* 15. *βοτάνη*] Statim *παρὰ τὸ φλέω, τὸ ἀναπέμπω, φλόη, καὶ χλόη, ἢ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη καὶ αὐξάνουσα*, omiserunt A. B. E. Totam gl. om. C. 16. *Ἀλλ' ὅτε Ῥωμ.*] Haec sunt verba Theophyl. Simoc. lib. II. c. 7. sed ubi pro *ἀπεστένουν*, quod corruptum est, legitur *ἀπεπόνουν*: uti etiam apud ipsum Suidam supra vv. *Ἀπεπόνουν* et *Ἐρεβοδιφῶντες*, ubi idem fragmentum habes. Deinde pro *ἐρεβοδιφοῦντες* Theophylactus habet *ἐρεβοδιφῶντες*: uti etiam ipse Suidas supra vv. *Ἀπεπόνουν* et *Ἐρεβοδιφῶντες. Küst.* Cf. Menandri Exc. Legatt. p. 329. 19. *οἱ ἐν τῇ χλόῃ εὐν.* videntur ad *οἱ σύαγροι* spectare, quod interposuit Etym. M. 21. *Χλούνης τε καὶ γ.*] Haec ex libro Aeliani de Providentia sumpta esse discimus ex Eustathio in Il. ί. p. 772. ubi inter alia ait: *ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ Προνοίας, χλοίνην λέγων τὸν ἀπόκοπον.* Respexit enim ad ipsum illum locum Aeliani, quem Suidas hic adducit. Confer etiam Nostrum supra v. *Εὐνοῦχος. Küst. ὁ χλούνης τε καὶ γύννις* supra in *Γύννις*, quae sine dubio ab eodem Aeliano sumpta. *Hemst.* Sed haec ad posteriorem locum pertinent. *τε* om. C. E. Med.

2. *Ὁ πρὸς Στρατοκλέα*] Supra v. *Δαδουχεῖ* legitur *ὁ πρὸ Στρατοκλέους. Küst.* Neutrum satisfacit, si quidem notatio morum subest et comparatio cum Stratocle, quem aequales molliter et improbe vixisse criminantur: v. Ruhnk. in Rutil. p. 32. sqq. 6. *Χλούνιον*] *Χλούνειον* A. B. C. et Theognostus p. 127, 31. Deinde Gaisf. delevit cum omnibus MSS. *Χλεύνειον δὲ τὸ χοίρειον, δίφθογγον.* Praebuit Zon. p. 1855. 8. *Χλωθαῖος*] *Χλωθαΐος* A. C. 9. Immo *Χλωθόμαρος* vel *Χλωθόμηρος.* 10. *γεννηθείς*] *γεννηθείς* C. Med. 16. *τούτου δὲ*] *δὲ τούτου* A. Tum *τὸ ὠχρὸς* A. C. pro *καὶ ὠ.* Minimum inter *χλωρὸς* et *ὠχρὸς* intercedere docet Hemsterhus. in Luciani Contempl. c. 11. *Gaisf. τὸ* interposui. 17. *Χνόας. τὰς σύριγγας τ.*] Ex vetere interprete Sophocl. Electr. 717. ut et Portus monuerat. *Küst. σύριγξ — ἄξονος* om. A. 21. *παραληγόμενα, ὧν πρ.*] Locum hunc mutilum ex Scholiasta Sophoclis sic supplebis, *παραληγόμενα, ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα, ὧν προηγεῖται* etc. *Küst. ἀπὸ δ. σ. ἀρχόμενα* addidi ex Schol. postulante sensu. *Gaisf.* 22. *βαρύνεται*] *βαρύνονται* A.

---

oratione adversus Calliclem de damno praedii: *Postea vero cum sordes in viam eiecisset, quae viam illam et altiorem et angustiorem reddiderunt,* omnis congeries *χλίδος* vocatur, quasi quidam acervus, maxime quisquiliarum et ramentorum. item limus a fluviis et multo magis torrentibus aggestus: qui vocatur etiam *χέραδος.* nunc autem apparet oratorem dicere, Calliclem terrae cumulum et sarmentorum acervos ex praedio in viam publicam coniecisse: quemadmodum ipse in sequentibus indicat. *Χλιδῶσαι.* In deliciis viventes. *Χλοάω.* Viresco. *Χλοερός.* Viridis. *Χλόη.* Herba. *Χλομάρων. Romani vero, cum loca subterranea scrutari desissent, ad castellum Chlomarum castra ponunt. Χλοῦναι.* Grassatores, qui in herba delitescant. Et *Χλούνης*, ferus, qui ferit, maleficus, saevus. item castratus. *Eunuchus ille et semivir, si quidem demus istum fuisse virum, cuius animum philosophia Epicurea enervarat et effeminarat. — Qui ante Stratoclem Athenis daduchus fuerat, eunuchus ille et semivir, fascinatus et vinculo quodam inexplicabili constrictus. Χλούνειον.* Nomen loci. *Χλωθάριος.* Nomen proprium. *Χλωθαῖος.* Nomen proprium. *Χλωθόμυρος.* Nomen proprium. *Χλωρανθείς.* Viridis factus. ita Sophocles. *Χλωρεῖον.* Genus avis. *Χλωρίς.* Nomen proprium. *Χλωρόν.* Vigens. Menander. *Χλωρός.* A *χλόη* fit *χλοερός*, inde *χλωρός.* hinc etiam fit *ὠχρός.* Et *χλωρότης. Χνόας.* Axis fistulas. fistula vero pars est axis, quae in rotae foramen immittitur. eodemque nomine ipsum foramen rotae vocatur. habet autem accentum in priore. nomina enim in *ῆ* purum desinentia, quae *ō* habent in paenultima, praecedente littera aspirata, ba-

πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων.

Χολαργέων. Χολαργεῖς· δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ἡ εὐθεῖα Χολαργεύς.

Χολαῖον. ἦπαρ.

Χολέρα. καὶ Χολεριῶ, ῥῆμα.

Χολλεῖδαι. δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Χοληδόχον ἀγγεῖον.

Χόλικες. τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν. ταῦτα δὲ οὐχ ἱεροῦντο ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δὲ χόλικά φασιν εἶδος ἰχθύος. θηλυκῶς δὲ ἡ χόλιξ.

Χολοδογαμόρ. ἐθνικόν.

Χόλον. ὀργήν, ἀλλὰ πρόσκαιρον. παρὰ τὸ χεῖσθαι.

Χολῶ. δοτικῇ.

678 **Χολωσέμεν.** εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν.

Χολῶσι.

Ἐς τοσοῦτον μανιῶν ἐλήλυθας,
ὥςτ' ἀνδράσιν πείθῃ χολῶσι.

Χόνας. ὄνομα ἔθνους.

Χονδρῖτις. σεμίδαλις.

Χόνδρος. τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον. Καὶ Χόνδροι ἅλῶν, θρόμβοι, παχὺς ἅλς.

Χονσά. παρὰ Βουλγάροις οἱ κλέπται.

Χοός.

Ἀνατετραμμένου χοός.

Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ ἀνακαλυφθέντος, ἢ κενωθέντος εἰς γῆν, ὥςπερ οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ μέθης ἐν τῷ ὑπηρετεῖν. καὶ παίζοντες τὰ τοιαῦτά φασι.

Χοός. διξέστου. χοῦς γὰρ δύο ξέσται, χοεὺς δὲ ἕξ. Ἀριστοφάνης·

Εἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται.

Χόρδευε. τέμνε, τουτέστι, σύμπλεκε ἀλλήλοις καὶ συγκύκα· τὰ γὰρ ἔντερα τῶν τετραπόδων χορδὰς καλοῦσιν. ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται. ὥςπερ γὰρ γεμίζεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φυράματος, οὕτω χόρδευε καὶ τάραττε καὶ τὰ πολιτικὰ καὶ συντάραττε καὶ συμφύρα τὰ πράγματα,

ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς,
ἡδύσμασι χρώμενος καὶ ἀρτύων κακίαις.

Χορδή. νευρά· καὶ τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

---

2. *Χολαργεῖς. δῆμος τῆς Ἀττ.*] Vide Harpocrationem. *Küst.* Et gl. *Χηναλώπηξ. Χολαργία* Harp. 3. *ὁ Χολαργεύς*] ὁ om. A. C. Pertinet gl. ad Aristoph. Ach. 855. 5. *Χολέρα*] *Χολέτρα* C. qui mox *χολερῶ. ῥῆμα*] Statim *ἔστι δὲ πάθος, ἢ εἶδος νόσου, οὕτω παρ' ἰατροῖς καλούμενον* omiserunt A. B. C. 6. *Χολλεῖδαι*] Ex Harpocratione. Continuo omnes MS. om. gl. *Χολέρα. νόσος. διὰ χολῆς πάθος.* 8. *Χόλικες*] Schol. Aristoph. Pac. 716. *Hemst.* 9. *τινὲς*] *τινὲς δὲ* A. Schol. ubi *χόλικας.* 10. *Χόλιξ ἐθνικόν*] Vid. Schol. Hom. Il. δ'. sub finem. *Reines. ἐθνικόν* omiserunt A. B. C. E. *Ἀττικόν* placuit Piersono in Moer. p. 405. Mira commentus est Florens in Arist. Pac. 716. 11. *Χολοδογαμόρ*] *Χολοδαγομόρ* A. *Χολιδαμογόρ* C. Neutrum recte: v. Boisson. in Herodian. p. 152. 14. *Χολῶ*] Vide Meinekii Com. Vol. III. p. 158. Om. vulg. 15. *Χολωσέμεν. εἰς ὀργ.*] Ex Scholiasta Homeri in Il. ά. 78. *Küst. Χολωσέμεναι* C. Zon. *Χολοσέμεναι* A. B. 17. *Σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μαν.*] Haec sunt verba Aristoph. Nub. 830. *Küst. σὺ δ'* et *τῶν* omisi cum A. C. *εἰς* Gaisf. tacite. Deinde *ἀνδράσι* Edd. 19. *Χόνας*] An potius *Χῶνας*, per *ω* in syllaba prima. Vide Stephanum Byzantium v. *Χώνη. Küst.* 20. *Χονδρῖτις*] *Χονδρίτης* C. E. Lex. Seg. *παχεῖα σεμίδαλις* explicatio Hesychii. 22. *Χόνδροι*] *Χόνδριον* C. Vid. Elmsleius in Aristoph. Ach. 520. (495.) Post h. gl. *Χόνδρος. πυρῷ παραπλήσιος· γλίσχρος δὲ πλέον ἐκείνου* omiserunt A. B. C.

1. *Χονσά*] Gl. accessit ex A. B. C. E. nisi quod *Βουλγάρων* C. 4. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 536. sed ubi legitur *χοῶς*, a recto *χοεύς. Küst. ἀνακαλυφθέντος*] *ἀνακαμφθέντος* Schol. 6. *τῆς μέθης*] *τῆς* om. A. C. Schol. *καὶ παίζοντες*] *καὶ* om. A. *καὶ παίζοντα* C. *ἢ παίζειν εἰώθασι ποιεῖν* Schol. 9. *Χοός*] A recto *χοῦς*, quod idem significat ac *χοεύς.* Quare *ἀνεμιαῖον* puto et falsum, quod Suidas hic ait, *χοῦς* esse mensuram duorum sextariorum, *χοεὺς* autem sex sextariorum. Non enim duo ista vocabula sensu discrepant, sed ut diximus idem prorsus significant. Est autem *χοῦς* sive *χοεὺς* mensura sex sextariorum, ut alii auctores docent. *Küst.* Reprehendit Suidam, qui Scholion Thesm. 354. descripsit, etiam Böckhius *Metrolog. Untersuch.* p. 201. 9. *Ἀριστοφάνης*] Thesm. 353. sq. 11. *ἦν τῶν* vulg. 12. *Χόρδευε. τουτέστι, τ.*] Nota haec pertinet ad locum illum Aristoph. Equ. 214. *Τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα.* Vide ibi veterem interpretem, qui eadem paene habet, quae hoc loco Suidas. *Küst. Χορδεύων. τέμνων* Gl. Herod. VI, 75. *τουτέστι τέμνε*] *τέμνε τουτέστι τέμνε* Med. 15. *φησὶ* post *γὰρ* delevi cum A. C. E. Med. Mox *φύροις* C. pro *πληροῖς*, et *πάντα* pro *παντός.* Reliqua minus copiose Schol. 18. *συμφύρα*] *συμφύρει* C. 20. *ἡδύσμασι*] *ἡδύσμασι* A. B. C. E. Med. Schol. Dein *καὶ ἀρτύμασι* Schol. *κακίαις*] Huic subiungunt A. B. E. Med. locum Polybii, qui infra legitur sub v. *Χορηγία.* 21. *τὸ παχὺ*] Schol. Aristoph. Ach. 1118. *Gaisf.*

---

hastam, quae saepius hostium gustavit intestina. **Χολαργέων.** Cholargenses pagus sunt Atticae. rectus casus est *Χολαργεύς.* **Χολαῖον.** Epithetum hepatis. **Χολέρα.** Et *Χολεριῶ*, cholera laboro. **Χολλεῖδαι.** Pagus tribus Leontidis. **Χοληδόχον ἀγγεῖον.** Vas bilem recipiens. **Χόλικες.** Crassa boum intestina. haec autem cum reliquo corpore non immolabantur. quidam dicunt cholicem esse piscis genus, feminino genere vero *χόλιξ.* **Χολοδογαμόρ.** Gentile nomen. **Χόλον.** Iram, sed quae brevi tempore durat. ab verbo *χεῖσθαι.* **Χολωσέμεν.** Ad iram provocaturum esse. **Χολῶσι.** *Tu vero eo dementiae progressus es, ut viris insanientibus credas.* **Χόνας.** Nomen gentis. **Χονδρῖτις.** Simila ex chondro facta. **Χόνδρος.** Stomachi intestinum. et *Χόνδροι*, salis grumi. **Χοός.** *Eversо congio.* Aristophanes. vel evacuato et humore in terram effuso: quemadmodum iis accidit, qui in compotationibus ebrii inter ministrandum labuntur. item iocantes talia agunt. **Χοός.** Duorum sextariorum. congius enim duo sunt sextarii, choeus autem sex. Aristophanes: *Si quis caupo aut copa congii aut cotylarum mensuras adulteraverit.* **Χόρδευε.** Seca, commisce et confunde. quadrupedum enim intestina vocant chordas. ab arte igitur allantopolae nomen hoc sumptum est. ut enim, inquit, farcis et reples intestina quovis farcimine: sic etiam misce et turba rempublicam, et perverte negotia, *populum demulcens voculis culinariis*, condimentis utens et illinens malignis. **Χορδή.** Nervus. item crassum intestinum ovis.

Χορευτής. ἐπιστήμων.

Χορείαν. οἱ παλαιοὶ τὴν μετὰ ᾠδῆς ὄρχησιν. δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμηρος, τὴν τῶν κυβιστητήρων καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής. Καὶ Χορεῖον, ἡ χόρευσις.

Χορηγία. δόσις. καὶ Πολύβιος· Μὴ οἷον κατὰ θάλατταν τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, μηδὲ ἐπὶ ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν ταῖς πήραις δέχ' ἡμερῶν ἔχοντας ἐφόδια. Καὶ αὖθις Πολύβιος· Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμός, ὑπερέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν. τουτέστι, παροχήν.

Χορηγός. ὁ τοῦ χοροῦ ἡγούμενος καὶ δοτήρ.

Χορηγῶ. δοτικῶ.

679 ‖*Χορίαμβος.* μέτρον στίχων.

Χορικός. ὁ τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει, καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο· διὸ καὶ χορικὰ λέγεται.

Χορίλη. ἡ Ἑκάβη.

Χόριον. τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφεσι.

Χοροβατῶ. τὸ εἰς χορὸν βαίνω.

Χορoδέκτης. ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων. Ὥσπερ οὖν παρά τινος χορoδέκτου λαβεῖν τὴν στάσιν.

Χορὸν δίδωμι. ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν. παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγχανον κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας ποιηταί, οὐ πάντες ἀλλὰ οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

Χορός. τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ᾀδόντων. διηρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς δύο μέρη ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ Φλαβιανοῦ, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, διχῇ τοὺς ψαλμοὺς τοὺς Δαβιδικοὺς ᾄδοντες. ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενον εἰς πάντα περιῆλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα.

Χορός. καὶ οἱ χορευταὶ καὶ ὁ τόπος. Ὅμηρος· Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλεν.

ἐν ᾧ τὸ σύστημα τῶν χορευτῶν.

---

1. *ἐπιστήμων* om. E. 3. *δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμ. — διὰ τῆς σφαίρας*] Haec sumpta sunt ex Athenaei Dipnos. lib. I. c. 11. p. 14. eademque leguntur supra v. *Ὄρχησις. Küst.* Haec e gl. superiore repetiit homo studiosus. *κυβιστήρων*] Sic etiam hodie exhibent codices Athenaei. At scribendum potius est *κυβιστητήρων*, ut habet Suidas supra v. *Ὄρχησις. Küst. κυβιστητήρων* B. 4. *τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπ.*] Athen. lib. I. c. 15.p. 19. *Ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστὴν Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν διὰ τὴν τέχνην.* Hinc Suidas sua sumpsit. Vide etiam supra v. *Σφαῖρα. Küst.* Legendum *ἔπαιξεν.* 5. *Ἀλεξάνδρου*] *Ἀλεξανδρεὺς* B. E. 8. *Χορηγία*] Vid. *Κατεξανιστάμενος. Hemst. Καὶ Πολύβιος*] *καὶ Χορήγιον Πολύβιος* Schweigh. in Fr. gr. 138. Opusc. II. p. 215. 11. *πήραις*] *ταῖς πήραις* A. B. C. E. 12. *Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλ.*] Exemplum hoc antea male sub voce *Χόρδευε* collocatum erat, quod nunc loco suo restituimus. *Küst.* 13. *ὑπέχων*] Lege *ὑπερέχων*, ut in vv. *Ἐσπούδαζον* et *Ὑπερέχων*, ubi idem fragmentum occurrit. *Küst. ὑπερέχων* A. B. E. Med. Infra *παροχή* Med. 15. *Χορηγός*] V. Iacobs. Lectt. Stob. p. 83 17. *μέτρον στίχων*] *μέτρων στίχος* m. pr. Quae e gl. *Βαβρίας* repetita subsequebantur, delevi cum C. haecce: *Βαβρίας, ἢ Βάβριος, μύθους, ἤτοι μυθικά. εἰσὶ γὰρ διὰ χοριάμβων, ἐν βιβλίοις ιέ. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἐμμέτρα. ἦγουν τοὺς χοριάμβους.* Ubi *Küsterus*: „*διὰ χοριάμβων*] Immo *χωλιάμβων*. Babrius enim fabulas Aesopi in versus choliambicos, non choriambicos, redegerat: ut patet ex fragmentis quae Suidas passim ex scriptore illo adducit. Vide Nos etiam supra in v. *Βαβρίας.*" Item: „*χοριάμβους*] Et hic scribendum est *χωλιάμβους.*" 18. *Χορικός*] *Χορηγός* E. *τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκρ.*] Haec leguntur etiam supra v. *Μύρμηξ. Küst.* Locus e gl. superiori temere compilatus. 20. *λέγεται*] *λέγονται* A. Immo *λέγει.*

1. *Χορίλη*] Eadem infra v. *Χοιρίλη.* Herodianus Epimerism. p. 153. ed. Boissonad. *Χοιρύλλη, ἡ Ἑκάβη. Gaisf.* Praestat *Χορίλη.* 2. *Χόριον*] Vid. Schol. Theocriti IX, 19. Reiff. in Artemidor. V, 12. *Gaisf. κάλυμμα*] *κατακάλυμμα* E. *συγγεννώμενον*] *συγγενόμενον* refinxi cum C. Lex. Seg. et Hesych. v. *Χορεῖον.* 5. *Χορoδέκτης*] *Χορολέκτης* Aelianus N. A. XI, 1. XV, 5. *Gaisf.* Lemma vitiosum. *Ὥσπερ οὖν*] Integrum locum vide sub v. *Ἀσκὸς Κτησιφῶντος*: unde petendum *λαβών.* 7. *Χορὸν δίδωμι*] Eadem observatio Schol. Platon. p. 399. Recte explicavit Ruhnk. Opusc. T. I. p. 235. Non apparet quo spectet explicatio Hesychii, *ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικώντων.* Dein *τὸ εὐδοκιμεῖν* Med. 8. *ἐπὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς ἐτύγχ.*] Nullum hinc sensum elicias. Quare scribendum est, *παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χορῶν ἐτύγχανον* etc. *Küst. παρὰ γ. τ. Ἀθηναίοις χοροῦ* A. C. Schol. Plat. et fere B. E. *παρὰ γ. τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς* Med. 11. *Χορός*] Vide Suicerum Thesaur. Eccl. vv. *Ἀντίφωνον. Χορός.* Rittershusium Sacr. Lectt. III, 21 citat Alberti. *Gaisf.* 15. *Δαβιδικοὺς ψαλμούς*] *ψαλμοὺς τοὺς δαυιτικοὺς* A. *δαυιτικοὺς ψ.* Med. 19. *ποίκιλλεν* Med. 20. *ἐν ᾧ τὸ σύστ. τῶν χορ.*] Hic posui cum A. C. E. Med. Vulgo post *τόπος.* Schol. Ven. Il. *σ.* 590. *τὸν τοπὸν χορὸν εἴρηκεν, οὐ τὸ σύστημα τῶν χορευόντων. Gaisf.* Addunt A. C. Med. *καὶ παροιμία.*

Χορευτής. Saltandi peritus. *Χορείαν.* Antiqui sic vocabant saltationem cum cantu. Homerus autem duas saltationes novit: unam eorum qui in caput saltant, alteram, quae fit cum pila. pila autem lusit Aristonicus Carystius, Alexandri regis collusor. Et *Χορεῖον*, saltatio. *Χορηγία.* Largitio. et Polybius: *Fieri non potest ut apparatus et commeatus in castra mari deferantur, neque per iumenta, sed milites ad bellum proficisci oportet, decem dierum viatica in peris gestantes.* et iterum Polybius: *Et plerique sumptuosius quam pro facultatibus vestiti incedebant.* *Χορηγός.* Chori dux, qui chorum sumptibus suis instruit. *Χορίαμβος.* Metrum versuum. *Χορικός.* Chori magister. talis fuit Agatho, qui histrionica carmina fecit, et ipse histrionem in scena egit. hinc etiam chorica dicuntur. *Χορίλη.* Hecuba. *Χόριον.* Secundae, tegumentum infantum in utero. *Χοροβατῶ* Per chorum incedo. *Χορoδέκτης.* Chori magister. *Tanquam a quodam chori magistro stationem accipere.* *Χορὸν δίδωμι.* Chorum concedo. idem valet quod clarum esse et vincere. nam apud Athenienses comici et tragici poetae chorum impetrabant, non omnes, sed clariores et qui eo honore digni specimine artis essent probati. *Χορός.* Coetus cantantium in ecclesiis. ecclesiarum autem chori divisi erant in duas partes, sub Constantio, Constantini Magni filio, et Flaviano, Episcopo Antiochiae, bifariam Davidis psalmos canentes. qui mos Antiochiae primum coeptus totum terrarum orbem postea pervasit. *Χορός.* Sic et ipsi saltatores dicuntur, et locus in quo saltantium coetus erat. Homerus: *In eo chorum pulchre caelavit.* —

Χορὸς τραγικὸς ἐκ ιέ προσώπων· χορὸς κωμικὸς ἐξ κδ'.

Χοροστατῶν. χοροῦ κατάρχων.

Χορτάζω. γενικῆ.

Χορταῖος. ὁ δασὺς καὶ μαλλωτὸς χιτών.

Χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν ἄχθεται, ἐπὶ τῶν πεινώντων· ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης·

Εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν ἤχθετο,

ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε.

Χοροιτύπος. ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

Χορυμαῖοι. ἔθνος.

Χοσβίας. ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Φινεὲς συνδιαφθαρεὶς τῷ Ζαμβρῇ.

Χοσρόης, ὁ Περσῶν βασιλεύς. ὑμνοῦσιν αὐτὸν καὶ ἄγανται πέρα τῆς ἀξίας μὴ ὅτι οἱ Πέρσαι, ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν Ῥωμαίων, ὡς λόγων ἐραστὴν καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐς ἄκρον ἐλθόντα, μεταβεβλημένων αὐτῷ ὑπό του ἐς τὴν Περσίδα φω-
680 *νὴν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων. καὶ τοίνυν φασὶν ὅτι δὴ ὅλον τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἴη μᾶλλον ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὁλόρου, τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπέπλησται δογμάτων, καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἄν, εἰ καὶ σφόδρα γραμμικῇ θεωρίᾳ πεποίκιλται καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις, οὔτε ὁ Φαίδων, οὔτε ὁ Γοργίας, οὐμενοῦν οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀγκυλωτέρων διαλόγων, ὁποῖος ὁ Παρμενίδης. ἐγὼ δὲ (φησὶν Ἀγαθίας) οὕτως αὐτὸν ἄριστα ἔχειν παιδείας, καὶ ταῦτα τῆς ἀκροτάτης, οὐκ ἄν ποτε οἰηθείην. πῶς μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τὸ ἀκραιφνὲς ἐκεῖνο τῶν παλαιῶν ὀνομάτων καὶ ἐλευθέριον καὶ πρός γε τῇ τῶν πραγμάτων φύσει πρόσφορόν τε καὶ ἐπικαιρότατον ἀγρίᾳ τινὶ γλώττῃ καὶ ἀμουσοτάτῃ ἀποσωθῆναι; πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων καὶ κολακείᾳ πολλῇ γεγαννυμένος, δίαιτάν τε λαχὼν ἐς ὅτι βαρυτάτην καὶ πρὸς πολέμους ἀεὶ καὶ παρατάξεις ὁρῶσαν, πῶς δὴ οὖν ὧδε βιοὺς ἔμελλε μέγα τι καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖσδε ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι καὶ ἐνασκηθῆναι; εἰ μὲν οὖν ἐπαινοίη τις αὐτόν, ὅτι δὴ βασιλεύς γε ὢν καὶ Πέρσης ἐθνῶν τε τοσούτων καὶ πράξεων μέλον*

---

1. *Χορὸς τραγικὸς ἐξ ιέ πρ.*] Vide omnino Schol. Aristoph. Equ. 586. *Küst.* 3. Item Hesychius. Cf. Hemst. in Aristoph. Plut. p. 332. et copiolas Iebbii in Aristid. T. I. p. 331. 4. Om. vulg. 5. *Χορταῖος. ὁ δασὺς καὶ μαλλ.*] Dionys. Halicarnass. lib. VII. p. 477. *Σκευαὶ δὲ αὐτοῖς ἦσαν τοῖς μὲν εἰς Σιληνοὺς εἰκασθεῖσι μαλλωτοὶ χιτῶνες, οὓς ἔνιοι χορταίους καλοῦσι.* Huc Suidas respexit. Confer etiam Pollucem et Hesychium. *Küst.* 6. *Χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν ἄχθ.*] Male Suidas eumque secuti Erasmus et Schottus locum hunc Comici inter proverbia rettulerunt. Non enim proverbiis eum accenseri posse lector facile videbit, qui ipsum Aristophanem inspicere voluerit. Extat autem locus Av. 791—92. *Küst.* *ἐπὶ τῶν πεινώντων* Suidae est commentum. 9. *χοροῖσι — ἄχθοιτο*] *χοροῖς — ἤχθετο* C. *χοροῖς — ἄχθοιτο* Med. *χοροῖς — ἄχθητο* E. *ἤχθετο* B. *χοροῖς τῆς τραγῳδίας ἤχθετο* A. *τραγῳδιῶν*] *τραγικῶν* C. Lege *τραγῳδῶν*. 10. *ἄχθοιτο*] Aristophanes *ἤχθετο*. Et sic metri gratia hic scribendum est. *Küst.* 11. Corrigendum *ἐκπτόμενος*. *ἠρίστησεν*] *ἠρέστησεν* B. E. Med. *ἠρίστευσεν* A. 13. *Χοροίτυπος*] Attulit Gaisf. Eustath. in Il. *ψ*. p. 1328. = 1452. 50. *Χοροίτυπος, ὁ ἐν τῷ χορεύειν τύπτων τὴν γῆν.* Refinxi tenorem cum Tittmanno. 15. *Χοσβίας*] Neglexit vulg. Servant A. B. E. Med. Vide Numer. XXV, 14. 16. *Φοινιεὺς* Med. 17. *Χοσρόης, ὁ τῶν Περσῶν βασιλ.*] Totum hunc articulum Suidas excerpsit ex Agath. lib. II. [c 28. p. 66.] ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* Adde vv. *Ἀρίστων* et *Μέλον*. *τῶν Περσῶν*] *τῶν* omisi cum A. C. Mox *ὑμνοῦσι δ'* C. *ὑμνοῦσι γὰρ ἀρα ἠν ἀν* Agath. 18. *πέρα τῆς ἀξίας*] *περὶ τῆς ἀξίας* E. ceterum *πέραν* C. *ὅτι*] *ὅτι γε* C. qui om. *ὡς* ante *λόγων*.

1. *ὅλον*] *ὅτι ὅλον* C. omisso mox *εἴη*. Tum *ὁ* ante *Παιανιεὺς* add. B. Dein *Ὁλόρου* A. C. 7. *οὐμενοῦν* Agath. *οὔμενουν* Edd. 8. *ἀγκυλοτέρων*] *ἀγκυλωτέρων* A. E. 10. *ἀκροτάτης*] *ἀκοῆς* C. 11. *πῶς γὰρ*] *πῶς μὲν γὰρ* A. B. C. Agath. *ἀκραιφνὲς*] *ἀκοῦσαι φησιν* C. 12. *καὶ ἐλευθ.*] *καὶ* om. A. B. C. E. Med. 15. *ἀμουσότητι*] *ἀμουσοτάτῃ* A. C. Agath. *δὲ ἀνὴρ*] *ὁ ἀνὴρ* C. qui om. *ἐκ παίδων. πῶς δὲ ἂν* Agath. 16. *πολλῇ*] *τινι* B. E. Om. C. qui *κολακείᾳ*. 16. *γεγαννυμένος*] Agathias *γεγανωμένος*. Vide etiam supra v. *Γεγαννυμένος*, ubi hic ipse locus legitur. *Küst.* *γαννύμενος* C. 17. *βαρυτάτην*] Agathias rectius *βαρβαρικωτάτην*. *Küst.* 19. *βιοὺς*] *βαρὺς* C. 20. *ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι*] *ἀπώνασθαί τι δόγμασι* C. qui om. *οὖν*. 22. *καὶ ἐθνῶν*] *ἐθνῶν τε* A. C. E. Agath. cum v. *Μέλον*, *ἐθνῶν* Med. ubi *μέλλον*.

Chorus tragicus ex XV. personis constabat. chorus autem comicus ex XXIV. *Χοροστατῶν*. Chori magister. *Χορταῖος*. Crassa et villosa tunica. *Χοροῖσι τῶν τραγ.* Choris tragicis offenditur. dicitur in esurientes: quod chori isti longiores sunt. Aristophanes: *Deinde si quis esuriens choros tragicos invitus audiat, domum avolans illic pranderit.* *Χοροίτυπος*. Qui in chorea terram pedibus pulsat. *Χορυμαῖοι*. Gens. *Χοσβίας*. Nomen viri, qui simul cum Zambre per sacerdotem primarium Phinees est sublatus. *Χοσρόης*. Chosroes, rex Persarum. eum depraedicant atque admirantur supra ipsius meritum non tantum Persae, sed nonnulli etiam Romanorum, ut litterarum amantem quique ad philosophiae nostrae culmen evaserit, cum ei Graecanica scripta ab interprete quopiam in Persicam linguam essent conversa. iam vero fertur totum Aristotelem melius edidicisse, quam Demosthenes Thucydidem; et Platonicis quoque dogmatis totus fuisse refertus, adeo ut ne Timaeus quidem intelligiam eius effugerit, tametsi lineari speculatione valde sit perplexus et naturae motus investiget; neque vero Phaedo neque Gorgias, neque alius quisquam ex elegantioribus et difficilioribus ipsius dialogis, qualis est Parmenides. ego vero, inquit Agathias, eum doctrina praeditum fuisse, et quidem summa, nequaquam crediderim. qui enim fieri poterat ut puritas illa veterum nominum et nativa gratia et vero rerum ipsarum naturae congruens valdeque accommodata in agresti quadam et ineptissima lingua conservaretur? quo autem pacto vir regio fastu a puero multaque assentatione delibutus, et barbarum in primis vitae genus sectatus et bella semper proeliaque spirans, quo demum pacto qui ita vitam instituisset, videtur magnum aliquem ac memorabilem fructum ex hisce disciplinis reportare et in iis exercitatus esse potuisse? si quis tamen eum idcirco laudaverit, quod rex natus et Persa, cum tantarum gentium ac rerum cura ei incumberet, nihilomi-

αὐτῷ, ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπογεύεσθαι λόγων καὶ τῇ περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξῃ, ξυνεπαινέσαιμι ἂν καὶ ἔγωγε τὸν ἄνδρα καὶ μείζονα θείην τῶν ἄλλων βαρβάρων. ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν σοφὸν ἀποκαλοῦσι, καὶ μονονουχὶ τοὺς ὅποι ποτὲ πεφιλοσοφηκότας ὑπερβαλλόμενον, ὡς καὶ ἁπάσης τέχνης τε καὶ ἐπιστήμης τὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας διαγινώσκειν, ἐκεῖνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν οὐ τῶν ἀληθῶν ἐστοχασμένοι, μόνῃ δὲ τῇ τῶν πολλῶν ἑπόμενοι φήμῃ.

Χοῦς θανάτου. ὁ τάφος, ἅτε δὴ χωννυμένων τῶν θαπτομένων. *Λαβίδ·* Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

Χουσί. ὄνομα κύριον.

Χωβάλ. πόλις.

Χώβαρος. ὄνομα κύριον.

Χωλή. ἀντὶ τοῦ ἀτελής. *Περὶ ψυχῆς Πλάτων·* Ἀλλ' εἰ ταύτῃ ἔσται χωλὴ ἡ φύσις.

Χωλίαμβος. εἶδος στίχου.

Χωλός. καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός. *Εὔπολις·*

Ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα σὺ σφόδρα.

καὶ κυλλοὺς οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. Καὶ χωλοποιός. *Ἀριστοφάνης·*

Οὐ δῆτα πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρασύνεται.

Χῶλος δὲ ὄνομα κύριον.

Χῶμα. ὕψωμα γῆς, ᾧπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασι προσχοῦν τὰ τείχη. Τραϊανὸς δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος ἐντυγχάνει χώ- 681
ματι μεγίστῳ, ὅπερ χῶσαι ἐλέγετο Σεμίραμις. ἦν δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ὕψος ποδῶν ε καὶ κ, τὸ δὲ εὖρος ἐς ν, κατὰ μῆκος ἐπεῖχε σταδίους σ. κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως.

Χώματα χοῦν. Ἡρόδοτος ἱστοριῶν β', ἀντὶ τοῦ γῆν ὑψοῦν.

Χωμισδαίτης. ὁ Ἡρακλῆς.

Χῶναι. ὄνομα τόπου.

Χωνεύω. τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. Καὶ Χωνεία ἐκ τοῦ χωνεύω. Καὶ Χωννύω, ὁμοίως.

[*Χωνεῖον.* τὸ χωνευτήριον. χωνίον δὲ τὸ ἐργαλεῖον, ῑ.]

Χῶνος. τὸ χωνεῖον. Καὶ Χῶνες, οἱ χωνευταί.

---

2. λόγων] λόγου C. 3. ἂν καὶ] ἂν om. C. qui mox μείονα. 5. σοφὸν om. E. qui mox ὅπη cum Med. et Agath. 6. ὑπερβαλλόμενον] ὑπερβαλλόμενος C. 7. ἀρχὰς καὶ αἰτίας] ἀρχαίας καὶ αὐτὰς C. 8. ἐκεῖνοι] ἐκεῖνος C. οἱ δὴ οὖν ταῦτα οἰόμενοι ἐκείνῃ Agath. 11. Χοῦς θανάτου] E Theodoreto in Ps. XXI, 16. conf. Hesych. Gl. sacr. v. χοῦς. *Ernest.* 14. Χουσί] Aristoph. Acharn. 1172. 17. Χωλός] Χωλή A. B. C. E. 18. Πλάτων] Phaedon. p. 71. E. Ubi ἀλλὰ ταύτῃ χωλὴ ἔσται ἡ φύσις; 19. Χωλίαμβος] Vide v. *Βαβρίας.* 20. Χωλός. καὶ ἐπὶ π.] Vide supra v. *Κυλλός*, ubi eadem leguntur. *Küst.* 22. Ὅτι χωλὸς τὴν χ.] Pollux lib. IV. c. 25. fragmentum hoc Eupolidis auctius sic citat: Ὅτι χωλὸς ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' εὖ σφόδρα. *Küst.* Vide Iungerm. in Polluc. IV, 188. Schol. Aristoph. Av. 1379. χεῖρα οὐ λέγεις. Quare leg. χεῖρ' εὖ λέγεις. *Tonp.* In Scholio Avium οὐ λέγεις ignorat liber Ravennas. Eodem perducit Schol. Equ. 1083. ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα. Pollucis igitur scripturam merito probat Meinekius Vol. II. p. 568.

1. κυλλός] κυλλοὺς A. C. κυλὸς E. Med. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ A. 2. Ἀριστοφάνης] Ran. 853. (869.) 5. Χῶλος] Χῶλος δὲ posui cum A. C. E. Med. Vide Choerobosci Epimer. in Psalm. p. 130. Χῶλος δὲ ὄνομα ῥήτορος κύριον Etym. M. 6. Χῶμα] Cf. Blomf. in Aesch. S. Th. 947. ὅπερ] Constructionis ratio requirit ut scribatur ᾧπερ. *Küst.* Sic A. 7. προσχοῦν] προσχοῦν A. B. C. E. Med. 8. δὲ post Τραϊανὸς addit A. 10. εὖρος ἐς ν'] εὖρος ὀκτὼ C. Mox κατὰ ante μῆκος om. E. Med. Aut refingendum καὶ τὸ μῆκος aut excidit δὲ particula, quae in continuo membro non habet locum, nisi quaedam omissa ponimus. 13. ἱστορεῖ] ἱστορεῖ β'. C. ἱστοριῶν β' Lex. Bachm. p. 418. Vid. Herodot. II, 137. 16. τόπου] E. addit in marg. manu rec. ὕστερον Κολοσσαί. ὅθεν Κολοσσαεῖς, πρὸς οὓς γράφει Παῦλος ὁ ἀπόστολος. 17. χῶνον] χώνην C. 18. χωνεύω] Χωννύω A. B. Adde Lobeckii Additam. in Buttmanni Gramm. ampl. T. II. p. 327. 19. Χωνεῖον] Deest gl. B. C. E. Eam notavi, quippe derivatam a fonte Zon. p. 1866. 21. χωνεῖον] χώνιον A. Quod sequitur χῶνες incompertum habet Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 73.

---

nus studia litterarum degustare etiam voluerit et hac gloria se delectare, ipse profecto hominem collaudaverim et aliis barbaris praetulerim. quotquot vero eum eximie doctum vocant, et tantum non omnibus quotquot uspiam philosophiae cultores extiterunt antecellentem, perinde ac si omnium artium et doctrinarum principia et causas cognovisset, illi quam longissime ab vero alieni esse deprehenduntur, ut qui solum multitudinis rumorem sequantur. *Χοῦς θανάτου.* Mortis agger, sepulcrum. qui enim sepeliuntur, aggesta terra teguntur. David: *Et in mortis aggerem me deduxisti.* *Χουσί.* Nomen proprium. *Χωβάλ.* Urbs. *Χώβαρος.* Nomen proprium. *Χωλή.* Imperfecta. Plato de anima: *Sed si hac in parte natura manca sit.* *Χωλίαμβος.* Genus versus. *Χωλός.* Et de pede et de manu dicitur. Eupolis: *Manu valde claudus es.* pariter *κυλλός* Attici de pedibus et manibus dicunt. Et *Χωλοποιός.* Aristophanes: *Nequaquam, priusquam aperte hunc commonstravero, claudos in fabulis suis introducentem, quo ingenio iste superbiat.* et Cholus, nomen proprium. *Χῶμα.* Agger, quo hostes in urbium obsidionibus muros obstruere consuerunt. *Traianus cum Babylonem venisset, incidit in aggerem maximum, quem Semiramis extruxisse ferebatur. eius altitudo erat pedum XXV. latitudo circiter pedum L. at longitudo continebat stadia CC. quae res urbis illius splendorem indicat.* *Χώματα χοῦν.* Terram aggerere. Herodotus. *Χωμισδαίτης.* Epithetum Herculis. *Χῶναι.* Nomen loci. *Χωνεύω.* In vas fusorium iniicio. item *χωννύω.* Et *Χωνεία*, metallorum liquatio. *Χῶνος.* Vas fusorium, quo metalla liquantur. Et *Χῶνες*, metallorum fusores.

Χωξύγγιος.

Χὠ ξυμπότης.

Χωόμενος. ὀργιζόμενος.

Χώρα. ὁ τόπος. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ χώρα ἡ τάξις.

Χωραζίν. ὄνομα τόπου. καὶ ὁ Προφήτης· Οὐαί σοι Χωραζίν.

Χωράσμιος. ὄνομα κύριον.

Χώραυλος. ὁ ἐπὶ χώρας διατρίβων.

Χωρεῖν. πορεύεσθαι, ὁρμᾶν. Ἀλλὰ χωρεῖν καὶ συναποθνήσκειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων. — Οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, (ἀντὶ τοῦ γινομένων) διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσι. Καὶ Χωρῶ, αἰτιατικῇ.

Χωρήβ. ὄνομα ὄρους.

Χωρήσατε. προσδέξασθε.

Χωρίζω. τὸ διαχωρίζω. Καὶ Χωρίζομαι, γενικῇ.

Χωρισμός. ἡ διάστασις.

Χωρὶς ἱππεῖς. Δάτιδος ἐμβαλόντος εἰς τὴν Ἀττικὴν τοὺς Ἴωνάς φασιν, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ, ἀνελθόντας ἐπὶ τὰ δένδρα σημαίνειν τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς εἶεν χωρὶς οἱ ἱππεῖς· καὶ Μιλτιάδην συνιέντα τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν συμβαλεῖν οὕτως καὶ νικῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι ἐπὶ τῶν τάξιν διαλυόντων.

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. Φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν.

Χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ καίρια. Ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις. τουτέστιν, ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν.

Οὐ δῆθ', ὅτῳ γε νοῦς ἴσως καὶ σοὶ πάρα. ἀντὶ τοῦ τοῖς κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν.

Χωρίτης. ἀπὸ τῆς χώρας. 682

---

1. Glossae portentum ex crasi nescio qua subnatum. Om. vulg. 2. *Χὠ ξυμπότης*] Rarissimam crasin *χῷ ξυμπόται* ex Oro consignavit Etym. M. p. 816. *χωξυπότης* Med. 3. *Χωόμενος*] Il. *ά*. 244. Post h. gl. lacuna in C. usque ad *Οἷος ἦν Ἄμοῦς* in v. *Χοίνικες*. 4. *Θουκυδίδῃ*] Lib. IV. c. 76. *μενεῖν κατὰ χώραν τὰ πράγματα*, ubi Schol. *κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν*. Huc a Suida respici vidit Dukerus. Idem usus apud Aeschin c. Ctesiph. 146. et Pausan. X, 1. cf. Dorv. in Char. p. 276. Contulit Toupius insignem Hesychii locum v. *Ἄχωρος*. 6. *Καὶ προφήτου*] Lege *καὶ προφήτης*. *Küst.* „Emendatio infelix; nam apposita verba non sunt Prophetae." *Boisson.* in Herodian. p. 296. *καὶ ὁ προφήτης* A. B. Desunt haec verba E. Spectant vel Matth. XI, 21. vel Luc. X, 13. *Gaisf.* Itaque per errorem accessit ista praescriptio. 9. *χώρας*] *χώραν* E. Med. 10. *Ἀλλὰ*] *Ἅμα* Wakefield. Silv. Crit. II. p. 44. Qui si Ruhnkenii in Tim. p. 192. memor fuisset, poterat *ὁμόσε* supplere. 12 *χωρούντων — κατὰ νοῦν*] Vid. Wesseling. in Diodor. Sic. T. I. p. 132. (II, 18.) *Toup.* Videntur haec ad Pyrrhum regem spectare. 16. *Χωρήβ*] An pro *καὶ Ὡρήβ*, i. e. *Et Horeb*? Sic cum Porto putamus. *Küst.* Itaque *Χὼρήβ* Boisson. l. l. p. 297. 17. *Χωρήσατε*] Ex II. Cor. 7, 2. *χωρήσατε ἡμᾶς*. Theophylactus explicat, *δέξασθε ἡμᾶς*. *Ernest.* Pauli locum integrum annotavit Zon. p. 1866.

1. *ἐμβαλόντος*] *ἐκβαλόντος* A. B. 7. *τὴν τάξιν*] *τὴν* omisi cum A. B. E. Med. Tum *τάξει* B. 8. *Χωρὶς τὰ Μυσῶν*] Versiculum cum alii celebrant (v. Leutschii Paroemiogr. I. pp 377. 465.), tum Gregor. Naz. T. II. pp. 20. 249. et cum aliqua varietate p. 209. (cf. Schol. Greg. ed. Gaisf. p. 37.) item Theod. Prodromus in *Notices* T. VIII. p. 85. 9. *Φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντ.*] Locum hunc ex Damascio excerpsit Suidas, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore p. 1053. praeter alia et haec leguntur: *Χωρὶς τὰ φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν*. Vide etiam supra v. *Οὐδὲν ἧττον*, ubi idem fragmentum legitur. *Küst.* Haec post gl. seq. ponunt A. B. E. itemque Med. praemisso *καὶ αὖθις*. Quamobrem dubitare licet utram in glossam exemplum a studiosis lectoribus invectum fuerit. 11. *τὰ τῶν*] *τὰ* om. E. Med. *τῶν* om. A. Contra post *καὶ* repetendum *τά*. 14. *Χωρὶς τό τ' εἰπ.*] Sophocl. Oed. Colon. 808. sq. cuius admonuerat Portus. 16. Verba Scholiorum. 18. *Οὐ δῆθ'* — *ἀντὶ τοῦ* delevit Küsterus, qui tamen imprudenter explicationem Scholiorum reliquit. Porro corrigendum ἴσος. 19. *τοῖς*] om. Med. 20. *Χωρίτης*] Plutarch. Sylla p. 456. *τοὺς δὲ χωρίτας ἀγοραίους*. Damasc. apud Phot. p. 1054. *ἐγὼ χωρῖτίς εἰμι καὶ ἄγροικος*. *Toup.* MS. Vide Steph. Byz. v. *Χώρα*.

Χὠ ξυμπότης. Et compotator. *Χωόμενος.* Irascens. *Χώρα.* Regio. apud Thucydidem idem est quod ordo. *Χωραζίν.* Nomen loci, et Propheta: *Vae tibi Chorazin.* *Χωράσμιος.* Nomen proprium. *Χώραυλος.* In agro commorans. *Χωρεῖν.* Vadere, pergere. *Sed pergendum et in ipso conatu rerum moriendum.* — *Cum res in Sicilia ipsi ex animi sententia non succederent, quod imperium non regium sed tyrannicum urbibus esse videbatur.* Et *Χωρῶ*, accusativo iungitur. *Χωρήβ.* Nomen montis. *Χωρήσατε.* Recipite. *Χωρίζω.* Diiungo. *Χωρισμός.* Divisio. *Χωρὶς ἱππεῖς.* Seorsim equites, cum Datis Atticam invasisset, Ionas aiunt eo digresso conscensis arboribus discessum equitum Atheniensibus significasse: quo cognito Miltiadem cum Persis conflixisse eosque vicisse. inde proverbium dictum in eos qui aciem dissolvunt. *Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρ. Philosophi non est neque artem vaticinandi profiteri et docere, nec reliquam scientiam sacerdotalem. philosophorum enim et sacerdotum termini non minus sunt discreti quam Mysorum et Phrygum, ut est in proverbio.* *Χωρὶς τό τ' εἰπ. Aliud est dicere multa, aliud opportuna.* *Quasi vero tu haec brevi quidem, sed opportuna dixeris.* hoc est, aliud est nugari, aliud dicere res necessarias. *Non sane apud eos qui tibi similem gerunt mentem.* hoc est, iis qui tui similes sunt non videbor opportuna dicere. *Χωρίτης.* Rusticus.

Χωριτικός. ὁ χωρίτης, ὁ ἰδιώτης.

Χῶρος. τόπος.

Χωρῶ, χωρήσω. αἰτιατικῇ. χωρίζω δὲ τὸ διαχωρίζω.

Χώσασθαι. λυπηθῆναι.

Χωστρίς.

Χραίνειν. αἰτιατικῇ. μιαίνειν, μολύνειν, ῥυποῦν.

Χραίσμωσιν. ὠφελήσουσι.

Χρεμέτης. ὄνομα ποταμοῦ.

Χρεμετίζει. ἦχον ἵππου σύμμικτον ἀποτελεῖ.

Πτάρνυται καὶ χρέμπτεται ὁμοίως. Τὴν ἀρχὴν ὁπόθεν εὑρέθη ὁ μῦθος, καὶ ὅστις πρῶτος ἐφεῦρεν, οὐ μᾶλλον εὕροι τις ἂν ἢ εἴ τις ἐπιχειρήσειε τὸν πρῶτον πτάροντα ἢ χρεμψάμενον ἀναζητεῖν.

Χρεμψιθέατρον, ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται, ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται.

Χρεωκοπεῖται. ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται. *Τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεοκοπίας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπιπτούσης.*

Χρέος. παρὰ τὸ χρειῶδες λέγεται. χρέος καὶ ἡ χρειὼ παρὰ Ἀριστοφάνει·

Τί δ', ὦ τάλας, τοῦδ' ἔχει τοῦ πλέκους
χρέος;

λέγει δὲ σπυρίδος.

Χρέος. τὸ δάνειον. *Καὶ Χρεῖος.*

Χρεολυτῶ.

Χρεών. εἱμαρμένον, τέλος ζωῆς. *Αἰλιανός*· *Ἐπεὶ δὲ ἐς γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεὼν ἐξέτισε, καὶ τῆς προσηκούσης κηδεύσεως ἔτυχε. Τὸ δὲ χρεὼν μετοχή ἐστιν, ἀπὸ τοῦ χρῶ χρέω γινόμενον· οὐδέτερον χρέον. παραιρουμένου δὲ παρηκολούθησε τοῦ τόνου, καὶ κατὰ Ἀττικὴν ἔκτασιν ἐτράπη τὸ ο εἰς ω, καὶ ἔστιν ἄκλιτον. τὰ δὲ εἰς ον ἐπιῤῥήματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· πλὴν τοῦ χρεὼν καὶ ἐμποδών.*

---

2. ὁ τάλας] ὁ delevi cum A, Zon. 3. αἰτιατικῇ apparet alienum esse ab hac glossa. 6. *Χωστρίς*] Vide supra v. *Χελώνη*. *Küst.* 7. V. Hesychius. 9. *Χραίσμωσιν*] Homer. Il. *d*. 566. *Küst.* ὠφελήσωσι] *ὠφελήσουσι* dedi cum A. Continuo *βοηθήσωσι* omisi cum A, B, E. 10. *Χρεμέτης*] Vide Aristot. Meteor. I, 13. ac praeter alios Nonn. XIII, 374. 11. *Χρεμετίζειν — ἀποτελεῖν*] *Χρεμετίζει — ἀποτελεῖ* A. Mox *πτάρνυσθαι — χρέμπεσθαι* E. 12. *Πτάρνυται καὶ χρ.*] Haec male subiiciuntur voci *Χρεμετίζειν*. Pertinent enim ad v. *Χρέμπτεσθαι* vel *χρέμψασθαι*, *Küst.* *καὶ χρέμπτεται* om. Med. Cf. Phrynichus Seg. p. 73. *Τὴν ἀρχὴν ὁπόθεν*] Haec sunt verba Iuliani Orat. VII. p. 205. ubi male legitur *σπαρέντα ἢ χρεμψάμενον*. Sed veram lectionem conservavit Suidas: quod et recte observavit Wyttenbachius [Ep. Crit. p. 17.]. Quin et vicissim Suidas ex Iuliano corrigendus est: *τὸν πρῶτον πτάροντα ἢ χρεμψάμενον, qui primus sternutarit aut screarit.* Quod et sensus loci requirit. *Toup.* Neglexit *πρῶτον* vulg. Tum *πτάροντα* A. *πτάραντα* Edd. vett. Ceterum ὁ *μῦθος* is qui hoc emblema confecit brevitatis causa suffecit plenioribus verbis Iuliani. Statim *Χρέμης, χρέμητος, εἶδος ἵππου* omiserunt A. B. E. Praebet Zon. p. 1858. Apud Hesychium editur mendose *Χρεμώς*. 17. *Χρεμψιθέατρον*] Comicam glossam agnovit Meinekius Com. Vol. IV. p. 649. cuius quas explicationes Suidas commemoravit, earum neutra probabilis est. Hesychius vitiose: *Χρεμψιθέατρον. οἱ εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον.* Videtur theatrum frequentissimum dici, quod spectatores quasi evomat. 19. *ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται*] Alias vocis *χρεωκοπεῖται* significationes vide in lexicis vulgatis. *Küst.* Ordo litterarum poscit *Χρεοκοπεῖται*. *Gaisf.* Flagitat etiam Herod. Epim. p. 207. *Τῆς παρὰ*] Ex Diodori Exc. Legati. T. II. p. 623. [XXIX, 33. ed. Dind.] ubi legitur *χρεωκοπίας*. Sextus Emp. p. 357. Phalaris p. 65. *Toup.* MS. *χρεοκοπίας* A. *χρεωκοπείας* edd. vett.

4 *Χρέος — λέγεται* habet Lex. Seg. *λέγεται* cum seqq. iunxerant edd. ante Gaisf. Inter *Χρέος* et *παρὰ* doctam formulam *παρὰ χρέος* supplebat Naekius Choeril. p. 247. Suidas, opinor, voluit *χρέος* proprie rem dici, quae usui sit. 5. *παρὰ Ἀριστοφάνει*] Acharn. 429. (453.) *Τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος*. *Küst.* 6. *ἔχει*] *ἔχῃ* A. *ἔχω* B. Dein *τοῦ* expungendum cum editoribus in v. *Πλέκω*, post *τάλας* autem *δὲ* suppleudum. 10. *Χρεολυτῶ*] *Χρεωλυτεῖν* Plutarch. Alcib. p. 194. *Toup.* MS. *Χρεωλυτῶ* B. Sed v. Herodian. p. 207. Zon. p. 1858. et Theodosii Gramm. p. 69. 11. *Χρεών*] Eustath. in Il. *d*. p. 106. — 125, 41. *Σημείωσαι δὲ ὅτι κατ' Ἡρόδοτον καὶ τὸν Ξέρξην ἄνιππον ἐπισε στρατεύσασθαι, ἵνα τὸ χρεὼν φησὶ γένηται. ἐνθα καὶ ὅρα τὸ ἄνιππον οὐδετέρως λεχθὲν καὶ τὸ χρεὼν ἤτοι πεπρωμένον, ὅπερ τὸν παρ' Ὁμήρῳ Δία ἀλληγορεῖ, τὸν εἰς εἱμαρμένην λαμβανόμενον. ἄλλος δὲ ῥήτωρ εἶπεν, ὡς ἀπῆλθεν ὁ δεινὸς εἰς τὸ χρεών, τὸν φυσικὸν οὕτω θάνατον ἐφρασεν.* Nescio an rhetor iste sit Aeschines Socr. qui in Axiocho c. 3. *εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι*. Hunc Suidae articulum copiose illustrat Leopardus Em. VI, 10. Adde Wyttenbach. Plutarch. II. p. 103. B. 113. C. *Gaisf.* Accedat exemplum v. *Συσκευάζει*. 17. *ἄκλιτον*] Eurip. Here. Fur. 21. *Toup.* MS. Et alibi. Supra *εἰς τὸ ω* Med. 18. *γράφεται*] *γράφονται* A.

Χωριτικός, Rusticus, incultus. *Χῶρος*, Locus. *Χωρῶ, χωρήσω*. At *χωρίζω*, separo. *Χώσασθαι*, Iratum esse. *Χωστρίς*. *Χραίνειν*, Accusativo iungitur, polluere, contaminare, maculare. *Χραίσμωσιν*, Invent. *Χρεμέτης*, Nomen fluvii. *Χρεμετίζει*, Ore sonum edit. *Πτάρνυται* eiusdem est formae cuius *χρέμπτεται*. *Initium unde fabula haec orta sit, et quisnam primus eam invenerit, non magis investiges, quam si quis conetur inquirere, quis primus sternutarit aut screarit.* *Χρεμψιθέατρον*, Theatrum in quo spectatores screant, vel quod in theatrum ingressi screant, vel quod screantes illinc eiiciuntur. *Χρεωκοπεῖται*, Aere alieno premitur. *Cum novae tabulae apud Aetolos usitatae etiam in Thessaliam introducerentur, eaque res totam urbem seditionibus et turbis replevisset.* *Χρέος*, De re utili dicitur, item usus necessarius apud Aristophanem: *Quid tibi, miser, opus est ista sportula?* *Χρέος* et *χρεῖος*, Aes alienum. *Χρεολυτῶ*. *Χρεών*, Fatum, fatalis vitae finis. Aelianus: *Cum autem ad senectutem pervenisset, commune fato debitum persolvit, et iusto funere elatus est.* *Χρεών* est participium, a *χρέω χρῶ* ductum, neutrum est *χρέον*. sed tenor praeter morem loco suo motus est, sic ut per productionem Atticam ὸ mutaretur in ὼ. vox est indeclinabilis. adverbia vero in ὸν desinentia per ὁ scribuntur, exceptis *χρεών* et *ἐμποδών*.

Χρεῶν ἀποκοπαί. ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ἀφαιρεθέντα ἄφεσιν λάβωσι.

Χρεώστης. ὁ δανειστής.

Χρεωφειλέτης. ὁ χρεωστῶν.

Χρεία. ὑπόθεσις, πρόνοια. Ὁ δὲ ὑπελάμβανεν ὑγιασθεὶς ἐκ τοῦ τραύματος ἀληθινὴν παρέ-683 χεσθαι" χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι. Καὶ παροιμία·

Χρεία διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ, σοφὸν
Καρχηδόνιον.

τουτέστιν, ἐνδεχομένην ἐκ τοῦ καιροῦ ποιησάμενοι τὴν ἐπίνοιαν.

Χρείειν. τύπτειν.

Χρείη. δέοι.

Χρειώ. ἡ χρεία.

Χρείω. τὸ χρησμοδοτῶ, ἐπὶ ἐνεστῶτος καὶ μόνου καὶ παρατατικοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ η̃.

Χρείω. τὸ μαντεύομαι, διὰ διφθόγγου· ὁ δὲ μέλλων διὰ τοῦ η̃, χρήσω. χρίω δὲ τὸ ἀλείφω διὰ τοῦ ι.

Χρή. ὀξυτόνως, δεῖ. χρῆ δὲ περισπωμένως, τὸ ὑποτακτικόν, σημαίνει τὸ δέῃ. Εὔπολις Αἰξίν·

Ἐγὼ τελῶ τὸν μισθόν, ὄντιν' ἂν χρῇ.

Χρῆν δὲ σὺν τῷ ν̃ καὶ περισπωμένως τὸ παρελθὸν τὸ ἔδει. λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖ. Φερεκράτης Λήροις·

Τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε, τί σε χρῆσθαι καλεῖν.

Ἀριστοφάνης Λημνίαις·

Ἡ καρδία τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν;

Χρῆς δὲ τὸ χρήζεις καὶ δέῃ. Κρατῖνος Νόμοις·

---

1. *Χρεῶν ἀποκοπαί*] Vid. Astium in Platon. Legg. III, 6. p. 160. Alia exempla dabit Wyttenbachii index in Plutarchum v. *Ἀποκοπή*. *Gaisf.* Adde v. *Σόλων* tertio loco positam. 2. *ἀφαιρεθέντα*] Corrupte pro *ἀφηιλόμενα*. *Küst.* *ἀφειλόμενα* Hesych. 4. *Χρεωφειλέτης*] Vide Lobeck. in Phryn. p. 691. 5. *πρόνοια*] Scribe, meo periculo, *πενία*, i. e. *paupertas* vel *egestas*. Hesychius: *Χρείην*, *τὴν ἔνδειαν*. Et, *Χρεῖαι*, *ἔνδειαι*. Atqui *ἔνδεια* et *πενία* idem significant. Pauper enim omnibus rebus indiget. *Küst.* Legebam aliquando *χρεία*, *ἀπορία*. Sed Küsterus *πενία*. Quod verum videtur. Euripides Electr. 375. *Ἀλλ' ἔχει νόσον πενία· διδάσκει δ' ἄνδρα κἠ χρεία κακόν.* *Vitiosa est paupertas, et necessitas virum improbum facit.* Ita scribendus et vertendus iste locus, quem non intellexit Barnesius. Graeci *μουσικόν*, *σοφόν*, *κακὸν διδάσκειν*, de quo Bentleius in Epistola ad Millium [p. 21.]. Atque ad hunc Euripidis locum respexit, ut solet, Menander. Deinde lego, *ποιησάμενον τὴν ἐπίνοιαν*. *Dicitur hoc proverbium de Carthaginiensi, quem usus et necessitas scilicet ingeniosum fecerat.* Haec est mens Suidae. Ita locutus est Polybius lib. I. p. 28. *οὐδ' ἐπίνοιαν οὐδέποτε ποιησάμενοι τῆς θαλάσσης.* Eleganter Heliodorus Aethiop. lib. VII. p. 352. *Ἀλλά τι δραστήριον ἐπινενοηκέναι μοι δοκῶ. εὕρεσις ἄρα ἐστὶ λογισμῶν ἡ ἀνάγκη.* Est autem deprompta, ut videtur, ista *παροιμία* ex Menandri *Καρχηδονίῳ*. Ceterum *παροιμία* ista Menandri, quam laudat Suidas, est elegantissima parodia versiculi Euripidis in Telepho, cuius meminit Stobaeus Florileg. p. 131 edit. Grot. *Οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς ἐστιν ἀμύλος μόνος. Χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν.* *Toup.* II. p. 384. Vide Meinekii Menandr. p. 93. sive Com. IV. p. 146. qui suspicabatur etiam *Καρχηδονίῳ*. De Küsteri autem commento vide sub glossae finem. *Ὁ δὲ ὑπελάμβ.*] Sunt verba Polybii lib. III. c. 70. *Küst.* Inde petendum *παρέξεσθαι*. 9. *Χρεία διδάσκ.*] Vide Gatakerum in Miscell. Posthum. c. 10. p. 528. *Küst.* Reinesius cum alia congessit, quae hodie post Valckenarii operam Diatr. p. 206. sq. non attinet cumulare, tum locum Euripidis Stheneb. fr. 8. cui versus Telephi plane geminus est. 11. *τουτέστιν ... ἐπίνοιαν*] Haec ut ad Menandri versum referri queant ne Toupii quidem efficit coniectura, cui repugnat aoristus *ποιησάμενον*. Reinesio placuit *Καρχηδόνιοι*: exciderunt (inquit) hic quaedam, quae essent de Carthaginiensibus. Mihi non dubium videtur quin novissima temere divulsa sint a Polybianis, modo refingatur *ποιησάμενος*: nisi forte praestat *ποιήσασθαι*. Ubi *ἐπίνοιαν* idem valet quod supra *πρόνοια*, hoc est, promptum ingenium temporibus accommodatum. Alterum autem *ὑπόθεσις* est opportunitas et necessarius rerum usus, quod ad Menandri versum spectat. Nam *πενία* Küsteri suspicio nec facilitate sua commendatur neque cadit in poetae sententiam. 13. *Χρείειν*] Leg. *Χρίειν*. *Valck.* Item Ruhnkenius in Timaeum p. 104. 14. *Χρείη. δέῃ*] *Χρείη. δέοι* A cum gl. *Χρή* et Schol. Platon. p. 463. f. Occupaverat Dawes. Misc. Crit. p. 382. 16. *μόνου*] *καὶ μόνου* A. Restitui *καὶ μόνον*.

3. *Χρείω*] Cf. Etym. M. Similis observatio Cram. Anecd. Vol. IV. p. 305. et apud Phryn. Segu. p. 46. Cf. Lobeckii Paralipom. p. 415. Unde satis colligitur nullam fidem his grammaticorum commentis tribui posse. 6. *ἥγουν* ante *δεῖ* itemque *δέ* post *σημαίνει* delevi cum A. 8. *χρῇ*] Metri gratia scribendum est *χρέῃ*. *Küst.* *με χρῇ* recte Valckenarius et Meinekius Fragm. Com. Vol. I. p. 113. ac paulo dubitantius Vol. II. p. 432. Quae subsequebantur, *Καὶ χρῇ, ἐπὶ β' προσώπου τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ χρῶμαι. ὅπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ χράω, χρᾷ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η χρῇ*: delevi cum A. B. 9. *μετὰ τοῦ*] *σὺν τῷ* A. 10. *χρῆσθαι*] Hermannus in Soph. Oed. Col. 504. hic et in exemplis comicorum recte *χρῆσται*, sive *χρῆσται*. Adde Meinek. Com. Vol. II. p. 299. qui Phrynicho idem reddidit p. 594. 15. *Ἡ καρδία τε τίς;*] Desunt haec verba A. in lacuna. *ἢ καρδιώττεις;* Dobraeus. In seqq. cf. Hesych. v. *Χρῆς*.

Χρεῶν ἀποκοπαί. Debitorum rescissio. novae tabulae fiunt, cum pauperibus debita remittuntur. *Χρεώστης.* Fenerator. *Χρεωφειλέτης.* Debitor. *Χρεία.* Opportunitas, experientia rerum. *Ille autem sese putabat, cum ex vulnere convaluisset, utilem reipublicae operam praestiturum esse.* Et proverbium: *Necessitas docet ingeniosum esse Carthaginiensem, quamvis antehac rudis fuerit.* hoc est, cum solers consilium e re nata inisset. *Χρείειν.* Verberare. *Χρείη.* Oporteat. *Χρειώ.* Necessitas. *Χρείω.* Oraculum edo. sic dicitur in solo praesenti et imperfecto. in reliquis vero temporibus per *η*. *Χρείω.* Oraculum edo. scribitur per diphthongum. at futurum per *η*, *χρήσω*. *χρίω* vero, ungo, per *ῑ*. *Χρή.* Oportet. scribitur cum acuto. at *χρῇ* subiunctivus cum circumflexo, oporteat. Eupolis *Captis*: *Ego persolvam mercedem, quamcunque necesse sit.* at *χρῆν*, cum *ῡ* et circumflexo, est imperfectum, oportebat. interdum vero *χρῆσθαι* dicunt, ut sit oportet. Pherecrates *Nugis*: *Nomen vero mihi pronuncia, quo te oporteat vocare.* Aristophanes *Lemniis*: *Num corde laboras? quid autem oportebit facere?* *Χρῆς* vero, indiges, opus habes. Cratinus *Legibus*:

Νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ
τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' ἄλλ' ὅ τι χρῆς.
Χρείη δὲ τὸ δέοι. Πλάτων Εὐθύφρονι· Πευσόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ τί χρείη ποιεῖν.

Χρήζω. γενικῆ. Θέλω.

Χρῆμα. πρᾶγμα, ἢ κτῆμα, πλοῦτος, οὐσία, λῆμμα. Τὸ δὲ δωμάτιον ζοφῶδες ἦν καὶ ἀδιατύπωτον, καὶ ὥρᾳ θέρους ἐς τὰ μάλιστα ἀνάρμοστον, ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρῆμα εἰρκτήν. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ κατέσεισεν ἅπαντα καὶ κατεβρόντησεν ἐς τοσοῦτον, ὥστε ὁ τοῦ μύθου Σαλμωνεὺς μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν. Ἰουλιανός· Πρὸς τὴν Ἑρκυνίαν ὕλην ἐθέλομεν, καὶ εἶδον ἐγὼ χρῆμα ἐξαίσιον. ἰδοὺ γοῦν σοι θαῤῥῶν ἐγὼ ἐγγυῶμαι μή ποτε ὦφθαι τοιοῦτον, μηδὲ ὅσα γε ἡμεῖς ἴσμεν ἐν τῇ Ῥωμαίων. ἀλλ' εἴτε τὰ Θετταλικὰ Τέμπη δύσβατα νομίζει τις, εἴτε τὰ ἐν Θερμοπύλαις, εἴτε τὸν μέγαν καὶ διωλύγιον Ταῦρον, ἐλάχιστον ἔστω χαλεπότητος ἕνεκα πρὸς τὸ Ἑρκύνιον τοὔνομα. Καὶ Εὐνάπιός φησιν· Ὁ δὲ τὰς δυνάμεις ἤθροισε, τὸ χρῆμα τῆς διαβάσεως ἐπισπέρχων ἤδη καὶ συμβιαζόμενος, καὶ πλὴν ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ ἔχων.

Χρῆμα. πρᾶγμα. Μέγα τι χρῆμα καὶ θαυμάσιον ἀνὴρ καὶ ψυχὴ δεόντως ἁρμοσθεῖσα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, πρὸς ὅ τι ἂν ὁρμήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων. Καὶ αὖθις· Εἰκάζειν ἂν βοῶν ἀγέλῃ μεγίστῃ τὸ χρῆμα. περὶ βαρβαρικῆς παρατάξεως ὁ 684
λόγος. Ἡρόδοτος· Ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον,
ἀπέρατον.

δηλαδὴ τὸ ἔκταμα, τὸ μέγεθος. ἔθος δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι· οἷον, ἵππος σπάνιόν τι χρῆμα· γυνὴ κακόν τι χρῆμα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ὧν ἂν ἐξαίρειν βούλωνται. Ὁ δὲ χρημάτων οὐκ ἦν εὔπορος, οὐδὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν ἑτέρῳ

1. *Νῦν γὰρ δή σ.*] Lego et distinguo, *Νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' ἄλλων, Ὧν χρῆς.* Küst. Merito repugnat Meinekius in Com. Vol. II. p. 87. 2. *ἄλλ' ὅ τι χρῆς*] *ἄλλοτε χρῆς* E. *ἀλλό τι χρῆσθαι* A. B. De hoc loco v. Dindorfii Annott. in Soph. Antig. 887. itemque Bergk. Commentt. de ant. Com. p. 135. *χρῆ* indicativum etiam Hipponacti reddidit Meinekius Choliamb. poesi p. 120. 3. *δέοι*] *δέει* A. Vide gl. *Χρείη.* *Εὐθύφρονι*] P. 4. *Πευσόμενοι τοῦ ἐξηγ.*] Apud ipsum Platonem in Euthyphrone sic legitur, *Πευσόμενον τοῦ ἐξηγητοῦ, ὅ τι χρὴ ποιεῖν.* Küst. 4. *τί χρείη*] L. *ὅ τι χ.* Vid. de *χρείη* vel potius *χρεὶ* ἦ ad Hesych. et Dawes. (p. 332.) notata. *Valck. χρείη* ex bonis libris reddidit Bekkerus. 5. *Θέλω* addunt A. B. Med. 7. *Τὸ δὲ δωμάτιον*] Haec sunt verba Menandri in Excerptis Hoeschelii p. 145. [p. 416. ed. Nieb.] ubi legitur: *τό τε δωμάτιον αὐτὸ ζοφῶδές τε ἦν καὶ διάπνευστον.* Vox postrema corrupta est. Sed coniecturis nihil opus. Nam Menander proculdubio ex Suida corrigendus est: *Δωμάτιον ζοφῶδες καὶ ἀδιατύπωτον, domus tenebricosa et incommoda.* Quod unice et elegantissime dictum. Vox occurrit apud Ocell. Lucan. de Universo c. 2. *Καὶ ὁ ἀὴρ ἀδιατύπωτος πρὸς ψόφον καὶ πρὸς λέξιν καὶ μέλος.* Theophyl. Simocatta in Hist. VI, 1. p. 144. *Ἀλλότριόν τε καὶ ἀδιατύπωτον.* Hesych. *Ἀμόρφωτον. ἀδιατύπωτον.* Occurrit etiam eadem vox apud Philonem vol. II. p. 269. edit. Mangey. Atque haec scripseram. Sed cum noster Suidas, ut est homo suavissimus et fidei parum Graecae, nos non raro ludificetur, vide an Menander Menandro leviori manu restitui possit. Itaque lego, *Τό τε δωμάτιον αὐτὸ ζοφῶδές τε ἦν καὶ ἀδιάπνευστον.* Nimirum quicquid tectorum amplum et *εὐρύχωρον* est, Graecis *διαπνεῖσθαι* dicitur. Iamblichus de Vita Pythagorae c. 16. p. 56. edit. Küster *Κατέδειξεν τοῖς ἑταίροις ἐχεμυθίαν τε καὶ παντελῆ σιωπὴν πρὸς τὸ γλώσσης κρατεῖν συνασκοῦσαν ἐπὶ ἔτη πολλά, σύντονόν τε καὶ ἀδιάπνευστον περὶ τὰ δυσληπτότατα τῶν θεωρημάτων ἐξέτασίν τε καὶ ἀνάληψιν.* Hesychius: *Ῥιπιστά. διαπνεόμενα.* Quod respexit ad Ierem. XXII, 14. *Domum perflatilem* vocat Appuleius. Hinc recte Menander: *Δωμάτιον ζοφῶδες καὶ ἀδιάπνευστον, domus tenebricosa et imperflatilis.* Quod aestate praesertim perquam incommodum. Et hoc verum. *Toup.* II. p. 386. Praestat *ἀδιάπνευστον.* 8. *ἀνάρμοστον*] *ἀναρμόδιον* B. cum Exc. quod reiiciendum. 9. *Ὁ δὲ κατέσεισεν ἅπ.*] Haec sunt verba scriptoris incerti de Eutropio eunucho, ut patet ex ipso Suida supra v. *Εὐτρόπιος.* Küst. Eunapii Fr. 32. *κατημβρόντησεν* Med. 12. *Ἰουλιανός*] Non in iis quae hodie extant operibus. Küst. 14. *μή σε*] *μή ποτε* A. B. *μήτε* E. 15. *μηδὲ*] *μηδέν* Heylerus in Iuliani Epp. p. 532. Mallem abesse. *ὅσα ποτέ*] *ποτέ* om. omnes MSS. temere transpositum.

1. *τὸν Ἑρκύνιον*] *τὸ Ἑρκύνιον* A. B. E. Cf. v. *Ἑρκύνιοι δρυμοί.* Sub finem displicet *τοὔνομα.* 2. *Εὐνάπιος*] Fr. 67. sive p. 106. ed. Nieb. *καὶ τὸ*] *καί* om. A. B. 4. *βιαζόμενος* B. E. qui infra om. *ψυχῆς* cum Med. Dein displicet *σῶμα.* 5. *τι χρῆμα*] *τὸ χρῆμα* Gaisf. cum A. Mox *δὲ οὕτως* E. pro *δεόντως.* 8. Sub finem *ἐξ ἀρχῆς* e praegressis videntur irrepsisse. *Εἰκάζειν ἂν*] Infinitivum ab hoc loco abhorrere opinor. 10. *Ἡρόδοτος*] Lib. VII. c. 188. Ubi legitur *ἦν δὲ* in optimis MSS. 11. *Ἀριστοφάνης*] Initio Nubium. Küst. Cf. v. *Ἀπέρατον.* 13. *ἀπέρατον* om. E. *ἀπέρατον — μέγεθος* om. A. Itaque videtur *ἀπέρατον* excludi posse, quod veterum nonnulli nesciunt in huius versus memoria. Quae sequuntur usque ad *βούλωνται* extant in Scholiis Comici. 16. *χρῆμα* om. A. Dein *καὶ* ante *γυνὴ* invitis suis libris Dindorfius servavit in Schol. *κακόν*] *σπάνιον* Schol. 17. *ἐξαίρειν*] *ἐξευρεῖν* Suidae ignarus Scholiis reliquit Dindorfius. 18. *ἕτερα*] *ἑτέρῳ* A.

Nunc enim tibi in promptu sunt legesnostrae, in promptu vero quibuslibet indiges. At *Χρείη*, oporteat. Plato in *Euthyphrone*: *Quaesiturum ex interprete, quid oporteat facere.* *Χρήζω.* Genitivo iungitur. volo. *Χρῆμα.* Res. vel opes, divitiae, facultates, lucrum. *Erat autem cubiculum obscurum et ventis nullis perflabile et tempore aestivo maxime importunum, adeo ut domus videretur esse carcer.* item: *Ille vero omnia concussit et tonitrus instar perturbavit, adeo ut fabulosus ille Salmoneus cum eo collatus parva quaedam res esse videretur.* Iulianus: *Ad silvam Hercyniam contendentes rem inusitatam vidimus. enimvero tibi affirmare ausim nihil tale unquam esse visum, quantum quidem rerum in imperio Romano cognitum habemus. sive enim quis Thessalica Tempe inaccessa existimat, sive loca ad Thermopylas, sive ingentem et arduum montem Taurum, minima haec esse scito cum saltus Hercynii asperitate collata.* et Eunapius: *Ille autem copias coegit, transitum accelerans et occupans, nulla re instructus praeterquam animi audacia.* *Χρῆμα.* Res. *Magna quaedam res est et admiranda vir et animus in primo ortu recte compositus, quicquid operum aggressurus sit.* item: *Res erat quae maximo boum armento assimilari poterat.* de acie barbarorum haec dicuntur. Herodotus: *Erat autem hiems illa res intolerabilis.* Et Aristophanes: *Quam infinitum est hoc noctis negotium.* dicit spatium vel longitudinem. Atticis autem consuetum est appositione uti: ut, equus rara quaedam res, mulier mala quaedam res. item in ceteris similiter, quae exaggerare volunt. *Ille autem non abundabat opibus, neque tantae ipsi suppetebant facul-*

πρὸς τὴν τοῦ ἀναγκαίου βίου διαγωγήν, οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.

Χρῆμα. χρῆσις. Ἰώσηπος· Ἦν δὲ σάββατον ἀργία παντὸς χρήματος ἡμέρα τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτάτη. Καὶ αὖθις· Κινδυνεύει ἀποσβῆναι τῆς ἀληθείας τὸ χρῆμα. Καὶ Χρήματα παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ πράγματα. Χρήμασιν ἐδωρήσατο.

Χρήματα χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός. ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων. Ἀριστόδημός φησι. μέμνηται τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος·

Ὡς γὰρ δήποτέ φασιν Ἀριστόδημον
ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν,
Χρήματα

καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Οὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.
Σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ
τοῖσιν ἅπασιν,
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων.

Καὶ Σοφοκλῆς·

Τί χρῆμα δρᾷς,
Αἶαν; τί τήνδ' ἄκλητος οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν, οὔτε του κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ'· ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.

Χρήματα χρήματ' ἀνήρ. αὕτη ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ζ' σοφῶν. μέμνηται αὐτῆς Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος. ὁμοία τῇ, ὡς καὶ Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι· καὶ τῇ, Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα· καὶ τῇ, Γνῶθι σαυτόν. λεχθῆναι δὲ αὐτὴν Ἀλκαῖος μὲν ὑπὸ Ἀριστοδήμου τοῦ Σπαρτιάτου φησί, Πίνδαρος δὲ ὑπό τινος Ἀργείου τὸ ὄνομα, οὕτω λέγων. ὁ δ' Ἀριστόδημος ἐγκαταριθμεῖται τοῖς ζ' σοφοῖς ὑπό τινων.

Χρηματίζεσθαι. χρήματα πράττεσθαι. ἐὰν δέ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς χρηματίζει, οὐκέτι τὸ αὐτὸ δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ πράγμασι χρῆσθαι· οἷον φαμέν, χρηματίζει ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος. οἷον, 685

3. χρῆσις] *Θουκυδίδης* addunt A. E. Latitat pristina scriptura, *καὶ χρῆσις Θουκυδίδης*. Tangitur Thuc. VII, 5. Ἰώσηπος] Ant. Iud. XVIII, 9, 2. Ἦν δὲ σάββατον ἀγία παντὸς χρ.] Constructio turbata videtur. Scribendum enim potius est, ἦν δὲ σάββατον ἀγία ἡμέρα, παντὸς χρήματος τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτάτη. *Küst.* 4. ἁγία] ἀργία B. E. ἀργίας Iosephus, qui τιμιωτάτη omisit. Plenior scripturam Suidas servavit, modo sic utrosque refingamus: ἦν δὲ σ. ἀργίας ἡμέρα, παντὸς χρήματος τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτέρα. 5. ἀποβῆναι] ἀποσβῆναι A. B. Med. 6. Ἡροδότῳ] Respicere videtur ad VII, 145. *πρῶτον χρημάτων πάντων*. Cf. Bekk. Anecd. p. 316. et gl. *Χρηματίζεσθαι*, coll. Schneid. in Xenoph. Cyrop. V, 2, 34. Gl. Herod. I, 33. *χρήματος. πράγματος*. 8. Χρήματ' ἀνήρ, πενιχρ.] Pindarus Isthm. II, 17. *Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ*. Scholiastes in illum locum: *τοῦτο ἀναγράφεται καὶ εἰς τὰς παροιμίας ὑπ' ἐνίων. ἀπόφθεγμα δέ ἐστιν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. τοῦτον δὲ τὸν Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δήλου ὄντος ὃς ἐστιν ὁ τοῦτο εἰπών· μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι Ἀργεῖος. Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, οὐκ Ἄργος, ἀλλὰ Σπάρτην· Ὡς γὰρ δήποτε φασὶν Ἀριστόδημον ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν, Χρήματ' ἀνήρ· πενιχρὸς δὲ οὐδεὶς πέλετ' ἐσθλὸς οὐδὲ τίμιος.* Haec Suidam egregie illustrant. *Küst.* *Χρήματα* bis A. Vid. Menag. in Diog. Laert. I, 31. Ceterum verisimiliter homines eruditi Aristodemum, natu Argivum, inter Spartanos esse versatum existimant: v. Hermanni Antiqu. Laconic. p. 93. 12. Ἀριστόδημόν φασιν] Verborum ordinem leviter mutavi, et sic in v. seq. ut metrum servarem. Vulgo ibi *οὐκ ἀπάλαμνον λόγον*. *Gaisf.* Paulo facilius procedunt numeri a Bergkio in Musei Rhenani Vol. III. p. 227. confecti, quorum tamen incessum nondum adducor ut huic sententiae tribuam: Ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδαμόν φασ' (φαισ' Schneidew. fr. 41.) *οὐκ ἀπάλαμνον ἐν Σπάρτᾳ λόγον* | *Εἰπῆν, χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πέλετ' ἐσλὸς οὐδὲ τίμιος.* 15. Ἀριστοφάνης] Vesp. 717—719. (695.) 17. *τοίνυν γ'*] γ' om. A. Med. 18. *μηδιζόντων*] Apud Aristophanem rectius legitur *δημιζόντων*. Est autem *δημίζειν auram popularem captare* vel *populo studere*: eaque vox comica licentia conficta est, et eodem modo formata quo *μηδίζειν*, *φιλιππίζειν* et similia. *Küst.* *δημιζόντων* A. 20. *Σοφοκλῆς*] Ai. 288—294.

2. Αἶαν] Αἴας E. Tum *τί τῷ δ'* A. 5. βαιὰ] *βαιὰ μὲν* A. 8. *Χρήματα, χρ.*] Vide articulum praecedentem et quae ibi notavimus. *Küst.* Zenob. VI, 43. 10. *ὁμοία τῇ — σαυτόν*] Sunt haec emblemata lectorum. Saltem *ὡς καὶ* tollenda sunt. 11. *καὶ τῇ*] *καὶ τὸ* A. E. 15. *οὕτω*] *αὐτοῦ οὕτως* E. *οὕτω λέγων* male sunt invecta. 17. *Χρηματίζεσθαι*] Schol. Platon. p. 459. (coll. Schol. Luciani Conscr. hist. 48.) *Χρηματίζηται. τοῦτο μὲν τὸ παθητικὸν τὸ χρήματα πράττεσθαι· τὸ δὲ χρηματίζειν τὸ ἐνεργητικὸν τὸ πράγμασι χρῆσθαι, οἷον χρηματίζει ἡ βουλή· ἀφ' οὗ καὶ χρήματα τὰ πράγματα.*

tates, quantae ad necessarios vitae usus alteri suffecissent. **Χρῆμα.** Iosephus: *Sabbatum autem erat feriandi dies, omnium maxime venerabilis res apud Iudaeos.* item: *Videtur sanctitas veritatis evanuisse.* Et **Χρήματα**, de negotiis apud Herodotum. *Pecunia eum donavit.* **Χρήματα χρήματ' ἀνήρ.** *Pecunia pecunia virum facit, pauper vero nunquam in honore.* dicitur in eos qui propter divitias honorantur. Aristodemi dictum. Aristodemi meminit etiam Alcaeus: *Ut enim Aristodemum Spartae sententiam non inscitam dixisse aiunt,* **Pecunia** et quae sequuntur. item Aristophanes: *Nescio quid rei me facias. Vide igitur, cum liceat tibi ditescere et vobis omnibus, quo redactus sis ab oratoribus popularibus.* Et Sophocles: *Quam rem facis, Aiax? quid invocatus nec a nunciis vocatus aggrederis, nec tubam aliquam audiens? at nunc certe totus exercitus dormit. ille vero paucis me increpuit, quae semper celebrantur: Mulier, mulieribus silentium laudi est. quibus auditis ego conticui. tum ille solus exit.* **Χρήματα.** *Pecunia pecunia vir.* est sententia similis Septem Sapientum praeceptis. meminit eius Pindarus et Alcaeus. huic similia sunt, *Magistratus virum ostendit*, et, *Turbinem iuxta te versa*, et, *Nosce te ipsum.* huius autem sententiae auctorem Aristodemum Spartanum Alcaeus edit, Pindarus vero Argivum quendam. Aristodemum autem Septem Sapientibus quidam annumerant. **Χρηματίζεσθαι.** Pecuniam colligere. si quis vero active dicit *χρηματίζει*, non amplius idem significat, sed negotiis publicis vacare. ut cum dicimus, Senatus et Populus

πράγμασι σχολάζει. ἀφ' οὗ χρήματα τὰ πράγματα.

Χρηματίζεσθαι. πλουτεῖν. Οὐδὲ χρηματίζομαι· πάλαι γάρ μοι ταῦτα ἐδόκει καὶ ἐκ μειρακίων λῆρος καὶ φλήναφος.

Χρηματίζει. δοτικῇ. ἀποκρίνεται, πρᾶγμα διοικεῖ. οὕτως Ἀππιανὸς ὁ ἱστορικός· Τοῖς πρέσβεσιν ἐχρημάτισε.

Χρηματίζειν ἐστὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις. Ἀριστοφάνης δέ·

Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν.

Χρηματισαμένων. χρήματα λαβόντων. Ἀρριανός· Χρηματισαμένων δὲ καὶ αὐτῶν, τρίτη παρεγένετο πρεσβεία.

Χρηματισάμενοι. πραγματευσάμενοι. Καὶ Χρηματίσαι μέν ἐστι τὸ πρᾶξαι, χρηματίσασθαι δὲ τὸ κερδᾶναι παρὰ Θουκυδίδῃ.

Χρηματίσεσθαι. χρήματα λαβεῖν. Ἡροφίλα, ἡ καὶ Σίβυλλα Ἐρυθραία, ἔγραψε βιβλία γ' μαντικά· καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην χρηματίσεσθαι. καταφρονηθεῖσα δὲ ἔκαυσε τὰς δύο βίβλους.

Χρημάτισις. χρημάτων συναγωγή. Ἀλλιανός· Ὁ δὲ τῆς θεοσυλίας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρεὶς τὸν μισθὸν ἠνέγκατο τοῦτον πικρότατόν τε καὶ πικρωδέστατον.

Χρηματισμός. Πᾶσι δὲ συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. τουτέστι, τὰς διοικήσεις. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἑτοίμως δεξάμενος ἐχρημάτιζε τούτοις. ἀντὶ τοῦ ἐκοινολογεῖτο, λόγους ἐδίδου. Καὶ αὖθις· Ἐν χρηματισμῷ δικαίῳ καταστάς.

Ὅτι φησὶ Δαμάσκιος, τὸν χρηματισμὸν (τουτέστι, τὴν τῶν χρημάτων συλλογήν,) μηδὲ φανεῖσθαι τοῖς ἐν ᾅδου πρὸς βοήθειαν, οὐδὲ τὴν τρυφὴν οὐδὲ τὰς πολυαράτους ταύτας τιμάς, ὧν οὐδὲν προτιμῶσιν οἱ πολιτικοὶ καὶ σφόδρα ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριζόμενοι ὡς εὐδαίμονες, ὄντες γε τῇ ἀληθείᾳ κακοδαίμονες.

Χρηματιστής. χρημάτων πορισής, ὁ ῥᾳδίως χρήματα πορίζων οὕτω προσαγορεύεται. κεῖται τὸ ὄνομα παρὰ Λυσίᾳ.

Χρημάτων. συνήθως μὲν οἵ τε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρημάτων ἐπὶ νομίσμασι χρῶνται ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης οὐσίας τὴν λέξιν ταύτην ἔταξαν. Τὸν ἀπο-

---

3. *Οὐδὲ χρηματίζομαι· πάλ.*] Ex Marco Antonino, ut puto. *Küst.* Fallitur: nimirum Aeliani locus est, quem integrum servat v. *Θρέμματα.* 6. *Χρηματίζει*] Vid. *Σαραπίων. Toup.* MS. *δοτικῇ* delendum cum Lex. Bachm. p. 417. 7. *Ἀππιανὸς*] Lexicon *περὶ Συντάξεως* Bekk. p. 179, 21. *Χρηματίζων. ὁ αὐτὸς* (Appianus) *δευτέρῳ Αἰγυπτιακῶν· Πρεσβείαις ὁ Καῖσαρ ἐχρημάτισεν.* 8. *ἐχρημάτιζε*] *ἐχρημάτισε* A. 9. *καὶ τὸ*] *καὶ* om. A. B. Mox post *ἀλλήλοις* delevi, *τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν ἐξέλαβον.* Gaisfordus: „*τινὲς — ἐξέλαβον* om. A. Et fortasse delenda sunt, non enim extant in Schol. Aristoph. Thesm. 377. ed. Bekker, ubi cetera reperiuntur." 10. *Ἀριστοφάνης*] Thesmoph. 384. 18. *κερδᾶναι*] *τὸ κερδᾶναι* E. [Med.] Lex. Seg. Tum *παρὰ Θουκυδίδῃ* om. Lex. Seg. Sumpta haec sunt ex Schol. Thucyd. I, 87. Conf. Duker. in V, 61. VI, 62. *Gaisf. τὸ* inserui. 19. *Ἡροφίλα*] Haec amplioribus verbis leguntur supra in v. *Ἡροφίλα*: unde defectus orationis ante *χρηματίσεσθαι* resarciendus est. *Ἡρ. καὶ ἡ Σ.* Med. Debuit *ἡ καὶ Ἑρ. Σ.*

3. *πικρωδέστατον*] Est vox Graecis scriptoribus ignota. Ne dicam *ταυτολογίαν* fore manifestam, si vox ista admittatur. Praecessit enim *πικρότατον.* Quare cum Kühnio lego *φρικωδέστατον. Küst.* 4. *Χρηματισμός*] Usus est eadem voce Damascius apud Phot. p. 547, 36. *Hemst.* Usum vocis diligenter illustrat Letronnius *Récueil d. Inscr.* I. p. 352. *Πᾶσι δὲ*] Idem locus extat in v. *Συνετάττετο.* 7. *ἐχρημάτιζε τούτοις*] Similis Appiani locus in Lex. de Syntaxi p. 179. supra v. *Χρηματίζει.* Cf. Duk. in Thuc. V, 61. 8. *δικαίῳ*] *δικαίῳ δὲ* A. Immo *δὲ δικαίῳ.* 10. *Ὅτι* add. Gaisf. 11. *μηδὲ*] *μηδὲν* B. E. Med. 13. *πολυαράτους*] Sic recte optimus MS. A. At MSS. B. et C. itemque priores editt. male *Πολυκράτους*, i. e. *Polycratis.* Wolfius tamen iam ante etiam ex ingenio recte emendaverat *πολυαράτους. Küst.* Damascius ap. Phot. p. 1032. *πολυάρατον κολακείαν. Toup.* Adde Damascium in v. *Σαλούστιος.* In continuis videtur Platonis locus de Rep. I. p. 344. B. esse obversatus. 17. *Χρηματιστής. χ. π.*] Schol. Platon. p. 144. *Gaisf.* 23. *λέξιν*] *ἕξιν* B. *τάξιν* E.

---

decernit. hinc *χρήματα*, negotia. *Χρηματίζεσθαι.* Pecuniam sibi comparare. *Neque quaestum facio: id enim vel ab adolescentia mihi visum est delirium et nugae.* *Χρηματίζει.* Responsum dat, negotia publica tractat. sic Appianus historicus: *Legatis responsa dabat.* *Χρηματίζειν* est de negotiis inter se colloqui. Aristophanes: *Ac primum consultare de Euripide, qua poena afficiendus sit.* *Χρηματισαμένων.* Illorum qui pecunias acceperunt. Arrianus: *Cum autem et ipsi pecunias accepissent, tertia legatio venit.* *Χρηματισάμενοι.* Qui negotiati sunt. Et *Χρηματίσαι*, negotia administrare. *Χρηματίσασθαι* vero apud Thucydidem est lucrum facere. *Χρηματίσεσθαι.* Pecuniam accepturum esse. *Herophila, quae Sibylla Erythraea dicitur, tres libros oraculorum scripsit, cum autem Romam venisset, ut ea magno pretio venderet, et repulsam tulisset, duos libros combussit.* *Χρημάτισις.* Studium pecuniae colligendae. Aelianus: *Ille vero interfectus sacrilegii sui et iniustae opum cupidinis mercedem hanc tulit acerbissimam simul et horrendam.* *Χρηματισμός.* Negotiorum administratio. *Omnibus autem praeceperat, ut negotia publica tractarent.* item *Ἐχρημάτιζε*, agebat, negotia tractabat. *Cum autem legatos prompte admisisset, illis responsum dedit.* item: *Cum iustum quaestum faceret.* Damascius: *Opes studiose quaesitas hominibus apud inferos nihil profuturas esse, neque luxum, neque tantopere expetitos honores illos, quibus ambitiosi nihil anteponunt, quos vulgus beatos praedicat, cum revera sint infelices.* *Χρηματιστής.* Sic dicitur quaestui deditus, qui pecuniam facile acquirit. vox extat apud Lysiam. *Χρημάτων.* Vulgo tam indocti quam oratores nomine hoc utuntur de pecunia vel nummis argenteis et aureis. ponitur etiam haec vox in omnibus bonis quae possidentur. *Qui alte-*

κτείναντα ὅσιον εἶναι καὶ θνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ πεπρᾶσθαι. Κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου, ὡς Ἀντιφῶν· τάσσουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν φορτίων· ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

686 Χρημάτων. χρυσοῦ, νομίσματος. Οἱ δὲ ἤγοντο, χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι.

Χρῆμα οἰκτρόν. ταπεινοί, ἐλέους ἄξιοι. Λιβύων δὲ πρέσβεις, χρῆμα οἰκτρόν, κατὰ κλέος τὸ τῆς παρθένου ἦκον, καὶ ἐδέοντο λύσιν τινὰ τοῦ λοιμοῦ λαβεῖν.

Χρήμη. χρεία καὶ σπάνις. Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὁμήρου· Τοὺς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. — ** ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο. τουτέστι, μετρίῳ πλούτῳ καὶ περιουσίᾳ.

Χρῇ μοι. μαντεύεται. Σοφοκλῆς·

Χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα.

Χρῆν. ἔδει. Καὶ Ἐχρῆν, ἔπρεπε. Χρῆν δὲ μή, τὸ λεγόμενον, ἄστροις τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι, μηδὲ τί λέγει φήμη πυνθάνεσθαι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας, εἰ δὲ μή, γράμμασιν ὑμετέροις ἐντυγχάνειν.

Χρῆναι. πρέπειν. Χρῆναι γὰρ ἤδη ἀφῖχθαι παρ' αὐτόν.

Χρῇς. χρῄζεις. ζητει ἐν τῷ Χρή.

Χρήσασθαι. δανείσασθαι.

Ὅτι τὸ χρῆσαι τοῦ δανεῖσαι αἱρετώτερον. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων, τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τοὺς τυχόντας.

Χρήσιμον. τὸ ἀγαθόν, ὅ τι χρῆσιν ὠφελείας παρέχεται.

Χρήσιμον. ὠφέλιμον. Οἱ δὲ οὕτω διεφθάρησαν, ὡς μηδὲ τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀχρειωθῆναι αὐτούς.

Χρήσιμον πρᾶγμα. ὅ τι χρείαν ὠφελείας παρέχεται· εὔχρηστον δὲ ὅ τι χρείαν ἐπαινετὴν ἀπεργάζεται.

---

10. *οἰκτρόν*] *οἰκτροί* hic et infra A. B. Exemplum Aeliano tribuit Valckenarius. 13. *Χρήμη*] Vid. Valcken. in Theocrit. p. 247. *Toup.* MS. Vocem Abreschius vindicavit Archilochi fr. 15. *Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὁμήρου*] P. 335. [c. 14. p. 751. Wessel.] *Διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ.* Quae autem sequuntur, *ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο*, nec apud Herodotum extant, nec ad rem praesentem facere videntur. *Küst.* Quaedam videntur excidisse. Equidem a praecedentibus seiunxi. *Gaisf.* Sententiam in Latinis supplevi. 17. *ἔχρησεν, ἐμαντεύσατο*] *μαντεύεται* A. B. Schol. Soph. *Σοφοκλῆς*] Electr. 35. 19. *Χρῆν δὲ μή, τὸ λεγόμενον*] Depromptus est hic locus ex Synesio Epist. 7. (monente Hemsterhusio in Aristoph. Plut. p. 469.) ubi recte legitur *τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι*. Dicitur autem hoc proverbium de iis qui longius peregrinantur et in loca solitaria se conferunt, de quo Hesychius v. *Ἄστροις σημειοῦσθαι*, Triclinius in Sophocl. Oedip. Tyr. 805. Schol. Aeschyli Suppl. 398. Theophylact. Epist. I. *Ἐγά τι κοινὸν ἔχειν πρὸς τὸν δῆμον δέχομαι· ὅσγε οὕτως αὐτὸν πέφρικα τὸν Βριάρεων, ὥςτε καὶ ἄστρα σημαίνεσθαι.* Lege *ἄστροις σημαίνεσθαι*, quod proverbio signatum. Eleganter Libanius Vol. I. p. 347. *Τὴν δὲ ἰσχατιὰν καταλαβὼν καὶ τὴν ἐρημίαν ἀσπασάμενος ἦμην ἐπ' ἐμαυτοῦ· τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ βῆμα καὶ τοὺς ἐνταυθοῖ θορύβους ἄστροις, τοῦτο δή τὸ τοῦ λόγου, τὸ λοιπὸν τεκμαιρόμενος.* Quod geminum est. Arrian. de Exped. Alex. l. III. p. 185. *Σημεῖα οὐκ ἔστι κατὰ τὴν ὁδὸν οὔτε που ὄρος οὔτε δένδρον οὔτε γήλοφοι βέβαιοι ἀνεστηκότες, οἷστισιν οἱ ὁδῖται τεκμαίροιντο ἂν τὴν πορείαν, καθάπερ οἱ ναῦται τοῖς ἄστροις.* Aelian. Hist. Anim. VII, 48. *Ἦκε δὲ οὖν ἐς τὴν Λιβύην καὶ τὰς μὲν πόλεις ἀπελίμπανε, καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, ἄστροις αὐτὰς ἐσημαίνετο, προῄει δὲ ἐς τὴν ἔρημον. In Africam venit, urbesque quam longissime reliquit; in desertissimum autem locum contendit.* Atque hinc elucidandus insignis locus Aeliani, qui viros doctissimos frustra exercuit, Hist. Anim. II, 7. [ubi v. Jacobs.] Vid. supra v. *Ἀστρονομία. Toup.* II. p. 387. sq. *χρῆν* firmat codex ap. Boisson. in Anecd. II. p. 238. nam *χρή* edd. vulgg. Synesii.

1. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* B. Med. Synes. Mox *ὑμετέροις* A. Med. Synes. *ἡμετέροις* vulg. 9. *τὸ χρῆσαι*] Ex Alexand. Aphrod. in Top. p. 134. *Gaisf.* Observationem hinc in v. *Δανεῖσαι* lectores traduxerunt. *Ὅτι* Gaisf. 10. *δανείσασθαι*] Potius *δανεῖσαι*, active. *Küst. δανεῖσαι* A. B. E inter vss. 12. *ὠφέλιμον*] *χρήσιμον*, *ὠφέλιμον* A. E. Edd. ante Küst. *Χρήσιμον* non expungendum videtur, sed alterius glossae caput constituendum. Idque feci. *Gaisf.* Praeierat ed. Med. Notabilis Ciceronis locus Tusc. III. 8. ubi frugi homines Graecis *χρησίμους* appellari observat. 14. *Οἱ δὲ οὕτω διεφθ.*] Ex Polybii lib. I. c. 54. sed ubi sic legitur: *Οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων στόλοι οὕτω διεφθάρησαν, ὥστε μηδὲ τῶν ναυαγίων μηδὲν γενέσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἄρδην καὶ παραλόγως ἀχρειωθῆναι.* Hinc Suidas supplendus est. *Küst.* 15. *μήτε*] *μὴ δὲ* A. B. 17. Vide Diog. Laert. VII, 99.

---

rum occidit, fas esse morte eum plecti eiusque bona prostare. ponitur item haec vox de re vel persona vel oratione: ut apud Antiphontem. item de mercibus mercatorum. Lysias autem de instrumento aureo ponit. *Χρημάτων.* Auro, pecunia. *Illi vero adducebuntur, ingenti pecunia empti.* *Χρῆμα οἰκτρόν.* Triste spectaculum et miserabile. *Afrorum legati, spectaculum miserabile, audita fama virginis venerunt, orantes ut a pestilentia liberarentur.* *Χρήμη.* Indigentia, inopia. Herodotus in vita Homeri: *Eos qui egestati ipsius adversati fuerant.* [Quamquam ille magna premebatur penuria,] *nihilominus sumptuosissime vixit.* *Χρῇ μοι.* Oraculum mihi reddidit, respondit. Sophocles: *Apollo ea mihi respondit, quae statim audies.* *Χρῆν.* Oportebat, decebat. item *ἐχρῆν. Non oportebat res vestras ex astris, ut vulgo dicitur, metiri, neque sciscitari quid fama ferret, sed principio nobiscum conversari, sin minus, litteras vestras legere.* *Χρῆναι.* Oportere. *Etenim oportere eos ad ipsum iam venisse.* *Χρῇς.* Indiges. quaere sub v. *Χρή.* *Χρήσασθαι.* Fenerari. *Mutuo dare satius est quam fenori dare. nam illud inter amicos locum habet, feneramur vero cuilibet.* *Χρήσιμον.* Bonum, quippe quod usum praebeat. *Χρήσιμον.* Utile. *Romanorum autem classes tempestate ita laborarunt, ut ne tabula quidem ullius usus e naufragio superesset, sed utraque penitus corrumperentur.* *Χρήσιμον πρᾶγμα.* Res quae usum affert. at *εὔχρηστον* dicitur id quod eximium usum

Χρῆσις. χρῆσις λέγεται τῶν χρησίμων τινὸς χρεία. χρήσιμα δὲ λέγεται τῶν ἀγαθῶν ἰδίως τὰ ὀργανικά.

Ὧν οὖν αἱ χρήσεις αἱρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἱρετώτερα. εἰ γὰρ ἡ χρῆσις τοῦ πλούτου τῆς χρήσεως τῆς ἰσχύος αἱρετωτέρα, καὶ ὁ πλοῦτος τῆς ἰσχύος αἱρετώτερος.

Χρῆσθαι. διοικεῖσθαι, δαπανᾶν, καταναλίσκειν. Τά τε ἐπιτήδεια παρεσκευακέναι ἄφθονα, καὶ ταῦτα προῖκα παρέξειν τῇ στρατιᾷ χρῆσθαι.

Χρήσθων. ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δρώντων.

Χρησμοδοτῶ καὶ χρησμοδότημα· χρησμῳδῶ δέ.

Χρησμός. προφητεία. Ὁ δὲ Σκηπίων ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, κατὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων Ῥωμαίων, ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξουσι τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους ἔφη· Νῦν μέντοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα· καὶ ἦν χρησμός, οὐ λόγος· κινδυνεύσομεν γὰρ μὴ ἔχοντες μήτε οὓς φοβήσομεν μήτε
687 οὓς φοβηθῶμεν. Καὶ αὖθις· Τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπίπτει χρησμός, λέγων δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος, καὶ ἑορτὴν Χοὰς ἄγειν· καὶ ἐκ τούτου εὐθηνεῖτο τὰ τῆς Ἀττικῆς. Ζήτει χρησμὸν ἐν τῷ Δόρυ κηρύκειον.

Χρησμός. ζήτει ἐν τῷ Τυρταῖος, καὶ ἐν τῷ Ἀνεῖλε, καὶ ἐν τῷ Θούλις, καὶ ἐν τῷ Αὔγουστος Καῖσαρ. καὶ τὸ τέλος τοῦ τοιούτου χρησμοῦ ἐν τῷ Σκηπίων. ζήτει χρησμὸν θαυμάσιον ἐν τῷ Δαφίδας. χρησμὸν περὶ ἔρωτος ἐν τῷ Διογένης. ζήτει χρησμὸν περὶ Αἰγιέων ἐν τῷ Αἰγιεῖς. ζήτει χρησμὸν καὶ ἐν τῷ Οἰδίπους.

Χρησμῳδεῖν. Θεολογεῖν.

Χρησμῳδημα. μάντευμα.

Χρηστά. χρήσιμα, καλά.

Χρῆσται. δανεισταί.

Χρήστης. καὶ ὁ δανείζων καὶ ὁ δανειζόμενος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης χρήστας τοὺς δανειστὰς λέγει. ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν δανειστὰς χρήστας λέγουσιν, τοὺς δὲ ὀφειλέτας χρεωφειλέτας. Φωκυλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγων·

Χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς φεύγειν,
μή σ' ἀνιήσειε διδοὺς παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

---

2. λέγεται] λέγονται A. 4. Ὧν αἱ χρήσεις αἱρετ.] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. III. Topic. Aristot. *Küst.* ὧν οὖν A. B. E. Alex. p. 137. 6. τῆς ἰσχύος] τῆς om. A. 11. Χρήσθων] Aristoph. Nub. 440. 15. Ὁ δὲ Σκηπίων, ὁ στρατ.] Haec leguntur etiam supra v. *Σκιπίων*. *Küst.* Nunc quidem expulsa: unde petenda *μετὰ τὴν* et *διάξουται*. Porro copiosius ibi scripta sunt illa, *νῦν μέντοι χρὴ νομίζειν πολέμων ἀρχὰς τὰ παρόντα*, quibus accedit sub finem exquisitior dicendi ratio, *κινδυνεύσομεν γὰρ μήτε . . . φοβηθῶμεν ἀπολελοιπότες*. His omnibus ibi subiiciuntur sententiae quaedam, quarum fontem ignoramus. 17. ἐν εἰρήνῃ] τῇ εἰρήνῃ A. B. E. Med. 20. ὁ λόγος] οὐ λόγος A. E. cum gl. altera. Sed verba *καὶ ἦν — λόγος* reliquis subiici debuerunt. 22. Τοῖς Ἀθην.] Fragmentum hoc legitur etiam supra vv. Ἐκδίκως et Χοάς. *Küst.* Dein ἐμπίπτει Med. 23. ἐκδίκως] ἀδίκως A.

2. Χοὰς] Scribendum est Χόας: a recto Χόες: quod est nomen festi. *Küst.* εὐθηνεῖτο] εὐθυνοῖτο ἂν E. Med. 2. Ζήτει addidit A. Annotatio pertinet ad glossam continuam. 5. καὶ τὸ — Σκηπίων neglexit vulg. Debetur id additamentum homini studioso, qui superiorem locum in v. Χρησμός viderat a glossa Σκηπίων fluxisse; sed oportuit illud post φοβηθῶμεν reponi. 12. μάντευμα] θεολόγημα praemisit Lex. Bachm. p. 417. 15. Χρήστης] Vid. v. Συμβαλόντα. Toup. MS. Cf. v. Χρήσιην, et quae congessere Piersonus in Moer. p. 408. Toup. in Suid. II. p. 212. Utriusque significatus exempla praebent etiam Plut. Rom. 9. et Libanius T. I. p. 265. 16. ὁ δὲ Ἀριστοφ. χρήστας τοὺς δαν. λ.] Haec leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Nub. 239. *Küst.* 18. Ἀθηναῖοι δὲ — καλεῖ om. B. E. 22. Χρήστης κακοῦ ἔμμ.] Metrum turbatum est, quod sic in ordinem redigi potest: Χρήστης φεύγειν κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός, Μή σέ γ' ἀνιήσειε διδούς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτῶν. *Küst.* Vid. supra v. Ἀπαιτέων. κακοὺς A. φεύγειν (φεύγε Schol.) numquem locum tenuerit apud poetam non apparet. 23. μή σ'] μή γε A. Verisimiliter scribendum μή σ' ἔτ'. Nec vero satisfacit διδούς, ubi requiritur δούς.

---

praebet. *Χρῆσις.* Usus rei alicuius aptus. *utilia* vero peculiariter dicuntur instrumenta bonorum. — Quorum usus est optabilior, et ipsa sunt optabiliora. si enim usus divitiarum est optabilior usu roboris, sequitur ut ipsae divitiae robore sint optabiliores. *Χρῆσθαι.* Administrare, impendere, consumere. *Magnam commeatuum copiam se parasse, eiusque usum gratis exercitui praebiturum esse.* *Χρήσθων.* Utantur. quaere sub v. *Δρώντων*. *Χρησμοδοτῶ* et *χρησμοδότημα*. At *χρησμῳδῶ*. *Χρησμός.* Vaticinium. *Scipio autem Romanorum dux capta Carthagine, cum Romani sperarent imperium suum pacatum in posterum et tranquillum fore, in medium progressus, Hoc, inquit, tempus utique bellorum initium*; (id quod velut ex tripode dictum erat, non humana vox) *verendum est enim ut ullos habeamus, quos aut terreamus aut quos formidemus.* item: *Atheniensibus oraculum praecepit, ut Aetolis iniuste caesis quotannis inferias facerent, et festum Choas agerent. ex eo tempore Atheniensibus prospere omnia cesserunt.* Oraculum quaere in v. *Δόρυ κηρύκειον*. *Χρησμός.* Quaere in v. *Τυρταῖος*, v. *Ἀνεῖλε*, v. *Θούλις*, v. *Αὔγουστος Καῖσαρ*, et exitum illius oraculi in v. *Σκηπίων*. oraculum mirabile quaere in v. *Δαφίδας*. oraculum de amore in v. *Διογένης*. oraculum de Aegiensibus in v. *Αἰγιεῖς*. quaere etiam oraculum in v. *Οἰδίπους*. *Χρησμῳδεῖν*. Vaticinari. *Χρησμῴδημα*. Vaticinium. *Χρηστά*. Utilia, bona. *Χρῆσται*. Feneratores. *Χρήστης* tam dicitur qui fenori dat quam qui fenore accipit. Aristophanes autem *χρήστας* vocat feneratores. communis enim usus loquendi debitores sic dicit. Athenienses vero creditores vocant *χρήστας*, debitores autem *χρεωφειλέτας*. Phocylides vero secundum communem loquendi usum debitores vocat, cum dicit: *Cave ne debitor sis viri mali, ne pecunia data molestiam tibi exhibeat, intempestive repetens.*

Χρῆσται. δύο σημαίνει τοὔνομα τἀναντία· καὶ γὰρ τοὺς δανειστάς, ὥς παρ᾽ Ἰσαίῳ. Ἀριστοφάνης·

Ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ᾽ ἐνεχυράζομαι.

ἐπὶ δὲ τοῦ δανειζομένου Δημοσθένης φησίν· Οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἠπατημένοι, ὁρῶντες ἑαυτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δὲ οὐδέν.

Χρήστην. καὶ τὸν δανείσαντα καὶ τὸν δανεισάμενον.

Χρηστήρια. τολμήματα, πράξεις. Σοφοκλῆς·

Κείνου χρηστήρια τἀνδρός.

ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια· παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. Χριστήρια δὲ τὰ μετ᾽ ἐλαίου κεχρισμένα, μεθ᾽ οὗ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, διὰ τοῦ ῐ.

Χρηστήριον. τὸ μάντευμα, ἤτοι τὸν χρησμόν, τὸ χωρίον, τὸ ἱερεῖον. τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς.

Χρηστόν. χρήσιμον.

Ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

Χρηστός. ὁ ἀγαθός. Καὶ χρηστὸς ἐξ ἀγάπης, ἀλλ᾽ οὐκ ἐξ ἀνάγκης. Χριστὸς δὲ ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένος. Καὶ Χριστός, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Χρηστουργία. ἀγαθοεργία. Ἡ δὲ φεύγει, 688
ἐπιθυμοῦσα ἀμείψασθαί ποτε ἐπὶ χρηστουργίᾳ τὸν ἄνθρωπον.

Χρηστῶς. ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. Ἀριστοφάνης·

Ἡ δ᾽ Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο.

ἀντὶ τοῦ, ἐφύλαττε τὸν ἀρχαῖον νόμον, καὶ μὴ ἐπολυπραγμόνει καὶ τὰς καινὰς ἔφερε πολιτείας.

Χρίμπτεται. προσκνᾶται, πελάζει, ἐγγίζει.

Εἰ δή τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα.

Χρίομαι. αἰτιατικῇ. ἀλείφομαι. χρείω δὲ τὸ μαντεύομαι διὰ διφθόγγου, ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον· ἐπὶ δὲ μέλλοντος διὰ τοῦ η.

Χρίσασθαι. ἀλείψασθαι. Καὶ ἀποδυσάμενον χρίσασθαι κελεύει ἐλαίῳ.

Χρίσις. τὸ χρίσμα τοῦ τῆς βασιλείας ἐλαίου, ὅπερ οἱ προφῆται διὰ κέρατος ἐπιφερόμενοι ἔχριον

---

1. *Χρῆσται. δύο σημ.*] Ex Harpocratione. *Küst.* 2. *Ἀριστοφάνης*] Nub. 239. *καὶ παρ᾽ Ἀριστοφάνει* Harpocr. Quo repugnante post *ἀπαιτέων* Aristophanis locum tacite posuit Küsterus. 6. *Δημοσθένης*] In orat. adversus Zeonthem. p. 576. [885.] ubi sic legitur: *Οἱ δὲ δανεισταὶ ἐξ ἀρχῆς ἐξηπατημένοι, ὁρῶντες ἑαυτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἄλλ᾽ οὐκ ἐλπίδ᾽ ἔχοντες* etc. *Küst.* Immo: *χρήστην, ἄλλο δ᾽ οὐδέν, ἐλπίδα ἔχοντες.* 7. *αὐτοὺς*] *ἑαυτοὺς* A. B. cum plerisque Harp. MSS. *ἑαυτῶν* E. *ἑαυτοῖς* Harp. Pal. 12. *Σοφοκλῆς*] In Ai. 220. Haec e Scholiis petita sunt, exceptis novissimis *χριστήρια δὲ κτλ.* 15. *ποίμνια λέγει*] *λέγει* om. A. B. 17. *μεθ᾽ οὗ*] *δι᾽ οὗ* E. Vide sub finem v. *Χρίσμα.* 18. *ὁ χρησμός*] *τὸν χρησμόν* A. *δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὸν χρησμὸν καὶ τὸ ἱερεῖον* Schol. 19. *τὸ ἱερεῖον*] An potius *τὸ ἱερόν*? Sic putamus. *Küst.* Ego vero retinere maluerim *τὸ ἱερεῖον*, quia sic Sophoclis Schol. Ai. 220. Ammonius de Diff. *Ἱερεῖον καὶ χρηστήριον διαφέρει. ἱερεῖον μὲν γάρ ἐστι κοινῶς τὸ σφαζόμενον πρὸς θυσίαν ἅπασαν· χρηστήριον δὲ τὸ ἱερὸν ᾧ χρῶνται χρηστηριαζόμενοι. Ἡρόδοτος· καθάπερ ἔτι καὶ νῦν, ὅταν χρηστήρια θύωσιν ἐν τῷ ἱερῷ. Bos.* Quid impulerit Küsterum ut corrigeret *ἱερὸν* nescio. Triplicem docet Suidas verbi usum, quod aperte ostendunt illa, *τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς.* Hoc vult lexicographus, duplici tantum sensu usurpari *μαντεῖον*, pro *oraculo* puta et *loco ubi editur oraculum*, non item ut illud pro *victima. Abresch.* in Aeschyl. II, 17. p. 358. Nic. Damasc. a Valesio edit. p. 510. *τὰ δὲ κεράμια τῶν χ.* ubi *χ.* sunt ea, *quae ad sacros usus pertinent. Toup.* MS. *τὸ ἱερεῖον* om. B. E. *μαντεῖον δὲ*] *μάντιον δὲ* A. 21. *Ἐμπολήσαντές τι*] Aristoph. Pac. 567. *Toup.*

1. Vide sub finem gl. *Χριστός.* 4. *Ἡ δὲ φεύγει*] Aeliano ut solet tribuit Valckenarius. 7. *Ἀριστοφάνης*] Eccl. 218 — 220. ubi v. Schol. 12. *ἐφυλάττετο*] *εἰ ἐφ.* B. *ἐφύλαττε* dedi cum A. et Schol. Rav. 13. *ἔφερε*] Lego *ἐφεῦρε. Küst. εἰσέφερε* Brunckius. Immo coniungendum *μὴ* cum *ἔφερε.* 15. *Εἰ δή τις φθιμ.*] Antipatri Sidon. LXXII, 6. Anthol. Pal. VII, 23. *φθιμένοις — εὐφροσύνα*] *φθιμένας — εὐφροσύνας* B. E. posterius cum Med. 16. Huius epimerismi partem in marg. V. iuxta gl. *Ἀργυρέαις* sic perscriptam vidi: *χρείω τὸ μαντεύομαι διὰ διφθόγγου. ὁ μέλλων χρήσω. χρίω δὲ τὸ ἀλείφω.* 17. Novissimam partem observationis ignorat Etym. M. 19. *ἀποδυσάμενον*] *ἀποδυσάμενοι* E.

Χρῆσται. Vox haec duas habet significationes, easque contrarias, nam et feneratores significat, ut apud Isaeum. Aristophanes: *Ab usuris et creditoribus molestissimis agor feroque, et bona mea oppignero.* debitorem vero dicit Demosthenes: *Creditores autem ab initio decepti sunt, videntes se pro pecunia habere debitorem eumque hominem improbum, aliud vero nihil.* *Χρήστην.* Et creditorem significat et debitorem. *Χρηστήρια.* Facinora, actiones. Sophocles: *Caedes ab illo viro factas.* hoc est, pecudes trucidatas. ab verbo *διαχρήσασθαι. χριστήρια* vero unguenta, quibus ungebantur sacerdotes, per ῑ. *Χρηστήριον.* Vaticinium, sive oraculum. locus oraculis reddendis. victima. duo vero significat *μαντεῖον.* *Χρηστόν.* Utile. *Salsamentum bonum mercati, quo rustici fruamur.* *Χρηστός.* Bonus. *Et ex amore, non necessitate bonus.* at *χριστός*, oleo unctus. et *Χριστός*, Dominus et Deus noster. *Χρηστουργία.* Beneficentia. *Illa vero fugit, cupiens hominem aliquando remunerare propter beneficentiam.* *Χρηστῶς.* Caute. Aristophanes: *Atheniensium vero civitas, si res ista recte se haberet, non foret incolumis, nisi semper novis rebus studeret.* id est, si priscum morem servaret, nec pro insita curiositate semper in republica novaret. *Χρίμπτεται.* Accedit, appropinquat, tangit. *Si qua defunctos voluptas tangit.* *Χρίομαι.* Ungor. at *χρείω*, vaticinor, per ει scribitur, idque in praesenti tantum. in futuro vero per η. *Χρίσασθαι.* Ungi. *Et exutum oleo iussit ungi.* *Χρίσις.* Oleum quo Prophetae e cornu reges unge-

τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ὁ Δαβὶδ τῆς μὲν χρίσεως ἠξιώθη διὰ Σαμουήλ· τὰς δὲ τοῦ λαοῦ ἀναγορεύσεις ἡ ἱστορία χρίσεις ἀδιαφόρως ὠνόμασεν.

Καὶ αὖθις·

Νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηίδες ἐχρίσαντο,
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι.

ἀντὶ τοῦ ἔχρισαν.

Χρίσμα. τὸ τῆς βασιλείας. Ὅτι ὁ Δαβὶδ εἰς βασιλείαν τρίτον ἐχρίσθη. Καὶ σημαίνει καὶ τὸν ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένον καὶ τὸν προφήτην. Χριστήρια δέ, μεθ' ὧν οἱ ἱερεῖς ἐχρίοντο τοπαλαιόν.

Χριστιανοί. ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζαραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί.

Χριστίνα. ὄνομα κύριον. Καὶ Χριστίων, Χριστίωνος.

Χριστόδωρος, Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ς'· ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἅλωσιν τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην. Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως, ἐπικῶς, βιβλία ιβ'. Πάτρια Θεσσαλονίκης, ἐπικῶς, βιβλία κέ. Πάτρια Νάκλης· ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἡλιούπολιν, ἐν ᾗ τὰ καλούμενα Ἄφακα. Πάτρια Μιλήτου τῆς Ἰωνίας. Πάτρια Τράλλεων. Πάτρια Ἀφροδισιάδος. Ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων· καὶ ἄλλα πολλά.

Χριστόδωρος, Θηβαῖος, Ἰλλούστριος. ἔγραψεν Ἰξευτικὰ δι' ἐπῶν· καὶ θαύματα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Χριστός. ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεός.

Χρόα. ἡ χροιά. βαρυτόνως, ὡς ψόα. 689

Χροΐ δῆλα. ὅτι Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασι φθειριάσαντα τελευτῆσαι· ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου καὶ πυνθανομένου, πῶς διακέοιτο, διαβαλόντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν· Χροΐ

1. *καὶ ὁ Δαβὶδ*] Theodoret. Quaest. in II. Regg. *Ἐρωτ.* 15. *Τῆς μὲν βασιλικῆς χρίσεως διὰ τοῦ Σαμουὴλ ἠξιώθη· τὰς δὲ τοῦ λαοῦ χειροτονίας χρίσεις ἡ ἱστορία καλεῖ. Gaisf.* 5. *Νέκταρι δ'*] Alcaei Messen. Ep. VII, 3. 4. Anthol. Pal. VII, 1. Haec glossae proximae subiungi iussit Toup. III. p. 199. 7. *ἀντὶ τοῦ ἔχρισαν* Med. post *ἐχρίσαντο*, recte, opinor. Silet Gaisf. 8. *Ὅτι* Gaisf. 9. *τὸ τρίτον εἰς βασιλείαν*] *εἰς βασιλείαν τρίτον* A. B. *ὧ δαδ εἰς βασιλείαν τούτου ἐχρ.* E. Lemma Theodoreti Quaest. 15. in II. Regg. *Τίνος χάριν ὁ Δαβὶδ τρίτον ἐχρίσθη? Gaisf. τὸν ἐλαίῳ κεχρισμένον*] Quod dicit Suidas voce significari etiam *τὸν κεχριμένον*, id sine dubio pertinet ad illa loca ubi משיח *unctus* vertitur *τὸ χρίσμα*, ut Dan. IX, 26. Amos. IV, 13. ubi alii *χριστός*. *Ernest. καὶ τὸν ἐν ἐλαίῳ* A. 11. *ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς* Edd. ante Gaisf. cum v. *Χρηστήρια*. 12. *ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμ.*] Haec leguntur etiam supra vv. *Γαλιλαῖοι* et *Ναζηραῖος*. *Küst.* Vid. Euseb. Chron. n. MMLIX. Mox *Ναζιραῖοι* A. *Ναζωραῖοι* Med. *Gaisf.* Utramque glossam ex nostra lectores interpolarunt. 18. *Χριστόδωρος*] Vide Iacobsii Catalogum Poetarum Anthol. T. XIII. p. 871. De Christodoris *Eudocia* p. 436. sq. *Κοπτοῦ*] Coptites, Leo Allat. de Homeri patria p. 75. *Reines.*

3. *Πάτρια*] Schaeferus in Bos. p. 134. interpretabatur *de moribus*: cui praierat Graevius in Luciani Solocc. 5. Immo dicuntur Antiquitates urbium: cf. Bastii Ep. Crit. p. 52. 5. *ἐπικῶς* addiderunt A. B. E. Deinde numerus ille *κέ* suspectus fuit Tafelio in libro quem eruditissime composuit de Thessalonica p. 7. 7. *Ἄφακα*] Sic recte MS. A. [et E.] At priores editt. male *Ἀλφακα*. De Aphacis autem vide quae notavit Bochartus lib. II. de Colon. Phoenic. c. 14. *Küst.* Gaisfordus addit Valesium in Euseb. de Vita Constant. III, 55. quem locum ipse Küsterus in glossa iam sublata *Νάκλις* his verbis compararat: „*Ἄφακα*] Erat locus in Phoenicia, cultu Veneris infamis, de quo praeter alios vide Euseb. de Vita etc." 8. *Ἔκφρασιν τῶν ἐν τ.*] Haec Ecphrasis hodie adhuc extat, et librum quintum Anthologiae Epigrammatum constituit. Confer Nos supra in v. *Ζεύξιππος. Küst.* 9. *ἐν τῷ Ζευξίππῳ*] Potius *ἐν τῷ Γυμνασίῳ τοῦ Ζευξίππου. Küst.* Statuas et imagines Zeuxippi (balnearum Constantinop. de quibus vid. Panciroli Not. imp. Or. p. 259.) carmine celebravit. *Reines.* Küstero non favet gl. *Ζεύξιππος*. Cf. Iacobs. in Anthol. T. XIII. p. 871. sq. *καὶ ἄλλα πολλά*] Horum vicem Eudocia, *Ἐπιγραμμάτων βιβλία γ'. Ἐπιστολῶν δ'*. 13. *Ἀναργύρων*] Portus vertit *Anargyrorum*. Sed mendum in hac voce latens non animadvertit. Scribendum enim est *Μαρτύρων. Küst.* Rectissime vulgo *Ἀναργύρων*. Vid. Fabric. Bibl. Gr. V. 32. T. IX. p. 68. *Gaisf.* De his accurate Ducangius in Gloss. med. Graec. sub v. 14. *καὶ θεὸς ἡμῶν*] Sic in v. *Χρηστός*. Sed *ἡμῶν καὶ θεός* A. Statim *Χριστός, καὶ ὁ κεχρισμένος ἐν ἐλαίῳ. χρηστὸς δὲ ὁ ἀγαθὸς διὰ τοῦ ἡ. ζήτει ὀπίσω χρηστός*, omiserunt A. E. 15. *Χρόα*] Vid. infra v. *Χροιά*. 16. *Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασι φθειρ.*] Haec sunt verba Laertii in Pherecyde [I, 118.], sed apud quem pro *χροΐ* legitur *χρωτί*. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἐπηλυγάζονται. Küst. χροΐ* Laertii liber. *χρῷ δῆλον* gl. superior. *Ὅτι* Gaisf. 19. *τὸν δάκτυλον διὰ τῆς θύρας*] *τῆς θύρας τὸν δάκτυλον* A. B. Diog. *διὰ* om. Med.

bant. quorum David oleo hoc a Samuele unctus est. populi vero salutationes historia sine discrimine unctiones vocat. Et *Ἐχρίσαντο*, unxerunt. *Nectare autem marinae Nereides unxerunt, et cadaver sub litoris rupe posuerunt.* *Χρίσμα*. Unguentum regni. David ter unctus est rex. *χρίσμα* dicitur de eo qui oleo unctus est, ut rex et propheta. Et *χριστήρια*, unguenta, quibus sacerdotes olim ungebantur. *Χριστιανοί*. Sub Claudio Romanorum Imperatore, cum Petrus Apostolus Euodium Antiochiae episcopum designasset, qui olim vocabantur Nazaraei et Galilaei, mutato nomine vocati sunt Christiani. *Χριστίνα*, Nomen proprium. Et Christio, Christionis. *Χριστόδωρος*. Christodorus, Panisci F. ex Copto urbe Aegypti, poeta epicus. floruit temporibus Anastasii Imperatoris. scripsit Isaurica libris sex, qui continent Isauriae expugnationem ab Anastasio Imperatore factam. Origines Constantinopolis, versibus heroicis, lib. XII. Origines Thessalonices, lib. XXV. Origines Nacles, quae fuit urbs prope Heliopolin, insignis Aphacis ita dictis. Origines Mileti, urbis Ioniae. Origines Trallium. Origines Aphrodisiadis. Ecphrasin sive descriptionem statuarum in Gymnasio Zeuxippi; et alia multa. *Χριστόδωρος*. Christodorus, Thebanus, Illustris. scripsit de Aucupio, versibus. item miracula sanctorum Martyrum Cosmae et Damiani. *Χριστός*. Christus, Dominus et Deus noster. *Χρόα*. Color. habet accentum gravem, ut *ψόα*. *Χροΐ δῆλα*. Ex cute manifestum. Pherecydem sapientem a pediculis consumptum obisse ferunt. cumque Pythagoras ad eum accessisset, quaerens quomodo valeret, digito per fores exerto dixit: *Ex cute manifestum.* hinc dictum illud a philologis usurpari coepit

δῆλα. καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλολόγοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι διαμαρτάνουσι.

Χρόμαδος.

Χρόμιος. ὄνομα κύριον.

Χρόμωνος.

Χρόνος. οἱ φιλόσοφοι ἀσώματον αὐτὸν εἶναί φασι, διάστημα ὄντα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως. τούτου δὲ τὸν μὲν παρῳχηκότα καὶ τὸν μέλλοντα ἀπείρους, τὸν δὲ ἐνεστῶτα πεπερασμένον. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον. οὐ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὅλον. τὰ δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρτά· εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει· φθαρτὸς ἄρα καὶ ὁ κόσμος. καὶ εἴ τι ἐπιδεκτικόν ἐστι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτόν ἐστι· καὶ ὁ κόσμος· ἐξαυχμοῦται γοῦν καὶ ἐξυδατοῦται.

Χρόνος γὰρ εὔμαρὴς θεός. τουτέστιν, ὁ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ἢ οὕτως· εὐχερής ἐστιν ὁ χρόνος, ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους.

Χρόνου πόδα. ἀπὸ τοῦ Εὐριπίδου. Ἀριστοφάνης·

Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα.

ἀντὶ Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος. Καὶ αὖθις·

Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

Σοφοκλῆς. ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία.

Χρούς. σώματος. καὶ Ὅμηρος·

Ἀλλ' οὔπη χρυὸς εἴσατο.

διήρηται ὁ χρόνος ἀντὶ τοῦ ὁ χρώς. διὸ καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ εἴσατο, ἐφάνη.

Λοῦσαι δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα, βᾶθι δ' ἐς οἴκους.

Χρώζω καὶ *καταχρώζω*. Τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε.

Χρῶμα. τοῦτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν, ὡς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ τὰ τούτων μεταξύ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι· λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. τρία γὰρ μέρη τῆς μελῳδίας 690 οἱ ἁρμονικοὶ εἶναί φασιν, ἃς ἰδίως χρόας καλοῦσι, τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος καὶ τὴν διατονικοῦ χρώματος. καί εἰσι διαφοραὶ ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος· ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὄψεως· ἄλλαι δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι· τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον καὶ διεσιαῖον καὶ τὸ μαλακὸν ὁμώ-

---

1. *φιλοσόφοις*] *φιλολόγοις* A. et MS. Laertii, cui repugnat Arsenius p. 477. et Sturzii iudicium. 4. Huic lemmati quae subiiciebantur, *Ὅμηρος· Λεινὸς δὲ χρύμαδος.* (Il. η'. 688.) *τὸν ἐν ταῖς γένυσιν ὑπὸ τῶν πληγέντων γενόμενον ψόφον χρόμαδον ὠνόμασεν*: ea delevi cum A. B. E. Suppeditaverat Zon. p. 1859. 7. *Χρόνος. οἱ φιλόσοφοι αὐτὸν ἀσώμ.*] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Laertio in Zen. Cit. num. 141. ut Pearsonus etiam observaverat. *Küst.* *αὐτὸν ἀσώματον*] *ἀσώματον αὐτὸν* dedi cum A. 16. *γοῦν*] *γὰρ* Diog. 17. *Χρόνος γὰρ εὔμαρ.*] Ex Schol. Sophocl. Electr. 179. Monuerat Portus. 20. *Εὐριπίδου*] *τοῦ Εὐριπίδου* dedi cum A. *Ἀριστοφάνης*] Ran. 100. *Küst.* Fugit cum versiculus alter 314. cui accommodatur interpretatio *ἀντὶ τοῦ τὸν Εὐριπίδην* in Scholiis Comici.

2. *Χρόνου γὰρ ἄν σοι κ.*] Est versus Sophoclis in Electr. 1292. ut Portus monuit. Ibi autem pro *ἐξαίρει* legitur *ἐξείργοι*. Sed Suidae lectio magis placet; dummodo mutato accentu scribas *ἐξαιροῖ*, ab *ἐξαιρέω*. Sic Latini dicunt *tempus alicui eximere*. *Küst.* *ἐξαίροι*] *ἐξείργοι* A. *ἐξαίρῃ* B. 4. *λόγων*] *ἀλόγων* B. E. *τῶν λόγων ἡ ἀδ.* Schol. Soph. 5. *Ὅμηρος*] Il. *ν*. 191. *Küst.* Observationis pars fluxit e Schol. Ven. 7. Post Homerica delevi *ἀντὶ τοῦ σώματος* cum A. *εἴσατο · σώματος* om. E. *χρόος*] *ὁ χρόος* A. E. *χροῦς*] *χρὼς* A. B. E. *χρὺς* Med. Cf. Herod. *π. μον. λ.* p. 14. 8. Post *εἴσατο* delevi *ἤγουν* cum A. Vide gl. *Εἴσατο*. 9. *Λοῦσαι δ' Ἰνωπ.*] Nossidis Ep. III, 3. Anthol. Pal. VI, 273. Versus recurrit in v. *Ἰνωπός*. *Ἰνωπῷ*] *Οἰνωπῷ* A. 11. Integrum locum praestat gl. *Κατέχρωζεν*. 13. *τοῦτο σημαίνει*] Sumptus locus ex Alexand. Aphrod. in Topic. p. 60. *Gaisf.* 14. *λευκὸν χρῶμα*] *χρῶμα* om. A. 15. *καὶ κατὰ*] *καὶ* om. A. 16. *τρία γὰρ μέλη τῆς μελῳδίας · ἁρμονικὸν εἶναί φ.*] Locus hic salebrosus est et procul dubio corruptus, in quo vertendo non tam verba quam sensum secuti sumus. *Küst.* Vide nos supra in v. *Χιάζων*, ubi hunc locum restituimus. *Toup.* II. p. 377. *μέρη* dedit Gaisfordus ex Alexandro. Deinde *μελῳδίας ζοί* add. E.) *ἁρμονικοί* A. B. E. *οἱ ἁρμονικοί* Alex. 17. *φασίν*] Addit Alexand. *ἁρμονίαν, χρῶμα, διάτονον· ὧν τοῦ χρώματος διαφορὰς φασιν, ἃς ἰδίως* etc. Redde Suidae quae ad sensum necessaria sunt. *Gaisf.* Adde Heind. in Plat. Soph. 58. et laciniam gl. *Χρωτίζεται*. 18. *διατονικοῦ*] *διὰ τοῦ τονικοῦ* B. E. *καὶ τὴν τοῦ ἡμιολίου, καὶ τὴν τοῦ τονιαίου χρώματος. ἐπεὶ οὖν εἰσιν ἄλλαι μὲν διαφοραὶ* Alex. 22. *καὶ διεσιαῖον* om. Med. *ὁμώνυμα*] *ὁμώνυμον τὸ λευκὸν* Alex.

---

de rebus quae in deterius vergunt. contra qui eo de rebus prosperis utuntur, errant. *Χρόμαδος.* *Χρόμιος.* Nomen proprium. *Χρόμωνος.* *Χρόνος.* Philosophi dicunt tempus esse incorporeum, quod intervallum sit motus mundani. iidem tempus quidem praeteritum et futurum infinitum esse, praesens vero finitum. placet etiam illis, mundum corruptioni obnoxium esse. cuius enim partes corruptioni obnoxiae sint, etiam totum. atqui partes mundi corruptioni obnoxiae sunt: aliae enim in alias mutantur. ergo ipse mundus corruptioni obnoxius est. et si quid ita comparatum est, ut in peius mutari possit, id corruptioni obnoxium est. ergo mundus. nam calore torretur idemque in humorem solvitur. *Χρόνος γὰρ εὔμ. Tempus enim facilis est deus.* hoc est, tempus facile praeterit. vel ita: tempus est promptum ad iniustos persequendos. *Χρόνου πόδα.* Temporis pedem. Euripidis dictum. Aristophanes: *Aetherem Iovis cubiculum vel temporis pedem.* item: *Rei enim peragendae occasionem tibi eximat oratio.* Sophocles. hoc est, eorum quae facienda sunt opportunitatem tibi adimet vana loquacitas. *Χρούς.* Corporis. Homerus: *Sed nullam corporis partem perstrinxit.* vox *χρόος* solvitur pro *χρώς*. ideo gravem habet accentum. *εἴσατο* autem est apparuit. item: *Ablue corpus purum in Inopo, et domum intra.* *Χρώζω* et *καταχρώζω*. *Dignitatem negotii dehonestabat.* *Χρῶμα*. Colorem significat, qui est in corporibus, ut color albus, niger et qui sunt inter hos medii. item colorem qui est in canticis. nam musicae color quidam dicitur. tria enim genera melodiae esse dicunt harmoniae magistri, quos proprie vocant colores in intentiore et molliore genere. sunt autem differentiae aliae coloris, qui est in corporibus, ut qui radios oculorum colligit vel dissipat; aliae coloris qui in carminibus spectatur. nam semitoniaeus, diesiaeus, mollis homonyma sunt. Diodo-

νυμα. Διόδωρος· Ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα, καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει.

Χρῶμα. ὅτι ὀπηνίκα τὸ κρυσταλλοειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπό τινος πάθους χρωματισθῇ, δοκοῦμεν τῷ αὐτῷ χρώματι καὶ τὸν ἀέρα καὶ τἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι.

Χρῶμα δέ φησιν ὁρατὸν τὸ ἐπὶ τοῦ καθ' αὑτὸ ὑπάρχον ὁρατοῦ. καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατόν φησι τὴν ἐπιφάνειαν. καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατὸν ἡ ἐπιφάνεια, οὐχ οὕτως ὡς τῷ ὁρισμῷ καθ' αὑτό. διττὸν γὰρ τὸ καθ' αὑτό. ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου παραλαμβάνεται· ὡς τὸ ζῷον καὶ τὸ λογικὸν ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμῷ. ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ· ἢ οὗ ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται· ὡς ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀρτίου ἡ τοῦ περιττοῦ ὁ ἀριθμός, καὶ ἐν τῷ ὁρισμῷ τῆς σιμότητος ἡ ῥίς. ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχουσι τῷ ὁρισμῷ. οὐχ οὕτως οὖν φησι καθ' αὑτὸ ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλ' ὡς ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὸ αἴτιον τοῦ ὁρατὴν εἶναι. τοῦτο δέ ἐστι τὸ χρῶμα. τὸ γὰρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χρῶμα τοῦτό ἐστι τὸ ὁρατόν, καὶ τούτου αἱ ὄψεις ἀντιλαμβάνονται, οὐ τοῦ ἐν βάθει χρώματος. τοὺς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων εἰ καὶ δοκοῦμεν ὁρᾶν δι' ὅλου τοῦ βάθους κεχρωσμένους, τὰς ὄψεις ἀπατώμεθα. τῷ μὲν γὰρ διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους, διαβαίνουσι διὰ τοῦ βάθους αἱ ὄψεις ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι. διὰ τοῦ χρώματος δὲ τοῦ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῶν λίθων ἀντιλαμβανόμεθα· καὶ διὰ τοῦτο δοκοῦμεν καὶ τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἑωρακέναι.

Καὶ Πισίδης·

Οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν κεχρωσμένα,
ἁπλοῖ δὲ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι.

Ζήτει περὶ χρώματος ἐν τῷ Φαιόν.

Χρῶμαι. δοτικῇ.

Χρωμένῳ. χρησμὸν αἰτοῦντι, χρησμὸν ἐπερωτῶντι, ἢ μαντευομένῳ.

Χρῶμις. ὄνομα κύριον.

Χρωννύω. Χρωννῦσα.

Χρῶνται.

Χρώς. σῶμα, ἰδέα.

Χρῶσαν. τὴν χρησμῳδοῦσαν. Χρῶσαν Λακεδαιμονίοις. Θουκυδίδης.

Χρωσθῆναι. χρωματισθῆναι.

Χρωστήρ. ὁ χρωματίζων. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ μολίβῳ χρωστῆρι κανὼν τύπον ὀρθὸν ὀπάζων.

Χρωτί. σώματι.

Χρωτίζεται. πλησιάζει. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Τῆς ἀνδρείας

691

1. *Διόδωρος*] Fr. 38. 4. *Χρῶμα*] Totus hic locus sumptus est ex Ioanne Philop. in lib. II. Aristot. de Anima, K. 2. b. *Küst.* *ὅτι*] *ζήτει* Med. *κρυσταλλοειδὲς τοῦ*] *κρυσταλοειδὲς τὸ* A. 9. *ὑπάρχοντος*] *ὑπαρχ'* A. *ὑπάρχον* Philop. *καθ' αὑτὸ δὲ*] *Πῶς δὲ καθ' αὑτὸ ὁρατὸν ἡ ἐπιφάνεια αὐτὸς ἐξηγήσατο. οὐ γὰρ οὕτω φησὶ καθ' αὑτὸ εἴρηται, ὡς τῷ λόγῳ καθ' αὑτὸ τοῦτό ἐστι τῷ ὁρισμῷ. ἐν γὰρ τῇ ἀποδεικτικῇ φησι καθ' αὑτὸ εἶναι ἢ ὅπερ* Philoponus. 14. *τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμῷ*] *τῷ ὁρῳ τοῦ ἀνθρώπου* Philop. 15. *ὁρισμῷ*] *ὁρισμῷ* Philop. qui mox *καὶ τοῦ*. 16. *ὡς ἔν*] *ὡς ὁ ἐν* E. qui om. *ὁ* ante *ἀριθμός*. *τοῦ ἀρτίου*] *τῆς σιμότητος ἡ ῥίς· καὶ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀρτίου καὶ περ. ὁ ἀρ.* Philoponus. 17. *ὁρισμῷ*] *ἀριθμῷ* Philop. qui plura. 19. *ὁρατὴν*] *ὁρατὸν* A. B. E. 23. *οὐ τοῦ*] *οὐ* om. A. B. E. Med. *οὐ γὰρ ἀντιλαμβάνονται τοῦ τε ἐν τῷ βάθει χρώματος* Philop. 25. *εἰ καὶ*] *οὐ* Philop.

3. *δὲ τοῦ*] *δὲ μόνου τοῦ* Philop. 4. *τὸ ἐν*] *ἐν τῷ* Philop. 6. *Πισίδης*] Heracl. Exped. Pers. Acr. III, 37. 38. 8. Lege *πάντως* cum Piside. 10. Addidit Gaisf. 11. *χρησμὸν αἰτοῦντι* addunt A. B. E. *χρησμοπευστοῦντι* Lex. Bachm. p. 418. 15. Om. vulg. 18. *Θουκυδίδης*] *χρῆσαι Λακεδ.* Thucyd. V, 16. ubi vid. Duker. 19. *Χρωματισθῆναι*] Phot. p. 704. *Toup. Χρωσθῆναι* caput gl. addunt A. B. E. 20. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Iuliani Aegypt. XI, 3. Anthol. Pal. VI, 68. 24. *Ἀριστοφάνης Νεφ.*] V. 516. *τῆς ἀνδρείας — ἡλικίας* addunt A. B. Item *καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ* tacite subiecit Gaisf.

rus: *Barbarus autem cum virgis caederetur, colore vultus non mutato, ferae instar dolorem toleravit.* *Χρῶμα.* Cum crystallinus humor oculi per morbum aliquem colore suffusus est, putamus et aerem et alia quae cernuntur eodem colore imbuta esse. colorem autem visibilem vocat eum, qui in eo est, quod per se cernitur. per se autem visibile esse dicit corporum superficiem. est autem superficies per se visibilis, non ut id quod definitioni per se inest. duplex enim est id, quod *per se* dicitur. vel quod in definitione subiecti assumitur: ut *animal* et *rationale* in definitione hominis. haec enim per se insunt homini. vel in cuius definitione subiectum assumitur: ut in definitione paris et imparis numerus, et in definitione simitatis nasus. haec enim per se insunt definitioni. non igitur superficiem ita per se visibilem esse ait, sed eam quae habeat in se causam, cur cerni possit. cuius rei causa est color. color enim qui est in superficie, est id quod cerni potest; eumque oculi percipiunt; non vero eum qui est in profundo. quamvis enim lapillos pellucidos videamur nobis videre ad imum usque coloratos, in eo visus nos fallit. quia enim lapilli sunt pellucidi, visus noster ad imum penetrat. per colorem vero qui est in superficie lapillos cernimus; eaque causa est cur colorem qui est in profundo nos cernere putemus. Et Pisides: *Non sunt haec falso illita fuco. omnino enim veritatis verba simplicia sunt.* De colore quaere etiam in v. *Φαιόν.* *Χρωμένῳ.* Oraculum consulenti. vel oraculum petenti. *Χρῶμις.* Nomen proprium. *Χρωννύω.* Et *Χρωννῦσα.* *Χρώς.* Corpus, species. *Χρῶσαν.* Vaticinantem. Thucydides: *Lacedaemoniis oracula edentem.* *Χρωσθῆναι.* Coloratum esse. *Χρωστήρ.* Colore inficiens. In Epigrammate: *Et ope plumbi chartam signantis regula lineas dirigens.* *Χρωτί.* Corpori. *Χρωτίζεται.* Appropinquat. Aristophanes *Nubibus*: *Laudo*

ἕνεκα ταύτης.
εὐτυχία γένοιτ' ἀνθρώπῳ, ὅτι προήκων
εἰς βαθὺ τῆς ἡλικίας νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ
πράγμασιν χρωτίζεται
(ἤγουν πλησιάζει)
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν. χρωματικὸν καὶ διατονικὸν μουσικῆς εἶδη.

Χροιά. χροία δὲ παροξυτόνως οἱ Ἀττικοί.
Ὡς ἥδομαι πρῶτα τὴν χροίαν ἰδών.
ἡ δὲ κοινὴ ὀξυτόνως. χρόα δὲ βαρυτόνως ὡς ψόα.

Χρυσᾶ. τὸ ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί, ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, καὶ κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

Χρυσάμπυκας. χρυσοχαλίνους.

Χρυσάνθιος. οὗτος ἐκ Σάρδεων ἦν, φιλόσοφος· ὃν διὰ γραμμάτων μεταπέμπεται Ἰουλιανός. ὁ δὲ κατὰ χώραν ἔμενε, τοῦτο ἐπελθὸν αὐτῷ πράττειν ἐκ τοῦ θείου· ὅς γε οὐ πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ καινὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπερτιθεὶς ἐκεῖθεν ἅπαντα ἔπραττε.

[Χρυσαόριος. ὄνομα κύριον.]

Χρυσάορον. χρυσοφάσγανον, ἢ χρυσοκίθαρον.

Χρυσαυγοῦντα. ἀστράπτοντα, στίλβοντα.

Χρύσεος. ὁ χρυσοῦς.

Χρύσειος χείρ. καὶ Χρύσειον ἔργον.

Χρυσῆ εἰκών. ὤμνυον οἱ Ἀθήνησιν ἄρχοντες, ἂν μὴ παρέλθωσιν ἐφ' οἷς ἄρχουσι, χρυσῆν εἰκόνα αὐτῶν ἀναθήσειν ἐν ἄστει, ἐν Πυθοῖ, ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Χρυσηίς. ὄνομα κύριον.

Χρυσηλάκατος. ἢ καλλίτοξος, ἢ χρυσότοξος.

Χρυσήνιος. κυρίως. ἢ ἀπὸ μέρους καλή· δίφρος εὐάρμοστος.

Χρυσῆν σειρήν. οὕτως ὑπὸ Ὁμήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτων φησί.

2. Lege *γένοιτο τἀνθρώπῳ*. 3. *αὐτοῦ πράγμασι* Edd. 7. *Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν*] Confundit hic grammaticus *χρωματίζεται* cum *χρωτίζεται*. Illud enim de musicis dicitur; non vero hoc. *Küst.* Nempe cum post *μουσικῶν* plene distinguueretur, *χρωματικὸν* et seqq. praecedentibus adiunxit Gaisf. cum A. Cui repugnat additum *μουσικῆς εἶδη*. Ceterum observationem homo studiosus temere subiecit: cf. v. *Χρῶμα*. 10. *Ὡς ἥδομαι πρ.*] Est versus Aristoph. Nub. 1173. Facile autem quivis videat metri gratia legendum esse, *Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα* etc. ut legitur apud ipsum Aristophanem. *Küst.* *σου* delevi cum A. Nempe Suidas haud raro versus innumeros brevitatis causa profert. 11. *οἱ δὲ κοινοί*] *ἡ δὲ κοινὴ* A. Deinde cf. v. *Χρόα*. 12. *τὸ ἁπλᾶ*] Leguntur haec in v. *Ἁπλᾶ*, ubi v. annot. 13. *ὅσα*] *πάντα τὰ* A. *καὶ πάντα περισπῶσι τὰ τοιαῦτα* gl. superior. 14. *κεραμεᾶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν καὶ φοινικοῦν*] *καὶ κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κ. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν* A. Corrige *φοινικᾶ* et *φοινικοῦν*. 16. *Χρυσάμπυκας*] Est vox Homerica. *Küst.* 17. *Χρυσάνθιος*] Huius vitam habes apud Eunapium. *Küst.* 20. *πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ καινὴν δ.*] Lege *πρὸς τὴν παρατρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν*. *Küst.* Christianam, ni fallor, religionem intelligit. *Hemst.* Praestat vulgatum; quamquam *κενὴν* A. E. Ac si quis uberrimam Eunapii p. 110. sq. narrationem expendat, dubitari sane potest, utrum Suidas universe Chrysanthii sectam, qui priscis sacris fideliter adhaereret, an prudentiam hominis descripserit, quod divinis signis deterritus nollet Iulianum vocantem audire.

4. *Χρυσάριος*] *Χρυσαόριος* E. Med. Videtur id ad *Χρυσάφιος* esse revocandum. Deest gl. A. B. eamque notavi. 5. *Χρυσάορον*] Il. ό. 256. De vocis significatu disseruit Ilgenius in H. H. Cer. 4. 9. Absonum istud *χείρ*. Herod. Epimer. p. 238. affert *χρύσειον νόμισμα*, Theognostus p. 56. *χρύσειος ἧλος*, item *χρ. στρατός*, Zon. p. 1861. *χρύσειος ἀνδριάς*, qui paulo post *Χρύσειον καὶ χρύσεον ἔργον*. 11. *ἂν μὴ παρέλθωσιν*] Scribendum puto, *ἂν μὲν παρέλθωσιν*. *Küst.* Fortasse, *ἂν μὴ ἄρχωσ' ἐφ' οἷς ἂν παρέλθωσιν*. *Hemst.* Hunc locum non intellexit Küsterus. *Παρελθεῖν εἰς τὴν ἀρχὴν* est *ad magistratum accedere* sive *inire magistratum*. *Παρελθεῖν ἐφ' οἷς ἂν ἄρχωσι* est, *capessere quae ad officium suum pertinerent, defungi officio suo*. Quare locus ita vertendus est: *Archontes Athenis iurabant se*, si officio suo defuissent, *statuam suam auream dedicaturos esse*. Quod usquequaque verum est. Et notanda locutio, quae elliptica est et Hellenismi exquisitioris. Ceterum huius moris meminit Plato in Phaedro [p. 235. D.] et Plutarchus in Solone [c. 25.], ut alios taceam, de quibus consulendus Corsinus Fast. Attic. I. p. 23. *Toup.* III. p. 199. Apparet longius arcessitum esse Toupii commentum et Graecitatis suspectae. Immo labem duxit istud *παρέλθωσιν*. *ἂν ἄρχωσιν*] *ἄρχουσιν* Gaisf. cum A. E. 15. *Χρυσηλάκατος*] Homerus Il. υ. 70. *Küst.* Vid. intpp. Hesychii v. *Ἠλακάτη*. 17. *Χρυσήνιος. κυρίως*] Est locus mutilus, qui facile sic suppleri potest: *Χρυσήνιος. κυρίως, ὁ χρυσᾶς ἡνίας ἔχων. ἢ ἀπὸ μέρους* etc. Ceterum voce *χρυσήνιος* usus est Homerus Il. ζ'. 205. et alibi. *Küst.* Hinc emend. Theophylact. Ep. p. 105. ed. Meurs. *χρυσήλιος*: leg. *χρυσήνιος*. Est locus elegantissimus. Pausan. p. 755. *Ἀφροδίτα χρυσήνιος* Soph. Oed. Col. 693. *Toup.* MS. More grammaticorum Suidas brevi designat, quae Küsterus pluribus verbis iussit enunciari. *ἢ ἀπό*] *ἡ ἀπὸ* B. E. Med. *ἡ ἀπὸ μέρους καλλίδιφρος, εὐάρμοστος* Lex. Bachm. p. 417. 20. *λεγόμενον*] Immo *λέγεσθαι*. *Πλάτων*] Theaet. p. 153. C. Conf. Damascius ap. Phot. p. 1057. *Gaisf.*

hominem industriae causa. bene sit viro, qui aetate provecta studiis iuvenilibus animum applicat et sapientiam sectatur. — Dicuntur etiam chromaticum et diatonicum musicae genera. *Χροιά*. Attici dicunt *χροία*, cum acuto in paenultima. *Quum laetor, cumprimum colorem tuum conspexi.* vulgo cum acuto in ultima. *χρόα* vero accentum habet gravem ut *ψόα*. *Χρυσᾶ. Ἁπλᾶ, διπλᾶ, πολλαπλᾶ* et similia omnia Attici circumflectunt, item *ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ* a *κεραμεοῦν, φοινικᾶ* a *φοινικοῦν*. *Χρυσαμπυκας*. Aureis frenis ornatos. *Χρυσάνθιος*. Chrysanthius fuit Sardianus, philosophus: quem Iulianus per litteras arcessivit. sed ille suo loco mansit, cum divinitus esset monitus, ut ita faceret. nam vitam suam non ad propagatam et novitiam fidem referebat, sed omnia divino numini committens huius nutu omnia faciebat. *[Χρυσαόριος*. Nomen proprium.] *Χρυσάορον*. Qui gestat aureum gladium vel auream citharam. *Χρυσαυγοῦντα*. Auri instar radiantem, splendentem. *Χρύσεος*. Aureus. *Χρύσειος χεῖρ*. Et *χρύσειον ἔργον*. *Χρυσῆ εἰκών*. Aurea statua. archontes Athenis iurabant, si officio suo defuissent, statuam suam auream se dedicaturos esse in urbe, Pythone, Olympiae. *Χρυσηίς*. Nomen proprium. *Χρυσηλάκατος*. Aureum arcum gestans. *Χρυσήνιος*. Aureas habenas habens, vel, ut ab parte totum intelligatur, pulcher currus et eximiae fabricae. *Χρυσῆν σειρήν*. Auream catenam ab Homero solem vocari Plato in *Theaeteto* dicit.

Χρυσίδιον. τὸ μικρὸν χρυσίον, ὑποκοριστικῶς.

Χρυσίζω. τὸ χρυσὸν λαμβάνω.

Χρυσίππειοι μαθηταί. οἱ τοῦ Χρυσίππου.

Χρύσιππος, Ἀπολλωνίδου, Σολεὺς ἢ Ταρσεύς, φιλόσοφος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος τῆς Στωικῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθην, καὶ τελευτήσας ὁ καὶ γ' ἐτῶν, ὑπὸ τοῦ πιεῖν ἄκρατον
692 καὶ ἰλιγγιᾶσαι· ||κατὰ δὲ ἄλλους ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου· ἐπὶ ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος. συντέταχε δὲ βιβλία πλείω ἢ ψ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά.

Ὅτι Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τοιούτους τινὰς ἠρώτα λόγους. Ὃ λέγων τοῖς ἀμυήτοις τὰ μυστήρια ἀσεβεῖ· ὃ δέ γε ἱεροφάντης τοῖς ἀμυήτοις λέγει· ὃ ἱεροφάντης ἄρα ἀσεβεῖ. Ὃ ἔστιν ἐν τῇ πόλει, τοῦτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ· οὐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει· οὐδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἔστι τις κεφαλή· ἐκείνην δὲ οὐκ ἔχεις· ἔστι δέ γέ τις κεφαλή, ἣν οὐκ ἔχεις· οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλήν. Εἴ τίς ἐστιν ἐν Μεγάροις, οὐκ ἔστιν ἐν Ἀθήναις· ἄνθρωπος δέ ἐστιν ἐν Μεγάροις· οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν Ἀθήναις. Εἴ τι λαλεῖς, τοῦτό σου διὰ στόματος διέρχεται· ἄμαξαν δὲ λαλεῖς· ἅμαξα ἄρα διὰ στόματός σου διέρχεται. Εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, τοῦτο ἔχεις· κέρατα δὲ οὐκ ἀπέβαλες· κέρατα ἄρα ἔχεις.

Χρυσίς. ἡ χρυσῆ φιάλη.

Οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἶμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
ἀντὶ τοῦ ἥττων.

Χρυσίτης. εἶδος λίθου. χρυσῖτις δὲ γῆ. πλὴν τοῦ ἀετίτης, λυχνίτης καὶ ἀχάτης, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τοῦ ῑ.

Χρυσόγεων. τὸ ἔχον γῆν χρυσῆν. χρυσόγειον δέ.

Χρυσόγονος. ὄνομα κύριον.

Ἐπιστολὴ Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος πρὸς Χρυσόγονον.

Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ Χριστοῦ Χρυσογόνῳ Ἀναστασία χαίρειν. Εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἴδωλα προσεκύνει, ἀλλ' οὖν ἡ μήτηρ μου Φλαύεια, διὰ παντὸς ἐν Χριστιανοῖς οὖσα, ἐξότου μὲν ἐγέννησε, Χριστιανήν με ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐζεύχθην ἀνδρὶ μιαρωτάτῳ, οὗτινος χά-

---

1. *Χρυσίδιον*] V. Isaeus de Meneclis hered. 9. 3. *Χρυσίζω*] Suspecta verbi significatio, cuius in tot exemplis (v. Bernard. in Nonn. T. I. p. 379.) nullum apparet vestigium. 5. *Χρύσιππος*] De hoc plura Laertius, qui eum *Ἀπολλωνίου* filium fuisse dicit. *Küst.* Item *Eudocia* p. 437. *Ἀπολλωνίου* Diogenes *Σολεὺς ἢ Ταρσεύς*] Ipse Solensis fuit, pater Tarsensis, Strab. XIV. p. 671. *Reines.* 8. *ὁ καὶ γ'*] 79 Valerio Maximo apud Clinton. Fast. Hell. a. 207. Sed vide Clintonum ad a. 280. *Gaisf.* *γλυκὺν ἄκρατον* Diogenes. 11. *συντέταχε*] *συντέταχε δὲ* A. *πλείω*] *πλείον* B. E. *πλείων* Med. 13. *Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τοιούτ. τιν. ἠρ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Laertii in Chrysippo num. 186. *Küst.* *Ὅτι* Gaisf. Huc olim nescio quis digitum intenderat post v. *Ἀποφθεγγόμενος.* 15. *ὁ δέ γε*] *ἀρα ὁ* A. *ὁ* Diog. 16. *Καὶ αὖθις* post *ἀσεβεῖ* omisi cum A. *ἄλλο* Laert. *Ὃ ἔστιν*] *Ὃ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ π. οὐδ' ἐν* Laert. 19. *ἣν οὐκ ἔχεις* quae om. Laertius, e Suida recepit Menagius.

1. *διὰ τοῦ στόματος* Med. 5. *Χρυσίς. ἡ χρυσῆ φιάλη*] Sic etiam Athenaeus XI. p. 502. et quos contulit Piersonus in Moer. p. 412. Sed Atticos inter utrumque distinxisse monet Letronnius *Obss. sur les noms des vases Grecs* p. 65. allatis Corp. Inscr. n. 141. 142. et Athenagora Legat. p. 54, 16. 6. *Οἴ μ', ὡς ἐλ.*] Est versus Aristoph. Pac. 424. *Küst.* 7. *ἀντὶ τοῦ ἥττων*] De hoc loco consulendus Scholiastes Aristoph. Pac. 424. Notanda autem *ἀμφιβολία* Comici, *ἐλεήμων τῶν χρυσίδων.* Nam *Chrysis* nomen meretricis. Terentius in Andria: *Dic, sodes, quis heri Chrysidem habuit?* Est et *χρυσὶς patera* sive *phiala aurea.* Athenaeus lib. XI. p. 502. *Ἀθηναῖοι δὲ τὰς μὲν ἀργυρᾶς φιάλας ἀργυρίδας λέγουσι, χρυσίδας δὲ τὰς χρυσᾶς.* Hermippus comicus apud Athenaeum: *Χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον ἐκπιὼν ὑφείλετο.* Ubi inepte interpres: *Plenilunio vini Chrysidem ebibit et surripuit. Χρυσὶς πανσέληνος* est *plenum poculum.* Virgilius: *Pleno se proluit auro. Toup.* 8. *χρυσῖτις*] Cf. vv. *Ἀργυρὶς θήκη* et *Ἐρῶν.* In Hesychio et Etym. M. haesit lemma *Χρυσίτις.* 13. *Χρυσόγεων*] *Χρυσόγαιων* E. *Χρισόγαιων* Med. Vide nos in v. *Ὑπόγεων.* 17. *Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ*] Niceph. Callistus fin. l. XIV. ista habet. *Reines.* Nicephoro e Suida addidit interpres Latinus, notante Tillemontio H. E. T. V. p. 717. *Gaisf.* 19. *Φλαύεια*] *φάνεια* A. Neutrum placet. 20. *μὲν*] *με* B. E.

Χρυσίδιον. Exigua auri particula. deminutive. *Χρυσίζω.* Aurum accipio. *Χρυσίππειοι μαθηταί.* Chrysippi discipuli. *Χρύσιππος.* Chrysippus, Apollonidae filius, Solensis vel Tarsensis, philosophus, discipulus Cleanthis; post quem Stoicae scholae praefuit. obiit aetatis anno LXXIII. post haustum immodice merum vertigine correptus, vel ut alii tradunt per nimium risum, Olymp. CXLIII. conscripsit libros amplius DCC. de philosophia, historia, grammatica. — Chrysippus philosophus tales quaestiones proponere solebat. Qui non initiatis mysteria dicit, impie facit. atqui hierophanta non initiatis mysteria dicit: ergo hierophanta impie facit. Quod est in urbe, id etiam est in domo. atqui non est puteus in urbe: ergo nec in domo. Est quoddam caput. hoc vero non habes. caput igitur non habes. Si quis est Megaris, non est Athenis. homo autem est Megaris. ergo homo non est Athenis. Si quid dicis, id per tuum os transit. currum autem dicis. ergo currus per tuum os transit. Si quid non amisisti, id habes. cornua autem non amisisti. cornua igitur habes. *Χρυσίς.* Aurea phiala. *Hei mihi, quam me semper miseret aurearum phialarum.* ubi *ἐλεήμων* est inferior. *Χρυσίτης.* Chrysites, genus lapidis. at *χρυσῖτις* est terra ex qua aurum excoquitur. praeter *ἀετίτης, λυχνίτης* et *ἀχάτης* reliqua per ῑ proferuntur. *Χρυσόγεων.* Auream terram habens. at *χρυσόγειον.* *Χρυσόγονος.* Nomen proprium. Epistola Anastasiae martyris ad Chrysogonum. *Sancto confessori Christi Chrysogono Anastasia salutem. Quamvis pater meus idola maxime veneraretur, tamen mater mea Flavia, quae perpetuo Christiana fuit, ex quo me peperit, Christianam fecit. cuius post obitum viro sceleratissimo nupsi; sed illius concubitum per gratiam divinam effugi, suppliciter orans Dominum nostrum*

ριτι Θεοῦ τὴν συνάφειαν διέφυγον, δεομένη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νυκτός τε καὶ ἡμέρας ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαροῦ εἰδωλολάτρου ἐκείνου, ὅστις τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἐξῆς διαφαίνεται μετὰ μιαρῶν καὶ εἰδωλολατρῶν ἀνδρῶν ἐξαντλήσας, ἐμὲ δὲ ὡσανεὶ φαρμακὸν καὶ ἱερόσυλον βαρυτάτῃ φυλακῇ παραδέδωκεν, ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωήν· καὶ οὐδέν μοι παρὲξ τῆς ψυχῆς περιλέλειπται. πλὴν εὔχομαι μετὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως, εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ μου, πάνυ λυποῦμαι, ὅτι τὴν ἐμὴν περιουσίαν, ἣν ηὐχόμην περὶ τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ δαπανῆσαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ· καὶ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδοῦναι τοῖς τοῦ Θεοῦ δούλοις ηὐχόμην, ταῦτα αἰσχροῖς καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. καὶ διὰ τοῦτο
693 παρακαλῶ σε, δοῦλε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν Θεὸν δυσωπήσῃς, ὥστε, εἰ μὲν προγινώσκει ὁ Θεός, πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα Πόπλιον εἰς τὸν Χριστόν· εἰ δὲ μή γε, συγχωρῆσαι αὐτὸν ταῖς οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις, ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτοῦ. κάλλιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν ἢ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀπαρνήσασθαι καὶ τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι. αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνάστης Χριστὸς μαρτυρεῖ· ὅταν ἀπαλλαγήσωμαι τῆς πλάνης ταύτης, τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω, καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἠρξάμην, μέχρι παντὸς ἀναδέξομαι. ἔρρωσο, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, καὶ μέμνησό μου.

Ὁ δὲ Χρυσόγονος δεξάμενος ἔγραψεν οὕτως.

Χρυσόγονος Ἀναστασίᾳ χαίρειν. Χειμαζομένῃ σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας Χριστὸς βοηθήσοι, ἵνα τὴν τοῦ Διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταργήσῃς. μεγαλοφρόνως τοίνυν καὶ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κειμένῃ πίστευσον τῷ Χριστῷ ἐπισκέψασθαί σε· καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέψασα ἀναβόησον μετὰ τοῦ Προφήτου, εἰπόντος· Ἵνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου, καὶ τὰ ἑξῆς. διπλῇ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται. καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι περιττεύσει, καὶ προστεθήσεταί σοι τὰ ἐπουράνια. ὁ δὲ Θεὸς τοὺς μὴ παρακαλοῦντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται. οὐδὲ γάρ ἐστιν εὐτελὲς τὸ χάρισμα αὐτοῦ. βλέπε μὴ ταραχθῇς ἐν τούτῳ, ὅτι εὐσεβῶς διαγινομένῃ σοι πρὸς τὸν Χριστὸν συμβαίνει τἀναντία. οὐδὲ γὰρ ἀπατᾷ σε ὁ Χριστός, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. οὔτε ἀσφαλής ἐστι παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, ὡς σὺ νομίζεις, τῆς γραφῆς λεγούσης· Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον· καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Θεόν. βλέπε γενναίως, καὶ ἀγρύπνως καὶ τρανῶς διάφυγε πᾶσαν ἁμαρτίαν. ταύτην παρὰ τοῦ Θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν, οὗτινος τὰς ἐντολὰς φύλαττε. ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας καιρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ καθάπερ μετὰ σκοτεινὴν νύκτα τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ Θεοῦ ἐπιλάμψει σοι, καὶ καθάπερ μετὰ χειμῶνα ἱλαρός σοι καὶ εὔδιος ἐπιγελάσει καιρός, καὶ ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν Θεὸν

3. εἰδωλολατρῶν] ἀνδρῶν addidi cum A. Mox ἐξήντλησεν A. B. 6. φυλακῇ] κεφαλῇ B. E. 20. εἰ δὲ μή γε] Vide nos in v. Κότυς. 21. οἰκείαις] ταῖς οἰκείαις dedi cum A. 24. αὐτὸς] αὐτὸς δὲ dedi cum A. B. E. Med. Virgula distinguebatur post ἐμποδίσαι, puncto post μαρτυρεῖ. 25. ὅταν δὲ] δὲ omisi cum A. B. E. Med. Barbarismum ἀπαλλαγήσωμαι tollendi non una suppetit ratio. Sed simplicissimum videtur esse remedium hoc: μαρτυρεῖ· ἀπαλλαγήσομαι τῆς πλάνης, ὅταν τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω καὶ . . . ἀναδέξωμαι.

1. Ὁ δὲ] τοῦ ἁγίου Χρυσογόνου πρὸς αὐτὴν E. 18. ἡ παρὲ] ἡ omisi cum A. 20. ὁ ἄνθρωπος] ὁ om. A. E. Cum iisdem addidi ὁ ante ἄνθρωπος posterius. 26. ὑπὸ] μετὰ A. B. 27. καὶ μετὰ] καὶ καθάπερ μετὰ A. B. E.

Iesum Christum et noctu et interdiu, ut ab illo impuro idololatra liberarer; quem constat meas facultates perpetuo cum impuris hominibus et idololatris exhausisse. me vero tanquam veneficam et sacrilegam in gravissimum carcerem coniecit, ut hanc temporariam vitam perderem. itaque nihil praeter animam mihi reliquum est. sed precor ut cum divina spe moriar. quamvis autem Christi mei confessione glorier, valde tamen doleo quod meas facultates, quas in Dei servos impendere cupiebam, sceleratus ille homo daemonum cultoribus suppeditat, et quae ipsa Dei servis erogare optabam, ea foedis et impiis hominibus largitur. propterea te rogo, serve Christi Dei, ut studiose Deum pro me ores; quo, si quidem Deus hoc praescit, maritus meus Publius in Christum credat; sin minus, ipsum in suis erroribus perire sinat, me vero ab eo liberet. etenim satius est mori, quam filium Dei abnegare et in eum credentibus impedimentum afferre. ipse omnipotens Christus testatur, cum ab his erroribus liberata fuero, inter sanctos me versaturam esse eorumque curam, ut coepi, perpetuo suscepturam. vale, serve Dei, et memento mei. Chrysogonus autem his litteris acceptis ita rescripsit.

Chrysogonus Anastasiae salutem. Procellis huius vitae tibi iactatae Christus, qui supra fluctus ambulavit, opem ferat, ut illius fide diaboli potentiam reddas irritam. magno igitur animo, quasi in medio mari iacens, confide Christum tibi provisurum esse; et ad te ipsam conversa exclama cum Propheta, qui dixit: Cur moesta es anima mea? etc. *duplex enim potentia gratiae divinae demonstratur. nam et temporaria tibi abunde suppetent et coelestia adiicientur. Deus autem aversatur eos, qui bona ab eo non petunt. eius enim gratia non est vilis. cave ne hoc te turbet, quod, cum semper pio animo Christum colueris, adversa tibi eveniant. Christus enim te non fallit, sed explorat. neque certum est humanum auxilium, ut putas; contra Scriptura dicit:* Maledictus homo, qui spem ponat in homine; et benedictus homo, qui speret in Deum. *age strenue, et vigilanter omne peccatum fuge. hoc a Deo solutium quaere, cuius mandata custodias. iam enim salutis tempus ad te veniet, et velut post obscuram noctem tibi clara Dei lux affulgebit, et quasi post tempestatem amoenum et serenum tempus tibi arridebit, et, ut omnibus propter Deum afflictis, tibi temporariam patientiam praebe-*

θλιβομένοις παρασχήσει σοὶ τὴν πρόσκαιρον ὑπομονήν, δι' ἣν τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. ἔῤῥωσο ἐν Κυρίῳ, καὶ εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ.

Καὶ αὖθις γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν.

Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ Χριστοῦ Ἀναστασία χαίρειν. Ὅτι τὸ τέλος πάρεστι τῷ σώματί μου, εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχήν, δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω.

Πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος ἀντέγραψεν οὕτως.

Τῇ τοῦ Θεοῦ δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος. Δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος· οὕτω καὶ μετ' ἀσθένειαν ἡ σωτηρία ἐπέρχεται, καὶ
691 ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ γὰρ αὐτὸ ἔχει τέλος ἥ τε εὐτυχία ἥ τε δυστυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μηδὲ οἱ ταπεινοὶ στυγνάζωσι, μηδὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχήσωνται. μία γὰρ θάλασσά ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διατρέχει καὶ ὑφ' ἑνὸς κυβερνήτου εὐθύνεται. ὄντινων τοίνυν αἱ νῆες ἰσχύρωνται ταῖς τρόπισιν ὠχυρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διατρέχουσιν· αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων ἐπ' αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν. ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλη τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ διακράτησον, καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκεύασον, ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἀριθμηθῆναί σε. ἔῤῥωσο.

Χρυσοδαίδαλτον. τίμιον.

Χρυσοεψητεῖον. ἔνθα χωνεύουσι καὶ ἕψουσι τὸν χρυσόν.

Χρυσομαλλώ. ὄνομα ὀρχηστρίδος, εἶτα ἑταίρας. ἤκμαζεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας.

Χρυσομανῶ. δοτικῇ.

Χρυσόπολις. ἐμπόριον τῆς Χαλκηδονίας, ἔνθα οἱ Ἕλληνες οἱ σὺν Κύρῳ μισθοφορήσαντες ἔμειναν ἡμέρας ζ' λαφυροπωλοῦντες, ὡς φησι Ξενοφῶν.

Χρυσόῤῥαπις. χρυσῆν ῥάβδον ἔχων.

Χρυσόροφος.

Χρυσὸς Κολοφώνιος. οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ γὰρ πολύ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς οἰκείας Λυδῶν περὶ Θρᾴκην καὶ Στρυμόνα χρύσεια κατέσχον μέταλλα σὺν τισὶν Ἰώνων, καὶ ἐσπούδασαν περὶ τὸν χρυσόν.

Χρυσοτόρευτα. χρυσόγλυφα.

---

1. παρασχήσει] παράσχη A. B. παράσχοι E. παρασχήσοι Med. 5. καὶ αὖθις] αὖθις τῆς ἁγίας πρὸς [τὸν] αὐτὸν E. 7. Ὅτι] Praestat ὅτε. 11. πρὸς ταῦτα] Αὖθις τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν E. 16. αὐτὸ γὰρ] γὰρ αὐτὸ dedi cum A. ἡ εὐτυχία] ἥ τε εὐτυχία. ἥτε δυστυχία A. B. E. Expectabamus: ἥ τε εὐτυχία καὶ ἡ δ. Quamquam non minus offendit infra μηδὲ geminatum. 18. καυχῶνται] καυχήσωνται dedi cum A. B. 20. διατρέχει] διατρέχουσι A. qui om. καὶ ὑφ' ἑνὸς — διατρέχουσιν. Itaque librarium fefellit inferius membrum. 21. νῆες] ναῦς E. Med. ἰσχύονται] ἰσχύρωνται correxi cum B. E. ἰσχύωνται Med.

3. διατήρησον] διακράτησον probavi cum A. qui in fine om. ἔῤῥωσο. 6. Χρυσοδαίδαλον] Χρυσοδαίδαλτον A. cum Aristoph. Eccles. 965. 9. Χρυσομαλώ. ὄνομα ὀρχ.] Procopius Hist. Arc. c. 17. Χρυσομαλλὼ δὲ αὖτη πάλαι μὲν ὀρχηστρὶς ἐγεγόνει, καὶ αὖθις ἑταίρα. Huc Suidas respexit. Küst. Χρυσομαλλώ A. 12. Χρυσόπολις] Vide Socrat. Hist. Eccles. lib. VII. c. 25. Küst. Adde Steph. et Etym. M. 14. ὥς φησι Ξενοφῶν] Lib. VI. Anab. in fine: ubi legitur τὰ λάφυρα πωλοῦντες. Küst. Sed MSS. λαφυροπωλοῦντες. 16. Χρυσόῤῥαπις] Est vox Homerica Odyss. κ. 277. et alibi. Küst. Sequebantur, quae Zonarae p. 1860. extr. debebantur: Χρυσοῤῥύας. ὄνομα ποταμοῦ. Delevi cum A. B. E. „Vide Pausan. lib. II. c. 31." Küst. 17. V. Herodiani Epimer. p. 204. 18. Κολοφώνιος] ὁ Κολοφώνιος E. cum Zenobio VI, 47. qui breviter his defungitur. Eum sequitur Arsen. p. 477. Utitur dictione Libanius T. I. p. 351. item Theod. Hyrtacenus Ep. 38. δακτύλιος Κολοφωνίου χρυσοῦ δοκιμώτερος. 21. τῆς οἰκίας] Lego τῆς οἰκείας, subintelligendo γῆς. Küst. οἰκείας A. B. Mox cum A. delevi τὰ post Λυδῶν. 23. περὶ] παρὰ B. E. Med. Deinde cum A. delevi versiculum: Χρυσὸν κραιῶν ἄπρακτος, ὧν θέλεις, ἔσῃ. Küsterus: „Est versus oneirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum. Ceterum Portus pro ἄπρακτος hic legendum ceu-

---

bit, per quam aeternam recipies mercedem. vale in Domino, et ora pro me. Rursus eadem ad eundem scribit. *Chrysogono confessori Christi Anastasia salutem. Quia finis instat corpori meo, ora pro me, ut ille, propter quem has afflictiones fero, meam animam recipiat.* Ad haec Chrysogonus ita rescripsit. *Dei servae Anastasiae Chrysogonus salutem. Quemadmodum tenebras lucem obscurare manifestum est, sic et imbecillitatem salus subsequitur, et post mortem vita datur dignis. eundem enim finem rerum humanarum tam felicitas quam adversitas habet, ut neque humiles animum despondeant neque superbi glorientur. unum enim est mare, in quo nostri corporis navigia decurrunt et ab uno gubernatore reguntur. quorum igitur naves firmas habent carinas, illi citra damnum mare superant. infirmae vero naves vel sine fluctibus in ipsa tranquillitate periclitantur. ad interitum enim appellunt, quae ad salutis portum pervenire non student. tu vero, quippe serva Christi citra reprehensionem, crucem in toto tuo animo sustenta teque ad salutem praepara, ut in numerum martyrum Christi recipiaris. vale.* Χρυσοδαίδαλτον. Affabre factum, pretiosum. Χρυσοεψητεῖον. Officina, in qua aurifices aurum fundunt et coquunt. Χρυσομαλλώ. Chrysomallo, saltatrix eademque postea meretrix, quae tempore Iustiniani et Theodorae floruit. Χρυσομανῶ. Aptum dativo. Χρυσόπολις. Chrysopolis, emporium terrae Chalcedoniae, ibi Graeci, qui sub Cyro stipendia meruerant, septem dies manserunt, ut praedam venderent. auctor Xenophon. Χρυσόῤῥαπις. Auream virgam gerens. Χρυσόφορος. Χρυσὸς Κολοφώνιος. Aurum Colophonium. Colophonii aurum optimum confecerunt; idque quovis alio praestantius esse dicunt, fortasse autem Lydi patria pulsi aurifodinas in Thracia et circa Strymonem cum quibusdam Ionibus occuparunt, auroque faciendo studuerunt.

Χρυσοῦν δέρας. ζήτει ἐν τῷ *Δέρας.*

Χρυσοχάλινον. τὸ λαμπρόν, τὸ τερπνόν.

Οὐκέτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.

Χρυσοχοεῖον. *Δείναρχός φησι· Πάλιν παρ' Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας παρὰ τούτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν, ἀλλ' οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων· Τί δαί, ἦ δ' ὃς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοεῖ; ἄρξασθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐν-
695 τεῦθεν. ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ὑμηττῷ ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ φανείη, καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δὲ ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες ἔσκωπτον ἀλλήλους λέγοντες, Σὺ δὲ ὅου χρυσοχοήσειν; ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾧου ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλουτήσειν; ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὔβουλος γοῦν φησιν·

Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν
λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα.

Χρυσοχοεῖον.

Χρυσῷ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις.
ἐπὶ τῶν εἰκῇ διαλοιδορουμένων. ἐπιφέρει γάρ·

Νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἔστι μοι.
τουτέστι τὸ τοιαῦτ' ἀκούειν.

Χοινίκαιον. ὄρος.

Χοίνικες. οὐ μόνον τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες πέδαι τινές εἰσι. χοῖνιξ δὲ πᾶν περιφερές. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν,
ἰοὺ ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

Χοίνικες. οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι. Σπανιώτερον δὲ τὸ γένος τῶν θεωρητι-

---

set *ἐμπρακτος*, i. e. *efficax* vel *efficiendi facultatem habens*: quod aurum ob excellentiam suam, qua reliqua metalla longe superat, felicem potius quam infelicem rerum successum significare videatur. Sed vir bonus iudicio suo hic prorsus abutitur. Quis enim nescit oneirocritica omnia esse tantum somnia mera hominum otiosorum, nec ulla certa ratione niti; quae proinde ad rationis normam exigere velle quid aliud sit quam cum ratione insanire?" Versum vidimus in marg. A. praemisso, ut solet, *λύσις ὀνείρου.* 25. *Χρυσοτόρευτα*] Pertinere ad Exod. XXV, 18. monent viri docti in Hesych. *χρυσοτόρνευτα* Lex. Bachm. p. 417.

2. *Χρύσοχάλινον*] Herodot. p. 516. Aristoph. Pac. 154. Plutarch. Crass. p. 292. Simocatta p. 145. *Toup.* MS. 3. *Οὐκέτι χρυσοχ.*] Pompeii Iun. II, 3. Anthol. Pal. VII, 219. ubi *δρόμον* pro *φάος.* 4. *Χρυσοχοεῖον. Δείναρχ.*] Ex Harpocratione. *Küst. Πάλιν παρ' Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας*] De hoc loco non ita pridem Valckenarius in Moerin [p. 400.]. Sed vis verbi *ἀποφοιτᾶν* virum doctissimum fefellit. *Ἀποφοιτᾶν* est *abire, scholam derelinquere.* Eustath. in Hom. Il. *α'.* p. 1227. *Ἀποφοιτᾶν παρὰ Ἀυσίαν τὸ παύσασθαι φοιτῶντα, ὃ ἔστι μανθάνοντα.* Ita legendum, non *Ἀυσίᾳ. Ἀποφοιτᾶν παρά τινα* est, *alio relicto ad alium transire.* Sed haec viris eruditis parum perspecta sunt. Quare recte Dinarchus, *Παρ' Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας. Priore magistro derelicto ad Aeschinem se contulit.* Quod omnino verum et Graecissimum est. Deinde scribe *οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ.* Nimirum ad Aeschinem se contulit ad litteras discendas, sed frustra et consilio irrito. Quod non raro evenire solet. *Toup.* II. p. 393. Qui tam Eustathium corrupit quam Dinarchum. Recte Valckenarius *πάλιν γὰρ Αἰσχίνου.* 6. *χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν*] *ἀντὶ τοῦ ἐπόρνευσεν* interpretatur Lex. Rhet. p. 316. 7. *αὐτῶν*] Harpocratio melius *αὐτό. Küst. αὐτῷ* A. B. E. Harpocr. Pal. 8. *Πλάτων*] Lib. V. de Republ. p. 456. [450. B.] ubi sic legitur: *Τί δέ; ἦδ' ὃς ὁ Θρασύμαχος· χρυσοχοήσοντας οἴει τοὺσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι, ἀλλ' οὐ λόγων ἀκουσομένους;* Hinc Suidas emendandus et supplendus est. *Küst. χρυσοχοεῖν — ἀκουσομένους* addit Harpocratio. *Τὶ δαί*] *τὶ δὲ* Harpocr. Pal., om. liber Vrat. 9. Historiam attigit Schneiderus in loco simillimo Theophrasti de lapid. 59. Cf. Demetrius Phalereus ap. Athen. VI. p. 233. E. 10. *ποτὲ φήμη*] *φήμη ποτὲ* A. Harpocr. 11. *Ἀθηναίων*] *τῶν Ἀθ.* E. Med. Harpocr., cuius alii libri *τὸ Ἀθ.* 13. *ὅπλα*] *τὰ ὅπλα* A. 18. *Εὔβουλος*] V. Meinekii Com. III. p. 215. Harpocratio protulit locum duobus senariis auctiorem.

4. Om. vulg. 5. *Χρυσῷ καταπ.*] Aristoph. Nub. 909. *Χρυσῷ πάττων μ' οὐ γινώσκεις. Οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολίβδῳ. Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἔστιν ἐμοί. Küst.* 7. *μοι.* (*ἐμοί* E.) *τουτέστι* addunt A. B. E. 9. *Χοινίκαιον*] An potius *Φοινίκαιον.* Vide Stephanum Byzant. v. *Φοινίκαιον. Küst.* Quem probat Albertius in Obss. Misc. IX. p. 155. 10. *Χοίνικες. οὐ μόνον τὸ μ.*] Eadem fere habet Schol. Aristoph. Plut. 275. *Küst.* Cf. Aristid. Vol. I. p. 86. et v. *Κοτύλη.* 11. Hesych. *Χοίνικες. αἱ βαθεῖαι πέδαι.* Lege *αἱ πάχεῖαι πέδαι.* Achill. Tat. p. 319. *σχοίνοισι παχείαις δεδεμένη*; ubi v. Salmas. *Toup.* 13. *Πλούτῳ*] V. 275. sq. 18. *τῶν θεωρητικωτάτων*] *τῶν* neglexit vulg. *τῶν τοιούτων ψυχῶν* Synesius.

Χρυσοτόρευτα. Ex auro caelata. *Χρυσοῦν δέρας.* Quaere in voce *Δέρας. Χρυσοχάλινον.* Splendidum, iucundum. *Non amplius aureum aspicit lumen solis. Χρυσοχοεῖον,* Dinarchus: *Rursus enim Aeschinis disciplina relicta aurum videlicet fundere apud hunc didicit, eorum vero nihil, quae proposita erant facere aut pati.* eodem proverbio usus etiam est Plato: *Quid vero? Thrasymachus inquit, num hosce convenisse putas, ut aurum funderent?* proverbium autem inde ortum esse tradunt. olim rumor apud populum Atheniensem percrebruit, in monte Hymetto multa auri ramenta visa esse, eaque a pugnacibus formicis custodiri. tum sumptis armis adversus eas exierunt. sed cum re infecta et irrito labore redissent, mutuis cavillis se incessentes dicebant: *Tune putabas te aurum liquaturum esse?* quasi dixissent, tunc existimabas te multis ramentis collectis aurum fusurum et divitem evasurum esse? deridebantur etiam ab comicis. velut Eubulus: *Nos olim Cecropidis persuasimus, ut armis sumptis in Hymettum exirent. Χρυσῷ καταπ. Non animadvertis te auro nos conspergere.* dicitur in eos qui temere convicia spargunt. subiungit enim: *Nunc vero decori hoc duco.* id est, talia audire. *Χοινίκαιον.* Mons. *Χοίνικες.* Choenices. hoc nomen non solum mensuram significat, sed etiam compedes. choenices dicuntur compedes quaedam. item choenix dicitur omne rotundum. hinc etiam mensura choenix dicitur. Aristophanes *Pluto: Crura vero tua clamant, heu heu, choenices et compedes desiderantes. Χοίνικες.* Instrumenta quibus Aegy-

κωτάτων ψυχῶν ἢ τὸ τοῦ χοίνικος, ᾧ τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι· οἷος ἦν Ἄμοῦς καὶ Ἀντώνιος.

Χοιράδες. πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσσῃ· ἢ ἐξοχαί· ἢ ὄχθοι πετρῶν.

Χοιρίλη. ἡ Ἑκάβη.

Χοιρίλος, Ἀθηναῖος, τραγικός, ξδ' Ὀλυμπιάδι καθεὶς εἰς ἀγῶνας· καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα ἑξήκοντα καὶ ῥ, ἐνίκησε δὲ ιγ'. οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκηνῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε.

Χοιρίλος, Σάμιος. τινὲς δὲ Ἰασέα, ἄλλοι δὲ Ἁλικαρνασσέα ἱστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις, ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, Ὀλυμπιάδι οέ, νεανίσκον ἤδη εἶναι. δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῆ πάνυ τὴν ὥραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμου, καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ παρεδρεύσαντα λόγων ἐρασθῆναι· οὗτινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ, καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦτα· Τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου· ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς Ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη. Λαμιακά· καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται. 696

Χοιρίναι. κόγχαι θαλάσσιαι, αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο Ἀθήνησι. καὶ ἡ θρὶξ τοῦ χοίρου.

Οὕτω κιττῶμαι διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

Χοιρίων μυστηρικῶν. ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοῖρος ἐθύετο. ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῷον τῇ θεῷ.

---

1. τὸ τοῦ χοίνικος] Ego multum vereor ne scripturae vitium Suidam deceperit, legendumque sit ἢ τὸ τοῦ φοίνικος, nimirum γένος: quo quidem pacto plane loci huius obscuritatem dispelli fatendum est. Res certa est ex Synesii Dion. p. 49. A. unde haec verba sunt deprompta. *Hemst.* Qui, ni fallor, hunc locum Albertio monstravit. Adde Wesseling. Diss. Herodot. p. 37. *Gaisf.* Quorum Wesselingius fontem et errorem Suidae detexerat. 2. οἷος] οἷον mendum vulg. Ἄμοῦς καὶ Ἀντώνιος] An Ἄμοῦς ὁ Αἰγύπτιος? Ita Synesius in fine p. 48. Sed Amus et Antonius aliunde etiam noti. Vid. Socrat. Hist. Eccl. IV, 23. *Albert.* in Misc. Obss. IX. p. 156. 4. Χοιράδες — θαλάσσῃ] Gl. Herodot. II, 29. 5. ὄχθοι ὄχθοι A. B. Zonaras. ὄχθαι Cyrill. in not. ad Hesych. Conf. Blomfield. Gl. Aeschyl. Perss. 427. *Gaisf.* 6. Χοιρίλη] Supra v. Χορίλη. Cf. Herodiani Epim. p. 153. 7. Χοιρίλλος] Alii Χοιρίλος, per unum λ. *Küst.* Sic A. C. Choerilorum res qui prudenter excussit, Naekius de tragico disseruit capite primo novissimoque. De Choerilis *Eudocia* p. 437. 8. καθεὶς εἰς ἀγῶνας] Sic locum hunc ex MS. A. emendavi. Ante enim male legebatur καὶ εἰς ἀγῶνας. Significat autem καθεῖναι εἰς ἀγῶνας in certamen descendere, vel proprie se demittere in certamen: ut subintelligatur ἑαυτόν. *Küst.* 9. πεντήκοντα καὶ ῥ] Omnes MSS. ἑξήκοντα καὶ ῥ. Ceterum ex fabulis Choerili huius citatur tantum *Alope* a Pausania in Atticis. *Küst.* πεντήκοντα E. et Eud. quae mire ἐνίκησε δὲ ῥ. ξ' B. Restituimus ἑξήκοντα. 10. τῇ σκηνῇ] Lego τῇ σκευῇ. *Küst.* Probat Naekius p. 11. 12. Χοιρίλος Σάμιος] Choerili Samii reliquias collegit et illustravit Naekius. τινὲς δὲ Ἰασέα] Inter hos est Stephanus Byzantius v. Ἰασός: quem vide. *Küst.* Confudit Suidas Samium cum Iasensi. 13. Ἁλικαρνασσέα] Ἁλικαρνασέα E. C. Med. 14. ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν] Vid. Clintoni Fast. Hell. a. 479. et potissimum Naekii c. 3. quo fides huius narrationis labefactatur. Erroris causam ab argumento Persicorum, carminis Choerilei, repetendam opinor. Post χρόνοις Eudocia: ἔγραψε δὲ ἐπιστολὰς πολλὰς καὶ ἐπιγράμματα καὶ κωμῳδίας, praeterea nihil. 15. ἤδη om. C. qui mox om. πάνυ.

1. παρεδρεύσαντα] παρεδρεύσαντι Med. 3. ποιητικῇ] ποιητικὴν C. 4. τῷ ante τότε om. E. Mox αὐτοῦ C. 5. Τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξ.] Eadem totidem verbis legas apud Hesychium Milesium. Ex opere autem hoc Choerili versus aliquot citat Iosephus lib. I. contra Apionem: ut monuit etiam Vossius in opere de Hist. Gr., apud quem plura de hoc Choerilo legere licet. *Küst.* De carminis inscriptione vide Naekii c. 10. 7. χρυσοῦν] χρυσοῦ C. Hanc narrationis partem ad Choerilum Iasensem, cuius omnis memoria Suidam fugit, merito Naekius rettulit p. 81. sqq. Nec dubia videri potest erroris origo. Suidas sive praemia Choerilorum repperit eundem in locum indistincte congesta, sive quae diligenter essent ad singulos revocata, maluit pleraque uni Samio largiri, parum religiose magnificum Alexandri M. munus cum Atheniensium liberalitate confundens. 8. ἀναγινώσκεσθαι] καταγινώσκεσθαι B. Mox τινὰ om. C. Λαμιακά] V. Naek. p. 101. Tituli fides incertissima. 10. Χοιρίναι. κόγχαι θαλ.] Aristoph. Vesp. 332. Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι. Scholiastes in eum locum: Χοιρίναις ἐχρῶντο πρὸ τῶν ψήφων οἱ δικασταί. ἦσαν δὲ κόγχαι τινές, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν. Idem in Eqn. 1329. οὐ χοιρινῶν ὄζων. Scholiastes: ὅτι χοιρίναις ἐχρῶντο πρότερον πρὸ τῶν ψήφων. εἰσὶ δέ τινες κόγχαι θαλάσσιαι. *Küst.* Adde Schol. Equ. 1147. θαλάσσιοι] θαλάσσιαι dedi cum A. 12. Οὕτω κιττ.] Aristoph. Vesp. 348. sed ubi pro κιττῶμαι legitur κιττῶ: ubi etiam hic metri gratia scribendum est. *Küst.* Vide v. Κιττῶντες. 14. Χοιρίων μυστηριακῶν] Aristoph. Acharn. 747. Χάσειτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet quae hic Suidas. *Küst.* χοιρείων A. μυστηρικῶν C. 15. γὰρ] δὲ Schol.

---

ptii fines dimetiuntur. *Rarius est genus animarum contemplationi deditarum quam choenicis, quo Aegyptii ambitum agrorum metiuntur: qualis erat Amus aut Antonius.* Χοιράδες. Saxa laevia in mari, vel scopulorum eminentiae. vel litus saxosum. Χοιρίλη. Hecuba. Χοιρίλος. Choerilus, Atheniensis, tragicus: qui Olymp. LXIV. in scena certare coepit. docuit fabulas CLX. vicit tredecim. hunc quidam tradunt larvarum et vestitus scenici primum auctorem fuisse. Χοιρίλος. Choerilus, Samius: quem nonnulli Iasensem, alii Halicarnassensem fuisse tradunt. fuit aequalis Panyasidis, et adolescens belli Persici temporibus, Olymp. LXXV. idem servus fuisse traditur Samii cuiusdam, forma pulcherrima praeditus; Samo autem profugus, cum Herodoto historico operam daret, litterarum amore captus fuisse; eiusdemque amasium fuisse dicunt, animum autem ad poeticam appulit, et in Macedonia obiit apud Archelaum, tunc eius regem. scripsit haec: Victoriam Atheniensium de Xerxe reportatam. pro cuius poematis singulis versibus aureum statérem accepit, ac decretum est ut poema illud cum Homeri carminibus recitaretur. Lamiaca. eiusdem alia quaedam poemata circumferuntur. Χοιρίναι. Conchae marinae, quibus in iudiciis Athenis olim utebantur. item setae porcorum. *Adeo cupio per tabulata cum calculo obambulare.* Χοιρίων μυστηρικῶν. Porcellorum mysticorum. In mysteriis enim Cereris porcus immolabatur: quod animal Deae illi

Χοιρογρύλλιος. ὕστριξ, ἀκανθόχοιρος. τουτέστιν, ἐχῖνος χερσαῖος.

Χοιρόθλιψ.

Ὦ οὗτος τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ.

Χοιροκομεῖον. πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. ἢ ὁ πάτταλος, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔτρεφον. Ἀριστοφάνης·

Ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἵδε πρέσβεις ἥκοντες ὑπήνας
χωροῦσιν, ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.

ἐπεὶ ἦλθον ἐγκεκολπωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες.

Χοῖρος. τὸ ζῷον. παρὰ Κορινθίοις δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἔνθεν καὶ παροιμία· Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν. ἀντὶ τοῦ, ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ. πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι.

Χυδαῖος. εὐτελής, παμπληθής.

Χύδην. κεχυμένως.

Χυλῷ. τῷ ῥοφήματι. Ἀριστοφάνης·

Μῖξον δ' ἡμῖν φιλίας χυλῷ.

Καὶ Χυλὸς πτισάνης, ὁ ἀπὸ τῆς ζειᾶς.

Χῦμα.

[Χυμός. ζήτει ἐν τῷ Ὕδωρ, καὶ ἐν τῷ Φαιόν, καὶ ἐν τῷ Γλῶττα.]

Χυτή. ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χύτλα. ὑδρέλαιον. Καὶ Χυτλάζειν, τὸ μιγνύναι καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ λέγεται κυρίως τὸ ὑγρὸν ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι.

Φράσον δέ μοι, εἰς ὅ τι τεῦχος

---

1. *Χοιρογρύλλιος*] Glossa sacra: v. intpp. Hesychii et Schleusneri Lex. V. T. in v. et supra v. *Γύλιος* sive *Ἐχίνους*. Adde Bartolium in Britonis Philipp. p. 77. 4. *Ὦ οὗτος στυφεδ.*] Scribendum est *τυφεδανέ*, ut legitur apud Aristoph. Vesp. 1355. unde locus hic sumptus est. Confer etiam Nostrum supra vv. *Στυφεδανός* et *Τυφεδανός*: ubi idem locus legitur. *Küst.* Adde v. *Σορός*. τυφεδανὲ A. 5. *Χοιροκομεῖον. πλ.*] Aristoph. Vesp. 840. *Χοιροκομεῖον Ἑστίας.* Scholiastes: *Χοιροκομεῖον. ἀγγεῖόν τι κανωτόν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται. — ἐν τῇ Ἀυσιστράτῃ δὲ κλοιὸν μᾶλλον ἢ πάσσαλον ἐμφαίνει, ὡς καὶ τούτου ὁμοίως λεγομένου, ὅπου ὁ χοῖρος δέδεται.* Et paulo post: *Ἔστι δὲ τὸ καλούμενον ζωγρεῖον κανωτόν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται. Küst.* Is tum ignorabat *πλεκτὸν — περιδήσαντες* e Scholiis Aristophanis recens editis in Lys. 1075. fluxisse. *Χύρριον* (*χοιρεῖον*) de eadem re posuit Hesychius. 6. *ὁ πάτταλος*] Scribendum puto *τάλαρος*, i. e. *qualus*. Quomodo enim in paxillo porcellos nutrias? Vel dicendum est *πάτταλος* hic accipi pro vase aliquo ex viminibus texto: cuius significationis tamen exemplum requiro. *Küst.* Quae ad hunc locum annotavit vir doctissimus, longe ineptissima sunt et a mente scriptoris alienissima. *Ἐν πασσάλῳ δεσμεύεσθαι* est *palo alligari*. *Προσπαταλεύειν* vocant Graeci. Quod aut vidit aut vidisse se putabat Lambertus Bosius. Schol. Aristoph. Ran. 631. *Ἐν κλίμακι δήσας. τὸ ἐν πρὸς τὸ δήσας. ἐνδήσας κλίμακι. ἀντὶ τοῦ εἰς κλίμακα δήσας.* Quod in primis notandum. Confer etiam Aristoph. Thesmoph. 937. Recte autem Suidas, *Χοιροκομεῖον, ὁ πάτταλος.* Schol. Aristoph. Vesp. 840. *Χοιροκομεῖον. ἐν τῇ Ἀυσιστράτῃ δὲ κλοιὸν μᾶλλον ἢ πάσσαλον ἐμφαίνει.* Respexit autem uterque, tum Suidas tum Scholiastes, ad Aristoph. Lysistr. 1075. ubi dicit comicus legatos Spartanorum Athenas advenisse, *χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντας.* Ubi recte Scholiastes: *λέγει πάτταλον, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους τρέφουσι. ἐπεὶ οὖν ἐντεταμένοι ἦκον, εἴκασεν αὐτοὺς παττάλοις.* Ubi signanda vox *ἐντεταμένοι*. Adde quod *χοῖρος* et *πάτταλος* verba praetextata sunt. Hinc ioci fundus. *Tomp.* II. p. 380. 7. *δεσμεύουσι τοὺς χ. καὶ τρέφουσιν* Schol. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 1075. 9. *ἔλκοντες ὑπήνας χωροῦσιν*] *χωροῦσιν ἕλκοντες ὑπήνας* A. C. E. Med. Refingendum *οἶδ' πρ. ἑ. ὑ. χωροῦσ'*. 13. *ἐπεὶ ἦλθον — ἑταῖραι*] Pro his habet C. *Χοιροπωλήσειν. ἀντὶ τοῦ ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ. πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι. χοῖρος γὰρ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἔνθα καὶ παροιμία, ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν.* 14. *τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον*] Aristoph. Acharn. 781. *Νῦν γε χοῖρος φαίνεται.* Scholiastes: *Νῦν σαφῶς σημαίνει ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται. Küst.* Grotius praef. ad Paul. Ep. I. ad Corinth. V. *Ἀκροκορινθία. Hemst.* Is glossam dicit, quam ex hoc loco homines studiosi invexerant. Diversa ratione conformavit Prov. Coislin. 6. *Ἀ Κορινθία γυνὴ ἔοικε χοιροπωλήσειν. ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν θρυπτομένων γυναικῶν καὶ ἐκδύτων εἰς μῖξιν. πολλαὶ γὰρ ἑταῖραι ἐν Κορίνθῳ, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν.* Ceterum tam imperitum sapit grammaticum istud *παρὰ Κορινθίοις*, ut olim nihil opiner extitisse nisi haec: *τὸ ζῷον. καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.*

3. *Χυδαῖος*] Exod. I, 7. *χυδαῖοι ἐγένοντο καὶ κατίσχυσαν. Ernest.* Cf. Eust. in Il. *ά.* p. 29, 35. 5. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 985. 6. *δ' ἡμῖς*] *δ'* om. A. E. Med. 7. *πτισσάνης*] *πτισάνης* A. C. E. Vid. supra v. *Πτισάνη*. *ὁ ἀπὸ*] *ἡ ἀπὸ* A. *ἢ ἀπὸ* C. Statim *Χυλάριον, τὸ ὑδαρῶδες, ὁ ἐκπεπισμένος σῖτος* omiserunt A. B. C. E. 8. *Χῦμα*] V. Lobeckii Paralip. gramm. Gr. p. 420. Om. vulg. 9. *Χυμός*] Gl. C. omissam notavi. 11. *Χυτή*] Il. *ζ'*. 464. Item Schol. Apollonii IV, 1536. Etym. M. *οὐ πᾶσα γῆ, ἀλλ' ἡ τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένη.* 12. *Χύτλα*] Vid. Schol. Apollon. Rhod. I. 1075. Od. *ζ'*. 80. *Χύτλον τὸ ὑδρέλαιον* Schol. Aristoph. *Gaisf. Χυτλάζειν, τὸ μιγνύναι καὶ διαχ.*] Eadem leguntur apud veterem interpretem Comici Vesp. 1208. *Küst.* 13. *δὲ λέγεται*] *δὲ* om. A. C. *λέγεται* om. Schol. 16. *Φράσον δέ μοι*] Haec tanquam ex epigrammate citat H. Steph. Thes. L. G. T. IV. p. 505. D. Huic debetur *χεύωμαι* pro *χεύομαι*. Monuit Gaisf.

---

sacrum erat. *Χοιρογρύλλιος.* Hystrix, spinosus porcus. sive erinaceus terrestris. *Χοιρόθλιψ. Heus tu, busto finitime senex et cunni attrectator. Χοιροκομεῖον.* Vas ex viminibus textum, in quo porcelli vincti alebantur. vel paxillus, cui porcos alligatos alebant. Aristophanes: *Sparta legati isti veniunt, trahentes barbas et tanquam qualo circa femora vincti.* quia veniebant pallis in sinum collectis. *Χοῖρος.* Porcus. apud Corinthios vero sic dicitur cunnus. hinc proverbium: *Tanquam Acrocorinthia videris porcum venditura.* id est, videris corpore quaestum factura Corinthi. multae enim ibi erant meretrices. *Χυδαῖος.* Vilis, multus. *Χύδην.* Prolixe. *Χυλῷ.* Sorbitione. Aristophanes: *Misce nos amicitiae succo.* Et liquor ptisanae, e zea expressus. *Χυτή.* Terra quae mortuis iniicitur. *Χύτλα.* Oleum aqua mixtum. Et *Χυτλάζειν*, aquam cum oleo miscere eoque perfundere. *χύτλα* vero proprie dicitur, cum quis corpus ungit, quod

χεύωμαι ποσὶ χύτλα, καὶ ὀππόθεν.

Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι
697 γυμναστικῶς.

Ἀριστοφάνης. χύτλος γὰρ τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

Χυτλώσαιντο. ἀλείψαιντο.

Χυτόν. χῶμα. καὶ ὁ ξεστὸς λίθος. Ἡρόδοτος.

Χύτραν ποικίλλειν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων.

Χύτραν τρέφειν. ἐπὶ τῶν τεγῶν ἐτίθεσαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες.

Χύτρασον. ὕγρανον.

Χύτραις ἱδρυτέον. Ἀριστοφάνης·

Τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον; τουτέστι, τὴν εἰρήνην. ὁπότε γὰρ μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν ἢ ἀγάλματα θεοῦ, ἔψοντες ὄσπρια ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. Ἀριστοφάνης Λαναῖσι·

Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς Ἑρκείου χύτρας,
μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύσθη ποτέ.

ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύοντο. Ἑρμᾶς δὲ ἱδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἱδρύματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἱδρύεσθαι. μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἱδρύσαντο.

Ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο
Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.

ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραισιν ἱδρυμένου.

Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων.

Χυτρέα. τὸν κεραμέα καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. Καὶ Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ χυτρεύς. κεραμεύς. ἀφ' ἑνὸς εἴδους τῶν κεραμευομένων, τῆς χύτρας.

Χυτρεοῦν. ὀστράκινον, εὐτελῆ, χύτρας ἄξιον. Ἀρισιοφάνης·

Οἴμοι δείλαιος,
ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

Χυτρεῖον. ἐν ᾧ αἱ χύτραι.

---

1. ὀπόθεν ὑγρὸν χύτλ.] Aristoph. Vesp. 1251. Τὰ γόνατ' ἔκτεινε καὶ γυμναστικῶς Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι. Hinc patet ὀπόθεν hic apud Suidam supervacaneum esse. Küst. ὀπόθεν] καὶ ὀπόθεν A. C. καὶ ὀππόθεν B. E. quae Gaisfordus superioribus adiunxit. In ὀππόθεν abrumpitur sermo. 5. Χυτλώσαιντο] χυτλώσαιτο Od. ζ'. 80. 6. χῶμα] Sic recte optimus MS. A. At priores editt. [et B. E.] male χοῦμα. Küst. Adde Hesychium. Ἡρόδοτος] Gl. VII, 37. 8. καὶ ἀνηνύτων om. C. Defendit v. Ὄνου πόκαι. 9. Χύτραν τρέφειν] Conformatum ex his Aristoph. Av. 356. Ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι, λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν. Τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει; Γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν. Ollam ergo alere est deterrere quempiam. Schott. 11. Χύτρασον] Corrupte pro χύτλασον. Küst. Fuit varia lectio versus Aristophanei in v. Χύτλα. 12. Ἀριστοφάνης] Pac. 922. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quae hic Suidas. Huc spectat Aristoph. Plut. 1198. Τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν Ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε. Scholiastes: Ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ἀγαλμάτων ὀσπρίων ἐψημένων χύτρας περιπομπεύεσθαι ὑπὸ τῶν γυναικῶν. καὶ τούτων ἀπήρχοντο χαριστήρια τοῖς θεοῖς ἀπονέμοντες. Confer etiam Nostrum supra v. Κανοῦν. Küst. 15. ἐγκαθιδρύειν] καθιδρύειν A. B. C. E. Schol. Pacis, ἀφιδρύειν Schol. Pluti v. 1199. Dein ἄγαλμα Scholia. 18. Λαναῖσι] Scribe Λαναΐσι. Küst. Sic A. B. C. Scholia Aristoph. fr. 245. 19. Ζηνὸς] Διὸς C. 20. ἱδρύσθη] Lege ἱδρύνθη. Küst. ἱδρύθη Scholia Aristoph.

1. ἔστι δ' ὅτε] ποτε δ' ἔστιν C. ποτὲ δὲ καὶ Schol. 3. ἱδρύματα] ἀγάλματα θεοῦ Schol. Voluit θεῶν. 4. χύτραις] χύτρας B. E. ἱδρύσθαι] Scribe ἱδρύεσθαι, ut legitur apud enarratorem comici loco laudato. Küst. ἱδρύεσθαι C. Infinitivus pendet ex formula, quam Schol. praemisit, ἔθος εἶχον. 5. πολυτίμητον] πολύτιμον C. Deinde refingendum ἄλλοις ἱερωσύνοις. 7. Ὡς οἱ μὲν νέφ.] Duos hos versus hexametros citat etiam vetus interpres Aristophanis loco ante laudato. Küst. Vide ipsius Pacis v. 1082. sq. 8. καὶ om. Med. 9. χύτραισιν] χύτραις vulg. Ceterum observatio temere est collocata. 10. καὶ] ἢ praestat cum Prov. Bodl. 948. Saltem breviter duas formulas indicat scriptor: χύτρας λημᾶν et κολοκύνταις λημᾶν. Respexit enim ad Aristoph. Nub. 326. ubi Scholion χύτραις λημᾶν loco Luciani adv. indoctum c. 23. munit. Agnoscit etiam Hesychius in vv. Χύτραις λημᾶν et Λημᾶν χύτραισι. 13. Πλάτων] Lib. IV. de Republ. p. 445. Küst. Sive p. 421. D. καὶ Πλάτων A. C. qui omittunt καὶ ante κεραμεύς. Nempe Suidas alteram adiecit observationem, petitam illam e Scholio Platonis p. 402. 16. εὐτελές] εὐτελῆ A. E. non Schol. Rav. 17. Ἀριστοφάνης] Nub. 1478. Nomen Poetae post ἡγησάμην habet Med. 18. Ὦ μοι] οἴ μοι A. C. 19. ὅτε] χρυσοῦς ὅτε C. Mox ἐνόμιζον, inter vss. ἡγησάμην, C. 19. Χυτρεῖον, τὸ ξύλινον δεσμωτήριον Theognostus p. 128. τὰ τῶν χυτρῶν ὄστρακα inter alia Choeroboscus p. 278.

---

adhuc ex lotione aquae humescit. *Dic vero mihi, in quod vas infundam aquam oleo mixtam ad lavandos pedes.* Aristophanes: *Molle corpus in stragulis funde palaestrae more.* Χύτλος est oleum aqua mixtum. Χυτλώσαιντο. Ungerent. Χυτόν. Humus aggesta. item lapis politus. Herodotus. Χύτραν ποικίλλειν. Ollam picturis ornare. dicitur de rebus irritis et quae fieri nequeunt. Χύτραν τρέφειν. Ollam alere. in tectis ollas collocabant, ne noctuae accederent. Χύτρασον. Humecta. Χύτραις ἱδρυτέον. Aristophanes: *Quid aliud quam cum ollis istam dedicabimus?* dicit Pacem. cum enim aras dedicaturi erant vel dei alicuius simulacrum, legumina elixa primitiarum loco offerebant iis, quibus statuae vel arae erigebantur, ut gratias victus prisci diis redderent. Aristophanes *Danaidibus*: *Testor autem Iovis Hercei ollas, cum quibus ara ista olim consecrata est.* interdum etiam cum sumptuosiore hostia dedicabant. cum autem Hermas pro foribus statuebant et alias quasdam statuas, ne consecratio tardaretur, cum ollis pultis eas dedicabant. *Sic illi, nube infesta belli profligata, Pacem acceptam cum hostia dedicarunt.* Mercurii autem statuae cum ollis dedicabantur. Χύτραις λημ. Ollis et cucurbitis lippire. dicitur de caecutientibus. Χυτρέα. Figulum ollarum. Plato *de Republica.* ubi χυτρεὺς est quivis figulus, ab una specie vasorum fictilium, ollis, sic dictus. Χυτρεοῦν. Fictilem, vilem, olla dignum. Aristophanes: *O me miserum, qui quidem te testaceum existimaverim esse deum.* Χυτρεῖον. Ollarum officina. Χυτρίν-

Χυτρίνδα. παιδιά. καθέζεται γὰρ ἐν μέσῳ· οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες παίζουσιν αὐτόν. ἕως ἂν ἐφάψηταί τινος, ὃς ἀντ' αὐτοῦ καθήσεται. χυτρίνδα ὡς βασιλίνδα καὶ ἄλλα εἴδη. περὶ μιᾶς ὁ τόνος.

Χύτρον. χώρα. καὶ φλέγματος εἶδος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Χύτρον τοι, ταύτην τε πρεσχερίδα.

698 [1]Χυτρόπους. Εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ Σαλούστιος πρὸς τοὺς ἑταίρους ἐώρα τοὺς χυτροπόδας ἀχρήστους ἀεὶ καὶ ἀκαίρους, ὥστε ἐν ὥρᾳ πρὸς ἀνὴρ ἐγκαίριους· ἐποιεῖτο δὲ μείζονα ἀνὴρ διατιμᾶσθαι πολὺν χρόνον.

Χύτροι. ἑορτὴ Ἀθήνῃσιν· ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἤγοντο οἵ τε Χύτροι καὶ οἱ Χόες· ἐν ᾗ πᾶν σπέρμα εἰς χύτραν ἐφέρετο ἕψον Διονύσῳ καὶ Ἑρμῇ. Θεόπομπος δέ φησι τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ ἑψεῖν χύτραν πανσπερμίας· ὅθεν οὕτω πληθύνει τὴν ἑορτήν· καὶ ὅτιν τοῖς Χουσὶν Ἑρμῇ Χθονίῳ· τῆς δὲ χύτρας οὐδὲν γεύσασθαι. τοῦτο δὲ ποιῆσαι τοὺς περισωθέντας, ἱλασκομένους τὸν Ἑρμῆν καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων.

Χύτροι, πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ Ἀττικὴ τις ἑορτὴ Χύτροι. ἦγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα· ὡς Φιλόχορος.

1. *Χυτρίνδα*] De hac lusu vide etiam Pollucem, Hesychium et alios grammaticos. Ceterum loci huius sententia est abrupta; quae ut rectius procedat, sic scribendum est: *Χυτρίνδα· παιδιά τινές· καθέζεται γὰρ ἐν μέσῳ· οἱ δὲ ἄλλοι κύκλῳ* etc. *Kust.* V. Martinii Varr. Lectt. IV, 2. Nihil in his desiderandum; quamquam melius haec explanat Hesychius. 2. *παίουσιν*] *παίζουσιν* A. C. E. Med. Mox *ἄν* om. A. C. 3. *αὐτοῦ*] *αὐτῶν* C. Mox *ἂν* post *χυτρίνδα* delevi cum A. C. Dein *εἴδη* om. C. 5. *χώρα*] Haec interpretatio non pertinet ad vocem *χύτρον*, sed *χύτρα*: de qua vide paulo ante. *Kust.* *φλέγματος εἶδος*] *Χύτρα* vel potius *χύτρα* apud Graecos dicebatur illud oscali genus, quo quis alterum apprehensis auribus osculabatur, ut docet Pollux. Vide omnino Guliel. Cant. Nov. Lectt. lib. VI, c. 25, qui hac de re plura notavit. *Kust.* Adde qui morem istum in doctrina aurium symbolica dissecuit eleganter Millinum *Monum. inédits* T. II p. 63 sq. 7. *Χύτρον τι, ταύτην τὴν*] Aristonis Ep. I, 1, Anthol. Pal. VI, 300. *Χύτρον τοι, ταύτην τε*: ut reponi iusserat Küsterus. Ubi C. habet *τουτὶν*, A. τε pro τήν. 8. *Χυτρόπους*] Statim *ὁ πλουσίους* omiserunt A. B. C. E. *Εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ Σαλ.*] Ex vita Isidori a Damascio conscripta. *Kust.* 9. *τοὺς ἑταίρους*] *τοὺς* om. C. 11. *ἐγκαίριους*] Lege *ἐγκαιρέστερους*, *ultius ut venum exponitur. Valck.* 12. *χρῆσθαι*] *κεχρῆσθαι* A. B. C. 13. *Χύτροι. ἑορτὴ Ἀθ.*] Vide Meursium in Graeco Fer. v. *Ἀνθεστήρια* et Petitum de Legg. Att. p. 43. *Kust.* Schol. Aristoph. Acharn. 1075. *Hemst.*

1. *ἐν ᾗ*] *ἐν ᾗ* A. C. 3. *Θεόπομπος δέ*] *δέ* om. Guisf. cum A. C. Schol. Theopompi verba servant Schol. Ran. 220. 4. *χύτραν*] *χύτρα* A. C. E. Voluerunt *χύτρας*, *ἑψῆσαι χύτρας* Schol. 6. *οὐδὲν γεύσασθαι*] MS A. rectius *οὐδέτερα γεύσασθαι* A. C. Schol. 7. *ποιῆσαι*] *ποιῆσαι* A. Schol. *ποιῆσαι* C. 9. *Χύτροι*] Ex Harpocratione. 11. *Φιλόχορος*] Fragm. ed. Siebel. p. 86.

δα. Ludus quidam, sedet enim aliquis in medio, quem alii in orbem currentes ludificantur, donec attigerit aliquem, qui pro ipso sedeat. *χυτρίνδα* autem dictum ut *βασιλίνδα* et alia ludorum nomina, accentum habet in paenultima. *Χύτρον*. Homus aggesta, item species oscili, item olla, in Epigrammate: *En ollam et hanc fascinam cultuariam.* *Χυτρόπους*. *Salustius ad nodales ingrediens vel egredientes videbat ollas semper nitidas nec ullo fumo denigratas, perinde ac si in foro venum exponi essent. plurimi autem faciebat per longum tempus uti cibis igne non coctis.* *Χύτροι*. Chytri, dies festus Atheniensium, eodem autem tempore Chytri et Choes agebantur; in quo omne seminis genus in olla elixum Bacchio et Mercurio offerebant. Theopompus vero tradit eos, qui diluvio superfuissent, mixta omnis generis semina in olla coxisse (unde dies festus dictus sit), et in sacris Choum Mercurio inferno obtulisse; de seminibus autem in olla coactis neminem gustasse, id autem fecisse, qui diluvio superstites fuissent, ut Mercurium mortis propitium redderent. *Χύτροι*. Urbs in Cypro sic dicta. Item dies festus Atticus, qui celebrabatur Anthesterionis die decimo tertio; ut Philochorus ait.

Ψ.

Ψαθάλλειν. τὸ ψηλαφᾶν καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς.

Ψαθαρόν. ἁπαλόν. οὕτως Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης περὶ ζῴων.

Ψαθυριανοί. αἵρεσίς τις οὕτω καλουμένη· διότι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης διαπύρως τῷ λόγῳ τῷδε συνίστατο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀρειανοί.

Ψαθυρόν. ξηρόν. Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡςεὶ καῖσις ἐψαθυρώθη.

Ψακάζει. ῥαίνει. Ἀριστοφάνης·

Ἔνδον ἀργυρίου μὴ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν.
ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τὸ σμικρότατον· ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἢ μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν.

Ψάκελον. μέγα.

Ψακροπόδης. ὄνομα ἐπίθετον.

Ψαλάσσετε. ψηλαφᾶτε. Ἀριστοφάνης·

Ἤπερ ἱερεῖον τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν ἐψηλάφων, εἰ λιπαρά ἐστι. Καὶ Ἀψάλακτος. Ἀριστοφάνης·

Πρῶτος
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
ὅμως Λακωνικὸν πνέων.

Ψάλλειν.

Ψαλίδα. ἣν ἡμεῖς ἀψῖδα φαμέν. Νόμων ιβ'· Θῆκην δὲ ὑπὸ γῆν αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψα- 699
λίδα προμήκη λίθων πολυτίμων.

Ψαλίοις. χαλινοῖς. Ἀριστοφάνης·

Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων.

---

1. Initio litterae *Ψ* omisi cum A. B. V. E. *Ψάγδας. εἶδός τι μύρου.* Vid. Hesych. 2. *Ψαθάλλειν*] Phrynichus Bekkeri p. 9, 6. *Ἀναψαθάλλειν τὸ πέος. ἀνατρίβειν καὶ ἀνακινεῖν καὶ ψηλαφᾶν οἷον πρὸς τὸ πλησιάζειν. Ἕρμιππος ἄνευ προθέσεως λέγει ψαθάλλειν ἀντὶ τοῦ κινεῖν· Σὺ δὲ τὴν κεφαλήν ψαθαλλέ μου. ἀντὶ τοῦ ψηλάφα. Καὶ Πλάτων ἐν Κλειτοφῶντι· ἐψάθαλλε λεῖος ὤν.* Vide v. *Ψατάλλειν.* 4. *οὕτω* Med. 5. *ἐν τῷ περὶ*] *ἐν τῷ* om. A. C. Vide H. Anim. III, 10. et aliis locis, ubi MSS. optimi *ψαθυρός.* 6. *Ψαθυριανοί. αἵρεσις*] Hic locus totidem fere verbis legitur apud Socratem Histor. Eccles. lib. V. c. 23. unde desumpsit Suidas. *Toup.* 8. *τῷδε λόγῳ*] *τῷ λόγῳ τῷδε* A. C. cum v. *Ἀριανοί*, unde haec observatio parum prudenter est decerpta. *τῷδε τῷ λ.* E. Med. *Ἀρειανοί*] *Ἀριανός* A. C. *Ἀριανός* Med. 9. *Καὶ τὰ ὀστᾶ μου*] Haec sunt verba Psalmographi CII, 3. *Toup.* *ὡς καῦσις* A. C. 11. *Ψακάζει*] Sic MS. A. At priores editt. *ψακάζει*, per *āι* in syllaba prima: cui lectioni vel litterarum series refragatur. *Küst.* *Ἀριστοφάνης*] Pac. 120. *Ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν. Küst.* 12. *ψεκὰς* Ox.

2. *Ψακροπόδης*] Male pro *ψανκροπόδης*. Etymologus: *Ψανκροπόδης. ἐπίθετον τοῦ Ἀρίωνος ἵππου. εἴρηται δὲ διὰ τὴν ταχύτητα, παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τῆς γῆς κατὰ δρόμον.* Vide etiam Hesychium v. *Ψακρόποδα. Küst.* *Ψακροπόδης* A. C. et codd. Etym. M. 3. *Ἀριστοφάνης*] Lysistr. 84. Ubi *Ἀιπερ.* 6. *εἰη*] *ἐστι* dedi cum A. *ψηλαφῶσαν, εἰ λ. ἐστι* Schol. Aristoph. *Ἀριστοφάνης*] In eadem fabula v. 275. Sed hoc exemplum pertinet ad vocem *Ἀψάλακτος. Küst.* Huic *ἀψάλακτος* Gaisf. praemisit cum A. C. Cf. v. *Ἀψάλακτος.* 8. *ἀπῆλθον* Med. 10. Om. vulg. 11. *Νόμων ιβ'.*] Fragmentum hoc Platonis citat etiam Pollux lib. X. c. 5. sub finem. Notandum autem est apud Platonem pro *ψαλίδα*, cuius vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, hodie legi *ἀψῖδα.* Sed cum et Pollux loco laudato *ψαλίδα* agnoscat, non dubito quin vox illa Platoni restituenda sit. *Küst.* *ψαλίδα* nunc in Platon. Legg. p. 947. legitur, plurimum MSS. consensu. Schol. in eum locum p. 243. *Ψαλίδα. ἀψίδα, ἤτοι καμάραν ὡς νῦν, ἢ ταχεῖαν κίνησιν, ἢ ὑδρορόην, ἢ ἅρμενον.* Conf. Wesseling. in Diodor. II, 9. Schneider. in Vitruv. VI, 8, 4. Mox *φαμέν* om. C *Gaisf.* 12. *γῆς*] *γῆν* A. C. E. Illud optimi Platonis libri. 13. *πολυτίμων*] Vide in Polluc. IX, 49. ubi ex Platone *προτίμων* legimus. Nam *προτ.* est *ἐκλεκτῶν. Toup.* MS. *πολυτίμων* fictum e *ποτίμων* optimorum Platonis codicum scriptura. 14. *Ψαλλίοις*] Alii rectius *ψαλίοις*, per unum *λ. Küst.* Sic bis A. C. Cf. Pierson. in Moer. p. 420. *Ἀριστοφάνης*] Pac. 155. 15. *Χρυσοχάλινον πάταγον*] *πάταγον χρυσοχάλινον* A. C. E. Med. *ψαλίον* Med. pro gl. singulari.

Ψαθάλλειν. Attrectare et subigere penem. *Ψαθαρόν.* Tenerum. ita Plato et Aristoteles in libro de Animalibus. *Ψαθυριανοί.* Psathyriani, secta quaedam ita dicta, quod Theoctistus quidam, placentarum venditor, dogma istud acerrime defenderat. quaere v. *Ἀριανοί.* *Ψαθυρόν.* Aridum, *Et ossa mea velut ardore ignis exsiccata sunt.* *Ψακάζει.* Rorat. Aristophanes: *Cum vero domi ne gutta quidem argenti omnino sit.* id est, ne minima quidem particula: quae ipsa floccus nivis appellatur. vel, cum ne obolus quidem nobis sit. *Ψάκελον.* Magnum. *Ψακροπόδης.* Est epithetum. *Ψαλάσσετε.* Attrectatis. Aristophanes: *Tanquam victimam manu me attrectatis.* quas enim immolaturi erant victimas, manu explorabant, an pingues essent. item Aristophanes: *Primus intactus abiit, quantumvis Laconicum spirans.* *Ψαλίδα.* Est id quos nos *ἀψῖδα* vocamus, testudinem. *Legum libro XII. Monumentum autem sub terra ipsis confectum esse testudinem oblongam e pretiosis lapidibus.* *Ψαλίοις.* Frenis. Aristophanes: *Aureum frenorum stre-*

Ψαλλομένης. τιλλομένης. κυρίως δέ ἐστι ψάλλειν τὸ τῷ ἄκρῳ τῶν δακτύλων τῶν χορδῶν ἅπτεσθαι. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Μιλτοφυρῆ τε
σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι.

Ψαλλόμενος. ὁ ἀκροώμενος ψάλτου. καὶ κιθαριζόμενος, ὁ κιθάρας ἀκροώμενος. Ὁ δὲ Φραάτης ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο, τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων. ἀντὶ τοῦ προσεγγίζων.

Ψάλλω. δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· Τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων.

Ψαλτήριον. ὄργανον μουσικόν, ὅπερ καὶ ναῦλα καλεῖται.

Ψάλτης καὶ ψαλτής. τὰ εἰς της λήγοντα, ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ κατὰ τὴν γενικήν, βαρύνονται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά· οἷον, ὑφάντης, ἀγύρτης, Εὐφράτης· τὸ δὲ ἑκοντὴς καὶ ἐθελοντὴς μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνονται καθαρτής, ἀμυντής, ἐπὶ τοῦ βυθοῦ, φαιδρυντής, ποικιλτής, ψαλτής, πραϋντής.

Ψάλτιγξ. κιθάρα.

Ψάμαθος. παραθαλάσσιος ἄμμος. ἄμαθος γὰρ ἡ μεσόγειος.

[Ὅτι ἄμαθος ἡ τῆς πεδιάδος κόνις, ψάμαθος δὲ ἡ τῆς θαλάσσης.]

Ψαμμήτιχος. ὅτι Ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων Ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκησεν, εἰς ἣν ἐξεῖλεν. αὕτη δὲ ἡ Ἄζωτος ἁπασέων πολίων ἐπὶ πλεῖστον χρόνον πολιορκουμένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς ἴσμεν.

[Ψαμίς. τὸ ἄρμενον, καὶ καμάρα, καὶ ἐπὶ ὑδροῤῥόου τάσσεται, καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις.]

Ψαμμακοσιογάργαρα. ἀπὸ λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλουσῶν πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ Πυ-

---

1. *Ψαλλομένη. τιλλομένη.*] Ψαλλομένης. τιλλομένης A. C. qui *ἐστι* addiderunt. 2. *ψάλλειν τῷ ἄκρῳ*] Utitur hoc loco Th. Marcilius in Suetonii Titum c. 3. p. 47. *Gaisf.* *τῷ ἄκρῳ τῶν δακτύλων*] τὸ ἄκρον τοῖς δακτύλοις C. τ. ἀ. τοῖς δακτύλοις A. B. (Sic Gaisf.) Unde conficitur τὸ *ἄκροις τοῖς δακτύλοις.* 3. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Philippi Thessal. XV, 5. Anthol. Pal. VI, 103. *καὶ* praemisit A. 4. *Μιλτοφυῆ*] Sic v. *Μίλτος.* Sed *μιλτοφορῆ* A. B. *μιλτοφορεῖ* E. Reposui *μιλτοφυῆ* cum Anth. Infra *σφαλλομένην* A. 6. *Ψαλλόμενος*] Vide Machonem Athenaei VIII. p. 348. f. quem illustrat Leopardus Em. X, 3. 7. *ἀκροώμενος* om. A. C. *Ὁ δὲ Φραάτης*] Ex Dione Cass. [XLIX, 27.] p. 589. notante Reimaro. Sueton. in Tito *cantare* est *psallere*, ubi male Ernestus. *Toup.* Adde Eurip. Bacch. 782. 9. *ἀντὶ τοῦ — ψάλλων* om. E. nec dubium quin syntactica gl. *Ψάλλω* sit expungenda, cui debetur ut solet Dionis exemplum. *προσεγγίζων* ab hoc loco alienum est. Etym. M. v. *ψάλλειν*: *παρὰ τὸ ψῶ, τὸ προσεγγίζω.* 12. *Ψαλτήριον*] Deest gl. C. 13. *ναῦλα*] Lege *νάβλα.* *Küst.* 14. *καὶ ψαλτής* om. C. recte. *τὰ εἰς της*] Eadem fere habet Etym. M. p. 435. extr. Doctrinam grammaticorum accurate diiudicavit Lobeckius in Additam. ad Buttm. gramm. T. II. p. 408 — 10. monens ille *ψάλτης* Atticis incognitum, *ψαλτής* falsum esse. 16. *τοῦ σ* om. C. qui infra *μετοχικόν.* *βαρύνεται*] *βαρύνονται* posui cum C. 18. *Εὐφράτης*] *εὐφράντης* Etym.

1. *ὀξύνεται*] *ὀξύνονται* A. 2. *ἐπὶ τοῦ βυθοῦ*] Portus, *in profundo.* At scribendum esse *ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ* manifestum est. *Küst.* Sic Etym. M. 3. *ψαλτής*] Id citiendum, cuius vicem *καλλυντής* apud Etym. 4. Item Hesychius. 5. *Ψάμμαθος*] Alii rectius *ψάμαθος*, per unum *μ*. *Küst.* Sic A. B. E. Mox *μεσόγεια* Med. 7. *ψάμμαθος ἡ τῆς π.*] Scribe *ὅτι ἡ ἄμαθος ἡ τῆς πεδιάδος* etc. ut legitur supra v. *Ἄμαθος. Küst.* Rectius ille quam Lennepius in Coluth. 3. praeluerintque *ἄμαθος* A. B. E. Glossam temere ex v. *Ἄμαθος* descriptam om. C. eamque notavi. 9. *Ψαμμήτιχος, ὁ βασιλ.*] Ex Herodoti lib. II. c. 157. *Küst.* *ὅτι* Gaisf. 12. *πολιορκευμένη — ἔδμεν* Herod. 14. *Ψαμίς*] Male pro *ψαλίς.* Vide Hesych. v. *Ψαλίς* et Nostrum supra v. *Ψαλίδα. Küst.* Post *Ψαλίδα* cum glossam C. reponat, eam uncis seclusi. Nempe Suidas an homo studiosus postquam Scholion Legum decerpserat margini commissum, observatio malam in sedem invecta correctionem passa est, ut ordini litterarum accommodaretur. Contra quae continebantur in gl. proxima, *Ψαμίτη. νησύδριον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἑκάτης. ψάμιτον δέ ἐστι ψαιστῶν τις εἶδος, καὶ ζήτει ὁμοίως*: ea cum imperitissime ducta sint ex v. *Ἑκάτης νήσου*, cum C. delevi. Ubi *Küsterus*: „*Ψαμίτη*] Rectius *Ψαμμίτη*, per duplex *μ*: ut legitur supra v. *Ἑκάτης νησύδριον.*" Dein *καὶ* tacite Gaisf. *Ἑκάτη* Med. 16 *Ψαμμακοσιογάργαρα. ἀπὸ λέξ.*] Haec et quae sequuntur usque ad finem articuli leguntur etiam apud veterem interpretem Comici in Acharn. 3. Ceterum huc egregie faciunt ea, quae habet Macrobius Saturnal. l. V. c. 20. *Aristophanes autem comicus composito nomine ex arena et gargaris innumerabilem, ut eius tepos est, numerum conatur exprimere. In fabula enim Acharnensium ait*: *Ἀ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα. Ψαμμακόσια autem seorsum pro multis Varro saepe in Menippeis suis posuit. Sed Aristophanes adiecit* gargara *ad significationem numerositatis innumerae. Küst.* *ἀπὸ δύο λέξεων* Schol. *Ψαμμοκοσιογάργαρα* C. E. Med. cum vv. *Κόσσια* et *Γάργαρε*: accedit laudatio gl. *Καρκαίρω*. *ὑπὸ* Med. Dein *ἀπὸ δύο λέξεων* Schol. Mox *γὰρ* et *τοῦ* et *ὁ γὰρ — εἰδέναι* om. C. 17. *ἀπὸ τοῦ — εἰδέναι*] Nihil nisi *ἀπό τε* variat Schol. Sed apparet *τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι* ex inferiore versu irrepsisse. Reponendum vero: *ἀπό τε τοῦ ψάμμος καὶ τοῦ γάργαρα.* Macrobius, *composito nomine ex arena et gargaris.* Hesychius: *πολλὰ ἀναρίθμητα. ἀπὸ τῆς ψάμμου καὶ τῶν γαργάρων.*

---

pitum. *Ψαλλομένης.* Percussae, proprie *ψάλλειν* est summis digitis chordas impellere. In Epigrammate: *Et amussim minio tinctam, sub extrema regula resonantem.* *Ψαλλόμενος.* Qui psallentem audit. ut *κιθαριζόμενος*, qui cithara canentem audit. *Phraates autem in aureo curru sedebat, nervum arcus pulsans.* *Ψαλτήριον.* Musicum instrumentum, quod etiam nabla vocatur. *Ψάλτης* et *ψαλτής.* Nomina in *της* desinentia, quorum paenultima desinit in liquidam, quaeque *σ* in genitivo non assumunt, sunt barytona; exceptis quae a participiis derivantur. ut *ὑφάντης, ἀγύρτης, εὐφράντης.* at *ἑκοντὴς* et *ἐθελοντὴς* a participiis derivata sunt. apud Atticos vero acuuntur: ut *καθαρτής, ἀμυντής* auxiliator, *φαιδρυντής, ποικιλτής, ψαλτής, πραΰντης.* *Ψάλτιγξ.* Cithara. *Ψάμαθος.* Arena in litore maris. nam *ἄμαθος* dicitur arena quae est in locis mediterraneis. *Ψαμμήτιχος.* Psammetichus rex Aegyptiorum Azotum urbem obsedit, donec expugnavit. haec autem Azotus omnium urbium, quas novimus, obsidionem diutissime toleravit. [*Ψαμίς.* Instrumentum. item fornix. significat etiam cloacam. item celer motus.] *Ψαμμακοσιογάργαρα.* Vocabulum hoc compositum est ex vocibus multitudinem significantibus: nam arena est innumerabilis. hinc Pythius gloriatur se numerum arenae nosse, ubi ait: *Novi enim*

Θιος νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι·
Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης.
καὶ Εὔπολις ἐπεσημήνατο τὴν λέξιν εἰπών·
Ἀριθμεῖν" θεατὰς ψαμμακοσίους.
τοῦ δύναται δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κόσια, ἥτις ἐστὶ κατάληξις τῶν μετὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν μέχρι τῶν χιλίων· ὃς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός. οἷον, διακόσια, τριακόσια καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται, διὰ τὴν συγγένειαν τοῦ γ τὴν πρὸς τὸ κ· εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ κάρκαιρε παρὰ τῷ Ποιητῇ,
Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι.
μέμνηται καὶ Κρατῖνος·
Ἀρίστων ἀνδρῶν πᾶσα γαργαίρει πόλις.
οἷον πλήθει.
Ἄλλως. οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμακόσια καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει οὕτως·
Ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους.
ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γεγενημένον. καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο, ὡς ἐν Λημνίαις·
Ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γάργαιρ' ἐστία.
καὶ παρὰ Ἀριστομένει ἐν Βοηθοῖς·
Ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα.
καὶ παρὰ Σώφρονι· *Ἃ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γάργαιρε. καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ·*
Χρημάτων τε γάργαρα.
Θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ παρὰ τῷ Ποιητῇ,
Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι,
τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν, οἷον γάργαιρε· καὶ τὸν καρκίνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν.
Ψαμμίαιχος. ὄνομα κύριον.
Ψάμμος. ἡ παραθαλάσσιος γῆ.
Ψᾶν. περιοίσειν τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ'.
Ψανθεοφάνιχος. οὕτως ἐκαλεῖτο Ἰωσὴφ ὑπὸ Φαραώ. τουτέστι, κρυπτῶν εὑρετής.

---

5. *ψαμμακοσίους*] *ψαμμακοσίους* A. Vide Meinekii Vol. II. p. 543. 7. *μετὰ τὸν δέκα ἀρ.*] Immo *μετὰ τὸν ἑκατὸν ἀριθμόν*. *Küst.* *τοῦ μετὰ τὸν ἑκατὸν ἀριθμοῦ* Schol. ubi *τῶν — ἀριθμῶν* Dindorfius: cui ὃς repugnat. 11. *τοῦ γ* om. Schol. 12. *κάρκαιρε — ποιητῇ* addunt A. C. E. Infra *δὲ* om. Med. 14. Post *πόδεσσι* sustuli quae ex inferiore glossae parte erant petita: *τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει· οἷον, γάργαιρε.* Om. A. C. Schol. *μέμνηται — οἷον γάργαιρε* om. B. E. 16. *Ἀρίστων ἀνδρῶν π.*] Metri gratia scribendum, *Ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα* etc. *Küst.* Deinde *καρκαίρει* C. 19. *ψαμμοκόσια*] *ψαμμακόσια* A. qui infra *ψαμμακοσίους*. 20. *Χρυσῷ γένει*] *Χρυσογένει* A.

2. *ἀπὸ . . . γεγενημένον*] His praemisit Schol. *παρὰ τὸ ἑξακοσίους ἢ ἑπτακοσίους. καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλ.*] Macrobius loco laudato: *Gargara tanta frugum copia erant, ut qui magnum cuiusque rei numerum vellet exprimere, pro multitudine immensa Gargara nominaret. Testis Alcaeus, qui in Coelo tragoedia sic ait: Ὁρῶ δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων κύκλῳ. Gargara, ut videtis, manifeste posuit pro multitudine. Nec aliter Aristomenes ἐν Μύθοις· Ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἀνδρῶν γάργαρα. Küst.* 3. *ἐν Λήμναις*] Scholiastes Aristophanis *ἐν Λίμναις*. Sed neutra lectio sana est. Scribendum enim *ἐν Λημνίαις*: quae erat fabula Aristophanis, cuius et Athenaeus aliquoties mentionem facit. *Küst.* Recte vir doctissimus. Sed et scribendum, *πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἑστία*. Neque enim aliter loqui solet Aristophanes. *Toup.* III. p. 200. *Λίμναις* A. Mendum correxi. De Comici versu quae Bergkius in Fragm. p. 1099 prodidit non placent. Deinde *ἐπαινιῶν* Med. 5. *Ἀριστομένει*] *Ἀριστογένει* C. *ἐν Βοηθοῖς*] Macrobius loco citato *ἐν Μύθοις*. Sed lectio Suidae recte se habet; utpote quae confirmatur non solum auctoritate Scholiastae Aristophanis, loco indicato, sed etiam Prisciani, qui lib. XVIII. p. 1202. Aristomenem *ἐν Βοηθοῖς* citat. *Küst.* Adde Meinekii Com. Vol. I. p. 212. 6. *Ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργ.*] Versus hic ex Macrobio sic supplendus et scribendus est: *Ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἀνδρῶν γάργαρα. Küst.* 8. *τῇ τραγῳδίᾳ*] *τῷ τραγῳδ'* C. 10. *Θέλουσι*] *τὸ γὰρ κάρκαιρε γαῖα πόδεσσιν τὴν πόλιν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει* C. *παρὰ τῷ Ποιητῇ*] Il. *υ'*. 157. *Küst.* 13. *ὀνομάζεσθαι*] *ὀνομάζουσι* C. 15. Glossa suspecta. 16. *Ψάμμος*] Vide paulo ante *v. Ψάμαθος. Küst.* 17. *ὁμαλίζειν, λειτύνειν* interpretationes expunxi cum A. B. C. E. *Περιοίσειν. τὸ π.*] Haec nihil faciunt ad vocem *ψᾶν*, et male in locum hunc infulta sunt. *Küst.* Temere petita ex superiore *v. Περιοίσειν*. 19. *Ψανθεοφάνιχος*] *Φονθομφανὲχ* legitur apud *τοὺς* LXX. *Küst.* Ex Genes. 41, 45. ubi *οἱ ὁ* scripsere *Φονθομφανίχ*. Theodoretus aliter *Φομιθομφάμνεχ*, qui et explicat *τῶν ἀποῤῥήτων ἑρμηνευτήν*. Explicatio quam Suidas exhibet est Iosephi Ant. Iud. II. 6. Alii aliter interpretati sunt. Vid. Catena Theotoc. in Octat. ad locum Genesecos p. 462. *Ernest.* Gaisfordus addit Hedium de LXX. intt. p. 114. *Ψανθοφάνιχος* A. *Ψανθεαράνιχος* E.

---

et arenae numerum et spatia maris. eadem voce usus est Eupolis cum dixit: *Numerare spectatores innumeros.* potest autem in vocis huius compositione inesse *κόσια*, quae est terminatio nominum numeralium ab centum usque ad mille, multitudinem significans: ut *διακόσια, τριακόσια*, et quae sequuntur. ipsum autem *γάργαρα* de multitudine accipitur, propter affinitatem quae est inter *γ* et *κ*. significat autem multitudinem immensam et innumerabilem. *κάρκαιρε* autem extat apud Poetam: *Terra vero pedibus pulsata sonabat.* verbi *γαργαίρει* meminit etiam Cratinus: *Viris optimis tota urbs referta est.* Aliter. Id est, multa et innumera. nam *ψαμμακόσια* per se de multitudine ponebatur; ut apud Eupolidem in *Aureo genere*: *Numerare spectatores innumeros.* est autem vocabulum illud ductum a *ψάμμος*, addita terminatione numeralium. item *γάργαρα* de multitudine ponebatur. ut in *Lemnis*: *Viris peregrinis tota domus scatet.* et apud Aristomenem in *Boethis*: *Intus enim nobis est virorum copia.* et apud Sophronem: *Domus autem argenteis vasis plena erat.* et in Tragoedia: *Et pecuniae copia.* quidam etiam illud *κάρκαιρε* apud Poetam multiplicem pedum motum significare volunt, quasi diceret *γάργαιρε*. Et cancrum quidam *καρκίνον* dictum volunt ab multitudine pedum. *Ψαμμίαιχος*. Nomen proprium. *Ψάμμος*. Arena litoralis. *Ψᾶν*. *Ψανθεοφάνιχος*. Ita vocatus est Iosephus a Pharaone. hoc est, occultorum inventor. *Ψᾶρες καὶ κολ.*

Ψᾶρες καὶ κολοιοί. εἴδη ὀρνέων.

Ψαρόν. εἶδος χρωμάτων. ψαρὸς γὰρ ἵππος δ τὸ χρῶμα τοιοῦτος. ἢ ὁ ταχύς· ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

Ψαττάλλειν καὶ ψαθάλλειν. τὸ ψηλαφᾶν καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς.

Ψαύει. ἅπτεται. [Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ ψαύέτω μηδαμῶς. — Αἱ δὲ σάρκες τοῦ ἁγίου προσψαύσασαι τῷ πυρί.]

Ψαφαρῇ.

701 [Καὶ νάρδῳ ψαφαρῇ, κεγχρήτισιν ἰσχάσιν ἁμφί.

Καὶ αὖθις ἐν Μύθοις·

Ἔστασαν, οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ μεμίαντο κονίῃ.

Ψαφαρόν. ἀσθενές, ἐλαφρόν, κακόν, εὔθρυπτον. Ἀππιανός· Ὅτι Ἀννίβας ὁ στρατηγὸς Καρχηδονίων διαβὰς τὰ Πυρηναῖα ὄρη εἰς τὴν Κελτικὴν τὴν νῦν Γαλατίαν, καὶ διώδευε τὴν χώραν. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ Ἄλπεια ὄρη καὶ εὑρὼν ἀπόκρημνα ἰσχυρῶς ἐπέβαινε κἀκείνοις, ὑπὸ τόλμης κακοπαθῶν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων τε καὶ κατακαίων, τὴν δὲ πέτραν σβεννὺς ὕδατι καὶ ὄξει, καὶ τὴν πέτραν ἐκ τοῦδε ψαφαρὰν γινομένην σφύραις σιδήραις θραύων καὶ ὀδοποιῶν.

Ψαίκαλον, τὸ ἀρνίον.

Ψαίρειν, τὸ ταχύνειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

Ψαιστά, ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα, ἅπερ ἐπιθυμίων τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τοῦ μύλωνος περιψήσεως. ἢ πέμμα, ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Σοὶ τάδε πέμπω
ψαιστία καὶ λιτῆς δῶρα θεηπολίης.

Καὶ αὖθις ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δρῆγμα πενιχραλέον.

Καὶ Ψαιστῶν, ἅπερ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ μύλης κατεψηπισμένα. Καὶ αὖθις·

Ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον.

τὸ δὲ πιήεντα λιπαρά.

1. Glossa respicit ad locos clarissimos Il. π'. 583. φ. 755. Vide v. *Ψῆρας*. *ὀρνέων*] *ὀρνίθων* C. 2. *εἶδος χρωμάτων*] Immo *χρώματος* cum Hesychio. *ψαρὸς*] Zacharias I, 8. *ἵπποι ψαροί*. Toup. Adde Schleusneri Lex. V. T. 4. Cf. vv. *Αἰψηρόν* et *Ψαίρειν*. 5. *Ψαττάλλειν*] Supra suo loco *ψαθάλλειν*. Küst. *ψαττάλλειν* C. *ψαττάλειν* Med. *ψαπάλλειν*] *ψαθάλλειν* A. B. C. E. Med. 7. *γενικῇ* post caput gl. omisi cum Lex. Bachm. p. 419. *γενικῇ* supra scripto *δοτικῇ* E. *Ὡς ἐμφύχῳ*] Insolens prorsus est ut verbum *ψαύω* iungatur dativo, quod genitivum asciscere solet, ut ipse Suidas hoc loco monet. Quare constructio haec mihi suspecta est. Küst. Exempla om. C. notavi: nam levissima glossae fides utpote syntacticae. Posterius olim irrepserat in v. *Προσψαύσασαι*, ubi *μάρτυρος* pro *ἁγίου*. 10. *Ψαφαρῇ*] Portus hoc Ionice dictum putat pro *ψαφαρᾷ*. Sed antiquissimus MS. A. habet *ψαφαρεῖ*, a *ψαφαρής*: quod magis placet. Küst. 11. *Καὶ νάρδῳ*] Philippi Thess. X, 5. Anthol. Pal. VI, 231. *καὶ νάρδος ψαφαρή*. *ψαφαρῇ*] Et hic MS. A. habet *ψαφαρεῖ*. Küst. *κεγχρήτισι*] MS. A. rectius *κεγχρίτισι*, per *i* in syllaba secunda. Et sic ipse Suidas supra v. *Κεγχρίτιον*. Küst. Falluntur. Sed *κεγχρίτισι* etiam Gaisf. cum Iacobsio. 14. *αὐδὲ κόμας ... ἐμίαντο*] Leg. *οὐδὲ κόμαι ψαφαρῇ μεμίαντο κονίῃ*. Valck. Recte: quo ducit etiam scriptura *μίαντο* C. Med. Ceterum haec ad eandem fabulam, unde repetiit fragmentum v. *Προκάρηνος*, traxit Heckerus Commentt. Callim. p. 94. 15. *Ἀππιανός*] De bellis Annibal. p. 546. Küst. Appiani locus c. 4. non mediocriter mutilatus est. *Ὅτι* Gaisf. 18. *ὄρη διέβη καὶ*] Delevi quae nescit Appianus *διέβη καὶ* cum C. *καὶ* om. A. Superest ut *διεβάς* mutetur in *διέβαινε*. Mox *διώδευσε* C. 20. *Ἄλπεια*] *Ἄλπεια* A. B. E. Mox *κἀκείνης* C.

2. *τε καὶ*] *τε* om. A. 3. *τὴν δὲ φλόγα ἀβεννὺς*.] Appianus sic: *τὴν δὲ πέτραν σβεννὺς ὕδατι καὶ ὄξει, καὶ τὴν πέτραν ἐκ τοῦδε ψαφαρὰν γιγνομένην* etc. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Küst. *πέτραν* C. pro *φλόγα*. *πέτραν τοῦδε*] *πέτραν ἐκ τοῦδε* Guisfordus ex Appiano. 4. *τοῦδε*] *τὴν δὲ* E. *ψαθαρὰν*] Scripsisse Suidam *ψαφαρὰν* vel ex capite articuli apparet. Alioqui enim exemplum hoc nihil facit ad vocem *ψαφαρόν*. Huc accedit quod et Appianus habent *ψαφαρὰν*. Küst. Sic A. Cl. v. *Θρανλοτῆρας*. 6. *Ψαίκαλον*] Vel *Ψάκαλον*. Vid. H. Steph. T. L. G. IV. p. 701. B. C. Adde Heins. in Hesych. *Gaisf.* Sic etiam Zonaras. Theognostus Crameri p. 13. *Ψαίκαλον, ἀρνίον ἔμβρυον, νέον βρέφος*. Scriptura tamen falsa. Cf. Nauck. Aristoph. p. 126 7. *Ψαίρειν*] Vid. Valck. in Eurip. Phoen. 1399. p. 471. item vv. *Διαψαίρουσι* et *Ψαρόν*. 8. *Ψαιστά*] Vid. Ruhnk. in Tim. p. 277. inprimis autem Schol Aristoph. Pl. 137. 10. *μύλου*] *μύλωνος* A. C. 12. *Σοὶ τάδε*] Gaetulici I. pr. Anthol. Pal. V, 17. 14. *ἐν Ἐπιγράμματι*] Gaetulici III, 6. Anthol. Pal. VI, 190. Cf. v. *Πενιχραλέον*. 15. *ψαιστὸν ὀλίγον* Med. *ὀλίγον* etiam codices. 17. *κατεψηπισμένα*] Henr. Steph. in Thes. Gr. Ling. T. IV. p. 690. legit *κατεψηγμένα*, quod probo. Küst. *κατεψηπισμένα* vox corrupta est. Noster supra v. *Οὐλοθριεῖν*: *ἄλφιτα ὑπὸ μύλης κατεψηπισμένα*. Nec hoc recte. Henricus Stephanus legebat *κατεψηγμένα*. Quod et probat Küsterus. Sed vera lectio sine controversia est: *ὑπὸ μύλης κατεψημένα*. Suidas: *Ψαν. ἁμαλίζων, λεπτύνων*. Hinc *Ψῆσις* et *Περίψησις*. Noster modo supra: *Ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τοῦ μύλου περιψήσεως*. Quae vox rarissima et lexicographis notanda. Toup. II. p. 394. Praestat *κατεψαισμένα*. 19. *Ψαιστά τε π.*] Versus Leonidae Tar. Anthol. Pal. VI, 300. supra propositus in *Πιήεντα*.

Sturni et graculi, genera avium. *Ψαρόν*. Genus coloris, qualis est sturni, hinc *ψαρὸς ἵππος*, equus qui talem habet colorem, vel velox, a *ψαίρειν*, unde etiam *αἰψηρός*. *Ψαττάλλειν* et *ψαθάλλειν*. Attrectare et masturbare. *Ψαύει*. Tangit. *Ψαφαρῇ*. Liquida. *Et nardus friabilis circa caricas, grana miliaria habentes.* item in Fabulis: *Steterunt, neque comas arido foedarunt pulvere.* *Ψαφαρόν*. Infirmum, leve, friabile, quod facile frangitur. Appianus: *Hannibal dum Carthaginiensium superatis montibus Pyrenaeis per Celticam, quae nunc Gallia vocatur, iter fecit, qui cum ad Alpes perveniisset, easque valde praeruptas inveniret, fiducia quadam animi nullis molestiis cedens ascensum molitus est, tum caesa materia et succensa, cineribusque aqua et aceto extinctis, putrem incendio rupem ferreis malleis perfringendo viam sibi aperuit.* *Ψαίκαλον*. Agnus. *Ψαίρειν*. Festinare, hinc *αἰψηρός*, celer. *Ψαιστά*. Farina oleo et vino mixta et subacta, quam diis adolebant. *ψαιστὰ* vero dicitur, quod triticum mola comminuitur, vel libum, vel genus placentae, et in Epigrammate: *Has tibi mitto placentas et exilis munera sacrificii.* iterum in Epigrammate: *Et placentarum exiguarum munus pauperculum.* *Ψαιστὰ* autem erant farinae a mola comminutae, item: *Placentasque pingues*

Ψαίστορα.

Σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστορ' ἀπὸ Κνιδίων.

Ψέγω. αἰτιατικῇ.

Ψεδνή. ἀραιά. *Καὶ Ψεδνός, ἀραιόθριξ, μαδαρός.*

Ψεκάς. δρόσος. *Ἀντίμαχος οὕτως ἐκαλεῖτο Ψεκάς.* ἐπὶ τῶν πτυελωδῶν. οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκλήθη, διότι προσέῤῥαινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπικὸς οὕτω καλούμενος. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι, ὅτι μὴ δεῖ κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος· καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορόν, καὶ πολλοὶ τῶν χορευόντων ἐπείνων. περὶ τούτου τοῦ Ἀντιμάχου φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης·

Ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον· ἡ δ' ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη
ὀκέλλοι· κἄτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ,
κύων
ἁρπάσας φάγοι.
Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν.

‖[*Ψεκτέος.* Οἰκοδομήματα Ἀσσύρια καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἐάσαντας χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσι.] 702

Ψελίῳ. περιοχῇ. ὁ Κύριος ἐν Ἰὼβ περὶ τοῦ δράκοντος, τουτέστι, τοῦ διαβόλου· Ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ. τὸ ψέλιον κόσμος τῆς χειρός. καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας· Παρ' οὐδὲν τιθέμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβουλήν, ὅπερ οὖν οἷα δήπου ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσῆρτητο, ἀναστέλλων τῶν ἀδικημάτων.

Ψελλός. ἀσήμως. ἀνάρθρως λαλῶν. τραυλός.

Ψενδυνοί. σπόνδυλοι.

Ψευδάμαξυς. ὁ ψευδόπλουτος.

---

2. *Σπόγγον ἔχειν καλ.*] Phaniae Ep. III, 2. Anthol. Pal. VI, 295. Vide v. *Σπόγγος.* 5. *Ψεδνή*] Il. β', 219. Tum *ψαδνὸς* A. pro *ψαιδνὸς* cum Schol. Luciani Dial. Mort. XXV, 1. et Hesychio. Hic tamen etiam *ψαδρὰ* et *ψαιδρόν.* 7. *Ἀντίμαχος οὗτος ἐκαλ.*] Locum hunc excerpsit Suidas ex Schol. Aristoph. Acharn. 1149. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἀντίμαχος*, ubi eadem leguntur. *Küst.* 9. *διότι προσέῤῥαινε*] *διόπερ ἐῤῥαινε* C. 12. *μὴ δεῖν*] *ὅτι μὴ δεῖ* A. B. C. Diogenian VIII, 71. 14. *χορόν*] *χρόνον* C. 16. *Ἀριστοφάνης*] *ὁ Ἀριστοφάνης* dedi cum A. Caret verbo C. 17. *Ὃν ἔτ' ἐπίδ. τευθ.*] Supra v. *Τευθίς. Küst.* 18. *ὠπτημένη*] *ὀπτημένη* C.

1. *ὀκέλλοι*] *ὀκέλλει* E. *ὀκέλλει* C. 3. *φάγοι*] Aristophanes *φύγοι. Küst.* Indidem petendum *ἁρπάσασα.* 5. *Οἰκοδομήματα Ἀσσ.*] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. *Οἰκοδομήματα. Küst.* Glossam e superiore loco petitam, ab C. omissam, notavi. 6. *χρηστοὺς ἄρχοντας ἄρχειν*] Scribe *χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν.* Quomodo recte legitur supra v. *Οἰκοδομήματα.* Haec sunt verba Iuliani Orat. II. p. 92. *Toup.* 9. *Ψελίῳ*] Alii rectius *ψελλίῳ*, per duplex *λ. Küst.* *Κύριος*] Sic MSS. Parisa quamvis abbreviate, *κς.* At priores edit. *Χριστός*: quae lectio ex male intellecta vocis *κύριος* abbreviatione nata est. *Küst.* *ἐν Ἰὼβ*] Locus Iobi quem hic respexit Suidas est XL, 21. ibi cod. Alex. habet etiam *ψελιφ*, ut Suidas. Ceterum quod *τοῦ δράκοντος* hic explicetur per *τοῦ διαβόλου*, de eo vide quod annotavimus in v. *Δενδρίτης.* Porro in loco Aeliani de Providentia, quem allegat Suidas, ubi *ψέλιον* vel *ψέλλιον* sumitur pro *armilla*, nullam video rationem, quare pro *τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβουλὴν* legendum sit *τὸ τοῦ ἱεροῦ γράμματος σύμβολον*, cum sensus vulgatae lectionis satis constet, sc. *pro nihilo habens consilium sacri scripti. ὅπερ* autem quod sequitur, referri debet ad *ἱεροῦ γράμματος. Ros.* In aliis locis *τῶν ὁ* semper sunt *ψέλλια τῆς χειρός. Ernest.* 10. *Ψελίῳ*] *Ψελλίῳ Küst.* 11. *Ψέλλιον*] *Ψέλιον* A. B. C. E. Med. 13. *Θέμενος*] *τιθέμενος* A. B. C. E. Cf. in v. *Παρ' οὐδὲν θέμενος.* *τοῦ ἱεροῦ γράμματος*] *ἱερογράμματος* C. *τὴν τοῦ ἱεροῦ γρ. συμβ.*] Malim *τὸ τοῦ ἱερ. γρ. σύμβολον.* Sed propter fragmenti brevitatem nihil certi affirmari potest. *Küst.* *Συμβολὴν* legit Gros de Boze Expl. inscr. Taurob. p. 33. itaque locum interpretatur: *Mais sans se mettre en peine du secours et de l'avantage des caractères sacrés* etc. Nihil omnino mutandum censeo: retineri debere *συμβουλὴν* satis probat *ἀναστέλλων τῶν ἀδικημάτων*, quod referendum ad *ὅπερ*, nimirum *ἱεροῦ γράμματος*: quod cum Küsterus non animadvertisset, *σύμβολον* restitui maluit, cui respondeat *ἀναστέλλον.* Compara *περὶ τὸν τράχηλον (ἀρχαιότατον) ἐκ χρυσῆς ἁλύσεως ἠσημένων ζωδίων πολυτελῶν λίθων, ἃ προσηγόρευον ἀλήθειαν*, apud Diodor. Sic. p. 48. B. | I, 75. | Aelian. V. H. XIV, 34. *Hemst.* 14. *ψέλιον*] Rectius et hic *ψέλλιον* scribes, per duplex *λ. Küst.* Dubito annon *ψάλιον frenum* intelligat. Male Küsterus legi vult *τὸ — σύμβολον*, quia sequitur, opinor, *ὅπερ οὖν.* Sed hoc referri potest ad seq. *ψέλιον.* Suspicor autem legendum, *ὅπερ οὖν οἷα δή τι ψέλιον. Valck.* Infra *ἀναστέλλων* Med. 17. *καὶ ἀνάῤῥωρος*] *καὶ* om. A. E. Med. Lex. Seg. 18. *Ψενδυνοί*] Hesychius *ψελύνοι.* Utrum rectius? *Küst.* *Ψενδύλοι*, ex dialecto Aeolica idem quod *σπονδυλοί. Hemst.* *Ψελλυναί* C. 19. *Ψευδάμαξυς*] Scribe *ψευδαμάμαξυς*: ut legitur apud Aristoph. in Vesp. 325. ad quem locum Suidas respexit. Confer etiam Nostrum supra v. *Ἁμάμαξυς. Küst.*

---

et oleum diu conditum. *Ψαίστορα. Spongiam habere, qua calami Cnidii absterguntur.* *Ψέγω.* Accusativo iungitur. *Ψεδνή.* Calva. Et *Ψεδνός*, raros capillos habens, calvus. *Ψεκάς.* Ros. Antimachus vocatus est Psecas: quod dicitur in eos qui multam salivam exspuunt. fuit autem poeta melicus, dictus Psecas, quod inter colloquendum aspergebat eos, quibuscum colloquebatur. fuit etiam Olympicus quidam sic dictus. dicitur autem Antimachus ille decreto cavisse, nequis in scena nominatim ab comicis perstringeretur. quae causa fuit cur multi poetae chorum petere nollent, et multi chorentae ad egestatem redigerentur. de hoc Antimacho Aristophanes: *Quem aliquando videam lolligini inhiantem: tum assata, stridens, iuxta salem in mensa sita, appellat. deinde, cum ille capere eam voluerit, canis correptam deroret. hoc quidem ipsi maximum unum obtingat.* *Ψελίῳ.* Annulo. Dominus in Iobo de Dracone, i. e. Diabolo, dicit: *Annulo autem perforabis labrum eius.* *Ψέλλιον* est ornamentum manus. Aelianus in libro de Providentia: *Nihili faciens consilium sacri libelli, qui tanquam frenum Regi Aegyptiorum ex lege alligatus erat, ab iniuriis faciendis eum revocans.* *Ψελλός.* Qui sic loquitur, ut vix intelligi possit, balbus, blaesus. *Ψενδυνοί*, Vertebrae. *Ψευδάμαξυς.* Qui se divitem falso iactat.

Ψευδατραφάξυος πλέα. *ἀντὶ τοῦ, πλήρη ψευσμάτων.* *ἀτράφαξυς δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται.* *ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ κατὰ τῶν ἱππέων κατηγόρησε, καὶ ἡ βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατραφάξυος πλέαν εἶπε τὴν βουλὴν γεγονέναι, διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα, τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης εὐχερῶς καὶ ῥᾳδίως, ὥςπερ καὶ τὸ λάχανον αὔξεται.*

Ψευδεγγραφή. *ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰςίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὡς καταψευσαμένου αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος ἐν τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ Θεῷ κειμένῃ, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ.*

Ψευδέγγραφος δίκη. *τῶν δημοσίᾳ ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται οἱ ταμίαι, καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει.* *ἐὰν οὖν μὴ ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις, ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐγγράψῃ, πλέον δὲ τοῦ ὀφειλήματος, οὗτος ψευδεγγραφῆς κρίνεται.*

Ψευδενέδρα. *Ξενοφῶν· Ὡς δὲ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα κατάβασιν, πρανὴς γὰρ ἦν, ψευδενέδραν ἐποιήσαντο.*

Ψευδῆ. *ψευδῶς.*

Ψευδηγόρος. *ψευδολόγος.*

Ψευδὴς ἐγγραφή. *τοῦτο μὲν ὄνομα δίκης, ζητήσειε δ' ἄν τις, τίνι διαφέρει ψευδεγγραφὴ βουλεύσεως· καὶ γὰρ διαφέροντα τίθησιν ὁ Λυκοῦργος.* *τάχα οὖν ψευδεγ||γραφῆς μὲν ἐλάγχανον 703*
οἱ μὴ ὀφείλοντες μέν, ἐγγραφέντες δὲ ψευδῶς· βουλεύσεως δὲ οἱ πάλαι μὲν ὠφληκότες, ἀποδόντες δὲ καὶ αὖθις κατ' ἐπιβουλὴν ψευδῶς ἐγγραφέντες.

Ψευδοκλησία. *ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰςίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδάν αἰτιῶνταί τινας ψευδῶς κατεσκευάσθαι κληιῆρας καθ' ἑαυτῶν ὡς τὴν δίκην ἀφ' ἧς ὤφλον· ὡς Ἰσαῖός φησι.*

Ψευδόμαντις.

Ψεύδομαι. *αἰτιατικῇ.*

Ψευδομυθία. *ψευδολογία.*

Ψευδόπτωμα. *Ἀριστοφάνης·*

Εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί,
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν.

διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι πεπτωκέναι. *τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαίσματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν.* *ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν·* *ὅτι οἱ πρόγονοι, εἰ καὶ ἡττήθησαν,*

---

1. *Ψευδατραφάξυος πλέα.* *ἀντὶ τοῦ, πλ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 627. *Küst.* Cf. v. *Ἀτράφαξυς.* *πλέα*] *πλέαν εἶπε τὴν βουλὴν εἶναι* C. 5. *ψευδατραφάξυος*] *ψ. ταῦτα λέγει διαβάλλων ὡς* C. *πλέαν*] *πλεάνων* A. B. E. *εἶπε πλέαν* Schol. 8. *πειθομένης*] *πειθομένην* E. *πειθομένως* C. ambigua lectio A. Mox *καὶ ῥᾳδίως* om. C. 9. *ὥςπερ*] *ὥσπερ καὶ* A. B. C. Schol. 10. *Ψευδεγγραφή.* *ὄνομα δ.*] Ex Harpocratione. Vide etiam Petit. de Legg. Att. p. 375. *Küst.* Adde Lex. Rhet. p. 317, 7. 12. *καταψευσαμένου*] *καταψευσμένου* C. Hinc usque ad finem gl. om. B. E. *αὐτῶν*] *αὐτὸν* A. C. *τῇ* post *σανίδι* om. vulg. 14. *δημόσια* Edd. *δημοσίᾳ* Salvinius Obss. Misc. T. V. p. 189. 17. *ἐὰν οὖν*] *οὖν* om. A. 18. *μὲν ἐγγράψῃ*] *μὲν ἐγγράψῃ τις* A. Mox *ψευδογραφῆς* B. 20. *Ψευδενέδραν*] *Ψευδενέδρα* A. C. E. *Ξενοφῶν*] Lib. V. de Expedit. Cyri p. 348. *Küst.* V, 2, 28. 23. *ψευδῶς*] Statim *καὶ ἐπὶ ὀνόματος* ignorant A. B. C.

2. *τοῦτο*] *τοῦτο μὲν* A. B. C. E. Med. Hanc observationem ex vetusto fonte ductam non multum ab vero recedere docet Böckhius *Urkunden üb. d. Att. Seewesen* p. 538. Nimirum *ψευδῶς*, quod illum fugit, tollendum ante *ἐγγραφέντες*. Hoc enim interfuit, quod nomen debitoris alteri per fraudem in tabulas rettulisse, alteri debitum iam expungendum in tabulis per socordiam reliquisse arguebantur. 3. *ζητήσειε*] *ζητήσοι* E. 4. *βουλεύσεως*] Vide supra v. *Βουλεύσεως.* *Küst.* 6. *μὴ* om. C. qui mox *ἐγγραφθέντες*, infra *αὐτοὶ* pro *αὖθις*. 10. *Ψευδοκλησία.* *ὄνομα δ.*] Ex Harpocratione. Exemplum autem actionis huius habes apud Demosthenem in oratione adversus Nicostratum; quem consule. *Küst.* Bekkerus edidit *ψευδοκλητίας*: v. Lob. Pharyn. p. 507. 11. *γεγραμμένοι*] *ἐγγεγραμμένοι* et infra *πρὸς τὴν δ.* Harpocr. Item Lex. Rhet. Bekk. p. 317. ubi sub finem *ἐφ' ἣν ὤφλον*. 16. Om. vulg. 18. *Ἀριστοφάνης*] Equ. 574. Adde v. *Ἀπεψησάμην.* 23. *εἰ καὶ οἱ πρόγονοι*] *οἱ πρόγονοι εἰ καὶ* A. C. Schol. Arist.

Ψευδατραφάξυος πλέα. Plena mendaciorum. atriplex est genus oleris, quod cito crescit. quoniam igitur Cleo Equites falso criminabatur, cui senatus fidem adhibebat, ideo senatum falsae atriplicis plenum fieri dixit: Cleonem quidem perstringens ut mendacem, Senatum vero, ut qui mentientibus et calumniantibus facile et libenter crederet, quemadmodum etiam olus crescit. *Ψευδεγγραφή.* Falsa inscriptio. nomen est actionis, quam instituunt ii, siculus nomen inter debitores aerarii relatum est; mendacii postulantes eum, qui ipsos in tabula ad templum deae reposita inscripserat: quod iniuste inter debitores aerarii relati fuerint. *Ψευδέγγραφος δίκη.* Falsae inscriptionis actio. eorum nomina qui aerario aliquid debent, Quaestores in tabulas referunt, et quantum quisque debeat. si quis igitur inscripserit, qui nihil debeat, vel inscripserit ut debitorem, supra tamen summam debitam, adversus eum actio falsae inscriptionis instituitur. *Ψευδενέδρα.* Xenophon: *Cum autem descensum versus Trapezuntem metuerent (erat enim praeceps), fictas collocarunt insidias.* *Ψευδῆ.* Falso. *Ψευδηγόρος.* Mendax. *Ψευδὴς ἐγγραφή.* Falsa inscriptio. nomen est actionis. quaerat autem aliquis quomodo actio *ψευδεγγραφῆς* differat ab actione *βουλεύσεως*. nam diversas eas esse arguit Lycurgus. videntur autem actionem *ψευδεγγραφῆς* instituisse, qui cum aerario nihil deberent, in tabulas debitorum falso relati erant. actionem vero *βουλεύσεως*, qui cum multam aerario ante debitam solvissent, iterum in tabulas debitorum per dolum erant relati. *Ψευδοκλησία.* Est nomen actionis, quam instituunt ii, qui inter debitores aerarii relati aliquos accusant, quod subscriptores falso subornarint, qui se in ius citarent ob debitum solvendum. sic Isaeus. *Ψευδόμαντις.* *Ψεύδομαι.* Mendacium. *Ψευδόπτωμα.* Aristophanes: *Si tamen forte in pugna aliqua in humerum cecidissent, pulverem absterguebant.* ne scilicet cecidisse viderentur. id autem genus luctae *ψευδόπτωμα* vocant. poetae vero sensus talis est: quamvis maiores nostri interdum

τὴν ἧττων ἀνεκαλοῦντο, καὶ τοῖς νενικηκόσιν, ἡττηθεῖσιν ἐκ δευτέρου, πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν.

Ψευδόπυρα. στρατήγημα, ὅπερ ποιοῦσι διὰ νυκτὸς καίοντες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων.

Ψευδοσέληνον. ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.

Ψεῦδος. ἡ ἀνθρωπίνη εὐημερία. καὶ ὁ Δαβίδ· Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Ψευδώνυμοι. διεψευσμένοι τῷ ὀνόματι, ψευδολόγοι.

Ψευσθέντα. ἀπατηθέντα. Ψευσθέντα δὲ αὐτὸν ὑπ' ἀνδρὸς ἀπατεῶνος μὴ μένειν ἀπόμαχον. ἐκείνῳ γὰρ βουλαί τε καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως τοῦ πολέμου περιέσοιτο. Καὶ Ψευσθῆναι, γενικῇ.

Ψεῦσον. σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος·

Οἶσθ' ὃ ποίησον.

Καὶ ὁ Σοφοκλῆς.

Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

Ψεῖσαι. σιτίσαι, ψωμίσαι.

Ψήγματα. μικρὰ κομμάτια.

Ψηκεδών. κονιορτός.

Ψήκτρα. ἐργαλεῖον, δι' οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ πριστὸν ψήκτρης κνῆσμα σιδηρόδετον.

Καὶ αὖθις·

Καὶ ψήκτραν ἵππων ἐρυσίτριχα, τήν τ' ἐπὶ νώτων
μάστιγα, ῥοίζου μητέρα Θαρσαλέην.

Ψήκτραν ἄκιτιν ἀπέπτυσεν.

Ὅτι ὁ ψηκτὴρ καὶ δεῖνος λέγεται.

Ψηλαφίζει. ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ. οὕτως Ἀναξίλας. Καὶ Ψηλαφῶ, αἰτιατικῇ.

Ψῆλαι. ἀντὶ τοῦ ψῶλαι, κατὰ τροπήν.

---

2. *νίκης*] *δίκης* A. B. V. E. 7. Item Hesychius. 8. *Ψεῦδος*] Ex Theodoreto in Ps. CXV, 2. *Ernest.* 11. *τῷ ὀνόματι* om. A. recte, opinor. Hesychius: *Ψευδώνυμοι ὄνειροι. ψευδολόγοι.* 14. *αὐτὸν ὑπ' ἀνδρὸς*] *ὑπ' ἀνδρὸς αὐτὸν* C. qui mox *ἐκείνου*: utrumque speciose. Sed suspectum videtur *μὴ* atque hiat in illis *ἐκείνῳ γὰρ βουλαί* oratio. Compares fragmentum gl. *Ἀπόμαχος*: *ὡς ἔσοιτο ὁ Θεοδώριχος ἠπαιτημένος ἀπόμαχος.* 15. *βουλαί*] *βούλεται* A. E. qui infra *τοῦ πολέμου* pro vulg. *τῶν πολεμων.*

2. *Καὶ ὁ Σοφοκλῆς· Μὴ ψεῦσον*] Anapaestus in quarto loco. Quod tragici aversantur. Sed nihil mutandum tamen. Sunt enim verba Aristophanis in Thesmoph. 877. Decerpsit autem hanc notam Suidas ex Schol. Euripid. Hecub. 225. sed ita ut tragicum pro comico clanculum supposuerit: quod grammatico nostro solenne est. Ceterum hunc versiculum inter Sophoclis fragmenta auctoritate Suidae nuperrime recensuit Heathius. Cuiusmodi quid supra animadvertimus in v. *Λογισμός. Toup.* Adde Porson. in E. Hec. 1174. Nempe parodia Comici valuit ut versus Sophoclis interciderent. Nam mutilum esse Suidam ostendit is, cui sua debet (non enim hausit e Schol. Eurip.), Schol. Aristoph. Thesm. 877. *σύνηθες τὸ σχῆμα· Μένανδρος· Οἶσθ' ὃ ποίησον. Σοφοκλῆς Ηηλεῖ· Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ· μή μ' ἔλῃς ἄνευ δορός. Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον Εὐριπίδης Πολυΐδῳ.* Ceterum *ἐποιούσης* Med. Post h. gl. *Ψεφηνός. σκοτεινός, οὐκ ἐπιφανής. ψίφος γὰρ τὸ σκότος. Ἦν δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ ψιφηνός*, omiserunt A. B. E. quae interpolata sunt e Zonara. *Küsterus*: „Lege *ὁ ἀνὴρ*. Idem mendum est apud Etymologum." Contra Toupius: „Ita quoque habet Etymologus. Interpres autem legebat, *Ἦν δὲ καὶ ὁ ἀὴρ ψιφηνός.* Ita enim reddit: *Erat autem et aer obscurus.* Sed fallitur vir bonus. Pindar. Nem. 3, 71. *Ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει ψιφηνὸς ἀνήρ.*" 4. *Ψεῖσαι*] Sic omnes editt. At rectius scripseris *ψίσαι*, per *ῑ*. Vide infra v. *Ψίω*. MSS. Pariss. [B. E.] *ψῆσαι*, per *ῆ*: sed male. *Küst.* *Ψεῖσαι* etiam Hesychius. 5. *Ψήγματα*] V. Blomf. gloss. Agam. 429. 7. *Ψῆκτρα* Edd. Cf. Phryn. Bekk. p. 73. 9. *Καὶ πριστὸν ψήκτρ.*] Maecii Ep. VI, 6. Anthol. Pal. VI, 233. *κνῆσμα*] A *κνῶ, rado, abstergo, polio.* Figurate autem *κνῆσμα* hic dicitur pro dentibus strigilis, quibus equus raditur et politur. *Küst.* *Κτίσμα* B. *κνίσμα* E. 11. *Καὶ ψήκτρην ἵπ.*] Philodemi Ep. 27, 5. Anthol. Pal. VI, 246. *ψήκτραν* A. C. Med. Mox *νώτῳ* B. E. *νώτου* C, Tum *ῥοίζης — Θαρσαλέης* A. 14. *Ψήκτραν ἄκ.*] Anthol. Pal. VI, 307. De quo Phaniae versu vide v. *Ἄκιτιν.* 15. *ὃ ψηκτὴρ καὶ δεῖνος λέγεται*] Coniectore aliquo et Melampode opus est, qui loci huius sensum divinet. Adeo ne ulla quidem sani sensus vestigia in hisce apparent. *Küst.* Suidas supra: *Δεῖνος. ὁ ψηκτήρ, ὃ παρ' ἡμῖν ψηκτήριον λέγεται.* Perperam omnino. Confundit grammaticus, ut solet, *ψηκτὴρ* et *ψυκτήρ.* Rescribendum sine dubio: *Δεῖνος. ὁ ψυκτήρ, ὃ παρ' ἡμῖν ψυκτήριον λέγεται.* Hesych. *Ψυκτήριον, ποτήριον, ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρα φαμέν.* Idem autem *δεῖνος* sive *δῖνος* et *ψυκτήρ.* Pollux VI, 99. De utroque accuratissime disseruit Athenaeus. Erat autem *ψυκτὴρ* sive *δεῖνος* vas vino temperando accommodatum. Suidas infra: *Ψυκτῆρα. ποτήριον μέγα. ἀπὸ τοῦ θάττον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν κρᾶσιν. Quod vinum in eo cito refrigeretur.* Dicebatur etiam *ψυγεύς.* Hesych. *Ψυκτήρ, ὃν ἡμεῖς ψυγέα.* Athenaeus lib. XI. p. 503. *Διονύσιος δὲ ὁ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων, τὸν ψυγέα, φησίν, ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι δῖνον. Toup.* II. p. 395. IV. p. 191. Apparet notulam e superiore glossa temere derivatam esse. *Ὅτι* Gaisf. 18. *Ψῆλαι*] Plato Lys. p. 209. B. ubi Schol. *γράφεται καὶ τίλλαι.* Hinc Hesychius *Ψῆλαι. τίλλαι. Gaisf. τίλαι* non Schol. sed var. lect. trium codicum.

---

vincerentur, cladem tamen resarciebant; itaque victores, cum postea vincerentur, ex priore victoria nihil commodi percipiebant. *Ψευδόπυρα.* Falsi ignes sunt strategema quoddam, quod fit, cum noctu ignes accenduntur ad terrorem hostibus incutiendum. *Ψευδοσέληνον.* Obscura luna. *Ψεῦδος.* Mendacium dicitur felicitas humana. David: *Dixi in ecstasi mea, omnis homo mendax.* *Ψευδώνυμον.* Nomen mentientes, falsiloqui. *Ψευσθέντα.* Deceptum. *Illum vero ab impostore deceptum non afuisse a pugna. ille enim consiliis et variis verbis utebatur, ut hostem superaret.* Et *Ψευσθῆναι*, aptum genitivo. *Ψεῦσον.* Structura frequens. Menander: *Scin' quid facturus sis?* item Sophocles. *Ne falle, Iuppiter, affulgentem nobis spem.* *Ψεῖσαι.* Nutrire, pascere. *Ψήγματα.* Ramenta. *Ψηκεδών.* Pulvis. *Ψήκτρα.* Strigilis, qua equos stringimus. In Epigrammate: *Et serratos dentes strigilis ferro munitae.* item: *Et strigilem equos stringentem, et tergis incumbentem scuticam, strepitus matrem audacem.* item: *Strigilem dentatam resquit.* *Ψηλαφίζει.* Palpat. sic Anaxilas. Et *Ψηλαφῶ*, cum accusativo. *Ψῆλαι.* Pro *ψᾶλαι*, verso *ᾱ* in *ῆ*. *Ψήληκες.*

Ψήληκες. τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθαγένναι.

Ψῆνας. τοὺς ἰχθύας.

Ψῆνες. κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα· οἵτινες καὶ τῶν ὀλύνθων περιαπτομένων ταῖς συκαῖς πεπαίνουσι τὰ σῦκα. Καὶ ὑπεψηνισμένη ἀπὸ τούτου ἡ ἐγκύμων.

Ψηνίζω. καὶ παροιμία·

Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψηνίζεται.

Ὅστις οὔ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ τριμέτρου συνάρμοσον. οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα.

Ψηνός. ὁ φαλακρός.

Ψηνίξαι. ξύσαι, σοβῆσαι.

Ψῆρας. ψάρους, ὄρνεα. Ὅμηρος·

Κολοιούς τε ψῆράς τε.

Καὶ αὖθις·

Ὅ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀρπάκτειραν ἐρύκων
σπέρματος ὑψιπετῆ Βιστονίαν γέρανον.

Ψηρόν. ξηρόν.

Ψησία. εἶδος ἰχθύων.

Ψῆττα. τῶν πλατέων τις ἰχθύων. ἔνιοι βούγλωσσον. δοκεῖ δέ τισιν ἐκ δύο συγκεῖσθαι δερμάτων τὴν ἰδέαν· διήρηται δὲ κατὰ τὸ μέσον ὡς οἱ σφῆκες. — Ἢ ὄρνεόν ἐστι τετμημένον κατὰ τὸ μέσον ὡς οἱ σφῆκες. Ἀριστοφάνης·

Ἐγὼ δὲ κἂν ὥσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι ἐμαυτῆς παραμοῦσα θἥμισυ.

ἀντὶ τοῦ, κἂν συμβῇ τέμνεσθαί μου τὸ ἥμισυ, βούλομαι.

Ψηφῖδες. ψῆφοι.

Ψηφίσματα. γνῶμαι ἀρέσκουσαι. Ξυνήρεσε δὲ τὰ τοιάδε, εἰ ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσοιτο. ἀντὶ τοῦ ἀρεσθῇ.

Ψηφολόγοι. ψηφολόγοι εἰσὶν οἱ ψηφοπαίκται. ψηφολογικοὶ γοῦν οἱ πλανῶντες καὶ ἀπατῶντες, ὥσπερ οἱ ψηφολόγοι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων ἀπατῶντες συναρπάζουσι.

Ψηφολόγοι. οἱ λόγον καὶ φροντίδα ποιούμενοι τῆς διὰ τῶν ψήφων ἀπάτης.

Ψῆφος. κρίσις, ἀπόφασις, διαλαλιά, λόγος.

---

1. *Ψηληκες*] Hesychius *ψήλικες*, per ῑ in syllaba paenultima. *Küst.* *νοθογέννα*] *νοθαγέννα* A. B. C. E. Med. Illud etiam Hesychius. Sed neutrius vocis extant vestigia. 3. *Ψῆνες*] Confer Nostrum supra vv. *Ἀνερίνασιος* et *Ὑπεψηνισμένη*. *Küst.* Usque ad *γινόμενα* habet Gl. Herodot. I, 193. 5. *ὑπεψηνισμένη*] *ὑποψηνισμένη* A. *πεψηνιμένη* C. 9. *Ὅς τις οὔ*] Supple, *Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὔ* etc. Sic enim legitur apud Synesium in Encom. Calvit. p. 85. unde fragmentum hoc depromptum est. Vide etiam supra v. *Κομῆται*. *Küst.* Glossam apparet e superiore loco fictam esse. 10. *ἐγὼ*] *ἔγωγε* C. Med. Mox *καὶ* ante *πρᾶγμα* A. cum Synesio. 12. Gl. male locata. 13. *Ψηνίξαι*] *Ψηνύξαι* A. B. C. cum libro Zonarae. Opinor glossam ad verbum *ψαινύζειν* sive *ψαινύσσειν* esse revocandam. 14. *Ὅμηρος*] Il. *π*. 583. *Küst.* 17. *Ὅ πρὶν ἐγὼ καὶ ψ.*] Antipatri Sidon. CV. pr. Anthol. Pal. VII, 172. Adde v. *Βιστονία*. 20. *Ψηρόν*] Hinc Hesych. *ψηροπυρίτας ἄρτους* vocavit, quos Athen. III. p. 114. *ξυροπυρίτας*, nec fuit propterea a Casaubono reprehendendus. *Reines.* 21. *Ψησία*] Aut reponendus pluralis *ψησσία* aut, quod praestat, *ψῆσσα* cum Zonara.

1. *Ψῆττα*] Schol. Platon. p. 375. *ἰχθύδιόν τι τῶν πλατέων ἡ ψῆττα ἐκ δύο διρμάτων συγκεῖσθαι τὴν ἰδέαν δοκοῦν, ὅ τινες σανδάλιον καλοῦσιν, οἱ δὲ βούγλωσσον. κακῶς δέ· ἄλλα γάρ ἐστι ταῦτα.* Hinc supplendum Schol. Luciani Piscat. 40. Cf. Ruhnk. in Tim. p. 278. 2. *τισιν*] *τινι* C. 4. *Ἢ ὄρνεον* et seqq. praebuit Schol. Aristoph. Lysistr. 115. *Ἀριστοφάνης* addunt A. C. *τετμημένον*] *τετρημένον* A. 6. *Ἐγὼ δὲ κἂν ὥσπ.*] Metri gratia scribendum est, *Ἐγὼ δέ γ' ἄν, κἂν ὥσπερεὶ* etc. Sic enim legitur apud Aristoph. Lysistr. 115. unde fragmentum hoc depromptum est. *Küst.* 7. *δοῦναι ἂν*] *ἂν* omisi cum A. C. E. Med. Nempe *δοῦνἂν* coniunctim exhibendum. 10. *Ψηφῖδες*] Il. *φ*. 260. 11. *Ξυνήρεσε δὲ τ.*] Exemplum hoc pertinet ad v. *Ὑπιψηφίζεσθαι*. *Küst.* Ascitum illud ab lectoribus male sedulis. 12. *ὁ Ῥωμαίων*] *ὁ* om. A 14. *Ψηφολόγοι*] De hac voce vide omnino Casaubonum Animadvers. in Athen. lib. I. c. 15. *Küst.* Gaisf. addit Schol. Gregor. Naz. Stelit. II. p. 111. *Ψηφολόγοι. οἱ ψηφοκλέπται. ψηφολογικοὶ τοίνυν λόγοι οἱ πλανῶντες ὥσπερ οἱ ψηροκλέπται τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων. ψηφολόγοι εἰσὶν* om. C. 15. *ψηφοπαίκται*] Stobaeus p. 715. Dorvill. Char. p. 684. Fabric. Sext. Emp. p. 124. *Toup.* MS. Adde Charisium sive Grammat. in Analectis Vindob. p. 100. et Pollux. VII, 200. sq., porro graphicas descriptiones Artemid. III, 56. et Alciphronis Ep. III, 20. coll. Frontone de Oratt. p. 124. Similia quaedam dedit Boisson. in *Notices et Extr.* T. XI. p. 112. 19. *φροντίδα*] *λόγον καὶ φροντίδα* A. B. E. *καὶ φρ.* om. *οἱ* Med. *λόγων καὶ φροντίδων* C. 21. *διαλαλιά*] Est locus egregius, sed corruptus. Nam vox *διαλαλιὰ* nihil ad *Ψῆφον* pertinet. Hesych. *Ψῆφος. ἀπόφασις διὰ λαλιᾶς*. Quod nihilo melius, sed ad veram lectionem ducit. Scribendum sine dubio, *Ψῆφος. ἀπόφασις δίχα λαλιᾶς*. Quod de eo dicitur, qui sententiam suam non *viva voce*, sed *ψήφῳ* sive *calculo* aperit. Quod apud omnes homines usitatum. Huc re-

---

Galli gallinacei spurii. *Ψῆνας*. Piscium genus. *Ψῆνες*. Culices, qui in grossis nascuntur, et cum grossi ficubus appenduntur, ipsas ficus ad maturitatem perducunt. hinc *ὑπεψηνισμένη* dicta est gravida. *Ψηνίζω*. Proverbium: *Nullus est comatus quin sit cinaedus. — Nullus est cinaedus quin — tu ad trimetri sonum extremam versus partem accommoda. non enim ego abominandam istam rem aut nomen unquam pronunciabo.* *Ψηνός*. Calvus. *Ψηνίξαι*. Radere, subigere. *Ψῆρας*. Sturnos. Homerus: *Graculosque sturnosque.* item: *Ille ego qui quondam et sturnum et rapacem gruem Bistoniam altivolantem arcui a semine.* *Ψηρόν*. Aridum. *Ψησία*. Genus piscium. *Ψῆττα*. Solea, piscis quidam e latorum genere, quem nonnulli buglossum vocant. quibusdam autem videtur ex duabus pellibus constare. divisus autem est in medio ut vespae. Item avis est, cuius medium corpus divisum ut vesparum. *Ego autem tanquam praeclaram me sinam dividi mediam.* hoc est, etiamsi in duas partes secer, volo. *Ψηφῖδες*. Calculi. *Ψηφίσματα*. Decreta populi. *Haec autem placuerunt, si Imperator Romanorum suffragio suo comprobaret.* *Ψηφολόγοι*. Praestigiatores, qui calculis ludentes spectatorum oculos decipiunt. fidem etiam *ψηφολογικοὶ* vocantur, qui decipiunt et fallunt tanquam praestigiatores, qui calculos celeriter transferentes oculos agilitate sua fallunt. *Ψηφολόγοι*. Praestigiatores, qui curam et studium calculis spectatores fallendi agunt. *Ψῆφος*. Iudicium, sententia, oratio. Et *Ἀψήφιστον*. *Qui in animo ser-*

Καὶ Ἀψήφιστον. Ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν γνώσει ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν. Καὶ αὖθις·

Οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἢν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ.

οἱ γὰρ γέροντες ἀεὶ ἐψηφίζοντο, τί πρακτέον καὶ τί μή.

705 *Ψῆφος. Ψῆφον καλοῦμεν λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ, καὶ τῶν χρημάτων τὸν ἀριθμόν.*

Ψῆφος μέλαινα. ἡ καταδικάζουσα· λευκὴ δὲ ἡ δικαιοῦσα. Ησισίδης·

Ψήφου μελαίνης ἐξεφώνησε κρίσιν.

Ψηφοφορία. ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή.

Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν

τοῦ σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ θέλων.

Ψήχειν. καταμάσσειν, τρίβειν, ξύειν. Οἱ δὲ Μαυρούσιοι παραυτίκα τοὺς ἵππους ἔψηχον· οἱ δὲ λόγχας, οἱ δὲ ξίφη ἡάνων. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου

φείδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.

Ψηχόμεναι τὸν δικαστήν.

Ψηχρόν. τὴν λεπτήν.

Ψιά. χαρά.

Ψιάδες. ῥανίδες, σταγόνες, ψεκάδες.

Ψιάθιον. καὶ ἐπιῤῥῆμα ψιαθηδόν.

Ψιάθου. θηλυκόν, λέγεται δὲ παρ' Ἀριστοφάνει καὶ ἀρσενικῶς τοὺς ψιάθους.

Ψίδωνες. διαβολοί, ψιθυροί.

Ψίεντα. μακάριον.

Ψιζομένη. κλαίουσα.

Ψιῆναι. ψέξαι.

Ψιθυρίζει. αἰτιατικῇ. ἠρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεται. Καὶ Ἀφροδίτης ψιθύρου ἱερόν.

Ψυέντιος ἀνέμου μαλακοῦ καὶ ἠρέμα διὰ τῶν

---

ferendus Plutarchus in Lycurgo: *ἔβαλε σιωπῇ καθάπερ ψῆφον.* Quod in primis notandum. Quae sequuntur non intellexit Küsterus. *Τὸ ἀψήφιστον* est *lex naturae*, quae non hominum suffragiis nititur, sed constans et sempiterna est. Verbum legitur apud Secundum in Sententiis et Aristoph. Vesp. 750. *Ἄγραπτα νόμιμα* vocat Sophocles in Antig. 179. Quare vult auctor, quisquis fuerit, sacras scripturas esse non nisi republicationem legis naturae; quam qui servat, omnem scripturam servat. Haec mens scriptoris est. Sed de hoc viderint nostri theologi. *Tomp.* II. p. 397. Qui sententiam suam retractavit III. p. 260 *διὰ λαλιᾶς* Hesych. *διαλαλιὰ* Byzantinis hominibus tritum fuit, praesertim in allocutionibus v. Reisk. in Constant. Cerim. pp. 231 386. Hic tamen intelligitur rumor popularis, ut apud Cratinum p. 43. Agnoscit etiam Etym. M. v. *ψηφίδες.* *λόγχας om. Lex. Seg.*

1. *Ἡ κατέχων — γνώμῃ*] Vid. *Ἀψήφιστον — ὁ κατέχων τὸ ἀ. ἐν γνώσει. Hemst. ὁ κατέχων ἐν γνώσει* A. B. E. *ὁ* etiam Med. Locus in v. *Ἀψήφιστον* repetitus. 4. *Οὐ γὰρ ἔσται δύν.*] Aristoph. Lysistr. 609. 6. *τί πρακτέον*] *πολλάκις τί πρ.* Schol. Aristoph. Ubi *κελεύοντες* Küsterus. 8. *Ψῆφον καλοῦμεν λίθ.*] Haec sunt verba Artemidori lib. II. c. 5. ut Pausanias observaverat. *Küst.* *λίθον*] *τὸν λίθον* E. *τὴν λίθον* C. *ὥσπερ λίθον τὸν ἐν δ.* Artemid. 9. *τὸν χρημάτων*] *τῶν χρημάτων τὸν* A. C. *οὕτω δὴ καὶ τὸν τῶν χρ.* Artemidorus. 10. *Ψῆφος μέλαινα*] V. Schol. Luciani Harmon. 3. Adde Lex. ab Hermanno editum n. 124. sive Matthaei Gloss. Graec. T. I. p. 8. 11. *Ἡσιόδῳ*] Heraclid. Alleg. I. 85. 13. *Ψηφοφορία*] Sic Hesychius. *Ψηφηφορία* B. E. Vid. annot. in v. *Κυαμεύειν* et *Ζωπ. v. Ψῆφος.* 14. *Οὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφ.*] Aristoph. Lysistr. 705. *Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν Τοῦ σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ θέλων.* Sed utriusque versus metrum claudicat, quod ex codice Lysistratae, quem penes me habeo, sic restituendum est: *Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν Τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβὼν τις ἐκτραχηλίσῃ θέλων.* *Küst.* Haud diligentior est scriptura v. *Ἀποτραχηλίζοντες.* *Κοὐχὶ* A. C. Ceterum locus retrahendus erat ad priorem glossam *Ψῆφος.* 16. *ἐκτραχηλίσῃ*] *ἐκτραχηλίσαι* B. C. E. 18. *Ψήχειν*] Cf. Lobeck. in Phryn. p. 254. coll. Piersoni Verisim. p. 132. sq. 19. *ἔψηχον*] *ἔψηχον* A. E. Med. Sed vide supra gl. *Ἔψηχον.*

1. *Ἐν Ἐπιγράμματι*] Adesp. DCXV. pr. Anthol. Pal. VII, 225. Mox *πάντ'* om. C. 6. *Ψηχόμεναι*] Sic A. C. Med. *Ψήχομαι* B. E. Gl. om. vulg. Glossa videtur ad poetam comicum pertinere, qui *ψήχειν* similiter verbo *ξύειν* et *battuere* (v. Meineck. in Menandr. p. 278. sq.) posuerit. Ceterum *Ψήχομαι τὸν δικαστήν* Hesychii MS. quod Suidae reddendum. 7. *Ψηχρόν*] Mendose pro *ψυχρόν.* Illud etiam Hesychii MS. ubi *ψυχρὸν* contra litterarum ordinem Musurus. 8. *Ψιά*] Vid. Ruhnkenii Ep. Crit. II. p. 214. 9. *Ψιάδες*] II. *π.* 459. *ψακάδες* Hesychius. 10. *Ψιάθου*] Alii reptilia *ψιάθους*, cum acuto in antepaenultima. *Küst.* *ψιαθηδόν*] Vide supra v. *ἀναμηδόν. Küst.* Sive Schol. Thuc II, 75. 14. *Χαμαιπάγεσι*] Ran. 570. et Schol. *Hemst. τὰς ψιάθους* A. 13. *Ψίδωνες*] Confer Hesych. vv. *Ψίδακες* et *Ψιδώνες. Küst.* Cf. Lobeck. in Aiac. p. 169. ed. sec. Praestat *Ψιδάνες* cum Hesychio. 16. *ψέξαι*] Error ridiculus. Hesychius eum explicet *φαγεῖν*, nemo non videt esse refingendum *ψέξαι.* 17. *αἰτιατικῇ* nescit Lex. Rachm. p. 420. Eadem Hesychii explicatio *διαβάλλει* post *διαλέγεται* delevi cum C. et Lex. 18. *Ἀφροδίτης ψιθύρου ἱερόν*] Vide paulo post vv. *Ψιθυρισταί* et *Ψιθυριστής. Küst.* 19. *Πνέοντος ἀνέμου μαλ.*] Haec leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Nub. 1003. *Küst.* Ubi Dindorfius debebat relectis, quae praemittuntur, *τὸ δὲ ψιθυρίζει ἀντὶ τοῦ* cum optimis codd. distinctionem verborum emendare. *μαλακοῦ*] *μαλακὸν* B. E.

vat legem nullo decreto confirmatam, totam scripturam perficit. item: *Non enim vires suppetent, etiamsi septies hoc decreveris.* Senliores enim semper decernebant, quid agendum esset necne. *Ψῆφος.* Sic vocamus etiam gemmam quae est in annulo, item rationem pecuniae. *Ψῆφος μέλαινα.* Calculus niger. id est, condemnans albus enim absolvebat. Pisides: *Calculi nigri pronuntiavit sententiam.* *Ψηφοφορία.* Multorum suffragium, qui rem ratam faciunt. *Nec prius plebiscita facere desinetis, quam quis vos crure prehensos in caput praecipites dederit.* *Ψήχειν.* Abstergere, radere, stringere. *Manuvii autem confestim equos stringebant. alii vero lanceas, alii gladios nitebant.* Et in Epigrammate: *Atterit etiam petram longum tempus, nec ferro parcit: sed una omnia perdit falce.* *Ψηχρόν.* Tenuem. *Ψιά.* Gaudium. *Ψιάδες.* Guttae, stillae, rores. *Ψιάθιον.* Et adverbium *ψιαθηδόν.* *Ψιάθου.* Stomae est feminimum. usurpavit tamen Aristophanes etiam masculino genere. *Ψίδωνες.* Calumniatores, susurriones. *Ψίεντα.* Beatum. *Ψιζομένη.* Plorans. *Ψιῆναι.* Infantes pacere. *Ψιθυρίζει.* Submissa voce in aurem insusurrat.

φύλλων εἰσιόντος ὥσπερ προξιλιεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται. καὶ Θεόκριτος·

Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἃ πίνυ, αἰπόλε, τήνα.

Καὶ λόγος ψίθυρος, ὁ διάβολος. Σοφοκλῆς·

Τοιοῦσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων.

Ψιθυριστοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἔρωτος καὶ Ἀφροδίτης. ἵνα περ πρῶτος ἐποίησεν, ὡς φησι Ζώπυρος, Θησεύς. ἐπεὶ Φαίδρα ὡς φασιν ἐψιθύριζε Θησεῖ κατὰ Ἱππολύτου, διαβιβλίσασα αὐτόν. οἱ δὲ ἀνθρωπικώτερόν φασιν Ἑρμὴν Ψιθυριστήν, παρὰ τὸ ἀνθρώπους ἐκεῖ συνερχομένους τὰ ἀπόῤῥητα συντίθεσθαι, καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις περὶ ὧν βούλονται.

Ψιθυρισμὸς δὲ ἡ τῶν παρόντων κακολογία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Ψιθυριστὴς Ἑρμῆς. ἦν τις Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δὲ Ἀθήνησι καὶ Ψιθυρος Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς Ψιθυρος.

Ψιλεύς. ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος. ὅθεν καὶ φιλόψιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἀκροῦ χοροῦ ἵστασθαι.

Ψιλοδάπιδας. τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι.

Ψιλοκόρης. φαλακρός.

Ψιλόν. γυμνόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρημον. Τὰ δὲ ὑηρία ὕστερον ἐάλω ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν.

Ψιλός. τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἧς προβάλλεται ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου, γυμνῶν ὅπλων· καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται.

Οἴμοι κακοδαίμων· ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι. τοῦτο δὲ εἴρηκε, διότι ἐψίλωτο.

Εὐνάπιος δὲ λέγει, ψιλὸν δὲ οἷον κοῦφον. αὐξίλια δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τέλη ταῦτα προσαγορεύουσι, τὸ τῆς βοηθείας ὀξὺ καὶ παρὰ τὰς χρείας εὐκίνητον οὕτω προσαγορεύοντες. Καὶ ἡ τραγῳδία·

Αὖθις αὖ πάλιν

5. *Σοφοκλῆς*] Al. 148. 7. *Ψιθυριστοῦ*] Eadem Lex. Rhet. Bekkeri p. 317. In genitivis supplendum *ἀγάλματα*. 8. *Ζώπυρος*] Scriptit *Θαμηλίδης* v. Stobaei Serm. 64, 39. 9. *ἐπειδὴ*] *ἐπεὶ* dedi cum A. E. Dein praestat *ἐψιθύριζε*. 11. *Ψιθυριστὴν*] *Ἑρμῆν ψιθυριστὴν* A. B. C. Mox *τὰ τοιὰ* C. pro *παρὰ τό*. Melior Lex. Rhet. oratio. 14. *βούλονται*] *βούλεται* E. Med. 15. *ἡ τῶν ἀπόντων*] Malim *ἢ τῶν ἀπόντων*, i. e. *absentium*. Absentes enim calumnia petere solet. *Küst.* Male vir doctissimus. Nihil enim opus *susurro* sive *submissa voce* in absentes. Atque hinc explicandus Paulus in Epistola Secunda ad Corinth. 12, 20. *Κατάλαλοι, ψιθυρισμοί*. Haec tacita sive tecta, illa aperta calumnia. Quod sedulo notandum. Atque ad hunc locum Apostoli respexit Suidas. Confer etiam Paulum ad Romanos 1, 30. Ceterum huc facit Psalmographus XL, 8 *Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου. Tom.* III. p. 202. 16. *παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ*] II. Corinth. 12, 20. *Küst.* 17. *Ψιθυριστὴς Ἑρμ.*] Ex Harpocratione: in quem vide Maussacum. *Küst.* *Ἑρμῆς*] Lege *Ἕωσ*: ut recte apud Harpocrationem. *Ἑρμοῦ* enim mentio iam ante praecessit. Vide Meurs. Lect. Att. lib. IV. c. 12. *Küst.* *Ἑρ . . . . Ψίθυρος* (sine acc.) Harpocr. Pal. ap. Gaisf.

1. *Ψιλεύς*] Hesychius: *Ψιλεῖς. οἱ ἅπαντες χορεύοντες. Küst.* *Ψιλέες* C. 4. Hesychius: *Ψιλοτάπιδες αἱ καλούμεναι. ὑποστρώματα καλά. μαλλωτάς*] *μαλωτάς* C. Med. Ms. Photii. 6. *Ψιλοκόρης*] Scribendum est *ψιλοκόῤῥης*, per duplex *ῥ*, ut apud Hesychium, vel *ψιλοκόρυς*. *Küst.* Prius editor Photii. 7. *Τὰ δὲ ὑηρία ἅτε.*] Haec sunt verba Polybii lib. XI. c. 1. *Küst.* Ubi *μεμονωμένα καὶ ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν*. 9. *Ψιλός*] Isidor. Ep. III. 351. Introducit verba eorum, qui suam, cum conjugati essent, condicionem praeferebant, eorum qui virginitati inhaerebant conservandae: *ἡμεῖς δὲ τῆς μεταβολῆς παραλόγους ὕβρεις παραδόντες ἑαυτούς, καὶ οὐ ψιλῶν τάξιν πρὸς αὐτὴν ταχέντες, ἔξω τῆς φάλαγγος ἑαυτῶν, ἀλλὰ τοῖς βέλεσιν αὐτοὺς ὑποθέντες. Reines.* De vocis significatibus vide copias amplissimas in *Rennes de Philologie* II. p. 37. sqq. *τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἧς προβάλλ.*] Locus hic turbatus mihi videtur, quem sic rescribo, *τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη τῶν γυμνῶν καὶ ἀόπλων, ἧς προβάλλεται* etc. *Küst.* *ἀγεννεστάτη*] *ἀγεννεστάτη* A. Schol. Aristoph. Thesm. 232. ubi praecedunt *ψιλὴ τάξις*. 10. *τῶν γυμνῶν καὶ*] *τῶν* om. A. B. C. *καὶ* om. A. B. Recte *γυμνὴ οὖσα ὅπλων* Schol. Aristoph. 13. *Οἴμοι κακοδ.*] Aristoph. Thesmoph. 239. 14. *εἴρηκε*] *εἴρηται* C. *τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ ἐψίλωται* Schol. 15. *Εὐνάπιος*] Fr. 58. Huic Boissonadus et Nicolaitius p. 106. nihil nisi *ψιλὸν* tribuerunt, quasi tritum significatum ex Eunapio Suidas proferre debuerit. Atqui auxiliorum explicatio non habet causam idoneam, nisi conjungatur cum membro quopiam, in quo copiae leves sive *ψιλοὶ* appellarentur. Itaque totum locum Eunapio vindicamus; sed initium orationis quo pacto sanemus non apparet. *λέγει* om. C. *καὶ οἷον*] *δὲ οἷον* A. C. 16. *τὰ τοιαῦτα τέλη*] *τὰ τέλη ταῦτα* A. B. *ταῦτα* C. 17. *τὸ τῆς βοηθ.*] Leg. *διὰ τὸ τῆς βοηθ. Reines.* *καὶ περὶ τὰς*] Leg. *καὶ πρὸς τὰς. Reines.* Dedi *καὶ παρὰ* cum A. *περὶ τῆς* C. 19. *Αὖ πάλιν εἶχεμι πρ.*] Sophocl. Philoct. 953. Monuerat Portus. *αὖθις* addunt A. C. Vide gl. *Αὖθις*.

Et Veneris Susurrantis templum. Ventus leniter spirans dum per folia transit, arbores susurrum quendam edunt, quod *ψιθυρίζειν* Graeci vocant. Theocritus: *Suavem vero susurrum etiam pinus illa, caprarie.* Et *λόγος ψίθυρος*, oratio calumnians. Sophocles: *Huiusmodi rumores lingua maledica fingens.* *Ψιθυριστοῦ Ἑρμ.* Susurrantis Mercurii, Amoris, Veneris simulacra fuerunt, quae Zopyrus ait primum a Theseo posita, postquam Phaedra, ut aiunt, lingua susurra Hippolytum apud Thesaeum falso criminata erat. alii autem probabilius dicunt Mercurium sic appellari, quod homines ad eius statuam congredientes de secretis consiliis inirent, et cum susurro inter se colloquerentur, de quibuscunque vellent. *Ψιθυρισμὸς* vero Apostolus dicit calumniam adversus praesentes. *Ψιθυριστὴς Ἑρμῆς*. Susurrator Mercurius erat Athenis ita dictus, ubi colebantur etiam Venus Susurrans et Amor Susurrator. *Ψιλεύς*. Qui in extremo choro consistit, hinc *φιλόψιλος* apud Alcmanem, quae in extremo choro consistere amat. *Ψιλοδάπιδας*. Sic vocant tapetes villis carentes. *Ψιλοκόρης*. Calvus. *Ψιλόν*. Nudum, item orbum. *Beluae autem postea captae sunt, rectoribus Indis carentes.* *Ψιλός*. Veles vilissimus ordo eorum est militum, qui armis leviter armati ante primam aciem hostibus obiiciuntur; iique cum tumultus oritur, primi caeduntur. *O me miserum!* nudus igitur militabo. hoc ideo dixit, quia depilatus erat. Eunapius: *Copias leviter armatas. Romani autem eiusmodi milites auxilia appellant, propter celeritatem, qua suis succurrunt, et expeditum in bellis usum.* Et in

εἶξειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν. λέγεται καὶ ψιλὴ ἡ ἀσθενής.

Ψιλοί. οἱ μὴ καθωπλισμένοι μέν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρατυχόντι ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι· ἢ τοξόται. παρὰ τὸ σκευῆ ψιλῇ χρῆσθαι.

Ψίμαρον. εὐδιαῖον.

Ψιμύθιον. χρῶμα ἑταιρικόν.

Ψινάδες. παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥοιάδες αἱ ἄμπελοι. ἔνιοι τὰς δρυπέπεις ἐλαίας.

Ψινάζει. ἀποῤῥεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ, φυλλοῤῥοεῖ.

Ψινύθιον. φαῦλον.

Ψίξ. ψιχὸς κλίνεται.

Ψίω. τὸ ἐμβρωματίζω. Καὶ Ψίσαι, ψωμίσαι. καὶ Ψισθεῖεν, ψωμισθεῖεν, τραφεῖεν διὰ ψιχῶν. Καὶ Ψιώχω.

Ψιττακίαν. ὑποδήματος γυναικείου γένος.

Ψιττακός. ὄνομα ὀρνέου. Ὅτι τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν ταῖς τῶν ἀνθρώπων, δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον· οἷον κίτται καὶ ψιττακοὶ καὶ τὰ ὅμοια.

Ψίτται. ἰχθύων γένος. 707

Ψίχες. ἀρσενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας. ὁ δὲ Θεολόγος θηλυκῶς λέγει· Ψὶξ παραδραμοῦσα, τὸ φαυλότατον. Καὶ Ψιχίον.

Ψόα. τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐν ταύταις ἔγκεινται οἱ νεφροί, δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι. καὶ ὁ Δαβίδ· Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων.

Ψόγος. ἡ κακολογία.

Ψόθος. ἀκαθαρσία. οὕτως Φρύνιχος.

Ψολόεν. φλογόεν πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνόν. τὸν ὀξέως φθείροντα. ὁ ψολόεις ἢ εὐθεῖα.

---

3. *Ψιλοί. οἱ μὴ καθωπλ.*] Ex Scholiaste Thucyd. lib. I. c. 60. *Küst.* Post h. gl. *Ψίλωθρον. φάρμακον πρὸς ψίλωσιν τῶν τριχῶν σκευαζόμενον* omiserunt A. B. E. 7. *Ψίμαρον. εὐδιαῖον*] Sic totidem verbis Hesychius. Sed *ψίμαρον* vox nulla est. Nec succurrunt nuperi editores. Tu vero, si sapis, ita scribas, et in suam sedem restituas: *Χίμαρον. εὐδιαῖον.* Hesych. *Εὐδιαῖον. τὸ γυναικεῖον μόριον· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις γινομένων τρημάτων διὰ τοὺς ὄμβρους· οἱ δὲ τὸν πρωκτὸν ἢ τὸν χείμαῤῥον εὐφημιζόμενοι.* Idem: *Εὔοιαιον.* (lege *εὐδιαῖον*) *οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι τὸν καλούμενον χίμαρον, τὸ τῆς νεὼς τρῆμα.* Idem *χίμαρος* et *χείμαῤῥος*, ut *χίμετλον*. Utrumque *ἀπὸ τοῦ χείματος* scilicet. Atque hinc notandus lusus Theocriti Idyll. I, 5. *Αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τε καταῤῥεῖ ἃ χίμαρος.* Nam verbum *καταῤῥεῖν* de *lapsu aquarum* sive *χειμαῤῥου* dicitur. Sed Theocritus semper festivus est. Vox autem *εὐδιαῖος* legitur apud Plutarch. Sympos. VII. p. 699. *Οὐδὲν ἰδίου πόρου δεῖται τὸ περίττωμα τῆς ὑγρᾶς τροφῆς, ἀλλὰ εἷς ἀρκεῖ καὶ κοινὸς ὥσπερ εὐδιαῖος ἀμφοτέροις.* Quae vox restituenda Basilio Patricio in Naumach. apud Fabric. Bibl. Graec. VIII. p. 140. *Καὶ ῥυρὶς ἐστιν εἰς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος, ἥτις εὐδίας καλεῖται.* Repone, *ἥτις εὐδιαῖος καλεῖται.* Pollux I, 92. *Ἡ δ' ἀνοιγομένη ῥυρὶς εἰς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος εὐδιαῖος καλεῖται.* Quae ex eodem fonte petita sunt. *Toup.* II. p. 398. Errorem praeierat Photius. 8. *Ψιμμίθιον*] Scribe *ψιμμύθιον*, per *ῡ* in syllaba antepaenultima. *Küst. Ψιμύθιον* A. B. C. Vid. Wagner. in Alciphr. III, 11. p. 47. *Gaisf.* Vulg. tutatur Hemsterh. in Arist. Plut. 1065. Cf. Pierson. in Moer. p. 419. 9. *παρὰ Θεοφράστῳ*] Respexit ad locum Theophr. H. Pl. IV, 14, 6. 9. *ῥοιάδες*] Hesychius et Photius in Lex. rectius *ῥυάδες*. Et sic ipse Suidas supra v. *Ῥυάδες. Küst.* Ubi MSS. nonnulli *ῥοιάδες*. Probandum *ῥυάδες*. 10. *ἄμπελοι*] *αἱ ἄμπελοι* A. C. et Photius, *καὶ ἄμπ.* B. E. Med. *τὰς δρυπέπεις*] Sic praeter MStos habent etiam editt. Mediol. et Ald. At editt. Basil. et Genev. *δρυπέτεις*. Vide Nostrum supra v. *Δρυπέπης. Küst. δρυπέτεις* C. Scripturam cod. A. Gaisfordus dicit paulo intricatiorem, ubi mox *ἐλάας*. Photius *δρυπέπεις* (*δρυπεπεῖς* m. pr.) *ἐλαίας*. Fluctuat in his librorum scriptura: v. Meinekii Com. II. p. 8. 11. *ἀποῤῥεῖ*] *ἀσθενεῖ* B. E. 13. Item Hesychius. 15. *Ψίσαι*] V. Meinekii Anal. Alexandr. p. 93. Adde v. *Ψεῖσαι*, item annot. in v. *Ψιῆναι*. 17. *Καὶ Ψιώχω* om. vulg. 18. *Ψιττακία*] *Ψιττακίαν* A. C. Hesych. et Photius. *εἶδος*] *γένος* A. Photius et Hesych. et, qui inter vss. *εἶδος*, E. *ὑποδήματα γυναικείου εἴδους* perperam editor Zonarae, ubi lemma *ψιττάκη καὶ ψιττάκια*. Quorum *ψιττάκη* (v. Aristot. H. A. VIII, 12. extr.) ad aliam glossam pertinere videtur.

1. *Ὅτι* Gaisf. 3. *τὴν*] *ταῖς* A. B. E. cum glossis superioribus *Γλῶττα* et *Κίττα*, ubi eadem repetitur observatio. 4. *ψιττακοί, κίτται*] *κίτται καὶ ψιττακοί* A. cum utraque glossa. 6. *Ψίτται*] Cum Timaeo p. 278. Statim *Ψιττάλεια. νησύδριόν τι περὶ τὰς Ἀθήνας*, omiserunt A. B. C. Scribendum *Ψυττάλεια*. 8. *Θεολόγος*] Gregor. Naz. *Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα* p. 646. B. sive p. 701. ed. Bened. Huic adde locos quos Lobeckius Paralip. Gramm. Gr. p. 104. congessit. 10. *Ψόα*] Ex Ps. XXXVII, 8. ad quem locum Theodoretus: *διὰ τῶν ψοῶν τὴν ἐπιθυμίαν ἠνίξατο. ταύταις γὰρ ἔγκεινται οἱ νεφροί, δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι* etc. *Ernest.* Cf. Lob. in Phryn. p. 301. *μέρος*] *τὸ μέρος* A. C. 14. *ἡ κακολογία* om. C. Vide v. *Στήλη καὶ στηλιτευτικὸς λόγος*. 15. *Ψόθος*] Photius v. *Ψό: ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ* (leg. *ἀπόκομμα Ἀττικοῦ*] *λεξειδίου. ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης· Πλέω γράσου τε καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου.* Sic versum emendavit Bergkius in Comici fragm. p. 1224. 17. *Ψολόεντα κεραυνόν*] Od. ω. 538. ubi v. Schol. Toupius addidit Schol. Nicand. Ther. 288. *φλογόεντα* addit C. 18. *ἢ εὐθεῖα ὁ ψολόεις* Edd. ante Gaisf.

Tragoedia: *Denuo ad te ingrediar nudus et cibo carens.* *Ψιλὴ* dicitur etiam infirma. *Ψιλοί.* Sic vocantur milites non armati, qui tempore pugnae obvio quovis telo, vel lapide vel fuste vel alio instrumento utuntur. vel sagittarii. hi enim levi armatura utuntur. *Ψίμαρον.* Foramen. *Ψιμύθιον.* Cerussa, fucus meretricius. *Ψινάδες.* Apud Theophrastum sunt vites, quibus fructus defluunt. quidam intelligunt olivas, quae in arbore maturuerunt. *Ψινάζει.* Dicitur de fructibus tenellis, qui ab arboribus defluunt. item de arboribus, quibus folia defluunt. *Ψινύθιον.* Vile. *Ψίξ.* Declinatur *ψιχός*. *Ψίω.* Cibum praemansum in os insero. Et *Ψίσαι*, cibi frustis alere. Et *Ψισθεῖεν*, cibi frustulis in os insertis alerentur, micis pascerentur. *Ψιττακίαν.* Muliebris calceamenti genus. *Ψιττακός.* Nomen avis. Volucres quae linguam habent et maxillarum formam humanae similem, sermonem hominum imitari possunt: ut psittaci, picae et similes. *Ψίτται.* Piscium genus. *Ψίχες.* Genere masculino dicitur. Theologus autem feminino genere dixit: *Mica in transversum acta, levissima res.* Et *ψιχίον*, mica. *Ψόα.* Pars corporis, in qua siti sunt renes, unde appetitiones oriri solent. David: *Lumbi mei repleti sunt ludibriis.* *Ψόγος.* Reprehensio. *Ψόθος.* Sordes. sic Phrynichus. *Ψολόεν πῦρ.* Ardens ignis. *Ψολόεντα κεραυνόν.* Celeriter perdens fulmen. rectus casus est *ψολόεις*.

Ψολοκομπία. ἀλαζονεία. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.

μεγαλοδοξίαις καὶ μεγαλοπορίαις. ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀνομάτων, τοῦ βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν γῆν καὶ κρημνοὺς ἐρείδειν καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι. τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται, οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ κατὰ τὴν ψαῦσιν ὀλλύντες, οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται.

Ψούδια. ψευδῆ. Κρῆτες.

Ψοφοδεής. δειλός, τοὺς ψόφους φοβούμενος.

Ψόφος. ὅτι ὁ ψόφος ὁ μὲν δυνάμει, ὁ δὲ ἐνεργείᾳ· καὶ τὰ μὲν δύναται ψοφεῖν, τὰ δὲ οὔ. τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν ἐστι τὰ στερεὰ καὶ λεῖα, ἐν οἷς ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος, ὅταν ἐνεργῇ, καθό ἐστι ψοφητικά. ἡ γὰρ ἐπιτηδειότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν, οὗτός ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος. ὅταν δὲ δυνάμενα ποιῇ, οὗτός ἐστιν ὁ ἐνεργείᾳ. ἔστι δὲ ψόφος πληγὴ ἀέρος τοιῶσδε γινομένη. δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν σωμάτων συνεμπτώσεως καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν συνεμπτωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι. ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἐναπολαμβανόμενος ἀὴρ ἀθρόως ἐκθλιβόμενος ποιεῖ τὸν ψόφον. οὔτε γὰρ τὰ μαλακὰ τῶν σωμάτων ψόφον ποιεῖ· οἷον στόγγος, ἔρια· οὔτε τὰ σκληρὰ μέν, ἠρέμα δὲ καὶ κατὰ μικρὸν προσκρουόμενα. φθάνει γὰρ κατὰ μέρος οἷον ἁρυφθῆναι ὁ ἀήρ. διὸ δεῖ τῆς σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν σωμάτων συνεμπτώσεως, ἵνα πολὺς ὁ ἀὴρ ἐναποληφθῇ μεταξύ· ὃς ἐν ἀπολαμβανόμενος καὶ ἀθρόως ἐξωθούμενος ποιεῖ τὸν ψόφον. φθάνουσα γὰρ ἡ πληγὴ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἀποκλείει, καὶ ἀθρόον ἐκπυρηνίζει. τὰ δὲ μαλακὰ οὐ ψοφεῖ, διότι οὐχ οἵάτε ἐστὶν ἐξωθῆσαι τὸν ἀέρα τὸν ἐναποκλειόμενον. διὰ γὰρ τῶν πόρων, μανὰ γάρ ἐστι τὰ μαλακά, κατακερματισθεὶς ἔξεισι. δεῖ δὲ καὶ λειότητος τοῖς πλήττουσι μάλιστα, πρὸς τὸ πλείονα γενέσθαι τὸν ψόφον· διότι 708 πλέον ἐναπολαμβανόμενος ὁ ἀὴρ ἐκθλίβεται ἀθρόως. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι, πλείοσιν οὖσι, καὶ οὐκ ἀθρόος ἔξεισι. — Λέγει καὶ ἕτερα περὶ ἠχῆς, ἃ παραλελοίπαμεν. ψοφητικὸν δέ ἐστι τὸ δυνάμενον ἕνα καὶ συνεχῆ

---

1. *Ψολοκομπεία*] *Ψολοκομπία* A. Phot. item ut in exemplo. *ψολοκαμπία* utrobique C. Hesychius cum tradat, *Ψολοκομπίαι. ἀλαζόνες, κομπασταί*, videtur etiam *ψολοκομπίας* masculinum extitisse. *Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι*] V. 693. sed ubi legitur *Ψολοκομπίαις*: uti et hic metri gratia scribendum est. *Küst.* 4. *μεγαλοπορίαις*] Scholiastes Aristoph. recte *μεγαληγορίαις*. *Küst.* Deinde cum Scholio legendum: *ἀπὸ δὲ τῶν π. ὁ. ἐπαιξεν, ἀπὸ τοῦ βρ.* 5. *τοῦ βροντᾶν*] *τῆς βροντῆς* C. 7. *καταιβάται*] *καταβάται* B. E. 8. *οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύντες* Suid. v. *Κεραυνός*. 9. *ἀργῆτες*] Addit C. *ὡς ταχεῖς ἢ ὡς λευκοί*. 10. *Ψούδια*] Sic recte MS. A. [Med.] itemque Photius in lexico inedito. At priores editt. *ψόδια*: quam lectionem litterarum series respuit. *Küst.* *Ψαδία* C. *ψούδια* Loheckius in Aiac. p. 169. ed. sec. comparabat cum *σπουδή, σπεύδω*. 12. *ὁ ψόφος, ὁ μὲν δυν. — ἐν τοῖς κοιλώμασι πλείοσιν οὖσι, καὶ ἀθρόως οὐκ ἔξεισι*] Haec omnia sumpta sunt ex Ioanne Philopono in lib. II. Aristot. de Anima, L. 111. a. ut Pearsonus observaverat. *Küst.* *ὅτι* Gaisf. 13. *μὲν δύναται ψοφεῖν*] *μὲν οὖν δυνάμει ψοφοῦντα* C. Hoc est: *καὶ τὰ μὲν οὖν δυνάμει ψοφεῖ*. 15. *ἐνεργῇ*] *μὴ ἐνεργῇ* C. 16. *ψοφητικά*] *ψοφητικόν* C. 19. *δεῖ γὰρ εἰς τὸ γεν. — πρὸς ἄλληλα γενέσθαι*] Rectius Philoponus: *δεῖ γὰρ πρὸς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν συνέμπτωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι. Küst.* 20. *συμπιώσεως*] *συνεμπτώσεως* dedi cum B. C.

2. *ποιεῖ τὸν ψόφον*] *βιαίως ποιεῖ τὸν ἦχον* Philop. 4. *καὶ ἕρια*] *καὶ* om. A. B. C. Med. *ἕριον* C. *σκληρὰ μέν*] *μὲν* om. C. Mox *καὶ* post *δὲ* om. A. E. 7. *δεῖ*] *δή* A. Dein *τῆς* neglexit vulg. Tum *σφοδρᾶς* om. B. *συνεμπτώσεως*] *συμπτώσεως* Philop. 8. *ἐναποληφθῇ*] *ἐναπολειφθῇ* B. C. 9. *ἀθρόως*] *ἀθρόος* A. *ἀθρόον* B. E. 11. *ἐκπυρηνίζει*] Scribe *ἐκπυρηνίζει*, per unum ρ̄: ut habet Philoponus. *Küst.* Sic A. De hoc verbo v. Hemst. in Thom. M. p. 565. 12. *ἐξωθῆσαι*] *ἐξωθῆναι* C. *ἀθρόον ἐξωθῆσαι* Phil. 13. *τῶν πόρων*] *τὸν πόρον* A. 14. *κατακερματισθεὶς*] *κατακερματισθὲν* Phil. 15. *καὶ λειότητος*] *λειότης* C. 17. *πλέον*] *πλέω* inter vss. E. Mox *ἐναπολαμβάνει* B. *ἐναπολαμβάνεται* E. Tum *ἀὴρ ὃς* pro *ὁ ἀὴρ* E. Ceterum *διότι πᾶς ὁ ἐν. ἀὴρ* Philop. 19. *ἀθρόως οὐκ*] *οὐκ ἀθρόως* A. Philop. *οὐκ ἀθρόος* C. *ἀθρόος* etiam E. 20. *περὶ ἠχῆς καὶ ἕτερα*] *καὶ ἕτερα περὶ ἠχῆς* A. Mox *παραλείπομεν* E. *λέγει — παραλ.* om. C. 21. *ψοφητικὸν δέ*] *ψοφητικὸν γάρ* C.

Ψολοκομπία. Iactantia fumi plena. *Gavisus sum minis, fumosas istas gloriationes risi.* dicit voces gloriosas et magniloquentiam. his autem alludit ad praecedentia illa, tonare, turbare terram, fragmenta montium eiaculari, fulminibus uti. fulminum enim alia dicuntur *καταιβάται*, alia *ψολόεντες*, quae solo tactu perdunt, alia *ἀργῆτες*. *Ψούδια.* Falsa. sic Cretenses. *Ψοφοδεής.* Timidus, qui strepitum expavescit. *Ψόφος.* Sonus alius est facultate, alius vero actu. et quidem alia sonum edere possunt, alia non. quae autem sonum edere possunt, sunt solida et laevia, in quibus est sonus facultate, cum agunt pro ea quam habent soni edendi facultate. nam quod aptum est ad sonum edendum, hic est sonus facultate. cum vero ea quae possunt sonum edunt, hic est sonus actu. sonus autem est aeris percussio, quae tali modo fit. ut enim sonus edatur, necesse est duo corpora dura et laevia vehementi ictu inter se colli-dantur. tunc enim aer iis conclusus et subito ictu elisus sonum edit. neque enim corpora mollia sonum edunt, ut spongia aut lana; neque quae dura quidem sint, sed leniter et paulatim collisa. tunc enim aer per partes paulatim frangitur. quamobrem opus est vehementi durorum corporum collisione, ut plurimus aer inter ea concludatur: qui conclusus et subito elisus sonum efficit. ictus enim exitum eius antevertit, eumque interclusum expellit. mollia vero non edunt sonum, quod inclusum aerem expellere non possunt. per meatus enim, siquidem mollia sunt rara, minutatim exit. porro iis qui corpora collidunt laevore praecipue opus est, quo maior fiat sonus. aer enim copiosior inter corpora laevia conclusus subito eliditur. in corporibus vero non laevibus aer per plures cavitates divisus non subito exit. de sono autem idem plura dicit, quae hic praetermisimus. soni autem edendi facultate praeditum est id, quod eundem et conti-

τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς ἀκοῆς. συμφυὴς δέ ἐστι καὶ ἐγκατῳκοδομημένος τοῖς κοιλώμασι τῶν ὠτων πρὸς αὐτῇ τῇ μήνιγγι.

Ψόφου πλέως. ἀντὶ τοῦ ταραχώδης. περὶ Αἰσχύλου φησί· τὰ γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. ταῦτα οὖν λέγει ἀξύσιστον, οἷον ἀδιάθετον, ἀπιθάνως συντιθέντα, κομπώδη. κρημνοποιὸν δέ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. καί,

Ψοφεῖ .....
λάλον τι καὶ πυρορράγες.

πυρορράγη κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυνται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι.

Ψῶζα. νόσος τις. Εὔπολις Μαρικᾷ·

Ὡς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν.

οἱ δέ φασι καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσῳδίας.

Ψωθία. τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διεσκυλμένων. παρὰ δὲ Λιφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγισμοῖς παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψωλός. ὁ λειπόδερμος, ὀξυτόνως. Καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος. ἢ ὁ ἀσχήμων κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. Ἀριστοφάνης·

Κόκκυξ· ψωλοὶ πεδίονδε.

ἀντὶ τοῦ, κόκκυγος κρωζοντος τὰ πεδία θερίζομεν. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται εἶναι· τουτέστι, περιτετμημένοι. φησὶν οὖν ὅτι ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον· τουτέστιν, οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· Κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε.

Καὶ αὖθις·

---

2. ὤτων] τοιούτων C. 4. *Ψόφου πλέως. ἀντὶ τοῦ ταρ.*] Nota haec pertinet ad locum illum Aristoph. Nub. 1370. *Ψόφον πλέων, ἀσύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν.* Küst. 7. *διὰ ταῦτα*] διὰ om. A. B. C. 8. *ἀπιθάνως συντιθέντα*] Supple ex Scholiasta Aristophanis, *ἀπιθάνως συντιθέντα τοὺς μύθους.* Küst. Redeas ad v. *Ἀξύστατον.* *συντιθέντα*] συντιθέντα B. C. Tum *κομπώδους* B. 10. *Ψοφεῖ λάλον τι καὶ π.*] Aristoph. Acharn. 931. *Ἐπεί τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυρορράγες.* Vide ibi veterem interpretem, Küst. Adde glossam copiosam *Πυρορράγης.* Hinc corrige *εἰς τὸ ὀπτᾶσθαι* in Schol. 12. *κεράμια*] κεράμεια B. E. Seq gl. *Ψώα. ἡ δυσωδία. Ἀλκμὰν ἐπὶ ψώων πνεύσαν*, delevi cum A. B. C. E. Vid. Etymolog. M. p. 819, 41. *Gaisf.* Olim *Küsterus*: „Vide Etymologum v. *Ψῶα*, apud quem fragmentum hoc auctius legitur." Dicit Apollonii versum, quem indicavit Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 192. 14. *Ψῶζα*] Idem *ψῶρα.* Est autem *ψῶζα morbus cuticularis.* Versus autem Eupolidis nonnihil corruptus est Rescribo, *λιμὸν καὶ ψῶραν ἔπεμψεν. Λιμόψωρον* vocat Polybius III, 87. cuius locum, quia insignis est, hic adscribam. *Ὡς ἂν γὰρ ὑπαθρον τῆς παραχειμασίας γεγενημένης ἐν τοῖς κατὰ Γαλατίαν τόποις ὑπό τε τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλειψίας, ἔτι δὲ τῆς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα διὰ τῶν ἑλῶν πορείας καὶ ταλαιπωρίας ἐπεγεγόνει σχεδὸν ἅπασι τοῖς ἵπποις, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὁ λεγόμενος λιμόψωρος καὶ τοιαύτη κακξία. Toup.* II. p. 399. Nonnulli *ψῶρα* legisse videntur. *Pierson.* in Moer. p. 420. *Εὔπολις Μαρικᾷ*] Sic recte MS. A. itemque Photius in Lex. MS. At in prioribus editt. hic male ita distinguitur: *Εὔπολις· Μανικὰ ὃς θυμήνας* etc. Fabula autem Eupolidis, *Μαρικᾶς* dicta, saepius a veteribus laudatur. *Küst.* V. Meinekii Com. II. p. 506. 18. *δυσωδίας ἐστί*] Sic Edd. *ἐστί* om. A. Photius.

1. *Ψῶθια* Edd. *τὸ ὑποκάτω*] τὰ *ὑποκάτω* A. C. Hesych. Cf. Meinekii Fragm. Com. I. p. 85. *Ψωθίαν. τὴν ὑ.* Zon. 2. *Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε*] Est versus Aristoph. Equ. 960. Male autem Suidas locum hunc inter proverbia refert: ut cuilibet patebit, qui ipsum comicum inspicere voluerit. *Küst.* Forsan non animadvertit vir doctus quibus in verbis situm sit proverbium. Haud dubie est in illis *μέχρι τοῦ μυρρίνου*, quod dicitur proverbialiter pro *μέχρι τῆς κεφαλῆς*, *usque ad caput*, i. e. plane, prorsus: quia magistratus apud Athenienses caput coronabant *μυρρίνῃ*, i. e. *myrto.* Vid. Schol. Aristoph. Equ. 59. 960. et ex eo Suidam sub finem. *Bos.* Male. 4. *πολλοῦ — ἄχρι* om. C. *διεσκυλμένων*] Est vox prorsus insolens: cuius loco scribere malim *ἀπεσκολυμμένων*, ab *ἀποσκολύπτω.* Vide Hesychium v. *Ἀποσκόλυπτε* et Nostrum supra v. *Ἀπεσκολυμμένος. Küst.* Phot. *διελκυσμένων*, monente Alberti Miscell. Crit. in Suid. p. 294. Si proba foret scriptura, quod minime credo, addere litteram oportebat *διειλκυσμένων.* Vid. quae notavi in Schol. Aristoph. Equ. 960. *Hemst.* *ἄχρι πίλου δ.* Toup. III. p. 549. *διειλκυσμένων* Prov. Vat. Append. IV, 49. sive Bodl. 953. *διεσκολυμμένων* probabiliter Küsterus in Schol. Arist. 5. *Λιφίλῳ*] Diphilo has quasi tetrametri reliquias tribuebat Meinekius Com. Vol. IV. p. 393 *Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι λάρυγγος.* Sed grammatici nihil opinor apud Diphilum invenerant praeter formulam ridiculam *ἄχρι τοῦ λάρυγγος.* Nempe hominem taedio nescio cuius rei exsatiatum et obtusum comicus dicentem, ut nostrates solent, introduxit: plenus sum ad fauces usque, scilicet ut vomere possim. 7. *λιπόδερμος* Photius. 9. *Ἀριστοφάνης*] Av. 507. 10 Scribendum, ut infra *κόκκυ.* 11. *κρώζοντος*] Scholiastes Aristophanis habet *κράζοντος. Küst.* 12. *εἶναι* om. C. Deinde *ὅτι* om. vulg. 13. *κοκκύσῃ*] *κοκκύζῃ* C. qui mox *τὰ πεδία.* 14. *τουτέστιν — πεδίονδε*] Haec inepta sunt ac supervacua; factumque nescio cuius culpa ut quae supra leguntur, *ἐλέχθη δὲ — διεσκυλμένων* ab inferiore loco distraherentur.

---

nuum aerem conservare potest usque ad auditum, aer autem homini insitus et cavitatibus aurium inclusus est, iuxta membranam ipsam. *Ψόφου πλέως.* Strepitu plenus, temerarius. Aeschylum poeta dicit, cuius verba prima quidem specie magnifica videntur, sed diligentius exacta nihil solidi continent. hinc eum vocat incompositum, hoc est, artis carentem et incredibilia confingentem. *κρημνοποιὸν* vero, qui vocabula grandia componat. Et: *Strepit garrulum quid, tanquam vas igne ruptum. πυρορράγη* enim dicuntur vasa fictilia, quae dum coquuntur, in igne rumpuntur. *Ψῶζα.* Morbus quidam. Eupolis *Marica*: *Qui iratus pestilentiam et scabiem militibus immisit.* quidam vero morbi genus intelligunt, scabiem foetidam. *Ψωθία.* Inferior panis pars, crusta. *Ψωλὸν γενέσθαι δ. Recutitum te fieri oportet usque ad caput.* proverbium apud Aristophanem *Equitibus.* dictum de iis qui penem magna ex parte nudarunt Diphilus vero in Inferiis formulam *μέχρι τοῦ μυρρίνου* in alteram detorsit, *ἄχρι τοῦ λάρυγγος.* *Ψωλός.* Recutitus. est oxytonum. et *ἀκρόψωλος*, qui in extrema penis parte recutitus est. vel qui turpiter retracta cute penem erigit. Aristophanes: *Cuculus, recutiti in agrum.* id est, cuculo cantante segetes demetimus. Aegyptii autem dicuntur esse circumcisi. ait igitur, cum cuculus cantat, recutiti exeunt in agros. vel qui magnos habent penes. Aristophanes *Avibus*: *Hinc ergo proverbium illud*: *Cuculus, recutiti in agrum.* iterum.

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυῤῥίνου. ἀντὶ τοῦ μέχρι τῆς κεφαλῆς· ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυῤῥίνῃ ἐστεφανοῦντο. ἢ ἀπεκαλύφθαι τὸ αἰδοῖον.

Μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε.

τουτέστι, κλέπτην τῶν δημοσίων, ἐξαμέλγοντα τὰ κοινά.

709 *Ψωμίζεται. ἀπατᾶται, χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. Ἀριστοφάνης·*

Ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.

οἷς ἀπατᾶται, οἷς χαίρει. Καί, Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων.

Ψωμίζω καὶ Ψωμιῶ αἰτιατικῇ.

Ψωμοκόλακες. οἱ παράσιτοι, ὡς Φιλιππίδης.

Ψωμόλεθρος. ὁ πολυφάγος.

Ψωμός. ὁ ἄρτος.

Ψώρα. κνησμονή.

Ψωρίς. ὄνομα πόλεως.

Ψῶσαν. Θάλπουσαν. Ἡρόδοτος.

Ψώχοντες. Θρύπτοντες, λεπτύνοντες.

Ψῶχος. γῆ ψαμμώδης.

Ψοιά. ψύα δέ. καὶ πληθυντικῶς τὰ ψύη.

Ψοίθης. ἀλαζών.

Ψοῖθος. σποδός.

Ψύα. τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ τὰ ψύη πληθυντικόν.

Ψυγείσῃ. Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ἀποθανούσῃ.

Ψύγω. αἰτιατικῇ.

Ψύδραξ. τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα.

Ψύθος. ψευδές, ψεῦδος.

Καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα.

ἀντὶ τοῦ ψευδές, παρὰ Καλλιμάχῳ.

Ψυκτήρ. σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.

Ψυκτῆρα. κάδδον, ἢ ποτήριον μέγα. ἀπὸ τοῦ θᾶττον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν κρᾶσιν.

Ψύλλα καὶ Ψύλλαι. Θηλυκῶς. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης. καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα. ὅτι δὲ τὸ ζῷον τὸ

---

1. *Ψωλὸν γιν.*] Versus hic a Suida et paulo ante citatus legitur apud Aristoph. Equ. 960. *Küst.* 2. *ἐπειδὴ . . . ἐστεφανοῦντο*] Vide v. *Μυῤῥίνη*. 3. *ἀπεκαλύφθαι*] Lego *ἀπεσκολύφθαι*. Vide Lexica v. *Ἀποσκολύπτω*. *Küst.* Immo *ἀπὸ τοῦ ἐσκολύφθαι*, quod nunc editur in Scholio Comici. 4. Vide de his annot. in v. *Μολγός*, et quae olim diximus in Eratosth. p. 210. 7. *Ψωμίζεται, ἀπατᾶται, χαίρ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 712. *Küst.* Adde Bernard. in Nonn. I. p. 358. 11. *οἷς χαίρει* om. C. Sed malim totam laciniam *οἷς ἀ. οἷς χαίρει* abesse. *Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων*] Haec sunt verba Psalmographi LXXX, 5. *Toup.* 13. Om. vulg. 14. *Ψωμοκόλακες*] Vide Casaubonum in Athen. lib. VI. c. 18. *Küst.* *οἱ παράσιτοι ὡς* om. Photius. *Φιλιππίδης*] *Ἀνανεώσει* ap. Antiattic. p. 116. 16. V. Herodiani Epimer. p. 203. coll. Lobeck. Phryn. p. 705. Zonaras etiam *ψωμολεθρία*. 17. *Ψωμός*] Ita *οἱ ὁ* verterunt Iobi XXII, 7. Deinde saepe occurrit *ψωμὸς ἄρτου*, I. Regg. 28, 22. III. Regg. 17, 11. Prov. 28, 21. *Ernest.* *ψωμούς* de panibus Iamblichus in v. *Σκοταῖος*. 18. *Ψώρα*] V. Piers. in Moer. p. 420. 20. *Ἡρόδοτος*] Gl. VI, 61. Statim delevi *Ψωφιλία. χώρα. καὶ Ψωφίλιοι, ἔθνος. Ψωφὶς, πόλις*, cum A. B. E. Uterque articulus additus videtur ex Zonara. Ad priorem sic Valckenarius: „Ut puto *Ψωφίδιοι ἔθνος* invenerat alicubi Suidas mendose scriptum: hinc accessit *Ψωφιλία*." *Gaisf.*

1. *Ψώχοντες*] Eu. Luc. VI, 1. 3. *Ψύη*] Statim *αἱ λαγόνες* omiserunt A. B. E. Cf. Zon. p. 1875. sq. 4. *Ψοίθης*] Forma prava, legitima *ψύθης*. Vid. Ruhnken. Ep. Crit. II. p. 215. *Gaisf.* Id tamen pariter ac *ψοῖθος* praecepit Theognostus Cram. p. 26. Adde Boisson. Anecd. IV. p. 411. et Zon. p. 1875. *ὁ ἀλαζών*] *ὁ* omisi cum A. Phot. 5. Glossam e grammatico Taurinensi locupletare licet, de quo Peyron. in Etym. p. 1070. 6. *Ψύα*] Glossam addunt A. B. C. Vid. vv. *Ψύα* et *Ψόα*. Hom. Epimerismi a Cramero ed. p. 427. *ψύη, μέρος τοῦ σώματος.* 8. *Ψυγείσῃ. Ἀριστοφ.*] Aristoph. Nub. 151. *Κἄτα ψυγείσῃ περιέρρυσαν Περσικαί.* Scholiastes in eum locum: *Ψυγείσῃ, ἀντὶ τοῦ θανούσῃ.* Sed interpretatio illa a dicto loco Aristophanis alicna est. Nam *ψυγείσῃ* ibi proprie significat *refrigeratae*: ut ex sensu loci illius patet. *Küst.* 10. *Ψύγω*] Om. vulg. Vide v. *Ξηραίνω* et Lobeck. in Soph. Aï. p. 450. ed. sec. 11. *Ψύδραξ*] Supra *Φύματα. ψυδράκια.* Vide Etym. M. *ἐξάνθημα*] *ἐξανθήσεις* C. *ἐξάνθαι* B. E. 12. *Ψύθος*] Sic habent omnes editt. At scribendum esse *ψύθος* per ϑ non solum ex exemplo subiuncto sed etiam ex serie litterarum patet. Confer Etymologum v. *ψίθυρ*, ubi subiunctum fragmentum Callimachi auctius legitur. *Küst.* *Ψύδος* A. Cf. Huschk. in Tibull. p. 116. In exemplo *καὶ οὐ* A. B. E. non *καὶ σύ*. Correxerat Bentleius. 14. *Καλλιμάχῳ*] Fr. 184. 15. *Ψυκτήρ*] Vid. Ruhnkenius in Tim. p. 278. sq. Eadem Photius et Schol. Platon. p. 377. 17. *κρᾶσιν*] Haec vox apud Graecos hodiernos *vinum* significat: qua significatione vocabulum istud Suidas hic accipere videtur. *Küst.* 18. *Ἡροδότῳ*] IV, 173. Adde Steph. Byz. 20. *ὅτι δὲ*] Item Photius. Epicharmum attulit etiam Hesychius.

Recutitum te fieri oportet usque ad caput. *μυῤῥίνου* enim significat caput: quod magistratus caput myrto coronarent, vel alludit ad penem nudatum. porro *μολγόν* dicit depeculatorem et furem aerarii. quasi qui emulget rempublicam. *Ψωμίζεται*. Decipitur, inescatur. proprie autem *ψωμίζεσθαι* parvi pueri dicuntur, qui ab aliis cibo praemanso nutriuntur. Aristophanes: *Novi enim, quibus rebus inescetur.* quibus rebus decipiatur et delectetur. Et: *Pasces nos pane lacrimarum.* *Ψωμοκόλακες*. Parasiti. sic Philippides. *Ψωμόλεθρος*. Heluo. *Ψωμός*. Panis. *Ψώρα*. Scabies. *Ψωρίς*. Nomen urbis. *Ψῶσαν*. Foventem. Herodotus. *Ψώχοντες*. Comminuentes, attenuantes. *Ψῶχος*. Arenosa terra. *Ψοιά*. Dicitur etiam *ψύα*. et pluralis *τὰ ψύη*. *Ψοίθης*. Arrogans. *Ψοῖθος*. Cinis. *Ψύα*. Pars corporis. et pluralis *τὰ ψύη*. *Ψυγείσῃ*. Aristophanes de mortua dixit. *Ψύδραξ*. Pustula in corpore. *Ψύθος*. Falsum, mendacium *Et nomen habens non mentitum.* apud Callimachum. *Ψυκτήρ*. Vas in quo pocula lavantur. *Ψυκτῆρα*. Cadum, vel poculum magnum. quod in eo vinum cito refrigeratur. *Ψύλλα*. Et *ψύλλαι*, generis feminini. apud Herodotum vero Psylli gens est Africae. item in Menandri *Messenia* proprium viri nomen. ceterum pulicem

μικρὸν ἀῤῥενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπε καὶ ἕτεροι.

Ἀριστοφάνης·

Ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης,
ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.

Ὅτι ἱστόρηται ὡς ἡ ψύλλα ἓξ πόδας ἔχει.

Ψύλλειον. βοτάνη. Καὶ Ψυλλίζω, αἰτιατικῇ.

Ψύξας. φυσήσας· ἢ ἀμβλύνας.

Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ. τὰ δὲ Ψύρα εὐτελὴς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνα-
710 κειμένων καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

Ψυταλίων.

Ψυχαγωγεῖ. αἰτιατικῇ. παραμυθεῖται, τέρπει· ἢ ψυχὰς ἀνάγει. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι λίμνη ἐστίν, οὗ ψυ-
χαγωγεῖ Σωκράτης.

Περὶ ψυχαγωγίας. Γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τοὺς νεκρούς. ἐπὰν γὰρ ἐς τὰ χωρία ἀφίκωνται, ὅθεν ἄγειν ἔστι τὰς ψυχάς, ἃς ποθοῦσιν οἱ δεόμενοι, ἀφικνοῦνται ἔνθα τεθνᾶσιν οἱ ψυχαγωγούμενοι· καὶ οὐχ εὑρίσκουσι παραχρῆμα τὸν χῶρον, ἀλλὰ ἀνιχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. πρόβατον μέλαν παραλαβόντες, εἶτα τοῦ κέρατος τοῦ ἑτέρου λαβόμενοι ἢ τῶν ποδῶν τῶν προσθίων, καὶ ἐπὶ τοῖς ποσὶ τοῖς ἄλλοις στήσαντες περιάγουσι· τὸ δὲ ἕπεται τῇ ἕλξει, καὶ μάλα εὐπειθῶς. ὅταν δὲ ἀφίκηται ἔνθα ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη κατηνέχθη, ἐνταῦθα τὸ πρόβατον ἑαυτὸ ἔρριψεν· καὶ τούτου γενομένου, εἶτα τὸ πρόβατον ἐκποδὼν ποιήσαντες καὶ κατακρύψαντες, σὺν καί τισι ποικίλαις ἱερουργίαις καὶ ἐπῳδαῖς περιηγοῦνται καὶ περιέρχονται αὐτά, καὶ ἀκούουσι λεγόντων, καὶ τὰς αἰτίας δι' ἃς μηνίουσι πυνθάνονται. Ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ Κομόδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Φησὶ Πολύβιος· Οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγοῦντες τὰς δυνάμεις. ἀντὶ τοῦ παραμυθούμενοι.

---

1. ἀῤῥενικῶς] V. Lob. in. Phryn. p. 332. sq. 2. Ἀριστοφάνης] Nub. 144. 4. ἅλλοιτο] ἅλοιτο A. E. 5. ἱστόρηται δὲ] Ὅτι ἱστόρηται A. C. Vid. Schol. Aristoph. Nub. 150. 6 βοτάνης εἶδος] βοτάνη A. C. E. Post hanc gl. Ψυλλίζω, αἰτιατικῇ omiserunt A. B. C. E. 8. Sic Photius et copiose Hesychius. Cf. Il. δ. 440. 9. Ψύρα τὸν Διόν.] Rectius Ψύραδε. — Alcman vero apud Eustathium Od. γ'. Παρά τε ἱερὸν σκόπελον, παρά τε Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. Addit Eustathius: ἤγουν ὡς οἷον ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι τὸν Διόνυσον. καὶ ἔστι παροιμία, Ψύρα τὸν Διόνυσον, διὰ τὴν τῆς νήσου λιτότητα. Scholl Alcman apud Eusthathium in Od. γ'. (171) Παρὰ Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. Vide Paroemiographos. Küst. Cf. Prov. Bodl. 954. Alcmanis locum qui diligenter tractavit Schneidewinus in libello scholastico A. 1836. p. 13. sq., vidit poetae voces male cum aliena dictione fuisse confusas. Itaque probabiliter ad Alcmanem rettulit, Πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψύρα, Cratino autem concessit novissima, Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες, motus tam Photii sive Suidae narratione quam Stephani verbis, Κρατῖνος· Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. καὶ ἐν Νεμέαις· Ψύρα τε τὴν Στάστην ἄγει. Stephanus tamen multum abest ut huic rationi suffragetur, apud quem Cratini nomen leviter traiectum sic in ordinem cogemus: λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ εὐτελείας, διὰ τὸ εὐτελεστάτην εἶναι τὴν νῆσον· Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. καὶ Κρατῖνος ἐν Νεμέαις· Ψύρα τε τὴν Στάστην ἄγει. Apud Eustathium vero sive Scholiasten Homericum post illa παρά τε Ψύρα pronus librariorum error effecit ut voces nonnullae, quae per litterarum similitudinem intercidissent, ad finem transferrentur, sic opinor concinnandae: καὶ παροιμία, τὸ Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες, ἤγουν ὡς οἷον ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι τὸν Διόνυσον, διὰ τὴν τῆς νήσου λιτότητα. Paulo aliter Meinekius Com. Vol. II p. 208. Itaque non definio qua fide Photius et Suidas in hoc proverbio Cratinum appellaverint. Ceterum paroemiacos versus anapaesticis numeris fuisse conditos supra monuimus in v. Κόρχορος et in Histor. Litt. Graec. § 49, 2. annot. Ceterum Ψύραρα Photius. 10. εὐτελὴς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ] νησίδιον ἔρημον Photius, qui om. μὴ δυναμένη — ἐνεγκεῖν. Theognostus p. 26. ψυρός, γῆ λυπρά, χέρσος. 13. πινόντων] λέγεται addit C. δὲ post λέλεκται add. A. Phot. καὶ om. Phot. 16. Ψυχαγωγεῖ] V. Antiattic. p. 116. coll. v. Ἐψυχαγώγησε. 17. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] V. 1552. (1540 — 42.) Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι λίμνη τις ἔστ' ἄλουτος, οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης. Küst. 20. Γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τ.] Miror unde haec Suidas. Küst. Sapiunt ista scriptorem, aetatis sophisticae (hanc enim decent καὶ μάλα εὐπειθῶς et σὺν καί τισι ποικίλαις ἱερουργίαις) luminibus ac superstitionibus mysticis infectum.

10. ἔνθα] ὅταν C. Mox ἀπηνέχθη E. 16. Ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντ.] Immo inverso potius ordine scribendum, Ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Κόμμοδος, ὁ Ῥωμαίων βασιλεύς, περὶ Ἀντωνίνου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Commodum enim filium fuisse M. Antonini philosophi ex historia satis notum est. Küst. 17. Κομόδου] Κομμόδου vulg. 18. Πολύβιος] Fr. gr. 139.

---

genere masculino ψύλλον Epicharmus dixit praeter alios. Aristophanes: *Interrogavit nuper Chaerephontem Socrates, pulex quot suorum pedum saltaret.* Pulicis autem sex pedes esse feruntur. Ψύλλειον. Genus herbae. Ψύξας. Qui inflavit, vel qui obtudit. Ψύρα τὸν Διόνυσ. Psyrorum instar Bacchum celebrantes, proverbium est apud Cratinum. Psyra autem insula est vilis et parva prope Chium, quae vinum ferre nequit. proverbium igitur dicitur in convivantes, qui non bibunt. dicitur etiam de rebus vilibus. Ψυταλίων. Ψυχαγωγεῖ. Accusativo iungitur. consolatur, delectat, vel animas ab inferis evocat. Aristophanes *Avibus*: *Apud Sciapodes palus est, ubi manes elicit Socrates.* *De animarum evocatione.* incantationibus quibusdam utuntur circa mortuos. postquam enim ad loca illa pervenerunt, unde animas evocare licet illis, qui eas desiderant, eo veniunt, ubi mortui sunt, quorum manes eliciuntur. nec statim locum inveniunt, sed sic eum investigant. nigrum arietem adhibent, eiusque vel alterum cornu prehendunt vel pedes anteriores; et pedibus posterioribus erectum circumducunt. is trahentem libens sequitur. cum autem perventum est eo, ubi ille vel illa sita est: ibi aries se ipsum ultro prosternit. quo facto, arietem inde abductum occultant, adhibitisque curiosis quibusdam sacrificiis et incantationibus loca circumeunt, manesque loquentes audiunt, et causas cur irati sint sciscitantur. Antoninus quoque Romanorum Imperator Commodi patris sui manes elicuit. et Polybius inquit: *Illi quidem in his tempus terebant, militum animos demulcentes.*

Ψυχάζειν. ἀναψύχειν. Οἱ δὲ ἀποβάντες τῶν ἵππων ἐνεχείρουν ψυχάζειν τοῖς τε ἵπποις ἀνακωχῆς μεταδιδόναι τινός.

Ψυχάζουσι. πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ χειμάζειν. Οὐδέ τις αὐτοῖς τὴν ἀσπίδα ἢ τὸν Θώρακα ἔφερε, ψυχάσαι τοῖς δεομένοις.

Ψύχεται. ἀντὶ τοῦ ψυχραίνεται, μαραίνεται. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ φλὸξ ἐν τελεταῖς, ὅτε θύματα πάντα λαφύξει,
φορβῆς ἢ μανίη ψύχεται αὐτομάτως.

Ψύχειν καὶ ἀποψύχειν τὰ ὑγραινόμενα.

Ψυχεινὸς τόπος. ὁ ψυχρός.

Ψυχή. πνεῦμα νοερόν.

Ὅτι μέρη τῆς ψυχῆς ἢ εἴδη τρία· λογιζόμενον, θυμούμενον, ἐπιθυμοῦν. ἀναγκαίως οὖν καὶ τριττὴ πολιτεία ἐγένετο, ἔχουσα ἑκάστη τὰς ‖ τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἐνὶ τὸ πᾶν μορφουμένη. καὶ τὴν μὲν προϊέναι κατὰ λόγον, ἣν ἄν τις τὴν ἐπὶ Κρόνου ὀνομάσειε ζωήν τε καὶ πολιτείαν· τὴν δὲ κατὰ θυμόν, διανισταμένην εἰς πολέμους καὶ μάχας περὶ πρωτείων καὶ δόξης, οἷα τὰ ἐν ταῖς ἱστορίαις θρυλούμενα· τὴν δὲ κατ' ἐπιθυμίαν, παντὸς διαῤῥέουσαν καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένην, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσαν, δειλίᾳ σύνοικον καὶ ἐν πάσῃ ὑγρίᾳ κυλινδουμένην, φιλοχρήμονα, δουλοπρεπῆ, οὐδὲν τίμιον οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένην, ἀνδραποδώδη καὶ ἀσθενῆ, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μεροῦσαν, οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένην· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. καὶ πολλῷ χαμαιτυπεστέραν ἐπεδείκνυτο τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων ἀνθρώπων.

Ὅτι Πλάτων τὴν τῶν ἀλόγων ψυχὴν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ διαλόγοις θνητὴν ὡμολόγηκε.

Ὅτι τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα παθήματα τοῦ συναμφοτέρου ἐστὶ καὶ οὐκ ἴδια τῆς ψυχῆς· ὡσαύτως καὶ ἡ νόησις.

---

1. Ψυχάζειν] Ψυχεύειν C. Οἱ δὲ ἀποβάντες] Ex Theophyl. Simocatt. VII, 4. *Abresch.* 2. ἵπποις] ἱππεῖς B. ἱππεῦσι E. Tum ἀναψυχῆς καὶ ἀνακωχῆς C. 7. τοῖς tollendum. 9. ἐν Ἐπιγράμματι] Pauli Silentiarii XVIII, 5. 6. Anthol. Pal. V, 239. 10. Καὶ φλὸξ] ἡ φλὸξ A. C. E. Deinde praestat cum Pal. λαφύξῃ. 12. φορβῆς ἢ μανίη] MS. A. habet φθονερῇ μανίῃ. [Sic B. C. E.] At ad marginem codicis illius scriptum erat [a pr. m. inquit Gaisfordus; equidem μανίῃ non vidi in mg. A.] γρ. τηλεμαλεῖ μανίῃ: sed quae emendatio, utut sensum tolerabilem habeat, nimis longe a vulgata lectione recedit. Brodaeus legendum censet, φορβῆς ἐρφανίῃ, i. e. *ob defectum* vel *inopiam pabuli*: in quo assentientem habet Scholiastam anonymum, qui ad dictum locum Epigrammatis haec notat: ἴσως ἀντὶ τοῦ ἡ μανίη ὀρφανίη γραπτέον. Sed nego vocem ὀρφανίη hoc sensu accipi posse. Quare arridet emendatio acutissimi et vere eruditi Bentleii, qui de hoc loco a me consultus unius litterae mutatione inscribendum censebat φορβῆς ἠχανίῃ, *pabuli inopia*. Ἠχανία enim est ab ἠχανω, quod Suidas in serie sua interpretatur πεινώντω, i. e. *pauper vel inops sum*. Inde et ἠχήνες dicuntur πεινῶντες, i. e. *pauperes*; teste Hesychio. — Idem Hesychius: Ἀχηνες, πένητες. Vide etiam Suidam v. Ἀχηνία. Cum igitur ἠχανία esset vox raro occurrens, librarii eam pro solita sua περιεργίᾳ corruperunt: quod fatum et multae aliae eius generis voces in veterum libris expertae sunt. Küst. ἡ μανίη Pal. Anthol. ἠμανίῃ coniectura Toupii II. p. 402. omnium tulit calculos. 13. Ψύχειν] Gl om. C. 14. Ψυχεινὸς] Ψυχινὸς C. 16. μέρη τῆς ψυχῆς, ἢ εἴδη τρ.] Locum hunc de triplici hominum et vitae genere ex Damascio excerptum esse patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio p. 1032. et haec leguntur: Τριῶν δὲ ὄντων μερῶν ἢ εἰδῶν τῆς ψυχῆς ἢ ὅπως ἂν τις ἐθέλοι καλεῖν, τριττὴν ἔφασκε γίνεσθαι πολιτείαν, ἔχουσαν μὲν ἑκάστην τὰς τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἑνὶ τὸ πᾶν μορφουμένην. καὶ τὴν μὲν προΐέναι μάλιστα κατὰ λόγον, ἣν ἄν τις οἶμαι τὸν ἐπὶ Κρόνου βίον ἐπονομάσειεν. Eadem plane et Suidas hic refert, ex auctore, quem non nominat quidem, sed quem Damascium esse ex citato loco Photii satis patet. Küst. Ὅτι Guisf. Item infra post ἀνθρώπων ter. 17. ἀναγκαίως] ἀναγκαῖον A. C. 18. ἑκάστη] ἑκάστῳ A. B. C. E. Med. 19. μορφουμένη] μορφαμένη A. καὶ τὴν — λόγον om. B. E. 20. ἣν] ᾗ E.

1. τε καὶ] τε om A. C. ζωήν τε καὶ πολιτείαν Damascii lumina unus servavit Suidas. Contra quae sequuntur hic illic pleniora sunt apud Photium p. 1068. sive 350 a. 3. οἷα] οἷα τὰ A. E. 5. καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθ. — πολιτευομένων ἀνθρώπων] Haec leguntur etiam supra v. Ἠχηνία. Küst. τροφῆς B. C. E. Med. 7. δειλίᾳ] δειλίᾳ δὲ C. Deinde ὑγρίᾳ Phot. cum gl. superiore. 8. φιλοχρήμονα] φιλοχρήματον C. Dein irrepsit δουλοπρεπῆ pro μικροπρεπῆ. οὐδὲ ἐλεύθερον] οὐδὲν ἐλευθέριον C. 10. αἰδοίοις] ἀΐδιος A. 18. τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα] τῆς ψυχῆς ἅπαντα τὰ C. 19. ὡσαύτως — τῆς ψυχῆς om. C. E.

Ψυχάζειν. Respirare. *Qui cum ex equis descendissent, respirare coeperunt et equis relaxationem aliquam laboris dare.* Ψυχάζουσι. Frigus et ventum captant, ut vires recreent. ψυχάζειν autem simile est verbo χειμάζειν. *Nemo autem illis clipeum aut loricam ferebat, cum respirare vellent.* Ψύχεται. Refrigeratur, extinguitur. In Epigrammate: *Etiam flamma in sacris, cum victimas omnes absumpsit, pabulo deficiente sponte extinguitur.* Ψύχειν et ἀποψύχειν. Humida ad ventum exposita siccare. Ψυχεινὸς τόπος. Frigidus locus. Ψυχή. Spiritus intelligens. Partes sive species animae sunt tres: ratiocinans, irascens, appetens. his consentaneum fuit triplex vitae genus, cuius singulae partes tria quidem illa continent, sed ab uno quod praevalebat formam acceperunt. ac primum quidem vitae genus rationi conveniens fuit: quam quis vitam et civitatem sub Saturno nominet. secundum, irae subiectum, bellis plenum fuit et contentionibus de principatu et gloria: qualia sunt ea quae historiis traduntur, tertium autem quod cupiditate regitur et luxu diffluit, intemperantibus deliciis corruptum, pertinet ad eos qui humili et effeminato sunt animo, ignavi, per omnem spurcitiem se volutantes, avari, ingenio sordido praediti, nihil praeclarum vel ingenuo dignum facientes, abiecti instar mancipiorum et imbecilles, ventre et venere felicitatem semper metientes, neque animo generoso, sed similes ei corpori, quod viribus destitutum et enervatum in eodem loco iacet, nec amplius se movere potest. his tamen multo humiliorem esse ostendebat vitam hominum nunc viventium. — Plato in dialogis suis brutorum animam mortalem esse concessit. — Omnes affectiones animae utriusque sunt, non autem animae propria. si-

[c]Οτι τοῦ ζῆν αἴτιον τοῖς ζῶσι τὸ πεζότατον καὶ ἔσχατον μόριον τῆς ψυχῆς. τὴν γὰρ φυτικὴν δύναμιν ἀποδίδωσιν [3]Αριστοτέλης αἰτίαν τοῦ ζῆν. οὐδὲν γὰρ ἀμοιροῦν ταύτης ζῆν δύναται. διὸ καὶ τὰ μόνης αὐτῆς μετέχοντα ζῇ· λέγω δὴ τὰ φυτά. μίαν δὲ οὐσίαν βούλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, ἐκ διαφόρων συγκειμένην οὐσιῶν ἡνωμένων.

Ψυχίδιον. ἡ ψυχή. Καὶ Ψυχάριον, παρὰ [3]Ιουλιανῷ.

Ψυχικός. σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρειόθυμον. οὕτως [3]Αλεξις.

Ψυχικὸς ἄνθρωπος. ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. ὅταν μὲν οὖν πράττῃ τι τῶν τῷ Θεῷ δοκούντων, πνευματικὸς λέγεται, καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὀνομάζεται, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρας μείζονος τιμῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας. οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ εἰς κατόρθωμα, εἰ μὴ ἀπολαύσοι τῆς τοῦ πνεύματος βοηθείας. ὥσπερ δὲ σαρκικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ τῇ σαρκὶ δουλεύων, οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ [3]Απόστολος τὸν τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς τὰ πράγματα ἐπιτρέποντα καὶ μὴ δεχόμενον τὴν τοῦ πνεύματος ἐνέργειαν. Καὶ πάλιν. [c]Οταν μὲν κατορθώσωμεν ἀρετήν, πνευματικοὶ λεγόμεθα· ὅταν δὲ ὑποσκελισθῶμεν καὶ πράξωμέν τι ἐναντίον ἀπὸ τῆς εὐτελοῦς φύσεως, γῆν ἡμᾶς ὀνομάζει. καὶ ὁ Προφήτης, Πατάξει, φησί, τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ. οὐ περὶ γῆς λέγων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ πάλιν· [3]Εγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγων. καὶ ὁ [3]Αβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων λέγει· [3]Εγὼ δέ εἰμι γῆ καὶ σποδός. Καὶ πάλιν· [3]Εν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων.

Αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν γίνονται δαίμονες, ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων· οὐ τῆς [11]οὐσίας αὐτῶν μεταβαλλομένης, 712 ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως τὴν ἐκείνων μιμουμένης κακίαν. τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς [3]Ιουδαίοις· Ὑμεῖς τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ.

Ψυχόλεθρος.

Ψυχομαχοῦντες. Πολύβιος· Οἱ δὲ [3]Ρωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, σχεδὸν ἢ ιέ ἔτη τῶν κατὰ θάλασσαν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἀφεστηκότες. — [3]Ην δὲ καὶ τῆς ὑστερον ἐπιβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία. περὶ τῆς ψυχῆς μάχη.

Ψυχόμενος δρόσῳ ἐν καμίνῳ.

Ψυχορρόφειν. τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

---

1. πεζώτατον] πεζότατον A. 5. λέγω δὴ τὰ φυτά om. E. Cf. v. Ζωή. Mox τῆς ψυχῆς βούλεται C. 7. καὶ ἡνωμένην] ἡνωμένων dedi cum A. καὶ om. C. 8. παρὰ [3]Ιουλιανῷ] Vide Heylerum in Iuliani Epp. p. 351. ψυχάριον praeierat Plato Reip. VII. p. 519. 10. ἀνδρειόθυμον] ἀνδρόθυμον Photius. 12. Ψυχικὸς] Hic locus unde descriptus sit, nondum reperire potui, quamvis vidi similes esse veterum theologorum ad I Cor. 2, 14. et 15, 44. explicationes. Ad priorem locum Theodoretus: Ψυχικὸν καλεῖ τὸν μόνοις τοῖς οἰκείοις ἀρκούμενον λογισμοῖς, καὶ τὴν τοῦ πνεύματος διδασκαλίαν μὴ προσιέμενον. Similia habent Chrysostomus et Theophylactus, quorum verba descripsit Suicerus in Thes. Eccles. sub v. Ψυχικός. Loca Vet. Test. allata sunt haec: Genes. XI, 4. πατάξει. Genes. XI, 1. ἐγένετο πασᾶ γῆ. Genes. XVIII, 27. ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός. Siracid. X, 9. ἐν τῇ ζωῇ ἐξέῤῥιψα, pro quo Suidas legit ἐξουδένωται, incertum ex quo fonte. Nemo igitur hanc varietatem lectionis annotavit. Ernest. Vide Valck. Schol. in N. T. II. p. 137. sqq. σώματος ὅ ἄνθρωπος] ὁ ἄνθρωπος om. A. C. 14. τῆς ψυχῆς om. C. qui infra om. ἀρκεῖ. 20. ἀνθρωπικοῖς] ἀνθρωπίνοις A. B. E. Deinde καὶ τὴν . . ἐνέργειαν μὴ δεχόμενον Edd. ante Gaisf.

5. ἁμαρτιῶν] ἁμαρτωλῶν λέγων. καὶ ὁ προφήτης ἑαυτὸν εὐτελίζων, ἐγώ εἰμι γῆ C. 7. λέγει om. A. 10. Αἱ ψυχαὶ] Αἱ om. A. C. Opinor, [c]Οτι ψυχαί. Mox βιοθανούντων E. 15. [c]Υμεῖς] Eu. Ioan. 8, 44. 16. V. Herodiani Epimer. p. 203. ἀπώλεια ψυχῶν explicat Hesychius. 17. Πολύβιος] Lib. I. c. 59. ubi rectius sic legitur: [c]Ομοίως δὲ [3]Ρωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, καίπερ ἔτη σχεδὸν ἤδη πέντε τῶν κατὰ θάλ. πρ. ἀφεστ. Küst. 19. [3]Ην δὲ καὶ τῆς ὕστερον] Haec sunt verba Polybii lib. I. c. 59. ubi recte legitur τὸ πλεῖστον. Quomodo et apud Suidam scribendum est. Toup. 21. τῆς ψυχῆς] τὸ ψύχος A. B. C. E. Med. 22. Ψυχόμενον] Ψυχόμενος A. Sub finem δροσιζόμενον omiserunt A. B. 23. Ψυχορρόφειν] Dicitur de illis, qui sanguinem alicuius exsugunt vel exsorbent. In sanguine enim anima vel vita hominis consistit. Sic Aristoph. Nub. 709. de cimicibus (quos Corinthios, cum κόρεις vellet, per iocum nuncupat), inquit: *Δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι, Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι.* Ad hunc locum Comici Suidas fortasse respexit. Küst. Vanum acumen. Porro Hesychius: Ψυχορρόφους. τὰς τὴν ψυχὴν ἐκπινούσας.

---

militer se habet intellectus. — Maxime ignobilis et extrema pars animae viventibus vitae causa est. Aristoteles enim animam vegetantem vitae causam statuit. nihil enim quod eius expers sit, vivere potest. quare sola illa vivunt, quae eam nacta sunt, dico plantas. unam autem animae essentiam esse vult, ex diversis essentiis compositam et in unum conflatam. Ψυχίδιον. Animula. item ψυχάριον, apud Iulianum. Ψυχικός. Carnalis. significat etiam virili animo praeditum. sic Alexis. Ψυχικὸς ἄνθρωπος. Ex anima et corpore constamus. cum igitur aliquid homo facit, quod Deo placeat, spiritualis dicitur; nec nomen ab anima sortitur, sed ab eo quod est longe nobilius, ab actione spirituali. non enim anima per se perfectam virtutem implet, nisi spiritus auxilio adiuvetur. quemadmodum autem carnalis homo dicitur, qui carni servit: sic animalem Apostolus vocat eum, qui in rebus agendis humanas rationes sequitur, spreta spiritus efficacia. Aliter. Cum secundum virtutem vivimus, spirituales dicimur. cum vero supplantamur et spiritui repugnamus, ab viliore natura impulsi, terram Scriptura nos appellat. et Propheta, *Percutiet*, inquit, *terram sermone oris sui*: non ille de terra loquens, sed de peccatis. item: *Tota terra fuit labium unum.* de peccatis dicit. et Abraam se ipsum extenuans dicit: *Ego vero sum terra et cinis.* et alibi: *In vita eius ad nihilum redacta sunt intestina eius.* de ventre loquitur. — Animae eorum qui violenta morte moriuntur, non fiunt daemones, secundum opinionem vulgi, sed eorum qui peccant: non quod eorum essentia mutetur, sed quod voluntas improbitatem daemonum imitetur. hoc etiam Christus Iudaeis dicit: *Vos patris vestri Diaboli filii estis.* Ψυχόλεθρος. Ψυχομαχοῦντες. Magna contentione pugnantes. Polybius: *Romani autem animorum pervicaciam retinentes, etsi annis ferme iam quinque mari in totum abstinuerant. — Ultimus autem conatus potissimum certamen erat de vita.* Ψυχόμενος δρόσῳ ἐν καμίνῳ. Refrigeratus rore in fornace. Ψυχορρόφειν. Animam exsorbere.

Ψῦχος. καὶ Ψύχη, τὰ ψυχρά.

Ψυχουλκούμενος. τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος.

Ψυχωφελές. καὶ Ψυχωφέλεια.

Ψυχρολογία. ψευδολογία, ἀκαιρολογία. Καὶ Ψυχρολόγος ἄνθρωπος, ὁ μηδὲν ἀγαθὸν λέγων.

Ψυχρός. ἀσθενής. Ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος, Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱός, τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρός.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος. ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος. Ἰώσηπος· Ψυχρότεροι τῆς ἐλπίδος ὑπέστρεψαν.

Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας. ἀντὶ τοῦ ταλαιπώρου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἢ ἐπιμεμφόμενος διὰ τὸ γῆρας. Καὶ αὖθις·

Ἠνίκα Θέογνις ἠγωνίζετο, κατένιψε τὴν Θρᾴκην χιόνι πολλῇ, καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξεν ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον. οὗτος τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν παρίστησι τὴν πολλὴν χιόνα τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος.

---

2. Gl. pertinet ad Maccab. III, 5, 25. 4. *ψευδολογία*, *ἀκαιρολογία* addunt A. B. C. E. cum Photio. *Ψυχρολογία* et *ψευδολογία* confusa sunt in Luciani Dial. Mort. XVI. ult. ubi vid. Hemsterhus. *Gaisf.* Vide Hesychium. Similiter liber Voss. Etym. M. 6. *Ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος, Φιλοκλ.*] Ex Schol. Aristoph. Equ. 400. Confer etiam Nostrum supra vv. *Ἡ Μορσίμου* et *Μόρσιμος*. *Küst.* Observatio ex v. *Μόρσιμος* repetita. 7. *τραγῳδίας ποιητὴς*] *τραγῳδοποιητὴς* C. et sic infra.

1. *Ἰώσηπος*] Lib. VII. de Bello Iud. p. 943. [VI, 1, 3.] Ceterum in prioribus editt. pro *ψυχρότεροι* (ut non solum habet Iosephus, sed etiam MSS. Pariss.) male legitur *πρότεροι*. *Küst.* 2. *Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκ.*] Aristoph. Plut. 263. *ἀπαλλαγέντας*] *ἀπαλλαγήσῃ* A. *καὶ δυσκόλου ζήσειν* om. B. C. 3. *ἀντὶ τοῦ ταλαιπ.*] MS apud Reines. *ἀντὶ τοῦ οἰκτροῦ καὶ ταλαιπ.* Praestat his praefigi *Ἀριστοφ. Πλ.* 4. *φησὶ* ante *διὰ* omisi cum A. C. 5. *Ἠνίκα Θέογνις ἠγωνίζ.*] Aristoph. Acharn. 138. *Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην, Καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον, Οἱ ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.* Scholiastes in illum locum: *Οὗτος ὁ Θέογνις τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν παρίστησιν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα, διὰ τὴν τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητα.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. *Küst.* Immo *διὰ τῆς τούτου . . . ψυχρότητος* cum gl. *Εἰ μὴ κατένιψε*, unde lector quidam per summam socordiam haec descripsit. 7. *οὗτος . . ψυχρός* om. Med. 8. *τῆς*] *καὶ τῆς* C.

Ψῦχος. Et *Ψύχη*, frigora. *Ψυχουλκούμενος*. Animam trahens. *Ψυχωφελές*. Et *Ψυχωφέλεια*. *Ψυχρολογία*. Sermo vanus et ineptus. Et *ψυχρολόγος ἄνθρ.* homo qui nihil boni dicit. *Ψυχρός*. Infirmus. Morsimus Philoclis poetae filius frigidus fuit poeta tragicus. fuit idem medicus. *Ψυχρὸς ἄνθρωπος*. Homo qui difficulter movetur. Iosephus: *Frigidiores spe redierunt*. *Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκ.* Vita misera et aerumnosa. *Victuros esse vita frigida et molesta liberatos.* Aristophanes *Pluto.* vel de senectute conquerens hoc dicit. item: *Cum Theognis certaret, Thraciam multa nive Iuppiter conspersit, et flumina sub ipsum illud tempus frigore constrinxit.* hic frigidus erat tragoediae poeta. quem ut comice carpat, multam nobis nivem repraesentat, cum ea coniungens hominis frigiditatem in poematis faciendis.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ ΦΩΝΩΝ.

Καταλοχίσαι ἐστὶ τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Λόχος. ἔνιοι μὲν τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν ή. οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβ'. οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ις ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον.

Λοχαγός, πρωτοστάτης καὶ ἡγεμὼν ὁ αὐτός ἐστιν. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Οὐραγός. ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Στίχος καὶ δεκανία καὶ λόχος τὸ αὐτό ἐστιν. οἱ δὲ καὶ ἐνωμοτίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ἥμισυ λέγουσι τοῦ λόχου τὴν ἐνωμοτίαν. οἱ δὲ τὸ τέταρτον.

Ἐνωμοτάρχης. ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

Διμοιρίαν καὶ ἡμιλοχίαν τὸ αὐτό φασι.

Διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας καὶ ἡμιλοχίας.

Ἐπιστάτης. ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης, ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης· ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν· ὥςπερ καὶ οὗτοι καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπιστάτην· τοὺς ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡςαύτως· ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι δεύτερον· τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου ὑποστάτην.

Συλλογισμός ἐστιν, ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ, ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Παραστάται. οἱ ὁμόλοχοι, ἀνδρῶν ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης.

Τάξις. αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκή. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, ὃ ἔνιοι παράταξιν, αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες σνς'. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι. καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

Πεντακοσιαρχία. τὰ δύο τάγματα, ἄνδρες φιβ'. καὶ ὁ ἡγούμενος πεντακοσιάρχης.

Ἕκτακτοι ἢ Ἔκτατοι. τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ· διότι τάξεως ἐξάριθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ ε'. στρατοκῆρυξ, σαλπιγκτής, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν ἢ τὸ σύνταγμα· τὸ μὲν

---

1. *Καταλοχίσαι*] Catalogus hic vocabulorum tacticorum non solum in omnibus editt. sed etiam in quibusdam MSS. Suidae subiunctus est: quem proinde et in hac editione retinendum censuimus. Versionem autem eius praetermisimus, quod omnia paene, quae in eo continentur, apud Suidam suis locis legantur: ubi interpretationem eorum lector videre poterit. *Küst.* Eundem catalogum cum interpretatione Latina Montfauconus Bibl. Coislin. p. 505 — 513. edidit ex MS. Coisl. 347. Saec. IX. vel X. sub hac praescriptione: *Ὅσαι ὀνομασίαι ἀρχῶν τε, τάξεων καὶ πλήθους τῶν ἐν ταῖς πολεμικαῖς παρασκευαῖς καὶ χρείαις.* Equidem satis habui tam scripturas Bibl. Coislinianae diligentius enotasse quam varias lectiones e Suidae glossis auxisse, quibus partes huius opusculi continentur. *καταμερίσαι*] Sic recte MS. Paris. At priores editt. male *καταμιρῆσαι*. *Küst.* Supra *ἐστὶ* om. Coisl. 4. *ἀπὸ*] *ἐκ* Coisl. 10. *τὸ* om. Coisl. 14. *ἡμιλόχιον* Coisl. qui om. *καὶ ἡμιλοχίας*. 17. *λόχου*] Scribe *λοχαγοῦ*. Vide Aelian. in Tactic. c. 5. *Küst.* 22. *καὶ* ante *οὐραγὸν* om. Coisl.

1. *τὸν δεύτερον* Coisl. 7. *ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται καὶ ἐπιστάται, διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἵστασθαι. Διλοχία, δύο λόχοι, καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν διλοχίτης. Τετραρχία, οἱ τέσσαρες λόχοι, ἄνδρες ἑξήκοντα τέσσαρες, καὶ ὁ ἡγ. τ.* Coisl. 13. *ἀνδρῶν* Coisl. item ut infra. 14. *ξεναγίας* Coisl. 19. *τῆς τάξεως ἓξ ἀριθμοὶ* Coisl. 23. *καὶ τὸ* Coisl. Is mox cum v. *Ἕκτακτοι*: *τὸν μὲν — τὸν δέ*. Saltem mutavimus editum *τὴν δέ*.

ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ προσταττόμενον, τὸ δὲ ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ τὸν θόρυβον. τὸν δὲ σαλπιγκτήν, ὁπότε μηδὲ σημεῖα βλέποιεν διὰ κονιορτόν· καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι. τόν γε μὴν ἔκτακτον οὐραγὸν πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν· ὃς τῶν τεσσάρων ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τάσσεται.

Ξεναγία. αἱ δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ᾳκδ'. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι, καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.

Μεραρχία. αἱ δύο χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμή'. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην· οἱ δὲ τελετάρχην.

Φαλαγγαρχία. αἱ δύο μεραρχίαι ἄνδρες τετρακισχίλιοι ἐνενήκοντα ἕξ. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός. νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία. αἱ δύο φαλαγγαρχίαι ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται, ἀλλὰ καὶ κέρας, καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης.

Φάλαγξ. ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ δύο διφαλαγγίαι, ἄνδρες ιϛπδ'. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Μῆκός ἐστι φάλαγγος τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λόχων σύνταγμα· ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον καὶ μέτωπον καὶ στόμα καὶ παράταξις καὶ πρωτολοχία καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος καὶ παράλληλος κείμενος δεύτερον ζυγὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον· καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν· καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος κατὰ βάθος λέγεται.

Ζυγεῖν ἐστι τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Στιχεῖν ἐστι τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεσθαι στίχον.

Διχοτομία φάλαγγος ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα· ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας λέγεται καὶ οὐρά, τὸ δὲ λοιπὸν δεξιὸν καὶ κεφαλὴ καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ δεξιὰ ἀρχή.

Ὅραρος καὶ ὀμφαλὸς καὶ συνοχή. πρᾶγμα, ὥς ἔνιοι, καὶ στόμα, ὡς ἕτεροι ἡ διχοτομία καλεῖται.

Ὁπλῖται, πελτασταί, ψιλοὶ τῆς πεζικῆς εἰσι καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράν. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι καθοπλίσει κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι τε περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροις· ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτῃ. ἐκέχρηντο γὰρ τόξοις καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ μέσῃ πως ἐκέχρηντο σκευῇ. ἥ τε γὰρ πέλτη μικρά τίς ἐστιν ἀσπιδίσκη καὶ κούφη, καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἱππική, ἡ δὲ δι' ἁρμάτων, ἡ δὲ δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται, ἱππεῖς καὶ ἱππικόν, τὸ δὲ ἄμφιπποι. ἄμφιπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι· οἳ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ τὸ μέν ἐστι κατάφρακτον, ὃ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται· τὸ δὲ ἀκατάφρακτον. τούτων δὲ οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες θυρεοφόροι καλοῦνται, οἱ δὲ ἁπλῶς δορατοφόροι. οἱ δὲ ἀκροβολισταί, οἷον οἱ πόρρωθεν βάλλοντες, οἱ μὲν δορατίοις χρῶνται, οἳ καλοῦνται Ταραντῖνοι, αὐτῶν δὲ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται· καὶ καλοῦνται ἱππακοντισταὶ καὶ Ταραντῖνοι. οἱ δὲ τόξοις, οἳ λέγονται

---

3. τὸν om. Coisl. qui σημεῖον. 6. τὸ πρῶτον ἐπιλειπόμενον Coisl. 15. Φαλαγγαρχίαι Coisl. qui mox ἀνδρῶν etc. 24. δύο φάλαγγες] Scribe δύο διφαλαγγίαι. Vide nos in Suidam v Τετραφαλαγγαρχία. Küst. δύο διφαλαγγίαι Coisl. 25. ιϛπδ'] Sic recte codex MS. Antea vero male legebatur, ϛιπδ, i. e. 6384. Küst. 27. λοχαγῶν Coisl. qui ἐστι nescit. 31. πρῶτον ζυγὸν καὶ παρυφὴ καὶ ἡγεμόνες καὶ προστάται Coisl. Is τούτων, mox addens κείμενος. 33. τρίτον ζυγόν Coisl.

3. Στοιχεῖν Coisl. 4. λέγεται omisso στίχον Coisl. 8. δεξιὸν] κέρας Coisl. 10. Ὅραρος] Aliter Suidas v. Διχοτομία: ubi vide quae notavimus. Küst. Deest art. Coisl. 13. δὲ καὶ Coisl. 15. τε om. Coisl. 17. κέχρηνται Coisl. bis, qui mox τόξῳ. 21. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχημ.] Vide Suidam v. Ἱππική: qui eadem habet. Küst. 23. δύναμις ἱππική Coisl. 25. καὶ om. Coisl. qui καὶ ἄμφιπποι μέν. Idem post ἀκατάφρακτον: οἱ μὲν δορατοφόροι ἢ κοντοφόροι ἢ ξυστοφόροι· καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων, καὶ πλησίον τοῖς πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. τούτων δὲ οἱ μὲν καὶ θυρεοὺς κτλ. 35. οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται, καὶ καλοῦνται ἱππακοντισταὶ καὶ ἰδίως Ταραντῖνοι· οἱ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐλαφροῖς ἀκοντίοις ἀκοντίζουσι πόρρωθεν, ἔπειτα δὲ καὶ πλησιάζοντες συμπλέκονται τοῖς πολεμίοις ἢ σπάθαις ἢ πελέκεσιν ἀπομαχόμενοι, οὓς φασιν ἐλαφρούς. Τῆς ἱππικῆς δυνάμεως. Κατάφρακτοι, θυρεοφόροι, δορατοφόροι, ἱππακοντισταὶ οἱ καὶ Ταραντῖνοι· ἐλαφροί, ἱπποτοξόται Coisl.

ἱπποτοξόται. [Ἔτι οἱ μὲν δορατίοις χρῶνται, οἳ καλοῦνται Ταραντῖνοι, οἱ δὲ τόξοις, οἳ λέγονται ἱπποτοξόται.] ἔτι δὲ οἱ μὲν δορατοφόροι ἢ ξυστοφόροι ἢ κοντοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον πολεμίοις δόρατι μαχόμενοι. οἱ δὲ ἀκροβολισταί· οἷον πόρρωθεν βάλλοντες. ἔτι τῆς ἱππικῆς δυνάμεως κατάφρακτοι, ἱππακοντισταί, ἐλαφροί, θυρεοφόροι, οἱ καὶ Ταραντῖνοι, ἱπποτοξόται.

Πύκνωσις κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι, κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο· ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος πήχεις δ'.

Συνασπισμός. ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Πρόταξις ψιλῶν. ὅτε τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται· ὑπόταξις δέ, ὅτε ὑποτάττονται. προξένταξις δέ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν παρ' ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλούς. παρέντα ξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων· οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλούς, ἢ ψιλῶν παρὰ ὁπλίτας.

Ὁ λόχος ἐξ ἀνδρῶν ἡ. σύστασις, δ' λόχοι, ἀνδρῶν λβ'.

Πεντηκονταρχία, β' συστάσεις, ἀνδρῶν ξδ'. ἑκατονταρχία, β' πεντηκονταρχίαι, ἀνδρῶν ρκή. ἑκάστη δὲ ἑκατονταρχία ἐκτάκτους ἔχει έ. σημειοφόρον, οὐραγόν, σαλπιγκτήν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα.

Ψιλαγία. δύο ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν σνξ.

715 Ξεναγία. β' ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ'.

Σύστρεμμα. β' ξεναγίαι, ἀνδρῶν ακδ'.

Ἐπιξεναγία. δύο συστρέμματα, ἀνδρῶν βμή.

Στῖφος. β' ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἐνενήκοντα ἓξ.

Ἐπίταγμα. δύο στίφη, ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο. τούτου ἔκτακτοι ἄνδρες ή. ἐπιξέναγοι μὲν δ', συστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί.

Ἔμβολον. παρατάξεως ὄνομα τοιῶνδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου τοιοῦνδε ὄντος. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφηνοειδές.

Ῥομβοειδὴς παράταξις.

Ἴλη. ἱππέων ἐστὶν ξδ'.

Ἐπιλαρχία. δύο ἴλαι, ἱππέων ρκή.

Ταραντιναρχία. δύο Ἐπιλαρχίαι, ἱππέων σνξ.

Ἵπαρχία. δύο Ταραντιναρχίαι, ἱππέων φιβ'.

Ἐφιππαρχία. δύο ἵπαρχίαι, ἱππέων ακδ'.

Τέλος. δύο Ἐφιππαρχίαι, ἱππέων βμή.

Ἐπίταγμα. δύο τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων ἐνενήκοντα ἓξ.

Κλίσις. ἡ κατὰ ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις.

Ἐπανάκλισις δὲ ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

Μεταβολή ἐστιν ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις, κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μετατιθεῖσα· ἧς δύο διαφοραί, ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ὀνομάζουσιν, ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη. ἔνιοι δὲ καὶ οὕτως αὐτὴν ὑπογράφουσι· Μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν· ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους δὶς ἐπ' ἀσπίδα.

Ἐπιστροφή ἐστιν, ἐπειδὰν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην, καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα, ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν· καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ πάντος τοῦ τάγματος περιενεχθέντος, καὶ μεταλαβόντος τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἑκάστων, τῶν τε παραστατῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν.

Ἀναστροφή ἐστιν ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν.

Περισπασμὸς δέ ἐστιν ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ

---

1. Ἔτι οἱ μὲν δορατ. — ἱπποτοξόται] Quorsum haec repetuntur? Eadem enim proxime ante iam dicta fuerunt. *Küst.* Desunt Coisl. 12. τουτέστι] τούτων πύκνωσις Coisl. Ubi ὁ γὰρ ά. 26. ψιλοῖς Coisl. 28. Ὀνομασίαι τῶν τάξεων τῶν ψιλῶν καὶ ἡ ποσότης αὐτῶν. Λόχος ἀνδρῶν ἡ. Coisl. Qui λόχοι δ'. 32. ἑκάτους Coisl.

1. ἕκατοι Coisl. 4. τοῦ ῥόμβου. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφινοειδές. Ῥομβοειδὴς παράταξις Coisl. ubi subiicitur diagramma. Vulgo ὀνομάζεται κτλ. post παράταξις. Dein Ἐφίππων ὀνόματα Coisl. 15. Om. Coisl. Qui Ἐπὶ δόρυ ἐστὶ κλίσις ἡ ἐπιδεξία κλίσις. 17. Ἐφηνία ἐστὶ κλίσις Coisl. 18. ἐπ' ἀσπίδος ἐστὶ κλίσις Coisl. 23. ἐπονομάζουσιν Coisl. 38. καὶ ἐπισιατῶν Coisl. 41. ἐπισιροφοῖν Coisl.

τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον.

Ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ᾽ ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Εἰς ὀρθὸν δέ ἐστιν ἀποδοῦναι τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον, ὥστε εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἶτ᾽ αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δεήσει, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ᾽ ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

Ἐξελιγμῶν διτταί εἰσιν ἰδέαι, ἡ μὲν κατὰ λόχους, ἡ δὲ κατὰ ζυγά. εἴδη δὲ ἑκατέρου αὐτῶν τρία. καλεῖται γὰρ ὁ μὲν Μακεδών, ὁ δὲ Λάκων, ὁ δὲ Χορεῖος· ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. τούτων δὲ Μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστιν ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας τὸν ὄπισθεν. Λάκων δὲ ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον, ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὸν ὄπισθεν. Χορεῖος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τῶν κατὰ μέρος ὁπλιτῶν, ἀνθ᾽ ὧν προκατεῖχον τόπων ἑτέρους μεταλαμβανόντων· τοῦ μὲν λοχαγοῦ τὸν τοῦ οὐραγοῦ, τοῦ δὲ οὐραγοῦ τὸν τοῦ λοχαγοῦ· ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὰν ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν βουληθῇ τις τὰ κέρατα καθιστάναι· τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις, καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς.

Διπλασιάσαι διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τόπον, ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐτόν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς· ἢ κατὰ λόχον ἢ κατὰ ζυγά. ταυτὸν δ᾽ εἰπεῖν κατὰ μῆκος καὶ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παρεμβάλλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμούς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνην ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δέ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα, ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην. κατὰ μῆκος δὲ τόπου διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ μῆκος. κατὰ βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μετατάττωμεν μανότητι, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων· ἐφ᾽ ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι.

Πλαγία λέγεται φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. ὀρθία δὲ λέγεται, ὅταν ἐπὶ κέρατος πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους· ὄρθιον δὲ ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προήρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη, τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι᾽ ὑποστολῆς ἔχουσα· δεξιὰ μὲν ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη, λαιὰ δὲ ἡ τὸ λαιόν.

Παρεμβολὴ λέγεται, ἐπειδὰν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ᾽ εὐθείας. πρόσταξις δέ, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως ἡ ἐκ θατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως. ἔνταξις δέ, ἐπειδάν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν,

---

1. τοῦ τάγματος κίνησις Coisl. qui mox om. ἐπιφάνειαν. 11. κάλει Coisl. Praestat καλεῖται. 14. ἀνὰ ἑκατέρου Coisl. qui mox Χόριος, bis. 17. τούτων δὲ om. Coisl. 20. Λάκων — ὄπισθεν accesserunt ex Coisl. 25. τὸν μὲν λοχαγὸν — τὸν δὲ οὐραγὸν Coisl. 29. ἀπὸ et καθιστάνειν Coisl. 31. ἰσχυροποιεῖσθαι Coisl. 35. αὐτῶν] αὐτόν Coisl. et Suidae gl. Indidem revocavi κατὰ ante ζυγά. 37. καὶ] ἢ Coisl. 38. ὑπαρχόντων Coisl.

1. παραβάλλωμεν] Scribe παρεμβάλλωμεν. Küst. παρεμβάλωμεν Coisl. bis. 2. ἀριθμούς] Legendum est ἰσαρίθμους: ut Portus etiam monuit. Küst. 8. τόπου γίνεται διπλ. Coisl. 11. κατὰ μῆκος. κατὰ β. — παρεντ. ἐξελίξωσι] Haec omnia oscitantia librarii in prioribus editt. omissa sunt: quae ex codice MS. nunc primum revocavi. Küst. 13. μανότητι μετατ. Coisl. qui om. οἱ. 22. κέρας Coisl. ubi δὲ deest. 22. τοῦ βάθους τὸ μῆκος] Scribendum est τὸ βάθος τοῦ μήκους: ut ex sensu manifestum est. Küst. Sic Coisl. et Suid. v. Ὀρθία: unde debet ascisi παράμηκες μέν. 23. καθ᾽ ὅλον Coisl. qui om. πᾶν τάγμα. 24. ἔχοι] ἔχῃ Coisl. 26. δὲ γίνεται Coisl. 29. ἐν ἀποτάσει] Suidas in Λοξὴ habet ἐν ἀποστάσει: quod rectius est. Küst. Sic Coisl. 31. προστεταγμένων Coisl. 35. ἑκάτερον κ.] ἐκ θατέρου κατὰ κ. Coisl. 38. ἐνσταθεῖν Coisl.

ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν.

Ἐπαγωγὴ δὲ λέγεται, ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσηται, οἷον τετραρχίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσωνται, ἢ ξεναγίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθῶσι, καὶ καθόλου, ὅταν σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἕηται, ὥστε τοῖς τοῦ προηγουμένου συντάγματος οὐραγοῖς τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μέν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ· διπλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν, τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν, τετραπλεύρῳ δὲ ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιθέσθαι ὑφορῶνται.

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντιπρόσωπους εἶναι. διφαλαγγία δὲ ἀμφίστομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους, οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ, οὓς δὲ ἐν εὐωνύμοις· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔσω τεταγμένους.

Ἀντίστομος διφαλαγγία, ἣ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

Ἐπιρύσιμος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις ἂν πορεύηται τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ· τοντέστι, τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου, τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

Ὁμοίστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστίν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους· οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος. ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ.

Κοιλέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ. 716

Πλαίσιον ὀνομάζεται, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἐν ἑτερομήκει σχήματι.

Πλινθία δὲ ἢ πλινθίον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃς, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστίν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι τερηδόνος λόγον ἐπέχει· καὶ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ γίνεται ὅλη καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Ἐπικαμπὴς δέ, ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὄρθια ὑφ' ἑαυτὴν ἔχῃ τεταγμένα.

Ἐσπαρμένη δέ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν ταγμάτων.

Κυρτὴ δὲ καὶ κοίλη καὶ ἐπικάμπιος λέγεται εἰς τοὐπίσω καὶ πρόσω ἡ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυριὸν ἢ ἐπικαμπές. καὶ τοῦτο ὡς εἴρηται ἢ εἰς τοὐπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω, ὥστε τὰ εἴδη αὐτῆς γίνεσθαι ἐξ, ἑκάστης τῶν τριῶν εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλάγγισις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ὑπερκέρωσις δέ, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ ις τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους γένωνται.

---

3. Ἐπαγωγή] MS. Ὑπαγωγή. Küst. δὲ om. Coisl. ὑποτάσσονται — ἐπακολουθοῦσι Edd. Correxi cum Coisl. 6. ὅταν σύντ. αντ. ἐν π.] Sic MS. Antea vero male, ὅταν συντάγματα ἐν παρ. Küst. 11. εὐωνύμων μερῶν Coisl. 16. καὶ τετραπλεύρῳ ὅταν Coisl. 25. ἐπαγωγαῖς] Dedi παραγωγαῖς cum Coisl. 33. ἐπ' Coisl. 35. ἡμίσεως Coisl. Qui Ὁμοιόστομος δὲ ἐν.

11. ἐν add. Coisl. 13. πράξῃ Coisl. 14. διπλάσιον ἰσ. Coisl. 17. ξιοειδὴς γὰρ ἡ φ. ὅλη γ. Coisl. 22. ἐπαρμένη Coisl. qui mox om. τῶν. 24. τε καὶ Coisl. 27. γίνεσθαι, καὶ] γίνεται ἐξ Coisl. 29. ἢ εἰς Coisl. 32. Ὑπερκέρασις Coisl. 35. συναιρεῖται καὶ . . ἀνδρῶν ἐλάττους γίνονται Coisl. Ubi subsequitur appendix vocum militarium.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

SUIDAE LEXICON

GRAECE ET LATINE.

TOMI ALTERIUS

PARS ALTERA (Π—Ψ. APPENDIX.)

APPENDIX.

I.

CORRIGENDA.

1. IN VERBIS SUIDAE.

Demptis haud paucis locis praesertim primorum fasciculorum, in quibus signa prosodica typographus vel typotheta quamvis monitus neglexit (ut in v. Ἀ p. 9, 5. vel 10, 8. *Πραξασ'*, in v. Ἄαπτος p. 11, 2. *κατ*, in v. Ἀβίσαρος *ονομα*, p. 75, 13. *αμικτος*, 171, 8. *ἀκοσιαν*, 364, 3. *ων*, 922, 3. *Λιονυσον*, in v. *Κέφαλος* p. 233, 15. *ος*, in v. *Μοῖραι* p. 881, 14. Ἀκαδήμιαν, aut, ne multa cumulem vel foediora, in v. Ἥλεκτρα p. 833, 1. et *Λυκεῖον* p. 631, 1.), indicem mendarum paulo molestiorum et errorum collegi hunc. Quamquam earum magna pars talis est, ut peritum lectorem fallere non possit. Reponant igitur lectores

Vol. I. Part. I. p. 9, 20. *παρ'*
22, 2. *Αἰλιανός*·
576, 4. *τὰς ἀπίους*
578, 15. *ἄπιστον* item ut 1066, 10. *φαιδρόν*
581, 18. *πνεύω. ἀπὸ τοῦ πνύω πεπνυμένος*
717, 2. *κάλλιστα.*
737, 5. *πίεται*
739, 2. *τῇ*
937, 4. *οἱ λαχόντες*
958, 9. *ἱστορίᾳ*
974, 5. *Αἰχμαλώτισιν* (cf. Dind. in Soph. Ai. 71. ed. Oxon.)
992, 2. Ἐπιγράμμασιν (cum V.)
1000, 12. *ἐσθίοντες*
1032, 5. *τῶν*
1041, 3. *ἄργυρος*
1104, 11. *Γήτειον.*
1139, 6. *ἦλθέν ποθ'*
1252, 15. *ἐπαν-*
1285, 7. tolle virgulam
1354, 14. *Ἱλάτων ἐν Ἑορταῖς καὶ ξένον· Τὸν μαινόμενον* (hisque convenienter refinge Latina)

Part. II. p. 95, 15. *περιφερής*;
193, 17. Distingue vel cum V. *ἐνείλημμα. ὁμοίως καὶ*
383, 6. Ἐπιγράμμασιν (item in annot. cum V.)
498, 17. *ἐτέθη*
949, 20. *τείχη*,
987, 2. *βασιλέως*
Part. II. p. 1127, 11. *χραίνειν*
1151, 2. *τὸν αὐτὸν*

Vol. II. Part. I. p. 61, 14. *ὀρνέων*
78, 1. *σχολάζῃς*
157, 6. *κατεσήμαινεν.*
191, 12. *Κεγχρῆτισι.*
312, 5. *ἁρμόττει*
451, 10. *Κύλλου πήραν*
550, 9. *συνηλάσαμεν*
587, 5. *θαμὰ* (item in annot.)
766, 2. *τοίνυν*
807, 15. *ὕψους.*
847, 2. *οἱ*
1082, 3. *εὐδόλισθος*
1166. in inscriptione Ὀρνιθευομένου.

Part. II. p. 67, 12. *ἵν'*
129, 19. *Πάρνοψ.*
457, 13. Ἡλιόδωρος
1043, 9. *Ταυρομενείτης.*
1497, 4. Me invito remansit *Φιλοχρηματία.*
1722, 8. post *ἐν* excidit -

2. IN ANNOTATIONE.

Vol. I. Part. I. p. 174. v. 17. *lege* collocari
415. v. 10. *Σάβειροι*
522. v. 19. *ἀφανίσωμεν*]
546. v. 23. Repetebantur
573. v. 1. *Οὐ μὴν*
588. v. 21. siccitate
600. v. 3. observari
626. v. 16. Hadr. 2. f.
690. v. 20. Posterius
v. 30. *συνέζησε*] *συνέζη*
697. v. 15. 16. Numeri 17. 18. mutandi in 1. 2. quoniam annotatio pertinet ad p. 698. Idem error in p. 1022. extr. ubi ann. 18. ad p. 1023, 1. debuit transferri.
717. v. 14. ipsa
723. v. 12. Diogene . . . Ἀρίταδος
v. 15. Iidem
760. v. 24. recentiores
788. v. 28. lemmate
797. v. 8. ante *ταῖς* pone 15.

Vol. I. Part. I. p. 809. v. 19. Adoniae.
840. v. 16. verborum
849. v. 5. post ὑπάρχειν adde om.
863. v. 14. ἀλλὰ προῆλθεν
876. v. 9. illum muta in addunt
961. v. 9. πολλάκις
982. v. 24. καὶ τὸν κλ. V.
984. v. 28. Περίεργα A
990. v. 21. Κλαύδιος
993. v. 3. ἀκριβῶς τε καὶ et 9. ἐπαγγέλ
1001. v. 6. de comico poeta Meinekius . . . disputans recte lyricum intelligendum p. Atque
1004. v. 20. ὁ Σκύθης
1008. v. 22. corr. Ἀρεσκον] ἄκυρον
1016. v. 26. Κορεῖλον
1028. v. 28. muta 8. in 9.
1036. v. 24. βαίτυλον
1039. v. 9. φορεῖ
1062. v. 17. θαυμασθήσεται
1082. v. 17. δὲ om. V.
1089. v. 1. l. 2.
1100. v. 20. muta 5. in 7.
1148. v. 15. muta 21. in 2.
1159. v. 17. καλέσαντες V.
1170. v. 19. ante Inscriptio exciderunt: Ἡσυχ. περὶ τοῦ β. V.
1223. v. 5. ἔτι
1231. v. 8. Praefige 6. ante ἀλλήλων.
1232 extr. ἐλεγεῖον
1241. v. 7. ἀκοῦσαι
1291. v. 5. Aphrodisieo
1333. v. 4. ἀρχαίων
1362. v. 18. ἀγαλματίδι
1365. v. 2. quaedam
1409. v. 8. δὲ A.
1421. v. 7. Catal.
1432. v. 19 ἀναθήματα A. V.
1439. (1423.) v. 3. ante Λογικοὶ pone 6.
1467. v. 1. ante τὰ pone 2.]
1478. v. 23. Bekkerus
Ceterum pagg. 1439. 1440. male signatae sunt 1423. 1424., itemque II. 2. p. 1044. pro 1074.

Vol. I. Part. II. p. 13. v. 14. ὅλοις
14. extr. omisi
178. v. 18. ἐξεπαίδευσεν K., cum Cedreno p. 285.
240. v. 27. ante πολλαχοῦ pone 3.
253. v. 3. οἷς ὑπεβάλλετο]
310. v. 1. κέρκουρον
331. v. 12. ἑκατοντάρχιον

Vol. I. Part. II. p. 339. v. 19. Πλάτων
398. v. 28. muta 2. in 3.
592. v. paenult. Εἴδωλον
622. v. 30. καὶ τῆς ἀπογραφῆς]
683. v. 7. ἀπέχθεσθαι] Praefige 9.
711. v. 2. dele novam
754. ult. dele 17.
836. v. 22. Tolle 11.
837. v. 8. qui fons est proverbii, unde
845. v. 1. post ἔχει adde V.
880. v. 25. τοῦ ς Α. διαιρ.
896. v. 15. In lemmate annot. 6. dele καὶ
1096. v. 12. Pelusiotae
1117. v. 5. ἄγαλμα
1164. v. 21. βασίλεια A.

Vol. II. Part. I. p. 142. v. 24. orationem
347. v. 13. auspicandam
608. v. 15. Ναΐδες
612. extr. probatae
631. v. 13. Clinton
717. v. 12. ταῦτα νῦν
746. v. 32. μὲν οὖν
764. v. 27. utrum ludendo
919. v. 25. ἔχθιστος
1176. v. 21. Prodrom.

Part. II. p. 204. v. 30. Περιάνδρου
267. v. 12. ὁ Ἀριστοφάνης — φήσιν
488. v. 23. in Aeschyl.
890. extr. πελλοφόρους
943. v. 8. τριηραρχίας
953. v. 5. τοῦ] λέγω om.
1004. v. 21. muta 1. in 2.
1006. extr. exposuit
1335. v. 9. Ἑρμαφρόδιτος, deinde ἐκ.
1352. v. 13. Wyttenbachius
1365. v. 18. Ἀφροδίσιον
1558. v. 17. Sic
1619. v. 2. dele vulgatis
1742. v. 9. oratori

3. IN LATINIS.

Vol. I. Part. I. p. 1443. ult. quasi qui
Part. II. p. 54. extr. Archebiadem
1088. ult. pedibus . . . sedere.
Vol. II. Part. I. p. 122, 2. Κατακορυφίσθειν.
399, 11. opponebantur
Part. II. p. 561, 1. urbes
1114, 9. de regno Cypriorum eitasse eamque diversam statuit.
1276. ult. ex conventis
1297, 2 – 4. Adde uncos.

II.

ADDENDA.

῎Α] P. 9, 4. *παρακελεύσεως* E. Med. Lege *κελεύσεως* cum A. B. D. F. Schol. Arist.
5. *μοι* om. B. D.
9. *δύο ὀξειῶν*] Omitto *δύο* cum A. B. D. E.
11. *ἐπιγράμματί*] Lege *Ἐπιγράμμασί* cum A. B. D. E pr. F. De qua scribendi ratione dictum in Commentationis nostrae de Suida c. II.
13. *ἀπεπλάσατο* legitur in v. *Σκοπῶν*: recte, quamquam aliter videatur Küstero. ***Hemst.*** Servat etiam A. Pal. **I, 34.** *ἀνεπλάσετο* D.
14. Haec usque ad *ἀρνητικήν* recte Gaisfordus, qui nullo in MS. ea repperit, uncis notavit.
15. De Callimachi versu v. Naekii Opusc. II. p. **238.** et Heckeri Comm. Callim. p. **85.** sq.

῎Ααγές] Habet hanc gl. Photius. Pertinet ad Hom. Od. *λ'*. **574.** Post *ἰσχυρόν* manus secunda in marg. cod. B. *ἄγω γὰρ τὸ κλῶ, ἀγής, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ᾱ ἀαγής.* ***Gaisf.***

῎Ααδεῖν] *ἀπορεῖν, ἀδικεῖν* Photius, *ἀπορεῖν, ἀδικεῖσθαι* A. E. quod probandum.

῎Αάλιον] Post *ἀκρατές* addit Paris. **1667.** *ἀπὸ τοῦ ἁλῶ τὸ κρατῶ, καὶ στερήσει τοῦ ᾱ ἀάλιον.* Photio desunt *ἅλιον δὲ τὸ μάταιον.*

῞Ααπτος] *῾Ηρωδιανός* et quae sequuntur cum desint A. B. D. E. F. ut ex Etym. M. petita notavit Gaisf. Sed debuerant expungi.

῎Αασάμην] Post hanc gl. habet D. *῎Αασάμην. ἄω τὸ βλάπτω, ἄσω· ὁ ἀόριστος ἄσα, καὶ ἐπιτάσει τοῦ ᾱ ἄασα· ὁ μέσος ἀασάμην.* Et continuo *῎Αβάκησαν. ἀπὸ τοῦ βοάζω βάζω τὸ λέγω* et quae sequuntur apud Etym. M. iisdem fere vocibus, quas repetere nihil attinet.

῎Αάσαι] Gl. post *῎Αβάκησαν* habet D.

῞Αατος] Hanc cum quinque continuis glossis ignorant A. B. D. E. F. notavitque Gaisf. Eas expunge.

῎Αββακούμ] *῎Αβακούμ* D. bis.
P. **12, 1.** *καὶ* om. B. inter vss. E.
2. *ταληθά* B. D. *ταβηθά* E. et B. inter vss.

῎Αβάλε] Posterius *ἀβάλε* om. Lex. Seg. p. **321.**

῞Αββαλεν. *ἀντὶ τοῦ ἀνέβαλεν*] *῞Αβαλεν. ἔβαλεν* A. fere cum Lex. Seg. *ἀντὶ τοῦ ἔβαλεν* Gaisf. cum B. D. E. Zon. p. **11.** qui omnes *῞Αβαλεν.* Itaque librorum fide restituendum erat *῞Αβαλεν. ἔβαλεν.* Cf. Theodosii Gramm. p. **64.** Ceterum *῞Αβαλεν* Hermannus ad Aeolicam verbi *ἀνέβαλεν* scripturam rettulit.

῎Αβάντειος] Hanc et continuam glossam om. A. B. D. F. uncis notavit Gaisf. Petierat Med. e Steph. Byz. Post *῎Αβάντειος* codd. **2640. 2667.** addunt *δόμος.*

῞Αβαξι] Gl. habet in marg. D. Super *ἀβακίοις* scripsit B. m. sec. *ἐπὶ οἰαςδήτινος σανίδος· παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω.*
P. **12, 11.** Küsterianis accedant haec: Totidem verbis extat hic locus in Simeonis Met. V. Theclae p. **278.** ut ibi monuit etiam P. Pantinus. ***Hemst.*** Vide Grabii Spicileg. T. I. p. **112.** ***Gaisf.*** *πάθει* om. B. D. *παραληφθεῖσα* B. *παραλειφθεῖσα* D. E. F. Mox *ὁμοίως* D. Addit cod. Par. **1546.** fol. **208.** recto, col. **2.** (quem Bastius contulit) *τοῦτο φόβον ἐνέβαλε πάσῃ τῇ πόλει.*
12. *κειμένη*] *οὕτω φησίν* addit A. *κυρίως... ἔχων* ignorant etiam D. E. F. eaque tollenda sunt.

῎Αββᾶ] Glossam ordini litterarum contrariam apparet serius accessisse. Siletur prorsus A.
15. *ὡς* om. D. E.
19. *εἶναι* retinent B. D. E. F. qui mox *δυνάμεως εἶναι, καθὸ καὶ* (*οἱ* E.) *ἀσθενεῖς καὶ νεκροὺς ἤγειρον.* Gaisfordus *ἀσθενεῖς ν. ἤγειρον·* sed debebat *καθὸ καὶ ἀσθενεῖς καὶ νεκροὺς ἤγ.*
P. **13, 4.** *ἀφ' ὧν* B. D. E. F. *ἀφ' οὗ* coniecerat Portus. Mox *τοῦ* ante *πνεύματος* restitue cum MSS. praeter E. omnibus.
7. *ὃ δὲ* Gaisf. *ὃ δὴ* B. D. E. F.
9. *μόνον* et *τοὺς* om. B. D. E. F. Infra *πατέρα* B. D. E.

Ἄβαπτος] ἀστομώτατος Gaisf. cum B. D. E. F. et codd. 2640. 2667. quod quidem pertinet ad appendicem glossae iam sublatam. Eam dederat Aldus.

Ἄβαρις] P. 13, 17. ὑπερβορείους B. E. omisso ἐμμέτρως. ὑπερβορίους F. qui om. ἐμμέτρως — τούτου, item D. spatio relicto, et E. ubi supplevit m. rec.

19. ὑπερβορείων E.

20. ἐδόθη δὲ αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος om. A. uncis notavit Gaisf. δὲ om. B. D. E. F.

21. τούτου] οὗ A.

22. μέγαν] ἅγιον A. Ἐπιταφίῳ] Accedunt Schol. Greg. Naz. ed. Gaisf. p. 51. et Cosmas in Greg. Naz. Carm. 64. Spicilegii Rom. T. II. p. 181.

P. 14, 1. τὲ om. etiam B. D. E. F.

4. παρ' E. πρὸς in marg. Deinde πρεσβεύειν D.

6. Ὅτι — ἠφάνισαν] Eadem observatio recurrit in v. Βούλγαροι. Monuerat Portus. Ἀβάρεις item ut in seqq. E.

9. ἀποκαταλιπόντων D. F.

10. ἐξ ἀναχύσεως om. B. D. F. ubi legitur διὰ τὸ ἐξαναστῆναι τὸ τοῦ ὠκεανοῦ cum E.

11. γενόμενον D. γυπῶν coni. *Hemsterh.*

13. ποιῆσαι A.

15. ἐνέβαλλον B. D. E. F. omissis δυνατωτέρων ὄντων, quae in E. m. rec. supplevit; D. spatium reliquit.

16. μὴ ante ὑφιστάμενοι Gaisf. cum E.

17. Ἀκατίροις A. πρὸς τοὺς ἀκτίρους F. Similiter πρὸς τοὺς Ἀκτίρους Οὔννους coniecerat Küsterus.

19. κατὰ ἀποκοπὴν om. E. qui Ἀβάρεις m. pr. ζήτει om. B. D.

Ἄβας] Ἀβαρνός E.

Ἀβασάνιστος] ἀγύμναστος ἢ ἀνεξέταστος Gaisf. cum A. B. D. et Lex. Seg.

Ἀβαχθανῆ] Sub finem expunge cum omnibus codd. ἐγκαταλελειμμένος.

Ἄβδηρα] Lege cum A. Ἄβδηρα, ἡ θάλασσα . . . καὶ Ἀβδηρίτης ὁ πολίτης. Eidem sequentia merito desunt, quibus praemisit F. περισσότερον. Repetebantur olim etiam sub v. Στάγειρα. Ceterum διὰ τοῦ η et διὰ τῆς ει διφθόγγου om. B. D. E. F.

Ἀβέβηλα] P. 15, 24. οἱ om. A.

Ἄβελ] P. 16, 3. ὁ υἱὸς E.

6. ἀδελφοῦ τοῦ] ἀδ. αὐτοῦ Gaisf. cum A. F.

7. καὶ om. F. Mox χείρωνα A.

8. τὰ om. F.

10. καθίστη] Lege συνίστη cum A. B. F. Em. pr. et gl. iam expulsa Συνίστη. καθίστη B. inter vss. καθίστα E m. pr.

12. τῷ ignorant omnes codd.

P. 16, 15. ὥςτε delendum cum omnibus codd., quamquam id E. F. in lacuna omittunt. διὰ τοῦ A. B. D.

17. τινὰς Gaisf. omisit cum A. D.

Ἀβελτεροκόκκυξ] Ἀβελτεροκίκυξ B. E. Ἀβελτεροκίκιξ D. Ἀβελτεροκίκυξ ἢ ἀβελτεροκόκκυξ F.

Ἀβέλτερος] Uncis inclusa nesciunt omnes MSS. Supra ἀσύνθετος ἢ ἀσύνετος E.

P. 16, 24. ἐν om. B. D. E. F.

P. 17, 8. ἀβελτερείου G. Dindorfius.

11. τοῦτο] τοῦτο δὲ lege cum omnibus MSS. Porro ἀβελτερίας Gaisf.

Ἀβελτερώτατος] P. 17, 16. *Μαμμάκυθοι* reposui ex A. *Μαμμάκουθοι* quod habent edd. vitium est scripturae satis antiquum, quod praebent MSS. Rav. Barocc. 127. cum simplici tamen μ *Μαμάκουθοι*, et diserte agnoscit vetus Aristophanis scholiastes cum Eustathio in Od. κ'. p. 1669, 51. Nomen sincere prostat apud Tzetzis Chil. IV, 872. *Gaisf.*

Ἀβέλτερος νοῦς] Deest haec gl. h. l. A. B. D. E. F. qui eam exhibent post Ἄβρὰ βαίνων. Vix necesse est ut moneam verba ἀβέλτερος νοῦς, χαῦνος, εὐήθης, νέος versum iambicum conficere, adeoque e poeta aliquo fortasse decerpta. *Gaisf.* Qui uncis notavit, cum expungere debuisset.

Ἀβέρβηλος] P. 17, 20. ἀβέρβηλον etiam B. D. E. ἀβέλβηλον F. Infra ἀπαχθές D.

Ἀβεσαλών] Gaisf. cum A. B. D. coll. var. lect. Regg. II, 13, 22. Ἀβεσάλωμος Ioseph. A. I. VII, 8.

P. 17, 22. ἀνῃρέθη] ὑπ' αὐτοῦ add. A.

Ἀβειρών] Num. XVI, 1. et al. Vide Iosephi A. I. IV, 2.

Ἄβης ὁ σύνετος F.

Ἀβιαδηνός. ὁ ἀπὸ B. D. ὁ ἀπὸ τόπου E. qui inter vss. πόλεως ἀβιαδηνοῦ.

Ἀβίγας] Ἀβίας cod. 2640. Ἀβίβας 2667. De hoc fluvio vide Procopium B. Vand. II, 19. Prave nomen scriptum est Ἀμίγας ib. c. 13. *Gaisf.*

Ἀβιμέλεχ] P. 18, 9. οὗτος ignorant libri praeter A. Ald.

18. εἶπαν A.

22. δεῦρο καὶ βασίλευσον ἐφ' ἡμᾶς A.

P. 19, 3. τῶν ante ξύλων om. B. D. E.

5. ἡμᾶς et infra ὑμᾶς A.

7. ἐξέλθοι A. E. Mox καταφάγοι D.

13. ἐπ' αὐτῷ E pr. καί γε αὐτὸς ἐν ἡμῖν A. B. F. καί γε D. Tolle saltem καὶ posterius.

27. κατ' om. E pr.

28. καὶ ταχὺ εἶπε B. E m. sec. Deinde recte αὐτοῦ τὰ σκεύη A.

P. 20, 1. σπάσας B pr. σπάσαιο F.

5. τοὺς libris omissum addidit Küst.

8. κατὰ om. B. D. E.

Ἄβιλα] Hanc gl. et continuam Ἀβίλυξ cum MSS. sustulit Gaisf.

Ἄβιννα] Urbs Susianae teste Ptolem. VI, 3. *Gaisf.*

Ἄβιος] P. 20, 16. ὥςπερ δὲ καὶ dedi ex A. Plenius Lex. Seg. p. 323, 17. Vide Glossas Herodot. IX. extr. c. annot. Wessel. et Schweigh. *Gaisf.*

Ἀβίωτον] P. 20, 20. κρατήσοι Gaisf. cum A.

Ἄβίσαρος] Male loci nomen fecit, quod regis Indorum est. V. Freinsh. in Curt. VIII, 13, 1. *Hemsterh.* Xylandrum et Casaubonum in Strab. XV. p. 1022. addit Gaisf.

Ἀβλεμέως] Verba παρὰ τὸ—Ὡρίων cum A. B. E. F. delevit Gaisf. petita scilicet ex Etym. M. p. 3, 24.

Ἄβλῆτα] P. 21, 9. παρὰ τὸ βέβλημαι et quae sequuntur usque ad finem glossae Gaisfordus iure delevit cum A. B. E. F. ut ex Etym. M. descripta. Post ἀβλῆτος E. in marg. m. sec. λείπει. ζήτει. Ceterum etiam καὶ ἀβλῆτα—ἀβλῆτος ignorat A.

Ἀβληχρόν. ἀσθενές] Ἀβληχρήν. ἀσθενῆ Gaisf. cum A. et Lex. Seg. p. 322. Ἀβληχρόν. ἀσθενῆ B. D. E. F. Pertinet gl. ad Il. ε. 337.

P. 22, 2. πρᾴως] τε Gaisf. add. cum A.

Ἀβολήτωρ] Ἀβολήτωρ ὁ ἄβολις· ὄνος A. in lacuna. Cod. 2667. Ἄβολις· ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας, ἐξ οὗ γνωρίζεται ἡ ἡλικία τοῦ ζώου, οἷον ὄνου, ἵππων καὶ τῶν ὁμοίων.

P. 22, 7. οὐδέποτε A. ὁ μηδέπω E. Tum γνώμονας Schol. MS. Paris.

9. δι'] ἐξ B pr. D. κατηρυκότα B. κατήρυκτα F. Ceterum Küsterus in proba annotatione, quam brevitatis studio pressi, fallere et falli contendit Suidam, qui dixerit τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. Huic cum alii refragantur, tum Toupius, male tradens γνώμονα et κατηρτυκότα idem esse. Nos etiamnum affirmamus doctrinam grammaticorum, ab Aristophanis Byzantii auctoritate profectam, mutilam ad nos pervenisse; quamquam repugnat Nauck. in Schneidewini Philol. II. p. 155.

11. οὓς] οἷς Gaisf. cum A. D. E. Med. Deinde restituendum πώλους, quod sola nescit Med.

Ἀβουλεί] P. 22, 15. τὴν . . γνώμην F.

Ἀβούλητον] P. 22, 20. Ἀβούλιτος· Ἀβούλητος A. Ἀβούλητος nomen viri est ap. Diod. XVII, 65. Idem Arriano Exp. VII, 4. vocatur Ἀβουλίτης, et Plut. Alex. p. 703. A. Ἀβουλίτου in genitivo Arrian. III, 19. et Zonar. Ann. IV, 14. Vide et Baehr. in Ctes. p. 215. Ceterum ὄνομα om. B.

Ἀβούλως] Lex. Seg. p. 322, 5. absunt κακῶς ἄνευ λόγου. Et recte absunt. Locus sic refingendus est ex A. Ἀβούλως. ἀφρόνως, ἀμαθῶς. Στίχος· Κακῶς, ἀβούλως, ἀφρόνως, ἄνευ λόγου. Cum vulg. consentit E. post λόγου addens καὶ βουλῆς. *Gaisf.*

Ἀβώνου τεῖχος] Sic Med. e Steph. Byz. Sed repone cum A. B. E. F. Ἀβωνοτειχίτης. ὄνομα κύριον.

Ἄβωρα] F. leg. ποταμοῦ. Vide IV. Regg. 17, 6. Zosimus III, 13. διαβὰς τὸν Ἀσβώραν ποταμόν, ubi Leunclavius in marg. *Abora. Gaisf.*

Ἀβωριγῖνες] Ἀβωριγῆνες ἔθνος A. reliquis omissis: itaque Gaisf. Ἰταλικόν uncis notavit. Ἀβῶριγῆνες. ἔθνος. ἀβωριγῆνοι δέ B. D. E. Quae codd. 2667. 2640. praebent, ea Zon. p. 4. dudum docuerat. Suidae quidem errorem suum in ῶ relinquamus; ceterum glossa sic conformanda: Ἀβωριγῆνες. ἔθνος. Ἀβοριγῖναι δέ.

Ἄβρα] P. 23, 5. οὔτε ἁπλῶς Gaisf.

9. δυεῖν lege cum A. B. D.

14. ταύτῃ omnes codd.

20. χαλεπὸν] λεπτὸν B. D. E. Edd. ante Küst. Dein σπανιώτατον τῆς et σπάνιόν τι, τότε τῆς Toupii commenta ap. Gaisf.

Ἀβραάμ] P. 24, 1. αὐτοῦ υἱοῦ om. B. D. E. F. υἱοῦ αὐτοῦ Gaisf. cum A.

2. ἐπισπᾶσθαι F. ἐπισπάσθαι D. Deinde μὲν om. B. D. E.

5. πατρῶον F.

8. καὶ] τὸν καὶ lege cum A. D. F. E inter vss. τὸν B.

11. τὸ μέγεθος F.

17. οὗ om. B. D. E. F. Dein αὐτῷ om. A.

18. καὶ οἷς] καὶ dele cum A. B. E. F.

20. Χαννῖτιν A. Χανανιῶν γῆν F. χανανίτιν αὐτὸν E.

21. ἕνατον lege cum A. Med.

24. μονογεννοῦς F. et infra.

P. 25, 1. χρηματίσαι] σχηματίσαι F.

3. εὗρεν] εὗρε μὲν A.

7. ἔλαβον A. Dein lege κἂν ἄλλως καὶ ἄλλως ἑ. cum omnibus MSS.

8. διαγράφωσιν F.

10. Ἑβραίου Gaisf. cum A. B. D. E marg.

14. τὰ om. F.

18. ἐῤῥήθη Gaisf. cum A.

19. Ὅτι om. B. D. E. F. εἰδωλολατρία firmat A.

20. Θάῤῥα Gaisf. cum A. B. D. E. Tum Ἄβρὰμ his F.

P. 26, 5. οὗτος θεός] ὄντως ὁ θεός F.

8. θεοί om. A. τὴν om. B. qui τῶν ἀστέρων κίνησιν. τῇ — κινήσει D. E. F. ※ pro ἀστέρων A.

10. καὶ ἀπορῶν A. His praemittendum videtur ὁρῶν.

13. τοῦ πατρός] πατρός σου D. qui ἀναχώρησον.

15. ἐλθόντος D. ἐλθόντες F. Infra πατρὸς αὐτοῦ A.

17. ἀνεψιῷ] αὐτοῦ addit F.

21. καὶ] τὴν lege cum A. B. E. F. Σάῤῥα F. omisso Ἀβιμέλεχ. Idem ἐκδηματώσας.

24. τῷ ἀ. τὴν γυν.] Lege cum A. D. E. quibus Gaisf. non obtemperavit, τὴν γυν. τῷ ἀ.

P. 27, 2. ἀπολαμβάνει F.

3. τὸν expunge cum omnibus MSS.

4. Καὶ ἔκτοτε τιμῶν] Legendum ἔκτοτε τιμᾷ cum A. καὶ om. etiam B. D. F.

P. 27, 5. ἦν post λεγομένοις Gaisf. cum A. ἦν καὶ προσέχων B. F. Sed cum infra nesciat A. οὖν ὁ Ἀβραάμ, apparet sic esse locum refingendum: καὶ προσέχων τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις διδάσκαλος εὐσεβείας κτλ.

8. ἐπιστρέφων] ὑποστρέφων recte Gaisf. cum A.

10. οἶνῳ F. δὲ om. B. punctis notat E.

16. οἱ] εἰς F.

18. Lege Σάῤῥα cum A. D. E.

19. ἔσχε] ἴσχει Gaisf. cum A.

22. δὲ Gaisf. delevit cum omnibus MSS. Σάρα Σάῤῥα F.

P. 28, 4. Lege cum A. Καὶ Ἀβραμιαῖος. „Vid. Euseb. P. Ev. IX. p. 420. B." *Hemst.*

Ἀβρὰ βαίνων] χαλκευόμενος D. F. Iacobs. in Anth. Pal. p. 46. ascripsit Gaisf. Post hanc gl. legitur in MSS. gl. Ἀβέλτερος νοῦς — νέος, de quo versiculo supra Gaisf.

Ἀβραντῖις] Ptolemaeo V, 20. vocatur *Αὐραντῖις. Gaisf.*

Ἀβρεττανή] Ἀβρεττηνή correxit Gaisf. cum A. B. E inter vss. Idem quae om. A. B. E. F. ἀπὸ Βρετίας νύμφης, uncis notavit: sed praestat ea expungi. Codd. 2640. 2667. Ἀβρετινὴ ἢ Ἀβρεττηνὴ χώρα Μυσίας, ἀπὸ ἀβροτίας νύμφης. τὸ ἐθνικὸν Ἀβρεττηνοί.

Ἀβρηλία] Haec pro *Αὐρηλία, Αὐρηλιανός* et *Αὐρήλιος* sunt scripta. *Hemst.* Similiter fere Stephanus Thes. Append. p. 238. A. κύριον E. pro ὀνόματα κύρια.

Ἀβρικίστερον] ἀκριβέστερον etiam Stephanus l. l.

Ἄβριχτον] ἤτοι ἐκ μέρους ἀκοῦον delevit Gaisf. cum A. B. E. F.

Ἀβρογάστης] Frequentius Ἀρβογάστης. Vid. Histor. Misc. XIII. p. 383. sqq. Sulpic. Alex. ap. Gregor. Turon. II. p. 59. 60. *Hemst.* Zosim. IV, 33. addit Gaisf.

P. 28, 24. φλογουιδὸς F.

25. Βαύδωνος] De Baudone eiusque nomine varie scripto vide Fr. Iureti Miscell. ad Symmach. IV, 15. *Hemst.*

P. 29, 1. πρὸς ἀφροσύνην F.

3. γοῦν] δὲ B pr. D. F.

5. ὅς γε codd. omnes, ὅς τε vulg. Οὐαλεντιανοῦ B. D. E. Med.

8. τινα] τὸν A. κίονα B. (marg. γρ. κανόνα) D. E. F. Porro inter τρόπον et ἀῤῥενωπὸν D. inseruit ἀστραβῆ τινα κανόνα. Ceterum Gaisf. cum Boissonado probat κίονα, scriptorem ratus ad Pind. Ol. II, 146. respexisse, ὃς Ἕκτορ' ἴσφαλε, Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα. Quorum verborum sententia multum discrepat ab Eunapii consilio.

Ἀβροδίαιτα] Ἀβροδιαίτη retinuit Gaisf.

P. 29, 14. Ἀβρότητα. τρυφερότητα, ἁπαλότητα E. ἀπλοτητι F.

Ἀβρόμιος] P. 29, 19. κῦμα B.

21. ἄοικος F.

Ἀβρός] P. 30, 5. ἐπιτρίζων A.

P. 30, 6. Ὅμως δὲ] Eunapii videntur. *Hemst.*

11. ἐκ τοῦ μύθου Gaisf. cum A.

13. Coniunge sublatis stellis Ἀβρὸς λειμῶν καὶ νοτερὸς καὶ εὐθαλής.

15. κατὰ πλοῦτον contra Küsterum defendit Toupius (ap. Gaisf.) adhibita gl. Ἐσταλμένοι, ubi recurrit locus.

Θαυμάζοντι] κωμάζοντι B. E. F.

Ἄβρος] Gl. e Steph. Byz. invectam cum omnibus MSS. expunxit Gaisf.

Ἀβρότη] παρὰ τὸ ἐ. βρ. in marg. coniecit A.

Ἄβροτον] Ἄβροχον. ἄψυχον, ἀνάισιμον F.

Ἀβρότονον] Θαμνώδους et quae sequuntur usque ad ἑλαίων Pauli Aeginetae verba cum omnibus MSS. expunxit Gaisf.

Ἄβρωνος] τῶν et τοῦ firmant A. B. E. F.

Ἀβυδηνὸν — λέγειν om. E. m. pr.

P. 31, 20. τῶν ξένων E. μετὰ τοῦ μύρου F.

Θ

Ἄβυδος] In extr. Ἀβύδων καὶ ἄβδον A. Codd. 2667. 2640. Ἀβυδηνὸς ἀπὸ πόλεως Ἀβύδου, ἐπὶ συνοφωνίας (— τὶρ 2667.) τάττεται κτλ. *Gaisf.*

Ἀβυδών] Glossam e Steph. Byz. petitam delevit Gaisf. cum omnibus MSS. Codd. 2667. 2640. Ἄβυδών, χωρ. Μακεδονίας, καὶ κλίνεται Ἀβυδῶνος ὡς Καλυδῶνος· ἐθνικὸν Ἀβυδώνιος ὡς Καλυδώνιος.

Ἀβύῤῥηλον] P. 32, 10. λέγεται δὲ καὶ unus E. (qui supra καὶ μέγας) λέγεται δὲ A. B. F. quod reponendum. Dein expungenda ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου γέγραπται, quae Gaisf. uncis notavit, cum A. B pr. E. Ubi πρὸ ὀλίγων F. Supra etiam ἢ ὁ κατακορής om. B. E. F.

Ἀβυρτάκη] P. 32, 13. ῥοὰς lege cum A. B inter vss.

14. ἀριμὶ δηλονότι E m. sec. in marg.

17. πλεῖσιον A. Lex. Seg.

18. ἔστι δὲ καὶ F. ἔστι καὶ Gaisf. cum A. B. Lex. Seg.

Ἄβυσσος] Ἄβυσσον correxit Gaisf. cum A. B. Schol. Idem infra ὅθεν δοκεῖ — διὰ τὸ βάθος, quae Med. ex Etym. inculcarat, eiecit cum A. B. E. F.

P. 33, 1. μιγάλην ἕξεις ipsum praebuit A.

3. 4. Verba non Aristophanis sed Scholiorum in Lysistratam esse iudicat Pearsonus, rectius ille quam Abreschius Diluc. Thucyd. p. 415. qui poetae sermonem agnoverit, sed indutum Attica veste. Gaisfordo tamen ipsius Aristophanis verba videbantur intercidisse, servato interpretamento. Similitudo quidem membri τὸ ῥεῦμα τὸ ἄβυσσον παρὰ τῇ θεῷ facile valuit ut et Aristophania perirent et in particula Scholiorum ἐν τῇ ἀκροπόλει post τῇ θεῷ.

7. γοῦν] οὖν corrige cum A. et v. *Περιβόλιον.* Deinde περιχέεται F. Porro tollenda virgula.

8. πελάγεσιν etiam A. E. F. ἄβυσσον tolle cum A. et glossa inferiore.

Ἀγάγγς] ἀνθυποαρχικά A. ἀνθύπαρχος F. αὐθυπάτατος E pr.

Ἀγάζω] Tolle glossam, quam omissam B. E. F. habet A. in margine, Gaisf. uncis notavit.

Ἀγαθά] Sub finem ἄπορος B. E. F.

Ἀγαθὴ καὶ μάζα] In margine habent A. B. μάζα ὀξεῖαν. ἐπάνω γὰρ ὅτου μαχὰς περισπωμένη οὐ τίθεται· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης περισπᾷ τὴν μᾶζαν· αἶρε μᾶζαν. Vide Suid. v. Αἶρειν sive Μᾶζα.

Ἀγαθίας] P. 34, 10. Μυρηνᾶος A. B. E. Quae Küsterus annotat, ab Holstenio in Steph. Byz. v. Μυρίνα fuisse occupata monet *Hemst.*

16. Λαφνικά E.

17. ὧν] ὃν Gaisf. cum A. B. E.

18. δὲ etiam A. B. E.

Ἀγαθοεργία] P. 35, 1. ἐν ὀλίγῳ F.

2. ὁμοιότατον A. F. E. marg.

6. ἀναγωγὴν A. ἀναγωγικὸν Toupius.

Ἀγαθοθίλεια] Ἀγαθοθιλία F.

Ἀγαθοῦ δαίμονος] Sequentes glossas melius quam vulg. disposui, auctorem secutus A. *Gaisf.* Qui hunc ordinem instituit: Ἀγαθοχλῆς· Ἀγαθόν· Ἀγαθός· Ἀγαθοῦ δαίμονος· Ὅτι περὶ τἀγαθοῦ· Ἀγαθῶν et quae sequuntur usque ad Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες.

Ἀγαθῶν ἀγαθ.] Hemsterhusius ascripsit etiam Hesych. v. Ναύσων et Eust. in Od. λ'. p. 1701, 7. Adde Suid. v. Ναύσων. τάττεται δὲ F.

Ἀγάθων] P. 36, 14. Ἀγάθων δὲ ποῦ omnes MSS. πῇ A. Dein scribe Ἀπολιπών et ἴδς. μ' οἴχεται si recte intellexi F.

19. παραχθέντων] Restituendum e Schol. παρ' αὐτῷ καταχθέντων. Itaque praestat vertere: *cum ad eum multi philosophi devertissent.*

20. κωμῳδιοποιὸς recte Gaisf. cum A. Deinde διδασκαλίου B. E. διδασκαλίου F. Lege cum Schol. τοῦ Σωκρατικοῦ διδασκαλείου.

Ἀγαθώνειος] Legitur haec gl. in A. post ὄνομα κύριον in seq., ubi desunt ὃς ἐβ. τ. Τ. Dedi autem ex A. F. Ἀγαθώνιος pro Ἀγαθώνειος, consentiente Hesychio. *Gaisf.* Qui uncis inclusit ὃς ἐβασίλευσε τῆς Ταρτησσοῦ. His autem sublatis apparet ipsam glossam Ἀγαθώνιος. ὄνομα κύριον esse tollendam, cui nihil nisi diversa scriptura vocis Ἀγαθώνειος insit.

Ἀγαθοχλῆς] P. 37, 9. φησι] λέγει A.

10. ἀκορεστάτοις B. F. κολοιὸς] Aristaenet. p. 80. *Toup.*

12. γενόμενος] Lege γεγονώς cum A. et v. Τριόρχης. φασι Gaisf.

15. γέγονε B. E. Med.

16. τοῦτον] τοῦτο Gaisf. cum A.

19. ἀπὸ] τῆς add. B. ὑπὸ τῆς E.

20. ἐγένετο] ἐγενήθη Gaisf. cum B. E. ἐγεννήθη A.

Ἀγαθόν] P. 38, 1. μὲν κοινῶς B.

4. ὡς τὴν om. B. E.

P. 38, 10. τὴν χαρὰν B. E pr.

14. σπονδαίαν omnes MSS.

16. ἐν ἑαυτῷ E. ἑαυτῷ B.

20. προγινομένας A.

P. 39, 2. αὐτὰ] αὐτήν B. E. Deinde γίνεσθαι B. E pr.

6. διαθέσεις μὲν — οὔτε διαθέσεις habet A. in marg. ubi δ. μὲν οὖν εἰσὶν αἱρεταί.

8. ἐνέργειαι κοινῶς. τῶν ἀγαθῶν A.

14. καὶ ἔτι ἀγ. ἐστιν] Lege cum A. ἀγαθὸν οὖν ἐστιν. ἀγαθὸν δέ ἐσειν B.

20. ἀγαθοῦ] καθόνος B. E pr.

23. ποιὸν] ποιητικὸν recte Gaisf. cum A. B. E.

24. τοῦ om. B.

25. τῆς omitte cum A. B.

P. 40, 1. ποιὸν B. ὑπὸ τὸ ποιὸν E.

4. αὐτοῦ om. A. B. καὶ αὐτοῦ τὸ ἀ. E.

5. αὐτὸ εἶναι A.

8. γινόμενον] γενόμενον Gaisf. cum A. B. E. Med.

11. τοσοῦτό τι B. E.

14. ἔστι τι ἀγαθόν] ἔστι τι τοῦ ἀγαθοῦ Gaisf. cum A. E inter vss. ἔστι τοῦ ἀγαθοῦ B pr. ἔστι τὸ ἀγαθὸν B m. sec. E pr.

16. ἐν om. B. E.

19. τῷ πυρέττοντι φέρε εἰπεῖν] *Hemsterhusius* Küstero repugnans haec: „Fallitur Küsterus: sensus iis verbis inest et commodus et minime obscurus, *Fabricitanti exempli causa.*"

20. ὁ φρόνιμος om. A.

22. Quam Küsterus sumsit interpunctionem, eam praebet E.

Ἀγάθυρσα] Hanc et continuam glossam expunge cum Gaisf. sive cum omnibus MSS. Peccarat Med. e Steph. Byz.

Ἀγάλαχτις] P. 41, 7. τῶν ante ἱερείων Gaisf. cum E. Repugnat Zonaras.

Ἀγαλεών] Ἀγαλέον mendose scriptum pro Αἰγαλεών, quo ducunt codd. Atticae mons Αἰγαλεών Thucyd. II, 19. *Hemst.* Vide sub v. Αἰγαλέως.

Ἄγαλμα Ἀθηνᾶς] Glossam cum ignorent B. E. eumque habeat A. in marg. (ubi τῇ Ἀθηνᾶς, omisso Διονύσου), iure delevit Gaisf. Idem attulit Cuperum in Lactant. T. II. p. 493.

Ἀγάλματα] P. 41, 20. τὰ τοῦ κάσμου A.

P. 42, 6. His Gaisf. ex A. subiecit: Ἀγάλλομαι. δοτικῇ.

Ἀγαλματοκοποί] P. 42, 8. In vulgatis edd. Lysippum sequitur *Apellen;* sed quem merito ex loco isto, quem precario hactenus obtinuerat, migrare iussi, tum quia is pictor fuit, non statuarius, tum etiam quia in duobus MSS. Parriss. vox ista non legitur. *Küst.* Ἀπελλῆς E. Ἀπιλῆς B.

Ἀγαλματοφορούμενος] τουτέστιν ἀγάλματα E.

[illegible] [illegible] pro [illegible] emendandum Eustathio in II. d. p. 89, 35.

[illegible] P. 42, 13. Post [illegible] quae cum Gaisf. uncinimus, ignorat B. retinuit A. in marg.

14. [illegible] omittit cum A. [illegible] A in mar.

[illegible] P. 42, 19. [illegible] A. Dein cum eodem [illegible]

[illegible] P. 43, 8. [illegible] quae Gaisf. uncis notavit, dele cum A. B. E.

11. [illegible] Scribi debuit [illegible] cum [illegible] Hemsterh.

[illegible] Sub finem A in marg. [illegible] (i. e. [illegible]) [illegible]. Vide sub v. [illegible].

P. 44, 9. [illegible] ante [illegible] Gaisf. cum A. et Lex. Seg.

[illegible] Addit E. [illegible]

[illegible] [illegible] E.

[illegible] Sic E.

[illegible] Sub finem [illegible] A. Quae post hanc glossam cum Gaisf. [illegible] A. in marg. habet.

[illegible] P. 44, 15. [illegible] om. E.

20. [illegible] B. [illegible] E.

21. [illegible] A.

[illegible] Huius meminit in [illegible] et [illegible] ex Damascio. In [illegible] Hemst.

P. 45, 2. [illegible] A. qui [illegible] Porro [illegible] E.

P. 45, 4. [illegible] E.

[illegible] E. in textu: [illegible]

[illegible] P. 45, 17. [illegible] A. Recipiendum cum Gaisf. [illegible] quod exstat etiam apud Procopium. Idem Gaisf. [illegible] quod nullum factum. Nam expungi debuit alterum [illegible].

21. [illegible] A. [illegible] Gaisf. cum A pr.

[illegible] P. 46, 6. Versum [illegible] adhibuit Plato Comicus in [illegible] apud Sextum Emp. adv. Math. II. p. 296. Hem.

8. [illegible] E.

[illegible] Totam glossam cum omnibus MSS. delevit Gaisf.

[illegible] P. 47, 6. [illegible] E pr. Item MS. Lex. Seg. [illegible] Meier de bonis damn. p. 89.

[illegible] Schol. Hesiodi Theog. 859. [illegible]

[illegible] Sub finem lege cum A. E. [illegible] pro [illegible]

[illegible] P. 48, 4. [illegible] om. etiam A. B. E. Inclusit Gaisf. Praestat delere.

5. [illegible] om. B.

[illegible] P. 48, 16. [illegible] locus Iuliani Orat. VII p. 205. [illegible]

P. 48, 17. [illegible] E.

[illegible] Sub finem [illegible] Gaisf. delevit cum A. B.

[illegible] Huic gl. ex E. subiecit Gaisf. [illegible] Nullum factum.

[illegible] Gl. om. B. E.

[illegible] E.

[illegible] P. 49, 11. [illegible] A.

12. [illegible] E.

[illegible] Sic Gaisf. cum A. [illegible] etiam B. [illegible] E.

14. [illegible] E. Dein [illegible] servat Gaisf.

16. [illegible] h. l. etiam A. B.

[illegible] P. 50, 1. [illegible] expunxit Gaisf. cum A. B. E m. s.

[illegible] P. 50, 6. [illegible] non esse Suidae verba, sed scriptoris alicuius in testimonium allegata manifestum facit [illegible]. Gaisf. Hemsterhusius addit [illegible] et [illegible]

[illegible] Gl. uncis notat Gaisf. ab A. in marg. collocatam: ubi in fine, [illegible] B. E. addunt [illegible] et Gaisf. vero tradit.

[illegible] P. 50, 10. [illegible] E.

17. [illegible] A. hoc quidem cum E.

[illegible] Haec uncis Gaisf. inclusit ut omissa A. B. E. Idem attulit Wytt. in Plut. p. 19. B.

P. 50, 23. [illegible] E.

P. 51, 2. [illegible] B.

6. [illegible] E.

9. [illegible] Lege [illegible] cum A. E marg.

14. [illegible] E.

P. 52, 2. [illegible] ante [illegible] om. A.

[illegible] addit E.

[illegible] P. 52, 15. [illegible] Petavium in Themist. Or. I. p. 519. ascripsit Gaisf.

17. [illegible] Initium totius narrationis petendum ab v. [illegible] Itaque scribimus [illegible] Callim. Wyttenb. in Eunap. p. 30. locum Appiano tribuens.

[illegible] Quae subiiciunt B. et fere E. [illegible] et quae sequuntur, ea praestat ab Etym. M. depromi.

[illegible] P. 53, 8. Hoc verbum sensu [illegible] non repperit Portus. Equidem suspicor illud lorum ex Glossis Herodoteis in V, 72. sumptum fuisse, ubi eadem, [illegible] memorat. Similia sunt apud Etym. M. p. 10, 35 ex probabili emendatione Bastii in Gregor. p. 510. Mea quidem sententia hoc transferri debet contra posteriorem [illegible] glossae, ita ut verba sic decurrant: [illegible] Gaisf. Recte.

P. 53, 9. *ἀπελαύνειν*] *ἐλαύνειν* Gaisf. cum A. B. Lex. Seg. „Post *ἐλαύνειν* altera incipit glossa, cui praefigendum erat *Ἀγηλατήσειν*: et sequentia sic legenda ex Schol. Soph. Oed. R. 401. *ἐὰν δασέως, τὸ ἄγος ἀπελάσειν τὸ περὶ τὸν Λάιον· ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ βασιλεύσειν. Gaisf.*

Ἀγηλατοί] *ἀγηλατοῖ δὲ ῥ.* Gaisf. cum B. ubi *ἀγηλατοὶ* A. Dein *ἤτοι ἄγει καὶ κεραυνοῖ* E.

Ἀγῆλαι] *ἀγλαΐσαι* coniecerat etiam Hemsterhusius, non recepit Gaisf. Qui Bastii schedis usus integras scripturas Lex. Seg. p. 328. enotavit paulo plenius Bekkero.

P. 54, 2. *πρ. τε καὶ μεγ.* B. E.

4. *ὦ πάτερ*᾽ B. E pr. (m. sec. om. *πάτερ*᾽)

Ἀγήλειεν] P. 54, 8. *Ὅτι ὑπὲρ πάντας M. ὁ P. τιμᾶσθαι ἤθελε* E. qui *ὑφ᾽ ἁπάντων* marg.

Ἄγημα] P. 54, 15. *εὐεξίαν* A.

Ἀγήνωρ] P. 54, 18. Lege cum A. *ἀνδρία*, cum eodemque dele *παρὰ τὸ ἄγαν — χρῆσθαι*, quae ignorat etiam Lex. Seg. Ceterum *ἀνδρία* bis E.

20. *δὲ*] *δὲ καὶ* Gaisf. cum A. B. E. Lex.

Ἀγηοχώς] In iis quae Küsterus expunxerat B. habet *Κανών*, omissis *ὁ μέλλων ἄξω*. E. in marg. *γ ἐτυμολ.*

Ἀγηρηναῖοι] Mendose pro *Ἀγυρηναῖοι*, nisi forte corruptio sit vocis *Ἀγαρηνοί*, cuius mentio in Ps. 82, 6. *Gaisf.*

Ἀγήρω] P. 55, 4. *δηλοῦνται* A.

Ἀγήτας] *ἐντολῶν* pro *Αἰτωλῶν* A.

Ἀγητός] *ὁ καὶ ἀγαστός* E.

Ἁγίασμα] *νεώς* pro *ναός* A. Sub finem Gaisf. delevit cum A. B. E. *Ἁγιστεία δὲ ἡ ἱεροτελεστία δίφθογγον*. Habet tamen A. in marg. *ἁγιστεία δὲ διφθόγγῳ.*

Ἁγίζων] Quae vulgo leguntur post *ἁγιάζων*: *Ἀριστοφάνης· Ἔπειτα ταῦτ᾽ ἤγιζεν εἰς σάκταν τινά*, desunt A. et videntur delenda. [Delevit Gaisf.] Gl. enim ad locum Sophocleum mox citatum spectat. Plenius E. *Ἁγίζων. ἁγιάζων. ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποτιθέμενος δηλοῖ. Ἀριστ. κτλ.* qui mox aliam gl. auspicatur a v. *Ἀβούθυτον. Gaisf.*

Ἀγινάρειος] *Ἀγιναργεῖος* Gaisf. cum A. B. E. *Ἀγινάργειος* Med.

Ἅγιος ἅγιος] P. 56, 6. *τοῦτο γὰρ σαφῶς τὴν ἁγίαν* E.

7. *ἀπόδως* A.

10. *σημαίνει* om. B.

12. Gaisfordus addit Valesium aliosque in Euagrii H. E. III, 44. Idem iure cum A. delevit *ἀθάνατος*. Minus recte Gaisf. scripsit *ὑπὸ τοῦ* cum E.

Ἅγις Ἄγιδος] P. 56, 20. *καταρρήγνυνται* B m. sec. et E.

22. *ἀπὸ* bis A. qui *πλίνθον* pro *ἡλίου.*

Ἀγιστεύειν] P. 57, 1. *Ἁγιαστεύσαντες* B. E corr.

Ἄγκειθ᾽ Ἡφαίστῳ] Glossam suspectam habet A. in margine, ubi *Ἡφαιστοῖο* et *ἀνακεῖνται*. Saltem *Ἄγκη* et quae sequuntur usque ad *ἔχοντες*. *Ἡ* recte delevit Gaisf. cum A. B. E.

Ἄγκεσι] *ἀλσώδεσι τόποις* E.

Ἀγκοπήνια] Gl. expunxit Gaisf. cum A. B. E.

Ἀγκών] P. 57, 19. *σκότου* E. qui *Ἀγκῶνα* cum Zon.

P. 55, 4. *ἐβάλετο* A. qui *τῆς οἰκείας.*

6. *Ἀγκῶνες δὲ*] Hic locus olim post v. *Ὀνειροπόλος* inculcatus erat. *δὲ* om. A. qui firmavit *προεπησσόμενα.*

8. *Ἴσως οὐ δ.*] *Οὐ δυνατὸν* Gaisf. cum B. E. *ἀναιτὸν* A. *ἀνατὸν* D. quod parum probabiliter *ἀδύνατον* interpretatur Gaisfordus. Locum alii sanabunt. Deinde *πρὸς ἀντίον* lege cum D. quo ducit etiam A. *πρὸς ἀντ᾽ τὸν ῥοῦν.*

11. *Ἀγκῶνες αἱ ἄκραι* E. Ex eodem Gaisfordus temere post *ὀρῶν* addidit *Σοφοκλῆς.*

13. *ἐσπέρους* Gaisf. cum B. D. *οἱ δὲ σπείρουσιν* A. *ἀνθηλίους* E.

14. *ἰέντες* B.

18. Emicienda sunt *Ἔστι καὶ ἄλλη παροιμία τὸ Γλυκὺς ἀγκών* cum A. *ζήτει ἄλλην παροιμίαν τὸ Γλ. ἀ.* B. E.

Ἀγκράτος] *Ἀνακράτος* B. E pr.

Ἄγγρις] Glossam cum suis MSS. delevit Gaisf.

Ἀγκύλη] Annotationem sic refinge ut scribas: praestitit Zon. p. 38. Sed fugit illum glossae fons Aristophanes sive Schol. Aristoph. Av. 1180.

Ἀγκυλομήτης] *καὶ Ἀγκυλομήτεω* addidit Gaisf. cum A. *καὶ ἀγκυλομήτους* B. *Ἀγκυλομήτης ἀγκυλομήτεος ὁ σκολιόβουλος* E.

Post hanc gl. *Ἀγκυρᾶ οὗ π* A. *Ἄγκυρα, πόλις. ἔστιν* (*ζήτει* E.) *ἐν τῷ γαλύσματι* B. E.

Ἀγκυλοχείλης] P. 59, 10. *τοῦ χείλους* recte delevit Gaisf. cum A. Eorum vicem *καὶ τὰ χείλη* B. E.

Ἄγκυραν] Expunge gl. cum A. qui reiecit in marg. *ὁ Σκύθης* om. B. E. *κεραμικὸν* A. marg.

Ἄγκυρα] *πόλις. καὶ . . . Ἀγκυρανοί* delevit Gaisf. cum A. *Ἀγκυρανῶν πόλις* reliquis omissis B. E. Idem quae sub finem Aldus inculcaverat *ἄγκυρα πλοίου* delevit cum A. B. E. Sed habet A. marg. *Ἄγκυρα πλοίου. ζήτει ἐν τῷ ἐμβρύοιοκος.* (Non extat ista glossa.) *Ἄγκυρα π. ζήτει ἐν τῷ γᾶ.* In *Ἑλληνογαλάται* Gaisf. ascripsit Wessel. in Diod. V, 32.

Ἀγκυρηβόλιον] Id firmant A. E. Dein *σιδήριον* reposuit Gaisf. ex A.

Ἀγκύρισμα] P. 59, 19. *τῇ ἀγκύλῃ* restituit Gaisf. ex A. B. E.

P. 60, 2. *ἐκολαβήσας* A. B. E.

3. *ἢ καταπέπωκας* et quae sequuntur usque ad *ἔλεγον* delevit Gaisf. cum A. B. E. idemque cum omnibus MSS. gl. *Ἀγκύριον.*

Ἀγλαΐεῖσθαι] Gl. ad fidem codicis A. sic revocanda: *Ἀγλαΐεῖσθαι. καλλωπίζεσθαι.* Is in margine: *Ἀγλαοφανῶς. ἤγουν λαμπρῶς καὶ ἐντίμως.*

Ἀγλαόκοιτος] *Ἀγλαόκλυτος* Hemsterhusius, *ἀγλαοκύδης* Bekkerus coniecerunt. Corruptelam suspicabatur H. Stephanus in Thes. T. I. p. 142. E. Monuit Gaisf.

Ἀγλευκές] ἀγλευκές ἐστ' ἄνθρωπος Epicharmus in Hom. Epimer. p. 85. quo spectare videtur illud Σικελικόν.

P. 60, 18. ξενικὸν] εἶναι addit Gaisf. cum A.

γοῦν πάνυ

19. πολὺ γάρ ἐστι πάλιν E. πάνυ etiam D. quod invenerat Meinekius. Id recipiendum, omisso τῷ cum A.

Ἀγλωττία] P. 61, 5. ὁ ante ἄφωνος Gaisf. cum A. καὶ ἄφωνος E.

Ἀγμούς] Glossam eiecit Gaisf. cum suis MSS.

Ἀγναπτότατος] Glossa suspecta, quam habeat A. in marg.

Ἀγνείας] Ἀγνίας Gaisf. cum A.

Ἀγνίζω] Glossam expunge cum B. E. Med.

Ἀγνόημα] Fragmentum ex v. Παχύνοοι augendum.

Ἄγνος] P. 62, 2. δὲ post ἄγνον add. E. Ἀττικοὶ Hemsterhusius ante ἄγνον supplebat. Gaisfordus ab Ἄγνον novam glossam orditur.

3. Χιωνίδης recte Gaisf. cum A.

Ἀγνωμόνως] P. 62, 18. ἀσύγγνωστοι a nobis expulsum retinet A. cum eoque Gaisf. intra uncos, commemorans Wessel. in Diod. XIII, 21. Parum recte *Hemsterhusius*: „Causa non est cur expungatur, quod unus et optimus forte MS. Par. retinuit: habet etiam Hesych. v. Ἀγνώμονες."

20. Καὶ ὁ Θεολόγος — ἀνοητότερε Gaisf. uncis notat, ut quae A. E. omiserint, B. autem in marg. habeat. Itaque debuerant expungi. Ceterum ἀγνωμονέστερε Ἰουδαίων affert etiam Schol. Hermog. T. VI. p. 456. f.

Ἀγνώνειος] Sub finem Ἀγνωνηίδης E. Ἀγνωνίδης Diog. Laert. V, 37. Ἀγνίδης Sintenis in Plut. Pericl. p. 216.

Ἄγνωτα] P. 63, 5. ἐν omisit Gaisf. cum B. E.

Ἀγνῶτας] P. 63, 7. ὃς] πρὸς B.

10. τὸ πρότερον B pr. τὰ πρότερον E. qui deinde φάσκια.

12. Ἀγνὼς γὰρ . . ἄγνωστος agnoscit etiam Theodosius Gramm. p. 117.

Ἄγνοια] λέγοι Gaisf. cum A. αὐτοῦ pro εἶναι B. E.

Ἄγνυται] καὶ ἄγνυτον ὁμοίως om. E. qui ἤγουν συντριβομενάων.

Ἀγόμενος] Credo MS. Ro. idem exhibere quod noster A. scil. διαφρατέρων. Sic etiam B. φρατέρων E. *Gaisf.*

Ἀγομένων] P. 64, 6. κατὰ τὴν πολλὴν A.

Ἀγόμφωτον] τὸ ἀνήλητον A m. pr. ἀνάλωτον corr. Idem in marg. ἀγωνίσονται γενικῇ.

Ἀγονία] P. 64, 11. Ἀγόνων χοῶν: ἀφί sic A. i. e. διφορεῖται. Confusae scil. nonnunquam fuisse videntur voces diversissimae significationis ἀγόνων et ἀγώνων. Vide infra post v. Ἀγώνισμα. *Gaisf.* Immo librarius indicabat ex epimerismorum lege etiam litteram ω̄ (hoc est, vocem ἀγώνων) esse inspiciendam. Videantur Add. sub v. Ἀγώνων.

Ἀγορά] P. 64, 18. πεπράσκεται Gaisf. cum A. B. E.

Ἀγοράζειν] τὸ ὠνεῖσθαί τι, ὅπερ ἄχρηστον — εἰ καὶ Ἀριστ. E.

Ἀγορανομίας] ληστείας B. et in textu E. καὶ quod ciceeram ignorat etiam A.

P. 65, 15. καθίστημι E.

17. φραγγέλλυις A.

18. τοὺς ante τῆς ignorant A. B. E.

20. Λεπρέον Gaisf. cum A. B. λεπραίων E. Deinde idem ἧς pro οὗ cum A. B. Schol.

P. 66, 2. διὰ τὸ τὰ ἐκ λ. β. per incuriam om. A.

5. Λεπρὸς E. Λεπροὶ A.

7. τί δ' οὐν τὸν ἥλιον λεπρὸν οἰκίζειαι A. qui habet in marg. Ἀγορανομῶ γενικῇ. Hanc igitur glossam post Ἀγορὰ delebimus.

Ἀγοράσαι. Ὑπερίδης. ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι. τὸ δὲ ἀγορᾶν βάρβαρον E. mediis omissis.

Ἀγοράσω λέγουσι. τὸ δ' ἀγορῶ β. Gaisf. cum A. B. Lex. Seg. pro vulgatis ἀγοράσαι — ἀγορᾶν.

P. 66, 16. οὐ' ἂν κελεύης edidit Gaisf. οὐκ ἂν κελεύοις E.

Ἀγοράσω] P. 66, 21. τοῦ delevit Gaisf. cum B. E.

P. 67, 2. φορέσομεν etiam A. B. E.

Ἀγορᾶς ὥραν] Wessel. in Diod. XIII, 48. eundemque et Larcherum in Herod. II, 173. ascripsit Gaisf.

Ἀγοραῖος νοῦς] P. 67, 11. παντελὴς B. E. hoc est, πάνυ εὐτελής.

15. βλέπων A.

16. τὸν ἐν ἀγορᾷ τιμώμενον E.

Ἀγοραῖος] Gaisf. cum A. correxit Ἀγοραῖοι. πρ. οἱ — ἀναστρεφόμενοι ἄνθρωποι. Post h. gl. A. ἀγορεύω. δοτικῇ.

Ἀγορηταί] σύμβουλοι φρόνιμοι iungi malebat Gaisf.

Ἀγοστῷ] P. 69, 2. ἔλαθ' ἓς χάριας A. unde Gaisf. ἔλαθες. Idem τῆς ἐν cum A. E. Infra εὐεργεσίαν B. E. Ceterum Schneidewinus Simonid. p. 201. temere criminatur istas codicum scripturas a me praetermissas esse, quasi superioribus in plagulis Fasc. I. exemplum Gaisfordianum praesto fuisset.

Ἄγουσαν. ἰ. Λιύπερ κατασκ.] Locum esse Diodori T. II. p. 629. quem amplificatum praestat v. Ἀναστελές, monuit Toupius.

Ἄγουσιν] P. 69, 10. πεπαιμένη Gaisf. cum A. Lex. Seg. Post hanc gl. Ἄγω αἰτιατικῇ A. in marg.

Ἀγωγεύς] P. 69, 12. ἤγουν ante ὁ διώκων E V. in *Νέοντας* et *Ἰδιον. Τυπ.*

Ἀγωγή] P. 69, 17. ἀναστροφὴ ἢ ἀναστροφή E.

20. ἀφ' οὗ A.

21. τὴν om. B. E. ἀγωγῆς] ἀναγκῆς E pr.

Ἀγώγιμον καὶ om. E. In ἀγωγίμων Heraldum Animadv. in Salmasii Ius Att. IV, 5. annotavit Gaisf.

P. 70, 7. τοὺς etiam Gaisf. cum A. E.

Ἀγωγόν] P. 70, 10. Τίγρητος E.

Ἀγώμενος] Ἀγάμενος E. qui θαυμάζων καὶ θαυμαζόμενος. ἀγόμενος δὲ ἀντὶ τοῦ φερόμενος.

Ἀγών] P. 70, 18. καὶ Ὅμηρος τὸν τόπον αὐτὸν ἐν omisso φησι Gaisf. cum A. et Photio, novam glossam orsus ab Ἀγῶνα. Sed debuit vocibus transpositis καὶ Ἀγῶνα.

Ἀγωνάρχαι] ἀγωνοθέται, ἄρχοντες τῶν ἀγώνων delc cum A. B. quae Gaisf. uncis notat.

P. 71, 6. καὶ ἀμελῶν ignorant B. E.

Ἀγωνίσκοι] Gl. delevit Gaisf. cum A. B. E.

Ἀγώνιος] καὶ ἐναγώνιος addit E.

Ἀγωνιούμενοι] ἐμβαλόντες E. Deinde Τοὺς πολεμίους reposuit Gaisf. cum A. B. E. Loci ratio satis obscura. Dein ἀποτραποίαιντο ἀμαχή A.

Ἀγωνιῶ] P. 71, 16. καὶ τὸ om. E.

18. περσικὰς etiam B. E.

P. 72, 1. τοὺς στρατιώτας μὴ tuentur B. E. Med. Recte Gaisf. cum A. μὴ τοὺς στρ.

Ἀγωνίς] Nomen Alexis fabulae cuidam inscripsit: v. Meinekii Fragm. Com. I. p. 386. Qui postea locum Cic. Divin. in Caecil. 17. addidit, a Gaisfordo etiam observatum.

Ἀγώνισμα] P. 72, 6. τίθεται A.

Ἀγώνων] Glossam male locatam (v. Addenda in v. Ἀγωνία) cum A. B. expunxit Gaisf. Quorum A. habet in margine: ἀγόνων (m. pr. ἀγώνων) χοῶν. διΦ'. ἀγώνων δὲ ἐπιταφίων.

Ἄγραυλοι] τῷ delevit Gaisf. cum A. Lex. Seg. Dein αὐλιζόμενοι ἢ διανυκτερεύοντες E.

Ἀγραφίον] P. 72, 18. post δίκης addit τοῦτο E.

P. 73, 5. ἀποδῶ E. qui ἐκ τῆς σανίδος.

9. ἀστῶν] αὐτῶν A.

Ἀγράφου μετάλλου] P. 73, 16. μετάλλων A pr.

Ἀγρειά] Glossam Gaisf. omisit cum A. B. E.

Ἀγρεία ἀοιδή] P. 74, 5. τὰ πλατάνου A.

6. ἦγον ὁ ἀμαθὴς E.

7. ἢ ὁ ἀπὸ B. E inter vss. τοῦ ἀγρίου A. qui νεφέω ἀγρεῖος εἰ καὶ ὁ σκαιός. Temere Gaisf. ὡς cum E. delevit, ubi Α. ἐν Νεφέλαις.

10. γράφουσι — ὁ ἄγροικος elecit Gaisf. cum A. B. γράφεται καὶ ἄγροικος, ὁ ἀ. E.

11. καὶ αὖθις et seqq. A. post Ἀγρώσασων reposuit.

Ἀγρεῖφνα] P. 74, 16. ἐνοδόντιδα A.

Ἀγρία μέλ.] P. 74, 20. ποτ. τε καὶ A.

Ἀγρία συκῆ] Gl. eiicienda cum B. E.

Ἀγριᾶνες. στρατιωτικὴ ἰάξις E.

Ἀγριόθυμος] ὁ Gaisf. omisit cum A. Lex. Seg.

Ἄγριον ὑποβλ.] P. 75, 3. καὶ ἄγριον ὑποβλέποντες om. A. „Sequens exemplum nihil ad ὑποβλέπει, nisi hoc reponendum pro ὑπεκίνει. Sed nihil mutandum patet ex v. Διηρέθιζεν." Gaisf.

Ἀγριοποιόν] P. 75, 11. ἀπύλωτον B. E. In annotatione nostra refinge: V. Suid. sub utrisque vocibus.

Ἄγριος] P. 75, 13. καὶ ἄμικτος Med. καὶ ἀνήμερος vulg. (Sic annotatio refingenda) καὶ om. A. ὁ ἄμικτος καὶ ἀνήμερος E. Infra ἀγριωτάτους etiam A. E.

Ἀγρίους] P. 76, 2. Ἀγρίους δὲ καὶ E.

3. καλλοπιδιώκτας firmat A. et E inter vss. καλλοπιδιώκτους B. E pr.

4. Ὅτι ἐκωμῳδοῦντο — Ἀχαρνεῖς expunxit Gaisfordus, quae solus A. in marg. tenet, ubi καὶ ζήτει ἐν τῷ Δημητρίῳ.

Ἀγριώτης] P. 76, 7. τὸ μέρος καὶ ἀγριότης Gaisf. cum Toupio, quem probat Schweigh in Polyb. T. V. p. 76. Dein φιλαργυρίας, καὶ ἀγριώτατος A. καὶ ἀγριώτατος B. E.

Ἀγριωπούς] Irrepsisse suspicor haec gl. e marg. ubi eam apud A. reperio. Habent B. E. post Ἀγρίφης. Ceterum dedi ὡς ἀγρίαν ex B. E. Vulgo ἐκ τοῦ ὥψ . . . τὸν ὀφθαλμόν. τοῦτ' ἔστιν ἡ ἀναιδὴς καὶ ἄγριος. Gaisf. Is uncis glossam notat, quam removere debuerat. Nempe pertinet ad interpretationem scenarii Τὴν ἀγριωπὸν ἀκρατῆ μεταφράσειεν, quem ex Ioannis Damasceni Canonibus esse petitum ostendit Dübnerus in Revue de Philologie II. p. 242. et praef. Christi Patientis p. XV.

Ἀγρολέτειρα] Ἀργολέτειρα A.

Ἀγρύμενοι] συναθροίζοντες Gaisf. cum A. B. E. Lex. Seg.

Ἀγρύνομοι] P. 77, 6. μέλισσες Gaisf. cum A. B. E.

Ἀγρύτας] P. 77, 10. Ἀλλ' ὡς κτλ. habent A. in marg. Nempe fluxit versiculus ex gl. Ποδὸς ἕβδομος, ubi v. annot. ἀνεκλήθης B.

Ἀγροτέρας] P. 77, 15. ἀγροτέρης Gaisf. cum A. Idem continuo cum A. glossarum ordinem hunc constituit: Ἀγροῦ πυγή· Ἀγρωνίδης· Ἀγρώσασα· Ἄγρωστις.

Ἄγροφον] Expunge glossam. „Habet A. tantum in margine, om. B. E. Descripserunt ex Galeni Gloss. Hippocr." Gaisf.

Ἀγρώσασα] ἀγρῶται etiam B. E.

Ἀγροῦ πυγή] Sic Gaisf. cum A. B. Dein λιπαρῶς E.

Ἀγρωνίδης] ὁ Ἄγρωνος Gaisf. cum A.

Ἄγρωστις] Sub finem eiicienda ἢ κοινῶς ἀγρία, quae solus habet A. a m. recenti.

Ἀγροικος] P. 78, 13. παρίστησιν τὴν ἑαυτοῦ A. παρίστησιν omissis τὴν αὐτοῦ B. E.

17. τῇ ἀντιθέσει coniectura Dindorfii, quam non intelligo.

18. τὸ ὑποτεταχθαι lege cum A. B.

P. 79, 5. ἀκροέχολος B. ἀκρόχολος probat Gaisf.

Ἀγροίκου] P. 79, 11. δεῖ pro χρὴ A. Sed χρὴ habent Zenobius et Diogenianus cum vulg. Gaisf.

Ἀγροιλῆθεν] P. 79, 13. Ἐρεχθείδου quod miror Gaisf. cum A. B. Harpocr. Pal. Ἐρεχθείδας E.

Ἀγροιώτης] P. 79, 15. τῶνδε A.

16. Θηλυκῶς — τοῦ ι delevit Gaisf. cum A. B. Servat E.

Ἄγοι] P. 80, 4. ἤγειτο A. B. Med.

5. μεγάλους Gaisf. cum A. B. E. Harp.

Ἀγυιαί] Gl. in A. recte sequitur glossam Ἀγυιάν.

P. 80, 6. ἄμφοδρα A. Deinde E. παρὰ τὸ στερητικὸν ἀ καὶ γυῖα τὰ μέλη — ὅτι πῶς γυῖα καὶ μέλη — καὶ κύμφεις οὐκ ἔχει.

7. παρὰ γὰρ τὸ A.

P. 80, 9. δὲ om. A.
14. Διονύσω E pr.
15. καὶ ἡ αἰτιατικὴ] καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν Lex. Seg. καὶ τὴν αἰτ. A. καὶ αἰτιατικὴ B. ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν τοὺς E. qui habet καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγνιᾶς. Dein συναλιφῇ A. συγκοπῇ B.
16. ἔστι δὲ ἴδιον — ἀγνιεῖς om. A. ἴδιον τοῦτο Δ. E. Quod autem Gaisfordus tradit seqq. σημαίνει δὲ τοὺς πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμούς — Καὶ Ἀγνιεύς etc. ab A. omitti, non intelligo.

P. 81, 5. αὐλείων etiam Gaisf. cum A. E. καινοειδὴς A.
6. Ἀπόλλωνι E inter vss.
7. Κραπατάλλοις A.

Ἀγύρνα] Gl. expunxit Gaisf. cum A. B. E. Debetur Med.

Ἀγύριος] Ἀγύρριος recte Gaisf. cum A. B. E.

P. 81, 18. Προνόμου A. Infra etiam Πρόνομος A. et E. in marg.
20. ἦν δὲ στρατηγὸς Θηλυδριώδης E. ἦν om. Med.

Ἀγύρτης] P. 82, 20. τὸ δὲ ἀγύρειν καὶ τὸ περιαγείρειν (v. Küsteri annot.) A. B. E. Infra καὶ post περινοστεῖν iidem ignorant.

P. 83, 1. ἑτέρῳ τοιούτῳ τινὶ E.

Ἀγχαάσας] Recte delevit glossam Gaisf. cum A. B. E. „Posuit h. l. imperitus librarius, qui litteras Α et Λ confudit. Emendate legitur in Etym. M. p. 15, 19. Ἀγχλάσας, unde glossa ut videtur desumpta est."

Ἄγχαυρος] P. 83, 10. ἀγχοῦ ἤτοι om. Gaisf. cum A. B. ἀγχοῦ καὶ E.
11. αὔριον A.

Ἀγχεῖος] Sub finem addit E. καὶ ἀγχοῦ ἀντὶ τοῦ πλησίον.

Ἀγχιστῖνοι] Ἀγχιστῖναι. πυκναί Gaisf. cum A. B. E. quorum E. addit καὶ ἀγχηστῖνοι.

Ἀγχιάλη] Gl. eiecit Gaisf. cum A. qui habet in marg. Ἀγχιάλη — βασιλεύς. Horum vicem E. τὴν Ἀγχίαλον καὶ Ταρσὸν Σαρδανάπαλος ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἔκτισεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

Ἀγχιβατεῖν] Gl. habet A. in marg. Infra ἀγχιβασίην Gaisf. cum B. E.

Ἀγχίθυρος] In exemplo Theophylacti Gaisf. ἐγίνοντο cum A. B.

Ἀγχίνοια] P. 84, 21. ἕξις — παραχρῆμα sunt ex Diog. Laert. VII, 93. et mox ἡ εὐστοχία — χρόνῳ verba sunt Aristotelis Anal. Post. I. c. ult. Vide Eustrat. in Ethic. p. 104.[b] *Gaisf.*

P. 85, 3. παρὰ Ἡσιδ. A.

Ἀγχίσης] In fine Ἀγχισείδης ὁ ἐκ τούτου E.
ων

Ἀγχιστεύς] P. 85, 10. τοῦ etiam A. προτελευτήσαντος B. τελευτησάντων E.

Ἀγχιστεία] P. 85, 14. ἐν dele cum A. (cui deest Ὀρνισι) B.

Ἀγχιστίνδην] τὸ κατὰ ἀγχιστείαν. ὡς ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην: sic eiectis interpretationibus Gaisf. cum A. B. E. Ab his proxime Photius et Lex. Seg. p. 333. ὥσπερ ἀριστίδην καὶ πλουτίνδην ἐπιρρηματικῶς.

Ἀγχίστροφοι] P. 85, 20. κρατερὰ B. E.
23. Εἶτα ὑμεῖς — διώκουσι] Locus recurrit in v. Ἐξελίξαντες, ubi est γινόμενοι. Per interpolationem ἡμεῖς — ἐγινόμεθα E. Infra γίνεσθαι A. B.

P. 86, 1. Τῷ ἀγχιστρόφῳ] Gaisfordus contulit Dionysii locos A. R. IV, 23. VI, 10. 19. sed horum nullus accurate convenit. Idem Καὶ ante ὁ inseruit ex A. B. E.

Ἀγχόνη] Id et ἀγχονή inter διφορούμενα recensent Epimer. Hom. pp. 6. f. 180.

Ἀγχονήσας] Καὶ praemisit Gaisf. cum A. B. E. Post ἀποπνίξας B. habet ἀπαγχονίσας δέ, cui imposuit m. rec. περισσόν. In E. ἀπαγχονίσαι, πνίξαι. Vide v. Ἀπαγχονῆσαι.

Ἀγχούροις] Sub finem παρὰ τὸ ἄγχι τοὺς ὅρους εἶναι expulit Gaisf. cum A. B.

Ἄγχουσα] Hinc olim fluxerat appendix gl. Ἐρυθραίνει.

Ἀγχώμαλον] P. 86, 17. Συμμίξαντες καὶ ἀ. Gaisf. cum A. B.
18. εἰς τὸ πλέον E.
20. κατερὰ Gaisf. cum A.

Ἄγχων] Eiicienda αἰτιατικῇ, quae habet A. in marg.

Ἄδακρυς] Diodor. T. II. p. 59. ubi vid. Wessel. *Toup.*

Ἀδάμ] P. 87, 10. καὶ τὴν ὁμοίωσιν B.
16. τῆς omitte cum A.
20. ἑκάστη E. Num sanus esset locus immerito dubitabat Küsterus.

P. 88, 3. τὰ ante πετεινά om. A.
5. ὧς] ὃ Gaisf. cum A. B. E.
15. ἅπαντες] οἱ addidit Gaisf. cum A.
20. ῥιζῶν] ζῶν A.
22. ἑκάστη A.
23. διεσάφησεν soli B. E. Verbum suspectum ἐσάφησεν Gaisf. cum A.
24. ἰδὼν] ἰδεῖν A.

P. 89, 9. καθαρισμοὶ Gaisf. cum A. Dein τὲ om. B.
13. Θεόκλυτον firmat E pr. Θεόκμητον vel Θεοείκελον Toupius.
18. ἢ] καὶ A.
20. ἐξεκύλισεν] ἐκ addidit Gaisf. cum A. B. E.
21. καὶ post φέρεσθαι omiserunt A. B. E. quod servant ante μέχρι.
23. τῷ ἅδου A.
25. Quae vulg. neglexerat servant MSS.

P. 90, 4. ἀφορμίσασα A. Deinde τοῦ θεοῦ firmant MSS.
8. Θηλεῖα B.

P. 91, 1. πολυθρύλητον recte Gaisf. cum A.
7. οἱ λοιποὶ A.
13. ὑπ' οὐρανὸν correxit Gaisf. cum B. E. collato lobi c. 1, 7. περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι.

P. 91, 14. ὡς ὠὰ om. A. servant B. E.
27. κἀντεῦθεν] κἀν A.
28. συμμορφία A.
P. 92, 5. διδασκάλους repetit post ἀσόφους A.
13. τοῦ om. B. E.
20. τοῦ] τοῦδε inter vss. B. τοῦδε τοῦ Gaisf. cum E. Med.
22. κλάδος B. E. Dein ὄρπηξ E.
28. ἔτη om. B. item post Αἰγύπτου.
P. 93, 6. Μακεδόνος τοῦ eiecit Gaisf. cum A. Μακεδόνος om. B. τοῦ Μακεδ. E.
8. τοῦ ante Χριστοῦ om. Gaisf. cum A. B.
10. τοῦ ante Θεοφίλου om. Gaisf. cum A. B. E.
12. εὕρηται ρκ΄. om. in lacuna A. E. Omisit B.
14. κέ in lacuna om. A. ιέ coniecit Bentleius Diss. Phalar. p. 16. Addit Gaisf. Chapmanni *Phlegon examined* p. 8.

Ἀδάμας. ὁ λίθος καὶ om. B. qui om. etiam τὰ cum Photio.

Ἀδαξῆσαι] P. 94, 7. ἄχορα praebuerunt A. et B. m. sec. cum Etym. Leidensi.

Ἀδεές] P. 94, 15. δέδοικας A. B. E. quibus obtemperandum.

Ἀδεκάστως] Exemplum Philostrati p. 593. τοῖς ἀδεκάστως ἀκροωμένοις ascripsit Toupius.

Ἀδεκτῶ] Ex Ἀληκτῶ detortum videbatur Hemsterh.

Ἀδελφειός] Post ἀδελφός B. inserit καὶ θηλυκὸν ἀδελφή, omissa glossae appendice, καὶ τὸ θηλυκὸν — ἀδελφήν, quam A. in marg. reiecit (ubi τὴν ἀδελφιδὴν ἢ ἀδελφιδὴ τῆς ἀδελφιδῆς), Gaisfordus satis habuit uncis notasse. Sed expungenda etiam, quae relinquere debueram, καὶ τὸ θηλυκὸν ἢ ἀδελφιδῆ. Posterior autem pars fluxit ab v. Ἀλνάττης.

Ἄδερ] P. 95, 20. τὴν Ἰουδαίαν B. E. Dein Ἰακώβου A.
P. 96, 8. τὸν Ἰάμου A.
11. καταλεῖπ A.
13. Σολομῶνι B. Deinde καὶ om. A.
15. τῶ φαραῶνι A. τοῦ φαραώνη E.
16. Ἄδερ B.
18. Σολομῶνι etiam A. B. E.

Ἀδέρχων] Glossam e Steph. Byz. inculcatam delevit Gaisf. cum A. B. E.

Ἀδέρκτως] P. 96, 22. Ipsum παραμειβόμεσθ' Gaisf. cum A.

Ἄδεια] P. 97, 5. καὶ τέ παθόντες E.
8. χρῆζοι Gaisf. cum A. E.

Ἀδείμαντος] P. 97, 17. Nisi exciderit novus titulus Ἀδείμαντος Λευκολόφου, liberari nequit errore gravissimo Suidas, confundens Adimantos plane diversos. V. Xenoph. Hell. I, p. 258, 14. *Hemsterh.* Idem: „V. Burm. in Ovid. Ib. 529. qui multifariam errat." Excidisse quaedam persuadet Schol. Arist. Ran. 1561.

Ἄιδειν] τέττιγας firmat unus E.

Ἀδηλία] P. 98, 9. βαλλομένῳ εἰς νοῦν ἤλπιζεν, ε τὸ β. A. His si utimur, intercederunt quaedam ante ἤλπιζεν.
10. καὶ agnoscunt A. B. E.

Ἀδηλώσας] Conf. Taylor. in Lycurg. p. 335. Ruhnk. in Vellei. p. 8. Verbum ἀδηλόω, quod rarissimum est, legitur in Mazochii Tab. Heracl. p. 183. ὡς μὴ καταλυμαινωθεὶς ἀδηλωθείη, *ne aggestu limoso obductus visum effugeret.* Verbum ἀδηλόω frequentat Philo Iudaeus, cf. Abresch. Dilue. Thucyd. p. 96. *Bastius* ap. Gaisf.

Ἀδημονία, ἡ μετὰ λύπης φρ. E.

Ἄδην] P. 98, 22. Ἐπὶ δὲ A. Deinde ἔχομεν omnes.
P. 99, 7. Ἕκαστοι Gaisfordus cum A. B. E.
8. ἐνεπίπλαντο Gaisf. cum A. ἐνεπίμπλαντο B. E.
11. τρυφερὰ B. E.
14. καὶ ante πόνους om. A. si recte Gaisf. tradit. Idem deinde ὑπὸ cum A. Debuit ex eodem etiam ἅπου τι cum Appiano.
15. κάμνειν in omnibus MSS. desideratur.

Ἅδης] Gl. om. A.

Ἀδηφαγία] P. 100, 11. τῇ Κωμῳδοτραγῳδίᾳ Gaisf. restituit cum A. et Photio. Vide Meinekii Com. I. p. 247. τῷ κωμῳδοτραγῳδεῖν B. E.

Ἀδήωτον] Gl. cum A. post v. Ἀδηνέως retrahenda, quod poscit ordo litterarum. ἀπραίδευτον agnoscunt B. E.

Ἀδιαβηνή] Eadem in Crameri Aneed. Bibl. Paris. I. p. 383. extant, ubi ἀνατολὰς πέρα.
P. 100, 17. Τίγρητος] Τίγριδος B. E. Codin.
18. ἡ ante ἄσφαλτος dele cum A. B. E. Aneed.
21. πού dele cum A. B. E. Aneed. Servat Gaisf. Dein Νινευή A.
P. 101, 2. πλίνθοις pro λίθοις A.
4. Ἄορνον στόμα Aneed.
7. εἰ δὲ ἐσκεδάννυτο Aneed.
8. κατευθείανεισι A. Deinde ἀνακλῶται κάτω Aneed.
10. In additamento Cod. Vaticani ἐωρακέναι om. Aneed.

Ἀδιάδραστον] Ex Aeliano περὶ Προνοίας, *Hemsterh.* cum Toupio. Porro fatum a Zenone νόμων τῶν ὄντων ἀδιάδραστόν τινα dici apud Aristoclem Eusebii P. Ev. XV, 14. monuit Reinesius.

Ἀδιάλειπτον cum gl. continua iunxit E. cuius sub finem addit μηδέποτε ἐπιλείπων.

Ἀδιάσκευον] Sub finem εἰς τ. π. B.

Ἀδιαφορία] P. 102, 14. καὶ οὐκ ἔθ' A.
16. τῶν δὲ ἑτέρων etiam A. B. E. et codex Diogenis, cuius excerpta sunt penes Gaisfordum, ubi vulgatur τῶν οὐδετέρων.
22. συμβαλλομένην etiam Diogenis MS. ap. Gaisf.
P. 103, 21. ἀρτιώτης] πρωΐτης E.
23. προηγούμενον etiam MSS.

Ἀδιή] Leg. puto Ἀνίη. Infra Λετασία. Immo refer ad Λαδεῖν. *Valck.*

Ἀδικίου] Ἀδικία A. Id arguit huius glossae, quae nunc ordini litterarum repugnat, olim aliud initium fuisse; nisi forte praestat eam cum A. post gl. Ἀδικία. Πλάτων φησὶ locare. Dein ἔστι δὲ καὶ ὄνομα A. Cum eodem ἐνάτης Gaisf.

P. 104, 18. Πλάτων] Addit Gaisf. Reip. X. p. 609.

21. ἡ γὰρ ἀδικία — σφετερίζεται om. A.

23. ἔστι δὲ καὶ — κοινωνικοί] Horum vicem B. E. ἡ δὲ ἀνθρώπων φύσις κοινωνική ἐστιν.

24. τῆς ante πάσης om. A.

Ἄδινοί] Ἀδινά A. B. pr. Ἄδιναοί E.

Ἀδμεύειν] Glossam inclusit Gaisfordus, ut quam cum sequenti ignoret A. Ἀδμεύειν om. B. E.

Ἀδμήτης] Quam glossam ex uno Parisino memoravit Küsterus, Ἀδμισουνάλιος. ὁ τῶν Σιλεντιαρίων ἄρχων, eam Gaisfordus post v. Ἀδμήτου μέλος cum B. E. inseruit. Nollem factum.

Ἀδμωλεῖν] Sustulit glossam Gaisf. cum A. B. E.

Ἀδμωλία] P. 105, 21. ἢ δουλείας omisit Gaisf. cum A. B. E.

Ἄδμωνι] Glossam ex vitio scripturae natam esse demonstrat annotatio in v. Ῥοδώπιδος ἄγαλμα. Μυτιληναίῳ E pr.

Ἀδνούμιον] ἐπιγραφή A. qui recte omisit οἱ δὲ — ἀδνούμιον. Infra Ἀννουμῖνοι B.

Ἀδοκίμαστος] τὸ ante εἰς et δὲ ante ὁ Gaisf. cum A. Lex. Seg. ἀδόκιμος pro ἀδοκίμαστος E.

ε

Ἀδολεσχία] P. 106, 14. καὶ γ ἀδολεσχήσω A.

Ἀδοξεῖται] Verba οὐκ ἀποδεκτόν ἐστι cum Iosephi verbis continuans Gaisfordus: ceterum, inquit, verba οὐκ ἀ. ἐστι mihi nondum liquet grammatico esse tribuenda.

Ἀδορατία] Legendum ἡ ἀστρατεία cum A. E.

Ἀδδώ] Vide loca Dionis Cassii et Strabonis Ruhnkenio citata in Vellei. Paterc. II, 102, 2. p. 401. Reperitur nomen Ἀδδὼ I. Paralipp. 6, 21. Esdr. 5, 1. 6, 14. Ἄδω — δοτικῇ accesserunt ex A. B. Plenius E. Ἄδω δὲ ῥῆμα τό τε ψάλλω καὶ τὸ ποιητικῶς λέγω καὶ ἐμμελῶς. δοτικῇ. *Gaisf.*

Ἄδου κυνῆν] Glossam suspectam habet A. in marg.

Ἀδωναῖος] ὁ om. A. et Hesychius.

Ἀδωνία] P. 107, 16. καὶ post δὲ Gaisf. cum A. itemque οὕτως post Ἀδώνιδος. Sub finem A. om. ὁ.

Ἄδωνις] P. 108, 3. Praestat *Βίβλῳ* cum A. Deinde καὶ requiritur ante Ἀδώνιδος κ.

Ἀδώνιδος κῆποι] P. 108, 7. κῆποι Gaisf. cum A. E.

Ἄδων τ. σπ.] Suidas MS. praefert ᾄδεις. *Schottus* in Prov. Suidae p. 336. Sed ᾄδει E.

Ἄδωρα] Küsterianis adde Albert. in Hesych. v. ἀμήτωρ et Lobeckii Paralip. p. 229. sq.

P. 108, 16. Videtur Aelianus loqui de puella inter procorum manus discerpta. *Hemst.* Mirum commentum. Voluit scriptor utrique malam sortem et fortunam ex amoribus puellae obtigisse. Dein ἐν ignorant etiam A. B. E. Porro Gaisf. recte λάχει cum A. D.

Ἀδραμύτειον] P. 109, 3. Ἀδραμυτηνὸς δὲ καὶ Θουκυδίδης A. B. Θουκυδίδης δὲ καὶ Ξενοφῶν Ἀτραμύτειον E. Gaisfordus vulgatum ὃ δὲ Θ. servat; nobis verisimillimum videtur καὶ Ἀτραμύττειον Θουκ.

Ἀδρανές] P. 109, 4. διὰ τοῦ ῑ delevit Gaisf. cum A. B. E. Idem debebat ἡ ἀδυναμία ex A. recipere.

6. ἀδρανίκην A.

10. ὄνομα τόπου A. B. E. qui ποταμοῦ in margine vel inter versus posuerunt. Illud igitur recipiendum, siquidem haec observatio ad civitatem Ἄδρανον spectat. Sub finem Gaisf. cum A. B. E. delevit illa, Ἀδράνεια δὲ δίφθογγον ἀπὸ τοῦ ἀδρανὴς ἀρσενικοῦ.

Ἀδράστεια] P. 109, 13. Ἀδράστεια etiam Gaisf. Ἀδραστείας omnes MSS.

16. δυστυχησάντων] ἀτυχησάντων B. E.

17. Ἐπιγόνων inter vss. E.

19. τὴν αὐτὴν] ταυτὸν Gaisf. cum A. B. E. Harp. Pal. ταύτῃ Lex. Seg.

20. παρὰ Ἀδρ. Gaisf. cum A. Harp. Pal.

P. 110, 1. Ἀδράστου τοῦ Ταλαοῦ Kühn. in Pausan. X. p. 821. probante ut videtur Hemsterhusio. *Gaisf.*

4. Ἀδραστείας reposuit Gaisf. Non addicunt MSS.

5. ὡς ἀπὸ Ἀδρ.] ὑπὸ Ἀδρ. cum B corr. E. Apostolio et Harp. codd. Vat. et Vrat. Gaisfordus; nam A. B pr. Lex. Seg. et Harp. Pal. nihil nisi ὡς omittunt, recte, ut in loco parum integro.

7. δέ om. A. B. E. Suidas igitur voluit Ἔστιν τις.

9. ποταμοῖσ παραῤῥόον A. ποταμοῦ παρὰ ῥόῳ Lex. Seg. ῥόῳ etiam Harp. Pal.

10. μὴ quod ignorant A. B. Lex. Seg. Harp. Pal. eiecit Gaisfordus.

11. αὐτῇ A. Lex. Seg. Harp. Pal. Ceterum Nemesin cum Adrastea copulatam in exemplo glossae tertiae Σοβαρός observavit Toupius.

Ἄδρησις] Glossam cum A. B. E. delevit Gaisf. V. Add. sub v. Ἀδρόν.

Ἀδριανός] P. 110, 17. φύσιν Gaisf. cum A. idemque cum A. B. E. expunxit ἦν.

P. 111, 2. ὅτι οὖν καὶ etiam B m. sec. E pr. ὅ τι, οὐκ Xiphil.

4. ὁ δὲ δὴ Gaisf. cum A. E.

5. προσέχοντας B pr. et E. Dein ὧν servat Gaisf.

9. τὸν Φαβωρῖνον Γαλάτην A. quod Gaisf. recepit, assumpto τὸν Γαλάτην e Xiphilino.

10. σοφοὺς etiam E pr. σοφιστὰς retinuit Gaisf. silens de reliquis MSS.

P. 111, 15. τῶν δημοσίῳ A. ἔξω om. etiam B. quod male retinuit Gaisf.
20. χρωμένῳ B. inter vss. et E.
P. 112, 7. ἐθεραπεύετο E.
16. καὶ] ὡς inter vss. E.
21. δὲ servat Gaisf. omissum illud tradens in B. E.
P. 113, 3. ἐπὶ Κομόδῳ E. Dein expungendum ἔγραψε cum A.
4. περὶ] καὶ B.
6. καὶ post ἰδιωμάτων A.
8. σκέλερα B. E pr.

Ἀδρίας] Ἀδριὰς θάλασσα πέλαγος et quae Küsterus enotavit, praebet A. ubi margo: Ἀδρίας πέλαγος, Ἀδριατικὸν πέλαγος.

Ἄδρόν] ἄδρους μύθους Hemsterhusius ex v. Ἐπιτιμῶσα annotavit. Sub gl. finem quam eiecimus glossam, eius lemma posuerunt A. B. E. Ἄδρησις. Porro ἡ ἀπραξία B. E. Apparent igitur vestigia glossae, quam Gaisfordus supra post v. Ἀδραστίνη expulsam hoc loco restituit.

Ἀδύ] Gl. in margine posuit A.

Ἀδύνατα] Sub finem τοσοῦτον Gaisfordus cum A. B. E. D. quod veri dissimile videtur.

Ἀδύνατα θηρᾶς] Hemsterh. in Luciani D. D. VIII. fin. ascripsit Gaisf.

Ἀδύνατοι] P. 114, 11. ὑπὸ τῆς βουλῆς MSS. praeter D. Deinde Hemsterhusius in Obss. Misc. VII. p. 328. ὑπὸ τ. β. τῶν πεντακοσίων οἱ μὲν ἐκ. ἡμ. fere cum Lex. Seg. p. 345. Maluit Gaisfordus οἱ μὲν φασὶν cum Bastio, quem Böckhius *Staatsh. d. Ath.* I. p. 262. (344.) probat, ex Harpocr. Pal. recipere. Deest πεντακόσιοι D. Hoc unum manifestum est φασὶν ab instituto grammaticorum, qui mores et antiquitates civitatium explicant, prorsus abhorrere, nec satis apte collocatum videri.

Ἀεκήλια] P. 114, 18. οὐχ — ταραχώδη quae A. ignorat, Gaisf. uncis notavit. Idem dedit πρὸς τὴν συναλοιφὴν (συναλιφὴν A.) ἐκληπτέον cum A. (nam reliqui nesciunt) eaque a Küsteri crisi vindicat adhibito Schol. Il. σ΄. 77. ἡ διπλῆ πρὸς τὴν συναλοιφήν, ὅτι ἀεκήλια ἐκληπτέον κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἑκήλου κτλ. Sed nemo coniungat πρὸς τὴν σ. ἐκληπτέον. Immo perturbatio sermonis arguit interpolationem.
P. 115, 4. ἀεκήλια firmarunt A. B. E.

Ἀελλώδεις] Ἀελλάδες restituit Gaisf. ex A. B. E.

Ἀελλόπους] Ἄελλοπος Homericum dubitat Gaisfordus an ex Hesychio restituendum sit. Deinde ταχὺς B. et E. inter versus, quorum E. sub finem καὶ ἡ ἀελλόπους.

Ἄελπτον] Σοφοκλῆς — Αἴας λέγει. Ἄελπτον δέ, ἀνέλπιστον ἢ σκληρόν, δυσχερές Gaisfordus, fidem libri A. secutus.
P. 115, 15. κοὐκ E.
18. ἢ σκληρά ante Ἀριστοφάνης nesciunt etiam A. B.
19. βίων A.

Ἀένναον] Meliorem glossae formam Gaisfordo praebuit A. hanc: Ἀέναον. τὸ ἄπαυστον.
Ἀέναος. ὃ ἀεὶ νάων, ὃ ἔστι ῥέων.

Ἀέρα δαίρειν] L. δέρειν. Paulus I. Corinth. 9, 26. ἀέρα δέρων. Sed et scribitur δαίρω Apollonio in Syntaxi p. 280. Theophil. ad Autolyc. p. 268. ἀέρα δέρουσι. Est autem ex I. Chrysostomo. Vide Rittershusii sacr. lectt. p. 447. *Toup.* ap. Gaisf. Accedant Valck. Scholae in N. T. II. p. 253. Sed haec frustra nostro loco cumulantur, cum glossam ignoret A. Addit E. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, supra scripto ζήτει, et in marg. παροιμία.

Ἀεργηλῆ] Epigrammatis verba haec tantum A. B. D. E. cum Zon. p. 51. produnt ordine perturbato: τρομερῷ γήραϊ κάμνων χειρὸς ἀεργηλᾶς (ἀεργηλῆς B. E.) ἀνέθηκε κορύναν. Quodsi vulgatae nulla est fides (Gaisfordus quidem voces codd. omissas uncis notavit), ipsius etiam testimonii poetici vacillat auctoritas.

Ἀεργός] Gl. om. A. notavit Gaisf.

Ἀεροβατεῖν] Extrema ὁ Σωκράτης (καὶ praemisit A.) et quae sequuntur usque ad κάρδαμα cum et A. in marg. reiecerit et interpolatoris manum ea arguant, Gaisfordus uncis inclusit. Praestabat ab lectoribus illata (vide vv. Διαλεπτολογοῦμαι et Περιφρονεῖν) delere. Quid quod E. omisit εἰς τὸν ἀ. π. et ἵνα — κάρδαμα.

Ἀερόεν] In Ἡρακλῆς: ἀέριον ἔσχε κλέος, οἷον μέγα κτλ. *Hemsterh.*

Ἀέροψ, Ἀέροπος] κλίνεται addidit Gaisf. cum A.

Ἄεσαμεν] Expungenda glossa cum A. B. E. D. cumque iisdem etiam gl. Ἀεσίφρων.

Ἀετιδεῖς] Sub finem scribe cum A. Πελαργιδεῖς πελαργῶν παῖδες. Idem αἰῶν pro Αἰλιανός.

Ἀέτιος] Vide Fabricii Bibl. Gr. V, 23, 9. Lardner. Credib. II, 69. T. IV. p. 120. *Gaisf.*
P. 117, 13. δυσπραγέστερον ἐνηνεγμένων, quae Philostorgii est scriptura, cum A. dedit Gaisf.
16. αὐτῷ servant A. B. E.
18. ἀπὸ τῆς Τύρου Gaisf. cum A. cum eodemque Κωνσταντίου.
22. διαφερομένους Gaisf. cum A. B.
23. Εὐλαλίου reposuit Gaisf.
P. 118, 3. ἐλεγχόμενοι A.
6. τὴν ante Ἀνάζαρβον Gaisf. cum A. ὃ δὲ ἤδη] ὃ δὴ A.
7. δεδομένων Gaisf. cum A.
9. δὲ om. A.
11. ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου] Haec verba desunt Socrati et plane adulterina sunt. Dicendum enim fuit ἐπὶ Κωνσταντίου ex temporum ratione. Vide paulo infra. *Gaisf.*
12. τὴν αὐτὴν Gaisf. cum B. E. Socr.
15. συνηγορεῖν recte Gaisf. cum A. E. Socr.

Ἀετίτης] Sinceram glossae formam servavit A. hanc: Ἀετίτης καὶ ἀχάτης καὶ λυγνίτης εἶδος λίθου. Eam vero confirmat glossa iam sublata Ἀχάτης.

᾽Αετὸν ἵπτ.] *ἐγχειρούντων* recipe cum A.

᾽Αετὸν κάνθ.] P. **119**, 16. *μείζονος* B. E.

᾽Αετός] *τῶν* ante *οἰκοδομημάτων* Gaisf. cum A. Harp.

᾽Αετώματα] *στεγασμάτων* A.

᾽Αζαλέας δρῦς] P. **120**, 9. *διώρυγας* lege cum A. B. E pr. Cf. Lobeck. in Phryn. p. **231**. Quod Gaisfordus *ἢ διπλῆ* desiderat ante *πρὸς τὸ σημαινόμενον*, collata v. *᾽Αεκήλια*, id quo spectet ignoro.

᾽Αζειάδης] *᾽Αζειώδης* B. E pr. Dein *᾽Αζεῖδαι* E. Videtur glossa cum continua sic esse conflanda: *᾽Αζείδης. ὄνομα κύριον. καὶ πατρωνυμικῶς ᾽Αζείδαο.* His autem Gaisfordus cum A. ex ordine litterarum subiecit gl. *᾽Αζειῶται.*

᾽Αζειῶται] *πῶριχον ἔθνος* E.

᾽Αζείρει] Sic etiam A. B. E. Deinde cum iisdem Gaisfordus delevit gl. *᾽Αζειρον*, quippe petitam ex Etym. M.

᾽Αζηλον] P. **121**, 1. *ζηλώσοι* A. E. *ζηλώσῃ* B. 4. *βίον* etiam A. E.

᾽Αζήμιος] P. **121**, 8. *μιαρόν* etiam E. idque firmat Schol. Ven. Pluti, quo vetamur *ἢ τὸ ἐν ζωῇ μιαρόν* ad superiorem glossam revocare. Gaisfordus servavit *μικρόν*. **12.** Scribe cum A. B. *ἢ ὁ ἀληθής. ᾽Αζήμιος ὁ μὴ ὑπέχων*: ac similiter *ἀζήμιος καὶ ὁ μὴ ὑ.* E.

᾽Αζηνιεύς] P. **121**, **17**. *᾽Αρχιεῖς* A. *᾽Αλιεῖς*] Leg. *᾽Αλαιεῖς*. Nomen *δήμου* Attici, ut praecedens utrumque. ***Hemst.*** *᾽Αλαεῖς* Meursius.

᾽Αζησία] P. **122**, 3. *πολυχρονίως* A. *πολυχρονίῳ ζητήσει* Zenobius.

᾽Αζηχές] *ἀδιεχές* expungendum cum A. B.

᾽Αζημώθ] Paralipp. I, 8, **36**. *᾽Ασμώθ*. Alex. *᾽Αζμώθ* in **9**, **42**. ubi vulg. *Γασμώθ*. ***Burn.*** Glossa perperam et extra seriem inculcata.

᾽Αζοῦρος] *᾽Αζούρως* A. B.

᾽Αζωρος] Vide Steph. Byz. in v. cui *᾽Αζωρος, πόλις Πελαγωνίας*. ***Gaisf.***

᾽Αεί] P. **122**, **16**. *γὰρ* delevit Gaisf. cum A. B. Habet Schol. **22**. *τὴν ζωήν* Gaisf. cum A. B. *ἢ τὴν ζωήν* Schol.

P. **123**, 3. *τέκνου* Gaisf. cum A. et Marco. 4. *ὁμοία ἀξίως τῇ ἀεὶ ἓξ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι* B. „Haec Eustathio (p. **1397**, **18**.) *παροιμία τραγικὴ* citatur a Stobaeo Ecl. Phys. p. **123**. ed. Grot., nec hic tamen nec ille vel Euripidis vel alius nomen memoravit.“ Confer Rhesum **183**. ***Burn.*** Sophoclis nomen edit Schol. Eur. Or. **592**. Nam quod Küsterus verbis *οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων* ascripserat: „Eo sensu proverbium istud usurpavit Euripides in fragmento, quod extat apud Stobaeum in Ecl. Phys. I, **7**. p. **9**.“ id secus se habet, neque fertur istius proverbii vestigium apud Euripidem.

᾽Αειγλήνησιν] Sic una voce Gaisfordus, qui interpretationem *ταῖς δ. ῥυπαρίαις* A. B. E. omissam notat. Nudum lemma B. E. ante *᾽Αεί* collocarunt. Itaque glossae fides vacillat. „Post hanc glossam in A. B. leg. *ἀειγυμέν* (*ἀειγυβενὲς διαλαλιὰ* B.) *τουτέστιν ἀκούσατε ῥωμαϊστί* (*πάντες* B.), et in marg. *τὸ ἀεὶ σημαίνει ἀκούσατε ὕβεις διαλαλιὰ δὲ πάντες*: (*τὸ δὲ βενες πάντες ῥωμαϊστί* B.) *ἀειγυβὲνς διαλαλιὰ τουτέστιν ἀκούσατε. τὸ δὲ βὲνς* (supruscr. *gens*) *πάντες ῥωμαϊστί* E. qui in marg. ad v. *ἀκούσατε, ἀκούσατε πάντες. πάντες τὸ ἀεὶ σημαίνει ἀκούσατε.* Vide Ducangium in *᾽Αειγυβεύς.*“ ***Gaisf.***

᾽Αεὶ γεωργὸς] Compara v. *Νέωτα*, ubi legitur *Αἰεί.*

᾽Αείδελον] Hanc et seq. gl. ita coniungit A. *᾽Αείδελον. ἀόρατον. ᾽Αειδὴς ψυχή. Καὶ ἀειδία καὶ ἀειδὲς ἢ ἀμορφία λυπηρόν.* Qui deinde *τὸ χαλκόν.* ***Gaisf.*** In his incertum quo loco fragmentum *Τὸν — κατασχηματίζουσα* posuerit codex. Saltem illud post *ἀμορφία* collocandum: nisi forte hoc additamentum ex gl. *Δημιουργός* tractum opinamur recens accessisse.

᾽Αειδώνιος] *᾽Αειδάνιος* B. E pr.

᾽Αειεστῶ] *ἀειδιότητα* A. Sub finem *ἢ λέξις Διογενιανὸς ἐν* A. B. Qui *Διογενιανοῦ* videntur invenisse.

᾽Αεικες] Sub gl. finem *ἐμπίπτοις* A.

᾽Αεικίσουσι] *᾽Αεικίσσουσι* Gaisf. cum A. B.

᾽Αεικῶς] P. **125**, 9. *βίᾳ καὶ ἐ.* Gaisf. cum A. Schol.

᾽Αείμνηστος] *᾽Αείμνητος* A. Glossam ad Thuc. II, **64**. referebat Gaisf. *ὁ ἀεὶ ὑμνούμενος* addit E.

᾽Αείνων] *᾽Αεινόν* nihili vocem Gaisf. cum A. B. E. et MS. Lex. Seg. p. **348**, **1**.

᾽Αείπλανα] Hemistichium Callimacho tribuit Ruhnkenius. De cuius coniectura v. Naekii Opusc. II. p. **154**.

᾽Αείρακος] *ὁ ἔλαφος* lege cum A. *κρητη* E. *σι*

᾽Αειρός] *ὁ* dele cum A.

᾽Αείρω] Sub finem *καὶ βαστάζω* Gaisf. omisit cum A. B. E.

᾽Αεί τις] Sub finem *φιλοξενώτατος* A.

᾽Αεὶ τοῖς ἐρ.] P. **126**, **22**. *πρὸς τοὺς ἔρωτας* lege cum A. *πρὸς ἔρωτας* Schol. Deinde *Ἐγὼ μὲν ὦ Λεύκιππε* (sic Bentleius ac Burneius) *δεξιὴ σίττη*, qui choliambici sunt numeri, tanquam versiculus debent distingui. De quo vide Meinekium in Hipponactis fr. **62**.

P. **127**, 1. *ἢ νῦν οἶμαι λεγομένη σιταρίς* recte Gaisf. cum A. B. E. eiecit.

᾽Αείυπνος] Gl. habet A. in marg.

᾽Αείφρουρος] *ὁ ἀεὶ φρουρῶν, ὁ ἀεὶ φρουρούμενος* addit E.

᾽Αηδής] *᾽Αειδής* B.

᾽Αηδία] Sub finem omitte *᾽Αειδία δὲ ἡ ἀμορφία*, quae A. in marg. coniecit.

᾽Αηδών] P. **127**, **13**. *ὡς Σαπφὼ*] Cf. v. *Μορμώ*. **22**. *Ἰτυν* posterius om. A. B. E.

P. **128**, 1. *ἀντὶ τοῦ ἤρεσέ μοι.* Ita leg. ex Schol. Sophoclis. ***Hemsterh.***

P. 128, 5. τὸ firmant A. B.
8. Corrige Θρυλουμένην. Schol. περιθρυλ.
Ἀήθεσσον] P. 128, 16. ὁ ἐνεστώς Gaisf. cum A.
19. τὸ ἴ A. qui om. τὸ πνέω.
21. τὸ ἦιε A. qui τοῦ ἐπορεύετο et τὸ ἦε τοῦ ὑπῆρχεν.
Ἄημα] P. 129, 4. λαχὼν A. Ceterum in πόντον cessat E.
Ἄημαι] F. 129, 13. Τιμάνωρος A. omisso ἀλκιμάχας. Liber Palat. VI, 124. Τιμάνωρος ἄημαι ναῶ ὑποῤῥοφίας.
Ἀηνόβαρβος] Plutarch. I. p. 268. D. pro glossae fonte habuit Gaisf.
Ἀήσυλον] Sub finem ἁμαρτωλόν expunge cum A. B. E. quibus non debebat. Schol. Il. ε. 876. opponere Gaisf.
Ἀήσυρον] P. 130, 1. παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀέρι E.
3. ὂν ante γόνυ supplebat Meinekius Anal. Alex. p. 168. κάμψοι A.
ας
Ἀηδᾶς] In A. Ἀιδάας cum Hesychio. ἀηδα B. ἀηδάας E. Ἀιδάας postulat litterarum series. *Gaisf.* His parum lucramur.
Ἀίδιος] ὁ ante αἰώνιος Gaisf. cum A.
Ἀιδνής] Schol. Hesiodi Theog. 860. attulit Gaisf.
Ἄιδος κυνῆ] P. 131, 5. ὁ etiam MSS.
8. ἐδόκει δὲ Gaisf. tacite.
9. δὲ om. A. B. Particulam in hac glossa temere additam vel disiectam fuisse apparet.
10. κουρειῶντα A. B m. sec. E.
Ἀιδρίη] Ἀιδρείη Gaisf. cum A.
Ἄιδρις] P. 131, 13. Ἐγὼ δ' κτλ. om. E.
Ἄινες] Hanc gl. cum seq. agnoscunt MSS.
Ἀίσσουσιν] P. 132, 11. πάλιν — ἀκήκοας omisit Schweigh. εἰπεῖν πάλιν πρὸς ἄλλον om. πρὸς ἐκεῖνον E. εἰπεῖν post ἀκήκοας repetit A.
Ἀιστί] Post hanc gl. B. Αἴσια, δίκαια, γνήσια, δεξιά. Καὶ αἴσιμα δίκαια ἀγαθά.
Ἀθάμας] P. 133, 3. καὶ — Φρίξον agnoscunt MSS.
5. Ἀριστοφάνης ut videtur MSS.
Ἀθανάριχος] P. 133, 9. τοῦ Χριστοῦ Gaisf. cum A.
Ἀθάνατος] P. 133, 12. εἶναι ante λέγων Gaisfordus cum A. cui haec ab interprete quopiam Aristotelis, velut ab Alexandro Aphrodisiensi profecta esse videbantur. οὖν λέγων B.
Ἀθᾶνες] Ἀθαμᾶνες coniectura Gaisfordi. Glossa perperam collocata.
Ἀθάνατοι] Sub finem εἶχε πάλαι Ξέρξης E.
Ἀθάρα] P. 134, 8. ἡ δὲ κοινὴ Gaisf. cum A. Schol. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς E.
Ἀθέλσεται] Gl. habet A. m. sec.
Ἀθέμιστα] καὶ adde ante Ἀθέμιστος cum A.
Ἀθεσίαν] P. 136, 1. Ὅτι Ἀθηνᾶ — Γεραίτερος Gaisf. iure cum A. eiecit. Idem: „Ceterum haec et alia Polybii loca notavit Wessel. in Diod. XVIII, 32."
Ἀθηνᾷ τὸν αἰλ.] P. 136, 14. ἱλαρότητα B. E. γλαυκότητα E. inter versus. Sub finem Gaisf. συμβάλλοι cum A. συμβάλλει B.
Ἀθηνᾶς ἄγαλμα] P. 136, 21. Γοργόνην Gaisf. cum A. B. E.
Ἀθηναία] ἡ θεά agnoscunt A. B.
Ἀθηναίας] Dele punctum: siquidem Ἀθηναίας post γυναῖκας omiserunt A. B.
P. 137, 10. Κάθαρος A.
14. λέξω etiam B. E pr.
16. καὶ firmant A. B. qui habent τὸν θεόν.
18. ἀντὶ Ἀθηναίας αὐτάς φησι (cum Med.) B.
P. 138, 5. Ἀθηναίαν ξένην] Id qua mente dixerit comicus, non una ratione licet expedire: v. Meinekii Com. IV. p. 379. Sed probabiliter intelligunt Asiam Themistoclis filiam (ipsum autem Ἀσίαν ante Ἀθηναίαν excidisse suspicabatur Meierus de gentil. Att. p. 49.), ex Attici civis et barbarae mulieris matrimonio natam.
6. ἐν σχῷ etiam A. E. Dubitat autem Gaisfordus num observationem istam recte editores Pindari rettulerint ad locum Ath. XI. p. 480. C. non enim a grammaticis agi de adiectivo sed de feminarum Atticarum appellatione.
ἀνάττικον] Falsam esse scripturam
τῖ
arguit etiam ἀναττικῶ, A. quod male legerunt ἀντὶ τοῦ ἀττικῶς B. E. Reponendum videtur Ἀττικιστῇ τῶν Ἀττικῶν οὕ φησιν εἶναι.
7. καὶ om. B.
Ἀθήναιον] Glossam insiticiam esse arguit A. qui eam coniecit in marg. Ex v. Ποσειδώνιον traductam opinabatur Gaisf. ὅτι ὡς B m. sec.
P. 138, 14. Δωριέων ἐστίν] δωριαῖον A.
Ἀθήναιος] Vide v. Δειπνοσοφισταί sub finem.
P. 139, 8. Ὀλυμπίασι Gaisf. cum A.
15. κεράμιον ut videtur etiam B.
17. στοιχίδια B.
21. δαιτυμόνες dele cum A. et Ath.
Ἀθηναίων δνεβουλία] P. 140, 5. καὶ Εὔπολις etiam MSS. Item ὡς εὐτυχεῖν — φρονεῖν MSS.
11. Ὅτι αὐτόχθονες — ἐπήλυδας cum A. omiserit, expungenda sunt.
Ἀθήνησιν] Sub finem Ἀθήνη γὰρ πόλις Λακωνικῆς Gaisf. cum A.
Ἀθηνόδωρος] P. 142, 4. ἐπὶ σπουδῆς lege cum A.
6. Ἀθηνοδώρω A.
Ἀθιμών] ἀθηκῶν post ἀπόθεσιν B. θηκῶν E qui Ἀθημῶν in marg. Ἀθὴρ τὸ τῆς κριθῆς καὶ τοῦ πέπονος A. in marg.
Ἀθλητάς] P. 142, 16. παρεσκεύαζεν pro εἶναι A.
Ἄθλον] Cum Küstero dissentit etiam Abreschius Dilue. Thuc. p. 9. cui verba καὶ τὸ ἔπαθλον videbantur post βραβεῖον poni posse. καὶ post μισθός om. B.
Ἀθμονίς] Gl. cum MSS. continuae subiecit Gaisf. qui coniectat Ἀθμονίς.
Ἀθμωνία] Ἀθμονεύς. Ἀθμονία Gaisf. cum Lex. Seg. Ἀθμωνεύς (bis). Ἀθμωνία A.
Ἀθόλωτος] Hesiodi ε. 593. ascripsit Gaisf.

'Αθῷος] ὁ ἀζήμιος. παροιμία Gaisf. delevit cum A. qui sub gl. finem praebuit ἀζήμιος, addens ἀντὶ τοῦ περιάγων λάλος. ὁ abest B. E.

'Αθώπευτον] ἐν Ἐπιγράμματι et τοῦτο om. B.

'Αθρέμβολα] Gl. expunxit Gaisf. cum A. B. Vide v. 'Αρθρέμβολα.

'Αθρίμματα] Hanc quoque glossam cum iisdem A. B. eiecit Gaisf.

'Αθρους] εἰς ἓν ἅπαντας vel εἰςάπαξ improspere Hemsterh. Dein ἡ servat Gaisf.

'Αθροίζω] d. τοῦ θροῦς θροὸς θροίζω, θροΐζω non recte Gaisf. cum A. B. Infra ᾰ om. A.

'Αθροι κατ.] P. 145, 6. ἡ δὲ μετ. Gaisf. cum A.
8. ἐπέῤῥεεν servat Gaisf.

'Αθρυπτος] Cf. v. Θρύπτεται.

'Αθυρμα] P. 146, 2. Haec tanquam numeros comici poetae sic instaurabat Burneius: 'Αθύρμασιν Οὐκ ἔστιν ἀ. ἐμφ. π. Male. Ceterum praestat ἀνθρώς. Idem infra sub v. 'Αθύρειν attulit Epicharmum Ath. IV. p. 184. F. et Pompeium Longum ap. Stob. Grotii 78.

'Αθύρειν] P. 146, 10. παιδεία A.

'Αθυρογλωττία] Vide Suicerum Thes. Eccles. in v. Vox legitur in Schol. Arist. Equ. 434. *Gaisf.*

'Αθύρωτον] P. 146, 17. γράφοντες A. cum uno libro Schol. Aristoph.
18. ἔχων A.

'Αθύτους] P. 146, 21. ἐκεῖνος Gaisf. cum A. B. Med. et gl. inferiore.

'Ακαδημία] P. 147, 3. ἦν omisit Gaisf. cum A. B.
4. 'Ακαδήμου E.
7. 'Ακαδημίαν — ὑποθρέξεις E.
9. μετὰ] γὰρ A.

'Ακαδημία] P. 147, 17. αὐτὸ Gaisf. cum A. B. E. Lex. Seg.

'Ακάθαρτος] Lege ἀμαρτητική cum A. ἁμαρτητικὴ καὶ ἀμαρτητικός E.

'Ακάθεκτος] P. 147, 25. περὶ αὐτῶν A. qui πυρσῶν m. pr.
ἐπάρσεις] ἐπαναστάσεις MS. Paris. 2551.

'Ακακία] Sub finem καὶ ἡ ἰατρικὴ βοτάνη Gaisf. delevit cum A. B.

'Ακάκιος] P. 148, 24. In προεβλήθη B. posuit, περὶ τούτου ἐν τῷ Βασιλίσκος.
P. 149, 2. εὐχαριστοῦντες etiam A, B. E.
4. ἀθρόως E.
14. εὐμετάδοτος A. προστακτικός E.
15. πᾶσιν ante ἔδοξεν Gaisf. cum A.
17. καὶ om. A.
18. ἐπεμέμφετο E pr. Deinde αὖν Toυσκιανῷ etiam A. B. E.

'Ακαλαῤῥείτης] Sub finem ποταμός delevit Gaisf. cum A. B. Idem cum iisdem removit gl. 'Ακαλός.

'Ακαλήφη] P. 150, 10. ἡ ante κνίδη omisit Gaisf. cum A. Schol. Aldino: nam a Scholiis sinceris haec et quae sequuntur usque ad Φυτικῶν absunt.
11. Φοινίσσαις — ἀκαλήφας, quae praestat Lex. Bekkeri, nescit A.
13. ἀφύας pro ἴφνα E. marg.
16. γ' ignorant MSS.
P. 150, 20. φησὶν delevit Gaisf. cum A. B. Lex. et Aldo.
22. Φυτικῶν etiam A.

'Ακαμαντις] ἐξ 'Ακάμαντος τοῦ Θησέως μία τῶν ἐν 'Αθήναις δέκα φυλῶν E.

'Ακαμάτιος] P. 151, 12. προσμαθὼν B. E pr. Imitationem loci Thucyd. I, 138. observat Gaisf.
15. ἄλλως recte Gaisf. cum A. B. E. post Rittershusium in Porphyr. V. Pyth. §. 54.
19. Lege σχεδὸν τοῦτο cum A.
22. τὰ τοιαῦτα Gaisf. cum A. Dein παραλαβεῖν B. E.

'Ακάματον πῦρ] σφοδρόν delevit Gaisf. cum A. B. qui nesciunt etiam ὁ' ante οἱ.

'Ακανθίας] Gl. suspecta, quam A. in marg. coniecit.
P. 152, 11. ἀχεῖην B. E.

'Ακαρές] 'Ακαρῆ item ut in exemplo Gaisf. cum A. B. E.

'Ακαρῆ] Vid. 'Ατομμάτιον. *Hemst.* 'Ακαρὶ apud Aristot. H. A. p. 152. ἐλάχιστον τῶν ζῴων πάντων. *Burn.* 'Ακαρὶ unice probat Meinekius, id quod infra pro ἀκαρές requirit; sed repugnant codd.
ἐπίῤῥημα post ἀκαριῶς A. qui in Comici versu ἀκαρῆ.
P. 153, 4. ἤτοι] τῷ Gaisf. cum A. B. Schol. κεῖραι καὶ διακύψαι B. qui διακεῖραι m. sec.
8. Καρὶ — Καρίας delevit Gaisf. cum A. Schol. Καρὶ δὲ τῷ καρὶ κὰρ καρὸς καρί B.

'Ακαριαῖον] P. 153, 16. τινὰ delevit Gaisf. cum A. B. E.

'Ακαρνάνα] P. 153, 20. 'Ακαρνανάδε MSS. 'Ακαρνάνες E. mg.

"Ακας] Σάκας agnovit etiam Burneius, qui varia congessit; additque Gaisfordus Schweighaeus. in Athen. p. 610. C. momentum hanc gl. ad Aristoph. Av. 31. pertinere.

'Ακασιος] Gl. eiicienda, quippe quam habeat A. in marg. Ceterum λόχον om. B. D. E. ὑφισὰς B. inter vss. ὑφεισας E. ὑφοίσας D.

'Ακατάληπτον] Item eiicienda. Habet A. in marg.

'Ακατάβλητον] P. 154, 9. καταβάλλεσθαι E.
10. τὸν μὴ καταβαλλόμενον E.
12. ἐξεπίστατο etiam E.

'Ακαταλλήλως] Seiunxit etiam A.

'Ακαταμάχητος] Interpretationem dele cum A. B.

'Ακατεύναστος] ἀκοίμιστος A. B pr. Lex. Seg.

'Ακάτιον] Burneius locos congessit Aristoph. Lys. 64. Polyb. VIII, 32, 6. Plutarch. II. 203, 8.

'Ακατίροι] 'Ακατίροις Gaisf. cum A. Med. 'Ακατέροις B. E. ἐθνικοί A. Sub finem ἐγένοντο Gaisf. cum A.

'Ακατονόμαστος] 'Ακατωνόμαστος B.

"Ακαυρος] P. 155, 11. Ἰπνόλυτος B.

'Ακενόσπουδον] P. 155, 17. ἐπιστητικὸν B. ἐνιστητὸν E. qui in marg. ἀνιστητικόν.

'Ακέων] P. 155, 19. κατὰ μεσόγειος A.
20. καὶ ἐν ἄλλοις Gaisfordo nullam movebant suspicionem: simpliciter (inquit) monet grammaticus Homerum alio in

loco *ἀκέων* adverbialiter usurpasse. Quasi vero *καὶ ἐν ἄλλοις* ad unum exemplum spectare possint.

Ἀκέραιον] P. **156**, **7**. *τὸν ἔξω κήρας* Gaisf. cum A. B. Lex. Seg. idemque novissima *κατὰ τροπὴν τοῦ ῆ εἰς ε* cum MSS. delevit.
11. *ἀνθρωπίνων* Gaisf. cum A. B. *ἀνίων* Med.
14. *ἐκείνου* B. E. *τοῦτο* E.
16. *ὄκνον* etiam A. E.
20. Errat Küsterus tradens haec glossam a duobus Parisinis abesse. Habent vero Gaisfordo teste A. B. sed superiori gl. *Ἀκέραιον συνειδός* praemissam. Verumtamen non dubium quin excerpta ista sedem alienam invaserint ab homine studioso profecta.
P. **157**, **1**. *μυρία* B. E pr.
2. *ἢ ὃν ἂν ἀ.*] *ὃν ἂν ἀποβάλλει* A.
5. *ἀποβαλλόμενον οὕτως* etiam A. B. E.

Ἀκέραιος] P. **157**, **12**. *ἀλλ' ἀπὸ* etiam A. *ἀπὸ* omisso *ἀλλ'* B. E.
14. *διαγωνίσασθαι*] *διηγωνίσθαι* Gaisf. cum B. *διηγονεῖσθαι* A.
20. *συγκατέθεντο* B.
21. *ἀπενεγκεῖν* A. opinor, recte.

Ἀκεραιοσύνη] *ἀπεκηρωσύνη δέ* A. Valckenario placuit *ἀκαιρωσύνη δέ*.

Ἀκερσεκόμης] *ὁ καὶ ἀκειρεκόμης*, *ὁ* Gaisf. delevit cum A. B. Vide gl. *Ἀκειρεκόμης*. Illud in Il. *υ'*. **39**. hoc in Pind. Isthm. **I**, **8**.

Ἄκεσσα] P. **158**, **6**. *δενδροτομίου* recte A.
7. *ἐρυμνότατα* B. E.
10. *τῇ* om. B.

Ἀκέσασθαι] P. **158**, **13**. Lucian. III, **25**. *μητρὸς ἀκεστρίας*. Vid. Ael. Dionys. ap. Eustath. in Od. *κ'*. p. **382**, **13**. *ξ'*. p. **581**, **1**. ***Burn.*** Vide Hemsterh. in Tho. M. p. **25**. Valck. Schol. MS. Hom. p. **61**. Pierson. Moer. p. **49**. Lob. Phryn. p. **91**. ***Gaisf.***

Ἀκέσιος] P. **159**, **5**. *αὐτοὺς*] *ὑπὲρ αὐτοὺς* A.
8. *τὰ* delevit Gaisf. cum A. B. E. Socrate.

Ἀκέσματα] P. **159**, **21**. Aeliani locum etiam Hemsterhusius ad Polyidi fabulam rettulit.
23. *καὶ ὡρῶν ἀκρασίας* Valckenarius, *καὶ ὡρῶν ἀκαιρίας* (vel *ἀκληρίας*) Hemsterhusius, utrumque Toupius coniecerunt. *ἀκερίας* B. Dein *καὶ* ante *ἀγονίαις* om. etiam A. B. *ἀκαρπείαις* A. Locum retractanti hodie priora mihi videntur esse sana, posterior autem pars admirabilem hominis *γοητείαν* celebrasse, qui tempestates malas artibus et incantationibus nunc arcesseret nunc averruncaret (cf. Tiedemanni quaest. de magia p. **63**. sq. et I. Grimmii ***D. Mythol.*** p. **604**. sqq.), sic ut lenissime refingi possit: *ἀγονίας δὲ καὶ ἀκαρπίας . . . ἐπινοῆσαί τε κτλ.*

P. **160**, **2**. *ἐς Κρήτην*] *ἐπηρήτην* B. *ἐπηρίτιν* E. qui *ἐπὶ Κρήτην* in marg. *καλεῖ* etiam B. E. Vulgatum correxerat Hemsterhusius.

Ἀκέφαλος] Gl. expunge cum A. *τὶς* om. B.

Ἀκειρεκόμης] *ὁ* Gaisf. om. cum A. B. Lex. Seg.

Ἀκηδής] P. **161**, **1**. *ἑαυτοῖς* lege cum A.
2. *Ἰδὼν*] V. Kuhn. in Aeliani V. H. V, **14**. ***Hemst.***
4. *ἐτόλμησεν*, *ἀλλ' ἔθαψε* legendum cum A. et Zon.
6. *ἀκηδής* Gaisf. cum A. Pendet iudicium de scriptura vocis ex Aesopea fabula, siquam probabiliter hexametro Mythicorum liceat accommodare.
7. *πικροὶ μέν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμάροισιν ἀκηδεῖς* coniectura Lachmanni Babr. p. VII. quae Babrii fab. **93**. parum convenit. *ἀτὰρ* MSS. *λύκοις αὐτὰρ* servat Gaisf.

Ἀκηδία] *ἡ* Gaisf. om. cum A.

Ἀκήκοα] *ἠρωτίσθην* A.

Ἀκηλίδωτον] Sub finem *ἀκηλιδότερος* (— *ώτερος*) *δέ* etiam A. E. *ἀκηλίδονες δέ* B.

Ἀκήματα] P. **161**, **23**. *καὶ κόπον* etiam A. B.
P. **162**, **1**. *ἀνασχαλῶντες* A.
3. *ἀπεσκληρυμμένα* Gaisf. cum A. Ath. *ἀπεσκληρημένα* B.

Ἀκήρατον] *Ἀκηράσιον* Toupii correctio non ad Homeri versum sed ad lemma referri debuit.

Ἀκηρυκτεί] P. **162**, **15**. *τοὺς* Gaisf. delevit cum A. B. E.

Ἀκίχητος] Glossam ordini litterarum repugnare monuit Gaisf.

Ἀκίβδηλον] P. **162**, **22**. *φυλακτικούς τε εἶναι τοὺς* MSS.
23. *παριστάνειν* Gaisf. cum A. B. Diog.
P. **163**, **3**. *ἁπλάστως* etiam B. E. Siletur A. *περιειρηκέναι* A.
4. *καὶ* om. A pr. *ἐν* om. A. B.

Ἀκιδαλία] *Ἀκηδαλία* B.

Ἀκιδνόν] Infra *ἀκιδνότερος* B. Deinde post *ὁμοίως* Gaisf. inseruit *Ὅμηρος* ex A. Sed *ὁμοίως* cum in hunc locum non conveniat, assentiendum Küstero.

Ἀκκιζόμενος] P. **163**, **12**. *τὸν* etiam MSS.
15. *δὴ* om. B.
18. *μέν* expunge cum A.
19. *τὶς* om. B.
22. *δὲ*] *γὰρ* A.

Ἄκικυς] Sub finem *καὶ ἐστερημένος δυνάμεως* Gaisfordus omisit cum A. B. E.

Ἀκινητίζω] Athenaeus p. **298**. et VII. p. **314**. C. ***Toup.***

Ἄκιτιν] Gl. ab A. in marg. repositam Gaisfordus notavit, recte sentiens ille totam deleri debuisse. Nec dubium quin eadem manus monstrum vocis cum Phaniae versu quattuor in glossas invexerit.

Ἀκλαυστί] Ad Callimachi fr. **418**. respicere Suidam existimat Boissonadus in Herodian. p. **257**. In eo fragmento *ἀκλαυστὶ* exhibet Schol. Gregorii Naz. Stelit. p. **70**. *ἀκλαυτὶ* Schol. Victorian.

'Αναθύειν] De Phereeratis versu vide Meinekii suspiciones in Com. II. p. 268.

'Ανακεχωρηκότων] Similiter *ἀνακεχωρηκέτι καὶ ἡσυχάζοντα* Rhett. Gr. T. III. p. 534.

'Ανάλημμα] Eosdem scriptores attulit Hemsterhusius etiam in Hesych. v. *Λοναλήματα*.

'Ανάλογον] P. 342, 14. Haec observatio post v. *Ἀνθυποφορήσαι* repetebatur.

'Άναμμα] Vide v. *Πάν*.

'Αναξαγόρας] P. 349, 21. Narratio peperit olim additamentum gl. *Κώδιον*.

'Αναπεπταμένα] *ἐν πεδίοις ἀναπεπταμένοις* fragm. v. *Ἀπροσμάχοι*.

'Ανάριστος] P. 364, 3. *τρέχων* cum E. Bergkius in Aristoph. fragm. p. 1135. Ceterum Fritzschius versum e Lex. Seg. p. 377, 8. sic auctum, *Τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὤν | Κοὐδὲν βεβρωκώς, ἀλλὰ γὰρ αὐτῶν ἔχων*, ad Eupolidis Baptas rettulit Quaest. Aristoph. p. 208.

'Ανασοβηθείς P. 368, 11. Indicavimus sub v. *Διαφορῆσαι* coniecturam Pilugkii. Tutissimum videtur *ὑπό τε* temere inculcata expungi.

'Ανάσιμμα] P. 371, 5. *Θαυμασιὸν — ἀνάσιμμα* decerpta sunt ex v. *Μωυσῆς*.

'Ανασφήλας] V. Babrii fab. 75, 9.

'Αναυμαχίου] Hinc portentum glossae *Ναυμάχιον* fluxit.

'Ανδηρα] Hinc derivata est ridicula glossa *Αεσρά*.

'Ανεκάς] P. 400, 1. De Eupolidis versu vide suspiciones Meinekii Com. I. p. 112. II. p. 443.

'Ανεψύγεισαν] Huc pertinet observatio Hom. Epimer. p. 52. ubi extat a Dinarcho dictum *ἀνέσωγε πᾶς ὁ τόπος*.

'Ανερίναστος] Horum pars transiit in v. *Ἐρινεύς*.

'Ανέσπακε] *Θουκυδίδης* in *Θουγενίδης* mutatum ibat Meinekius Com. IV. p. 594.

'Ανευ ξύλου] *Κλεομένους* vitio scriptum fefellit homines studiosos, qui sub finem gl. *Κλεομένης* temere hanc glossam adire inseruerunt.

'Ανὴρ ἀνδρὸς διαφέρει] Exemplum olim transierat in gl. *Ὅπως*. Ceterum scribe *τὸ* littera minore.

'Ανὴρ ἔοικε] Contortam rationem iniit Nauck. in Schneidew. Philol. II. p. 156. Saltem requirimus *Ἀνὴρ ἔοικα, vir natus tam instar navis sogor* etc.

'Ανιαχάς] *ὁ* in *ὃς* mutabat dubitanter Meinekius Com. III. p. 228.

'Ανθέων] P. 443, 3. *Ὡρῶν* si scribatur, ut intelligamus novam Horarum vestem floribus contextam, nihil desiderari posse videbatur Meinekio Com. II. p. 382.

'Ανθ' 'Ερμίωνος] *Ἀ. Ἑρμιόνος* Fritzsch. de Arist. Babyl. p. 50.

'Ανάδοντον] *ἀλήθει* delebat Meinekius Com. II. p. 285. Locus nondum expeditus.

'Αντ' ἄλλης] Hinc ineptus lector auxit gl. *Καινοτομεῖ*.

'Αντερεῖ] In Hesychii loco, quem tentavimus, fortasse sufficit *ἀντερίσεις* Hermanni in Eurip. Iph. A. 1219. emendatio.

'Αντ' εὐεργεσίας] Musaeus Megarici versum illustrant Schneidew. Coniect. crit. p. 120. sqq. et Meinek. Com. I. p. 23.

'Αντιγόνη] Antiphanis fabula.

'Αντέπαιος] Loci defectum sic resarcire licet: *ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ τραγῳδὸς καὶ ἀνδροκλέας καὶ ἀντίπατος εἶπεν*. Ambigebat Nauckius de Aristoph. Byz. fragm. p. 93.

'Αντλία] P. 493, 14. Adde gl. *Γεωμόριον*.

'Αντωντίνος] P. 499, 1. *Ὅτι Ἀντώνιος* et quae sequuntur usque ad *ἀθλον* ex gl. *Πουλύ* derivata sunt.

"Αξονες] P. 512, 16. Observationis prior pars abiit in appendicem glossae *Νόμος*.

'Απαγορεύει] P. 519, 1. 8. Paulo aliter locum mendosum emendavit Lex. Crameri p. 285. *ἀπαγορεύει Σίμων Πέτρᾳ ὄπισθεν πείρᾳ νήχειν*.

'Απαντοπαπαπαπαπαῖ] *οὐκ*, si recte intelligo, Creuzerus in Plotin. T. III. p. 142. praemitti iussit, ordine litterarum neglecto.

'Απεδειλία] In Polybii loco quaedam pressit Suidas, cum in progressis significatio desideretur superioris aetatis, quo *τότε* referri possit. Hemsterhusius vero de hiatu p. 294. ista sibi repugnare ratus quod *μίαν ἔχων προλήψιν* et quae sequuntur eiudari iussit cum altero Polybii loco sub v. *Κηχεμία*, vana specie cum fefellit hoc in scriptore, quem constat in certis formularum orbis recolendo totum esse. Iam nec probabile fit duplicem comparationem in eadem sententia positam fuisse, neque ista verborum interpretatio, *non sustinuit periculis ita ut vel vel aut vincere aut mori*, cadit in usum Polybianum.

'Απέκαμδε] Repetebantur haec in gl. *Ἀπράδατε*.

'Απέραντον] P. 547, 5. Praecepti locus iteratur in v. *Ἀφορισμός*.

'Απερίτμητος] Haec olim transierant in v. *Περιτμητέον*.

'Απεψηφίσατο] Sub gl. finem qui extat locus Hyperidis difficillimus, eum nuper Boeckhius in *Staatsh. d. Ath.* I. p. 53. sq. ed. alt. tam diligenter excussit, ut iam de sententia quam de veritate scripturae totius iudicare liceat.

'Απεψωλημένου] Sub finem tolle *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀφροδισιάδι* cum V.

'Απειθεῖν] P. 563, 16. Voluit Kösterus gl. *Ἀνάκριτον*.

'Απείρατο] P. 564, 14. *ἀπείπεν* om. V. qui confirmat *ἀπαλλαγησόμενος*.

19. *ἤμεν* V.

P. 565, 2. *ἀπειθεῖν* V.

'Απειπών] P. 565, 7. Corr. *ἄλγημα μὲν ἀπειπὼν* V.

11. *ὑπαναφθῆναι* etiam V. qui *ἀβαναφ*.

'Απείρημα] Gl. reposuit V. post v. *Ἀπειροκαλίᾳ*. Quae cum principio nihil continuerit nisi *Ἀπείρημα, πάσχειν* (unum *ἀπείρᾳ* eliciendum cum V.), quam ipsam formam Lex. Seg. ostendit, studiosi homines eam exemplis historicorum Byzantinorum muniunt.

'Απειρήνει] Glossam om. V. eamque facile carere licet.

'Απειροκαλίᾳ] P. 567, 3. *ἀβέστατα* V.

P. 567, 4. *εἰμί*] *εἰ μὴ* V.

'Ανεῖχε] P. 567, 17. *βασιλέως* etiam V.

'Ανέλωσε] P. 569, 5. *Προκόπιος*] *βασιλίδης* V.

'Ανημμαι] Totam glossam merito V. in marg. coniecit. Ubi p. 570, 12. *πάμπαν οὐδ' ἀνωλέθρους*, 14. *μὴ* om. bis, 15. legitur *ἀνωλέθρους*, *ἀνήμονας*, item p. 571, 1. *πανθάνει*.

'Ανηνέμους] Post gl. 'Ανηνέστερον habet V. cui subiicitur 'Ανήμων.

'Ανήνη] Voci *Χωρὶς* denuo praemisit 'Ανήνη V. quod ipsum arguit additamentum recens factum.

'Ανηνής] P. 572, 3. *ἄκοθεν* etiam V.

'Ανηνθρώπιζεν] P. 572, 8. V. cum C.

'Ανήρετο] Gl. post v. 'Ανεξιμπέραστον posuit V.

'Ανῆρεν. *ἀντὶ τοῦ ὕψωσεν* V. Repone *ὕψωσεν*.

'Ανηρείσατο] Omissis *ἐπῆλθεν*, *ἀπέθετο* pergit V. *ἀνηρείσατο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφιλονείκησεν. Πολύβιος· Ὁ δὲ κτλ.* Itaque gl. 'Ανηρείσατο videtur in progressum inserenda esse.

'Ανήρτα] P. 574, 9. Immo *ἀνέχουσα* V.

'Ανηχές] *κυρίως τὸ σκληρὸν καὶ* om. etiam V.

P. 575, 5. Locum om. V.

'Ανήχεια] *ἀντὶ τοῦ* om. V.

'Ανήχθη] P. 575, 12. *εἶχεν* om. V. qui habet *τῆς λιπίας*.

'Ανία] Glossam posteriorem tolle cum V.

'Ανιωνός] Gl. ante v. 'Ανήχθη locat V.

P. 576, 12. *ἄνω*] *ὅτι* V.

P. 577, 3. recte *εἶναι* V.

5. *περιβάσεις* plene V.

10. *ἐκείνου* V.

'Ανικὰ ἀδάς] Initio gl. V. cum C.

'Ανὸ 'Ιδαίων] Gl. om. V.

'Ανιδες] P. 578, 7. *αὐτοῖς* V. Idem in marg. *τῶν Ἑλλήνων ἀνηνθρώπων τὰ τῶν χριστιανῶν προέκοπτεν.* Quae olim edebantur ante v. 'Ανηνής. 12. *παρασκευάζουσιν* V. Fallit Gaisf.

'Ανίδω] Gl. om. V. recte.

'Ανίθανον] P. 578, 17. *οὕτω* p. *ὅτῳ* V.

'Ανιὸ· *ἀπ γῆς*] Tolle glossam cum V.

'Ανίκιος *Μάρκος*] Cum A. post v. 'Ανικιος *φύρος*.

P. 580, 5. *ἐπάγεται ἄκλητον* lege cum V.

12. *ἐνὸς δὲ καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν* recte V.

13. *εὐμελὴ εἶναι* V. ex quo Hemsterh. videtur emotasse.

P. 581, 8. *ἔτη ξ γέγονε φησί* V. Hinc elicienda *γεγονέναι*.

'Ανινάσσω] P. 581, 19. *τοῦ* om. V. Qui mox *ἔνθα*.

P. 582, 1. *δὲ* prius om. V.

2. *πεύσῃ πεύσεσθαι* repone cum V. Med.

'Ανίων] P. 582, 6. *ὁ ἐπικλ. Μάχθας*: cf. Apollon. de Synt. p. 92.

11. *δὲ*] *δὲ καὶ* V.

12. *γραμματικοῦ*] *ἡρωικαῖῳ* V.

'Άνις] Appendicem gl. V. post v. 'Άνιτα reposuit.

'Ανιτέω] *ἀπέλθωτε* etiam V. Glossa male locata.

'Ανιστεῖν] Gl. cum V. sic expurgandas: 'Ανιστεῖν. *ἀνατιθέναι. καὶ 'Ανιστίων τὴν ἀ.*

'Ανλᾶ] Sub finem *φαινικιῶν* confirmat V.

'Απλάνεια] Agnoscit V.

'Άπλαστος] P. 583, 15. *τὸν* agnoscit V.

'Απλατία] P. 583, 5. *ἔβαλον* V. Fallit Gron.

'Απλόης] P. 586, 2. *ἤττων* etiam V.

7. Relinge: *τρόπου*] *τρόπον* V. C.

'Απλῷ λύγῳ] Haec usque ad *τοὺς ὀδόντας* v. 18. V. habet post v. 'Απλήγιος.

14. *γὰρ* om. V.

15. (non 13.) *ἀληθῶς* etiam V.

17. *διότι* om. V.

18. „*γὰρ* om. V." tolle ex annot.

19. *ἀλλὰ — ἐτέθησαν* om. V.

'Απλῶς] Huius glossae reliqua nescit V. praeter *ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀπαρχῆς*.

"Απλυτον *πώγωνα*] Gl. post v. "Απνους V.

"Απνους] P. 587, 17. *τὸ σῶμα ἄσιτον καὶ ἄπνουν* V. Fallit Gaisf.

P. 588, 3. *μένος* servat V.

'Απνέυσεί] Tolle cum V.

"Απο] *πούρῳ* om. etiam V.

'Από *βαλβίδος*] Gl. post V. 'Αποβαδίζειν V.

'Αποβαλεῖν] Nescit V.

'Αποβεβιωκέναι] P. 590, 2. *γένοιτ'αι* sic V. Ac praestare videtur *γένοιτο*.

'Αποβλίσαι] Uncis inclusa relicc cum V.

'Απογενέσθαι] Cum C. facit V.

'Απογινώσκω] Gl. tolle cum V.

'Απόγονοι] Tolle cum V. laciniam *οἱ μὴ ἔχοντες πώγωνα*.

'Απογράφειν] P. 592, 15. *ἐνάτης* etiam V.

'Απογραφή] P. 593, 8. Vide sub v. *Αὔγουστος*.

'Απογράφω] Gl. syntacticam iure nescit V.

'Απογράψαι] Recte tradit Gron.

'Αποδιαμάν] Sine tenore V. Qui locum *Ὁ δὲ στρατηγὸς — προπορεύεσθαι* alteri subiecit exemplo, sed omissis *καὶ αὖθις*.

'Αποδέχομαι] Additamentum magistellorum *'Αποδέχομαί σε — τρόπον* om. V.

'Απόδειξις] P. 595, 21. *τοσαῖδε καὶ τοιαῖδε* etiam V.

25. *τί* om. V. qui *καὶ τίνος*.

P. 596, 1. Post *ἵνα* desunt V. aliquot folia usque ad gl. *'Απωτέρω*, ubi pergit ab verbo *τιμωρεῖν*.

'Αποθάνωμεν] P. 600, 5. *καὶ σύνταξις* quo spectet ostendimus in v. *Λεπόμεθα*. Adde gl. *Λεξάν τ' ἐνέβαλεν αὐτῳ, Μὴ προδοὺς, Τάλαντον, "Ιβρισεν*: quibus collatis facile constat *σύνταξις* a studiosis hominibus in iis locis ascriptum fuisse, qui nescio quam elegantiam formulae vel structurae offerrent. Veruntamen in verbis *'Αποθανόντος — χρήματα* quid observatione dignum visum fuerit non apparet.

'Αποκεκύφαμεν] Repetuntur sub v. *Λαμπροφόροι*.

'Αποκινδυνεύοντες] P. 606, 12. *Ὁ δὲ Σερτώριος κτλ.* olim per interpolationem in v. *Σερτώριος* transierant.

'Αποκλήρωσις] Ad illustrandam hanc glossam facit locus in v. *Πλάτων* p. 126. Küst. sive p. 301. extr. Itaque *μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν* significat transitum animarum in meliorem statum et conditionem.

Ἀπολινάριος] P. 618, 4. Horum fons in Hist. Eccl. Exc. ap. Cram. Anecd. Paris. II. p. 97. Item de Apolinare vid. Cosmas in Greg. Naz. ap. Maium Spicileg. Rom. T. II. p. 135. sq. et Clint. Fast. Rom. II. p. 440.

Ἀπολλωνιὰς λίμνη] P. 622, 14. Marquardt. Cyzicus p. 5. cum Iacobsio dissentiens ab Suida censet Apolloniatidem lacum confundi cum loco quodam ad Pergamum cognomini.

Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεύς] Hunc qui saepius adhibuit Stephanus Byzantius, Caricorum excitavit librum XVIII. in v. *Χωλὸν τεῖχος*. Locus eiusdem amplior extat in v. Ὑλλούαλα. Sed ubi res Aegyptiorum tractantur in v. *Αητοῦς* verba *καὶ Ἀπολλώνιος ὁ ἀρχιερεὺς λεγόμενος* num ad Aphrodisiensem spectent dubito; et inter utrumque distinxit Lobeck. Aglaoph. p. 195. Ceterum dixerunt de Caricorum scriptore Franckius Richter. Inscr. p. 431. (qui *κατὰ* frustra defendit) et Droysen *Gesch. d. Hellenismus* II. p. 246.

Ἀποπάτημα] P. 637, 13. De Cratineis vide coniecturam Meinekii T. II. p. 48.

Ἀποπηδῶ] Idem exemplum accusativi habet Lex. de Syntaxi in Cram. Anecd. Par. IV. p. 282. sed omissis *παρὰ δῆμον*.

Ἀποσιμῶσαι] P. 647, 1. *προθεῖναι* etiam Schneiderus in Lex. *προτεῖναι* Meinek. Com. I. p. 342. quod ab rei natura recedit. Etenim *ἀποσιμῶσαι τὴν ὀσφῦν* idem est quod *λορδοῦσθαι*.

Ἀποσκυθίσαι] Adde gl. expulsam *Περισκυθίσαι*, ubi v. annot.

Ἀπόστα] ἀλλὰ reiici iubet Nauck. Aristoph. Byz. fr. p. 211.

Ἀποστολαί] Gl. Suidae in Scholia Demosthenis ut saepius Morellius, codice Bavarico nisus, traduxerat, quam cum reliquis huius generis fraudibus eiecit Dindorfius.

Ἀπωστός] P. 673, 23. Cum Med. facit V.

Ἀπραγμάτευτον] P. 674, 6. *πᾶσαν* V.

Ἀπροβούλευτον] Sub finem *οὕτως* etiam V. et aliis in locis, quos enotare non attinet.

Ἀπρόσκλητον] Appendicem Ἀπρόσκλιτον κτλ. et gl. Ἀπρόσκοπος om. V. merito. Vide sub v. Ἄπταιστος.

Ἀπρόσμαχοι] P. 677, 11. *αἰσθεσθαι* etiam V.

Ἀπρόσωπον] Sub finem *ἀντὶ τοῦ ἐκλελεγμένης* in margine V. Huic igitur additamento non multum fidimus.

Ἀπροστασίου] P. 678, 2. *παρὰ* etiam V. Sub finem gl. cum eodem expunge *ζήτει ἐν τῷ Ἀποστασίου*. ω

Ἀπρότων] P. 678, 4. *πυθέου* V.
6. *ὥςπερ παρόντων* V.

Ἄπταιστος] Accedat ex V. interpretatio *ἀπρόσκοπος*, quae supra tanquam glossa seorsim exhibebatur.

Ἄπτει] P. 678, 16. Accedit codd. V.

Ἀπύλωτον στόμα] Gl. ignorat V. Nec dubium quin ea sit prorsus inducenda.

Ἄπυρα σῖτα] P. 680, 16. *καὶ ἀναδενδρίτης* V.

Ἀπφώ] *ἀντὶ τοῦ νῦν* om. V.

Ἀραβίζω] *καὶ* praefigit V.

Ἀράβιος ἄγγ.] P. 682, 12. *τεγχάρων* etiam V.

Ἀραρώς] P. 684, 7. *καὶ κλίνεται ἀραρώ* etiam V.

Ἄρασθαι] P. 684, 16. *τοσοῦτον* V.

Ἄρατος, στρατηγός] P. 685, 18. *εἰς* om. V.
22. *ἔτι δὲ καὶ* V.

P. 686, 10. *ἐν* ante *ταῖς* V.
14. *καὶ* post *αὐτὸν* om. V.
17. *κνηγίαις* etiam V.

Ἄρατος Σολεύς] P. 687, 3. *δὲ*] *μὲν* V.

P. 688, 1. *Σύνθεσιν φαρμάκων θηριακῶν ἐπιτηδείαν* titulum portentosum qui cum Müllero probavit, Bergkius Anal. Alexandr. I. p. 15. Ἀνατομήν infra positum ab errore repetit, nisi forte corrigendum sit Ἀνατολήν.

P. 688, 8. *δὲ* post Ἄρρατον cum etiam V. inserat, codicibus obtemperandum. Item V. *ἀράττων δέ*.

Ἀράχνειον νῆμα] V. Boisson. in Aen. Gaz. p. 356.

Ἀράχνη] P. 689, 6. *ἀρσενικόν* etiam V.
18. In Cratini versu Meinekius supplebat Ἀρ'.

Ἀρβαζάκιος] P. 690, 9. *ἦν μὲν γὰρ* cum seqq. sic ut apud Gaisfordum extant perscripta V. in marg. coniecit.

Ἀρβάκης] P. 691, 13. *βίον* om. V.

Ἀργαλέον] P. 692, 8. *ἀργαλέον* V. qui *εἰς ῥ*.
12. Praestat *ἐπίῤῥημα* cum V.

Ἀργελόφους] P. 693, 12. *τοὺς* om. etiam V.

Ἀργεινός] Immo *καὶ ἀργεινόης* V.

Ἀργιλλώδης] P. 695, 8. *ἄργιλος* etiam V.

Ἀργίννουσα] Item V.

Ἀργοναῦται] Ἀργὼ etiam V.

Ἀργυρέα] P. 696, 17. *προδοσίας* etiam V.

Ἀργυρόπεζα] P. 698, 1. *ἡ τοὺς ἀργυροῦς* V.
2. *Ξέρξης* V. m. pr.

Ἀργυροῦν] P. 698, 8. *ἀργύριον* V. qui *ἀργύρια* infra.
11. *δεύτερα λέγεται* V.

Ἀρδαβούριος] P. 699, 5. *τὴν τῆς ἕω στρ.* V.
8. *σκηνῶν* V.

Ἀρδάνιον] Annotanda uberior narratio in Schol. Rom. Eurip. Alc. 98. ap. Cobet.

P. 699, 16. *ἄρδην* etiam V.
18. Corrige 17. etenim *καὶ* in superiore membro V. om. Deinde cum eodem corrige *εἰσιοῦσι*.

Ἀρδήττης] Vide laciniam gl. Ἡλιαστής. Initio *ὄνομα* om. V.

Ἀρδομένην] Sub finem *καὶ* Ἄρδω αἰτιατικῇ tolle cum V. Qui habet in marg. Ἄρδυς ἄρδυος.

Ἀραῖος] P. 701, 5. *ὢν* om. etiam V.

Ἄρρεν] P. 702, 10. *ἡμιγύναιξ* non potest defendi Sophocleo *ἀγύναιξ*, quod comparat Nauck. Aristoph. Byz. fr. p. 167.

ω ω

Ἀρεοπαγίτης] Sic V. bis; qui infra bis Ἄρειος, item ut p. 710, 13. 711, 18.

Ἀρετή] Gl. usque ad p. 707, 3. post gl. Ἀρειανοί reposuit V.

P. 704, 2. *ὡς*] *ὥςπερ* V. quod recipiendum.

P. 704, 7. ἀφροσύνη etiam V.
705, 7. τῶν om. etiam V. qui αἱρετά.
9. ἐμμενητικῶς V. infra 13. ὑπομονητέα.
706, 2. δὲ om. etiam V.
11—14. post δῶρον p. 707, 3. reiecit V. sic scripta: Ἀρετή. τέσσαρές εἰσιν αἱ ἀρεταί, ἀνδρεία, φρόνησις, δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη. ἔπεται τῇ φρονήσει — καὶ εὐτονία. ταύτας ὁ Πλάτων καθάρσεις λέγει. Quibus subiunguntur Καὶ ἄρειον τεῖχος κτλ. p. 710, 1. His rectius intelligi licet quae in annot. p. 707, 1. ex C. afferuntur. Ceterum haec ipsa docent, qua licentia grassati sint studiosi homines in Suida locupletando.

Ἀρζανηνή] In annotatione breviter ponendum: Ἀρζανηνή B. V. Zon. Gl. ante v. Ἀρειή posuit V.

Ἀρειανοί] Ἀρειανός V. qui hanc continuae gl. subiecit, praemisit autem Ἀρειή et quae sequuntur usque ad Ἑλλάνικος ἐν ά.

P. 707, 12. τοῦ υἱοῦ καὶ λόγου V.
22. κεκλήκασι V.
708, 5. καὶ addit etiam V.
8. τῷ λ. τῷδε etiam V.
12. προβέβλητο V.
20. ἠβούλετο V.

Ἀρειμάνιος] Sub finem Ἀρειμένης V. cum Edd. ante Gaisf.

Ἄρειος πάγος] P. 709, 10. δὲ καὶ εἰς V. qui Ἀρεωπαγιτῶν m. sec.
12. καὶ omitte cum V.
18. θυγατρός etiam V.

Ἄρης] P. 711, 11. ἐν γὰρ πολέμῳ etiam V.

Ἄρης τύραννος] παροιμία margo V. Est Timothei dictum ap. Plut. Agesil. 14.

Ἀρητόν] P. 712, 15. ἀκαταληψία V.

Ἀρρηφορία] P. 713, 1. ἀρρηφόροιο etiam V.

Ἀριάδνη] Sub finem καὶ ζήτει . . . πέλαγος delenda cum V.

Ἀρριανός, ἐποπ.] Arrianum poetam cum Adriano epico postquam a Suida confundi pronunciarat Meinekius de Rhiano p. 124. idem Adriani nomen in Arriani mutari iussit Anal. Alex. p. 371.

P. 713, 17. δὲ om. V.

Ἀρίβαλλος] Ἀρύβαλλος et ἀρυβάλλῳ etiam V. itemque κατασπένδειν.

Ἀριγνώτη] P. 714, 9. ἐπιγράφεται etiam V.

Ἀριθμῶ] αἰτιατικῇ expunge cum V. In annot. lege διὰ τοῦτον.

Ἀρίμινον] Ἀρίμηνον et Ἀριμένιος V.

Ἀρίων] P. 716, 6. δὲ om. V. Dein Ἄισματα Προοίμια, quod miror, coniunxit Ritschelius *D. Alexandr. Bibl.* p. 102. εἰς ἔπη β de numero versuum sive στίχων probabiliter interpretans.

Ἄρις] Gl. expungenda cum V.

Ἀρίσταρχος] P. 717, 8. ἐπαίδευσε l. cum V. Item ἤγαγε 727, 4.
718, 1. cum A. facit V. sed om. ὁ.
18. Immo ἐβίω δὲ ὑπὲρ τὰ ρ ἔτη V. quod recipiendum.

P. 719, 2. ἄρα αὐτὸν etiam V. Qui sub gl. finem Ἀρίσταιχμος. ὄνομα κύριον, partim cum aliis libris, omissa glossa post v. Ἀρισταῖος.

Ἀρίσταινος] P. 719, 19. πρίν οἱ V.
720, 8. οὕτω l. cum V.
9. ἧκειν etiam V.
16. Quae in annot. posuimus, Ὅτι — πιέζει αὐτόν, in marg. reiecit V.

Ἀριστέας] Προικοννήσιος commendat etiam V.

Ἀριστείδης] P. 721, 16. Locum auctiorem praestat Const. Lascaris ap. Iriartem Codd. Matr. p. 177. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ πολλῶν ὄντων καὶ ποικίλων παρ' οὐδενὶ κτλ.
19. ὅρκου V.
722, 3. δὲ] γὰρ V.
9. λυπείη V.
12. Ξέρξης etiam V. idque legerat homo imperitus, qui hanc particulam in v. Ἀρεικός traduxit.
18. μὲν] δὲ V. Id post ἑκάτερος excidisse videtur.
20. Corrige 19.

Ἀρίστιος] Gl. etiam V. post v. Ἀριστεῖον posuit.

Ἀρίστιππος] P. 723, 15. καὶ χρόνον καὶ τόπον V.
17. πόνων etiam V.
724, 14. θάλατταν V.
15. ἐμὴ cum V. reponendum.

Ἀριστοκλῆς] P. 727, 16. Μεσήνιος V. item Μεσηνίῳ 730, 16.
18. πότερος V.

Ἀριστοκράτης] P. 728, 15. ἐς lege cum V.

Ἀριστόξενος] P. 731, 1. εἴδους καὶ παιδείας etiam V.

Ἀριστοτέλης] P. 731, 17. Ἑρπυλίδος V.
732, 7. corr. ἐνενηκοστῇ: V. utitur ut solet sigla.

Ἀριστοφάνης] P. 733, 13. τὴν om. V. Rectum numerum videntur expulisse quae sub finem alterius gl. feruntur κατὰ τὴν ῥμό΄ Ὀλ.
731, 3. Βάτραχος — Ἐκκλησιάζουσα. Θεσμοφοριάζουσα. — Λυσίστρατος vitiose V.

Ἀριστώνυμος] P. 735, 13. βουλευόμενος etiam V. Praegressum διασκευασθεὶς citius suspectari potest (cf. Nauck. Aristoph. p. 6.) quam emendari.

Ἀρίστυλλος] Ἀρίστυλος etiam V. qui cum reliquis ὡς p. 736, 5. ignorat.

Ἀρρίχους] P. 737, 9. θηλυκῶς etiam V. itemque κόφινον.

Ἀρθμια] P. 737, 14. ἡμῖν ἀριθμίων V.

Ἀρθροπέδαν] P. 738, 2. Corrige στεῖμον V.

Ἀρκάδας μιμ.] παροιμία margo V. itemque sub gl. Ἄρκου παρούσης: qui v. 7. cum MSS.

Ἀρκῶ] δοτικῇ dele cum V.

Ἄρκτος ἡ] Item V. qui sub gl. finem ἀρκτεύσειεν.

Ἀρκτῖνος] P. 741, 17. Immo V. ῦῖ perspicue.

Ἄρκυς] P. 742, 7. Immo καὶ αἰτιατικῆς V.

Ἅρμα] Ad proverbium venuste allusit Aristides T. II. p. 528.

Ἁρμάτος] P. 744, 5. τῇ πολιτείᾳ etiam V.
11. ἡ ἄλη, inter vss. ἡ πλάνη, V.

Ἁρμονίαι] P. 748, 3. Immo συμπησσόμενα V.

[a]Ἁρμόττων] δοτικῇ et Καὶ ἁρμόζων δοτικῇ delenda cum V.

[b]Ἄρνιον σοι λελ.] Gl. habet in marg. V. recte.

[c]Ἀρνυμένη] P. 750, 8. ξεῖναιτιῶν V.

[d]Ἄρωμα] Infra ἀρώματα etiam V.

[e]Ἁρπάζω] Gl. omitte cum V.

[f]Ἁρπήνουσα] Immo gl. in marg. V.

[g]Ἁρποκρατίων] Glossas de Gaio et Aelio Harpocratione Kiesslingius in Lycurgi fragm. p. 20. probabiliter ad eundem scriptorem revocat.

[h]Ἀρτασήρας] Gl. [i]Ἀρταγήρας in marg. V. item [i]Ἀριάρια τὰ π. ἡ. Utraque igitur tolli debuit, una cum gl. [i]Ἀρτεμίδωρος ὁ ψευδοαριστοφάνιος ὁ . . συναγαγών, quae habet V. marg.

[j]Ἄρτι] P. 758, 3. συνάπτων etiam V.

[k]Ἀρτιδαεῖ] P. 759, 5. [k]Ἀργύριόν σοι etiam V.

[l]Ἄρῤῥυθμος] ἀδιαιτήτωτος V. qui sub finem iure neseit καὶ [k]Ἀρύομαι.

[m]Ἁρυπότατος] Expunge cum V.

[n]Ἀρύτεσθαι] P. 763, 4. δὴ etiam V.

[o]Ἀρχαῖον] P. 764, 3. in annot. corrige: ὁ post Περικλῆς.

7. λεῳῶ δὲ etiam V.

[o]Ἀρχαῖος] P. 764, 17. χρίεσθαι ἀνόμασι V.

765, 18. οὕτως etiam V.

δ,

[p]Ἀρχέλαος] P. 766, 14. Εὕρηπι sic V. Liebit igitur Εὐριπίδην. Quae sequuntur olim in v. Δικαίωμα transierant, unde petas ἐδόξασε.

[q]Ἀρχή] P. 768, 3. ἀρχαὶ — πάσχον. τὸ ποιοῦν δὲ τὸν ἐν αὐτῇ λόγον τὸν θεόν in marg. V.

7. Immo ἀγενήτους καὶ ἀφθάρτους V.

P. 770, 18. Θευφράστου etiam V. Ceterum huius proverbii notabilem usum fecit Photius lipp. p. 23.

[r]Ἀρχιάδας] P. 772, 6. Fallitur Gron. Nam V. cum reliquis codd.

[s]Ἀρχίας] P. 774, 3. γοῦν confirmat V.

9. Novissima τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπικῶν et quae sequuntur redeunt in v. Σκολιόν. Sub finem annot. delet τῶν alterum om. *V.

[t]Ἀρχίου] Hanc gl. omisit V. itemque [u]Ἀρχιτεκτονῶ et [v]Ἄρχω: quibus facile caremus.

[w]Ἄρχων] P. 778, 14. Fallitur Gron. Nam V. ignorat οὐ τοίνυν — ἐστιὼς ἰατρός, quod membrum suspectum esse dixi.

[x]Ἀσδρούβας] Gl. priorem alteri post δυσεπιχείρητος subiecit V.

P. 782, 4. καθήκειν etiam V.

783, 14. Dele annotationem; suffice vero:

19. περιὴς V.

[y]Ἀσεβῶν] Expunge gl. cum V. item ut v. [z]Ἀσεβῶ.

[a]Ἀσέλγεια] P. 784, 9. Haec redintegranda sunt ex gl. olim hinc traducta Σέλγη.

23. Annot. sic refinge: λαβρόστατος dedi cum A. V. C. reliquis sublatis.

[b]Ἀσηκόρος] In annot. corrige [c]Ἄσημον· [d]Ἀσηκόρος· [e]Ἀσήμαντα.

[c]Ἄσημον] σημαίνων V.

[f]Ἀσίννιος Πωλίων etiam V.

[g]Ἀσκίρει] Reliquis coniecturis accedat Meinekii probabiliter [h]Ἄτταλος mutantis in ἄστυ.

[i]Ἀσκληπιάδης] Adde disputationem Lehrsii Analect. gramm. Regiom. 1846.

[k]Ἀσκληπιεῖον γ'] P. 791, 3. Fallitur Gron. Ceterum totam gl. post v. [k]Ἀσκληπιάδατος locavit V.

4. Καὶ [k]Ἀσκληπιάδαι οἱ ἰατροί] Immo V. [k]Ἀσκληπιὸς. ἰατρός.

[k]Ἀσκληπιάδατος] De quo vid. Iacobs. in Anth. Pal. IX, 704. Böckh. Corp. Inscr. Vol. II. p. 549.

P. 792, 5. Immo τοῖς τε V.

P. 793, 1. διαριζόντων etiam V.

16. Sub finem ἔστιν ἐν τῷ Λειτσιδαιμονίᾳ delenda cum V.

[l]Ἀσκὸς ἐν π.] P. 794, 3. ἐγενήθην etiam V. qui confirmat

9. διαπλέω.

[l]Ἀσκὸς Κυνοσφάντου] Gl. in marg. V.

P. 794, 21. χόαν etiam V. qui porro p. seq.

3. ἀγῶνας, 8. πιεῖν.

P. 796, 15. ἐφιλλομένου V. qui infra δοκεῖ. Ceterum V. huius glossae vicem in ordine posuit: [m]Ἀσκωλιάζειν. τὸ ἐφ' ἑνὸς ποδὸς βαίνειν. καὶ ἀσκωλιάζειν ἐλέγετο ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἁλλομένων.

[n]Ἀσκῶ] Gl. delenda cum V.

[o]Ἀσωπόδωρος] In annotat. tolle ut videtur.

[p]Ἀσωτεύεσθαι] αἰτιατικῇ praemisit V. Id igitur delendum.

[q]Ἄσωτος] Gl. tolle cum V. Is in marg. περὶ γυναικὸς ἀβελλίσεως τῶν τριήκοντα.

[r]Ἀσωτεία] P. 800, 16. in annot. lege cum Schol. et V.

[s]Ἀσωτότατος Βιβλίων] Restitue Βιβλίους cum V. Cf. in v. Φίλων Βίβλιος.

[t]Ἀσωτοτέρου] P. 802, 6. [t]Ἀσωτίαν V.

13. Secus Gaisf.

[u]Ἀσώθμητον] P. 804, 12. σταθμίσασθαι etiam V.

P. 805, 2. Fallitur Gron. Nam V. περὶ πρεσβείας item ut p. 816, 17.

[v]Ἀστερωπέα] P. 807, 3. Secus Gron. Ceterum ἐντευκτήριος coniecit Hermannus.

[w]Ἀστήρ. ὅτι — καλεῖται] Haec omnia V. ante v. [x]Ἀστέριος posuit. Non multum istis lectorum additamentis tribuendum, quae haud semel recurrunt: v. annot. in vv. Αἶγες et [y]Ἐκαγέβων. Ceterum λάβρως V.

[z]Ἀστιπτος] [a]Ἀστικτος V. qui in versu ἄστιπτος.

[b]Ἀστιφιδὸς] Id margo V. correxit ἀστεσταμὸς: nec dubium quin lemma fluxerit ab errore.

[c]Ἀστοχῶ] Gl. delenda cum V. Item [d]Ἀστράπτω.

[e]Ἀστρονομία] P. 813, 2. recte Gron.

[f]Ἀστυάγγης] Hunc grammaticum memorant Oria, Priscianus, Choeroboscus in Cram. Anecd. Bibl. Ox. II. p. 227.

[g]Ἀστυδάμας ὁ τραγῳ.] Praestat ὁ πρεσβύτερος. Sententiam nostram de novissima gl. parte reiecit Welckerus Die Griech. Trag. p. 1053. corrigens ille τραγῳδίας ρμ', ut numerum efficeret paulo verisimiliorem.

[h]Ἀστύνιον] Immo [i]Ἀστύνιον. [j]Ἀστύνομος, ὄν. π. V.

Ἄστυρον] Apud Callimachum ὤχιστος etiam V.
Ἀσύγχυτον] Gl. notanda, quam omiserit V.
Ἀσυνθετώτατον] P. 817, 1. ἀνομάλογον etiam V.
Ἀσσύριοι] P. 818, 14. refinge: τοῦ Ἀσσούρ] τοῦ om. A. B. E. V. Ἀσούρ V. etc. Sequitur ut τοῦ expungamus.
Ἀσφαδάστῳ] P. 820, 2. τῇ Ἡρακλέους etiam V.
Ἀσχαλίδασμα] Gl. agnoscit V.
Ἄττα] P. 822. f. Damascii locus repetitur in v. Λύναμις. Sub gl. finem margo V. litteris minutissimis: τὸ ἀτε ἐπὶ ἐπιῤῥήματος ψιλοῦται. Similiter C.
Ἀτάκτημα] P. 824, 7. V. cum A.
Ἀταλαίπωρον] P. 825, 13. Immo ἐκεῖνος τε V.
Ἄτταλος] P. 826, 18. ἐπιβοῶν V. qui σεμνότητα cum A. 827, 16. παίδων παῖδας V.
Ἀτάλλων] Sub finem καὶ om. V.
Ἀτεκνῶ] Gl. delenda cum V.
Ἀτέραμνον] P. 833, 2. Lege Μαραθωνομάχαι cum V.
Ἀτέχνοις] P. 834, 12. διαλεχθείη V.
Ἄτη] P. 835, 11. recte Gron.
Ἀττικός] P. 838, 11. μετὰ τὸ πεπαιδεῦσθαι om. V.
18. Repetitur hic locus in v. Ἐξεφωνεῖτο, ubi v. annot.
839, 5. γραμματικῇ V. expressit sic γραμμᾳ̃.
Ἀτιμαγέλου] Adde v. Βουμολγός.
P. 842, 22. annot. in gl. Ἄττοσα expulsa μὲν omisso εὐτέχνως posuit V.
Ἄτρακτον] P. 844, 13. in annot. repone: πολυροίβητον A. V. Nam fallitur Gron.
Ἀτραμύττειον] Sic etiam V. qui suspectam gl. habet in marg.
Ἀτράφαξις] Gl. expungenda, quam habeat V. in marg. Ubi αὔξεται εἰς μέγεθος.
Ἀτρέα] P. 845, 1. ὃς συμφώνων etiam V.
3. τοῦ εὖ etiam V. qui 4. τῆς.
9. Immo V. Κάχετας καὶ Μετακλέας.
Ἄτρωτος] ἀπαθής, ἀσινής V.
Ἀτυφία] P. 848, 6. Secus Gron. Ceterum ἐπιτεθυμμένον critici restituerunt Philostr. V. S. p. 516.
11. ἔχειν etiam V.
Ἀοιδός] P. 849, 6. Recte Gron. Infra 11. κίθαρις V. cum codd.
Ἄοινος] οἶνον etiam V.
Αὖ] καὶ post δὲ nescit etiam V.
Αὐγάζω] Gl. delenda cum V.
Αὔγαρος] Praestat cum V. Ἄνγαρος. Is Τραϊνοῦ — προσῆξεν.
Αὐγέας] P. 850, 13. Fallit Gron.
Αὔγουστος] P. 851, 6. Ὀκταβιανὸς etiam V. qui 10. ἀριθμεῖν.
12. Qui de Augusti censu quaestionem instituit diligentissimam, Huschkius *über den zur Zeit der Geburt Iesu Christi gehaltenen Census*, Bresl. 1840. p. 5. opinabatur ι ante ύ excidisse, numerum efficiens scilicet 104, 101, 017. Atqui huic scribendum erat μυί μυριάδες. Sed Huschkii calculus quam sit incertus non fugit Hoeckium *Röm. Gesch.* I. 2. p. 409. sq. Mihi Suidas videbatur numerum civium Romanorum expressisse, qui censu quodam sub Augusto per universum imperium erat collectus; quamquam idem etiam Lucam de Romano censu, qui Herodis auctoritate tum agebatur, tradentem fideliter descripsit.
17. Ἰησοῦς Χριστός V. item quae Gaisf. tradit.
P. 852, 7. ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔστησεν εἰς τὸ ἄσκεπον — Αὐγουστεῖον in finem gl. coniecit V.
13. ἐξὸν] ἐξῆν requirebat Meinekius. Fefellit eum annot. nostra in Eustath. in Dionys. Perieg. p. 843.
14. Non desunt apud V. τὰς δὲ διαθήκας τούτου . . . διέθετο, sed extant post πρωτογόνου θεοῦ.
Αὐαίνεται] P. 853, 20. καὶ posterius om. V.
P. 854, 2. in annot. corr. ἠναινόμην A. ἠβαινόμην V.
Αὐήνας] P. 855, 1. ὃς γαρ μόνος Babrius f. 24, 6.
Αὐθέντης] P. 856, 11. Fallitur Gaisf.
Αὔλειος θύρα] Gl. om. V. qui iunxit Προαύλειος αὐλή. Idem sub gl. finem ἡ τοῦ β. οἴκημα.
Αὖλος Ποστ.] P. 860, 4. γράφων etiam V. firmans ille 14. τὸν πόνον cum A.
Αὐλός] V. annot. in v. Περόνη.
Αὐξέντιος] P. 861, 8. Recte Gron. Ceterum V. Αἰκιννίῳ et similia.
10. ἐπιφανῶς etiam V.
P. 862, 4. Tolle Gronovii commentum.
7. ἐκποδὼν ἠχήσῃ V.
Αὔξω] Gl. delenda cum V.
Αὐρηλιανός] Adde v. Ἐζημίωσεν. τὰ πολέμια — ἐπανορθωτής V. in marg.
P. 865, 7. περὶ expungendum cum V.
10. ἐλεγχέντας V.
15. Immo διεχειρίσατο V.
Αὐτάρκεια] Sub gl. finem Καὶ αὐταρκῶ δοτ. delenda cum V.
Αὐτήν. ζήτει] Gl. delenda cum V.
Αὐτό] P. 870, 4. ἢ ἐστι etiam V.
Αὐτοδᾶξ τρόπον] P. 871, 14. ὡρισμένως etiam V.
Αὐτόθεν] P. 872, 9. male Gron.
Αὐτοκέλευστος] Gl. post v. Αὐτοκέραστον habet V.
Αὐτοκόμου] P. 874, 7. χαίτην etiam V.
Αὐτοματίζουσιν] Theophylacti verba partim recurrunt in v. Ἕρμα.
Αὐτόπρεμνον] αὐτόριζον habet V.
Αὐτός] P. 878, 16. τραγῳδίαν etiam V.
Αὐτοσχέδιον] P. 880, 7. cum codd. V.
Αὐτόχθονες] ἢ ἐπὶ A. V.
Αὐτόχρημα] P. 882, 13. Immo ὁμιλάτιος V.
18. Solum βῆμα V.
Ἀφαγνίσαι] Fallitur Gron.
Ἄφαντον] Sub gl. finem V. cum codd.
Ἀφαρεῖ] Gl. cum V. delenda.
Ἄφαρον] Gl. cum ad dictum Callimachi fr. 183. (cf. Heckeri Comm. Callim. p. 89.) ἢ ἄφαρον φαρόωσι spectet, Toupius iure correxit φαρόωσι δέ.

Ἀφαρπάζω] Gl. cum V. delenda.
Ἀφάρτεροι] Recte Gaisf. Itaque fraudibus abiectis reponendum ἄφαρ ἀφάρτερος.
Ἄφατοι] Sub finem ἔγκεινται etiam V.
Ἀφαυροτέροις] In Diotimi versu ἀφαυρῶς legendum ostendit gl. inferior.
Ἀφαιρεῖν] In annot. 9. corrige Ἀφαιροῖ V.
Ἀφ' ἑδρῶν] Gl. redit in v. Σέλλαι.
Ὅτι ὁ ἀφεδρὼν — γενικῇ delenda cum V.
Ἀφέντες τὴν ὑπέραν] Gl. repetitur in v. Ὑπέρα.
Ἀφερπύσαι] P. 893, 16. Margo V. ἡ χρῆσις περὶ ἀφελείας.
Ἀφενθεὶς τὸν πρ.] Om. V.
Ἀφείλετο] P. 895, 9. ἀφείλατο cum V. confirmet, id recipiendum.
Ἀφείς] P. 895, 18. μόνων item V.
Ἀφίημι] Gl. cum V. delenda.
Ἀφιλότιμος] P. 899, 5. Iosephi locus sub finem gl. Μωυσῆς inculcatus est.
Ἀφῖχθαι] Omitte cum V.
Ἄφνειός] καὶ restituendum: namque fallit Gron.
Ἀφορμή] P. 902, 7. ἰδίοις V.
Ἀφουσία] Gl. om. V. Itaque fallitur Gaisf. in annot. p. 904, 1. illum librum appellans.
Ἀφρικανός] P. 905, 9. item V.
Ἀφροδίτη] P. 907, 1. μετὰ τοῦ V. qui τοιοῦτον.
Ἀφρούρητον] P. 907, 10. πάντων etiam V.
Ἄφρων] Huic quae subiiciebatur gl. Ἀφοιτῶ, eam nescit etiam V.
Ἀφύας] Item V.
Ἀφύα ἐς πῦρ] V. annot. in v. Φαληρεύς.

ου

Ἀφυής] P. 909, 19. πολέμων V. Cf. v. Βάρος.
Ἀφ' ὑψηλοῦ] Cum codd. V.
Ἀχάζ] Corr. Ἄχαζ cum V.
Ἀχαΐα] Immo Μέμιος V.
Ἀχανὲς πέλαγος] P. 911, 16. cum codd. V.
Ἀχαριστεῖν] P. 912, 17. recte Gron.
Ἀχαιίνη] P. 914, 5. Immo ἀχαίνεο V.
Ἀχαιός] P. 914, 15. ἐπιδείκνυντο V. secus Gaisf.
Ἀχέρων] P. 915, 8. Ἀχερόντειος etiam V.
Ἀχέτας] Gl. delenda cum V.
Ἄχι] Gl. om. V.
Ἀχίας] P. 916, 13. μετασχηματισαμένης etiam V.
Ἀχιλλεὺς Στάτιος] P. 917, 17. Immo ἱστορίας σύμμικτον mendose V.
Ἄχνους] In epigrammate ὑσπλήγεσσιν firmat V.
Ἄχρηστα] Vide vv. Μηδέποτ' εὖ ἕρδειν et Μήποτ' εὖ ἕρδειν. Horum initium ad cantiunculam popularem revocat Meinekius Com. IV. p. 699. numeros trochaicos ingeniose restituens: Μήποτ' εὖ ἕρδειν γέροντα, μηδὲ παῖδα βάσκανον, | μηδὲ δαψιλῆ γυναῖκα, μηδὲ γείτονος κύνα, | μὴ κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην. His consentaneum est ut λάλον prius ex inferiore membro natum, μήτε παῖδα νήπιον autem ab lusu quodam vel dittographia profectum deleamus.
P. 922, 7. πορνίδος etiam V.
Ἄχρι] P. 923, 11. ἐστι om. V.
Ἀψήκτῳ] Sub finem τὸν γνάθον etiam V.
Ἄψιμαχία] P. 926, 5. ἔριδες ἦσαν confirmat Lex. Bekk. de Syntaxi p. 148.
Ἀψίνης] Glossas de Apsine utroque ad v. Ἰδιγναίου usque post v. Ἄψυχος collocat V. fere cum A. Ceterum et computatio temporum et ipsius Suidae fides narrantis Onasimum adversus Apsinem disputasse facile persuadet aut duos Onasimos extitisse aut orationem istam p. 926, 8. mendosam esse.
Ἄψυρτος] P. 928, 2. corr. ἔγραψε, distinctione facta post βιβλίον.
Ἄψυχος] P. 928, 7. ἐφεδρείαις praestat cum V. In annot. Post hanc gl.] Immo post gl. Ἀψίνης sub finem litterae A. ubi V. ἀπάνθισμα.

Βαβακατρεῦ] Novissima αἱ γὰρ . . . εἶσι agnoscit V. χ
Βαβάκτης] Utramque scripturam sic iungit V. ὁ ὀργισθείς.
Βαβρίας καὶ B. plene V. qui χωλιάμβων et infra χωλιάμβους.
Βαβοῦς — Βαβύλας] Sic V. Secus Gaisf.
Βαβυλᾶς] P. 930, 7. ἐκ codicum est εἰς, quod cum V. reddendum.
Βαδιστέα] Immo οἷον V.
Βάδιος] Fallit Gron.
Βαθμίδος] Omitte cum V.
Βαθύστρωτος] P. 935, 18. κλίνης Babrius f. 32, 8.
Βάκτρον] P. 937, 12. V. m. corr. videtur habere ναυοπλίαις.
Βακχευούσας] Βακχεούσας etiam V.
Βάκχης τρόπον] Illustrat Ungerus Ep. Crit. 1841. p. XIII.
Βακχυλίδης] P. 939, 3. Κάρθεαν etiam V.
Βάλλ' εἰς Μακαρίαν] Sub gl. finem cum V. praebeat, ἐς μακαρίαν καὶ εἰς μακαρίαν, suspectum fit istud εἰς Μακαρίαν.
Βαλίαν] Sub gl. finem corrige annot. sic: πνμάτην] πύμαν A. B. C. E. V. sive codd. omnes.
Βαλιαρίδων] Gl. transierat in v. Σφενδονῆται.
Βαλὼν φεύξ.] φεύξεσθ' etiam V.
Βάνανσος] P. 945, 12. τὸν om. etiam V.
Βαπτίζω] Gl. delenda cum V.
Βάραθρον] De gl. tertia v. Sauppii comment. de demis urbanis Athen. p. 17.
Βαρβαρίζει] Pro interpretatione glossae Βαράμης, de qua Gron. fallit, posuit V.
Βάρδιστοι] βραδύτατοι etiam V.
Βάρβιος] P. 949, 7. ἐλθεῖν V.
10. κατόπιθοιματίου V. Evanuit Ineola super ι.
17. ταύτης V.
Βάρεις] P. 951, 2. μία etiam V.
Βαρόεις] Habet V.
Βάρος] P. 951, 16. secus Gron.
19. ἦλθον etiam V.
Βαρῶ] Gl. delenda cum V.
Βασανῖτις] Gl. agnoscit V. quae me invito remansit.
Βασσαρίς] Sub finem annot. refinge: ταυνκέρων V. C.
Βασιλεία. Ὅτι] Haec repetebantur post v. Δημόσιος.

Βασίλειος] P. **957**, **17**. Fallit Gron.
18. *οὗτος — τὰ εἰς*] *ἔγραψε τὰ εἰς* V. P. **960**, **6**. *ὀνόματα* etiam V.
Βασίλειοι παῖδες] Illustrat Letronnius *Récueil d. Inscr.* T. I. p. **414**. sq.
Βασιλική] P. **961**, **1**. Contra — *Ἡρακλείου* supervacua sunt. Nam V. post *Ἡρακλείου* pergit, *ἔνθα καὶ Ἡρακλῆς πολλάκις ἐλατρεύθη, ὃς ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ μετετέθη. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ κτλ.*
Βασιλίσκος] P. **963**, **1**. V. cum A.
7. *λεγομένων* omittendum cum V. qui nescit *τε*.
9. *αὐτῶν τῶν* etiam V.
11. *καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἁρμάτος* delenda cum V.
Βάσιμος] *καὶ βάσιμοι τόποι* om. V. in lacuna.
Βαστάζω] Gl. tollenda cum V.
Βάττος] P. **967**, **3**. *οὔνομα* etiam V.
10. *ἦ μέν* etiam V.
15. *σχοινίως αὐτὴν διαδῆσθαι* V.
Βατράχειον] *καὶ* ante *βατραχὶς* V. Male Gron.
Βαῦνος] Lege *βάνανσος* cum V. novissimis resectis.
Βδέλλα] Corr. *Σολομῶν* cum V. ut alibi.
Βδύλλετε] P. **973**, **15**. *βδύλλεσθ'* etiam V.
Βεβαιῶ] Gl. delenda cum V.
Βεβυσμένα] P. **976**, **2**. Fallitur Gron.
Βεκκεσέληνε] P. **977**, **11**. Fallitur Gron.
Βελεστίχη] Gl. omittenda cum V.
Βελισάριος] Fallitur Gron. nisi quod recte tradit *παραχωρῶν*.
Βέμβηξ] P. **980**, **9**. *τρέφουσιν* V.
Βενεβεντός] Repetebantur in v. *Διομήδειος ἀνάγκη*.
Βενιαμίν] In annot. **2**. corr. *Σαμψὼ* A. V. quod reponendum. Sub gl. finem expungenda cum V. *ἔστιν ἐν τῷ Σαμψῶν*.
Βεροιαίοις] Sic V. cum A.
Βεσπασιανός] P. **982**, **14**. *οὔκουν ἂν εὕροι τις ἕτερον πρὸ τούτου* V. probabiliter.
Βῆξ ἀντὶ π.] P. **984**, **15**. Secus Gaisf. Deinde *καὶ παροιμία* et quae sequuntur delenda cum V.
Βηρούνιον] P. **985**, **16**. *Καλυδόνος* etiam V.
Βιάζω] Gl. tollenda cum V.
Βίβλινος οἶνος] *οὗτος* habet V.
Βίαιοι] P. **987**, **14**. *Αἴγγην* Illi fratrem appellat historicus in Cram. Anecd. Par. T. II. p. **84**.
Βιθίας] Sic V.
Βινεῖν] P. **988**, **16**. *ἐλεβόρου* etiam V.
Βίος] P. **989**, **12**. *παροξύτονα* V.
990, **6**. *καὶ* post *κοινῆς* om. V.
8. Immo V. *καὶ ὑποβεβηκὼς ἀνθρωπινώτερον*.
14. *καιροὶ* etiam V.
991, **8**. *τοὺς* om. etiam V. Ceterum ex simili figura, quam V. in marg. habet, colligas V. A. scripsisse *λογιστική*.
Βιοτεύω] Gl. delenda cum V.
Βιτέλλιος] P. **994**, **2**. *οὗτος ἐπαίνει καὶ τὰ Νέρωνος* sic V. qui **6**. *κτείνεται*.
Βλακεία] Küsteri sententiam confirmat etiam appendix gl. *Τριωβολιμαῖος*.
Βλάπτω] Gl. delenda cum V.
Βληχώδης] P. **999**, **12**. Melior scriptura *μωρὰ δὲ ποίμνη* in Babr. **93**, **5**. Nisi forte *μωρὸς* e Suida recipiendum.
Βλιττομάμμας] P. **1002**, **6**. *βλιττομάμμαν* V.
Βοαδρόμος] Gl. etiam V. post v. *Βοείας* locavit.
Βοηδρομία] Sub gl. finem *ἐβασίλευεν* etiam V.
Βοηθῶ] Gl. tollenda cum V.
Βομβοῦσιν] P. **1006**, **17**. *Ὀρέστης, Μαρψίας, Καλλίου τοῦ Ἀθ. κόλακες* Meinekius Com. II. p. **490**. ad Eupolidis fabulam *Κόλακες* probabiliter revocavit.
Βοὸς κέρας] Sub gl. finem *τὸ λίνον* etiam V.
Βοπόρους] In annot. dele *παρὰ* om. *V.
Βορᾶς] Quod in annot. **5**. e Gron. collatione depromptum est, valet *ἐπέληκεν*.
Βορρᾶ] Gl. tollenda cum V.
Βορίανθος] Huius narrationis fons historicus fuit ap. Cram. Anecd. Par. T. II. p. **11**. ubi *Σκηπίων* bis. Itaque fallitur Maius Dioni haec in Coll. Vatic. T. II. p. **547**. tribuens, ubi *Βορίανθος* commemoratur.
Βόσποροι] De Phileae testimonio vide Osannum in *Zeitschr. f. Alterth.* **1841**. num. **78**. incerta coniectantem.
Βότρυν] *μόνην* etiam V.
Βοτρυοσταγῆ ἔρνη] P. **1014**, **14**. In annot. dele *ἀναισχυντότερα γραφόντων* V. quamquam ea scriptura recipi debet.
Βουδόρῳ] *Βουδώρῳ* etiam V.
Βουθυτεῖ] Sub gl. finem *τριττῶν* V. Secus Gron.
πι
Βούλγαροι] P. **1017**, **14**. in annot. corr. *μηδεν* V. et sub finem *τὰς ἀμπέλους*.
Βουλεύομαι] Gl. delenda cum V.
Βουλεύσεως] P. **1019**, **8**. *δὲ* om. V. qui sub finem *τὰ* om. cum codd.
Βουλή] P. **1020**, **12**. *Σατορνῖνος* etiam V. quod probandum. Nam librarii hoc nomen in utramque partem formarunt.
Βούλησις] P. **1021**, **17**. Quod in annot. traditur *αἱ* om. V. id pertinet ad p. **1022**, **2**.
Βουλιμιᾶν] Initio *τὸ παρ' ἡμῖν* V. cum codd.
Βούπαις] Novissima transierant in v. *Ἵπποι*.
Βουτύπος] P. **1029**, **10**. (non **14**.) *πέλεκι* etiam V.
Βουφόνια] Sub finem gl. *Διιπόλεων* V.
Βουχανδής] Sub finem *κεύματος* sine acc. V.
Βούχετα] P. **1030**, **11**. *Φιλόχωρος* etiam V.
Βώμαξ] Recte Gron.
Βωμολοχεύεσθαι] Lemma om. V.
Βωμολοχεύσαιτο] P. **1033**, **14**. secus Gron.
Βώτορος] Continuo subiicit V. quod in annot. positum est sed inter vss. *καὶ δώτορες*. Id ad fabricam vocis spectare demonstrat appendix gl. *Δώτωρ* iam expulsa.
Βώχανος] L. cum V. *Βωχάνος*, cum eodemque sub gl. finem eiicienda *ζήτει ἐν τῷ Βόσπορος*.
Βραβεῖς] P. **1037**, **6**. *πένταθ'* etiam V.

Βράχανα] Recurrunt sub v. *Ἀνδράχανα*.

Βρασίδας] P. 1039, 11. Novissima ἐκλήθη δὲ Ἀρχιδάμιος quoniam falsa sunt (etenim initium belli quattuor annos complexum dici solebat bellum Archidamium), non immerito reiici iussit Ullrichius **Beiträge z. Erkl. d. Thukyd.** p. 16. Ascripsisse videtur homo studiosus.

14. ἀντὶ τοῦ legendum cum V.

Βραχμάν] Eadem de Brachmanibus sed diversa membrorum ordine tradit Georgius Hamartolus in Cram. Anecd. Ox. T. IV. p. 234. sqq., verba quaedam auctiora praebens vel castigatiora; partim ille cum Cedreno p. 152. sq. Inde recipienda p. 1041, 8. (cum Cedr.) τὸν θεόν. 14. πρὸς δυσμὰς κ. β. 15. (c. Cedr.) εὐθυμότεροι. Cedrenus autem τοῦ παραῤῥέοντος, et ut minora mittam cum eodem ἔχοντες deleto, quod A. ignorat, p. 1041, 6. legendum ἀπηλλαγμένον σπῶντες. Porro p. 1042, 1. cum utroque probamus καὶ σμικρύνοντος, 7. πενταετίας, 8. μὴ τέκῃ, 10. ὀλιγοδεΐαν καὶ τὴν φυσικὴν ἐγκράτειαν. Similia praebent Alteri Miscell. p. 11. sqq., quibus accedant Analecta nostra in Geogr. Gr. min. p. 35. sqq.

P. 1041, 6. μικρᾶς etiam V.

Βραχυφεγγίτης] P. 1042, 15. recte Gron.

Βρενθύεσθαι] P. 1043, 18. εἴπερ etiam V.

Βρῆννον] *Βρηννόν* bis V.

Βριάρεω] Secus Gron.

Βρόμος] P. 1046, 7. κοιμίσεις etiam V. Dein delendum χαλάζων *V.

Βροτόεντα] Denuo fallit Gron. Nam V. cum A.

Βρουμάλια] Eadem Georgius Hamartolus supra dictus in Cram. Anecd. Ox. T. IV. p. 226. auctoritate sua firmans optimas quasque MSS. scripturas, item διὸ καὶ ante ἕκαστος.

Βροχῇ] Gl. delenda cum V.

Βρωμᾶσθαι] Sub finem καὶ *Βρωματίζω*, ἀλτ. delenda cum V.

Βρύει] P. 1049, 12. τοξεύειν etiam V.

Βρύσις] Dele cum V.

Βοιωτία ὗς] *Βοιωτιᾶς* etiam V.

Βυθίζω] Gl. delenda cum V.

Βυρσαίετος] P. 1054, 11. Immo ὑετοῦ V.

P. 1055, 4. annot. pone hanc: δεικνὺς] ἀντιδεικνὺς A. C. V.

Βυρσοδέψης] In annot. tolle ὁ om. *V.

Βύσσινον] Sub finem ὕφανε V.

Βυσσοδομοῦντες] Sub finem annot. corr. πελάγους] πελάγευς A. πελάγευσιν V. C.

Γάγγης] P. 1058, 5. ἑαυτοῦ etiam V.

Γάδειρα] P. 1058, 11. καὶ τὴν etiam V.

Γάζα] P. 1059, 4. ἀργύρου etiam V.

Γάιος] P. 1060, 4. Haec olim abierant in gl. *Αὐτοκρατίαν*.

10. Annot. pone hanc: προέκασχεν] προέσχεν V.

1061, 7. Recte Gron.

12. ἐκείνῳ etiam V.

P. 1062, 5. ἐπεμβάλλεσθαι item V. m. pr.

17. καταλεγχθεὶς etiam V.

1063, 13. τὴν om. etiam V.

Γάλα ὀρνίθων] Sub finem annot. corr. sic: ὥστε παρέσται] ὡς ἔσται C. V.

Γαλάται] P. 1064, 23. corr. sic: μεγάλους καὶ αὐτοὶ ὄντες A. καὶ αὐτοὶ ὄντες μεγάλοι V. eaque transpositio probanda.

1065, 6. κατανεύσαντες etiam V. qui statim *Μαλίων*.

Γαλλαΐα] Sub finem διάλεκτον V.

Γαλῆ] P. 1066, 14. *Ταρτησσία* V.

Γαληνῷ] Gl. omittenda cum V.

Γαλῇ χιτών] Gl. cum V. terminanda in v. ἀνέτεινεν.

Γαλιλαία] P. 1067, 14. Immo γὲλ γελὰν V. item ut in v. *Γελγέλ*.

Γαλεψός] P. 1068, 2. *Γαλέψου* V.

Γάλλος] P. 1068, 8. *Γάλλους εὐνούχους* V.

10. Horum priora redeunt in v. *Σαρ*[illegible].

1069, 1. *Πεπειραθέντος* V.

Γαμηλία] P. 1070, 4. recte Gron.

Γαμψώνυχος] P. 1071, 3. secus Gron.

Γάνος] P. 1072, 6. dele *Γάνυδα* *V.

Γαργεττός] Immo glossam servat V.

Γαργαρισμός] Dele cum V.

Γαστέρα] P. 1073, 8. Repone ἢ cum V.

Γαῦλος] P. 1074, 10. In annot. corr. γαυλάγχης V. C.

Γαῦρος] P. 1075, 2. ὡς περικειμένους V.

3. Fallitur Gron. itemque 4. Nempe Τιμάσιος — ἔγημεν V. in marg.

Γαιών] Nihil mutat V. nisi quod [illegible] pro [illegible]. Scripturam codicis V intueri videtur Suidas reliquisse haec: *Γαιών*. [illegible] δὲ καὶ Φειδὼν ὁ π. Cf. Herodiani Epimer. p. 12.

Γεγανωμένος] Sic V. bis: quod probandum.

Γεγωνόν] γεγωνότερον et infra *Γεγωνός τις* confirmat V.

Γεδεών] Sub finem τετραμμένων etiam V.

Γέλων] Sub finem καὶ *Γέλω σε* tolle cum V.

Γέλως] P. 1080, 9. Immo τῶν ἀγγελιῶν V. Ceterum ex cod. A. scriptura eliciam αὐτὸν τῶν δ.

Γέλοιος] P. 1081, 4. Fallit Gaisf. Nam in V. desiderantur sola τοῦτον δὲ φασιν ἀρα—.

Γεννητική] P. 1085, 13. dele οὕτως *V.

Γεννηταί] P. 1086, 8. Fallitur Gaisf. neque recte negat seqq. in V. extare: siquidem is omisit tantum τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν εἰς τρία.

12. Habet ἐν V. qui sub finem gl. continuat *Φιλόχορος*.

Γέντα] Sub finem V. cum E. Vetus opinor scriptura παρὰ Καλλιμάχῳ.

Γένυσι] P. 1088, 9. V. cum C.

Γεωμετρία] Haec repetuntur in v. *Ἐπιστήμη*, unde petendum v. 6. χωρῶν.

Γεωμόριον] Sub gl. finem *Κρίθων* confirmat V.

Γεωργῷ] Gl. delenda cum V.

Γέρα] P. 1090, 13. ἐὰν cum V. probandum, qui infra tenet τὸν πόλεμον.

Γερανία sic V.

Γέρανοι] P. **1091**, 18. V. inter vss. *ἤγουν τολμηρῶς*. **1092**, 4. *πρότερον* etiam V.

Γεραίτερος] P. **1093**, 18. *λόγος τε τοι* etiam V. **1094**, 4. *λέγεσθαι* imposito *βου* V.

Γέσιος] P. **1097**, 11. *Βασιλικὸς* opinor mutandum in *Βασιλίσκος*.

Γεύομαι] Haec et altera *Γευστὴ γλῶττα* delenda cum V.

Γείσιον] Initio *τοῦ* etiam V.

Γειτνιάζω] Gl. delenda cum V.

Γῆ κληρουχική] Sub finem *αὐτοῖς* etiam V.

Γήμας] Sub finem *καὶ Γήμω αἰτ.* dele cum V.

Γηραιός] P. **1102**, 8. *Ὅμηρος* etiam V. itemque *ἀπηγόρευσε*.

Γηρωκομεῖον sic V.

Γήρειον] Corr. *Γήτειον*: sub gl. finem dele *ζήτει κτλ.* cum V.

Γίγνω] Sub gl. finem *καὶ γίνομαι . . δοτικῇ* delenda cum V.

Γίνεται] P. **1106**, 9. Secus Gron.

Γινόμενα] Gl. omisit V. merito.

Γινώσκω] *αἰτιατικῇ* dele cum V.

Γλαῦκος] P. **1109**, 7. *ἐπιτηδειότατος* firmatur etiam v. *Χειρονομεῖν*.

Γλεῦκος] In annot. tolle *ἢ κείνοις . .* ap. Gaisf.

Γληχώ] In annot. **13.** dele „Quorum *V. . . nescit."

Γλισχρόν] Annot. **15.** refinge sic: *σκῖφος* A. C. V. Med. Cf. Hemst. etc.

Γλίσχρος] P. **1112**, 1. *λιπαρὸν τὸ λῖ μακρόν* etiam V.

Γλῶννς sic V.

Γλῶσσα] P. **1113**, 5. Supplementum firmatur ea quae olim ferebatur gl. *Ἡόλιν*. Ceterum in annot. scriptura cod. V. non recte expressa est; debebat enim sic *ἀποκρῖν* h. e. *ἀπόκρισιν*.

Γλῶττα] P. **1116**, 4. Eadem recurrunt in v. *Κίττα* sive *Ψιττακός*.

Γλωχῖνας] In annot. **14.** repone breviter *μηλοσσόμεναι* C. V.

Γλοιός] P. **1117**, 7. *διολισθάνειν* etiam V.

Γνάφαλοι] P. **1120**, 4. Secus Gron. Nam *ὑπὸ τῶν γ*. V. *θ'ν*

Γνῶσις] P. **1124**, 16. *παρ* sic V.

Γνωτός] P. **1125**, 16. Dele *οὐδέν'* V.

Γοητεία] P. **1127**, 1. *καὶ* ante *μαγεία* retinet V. de quo secus Gron.

12. *καὶ Γοητεύω αἰτ.* delenda cum V.

Γομόρ] Gl. delenda cum V.

Γομφίους] In priore versu *συγκρούων* Babrius f. **92**, 8.

Γομφοπαγῆ ῥήμ.] Sub finem expunge cum V. *Ἀριστοφάνης*.

Γόνυ κνήμης ἔγ.] *ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν μᾶλλον ἑτέρους ἀγαπ.* V.

Γοργίας] Sub finem gl. non omnia quod Gaisf. tradit V. omisit, sed sola *ῥ. ἐβίω δὲ ἔτη*.

Γόργος] P. **1132**, 13. In annot. post *ἀριστεύς* supple, *οὐδενὸς ἦν δεύτερος Μεσηνίων πλούτῳ καὶ γένει*: hic enim cessat V.

Γραμματιστής] P. **1137**, 3. Annot. *Καὶ αὖθις* — om. V. C. pertinet ad v. **5.** *Καὶ αὖθις· Οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν κτλ.*

Γραμματοκύφων] P. **1137**, 11. *ὀνόματα μὲν* praebet gl. expulsa *Τρόμητος* olim hinc ducta.

Γρατιανός] P. **1138**, 14. In annot. dele *om. V.*

Γραῦς] P. **1139**, 5. Adde vv. *Ὑστεις* et *Ἡαιώνιον*.

6. Refinge *ποθερπύζουσα* cum V.

Γράφεται. ἀντιγράφει V.

α

Γραφή] P. **1141**, 1. Immo *ἢ ἐπὶ γράμμ*, V.

Γρηγόριος] P. **1143**, 11. 13. Secus Gaisf.

18. Recte Gron.

1144, 24. In annot. adde *τὸ* ante *ἀποκρονσθῆναι*.

1146, 18. *τοὐναντίον ην* etiam V.

Γρομφίς] Sub finem dele *τὰς ὗς δὲ πλ.* cum V.

Γρύ] Immo *ἓ. δὲ τῶν ἀπὸ* V.

Γρυπάνιον] Haec recurrunt in vv. *Ἔγρυπε* et *Ξυλυφίων*.

In annot. **6.** dele *γρυποιεῖσθαι* V.

Γυῖα] P. **1149**, 14. In annot. repone *γυρτακὴς* V. C.

Γύαλον] Male Gron. tradit V. om. esse glossam.

Γύγης] P. **1150**, 2. In annot. recta tradit Gaisf. Nempe **16.** post *μεγάλως* V. nihil praeter ista *οὗτος . . . ιά*.

Γύλιος] P. **1152**, 10. In annot. dele *ἔστι καὶ* *V.

Γυμνῆται] P. **1154**, 22. In annot. corr.: *γυμνήτις* V pr. C. *γυμνίτις* V. corr.

ο

1155, 1. *γυμνῆτ* etiam V. Itaque tollendum e textu *γυμνής*.

Γύμνις] Nomen ex *Ὑμνίς* detortum videtur Meinekio Com. IV. p. **211**.

Γυμνοπαιδεία] P. **1155**, 10. Secus Gron.

Γυμνότερος] P. **1156**, 12. In annot. refinge *qui λεαιρίδος*.

Γυναικεία φύσις] Sub finem *ὁ* delendum cum A. V.

Γυναίκισις] Sub finem annot. MSS. accedit V.

Γυνὴ εἰς Ἡρακλ.] P. **1158**, 16. *καὶ στρατηγήσει. καὶ σ.* V.

Γύργαθος] Annot. **2.** quae Gronovius ascripsit, ea non extant in V.

Γυρόν] In Epigr. *μόλιβον* etiam V.

Δαδουχεῖ] Immo *λαμπαδηφορίσας* V.

Δαΐ] In Epigr. *εὐράνας* etiam V.

Δαΐς] P. **1163**, 7. Immo *δαΐς ἤδεσν δαΐς δὴ τοῦ' χορᾶς ἐ.* V.

9. Fallitur Gron.

Δάκες] Solum *οἱ* agnoscit V.

Δακρῦσαι] Gl. delenda cum V.

Δακτύλιος] Appiani locum integriorem praebet v. *Τύπος*.

Δαμάστης] Ex indicio codd. repone *Σιγεύς*. Deinde Böckhius in *Staatsh. d. Ath.* T. II. p. **727**. ed. sec. recte *ἀπὸ Σίγης τῆς Τρ.*

Δαμιανός] Suidas glossam inscite fabricavit, admixto Philostrati loco V. Apoll. II, **24**. Porro sub finem *ἐκτὸς Ἐφέσου* firmat additamentum in v. *Στοά*.

Δαμόφιλος] P. **1170**, 3. *περὶ τοῦ βίου* V.

Λανεῖσαι] Gl. retinet V.

Λαρδανεύς] Immo *Λαρδαδάνιοι* V.

Λαρεικός] P. **1174**, **3.** *νέες* etiam V.
7. *χρυσός* agnoscit V. itemque
10. *δραγμάς.*

Λαρεῖος] Initio *ὁ τῶν Μακεδόνων* V.
P. **1175**, **1.** Delendum *βέσεω* V.

Λασμός] In annot. **5.** tolle *ἀπαχή* *V.

Λᾶτις] P. **1178**, **9.** *Μαρδωνίου* etiam V. qui sub finem etiam *αἰτουμένων.*

Λανίδ] P. **1179**, **13.** In annot. dele *ὃς* ante *μετὰ-*
16. Annot. muta sic: *μέγαν*] *μέγαν ποιεῖν* V.
18. Immo *δῶρα τὰ μέγιστα ὡς ἀντία ὑφαινούσης* V.
1180, **1.** *αὐτῶν* om. V.
4. *διὸ ἀπέστειλε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν π. δᾶδ πρὸς δᾶδ* sic V. Secus Gron.
9—14. Haec olim abierant in commenticiam glossam *Οὗτοι.*
1181, **14.** Immo V. *πολέμους — ὥρμα. ὃς ἄλλων ἐθνῶν καὶ κατέλιπε πλοῦτον ὅσον οὐκ ἄλλος βασιλεὺς οὔτε ῥωμαίων οὔτε ἰουδαίων οὔτε ἄλλων ἐθνῶν.* Sed priora *ἄλλων ἐθνῶν* punctis circumscribuntur. Hinc corrige quae annot. p. **1182**, **2. 10.** traduntur.
1182, **12.** Ignorat V.

Λαφίδας] P. **1183**, **2.** In annot. repone *ταχέως εὑρήσειν — ἐκρήμνισε*, deletis *καὶ* add. *V.

Λαιδάλεσον] Versus recurrunt in v. *Σαμύθας.*

Λαιδάλλω] Immo *Λαιδάλω* V.

Λαιτρός] P. **1190**, **15.** Tolle et *V.

Λέδεμαι] Gl. tollenda cum V.

Λεδίξεσθαι] In annot. **4.** corrige: *δεδήξεσθαι* C. V.

Λεδραγμένος] Ante *πεπραγμένος* Meinekius putabat *ὡς* excidisse.

Λεκαμναῖον] Annot. **9.** sub finem adde: cum V. Item **13.**

Λεκαταῖος] Extat gl. in V.

Λεκάτην] P. **1200**, **4.** annot. adde V.

Λεκάχοια] *Λεκάφνια* Hecker. Comm. Callim. p. **126.**

Λέκιος] Init. *Φίλιππος* etiam V.

Λέλτος] Hinc fluxerunt glossae nunc expulsae *Σκληρόκηροι δέλτοι* et *Σχεδάριον.*

Λελφὸς ἀνὴρ] P. **1203**, **18.** *ἱερᾶσθαι* etiam V.

Λελφοί] Horum pars superior immigraverat in v. *Πυθώ.*
P. **1204**, **6.** *ἡ τοῦ* etiam V. qui codd. accedit etiam in v. *Λελφύς.*

Λέμνια] *ἐγκοίτια* lege cum V.

Λεξιός] P. **1208**, **1.** (annot. perperam ad **1207**, **22.** est relata) recte tradit Gron.

Λέξιππος] P. **1210**, **13.** Perperam Gron. Nam *αὐτοῖς* totidem litteris V. Ceterum supra monendum erat *πρὸς Κώους* corrigi debere, quod ex Latinis intelligi licet.

Λεσπόζω] Gl. delenda cum V.

Λεύειν] Gl. integram agnoscit V.

Λεῖ] P. **1219**, **16.** Immo *καὶ ἀντὶ* V.

Λεῖγμα] P. **1220**, **4.** Etiam *καλούμενος οὕτως* om. V.

Λεικνύντα] Gl. om. V. cuius vicem sufficit expulsam *Λείκνυμί σοι καὶ δεικνύων* (sic) *σοι δοτ.* Sed haec omnia tollenda.

Λειμαίνει] P. **1224**, **15.** *ῥακίων* etiam V.

Λεινόν] P. **1228**, **21.** Immo *Λεινὸν μὲν οὕτως* V.

Λεινός] P. **1229**, **17.** Nihil mutat V.

Λεινωποί] *Λεινοποί* V.

Λείξεις] Sub gl. finem V. *συνιράνιζε.* Secus Gron.

Λεισιδαιμονία] P. **1234**, **14.** *κρεῖττον* etiam V.

Ληλονότι] Tolle cum V.

Λημάδης] Hanc glossarum congeriem diligenter excussit Kiesslingius De Hyperide, Hildburgh. **1837.** quam disputationem repetiit in libro de Lycurgi fragm. p. **160 — 177.** Is pristinam Suidae narrationem ita p. **175.** refinxit, ut superioribus *Λημάδης Ἀθηναῖος — Λητοῦς παίδων* servatis oratio sic procederet: *τελευτᾷ δ' ἐπὶ Ἀντιπάτρου, ὃς κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. Λημάδης Λακιάδης* (v. Böckh. *Urk. üb. d. Att. Seew.* p. **234.**) *Ἀθην. ῥήτωρ, πρότερον ναύτης ὢν καὶ δημαγωγός, πατὴρ δὲ καὶ αὐτὸς Λημέου τοῦ ῥήτορος γέγονε. τοῦτον εἰσεποίησεν ἀπὸ αὐλητρίδος τεχθέντα, καὶ ἀπώλετο — Κασάνδρου, τοῦ Ἀντιπάτρου (πατρὸς) τοῦ διαδόχου, ὃς μετ' Ἀντίπατρον β. Θ. ἀνέστησε. Λημάδης Λημέου κτλ.* Huius voluntatem cum universe probem, in singulis tamen haud levia displicent: *τελευτᾷ δ' ἐπὶ Ἀντιπάτρου* repugnans illud historiae, *πρότερον δημαγωγός* opposito *ῥήτωρ*, quae suapte natura sunt coniunctissima, quaeque sub v. *Ὑπερίδης* perinde habentur, dein *εἰσεποίησεν* fide testium destitutum, adde *καὶ ἀπώλετο* parum venuste prioribus subtextum; porro silentio miror transigi *Ἱστορίαν — Λητοῦς παίδων*, quae sola valent ad intelligendam totius loci dissipationem. Enimvero critica hominum doctorum molimina huc spectant, ut Suidas concinnetur turbatus scilicet et idonea compage solutus. Equidem aut fractas tabulas opinor illum non satis callide dispensasse aut annotatis per margines fusis esse male locupletatum: quid enim prohibet observationes istas extra seriem interiectas, dico *οὗτος κατέλυσε — ἀγῶνας* et *τοῦτον εἰσεποίησεν — τεχθέντα* (quorum fontem recte Pluygersius apud Kiessl. p. **169.** indagavit), ad lectores studiosos reiici? His accedat tertium etiam additamentum *μετ' Ἀντίπατρον . . ἀνέστησε:* porro duplex membrum ab *οὗτος* exorsum valuit ad ordinem perturbandum, fecitque repetitum Antipatri nomen ut insinuaret *ἐπὶ Ἀντιπάτρου.* Ceterum p. **1241**, **1.** quod Kiessling. p. **14.** (**177.**) coniectat, *ἀπολογισμὸν τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας κατ' Ὀλυμπιάδας* id miror illi excidisse. Dein p. **1241**, **18.** *Εὐθυκράτη δὲ τὸν Ὀλ.* attulit idem emendavitque p. **179.** sq. locum notabilem in Rhett. IX. p. **547.**

P. **1241**, **6.** *Λημάδης, Λακιάδης — διαδόχου* post *Λημάδης. μετ' Ἀντίπατρον — πρόξενον*

Ἀθηναίοις reposuit V. Prorsus igitur nutavit ea glossarum pars, quae verbis *Δ. Λακιάδης — διαδόχου* continetur; eique sedem minus etiam commodam tribuit liber A. cui obtemperavit Gaisfordus.

P. **1242**, 10. *δὶς*] *τρὶς* Meier. de vita Lycurgi p. **134**. Suidam cum Diodoro conciliaturus.

τ η

Δημήτριος] P. **1246**, 6. Immo *ἀδραμυτινός* V.

11. *ἰξίωνα* etiam V.

14. Post *πολλὰ* distinguendum.

1247, 4. Ex indiciis librorum legendum *τήν τε Μουνυχίασιν.*

6. Immo V. *ὡς δῆτα . . γενέσθαι ὀλιγαρχίαν.*

17. In scriptura libri V. corrige *Ἑλληνίδας.*

Δημόθοινα] *ἡ* ante *τοῦ* nescit etiam V.

Δημόκριτος] P. **1252**, 19. Annot. pone hanc: *οὖ πάλιν ἀκροαταὶ*] *τοῦ δὲ* V.

1253, 13. Recte Gron.

17. *Θεσμοφόρων* repone etiam cum V.

1254, 2. Recte Gron.

Δημοσθένης] P. **1255**, 11. In annot. pro his ***inter versus ponit*** corrige ***retinuit.***

14. Fortasse satis erat refingi *ὡς ὁ αὐτός φησιν.*

16. *Ἄργας* V.

18. *ἐπεθύμησε — λέγοντα*] Haec olim transierant in gl. *Ὠρωπία.*

19. Recte Gron.

1256, 6. *Καλαβρίαν* V. qui supra *Αἰσινίῳ.*

1257, 17. Post *Μακεδών* (vel potius post *ἐξηγήσασθαι* p. **1256**, 14.) pergit V. *Ἕτερος Δημοσθένης μαχαιροποιός, Παιανιεύς. τούτου ἦν Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ.* In his cessat glossa *Δημοσθένης.* Cetera recte Gron.

23. *ξυρίσαι* V.

1259, 15. Secus Gaisf.

Δημοσιεύων. δ. ἐργ.] Gl. sic scriptam agnoscit V.

Δημόφιλος] P. **1261**, 12. Male Gron. Nempe V. *ἤγουν οἰκονομεῖν* inter vss. pro interpretatione v. *συμφέρειν* posuit.

Δημοχάρης] P. **1263**, 11. Neuter recte: nam V. *οὕτος ἠξιώθη καὶ σ. — ἀτυχής.*

1264, 7. *κωμικόν τινα μάρτυρα*] Haec ad Archedicum spectare persuadent v. *Ἀρχέδικος* et quae Meinekius Com. I. p. **458**. sq. monuit.

Διαβάλλειν] P. **1267**, 4. Secus Gron.

Διαγελῶ] Gl. delenda cum V.

Διαγόρας] P. **1272**, 4. Cum Edd. vett. etiam V.

1273, 4. 5. Recte Gron.

Διαγωνιάσαντες] Sub gl. finem *καὶ Διαγωνίζω*, *αἰτ.* dele cum V.

Διαγράμματα] *Διάγραμμα* V.

Διαγραφή] P. **1275**, 8. *περὶ μηδενὸς* recipiendum esse monet Meierus de Append. Photii p. XI. prooem. aest. Hal. **1844**.

Διαγράψασθαι] Sub gl. finem *Καὶ Διαγράφω σε, αἰτ.* delenda cum V. Item glossae *Διαδέχομαι. Διαζωννύω. Διακελεύω. Διακυβιστῶ. Διαπαλαίω. Διαπαίζω. Διαπηδῶ. Διαπολεμῶ. Διαπτύω. Διασπείρω. Διαφεύγω. Διαφθείρω. Διδάσκω. Διερευνῶ. Διερμηνεύω. Διίπταται.*

ῖ

Διαζηλοτυπούμενοι] P. **1277**, 1. *Σκηπίωνα* V.

Διάθεσις] P. **1278**, 2. *ὅτι δὲ καὶ — τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν* redeunt in v. *Πάθος.*

19. Frustra cum hoc loco tum in aliis glossis confertur Scholion Demosthenicum. Nempe Scholia Demosthenis vulgaria, quorum magna pars industriae Morelii debetur, si quando cum Suida conspirant, prorsus ex huius fontibus esse delibata iam constat post Guil. Dindorfii operam.

1279, 8. *ὥς φησιν* legendum etiam cum V.

Διαθλοῦντες] Sub gl. finem *καὶ Διαθλῶ*, *αἰτ.* delenda cum V. item ut appendix gl. *Διακρούεσθαι.*

Διακεκναισμένη] P. **1283**, 14. annotatio spectat ad *τὰ τῶν φιλοσ.*

Διακλεισθέντες] Exempli pars recurrit sub v. *Ἐν ἀκαρεῖ.*

Διακναιόμενος] P. **1285**, 10. Recte Gron.

Διαλέγουσαν] P. **1286**, 14. *διαλέγουσι* etiam V.

Διαλεκτική] P. **1291**, 3. Recte Gron.

Διαλειπούσῃ] Sub finem *ξυγγ. οἱ* etiam V.

Διαμαρτυρία] P. **1295**, 14. Immo *προβάλοιτο* V.

Διαμεμετρημένη ἡμ.] **1297**, 7. Annot. pone hanc: *δὲ τὸ*] *δὲ τῷ* A. B. C. V. Harp. P.

Διαμνημονεύων] Sic etiam V. Ceterum glossam ipse positus litterarum redarguit.

Διαξαίνειν] P. **1301**, 6. Refinge annot. sic: *διαξήνας*] *ἀξήνας* V. C.

Διαξῆναι] Horum pars *τῶν γὰρ ἐρίων — ὁ μαλλός* olim abierat in v. *Ἔρια.*

Διαπατταλευθήσῃ] P. **1302**, 7. *καὶ* etiam V.

Διὰ πείρας] P. **1303**, 17. Male Gron.

Διαπρήσσει] *Διαπρήσει* etiam V.

Διάργεμοι] Babrius f. **85**, 14. *ἀλλ' οἱ μὲν ἡμῶν — τερῳώδεις, ἔνιοι δὲ λαμπροὶ καὶ διάργεμοι στήθη*, quae scriptura non vacat suspicione.

Διασκανδικίσῃς] Dele *διασκανδικήσῃς* V.

Διασκευαζόμενα item V.

Διατάγματα] P. **1314**, 17. Immo servat V. *ἀντὶ τοῦ* cum lacuna.

Διατεθώκηται] *τεθρόνισται* in marg. V. Id expungendum videtur.

Διατορηθῆναι] In annot. 8. tollendum *διατορρηθῆναι* *V.

Διατριβή] P. **1317**, 10. Recte Gron.

Διατοιχεῖ] V. Wytt. in Plut. T. VI. p. **210**.

Διαυγία] Fallitur Gron. Totam gl. habet V.

Διαφανές] P. **1319**, 17. Annot. pone hanc: *διαφανές*] *διαφανής* A. V. E. Med.

Διαψήφισις] P. **1325**, 18. *ἀναμφισβήτως* etiam V.

1326, 6. *παραγέγραπται* etiam V.

Δίδυμον ξύλον] P. **1328**, **14.** *Ἴλλουστον* V. Praestat *Ἴλλους*.

Δίδυμος Διδύμου] Novissima transierunt in v. *Χαλκέντερος*.

Διαίταις] P. **1331**, **15.** *ἐθεὰς γενόμενος . . ὑποτυφωμένην* V.

Δι' αἰφν. ὀπός] *ἤγουν φωνῆς* inter versus V. Itaque debet in annot. *ὀπός* ante C. deleri.

Δίεκπλοι] *ασχίζειν* sic V. non *σχίζειν*.

Διεμήρισαν] P. **1336**, **11.** *συνουσιάσοιμι* V.

Διεξιφίσω] P. **1338**, **9.** Immo *ἐνωρμήσατο* V.

15. *τοῖς*] *καὶ τῆς* V.

Διεσμιλευμένον] Sub finem fallitur Gron.

Διεσπλεκωμένη] Sub finem *εὐθυρημονεῖν* etiam V.

Διεφορήθη] P. **1345**, **10.** Secus Gron.

Διείρουσι] Ad Aeschinis locum c. Ctes. §. **166.** rettulit Sauppius Ep. Crit. ad Herm. p. **57.**

Διειρωνόξενοι] P. **1347**, **1.** *ἀεὶ* om. V.

Διηγκυλημένον] Sub finem expunge *τὰς* etiam cum V.

Διηθεῖν] Immo *διύλησις* V.

Διήνεγκαν] *γενικῇ* omittendum cum V. item ut in v. *Δίστασται*.

Διιπόλεια] *Διηπόλια* etiam V. qui in gl. *Διιπόλια* habet *οὗ Διιπόλεια*.

Διθυραμβοδιδάσκαλοι] P. **1351**, **5.** *λευκῇ* perspicue V. qui paulo post *φησὶν ἀστέρα*.

Δικαίαρχος, Λακεδ.] Ad Aristarchi discipulum pertinet Schol. Harl. in Odysseam ap. Cramer. Anecd. Pariss. T. III. p. **422.**

Δικαιοπραγεῖν] *μηδενὶ* etiam V.

Δίκαιος] P. **1357**, **14.** Immo *ὢν* V.

Δικαιώματα] P. **1361**, **12.** Parum recte tradidit Gaisf. Immo V. hanc glossam superiori *Δ. νόμος — κατακρίσεις* praemisit.

Δικαίωσις] P. **1362**, **1.** Fallitur Gron.

Δίκη] P. **1362**, **18.** *δίκη* etiam V.

19. Distingue post *περιῆν* cum V. sic ut formula subsequatur *Καὶ δίκην γενέσθαι ἀνάδικον*.

1363, **10.** *μακροῖς* etiam V.

Δικηλιστῶν] Fluxit glossa ex v. *Σωσίβιος*.

Δικτάτωρ. ἐπειδὴ Μάλιος] *Ἐπειδὴ Μαμίλιος — δικτάτορα* historicus apud Cramer. Anecd. Pariss. T. II. p. **8.** extr.

P. **1368**, **2.** *μισθοφόρον* probandum, quod servant V. et historicus Crameri.

Δημήτριος] P. **1371**, **2.** *Δημήτριος δὲ ὁ* V.

Δημοιρίτης] P. **1371**, **4.** *τετρώβολον* pro *τριώβολον* dicendum fuisse monet Böckhius *Staatsh. d. Ath.* I. p. **380.** ed. sec.

Δινήσας] P. **1372**, **3.** *ἐστιν* etiam V.

Διόβλητοι] P. **1373**, **4.** *ἐγίνοντο* etiam V.

Διογενειανός] P. **1373**, **9.** Haec ut edita sunt agnoscit V. nisi quod *ὁ* ante *Ἡρακλείας* inseruit.

1374, **3.** Annot. repone hanc: *παντοῖος λόγ* A. B. V. E.

1375, **1.** *ἐπίτομον ἀναγραφήν*] V. annot. in v. *Πάππος*.

2. Secus Gaisf.

Διογένης ἢ Οἰν.] *ἢ Οἰνόμαος* ab errore Suidae repetit Welckerus *D. Griech. Tragoed.* p. **1038.** Sed talis error cum Suidae captum excedat, videtur ab eo nescio cuius indicium significari, qui cynicas tragoedias sub Diogenis nomine circumferri solitas non ad Philiscum sed ad Oenomaum revocaret. Quas autem Suidas enumeravit fabulas, easdem Diogeni tribuit Laertius, omissa tamen Semele, quae reliquis extra litterarum ordinem succedit. Hinc profectus Meinekius Exercitatt. in Athen. I. p. **47.** novam invenit rationem, qua voces nimium absonas *γέγονεν ἐπὶ τῆς τῶν λ' καταλύσεως* defenderet. „At verissime (inquit) sine dubio Suidas, nisi quod diversos Diogenes temere confudit, alterum cynicum, cuius septem fabulas etiam a Laertio commemoratas recensuit, alterum Atheniensem poetam tragicum, post solutam triginta dominationem clarum, cuius ex Semele quod Athenaeus affert fragmentum XIV. p. **636.** A. id ipsum est cuius partem supra apposui. Horum enim versuum ea est indoles, ut a foeda Diogenis cynici dictione longissime recedant. Neque omittendum apud Suidam Semeles nomen ceteris fabulis, quas litterarum ordine recensuit, postponi. Nimirum tribus auctoribus, ex quibus sua de Diogene tragico derivavit, Suidas usus est, primum anonymo, cui priora debet *Διογένης — καταλύσεως*, tum Diogene Laertio, ex quo fabularum titulos immutato ordine apposuit, denique Athenaeo, cui Semeles fabulae notitiam debet." Hactenus Meinekius, ingeniose ut solet et, quatenus Semelen opinatur ex Athenaeo petitam esse, verisimiliter; sed quod tragicum Diogenem Atheniensem nescio quem commentus est, qui post triginta viros ediderit unam fabulam nemini praeterquam Athenaeo visam, miror equidem id in antiquitatis silentio proferri potuisse. Sed multo minus assentior, quod Meinekio placet, Oenomao Diogenis cognomen fuisse impositum, huius autem mentionem in Diogenis memoriam eiusque fabularum scenicarum a Suida per solitam *ἀκρισίαν* inculcari. Id vero tum demum credibile fieret, si hoc loco fabularum cynicarum extaret appellatio. Nunc ne glossa quidem *Οἰνόμαος* huius rei habet aliquod vestigium.

P. **1376**, **8.** In annot. ponendum erat *ρῖ* V.

14. Secus Gaisf.

1377, **8.** Quod V. praebet *ἀννεγίνωσκε*, nihil differt a *συνεγίνωσκε*. Dein V. *ῥαθυμίᾳ*.

P. **1378**, **6.** *ἕξει* etiam V. qui confirmat

12. *ὁ πατήρ*.

Διοκλῆς] V. Meinekii Com. I. p. **251.** sq. qui iure miratus Thyesten comoediam postea p. **582.** ex confusis nominibus *Σοφοκλῆς* et *Διοκλῆς* factum suspicabatur, ut illius fabula comico poetae tribueretur. Vellem suspicionem ingeniosam exemplo confirmasset. Ceterum aperte *Φιλυλλίῳ* V.

Διοκλητιανός] P. **1382**, **18**. Male Gron. Nam *ὁ δὲ ἀπήνξατο* V.

1383, **11**. *δὲ* etiam V.

Διόλου] Sub finem annot. expunge *cum *V.*

Διομήδειος ἀνάγκη] P. **1385**, **6**. *ὁ* etiam V. qui *ἠβουλήθη*.

Διονυσιάδης] De huius libello duas coniecturas qui protulit Meinekius Com. I. p. **12**. eleganter refinxit *Φιλοκωμῳδός*, id quod probat Welckerus *D. Griech. Tragoed.* p. **1267**.

Διονύσιος ὁ Ἀρεοπ.] Sic V.

Διονύσιος Ἁλικαρνασσεύς] V. Ritteri librum de Didymo p. **89**.

Διονύσιος Ἀλεξανδρεύς] Post annot. p. **1394**, **8**. ante *καὶ τῶν* pone **9**.

Διονύσιος Μιτυλην.] P. **1394**, **8**. Fallit Gaisf. Nam V. servat *καὶ Σκυτεύς*.

1395, **1**. *Ἀργοναύτας* V.

Διονυσίων σκωμμάτων] P. **1397**, **11**. Corrige *σκώμμασιν* cum V. Deinde fallit Gron. Nam V. plane cum C.

13. *καὶ δεδορκὼς* om. V.

Διοπετές] P. **1400**, **2**. Recte Gron.

Διοπτεύσων] *κατασκοπήσας* etiam V.

Διοπτῆρα] P. **1401**, **1**. *διὸ* habet V.

Διόπτης] P. **1401**, **9**. *κακόπτα* etiam V.

Διόπτρα] Secus Gron. Nam V. bis *διόπρα*.

Διορθοῦμαι] Haec et continua glossa tollenda cum V. itemque *Διοχλῶ* et *Διστάζω*.

Δῖος] Fallit Gron.

Διοσημεία] P. **1402**, **11**. in annot. l. *ζρηζῆρος*.

Διοσκορίδης] Sub finem annot. *καὶ* ante *γέγραπται* inserendum erat.

Διὸς κώδιον] P. **1404**, **11**. *καὶ τῷ Καθαρσίῳ* Prellerus in Polemonis fragm. p. **141**. qui paulo post recte commendat *δῖα προσαγ.*

Δίσμος] Hinc fluxit insiticia gl. *Ῥίς*.

Διὸς φῆμη] P. **1405**, **5**. **6**. *λαμβάνειν — ἐκφέρειν* etiam V.

Διότι] P. **1406**, **8**. *τοιῶς* posteriore loco V.

Δίωκε] *ζῆλον* etiam V.

Δίων] P. **1410**, **9**. *Κοκκήιος* etiam V.

ε ϐ

11. *μαμαίας* V.

13. *Γετικά* agnoscit V.

17. *καὶ λεοντὴν φοροῦντα* V. qui *γρ. καὶ λ. φορῶν* inter versus.

Διώνασσα] Dele sub finem annot. *Διωνάσασα* V.

Διώρθου. ὑπερσυντελικός] Non extant in V. Glossa cum V. reiicienda.

Διπλασιάσαι] P. **1413**, **9**. Secus Gron.

10. Immo *ἄλλοις αὐτοῖς* V.

18. Sub finem tolle *ut videtur.*

Διποδία] Huic gl. praemisit V. *Διπλοῦν κ. ἀντὶ τοῦ κακά.*

Δὶς ἑπτὰ πλ.] *πουλύπους* firmat gl. subdita *Πολύπους.*

Δίυγρος. ὁ in lacuna V.

Διφαλαγγία sic V.

Διχαζούσης] Locus scriptoris incerti similis est Appulei Met. IV. pr., ubi Suidam comparat Oudend.

Διχοτομία] Sub gl. finem delenda *καὶ Διχοτομῶ, αἰτ.* cum V.

Δνοπαλίζεις etiam V.

Δογματίζει] P. **1423**, **11**. Immo *γενητοὶ — ἀγένητοι* V.

Δοκιμάσας] P. **1425**, **5**. Falsa traduntur ex V. is enim plane cum C.

6. Ex annot. tolle ista „Quid quod — *V. inscruit."

Δολιχεύουσι] Sub finem *περιβάλλετο* etiam V. corr.

Δόλωνες] P. **1428**, **14**. *ὦ δόλονας* V.

Δομετιανός] P. **1429**, **8**. Recte Gaisf. neque apparent in V. istae lacunae, sed post *αἵματος* ille pergit, *οὔτε θεοὺς . . τὰ ἀνθρώπινα* (cf. p. **1430**. pr.). Deinde V. *οὗτος καὶ Νέρβαν μετίστησεν ὡς ἐπιβουλεύοντα . . . τὰ γινόμενα παρ' αὐτοῦ αἰσχυνθεὶς ἀφῆκεν αὐτόν. τότε φασὶ — εἰμί. καὶ οὕτως . . . τὸν Ἀπολλώνιον*, ut Gaisf.

1431, **11**. Fallitur Gron.

22. In annot. corrige *ἀναιρεῖται.*

1432, **1**. Narrationem magna parte truncatam supplet historicus in Cram. Anecd. Par. T. II. p. **28**. unde petenda quae Suidas post *ἐκείνου* neglexit.

Δορκάς] Adde v. *Ἡρὸς λέοντα δορκάδος.*

Δόρπεια] *Δόρπια* V. quo auctore sub finem delenda *καὶ πλατύτερον ἐν τῷ Ἀπατούρια.*

Δόρπος] P. **1439**, **6**. in annot. dele marg. ante *V.

Δόρυ] P. **1440**, **2**. *ὑπὸ* servat V.

Δορύξενος] P. **1440**, **14**. *ὅτῳ* V. pr. *οὕτω* m. sec.

Δορυξός] Sic bis V. De quo **5**. recte Gron.

Δύτειρα] Secus tradidit Gron. Sed gl. *Δουλαγωγῶ* delenda cum V.

Δούλων πόλις] Adde gl. *Πονηρόπολις* nunc deletam.

Δωδεκίδες] Praestat scriptura *Δωδεκῆδες:* v. Nauck. Aristoph. Byz. fragm. p. **101**.

Δωδωναῖον χαλκεῖον] P. **1447**, **10**. Licebit etiam *Ἀριστείδης* cum Prellero Polem. fragm. p. **58**. supplere, qui praegressum *Ἀριστοτέλης* suspectabat. Sed praestat *εἰ γὰρ* reponere, *πρὸς Δήμωνα* in marginem reiectis.

Δωρικόν] Tolle cum V.

Δῶρος] Confirmat V. scripturas **9**. *ὥς φησι* et **11**. *τῆς ἀληθείας.*

Δώς] Sub gl. finem repone cum V. *αὐταῖς εἶναι φορεῖν.*

Δρᾶ] Tolle annot. **13**.

Δράος] Adde v. *Σάος.*

Δράσσομαι] Gl. delenda cum V.

Δρεπανηφόρος] P. **1460**, **16**. *ἐτύγχανον* etiam V.

Δρεφθῆναι] *ἀποδρεπανισθῆναι* V. Qui *Δρησμός* post gl. *Δρῆσος.*

Δρομαῖος] P. **1461**, **20**. *ἐπιῤῥηματικῶς* etiam V.

Δρύινος] Sub finem annot. dele *αἱ — πεσοῦσαι* *V.

Δρύοχοι] P. **1465**, **12**. *λαικάζει* habet V.

Δρύπτα bis V.

Δρυπέπης] P. **1466**, **4**. Secus Gron.

Δύναμις] P. **1469**, **14**. *λέγη* V. m. corr.

P. **1471**, **13**. Recte Gron.

Δυνασεύω] Gl. delenda cum V.

Δυνατήν] Gl. ante v. *Δυναστεία* posuit V.

Ἀυῤῥάχιον] Sub finem annot. dele *Supra* — *V.

Ἀυσαῶν] P. **1474**, **9.** Immo *ἐπιλαβόντων* V.

Ἀυσαύλης] Sub finem recte Gaisf.

Ἀύσεργον] *μεταλαμβανομένου* — V. delenda.

Ἀυσηνίους] Sub gl. finem *ἠνίαι* etiam V.

Ἀύσθυμος] P. **1479**, **15.** *πεπραμένοις* etiam V.

Ἀυσκολαίνειν] Sic V. qui *παρὰ* confirmat.

Ἀύστρητος] *Ἀύστροπος* V.

Ἀυσχερασμάτων] Male Gron. tradit de V.

Αἰγαῖον] P. **7**, **13.** Immo *ἐκ τὴν* V.

Αἰγεσταῖος] Sub gl. finem adde *Αἰγεστέως*. Vide gl. *Αἰγιστεύς* hinc derivatam.

Αἴγλης Χάριτες] Neuter recta tradit ex V. Is enim *τὰς Χάριτας* — *ἐπεὶ* omisit.

Αἰγώνη. Αἰγωνίεια] Sic ut editur V. nisi quod *Αἰγόνη*. Fallitur Gron. bis.

Αἰδεσία] P. **17**, **6.** In annot. adde *ἢ δὲ* ante *om.*

Αἱ ἐμαὶ πόλεις] Haec glossa quo spectet ostendit v. *Ἐμαί*.

Αἰθίοψ] Sub gl. finem delenda cum V. *καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἁπλῷ λόγῳ*.

Αἴθυια] P. **28**, **6.** *ὑπὸ* nescit etiam Ios. Scaliger in Titii L. Controv. p. **179.** Contra Heckerus in Comm. Callim. p. **100.** *αἰθυίης πτερύγεσσιν ἑλυσ' ὑπὸ πείσματα νηός*. Nempe versum ut videtur Callimacheum ille revocat ad Androgeon Minois filium, qui in Atticam profectus ibique occisus pessimo omine patriam reliquisset.

Αἴλινον] *Αἴλινος* V. quod in annot. **13.** extat, debebat ad posteriorem glossam transferri.

Αἰμιλία] P. **35**, **2.** Immo *συνηκμακυῖα* V.

9. *περικοπὴν*] *ἅπασαν* addit V.

Αἰμοπότης] Recte tradit Gron.

Αἰμύλιος] *Αἰμίλιος* etiam V. Itaque tollenda gl. male locata. λ

Αἴνικος] P. **39**, **2.** *αἰμεταβα* sic V.

Αἵρεσις] P. **48**, **4.** *πρόςκλησιν* V. m. pr.

Αἱρετώτερον] P. **49**, **17.** Secus Gaisf.

50, **1.** Recte Gron. Dein V. *θεωρητικοτέρα*.

Αἴρω] Gl. delenda cum V.

Αἴσθεσθαι] P. **55**, **1.** *Ἀρχιβιάδης* etiam V.

Αἰσθήσεις] P. **57**, **3.** V. cum A. facit, itemque **9.**

Αἴσωπος] P. **59**, **7.** Sub finem annot. corrige *ἐπὶ τῆς σαρακοστῆς Ὀλ.*

Αἰσχίνης, Ἀθηναῖος] P. **63**, **11** — **17.** omnia nescit V.

Αἰσχρὰ γυνή] P. **64**, **15.** *ταῦτα* V. geminat: itaque in annot. **14.** corrige *ἐπὶ κακοῦ ταῦτα* *V.

Αἰσχύλος] P. **65**, **15.** In annot. corr. *δὲ καὶ ἐλεγ. καὶ* om. V.

Αἰτιῶμαι] Idem exemplum accusativi habet Lex. de Synt. in Cram. Anecd. Par. T. IV. p. **286.** extr.

Αἱ Φηρητιάδαο] Compendium libri V. debuit *Αἰφηρητιάδαο*, exprimi. Omnium autem scripturae perducunt ad *Φηρητιάδαο*.

Ἑβδομαῖος) P. **74**, **12.** Uncis debent etiam *Τὸν ἕβδομον . . . παροιμία* includi, quae nescit V.

Ἐγγαστρίμυθος] P. **76**, **8.** *Σφιγξί* etiam V.

Ἐγείρω] Gl. delenda cum V. itemque vv. *Ἐγγίζω — Ἔγγιστα. Ἐγκαυχῶμαι. Ἐγκλῖναι. Ἐγκρυφῇ. Ἐγνώκειτε. Ἐκζητῶ. Ἐκκλίνω. Ἐκλῦσαι. Ἐκκόπτω. Ἐκκρούομαι. Ἐκτρέπω* cum seq. *Ἐκφεύγω. Ἐκφοβος. Ἐκφρονῶ. Ἐλλείπω* cum seq.

Ἐγκαλινδεῖσθε] Gl. om. V.

Ἔγκειται] Sub finem repone *δελεάσματι* cum V.

Ἐγκοπῇ] Male Gron. Nam V. *ἐκκοπῶν καὶ κλημακτήρων*.

Ἐγκρυφῇ] Glossam esse spuriam monitum in v. *Ἐγείρω*. Ceterum v. Lobeck. in Aiac. ed. alt. p. **448.** sq.

Ἔγνω] P. **93**, **9.** Secus Gron. Nam V. cum A.

Ἐγχειρῶ] *δοτικῇ* delendum cum V.

Ἐδώλια] Quod in annot. **18.** traduntur codd. sequentia sub finem alterius glossae *Ἐδωλιάσαι* collocare, minus vere narrari videtur, cum V. *Καὶ Ἐδωλίοισι — φλέγοντος* postponat.

Ἐδωρεῖτο] Exemplum ab ultimo membro gl. *Ἰώσηπος Ἰουδαῖος* repetitum.

Ἐδωρήσατο] P. **107**, **13.** Fallit sane Gron.

Ἐθελοκάκως] Quae in annot. **7.** ex V. prolata sunt, puerili Gron. errori debentur. Non enim mutat codex.

Ἐθελοντής] Ex annot. **1.** fine tollendum *χωριτός* *V.

Ἑκάστοτε] P. **120**, **15.** In annot. refinge: *ἔτελλεν* B. E. V.

Ἑκαταῖος] P. **121**, **15.** In annot. l. *πεζὸς* V.

Ἐκκαυλίζων] Gl. ab V. omissa notari debet. Paulo post gl. expulsam *Ἐκβάλλω* agnoscit fere Lex. de Syntaxi in Cram. Anecd. Par. T. IV. p. **291**, **18.**

Ἐκδέχῃ] Sub gl. finem *Καὶ Ἐκδέχομαι alt.* expunge cum V.

Ἐκδίκους] P. **127**, **17.** *καὶ* ante *Σοφοκλῆς* V.

128, **3.** *αὐτὸς* geminat ante *αὐτοῦ* V. Secus Gron.

Ἐκκέκοφθ'] In annot. **2.** *φησὶ* in *φασὶ* mutandum.

Ἐκκρουσίας] Immo sub gl. finem *καὶ ἀκκρουσίας* V.

Ἐκλεκτός] Ex annot. **8.** tolle *τὰς κάτω* *V.

Ἐκκλείουσι] De V. fallitur Gron. Novissimas autem Polybii voces sic in ordinem redigemus: — *περιποιῆσαι ὡς ἐν εὐεργεσίᾳ, προσφέροντι* (vel *προσφέρονται*) *τοιούτους λόγους*.

Ἔκλειψις] Delenda huius gl. appendix cum V.

Ἐκλογεῖς] V. Böckh. *Staatsh. d. Ath.* **1.** p. **212.** ed. sec.

Ἐκπηδῶ σου] *γενικῇ* dele cum V.

Ἐκπηνιεῖται] Vide appendicem gl. *Πηνίον*.

Ἔκπλεα] Prius exemplum redit in v. *Ἐπιτήδεια*.

Ἐκπολεμῆσαι] Cessat V. in *αἰτιατικῆς*. Itaque delenda in annot. *Habet tamen in margine* *V.

Ἔκπυστα] Scriptura libri V. debet ad v. **10.** transferri.

Ἐκκρίνεται] In annot. **8.** post A. adde V.

Ἔκστρεψον] P. **156**, **21.** Immo *ῥιπτουμένων* V.

Ἐκτόπως] P. **162**, **14.** *Ἄρκος* etiam V.

Ἐκτραορδιναρίους] Gl. fluxit ab v. *Ἡραίφκτοι*.

Ἐλαστρηθείς] Adde glossam expulsam *Ζανὸς ἐλαστρη-*

θείς. Cum A. fere grammat. in Cram. Anecd. Par. T. IV. p. 215.

Ἐλεγείνειν] Sub finem cum αὐτῷ etiam V. pr. firmet, id restituendum erit.

Ἔλεγος] P. 175, 11. Γοργίου etiam V.

Ἑλένη] P. 178, 8. In annot. dele νίὸν om. V.
14. Adde v. Στήλη.

Ἐλέου βωμός] Annotatis accedant intpp. Eumenii pro instaur. schol. 7.

Ἐλινιῶ] Sic V.

Ἐλισθιαῖος] Corrige annot. sic: Ἐλισθεαῖος B. V. E.

Ἔλλουρος] Ἔλλουροι sic V.

Ἐλπίσας] P. 191, 17. ann. corr. ἀγαθαῖς V.

Ἐλπίς] Hinc olim fluxerat gl. Προσδοκία.

Ἐμασχαλίσθη] Sub gl. finem Nauckius in Aristoph. Byz. fragm. p. 222. tentabat εἴρηκε καὶ τὸ ἐμασχαλίσθη ἐν Ἠλέκτρᾳ. Sed parum verisimile videtur sub ipsa glossa Ἐμασχαλίσθη hoc verbum repetitum fuisse. Mihi sufficiat: Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ. ἐν δὲ Τρωίλῳ πλήρη μασχαλισμάτων εἴρηκε. Nuper autem Dindorfius in Sophoclis fr. 562 b. ed. Oxon. 1849. monuit apud Harlesium in Fabric. II. p. XVI. e MS. Bibl. Angelicae extare var. lect. μασχαλισθήσῃ ποτέ. Eam nihil ad nos pertinere arbitror.

Ἐμβαλεῖς] Adde v. Ἐποποῖ.

Ἐμβριθές] Prior locus sane Menandri est in Exc. Legg. p. 378. f. Indicaverat Porsonus.

Ἐμβριθέστατος] Sub gl. finem recte Gron.

Ἐμήδισαν] Locus irrepsit in gl. Τέμπη.

Ἐμπεδοκλῆς] P. 207, 14. Secus Gron.
20. τετρακισχίλια Bergk. de Prooemio Empedoclis p. 9.
P. 209, 1. In annot. refinge Ἐμπεδοκλῆς τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδ.

Ἐμπίπλη] P. 211, 7. Secus Gron.

Ἔμπορος] Gl. 1. Huius pars transiit in v. Πόρος.

Ἔμποιμνον εἶμα] τὸ ἔνδυμα ἀπὸ cum lacuna sic V.

Ἐμοί τ'] P. 221, 20. καὶ τὸ Διὸς etiam V. Quae scriptura pertinet ad v. 18.

Ἔμφασιν] Sub finem ἐπιστροφώς sic V.

Ἐμφρεάτοι] Sub finem νόμῳ etiam V.

Ἐναγῆ] P. 226, 3. Fallitur Gron.

Ἐνανθρωπῶ] Item fallitur Gron.

Ἐναντία] P. 229, 2. συμπέπλεκται etiam V.

Ἐναντιοῦμαί σοι agnoscit V. nescit autem Ἐνασχολοῦμαι, item ut vv. Ἐνεδίδου. Ἐνισχύω. Ἐννοῶ. Ἐνοῦμαι. Ἐνοχλῶ. Ἐνσκήπτω. Ἐνταφιάζω. Ἐξαλλάττω. Ἐξέμηναν. Ἐξετάζω. Ἐξῆμμαι. Ἐξομιλῶ. Ἐξομολογοῦμαι. Ἐξορίζομαι. Ἐξωθοῦμαι. Ἐξυμνῶ. Ἑορτάζω. Ἐπάγομαι et his similes, quibus facile caremus.

Ἐναύειν] P. 231, 5. λειπόμενα etiam V.
P. 232, 11. Neuter recte: nam φοίνικοι V. Ceterum compara fragmentum v. Ἐπηλυγάζονται.

Ἐναφῆκαν] Legendum ex Babrii f. 38, 2. Ἐναφῆκαν αὐτῇ (τῇ δρυῒ) σφῆνας ὡς διασταίη.

Ἐν γῇ πένεσθαι] Vide v. Ἤ.

Ἐν δὲ διχοστασίῃ] κἂν Ἀνδροκλέης πολεμαρχοῖ Meinekius Com. II. p. 14.

Ἐν δέοντι] P. 236, 13. πολιῶν ex A. enotatum nihil est nisi ποιῶν, quod praebet V.

Ἔνη] P. 255, 11. Secus Gron.
P. 256, 11. In annot. dele Sed τ. ἕ. τρ. *V.
P. 257, 16. Repone, continuis sublatis: τὸ ἓν ἢ περιττὸν A. B. V. E.

Ἐνηγκυλωμένα] Male tradit Gron. Nam V. κατα in contextu omissum imposuit, ut solet, nomini σκοπῆ. Nec rectius compendium scribendi in gl. Ἐνήρης expressum.

Ἐνιζάνει] Secus Gron. Dein l. ἔνι.

Ἔνοχος] P. 269, 16. πικρὸς V.

Ἐνωμοτία] P. 270, 8. Recte Gron. tradit, modo subiiciatur δεκανία.

Ἔντευξις] P. 281, 12. Corr. λόγους τὰς
19. Expunge notationem Gron.
P. 282, 1. Haec praeter novissima Contra —*V. falsa sunt.

Ἐντήξας] Quae in annot. 7. extant parum perspicua sunt. Nam V. omissis Ἐντήξας — ἐμφυτεύσας pergit, Καὶ ἐντήξας καὶ διδάξας αὐτῶν κτλ.

Ἐν τῷ μέρει] P. 284, 12. Veram scripturam Ἰδὼν δ' ἐκεῖνος, ἐν μέρει γὰρ Babrius firmavit 32, 5.

Ἐντρέπει] Male Gron.

Ἐξανθίζω] Duplex scriptura V. sic explicanda: ἐξηνθίκατε V pr. ἐξηνθήκατε corr.

Ἐξάντη] P. 294, 11. πρώματος V. quo suspecta fit scriptura πτώματος.

Ἐξαράξειν] Lege ἐπὶ μᾶλλον cum V.

Ἐξεκόπη] Ὡράτιος V.

Ἐξελοφίζετο] In scriptura cod. V. delendum λόφων.

Ἐξ ἐπιμέτρου] Lege Φαρισαίων cum V.

Ἐξέτει] Tolle ex annot. 7. commentum Gron.

Ἐξίστασθαι] P. 323, 1. χοροῖσιν etiam V.

Ἐξοκέλλει] In annot. dele post gl. Ἐξόδιοι.

Ἐξομόσαιτο] In annot. dele Mox τοῦτον εἶναι *V.

Ἐξούλης] Vid. Schol. Aristid. T. III. p. 45.
P. 328, 17. In annot. tolle νυνὶ — οὐδὲ V.
ι
P. 329, 3. ἐξελλειν V.

Ἐξωκοδόμηται] P. 331, 17. ἑκαντοντόργυιον V. ab vero proxime.

Ἐξωμισάσαις] Haec recurrunt in v. Χειροτονητέον.

Ἑορτὴ π. ἔχ.] P. 338, 8. Fallitur Gron.

Ἐοῖκει] Corrige ὁμοία cum V.

Ἑώλα] P. 339, 1. Καὶ ante ἑώλων om. V. recte.

Ἑωλοκρασία] P. 339, 8. νομίζω agnoscit V.

Ἐπαγωγή] P. 348, 3. In annot. dele καὶ ante ἡνίοχος om. V.

Ἐπανέχειν] P. 355, 9. Οἰκίᾳ σ' χρᾶσθαι V.

Ἐπαύλια] P. 358, 8. περῶσι etiam V. qui φιλοξένοιο.

Ἐπαφωμένων] In annot. 10. post ponunt, reliquis deletis, refinge: B. V. E. Med.

Ἐπαφρόδιτος] P. 361, 9. Item V.

Ἐπεβάτενον] Redeunt in v. Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις, unde petantur καὶ εὐνούχῳ εἰκάζει.

Ἐπενεγκεῖν] προαγορεύειν etiam V. qui v. 17. κατα-πεπηγέναι.

'Επιβουλὴ καὶ 'Επίβουλος] Sic V. reliquis neglectis.
'Επιβλέψας] 4. γυναῖκας' V. Nam fallitur Gron.
'Επικεκηρυχέναι] 'Επικεχωρηχέναι sic V.
'Επὶ κέρως] Non παρακολουθοῦσαν sed παρακολοῦσαν V.
'Επίκληρος] P. 414, 6. ann. adde V.
'Επικλινές] Hanc Callimachi scripturam confirmat Meinekius Com. II. p. 273.
'Επικνῶ] 5. Inter vss. habet V. κόπτω et εἶδος βοτάνης ἀσωματικῆς.
'Επίκουρος] P. 416, 18. et quae sequuntur usque ad p. 421, 8. post gl. 'Επίκωπος collocat V. qui post ipsam gl. 'Επικούρειος, non in marginem reiecit quae in annot. v. 'Επικωμάσαι p. 421, 15. afferuntur. Subsequuntur 'Επίκουρος. βοηθός, omissis καὶ 'Επικουρῶ δοτικῇ.
P. 418, 3. καὶ τὸ V. hinc ad τοῦ πυρὸς αὐγὴν aberrans.
P. 419, 13. ἐκβληθέντες habet V.
14. Küsterus voluit gl. Τημοῦχος, in quam huius loci irrepserat conclusio cum vitioso Μεσσήνης.
P. 420, 5. ἐν supplevit in V. m. sec.
P. 421, 5. in annot. adde καὶ ante ὡς Ε.
'Επίκωπος] P. 422, 9. Locus ex incerto scriptore decerptus, qui condiciones pacis inter Romanos et Carthaginienses auctore P. Scipione factae recensuerat, a Strab. XVII. p. 833. recedit, ubi δώδεκα τριήρεις conceduntur. Alii scriptores viginti vel triginta naves longas memorant. Suidam autem firmat Polybius XV, 18, 3.
'Επικτήτης. 'Επίκτητος] Sic etiam V. Secus Gron.
οι
'Επίλυσιν] 3. Fallit Gaisf. χρήσαιτο V. ac potest aoristus probari.
'Επιμᾶλλον] P. 432, 10. adde V.
'Επιμελόμενος] Ex annot. tolle *Deest gl. V.*
'Επιμενίδης] P. 435, 7. Recte Gron.
'Επίνειον] P. 437, 10. V. ut editur.
'Επιπολαί] 'Επιπολλάς V.
'Επικύλαια] P. 445, 10. Fallit Gron.
12. τὸν etiam V.
'Επίῤῥητοι] etiam V.
'Επισμῇ] P. 454, 21. καὶ om. V.
'Επιστάτης] P. 460, 2. ὥςπερ V.
'Επιστήματα] Sub finem αὐτοῖν etiam V.
'Επιτεθῆναι] Omitte cum V.
'Επιτήδευσις] Gaisfordi suspicionem confirmat historicus in Crameri Anecd. Par. T. II. p. 11.
'Επιτίμησις] P. 473, 11. Recte Gron.
P. 474, 17. Tolle laciniam cum V.
'Επιτρέχειν] P. 479, 1. Omitte cum V.
2. ἐπιτρέχειν etiam V. Sed in annot. v. 3. tolle *cum *V.*
'Επιτριβείη] In annot. 6. corr. ἔμπυρος V.
'Επὶ τροχοῦ] P. 480, 8. 'Αθήναις etiam V.
'Επιγνόμενος] P. 485, 2. annot. refinge sic: κατήρχοντο — αὐτοῦ om. V.
'Επίχαρις] In annot. dele κ. ante ϑηλ.
'Επιχαριτώτερος] Dele glossam, quae nescio quo modo remansit.
'Επίχαρμος] P. 485, 14. annot. οὗτος εὑρετὴς καὶ τῶν — V.
P. 486, 1. μβ' probabiliter Bergk. Comm. de ant. comoed. p. 149.
'Επιχειρεῖν] P. 487, 2. Glossae conclusionem servat V.
'Εποποῖ] P. 491, 20. Secus Gron.
'Εποποιία] P. 492, 27. καὶ γὰρ etiam V.
'Επῳδός] P. 496, 12. Immo προῳδωμῶντι V.
'Επ' ὠκεανοῖο ῥοάων] 16. ὥς etiam V.
'Επωμαδόν] Haec ad codicum sive glossae Ὑφωμαδόν normam sic exigenda sunt, ut solam observationem grammaticam, non exemplum agnoscamus.
'Επωτίσιν] In annot. 18. corr. τοῖς ϛερίφοις V.
'Ερατοσθένης] P. 506, 11. Καταστηριγμούς saltem V.
'Ερημος] P. 514, 7. ann. dele „relicto spatio." Immo V. ut editur.
'Ερίζει. φιλονεικεῖ V. reliquis omissis, recte.
'Εριθευόμενος] Sub ipsum annot. finem dele V.
'Ερικνωμένον sic V.
'Εριπίοις] 'Ερειπίοις V. qui deinde δὲ ῥιπίοις.
11. Tota annotatio delenda.
'Ερμα] P. 521, 19. annotationis clausula inde ab εἰς sic debet refingi: 21. κατὰ πρύμναν] κατὰ τὴν πρ. V.
P. 522, 8. τοῦ om. V. qui firmat παραφέρεσθαι.
'Ερμίας] P. 529, 11. De versus auctoritate v. Meinekii Choliamb. Gr. poes. p. 113.
'Ερμογένης] P. 530, 14. Sub finem annot. repone B. V. E. deleta annot. p. 531, 1.
'Ερωήσας] Sic etiam V. Fallitur Gaisf.
'Ερως] P. 536, 6. τῆς ἀπὸ] ἀντὶ V.
P. 537, 8. Fallitur Gron.
'Ερωτῶ σε] P. 538, 16. Ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα versus Babrii f. 42, 3. similis alteri 97, 3.
'Ερύθημα] Novissimam glossae partem restituimus in v. 'Ιταμός.
'Εσώθην] In annot. 6. debebat poni ἐσῳζόμην.
'Εσωματοποίει] Sub finem τὰς προσδοκίας etiam V.
'Εσπούδαζον] Annot. 7. Recte Gron.
'Εσται] Immo τοῦτο χρᾶται V.
'Εστιάδες] In annot. 7. dele ἃς *ut videtur om. *V.*
'Εστιῶν] Locus paene geminus in v. Εἰστία.
'Εσχατα κακά] Annot. 5. Secus Gron.
'Εσχατιάν] P. 565, 3. Dele κατὰ V. Dein ἀθροίσματα etiam V.
'Εται] Recte Gron.
'Ετιμήσαντο] P. 574, 19. ἐτίμησαν etiam V.
'Ετοιμάζω] αἰτιατικῇ tolle cum V.
'Εοίκασι] Annot. 9. Tolle τῆς Λακωνικοῦ V.
Εὐάγριος] Commentarii in Proverbia Salom. indicium extat in C. G. Mülleri Analect. Bern. P. I. p. 11.
Εὐγενής] 8. ἥπερ πατρίδος etiam V. nam in annot. delenda *sed ἡ — *V.*
Εὐδαιμονία] P. 587, 4. Voluit Gron. οὐ om. V.
Εὐεξία] P. 593, 18. ἡ etiam V.
Εὔερον] P. 595, 2. Secus Gron.
Εὐζώιος] V. Clintoni Fast. Rom. Vol. II. p. 454.
Εὐκηλήτειρα] In annot. 17. dele (Εὔκει) *V.
Εὐλαβοῦ] Glossa aucta est ex v. Τὰς ὁδοὺς οἶδεν.

Εὐμενής sic V. Qui p. **617**, **13**. *μεῖζον*.
P. **618**, **3**. *ἔχον* V.
Εὔμολπος] P. **620**, **5**. *δευτέρου ἔτους* V.
Εὐνῖδαι V.
Εὔξενος] P. **625**, **16**. *δύνανται* etiam V.
18. In annot. deletis *Contra τ ἢ — *V.* sub finem scribe *γῇ* cum V.
Εὐπάρυφα] P. **630**, **2**. *τὸ ἑκάστου* V. Secus Gron.
Εὐπερόςωπος] P. **635**, **19**. *Ὁ δ' ἅπισ ἄμεινος εὐπερόςωπον στήλην ἔστησας* sic V. qui *λίθον* supra *στήλην* posuit. Hinc saltem suspectum fit *λίθον*.
Εὐρεισιλόγος] Sub finem *οὐκ ἀναγκαίως* fiemat V. qui modo *ἐπιμολόγος*.
Εὐριπίδη] P. **639**, **3**. Tolle in annot. *Si Gronovio — Εὐριπίδους*.
Εὐρύβατος] P. **645**, **8**. *Οἰχαλῆες* etiam V.
Εὐσέβιος] P. **649**, **23**. ann. adde V.
Εὐστέφιος] **3**. V. cum codd.
Εὐτυαίων] *Εὐκτυαίων* etiam V.
Εὐτρόπιος] P. **656**, **16**. *καὶ φησιν* et quae sequuntur usque ad p. **657**, **8**. *ἀπέδειξε*, quibus succedunt *Εὐτρόπιος ὁ τοῦ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως — τῆς κεφαλῆς ἀποτέμνεται* (p. **658**, **4**.), omnia in margg. V. Subsequuntur autem: *Ὑπὸ τούτου τὸ τῶν εὐνούχων ἔθνος διὰ τὴν ἐκείνου δυναστείαν ἐς τοσοῦτον ἐπεδώκει, ὡς* (secus Gron.) *καὶ τῶν γενναιάδας ἐχόντων εὐνούχους βουληθέντας γενέσθαι σὺν τοῖς ὄρχεσιν ἀφαιρεθῆναι καὶ τὰς ψυχάς.*
P. **657**, **1**. Horum particulam contractiorem repetiit v. *Χρῆμα*.
18. Accedit codd. V. itemque **658**, **14**.
Εὐφημία] P. **662**, **12**. *Εὐριπίδης* etiam V.
Εὐφορίων] P. **663**, **12**. *Ὑψαίου* etiam V.
P. **664**, **11**. *Ἀττικὴν χιλιάδες* (per compend.) *έ* V.
Εὐφυΐα] P. **666**, **13**. Secus Gron.
Εὐχωλή] In annot. dele *om. *V.*
Ἐφέσιος] Sub gl. finem fallitur Gron.
Ἐφεστρίς] P. **675**, **5**. Exemplum *Ἀριῶντες — εἴη* est Dexippi, cuius locum integriorem praestat Appendix Iosephi Didotiani p. **16**. In Latinis *sibi* delendum.
Ἐφέται] Copiose has glossas tractat Petersenius commentatione Danice scripta, *Om Ephéterne og deres Dikasterier i Athen*, *Kiobenh.* **1847**.
Ἐφίππων ὀνόματα] P. **683**, **5**. *Ἐπιλαρχίαι* V. itemque **8**. *Ἐφιππαρχίαι*.
8. In annot. dele *ἀνδριῶν om. *V.*
Ἐφόρουν] **9**. Fallitur Gron.
Ἐφραίμ] Expunge annotationem.
Ἔχεις τι;] P. **694**, **15**. Male Gron.
Ἔχίνος τὸν τύχον] Proverbium in mendosa Hesychii glossa *Ὡς ἐκεῖνος* post alios agnovit Meinekius Com. IV. p. **637**.
Ἔχις] **4**. *μόνον* etiam V.
Ἐχῖρῶν] P. **698**, **17**. *μολῶν τε* V.
Ἐχύρωσεν] P. **701**, **12**. Solum *Ἔφα* V. quod voluit Gron.
Ζύκορος] P. **706**, **10**. *ἢ καὶ ὁ l.* V.
Ζαμβρῆς] V. Cedren. pp. **273**. **280**. sq.
Ζαρβέ] *Ζαρβέ* V.
Ζέρκων] P. **711**, **15**. In annot. dele (*in marg. *V.*)
Ζεῦγμα] Immo *Ζῦμα* V.
P. **713**, **11**. Secus Gron.
Ζεῦγος] P. **714**, **15**. In annot. l. *μετίασι τινὲς κώμης* V.
Ζῆλος] **7**. *ἀνθ' οὗου* etiam V.
Ζηλῶσαι] P. **721**, **2**. *ἢ τὴν ἐλέβορον* (ut fere Gron.) V.
Ζηνόβιος] P. **722**, **3**. Secus Gron.
Ζήνων] P. **723**, **12**. *τῶν* etiam V.
P. **724**, **13**. *πρώην* etiam V.
P. **725**, **17**. Zenonis rhetoris definitionem quandam servat magister in *Notices et Extr.* T. XIV. p. **190**. **200**. Eundem si Philostratus V. Soph. II, **24**. voluit, ubi Zenonem Athenaeum rhetorem laudat, eius aetas ad Commodi fere principatum pertinuit. Myndium enim, de quo cogitabam, grammaticum fuisse monet G. Dindorfius praef. Schol. Demosth. p. XIX. ubi vide locos ad Zenonis operam Demosthenicam spectantes.
P. **726**, **14**. *δὲ* om. V.
Ζηρυνθία] *Ζηρυνθία* etiam V.
Ζῆτα] P. **732**, **9**. Dele annot. Gaisf.
Ζωγρίη] P. **733**, **13**. *ἐζωγρίθη* etiam V.
Ζωΐλος] **3**. Immo V. *πρώην*, quod Suidae reddendum. *πρώην* cum *πρῶτον* mutatum supra p. **724**, **13**. observavimus.
Ζῶναι] **12**. Recte Gron.
Ζώων] P. **738**, **3**. *κρατερῷ πάτρ* V. hoc est, *κρατερῆς πάτρης*.
Ζωροάστρης] P. **740**, **1**. V. ut editur. Is continuo *παρ' αὐτῆς*.
4. *Φίλωνος*] *φί* in lacuna V.
Ζώσας] P. **741**, **16**. *καὶ* male tradit V.

Ἠ] Exorditur V. *Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ η στοιχείου*: item in medio marg. *Ἠ δι*'*.
Ἤλι] **7**. Gl. agnoscit V. de quo fallit Gron. De glossa delota v. annot. p. **749**, **13**.
Ἠλέα sic V. ante litteram: qui deinde *ὀνόματα*.
Ἠλήσιος. *μάθους* V.
Ἤλησις] P. **752**, **12**. Secus Gron.
Ἠλιολολατρία] Item V.
Ἠλιώλον] P. **754**, **2**. Male Gron.
Ἠλικάκεισαν] Recte Gron.
Ἠλικαῖον] P. **758**, **4**. *πρὸς τὴν — γινομένην* V. quod voluit Gron.
Ἠλικνίζειν] **4**. Secus Gaisf.
Ἠλιμαρμένη] P. **766**, **11**. Dele verba *suius — *V.* Debebat enim Gron. legere *ὁμολογοῦμεν*.
Ἠλργεσθαι] P. **772**, **12**. *ἐνεργιῶν* V.
Ἠλεκώμασεν] **13**. Recte Gron.
Ἠλεήθρησεν] Post hanc gl. quae ferebatur *Ἠλεισιν*, eam habet V. in marg.

'Η] P. 799, 12. ἦμην in V. subnotatur ut delendum.

16. *Περὶ τοῦ ἢ συνδέσμου*] Eadem fere Choerobosc. Gaisfordi p. 4. sq. et Epimer. in Psalm. p. 30.

'Ηβήσαντες. ἀφικόμενοι V.

'Ηβουλόμην] Gl. notanda, quam V. reiecit in marg. In annot. corr. 'Ἠβουλόμην. ὡς ἀπιθάνερον. ἠβουλόμην δὲ πολλοί.

'Ηγέεις] P. 809, 9. In annot. tolle (*διαπαῖ* *V.)

10. Sub annot. finem recte Gron.

'Ηγμένος] Gl. prior in marg. V.

'Ηγοῦμαί σου] Gl. in marg. V. eademque delenda.

'Ηδεε] Ann. 17. Gl. 'Ηδεσαν ignorat V. neque eam in margine vidi.

'Ηδόμενος] P. 817, 19. Signum a Gron. enotatum extat in V. ante Ἐκ τῶν Πλωτίνου.

P. 818, 4. μέγμα post ἄλλο τι transposuit V.

'Ηδος] Annot. 6. accedat exemplum v. 'Ἐκοικουρῶν.

'Ηδωνίς] Annot. 9. Immo ἡδονή V. marg.

'Ηδρημένος] Secus Gron.

Ηδύνομαι. αἰτιατικὴ V. margo. Glossa tollenda.

'Ηέ] P. 822, 13. ἢ καὶ οὐχί V.

'Ηθεῖε] P. 826, 10. ἀλλ' ἐστι πεπτικὴ προσηγορία Nauck. in Aristoph. Byz. p. 159. frustra.

'Η κάμηλος] 5. Gron. non est assecutus libri V. ductus: is enim *καὶ θερμένους*.

'Ηκιστος] In annot. 16. rectius dicendum erat: *διανέναται* per siglum A. V.

'Ηκόνα] Parum recte Gron. Nam V. hanc glossam in marg. pag. sequentis reposuit.

'Ηκω] Annot. 5. delectis *μὲν om.* *V. corrige sic: omisi cum A. B. V. Schol. et expunge *γὰρ* in textu. Item infra p. 830, 18. nobis invitis *τινας* remansit.

Annot. 9. Refinge sic: *ἐπθ**] *ἔσθων* V.

'Ηλί] In Annot. dele *λιβὰς* *V.

'Ηλίας] 9. Immo *ἀχάμ* V. Qui in marg. *καὶ κλίνεται ἡλιοῦ*.

'Ηλιασταί] P. 836, 3. Recte tradit Gaisf.

'Ηλίκον] 20. Secus Gron.

'Ηλιοῦ τοῦ προφήτου pro lemmate iungenda persuadet v. Ἠγοῦ.

'Ηλω] P. 843, 9. Verbis *Deinde cum V.* adde: in marg.

'Ηλω P. 843, 11. *ἁμαρτήματος τὸ ἁμάρτημα* V.

'Ημέκτεον] Satis recte Gaisf. Nam V. marg. *ἡμακτέον ἀντὶ τοῦ ὁ ἀνεφόρων*. Idem in ordine: *Ἡμακτέον. παρὰ Ἡροδότου. ἀντὶ τοῦ ἀνεφορῶν*. Haec satis valent ad glossae fidem elevandam.

'Ημμένος] 4. *καταμάκται* V. qui *καταμάκτης* p. 850, 12. Sub gl. finem V. in marg. *Ἡμέρα. ταυτέστιν ἀξίωμα*.

'Ημερινὰ ζῶα] Sub finem *μεγάλως* V.

'Ημείδηκε] Sub annot. finem dele *Deinde — *V.*

'Η μήμειρμαι] Annot. 12. Recte Gron.

'Ημιδαής] 18. *ἐν ἐπιγράφῃ* sic V.

'Ημιεκτέον] P. 853, 6. *τὸ δ' ἥμισυ* V.

'Ημίεργον] Sub finem l. *τε ἐτελέσθη* V.

'Ημίσεια] P. 856, 11. Recte Gron.

P. 857, 1. Male Gron. Nam extat versus in V.

'Ημισυς] P. 857, 8. Sub finem *ἡμίσεως* V.

'Ημπέσχετο] Annot. 2. Secus Gron.

'Ην] P. 858, 18. Recte Gron.

'Ηνεσχέθην] *γενικὴ* addit margo V.

'Ηνθισμένον] P. 862, 3. Immo *μακρῷ χρόνῳ* V.

6. Recte Gaisf.

'Ηορεν] In Annot. 11. corr. 'Ἀκκια V.

'Ηπορημένω] P. 865, 11. Rectius Gaisf.

'Ηπεροπεύειν] P. 868, 1. In Annot. dele *φησίν*.

'Ηπειρώτης] In marg. V. Id tollendum.

'Ηρα] P. 870, 18. *Αἰσχρῶς τις ἦρα καὶ κακοβρύπου δούλης* Babrius f. 10, 1.

'Ηρακικος] P. 873, 11. In Annot. dele *ambiguum — *V.*

P. 874, 7. *καταλέλειπτο*, quod praestat, etiam V.

P. 875, 12. Immo *ἀνιχνεῦσαι* V.

'Ηρακλείαν λίθον] P. 877, 8. *ἐπιπαῶν* Hartungus Eurip. restit. T. I. p. 158. *σκοπῶν* in locum verbi *διαθρῶν* vel consimilis irrepsisse videbatur Meinekio *Zeitschr. f. Alterth.* a. 1843. num. 37. Maiora moliebatur Welckerus *D. Griech. Tragoed.* p. 587.

'Ηρακλείδης 'Οξυρ.] P. 879, 4. In Annot. corr. ὁ ἐξορυχίτης.

'Ηρακλείδης Ποντ.] P. 879, 13. Recte Gron.

P. 880, 5. 'Ἀσπερος parum probabiliter Bergkius *Zeitschr. f. Alterth.* a. 1845. p. 125.

'Ηράκλειτος] P. 884, 5. 'Ηρακίοντος Diogenis scripturam in 'Ηρακιῶντος probabiliter mutat Keil. Anal. epigraph. p. 231. sq.

Ηιρεῖτο] P. 889, 5. Quae V. in marg. posuit, non huc pertinent sed ad v. 2. Itaque credibile videtur notari verbum *ἐσιτοποιεῖτο*.

'Ηρία] 9. *κεφθιμένον* sic V.

'Ηριδανός] Gl. in marg. V.

'Ηρίον ὁ τάφος marg. V. Glossa fluxit e magistellorum tabulis.

'Ηρπεν] P. 892, 3. Codd. non *λαῦρον* sed *λάνρον* (h. e. *λάῤῥων*), ut V.

'Ηρόδοτος] P. 893, 18. *καὶ Θούριος ὁ λογοποιός* V. margo.

P. 894, 11. *τὴν ἑλλ.* etiam V.

'Ηροφίλα] P. 895, 1. Recte Gron.

'Ηρῴδης] P. 896, 21. Dele *τῷ δήμῳ* *V.

'Ηρῶνας] Gl. in marg. V.

'Ηρώτα] Annot. 11. recte Gaisf.

'Ηρώτηται] V. marg. *αἱταῖς ψυχαῖς ἀλλήλων ἠρτημέναι*.

'Ηρύλλος sic V.

'Ησειάκει glossam (vide p. 906, 13. annot.) agnoscit V.

'Η Συρακοσ.] 8. Recte Gron.

'Η τὰν ἢ ἐ. τ.] 1. Ex V. plenior scriptura debuit proferri, *ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην ἢ ἐκείνην*.

'Ηττηθεὶς] Fallitur Gron.

'Ηττήθης] 10. 'Ηττήθης *τῆς ἀληθείας* (*καὶ* omisso) in marg. V.

'Ηττηται] Annot. 4. expungenda.

'Ητίμησεν] Annot. 5. corrige *ἠτίμησεν*.

'Ητορ] Annot. 10. adde V.

Ἠϋδάξαντο] Annot. **11.** corr. *ηὐδέξαντο*.

Ἠϋλόγησα] *καὶ εὐλόγησα ὡς Ἀττικώτερον* in margine V.

Ἡφαιστία] Annot. **5.** Immo *Μυρίνα* V.

Ἡφαιστίων] P. **914**, **10.** ad v. **9.** debuit annotatio referri, sic corrigenda: *ἐν ποιήμασιν ταρχῶν* V. Hinc emendata scriptura colligitur *περὶ τῶν ἐν ποιήμασιν ἐπάρχων*. Cf. Böckh. de metris Pindari p. **182.**

P. **915**, **5.** corr. *ἀλλ'* cum V. qui *κατοικήσεως*.

Ἡχέτης] P. **917**, **12.** In Annot. deleto Gronovii errore refinge breviter: *με πεπταμένα* A. V. Anth.

Ἠχώ] P. **918**, **10.** Annot. sic refinge: *ἐπί τι*] *ἐπί τινι* V.

Ἡ ψελλὴ] *παροιμία* nescit V. In hac glossa lusit Nauck. Aristoph. p. **228.**

Ἰαχχάζουσιν] Recte Gron.

Ἰάκωβος] P. **922**, **6.** *Ψυχριστὴς* firmat idem cognomen ad Asclepiadem translatum, cuius vestigia manifesta sunt in verbis corruptis Plinii XXVI, **3**, **14.** Vide Ritschelii disputationem de Varronis Disciplinarum libris p. **51.**

P. **923**, **15.** *οὕτω δὲ — μεθόδων* in marg. V. Apparet id membrum per errorem in ordine neglectum fuisse.

Ἰάλεμος] *ἀνίαν* in *ἰὰν* mutat Nauck. in Aristoph. Byz. p. **185.** quod sine interpretatione vix usurpari potuit.

Ἴᾶσι] Margo V. inversis *πορεύονται* et *πέμπουσι*.

Ἰασῶ] Recte Gron.

Ἰάσων Μενεκρ.] P. **931**, **10.** Titulum imperfectum *βίους ἐνδόξων* altero *βίους ἐλλογίμων* ex gl. *Νικαγόρας* defendere conabatur C. Müller. in Fragm. Scriptt. Alex. M. p. **159.**

Ἰάψαι] *Ἰάψας* etiam V.

Ἴβηρες] P. **935**, **4.** Observationem in margine habet V. dignam illam quae exterminetur.

Ἴβις] Haec usque ad *κλίνεται ἴ-* (minus accurate Gaisf.) neglexit V. quod casu factum apparet.

Ἰδέαι μουσικαί] Gl. delenda cum V.

Ἰδιαίτατον] Haec gl. cum V. in duas sic debuit dispesci: *Ἰδιαίτατον. κατομόνας. καὶ ἰδιαίτατον μένος. Ἰδιαίτατος. ὁ μοναχός.*

Ἰδιῶται] Annot. **17.** corr. *τὸ ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν* V.

Ἰδιώτης] Annot. **19.** sub finem dele *αὐτῶν* V.

Ἰδρύω] Gl. expungenda, quam habet V. marg.

Ἰεβούς sic V.

Ἰεζάβελ] Annot. **23.** corr. *Ἀχαῦ* V.

Ἱερὰ νόσος] **2.** V. margo praescripsit *λύσις ὀνείρου*.

Ἱερατικὴ] P. **947**, **13.** Recte Gron.

Ἱεριχώ] Post *τείχη* expunge cum V. *διὰ τοῦ ῑ. Σεμιράμεια δέ*. Ubi margo: *Ἱεριχούντια τείχη διὰ τοῦ ῑ. Σεμιράμεια δὲ διὰ τοῦ ει.*

Ἱεροβοάμ] P. **950**, **18.** Recte Gron.

Ἱερογραμματεῖς] Annot. **8.** corr. *Συήνης* V.

Ἱεροκῆρυξ] In marg. V.

Ἰείη] In Annot. corr. *Ἰειεί* V.

Ἰησοῦς] P. **965**, **11.** *περὶ τῆς περὶ τῆς περὶ τοῦ κ.* sic V.

P. **967**, **13.** Recte Gron.

Ἰθαιμένεος] In annot. refinge: *Ἰθαιμένεος* Zon. Nam recte Gron.

Ἰθύ] P. **975**, **7.** *οἱ δεόντων ἔτι τε πρ.* V.

Ἴλάριος] P. **982**, **7.** *εἶγε* quod mirere V.

Ἱλαρίων] Gl. in marg. V.

Ἱμεραία] P. **990**, **10.** Aeliani locus ex gl. *Συκοφαντεῖν* augendus est.

Ἱμονιὰν ἀ.] P. **991**, **18.** Hanc scripturam firmat V.

In Annot. dele *cui καὶ subiicit *V.*

Ἴνδαχος] P. **994**, **3.** Fallitur Gron.

Ἰνδοί] P. **996**, **2.** *ὁλκὸς* V. at inter vss. *γρ. ὥςπερ ὁλκὸν*

Ἰνωπός] Annot. **2.** mira pinxit Gaisf. Nam V. *ὄνομα πόλεως ἢ ποταμοῦ*.

Ἰοκάστη] *καὶ ζήτει ἐν τῷ Οἰδ.* V.

Ἰόλαος] Quod sub finem annot. **23.** extat, *Ἰόλαος om. *V.* id spectat ad posterius *Ἰόλαος*.

Ἰόπη] Dele *δὲ* cum V. quo facto duae existunt glossae.

Ἰουλιανός] P. **1009**, **10.** *Ἰουστινιανοῦ αἵρεσις* mg. V.

P. **1010**, **17.** Male Gron. Nam *ἔδειξε καὶ* V.

Ἰουστῖνος] P. **1019**, **4.** Secus Gron.

Ἰωάννης] P. **1024**, **10.** Sub annot. finem adde V. Item **1026**, **21.**

17. Male Gron. nisi quod *ἐπὶ* om. V.

P. **1026**, **7.** Annot. dele *προφέρειν* V.

P. **1028**, **8.** *υἱὸν* servat V.

Ἰώβ] P. **1032**, **18.** *λικμάμενος* V. Nihil mutandum.

P. **1034**, **4.** Dele Annotat.

7. Annot. corr. *ἦν ἡ* V.

Ἰώ, κλάει] P. **1035**, **15.** Recte Gron.

Ἰώσηπος] P. **1041**, **13.** Annot. Recte Gron.

Ἰωσήφ] P. **1043**, **2.** *Μανασσῆ* etiam V.

Ἰωσίας] P. **1044**, **15.** Secus Gaisf.

Ἴππερος] **8.** *παρὰ* etiam V.

Ἱππεῖς] P. **1050**, **9.** Corrige *Ζευγίτας* cum V.

Ἱππίας] P. **1052**, **17.** Fallit Gaisf. Nam *ἐπεὶ δὲ* restituendum.

Ἱπνός] Dele Annotat. **7.**

Ἱπποκράτης] P. **1059**, **8.** Recte Gaisf. de V.

Ἱππομανῆ] P. **1061**, **12.** Propemodum recte scriptura V. traditur, ubi *μ. μαινόμαινόμενον*: ut appareat duas priores syllabas temere repeti.

Ἵππος] P. **1063**, **14.** Haec transierunt in v. *Σφῆκες*.

16. *Ὅτι τὸ ἵππους* et quae sequuntur usque ad *ἐπιζημίων* uncis notanda sunt, quae V. in marg. coniecit.

Ἵππος Νισαῖος] P. **1064**, **6.** De V. recte Gaisf. *Καταστίγωνα* Phlegon Mirab. c. **3.** p. **50.** Cf. Ungeri Parad. Theb. p. **376.**

Ἴρος] P. **1068**, **3.** Secus Gron. Deinde *κατὰ τ' αὐτὸν* V. qui in marg. *γρ. κατ' αὐτὸν*

Ἶσις] **12.** Fallitur Gron.

Ἰσοκράτης] P. **1078**, **7.** Secus Gron.

Ἴσον καὶ Ἄ.] Gl. tollenda. Habet V. marg.

Ἰσοτελεῖς] P. **1079**, **16.** Parum perite compendium libri V. expressum est, quod significare debet *δημοποιητδν*.

Ἰσοϋψεῖς] Sub gl. finem expunge, *ἰσοΰψὴς οὖν ἰσοΰψοῦς κλίνεται*, quae habet V. marg.

Ἰστιορρύφος] 8. Ὀλίγου etiam V.

Ἰστίοις] 11. *ἀντιλέξεις* etiam V. qui infra *ἰστίοις*.

Ἴσχε] Dictum *Ἴσχε τέκος*, cui alii grammatici subiiciunt *μὴ πῖθι*, probabiliter ad Callimachum revocatur: v. Heckeri Comm. Callim. p. 91.

Ἰσχυρότερος] Dele cum V.

Ἰυγξ] P. 1095, 6. Omisit gl. V.

Θαλαμακεῖς] Quae in Annot. 13. Gaisfordus ex V. prodidit, *ὁ πρὸς — θαλάμιος ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ*, ea liber post *θρανίτης* collocavit.

Θαμινᾶ] Fallitur Gron. Nam *Θαμινᾶς* V.

Θανατᾶν] Versum onirocriticum quem Annot. 2. memorat, in ordine tenet V. praescripto *λύσις ὀνείρου*.

Θαργήλια] P. 1110, 10. Secus Gaisf. Nam *ἤγουν τῶν φανερωθέντων* V. in marg. Ceterum quae hanc ad glossam et continuum *Θαργηλία* spectent nonnulla praebet Meinekius Com. IV. p. 720.

Θᾶττον *δ τόκος*] Tetrametrum trochaicum, Epicharmi vel (si Schneidewino credimus) Italici cuiusdam comici, *Θᾶττον ὁ τόκος Ἡρακλείτῳ τῷ Τεριναίῳ τρέχει*, probabiliter agnovit Finckhius libelli scholastici Heilbronnae 1843. vulgati p. 17. Assentitur Meinekius in Steph. Byz. p. 617.

Θεαρίων] Idem quod A. compendium ostendit V.

Θέλγει] Lemma ante gl. *Θέκλα* posuit V. Annot. 13. corr. *Θελχῖνες* V. inter vss.

Θεμίστεια] Refinge: *Θεμίτεια*. *Θέμιστι* V. Videtur *Θ. καὶ Θέμιστες* esse corrigendum.

Θέογνις] P. 1129, 1. *ὡς ἔπη — Κύρον* etiam V.

Θεοδέκτης] P. 1131, 2. In Annot. corrige: — addunt A. *V. His quid etc.

Θεοδόσιος] P. 1132, 12. corr. *Ἀστρολογικά*] *ἀριστολογικὰ* V.

P. 1133, 9. Adde V.

11. Tolle *οὐδενὸς*] *οὐδὲν* V. Item quae sequuntur *Quod in edd. — signavit.*

13. Neuter ex V. diligenter: qui mediis omissis *σαλεύειν κατά τι ῥαθυμίαν* habet.

P. 1135, 14. Falsa tradit Gron. item ut 1136, 15. Ubi malim *βασιλεύσειν*.

Θεόδωρος] P. 1138, 14. Dele Annot. Gaisf.

Θεόκριτος] P. 1141, 4. *Φιλλίνης* V.

Θεομισής] Annot. 5. Quae Gron. enotat, ea V. post *μισούμενος* interposuit, ideinque denuo *Θεόπομπος* geminavit post *Θεοβουλίῳ*.

Θεόπομπος Θεοδ.] P. 1143, 3. *κλίνη* poetae comici pertinet ad eos lectos, quos antiquitas solebat diis salutaribus consecrare. Exempla dedit Düntzerus in *Jahrb. d. Vereins v. Alterthumsfr. im Rheinl.* I. p. 88.

Θεὸς *ἀπὸ μηχανῆς*] Dele gl. quam habet V. in marg. Paulo post in Annot. 12. adde V.

Θεούς] P. 1147. V. mg. *ζήτει περὶ τούτων πλατύτερον ἐν τῷ σήθ.*

Θεόφιλος] P. 1149, 17. In Annot. corr. Ἰωννῆν V.

P. 1151, 2. Immo *κατ' αὐτὸν τῶν αὐτῶ γ.* V.

Θεώρημα] P. 1156, 15. Haec redeunt in v. *Τεθεωρημένη*.

Θεωρικά] P. 1158, 11. Hinc olim fluxerat Schol. Bav. Demosth. Ol. III. p. 31. Nempe magnam Scholiorum istorum partem e Suida delibatam fuisse monuimus in Addend. v. *Διάθεσις*.

Θεωρίς] Haec redeunt in gl. Σωκράτης p. 845.

Θεραπεύω] Gl. delenda cum V.

Θεράποντες] Novissima *Θεράποντες ἐπὶ κλητικῆς* V. marg.

Θέρισιρον] 6. *βαφέντα* V. m. pr.

Θεριῶ] P. 1165, 2. In Annot. l. *οὐκέτι τὸ δὲ δανειῶ* V. qui firmat *ἀθρόους*.

10. Immo *ὑποβαλλόντος* V.

12. 14. Reliquis accedit V.

Θεσμοθέτης] 20. Ex Annot. tolle *Gl. om. *V.*

Θέσπις] P. 1172, 10. Immo *πρῶτον* V.

16. *Φόρβας* confirmat V.

Θιάζουσα] 12. Immo *Μαίσιος* V.

14. Recte Gron.

Θηραμένης] P. 1183, 7. Ex Annot. tolle *δὲ nescit *V.*

Θηρεύω sic agnoscit V.

Θηριωδία p. 1184, 6. firmat V.

Θησεύς] P. 1185, 6. Sub finem Annot. adde: cum V. P. 1186, 15. *Σίνιν* V pr.

Θησειότριψ] 2. Immo *Θησέοις* V.

Θῖνα] P. 1190, 6. Annot. adde V.

Θοηρός] Libri V. scripturae sunt hae: *Θοηρός. τεταραγμένος. Θοκόα — Ἰωσήπῳ* (ut in annot.). *Θολερός. ὁ τεταραγμένος.* Itaque glossa sic refingenda: *Θολερός. ὁ τεταραγμένος.*

Θουριομάντεις] 9. Annot. adde V.

Θωπεύει] 13. *αἰτιατικῇ* addit V. m. sec.

P. 1199, 3. In Annot. corrige A. B. V.

Θωύσσοντες] P. 1202, 10. Secus Gron.

Θῷκες ἅρκια] Annot. 11. Idem tamen Meinekius Exerc. in Athen. II. p. 16. *Μαίανδρος* vel *Μαιάνδριος*.

13. Secus Gron.

Θρανίον] 16. Secus Gaisf.

Θρασύμαχος] P. 1204, 16. Male Gron.

18. *πχ μιχαὴλ τοῦ νοσσαΐτου* V. in marg.

Θράττειν] P. 1205, 16. Male uterque. Nam *ὥςτε μὴ* aperte V.

Θρήικες] Sub finem Annot. 7. tolle *Θρηϊκίη* V.

Θρίαμβος] P. 1211, 3. In Annot. repone: *καὶ δ. δὲ ὠνομάσθη* V. Med. Porro

Θρῖον] 12. Secus Gron.

Θρυαλλίς] P. 1216, 6. Recte Gaisf.

Θρυλλίζω sic V. qui infra 17. *Θρυλλούμενα*.

Θοινήτωρ] Annot. 6. adde V.

Θυία] Annto. 11. Recte Gaisf.

Θυλήγματα sic etiam V. Dein in Gaisf. Annot. corr. *γλυκύσματα*.

Θύμος] P. 1224, 12. At *μέγ' ὄνειαρ* non extat in V.

Θυμός] P. 1226, 17. *Οἰδίπους* V.

Θύον] V. Meinekii Anal. Alex. p. 151.

Θυώνη] Expunge Annot. 5.

Καδμεία νίκη] P. 8, 5. Qui proverbii formulam docte illustrat Ungerus Parad. Theb. p. 383. *αὐτὸς* in *Λύκος* mutabat.

Κάθαρμα] Adde Cleomedis II, 1. extr. vocem, *Οὐκ ἀποφθερῇ, κακὸν κάθαρμα*;

Καθεστώς] Servat V.

Καθοσίωσις] P. 26, 15. In Annot. deletis *καθίωσις* *V, perge: cum V. ubi post *κατάχρισις* interponuntur *Καθόσον. ἐπίῤῥημα.* Hanc igitur glossam p. 27, 6. tollamus.

Καθ' ὕδατος γράφειν] In Annot. 15. dici debuit *in ordine παρ.*

Κακανδρία] Annot. 5. Immo *παρὰ Αἴαντος τελευτῆς* V.

Κακηγορῶ] Annot. 5. Secus Gron.

Κακοῖς ἐπισωρ.] P. 36, 1. *τὸν Μνεῦιν* esse restituendum monuimus in v. *Ἄπιδες*, unde hic locus augeri potest.

Καλαβρία] Parum diligenter Gron. Nam V. *Καλαβρία. χώρα*, reliquis omissis usque ad *ἄγκυραν*. Sequitur ut eodem V. praeeunte glossas *Καλαυρία* et *Καλαῦροψ* suo loco, hoc est ante *Κάλλαια*, reponamus.

Καλαμητομίης] Annot. 3. et in contexiu l. *Ἐπιγράμμασιν* cum V.

Καλλίας] P. 40, 13. *καθ' ὧν εἰςβαλλόντες* V.
P. 41, 2. Significare videtur pacem tricennalem: v. Wessel. in Diod. XII, 7. et inprimis Rhett. Gr. T. V. p. 388.

Καλλίμαχος] P. 45, 4. In Annot. dele *ἦν*.
11. *Ἀργοῦς* Heckerus et Bergkius.
14. *Ἴβος* etiam V.
P. 46, 3. Recte Gaisf.

Κάλως] Haec locupletare licet ex gl. *Νῦν*. Ceterum suspectam reddit glossam collecticiam liber V. de quo vide mox.
P. 52, 4. *τῆς κάλω* V.

Καλῶ σε] Gl. post v. *Καλώδιον* habet V. idemque gl. *Καλώνδας* post v. *Καλλώπισμα*, gl. *Κάλως* post v. *Κάλλος* reposuit. Itaque probandum Küsteri iudicium.

Κάλπις] Annot. 1. corrige *καρδάριον*.

Καλοί] 3. Secus Gron. Qui fallitur etiam in v. *Καλλύνων*, ubi in Annot. 16. corrige *φιλοκαλεῖν*.

Καμειραία] 7. *εἶτ'* confirmat Babrius fab. 108, 24.

Καμπιδήκτωρ sic V.

Κάμπτω] P. 57, 2. Recte Gron. itemque 7.

Κάνθαρος] V. Horapollo I, 10. ubi v. Leemans. p. 162.

Καπύη] Recurrit locus in v. *Βάρος*.

Κάρδαμα] Glossa fluxit ab v. *Στραγγουριῶ*.

Καρθάγεννα] Gl. traiecit V. post gl. *Καρκαίρω*.

Καρίδας] Gl. continuae *Καρικῇ μούσῃ* subiecit V. Debuit igitur saltem uncis notari.

Καρκίνος] P. 77, 9. Diodorum de posteriore Carcino tradidisse censet etiam Welckerus *D. Griech. Tragoed.* p. 1061. Sub finem Annot. expunge *μακρῖνος* V.

Καρκίνου π.] P. 80, 6. *Ἀπόλλωνος* etiam Meinekius Com. I. p. 510.

Κάστωρ] P. 81, 3. Secus Gaisf. de V.

Καρτερός] P. 81, 15. Non *δοτικῇ* opinor codd. sed $\overset{\circ}{\beta}$
δο, hoc est pro loci condicione *δοτικήν*.

Καρτερώτατος] Id expungendum, quod ante gl. *Καρτερῶ* reposuit V. Idem *Καρύα* post v. *Καρύανδα*. Nam fallitur Gron.

Καρχαρόδους] P. 87, 3. *λυκείου στόματος* deterior scriptura Babrii 94, 8.

Καστρεύσαντες] Immo *Καταστρατεύσαντες δὲ* V.

Καταγηράσαις] P. 95, 18. In Annot. corr. *Φαρμάκης* V.

Καταγιγαρτίσαι] P. 96, 11. *ὑληφόρον* etiam V.

Καταγινώσκω] Parum recte Gron. hic et p. 97, 5. ubi Annot. delenda. Nam V. *Καταγλυκαίνω. αἰτιατικῇ. κατὰ γλῶσσαν. ζήτει ἐν τῷ ἀκαριαῖον.*

Καταθέω σὲ δὲ αἰτ. sic V. *οὐ* male tradit Gron.

Κατακωχή p. 108, 14—19. om. V.

Καταμηλῶσαι] Adde gl. *Κημὸν καταμηλῶν*.

Καταμυθεύω] In Annot. p. 114, 18. post *Καταναρκῶ* excidit *Καταναστάς*.

Κατανυγῶ] In Annot. p. 117, 2. corrige: subiecit gl. *Καταξαίνων*.

Καταπληστεύω sic V.

Καταπροΐξεται] Ad emendationem nihil confert grammaticus in Codd. Naniorum Graecis p. 496.

Καταπυνθάνομαι] Gl. dele cum V.

Κατασκεδάζειν] Sub Annot. finem p. 128, 15. recte Gron.

Καταστράπτω] P. 132, 14. Annot. Recte Gron. ex V. nisi quod gl. *Κατάστρατηγῶ* ante *Καταστρατεύω* V. Ubi *καὶ* ante *Καταστράπτω*.

Καταστροφή] Fecit Gaisf. cum V.

Κατατιλᾷ] P. 136, 4. Male Gron.

Κατατομή] P. 136, 16. *κάτω* recipiendum, quod confirmat fragmentum nuper repertum Hyperidis ex oratione contra Demosthenem ed. Böckh. p. 8.

Κατατοξεύω] P. 137, 1. In Annot. corr. — instituit: *Κατατωθάζω· Κατατοξεύω· Κατὰ τὸ π.* ᶜ*P.*

Κατατρυφῶ. γεν.] Expunge glossam, quam V. inseruit post lemma *Κατατρυφή*.

Καταυλούμενοι] *αἰτιατικῇ* defendit Meinekius, qui glossam pleniorem olim fuisse coniectat hanc: *Καταυλεῖν. αἰτιατικῇ. Καταυλούμενοι. χλ.* Longe magis arridet altera coniectura, quam vir acutissimus mecum communicavit, *Ἀφ. δὲ οἱ Ἀθηναῖοι.* Nempe Lacedaemoniorum urbs sine muris diutissime fuit; Athenarum autem muros qua contumelia post captum Piraeeum victores deiecerint, narrat Plut. Lysand. 15. Iam *Ἀθηναῖος* et *Λακεδαιμόνιος* confundi docet ille comparatis exemplis Com. Graec. II. p. 658. IV. p. 634. Schol. Aristoph. Eccl. 193. Herod. V, 63. Val. Max. I, 8, 15. His adde Suid. vv. *Βοῦλις* et *Ἰόλαος*, item Ungeri Parad. Theb. p. 450.

Καταιονῶσι] P. 146, 12. Recte Gron. de V.

Κατεγλώττιζε] *κακηγόρει* Nauck. in Arist. Byz. p. 179.

Κατερρηκνιῶν sic V. p. 156, 2.

Κατερῥικνωμένον] Adde v. *Ἐῤῥικνωμένον*. Sub Annot. finem dele *ἐῤῥυτειδωμένον* *V.

Κατεχλαίνωσε] Annot. **7.** Secus Gron.

Κατέχω σε] Gl. dele cum V.

Κατέχρωζεν] Horum partem habet v. *Χρώζω*.

Κατηναρισμένας] Adde Schol. Il. *φ'*. **26.**

Κατουδέν] In Annot. **15.** corr.: eam cum nesciant A. B. V.

Κατώγειον] P. **172, 10.** *κατώγεων*. *κατώγειον δέ* V. post *Φιλύρας*. Haec igitur appendix tollenda.

Κατωκάρα] P. **173, 2.** Annot. sic refinge: *ἀντὶ τοῦ κατὰ κεφαλήν*. *τὸ ἐπὶ κεφαλὴν πεσεῖν κ. λ.* V.

Κατωμαδόν] Meliorem Iosephi scripturam suppeditat altera gl. *Ἐνράσσει*.

Κατωφαγᾶς] P. **175, 1.** Annot. corrige: *γοῦν* A. B. V.

Κάτοισθα] P. **176, 5.** Immo *ἀρκεῖν εἰνείμ'* V.

Καττύεται] **11.** Recte Gron.

Καττύει] Annot. **17.** dele ista *Cuius — om.* *V.

Καικίλιος] P. **182, 1.** Annot. post E. adde V. Qui *Καλατιανός*.

Καινοπρεπές] P. **184, 4.** *διὰτοῦ τοῦ* V. Voluit igitur ipsam vulgatam, quae restitui debet.

Καινός] P. **184, 13.** In Annot. omissis *Ceterum — *V.* repone: Solum lemma servat V. omissis *Ἰσοκράτης — Ἔφορος*.

Καινοτάφια] *τύπῳ — ἔνδοθεν* V.

Καίω σε] In Annot. **14.** non *subiunxit* sed *praemisit* legendum. Ceterum **20.** tantum *καὶ πάλιν* nescit V. ut recte Gron.

Καιρός] P. **186, 17.** Verborum *Ὁ δὲ Ἰουστινιανός* et seqq. tam emendationem quam intellectum petere licet ex v. *Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασσεύς* p. **1009.** Unde luculentissime discimus quousque grassata sit mala fides et festinatio hominum studiosorum, dum Suidam omni modo student collocupletare. His igitur *καίρια* tanti visum est ut particulam scriptoris ecclesiastici compilarent; iisdemque debetur etiam *Ἰουστινιανός*, quod nomen gratius sonabat aut notius altero *Ἰουλιανός*.

Καὶ χερσί] Respexit Suidas ad Eurip. Hecub. **837.** Cf. Prov. Coisl. **282.**

Κεκλωσμένα] In Annot. **3.** deletis *in marg. notans* corrige *praescribens*.

Κελτοί] Adde gl. *Γερμανοί*.

Κενοτάφια] Post gl. *Κενόν* V. interposita gl. *Κενοῦμαι*. *γενικῇ*, quam par fuit deleri.

Κενῶν φάους] Parum aperte Gron. Nam V. hanc gl. inter vv. *Κενοσκοπία* et *Κένσαι* locavit.

Κερανύουσι] Hyperides ap. Athen. X. p. **424.** E.

Κέρας] P. **216, 7.** Annot. adde V. et tolle Annot. **8.**

Κεράς] P. **217, 1.** Huic versui non unus operam commodavit: v. Lobeckii Paralip. p. **223.** (cuius miror interpretationem Suidae) Heckeri Comm. Callim. p. **112.** sq. Meinekii Anal. Alex. p. **168.** Callimachi quidem manum agnoscere licet. Ceterum *κεράς* adverbium male repperit grammaticus. Subest enim nomen *μετάκερας*.

Κερανύς] P. **218, 13.** Haec fere redeunt in v. *Ψολοκομπία*. In Annot. refinge **693.**

Κέρκωπες] P. **222, 14.** *ἐργάζοντας* excidit Scaligero Epist. p. **806.**

Κέρματα] Adde v. *Ὀβολοῦ*.

Κέσκος] P. **226, 14.** Miror Meinekii in Comic. anonym. fr. **214.** ubi formulam docte illustrat haesitationem, qui coniecerit etiam *φασὶν οἰκεῖν*. Nempe putabat inde, quod Cescus sita fuisset *παρὰ Νοῦν*, eius incolas dictos esse *παρανοεῖν*: eademque mente sibi favere perhibet Zenobianum *Κέσκον οἰκεῖν*. Atqui hoc revocari debet ad *Κέσκον οἴκει*, quemadmodum insani iubebantur abire *εἰς Κέσκον*, quod fertur in Prov. Coislin. Ceterum Comici *Κέσκος* et *νοῦς* perinde habebant: itaque fatuus is dicebatur cui *Κέσκος οὐκ ἦν*.

Κεστρεῖς] P. **228, 14.** Immo *ὅτι τι ταλαιπωρεῖ* V. Inde licebit *ὅτι τε* recipere.

Κεφαλή] P. **232, 10.** *κέβην* in *κεβαλήν* mutabat Ahrens. in Mus. Rhen. N. T. II. p. **466.**

Κηδωνίδης] Haec transierunt in gl. *Παιδερασταί*.

Κηκείδης] P. **238, 19.** Recte Gron. ex V.

Κηλῶ] Adde gl. *Ἐκήλει*.

Κηλώνιον] In Annot. **10.** dele *ἵππος* *V.

Κήνσωρ] Locus auctior extat in gl. *Τιμητής*.

Κῆπος] P. **242, 17.** Secus Gron.

Κηροῦ εὐπλαστότερος] Adde v. *Πλάσις*.

Κιμμέριοι] Compendium libri V. rectius Gaisf. expressit, modo refingatur *Βοοσπορητ*. Latere videtur *Βοσπορῖται*.

Κίνησις] P. **260, 14.** Parum diligenter Gron. ex V. Is enim post *ἀλόγοις* pergit sic: *ἡ κίνησις ἢ κατὰ τόπον ἢ κατὰ ἀλλοίωσιν ἢ κατὰ αὔξησιν ἢ κατὰ φθίσιν*. *Ἄλλως περὶ κινήσεως*. *ᾱ αὔξησις*. *β̄ μείωσις*. *γ̄ φορά*. *δ̄ ἀλλοίωσις*. *ε̄ γένεσις* (excidit numerus) *φθορά*. *Ὅτι κινεῖσθαι κτλ*. Infra *ἐκτόπου*. Apparet ista, quae nihil a scripturis codicis A. differunt, ab lectoribus congesta huc illuc errasse.

P. **261, 12.** Immo *παρὰ φύσιν* V.

Κίρκον] P. **267, 5.** Versus onirocritici qui in Annot. coniecti sunt olim etiam sub v. *Ἱέραξ* ferebantur.

Κισσῶ] Adde gl. *Ἐκίσσησε*.

Κλέαρχος] P. **276, 13.** Horum pars repetitur in v. *Ἔφοροι*, sed cum scriptura deteriore.

P. **277, 10.** In Annot. corrige: *ἡ χιονίδος* B. V. E.

Κλεομήδης] P. **280, 1.** Compendium libri V. explica *ἀφῃρημένην*.

Κλεοφῶν, Ἀθην.] P. **281, 2.** Iidem tituli, incertum librariorum an Suidae culpa, recurrunt in v. *Ἰοφῶν*, unde petendum *Πέρσις*. Monuit Welckerus *D. Griech. Tragoed.* p. **1010.**

Κλεισθένους ἀκρατ.] Vide disputationem Dindorfii acutissimam in Schol. Aristoph. T. III. p. **404.** sq. Dubitat tamen Meinekius in ed. min. Com. I. p. **43.**

Κλιμάζει] P. **295, 19.** Secus Gron.

Κλισία] P. **297, 7.** Versum ad Callimachi Hecalen referebat Hecker. Comm. Callim. p. **94.**

Κνυζόμενον] P. **308, 8.** Neque hic recte Gron. neque v. **11.**

Κοδράτος] P. **311, 6.** Annot. Neuter recte, nam *ἐπιγράφη* V. Cf. Add. sub v. *Ἡμιδαής*.

Κοΐ κοΐ] Om. V.

Κόκκυ] Recte Gron.

Κοκκύαι] Ex obscuro versu Naekius in Musei Rhen. T. III. p. **545**. hos Callimachi scilicet numeros extudit, *ὑμείων κοκύῃσι καθειμένη ἀρχαίῃσι*: quibus etiam obscuriora sunt Latina, ***ab vobis descendens priscarum aviarum serie.***

Κόλλιξ] Haec partim redeunt sub v. *Ἐπικύλλωμα*.

Κομιστικὰ πλοῖα] P. **326**, **13**. *τύραννοι* in *Τυρρηνοὶ* mutat Bockhius ***Urkunden üb. d. Att. Seewesen*** p. **461**.

Κονιορτός] Supplementum fragmenti praebet gl. *Στεγανώτερον*.

Κορβανᾶς] Adde gl. *Πιλᾶτος*, unde refingatur nominis tenor.

Κόσσια] Gl. tolle cum V.

Κύσμος] P. **355**, **1**. Vide Creuz. in Plotin. T. III. p. **162**.

Κοτύλη] P. **361**, **3**. Compara gl. *Μάστακα*.

Κουρεῖα] P. **364**, **8**. In Annot. dele ***marg.*** ante V.

Κορρίδιον] P. **364**, **17**. *Ἡ δὲ* ante *Σὴν* supplendum ex v. *Γαμέτης*.

Κόψιχος] P. **367**, **17**. Recte Gron.

Κωλακρέτης] Huic observationi simillima gl. *Νομιζόμενα*.

Κωμῆται] P. **379**, **1**. De Callimachi versu dixit Naekius in Mus. Rhen. T. V. p. **24**. sive Opusc. II. p. **103**.

Κράνεια] P. **391**, **11**. *δαΐων* sub pentametri finem Hermannus in *ῥανίδων* mutabat.

Κραναλλίδαι] *Κραγαλίδαι* rectam esse scripturam, quam optimi Suidae libri significant, ostendit Sauppius Ep. Cr. p. **54**. sq.

Κρητῖνος] *καὶ κρηφαγία* hodie expulsum V. in marg.

Κρίβανος] **16**. *καὶ παροιμία ἄννος κρίβανον* V. in marg.

Κρίσκης] Glossam non mutandam esse persuadet gl. *Ἰουστῖνος φιλόσοφος*.

Κρωβύλος] P. **419**, **5**. Annot. *Κρωβύλου ζεῦγος* V. in marg.

Κτείς] P. **425**, **15**. Vide suspiciones Heckeri Comm. Callim. p. **115**. sq.

Κοιτίλας] Id e *Κοιτίδας* esse depravatum monet Lobeck. Pathol. Gr. serm. p. **118**.

Κοῖτις] Adde Phot. v. *λεκάνεις*.

Κναμοτρώξ] P. **435**, **15**. Senarium Aristophani nescio quo iure tribuit Bergkius in Commentt. de Com. ant. p. **428**.

Κύβος] Adde gl. *Ἐκκυβεύειν*.

Κύδας] P. **440**, **9**. In Annot. dele ista: in margine habere dicitur V.

Κύκλωσις] Locus scriptoris quomodo restituendus sit ostendimus in v. *Περιέπτυξαν*.

Κύλιξ] P. **448**, **11**. *ἐπικυλίκιοι ἐξηγήσεις* e Diog. Laert. IV, **42**. sumptum esse monuit Hermannus.

P. **449**, **12**. *τῷμῷ* legendum ostendimus in v. *Ἠπεροπεύειν*.

Κύντιος Κικιννᾶτος] P. **462**, **18**. Huius loci partem repetit gl. *Λυπρά*.

Κύων ἐπὶ δ.] P. **463**, **14**. Annot. *ὦ κύον* V. in marg.

Κύων ἐπὶ φάτνην] Adde gl. *Ἡ κύων*.

Κυρηναῖος] P. **469**, **14**. In Annot. post ***in marginem A.*** interpone: cum V.

Λαγίδης] *Λαγιδεύς* post alios Nauckius in Aristoph. Byz. p. **114**. Quod sequitur *λαγωοῦ* fuit cum defenderet Meinekius, propterea quod *λαγωὸς* aetate citeriore dictum sit pro *λαγός*, ut habet *Γένος Θεοκρίτου*: *Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Λαγωοῦ*. Iure tamen dubitat an utrobique praestet *Λαγοῦ*.

Λαγόβαρδος] Id usurpavit Constantinus de Them. II, **11**. (**79**.)

Λακύδης] De hoc vide potissimum Meinekii Anal. Alex. p. **5**.

Λάσια. λασέα] Fugit nos pusilla menda, cum refingi debuerit *δασέα*. Vide Menandri historici locum sub v. *Ἄγειν*.

Λάσος] P. **506**, **18**. *Χαρμίνου* commendat Schneidewinus Prooem. hib. Gotting. **1842**. p. **7**.

Λαχάρης] P. **512**, **6**. E Lacharis libro de periodis et colis, quo Dionysii Halicarnassensis vestigia presserat, quaedam decerpuntur in Cram. Anecd. Par. T. IV. p. **149**. sqq.

Λέβερνοι] Tolle glossam, cuius fons fuit gl. *Τριήρεις*.

Λέμνος] Habet V. in marg.

Λέων, Ἀλαβανδεύς] V. Hesych. v. *Βαιᾶγις*. Huic cognominis fuit scriptor fabularis, de quo locos collegit Lobeck. Aglaoph. p. **999**. sq.

Λεωργός] De vocis notatione v. Welcker. Mus. Rhen. T. III. p. **406**. sq.

Λεπαστή] *Λεπαστῆς* praetulit Nauck. in Aristoph. Byz. p. **221**.

Λευγαλέας] P. **542**, **11**. Niciae versum Hermannus probabiliter sic emendat, *ὧν σε μετ' εὐχωλᾶς ἐκαλέσσατο*.

Λειποταξίου] P. **555**, **10**. In eodem Theophylacti loco *βασιλεὺς* etiam v. *Πλανήτης*.

Ληκύθιον] P. **560**, **6**. *ἔλεγεν* suadebat Hermannus. Si quid tamen mutare velis, duce Scholio Ran. **1233**. praesiterit *μικροπρεπὲς γὰρ τὸ λέγειν κωδάριον*. Sed relinquamus scriptori tolerabilem orationem.

Λογγῖνος] P. **598**, **5**. Horum partem sed mutilam repetit gl. *Πειθανάγκη*.

Λογιστεῦσαι] Locus a Suida prolatus Theodoreteis in Psalm. **35**, **3**. p. **829**. est simillimus.

Λολλιανός] De honoribus in rhetorem Ephesium publice collatis v. Welcker. Mus. Rhen. Novi T. I. p. **210** — **212**.

Λούπερκος] P. **612**, **7**. *κατενδοκιμεῖ* minime nesciunt lexicographi, sed auctoritate Diodori firmant T. II. p. **524**, **15**. in Exc. l. **31**, **1**. ex Photio. Itaque huius ope sic accipiemus Suidam, ut Lupercus multis in partibus correxerit Herodianum vel refutarit. Nam *κατενδοκεῖ* quod Meierо de Lex. Rhetor. prooem. aest. **1843**. placuit, dativum poscit *Ἡρωδιανῷ*, neque causa fuit cur Herodianum, quem plerique sequebantur, ab Luperco probari Suidas traderet.

Λύγδινα] P. **623**, **12**. *Ἑρμείην* recte Babrii f. **30**, **1**.

Λύκος ἔχανεν] V. Boisson. in Babr. **16**, **6**.

Λυκοῦργος] P. **636**. extr. Horum pars repetitur sub v. *Φιλίτια*, ubi sub finem *κοιλανθεὶς λίθος ἢ ξύλον*.

Λυόμενος] Continuam glossam *Λύω* hodie expulsam agnoscit Lex. de Syntaxi in Cram. Anecd. Par. IV. p. **297, 4.** item quae sub gl. *Λυμαινόμενον* extabant.

Μάλεος] Redeunt haec sub v. *Φαιστός*.

Μάρδοι] P. **696, 11.** Novissimum membrum mendose repetitur sub v. *Ὑπέδυσαν*.

Μαρίλη] P. **697, 18.** Vide Meinekii Com. IV. p. **697.** qui recte *καπνοῦ τε καὶ μαρίλης*.

Μάρκελλος] P. **703, 4.** Horum pars transiit in gl. *Ὑπνομαχῶ*.

Μαρσύας, Μάρσυ] P. **713, 13.** *καὶ περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος καὶ ἕτερά τινα* Meier. de Lex. Rhetor. prooem. aest. **1843.** p. V.

Μᾶσσον] P. **722, 1.** Vide Annot. in v. *Ὑετός*.

Μάχαιρα] P. **732, 4.** In Annot. post A. V. adde marg.

Μαχλοσύνη] P. **732, 16.** *ὤλεσεν* probat Marckscheffel. in Hesiodi fragm. p. **294.** supplens ille *ἡ τῆς Κύπρου βασιλίς*. Sed verisimilior emendandi ratio haec est: *οὕνεκα μαχλοσύνη στυγερὴ τέρεν ὤλεσεν ἄ*.

Μαῦα] *ἡ τροφός* Nauck. in Aristoph. Byz. fr. p. **159.**

Μέγα φρονεῖ] Adde v. *Πηλέως μάχαιρα*.

Μενεκράτης, κωμ.] De Menecrate comico nihil constat. De titulis autem fabularum vide suspiciones Meinekii Com. I. p. **493.** sq.

Μεσοβασιλεύς] Horum fontem ostendit historicus in Crameri Anecd. Par. T. II. p. **6.**

Μειλισιουργίς] E *Μιλησιουργίς* sive *Μιλησιουργῆς* ad instar *Κορινθιουργῆς* et similium id detortum esse videbatur Meinekio.

Μή] P. **821, 16.** De Callimacheis Naekius libello de Hecale p. **13.** sive Opusc. II. p. **237.** qui diremptis vocibus *μετὰ δὴν* sic interpretabatur: ***mortem pridem vocantem audire recusavi, ut non multo post tuam lugerem.*** Probabilius *καλέοντος* cum *μὴ* Hecker. Comm. Callim. p. **123.** iunxit, ***quae me pridem vocabat, ne postea tuum interitum deplorarem;*** frustra tamen Suidam stuporis insimulans. Is enim fere Naekii rationem praeierat, modo refingatur: *ἵνα οὐ μεταδὴν καὶ ἔτι σοῦ θρ. ἀποθανόντος*. In Latinis saltem corrige ***lugerem.***

Μήκοθεν V. in marg. ubi praecedit *Μηκώμενος*. Gl. igitur utramque tollamus.

Μηλιακὸν πλοῖον] Gl. fons uberior est v. *Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον*.

Μηλιῶν] *Μηλιῶς* pro *Μηλιέως* dictum cum codd. iure probat Meinekius.

Μηλόβοτος] P. **828, 14.** Novis coniecturis mutilum oratoris locum redintegrare conantur Kiessling. de Lycurgi fragm. p. **239.** sq. et Meier. de vita Lycurgi p. **123.**

Μιλιαρήσιον] Sive *μιλιαρίσιον*, Cedren. p. **168.**

Μινουκιανός] De gente Minuciani et Nicagorae vide quae post Letronnium exposuit editor Corp. Inscr. T. III. p. **387.**

Μίνως] P. **859, 6.** Horum pars recurrit in v. *Εὐπέτεια*: quo refellitur Portus.

Μνᾶ] Adde gl. *Δεκαμναιαῖον*.

Μνῶ] P. **871, 5.** *οὐκ* tolli iussit Lobeckius in *Ῥηματ.* p. **7.**

Μοναχός] P. **876, 10.** Haec ut Gaisfordus tradit margo V. Nam Gronovius vel longiores annotationes in illius margine siluit, ut in v. *Μωυσῆς*, quam describere piget.

Μορμολύττεται] *ἀσκίῳ* restitue cum gl. *Οὐκ ἀσκίῳ*, itemque cum Hesychio et Photio. Adde Meinek. Com. I. pp. **64. 235.** IV. p. **658.**

Μόρυχος] P. **886, 5.** Haec redeunt sub gl. *Τοῦ Μορύχου*.

Μουσαῖος Ἐφέσιος] Improspere post alios glossam tractat C. Müller. praef. Ctesiae p. II. post Herodotum Dindorfii.

Μουσώνιος] P. **894.** De huius viri fatis v. Clintoni Fast. Rom. Vol. II. p. **307.**

Μοχθηρία] P. **895, 21.** *γεγραμμένους* exilius dictum tentat Meier. de V. Lycurgi p. **129.**

Μοιχός] P. **905, 1.** Proverbium *ἔλκε μοιχὸν ἐς μυχόν* ope Zenobii IV, **67.** restituit Meinekius Com. II. p. **735.**

Μυδαλέας] P. **906, 15.** *μυδαλέω, δύγρω, παρὰ Ἀντιμάχῳ* M. Schmidt. in Mus. Rhen. N. T. VI. p. **595.** Contra *παρὰ Αἰσχύλῳ* Meinekius ap. Bergk. Lyr. p. **498.**

Μύξος] V. Schneid. in Varron. p. **569.**

Μυσάχνη] P. **919, 18.** *βορβορωπὸν κῆπον* in spurcam meretricem iactum Hipponacti vindicat Cobetus de arte interpretandi p. **38.** De sequentibus dixit Nauckius in Schneidewini Philol. II. p. **157.** sive Arist. Byz. p. **169.** ubi temere poscit *ἢ ἀκάθαρτον*, item ut *ἢ νοοῦντες* in gl. *Σκίταλοι* p. **797, 12.** Constat in talibus *καὶ* ad interpretationem vocis doctae referri.

Μυχθίζεις] Repetuntur in gl. ficta *Σιμά*.

Ναυμάχιον] Huic glossae quae olim subiiciebatur *Ναυμαχῶ*, eius exemplum prius agnoscit Lex. de Synt. in Cram. Anecd. Ox. IV. p. **297.** f. cum mendis nonnullis.

Νέμεσις] P. **952, 14.** Babrius F. **43, 6.** *ἢ τὰ γαῦρ' ἐποπτεύει*, ubi codex *πημαίνει*.

Νήπιος] Recurrunt haec in gl. *Φίλιππος ὁ Μακεδών*.

Νίβα] Cf. Lobeckii Paralip. p. **114.**

Νικαγόρας] Quaedam dedit Kayser. in Philostr. V. S. p. **380.** Cf. Add. in v. *Μινουκιανός*.

Νίκανδρος] P. **982, 12.** *περὶ χρηστηρίων* de nominibus utensilium accipit Schweigh. in Ath. T. II. p. **299.** quem probat Meier. de Lex. Rhet. init. Adde Philemonis Aexonensis opus *περὶ παντοδαπῶν χρηστηρίων* ap. Ath. III. p. **114.** D.

Νικαίνη] Cf. Lobeckii Paralip. p. **313.**

Νικόμαχος] P. **989, 6.** Vide Meinek. Com. I. p. **497.** et Welcker. ***D. Griech. Trag.*** p. **1014.** sq. Quorum hic populari iubet *Ἀλκμαίων ἢ Ἐριφύλη*, itemque *Πέρσις ἢ Πολυξένη*, sublato *ἢ* post *Τυνδάρεως*, quam cum titulis *Εἰλείθυια, Τριλογία, Μετεκβαίνουσαι* Nicomacho nescio cui poetae comico transcripsit; idemque

Alexandrinum negat ab Atheniensi tragico diversum fuisse.

Νιτάριον] V. Bentleii Epp. ed. Friedem. App. p. **27**.

Νομοθέται] Huic glossae quae adhaeserat gl. *Νομοθετῶ*, eam uberius tradit Lex. de Syntaxi in Cram. Anecd. Ox. IV. p. **298**.

Νῦν δή] P. **1023**, **11**. Non assentior Meinekio Com. II. p. **11**. *νῦν δὴ* ut nos Med.

Νῦν σωθείην] Id non fluxit a Babrio, cuius vid. f. **115**. et Lachm. p. X.

Ὀκλαδίας] P. **1073**, **18**. Babrii versum ex fab. **25**, **7**. corrige sic: *βαθέην ἐς ἰλὺν ὀκλαδιστὶ πηδιώντων*.

Ὀλέσκει] V. Lobeckii Paralipom. p. **435**.

Ὀλκεῦσιν] De fragmento vide Osanni suspicionem ap. Dederich. in Dictyis l. V, **11**.

Ὄμηρος] P. **1095**, **12**. *ἐν τῇ φιλολόγῳ ἱστορίᾳ* Clinton. Fast. Rom. Vol. II. p. **299**. probabiliter.

P. **1096**, **1**. Quae verba Tzetzae Küsterus in Annot. descripsit, ea hodie praebent illius Allegor. Iliadis Prooem. **80**. sqq.

P. **1107**, **9**. Numeris dactylicis choliambos subiecit Schneidewinus Coniect. p. **148**. sic refingens: *Ἑρμῇ τε καὶ Ἀπόλλωνι τῷ γυιεῖ τι δός· Κεἰ μέν τι δώσεις κτλ.*

Ὀνεία] P. **1122**, **3**. *ὀνείην* Babr. f. **7**, **13**.

Ὀνῶ] V. Lex. de Synt. in Cram. Anecd. Ox. IV. p. **298**.

Ὀππιανός] Paulum differt vita ex communi fonte hausta apud Iriartem Codd. Gr. Matrit. p. **82**.

Ὄρος] Gl. **1**. Annot. add. Böckh. *Staatsh.* ed. sec. I. p. **180**.

Ὀρφεύς] P. **1174**. sq. Indicem librorum Orphicorum diligenter excussit Gieseke in Musei Rhenani Novi T. VIII. p. **70**. sqq.

Ὀρχησις παντόμιμος] P. **1178**, **17**. Verum nomen fuit *Δαλὶς ἡ Κερκυραία*: v. Nauck. in eiusdem Musei T. VI. p. **435**.

Ὅσον οὔπω] Primum exemplum ex v. *Τριβήν* augeri debet, ubi nulla est scripturae diversitas.

Οὐδὲ τἀρχαῖον ποιεῖ] Meinekii Com. IV. p. **719**.

Οὐχ ὅσον] Horum pars minus emendate recurrit in v. *Ὑπερφρόνως*.

Ὠκεανός] P. **1252**, **21**. Respexit ad Il. *φ'*. **196**. quo allusit etiam Dionysius C. V. c. **24**.

Ὠμηστῶν] In Alcaei Epigr. Hermannus tentabat, *δείσας . . . μόρον ὠκὺς ἀράξας*.

Ὠριγένης] P. **1275**, **6**. Corrige locum ex v. *Προπαιδεύματα*.

P. **1279**, **15**. ς in ϑ probabiliter mutat Ritschl. *über die Schriftstellerei d. Varro* p. **78**. Nam Hieronymus, ubi hoc ipsum agit, non amplius libros nongentos computavit.

P. **1280**, **17**. Horum pars recurrit in v. *Ἐπαγωγή*.

Ὡρίων] Epitomen Vindobonensem operis, quo florilegium sententiarum Orio complexus erat, protulit Schneidewinus in Coniectaneis criticis. De inscriptione quaedam ille posuit p. **39**. Non dubito quin Suidas aut reliquerit aut relinquere debuerit: *Ἀνθολόγιον, ἤγουν συναγωγὴν γνωμῶν*.

Πάγκοινος] P. **7**, **11**. In versu poetae incerti Nauck. in Mus. Rhen. N. VI. p. **470**. *μέλος* pro *μέρος*.

Παλαμναῖος] P. **17**, **16**. Egregie Suidas, nisi quod *δάκῃ* pro *κνίσῃ*. Deteriora Babrius f. **82**, **8**.

Παμπρέπιος] Adde historicum in Crameri Anecd. Par. Tom. II. p. **81**.

Πάμφιλος] P. **38**, **4**. Vide prolixam Fuhrii disputationem in Mus. Rhen. T. V. p. **422**. sqq.

Πάνθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις] P. **47**, **13**. Ingeniosam emendationem Meinekius mecum communicavit hanc, *τὸ ἀδιάφορον τῆς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας*. Amatores scilicet cum perspicerent Rhodopidis coitum ab aliarum mulierum veneribus parum differre, vocem istam pronunciasse; quasi cum vulgo nostro paulo pinguius dicas: cunnus nihil aliud est quam cunnus. Displicet tamen in illius correctione *μῖξις πρὸς γυναῖκας*. Sed eundem opinor sensum efficiemus *διὰ* ante *τὸ ἀδιάφορον* inserendo: nempe qui magnas pecunias in Rhodopin consumpsissent, si forte animum ad meritorias mulieres adverterent, formulam istam iactabant, quasi nihil ad amoris fructum interesset, hac an illa flagrarent.

Πάππος] P. **60**, **4**. Vide v. *Ὑπήνη*.

Παράδειγμα] P. **73**. Cf. Cedren. p. **54**. extr.

Παρθένοι] P. **127**, **13**. *Σφενδονῶν* Meinekius Com. II. p. **592**. coll. Bekk. Anecd. p. **202**.

Παῦλος Γερμῖνος] P. **147**, **12**. *Γερμῖνος* non magis quam *Γεμῖνος* concedit Meinekius, qui verisimiliter suasit *Γερμηνός*, hoc est, oriundus Germa. Eam scripturam ostendunt etiam codices optimi.

Παιάν] P. **155**, **9**. *οἷς εἶπε παύσας φρῦνος· οὐχὶ παιάνων* Babr. f. **24**, **4**.

Περίανδρος ὁ Κυψέλου] P. **194**, **7**. Horum principium recurrit in gl. *Πρεσβεῖον*.

Περιδέξιος] P. **199**, **9**. *ἐκεῖνος ἀεὶ* defendit Hecker. Comm. Callim. p. **99**.

Περιέπτυξαν] P. **204**, **8**. Partem loci repetit v. *Θᾶττον ἀναπνοῆς*.

Περίνεως] Posterior locus ex v. *Ἐπὶ ξυροῦ* augendus, unde petas etiam *οἵ τε ναῦται*.

Περιπαρῆναι] Glossae auctarium accedat ex v. *Προτερήσαντες*.

Πεφόνηκεν] *Πεφόνευκεν* praestare monuit Lobeckius *Ῥημ.* p. **203**.

Πίθηκος] P. **271**, **5**. *ἐμὴ* deterior Babrii f. **81**, **2**. scriptura. Deinde in annot. **9**. apud Io. Siceliotam corrige *πίθηκοι πιθηκιδεῖς*.

Πίνδαρος] P. **278**, **20**. *δράματα τραγικὰ* paulo calidius sustentat Welckerus *D. Griech. Trag.* p. **1290**. sq., ita tamen ut *ιζ'* censeat ab homine docto profectum, qui reiecta glossae appendice *Ἐπιγράμματα . . . ἄλλα πλεῖστα* solas scilicet septemdecim carminum Pindaricorum classes agnosceret.

Πισός] Adde Ducangii Descr. S. Sophiae p. **85**.

Πληθώρα] V. gl. *Ἐτησίαι* sub finem.

Πουλχερία] Eadem usque ad *ἐφαίνετο* tradit scriptor ecclesiasticus in Crameri Anecd. Par. T. II. p. **99**. unde sumendum *καὶ* ante *βάδισμα*, porro *πᾶσι προσόδους ἀφώρισεν*. Ibidem extat *βασιλικῶς*. Paulo post *Ὅτι Πουλχερία ἐπὶ τοσοῦτον — λεγόμενον* leguntur p. **100**. sq.

Πωλίων Ἀλεξανδρεύς] *γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ* post alterum *φιλόσοφος* transferebat Meier. de Lex. Rhet. p. XIV. quo melius ista cum gl. *Διόδωρος* concordarent. Sed repugnat Suidae mos.

Πώμαλα] Adde Schol. Demosth. F. Leg. p. **357**, **2**.

Προβεβηκόσι] Locus est Damascii, resarciendus ille ex v. *Σπουδή*.

Προηροσίαι] P. **433**, **11**. Lycurgi fragmentum coniecturis paulo audacioribus tentavit Meier. de Vita Lycurgi p. **133**.

Προκάρηνος] Aliorsum poetae versiculum rettulit Hecker. Comm. Callim. p. **94**.

Πρὸ τῶν ὅλων] Senarii versus numeros in illis *Καὶ πάντα πράττων ἀνθ' ὅλων πρὸ τῶν ὅλων* agnovit Hermannus, sumptos e descriptione hominis *πολυπράγμονος*, qui dum omnes propositi partes perstringit et quolibet excurrit, multum se profecisse speraret. Mihi gloriosus homo depingi videbatur, qui solus et instar omnium pro salute publica laborabat: cum in auctorem versus incidi, Georgium Pisiden Exp. Pers. III, 85.

Πρωταγόρας] P. **511**. Horum pars recurrit in v. *Πυθμήν*.

Πτωχοῦ πήρα] Callimachum dixisse *πτωχῶν οὐλὰς ἀεὶ κενεή* suspicatur Hecker. Comm. Callim. p. **84**.

Ποιφύσσω] P. **540**, **1**. In Anytes Epigrammate Hermannus verisimiliter: *οὐδὲ πέρα σκαρθμοῖσι νεὼς περὶ χάλκεα χείλη*.

Πυθαγόρας Ἐφέσιος] P. **547**, **9**. Haec particula minus emendate traducta est in gl. *Συνεχῆ*.

Annotationi p. **548**, **5**. adde tertium Rhett. Vol. VIII. locum p. **735**.

Πυῤῥίχη] P. **573**, **6**. Interpretationem subiit Babrius f. **80**, **4**. *ἄνευ γέλωτος, μήτι κἂν χορῷ παίζειν*.

Ῥία] P. **611**, **13**. *ἐγκείμενα* in *ἐκκείμενα* mutari iussit Meinekius.

Ῥουφῖνος] P. **627**. Hinc fluxit gl. iam expulsa *Στελίχων*.

Σαλούστιος] P. **660**, **10**. Historiolam melius tradit Cedrenus p. **310**. extr.

Σαμοθρᾴκη] P. **664**, **5**. *οἰκίσαντες* probat Böckhius *Staatsh. d. Ath.* I. p. **445**. (**545**.)

Σάπειρ] P. **670**, **11**. Meliorem scripturam firmat gl. *Ἐχύρωμα*.

Σαυτὴν ἐπαινεῖς] P. **692**, **1**. *νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ'* Welckerus *D. Griech. Tragoed.* p. **1054**. praeter expectationem ad poetas citeriores rettulit, qui sola temporis felicitate praestent antiquis et incrementis artis longa serie annorum paratis citra gloriam perfruantur. Difficilis explicatio, quam et evertit tertia persona (nam dicendum erat *προέχομεν*), et respuit fastus Astydamantis plane singularis.

Σεβῆρος] P. **722**, **7**. Horum partem negligenter scriptam attulit gl. *Τιμαξίας*.

Σησαμοῦς] Gl. finis migraverat in v. *Σάειον*.

Σιγῶ] Vide nos in v. *Σίφνιοι*.

Σισύρα] P. **770**, **17**. *πότερος . . . τὴν σισύραν ἐκδύσει* liber Babrii f. **18**, **3**.

Σκύλλα] Eadem fere Cosmas in Gregor. Naz. apud Maium Spicil. Rom. T. II. p. **160**.

Σωράκους] Non mutat Babrius f. **108**, **17**. praeter *πίθοι*.

Σώστρατος] P. **853**, **14**. *Ἀκροχερσίτης* retinent Pausaniae libri. Id *ἀκροχειριστὴς* aut *ἀκροχειριστὴς* cum aliis scribendum fuisse monet Meinekius.

Σπῆλυγξ] Restituendus locus e Babrii f. **103**, **3**.

κοίλης ἔσω σπήλυγγος ὡς νόσῳ κάμνων
ἔκειτο, δύλιον οὐκ (οὐδ') ἀληθὲς ἀσθμαίνων.

Στίλπων] P. **904**, **2**. Annot. accedat ex Vita Arati ed. Buhl. T. II. p. **432**. *τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον Πτολεμαῖον*.

Στράττις] P. **917**, **4**. *κρηνῶν* recte Meier. de Lex. Rhet. p. **62**. extr. quod in Latinis expressum est.

Συγκομιδή] P. **936**, **9**. Orationem Lysiae sic refingit Scheibius in Schneidewini Philol. I. p. **185**. *συγκομίσας δὲ ὀπώραν* (vel *τὰ ὥραῖα*) *καὶ ἀποδόμενος τὸν ἀγρόν*. Quam coniecturam expressit Oratorum ed. Turicensis.

Συριανός] P. **984**, **7**. Cum Syriano nihil fere praeter commentarios in Platonem et Aristotelem (v. Clint. F. Rom. Vol. II. p. **317**.) tribuatur, equidem Suidae narrationem in his opinor substitisse: *ἐγραψεν εἰς τὴν Πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ'. καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά*.

Τερμέρια κακά] Non omittendum Schol. Vat. Eur. Rhes. **505**.

Τεττάρων ὀβολῶν] Küsterum in hac gl. itemque in v. *Τετρώβολον* Suidae repugnantem improbat Böckhius *Staatsh. d. Ath.* I. p. **114**. (**147**.) Nusquam tamen inveni quattuor obolos de re pretiosa dictos. Nam Aristophanes quod nobilius mellis Attici genus *τετρώβολον* appellat, id *τίμιον* valet, non *πολυτίμητον*.

Τετρήνας] Ad Hipponactis usum refert Meinekius Choliamb. Gr. Po. p. **113**.

Τζορολλός] P. **1096**. f. *Τζουρουλόν* Theophyl. Simoc. VI, **5**. p. **249**.

Τήλεφος] P. **1104**, **3**. Librum *τῆς καθ' Ὅμηρον ῥητορικῆς* memorat etiam rhetor in Spengelii Artium Scriptt. p. **211**.

Τίμαιος] P. **1134**, **15**. Narrationem de Timaei libris paulo calidius in ordinem coegit Arnoldtius in Progr. Gumbinn. de Historiis Timaei p. **13**.

Τραγήματα] Auctarii nonnihil praebet v. *Ὑφορώμενος*.

Τρὶς ἕξ] P. **1199**, **12**. Praegresso *Τρεῖ* litterarum ordo poscit *τρεῖς ἕξ*.

Οἴκοθεν] Proverbium *οἴκοθεν οἴκαδε* quod in Annot. memoratur, a Pindaro profectum illustrat Nauck. in Schneid. Philol. T. V. p. **551**.

Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους] Vide coniecturam Böckhii ***Staatsh. d. Ath.*** *p.* **333**. *ed. sec.*

Ὑστερίζειν] P. **1389, 21**. Exemplum *Οἱ δὲ βασιλικοὶ — ὑστερήσαντες* est Dionysii Halic. A. R. XX, **6**. in Appendice Iosephi Didotiani. In Latinis igitur corrige: ***Regii vero milites*** etc.

Φαλάγγια] Gl. suspecta videtur ex v. *Θηρία* fluxisse.

Φάρμακος] P. **1422**. Vide graphicum locum Petronii sub finem Satyricon.

Φαίδων] P. **1438, 9**. *ὑπὸ Λακεδαιμονίων* audacter pro *ὑπὸ Ἰνδῶν* reponebat Prellerus in Mus. Rhen. N. T. IV. p. **392**. Idem in Phaedonis titulis *Μήδειος* pro *Μήδιος* corrigit, ignorans locos apud Geier. Alex. M. Histor. p. **342**. sqq. et alios.

Φερεκύδης Βάβυος] Sub gl. finem idem Prellerus l. l. p. **378**. maluit *διαδοχάς* et titulum *Πεντέμυχος*.

Φῆστος] P. **1458, 14**. *γάζαν* pro *γλῶσσαν* optabat Meinekius.

Φιλιστίων] P. **1476, 2**. *εἰς τὸν Ἱεροκλέα* mutabat C. Fr. Hermannus in ***Gött. Anz.*** **1849**. p. **498**. Nollem factum. Ceterum *Φιλόγελως τῷ ἑαυτοῦ βιβλίῳ* apud Tzetzen Chil. VIII, **976**. extat, ubi historiolam inde decerpsit.

Φιλόσοφος] P. **1490, 15**. Erroris causam idem Hermannus ***System d. Plat. Philos.*** I. p. **660**. inde repetit, quod Epinomis olim *Φιλόσοφος* inscripta fuerit.

Φλέγων] P. **1513, 11**. *ἐν βιβλίοις ιϛ'* probabiliter Meinekius in Steph. Byz. p. **205**. demonstrat *ἐν β. ιέ* corrigendum esse. Nam quae Phlegon memorabilia temporum novissimorum attulit, ea librum XV. Olympiadum non excedunt.

Φωσώνιον] Cf. Photii Bibl. p. **349**[a], **21**.

Χρήμη] Vocem etiam Schol. Apollon. Rh. IV, **1677**. pro *χρήνη* (Paris. *χρήμη*) reddi iubet Meinekius.

Χοιρίλη] Sic Hecubam esse dictam auctore Philochoro tradit Scholion Euripidis, quod Geelius post Phoenissas edidit p. **252**.

III.

I N D I C E S.

I. INDEX RERUM,

QUAE EXTRA SERIEM LITTERARUM APUD SUIDAM INVENIUNTUR. *)

Abares vel Abari, gens, Ἀβαρις. Ἀντίδοτον. Ἀνεπόβησαν. Λῃστῆρες. Ἐπιδουπῆσαι. Λυκηθμός. Abarum stola apud Bulgaros, Βούλγαροι.
Abaris, Gl. et Πυθαγόρας Σάμιος.
Abas sophista, Gl.
Abgarus rex Edessae, Gl. et Ἄκρα. Ἀνθεμοῦς. Ἀπὸ θεμοῦ. Ἔδεσσα. Ἐλλόβια. Ἐγκαινια. Ὠνητή. Ὑφηγήσονται. Φυλάρχη.
Abigas fluvius, Ῥωγμός.
Abraam dux Turcarum, Ἥρα. Patriarcha, Gl. et Σερούχ.
Abro grammaticus, Gl.
Abydus in proverbio, Εἰκῆ. Abydeni sycophantae, Ἀβυδος.
Acacius episcopus, Gl. et Ἰοβιανός. Παρενθέμενος. Rhetor, Gl.
Academiae novae auctor Lacydes, Λακύδης.
Acamantidis tribus pagi, Ἀγνούσιος. Ἑρμος. Ἰτεαί. Θορικός. Κεραμεῖς. Κεφαλῆθεν. Πόρος. Προσπάλτιοι. Σφήττιοι.
Acamas, Ἐπὶ Παλλαδίῳ.
Acastus, Gl. et Ἀταλάντη. Ἐνθύμιον. Ἱππολύτη. Acasti uxor, Ἀταλάντη.
Accaronitae, Ἠλία.
Acco fatua, Ἀκκιζόμενος.
Acesaeus, proverb., Τὴν Ἀκεσαίου σελ.
Achab rex, Ἠλίας.
Acharnenses a comicis perstricti, Ἀγρίους. Ἀπραγμονεῖ.
Acherusia aqua, Τόνον.
Achilles unde dictus, Χιλός.
Actaeonis filiae, Φοινικήια.
Actiones Atheniensium, Ἀγραφίου. Ἀδικίου. Ἀλογίου. Ἀνδρολήψια. Ἀπαγωγή. Ἀπογραφή. Ἀποστασίου. Ἀπόφασις. Ἀποστασίου. Βεβαιώσεως. Βιαίων. Βολίτου δίκην. Βουλεύσεως. Γραφή. Δατεῖσθαι. Δωροξενία. Δωρογραφή. Αἰκίας. Ἔμμηνοι δίκαι. Ἔνδειξις. Ἐνεπίσκημμα. Ἐξαιρέσεως δίκη. Ἐξούλης. Εὐθύνη. Ἐφήγησις. Εἰσαγγελία. Εἰς ἐμφανῶν κατ. Κακοτεχνιῶν. Κακώσεως. Καρποῦ δίκη. Λειπομαρτυρίου. Οὐσίας δίκη. Προβολή. Ῥητορική. Σίτου δίκη. Ψευδέγγραφος. Ψευδοκλησία. Actiones aliae apud alios magistratus institutae, Ἡγεμονία δικαστηρίου.
Adamus ante lapsum immortalis, Ἀνάστασις.
Admeti carmen, Οὐδέποτ' ἐγώ.
Adonidis simulacrum, Οὐδὲν ἱερόν.
Adonis Bybliorum, Gl.
Adrianus imperator, Gl. et Παιδικά. Hierosolyma funditus evertit, Βδέλυγμα.
Adrianus sophista, Gl. et Ἡρώδης Ἰούλιος.
Adulatores pestis et corruptela adolescentium, Ἡγίας. De adulatoribus sententia, Θωπεία.
Adulterorum poena apud Athenienses, Ὦ Λακιάδαι. Παρατίλλεται. Ῥαφανίς. Vide infra Moechorum. Quo die mensis actiones contra adulteros instituere licuerit, Πέμπτῃ φθ. Hilarius uxorem suam deprehensam adultero concessit, Ἱλάριος Ἀντ.
Aeantis: v. Aiaciae tribus.
Aegeidis tribus pagi, Ἀραφήνιος. Διόμεια. Ἰκαριεύς. Κολωνεύς. Κωλυττεύς. Κυδαντίδης. Πλωθεία.
Aegaeum mare formidabile, Αἶγες.
Aegeus, filius Pandionis, Παράλων.
Aegialeus, Adrasti filius, Ἀδράστεια. Σικυών.
Aegialus, ubi descensus est ad inferos, Πορθμήιον.
Aegienses, Ὑμεῖς.
Aeginetae αὐτόχθονες, Ἀθηναίων. De Aeginetis proverbium, Τὰ πρῶτ' ἀρίστους.
Aegle, mater Gratiarum, Αἴγλης Χάρ.
Aegyptii baiulatores, Ἀχθοφόρον. Αἰγυπτιάζειν. Geometriae inventores, Γεωμετρία. Fraudum artifices, Δεινοὶ πλέκειν. Aegyptiorum libros chemicos cremari iussit Diocletianus, Διοκλητιανός: eorumque libros curiosos seclusit Septimius imp., Σεβῆρος. Aegyptii primi solem et lunam deos vocarunt, Δογματίζει. Ab Aegyptiis Pythagorei philosophiam acceptam in Graeciam intulerunt, Ἱερατική. Aegyptiorum historiam a tricies mille annis repetiit Asclepiades philosophus, Ἡραΐσκος. Aegyptii dies pro annis numerabant, Ἥλιος. Ἥφαιστος. Aegyptiorum victus, Κράμβη. Morbos epidemicos rogis accensis procurabant, Ἰακχήν. Circumcisi, Ψωλός. Aegyptiorum sacri scribae, Ἱερογραμματεῖς. Scriptores de rebus Aegyptiorum: Εὐα-

*) Index est Küsterianus, sed refictus ac multis partibus contractior et rebus superfluis liberatus, idemque novis accessionibus auctus. Adiunximus passim etiam quae ipsa series litterarum (Gl.) praebet. Ceterum supplendus hic index inferiore, qui pertinet ad Annotationem.

γόρας. Ἡρᾴσχος. Πειτόσιρις. Σαγχωνιάθων. Φίλιστος. Χάρων Ναυκρ.
Aegyptus pluvia carens. Βουλήσεται.
Aegyptus Μελάμβωλος dicta, Gl.
Aemilia, Scipionis uxor, Gl. et Ἀπήνη.
Aemillus (Paulus), Λεύκιος Αἰμ. Φειδίας.
Aeneas patrem humeris impositum Troia extulit, Ἐδάφγαλον.
Aenius sophista, Αἰνίκος.
Aenus, urbs Thraciae, Αἰνοπεκόννησος.
Aeoles epitheta forma patronymica efferebant, Σπουδαρχιάσας.
Aeon deus, Διαγνώμων. Ἐπιφάνιος gl. 4. Ἡράϊσχος gl. 1.
Aequinoctium primus observavit Anaximander, Ἀναξίμανδρος.
Aeschines orator hausta cicuta obiit, Ἐδημοσίωσαν. Demosthenes eum vocibus contumeliosis notavit, Τραγικὸς πίθηκος. Τρίμμα. Τριταγωνιστής. Γραμματοκύφων et Τράμητος.
Aeschines, Nelli filius, Θεαγένους. Σεπάλλιοι.
Aeschylus, Gl. et Ἀποσεμνύνει. Εὐφορίων. Σκύμνος. Utitur verbis turgidis et sonoris, Ἐριβρεμέτας. Cum Pratina certavit, Πρατίνας.
Aeschylus Ibicen, Ἐπιπήδημα.
Aesculapii uxor et filiae, Αἴγλη. Ἠπιόνη. Dei miracula, Δομνῖνος. Θεόπομπος Θεοδέκτου. Παύσων. Templum eius a Prusia spoliatum, Προυσίας gl. 2.
Aesion, Δημοσθένης Ἀθην.
Aesopus, Gl. et Ἑταῖραι. Revixisse creditur, Ἀναβιῶναι. Oraculum Aesopo datum, Εἰ τὸ μέσον. Eius mors, Αἰσώπειον. Ἔωσεν. Φαιδριάς. De eo proverbia, Μᾶλλον ὁ Φρύξ. Οὐδὲ τὸν Αἴσωπον.
Aesopus Mithridatis anagnosta, Ἰχθῦς.
Aethiopes, Σεμίραμις.
Aëtius Atheus, Αὐξέντιος. Εὐνόμιος.
Aëtius dux ab Valente occiditur, Θλαδίας. Attilae victor, Ζέρκων.
Aevum sive Αἰὼν deus: v. Aeon. Afer Saturni filius, Ἄφρος.
Agamedes Trophonii frater, Εἰς Τροφωνίου.
Agamemno in Creta sacrificans, Οἱ Κρῆτες.
Agapetus, Gl. et Γενέθλιος.
Agapius philosophus, Gl. et Νόμος καὶ Ἰωαννούσιος.
Agariste, filia Clisthenis, Οὐ φροντίς.
Agasicles, Ἁλιμούσιος.
Agathinus, Ἀρχιγένης.
Agatho poeta, Gl. et Μύρμηξ. Περίθετος.
Agathocles regis laus, Τίμαιος. Reprehensio, Καλλίας. Τριόρχης.
Agbarus: vide Abgarus.
Agesilaus rex, Μήτε πλαστάν.
Agesylus Philoxenum lyricum emit, Φιλόξενος.
Aglaurus filia Actaeonis, Φοινικήια.
Agnon, Ἐπεγράψατο.
Agnorum pro diversis aetatibus diversa nomina, Ἀμνόν. Agnus olim in Aegypto locutus, Ἄρνιον.
Agoracritus Parius, Ῥαμνουσία.
Agricolarum superstitiones, Κεραιβόλα. Προσπαταλεύσω.
Aiacidae tribus pagi, Οἰνόη. Τιτακίδαι. Φηγαιῆσι.
Aiax invulnerabilis, Ἀσφαδάστῳ. Eius mors, Παλλάδιον.
Alalcomenae urbs, Ἀπιθής.
Albunaea, cognomen Sibyllae Tiburtinae, Σιβύλλαι.
Alcaeus adversarius Pittaci, Σαράπους. Alcaei frater Cicis, Κίκις. De Alcaei carminibus, Ἀράχνη. Commentarius in Alcaeum, Ὡραπόλλων.
Alcibiades cum Olympiae victoriam reportasset, totum conventum convivio excepit, Ἀθήναιος. Ad Alcibiadis fata spectant Gl. et Ἐξωρχησάμην. Ἐπηρέασαντο. Ἐπιστρατιδῶν. Εὐμολπίδαι. Εὐτρέπελον. Μιλτιάδης. Σίφνιοι. Σκύμνος.
Alcidamas Elaites, Gl. et Γοργίας. Δημοσθένης Ἀθην. Αἰσχίνης Ἀθην. Πρωταγόρας.
Alcimus Lydiae rex, Ξάνθος.
Alcippe ab Halirrhothio stuprata, Ἄρειος πάγος.
Aleman, Gl. Epigrammata in Alcmanem, Εἰδήσεις. Λοίσθος. Λύρα. Ὑμεναίων. De Alcmane scripsit Philochorus, Φιλόχορος.
Alcmaeonidae, Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. Αὐκόπαδες.
Alcyon mas in ipso coitu moritur, Κηρύλος.
Alearum ludus, Διασείστους. Πεσσούς. Τρὶς ἓξ. Οἶνας.
Alctes Corinthios in unam civitatem coegit, Πάντα ὀκτώ.
Alcuas Pyrrhi filius, Τειραρχία. Alcuadae, Gl.
Alexander M., Gl. Brachmanes adit, Βραχμᾶν. Aeschrionem comitem habuit, Αἰσχρίων. Alexandriae conditor, Ἀργόλαι. Clytum occidit, Μεταξύ. Hephaestionem in magno honore habuit, Ἡφαιστίων. Thebis captis, Pindari aedibus et posteris pepercit, Πίνδαρος. Timotheum tibicinem audit, Ὀρθιασμάτων. Τιμόθεος. Scriptores de rebus Alexandri M., Ἀρριανός. Ἱερώνυμος. Μάνιχμος. Νέαρχος. Νύμφις. Στράττις.
Alexander Aegaeus, Antiochiae et Hierapolis episcopi, Polybistor, Severus: videantur sub suis glossis.
Alexander tyrannus, Παρ' οὐδέν.
Alexander Euboeae rex, Εὐφορίων.
Alexander Olympiadis frater, Τύνον.
Alexander Aetolus, Gl. et Ἄρατος. Σωτάδης.
Alexandria urbs Troadis, Σωσίθεος.
Alexandrini certo die solebant plaustris vecti civibus flagitia, quae commisissent, publice exprobrare, Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν. Alexandrinorum dialectus, Εἰρηναῖος. Πάκατος. De historia urbis Alexandriae, Καλλίνικος.
Allobrogum urbes expugnatu difficiles, Ἴκομιν.
Alpes ab Hannibale multis artibus superatae, Θραυλοτέρης. Ψαφαρόν.
Alpheus fluvius, Ἀρθοῦσα. Συμβλητῇ.
Alyattes Lydorum rex sororem suam stupravit, Ἀδελφειός. Blantem arcessit, Κρόμμυα.
Alybas heros, Εὔθυμος.
Amachius, Γόργος.
Amaicides, Τριοπάτορες.
Amalthea, Αἶξ οὐρανία.
Amantes nomina amasiorum inscribere solebant parietibus vel arboribus, Καλοί. Ὁ δεῖνα καλός. Amantes malis se invicem petebant, Μᾶλῳ βληθῆναι. Amantes ex sono platagonii percussi coniectabant, Πλαταγώνιον. Amantium crumena, proverbium, Πράσου φύλλ. Amantes amasiis suis aves generosas mittere solebant, Ἀλεκτορίδες. Μίλητος gl. 3. Amantium periuria deus non punit, Ἀφροδίσιον. Ταχυβάμονας.
Amatoriorum carminum inventor Aleman Ἀλκμάν.
Ambrosius, Ὠριγένης p. 762. sqq.
Amelius philosophus, Πλωτῖνος.
Amicitiae portus multis infidus, Ἄκμα. Amicitiam aequalitas continet, Ἰσότης. Amicitia virtutum mater Pythagorae dicta, Προέμενος.
Amicus ita amandus, ut qui aliquando possit mimicus fieri, Ἄκμα. Ἐχθραντέος. Amici plerumque rebus adversis cedere solent, Ἀνδρός.
Aminias rhetor, Ἰμέριος.
Ammonius philosophus, Gl. et Ἀρποκρᾶς. Ἀμέλιος. Πλωτῖνος.
Amoris definitiones, Ἔρως.
Amor susurrator, Ψιθυριστοῦ. Amores primus in scenam introduxit Anaxandrides, Ἀναξανδρίδης. — Quis primus marem amaverit ambigunt, Θάμυρις. Amoris remedia, Κράτης. Amor incestus Piasi Thessali erga filiam, Ἀθήμιστα. Amorem rosis coronatum pinxit Zeuxis, Ἀνθέμων.
Amorgus insula tres urbes habuit ab Samiis conditas, Σημίας.
Amphiaraus, Ἡμίμαντος.
Amphictyones, Ἡυλαγόραι. Ἡύλαι. De Amphictyonibus scripsit Pausanias, Παυσανίας.
Amphion Thebarum conditor, Ἀντιόπη. Musicae inventor, Gl.
Amphistidis stupor, Γελοῖος.
Amus, Χοίνικες.
Anacharsis Scytha, Γνύρου. Ἀγλωσσος. Inventor ancorae et rotae figulinae, Ἄγκυραν.
Anacreon, Gl. In eum epigramma, Ἀνδιχα. Οἰνοπότης.
Anagyrus heros filium suum oculis privavit, Ἀναγυράσιος.
Anastasius martyris epistolae ad Chrysogonum, Χρυσόγονος.
Anastasius Imperator, Ἀριέμιος. Γενικός. Δηλάτωρ. Δίζυγος. Τιμόθεος. Ἰαζ. Φασγία.
Anaxagoras philosophus, Gl. Rerum naturalium peritus, Ἀπολλώνιος Τυανεύς. Anaxagorae placita, Δογματίζει. Ἐγκλισις. Μύδρος. Ὁμοιομέρεια. Inedia mortem sibi conscivit, Ἀποκαρτερήσαντα.
Anaxarchus discipulus Metrodori Chii, Δημόκριτος.
Anaximander gnomonis inventor, Gl. et Γνώμων. Ἡλιωρόμιον.
Anchisis filius nothus Elymus, Ἔλυμαῖοι.
Ancoram sacram solvere, prov., Χαλάω
Ancus Martius Ostiam condidit, Ὠστία.

Andocides orator, Gl. et *Φιλέας*. Patrem habuit Leogoram, *Λεωγόρας. Φασιανοί.*

Androcles, proverbio dictus, *Ἐν δὲ διχαστιαίῳ.*

Andrōclus Ephesi conditor, *Ἰωνία.*

Andromachus magister Siricii, *Σιρίκιος.* Andromachus cognomento Philologus, *Μιρώ*

Angariae immunes *ἀνεπιστάθμευτοι* dicebantur, *Ἀνεπιστάθμευτοι.*

Anguillas piscatores in aqua turbida capiunt, *Ἐγχέλεις. Ταὐτὸν ἐποίησε.*

Anicetus episcopus, *Πολύκαρπος.*

Anima postquam cum corpore coniuncta est, facultatibus brutis et ratione carentibus obnoxia fit, *Βούλησις.* — Anima principium est efficiens, finale, formale animalium, *Ἀρχή.* Anima afficitur a corpore, ut corpus ab anima, *Διάθεσις.* Anima se ipsa movet, *Κίνησις.* De animae immortalitate varie senserunt veteres, *Μάρκιος.* Anima quo sensu dicatur immortalis, *Ἀθάνατος.* Animam cum corpore crescere et minui Stoici crediderunt, *Ἦτορ.* Animae vehiculum sive corpus subtile, quod animae post exitum e corpore adhaeret, *Ἀγγειάδες. Πνευματικόν.* Alexandrini lustrationes animarum faciebant, *Τὰ ἐκ τῶν ἁμ.* Animarum transmigrationem Pherecydes Syrius primus docuisse dicitur, *Φερεκύδης.* Animas mortuorum ab inferis evocandi ratio, *Ψυχαγωγεῖ.*

Anna Samuelis mater, *Ἀλκάνης. Σαμουήλ.*

Annibal, Gl. et *Ἀκραιφνές, Ἀμίλκας. Ἀποδοκιμάσας. Ἀπάτριπις. Λακτύλιος. Λυσχρηστούμενος. Ἐπιπρεπείαις. Θωράκιον. Σκηπίων. Τύπος. Ψαφαρόν.*

Anniceris, Gl. et *Πλάτων.*

Annonae praefecti apud Athenienses, *Σιτοφύλακες.*

Annulus pharmacites, *Ἀλλ' οὐκ ἐνέστι. Οὐκ ἔστι συκοῖ.*

Annus lunaris Hebraeorum, *Ἐνιαυτός.*

Annus Aegyptius, *Ἄρτος.*

Antagoras Rhodius, *Ἄρατος.*

Anthedon, *Ἀληθιάς.*

Anthesteriorum licentia, *Θύραζε.*

Anticlia filia Autolyci, *Σίσυφος.*

Antigonus Gonatas Aratum in pretio habuit, *Ἄρατος.* Cleomenem Spartanum vicit, Gl.

Antimachum Hadrianus Imperator Homero praetulit, *Ἀδριανός.* Antimachos poetas vide sub suis glossis.

Antinous Hadriani deliciae, *Ἀδριανός. Μεσομήδης. Παιδικά.* Consolationem ad Hadrianum super Antinoi morte scripsit Numenius, *Νουμήνιος ῥήτ.*

Antiochenorum dicacitas, *Ἰοβιανός.*

Antiochidis tribus pagi, *Ἀναφλύστιος. Ἀλωπεκῆθεν. Βησσῆς. Αἰγιλία. Θορικ. Κριωιύς. Παλληνεύς. Φάληροι.*

Antiochus Epiphanes cohortem habuit ex adolescentibus aequalibus collectam, *Ἥλικες.* Obsedit Hierosolyma, *Ἐπικατέσειεν.*

Antiochi Magni res gestas scripsit Simonides Magnes, *Σιμωνίδης Μάγν.*

Antiochus rex novercam suam amavit, *Ἐρασίστρατος. Σέλευκος* gl. 3.

Antiochus sophista, *Ἑρμογένης.*

Antipater, Cassandri pater, Gl. et *Δημώδης. Κατήχθη. Κρατερός. Λεόντιος* gl. 4.

Antiphon orator Rhamnusius, Gl. et *Ῥάμνος.* De Antiphontis figuris scripsit Harpocratio, *Ἁρποκρατίων ὁ Οὐαλ.*

Antiquitates Cappadociae et aliarum gentium, *Εὐστόχιος.* Antiquitates Graeciae, *Ἰάσων Ἀργ.* Antiquitates Atticae, *Φερεκύδης Ἀθην. Φιλόχορος.*

Antisthenes Cynicus, Gl. et *Διογένης* gl. 4.

Antisthenes medicus effeminatus, *Πρωκτός. Λεζηταίων.*

Antonius Alexandrinus, Gl.

Antonius Triumvir, *Ἀντίμων. Διεφθαρμένον. Ἐπήρκεσεν. Ἐτιμησάμην. Ἡμίεργον.*

Apamia, *Μυρλεανός.*

Apaturiorum quot dies, quibus nominibus ab Atheniensibus vocati, *Ἀναῤῥύει. Ἀόρτεια.*

Apellicontis Teii bibliotheca, *Σύλλας.*

Aper grammaticus, *Ἡρακλείδης Ποντ.*

Aper Noricorum agrum vastat, *Βηρούνιον.*

Apes boum filiae, *Βούπαις.*

Apicius, Gl. et *Ἀφύα. Καρίδας. Κιντούροις. Μάρκος. Ὄστρεα.*

Apion grammaticus, Gl. et *Ἀντέρως.*

Apis Aegyptius deus, *Ἄπιδες. Σάραπις.* Artem medicam invenit, *Γράμματα.*

Apollinaris, Gl. et *Γρηγόριος* gl. 1.

Apollo deus, Gl. Apollinis nomina et epitheta, *Ἐνθρυπτον. Ἰηίων. Κάρνιος. Κυνήιος. Λέσχαι. Λιθήσιος. Λοξίας. Μεταγειτνιών. Παπαῖος. Οὐλιος. Φύξιν.* Apollinis adventus ad Hyperboreos, *Ἄβαρις.* Simulacrum, *Ἀπόλλωνος ἄγαλμα.* Templum, *Ἐν Πυθῶ.* Templum eius Delphicum Terrae umbilicus a Graecis dictum, *Γῆς ὀμφαλός.* Apollinis statua Deliis reddita, *Δᾶτις* gl. 2. Tripus Delphicus, *Τὰ ἐκ τριπόδος.* Apollini sacrae columnae, in conum assurgentes, ante aedes collocari solebant, *Ἀγυιαί.* Apollo ad citharae cantum leges primum hominibus dedit, *Νόμιος κιθαρ.*

Apollonios vide sub suis glossis.

Apollonius Asclepiadis magister, *Ἀσκληπιάδης.*

Apollonius Archibii discipulum habuit Apionem, *Ἀπίων.*

Apollonius Rhodius, Gl. In hunc Callimachus Ibidem poema scripsit, *Καλλίμαχος.* Metaphrasis Argonauticorum Apollonii, *Μαριανός.* Commentarius in Apollonium, *Ὑπατία.*

Apollonius Tyaneus, Gl. et *Ἀδάμας. Ἀνελέγετο. Ἀπενιαυτίσαι. Ἀπήχθη. Βάσσος. Γοητεία. Δάμις. Δομετιανός. Ἐμπεδοκλῆς. Εὐθύδημος. Εὔξενος. Κατεγλωττισμένον. Λεπτολογία. Μόρσιμος. Περιβαλόμενος. Σιμωνίδης* gl. 1. *Σοφοκλῆς. Τάδ' ἐκ τοῦ τρ. Τιμασίων.* Eius vitam scripsit Soterichus, *Σωτήριχος.*

Apollophanes Sophista, *Διονύσιος ὁ Ἀρεοπ.*

Appius censor, *Κήνσωρ. Τιμητής.* Viam suam lapide molari stravit, *Ἀππία. Λιθομυλία.*

Appius decemvir, *Εὖ. Νομογράφοι.*

Apsines Gadarensis, *Γαϊανός. Μαῖωρ. Φρόντων.*

Aqua marina vim habet purgandi, *Ἀπολυμαίνεσθαι.* — Ad aquam Athenis olim causae in iudiciis orabantur, *Διαμεμετρημένη. Ἐφ' ὕδωρ. Ποσειδεών.* Vide etiam *Ἄλλως ἀναλ. Ἐφετόν. Εἶτ' ἐφ' ὕδωρ.*

Aquatilia nonnulla corde et pulmone carent, *Καρδία*: partim ossibus, *Μαλάκια.*

Ara primogeniti dei, *Αὔγουστος.*

Arabum arma, *Ἐμβαίνοντες.*

Arati Metaphrases Phaenomenorum, *Γάιος Ἰούλιος. Καῖσαρ Ἰούλιος. Μαριανός.* De Arati Phaenomenis scripsit Hipparchus, *Ἵππαρχος Νικ.*

Arbaces Medus, Gl. et *Κονοσκογκόλορος.*

Arbela, *Τί οὐ γενήσῃ. Τίς οὐ γεννήσῃ.*

Arbores in silvis sponte incenduntur ventis vehementibus collisae, *Δρυμός.* Agricolae donaria quaedam arboribus appendere solebant, ne fructus exarescerent, *Προσπαιταλεύσω.*

Arcades non sibi sed aliis vincunt, *Ἀρκάδας μιμοῦμ. Arcades αὐτόχθονες, Ἀθηναίων.* Arcades ante lunam nati, *Βεκκεσέληνε.*

Arces et munimenta tam conservandae quam opprimendae libertati inservire possunt, *Ἀκρόπολις.*

Arcesilaus, Gl. et *Ἀξίωμα. Δείξεις. Ἔπεχε. Λαλιά. Φημί.* Geometriam sibi oscitanti in os involasse dixit, *Τεθεωρημένη.*

Archebius, *Ἀπολλώνιος Ἀρχ.*

Archebulus Theraeus, poeta, *Εὐφορίων.*

Archedemus, *Γλάμων. Ἐπτέτης.*

Archelaus physicus, Gl. et *Δικαίωμα. Σωκράτης* gl. 1. — Archelaus rex Macedoniae, *Εὐριπίδης.* — Archelaus Mithridatis dux, *Προκαλεῖσθαι.*

Archiadas filius Hegiae, *Εὐπείθιος.*

Archias grammaticus Alexandrinus, *Ἐπαφρόδιτος.*

Archias, Phygadotheras dictus, *Ὑπερίδης.*

Archias Syracusarum conditor, Gl.

Archidamus Agesilai filius, *Σικελίζειν.*

Archimedes, *Ἀνυστικωτέρα. Ἐμβελές. Ἐργολάβος. Θεοδόσιος φιλ. Σκορπίδια.*

Archinus Atheniensibus persuasit ut lonum litteris uterentur, *Σαμίων.*

Archondas tubam Tyrrhenicam ad Graecos attulit, *Κώδων.*

Ardaburius, Gl. et *Ἀθάνατοι. Ζέρκων. Σεβηριανός.*

Arduenna urbs, *Πολυδεύκης.*

Ardys Lydorum rex, *Γύγης.*

Areobindus legatus ad Persas, *Πρίσβεις.*

Areopagus, Gl. De peregrinis sacris iudicabat, *Ἐπιθέτους.*

Arginusae, *Δεξιός. Ἐστρατήγησε. Οἶμοι.*

Ariarathes, *Ἀνεδέχετο. Πραξάμενος.*

Arietis, machinae bellicae, descriptio, *Κριός* gl. 2. *Προτομή.*

Arii foeda mora, *Ἀριανός.* Arianorum discidia, *Ἀρειανοί.*

Arimaspia, *Ἀριστέας.*

Aristaeus gigas, *Δικαίωσις. Αἰτναῖος.*

Aristaeus silphii tractandi rationem ostendit, *Σίλφιον.*

Aristagoras Milesius, *Οἶκοι.*

Aristagoras poeta, *Σωκράτης.*

Aristarchus grammaticus, Gl. et *Ἀπολλόδωρος Ἀσκλ. Δημήτριος ὁ ἐπίκλ. Διονύσιος Ἀλεξ. Ἐρατοσθένης. Ἡρακλείδης Ποντ.* — Locos ab Aristarcho notatos vindicavit Zenodotus alter, *Ζηνόδοτος Ἀλεξ.* De locis in Odyssea ab eo correctis scripsit Ptolemaeus Ascalonita, *Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκ.*

Aristides Iustus, Gl. et *Δαρεικός. Μηδική. Μιλτιάδη.* Eius filias Athenienses publice elocarunt, *Πλήθρον.*

Aristides sophista, Gl. et *Ἀδριανὸς σοφ. Ἡρώδης Ἰουλ. Μητροφάνης. Πολέμων. Σέργιος.*

Aristippus Cyrenaeus, Gl. et *Αἰσχίνης gl. 4. Σωκράτης Σωφρ.*

Aristis, *Ἐρατοσθένης.*

Aristo Chius, *Ἐρατοσθένης. Τέλος.*

Aristocles magister Aristidis, Gl. et *Ἀριστείδης.*

Aristoclia Pythia, *Τάδ' ἐκ τοῦ τρ.*

Aristoclides citharista, *Φρῦνις.*

Aristocrates Atheniensis, *Σκιλλίου.* Rhodius, Gl.

Aristodemus Spartanus, *Ὁ τρέσας.*

Aristogito, *Ἐν μύρτου. Οὐδέποτ' ἐγώ. Πάριος. Περιᾶν.*

Aristomenis Messenii oraculum, *Τράγος.*

Aristophanes comicus, Gl. Calvus, *Μητροφάνης.* Inventor tetrametri fuit et octometri, *Ὀκτάμετρον.* Babylonios fabulam docuit, *Σαμίων ὁ δῆμος.* Filios habuit Philetaerum, *Φιλέταιρος*, et Araroten, *Ἀραρώς.*

Aristophanes grammaticus, Gl. et *Ἀρίσταρχος. Ἀριστώνυμος. Ἐρατοσθένης.*

Aristoteles, Gl. Probris eum laceravit Aristoxenus, *Ἀριστόξενος.* Scripsit librum *περὶ ἀγαθοῦ*, *Ἀγαθοῦ.* Palaephatum Abydenum in deliciis habuit. *Παλαίφατος Ἀβυδ.* Fuit auctor Peripateticorum, *Σωκράτης Σωφρ.* Adversus Aristotelem scripsit Diodorus monachus, *Διόδωρος μονάζων.* Adversus Aristotelem de Animalibus scripsit Pollio, *Πωλίων.* De Aristotelis discipulis scripsit Nicander Alexandrinus, *Αἰσχρίων.* Paraphrasis Acroaseos Physicae Aristotelis, *Θεμίστιος.* Commentarius in Aristotelem, *Μάξιμος.* Vide infra Plato.

Arphaxad Medorum rex, *Ὀλοφέρνης.*

Arriani philosophi vita, *Δίων ὁ Κάσσιος.*

Arrhidaeus poeta, *Εὐριπίδης.*

Arsame Darii filia, *Θεοκλυτήσαντες.*

Artabazus dux Persarum, *Διεξιφίσω.*

Artaxerxes Longimanus, *Ἔσδρας.*

Artemo Clazomenius, *Ἀρχτῖνος.*

Ascetae Hebraeorum Therapeutae dicti, *Θεραπευταί.* Ascetae celebres Amus Aegyptius et Didymus, *Ἀμοῦς.*

Asclepiades, *Ἡραῖσκος.*

Asclepiodotus, Gl. et *Δεισιδαιμονία. Δομνῖνος. Κηροῦ εὐπλαστότερος. Μέτριοι. Σωρανός gl. 2.*

Ascolia, *Ἀσκὸς Κτησιφ.*

Asconius Pedianus, *Ἀπίκιος. Ἐφολκίς.*

Asdrubal, Gl. et *Ἀνεπισήμαντον. Ἀννίβας. Ἐπίστασις. Σεμνομυθοῦσι. Φιλανθρωπηθείς.* Asdrubalis adventus in Italiam, *Ῥᾳδιέστερον.*

Asinus proverbialis, *Ἄλλα μὲν ὁ Λεύκ. Ἀνάπαυλαν. Ἀνδρώνιος. Ἀπονέμου. Ἀπὸ βραδυσκελῶν. Ἀπ' ὄνου καταπεσών. Δίκη. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς.* Reliqua proverbia quaere suis locis, sub *Ὄνος* et *Ὄνου.* Asinus philosophiae cupidus, *Ἀμμωνιανός.* Iudaeos aureum asini caput adorasse tradidit Democritus, *Δαμόκριτος. Ἰούδας.* Asinum album per Iudaeorum synagogam egit Zeno Alexandrinus, *Ζήνων Ἀλεξ.*

Asius magiae peritus, *Παλλάδιον.*

Aspar Ardaburii pater, *Ἀρδαβούριος. Ζέρκων. Σεβηριανός.*

Aspasia Milesia, Gl. et *Δημοποίητος.*

Aspendius, *Ἀλεκτρυόνα.*

Asphodeli sertum, *Ἀσφόδελος.*

Asserina locus Tenedi, *Τενέδιος ξυνήγορος.*

Astarte dea, Gl. et *Σολομῶν.*

Asterites lapis ad philtra utilis, *Αἰσωπος. Ἰχθῦς. Πάν.*

Asterius, *Ἀαχάρης.*

Asterope Cephei filia, *Πλόκιον.*

Astronomiae praecepta, *Κύκλοι. Πᾶν. Παράπηγμα.*

Astydamia coniux Acasti, *Ἐπείρα.*

Astydamas poeta, Gl. et *Σαυτὴν ἐπαινεῖς.*

Asylum, locus Thesco sacer, *Θησεῖον.* Urbs Hermione supplicum erat asylum, *Ἀνθ' Ἑρμιῶνος.*

Atarna sive Atarneus, locus Mysiae, *Ἑρμίας.*

Ateius Didymi cognomen, *Δίδυμος, Ἀτ.*

Athenae dictae *λιπαραί*, *Ἰοστέφανοι. Θωπεύει.* Athenae ab Antipatro captae, *Ἰάσων, Ἀργ.* Athenarum muri, *Διὰ μέσου.*

Athenienses ob impudentiam male audiebant, *Βλέπος.* Puritati linguae suae religiose studebant, *Λανειῶ. Θεριῶ.* Rebus turpiculis honesta nomina solebant imponere, *Καλλίας.* Pro omnibus tam Graecis quam barbaris ex oraculi praecepto vota susceperunt, *Ἄβαρις.* Sparsim habitantes in civitatem coegit Theseus, *Θησείοισιν.* Eorum consilia, quantumvis temeraria, beneficio Minervae feliciter procedere credebantur, *Ἀθηναίων δυσβ. Γεραίτερος. Μῶρα.* Athenienses in consiliis capiendis praecipites et temerarii, *Ταχυβούλοις.* Pro ratione census a Solone in quattuor classes distributi, *Ἱππάς. Ἱππεῖς. Θητεύς. Πεντακοσιομέδιμνοι.* Atheniensium agripetae, *Τῇ κληρουχικῇ.* Atheniensium rempubl. post XXX. tyrannos decemviri administrarunt, *Δέκα.* Apud Athenienses 7000 viri totam remp. administraverant, *Καταλογεύς.* Athenienses aureas cicadas gestabant, *Τεττιγοφόροι.* Cives Athenienses numero erant circiter 20000, *Ὁμοῦ.* Atheniensium iuramentum, *Αἶθος gl. 2.* De iudiciis et legibus Atheniensium scripsit Telephus, *Τήλεφος.*

Athenis statuarius, *Ἱππῶναξ.*

Athenodorus frater Arati, *Ἄρατος.*

Athenodorus frater Gregorii Thaumaturgi, *Γρηγόριος ὁ Θαυμ. Ὠριγένης p. 764.* Reliquos Athenodoros vide sub suis glossis.

Atthis Sapphus sodalis, *Σαπφώ.*

Athletae insignes Clitomachus et Caper, *Κλειτόμαχος.* Athletae antiquissimis temporibus proposito praemio certabant, *Περιαγειρόμενοι.*

Atomi, Democriti Abderitae placitum, *Ἀναγκαῖον. Εἱμαρμένην.*

Atossa Darii uxor, *Δημοκήδης.*

Attalus rex Pergami, Gl. et *Ἀπολλωνιάς.* Daphidam grammaticum occidit, *Δαφίδας.* Attalus Galatonices dictus, *Νίκανδρος.*

Attica olim Mopsopia vocata, *Εὐφορίων.* Item Acta, *Ἀκτή.* A Pandione in quattuor partes olim divisa, *Παράλων.* Atticae census erat sexies mille talentum, *Ὁ κάτωθεν νόμος.* Attica dialectus antiqua, *Τρύπαια.* Scriptores de nominibus Atticis, *Εἰρηναῖος. Λούπερκος. Μνασέας. Ὠρίων. Πάκατος. Πωλίων. Φούνιχος.* Scriptores de rebus vel antiquitatibus Atticis, *Κάδμος. Μαρσύας. Παλαίφατος. Ποσειδώνιος. Φερεκύδης. Φιλόχορος.*

Atticus episcopus Constantinopolitanus, *Ἐξεφωνήτο.*

Atticus Herodis pater, *Ἡρώδης Ἰουλ.*

Attila, *Ζέρκων. Κόρυκος. Μεδιόλανον.*

Attis sacerdos Cybeles, *Γάλλοι.*

Avari gens: vide Abares.

Auctoribus saepe sua ipsorum inventa exitium afferunt, *Ἰσχυρός.*

Auditus rationes, *Αἰσθήσεις. Μῆνιγξ.*

Averna rupes, *Ἄορνος.*

Averni ostium, *Ἀδιαβηνή.*

Aves sermonem humanum imitantes, quid dicant, nesciunt, *Εὔξενος. Χαίρειν.* Avium varia genera, *Ἡμερινὰ ζῷα.*

Auguriorum et ominum varia genera, *Οἰωνιστικήν.*

Augustus Imperator, Gl. et *Ἀπογραφή.*

Augustopolis urbs Phrygiae, *Εὐγένιος.*

Aurasius mons, *Ἀκρότομος.*

Aurelianus Imperator, Gl. et *Αἰρετόν. Ἐξημίωσεν.* Daciam provinciam sponte omittit, *Δακία.* Monetarios rebellantes compescit, *Μονιτάριοι.*

Aurium structura, *Μῆνιγξ.*

Aurum obryzum, *Ἀπέφθον.*

Autocabdali hederae coronam gestabant, *Σημός.*

Autolycus Sisyphi pecora furatur, *Σίσυφος.*

Axones et Cyrbes, quibus leges Atheniensium continebantur, prisce scripti erant, *Ὁ κάτωθεν νόμος.* In Axones Solonis commentarium scripsit Seleucus, *Ὀργεῶνες.*

B littera apud Syracusanos saepe redundat, *Διορβιστήρ.*

Baal apud Assyrios Mars, *Θούρας.*

Babo, *Δημώ. Δυσαύλης.*

Babylonii, fabula Aristophanis, *Σαμίων ὁ δῆμος.* Babylonii funditores peritissimi, *Περιδινοῦντες.*

Babyos chorus, prov., *Τοῦ Βάβυος.*

Bacchae apud Macedones, *Κλώδωνες. Μιμαλλόνες.*

Bacchanalia, *Θεοίνιον.*

Bacchi cognomina et epitheta, *Ἀνδρόγυνος. Εὐασήρ. Ζαγρεύς. Εἰραφιώτης.*

Ἠρικαπαῖος. Ἴακχος. Θεοίνια. Θρίαμβος. Κωλώτης. Ληναῖος. Λύσιοι. Μέλαν et Ἀπατούρια. Μόρυχος itemque Μωρότερος et Τοῦ Μορύχου. Εὐοῖ itemque Σάβοι. Σειληνός. Ταυροφάγον. Ὕης. Bacchus cordis humani praeses, Κανοφόροι. Bacchus in Limnis cultus, Ἐν Λίμναις. Proserpinae filius, Λεύκη.
Bagoas Aegyptius Ochum occidit, Λαβαῖς.
Balneorum utilitas, Ἀχήματα. Καταιονοῦσι.
Baltasar filius Nabuchodonosoris, Ἀστράγαλος.
Barbyssus fluvius, Ἡράκλειος.
Bardane Cyri uxor, Κροῖσος gl. 4.
Bardanes, cognomen Philippici, Φιλιππικός.
Barnabae Apostoli reliquiae in Cypro inventae, Θύρα.
Barsemes, homo vafer, Δεξιός.
Basilinda ludus, Κῦρος ὁ Πέρσ.
Basiliscus, Numeriani Caesaris filius, Μάμας. Basiliscus imperator, Gl. et Ἐπικείμενα.
Basilius Caesariensis, Gl. et Ἀπολινάριος. Γρηγόριος.
Batrachomyomachiae Homericae auctor habitus est Pigres, Πίγρης.
Batrachus Hesiodi amasius, Ἡσίοδος.
Battacus sacerdos Matris deorum, Γάλλος.
Battalus cognomen Demosthenis, Δημοσθένης.
Battus Cyrenarum conditor, Θεσμοφόρος. Σίλφιον. Battus nescio quis, Σφάντριαι.
Baudon, Ἀβρογάστης.
Beatus nemo ante obitum dici potest, Ἔρκος. Μᾶλλον ὁ Φρύξ.
Belisarius, Gl. et Γαῦρον. Προσποιεῖται. Κηφήν.
Bellerophontes, Κόρημα. Ἰοβάτης. Καθ' αὑτοῦ Βελλ. Σθενέβοια. Τραγικώτερος.
Belli casus sunt incerti, Ἡμερ. Belli Peloponnesiaci partes dictae Archidamium et Decelicum, Ἀρχιδάμιος. Δεκελεικός. Atheniensium duo bella sacra, Ἱερὸς πόλεμος.
Bena urbs Cretae, Ῥαυκός.
Beneficium necessitate potius quam ex animi affectu collatum, Ἑρμώνιος χάρις. Beneficiorum non est obliviscendum, Μνῆστις. Beneficia in quos non sint conferenda, Ἄχρηστα. Γέροντα.
Beneventum urbs, olim Argyrippa, Βενεβεντός. Διομήδειος ἀνάγκη.
Benevolentia intempestiva nihil differt ab odio, Ἄκαιρος.
Besario, Παῦλος Αἰγύπτιος.
Bias sapiens, Κρόμμυα. Πρήναντα.
Bibliotheca Antiochi M., Εὐφορίων. Bibliotheca Epaphroditi, Ἐπαφρόδιτος. Bibliotheca Tyrannionis, Τυραννίων. Bibliothecae Alexandrinae praefecti: Zenodotus, Ζηνόδοτος. Eratosthenes, Ἀπολλώνιος. Apollonius Alexandrinus, Ἀπολλώνιος Ἀλεξ. Aristophanes, Ἀριστώνυμος.
Bion philosophus, Ἀγκών. Καθιππάζεσθαι.
Bithyni trieterides agebant, Τριετηρίδες.
Bituminis quod Adiabene fert virtus, Ἀδιαβηνή.
Bleda, Ζέρκων.
Bochanus Turca, Βόσπορος.
Bolis, Ἐκτενῶς.
Bonum esse difficile, Πιττάκειον.
Bonus Iustiniani dux, Ἐκμελές. Ἐπιδουπῆσαι. Ὑψαγόρας.
Boreas Thiae nepos, Θείας ἀμν. Gener Erechthei, Γαμβρὸς Ἐρεχθ. Boreae cum Sole contentio, Σισύρα. Boreas Atheniensium socius, Ἀφέται.
Bos sub Ptolemaeo sex buculas peperit, Τὸ βασιλικόν. Bovem qui placentam diis offerendam devoraverat, occidit Thaulo, Θαύλων. Boum ad sacrificia coemendorum cura cui commissa fuerit, Βοώνης.
Bospori Periegesin scripsit Dionysius, Διονύσιος Βυζ.
Botrys scriptor obscenus, Δημοχάρης.
Brasidas, Gl. et Ἀπήλαυσε. Κατάχρας.
Brennus, Γαλάται.
Briareus, Τριτοπάτορες.
Brinci populus Thraciae, Θάμυρις.
Brysonem audiit Theodorus atheus, Θεόδωρος.
Bucephalus Alexandri M., Κοππατίας.
Bupalus, in quem Hipponax strinxit stilum, Ἱππῶναξ.
Byblus urbs, in qua solebat Adonis lugeri, Ἄδωνις.
Byzantium ab Imperatore Severo captum et Perinthiis donatum est, Περινθίοις. Σεβῆρος. Historia Byzantii, Ἡσύχιος. Πρίσκος. Τεῦκρος. Byzantii munimenta, Βυζάντιον.

Cabiri, Διαλαμβάνει.
Cadmus primus litteras in Graeciam intulit, Gl. et Γράμματα.
Caduceo instructi etiam inter hostes tuti erant, Ἀκηρυκτεί. Caducei descriptio, Κηρύκειον gl. 3.
Caduias rex Scytharum, frater Anacharsidis, Ἀνάχαρσις.
Caecilius rhetor, Gl. et Ἑρμαγόρας. Τιμαγένης.
Caedere homines ingenuos porro vel alio apud Athenienses licebat, Βασανίζειν. Γήτειον. Lucianus martyr sphaeris plumbeis caesus, Λουκιανὸς ἕτερος.
Caedem qui commiserant, in capita occisorum gladios abstergere solebant, Ἀποτροπιαζόμενοι. Μασχαλισθῆναι. Iidem propinquis defuncti certam pecuniae summam dabant, ne caedis accusarentur, Ὑποφόνια. Caedes miro quodam modo detecta et vindicata, Τιμωροῦντος. Vide etiam infra Homicidium.
Caesarius frater Gregorii Nazianzeni, Γρηγόριος Ναζ.
Cain, Ἄβελ.
Caius Caesar, Gl. et Ἤιομεν.
Calabrus Phaselitarum deus, Φάσηλις.
Calandio Antiochiae episcopus, Καθωσιωμένος.
Calceis Milesiis quis primus usus fuerit, Ἀντιγενίδης.
Calculi iudicum partim erant perforati, partim pleni, Καδίσκος. Τετρυπημένοι. Calculorum ludus, Κινήσω.
Caligula, Γάιος gl. 2. 3.
Callias, Λακκόπλουτος dictus, Ἀριστείδης. Λακκόπλουτος. Alter, Προβατοπώλης dictus, Προβατοπώλης. Callias a comicis irrisus, Ἱππόπορνε. Reliquos vide sub suis glossis.
Callicon proditor, Πονηροῖς.
Callicrates homo dives, Ὑπὲρ τὰ Καλλικρ.
Callimachus poeta, Gl. et Ἀπολλώνιος Ἀλ. Ἐρατοσθένης. Ἴστρος. Σεβηριανός. Epigrammata Callimachi enarravit Archibius, Ἀρχίβιος Ἀπολλ. — Commentarius in Callimachum, Ἀστυάγης. Metaphrasis Callimachi Hecalae, Μαριανός. — De interpunctione librorum Callimachiorum, Νικάνωρ.
Callinicus sophista, Gl. et Γενέθλιος. Ἰουλιανός.
Calliphon, Δημοκήδης.
Callistephanus vocabatur olea, cuius frondibus Olympionicae coronabantur, Κοτίνου.
Callisthenes, Gl. et Τίμαιος.
Callistratus orator, Δημοσθένης Ἀθην. Ἰσοκράτης. Ὠρωπία.
Callistratus Samius, Σαμίων ὁ δῆμος.
Callixenus Atheniensis, Ἐνανεῖν.
Calondas Archilochum interfecit, Ἀρχίλοχος.
Calondas frater Arati, Ἄρατος.
Cambyses Aegyptiorum deos omnibus affecit contumeliis, Παρῴνησεν. Iudicium Persarum de Cambyse, Κῦρος.
Camillus, Πραίτωρ. Ὑπεξέσχεν. Φεβρουάριος. Φούριος. Patriam a Gallis liberat, Ἀχίλλειος. Βρῆννον. Camillus, filius Camilli dictatoris, primus praetor creatus, Πραίτωρ.
Camirus urbs Rhodi, Πείσανδρος.
Canastraeum Pallenae promontorium, Ἀλκυονίδες.
Cancrorum in Tenedo singularis forma, Τενέδιος ξυνήγορος.
Canes mense Augusto olim apud Romanos interfecti, Μαΐουμᾶς.
Canis regius dictus est Aristippus, Ἀρίστιππος. Aristogito appellatus Canis, Ἀριστογείτων. Canum varia genera, Μελιταῖον. Proverbia de cane: Ἀγόμενος διὰ φρατόρων κύων. Ἀξία ἡ κύων τοῦ βρώματος. Ἐν φρέατι κυσὶ μάχ. Ἡ κύων ἐν τ. Κύων ἐπὶ φάτνῃ. Κύων ἐπὶ δεσμά. Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόν. Σκληρότερον ὑλακτ. Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλ.
Cannoni decretum, Εἰσαγγελία.
Caper viti inimicus, Ἀσκός.
Capillis asciticiis utebantur feminae, Φενάκη. Capillis asciticiis usus etiam Hannibal, Ἐπιπρεπείαις. Capillos curiose componere et fucare viros non decet, Λεόντιος μοναχ. Lysicrates capillos nigro colore inficere solebat, Λυσικράτης. Capillorum mundus et adornatio, Ἀνδραποδώδη. Ἀπόνοια. Διαπηνηκίσαι. Κέρα ἀγλαέ. Κῆπος. Κρώβυλος. Μοιχός. Πηνίκη. Σκάφιον. Τεττιγοφόροι. Τεττίγων. Φενάκη.
Capita hominum quae solibus obnoxia sunt, dura; quae semper tecta, mollia sunt, Ῥαδινή.
Cappa in calceis senatorum Romanorum, Χλαμύς.

Caprae frondibus oleae gaudent, *Νάννιον.* Locos asperos et montanos amant, *Φιλλά.*
Capua urbs, *Βάρος.*
Caput in animalibus cur superiorem corporis locum obtineat, *Ζῷα.*
Caracallus Suliae monumentum instaurat, *Μεσομήδης.*
Carcini poetae filios Aristophanes perstringit, *Εὐδαιμονέστερος. Σφυράδες.*
Carduchi optimi funditores, *Ἐπίσκοπα.*
Cares primi mercede militarunt, *Ἐν Καρὶ τὸν κίνδ.* Mortuos mercede lugebant, *Καρικῇ.* Maris domini post Minoem fuerunt, *Κρήσσιος.*
Carinus Imperator, Gl. et *Παρανάλωμα.* *Ὕβρις* gl. 1.
Carminum varia genera, *Ἀνιαχάς. Ἰαμῖον. Ἰμονιοστρόφον. Λίνος. Λύγισμα. Μυλωθρικόν. Πάροινος.* Adde v. Hymnus.
Carpathius leporem, proverbium, *Οἰνόη. Ὁ Καρπάθιος.*
Carthaginiensium foedus cum Romanis, *Ἐπίκωπος. Ἐπιπραξάμενοι.*
Carthago a prophetis significata, *Θαρσεῖς.*
Casandra, *Ποινή.*
Cassius Romanorum dux, *Ζεῦγμα.*
Castoris equus, *Κύλλαρος.*
Castrorum muniendorum rationem restituit Mauricius, *Ἀπετάρρενον.*
Catena aurea apud Homerum est sol, *Χρυσῆν σειρήν.*
Caucasus tyrannus, *Θούρας.*
Cecropidis tribus pagi, *Ἀθμονία. Αἰξωνής. Μελίτη. Ξυπεταιωνεύς. Πιτθεύς. Φλυεῖς.*
Cecrops Athenienses in XII. tribus distribuit, Gl. et *Ἐπακτρία χώρα.* Cecrops quare biformis dictus sit, *Προμηθεύς.* Cecrops vagam Atheniensium venerem legibus matrimonii primus circumscripsit, ibidem.
Celtarum mores, Gl. et *Ἄδην.* Eorum proprius pugnandi mos, *Διάρσις.*
Celtiberi gladiorum fabrica insignes, *Μάχαιρα.* Eorum pugnandi ratio, *Ἴδιον.* Celtiberorum bella cum Romanis, *Πύρινος.* Legatos ad Senatum mittunt, *Πυριαιρεῖν.*
Censor Romanorum, Gl. et *Τιμητής.*
Census civium Romae habitus, *Ῥωμαίων πόλις. Ῥώμη. Τιμήσεως.* Census ab Augusto institutus, Gl. et *Ἀπογραφή.* Census Atticae quantus, *Ὁκάτωθεν νόμος.*
Ceos insula quot urbes habuerit, *Βακχυλώης.*
Cephalus, *Τευμησία.*
Cepheus expeditionem cum Hercule contra Lacedaemonios suscepit, *Πλόκιον.*
Cephisophon, *Μονῳδεῖν.*
Ceramicus, Gl. et *Πέπλος.*
Cerberus. De eo epigramma, *Λειμαλέος.*
Cercas urbs prope Aulidem sita, *Ἀκουσίλαος.*
Cercolas maritus Sapphonis, *Σαπφώ.*
Cercopes, Gl. et *Εὐρυβατεύεσθαι. Εὐρύβατος.* Cercopes ab Hercule vincti, *Ἀγορὰ Κερκώπων.*
Cerealia, *Ἀδωναῖ.*
Ceres dea, *Δημήτηρ. Σαλαμῖνος.* Ceres cognomina, *Ἀμαία. Ἀχαία.* *Ὄγμος.* *Ὁμολώιος.* *Ὄμπνιος.* *Ῥαρίας.* Sacerdos Cereris, mystas Eleusine initians, ex Phillidis eligebatur, *Φιλλεῖδαι.* Cereris templum ad Ilissum, *Ἄγρα.* Ceres Aegiali primum cognovit Proserpinam esse raptam, *Πορθμήιον.* De Cereris mysteriis scripsit Arignote, *Ἀριγνώτη.* De initiis Cereris, *Εὔμολπος.*
Certamina quot apud Graecos in usu fuerint, *Δίαυλος.*
Chaereas, *Ἐναγισμοί.*
Chaeremon philosophus, Gl. et *Ἀλέξανδρος Αἰγ. Διονύσιος Ἀλεξ. Ἱερογλυφικά.*
Chaerephon, homo macilentus et pallidus, *Διοίσειν. Πηνίον.*
Chaganus, Abarorum dux, *Αὔραν. Ἐγκύκλιος. Ἐνεκότει. Κυμοτόμος. Συνέριθος.*
Chalcus, octava pars oboli, *Τεταρτημόριον.*
Chamos Ammanitarum deus, *Σολομῶν.*
Chananaei ab Iosua pulsi in Africam concesserunt, *Χαναάν.*
Charaxus frater Sapphonis, *Αἴσωπος. Ἰάδμων. Ῥοδώπιδος. Σαπφώ.*
Chares dux Atheniensium, *Κάρανος.*
Charietton, *Ἀνείξειν.*
Charito et Melanippus, *Ἀναβολή. Ἀντέρως. Συνεπινευσάτην. Φάλαρις.*
Charmus Syracusanus, *Ἀθήναιος.*
Charontis naulum, *Δανάκη. Καρκάδοντα. Μιλιττοῦτα.* Vide etiam infra Naulum et Obolus.
Chelcias sacerdos, *Ἰωσίας.*
Chelidon, nomen viri, *Πύθου Χελιδ.*
Chersonesus, *Κυνόσημον.*
Chii monetam adulteraverunt, *Κίβδηλον.* Chii impudici et cinaedi, *Πέντε τάλαντα.*
Chion interfecit Clearchum tyrannum, *Κλέαρχος.*
Choerilus tragicus certavit cum Pratina, *Πρατίνας.*
Choragum puerorum non licebat fieri intra annum quadragesimum, *Ὅτι νόμος.*
Chori curatores apud Athenienses, *Ἐπιμεληταί.* Chorus Cyclius, *Πύθιον.* Choris comicis obfuit Cinesias, *Πυῤῥίχαις.* Chorum L. personis constantem primus introduxit Sophocles, *Σοφοκλῆς Σοφ.* Chorum cum cantu citharae coniunctum primus instituit Stesichorus, *Στησίχορος.*
Chosroes Persarum rex, Gl. et *Ἀπέρατον. Ἀπείρασιον. Ἀπηξιωμένων. Ἀποπορεία. Ἄχειρος. Γνωσιμαχῆσαι. Ἐτώθαζον. Ζώγρια. Μέλον. Ηρόσφορον. Σαμψῆραι. Τριβοῦνος.*
Choum certamina convivalia, *Ἀσκὸς Κτησιφῶντος. Τὰ ἐκ τῶν.*
Christodorus poeta, *Ζευξιππος.*
Christiani *Κρατοῦντες* vocati, *Ἱεροκλῆς.*
Christum una tantum natura praeditum esse docuit Severus haereticus, *Ἰουλιανὸς Ἁλικ.* Christum crispos habuisse capillos vetus ecclesia credidit, *Εἰκῶ.* Christi corpus corruptioni fuisse obnoxium negavit Iulianus, *Ἰουλιανός.* Iosephi de Christo testimonium, *Ἰησοῦς. Ἰώσηπος.* Christus de genere humano meritissimus, *Ἀδάμ.*
Chrysaphius, *Θεοδόσιος βασιλεύς. Προσθέματα. Πανῖτα.*
Chrysargyrum, *Τιμόθεος Γαζαῖος.*
Chrysippus, Gl. et *Ζήνων, Διοσκ.* Chrysippi somnium, *Νεοττός.*
Chrysostomi vita, *Ἰωάννης.* In urbe Comana sepultus est, *Κόμανα.*
Chymiae periti fuerunt Aegyptii, *Διοκλητιανός.*
Ciborum variis gentibus varia sunt genera, *Ηρόδοτος Αὐξ.* Ciborum et victus ratio varia, *Φύσει.*
Cicadas aureas Athenienses gestabant, *Κέρ' ἀγλαέ. Τεττιγοφόροι. Τεττίγων.* Cicadarum varia genera, *Τέφρα.*
Cicero, *Ἐτιμησάμην. Λούκιος.* Ciceronis linguam Fulvia Antonii uxor acu compunxit, *Φολουία.*
Ciconiarum pietas, *Ἀντιπελαργεῖν.*
Cilices improbi, *Ἐγκιλικίζεται.*
Cillicon homo dives et proditor, Gl. et *Ἀγαθά.*
Cimbrorum metus, *Ἔκτοπος.*
Cimon per ostracismum urbe pulsus, Gl. et *Ἀποστρακισθῆναι.*
Cinesias poeta dithyrambicus, carminibus et moribus infamis, Gl. et *Κατατιλᾷ. Πυῤῥίχαις. Φιλύρινος.*
Cinyras rex ditissimus, Gl. et *Καταγηράσας. Σαρδαναπάλους.*
Cirrhaei, *Σόλων* gl. 2.
Cisterna Mocisia, *Ἀναστάσιος Σιλεντ.* Cisternae ad vinum et oleum condendum, *Λάκκος.*
Citaris, tegmen capitis apud Persas, *Τιάρα.*
Cithara ubi primum inventa, *Ἀσία.* Citharam pulsare, *Κρέκειν. Κρέκουσα.* Eunidae apud Athenienses in sacris citharam canebant, *Εὐνίδαι.*
Citium urbs Cypri, *Ζήνων.*
Claudius Imperator, Gl. et *Φαῦλος.*
Claves Laconicae, *Κακοηθέστατα. Λακωνικαὶ κλ.*
Cleander harmosta Lacedaemoniorum, *Δέον.* Cleander praefectus, *Ἐλοιδόρησε.*
Cleandridas a Pericle pecunia corruptus, *Δέον. Εἰς τὸ δέον.*
Cleanthes philosophus, Gl. et *Φρεάντλης.*
Clearchus Lacedaemonius, *Ὑπερπετεῖς.*
Cleomenes Delphus, *Εὐγενέστερος.*
Cleomenes Spartiata insaniam simulat, *Ἄνευ ξύλου. Ἐνέχρανε.*
Cleo Atheniensis, Gl. et *Ἀμνοκῶν. Ἀπῆλαυσε. Αὐταῖσι διαβολαῖς. Ἀφαυανθήσομαι. Βυρσαίτεος. Ἐλασίβροντ'. Ἐμπηδῆσαι. Ἐμοὶ δέ. Ἐνθεσις. Ἐοίκασι. Θυννοσκόπος. Κύννα. Νεώνητον. Παιφλαγών. Πρωκτός. Πυροπίπας. Σιβυλλιᾷ. Σκυτοδέψης. Τελώνης. Τριώβολον. Οἷον. Χαίρειν.*
Cleonymus Atheniensis, *Ἔκτοπον. Κατωφαγᾶς.* Cleonymus Lacedaemonius, *Φύλαρχος.*
Cleopatra, *Διεφθαρμένος. Ἐξώκειλε. Ἐπικλύσασα. Ἴυγξ.*
Cleophon a comicis perstringebatur, *Φιλοτιμότερα.*
Cleostratus Rhodius, *Τραχηλίζων.*
Clepsydra in iudiciis, *Ἄλλως ἀναλίσκειν.* Vide supra Aqua. Clepsydra fons, Gl.
Clerici unde dicti, *Κλῆρος.*
Clipeus Argivus, *Ὡς τὴν ἐν Ἄργει.*
Clisthenes Atheniensis ab comicis irrisus, Gl. et *Ἐπιβάτενον.*
Clisthenes Sicyoniorum tyrannus, *Οὐφρονίς. Συβαριτικαῖς.*
Coch nomen viri, *Ἀτραχτον. Εὐθυωρόν.*

Cocytus fluvius apud inferos, Ἠλύσιον. Κῆρ.

Codrus pro patria mortem obit, Ἀδηλώσας. Εὐγενέστερος Κόδρου. Codro antiquior, proverb., Πρεσβύτερος.

Coeli figura cur sphaerica, Φυσικός.

Coeranus Aegyptius, Φῆστος.

Coesyra Megaclis mater, Gl. et Ἐγχεχοισυρωμένην.

Cogitatio est oratio animi secum loquentis, Διανοεῖσθαι.

Cognitio quotuplex? Εἴδησις.

Cognomina doctorum hominum, Τυραννίων.

Colophonem addere, prov., Τὸν Κολοφῶνα. Colophonii, ibid.

Colorum rationes, Βατράχειον. Ὄψις. Φαιόν.

Colosso spolia pygmaeorum aptare, prov., Ἡρακλείδης.

Colossenses dicti Rhodii, Ῥόδος.

Colossus aureus a Cypselidis Olympiae dedicatus, Κυψελιδῶν.

Columbae alae quid significent, Πτέρυγες.

Columnae ante fores aedium olim statui solitae, Ἀγυιαί. Columnae Herculis, Γάδειρα.

Coma asciticia, Ἐπιπρεπείαις. Φενάκη. Athenis servi manumissi comam mutabant, Ἀνδραποδώδη. Vide etiam supra Capilli.

Comentiolus dux, Gl. et Ἀποχειροτονεῖται.

Commodus Imperator, Gl. et Ἄμυστί. Καῖσαρ gl. 4. Κύλιξ ῥοπαλ. Μάξιμος Τύρ. Μάρκελλος.

Comicorum vitae, Τήλεφος. Comicorum dubia, Ἡφαιστίων. Voces comicae, Παλαμήδης.

Comoediae vituperium, Ἀνασεσυρμένην.

Conchis marinis olim Athenienses in suffragiis ferendis calculorum loco usi fuerant, Χοιρίναι.

Conciones Atheniensium legitimae, Ἐκκλησία κυρία. Κυρία ἐκκλησία. Σύγκλητος. Conciones dimittebantur ostento viso, Διοσημεία.

Conscientiae bonae nihil praeferendum, Ἀκέραιον.

Consilia Atheniensium perversa beneficio Minervae felicem exitum habere solebant, Ἀθηναίων δυσβ. Cf. supra Athenienses. Consilium malum consultori pessimum, Ἰσχυρός.

Constantia urbs Cypri, Ἐπιφάνιος.

Constantii, Constantini patris, summa frugalitas, Παῦπερ.

Constantini M. res gestae et dicta, Gl. et Ἀκέσιος. Μαξέντιος. Σταυρός. Eius statua, Ἑλένη. Constantinus M. populo panes, carnes, vinum, oleum distribuit, Παλατῖνοι. Signi militaris loco crucem introduxit, Σημαῖαι.

Constantinopolis, Σεβῆρος.

Consules Romani, Ὕπατοι gl. 2.

Consuetudinis vis, Πρόληψις.

Convicia Bacchica, Διονυσίων. Ea de plaustris iactari solebant, Πομπεῖας. Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν.

Conviviorum ritus, Ἄκρατος οἶνος. Κατασκεδάζειν. Κατὰ χειρός. Κεκραμένον. Κοτταβίζειν. Κρατήρ. Κύλιξ. Προχόφ. Τρίτου. Στέφανος. In conviviis olim sua cuique portio distribuebatur, Πρὶν λαχεῖν. De convivio, in quo vinum non bibitur, Graecorum proverbium, Ψύρα Διόνυσ.

Copronymus Imperator, imaginum hostis, Θεόφιλος, βασ.

Cor in sacrificiis seorsim cremari solebat, Καρδιωσάμενος.

Corax, rhetor, Gl. et Κακοῦ κόρακος.

Corinthiae meretrices, Ἑταῖραι Κορίνθιαι. Vide Corinthus.

Corinthus a Mummio capta, Ἀχαΐα. Corinthus meretricibus abundabat, Χοῖρος. Non cuivis licet adire Corinthum, prov., Οὐ παντός. Aliud de Corintho proverbium, Εὐδαίμων.

Coriolanus, Ἐκκαλεῖται.

Cornelianus rhetor, Μητροφάνης.

Cornutus, Gl. et Λαχάρης.

Corona graminea Publio data, Δεξιός. Corona apii lugubris erat, Σελίνου στέφανος. Τοῦ σελίνου. Coronis ornabantur victores, Περιαγειρόμενοι. Olympionicae coronabantur olea, quae callistephanus dicebatur, Κοτίνου. Apud Athenienses qui laetum nuncium attulerant, coronabantur, Ἐστεφάνουν. Coronas praeferre signum habebatur amicitiae, Σύνθημα.

Corvinus Romanus ab corvo cognomen accepit, Gl. et Ἀμύσσειν. Ἐπώνυμον. Κελτοί.

Corybantes, Gl. et Σαμοθρᾴκη.

Corycaei, Gl. et Τοῦ δ' ἅρα.

Corydus proverbialis, Ἐν δὲ διχοστασ. Ἐν ἀμούσοις.

Cos insula causam dedit Nisyro, Νίσυρος.

Cosas vir iustus apud Pellenenses, Gl. et Τοὺς Κόσα λόγους.

Cosmas martyr, Χριστόδωρος. Cosmas Hierosolymitanus, Ἰωάννης Δαμασκ.

Cosmo Minervae sacra curabat, Τραπεζοφόρος.

Cossus, Κάσος. Ὄπιμα.

Cothurno versatilior, proverbium, Εὐμεταβολώτερος.

Coturnicum ludus, Ὀρτυγοκόπος.

Cotys deus turpissimus ab Corinthiis cultus, Θιασώτης.

Crantor, Σκίφη.

Crastus urbs Sicanorum, Ἐπίχαρμος.

Craterus Ascalonita, Εὐτόκιος.

Crates grammaticus, Gl. et Ἀλέξανδρος ὁ Μιλ. Ἀρίσταρχος Ἀλεξ.

Crates Cynicus, Gl. et Βωμός. Ζήνων Μυασ. Ἥρα. Θυρεπανοίκτης. Opes suas in mare demersit, Ἀναξαγόρας.

Crateuas Thessalus, poeta, Εὐριπίδης.

Cratinus, Gl. et Δωδεκάχρουνον. Ταυροφάγον. Cratinus vinosus, Κώδιον. Dictus est Epeo timidior, Ἐπειού.

Creationi quot annos Deus impenderit secundum Tyrrhenos, Τυρρηνία.

Crem Bulgarorum dux, Βούλγαροι.

Creophylus poeta, Gl. et Ὅμηρος p. 685.

Cresphontes, Δραπέτης κλῆρος.

Cretenses mendaces, Αἰγαῖον. Cretenses sub Minoe domini maris fuerunt, Κρησφύγετα. Cretenses naves suas Romam mittere iubentur, Τετρασκάλμου.

Critones vide sub glossis suis.

Crobyzi, gens Scytharum, Ζάμολξις.

Crocodilus veterem pellem non exuit, Φολιδωτόν.

Croesus rex, Gl. et Εὐρύβατος. Ab Cyro victus, Ἀναξιμένης. Solonem moriturus ter invocavit, Ἀνηνέγκατο. In rogo carminibus Ephesiis usus, Ἐφέσια. De eo proverbium, Ἀνδρὶ Ἀνδᾷ.

Crotoniatae valentes et robusti, Ἀρχίας.

Ctesiae Epitomen scripsit Pamphila, Παμφίλη.

Ctesiochus pictor, Ἀπελλῆς.

Culinariae rei scriptores, Τιμαχίδας.

Cumanus asinus, proverbium, Ὄνος εἰς Κυμαίους.

Curruum falcatorum descriptio, Δρεπανηφόρα.

Cursores clarissimi, Ἴνδακος.

Curtius eques Romanus, Αἴβερνος.

Cutriguri gens, Ἀπραγμοσύνη.

Cycloborus torrens, Gl. et Κεκράκτης.

Cycnus Neptuni filius, Τενέδιος ἄνθρωπος.

Cydon Corinthius, hospitalitatis amantissimus, Ἀεί τις ἐν Κύδωνος. Τίς. ἀντὶ τ.

Cylon Olympionica, Ἄγος. Περικλῆς. Cylonium piaculum, Ἄγος. Ἐπιμενίδης. Κυλώνειον. Περικλῆς.

Cynicorum placita, Κυνισμός.

Cynosarges, Gl. et Ἐς Κυνόσαργες. Εἰς Κυνόσαργες.

Cyrbes, Gl. et Ὁ κάτωθεν νόμος. Adde v. Axones.

Cyrene meretrix, Δωδεκαμήχανος. Ἑταῖραι.

Cyrillus episcopus, Ὑπατία.

Cyrsas Chius, Σωκράτης.

Cyrus rex, Gl. et Ἀχαρίσιως.

Cyrus poeta idemque praefectus praetorio, Gl. et Θεοδόσιος.

Cyzicena tinctura, Βάμμα.

Cyziceni stateres, Κυζικηνοί.

Dacibiza, nomen loci, Οὐάλης.

Dadastana urbs, Ἰοβιανός.

Daedalus filius Eupalami, Gl. et Ἐν παντὶ μύθῳ. Πέρδικος.

Daemonum voces, Δωδώνη.

Daldis urbs Lydiae, Ἀρτεμίδωρος.

Dai gens, Ἀγαθός.

Damageles Heracleota, Δημοσθένης Θρᾷξ.

Damascena pruna, Βράβηλα.

Damascius philosophus, Πρέσβεις.

Damastes frater Democriti, Δημόκριτος. Historicus, Gl.

Damianus et Cosmas martyres, Χριστόδωρος, Θηβ. Sophista, Gl.

Damis cum aliis coloniam Thebis Heracleam deduxit, Ἡρακλείδης Εὐφρ.

Damnati capitis ore frenato ad supplicium deducebantur, Εἶποις τὰ τρία. Τὰ τρία τῶν.

Damocles, Σκεῦος.

Danace nummus, Ἀχερουσία.

Danaidum dolium apud inferos, Ἀπλησία. Εἰς τετρημένον.

Danaus, Λέρνη.

Daniel interpretatur fata Baltasaris, Ἀστριάγαλος.

Darius rex, Δημοκήδης. Τῖσαι. Darius Codomannus, Gl. et Ἀλέξανδρος. Δρεπανηφόρα. Darius Medus, Ἀστριάγαλος.

Datis et Artaphernes, duces regis Persarum, Gl. et Διεξιφίσω. Νῦν τοῦτ'. Παν-

σελήνῳ. Datis Atticam invadit, *Χωρὶς ἱππεῖς.*
Debitoribus aerarii apud Athenienses nec magistratum capessere neque ius dicere licebat, *Ἔνδειξις.* Qui in tabulas debitorum publicorum falso relati erant, actionem *ψευδεγγραφῆς* instituebant adversus eos, a quibus inscripti fuerant, *Ψευδεγγραφή.*
Decalogi praecepta, *Πλαξί.*
Decebalus Dacorum rex; Gl. et *Δεινός. Ἐξυβρίζοντα. Ἐπεκηρυχεύετο.*
Decemviri post XXX. tyrannos remp. Atheniensium administrarunt, *Δέκα.* Decemviri Romae constituti, *Νομογράφοι.*
Decima praedae pars diis consecrabatur, *Δεκατεύειν.*
Dedicare veteres diis solebant res aliqua parte mutilatas, ne usibus profanis amplius inservirent, *Καταιγίσας. Πόρπαξ.*
Definitionis lex, *Ἀπόδειξις.*
Defunctorum ante fores ponebatur vas aqua plenum, *Ἀρδάνιον. Τούστρακον.* Cognati post elatum defuncti cadaver se lavare solebant, *Καταλούῃ.* Vide etiam infra Mortui.
Deianira, *Θορύς.*
Deiotarus, *Κάστωρ.*
Deli historia, *Δημάδης. Παλαίφατος Ἄβυδ.*
Delicati et mollis hominis descriptio, *Ἁβρός.*
Delium, Boeotiae locus, *Ἐπὶ Δηλίῳ.*
Delphi a metu liberati, *Ἅμβλω.* Nominis etymologia, *Πυθώ.*
Delphinium, dicasterium Athenis, *Ἐφέται. Ἐπὶ Δελφινίῳ.*
Demaratus Lacedaemonius, Gl. et *Τιάρα.*
Demetrianus mathematicus, *Ἀσπάσιος.*
Demetrius Erythraeus, *Τυραννίων.*
Demetrius Phalereus, Gl. et *Λύκος ὁ καὶ Βουσ.*
Demetrius Poliorceta, Gl. et *Ἀνεπόπτευτον.* Rhodum obsedit, *Ἡρωτογένης.*
Demeas rhetor, *Δημάδης.*
Democritus Abderita, Gl. et *Κρατυντήρια.* Eius sententia de atomis, *Ἀναγκαῖον.* Dictus est *Γελασῖνος, Γελασίνους.* Item Quinquertio, *Πένταθλος.* De glossis Democriti, *Καλλίμαχος. Ῥυσμός.*
Democritus Chius, poeta, *Χιάζειν.*
Demoni rescripsit Philochorus, *Φιλόχορος.*
Demophilus episcopus, Gl. et *Οἶον* gl. 2.
Demophilus historicus, *Ἔφιππος.*
Demophon, *Ἐπὶ Παλλαδίῳ.*
Demosthenes orator, Gl. et *Γυμνάσιος. Δημάδης. Ζήνων Κιτ. Θέων Ἀλεξ. Καικίλιος. Νουμήνιος ῥήτ. Ζώσιμος Γαζ. Ποσειδώνιος Ἀλ. Σαλούστιρς. Τιβέριος. Ὄνου σκιά. Ὡρωπία. Ὑπερίδης. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς.* Metu Antipatri Athenis fugit, *Ἀντίπατρος.* Ab Aeschine notatus, *Ἀργᾶς. Βάταλος.*
Dentatus, *Ζῆλος* gl. 2.
Dercetaeus, *Παραιτεῖσθαι.*
Deus gratis homines maximis beneficiis afficit, *Ἀρίσταρχος Τεγ.* Deus hominum malorum sacrificia aversatur, *Μιαρά.* Deus non negligit virtutis studiosos, *Ἄκλητος.* De deo quid senserit Plato, *Πλάτων*: quid alii Graeci, *Θεός.* Ad dei similitudinem accedere, quo sensu Platonici dixerint, *Φευκτέον.*
Diagoras Melius, Gl. et *Ἴακχος. Σωκράτης.*
Dialecticae utilitas, *Γυμνασία.* Dialecticae inventor Zeno Eleates, *Ζήνων.* Dialectica quomodo differat a rhetorica, *Διεξοδικούς.*
Dialecti Graecae, *Τρύφων. Φιλόξενος Ἀλ.*
Dianae cognomina et epitheta, *Ἀγροτέρα. Βαθύπλουτος. Ἑλλοφόνος. Ἔμβαρος. Ἐργάνη. Ἰτώνη. Θεμιστοκλῆς. Κολαινίς. Λυκοῦργος. Ἡ Περγαία. Ταυριώνη. Ταυροπόλος. Ταυρωπόν.* Dianae Orthosiae olim ephebus apud Lacedaemonios immolabatur, *Λυκοῦργος.* Dianae sacrum Brauronе celebratum, *Ἄρκτος.* Diana apud Cyzicenos culta, *Λόλων.*
Dicasteria diversa quae olim Athenis fuerunt, *Ἀλσαίνοιμι. Ἐμφρεάτοι. Ἐπὶ Παλλαδίῳ. Ἐπὶ Δελφινίῳ. Ἐπὶ Πρυτανείῳ. Ἐφέται* gl. 3. *Παράβυστον. Τρίγωνον.*
Dicelistae genus histrionum, *Σωσίβιος.*
Dictator Romanus, Gl. et *Ἵππαρχος.*
Didymus grammaticus, Gl. et *Ἀπίων. Ἡρακλείδης. Ἰόβας.*
Didymus monachus, *Ἀμοῦς.* Didymos varios vide sub suis glossis.
Dies pro annis olim numerarunt Aegyptii, *Ἥφαιστος.* Dici tempora, *Περὶ λύχνων ἁρᾶς. Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν.* Dies albus pro felici, *Ἐπέκλυσε. Λευκὴ ἡμέρα. Τῶν εἰς τὴν φαρ.*
Dii peregrini, *Ἐπιθέτους. Ὦ νῦν.* Diis ignotis arae Athenis positae erant, *Τιμασίων.*
Diluvii in memoriam sacrum olim celebratur, *Ὑδροφορία.* Diluvio qui superfuerant, varia seminum genera in olla cocta Mercurio offerebant, *Χύτροι.*
Dinarchus Pyrrhi amicus, *Πύῤῥος.* Rhetor, Gl. et *Ἥρων.*
Dio Chrysostomus, Gl. et *Τὸ Δίωνος γρύ.*
Diocaesarea urbs Ciliciae, *Ἀνάζαρβος.*
Diocles rei musicae scriptor, *Ἀλκιβιάδης.*
Diocletianus Imperator, Gl. et *Ἀποῤῥῶγας. Ἐσχατιά. Χημεία.*
Diodorus Cronus, *Ζήνων.* Reliquos Diodoros vide sub suis glossis.
Diogenes Cynicus, Gl. et *Εὐπάρυφα. Εἰ φίλου.* In eum epigramma, *Φιλίσκος.*
Diogenes philosophus, Simplicii et Isidori aequalis, *Πρέσβεις.*
Diomedes Beneventi conditor, *Βενεβεντός.* Diomedes quidam, *Εὐπείθιος.*
Diomedon tyrannus, *Ζήνων.*
Diomus Atheniensis, *Διόμεια. Κυνόσαργες.*
Dionysius Areopagita, magister Athenodori, Gl. et *Ἀθηνόδωρος.*
Dionysius historiae musicae scriptor, Gl. et *Ἡρωδιανός.*
Dionysius Iambus, *Ἀριστοφάνης Βυζ.*
Dionysius Milesius Hadrianum Imperatorem habuit iniquum, *Ἀδριανός.* Milesius alter, Gl. et *Ἑκαταῖος.*
Dionysius Thrax, Gl. et *Τυραννίων.*
Dionysius tyrannus tragoediarum scriptor, Gl. et *Λαιτρός. Εἰς λατομίας. Φιλόξενος.* Pestis Siciliae, *Ἱερείας.* Aures in genibus eum habere dixit Aristippus, *Ἀρίστιππος.* Dionysius minor regno pulsus Corinthum petit, *Ἐξωλισθε.* Affinis fuit Philisti, *Φιλίσκος.* Dionysios reliquos vide sub suis glossis.
Dionysodorus, *Σεμνυνόμενος.*
Diophanes scripsit Georgica, *Πωλίων.*
Diopithes, *Γοργόνη. Ἐπιτήδευμα.*
Dioscorius grammaticus, *Θυάτειρα.*
Dioscuri, Gl. et *Ἀληθέστερα. Κύλλαρος. Στεφανωσάμενος.* Dioscuris propria corona arundinea, *Στεφανωσάμενος.*
Dioxippi filius Damastes, *Δαμάστης.*
Diphthera antiquiora, proverbium, *Ἀρχαιότερα.* Iuppiter sero in diphtheram inspexit, prov., *Ζεύς.*
Dirce, *Ἀντιόπη.*
Dithyrambum ad leges revocavit Ario, *Ἀρίων.* Dithyrambo primus certavit Lasus, *Λάσος.* De poetis dithyrambicis scripsit Demosthenes Thrax, *Δημοσθένης Θρ.*
Ditrephes Atheniensis, *Πυτιναῖα. Πυτίνη.*
Divinatio per clipeum, *Κατάχει τοὔλαιον.* Divinatio per manuum inspectionem, *Ἕλενος.* Divinationum variae species, *Προφητεία. Οἰώνισμα.*
Divitiae sanitati praestant, *Ἀρχίας.* Divitiae instrumentum iustitiae et humanitatis, *Μάρας.* Scolium Timocreontis in divitias, *Σκολιόν.*
Dodonaeum oraculum, *Δωδωναῖον. Δωδώνη.* A Thebanis violatum, *Μυίας δάκρ.*
Dolium proverbiale, *Ζωὴ πίθου.* In perforatum dolium aquam infundere, prov. *Εἰς τετρημένον π. Εἰς τὸν τετρημένον.* Dolium inexplebile, *Ἄπληστος. Κάβαισος.*
Domitianus Imperator, Gl. et *Ἥκιστα.*
Dominus philosophus, Gl. et *Μέτριοι.*
Domnus Iudaeus, *Γέσιος.*
Domus amica, domus optima, proverb., *Εἰς λατομίας.*
Dona hostium perniciosa, *Ἄδωρα. Ἀλλ' ἔστ' ἀληθές. Αὐτοκτόνα.* Dona quae nuptis mittebantur, *Μορμήματα.* Donis corrumpi *δεκάζεσθαι* a Graecis dicitur, *Δεκάζεσθαι.* Thrasybulus donis Lacedaemoniorum corruptus, *Ἀχρές.*
Dorio modo temperatus, *Ἁρμόττειν.*
Dorotheus Arianus, *Ἀριανοί.*
Dotem qui sponsae dabant, pignus pro ea ab viro exigebant, *Ἀποτιμᾶται.*
Draconem mansuefactum Heraclides philosophus aluit, *Ἡρακλείδης.* Dracones Indorum vexilla, *Ἰνδοί.* Draco aereus stans in ponte ad S. Mamantem, *Μάμας.*
Draconis leges, Gl. et *Ἥτασος.* Eius lex de inanimatis, quae hominem peremiserint, *Νῖκων.*
Dracontius, *Ζυήλην.*
Dromichaetes rex, *Ἀνάδρομαί.*
Duridis historici frater fuit Lynceus grammaticus, Gl. et *Αυγκεύς.*
Dusares Arabum deus, *Θεὸς Ἄρης.*
Dux bonus et peritus describitur, *Δεινός.* Exemplum optimi ducis, *Σεβαστιανός.*

Ebionitarum haeresis, *Ὠριγένης ὁ καὶ Ἀδ.*
Ebriosus, qui nec orientem nec occidentem solem unquam viderit, *Γαῦρος. Τιμάσιος.*
Ecdicius rhetor, *Ἐξ ὑπογύου.*
Eclipsis tempore passionis Dominicae accidit, *Ἀνέκαθεν. Διονύσιος.*

Effeminati homines capillos tingere et faciem arte meretricia fucare solebant, *Διόντιος μοναχός*.
Eleazar sacerdos, *Ἀντίοχος* gl. 1. *Ἐπικατέσισεν*.
Elegiacum carmen, *Ἐλεγείνειν*.
Elementorum ratio, *Στοιχεῖον*.
Elephantine de figuris venereis scripsit, *Ἰσιυάνασσα*.
Elephas porci grunnitum aversatur, *Κεκραγμόν*.
Eleusis, Gl. et *Ἱερὰ ὁδός*. *Ὄνος ἄγων μυστ*. Eleusis Alexandriae vicus, *Καλλίμαχος*.
Eleusius monasteriorum auctor, Gl.
Eleutheris filias Bacchus insanas reddidit, *Μέλαν*.
Eleutheropolis Palaestinae primae urbs, *Μαριανός*.
Eli sacerdos, Gl. et *Ἀλκάνης*. *Σαμουήλ*.
Elias propheta, Gl. et *Ἰεζαβελ*. Elias patriarcha, *Περιέσιηκεν*.
Emesenorum ecclesia, *Ηρίσκος Ἐμ*.
Empedocles philosophus, Gl. et *Πυθαγόρας* gl. 2. Bovem ex pretiosis aromatis confectum in ludis Olympiis distribuit, *Ἀθήναιος*. Quo habitu urbes obierit, donec in crateras montis Aetnae se praecipitavit, *Ἀμύκλαι*. Ventos compescit, *Ἄπνους*. *Δορά*. Discipulus eius fuit Gorgias, *Γοργίας*. Inventor habitus rhetoricae, *Ζήνων, Τελ*. Aequalis Melisso, *Μέλητος*. Empedoclis Epigramma, *Ἄκρων*. Interpres eius fuit Zeno Eleata, *Ζήνων, Τελ*.
Emporii curatores apud Athenienses, *Ἐπιμεληταὶ ἐμπ*.
Enceladus ab Minerva occisus, *Πέπλος*.
Engastrimythus, *Εὐρυκλῆς*.
Enneacrunus, *Λουτροφόρος*.
Entelechia secundum Aristotelem, *Τέλος*.
Epaphroditus dominus Epicteti, *Ἐπίκτητος*.
Ephebi apud Athenienses qui dicti sint, *Ἐπιδιετὲς ἠβῆσαι*. Ephebi dextram intra vestem continere debebant, *Ἔφηβος*. Ephebi apud Athenienses unum annum Atticam circuibant, *Περίπολος*. *Τερθρεία*.
Ephesus a quo dicta, *Λαιτίς*. De Epheso scripsit Xenophon alter, *Ξενοφῶν Ἐφ*.
Epicharmus, Gl. et *Μάγνης*. *Φόρμος*. Eius glossa, *Ἄλφι*. De Epicharmi poematis, *Διονύσιος, υἱὸς τ*.
Epichysis in conviviis, *Προχόῳ*.
Epicureorum dictum, *Ὀχεύω*. Epicureos Messenii et Lyctii sua civitate expulerunt, *Ἐπίκουρος*.
Epicuri vita, Gl. Epicurus reprehensus, *Τιτανῶδες βλ. Φιλήμων*.
Epidaurus urbs, *Αἰμηρά*.
Epigenes Sicyonius primus tragicus, *Θέσπις*. Tragoediam in Bacchum fecit, *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόν*.
Epilycus poeta, *Κράτης*.
Epimenides, Gl. et *Διεκπαῖσαι*.
Epimetheus, *Προμηθεύς*.
Episcopalis auctoritatis strenuus defensor et vindex fuit Leontius, *Λεόντιος Τριπ*.
Epistolarum formulae veteres, *Χαίρειν*. Epistolae amatoriae, *Ζωναῖος*. *Ἀυσίας*. *Φιλόστρατος*. Epistolae meretriciae, *Μελήσιερμος*.
Epitimides Cyrenaeus, philosophus, *Ἀρίστιππος*.
Epitomarum scriptores, *Ἀριστόδημος*. *Βρυῦτος*. *Δημοσθένης Θρᾷξ*. *Λίδυμος ὁ Κλ*. *Διογνειανός*. *Ζηνόβιος*. *Ἥρων, Ἵππυς*. *Θεόπομπος*. *Οὐηστῖνος*. *Ἰωλίων ὁ Ἀσ*. *Φιλόχορος*.
Eponymi tribuum Atticarum, Gl. et *Στρατεία*.
Epoptae simul et mystae facti sunt Hercules et Demetrius Poliorcetes, *Ἀνεπόπτευον*.
Equi iugales et funales, *Ζύγιοι, Σειραῖος*. Equis senescentibus nota rotulae inuri solebat, *Ἵππῳ γηράσκ*. Equis olim variae notae inurebantur, *Κοππατίας*. Equi Nisaei, *Δεοννάτος*. *Ἵππος Νισ*. Equi generosi quomodo explorentur, *Διακωδωνίσω*. *Κωδωνίσαι*. Equos alere sumptuosum habebatur, *Ἀμβολάς*. *Δαμνόμενος*. *Ἵππος*. *Οἰκοδομή*. Proverbia de equo, *Ἀπὸ βραδυσκελῶν*. *Ἀπὸ ἵππων*. *Γραῦς ὡς τις ἵπ*. *Τίς τρόπος*. Nomina morborum, quibus equi obnoxii sunt, *Τέτανος*. Equites optimi Thessali et Thraces, *Ἱππεῖς*. Equites apud Athenienses ex aerario accipiebant aes equestre, *Κατάστασις*. Equitatus varia genera, *Ἱππική*.
Eranistae, *Ἄλογοι*.
Erasinades dux, *Ἐσιραιήγησε*.
Eratosthenes, Gl. et *Ἀπολλώνιος Ἀλ*. *Φιλόχορος*.
Erechthei filiae *Virgines* dictae, *Παρθένοι*. Erechthei hasta, *Ἐπενεγκεῖν*.
Erechtheidis tribus pagi, *Ἀγροιλῆθεν*. *Ἀναγυράσιος*. *Θημακεύς*. *Λαμπραί*. *Παμβωτάδης*. *Περγασῆθεν*. *Φηγοῦς*.
Erennius Dexippus, *Λέξιππος*.
Erennius Severus, *Ἑρμιππος Βηρ*. *Φίλων Βύβλ*.
Eretrienses littera ρ abutebantur, *Χαλκιδίζειν*. In Persidem traducti, *Ἱππίας*.
Ericapacus, *Φάνης*.
Erichthonius Terrae primus sacrificavit, *Κουροτρόφος*. Minervae sacrum instituit, *Παναθήναια*.
Erinnyes, *Τανύποδας*.
Ἐρώτημα et *πύσμα* quomodo differant, *Ἀξίωμα*.
Eroticorum scriptores, *Ἰάμβλιχος*.
Erythrae, *Σίβυλλα, Ἀπ*.
Erythraeus Naucratita, *Ἰσοκράτης, Ἀμ*.
Esther, *Ἔσδρας*.
Etearchus rex, *Βάττος*.
Eteobutadae, *Βούτης*. *Σκίρον*.
Etrusci: vide *Tyrrhenorum*.
Euagrius scriptor, *Μακάριος*.
Eubulides dialecticus, *Δημοσθένης Ἀθην*. *Ῥομβοστωμυλήθρα*.
Eubulus Bithynus, *Ἑρμίας*.
Eucarpia Phrygiae urbs, *Μητροφάνης, Εὐκ*.
Euchemus Tegeata, *Ἐπιβολή*.
Euclides Megarensis, *Σωκράτης Σωφρ*.
Eucrates Atheniensis, *Ἀπέσην*. *Εὐλαβοῦ*. *Προβατοπώλης*. *Στύγαξ*. *Τὰς ὁδούς*.
Eudaemon grammaticus, Gl. Philosophus, *Ἀριστείδης, Ἀδρ*.
Eudocia Theodosii imp. coniux, *Κῦρος*.
Eudoxi Octaëteris, Gl. et *Αἰσχίνης* gl. 4. *Κρίτων Νάξιος*.
Euenus poeta elegiacus, Gl. et *Φιλίσκος*. *Φίλιστος*.
Euetes comicus, *Ἐπίχαρμος*.
Eugenius Honoriam Valentiniani sororem stuprat, *Ὀνωρία*.
Eulalius philosophus, *Λαμάσκιος*. *Πρόσβεις*.
Eulalus, *Λέπτος*.
Eumeli equi, *Στατήρ*. *Τῶν ἵππων Εὐμήλου*.
Eumenes rex, *Ἀσσχίδης*. Eumenis historiam scripsit Phylarchus, *Φύλαρχος*.
Eumenidum sacra, Gl. et *Νηφάλιος*.
Eumolpidae, Gl. et *Ἐπιμελητὴς τῶν μυστ*.
Eumolpus, *Δόρυ κηρ*.
Eunapius rhetor, Gl. et *Μουσώνιος* gl. 2.
Eunica Salaminia, *Σαπφώ*.
Eunoius sophista, *Σαλούστιος*. *οὗτος*.
Eunomianus, Gl. et *Ἔλουσε*.
Eunomius haereticus, *Λέτιος*. *Λυξέντιος Σιδήντιος*.
Eunuchi ne inter patricios cooptarentur, lex Theodosii minoris, *Εὐνοῦχος*. *Πατρίκιος*. Penes Eunuchos imperante Theodosio minore summa erat rerum potestas, *Θεοδόσιος*. Eunuchorum instinctu Actium Valens occidit, *Φλαβίας*. De eunuchis locus uberrimus v. *Σπάδων*.
Eunodius episcopus Antiochiae a S. Petro creatus, *Χρισιανοί*.
Eupalamus, *Περδίκκας*.
Euphemius Patriarcha, *Φαιρία*.
Euphorio, filius Aeschyli, *Αἰσχύλος*.
Euphranorem senem audit Apio, *Ἀπίων*.
Euphrates Apollonii Tyanensis adversarius, *Σοφοκλῆς*.
Euphronides Corinthius, *Ἀριστοφάνης Βυζ*.
Euphronius philosophus, *Διόδωρος μον*.
Eupolis, Gl. et *Διασκευαζόμενος*.
Euprepius mysteriorum Persicorum peritissimus, *Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρ*.
Euripidis vita, Gl. Fuit pago Phlyensis, *Φλυεία*. Ab Nicomacho victus, *Νικόμαχος Ἀθην*. Canibus laceratus, *Προμέρου*. Eius Medeam quidam Neophroni tragico tribuerunt, *Νεοφρῶν*. Commentarium in Euripidem scripsit Soteridas, *Σωτηρίδας*. Colometriam Euripidis Eugenius, *Εὐγένιος*. De Euripide scripsit Philochorus, *Φιλόχορος*.
Euripus de homine inconstanti dicitur. *Ἄνθρωπος ἀνθρ*. *Διάνοια Εὐρ*.
Eurycles, *Ἐγγασιρίμυθος*.
Eurysaces, Gl. et *Κολωνέτας*.
Eurystheus, *Ἀπειρίφαντο*.
Eurytus Neptuni filius, *Οὐδ' Ἡρακλῆς*.
Eusebius Pamphili in historia sua saepe gratiae vel odio servit, *Ἀκάκιος*.
Eusebius sophista, Gl. et *Ἀλέξανδρος Αἰτ*.
Eustephius, Gl. et *Λαχάρης*.
Eutelidas effrenatae linguae homo, *Ἀκόλαστος*.
Euthycrates Olynthius, *Δημάδης*.
Eutropius Eunuchus, Gl. et *Δειμαίνει*. *Δέων* gl. 4. *Παρακινοῦντα*. *Περισιερατεῖς*. *Σουβαρμάχιος*. *Σπάδων*. *Τιτμάσιος*. *Ὑπατοι* gl. 2. *Χανδών*.
Eutropius historicus, Gl. Compendiariam eius historiam Romanam Graece vertit Capito, *Καπίτων*.
Euxenides comicus, *Ἐπίχαρμος*.
Exceptio rei iudicatae, *Εὐθυδικία*.
Exercitum Athenienses non educebant ante septimum diem mensis, *Ἔντός*.
Exilium annuum, *Ἀπενιαυτίσαι*. Exponebantur olim infantes in ollis, *Βεβυσμένον*. *Ἥιρον*. *Ἐγχυτρίστριαι*.

[illegible], Παυρ. Μεγαλ

Fabiorum caedes, Ἀναφανδὸν.
Faba pro calculis judicum Atheniensium olim usi. Ἐξ αἰτιατῶν [illegible] Ἵνα μὴ φύγῃ. Κυαμεύειν. Κυαμοτρώξ. Κυαμοτρώς.
Fabius Maximus. Gl. et Ἡλίκων. [illegible]
Fabricii qui cum Pyrrho bellum gessit virtus exímia. Gl. et [illegible]
Factum infectum fieri nequit. Ῥέζει δέ τ' ἀλγ.
Facultates animae naturales tres sunt, generatrix auctrix altrix. [illegible]
Fames inexplebilis Aethonis. Αἴθων. Fames a Sophocle quomodo vocetur. [illegible] Fames in mundus et ultidus [illegible] [illegible]
Famosi libelli, [illegible]
Fastus inepti hominis descriptio. [illegible]
Fatuorum hominum exempla, [illegible]
Favere linguis inter sacra, Τὸ σῖγα.
Faunus [illegible] filius [illegible]
Favorinus. Vide infra Phavorinus.
Faustus Syllae filius [illegible]
Felis judicia ab Claudio imperatore praelectum. [illegible] Felis [illegible] gessit [illegible]
Festum Iunonis Pellenae olim celebratum, [illegible] Post festum venire, prov., Ἀλλ' ἤ. (Nomina festorum, quorum apud Suidam mentio fit, ordine suo recenset Meursius in Graecia Feriata.)
Festus procousul. Gl. et [illegible]
Ficulnum auxilium, prov., Ὄλυνθος.
Ficuum fures Athenis puniti. [illegible] Ante inventas ficus [illegible] foliis [illegible] Et [illegible] ante [illegible] suum. Ἰσχάς. Ficus ope caprificatio nis ad maturitatem perducebantur. [illegible]
Flagellis [illegible] tabularum utebantur, [illegible]. Apud Lacedaemonios ephebi flagellabantur, ut dolori ferendo assuescerent, [illegible]
Flamininus, Τίτος Κλ. Φ.
Flaminius [illegible]
Flavianus episcopus Antiochiae, [illegible]
Foedera Thraces minus religiose servabant, [illegible] Foedus inter Romanos et Carthaginienses sub Paulo initum, [illegible]
Folle Athenienses [illegible] cuius nomen quingentorum [illegible] volebant [illegible]
Fons Athenis dictus Ἐννεάκρουνος. [illegible] Fons Aréthusa, [illegible] Fons Ephesi [illegible] Fons [illegible] cuius aqua [illegible] Ναῦκλος [illegible]. Fontes argenti loquuntur. prov. [illegible] Fons mali, prov., Αὐτὸ γὰρ οἶμαι.
Fora nominibus earum rerum, quae in iis prostant, Attici solent significare, [illegible]
Formicae pugnaces [illegible] locus vel formicae iulis, prov., Κινεῖν καὶ μύρμ.
Fortunam Plato dixit causam per accidens. [illegible] De Fortuna dictum. Non placas mihi, Fortuna, blande ridens, [illegible] Malo guttam fortunae quam dolium mentis, prov., [illegible]
Frigidi poetae Atheniensium [illegible]
Frumenti apud Athenienses curatores, [illegible]
Fucare capillos et faciem effeminatorum hominum mos. Ἀνδρίας μεν.
Fullones spinis vestes poliebant, [illegible]
Fulminum varia genera, Κεραυνός. [illegible] Loca fulmine tacta habebantur [illegible], [illegible] Clearchus filium suum Fulmen dici voluit. [illegible]
Funditores Baleares, [illegible] Funditores Achaei, Ἀχαΐα. Fundiorum usus, [illegible]
Funebres ritus [illegible]
Fungus venenatus faciem alienavit. [illegible]
Funis miniatus, Μεμιλτωμένον. Vide infra Rubrica. Funem ex arena nectis, prov., Ἐξ ἄμμου.
Fures apud [illegible] prov., [illegible] Argivi fures, prov., Ἀργεῖοι.
Furiae semper virgines, [illegible]. Furias in tragoediis cum facibus introducebant. [illegible] Variis nominibus significantur, [illegible]
Furti qui falso accusaverant, mille drachmis mulctabantur, [illegible]

Gaiumus, [illegible]
Galea quare Minervae tribuatur, [illegible] Galeae Boeotiae, [illegible] Galeae Paphlagonicae, [illegible]
Galeotae vepis, [illegible]
Galilaea regio, [illegible]
Galli cassim pugnare solebant, [illegible] Gallorum corpora vasta, cum multa essent, labores perferre non poterant, [illegible] Gallorum gladii quales fuerint vide sub Gladii.
Galli Cybeles ministri. Gl. et [illegible]
Galli gallinacei ollio ad pugnam concitantur, [illegible] Antequam inter se committerentur, armabantur calcaribus, [illegible] A gallo gallinaceo victus, prov., [illegible] Galli Tanagraei pugnaces habebantur, [illegible]
Gallicani historiam scripsit Ephorus, [illegible]
Gallograeci [illegible] dicti, [illegible] Gallograecorum Brenno duce expeditio, [illegible]
Gemma [illegible] fallida, [illegible]
Ganymedes ab Iove raptus, [illegible] Ganymedes a Minoe raptus, [illegible]
Garmus rex. Gl. et [illegible]
Gedeon. Gl. et [illegible]
Gelimer rex Vandalorum, [illegible]
Gelo Siciliae tyrannus, [illegible]
Generatio praecipuus naturae finis, [illegible]
Genius qui in nobis est, Δαίμων.
Genserichus Vandalorum rex, [illegible]
Geomori Syracusanorum, [illegible]
Gepides gens, [illegible]
Gephyraeis macculum redditum. [illegible]
Gergithium oppidum. [illegible]
Germanus Cyzici metropolita, [illegible]
Gerrhaei ab Antiocho libertate donantur, [illegible]
Gigantum origo, [illegible] 340.
Gladii Gallorum primo statim ictu incurvabantur, [illegible] Gladius Celtiberorum bellicis usibus aptissimus, [illegible]
Glaucus, [illegible] Ἐγὼ Γλαῦκε. Οὐχὶ Γλαῦκος.
Glosyla Colophonia, [illegible]
Gorgias Leontinus, Gl. et [illegible]
Gorgonis cincinnus, [illegible]
Graeci multa sibi vindicant, quae ab Hebraeis acceperant, [illegible] Graeci mendaces et qui res suas nimium extollunt, [illegible]
Gratiae nudae, Αἱ Χάριτες. Aegles et Solis filiae, Αἴγλη.
Gregorius Thaumaturgus [illegible] p. 761. De Gregoriis vide glossas singulares et [illegible]
Grues volantes lapillos in ore ferunt, [illegible] Gruis collum sibi optavit Philoxenus [illegible], [illegible]
Grathingi Scythae, [illegible]
Gubernaculo potior, prov., [illegible]
Gulussa rex Numidarum, [illegible]
Gustus et res sub gustum cadentes tractantur ex [illegible] Μέγα καὶ μικρὸν [illegible]
Gyges Lydus primus mulieres castravit, Gl. et [illegible]
Gyges Magnetem adolescentem formosum deperit, Μάγνης.
Gypses unus e [illegible]
Gymnasia Athenis olim tria fuerunt, [illegible]

Habro, v. [illegible]
Hades Molossorum rex, Ἀΐδη.
Hadrianus, v. Adrianus.
Haemon propter amorem ipse se interfecit, [illegible]
Halicarnassi obsidio locum dedit proverbio, [illegible]
Halieuticorum auctores, [illegible]
Halirrhothius [illegible]
Hannibal, v. Annibal.
Harmodius, Ἁρμόδιου μέλος. [illegible] Ἐν μύρτου κλαδί. Οὔδεποτ' ἐγὼ [illegible] [illegible] Harmodius et Aristogito Hipparchum interfecerunt, [illegible]
Harpagia locus sic vocatus, [illegible]
Harpocras, Gl. et [illegible]
Hasta defigebatur in eorum sepulcro, qui per vim occisi erant, [illegible]
Hebraei unus lunari usi, [illegible] Hebraeorum sacrificia, [illegible]
Hecale hospitalitatis amantissima. Gl. et [illegible]
Hecatae ditiores singulis mensibus panes et alia quaedam offerre solebant, Ἑκάτης. Hecates mysteria, Ἀλλ' εἴ τις ὑμ. [illegible]
Hecatomnus Carum rex, [illegible]

Hecuba, *Κυνὸς σῆμα.* Filia Dymantis, *Δύμας.*
Hedoni, *Θάμυρις.*
Hegesias Cyrenaicus, *Ἀρίστιππος.*
Hegesidamus philosophus, *Ἱππίας Ἠλ.*
Hegias Procli discipulus, Gl. et *Ἀρχων χρόνιος. Εὐπείθιος.*
Helena Constantini Magni mater, *Κρίσκης.* Pia fuit et religiosa, *Εὐσεβῆς.*
Helena uxor Alexandri Milesii, *Ἀλέξανδρος ὁ Μιλ.*
Helenae encomium et vituperium scripsit Stesichorus, *Στησίχορος.*
Helenus de chiromantia scripsit, Gl. et *Οἰώνισμα. Χειροσκοπικόν.*
Heliaea, maximum Athenis dicasterium, Gl. et *Φιληλιαστής.* Heliastae, *Ἀρδήττης.* Vide etiam supra *Dicasterium.*
Helianax Stesichori frater, *Στησίχορος.*
Helicon Cyzicenus, *Αἰσχίνης* Gl. 4.
Heliodorus Hermiae filius et Aedesiae, *Αἰδεσία.*
Heliotropium Athenis fuit ante Pythodorum, *Μέτων.*
Hellanicus magister Damastis, Gl. et *Δαμάστης.*
Hephaestio pater Ptolemaei, *Ἐπαφρόδιτος.*
Heracleon sophista Atheniensis, *Λαχάρης.* Epitome Heracleonis, *Δίδυμος ὁ Κλ.*
Heracleum oppidum, *Σημαία.*
Heraclides Ponticus, Gl. et *Ἀντέρως. Παρασιτικῆς.* Heraclidis poemata, *Ἰέσχαι.* Epitome historiarum Heraclidis, *Ἥρων, Κ.*
Heraclides Lycius, *Λυβύης.* Tarsensis, *Ἀμπλάκημα.*
Heracliti obscuritas, *Δηλίου κολυμβ.* Heracliti dictum, *Ποσσοῦμος.*
Heraclius dux sub Imp. Zenone, Gl. Heraclius Imperator, Gl. et *Βρόχια. Ἀλωποτάξιον. Πλανήτης. Πυρσίον.*
Heraiscus Aegyptius, Gl. et *Ἀφροδίτας, Γέσιος. Διαγνώμων. Συνεῖναι.*
Herculiani nomen legionis, *Ἰόβιοι.*
Herculis varia cognomina et epitheta, *Βούθοος* et *Ὕλλος. Βουθύγης. Γύλιος. Καλλίνικος. Μήλιος. Χαμαιδαίτης.* Hercules philosophus habitus, *Ἡρακλέους. Ἡρακλῆς* gl. 1. Heros edacissimus, *Ἡρακλῆς ξενίζεται.* Cercopes vincit, *Ἀγορὰ Κερκώπων. Μελαμπύγου.* Puerum necavit pugno, *Κονδυλίσας.* In deliciis habuit Hylam, *Ὕλαν.* Theseum apud inferos liberat, *Ἀίσπου.* Natus est quarta luna, *Τετράδι.* Leonem Thespiis occidit, *Χαραδραῖος.* Servit Omphalae, *Γυνὴ εἰς Ἡρακλ.* Dryopes in alias sedes traduxit, *Ἐρύμανθος.* Bovem devorat, *Βούθοος.* Pellem leoninam gestans, *Κροκωτόν.* Cum Hydra pugnavit, *Ὕδραν τέμνειν.* Cultus in Cynosarge, *Κυνόσαργες.* Item in Diomeis, *Ἐν Διομείοις.* Proverbia de Hercule, *Εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ. Γυνή. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρ. Ἐνδύεταί μοι τ.* Eius dicta, *Οὐδὲν ἱερόν. Τὴν χεῖρα.* Hercules, quid insanis? *Ὦ Ἡράκλεις.* Herculis statua Byzantium Roma translertur, *Βασιλική.* Herculis simulacrum tria poma manu sinistra tenens, *Ἡρακλέους. Ἡρακλεῖ.* Herculi clavam primus tribuit Pisander poeta, *Πείσανδρος.* Herculis labores, *Τετράδι.* Gades accessit, *Γάδειρα.* In oceanum saxa deiecit, *Ἕρμα* gl. 3.
Hercynia silva, *Ἑρκύνιοι. Χρῆμα*
Hereditatis iura, *Ἀμφισβητεῖν. Ἀντιδικία. Ἀντιγραφεύς. Ἐπίδικος. Ἐπίκληρος. Παρακαταβάλλειν.*
Hermaea Pellenae agebantur, *Πελλήνη.*
Hermias Atarnei tyrannus, Gl. et *Ἀριστοτέλης.*
Hermias philosophus, frater Gregorii, Gl. et *Ἀδιοικήτου. Γρηγόριος* gl. 4. Eius uxor Aedesia, *Αἰδεσία.* In Persiam proficiscitur, *Πέρσαι.*
Hermione urbs Peloponnesi, supplicum asylum, *Ἀνθ' Ἑρμιόνος.* Habuit templum Cereris, *Υπερίδης.*
Hermippus Berytius, *Νικάνωρ.*
Hermippus comicus Myrtili frater, *Μυρτίλος.*
Hermo Pelasgorum rex, *Ἑρμώνιοι.*
Hermocrates grammaticus, *Καλλίμαχος.*
Hermodamas philosophus, *Πυθαγόρας Σάμιος.*
Hermodorus auditor Platonis, *Λόγοισιν Ἑρμόδωρος.*
Hermogenes rhetor, Gl. Commentarius in Artem Hermogenis, *Μένανδρος. Μητροφάνης.*
Hero philosophus, *Γρηγόριος Ναζ.*
Herodianus grammaticus, Gl. Herodiani τῆς *Καθόλου* epitome, *Ἀριστόδημος.* Solutiones quaestionum Herodiani, *Ὧρος Ἀλ.*
Herodicus Selybrianus, *Ἱπποκράτης.*
Herodicus medicus, frater Gorgiae, *Γοργίας.*
Herodotus historicus, Gl. et *Ἑκαταῖος* gl. 2. *Ἑλλάνικος. Ὀργάν.* Lyxi filius, *Πανύασις.* Historiam Herodoti esse commenticiam Harpocratio contendit, *Ἁρποκρατίων ὁ Ἀλ.* Commentarius in Herodotum, *Ἥρων. Σαλούστιος.* Epitome historiarum Herodoti, *Θεόπομπος.* De Herodoto scripsit Tiberius philosophus, *Τιβέριος φιλ.*
Herodotus frater Democriti Abderitae, *Δημόκριτος.*
Heroum nomina Athenienses nolebant liberis suis imponere, *Ἡρακλῆς. Οὐκ ἐξόν.* Heroum occursus infaustus, *Οὐκ εἰμὶ τούτων. Ὀρέστης.*
Herophila sive Sibylla Erythraea, *Σίβυλλα. Χρησμολογεῖσθαι*
Hersa Cecropis filia, *Ἀρρηφορία.*
Hesiodus, Gl. et *Ἀδάμ.* In eum epigramma, *Τὸ Ἡσιόδειον.* Fratrem habuit Persen, *Πέρσης.* Hesiodi versus, *Τοῖς ὀρθοῖς.* Commentarius in Hesiodi Theogoniam, *Ζηνόδοτος Ἀλεξ.* Metaphrasis Theogoniae, *Δημοσθένης Θρᾷξ.* Commentarius in Hesiodum, *Διονύσιος Κορίνθ.* Exegesis in Hesiodum, *Δημήτριος, ὁ Ἰξ.* De poesi Hesiodi, *Ἑκαταῖος Ἀβδ.* De notis quae sunt in Theogonia Hesiodi, *Ἀριστόνικος.* De fabula Pandorae quae est apud Hesiodum, *Πρόκλος ὁ Λ.*
Hesperidum mala, *Ἡσπερίδες.*
Hestiaeus Amisenus, *Τυραννίων, Ἐπικρ.*
Hesychius Iacobi medici pater, *Ἰάκωβος.*
Hicanus latro, *Ἐπιτήδευμα.*
Hierax Synesii frater, *Αἰδεσία.*
Hieronymus tragicus a comicis traductus, *Αἰδὼς κυνῆ.*
Hierosolyma ab Hadriano funditus excisa, *Ἀδέλεγχος*
Hilasius an Hilarius, *Μέτριοι.*
Himeraeae anus somnium de Dionysio tyranno, *Ἱμεραία.*
Himerii Chartularii mors, *Κυνήγιον*
Hipparchi murus, prov., *Τὸ Ἱππάρχου τ.*
Hipparchia, *Ἵππ.*
Hippasus Pythagoreus, *Ἡράκλειτος.*
Hippias tyrannus, Gl. et *Δημάρατος. Ὄλεν*
Hippoclides nuptias Agaristes ambit, *Οὐ φροντίς.*
Hippocrates medicus, Gl. et *Δημόκριτος.* Eius nepos fuit Draco, *Δράκων.* Commentarius in Hippocratem, *Φιλάγριος.* Metaphrasis Prognosticorum Hippocratis, *Νίκανδρος.*
Hippocrates Syracusanorum dux, *Ἐπικύδης.*
Hippocratis Atheniensis filii, *Βληχή. Τοῖς Ἱπποκράτους. Ὑώδεις.*
Hippomenes Atheniensis, *Πάριππον*
Hippopotamus iniustitiae symbolum, *Ἀντιπελαργεῖν.*
Hippos loci nomen, *Λαμίδας.*
Hippotes, *Τὸ Μηλιακὸν τ.*
Hippothoon Alopae et Neptuni filius, *Ἀλόπη.*
Hippothoontidis tribus pagi, *Ἀζηνιεῖς. Ἐλευσίνιοι. Κοιλίδαι. Θυμαιτάδαι. Κοπρίδης. Οἰνόη. Οἶον*
Hircus Mendesius, *Ἄπις.*
Hirundo una non facit ver, prov., *Ἔαρ* gl. 2.
Histiaeus Milesius, *Ἰωνικὸν Σμύρνη*
Historiam soluta oratione primus scripsit Hecataeus, *Ἱστορῆσαι. Συγγράφω*
Histriones ante inventas larvas faciem illinebant colore batrachio, *Βατράχειον.* Tres histriones poetis sorte assignabantur, *Νεμήσεις.* Tribus histrionibus primus usus est Sophocles, *Σοφοκλῆς, Σοφ.*
Homerus, Gl. Scripta Palamedis ex invidia fertur abolevisse, *Παλαμήδης.* Heroas dignis laudibus celebrare novit, *Ἕκτωρ.* Homeri laudem obscurare conatus est Imperator Hadrianus, *Ἀδριανός.* Primus Homerum emendavit Zenodotus, *Ζηνόδοτος.* Poetae qui ante Homerum vixisse dicuntur, *Εὔμολπος. Θαλήτας. Θάμυρις. Κάρκινος.* Scriptorum qui Homerum recensuerunt vel illustrarunt mentio fit sub vv. *Ἀθηναῖος. Ἀπολλώνιος Ἀλεξ. Ἀπολλώνιος Ἀρχεβ. Ἀριστοκλῆς Μεσσ. Ἄριστος Σαλ. Ἀρίσταρχος Ἀλεξ. Ἀρχίνος. Ἀρχιμήδης Τραλλ. Λαμίδας. Δημήτριος ὁ Ἰξ. Δημοσθένης Θρᾷξ. Δίδυμος. Δίων ὁ Πρου. Ἑκαταῖος Ἀβδηρ. Ἐπάφρας. Εὐριπίδης τραγ. Ζηνόδοτος Ἀλεξ. Ζηνόδοτος Ἐφέσ. Ζωίλος. Ἡρακλέων Αἰγ. Ἰσίδωρος Ῥόδιος. Θεαγένους γρ. Κράτης. Τυραννίων. Μάξιμος Τύρ. Μεγακλῆς. Νικάνωρ ὁ Ἑρμ. Οἰνόμαος. Ὡραπόλλων. Φαιν. Πίγρης. Πρόκλος ὁ Λύκ. Πτολεμαῖος Ἀλεξ. Πτολεμαῖος γραμμ. Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκ. Πάλλης Αἰγ. Πορφύριος. Σαραπίων ὁ Ἀλ. Σέλευκος Ἀλεξ. Στησίχορος. Σωσιγένης. Στρατοκλῆς. Τήλεφος Περγ. Τιμόλαος Λαρισσ. Τριφωνιανὸς Σαβ. Τρυφιόδωρος. Τρύφων. Ἀμμ. Τυραννίων. Ὑγεῖα Φιλόξενος.*

Φιλόξενος Ἁλιξ. Φιλίστρατος Νερβ. Homeridae, Gl.

Homerus tragicus, Gl. et *Μυρώ. Σωσίθεος.*

Homicidia quaedam Athenis erant impunita, *Ἡ ἐν.* De fortuito homicidio iudicabant Ephetae, *Ἐφέται. Ἐπὶ Παλλαδίῳ.* Homicidae vestes aqua abluebant, *Ἀπὸ ὧν ἑπτὰ κ.* Athenis inanimata etiam, quae hominem peremissent, homicidii postulabantur, *Ἐπὶ Πρυτανείῳ. Νίκων.* De homicidii reis lex Attica, *Ἰωρός. Προδικασία.* Adde v. *Caedem.*

Homo Dei Iudicrum, *Ζήνων ὁ βασ.* Homines umbrae similes, *Εἴδωλον.* Homo externus et internus quid secundum Apostolum, *Ἔσω ἄνθρ.*

Horatius Cocles, Gl. et *Ἀχρηστίαν. Ἐξεκόπη.*

Hormisdas ad Constantinum M. confugit, *Μαρσύας.*

Hospitalitas Athenicusium, *Περιοδεῖαι.*

Hospitii apud veteres incundi rationes, *Ἰδιόξενος.*

Humilitas tuta praestat fastigio periculis obnoxio, *Κριὸσσων.*

Hunni Acatiri, *Ἄβαρις.* Hunni *Ἄποδες, Ἀκροσφαλεῖς.*

Hyacinthi filiae, Gl. et *Παρθένοι.*

Hylam vocas, proverbium, *Τὸν Ὕλαν. Ὕλαν.*

Hyllus Herculis filius, *Ἐπιβολή.*

Hymettus mons, *Χρυσοχοεῖον.*

Hymnus messorius, *Λιτυέρσης.* Vide etiam supra *Carmen.*

Hyperbolus, Gl. et *Ἀναπειστηρίαν.*

Hyperborei, *Αἴθρια στέφη.*

Hyperechius grammaticus, Gl. et *Λέων Ηαο.*

Hyperides orator, Gl. et *Ὑπερόριον.* Ab Aristogitone *παρανόμων* accusatus, *Ἀριστογείτων.* De orationibus Hyperidis, *Ἁρποκρατίων ὁ Γάιος.* Argumenta orationum Hyperidis, *Ἁρποκρατίων ὁ Ἀλλ.*

Hyrcani facetum responsum ad Ptolemaeum regem, *Πτολεμαῖος ὁ βασιλεύς.*

Iacchen Aegyptius, Gl. et *Ἱερογραμματεῖς.*

Iacobi Apostoli martyrium, *Ἡρώδης ὁ πρ.*

Iacobitarum patriarcha Athanasius, *Ἡράκλειος.*

Iacobus medicus, Gl. et *Σωρανός* gl. 2.

Iacobus patriarcha, *Κλῆρος* gl. 3.

Iadmon Samius, Gl. et *Ῥοδωπίδος.*

Iamblichus philosophus, Gl. et *Ἐμπεδότιμος. Συριανός.*

Ianua Phani, proverbium, *Ἡ Φάνου θύρα.* Ianua Cheronia dicta, *Χαρώνειος θύρα.*

Ianuarius deus unde dictus, Gl. et *Αἰωνοπάριος.*

Ianuarius philosophus, *Νέμος καὶ Ἰαν.*

Iason Thessalus, *Λέρας.*

Ibis poema Callimachi, *Καλλίμαχος.*

Ictero laborantibus omnia amara videntur, *Ἰκτεριᾶν.*

Ideae innatae, *Κοιναὶ ἔννοιαι.*

Idololatriae origo, *Ἀδάμ.*

Idomeneus, *Κρητίζειν.*

Iehu rex, Gl. et *Ἰεζάβελ. Ἰωσαφάτ.*

Ieremiae prophetae ossa ab Alexandro M. Alexandriam translata, *Ἀργόλαι.*

Ierobeam rex, *Ἱεροβοάμ. Ἀχίας.*

Ignatius diaconus, *Διονύσιος* gl. 1.

Ignavorum vota Deus non exaudit, *Αὐτός τι νῦν δρ. Σὺν Ἀθηνᾷ. Τὴν χεῖρα προσφ.* Ignavis etiam praeda obtigit, prov., *Λέβοται.*

Igne sublato signa dabantur, *Πυρσεύει.*

Ignis proverbiis usurpatus, *Δημοχάρης. Διὰ γὰρ μαχαιρ. Ἐν πυρὶ βέβηκας. Ἐν τῷ μέρει. Ἐς πῦρ ξαίνεις. Εἰς πῦρ ξαίνειν. Ἡταίρηκεν. Ὧι τὸ ἱερὸν π.*

Illus magister officiorum, Gl. et *Αἴδυμον. Λεόντιος, μον. Μαρκιανός. Παμπρέπιος.*

Ilium, *Λαμάστης, Ἰοφῶν, Πολέμων. Πῶλος. Τρυφιόδωρος.*

Imagines Acacii in ecclesiis Constantinopolitanis olim collocatae, *Ἀκάκιος.*

Immortalitatis definitio, *Ἀθάνατος.*

Immortales apud Persas dicti, *Ἀθάνατοι.* Imperatoribus non licuit mortuum attingere, *Αὔγουστος* gl. 2.

Imperia veterum populorum, *Ἀσσύριοι.*

Impii sive athei habiti Daphidas grammaticus, Diagoras Melius, Aristagoras, *Δαφίδας. Σωκράτης ὁ Μήλ.*

Imprecationis Laconicae formula, *Δακνόμενος. Οἰκοδομή.*

Impudentiae templum Athenis fuit, *Θεάς. Σοφοκλ.*

Impudicos apud Athenienses lex a foro et concionibus arcebat, *Ἐνδειξις.* De homine impudico formula, *Non est dignus qui sacrum ignem sufflet, Δημοχάρης. Ἡταίρηκε. Ὧι τὸ ἱερὸν π.* Impudicitia C. Lactorii a Romanis severe punita, *Γάιος Λαιτ.*

Inanimata quae hominem peremissent ex Draconis legibus urbe agroque exterminabantur, *Ἐπὶ Πρυτανείῳ. Νίκων.*

Incantationes, *Ἐφέσια γράμματα. Μαγεῖα. Μύξος.*

Incarnatio Domini, *Ὑποδήματα.*

Indi flagellis tubarum vicem utebantur, *Σάλπιγξ. Τύμπανα.* Indorum equitum vexillum, *Ἰνδοί* gl. 1.

Indifferentiae apud Stoicos genera, *Ἀδιαφορία.*

Indigere nulla re solius Dei est, *Κυνισμός.*

Induciae a Thracibus violatae, *Θρᾳκία.*

Indum ponte iunxit Semiramis, *Σεμίραμις.*

Infantibus decimo die nomen ponebant Graeci, *Ἀμφιδρόμια. Δεκάτην ἑστιᾶσαι.*

Inhiare qui pluribus solent, saepe ea amittunt quae habent, *Ἀρχίας. Ἡμίσεια. Κενοὶ κενά. Σκόπας.*

Inimicis multa debent sapientes, *Ἀπ' ἐχθρῶν.*

Inimicitia Empedoclis, prov., *Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.*

Iniustitia morbus animi, *Ἀδικία.*

Inquilini a comicis dicti *σκαφεῖς, Μετοίκιον. Τributum pendebant, Μετοίκιον. Μέτοικοι.* Inquilini suum quisque patronum Athenis habebant, *Νέμειν προστ. Προστάτης.* Inquilini qui patronum non habebant in iudicium vocabantur, *Ἀποστασίου. Ἀπροστασίου.* Inquilini iure civitatis donati *ἰσοτελεῖς* vocabantur, *Ἰσοτελεῖς.* Inquilini scaphas in pompis ferebant, *Ἀσκός. Συντομώτερον.*

Insidiarum actio, *Βουλεύσεως δίκη.* Proverbium in eos quibus insidiae struuntur, *Laureum gesto baculum, Δαφνίνην.*

Insularibus paupertas familiaris, *Σίφνιοι.*

Interfectionum recensus, *Ἔποποῖ.*

Interreges apud Romanos, *Μεσοβασιλεύς.*

Invidiae summa quaeque obnoxia sunt, *Παλαμήδης. Ἰεῖς.* Invidiae natura, *Φθόνος.*

Io eadem quae Isis, *Ἶσις.* Filia Inachi, Gl. et *Ἶυγξ.*

Ioab Davidis dux, *Ἄδερ.*

Io Chius, Gl. et *Ἀθήναιος. Διθυραμβοδιδάσκαλοι.*

Ioannes Baptista locustas comedit, *Ἀκρίς.*

Ioannes Diaconus, *Ἀρτέμιος. Γενικός.*

Ioannes episcopus, *Σισίννιος.*

Ioannem Evangelistam Nerva ex Patmo revocavit, Gl. et *Δομετιανός* gl. 2. *Νέρβας.*

Ioannes Mystaco, *Μύσταξ.*

Ioannes Patriarcha CPolitanus sub Theophilo, *Θεόφιλος.*

Ioannes Philoponus, Gl. et *Πρόκλος.*

Ioatham, *Ἀβιμέλεχ. Ἰεροβοάμ.*

Iobates rex, Gl. et *Σθενέβοια.*

Iocallis virgo in Lero culta, *Μελιαγρίδες.*

Iochus Persa, *Κακοῖς.*

Ionia urbes habuit XII, Gl. et *Τὸν Κολοφῶνα.*

Ionadab, *Ἐσσαῖοι.*

Ionum nomine comprehenduntur Atheniense, *Ἴωνες.*

Iortius Maecenatis adulator, Gl. et *Ἐγγώνιος. Θῶπα.*

Iosephus historicus, Gl. et *Ἰοῦστος Τιβερ.*

Iosua Israelitas in terram Chanaan introduxit, *Χαναάν.*

Iotomes nomen viri, *Πράσω.*

Iouiani milites, *Ἰόβιοι.*

Iouianus Imperator, Gl. et *Φάμωσσα.*

Iris dea, *Ἶλοῖον.*

Isaeus rhetor cum in adolescentia dissolute vixisset, postea vir sobrius evasit, Gl. et *Ταντάλου κήπους τρ.*

Isauria ab Anastasio expugnata, *Χριστόδωρος.*

Isidis cultores, Gl. et *Ἀγείρει. Σεῖσιρον.*

Isidorus athleta, *Ἀπίκιος.*

Isidorus philosophus, Gl. et *Ἄρχων χρέιος. Ἄττα. Αὐγουσιδές. Ἀφέλεια. Ἀφοσιούμεθα. Βωμολόχος. Γένεσις. Αἰδοῖος. Ἐνστατικός. Ἑρμείας. Εἶδος. Εἶσω. Ἠλικιώτης. Μαῖνος* gl. 2. *Ὅροι. Οὐλπιανός. Ὡραπόλλων. Πρέσβεις. Ῥητορική. Σαραπίων. Σπουδή. Συριανός. Ὑπατία. Ὑπερηγορῶν. Χαλδαϊκοῖς.*

Isis apud Aegyptios est luna, *Δόγματα.*

Isocrates orator, Gl. et *Ἀνδροτίων. Ἔφιππος. Ἔφορος. Θεοδέκτης. Θρασύμαχος. Κόκκος. Πρωταγόρας. Φιλίσκος Μιλήσ.* Contra Isocratem scripsit Zoilus, *Ζωίλος.* Commentarius in Isocratem, *Θέων.* De figuris Isocratis scripsit Clemens, *Κλήμης.*

Isthmus Sinopensium, *Ἀπετέμετο.*

Istri cataractae, *Καταῤῥάκται.* Istri fontes, *Ἐρκύνιος.*

Italiotae primi mares amare coeperunt, *Θάμυρις.*

Ithome urbs Messenae, *Ῥιανός.*

Ithyphallorum habitus, *Σημός.*

Iuba rex, Gl. et *Ἄγεται.*

Iudaei sub Claudio rebellant, Κλαύδιος. Item sub Hadriano, Ἠδέλυγμα ἐρημ. Iudaeorum exitus ex Aegypto, Μωυσῆς. Iudaei dicebantur [illegible] asini caput adorasse, [illegible] In dierum putabant imaginibus templa profanari, [illegible]

Iudices Atheniensium singulos pagos Atticae obibant, iuris dicendi causa, Κατὰ δήμους δικ. Iudices comicorum poetarum erant quinque, Ἐν πέντε κριτ. Iudices apud Athenienses ex ordine quem sors assignaverat, ius dicebant, Ἀλλ' οὐ [illegible] Merces iudicum apud Athenienses initio duo oboli, postea tres, Διωβολία, Ἡλιαστικ. Ὀβολοῦ, Φεύ. Dispensatores mercedis iudicialis erant Colacretae, Κωλακρέται. Iudicibus ius dicturis a ministris publicis tessera et baculus dabatur, [illegible] Nemo Athenis sexagenario minor iudex esse poterat, [illegible] Iudices ante calculos inventos conchis utebantur in suffragiis ferendis [illegible] Iudices itaque longa damnabant, brevi absolvebant, Μακρὰ γραμμή. Absolvebant reum paribus suffragiis, Ἴσαι ψῆφοι.

Iudicia et tribunalia varia Athenis: vide supra Dicasteria. Iudicia quomodo apud Athenienses distributa de quibus causis iudicarint, [illegible] In iudiciis ante contestationem litis certam pecuniam litigantes deponebant [illegible]

Iudith, Gl. et Ὀλοφέρνης.

Iulianus Imperator Christianos persequitur, Gl. et Μάρις. Christum Dominum vocare solebat Galilaeum, [illegible] Bibliothecam fecit e templo, Ἰοβιανός. In expeditione Persica ludos gymnicos instruxit, [illegible] Eius epistola ad Porphyrium, Ἐπιστολή. Iulianus viros doctos, cum quibus conversabatur, vocare solebat sodales, [illegible] Libanii amicus [illegible]

Iulianus Chaldaeus, Gl. et Ἀρνοῦφις.

Iulianus consul sub Marco Imperatore, [illegible]

Iulianus post Commodum pretio imperium adeptus, Gl. et Σεβῆρος post Σεύηρ.

Iulis urbs insulae Ceï, Κωνοπιῶντες.

Iunius [illegible]

Iunius helluo, Gl. et Φαγεῖν.

Iunonis cognomina et epitheta [illegible] Ἀκραία, Αἰγοφάγος, Βουναία, [illegible] Iunonis templum Olympiae, Κυψελιδῶν. Iuno Lucinia, [illegible] Iuno vincitur ab Vulcano, Ἥρα δὲ δεσμοῖς.

Iuppiter Picus in insula Creta sepultus, [illegible] Simulacrum eius descriptum, [illegible] Simulacrum Iovis Olympii, [illegible] Varia cognomina et epitheta Iovis, [illegible] et [illegible] Κτήσιος, [illegible] Μειλίχιος, [illegible] Ξένιος, [illegible] [illegible]

Iusiurandum Hellasticum, [illegible] Ius iurandum amantium dens negligit, [illegible] Iusiurandum eleri inscribere, prov., Εἰς τέφραν. Iusiurandum quod litigantes in iudiciis praestare tenebantur, Ἀντωμοσία. Ἀντωμοσία. Iusiurandum Rhadamanthi, Λάμπων. Ῥαδαμάνθυος. Χῆνα ὀμνύναι. De iureiurando litigantium vide Ἐξωμόσασθαι. [illegible] Iurisiurandi genera, [illegible] Iuramentorum formulae, Ἰωλύτης. Μὰ γῆν. Veteres interdum iurabant omisso Dei nomine, Μὰ τόν. Ναὶ μὰ τό. Athenienses ad lapidem stantes iurare solebant, Λίθος. Zeno per capparin iurare solebat, Socrates per canem, Κάππαρις. Per calamitates alicuius nonnulli iurabant, Κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. Mos iurandi per canem, anserem, hircum, Λάμπων. Μὰ τὰ λάχανα. Ναὶ μὰ τό. Lingua iuravit, mens iniurata, vox Euripidis, Ἀπομόσαι. Οὐκ ἔνδον. Qui detestando iudicium differri vellent, quid observarent, [illegible]

Ius armis semper cedit, Γνώμη. Ἀκαλάμα. Ius virgini incorruptae simile esse oportet, Δίκη.

Iustinianus Imperator, Gl. et Ἀέτιος. [illegible] Ἐπιβολή. Καινός. Κλήματα. Ὀβολοῦ. [illegible]

Iustinianus Rhinotmetus Bulgaris tributarius fuit, Βούλγαροι.

Iustinus Imperator homo rudis, Gl. et [illegible]

Ister grammaticus, [illegible]

Laberiae matronae Romanae facetum dictum, Σύλλας.

Laccoplutus cognomen Calliae, Καλλίας.

Lacedaemonii, cum Argivorum urbem bello peterent, ab eorum mulieribus territi, Τελέσιλλα. Propter perfidiam male audiebant, Λακωνίζειν. Erga peregrinos inhumani [illegible] In bello rubris utebantur vestibus, Καταξαίνειν. Φοινικίς. Ante plenilunium exercitum educere nefas habebant, Ἰππίας Ἀθην. Terpandrum ex Antissa arcessiverunt, Μετὰ Λέσβιον. Eorum imprecatio, vide supra Imprecationis. Eorum instituta et leges, Λυκοῦργος. Lacedaemoniorum mora, Μορᾶν. Supplices occidunt, Ταινάριον κακ. Lacedaemoniorum pietas laudatur, [illegible] Eorum virgines solutius erant vestitae, Δωριάζειν. Lacedaemoniae mulieris vox, Ἢ τάν. Laconicae claves, Gl. Laconicus tithymallus, Γλάμων gl. 2. De Republ. Lacedaemoniorum scripsit Dicaearchus, Δικαίαρχος. De Prytanibus Lacedaemoniorum scripsit Charon Lampsacenus, Χάρων Λαμψ.

Lachares philosophus, Gl. et Ἔγκειται. [illegible]

Laelius Scipionis familiaris, Πάκλιος gl. 2.

Lactantius, [illegible]

Lais meretrix, [illegible] Θαλάττιοι. Laidis mors, Χελώνη.

Laius paederasta, [illegible]

Lamachus dux Atheniensium, Gl. et [illegible]

Lampadis certamen apud Athenienses, [illegible]

Lampeto, femina formosa, Δημήτριος, Φαν.

Lampon vates, Gl. et Θουριομάντεις.

Lampros Erythraeus, Ἀριστόξενος.

Lampsacenis excidium minatur Alexander M., Ἀναξιμένης.

Lapis pro deo cultus a Petraeis Arabiae, Θεὺς Ἄρης. Vel lapides clamabunt, prov., Ἀποδῴησαι. Ne saepe in eundem lapidem impingas, prov., Μὴ πολλάκις.

Larissa Piasi filia, Ἀθέμιστα.

Larvarum usus apud comicos Atheniensium, Ἐξεικασμένος. Histriones ante inventas larvas faciem illinebant vel foliis ficulnis velabant: vide supra Ficus et Histriones.

Lasus poeta, Gl. et Κυκλιοδιδάσκαλος.

Lavacrum nuptarum apud Athenienses, Λουτροφόρος. Lavacra mortuorum, Χλιαρὰ λουτρά.

Laurentius orator, Ἐπίνικος gl. 2.

Laurium locus Atticae, aurifodinis clarus, [illegible]

Laurus credebatur vim habere propulsandi mala, Δαφνίνην. Veteres ramum lauri tenentes hymnos canere solebant, Αἴσακος.

Lazi gens, Δομετιανός gl. 2. Ταρσοὶ καλάμων.

Lazici, Ἀναστάσιος, Ῥωμ.

Lecti veterum metallis distincti, Ἤλεκτρον.

Leges telis aranearum similes, Φάλαγξ. Leges, antequam ferrentur, publice Athenis ad Eponymorum statuas proponebantur, Ἐπώνυμοι.

Legionis Romanae descriptio, Πρέγκιπες.

Legislatores Atheniensium, Νομοθέται. Legislatoribus propriae leges saepe nocuerunt, Δημοποίητος. Διοπείθης.

Lembus cognomen Heraclidae, Ἡρακλείδης Ὀξ.

Lemniae mulieres, Λήμνιον βλέπων.

Lenaea Baccho sacra, Ἐξ ἁμάξης.

Lenaeum locus, in quo ludi scenici agebantur, Ἐπὶ Ληναίῳ.

Leo proverbialis, Μὴ πρὸς λέοντα. Πρὸς λέοντα. Pellis leonina, Ἐνδύεται. Leones in manubriis gladiorum, Λέαινα. Τυράννησις. Leonum speciem fistulae variaque artificia simulabant, Προτομαί.

Leo Macelles, Gl. et Ἀκάκιος, Ἐρυθραῖος. Ζήνων gl. 6. Χειρίζω.

Leogoras Andocidis pater, Ἀνδοκίδης. Φασιανοί.

Leonides Byzantius, Κικίλιος.

Leontidis tribus pagi, Ἁλιμούσιος. [illegible] Αἰθαλίδης. Κηττοί. [illegible] Οἶον. Παιονίδαι. Πήληξ. [illegible] Σκαμβωνίδαι. [illegible] Χολλεῖδαι.

Leontiscus Messenius pancratiasta, Ἀκροχειρίζεσθαι. Σώστρατος.

Leontius episcopus Antiochiae, Ἀέτιος.

Leontius belli dux, Ἰουστινιανός gl. 2.

Leophron Olympionica, Ἀθήναιος.

Leporibus Carpathus abundabat, Οἰνόη. Ὁ Καρπάθιος. Prius testudo cursu antevertat leporem, prov., Πρότερον χελ. Leporina cauda pro spongia, Κέρκος.

Lepreus oppidum Peloponnesi, Ἀγορανομίας. Βδελύττομαι.

Leschides poeta, Gl. et Κρηπιδούμενος.

Lex Israelitis a Deo per Mosen data, Πλαξί.

Lexiarchicae tabulae, Gl. et *Ἀπεψηφίσατο. Δήμαρχος. Διαιτητάς. Ἔκλειψις. Ἐπιδιετές. Κοινὸν γραμματ.*

Libanius sophista, Gl. et *Ἀκάκιος, ῥήτ. Εὐδαίμων Πηλουσ. Ἰάκωβος. Προαιρέσιος.*

Liberalitas Theagenis, *Θεαγένης.*

Libethra Thraciae locus, *Ὀρφεύς.*

Libya regio Colchis vicina, *Μακροκέφαλοι.* Libya semper aliquid mali ferre dicebatur, *Αἰεὶ φέρει.*

Libyssa locus Bithyniae, *Ἀννίβας.*

Licinius Imperator ab Constantino M. victus, *Αὐξέντιος. Μαξέντιος. Οὐαλεντινιανός.*

Lignum quodvis a Graecis δρῦς dicitur, *Δρύινος.* Proverbia a ligno sumpta, *Ἀπὸ καλοῦ ξύλου. Ἐκ παντὸς ξύλου. Ξύλον. Σκαμβὸν ξύλον. Τὸ σκαμβόν.* Ligna sacra, *Νηφάλια.*

Limnae locus Athenis, ubi Bacchus colebatur, *Ἐν Λίμναις.*

Linea iudicum longa vel brevis: vide *Iudices.*

Lingua iuravit, mens iniurata, *Ἀναβάδην.* Vide supra *Iurare.*

Linus magister Herculis, *Ἐμβαλόντα.*

Lipsydrium locus Atticae, *Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. Λυκόποδες.*

Litterae Graecorum Hebraeis originem suam debent, *Ἀβραάμ. Ἄλφα.* Litterae a Phoenicibus inventae, *Γράμματα. Φοινικήια.* Litteras Linum in Graeciam primum intulisse tradunt, *Λίνος.* Litterae XXIV. inter Samios primum traditae, *Σαμίων ὁ δῆμος.* Alphabetum XXIV. litterarum ab Ionibus usurpatum, *Ἀττικισμός.*

Livii cum Cornuto historico comparatio, *Κορνοῦτος.*

Lixae quaestuosi, *Λεῖξαι.*

Locrenses Ilium quotannis duas virgines mittunt, *Ποινή.* Locrensium proelium cum Crotoniatis, *Ἀληθέστερα.*

Logistae magistratus Atheniensium, *Εὐθύνη.*

Lollius Maximus, *Δαμόφιλος.*

Longinus criticus, Gl. et *Φρόντων.*

Loricae elegans descriptio, *Θώραξ.*

Lucianus martyr, Gl. et *Νοθεύει.*

Lucius consul, *Φάλαγξ* gl. 2.

Lucius rhetor, *Μάρκος* gl. 1.

Luctator qui ter adversarium prostravisset, victor evasit, *Ἐφέσια. Τριαχθῆναι.*

Lucullus, Gl. et *Ἀνὴρ ἀνδρός. Κνώσσω. Ξυνεπιλαβεῖν. Ὅπως.*

Lucus Anagyri herois, *Ἀναγυράσιος.*

Ludi pueriles, *Παιδιά. Σίδια.*

Luna ab Argivis Io vocabatur, *Ἰώ.* Lunae ratio naturalis, *Πᾶν.* In luna esse domos et valles statuit Anaxagoras, *Ὁμοιομέρεια.* Graeci in rebus gerendis lunam respiciebant, *Πανσελήνῳ.* Lunae defectus malum omen, *Πολλὰ κενά.* Luna coelo deducta, *Ἐπὶ σαυτῷ. Θετταλὴ γυνή.*

Lupus proverbialis, *Διαλλάττειν. Εἰ καὶ λύκου ἐμν. Ἐκ λύκου στόματος. Λύκος ἀετὸν φεύγει. Λύκος ἔχανεν,* et quae sequuntur. Athenienses praemium iis tribuebant, qui lupum occidissent, *Φεισόμεσθα.* Dictum lupi ad pastorem, *Καὶ τὸ τοῦ λύκου.*

Lupus nomen viri, *Καλλίνικος.* Item nomen herois Atheniensis: vide infra *Lycus.*

Lustrabant Athenienses urbem porcellis, *Καθάρσιον. Περιστίαρχος.* Qui caedem commiserant, lustrari debebant, *Ἀπὸ δὶς ἑπτὰ κυμ.* Quorum officium fuerit lustrare eos, qui piaculo obstricti essent, *Ἐξηγηταί.* Pelle victimae Iovi immolatae in lustrationibus uti solebant, *Διὸς κώδιον.* Macedones mense Xanthico exercitum lustrare solebant, *Ἐναγίζων.* Olim etiam caede hominis urbes lustrabantur, *Φαρμακός.* Vide etiam infra *Piacula.*

Lusus calculorum proverbiis expressus, *Ἀφ' ἱερᾶς. Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερ. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.*

Lycomedes Scyri rex, *Θησεῖοισι.*

Lycurgus inedia mortem sibi conscivit, Gl. et *Ἀπεκαρτέρησε. Ἀποκαρτερήσαντα.* Comparatur cum Scipione Africano, *Πόπλιος* gl. 2. Lycurgi leges, *Ῥῆτραι.*

Lycus heros Atheniensis, *Δεκάζεσθαι. Ἡ Λύκου δεκάς. Λύκου δεκάς.*

Lydi masturbatores, *Λυδὸς ἐν μεσ.*

Lydus Philadelphiensis, *Ἀνδρονικίδης. Πρέσβεις.*

Lygdamis tyrannus Halicarnassi, *Ἡρόδοτος Λύξ.*

Lyram septem chordis primus instruxit Terpander, *Τέρπανδρος.* Decimam et undecimam chordam lyrae addidit Timotheus, *Τιμόθεος, Θεμσ.* Lyram triquetram quis invenerit, *Σίβυλλα.* Proverbium ab lyra sumptum, *Ἀλλ' οὐ διὰ τ.* Lyra, species placentae, *Διακόνιον.*

Lysanias grammaticus, *Ἐρατοσθένης.*

Lysias orator, Gl. et *Βιαίων.* De Lysiae orationibus scripsit Harpocratio, *Ἁρποκρατίων ὁ Γ.* Commentarius in Lysiam, *Ζήνων, Κιτ. Παῦλος Γερμ.*

Lysicles Aspasiae filius, *Προβατοπώλης.*

Lysicrates Atheniensis, Gl. et *Φάρμακον.*

Lysimachus rex, *Ἀναδρομαί.* Arsinoae filius, *Ἀνεθυμιάτο.*

Lysimachus Aristidis filius, *Πλέθρον.*

Lysis Pythagoreus, *Πυθαγόρας* gl. 1.

Macaria Herculis filia, Gl. et *Βάλλ' ἐς μακ.*

Macedones littera $\bar{\beta}$ utebantur pro $\bar{\varphi}$, *Κεφαλή.*

Macedonius belli dux, Gl. et *Πρόχειρα.*

Macedonius consul, *Ἀγαθίας.*

Macedonius martyr sub Iuliano, *Ἀμάχιος.*

Machinae bellicae, *Καινοπρεπές. Κυμοτόμος. Σπαλίων.*

Macra urbs Lyciae, *Φιλάγριος.*

Maecenas, Gl. et *Ἐγγώνιος.*

Maesyus Semnonum rex, *Θειάζουσα.*

Magiae rationes, *Γοητεία. Εὕρημα. Καταδεδέσθαι.* Magarum instrumenta, *Ἴυγξ.*

Magistratus Atheniensium quo die munus suum auspicati sint, *Εἰσιτήρια.* Magistratus Messeniorum, *Τημοῦχος.* De variis magistratibus Atheniensium videantur vv. *Ἀγορανομίας. Ἀντιγραφεύς. Ἀποδέκται. Ἀποστολῆς. Ἀποτιμηταί. Ἁρμοσταί. Ἀστυνόμοι. Δέκα. Δεκάρχαι. Ἐκλογεῖς. Ἑλληνοδίκαι. Ἑλληνοταμίαι. Ἕνδεκα. Ἐπιγραφεῖς. Ἐπιμελητὰς ἐμπ. Ἐπιμελητὴς τῶν μυστ. Μετρονόμοι. Μύριοι. Ναυτοδικαι. Νομοφύλακες. Πολέμαρχος. Πωληταί. Πόρισται. Πρυτάνεις. Πυλαγόραι. Σιτοφύλακες. Στρατηγοί. Συγγραφεῖς. Ταμίαι.*

Magnes homo audax, *Ἀνασχοῦσα.*

Magnes lapis, *Μαγνῆτις. Ἡρακλεία λίθος. Ἡρακλείαν λίθον.* Attrahit ferrum, *Μαγνιανός.*

Maleus, *Φαιστός.*

Mali turbulento rerum statu ad honores emergunt, *Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ. Ἐν δὲ διχοστασίῃ.*

Malum qui facit, eum malum perpeti par est, *Εἰκός.*

Malius an Mamilius dictator, *Δικτάτωρ.*

Mamertinus frater Stesichori, *Στησίχορος.*

Mammaea ab Origene instituta, *Ὠριγένης* p. 762.

Mammianus patricius, *Πρίσκος Ἐμ.*

Mandrabulus in proverbio, *Ἐπὶ τὰ Μανδραβ. Ἐπὶ τοῦ Μανδραβούλου.*

Mandron in proverbio, *Ἐγένετο καὶ Μάνδρ.*

Manlius consul, *Μάλλιος. Μάρκος* gl. 5.

Manlius proconsul, *Γάλλος. Πραξάμενος.*

Manna sive mel silvestre, Gl. et *Ἀκρίς.*

Mannus nomen viri, *Ἀπεχώρησε. Δεξιός.*

Mantinea in quinque pagos divisa, *Μαντινέων.* Mantineam Agis cepit, *Ἆγις.*

Maras homo Syrus, Gl. et *Μέτριοι.*

Marathonia pugna, *Διεξιφίσω.*

Marathonius auctor monasteriorum, *Ἐλεύσιος.*

Marcellinus, Gl. et *Εὐσταλής.*

Marcellus in pugna occisus ab Hannibale honoratur, *Λυτρόω. Αἰδοῖ. Τόπος.*

Marcellus alter, *Μετριοπαθεῖν.*

Marcellus magister aetate Iuliani, *Ἐξιστάμενος. Σαλούστιος* gl. 4.

Marcia Commodi concubina, *Κόμοδος.*

Marcianus Imperator, *Συμεών.*

Marcionem haereticum condemnat Polycarpus, *Πολύκαρπος.*

Marcius Coriolanus, Gl. et *Ἐδικαίου. Ηὐπορεῖτο.*

Marcus Romanorum dux, *Προσανατεινάμενος. Πρὸς αὐτοῦ.*

Marcus Imperator, Gl. Ludum Hermogenis rhetoris frequentat, *Ἑρμογένης.*

Mardochaeus, *Ἀμάν. Ἐσθήρ.*

Mardonius ad Plataeas victus, *Πάντα κινῆσαι.*

Margites poema tribuitur Pigreti, Gl. et *Πίγρης.*

Mariae virginitas, *Ἰησοῦς.* Mariae Virgini honor Deiparae ereptus, *Κωνσταντῖνος β.*

Marinus philosophus, Gl. et *Ἀγάπιος Ἀθ. Θεαγένης Ἀθην.*

Marinus Arianus, adversus quem scripsit Eusebius, *Ἀσυνετοί. Εὐσέβιος.*

Marinus nepos Anastasii Imperatoris, *Ἀναστάσιος, Ῥωμ.*

Marinus Severi haeretici sectator, *Ἰουλιανὸς Ἁλικ.*

Mariti apud Athenienses vocabantur uxorum domini, *Σμικύθης.*

Marmissus vicus, *Σίβυλλαι.*

Marodach Assyriorum rex, *Μανασσῆς.*

Maronea urbs, olim Ismarus appellata, *Ἰσμαρικός.*

Mars ab Arabibus cultus, *Θεὸς Ἄρης.*

Marsus, *Περιηγήτης.*

Martyrum quorundam admirabilis in cruciatibus perferendis constantia, Ἀμάχιος.

Masanissa, Gl. et Ἀναβολεύς. Ἀνάστασις. Ἐπικριτής. Θύον.

Massagetae posteriores capitis capillos promittebant, anterioribus resectis, Ἀπόνοια.

Massilienses molles et effeminati, Ἐκ Μασσαλίας. Ἐς Μασσαλίαν.

Matthias sacerdos, Ἀντίοχος.

Mauricius, Pauli filius, Imperator factus, Gl. et Ἀπετάφρευον. Μένανδρος gl. 3. Ὄγκος.

Mausolum plures rhetores orationibus celebraverunt, Gl. et Ἰσοκράτης, Ἀμ. Θεοδέκτης, Ἀριστ. Mausolus Hecatomni filius, Δέξιππος.

Maximianus Imperator, Διοκλητιανός. Μαξιμῖνος.

Maximinus Imperator, Gl. et Ἀγαπητός. Καθοσιούμενος.

Maximus tyrannus, Καθοσίωσις.

Maximus Romanorum dux, Ταινίαι.

Mazaca urbs Cappadociae, postea Caesarea dicta, Τιβέριος.

Mazices gens, Ἀναστάσιος.

Medea, Gl. et Αἴξ. Θετταλὴ γυνή.

Medeam Euripidis fabulam Neophroni tribuunt, Νεοφρῶν.

Medici olim ostentationis gratia herbas nomine soli natalis commendare solebant, Γλάμων. Ἰατρός. Τιθύμαλλος.

Medicinae inventor Apis Aegyptius, Γράμματα.

Medimnus continebat 48 choenices, Ἡμιεκτέον.

Megacles Alcmaeonis filius, Οὐ φροντίς.

Megalus Siculus, Μεγαλεῖον μύρον.

Megarenses ob improbitatem male audiebant, Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν. Ὑμεῖς. Megarensium ager alii ferax, Μεγαρέων δάκρυα. Πεφυσιγγωμένοι.

Megarica comoedia ab Atheniensibus contempta, Γέλως Μεγαρ.

Megaricum decretum belli Peloponnesiaci causa, Ἐξεφύσησα.

Mel Colchicum, Σμήνη. Melle quidam illiti, ut ab apibus depascerentur, Ἐπίκουρος. Μάρκος Ἀρεθ.

Melampus vates, Gl. et Σύμβολον gl. 2.

Melanchrus tyrannus, Πιττακός.

Melanippides lyricus, Gl. et Φιλόξενος, Ἐὐλητ.

Melanthius ab comicis irrisus, Gl. et Βδελύττομαι.

Melanthus singulari certamine cum Xantho Boeoto dimicavit, Ἀπατούρια. Melanthus Messenius, Εὐγενέστερος.

Melchisedech, Gl. et Ἀβραάμ.

Meletus accusator Socratis, Gl. et Ἀνθομολογησόμεθα. Σκολιά.

Melienses fame ab Atheniensibus subacti, Λιμὸς Μηλ. Τῶν φιλτάτων.

Melissus philosophus, Γεννητική. Μέλητος gl. 2.

Melitaei catelli, Μελιταῖον.

Melitidis stupor in proverbium abiit, Γελοῖος.

Memoria Simonides et Apollonius Tyaneus polluerunt, Ἀνελέγετο. Integros veterum libros qui memoriter recitare potuerint, Σαλούστιος οὗτ.

Menander discipulus Eratosthenis, Ἐρατοσθένης.

Menander comicus, Gl. et Μανθάνειν. Αὐγκεύς. Periochae fabularum Menandri, Ὅμηρος Σελλ. Commentarius in Menandrum, Σωτηρίδας.

Menander medicus, Λεσχίδης.

Menas pirata, Πομπήιος Ῥωμ. Sancti Menae templum, Μηνᾶς.

Mendacium multiplex est et secum pugnans, Ἑρμῶν. Mendacium res perplexa et subdola, Ἀδόλως.

Menecrates Ephesius Arati magister, Ἄρατος.

Menedemus philosophus, Gl. et Ἄρατος.

Menippus cynicus, Φαιός.

Mens delirans, Λήρος.

Mensis apud Athenienses in tres decades dividebatur, Ἕνη καὶ νέα. Mensium certi dies consecrati diis, Πεπεμμένου. Mensium dies secundus, Ἀγαθοῦ δαίμονος.

Mensurarum curam apud Athenienses agebant metronomi, Μετρονόμοι.

Mercatores ab militia vacabant, Ἐμπορός εἰμί.

Merces iudicialis, Φεῦ. Mercedem a discipulis primus exegit Aristippus, Ἀρίστιππος.

Mercenarii Atheniensium, Ξενικόν. Ξενικός.

Mercurius praeses mercaturae et furti, Κερδῷος. Κοινός. Item sortis, Κλῆρος Ἑρμ. Pici filius, Αἰγυπτος. Mercurio brachium animalium consecrabatur, Κωλῆ. Mercurio vinum aqua mixtum libabatur, Κεκραμένη σπ. Statuae eius quadratae, Ἑρμῆν. Ἑρμῶν. Varia Mercurii cognomina et epitheta, Ἀγοραῖος. Ἐμπολαῖος. Ἐριούνιος. Μονοκρήπιδι. Πομπαῖος. Πρὸς τῇ πυλίδι. Σῶκος. Τρικέφαλος. Ψιθυριστοῦ. Orator dictus Mercurii simulacrum, Τύπος. Mercurii sors, Κλῆρος Ἑρμοῦ.

Meretrices Corinthiae, Ἑταῖραι Κορ. Meretrices vestes diversis coloribus distinctas gestare tenebantur, Ἑταιρῶν. Aediles de mercede meretricibus danda statuebant, Διάγραμμα. Cyrene famosa meretrix, Δωδεκαμήχανος. Varia meretricum epitheta, Κασαλβάδες. Μυσάχνη. Qui cum meretrice rem habuerat, eum leges pro moecho prehendi vetabant, Πωλοῦσι.

Mergi pro omine sunt, Αἴθυια.

Merisus Thraciae mons, Κατάιξ.

Mermeroes, Ἀξιόλογα.

Messem alienam metis, prov., Ἀμώμενοι.

Messoa Laconicae locus, Ἀλκμάν.

Mestrem rex, Αἴγυπτος.

Metonis annus, Gl. et Ἐνιαυτός.

Metrocles Cynicus, Ἱππαρχία.

Metrodorus quidam, Philippi dux, Ἀφρουρήτους. Ἀνατάσεις.

Metrodorus Chius, discipulus Democriti, Δημόκριτος. Πύῤῥων.

Metrodorus Isocraticus, Θεόκριτος X.

Metrodorus Epicuri sodalis, Ἐπίκουρος gl. 2.

Metroum, Gl. et Μηραγύρτης.

Micipsa, Μασανάσσης gl. 2.

Midas rex, Gl. et Ἄῤῥός. Ἔλεγος. Filium nothum habuit Lityersen, Λιτυέρσης. Midae currus, Κάθαμμα.

Midianitae a Gedeone profligati, Γεδεών.

Milesii luxui dediti erant, Οἶκοι. Adulteriis infames, Φέψαλος. Quondam fortes erant Milesii, Ἦσαν. Πάλαι. Milesiae mulieres frictrices, Ὄλισβος.

Miletus labrace pisce abundabat, Λάβραξ.

Milites Atticorum ad bellum profecturi trium dierum cibaria ferre iubebantur, Ἔχοντας.

Militiam navalem qui detrectassent infamia notabantur, Ἀναυμαχίου.

Miltiades, Gl. et Διεξιφίσω. Ἱππίας Ἀθην.

Milvus veris nuncius, Προκαλινδεῖσθαι. Milvus in fabula, Ἴκτινος.

Mindyrides, Συβαριτικαῖς.

Minervae simulacrum quibus apud Athenienses commissum fuerit, Ταμίαι. Simulacrum Minervae describitur, Ἀθηνᾶς ἄγ. Minervae simulacrum in Atheniensium pompa, Οἱ Νομοφύλακες. Athenienses navigaturi simulacra ligneа Minervae in proris navium collocabant, Παλλαδίων. Minervae duae sacerdotes, Τραπεζοφόρος. Minerva Iliensis, Ποινή. Minerva Lindia, Ῥοδίων χρ. Minervae felem comparas, prov., Ἀθηνᾷ τὸν αἴλ. Varia Minervae cognomina et epitheta, Ἀγελείη. Ἄγλαυρος. Γοργολόφα. Ἐργάνη. Ἱππεία. Ἰτώνη. Παλλάς. Πρόνοια. Σκίρον. Ταυροβόλος. Τριτογένεια. Τριτομηνίς. Ὑγεία. Χαλκίοικος.

Minium. Vide infra *Rubrica*.

Minos rex Cretae, Gl. et Ἀχέσματα. Ἐπήγγελλεν. Κρησφύγετα. Minoi Atheniensis tributum pendunt, Ἀασμός. Minos ab Atheniensibus pueros et puellas tributi loco exigit, Ἐν παντὶ μύθῳ.

Minotaurus, Εἰρεσιώνη. Ex Pasiphae et tauro natus, Ἐν παντὶ μύθῳ.

Minucianus, Gl. et Γενέθλιος. Μένανδρος, Ἀασθ. Παγκράτιος. Πορφύριος.

Misgolas, Τίμαρχος.

Mithridates, Ἐπιτηδειέστερος. Εὐερμία. Ὦ φῶς κακ. Πομπήιος. Omnes Romanos uno die occidi iussit, Αὐθέντης.

Mixtio vini et aquae quam habuerit proportionem, Πόμα κεκρ. Salubris aquae et vini mixtura, Ἀσυνδρομία. Vide *Vinum*.

Mnaseas, Ἐρατοσθένης.

Mnesilochus, filius Euripidis, Εὐριπίδης.

Modestus Aegypti praefectus, Ἐπαφρόδιτος.

Modestus Iudaeorum pontifex, Ἡράκλειος.

Moechorum poena, Ὦ Λακιάδαι. Παρατίλλεται. Πέμπτη φθίνοντος. Πωλῶσι. Ῥαφανίς. Vide supra *Adulterorum*.

Molione, Οὐδ' Ἡρακλῆς.

Molotti foedera pangentes bovem in minuta frusta dissecabant, Βοῦς ὁ Μολοττῶν.

Metoeci: vide *Inquilini*.

Molpagoras, Ἡμαγωγικός.

Moneta coriacea et testacea usi Romani antiquitus, Ἀσσάρια.

Montis partes quot, Ἀκρώρεια.

Mopsopia Oceani filia, Εὐφορίων.

Morbi equorum, Τέτανος. Morbi pecorum, Διάῤῥοια. Morborum sanandorum vel depellendorum quaedam gentes olim peritissimae fuerunt, Ἀκέσματα.

Moribus cuiusque regionis sese accommodare decet, Ἀλλ' ἔπου χ. Homines saepe pristinos mores mutant, Ἰσαίου τοῦ ῥητ.

Mors naturae opus neque extimescenda, Ἀποθανεῖν. Mors malorum effugium et quasi portus post tempestatem, Θάνατος. Mors donis corumpi nescit, Θανατῶν. Mors pro patria, Δεωκόριον. Qui mortem in bello non timent, eam plerumque effugiunt, Ἀποθνήσκοντας. Morte multabantur qui stationem deseruissent, Κάκη. Ante mortem nemo dicendus est beatus, Ἔρκος. Ὀλβίζειν.

Morsimus, poeta frigidus, Gl. et Ἡ Μορσίμου. Ψυχρός.

Mortuis maledicere Atheniensium lex vetabat, Ἀποιχόμενα. Ἔνδειξις. Mortuis immolari solebant pecudes castratae, Ἐντομίδαι. Mortuis placenta oboli corona dabantur, Μελιτοῦττα. Ὀβολοῦ. Φεῦ. Mortui, antequam sepelirentur, per aliquod tempus expositi iacebant, Προῦκειτο. Tricesimus dies mensis mortuis sacer erat, Τριακάς. Mortui coronabantur, lecytho apposito, Ὤιχου καταλιποῦσα. Mortuum ad vitam revocavit Theophilus, Θεόφιλος. οὗτ. Vide supra *Defuncti*.

Moschus rhetor, Ἱλάριος.

Moses, Gl. et Ἀφιλότιμος. Δουλεία. Ἱερογραμματεῖς. Λαῶτ. Statura recta praeditus fuit, Ἀνάστημα.

Mosonem mulierem Hebraeam Alexander Polyhistor tradidit, Ἀλέξανδρος ὁ Μιλ.

Mucianus Romanus, Ἀγήλειεν.

Mulieres quae contra bonos mores peccarent, mille drachmis multabantur, Ὅτι χιλίας ἔζημ.

Mummius Corinthum cepit, Ἀχαΐα.

Mundus e Stoicorum sententia, Κόσμος gl. 3. De mundi aeternitate placitum Tuscum, Τυῤῥηνία.

Munera quae altero a nuptiis die sponso dabantur, Ἐπαύλια. Vide supra *Dona*.

Munychus, Ἔμβαρος.

Murus Anastasianus, Ἀναστάσιος Σιλ. Murus ligneus oraculo Atheniensibus dato significatus, Ἀνεῖλον.

Musca Accaronitarum deus, Ἠλίας.

Mus, pugil Tarentinus, Ὅσα μῦς. Mus proverbialis, Ἄρτι μῦς π. Εἴληφεν.

Musarum fores apertae, Ἀνεῳγμέναι. Alterum proverbium, nunc ipsa floret Musa, Αὐτὴ νῦν. Musae Sirenum victrices, Μοῦσαι.

Musicae antiquae inventor fuit Amphion, Ἀμφίων. Musicam apud Athenienses corrupit Phrynis, Βωμολοχεύσαιτο. Locos ad musicam pertinentes vide sub vv. Ἀναβαλλόμενος. Ἀνακρονόμεθα. Βυκάνη. Διέζευξε. Δίεσιν. Διοκλῆς. Διονύσιος gl. 2. Δώριος αὔλησις. Ἰβύκινον. Κυκλίων. Κατὰ δάκτυλον. Κατάληψις. Μουσουργοί. Νίγλαροι. Νόμος gl. 2. Ξυναυλία. Ξυλυφίων. Ὀξύ. Προανεκρούετο. Σαμβύκαι. Σκινδαψός. Σκόλιον. Τιμόθεος gl. 2. Ὑπάτη.

Musonii diversi, Gl. et Δρᾶμα. Ἐπεισόδιον. Ἑρμογένης Ταρσ. Μαρκιανός. οὗτ. Ἰωλίων.

Mutationis genera, Ἀλλοίωσις. Πάσχειν.

Mycale mons, Ἐρασίστρατος.

Myes historiam Hippyos in compendium redegit, Ἵππυς.

Mylus comicus, Ἐπίχαρμος.

Myrmecides statuarius, Φειδίας.

Myrto Socratis uxor, Σωκράτης gl. 1.

Myscellus Crotonis conditor, Gl. et Ἀρχίας gl. 2.

Mysia eadem quae Bithynia, Ἀδριανοί.

Mysorum ultimus, prov., Ἔσχατος. Mysorum et Phrygum fines discreti, prov., Οὐδὲν ἧττον.

Mysteriorum curatores apud Athenienses, Ἐπιμελητὴς τῶν μυστ. Mysteriorum participes alii mystae, alii epoptae, Ἐποπτεύειν post Ἐπωμίς.

Myxus, Dianae sacerdos, Βαβαὶ Μύξος.

Nabis tyrannus, Λυςθετήσας.

Nannacus rex, Gl. et Τὰ ἀπὸ Νανν̀ακου. Τὰ Νανν̀ακου.

Narcissus sui admirator, Πολλοί σε. Narcissus Romanus, Ἀμάστης.

Naphtha ubi gignatur, Ἀδιαβηνή. Naphtha Medeae oleum vocatum, Φάρμακον.

Narses dux, Ἀνεῖτο. Βωμολόχος gl. 2. Διακεχαραγμένος. Ἐλοιδορούμεθα. Ἐπίθετοι. Ἐπιστολεῖς. Εὐκτόν. Θεήλατος. Περιωπή. Πυῤῥίχη. Τομίας.

Nasturtium urinam inhibet, Στραγγουριῶ.

Natare: in prov. neque natare neque litteras scire, Μήτε νεῖν.

Natura mala vix in melius mutatur, Ἀντίπατρος Ἰολ.

Navigare utroque pede, Ἀμφοῖν. Neque remis neque velis navigamus, prov., Θεῖ.

Navium genera, Ἀμφιπρύμναις. Ταῦλος. Ἡμιολίαις. Κέλης. Ναξιουργὴς κάνθαρος. Παρῶναι. Σαμίων ὁ δῆμος. Τριήρεις. Navium insignia, Ἄκρα κόρυμβα. Ποιφύσσω. Navis ab Atheniensibus quotannis in insulam Delum sacrorum causa mittebatur, Θεωρίς. Athenienses naves quasdam publicis usibus destinatas semper habebant, Πάραλος. Dii a Phoenicibus in puppibus navium collocari soliti, Πάταικοι. Athenienses navigaturi simulacra lignea Minervae in proris navium collocabant, Παλλαδίων. Navis proverbialis, Ἀνὴρ ἔοικε. Ἀπὸ καταδυομένης. Τὸ Μηλιακόν.

Naulum Charontis: vide supra *Charontis naulum*. Aegiali accolae beneficio Cereris immunes a naulo Charontis, Πορθμήιον.

Naupactus a Philippo capitur, Φρουρήσεις.

Nausiphanes Democriteus, Ἐπίκουρος gl. 1.

Nearchus tyrannus Zenonem Eleaten in mortario contundi iussit, Ζήνων. Nearchus historicus, Gl.

Necessitas durum telum, Δεινῆς ἀνάγκης.

Neemias, Ἰουδήθ.

Neleus Ionum colonias deduxit, Ἰωνία.

Nemesis deae sacra, Ἀδράστεια. Νεμέσια. Ὑπὸ πῆχυν. Nemesis Rhamnusiae simulacrum fecit Phidias, Ῥαμνουσία.

Neoclides ab comicis perstringebatur, Γλάμων.

Neophron tragicus, Gl. et Καλλισθένης.

Neptunus cum Minerva de Attica contendit, Γεραίτερος. Neptunus Nelei pater, Οὐκ ἐτῶς. Neptunus Asphalius, Ταίναρον. Neptunus Hippius, Ἵππιος. Neptunus Taurius, Ταυρίδιον. Neptuno bos vel agnus in mare demittebatur, Κάθετος.

Nero lutum sanguine mixtum dictus, Gl. et Ἀλέξανδρος Αἰγ. Μελεδωνός. Μητροῤῥαίστης.

Nessus, Θορός. Πορθμεύει.

Nestor ter senex, Γενεά. Τριγέρων.

Nicagoras rhetor, Gl. et Μαῖωρ. Μινουκιανός.

Nicander poeta, Gl. Obscura Nicandri loca tractavit Pamphilus, Πάμφιλος Ἀλ. Metaphrasis Theriacorum Nicandri, Μαριανός.

Nicanor, Ἀνέῤῥωσεν. Φάκελλον gl. 2.

Nicephori patriarchae vitam scripsit Ignatius, Ἰγνάτιος.

Nicetas sub Athanaricho martyrium passus, Ἀθανάριχος.

Nicias cunctator, Gl. et Μελλονικιᾶν. Melum obsidet, Ὑπερακοντίζεις.

Nicias a Perse rege necatus, Περσεύς gl. 2.

Nicodemus Arethusii filius, Εὐριπίδης.

Nicolai Damasceni pater Antipater, Ἀντίπατρος, Νικ.

Nicolaus rhetor, Λαχάρης.

Nicomachi Introductio in arithmeticam, Πρόκλος ὁ Προκ.

Nicomedes rex, Ἀφύα.

Nicostratus histrio, Ἐγὼ ποιήσω.

Nicoteles, frater Anniceridis, Ἀννίκερις.

Nili incrementa, Θέων ὁ ἐκ τ. De Nilo scripsit Castor, Κάστωρ. De Nili fontibus sententia Pindari, Πορφύριος.

Nisaei equi optimi, Ἵππος Νισ.

Nisus Pandionis filius, appendix v. Νισαία. Παράλων.

Nitri usus, Κονία.

Nives XVI pedes profundae, Λύγος.

Noctua sola inter volucres fetum lactat, Δερμόπτερα ζῷα. Noctua victoriae signum, Γλαυξ ἵπταται. Proverbium de noctua, Ἄλλο γλαύξ.

Nolis vigilias explorabant, Κωδωνοφορῶν.

Nomina imponebantur infantibus die septimo vel decimo a nativitate, Δεκατεύειν. Δεκάτην ἔστ. Ἑβδομευόμενα.

Nomophylaces diversi a Thesmothetis, Οἱ Νομοφύλακες.

Nomos lyricos primus scripsit Terpander, Τέρπανδρος.

Nonnus Demosthenem edidicerat, Σαλούστιος gl. 3.

Nothis apud Athenienses hereditatem cernere non licebat, Ἐπίκληρος. Nothis ex paternis bonis mille drachmae dabantur, Νοθεία. Causae nothorum diiudicabantur in Cynosarge, Ἐς Κυνόσαργες.

Novatianorum rigida de iis, qui post baptismum peccatum mortale admiserant, sententia, Ἀκέσιος. Novatus, Ναυάτος.

Nox consiliis et meditationibus apta, Ἐν νυκτὶ βουλή.

Numa Romanorum rex primus monetam Romae introduxit, Gl. et Ἀσσάρια. Numa pontificem creat, Ποντίφιξ. Numa chlamydis Romanae inventor, Χλαμύς.

Numenius Heracleota Halieuticorum scriptor, Κιτίλιος.

Numerus denarius perfectus, Εἴδη. Pythagoreorum de numeris doctrina, Εἴδη. Qui nequiverint ultra quinarium numerare, Γελοῖος. Μαργίτης.

Nummus Tyrius, Ἀμφορεαφόρους. Nummus Cyrenaeorum, Βάττου σίλφ. Num-

mi Cyzicenorum qua nota signati, *Κυζικηνοί*.
Nuncium laetum qui afferebant, eos Athenienses coronabant, *Ἐστεφάνουν*. Nuncius incredibili celeritate ex Italia Lacedaemonem uno die allatus, *Ἀληθέστερα*.
Nuptialia dona Romanorum, *Ἐπαύλια*. Nuptiales ritus, *Ἀθύρματα*. *Ἀναθεῖναι*. *Γαμήλια*. *Δημιουργοί*. *Δίδραχμον*. *Δραχμή*. *Ζεῦγος*. *Νυμφεύτρια*. *Νυμφικὰ λουτρά*. *Νυμφίον*. *Προτέλεια*. *Προτέλειον*. *Σήσαμα*. *Ὑμέναιος*. In nuptiis adhibitus puer patrimus et matrimus, *Ἔφυγον κακόν*. Qui nuptias faciebant, nuptiarum die aqua fontis Callirrhoae abluere se solebant, *Λουτροφόρος*.
Nymphaeum castellum in Ponto, *Πύλων*.
Nicostratus histrio, *Ἐγὼ ποιήσω*.

Oboli tres merces iudicum apud Athenienses. Vide supra *Iudices*. Mortuis duo oboli in os indi solebant, *Καρκάδοντα*. *Μελιτοῦττα*. *Ὀβολοῦ*. *Φεῦ*. Vide supra *Mortui*.
Ochi Persae crudelitas in Aegyptios, *Ἀσπίς*. *Κακοῖς ἐπισ*. Occidit Apin, *Ἄπιδες*. Ochus a Bagoa occisus, *Βαβαίς*.
Ochozias rex Iudaeorum, *Ἠλίας*.
Oculorum structura, *Κόρη*.
Odomantes, gens Thracica, *Ἀποσεσόβηκεν*.
Oedipodis imprecationes, *Αἱ Οἰδίποδος ἀραί*.
Oeneidis tribus pagi, *Βουτάδης*. *Λουσία*. *Περιθοῖδαι*. *Τυρμίδαι*. *Φυλή*.
Ogygis filiae, *Πραξιδίκη*.
Olda mulier fatidica, *Ἰωσίας* gl. 2.
Olea quare Minervae tribuatur, *Ἀθηνᾶς ἄγαλμα*. Oleae ramus lana obvolutus in sacris Pyanepsiorum, *Εἰρεσιώνη*. Olea *καλλιστέφανος* dicta, *Κοτίνῳ στεφ*. Oleae Minervae sacrae, *Μορίαι*. Olearum ordines, *Περιστοιχον*.
Oleastro sterilior, prov., *Ἀκαρπότερος*.
Oleo ex sacris oleis expresso donabantur Panathenaeorum victores, *Μορίαι*.
Oliis arae vel statuae deorum consecrari solebant, *Χύτραις ἱδρ*.
Olympus tibicen, Gl. et *Συναυλίαν*. *Ὦ φήμερε*. Olympus Alexandrinus, Gl.
Onagri maximi in insula Caudo, *Καυδώ*.
Onesicritus, *Ἀπόγραφος* et Annot. v. *Νέαρχος*.
Onomarchus Phocensium tyrannus, *Φαΰλλος* gl. 2.
Onulphus, *Ἀρμάτιος*. *Κατὰ πατέρα*.
Oracula obsignata accipiebant, qui Apollinem Delphicum consulerent, *Τὰ τρία*. Oraculorum multis sub glossis fit mentio: ut *Ἄκλητος*. *Ἄκος*. *Ἀλθηρικός*. *Ἄμυρις*. *Ἀνάθημα*. *Ἀνεῖλεν*. *Ἀντίβας*. *Ἀντικλείδης*. *Ἀντιτυπῆσαι*. *Ἀργυρέα*. *Ἄρκτος*. *Ἀρχίας*. *Ἀρχίλοχος*. *Ἄτταλος*. *Αὔγουστος*. *Δαφίδας*. *Διογένης*. *Δόρυ κηρ*. *Αἰγιαίε*. *Αἰγυπτία κλῆμα*. *Αἶνε πόθοι*. *Ἐκαὶ μελήσει*. *Ἐπαμινώνδας*. *Ἐπὶ Παλλαδίῳ*. *Ἐς κόρακας*. *Ἔσχατος Μυσ*. *Εὐγενέστερος Κόδρου*. *Εὔδημος*. *Ζήνων Μνασ*. *Εἰρεσιώνη*. *Εἰς Κυνόσαργες*. *Εἰ τὸ μέσον*. *Ἡρακλῆς ξεν*. *Ἤσαν*. *Ἰουλιανὸς ὁ Παρ*. *Θοῦλις*. *Καλούμενος*. *Κλητός*. *Κνώσσω*. *Κρατέας*. *Λυκοῦργ*. *Μέδουσα*. *Μετὰ Λέαβιον*. *Μέτρῳ ὕδωρ*. *Μητραγύρτης*. *Μοιρία*. *Μύσκελος*. *Νίκων*. *Ξέρξης*. *Πάντα κινήσω*. *Πυθαγόρας*. *Ἐρ*. *Ῥόδιων*. *Σικελίζειν*. *Σόλων*. *Ταῦτά σοι καὶ Π*. *Τελέσιλλα*. *Τὴν κατὰ σαυτόν*. *Τένον*. *Τρύγος*. *παρὰ Μεσσ*. *Τριόφθαλμος*. *Τοιουτονί*. *Τυρταῖος*. *Ὑμεῖς ὦ Μεγ*. *Φορμίων*. *Ψαμμακοσιογάργαρα*.
Orationis partes ab aliis aliter divisae, *Πρωταγόρας*.
Oratores impudici foro et concionibus arcebantur, *Δοκιμασία*. Oratoribus qui multam aerario debebant, concionari non licebat, priusquam multam solvissent, *Πολιτεία*. Duplex Graecorum oratorum decas, *Νικόστρατος*. Decem oratores ab Atheniensibus Antipatro deduntur, *Ἀντίπατρος*. *οὐ*.
Orbelus mons Thraciae, *Δαρά*.
Orestes in monte Amano ab insania liberatus, *Ἄμανον*. Orestes matre occisa Athenas venit, *Χόες*.
Origenes, Gl. et *Γρηγόριος ὁ Θαυμ*. *Κατηχητή*. [illegible] Scripsit contra Africanum, *Ἀφρικανός*. Contra Origenem scripsit Methodius, *Μεθόδιος*.
Orithyia, *Ἀφέται*. *Γοργίας*. *Κοτυλήρυτ*.
Orontis Persae apophthegma, *Ἀφθονίαν*.
Orphanorum rex, *Ἔγγειον* gl. 2. *Σῖτος*.
Orpheus initiorum Graecanicorum auctor, Gl. et *Θρησκεύειν*. Orphicorum formula solemnis, *Ἡρικέπαιος*. De Orphei initiis scripsit Apollonius Aphrodisiensis, *Ἀπολλ*. *Ἀφροδ*. Theologiam Orphei Proclus Lycius illustravit, *Πρόκλος ὁ Λύκ*. Item Syrianus, *Συριανός*. Argumenta in Orpheum, *Σύνδων*. Consensus Orphei Pythagorae Platonis, *Συριανός*. Orphei scripta collegisse dicitur Pherecydes, *Φερεκύδης Ἀθην*.
Orthographiam multi grammatici tractarunt, *Ἀρκάδιος*. *Αἴλιος Δίος*. *Ἀρκάδιον Στρατ*. *Εὐδαίμων*. *Ὦρος Ἀλ*. *Σωτηρίδας*, *γραμμ*. *Τρύφων*. *Τυραννίων ὁ νεώτ*. *Ὑψικράτης*.
Orus Aegyptiorum deus, *Ἡραΐσκος*. *Ὡραπις*.
Osculorum genera, *Ἐμβολον*. *Περιστοιχον*. *Χύτρα*.
Osiris apud Aegyptios est sol, *Λαμπαδίζει*. Osiridis sacra, Gl. et *Ἐπιφάνιος* gl. 4. *Ἡραΐσκος*.
Ostenta observabant Graeci, *Ἀσαρημα*.
Ostracismo primus damnatus est Hipparchus, *Ἵππαρχος*. Ostracismi rationes, *Ὀστρακισμός*.
Ova cruda Babylonii fundae rotatione percoquebant, *Περιδινοῦντες*. Ovi semen non est in vitello, sed in albo, *Νεοττός*.
Ovium aetates diversae earumque nomina, *Ἀμνόν*.
Oxylum Horoti ex praecepto oraculi secuti sunt, *Τριόφθαλμος*.
Ozias rex, Gl. et *Κόπρεξία*.

Pacorus rex Parthorum, *Κατάλημα*.
Pacta Phoenicum, proverbium, *Φοινίκων συνθ*.
Paederastae famosi, *Ἐπαλθένης*. *Θέανδρος*. *Κυδωνίδης*.
Paeonia sive Emathia, *Ἠμαθία*.
Palamedes tabulae lusoriae inventor, *Τάβλα*. Idem Doricas litteras invenit, *Κάρνεια*.
Pallura urbs Macedoniae, *Ἀντίπατρος Ἰολ*.
Palladium Athenas allatum Demophon rapuit, *Ἐπὶ Παλλαδίῳ*. Troianum, *Παλλάδιον*.
Palmae Babyloniae, *Κανθήλιος*. Palmarum glandes, *Ἀπέκειντο*.
Pamphilus Amphipolita, *Ἀπελλῆς*.
Pamphilus tragicus, *Διόλασιν*.
Pamphilus demagogus, Gl. et *Παράσιτος*.
Pamphilus in epitomen redactus, *Διογενιανός*. *Ὀδηνάθος*.
Pamphilus Martyr, *Εὐσέβιος*.
Pamphilus Platonicus, Gl. et *Ἐπίκουρος*.
Pamprepius, Gl. et *Ἀμφίβολοι*. *Σαλούστιος φιλ*. *Σαραπίων*. *Σύνταξις*.
Pan variis cognominibus insignis, Gl. et *Ἀλίπλαγκτος*. *Κεραβάτης*. *Πανικῷ*. Pan Aegyptius, *Μένδης*. Pan Atheniensibus contra Persas opem tulit, *Ἱππίας*.
Panaetius Rhodius, Gl. et *Ἀπολλόδωρος*. Alius Panaetius ab Aristophane comico irrisus, *Ἀπαλήκην*.
Panathenaea, Gl. et *Πέπλος*.
Pancrates Arcas, Halieuticorum scriptor, *Κεκίλιος*.
Pandionidis tribus pagi, *Κυδαθηναιεύς*. *Κύθηρον*. *Οἴηθεν*. *Παιανιεύς*. *Στειρά*.
Pandion rex Atheniensium, *Παράλων*. *Νίσα*.
Pandorae bos cum ove immolabatur, *Ἐπίβοιον*. Pandora Erechthei filia, *Παρθένοι*.
Pandosia urbs, *Τάνον*.
Pandrosus filia Actaeonis, *Φοινικήια*. Adde *Προσέλεναν*.
Panes Palatini, *Παλατῖνοι*.
Panionium, *Τὸν Κολοφῶνα*.
Pantarces amasius Phidiae, *Ῥαμνουσία*.
Pantomimorum saltatio quando Romae introducta, *Ἀθηνόδωρος*, *Στ*. *Ὄρχησις παντόμιμος*.
Panyasis poeta, Gl. et *Ἀντίμαχος Κολ*.
Pappus Alexandrinus, Gl. et *Θέων*.
Parabates philosophus Aristippum audit, *Ἀντίπατρος*. *Ἀρίστιππος*.
Parasiti celebres, *Δωρίων*. *Κλείσοφος*.
Parii pactas cum Atheniensibus inducias rumpunt, *Ἀνεπαρίασαν*.
Paris Domitiani amasius, *Ἰουβενάλιος*.
Parmenides philosophus, Gl. et *Ἐμπεδοκλῆς* gl. 2. *Ἔλεγχος*.
Parnes mons Atticae, *Ἐπὶ Λειψυδρίῳ*.
Parnus gubernator, *Τὸ Πάρνον*.
Parodiam primus scripsit Hippys, *Ἵππυς*.
Parrhasius pictor, Gl. et *Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ*.
Parsondas, *Σφοδρῶς*.
Parthamasiris, *Τραιαν*.
Parthenius grammaticus, *Διονύσιος Ἀλεξ*.
Parthi hostes laqueis illigatos capere solebant, *Σειραῖς*. Parthorum equites loricis armati erant, *Θώραξ*. Parthorum scuta, *Οἰσύινα*. Parthorum origo, *Σκύθαι*.
Parysatis, *Παραπετάσμα*.
Pases magus famosus, Gl. et *Ἡμιωβέλιον*.
Pasiphae cum tauro coiit, *Ἐν παντὶ μύθῳ*.
Patainacitae, nomen gentis, *Ἀδακις*.
Paulus Apostolus, *Ἀδάμ* p. 92
Pauperes divitias falso simulantes, *Θεαγένους χρ*.

Paupertate nullum malus malum, *Ἐξωλέστερον.*
Pausanias rhetor, Gl. et *Ἀσπάσιος.*
Pausistratus Rhodiorum dux, *Διάληψις. Πυριφόρος.*
Pax barbarorum, quam auro redemit Theodosius, itemque Anastasius, *Ἀναστάσιος, Ῥωμ. Θεοδόσιος, βασ.*
Peccare nulla in re solius Dei est, *Συγγνώμονα.*
Pecuniam publicam Athenienses in templis reponebant, *Ἐπιστάτης.* Pecunia nervus rerum gerendarum, *Νεῦρα μάχης. Ὅταν ἀργύριον.*
Pegasus, *Ἑώρημα. Τραγικώτερος.*
Pelagus nomen silvae, *Ἐπαμινώνδας.*
Peleus Acasto bellum infert, *Ἀταλάντη.* Peleo gladius pudicitiae causa datus, *Μέγα φρονεῖ. Ἠλέως.* Peleus Astydamiam amavit, *Ἔπειρα.*
Pellenenses cum Salaminiis bellum gerunt, *Κάσσας.*
Pelle Iovis in lustrationibus utebantur, *Διὸς κώδιον.* Pellis leonina si non sufficit, adhibenda vulpina, prov., *Ἂν ἡ λεοντῆ.*
Pelopidae dicti *Ἤνωμοι, Ἄνομος.*
Pelopidas, *Παρ' οὐδέν.*
Peloplato cognomen sophistae, *Ἀλέξανδρος. Πῆ.*
Pelusiotarum nodi artificiosi, *Ἄμματα.*
Penis coriaceus, *Ὄλισβος.*
Perdiccas rex Macedoniae, Gl. et *Ἱπποκράτης Κῷος. Μελανιππίδης.*
Peregrinos in album civium falso relatos qua poena Athenienses affecerint, *Ἀπεψηφίσατο. Ἀποψηφισθέντα. Διαψήφισις.* Peregrini ab Atheniensibus reprehendantur, *Περιθοΐδαι.*
Pergamenorum dies geniales, *Τριετηρίδες.*
Periander Corinthius, Gl. et *Πρεσβεῖον. Χαλκᾶ τὰ καλά.*
Pericles, Gl. et *Δέον. Δημοποίητος. Εἰς τὸ δέον. Ἔφοροι. Σχολιόν* gl. 4. Ne rationes expensarum reddere cogeretur, bellum movit, *Εὐθύνη.* Quale consilium Atheniensibus dederit belli gerendi, *Τὴν γῆν ὅταν.* Idem legem tulit, ne quis civis haberetur, nisi qui utroque parente cive natus esset, *Δημοποίητος.* Odeum extruit, *Ὠιδεῖον.* Quinquaginta talentis populum fraudasse arguebatur, *Φειδίας.*
Periclis filius cognominis, *Ἐσιρατήγησε.*
Periuria amantium deus non punit, *Ἀφροδίσιον.* Periuri hominis descriptio, *Μέων.*
Perperena urbs, *Ἑλλάνικος.*
Persae vocantur Magog, *Γωγιτεία.* Persarum equi pedicis constricti, *Πεποδισμένοι.* Persarum cursus fiscalis, *Ἄγγαρος. Ἄγγαροι.* De rebus inter pocula propositis sobrii consultare solebant, et contra, *Εἰσηγήσαντο.* Barbam prolixam alebant, *Ἀπόνοια.*
Persaeus Stoicus, Gl. Huius discipulus fuit Hermagoras, *Ἑρμαγόρας.*
Perseus Danaes filius, *Μέδουσα.* Huic Mercurius alterum calceorum suorum dedit, *Μανοκρήπιδι.* Sardanapalum occidit, *Σαρδανάπαλος.*
Perseus Macedoniae rex, Gl. et *Ἀπειδεία. Ἐξαυτῆς. Καχεξία. Πυρσουρίδας.*
Pescennius Niger a Septimio vincitur, *Σεβῆρος.*
Petrus Apostolus Euodium Antiochiae episcopum constituit, *Χριστιανοί.*
Petrus Magister, Gl. et *Ἐμβριθές.*
Phaenebythis, vicus Aegypti, *Ὡραπόλλων.*
Phaenippus, *Τισαμενοφαινίππους.*
Phalaris tyrannus, Gl. et *Παυράλας.*
Phaon Sapphus amasius, *Σαπφώ.*
Phameas Carthaginiensis, *Ἀν' ἑκάστην. Αἴρυχος.*
Pharnaces, *Πομπήιος.*
Pharnuthis fluvius, *Νίκαια.*
Phavorinus sophista, Gl. et *Ἡρώδης Ἰουλ.* In eum Hadrianus Imperator iniquior fuit, *Ἀδριανός.*
Phayllus quinquertio, Gl. et *Ὑπὲρ τὰ ἐσχ.*
Pherecydes philosophus phthiriasi obiit, Gl. et *Ἐπηλυγάζονται. Χροὶ δῆλα.* Pherecydes et Hecataeus oratione prosam condiderunt, *Ἑκαταῖος Ἡγησ.*
Pheretima regina, *Ἐμπεδορκεῖν. Ἐῦλαί.*
Phidalia, *Ἡράκλειος.*
Phidias, Gl. et *Γελάδας.* Aemulum habuit Myrmecidem, *Γελοῖος.* Minervam eburneam fecit, *Εὐθύνη.* Nemesin Rhamnusiam finxit, *Ῥαμνουσία.*
Philaenis et Elephantine de figuris venereis scripserunt, *Ἀστυνάσσα.* Philaenidis commentarii, *Βοτρυοσιαγῆ. Δημαχάρης.*
Philammon poeta, *Τέρπανδρος.*
Philetas, Gl. et *Ζηνόβιος.*
Philippica oratio septima inter Demosthenicas Hegesippo tribuebatur, *Ἡγήσιππος.*
Philippides cursor, *Ἱππίας Ἀθην.*
Philippus Opuntius, *Φιλόσοφος.*
Philippus Amyntae F. rex Macedoniae, Gl. et *Κάρανος. Μεθώνη. Παράπαν.* Poneropolin condit, *Λουλων πόλις.* Philippus minor, *Ἀναζυγαῖς. Εὐλαβῶς. Συνομειρεῖν. Τετρῦσθαι.* Dictum eius, *Νήμιος.*
Philippus argentarius, *Ἰησοῦς.*
Philiscus Milesius, *Νεάνθης Κυζ.*
Philo platonissat aut Plato philonissat, *Ἀβραάμ.*
Philo Byblius, Gl. et *Παῦλος Τύρ.* Magister Hermippi Berytii, *Ἕρμιππος Βηρύτ.* Opus eius de urbibus in epitomen redactum, *Στρῆνος.*
Philochorus scripsit de rebus Atticis, Gl. et *Πωλίων.*
Philoctetes ab hydro morsus, *Φιλοκτήτης.*
Philolaus: in eum epigramma, *Ὑπόνοια.*
Philonides homo rudis, *Ἀπαίδευτοι.*
Philopoemen Arcas, Gl. et *Ἀπέδει. Ἀρίστιανος. Στία.*
Philosophorum diversae sectae et successiones, *Αἵρεσις. Σωκράτης.* Philosophorum Platonicorum successio ab Ammonio usque ad Sopatrum, *Πλωτῖνος.* Philosophorum sententiae controversae, *Θέσις.*
Philostratus primus, Gl. et *Φρόντων Ἐμισ.* De characteribus Philostrati scripsit Metrophanes, *Μητροφάνης.*
Philoxenus poeta a Dionysio tyranno in lapidicinas coniectus, Gl. et *Ἄπαγε. Εἰς λατομίας.* Idem amorem Cyclopis erga Galateam introduxit, *Θρεττανελό.*
Philoxenus helluo, *Ὀψοφαγία.*
Philyllius comicus, Gl. et *Λιοκλῆς.*
Phlyacographi, *Σωτάδης.*
Phocion, Bonus cognominatus, *Φιλίσκος Αἰγ.*
Phinees sacerdos, *Λώτ.*
Phoenices litterarum inventores, *Γράμματα.* Phoenicum dii, *Ἑρμῆς. Πάτικοι.*
Phoenix Euripidea fabula, *Ἐναύειν. Ἐπηλυγάζονται.* Phoenix Agrigentinorum dux, *Σιμωνίδης* gl. 3.
Phormio Atheniensis, *Στιβάδες.*
Photius patriarcha scripsit contra Leontium, *Λεόντιος.*
Phraortes Indorum rex, *Ἠῶρος. Φοινίκων.*
Phronime, *Βάττος.*
Phratores Atheniensium, *Μειαγωγεῖν. Μεῖον.*
Phreatus heros, *Ἐμφρεάτοι.*
Phryges divinationem artificiosam invenerunt, *Οἰώνισμα.*
Phrygum et Mysorum fines discreti, proverbium, *Οὐδὲν ἧττον. Χωρὶς τὰ Μ.*
Phrynichus poeta ab Aristophane perstringitur, *Λύκις.*
Phrynichus grammaticus, Gl. et *Ὦρος.*
Phrynichus dux Atheniensium, *Παλαισμασιν.*
Phrynis citharoedus, *Βωμολοχεύσαιτο. Λυσκολοκάμπτους.*
Phryno dux Atheniensium, *Πιττακός.*
Phthois, placentae species, *Ἀνάστατοι.*
Phurdiga, sacra mortuorum apud Persas, *Νεκύια.*
Phyromachus statuarius, *Προυσίας.*
Piacula publica, sive homines piaculares, *Φαρμακός.*
Piasi Thessali incestus erga filiam amor, *Ἀδέκαστα.*
Picae humanam vocem imitantur, *Κίττα.*
Pilatus, Gl. et *Σημαῖαι.* Pilatus a Nerone occisus, *Νέρων.*
Pilei sive galeri Thessalici, *Πλιοστερής.*
Pindarus, Gl. et epigramma, *Εὐαγής.* De Pindari carminibus scripsit Draco Stratonicensis, *Δράκων Στρατ.* Commentarius in Pindarum, *Παλαμήδης Ἑλ.*
Pini nuccm Bacchae gestabant, *Κωνοφόροι.*
Piraeeus, *Ἱπποδάμεια. Μετρονόμοι. Μόλπις.* Olim fuit insula, *Ἔμβαρος.*
Pirithous cum Theseo ad inferos descendit, *Αἶσπος.* Pirithous hospitalis, *Περιθοΐδαι.*
Pisander homo timidus, *Εἴ τι Πεισάνδρου. Λειλόπερος. Ξυγγραφεῖς. Πεισάνδρου.*
Piscari in aqua turbida, prov., *Ἐγχέλεις.*
Piscator ictus sapit, prov., *Ἁλιεύς.*
Pisces vocis sunt expertes, et quare, *Πνεύμων.* Iidem corde carent, *Καρδία.* Pisces qui crustas exuant, *Μαλακόστρακοι.*
Pisindelis tyrannus Halicarnassi, *Ἡρόδοτος Λύξ.*
Pisistratus, *Ἀλισθεῖεν. Ἐν Πυθίῳ. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. Καὶ σφάκελοι. Ἵππαρχος. Παλληνικόν. Πύθιον. Συλλαβών. Σφακτριασμός.*
Pithecusae insulae, *Κέρκωπες.*
Pittacus sapiens, Gl. et *Σαράπους. Χαλεπά. Χρῆα.*
Pittalacus, *Τίμαρχος.*
Pixodarus Hecatomni filius, *Λέξιππος.*
Placentarum varia genera, *Ἀμφιφῶντες. Ἀνάστατοι. Βοῦς ἑβδομος. Διακόνιον.*

Planetarum nomina, Ἐποχή.
Plato Musas Atticissans, Gl. et Νουμήνιος. Plato ter navigat in Siciliam, Αἰσχίνης gl. 4. Plato Sophronis mimis delectabatur, Σώφρων. Scripsit epistolas XIII, Εὖ πράττειν. Symposio Platonis quot interfuerint convivae, Ἀθήναιος. Platonis Symposium ab Agathonis convivio ductum, Ἀγάθων. Platonis soror Potone, Σπεύσιππος. Platonis ἄγραφα Aristoteles conscripsit, Ἀγαθοῦ. Commentarii in Platonem, Ἁρποκρατίων, Ἀργ. [illegible]. Commentarii in libros Platonis de Republica, [illegible]. Ὀνήσανδρος. Ποτάμων Ἀλ. Πρόκλος ὁ Λύκ. Σευηρός. De characteribus Platonis scripsit Metrophanes, Μητροφάνης, Κορν. Contra Platonem scripsit Diodorus monachus, Διόδωρος μον. Musice dicta in libris Platonis de Republica, Διονύσιος Ἁλικ. Adversus Platonem de diis scripsit Zenodotus, Ζηνόδοτος Ἀλεξ. Platonis vitam scripsit Zosimus, Ζώσιμος. Platonis cum Aristotele consensus, Πορφύριος. De differentia dogmatum Platonis et Aristotelis, [illegible]. Consensus Homeri cum Platone, Τήλεφος, Περγ.
Plato eunuchus, [illegible] gl. 2.
Platonicorum [illegible], [illegible] gl. 1.
Plaustris olim insidentes portae Lenaeis carmina recitabant, Ἐξ ἁμάξης. Convicia ex plaustro iactare, Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν.
Plias tragicorum, Ἀλέξανδρος Αἰτ. [illegible] Ὅμηρος. [illegible] Σοφοκλῆς Ἀθην. Σωσίθεος. Σωσιφάνης. Φιλίσκος. [illegible]
Plistonax Spartanus, Λέων gl. 2.
Plotinus, Gl. et Ἀμέλιος.
Plumbo veteres inscribere solebant, Ἐλάσμα.
Plutarchus Chaeronensis, Gl. et Λάμπριας. Eius aemulus fuit Favorinus, Φαβωρῖνος.
Plutarchus Atheniensis, Gl. et Δομνῖνος. Ἡγίας. [illegible] [illegible]. Fuit Nestorii filius, Πρόκλος ὁ Λύκ.
Pluto Molossorum rex, Κόρη. Plutonis cognomina, Κλύμενος.
Pluviam, cum siti Romanus exercitus laboraret, Arnuphis philosophus artibus occultis effecisse dicitur, Ἀρνοῦφις, ut alii, Iulianus, Ἰουλιανός. Pluviae instantis indicium ex igne lucernarum, Μύκητες.
Poenarum finis et utilitas, Πλάτων.
Poesis obstetrix mendacii, Ἰδέα.
Poetae qui ante Homerum vixerunt. Vide supra Homerus.
Pogon, portus Troezenis, Εἰς Τροιζῆνα.
Polemo philosophus, Gl. et Δόγιος.
Polemo Smyrnaeus, sophista, Gl. et Ἀριστείδης. Ἀδρ. Ζήνων. [illegible] Ἡρώδης. Ἰούλ. Θεόδωρος, Γαδ. Idem Laodicensis vocatur, [illegible] [illegible] ὁ Ἀρκάς. Eius superbia, Ὑπέρφρων.
Polites cursor, [illegible].
Polles vates, Gl. et Σύμβολον gl. 2. Οἰώνισμα.
Pollio (Asinius), Πωλίων.
Pollio philosophus, Gl. et Διόδωρος, ὁ Οὐαλ.
Pollux sophista, Πολυδεύκης.
Polus Agrigentinus, Gl. et Γοργίας.
Polyaenus Epicuri familiaris, Ἐπίκουρος gl. 2. Reliquos Polyaenos vide suis glossis.
Polybius Megalopolita, Gl. et Παναίτιος ὁ νεώτ. Historiam eius in epitomen redegit Brutus, Βροῦτος. Contra Polybii historiam scripsit Scylax, Σκύλαξ.
Polybotes gigas, Νίσυρος.
Polycarpus, Διονύσιος gl. 1.
Polycrates Sami tyrannus, Δημοκήδης. Νεώρειοι. Πύθια καὶ Δήλια. Ταῦτά σοι καὶ Πυθ. Gemmam suam in ventre piscis capti repperit, Σμάραγδος.
Polycrates Thebanus, Πάντα κιν. et Πάντα λίθον.
Polyeuctus, homo pessimus, Ἡνίοχος. Πολυεύκτου.
Polyphemus Galateam deperit, Φιλοξενος. Vide Philoxenus.
Polyphradmo, filius Phrynichi, Φρύνιχος.
Polypus bis septem plagis contusus, prov., Δὶς ἑπτά.
Polytio parasitus, Ἐξωρχησάμην.
Polyzelus, [illegible] Ἀθην.
Pompae publicae Romanorum magnificentiam matronarum ostentabant, Αἰμιλία.
Pompeius Magnus, Gl. et Ἀνὴρ ἀνδρός. Ποσειδώνιος.
Pontium iungendorum ars apud Romanos, Γέφυρα.
Populi albae foliis coronari solebant Bacchi sacris initiati, Λεύκη.
Porcum immolabant qui initiabantur, Δραχμὴ ἐξ. Porcus olim Cereri immolabatur, Χοίρων. Athenienses porcellis concionem et theatra lustrare solebant, Καθάρσιον.
Porphyrius philosophus, Gl. et Ἀμέλιος. Ἀνδροκλείδης. Διόδωρος μον. Ἐμπεδοκλῆς. Ἐντελέχεια. Ὠριγένης p. 672. Contra Porphyrium qui scripserint, vide sub Ἀπολινάριος. Διόδωρος μον. Μεθόδιος.
Porticus Pisianactia, Ζήνων, Μνασ.
Porus rex Indorum, Gl. et Εἰσεποιεῖτο. Κοσμή. Φοινίκων ἐγγ. Οἶνον.
Posidonius philosophus, Gl. et Ἀννίκερις. Ἰάσων, Μεν. Οἰώνισμα.
Posteritas incorruptus iudex, Κορνοῦτος.
Postumius historicus, Αὖλος Ποστ.
Potamii, nomen pagi Attici, Δραχαρνεῦ.
Potamo philosophus, Gl. et Αἵρεσις gl. 2. Θεόδωρος, Γαδ. Λεσβῶναξ.
Potone Platonis soror, Σπεύσιππος.
Praeconis munus, Ἐπικηρυκεύεται.
Praegustatores regis Persarum, Ἐδέατρος.
Praemia victorum in ludis solennibus, Περιαγειρόμενοι.
Praetorio praefectus, Ἔπαρχος Πραιτ.
Praxilla poetria, Gl. et Ἠλιθιάζω.
Principis boni laus et officium, Τιβέριος, ἐν Κωνσταντ. Ἰωάννης Ἀντιοχ. Exemplum principis mali, Τιβέριος, ἐν Κωνστ.
Priscianus philosophus, Πρέσβεις.
Proaeresius, Gl. et Ἱμέριος.
Proclides Hipparchi amator, Τρικέφαλος.
Proclus philosophus, Gl. et Ἀγάπιος. Ἀθηνόδωρος. Δομνῖνος. Ἰδιωτεία. Ἰλδοις. Ἐπίπροσθεν. Ἑρμείας. οὗτος. Ζήνων, Ἀλ. Εἶδος. Ἡγίας. Καταγωγή. Πλούταρχος, Νεστ. Ὀλυμπιόδωρος. Σεβηριανός. Τριβωνοφόρος. Ὑπέμεινε. Χαλδαϊκοῖς.
Prodicus sophista, Gl. et Διαλοιδορεῖται. Εὐριπίδης. Ἰσοκράτης. Θηραμένης. Πρωταγόρας. Eius liber Ὧραι inscriptus, Ὧραι.
Proditores urbium, Μύρτης. Προδότας.
Proedri prytanum, Gl. et Ἐπιστάτης τῶν πρυτ.
Proetus Stheneboeae maritus, Σθενέβοια.
Promissa Charetis, prov., Χάρητος.
Promotus dux, Θεοδόσιος gl. 3.
Pronomi barba, Gl. et Ἀγύρριος.
Proserpina apud Rhodios asphodelo coronabatur, Ἀσφόδελος. Proserpina Ἀζησία dicta, Gl. et Ἀμαία. In Proserpinae templo ingens thesaurus conditus erat, Ἄβυσσος. Proserpina Molossorum regis filia, Κόρη.
Prospaltii, nomen pagi Attici, Δραχαρνεῦ.
Protagoras, Gl. et Κοτύλη. Πυθμήν.
Protocles, Τριτοπάτορες.
Protonoe, Αυσαύλης.
Proxenorum iura, Gl. et Ἰδιόξενος.
Prusias rex, Gl. et Ἀλλοπρόσαλλος. Ἐξάλλως. Ἥμισυς. Θηρία.
Prytanum praeses, Ἐπιστάτης τῶν Πρ. Locus in quo Prytanes convivabantur, Θόλος. Prytanes concionem propter ostentum dimittebant, Διοσημία. Prytanes populum convocabant, Κυρία Ἐκκλ.
Psalacanthe barba, Πτολεμαῖος Κυθ.
Psalmi Davidis in ecclesiis olim cantati, Χορός.
Psammetichus rex, Βεκκεσέληνε.
Psathyriani, secta inter Arianos, Ἀρειανοί.
Psecas Antimachi cognomen, Ἀντίμαχος.
Ptolemaeus Hephaestionis filius, Ἐπαφρόδιτος.
Ptolemaeus Soter a patre expositus, Λάγος.
Ptolemaei reges, Gl. et Ἀμφισβητεῖν. Δημήτριος gl. 3. Διιπετές. Εὔλογον. Τὸ βασιλικὸν β.
Ptolemaidis tribus pagus, Θυργωνίδαι.
Puberes secundo post pubertatem anno bonorum paternorum fiebant domini, Ἡβήσαντες. Pubertas apud Athenienses anno XVI. definiebatur, Ἐπιδιετὲς ἡβ.
Pudendum virile, Ἀναγκαῖον. Εὐρώταν. Κάπρος. Κριθή. Pudendum muliebre, Δέλτα. Δόριλλος. Κριθή. Μύρτον. Μυσάχνη. Σάκανδρος. Σάραβον. Χελιδόνας. Χοῖρος.
Puellae apud Spartanos olim nudas sese conspiciendas praebebant, Δωριάζειν. Puellis orbis genere proximi 500 drachmas dotis loco apud Athenienses dare tenebantur, Θητεύς. Θῆττα. Puellae ἐπίκληροι omnium bonorum heredes apud Athenienses, Ἐπίδικος.
Pueris et mulieribus non licebat Athenis ultra modium negotia contrahere, Ὅτι παιδί.
Pugnent ut morituri, et non morientur, dictum Laconicum, Ἀποθνήσκοντας.
Pulchritudinis descriptio, Ἐρύθημα.
Pupillorum adversus tutores actio, Φάσις.
Purgamenta collecta apud Alexandrinos feminae in mare asportabant, Κηρύκαινα.

Purpura quomodo inventa, Ἡρακλῆς. Purpura Sardianica, Βάμμα. Ἵνα μή σε βάψω.

Pyanepsia sacrum Atheniensium, Εἰρεσιώνη.

Pydna urbs, Τί ἔστι τὸ ἐν τοῖς.

Pygmaeorum spolia aptare colosso, prov., Ἀφροδίτης.

Pylades Clytaemnestram occidit, Πυλαγόραι. Pylades Cilix, Gl.

Pyriphlegethon fluvius, Ἡλύσιον πεδίον. Κῆρ.

Pyrrhoneorum secta, Πυῤῥώνειοι. Οὐδὲν μᾶλλον.

Pyrrhus rex, Gl. et Ἀναδρομαί. Ἀποσιτηγοῦντες. Λεισιδαμονία. Λώς. Ἐνεδέχοντο. Φαβρίκιος.

Pyrrhus Achillis filius, Φάρος.

Pyrrhus Milesius, Σωτάδης.

Pythagorae Samii res doctrina discipuli, Glossae et Γνώριμοι. Ἐμπεδοκλῆς gl. 2. Pythagoras mortuum se revixisse et ab inferis redisse dixit, Ζάμολξις. Ἤδη gl. 3. Pythagoras discipulos suos iussit omnia habere communia, Κοινά. Pythagoras quot partes animae esse docuerit, Νοῦς. Pythagoras pecora somniare dixit, Ὀνειρόπληκτον. Pythagorae iudicrum, Θετταλή. Pythagorae uxor Theano, Θεανώ. Pythagorae vitam conscripsit Apollonius Tyaneus, Ἀπολλ. Τυαν. Item Timaeus Locrus, Τίμαιος Λοκρός.

Pythagoreorum de numeris doctrina, Εἶδη. Τετρακτύς. Habebantur iactabundi et gloriosi, Ἰταλιώδης. Eorum silentium, Σιωπή.

Pythias historicus, Αἰσχίδης.

Quercum aliam concute, prov., Ἄλλην δρῦν.

Quintii Cincinnati dictatoris temperantia et fortitudo, Ἀνηρά.

Raphanis adulteros puniebant Athenienses, Ἐπὶ Λακιάδαι. Παρατίλλεται.

Harus Triptolemi avus, Ῥαριάς.

Remigum tres ordines in veterum navibus, Θαλαμακεῖς. Θρανίτης bis.

Revixisse quinam veterum dicantur, Αἴσωπος. Ζῆσαι δίς.

Rex unus novem archontum, Βασιλικὴ διαδρ. Rex Persarum vocabatur rex magnus, Μέγας βασιλ.

Rhadamanthus per anserem vel canem iurari iussit, Ἀάμπων.

Rhapsodi baculum tenentes carmina Homeri recitabant, Κατὰ ῥάβδον ἔφρ. Rhapsodorum epiphonema, Σὺν δὲ Θεοί.

Rhea Semiramidis nomen, Σεμίραμις.

Rhea turrigera, Πυργοφόρος. Rheae sacerdotes, Μηναγύρτης.

Rhegini ut timidi a comicis perstringebantur, Λαγὼς περὶ τ.

Rhodanus eunuchus, Σαλούστιος gl. 5.

Rhodii quotannis Romanis tributum coronarium pendebant, Στεφανικὸν τέλεσμα. De matula Minervam consulunt, Ῥοδίων χρησμός.

Rhodopis meretrix, Gl. et Πάνθ' ὅμοια. Charaxus Sapphus frater uxorem eam duxit, Αἴσωπος Σάμ. Fuit Aesopi conserva, Ἑταῖραι.

Risu immoderato extinctus Philistio, Φιλιστίων.

Romanorum civium numerus antiquus, Ῥωμαίων πόλις. Τιμήσεως. Romani imperii magnitudo, Ῥωμαίων ἀρχή. Orbis Romani census sub Augusto habitus, Αὔγουστος. Vide supra Census. Romani in bellis nihil nisi ducis imperio geri volebant, Ἀδοξεῖται. Αὐτοσχέδιον. Romani punctim non caesim hostem feriebant, Διάληψις. Romanorum armatura, Καρδιοφύλαξ. Πτερίνῳ.

Romulus, Βρουμάλια. Κυρῖνος. Σενάτορες.

Rotae figulinae inventor Anacharsis, Ἄγκυραν. Servi rotae alligati flagellis caedebantur, Ἐπὶ τροχοῦ.

Roxanen amavit Alexander M., Ἀλέξανδρος.

Ruboris verecundi descriptio, Ἐρύθημα.

Rubricato fune Athenienses in concionem compelli se patiebantur, Μεμιλτωμένον. Σχοινίων.

Rufinus, Gl. et Ἄποθεν. Εὐτρόπιος, ὁ Εὖν. Θεοδόσιος, βασ. Λουκιανός gl. 2.

Sabinores, nomen gentis, Ἄβαρις.

Sabinus sophista, Gl. et Σέργιος.

Sacas belli dux, Ποινήν.

Sacerdotia Numa instituit, Νουμᾶς.

Sacrificium ex trinis victimis constans, Τριττύς. Sacrificiorum reliquiae ad sacerdotes pertinebant, Κωλαχρέης. Nomizόμενα. Quibus diis propria fuerint sacrificia, in quibus vinum non libabatur, Νηφάλιος. Sacrificium Creticum, id est turbulentum, Οἱ Κρῆτες τὴν θ. Defunctis sacrificabantur pecudes castratae, diis testiculatae, Ἐντομίδαι. Sacrificium quod Pandorae fiebat, Ἐπίβοιον. Decima pars eorum quae diis immolabantur ad prytanes pertinebat, Ἀδεκατεύτους. Cor victimis exemptum seorsim cremabatur, Καρδιωσάμενος. Sacrificium ex XII hostiis constans, Δωδεκίδες. Lacones antiquitus ephebum Dianae sacrificabant, Λυκοῦργος. Sacrificium pro felici frugum proventu, Προηροσίαι. Sacrificium ob novellas fruges, Προχαριστήρια. Carthaginienses pueros Saturno immolabant, Σαρδάνιος. Agna nigra solebat tempestatibus et procellis immolari, Τυφώς. Sacrificium Phaselitarum, id est vile, Φάσηλις. Homines profani et impii a sacrificiis arcebantur, Τίς τῇδε. Varia sacrificiorum genera ritusque diversi, Ἀδεκατεύτους. Βοῦς ἕβδομος. Βωμολοχεύεσθαι. Δημοτελῆ. Ἐπιτελεοῦν. Ἡ γλῶττα. Καταιγίσας. Μοτοφαγία. Ὁλαί.

Sagitta mirabilis Abaridis Scythae, Ἄβαρις. Sagittis admodum longis utebantur Arabes, Ἄραβες.

Sagra locus Locridis, Ἀληθέστερα.

Salmoneus rex, Gl. et Εὐτρόπιος. Χρῆμα.

Salomoni aurum ex India advehebatur, Gl. et Θαρσεῖς. Salomon ab Adero oppugnatur, Ἄδερ. Salomonis liber omnium morborum remedia continens, Ἐζεκίας. Commentarius in Proverbia Salomonis, Εὐάγριος. Ἁπαΰλυτος.

Salsamentarius in proverbio Graecorum, Ἀγκών.

Saltationum varia genera, Νύσια. Πυλάδης. Ὑυῤῥίχη. Σίκιννις. Σκίταλοι.

Salustii Historiarum libros Graece vertit Zenobius, Ζηνόβιος.

Salustius philosophus, Gl. et Ἀθηνόδωρος. Ἀπῆγεν. Μαρκελλῖνος. Χυτρόπους.

Salutandi variae formulae apud veteres, Χαίρειν.

Sambethe, cognomen Sibyllae, Σίβυλλαι.

Sambucae inventor Ibycus, Ἴβυκος.

Samii, Σαμίων ὁ δῆμος.

Samothracum sacra et mysteria, Gl. et Ἀλλ' εἴ τις ὑμ. Ἐξειφοίτα. Samothracum dii, Ἀκμὴ καλεῖ. Ἐπέσθων.

Sampso, Gl. et Ἐνράσσει. Ἐνσεισθείς. Κατωμαδόν.

Samuel propheta, Gl. et Καθυφεῖντο.

Sangarius amnis, Γάλλος.

Sannyrio comicus, Gl. et Διοκλῆς.

Sapientem in quocunque vitae statu sui semper similem esse oportet, Ἀεί. Sapiens num opinetur an in opinione sua decipiatur, Εὔλογον. In numerum VII sapientum alii Periandrum, alii Lasum referebant, Λάσος.

Saporis rationes, Gl. et Ὄψις. Φαιόν.

Sappho Lesbia Phaonem adamavit, Gl. et Φάων. De metris Sapphus scripsit Draco Stratonicensis, Δράκων Στρ.

Saraguri, nomen gentis, Ἄβαρις.

Sardanapalus, Gl. et Καταγηράσαις. Κονοσκογκόλορος. Ὀχεύω. Ὑπογραφόμενος.

Sardes a Cyro expugnatae, Ἀναξιμένης, Εὐρ.

Sardoae herbae, Σαρδάνιος.

Saturninus consul Romae regnum affectat, Ἐμπολιμος.

Saturno Carthaginienses immolabant pueros, Σαρδάνιος.

Satyros versibus loquentes introduxit Ario, Ἀρίων. Satyros primus scripsit Pratinas, Πρατίνας.

Satyrus histrio, Ὅτι ξένους.

Saul, Gl. et Δαυίδ gl. 2. Usus femina ventriloqua ad Samuelis animam evocandam, Ἐγγαστρίμυθος.

Scaphas Athenis inquilini in pompa Bacchica ferebant, Ἀσκός.

Scarabaei generatio, Ὄνθος.

Scenica res Graecorum, Ἀπὸ μηχανῆς. Βουλευτικός. Βροντή. Ὀκρίβας. Παράβασις. Παρασκήνια. Ῥαβδοῦχοι. Σάτυρος. Σκηνή. Τραγική. Τραγῳδία. Adde supra Chori.

Sceptri in superiore parte iconia, in inferiore hippopotamus fingi solebat, Ἀντιπλαγγών.

Schematum venereorum inventrix Astyanassa, Ἀστυάνασσα.

Scilluntii Eleorum coloni, Κυπελιδῶν.

Scipiones, Gl. et Ἀναιρεθείς. Ἀννίβας. Ἀπεκάθητο Ἀποσφαλμίσας. Ἥμω. Διαζηλοτυπούμενοι. Αἰτιλία. Ἔνθους. Ἔννιος. Ἐπιβουλή. Ἐπόθησεν. Ἐσωματοποίει. Ἑταίρα. Παρέργως. Πειράζειν. Πόπλιος. Σημαῖαι. Scipionis responsum ad eos qui Viriathum occiderant, Βοριάνθος.

Sciritae Lacedaemoniorum, Σκιωρεῖται.

Scironia saxa, Σκίλλος.

Scirophoria, Διὸς κώδιον.

Scito, Σκίταλοι.

Scolium in Alcmaeonidas occisos, Ἐπὶ Λειψυδρίῳ.

Scopas Aetolorum dux, Gl. et *Δεκαμναῖον*.

Scopelianus sophista, gl. et *Πολέμων Λαοδ.*

Scorpium excitas, prov., *Ὀκτώπους*. Scorpium pro perca, prov., *Ἀντὶ πέρχης*.

Scribae Atheniensium publici, *Γραμματεύς*.

Scyrus insula sterilis, *Ἀρχὴ Σκυρ. Σκυρίαν*.

Scythae sub Imp. Claudio in Pontum irruperunt, Gl. Scythae iniuriis affecti corio bubulo extenso auxilium aliorum implorare solebant, *Ἐπὶ βύρσης*. Scytharum responsum, proverb., *Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν*. Scytharum calculus albus vel niger, *Λευκὴ ἡμέρα. Τῶν εἰς τὴν φαρ.* Scythae in plaustris vagam agebant vitam, *Νομάδες. Ὑφαντοδόνητον*. Scytha equum, prov., *Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον*. Alia quae ad mores Scytharum pertinent, *Νιφετός. Σημεῖα Σκυθικά*. Scythae Gruthungi, *Σκήψας*.

Scythopolitae, nomen populi, *Δελεάζοντες*.

Scytobrachio cognomen Dionysii Mytilenaei, *Διονύσιος Μιτυλ.*

Sebastianus dux, Gl. et *Προσκεκρουκώς*. In aula Zenonis multa iniuste perpetravit, *Ζήνων βασ.* Sebastianus pirata, *Θεοδόσιος* gl. 4.

Sectae philosophorum, *Αἵρεσις* gl. 2. *Κρατήτειος*.

Securium species, *Ἡμιπέλεκα*.

Selenas Gothorum episcopus, *Ἀρειανοί*.

Seleucus Tarsensis, Halieuticorum scriptor, *Κικίλιος*.

Selge urbs Pisidiae, *Ἀσέλγεια*.

Semele, *Θυώνη*.

Semiramis ingentem aggerem Babylone excitavit, Gl. et *Χῶμα*.

Senatus apud Athenienses de rebus ad populum referendis prius consultabat, *Προχειροτονία*. Senatus Romanorum, *Σενάτορες*.

Senes proverbiales, *Ἀνδρός. Γεράνδρυον μεταφυτευόμενον*. In senes non esse conferendum beneficium, *Γέροντα*.

Sensuum natura, *Αἰσθήσεις. Ὄψις*.

Sentinam exhaurire, prov., *Ἄλλην μὲν ἐξαντλ.*

Senyes rex Aegyptiorum, *Ἰαχήν. Ἱερογραμματεῖς*.

Sepiae in Amphidromiis muneris loco mitti solebant, *Ἀμφιδρόμια*. Sepiae, ne capiantur, atro succo emisso aquam turbant, *Ἐπετίλησε. Λάρχος*.

Septenarii numeri usus in Sancta Scriptura, *Κάιν*.

Septimius Severus libros curiosos Aegyptiorum in Alexandri M. monumento conclusit, *Σεβῆρος*.

Sepulcra apio coronabant, *Σελίνου δεῖται. Τοῦ σελίνου*.

Sepultura ex lege humanitatis etiam hostibus debetur, *Ἀκηδής*.

Serapis deus, *Σταυροί*.

Sergius patriarcha CPolitanus, *Ἡράκλειος*.

Sericae vestes, *Σῆρες. Σηρική*.

Seriphiae ranae, *Βάτραχος*.

Seruch idololatriae auctor, *Ἀβραάμ*.

Servilius consul, *Ἀπίκιος*.

Servum laborantem vitio, quod venditor non indicasset, redhibere licebat, *Ἐναγωγὴ οἰκ.* Servi manumissi apud Athenienses comam mutabant, *Ἀνδραποδώδη*. Cum primum servi novicii in domum domini intrabant, ficus et nuces in caput eorum effundi solebant, *Καταχύσματα*. Servi primo die mensis prostabant, *Νουμηνία*. Servi ad quaestionem postulari poterant, *Πρόκλησις*. Athenienses servorum auxilio ad Arginusas navali proelio vicerunt, *Οἰκοι*. Servi stigmate notati, *Ἀτταγᾶς*. Eum qui servum alterius in libertatem vindicabat, petere licebat actione, *Ἐξαιρέσεως*. Servorum lites Athenis, *Ὅτι πρὸς τὴν φυλ.*

Sesostris rex Aegyptiorum, Gl. et *Κραιπαλᾶν. Πάρθοι*.

Severi haeretici doctrina, Gl. post *Σεύθης* et *Ἀκέφαλος*. *Ἰουλιανὸς Ἅλικ.* Severi Imp. vita, Gl.

Seuthes Thracum rex, Gl. et *Ἐπισθένης*.

Sextus Chaeronensis, Gl. et *Μάρκος*.

Sibyllae, Gl. et *Ἡροφίλα. Χρηματίσεσθαι*. Feminae fanaticae appellabantur Sibyllae, *Βρούτιδες*.

Sicilia collis Atticae, *Σικελίζειν*.

Siculi deliciis et luxuriae addicti, *Συρακουσία τρ.*

Sigillum publicum apud Athenienses custodiebat prytanum praeses, *Ἐπιστάτης τῶν πρυτ.* Veteres lignis per vermes erosis pro sigillis utebantur, *Θριπηδέστατον*.

Silenus simus et calvus, *Ὦ φήμερε*.

Silphe animalculum, *Νεώρια*. Silphae lintrium species, *Ναξιουργής*.

Silphium, *Βάττου σίλφιον*.

Silpius mons, *Ἰώ. ὄνομα*.

Silva Hercynia, *Χρῆμα*.

Silvanus philosophus, Gl. et *Ἐπιπόλαιος*.

Simmias Thebanus, Gl. et *Σωκράτης, Σωφρ.*

Simo Atheniensis scripsit de re equestri, *Ἄψυρτος. Κίμων*.

Simo proverbialis, *Οἶδα Σίμωνα*. Simo dux, *Ἐπειρωνευόμενος*.

Simo Magus disputat cum Petro, *Νέρων*.

Simonides poeta memoria pollens, Gl. et *Ἀνελέγετο*. In Simonidem invectus est Timocreon Rhodius, *Τιμοκρέων*. Argumenta in Simonidem, *Παλαίφατος, Αἰγ.*

Simplicius philosophus, *Λαμάσκιος. Αἰθέριος. Πρέσβεις*.

Simulacra quaedam a daemone vel diis animata, alia coelitus delapsa esse credebantur, *Διαγνώμων. Διοπετές. Ἡραΐσκος*. Simulacrum Iovis describitur, *Ζεύς*. Simulacrum Minervae, *Ἀθηνᾶς*. Simulacrum lunonis forficem tenens, *Ἥρα*. Simulacrum Herculis, *Ἡρακλέους ἀγ. Ἡρακλῆς*. Simulacrum Iani, *Ἰανουάριος*. Simulacrum Veneris, *Ἀφροδίτη*. Simulacra Castoris et Pollucis, *Διόσκουροι*. Vide etiam infra *Statuae*.

Sino, *Πυρεῖον*.

Sirenum cum Musis certamen, Gl. et *Ἄπτερα. Μοῦσαι*.

Siris fluvius idem qui Nilus, Gl.

Sisinnius episcopus, Gl. et *Ναυατιανοί*.

Socrates histrio, *Σιμύλος*.

Socratis philosophi vita, Gl. Eius digamia, *Δειπανδρεῖν*. Iudicium eius de Xanthippe, *Τροχιλέας*. Socratis vox de philosophia, *Εὐπείθιος*. Eius disputationes cubis similes esse dixit Hierocles, *Ἱεροκλῆς*. Dictum eius ad Ischomachum, *Εὐλόφως*. Item de Critia, *Ἑκόν*. Dictum eius ad Euripidem, *Δηλίου κολ.* Dictum eius ad iudices de aestimatione poenae, *Τιμῶμαι*. Dictum eius nobilissimum, *Μουσώνιος*. Socrates Sileno similis, *Ὦ φήμερε*. Comitiis Atheniensium praefuit, *Κατεχειροτόνησαν*. Cum capitis damnatus esset, supplicium dilatum est, *Θεωρίς*. De Socratis arte amatoria, *Φαβωρῖνος*. Apologiam Socratis qui scripserint, *Ζήνων, Μουσ. Κρίτων. Θέων Σμυρν.*

Socratides archon Atheniensis, *Φιλόχορος*.

Sodomitarum abominanda flagitia, *Κρανυή*.

Sol ex Oceano alimentum capit, *Πᾶν*. De sole placitum Stoicorum, *Ἀναμμα*. Sol Aegyptiorum rex habitus, *Ἥλιος*. Sol et Luna primi apud Aegyptios dii, *Δόγματα*. Solis defectio a Thalete praedicta, *Θαλῆς* gl. 2. Solem massam candentem dixit Anaxagoras, *Ἀναξαγόρας*. Solis templum apud Rhodios, *Ἅλειον*.

Solomon: vide supra *Salomoni*.

Solonis vita, Gl. Homeri carmina certa lege recitari iussit, *Ὑποβολή*. Idem quattuor classes civium pro censu facultatum instituit, *Ἐκ τιμημάτων*. Lege Solonis puniebantur, qui fimum furati essent, *Βολίτου δίκην*. Neminem ante obitum beatum esse vocandum dixit, *Μᾶλλον ὁ Φρύξ. Τέλος*. Croesus morti proximus eum invocat, *Ἀνηνέγκατο*. Ad Epimenidem scripsit, *Ἐπιμενίδης*.

Somnium Himeraeae de Dionysio Siciliae tyranno, *Ἱερείας*. Somnium Clearchi Pontici, *Κλέαρχος*. Somnium de ovis ex lecto pendentibus, *Νεοττός*. Somnio monitus amici ab caupone Megarensi occisi necem vindicat, *Τιμωροῦντος*. Somnium tuum tibi narro, prov., *Γνωρίζω. Ταυτὸν πέπονθα. Τὸ σὸν ὄναρ*.

Somnus Endymionem amavit, *Ἐνδυμίωνος*.

Soni rationes, *Ὀξύ. Ψόφος*.

Sopater philosophus, Iamblichi discipulus, *Πλωτῖνος*. Alios Sopatros vide sub glossis suis.

Sophocles, Homerus tragicus, Gl. et *Μέλητος. Πολέμων. Στρουθός*. Primus tribus histrionibus usus est, *Τριταγωνιστής*. Commentarium in Sophoclem scripsit Horapollo, *Ὡραπόλλων*. De Sophoclis fabulis scripsit Philochorus, *Φιλόχορος*. Colometria Sophoclis, *Εὐγένιος*.

Sophro mimographus, pater Xenarchi, Gl. et *Ῥηγίνους*.

Sorte Senatores et magistratus quidam apud Athenienses eligebantur, *Ἐπιλαχών*.

Sostratus Syracusanus, *Πύῤῥος*.

Sostratus Cnidius Pharum extruxit, *Φάρος*.

Soteridas grammaticus, Gl. et *Παμφίλη*.

Spartam quam nactus es orna, prov., *Κόσμει*.

Spartanorum libertas, *Ἐλευθεριώτερος*.

Speculi usus in veterum praestigiis, *Θεττταλή*.

Speusinii, *Τοξόται*.

Speusippus, Gl. et *Αἰσχίνης* gl. 4.

Sphacteria insula, *Ἀφανανθήσομαι. Ἐμοὶ δὲ τοιοῦτ. Ἔοικασι. Κλέων*.

Spina in proverbiis, Ἀμύξεις. Μηδ' ἄκανθα.
Sponsa post nuptias e domo paterna in domum sponsi deducta, Ζεῦγος ἡμ.
Sporacus, Στόλος.
Spuriorum ius hereditarium, Ἐπίκληρος.
Spuere in sinum, Εἰς κόλπον.
Spurius primus magister equitum, Ἵππαρχος gl. 4.
Spyrido Cyprius, miraculis clarus, Gl. et Ἀρχαϊκόν. Τί γὰρ δή. Τριφύλλιος.
Staphylus Bacchi amasius, Ἐνέχεις.
Stateres Cyziceni, Κυζικηνοί.
Statuae apud veteres tegi solebant meniscis sive lunulis, Μηνίσκους. Statua equestris Iustiniani, Ἰουστινιανός. Statua Iustiniani tyranni, Βασιλική. Statuae Verinae, Βηρίνη. Statuae Valentiniani, Firmiliani, aliorum, Γρατιανός. Statuae Helenae et Constantini, Ἑλένη. Μίλιον. Statua Manaïmi, Μαναΐμ. Statua Euphemiae, Εὐφημία. Statuae e templo S. Sophiae iussu Iustiniani ablatae, Σοφία. Statua Iovis Olympii, Φειδίας. Vide etiam supra Simulacra.
Statuarii celebres, Ἀγαλματοποιοί.
Stellarum insolitarum genera, Κομῆται. Stellas tres in cauda Ursae Heraclitus temonem vocavit, Ῥυμός.
Stephanus comicus, filius Alexidis, Ἄλεξις.
Stephanus eunuchus, Ἰουστινιανὸς ὁ Ῥιν.
Stephanus grammaticus, Ἑρμόλαος.
Sternutationes ad Cererem referebantur, Ξυμβόλους. Ex sternutatione veteres omen captare solebant, Ἱππίας.
Stesichorus citharoedus, Ἐπιτήδευμα.
Stesichorus poeta, Gl. et Ἀπάδει. Ζαπληθές. Οὐδὲ τὰ τρία Στησ. Τρία Στησιχόρου. Stesichorus Catanae sepultus, Πάντα ὀκτώ.
Stigmate notati servi dicebantur attagenes, Ἀτταγᾶς.
Stilicho, Ῥουφῖνος.
Stilpo philosophus, Gl. et Μεγαρίσαι.
Stoae tres Athenis, Βασίλειος στοά.
Stoici omnia peccata esse aequalia statuebant, Ἁμπλάκημα. Iidem animam cum corpore crescere vel minui putabant, Ἧτορ.
Strabo historiam Polybii continuaverat, Gl. et Πολύβιος.
Stratonice noverca Antiochi regis, Ἐρασίστρατος.
Struthias homo vorax, Κλείσοφος.
Stryngaeus, Ἐπρυτάνευσε.
Stupidorum hominum exempla, Γελοῖος. Vide etiam Fatuorum.
Stupra violenta apud Romanos severe punita, Γάιος Λαιτ.
Suetonius Tranquillus, Τράγχυλλος.
Suffire in fimum, prov., Εἰς κόπρον.
Suffragiis paribus reus absolvebatur, Ἴσαι ψῆφοι. Ὡς ἀπόλοιτο.
Sulla: vide Sylla.
Superianus sophista scripsit contra Metrophanem, Gl. et Μητροφάνης.
Supplices, Ἑδρῖται. Supplices ramum olivae lana obvolutum praeferebant, Ἱκετηρία.
Supplicium ad capitale qui damnati erant, iis ante mortem tria quae vellent dicere licebat, Εἴποις τὰ τρία. Τὰ τρία τῶν.
Syaemus Armeniae rex, Μάρτιος.
Sybaritarum luxus, Gl. et Κατέγραφον. Ἐπὶ μέγα. Σοβαρός. A Crotoniatis deleti, Μέτρῳ.
Sycophantae contra morsum non datur remedium, Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι. Sycophantae Abydeni, Ἄβυδος.
Sylla, Gl. et Ἐνήρης. Athenas expugnat, Γεφυρίζων. Filium habuit Faustum, Τιμαγένης. Eius monumentum instauravit Antoninus Caracallus, Μεσομήδης.
Syllogismorum exempla, Ἐπιπόλαια. Χρύσιππος.
Sylosontis chlamys, prov., Gl. et Χλαμύς.
Symmachus sub Theodosio laesae maiestatis accusatus ad ecclesiam confugit, Καθοσίωσις.
Symmoriarum descriptio, Διάγραμμα.
Syncellus scripsit encomium S. Dionysii Areopagitae, Διονύσιος ὁ Ἀρ.
Syphax rex, Ἐδικαίου. Ἔκνισεν.
Syracusarum decima, proverbium, Ἡ Συρακουσῶν.
Syria dea, Μελεδωνός.
Syriae Cavae recuperandae gratia bellum paravit Ptolemaeus, Ἀμφισβητεῖν.
Syrianus philosophus, Gl. et Ἀμμωνιανός. Λομνῖνος. Αἰδεσία. Ἑρμείας. οὔτ. Πλούταρχος, Νεστ. Οὐλπιανός.

Tabula Hipparchi, prov., Ἵππαρχος.
Tabulae aeneae Acusilai, Ἀκουσίλαος.
Tactus rationes ac rerum quae sub tactum cadunt, Ἀντιτυπῆσαι.
Taenarium piaculum, Ταινάριον. Ταίναρον.
Talingis, Ἀλογεῖν.
Talona quendam Rhadamanthus amavit, Θάμυρις.
Talos aeneus, quem Vulcanus fabricaverat, Σαρδάνιος. Talos Daedali cognatus, Πέρδικος.
Talpa caecior, prov., Τυφλότερος ἀσπ.
Tanagra locus, Δόρυ κηρ. Tanagraei galli generosi, Ἀλεκτρυόνα.
Tanchosdro, nomen viri, Δοκιμάσας. Ἐμβριθῆ.
Tantali hortos vindemiare, prov., Ἰσαίου. Ταντάλου κήπους. Tantali poena, Τὰ Ταντάλου. Tantalus Thraciae rex, Ἴλιον.
Tarasii patriarchae vita, Ἰγνάτιος.
Tarpeia femina, Σφραγίς.
Tarquinius Priscus, Λεύκιος.
Tarquinius Superbus, Σούπερβος.
Tarrhaei et Didymi proverbia in epitomen redegit Zenobius, Ζηνόβιος.
Tarsus a Perseo condita, Μέδουσα.
Tartessus urbs, Gl. et Γαλῆ.
Tatianus martyr sub Iuliano tostus, Ἀμάχιος.
Teatus Neptuni filius, Οὐδ' Ἡρακλῆς.
Telauges, Pythagorae filius, Ἐμπεδοκλῆς.
Telecles, Διόδωρος ὁ Οὐαλ.
Teleclidis filius Diagoras, Διαγόρας.
Telegonus auctor divinationis, Gl. et Οἰώνισμα.
Telephus filius Herculis, Ἔσχατοι Μυσῶν. Λατῖνοι.
Telesilla, sodalis Sapphonis, Σαπφώ. Telesilla poetria, Gl.
Telestarum artes, Ἰουλιανός gl. 2.
Tellias hospitalitate nobilis, Ἀθήναιος.
Telus insula prope Cnidum, Ἠρινν.
Temesaeus heros, Ὁ ἐν Τεμέσῃ.
Temeseni a daemone vexantur, Εὔθυμος.
Temnus urbs Aeoliae, Ἑρμαγόρας.
Tempestatibus et procellis agnam nigram immolabant veteres, Τυφών.
Tempus omnia revelat, Ἀπαληθεύειν. Tempus omnia consumit, Ψήχειν. Temporis opportunitas in omni re spectanda, Ἐπιστάτης. καιρ.
Tenediorum in iudicando severitas, Τενέδιος.
Tenes filius Cycni, Τενέδιος ἄνθρωπος.
Terbelis Bulgarorum dux, Βούλγαροι.
Terebinthus, Μάνης gl. 2.
Terentia Ciceronis uxor, Τυραννίων, ὁ νεώτ.
Teribazus, Παρείη.
Terpander lyricus Lacedaemonios seditione laborantes ad concordiam redegit, Gl. et Μετὰ Λέσβιον. Qua morte obierit, Γλυκὺ μέλι. Invenit modum Boeotium, Μόσχος. Item modum Ὄρθιον, Ἀμφιανακτίζειν. Quot modos invenerit, Νόμος ὁ κιθαρ.
Terpsio philosophus, Σωκράτης Σωφρ.
Terrae simulacrum fingitur tympanum gestans, Γῆς ἄγαλμα. Ἑστία. Terrae sacra fecit Erichthonius, Κουροτρόφος.
Tesserarum iactus optimus, Τρὶς ἓξ. Semper bene cadunt Iovis tesserae, prov., Ἀεὶ γάρ.
Testium vel testimoniorum inter Atticos rationes, Διαμαρτυρία. Ἐκκλητεύειν. Ἐξομόσασθαι. Ἐπεσκήψατο. Κλητῆρες. Λειπομαρτυρίου. Πρόκλησις. Actio contra eos qui falsos testes subornaverant, Κακοτεχνιῶν.
Testudinis militaris descriptio, Σημαία.
Testudo ab aquila volatum discere gestiens, Νῦν σωθείην. Non magis haec curo quam testudo mures, prov., Τεττάρων ὀβολ. Carnes testudinis aut edere oportet aut non edere, Ἢ δεῖ χελώνης.
Tetralogiae tragicorum, Gl. et Σοφοκλῆς.
Tettix Cretensis, Ἀρχίλοχος.
Thalassius, familiaris Theophili, Θεόφιλος οὗτ.
Thalatta meretrix, Διοκλῆς.
Thales philosophus, Gl. et Θετόν.
Thargelia Atheniensium, Gl. et Εἰρεσιώνη. Φάρμακος.
Thargelia Thessalis imperavit, Gl.
Tharra Abraami pater, Σερούχ.
Thasium vinum generosum, Ἐνέχεις. Θασίαν. Θάσιος.
Thaulo Atheniensis, Gl. et Βουφόνια.
Theagenes Thasius, Εὔθυμος. Θεογένης. Νίκων. Archiadae filius, Ἀρχιάδας. Atheniensis, Ἑκάτειον. Θεαγένους. Ὑγνεία. Alter temporibus Imp. Zenonis, Gl. Incertus, Πονηροῖς.
Theano Antenoris uxor, Παλλάδιον.
Theatrum quando Athenis exstructum fuerit, Πρατίνας. Athenienses olim in ligneis sedilibus ludos spectabant, Αἰσχύλος. Ἰκρία.
Thebae ab Alexandro expugnatae, Ἀλέξανδρος.
Themis bove vecta, Θέμιν. Vaticinabatur ante Apollinem, Θεμιστεύειν. Θεσπιῳδεῖ.
Themiso mercator, Βάττος.
Themistoclis res, Gl. A patre abdicatus, Ἀποκήρυκτον. Sensum oraculi de muro ligneo solus intellexit, Ἀνεῖλε. Τοιουτονὶ Θεμιστ. Eum Adimantus offendit,

Ἀδείμαντος. Eum Timocreon perstrinxit, *Τιμοκρέων*. Medismi accusatus, *Μηδισμός*. Taurino sanguine hausto obiit, *Νῶιν*. Themistoclis filii, *Θεμιστοκλέους*.

Theocles Naxius primus versibus elegiacis usus, Ἐλεγείνειν.

Theoctistus Arianus, Ἀρειανοί.

Theodectes Phaselita rhetor, Gl. et Ἰσοκράτης, Ἀμ. Σιβύρτιος.

Theodora Iustiniani coniux, *Λορδουμένη. Λωφῆσαι.*

Theodoricus sub Basilisco Imp., Ἁρμάτος. Reliquos vide sub *Θευδέριχος*.

Theodorus Anagnostes, *Κυνήγιον*.

Theodorus atheus, Gl. et Ἀρίστιππος, Ἄριτ. Ἥρα. *Σωκράτης, Σωφρ.*

Theodorus Graptus, Ἀφουσία.

Theodorus Mopsuestenus, Ἀπολινάριος. *οὗτ.*

Theodorus Rhodiorum dux, *Πανικῷ*.

Theodosius coenobiarcha, Ἀναστάσιος Σιλεντ.

Theodosius Imperator, Ἀβρογάστης. Ἐπ' ἤματι. *Καθοσίωσις. Οὐαλεντινιανός* gl. 2. Theodosius Magnus Antiochensibus irascitur, *Ηλακίλλα*.

Theodosius Iudaeorum princeps, Ἰησοῦς.

Theodoti philosophi vitam scripsit Tribonianus, *Τριβωνιανός*.

Theodotus Laodiceae episcopus, Ἀπολινάριος.

Theodotus logotheta, Ἰουστινιανός.

Theodulus martyr, Ἁμάχιος.

Theognetus Thessalus, Ὀρφεύς.

Theognis poeta, Gl. et *Φωκυλίδης*. Theognis poeta frigidus, Gl. et *Εἰ μὴ κατένιψε. Ψυχροῦ*. Ab Nicomacho victus, *Νικόμαχος Ἀθην.*

Theon philosophus sub imperatore Theodosio seniore, Hypatiae pater, Gl. et *Πάππος*. Ὑπατία.

Theonis grammatici successor fuit Apio, Ἀπίων.

Theophanes, Ἀφουσία.

Theophilus archiepiscopus statuam Serapidis evertit, Σάραπις. Theophilus eunuchus, Ἰοβιανός.

Theophrastus, Gl. et *Δημήτριος*, Φαν. *Θέσεις*.

Theopompus Chius, historicus, Gl. et Ἀναξιμένης, Ἀριστ. *Δημοσθένης Ἀθην.* Ἔφορος. Ἰσοκράτης, Ἀμ. *Θεόκριτος Χῖος. Θεοδέκτης*.

Theosebius philosophus, Ἐπίκτητος. Ἱεροκλῆς.

Theoxenia festum, *Φορμίων*.

Theoxenides Siphnius, poeta, *Χιάζειν*.

Theramenes, homo levis et ancipitis animi, Gl. et Ἀγχίστροφοι. Ἀργέου υἱός. *Δεξιός. Εὐμεταβολώτερος. Πρόδικον. Τῶν τριῶν κακῶν*.

Thermuthis filia Pharaonis, *Θερμόταται. Μωυσῆς*.

Thesea festum Atheniensium, Gl. et *Μεμυστιλημένοι*.

Theseus rex, Ἀρχὴ Σκυρία. *Περιθοΐδαι. Σαλαμῖνος. Σκῖρος*. Minotaurum occidit, *Αἰγαῖον π.* Apollini votum fecit, tempestatibus ad Delum deprehensus, *Εἰρεσιώνη*. Ad inferos descendit, *Αἶσποι*. Populos Atticae in unam civitatem coegit, *Παναθήναια*. Ex Creta reversum populares magno honore affecerunt, *Περιαγειρόμενοι*. Non sine Theseo, prov., *Οὐκ ἄνευ γε Θησ.*

Thesmothetae, Gl. et *Οἱ Νομοφύλακες. Παράστασις* gl. 3.

Thespiades Thespiarum conditor, Ἔξανστάς.

Thespis poeta, Gl. et Ἀντιφάνης Ἀθην. *Σοφοκλῆς, Σοφ.* Inventor tragoediae, *Φρύνιχος*.

Thessali infidi, Ἀνδραποδίζω. Thessalorum mulieres sagae et veneficae, Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σ. Θετταλή. *Λοφεῖον*.

Thessalonica a Philippo condita, *Θεσσαλῶν*.

Theudas a Theodosio philosopho illustratus, *Θεοδόσιος*.

Theudibertus, Ἀνεκτά. Ἀπώνατο. *Τολμητίας*.

Thoeno Syracusanus, *Πύῤῥος*.

Thomas Antartes, Ἰγνάτιος.

Thoraces coactiles, *Πίλοις*.

Thorax Parthicus, Gl.

Thorycio, Ἀσκώμματα.

Thraces impudici, Ἀποτεθρίακεν. Thraces mancipia sale vendebant, Ἀλώνητον.

Thrasonides apud Menandrum, Ἔρως.

Thrasybulus, Ἀχράς. *Πενία*.

Thrasyllus dux, Ἐστρατήγησε.

Thucydidis historici vita, Gl. Herodotum audit, Ὀργᾶν. Thucydidis sublime dicendi genus, *Χαρακτῆρες*. De Thucydidis dictione scripsit Euagoras, *Εὐαγόρας*. Magister eius Antiphon fuisse dicitur, Ἀντιφῶν.

Thurii colonia Atheniensium, Ἡρόδοτος. *Θουριομάντεις*.

Thymoetadae, nomen pagi Attici, *Δραχαρνεῦ*.

Thymoetes Atheniensium rex, Ἀπατούρια.

Thyrea locus, Ὀθρυάδας.

Tiberianus praefectus, *Τραϊανός*.

Tiberius Imperator, Gl. et *Καῖσαρ* gl. 3. *Περιαιρεῖν. Περιεκέχυτο. Ποτάμων Μιτ.*

Tibia canere olim illiberale habebatur, Ἀράβιον. Ad tibiam carmina lugubria canebantur, Ἔλεγος. Tibiae ex ossibus cervinis confici solebant, Ὀστίνοις.

Tibicen insignis Philiscus Milesius, *Φιλίσκος*.

Tigranes rex, *Λούκουλλος. Πομπήιος*.

Timaeus historicus, Gl. et *Δαιτρός. Δεισιδαιμονία. Δημοχάρης.* Ἔνοχος.

Timasius, Gl. et *Ταῦρος*.

Timidior Pisandro, prov., *Δειλότερος*.

Timocharidas, *Σωτάδης*.

Timocrates Heracleota, *Πολέμων Λαοδ.*

Timoleon, *Τίμαιος*.

Timon misanthropus dictus, Gl. et Ἀποῤῥῶγας. Timonis philosophi auditor fuit Aratus, Gl. et Ἄρατος.

Timotheus tibicen, Ἀλέξανδρος. Ὀρθιασμάτων.

Tintinnabulorum usus in obeundis vigiliis, Ἀκωδώνιστον.

Tiphe animalculum, *Νεώρια*.

Tisaeum Thessaliae mons, *Περίφασις*.

Tisias rhetor, *Κακοῦ κόρακος*.

Tisias sive Stesichorus, *Στησίχορος*.

Tithenius heros Marathonius, *Τιτανίδα*.

Tithoni senectus, Gl. et Ἄνδρα Τιθ. *Καταγηράσαις. Σαρδαναπάλους*.

Tithrasus Libyae fluvius, *Γοργόνες*.

Tithymallus Laconicus, *Γλάμων*.

Titus Imperator, Gl. et Ὑπέμεινεν. Titus (Flamininus), Gl. et *Δεινοκράτης*.

Togae inventio, *Τήβεννος*.

Tortorum instrumenta, *Κλιμακίζειν. Κνάφος*.

Tragiambis primus usus est Apollodorus Asclepiadis filius, Ἀπολλόδωρος, Ἀσκλ.

Tragicorum priscorum successio, *Θέσπις*. Tragicorum larvae, *Μορμολυκεῖα*.

Tragicorum Pleias: vide supra *Pleias*.

Tragoedorum recitatio, *Καρδία*.

Tragula teli genus, *Κόττας*.

Traianus Imperator, Gl. et Ἀτάσθαλα. Ἔδεσσα. Ἑλλάδια. Ἐνίστασθαι. Ἐπίκλημα. Εἰσεποιήθη. Ἥκμαζεν. *Καθήρει. Κάσιον ὄρος. Κατάλογος. Λαμπάδια.* Ἱκέτευμα. *Μιταξύ. Ναῦς.* Ὄστρεα. *Παρείκοι. Πονεῖσθαι. Προσκόπων. Σαμψῆραι. Συμβάς.* Ὑφηγήσονται. *Χῶμα*.

Tribuni militares consulari potestate quando primum Romae creati, *Χιλίαρχος*.

Tribuum apud Athenienses divisio, *Γενναται. Τριττύς. Φατρία*.

Tricaranus, *Φίλιστος Ναυκρ.*

Triclinium magnum in Blachernis, Ἀναστάσιος Σιλεντ. Triclinium aureum in palatio, Ἰουστινιανός post v. Ἰουστῖνος.

Tricorysii, Ἔμπις.

Trierarchia Atheniensium, *Συμμορία*.

Trinitas asserta, Ἅγιος. De Trinitate aperte locutus est Mercurius Trismegistus, Ἑρμῆς ὁ Τρισμ. Philo Iudaeus Trinitatis notionem habuit, *Θεός*.

Triptolemi gens, Ῥαριάς.

Tripus proverbialis, *Τάδ' ἐκ τοῦ τρ. Τὰ ἐκ τρ.*

Triremis sacra apud Athenienses, Ἱερὰ τρ. Triremium sacrarum et publicarum praefecti apud Athenienses, *Ταμίαι*.

Triticum Veneri offerebant veteres, Ἔφθοὶ π.

Troezenis portus, Pogon vocatus, *Εἰς Τροιζῆνα*.

Troglodytae, Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

Troia: vide supra *Ilium*.

Trophonii oraculum, Gl. et *Εἰς Τροφωνίου. Λύσιοι. Μελιττοῦτα*.

Tros Troiae conditor, Ἴλιον.

Tryphaena, nomen feminae, Ἄβαξι.

Trypho grammaticus, Gl. et Ἄβρων.

Trypho statuarius, *Αυσιτελές*.

Trypho scurra Ptolemaei, *Πτολεμαῖος* gl. 9.

Tubarum varia genera, *Κώδων*. Indi tubae loco utebantur flagellis, *Σάλπιγξ*.

Tuberibus veteres admovere solebant cyathos, *Κύαθος*.

Turdo surdior, prov., *Κωφότερος*.

Tuscianus Phryx rhetor, Ἀχάκιος, *ῥήτ.*

Tusculanus ager, *Τιμαγένης*.

Tylus insula, *Στακτή*.

Tyrannio grammaticus, Gl. et *Διονύσιος*, Ἄλεξ. Σκολιόν.

Tyrrhenorum cosmogonia et sententia de periodis rerum humanarum, *Σύλλας. Τυῤῥηνία*.

Tyrus metropolis facta sub Hadriano, *Παῦλος Τύριος*.

Valens Imperator, Ἰάκωβος. *οὗτ. Οὐαλεντινιανός*.

Valentinianus Imperator singulari morte extinctus, Gl. et *Ἀτίας. Προθέματα*.

Duodecim modios frumenti solido vendi iussit, *Μαναΐμ.* Soror eius Honoria, *Ὀνωρία.*
Valerius singulari certamine cum Gallo dimicavit, *Ἀμύσσειν. Ἀιφαιμεῖ.*
Valerius collega Bruti, *Πόπλιος* gl. 5.
Valerius Diodorus, *Διόδωρος, ὁ Οὐαλ.*
Vandalorum in bellum immensam pecuniae vim Leo Macelles insumpsit, *Χειρίζω.*
Vaphres, nomen viri, *Φέρεθρα.*
Varamus, *Καττύει. Κομψόν.*
Vectigal astrologi Alexandrini pendebant, *Βλᾶκα.* Vectigalium redemptores intra duo temporis terminos pecuniam debitam persolvebant, *Προκαταβολή.*
Veleda femina fatidica, *Θειάζουσα.*
Velitum Romanorum armatura, *Ἐφαπτίδας.*
Vellus aureum Iasonis quidam ad librum de arte conficiendi auri revocarunt, *Δέρας.*
Velocitate pedum qui fuerint insignes, *Εὐχίδης. Ἰνδακος. Ἰφικλος. Θᾶττον ὁ τόκος.*
Venalium rerum custodes apud Athenienses, *Ἀγορανομίας. Ἐπιμελητὰς ἔμπ.*
Venena quibus non nocuerint, *Φύσει.*
Veneris templum et fons prope Hymettum, *Κυλλοῦ π.* Veneris congressus cum Marte, *Ἥλιος.* Veneris cognomina et epitheta, *Γενετυλλίς. Δωναία. Ἐποικέτις τῶν νήσων. Ζηνυνθία. Κωλιάς. Κυθέρεια. Κύπρις. Μυχαίτατον. Ψιθυρίζει. Ψιθυριστοῦ.* Venus barbata, *Ἀφροδίτη.* Venus *Ἀνοσία, Χελώνη.* Vide supra *Triticum.*
Venetorum habitus, *Ἀπόνοια.*
Veritas res non obvia, *Ἐκκείμεθα.* Veritatis et consuetudinis discrimen, *Πρόληψις.*
Verus Imp., *Ἀποπληξία.*
Verus dux Syaemum in regnum Armeniae reducit, *Μάρτιος.*
Vespasiani liberalitas, Gl. et *Βουλή. Ἐλευθεριότης.*
Vespertilio non est oviparus, *Σάρκινος.* Fetum suum lacte nutrit, *Δερμόπτερα.*
Vestae sacra, *Βουλαία. Γῆς ἄγαλμα. Ἑστία.*
Vestimentorum genera et nomina, *Ἄλλικα. Ἀλουργίς. Ἀμφιμάσχαλος. Ἄμφιον. Ἀτραβατικάς. Βαπτά. Βατράχειον. Βίβρον. Ἐξωμίς. Ἐφεστρίς. Καλάσιρις. Καταξαίνειν. Κατάπτυστον. Κατωνάκη. Καυσία. Πεντέκτενοι. Πέπλον. Πῖλος. Προτόνιον. Σισύρα. Ταραντινίδιον. Ταὐτόν. Τήβεννος. Τριβώνιον. Τρίχαπτον. Τύγα. Ὑποδύτην. Φαινόλης.*
Vexilla Scytharum, *Σημεῖα.* Vexilla Indorum, *Ἰνδοί. Χιλιοστύς.*
Via sacra Athenis, *Βόθυνος.* Mercurius monstrator viarum, *Τρικέφαλος.*
Vibius Crispus, *Βιτέλλιος.*
Victi manum tollere solebant, *Αἶρε δάκτυλον.*
Victimas mactandas manu explorare solebant, *Ψαλάσσετε.*
Victoria aurea Romam missa, *Ἄγουσαν. Ἀνσιτελές.*
Vincere se victoria omnium pulcherrima, *Πλάτων ἐν Ν.*
Vinculum Vulcanium, prov., *Ἡφαίστειος.*
Vinearum quibus Romani in obsidionibus urbium utebantur descriptio, *Σπαλίωνες.*
Vinum ex glandibus palmarum expressum, *Βάλανος.* Vinum aqua temperandum, *Ἀσινδρομία.* Vinum Thasium generosum, *Ἐνέχεις.* Vini temperandi ratio optima, *Πόμα κεκραμένον.* Vinum forte, quod multum aquae pati possit, *Πολυφόρῳ.*
Virgines Vestales, *Νουμᾶς.*
Virginius, *Νομογράφοι.*
Viri fortes optimum urbis munimentum, *Ἀρήιος.*
Viriathus dux, *Βοριανθος.*
Virunium urbs Noricorum, *Βηρούνιον.*
Visus rationes exponuntur vv. *Διαφανές. Αἰσθήσεις. Κόρη. Μήλης. Ὁρατόν. Ὀφθαλμός. Ὄψις. Φαιόν.*
Vita sanctior convenit monachis, *Βίος. Εὐσέβιος ὁ Παμφ.* Vitae nimius amor indicium est animi ignavi, *Ἰμείρω.* Vita civilis et in republica versans praeferenda est vitae umbraticae, *Μισοπράγμων. Οὐλπιανός.* Vitae Apostolicae et vere Christianae descriptio, *Ἀποστολική.* Vitam beatam Attici quomodo vocent, *Ἀνέλπιστον.*
Vitia morbos animi Plato dicit, *Ἀδικία.*
Vitem ridica decepit, prov., *Ἐξηπάτησεν. Χάραξ.*
Vivimus non ut volumus, sed ut possumus, *Ζῶμεν.* Vivas, vivas, veterum in conviviis acclamatio, *Ἀμυστί.*
Ulixes a Sisypho genus duxit, *Σίσυφος.* Hecubam necat, *Κυνὸς σῆμα.* Variis casibus mari iactatus, *Χάρυβδις.* Temesam advehitur, *Εὔθυμος.*
Ulpianus grammaticus, *Δειπνοσοφισταί. Κειτούκειτος.*
Umbra Delphica, *Περὶ τῆς ἐν Δελφ.* Umbra asini, *Ὄνου σκιά. Περὶ ὄνου σκιᾶς. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς.* Veteres umbram pedibus metiendo cognoscebant, quota hora esset, *Δεκάπους σκιά.* Homo somnium umbrae, prov., *Ἀνύπαρκτον.*
Undecimviri magistratus Atheniensis, *Ἕνδεκα.*
Voce quaenam animalia careant, *Πνεύμων.* Vocis humanae natura et causae, *Γλῶττα.*
Volsci, *Βουλοῦσκοι.*
Voluptatum varia genera, *Ἡδονὴ δέ ἐστι.*
Volusius, *Προϋγράφη.*
Vonones Parthorum rex, *Ἐπαγγέλλει.*
Voracium hominum exempla, *Δεινόν. Κλείσοφος.*
Uranius magistrianus, *Καθωσιωμένος.*
Ursae caedes Atheniensibus pestilentiam attulit, *Ἄρκτος. Ἔμβαρος.*
Urticis coronari, prov., *Ἀκαλήφη.*
Usurae tricesimo die mensis exigebantur, *Ἕνη καὶ νέα.* Proverbium de usura, *Θᾶττον ὁ τόκος.*
Uter in pompa Bacchi, *Ἀσκός.*
Vulcanus, *Αἰθαλόεις. Ἐπιστάτης* gl. 5. *Κολωνέτας.* Vulcanus Aegyptiorum rex, *Ἡφαιστίων* gl. 2.
Vulpes proverbialis, *Ἀλλ' οὐκ αὖθις. Γέρων ἀλ.* Fabula de vulpe Telmisia, *Τελμισία.*
Vultures dicti qui hereditatibus inhiarent, *Ἄπειροι γῦπες.*

Xanthippe Socratis uxor, *Σωκράτης. Τροχιλέας.*
Xanthippus Lacedaemonius, *Ἀπολογισμός.*
Xanthus ad pugnam provocavit Thymoeten, *Ἀπατούρια.*
Xenarchus filius Sophronis mimographi, *Ῥηγίνους.*
Xenocles poeta, Carcini comici filius, *Ἄξεστος. Σφυράδες.*
Xenocrates Aphrodisiensis, Gl. et *Οἰώνισμα.*
Xenocrates philosophus, Gl. et *Κνάπτω. Προὔνεικος.*
Xenophanes, Gl. et *Ἥκιστα.*
Xenophilus Pythagoreus, *Ἀριστόξενος.*
Xenophontis vita, Gl. *Ἀναβάσεως* quae sub Xenophontis nomine circumfertur, auctor Themistogenes, *Θεμιστογένης.* Xenophontis Hellenica continuavit historia Graeca Theopompus, *Θεόπομπος Χῖος.*
Xerxes, Gl. et *Ἀργυρόπεζα. Ἀριστείδης. Ἀρτεμισία. Δαρεικός. Ἐπικεκηρυχέναι. Κοτίνου. Ὠιδηκός.*
Xuthus opem tulit Atheniensibus, *Βοηδρομία.*

Z littera infausta habebatur, *Ἴσσα.*
Zamolxis, Gl. et *Πυθαγόρας.*
Zaleucus, Gl. et *Ἑτερόφθαλμος.*
Zares Magus, *Πυθαγόρας Σάμ.*
Zeno Citieus, Gl. et *Αὖεις. Αἰγυπτία κλεηματίς. Δέλτος. Λήκυθον. Ναυτικῶς δανείζειν. Νῦν εὐπλόηκα. Σκιμαλίσω. Σκινδαψός. Σωκράτης, Σωφρ. Στωικοί. Συγχρωτίζεσθαι. Τοῖς ὀρθῶς.*
Zeno Eleata, Gl. et *Ἐλέα.*
Zeno Imperator, Gl. 6. et *Ἐξῆλθεν. Ἐρύθριος. Σεβηριανός.*
Zenodotus criticus, Gl. et *Λαιτή.*
Zenonis Basilisci Imp. uxor, *Ἁρμάτιος. Ἁρμάτος.*
Zerinthum antrum, *Ἀλλ' εἴ τις ὑμ. Σαμοθρᾴκη.*
Zethes et Calais, Boreae filii, *Γαμβρὸς Ἐρ.*
Zethus et Amphion, *Ἀντιόπη.*
Zeuxis pictor, Gl. et *Ἀνθέμων.*
Zoilus, Gl. et *Δημοσθένης Ἀθην.* Discipulus eius fuit Anaximenes, *Ἀναξιμένης Ἀριστοκλ.*
Zonae filius fuit Andromachus, *Ἀνδρόμαχος.*
Zonam solvebant virgines cum viro concubiturae, *Αυσίζωνος.*
Zopyrionis lexicon, *Διογενειανός. Πάμφιλος Ἀλεξ.*
Zoroastres, Gl. et *Ἀστρονομία.*
Zytho inebriari, *Ἐξυπτιάζω.*

II. INDEX OBSERVATIONUM ET SCRIPTORUM

DE QUIBUS AGITUR IN ANNOTATIONE CRITICA.

ᾱ cum ᾰ in terminationibus confusum: *Ποπάδες.* Item initio vocabulorum: *Τιμαγένης.*
Ἄβαχις loci nomen: *Ἄβαξι.*
ἄβαλεν Aeolicum pro ἔπβαλεν: Add. in v. *Ἄββαλιν.*
ἀβελτέριον an ἀβελτέρειον: *Ἀβέλτερος.*
Abuletus sive Abulitus nomen proprium: Add. in v. *Ἀβούλητον.*
Ἀβραμαῖος: *Ἀβραάμ* p. 27, 4.
ἀβροδίαιτα: Gl.
actionis forensis ratio: *Παραστησώμεθα.*
ἀγαθά *victus copiosus*: Gl.
Agathias emendatur: *Ἀναμαχούμενον. Ἐπισχαλμίσι. Μεταμαθεῖν. Συμφύρεται. Συνοῖσον. Συφεός.*
Agbarus rex: Gl. Idem dictus Ἄνγαρος: Gl. et *Ἀπὸ θυμοῦ. Φυλάρχης.*
ἄγγαροι *baiuli*: Add. in Gl.
Agonis nomen proprium: Add. in Gl.
ἀγορὰ θεῶν flosculus sophistarum: *Θεῶν ἀγορά.*
ἀγορὰ πλήθουσα formula: *Ἀγορᾶς ὥραν.*
ἀγοράζειν paenultima ambigua: Gl.
ἀγόραιος *dies iuridicus*: *Ἀγοραῖος.*
ἀγορανομῶ cum genitivo: Gl.
ἀγχιβαθής: Gl.
ἀγωγή *ratio vivendi*: Gl. *educatio*, *Μαρσύας.*
ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις prov.: *Ἀγωνάρχας.*
ἀδελφόθιος vox singularis: *Παραγράφεται.*
Addo nomen: Add. in v. *Ἀδδώ.*
ἀδηλοῦν verbum rarum: Add. in v. *Ἀδηλώσας.*
ἀδιαιτύπωτος *deformis*: *Χρῆμα.*
adiectiva vicem nominum posita: *Ὀρθρία.*
ἀδοκίμαστοι cives Attici: *Δοκιμασθείς.*
Adonis a Bybliis cultus: Gl.
adverbiorum geminatorum usus: *Μᾶλλον μᾶλλον.*
ἄδω rarius habet aor. passivi: *Ἐπήσθη.*
ἄδωρα δῶρα: Gl. et Add.
Aegaleus mons: *Μᾶσσον.*
Aegyptii callidi: *Δεινοὶ πλέκειν.* Geometriae periti: *Ἐπιστήμη.*
Aegyptus nigro solo: *Μελάμβωλος.*
Aeliani de N. A. loci tractantur: *Ἄσαι. Λίκνμα. Λυσγάργαλις. Οὔθατα.*
— Var. Hist. corrigitur: *Ἀλύει. Ἀνάπαυλαν. Λιτυέρσης.*
Aelianus syntaxin elegantiorem vel orationis lumina affectat: *Ἀρχίας* p. 774. *Ἐληλυγάζονται. Ἐπιῤῥαπίζων. Ἰούνιος. Κορνοῦτος. Λάσθη.* Pendet ex Herodoti formulis: *Λίκην. Θεοσυλής. Ἱροσκεμένοι. Σοβαρός. Τιμησαίμην.* Inserit versus: *Θεμιτόν.* Oblectatur quaesitis vocabulis: *Θεραπευτῆρες. Λευσγής.*
ἀέρα *δαίρειν* proverbium: Gl. et Add.
Aeschyli nomen cum Aristophanis confusum: *Ἐσχοροδισμένοις.*
Aeschylus tractatur: *Κελῆρες. Ὑπέργηρως.* Aeschyleae formulae: *Ἀγχίσπορος. Ἀλέξανδρος* p. 200. *Βορβοροτάραξι. Πάγας.*
aetates tres eorum qui Graecorum in ludis gymnicis concertarent: *Παναθήναια.*
ἀετὸς ἐν νεφέλαις proverbium: Gl.
ἀθανατίζειν *immortalitatem profiteri*: *Ζάμολξις.*
Ἀθηναῖοι et *Λακεδαιμόνιοι* confusa: Add. in v. *Καταυλούμενοι.*
— et *Θηβαῖοι* confusa: *Ἀνεπαρίασαν. Αὐτόχθονες. Ἱππαρχία. Ἰσμηνίας. Καδμεία νίκη. Μουσαῖος* gl. 2.
ἀθλητής eleganter dictum: *Ἀθλητάς.*
αἶνος ex veterum doctrina: Gl.
αἰσχροεπής rarior vox: *Ἀρχίλοχος.*
αἰτία *morbus*: *Ἀρωπαχίζειν.*
αἰών in formulis hyperbolicis: *Ἐπήρεια.*
ἄκανθα *peccatum*: Gl.
ἀκανθοπλήξ oxytonum: *Ἀπολλόδωρος* p. 620.
ἀκατονόμαστος: Gl.
ἀκλήρημα: *Ἀκληρήμασι.*
ἀκολουθία *regula*: *Κρίσεως.*
ἀκουμβίζειν *incumbere*: *Ἡρεικώς.*
Ἀκουσίλαος in *Ἀγησίλαος* depravatum: *Ἐκαταῖος.*
ἀκραία cognomen dearum plurium: *Αἴξ.*
ἀκρεμών oxytonum: *Ἀκρεμόνες.*
ἀκριβολογεῖσθαι *ad calculos revocare*: *Ἐξονυχίζειν.*
ἀκροθώρηξ Anacreontis vox: *Θωρήξασθαι.*
ἀκρονυχία an ἀκρωνυχία: *Ἀκρόνυξ.*
ἀκυρολεξία vox rarior: *Αὐθέντης* p. 857.
Alabandiacus soloecismus: *Μή.*
ἀλάστωρ: Gl.
Alcaei dictum: *Ἀρήιος.* Alcaei frater: *Κίκις.*
Alcibiadis res significantur: *Ἐπηράσαντο. Εὐτράπελον.*
Alciphronis Ep. corrigitur: *Ἐπιτάπικτος.*
Alcyonii dies: *Ἀλκυονίδες ἡμέραι.*
Ἄλειον et Ἄλεια Rhodiorum: Gl.
ἀλείφειν *excitare*: *Ἀλείψας.*
ἀλεκτοριδίης male formatum: *Ἀλεκτορίδες.*
Alexandrinorum mos sacer: *Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν.*
Ἀλεξανδριστής nova vox: *Μίλτος.*
ἀληθείαις, ἀληθείας: *Ἀλήθεια.*
ἄληπτος *ab omni reprehensione vacuus*: Gl.
ἀλισύεσθαι: Gl. et Add.
ἀλκαία *cauda*: Gl.
ἀλλὰ γὰρ i. q. δέ: *Κλαύδιος* gl. extr.
ἀλληλουχία: Gl.
ἄλλος ἕτερος formula: *Ἄλλο ἕτερον. ἄλλος* et ἕτερος differre credebantur: Gl.
ἀλλότυπον χρυσίον quid sit: *Ἠλεκτρον.*
ἀλογία *animi perturbatio*: *Σκορδινῶμαι.*
ἀλοιτός rarior vox: *Ἀλοίτης.*
ἅμα ἔπος ἅμα ἔργον proverbiale: Gl.
Ἀμαλήκ figurate dictum: Gl.
amatorius mos Graecorum in nominibus pulcrorum pingendis: *Καλοί. Ῥαμνουσία Νέμεσις.* Amatoria munuscula: *Μέλητος* p. 765.
ἀματροχία et ἁρματροχία: Gl.
ἀμελητί vox nihili: *Ἀμιταστρεπτί.*
Amesus et Amisus: Gl.
ἀμετρί adverbium: Gl.
ἀμιθρῆσαι verbum reconditum: Gl.
ἄμιππος: Gl.
Ammonius grammaticus corrigitur: *Διαγόρας* p. 1273.
— Saccas: Gl.
Amorginae vestes: *Ἀμόργεια* et Add.
ἀμοιβαία substantive: Gl.
ἀμοιβηδής ex ἀμοιβηδίς natum: Gl.
ἀμφὶ ἔτει: Gl.
ἄμφιον vox plebeia: Gl.
ἀμφιπλίξ: *Περιαυτολογεῖν.*
ἀμφοτεροδέξιος vox suspecta: Gl.
ἄν particulam num grammatici veteres tractarint: *Λούπερκος.*
ἀναβάλλεσθαι de vestitu: *Ἀναβάλλειν.*
ἀναβάσεις: Gl.
ἀναβολεύς: Gl.
ἀναγκαῖον *carcer*: *Ἀνάκαιον.*
ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται dictum: Gl.
ἀναγωγὴ Platonicorum: *Ἀγαθοεργία.*
ἀναδεῖσθαι νίκας: *Ἀνεδήσατο.*
ἀνάδικα: Gl.
ἀναθεώρησις: Gl.
ἀνάθημα an ἀνάθεμα: Gl.
ἀναίδην error librariorum: *Ἀναιδές.*
ἄναιτος vocabulum nihili: Gl.
ἀνακεχωρηκώς *reconditus*: *Ἀνακεχωρηκότων* et Add.
ἀνακρίνειν vox iudicialis: *Ἄρχων.*
ἀνακυκλίω verbum suspectum: *Ἀναπηνίζω.*
ἄνακτες Cypriorum: Gl.
ἀνάλημμα *agger*: Gl.
ἀναλογεῖν c. genitivo: *Τολιάθης.*
ἀναμάχεσθαι τὴν ἥτταν: *Ἀναμαχούμενον.*
ἀνάργυροι *martyres*: *Χριστόδωρος.*
ἀναρᾶσθαι *resecrare*: Gl.
ἀναῤῥίπτειν κύβον, κίνδυνον, formula: *Ἀνέῤῥιπτον. Κίνδυνον.*
ἀνάστασις: Gl.
ἀνάστατοι placentae genus: Gl.
ἀνασφῆλαι *se recipere*: *Ἀνασφήλας.*
Anatolii varii: *Ἀνατόλιος.*
ἀναφέρειν *recordari*: *Ἀνέφερον.*
Anazarbi origo: *Ἀνάζαρβος.*
Andocides corrigitur: *Ἀναυμαχίου.*
ἀνδράριον et ἀνδρίον: Gl.
ἀνδρεία *virilitas*: Gl. ἀνδρία scriptura potior: Gl.
ἀνδρολημία iuris Attici: Gl.
ἀνδρόμορφος vox rara: *Ἀῤῥέν.*
ἀνδρυοῦσθαι *stuprari*: *Ἠνδρυώθησαν.*
Anecdota Bekkeri emendantur: *Ἀδιάκριτος. Ἀθηραπευσία. Ἀλύειν. Ἀναληψίσιον. Ἀνασύνταξις. Ἀνδρακάδα. Ἀνε-*

κάς. Ἄπεδα. Ἀπέχω. Ἄρτι. Ἀσκληπιάδης. Δήμαρχοι. Διονύσιος p. 1393. Αἴσθεσθαι. Καδμεῖος. Κατωφαγᾶς. Κωδίκελλος. Προάστειον. Φόρμος.
Anecdota Boissonadi emendantur: Ἀείρω. Κρίμνον.
ἀνείδεος vox citerioris aevi: Gl.
ἀν' ἑκάστην formula: Gl.
ἀνεμιαῖος irritus: Ἄνεμος.
ἄνθη femininum: Ἄνθης.
ἀνθολόγιον nomen citerioris aetatis: Διογενειανός.
ἀνθρωπείως et ἀνθρωπίνως: Gl.
Anigrus fluvius: Gl.
ἀνίπτοις ποσίν (χερσίν): Gl.
ἀνόητα res venereae: Gl.
ἀνταρσία rebellio: Ἐνωμοτία. Item ἀντάρτης rebellis: Ἰγνάτιος.
Anthologia corrigitur: Ἀπάρχεσθαι. Ἀστεμφέα. Ζώνη.
Antiatticistes emendatur: Γνωσιμαχῆσαι. Δραστήριον. Ἔξω Γλαῦκε. Λάμπων. Ὁλκὸς ἄνθρωπος.
Anticlidis Nosti: Gl.
Antigenides musicus: Gl.
ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν: Ἀδριανός p. 113.
ἀντιδιάθεσις, item ἀντιδιατιθέναι τινά beneficio vel iniuria afficere: Ἀμυνόμενοι.
Antimachus poeta: Gl. Locus emendatur: Κοίας.
ἀντίπαις et ἀνδρόπαις: Gl.
Antiphanes varii: Gl.
Antiphontis figurae: Ἁρποκρατίων.
ἀντίστροφος adiectivi proprietas: Ἀντιστρόφους.
ἄνω καὶ κάτω formula: Gl.
ἄνωμοι Pelopidae dicti: Ἄνομος.
ἀξιοπιστεύεσθαι verbum suspectum: Ἀναπειστηρίαν.
ἀπαιδία raro significatu: Gl.
ἅπαν ambigua ultima: Gl.
ἀπαρέγκλιτος — κλίτως: Αὐθέκαστα.
ἀπαρτῆσαι et ἀναρτῆσαι: Gl.
ἀπέδοξεν displicuit: Gl.
ἀπείρανδρος vox suspecta: Μνηστή.
ἄπειρος rariore significatu: Ἀδέητος.
ἀπεμπολεῖν incerta species verbi: Ἀπεμπολή.
ἀπεμφαίνει disconvenit; ἀπεμφαίνων absurdus: Gl. et Θράττειν.
ἀπέχω percepi mercedem: Gl.
ἀπηχήματα eleganter dictum: Εὐανθὴς γλῶσσα.
Aphroditopolis Aegypti: Ἀσκληπιόδοτος.
Apicius lurco: Gl.
Apio grammaticus: Gl.
Apis inventor medicinae: Gl.
ἀπὸ οἰκετῶν (δούλων) libertinus: Ἀλκμάν. Ἰάμβλιχος. ἀπὸ ῥητόρων: Ἀντισθένης. οἱ ἀπὸ — in periphrasi: Γόργια.
ἀπογράψαι et ἀπογράψασθαι: Gl.
ἀποδρᾶσαι aoristus: Γενόμενος.
ἀποδῦναι cum accusativo: Ἢ δεῖ χελ.
ἀπόθεστος vox exquisita: Δύης.
ἀπόθετον reconditum: Gl.
ἀποκαρτερεῖν verbi usus: Ἀποκαρτερήσαντα.
ἀποκέκλειται σ̄ omisso: Αὐγοειδής.
Apollinis nomen ἥλιος scriptum: Ἀγυιαί. Καρκίνου ποιήματα.
Apollinis Cynnei sacra: Κυνήειος. [Adde Böckhium Staatsh. d. Ath. T. II. ed. sec. Corrig. p. V.]
Apollonius Caricorum scriptor: Add. in v. Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεύς.
— gramm. Lex. Hom. emendatur: Δίδυμοι.
ἀπόλωλα num activam habeat significationem: Ἀπολώλαμεν.
ἀπομαγδαλία expl.: Gl.
ἀπόμαχος recentioribus frequentatum: Gl.
ἀπὸ μηχανῆς formula: Gl.
ἀπονοεῖσθαι fastuosum esse: Ἀποσεμνύνει.
ἀποξύειν et ἀποξύεσθαι: Ἀποξύονται.
ἀποπροηγμένα Stoicorum: Ἀδιαφορία.
ἀπορθῶσαι in re obscena: Γωνίᾳ.
ἀπόῤῥητος reconditus: Ἀγοραῖος.
ἀποῤῥώξ figurate dictum: Ἀποῤῥῶγας.
ἀποσκυθίσαι cutem humanam detrahere: Περισκυθίσαντες.
ἀπόστασις venditio: Ἀπεμπολή. ἀποστάσεις οἰνικαί cellae vinariae: Κριός p. 409.
ἀποστέλλειν τὰ ἱμάτια formula comica: Ἀσκητικόν.
ἀποστροφή refugium: Gl.
ἀποτέμνεσθαι singulari structura: Εὐτρόπιος.
ἀποτροπιαστής rara vox: Ἀποτροπιαζόμενοι.
ἀποφαντικός et ἀποφατικός confunduntur: Gl.
Appiani nomen corrumpitur: Ἤιομεν. Ὥσατο. Appianus corrigitur: Ἄσπειστον.
ἀπρόσκλητος δίκη actio non instituta: Gl.
ἄπυρος nominis significationes: Ἄπυρα σῖτα.
ἀπώμοτος ὅρκος iusiurandum negans: Ἐπακτός.
ἄρα particulae usus affectatus: Ἐπιῤῥαπίζων.
Arabius tibicen: Ἀράβιος ἄγγελος.
ἀραχνικός suspecta vox: Ἀράχνη.
Arbogastes Francus: Add. in v. Ἀβρογάστης.
Arcadius gramm. emendatur: Ἀχρεῖον.
arces urbium poetice dictae: Κάρηνα.
Archilochi formula quaedam: Μελαμπύγου τύχοις.
Arganthonius Mysiae mons: Ἀργανθώνη p. 693.
ἀργυρογνωμονῶ verbum novicium: Ἀργυρογνώμων.
ἀργυρώματα nominis usus: Gl.
ἀρειμάνιος rarior vox: Gl.
Areopagitarum severitas: Ἀρεοπαγίτης.
ἀριθμός figurate dictum: Ἀνήριθμος.
Aristides tentatur: Παροινίας.
Aristio tyrannus: Γεφυρίζων.
Aristodemi vox: Χρήματα χρ.
Aristonicus grammaticus: Gl.
Aristonis versus corriguntur: Ἐφόδια.
Aristonymus indici grammaticorum eximendus: Gl.
Aristophanes comicus pro Sophocle allatus: Ἐπιστροφῆς. Καιρός. Κλεισθένης. Eius loci tractantur, Acharnensium: Ἕνη. Καταχήνη. Avium: Ἀπόῤῥητα. Equitum: Ἀνὴρ κόπριος. Βρέτας. Δωριστί. Ἐξ ἀγορᾶς. Ἐπιχειλές. Ἡμῖν. Κόβαλος. Κυρηβάσει. Μολγός. Μᾶζα. Νέα χελιδών. Lysistratae: Κέλης. Nubium: Ἀπολάψεις. Γλοιός. Διδάξομαι. Ἐλοιδορούμεθα. Ἐπιάλτην. Κεστρᾶν. Κλεῖτος. Κλινίς. Ranarum: Λημματιᾷς. Thesmophoriazusarum: Ἅπαντα τόλμης. Ἥκεις. Ex fragmentis perditarum fabularum: Ἀπεσκοτωμένα. Ἀπόῤῥητα. Ἀτρέα. Μηλῶσαι. Πώμαλα.
Aristophanis Scholia tractantur, Acharnensium: Ὠστίας. Avium: Θαῤῥελείδης. Θουριομάντεις. Κατάχυσμα. Κρέκουσα. Κυνῆ. Ὄμνυμι. Ὀσμή. Προκυλινδεῖσθαι. Πυλαιστάτους. Ὑπερακοντίζεις. Equitum: Ἰατταταιάξ. Κεκράκτης. Κεραμεικός. Κημὸν καταμ. Κρουσιδημῶν. Μακκοᾷ. Παραγραμματισμός. Πώλης. Πυραμοῦς. Σιβυλλιᾷ. Στρόβει. Ὑπὲρ τὸν κατάλ. Χεζητιῶν. Lysistratae: Ἀνοργίας. De Scholiis tum ineditis Küst. in Ἄρκτος. Nubium: Ἁλσὶν διασμηχθείς. Ἀνόητα. Γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου. Ἕνη καὶ νέα. Καταγλωττίσματα. Κομήσῃς. Κωλιάς. Κρημνώδη. Περίλεξις. Πρυτανεῖον. Στομώσῃς. Τρίμμα. Τρυγοδαίμονες. Χρῆμα. Ψιθυρίζει. Scholiis auctioribus Nubium utitur Suidas v. Εὐρωτιῶν. Pacis: Εὐθυῤῥήμων. Ἔχοντας. Ἱερόν τι. Λάμια. Μεταμώνιος. Ναξιουργὴς κάνθ. Στιβάδες. Φορμίωνος. Ὑπὲρ τὸν κατάλογον. Pluti: Τί δαί. Ranarum: Ἀθύρωτον. Εὐτέλεια. Ἴακχος. Ἰδιῶται. Θρανίον. Ὡρακιάσας. Φιλοτιμότεραι. Thesmophoriazusarum: Κρύπτεια.
Ἀριστοτέλης cum Ἀριστοφάνης confusum: Ἐμβεβλημένα.
Aristotelis Eth. emendantur: Ἁρμονίαν p. 748. Poetica: Προστηθιδίων. Aristotelis studia Homerica: Ζηνόδοτος. Aristotelis Ethica Nicomachea: Νικόμαχος.
ἄρκος pro ἄρκτος dictum: Ἐκτόπως.
Armenidas Thebaicorum scriptor: Καδμεία νίκη. Μακάρων νῆσοι.
ἁρμογή harmonia: Gl.
Arnuphis Aegyptius: Gl.
ἄρομα proba vox: Gl.
ἀῤῥενόφρων vox rara: Δεββώρα.
ἀῤῥενωπία vox rara: Ἄῤῥεν.
Arrianus tentatur: Διεκπέσαντες.
Arsenius corrigitur: Ἀνδραποδώδη τρίχα. Ἀπὸ βραδυσκελῶν. Μυκώνιος γείτων. Ὄνος ἄγων μ.
Artemidori varii: Gl.
Artemidorus Onirocriticorum scriptor e Suida iuvandus: Μορμυρωπός. Προΐκτης.
Artorius medicus: Gl.
ἀρχὴ καὶ μέσα καὶ τελευτή formula: Ἡραΐσκος p. 874.
ἀρχιστράτηγος Archangelus Michael: Ἀρκαδία.
Arzanene regio: Gl.
ᾱς terminatio nominum contumeliosorum: Κατωφαγᾶς.
Asbamaei Iovis fons: Gl.
Asclepiadae varii: Gl.
Asclepiodotus: Gl. et Add.
ἀσέβειαι crimina maiestatis: Κενοφωνίας.
Asias cithara: Ἀσία.
Asius magus: Gl.
ἄσκησις victus laboriosus: Ἄσκησιν.
Aspasia: Gl.
ἄστικτος ager Atticus: Ἄστικτον χωρίον.
ἀστραγαλωτὴ μάστιξ nodosum flagellum: Στραγγαλιῶδες.
ἄστροις σημαίνεσθαι, τεκμαίρεσθαι, formula: Ἀστρονομία. Χρῆν.
Astyages grammaticus: Gl. et Add.

ἐρεῖν praesentis notionem habet apud Byzantinos: Ἀπεροῦντα.
ἐρημονόμος aetatis Byzantinae vox: Ἔρημος.
ἐρωτᾶν verbi perfectum: Ἐρηροτηκώς.
ἐςότι superlativis additum a scriptoribus Byzantinis: Κονιορτός.
ἐςσείσεις scriptum pro ἐνσείσεις: Gl.
ἐτάζω et ἐταστής voces rariores: Ἐσχολάρχησε.
ἕτερος ab ἄλλος differt: Ἄλλος p. 237. et Ἕτερον. ἕτερος per euphemismum dictum: Ἑρμαῖον.
ετης terminationis tenor: Τριακονταετής.
Etymol. M. emendatur: Ἀδμήτης. Ἀμωσγέπως. Ἀπογαλακτίζω. Αὐθέντης. Ἀχώρ. Ἐνάργεια. Ἐνεπίσκημμα. Καββαλίς. Κάλαϊς. Κάνδυλος. Κάνθαρος. Καταπροΐξεται. Μῶλος. Ὄρθαι. Πανδοκεύτρια. Παραστησάμενος. Σκηνή. Φλεγμαίνουσαν πόλιν.
— Gudianum emendatur: Ἑκαμήδη. Ἦμαρ.
Euanthes scriptor: Εὐάντητος.
Euathlus orator: Εὐάθλους.
εὐγενίς adiectivum: Κανοῦν.
Eudaemon grammaticus: Gl.
εὐδοκεῖν verbum Polybianum: Ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων.
εὐημερεῖν *victoriam reportare*: Ἱππέας.
Euenus poeta: Gl.
εὐθενεῖν et εὐθηνεῖν: Εὐθένεια.
εὐθιξία *dexteritas*: Εὐθιξίᾳ.
εὐκαιρεῖν verbum Polybianum: Gl. et Μολπαγόρας. Σχολάζειν.
Eulalius an Eulamius philosophus: Δαμάσκιος. Πρέσβεις.
Eunapius emendatur: Ἀποξύονται. Μοσχεύων.
εὐπερίστατον in Ep. ad Hebraeos: Gl.
Euphorionis fragm. emendantur: Ἀγαμήδης. Τάλαντον.
Eupolis explicatur: Μικρόν. Eidem fragmentum tribuitur: Θεαγένους.
Euripidis fragm. tentatur: Ἀλκτήρια. Aliud eius fragm. tractatur: Εὐφημία. Ad eius Phoenicem alluditur: Ἐπηλυγάζονται. Euripidis dictum nobile: Τίς δ' οἶδεν. Χρεία.
εὑρίσκεσθαι *mercibus distrahendis lucrum facere*: Εὐδαίμων p. 588. εὑρεθῆναι *habitasse*: Δελφοί. Forma deterior εὕροσαν: Εὕρομεν.
εὔροια Stoicorum vox: Εὐδαῖμον.
Eurybatus homo famosus: Gl.
Euryclis memoria: Gl.
Eustathii Opusc. emendantur: Ἀγχιβαθής.
— Commentarii Homerici emendantur: Αἴθοψ.
Eustochius rhetor: Gl.
εὐτυχεῖν τι *lucrari*: Ἀναστάσιος.
εὐφημία *pius animus*: Gl.
εὐχαριστήριος deterioris notae vox: Παιωνίσας.
Examyes nomen Ionicum: Θαλῆς.
Excerpta Peiresciana corriguntur: Θεοδόσιος p. 1135.
exilium homicidarum annuum: Ἀπενιαυτίσαι. Καδμεία νίκη.
ᾗ ποδῶν εἶχεν elegans formula: Gl.
ἠβουλόμην Atticis non ignotum: Gl.
ἤγουν a librariis depravatum: Ἄθυμος.
ᾔδη tertiae personae: Ἀπέῤῥωγεν.
ἠθολόγος *mimus*: Gl.
ἠίθεος rariore significatu: Gl.
ἥκειν in formula Τό γε ἧκον: Gl.
ἠμί verbi formas nescit Homerus, ἠσί pro φησί dixere poetae: Ἦ δ' ὅς.
ἡμιγύναιξ vox suspecta: Ἄῤῥεν et Add.
ἥπατος nomen piscis: Ὕπατοι.
ἠρεμεί adverbium: Ἠρέμα.
ἡττᾶν verbum Polybius praeierat: Ἡσσηκότες.

ϑ: vide sub th.

fatum ex doctrina Stoicorum: Add. in v. Ἀδιάδραστον.
fatuorum in antiquitate celebrium index: Βουταλίων.
fora quomodo Graeci designent: Δεῖγμα. Λαχάνοις. Cf. Ind. Rerum sub *Fora*.
Frontonis locus vindicatur: Αἰμίλιος.

galeae Boeotiae: Κυνέας.
Galeotae augures: Ἀκέσματα.
γαληνιῶ verbum Epicureum: Γαληνῶ.
Γαλιηνός in Γαληνός mutatum: Ἔφορος gl. 2. Καλλίνικος. Μινουκιανός.
galli Tanagraei: Ἀλεκτρυόνα.
γαργαλίζειν verbi proprietas: Γαργαλίζει.
γελοῖος quid a γέλοιος differat: Gl.
γελοιώδης vox recentioris aevi: Ἀστεῖος.
Genicus aulae Byzantinae: Γενικαὶ ἀρ. p. 1087.
Genitivus in structura τῶν δήμων: Ἀλκίμαχος. Δεξιός. Ἡρώδης. Μέτων. Genitivus vice gentilis, ut Ἀντιοχείας: Διῆγε. Ἰουστινιανός gl. 2. Genitivus adiectivis aptus: Ἐς κόρακας. Genitivus verborum motus: Κλαύδιος p. 274.
γενόμενος de anno natali dictum: Ἰσοκράτης.
geometria ab Aegyptiis inchoata: Gl.
Γερμηνός gentile: Add. in v. Παῦλος.
Gesius iatrosophista: Gl.
γιγαντώδης et γιγαντοειδής aevo citeriore facta: Gl.
Glycera meretrix: Gl.
γν (sive γνώμη, γνωμικόν) sententiis communibus praefixum: Ἀλλ' οὐδέ. Γνώμη. Σύμβασις.
γοργά et γοργότης in rhetorum disciplina: Ἥλιον.
γουστεῖον *forum cibarium*: Ἰουστινιανός.
γραμματίδιον *libellus forensis*: Παράστασις.
γράφειν ἐς τάχος — ἐς κάλλος formulae: Gl. et Ἐς τάχος γράφει.
γραφὴ ἡ ἔσω *litterae Christianorum*: Ὑπερκύπτω.
gubernaculum figurate dictum: Πηδαλιουχεῖν.
Gymnopaedia Spartanorum: Gl.

Harpocrationes varii: Gl. Harpocratio corrigitur: Νεβρίζων.
Hecuba dicta Choerile: Add. in v. Χοιρίλη.
hedera Acharnensium: Ἀχαρνείτης.
Hephaestionis grammatici liber de numeris poetarum musicis: Add. in v. Ἡφαιστίων.
Heracleo grammaticus, Homeri et Apollonii Rhodii interpres: Gl. et Δίδυμος p. 1330.
Heracliti vox de se ipso: Ποστοῦμος.
Hercules Alcida dictus: Ἀλκείδης. Item Βουθοίνας: Βοῦθος. Num Βουζύγης: Gl. Item τριέσπερος: Ἰώβ p. 1034. Proverbiale ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: Gl. et Add.
Hermias eunuchus: Gl.
Ἡρωδιανός in Ἡρόδοτος depravatum: Ζυγομαχεῖν.
Herodianus histor. emendatur: Ἐρήριπτο.
Herodianus grammaticus: Gl. Herodiani Epimerismi corriguntur: Κλείω. Λοιδορισμός. Ὄθω. Ὠθήσω. Herodiani fragmentum: Ὠβέλισται.
Herodotum imitantur sophistae: Εὐήλατον. Μένανδρος p. 781. Adde v. Aelianus.
Hesychius tentatur: Ἀγάλακτες. Ἀγροῦ πηγή. Ἀηδών. Ἀλιμενώτης. Ἀμυχνόν. Ἀνδραγαθιζομένη. Ἀντερείδει et Add. Ἄντικρυς. Ἀπεώσατο. Ἀπέσβη. Ἀπείρητος. Ἀπηνής. Ἀποκηδήσαντες. Ἀποκναίειν. Ἀπολιβάξεις. Ἀργεινός. Ἀργείους ὁρᾷς. Ἀτὰρ δέ. Αὐτίκα. Αὐτὸ δείξει. Ἀφοσιούμεθα p. 903. Βωμολοχεύεσθαι. Γέγονεν. Γεράνδρυον p. 1091, 9. Γεφυρίς. Διαπρύσιον. Διαρτᾶν. Διάτορον. Δίδυμοι. Διευκρινῆ. Δίκη. Διὸς ψῆφος. Δωροξενία. Δύςπαρι. Αἰθάλη. Αἶρα. Ἔμβαρός εἰμι. Ἐμβείη. Ἐναλόντες. Ἐντείνας. Ἐπ' αὐτοφώρῳ. Ἐπισμῇ. Ἔσχατα ἐσχάτων. Ἐτεοκλῆς. Εὑρεσιλόγος. Ἐφεῖτο. Ἐψιάτιμον. Εἰκαία. Ἡρακλείαν λίθον. Ἠρώτα. Ἵππερος. Ἵππῳ. Θαργηλία. Θύψαι. Καρδιουλκία. Κατατρυφή. Κατηχθημένος. Κεκροπίδαι. Κεκοισυρῶσθαι. Κερασβόλα. Κίδαρις. Κλεωναί. Κλέπτης. Κόγχην. Κολοκτρυών. Κόννου ψῆφος. Κόραξ ὑδρεύει. Κορδακίζει. Κορωνῶν. Κορυβαντιᾷ. Κότταβος. Κυβηλίσαι. Κυλλός. Λαῖλαψ. Λιμοδωριεῖς. Λυγίσμασι. Λυδὸς ἐν μεσ. Μαστῆρες. Μεγαρικαὶ Σφ. Μελλονικιᾶν. Μετάβολοι. Μήτε πλαστάν. Μισθαρχίδης. Μώνυχα ζῷα. Νεός. Νωτοφόρος. Νύκτα δασείην. Ξουθόν. Ὀκρίβας. Ὁμοῦ. Ὀριγνηθῆναι. Παραλοῦμαι. Παρεικάθη. Πεπελτωμένα. Προείμεθα. Προνώπιον. Πτωχοῦ. Στάδιον. Συστρέμματα. Ὕπαρ. Φιλόξενος. Hesychius interpolatus: Κατατρυφή. Hesychius saepe deceptus: Κωκυτός.
Hippocraticae glossae apud Suidam suspectae: Ἡβός.
Hippon atheus: Gl.
Hipponax explicatus: Βησᾶς.
Hippys historicus: Gl.
histrionum Atticorum electio: Νεμήσεις ὑποκρ.
Homeri nomen saepe oblitteratum vel cum ὅμως confusum: Ἀκιδνόν. Δίδυμοι. Δραστήριον. Ἦδος. Ἠίων. Ἰδίειν. Ἱερὸν ἰχθῦν. Σάμου.
— Scholia: v. Scholia.
Homerus poeta tragicus: Gl. p. 1109.
Hunni ἄποδες dicti: Ἀκροσφαλεῖς.
Hyacinthides Erechthei filiae: Παρθένοι.

Iamblichi opera: Gl.
ἰατρός correpta prima: Gl.
ἰδιόξενος Graecorum: Gl.
idololatria ad Seruch revocata: Ἀβραάμ.
ἱερὰ δημοτελῆ Atticorum: Δημοτελῆ.
ἱερᾶν activum improbatur: Ἱέρατο.
ἱερεῖον *caro victimae*: Διὸς κώδιον.

Ἱερόν templum Iovis Urii ad Bosporum: Ἔφίερον. Πορθμός. οὐδὲν ἱερόν proverbium: Gl.

ἱερωσύνη Platonicorum novissimorum: Ἰβύκειον ῥησείδιον.

ignis pro sede animalculorum habitus: Πυρέβια.

ignispicium Graecorum: Ἐμπύρου.

ἱκανός *perfectus* in usu citerioris aevi: Gl.

ἱκετηρία figurate dictum: Ἱκετεύω.

Iliadis parvae poeta: Ὅμηρος p. 1096.

Illi magistri officiorum res: Ἴλλος.

Impudentiae aram Athenienses erexerunt: Θεός p. 1146.

Incertus scriptor de Vita Homeri corrigitur: Καταστείλας. Incerti poetae senarius: Μὴ πρὸς λέοντα. Incerti poetae Italici tetrameter: Add. in v. Θᾶττον ὁ τόκος.

Infinitivus cum pron. relativo structus: Ἐγγώνιος. In votis: Ἐξάντη. In explicatione adverbiorum: Ἀχαριστεῖν. In oratione obliqua apud scriptores sophisticos: Ἐγγώνιος τρ.

ἵννος sive γίννος *equus pusillus*: Ἰννοί.

Ionum nomine comprehensi Athenienses: Ἴωνες.

Iosephus corrigitur: Ἄδερ. Ἐπέκλυσεν. Ἐπίτευγμα. Ἐσχεδίαζον. Θεμιτή. Νέναικτο. Iosephi locus interpolatus: Γυμνοπαιδεία. Iosephi testimonium de Christo: Gl. p. 1041.

ἰπνός et ἶπος inter se confusa quid differant: Ἴπνια.

ἱππαφέσεις *carceres*: Ἱππαφέσεων.

Irenaeus sive Pacatus grammaticus: Εἰρηναῖος.

ἴσα βαίνειν elegans formula: Ἴσα βαίνων.

Isaei fragm. emendatur: Αἴσθεσθαι.

Isocrates corrigitur: Μάρδοι.

ἰσόπεδος locus altissimus vel exaggeratus: Ἥιρτο.

ἰσότης φιλότης proverbium: Gl.

ἱστιοφόρος vox aevi citerioris: Gl.

ἱστορεῖν *pingere* recentior aetas dixit: Πρωτογένης.

Istri de Graecis antiquitatibus opuscula: Gl.

ἰτρία placentae genus: Gl. et Ἥτριον.

iudices poetarum comicorum: Ἐν πέντε κριτῶν.

iudicia Atheniensium: Ἐφέται. Iudiciorum Atticorum suffragia paria: Ἴσαι ψῆφοι.

Iuliani duo Chaldaei: Ἰουλιανός.

Iulianus Imperator corrigitur: Ἀρητόν. Μῶσθαι. Explicatur: Τεττάρων ὀβολῶν.

Iulius Africanus Cestorum scriptor: Ἀφρικανός.

iurisprudentiae Romanae studia inter Graecos: Σαλούστιος p. 657.

ἰυγξ significatu et usu vario: Gl.

Ixion (Demetrius) grammaticus: Δημήτριος p. 1246.

Καδμεία νίκη proverbialis: Gl. et Add.

καθαρός figurate flos et delectus dictus: Καθαρῶς.

καθηγητής depravatum in μαθητής: Θρασύμαχος.

καθηδυπαθῶ verbum citerioris aevi: Gl.

καθήμενος *supinus*: Καθήμενον πεδίον.

καθιλαρεύομαι Byzantinorum vox: Gl.

καθοσίωσις *crimen laesae maiestatis*: Gl.

καθύπερθεν notione geographica: Παιανιεῖς.

καὶ μόνον formula: Ἀφοσιούμεθα p. 903. Ἴσαν.

καιρὸν ἄγειν formula rarissima: Ἀττικός. καιρός variis in compositis: Καιροφυλακῆσαι.

καὶ ταῦτα rariore significatu postpositum: Ἀρχίλοχος.

κακὰ κακῶν formula comica: Gl. κακὰ κακοῖς ἰᾶσθαι popularis locutio: Κακὸς κακῶς.

κακόσχολος *obscenus*: Σινάμωρον.

κακοτεχνιῶν actio Attici iuris: Gl.

κακώσεως actio: Gl.

Καλαυρία in Καλαβρία mutatum: Ἀνεῖλεν p. 424. Καλαβρία.

καλινδεῖσθαι citerioris aevi verbum: Ἠλινδημένον. Καλινδούμενοι.

καλλιστεῖα certamen Lesbiorum: Gl.

καλοκαγαθία vox ab Aristophane profecta: Gl.

Καλχηδών cum Καρχηδών confusum: Δίαρμα. Πρόκριμα.

κάλων πάντα σείειν formula: Πάντα κάλων.

Καλώνδας nomen: Ἄρατος p. 687. Vide *Calondas*.

καλῶς τε καὶ εὖ formula: Καλῶς.

καμηλαύκιον Byzantinorum vox: Κίδαρις. Πιλίδιον.

κάμπτειν *modos musicos inflectere*: Κάμπτω. καμπτόμενος et καλυπτόμενος confusa: Ἀυγιζόμενος.

Καπνίας Ecphantidae poetae cognomen: Gl.

καρτερός genitivo aptum: Gl.

κατά γε τὴν ἐμήν elliptice dictum: Μισοπράγμων.

κατάδεσμοι, καταδεδέσθαι voces artis magicae: Καταδεδέσθαι.

καταδολεσχεῖν τινος: Κατηδολέσχησα.

καταιβάτης vocis notatio: Gl.

καταιονεῖν falsa verbi species: Καταιονῶσι.

καταλέγω iungitur genitivo: Gl.

καταλλάττεσθαι in arte mensaria: Ἀντικαταλλαττόμενος.

καταῤῥητορεύω verbum deterioris notae: Gl.

κατάρσεις *aditus portus*: Κωφότερος.

κατασείειν verbum convivale: Κατέσειε.

κατασπᾶν verbum militiae navalis: Ἀνάπειρα.

κατά τινος εὔξασθαι formula: Μὴ πάντα.

κατατολμῶ genitivo aptum: Gl.

καταροποῦμαι vox citerioris aetatis: Gl. et Ἀλέξανδρος p. 201.

καταχήνη nominis proprietas: Gl.

κατεγλωττισμένον *delicatulum* figurate dictum: Gl.

κατεξανίστασθαι serioris aevi verbum, item κατεξανάστασις: Κατεξαναστάντες.

κατεπιθυμῶ verbum rarum: Αἴχνος.

κατεσκληκώς melius vulgari κατεσκελετευμένος: Gl.

κατευδοκιμεῖν verbum infrequens: Λούπερκος et Add.

κατημαξευμένος frequenter scriptum: Καθημαξευμένος.

κάτοικος et κατοικίδιος *domesticus*: Κατοικιδίους.

κάτω τοῦ χρόνου formula: Ἱππίας.

καύματα rariore usu: Πυρά.

κεχυπότοπος vox saepius oblitterata: Gl.

Κεῖος Κῖος Χῖος invicem confusa: Κῖοι.

κενὰ τοῦ πολέμου formula: Πολλὰ κενά.

κεντᾶν verbum Aristotelium: Κέντορος.

κέντρον *acute dictum*: Κέντρων.

κεραμεοῦν proba forma: Ἁπλᾶ.

κερᾶς adverbium male fictum: Add. in Gl.

κερατηφόρος Procli vox: Κερασφόρους.

κέρματα *lucellum trapezitarum*: Gl.

Κέσκος οὐκ ἦν proverbium: Gl. et Add.

κεφαλὴ et σκευὴ confusa: Δράκων.

κηπαία *postica*: Gl.

Κιλικία in Σικελία depravatum: Σόλοι.

κίναιδος in aula Ptolemaeorum: Χελιδόνας.

κλάζω verbi perfectum: Κεκλάγξω.

κλᾶν *vitem putare*: Κλαστάσεις.

κλέψαι *dissimulare*: Κλέπτης.

κληροῦσθαι *clero adscribi*: Ἀκάκιος p. 149.

κλίσιον *cella meretricia*: Καλαμίτης.

κνώδαλον vocis proprietas: Gl.

κνῶδαξ *ferrea fibula*: Κύρβεις gl. 2.

κοιμίσαι τὸν λύχνον exquisita formula: Gl.

κοινοὶ et κοινωνία de consanguineis et coniugio dicta: Ἀντίπατρος p. 483.

κοινολογῶ deterius forma κοινολογοῦμαι: Gl.

κολαστήρ forma rarior nominis κολαστής: Ἐπαινέτης.

κολετρᾶν verbum obscurum: Κόλα.

κολούρια medicamentorum genus: Κολλούρια.

κομπηγορεῖν verbum novicium: Κρημνοκοπεῖν.

κόννος ornamentum muliebre: Κόννους.

κορυδὸς proverbialis: Ἐν δὲ διχοστασίῃ.

κορυφαῖον (τὸ) cum genitivo: Πατρίκιος.

κοσκινομαντεία: Τὰ ἐπὶ κοσκίνου.

κοῦστος *nervus pedibus constringendis*: Ποδοκάκη.

κρατοῦντες a gentilibus dicti Christiani, ἡ κρατοῦσα eorum religio: Ἱεροκλῆς.

κρημνάναι similesque eiusdem verbi formae: Μασχαλισθῆναι.

κρημνοκοπεῖν verbum singulare: Gl.

κριτικοὶ dicti vetustissimi grammatici: Φιλητᾶς.

κρύβειν forma verbi recentior: Περιδύεται.

κρύπτεια Lacedaemoniorum: Gl.

κρώβυλος nominis explicatio: Gl.

κτησείδιον Stoicorum vox: Gl.

Κτησίου Διὸς sacra: Gl.

κύβος *unio* sive *punctum tesserae*: Ἡ τρὶς ἓξ.

κυδαίνειν verbum in re funebri: Ῥόδον ἀνεμ.

κύλιξ ῥαβδωτή sive ῥοπαλωτή, *guttus striatus*: Gl. et Κώθωνες.

κύπασσις tunicae species: Gl.

κύων cognomentum: Ἀριστογείτων.

κωμικὸν μάρτυρα proverbio ferebant: Ἔμφασις et Add. in v. Δημοχάρης.

κωμῳδεῖν (μὴ ὀνομαστί) vetiti comici prisci: Ἀντίμαχος p. 477. Εὐθυμένης.

κωμῳδία de genere poesis comicae dictum: Θεόπομπος p. 1142.

κώρυκος pars exercitationis gymnasticae: Πρὸς κώρυκον. [Adde Iahnium D. Ficoronische Cista p. 27. sq.]

κώταλις vox suspecta: Λάκτιν.

λαβή figurate dictum: Ὁμοίας λαβάς.

Lachares rhetor: Gl. et Add.

Lacinia Iuno: Θυώδες.

Λαγίδης vox suspecta: Add. in Gl.
λαχιστός vox rarior: *Λάκισμα.*
λαλιαὶ Sophistarum: *Ἀσπάσιος. Τιβέριος* gl. 1.
Lamia fabulosa: Gl.
λαμπρύνω verbi perf. passivum: *Ἐξωμμάτωται.*
lapidem Arabes colebant: *Θεὺς Ἄρης.*
laqueis hostes capiendi mos gentium barbararum: *Σειραῖς.*
λάτρης vox nullius coloris: *Λάτρις.*
λαῦρα vicus: Gl.
λείπεσθαι pugna deficere: *Ἀμφήριστον.*
Leo Macelles: *Ἀχάϊος.*
leonum species in artificiis expressa: *Πρωτομαὶ βασιλικαί.*
Lerus avium meleagridum cultrix: *Μελεαγρίδες.*
Λεύκοφρυς sive *Λευκοφρυηνὴ Ἄρτεμις*: *Θεμιστοκλῆς.*
λιξείδιον citerioris aetatis vox: Gl.
Lexicon in Bachmanni Anecd. corrigitur: *Λύσεργον. Κύρριος. Δημητρίς.*
λῆξις nominis proprietas: Gl.
ληρός ornamentum muliebre: *Ληρεῖς ἔχων.*
ληρώδημα vox infrequens: *Δεόντιος* p. 526.
Libanius dictus Demosthenes minor: *Λιψῶ.* Corrigitur: *Ἑρμίας.*
Ligyastades Mimnermi cognomen: *Μίμνερμος.*
λίθος in proverbiis positum: *Ὑπὸ παντὶ λίθῳ.*
Linus magister Herculis: *Ἐμβαλόντα.*
Locrensium virgines culpam suae civitatis expiantes: *Κατιγήρασαν. Ποινή.*
λογάριον recentioris aetatis vox: *Λογάρια.*
λόγιον idem quod *λογεῖον*: *Ὀχρίβας.*
λόγος αἱρεῖ formula: *Αἱρεῖς. λόγον ἔχειν* formula: Gl.
Logotheta: *Ἄβαξι.*
Lollianus sophista: Gl. et Add.
λορδός, λορδούμενος: sub suis glossis.
Luciani Lexiphanes emendatur: *Αἰκάλλει.* Timon emendatur: *Ἀμειτσιρειπτί.*
lustrationes locorum publicorum: *Περιστιάρχος.*
Λυγκεύς figurate dictum: Gl.
λύειν τὴν ζώνην virgines dicuntur concubiturae: *Αὐσίζωνος.*
λυκάνθρωπος morbus: *Μάρκελλος* gl. 3.
Lycurgi Spartani tempora: *Λυκοῦργος* p. 640.
Lysicles demagogus: *Προβατοπώλης.*
λυτικοὶ aetatis Alexandrinae: *Σωσίβιος.*

μὰ τὸν et *μὰ τήν* per aposiopesin dicta: *Ἰούνιος* et *Νὴ τήν.*
Maesonis Megarici poetae versiculus: Add. in v. *Ἀντ' εὐεργεσίης.*
magicae veterum artes: Add. in v. *Ἀκέσματα.* Cf. *Ventos.*
magis magis formula rarior: *Μᾶλλον μᾶλλον.*
μαγιστριανός nomen dignitatis Byzantinae: Gl. et *Καθωσιωμένος.*
μάγιστρος nominis compendium in *μάγος* depravatum: *Ἴλλος.*
Μακεδονία et *Λακεδαιμονία* confusa: *Οἴτη.*
μαλαχίων nominis proprietas: Gl.
Malchus historicus corrigitur: *Κατὰ πατέρα.*
μᾶλλον μᾶλλον formula comicorum: Gl.
μαλός scriptura nominis *μαλλός*: *Κροσσός.*
Μάλχος idem qui Porphyrius sive rex: *Πορφύριος.*
Mambre quercus: *Τριβίνθος.*
Mandrabulus an Mandrabolus: *Ἐπὶ τὰ Μανδρ.*
Μάνης servorum nomen: Gl.
Mantinenses distracti: *Μαντινέων διοικισμός.*
Marcellini V. Thucyd. corrigitur: *Ἴκριον.*
Marcus Imperator corrigitur: *Ἀπαθέστατα.*
Margites Homericus: Gl.
Marsyas uterque historici: Gl.
Μασανάσσης nominis compendium: *Ἀναβολαύς. Ἀνάστασις. Ἐπικριτής. Θύον.*
μαστῆρες magistratus quidam: Gl.
Mausoli funebres ludi certaminibus doctorum hominum celebrati: *Ἰσοκράτης* gl. 2. *Θεοδέκτης.*
μέγα et *σμικρόν* (*ἐλάχιστον*) inter se opposita: *Ἀμπρέπιος.*
Megallium sive Metallium unguentum: Gl.
μεγαλομερῶς vox Polybiana: Gl.
Melampodis libri superstitiosi: Gl.
Melanippidarum tempora: Gl.
μελησόν vox sublestae fidei: *Ἀμελεῖστί.*
Μέλιτος falsa nominis scriptura: *Μέλητος.*
μεμοιραμένος participium: *Κόρυζα.*
Menaechmi nomen varie detortum: *Μάναιχμος.*
Menandri Exc. Legatt. emendantur: *Ἀγχίνους. Ἀποκατέστην. Ἐγνωμάτευεν. Ἑξμαλθακώσαι. Προσρήσεσι. Συγγάροις.* Illustrantur: *Διονυσίων σκωμ.*
Menelaus epicus poeta: Gl.
μέντοιγε ab infimis Graecis initio locatum: *Μέντοι.*
μεσότης apud grammaticos: *Ἀκέων.*
μεσότητες numeri vel lineae proportionales: *Φιλόσοφος.*
μεσουρανεῖν verbum citerioris aetatis: *Μεσουρανήσαντος.*
Μεσσηνίων δουλότερος proverbium: *Δοῦλος.*
μετὰ per breviloquentiam usurpatum: *Κάρανος* extr. *μετὰ ταῦτα supra* grammaticis dictum: *Νυκτερίδος αἶνος.*
μεταβαίνειν εἰς ἄνδρα formula: *Ἀλυάττης.*
μεταλαβεῖν τὸν πόλεμον novum bellum inire: *Κωμάσαι.*
μεταμανθάνειν rariore significatu: *Ἀδάμ.*
Metamorphoses Nestoris poetae: *Νέσιωρ.*
μετανάστης μετανάστις nomina scriptorum minus probatorum: Gl.
μεταξυλογία rhetorum vox: Gl.
Metaphrastae vita S. Luciani inedita: *Νοθεύει.*
μετέρχεσθαι acute dictum: *Μάρις.*
μή cum imperativo aoristi: *Μὴ νόμισον.*
Μηδικὸν ἰχνος Graecus: *Θεσπιδαὶς πῦρ.*
Μητρῷον Atheniensium tabularium: Gl.
μικρὸν τοὐβολοῦ de re vilissima dictum: Gl.
μικροῦ paene: *Γαλάτια.*
Minerva Itonia: *Ἰτωνή.* Victrix: *Νίκη Ἀθηνᾶ.* Cognomento *Πρόνοια*: Gl. *Ὑγεία*: Gl.
μίξιμος rara vox: *Ὑπόχαλκον.*
Mnaseas Patraeus: *Ἐρατοσθένης.*
Mneuis Aegyptiorum: *Ἄπιδες.*
Moeris explicatus: *Θερινὸ.*
mulierum virtus: *Κόσμος* p. 355. mulierum processus sumptuosus: *Περίστασις.*
multa cadunt inter calicem supremaque labra proverbium: *Πολλὰ μεταξὺ π.*
Musonii cognomines: Gl.
Myrmecides artifex: *Μύρμοι.*
Mys nomen haud infrequens: Gl.
μυστικοὶ cubicularii vel *consistoriani*: *Θλαδίας.*
μυχαίτατος aevo citeriori probatum: *Μυχαίτατον.*

ναυτοδίκαι magistratus Athenienses: Gl.
Νεόμουσος cognomen in honorem Timothei poetae fictum: *Τιμόθεος.*
Neptunus: v. *Ποσειδῶν.*
νεωκορεῖν per euphemismum dictum: *Ἱερόν τι νεωκ.*
νησάων genitivus: *Κολωνάων.*
νὴ τήν rarior ellipsis: Gl.
νικᾶν ἐρήμας formula forensis: *Ἐρήμη δίκη.*
Nicander corrigitur: *Λεὶ γλήνησιν.*
Nicephori Breviarium corrigitur: *Φιλιππικούς.*
Nicomachi poetae: Gl. et Add.
Nisaei an Nesaei equi: *Ἵππος Νισαῖος.*
nomina propria rariora librariorum errоribus obscurata: *Γνῶσις.* Nominum propriorum apud Graecos licentia: *Θεογενίτων.* Nomina in *ων ωνος* terminata: *Κιλίκων.*
νομισευέσθαι de nummis legitimis dictum: *Νομισευομένων.*
νομοθετῶν ex *Νόμων θ'* depravatum: *Ἀριστίνδην.*
non tibi soli formula: *Αἰκία.*
νύσανσις Aristotelia vox: *Κίνησις.*
notae criticae veterum: *Ἀριστόνικος.*
νουμήνιος avis: *Ἀτταγᾶς.*
νοῦν ἔχειν ἔν τινι: *Λάπτειν.*
Numenii philosophi scripta: Gl.
nuptiales ritus: *Λουτροφόρος.*
νυκτὶ βουλὴν διδόναι formula proverbialis: *Ἐν νυκτὶ β.*
νωθής ingenio tardus: *Βραδύς.*

oblivionis definitio Platonica: *Ληθεδών.*
ὄζω verbi aoristus: *Ὄζεσαν.*
οἴεσθαι ex abundanti adiectum: *Ὀδαίναθος.*
οἰκεῖν administrare: *Οὔτε σὺν πανωλ.*
οἴκημα lupanar: Gl.
οἴκοθεν οἴκαδε proverbialis dictio: Add. in v. *Οἴκοθεν.*
οἶμος cum aspero spiritu: *Καθ' οἶμον.*
ὀλολύζειν verbi proprietas: *Ὀλολυζέτω.*
ὄμβριμος poetica vocis ratio: *Ὀβριμοεργός.*
Ὅμηρος nomen saepe depravatum: v. *Homeri.*
ominata quaedam formula: *Παμπρέπιος.*
ὀνίσκειν verbum commenticium: *Οἶνος.*
ὄνομα detortum in *ὄνος* ac similiter corruptum: *Βραγχίδαι* p. 1038. *Κροῖσος* p. 421. *Μεγάμυκος.*
ὀνοματικόν cum *ὀνομαστικόν* confusum: *Ἀπολλώνιος Ἀλεξ. Ἀρκάδιος.*
Onosander corrigitur: *Ἐξόν.*
ὀξύς de vivido vel intenso colore: *Βάμμα Κυζ. Ἵνα μή σε.*
ὁποῖος in formulis Polybianis: *Μασανάσσης.*
ὁποίποτε similesque formulae praefixo articulo: *Ὅποι.*
orarii usus et appellatio: *Ὁράριον.*
Oratores ab Atheniensibus Alexandri M. vel Antipatri iussu dediti: *Ἀντίπατρος.*

Oratorum Graecorum decades duae: *Νικόστρατος.* Oratores plebeii ordinis: *Ινδέας.*
Origenes maximum inter Graecos librorum numerum edidit: Gl. p. 1279. et Add.
ὁρμητήριον figurate dictum: Gl.
Orphica formula clarissima: *Βέβηλος.* Orphicorum librorum index: *Ὀρφεύς* et Add.
Orthosia Diana: *Ὀρθωσία.*
os eorum qui supplicio essent afficiendi solitum obturari: *Φιμώς.*
Oschophoriorum ritus quidam: *Ἀσπνοφόραι.*
ὅσον ὅσον formula: *Μᾶλλον μᾶλλον, ὅσον οὔπω* formula pervagatissima: Gl.
οὐ ab numeris cardinalibus seiunctum: *Οὐδ' ὑφ' ἕνων.*
οὐδ' ἄλα δοῖης proverbium: *Ἅλα.*
οὐδέ geminatum: *Ἀδάθη.*
οὐδένεια sive *οὐδενία* a Platone profectum: *Οὐδένες.*
οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ coniuncta: *Λουκιανός* p. 608.
οὐ μόνον et δὲ inter se relata: *Ἀμφίων.* *οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ* inferioris loci scriptoribus trita: *Ἐπιφάνιος.*
οὔπω simpliciter negat: *Ἡγίας.*
οὐσίας duplex genus: *Οὐσία φανερά.*
οὔτε — οὔτε μήν —: *Ἀπεπάφρενον.* οὔτε in bimembri sententia suppressum: *Αὐτοσχέδιον.* οὔτ' ἂν geminatum: *Μάρδοι.*
οὕτω cum *καλούμενος* iunctum: *Ἐπίκουρος* p. 420.
ὄφελος in formula clarissima: Gl. et *Ὅτιπερ ἔστιν ὄφελος.*
ovorum auguria: *Ἐρμαγόρας* gl. 1.
ὄψιμον aevi citerioris vox: Gl.
ὀψωνιάζεσθαι *stipendia merere*: *Μισθαρχίδης.*

ὦ in aposiopesi dictum: *Ὦ μηδαμῶς.*
ὠθῶ recentiores sine augmento formant: *Ἀπεώσατο.*
ὦν (ὁ ὤν) *deus*: *Ἀλληλούια.*
ὥρα ἔτους *aestas*: Gl.
ὡρεῖον *apotheca*: *Μαναΐμ.*
ὦτα *κατιαγότες* quinam dicantur: *Ὦτα κατεαγότα.*

Paeonia vitiose pro Pannonia ponitur: *Λυδός.*
παίγνιον θεοῦ homo dictus: *Ζήνων* p. 727.
παιδομαθής vox Polybiana: *Παιδομαθῆ.*
παιδοῦσσα rara poetarum vox: Gl.
παῖς ἀνέμου formula: *Ἀνέμου παιδίον.*
παιώνιον, non *παιώνειον*: Gl.
Palamedes grammaticus: Gl.
παλίμβολος vocis proprietas: Gl.
παλιντρόπως vox Polybiana: *Παλίντροπος.*
παμπήδην poetica vox: Gl.
Pamphilorum opera: Gl.
Panathenaeorum praemium amphora cum oleo: Gl.
πανθάνω mala verbi species: *Ἀπήμονα.*
πανσπερμία vox Aristotelia: Gl.
Pantheum Romae: *Πάνθειον.*
παντοδύναμος vox deterioris notae: *Πανάνυτον.*
πάνυ in *πάλιν* mutatum: Add. in v. *Ἀγλευκές.*
παρ' ὄντινοῦν cuivis collatus Plutarchea dictio: Gl. et *Στράτων.*
παραβάλλεσθαι Polybianum: *Ἀνεννόητον.*
παραβραβεύειν verbum Polybianum: *Παραβραβεύοντα.*
παραγραμματισμός figura rhetorum: *Παραγραμματίζων.*
παραγράφειν rubricis orationem distinguere: *Παραγραφή.*
παραθέσθαι testes in medium proferre: *Τήλεφος.*
παράθεσις: v. supra in *ἐκ.*
παραιτεῖσθαι genitivo aptum: *Καυχᾷ.*
παρακάλυμμα praetextus: *Σκῆψις.*
παρακαταβολή in litibus hereditariis: Gl. et *Ἀμφισβητεῖν.*
παραλιπεῖν successorem mittere: *Παραλύσας.*
παρανάλωμα figurate dictum: Gl.
παρανομίας actio: *Ἡγεμονία δικαστηρίου.*
παραστατικός qui indicare potest, cum genitivo: *Διαβήτης.*
παρασχόν scriptoribus Byzantinis tritum: Gl.
παρατίλτριαι genus meretricularum: *Ἔφοροι.*
παραχαράξιμος rara vox: *Ὑπόχαλκον.*
παρίκειν in formula *ὅπη παρείκοι*: Gl.
παρεκεῖ vox rarior: *Ἐπέκεινα.*
παρεκστροφή novicia vox: *Ἁρμάτος.*
παρεξηυλημένον figurate dictum: Gl.
παρόσατος vox rarior: *Θεριώ.*
παρευδοκιμεῖν verbum citerioris aevi: *Παρευδοκιμήσάσης.*
παρευτυχεῖν se insinuare: *Ἀναστάσιος.*
παριστορεῖν male intelligere: *Παραιξορούσιν.*
Paroemiarum Graecarum forma anapaestica: *Κόρχορος.*
παρόν in formula *τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν*: *Τὸ παρόν.*
παροχετεύειν figurate dictum: Gl.
παρρησιαλίτερον forma suspecta: *Μάρις.*
Parthenius Phocaeus: *Διονύσιος* p. 1394. Parthenii varii: Gl.
Parthenius poeta corrigitur: *Ἀμυχνόν.*
παρθένος homo castus: *Ἄβελ. Παρθένιοι.*
πάσματα medicorum: *Κυλίχνιον.*
πάτρια antiquitates urbium: *Χριστόδωρος.*
patriciorum Byzantinorum dignitas: *Πατρίκιος.*
Patronymica forma epithetorum, Suid. v. *Σπουδαρχιάσας.*
Paxamus artis culinariae magister: Gl.
pecunia nervus rerum gerendarum: *Νεῦρα.*
Pedaritus Laco: *Παιδάριτος.*
πεδαρτᾶν Pythagorea vox in *πελαργᾶν* detorta: *Πελαργᾶν.*
πεζέταιροι miles delectus Philippi regis: *Πεζαίτεροι.*
πεζικός et *περσικός* confusa: *Ἀγωνιῶ.*
Πέλλαι numero plurali: *Ἡρόδοτος.*
πεπλυμένον pervulgatum: *Πλύνεται.*
Pergamenorum doctorum sodalitas: *Μουσαῖος.*
περιβλέπεσθαι genere medio: *Κοικύλλεις.*
Periclis historia tangitur: *Ἰδιοξενία.*
περιειργασμένος undique septus: *Περιειργάζεσθαι.*
περίζωμα nominis usus: Gl.
περιζωμάτιον Polybiana vox: *Περιεζώσατο.*
περιζώνιον rara vox: *Περιεζώσατο.*
περιήγησις οἰκουμένης in disciplina Byzantinorum: *Πολέμων* p. 331.
περίθετος larva: Gl.
περιπέττειν praetexere figurate dictum: *Περιπέττουσι.*
περιῤῥώξ vox Polybiana: *Περιῤῥῶγος.*
περιστοιχῆσαι vox suspecta: *Ἀνέδην.*
περιχαίνω morsu appeto: Gl.
πέρπερος vox citerioris aevi: Gl.
Persarum rex dictus rex magnus: *Μέγας βασιλεύς.*
Petosiris astrologus: Gl.
πευθὴν curiosus: Gl.
πῆ μέν — πῆ δέ — inter se relata post Xenophontem: Gl.
πήγνυμι verbi perf. *πέπηχα*: *Ἐπενεγκεῖν δόρυ.*
πήχεσιν αὔξεσθαι formula: *Κατὰ πῆχυν.*
φαικάσιον Alexandrinorum calceus: *Φαικά.*
φαλλοφόροι coronis insignes: *Σῆμος.*
φάμωσσα libelli famosi: Gl.
φαντασία pompa splendida: *Κεστός. Πίτυλος.* Phantasiae vis comparatur cum cereo simulacro: *Κήρινον ἐκμαγεῖον.*
φάτνη figurate dictum: Gl.
φελλεύς nomen Atticum: *Φελλέα.*
Pherecydes primus orationem prosam condidit: Gl. et *Ἱστορῆσαι.*
φέρε εἰπεῖν formula: *Ἀγαθόν.*
φέρεται cum *φαίνεται* confusum: *Ἀσκὸς Κτησ.* p. 796. *Ῥωχμός.*
φεύγειν cum accusativo rara significatione: *Κατακαλῶν.*
φησί geminatum eodem in membro: *Λούκουλλος* p. 611. *ὥς φασι* in attractione positum: *Λυκάων.*
φθάνον quod pro rata penditur: *Ἀπὸ τῆς ἴσης.*
φθόνος ab nomine *ζῆλος* distinguitur: *Ζῆλος.*
Phidiae opera: *Ῥαμνουσία Νέμεσις.* Eius lis capitalis: Gl.
Phila Antigoni regis coniux: *Ἄρατος* p. 688.
Philaenis de figuris venereis scripsit: *Δημοχάρης.*
Philemonis Lex. corrigitur: *Ἀθάρα. Ἀπολλόδωρος* p. 620. *Δημάδης.*
φιλεργεῖν verbum citerioris aevi: *Φιλεργός.*
φιλῆται Aegyptiis dicti latrones: *Φιληταί. Φιλητέων.*
Φίλιος cognomen Iovis: Gl.
Philippus Opuntius Legum Platonicarum editor: *Φιλόσοφος* et Add.
Philiscus poeta idem qui *Φίλικος*: Gl.
Philo Iudaeus *πλατωνίζει*: *Ἀβραάμ.*
Philocles poeta: Gl.
φιλοκάλημα et *φιλοκάλησις* rarae voces: *Σαρώματα.*
φιλοποιία Stoicorum vox: *Ἔρως.*
Philoponus corrigitur vel suppletur: *Δίσμος. Ζῶα. Ἠχώ. Ὁρατόν.*
Philoxeni varii: Gl.
Philostratus illustratur: *Ποριθμός.* Corrigitur: *Ξένος. Πολέμων* p. 331.
φιμωθῆναι eorum fuit qui ad supplicium ducerentur: *Εἴποις τὸ τρ.*
Phlegontis libri XV: Add. in v. *Φλέγων.*
φορμός et cognatae voces: *Φορμηδών.*
Photii Epistola tentatur: *Ἀμβλύνω. Περιστοιχίζεται.* Photii Bibliotheca corrigitur: *Διλιμνῖται. Ἀλδοῖος.* Photii Lexicon corrigitur: *Ψόθος.*
φρίσσειν dicuntur conferti militum ordines: *Τραχέως.*
φρόνημα animus fastuosus: *Ἐκμαλθακῶσαι.*
φρονηματίζεσθαι verbum Polybianum: *Πεφρονηματισμένος.*

Phrynichus Atticistes emendatur: *Ἀλωπεκίζειν. Ἀνθρώπινον. Ἄρτι. Γεράνδρυον* p. 1091, 10.
Phrynondas sine Phryno homo nequam: Gl.
Phylarchi historici fragmentum: *Θεμιστοκλέους παῖδες.*
φυλλοβολίας honor: *Ἀκρόδρυα. Περιαγειρόμενοι.*
φύς genitor: *Ἡ φῦσα.*
pici dignitas in re mystica: *Πόλλης.*
πιεζέω forma verbi non spernenda: *Ὄνος ἄγων μ.*
πίθηκοι demagogi et scurrae dicti: *Διαπιθηκίσαι.*
πίθος τετρημένος figurate dictum: *Εἰς τετρημένον.*
πίνος ἀρχαῖος formula: *Σαλούστιος* p. 657.
πίπτειν verbi barbarus accusativus *ἐπτώθην*: *Καταπέπτωκεν.*
Pisandri varii: Gl.
Pittaci dictum: *Χαλεπὰ τὰ καλά.*
πίτνος δίκην ἐκτρίβεσθαι formula: *Δίκην.*
placenta certaminis convivalis praemium: *Πυραμοῦς.*
Platonis nomen cum Plutarchi confusum: *Ἦν δ' ἐγώ.* Platonis de Republ. loci tractantur: *Ἀπολυόμενος. Ἀρχίλοχος.* Symposium: *Ταριχεύειν.* Timaeus: *Ἀλουργιαῖον.* Plato Alcibiadis II. scriptor habitus: *Ὀρτυγοκόπος.* Platonem sophistici scriptores libenter exprimunt: *Οὐλπιανός.* Platonis Scholia emendantur: *Αἰμασιαῖς. Κρύπτεια.*
Platonis comici fragmentum corrigitur: *Φάλαγξ.*
plausum et favorem quibus modis veteres ostenderint: *Ἀκρόδρυα.*
πλήρωμα nominis proprietas: *Πληρώματα.*
πλοῦς de itinere terrestri dictum: *Πλοΐζει.*
plusquamperfecti terminatio Attica: *Ἐπεπόνθη.*
Πλούταρχος et *Πλούτῳ* (*Πλούτοις*) confusa: *Ἀνανεοῦσθαι. Ἦν δ' ἐγώ. Θρᾶνος.*
Plutarchei loci tractantur: *Ἀργυραμοιβός. Ἀστρατεία. Βραδύς. Δημήτριος. Ἐκσιῆναι. Κεκλάγξω. Τελέας.*
πνύξ singulari declinatione: Gl. et *Πύκνη.*
ποιεῖν ἀργύριον formula: *Ἀδριανός* p. 111.
πόλεις etiam *insulae* dicuntur, Suid. v. *Κίος.*
πολεύων planeta dictus ab astrologis: *Τριβωνιανός* gl. 2.
πολιτεία proprie *democratia*: Gl. *πολ.* christianorum: *Ἀποστολικὴ πολιτεία. Θεώρημα* p. 1156.
πολιτεύεσθαι venustum agere: *Ἀστειζόμενος.*
Pollio historicus: *Ἀσίνιος.*
Pollis variorum nomen: Gl.
Pollucis Lex. tentatur: *Εὐθύνη. Σωσίβιος. Σχοίνου συμβ.*
Polyaenus tentatur: *Ὅσον οὔπω.* Polyaeni rhetoris Memno: Gl.
πολυάνδριον commune sepulcrum: Gl.
Polybii fragm. Vat. emendatur: *Ἀδιάστατον.* Polybii nomen compendio scripturae depravatum: *Ἀφυής.* Vel perperam inculcatum: *Στέρξω.* Polybius emendatur: *Κωλιάδος κεραμῆς.*
Polycrates rhetor: Gl.
πολυδαισία rarissima vox: *Ἀπίκιος* p. 581.
Polyeuctus patriarcha: Gl.
Polyidus fabulis celebratus: Gl.
πολυποίκιλος rarissima vox: *Αἰεὶ φέρει.*
πολὺς τῷ χρόνῳ longaevus: *Ἀπίκιος. πολλῶν magno numero*: *Ζεῦγμα.*
πομπῇ κρείττονι missu divino: *Ἀναλώθησαν. Πομπήν. πομπή* raro significat *convicium*: *Πομπεία.*
πορθμεῖον navigium, *πόρθμιον naulum*: Gl.
πορισταί figurate dictum: Gl.
πορνεία cultus idolorum in S. Sacra: Gl.
Ποσειδῶν Ἀσφάλειος: *Ἀσφαδάστῳ* p. 820. *Ποσειδῶν Ἵππιος*: *Ἵππιος.*
ποταμός cum *ποτέ* confusum: *Δράος. Ἐπιτάδε. Καταῤῥάκται. ποταμός* e *πολίτης* detortum: *Θεσπιεύς. ποταμός* et *τόπος* commutata: *Καινοπρεπές. Ῥειτός.*
πούς: *κατὰ πόδα* formula, Gl. *ὅλῳ ποδί* formula: *Ὅλῳ ποδί. περὶ πόδα convenienter*: Gl. *ἐκ δυοῖν ποδοῖν*: Add. in v. *Ἀμφοῖν.*
Pramnium vinum: *Πράμνιος οἶνος.*
πράττειν libros tractare: *Ἀριστοφάνης* p. 734.
probrosa nomina veterum per genitivum expressa: *Τυραννίων.*
processus Imperatorum Byzantinorum: *Πρόκενσον.*
Procopius e Suida corrigitur: *Βῆρος. Ἐπαγγέλλει. Ἐπιβολή. Ἐσεσήρισαν. Θᾶσσον γὰρ ἄν τις. Πρίσκος.* Tentatur: *Ἐπισκήπτει. Καταδύεται. Ὀρθοτίθιος.*
Prodici *Ὧραι*: Gl. p. 424.
προεκλελυμένος rarior vox: *Ἐκπαθεῖς.*
προηγμένα Stoicorum: *Ἀδιαφορία.*
Προκλῆς et *Πατροκλῆς* confusa: *Λυκοῦργος. Νεμέας. Παράβυστον.*
Πρόκλος cum *Πάτροκλος* mutatum: *Ὀλυμπιόδωρος.*
προκοπή vocabulum Stoicum: *Ἐπιθυμία.*
προλαλιά vocabulum falsum: *Τιβέριος* gl. 1.
Πρόνομος et *πατρόνομος* confusa: *Ἀγύριος.*
προπίνειν φιλοτησίαν formula: *Φιλοτησία.*
προπόλεος adiectivum: Gl.
προσείειν λόγους blandis verbis allicere: *Ἑρμόσθησαν.*
προσεκκόπτειν rarissimum verbum: *Σκόλοψ.*
προσεχής apertus locus: *Προσεχές.*
προσηγορία pactum: *Προσρήσεσι.*
προσθήκη eleganter usurpatum: *Λαιδάλου πτερά.*
πρόσκλησις citatio, *πρόκλησις provocatio*: *Προσκλήσεις.*
πρόσκλισις affectus: Gl.
προσλαμβάνειν adiumenta parare: *Εὐδαίμων.*
πρόσλημμα corpus humanum in usu ecclesiastico dictum: *Ἰώβ* p. 1034.
προσμῦσθαι verbum singulare: *Ἔρις ἔριν.*
προσοίσας participium: *Ἑρμόσθησαν.*
προσορμιστήριον lexicis reddendum: *Ἐπίνειον.*
πρόσρησις praedicamentum: *Κατάφασις.*
προσχών an *προσχών*: *Αἰμηρά.*
προστραγῳδεῖν verbum infrequens: *Προσεπιτραγῳδήσουσι.*
προστρέπεσθαι verbi usus: Gl.
προσφλὰν verbum infrequens: *Κύαθος.*
πρόσωπα significatione numeri singularis: *Πύξ.*
προτέλεια proprie vel figurate dictum: Gl.
πρότριτα tertio die ante: Gl.
προφέρειν exprobrare: *Πρόφερε.*
προχείρισις vox sincera: *Κίνησις* p. 263. *Μνήμη.*
πρόχειρος dicitur *sensus litteralis*: Gl.
πρῶην in *πρῶτον* mutatum: *Ζήνων* gl. 3. Add. in v. *Ζωΐλος.*
πρωταγωνιστής primus comoediae auctor: *Χιωνίδης.*
πρῶτος in formula *ὁ πρῶτος Πτολεμαῖος*: *Στίλπων* et Add.
πτεροφυτῶρ figurate dictum: *Πτεροφοίτωρ.*
πυλαιασταί nugatores: *Πυλαισιάτους.*
πῦρ ἐπὶ πυρί (*πῦρ*) formula proverbialis: Gl.
πυρσοί cum *Πέρσαι* confusum: *Κλεόξενος.*
πυρφόρος proverbio dictus: *Οὐδὲ πυρφόρος.*
Pythagoreorum dogma de rationibus mundi harmonicis: *Τριβωνιανός* gl. 2.
Pytho Byzantius: *Πύθω.*
πωλεῖν meretricium quaestum exercere: *Πωλῶσι.*
πῶρος tofus: *Λίθων ποτίμων.*
πῶρος et *πωρητύς* docta poetarum vocabula: *Ταλαίπωρος.*
πῶς οἶει mediam in orationem inserta: *Προσηγάσθησαν.*

quadrigarum equi quaterni: *Σειραῖος ἵππος.*

ramentis ferri vulnus sanatum: *Φορμίων.*
ranae Seriphiae: *Βάτραχος ἐκ Σερίφου.*
raphano puniti adulteri: *Ῥαφανίς.*
ῥαψῳδῆσαι cantillare et garrire: *Ῥαψῳδοί.*
ῥέθος nominis proprietas: Gl.
ῥέξαι rarius id quod *tingere*: Gl.
ῥῆξ princeps barbarici populi: Gl. et *Θευδέριχος.*
Rhetores Graeci corriguntur: *Ἐναβρύνεται.*
Rhintho poeta: Gl.
ῥοπῇ τῇ ἐκ θεοῦ Procopianum: *Πρυτανεύεται.*
Rufi medici opera: Gl.
ῥυμοτομεῖν ad rectam lineam secare: *Ῥυμοτομεῖται.*
ῥυσμός vox Democritea: Gl.
ῥυσός non *ῥυσσός* scribendum: *Παραβλῶπες.*
ῥυτά poculi species: Gl.
ῥῶσις aevi citerioris vox: Gl.

σαλός insanus: *Ἔκνοον.*
σαρδάνιος γέλως proba scriptura: Gl.
Sardoae herbae: *Σαρδάνιος γέλως.*
Saturninus Germaniae praeses: *Ἀξίωσιν.*
Scaliger (Iosephus) Anagraphen Olympiadum scripsit: *Λάσος.*
Scholia Apollonii Rhodii corriguntur: Add. in v. *Χρήμη.*
— Aristophanis: vide *Aristophanes.*
— Clementis Alexandrini corriguntur: *Λορδουμένη.*
— Euripidis corriguntur: *Ἄσυλον ἱερόν. Ἀφείνται. Βίος.*
— Gregorii Nazianzeni corriguntur: *Μνήμη. Σημαῖαι.*
— Hermogenis corriguntur: *Γοητεία.*
— Homeri corriguntur: *Ἡρωδιανός. Καταπροΐξεται. Ὄγκιον. Συναλίσας.*

Scholia Luciani corriguntur: *Ῥυθμός. Ψῆττα.*
— Nicandri corriguntur: *Ἐρίπναι.*
— Oribasii corriguntur: *Φίλων Βίβλιος.*
— Pindari corriguntur: *Ἀλυάττης.*
— Platonis: vide *Platonis.*
— Sophoclis corriguntur: *Ἀνάλγητος. Κάτοισθα. Πίλημα.*
— Theocriti corriguntur: *Αὐγα.*
Sciritarum cohors: *Σκιωρεῖται.*
Scolium a Platone celebratum: *Ἀρχίας* p. 774.
σειρά sensu mystico dictum: Gl.
σέκρετον tribunal iudicum: *Στήλην.*
Seleucus grammaticus, cognomento *Ὁμηρικός*: Gl.
σεμνεῖον locus secretus sive *monasterium*: Gl.
Semus grammaticus: Gl.
senectus obliviosa a Platone eleganter designata: *Λήθη.*
Sextii philosophi: *Σέξτιος.*
σηκίς ancilla verna: *Σηκίδες.*
σθενῆς adiectivum, Sthenis nomen proprium: *Σθένης.*
Sibyllae complures: Gl.
Sige et Sigeum confusa: Add. in v. *Λαμάστης.*
Σικελία tumulus prope Athenas: *Ἀννίβας. Σικελία* natum ex *Ἰταλία*: *Φιλοξένου γραμμ.*
σιχχός fastidiosus: Gl.
simiae cur dicantur demagogi: *Διαπιθηκίσαι.*
Simmias Rhodius poeta: Gl.
Simonidis formula clarissima: *Τετράγωνος.*
Simonis liber de re equestri: *Κίμων.*
Simplicius in Epicteteis corrigitur: *Πάξαμος.*
Siphnii metallis et nequitia morum scatebant: *Σιφνιάζειν. Σίφνιοι.*
σίτου δίκη, actio mulierum dimissarum: *Ὠιδεῖον.*
σκάλα vox Graeco-barbara: *Κλίμαξ.*
σκευή et *σκηνή* confusa: *Σκηνή. Τραγικὴ σκηνή.*
σκευοπλασία novicia vox: *Κωλιάδος κερ.*
σκῆψις vox forensis: Gl.
σκίφη de minutiis raro dictum: Gl.
Σμικυθίων nomen rarius: Gl.
Socratica quaedam formula: *Γένεσις.* Socratis iusiurandum ioculare: *Ῥαδαμάνθυος ὅρκος.* Socratis hymnus: Gl. p. 843.
Solymorum dii: *Τόσιβις.*
Σόφιλλος pater Sophoclis poetae: *Σοφοκλῆς.*
σοφιστής quivis artifex dictus: Gl.
Sophoclis nomen per errorem vel fraude lectorum interpolatum: *Λευκὴ ἡμέρα.* Vide supra *Aristophanes.* Sophoclis an Euripidis senarius quidam: *Σοφοί.*
σορός nominis proprietas: Gl.
Sosicrates rerum Creticarum scriptor: *Ῥαθαμάνθυος ὅρκος.*
Sosipater comicus explicatur: *Τυντλάζειν.*
σπᾶν et *σπάσασθαι* eleganter dictum: *Κλέαρχος* p. 277.
Spartam quam nactus es, eam orna: *Κόσμει.*
Spartanorum saevitia: *Ἀπέσπασε.* Eorundem avaritia: *Διειρωνόξενοι.* Eorundem *διαμαστίγωσις*: *Λυκοῦργος.*
Σπαρτοί Thebani, non *Σπαρτιᾶται*: *Ἐπαμινώνδας. Φοινικικόν.*
σπουδαί scholae: *Πίττα.*
Spyridon: *Ἀρχαϊκόν.*
στάθμη λευκή proverbio dicta: *Λευκὴ στάθμη.*
στάμα tribunal Hippodromi: *Μίλιον.*
statuis assimilantur stupidi: *Βηᾶς.*
Stephanus Byz. emendatur: *Ἀλέξανδρος ὁ Μιλ.* p. 203. *Διογένης* p. 1378. *Πνύξ. Τιμόθεος* gl. 2.
Stesichori fragmentum: *Μάταιον.*
στήλη statua apud scriptores Byzantinos: Gl.
στίχος et *στιχεῖν* in re militari: *Ζυγεῖν.*
Stoicorum sententia de sole: *Ἄναμμα.* Eorum placitum de intelligentia: *Ἡγεμονικόν.*
στοιχεῖα πρῶτα prima elementa: *Πρῶτα στοιχεῖα.*
στοιχεῖν frequentant scriptores recentiores: *Στοιχῶμεν.* Dativo iunctum: *Κέκροψ. τὰ στοιχηθέντα pacta*: *Μεσεγγύημα.*
Strabo corrigitur: *Ἀμφιάρεων.*
στραγγεύεσθαι saepe corruptum in *στρατεύεσθαι*: *Ἢ δεῖ. Στραγγεύει.*
στρατεία ex usu scriptorum Byzantinorum: Gl.
στρατηγός compendio scripturae depravatum: *Βλακεία. Λεκαμναιαῖον. Στράττις.* Natum e *τραγικός*: *Φιλοκλῆς. Φρυνίχου πάλαισμα.*
στρατιώτης e *στρώτης* natum: *Τιμαγόρας.*
στροβιλίζειν cervices rotare modo fanatico: *Ἐνστροβιλήσας.*
Studii monasterium: *Στούδιος.*
συγκαταπαίειν verbum restitutum: *Αἰφαιμεῖ.*
σύγκριμα medicorum usu tritum: Gl.
συγκρύβειν verbum citerioris aevi: *Βραχμάν* p. 1042.
Syedra urbs Isauriae: *Αἰλιανός* gl. 2.
συμβαλῶν debitor: *Συμβαλόντα.*
συμβεβηκὼς τοῖς ποσὶ iunctis pedibus: *Λαιδάλου ποιήματα.*
συμμορία grex figurate dictum: Gl.
συμπνεῦσαι animis conspirare: *Ἀντέρως.*
συνελπίζω verbum suspectum: *Λύκος ἔχανεν.*
συνερκτικὸς homo dialecticus: *Φαλαξ.*
σύνθεσις in *συνήθεια* mutatum: *Θρήνους.*
συνορία nominis proprietas: Gl.
σύνταξις πρὸς σχῆμα: *Ἀγρόμενοι.*
synchysis exempla: *Κρησφύγετα.*
συνωνυμεῖν grammaticorum vox: *Ἴθι.*
Syriani philosophi opera germana: Add. in Gl.
συστέλλει breviter a grammaticis dictum: *Ἀλίτημα. Ἐλεήμων. Εὐσχήμων. Μεγαλήτωρ.*
συστῆσαι τὸ πρόσωπον vultum contrahere: *Φροντιζόντων.*
συχνός prole frequens: *Συχναῖς.*
σχηματίζεσθαι vestibus indui: *Ἀνεβάλλετο.*
σωματοποιεῖν verbum Polybianum: Gl.
σωτήρια latrinae sive *cloacae*: *Ἀφ᾽ ἑδρῶν.*

Tabae urbs: *Μαρσύας.*
ταινιάζειν verbum suspectum: *Ἀνέδουν.*
τάλαντον vario significatu: Gl.
Tarentinorum vestes subtilissimae: *Ταραντινίδιον.*
ταράσσειν e *σπαράσσειν* natum: *Ἀμύσσειν.*
τέγος lupanar: *Ἡμιοχάρης.*
τὲ καὶ rarius numeralia copulat: *Ἀλίκιος* p. 580.
τεκμηριῶσαι in formula Thucydidia: *Μασανάσσης.*
τελεῖν verbum in re magica proprium: *Μάλεος.*
Telephi grammatici opuscula: Gl. et Add.
τέλεσι sumptibus: *Περιόν.*
τελέσματα et telestarum arcana: *Ἰουλιανός.*
τελεωθείς probabilis scribendi ratio: *Ληξιαρχικὸν γραμμ.*
τελίσκεσθαι verbum citerioris aevi: *Τελεσκόμενος.*
τέλος multiplici significatu: Gl.
temenicorum disciplina: *Ἀθήναιον. Ἀπολλώνιον. Εὐγένιος.*
Temesaeus heros: *Ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως.*
Tenediorum antiquitates: *Τενέδιος* gl. duplex.
Terbelis Bulgarorum dux: *Βασιλική.*
τερετίσματα nominis usus: Gl.
tetralogiarum usus ab Sophocle mutatus: *Σοφοκλῆς.*
τέτρασι forma minus proba: *Τετράς.*
Tettix Cretensis: *Ἀρχίλοχος.*
Teucer Babylonius diversus ab Cyziceno: *Τεῦκρος.*
θάτερος vetus idiotismus: *Ἄτερ. Θατέρᾳ ληπτός* formula: *Ἐκκείμεθα.*
θᾶττον ἢ βάδην formula: *Σεσοβημένος.*
θελκτώ vox incerta: Gl.
Thebanarum rerum scriptores: *Καδμεία νίκη* et Add.
Themistius emendatur: *Καταψήχω. Μεσουρανήσαντος. Συρακουσία.*
Themistogenes auctor Xenophonteae Anabasis habitus: Gl.
Themistoclis Ep. corrigitur: *Ἐνέκρινον.*
Theo Smyrnaeus emendatur: *Πρεσβεύεσθε.*
Theodoretus corrigitur: *Κατεσκελετευμένα.*
Theodorus Graptus: *Ἀφουσία.*
Theodosii Grammatica corrigitur: *Ἀφαρεί.*
Θεογένης rarior nominis forma: *Πονηροῖς.*
Theognostus Cram. corrigitur: *Ἐνετοί. Λαισποδίας. Παιπάλημα.*
Theophanes Confessor: *Ἀφουσία.*
Theophrasti libri *περὶ καιρῶν*: *Ἀρχὴ Σκυρία.* Theophrasti locus de H. Pl. redintegratur: *Ἐντερόνεια.*
Theophylactus Simoc. emendatur: *Ἀποβουκολίσας. Λαίλαψ. Λεωνίδης. Μασανάσσης. Μαιεύεται. Ναὶ μὰ τόν.* Theophylactus e Suida augendus: *Τιβέριος.*
Θεορρήμοσύνη et *Θεορρήμων* citerioris aevi vocabula: Gl.
Θεοσυλεῖν verbum suspectum: *Παρία λίθος.*
Theoxenia Doriensium sacra: *Φορμίων.*
Theramenes orator: Gl.
θέρεια aestas: Gl.
Thericleae calices: *Θηρικλέους τέκνον.*
Thessalarum mulierum ars magica: *Ἐπὶ σαυτῷ.*
Θετταλίκτας Aeolica Penestarum appellatio: *Πενέσται.*
Θεωρία sensus mysticus: *Διόδωρος μονάζων.*
Θεωρίς navis Atheniensium sacra: Gl. et *Σωκράτης.*
Θηλυδριῶτις vox suspecta: *Ἀρδαβούριος*
Θίασος nominis proprietas: Gl.

Thmuis nomus Aegyptius: Gl.
Thucydidiarum formularum imitatio: *Δημοσθένης* p. 1256. *Ἰωάννης* p. 1029.
Thurium sub auspiciis decem legatorum Atheniensium conditum: *Θουριομάντεις.*
θυλάς rara poetarum vox: *Πτωχοῦ.*
θυμηδία vox Eupolidis et aliorum: Gl.
τίθεσθαί τινι sententiam alicuius probare: *Ἐτίθετο.*
τιθηνός τιθηνή figurate dicta: *Τιθηνάς.*
Timachidas glossographus: *Ἀργάς.*
Timaei Lex. emendatur: *Ἀμωγέπως.*
Timothei poesis mimica: *Τιμόθεος* p. 1141. — rhetoris Gazaei scripta: Gl.
τίς γένωμαι; formula: *Τραπείομεν.*
tituli euangeliorum: *Κεφάλαιον.*
τοῖχος figurate dictum: *Διατοιχεῖ. Δύο τοίχους. Εὐύφαντον.*
τραγίαμβοι poematum genus: *Ἀπολλόδωρος* p. 620.
Tremithus Cypri urbs: *Σπυρίδων.*
τριάζειν ter adversarium deiicere: *Ἐφέσια γράμματα.*
Τρικάρανος libri titulus: *Φίλιστος.*
τρύπη glossema vocis *δπή*: *Ἄγμασι.*
τρυφηλότης rara vox: *Τρυφηλός.*
τύπος in formula *ὡς τύπῳ περιλαβεῖν*: *Ὡς ἔπος εἰπεῖν. τύποι* ornamenta mystica: *Τυπαῖς.*
Τύχαιον rarius quam *Τύχειον*: Gl.
τύχη et *ψυχη* confusa: *Ἀνεστηκώς.*
τυχόν casu felici: *Ὠριγένης* p. 1274.
Tzetzes corrigitur: *Ἐρατοσθένης. Φάμωσσα.* Tzetzis Epistolae: *Λυκόφρων.* Tzetzis Allegoriae Homericae: *Ὅμηρος* p. 1097.

ὑδρηγός aquaeductus: *Παροχετεύει.*
ὕδωρ: *καθ' ὕδατος γράφειν* proverbium: Gl.
ὑπανάπτω verbum aetatis Byzantinae: *Ἀπειπών.*
ὑπάρξασθαι medio genere: *Ὑπαρξάμενος.*
ὑπεράνωθεν grammaticorum vox: *Καθύπερθεν.*
ὑπερμαζᾷ luxuriat: Gl.
ὑπὸ ζώνην magistratus dicti: *Ζώνη. ὑπὸ ζυγὸν ἀπελθεῖν iugum subire*: *Ζυγῷ. τὰ ὑπὸ χεῖρα* v. *χείρ.*
ὑποχορίζεσθαι blando nomine dissimulare vitium: *Ὑποχοριζόμενοι.*
ὑπολαβών sublevans: Gl.
ὑπόληψις existimatio bona: Gl.
ὑπομονητέος vox falsa: *Ἀρετή* p. 705.
ὑπομόσασθαι vox iudicialis: *Ἀνθυπωμοσία.*
ὑποποιεῖσθαι colludere: *Ὀψοφαγία.*
ὑποστέλλειν aptum dativo: *Ὑπεσταλκότες.*
ὗς ἐκώμασε proverbium: *Ὑπεκώμασε.*
ὕφυδρος de urinatoribus dictum: *Ἔφυδρος.*

Valentiniani Imperatoris mors: *Λείας.*
velleris aurei allegoria: *Λέρας.*
ventos sopientium ars: *Ἀνεμοκοῖται.*
Veri Imperatoris mors: *Ἀποπληξία.*
vestes in eos coniiciebant Graeci, quos plausu prosequerentur: *Ἀκρόδρυα.*
vita cum peregrinatione comparatur: *Παρεπίδημος.*
vivimus non ut volumus sed ut possumus, proverbium: *Ζῶμεν.*

Ulpianus tentatur: *Διεκωδώνισεν.*

φ vide sub ph.

χάριεν duplici tenore: Gl.
χάριν ἐμήν — σήν: *Ἐμὴν χάριν.*
χάρων docta leonis appellatio: *Κλεωναίου χάρωνος.*
χειά latibulum serpentis: *Περισπειραθείς.*
χείρ: *κατὰ χειρὸς* formula, *Ἀπόνιπτρον. καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ* similesque formulae: *Καὶ χερσί. τὰ ὑπὸ χεῖρα* formula: *Ἡ χάραξ.*
χειρισμὸς τῶν πραγμάτων rerum civilium administratio: *Ὑπερευδοκούμενοι.*
χειρόκμητος vocis satis probae auctoritates: *Λουτρά. Ζώσιμος. Χειρόκμητα.*
χεσεῖν aoristus: *Ἐγκέχοδα.*
χιλιῶν elliptice dictum: Gl.
χλιδών nominis declinatio: *Χλιδόνας.*
χορός schola chori: *Δήμαρχοι.*
χοῦς in casibus obliquis variat tenorem: *Ἀσκὸς Κτησ.*
χρηματισμός negotiorum tractatio: Gl.
χρῆσις glossarium: *Ἑλλάδιος.*
χρηστήρια librorum quorundam argumentum: *Νίκανδρος* et Add.
χρήστης duplici significatu: Gl.
χρόνον ποιεῖν formula: *Ἀποθέσθαι. χρόνος annus* recentioribus Graecis frequens, vetustis non incognitum: *Ἀσσύριοι.*
χρυσὸν φανῆναι et similia figurate dicta: *Ἐπέκλυσεν. Ἔχετος.*
χύτρα osculi genus: *Χύτρον.*
χωλίαμβος in *χοριάμβος* depravatum: *Βαβρίας.*
χωράφιον vox mediocris auctoritatis: *Λήια.*
χωρεῖν ὁμόσε formula: *Ὁμόσε.*
χωρίον locus scriptoris sive *testimonium*: *Σόλοικος.*
χωριτικῶς more rusticorum: *Ἐσταλμένοι.*

ψάλτης Atticis incognitum: Gl.
ψευδεγγραφῆς actio: *Ψευδὴς ἐγγραφή.*
ψηφολόγοι sive *ψηφοπαίκται praestigiatores*: Gl.
ψύχειν verbi aor. pass.: *Ἀναψυχῆναι.*
ψυχριστής medici hydropathici cognomen: *Ἰάκωβος* et Add. Gl.
ψωμίον panis apud homines Byzantinos: *Ἐσχαρίτην.*
ψωμός panis apud Graecos recentes: *Ἄρτος.*

Xenophontis usus quidam: *Ἐπαινέτης.* Eiusdem Oeconomicus corrigitur: *Κύκλος.* Hellenicorum locus defensus: *Ὀδαίναθος.*
ξηρίον medicamentum siccum: *Ἀσφαλτῖτις.*
ξύλον δίδυμον furca: *Ἰλλοῦστον.*

Zeno rhetor: *Ζήνων* in Add.
Zenobii Prov. tentantur: *Κάθαμμα. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος.* Zenobii complures: *Ζηνόβιος.*
Zich dignitas apud Persas primaria: *Ἀποκατέστην.*
Zonarae Lexicon emendatur: *Ἀγάλακτες. Ἄγυρις. Ἀδήωτον. Ἀδμήτης. Ἄλοία. Ἄμυνα. Ἀντωπεῖ. Ἀρτύειν. Λικαιωτήρια. Λύσοιμος. Ἐθελοπρόξενος. Ἐκκαλεῖται. Ἐπίσκηψις. Κάνεον. Κατήρεε. Κνησθείην. Κονία. Κύρβεις. Λαρυγγίζειν. Ὅπη. Παράδειγμα. Πίομαι. Χαλαστραῖον.*
ζυγόν figurate dictum: *Ἐγὼ δὲ κ.* et *Ἴσῳ ζυγῷ.*

III. INDEX SCRIPTORUM

QUOS SUIDAS LAUDAVIT VEL CELATIS NOMINIBUS ADHIBUIT.

Ἀγαθίας
Anthol. Pal. I. 34. v. Ἀ ἄ.
Hist. p. 3. v. Ἀποχρώντως.
9. v. Ἀνεκτά.
14. v. Τολμητίας.
15. v. Ἀπώνατο. Ἐμπληκτοι.
16. v. Αὔξη gl. 1. Καθεστώτων.
19. v. Ἀνδράριον. Καθεστῶτι.
20. v. Ἀλιγέρνης. Ἀλύειν. Ἀμηγέπη.
23. v. Ἐναλλάγδην. Ἐπίκληρος gl. 2. Ἐφεστρίς gl. 3. Κωκυτός.
24. v. Ἀδήλητος. Ἀμφιγνοεῖ. Βωμολόχος gl. 2. Ἑλοιδορούμεθα. Ἐπίκλημα. Μεταμαθεῖν. Περιόντας.
25. v. Ἀμφιθέατρον. Ἀντίξοον.
26. v. Ἀντωπεῖ. Οὖπερ. Προτροπάδην.
27. v. Ναρσῆς. Τομίας.
28. v. Ἐπικερτομοῦσι.
29. v. Ἀπόμοιρα. Πάταγος gl. 1.
31. v. Κυκλιδάριοι. Οἰκότριψ.
33. v. Ἀγερωχία. Περιωπή gl. 2.
34. v. Εὐκτόν. Παλίωξις.
35. v. Πυῤῥίχαις. Συγκροτεῖ.
37. v. Κατωκάρα.
39. v. Διαβησείοντας. Χήτει gl. 2.
41. v. Μετέωρα. Παλιμβολία. Φρενήρης.
42. v. Σεσαγμένην.
43. v. Λειποταξίου. Σεσαγμένην.
44. v. Ἔμβολον.
57. v. Μισθαρνεῖν.
58. v. Αὐτοβοεί gl. 1. Ὑπαγωγάς.
60. v. Ἀνεδίδοτο. Ἀποπορευτέα. Γηραιός. Φορά.
66. v. Ἀρίστων. Σταγειρίτης. Χοῦρός.
67. v. Γεγαννυμένος. Μέλον. Οὐράνιος.
69. v. Πρέσβεις.
77. v. Σπαλίων.
78. v. Ἀφελές. Σχολαίτερον.
97. v. Κυματωγή.
104. v. Βρενθύεσθαι.
132. v. Φασκώλιον.
151. v. Λεκατευτήριον.
152. v. Ἀπείρηκα.
157. v. Ἀτιμελλία. Συφεός.
158. v. Μελαντιάς.
159. v. Συνεσπειραμένοι.
160. v. Γαῦρον.
161. v. Βρενθύεσθαι.
162. v. Συνοῖσον.
164. v. Πημήνειαν. Προὐκινδύνευεν. Ὑπερκέρωσις.
167. v. Ἀκροστόλια. Ἐγκαινίδες. Ἐν χρῷ gl. 1. Ἐπισκαλμίσι. Ἐς ὅτι μάλιστα. Κώμυθα. Προέμβολα. Προεξειρεσία. Τολυπεύειν.
Hist. p. 168. v. Γλωχῖνας.
169. v. Ἀφειδήσας.
Ἀγαθῶν v. Ἀντεύφρασμα.
Ἀγακλυτος ἐν τῇ π Ὀλυμπιάδι v. Κυψελιδῶν.
Ἀγρεσφων περὶ Ὁμωνύμων v. Ἀπολλώνιος gl. 3.
Ἀθανασιος v. Βίος gl. 3.
Ἀθηναιος
I. p. 1. v. Κειτούκειτος.
4. v. Καλλιφάνης. Πάμφιλος gl. 3. Τελλίας gl. 3.
5. v. Ὀψοφαγία. Τιμαχίδας. Φιλόξενος gl. 3.
6. v. Δακτυλήθρας. Περιγλωττίς. Πίθυλλος.
7. v. Ἀπίκιος. Ἀφύα sub f. Καρίδας. Κιντούροις. Ὄστρεα.
8. v. Ὅμηρος.
9. v. Λειπνητός. Θρῖον.
10. v. Κωθωνίσαι.
12. v. Λαιτός.
13. v. Ἐπιστεφέας.
14. v. Ὀρχησις. Χορείαν.
19. v. Ματρέας.
20. v. Πυλάδης. Ῥώμη.
23. v. Βρέχειν.
24. v. Καταιονοῦσι.
25. v. Πασάμενοι.
30. v. Πράμνιος οἶνος. Πρίαπος gl. 1.
31. v. Ὑπεριάς.
34. v. Ἐξυπτιάζω.
II. . . (error numeri) v. Στράττις gl. 1.
35. v. Οἶνος gl. 3.
39. v. Νεκτάρεον.
40. v. Μέθη. Τελέτη.
49. v. Βράβηλα.
56. v. Βρύτια.
66. v. Ὠφελίων.
III. . . v. Λεξικράτης. Λύσιππος. Σώφρων gl. 2.
101. v. Σώπατρος gl. 2.
104. v. Θεόγνητος.
124. v. Εὐθυκλῆς.
IV. 133. 140. v. Ἐπίλυκος.
VI. 239. v. Διόδωρος gl. 4.
243. v. Τιμόθεος gl. 1.
VII. 279. v. Ἡγήσιππος.
284. v. Ἀφύα.
289. v. Μενεκράτης gl. 2.
293. v. Σωτάδης gl. 2.
307. v. Εὔφρων.
X. 431. v. Διόδωρος gl. 4. Κατέσειε.
XI. 469. v. Ἐπίνικος gl. 1.
XIII. 559. v. Καρκίνος gl. 1.
567. v. Διοκλῆς.
XIII. 571. v. Εὔσχημος.
592. v. Ναΐς.
XIV. . . . v. Ὄριφος.
622. v. Φαλλοφόροι.
644. v. Εὐάγγελος.
XV. 699. v. Ἡγήμων gl. 2.
Αιλιανος v. Ἀβληχρόν. Ἀβραΐς. Ἀγαμαι. Ἄγεται. Ἀγονία. Ἄγριος. Ἄδωρα. Ἀδράστεια Νέμεσις. Ἀθρόον. Ἀετιδεῖς. Ἀθλητάς. Ἀκκιζόμενος. Ἀκόλαστος. Ἄκος. Ἀκράτῳ. Ἀλεκτρυόνα. Ἀλῶ. Ἀλώμενος. Ἄλλως gl. 1. Ἄμαχον. Ἀμοιβή. Ἀμφισβητεῖν gl. 1. Ἀναβολή. Ἀναδεύειν. Ἀναλῶσηαν. Ἀνασώσων. Ἀνήνασθαι. Ἀνόσιον. Ἀνόστους. Ἀντέρως. Ἀντωνῖνος. Ἀξίωσιν. Ἀωρίᾳ. Ἀπαντᾶν. Ἀπειθεῖν. Ἀπειπών gl. 1. Ἀπήντα. Ἀπιθής. Ἀπόψημον. Ἀπώνατο. Ἀρχέγονος. Ἀρχίας gl. 2. Ἄσατο. Ἀσκληπίειον. Ἀσκὸς Κτησιφῶντος. Ἀσχάλλων. Ἀταλαίπωρον. Ἀτασθαλία. Ἀτεγκτος (bis). Ἀτέλεστος. Ἀτέραμνον. Ἀτιμάζω. Ἀτιμώρητος. Ἀτρέπτως. Ἀτυφία. Αὐτοσχέδιον. Αὐτόχρημα. Ἀφῖγμαι (bis). Ἀφροδίσιον gl. 2. Βαθύτατα. Βάρβιος. Βαρυσυμφορώτατος. Βδελυρός. Βουλυτός. Βριμούμενος. Βύβλον. Γένεσις gl. 4. Γοργόνη. Γύννις. Δαδουχεῖ. Δές. Δαιδαλόχειρ. Δεκάζεσθαι gl. 2. Δευθένται. Δημοπολήτος. Διαξαίνειν. Διαρκῶς. Διαφορότης. Διὰ φροντίδος. Διερρύη. Δίκην. Δίκης. Διόσκουροι. Διώνυμον. Δολιχεύουσι. Δόλων. Ἐθέλγετο. Ἐκ καταλόγου. Ἔκδικον. Ἐκπαθής. Ἔκπλεα. Ἐκφρησθέντων. Ἐκφυλος. Ἐλεδώνη. Ἐλοιδόρησε. Ἐμμελῶς. Ἐμπηρα. Ἐμπαλασσόμενοι gl. 1. Ἐνεύειν gl. 1. Ἐνάσματα. Ἐνέβη. Ἐνέκρινον. Ἔννιος. Ἐξαμβλίσκειν. Ἐξάντη. Ἐξευζκλησαν. Ἐξέπλευσεν. Ἐξῆκον. Ἐξήμβλωσεν. Ἐξώκειλεν. Ἐξωλέστερον. Ἐπαρτήσας. Ἐπεγχανών. Ἐπηλυγάζονται. Ἐπῆρεν. Ἐπίκουρος gl. 3. Ἐπινενησμένον. Ἐπινησθέντα. Ἐπισήματα. Ἐπλημμέλησαν. Ἐποφθαλμίσας. Ἐρρήσθη. Ἔρρε. Ἔρρει gl. 1. Ἐρυμβόνα. Ἐσάλευε. Ἔσθενε. Ἐστόρεσεν. Ἔσχε. Ἔτισαν. Εὐάγκαλον. Εὐρεμία. Εὐνοῦχος. Εὐποτμία. Ἐφήδοιτο. Ἐφλέγετο. Ζώνη gl. 3. Λίρυσατο. Ἥμβλω. Ἡμίσεια. Ἠνεμόεσσαν. Ἡρῶναι. Ἤρηται. Ἧσην. Ἰαχήν. Ἱεροφάντης gl. 1. Ἰνδάλματα. Ἰούνιος. Ἱππίας gl. 2. Ἰσηλίκων. Ἰσχυρός. Θέμις. Θεμιτόν. Θεοκλυτήσαντες. Θεόπομπος gl. 2. Θεσσυλής. Θεσμοφόρος gl. 2. Θηρείων. Θρέμματα. Θυραυλεῖν. Καθεῖσαι. Καθημαξευμένος. Κάκη. Κακοδαίμων. Κακὸς κακῶς. Κακοῖς ἐπισωρεύων. Κάσος. Καταγράφων. Καταδαρθάνειν. Καταδεύσει. Κατάλογος. Κατάτασις. Κατέγραφον. Κατέσειε. Κατεύχεσθαι. Κατηρράχθη. Κατηύχοντο. Κερματίζει. Κη-

δεύειν. Κηλίς. Κλάειν. Κλάτιος. Κλέαρχος. Κλείσοφος. Κνέφει. Κομψευριπικῶς. Κορνοῦτος. Κόσμος gl. 2. Κούφη. Κρᾶσις. Κραιπαλώδης. Κρίσεως. Κυλλοῦ. Κυμαίνει. Κύφωνες. Λάσθη. Λαφύξας. Λευστήρ. Λῆξις gl. 3. Λίπα. Λιπαρία. Λίχνος. Λύκος χανών. Μάλθων. Μάρκος gl. 4. Μαρτύρομαι. Μέγα gl. 2. Μέγαρον. Μεθίει. Μελεδωνός (bis). Μέλητος gl. 3. Μέτεισιν. Μήρινθος. Μιαρά vel Μιαροί. Μίασωμα. Μνημεῖον. Μοῦσα τραγική. Νέμεσις gl. 2. Νεμηθέντων. Νεολαία. Νήτης. Νύμφη. Ὅλκῆ. Ὅμηρον. Ὁμολογία gl. 2. Ὁμολογῶ. Ὁμόσε. Ὁμοῦ gl. 2. Ὅρμον. Ὅσα ἰδεῖν. Οὐδαμά. Οὐδαμῆ. Οὐχ οἷά τε. Ὠδίν. Ὠδινον. Ὠνίους. Ὥρα gl. 1. 2. Ὡς ἐκ. Πάγας. Πάθη gl. 1. Παλαμναῖος. Παραβαλεῖν. Παραβλῦσαι. Παραπλήκτῳ. Παράφορος. Παρίας. Παρία. Παρῴνησεν. Πάταγος gl. 2. Παύσων. Παίσωμεν. Πελαργιδεῖς. Πενία gl. 1. Περιβαλόμενος. Περιβαλλομένους. Περιεσπασαν. Περιηγεῖται. Πιαίνων. Πολυάνδριον. Πολυωρήσεις. Πομπήν. Προστοῦμος. Προγραφαί. Προήκατο. Πρόλαλος. Προμοίρους. Προσέσθαι. Προσέσχε gl. 2. Προσείλου. Προσκείμενοι. Προτένθης. Πρὸ τῆς δίκης. Πρόφερε. Ποινή. Πυθαγόρας gl. 3. Ῥήγνυται. Ῥιπίζεται. Ῥυμβεῖν. Σαλμωνεύς. Σείριος. Σεισμός. Σικελίζειν. Σιμωνίδης gl. 3. Σίφνιοι. Σκληροί. Σκοπιά. Σκότος gl. 1. Σοβαρός. Σῷ. Σπεῖραι. Στεγανώτερον. Στίγματα. Στρεβλούμενος. Συνοφαντεῖν gl. 2. Συμβλητῇ. Συνεπνευσάτην. Συνεχῇ. Συνίεσαν. Συνῳδά. Συντέτηκεν. Σφακελισμός gl. 2. Σφάκτριαι. Σφιγγός. Σχολή gl. 2. Ταραντινίδιον. Ταινίαι gl. 1. 2. Τέως gl. 2. Τεράστια. Τηκεδόνι. Τιμησαίμην. Τιμῶνται. Τιμωροῦντος. Τιτανῶδες. Τόγε αὐτοῦ. Τολμήεντι. Τοσούτῳ θεῷ. Τριορυσία. Τριμμούς. Οἴδημα. Οἶσε. Οἰστρεῖ. Ὑγρῶς. Ὑετός. Υἱῶσαι. Ὑπερήφανος (bis). Ὑπερφρονεῖ. Ὑπῆρξαν. Ὑπόστασις. Ὅσας. Φάκελλον gl. 2. Φάλαρις. Φάτνη. Φιλήμων gl. 1. Φιλοτησία gl. 1. Φθόη. Φορητή. Φορητόν. Φορμίων. Φρίκη. Χερνῆτις. Χειρώσασθαι. Χλευασία. Χλοῦναι. Χορεών. Χρηματίσις.

Alios multos locos quos coniecturae doctorum hominum Aeliano tribuunt, praestat silere.

Περὶ ζῴων
II, 54. v. Ἀναπολεῖ gl. 1.
V, 3. v. Πυγόνος.
VI, 51. v. Λιψάς.
VII, 7. v. Ἐπιτροχάδην.
VIII, 14. v. Ἐλυσπώμενον.
IX, 38. v. Ὕπατον.
49. v. Κῆτος. Πρῆστις.
X, 44. v. Τέφρα gl. 2.
XI, 37. v. Γαμψώνυχος. Λερμόπτερα. Λίχηλα. Ἔντομα.
Ex errore v. Μήκων.

Ποικίλης ἀφηγήσεως v. Ἀσέλγεια.

Ποικίλη ἱστορία v. Λώς. Κάκη. Φιλωθέντες.

Περὶ προνοίας v. Ἀβασάνιστος. Ἀγνῶτας. Ἀδιάδραστον. Ἀθύτους. Ἀκμὴ καλεῖ. Ἀλλαξάμενος gl. 2. Ἀλῆται. Ἄλλως gl. 1. 3. Ἀρίσταρχος gl. 2. Ὀργεῶνας. Σεμνά. Ψελίῳ. Accedat Ἀρχίλοχος.

Περὶ θείων ἐναργειῶν v. Ἀνεμάξατο. Ἐνστάτης. Καλλιγόλας. Ὠψίσθη.

ΑΙΣΧΙΝΙΣ
κατὰ Κτησιφῶντος v. Παραβάλοιτο.
init. v. Παραγγελία.
p. 54, 17. v. Πρυτάνεις. Φιλοῦργος.
57, 15. v. Θεωρικά gl. 2.
57, 23. v. Ἀντιγραφεύς.
59, 8. v. Θεσμοθέται.
61, 3. v. Πατρῴων.
61, 6. v. Ἅμα.
66, 26. v. Κεφάλαιον gl. 2.
68, 36. v. Κιρρᾶῖον.
69, 5. v. Ἀναγεῖς. Ἐναγεῖς gl. 2.
72, 35. v. Ὁμηρεύοντας.
73, 12. v. Φρυνώνδας.
73, 22. v. Πήληξ.
76, 24. v. Μαργίτης gl. 1.
88, 8. v. Κεφάλαιον gl. 2.
89, 34. v. Ἴσαι ψῆφοι gl. 2.

περὶ Παραπρεσβείας
29, 23. v. Ἱερείας.
31, 5. v. Ὁλοσχοίνῳ.
37. v. Ἐκκλητεύειν. Παῤῥησία.
41, 14. v. Βάταλος gl. 2.
45, 33. v. Νίκαια gl. 2.
49, 12. v. Ὅτι ξένους.

κατὰ Τιμάρχου
4, 23. v. Ἀρχαῖον.
5, 3. v. Θέμενος.
7, 17. v. Ἐκκλητευθῆναι.
7, 35. v. Προφερεῖς.
8, 10. v. Ἀγρίους.
9, 9. v. Διασείστους. Φιμοί.
19, 25. v. Ξηραλοιφεῖν.
24, 31. v. Παῤῥησία.
24, 39. v. Λεῦρο gl. 1.
26, 11. v. Ἀρχαῖον.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ Ὁ ΣΩΚΡΑΤΙΚΟΣ
Ἀξιόχῳ v. Ἀξίοχος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ v. Ἀμφιμήτωρ. Ἄναξ. Θανατῶν. Κάπηλος gl. 2. Μόνος θεῶν. Ὄρον. Πάγκοινος. Πυρανύστου μόρον. Ταυτὶ μέν.

Ἀγαμέμνονι 31. v. Τρὶς ἓξ.
58. v. Μέτοικοι.
290. v. Ἄγγαροι.
933. v. Κάλαϊς. Κάλλη.
Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβ. 598. v. Δοκιμάσας.
910. v. Πλέκος.
Εὐμενίσι v. Εὐμενίδες gl. 2.
697. Βορβοροτάραξι.
Ἡδωνοῖς v. Αἰγίζειν. Ἡδωνίς. Μουσόμαντις.
Ἱκέτισι 768. v. Βύβλον.
Ἰφιγενείᾳ v. Κυδάζεται.
Μυρμιδόσι v. Ἀβδέλυκτα. Ἀποίμωξον. Τριέμβολον.
Μυσοῖς v. Ὀργεῶνες.
Ξαντρίαις v. Ὀκτώπουν.
Προμηθεῖ 5. v. Λεωργός.
Φιλοκτήτῃ v. Ἐνθ' οὔτε.
Ψυχαγωγοῖς v. Σιαθερόν.

ΑΚΟΥΣΙΛΑΟΣ v. Ἑκαταῖος gl. 2. Ἱστορῆσαι.

ΑΚΥΛΑΣ v. Ἑκούσια. Κνίζων gl. 2.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ (i. e. Ἀναξανδρίδης)
Ἑλένῃ v. Ἀβέλτερος.
Πεισάνδρῳ v. Ἀρεοπαγίτης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ὁ ΑΙΤΩΛΟΣ v. Φλύακες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ὁ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΥΣ v. Ἀγωγή gl. 2. Ἀθάνατος. Ἀκριβής gl. 1. Ἀναγκαῖον gl. 2. Ἀνάλογον. Ἄνθρωπος gl. 1. Ἀντεπιχειρεῖν. Ἀντικατηγορεῖσθαι. Ἀντιστρόφους. Ἁπλῷ λόγῳ. Ἀποκήρυκτον. Γυμνασία. Διαλεκτική. Διεξοδικούς. Δύναμις gl. 3. Αἱρετόν. Ἐγκράτεια (bis). Ἐγκράτεια σωφροσύνης. Ἐκ περιουσίας. Ἐναντία. Ἔνδοξα. Ἐνθύμημα. Ἔντευξις. Ἐξ ὑποθέσεως. Ἐπαγωγή gl. 3. Ἐπιπόλαια gl. 2. Ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις. Ἐπιτίμησις gl. 1. Ἔρως gl. 1. Ἐρώτησις ἔνδοξος. Εὐδαιμονία. Εὐδίκως. Εὔνους. Εὐφυΐα. Εὔψυχος. Ἡδονή gl. 1. Ἠχώ gl. 1. Ἰσόκωλον. Θεώρημα. Θεωρία gl. 1. Θέσις. Κάλλος. Κατηγορία. Κεφαλισμός. Κρύψις. Κυρίως. Λευκόν. Λῆμα sub f. Μῖξις. Νεμεσητικός. Νόμος gl. 3. Ὁμολογία gl. 1. Ὁμώνυμα. Ὀργή. Ὡς ἔπος gl. 2. Παράδειγμα gl. 2. Περιουσία. Πίστις gl. 1. 2. Πολυπραγμοσύνη. Πρᾶξις gl. 1. Πραότης gl. 1. Προαίρεσις gl. 1. Πρότασις gl. 2. Πτώσεις. Σύγκρισις. Συλλογισμός. Συνοχή. Σύστοιχα. Ταὐτόν. Τόπος. Τριγχός gl. 1. Φίλος gl. 2. Φθόνος gl. 2. Φόβος gl. 1. Φορᾶ. Φύραμα gl. 1. Χαλεπώτατον. Χαρά. Χρήσασθαι. Χρῆσις. Χρῶμα gl. 1.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ὁ ΠΟΛΥΙΣΤΩΡ v. Ὠλήν gl. 2.

ΑΛΕΞΙΣ v. Ἀναλαμβάνειν gl. 1. Ἀνθρακιά. Ἅπια gl. 1. Ἐκκόψαι. Ἰσχυρίσκος. Ὀφθαλμόν. Προσέκοιμεν. Σινώπη. Σπουδάζω. Φιλιππίδης gl. 3. Φιλοτησία gl. 2. Ψυχικὸς ἄνθρωπος.
Ἀλπόλοις v. Τὰ τρία.
Ἀτθίδι v. Μᾶλλον μᾶλλον.
Καταψευδομένῳ v. Ἀνάριστος.
Ὀλυνθίᾳ v. Εὐημερία.
Πεζονίκῃ v. Μᾶλλον μᾶλλον.

ΑΛΚΑΙΟΣ v. Ἀλαζών gl. 2. Ἀρήιος. Βληχρόν. Θεράπναι. Πιτυάνη εἰμί. Τέγγε. Τετύφωμαι gl. 2. Χρήματα gl. 1. 2. ἓν ἢ ν. Σκυθικαί.

ΑΛΚΑΙΟΣ (comicus poeta)
Κωμῳδοτραγῳδία v. Ἀδηφαγία.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΣ v. Πρωταγόρας. Πυθμήν.

ΑΛΚΜΑΝ v. Ἴφι. Χθονία. Ψιλεύς.

ΑΜΕΙΨΙΑΣ v. Ἄκοπος ἀνήρ. Ἀναβιβῶμαι. Ἀνήκει. Ἀνίστη.
Μοιχοῖς v. Ἀναψυχῆναι. Ἀνεψύγεσαν.

ΑΜΕΡΙΑΣ v. Διακόνιον.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ v. Ἐσχάρα gl. 1.

ΑΜΦΙΣ Ῥείθροις v. Νεανισκεύεται.

ΑΝΑΚΡΕΩΝ v. Ἑρμᾶν. Θωρήξασθαι. Μυσάχνη.
ἓν τρίτῳ v. Τὰ Ταντάλου ταλαντίζεται.

ΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΗΣ v. Νεκτάρεον. Cf. v. Ἀλεξανδρίδης.

ΑΝΑΞΙΛΑΣ v. Ἀντίκρισις. Φιλοδεσποτεύομαι. Ψηλαφίζει.
Ὥραις v. Μᾶλλον μᾶλλον.

ΑΝΑΞΙΜΕΝΗΣ Φιλιππικῷ v. Ὁ κάτωθεν.
ἃ Φιλιππικῶν v. Πεζαίτεροι gl. 2.
ζ' τῶν πρὸς Φίλιππον v. Μάστειρα.

ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ v. Ἀναυμαχίου. Ἀνωρθίαζον. Ἀρετή gl. 2. Ἐπεσκήψατο. Ἑταιρεία gl. 2. Λογισταί gl. 2. Νεώρια gl. 2. Σκάνδιξ.

ΑΝΔΡΟΤΙΩΝ v. *Βουφόνια* gl. 1. *Συγγραφεῖς.*
ξ Ἀτθίδος v. *Νεῶσι.*
ΑΝΔΡΩΝ Τρίποδι v. *Σαμίων.*
ΑΝΤΙΜΑΧΟΣ v. *Ἀδράστεια. Ἀναιρεθῆναι. Πῶρος* gl. 3. *Σταθερόν. Ταλαίπωρος.*
Αυδῇ v. *Ὀργεῶνες.*
ΑΝΤΙΟΧΟΣ v. *Λούκουλλος.*
ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ v. *Ἀλουργιαῖον. Ἀμαρτυρήτους. Ἀνώγαιον. Ἀποδικεῖν. Τρίτῳ. Ὑπέρχολος.*
Ἀγροίκοις v. *Ῥαγδαίους.*
Εὐθυδίκῳ v. *Ξενιτευομένους.*
Λευκαδίῳ v. *Ἀνάριστος.*
ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ περὶ τῶν ἑταιρῶν v. *Νάννιον.*
ΑΝΤΙΦΩΝ v. *Ἄβιος. Ἀδιάστατον. Ἀειεστώ. Ἄκαρ. Ἀκροᾶσθαι. Ἅμα. Ἀναγινωσκομένους. Ἀνήκει. Ἀξιοῖ. Ἄοπια. Ἀπαθῆ. Ἀπεγένετο. Ἀποκρίθητι. Ἀπολαχεῖν* (bis). *Ἀποτειχίζων. Ἄττα* gl. 1. *Αὐλίζεται. Βάσανος. Δεκατευτάς. Διάθεσις* gl. 2 et 3. *Διετείνοντο. Δυσάνιος. Ἔμβιον. Ἐν βραχεῖ* post *Ἔμβολον. Ἐμποδών* gl. 3. *Ἐν βραχεῖ. Ἐπαγγελία. Ἐπαλλάξεις. Ἐπεσκήψατο. Ἑρμάν. Εὐθυωρόν* gl. 1. *Εὐόφθαλμον. Ἱκετεύω. Καταλαβεῖν. Μοχθηρός. Ὀκνῶ. Πατρῴων. Προσφορά. Συνήγορος. Τελεσθῆναι. Τέως* gl. 2. *Φηλώματα. Φορίνη. Χρημάτων* gl. 1.
Περὶ Ἀληθείας v. *Ἄγοι. Ἀδέητος.*
— πρώτῳ v. *Λείσεις.*
— δευτέρῳ v. *Γρυπαίνειν. Διάθεσις* gl. 2. *Ἀειεστώ.*
Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας v. *Τέως* gl. 2.
Ἀπολογίᾳ τοῦ Μύῤῥου v. *Ἄττα* gl. 1.
ἃ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου v. *Τέως* gl. 2.
πρὸς Δημοσθένην γραφῇ v. *Κελεόντες.*
πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ v. *Μοιροδοκῆσαι.*
περὶ μετασταάσεως v. *Στασιώτης.*
πρὸς Νικοκλέα v. *Στεφανηφόρος.*
περὶ Ὁμονοίας v. *Ἀναθέσθαι* gl. 1. *Ἀνδρεία. Ἵνα* gl. 1. *Θεαιδέστατος. Θωπεία. Σκιάποδες* gl. 3.
παρανόμων κατηγορίᾳ v. *Λεῦρο* gl. 2.
πολιτικῷ v. *Εὐσύμβολος.*
προοιμίοις v. *Ἅμα. Αἰσθέσθαι. Σαμοθρᾳκικῷ* v. *Σαμοθρᾴκη.*
ὑπὲρ τοῦ Σαμοθρᾳκῶν φόρου v. *Ἀπόταξις.*
ΑΠΕΛΛΑΣ Ὁ ΠΟΝΤΙΚΟΣ v. *Κυψελιδῶν. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.*
ΑΠΙΩΝ v. *Ἀγύριης* gl. 1. *Σπιλάδες. Σφάραγον. Τρίγληνα.*
περὶ μάγου v. *Πάσης.*
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ v. *Ἀμφιφῶντες. Ἀνάστατοι. Κάλυμνος. Κύβος. Κύρβεις. Λαρινοί. Ῥάξαι. Ταυροπόλον. Φροῦδος. Χόες* gl. 2.
Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν v. *Νάννιον. Φανοστράτη.*
ἔκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου v. *Καρδιώττειν.*
ἐν τοῖς περὶ θεῶν v. *Μειαγωγία.*
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΥΣΤΙΟΣ. Ἀποκαρτεροῦσι v. *Σπουδάζω.*
Ἀπολιποῦσι v. *Ἐγκομβώσασθαι.*
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΚΥΡΗΝΑΙΟΣ v. *Ἀντικρυς. Βδελύττεσθαι. Βωμολόχος* gl. 1.
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ v. *Ἀδελφειός. Ὑποπιασμέναι.*
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ v. *Λίσπη. Ὑδροφορία. Χαλκεῖα* . 3.
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΑΡΧΙΒΙΟΥ v. *Μετά.*
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ὁ ΡΟΔΙΟΣ
I, 154. v. *Αυγκέως.*
IV, 478. v. *Μασχαλισθῆναι.*
— 1695. v. *Κατουλάς.*
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Act. I, 18. v. *Ἐλάκησε.*
II, 2. v. *Πληρῶ.*
— 29. v. *Ἐξόν* gl. 2.
XVII, 22. v. *Δεισιδαιμονία.*
I. Cor. 4, 10. v. *Μωρία.*
8, 8. v. *Ἐξ οὗ.*
9, 27. v. *Ὑποπιάζω. Φθόνος* gl. 1.
12, 28. v. *Πρῶτον.*
13, 4. v. *Περπερεία.*
15, 41. v. *Ἄλλη δόξα.*
— 44. v. *Πνευματικόν.*
— 47. v. *Ἐξ οὗ.*
16, 21. v. *Ἀσπασμός.*
II. Cor. 2, 10. v. *Πλεονεκτῶ.*
4, 16. v. *Ἔσω ἄνθρωπος.*
11, 8. v. *Ὀψώνιον.*
— 23. v. *Ὑπέρ.*
12, 2. v. *Καταλαλιά.*
— 7. v. *Ὑπεραίρομαι.*
— 10. v. *Ψιθυριστοῦ.*
Eph. 1, 5. v. *Εὐδοκία.*
2, 3. v. *Φύσις* sub f.
Gal. 4, 21. v. *Νόμος* gl. 4.
Hebr. II, 1. v. *Παραῤῥυῶμεν.*
VIII, 1. v. *Κεφάλαιον* gl. 1.
IX, 14. v. *Λατρεύω.*
XI, 32. v. *Ἐπιλείψει.*
— 39. v. *Παράθεσις.*
XII, 1. v. *Εὐπερίστατον.*
— 22. v. *Σιὼν ἐπουράνιος.*
Iac. 1, 17. v. *Τροπῆς.*
I. Petri 2, 1. v. *Δόλος.* Adde *Ἀνάχυσιν. Μυωπάζω.*
Philem. 20. v. *Ἐγώ σου.*
Rom. I, 18. v. *Ἀδικία* gl. 1.
— 20. v. *Νόμος* gl. 4.
— 23. v. *Δόξα θεοῦ.*
— 25. v. *Λατρεύω.*
— 28. v. *Παρέδωκεν.*
— 29. v. *Πλεονεξία* gl. 1. *Πονηρία. Φόνος.*
— 30. v. *Ἀλαζονεία. Γονεῦσιν. Ἐφευρετάς. Θεοστυγεῖς. Ὑπερήφανος.*
— 31. v. *Ἀσπονδεί. Ἀστόργους.*
II, 8. v. *Ἐριθεία.*
— 14. v. *Νόμος* gl. 5.
IV, 3. v. *Λογίζω.*
V, 20. v. *Ἐλθεῖν. Παρεισελθεῖν.*
VI, 18. v. *Δουλεία.*
— 23. v. *Ὀψώνια.*
VII, 22. 23. v. *Νόμος* gl. 7.
VIII, 2. v. *Νόμος* gl. 5.
XI, 8. v. *Κατανυγῶ.*
Rom. XII, 10. v. *Προηγοῦμαι.*
XIII, 12. v. *Ὅπλα.*
— 13. v. *Ἔρις.*
XVI, 23. v. *Ξένος* gl. 2.
Tit. II, 11. v. *Ἐπεφάνη.*
— 14. v. *Οὐσία.*
ΑΠΠΙΑΝΟΣ v. *Ἀγείρει. Ἄδην. Ἀλλαξάμενος* gl. 1. *Λείσαντες. Ἥιομεν. Αὐγος. Ναῦς. Πιθανούς.*
— Fragm. v. *Αἰμμαχία. Διέφερον* gl. 1. *Ἐγχρόνων. Ἐδοκίμαζεν. Ἰδιόξενος. Ἴλαρός. Θησαυρούς. Ὥσατο. Ὁρόσριζα. Συνήδομαι. Συνίστωρ. Οἳ* gl. 3. *Οἰστρεῖ. Φυλάξαντες* ex emend.
Annib. c. 4. v. *Ψαφαρόν.*
c. 9. v. *Δοξοκοπία.*
c. 17. v. *Δημοκοπεῖν. Δοξοκοπία.*
c. 17. 43. v. *Ἀννίβας.*
c. 50. v. *Δακτύλιος. Τύπος.*
Gall. 4. v. *Ὑφίσταται.*
8. v. *Ἰέντες.*
9. v. *Νεαλής.*
10. v. *Διραιμεῖ.*
14. v. *Ἀψαύστως. Κίμβρος.*
19. v. *Παρορκῆσαι.*
Iber. 6. v. *Ἀννίβας.*
26. v. *Ἔνθους.*
37. v. *Ἔκνισεν.* (*Σύφαξ.*)
39. v. *Κάτων.*
40. v. *Εὐψυχία.*
48. v. *Μετριοπαθεῖν. Νεργόβριγες.*
59. v. *Λυπρόν.*
65. v. *Προωθήβας.*
84. v. *Γέμω.*
88. v. *Ῥουτίλιος.*
Ital. 1. v. *Κληροῦχον.*
2. v. *Ἀπαξιών.*
3. v. *Πιμελή.*
6. v. *Ἀποφράδες. Ἐλεεινός.*
7. v. *Ἐθελοκάκως.*
8. v. *Ἀχίλλειος.*
9. v. *Μάρκος* gl. 5.
Maced. 8. v. *Τετρῦσθαι.*
11. v. *Ἀλωνευόμενος.*
13. v. *Ἀναλαμβάνειν* gl. 2.
14. v. *Περσεὺς Μακεδών.*
Pun. 17. v. *Ἐδικαίου.* (*Σύφαξ.*)
41. v. *Ἀφάπτειν. Καταπέλτης.*
75. v. *Παρήγγελλον.*
94. v. *Ἀλλόκοτον.*
106. v. *Ἀναβολεύς. Ἀνάστασις* gl. 2. *Ἀνεζεύγνυ. Μασανάσσης* gl. 1.
118. v. *Ἀσδρούβας* gl. 2.
122. v. *Διετίτρη.*
124. v. *Ἀλιτενής.*
125. v. *Κώθων. Ὑπόγυον.*
Regg. 3. v. *Διθάζω.*
6. v. *Βλάσφημος.*
7. v. *Δικαιοῦν.*
9. v. *Ἀχρηστία. Ὁράτιος.*
10. v. *Προσήσεσθαι.*
12. v. *Πάρεσις.*
Samn. 3. v. *Ἐρέθισμα.*
5. v. *Ζῆλος* gl. 2.
12. v. *Δεισιδαιμονία.*
ΑΡΑΡΩΣ v. *Ἐωθώς.*
Ὑμεναίῳ v. *Ἀναθεῖναι.*
ΑΡΑΤΟΣ v. *Χειμὼν ὀρνιθίας.*
ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣ Μαμμακύθῳ v. *Ἀνθέων.*

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ v. *Δερμιστής. Δέρτρον. Ἡ δ' ὅς* gl. 1. *Πράμνιος οἶνος. Ταυροφάγος. Ταχυβάμονας.*

(*ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ὁ ΣΟΦΙΣΤΗΣ*) II. p. 245. v. *Ὅσα μή.*

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (Proverbiorum scriptor) v. *Ἐς κόρακας.*

ΑΡΙΣΤΙΑΣ Κύκλωπι v. *Ἀπώλεσας.*

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ Θηβαϊκοῖς v. *Τευμησία. Ὁμολώιος* ex emend.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ἐν τῷ ξ περὶ φιλοσοφίας v. *Σωτάδας.*

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Βοηθοῖς v. *Ψαμμακοσιογάργαρι.*

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ὁ ΚΩΜΙΚΟΣ v. *Ἀδαξῆσαι. Ἀλέοιμι. Ἄληπτος* gl. 1. *Ἀνέβρῖπτον. Ἀπ' ἀκροφυσίων. Ἄπαιρε. Ἀπεργασάμενος. Ἀπεσκοτωμένα. Ἀπεσφακέλισεν. Ἀπολαχεῖν. Ἀρκτεῦσαι. Ἀσπάζεσθαι. Αὐαίνεται. Ἀφαιρεῖν. Ἑρμᾶν. Εὐθετῆσαι. Κάθαρμα. Κίνναβος. Κόρης* gl. 2. *Κωβάλῳ. Κώμην. Κρόμμυα. Μὴ. Μηλῶσαι. Ὀνυχίζεται. Ὠθήσω. Παρατέταμαι. Πηνίον* gl. 2. *Πρόσισχε. Πυελίδα. Τάπητες. Ὗης. Ὑπομαχῶ. Ὑποζυγιώδης. Ψιάζειν.*

Falso laudatur v. *Βουλομένῳ. Ἐμβεβλημένα. Ἐπιστροφῆς. Λογάρια. Νέμεσις* gl. 1. *Πώγων.* Cf. Ind. in Annotat. v. *Aristophanes.*

Ἀμφιάρεῳ v. *Ἀχηνίᾳ. Τοῦ. Φρυνώνδας. Φλέω.*

Αἰολοσίκωνι v. *Ἀγοράσαι.*

Ἀναγύρῳ v. *Ἀμφιανακτίζειν* gl. 2. *Ἁπλήγιος. Ἀργεῖοι. Ξυννένοφεν. Ὁδοῦ παρούσης. Ὀρθοπλῆξ. Παραλοῦμαι.*

Ἀχαρνεῦσιν

1. v. *Δέδηγμαι. Ὅσα.*
4. v. *Χαιρηδόνος.*
5. v. *Κέαρ.*
7. v. *Ἐγανώθην.*
8. v. *Παρῳδούμενος.*
9. v. *Τραγῳδικόν.*
10. v. *Κεχήνη.*
11. v. *Ἀνεῖπεν. Θέογνις* gl. 2.
12. v. *Ἔσεισε.*
15. v. *Τῆτες.*
17. v. *Ῥύπτει.*
19. v. *Ἐκκλησία.*
20. v. *Πνύξ* gl. 2.
21. v. *Ἀγορά.*
22. v. *Μεμιλτωμένον. Σχοινίον.*
23. v. *Ἀωρίᾳ.*
24. v. *Ὠστίας.*
26. v. *Ἄθροι.*
30. v. *Κέχηνα. Σκορδινᾶσθαι.*
31. v. *Ἀπορῶ. Γραφή* gl. 3. *Παρατίλλεται.*
32. v. *Εἰς τὸν ἀγρόν.*
35. v. *Ῥῖον.*
38. v. *Ὑποκορύειν.*
54. v. *Τοξόται.*
57. v. *Ἀπάγειν.*
58. v. *Κρεμόω.*
60. v. *Πρυτανεύσητε.*
61. v. *Βασιλεὺς μέγας.*
63. v. *Ἀχθομαι.*
64. v. *Ἐποποῖ.*
65. v. *Φέρειν.*
67. v. *Εὐθυμένης.*
79. v. *Λαικαστής.*
81. v. *Ἀποπάτημα.*
82. v. *Κἄχεζεν.*
83. v. *Ξυνήγαγε.*

Ἀχαρνεῦσιν

84. v. *Πανσελήνῳ.*
86. v. *Ἄννος. Κρίβανον.*
92. v. *Ὀφθαλμὸς βασιλέως.*
93. v. *Πρέσβις.*
95. v. *Ναύσταθμον. Ναύφρακτον.*
112. v. *Ἵνα μή σε. Σαρδώ.*
115. v. *Ἑλληνικόν.*
116. v. *Αὐτόθεν.*
119. v. *Κλεισθένην. Στράτων* gl. 3.
125. v. *Ἀγχόνη.*
127. v. *Ἴσχειν.*
132. v. *Πλᾶτις.*
133. v. *Κεχήνατε.*
135. v. *Εἰσκηρύττεται.*
138. v. *Εἰ μὴ κατένιψε.*
144. v. *Καλοί. Ὁ δεῖνα.*
146. v. *Ἀλλαντοπώλης. Ἀπατούρια* (bis). *Κελαιναί. Τραγῆν.*
150. v. *Πάρνοψ.*
157. v. *Ἀποτειθρίακεν. Ὀδόμαντες. Πέος.*
159. v. *Καταπέλτης.*
161. v. *Θρανίτης λεώς.*
162. v. *Σκορυδίοις.*
165. v. *Ἐσκοροδισμένοις.*
170. v. *Διοσημία.*
171. v. *Ἔνη* gl. 1.
173. v. *Μυττωτόν.*
179. v. *Πρίνινοι. Στιπποί.*
180. v. *Ἀτέραμνον. Σφενδάμνινοι.*
194. v. *Διονύσια.*
195. v. *Ὄζουσι.*
203. v. *Τῇ.*
205. v. *Ξυλλαβεῖν.*
208. v. *Φάυλλος.*
217. v. *Ἀπεπλέξατο. Πλίγματα. Πλίξ* gl. 2.
218. v. *Στερῥόν.*
219. v. *Λακρατίδης.*
228. v. *Σχοῖνος* gl. 2.
229. v. *Σκόλοψ.*
230. v. *Ἐπίκωπος.*
233. v. *Παλληνικὸν βλέπειν.*
235. v. *Ἐμπλείμην.*
238. v. *Ἐκποδών.*
241. v. *Κανοῦν.*
242. v. *Φαλλοί* gl. 1.
244. v. *Ἐτνήρυσις.*
245. v. *Ἐλατήρ.*
253. v. *Θυμβρεπιδείπνου.*
256. v. *Περιτράγῃ. Πρόβαινε.*
262. v. *Φαλῆς.*
263. v. *Νυκτιλόχοι.*
265. v. *Δῆμος.*
268. v. *Πραγμάτων.*
269. v. *Λαμάχων.*
271. v. *Ὡρικῶς.*
272. v. *Θρᾶττα. Φελλέα.*
274. v. *Καταγιγαρτίσαι.*
278. v. *Φειδίαν.*
283. v. *Ἡράκλεις* gl. 1.
284. v. *Μιαρὰ κεφαλή.*
296. v. *Οὐκ ἀνασχήσομαι.*
300. v. *Κατατεμῶ.*
301. v. *Κάττυμα.*
302. v. *Μακρούς.*
307. v. *Συνθῆκαι.*
314. v. *Ταραξικάρδιον.*
317. v. *Ἐπίξηνος. Ὑπὲρ ἐπιξήνου.*
318. v. *Φοινικίδα.*
319. v. *Καταξαίνειν.*
320. v. *Θυμάλωπες.*
329. v. *Εἴρξας.*

Ἀχαρνεῦσιν

332. v. *Λάρκος.*
333. v. *Ὦ μηδαμῶς.*
340. v. *Ἐξεράσατε.*
342. v. *Ἐγκάθετος.*
347. v. *Παρνάσσιοι.*
349. v. *Ἐπετίλησεν. Λάρκος. Μαρίλη.*
351. v. *Δεινόν. Ὀμφακίαν. Ὄμφαξ* gl. 1.
360. v. *Ἤπερ.*
379. v. *Καταγλωττίζειν.*
386. v. *Ἀιδος κυνῆ* gl. 2.
390. v. *Σίσυφος.*
395. v. *Οὐκ ἔνδον.*
397. v. *Ἀναβάδην. Αὐτός* gl. 2. *Ἐπύλλια ξυλλέγω.*
403. v. *Εὐριπίδη.*
404. v. *Εἴπερ.*
407. v. *Ἐγκυκλήθητι.*
409. v. *Ἀέλακας.*
414. v. *Παλαιόν* gl. 2.
422. v. *Λακίδας.*
424. v. *Πτωχίστερος.*
425. v. *Λυσπινῆ.*
434. v. *Διόπτης.*
440. v. *Εἶναι. Φαινόμενα.*
443. v. *Σκιμαλίσω.*
451. v. *Γλίσχρος. Λιπαρεῖ.*
452. v. *Διακεκαυμένον. Σπυρίδιον.*
453. v. *Πλέκος. Χρέος.*
458. v. *Ἀποκεκρουσμένον. Κύλιξ.*
462. v. *Βεβυσμένα. Σπογγιά.*
468. v. *Φυλλεῖα.*
474. v. *Φιλτάτιον.*
477. v. *Διασκανδικίσῃς. Σκάνδιξ.*
478. v. *Κλεῖε.*
482. v. *Γραμμή.*
487. v. *Ἄγαμαι καρδίας.*
489. v. *Ἀναίσχυντος.*
495. v. *Αἰρῇ.*
498. v. *Τρυγῳδία.*
506. v. *Περιεπτισμένοι.*
507. v. *Μέτοικοι.*
509. v. *Ταίναρον.*
511. v. *Παρακεκομμένα.*
519. v. *Σίκυον.*
522. v. *Συκοφαντεῖν* gl. 2.
523. v. *Σιμαίθα.*
524. v. *Κότταβος. Μεθυσοκότταβοι.*
525. v. *Πεφυσιγγωμένοι.*
526. v. *Ἀσπασία.*
531. v. *Σκολιόν* gl. 4.
534. v. *Βάδην.*
541. v. *Φῆνας.*
542. v. *Ἡ πολλοῦ.*
546. v. *Παλλαδίων.*
550. v. *Ὑπώπια* gl. 2.
553. v. *Νίγλαροι.*
570. v. *Μέσον.*
573. v. *Σάγμα.*
576. v. *Κακορῥοθεῖ.*
579. v. *Ἐστιωμυλάμην.*
581. v. *Εἰλιγγιῶ. Ἰλιγγιᾷ.*
582. v. *Μορμώ.*
584. v. *Πτίλον. Φέρε νῦν.*
589. v. *Κομπολακύθου.*
590. v. *Τεθνήσῃ.*
595. v. *Σπουδαρχίδης.*
603. v. *Πανοῦργος. Τισαμενοφαινίππους.*
606. v. *Διόμεια. Καμάρινα.*
608. v. *Ἀμηγέπη.*
609. v. *Μαριλάδης.*
610. v. *Ἔνη.*

Ἀχαρνεῦσιν
614. v. *Κοισύρα.*
616. v. *Ἀπόνιπτρον.*
622. v. *Κατὰ τὸ καρτερόν.*
627. v. *Ἀποδύντες.*
630. v. *Ταχυβούλοις.*
634. v. *Ξενικοῖς.*
635. v. *Χαυνοπολίτας.*
637. v. *Πυγιδίων.*
639. v. *Θωπεύει. Λιπαρά.*
640. v. *Ἀφύα.*
656. v. *Κατάρδων.*
657. v. *Ὑποτείνων.*
659. v. *Παλαμᾶσθαι.*
665. v. *Φλεγυρά.*
669. v. *Οὐρία.*
670. v. *Ἀνθρακιά.*
671. v. *Θασίαν.*
681. v. *Παρεξυλημένον.*
683. v. *Αἴθῳ.*
684. v. *Ἠλύγη.*
685. v. *Παίειν.*
686. v. *Ἐς τάχος. Στρογγύλοις.*
687. v. *Σκανδάληθρα.*
688. v. *Ἄνδρα Τιθωνόν. Τιθωνοῦ.*
689. v. *Μασταρύζει.*
690. v. *Λύζει.*
691. v. *Ὄφλων.*
701. v. *Προσαλισκόμεθα.*
702. v. *Μαρψίας.*
706. v. *Ἀπεμορξάμην. Ὥστ' ἐγώ.*
709. v. *Ἀχαία.*
710. v. *Εὐάθλους.*
720. v. *Ἀγορανομίας.*
732. v. *Μάδδαν.*
738. v. *Ἀλλ' ἔστιν.*
739. v. *Λέλφακας.*
741. v. *Ὁπλή. Σῦς. Ὑς* gl. 2.
747. v. *Χοιρίων.*
751. v. *Διαπεινῶμεν.*
758. v. *Μεγαρικαὶ Σφίγγες. Τί δ' ἄλλο.*
761. v. *Ἀγλιθες.*
762. v. *Εἰςβαλεῖτε.*
772. v. *Θυμιτίδων. Περίδου.*
780. v. *Κοῖ κοῖ.*
785. v. *Κόλουρα.*
786. v. *Λέλφακας.*
802. v. *Φίβαλις.*
805. v. *Τρώξονται.*
807. v. *Ῥοθιάζουσι.*
812. v. *Πόσου.*
822. v. *Μεγαρίζοντες.*
823. v. *Φαντάζομαι.*
839. v. *Πημανεῖ.*
843. v. *Ἐναπομόρξεται.*
846. v. *Ὑπέρβολον.*
849. v. *Μοιχός* gl. 2.
850. v. *Ὄζων.*
855. v. *Χηναλώπηξ. Χολαργέων.*
856. v. *Περιαλουργός.*
860. v. *Τύλα.*
863. v. *Ὀστίνοις. Πρωκτός.*
866. v. *Βομβαύλιοι. Χαιριδεῖς.*
871. v. *Ὀρταλίχων. Πτερυλλίδων. Τεττραπτερυλλίδων.*
876. v. *Χειμὼν ὀρνιθίας.*
877. v. *Ὀρνιθίας.*
879. v. *Σκάλοπας.*
880. v. *Ἴκτις.*
886. v. *Μόρυχος* gl. 1.
889. v. *Ἔγχελυς.*
894. v. *Ἐντετευτλανωμένης.*
907. v. *Ἀλιτρία.*
908. v. *Μικρός γε. Φανῶν.*

Ἀχαρνεῦσιν
916. v. *Θρυαλλίς* gl. 2.
918. v. *Νεώρια* gl. 1.
922. v. *Ὑδροῤῥόα.*
927. v. *Φορυτός.*
932. v. *Πυροῤῥαγής.*
935. v. *Κρατήρ.*
944. v. *Κατωκάρα.*
946. v. *Θερίζειν.*
962. v. *Ταλαύρινος.*
966. v. *Ἀπολιγαίνει.*
972. v. *Διεμπολᾶν.*
973. v. *Ἀνθηρά.*
976. v. *Οὐδέποτ' ἐγώ. Πάροινος.*
986. v. *Λεῖγμα* gl. 2.
987. v. *Διαλλαγή. Χάρισι.*
991. v. *Ἀνθέμων.*
994. v. *Ὀρχάτοις.*
996. v. *Ἡμερίς.*
998. v. *Ἀλείψας. Νουμηνία.*
999. v. *Ἀσκὸς Κτησιφῶντος.*
1006. v. *Ἀναπείρατε.*
1007. v. *Ζηλῶ* gl. 2.
1013. v. *Ὑποσκάλευε.*
1023. v. *Ἀμπεχόμενος.*
1025. v. *Βόλιτος.*
1029. v. *Δημοσιεύων.*
1031. v. *Σπίτταλος.*
1034. v. *Ἑποποῖ.*
1040. v. *Στάθευε.*
1041. v. *Ὀρθιασμάτων.*
1046. v. *Ξανθίζετε.*
1052. v. *Ἁλαβαστοθήκας.*
1055. v. *Νυμφεύτρια.*
1057. v. *Δέημα.*
1059. v. *Πέος.*
1062. v. *Ἐξάλειπτον.*
1066. v. *Οἰνήρυσις.*
1068. v. *Τὰς ὀφρῦς.*
1071. v. *Τίς ἀμφί.*
1081. v. *Βούλει διαμάχεσθαι. Γηρυόνης.*
1085. v. *Χοᾶ.*
1087. v. *Ἐγκόνει.*
1091. v. *Ἰτρία.*
1094. v. *Ἐπεγράφου.*
1098. v. *Περίδου.*
1099. v. *Ἄχθομαι.*
1100. v. *Θρῖα.*
1109. v. *Λεκάνια* gl. 1.
1111. v. *Μίμαρις.*
1121. v. *Κιλλίβαντες.*
1123. v. *Γοργόνωτον.*
1125. v. *Κατάγελως.*
1127. v. *Κατάχει.*
1132. v. *Θωρήξασθαι.*
1137. v. *Κίστη* gl. 2.
1148. v. *Εὐθυῤῥήμων.*
1149. v. *Ψεκάς.*
1150. v. *Ἀντίμαχος* gl. 3. *Τευθίδες.*
1156. v. *Σίζουσα.*
1158. v. *Ὀκέλλει.*
1163. v. *Ἠπίαλος.*
1167. v. *Ὀρέστης* gl. 1.
1168. v. *Σπέλεθος.*
1176. v. *Λαμπάδιον. Οἰσυπηρός.*
1178. v. *Ἐξεκόκκισεν. Παλίνορον.*
1180. v. *Γοργόνη.*
1187. v. *Κατασπέρχων.*
1189. v. *Ἑποποῖ.*
1200. v. *Μανδαλωτόν. Περιπεταστόν.*
1202. v. *Συμφορά* gl. 2.
1203. v. *Ἰώ* gl. 2.
1216. v. *Σκοτοδινιᾷ.*
1224. v. *Ὀδυρτική.*

Ἀχαρνεῦσιν
1227. v. *Ἀμυστί.*

Βαβυλωνίοις v. *Ἀσπιδηφόροι. Ῥοθιάζουσιν. Σαμίων ὁ δῆμος. Σιμός* gl. 1.

Βατράχοις
4. v. *Πάνυ γάρ.*
8. v. *Ἀνάφορον.*
11. v. *Ἐξεμεῖν. Μέλλω.*
12—14. v. *Λύκις.*
13. v. *Φρύνιχος* gl. 5.
17. v. *Πλεῖν.*
21. v. *Ὄχημα. Ὕβρισεν.*
33. v. *Οἴμοι.*
35. v. *Κατάβα.*
38. v. *Κενταυρικῶς.*
45. v. *Κροκωτός* gl. 1. *Οὐχ οἷός τ' εἶμ'.*
47. v. *Ῥόπαλα.*
48. v. *Ἐπεβάτευον. Ποῖ γῆς.*
51. v. *Ἐξηγρόμην. Κἆτ' ἐγωγε.*
55. v. *Μικρὸς ἡλίκος. Μόλων.*
57. v. *Ἀππαπαί.*
60. v. *Οὐκ ἔχω φράσαι.*
72. v. *Οἱ μὲν γάρ.*
78. v. *Διακωδωνίσω.*
83. v. *Ἀγάθων.*
86. v. *Ἄξεστος.*
89. v. *Πλεῖν.*
92. v. *Ἐπιφυλλίδα. Στωμύλος.*
93. v. *Χελιδόνων μουσεῖα.*
96. v. *Παρακεκινδυνευμένον.*
100. v. *Χρόνου πόδα.*
103. v. *Ἀρέσκεια. Σὲ δὲ ταῦτ'.*
105. v. *Μὴ τὸν ἐμόν.*
107. v. *Δεῖπνον.*
121. v. *Θρανίον. Κάλως. Πνιγηρά.*
128. v. *Βαδιστικοῦ.*
131. v. *Κεραμεικός* gl. 2.
133. v. *Εἶναι.*
134. v. *Θρῖον.*
137. v. *Ἄβυσσον.*
139. v. *Τυννουτονί.*
140. v. *Βλακεία.*
141. v. *Ὀβολοῦ. Φεῦ.*
146. v. *Ἀεινόν. Κειμένους. Σκῶρ ἀείνων.*
149. v. *Ἠλόησεν.*
151. v. *Ἡ Μορσίμου.*
153. v. *Πυῤῥίχαις.*
159. v. *Ὄνος ἄγων.*
176. v. *Ἵνα* gl. 2.
182. v. *Ὠόπ.*
186. v. *Ἀνάπαυλαν. Τίς εἰς ἀναπ.*
187. v. *Χάρων.*
188. v. *Λήθης πεδίον. Ὄνου πόκαι.*
190. v. *Ποῦ σχήσειν.*
191. v. *Σοῦ γ' εἵνεκα.*
193. v. *Κρέας.*
196. v. *Αὐαίνεται.*
206. v. *Ἄπειρος.*
210. v. *Βρεκεκέξ.*
214. v. *Ξύναυλον.*
218. v. *Κραιπαλαίκωμος.*
224. v. *Ὄρρον.*
232. v. *Κεροβάτης.*
238. v. *Φλύκταιναι.*
241. v. *Φιλῳδὸν γένος.*
246. v. *Φλέω.*
249. v. *Αἰόλαν.*
251. v. *Πομφολυγοπαφλάσμασιν.*
271. v. *Ναῦλος.*
281. v. *Ἠλαζονεύετο.*
283. v. *Γαῦρον. Μάχιμος.*
285. v. *Ἀγωνισμ*

Βατράχοις
294. v. Ἔμπουσα.
304. v. Ἡγέλοχος.
310. v. Ὑπερπυῤῥίασεν.
322. v. Ἴακχος gl. 1.
326. v. Θίασος.
357. v. Ἐξίστασθαι.
358. v. Ταυροφάγον.
360. v. Βωμολόχος gl. 2.
365. v. Ἀπόῤῥητα gl. 2. Θωρυκίων.
366. v. Διφθέρα.
368. v. Κατατιλᾷ.
371. v. Ἀπαυδῶ.
373. v. Ἐξίστασθαι.
406. v. Εὐτέλεια.
408. v. Ῥάκος.
420. v. Δημαγωγεῖ. Ἐπτέτης. Φραστῆρες gl. 2.
430. v. Ἀναφλασμόν. Ἱππόπορνε.
437. v. Μηδὲν μακράν.
462. v. Ἰδιῶται.
472. v. Τοία Στυγός.
473. v. Ἀχέρων gl. 1. Στυγός.
475. v. Περίδρομος.
477. v. Ταρτησία μύραινα.
480. v. Γοργόνες. Τιθράσιαι. Τίθρασος.
481. v. Ἐγκέχοδα.
485. v. Σπογγιά.
492. v. Ἀπεψησάμην. Ὀσφραντικόν.
496. v. Ἴθι. Δηματιᾷς.
498. v. Ἀφοβόσπλαγχνοι.
501. v. Οὐ γὰρ ἀλλά.
504. v. Ἐν Κλάρῳ. Μαστιγίας ἐκ Μελίτης.
508. v. Ἀπηνθράκιζεν.
510. v. Κολλάβους.
514. v. Κῴνον.
515. v. Δηρεῖς ἔχων.
517. v. Ἐρεικτά. Ἡβυλλιῶσαι.
521. v. Εἰςῄρετο.
522. v. Αὐτός gl. 3.
529. v. Οὐ δήπου.
536. v. Ταῦτα μέν.
543. v. Δεξιός gl. 3.
544. v. Μαλθακώτερον.
546. v. Ἀργέου υἱός.
560. v. Ἀνάβραστα.
561. v. Ἀνημιωβολιαῖα.
565. v. Τάριχος.
567. v. Αὐτοῖς ταλάροις.
569. v. Ἐμυκᾶτο.
573. v. Κατήλιφα.
575. v. Φιάθου.
576. v. Τοῦτο ποιήσας.
584. v. Κόλλιξ.
595. v. Κάρχεδημος.
596. v. Γλάμων.
614. v. Δῆμα.
617. v. Δεῖν.
623. v. Δεινά.
626. v. Ἄξιος λαβεῖν.
628. v. Βασανίζειν.
631. v. Κλιμακίζειν.
632. v. Ὕστριξ.
635. v. Γήτειον.
657. v. Ὑποκινήσαντα.
659. v. Ἔπτιρον.
660. v. Πταρμός.
663. v. Διόμεια.
667. v. Κρόμμυα ἐσθίειν.
690. v. Φιλοτιμότεραι.
692. v. Χελιδόνων μουσεῖα.
693. v. Ἐπίκλαυτον.

Βατράχοις
696. v. Ἴσαι φῆφοι gl. 2. Ὡς ἀπόλοιτο.
700. v. Φρυνίχου πάλαισμα.
701. v. Παλαίσμασιν.
715. v. Καὶ ταῦτ'.
716. v. Κῦμα.
718. v. Οἰμωγή.
721. v. Κλειγένης. Κυκησιτέφρου.
725. v. Κιμωλία.
728. v. Ἄνευ ξύλου.
737. v. Χαλκίοισι.
742. v. Πονηροῖς. Προσελοῦμεν. Πυῤῥίαις.
743. v. Φαρμακός.
747. v. Κἄν τι.
748. v. Ἄξιον. Ἀπὸ καλοῦ.
757. v. Ἐπόπται. Ἐπωπτεύειν.
759. v. Τονθορύζει.
762. v. Ὁμόγνιε Ζεῦ.
770. v. Λοιδορησμός.
803. v. Ἔφεδρος.
809. v. Μειαγωγεῖν. Τάλαντον.
812. v. Πλαίσια.
816. v. Ταυρηδόν.
819. v. Συνέβαινεν.
825. v. Ἐριβρεμέτας.
835. v. Σκινδάλαμοι gl. 2. Σμιλεύματα.
839. v. Αὐτοκόμου.
843. v. Γομφοπαγῆ.
844. v. Πινακηδόν.
845. v. Γηγενεῖς gl. 2.
847. v. Λίσπη.
850. v. Ἐγῷδα.
856. v. Ἀποσεμνύνει.
860. v. Ἀγριοποιόν.
861. v. Ἀπύλωτον.
862. v. Ἀθύρωτον. Ἀπεριλάλητον.
863. v. Κομποφακελοῤῥήμονα.
864. v. Ἄληθες.
865. v. Στωμυλιοσυλλεκτάδη.
866. v. Ῥακιοσυῤῥαπτάδη.
868. v. Θερμός.
869. v. Χωλός.
871. v. Τυφών gl. 2.
876. v. Χάλαζαι.
877. v. Κεφαλαίῳ.
879. v. Πραόνως.
880. v. Σὺ δὲ μή.
883. v. Πρῖνος.
904. v. Στρεβλός.
914. v. Καλῶς gl. 2.
919. v. Στρόφιγξ.
924. v. Δαΐαν ὁδόν.
927. v. Δῆμα.
930. v. Ἀστεῖα.
931. v. Αὐτόπρεμνον. Κατεῤῥινημένοις.
934. v. Ἀλινδεῖσθαι. Ἐξαλίσας.
954. v. Βόεια.
957. v. Ἄγνωτα.
970. v. Οἰδοῦσαν.
971. v. Ἴσχανα.
974. v. Πτισάνη.
975. v. Μονῳδεῖν.
983. v. Ὦ τάν.
985. v. Γωνία.
988. v. Καχυποτοπεῖσθαι.
991. v. Οὐκ ἐκομπολάκουν.
992. v. Ἐκομπολάκουν.
994. v. Κωδωνοφαλαροπώλους.
995. v. Γνώσῃ δέ.
996. v. Μεγαίνετος. Φορμίσιος gl. 2.

Βατράχοις
997. v. Σαλπιγγολογχυπηνάδαι. Σαρκασμοπιτυοκάμπται.
998. v. Κομψόν gl. 3.
999. v. Θηραμένης.
1011. v. Αἴ κε πάθοι.
1012. v. Μικροπρεπείας ῥήματα.
1016. v. Τρύβλιον.
1019. v. Βουταλίων. Μωροί.
1020. v. Ἀβελτερώτατος. Μαμμάκυθος.
1021. v. Κόροιβος.
1025. v. Μή σ' ὁ θ.
1028. v. Ἱστίοις.
1029. v. Λεῖον.
1046. v. Διαδρασιπολίτας.
1049. v. Θυμὸς ἑπταβόειος.
1079. v. Χιτών.
1087. v. Λυκαβηττός.
1089. v. Ἀνθρωπίως.
1104. v. Ἐποποῖ.
1105. v. Θαλαμακεῖς. Ῥυππαπαί.
1107. v. Μινθῶσαι.
1115. v. Ἀνεμεστώθη.
1121. v. Ἐπαφαυάνθην.
1136. v. Ἐπίττουν.
1145. v. Δεξιούς.
1180. v. Ἀνθοσμίας.
1181. v. Βλάβη.
1193. v. Ἥκω gl. 2.
1199. v. Πιθών.
1209. v. Στοιβήν.
1211. v. Οὐ γάρ μ'.
1226. v. Ἐρασινάδης.
1227. v. Ἐστρατήγησε.
1229. v. Κνέφει. Ληκύθιον.
1241. v. Καθαπτός.
1248. v. Οὐκ ἔστιν ὅςτις.
1251. v. Ὑφέσθαι.
1257. v. Ἀποπρίω.
1278. v. Σῦκον αἰτεῖς.
1282. v. Διαύλειον.
1307. v. Ἰή.
1311. v. Βουβωνιῶ.
1314. v. Στάσιμον.
1332. v. Ἱμαῖον. Ἱμονιοστρόφου.
1333. v. Ἐγὼ μέν.
1337. v. Σκολιά. Σκολιόν. Μέλητος.
1349. v. Εἶ εἶ εἶ. Φάλαγξ gl. 2.
1350. v. Πηνίσματα.
1356. v. Γάνος.
1363. v. Δωδεκαμήχανον.
1366. v. Κελαινοφαής.
1391. v. Κνεφαῖος.
1418. v. Νεοχμός.
1419. v. Ἀτοπίας πλέων.
1421. v. Μὰ τόν.
1427. v. Κοκκύσω.
1429. v. Βούνομοι.
1432. v. Ἐριοπωλικῶς.
1438. v. Πειθώ.
1439. v. Θανατῶν. Μόνος θεῶν.
1448. v. Βρῖθος.
1452. v. Ἄραιτο.
1459. v. Δι' ἔχθρας.
1472. v. Σίφνιοι.
1478. v. Οὐ χρή. Σκύμνος.
1485. v. Λεώκριτος.
1490. v. Ἀμάθητος cum seqq. Σαφέστερον.
1496. v. Κηφισοφῶν.
1505. v. Σισύρα.
1510. v. Τὴν γῆν.
1511. v. Περικλῆς gl. 3.
1524. v. Τίς δ' οἶδεν.

Βατράχοις
1545. v. *Διεσκαριφησάμεθα. Σκαριφισμοις.*
1550. v. *Πλούτων.*
1554. v. *Ἀδείμαντος.*
1556. v. *Δεῦρο* gl. 1.
1558. v. *Συνελοδίσας.*
Γεωργοῖς v. *Ἀτρέα. Τοῖς Ἱπποκράτους.*
Γήρᾳ v. *Ὀζωτά. Στλεγγίς.*
Δαιδάλῳ v. *Εὐρύβατος. Ὄνου σκιά. Ὑπηνέμια* gl. 3.
Δαιταλεῦσι v. *Ἀναλίσκειν. Ἀνάστατοι. Διοπλεῖς. Αἰγέα. Ῥαγδαίους. Σεῖσαι. Στλεγγίς. Τροπίας οἶνος. Χαρίσιον.*
Δαναΐσι v. *Ἀργύρειος. Ἀταλαίπωρον. Αὔλειος. Κλειταγόρα. Λυγκέως. Τοῦ. Χύτρας ἱδρυτέον.*
Εἰρήνῃ
1. v. *Αἶρε. Αἴρειν* gl. 3. *Μᾶζα* gl. 2.
5. v. *Καταφαγεῖν.*
7. v. *Κάνθαρος* gl. 2.
17. v. *Ἀντλία* gl. 2. *Οἶος* gl. 2. *Ὑπερέχει.*
19. v. *Ἐς κόρακας.*
25. v. *Ἐρείδειν.*
28. v. *Γογγύλιον.*
33. v. *Κεκυφότες. Οἶον* gl. 1.
34. v. *Παραβαλῶν* gl. 2.
38. v. *Βορόν.*
39. v. *Προσβολή.*
42. v. *Καταιβάτης Ζεύς.*
44. v. *Λοκησίσοφος.*
47. v. *Αἰνίττεται.*
48. v. *Σπατίλη.*
59. v. *Κόρημα.*
61. v. *Δρασείειε.*
62. v. *Ἐκκοκκίσας. Λήσεις.*
64. v. *Μανιῶν.*
67. v. *Εὐθὺ τοῦ Διός.*
68. v. *Ἀναῤῥιχᾶσθαι.*
69. v. *Ἀνερῥιχῶντο.*
70. v. *Ξυνετρίβη.*
71. v. *Ἐκφθαρείς.*
72. v. *Αἰτναῖος κάνθαρος.*
74. v. *Καταφῶν. Ἠῶλοι.*
75. v. *Βωμός. Ἐώρημα.*
81. v. *Κάνθαρος* gl. 2.
82. v. *Ἰδίῃς.*
91. v. *Μετεωροκοπεῖς.*
106. v. *Γράψομαι.*
109. v. *Οὐκ ἔστι παρά.*
116. v. *Μεταμώνιος.*
118. v. *Λοξάσαι.*
120. v. *Ψακάζει.*
122. v. *Κόνδυλον.*
123. v. *Πόρος.*
125. v. *Ναυσθλώσομαι.*
128. v. *Ἐχθραίνει.*
134. v. *Τραγικώτερος.*
141. v. *Πηδάλια.*
143. v. *Ναξιουργὴς κάνθαρος.*
147. v. *Λόγος.*
152. v. *Βουκολήσας. Κατωκάρα.*
154. v. *Ψαλίοις.*
161. v. *Κάκκη.*
162. v. *Ἡμερινῶν.*
167. v. *Ἔρπυλλος.*
170. v. *Πέντε τάλαντ'.*
181. v. *Μιαροί. Τολμῆσαι.*
189. v. *Τρυγαῖος.*
190. v. *Ἀθμονεύς.*
192. v. *Γλίσχρον. Λειλάκρα.*
194. v. *Ἰὴ ἰή.*
198. v. *Κύτιαρος.*

Εἰρήνῃ
201. v. *Ἀμφορεαφόρους.*
219. v. *Ἡμιεδαπός.*
224. v. *Ἐπεφόρησεν.*
227. v. *Θυεία.*
241. v. *Ἰώ. Πρασιαί.*
247. v. *Ἔποποῖ.*
250. v. *Διακναισθήσεται.*
253. v. *Τετρώβολον.*
258. v. *Ἀλετρίβανος.*
268. v. *Εὐθυρρήμων.*
270. v. *Ἐν δέοντι.*
276. v. *Ἀλλ' εἴ τις. Σαμοθρᾴκη.*
279. v. *Ἔποποῖ.*
288. v. *Ἄττις. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖνο.*
296. v. *Δημιουργοί.*
302. v. *Φοινικικῶν.*
303. v. *Μισολάμαχος.*
306. v. *Φιλαμπελωτάτη.*
309. v. *Ἐκζωπυρῆσαι.*
311. v. *Ἔχοντας.*
314. v. *Ἐμποδὼν ἡμῖν.*
325. v. *Ἀποιχόμενα. Παῦε.*
334. v. *Πέπορδα.*
342. v. *Κοτταβίζειν.*
343. v. *Συβαριτικαῖς.*
353. v. *Λύκειον.*
356. v. *Σὺν δορί.*
362. v. *Καλλικῶν. Πονηροῖς.*
366. v. *Ἐμπολή.*
368. v. *Ἐπιτέτριφαι.*
373. v. *Ἀραχμή.*
376. v. *Μυηθῆναι.*
379. v. *Ἀμαλδυνθήσομαι. Τετορήσω.*
390. v. *Παλίγκοτος.*
394. v. *Εἰ τι Πεισάνδρου. Πεισάνδρου.*
395. v. *Ἀγῆλαι.*
414. v. *Ἀρματωλία.*
419. v. *Διπόλεια.*
422. v. *Ὀλέκρανον.*
424. v. *Ἐλεήμων. Χρυσίς.*
428. v. *Δημιουργοί.*
430. v. *Φιαλεῖς.*
438. v. *Σκαλεύειν.*
440. v. *Ὀλέκρανον* gl. 2.
443. v. *Κλεώνυμος.*
446. v. *Ἀορυξόος. Κάπηλος* gl. 1.
449—51. v. *Τροχός.*
451. v. *Τροχισθεῖσα.*
458. v. *Ἔποποῖ.*
457. 464. v. *Ὀγκύλλεσθαι.*
469. v. *Ἐξαρτήσας.*
481. v. *Γλίσχρον. Σαρκάζων.*
495. v. *Κακόνοι.*
496. v. *Κιττῶντες.*
499. v. *Ἐῤῥήσετε. Φλᾶν.*
519. v. *Βοτρυόδωρος.*
520. v. *Μυριάμφορον.*
522. v. *Θεωρίαι.*
527. v. *Πλέκος.*
528. v. *Κρομμυοξυργεμίας.*
529. v. *Ὑποδοχῆς.*
530. v. *Στρουθός.*
536. v. *Χοός.*
540. v. *Ὑπωπιασμέναι.*
548. v. *Ἐσκιμάλιζεν.*
553. v. *Σαπρᾶς.*
561. v. *Διαργοῦμεν.*
562. v. *Χρηστόν.*
563. v. *Ὡς καλόν. Πανδαισία.*
564. v. *Μᾶζα.*
567. v. *Ἀπαλλάξειεν. Μετόρχιον.*
569. v. *Τρίαινα.*
573. v. *Παλάθαι.*

Εἰρήνῃ
575. v. *Τρυγὸς γλυκείας.*
606. v. *Αὐτοδάξ.*
609. v. *Ἐξεφύσησεν.*
617. v. *Πολλά γ' ἡμᾶς.*
622. v. *Διειρωνόξενοι.*
626. v. *Κράδη.*
627. v. *Ἐν δίκῃ. Κορώνεως.*
629. v. *Κυψέλη ἐξμέδιμνος.*
633. v. *Γίγαρτα.*
635. v. *Ἀσθένεια.*
636. v. *Δικροῖς.*
639. v. *Βρασίδας.*
641. v. *Ὠχριῶσα.*
644. v. *Ἐβύνουν.*
661. v. *Μισοπορπακιστάτη.*
666. v. *Ἀποχειροτονηθῆναι.*
683. v. *Ἐπεγράφου.*
685. v. *Περιεζώσατο.*
696. v. *Σιμωνίδης* gl. 2.
697. v. *Σαπρός.*
698. v. *Ῥιπός.*
701. v. *Ὡρακιάσας.*
709. v. *Βλιχωνία. Διὰ χρόνου.*
716. v. *Χόλικες.*
733. v. *Παράβασις. Ῥαβδοῦχοι.*
734. v. *Ἀνάπαιστοι.*
742. v. *Μάττοντας.*
744. v. *Σύνδουλος.*
745. v. *Εἰσβαλεῖτε. Ὑστριχίς.*
753. v. *Κύννα.*
757. v. *Λαμία.*
758. v. *Τέρας.*
763. v. *Παῦρα.*
767. v. *Τρωγαλίων.*
788. v. *Γυλιαύχενας. Καρκίνος. Σφυράδες.*
790. v. *Ἰννοί. Νάνος.*
798. v. *Λαμώματα.*
809. v. *Μελάνθιος.*
810. v. *Μόρσιμον.*
811. v. *Βατίς.*
812. v. *Γραισόβαι.*
815. v. *Καταχρεμψαμένη.*
829. v. *Διθυραμβοδιδάσκαλοι.*
830. v. *Ἀναβαλλόμενος. Ἀναβολάς.*
836. v. *Ἴων.*
837. v. *Ἀοῖον.*
838. v. *Διατρέχοντες.*
843. v. *Κατάκλιζε.*
864. v. *Εὐδαιμονέστερος. Στρόβιλοι.*
865. v. *Ὄχημα.*
874. v. *Ἐπαίομεν.*
876. v. *Βραυρών.*
893. v. *Βλαυτίοις. Λάσανα.*
896. v. *Τετραποδηδόν.*
903. v. *Μισολάμαχος.*
904. v. *Κάμπιος.*
916. v. *Λεπαστή.*
922. v. *Χύτραις ἱδρυτέον.*
924. v. *Λαρινοὶ βόες.*
927. v. *Ὑγιεία.*
931. v. *Ὀί.*
934. v. *Ἀμνοί.*
938. v. *Πάνθ' ὅσ' ἄν.*
941. v. *Βωμός. Θύρασιν.*
942. v. *Σοβαρὰ αὔρα.*
945. v. *Μετάτροπος αὔρα.*
948. v. *Κανοῦν.*
951. v. *Χαιρίδεῖς.*
959. v. *Δαλίον.*
967. v. *Τίς τῆδε.*
981. v. *Παρακλίνασαι.*
991. v. *Κορκορυγάς.*

Εἰρήνη
993. v. *Περικόμψους. Στωμύλος.*
997. v. *Χυλῷ.*
1001. v. *Πρῷ* gl. 3.
1008. v. *Μόρυχος* gl. 2.
1012. v. *Μονῳδεῖν.*
1024. v. *Σχίζας.*
1026. v. *Φρύγανον.*
1027. v. *Τί γάρ με.*
1031. v. *Πιεζόμενος. Στιλβίδης.*
1032. v. *Τὴν τράπεζαν.*
1040. v. *Θυλήματα.*
1090. v. *Χύτραις ἵδρ.*
1094. v. *Κωθωνίσαι.*
1103. v. *Ἐμαυτῷ.*
1134. v. *Λανότατα.*
1144. v. *Ἄφευε. Φάσηλις.*
1148. v. *Τυντλάζειν.*
1149. v. *Σπίνος.*
1150. v. *Πυός.*
1164. v. *Φῖτυ.*
1165. v. *Φήληξ. Φηλώματα.*
1176. v. *Βάμμα.*
1177. v. *Ξουθός.*
1178. v. *Λινοπτωμένη.*
1184. v. *Ὀπός.*
1226. v. *Ἰσωνία.*
1268. v. *Ἀναβαλοῦ.*
1305. v. *Σμώχετε.*
1306. v. *Ἀνδρικῶς.*
Ἐκκλησιαζούσαις
4. v. *Ῥύμη.*
10. v. *Λορδουμένων.*
14. v. *Στοά.*
22. v. *Σφυρόμαχος.*
34. v. *Τρυγονῶσα.*
36. v. *Κνῦμα. Ὑποδουμένη.*
38. v. *Σαλαμίνιος.*
44. v. *Χοᾶ.*
48. v. *Κατὰ σχολήν.*
53. v. *Ὅτιπερ. Ὄφελος.*
56. v. *Ἐμπλημένος. Τριχίδες.*
61. v. *Λόχμας.*
71. v. *Ἐλικυάτης. Πώγων.*
76. v. *Σκύταλον.*
80. v. *Ἐνημμένος.*
97. v. *Φορμίσιος.*
102. v. *Ἀγύρριος. Πρόνομος.*
109. v. *Θεῖ.*
114. v. *Ἡ μὴμπειρία.*
116. v. *Ἐπίτηδες.*
121. v. *Περίδου.*
127. v. *Ἐστιαθευμέναις.*
128. v. *Περιστίαρχος.*
129. v. *Ἀριφράδης.*
137. v. *Παραπεπληγμένα.*
146. v. *Ἀφανανθήσομαι.*
154. v. *Λάκκος.*
161. v. *Ἀκριβωθήσομαι.*
167. v. *Ἐπίγονος.*
173. v. *Μετά. Προστάτης* gl. 2.
180. v. *Λυσαρεστούμενος.*
181. v. *Ἑκάστοτε.*
207. v. *Αἴσιμος.*
209. v. *Ἔτι.*
215. v. *Βάπτουσι.*
218. v. *Χρηστῶς.*
236. v. *Θᾶττον.*
253. v. *Κεραμεύειν.*
254. v. *Γλάμων.*
255. v. *Πυγή. Τούτῳ μέν.*
256. v. *Ὑποκρούωσι.*
259. v. *Ἐξαγκωνιῶ.*
266. v. *Χειροτονητέον.*
Ἐκκλησιαζούσαις
267. v. *Ἐξωμισάσαις.*
269. v. *Ὑποδεῖσθε.*
275. v. *Ἐπαναβάλεσθε.*
283. v. *Ὑπαποτρέχειν.*
284. v. *Πάτταλον.*
286. v. *Ἐξολίσθῃ.*
289. v. *Κεκονιμένος.*
290. v. *Πρῷ.*
291. v. *Ὑπότριμμα.*
294. v. *Ἔπου κατεπείγων.*
295. v. *Παραχορδιεῖς.*
296. v. *Σύμβολον.*
310. v. *Πηλοφόροι.*
318. v. *Ἡμιδιπλοίδιον.*
329. v. *Τί τοῦτο.*
347. v. *Φανή.*
349. v. *Γνώμην ἐμήν.*
350. v. *Ὅτι μ' εἰδέναι.*
351. v. *Ἰμονιᾶν.*
355. v. *Ἅπια. Ἀχράς.*
361. v. *Βαλανάγρα.*
366. v. *Πρωκτός. Χεζητιῶν.*
369. v. *Βεβαλανωμένον.*
371. v. *Σκωραμίς.*
378. v. *Μίλτος.*
385. v. *Σκυτοτόμος.*
386. v. *Οὐ γάρ ἀλλά.*
392. v. *Ἀποίμωξον.*
398. v. *Παρείρπυσεν.*
404. v. *Γλάμων. Ἰατρός. Τιθύμαλλος.*
411. v. *Δημοτικά.*
412. v. *Στατήρ. Τετραστατήρου.*
415. v. *Κναφεύς.*
418. v. *Σκῦλα.*
420. v. *Ἀλφιταμοιβούς.*
421. v. *Σισύρα.*
423. v. *Ἀντεχειροτόνησεν.*
428. v. *Λευκή τις.*
433. v. *Ἀνεβορβόρυξαν.*
441. v. *Νουβυστικόν.*
446. v. *Συμβάλλειν.*
449. v. *Ἀποφέρειν.*
453. v. *Καταλύειν.*
464. v. *Ἀστενακτί.*
471. v. *Γεραίτερος. Μῶρα.*
494. v. *Παραβλέπουσα.*
507. v. *Παρερπύσασα.*
512. v. *Ξυμμίξασα.*
533. v. *Ὦιχου.*
536. v. *Ἀλεαίνομι.*
543. v. *Ἔκτεύς.*
550. v. *Σηπία.*
580. v. *Καινοτομεῖ.*
582. v. *Ἀντ' ἄλλης.*
598. v. *Λαρεικούς.*
607. v. *Σκαλαθῦραι.*
612. v. *Ἐρείδειν.*
621. v. *Αἰσχίους.*
626. v. *Αυσικράτης.*
627. v. *Καταχήνη.*
630. v. *Λευτεριάζειν.*
642. v. *Ἀρίστυλος.*
644. v. *Καλαμίνθη.*
648. v. *Λεκάπους σκιά. Λεκάπουν σκιάν.*
654. v. *Ἐθέμην.*
663. v. *Μετόν.*
664. v. *Οὐκ ἀποδύσῃ.*
668. v. *Τοῦ γάρ τοῦτο π.*
672. v. *Ἀνδρῶνα.*
673. v. *Βῆμα.*
674. v. *Ῥαψῳδεῖν.*
677 — 688. v. *Κληρωτήρια.*
Ἐκκλησιαζούσαις
687. v. *Αὐτῷ στεφάνῳ.*
689. v. *Λίοδοι. Προσπίπτουσιν.*
703. v. *Λέγεσθαι.*
719. v. *Κατωνάκη. Κατωνάκης.*
727. v. *Ἐντετριμμένη.*
729. v. *Λίμμος.*
730. v. *Λυσικράτης. Φάρμακον.*
732. v. *Ἴστω. Κομμωτρια.*
735. v. *Ὀρθριος νόμος.*
736. v. *Ἀωρίᾳ.*
746. v. *Οὐδὲν πρὸς ἔπος. Οὐτοσί.*
786. v. *Σύμβολα.*
791. v. *Ἔνη* gl. 2.
802. v. *Πλεῖν.*
815. v. *Ὑπέχοντος.*
828. v. *Ἀνάφορον.*
833. v. *Ἐπινενασμένοις.*
837. v. *Ῥιπίζεται.*
841. v. *Σμοιός.*
843. v. *Κονιόπους.*
859. v. *Καλούμεθ' αὐτάς.*
862. v. *Παμπησίαν.*
864. v. *Ξυμφέρω.*
877. v. *Μελύδριον Ἰωνικόν.*
883. v. *Δι' ὅλου.*
890. v. *Πέπειρον.*
902. v. *Ἐπίκλιντρον.*
925. v. *Ἄγχουσα.*
927. v. *Γέρης.*
934. v. *Ἀνάσιμον.*
938. v. *Χαριξένη.*
947. v. *Φίλον.*
949. v. *Βόστρυχος. Λονεῖται.*
951. v. *Ἀτοπίας. Διακναιόμενος.*
964. v. *Ἀσπάζου. Θρύψις.*
965. v. *Δαιδαλόχειρ. Χρυσοδαίδαλτον.*
966. v. *Χαρίτων θρύμμα.*
983. v. *Κρησέρα.*
987. v. *Γραφεύς.*
988. v. *Δήκυθος.*
994. v. *Ἐξόν. Κρεάγρα.*
1018. v. *Ἔξωμος.*
1022. v. *Ὀρίγανος.*
1024. v. *Δήκυθος. Τοὔστρακον.*
1050. v. *Μαλακίων.*
1065. v. *Πλειόνων.*
1078. v. *Πορθμεῖς.*
1081. v. *Εἰσαγγελία* gl. 3.
1082. v. *Βινεῖν* gl. 2.
1084. v. *Βολβός.*
1093. v. *Φρύνη.*
1109. v. *Ἀπανθήσαντα. Μεμύρωμαι.*
1118. v. *Κεκτημένης.*
1145. v. *Μέλος.*
1157. v. *Κρητικός.*
1169. v. *Κόνισαι.*
1170. v. *Ἐπιδειπνεῖς.*
In fine v. *Ἑποποῖ.*
Ἥρωσι v. *Ἀμφορεαφόρους.*
Θεσμοφοριαζούσαις
2. v. *Ἀλοῶ.*
36. v. *Πτήσσει.*
39. v. *Εὐφήμει.*
40. v. *Θίασος.*
43. v. *Ἐχέτω.*
46. v. *Ἑποποῖ.*
56. v. *Δρύοχοι.*
58. v. *Λαικαστής.*
60. v. *Ἀντονομάζει.*
80. v. *Κηδεστής.*
99. v. *Κομψόν. Τεχνάζειν.*
100. v. *Πυραμοῦς.*
106. v. *Μύρμηξ.*

Θεσμοφοριαζούσαις
112. v. Σεβίσαι.
126. v. Ἄσία.
131. v. Ἄρσενι.
136. v. Ὁλολύζει ὁ γέρων.
137. v. Γνευτυλλίς. Μανδαλωτόν.
138. v. Κατεγλωττισμένον.
139. v. Γαργαλίζει.
143. v. Βάρβιτον. Γύννις.
148. v. Πέος.
149. v. Λακωνικαί.
153. v. Ἄλγησις.
166. v. Ἀγορεία. Ἄμουσα.
169. v. Ἐμιτρώσατο. Ἐχύμισαν.
170. v. Ἰωνικός.
180. v. Βαΰζων.
182. v. Ζηλῶ.
184. v. Σοῦ. Οἷος gl. 2.
186. v. Κοινολογία.
198. v. Ἐξυρημένος.
203. v. Ὑφέξειν.
205. v. Τεχνάσμασι.
222. v. Ἀφανανθήσομαι.
230. v. Ἔσποτοῖ.
234. v. Ἡμίκραιρα.
238. v. Ἔσποτοῖ. Μῦ μῦ.
239. v. Ψιλός.
242. v. Κλεισθένην.
244. v. Ἀφευδεῖς. Δελφάκιον.
252. v. Ἀποπεπόνηκας. Ἀσβόλη.
253. v. Τράμις.
261. v. Πόσθιον.
264. v. Περίθετος.
268. v. Ἔγκυκλον. Κλινίς.
269. v. Χαλαρά.
281. v. Ἄρδην.
284. v. Σημεῖον.
297. v. Παρακεκινδυνευμένον.
302. v. Εὐφημία ἔστω.
307. v. Κουροτρόφος.
331. v. Οἶστρος.
348. v. Ἐνετρύλλισε.
354. v. Χοός.
370. v. Ἀπόῤῥητα.
376. v. Παραστατεῖν.
380. v. Ἐπιστάτις.
384. v. Χρηματίζειν.
387. v. Περίθου.
390. v. Φιλοτιμία.
396. v. Ἐπισμῆ.
397. v. Ἐμβραχυ.
402. v. Ἰκρία.
418. v. Οἰνοπίπας.
427. v. Θριπηθέστατον.
428. v. Κακοηθέστατα.
435. v. Κυρκανᾶν.
443. v. Ἐβάσιασεν.
456. v. Τέως.
464. v. Συνθηματιαίους.
466. v. Λῆμα.
476. v. Ὀναίμην.
477. v. Μαινάδας.
480. v. Τί ταῦτα.
488. v. Ἔκνυεν.
493. v. Σφάκον.
500. v. Ληκώμεθα.
516. v. Ἵτρον.
521. v. Λέων gl. 5. Πόσθιον.
523. v. Κύτταρος gl. 2.
534. v. Ἀλλ᾽ ἅπαν.
538. v. Ἀλλ᾽ οὐ γάρ.
564. v. Σιφωνίζειν.
567. v. Κατεσπόδησε.
573. v. Καταπροΐξεται.

Θεσμοφοριαζούσαις
574. v. Ἔκποκιῶ.
579. v. Ὁμοῦ.
581. v. Ξυγγενεῖς.
583. v. Προξενῶ.
608. v. Πρόξενος.
625. v. Στραγγουριῶ.
637. v. Προπίνει.
655. v. Ἰσθμός.
717. v. Ἥκεις.
738. v. Κρητικόν.
742. v. Θερμότατα.
754. v. Διονύσια.
776. v. Παλαμήδης.
777. v. Πλάτη.
784. v. Πορίμῳ.
785. v. Σμίλη.
815. v. Βουλεία.
841. v. Στήνια.
853. v. Ἴλλον.
859. v. Κοικύλλειις.
864. v. Μελανοσυρμαῖον λεών.
870. v. Γυναίκισις.
875. v. Τί οὖν.
876. v. Αἰκάλλει.
877. v. Ψεῦσον.
885. v. Οἵ.
909. v. Ἀνταυγεῖς.
916. v. Ἰφύη.
933. v. Ἦν ἐμπνέω.
935. v. Αὕτη μέν. Μήρινθος.
942. v. Ἰστιορράφος.
949. v. Ἑστιᾶν.
952. v. Ἔσποτοῖ.
956. v. Ἀνέχομαι.
995. v. Τορεύει.
1068. v. Ἠχὼ λόγων.
1075. v. Ἵππευμα.
1076. v. Αἰθήρ.
1186. v. Τερηδών.
1227. v. Διέβαλεν.
1231. v. Πηκτίς.
Θεσμοφ. β΄. v. Ἀλφαίνει. Λακωνίζω. Λύκος ἔχανεν.

Ἱππεῦσι
1. v. Ἔσποτοῖ. Ἰατταταιάξ.
2. v. Νεώνητον. Παφλαγών.
4. v. Εἰσῄῤῥησεν.
5. v. Προστρίβεται.
6. v. Αὐταῖσι διαβ.
8. v. Λεῦρο.
9. v. Ξυναυλίαν πενθ.
10. v. Μῦ μῦ.
11. v. Κινυρόμεθα.
17. v. Θρέττε.
18. v. Κομψευριπικῶς.
19. v. Διασκανδικίσῃς.
20. v. Ἀπόκινος.
22. v. Φαθί.
31. v. Βρέτας.
32. v. Ἐτεόν.
35. v. Προβιβάζεις.
36. v. Οὐ χείρον.
40. v. Ἀγροικος ὀργήν.
41. v. Κυαμοτρώξ.
42. v. Πυκνί.
43. v. Νουμηνία.
44. v. Βυρσαίετος.
47. v. Κοσκυλματίοις.
51. v. Ἔνδου.
54. v. Μᾶζα gl. 2.
55. v. Μεμαγμένην.
57. v. Παραγραμματισμός.
61. v. Σιβυλλιᾶ.

Ἱππεῦσι
62. v. Μακκώ. Μεμακκοακότα.
63. v. Τέχνην πεποίηται.
68. v. Ἀναπείσητε.
69. v. Χέζομεν.
74. v. Αὐτόχρημα.
78. v. Χάονες.
79. v. Κλωπεύω. Παραγραμματισμός.
80. v. Νῶιν.
84. v. Θεμιστοκλῆς gl. 2.
85. v. Ἄκρατος οἶνος.
89. v. Κρουνοχυτρολήραιον.
91. v. Εἰσηγήσαντο. Οἴνου πιεῖν.
95. v. Χόες.
99. v. Καταπάσω.
100. v. Νοιδίων.
103. v. Δημιόπρατα. Ἐπίπαστα.
105. v. Ἐγκάναξον.
129. v. Πώλης.
132. v. Προβατοπώλης.
137. v. Κεκράκτης. Κυκλοβόρος.
141. v. Ὑπερφυᾶ.
143. v. Ἐξολῶν.
145. v. Φέρε.
147. v. Κατὰ θεῖον.
149. v. Ἀνάβαινε.
152. v. Ἔλεος.
154. v. Προσκέψομαι.
158. v. Ὦ νῦν μέν.
159. v. Ταγός.
165. v. Πνύξ.
166. v. Κλαστάσεις.
181. v. Ἐξ ἀγορᾶς. Ἦν ἄρα.
182. v. Ἄξιῶ. Οὔκ ἄξιῶ.
185. v. Μῶν.
188. v. Πρῶτα στοιχεῖα.
191. v. Δημαγωγικός.
196. v. Ἡνιγμένος.
197. v. Ἀγκυλοχείλης. Βυρσαίετος. Μάρψ.
198. v. Αἱματοπώτης. Κοάλεμος.
210. v. Θαλφθῇ.
211. v. Αἰκάλλει.
214. v. Χόρδευε.
220. v. Συμβαίνουσι.
224. v. Βδύλλει.
230. v. Ἐξεικασμένος.
247. v. Παίει.
248. v. Τελώνης. Φάραγξ.
249. v. Πανοῦργος.
253. v. Εὐλαβοῦ. Κυρήβια. Τὰς ὁδούς.
255. v. Ἥλιασταί. Οὓς ἐγώ.
257. v. Ξυνωμοτῶν.
258. v. Λαχὼν. Πρὶν λαχεῖν.
259. v. Ἀποσυκάζεις. Διασείων. Ὑπεύθυνοι.
261. v. Ἀπράγμων.
262. v. Ἀγκύλη. Ἀγκύρισμα. Χερρόνησος.
263. v. Ἐκολάβησας.
264. v. Ἀμνοκῶν.
269. v. Ἀλαζών gl. 2.
270. v. Κόβαλος. Ὑπέρχεται.
272. v. Κυρηβάσει.
273. v. Γαστρίζομαι.
275. v. Τρέψομαι.
276. v. Τήνελλα.
277. v. Πυραμοῦς.
278. v. Ἐνδείκνυμι. Ζωμεύματα.
279. v. Ὑποζώματα.
280. v. Ἐκθεῖ.
281. v. Κενοί.
289. v. Κυνοκοπήσω.
290. v. Περιελῶ.

Ἱππεῖς
291. v. Γέρρον gl. 2. Κλοπιμοῦμαι.
292. v. Ἀποκυδαρεῖς.
295. v. Κοπρία.
297. v. Ἀγοραῖος.
299. v. Σηπιστής.
301. v. Ἀδικοτελώνας.
309. v. Βορβοροτάραξι.
311. v. Ἀνατετυρβακώς.
312. v. Ἀνακεκώφηκας.
313. v. Θυννοσκόπος. Θυννοσκοπῶν.
314. v. Καττύεται.
316. v. Μοχθηρία.
318. v. Δοχμή.
320. v. Ἀμέλγειν.
321. v. Λείβεται.
342. v. Καρύκη.
346. v. Μέτοικος.
353. v. Θύννεια.
354. v. Κατακλύσω.
355. v. Ἤνυστρον.
356. v. Ἀναπόνιπτος. Καταβροχθίσας.
357. v. Λαρυγγιῶ.
358. v. Προςίεται.
360. v. Λάβραξ.
361. v. [illegible] Σχελίδες.
363. v. Φύσκη.
364. v. [illegible]
367. v. Διώξομαι.
368. v. Θρανεύσεται. Ξαίνειν.
369. v. Δερῶ σε.
370. v. Διαπατταλευθήσῃ.
371. v. Περικόμματα.
373. v. Προηγορεῖν.
377. v. Ἐξέροντες.
380. v. Χαλαζᾷ.
381. v. Ἦν ἄρα.
383. v. Στρόβει.
391. v. Ἀμολγῷ. Ἀφαυανθήσομαι.
395. v. Μακκοᾷ.
396. v. [illegible] Πεπρεστηκότος.
399. v. Κώδιον.
400. v. Κράτινος. Ψυχρῶς.
401. v. Ὦ περὶ πάντα.
403. v. [illegible] Εὖρες. Φαύλως.
404. v. Συμφορά.
405. v. Προπίνειν.
406. v. Βακχέβακχον. Βάκχος.
412. v. Ἀπομαγδαλία.
414. v. Κοβαλεία. Κυνοκέφαλος.
418. v. Νέα χελιδών.
420. v. Ἀνελήφθη gl. 2.
432. v. Κατακρούσεται.
442. v. Ἀλιτήριος.
462. v. Ἁμαξουργοί.
477. v. Συντυρούμενα.
479. v. Προκατηροί.
492. v. Ἐσκοροδισμένος.
496. v. Κάλλιστα.
500. v. Καταπαστος.
502. v. Πεττοίας.
506. v. Φαύλως.
508. v. Κωμῳδία. Τερπνώς.
514. v. Πειρῶν. Χαρίσασθαι.
515. v. Ἐπετείους.
518. v. Μάγνης.
519. v. Ἴυγες. Πτερυγίζων.
520. v. [illegible]
521. v. Οὐκ ἐξήρκεσεν.
523. v. Ἀφελεία.
524. v. Σύνεσις.
527. v. Ἐπιλάμπων.
529. v. Ἠλέκτρα. Ὠφθαλμισμένους.
530. v. Ἁρμονίαν.

Ἱππεῖς
531. v. [illegible] ἀνήρ. Κοννᾶς.
534. v. Στυφελισμούς.
536. v. Κράμβη.
539. v. Πηδαλιουχεῖν.
542. v. Σωφρονικῶς.
543. v. Ἀποπέμψαι. Ἐφ' ἕνδεκα. Ῥόθιον.
549. v. Χαλκοκρότων.
550. v. Ἁνδάνει.
551. v. Κυανέμβολοι.
552. v. Μισθοφόρος.
554. v. Λαμπρυνομένων.
561. v. Ναυφράκτῳ στρατῷ.
567. v. Ἀμυνίας. Ἠρίθμησεν.
568. v. Ἀπεψησάμην. Ψευδόπτωμα.
572. v. Προεδρία.
577. v. Διακεκτενισμένη. Κομᾷ. Στλεγγίς.
593. v. Διενέγκαντες. Συνδιήνεγκαν.
594. v. Εἰςβολάς gl. 3. Ἱππαγωγούς.
599. v. Ἀνεβρύαξαν. Ἐμβαλεῖς. Ἐποποί.
603. v. Πόα.
605. v. Θέωρος.
608. v. Σοῖς.
609. v. Φροντίδα.
621. v. [illegible]
623. v. Ἀναῤῥηγνύς. Ἐλασίβροντ' ἄν. Ἤρειδεν.
624. v. Τερπευόμενος.
625. v. Κρημνός.
627. v. Ψευδατραφάξυος.
631. v. Ἦν δ' ἐγώ. Κόαλεμος. Μόθωνες. Σκίταλοι.
632. v. Βερέσχεθοι.
638. v. Κιγκλίδας.
642. v. Ἀξιώτερος. Ἀφύα.
644. v. Ἐστεφάνουν.
652. v. Συμφορά.
659. v. Τριχίδες.
660. v. Ἐκαραδόκησεν.
668. v. Ὦ μέλε.
670. v. Ἐῤῥέτω.
677. v. Ὑπερεπυππάζοντο.
679. v. Ὀβολοῦ.
688. v. Ὁ Παφλαγών.
689. v. Κολόκυμα.
690. v. Μορμώ.
691. v. Ἐνείη.
692. v. Διαπέσοιμι.
693. v. Κεραυνός. Ψολοκομπία.
694. v. Ἀπεπυδάρισα. Περιεκόκκυσα.
706. v. Ἀπονυχιεῖ.
712. v. Ψωμίζεται.
713. v. Τίτθαι.
715. v. Κατασπᾶν.
716. v. Προικτός.
746. v. Πυκνί.
752. v. Ἰσχάς. Κέχηνεν.
753. v. Νῦν. Πάντα κινήσω.
754. v. Δῆμα.
758. v. Δελφίς.
762. v. Κύννα.
765. v. Λέπαδνα.
769. v. Κεραμεικοί.
778. v. Διεξιφίσω.
779. v. Ἐγγλωττοτυπεῖν.
782. v. Σαλαμῖνος.
788. v. Πεοίδου.
789. v. Πιθάκνη.
790. v. Γυπαρίοις.
791. v. Βλίττειν.
793. v. Ῥοθοπυγίζων.

Ἱππεῦσι
795. v. Πετόβολον.
800. v. Ὁμίχλη.
804. v. Μισθοφορά.
810. v. Ἀντιφερίζεις.
811. v. Ἐπιχειλές.
812. v. Προςέμαξε.
816. v. Ἀχιλλείων.
818. v. Σκέρβολλε.
821. v. Χασμᾷ.
822. v. Ἐκκαυλίζων.
823. v. Μυστιλᾶται.
827. v. Θαλαττοκοπεῖς. Μετεωροκοπεῖς. Πλατυγίζει.
831. v. Δωροδοκήσαντα.
833. v. Ζηλῶ.
840. v. Ἐμοὶ δέ.
845. v. Πόρπαξ gl. 2.
846. v. Μηχάνημα.
848. v. Στῖφος. Συγκεκυφός.
851. v. Βριμήσαιο. Ὀστρακισμός.
853. v. Εἰςβολάς.
855. v. Κρουσιδημῶν.
856. v. Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι.
860. v. Ἐγχέλεις θηρώμενος.
873. v. Βινεῖν. Γρύττος.
874. v. Πρωκτοτηρεῖν.
878. v. Ἀμφιμάσχαλος.
880. v. Τοιουτονί.
883. v. Πιθήκειον.
884. v. Βλαυτίοις. Χεσείω.
887. v. Προςαμφιεῖ.
890. v. Ἄξιον gl. 2. Σίλφιον.
895. v. Ἀνὴρ κόπριος. Κόπριος.
897. v. Πυράνδρου.
898. v. Βωμολοχεύμασι.
902. v. Κυλίχνιον.
905. v. Κέρκος. Περιψεῖν.
908. v. Τριηραρχεῖν.
910. v. Οὐκ ἐφέξεις.
914. v. Ἱστίον σαπρόν.
915. v. Παφλάζοντα.
916. v. Ὑφελκτέον.
917. v. Ἀπαρυστέον.
920. v. Ἰπούμενος.
924. v. Εὔχομαι.
925. v. Σίζον.
929. v. Ἦν κατεργάσῃ.
941. v. Τοῖς πολλοῖς.
942. v. Ἐσκορόδισας.
950. v. Δημός. Θρῖον.
952. v. Λάρος κεχηνώς.
959. v. Μολγός.
960. v. Ψωλὸν γενέσθαι. Ψωλός.
961. v. Ἀλουργίς.
965. v. Σμηκύθης.
969. v. Φάος.
975. v. Δεῖγμα.
977. v. Λοίδυξ.
980. v. Τορύνη.
982. v. Ὑομουσία.
985. v. Δωριστί. Τὴν Δωριστί.
990. v. Ἁρμονίαν.
993. v. Ἰδού, θέασαι.
1000. v. Γλάνις.
1010. v. Ἀετὸς ἐν νεφ. Αἰετὸς ἐν ν.
1014. v. Καρχαρόδοντα.
1029. v. Ὅταν σύ.
1048. v. Κορακῖνος.
1065. v. Κερδώ.
1089. v. Ἀρύταινα.
1091. v. Γλαῦξ.
1092. v. Ἀρίβαλλος. Ἀρύβαλλος.
1103. v. Τύφων ὀπτόν.

Ἱππεῦσι
1105. v. Ἤπιοι. Ἠπιοδ.
1112. v. Εὐπαράγωγος.
1116. v. [illegible]
1118. v. Νοῦς οὐκ ἔνι.
1121. v. Ἠλιθιάζω.
1123. v. Βρύλλων.
1128. v. Προστάτης.
1132. v. Φαρμακοῖς.
1138. v. Προτέχουσι.
1147. v. Καθιμῶσα. Κημὸν καθιμῶν. Κημός.
1148. v. Βάλλ' ἐς Μακαρίαν. Ὦ φθόρε.
1150. v. Τρίπαλαι.
1151. v. Δεκάπαλαι.
1156. v. Ἄρχε. Βαλβίς.
1158. v. [illegible]
1160. v. [illegible]
1164. v. Ὀλαί.
1165. v. Μυστιλᾶσθαι.
1174. v. Ὀβριμοπάτρη.
1178. v. Γοργολόφας.
1179. v. Ἐλατήρ.
1182. v. Ἐντερόνεια.
1184. v. Κεκραμένον. Πῶμα.
1200. v. Νᾶμα. Τὸ μὲν νᾶμα.
1202. v. Ἀπεῖ. Οὐ γὰρ μαθεῖν.
1203. v. Ὑπερακοντισθήσομαι.
1233. v. [illegible]
1241. v. Λεπτή τις.
1249. v. Κλέπτης. Οὐχὶ μᾶλλον.
1253. v. Φανός.
1260. v. Κεχηναίων.
1262. v. [illegible]
1264. v. Ἀρτέμων. Λυσίστρατος.
1265. v. Θούμαντις.
1271. v. Ἀποδοπεῖσθαι.
1273. v. Εἰ μὲν οὖν.
1278. v. Ἀρίγνωτος.
1282. v. Κασαυρείοις.
1283. v. Ἐσχάραι.
1284. v. Πολυμνήστεια.
1305. v. [illegible]
1307. v. Εἴπερ ἐκ πεύκης.
1308. v. Θησεῖον.
1310. v. Ἐγχανεῖν. [illegible]
1318. v. [illegible]
1319. v. Ὦ θαυμαστός.
1322. 1331. v. Ἀριστείδης gl. 2.
1328. v. Τεττιγοφόρον.
1331. v. Μιλτιάδης.
1338. v. [illegible]
1339. v. Κήδομαί σου.
1341. v. Ἀνορταλίζειν. [illegible]. Ὀρταλίζειν.
1352. v. Αἰσχύνομαι.
1360. v. Ὑπερβάλλον.
1365. v. Ἀσπίς. Ὑπαλλάσσων.
1366. v. Κατάλογος.
1371. v. Φύλαξ.
1375. v. Περαντικός. Συνερκτικός.
1377. v. Καταληπτικός.
1378. v. Καταδικαστικός.
1381. v. Ὀκλαδίας.
1398. v. [illegible]
1401. v. Ἕδρα.
1403. v. Βαλανείων.
Κενταύρῳ v. Ποδάνιπτρον.
Κωκάλῳ v. Ἆθε. Πόμαλα gl. 2.
Λημνίαις v. Ἀπεχρήσατο. Ὦ νῦν θερμοί. Χρή. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Λυσιστράτῃ
5. v. Κωμήται.
7. v. Τοξοποιεῖν.
13. v. Κεκομμένον.
19. v. [illegible]
27. v. Ἀνεζητημένον.
37. v. Ἐγχελειήσομαι. Οὐκ ἐγχελειήσομαι.
43. v. Ἐξηνθισμέναι.
45. v. Ὀρθοστάδια.
46. v. Διαφανῆ.
52. v. [illegible]
56. v. Ἀττικαί.
58. v. Παράλων.
60. v. Κέλης.
63. v. Ἑκάτειον. Θεαγένης gl. 3.
80. v. Γυμνάζει. Σφριγῶσαν.
82. v. Πυγή.
84. v. Ψηλαφᾶτε.
89. v. Πλέγμα.
90. v. Χνόη.
103. v. Ἄπεστιν.
105. v. Πόρπαξ.
107. v. [illegible]
109. v. Ὄλισβος.
110. v. Σκυτίνη.
113. v. Ἔγκυκλον.
115. v. Ψῆττα.
120. v. [illegible]
129. v. [illegible]
135. v. Οὐδὲν γὰρ gl. 2.
138. v. Οὐκ ἐᾷς.
150. v. Ἀμόργινον.
151. v. Δέλτα.
152. v. [illegible]
155. v. Μῆλα.
158. v. Ἐκδεδαρμένον. Κύνα.
165. v. [illegible]
170. v. Ῥυγχίον.
171. v. Πλαδδίειν.
174. v. Ἄβυσσον.
181. v. [illegible]
201. v. [illegible]
217. v. Ἀταυρώτη. [illegible]
221. v. [illegible]
223. v. [illegible]
225. v. Κύλιξ [illegible]
227. v. [illegible]
229. v. Ὀροφή.
231. v. Λέαινα. Τυροκνῆστις.
238. v. Καθαγίζω.
247. v. Ἐφ' ἡμῖν.
250. v. Ἄκλαυτον.
261. v. Κατασχεῖν.
268. v. [illegible]
270. v. Ὑπὸ ψήφου.
275. v. Ἀψάλακτος. Ψαλάσσειν.
276. v. Λακωνικός.
279. v. Ἄλουτος. Ἀπαράτιλτος.
280. v. Ἐξέτι.
284. v. [illegible]
289. v. [illegible]
291. v. [illegible]
295. v. Βάβαι.
300. v. [illegible]
317. v. [illegible]
320. v. [illegible]
329. v. Πατάγου.
330. v. Ὠστιζομένη.
335. v. [illegible]
336. v. Ἔρροι gl. 2.
353. v. [illegible]
354. v. [illegible]
360. v. Κόπτω.
361. v. Βούπαλος.
Λυσιστράτῃ
367. v. [illegible]
413. v. [illegible]
416. v. Ζυγός.
422. v. [illegible]. Πρόβουλοι.
435. v. [illegible]
445. v. [illegible]
449. v. [illegible]
453. v. [illegible]
458. v. Ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπωλίδες.
471. v. [illegible]
475. v. Μηδὲ κάρφος.
476. v. Σφηκιά.
486. v. [illegible]
491. v. Κυρκανᾶν.
526. v. [illegible]
537. v. [illegible]
543. v. Ἔα.
549. v. Τήθη.
550. v. Μὴ τέγγεσθε. Οὔρια θεῖν.
553. v. Τέτανος.
556. v. [illegible]
558. v. Κορυβαντιῶσι.
561. v. [illegible]
566. v. Τολύπης πέρι.
577. v. Συνιστάμενοι.
578. v. [illegible]
590. v. [illegible]
597. v. Ὀττευομένη.
610. v. [illegible]
617. v. Ὄζειν.
629. v. Διαλλάττειν.
630. v. Ἐν μύρτου.
633. v. Φορήσω.
634. v. Ἁρμόδιος.
643. v. Ἀρρηφορία.
644. v. Ἦ.
652. v. Μηδικὴ κάκα.
654. v. [illegible]
657. v. Γυμνόν. Ἄγε γυμνόν.
658. v. Ἀφεψῶ.
660. v. [illegible]
663. v. [illegible]
665. v. Λευκόποδες.
674. v. [illegible]. Χειρουργία.
683. v. [illegible]
686. v. [illegible]. Πεκτούμενον.
688. v. [illegible]
695. v. Ἀετὸν [illegible].
699. v. [illegible]
701. v. Παιγνία.
705. v. Ἀποτραχηλίζοντες. Ψηφοφορία.
721. v. Διαλέγομαι.
730. v. Ἀμοργίς.
738. v. Λίνον.
743. v. Ὅσον χωρίον.
777. v. Καταπυγωνέστερον.
786. v. Μελανίων.
790. v. Ἐλαγοθήρει.
801. v. Λόχμη.
803. v. Μελάμπυγον.
809. v. [illegible]
813. v. Ἀπορρῶγες. Ἐρινύων. Τίμων.
824. v. [illegible]
839. v. [illegible]
840. v. [illegible]
844. v. [illegible]
855. v. Ἀεί.
866. v. Ἀχάριστον.
896. v. Διαφορουμένης.

Ἀυσιστράτῃ
898. v. *Ἀνοργίας.*
904. v. *Καίτοι.*
922. v. *Ἐπίτονος.*
927. v. *Ἡρακλῆς ξενίζεται.*
930. v. *Στρόφιον.*
972. v. *Θωμούς.*
982. v. *Κυρσάνιε.*
987. v. *Παλεός.*
989. v. *Μηδ' αὖ πλαδίη.*
997. v. *Λαμπιτώ. Οἰῶ.*
1000. v. *Ὑσσάκων.*
1002. v. *Ἀποκεκύφαμεν. Λαμπροφόροι.*
1003. v. *Μύρτον.*
1013. v. *Οὐδέν ἐστι. Παρδαλῆ.*
1027. v. *Ἐκσάλευσον αὐτό.*
1031. v. *Ἐμπίς.*
1036. v. *Θωπικαί.*
1037. v. *Τοὔπος.*
1038. v. *Οὔτε σὺν πανωλ.*
1046. v. *Παρακείμενα.*
1075. v. *Χοιροκομεῖον.*
1087. v. *Ἀσκητικόν.*
1093. v. *Βινεῖν* gl. 2.
1095. v. *Θοἰμάτιον.*
1096. v. *Ἑρμοκοπίδαι.*
1102. v. *Αὐθέκαστα.*
1110. v. *Ἰυγξ.*
1126. v. *Μεμούσωμαι.*
1130. v. *Χερνίβος.*
1133. v. *Ὀλυμπιάς. Πύθια.*
1152. v. *Κατωνάκη.*
1164. v. *Τοὔγκυκλον.*
1166. v. *Βλιμάζειν.*
1173. v. *Λυσσάνιε.*
1213. v. *Σάκους.*
1239. v. *Κλειταγόρα.*
1245. v. *Λιποδία.*
1293. v. *Ἀλαλαλαί.*
1319. v. *Παραμπυκίζεται.*

Νεφέλαις v. *Οὐ μετόν.*
1. v. *Ἰού. Χρῆμα* gl. 2.
2. v. *Ἀπέραντον.*
5. v. *Ῥέγκουσι. Οἰκέται.*
9. v. *Ἐγείρεται.*
10. v. *Ἐγκεκορδυλημένος.*
12. v. *Ἀσκνόμενος.*
15. v. *Ἱππάζεται. Ξυνωρίς. Ὀνειροπολεῖν.*
20. v. *Ὀφείλω.*
23. v. *Κοππατίας.*
30. v. *Ἔβα με. Πασίας.*
31. v. *Λιφορίσκος.*
32. v. *Ἐξαλίσας.*
33. v. *Ἐξήλικας.*
37. v. *Λήμαρχος.*
42. v. *Γῆ' ἐπῆρε.*
43. v. *Ἀγροικος. Ἀκόρητος.*
44. v. *Εὐρωτιῶν.*
45. v. *Τρασιά.*
48. v. *Ἐγκεκοισυρωμένην. Σεμνήν.*
50. v. *Τρυγός.*
51. v. *Καταγλωττίσματα.*
52. v. *Κωλιάς. Λαφυγμός.*
53. v. *Ἀργὸν ἔτος. Ἐσπάθα.*
55. v. *Σπαθᾶν.*
57. v. *Πότης.*
58. v. *Λεῦρ' ἴθι.*
59. v. *Θρυαλλίς.*
62. v. *Ἐλοιδορούμεθα.*
66. v. *Ἐκρινόμεθα.*
67. v. *Ξυνέβημεν.*

Νεφέλαις
68. v. *Ἐκορίζετο.*
70. v. *Ξυστίς.*
71. v. *Φελλέα.*
74. v. *Ἵππερος.*
81. v. *Κύσον με.*
88. v. *Ἐκστρεψον.*
94. v. *Φροντιζόντων.*
96. v. *Πνιγεύς.*
101. v. *Φροντιζόντων.*
105. v. *Ἢ ἤ.*
107. v. *Σχάσον.*
109. v. *Λεωγόρας. Φασιανοί.*
110. v. *Ἴθι.*
120. v. *Διακεκναισμένη.*
124. v. *Ἄνιππος.*
126. v. *Ἀλλ' οὐδ' ἐγώ.*
127. v. *Διδάξομαι.*
129. v. *Βραδύς.*
130. v. *Σκινδάλαμοι.*
131. v. *Ἰτητέον.*
132. v. *Κόπτοντες.*
133. v. *Βάλλ' ἐς κόρ.*
137. v. *Ἐξήμβλωκας.*
139. v. *Ἐξημβλωμένον.*
140. v. *Ἀλλ' οὐ θέμις.*
144. v. *Ἄρτι. Χαιρεφῶν. Ὑύλλα.*
151. v. *Περσικαί. Ψυγείσῃ.*
157. v. *Ὁπότερος.*
166. v. *Διεντέρευμα.*
167. v. *Φεύγοιεν.*
169. v. *Γνώμη.*
173. v. *Ὀροφή.*
176. v. *Ἐπαλαμᾶτο.*
178. v. *Διαβήτης.*
180. v. *Θαλῆς* gl. 2.
183. v. *Μαθητιῶ.*
185. v. *Ἔοίκασι.*
192. v. *Ἐρεβοδιφῶντες.*
195. v. *Ἐκεῖνος.*
203. v. *Γῆ κληρουχική.*
213. v. *Παρατεῖναι.*
215. v. *Μέγα.*
218. v. *Κρεμάθρα.*
223. v. *Ὦ ἡμέρε.*
225. v. *Ἀεροβατεῖν. Διαλεπτολογοῦμαι.*
226. v. *Ταρροί.*
232. v. *Οὐ γὰρ ἀλλά.*
239. v. *Χρήσιης. Χρῆσται.*
246. v. *Νόμισμα. Ὁμῆ σύ.*
254. v. *Ἀθάμας. Σκίμπους.*
259. v. *Κρόταλον. Παιπάλη. Τρίμμα.*
266. v. *Μήπω γε. Πτύξωμαι.*
271. v. *Ἀρύτεσθαι.*
276. v. *Εὐάγητον.*
277. v. *Βαρυηχέος.*
279. v. *Δενδροκόμους.*
280. v. *Τηλεφανεῖς.*
282. v. *Κελαδήματα.*
283. v. *Βαρύβρομον.*
284. v. *Ὅμμα γάρ.*
285. v. *Σελαγεῖται.*
286. v. *Μαρμαρέην.*
289. v. *Τηλεσκόπῳ.*
290. v. *Μέγα σεμναί. Φανερῶς.*
291. v. *Θεοσέπτου.*
293. v. *Τετρεμαίνω.*
295. v. *Τρυγοδαίμονες.*
296. v. *Σμῆνος.*
314. v. *Ἠρῶναι.*
316. v. *Διάλεξιν.*
317. v. *Κατάληψις. Κροῦσις. Περίλεξις.*

Νεφέλαις
318. v. *Πεπότηται.*
319. v. *Λεπτολογία. Στενολεσχεῖν.*
320. v. *Ἀντιλογιῶν.*
326. v. *Κρονικαὶ λῆμαι.*
329. v. *Ἀμενηνός. Καπνοῦ σκιά.*
330. v. *Σοφιστής* gl. 3.
331. v. *Ἰατρός. Θουριομάντεις. Σφραγίς.*
332. v. *Κυκλίων. Μετεωροφένακας.*
334. v. *Στρεπτιάγλαν.*
335. v. *Πρημαινούσας.*
336. v. *Ἀερονηχεῖς. Γαμψούς.*
338. v. *Κεστρᾶν. Κρέας* gl. 2. *Τεμάχη.*
342. v. *Ἕξασι.*
351. v. *Σίμων.*
352. v. *Κλεώνυμος.*
354. v. *Κλεισθένους.*
357. v. *Παλαιγενές.*
358. v. *Λεπτολογία.*
359. v. *Διαλοιδορεῖται. Πρόδικον.*
361. v. *Βρενθύεσθαι. Τὠφθαλμὼ παραβ.*
362. v. *Σεμνοπροσωπεῖς.*
364. v. *Φλύαρος.*
366. v. *Οὐ μή.*
370. v. *Ἀποδημεῖν.*
371. v. *Τῷ νῦν λόγῳ.*
374. v. *Ὦ πάντα. Τῷ τρόπῳ.*
379. v. *Λῖνος.*
386. v. *Λιεκορορύγησε.*
389. v. *Παππᾶς.*
391. v. *Τυννουτουί.*
397. v. *Βεκκεσέληνε. Κρονίων ὄζων.*
398. v. *Κεραυνός. Σίμων.*
404. v. *Κύστιν.*
406. v. *Ῥοιβδεῖν.*
407. v. *Διάσια.*
408. v. *Οὐκ ἔσχον.*
415. v. *Τρίβωνα.*
416. v. *Ἀνόητα.*
418. v. *Γλώττῃ πολεμίζων.*
420. v. *Θυμβρεπιδείπνου. Τρυσιβίου.*
424. v. *Ἀτεχνῶς.*
427. v. *Λεξιός.*
428. v. *Στάδιον.*
430. v. *Ἀπὸ τουδί.*
431. v. *Γνώμας.*
433. v. *Διολισθαίνω. Στρεψοδικῆσαι.*
435. v. *Πρόπολος.*
438. v. *Χρήσθων.*
441. v. *Ἀσκὸν δέρειν.*
444. v. *Ἴτης.*
447. v. *Κύρβις. Τρύμη.*
448. v. *Γλοιούς. Μάσθλης.*
449. v. *Κενιροτύπος.*
450. v. *Ματιολοιχός. Στρόφις.*
452. v. *Λρώντων.*
456. v. *Λῆμα.*
459. v. *Οὐρανόμηκες.*
463. v. *Ζηλωτότατον.*
465. v. *Ἀρά γε.*
503. v. *Διοίσειν. Χαιρεφῶν* gl. 2.
508. v. *Εἰς Τροφωνίου.*
509. v. *Κυπτάζειν. Στραγγεύει.*
516. v. *Χρωτίζεται.*
538. v. *Οὐδὲν ἦλθε.*
540. v. *Κορδακίζει.*
545. v. *Οὐ κομῶ.*
549. v. *Ἐμπηδῆσαι.*
552. v. *Κολετρῶσι.*
559. v. *Εἶκω.*
580. v. *Οὐδενὶ σὺν νῷ.*

Νεφέλαις
587. v. Ἀθηναίων δυσβουλία.
591. v. Ἐμπηδῆσαι.
595. v. Ἀμφιανακτίζειν.
596. v. Κυνθιάδες.
597. v. Ὑψικέρατα.
616. v. Κυδοιδοπᾶν.
621. v. Ἀπαστία.
624. v. Πυλαγόραι. Τῆτες.
633. v. Ἄσκαντος. Ἔξει.
643. v. Ἡμιεκτέον. Περίδου.
649. v. Κομψόν.
651. v. Κατ᾽ ἐνόπλιον.
655. v. Ἀγρεία.
673. v. Κάρδοπος.
700. v. Δή.
702. v. Στρόβει.
703. v. Μεταπήδα. Ταχύς.
705. v. Ἀπέστω. Ὕπνος gl. 2.
719. v. Φρουδός.
726. v. Παιόλημα.
727. v. Ἀπαιόλημα. Ἀποστερητίδα. Ἀρνακίδα.
731. v. Ἔχεις τι;
732. v. Πέος.
738. v. Λεπτὴν πλέκει. Σχάσον.
739. v. Περιφρονεῖν.
743. v. Ζυγωθρισον.
746. v. Ἐπίδειξον.
747. v. Θετταλή.
748. v. Λοφεῖον.
759. v. Εἴλλειν.
761. v. Μηλολόνθη.
768. v. Ὑάλη.
772. v. Διαγέγραπται. Πεντετάλαντος.
775. v. Ὀφλήσειν.
781. v. Ἀπερῥῶ. Ὑθλεῖς.
782. v. Ὁτιὴ τί.
788. v. Ἐπιλησμότατον. Σκαιότατον.
790. v. Ἀπὸ γάρ. Γλωττοστροφεῖν.
797. v. Σφριγᾷ.
798. v. Εὐπτέρων.
809. v. Ἀπολάψεις.
810. v. Φιλεῖ γάρ πως.
813. v. Ἀλλ᾽ ἔσθι᾽. Μεγακλέους.
816. v. Τῆς μωρίας.
828. v. Σκαιός.
829. v. Σωκράτης gl. 2.
830. v. Μανιῶν. Χολῶσι.
831. v. Φλαῦρον.
833. v. Κομήσῃς.
836. v. Καταλούῃ.
840. v. Παχεῖς.
843. v. Παράνοια.
844. v. Σορός.
851. v. Γηγενεῖς.
855. v. Καταπεφρόντικα.
857. v. Λέον gl. 2. Εἰς τὸ δέον.
860. v. Ἐξέτει.
862. v. Ἀμαξίδα. Διάσια.
863. v. Ἀχθέσῃ.
866. v. Νηπύτιος.
870. v. Διερῥυηκόσι.
872. v. Ἀναπειστηρίαν. Χαύνωσιν.
874. v. Τάλαντον gl. 2.
875. v. Θυμόσοφος.
876. v. Τυννουτονί.
878. v. Σκύτινος.
879. v. Πῶς δοκεῖς. Σίδια.
884. v. Ἀπέσομαι.
904. v. Λότε μοι. Λεκάνια.
907. v. Βωμολόχος gl. 2. Ῥόδον.
908. v. Κρίνεσι.
909. v. Χρυσῷ.

Νεφέλαις
912. v. Πολλοῦ.
917. v. Αὐχμεῖς.
918. v. Τήλεφος.
919. v. Πήρα.
921. v. Πανδελετείους.
925. v. Λυμαινόμενον.
944. v. Ἀνθρήνη.
952. v. Νῦν πᾶς.
956. v. Ῥῆξον.
962. v. Κωμῆται. Κρημνώδη.
963. v. Τῶ μηρώ.
964. v. Τηλέπορον.
965. v. Βωμολοχεύσαιτο.
967. v. Δυσκολοκάμπτους. Σχέδιον. Φρῦνις.
968. v. Πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι.
969. v. Ἐν παιδοτρίβου.
971. v. Συμῤῥῆσαι.
977. v. Κεφαλαίῳ.
979. v. Ἴσχειν. Κιχλίζειν.
980. v. Λιπόλεια. Κηκείδης. Τετίγων.
981. v. Θαύλων.
983. v. Εὐθύς.
992. v. Ἄχρηστα. Εἰσάττειν. Μήλῳ βληθῆναι.
993. v. Ἀποθραυσθῇς.
994. v. Ἰαπετός.
997. v. Βλιττομάμμας. Τοῖς Ἱπποκράτους. Ὑῶδεις.
999. v. Τριβολεκτράπελα.
1000. v. Γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου.
1001. v. Ἀκαδημία. Μορίαι.
1002. v. Στεφανωσάμενος.
1003. v. Ἀπραγμοσύνη. Μίλαξ. Ψιθυρίζει.
1018. v. Ἀντιμάχου.
1037. v. Πλεῖν.
1043. v. Εὐθύς.
1047. v. Ἡράκλεια λουτρά.
1059. v. Πηλέως μάχαιρα.
1065. v. Κρόνιππος. Σινάμωρον.
1079. v. Ῥαφανίς.
1105. v. Στομώσῃς.
1106. v. Οἴα.
1107. v. Λικιδίοις.
1127. v. Βουλήσεται.
1128. v. Λεινοὶ πλέκειν.
1132. v. Ἔνη καὶ νέα gl. 2.
1133. v. Πρυτανεῖον.
1144. v. Ἐπιθαυμάζω.
1148. v. Ἄρτι.
1149. v. Παιόλη.
1152. v. Πολλῷ γε.
1153. v. Βοάσομαι. Ὑπέρτονον.
1154. v. Ἰώ, κλάει᾽.
1155. v. Ἀρχαῖα.
1159. v. Ἄμφηκες.
1160. v. Πρόβολον.
1162. v. Λυσανίας.
1173. v. Χροιά.
1175. v. Τί λέγεις.
1178. v. Βλέπος.
1193. v. Θέσεις.
1199. v. Σοφιστής gl. 3.
1200. v. Προτένθαι.
1203. v. Ἀμφορεαφόρους. Νενημένην.
1216. v. Προΐέναι.
1218. v. Ἀπερυθριᾶσαι.
1219. v. Κλητεύει.
1231. v. Ἀκατάβλητον.
1237. v. Προσκαταθεῖην.
1239. v. Ἄλσιν.

Νεφέλαις
1240. v. Χοᾶ.
1254. v. Οὐκ ἄν.
1255. v. Ἀπολιταργιεῖς. Λιταργισμούς.
1257. v. Παρακαταβολή.
1267. v. Θραυσάντυγες.
1276. v. Ἀπ᾽ ὄνου. Ληρεῖς.
1277. v. Τί δαί; gl. 2.
1279. v. Τὸν ἐγκέφαλον.
1280. v. Προσκεκλησεσθαι.
1289. v. Τόκος.
1330. v. Μιαρὰ κεφαλή.
1333. v. Λακκόπρωκτος.
1341. v. Ἐδιδαξάμην.
1358. v. Ἐπέχθη.
1360. v. Ἀρχαῖον.
1361. v. Κάχρυς.
1363. v. Ἀιδειν.
1367. v. Μυῤῥίνη.
1370. v. Ἀξύστατον. Ἀσύστατον. Κρημνοί. Στόμφακα. Ψόφου πλέως.
1371. v. Ὀρεχθεῖν.
1375. v. Ἀλεξίκακον.
1378. v. Ἔπος πρὸς ἔπος.
1379. v. Ἐσπόδει. Ἔφλα.
1393. v. Πηδᾶν.
1397. v. Ἐρέβινθος.
1408. v. Ἵππευε.
1438. v. Ἐγχανών.
1476. v. Χυτρεοῦν.
1498. v. Διαλεπτολογοῦμαι.
1501. v. Ἦν. Σμινύην.

Νήσοις v. Διαθήκην διαθώμεθα. Ἐξέχειν. Ξυννένοφεν.

Ὁλκάσι v. Εὐάθλους. Ἥια. Τήμερος. Τοξότης.

Ὄρνισι
2. v. Κρώζει.
3. v. Πλανύττομεν.
4. v. Προφορουμένω.
8. v. Ἀποσποδῆσαι.
11. v. Ἐξηκεστίδης.
14. v. Πινακοπώλης.
15. v. Νῶιν.
17. v. Θαῤῥελλείδης.
19. v. Ἥστην.
26. v. Βρύκουσα.
30. v. Ἐν λόγῳ.
31. v. Νομάδες. Σάκας.
35. v. Ἀμφοῖν gl. 2.
39. v. Κράδη.
42. v. Βάδος.
43. v. Κανοῦν.
54. v. Δρᾶσον.
58. v. Ἐποποῖ.
68. v. Ἐπικεχοδώς. Φασιανικός.
70. v. Ἡττήθης.
79. v. Τροχίλος.
89. v. Καταπεσών.
95. v. Ὑγεία.
102. v. Ταῶς.
108. v. Ὄθεν.
109. v. Ἡλιαστής.
110. v. Ἀπηλιαστής.
121. v. Εὕερον.
123. v. Κραναῶν.
124. v. Νῶιν.
126. v. Σκελλίου.
132. v. Πρὼ gl. 2.
134. v. Μὴ μοι.
139. v. Στιλβωνίδης.
141. v. Προσηγάγου.

Ὄρνιθες.
149. v. [illegible]
145. v. [illegible]
147. v. [illegible]
149. v. [illegible]
150. v. [illegible]
151. v. [illegible]
155. v. [illegible]
156. v. [illegible]
159. v. [illegible]
160. v. [illegible]
161. v. Νυμφίου. Ὑμεῖς μέν.
165. v. Κεχηνότες.
166. v. [illegible]
169. v. [illegible]
171. v. [illegible]
179. v. [illegible]
186. v. [illegible]
189. v. [illegible]
193. v. [illegible]
193. v. [illegible]
194. v. Μὰ γῆν. Νεφέλας.
195. v. [illegible]
199. v. [illegible]
200. v. [illegible]
210. v. [illegible]
225. v. [illegible]
229. v. [illegible]
233. v. [illegible]
235. v. [illegible]
236. v. [illegible]
240. v. [illegible]
241. v. [illegible]
242. v. [illegible]
244. v. [illegible]
245. v. [illegible]
250. v. [illegible]
256. v. [illegible]
260. v. [illegible]
266. v. [illegible]
267. v. [illegible]
273. v. [illegible]
276. v. [illegible]
277. v. [illegible]
279. v. [illegible]
283. v. [illegible]
285. v. [illegible]
289. v. [illegible]
293. v. [illegible]
300. v. [illegible]
309. v. [illegible]
314. v. [illegible]
316. v. [illegible]
333. v. [illegible]
336. v. [illegible]
339. v. [illegible]
347. v. [illegible]
348. v. [illegible]
354. v. [illegible]
360. v. [illegible]
363. v. [illegible]
365. v. [illegible]
366. v. [illegible]
374. v. [illegible]
381. v. [illegible]
387. v. [illegible] gl. 2.
395. v. [illegible]
401. v. [illegible]
430. v. [illegible] gl. 2.
434. v. [illegible]
436. v. [illegible]
439. v. [illegible]
445. v. [illegible]

Ὄρνιθες.
446. v. [illegible]
449. v. [illegible]
450. v. [illegible]
462. v. [illegible]
463. v. [illegible]
466. v. [illegible]
471. v. [illegible]
491. v. [illegible]
494. v. [illegible]
497. v. [illegible]
501. v. [illegible]
507. v. [illegible]
513. v. [illegible]
521. v. [illegible]
523. v. [illegible]
526. v. [illegible]
529. v. [illegible]
530. v. [illegible]
531. v. [illegible]
533. v. [illegible]
539. v. [illegible]
554. v. [illegible]
557. v. [illegible]
566. v. [illegible]
569. v. [illegible]
570. v. [illegible]
581. v. [illegible]
589. v. [illegible]
595. v. [illegible]
602. v. [illegible]
610. v. [illegible]
617. v. [illegible]
621. v. [illegible]
629. v. [illegible]
630. v. [illegible]
639. v. [illegible]
640. v. [illegible]
649. v. [illegible]
650. v. [illegible]
653. v. [illegible]
660. v. [illegible]
661. v. [illegible]
665. v. [illegible]
670. v. [illegible]
671. v. [illegible]
683. v. [illegible]
686. v. [illegible]
690. v. [illegible]
694. v. [illegible]
696. v. [illegible] gl. 2.
699. v. [illegible]
705. v. [illegible]
706. v. [illegible]
707. v. [illegible]
709. v. [illegible]
713. v. [illegible] gl. 2.
715. v. [illegible]
716. v. [illegible]
717. v. [illegible]
720. v. [illegible]
721. v. [illegible]
722. v. [illegible]
727. v. [illegible]
730. v. [illegible]
731. v. [illegible]
736. v. [illegible]
739. v. [illegible]
740. v. [illegible]
741. v. [illegible]
749. v. [illegible]
754. v. [illegible]
755. v. [illegible]

Ὄρνιθες.
760. v. Αἶρε πλῆκτρον. Πλῆκτρον.
763. v. [illegible] gl. 2. [illegible]
764. v. Φρυγίλος.
765. v. [illegible]
766. v. [illegible]
767. v. [illegible]
768. v. [illegible]
769. v. [illegible]
771. v. [illegible]
775. v. [illegible]
786. v. Οὐδέν ἐστ'. Φῦσαι.
788. v. [illegible]
791. v. [illegible]
792. v. [illegible]
797. v. [illegible] gl. 2.
799. v. [illegible]
804. v. [illegible]
807. v. [illegible]
808. v. [illegible]
809. v. Οὐχ ὅπ' ἄλλων.
817. v. [illegible]
820. v. [illegible]
823. v. [illegible]
825. v. [illegible]
826. v. [illegible]
827. v. [illegible]
830. v. [illegible]
840. v. [illegible]
843. v. [illegible]
851. v. [illegible]
852. v. [illegible]
853. v. [illegible]
854. v. [illegible]
858. v. [illegible]
862. v. [illegible]
873. v. [illegible]
874. v. [illegible]
877. v. [illegible]
883. v. [illegible]
902. v. [illegible]
912. v. [illegible]
919. v. [illegible]
920. v. [illegible]
925. v. [illegible]
934. v. [illegible]
936. v. [illegible]
941. v. [illegible]
942. v. [illegible]
945. v. [illegible]
962. v. [illegible]
967. v. Οὐδὲν δὲ οἷον.
969. v. [illegible]
993. v. [illegible]
995. v. [illegible]
998. v. [illegible]
1010. v. [illegible] gl. 2.
1013. v. [illegible]
1017. v. [illegible]
1022. v. [illegible]
1073. v. [illegible]
1077. v. [illegible]
1081. v. [illegible]
1083. v. [illegible]
1096. v. [illegible]
1106. v. [illegible]
1110. v. [illegible]
1111. v. [illegible]
1113. v. [illegible]
1114. v. [illegible]
1119. v. [illegible]
1121. v. Ἀλλ' οὗτοσί. Ἀλφειός.
1122. v. [illegible]
1124. v. [illegible]

Ὄρνισι
1128. v. Λούρνιος.
1133. v. Αἰγυπτιάζειν.
1137. v. Γέρανοι.
1138. v. Τύκος.
1149. v. Ὑπαγωγεύς.
1159. v. Βαλανάγρα.
1160. v. Κωδωνοφορεῖται.
1163. v. Δρᾷ.
1167. v. Ἴσα γάρ.
1177 v. Περιβόλους.
1180 v. Ἀγκύλη.
1197. v. Πεδαρσίου.
1199. v. Ἔποποι.
1203. v. Κυνῆ. Πλοῖον.
1204. v. Πάραλος gl. 2.
1231. v. Ἀκατάβλητον.
1238. v. Μάκελλα. Μωρά μοι.
1241. v. Λιγνύς.
1245. v. Γνωτὴ λέγουσα.
1246. v. Πέρα.
1247. v. Μέλαθρα.
1248. v. Καταιθαλώσω.
1250. v. Παρδαλῆ.
1251. v. Πλεῖν.
1252. v. Πράγματα.
1254. v. Διεμήρισαν.
1255. v. Τριέμβολον.
1258. v. Ἔποποι.
1262. v. Ἀποκεκλῄκαμεν.
1273. v. Κατεκέλευσαν.
1281. v. Ἐλακωνομάνουν.
1282. v. Ἐσωκράτουν.
1283. v. Σκυτάλη gl. 2. Σκυτάλι᾽ ἐφόρουν.
1298. v. Ἤκει.
1299. v. Στυφοκόμπος.
1309. v. Ἀῤῥίχους.
1310. v. Ἐπαύλη.
1316. v. Κατέχουσι.
1321. v. Ἀγανόφρονος.
1323. v. Βλακικῶς.
1324. v. Οὐ θᾶττον.
1342. v. Αἰβοῖ.
1353. v. Πελαργικοί.
1354. v. Ἀντιπελαργεῖν.
1362. v. Ὑποθήσομαι.
1363. v. Ἤ.
1378. v. Φιλύρινος.
1379. v. Κυλλός.
1381. v. Λιγύμοχθος.
1383. v. Ἀναβολάς.
1395. v. Ἔποποι. Ὠδή.
1400. v. Ἀλίμενον.
1402. v. Πτεροδόνητος.
1403. v. Κυκλιοδιδάσκαλος.
1406. v. Λεωτροφίδης.
1417. v. Ἔαρος χρῄζει.
1421. v. Πελλήνη.
1422. v. Κλητήρ.
1424. v. Ὦ μακάριε. Πραγματοδίφης.
1429. v. Ἀνθ᾽ ἕρματος. Ἕρμα gl. 4.
1432. v. Ἐπίσταμαι. Οὐκ ἐπίσταμαι.
1442. v. Διιτρέφης. Πυτιναῖα.
1460. v. Πάντ᾽ ἔχεις.
1461. v. Βέμβηξ.
1467. v. Ἀπολιβάξεις. Οὐκ ἀπολιβάξεις.
1468. v. Στρεψοδικοπανουργία.
1473. v. Ἔκτοπον.
1490. v. Ὀρέστης gl. 2.
1498. v. Πηνίκ᾽ ἐστίν.
1502. v. Ἀπαθανατίζει.
1508. v. Σκιάδειον.
1511. v. Ὑπόδυθι.

Ὄρνισι
1513. v. Πηνίκ᾽ ἐστίν.
1518. v. Θεσμοφόρια.
1520. v. Ἰλλυριοί. Κεκριγότες. Κρίγη.
1547. v. Θεομισής.
1548. v. Τίμων gl. 3.
1551. v. Δίφρον.
1552. v. Τετραποδηδόν. Ψυχαγωγεῖ.
1555. v. Δειλότερος. Πεισάνδρου δειλότερος.
1562. v. Λαιμα.
1568. v. Λαισποδίας.
1581. v. Ἐπικνῶ.
1588. v. Λήκυθον.
1592. v. Τέλματα.
1594. v. Αὐτοκράτορες.
1603. v. Γάστρις.
1614. v. Βαβακατρεῦ.
1617. v. Μενετοί.
1647. v. Διαβάλλεται.
1652. v. Ἐπίκληρος gl. 2.
1655. v. Νοθεία.
1660. v. Ἀγχιστεία.
1682. v. Διαλλακτής.
1690. v. Τενθεία.
1694. v. Ἐγγλωττογάστωρ.
1712. v. Ὀσμή.
1714. v. Διαψαίρουσι.
1719. v. Μάκαρι.
1735. v. Ἀμφιθαλὴς ἔρως. Πάροχος.
1743. v. Χθονίας βροντάς.
1761. v. Ἀλαλαλαί.

Πλούτῳ
1. v. Ἀργαλέον.
6. v. Δαίμων.
7. v. Ἐωνημένοι.
9. v. Θεσπιῳδεῖ.
17. v. Γρύ.
20. v. Πράγματα.
28. v. Ἦν.
31. v. Συκοφάντης.
34. v. Ἐκτετοξεῦσθαι.
45. v. Ξυνίεις.
48. v. Τῷ νῦν λόγῳ.
61. v. Εὐόρκου.
63. v. Ὄρνις.
66. v. Ὦ τάν gl. 2.
69. v. Ἀναθείς.
77. v. Ἦ.
83. v. Αὐτότατος.
84. v. Πατροκλῆς.
94. v. Ὁμολογῶ.
96. v. Ἤδη gl. 3.
103. v. Ἀντιβόλησις.
106. v. Οὐκ ἔστιν ἄλλος.
111. v. Ἀπαξάπαντα.
115. v. Ὀφθαλμία.
121. v. Περινοστοῦντας.
134. v. Ἀντικρύ.
145. v. Χάριεν.
149. v. Ἑταῖραι Κορίνθιαι. Πειρῶν.
159. v. Μοχθηρία. Περιπέττουσι.
166. v. Γνάψις. Κναφεύς.
168. v. Παρατίλλεται.
170. v. Κομᾷ.
171. v. Ἐκκλησίαν.
172. v. Τί δαί.
173. v. Ξενικόν.
174. v. Παράσιτος. Φωραθείς.
175. v. Βελονοπώλης.
176. v. Ἀγύῤῥιος.
179. v. Ναΐς.
180. v. Τιμόθεος gl. 4.
184. v. Ἐπικαθίζηται.

Πλούτῳ
187. v. Μὰ Δία.
210. v. Λυγκέως.
220. v. Πόνηρος gl. 2.
223. v. Ξυγγέωργος.
231. v. Δικαίως.
242. v. Παραπλήξ.
244. v. Ἀχαρῆ gl. 2.
247. v. Ἀναλίσκειν.
253. v. Θύμος.
255. v. Ἐγκονεῖτε.
263. v. Ψυχροῦ βίου.
266. v. Μαδῶντα.
268. v. Σωρόν.
272. v. Ἀζήμιος.
275. v. Χοίνικες.
277. v. Βακτηρία.
278. v. Χαρώνειος.
279. v. Μόθωνες.
287. v. Μίδας.
290. v. Θρεττανελό.
293. v. Βληχή.
294. v. Κιναβρώντων αἰγῶν.
295. v. Ἀκρατιεῖσθε. Ἀπεψωλημένοι.
301. v. Σφηκώδεις.
303. v. Ἀπαίδευτοι.
307. v. Φιληδίας.
313. v. Μινθώσομεν.
314. v. Ἀρίστυλος.
321. v. Μασώμενος.
322. v. Χαίρειν.
325. v. Συντεταγμένως.
328. v. Βλέπειν γάρ.
329. v. Ὡστίας. Τριώβολον.
369. v. Κρώζει. Οὐκ οἶδ᾽.
379. v. Ἐπιβύσας.
384. v. Διοίσεις.
388. v. Ἀπαρτί.
401. v. Νώ.
404. v. Οὐκ ἐτός.
407. v. Ἰατρός.
415. v. Θερμόν.
423. v. Τραγῳδία.
427. v. Λεκιθοπώλης. Λέκιθος.
431. v. Βάραθρον.
435. v. Καπηλίς.
436. v. Κοτύλη.
443. v. Ἐξωλέστερον.
445. v. Παραπολύ.
451. v. Ἐνέχυρον.
453. v. Τρόπαια.
476. v. Κύφωνες. Τύμπανα.
480. v. Τίμημα.
483. v. Ἱκανός.
493. v. Βούλευμα.
517. v. Δηρεῖς.
521. v. Ἔμπορος.
526. v. Ἐς κεφαλήν σοι. Τρίψεις.
527. v. Δάπιδας. Καταδαρθάνειν.
529. v. Στακτοῖς.
530. v. Βαπτά.
535. v. Φῶδον.
537. v. Κόνωψ.
542. v. Προσκεφάλαιον.
545. v. Θρᾶνος. Μάκτρα.
548. v. Ὑπεκρούσω.
549. v. Πενία. Πτωχεία.
555. v. Μακαρίτας.
560. v. Ἀσέλγεια.
565. v. Κλέπτης.
571. v. Βασκανία.
572. v. Κομήσης.
575. v. Πτερυγίζειν.
581. v. Κρονικαῖς. Λήμη.

Πλούτῳ
588. v. [illegible]
594. v. [illegible]
600. v. Οὐ γὰρ πείσεις.
616. v. [illegible]
619. v. [illegible]
622. v. [illegible]
635. v. [illegible]
637. v. [illegible]
638. v. [illegible]
639. v. [illegible]
646. v. Ὡς ἀγαθά. Συλλαβεῖν.
653. v. [illegible]
659. v. [illegible]
660. v. [illegible]
662. v. Κατεκλίναμεν.
663. v. [illegible]
665. v. [illegible]
673. v. [illegible]
675. v. [illegible]
677. v. [illegible]
681. v. Ἀγῶνι.
703. v. [illegible]
720. v. [illegible]
751. v. Συχνάς.
758. v. [illegible]
763. v. [illegible]
768. v. [illegible]
773. v. [illegible]
782. v. [illegible]
96. v. [illegible]
801. v. [illegible]
805. v. [illegible]
807. v. [illegible]
808. v. [illegible]
811. v. [illegible]
813. v. Ὄξος.
816. v. [illegible]
817. v. [illegible]
818. v. [illegible]
819. v. [illegible]
820. v. [illegible]
840. v. [illegible]
848. v. [illegible]
854. v. [illegible]
863. v. [illegible]
871. v. [illegible]
876. v. Καὶ τραχεῖ. [illegible]
884. v. [illegible]
886. v. Ἀλλ' οὐδ' ἔνεστι. Οὐκ ἔστι συ-[illegible]
896. v. Ὗ ὗ.
905. v. [illegible]
908. v. [illegible]
909. v. [illegible]
913. v. [illegible]
917. v. [illegible]
923. v. [illegible]
924. v. [illegible]
925. v. [illegible]
931. v. [illegible]
944. v. [illegible]
947. v. [illegible]
950. v. [illegible]
964. v. [illegible]
973. v. Ἀλλ' οὐ λαχοῦσ'.
974. v. [illegible]
982. v. [illegible]
985. v. [illegible]
990. v. [illegible]
992. v. [illegible]
998. v. [illegible]
1000. v. [illegible]
1005. v. [illegible]

Πλούτῳ
1012. v. Νηττάριον.
1015. v. Τὰ ἐκ τῶν ἁμ.
1021. v. Ὄζω.
1022. v. [illegible] Θάσιος οἶνος.
1024. v. [illegible]
1026. v. [illegible]
1038. v. [illegible]
1050. v. [illegible]
1051. v. [illegible]
1053. v. Ἆ ἆ.
1054. v. [illegible]
1057. v. Παιδιά gl. 2.
1062. v. [illegible]
1063. v. [illegible]
1085. v. Ἐπειδὴ τὸν οἶνον.
1086. v. Συνεκποτέ' ἐστί.
1093. v. Ὁ τρύγοιπος. Τρύγοιπος.
1094. v. [illegible]
1097. v. [illegible]
1100. v. Κλαυσιᾷς.
1111. v. Ἡ γλῶττα.
1119. v. [illegible]
1120. v. [illegible]
1122. v. Οἰνοῦττα.
1124. v. [illegible]
1127. v. Πέττουσα. Πεπεμμένον.
1128. v. Ποθεῖν.
1129. v. Κωλῆ.
1130. v. Ἀσκός. [illegible]
1133. v. Κεκραμένη σπονδή. Κύλιξ ῥοπαλ. Οἴμοι κύλικος.
1137. v. [illegible]
1143. v. [illegible]
1147. v. [illegible]
1154. v. Στροφαῖον.
1165. v. [illegible]
1167. v. Οὐκ ἔτος.
1181. v. Ἀποπάτημα.
1185. v. Πλεῖν.
1186. v. Νομιζόμενα.
1205. v. Γραῦς.
Falso cit. v. Παραστάται: vide Thesm. 376.
(Fr. Pluti I.) v. Ἀναπηρίαν.
Πολυείδῳ v. [illegible] Κρημνὸν ἐμβλέπειν.
Προαγῶνι v. Στιβαρόν.
Σκηναῖς v. [illegible]
Σφηξί
80. v. [illegible]
88. v. Ἡλιαστής. Φιληλιαστής.
106. v. Μακρὰ γραμμή.
135. v. [illegible]
143. v. Κάδος.
147. v. [illegible]
155. v. Βαλανάγρα.
157. v. [illegible]
170. v. Κανθήλιος.
191. v. Περὶ ὄνου σκιᾶς.
192. v. Παράβολος.
208. v. Καπνοί. Σοῦ.
210. v. [illegible]
213. v. [illegible]
219. v. Ἀρχαῖος gl. 2. Μινυρίζω.
232. v. Χαρινάδης.
235. v. [illegible]
238. v. Ὄλμος.
242. v. Ἔρανος.
257. v. Λύχνος.
268. v. [illegible]
280. v. Λίθον ἕψειν.
288. v. Ἐγχυτρίστρια.

Σφηξί
325. v. Ψευδαμάμαξυς.
329. v. Ἀποφυσήσας.
332. v. Χοιρίναι.
348. v. Κιττῶντες. Χοιρίναι.
360. v. Σκοπιωροῦνται.
368. v. Ἄνοντος.
385. v. Δρύφακτοι.
427. v. Χελώνας.
445. v. Αἰδώς.
451. v. Ἵν' εἰδῇς.
466. v. Εὐτράπελον.
471. v. [illegible] Μισόδημος.
478. v. Οὐδ' ἐν σελίνοις.
495. v. Γήτειον.
502. v. Εἰ καὶ νῦν.
503. v. Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων.
505. v. Συνωμότης.
506. v. Λοπάς.
508. v. Οὐδὲ χαίροι.
579. v. Ἐπίχειρα.
581. v. Ἐπίκληρος.
602. v. Πρωκτὸς λουτροῦ.
605. v. Ἐκκαλαμᾶται.
607. v. Παππίζω.
608. v. Φυστὴ μᾶζα.
615. v. Βρωμᾶσθαι.
653. v. Παππίδιον.
654. v. Φαύλως πάνυ.
657. v. Πρυτανεία.
658. v. Πλήρωμα.
665. v. Περιπεφθείς.
670. v. Ἀργυλόφους.
671. v. Τραγαλίζοντα.
672. v. Λάγανα. Λαγαριζόμενον.
673. v. Κόννου ψῆφον.
674. v. Ὕρχας.
676. v. Πίτυλος.
679. v. Ἀποκναίει.
693. v. Κωλακρέται. Χασμᾷ.
694. v. Θῦνε.
695. v. Χρήματα.
697. v. Ἀκαρές. Ἐγκεκύκλησαι.
701. v. [illegible]
702. v. Ἐπιρρύξας.
707. v. Πυρίνῳ σίτῳ.
710. v. Ἐλαολόγοι.
711. v. Μαλθάξαι. Νάρκη.
720. v. Στόμφακα.
721. v. Κολάκρετον.
724. v. [illegible]
739. v. Προσκεῖσθαι.
751. v. Κημὸς gl. 2.
754. v. Σκιρά.
760. v. Τοῦθ' Ἅιδης.
766. v. Ἐπιβολή gl. 3.
768. v. Ἐξέχειν τὸν ἥλιον.
772. v. Θεσμοθέτης.
780. v. Ἀναπεσόμενοι.
781. v. Ἀνὰ τοί με.
783. v. Σκώπτης.
785. v. Διεκερμάτισε.
787. v. [illegible]
790. v. Ἀλεκτρυόνα.
803. v. Ἀμίδα. [illegible] Οὐρητρίδα.
805. v. Στραγγουρία.
824. v. Προσκαύσαντα.
832. v. [illegible]
833. v. Τρόφαλις.
846. v. [illegible]
870. v. Ἀγυιεῖ.
872. v. Στρυφνόν.
873. v. Σιραῖον.

Σφηξί
875. v. *Φεύγοντας.*
877. v. *Ἀκαλήφη.*
895. v. *Κλέπτον.*
898. v. *Ἔποποῖ.*
906. v. *Κατεσκέλιζε.*
918. v. *Σκῖρον.*
922. v. *Κρίθακος. Μία λόχμη.*
940. v. *Γνάθους.*
1014. v. *Ἐγγαστρίμυθος. Εὐρυκλῆς.*
1021. v. *Παιδικά.*
1029. v. *Χαράδρα.*
1030. v. *Λάμια. Πρωκτός. Φώκη.*
1036. v. *Ἀντωμοσία* gl. 1. 2.
1059. v. *Κύκνος.*
1062. v. *Κίκιννος.*
1075. v. *Ἀνθρήνη.*
1076. v. *Θυμὸν ὀξίνην.*
1077. v. *Ὀξίνην.*
1078. v. *Χελύνη.*
1098. v. *Ἐμφερέστατος.*
1106. v. *Κύτταρος* gl. 1. 2.
1132. v. *Καυνάκης.*
1137. v. *Κρόκη.*
1164. v. *Διασαλακωνίσαι.*
1167. v. *Λοβῆνι.*
1168. v. *Σευλοπρωκτιᾶν.*
1187. v. *Στιζόμενος.*
1201. v. *Βούπαις. Φάυλλος.*
1208. v. *Χύτλα.*
1210. v. *Ὀροφή.*
1251. v. *Αἶνος.*
1256. v. *Ἰσχέτω.*
1259. v. *Ἀμυνίας.*
1264. v. *Πενέσται* gl. 2.
1266. v. *Μάκαρι.*
1267. v. *Κιθαρωιδότατος.*
1271. v. *Θυμοσοφικώτατος.*
1274. v. *Πορνεῖα.*
1279. v. *Μέλον.*
1280. v. *Σκαμμάτιον.*
1281. v. *Ἐπιθήκισα.*
1282. v. *Ἐξεπάτησεν. Ἡ χάραξ. Χάραξ.*
1283. v. *Ἰώ* gl. 3.
1285. v. *Κατηρέμασθε. Νουβυστικόν. Στέγει.*
1287. v. *Στιζόμενος.*
1288. v. *Παῖ.*
1290. v. *Ἀτηρώτατον.*
1294. v. *Παροινικώτατος. Μακρῷ* gl. 1.
1296. v. *Ἐνήλατο.*
1297. v. *Καχρύων.*
1298. v. *Νεανικῶς.*
1300. v. *Τρυγός.*
1301. v. *Κλητήρ.*
1302. v. *Πάρνοψ.*
1306. v. *Διαμυλλαίνῃ.*
1308. v. *Κομψευριπικῶς. Κωμάσαι.*
1309. v. *Κωμῳδολοιχῶν.*
1337. v. *Λεσβίσαι.*
1339. v. *Φιαλεῖς.*
1348. v. *Κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον.*
1355. v. *Σορός. Στυφεδανός. Τυφεδανός. Χοιρόθλιψ.*
1357. v. *Ἐξ ὄχους δίκη. Καταπροίξεται.*
1358. v. *Ὡς ἡδέως.*
1359. v. *Τωθάζει.*
1361. v. *Ταῦτα ληρεῖς. Τύμβος.*
1363. v. *Λεῖς* gl. 2.
1392. v. *Αἴσωπος* gl. 3. *Μεθύση κύων.*
1397. v. *Κλητῆρα.*
1401. v. *Λάσος.*
1402. v. *Σιμωνίδης.*
1404. v. *Θαυρίνη.*

Σφηξί
1405. v. *Ἰνοῖ.*
1420. v. *Τρίβων.*
1422. v. *Ἔρδοι. Εἰδεῖεν.*
1426. v. *Ἐπίδεσμος.*
1428. v. *Ἐχῖνος* gl. 3. *Ἐχῖνοι.*
1441. v. *Ζηλῶ. Οἵ* gl. 2.
1448. v. *Ἀπόστηθι.*
1465. v. *Εἰςκεκύκληκεν.*
1466. v. *Διὰ πολλοῦ.*
1468. v. *Θέσπις* gl. 2.
1469. v. *Οὐδὲν ἧττον.*
1471. v. *Κρονικώτερα.*
1481. v. *Φρύνιχος* gl. 4.
1501. v. *Πινοτήρης.*
1508. v. *Βέμβηξ.*

Ταγηνισταῖς v. *Ἅλις. Ἀπασκαρίζειν. Ἀποχρώντως. Ἀρύω ἐς πῦρ. Θωπεύει. Παρατέταμαι. Παραιξορροῦσιν. Πρόδικον.*

Τριφάληται v. *Τῶν τριῶν. Τριφάλης. Τοῖς Ἱπποκράτους.*

Φοινίσσαις v. *Ἀκαλήφη* gl. 2.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ὁ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ v. *Ἀναπηκῶσαι. Ἀντίπαις. Λεξιὸν εἰς ὑπόδ. Κύρβεις. Λύσιοι τελεταί. Μασχαλίσματα. Πηλέως μάχαιρα. Προκώνια.*

β' Θηβαϊκῶν v. *Ὁμολώιος Ζεύς*: vide supra *ΑΡΙΣΤΟΛΗΜΟΣ.*

ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ v. *Σχολιόν.*

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ v. *Ἀγχίνοια. Ἀδοξότατα. Ἀνάλογον. Ἀντεπιχειρεῖν. Ἀντιστρόφους. Ἀντιτυπῆσαι. Ἀξιώματα. Ἁπλῷ λόγῳ. Ἀρχὴ ἄνδρα. Ἀρχή. ποιητική. Ἀχάνη. Βλᾶκα. Βουλεύσεως. Λατεῖσθαι. Λεκατεύειν. Διαθέσεις. Λωδωναῖον χαλκ. Αἴτησις. Ἔντευξις. Ἐξ ὑποθέσεως. Ἐπιστήμη* gl. 3. *Ἐπιτίμησις. Ἐς κόρακας. Ἐχῖνος* gl. 3. *Ἰσόκωλον. Θέσις. Κατασκευάζειν* gl. 2. *Κεφαλισμός. Κίνησις. Κοτίνου στεφάνῳ. Λῆμα. Λίθος* gl. 2. *Μασσαλία. Μειριοπαθεῖν. Μορῶν. Νάνος. Ὀλέκρανον. Ὀφθαλμός. Περιουσία. Πόθεν. Σωφροσύνη* gl. 2. *Σχῆμα. Ταμίαι* gl. 2. *Τεθέντων. Τενέδιος ξυνήγορος. Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. Τριττύς. Ὑπέχει. Φαντασία. Φαιόν. Φοινικίδα. Φυσικὸς λόγος. Ψυχή.*

Ἀθηναίων πολιτεία v. *Κύρβεις. Λυκόποδες. Παράστασις* gl. 3. *Πάρεδρος. Περίβολος. Πολέμαρχος* gl. 2. *Προεδροι. Σῖτος. Στρατεία. Τετρυπημένη. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.*

Ἀποδεικτικῇ v. *Ἐπιστήμη* gl. 3.

Διδασκαλίαις v. *Ὄνου σκιά.*

περὶ Δικαιοσύνης ά v. *Εὐρύβατος.*

περὶ Ζῴων v. *Ψαθαρόν.*
I. v. *Ἀκαλήφη* gl. 2.
V. v. *Ἀλκυονίδες ἡμέραι.*
VII. v. *Λεκατεύειν.*
VIII. v. *Κεστρεῖς. Κοβαλεία.*
IX. v. *Ἀντιπελαργεῖν.*

Ἠθικοῖς v. *Ἄνθρωπος.*

Θετταλῶν πολιτεία v. *Τετραρχία* gl. 2.

Ἰθακησίων πολιτεία μβ v. *Σκυτάλη* gl. 2.

Κατηγορίαις v. *Διαθέσεις.*

Κυμαίων πολιτεία v. *Τύραννος.*

Κυπρίων πολιτεία v. *Ἀνακτες* gl. 2.

Μαγικόν v. *Ἀνισθένης.*

Μετὰ τὰ φυσικά v. *Ἐπιστήμη* gl. 2.

Μηλιέων πολιτεία v. *Τῶν φιλιάτων.*

περὶ μνήμης καὶ ὕπνου v. *Μνήμη.*

περὶ Πολιτείας ἡ v. *Ἑσχατιάν.*

Σαμίων πολιτεία v. *Σαμίων ὁ δῆμος.*

Συρακουσίων πολιτεία v. *Καλλικύριοι.*

Τόποις
II. v. *Ἐναντία. Χαλεπώτατον.*
III. v. *Ἐκ περιουσίας.*
VI. v. *Ἐνέργεια. Χλευασία.*
VIII. v. *Ἀνάλογον. Λυσκολαίνειν. Πνευματικὸν σῶμα. Ὑπόληψις.*

πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολαῖς v. *Ὅτι ξένους.*

Φυσικοῖς v. *Εἴδησις.*

περὶ Ψυχῆς ά v. *Ἀγαθοῦ δαίμονος.*

ΑΡΙΣΤΟΦΩΝ Πυθαγοριστῇ v. *Πυθαγόρας* gl. 5.

ΑΡΜΕΝΙΔΑΣ v. *Καδμεία νίκη. Μακάρων νῆσοι.*

ΑΡΡΙΑΝΟΣ v. *Ἀκροστόλια. Ἁλιεύς. Ἁλιζώνου. Ἁλώσιμα. Ἁμαυρά. Ἄμωμον. Ἀμφίβολοι. Ἀμφίλογον. Ἄν. Ἀνασοβηθείς. Ἄνδρα. Ἀνεβάλλετο. Ἀνέδην. Ἀνεπιεικές. Ἀξιδίρης. Ἁπήρια. Λυτοκέλευστος. Ἀφηλικέστερος. Ἄχαρι. Βουλυτός. Γλίσχρον. Γνώμη* gl. 3. *Γνωσιμαχῆσαι. Δεξιός. Δεῖμα. Διαλείπουσαι. Διαφορῆσαι. Διαφρουμένης. Διαχωσήματα. Δίθυρσον. Δινήσας. Ἐγνωσμένον* gl. 2. *Ἕδρα* gl. 1. *Ἐκοντήν. Ἑλινύοντας. Ἐπαντίης. Ἐπελήφθη. Ἐπεχώρησεν. Ἐπιθεσμοί. Ἐπίπλους* gl. 2. *Ἐπιτήδεια. Εὐθείαν* gl. 2. *Κατεδημαγώγησε. Κελευστής. Κολωνός. Ξυνάγγεια. Ὀξύτης. Παλιά. Παραντόθεν. Παρεξειρεσίαν. Παρεσηκότες. Πατήσας. Πονήσαντα. Προὐργιαίτερον. Ῥόθιον. Σποράκις. Διαμητόν. Σχάσαντα. Ὑποτεμόμενος. Ὑπὸ οἱ. Φοβερός* (bis). *Χρηματισμένων.*

Exp. I, 9. v. *Πίνδαρος.*
— 11. v. *Διαβάλλειν.*
— 13. v. *Λεῖσχε.*
— 19. v. *Βύζην.*
II, 12. v. *Ἡφαιστίων* gl. 2.
— 19. v. *Ἕρμα* gl. 2.
III, 29. v. *Διαβάλλειν. Ὦξος.*
IV, 19. v. *Ἀλέξανδρος.*
— 21. v. *Βαιά. Μεγαλωστί* gl. 2. *Ταριχεύειν.*
— 22. v. *Παρίστασθαι.*
— 28. v. *Ἄορνος πέτρα.*
— 29. v. *Ἵνα* gl. 1.
V, 9. v. *Κάρφη.*
— 11. v. *Διαλείπουσαι.*
(— 16. v. *Καματηρούς.*)
— 23. v. *Ἀποστατήσω.*
— 24. v. *Φοβερός.*
VI, 13. v. *Ἀλέξανδρος.*
— 25. v. *Ἐπιχώρησις.*
VII, 28. v. *Ἀλέξανδρος. Λαμονέσταστος.*

(*Τὰ μετ' Ἀλέξανδρον* v. *Κρατερός. Λεοννάτος. Περδίκκας.*)

Ind. p. 518. v. Πολλός.
548. v. Φαύλη κηλίς.
556. v. Ἀκωκή. Νεῖν. Παραστατεῖν.
557. v. Ἐνυάλιος.
562. v. Κατεφρασθείς. Κρίβανον. Πέμματα. Πυγηρά.
563. v. Συμβαλόντα.

Παρθικοῖς v. Γνῶσις gl. 3. Huic libro cum alii loci possunt tribui, tum is qui est in v. Κατάλογος vel v. Ὠνητή.

Falso citatur vv. Αἰθάζω. Ναῦς. Ξυστόν. Φυλάξαντες.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ (ὁ γραμματικός) v. Τευτάζειν.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ (nomine celato) Ὀνειροκριτικοῖς
I, 1. v. Ἐνύπνιον.
— 2. v. Στοιχεῖα gl. 2.
— 11. v. Ἀλληγορία.
— 12. v. Ἐντελής. Κατάξηροι ὄνειροι.
— 17. v. Ἐξονυχίζειν.
— 18. v. Κεφάλαια.
— 23. v. Ὀνυχίζεται.
— 37. v. Ἀκέφαλος gl. 2. Τοίχαρχος.
— 47. v. Ἀναγκαῖον. Ἀνδρεία. Αἰδώς. Μήδεα.
— 52. v. Σιδηροῦς ἄνθρωπος.
— 56. v. Ἀσάμινθος. Ἔφηβος gl. 2.
— 57. v. Ἁρπαστόν. Θύλακοι.
— 64. v. Στελγίδες.
— 66. v. Βαλανειομφάλους.
— 67. v. Κράμβη.
— 68. v. Γάρος.
— 73. v. Συκάζειν.
— 76. v. Ἀγκών. Πυργίσκοι.
— 80. v. Κοινεῖον.
— 81. v. Ἀπουσιάσει.
II, 3. v. Ἐφεστρίς. Τήβεννος. Τριβακά.
— 4. v. Πλύνεται.
— 5. v. Δακτύλιος. Ἐλέφαντος. Σούκινοι. Ψῆφος gl. 2.
— 10. v. Κλίβανος. Τέραμνον.
— 11. v. Μελιταῖον κυνίδιον.
— 12. v. Αἶγες. Ἱερὰ νόσος. Κῦμα. Λυκίσκος.
— 36. v. Ἥλιος gl. 5. Μορμυρωπός.
— 42. v. Διόνυσος. Νεμεσᾶν.
— 70. v. Ἐπιβοῶμαι.
— 73. v. Ὕπτιος.
— 75. v. Γενεά.
III, 2. v. Κλέπτειν.
— 28. v. Γαλῆ.
— 60. v. Ζωή.
IV, Prooem. v. Στρόφιον.
— 1. v. Ὄνειρον.
— 3. v. Ἔθος.
— 16. v. Πεπρᾶσθαι.
— 30. v. Ἀναβάσεις.
— 44. v. Ἄχρωμος.
— 47. v. Φοῖνιξ.
— 63. v. Μονοκρήπιδι.
— 69. v. Δράκων gl. 3. Εἰφάδια.
— 71. v. Μοιχεία. Σφαιρίζω.
— 72. v. Πάν.
V, 6. v. Ἠθμός. Ἴθματα.
— 9. v. Γνάφαλοι. Τύλη.
— 58. v. Κάρδοπος.
— 66. v. Κορώνη.
— 74. v. Λοχαῖοι δίφροι.
— 79. v. Κλυστήρ.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ v. Ἄδ δ. Ἐξένισεν. Ἰσμαρικὸς οἶνος. Καταπροΐξεται. Κόρωνες. Μυδαλέας. Μυσάχνη. Ξενία. Παλίνσκιον. Πυῤῥαίνεται. Σκανδάληθρα. Τήνελλα. Φασιανοί.

ΑΡΧΙΠΠΟΣ v. Διαβάλλεται. Ἑωθώς.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ἐξ γραμματικῶν v. Ὀρφεὺς gl. 4.
ἐκ τραγῳδουμένων v. Ῥησίαρχος.

ΑΣΤΥΔΑΜΑΣ v. [illegible]

ΑΧΑΙΟΣ
Ἴριδι v. Βοῦς ἕβδομος gl. 2.
Φιλοκτήτῃ v. Κλεκλεῦ.

ΒΑΒΡΙΟΣ v. Ἀγκάλη. Ἄμεν. Ἀνωθεν. Ἄρκος. Ἀσάμεω. Ἀσκῶμα. Αὐήρως. Ἀχαΐνη. Βαδίσματος. κώπη. Βληχάδης. Βουκολήσας. Γέρανος. Γαμψώνυξ gl. 2. Δάπτω. Διέργεται. Δῖωρα. Ἐκάστοτε. Ἐκθορεῖν. Ἐκτάσεως. (Ἐνεφήκαν.) Ἐν τῷ μέρει. Ἕωλα. (Ἐρωτῷ.) Ἑταιρεία. Εὔλαι. Ἰλίων. Ἥρα. Καμπύλα τόξα. Κατορεύσας. Κηλίας. Κωλώτης. Κωμῆται. Κωτίλλω. Κρίμνον. Λόφος. Λόχμη. Νεβρείην καρδίην. Νεβρός. Νέμεσις gl. 2. Νεός. Ὀκλαδίας. Ὀρεία. Ὀρτυξ. Ὥραι. Παλαμναῖος. Πανθοίνην. Παιάν. Πέταυρα. Πίθηκος. Πρίων. Πυρίνῳ σίτῳ. Ῥωγαλέον. (Σάγη.) Σαῦρα. Σωρεύσας. Στήλη. (Στελεόν.) Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. Τιττυβίζετε. Τρυγάς. Τρώγλη. Οἴναρα. Φαλλός. Φρίτρα. Φριξότριχα. Adde v. ΜΥΘΟΙ.

ΒΑΚΧΥΛΙΔΗΣ v. Εἴδωλον. Σοφιστής gl. 3.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ v. Καταδικασθέν.
Homil. IV. p. 60. v. Καθηδυπαθῶ.
T. I. p. 69. v. Ἐκτραχηλίζειν.
T. I. p. 184. v. Ἀποστολικὴ πολιτεία.
T. II. p. 130. v. [illegible]
De Sp. S. c. 4. v. Ἐξ οὗ.
c. 5. v. Σταθμή.
In Hex. VII. v. Ἐχενηΐς gl. 2.

ΒΑΤΩΝ v. Πυθαγόρας gl. 3.

ΒΡΟΝΤΙΝΟΣ v. Ὀρφεύς.

ΓΑΛΗΝΟΣ v. Φαιάν.

ΓΑΩΣΣΟΓΡΑΦΟΙ v. Ἀνιχνεύς. Ὀστέινα.

ΓΟΡΓΙΑΣ v. Παρθένιοι.

ΓΡΑΦΗ (Sancta Scriptura)
Amos III, 6 v. Κακία gl. 3.
VII, 14. v. Κνίζων.
Daniel v. Θαῦρος.
X, 5. v. Βαδδίν.
Deut. I, 16. v. Διακούω.
X. v. Ἔσω ἄνθρωπος. Κλῆρος gl. 2.
XXIX, 19. v. [illegible]
XXXII, 11. v. [illegible]
— 15. v. [illegible]
— 41. v. [illegible]
Eccles. XI, 2. v. Ὀγδόη.
Esai. III, 21. v. Διαφανῆ χιτώνια.
XI, 4. v. Παιδίξει.
XIII v. Σειρῆνες.
XXXVII, 6. v. Ἀλείται.
LVIII, 6 v. Λύω.
Exod. III, 5. v. Ὑπόδημα.
— 14. v. Ὤν.
Exod. XII, 42. v. Προφυλακή.
XX, 1. v. Πλαξίν.
XXII, 26. v. [illegible]
Ezech. XI. v. [illegible]
XVII, 3. v. [illegible]
XVIII, 24. XXXIII, 12. v. [illegible] gl. 3.
LVIII, 8. v. [illegible]
Genes. I, 6. v. Οὐρανοὶ δύο.
IV, 7. v. Οὐκ ἐὰν ὀρθῶς.
— 15. v. [illegible]
VI, 4. v. [illegible]
— 13. v. [illegible] gl. 2.
IX, 27. v. [illegible]
XV, 4. v. [illegible]
— 16. v. [illegible]
XVIII, 20. v. [illegible]
XIX, 27. v. [illegible] gl. 3.
XXII v. [illegible]
XXVII, 36. v. [illegible]
— 41. v. [illegible]
XXVIII, 22. v. Κλῆρος gl. 3.
I, 25. v. [illegible]
Hos. IV, 12. v. [illegible]
Ierem. IV, 22. v. [illegible]
XX, 14. v. [illegible]
XXXVI, 30. v. [illegible]
I, 30. v. [illegible]
Iobi v. [illegible]
VII, 20. v. [illegible]
XV, 25. v. [illegible]
XX, 10. v. [illegible]
XXX, 2. v. [illegible]
— 20. v. [illegible]
XXXVIII, 32 v. Κάμη.
XL. v. [illegible] gl. 3. [illegible]
Ioel II, 28. v. Ἔσω ἄνθρωπος.
Ion. I, 2. v. [illegible]
XII, 2. v. [illegible]
Iud. V, 28. v. [illegible]
VII, 13 v. [illegible]
IX. v. [illegible]
Numer. XXIV, 6. v. [illegible]
XXXI, 49. v. [illegible]
Paralipom. II, 33, 3. v. [illegible]
19, 2. v. [illegible]
Prov. XI, 16. v. [illegible]
XII, 24. v. [illegible]
XIX, 25. v. Ὀλολύξαι [illegible]
XXVII, 10. v. Ἡμέρα ἐπαγωγῆς.
XXIX, 16. v. Ὀλολύξαι [illegible]
Adde v. ΣΟΛΟΜΩΝ.
Psalm. III, 4. v. [illegible]
IV, 5. v. [illegible]
V, 1. v. [illegible]
— 4 v. [illegible]
— 12. v. [illegible]
VIII, 1. v. [illegible]
— 4. v. Ἐχθρός.
IX, 17. v. [illegible]
— 23. v. [illegible]
— 30. v. [illegible]
XVI, 1. v. [illegible] gl. 4.
— 5 v. [illegible]
— 14. v. [illegible]

Psalm. XVII, 6. v. Ὠδῖνες θανάτου.
— 46. v. Ἐχώλαναν.
XVIII, 13. v. Κρύφιοι.
— 14. v. Ἀλλοτρίως.
XIX, 3. v. Πιανάτω.
— 5. v. Ἀλλοτρίως.
XXI, 16. v. Χοῦς θανάτου.
— 21. v. Μονογενῆ.
XXIV, 3. v. Διακενῆς.
XXV, 1. v. Κρῖνον.
XXVI, 6. v. Ἀθῷος.
— 9. v. Μὴ ἀποσκορακίσῃς.
— 13. v. Ἅγιος. Γῆ ζώντων.
— 15. v. Ἀποσκορακίζει.
XXVII, 1. v. Κεκράξομαι. Λάκκος gl. 2.
XXVIII, 5. v. Κέδροι.
— 7. v. Κάδης.
XXIX, 12. v. Κατανυγείς.
XXX, 6. v. Χεῖρας Θεοῦ.
— 10. v. Γαστήρ.
— 21. v. Πρόςωπον.
— 22. v. Ἔκστασις. Περιοχή.
— 24. v. Περισσῶς.
XXXII, 1. v. Εὐθέος.
— 4. v. Ἄκανθα gl. 2.
XXXIII, 12. v. Τίς.
XXXIV, 12. v. Ἀτεκνία.
XXXV, 1. v. Φημί.
XXXVI, 1. v. Μὴ παραζήλου.
— 18. v. Βραχίων.
XXXVII, 3. v. Ἐπεστήριξας.
— 8. v. Ψόα.
— 11. v. Φῶς.
XLI, 2. v. Ἅγιος. Θεός gl. 2.
— 3. v. Ἐγενήθη.
— 5. v. Ἐξέχεα.
— 8. v. Ἄβυσσον.
XLIII, 13. v. Ἄλλαγμα.
— 15. v. Παραβολή gl. 2.
— 23. v. Ὕπνος gl. 2.
XLIV, 8. v. Κασσία.
— 9. v. Βάρεις ἐεφάνλτιναι.
XLV, 5. v. Πρωὶ πρωί.
XLVII, 2. v. Εὐρίζῳ.
XLVIII, 11. v. Ἄφρων.
— 19. v. Εὐλογήσαι.
XLIX, 1. v. Θεοί.
— 7. v. Διαμαρτύρομαί σοι. Μαρτύρομαι.
— 15. v. Ἅγιος.
— 20. v. Καταλαλῶ.
L, 5. v. Κισσῶ.
LI, 2. v. Ἐλογίσατο.
LIV, 3. v. Ἐνεκότουν.
— 16. v. Παροικία.
— 21. v. Διαθήκη gl. 2.
— 23. v. Φρέαρ διαφθορᾶς.
LV, 2. v. Ὕψος.
— 7. v. Ὑπὲρ τοῦ μηθενός.
LVI, 6. v. Ὑψώθητι.
LVII, 5. v. Κωφῆς. Σοφός.
— 6. v. Μύλας λεόντων.
— 8. v. Ὕδωρ διαπορευόμενον.
LVIII, 13. v. Συντέλειαι.

Psalm. LIX, 8. v. Κοιλάδα σκηνῶν.
— 9. v. Ὑποδήματα.
— 10. v. Οὐκ ἐξελεύσῃ.
LXI, 4. v. Κωτίλη.
— 5. v. Τιμή.
— 11. v. Ἅπαξ ἐλάλησεν.
LXIII, 3. v. Συστροφή.
— 4. v. Ἐξαπίνα.
— 5. v. Ἄμωμος.
LXIV, 3. v. Ὑπερεδυνάμωσαν.
LXVI, 8. v. Εὐλογήσαι.
LXVII, 1. v. Ἀναστήσας.
— 10. v. Ἑκούσια.
— 14. v. Κλῆροι.
— 15. v. Χιόνος.
— 23. v. Βασάν.
LXVIII, 24. v. Θυμὸς ὀργῆς.
LXX, 16. v. Γραμματίας.
— 19. v. Μεγαλεῖα.
LXXI, 9. v. Θαρσεῖς.
— 12. v. Δυνάστην.
LXXII, 7. v. Στέαρ.
— 15. v. Ἠσυνθέτηκας.
— 20. v. Εἰκών.
— 27. v. Ἐξωλόθρευσας. Πορνεία.
LXXIII, 11. v. Κόλπος.
— 21. v. Κατῃσχυμμένος.
LXXIV, 6. v. Ἐξόδων.
— 7. v. Ὄρη ἔρημα.
— 8. v. Οἶνος.
— 9. v. Ὁ τρυγίας. Τρυγίας.
LXXV, 10. v. Ἐνθύμιον gl. 2.
LXXVI, 18. v. Τροχός.
LXXVII, 2. v. Παραβολή gl. 2. Πρόβλημα.
— 16. v. Ἴδοσάν σε.
— 19. v. Καταλαλῶ.
— 23. v. Θύραι οὐρανοῦ.
— 25. v. Μάννα.
— 43. v. Τάνις.
— 65. v. Ὕπνος gl. 2.
— 66. v. Ἕδρα.
LXXIX, 13. v. Ἀνθομολογησόμεθα.
— 14. v. Λυμαίνομαί σοι.
— 19. v. Καταλαλῶ.
LXXX, 5. v. Ψωμίζεται.
— 8. v. Ὕδωρ ἀντιλογίας.
— 13. v. Καιρός.
LXXXII, 1. v. Τίς.
— 10. v. Ἰάβιν.
LXXXIII, 1. v. Μὴ καταπραΰνης.
— 4. v. Ὑπερήφανος.
— 6. v. Ἀναβάσεις.
— 7. v. Κοιλάδα κλαυθμῶνος.
LXXXVII, 6. v. Σκιὰ θανάτου.
— 7. v. Βουλὴ ἁγίων.
LXXXVIII, 52. v. Τὸ ἀντάλλαγμα.
LXXXIX, 8. v. Πιών.
— 10. v. Πραότης.
— 14. v. Πρωί.
XC, 7. v. Κλίτος.
— 12. v. Ἐπὶ χειρῶν. Προςκόψῃς.
XCI, 10. v. Μονόκερως.
XCII, 3. v. Τρίψις.
XCIII, 4. v. Ὑπερήφανος.

Psalm. CXIII, 6. v. Προςήλυτοι.
— 13. v. Ἡμέρα πονηρά.
— 17. v. Τίς.
— 20. v. Θρόνος.
XCIV, 12. v. Κατάπαυσις.
XCVI, 7. v. Γλυπτόν.
XCVIII, 5. v. Ὑποδήματα. Ὑψοῦτε.
C, 7. v. Κατεύθυνεν.
CI, 8. v. Κατ' ἐμοῦ.
— 11. v. Κατέῤῥαξας.
CII, 2. v. Ἐντός.
— 3. v. Ψαθυρόν.
CIII, 6. v. Ἄβυσσον. Περιβόλαιον.
— 34. v. Διαλογή.
CIV, 3. v. Ἐπαινεῖσθε.
— 16. v. Στήριγμα ἄρτου.
— 31. v. Σκνίψ.
CV, 11. v. Σχοίνισμα.
— 15. v. Αἴτημα.
— 22. v. Θαυμάσια.
— 28. v. Ἐτελέσθησαν.
— 30. v. Θραῦσις.
— 33. v. Διέστειλεν.
CVII, 7. v. Ἐρημικῷ.
CIX, 1. v. Ἕως οὗ.
— 3. v. Ἡμέρα δυνάμεως.
CXI, 4. v. Σκότος.
CXII, 1. v. Παῖδες.
CXIII, 2. v. Ἁγίασμα.
CXV, 2. v. Ψεῦδος.
— 5. v. Εὐχαί.
CXVII, 16. v. Δεξιὰ Κυρίου.
— 19. v. Πύλαι δικαιοσύνης.
— 24. v. Αὐτή.
— 27. v. Πυκάζουσι.
CXVIII, 5. v. Ὄφελες.
— 15. v. Ἀδολεσχία.
— 61. v. Σχοινία.
— 70. v. Ἐτυρώθη.
— 83. v. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ.
— 91. v. Δουλεία.
— 95. v. Ὑπέμειναν.
— 135. v. Πρόςωπον.
— 136. v. Διεξόδους ὑδάτων.
— 169. v. Ἀξίωμα gl. 2.
CXXI, 2. v. Μετοχή.
CXXVIII, 3. v. Ἐτέκταινον.
CXXIX, 5. v. Λογίαι.
CXXXI, 17. v. Κέρας gl. 5.
CXXXII, 2. v. Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς.
— 3. v. Ὦα.
CXXXIV, 4. v. Οὐσία. Περιούσιος λαός.
— 7. v. Θησαυροὶ ἀνέμων.
CXXXVI, 8. v. Προανατάξωμαι.
CXXXVIII, 15. v. Βίβλοι Θεοῦ.
CXXXIX, 9. v. Τὸ κατακύκλωμα.
CXLII, 4. v. Ἀκηδία.
I. Regg. II, 24. v. Ἀκοή.
II, 30. III, 13. v. Ἠλεί.
XIX, 11. v. Διαλύω.
II. Regg. II, 14. v. Ἀπφώ.
IV. Regg. VIII, 12. v. Ἐσσείσεις.
IX, 28. v. Στρῆνος.
— 30. v. Ἐστιμμίσατο.

Zachar. XI, 2. v. Ὀλολυζέτω| πίτυς.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΥΣΣΗΣ
T. I. p. 8. v. Τυχαία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ὁ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
Carm. iamb. I. T. II. p. 187. v. Ἄιδρις.
p. 32. v. Ἀκούω.
p. 50. v. Βασιλεύω.
p. 100. v. Θύειν.
p. 114. (87.) v. Καλλιερῶ.
p. 127. v. Λειμαίνει.
p. 275. v. Διαυγία.
p. 291. v. Ἀπανθήσαντα.
p. 316. v. Φιλοτίμως.
p. 317. v. Ἀπήνια.
p. 319. v. Ἀλείπται.
p. 331. v. Ἄφαρις.
p. 335. v. Πηδαλιουχεῖν.
p. 357. v. Ἄσκευον. Χθές.
p. 521. v. Περίγρα.
p. 564. v. Σχέσις.
p. 566. v. Περιδέξιος.
p. 626. v. Τροφώνιος.
p. 646. v. Ἀγονία. Ἀπαργμάτων. Ψίχες.
p. 695. v. Ἀγνωμόνως.
p. 714. v. Διείργω.
p. 747. v. Ἐνηνθρώπησεν.
Ὁ Θεολόγος v. Ἀστικῶς. Μεγαλομερία. Μελίαι. Ὧρα. Πρός.

ΔΑΒΙΔ: vid. Psalmi sub ΓΡΑΦΗ.

ΔΑΜΑΣΚΙΟΣ v. Ἀγαθοεργία. Ἀγαθοθέλεια. Ἀγοραῖοι. Ἀγχίνοια. Ἀγχίσπορος. Ἀδαήμονες. Ἄθρυπτος. Ἀθύτους. Ἀκαμάτιος. Ἀκέραιον συνειδός. Ἀκροατής. Ἀκρόπολις. Ἀληθινὸς ἔρως. Ἄμαχον. Ἀμήχανον. Ἀμμωνιανός. Ἀμπλάκημα. Ἀμφιλαφῆ. Ἄμφω. Ἄναλκις. Ἀνεπιτροῦτο. Ἄνθρωπος. Ἀντώνιος Ἀλεξανδρεύς. Ἀπῆγεν. Ἄπλαστος. Ἀπόπειρα. Ἀποσαφοῦντες. Ἄρασθαι. Ἁρμάτιος. Ἁρποκρᾶς. Ἀρχιάδας. Ἄρχων χρόνιος. Ἀσκληπιόδοτος. Ἄττα. Ἄτεγκτος. Ἀτέραμνον. Ἄτρυτος (bis). Αὐγοειδής. Αὐτοκίνητον. Ἀφεδρείας. Ἀφέλεια. Ἀφοσιούμεθα. Βλακεύεται. Βωμολόχος gl. 2. Γελασείω. Γένεσις gl. 2. Γέσιος. Γρηγόριος gl. 5. Δαιμονία. Δεισιδαιμονία. Διαγκωνισάμενος. Διαγνώμων. Διαιδεται. Διαθέτης. Διὰ πείρας. Δίεσιν. Δίκαιος. Διωλύγιον. Δοκοῦντα. Δώριος αὔλησις. Δῶρος. Δύναμις gl. 2. Δυσεπήβολος. Δυσχερασμάτων. Αἰδεσία. Αἰδοῖος. Ἐκ περιουσίας. Ἐναγεῖς. Ἐνδεέστερος. Ἐνδόμυχος. Ἐνστατικός. Ἐντήξας. Ἐξ ὑπογύου. Ἐπ' ἐλάχιστον. Ἐπιβεβήκασιν. Ἐπίκτητος. Ἐπίπροσθεν. Ἐπιστρεφής. Ἐπιτίθησιν. Ἐπίφορος. Ἑρμαῖον. Ἑρμείας gl. 3. Ἔρως gl. 2. Εὐθημοσύνη. Εὐθιξία. Εὐθύγλωττος. Εὔκολος. Εὐλόφως (bis). Εὐμοιρία. Εὐπείθιος. Εὑρετής. Εὔρους. Εὔτροχον. Ἐχέμυθον. Ζήνων gl. 6. Εἶδος. Εἴδωλον. Εἴσω. Ἡγίας. Ἡλικιώτης. Ἧλιξ ἥλικα. Ἠνείχοντο. Ἡραΐσκος. Ἰάκωβος gl. 2. Ἰβύκειον ῥησείδιον. Ἰδιώτης. Ἱερατική. Ἱεροκλῆς. Ἱλάριος. Ἰσίδωρος gl. 2. Ἰφικρατίδες. Θεαγένης. Θέων gl. 7. Θῶπες. Θοίνη. Κάῤῥων. Καταβαίνειν. Κατακωχή. Κατανωτίσασθαι. Καταπειθές. Κατὰ πῆχυν. Κατεαγότων. Κατεσκληκώς. Κηροῦ εὐπλαστότερος. Λάθε βιώσας. Λαχάρης. Λήθη. Μαρῖνος gl. 2. Μαρκελλῖνος. Μέτριοι gl. 2. Μεῖον gl. 2. Μή τι. Μητροφάνης. Μισοπράγμων. Μῶμος. Νεμεσίων. Νόμος. Ὀδαίναθος. Ὅλην. Ὄλυμπος. Ὅροι. Ὅσιον χωρίον. Οὐδὲν ἧττον. Οὐλπιανός gl. 4. Ὀψιμαθής. Ὡραπόλλων. Ὦτα κατεαγότα. Παμπρέπιος (bis). Παρίστασθαι. Πίνος. Πιστότης. Πλαδαρόν. Πλάτων gl. 3. Πολυήκοος. Προβεβηκόσι. Προέμενος. Προσεποιήθη. Προσηγάσθησαν. Προΐοιτο. Πυροφορίωρ. Πυργοῦται. Ῥητορική. Ῥυθμίζει. Σαλούστιος gl. 3. Σαραπίων gl. 2. Σαρκοφαγία. Σεβηριανός. Σεβῆρος. Σιλβανός. Σκαιός. Σκιὰ ὀνείρων. Σουπηριανός. Σωρανός gl. 2. Σπουδή. Στοιχεῖα. Συνεῖναι gl. 2. Συννήσας. Συριανός. Συστοιχία. Τὰ ὦτα. Τάττουσα. Τεκμήριον. Τελεσιουργόν. Τετράγωνος. Τριβωνοφόρος. Ὑβρίζειν. Ὑγιεία (bis). Ὑπατία. Ὑπέμεινεν. Ὑπερβάθμιον. Ὑπερηγορῶν. Ὑποκορίζεται. Φιλία gl. 2. Φιλοπονία. Φῶτα. Φυλάκια. Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. Χασμενίζεις. Χωρὶς τὰ Μυσ. Χρηματισμός. Χυτρόπους. Ψυχή.
ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ v. Γρηγόριος gl. 4. Ἰφικρατίδες.

ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ἹΣΤΟΡΙΚΟΣ v. Δαμόκριτος. Ἰούδας.

ΔΑΝΙΗΛ: vide sub v. ΓΡΑΦΗ.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ v. Ἀγραφίου. Ἀνάγεσθαι. Ἄναλτον. Ἀντέχει. Ἀντιβληθέντος. Ἀπήχεια. Ἀπογνούς. Ἀποπεφασμένον. Ἀποσάξαντα. Ἀπόταφος. Ἀρχαιρεσιάζειν. Αὐτοδίκη. Βουλαία. Βουλεύσεως. Βουλεία. Γόργυρα. Διάμετρος. Ἐξούλης. Εὐανδρία. Θεογείτων. Κλιμάζει. Λαμπάδιον. Λογισταί gl. 2. Μοχθηρός. Ὁμοερκές. Ὀχεῖον. Παραφρυκτωρεῖν. Προμετρητής. Οἴκημα. Ὑπόλογον. Ὑποφόνια. Φάσις gl. 2. Χρυσοχοεῖον.
κατὰ Ἀγησικλέους v. Σκαφηφόροι.
ὑπὲρ Αἰσχίνου v. Κλιμακίζειν.
κατὰ Ἀρχεστράτου v. Ἀποψηφίζονται.
κατὰ Καλλίστου v. Ὑπονομεύοντες.
κατὰ Λεωχάρους v. Δεῦρο gl. 2.
κατὰ Λυκούργου v. Καταλεύσιμον.
κατὰ Μεναίχμου v. Πραγματεία.
κατὰ Πολυεύκτου v. Αἴγειον. Παλιναίρετος. Παραγγελία.
κατὰ Πυθέου v. Ἀπρότων. Καλλίας πιεοροῤῥύει. Καταδεδέσθαι.
κατὰ Στεφάνου v. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.
Τυῤῥηνικῷ v. Περίστασιν.
κατὰ Φιλοκλέους v. Πυνθάνεσθαι.
κατὰ Φορμισίου v. Ἠλινδημένον.

ΔΕΞΙΠΠΟΣ v. Ἀναγορεύει. Ἀπὸ δή. Ἐπιμᾶλλον gl. 2. Εὐθαρσῶς ἔπνει. (Ἐφεστρίς.) Ἰουθοῦγγοι. Ἵππος. Ξυστόν. Παραπολύ gl. 2. Παραχρῆμα. Πατασσούση. Ῥωμαίων ἀρχή. Σεμνόν.

ΔΗΜΑΓΟΡΑΣ Ὁ ΣΑΜΙΟΣ v. Ἀλκυονίδες.

ΔΗΜΑΔΗΣ v. Παρέλαβε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ v. Ἀχή. Ἰσαῖος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Poeta) v. Φθόνος gl. 2.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΚΗΨΙΟΣ v. Ἀδράστεια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΑΛΗΡΕΥΣ περὶ νομοθεσίας v. Παράστασις gl. 3. γ̄ νομοθεσίας v. Σκαφηφόροι.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ v. Ἄλ ἄ. Εὐεστώ. Εἱμαρμένη gl. 2. Τριτογένεια.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ v. Ἀλογία gl. 3. Ἀμφισβητεῖν gl. 2. Ἀντέχει. Ἄξιον (bis). Ἄπαγε. Ἀπαλλάξας. Ἀπεγνωκώς. Ἀπελθη. Ἀπογνούς. Ἀπολογίζω. Ἀφείς. Δαπανᾶν. Δημοτευόμενος. Διάθεσις gl. 3. Διαχειροτονία. Δοκιμασθείς. Ἐγκράτεια. Ἐνεσκευασμένην. Ἐξεγγύησις. Ἐχῖνος gl. 4. Κακώσεως. Καταχειροτονίαν. Κλίσις gl. 3. Πόα. Πρυτανεύσητε. Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. Τετραρχία gl. 2. Τηνάλλως. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. Φάσις gl. 2. Χάρακα.
ἐν τῷ τοῦ Ἀγνίου κλήρου v. Πρόσκλησις.
κατ' Ἀνδροτίωνος
p. 599. v. Ἀνελοῦσα.
613. f. v. Ἐξητάσθης.
614, 23. v. Ἐξορχησάμενος.
615, 2. v. Πομπεία.
615, 14. v. Ἀντιγραφεύς.
618, 7. v. Χερνίβων.
πρὸς Ἀπατούριον
893, 14. v. Ἔγγειον gl. 2.
895, 5. v. Ἀνασκευασθείσης.
899, 1. v. Ὀφρύνιον.
κατ' Ἀριστογείτονος v. Ἀριστογείτων gl. 2. Ἔνδειξις gl. 3.
775, 25. v. Ἕναι ἀρχαί. Ἕνη.
776, 7. v. Πληρωτής.
778, 16. v. Ἀπεσχοίνισεν.
778, 17. v. Γνῶσις gl. 2.
778, 19. v. Βουλεύσεως.
784, 22. v. Ἀνασείειν.
785, 23. v. Ὁμοῦ gl. 2.
786, 10. v. Ἀνίδρυτοι.
786, 13. v. Γραφεύς.
787. v. Μέτοικοι.
793, 26. v. Θεωρίς gl. 2.
794, 5. v. Φάρμακος.
Per errorem cit. v. Ἐμφρεάτοι.
κατ' Ἀριστοκράτους
626, 20. v. Δέομαι.
629, 16. v. Ὁ κάτωθεν νόμος.
629, 21. v. Ἄξονες.
631. v. Ἐφορεία gl. 2.
637. v. Ἡ ἐν ὁδῷ. Καθελών. Ὁδός gl. 2.
640, 1. v. Θεσμός.
614, 1. v. Αἰδέσασθαι.
644, 25. v. Ἀποφεύγειν.
(645, 26. v. Ἐμφρεάτοι.)
647, 24. v. Ἀνδροληψία.
651, 16. v. Ἐπέτειον.
661, 11. v. Φαῦλος gl. 2.
668, 10. v. Ἔθνος gl. 2.
671, 8. v. Σκῆψις gl. 2.
677, 26. v. Στέργω.
687, 2. v. Πενέσται gl. 2.
687, 23. v. Ἀποκήρυκτον.
691, 19. v. Μεταδίδωμι. Νοθεία.
Per errorem cit. v. Ὅτι οἱ ἁλόντες. Οὐκ ἀνασχήσομαι.
πρὸς Ἄφοβον (κατὰ Ἀφόβου)
813. v. Ἐπιτρέπειν.
815. v. Κεφάλαιον gl. 3. Συμμορία gl. 2.

πρὸς Ἄφοβον (κατὰ Ἀφόβου)
p. 816, 26. v. Ἔκδοσις.
817, 2. v. Ἀπεσχημένον.
(846. v. Καταψευδομαρτυρηθέμενος.)
848, 12. v. Ὑπὸ μάλης.
πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον Ἐπιστολὴ v. Ἐργολάβος.
κατὰ Διονυσοδώρου (πρὸς Διονυσόδωρον)
1284, 19. v. Ἀμφοτερόπλουν.
1285, 9. v. Συνετιμήθη. Συντιμηθῆναι.
1287, 13. v. Τέως.
Ἐπιστολαῖς
1484, 2. v. Ἐρανισάμενος.
Ἐπιταφίῳ
1397, 23. v. Ἡγεῖσθαι.
πρὸς Εὐβουλίδην v. Πόρος gl. 2.
1299, 17. v. Ἀποψηφισθέντα.
1320, 12. v. Γαμηλία.
κατ' Εὐέργου
1146 f. v. Πρὸς τῇ αὐλίδι.
1160, 14. v. Ἐπενεγκεῖν.
κατὰ Ζηνοθέμιδος
885, 20. v. Χρῆσαι gl. 2.
κατὰ Θεοκρίνου
1335, 7. v. Ἐνδεικάζοντας.
1338, 19. v. Ἀγραφίου.
πρὸς Καλλικλέα
1273, 6. v. Ἀποικοδομεῖς.
1278, 4. v. Χλιδῶς.
κατὰ Κόνωνος
1246, 14. v. Ἰδίαν.
1248, f. v. Μελίτη.
1261. v. Ἰδιωτεύεσθαι. Φαῦλον gl. 2.
1262. v. Λίαν gl. 2.
1265, 6. v. Λίθος gl. 2.
ὑπὲρ Κτησιφῶντος (vid. infra περὶ στεφάνου)
218, 21. v. Προβολάς.
226, 19. v. Ἐκ περιουσίας gl. 2.
227, 20. v. Παρελθεῖν gl. 2.
229, 3. v. Πομπείας.
229, 13. v. Λόγου τυχεῖν.
231, 8. v. Ἄκριτος.
232, 20. v. Ἀποσεμνύνεις. Ὦ μηδαμῶς.
234, 14. v. Μεσονύκτιον.
236, 4. v. Διαφέρω.
237, 10. v. Ὀνομάζων.
241 f. v. Σῖμος.
242, 2. v. Περίλλος.
242, 13. v. Ἐωλοκρασία gl. 2.
244, 5. v. Διώκω σε.
248, 15. v. Πορθμός.
253, 14. v. Φρεάριος.
254, 19. v. Ἐπιτείχισμα.
258, 21. v. Οἰκίσκῳ.
258, 23. v. Προβαλλομένους.
259, 10. v. Θεμίσων.
262, 17. v. Μουνυχία.
263, 25. v. Διακεχείρικε.
266, 12. v. Προβούλευμα.
268, 13. v. Ἐξ ἁμάξης.
268, 22. v. Ἀπόῤῥητα gl. 2.
270, 11. v. Τριταγωνιστής.
284, 24. v. Γέῤῥα gl. 2. Γέῤῥοιν.
291, 21. v. Βασκαίνει.
297, 15. v. Ἀρτεμίσιος.
ὑπὲρ Κτησιφῶντος
p. 297, 22. v. Γραμματοκύφων. Τρόμητος.
301, 24. v. Ἀναφοράν.
302, 13. v. Ἐπαιρόμενος.
307, 25. v. Τραγικὸς πίθηκος.
307, 26. v. Παράσημος ῥήτωρ.
313, 15. v. Νεβρίζων.
313, 24. v. Θίασος gl. 3. Λεύκη.
313, 26. v. Εὐοῖ σαβοῖ. Σάβοι.
313, 27. v. Ἄττιν.
314, 1. v. Στρεπτούς.
314, 10. v. Σιμύλος.
319, 18. v. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτ.
320, f. v. Ἡγήμων gl. 2.
322, 8. v. Θέμενος.
323, 1. v. Λαρυγγίζειν.
324. v. Ἐπιγένης. Ἠκρωτηριασμένοι. Θεογείτων. Νέων. Περίλλος.
324, 23. v. Προπίνει.
329, 17. v. Ἡγεμὼν συμμορίας.
329, 26. v. Θεοκρίνης.
πρὸς Λακρίτου παραγραφήν
927, 4. v. Σύλας.
932, 27. v. Πεντηκοστή.
πρὸς Λεπτίνην (κατὰ Λεπτίνου)
471, 2. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
482, 21. v. Ὅρα δή.
491, 26. v. Λυσίμαχος.
πρὸς Μακάρτατον
1073, 27. v. Ἐξεπρέμνιζον.
1076, 21. v. Πρόπεμπτα.
κατὰ Μειδίου v. Ἅμα. Σπουδάζω.
init. v. Προβαλλομένους.
528, 18. v. Βιαίων.
529, 11. v. Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν. Οἷον.
540, 21. v. Ἐξούλης.
548, 27. v. Ἐξόριστον.
552, 21. v. Μιαρὰ κεφαλή. Συλλαβεῖν.
558, 15. v. Ἀστράβη.
558, 18. v. Πεντηκοστή.
565. f. v. Ῥητά.
575, 15. v. Ἀντιβολῶ.
575, 25. v. Ῥήτωρ.
(580. v. Ἀποψηφίζω.)
586, 17. v. Ἐκλώζετε.
κατὰ Νεαίρας v. Ἐκφυλλοφορῆσαι.
1353. v. Ἵππαρχος gl. 5.
1367, 26. v. Πωλῶσι.
1367, 27. v. Ἀποπεφρασμένος.
1370. f. v. Ἀττικισμός.
(1374, 4. v. Ἀπαγορεύω.)
1377, 8. v. Ὁ κάτωθεν νόμος.
1377, 11. v. Κυρίας.
πρὸς Νικόστρατον (κατὰ Νικοστράτου
1251, 23. v. Περιστοίχων.
1253. v. Ἀρχαῖον.
κατὰ Ὀλυμπιοδώρου
1174, 4. v. Ἀνθυπωμοσία.
1174, 17. v. Ἐπεδίκασε.
κατὰ Ὀνήτορος
871, 25. v. Ἀπετιμήσατο.
872, 6. v. Προστασία gl. 2.
876, 20. v. Ἀποτιμηταί.
περὶ ὀνόματος
998, 4. v. Πινάκια.
999, 16. v. Σεσημασμένῳ.
πρὸς Πανταίνετον παραγραφή
p. 967, 17. v. Μαρώνεια.
973. v. Ἐπὶ Θρασύλλῳ.
974. v. Κεγχρεών.
978, 19. v. Παρακαταβολή gl. 2.
983, 19. v. Αἰδέσασθαι.
περὶ Παραπρεσβείας v. Ὁρᾶτε.
init. v. Παραγγελία.
341, 15. v. Ἀειλογία. Προβάλλεσθαι.
341, 18. v. Ἀνήρηκεν.
344, 13. v. Μύριοι.
349, 15. v. Προβαλλομένους.
354, 11. v. Ἐπαγγελία.
354. f. v. Ἐσπαθᾶτο.
357, 2. v. Πώμαλα gl. 2.
365, 3. v. Πυνθάνεσθαι.
368. 379. v. Ἡράκλεια gl. 2.
375. f. v. Ἀντικαταλλαττόμενος.
378, 3. v. Ἀποκρίθητι. Δεῦρο gl. 2.
378, 26. v. Σύγκλητος.
379, 11. v. Ἔξωμος.
382, 5. v. Ἀστάθμητον.
383, 5. v. Ἀσυνθετώτατον.
398, 2. 3. v. Ἐργοκλῆς. Ἐργόφιλος.
400, 25. v. Εἰσιτήρια.
401, 16. v. Προπύλαια.
403, 4. v. Φοινικίδα.
403, 11. v. Μαρτυρῶ.
406, 16. v. Ὅτι ξένους.
406, 21. v. Ἄττα.
415, 4. v. Ἀλαβαστοθήκας.
421, 18. v. Εἴσω ἁλός.
424, 11. v. Ὑποκοριζόμενοι.
430, 4. v. Ἐπικράτης gl. 3.
433, 21. v. Ἐπικράτης gl. 3.
442, 15. v. Ἴσα βαίνων.
444, 12. v. Κληρονομῶ gl. 2.
446, 2. v. Δρυμός.
446, 3. v. Τέως gl. 3.
449, 1. v. Δικάζω.
πρὸς Πολυκλέα
1250, 10. v. Μῶς ἔρτι.
ὑπὲρ Ῥητόρων v. Ἅμα.
περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας
198, 20. v. Ἀρτεμισία.
κατὰ Σπουδίου (πρὸς Σπουδίαν)
1029, 27. v. Ὅρος.
1031, 10. v. Σκηνίτης.
1031, 13. v. Νεμεσία.
περὶ στεφάνου (vid. supra ὑπὲρ Κτησιφῶντος.)
237, 1. v. Ἅμα.
269, 19. v. Τρίμμα gl. 2.
270, 10. v. Καλαμίτης.
271, 7. v. Ἀποψηφισθέντα.
307. v. Κίναδος gl. 2.
329, 15. v. Κληρονομῶ gl. 2.
Per errorem cit. v. Κατηγορίας ἔχω.
κατὰ Στεφάνου
1121, 24. v. Ἐξητάσθης.
1127, 2. v. Παραπεπτωκώς.
1133, 26. v. Φάρμακος.
1136, 10. v. Θέσθαι.
Per errorem cit. v. Καταψευδομαρτυρηθέμενος.
περὶ στεφάνου τῆς τριηραρχίας
1232, 4. v. Σύλας.
περὶ τῶν Συμμάχων
(183, 5. v. Τίμημα gl. 2.
περὶ Συμμοριῶν
182, 16. v. Κληροῦχοι. Κοινωνικόν.

περὶ Συμμοριῶν
p. 182, 19. v. *Συμμορία* gl.
183, 8. v. *Τάλαντον.*
186, 18. v. *Ὁ κάτωθεν νόμος.*
188, 7. v. *Τέως* gl. 2.

περὶ Συντάξεως v. *Παρουσία.*
170, 5. v. *Ὀπισθόδομος.*
172. v. *Μορῶν. Ῥήτωρ.*

πρὸς Τιμόθεον
1193, 11. v. *Λυκιουργεῖς.*
1199, 24. v. *Ἀποστησάμενον.*

κατὰ Τιμοκράτους
init. v. *Προτιμήματα.*
687. v. *Ἦων.*
703, 15. v. *Ναυκραρία.*
715. v. *Ἱερομηνίαι.*
724, 6. v. *Διεγγύησιν.*
733, 6. v. *Ποδοκάκκη.*
738, 7. v. *Ὅσιον.*
742, 16. v. *Φιλέψιος.*
764, 3. v. *Φαῦλον* gl. 2.
764, 18. v. *Προτιμῶ.*
774, 8. v. *Ἑτερόφθαλμος.*

περὶ τριηραρχήματος
1211, 25. v. *Ἐφίεσον.*

πρὸς Φαίνιππον
1039, 2. v. *Ἀπόφασις.*
1039, 11. v. *Σημεῖα* gl. 2.
1040, 22. v. *Ἀπηλοημένος.*

ὑπὲρ Φορμίωνος
952, 19. v. *Προθεσμίας νόμος.*

ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς
10, 21. v. *Πολιτεία.*
14, 27. v. *Σύνταξις* gl. 3.
15, 2. v. *Δεῖ.*
17, 11. v. *Ἡλικία.*
17, 15. v. *Ἄττα.*
19, 27. v. *Τί ἐστι.*
23, 2. v. *Πεζαίτεροι* gl. 2.
25, 18. v. *Ἀγνωμόνως.*
30, 18. v. *Ἐφορμεῖν.*
43, 1. v. *Περιστοιχίζεται.*
46, 20. v. *Ξενικόν. Πολύστρατος.*
47, 10. v. *Φύλαρχος* gl. 2.
49, 4. v. *Σκίαθος.*
50, 21. v. *Μετοίκιον.*
50, 22. v. *Τοὺς χωρίς.*
51. v. *Προβαλλομένους.*
53, 26. v. *Στρατηγοί.*
58, 18. v. *Πρυτανεύοντα.*
61. v. *Ἐκδέξασθαι* gl. 2.
61, 23. v. *Ἐπικηρυκεία* gl. 2.
63, 25. v. *Ὄνου σκιά. Περὶ τῆς ἐν Δ.*
80, 22. v. *Προτιμᾶν.*
92, 11. v. *Κατάγειν τὰ πλοῖα.*
96. f. v. *Πινάκια.*
97, 16. v. *Πάραλος* gl. 3.
100, 23. v. *Μάστειρα.*
100. ult. v. *Μελίνη* gl. 2.
101, 1. v. *Βάραθρον* gl. 3.
104. v. *Προβολῶ.*
113, 4. v. *Ὠνοῦμαι.*
117. v. *Ἔθνος* gl. 2.
118, 20. v. *Καταβολή* gl. 2.
120, 3. v. *Ἐχῖνος* gl. 3.
120, 7. v. *Μαλκίομεν.*
121, 27. v. *Ἀτίμητος.*
123, 20. v. *Ἀρχαῖος.*
127, 25. v. *Δυσωποῦμαι.*
127, 27. v. *Ὑπάγουσι.*
141, 11. v. *Καθήκοντα.*
172, 26. v. *Μορῶν.*

ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς
p. 174, 23. v. *Προπύλαια.*

ᾱ Φιλιππικῶν v. *Ξυλλαβεῖν.*
14, 5. v. *Ὀκνῶ.*
50, 8. v. *Ἀποστολαί.*
53, 16. v. *Ἀπόμισθας.*

β̄ Φιλιππικῶν
24, 3. v. *Τέως* gl. 2.

ς̄ Φιλιππικῶν
71, 12. v. *Δεκαδαρχίαι.*

ζ̄ Φιλιππικῶν
78, 25. v. *Σύμβολα* gl. 2.

ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ v. *Χάραξ* gl. 2.

ΔΗΜΩΝ v. *Δωδωναῖον. Ἢ δεῖ. Ἢ Φάνου. Ὄνος ἄγων* gl. 2. *Σαρδάνιος γέλως* gl. 2. *Φοινίκων συνθῆκαι.*

Ἀτθίδι v. *Τριτοπάτορες.*

περὶ Θυσιῶν v. *Προκώνια.*

ΔΙΔΥΜΟΣ v. *Ἀλύειν. Ἄνδηρα* gl. 2. *Γαμηλία. Ἐλευθέριος. Ἐξένιζεν. Θρῖα. Κυφελιδῶν ἀνάθ. Λυκιουργεῖς. Ὀζυθύμια. Ὅσιον. Ὦ τάν. Παρασκήνια. Πέλανος. Περὶ τῆς ἐν Δ. Περιστοίχων. Ποδοκάκκη. Πωλῶσι. Προκώνια. Πρόπεμπτα. Προστασία* gl. 2. *Τευτάζειν. Τοὺς ἑτέρους. Φάρμακος. Χαλκέντερος.*

ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ περὶ μουσικῶν ἀγώνων v. *Σκολιόν* gl. 1.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ v. *Ἀειεστώ. Αἰειεστώ.*

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΛΑΕΡΤΙΟΣ (nomine non appellato)
Prooem. v. *Δρυΐδαι. Ἐφεκτικοί. Μάγοι. Ὀστιᾶναι. Ὄχος. Σοφία* gl. 2.
I, 19. 20. v. *Αἵρεσις* gl. 2.
— 57. v. *Ὑποβολή.*
— 81. v. *Σαράπους.*
— 83. v. *Κρόμμυα. Πιήναντα.*
— 84. v. *Βίαντος.*
— 94. v. *Ὑποβάθραν.*
— 101. v. *Λίγλωσσος.*
— 105. v. *Ἄγκυραν.*
— 112. v. *Διεκπατῆσαι.*
— 118. v. *Χροὶ δῆλα.*
— 119. v. *Θυωρός.*
II, 8. v. *Ὁμοιομέρεια.*
— 9. v. *Γαλαξίας. Ἔγκλισις.*
— 24. v. *Ἰσχυρογνώμων.*
— 26. v. *Λειπανδρεῖν.*
— 36. v. *Τροχιλέας.*
— 40. v. *Ἀνθομολογησόμεθα.*
— 42. v. *Τιμῶμαι.*
— 46. v. *Κόνιον.*
— 51. v. *Προξενία.*
— 58. v. *Φιλητᾶν.*
— 61. v. *Σύστασις* gl. 2.
— 86. v. *Ἀρίστιππος. Ἡδονή. Πάθη δύο. Πεισιθάνατος.*
— 87. v. *Τέλος εὐδαιμονίας.*
— 108. v. *Ῥομβοστωμυλήθρα.*
— 113. v. *Μεγαρίσαι.*
III, 7. v. *Ἀκαδημία.*
— 17. v. *Ἐπαγωγή* gl. 2.
— 26. v. *Παραγραμματίζων.*
— 28. v. *Σκυθρωπάζω.*
— 48. v. *Διαλεκτική.*
— 52. v. *Δογματίζει.*
— 53. 54. v. *Ἐπαγωγή* gl. 3.
— 56. v. *Τετραλογία.*
— 61. v. *Εὖ διάγειν. Εὖ πράττειν. Χαίρειν* gl. 6.
III, 63. v. *Φαῦλον* gl. 2.
— 63. 64. v. *Εἰδέα. Ἰδέας.*
IV, 2. v. *Ἀσμολογῶ.*
— 4. v. *Ἔκξεσις.*
— 6. v. *Προύνικος.*
— 7. v. *Ἀνθρώπινον. Ἀξιόπιστος.*
— 8. v. *Μαλθάξαι.*
— 10. v. *Κνάπτω. Λαβαῖς.*
— 14. v. *Μέτοικοι.*
— 18. v. *Ὀζωτά.*
— 19. v. *Βάρος* gl. 2. *Λώριος. Ἐξέδρα.*
— 20. v. *Κύων Μολοττικός. Ὑπόχυτος.*
— 22. v. *Σεμνυνόμενος.*
— 27. v. *Θέσεις. Σκίφη. Φλοιός.*
— 30. v. *Εὐφυᾶ.*
— 32. v. *Ἔπεχε. Θεώρημα. Τεθεωρημένη.*
— 33. v. *Ἄξίωμα. Λαλιά.*
— 34. v. *Λείξεις.*
— 36. v. *Φημί.*
— 39. v. *Ἐκτοπίζω. Πολιτισμός. Προεμπίπτειν.*
— 42. v. *Κύλιξ.*
— 43. v. *Γάλλος* gl. 2.
— 44. v. *Παρακόψας.*
— 46. v. *Ἀγκών. Σύμβολον* gl. 3.
— 47. v. *Καθιππάζεσθαι.*
— 59. v. *Βασταχθείη.*
V, 8. v. *Προπόλων.*
— 76. v. *Ὠτοθλαδίας.*
— 72. v. *Ῥοίακες.*
— 76. v. *Φθόνος* gl. 2.
— 79. v. *Μανθάνειν.*
— 85. v. *Φθονῶ σοι.*
— 92. v. *Παραστιχίς.*
VI, 13. v. *Καθεῖναι.*
— 18. v. *Φλέδων.*
— 38. v. *Θεόδωρος* gl. 2.
— 74. v. *Εὐπάρυφα.*
— 76. v. *Ἴυγξ* gl. 3.
— 77. v. *Νυκταλός.*
— 78. v. *Φιλίσκος* gl. 6.
— 79. v. *Ἄγε δῆτα. Ὀδάξ.*
— 84. v. *Ἀπόγραφος. Ὀνησίκριτος.*
— 86. v. *Κράτης* gl. 3.
— 96. 97. v. *Ἥρα* gl. 2.
— 102. v. *Φαιός.*
— 104. 121. v. *Κυνισμός.*
— 105. v. *Κυνισμός* gl. 2.
VII, init. v. *Αἰγυπτία κληματίς.*
— 3. v. *Εὔκερως.*
— 5. v. *Νῦν εὐπλόκαμος. Πεισιανάκτειος. Στωικοί.*
— 12. v. *Λήκυθον.*
— 13. v. *Ναυτικῶς.*
— 15. v. *Σκίνδαψος.*
— 16. v. *Γυμνοδρύπαροι. Πρόσχημα* gl. 2.
— 17. v. *Σκιμαλίζω.*
— 21. v. *Μεγαλοδωρία.*
— 25. 107. v. *Καθῆκον.*
— 26. v. *Ἄπυρα.*
— 28. v. *Αὖεις. Ζήνων* gl. 3.
— 32. v. *Κάππαρις.*
— 37. v. *Δέλτος. Σκληρόκηρος.*
— 42. v. *Διαλεκτική.*
— 50. v. *Φαντασία* gl. 3.
— 52. v. *Νοῦς.*
— 53. v. *Πάχνη.*
— 54. v. (*περὶ*) *Προλήψεως.*
— 55. v. *Σῶμα.*
— 56. 57. 59. v. *Λόγος.*

VII, 59. v. *Βαρβαρίζει.*
— 60. v. *Ἀπαρτίαν. Ὅρος* gl. 2.
— 63. 64. v. *Κατηγόρημα.*
— 65. v. *Ἀξίωμα* gl. 3.
— 72. v. *Ἀμφιβολία. Αὐλητρίς.*
— 74. v. *Αἰτιῶδες.*
— 75. v. *Ἀδύνατον. Ἀναγκαῖον* gl. 2. *Πιθανόν.*
— 76. v. *Εὔλογον. Τρόπον.*
— 77. v. *Λογοτόπος.*
— 85. v. *Ὁρμή.*
— 89. v. *Ἀρετή.*
— 92. v. *Φρόνησις.*
— 93. v. *Ἀγχίνοια. Ἐγκράτεια. Εὐβουλία. Καρτερία.*
— 93. 95. v. *Κακία.*
— 94. v. *Ἀγαθόν.*
— 99. v. *Δέον. Λυσιτελές.*
— 99. 100. v. *Καλόν.*
— 102. v. *Ὄντα.*
— 104. v. *Ἀδιαφορία.*
— 110. v. (*περὶ*) *Παθῶν.*
— 111. v. *Λύπη. Φιλαργυρία.*
— 112. v. *Φόβος.*
— 113. v. *Ἐπιθυμία.*
— 114. v. *Ἐπιχαιρεκακία. Ἡδονή. Κήλησις.*
— 115. v. *Ἀῤῥώστημα.*
— 116. v. *Εὐπάθεια.*
— 117. v. *Ἀπαθῆ. Ἀτυφία. Αὐστηρός.*
— 118. v. *Ἀκίβδηλον. Ἀπράγμων.*
— 119. v. *Εὐσέβεια. Θείους.*
— 120. v. *Ἀμπλάκημα. Κάνωπος.*
— 121. v. *Δοξάσαι. Ἐλεύθερος. Πολιτικός.*
— 121. 122. v. *Δοῦλοι.*
— 122. v. *Βασιλεία.*
— 123. v. *Ἄμπωτις. Συγγνώμη.*
— 126. v. *Ἀρετή.*
— 127. v. *Ἀρετή* bis.
— 130. v. *Ἔρως.*
— 132. v. *Φυσικός.*
— 134. v. *Ἀρχή* gl. 2.
— 135. v. *Γραμμή. Ἐπιφάνεια. Στιγμή.*
— 136. v. *Στοιχεῖον.*
— 137. 138. v. *Κόσμος* gl. 3.
— 138. v. *Οὐρανός.*
— 141. v. *Χρόνος.*
— 143. 144. v. *Πᾶν.*
— 146. v. *Ἄναμμα.*
— 147. v. *Θεός.*
— 148. v. *Φύσις.*
— 149. v. *Εἱμαρμένη.*
— 151. v. *Δαίμονα. Χειμών.*
— 152. v. *Ἶρις. Θέρος. Κομῆται. Φθινόπωρον.*
— 153. v. *Ἀστραπή. Βροντή. Χάλαζα. Ὑετός.*
— 154. v. *Κεραυνός. Πρηστήρ* gl. 2. *Σεισμός. Τυφών* gl. 2.
— 155. v. *Διακόσμησις. Κύκλοι.*
— 156. v. *Ζῶναι.*
— 158. v. *Ὕπνος.*
— 159. v. *Ἡγεμονικόν.*
— 160. v. *Τέλος.*
— 165. v. *Ἐπιστήμη* gl. 3. *Τέλος. Ὑποτελίς.*
— 177. v. *Εὔλογον.*
— 186. v. *Χρύσιππος.*
VIII, 30. v. *Νοῦς.*
— 36. 37. v. *Ξενοφάνης.*
— 39. v. *Πυθαγόρας.*
— 60. v. *Ἄπνους. Δορά.*
VIII, 65. v. *Ἄκρων.*
IX, 12. v. *Δηλίου.*
— 19. v. *Ἥκιστα.*
— 23. v. *Ἕσπερος.*
— 37. v. *Πένταθλος.*
— 37. 42. v. *Δημόκριτος.*
— 43. v. *Παντοδαής.*
— 44. v. *Ἀναγκαῖον* gl. 2.
— 45. v. *Εὐεστώ.*
— 46. v. *Τριτογένεια.*
— 47. v. *Κρατυντήρια.*
— 53. v. *Πυθμήν.*
— 61. v. *Ἐποχή.*
— 69—71. v. *Πυῤῥώνειοι.*
— 74. v. *Οὐδὲν μᾶλλον.*
— 75. v. *Μᾶλλον μᾶλλον.*
— 79. v. *Πυρίβια.*
— 96. v. *Σημεῖον.*
X, 5. v. *Κροτοθορύβου. Τρικύλιστος.*
— 16. v. *Πύελος* gl. 2.
— 33. v. (*περὶ*) *Προλήψεως.*

ΔΙΟΔΩΡΟΣ
XIII, 35. v. *Ἀναθεώρησις.*
— 67. v. *Ἀποστολαί.*
XIV, 10. v. *Ἀνασείειν.*
— 20. v. *Ἀρτιζόμενοι.*
— 23. v. *Ὑπερπετεῖς.*
XV, 84. v. *Ἐπέῤῥαξεν.*
XVII, 82. v. *Ἀνταυγεῖς.*
— 85. v. *Προστιβάδες.*
XIX, 81. v. *Δημήτριος.*
— 96. v. *Ἄπυρα.*
XX, 11. v. *Παραστατεῖν.*
XXVI, 2. v. *Χειραλειπτήσας.*
Fragm. T. II. p. 548. v. *Ῥύσια.*
— 549. v. *Συβαριτικαῖς.*
— 560. v. *Τίμαιος* gl. 3.
— 561. v. *Καλλίας* gl. 2.
— 565. v. *Παράθερμος.*
— 586. v. *Περικοπή.*
— 606. v. *Προδείκτης.*
— 607. v. *Δημοσιώνης.*
— 619. v. *Ἐπιτακτικῶς.*
— 620. v. *Ἀποτομία.*
— 621. v. *Ἀντέχει. Ὑπογράφεται.*
— 622. v. *Δυσαρεστούμενος. Καταντήσωσι.*
— 623. v. *Χρεωκοπεῖται.*
— 624. v. *Ἀμφισβητεῖν.*
— 625. v. *Ἀπετρίψαντο.*
— 627. v. *Ἀναλεξάμενος.* (*Βλάνων.*) *Διατροπή. Παραστατεῖν.*
— 628. v. *Ἀνηρτημένοι. Ἀφιδρύματα. Ἐπιβοώμενοι.*
— 629. v. *Ἄγουσαν. Γάζα. Εὐγενής. Εὐοιώνιστον. Λυσιτελές. Παράστασις* gl. 2.
— 630. v. *Ἀναγωγή. Ἄσυλον. Βάρος* gl. 2. *Ἐπίτευγμα. Εὐκαιρίαν. Ἴδιον.*
— 631. v. *Ἐπιφυόμενος. Καταστασιάζεσθαι. Συνέπεσε.*
— 632. v. *Ἀνέσειον. Τετρασκάλμου.*
— 645. v. *Ἀντικατέστησαν. Κλίμακες.*
Fr. 30. v. *Ἐντείνας.*
31. v. *Ἐξακριβωθέντες.*
32. v. *Κλίμακες.*
33. v. *Στεγανόν.*
34. v. *Σύλλας.*
35. v. *Συνεῖχεν.*
36. v. *Ὑποστάς.*
37. v. *Χαλάσω.*
38. v. *Χρῶμα.*

ΔΙΟΔΩΡΟΣ περὶ σταθμῶν v. *Τάλαντον* gl. 2.

ΔΙΟΚΛΗΣ Βάκχῃ v. *Κακὰ κακῶν.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ v. *Ἀρτίστομος. Ἕρμος. Ὀρφεύς* gl. 3. *Παιᾶνας.*
ἱστορίας περὶ Θεῶν λγ̄ βιβλίοις v. *Νύμφαι.*
ἐν Κτίσεσι v. *Πραξιδίκη. Τελμισσεῖς.*
λ' μουσικῆς ἱστορίας v. *Παμφίλη. Σωτηρίδας* gl. 2.
Ταξιάρχαις v. sub *ΕΥΠΟΛΙΣ.*
ἐν Χρονικοῖς v. *Εὐριπίδης* gl. 2.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ὁ ἈΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ
Ant. Rom. I, 2. v. *Ἀσσύριοι.*
— 39. v. *Διαρτώμενος. Ἐπιλεξάμενος.*
— 79. v. *Ὀργάς.*
V, 48. v. *Αὐτάρκεια. Πόπλιος Οὐαλέριος.*
VII, 2. v. *Ἀριστόδημος.*
— 67. v. *Μάρκιος. Ὑπαγκάλιος.*
— 72. v. *Χορταῖος.*
VIII, 43. v. *Καθοσιωθεῖσαι.*
— 45. v. *Ἄτεγκτος. Ἐκτετηκυῖα. Τρύχη.*
— 48. v. *Αὔχημα. Ταμιεύεται. Ὑποβήσονται.*
— 54. v. *Ἀκράτου.*
— 55. v. *Ὑπήντων.*
— 57. v. *Παραθήγειν. Τεκμαιρόμενος.*
— 60. v. *Μάρκιος.*
IX, 3. v. *Ἀναῤῥιπτεῖν.*
— 4. v. *Ἀπάρσεως.*
— 13. v *Ταλαντεύει.*
— 15. v. *Ὄχθους. Περιῤῥῶγος.*
— 19. v. *Ὑφέστιος.*
— 20. v. *Βοτά.*
Excerpt. p. 2332. v. *Ποστόμιος.*
— 2336. v. *Γάιος Λαιτώριος.*
— 2360. v. *Πύῤῥος.*
— 2362. v. *Ἄβυσσος.*
— 2364. v. *Παραιτησόμενος.*
In fragmentis librorum perditorum: *Ἀκόλουθον. Ἅλις. Ἀμύσσειν. Θαυμαστούς. Κατηθλημένων. Κατοικιδίους. Ξαίνειν. Παρακρουσάμενος. Περιποιήσει. Ὑπαγόμενος.* Add. in v. *Ὑστερίζειν.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ὁ ΑΡΕΩΠΑΓΙΤΗΣ v. *Ἐκπομπεύων. Μοναχός.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ὁ ΘΡΑΙΞ v. *Διαφέρω. Πέλανοι.*

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ
δ̄ περὶ Νομίμων v. *Σκυτάλη* gl. 2.
τοῖς παρ' Ὁμήρῳ νόμοις v. *Ὅμηρος* p. 685. K.

ΔΙΟΤΙΜΟΣ Ἡρακλέους ἄθλοις v. *Εὐρύβατος.*

ΔΙΦΙΛΟΣ v. *Καραδοκεῖ. Νεοττός. Πολιτοκοπεῖν. Φιμοί.*

Ἀμάστριδι v. *Ἀθηναίας.*

Ἐναγίσμασι v. *Ψωλόν.*

Πολυπράγμονι v. *Ῥαγδαίους.*

ΔΙΩΝ Ὁ ΚΑΣΣΙΟΣ v. *Ἄκρα. Διατιτρᾶν. Ἑλλόβια. Ἐνήρης. Ἐφίει. Εἰκός. Ἠνθρώπησαν. Ἴυγξ* gl. 3. *Κατεχρῶντο. Καίρια. Κύλιξ ῥοπαλωτή. Λάρναξ. Μάρκελλος* gl. 4. *Ὠνητή. Σύλλας. Ὑπερμαζῆ. Ὑφηγήσονται. Χαλεπωτάτους.*

Ad eundem Dionem referuntur loci v. *Ἀμύσσειν. Ἀποσμιλεύουσι. Ἀυσχέρεια. Αἰδοῖ. Ἐνεδέχοντο. Θητικόν. Καθιείς* gl. 2. *Κέλτοί. Λησταί. Λίβερνος. Περιόν. Περιοργής. Προέσθαι* gl. 2. *Ῥήγουλος. Σκηπίων. Τάτιος. Τορκουάτος. Ὑπόδικοι.*

XIII. v. *Ὡς ἐπίπαν.*
XV. v. *Ἐδικαιώθησαν* (bis.).
XVII. v. *Ἐδημώθη. Ἐνθυμιζόμενοι. Ὡς ἐπίπαν.*
XXXV, 6. v. *Ἀνὴρ ἀνδρός.*
XXXVII, 52. v. *Εἰρηνήσειν.*
XXXVIII, 34. v. *Αἰσθόμενοι.*
— 39. v. *Ῥαστώνη.*
XXXIX, 43. v. *Στάδιον.*
XL, 17. v. *Βύας.*
XLII, 7. v. *Οἱ.*
XLVI, 8. v. *Διαβάλλειν.*
XLVII, 36. v. *Παρείκοι.*
XLVIII, 53. v. *Φαλκίδιος.*
XLIX, 1. v. *Περίνεως* gl. 2.
— 13. v. *Ἀνετίμων.*
— 27. v. *Ψαλλόμενος.*
LIII, 19. v. *Δοξασίας.*
— 26. v. *Ἀφηλικέστερος.*
LV, 6. v. *Ἐπὶ πολλῷ.*
— 33. v. *Ἀλλόκοτον.*
LVII, 1. v. *Τιβέριος* gl. 2.
LX, 2. v. *Κλαύδιος.*
LXI, 1. v. *Γνώμη* gl. 4. *Δικαίωμα.*
LXIII, 13. v. *Σπόρος.*
LXV, 13. v. *Ἐναγισμοί.*
LXVII, 5. v. *Θειάζουσα.*
— 6. v. *Ἀνταγωνιστής. Δεινός* gl. 1. *Πονεῖσθαι.*
LXVIII, 6. v. *Ἀμβλύνω. Ἤκμαζεν. Καθήρει.*
— 8. v. *Λαμπάδιον* gl. 2.
— 11. v. *Παρείκοι.*
— 17. v. *Ὑφεῖς.*
— 18. v. *Τεκμήριον.*
— 21. v. *Παρήγαγε.*
— 23. v. *Καθιείς* gl. 2. *Μεταξύ. Προσκόπων.*
LXXI, 11. v. *Ἀνεῖργεν. Δυῆσειν.*
— 34. v. *Μάρκος* gl. 3.
LXXII, 6. v. *Σέξτος Χαιρωνεύς.*
— 18. v. *Ἀμυστί.*
LXXIII, 16. v. *Ἐπιστάτης.*
LXXIV, 11. v. *Λίκροτα.*
— 14. v. *Βυζάντιον.*
LXXV, 2. v. *Ἀτοπίας.*
— 9. v. *Σανατρούκης.*
— 12. v. *Τορόν.*
— 13. v. *Σεβῆρος* gl. 2. *Οἶος.*
LXXVI, 10. v. *Μεγαλοδωρία.*
LXXVII, 11. v. *Ἀντωνῖνος.*
— 13. v. *Μεσομήδης.*
— 19. v. *Ἀντίοχος* gl. 3.
LXXVIII, 35. v. *Δρομοκήρυκες.*

Fr. 28. v. *Ὑπεξέσχεν.*
— 156. v. *Ἐξειρετέα.*
p. 25. v. *Ἤγαλλεν.*
— 59. v. *Ἀξιουμένου. Οὐχ ὅσον. Παράκρουσιν.*
— 65. v. *Ἀναιρεθείς.*
— 67. v. *Φρόνημα* gl. 2.
— 67, 39. v. *Αἰτηταί.*
— 69, 11. v. *Ἔγνω.*
— 73, 95. v. *Προκαλεῖσθαι.*
— 433. v. *Ἀπαλγοῦντες.*
— 1019. v. *Ἁπλῷ λόγῳ. Ἀπολαβόντες.*
— 1074, 45. v. *Ἀγήλειεν.*
— 1137. v. *Ἱκέτευμα.*
— 1142. v. *Ἀδιαβηνή.*
— 1151. v. *Ἀδριανός.*
— 1153. v. *Ἀδριανός.*
— 1201. v. *Μάρτιος.*
— 1519. v. *Ἐσάλευε.*

ΔΙΩΝ β̄ τῆς β̄ συντάξεως v. *Οὐδὲ Ἡρακλῆς.*

ΔΙΩΞΙΠΠΟΣ Θησαυρῷ v. *Κωρυκαῖος.*

ΔΟΥΡΙΣ v. *Πανύασις. Σαμίων ὁ δῆμος.*

δ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα v. *Εὐρύβατος.*

τῇ ῑ̄ v. *Ὧι τὸ ἱερὸν πῦρ.*

περὶ Ἀγώνων v. *Σελίνου στέφανος.*

β̄ Λιβυκῶν v. *Λαμία.*

ΔΡΑΚΩΝ Ὁ ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΥΣ v. *Πάμπαν.*

ΕΚΑΤΑΙΟΣ ΜΙΛΗΣΙΟΣ v. *Ἀδελφειός. Μοιχίδιον. Συγγραφεῖς.*

ΕΛΛΑΝΙΚΟΣ v. *Ἀμφίσματα. Ἀνδοκίδης. Ἀνερρίχωντο. Πιτυάνη εἰμί.*

ἐν ᾱ̃ v. *Ἄρειος πάγος.*

β̄ Ἀτθίδος v. *Μουνυχία. Στεφανηφόρος.*

Βαρβαρικοῖς νόμοις v. *Ζάμολξις.*

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ v. *Ἄπνους. Ἐμπεδοκλῆς* gl. 3. *Ἥλιος* gl. 6. *Νῆστις.*

ΕΞΗΓΗΤΙΚΟΝ Ὁ ΠΟΙΗΣΑΣ v. *Τριτοπάτορες.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἐπίγραμμα εἰς βοῦν καὶ τράγον v. *Βοῦς ἑβδομος.*

I, 34. v. *Ἀ ἄ. Μέγας. Σκοπῶν.*
V, 2. v. *Γουνάσομαι.*
— 12. v. *Πυκάζει.*
— 13. v. *Κωνοειδές. Λύγδινα.*
— 17. v. *Ψαιστά.*
— 19. v. *Δισκεύων. Ἐπεισόδιον. Κρόταλος.*
— 22. v. *Παλαμήδης* gl. 2.
— 23. v. *Βάρβιτον.*
— 25. v. *Κύβος* gl. 2.
— 29. v. *Βινεῖν* gl. 2.
— 35. v. *Γελασίνοις.*
— 42. v. *Ἀφέλεια. Δωσίπυγος. Μισῶ.*
— 60. v. *Εὐρώταν.*
— 64. v. *Κωμάσομαι.*
— 95. v. *Θρῖναξ.*
— 121. v. *Κεστός. Μαγώτερα. Μνοῦς.*
— 132. v. *Ῥαδινή.*
— 139. v. *Κρέκουσα. Πηκτίς.*
— 150. v. *Θεσμοφόρος.*
V, 179. v. *Μυχθίζεις.* (*Σιμά.*)
— 180. v. *Λαμυρόν.*
— 181. v. *Κίναιδος. Τροχαῖον.*
— 183. v. *Ἡμιδαής.*
— 185. v. *Κυφός.*
— 188. v. *Ἄτρακτον.*
— 190. v. *Ἀφεῖνται.*
— 194. v. *Ἀρπεδόνες. Λύγδινα.*
— 197. v. *Κίκιννος.*
— 199. v. *Μυδῶντες.*
— 200. v. *Ἰλλώπιειν.*
— 203. v. *Μύωψ. Ὕπτιος.*
— 204. v. *Κέλης* gl. 2. *Σπαδών.*
— 205. v. *Ἴυγξ* gl. 3.
— 216. v. *Στεγανώτερον.*
— 217. v. *Ἄμματα. Λανάη. Ἐλύγωσεν. Κορείας. Ῥυτῆρες.*
— 218. v. *Αἴθοπα.*
— 219. v. *Φώρια.*
— 220. v. *Θαλυκρόν.*
— 226. v. *Ὀτλήσοντες.*
— 228. v. *Βόστρυχος. Ἠριπόλη.*
— 230. v. *Ἔθειραι. Τινάξαι.*
— 234. v. *Ἀνέμβατος.*
— 235. v. *Ἐξεσάλαξας.*
— 237. v. *Ἀμβολία. Ἐλινύοντας.*
— 239. v. *Ψύχεται.*
— 241. v. *Ἀνασειράζει. Ἄψ. Λασπλῆτα. Σειρῆνας.*
— 242. v. *Ὤχρος.*
— 245. v. *Κιχλίζειν. Πόππυζε.*
— 248. v. *Ἀρασσόμενα. Αὖ ἐρύσαι. Αἴλινος. Ποινή.*
— 251. v. *Σοβεῖ.*
— 256. v. *Λικλίς.*
— 258. v. *Κόρυμβοι. Ὀπός.*
— 259. v. *Ὄλβος.*
— 260. v. *Λείκελον. Ἐξεσόβησα. Κεκρύφαλον. Πυργοφόρος.*
— 262. v. *Ἀμύξεις. Πολύγληνον.*
— 263. v. *Θωπεύει. Μύκητα.*
— 264. v. *Λαγαρόν. Πανώριος.*
— 268. v. *Ἐπήλυσιν.*
— 270. v. *Ἀπεκτήτου. Ἐνδιάει. Κεστός. Λογάδες.*
— 271. v. *Φιληταί.*
— 277. v. *Ἠβητήρ.*
— 278. v. *Πιτιάλακος.*
— 280. v. *Παλίγκοτος.*
— 281. v. *Ἀμφιλύκη.*
— 282. v. *Ῥαδινή.*
— 288. v. *Συνεψιάζουσα.*
— 292. v. *Ὁράμνους. Ὀρταλίχων* gl. 2.
— 294. v. *Ἁπλοΐδας. Ἐπάλξεις. Κνώσσουσαν. Λέχριος. Λώπην. Χαλίκρητος.*
— 295. v. *Αἶσα.*
— 296. v. *Λάταξ.*
— 297. v. *Ἀταλῆσιν. Ἠίθεος. Παρηγορίας.*
— 301. v. *Μερόη.*
VI, 3. v. *Ἀγροτέρας. Πρῶνες.*
— 5. v. *Γυρῶν.*
— 7. v. *Τεῖν.*
— 9. v. *Ἰοχέαιρα.*
— 10. v. *Φυγοδέμνιος.*
— 11. v. *Νέποδες.*
— 12. v. *Γνωτός.*
— 13. v. *Ἀγρεσία. Ὅμαιμος.*
— 14. v. *Ἄρμενα. Αὔθαιμοι. Δεραιοπέδη. Ὀρειονόμων.*
— 16. v. *Δρύοχοι. Σκοπιήτης.*

VI, 22. v. Ἀγροιώτης. Ἀντίδορον. Ἀρτιχανῆ. Ἰδακίων. Πρίαπος. Ῥυτίς.
— 23. v. Ἀστιβές. Βολίς. Λέπας.
— 24. v. Φῦκος.
— 27. v. Ἀντιτυπῆσαι. Βριθομένη. Ἐχενηίς.
— 28. v. Ἀντιάσας. Γριπεύς. Ἑδράνων. Ἰμάσθλην. Ἴτυς.
— 29. v. Ἀδρανές. Ἀλινηχέος.
— 30. v. Ἄλλυτος. Σπαίρει.
— 32. v. Ἴξαλος. Κνακόν. Λόχμιος. Πανικῷ. Πρῶνες.
— 33. v. Ἀκταίη. Αὐτούργητον. Βυσσοδομοῦντες. Πρίαπος. Ῥόμβον. Σαγηνεία. Φήγινος.
— 35. v. Ἀγωαῖος. Ἀγρεία. Γαῦλος. Λίμωπούς. Λαιμοπέδη. Ῥαιβός.
— 36. v. Ἄμβλύ. Καλαμητομίης.
— 37. v. Ἄθυρμα. Ῥυτῆρα.
— 38. v. Ἀνσιθάλασσα. Μεθύουσαν.
— 39. v. Ἀράχνειον. Ἄτρακτος. Μελεδήματα. Μίτος. Πολυσπαθής. Τάλαρος. Χερνῆτις.
— 40. v. Ἀμήσαντες. Κορινθικόν.
— 41. v. Κλασιβώλακα. Ὀργάς.
— 44. v. Ἀράγματα. Κάδος. Οἶνοψ.
— 45. v. Ἔχῖνος. Θειλόπεδον. Ῥαγολόγος. Σίντης.
— 46. v. Θυμέλη.
— 47. v. Λιμηρῆς.
— 52. v. Ἧσο. Μελίαι. Ταναή. Τετρῦσθαι.
— 53. v. Πέπονες. Πιότατος.
— 54. v. Ἄβρός. Ἀπεκόμπασεν. Κρέκω. Λαλαγεῦσαν. Ὠιδόν. Πάρθη. Τῷ σε.
— 55. v. Πηκτή. Σίμβλοι gl. 2.
— 57. v. Ἀγρόται. Αἰγανέα. Καυτήν.
— 61. v. Λιπαροκρήδεμνος.
— 62. v. Θῖνα. Κανονίς. Κίσσηρις. Σμίλη.
— 63. v. Κελαινόν. Κίσσηρις.
— 64. v. Γυρόν.
— 65. v. Κίστη. Ὀκριόεις. Τρίτωνος. Χάλυβες.
— 66. v. Κεκμηκώς. Τρητή.
— 67. v. Λᾶας.
— 68. v. Γῆρυν.
— 69. v. Πέζα.
— 70. v. Τέγγεσθαι.
— 71. v. Γυῖα.
— 72. v. Ἀπροϊδής. Πτώξ.
— 73. v. Ἀεροηλή. Σίντης.
— 74. v. Ἀτλήτῳ. Βασσαρίς. Ἰλήκοις. Ῥόπτρον.
— 78. v. Ἀκοστήσας.
— 80. v. Πιερία.
— 81. v. Ἀλεξιβέλεμνον. Βάκτρον. Ἐγχεία. Χολάδες.
— 83. v. Βάκτρον.
— 84. v. Ὠμοφαλητομία.
— 87. v. Νεβρίς gl. 2.
— 88. v. Ἰμερόεντα. Θελξινόοις.
— 89. v. Ἀλιξάντοις. Ὑλακτούσης.
— 90. v. Ἄλη. Βρύχιος.
— 91. v. Βροτολοιγός.
— 92. v. Αὐλός. Ῥίνη. Φιλήνεμος.
— 93. v. Πλειών. Σιγύνη.
— 94. v. Κύμβαλα. Σάγαρις gl. 2. Τύμπανον.
— 95. v. Γαμψόν. Μύωψ. Πήρα gl. 2. Ποδεῶνες.

VI, 96. v. Λωδεκαδώρῳ.
— 98. v. Γεώλοφον. Λικμαία. Λυπρή. Ὀλιγηροσίη. Πέπατο.
— 101. v. Ζωμήρυσις. Κνώδαλον. Κρεάγρα gl. 2. Ῥιπίζεται.
— 103. v. Ἀρίδες. Μίλτος. Πρίων. Στάθμη. Σφυρά. Ψαλλομένης.
— 104. v. Ἀχυρμιαί. Βουπλῆξ. Γαμψόν. Ὠλεσίκαρποι. Ὠμαχθής. Τρίναξ. Ὕνιν.
— 105. v. Ἀνθρακιά. Αὖον. Αἰμενῆτιν. Τριγλίς. Φυκίδα.
— 106. v. Κότινος. Ἀνκορραίστης. Ὑλειώτης.
— 107. v. Ἀεραγχέας.
— 108. v. Βουχίλου. Κράντορες.
— 109. v. Ἀμφιρῶγας. Γλάγος.
— 110. v. Μαίανδρος. Σαυρωτῆρσι. Φράγματα.
— 111. v. Δικέραιον. Οὐριαχος gl. 2. Ῥομβεῖν.
— 112. v. Ἄφατοι. Μαιναλία.
— 113. v. Ἴξαλος. Κεραοξόος.
— 114. v. Βούβοτον.
— 115. v. Ἀμαιμακέτου. Βρέγμα. Λειρά. Ἐρημωτής. Ζωρότερον. Μεμυκότα. Ὀρβηλοῖο.
— 116. v. Αὐαίνεται. Μινύαι.
— 117. v. Οἰζυρήν. Ῥαιστήρ.
— 118. v. Φόρμιγξ.
— 120. v. Ἔρση. Εὐπήληκος. Ζαθέρει. Κελευθήτησι. Ὄνερ. Προίκιος.
— 121. v. Κυνῳάδες.
— 123. v. Ἠνορέη. Κρανεία.
— 124. v. Ἄημαι. Ἀλκιμάχη. Κεκονιμένος. Τιμάνωρ.
— 125. v. Κάμαξ.
— 126. v. Ἀήεις. Θοῦρον.
— 127. v. Δῆρις.
— 128. v. Ἧσο.
— 129. v. Αἰμαλέας. Θυρεός.
— 131. v. Ἀμφέχανε. Δεδμημένοι.
— 136. v. Εἶμα.
— 141. v. Ἀυσηχής.
— 144. v. Ἀγοστῷ.
— 147. v. Ἀπέχω.
— 148. v. Μύξα.
— 153. v. Βουχανδής. (Ἐραππίδαυλος.)
— 154. v. Εὐαστήρ. Κισσύβιον. Συμπαίστορα.
— 155. v. Κρώβυλος. Πλακόεις. Τυροφόρον. Ὑπερθεν.
— 156. v. Κουρόσυνον. Πωλικῆς. Χερνιφθέντα.
— 157. v. Ἐπιῤῥέξει. Κλώψ. Νομαία. Σάου.
— 158. v. Γάνος. Θύρσος. Φοίβη.
— 159. v. Λαΐ. Ἐριβρύχων. Κελαδοῦσιν.
— 160. v. Ἄτρακτος.
— 161. v. Πελειάδες. Σκῦλα.
— 163. v. Ἔναρα. Ἐνοπή. Θριγκός. Λύθρος.
— 165. v. Ἀμφίδρομον. Ἀχαιίνη. Βασσαρικά. Βρόμος. Ἰαχήματα. Θίασος gl. 2. Θύρσος. Κορυβαντείων. Κωνοφόροι. Λεῖκνον. Ῥόμβος. Στρεπτός.
— 166. v. Ναύτης.
— 167. v. Ἐξεσόβησα. Ἠγέτης. Καστορίδων. Τρίστομος.

VI, 168. v. Ἀθώπευτον. Ἀκάμαντα. Ἐναέται. Λωβητῆρα.
— 169. v. Αὐήνας. Ἐχῖνος. Κώμυλος.
— 170. v. Ἀμφιλαφῆ. Βοτηρικά. Κύπελλον. Λιβάδα Ταυμήκεες.
— 171. v. Κολασσαεύς.
— 172. v. Ἀνέδην. Λίθυρσον. Ἠωρημένῳ. Λογχωτόν. Νεβρίς. Περισφύριον.
— 173. v. Ἀχρυλίς. Γαλλαίῳ. Θαλαμηπόλος. Κυβελείοις. Ὀρεία.
— 174. v. Ἀράχνη. Ἀρυμένη. Ἡλακάτη. Κερκίς. Μίτος. Ὀνειδος. Τάλαρος.
— 175. v. Ἴδμονα. Κλοιός.
— 176. v. Ἄκολος. Σιγύνη.
— 177. v. Λευκόχρως.
— 179. v. Βιαρκέος. Λειραχθές.
— 182. v. Ἴδριας.
— 183. v. Ἥρος.
— 184. v. Βολίς. Ἔρημος.
— 186. v. Ἄγκη.
— 187. v. Ὠφελείας. Στάλικας.
— 189. v. Εἵσατο gl. 2.
— 190. v. Ἀλινήκτειραν. Αἶψα. Κύλιξ. Πενιχραλέον. Σπονδή. Ψαιστά.
— 191. v. Ἀκραιφνοῦς. Δρυπέπης. Λεωνίδεω δῶρα.
— 192. v. Βολίς. Γαμψόν. Ἰαυθμοί. Τριτάνυστον. Φελλός.
— 196. v. Ὀπισθοβάμων.
— 197. v. Παυσανίας gl. 3.
— 198. v. Ἴουλος. Τοῖιν.
— 199. v. Ἧσθα. Ὀσίη. Πιλήσεσι.
— 202. v. Θυσάνοις. Κύπασσις.
— 203. v. Γραῦς. Λιεσκήριπτεν. Παιώνειον gl. 2. Πύστις. Οἶκτος.
— 204. v. Λαισαλόχειρ. Μετανάστρια. Πρίων. Ῥυκάνα.
— 205. v. Ἀμφίξουν. Ἀρίδες. Εὐδίνητα. Πέλεκυς. Ῥίνη. Τρύπανα. Οἰκογενής. Χαιερyός.
— 206. v. Ἁρπεδόσι. Βίτιννα. Εὐσπειρῆ. Θαλπτήρια. Κεκρύφαλον.
— 207. v. Ἁρπεδόσι. Κεκρύφαλον. Μαλερόν. Ῥύτορα.
— 211. v. Κτένα.
— 214. v. Λαρετίου.
— 217. v. Ἀπεμορξάμην. Βουφάγος. Ἐρήμη. Ἡρασσον. Κατήλυσιν. Λάτρης. Ὀρεία gl. 2.
— 218. v. Ἀγύρτης. Γένυσι. Θοίνη. Ὠμηστῶν. Πελώριος. Πρῶνες. Τένοντας.
— 219. v. Ἄμματα. Ἀνάγκη. Ἀσκητός. Ἐλαστρηθείς. Κοιλῶπις. Λυσσομανείς. Σήκασθεν. Σφεδανῶν.
— 220. v. Ἐψύχθη. Θεοφορία. Λαλάγημα. Μυκήσαντος. Ὀνομαστός. Τύμπανος.
— 221. v. Ἔπαυλις.
— 222. v. Ἀμφίκλαστον. Βουφόρτων. Ἔβρασεν. Κυκᾷ.
— 223. v. Γριπεύς. Ξαίνειν. Ὀργυιά. Πεφορυγμένον.
— 224. v. Ἀγρέμιος. Ἀντριάσι. Λαβύρινθος. Πελώριος.
— 226. v. Ἀμπελεών. Αἰτός. Ὀγδοήκοντα. Ὀλιγαῦλαξ. Ῥῶπες.
— 227. v. Ἀρτιδαεῖ.

VI, 228. v. Κοπίς. Τετρυμένον.
— 231. v. Ἀσταφίς. Ἐνυδροβίων. Κεμάς. Λαγαρόν. Μελάμβωλος. Ψαφαρῇ.
— 232. v. Ἀμυγδαλῆ. Γέλγιθες. Ἐπεισόδιον. Ποπάδες. Στρόβιλος. Οἰνοπέπαντοι.
— 233. v. Γομφίους. Κημός gl. 2. Μάστιξ. Μύωψ. Ψήκτρα.
— 234. v. Γάλλος. Ὀρείχαλκος.
— 236. v. Ἔμβολα. Ἠνί. Σίμβλοι gl. 2.
— 237. v. Ἐνδυτά. Φύζα.
— 238. v. Ἀπάρχεσθαι. Κνίζων. Πολυαύλακος. Πολυγλεύκου.
— 239. v. Θαλάμη. Θεσμοτόκον. Σμήνη. Τηλοπέτευς.
240. v. Ἀκουσίθεον. Ὑπερβορέων.
— 245. v. Ἀήτης. Ἀλέγοις. Βορᾶς. Δαῖλαψ. Δώπιον.
— 246. v. Διωξικέλευθα. Κέντρα. Κημός. Στέρνοις. Ψήκτρα.
— 247. v. Ἄτρακτος. Κτείς. Ὀρθρογόη. Τάλαρος gl. 2.
— 248. v. Λάγυνος gl. 2.
— 249. v. Πάπυρος. Τυφήρεα.
— 250. v. Ἐλέγχομεν. Εἴρια. Λιτός. Μνιαρόν. Νάρδος.
— 251. v. Βραχυφεγγίτης. Δαῖτας. Αἰπύ. Ὀλίγον. Χεριφυρέα.
— 252. v. Ἀκμή. Ἀκρεμόνες. Ἄσπιλος. Κρυμός. Μῆλον. Νιφερός. Ποίη. Σπάνις.
— 253. v. Εἴβεσθαι. Καλιά. Πίτυς. Πρεών. Πρῶνες. Σπήλυγγες.
— 254. v. Βάμβαξ. Θέριστρον. Πάμβαξ. Τἀκ κόκκου. Τρυτοδόκη. Ὕστινος. Φαικά.
— 255. v. Ἀπεκράνιξε. Ἀτιμαγέλου. Βουμολγός. Βούτας. Ἰξύν. Κνημοί. Κόλον. Οὐμβρακιώτης. Χαράδρα.
— 256. v. Ἀτρόμητος. Σιδηρέαν. Τένοντας.
— 257. v. Ἀμφιφορῆα. Συλῶ.
— 258. v. Ἀντλία gl. 2. Γεωμόριον. Ὄγμος. Ὄιν. Φθοΐς.
— 259. v. Ἄχνους. Στάδιον. Ὕσπληξ.
— 260. v. Θεσπιάσι.
— 261. v. Ὄλπη.
— 262. v. Βώτορες.
— 263. v. Ἀπέτισεν. Ἀχθεινή. Βρύκοντα. Εὐθηλήμονα. Ξύλοχος.
— 264. v. Ἀήσσατος. Ἴτυς gl. 2.
— 265. v. Βύσσινον. Εἷμα. Θυῶδες.
— 266. v. Ἕσσατο. Λύγα.
— 267. v. Ἀνθεμίδων. Ἀφαυρότερος. Ἰθεῖα. Κλῆρος gl. 4. Σωτήρ.
— 268. v. Ἐγκονέουσα. Εἰνοσίφυλλον. Εἵσατο. Μαιμόωσα. Ὑπέρισχε.
— 269. v. Εὐκλέισον.
— 270. v. Λευγαλέας.
271. v. Δεχώ. Πτύγμα.
— 273. v. Ἰνωπός. Χροός.
— 274. v. Ῥυτῆρα.
— 275. v. Δαιδάλεον. Σαμύθας.
— 276. v. Ἰότητι. Λυκομήδειος.
— 277. v. Ἀλκήεντας. Πλόκον.
— 279. v. Ἔθειραι. Πλοκαμίς.
— 282. v. Περόνη. Πετάλοις. Πιληθέντα. Σφαῖρα.
— 286. v. Βιττίον. Πέζα gl. 2.

VI, 287. v. Πέζα gl. 2.
288. v. Ἤτρια. Πηνίον. Σιπύη.
— 290. v. Ῥιπῆς.
291. v. Ἀβρόμιος. Μῆχος. Σποδός.
292. v. Ἁλουργά. Ἀμβρόσιον. Θαλέεσσι. Καλλιστεῖα. Λακωνικαί. Ληρεῖς ἔχων. Μίτρα.
293. Βλαύτη.
294. Κίρκον. Νάρθηξ. Παίδειος. Συγχίδα.
295. v. Λεάντειραν. Σελίς. Σπόγγος. Ψαίστορα.
296. v. Ἀδρανές. Ἀστεμφέα. Τετρανθέντα.
297. v. Ἀγρεῖφνα. Ἀρθροπέδαν. Κυφαλέα. Φάρσος.
— 298. v. Κυνοῦχος. Σκέπανον. Στέρφος.
— 299. v. Δρύππα. Ἰπνός. Θωμούς. Σῦκον.
300. v. Ἀνειρύσω. Πιήεντα. Ὑποπυθμίδιον. Ψαιστά.
301. v. Ἐπέσθων.
— 302. v. Ἁρμαλιά. Ἠινέσαμεν. Κρίμνον. Μεταλλεύεις. Σκότιος. Σκυβαλίζεται.
303. v. Ἀποδρέψεσθε. Ἰσχάς. Συχνόν.
305. v. Ἐτνήρυσις. Κνῆστις. Τορύνη.
— 306. v. Ἀλετρίβανος. Ἀρυστρίς. Βαθυκαμπῆ. Θυεία. Μαγῆα. Ὠψοπόνος. Πτερίνη. Τανάχαλκος. Χύτρον.
307. v. Ἄκιτιν. (Συλόνυχας.) Φάσγανον. Ψήκτρα.
— 331. v. Κρῆναι.
— 332. v. Ἔξαιτον. Κάσιον. Λῖτα. Οὖρος gl. 2.
— 334. v. Γλωχῖνας. Μαῖα. Πάγοι.
— 335. v. Καυσία. Σκέπανον.
346. v. Αἴλινον.
355. v. Ῥωπικά.
620. v. Περίανδρος.
— 823. v. Ἑρμῶναξ.

VII, 1. v. Γρῖφος gl. 2. Ἤκαχον. Χρίσις.
— 2. v. Μαιονίδας. Φαρσαλίσι.
3. v. Ὁμηρος.
— 4. v. Ἀγχιάλεια.
— 6. v. Ἁλιῤῥόθιον. Βιοτή.
— 8. v. Ἀλαλκεῖν. Βρόμος. Δρῦς. Συρμός.
— 9. v. Ἀκήλητον. Ἀπειθῶ. Ἀπίθανον. Κλύμενος. Προμολῇσιν.
— 17. v. Ληθεδών. Μιτυληναία. Νώνυμος.
18. v. Ἐλατήρ. Εἰδήσεις. Λιτός. Λυδοί. Λύρα. Ὑμνοπόλος.
— 19. v. Κύκνος. Λοῖσθος. Ὑμεναίων.
— 20. v. Οἰνωπός.
21. v. Ἀχαρνείτης. Βλαισός. Θυμέλη gl. 2. Κέκροψ.
22. v. Ἄμμιγα. Πινυτός.
23. v. Ἀργινόεις. Διαπλώσας. Μέθυ. Τετρακόρυμβος. Χρίμπτεται.
— 24. v. Ἀμησάμενος. Γεραιός. Ἡμερίς. Λαρόν.
— 25. v. Ἀμφίβροχος. Μολπή.
— 27. v. Ἄνδιχα. Αἰθύσσω. Ἴωνες. Στόλιον.

VII, 28. v. Οἰνοπότης.
34. v. Εὐαγής. Χαλκευτής.
— 36. v. Ἄγανον. Ἅλοιτο. Βούπαις. Σκηνή.
— 39. v. Πυργώσας.
— 40. v. Ἔγκοτον. Θησείδας.
42. v. Ὄνειαρ.
— 43. v. Ἐν γυάλοισι.
— 47. v. Λαλητέος.
— 51. v. Ὑπαίμακε.
— 58. v. Ἀμείδητος.
— 63. v. Ἐπισκύνιον. Νεκυία.
— 65. v. Γυμνῆται.
66. v. Σαίνεσθαι.
— 67. v. Ἀποφθίμενον. Βάρεις. Ἐπεπάμεθα. Ἐφόλκια. Ὀκριόεις. Πορθμίς.
— 68. v. Καμόντων.
— 69. v. Δειμαλέος.
— 70. v. Ἀλυσκάζειν. Βέρεθρον. Λυκαμβιάδες.
— 75. v. Ζαπληθές.
— 89. v. Ἄττα gl. 2. Βέμβηξ.
— 92. v. Ἄκραντον.
— 95. v. Μαλθακόν. Μύδρος.
— 98. v. Ἠι νομίζεται.
— 99. v. Γειναμέναις.
101. v. Ἐσχάρα gl. 2.
104. v. Ἔσπασας.
107. v. Συκοφάσους.
— 109. v. Σάου.
116. v. Διογένης.
117. v. Ἄτρεστος. Κάδμος.
— 120. v. Ξενοφάντης. Στυφελίξαι.
126. v. Ὑπόνοια. Φιλόλαος.
— 128. v. Ἀναρίθμητος.
133. v. Ὑπάτη.
— 141. v. Ἀκμή. Λυσμίσητος.
142. v. Ῥηξήνορες.
— 144. v. Γενεά. Τριγέρων.
146. v. Θυμοβαρής. Πινόεσσα.
— 147. v. Ἐναίρειν. Πάταγος gl. 2. Χερμαδίῳ.
148. v. Κλωθώ. Μεμαυῖα.
149. v. Αὐτοφόνῳ. Ὀπάσας.
— 152. v. Αὐτοκτόνα. Πείρησαν. Φέρασπις.
— 153. v. Αὐτοῦ.
— 154. v. Δελφοί. Κῆρ.
155. v. Φιλιστίων.
162. v. Αὐθιγενής.
166. v. Λεχώια.
167. v. Παντολιγοχρόνιος.
169. v. Ἀντωπεῖ. Βοίδιον.
171. v. Βιστονία. Νεῖται.
172. v. Ἄποθεν. Ἐνεῖσα. Κῶλα. Οὐτήτειρα. Ῥινόν. Χερμαστήρ. Ψῆρας.
174. v. Βλωθρή. Πρηστήρ.
— 180. v. Ἠρία.
181. v. Νεοθηγεῖ.
182. v. Λωτός. Πεῦκαι.
— 186. v. Ἐκώμασε. Κώμη. Λωτός.
188. v. Ἐριννύς. Μόρσιμον. Νύμφιος. Φοίνιος.
190. v. Δρυοκοίτης.
191. v. Ἀγλωττία. Ἀντίφθογγον. Ἀντῳδή. Κερτόμιος.
— 192. v. Λιγυφθόγγοις. Ξούθη.
193. v. Εὐερκεῖ. Πτώσσοντες.
194. v. Ἀργιλλώδης.
— 195. v. Γήτειον.
— 196. v. Ἀγρονόμοι. Κῶλα gl. 2.

VII, 198. v. Ἐφιλατο. Καλαμίτης. Τυμβεία.
— 200. v. Ῥαδινή.
— 201. v. Ἠχέτης.
— 202. v. Ἐρέσσων. Ῥίμφα. Σίνις.
— 203. v. Βαλίαν. Λρίος.
— 204. v. Ἀπέθρισεν. Αἰθύσσω. Θαλεροί.
— 205. v. Ὀρίνεται.
— 206. v. Ἀκταίων. Ἀλκμαιωνίδαι. Ἀνδροβόρων. Σπατάλη.
— 207. v. Λαγὼς καθεύδων.
— 208. v. Λαφοινόν. Μενεδάιος ἵππος. Τάλαρος.
— 209. v. Ἀλωάς. Δυηπαθής. Ἠρία.
— 210. v. Λίξας. Ἔσχαρίου. Ἠλιτοεργός. Ἤριπεν. Κινυρομένη. Τετραέλικτος.
— 212. v. Ποδήνεμος.
— 213. v. Ἀπροϊδής. Ἐριθηλέος. Ἰξύν. Μαιονίδας.
— 214. v. Ῥηῆνες. Τηθύς.
— 216. v. Τόπος.
— 217. v. Ῥυτίς.
— 218. v. Ἀλιζώνου. Ἀμύξεις. Δρέπειται. Θρύπτεται. Θυόεν. Κατὰ ῥέθος. Κηώδης. Κυθέρεια. Λύζει. Ὄδωδεν. Πειρήνη. Πολιήτης.
— 219. v. Ζηλώματα. Κνίσματα. Λείρια. Χρυσοχάλινον.
— 220. v. Ἡ κάμηλος.
— 221. v. Ἄιδης. Λυσκίνητε. Κωτίλη. Λειμωνόν. Μύσαντος.
— 222. v. Ῥέθος. Σαβακῶν.
— 223. v. Ἄκρατος.
— 225. v. Ψήχειν.
— 226. v. Αἰνοβίας. Ἠνάρισεν. Προθανόντα.
— 230. v. Ὁπλιστής. Τρέσας.
— 231. v. Βοαδρόμος. Κεγχρήτισι.
— 232. v. Ἴτυς gl. 2. Θιγεῖν.
— 234. v. Θρασύχειρ. Κεκολουμένος. Τηλεμελεῖ.
— 239. v. Φάτις.
— 241. v. Λάψατο. Ἀνοφερόν. Θοινήτωρ. Τείρει. Τιθηνάς.
— 243. v. Ταγός.
— 244. v. Ἀνάγγελον. Θοῦρον.
— 245. v. Πομφύσσω.
— 246. v. Οἶμος.
— 247. v. Λειομίτου.
— 248. 249. v. Λεωνίδης.
— 259. v. Ἱππίας gl. 3.
— 292. v. Προχόῳ.
— 413. v. Εὐμάρεια.
— 433. v. Βρύκουσα. Ἐρδε. Θηκτόν.
— 531. v. Ἄρης. Ἀφριόεν. Εὐρώταν. Κόναβος. Λοξή. Φαδεσίδαρον. Φύρδην.
— 588. v. Ἀμφιρύτη.
— 713. v. Λώιον.
— 727. v. Ἀτιμότερον.
IX, 61. v. Παλίντροπος.
— 75. v. Ἀσκὸς Κτησιφῶντος.
— 397. v. Ἄορ. Λῆρις. Λύσμορος. Ζώων.
— 447. v. Μνῆστις.
XIV, 148. v. Ἰουλιανός gl. 5.
App. 135. v. Κυψελιδῶν.

ΕΠΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ v. *Τευμησία.*

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ Ἐπιστολαῖς πρὸς Ἰδομενέα v. *Πύθια.*

ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ v. *Ἅλφι. Ἀμάμυξις. Ἀναδενδράδα. Ἀνανέμειν. Ἀπόιρωκτον. Ἀφ' ἑρᾶς. Ἐν πέντε κριτ. Κόνδυλον Νῆφε. Πρόχειρος* gl. 2. *Ῥέξαι. Ῥησίαρχος. Σικελίζειν. Συβαριτικαῖς. Τὰ Ταντάλου τάλαντα. Οἶνος. Ψύλλα*

Ἀμύκῳ v. *Ἐγκομβώσασθαι Κυδάζεται.*

Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ v. *Ἥρας.*

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΗΣ v. *Ἡ δ' ὅς. Κύρβεις* gl. 2. *Σίβυλλα* p. 742.

ἐν τῷ δ' v. *Ῥύκου.*

ΕΡΜΙΠΠΟΣ (grammaticus) v. *Ἄβρων. Δημοσθένης. Παρθένιος* gl. 1. *Σίβυλλα.*

ἐν β' τῶν διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων v. *Ἴστρος.*

ΕΡΜΙΠΠΟΣ (comicus) v. *Ἀειλοκομπήσας. Λεωτροφίδης. Ὑπαγωγεύς.*

Ἀθηνᾶς γοναῖς v. *Ἀνθέων. Ἡ δ' ὅς.*

Ἀρτοπώλισι v. *Ἀγῆλαι.*

Δημόταις v. *Λεπτολογία. Οὐ φροντίς.*

Εὐρώπῃ v. *Ῥαζεῖν.*

Μοίραις v. *Ἴακχος.*

Φορμοφόροις v. *Ἀπεδημηκότες.*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Matth. II, 16. v. *Διετής.*
V, 24. v. *Διαλλάττω.*
VI, 12. v. *Ἀφίεμαι.*
— 22. v. *Ἐστίν.*
VII, 6. v. *Μὴ δῶτε.*
— 24. v. *Ἀκούω.*
IX, 2. v. *Ἀφέωνται.*
— 30. v. *Ἐνεβριμήσατο.*
XI, 29. v. *Ζυγός* gl. 2.
XVIII, 16. v. *Σταθήσεται.*
XIX, 28. v. *Κρῖνον.*
XXI, 9. v. *Ὡσαννά.*
XXV, 15. v. *Τάλαντον* gl. 2.
XXVI, 50. v. *Ἐφ' ᾧ πάρει.*
XXVII, 46. v. *Ἠλί.*

Marc. II, 23. v. *Τίλλοντες.*
V, 41. v. *Ἀββακούμ.*
XVI, 9. v. *Πρωί.*

Luc. II, 16. v. *Ἀνεῦρον.*
VIII, 35. v. *Ἱματισμένος.*
XII, 47. v. *Πολλὰς ἐπιτριβεσθαι.*
XVI, 10. v. *Ἐλάχιστος.*
XIX, 38. v. *Ὡσαννά.*
XXII, 31. v. *Σινιάσαι.*

Ioann. I, 18. v. *Ὅρασις.*
— 28. v. *Βηθανία.*
III, 23. v. *Αἰνών.*
VIII, 44. v. *Κάιν.*
XX, 23. v. *Ἀφίημι.*

ΕΥΒΟΥΛΟΣ v. *Ἀπορησία. Οἶνος. Χαίρειν* gl. 3. *Χρυσοχοεῖον* gl. 1.

Δαμαλίᾳ v. *Ἀσκὸς Κτησιφῶντος.*

Διονυσίῳ v. *Κωφότερος κίχλης.*

Καμπυλίωνι v. *Ἀνιακκάς. Μανέρως.*

ΕΥΓΑΙΩΝ (nomen controversum) v. *Νῆις.*

ΕΥΓΕΙΤΩΝ v. *Αἴσωπος* gl. 2.

ΕΥΓΕΝΑΤΩΡ v. *Φιλάγριος.*

ΕΥΔΙΜΟΣ v. *Φρυνώνδας.*

Περὶ λέξεων ῥητορικῶν v. *Εὐγενέστερος Κόδρου bis.*

ΕΥΔΟΞΟΣ v. *Κρίτων* gl. 4.

ΕΥΘΥΚΛΗΣ Ἀταλάντῃ v. *Βοῦς ἕβδομος.* gl. 2.

ΕΥΚΛΟΣ v. *Ἄ ἄ.*

ΕΥΝΑΠΙΟΣ

Exc. Hist. v. *Ἀτέκμαρτον. Ἠβήσαντες. Σιαθερόν.*

Fr. 1. v. *Καταικαίνειν.*
2. v. *Σελευκίς.*
3. v. *Ἰόβειοι.*
4. v. *Διοσημία. Ἐγκύκλιον. Καρῖνος. Μακρῷ. Ὕβρις.*
5. v. *Κυρικὸν θῦμα.*
6. v. *Ἐσχατιά.*
7. v. *Ἀνεῖχεν.*
8. v. *Ὑπαίθριον.*
9. v. *Σαλούστιος* gl. 4.
10. v. *Ὕλη.*
11. v. *Οἰσυίναις.*
12. v. *Μουσώνιος* gl. 2.
13. v. *Ἀνεστηκώς. Αἰλιανός* gl. 2.
14. v. *Χαριεστέρους.*
15. v. *Μικροῦ.*
16. v. *Δρῦμα. Ἐπεισόδιον.*
17. v. *Γλωσσόκομον. Ἔχετος. Θύρασθεν. Φῆστος.*
18. v. *Σιμωνίδης* gl. 7.
19. v. *Πατρίκιος.*
20. v. *Ἱλάριος* gl. 2.
21. v. *Πρόβολος* gl. 2.
22. v. *Κολοσσός. Προσκεκρουκώς. Σεβαστιανός.*
23. v. *Παρασταθεῖν.*
24. v. *Στέατα.*
25. v. *Ἐχμελές.*
26. v. *Σιρομάστης.*
27. v. *Ῥύμη.*
28. v. *Ἐπέκλυσεν.*
29. v. *Ἀβρογάστης.*
30. v. *Ἀμειροκάκου. Βάθρα. Καλλύνων. Μοσχεύων. Παντομιγές. Περόνη* gl. 2. *Ῥουφῖνος.*
31. v. *Ἀμείλικτον.*
32. v. *Εὐτρόπιος* gl. 2. *Χανδόν. Χρῆμα* gl. 1.
33. v. *Μυριέλικτος.*
34. v. *Καρωθείς.*
35. v. *Περισπειραθείς.*
36. Exc. Hist. p. 91. v. *Παρακινοῦντα.*
37. v. *Γαῦρος. Παιδιά. Τιμάσιος.*
38. v. *Εὐπαράγωγος. Λέων* gl. 4.
39. v. *Ἀπεστάτει.*
40. v. *Διηνεκίζετο.*
41. v. *Σουβαρμάχιος.*
42. v. *Ἑλλανοδίκαι. Ἠθλοθέτει.*
43. v. *Φράβιθος.*
44. v. *Λίβερνα.*
45. v. *Ἀτάσθαλα.*
46. v. *Βαλλάντιον.*
47. Exc. Hist. p. 63. v. *Ὀστράκου.*
48. v. *Οἰδοῦσαν.*
49. v. *Θέσεις.*
50. v. *Μοσχεύων.*
51. v. *Ῥῦμα.*
52. v. *Μελεδωνός.*
53. v. *Ἀποτραχηλίζοντες.*
54. v. *Ἐχμελές.*
55. v. *Ἀπαγορεύει.*
56. 57. v. *Ζεῦγμα.*
58. v. *Ψιλός.*
59. v. *Ἀνῆψεν.*
60. v. *Καγχάζει.*
61. v. *Μεγαλοπρεπής.*

Fr. 62 v. Συντεταγμένας.
63 v. [illegible]
64 v. [illegible]
65 v. Παιδιά.
66 v. [illegible]
67 v. Χρῆμα gl. 1.
68 v. [illegible]
69. v. Ἐκποιῶν. Εὐδόκιος.
70. v. [illegible]
75 Exc. Hist. p. 72. v. Ἰουλιανός gl. 5
76. v. Λιβάνιος.
Eunapii fragmentis accedunt loci sub v. [illegible] Ἴσκαμβος gl. 3. [illegible] Μάρκελλος gl. 1. Μαρκιανός gl. 2. [illegible] Οὐδὲν ἔλαττον. [illegible]
Per errorem cit. v. [illegible]

[illegible] Ἀλλὰ γάρ. [illegible] Ἀνεπίληπτος. [illegible] Σαπρόν. [illegible]
[illegible] v. Ἀρπαγή gl. 2. [illegible] Χρή.
[illegible]
[illegible] τοῦ ὀβολοῦ. [illegible]
[illegible]
[illegible] v. [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] v. Κλῆμα gl. 5
[illegible]
179. v. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] per errorem cit. v. [illegible]
608 v. [illegible]
[illegible]
[illegible]

Βάκχαις per errorem cit. v. Ἀργαλέον.
317. 834. v. Ἀρίστιππος gl. 2.
Βελλεροφόντῃ v. Κόσμιος. Οἴμοι.
Ἑκάβῃ
79. v. Χαλάσω.
Ἐρεχθεῖ v. Ἀνάστατοι. Βοῦς ἕβδομος gl. 2. Σελῆναι.
Ἱκέτισι
731. v. Πεδόσφαιροι.
Ἱππολύτῳ
99. v. Σεμνόν.
293. v. Νῦν δή.
612. v. Ἀνώμοτος. Ἡ γλῶττ'. Μώρως. Προυκεχειρόμενον.
671. v. Κάθαμμα.
1137. v. Θεμισόν.
Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις
57. v. Εὐριπίδειον.
Ἴωνι
452. v. Ἀνειλείθυιαν.
Λικυμνίῳ v. Εἴδεα. Φαῦλον gl. 2.
Μελεάγρῳ v. Νῦν δή.
Μηδείᾳ
60. v. Μῶρον.
68. v. Σκίνδιξ.
215. v. Σεμνόν.
320. v. Ἄξιος λαβεῖν.
410. v. Ἄνω ποταμῶν.
758. v. Ἆ ἆ.
963. v. Πείθω.
Οἰνεῖ v. Ἡρακλεῖον.
Ὀρέστῃ
1. v. Ἄρατο.
12. v. Κατάστειψον.
219. v. Πέλανος.
268. v. Κεροβάτης.
Πειρίθῳ v. Πόλος.
Ῥήσῳ
854. v. Ἤισαν.
Σισύφῳ v. Χαίρω.
Τρῳάσι
855 v. Ἀστέριος.
Ὑψιπύλῃ v. Ἰοδεκεμίχαρον.
Φοίνικι v. Ἀναγνοῦσαι.
Φοινίσσαις
109. v. Ἐμοί τ' ἐπιστολάς. Ἰοί gl. 2. Νήματα.
Φρίξῳ v. Τίς δ' οἶδεν.
ΕΥΣΕΒΙΟΣ Ὁ ΠΑΜΦΙΛΟΥ v. Ἀγαπητός. Ἴδος gl. 3.
(Hist. Eccl. VI. v. Ὠριγένης.)
(Χρον. p. 12, 51 v. Τραχηλίζειν.)
(ΕΥΤΡΟΠΙΟΣ Graece versus v. Ἀμύσσειν. Βιαστικός. Ἰσχνά. Μονιάζοντι. Τραχυντέος. Ἀμφιόχιος.)
ΕΥΦΟΡΙΩΝ v. Εὖρροι. Κελέβη. Περιγραπτόσθαι.
ἐν Ἀπολλοδώρῳ v. Ὁ κάτωθεν.
ΕΥΦΡΟΝΙΟΣ v. Κηρύλος. Μέτων. Παραλλάσσουσιν. Νεοσσιάς.
ΕΦΟΡΟΣ v. Ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου. Εὐρύβατος. Καιρός gl. 3. Περίθοιδαι.
ἐν γ' v. Κωρυκαῖος.
ε' v. Δούλων πόλις.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΣ v. Λαιός.
ΖΩΠΥΡΟΣ v. Ὀρφεύς gl. 1. Ψιθυρισμοῦ.
(ΖΩΣΙΜΟΣ
I, 42. v. Σκύθαι.
[II, 29. v. Κρίσκης.]
IV, 50. v. Θεοδόσιος gl. 3.
V, 1. v. Ῥουφῖνος.
— 2. v. Λουκιανός gl. 2.)

ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΣ v. Ἀλκυονίδες.
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ Ὁ ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ
ὁ περὶ ἀκροπόλεως v. Νίκη Ἀθηνᾶ. Προπύλαια.
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ grammaticus v. Σπιλάδες. Τρίγληνα.
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ Aethiop. init. v. Ὑπερκύπτω.
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ ΠΟΝΤΙΚΟΣ v. Λύσιοι.
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ v. Ἀγχιβατεῖν. Ἀμφισβατεῖν. Ἀναρίθμητος.
ΗΡΑΚΛΕΩΝ v. Τευτάζειν.
ΗΡΟΔΙΚΟΣ ΠΕΡΙΝΘΙΟΣ v. Ὀρφεύς gl. 1.
ΗΡΟΔΟΤΟΣ v. Ἀκούει. Ἀναγινωσκομένους. Ἀνακλῖναι. Ἀποχρᾶν. Ἅρπεζον. Ἀφέωκα. Ἀφεῖκα. Δεξάμενος. Δικαιοῦν. Ἐπαγγέλλεται. Μελίνη gl. 2. Ὠκινάκης. Πλεῦνος. Προσέληνοι. Ὑποκρίνεσθαι.
Confunditur cum Herodiano v. Ζυγομαχεῖν. Ζυγοί.
I, 6. v. Κροῖσος. Τώμυρις.
— 13. v. Ἀνέλη.
— 14. v. Γύγης.
— 16. v. Δηιόκεω.
— 18. v. Διφάσια. Τρώματα.
— 24. v. Ἀνακῶς. Ἑδώλια. Ζυγοί.
— 27. v. Ξυνίην.
— 30. v. Ἐπιστρεφέως. Ἠκούσης.
— 32. v. Σπουχθείς.
— 33. v. Χρῆμα gl. 3.
— 34. v. Ἰνδρῶν.
— 35. v. Ἐπίστιος.
— 43. v. Ἐξηρτυμένος.
— 44. v. Ἑταιρεῖος. Ἠμέκτεον.
— 59. v. Κορυνηφόροι.
— 63. v. Ἠισθέειν. Μετεξέτεροι. Συλλεξόν.
— 65. v. Τριηκάδας.
— 66. v. Ἰνέδραμεν.
— 68. v. Ἐννώσας.
— 71. v. Ἁβρόν.
— 72. v. Ἀνασίμου.
— 73. v. Ἴλη.
— 80. v. Ἀνέβησεν. Ἐμποδὼν gl. 2.
— 81. v. Φύλακος.
— 86. v. Συννήσας.
— 91. v. Ἰμεσηιαν.
— 92. v. Κνάφος gl. 2.
— 93. v. Οὖρος.
— 94. v. Πεσσοῖς.
— 98. v. Φαρμάκοισι.
— 102. v. Ἀνεχρᾶτο.
— 103. v. Ἐλόχησε. Κατατέλεα.
— 116. v. Ἀνάγνωσις.
— 119. v. Ἀμαρτίαν. Εὔτυκτα.
— 128. v. Ἀνέγνωσαν. Μετεῖναι.
— 133. v. Ἐλαφορήματα. Ἐξηγήσαιντο.
— 138. v. Λεύκη gl. 2.
— 156. v. Ἦθεα.

I, 160. v. *Πρόχυσις.*
— 164. v. *Λουλοσύνη. Περιημάκτεον.*
— 166. v. *Ἔμβολος.*
— 167. v. *Ἐναγίζειν.*
— 172. v. *Ἡβηδόν* gl. 2.
— 173. v. *Ἀνανέμειν.*
— 179. v. *Ταρσοὶ καλάμων* gl. 2.
— 180. v. *Λίμασιά. Φάρσος.*
— 181. v. *Καταγωγή.*
— 185. v. *Σκέπη.*
— 189. v. *Συμψήσας. Σχοινοτενές.*
— 205. v. *Μνωμένη.*
— 207. v. *Φλαυρότατον.*
— 211. v. *Ἀλεξόμενον.*
— 215. v. *Ἄρδιν. Φάλαρα.*
II, 2. v. *Βεκκεσέληνε. Κνυζημάτων.*
— 6. v. *Γεωπεῖναι. Σχοῖνος.*
— 11. v. *Μυχοί.*
— 22. v. *Ἐπειεικεστάτη.*
— 28. v. *Βυσσόν.*
— 35. v. *Εὐμαρέη.*
— 37. v. *Πεσσόμενα.*
— 41. v. *Βάρεις.*
— 60. v. *Ἐγχριμφθεῖσα.*
— 64. v. *Πρόπολος.*
— 65. v. *Μελεδωνοί.*
— 69. v. *Ἀμφιδέας.*
— 76. v. *Κρέξ.*
— 77. 125. v. *Συρμαΐζειν.*
— 96. v. *Ῥιπῆς.*
— 100. v. *Καινοῦν.*
— 109. v. *Ἀποφορᾶν.*
— 123. v. *Ἤλυσις.*
— 133. v. *Ἐνηβητήρια.*
— 134. v. *Λογοποιός. Ῥοδάπιδος.*
— 135. v. *Βοπόρους.*
— 137. v. *Χώματα.*
— 157. v. *Ψαμμήτιχος.*
— 158. v. *Ἀπαρτί.*
— 171. v. *Εὐστομεῖν.*
— 177. v. *Βιοῦται.*
— 181. v. *Θυσάνοις.*
III, 10. v. *Βουλήσεται.*
— 20. v. *Λήκυθον.*
— 25. v. *Γνωσιμαχῆσαι.*
— 36. v. *Καταπροΐξεται.*
— 45. v. *Νεώροικοι.*
— 64. v. *Παρώνησεν.*
— 69. v. *Ἀφάσσων. Ἐπίλαμπος.*
— 76. v. *Αἴγυπιόν.*
— 78. v. *Προσθεῖναι.*
— 87. v. *Φριμάξασθαι.*
— 89. v. *Κῦρος* gl. 5.
— 98. v. *Φορμός.*
— 106. v. *Ἵππος.*
— 111. v. *Κινναμωμον.*
— 127. v. *Ἰθύ. Τῖσαι. Οἰδοῦσαν.*
— 128. v. *Βαγαῖος. Πάλος.*
— 129. v. *Λημοκήδης.*
— 132. v. *Ἐξεχώρησεν.*
— 133. v. *Δημοκήδης.*
— 134. v. *Διδαχή.*
— 136. v. *Σκυτάλαι.*
— 137. v. *Σκύταλον.*
— 145. v. *Γόργυρα.*
— 146. v. *Διφροφορουμένους.*
— 150. v. *Ἀναισίμου.*
— 155. v. *Ἐξέπλωσας.*
— 156. v. *Κατοικτίζετο.*
IV, 9. v. *Ἄρθμια.*
— 21. v. *Λάξιν.*
— 23. v. *Παλάθαι* gl. 2. *Σακεύουσι.*
— 58. v. *Ἀνοίγει.*
IV, 60. v. *Στρόφιον.*
— 75. v. *Σώχουσι.*
— 81. v. *Ἄρδιν.*
— 85. v. *Εὔξεινος* gl. 2.
— 95. v. *Ζάμολξις.*
— 113. v. *Εὐμάρεια* gl. 2.
— 129. v. *Ὑβρίζοντες.*
— 134. v. *Κομιδή.*
— 140. v. *Στιβλία. Χιλή.*
— 154. v. *Ἀναγνωσθείς. Ἀφοσιούμεθα. Βάττος. Θεμίσων. Περιεμεκτήσας.*
— 173. v. *Ψύλλα.*
— 181. v. *Ἀμβολάδην.*
— 187. v. *Οἶσπη.*
— 189. v. *Αἰγίς.*
— 190. v. *Ἀνθέρικες. Περιφόρητα. Σχοίνου.*
— 192. v. *Βάσσαρος.*
— 200. v. *Μεταίτιον.*
— 201. v. *Τάφρος.*
— 205. v. *Εὐλαί.*
V, 2. v. *Φυλάξαντες.*
— 12. v. *Ἐπιμέλεον.*
— 19. v. *Νεοχμώσαντες.*
— 20. v. *Ἐπισαψιλευόμενος. Συνέπαινοι.*
— 21. v. *Κατέλαβεν.*
— 30. v. *Παχεῖς. Φερέγγυος.*
— 30, 5. v. *Ἐπιλεξάμενος.*
— 31. v. *Ἐξηγηταί* gl. 2. *Συνέπαινοι.*
— 32. v. *Ὑπερθέντι.*
— 33. v. *Θαλαμίδιοι. Παραιτεῖτο.*
— 57. v. *Γειφυρίς.*
— 71. v. *Ναυχραρία.*
— 72. v. *Ἀγηλατεῖν. Ἐπίστιον.*
— 73. v. *Ἀπεκορύφου.*
— 92. v. *Ἀναποδίζειν. Σινάμωρον.*
VI, 7. v. *Ἀντίξοον.*
— 14. v. *Ἀνηκούσισεν.*
— 17. v. *Γαῦλος.*
— 28. v. *Ζωγρίη.*
— 29. v. *Καταιρεόμενος.*
— 58. v. *Ἀρχαιρεσία.*
— 61. v. *Ἀγῆ. Ψῶσαν.*
— 62. v. *Ἔκνιζεν.*
— 65. v. *Οὐκ ἐκνεομένως.*
— 69. v. *Ἀναιρεθείς.*
— 74. v. *Ὑπεξέσχεν. Φενεός.*
— 75. v. *Ἐνέχρανε. Καταγινέων.*
— 90. v. *Ἐκθύσασθαι.*
— 94. v. *Λᾶτις καὶ Ἀρταφέρνης.*
— 104. v. *Μιλτιάδης.*
— 106. v. *Ἐαδότα.*
— 118. v. *Λᾶτις* gl. 2.
— 134. v. *Καταθρώσκοντα.*
— 139. v. *Ἐπιπλέα.*
VII, 29. v. *Ἀπαρτίαν.*
— 33. v. *Ἐλῶν.*
— 36. v. *Ἐπικάρσιον. Ὄνος.*
— 37. v. *Ῥαχίης. Ῥῆχος. Χυτόν.*
— 56. v. *Ἐλινύοντας.*
— 64. v. *Κύρβασις.*
— 69. v. *Ζώνη.*
— 69. 75. v. *Ζειραί.*
— 76. v. *Λυκιουργεῖς.*
— 99. v. *Λῆμα.*
— 107. v. *Συννήσας.*
— 121. v. *Λάσασθαι. Τριτημορίς.*
— 144. v. *Ὀρχηδόν.*
— 163. v. *Λείσαντες. Καραδοκήσοντα.*
VII, 168. v. *Ἀειπτέοντες. Ἀνεκώχευον.*
— 173. v. *Ἀῤῥωδία. Τέμπη.*
— 175. v. *Ἀγχότερος.*
— 181. v. *Τελαμών.*
— 188. v. *Πρόκροσσαι. Χρῆμα* gl. 2.
— 189. v. *Ναύλοχον.*
— 195. v. *Ἐξιστορήσαντες.*
— 208. v. *Ἀλισμένοι. Ἀλογία.*
— 215. v. *Ἀφάς.*
— 219. v. *Περίοδος.*
— 231. v. *Ὁ τρέσας.*
— 239. v. *Ἐξέκνισεν. Ἐπελέξαντο. Ἐπέιηξεν. Εἰκός. Καταχαίρων. Κνᾶν.*
VIII, 5. v. *Ἥσπαιρεν.*
— 12. v. *Ταρσός* gl. 4.
— 19. v. *Παλάμη.*
— 24. v. *Ἐπαμησάμενος.*
— 26. v. *Κοτίνου.*
— 32. 33. v. *Νεῶσι.*
— 37. v. *Πρόνοια* gl. 2.
52. v. *Ὁλοίτροχος.*
— 65. v. *Ἰαχχάζουσι.*
— 84. v. *Ἐπὶ πρύμνην.*
— 115. v. *Ἀρέπου. Μελεδαίνειν. Περιλέπουτες.*
— 140. v. *Ἁμαρτίαν.*
IX, 17. v. *Παρέχοντας. Πρόοπτος.*
— 37, 4. v. *Σταθμησάμενος.*
— 39. v. *Ἄδην.*
— 45. v. *Λιπαρεῖν.*
— 61. v. *Γέρροιν.*
— 65. v. *Κόσμος.*
— 71. v. *Λέσχη. Μακρῷ* gl. 2.
— 72. v. *Σφαγιάζειν.*
— 73. v. *Τιτακίδαι.*

Vita Homeri v. *Ὅμηρος* p. 686. K. *Χρήμη.*

Per errorem cit. v. *Ὁμαιχμία.*

Ἡρωδιανός (historicus, nomine celato)

Hist. I. extr. v. *Ἀμάσιης.*
II, 9, 2. v. *Ἀνέχει* gl. 2.
III, 1. v. *Βυζάντιον.*
— 6. v. *Περινθίοις. Σεβῆρος.*
VII, 4. v. *Ἀνάθεσις.*
— 9. v. *Καθοσιούμενος.*

Ἡρωδιανός (grammaticus) v. (*Ἄπιων.*) *Ἐντερόνεια. Ἥμαρ. Λαρινοί. Ματιολοιχος.*

ἐν Ἐπιμερισμοῖς v. *Καταπροΐξεται* gl. 2.

ἐν τῇ Ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ v. *Μεμνῆτο.*

Ἡσίοδος v. *Ἀγάλματα. Ἀράχνη.*

Opp. 30. v. *Ὡρακιάσας* gl. 2.
40. v. *Ἀρχὴ ἤμισυ. Ἡμίσεια. Νήπιος. Ὅσῳ πλέον.*
41. v. *Ἀσφόδελος* gl. 2. *Θύμος.*
200. v. *Αἶνος* gl. 2.
214. v. *Ἴφι.*
254. v. *Αἴκης.*
285. v. *Εὐόρκου.*
291. v. *Τοῖς ὀρθῶς.*
304. v. *Κηφήν.*
315. v. *Αἰδώς.*
347. v. *Μέτρησον.*
354. v. *Λόμεν. Δώς.*
371. v. *Πυγοστόλος.*
374. v. *Τεήν.*
408. v. *Ἔνη.*
427. v. *Πρίνινοι.*

Opp. 432. v. *Δοιά.*
434. v. *Ζυγομαχεῖν.*
487. v. *Ὅπλή.*
491. v. *Λέσχη* gl. 2.
515. v. *Διαῆσει.*
522. v. *Ἐλεδώνη. Τένθαις.*
536. v. *Ἰῶκα.*
577. v. *Προφερε.*
743. v. *Αὖον.*
823. v. *Ἄλλοτε.*

Scut. 62. v. *Ὁπλή.*
287. v. *Ἠρεικον.*
397. v. *Ἰδει.*

Theog. 198. v. *Κυθέρεια.*
379. v. *Θείας.*

ἐν γ' καταλόγου v. *Ὑπὸ γῆν.*

Fr. 5. v. *Μαχλοσύνη. Μελίτη.*
48. v. *Ἀλκή.*
79. v. *Ἐπιάλτην.*
87. v. *Δῶρα θεούς.*

ΘΕΑΙΤΗΤΟΣ v. *Ὕδωρ δὲ πίνων.*

περὶ παροιμίας v. *Οὐδὲν πρὸς τὸν Λιόν.*

ΘΕΟΓΝΗΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΣ v. *Ὀρφεύς* gl. 1.

ΘΕΟΓΝΙΣ v. (*Ἀργαλέον.*) *Ἀρχὴν μέν.*

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Σκεπτικοῖς v. *Πυῤῥώνειοι.*

ΘΕΟΔΟΤΙΩΝ v. *Κνίζων* gl. 2.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ (nomine celato)
Ezech. XVI, 1. v. *Ὁμφαλός.*
Hist. Eccl. III, 7. v. *Κύριλλος. Μάρκος* gl. 5.
V, 35. v. *Ἀλέξανδρος* gl. 4.

Psalm. I. v. *Λοιμοί. Μακάριος.*
II, 1. v. *Ἐφρύαξαν.*
— 3. v. *Ζυγός* gl. 2.
III, 4. v. *Φωνῇ.*
— 6. v. *Νύκτα.*
V, 3. v. *Κραυγή.*
— 5. v. *Παραστήσομαι.*
— 8. v. *Νόμος* gl. 6.
VI, 1. v. *Ὀγδόη.*
— 2. v. *Ὀστᾶ.*
VII, 11. v. *Νεφροί.*
VIII, 1. v. *Ληνός.*
XVI, 1. v. *Στέαρ.*
XVII, 6. v. *Ὠδῖνες.*
— 29. v. *Σκότος* gl. 3.
XVIII. v. *Αὐτρωτής. Νόμος* gl. 5. 6.
— 14. v. *Ζώνη* gl. 2.
XXI, 16. v. *Χοῦς.*
XXII, 1. v. *Εὐθέος.*
XXVII, 1. v. *Κεκράξομαι. Λάκκος* gl. 2.
XXVIII. v. *Υἱοὶ θεοῦ* post v. *Ἄς ὑπὸ ῥ.*
— 5. v. *Κέδροι.*
XXX, 10. v. *Γαστήρ.*
— 16. v. *Κλῆρος* gl. 3.
— 21. v. *Πρόσωπον.*
— 23. v. *Ἔκστασις* gl. 2.
— 32. v. *Περιοχή.*
XXXIV. v. *Ἀτεκνία.*
XXXVI, 1. v. *Παραζήλου.*
— 18. v. *Βραχίων.*
XXXVII, 3. v. *Ἐπεστήριξας.*
XXXIX, 3. v. *Λάκκος* gl. 2.
— 7. v. *Κεφαλίς.*

Psalm. XL, 10. v. *Πτέρνα.*
XLI, 8. v. *Ἄβυσσον* gl. 2.
XLIII, 3. v. *Εὐδόκησας.*
XLIV, 9. v. *Στακτή.*
— 10. v. *Σμύρνα.*
— 13. v. *Κροσσωτοῖς.*
XLVI, 1. v. *Κροτήσατε.*
XLVII, 2. v. *Εὐριζῶν.*
— 9. v. *Ὑπελάβομεν.*
XLVIII. v. *Ἄφρων.*
XLIX. v. *Θεοί.*
L, 6. v. *Ὅπως.*
— 9. v. *Ὑσσωπός.*
LIV, 2. v. *Ἀδολεσχία.*
— 16. v. *Παροικία.*
— 21. v. *Διαθήκη* gl. 2.
— 23. v. *Φρέαρ.*
LVI, 2. v. *Ἐπαγγέλλει.*
— 5. v. *Ὑψώθητι* gl. 1.
LVII, 5. v. *Σοφός.*
— 6. v. *Ὕδωρ διαπορευόμενον.*
— 9. v. *Ῥάμνος.*
LVIII, 13. v. *Συντέλειαι.*
LIX, 8. v. *Κοιλάδα σκηνῶν.*
— 10. v. *Λέβης.*
LXI, 5. v. *Κωτίλη. Τιμή.*
LXII, 2. v. *Ποσαπλῶς.*
LXV, 9. v. *Ζώνη* gl. 2.
— 15. v. *Μεμυαλωμένα.*
LXVI, 6. v. *Εὐλογῆσαι ἡμᾶς.*
LXVII, 7. v. *Μονοτρόπους.*
— 14. v. *Κλῆροι. Πτέρυγες.*
LXVIII, 25. v. *Θυμὸς ὀργῆς.*
LXXI. v. *Δυνάστην. Θαρσεῖς. Συκοφάντης* gl. 2.
— 7. v. *Ἕως οὗ.*
LXXII, 7. v. *Στέαρ.*
— 10. v. *Ἡμέραι.*
— 11. v. *Κόλπος.*
— 27. v. *Πορνεία.*
LXXIV, 7. v. *Ὄρη.*
— 8. v. *Οἶνος.*
— 11. v. *Κέρας τοῦ δικαίου.*
LXXVI, 3. v. *Ἡδολέσχησα.*
— 7. v. *Ἐσκαλλεν.*
— 19. v. *Τροχός* gl. 2.
LXXVII, 2. v. *Παραβολή.*
— 5. v. *Μαρτύριον.*
— 23. v. *Θύραι.*
— 49. v. *Ἀγγέλους. Ἡμέραν. Θλίψις.*
— 50. v. *Ὠδοποίησεν.*
— 51. v. *Μεσρέμ. Χάμ.*
— 66. v. *Ἕδρα* gl. 2.
LXXIX, 13. v. *Ἀνθομολογησόμεθα.*
— 14. v. *Μονιός.*
LXXX, 8. v. *Ὕδωρ ἀντιλογίας.*
— 9. v. *Διαμάρτυραι.*
— 16. v. *Καιρός* gl. 3.
LXXXI. v. *Θεούς. Στέαρ πυροῦ.*
LXXXII, 1. v. *Τίς.*
— 13. v. *Τροχός* gl. 2.
LXXXIII. v. *Κοιλάδα κλαυθμῶνος.*
LXXXVIII, 52. v. *Ἀντάλλαγμα. Ἴχνη.*
LXXXIX. v. *Πραότης* gl. 2.
XC, 12. v. *Ἐπὶ χειρῶν.*
— 13. v. *Ἐπὶ ἀσπίδα.*

Psalm. XCI. v. *Μονόκερως.*
XCIII, 3. v. *Τρίψις.*
— 6. v. *Προσήλυτοι.*
XCIV, 9. v. *Παραπικρασμός.*
— 13. v. *Ἡμέρα πονηρά.*
XCVIII, 5. v. *Ὑποπόδιον. Ὑψοῦτε.*
— 9. v. *Ὄρος.*
CI, 7. v. *Νυκτικόραξ.*
CII, 2. v. *Ἐντός.*
CIII, 6. v. *Ἄβυσσον* gl. 2. *Περιβόλαιον.*
CIV, 16. v. *Στήριγμα.*
CV, 28. v. *Βεελφεγώρ.*
— 33. v. *Διέστειλεν.*
CVI, 45. v. *Μετεμελήθη.*
CVII, 6. v. *Ὑψώθητι* gl. 2.
CIX, 3. v. *Ἡμέρα δυνάμεως.*
— 4. v. *Μεταμέλεια.*
CXI, 4. v. *Σκότος* gl. 4.
— 9. v. *Κέρας* gl. 3.
CXII, 2. v. *Παῖδες.*
CXIV, 3. v. *Ὠδῖνες.*
CXVII, 19. v. *Πύλαι δικαιοσύνης.*
CXVIII, 2. v. *Δικαιώματα.*
— 15. v. *Ἀδολεσχία.*
— 83. v. *Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ.*
— 95. v. *Ὑπέμειναν.*
— 122. v. *Ἔκδεξαι.*
— 127. v. *Τοπάζιος.*
— 131. v. *Στόμα* gl. 3.
— 135. v. *Πρόσωπον.*
— 136. v. *Διεξόδους.*
CXIX, 5. v. *Κηδάρ.*
CXX, 6. v. *Σελήνη.*
CXXVI, 4. v. *Υἱοὶ θεοῦ* post v. *Ἄς.*
— 5. v. *Ἐκτετιναγμένων.*
CXXXI, 17. v. *Κέρας* gl. 5.
CXXXII. v. *Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς. Ὥα.*
CXXXIV, 7. v. *Θησαυροί.*
CXXXVIII. v. *Βίβλοι.*
CXLIV, 5. 6. v. *Θαυμάσια.*
CXLVI, 4. v. *Ὀνόματα.*

Quaest. Exod. XXXVIII. v. *Εἴδωλον.*

Quaest. Paralipp. II. p. 579. *Ἰωσαφάτ.*

Regg. IV, 3. v. *Μελχόμ.*

Therap. III. v. *Σατανᾶς.*
XII. v. *Σαρδανάπαλος.*

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ (v. *Γεννάδιος.*) *Διόδωρος μονάζων.* (*Θευδέριχος.*)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΑΙΕΥΣ β' Τρωικῶν v. *Παλαίφατος* gl. 3.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΙΘΟΥ (nomine celato) v. *Ἀπολινάριος* gl. 2. *Εὐτυχής. Θεόδωρος* gl. 6. *Νεστόριος. Παῦλος* gl. 6. *Σεβῆρος* post v. *Σεύθης. Ταραξίας. Appellatur Θ. ὁ τῆς Ῥαιθοῦ* v. *Μάνης.*

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ
I, 1. v. *Ἀδύ. Ἀ πίτυς. Τήνα. Ψιθυρίζει.*
— 38. v. *Κυλικιδιόων.*
IV, 28. v. *Εὐρώς* gl. 2.
VII, 146. v. *Βράβηλα.*
X, 11. v. *Χαλεπόν.*
XIV, 70. v. *Στερῥόν.*
XXII, 72. v. *Ἱτιήθης.*

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ Ὁ ΚΩΜΙΚΟΣ v. Ἄνεχε. Ἀνθήλιος. Καταπλήξ. Λοπάς.

Βατύλη v. Νιτάριον.

Ἡδυχάρει v. Καταχύσ ατα gl. 2.

Θησεῖ v. Ἀβυρτάκη.

Καπηλίσι v. Ἄιτιν. (Καπήλοις) v. Μέιρησον.

Παμφίλη v. Ῥαχίζειν gl. 2.

Σειρῆσι v. Περίβαρα.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ Ὁ ΧΙΟΣ v. Ἀθλητάς. Αὐτοβοεί gl. 2. Κιλικισμόν. Λύκειον gl. 2. Μαύσωλος. Μύρτης. Ὅμηρον. Σαμίων ὁ δῆμος. Σκιραφεῖον. Χύτροι.

Ἐπιτομῇ τοῦ Ἡροδότου v. Σπουδάζω.

Φιλιππικοῖς v. Λάσταυρος. Φορμίων.
α' v. Λόγον ἔχειν.
β' v. Φρουρήσεις.
ὑ' v. Βάκις.
ιγ' v. Λούλων.
λα' v. Τί ἐστι.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ v. Ἀρχὴ ἄνδρα. Δίοσμος. Καταχειροτονίαν. Νάνος. Ῥίς. Τυμβογέροντες. Ὑποφόνια. Ψιάθες.

Διαθῆκαι v. Ὀργεῶνας.

ἐν τοῖς πρώτοις Καιροῖς v. Ἀρχὴ Σκυρία.

περὶ Καιρῶν β' v. Κυψελιδῶν.

περὶ βασιλείας Κυπρίων v. Τιάρα.

περὶ Νόμων v. Ἀρδήττης. Κατὰ τὴν ἀγορᾶν. Συστομώτερον σκάφης.

ἐν ιγ' v. Ὅτι οἱ ἀλόντες.

ἐν ιε' v. Φάρμακος.

ἐν ις' v. Ἐμφρεάτοι.

Hist. Plantt. III. v. Κύτταρος.
IV, 11. v. Φλέω.
— 13. v. Ὁλοσχοίνῳ.

ζ' Φυτικῶν c. 7. v. Ἀκαλήφη gl. 2.

ζ' περὶ Φυτῶν v. Μελίνη gl. 2.

ΘΗΒΑΙΚΩΝ scriptores v. Καδμεία νίκη.

ΘΟΥΓΕΝΙΔΗΣ v. Μὴ νόμισον.

Δικασταῖς v. Τριαχθῆναι.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ v. Ἀδύνατα εἶναι. Ἀθήναιον. Ἄμιπποι gl. 1, 2. Ἀνακτᾶσθαι. Ἀναλοῦντες. Ἀνδρακίδα. Ἀνέσπακε. Ἀπεγένετο. Ἀπέλθη. Ἀπογενέσθαι. Ἀποσιμῶσαι. Ἀτραμύττιον. Διαβούλομαι. Διαλέγουσαν. Διάφορα. Διέβαλεν. Ἐγεύσαντο. Ἑωθώς. Ἐπειδή. Ἰδιῶται. Κλῆδα. Μέλλω. Μεταποιεῖσθαι. Ξύν. Παραβεβάσθαι. Πέμπειν. Ταῦροί.
I. v. Διαβάλλειν. Τραυματισθῆναι. Τριακοντούτης.
— 1. v. Ἐλπίσας. Ἥια. Ξυγγράψαι.
— 5. v. Καλῶς. Περιωπή gl. 2.
— 6. v. Ἐνέρσει κρώβυλον. Κρωβύλος. Λίπα. Σέσωται. Τεττιγοφόροι.
— 7. v. Φέρειν.
— 10. v. Κώμην. Περίνεως gl. 2. Πλοῖα. Πολιτελές. Προσκώπους. Πρωτόνεως.
— 11. v. Διέφερον gl. 2.
— 13. v. Ἀμφοτέρα. Ἐπὶ ῥητοῖς. Μεταχειρίζειν.
— 15. v. Ἀπὸ τῆς ἴσης.
I, 17. v. Μάλιστα.
(— 18. v. Ὁμαιχμία.)
— 26. v. Ἐπήρεια.
— 29. v. Παραπολύ.
— 30. v. Ἐπίνειον gl. 2.
— 32. v. Σωφροσύνη.
— 33. v. Ἀρετή gl. 2. Ἐτιμήσασθε. Πολεμησείειν.
— 36. v. Ναυμαχῶ.
— 40. v. Ἀμύνασθαι.
— 41. v. Ἐπιχρῆσθαι.
— 42. v. Ἀμύνασθαι. Κελεύω.
— 44. v. Συμμαχία.
— 46. v. Στρατόπεδον.
— 48. v. Μετέωρος.
— 49. v. Σημεῖα ἀρθῆναι.
— 50. v. Ἐπεπαιώνιστο. Ναυάγιον. Παιᾶνας gl. 2. Πρύμναν.
— 53. v. Κελήτιον. Κηρύκειον gl. 3.
— 54. v. Καταδύσαντες.
— 59. v. Θουκυδίδης.
— 60. v. Ψιλοί.
— 63. v. Χηλαί.
— 68. v. Παρακαλεῖν.
— 70. v. Ἀναπίπτειν.
— 73. v. Προβάλλεσθαι.
— 77. v. Παράλογον.
— 82. v. Ὅμηρον.
— 87. v. Διαγνώμη. Χρηματισάμενοι.
— 89. v. Τειχῶν.
— 90. v. Παρελθεῖν.
— 91. v. Παράγεσθαι.
— 92. v. Ἀνεπικλήτως. Κωλύμη.
— 93. v. Ἐγκατελέγησαν. Προσέκειτο. Οἰκοδομία.
— 94. v. Πολιορκῆσαι.
— 95. v. Ἀπαλλάξειεν. Μετατάξασθαι.
— 96. v. Ἑλληνοταμίαι.
— 98. v. Παρὰ τὸ καθεστηκός.
— 100. v. Ἀντιπέρας.
— 110. v. Ἔσχε.
— 118. v. Ἐγκρατέστερος. Ἐπιχειρητέα.
— 120. v. Διαλλαγῆναι. Ἐναλλαγῆναι. Εὖ παρασχόν.
— 122. v. Εὐοργήτως. Καταφρόνησιν.
— 126. v. Ἄγος. Ἀνεχρήσαντο.
— 127. v. Ἀποσαλεύσας.
— 128. v. Παρουσία gl. 2. Χαλκίοικος.
— 131. v. Εἰρκτή.
— 133. v. Παραβαλέσθαι.
— 134. v. Ἀποψύχειν.
— 136. v. Καταλῦσαι.
— 139. v. Ἀόριστος.
— 140. v. Ξυμφοράν. Ὀργῇ. Προὔχοντο.
— 141. v. Ἀνέχει.
— ult. v. Ἀχηρυκτεί.
II, 3. v. Πιθανούς. Φοβερός. Φυλάσιμος.
— 4. v. Βαλανάγρα. Πύλη. Στύραξ.
— 5. v. Εὐθύς gl. 2.
— 7. v. Λαμπρῶς.
— 8. v. Μετέωρος. Οὐκ ἀπεικότως.
— 12. v. Ἐδήμουν.
— 13. v. Ἀπέφθου.
— 15. v. Δωδεκάκρουνος.
— 16. v. Ἐβαρύνετο.
— 17. v. Ἀκροτελεύτιον. Ἐπίπλους.
— 18. v. Ἀφίκετο. Καθέδρα. Σχολαιότης.
— 22. v. Ἀσπονδεί.
II, 23. v. Ἐδήμουν.
— 24. v. Ἐάν.
— 25. v. Ἄραντες.
— 27. v. Ἀποίκησις. Ἔποικος.
— 34. v. Πρότριτα.
— 35. v. Λόκησις ἀληθείας.
— 39. v. Ἐγκράτεια gl. 1.
— 47. v. Νόσος λεγόμενον ἐγκ.
— 49. v. Καρδία gl. 3. Πελιδνόν. Στόμαχος.
— 51. v. Μεταποιεῖσθαι.
— 55. v. Ἀργυροῦν.
— 62. v. Ἀπαλγήσαντας.
— 65. v. Ἀδωρότατος.
— 67. v. Δικαιοῦν.
— 70. v. Ἀλλήλων.
— 75. v. Ἐπιθειάσας. Ἐφόρουν. Ξεναγοί. Φορμηδόν gl. 2.
— 76. v. Ἐμβολή. Ἐνειλλοντες. Εἴλλειν. Ταρσός gl. 2.
— 77. v. Ἐπιπαρένησαν. Παρένησαν. Φάκελλον.
— 81. v. Αὐτοβοεί gl. 2.
— 84. v. Ἐν χρῷ παραπλέων. Ἐπίνειον gl. 2. Κλυδώνιον.
— 86. v. Ῥία.
— 89. v. Λίεκπλοι. Περιωπή gl. 2.
— 90. v. Ἀπολλώνιον. Ἐξένευσαν gl. 2. Μέτωπον τῆς νεώς.
— 91. v. Ὁλκάς.
— 93. v. Ὑπειρέσιον.
— 94. v. Παρὰ σφᾶς. Φρυκτοί.
— 97. v. Λεῖα.
— 98. v. Ἀπαράκλητοι.
III, 3. v. Πλῷ χρησάμενος.
— 6. v. Ἐφόρμους.
— 13. v. Καθειρήσετε.
— 15. v. Ἀῤῥωστία. Συγκομιδή.
— 22. v. Πρόεισχε.
— 34. v. Σῷ.
— 42. v. Ἀξυνεσία.
— 45. v. Ἀνήκει.
— 46. v. Ἐμέγγυος.
— 59. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
— 70. v. Βουλῆς. Ἐθελοπρόξενος. Ὑπάγειν.
— 81. v. Ἀπεχρᾶτο.
— 83. v. Εὔηθες.
— 85. v. Ἀπόγνοια.
— 87. v. Διακωχή.
— 93. v. Νεοκαταστάτοις.
— 97. v. Ὑπαγωγάς.
IV, 1. v. Σίτου.
— 3. v. Δαπανᾶν.
— 4. v. Λογάδην.
— 10. v. Πλῆθος. Ῥαχίαν. Οἰσυίναις.
— 12. v. Παρεξειρεσίαν.
— 18. v. Μεταχειρίζειν.
— 19. v. Ἀνταπαιτῆσαι. Προκαλεῖσθαι.
— 26. v. Ἀλληλεσμένον. Ἔφυδρος. Σῖτος. Τετιημένα. Ὕφυδροι.
— 28. v. Ἐξαναχωρεῖ.
— 43. v. Παιᾶνας gl. 2.
— 47. v. Σχολαίτερον.
— 48. v. Παραιρήσεται. Σφαγάς. Φορμηδόν gl. 2.
— 59. v. Ἀντιλογιῶν.
— 67. v. Ἀμφορικόν. Περιπόλους.
— 68. v. Βουλεύοντι. Λίπα.
— 69. v. Ἀπεσταύρουν. Ῥητόν.
— 73. v. Περιορᾶσθαι.
— 76. v. Χώρα.

IV, 86. v. *Περιωπή* gl. 2.
88. v. *Πιστώσαντες.*
97. v. *Ἀναπαῖ. Ὁμωχαίτας.*
98. v. *Πράξαντες.*
108. v. *Ὀργάν. Ὁμοπήν.*
110. v. *Πρόσοδος.*
112. v. *Κατάκρας.*
— 118. v. *Κωπῆρες.*
124. v. *Περιορᾶσθαι.*
V, 1. v. *Ἀδραμύττιον. Ἱερῶσθαι.*
3. v. *Ἐβιάζοντο. Πάνακτος.*
7. v. *Ἔδραν.*
14. v. *Περιωπή* gl. 2.
15. v. *Οὖπως.*
16. v. *Λώρων. Εὔλαχα.*
18. v. *Ἀνανκοῦσθαι.*
28. v. *Ἐκκαρπωσάμενοι.*
50. v. *Ἀγῶνα.*
57. v. *Ἄμπποι* gl. 2.
65. v. *Ἐπιβόημα.*
116. v. *Λιμὸς Μηλιαῖος.*
VI, 27. v. *Ἑρμῶν.*
— 46. v. *Λιεθρόησε.*
54. v. *Πειρᾶν.*
60. v. *Ἐπανείπον.*
— 67. v. *Ἐπιτακτοί.*
— 71. v. *Αὐτόθεν.*
— 85. v. *Παρακωχή.*
— 100. v. *Ὑπονομηδόν.*
VII, 10. v. *Ἀποσταματίζειν.*
— 16. v. *Παρέλυσαν.*
— 25. v. *Ὤνευον.*
— 26. v. *Ὁπλίτης. Σχόντες.*
— 27. v. *Ἀποκρύπτ. Πολυτελές.*
— 28. v. *Περιοίσειν. Ψᾶν.*
34. v. *Ἐπωτίδες* gl. 2.
— 36. v. *Ἐπωτίδες. Περιπλεῖν. Στέριφος.*
— 40. v. *Λεπτὰ πλοῖα.*
41. v. *Λελφίς.*
— 43. v. *Ἀποτειχίζων.*
— 44. v. *Ὑποκρίνεσθαι.*
— 55. v. *Παράλογος.*
— 58. v. *Νεοδαμώδης.*
— 60. v. *Ἁπλουστέρας.*
— 75. v. *Ἀντιβόλησις. Αὔχημα. Αἰκία. Ἐκκρεμαννύμενοι. Ἐπιθυμιαμῶν. Ἐπικρεμαμένου. Οἰστά.*
— 78. v. *Ἄπεδον.*
79. v. *Ἐπάντους.*
84. v. *Ἐμπελιασάμενοι.*
— 87. v. *Νεωτερίζειν. Ξυννενημένων.*
VIII, 1. v. *Πασσυδεί.*
— 2. v. *Ἠνηριμένοι.*
— 35. v. *Κέρως* gl. 2.
— 42. v. *Κέρας* gl. 2.
— 50. v. *Φρυνίχου.*
— 66. v. *Δικαιώσεις.*
— 67. v. *Ξυγγραφεῖς. Συγγραφεῖς.*
— 68. v. *Λεξιός* gl. 3.
— 73. v. *Ὑπέρβολος.*
— 81. v. *Ἐξωργυρῶσαι.*
— 84. v. *Ἐπανήρατο.*
— 86. v. *Λαισποδίας.*
— 98. v. *Ἐθελοντηδόν.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ Βαβυλωνιακοῖς v. *Ἄβρα. Ἀκέραιος. Ἀκόλαστος. Ἀκρόδρυα. Ἀναγκαία τράπεζα. Ἀπηρκότος. Ἀπραγμόνως. Γάρμος. Διακωδωνίσω. Διαμπερές. Αὐσηρῶς. Ζηλοτυπία. Ἤδη* gl. 3. *Ἥκιστα. Ἤ μήν. Κελαρύζει. Κυφέλη* gl. 2. *Περιηγεῖτο. Προτέλειον. Σίννωνος. Σκευή. Σκοταῖος. Σόραιχος. Συμφήσας. Συχναῖς. Τελαμών. Τελώνης. Ὑπεξέπεμψεν. Φάσμα.*

ΙΒΥΚΟΣ v. *Ἀμπλάκημα. Μή τι. Σαμβύκαι. Σείριον* gl. 2. *Χάος.*

ΙΕΡΟΚΛΗΣ v. *Διαλέγοιντο. Διότι. Τέμνουσι.*

ἀ φιλοσοφουμένων v. *Αἰσχη.*

β΄ φιλοσοφουμένων v. *Ἐμποδών.*

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ περὶ τραγῳδιοποιῶν v. *Ἀναγυράσιος. Ἐγκατῳκοδόμησεν. Ἐναύειν* gl. 2.

ΙΞΙΩΝ ἐν ταῖς λέξεσιν v. *Λαισποδίας.*

ΙΟΒΑΣ v. *Βλίτυρι.*

β΄ φθορᾶς λέξεως v. *Σκομβρίσαι.*

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ (Caesar) v. *Ἀπόνοια. Βάρεις. Ζηλῶσαι. Οὐδὲ γρῦ. Χρῆμα. Ψυχίδιον.*

Ἐπιστολαῖς v. *Ἀμφίων. Ζηλῶσαι. Εἰς τέφραν γράφειν. Ἡρόδοτος. Μουσώνιος.*
XII. v. *Κατηδολέσχησα.*
XV. v. *Παιώνιον.*
XXI. v. *Μανδραγόρας.*
XXIV. v. *Μέλι.*
XLII. v. *Παιδεία.*
L. v. *Ὕπαρ.*
LIX. v. *Ἄκλητον. Καταγηράσαις. Λακωνικῶς. Σαρδαναπάλους. Τειτιάρων. Χελώνη μυιῶν.*
(ad Porphyrium) v. *Ἐπιστολή* gl. 2.

Λόγοις
I. 14. v. *Κωνσταντινούπολις.*
— 32. v. *Πειθανάγκη.*
II. 56. v. *Ἐν Καρός.*
— 92. v. *Οἰκοδομήματα. Ψεκτέος.*
III. 112. v. *Γελοῖος. Φειδίας.*
V. 162. v. *Ἐφεῖσθω.*
VI. 181. v. *Ἀντισθένης.*
VII. 205. v. *Χρεμετίζει.*
— 206. v. *Ἀκροατής. Νεῖν. Ὑπηνέμια* gl. 1.
— 207. v. *Αἴσωπος* gl. 3.
— 210. v. *Ἄρητον. Μαγνητῶν κακά.*
— 211. v. *Ἴτω.*
— 219. v. *Μῶσθαι.*
— 226. v. *Ἡράκλειτος.*
VIII. 244. v. *Ἴσῳ ζυγῷ. Τοῖς ὀρθῶς.*
— 245. v. *Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.*
— 251. v. *Σιωπή.*

Κρονίοις v. *Ἐμπεδότιμος.*

Μισοπώγωνι v. *Ἴκτινος* gl. 2. *Μέλλει.*

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ v. *Ἐκτίσει. Ἔκφυλον. Ἐμβριμᾶται. Κοιαίστωρ.*

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ v. *Ἀ ἄ. Ἄχναι. Ἡβός. Κεφαλή.*
Epidem. VI, 4, 18. v. *Βορόν. Ὕδωρ βορόν.*
Epist. p. 1272. v. *Ἱπποκράτης.*

ΙΠΠΩΝΑΞ v. *Ἄρρεν. Βίαντος. Βούπαλος. Ἑρμίας. Κόπτω. Μυσάχνη. Χαραδριός. Χελιδόνων φάρμακον.*

ΙΣΑΙΟΣ v. *Ἀγενής. Ἄγοι. Ἀειλογία. Ἀλουργοπωλική. Ἀμαζόνειον. Ἀναγιγνωσκομένους. Ἀναγκαῖον. Ἀναδικάσασθαι. Ἀντεπιθῆσαι. Ἀποφορᾶν. Ἀφεῖς. Ἀφοσιούμεθα. Βόθυνος. Βουλεύσεως. Γεννῆται. Διαγορεύων. Διαμεμετρημένη. Διασκευαζόμενος. Αἰσθέσθαι. Ἐκδικάσασθαι. Ἐκπλυθεύσας. Ἐνεσκευασμένην. Ἐπισημαίνεσθαι. Εἰσαγγελία* gl. 3. *Ἠβήσαντες. Θίασος* gl. 3. *Κατῳκοδόμησεν. Κηρυκεία. Νοθεῖα. Ὄρον. Παλίνσκιον. Παρεγγύησε. Προξεποιήσαντο. Τέλματα. Φασκώλιον. Φελλέα. Χίλιοι. Χρῆσται. Ψευδοκλησία.*

πρὸς Ἀπολλόδωρον v. *Ἀπεργασάμενος*

πρὸς Ἀριστογείτονα v. *Διάθεσις* gl. 2.

κατὰ Διοκλέους v. *Καταδικασάμενος. Πατρῴων. Τριπτῆρα.*

πρὸς Δωρόθεον v. *Ἐπιτήθη. Ὁμοῦ* gl. 2.

κατ΄ Ἐλπαγόρου v. *Μετοίκιον.*

πρὸς Ἕρμωνα v. *Ἀνάκαιον.*

περὶ Εὐκλείδου v. *Τρικέφαλος.*

ὑπὲρ Εὐμάθους v. *Ἐμποδών.*

πρὸς Καλλικράτην v. *Ὁμοῦ.*

κατὰ Καλλιφῶντος v. *Ἐπιτρίταις.*

πρὸς Λυσίβιον v. *Ἐπίδικος. Τέως ex em.*

πρὸς Μενεκράτην v. *Περιοίκιον.*

ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρός v. *Ἀπορώτατος.*

πρὸς Ὀργεῶνας v. *Ὀργεῶνας.*

ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου v. *Κλητῆρες* gl. 2.

πρὸς Στρατοκλέα v. *Μεῖον.*

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΠΗΛΟΥΣΙΩΤΗΣ
I, 18. v. *Ἕως.*
III, 110. v. *Σάββατον* gl. 2.
— 266. v. *Σωφροσύνη* gl. 4.
— 267. v. *Παράδειγμα* gl. 2.
IV, 101. v. *Κατανυγῶ.*
— 207. v. *Διοπετές.*
V, 168. v. *Ἰωάννης Ἀντιοχεύς.*

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ v. *Αὐθέντης. Φιλοσοφεῖν* gl. 2.

Αἰγινητικῷ 390. C. v. *Ἀδελφειός.*

περὶ Ἀντιδόσεως
init. v. *Ζεῦξις.*
322. A. v. *Παραγραφή* gl. 2.
s. 99. v. *Ὀνήτωρ.*
— 286. v. *Περίστατοι.*

ἐν τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ
142. B. v. *Λισκαριφησάμεθα.*
145. C. v. *Ἐπιθέτους.*
151. D. v. *Συγγραφεῖς.*
153. B. v. *Ὅσιον.*

Ἀρχιδάμῳ v. *Μασσαλία.*

Βουσίριδι
224. B. v. *Διάθεσις* gl. 3.
226. A. v. *Λογισμός.*
228. D. v. *Λογοποιός.*
229. B. v. *Παῤῥησίας.*

πρὸς Εἰδοθέαν v. *Χιάζειν.*

περὶ Εἰρήνης
165. C. v. *Κακῶς εἰδότες.*
170. C. v. *Διαφέρω.*
175. B. v. *Ἀπολαύειν.*
181. C. v. *Φυλή* gl. 3.

Ἑλένης ἐγκωμίῳ
218. E. v. *Διάθεσις* gl. 2.

Ἑλένης ἐγκωμίῳ
218. D. v. Θεράπναι.

πρὸς Καλλίμαχον 382. A. v. Φιλουργός.

πρὸς Νικοκλέα 21. C. v. Ἀκμή.

Παναθηναϊκῷ
232. B. v. Ἀντίθεσις. Ἐπισημαίνεσθαι.
241. B. v. Ἀπολελοιπότες.

Πανηγυρικῷ v. Ἀπολελοιπότες.
42. D. v. Ἀρχαῖος. Καινός gl. 3.
44. D. v. Προὔργου.
59. B. v. Ἀγωνιᾶν. Ἀγωνιῶ.
63. A. v. Κληροῦχοι.
67. A. v. Πολιτεία.
70. E. v. Κύρειον.
72. C. v. Ἐξεταζόμενοι.
74. D. v. Ἐπίσταθμος.

Παραινέσεσι
2. C. v. Ξυλλαβεῖν.
3. A. v. Παράκλησις.
8. B. v. Ὀνειδίζω.
9. D. v. Ἰσοκράτης gl. 3. Φαῦλον gl. 2.

κατὰ Σοφιστῶν
292. v. Μεσεγγυοῦνται. Πραττομένους.
295. B. v. Ἠλινδημένον.

Τραπεζιτικῷ 365. C. v. Σκηνίτης.

Φιλίππῳ
87. D. v. Ἀπαριθμησόμενος.
95. C. v. Ἀνωρκισθείς.
100. B. v. Συνέπεσε.

ΙΣΤΡΟΣ v. Λαμπάδος. Τριτόμηνις. Φάρμακος.

ἐν Ἀττικαῖς (λέξεσι) v. Ἀμνόν. ἐν τοῖς Ἀττικοῖς v. Περιστίαρχος.

συναγωγῇ τῶν Ἀθίδων v. Ἐπενεγκεῖν.

ιβ' τῆς συναγωγῆς v. Ὁμολώιος.

ἀ Ἀττικῶν v. Τιτανίδα.

ἐν ιδ' v. Θεός gl. 2.

γ' Ἀτάκτων v. Ταυροπόλον.

Μελοποιοῖς v. Φρῦνις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ v. Ἀδριανός. Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίας. Ἀναστάσιος, Ῥωμ. βασιλ. Ἀντωνῖνος (bis). Βεσπασιανός. Βιτέλλιος. Γάιος. Γραμματιστής. Γρατιανός. Δαυίδ gl. 2. Δέκιος. Διΐγε. Διοκλητιανός. Δομετιανός. Αἰμίλιος. Αἱρετόν. Ἡρακλῆς. Ἱππεῖτο. Ἴλιον. Ἰοβιανός. Ἰουλιανός gl. 6. Θεοδόσιος gl. 4. Καθοσίωσις. Καϊνος. Κλαύδιος. Κόμοδος. Κύντιος. Λούκιος. Λυπρά. Μαξιμῖνος. Μάρκος gl. 2. Μεταίτιος. Νεοχμός. Νέρων. Ὄθων. Ὁρμαθός. Οὐαλεντινιανός. Παρανάλωμα. Πομπήιος gl. 2. Σαμψών. Σαούλ. Σεβῆρος gl. 2. Σεμίραμις. Σερούχ. Σθενέβοια. Σολομὼν gl. 2. Σούπερβος. Στέρξω. Τὰ πλείστου ἄξια. Ταρκύνιος. Τιβέριος gl. 3. Τίτος βασιλ. Τραϊανός gl. 2. Ὑπατοι gl. 2. Ὑποστησάμενος. Φάμωσσα. Φαῦλος. Φολουΐα. Χημεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΛΟΠΟΝΟΣ (Ioannes Grammaticus) εἰς τὰ Ἀριστοτέλους περὶ Ψυχῆς v. Ἀκούει. Ἀνάμνησις. Ἀντιτυπῆσαι. Ἀόρατον. Ἀπόδειξις. Ἁρμονίαν. Ἀρχή gl. 3. Αὔξη (bis). Βούλησις. Γεννητική. Γλῶττα (ter). Διάθεσις. Διαφανές. Διηχή. Δίοσμος. Δόξα gl. 2. Δύναμις gl. 3. Αἰσθήσεις (ter). Ἐντελέχεια (bis). Ἐπιστήμη gl. 3. Ζωή. Εἶδη. Εἴδησις. Ἦχώ. Ἴδιον gl. 2. Ἰντεριᾶν. Θυμός. Κίνησις (bis). Κογχύλη. Κόρη gl. 2. Κόσμος gl. 2. Κοιναὶ ἔννοιαι. Λῆρος gl. 2. Μαλακός. Μέγα καὶ μικρόν. Μέγεθος. Μεταβολή. Μῆλη. Μῆνιγξ. Νόσος. Νοῦς. Ὀξύ. Ὁρατόν (bis). Ὀσφραντικόν. Οὖ gl. 2. Ὀφθαλμός. Πάθος gl. 2. Πνεύμων. Πῦρ gl. 2. Ῥίς. Ῥυθμός. Σάρδιοι λίθοι. Σάρξ. Τεκμήριον. Τέλος. Τροφή (bis). Φαντασία gl. 2. Φάρυγξ. Φαιόν. Φωνήν. Φώς. Φυσικὸς λόγος. Φυτικαί. Χρῶμα gl. 2. Ψόφος.

ΙΩΝ ΧΙΟΣ v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι. Θίασος gl. 3. Ὑμεῖς ὦ Μεγαρ.

Φρουροῖς v. Σιγῶ. Σίφνιοι.

ΙΩΣΗΠΟΣ v. Ἅπαξ. Ἀπολαβόντες. Ἀποσυγοῦντες. Αὐτόθεν. Λεξιός. Λήμηλα. Ἐπικλάσωσι. Μετέωρον. Νεμεσηθείς. Ὀρφανός. Παρεθέντος. Πρὸ λιμοῦ. Στύπη. Ὑπέμεινεν.

Antt. Iud. I, 19, 10. v. Ἐποφθαλμίσας.
— 19, 11. v. Σάγη.
II, 3. v. Σάκος.
— 5. v. Ἀφιλότιμος.
— 8. v. Παραβαλέσθαι gl. 3.
— 9, 4. v. Μωυσῆς.
— 9, 6. v. Ἀνάστημα.
III, 2, 5. v. Θάμνος.
— 4, 2. v. Προσήκαντο.
— 12, 6. v. Βυκάνη.
IV, 6. v. Ἐξώλης.
— 6, 2. v. Εὔνοίας.
— 6, 12. v. Περιστάμενος. Φινεές.
V, 1. v. Ὑπελθεῖν. Φοινικίδα.
— 6, 3. v. Γεδεών.
— 7, 4. v. Φάκελλον.
— 8, 6. v. Πάμβορον.
— 8, 10. v. Κατωμαδόν.
— 8, 11. v. Ἄληπτος. Ἀποσημήνασθαι. Ἰσχυρός. Κατέδει. Ῥήξας.
— 8, 12. v. Στέγει.
— 10. v. Ἀλκάνης. Ἀνεῖτο δέ. Ἐνράσσει. Ἐτεχνίτευε. Σαμουήλ. Φυλέτης.
VI, 3. v. Καθυφίεντο.
— 5, 1. v. Σαῦλος.
— 7, 4. v. Ἀχθομαι.
— 9, 5. v. Καρωθείς.
— 12, 7. v. Ἐμπαροινοῦντες.
— 14, 3. v. Παράβολος.
VII, 4. v. Ὄζάν.
— 15, 2. v. Δαυίδ gl. 2.
VIII, 7, 6. v. Ἄδερ.
— 8, 4. v. Ἱεροβοάμ gl. 2.
— 11. v. Ἀχίας.
— 13. v. Ἰεζάβελ.
— 14. v. Ναβουθαί.
IX, 2. v. Ὀχοζίας.
— 8. v. Ἰωάννης gl. 9.
— 9. v. Φθῆναι.
— 10, 4. v. Εὐπραξία.
— 11. v. Ὀζίας.
XII, 4, 6. v. Ὑπερηγάπησεν. Φιλεργός.

Antt. Iud. XII, 4, 8. v. Ὑρκανός.
— 4, 9. v. Ἄθυρμα. Ἀνακροτῆσαι. Εὐτραπελία. Περιδύσειν. Πτολεμαῖος gl. 9. Ὑποκατακλίνεται.
— 5, 4. v. Περιδύσας.
XIII, 1, 2. v. Μήδαβα.
XVIII, 9, 1. v. Δικαιοῦν.
— 9, 2. v. Κατόπτης. Χρῆμα gl. 3.
— 9, 3. v. Ἐνστομισμάτων.
— 9, 4. v. Ἀνεπικλήτως.
XIX, 4, 6. v. Ἐκλειπία.

B. Iud. I, 5. v. Ἐπικατέσεισεν. Εὔκλεια.
— 7. v. Ἀβάσκανος.
— 13. v. Νέναστο.
— 16. v. Ἐπικαρπίας.
— 18. v. Φιλοψυχήσαντα.
— 18, 4. v. Κατανομιστεύσας.
— 19, 2. v. Ἐρρεψεν. Ῥύσια.
II, 8, 2. v. Ἔσσαῖοι.
— 9, 2. v. Σημαῖαι.
— 9, 4. v. Κορβιενᾶς.
— 18, 3. v. Δελεάζοντες.
— 20. v. Παράστασις gl. 2.
— 21, 1. v. Ἐσπάρασσεν. Μετέωρος.
— 21, 2. v. Ἀμφορεωφόρους. Στρατηγιᾶν.
— 21, 3. v. Καταμησάμενος. Προσειλήφεσαν.
— 21, 10. v. Ἀπερείδομαι.
— 22. v. Ἐσχεδίαζον. Θειασμοί.
III, 1, 3. v. Προσκλονιζόμενος. Σταθερόν.
— 5, 1. v. Ἐκεχειρία. Μελέτη.
— 5, 4. v. Ὕσπληξ.
— 5, 5. v. Ἀποδέον.
— 5, 6. v. Γωρυτός.
— 7, 13. v. Ἀντέσχε.
— 7, 14. v. Νάκος.
— 7, 18. v. Θανατῶν.
— 7, 19. v. Κριός gl. 2. Προιομή.
— 7, 21. v. Ῥοῖζος.
— 7, 22. v. Ἐπιπολαίως.
— 7, 23. v. Πετρόβολον.
— 7, 25. v. Προαλίσαντες.
— 7, 29. v. Τῆλις.
— 7, 33. v. Καταμειδιῶν. Ὑπεροψίαν.
— 7, 35. v. Διεργάζεται.
— 8, 1. v. Δεξιάς. Μοῖρα.
— 8, 8. v. Ἰώσηπος gl. 2.
— 8, 9. v. Κατασχεδιάσω.
— 10, 7. v. Ἐμεχωνῖται.
— 10, 10. v. Ἔπηλυν.
IV. v. Ἄνανος. Ζηλωταί.
— 2. v. Ἐνδεικνυμι.
— 3. v. Θαλπόμενοι.
— 4. v. Ἄθρους.
— 6, 2. v. Τραχηλίζων.
V, 1, 3. v. Ἐπίκλητος gl. 2.
— 2, 3. v. Καθεῖτο.
— 2, 4. v. Ἄδεια. Πολεμίζει. Τεθηκότες.
— 3, 4. v. Ἀδοξεῖται. Ἀκρασίας.
— 6, 3. v. Τάλαντον gl. 2.

B. Iud. V, 7, 4. v. Θωρακείοις. Ὑποπεπτηχότες.
— 8, 1. v. Δυσωπῶ. Ἐξόν.
— 8, 2. v. Ὑφέρποντα.
— 9. v. Διωρία.
— 11, 3. v. Ἥλικες.
— 11, 5. v. Φρουροί.
— 13. v. Ἐπειρωνευόμενος.
VI, 1, 3. v. Ψυχρὸς ἄνθρωπος.
— 1, 6. v. Πεπλημένη.
— 2, 8. v. Ῥόθιον gl. 2. Στιβαρόν. Τίτος gl. 1.
— 3. v. Ἄθρους.
— 4, 2. v. Ἐξαλλομένους.
— 5. v. Ἀναλήψεσθαι.
— 7, 2. v. Ἀλαζονεία. Γυμνοπαιδεία. Ἱλαροῖς.
— 9, 4. v. Θεμιτή.
VII, 10, 1. v. Ἐμέλλησεν.
Maccab. 7. v. Ἐθνοπάκτου.
Vit. 44. v. Παραφυλάσσω.
Vit. 65. v. Ἰοῦστος.

ΚΑΛΛΙΑΣ v. Ἐλλεβοριᾶν. Μοιχός gl. 2. *Κύκλωψι* v. Ἀράχνη.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ v. Ἀλυκρά. (Κυμαίνει.) Περίθριξ.
Fr. 48. v. Παναρκέος.
50. v. Γεργέριμον.
51. v. Δεινουμένην.
66. v. Κολουραία.
71. v. Σιμωνίδης gl. 3.
83. v. Μοῦσαι.
84. v. Πρῴ.
92. v. Οὐ γὰρ ἀλλά.
110. v. Πορθμήιον.
124. v. Πήλημα.
142. v. Κατηνασισμένας.
144. v. Μή.
149. v. Ἄλλικα. Ἐνετῇσι.
178. v. Λάκτιν.
182. v. Ποίη.
184. v. Ψύθος.
210. v. Τάλις.
216. v. Ἄειρεν. Ἴπνια. Φορυτός.
227. v. Πονηροῖς.
232. v. Ἀλετρίβανος. Ἀποβράσματα. Εἰκαία.
238. v. Ἄστρια.
245. v. Λαίφη.
249. v. Ἐρωήσας.
273. v. Λεινόν.
279. v. Κυκλίων.
288. v. Ἄστυρον.
289. v. Δανά.
290. v. Ἑλικώτατον.
299. v. Σέβας.
301. v. Ἀπ᾽ οὔατος.
302. v. Δύη.
303. v. Περιδέξιος.
304. v. Ἀράχνη.
307. v. Κόροιβος.
308. v. Κτείς.
309. v. Γέντα. Μέλδοντες.
310. v. Ἐλελελεῦ.
311. v. Ἔγχυτί. Ἐν χρῷ.
312. v. Ἐπικλινές.
313. v. Εὐρώς.
323. v. Ἆ ἄ.
338. v. Ἀδμωλία.
339. v. Ἀμιθρῆσαι.
340. v. Ἀπεστώ.
Fr. 344. v. Περιηχήνεντες.
345. v. Νωσάμενος.
350. v. Μαραθών.
427. v. Ἀσπαστοί.
428. v. Κολωνάων.
459. v. Κάλα.
477. v. Ὕδω.
481. v. Κατάς.
484. v. Ὀχχή.
485. v. Ἀείπλανα.
Περὶ τῶν Ἀγώνων v. Ἄκτια.
Βαρβαρικοῖς Νομίμοις v. Φάσηλις.
Ἑκάλῃ v. Ἀρμοῖ. (Δανάκη.) Αἴθ᾽ ὄφελες. Ἑκάλη. Ἐκόρησεν. Ἐπαύλια. Ἱμάτιον. Κωλιάς. Κωμῆται. Μύωψ. Ναὶ μὰ τό. (Ὀχχή.) Στάδιον. (Στόρνησι.) Σωφρ. (Ὕδω.)
Ἐπιγραμματίοις v. Λέσχη. Ὑμεῖς ὦ Μεγ.
Ὕμνοις Iov. 39. v. Ἀγορανομίας.
Del. 305. v. Ὠλήν gl. 2.
Lav. Pall. 87. v. Ἄλαστις.
Χωλιάμβοις v. Λιθρεμβοδιδάσκαλοι.

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ v. Ἀναγκαῖον. Ἀναρρίσθαι. Ἰνώγειον. Βόθυνος.
β᾽ Περσικῶν v. Σαρδανάπαλος.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ v. Ἀπλᾶς. Ἐπιστάτης gl. 4. Ἐπιφυλλίδα. Ἡ γλῶττα. Ἰσοκράτης gl. 2. Κεραμεικός. Μέτων. Ὄρθρον. Σελάχιον. Φιλόξενος.
περὶ Ἀθηναίων v. Ἑρμαῖ.

ΚΑΝΔΙΔΟΣ v. Ἀρμάτιος. Χειρίζω.

ΚΑΝΘΑΡΟΣ *Μηδείᾳ* v. Ἀράβιον. *Τηρεῖ* v. Ἀθηναίας.

ΚΕΡΚΩΨ Ὁ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΣ v. Ὀρφεύς.

ΚΕΦΑΛΟΣ ΡΗΤΩΡ v. Ἐπιτιμία.

ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ *Ἀμαζόσι* v. Ὄνος ὕεται.

ΚΙΜΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΣ v. Ἄψυρτος.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Λέσχαι.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ Ὁ ΣΟΛΕΥΣ v. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Χάρμος.
περὶ Οἴνων v. Νεοττός.

ΚΛΕΙΔΗΜΟΣ v. Ἄπεδα. Ἠπέδιζον. Πύκνη. Ὕης.

ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΣ v. Σαρδάνιος γέλως gl. 2.

ΚΛΕΙΤΟΔΗΜΟΣ v. Ἐπιώψατο.

ΚΛΗΜΗΣ v. Ζάλην. Ἥρας. Παλίμβολος.

ΚΡΑΤΕΡΟΣ v. Ναυτοδίκαι.
ἐννάτῳ Ψηφισμάτων v. Νύμφαιον.

ΚΡΑΤΗΣ v. Ἀνεβίω. Ἀφύλακτος. Διαβάλλειν. Διαναλάττεσθαι. Παρουσία. Προκώνια. Σαρπηδονία.
Γείτοσιν v. Ὗς διὰ ῥόδων.
Ἥρωσιν v. Ἀθάρα. Ἀνεκάς.
Παιδιαῖς v. Ἄλλο ἕτερον.
Τόλμαις v. Ὄνος ἐν μελίτταις.

ΚΡΑΤΗΣ περὶ Θυσιῶν v. Εἰρεσιώνη. Κυνήειος.

ΚΡΑΤΗΣ (grammaticus) v. Γυπαρίοις.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ v. Ἄναλτον. Ἀναπίπτειν gl. 2. Ἀνεπιτρόπευτο. Ἄνθρωπος λυσιλόγος. Ἄνοργοι. Ἄξιος λαβεῖν. Ἀπαλλάξεις. Ἀποκτείνεσθαι. Ἀπορεῖν. Βωσον. Δραπέτης gl. 2. Αἴγλη. Αἲξ οὐρανία. Ἐξώδιοι. Ἐπειοῦ δειλ. Ἐπηρίνεζον. Ἐπιλησμότερον. Κοττος. Λύρη. Μισήτη. Ναξιουργής. Νεώτερον. Ὀλόφυρος. Ὠσχιῶνας gl. 2. Ὠ τάν gl. 2. Πολέμαρχος. Πρόσισχε. Ῥύγχος gl. 2. Ὑπουλαγόνεια. Φαρμακοπωλογόρητρον.
Ἀρχιλόχοις v. Διὸς ψῆφος.
Βουκόλοις v. Ἀνδρακίδα. Ἀνταῖον. Ἀποκεινόνται.
Δηλιάσι v. (Ἐγκεχορηκ.) Ῥᾳζειν.
Διδασκαλίαις v. Ἰνεψάμην.
Διονυσαλεξάνδρῳ v. Ἀνεπάγγελτος. Ἄνηστις. Βῆ.
Δραπέτισι v. Ἀμάρτοιν. Ἀνεκάσασθε. Ἀποτείχισμα. Βαλαντιοτομήλαις. Κεκλίσαι. Ὄνος ὕεται. Ὧδε.
Εὐνείδαις v. Ἀμφιανακτίζειν.
Θρᾴτταις v. Ὀκτώπουν.
Μαλθακοῖς v. Κελλὸν βλέπειν.
Νεμέσει v. Χοιρος.
Νόμοις v. Ἀλώπηξ. Ἀποστοματίζειν. Λοῦ.
Ὀδυσσεῦσι v. Ἄθυρμα.
Πανόπταις v. Κηκίδιος. Παιδικά.
Πλούτοις v. Ἀνανεοῦσθαι.
Πυθαγορίζουσι v. Συσσοφίστης.
Πυλαίᾳ (Πυλαίοις) v. Ἀμύνασθαι. Εὔωρον. Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.
Πυτίνῃ v. Ἀράχνη. Ἀφέλεια. Δεσμώτης. Δωδεκάκρουνον. Κλεισθένους ἄκρ.
Σεριφίοις v. Ἀμοργοί. Σταθερόν. Τελετικῶς.
Τροφωνίῳ v. Αἴρεσθαι.
Χείρωσι v. Οὐρανία αἴξ. Πανδελέτειος. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος.
Ὥραις v. Μαρίλη. Παιδικά. Περιρρέραγής. Ταῦτα πράσσων.

ΚΡΕΩΝ α᾽ ῥητορικῶν v. Ἐγκεκορδυλημένος. (Λιθάριον. Ῥοπάλιον.)

ΚΡΙΤΩΝ Γετικοῖς v. Ἄρτι gl. 2. Βουπαις. Γέται. Διανδιαμονία. Ἐπιμηνων. Καθιστάμενος.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ v. Ἰδαίους. Ὀψοφαγία. Τιμαχίδας.

ΚΤΗΣΙΑΣ ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Ἀσίας v. Σκιάποδες gl. 3.

ΚΥΚΛΟΣ Ὁ ΕΠΙΚΟΣ v. Τευμησία.

ΚΥΠΡΙΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ v. Οἶνος gl. 2.

ΚΥΡΙΛΛΟΣ (Alexandrinus) v. Σπάδων.
— (Hierosol. Catech.) v. Ὀλυμπιάς.

ΚΩΜΙΚΟΙ v. Ἀγαθῶν. Ἀρχαῖον. Ἄττα. Πάρεδρος.

ΚΩΜΙΚΟΣ ΑΔΗΛΟΣ v. Μέραινα. Προδότης.

ΚΩΜΩΔΙΑ v. Στεφανή. Vide sub v. *ΠΟΙΗΤΗΣ ΑΔΗΛΟΣ*.

ΛΕΑΓΟΡΑΣ v. Αἴγλη.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ v. Ἀκρασία. Βασκαίνω. Ἡκιστα. Ὀδύρω.

ΛΙΒΙΟΣ v. Λούκουλλος. Σύλλας.

ΛΟΓΓΙΝΟΣ v. Διονυσάριος. Ἰανουάριος.

ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
ἐν τῷ τῆς ἁγ. Θέκλης μαρτυρίῳ v. Ἄλεξι.
ἐν τῷ Μαρκέλλου βίῳ v. Ἀλκαία.
ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου v. Ἂν ἀμφοῖν.
περὶ τοῦ ἁγίου Δανιὴλ v. Ἀναίμονες.
ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἁγίων δισμυρίων v. Ἀσαφεία.
ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ Καλλινικάδου v. Ἐξαπάτη.
ἐν τῷ τοῦ ἁγ. Θύρσου μαρτυρίῳ v. Κεπαλίλης.
ἐν τῷ τοῦ ἁγ. Λουκιανοῦ μαρτυρίῳ v. Λουκιανός gl. 3. (Νοθεύει.)
περὶ Συμεὼν τοῦ Στυλίτου v. Ὑπαγορεῦσαι.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ
πρὸς ἀπαίδευτον v. Τί κοινόν.
Μυίας ἐγκωμίῳ v. Ἐλέφαντα.
Συμποσίῳ v. Ἐπικούρειος.
Τίμωνι v. Κολυτεύς.
Τοξάρει v. Ἐπὶ βύρσης. Ἐπίτιμον.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ v. Ἀγραφίου. Δηλιασταί. Αἰγίς gl. 2. Ἑκατόμπεδος. Ἐσχάρα. Κτηματίτην. Νεώρια gl. 2. Παράκλησις. Πεφρασμένος. Στεφανῶν. Χιλιοθέτια.
κατὰ Ἀριστογείτονος v. Μητρῷον.
κατ' Αὐτοκλέους v. Μηλόβοτος.
περὶ Διοικήσεως v. Ἐπικράτης gl. 3. Ὀχεῖον gl. 2. Σείριον.
περὶ τῆς Ἱερείας v. Νίκη Ἀθηνᾶ. Προτέλεια gl. 3. Συσσημαίνεσθαι. Τραπεζοφόρος.
περὶ τῆς Ἱερωσύνης v. Προχαριστήρια.
κατὰ Λυκόφρονος v. Ἐμποδών. Μοχθηρία gl. 2.
περὶ Μαντειῶν v. Καυχᾷ.
κατὰ Μενεσαίχμου v. Προηρόσιαι. Προκώνια. Πυανεψιών.
κατὰ Τιμοκράτους (Λεωκράτους) v. Πεπορπημένος.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ v. Ἐκποκιῶ. Τευτάζειν.
Cass. 8. v. Ἄσσα.
31. v. Αἶ.
35. v. Φλυδούμενος.
88. v. Τόργος.
1109. v. Χάλυβες.

ΛΥΚΩΝ v. Ἐπίχαρμος.

ΛΥΣΙΑΣ v. Ἀδοκίμαστος. Ἀέρτιον. Ἀκμάζεις. Ἀνάγεσθαι. Ἄξιον. Ἄξιοι. Ἀπεστίου. Ἀπήχθετο. Ἀποκρίθηναι. Ἀπολεχεῖν. Ἀπολείπουσι. Ἀποπεφασμένον. Ἀργυρώματα. Ἀρχιτεῦσαι. Αὐθέντης. Αὐλαί. Ἀφανής. Δεῖσθαι. Δίκα. Διαδόσεις. Δημόσια. Διδίσκεσθαι. Ἐγγειον gl. 2. Ἐκωδωνίζοντο. Ἐλεοκόπους. Ἐμπεδοκλέους. Ἐπεσκήψατο. Ἐπιτρέπειν. Ἡλικία. Θεμιστεύειν. Θηλάζειν. Κάθετος. Κακώσεως. Καρκίνος. Κατάστασις. Λαγίσκα. Λευκὴ ἀκτή. Μεταπύργιον. Ναΐς. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Ὀργεών. Παραφρυκτωρευόμενος. Πεδίκα. Περιφορεῖσθαι. Πεφασμένος. Πλεονηρμάσεις. Πλινθίον. Πόα. Πολύστρατο. Πυλίδα. Ῥεῖν τις. Τίμημα gl. 3. Οἷος. Οἷος εἶ. Ὑπόλογον. Φάρμακος. Φάσις gl. 2. Φασκώλιον. Φρυκτός gl. 3. Χρηματιστής. Χρημάτων.
(κατὰ Ἀγοράτου v. Παραφρυκτωρευόμενος.)
πρὸς Ἀλκιβιάδην v. Αἰσθέσθαι.
πρὸς Ἀλκίβιον v. Πελανόν.
κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας v. Ῥόπτρον gl. 2.
πρὸς Ἀσύβαρον ἐπιστολῇ v. Πόμαλα.
περὶ Βατράχου φόνου v. Φηγούσιον.
πρὸς Γλαύκωνα v. Προὔκειτο.
κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς v. Καρποῦ δίκη gl. 2.
περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβολοῦ v. Ἀνάπηρον.
περὶ τῆς Ἐπιγένους διαθήκης v. Ἀνάργυρος. Ἐπιγένης gl. 2.
ἐν Ἐπιστολῇ v. Ὑπὸ μάλης. Φαῦλον gl. 2.
κατ' Εὐθυδίκου v. Ἀμφιδέας gl. 2.
περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην v. Ὕβρις gl. 2.
πρὸς Καλλικλέα v. Ἀπόμισθος.
πρὸς Κλεινίαν v. Ὑπὸ μάλης.
κατὰ Κτησιφῶντος v. Ἀπείλατο.
κατὰ Λυσιθέου v. Γωνία.
πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ v. Ὁμοῦ gl. 2.
πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν v. Μουσαῖος gl. 4.
πρὸς Ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου v. Λιθουργική.
κατὰ Νικίου v. Πώματα.
πρὸς Ξενοφῶντα v. Συγκομιδή.
πρὸς τὸν Πόλεμον v. Ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦν.
ὑπὲρ σηκοῦ v. Μορίαι. Σηκός.
κατὰ τῶν Σιτοπωλῶν v. Ἄξιον.
πρὸς Τίμωνα v. Ἐσχηματισμένος.
πρὸς Τιμωνίδην v. Διάθεσις.
ὑπὲρ Φερενίκου v. Ὁσία φανερά.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ
β' Νόστων v. Σαμίων ὁ δῆμος.

ΜΑΓΝΗΣ
Λυδοῖς v. Λυδοί.
Πυτακίδῃ v. Νῦν δή.

ΜΑΙΣΤΩΡ ΚΑΠΡΟΓΕΝΕΙΟΣ v. Ἀνώγεον.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ v. Ἀββᾶ. Μεμυσαγμένοι.

ΜΑΛΧΟΣ v. Ἀμαξιαῖον. Ἐπειτία. Ἐρύθημα. Λίπος. Παμαρίνιος gl. 2. Σύνταξις (bis). Ὑπολαβών. Eidem Malcho probabiliter tribuuntur loci vv. Ἄδην. Ἀκάκιος. Ἄλη. Ἀμφίβολοι. Ἀρμάτιος. Ἀρμάτος. Βαρυπρεπής. Βασιλίσκος (bis). Ζήνων gl. 7. Ἡρακλεῖος gl. 2. Ἡρόδοτος gl. 2. Ἴνδακος. Κατὰ πατέρα. Λέων gl. 3. Λογγῖνος gl. 2.

ΜΑΡΙΝΟΣ
Vita Procli c. 8. v. Λεωνᾶς.
— 9. v. Ἡγμένος gl. 2. Ἥρων. Ὀλυμπιόδωρος.
— 10. v. Μελάμπους. Σύμβολον gl. 2.
19. v. Μητρῳακά.
— 33. v. Θράττειν. Καπνισμός. Πρόκλος gl. 4.
— 34. v. Ἀρχή gl. 1.

ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΣ v. Ἀνήλεγκτον. Ἀπολείπειν. Ἰταμοί. Θουκυδίδης. Μέτριος. Νεροκτίστου.

ΜΑΡΚΟΣ vide sub v. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΜΑΡΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ
I, 5. v. Πρασιανός.
— 6. v. Ἀκενόσπουδον. Ὀρτυγοκόπος. Τερατεία.
— 7. v. Ἀφέλεια. Εὐδιαλλάκτως. Περιπατεῖν. Στολίον.
— 9. v. Ἀπαθέστατα.
— 10. v. Ἀπηχές. Ἐπιλαμβάνεσθαι.
— 12. v. Ἀσχολία.
— 16. v. Ἀφίκορος. Προσοχή.
— 28. v. Γράσος.
II, 12. v. Ἀποθανεῖν.
— 13. v. Δαίμων. Εἰκαῖον.
— 14. v. Αἰῶνα gl. 3.
III, 5. v. Ἀνέκλητικόν. Εὔλυτος. Ὀρθός.
IV, 3. v. Εὐμαρής.
V, 8. v. Συμβαίνοντα.
IX, 3. v. Ἀφροδίσιος. Ἀσπίδος. Παρεσχημένα.
— 22. v. Δικαϊκόν.
XI, 18. v. Ἀκαρίδιος.

(ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΥΡΙΟΣ v. Εὐμολπίδαι.)

ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ v. Συγγραφεύς.

ΜΕΓΑΚΛΕΙΔΗΣ v. Ἀθηναῖα.

ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ v. Γρυπαίνειν. Ἔγρυπε.

ΜΕΛΙΤΩΝ v. Κάθετος.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ Ο ΚΩΜΙΚΟΣ v. Ἀγρίους. Ἀδόκητα. Ἀνεπιτηδεύ. Ἀνόητος. Ἀνατρέχω. Ἀπασκαρίζειν. Ἀπέρρησεν. Ἀπ' ἐχθρῶν. Ἀποφορά. Ἀποφοιτᾶσθαι. Ἀσκαλαβώτης. Ἄσχολος. Βαδής. Βουκόρυζαν. Δημιουργοί. Διαρρῆσαι. Ἐκκορηθείης. Ἐξαλλάξαι. Ἐσχάτως. Εὐφρονιδῶν gl. 2. Εὐτελής. Εἰς ἀγορὰν ὀψ. Ἡράκλεις gl. 2. Ἴσα βαίνων. Κάπτω. Κόρημα. Μετοίκιον. Ναὶ μὰ τό. Ὁμοῦ gl. 2. Ὄρον. Ὄρος. Οὐ μετόν. Πάρεστιν. Περίεργα. Πεπαρμένον. Πίνεται. Συκοφαντεῖν. Τῶν τριῶν. Ὑπάρχων. Φυσεῖ. Φιλοσοφεῖν gl. 2. Φυλή gl. 3. Χέρνιβα. Χλωρόν. Ψόφον.
Ἀδελφοῖς v. Κοινὰ τὰ τῶν φ.
Ἁλιεῖ (Ἁλιεῦσι) v. Ἀνεπιτηδεύ. Ἀντάλλαγον. Φηλοῦν.
Ἀνατιθεμένῃ v. Ἡλιθίστερος τοῦ Σ. Ἀνδρῶν ἐγγύας.
Ἀνδρία v. Νεοττός.
Ἀνδρογύνῳ v. Δέμας. Φίλιος Ζεύς.
Ἀπίστῳ v. Ἄβρα.
Ἀυλητρίδι v. Δωδωναῖον χαλκ.

Ἀσπίδι v. *Χάρακα.*

Ἀφροδισίῳ v. *Ἀλήθεια. Ἀναθέσθαι* gl. 2.

Γεωργῷ v. *Πράγματα.*

Δακτυλίῳ v. *Ὑπηνέμια* gl. 3.

Δημιουργῷ v. *Δημιουργοί.*

Δὶς ἐξαπατῶντι v. *Ἀπόστα. Ζάκορος.*

Δυςκόλῳ v. *Πανικῷ δείματι.*

Ἐγχειριδίῳ v. *Κωρυκαῖος.*

Ἐπαγγελλομένῳ v. *Εἰς τὸ δέον.*

Ἐπιτρέπουσι v. *Ματρυλεῖον.*

Ἐφεσίῳ v. *Ἔνδυο.*

Ἥρῳ v. *Ἀναλυθῆναι.*

Θαΐδι v. *Κίγκλος.*

Θησαυρῷ v. *Κανθάρου μελάντερος.*

Θρασυλέοντι v. *Φιλοσοφεῖν* gl. 2.

Κανηφόρῳ v. *Ἀντάλλαγον. Ἀπόκριναι.*

Καρίνῃ v. *Ἀλύσιον.*

Καρχηδονίῳ v. *Χρεία. Λιτυέρσης* ex em.

Καταψευδομένῳ v. *Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.*

Κεκρυφάλῳ v. *Ἀβυρτάκη. Αἴρειν* gl. 3.

Λευκαδίᾳ v. *Ζάκορος.*

Μέθῃ v. *Ἄλλο ἕτερον.*

Μεσσηνίᾳ v. *Ἀράβιος ἄγγελος. Ἴσσα. Φύλλα.*

Μισουμένῳ v. *Ἀπαμφιέσαντες. Ἀπεκτάγκασι. Ἀποκναίειν. Ἀποκτιννύναι.* (*Μισουμέναις*) v. *Λακωνικαὶ κλεῖδες.*

Μισογύνῃ v. *Παράστασις* gl. 3.

Ναυκλήρῳ v. *Ναξιουργής.*

Ὀλυνθίᾳ v. *Φέρειν.*

Ὁμοπατρίοις v. *Ἀλφάνει.*

Παιδίῳ v. *Ἀλεξιφάρμακα. Ἀπόστα.*

Περινθίᾳ v. *Ἀβέλτερος. Ἀνέπαφον. Πομπείας.*

Ῥαπιζομένῃ v. *Ἀμφορεαφόρους. Ἀνέσπακε. Μοῖχοδον.*

Σικυωνίῳ v. *Ἅβρα. Ἄγγαροι. Κακή.*

Συναριστώσαις v. *Ἀγαπησμός. Αἴρειν* gl. 3.

Συνερώσῃ v. *Ἀναπετῶ. Ὦ μέλε.*

Τίτθῃ v. *Αἰτήσασθαι.*

Ὑδρίᾳ v. *Ἀνορωρυγμένον.*

Ὑμνίδι v. *Αἰτήσασθαι. Αἰτούμενος.*

Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ v. *Ἀποκρίθητι. Πεινεῖν.*

Χαλκηδονίῳ v. *Λιτυέρσης.*

Χαλκίδι v. *Πέμπτῃ.*

Χήρᾳ v. *Ἀνάδοχον. Ἀντάλλαγον.*

Ψευδηρακλεῖ v. *Ἀδίας. Καρκίνου ποιήματα.*

Ψοφοδεεῖ v. *Ὄνος λύρας.*

(*ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ Ὁ ΕΦΕΣΙΟΣ* v. *Θρᾷκες ὅρκια.*)

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ Ὁ ΠΡΟΤΙΚΤΩΡ v. *Ἀβέλτερος. Ἄγειν καὶ φέρειν. Ἀγχίνους. Ἀμφιτρύμναις. Ἀνάγραπτον. Ἀνάπαυλαν. Ἀνάῤῥοπον. Ἀνεσόβησαν. Ἀπαίσιον. Ἀπέῤῥιψεν. Ἀπευάφρετον. Ἀπεφλαύριζεν. Ἀποκατέστην. Ἀποτρόπαιοι. Ἄτρακτον. Αὔραν. Βρενθύεσθαι. Γνωματεύων. Διδίζεσθαι. Δοκιμάσας. Δίοιος. Ἐγνωμάτευεν. Ἐκπαγλον. Ἐκμαλθακῶσαι.* (*Ἐκμελές.*) *Ἐμβριθές. Ἐμβριθῆ. Ἐμβριμᾶται. Ἐνεκότει. Ἐξ ἐφόδου. Ἐπεθείαζε. Ἐπιτροφήσαντος. Ἐπιδουλῶσαι. Ἐπιθειάσων. Ἐπικυδέστερος. Ἐπισεῖσαι. Εὐπόριστον. Εὔψυχος. Ἐφοινίσσετο. Ἐρωτευόμενοι. Εἰςήῤῥησεν.* (*Ἡγεμών.*) *Ἠιώρουν. Ἱμητόν. Θεήλατος. Θεοκλυτήσαντες. Θεράπαινα. Θρόος. Καταβοή. Καταδιαιτήσω.* (*Καιρός.*) *Κόμπῳ. Κοιαίστωρ.* (*Κιμοτόμος.*) *Λακίσματα. Μαυρίκιος. Μεταξυλογία. Νεκυία. Νιφετός. Ξυναίρεται. Ὀθνεῖος. Οὐ μέλον. Ὠνίους. Παλίμβολον. Παλυνομένης. Παραπρεσβεία. Παταγοῦσι. Πεπυκασμένον. Περιεκέχυτο. Περιῤῥαντήρια. Πλάστιγξ. Προςρήσεσι.* (*Ῥητόν.*) *Σάβειροι. Σαθρωθῆναι. Σειρά. Σιλζίβουλος. Σπαλίων. Συνοῖσον. Ταγχοσδρώ. Ὑδροστάσιον. Ὑποτυφούσης. Ὑψαγόρας. Φιλεριστῆσαι. Φορτία. Χρῆμα* gl. 1.

Per errorem cit. *Περιπέττουσι.*

ΜΕΝΕΚΛΗΣ

Γλωσσοκόμῳ v. *Διακόνιον.*

περὶ Ἀθηναίων v. *Ἑρμαῖ. Κεραμεικός.*

ΜΕΤΑΓΕΝΗΣ v. *Ξενοκοπεῖν. Συγκόψαι.*

Θουριοπέρσαις v. *Τίς τρόπος.*

ΜΙΧΑΗΛ ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ vide *ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ.*

ΜΝΑΣΕΑΣ Ὁ ΠΑΤΡΕΥΣ v. *Σάβοι. Ὑμεῖς ὦ Μεγ.*

ἐν τῷ Περίπλῳ v. *Πύθου χελιδ.*

ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης v. *Πραξιδίκη.*

ΜΟΥΣΑΙΟΣ v. *Μελίτη.*

ΜΥΘΟΙ (*ἐν Μύθοις, ἐν Μυθικοῖς*) v. *Ἄδειν. Ἀκηδής. Ἀμαλθείας κέρας. Ἄνεως. Δύη. Αἰπεινή. Αἴσυλα. Ἠπεδανός. Λάχος. Λίβυσσα ὄρνις. Λίς. Μεταχρονία. Πολλόν. Πορφύρει. Προκάρηνος. Σκῶλος. Σπιλειάς. Στιφελισμούς. Συνθεσία. Τἀπίχειρα. Οἶτος. Ὑποδράξ. Φηλοῦν. Ψαφαρῇ.* Adde v. *ΒΑΒΡΙΟΣ.*

ΜΥΡΣΙΛΟΣ v. *Λήμνιον βλέπων.*

ΜΩΣΗΣ v. *Ἀββᾶ. Γίγνω. Ὁσιότης.* Vide sub v. *ΓΡΑΦΗ.*

ΝΕΑΝΘΗΣ v. *Ἀποῤῥῶγας.*

ΝΕΑΡΧΟΣ v. *Ἀλέξανδρος* p. 200.

ΝΕΙΛΟΣ v. *Ἡμεροδρόμος. Κατάσχῃ.*

ΝΕΟΚΛΕΙΔΗΣ v. *Νάνος.*

ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ v. *Βάκχος. Εὐρύβατος. Τριαινῆρε.*

ἐν Αἰτωλικῶν v. *Τιτανίδα.*

(*Θηριακοῖς*) v. *Βούπαις. Ἵππος.*

ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν v. *Αἰσχρίων.*

ΝΙΚΑΝΩΡ Vita Alexandri v. *Σίβυλλα Χαλδαία.*

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ (Breviario) v. *Ἀδάμ* p. 48. *Ἡράκλειος* gl. 1. *Ἰουστινιανός* gl. 2.

ΝΙΚΙΑΣ ΕΛΕΑΤΗΣ v. *Ὀρφεύς* gl. 1.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ v. *Ἄγγαρος* gl. 2. *Ἄκαστος. Ἀλυάττης. Ἀνάπυστα. Ἀπετρύετο. Ἀρβάκης. Ἀταλάντη. Λασμός. Ἐξεκεκλήκει. Ἰππομένης. Κομμός. Κόρυμβοι. Κροῖσος* gl. 2. *Κῦρος* gl. 4. *Λυκάων. Λυκοῦργος. Μάγνης* gl. 2. *Μίνως* gl. 2. *Μόξος. Νικόλαος* gl. 2. *Ὠμή. Περίανδρος* gl. 2. *Πορθμεύει. Προςάντως. Σαρδανάπαλος. Στρόφιον. Ὑπογραφόμενος. Ὑφέντες.*

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ v. *Ἀδράστεια. Ταραντινίδιον.*

Οἰνοποιῷ v. *Ἀμφίας.*

ΝΙΚΟΦΩΝ (*Νικόφρων*) v. *Ὑποπίνειν.*

Ἀφροδίτης γοναῖς v. *Ἀράχνη. Σέρφος.*

ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΣ v. *Αἰγίς* gl. 2.

ΞΑΝΘΟΣ β' τῶν Λυδιακῶν v. *Ξάνθος.*

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ v. *Εὐδαιμονία* gl. 2.

ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ v. *Ἥκιστα.*

ΞΕΝΟΦΩΝ v. *Ἀγαθά. Ἀνθέων. Ἀπεκόλησαν. Ἐπιμεληταί. Ἐπιτήδειος. Φίλη. Μάσσων. Μελίνη* gl. 2. *Ποδοστράβη. Ῥαδιουργός.*

Anab. I, 1, 7. v. *Κατάγειν. Ὑπολαβών.*
— 1, 9. v. *Συνεβάλλοντο.*
— 2, 21. v. *Ἁμαξιτόν.*
— 4, 1. v. *Πύραμος.*
— 5, 8. v. *Συνεπισπεῦσαι.*
— 5, 10. v. *Μελίνη.*
— 5, 11. v. *Ἀμφιλεξάντων. Ἐνέβαλεν.*
— 5, 12. v. *Ἴησιν.*
— 5, 13. v. *Παραγγέλλοντας.*
— 5, 16. v. *Κάρφη.*
— 7, 8. v. *Εἰςπιπλάς.*
— 8, 1. v. *Ἀνά.*
— 8, 8. v. *Δείλη.*
— 8, 10. v. *Δρεπανηφόρος. Συχνόν.*
— 9, 6. v. *Κατέκανεν.*
— 9, 11. v. *Ἀλεξόμενον.*
— 9, 25. v. *Βῖκος.*
9, 28. v. *Σπουδαιολογῶ.*
II, 1, 6. v. *Κόπτοντες.*
— 1, 18. v. *Ὑπῆγεν.*
— 2, 5. v. *Ἑλόμενοι.*
— 2, 8. v. *Συνθήκη.*
— 2, 16. v. *Εὐθυωρόν. Φυλάσιμος.*
— 2, 17. v. *Σκοταῖος.*
— 3, 11. v. *Βλακεύεται. Ἐπεστάτει. Ἐπιτήδειος.*
— 3, 14. v. *Ὄξος.*
— 3, 15. v. *Ἀπέκειντο. Ἀπόλεκτοι. Βάλανος.*
— 3, 18. v. *Ἀχαριστεῖν. Εὕρημα.*
— 3, 23. v. *Ἀντιποιηθέντα.*
— 4, 22. v. *Ὀκνεῖ. Ὑποπέμψαιεν.*
— 4, 26. v. *Ἐφιστάμενος.*
— 6, 4. v. *Ἐθανατώθη.*
— 6, 21. v. *Μένων.*
— 6, 22. v. *Ἠλίθιος.*

Anab. III, 1, 30. v. Ἀναθέντας.
— 2, 18. v. Ἀπαλλάξας.
— 4, 19. v. Πλινθωτόν.
— 4, 32. v. Ἐδίδαξεν.
— 4, 33. v. Ἀλέξασθαι.
— 4, 35. v. Ἐπισάξαι. Πεποδισμένοι (bis).
— 4, 36. v. Διαγγέλλων.
— 4, 37. 38. v. Ἀκρῶνυξ.
— 4, 42. v. Στόμα.
— 5, 14. v. Ἤλεγχον.
— 5, 18. v. Ὁπηνίκα.
IV, 1, 5. v. Ἀπὸ παραγγέλσεως.
— 1, 6. v. Γυμνῆται. Ἐθελοντής.
— 1, 16. v. Ἀναχάζοντες.
— 1, 18. v. Στολάς.
— 1, 23. v. Ὠφέλιμον.
— 1, 24. v. Δυνατήν.
— 1, 25. v. Δυςπάριτον.
— 1, 26. v. Ὑποστάς gl. 2.
— 2, 1. v. Ἡγεμών gl. 2.
— 2, 3. v. Ὁλοιτρόχους.
— 2, 5. v. Κατακαίνων.
— 2, 6. v. Μαστός.
— 2, 8. v. Ἀνείμων. Ἀνίμων.
— 2, 22. v. Κεκονιαμένοις.
— 3, 10. v. Ἐξείη.
— 3, 11. v. Καθηκούσαις. Μάρσιππος.
— 3, 12. v. Νευσούμενοι.
— 3, 13. v. Ἐγχεῖν.
— 4, 4. v. Ἀνέβαλλεν. Παρείη. Τηρίβαζος. Τιρήβαζος.
— 4, 11. v. Ἀλεεινός.
— 4, 13. v. Σησαμοῦς.
— 4, 14. v. Διασκηνητέον. Αἰθρία.
— 4, 16. v. Σάγαρις.
— 4, 17. v. Ποδαπός.
— 4, 18. v. Μοναχῇ.
— 5, 7. v. Καρδιώττειν.
— 5, 8. v. Βουλιμιᾶν. Βρωτόν.
— 5, 14. v. Καρβάσιναι.
— 5, 24. v. Δασμός.
— 5, 25. v. Κατάγειον.
— 5, 26. v. Γόνατον. Γονύων. Ἰσοχειλεῖς. Οἶνος gl. 2.
— 5, 27. v. Ἄκρατος. Μυζεῖ. Συμμαθεῖν.
— 5, 28. v. Ἀντεμπλήσαντες.
— 5, 33. v. Ἐννεός.
— 5, 36. v. Περιδεῖν.
— 6, 17. v. Κλώψ.
— 7, 4. v. Πίτυς.
— 7, 12. v. Ἴτυν.
— 7, 15. v. Ξυήλην.
— 7, 20. v. Αἴθειν.
— 7, 22. v. Γέῤῥον.
— 7, 24. 25. v. Παρεγγυᾷ.
— 8, 2. v. Ὑπερδέξιον.
— 8, 7. v. Ἐπεμαρτύραντο.
— 8, 10. v. Ἄνοδον.
— 8, 20. v. Σμήνη.
— 8, 25. v. Ξυήλην.
V, 2, 1. v. Ἀπαυθημερίζειν.
— 2, 10. v. Ἀναχωρίζει.
— 2, 12. v. Διηγκυλημένον.
— 2, 28. v. Ψευδενέδρα.
— 3, 2. v. Κερασοῦς.
— 4, 6. v. Ἀντιστοιχοῦντες.
— 4, 12. v. Παλτά. Πετάλῳ.

Anab. V, 4, 13. v. Κρώβυλος. Σκύτινος. Χιτωνίσκους.
— 4, 14. v. Ἐπίμαχος.
— 4, 27. v. Νενημένην.
— 4, 28. v. Τεύχεα.
— 4, 29. v. Ἀνώγαιον.
— 5, 2. v. Ὀνηθῆναι.
— 5, 7. v. Προηγόρει.
— 5, 10. v. Κωμάρχης.
VI, 1. v. Καρπαία.
— 1, 1. v. Ἐκλώπευον.
— 1, 26. v. Ἐξήκει.
— 3, 12. v. Νάπη.
— 4, 1. v. Μελίνη.
— fin. v. Χρυσόπολις.
VII, 3, 32. v. Κατασκεδάζειν.
— 8, 14. v. Ὀβελός.
Cyrop. I, 2. v. Κῦρος gl. 4.
— 4, 17. v. Περιβαλλομένους.
— 4, 19. v. Ὑποτεμέσθαι.
— 4, 24. v. Ἐπίπροσθεν.
— 4, 25. v. Ἀπεκάλει.
— 5, 10. v. Ἀναγώνιστος.
— 6, 34. v. Ῥαδιουργός.
— 6, 36. v. Σιτομετρεῖν.
— 6, 38. v. Ἀνθηρά. Φιλομαθής.
— 9, 16. v. Περὶ παντός.
II, 1, 9. v. Γέῤῥον.
— 1, 14. v. Ἀνιδιτί.
— 1, 21. v. Γέῤῥοιν.
— 1, 23. v. Ἐπανετείνοντο.
— 1, 25. v. Συσκηνία.
— 2, 10. v. Πιθανούς.
— 3, 6. v. Ἀγωνίᾳ.
— 3, 18. v. Παιγνία.
— 4, 2. v. Ἀγυιάν.
— 4, 8. v. Ἀγασθῶ.
— 4, 20. v. Ὤγμενον.
— 4, 30. v. Ἐπιγαυρωθείς.
III, 3, 23. v. Περιεβάλοντο.
IV, 1, 16. v. Ἄμαχος.
— 5, 54. v. Χλιδή.
V, 4, 17. v. Ἀνεῖν.
— 4, 40. v. Φραστῆρας.
— 4, 44. v. Προςάγειν.
— 5, 39. v. Ἐγκέλευστοι.
— 5, 41. v. Ὑβριστότερος.
VI, 1, 54. v. Ἀγώγιον.
— 2, 26. v. Συσκευάζεσθαι.
— 2, 28. v. Ἀλφιτοσιτῶ. Ἀρτοσιτεῖ. Μᾶζα.
— 2, 31. v. Συνεσκευάσθαι.
— 2, 32. v. Περίζυγα.
— 3, 10. v. Παρασάγγης.
— 4, 14. v. Ἄμαχος.
VII, 1, 45. v. Ἀναγαγών.
— 3, 1. v. Ζυγάστροις.
— 3, 17. v. Μείου.
— 4, 14. v. Ἀχαρίστως.
— 4, 15. v. Σφενδόνη.
— 5, 10. v. Τύρσις.
— 5, 11. v. Κανθήλιος. Πλέθρον.
— 5, 12. v. Ἀμβολάς.
— 5, 35. v. Κοινῶνας.
— 5, 38. v. Ἀμηχάνητοι.
VIII, 5, 7. v. Εὐθημοσύνη.
— 5, 17. 6, 10. v. Ἀρχεῖα.
fin. v. Ἀπειργάσθαι.
Hell. I, 1, 30. v. Ἀνακοινώσασθαι. Ἀνεξυνοῦτο.
— 6, 15. v. Ὑποτεμνόμενος.
II, 1, 22. v. Ἀνάξοιτο.
III, 4, 17. v. Ἐργαστήριον.
V, 4, 20. v. Ἐκπολεμῶσαι.

Hell. VII, 5, 23. v. Ἅμιπποι gl. 2.
Hier. 1, 21. v. Ἀγλευκές.
Hipparch. 1, 4. v. Ἀναβεβαμένοι.
8, 10. v. Ἄγκρατος. Ἀνὰ κράτος.
Mem. I, 2, 30. v. Ὑεικόν.
II, 1, 4. v. Δυςωποῦμαι.
— 1, 21. v. Πρόδικον.
— 1, 26. v. Ὑποκοριζόμενοι.
— 1, 31. v. Θίασος gl. 3.
— 3, 18. 19. v. Χαιρεφῶν gl. 2.
Oecon. 7, 3. v. Ἀγλευκές.
Rep. Lac. 5, 3. v. Ἀπέδειξεν.
11, 4. v. Μορῶν.
Symp. 8, 41. v. Σπουδάζω.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΣ in Ep. ad Rom. v. Περιτομή.

ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ in Iob. v. Μονόζωνοι gl. 2.

ΟΜΗΡΟΣ v. Ἔσται. Ἔτεα. Μίν. Ξύει.
Il. ά. 3. v. Ἀναβάδην. Αὐτός gl. 2.
— 13. v. Ἀπερείσια.
— 21. v. Πυνθάνεσθαι.
— 47. v. Νυκτί.
— 70. v. Τὰ ἐκ τρίποδος.
— 77. v. Ἠμέν μοι.
— 86. v. Μά.
— 132. v. Κλέπτης.
— 140. v. Ὕστερος.
— 148. v. Τὠφθαλμὼ παραβ.
— 151. v. Ὁδός gl. 2.
— 171. v. Ἀφνειός.
— 234. v. Μά. Ναὶ μὰ τό.
— 235. v. Ἐπειδή.
— 240. v. Ἀχίλλειος.
— 303. v. Ἐρωήσας.
— 393. v. Ἐῆος. Ἐΰς.
— 420. v. Ἀγάννιφον.
— 423. v. Σεμίραμις.
— 454. v. Ἴπτω. Ἴψω.
— 462. v. Σχίζας.
— 464. v. Κατὰ μῆρ᾽.
— 481. v. Πρημαινούσας. Στείρα.
— 494. v. Ἴσαν.
— 516. v. Εἰδήσεις.
— 528. v. Ἦ δ᾽ ὅς.
— 529. v. Ἀμβρόσιαι.
— 608. v. Πραπίς.
β΄. 36. v. Ἔμελλε.
— 93. v. Διὸς φήμη.
— 99. v. Σπουδῇ.
— 115. v. Δυςκλέα.
— 148. v. Ἄσταχυς. Ἀστήρ. Αἶγες.
— 218. v. Συνοχωκότε.
— 261. v. Ἰοβιανός.
— 264. v. Πεπληγώς.
— 266. v. Ἀλυκόν.
— 278. v. Ὣς φάσαν.
— 334. v. Αὐσάντων.
— 341. v. Συνθῆκαι.
— 376. v. Νεῖκος.
— 382. v. Θέμενος.
— 480. v. Εὖτε.
— 635. v. Μιλτοπάρῃοι.
— 765. v. Οἰετέας.
— 776. v. Ἐλεόθρεπτον.
— 791. v. Εἴσατο gl. 3.
— 809. v. Πᾶσαι.
γ΄. 3. v. Οὐρανόθι.
— 5. v. Ἐνοπή. Ἐπ᾽ ὠκεανοῖο.
— 10. v. Ὀμίχλη gl. 2.

Il. γ'. 39. v. Ἰαμβικός.
— 57. v. Λάινον.
— 64. v. Πρόφερε.
— 103. v. Ἄλλος.
— 163. v. Πηός.
— 184. v. Λόμας. Τρίχη.
— 214. v. Παῦρα.
— 222. v. Νίφεσ.
— 288. v. Τιμή.
— 359. v. [illegible]
— 361. v. Ὠιμωξεν.
— 385. v. Νεκτάρεον.
— 415. v. Τώς.
— 428. v. Ἰαμβικό.
— 461. v. Καὶ δ' ἤγεον.
δ'. 1. v. [illegible] Ἠγοράοντο.
— 4. v. Δειδέχατ'. Φιλοτησία gl. 2.
— 6. v. Παραβλήδην.
— 43. v. Ἑκοντί.
— 56. v. Ἀνύειν.
— 109. v. Δουρα. Ἑκκαιδεκάδωρα.
— 123. v. Μαζός.
— 141. v. Ἀγάλματα.
— 174. v. Πύσει.
— 182. v. Κύρεια.
— 223. v. Ἀσπίδας.
— 100. v. Εἰο.
— 101. v. Σέρα.
— 137. v. Θοσε.
— 142. v. Τεμάζω.
— 521. v. Ἄχοι.
— 522. v. Ἀλκαδόν.
— 535. v. Νεανίας.
ε'. 4. v. Ἀκάματον.
— 31. v. Ἄρης.
— 51. v. Βάλλειν.
— 60. v. Δαιδάλεα ποίκιλα.
— 140. v. Ἔρημα.
— 173. v. [illegible]
— 178. v. Ἰρεῦν.
— 196. v. Κρῖ. Κρίμνον.
— 248. v. Ἐκγεγάμεν.
— 269. v. Θῆλυς.
— 280. v. [illegible]
— 299. v. Ἰώκη.
— 337. v. Ἀβληχρήν. Βληχρόν.
— 339. v. [illegible] Ὑπο Θέναρος.
— 385. v. Κεράμῳ.
— 387. v. Χάλκεος.
— 397. v. Πύλῳ.
— 493. v. [illegible]
— 545. v. Ἀλφειός.
— 586. v. Κεμαστέν.
— 593. v. Πολέμοιο.
— 597. v. Παλαμᾶσθαι.
— 686. v. Κεφαλή.
— 698. v. Καρπός.
— 734. v. Νέκταρ.
— 749. v. Μεταμορίων. Πύλας.
— 751. v. Ἀνακλίνειν. Περικλίνεσθαι.
— 772. v. Ὑψηχής.
— 774. v. Ἀλκμανικόν.
— 778. v. Τρήρωνα.
— 800. v. Ὀλίγον. Ὀλιγωρήσετε. Παῦρα.
ζ'. 6. v. Φόως.
— 12. v. Ἄβιος.
— 24. v. Σκότιος.
— 80. v. Λάγου.
— 153. v. Σίσυφος.
— 202. v. Πάθος. Πάτος.
— 211. v. Αἷμα gl. 2.
— 215. v. Παλαιόν gl. 2.
— 261. v. Οἶνον πιεῖν.

Il. ζ'. 264. v. Ἀλκῆς. Ἀλκῆς.
— 282. v. Γαῖα.
— 291. v. Κατελάσαι.
— 301. v. Ὀλολυγῇ.
— 331. v. Ἄστυ.
— 334. v. Ἀποτειχίζεσθαι.
— 430. v. Κουριδίη.
— 442. v. Ἑλκεσιπέπλους.
— 507. v. Ἀκοστήσας.
η'. 93. v. Δείσαν.
— 97. v. Λώβη.
— 161. v. Νεμεσήσ. Τριχθά.
— 353. v. Ἵνα gl. 2.
— 422. v. Ἐξ ἀκαλαρρείταο.
— 453. v. Ἥρως.
— 474. v. Μέθυ.
θ'. 57. v. Πρό τε.
— 69. v. Τάλαντον.
— 103. v. Γυναικός ἄρ' ἀ.
— 197. v. Αὐτονυχί.
— 266. v. Κρύπτε.
— 297. v. Λυχνοῦς.
— 347. v. Μαστίγω.
— 361. v. Ἀλιτροσύνη.
— 395. v. Ἀνακλίνειν.
— 402. v. Γυιῶ.
— 494. v. Ἔγχος.
— 512. v. Ἀσπουδεί.
— 513. v. Βέλος.
ι'. 15. v. Ἀπ' αἰγίλιπος.
— 70. v. Δαίνυ.
— 117. v. Ἀντί νυ.
— 133. v. Τῇς.
— 143. v. Τηλύγετος.
— 160. v. Ὅσσον βασιλεύτερος.
— 169. v. Κλιτή.
— 203. v. Ζωρότερον.
— 213. v. Ἀνθρακιά.
— 311. v. Τρύζητε.
— 313. v. Ἄλλος. Ἕτερον.
— 343. v. Κερτομέουσαι.
— 404. v. Ἀφήτορος.
— 406. v. Ληίας.
— 440. v. Νέοι.
— 475. v. Κλεπτ.
— 499. v. Παρακλιδὸν.
— 536. v. Ἀλωάς. Ἔδω.
— 601. v. Οὐκ ἔθ'.
— 629. v. Ποινή.
κ'. 7. v. Κρημνόδη.
— 8. v. Κύφημου. Στόμα gl. 2.
— 122. v. Οὐκ ἀ.
— 158. v. Τὸ ποδί.
— 164. v. Πόνον.
— 212. v. Οὐρανομήκης.
— 322. v. Τόδε.
— 331. v. Ἀγλαΐεσθαι.
— 332. v. Ἐπίορκον.
— 383. v. Καταθνητόν.
— 418. v. Ἐσχάρα πυρός.
— 484. v. Φοινήεντος.
— 495. v. Μελιηδής.
— 515. v. Ἀλαός.
λ'. 4. v. Πολέμοιο.
— 10. v. Νωμάδες.
— 11. v. Ὀρθὸν νόμον.
— 15. v. Καὶ δ' ἐγδούπησεν.
— 68. v. Ἐλεήμων.
— 72. v. Ἴσαι.
— 105. v. Ἐγχεσίμωρος. Λόγος. Μοχλόν.
— 115. v. Ἦτορ.
— 155. v. Ἀγκλίνει.
— 176. v. Δαφοινιός.

Il. λ'. 241. v. Κοιμήσατο.
— 270. v. Εἰλείθυιαι.
— 307. v. Γαμφηλῆσι. Τρόφι.
— 358. v. Κεκλιμένος.
— 365. v. Ἡσσαν.
— 385. v. Κέρα.
— 389. v. Ἀλέγω.
— 390. v. Κωφόν. Παρεξηυλημένον.
— 494. v. Μαλλον.
— 503. v. Ἀλέασθαι.
— 514. v. Ἰατρός.
— 532. v. Ἀκοτάξασθε.
— 600. v. Ἰωκη.
— 638. v. Χείλεα.
— 639. v. Κνεφαίσ. Κνῆ.
— 670. v. Νεῖκος.
— 676. v. [illegible]
— 720. v. Νεῖκος.
— 723. v. Ἀθροι.
— 734. v. Ὑποταχεῖσι. Φεῖδω.
— 753. v. Δι' ἀσπιδέος πεδίοιο.
— 761. v. Ἠ.
μ'. 63. v. Ἄλογος λαβεῖν.
— 87. v. Τετραχα.
— 148. v. Ἀγνυμι.
— 154. v. Ἐλεγετο.
— 162. v. Δάας gl. 2.
ν'. 12. v. Σάμου.
— 21. v. Τεῦχω.
— 72. v. Ῥεῖα.
— 103. v. Πορδαλις.
— 191. v. Χρόός.
— 288. v. Κατελείπεσ.
— 317. v. Αἰπύ οἱ.
— 339. v. Ἐφρισσε.
— 340. v. Κεκάχει.
— 354. v. Φρένοισι.
— 389. v. [illegible]
— 493. v. Ἐγκατάθηκε.
— 515. v. Τρομος.
— 547. v. Ἀεὶ gl. 2.
— 616. v. Αἰδοίης.
— 761. v. Ἀθρήνοια.
ξ'. 37. v. Πολυαμφιστίαν.
— 196. v. Λάχεσμαι.
— 200. v. Εἶμι.
— 201. v. Τηθύς gl. 2.
— 214. v. Κεστόν.
— 267. v. Ὁπλότερος.
— 499. v. Φη.
ο'. 46. v. Τῇ.
— 94. v. Ὑπερφίαλος.
— 96. v. Μετά.
— 101. v. Σαρδάνιος γέλως gl. 2.
— 189. v. Τριχθά.
— 193. v. Τριχθά.
— 241. v. Ἀμφὶ ἑ.
— 392. v. Ἀγεκάγονος.
— 412. v. Σοφίην.
— 626. v. Δεινὸς πλέων.
— 678. v. Ἔγχος.
— 679. v. Κελητίζειν.
— 697. v. Ἀσπίδας.
π'. 4. v. Αἰγίλιψ.
— 111. v. Πόνος πόνῳ.
— 117. v. Καυλόν.
— 161. v. Ἀπολάψοντες.
— 188. v. Φόως.
— 202. v. Πάνθ' ὑπό.
— 235. v. Ἀνιπτόποδες.
— 365. v. Αἰθήρ.
— 386. v. Δίκας.
— 392. v. Καὶ κάρ.
— 407. v. Ἱερὸν ἰχθύν.

Il. π'. 583. v. Ψῆρας.
— 630. v. Ἄρης.
— 667. v. Εἰ δ' ἄγε.
717. v. Γήθω.
ρ'. 32. v. Ἀλιεύς. Ῥεχθέν.
— 52. v. Κέρα.
— 136. v. Αὐτοκάμου.
— 330. v. Ὑπερδέα.
— 514. v. Ἐν πέντε κριτ.
677. v. Θάμνος.
— 694. v. Ἔστυγεν.
σ'. 1. v. Δέμας.
— 48. v. Ὠρείθυια.
— 77. v. Ἀεκήλια.
80. v. Ἦθος.
— 136. v. Νεῦμαι.
— 392. v. Ἥφαιστε.
— 427. v. Ἔῤῥων.
— 470. v. Φῦσα.
— 488. v. Ἐκαραδόκησεν.
— 496. v. Θαυμάζω.
— 507. v. Τάλαντον.
— 511. v. Ἄνδιχα.
— 531. v. Ἰρά.
570. v. Λῖνος gl. 3.
590. v. Χορός gl. 2.
603. v. Ὅμιλος.
τ'. 26. v. Ἐγγείνωνται.
93. v. Ἄτη.
— 97. v. Θῆλυς.
126. v. Ἄτη.
163. v. Ἄκμηνος.
225. v. Οὐκ ἂν δύναιο.
276. v. Ταχύ.
υ'. 53. v. Καλλικολώνη.
— 84. v. Πλάστιγξ gl. 2.
— 156. v. Ἄιαν.
157. v. Ψαμμακοσιογάργαρα.
— 166. v. Ἀγρόμενοι. Ὡς φάσαν.
— 224. v. Παρελέξατο.
277. v. Δέλακας.
φ'. 23. v. Ἐμπλείμην.
79. v. Ἀλφάνει.
111. v. Ἠώς.
155. v. Ἠώς.
— 221. v. Ἀγή. Ἐναγές.
— 244. v. Κρημνός.
— 262. v. Εἴρξας.
331. v. Κυλλοπόδιον.
362. v. Ζεῖ.
363. v. Μέλδοντες.
— 366. v. Ἐθελήσει. Οὐ θελήσει.
— 400. v. Ἔμπαιος.
— 430. v. Ἄρχε.
— 485. v. Ἐναίρειν gl. 2. Κατηνα-[illegible]
— 503. v. Καμπύλα.
538. v. Φάος.
χ'. 51. v. Ὀνομάκλυτος.
— 164. v. Τρίπος.
— 318. v. Ἕσπερος gl. 2.
— 322. v. Ἄλλο τόσον.
— 362. v. Ῥέθος.
441. v. Πολύθρονον.
— 469. v. Ἄμπυκας.
495. v. Ὑπερώη.
ψ'. 83. v. Ὁμοῦ gl. 2.
— 135. v. Καταείνυον.
— 160. v. Ταγός.
— 226. v. Ἑωσφόρος.
— 270. v. Ἀμφίθετον.
— 295. v. Αἴθη.
— 311. v. Ἀφάρτεροι.
— 328. v. Δρυός.

Il. ψ'. 367. v. Μετά.
— 413. v. Ἀποκηδήσαντες.
— 454. v. Φοῖνιξ.
— 485. v. Περιδώμεθα.
— 574. v. Μέσον.
— 688. v. Χρόμαδος.
— 762. v. [illegible]. Πηνίον.
— 777. v. Ὄνθος.
— 850. v. Ἰόεντα.
ω'. 1. v. Λῦτο.
— 81. v. Βοός.
— 90. v. Ἐκεῖνος.
— 163. v. Ἐντυπάς.
— 243. v. Ἄξιος λαβεῖν.
— 347. v. Αἰσυητῆρι.
— 348. v. Ὑπηνήτῃ.
— 367. v. [illegible].
— 420. v. Μεμυκότα.
— 524. v. Πάγκοινος.
— 527. v. Δοιοί.
— 544. v. Ἄνω.
— 725. v. Ἄνερ.
— 734. v. Πρό.
— ult. v. Τάφος.
Od. α'. 152. v. Μολπή.
155. v. Ἀναβολάς.
184. v. Μετά.
225. v. Τί δαί.
395. v. Παλαιόν gl. 2.
β'. 2. v. Ἠλέκτωρ.
— 75. v. Πρόφασις.
206. v. Τῆς.
257. v. Αἶψα gl. 2.
258. v. Ἃ ἅ.
300. v. Ἀνιεμένη.
γ'. 1. v. Λίμνη.
— 83. v. Πυνθάνομαι.
— 87. v. Πυνθάνομαι.
— 146. v. Περιστησόμενος.
— 151. v. Ἀέσαμεν.
— 226. v. Οὔπως.
287. v. Μάλειον.
— 296. v. Μάλεος. Φαιστός.
— 351. v. Ἃ ἅ.
— 444. v. Σφαγεῖον.
— 450. v. Ὀλολύζειν.
δ'. 1. v. Ἵξε.
— 134. v. Ἐπιβύσας.
— 221. v. Νηπενθές.
258. v. Κατὰ δὲ φρόνιν.
258. v. Φρόνιν.
— 384. v. Πωλέσκετο.
— 404. v. Νέποδες gl. 2.
— 450. v. Ἐνδίει.
559. v. Ἐπίκωπος.
— 601. v. Πυρίνῳ.
ε'. 1. v. Ἠώς.
— 53. v. Ἀγρώσσω.
— 368. v. Ἠϊών.
469. v. Ἄγχαυρος.
ζ'. 59. v. Ῥερυπωμένα.
— 76. v. Χοά.
— 115. v. Μετά.
218. v. Ἀμφίπολος.
318. v. Ἀπεπλίξατο. Πλίξ gl. 2.
η'. 107. v. Καιροσέων.
197. v. Κατακλῶθες.
245. v. Καλυψώ.
θ'. 75. v. Νεῖκος.
— 185. v. Δέδηγμαι.
251. v. Παίσατε.
260. v. Ἀγῶνα.
325. v. Ἐΰς.
483. v. Ἥρως.

Od. θ'. 507. v. Ἠέ.
ι'. 21. v. Τριχθά.
— 40, 198. v. Μαρώνεια.
— 205. v. Ἀκήρατον.
— 231. v. Ἔθυσας.
— 246. v. Θρέψας. Τρέφεσθαι.
— 336. v. Μῆλα.
— 347. v. Ἱεροκλῆς. Τῇ.
— 359. v. Ἀμβροσία.
— 394. v. Σίζον.
κ'. 123. v. Ἄγνυντο.
— 130. v. Ἀνέῤῥιψαν.
— 141. v. Ναύλοχον.
— 251. v. Ἤομεν.
— 510. v. Ὠλεσίκαρποι.
λ'. 120. v. Ἂν ἡ λεοντῇ.
— 206. v. Εἴδωλον.
— 402. v. Ἠέ.
— 438. v. Καταρτύσων.
— 475. v. Κάμνειν.
— 538. v. Ἀσφόδελος gl. 2.
— 574. v. Ἀαγές.
— 617. v. Ἠγηλάζω.
μ'. 85. v. Δέλακας.
— 281. v. Ὕπνῳ.
— 423. v. Ἐπίτονος gl. 2.
ν'. 9. v. Ἀκουάζεσθε.
— 256. v. Πυνθάνεσθαι.
— 435. v. Μωρότερος Μορ.
ξ'. 80. v. Δέλφακας.
— 458. v. Ἔφυδρος.
ο'. 298. v. Θοάς.
— 321. v. Δανά.
ρ'. 25. v. Στίβη.
— 219. v. Πῆ.
— 222. v. Ἄκολος. Αἰτίζων.
— 228. v. Ἄναλτον.
— 347. v. Αἰδώς.
— 423. v. Ἀφνειός.
— 455. v. Ἅλα gl. 2.
σ'. 17. v. Χειᾷ.
— 83. v. Ἔχετος.
— 99. v. Μασχάλην.
— 129. v. Ἀκιδνόν. Ἀνύπαρκτον.
— 196. v. Εἴρξας.
— 327. v. Λέσχαι.
— 332. v. Ἀλύειν.
— 358. v. Ἐγκατελέγησαν.
τ'. 203. v. Ἴσκεν.
— 227. v. Αὐλός. Δίδυμοι.
— 246. v. Γυρίης. Οὐλός.
— 360. v. Αἶψα gl. 2. Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ.
— 395. v. Σίσυφος.
— 434. v. Ἀκαλαῤῥείτης.
— 436. v. Ἐπακτῆρες.
— 518. v. Ἀηδών.
— 562. v. Ἀμενηνός. Ὄνειαρ. Τυφλῶν.
υ'. 2. v. Ἀδέψητον.
— 17. v. Δέδηγμαι.
— 132. v. Ἔμπληκτοι gl. 2.
— 204. v. Ἰδίειν.
302. v. Σαρδάνιος γέλως gl. 2.
— 339. v. Μά.
φ'. 89. v. Ἀκέων.
— 289. v. Ὑπερφίαλος.
χ'. 8. v. Ἦ δ' ὅς.
— 18. v. Αὐλός.
— 41. v. Ὄλεθρον.
ω'. 223. v. Ὀρχάνη.
— 538. v. Ψολόεντα.
Homeri versus apocryphi v. Θωύσσοντες. Ὅμηρος p. 686. sqq.

Poeta Cercopum v. *Κέρκωπες* gl. 2.

Glossas Homericas per totum Suidae opus sparsas enumerare nihil attinet.

ΟΝΟΜΑΚΡΙΤΟΣ v. *Ὀρφεύς.*

ΟΠΠΙΑΝΟΣ ἐ *Ἁλιευτικῶν* v. *Ἀσφάλιος.*

ΟΡΦΕΥΣ
ἐν *Δίκτυι* v. *Ἵππος Νισαῖος.*
ἐν *Φυσικῷ* v. *Τριτοπάτορες.*

ΟΥΑΡΩΝ v. *Ἐγκατέσκηψαν.*

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΣ ζ' *Τρωικῶν* v. *Μακροκέφαλοι.*

ΠΑΛΛΑΔΙΟΣ
Λαυσιακοῖς v. *Ἀμοῦς.*
περὶ Βραχμάνων v. *Βραχμάν.*

ΠΑΝΥΑΣΙΣ v. *Οἶνος* gl. 2.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ v. *Αὐλή, Αὐτίκα, Αὐτὸ δείξει, Ἀφθάς, Ἀφροδίσιον* gl. 2. *Ἄχρηστα, Βορβοροτάραξι, Βοτρυόδωρος, Γαστήρ, Γεραίρειν, Γέροντα, Ζεύς* et aliis multis locis.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣ v. *Ἔρανος.* Cf. sub v. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.*

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ (nomine celato)
II, 20. v. *Τελεσίλλα.*
IV, 20. v. *Τράγος* gl. 2.
VI, 4. v. *Ἀκροχειρίζεσθαι, Σώστρατος. (Λεοντίσκος.)*
— 5. v. *Πολυδάμας.*
— 6. v. *Εὔθυμος.*
— 8. v. *Τιμάνθης.*
— 9. v. *Κλεομήδης.*
— 10. v. *Γλαῦκος. Χειρονομεῖν.*
— 11. v. *Θεογένης. Νίκων.*
— 12. 13. v. *Ἱππόμαχος.*
— 14. v. *Μίλων. Ταινία. Φρόνημα.*
— 15. v. *Κλειτόμαχος.*
— 18. v. *Ἀναξιμένης* gl. 2.
VIII, 8. v. *Ἆγις. (Πλίνθος.)*
— 11. v. *Ἀννίβας, Ἐπαμινώνδας.*
— 49. v. *Ἀπέδει, Φιλοποίμην.*
X, 37. v. *Σόλων* gl. 2.

ΠΕΡΣΙΝΟΣ ΜΙΛΗΣΙΟΣ v. *Ὀρφεύς.*

ΠΙΝΔΑΡΟΣ
Ol. I, 4. v. *Μεγάνορος.*
— 7. v. *Θαλπνότερον.*
— 10. v. *Αἰθήρ. (Φρίμας.)*
— 32. v. *Σύτο.*
VIII, 73. v. *Λοξίας.*
XIII, 16. v. *Ἄμαχον.*
— 111. v. *Δαμασίφρων.*
Pyth. II, 91. v. *Ἰσχύων. Θεός* gl. 3.
IV, 181. v. *Κάτωθε.*
VIII, 135. v. *Ἀνόπαρκτον.*
— 136. v. *Εἴδωλον.*
X, 79. v. *Σχάσον.*
— 106. v. *Βάσανος.*
Nem. IV, 52. v. *Εἰκός.*
VIII, 36. v. *Φθόνος* gl. 2.
X, 115. v. *Δυγκέως.*
— 125. v. *Ἀγάλματα.*
Isthm. II, 17. v. *Χρήματα* gl. 2.
VII, 10. v. *Μετῆλθε.*
VIII, 95. v. *Λύει.*

Fragm. Dithyr. v. *Ἰοστέφανοι, Παλιναίρετος.*
Prosod. v. *Προσόδια.*
Thren. v. *Βληχρόν.*
Scol. v. *Ἀθηναίας.*
Fr. incert. 111. ed. B. v. *Ἥρας δὲ δεσμοῖς.*
116. v. *Ἀράχνη.*
119. v. *Κατωκάρα.*
124. v. *Ἐπέτειον.*
152. v. *Ὦ ἐφήμερε.*
153. v. *Ἑλασίβροντα.*
154. v. *Βασιλεύς.*
Epigr. v. *Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας.*

ΠΙΣΙΔΗΣ v. *Ἀγωγόν, Ἅμματα* gl. 2. *Ἀνεκτά.* [illegible] gl. 2. [illegible] *σπονδον, Ἀτρόμητος, Ἄχειρος, Βάκχος.* [illegible] gl. 2. *Δύναμις* gl. 3. *Αἰετός. Ἔγγειον.* [illegible] *Ἐπιοικίας* gl. 1. [illegible] *φρόνη* gl. 2. *Ἐχῖνος* gl. 3. *Εὐ εὐκτ. Ἡν. Ἡράκλεια λίθος.* [illegible] *Κατιχων.* [illegible] *Μοχθος.* [illegible] *ρα. Νυμφίος. Ξένας. Ὄγκος* gl. 2. [illegible] *Πῶρος* gl. 2. *Προσωχθισα. Πρὸ τῶν ὅλων.* [illegible] gl. 2. *Συνδέτας. Σύριγξ* gl. 2. *Σύρω,* [illegible] *μα. Τελωνεῖον, Τόνον, Τρόπον, Τύχη. Οἶστρος. Ὕλη. Ὑπεξελεύσεις. Ὑπωρεία. Φθόη. Χρῶμα* gl. 2. *Ψῆφος μέλαινα.*

ΠΛΑΤΩΝ Ὁ ΚΩΜΙΚΟΣ v. *Ἀναβιῶναι, Αἴσωπος* gl. 3. *Ἐγλιξάμην. Ἐπικράτης* gl. 2. *Ἡγέλοχος, Κριὸς ἀσελγόκερως, Μεμιλτωμένον, Ὥρα, Περὶ πόδα, Πλειστηριάσας, Σπογγίλας, Σφυράδες, Σχοινίον, Φασιανοί.*

Ἀδώνιδι (*Ἀδώνισι*) v. *Ἀφαιδεῦσαι, Ὑπέρου περιτροπή.*
Ἑλλάδι v. *Φάλης.*
Ἑορταῖς v. *Λεινόν. Διιτρέφης. Ὄμφαξ.*
Κλεοφῶντι v. *Φιλοτιμότεροι Κλεοφ.*
Μενελάῳ v. *Τί οὐκ ἀπήγξω.*
Νήσοις v. *Ἐπιώ* [illegible]
Νίκαις v. *Σιμός.*
Ξάντριαις v. *Τευτάζειν.*
Παιδαρίῳ v. *Παράβασις.*
Πεισάνδρῳ v. *Ἀρεοπαγίτης. Ἀρκάδας μιμ.*
Πρέσβεσι v. *Λίπαξος.*
Σκευαῖς v. *Περὶ πόδα.*
Σοφισταῖς v. *Κηρύλος. Σοφιστής* gl. 3. *Σπογγίλος.*
Σύρφακι v. *Τελέας.*
Ὑπερβόλῳ v. *Εὔθρον.*
Φάωνι v. *Αἰηρόταιον. Γλυκὺς ἀγκών. Παρουσία* gl. 2.

ΠΛΑΤΩΝ Ὁ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ v. *Ἀβουλεῖν. Ἀθάνατος. Ἀλιξαὸν* gl. 2. *Ἀλογία* gl. 3. *Ἀμαθέστερος. Ἀναθέσθαι* gl. 2. *Ἀναπλήσας. Ἀντιλέγειν.* [illegible] *Ἀπιστεῖν. Ἀποδρέξεις. Ἀποκήρυκτον.* [illegible] *μένη. Ἀρχίας* gl. 2. [illegible] *Ἀφαιρεῖς. Ἐμὴν χάριν. Ἔρως. Ἑταῖρε. Εὐήθης. Ἦν δ' ἐγὼ* [illegible] *Εἱμαρμένη* gl. 2. [illegible] *Πρoσέπαισε. Ῥᾳ. Σκύταλαι. Συγγένεια.* [illegible] *Τέρμινον.* [illegible] *Ψυχή.*

Ἀλκιβιάδῃ
I. 120. v. *Ἀνδραποδώδεις. Βαρβαρίζειν.* [illegible]

Γοργίᾳ
init. v. *Ἀλλ' ἦ.*
455. E. v. *Διὰ μέσου.*
459. D. v. (*Ἐμπεδοῖν.*) *Παμπρέπειος* gl. 2.
463. E. v. *Νέος ἐστί.*
491. E. v. *Ἐγκράτεια.*
499. E. v. *Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.*
525. A. v. *Πλάτων* gl. 3.
falso cit. v. *Λυγιζόμενος.*

Εὐθυδήμῳ
293. D. v. *Καλὰ δή.*
295. v. *Ἀρχαῖος* gl. 2.

Εὐθύφρονι
4. v. *Χρή.*

Θεαιτήτῳ
142. E. v. *Ἀναστομοῦν.*
149. D. v. *Ἀμβλίσκουσιν.*
153. C. v. [illegible]
156. A. v. *Ἀντιτυπῆσαι.*
157. C. v. *Ἄνεμος. Ὑπηνέμια* gl. 2.
162. A. v. *Διαλέγειν.*
166. C. v. *Ὑγιεῖς.*
172. E. v. *Τυπάλλως.*
174. D. v. *Βδέλλειν.*
175. E. v. *Ἀναλαμβάνειν.*
176. A. v. *Ἀπλέως.*
176. B. v. *Γραὸς χορεῖον.*
178. E. v. *Ὦ μέλε.*
183. D. v. *Ἀπαλός.*
194. C. v. *Ἀργασμένος.*

Ἴωνι
301. C. v. *Ζῶμεν.*

Κρατύλῳ
406. C. v. *Οἶνος* gl. 2.
413. A. v. *Ὑπὲρ τὰ ἐσκ.*

Κριτίᾳ
108. C. v. *Ἀλλὰ γάρ.*

Λύσιδι
222. B. v. *Πλημμελεῖ.*

Μένωνι
315. D. v. *Ἐγχυτρίστριαι.*

Νόμοις
α'. 626. E. v. *Πλάτων* gl. 3.
629. D. v. *Νῦν δή.*
636. D. v. *Ἀμύνασθαι.*
637. E. v. *Κατασκεδάσαι*
β'. 661. A. v. *Τολμῶσι*
666. A. v. *Πῦρ ἐπὶ πυρί.*
γ'. 688. E. v. *Νῦν δή.*
689. D. v. [illegible]
701. D. v. *Ἀπ' ὄνου καταπεσών.*
δ'. 716. A. v. *Πλάτων* gl. 3.
716. E. v. *Μικρά.*
717. v. *Ὀργεῶνες* gl. 2.
ε'. 741. A. v. *Δεινῆς ἀνάγκης.*
ϛ'. 756. v. *Φαῦλον* gl. 2.
ζ'. 796. B. v. *Ἀθύρειν.*
811. C. v. *Δεῦρ' ἀεί.*

Νόμοις
ζ'. 819. D. v. Ὑγνῶν.
824. C. v. Ἀναθολώσει.
ή. 845. B. v. Ἄπια.
θ'. 859. v. Πλημμελεῖν.
872. E. v. Τολμῆσαι.
881. E. v. Ἔλθη.
882. B. v. Λύση.
ί. 910. v. Ὀργεῶνες gl. 2.
ιά. 917. D. v. Κίβδηλον.
918. C. v. Εἰδέα. Φαῦλον gl. 2.
921. D. v. Ἐπωβελία gl. 3.
934. E. v. Κατεύχεσθαι.
ιβ'. 947. D. v. Ψαλίδα.
959. A. v. Ἐκτεθνεῶτα.
v. Ἐπιόψαιτο: v. Plat. Com. Νήσοις.

Παρμενίδη
128. A. v. Παρμενίδης.
135. A. v. Ὡς.

Πολιτεία
ά. init. v. Χθές.
327. B. v. Ἦ δ' ὅς.
329. B. v. Ὑμνεῖν.
β'. 358. C. v. Διατεθρυλημένος.
358. D. v. Κατατείνας.
364. C. v. Μαρτύρονται.
372. E. v. Φλεγμαίνουσαν.
378. D. v. Ἥρας δὲ δ.
423. E. v. Ἀδελφός.
γ'. v. Σπουδάζω.
390. E. v. Δῶρα θεούς.
391. C. v. Τροφή.
398. A. v. Ἐρίῳ στεψ.
405. C. v. Λυγιζόμενος.
411. A. v. Μινυρίζω.
δ'. 421. D. v. Χυτρέα.
423. v. Φαῦλον gl. 2.
432. D. v. Βλᾶκα.
436. A. v. Τροφή.
έ. 450. B. v. Χρυσοχοεῖον.
450. D. v. Ἀγνωμόνως.
456. A. v. Ἄθυμος.
469. E. v. Περιχαίνω.
ς'. 496. D. v. Ζάλην.
ζ'. 521. E. v. Τευτάζειν.
534. E. v. Τρυγχός.
ή. 555. B. v. Παρεστησώμεθα.
θ'. 573. A. v. Βομβοῦσιν.
571. D. v. Νεωκορήσει. Ἱερόν τι.
583. B. v. Τρίτον κρατ.
ί. 596. E. v. Φαινόμενα.
609. v. Ἀδικία gl. 2.
613. C. v. Τὰ ὦτα.
616. C. v. Ἀνάγκης. Τετμημένον.
617. E. v. Οἱ gl. 3.
619. E. v. Λθονία.
621. D. v. Περιαγειρόμενοι.

Πολιτικῷ
269. B. v. Ἀπέσβηκε.
289. E. v. Μεταλοιβίσθαι.

Πρωταγόρᾳ
314. C. v. Πρόδικον.
315. E. v. Ἀδείμαντος.

Σοφιστῇ
252. C. v. Ἐγγαστρίμυθος.
264. v. Δόξα gl. 2.

Συμποσίῳ v. Ἀγάθων.
174. D. v. Οἱ gl. 3.
190. E. v. Ταριχεύειν.

Σωκράτους ἀπολογίᾳ 19. B. v. Ἀντιγραφή.

Τιμαίῳ
25. D. v. Ἐμποδών.
27. v. Πλάτων gl. 3.
40. B. v. Γῆν ἰλλομένην.
43. C. v. Ζάλην.
52. E. v. Ταλαντουμένην.
61. E. v. Τομόν.
78. B. v. Ἐγκύρτια.
81. B. v. Λόγχοι.
86. B. v. Ἀμαθία.
90. B. v. Τευτάζειν.

Φαίδρῳ
230. A. v. Ἀτυφία. Τυφών.
230. B. v. Ἄγνον.
236. B. v. Κυψελιδῶν. Παιδικά.
236. E. v. Τί δῆτα θεῶν.
242. A. v. Σταθερόν.
244. E. v. Ἐξάντη.
253. E. v. Λασιόκωφος.
256. E. v. Θεόδωρος.

Φαίδωνι
60. A. v. Ἀνευφήμησεν.
66. v. Νοῦς.
69. v. Πλάτων gl. 3.
71. E. v. Χωλή.
75. D. v. Εἴδησις.
95. v. Φαῦλον gl. 2.
95. E. v. Εἰδέα.
96. B. v. Τρέφεσθαι.
112. A. v. Τάρταρος.
117. B. v. Τωφθαλμώ.
falso cit. v. Ὀρτυγοκόπος. Παρουσία.

Χαρμίδῃ 235. E. v. Ἀίδην.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ v. Ἐγγώνιος. Ἦν δ' ἐγώ. Τόρτιος. Μιακήνας. Νίφθαι. Ὠλέν.
ἐν τοῖς Παραλλήλοις v. Δογματίζει.
T. I. p. 49. D. v. Ὑπερκύπτω.
— p. 248. C. v. Τοῦ σελίνου.
— p. 981. v. Καλλισθένης.
T. II. p. 87. B. v. Σικχός.

ΠΛΩΤΙΝΟΣ v. Ἐλαχιόν. Κόσμος gl. 2. Ὁμοίωσις gl. 2. Φυσικὸς λόγος ex em.
I, 1. v. Ἡδόμενος.
— p. 12. v. Φευκτέον.

ΠΟΙΗΤΗΣ ΑΔΗΛΟΣ (Poeta incertus) v. Ἄγκος. Ἀγρωστός. Ἀγρότις. Ἀμβασις. Ἀποδόσιες. Ἀφροσύνη. Ἀγλύς. Βέλεσιν. Ἔδαφα. Αἴθνια. Αἰθέριον. Ἔσω. Ἐνθάδε. Ἔνδιος. Ἐξέτη (bis). Ἐλέσθαι. Ἐλίκεσσι. Ἠπειρη gl. 3. Ἰλυοῖσι. Θελέεσσι. Κελύφη. Κιρός. Κλισίε. Κνηκίς. Κοκκύα. Κραίζε. Λέτρον. Λιμός. Μαλκίστατον. Μῦσσον. Οὐρίαχος gl. 2. Πέρνοδα. Πεσσαγόρι. Πέστε. Σαιρε. Ταυρος gl. 2. Τινθαλέοισι. Οἶδμα. Ὑετός. Ὑπόκωφον. Φόλη. Φώριε. Φωΐρ. Χύτλα. Χέτοας. Ἰδουτέον. Accedunt alii versiculi, quorum partem ad Callimachum licet revocare. Poeta comicus (Κωμῳδία) v. Μόρσιμα. Προδότης. Στεροπή. Poeta tragicus (Τραγῳδία) v. Ψαμμακοσιογάργαρα.

ΠΟΛΕΜΩΝ v. Ἀζηνιεύς. Ἄρτος. Ἔρεγν. Ἠλύσιον. Ἴλλος Νισαῖος. Μεσσηνίων. Μωρότερος. Νηφάλιος. Τελμισσεῖς.

ΠΟΛΥΒΙΟΣ
I, 17. v. Ἐφεδρεία gl. 2. Πρόστιμα.
— 18. v. Ἀνεχαιτισμένος. Παράδοξα. Συναγομένων.
I, 20. v. Ἀγωνιῶ. Ἐξηρτυμένον.
— 24. v. Ἀντιπεποιημένοι.
— 25. v. Θέρεια. Κατέσχον. Ὑπερῆραν.
— 26. v. Μεγαλομερία. Περισπᾶν. Ῥῶμαι. Τριήρεις.
— 27, 9. v. Ῥῶμαι.
— 32. v. Ἀγωγή gl. 2. Ἀπολογισμός.
— 40. v. Βάναυσος. Ἐκκαλεῖται.
— 42. v. Κριοκοπεῖν.
— 43. v. Οὐχ οἷον.
— 44. v. Οὔριος.
— 45. v. Κατὰ ζυγόν.
— 46. v. Κατανοητικῶς.
— 47. v. Κατατετριμμένον. Πλήρωμα.
— 48. v. Νομή. Στάσις. Τύχη. Φειδωλῷ.
— 49. v. Ἐπιλογή.
— 52. v. Ἀναδέξασθαι. Σπουδάζω.
— 53. v. Στόλος.
— 54. v. Χρήσιμον.
— 59. v. Ψυχομαχοῦντες.
— 60. v. Φόρος gl. 2.
— 75. v. Βουκάρας. Τενάγη.
— 76. v. Ἐκπλαγεῖς.
— 78. v. Σύστασις.
— 79. v. Ζωγρία.
II, 13. v. Καθεστῶτα.
— 24. v. Παραβόλως.
— 25. v. Στιβία.
— 28. v. Ἐρημία. Παρασπονδεῖν.
— 29. v. Ἰλλυριοί. Ἰλλυρικοί Μανιάκης.
— 32. v. Ἀθετεῖν.
— 33. v. Ἀποξενωθέντα. Ἀνάλημμα. Ἴνσουβρες.
— 47. v. Ἀντιποιηθέντα.
— 90. v. Ἀπολέμητον.
III, 11. v. Ἀθετοπαθῶς.
15, 6. v. Ἀτελή.
— 16. v. Διαπεπραγμένοι.
16, 5. v. Κατεπείγομαι.
— 18. v. Διαφέρων.
— 19. v. Ἀνοδία.
— 33. v. Ἐκλογιστίαν.
— 43. v. Νεῖκαι.
— 46. v. Ἐπιτίμιον. Ῥύμη.
— 51. v. Ἐπιμεμφόμενον.
— 52. v. Κεραίαι. Συνθήμα.
— 53. v. Ἐπηρμένον.
— 55. v. Διηρημένον. Ἰδιαι.
— 60. v. Ἀθροισθέντα. Καθόπλισιν.
— 68. v. Ἐκ παλαι.
— 69. v. Ἐγκαταλειφθεῖσαι. Φόβος.
— 70. v. Ἀγχίνοια. Ἀνεστραμμένον. Ἐκλεγόμενα. Ἐμπειρία. Στρατηγία. Χειμασία. Χώρα.
— 71. v. Ἀνέπαστος. Ἀνέκαθεν. Παιδομαθεῖ. Πτερύνη. Φερεκάκους.
— 77. v. Ἀναθάλλειν.
— 78. v. Ἀγωγαί. Ἀθετεῖν. Ἐπιπρεπείας.
— 79. v. Ἀποφυγή. Μελετᾶν. Ὑπογυίῃ.
— 80. v. Δημαγωγός. Ὄχλου.
— 81. v. Τύφος.
— 82. v. Δόξαν. Οὐχ οἷον.
— 85. v. Λειπόμεθα.
— 87. v. Ἀνάληψιν. Διάληψιν. Συμπεριφορεῖν.

III, 90. v. Ἐξ ὁμολόγου.
— 93. v. Εἰκότα.
— 94. v. Ἐκκυβεύειν. Ἡλίκον. Ὅλος καὶ πᾶς. Παραβάλλεσθαι.
— 98. v. Περίστασις.
— 100. v. Σιτοβολίοις.
— 102. v. Ἀπότριψις.
— 103. v. Ἐκπεφυσημένον. Ἠλλοιωμένος.
— 104. v. Πρὸς αὐτοῦ.
— 106. v. Ἀντιπερίσπασμα.
— 107. v. Ἐκπλαγεῖς.
— 118. v. Ἐπιμετρούσης.
IV, 3. v. Προσπορευομένων.
— 4. v. Ἀνεκαλοῦντο. Δωσιδίκους. Ἐπιστροφῆς.
— 5. v. Ἀπόκλητοι.
— 6. v. Πάντα ἐν ἐλάττ.
— 8. v. Ἄρατος.
— 10. v. Ἐκ μεταβολῆς.
— 12. v. Ἐπιπολάς.
— 17. v. Ἔπραττον.
— 18. v. Πολέμαρχοι.
— 18, 8. v. Διάφοροι.
— 19. v. Διισθμήσαντα.
— 29. v. Ἐφ' ᾧ. Λέμβον. Μερίτην. Ῥᾳδιουργός.
— 29, 7. Ὑποκαθημένης.
— 56. v. Ἀποσταυροῦντες.
— 57. v. Διεξάγοντας. Παραβαλέσθαι gl. 3.
— 57, 4. v. Ἐξεκέκλητο.
— 66. v. Προσηγγελμένοις.
— 67. v. Διαλαβών gl. 2.
— 72. v. Ἐνδυομενία.
V, 2. v. Δαῖτας.
— 7. v. Παριέναι.
— 9. v. Ἀντίγονος.
— 10. v. Φίλιππος gl. 4.
— 17. v. Κοίτη.
— 34, 10. v. Πτολεμαῖος gl. 8.
— 39. v. Κλεομένης.
— 60. v. Τετραποδητί.
— 62. v. Ἐκ χειρός.
— 96. v. Πρᾶξις gl. 2. Φανοτεῦσιν.
— 98. v. Μεθοδικῶς.
— 110. v. Ἀναζυγαῖς. Ἔμφασιν. Προσαγγελία.
VI, 2. v. Λεύκιος.
— 10. v. Ἐμφαντικῶς.
— 19. v. Πρίγκιπες.
— 21. v. Πτερίνῳ.
— 22. v. Σημαία.
— 23. v. Καρδιοφύλαξ. Ὑσσός.
— 26. v. Πραίφεκτοι.
— 39. v. Σιάλωμα.
VII, 7. v. Ἱερώνυμος.
— 8. v. Ἱέρων.
— 10. v. Γόργος. Ἰσηγορεῖ.
VIII, 3. v. Ἐντελής. Οἰκείως.
— 5. v. Ἀνυστικωτέρα. Ἐργολάβος.
— 7. v. Ἐμβελές. Σάμβυκες. Σκορπίδια.
— 11, 1. v. Παράπαν.
— 11, 2. v. Ἐσφαλκέναι. Παραπόδας.
— 11, 3. v. Ἐξηνδραποδισμένον. Πεπραξικοπηκότα. Πραξικοπήσας.
— 11, 4. v. Ἐκπαθής.
— 11, 6. v. Λάσταυρος.

VIII, 11, 7. v. Ἀπεδοκίμαζεν.
— 11, 13. v. Κενταυρικῶς.
— 13, 2. v. Ἐπίκλητος.
— 16, 7. Ἐνεργόν.
— 17, 2. v. Πιστωσάμενος.
— 17, 4. v. Ἐμπειρεῖν.
— 18, 4. v. Βαρυδαίμων.
— 19, 2. v. Πρὸς τρόπον.
— 19, 4. v. Συνθηματικῶς.
— 19, 7. v. Αὐτοπαθῶς.
— 20, 8. v. Περιπαθῶς.
— 21. v. Ἐκτενῶς. Πρὸς Κρῆτα.
— 26. v. Ἐξοδία. Κατάλυσις.
— 27. v. Ἁρμοζόμενος. Διάληψις. Ἐπικάθηται. Προὐργιαίτερον.
— 28. v. Διαφεῖναι. Δικαιοπραγεῖν. Κνέφας.
— 29, 4. v. Διακεχυμένοι. Συνουσία. Ὑποκρίνεσθαι.
— 31, 4. v. Φέρτρον.
— 31, 6. v. Μερίτης.
— 37, 1. v. Λιτοῖς.
IX, 5. v. Ὀρθοί.
— 9. v. Ἐπεσημήναμεν. Ἐπισημήνασθαι.
— 11. v. Ἀπροθέτως.
— 19. v. Δαψίδων.
— 24, 4. v. Ἀνήνυτον.
— 25. v. Ἀνέμων. Ἐγχώριον.
— 27. v. Ἐφ' ᾧ.
— 40, 4. v. Ἀπαλγοῦντες. Θυμομαχοῦντες.
— 40, 5. v. Ἐναύειν.
X, 2. v. Πόπλιος gl. 2.
— 8. v. Δίαρμα.
— 13. v. Ἀπαντᾶν.
— 14. v. Εὖ πεφυκώς.
— 15. v. Ὠφελείας.
— 16. v. Ἐργαστικός.
— 18. v. Ἐκδέχῃ. Καταψήσας. Κόννους.
— 19. v. Πόπλιος gl. 2.
— 20. v. Ἀναπείραις. Ἐργαστήριον. Τροχάζειν.
— 25, 1. v. Φιλοποίμην.
— 25, 9. v. Ἐξεριθεύονται.
— 28. v. Φρεάτια.
— 41. v. Χειρισμόν.
— 42, 7. v. Περίφασις.
— 41. v. Αἰνείας.
XI, 1, 1. v. Ῥᾳδιέστερον.
— 1, 12. v. Φιλόν.
— 2, 1. v. Ἀνεπισήμαντον.
— 2, 4. v. Ἐπίστασις.
— 8, 1. v. Στρατηγία.
— 8, 3. v. Ἀνεννόητον.
— 8, 4. v. Ἀλαζονεία. Ζηλοτυπία.
— 8, 5. v. Ἐσπούδαζον. Ὑπερέχων. Χορηγία.
— 8, 7. v. Ἐκθεατρίζουσιν. Θεατρίζω.
— 9, 5. v. Καθαρσιώτερα.
— 10, 3. v. Εὐπερίκοπτος.
— 11, 1. v. Κατ' εὐχήν.
— 12, 2. v. Ἀντιπαράκλησις.
— 13, 5. v. Δημοκρατία. Μοναρχία.
— 24, 11. v. Τέτηκα.
— 32, 1. v. Αὐλῶνες.
— 32, 5. v. Διαγωνιάσαντες.
— 33, 1. v. Κόορτις.
XII, 9, 2. v. Ἀριστοτέλης gl. 2.

XII, 11, 6. v. Ἐπέφυ.
— 13, 1. v. Βοτρυοσταγῆ. Δημοχάρης. Ἡταίρηκεν.
— 13, 2. v. Ἔμφασις.
— 13, 7. v. Ἀρχέδικος gl. 2.
— 13, 9. v. Βάναυσος gl. 2.
— 13, 11. v. Κοχλίας. Σίαλος.
— 15. v. Ἀγαθοκλῆς. Τριόρχης.
— 17, 1. v. Καταξιοπιστεύεσθαι.
— 23. v. Ἔνοχος. Τίμαιος.
— 24, 2. v. Δαιτρός.
— 24, 5. v. Δεισιδαιμονία.
XIII, 2. v. Δεκαμναιαῖον. Σκόπας.
— 5, 1. v. Πρυτάνεις.
— 5, 3. v. Ἀναδέξασθαι gl. 2. Ἀπέλυσεν.
— 5, 7. v. Εὐφυᾶ. Σκεῦος. Ὑπειρετικοῖς.
— 9, 3. v. Ἀξιουμένου.
— 9, 5. v. Στακτή.
XIV, 1. v. Ἀψίκορος.
— 2, 9. v. Ἐπίφασις gl. 2.
— 2, 11. v. Ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων.
— 3, 7. v. Ἐπικριτής.
— 5, 14. v. Ὑπερπαίειν.
— 10, 3. v. Σύνοψις.
— 10, 11. v. Κεραία.
XV, 11. v. Ἀκέραιος.
— 16. v. Ἐπιβολή gl. 2. Ἐσθλός.
— 21, 1. v. Δημαγωγεῖ. Μολπαγόρας.
— 24, 2. v. Ἀνεπισταθμεύτους. Ἀσταθμεύτους. Ἀφρουρήτους.
— 25. v. Ἀνεθυμιᾶτο. Σωσίβιος.
— 37. v. Ἀντίοχος. Μεγαλεπήβολος.
XVI, 1, 9. v. Σωματοποιεῖν gl. 2.
— 13, 2. v. Σκόπας gl. 2.
— 15, 4. v. Ἀπουρώσαντες.
— 17, 5. v. Ἀλφειός.
— 21. v. Τληπόλεμος.
— 29. v. Ἐπιβάθρα bis.
— 38. v. Εὐλαβῶς.
— 39, 2. v. Ῥεμβώδους.
XVII, 13. v. Ἀλογιστία. Ἄνθρωπος gl. 8. Δεδοξοποιημένον. Ἐξ ἀκεραίου. Προδότας.
— 15. v. Παρείραντα.
— 29. v. Ἀνθρωπίως.
— 30. v. Πρόχειρος gl. 2. Ῥᾳδιουργός.
XVIII, 1. v. Πρέμνον. Χάραξ gl. 2.
— 18, 4. v. Λεύκιος Αἰμίλιος.
— 18, 9. v. Πόπλιος Σκιπίων.
— 23, 4. v. Νῆφε.
— 24. v. Ἀποδοκιμάσας. Ἄτταλος. Συνεπισχύσας.
— 32. v. Εὐκαιρία.
— 35, 6. v. Τρέχειν.
XXI, 4. v. Ἐπισταθμευόμενοι.
— 5, 1. v. Πυρφόρος gl. 2.
— 5, 5. v. Εὐαρμοστότερος. Παμφιλίδας.
— 5, 6. v. Διάληψις.
— 7, 3. v. Διοφάνης.
— 12, 6. v. Παραπαίων.
XXII, 20, 4. v. Γάλλος gl. 2. Σαγγάριος.
— 21. v. Ὀρτιάγων.
— 23. v. Πραξικοπήσας gl. 2.
XXIII, 17. v. Ἀριστόνικος gl. 2.
— 18. v. Ἀπολλωνιάς.

XXIV, 5, 4. v. Λεινοκράτης.
5, 5. v. Ῥωπικός.
— 5, 9. v. Κωθωνίσαι.
— 8, 2. v. Ποινή.
— 8, 3. v. Λίκης ὀφθαλμός. Ἔστι τις. Προστρύπαιος.
— 8, 4. v. Ἡμαθία.
— 8, 7. v. Θεοκλυτήσαντες.
— 8, 8. v. Ὑποκαθέσθαι.
— 8, 10. v. Φίλιππος gl. 5.
— 9, 5. v. Ἀννίβας.
— 9, 6. v. Πόπλιος.
XXV, 8. v. Χαίρων.
— 9. v. Ἀρίσταινος.
XXVI, 5. v. Λημοκοπεῖν. Κατακαλῶν. Περσεύς.
XXVII, 9. v. Κέστρος.
— 10. v. Κότυς gl. 2.
— 12. v. Πτολεμαῖος gl. 12.
— 13, 6. v. Ἐκορωνία.
XXVIII, 12. v. Σημαία gl. 2.
XXIX, 6, 1. v. Πάρμη.
— 6, 8. v. Πολλὰ κενά.
— 6, 11. v. Φάλαγξ gl. 2.
— 6, 13. v. Ἀπειδειλία.
— 6, 14. v. Καχεξία.
XXX, 14, 3. v. Φειδίας.
— 20. v. Συριγμός.
XXXI, 11, 4. v. Δαιμονᾶν.
— 19, 5. v. Πταίειν.
— 23, 13. v. Προσανέχων.
XXXII, 9, 8. v. Ἐνεργουθής.
— 11, 7. v. Ἐπίφασις gl. 2.
— 12, 3. v. Αἰμιλία.
— 12, 4. v. Ἀπήνη.
— 12, 6. v. Περικοπή. Περίστασις.
— 12, 10. v. Κατακόρου.
— 23, 1. v. Εὐμένης.
— 23, 8. v. Ἄτταλος.
— 25, 7. v. Ἕξαλλος. Ἐξάλλως.
XXXIII, 3. v. Ἀρχίας. Κενοί. Προσαγγελία. Προτείνειν.
— 9. v. Ἀριστοκλῆς gl. 3.
XXXV, 1. v. Πύρινος πόλεμος.
— 2, 2. v. Ἐμβριθεστάτη.
— 5. v. Ἀποσφαλμήσας. Ἐνέπεσε.
XXXVI, 4, 2. v. Ὀρθῆς δὲ τῆς π.
— 4, 7. v. Βαστάσας.
— 5, 4. v. Ἀλογία gl. 2.
— 6, 1. v. Ἄψυχος. Φαμέας.
— 6, 5. v. Διαστολή.
— 6, 6. v. Ἀίσσουσιν.
XXXVII, 2, 1. v. Ἀλλοπρόσαλλος. Ἴμπιους. Προυσίας.
— 2, 7. v. Ἀμετάκλητον.
— 3. v. Μασανάσσης gl. 2.
XXXIX, 1. v. Ἀσδρούβας.
— 3, 1. v. Σεμνομυθοῦσιν.
— 3, 2. v. Φιλανθρωπηθείς.
— 3, 4. v. Ἀστάθμητον.
XL, 3, 7. v. Περιπέτεια. Φαρμακείας.
— 4, 2. v. Παρέβαλεν.
— 5, 12. v. Εἰ μὴ ταχέως.
— 6. v. Αὖλος Ποστόμιος.
— 6, 8. v. Παραιτοῖτο.

Fr. gr. 1. v. Ἀβλεπτήματι.
2. v. Ἀβουλεί.
3. v. Ἀγριότης.
4. v. Ἀγωνιῶ.
5. v. Ἀδικοδοξία.
6. v. Ἀθεσίαν.
7. v. Αἶρε δάκτυλον.
8. v. Ἀκόλουθον.
9. v. Ἀκρόπολις.
10. v. Ἀλάστωρ.
11. v. Ἀλκή.
12. v. Ἀλογιστία. Ἀνεννόητον. Καταινέσαντος. Κύβος gl. 2.
13. v. Ἀναδέξασθαι gl. 2.
14. v. Ἀναδρομαί.
15. v. Ἀναζυγαῖς.
16. v. Ἀναταθείς.
17. v. Ἀνατεινάμενος.
18. v. Ἀνεδίδου.
19. v. Ἀνεννόητον.
20. v. Ἀνεπιστάτητον.
21. v. Ἀπαραγγέλτως.
22. 23. v. Ἀπέστησεν.
24. v. Ἀπηρείσατο.
25. v. Ἁπλῶς. Ἄφυής.
26. v. Ἀποστομοῦν.
27. v. Ἀπὸ τοῦ κρατίστου.
28. v. Ἀπραγμάτευτον.
29. v. Αὐλαία.
30. v. Βάρος gl. 2.
31. v. Βαρυνόμενος.
32. v. Βασανίζειν.
33. v. Δεισιδαίμων.
34. v. Διαβιασάμενος.
35. v. Διαπεσούσης.
36. v. Διασπεύσας.
37. v. Διασχών.
38. v. Διατατικώτερον.
39. v. Δικαιοδοσία. Ἐκλαβεῖν.
40. v. Δυεῖν.
41. v. Δυσποτμότερον.
42. v. Ἐθελοντήν.
43. v. Εἰκοβολεῖν.
44. v. Ἐκκλήσεις.
45. v. Ἐκμηρυσάμενος.
46. v. Ἐκ συγκειμένου.
47. v. Ἐκφαντασίας.
48. v. Ἐνίεσαν.
49. v. Ἐξαίσια.
50. v. Ἐξ αὐτῆς.
51. v. Ἐξεθεάτρισαν.
52. v. Ἐξέστηκεν.
53. v. Ἐξοινος.
54. v. Ἐξ ὁμολόγου.
55. v. Ἐπιγεννήματα.
56. v. Ἐπιλογισάμενος.
57. v. Ἐπίπνοια.
58. v. Ἐπισημήνασθαι.
59. v. Ἐπίστασις.
60. v. Ἐπιστροφῆς.
61. v. Ἐπιφοραῖς.
62. v. Ἐπραξικόπει.
63. v. Ἐπῳδός.
64. v. Ἐσχεδίαζον. Σχεδιάζειν.
65. v. Εὐδοκουμένην.
66. v. Εὐήθης.
67. v. Εὐκαιρεῖν.
68. v. Εὑρεσιλόγος.
69. v. Ἑφέδρος gl. 2.
70. v. Ἐφέσεις.
73. v. Ἡμιολίαις.
73. 74. v. Ἥρμόσαντο.
75. v. Ἰμείρω.
76. v. Ἱππαφέσεων.
77. v. Ἰσολογία.
78. v. Καθῆκον gl. 2.
79. v. Καθήρητο.
80. v. Καθιγμένος.
81. v. Καθικόμενοι.
82. 83. v. Καταβολή gl. 2.
84. v. Καταβολή gl. 1.
85. v. Καταπορευθέντων.
86. v. Καταταχούμενοι.
87. v. Κατειθευομένου.
88. v. Κοίτη.
89. v. Κομιδή.
91. v. Λείπεσθαι.
92. v. Μεθοδικῶς.
93. v. Μνησικακεῖν.
94. v. Μύωψ.
95. v. Νοῦν ἔχειν.
96. v. Νουνεχῶς.
97. v. Ὀρθή.
98. v. Ὄχλου.
99. v. Παλίγκυρτος.
100. v. Παραβάλλεσθαι.
101. v. Παράθεσις.
102. v. Παρατετολμηκότες.
103. v. Περικεκλασμένοις.
104. v. Περικοπή.
106. v. Πλαδαρόν.
107. v. Πνεύσας.
108. v. Προσαναθείς.
109. v. Προσαστειασάμενος.
110. v. Προσδέξασθαι.
111. v. Προσεπιμετρῶν.
112. v. Προσηρεικότος.
113. v. Προσκήνιον.
114. v. Πρόστιμα.
115. v. Πρωτότπειρος.
116. v. Ῥαβδοῦχοι.
117. v. Σειλάμενοι.
118. v. Στύπη.
120. v. Συντάξας gl. 2.
121. v. Σύνταξις gl. 2.
122. v. Συστήσας.
123. 124. v. Σωματοποιεῖν gl. 2. v. Σωματοποιήσαντες.
125. 126. 127. v. Σωματοποιῆσαι.
128. v. Τελεσιουργήσας.
129. v. Τύλα.
130. v. Τύχη gl. 1.
131. v. Τύχη gl. 3.
132. v. Ὑπερισθμίσας.
133. 134. v. Φαντασία.
136. v. Φρονηματισμόν.
137. v. Φυλάκια.
138. v. Χορηγία.
139. v. Ψυχαγωγεῖ.

Fr. hist. 1. v. Ἀπολεγόμενος.
3. v. Προσανέχων.
4. v. Ἀπονεύειν.
5. v. Διεψευσμένοι.
6. 8. v. Ἀνεδέχετο.
11. v. Ἐμπλασσόμενοι gl. 2.
12. v. Ἀπὸ τοῦ κρατίστου.
13. v. Ἴδιον gl. 2. Κελτίβηρες.
14. v. Μάχαιρα.
15. v. Εὐψυχία.
16. v. Καταρίψειν.
17. v. Καταμέμφομαι.
18. v. Πρᾶξις gl. 2.
20. v. Ἐξησθενηκότας.
21. v. Θωράκιον.
26. v. Ἐπιτροπή.
27. v. Κωμάσαι.
28. v. Ἐπὶ κεφαλαίου.
29. v. Ἐρύκειν.
30. v. Εὐπερίοπτον.
31. v. Μεγαλεῖον.
32. v. Ἀνατάσις.
34. v. Δυσθετήσας.

Fr. hist. 37. v. Κατευδοκήσας.
38. v. Ἐξαυτῆς.
39. v. Στειλάμενοι.
40. v. Πυρσουρίδας.
42. v. Ἀπαξίωσιν.
43. v. Ἐκκλείουσι.
44. v. Σιτομετρεῖν.
45. v. Ἀβλεπτήματι.
46. v. Σῖτα.
47. v. Ἀκόλουθον.
48. v. Διέξειν.
49. v. Προπεπωκότες.
50. v. Κατέσχον.
51. v. Μεγαλομερῶς.
52. v. Προστασία.
53. v. Κατεξαναστάντες.
55. v. Ὄττα.
56. v. Αὐτοτελής.
57. v. Ἔμβαινε.
58. v. Ἐσωματοποίει.
59. v. Παρέργως.
60. v. Πειράζειν.
61. v. Διαζηλοτυπούμενοι.
62. v. Ὑπερευδοκούμενοι.
64. v. Ἀκέραιος.
65. v. Παρῶναι.
66. v. Ἀνασείειν.
67. v. Ἐπίνειον.
69. v. Κατηργηκέναι.

T. V. p. 32. v. Καπύη. Συννόμων.
— 33. v. Προςανανεωσάμενος.
— 35. v. Κανθήλιος.
— 37. v. Ἵμερος.
— 38. v. Ἡμμένοι. Κατοιμώξας.
— 40. v. Περιβαλλομένους.
— 41. v. Πραξάμενος. Προστηθιδίων.
— 50. v. Ἐπαύρασθαι. Ῥᾳθυμεῖν.

Fr. dubia v. Ἀδήριτος. Ἀθλητής. Ἀκέραιος. Ἀκραιφνές. Ἀκραιφνής. Ἀμυνόμενοι. Ἀνακαλούμενος. Ἀνάλημμα. Ἀναιρεθείς. Ἀνεκτά. Ἀπεκάθητο. Ἀπελογίζετο. Ἀποδυςπετεῖ. Ἀπόστασις. Ἀποχρησάμενος. Βιῶνται. Γαλάται. Δέλεαρ. Δείξαντες. Δίαρμα. Διεσκευασμένην. Δυςθετήσας. Ἐπ' ἐξαγωγῇ. Ἐπισημαινόμενος. Ἱμείρω. Θύον. Λεῖξαι. Μεγαλομερῶς. Μεσολαβηθείς. Νεαλής. Ὁρμητήριον. Περικεκλασμένοις. Πειθανάγκη. Πραγματικώτατον. Προέσθαι gl. 1. Πρόθεσις gl. 2. Προςπεσόντων. Συνεσπειραμένοι. Συνέχον. Συντάξας gl. 1. Φαρμακεῖς.

Per errorem cit. v. Ἀνάστασις gl. 2. Αὐτάρκεια. Γεφυρίζων. Στέρξω. Χάρμα.

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ Δημοτυνδάρεῳ v. Τῶν τριῶν κακῶν.

ΠΟΛΥΙΣΤΩΡ ἐν τοῖς περὶ Λυκίας v. Ὠλήν gl. 2. Vide ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ v. Ἀμμώνιος. Γοργίας. Ἐντελέχεια. Ἡσίοδος. (Σάκας.) Φερεκύδης gl. 2.

(περὶ τοῦ ἐμποδὼν v. Ἀνδροκλείδης.)

ἐν Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ v. Ἐμπεδοκλῆς. Ὅμηρος. (Add. in p. 1095.) Σωκράτης.

κατὰ Χριστιανῶν v. Ὠριγένης p. 762.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ v. Ἀντήλιος. Ἀπηλιώτης. Ἔπηλυς. Προςέκουσε.

Δημόταις v. Νεανισκεύεται.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ v. Παλμικόν.

ΠΡΑΞΙΔΑΜΑΣ v. Χιάζειν.

ΠΡΑΞΙΩΝ β' Μεγαρικῶν v. Σκίρον.

ΠΡΙΣΚΟΣ v. Ἄβαρις. Ἀκατίροις. Ἀμοιβαία. Ἀρδαβούριος. Ζέρκων. Πάροδος gl. 2. Πατρίκιος. Παιτῖτα. Σαράγουροι. Χάρυβδις.

Ad eundem loci vv. Ταρσοὶ καλάμων et Τιμωρεῖν probabiliter referuntur.

ΠΡΟΔΙΚΟΣ Ὥραις v. Ὤργων.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ v. Ἀρχεῖα. Ἄτρακτον. Γράφειν. Ἐνδέχεσθαι. Ἐπιεικῶς. Ἐπίκωμος. Ἐφίππειον. Μαγγανεία. Μυώνων. Παρῳδούμενος.

Hi loci videntur ad Procopium Gazaeum pertinere. Non extant apud historicum Procopium.

Aedif. Iust. I, 1. v. Πιστός.

Arcan. c. 1. v. Ἀναξυρίδας. Δειμαίνει. Ἐκτόπως. Ἔλουσε. Ἐν παραβύστῳ. Ἐξερρωγυῖα. Ἐπ' αὐτοφώρῳ. Ἐσεσήρεσαν. Εὐνομιανός. Ἥιπερ gl. 2. Θυμέλη gl. 2. Κατακορὴς ξυνουσία. Κάτοχος. Μάχλος. Σκορπιαίνεσθαι. Φαρμακεῖς.
2. v. Ἁμαρτάδας. Ἀναδούμενος. Δεινοί. Καταπροήσεται. Ὥρα gl. 5. Σταθμᾶσθαι.
3. v. Δεξαμενή.
4. v. Κῆδος. Ὀξυρεγμία. Τύχη gl. 4.
6. v. Ἀμάθητος. Ἀναλφάβητος. Λίπυρος. Ἐνδελεχισμός. Ἐπαγγέλλει. Ἐπήγγελλεν gl. 2. Ἐπισκήπτει. Ἰουστῖνος gl. 2. Νεοχμοῦν. Σισύρα gl. 2. Τυμβογέρων.
7. v. Ἀπόνοια. Ἐπωμίς. Εὐπάρυφα. Ἧσσον.
8. v. Ἠλίθιος. Μωροκακοήθη. Σκότιος.
9. v. Λορδουμένη. Σκορπιαίνεσθαι. Χιτών.
12. v. Ἀλιτηρίους. Ἀνθρωποδαίμονες. Ἀποκναίειν. Βροτολοιγός gl. 2. Δαιμονίως. Δίαυλος. Ἐπίδοξος. Εἰςαγωγεύς. Ἰσχυρίζετο. Παλαμναῖος. Παραπλήξ. Πόῤῥω τῶν νυκτῶν.
13. v. Ἄγγαρος. Ἀπόσιτος. Κατακορής. Φθόρος.
14. v. Ἀνάδικα.
15. v. Ἀκρασία. Ἀκρατίζω. Λωφῆσαι. Συμβαλόντα. Τριγονία.
16. v. Ἀπήλγησαν. Ἐπικαλῶν. Οὐράνιον.
17. v. Χρυσομαλλώ.
18. v. Ἀναπεπτωκώς. Ἐξαρτήσας. Ἠξίου. Θᾶσσον. Τεκμήριον.

Arcan. c. 19. v. Ἀένναος. Πράσινον. Ὑποσπανίζων.
22. v. Δεξιός gl. 2. Θεόδοτος. Συνωνή.
23. v. Ἐπιβολή.
24. v. Πέτρος gl. 3. Λιμιταναῖοι. Σχολάριοι. Ὑπεράριθμος.
25. v. Ἀνάγεσθαι. Κέρματα. Ὀβολοῦ. Πορθμός gl. 2.
26. v. Διώμοτος.
28. v. Πρίσκος gl. 3. Ταβελλίων.

B. Goth. I, 1. v. Θευδέριχος.
— 2. v. Ἀμαλασούνθα.
— 19. v. Μύλη.
II, 7. v. Κηφήν.
— 26. v. Ἀνάρτησις.
— 27. v. Κύρτωμα. Τίτανον.
— 28. v. Ἄλπειον. Ἐπαγαγέσθαι.
— 29. v. Παρόν.
III, 1. v. Βελισάριος.
— 14. v. Χιβούλδιος.
— 15. v. Ἐπενεγκών.
— 16. v. Ἀμήχανα. Ἀξιόμαχος. Παραγωγαῖς.
— 20. v. Ἐνέρσει. Περιτροπῇ.
— 27. v. Βῆρος.
(— 34. v. Ξυνδιενεγκεῖν.)
IV, 8. v. Ὤργων. Προςουδίζει.
— 9. v. Ἀκμήν.
— 10. v. Τριβοῦνος.
— 11. v. Νάφθα. Ὀφρυάζω. Πρυτανευούσης. Φάρμακον.
— 12. v. Τύχη.
— 18. v. Ἀπραγμοσύνη. (Κουτριγούρους.)
— 24. v. Ἀμείβεσθαι. Ἐπιβατεῦσαι. Θευδίβαλδος. Οὐ δέον.
— 26. v. Ὑπερήμερος.
— 31. v. Ἐκκρουόμενος.
— 35. v. Ἀρετῶ.

In Gothicis fortasse delituit locus quem servat v. Προςποιεῖται.

B. Pers. I, 2. v. Ἄχαρι gl. 2.
— 11. v. Ἔπρασσον. Πρόκλος gl. 5.
— 13. v. Ἐπίδοξος. Λοῦτρον.
— 15. v. Ἀγχίστροφοι.
— 18. v. Ἀγνῶτας. Δάρας. Διήνεγκαν. Ἐν παραβύστῳ. Ἐπεί οἱ.
— 20. v. Κατατείνουσαν. Σηρική.
— 22. v. Ἀπολεγόμενος.
— 24. v. Ἀνήκοος. Γραμματιστής. Ἰωάννης gl. 8. Τριβωνιανός.
— 25. v. Ἰωάννης gl. 8.
II, 3. v. Καθαρῶς. Πολεμητέα.
— 4. v. Πολεμησείοντος.
— 5. v. Ἀπέρατον. Λαμπρῶς. Ὅποι.
— 6. v. Ἀδήωτον. Γραμματιστής.
— 7. v. Ἄτερος. Γραμματεύς gl. 2. Δέον gl. 3. Ἰσχυρίζετο. Σύνταξις.

B. Pers. II, 8. v. Ἐτώθαζον.
— 11. v. Διέχουσαν.
— 12. v. Ἀποπορεία. Ἐνῆγεν. Ζώγρια. Ὠνίους.
— 18. v. Ἀλλαντοπώλης. Σίκυον.
— 25. v. Ἀνακράτος.
— 26. v. Ἔγεστα.
B. Vand. I, 2. v. Ἑκαστάτω.
— 3. v. Ἰωάννης gl. 7. Ξυνέστως. Ὑπέσχεν.
— 17. v. Λόλωνες.
— 20. v. Ἀγκών.
II, 2. v. Εὐσυνθετεῖν.
— 12. v. Κολωνός. Ὁμαλές.
— 13. v. Παράλογον.
— 19. v. Ἐπιβύσαντες. Ῥωχμός.
— 20. v. Ἀκρότομος.

ΠΙΟΞΕΝΟΣ v. Λαρινοί.

ΠΡΟΦΗΤΗΣ vide sub v. ΓΡΑΦΗ.
Per errorem cit. v. Χωραζίν.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΒΙΟΣ (apud Photium) v. Ἀγχίνους. Ἄνθρωπος gl. 6. Ἀριθμῶ. Εἱμαρμένη gl. 2. Ὄψις. Πυθαγόρας. Τετρακτύς.

ΡΗΤΟΡΕΣ v. Ἀνάγνωσις. Μνημεῖον. Μοχθηρός. Παλαιόν. Παράστασις. Πάρεδρος. Παῤῥησία. Πατρῴων. Παιδάριον. Πεδίκα. Πλεονεξία. Πολιτεία. Πρέσβις. Προὔκειτο. Χίλιοι.

ΡΙΝΘΩΝ v. Ἀγλευκές.

[ΡΩΜΑΝΟΥ τοῦ μελῳδοῦ v. Ἀνακλώμενον.]

ΣΑΠΦΩ v. Ἀηδών. Ἀμάμυξις. Ἀναδενδράδα. Ῥοδώπιδος.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ β' τῶν περὶ Συρακούσας v. Σαρδάνιος γέλως gl. 2.

ΣΕΛΕΥΚΟΣ v. Βράβηλα.
ἐν Ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων v. Ὀργεῶνες gl. 2.

ΣΗΜΟΣ Ὁ ΑΠΛΙΟΣ v. Χαλκιδικόν.
ἐν γ' v. Πράμνιος.

(ΣΙΒΥΛΛΑ v. Ἶσις.)

ΣΙΜΟΚΑΤΗΣ (Theophylactus) v. Θρῦλος. Παραλῦσαι.
Ἱστορ. πρεσβ. p. 47. v. Ἀνιδιτί.
51. v. Λυςανασχέτως.
54. v. Κατειρωνεύεται.
58. v. Ἀνάπαυλαν. Ἀπᾴδει. Μαγίστερ. Σφριγῶν.
62. v. Πρόςφορον.
Ἱστορ. I, 3. v. Αὔραν. Βρενθύεσθαι, Χαγάνος.
— 4. v. Σκρίβας.
— 9. v. Ἀνδραποδίζω. Ἐγκύκλιος.
— 13. v. Ἀποσχεδιάζειν.
— 14. v. (περὶ) Μοναχῶν.
II, 2. v. Βομβεῖ. Γέλως πλατύς.
Ἱστορ. II, 5. v. Λαφύξας. Περιωπή gl. 2. Φενάκη.
— 6. v. Ἀνανταγώνιστος. Δυςθανατῶντα. Εἰςπομπή. Εἰςφρήσασθαι. Κληρονομῶ. Λεωνίδης. Μαχάονες. Ταλαντεύει. Ὑπερώη. Χελύνη.
— 7. v. Ἀπεπόνουν. Αὐτοματίζουσιν. Ἐρεβοδιφῶντες. Λαῖλαψ. Σκηπτός. Χλομάρων.
— 8. v. Ἀγχίθυρος. Παραβραβεύοντα. Φάραγξ gl. 2.
— 9. v. Ἀπόμαχος. Ναὶ μὰ τόν gl. 1. Περιπέττουσι.
— 10. v. Διευκρινημένοι. Περιπτύσσεται. Συνέριθος. Ὕφαλοι.
15. v. Παράσημος.
— 18. v. Ἀποκναίειν. Ἐξάντη. Ἐχύρωμα. Πλανήτης. Σάπειρ.
— ult. v. Δειποταξίου.
III, 5. v. Ἀποχειροτονηθῆναι. Ἐγκολπίζονται. Κομεντίολος.
— 7. v. Ἀποβουκολίσας. Ἀποσκευαζόμενος. Ἀσμενίζω. Λωποδύτης. Οἰδήματα.
— 8. v. Κομψόν.
— 12. v. Διατυπῶν.
15. v. Ἀπείρηκα. Ἀπόβλεπτον. Καθιδρύσασθαι. Κατόπιν. Μετριοπαθεῖν. Ὀρφανός.
16. v. Τιβέριος gl. 4.
17. v. Ἀπηξιωμένων.
IV, 15. v. Πομφόλυγες.
V, 1. v. Ἀπόκοιτος. Ἔξοινος. Παῤῥησία.
— 4. v. Κάταυχμον.
— 5. v. Ἀνάπηρον. Βακχεύων. Τελεσιουργήσας.
— 6. v. Εἰςήῤῥησεν.
— 8. v. Ἐπιστολεῖς.
— 9. v. Καττύει.
— 10. v. Ἄφιππα. Καθήμενον. Ὀξυπαθῶς.
— 16. v. Περιπολῶν.
VI, 5. v. Ἐπίσαλος. Μορμολύκεια. Φενάκη gl. 2.
— 6. v. Ἐγκύκλιος.
— 11. v. Κραιπαλᾶν.
VII, 3. v. Σπιλάδες.
— 4. v. Ψυχάζειν.
— 6. v. Διώμοτος.
— 14. v. Κλεισοῦραι.
— 15. v. Μονονουχί.
VIII, 1. 9. v. Ἔπαρχος.
— 13. v. Μαυρίκιος.

ΣΙΜΩΝ Ἱπποϊατρικῷ v. Τρίλλη.

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ v. Ἀμύνασθαι. Ὁπλή. Περιαγειρόμενοι. Πιττάκειον. Σαρδάνιος γέλως gl. 2. Σιμωνίδης gl. 2. Συμφορά gl. 2. Τί δῆτ' ἄν.
Πεντάθλοις v. Ἀλκυονίδες.

ΣΚΑΜΩΝ β' τῶν Εὑρημάτων v. Φοινικήια γρ.

ΣΚΟΛΙΟΝ v. Ἀρχίας gl. 2. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ.

ΣΚΥΛΑΞ ἐν τῷ Περίπλῳ v. Ὑπὸ γῆν οἰκ.

ΣΟΛΟΜΩΝ
Prov. I, 7. v. Φόβος gl. 2.
XXX, 15. v. Βδέλλα.
Adde Proverbia sub v. ΓΡΑΦΗ.

ΣΟΛΩΝ v. Γηρᾶναι.
Ἄξοσι v. Σῖτος.
Νόμοις v. Ἄποινα.

(ΣΟΥΣΑΡΙΩΝ v. Οὔτε σὺν πανωλ.)

ΣΟΦΟΚΛΗΣ v. Ἀγάσματα. Ἀλλάχθητε. Ἀμυγνόν. Ἀμύνασθαι. Ἀμυχνόν. Ἀναχαιτίζει. Ἀντάρης. Βάσανος. Γλάμων gl. 2. Αἰνῶ. Ἐγγαστρίμυθος. Καθελών. Κάπηλος gl. 2. Ληκυθιστής. Λυσανίας. Μελίνη gl. 2. Νῶιν. (Ὄχανον.) Ὡς. Παλίνσκιον. Ῥήτωρ gl. 2. Σάγμα. Τέως gl. 1. Τὸ θερμόν. Τοξοποιεῖν. Χλωρανθείς.
Per errorem cit. v. Ψεῦσον.

Αἴαντι Λοκρῷ v. Σοφοί. Σπολάς.

Αἴαντι μαστιγοφόρῳ
1. v. Πεῖρα.
6. v. Νεοχάρακτα.
8. v. Βάσις. Εὔρινος. Λάκαινα κύων.
15. v. Ἄποπτος.
17. v. Εὐφήμου. Κώδων gl. 2.
23. v. Τρανές.
26. v. Κατηναρισμένας. Λείας.
27. v. Ἐπιστάτις.
29. v. Ὀπτῆρας.
30. v. Νεοῤῥάντῳ.
32. v. Σημαίνομαι.
34. v. Καίρια.
40. v. Δυςλόγιστον.
50. v. Μαιμόωσα.
52. v. Γνώμη gl. 5.
56. v. Ῥαχίζων.
59. v. Φοιτῶντα.
61. v. Ἐλώφησεν.
72. v. Ἀπευθύνει.
82. v. Ὀκνῶ.
89. v. Ὦ οὗτος.
90. v. Τί βαιόν.
96. v. Μὴ οὐχί.
103. v. Κίναδος.
104. v. Ἐνστάτης.
108. v. Ἑρκεῖος Ζεύς.
119. v. Καίρια. Προνούστερος.
121. v. Ἄτη.
122. v. Ἔμπης.
125. v. Ἀνύπαρκτον.
126. v. Εἴδωλον.
135. v. Ἀγχιάλεια. Βάθρα.
137. v. Ζαμενής. Κακόθρους.
140. v. Πελειάδες.
141. v. Φθιμένης.
143. v. Ἱππομανῆ.
148. v. Ψιθυρίζει.
151. v. Κλύει.
154. v. Ἰείς. Φθόνος gl. 2.
159. v. Ῥῦμα.
165. v. Ἀπαλέξασθαι.
172. v. Ταυροπόλα.
179. v. Ἐνυάλιος.
183. v. Ἀριστερά. Λεξιά. Φρενόθεν.
186. v. Θεοσέπτου.
187. v. Φάτις.
188. v. Ὑποβαλλόμενοι.

Αἴαντι μαστιγοφόρῳ

190. v. Ἀσωτία. Σίσυφος.
191. v. Μὴ μή.
194. v. Ἄνα. Ἑδράνων. Μακραίωνι.
196. v. Φλέγων.
197. v. Ἀτάρβητος.
199. v. Καγχάζει.
205. v. Ὠμοκρατής.
212. v. Ἀνέχει gl. 2.
214. v. Ἀρητόν.
217. v. Ἀπελωβήθη.
219. v. Χειροδάικτα.
220. v. Χρησιήρια.
222. v. Αἴθοπος.
225. v. Ὑποκληζομένην.
227. v. Τὸ προσέρπον.
229. v. Παραπλήκτῳ.
243. v. Λεννάζων.
251. v. Ἐρέσσουσιν.
256. v. Ἄπλαστος. Αἶσα.
257. v. Στεροπή.
262. v. Τὸ γὰρ ἐκλεύσσειν. Ὑποτείνει.
264. v. Φροῦδα.
271. v. Ἐξαπλῶν.
278. v. Λέδοικα.
285. v. Ἄκρας νυκτός. Λαμπτῆρες.
288. v. Χρήματα gl. 1.
289. v. Πεῖραν.
290. v. Οὔτε του.
292. v. Βαιαί.
295. v. Πάφας.
297. v. Κυνασβοτῆρας.
298. v. Ηὐχένιζεν.
308. v. Ἐρειπίοις. Θωύσσοντες.
310. v. Ἀπρίξ.
314. v. Κυροῖ.
350. v. Ὀρθῷ νόμῳ.
351. v. Ἀμφίδρομον.
360. v. Ποιμένων.
361. v. Συνδάιξον.
363. v. Πῆμα.
366. v. Ἀφοβόπλαγχνος.
369. v. Ἄψορροι.
377. v. Τί δῆτ' ἄν.
380. v. Ἄλημα.
381. v. Κακοπινέστατον.
383. v. Ξὺν τῷ θεῷ.
384. v. Ἀτώμενος.
388. v. Ἄλημα.
394. v. Ἰὼ σκότος. Ὡς γ' ἐμοί.
402. v. Ὀλέθριον.
408. v. Δίπαλτος.
412. v. Πόρος.
413. v. Νέμος.
417. v. Ἀμπνοὰς ἔχοντα.
421. v. Οἷον.
430. v. Λυστράπελος. Αἰαῖ.
439. v. Οὐδ' ἔργα.
441. v. Τοσοῦτον.
445. v. Παντουργῷ.
450. v. Ἀδάμαστος.
472. v. Ἄσπλαγχνος.
473. v. Αἴσχρόν.
475. v. Ἥμαρ.
477. v. Θερμόν. Πριάμενος.
479. v. Ἀλλ' ἢ καλῶς. Εὐγενής.
481. v. Ὑπόβλητον.
484. v. Μεθέσθαι.
485. v. Ἀναγκαία τράπεζα.
491. v. Εὐφρονῶ.
493. v. Συνηλλάγην.
495. v. Χειρίαν.
501. v. Ζῆλος Ἰάπτων.
503. v. Λατρεία.

Αἴαντι μαστιγοφόρῳ

508. v. Κληροῦχον.
511. v. Διοίσεται gl. 2.
512. v. Ὀρφανιστῶν.
515. v. Ἱστωσας.
520. v. Μνῆστις.
522. v. Ἔρις ἔριν. Χάρις.
548. v. Νόμος gl. 3. Ὠμοκρατής.
550. v. Ὦ παῖ.
552. v. Ζηλοῦν.
554. v. Ἐν τῷ φρονεῖν.
556. v. Κάρτα gl. 2.
558. v. Κούφη.
559. v. Ἀτάλλων.
563. v. Τηλωπός.
565. v. Ἀσπιδηφόροι.
566. v. Ἐπισκήψω.
570. v. Γηροβοσκῶ.
571. v. Μυχός.
572. v. Ἀγωνάρχαι. Λυμεών.
574. v. Εὐρύσακες. Πόρπαξ.
579. v. Ἀπάκτου. Ἐπισκήνους.
580. v. Φιλοίκτιστον.
581. v. Ἐπῳδός. Πύκαζε.
582. v. Θρηνεῖν.
586. v. Σωφρονεῖν.
588. v. Μὴ προδούς.
589. v. Κάτοισθα. Ὀφειλέτης.
593. v. Ξυνέρξετε.
594. v. Μαλάσσου. Μῶρά μοι.
600. v. Παλαιός.
603. v. Ἀνήριθμος.
610. v. Ἔφεδρος.
615. v. Οἰοβώτης.
618. v. Τὰ δὲ πρίν.
623. v. Ἔντροφος.
628. v. Ἀηδών.
646. v. Ἀναρίθμητος. Περισκελές.
648. v. Ἄελπτον.
651. v. Ἐθηλύνθην.
654. v. Ἐχθρῶν ἄδωρα. Εἰμί.
657. v. Ἀστιβές.
661. v. Κεδνός.
664. v. Ἀλλ' ἔστ'.
665. v. Ἄδωρα.
666. v. Εἴσομαι.
670. v. Νιφοσιβεῖς.
672. v. Αἰανής. Λευκὴ ἡμέρα.
674. v. Ἄημα.
679. v. Ἐχθραντέος.
683. v. Ἑταιρεία. Λιμήν.
693. v. Ἔφριξα.
695. v. Ἀλίπλαγκτος.
699. v. Αὐτοδαῆ. Νύσια.
700. v. Ἰάψαι.
712. v. Πάνθυτα.
714. v. Φλέγει.
715. v. Ἄναυδος.
717. v. Μετανεγνώσθη.
720. v. Μυσίων.
721. v. Στρατήγιον.
722. v. Κυδάζεται.
724. v. Ἤρασσον.
725. v. Οὐτιδές.
727. v. Ὡς οὐκ ἀρκέσοι.
730. v. Διεπραιώθη.
731. v. Ξυναλλαγή.
736. v. Ἐγκαταζεύξας.
747. v. Τοσοῦτον.
753. v. Ἐμφανές. Εἱμαρμένη.
758. v. Ἀνόνητα. Τὰ γὰρ περιττά.
767. v. Ὁμοῦ gl. 2.
784. v. Λήϊα.
786. v. Ξυρεῖ.

Αἴαντι μαστιγοφόρῳ

796. v. Ὕπαυλον.
803. v. Πρόσιτ'.
805. v. Ἀγκών.
816. v. Εἴ τῳ.
820. v. Θηγάνη.
823. v. Εὐσκευοῦμεν.
831. v. Προτρέπω.
832. v. Κοιμίσαι. Περιστείλας.
833. v. Ἀσφαδάστῳ.
835. v. Ἀειπαρθένους.
837. v. Τανύποδας.
841. v. Αὐτοσφαγῆ. Τώς.
843. v. Ἴτε. Ποινή.
845. v. Αἰπύ. Ἀιφρηλατῶν.
847. v. Ἐπισχών.
849. v. Δύστηνος gl. 2.
850. v. Κλύει. Φάτις.
852. v. Ἔργον εἰπεῖν.
866. v. Πόνος πόνῳ.
869. v. Συμμαθεῖν.
889. v. Οὔριος.
892. v. Πάραυλος.
896. v. Οἴχωκ'.
899. v. Περιπτυχής.
907. v. Περιπετές.
910. v. Ἄφρακτος.
911. v. Ἄιδρις. Ἐγὼ δ' ὁ πάντα.
913. v. Λυστράπελος.
921. v. Ἀχμαῖος.
923. v. Ὦ δύσμορ'. Οἷος gl. 3.
925. v. Ἔμελλε.
934. v. Ἄρχων χρότιος.
935. v. Ἀριστοχειρ.
941. v. Ἀρτίως.
942. v. Λόξαν.
946. v. Ἀνάλγητος.
951. v. Ὑπερβριθές.
954. v. Κελαινώπαν.
962. v. Βλέποντες.
963. v. Λορός.
965. v. Ἴασι.
966. v. Γλεῦκος.
970. v. Θεοῖς.
971. v. Κενεόν.
972. v. Ἀνία.
976. v. Ἐπίσκοπον.
978. v. Ἡμπόληκας.
982. v. Περισπερχές.
986. v. Κενῆς.
1005. v. Κατασπείρας.
1006. v. Ποῖ.
1009. v. Εὐπρόσωπος.
1014. v. Κακανδρία.
1017. v. Λύσοργος.
1019. v. Ἀπωστός.
1022. v. Πολλοὶ μὲν ἐχθροί.
1025. v. Κνώδοντος.
1027. v. Ἀποιφθίμενον.
1028. v. Τύχη gl. 2.
1030. v. Ἀντύγες. Πρισθεές.
1033. v. Πέσημα.
1034. v. Ἐριννύων.
1035. v. Ἄγριος. Δημιουργός.
1036. v. Μηχανορράφος.
1038. v. Ὅτῳ.
1105. v. Ὕπαρχος.
1158. v. Ἠνιξάμην.
1173. v. Προσιρόπαιος.
1178. v. Ἐξημημένος.
1179. v. Πλόκον gl. 2.
1188. v. Λορυσσόντων.
1192. v. Ὤφελεν.
1202. v. Ὄτοβον.

1230. v. Ὑψηλοτέρας.
1277. v. Ἑδώλια.
1285. v. Δορπέτης κλῆρος.
1305. v. Πρὸς αἵματος.
1311. v. Προδήλως.
1358. v. Ἔμπληκτοι gl. 2.
1386. v. Ἐπιβρόντητος.
1405. v. Ἀμφίπυρον.
1417. v. Ἴλη.

Αἰχμαλωτίσι v. Βαιαί. (Ἐγγαστρίμυθος. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ.) Φαῦλον.

Ἀλεξάνδρῳ v. Μνείαν.

Ἀντιγόνῃ
411. v. Ὑπηνέμιοι.
629. v. Τάλις.
755. v. Εἰ μὴ πατήρ.

Ἀχιλλέως ἐρασταῖς v. Παιδικά gl. 1.

Δανάῃ v. Πεῖρα.

Ἡλέκτρᾳ
3. v. Πρόθυμος.
31. v. Μεθάρμοσον.
35. v. Χρῇ μοι.
36. v. Ἄσκευον.
43. v. Ἠνθισμένον.
46. v. Λορύξενος.
48. v. Ἐξ ἀναγκαίας τύχης.
52. v. Χλιδή.
54. v. Τύπωμα.
58. v. Φλογιστόν.
59. v. Λύπη. Τί γάρ με.
62. v. Ἤδη gl. 3.
65. v. Ἐπαυχῶ.
72. v. Ἀρχέπλουτον. Καταστάτης.
75. v. Ἐπιστάτης gl. 6. Καιρός gl. 2.
86. v. Φάος.
89. v. Ἀντῆρεις. Πλαγάς.
96. v. Ἐξένισεν. Ξενία.
97. v. Κοινολεχής.
102. v. Ἀεικῶς.
103. v. Ῥιπάς.
110. v. Περσειφόνη.
119. v. Σωκῶ.
121. v. Λύστηνος.
132. v. Φυγγάνει.
135. v. Ἀλύειν.
138. v. Πάγκοινος.
144. v. Λύσιφορα. Ἐφίη.
145. v. Οἰκτρῶς.
147. v. Ἀηδών. Ἄραρέ μ᾽.
149. v. Ἀτυζομένη.
159. v. Ἀχέων.
164. v. Ἀκάμαται.
166. v. Οἰχνῶ.
167. v. Ἀνήνυτον. Μυδαλέας.
176. v. Ὑπεραλγῆ.
177. v. Μήθ᾽ οἷς.
179. v. Χρόνος γάρ.
181. v. Βουνόμον.
182. v. Ἀνεπίτροπος. Ἀπερίτροπος. Περιτροπέων.
184. v. Ἀρκῶ. Οἰκονομῶ. Ὑπερίσταται.
189. v. Ἀναξία. Ἕποιμ᾽ ἄν.
196. v. Γένυς gl. 2.
197. v. Φράσας.
210. v. Ποινή.
211. v. Ὀναίατο.
216. v. Ἄεικες.
220. v. Πλάθειν.
226. v. Καίρια.
229. v. Ἄνετε.
233. v. Ἄτη.
242. v. Ἔκτιμος.
275. v. Μιάστορα. Τλήμων.
281. v. Ἔμμηνα.
289. v. Λύσθεος.
299. v. Ὑλακτεῖ.
301. v. Ἄναλκις.
305. v. Μέλλω.
320. v. Ὀκνῶν.
335. v. Ὑφειμένοι.
379. v. Κατηρεφέα.
382. v. Ὑμνήσεις.
392. v. Μνείαν.
403. v. Κενεόν.
411. v. Ἀλλὰ νῦν. Συγγένεσθε.
415. v. Πολλά τοι.
419. v. Ἔφ᾽ ἑστίας.
442. v. Μασχαλισθῆναι.
445. v. Ἐμασχαλίσθη.
449. v. Φόβας.
450. v. Ἀλιπορῆ.
451. v. Ἄχω.
452. v. Ζῶμα.
468. v. Λογισμός gl. 2.
482. v. Ἀμνηστεῖ.
491. v. Χαλκόπους.
492. v. Ἄλκιμα.
512. v. Πρόῤῥιζον.
516. v. Ἀνειμέναι.
525. v. Πρόσχημα.
549. v. Λύσθυμος.
567. v. Ἐξεκίνησεν.
580. v. Ὁμοῦ gl. 2.
584. v. Σκῆψις.
587. v. Παλαμναῖος.
606. v. Στόμαργος.
608. v. Ἴδριας.
616. v. Ἔπίστω gl. 2.
618. v. Ἔξωρα.
624. v. Νίν.
653. v. Εὐημεροῦσαν.
663. v. Ἐπεικάζω.
682. v. Πρόσχημα.
686. v. Ἀρόμοις.
690. v. Βραβεῖς.
696. v. Ἰσχύων gl. 2. Θεός gl. 3.
717. v. Χνόας.
720. v. Στήλη. Σύριγξ.
721. v. Ἔχριμπτ᾽ ἀεί.
722. v. Σειραῖος.
724. v. Ἄστομοι.
727. v. Ὄχοις.
730. v. Ναυαγίων.
731. v. Δεινά.
732. v. Ἀνακωχεύει. Περισπᾶν.
734. v. Ἤλαυνεν.
735. v. Τῷ τέλει.
766. v. Ὦ Ζεῦ.
781. v. Προστατῶν.
823. v. Κραυνοί. Φαέθων.
841. v. Πάμψυχος.
846. v. Μελέτωρ.
850. v. Ἵστωρ gl. 2.
855. v. Παραγάγῃς.
861. v. Χηλαργοῖς.
863. v. Τμητοῖς.
864. v. Ἄσκοπον.
875. v. Ἴασις.
888. v. Ἀνήκεστον.
895. v. Πηγάς.
901. v. Νεωρῆ.
915. v. Ἐπιτίμια.
919. v. Κῦρος.
942. v. Φερέγγυος gl. 2.
945. v. Εὐτυχεῖ.
953. v. Πράκτορα.
958. v. Ποῖ ποτε.
972. v. Φιλεῖ γάρ.
1005. v. Λύει.
1009. v. Ἀντιάσας.
1014. v. Εἰκάθειν gl. 2.
1015. v. Πρόνοια.
1026. v. Εἰκός.
1035. v. Οἳ gl. 1.
1042. v. Δικητροπεῖ.
1043. 1047. v. Ἔχθιον.
1058. v. Ἄνωθεν.
1142. v. Ὄγκος.
1146. v. Φίλος gl. 1.
1184. v. Ἐπισκοπῶν.
1194. v. Ἔξισοῖ.
1217. v. Ἠσχημένον.
1246. v. Ἀνέφελον.
1288. v. Περισσά.
1292. v. Χρόνου πόδα.
1376. v. Ἐξ οἵων.
1378. v. Λιπαρεῖ χειρί.
1380. v. Ἐπιτίμια gl. 2.
1382. v. Τἀπιτίμια.
1393. v. Ἑδώλια.
1394. v. Αἷμα gl. 2.
1431. v. Προάστειον.
1457. v. Χαρτόν.

Ἡριγόνῃ v. Τοπάζειν.

Θησεῖ v. Ὄμπνιον νέφος.

Ἰνάχῳ v. Ἀράχνη. Παλίνσκιον.

Ἰφιγενείᾳ v. Πενθερά.

Ἰχνευταῖς v. Ῥικνοῦσθαι.

Καμικίοις (Κωμικοῖς) v. Πέρδικος ἱερόν.

Κηδαλίωνι v. Λευκὴ στάθμη. Ὄνου σκιά gl. 1.

Κολχίσι v. Ἀνθυπουργῆσαι.

(Λημνίαις) v. Ἄθως.

Λαοκόωντι v. Ἀγυιαί.

Νιόβῃ v. Λύεις.

Νίπτροις v. Παρουσία gl. 2.

Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ
4. v. Σπανιστοῖς.
7. v. Πάθαι.
9. v. Βέβηλος.
14. v. Στέγει. Ταλαίπωρος.
16. v. Ἶρος.
19. v. Οὗ gl. 1.
42. v. Εὐμενίδες.
43. v. Ἄλλα δ᾽ ἀλλαχοῦ. Νίν.
50. v. Προστρέπω.
63. v. Ξυνουσία.
71. v. Καταρτύσων.
76. v. Λαίμων.
86. v. Ἀγνώμονες.
87. v. (Ἐξέχρη.) Τερμία ἡμέρα.
98. v. Νηφάλιος.
101. v. Ἀσκέπαρνον.
103. v. Πέρασις βίου.
113. v. Νίν.
116. v. Εὐλάβεια.
119. v. Ἐκτόπιος.
126. v. Ἀστιβές.
130. v. Ἀθέρκτως.
132. v. Εὐφήμου.
144. v. Εὐδαιμονέστερος.
151. v. Φυτάλμιος.
192. v. Ἀντιπέτρου.
196. v. Λάας gl. 2.
207. v. Ἀπόπτολις.
218. v. Κατατρυφή.

258. v. *Δόξα* gl. 3.
284. v. *Ἐχέγγυον.*
292. v. *Ταρβεῖ.*
309. v. *Φίλος.*
312. v. *Αἰτναία πῶλος.*
313. v. *Ἠλιοστερὴς κυνῆ.*
316. v. *Ἆρ᾽ ἐστίν.*
320. v. *Σημαίνει.*
340. v. *Σύννομοι.*
349. v. *Νηλίπους.*
370. v. *Οἷα.*
371. v. *Ἁλιτηροῦ.*
390. v. *Εὔσοια.*
395. v. *Φλαῦρον* gl. 2.
465. v. *Προξένει.*
467. v. *Κατάστιψον.*
469. v. *Χοάς.*
473. v. *Λαβαῖς.*
489. v. *Ἄπυστα.*
508. v. *Τέκεα. Τοῖς τεκοῦσι.*
510. v. *Δεινόν.*
517. v. *Τό τοι πολύ* post v. *Τῷ τοι.*
537. v. *Ἐπιστροφῆς.*
581. v. *Προσφορά.*
584. v. *Ληστις.*
623. v. *Σαφῆς.*
632. v. *Λορύξενος.*
658. v. *Πολλαὶ δ᾽ ἀπειλαί.*
663. v. *Πλώσιμον.*
671. v. *Μινύρεται.*
674. v. *Ἀν᾽ οὖς.*
681. v. *Οὐρανία ἄχνη.*
691. v. *Στέρνα.*
719. v. *Νηρηίδες.*
730. v. *Νεωρῆ.*
741. v. *Ἶκου.*
747. v. *Βιοστερῆ.*
786. v. *Ἄναιτος.*
794. v. *Στόμωσις. Ὑπόβλητον.*
805. v. *Λῦμα.*
806. v. *Γλώσσῃ.*
808. v. *Χωρὶς τό τ᾽ εἰπεῖν.*
813. v. *Μαρτύρομαι.*
836. v. *Εἴργου.*
873. v. *Ἀμυνόμενοι.*
879. v. *Νέμω* gl. 2.
890. v. *Λεῦρ᾽ ἦξα.*
900. v. *Βλαύτη. Σπεύδειν.*
916. v. *Παρίστασαι.*
920. v. *Ἐκδίκους.*
930. v. *Πληθύουσιν.*
934. v. *Μέτοικοι.*
954. v. *Θυμὸς ἐπταβόειος.*
1106. v. *Ἃ ἄ.*
1137. v. *Μέλου.*
1140. v. *Θαυμάσας ἔχω.*
1142. v. *Βάρος* gl. 2.
1151. v. *Στείχειν.*
1153. v. *Πρᾶγος.*
1156. v. *Ἔμπολιν.*
1159. v. *Ἐκύρουν.*
1171. v. *Προστάτης.*
1311. v. *Λόγχη.*
1459. v. *Ἀξίωμα.*
1466. v. *Οὐρανία ἀστραπή.*
1474. v. *Τῷ δέ.*
1478. v. *Ἀμφίσταται. Ὄτλος.*
1482. v. *Ἐναίσιμος.*
1483. v. *Ἀκερδὴς χάρις.*
1490. v. *Σφίν.*
1492. v. *Ἄκραν.*
1495. v. *Ἀγίζων.*
1502. v. *Ὀμβρία.*
1506. v. *Τύχη* gl. 1.
1507. v. *Νέορτον.*
1578. v. *Αἰένυπνος.*
1584. v. *Ἀεί.*
1587. v. *Οἶσθα.*
1590. v. *Ὀδός.*
1593. v. *Κοίλου κρατῆρος. Ξυνθήματα.*
1596. v. *Ἄχερδος.*
1597. v. *Λυσπινῆ.*
1598. v. *Ἤι νομίζεται.*
1600. v. *Πρὸς ὄψιν.*
1611. v. *Πτύξωμαι.*
1618. v. *Τητᾶσθαι.*
1621. v. *Λύγδην. Λύζει. Μοῦσαι.*
1633. v. *Κατανέσαντος.*
1646. v. *Ἀστακτί.*
1650. v. *Ἐπίσκιον.*
1659. v. *Ἐξέπραξεν.*
1660. v. *Θύελλα.*
1666. v. *Παρείμην.*
1675. v. *Ἀλόγιστα.*
1694. v. *Τὸ φέρον. Φέρειν.*
1722. v. *Ἄχος.*
1723. v. *Δυσάλωτον.*
1774. v. *Πρόσφορα.*

Οἰδίποδι Τυράννῳ

2. v. *Θοάζετε.*
3. v. *Ἐξεστεμμένοι.*
4. v. *Πόλις δ᾽ ὁμοῦ.*
12. v. *Ἀνάλγητος.*
19. v. *Λεκτός.*
28. v. *Σκήψας.*
33. v. *Συμφορά* gl. 2.
35. v. *Σκληρᾶς. Συναλλαγαῖς.*
41. v. *Πρόστροποι.*
45. v. *Ζώσας.*
55. v. *Κενόν.*
58. v. *Γνωτός.*
75. v. *Τοῦ καθήκοντος.*
87. v. *Δύσφορα.*
106. v. *Ἐπιστέλλει.*
108. v. *Δυστέκμαρτον.*
110. v. *Ἀλωτόν.*
114. v. *Θεωροί.*
116. v. *Συμπράκτωρ.*
130. v. *Ποικιλῳδός.*
132. v. *Ἐξυπαρχῆς.*
137. v. *Ἀπωτέρω.*
143. v. *Ἱκτῆρας.*
153. v. *Φοβερά.*
154. v. *Ἰήιος.*
158. v. *Φήμη.*
166. v. *Ἠνύσατε.*
169. v. *Πρόπας.*
170. v. *Ἔγχος* gl. 2.
174. v. *Ἀνέχει* gl. 2. *Ἰηίων.*
187. v. *Ὅμαυλος.*
193. v. *Νωτίζω.*
215. v. *Ἀπότιμος.*
246. v. *Κατεύχεσθαι.*
248. v. *Ἀμοιρῆσαι.*
290. v. *Κωφά.*
296. v. *Ὦι μή. Τάρβη.*
300. v. *Νωμῶν.*
301. v. *Χθονοστιβῆ.*
316. v. *Φεῦ.*
335. v. *Ὀργάνειας.*
336. v. *Ἄτεγκτος.*
356. v. *Τἀληθές. Τρέφεσθαι.*
371. v. *Τυφλός.*
372. v. *Ὀνειδίζω.*
379. v. *Πῆμα.*
380. v. *Πλεονεξία* gl. 2. *Πολύζηλος.*
382. v. *Δωρητόν.*
383. v. *Χειρίζω.*
387. v. *Μάγος. Μηχανορράφος. Ὑφείς* gl. 2.
388. v. *Ἀγύρτης.*
391. v. *Ῥαψῳδία.*
393. v. *Τοὐπιόντος.*
401. v. *Ἀγηλατεῖν* gl. 2.
410. v. *Ζῶ.*
411. v. *Γεγράψομαι.*
417. v. *Ἀμφιπλήξ.*
418. v. *Δεινόπους.*
428. v. *Ἐκτριβήσεται.*
431. v. *Ἄπει.*
434. v. *Σχολῇ γ᾽ ἄν.*
439. v. *Αἰνικτά.*
467. v. *Ἀελλάδες.*
472. v. *Ἀναπλάκητοι.*
483. v. *Δεινά.*
515. v. *Ἀτλήτῳ. Βάξιν.*
518. v. *Μακραίωνας.*
528. v. *Ὀρθῆς φρενός.*
540. v. *Μῶρά μοι.*
543. v. *Οἶσθα.*
545. v. *Δεινός. Λέγειν.*
549. v. *Εἴ τοι.*
569. v. *Φρονῶ* gl. 2.
580. v. *Κομίζεται.*
640. v. *Λυοῖν.*
644. v. *Ἀραῖος.*
656. v. *Ἐναγές. Ἐναγῆ.*
658. v. *Ἐπίστω.*
691. v. *Παραφρόνιμον.*
743. v. *Ἀπεστάτει.*
750. v. *Βαιαί.*
756. v. *Οἰκεύς.*
762. v. *Ἄποπτον.*
775. v. *Ἠγόμην.*
789. v. *Ἄτιμος.*
795. v. *Ἀστρονομία.*
802. v. *Πωλικῆς ἀπήνης.*
823. v. *Ἀναγνος.*
838. v. *Πεφασμένου.*
846. v. *Μονόζωνοι.*
873. v. *Ὕβρις.*
879. v. *Τὸ καλῶς ἔχον.*
883. v. *Ὑπέροπτα.*
889. v. *Κέρδος.*
898. v. *Γῆς ὀμφαλός.*
908. v. *Ἐξαιροῦσιν.*
911. v. *Δοξάσαι.*
916. v. *Ἔννους.*
960. v. *Ξυναλλαγή* gl. 2. *Συναλλαγαῖς.*
1096. v. *Ἰήιος.*
1389. v. *Τὸ γὰρ τὴν φρ.*
1407. v. *Ὁπόσ᾽.*
1409. v. *Ἀλλ᾽ οὐδέ.*
1413. v. *Θιγεῖν.*
1422. v. *Γελαστής.*
1425. v. *Βοσκήσομεν.*
1434. v. *Πιθοῦ.*
1437. v. *Προσήγορος.*
1449. v. *Οἰκητῆς.*
1522. v. *Πάντα μὴ βούλου.*
1529. v. *Ὀλβίζειν.*

Οἰνομάῳ v. *Διέξοδοι.*

Ποιμέσι v. *Ἀμφήμερον. Θρηνεῖν. Ξανῶ.*

Τραχινίαις

2. v. *Αἰῶνα.*
13. v. *Γενειάς.*
29. v. *Πόνος πόνῳ.*
58. v. *Ἀρτίπους.*
94. v. *Αἰόλη.*
124. v. *Ἀποτρύειν.*
147. v. *Ἐξαίρει.*

Τριχινίαις
181. v. *Ἐπίστω* gl. 2.
227. v. *Χαρτόν.*
284. v. *Ἄζηλον.*
297. v. *Ταρβεῖ.*
467. v. *Ἀλλὰ ταῦτα. Οὖρον.*
590. v. *Νέσσος.*
743. v. *Οἶμοι.*
747. v. *Ἄζηλον.*
793. v. *Ἐνδατούμενος.*
796. v. *Πρόεδρος.*
819. v. *Ὄγκος.*
1067. v. *Προσβεύεσθε.*
1190. v. *Ἐπώμοτον.*
1204. v. *Ἀραῖος.*
1232. v. *Οἶμοι.*
Τριπτολέμῳ v. *Ἀπεπλίξατο.* (*Μελίνη.*) *Πλίξ* gl. 2.
Τρωΐλῳ v. *Ἐμασχαλίσθη.*
Τυμπανισταῖς v. *Λράκαυλος.*
Τυροῖ v. *Ταυροφάγον* (bis).
Φαίδρᾳ v. *Χαλάσω.*
Φιλοχιήτῃ
2. v. *Ἄστειπτος.*
12. v. *Ἀκμή.*
32. v. *Οἰκοποιός.*
33. v. *Στιπποί.*
34. v. *Ὑπόστεγος.*
35. v. *Φλαυρότατον.*
36. v. *Πυρεῖον.*
94. v. *Βουλομένῳ.*
97. v. *Γλῶσσαν.*
136. v. *Προΰχειν.*
163. v. *Ὄγμος.*
177. v. *Παλάμαι.*
180. v. *Λασίοις.*
212. v. *Ἔξεδρος.*
236. 244. 269. v. *Προσέσχεν.*
290. v. *Ἄτρακτον. Νευροσπαδής.*
296. v. *Ἄφαντον.*
377. v. *Λύσεργος.*
383. v. *Τητᾶσθαι.*
397. v. *Διδάσκαλον.*
431. v. *Παλαιστής.*
437. v. *Λίρεῖ.*
446. v. *Παλιντριβῆ.*
458. v. *Στέρξω.*
467. v. *Ἐξ ἀπόπτου.*
468. v. *Πρὸς νῦν.*
473. v. *Φορά.*
497. v. *Διϊκονος.*
498. v. *Στόλος.*
502. v. *Ἀκροσφαλεῖς. Θάτερα.*
936. v. *Προβλῆτες.*
937. v. *Ὀρείων.*
945. v. *Κακοπινέστατον.*
946. v. *Καπνοῦ σκιά.*
952. v. *Αὖθις.*
953. v. *Ψιλός.*
955. v. *Ὀρειβάτης.*
959. v. *Ῥύσια.*
1006. v. *Ὑγιές.*
1316. v. *Τύχη* gl. 2.
1321. v. *Ἠγρίωσαι.*
1325. v. *Ἐπίστω* gl. 2.
1441. v. *Εὐσέβεια.*
ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΣ ιβ' τῶν ὁμοιοτήτων v. *Ηνίον* gl. 2.
ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ v. *Ἀρίβαλλος. Καθελών. Κύλλαρος.*
ΣΤΡΑΒΩΝ v. *Λούκουλλος.*
ΣΤΡΑΤΤΙΣ v. *Ἀπεμυθήσω. Λυσόμοια.*
Ἀταλάντῃ v. *Σκῶρ ἀείνων.* (*Ἀταλάνταις*) v. *Διρροφόροι.*
Μακεδόσι v. *Τοπεῖον.*
Ποταμίοις v. *Λίνον. Οὐ λίνον.*
ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ (*Μιχαὴλ*) v. *Ἀνέκαθεν. Διονύσιος* gl. 1.
ΣΥΜΜΑΧΟΣ v. *Ἀμαξίς. Ἐκούσια. Θαβρελείδης. Κνίζων* gl. 2. *Νιτάριον. Οἰνοπίπας. Ὑπερακοντίζεις.*
ΣΥΝΕΣΙΟΣ
Calv. p. 63. v. *Σωφροσύνη* gl. 2. *Τὰ γὰρ ἐς σωμ.*
66. v. *Λογάρια. Λώριος αὔλησις.*
75. v. *Λρώπαξ.*
82. v. *Οὔ* gl. 1.
83. v. *Ὅμοιον. Φιλέας.*
85. v. *Βόστρυχος. Ἐξάγιστος. Ἐξομόσαιτο. Ἐπηλυγάζονται. Θηλυδρίας. Θιασώτης. Κομῆται. Κότυς. Ὄργια. Περιπλείονος. Ὑμνίζω.*
86. v. *Κυβελείοις.*
106. v. *Κλώζεται.*
Dion. p. 37. v. *Ἰστίον σαπρόν.*
38. v. *Βάλλων. Διονυσίων σκωμμάτων. Κῆρας.*
43. v. *Ἀσιεμφία. Ἑστιάδες. Θᾶττον ἀναπνοῆς.*
49. v. *Χοίνικες* gl. 2.
52. v. *Ἐκκείμεθα.*
53. v. *Προτέλειον.*
54. v. *Ἔφετόν.*
62. v. *Κατακώχιμοι.*
76. v. *Ῥαδινή.*
Epist. 7. v. *Χρῆν.*
52. v. *Ἀνατρητούς.*
57. v. *Ἄνθρωπος* gl. 7. p. 198. *Θεωρία* gl. 3. *Θυννοσκοπῶν. Πολιτικός.*
58. v. *Ῥινολαβίς.*
67. v. *Ἐπίγγελα.*
73. p. 221. v. *Ἐκκέλευστος.*
94. v. *Νέμεσις* gl. 2. *Ἡρὸς λύραν. Ὑπὸ πῆχυν.*
100. v. *Ἀποσμίλευσι. Ἐξ εὐθείας. Κόσμει. Πανδέκται.*
101. v. *Τύπος.*
104. v. *Ἑστιαλμένοι. Οὐδεὶς κομμῆτης.*
105. v. *Ὑποτείνει.*
113. v. *Ἀποθνήσκοντας. Ἡ κάμηλος.*
118. v. *Ἐνδεῖκται* gl. 1. *Συνδιοίσεις.*
119. v. *Ἐνδεῖκται* gl. 2.
127. v. *Λακιδέας. Λυσσάνιε. Σιαπῆρ. Τῶν ἵππων. Φρῦνος.*
129. v. *Κακὸς κακῶς. Ὑπνομαχῶ.*
131. v. *Φιλοσοφίας.*
136. v. *Ἐξωρχησάμην.*
141. v. *Ἐκ γειτόνων.*
145. v. *Ἔμβιον.*
153. v. *Κατομόσαι. Οἶσθα. Φθάσειε.*
Hymn. III, 76. v. *Βαλίαν.*
Provid. p. 92. v. *Σκληροί.*
de Regno p. 6. v. *Ἔλλογος.*
de Regno p. 11. v. *Ποῤῥὼ Διός.*
30. v. *Διαράμενον.*
ΣΩΖΟΜΕΝΟΣ
H. Eccl. VIII, 1. v. *Ναυατιανοί. Σισίνιος* gl. 2.
— 27. v. *Ἀττικός.*
ΣΩΚΡΑΤΗΣ
H. Eccl. I, 2—4. v. *Μαξέντιος.*
— 11. v. *Παφνούτιος.*
— 12. v. *Σπυρίδων.*
II, 38. v. *Μακεδόνιος* gl. 1.
46. v. *Ἀπολινάριος* gl. 2.
III, 12. v. *Μάρις.*
13. v. *Ἐκηβόλιος.*
IV, 7. v. *Εὐνόμιος. Πολύχους.*
— 9. v. *Ἀγγέλιος. Μαρκιανός* gl. 2.
— 23. v. *Ἀμοῦς. Ἀῤῥήσιος. Μακάριος* gl. 2.
— 28. v. *Ναυάτιος.*
V, 23. v. *Ἀρειανοί. Ψαθυριανοί.*
VI, 22. v. *Σισίνιος.*
VII, 2. v. *Ἀττικός. Ἐξεφωνεῖτο.*
— 17. v. *Παῦλος* gl. 7.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ὁ φιλόσοφος v. *Διθυραμβοδιδάσκαλοι.*
ΣΩΣΙΒΙΟΣ v. *Δικηλιστῶν.*
ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ v. *Ἀμφίας.*
— *ἀ Κρητικῶν* v. *Δούλων πόλις.*
ΣΩΤΑΔΗΣ v. *Φλύακες.*
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ Βασσαρικοῖς v. *Βασσαρικά.*
ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ (nomine celato) v. *Βασίλειος* gl. 1. *Γρηγόριος* gl. 1. *Γρηγόριος* gl. 3. *Δάμασος. Ἐπιφάνιος* gl. 2. *Εὐσέβιος* gl. 2. *Ἰουστῖνος* gl. 1. *Ἰοῦστος. Ἰώσηπος. Μεθόδιος. Ὠριγένης. Πολύκαρπος. Φίλων* gl. 2.
ΣΩΦΡΩΝ v. *Ἀποκηδήσαντες. Ἄισμα. Ξυήλην. Τῇ. Ψαμμακοσιογάργαρα.*
Ἀκεστρίαις v. *Κάπηλος* gl. 2.
Ἀνδρείοις v. *Ἰωλάς.*
ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ v. *Ἀμφιανακτίζειν* bis.
ΤΕΡΨΙΩΝ v. *Ἡ δεῖ.*
ΤΙΜΑΕΚΛΕΙΔΗΣ v. *Ἀνηρώτιζεν. Ἀπατήσει. Τάδ' οὐ παρὰ Κεντ. Τευτάζειν. Τύλα.*
Ἀμφικτύοσι v. *Λυτίτην. Κατὰ χειρός. Σείσαι.*
Ἡσιόδῳ v. *Οὐδαμῆ.*
Πρυτάνεσι v. *Ῥαγδαίους.*
ΤΙΜΑΙΟΣ v. *Ἀγαθοκλῆς. Ἀριστοτέλης. Δαιτρός. Δημοχάρης. Σαρδάνιος γέλως* gl. 2.
ἐν ς' v. *Καλλικύριοι.*
ἐν θ' v. *Κοινὰ τὰ τῶν φ.*
ἐν λή v. *Ὦι τὸ ἱερὸν πῦρ.*
ΤΙΜΑΧΙΔΑΣ Ὁ ΡΟΔΙΟΣ gl. et *Ἀργάς*, ubi editur *Τίμαρχος.*
ΤΙΜΟΚΛΗΣ Νεαίρᾳ v. *Ἀνάριστος.*

ΤΙΜΟΚΛΗΣ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΣ v. *Ὀρφεύς* gl. 1.

ΤΙΜΟΚΡΕΩΝ v. *Σκολιόν* gl. 4.

ΤΙΜΩΝ v. *Σκινδαψός. Παραγραμματίζων.*

ΤΡΑΓΙΚΟΙ v. *Αἰρέα.*

ΤΡΑΓΚΥΛΛΟΣ v. *Ἀσσάρια.*

ΤΥΡΑΝΝΙΩΝ ἐν ὑπομνήματι περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου v. *Σκολιόν* gl. 2.

Ὑπερίδης v. *Ἀγοράσαι. Ἀκμάζει. Ἀκμή. Ἀλκίμαχος. Ἀλφιτεῖς. Ἀμφισβητεῖν* gl. 2. *Ἀνδρα. Ἀνεπόπτευτον. Ἄνετον. Ἀντέχει. Ἀριτμίσιος. Ἀφαίρεμα. Ἀφέντες. Ἀφείς. Ἀφύας. Βάσανος. Βουλεύσεως. Διάθεσις* gl. 3. *Ἐλευθέριος. Εὐημερήσαντος. Ζυγομαχεῖ. Θέσθαι. Κακώσεως. Καταχειροτονίαν. Κεραννύουσι. Κομιστικά. Κώδεια. Μοιχίδιον. Ναύκληρος. Νέμειν προστάτην. Νοθεῖα. Ὀβολοστατεῖ. Ὀρθήν. Ποδοστράβη. Πωλᾶς. Πωλητήριον. Ῥόδιον. Σύνταξις* gl. 3. *Τριακάς. Ὑπέρορφυς. Ὑποσιήσας. Φιλοτησία* gl. 2. *Φρονηματισθῆναι. Χεῖρα.*

κατ᾽ Ἀντιφέτου v. *Σκεῦος.*

πρὸς Ἀριστογείτονα v. *Ἀπεψηφίσατο. Ὅσιον.*

κατ᾽ Αὐτοκλέους v. *Μηλόβιος.*

κατὰ Δημάδου v. *Θριπηδέστατον. Λιτή* gl. 2. *Ὀξυθύμια* gl. 2. *Παρεῖαι.*

κατὰ Δημοσθένους v. *Ἀριστᾶος. Κατατομή. Νικάνωρ* gl. 2. *Παραγραφή* gl. 2.

περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν v. *Πενηκοστή.*

ἐν τῷ Κυθηνιακῷ v. *Θαρρᾶλέον.*

κατὰ Πασικλέους v. *Συμμορία* gl. 2.

κατὰ Πατροκλέους v. *Αὐλαία. Νεμέας. Παράβυστον* gl. 2. *Φορβαντεῖον.*

κατὰ Πολυεύκτου v. *Ἀγοράς. Ἀνασυντάξας. Συμμορία* gl. 2. bis.

πρὸς Τίμανδρον v. *Παιδάριον.*

Φανίας v. *Κύρβεις* gl. 2.

Φανόλιμος v. *Χαλκεῖα* gl. 3.
ἐ Ἀτθίδι v. *Παρθένοι.*

ἕκτῳ v. *Τριτοπάτορες.*

Φερεκράτης v. *Ἀγορᾶς ὥραν. Ἀδώνια. Ἀλοάων. Ἀμυστί. Ἀναθεῖναι. Ἀναστᾷ. Δήμαρχοι. Καρκίνος* gl. 1. *Κιλίκων.* (*Κοριαννοῖ.*) *Κύνα δέρειν. Ῥυπαίνω. Συηνία. Τευτάζειν. Τραύξανα. Φοβερούς.*

Ἀγρίοις v. *Ἄπια. Χαῖρις.*

Αὐτομόλοις v. *Ἀγορᾶς ὥραν. Ἀκαλήφη* gl. 2. *Καρκίνος* gl. 1. *Πασσυδεί. Στραγγαλίδες.*

Γραυσί v. *Ἀθηναίας. Ἀρτήρ.*

Λουλοδιδασκάλῳ v. *Ἀναψηφίσασθαι.*

Ἰπνῷ v. *Ἀλοάων. Ἀπέδρα.* - (*Ἰστῷ*) v. *Ἄξιος* gl. 1.

Κοριάννοις v. *Ἀνόδοντον. Ἀνυδρεύσασθαι. Τοῦ. Ὑοσκυαμᾶν.*

Κραπατάλοις v. *Ἀγυιαί. Ἀνεῴγεισαν. Ἀπαρτί. Ἀπερῶ.* (*Ἐρῶν. Κραπατάλλοις.*) *Νωτοπλῆγα. Περιέρρων. Φίλιος.*

Λήροις v. *Χρή.*

Μυρμηκανθρώποις v. *Ἀρᾶται. Ἀρτίως. Αἰγίς* gl. 3. *Τεθολωμένος.*

Πετάλῃ v. *Ἄρειν* gl. 3. (*Φερεκράτης.*)

Τυραννίδι v. *Ἀράχνη.*

Φερεκυδης v. *Θυωρός. Ὑης.*

Φιλαγριος ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῇ v. *Φιλάγριος.*

Φιλέας v. *Βόσποροι. Θερμοπύλαι* gl. 2.

Φιλεταιρος Μελεάγρῳ v. *Ἀμπαλίνορος.*

Φιλημων v. *Ἄσχολος. Εὐμενίδες. Σαυτὴν ἐπαινεῖς. Τριτημόριον.*

Νεμομένοις v. *Ἀποστομαΐζειν.*

Νυκτί v. *Τηνάλλως.*

Παγκρατιαστῇ v. *Πρό.*

Πτέρυγι v. *Ἀθηναίας.*

Φιλιππιδης v. *Μακρὸν ποιῶ. Ψωμολάκες.*

Φιλιππος v. *Ἀποσιμῶσαι.*

Φιλιστος v. *Ἀποθήκην.*

Φιλολαος v. *Ὑπόνοια.*

Φιλοξενος v. *Ἔθυσας. Θρεττανελό. Στρεπταίγλαν.*

Φιλοστοργιος v. *Ἀπολινάριος. Αὐξέντιος. Βασίλειος* gl. 1. *Δημόφιλος. Θεόφιλος* gl. 3. *Λεόντιος* gl. 1. *Οἴδημα. Φλέγων.*

Φιλοστρατος Ὁ Λιμνιος v. *Ἑρμογένης. Κράτης Ἀσκώνδου. Σοφιστής* gl. 3.
Olim per errorem cit. v. *Ὑποτείνει.*

Vita Apoll. I, 1. v. *Ἀπολλώνιος* gl. 2. *Ἐμπεδοκλῆς* gl. 3. *Πυθαγόρας* gl. 2.
— 2. v. *Κώδιον. Ἀναξαγόρας.*
— 3. v. *Ἄδμις.*
— 4. v. *Ἀπήχθη.*
— 4. 5. v. *Εὐθύδημος.*
— 5. v. *Ἀπεσπούδαζεν. Εὔξενος. Κύδνιον. Μελετώμενοι. Ὀθόνη. Σκωπτόλαι.*
— 6. v. *Ἔφηβος* gl. 2.
— 10. v. *Ἀπολλώνιος* gl. 2. *Σοφοκλῆς* gl. 2.
— 11. v. *Ἀνελέγετο. Ἀπολλώνιος* gl. 2. *Σιμωνίδης* gl. 1.
— 13. v. *Ἀπενιαυτίσαι. Ἄδμις. Διάγειν. Λιθύραμβος. Ἰχώ* gl. 3. *Θεμιστεύσαντος. Κατεγλωττισμένον. Κράτης* gl. 3. *Λεπτολογία. Τάδ᾽ ἐκ τοῦ τρίποδος.*
— 14. v. *Ἄδμις.*
— 15. v. *Χαίρειν* gl. 3.

Vita Apoll. I, 16. v. *Ἴει.*
— 17. v. *Ἀδάμας.*
— 18. v. *Βαδιστέα. Εὕρημα. Οἱ* gl. 1. *Φοιτᾷ.*
II, 5. v. *Καλάβροψ. Καταψήσας. Σιμός* gl. 2.
— 11. v. *Πῶρος* gl. 1. *Οἴνου πιεῖν. Φοινίκων ἐγκέφαλοι.*
III, 2. v. *Προϊόντοι.*
— 6. v. *Γάγγης. Ἐλεύθερος.*
IV, 1. v. *Θαυμασταί.*
— 7. v. *Ἀγαμαι. Βαλλαντιοτόμος. Ἔθνος* gl. 1. *Περιβαλόμενος. Περιεβάλοντο.*
— 9. v. *Βάσσος.*
— 13. v. *Ἀγείρει. Ἀναβαλλόμενος. Κάμπτω.*
— 27. v. *Ἀβρότερον. Ἔφοροι. Πίττα.*
VI, 2. v. *Ἀτεγκτος. Ἔφηβος* gl. 1. *Κωμάσαι. Τιμασίων.*
VIII, 4. v. *Μόρσιμος* gl. 3.

V. Soph. I, 2. v. *Λέων* gl. 1.
— 19, 2. v. *Ἀκροθίνια. Ἡρακλείδης* gl. 2. *Νικήτης.*
— 20, 1. v. *Ἰσαῖος. Ταντάλου κήπους.*
— 25, 3. v. *Ἐφιέναι.*
— 25, 4. v. *Ὑπέρφρων.*
— 25, 5. v. *Ἰστίον.*
II, 1, 9. v. *Μάρκος* gl. 1.
— 7. v. *Ἑρμογένης.*
— 10, 4. v. *Λῶρα* gl. 2.
— 13. v. *Παυσανίας* gl. 2.
— 27, 5. v. *Διακωδωνίσαντες.*
— 29. v. *Γλῶσσα ταμιείου. Ἐνδεῖκται* gl. 2.

Φιλοχορος v. *Ἀδύνατοι. Ἀλκυονίδες. Ἀλῶα. Ἀνεπόπτευτον. Βούχετα. Γεννῆται. Ἑρμῆς* gl. 2. *Εὐριπίδης* gl. 3. *Θέμιν. Καναφόροι. Λίθος* gl. 2.. *Λύκειον* gl. 2. *Ὁμογάλακτας. Ὀργεῶνες* gl. 2. *Περιστοίχων. Πομπεία. Πρὸς τῇ πυλίδι. Σεισάχθεια. Συγγραφεῖς. Συμμορία* gl. 2. *Τετράδι. Τρικέφαλος. Τριτοπάτορες. Οἰῆθεν. Φυλή* gl. 3. *Χύτροι* gl. 2.

β᾽ Ἀτθίδος v. *Κοβαλεία. Σκίρον.*

γ᾽ περὶ Μαντικῆς v. *Ἐγγαστρίμυθος.*

ἐν Τετραπόλει v. *Τιτανίδα.*

Φιλυλλιος v. *Ἅλω* gl. 2.
Αἰγεῖ v. *Ἀνάλφιτον.*

Φιλων ἐν τῷ ἓι στοιχείῳ τῆς παραδόξου ἱστορίας v. *Παλαίφατος* gl. 3.

Φιλων Ιουδαιος v. *Ἀγαλματοφορούμενος. Βίος* gl. 3. *Δύναμις* gl. 3. *Θεός. ὅτι Φίλων.*

ἐν τῷ τοῦ πολιτικοῦ βίῳ v. *Ἀβραάμ.*

περὶ θεωρητικοῦ βίου v. *Θεραπευταί. Σεμνεῖον.*

ΦΡΥΝΙΧΟΣ v. *Ἀθηναίας. Ἀθύρωτον. Ἄνοις. Ἀπύλωτον. Λύκις. Ψόθος.*
Μονοτρόπῳ v. *Μέτων. Παρθένοι. Ὑπερακοντίζεις.*
Μούσαις v. *Καθίσκος.*
Μύσταις v. *Τευτάζειν.*
ΦΥΛΑΡΧΟΣ v. *Λευκὴ ἡμέρα.*
ἐν ἱ v. *Τιάρα.*
ΦΥΛΛΙΣ v. *Σκολιόν.*
ΦΩΚΥΛΙΔΗΣ v. *Ἀπαιτέων. Χρήστης.*
ΦΩΤΙΟΣ v. (*Λεόντιος* gl. 3.) *Ὀρεία* gl. 2.
ΧΑΙΡΗΜΩΝ Θερσίτῃ v. *Ὡς οὐχ ὑπάρχων.*
ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ
περὶ Θέσπιδος v. *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόν.*
περὶ Σατύρων v. *Ἀπώλεσας. Ἀρίστιος.*
ΧΑΡΑΞ v. *Ὅμηρος.*
ΧΙΩΝΙΔΗΣ Ἥρωσι v. *Ἄγνον.*
ΧΡΗΣΜΟΣ v. *Ἄκλητος. Ἀληθμίας. Ἀνεῖλεν* (bis). *Ἀντιτυπῆσαι. Ἀρχίας* gl. 2. *Ἄτταλος. Αὔγουστος. Διειρωνόξενοι. Αἴ κε πάθοι. Ἡρακλῆς ξενίζεται. Ἰουλιανός* gl. 5. *Καλούμενος. Κροῖσος* gl. 4. (bis). *Μύσκελλος. Σοφός* gl. 2. *Τελεσίλλα. Τοιουτονί. Ὑμεῖς ὦ Μεγ. Ψαμμακοσιογάργαρα.*
ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ v. *Κέρκωπες* gl. 1. *Τιμοροῦντος. Χάρμος.*
περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς v. *Λασταυροκάκκαβον.*
ἐν τῷ ιβ΄ τῶν φυσικῶν λόγων v. *Πρόληψις.*
περὶ Χρησμῶν v. *Νεοττός* gl. 1.
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ v. *Ἀββᾶ. Ἀπρόσιτος. Ἀφοσιούμεθα. Βδέλυγμα ἐρημώσεως. Διαπεφώνηκεν. Δουλεία. Ἐνδελεχισμός. Κακία. Κατανυγῶ. Κατάπαυσις* gl. 2. (*Λογία.*) *Μαζουρώθ. Μωρία διὰ Χριστόν. Συγκατάβασις. Τελώνης* gl. 3.
(*ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου* v. *Κουριόσσου.*)

INDICI AUCTORUM
ACCEDANT:

ΑΓΑΘΙΑΣ Hist. p. 169. v. *Ἀπόμαχος.*
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ Ἑκάβη 1128. v. *Μαργῶσαν χέρα.*
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ Or. VII. v. *Ἀγελαῖος.*

ADDENDIS
SUO LOCO INSERANTUR SERIUS ANIMADVERSA HAEC:

Ἀδήωτον] P. 100, 13. *Οἱ δὲ — δώσειν* sunt Procopii B. Pers. II, 6.
Αἰκία] P. 30, 17—20. *Καὶ μὴν — ἐδοξάζετο* locus est Thucydidis VII, 75. quo conficitur posterius *οὐδ'* tollendum esse.
Ἐκτετιναγμένων] P. 158. extr. Inducenda sunt novissima: *Mireris tamen glossam afferri, quae nusquam appareat.* Extat enim ista glossa, sed non suo loco, ante v. *Ὑφα.*
Φαρμακεῖς] P. 1420, 9. Novissima sunt Procopii Anecd. 1. quae pleniora redeunt sub v. *Μάχλος.*

CORRIGENDORUM AUCTARIUM.

Annotationem Criticam dum curiosius perlustro, ut indicem Observationum componam ac materiam reliquis indicibus augendis decerpam, in mendas incidimus expectatione plures, quas error vel festinatio typothetae cumulavit, ab emendatoribus speciminum non animadversas. Itaque peccata paulo graviora quae Graecam orationem et commentarios inquinant, partim a *G. Boehmio* collecta, Indici Corrigendorum subiicere visum est. Nam interpretationem Latinam leviter attigimus, errores autem prosodicos, quos typographus artis et elegantiae parum studiosus inter tot alia maletacta sibi indulsit, et similia vitiorum genera paucis exceptis silere praestat. Huic enim placuit pro *Küst.* etiam *Küss.* vel *Hüst.*, *vido* pro *vide*, item facinus quale ostendit Vol. I. 1. p. 367. 2. 3. l. 2. p. 1126. extr., denique ut novissimis utar in Indice Auctorum eidem debentur Graecae voces obtusae, velut ubi debuerant exprimi p. 1296. extr. *Ἀγώνισμα*. 1962. *ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ*. 1977, 4 *Καταχύσματα*. In *Commentationibus* pagina XXXIII. male signatur XXXI.

1. IN VERBIS SUIDAE.

Vol. I. Part. I. p. 558, 3. lege *Χρυσί*
813, 19. — *ἐξορχησάμεναι*
934, 9. — *χλαμύδας*
Part. II. p. 306, 1. — *τῶν*
1001, 3. *τῶν βιβλίων* restituendum fuisse docet Annot., item ut II, 1. p. 210, 2. *κεντῶντος* et p. 376, 17. *μεταλαβεῖν*.
1173, 7. post *ἦσαν* excidit *ν'*.

Vol. II. Part. I. p. 168, 15. lege *ἀχώρους*
262, 1. — *θύραν, καὶ*
653, 3. — *Ναὶ μὰ*
881, 14. — *Ἀκαδήμιαν*
1073, 15. — *δίφρος*
1271, 11. — *ἀτοπίας*
Part. II. p. 1327, 9. — *μηνός*
1374, 21. — *θαρσήσας*.
1445, 1. — *αἰγίβοτα*.

2. IN ANNOTATIONE.

Vol. I. Part. I. p. 155, 16. lege vocem aliquam
170, 8. — Hexameter
254, 16. — *οἶμαι*
19. delendum vide
293, 9. lege *λεγούσῃ*
474—478. post 472. paginae male signatae sunt
486, 20. l. exemplo: cui
488. paenult. l. *ἀντίστροφος*
568, 15. l. *γῦπες*
587, 20. l. foedissimis mendis (quae typotheta rudis toties monentem aspernatus depravavit)
620, 28. lege nam si
642, 18. — *Πισίδης*
648. extr. — locum
729, 21. — *ἀσύντακτα*: quod genus remanserunt 990, 22. *Εὐσεβίος*, 1070, 2. *προστηθίδιων*, alia, porro refinge I. 2. p. 974, 12. *Βατράχοις*, 983, 7. *συμμετρότερον*, 1146. extr. *Νεφέλαις*. II, 1. p. 148, 20. *Κατεγλώττιζε*, 600, 24. *Ἡρόδοτος*.
757, 6. lege *Περσικά*.
766, 19. — Eudociam
857, 15. — *κ. Ἀσιᾶτιν*

Vol. I. Part. I. p. 830, 21. lege *ὁρατῶν*.
839, 7. Küsterus voluit *ἄτιμος*.
879, 9. lege *δαίμονας*
1006, 13. — *τωθάζειν*
1041, 2. — *ἀπόλαυσιν*
1120. extr. — Diogenem
1175, 10. — est *Λάσιος*,
1477, 20. — sensui — Bekkerus
Part. II. p. 32. extr. — *ἐκτὸς ἦν*; cum
117, 5. — commemorari
210, 26. *alterum* Suidas *tollendum*
343, 3. lege c. 28.
476, 25. — Ceterum *ἐπιτολμᾶν*
492, 15. — quod numeris convenit A.
495, 1. — *ἐπώζειν*
556, 14. — *ὄλισθες ἔ.*
756, 7. — *ἄγε δή*
767, 1. — Praep.
928, 18. corr. 3. et infra, mere *ἐρωτικόν*
1010, 22. lege *ἀπαιδεύτους κ.*
1051, 10. — *Ἐνιζάνει*
1190, 28. dele locum.
1204, 17. lege *σ̄ θρασκίας*
1217, 4. — ed. Aristophanis

Vol. II. Part. I. p. 58, 28. lege *βαρβαρικὸν*
88, 20. — *Ἐπιγράμματα*
90. extr. — haec
133, 1. — satis
160, 14. — p. 934. E.
230. extr. — dedit
314, 26. — Vulgo legitur
316, 18. — *Ἀριστοφάνει*
361, 12. — *βαστάζουσιν*
501, 19. — Democrito
635, 10. — *γενέσθαι*
643, 3. — curioso
759, 6. — *Μελάνωπος*
764, 25. — *ἐδιδάσκοντο*
794, 24. — moneus
819, 6. — *Küst.* Vide
858, 19. — qui hodie
867, 5. — Patarensis
878, 15. — lectorum
950, 22. — N. enim et
1140, 14. — constat
1196. extr. — *Οὐδὲν Ἡρ.*
1263, 9. — pacto sit
Part. II. p. 57, 3. — fuerit
63, 3. — eandem

Vol. II. Part. II. p. 224, 18. — redintegrandum
285, 10. — *φιλίτια*
556, 32. dele placuit
594, 14. lege *ἐπὶ κόῤῥης*
614, 16. — imperitissime
641, 6. — Vetus
1060, 30. — vel *τελοῦντα*
1115, 5. — autem
1120, 23. — *Ὀλυνθίους*
1128, 16. — *Ἐξέχεσθαι*
1140, 26. — cognomines
1150, 25. — *Reinesius.* Is
1278. extr. — *Οἰνωθήσεσθαι*
1462. extr. — Et sic

Tandem in Add. p. 1778, 50. lege *Κωνσταντίνου*
1782, 24. — *ἀνατ^{τῖ}τικ^ῶ* A.
1784. extr. — simpliciter
1785, 11. — hanc
— 53. — malis

in Indice Auct. p. 1953. lege Psalm. XLIV, 9. v. *Βάρεις ἐλεφάντιναι.*

3. IN LATINIS.

Vol. I. Part. I. p. 940, 5. lege *ad luxum*
1362, 3. — dedissent
1391, 12. — sacerdotem

Part. II. p. 399, 6. — anno XVI.
784, 8. — *Εἰσέφρησας*
879. extr. — cum audisset
968, 13. — e tribu Iuda, non Levi.
18. — illius
1137, 1. — cognomento

Vol. II. Part. I. p. 305, 2. — accidisse
436, 8. — Apium
581. extr. — Quaestores
603, 3. — *Lacaena*
748, 8. — celeritatem actionis

Part. II. p. 45, 3. — *et ad pugnam*
167, 9. — *peditibus*
176, 17. — pulchre
561, 1. — urbes
1306, 10. — *Ὑμνηπολείτω.*

HALIS,

TYPIS EXPRESSUM OFFICINA SCHWETSCHKIANA

483
Su 37 **
v. 2 SUIDAS
AUTHOR

39179

Lexicon. Graece et Latine
TITLE Vol 2 Parts 1-2

DATE LOANED	BORROWER'S NAME
MAR 1 1976	2175 . UCB NORMAN MAR 26 1976
	200562
APR 25 1984	Burton . Ghartie MAY 30 1984
APR 19 1990	William North APR 19 1990

483
Su 37
v. 2

39179

GRADUATE THEOLOGICAL UNION LIBRARY
BERKELEY, CA 94709